BIBELEN

KJV PÅ DANSK 26. NOVEMBER 2024 [DK-KJV] & DEN AUTORISEREDE KING JAMES BIBEL VERSION 1769 [KJV]

DET NYE TESTAMENTE ER OVERSAT & BRUDSTYKKER AF DET GAMLE TESTAMENTE

BIBELEN KAN OGSÅ LÆSES ONLINE PÅ BIBELENONLINE.DK ELLER WELCOME2THE.NET

ALLE NAVNE I BIBELEN HAR EN BETYDNING

DET NYE TESTAMENTE

INDHOLDSFORTEGNELSE - FORORDET TIL BIBELEN KAN LÆSES HER

Søg via bøger eller kapitler i Det Nye Testamente		Side
Matthæus Evangeliet	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28	2
Markus Evangeliet	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16	51
Lukas Evangeliet	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24	82
Johannes Evangeliet	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21	135
Apostlenes Gerninger	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28	174
Romerne	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16	223
1 Korinter	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16	244
2 Korinter	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13	264
Galaterne	1-2-3-4-5-6	277
Efeserne	1-2-3-4-5-6	284
Philipperne	1-2-3-4	291
Kolosserne	1-2-3-4	296
1 Thessaloniker	1-2-3-4-5	301
2 Thessaloniker	1-2-3	305
1 Timoteus	1-2-3-4-5-6	308
2 Timoteus	1-2-3-4	309
Titus	1-2-3	318
Philemon	1	321
Hebræerne	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13	323
Jakob	1-2-3-4-5	338
1 Peter	1-2-3-4-5	343
2 Peter	1-2-3	348
1 Johannes	1-2-3-4-5	352
2 Johannes	1	357
3 Johannes	1	357
Judas	1	359
Åbenbaringen	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22	361
	Indholdsfortegnelse Det Gamle Testamente	385

Matthæus Evangeliet - Index040

Navnebetydning for Matthæus = Guds gave

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28

Matthæus Evangeliet Kapitel 1 - Matthew KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 1:1 DK-KJV] Jesus Kristus' generationsbog, sønnen efter David, sønnen efter Abraham.
[Mat 1:2 DK-KJV] Abraham avlede Isak; og Isak avlede Jacob; og Jacob avlede Judah og hans brødre;
[Mat 1:3 DK-KJV] Og Judah avlede Pharez og Zarah med Tamar; og Pharez avlede Hezron; og Hezron avlede Ram;
[Mat 1:4 DK-KJV] Og Ram avlede Amminadab; og Amminadab avlede Nahshon; og Nahshon avlede Salmon;
[Mat 1:5 DK-KJV] Og Salmon avlede Boaz med Rahab; og Boaz avlede Obed med Ruth; og Obed avlede Jesse;
[Mat 1:6 DK-KJV] Og Jesse avlede kong David; og kong David avlede Solomon med hende som havde været hustru med Uriah;
[Mat 1:7 DK-KJV] Og Solomon avlede Rehoboam; og Rehoboam avlede Abia; og Abia avlede Asa;
[Mat 1:8 DK-KJV] Og Asa avlede Jehoshaphat; og Jehoshaphat avlede Jehoram; og Jehoram avlede Uzziah;
[Mat 1:9 DK-KJV] Og Uzziah avlede Jotham; og Jotham avlede Ahaz; og Ahaz avlede Hezekiah;
[Mat 1:10 DK-KJV] Og Hezekiah avlede Manasseh; og Manasseh avlede Amon; og Amon avlede Josiah;
[Mat 1:11 DK-KJV] Og Josiah avlede Jeconiah og hans brødre, omkring den tid de var bortført til Babylon:
[Mat 1:12 DK-KJV] Og da de var ført til Babylon, avlede Jeconiah Salathiel/Shealtiel; og Salathiel avlede Zerubbabel;
[Mat 1:13 DK-KJV] Og Zerubbabel avlede Abihud; og Abihud avlede Eliakim; og Eliakim avlede Azur;
[Mat 1:14 DK-KJV] Og Azur avlede Zadok; og Zadok avlede Ackim; og Ackim avlede Eliud;
[Mat 1:15 DK-KJV] Og Eliud avlede Eleazar; og Eleazar avlede Mattan; og Mattan avlede Jacob;
[Mat 1:16 DK-KJV] Og Jacob avlede Joseph ægtemanden til Maria, af hvem Jesus var født, som er kaldet Kristus.

[Mat 1:17 DK-KJV] Så alle generationerne fra Abraham til David er 14 generationer, og fra David indtil bortførelsen ind i Babylon er 14 generationer, og fra bortførelsen ind i Babylon til Kristus er 14 generationer.
[Mat 1:18 DK-KJV] Nu var Jesus Kristus' fødsel på denne måde: På det tidspunkt som hans mor Maria var forlovet med Joseph, førend de kom sammen, var hun fundet med den Hellige Ånds barn.
[Mat 1:19 DK-KJV] Derefter var hendes ægtemand Joseph, som var en retskaffen mand, og som ikke var villig til at gøre hende til et offentligt eksempel, klar til at skille sig fra hende i hemmelighed.
[Mat 1:20 DK-KJV] Men alt imens han tænkte over disse ting, læg mærke til, i en drøm viste Herrens engel sig for ham, som siger, Joseph, du Davids søn, frygt ikke for at tage din hustru Maria til dig: for det som er undfanget i hende er fra den Hellige Ånd.
[Mat 1:21 DK-KJV] Og hun skal frembringe en søn, og du skal kalde hans navn JESUS: for han skal frelse hans folk fra deres synder. ***"Navnebetydning for JESUS = GUD FRELSER"***
[Mat 1:22 DK-KJV] Nu var alt dette gjort, så det måtte bli' opfyldt som var talt af Herren via den profet, som siger,
[Mat 1:23 DK-KJV] Læg mærke til, en jomfru skal være med barn, og skal frembringe en søn, og de skal kalde hans navn

Mt 1:1 The book of the generation of Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham.
Mt 1:2 Abraham begat Isaac; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat Judas and his brethren;
Mt 1:3 And Judas begat Phares and Zara of Thamar; and Phares begat Esrom; and Esrom begat Aram;
Mt 1:4 And Aram begat Aminadab; and Aminadab begat Naasson; and Naasson begat Salmon;
Mt 1:5 And Salmon begat Booz of Rachab; and Booz begat Obed of Ruth; and Obed begat Jesse;

Mt 1:6 And Jesse begat David the king; and David the king begat Solomon of her that had been the wife of Urias;
Mt 1:7 And Solomon begat Roboam; and Roboam begat Abia; and Abia begat Asa;
Mt 1:8 And Asa begat Josaphat; and Josaphat begat Joram; and Joram begat Ozias;
Mt 1:9 And Ozias begat Joatham; and Joatham begat Achaz; and Achaz begat Ezekias;
Mt 1:10 And Ezekias begat Manasses; and Manasses begat Amon; and Amon begat Josias;
Mt 1:11 And Josias begat Jechonias and his brethren, about the time they were carried away to Babylon:
Mt 1:12 And after they were brought to Babylon, Jechonias begat Salathiel; and Salathiel begat Zorobabel;
Mt 1:13 And Zorobabel begat Abiud; and Abiud begat Eliakim; and Eliakim begat Azor;
Mt 1:14 And Azor begat Sadoc; and Sadoc begat Achim; and Achim begat Eliud;
Mt 1:15 And Eliud begat Eleazar; and Eleazar begat Matthan; and Matthan begat Jacob;
Mt 1:16 And Jacob begat Joseph the husband of Mary, of whom was born Jesus, who is called Christ.
Mt 1:17 So all the generations from Abraham to David are fourteen generations; and from David until the carrying away into Babylon are fourteen generations; and from the carrying away into Babylon unto Christ are fourteen generations.
Mt 1:18 Now the birth of Jesus Christ was on this wise: When as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came together, she was found with child of the Holy Ghost.

Mt 1:19 Then Joseph her husband, being a just man, and not willing to make her a publick example, was minded to put her away privily.
Mt 1:20 But while he thought on these things, behold, the angel of the Lord appeared unto him in a dream, saying, Joseph, thou son of David, fear not to take unto thee Mary thy wife: for that which is conceived in her is of the Holy Ghost.
Mt 1:21 And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS: for he shall save his people from their sins.
Mt 1:22 Now all this was done, that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying,
Mt 1:23 Behold, a virgin shall be with child, and shall bring forth a son, and they shall call his name Emmanuel, which

Immanuel, som ved at være fortolket er, Gud hos os. **Se Esa 7:14 - Mat 1:23 -**

[Mat 1:24 DK-KJV] Da Joseph blev rejst fra sin søvn gjorde han som Herrens engel havde budt ham, og tog hans hustru til sig:
[Mat 1:25 DK-KJV] Og kendte hende ikke før hun havde frembragt hendes førstefødte søn: og han kaldte hans navn JESUS.

being interpreted is, God with us.

Mt 1:24 Then Joseph being raised from sleep did as the angel of the Lord had bidden him, and took unto him his wife:

Mt 1:25 And knew her not till she had brought forth her firstborn son: and he called his name JESUS.

Matthæus Evangeliet Kapitel 2 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 2:1 DK-KJV] Nu da Jesus var født i Bethlehem i Judæa i kong Herodes dage, læg mærke til, der kom vise mænd fra østen til Jerusalem,
[Mat 2:2 DK-KJV] Som siger, Hvor er han som er født som Jødernes Konge? for vi har set hans stjerne i østen, og er kommet for at tilbede ham.
[Mat 2:3 DK-KJV] Da kong Herodes havde hørt disse ting, var han bekymret, og hele Jerusalem med ham.
[Mat 2:4 DK-KJV] Og da han havde forsamlet alle de ledende præster og folkets skriftkloge, krævede han af dem at de skulle fortælle ham hvor Kristus skulle bli' født.
[Mat 2:5 DK-KJV] Og de sagde til ham, i Bethlehem i Judæa: for således er det skrevet via profeten, **Se - Mikas bog 5:2**
[Mat 2:6 DK-KJV] Og du Bethlehem, i Judahs land, som ikke er den mindste blandt Judahs prinser: for ud af dig skal komme en Guvernør, der skal regere mit folk Israel.
[Mat 2:7 DK-KJV] Derefter Herodes, da han hemmeligt havde sammenkaldt de vise mænd, spurgte dem grundigt indtil hvilket tidspunkt stjernen viste sig.
[Mat 2:8 DK-KJV] Og han sendte dem til Bethlehem, og sagde, Gå og søg grundigt efter det unge barn; og når I har fundet ham, gi' mig en tilbagemelding, så jeg også må komme og tilbede ham.
[Mat 2:9 DK-KJV] Da de havde hørt kongen, rejste de; og, læg mærke til, stjernen, som de havde set i østen, gik foran dem, indtil den kom og stod over det sted hvor det unge barn var.
[Mat 2:10 DK-KJV] Da de så stjernen, jublede de med overmådelig stor lykke.

[Mat 2:11 DK-KJV] Og da de var kommet ind i huset, så de det unge barn sammen med Maria hans mor, og faldt ned, og tilbad ham: og da de havde åbnet deres skatte, præsenterede de deres gaver for ham; guld, og frankincense, og myrra.
[Mat 2:12 DK-KJV] Og ved at være advaret af Gud i en drøm at de ikke skulle returnere til Herodes, rejste de hjem til sit eget land ad en anden vej.
[Mat 2:13 DK-KJV] Og da de var rejst, læg mærke til, Herrens engel viste sig for Joseph i en drøm, og siger, rejs dig op, og tag det unge barn og hans mor, og flygt til Egypten, og bliv du der indtil jeg giver dig besked: for Herodes vil søge efter det unge barn for at destruere ham.
[Mat 2:14 DK-KJV] Så rejste han sig op, og ved nattetid tog han det unge barn og hans mor, og rejste til Egypten:
[Mat 2:15 DK-KJV] Og var der indtil Herodes død: så det måtte bli' opfyldt som var talt af Herren via den profet, som siger, Ud af Egypten har jeg kaldet min søn. Se Ho 11:1
[Mat 2:16 DK-KJV] Da Herodes, fandt ud af at han var blevet hånet af de vise mænd, var han så rasende, at han udsendte soldater, og slog alle børn ihjel der var i Bethlehem, og alle i det nærliggende kystområde, som var 2 år eller derunder,

Mt 2:1 Now when Jesus was born in Bethlehem of Judaea in the days of Herod the king, behold, there came wise men from the east to Jerusalem,
Mt 2:2 Saying, Where is he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and are come to worship him.
Mt 2:3 When Herod the king had heard these things, he was troubled, and all Jerusalem with him.
Mt 2:4 And when he had gathered all the chief priests and scribes of the people together, he demanded of them where Christ should be born.
Mt 2:5 And they said unto him, In Bethlehem of Judaea: for thus it is written by the prophet,
Mt 2:6 And thou Bethlehem, in the land of Juda, art not the least among the princes of Juda: for out of thee shall come a Governor, that shall rule my people Israel.
Mt 2:7 Then Herod, when he had privily called the wise men, inquired of them diligently what time the star appeared.
Mt 2:8 And he sent them to Bethlehem, and said, Go and search diligently for the young child; and when ye have found him, bring me word again, that I may come and worship him also.
Mt 2:9 When they had heard the king, they departed; and, lo, the star, which they saw in the east, went before them, till it came and stood over where the young child was.
Mt 2:10 When they saw the star, they rejoiced with exceeding great joy.
Mt 2:11 And when they were come into the house, they saw the young child with Mary his mother, and fell down, and worshipped him: and when they had opened their treasures, they presented unto him gifts; gold, and frankincense, and myrrh.
Mt 2:12 And being warned of God in a dream that they should not return to Herod, they departed into their own country another way.
Mt 2:13 And when they were departed, behold, the angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream, saying, Arise, and take the young child and his mother, and flee into Egypt, and be thou there until I bring thee word: for Herod will seek the young child to destroy him.
Mt 2:14 When he arose, he took the young child and his mother by night, and departed into Egypt:
Mt 2:15 And was there until the death of Herod: that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my son.
Mt 2:16 Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise men, was exceeding wroth, and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two years old and under, according to

ifølge den tid han grundigt havde udspurgt de vise mænd om.
[Mat 2:17 DK-KJV] Da opfyldtes det som er talt ved profeten Jeremia, som siger,
[Mat 2:18 DK-KJV] I Rama var der hørt en stemme, jamren, og gråd, og stor sorg; Rakel græder over sine børn, og kunne ikke lade sig trøste, fordi de ikke er mere.
[Mat 2:19 DK-KJV] Men da Herodes var død, læg mærke til, en Herrens engel viste sig i en drøm for Joseph i Egypten,
[Mat 2:20 DK-KJV] Som siger, Rejs dig op, og tag det unge barn og hans mor, og gå ind i landet Israel: for de der søgte det unge barns liv er døde.
[Mat 2:21 DK-KJV] Og han rejste sig op, og tog det unge barn og hans mor, og kom ind i landet Israel.
[Mat 2:22 DK-KJV] Men da han hørte at Arkelaus regerede på samme måde som hans far Herodes, var han bange for at gå derhen: til trods for det, ved at være advaret af Gud i en drøm, rejste han afsides ind i Galilæa:
[Mat 2:23 DK-KJV] Og han kom og boede i en by kaldet Nazaret: så det som var talt via profeterne måtte bli' opfyldt, Han skal kaldes en Nazaræer.

the time which he had diligently inquired of the wise men.
Mt 2:17 Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying,
Mt 2:18 In Rama was there a voice heard, lamentation, and weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they are not.
Mt 2:19 But when Herod was dead, behold, an angel of the Lord appeareth in a dream to Joseph in Egypt,
Mt 2:20 Saying, Arise, and take the young child and his mother, and go into the land of Israel: for they are dead which sought the young child's life.
Mt 2:21 And he arose, and took the young child and his mother, and came into the land of Israel.
Mt 2:22 But when he heard that Archelaus did reign in Judaea in the room of his father Herod, he was afraid to go thither: notwithstanding, being warned of God in a dream, he turned aside into the parts of Galilee:
Mt 2:23 And he came and dwelt in a city called Nazareth: that it might be fulfilled which was spoken by the prophets, He shall be called a Nazarene.

Matthæus Evangeliet Kapitel 3 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 3:1 DK-KJV] I de dage kom Johannes Døberen, og prædikede i Judæas vildmark,
[Mat 3:2 DK-KJV] Og siger, Anger I: for himlens kongerige er nær.
[Mat 3:3 DK-KJV] For dette er han der var talt om via profeten Esajas, som siger, Stemmen af en der råber i vildmarken, Forbered I Herrens vej, gør hans stier lige.
[Mat 3:4 DK-KJV] Og den samme Johannes havde hans tøj lavet af kamelhår, og et læderomslag omkring hans lænder; og hans mad var græshopper og vild honning.
[Mat 3:5 DK-KJV] Da gik Jerusalem ud til ham, og hele Judæa, og hele den egn rundt omkring Jordanfloden,
[Mat 3:6 DK-KJV] Og var døbt af ham i Jordanfloden, ved at bekende deres synder.
[Mat 3:7 DK-KJV] Men da han så mange af Farisæerne og Saddukæerne kom ud til det sted hvor han døbte, sagde han til dem: Kæreste generation af giftsnoge, hvem har advaret jer om at flygte fra arrigskabet der kommer?
[Mat 3:8 DK-KJV] Frembring derfor frugter passende for omvendelse:
[Mat 3:9 DK-KJV] Og tænk ikke at sige inde i jerselv, Vi har Abraham som vores far: for jeg siger til jer, at Gud er i stand til at oprejse børn til Abraham af disse sten.
[Mat 3:10 DK-KJV] Og nu er øksen også lagt mod træernes rod: Ethvert træ som derfor ikke frembringer god frugt hugges ned, og kastes ind i ilden.
[Mat 3:11 DK-KJV] I virkeligheden døber jeg jer med vand til omvendelse: men han som kommer efter mig er mægtigere end jeg, hvis sko jeg ikke er værdig til at bære: han skal døbe jer med den Hellig Ånd, og med ild:
[Mat 3:12 DK-KJV] Kasteskovlen er i hans hånd, og han vil grundigt rense hans gulv, og samle hans hvede ind i laden; men han vil brænde avnerne med en uudslukkelig ild.
[Mat 3:13 DK-KJV] Da kommer Jesus fra Galilæa til Jordanfloden hen til Johannes, for at bli' døbt af ham.
[Mat 3:14 DK-KJV] Men Johannes ville forhindre ham, og siger, jeg har brug for at bli' døbt af dig, og nu kommer du til mig?
[Mat 3:15 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde til ham, Tillad det at være sådant nu: for således er det blevet vores del at opfylde al retfærdighed. Så adlød han ham.

Mt 3:1 In those days came John the Baptist, preaching in the wilderness of Judaea,
Mt 3:2 And saying, Repent ye: for the kingdom of heaven is at hand.
Mt 3:3 For this is he that was spoken of by the prophet Esaias, saying, The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.
Mt 3:4 And the same John had his raiment of camel's hair, and a leathern girdle about his loins; and his meat was locusts and wild honey.
Mt 3:5 Then went out to him Jerusalem, and all Judaea, and all the region round about Jordan,
Mt 3:6 And were baptized of him in Jordan, confessing their sins.
Mt 3:7 But when he saw many of the Pharisees and Sadducees come to his baptism, he said unto them, O generation of vipers, who hath warned you to flee from the wrath to come?

Mt 3:8 Bring forth therefore fruits meet for repentance:
Mt 3:9 And think not to say within yourselves, We have Abraham to our father: for I say unto you, that God is able of these stones to raise up children unto Abraham.
Mt 3:10 And now also the axe is laid unto the root of the trees: therefore every tree which bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.
Mt 3:11 I indeed baptize you with water unto repentance: but he that cometh after me is mightier than I, whose shoes I am not worthy to bear: he shall baptize you with the Holy Ghost, and with fire:
Mt 3:12 Whose fan is in his hand, and he will throughly purge his floor, and gather his wheat into the garner; but he will burn up the chaff with unquenchable fire.
Mt 3:13 Then cometh Jesus from Galilee to Jordan unto John, to be baptized of him.
Mt 3:14 But John forbad him, saying, I have need to be baptized of thee, and comest thou to me?
Mt 3:15 And Jesus answering said unto him, Suffer it to be so now: for thus it becometh us to fulfil all righteousness. Then he suffered him.

[Mat 3:16 DK-KJV] Og Jesus, da han var døbt, gik straks op ud af vandet: og, se, himlene var åbnet for ham, og han så Guds Ånd som dalede ned som en due, og som lyste på ham:
[Mat 3:17 DK-KJV] Og se en stemme fra himlen, siger, Dette er min elskede Søn; i hvem er jeg godt tilfreds.

Mt 3:16 And Jesus, when he was baptized, went up straightway out of the water: and, lo, the heavens were opened unto him, and he saw the Spirit of God descending like a dove, and lighting upon him:
Mt 3:17 And lo a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.

Matthæus Evangeliet Kapitel 4 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 4:1 DK-KJV] Derefter var Jesus af Ånden ført op ind i vildmarken for at bli' fristet af djævelen.
[Mat 4:2 DK-KJV] Og da han havde fastet i 40 dage og 40 nætter, var han efterhånden meget sulten.
[Mat 4:3 DK-KJV] Og da fristeren kom til ham, sagde han, Hvis du er Guds Søn, befal at disse sten bli'r lavet til brød.
[Mat 4:4 DK-KJV] Men han svarede og sagde, Det er skrevet, Mennesket skal ikke alene leve af brød, men via ethvert ord der udgår fra Guds mund.
[Mat 4:5 DK-KJV] Så tager djævelen ham op ind i den hellige by, og sætter ham på en tempeltinde,
[Mat 4:6 DK-KJV] Og siger til ham, Hvis du er Guds Søn, kast digselv ned: for det er skrevet, Han skal give hans engle pålæg vedrørende dig: og i deres hænder skal de løfte dig op, for ikke at du på noget tidspunkt støder din fod imod en sten.
[Mat 4:7 DK-KJV] Jesus sagde til ham, Det er igen skrevet, Du skal ikke friste Herren din Gud.
[Mat 4:8 DK-KJV] Igen, tager djævelen ham op på et overmådelig højt bjerg, og viser ham alle denne verdens kongeriger, og deres herlighed;
[Mat 4:9 DK-KJV] Og siger til ham, Alle disse ting vil jeg give dig, hvis du vil falde ned og tilbede mig.
[Mat 4:10 DK-KJV] Så siger Jesus til ham, Hold dig herfra, Satan: for det er skrevet, Du skal tilbede Herren din Gud, og kun ham skal du tjene.
[Mat 4:11 DK-KJV] Så forlader djævelen ham, og, læg mærke til, engle kom og betjente for ham.
[Mat 4:12 DK-KJV] Nu da Jesus havde hørt at Johannes var blevet smidt i fængsel, rejste han ind i Galilæa;
[Mat 4:13 DK-KJV] Og forlod Nazaret, og han kom og boede i Kapernaum, som ligger ved havets bred, i omegnen af Zebulun og Naphtali:
[Mat 4:14 DK-KJV] Så det måtte bli' opfyldt som var talt via profeten Esajas, som siger,
[Mat 4:15 DK-KJV] Zebuluns land, og Naphtalis land, på vejen til havet, på den anden side af Jordanfloden, Hedningernes Galilæa; . **"Se - Esa 9:1-2 - Mat 4:15-16 - Åben 7:8"**
[Mat 4:16 DK-KJV] Det folk som sad i mørke så et stort lys; og til dem i den egn som sad i dødens skygge sprang et lys frem.
[Mat 4:17 DK-KJV] Fra dette tidspunkt af begyndte Jesus at prædike, og at sige, Anger: for himlens kongerige er nær.
[Mat 4:18 DK-KJV] Og Jesus, gik langs med Genesarets hav, og så 2 brødre, Simon kaldet Peter, og hans bror Andreas, som var i gang med at kaste et garn i havet: for de var fiskere.
[Mat 4:19 DK-KJV] Og han siger til dem, Følg mig, og jeg vil gøre jer til menneskefiskere.
[Mat 4:20 DK-KJV] Og de forlod straks deres garn, og fulgte ham.

Mt 4:1 Then was Jesus led up of the Spirit into the wilderness to be tempted of the devil.
Mt 4:2 And when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an hungred.
Mt 4:3 And when the tempter came to him, he said, If thou be the Son of God, command that these stones be made bread.
Mt 4:4 But he answered and said, It is written, Man shall not live by bread alone, but by every word that proceedeth out of the mouth of God.
Mt 4:5 Then the devil taketh him up into the holy city, and setteth him on a pinnacle of the temple,

Mt 4:6 And saith unto him, If thou be the Son of God, cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee: and in their hands they shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a stone.
Mt 4:7 Jesus said unto him, It is written again, Thou shalt not tempt the Lord thy God.
Mt 4:8 Again, the devil taketh him up into an exceeding high mountain, and sheweth him all the kingdoms of the world, and the glory of them;
Mt 4:9 And saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me.
Mt 4:10 Then saith Jesus unto him, Get thee hence, Satan: for it is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt thou serve.
Mt 4:11 Then the devil leaveth him, and, behold, angels came and ministered unto him.
Mt 4:12 Now when Jesus had heard that John was cast into prison, he departed into Galilee;
Mt 4:13 And leaving Nazareth, he came and dwelt in Capernaum, which is upon the sea coast, in the borders of Zabulon and Nephthalim:
Mt 4:14 That it might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet, saying,

Mt 4:15 The land of Zabulon, and the land of Nephthalim, by the way of the sea, beyond Jordan, Galilee of the Gentiles;
Mt 4:16 The people which sat in darkness saw great light; and to them which sat in the region and shadow of death light is sprung up.
Mt 4:17 From that time Jesus began to preach, and to say, Repent: for the kingdom of heaven is at hand.

Mt 4:18 And Jesus, walking by the sea of Galilee, saw two brethren, Simon called Peter, and Andrew his brother, casting a net into the sea: for they were fishers.
Mt 4:19 And he saith unto them, Follow me, and I will make you fishers of men.

Mt 4:20 And they straightway left their nets, and followed him.

[Mat 4:21 DK-KJV] Og da de gik videre derfra, så han 2 andre brødre, Jacob Zebedæus søn, og hans bror Johannes, på et skib sammen med Zebedæus deres far, som var i gang med at rense deres garn; og han kaldte på dem.
[Mat 4:22 DK-KJV] Og øjeblikkeligt forlod de skibet og deres far, og fulgte ham.
[Mat 4:23 DK-KJV] Og Jesus gik rundt i hele Galilæa, og underviste i deres synagoger, og prædikede evangeliet om kongeriget, og helbredte al slags sygdom og al slags lidelser blandt folket.
[Mat 4:24 DK-KJV] Og hans berømmelse nåede ud i hele Syrien: og de kom til ham med alle syge folk der led af forskellige sygdomme og pinsler, og dem som var besat med djævle, og dem som var månesyge, og dem som var paralyse lammet, og han helbredte dem.
[Mat 4:25 DK-KJV] Og store folkemængder fulgte ham fra Galilæa, og fra Decapolis, og fra Jerusalem, og fra Judæa, og fra den anden side af Jordanfloden.

Mt 4:21 And going on from thence, he saw other two brethren, James the son of Zebedee, and John his brother, in a ship with Zebedee their father, mending their nets; and he called them.
Mt 4:22 And they immediately left the ship and their father, and followed him.
Mt 4:23 And Jesus went about all Galilee, teaching in their synagogues, and preaching the gospel of the kingdom, and healing all manner of sickness and all manner of disease among the people.
Mt 4:24 And his fame went throughout all Syria: and they brought unto him all sick people that were taken with divers diseases and torments, and those which were possessed with devils, and those which were lunatick, and those that had the palsy; and he healed them.
Mt 4:25 And there followed him great multitudes of people from Galilee, and from Decapolis, and from Jerusalem, and from Judaea, and from beyond Jordan.

Matthæus Evangeliet Kapitel 5 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 5:1 DK-KJV] Og ved at ha' set folkemængderne, gik han op på et bjerg: og da han havde sat sig, kom hans disciple hen til ham:
[Mat 5:2 DK-KJV] Og han åbnede hans mund, og underviste dem, og siger,
[Mat 5:3 DK-KJV] Velsignet er de fattige i ånd: for himlens kongerige er deres.
[Mat 5:4 DK-KJV] Velsignet er de som sørger: for de skal bli' trøstet.
[Mat 5:5 DK-KJV] Velsignet er de sagtmodige: for de skal arve jorden.
[Mat 5:6 DK-KJV] Velsignet er de der hungrer og tørster efter retfærdighed: for de skal bli' mættet.
[Mat 5:7 DK-KJV] Velsignet er de barmhjertige: for de skal opnå barmhjertighed.
[Mat 5:8 DK-KJV] Velsignet er de rene i hjertet: for de skal se Gud.
[Mat 5:9 DK-KJV] Velsignet er de som stifter fred: for de skal kaldes Guds børn.
[Mat 5:10 DK-KJV] Velsignet er de som er forfulgte for retfærdighedens skyld: for himlens kongerige er deres.
[Mat 5:11 DK-KJV] Velsignet er I, når mennesker skal håne jer, og forfølge jer, og siger alt muligt ondt om jer selvom det ikke er sandt, for min skyld.
[Mat 5:12 DK-KJV] Jubel, og vær overmådelig glade: for stor er jeres belønning i himmel: for sådant forfulgte de også profeterne før jer.
[Mat 5:13 DK-KJV] I er jordens salt: men hvis saltet er blevet smagsløs, hvorved skal den saltes? Den er derefter ikke godt for noget, men at bli' smidt ud, og bli' trådt under fode af mennesker.
[Mat 5:14 DK-KJV] I er denne verdens lys. En by som placeres på en bakke kan ikke skjules.
[Mat 5:15 DK-KJV] Mennesker tænder heller ikke et lys, og sætter det under en spand, men på en lysestage; og det giver sit lys til alle der er i huset.
[Mat 5:16 DK-KJV] Lad jeres lys skinne sådant foran mennesker, så de kan se jeres gode gerninger, og forherlige jeres Far som er i himlen.
[Mat 5:17 DK-KJV] Tænk ikke at jeg er kommet for at destruere loven, eller profeterne: jeg er ikke kommet for at destruere, men for at opfylde.

Mt 5:1 And seeing the multitudes, he went up into a mountain: and when he was set, his disciples came unto him:

Mt 5:2 And he opened his mouth, and taught them, saying,
Mt 5:3 Blessed are the poor in spirit: for theirs is the kingdom of heaven.
Mt 5:4 Blessed are they that mourn: for they shall be comforted.

Mt 5:5 Blessed are the meek: for they shall inherit the earth.
Mt 5:6 Blessed are they which do hunger and thirst after righteousness: for they shall be filled.

Mt 5:7 Blessed are the merciful: for they shall obtain mercy.

Mt 5:8 Blessed are the pure in heart: for they shall see God.
Mt 5:9 Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.
Mt 5:10 Blessed are they which are persecuted for righteousness' sake: for theirs is the kingdom of heaven.
Mt 5:11 Blessed are ye, when men shall revile you, and persecute you, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake.
Mt 5:12 Rejoice, and be exceeding glad: for great is your reward in heaven: for so persecuted they the prophets which were before you.
Mt 5:13 Ye are the salt of the earth: but if the salt have lost his savour, wherewith shall it be salted? it is thenceforth good for nothing, but to be cast out, and to be trodden under foot of men.
Mt 5:14 Ye are the light of the world. A city that is set on an hill cannot be hid.
Mt 5:15 Neither do men light a candle, and put it under a bushel, but on a candlestick; and it giveth light unto all that are in the house.
Mt 5:16 Let your light so shine before men, that they may see your good works, and glorify your Father which is in heaven.

Mt 5:17 Think not that I am come to destroy the law, or the prophets: I am not come to destroy, but to fulfil.

[Mat 5:18 DK-KJV] For sandelig siger jeg til jer, Indtil himmel og jord forsvinder, skal på ingen måde selv en bindestreg eller en titel fra loven forsvinde, før det er opfyldt alt sammen.
Mt 5:18 For verily I say unto you, Till heaven and earth pass, one jot or one tittle shall in no wise pass from the law, till all be fulfilled.

[Mat 5:19 DK-KJV] Hvemsomhelst der derfor bryder en af disse mindste befalingerne, og underviser mennesker sådant, han skal kaldes den mindste i himlens kongerige: men hvemsomhelst der skal gøre og undervise dem, denne sammen skal kaldes stor i himlens kongerige.
Mt 5:19 Whosoever therefore shall break one of these least commandments, and shall teach men so, he shall be called the least in the kingdom of heaven: but whosoever shall do and teach them, the same shall be called great in the kingdom of heaven.

[Mat 5:20 DK-KJV] For jeg siger til jer, At medmindre jeres retfærdighed overgår de skriftkloge og Farisæernes retfærdighed, skal I på ingen måde komme ind i himlens kongerige.
Mt 5:20 For I say unto you, That except your righteousness shall exceed the righteousness of the scribes and Pharisees, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

[Mat 5:21 DK-KJV] I har hørt at det var sagt af dem fra gammel tid, Du skal ikke slå ihjel; og hvemsomhelst der dræber skal være i fare for dommen.
Mt 5:21 Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not kill; and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment:

[Mat 5:22 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At hvemsomhelst der er vred på hans bror uden en grund skal være i fare for dommen: og hvemsomhelst der siger til hans bror, Idiot, skal være i fare for rådet: men hvemsomhelst der siger, Din tåbe, skal være i fare for helvedes ild.
Mt 5:22 But I say unto you, That whosoever is angry with his brother without a cause shall be in danger of the judgment: and whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council: but whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

[Mat 5:23 DK-KJV] Hvis du derfor bringer din gave til alteret, og du der kommer i tanke om at din bror har noget imod dig;
Mt 5:23 Therefore if thou bring thy gift to the altar, and there rememberest that thy brother hath ought against thee;

[Mat 5:24 DK-KJV] Så efterlad din gave der foran alteret, og gå din vej; bliv først forligt med din bror, og kom så og tilbyd din gave.
Mt 5:24 Leave there thy gift before the altar, and go thy way; first be reconciled to thy brother, and then come and offer thy gift.

[Mat 5:25 DK-KJV] Bliv hurtigt enig med din modstander, mens du stadigvæk er på vejen med ham; for ikke at din modstander på noget tidspunkt udleverer dig til dommeren, og dommeren udleverer dig til betjenten, og du er smidt ind i fængsel.
Mt 5:25 Agree with thine adversary quickly, whiles thou art in the way with him; lest at any time the adversary deliver thee to the judge, and the judge deliver thee to the officer, and thou be cast into prison.

[Mat 5:26 DK-KJV] Sandelig siger jeg til dig, Du skal på ingen måde komme ud derfra, før du har betalt hver en øre.
Mt 5:26 Verily I say unto thee, Thou shalt by no means come out thence, till thou hast paid the uttermost farthing.

[Mat 5:27 DK-KJV] I har hørt at det var sagt af dem fra gammel tid, I skal ikke begå utroskab:
Mt 5:27 Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not commit adultery:

[Mat 5:28 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At hvemsomhelst der kigger på en kvinde med begær efter hende har allerede begået utroskab med hende i hans hjerte.
Mt 5:28 But I say unto you, That whosoever looketh on a woman to lust after her hath committed adultery with her already in his heart.

[Mat 5:29 DK-KJV] Og hvis dit højre øje krænker dig, flå det ud, og kast det fra dig: for det er fordelagtigt for dig at et af dine lemmer skulle gå tabt, og ikke at hele din krop skulle bli' kastet ind i helvede.
Mt 5:29 And if thy right eye offend thee, pluck it out, and cast it from thee: for it is profitable for thee that one of thy members should perish, and not that thy whole body should be cast into hell.

[Mat 5:30 DK-KJV] Og hvis din højre hånd krænker dig, skær den af, og kast den fra dig: for det er fordelagtigt for dig at et af dine lemmer skulle gå tabt, og ikke at hele din krop skulle bli' kastet ind i helvede.
Mt 5:30 And if thy right hand offend thee, cut it off, and cast it from thee: for it is profitable for thee that one of thy members should perish, and not that thy whole body should be cast into hell.

[Mat 5:31 DK-KJV] Det er blevet sagt, Hvemsomhelst der skal skille sig fra hans hustru, lad ham give hende et skilsmissebrev:
Mt 5:31 It hath been said, Whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement:

[Mat 5:32 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At hvemsomhelst der skal skille sig fra hans hustru, medmindre det er på grund af hor, er skyldig i at hun begår utroskab: og hvemsomhelst der skal gifte sig med en fraskilt kvinde begår utroskab.
Mt 5:32 But I say unto you, That whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery: and whosoever shall marry her that is divorced committeth adultery.

[Mat 5:33 DK-KJV] Igen, I har hørt at det er blevet sagt af dem fra gammel tid, Du skal ikke sværge falsk ved digselv, men skal give Herren det du har lovet:
Mt 5:33 Again, ye have heard that it hath been said by them of old time, Thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths:

[Mat 5:34 DK-KJV] Men jeg siger til jer, Sværg ikke overhovedet; hverken via himlen; for det er Guds trone:
Mt 5:34 But I say unto you, Swear not at all; neither by heaven; for it is God's throne:

[Mat 5:35 DK-KJV] Eller via jorden; for den er hans fodskammel; eller via Jerusalem; for det er den store Konges by.
Mt 5:35 Nor by the earth; for it is his footstool: neither by Jerusalem; for it is the city of the great King.

[Mat 5:36 DK-KJV] Du skal heller ikke sværge via dit hoved, fordi du ikke kan få et hår til at bli' hvidt eller sort.
Mt 5:36 Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair white or black.

[Mat 5:37 DK-KJV] Men lad jeres kommunikation være, Ja, ja;
Mt 5:37 But let your communication be, Yea, yea; Nay, nay:

Nej, nej: for hvadsomhelst er mere end disse kommer af ondt.
for whatsoever is more than these cometh of evil.

[Mat 5:38 DK-KJV] I har hørt at det er blevet sagt, Et øje for et øje, og en tand for en tand:
Mt 5:38 Ye have heard that it hath been said, An eye for an eye, and a tooth for a tooth:
[Mat 5:39 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At I ikke modstår ondt: men hvemsomhelst der skal slå dig på din højre kind, så lad ham også slå dig på den anden.
Mt 5:39 But I say unto you, That ye resist not evil: but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also.
[Mat 5:40 DK-KJV] Og hvis der er en mand der vil sagsøge dig ved loven, og tage din jakke, lad ham også få din kappe.
Mt 5:40 And if any man will sue thee at the law, and take away thy coat, let him have thy cloke also.
[Mat 5:41 DK-KJV] Og hvemsomhelst der skal overtale dig til at gå 1 mil, gå 2 med ham.
Mt 5:41 And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.
[Mat 5:42 DK-KJV] Giv til ham der spørger dig, og fra ham som vil låne af dig vend dig ikke væk.
Mt 5:42 Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn not thou away.
[Mat 5:43 DK-KJV] I har hørt at det er blevet sagt, Du skal elske din næste, og hade din fjende.
Mt 5:43 Ye have heard that it hath been said, Thou shalt love thy neighbour, and hate thine enemy.
[Mat 5:44 DK-KJV] Men jeg siger til jer, Elsk jeres fjender, velsign dem der forbander jer, gør godt imod dem der hader jer, og bed for dem som ondskabsfuldt udnytter jer, og forfølger jer;
Mt 5:44 But I say unto you, Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you;
[Mat 5:45 DK-KJV] Så I må være jeres Fars børn som er i himlen: for han får sin sol til at stå op på både den onde og på den gode, og sender regn på den retfærdige og på den uretfærdige.
Mt 5:45 That ye may be the children of your Father which is in heaven: for he maketh his sun to rise on the evil and on the good, and sendeth rain on the just and on the unjust.
[Mat 5:46 DK-KJV] For hvis I elsker dem som elsker jer, hvilken belønning har I så? gør ikke selv skatteopkræverne det samme?
Mt 5:46 For if ye love them which love you, what reward have ye? do not even the publicans the same?
[Mat 5:47 DK-KJV] Og hvis I kun hylder jeres brødre, hvad gør I så mere end andre? gør ikke selv skatteopkræverne det?
Mt 5:47 And if ye salute your brethren only, what do ye more than others? do not even the publicans so?
[Mat 5:48 DK-KJV] Vær I derfor perfekt, ligesom jeres Far som er i himlen er perfekt.
Mt 5:48 Be ye therefore perfect, even as your Father which is in heaven is perfect.

Matthæus Evangeliet Kapitel 6 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 6:1 DK-KJV] Pas på med at I ikke giver jeres almisser foran mennesker, for at bli' set af dem: for ellers har I ingen belønning af jeres Far som er i himlen.
Mt 6:1 Take heed that ye do not your alms before men, to be seen of them: otherwise ye have no reward of your Father which is in heaven.
[Mat 6:2 DK-KJV] Derfor når du giver dine almisser, så blæs ikke i trompet for at bli' set, for det gør hyklerne jo også i synagogerne og på gaderne, så de kan bli' rost af mennesker. Sandelig siger jeg til jer, De har deres belønning.
Mt 6:2 Therefore when thou doest thine alms, do not sound a trumpet before thee, as the hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, They have their reward.
[Mat 6:3 DK-KJV] Men når du giver almisse, så lad ikke din venstre hånd vide hvad din højre hånd gør:
Mt 6:3 But when thou doest alms, let not thy left hand know what thy right hand doeth:
[Mat 6:4 DK-KJV] Så dine almisser må ske i det skjulte: og din Far hamselv som ser det skjulte skal belønne dig offentligt.
Mt 6:4 That thine alms may be in secret: and thy Father which seeth in secret himself shall reward thee openly.
[Mat 6:5 DK-KJV] Og når du beder, skal du ikke være som hyklerne er: for de elsker at bede stående i synagogerne og på gadehjørnerne, så de kan bli' set af mennesker, Sandelig siger jeg til jer, De har deres belønning.
Mt 6:5 And when thou prayest, thou shalt not be as the hypocrites are: for they love to pray standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, They have their reward.
[Mat 6:6 DK-KJV] Men du, når du beder, gå ind i dit kammer, og når du har lukket din dør, bed til din Far som er i det skjulte; og din Far som ser det skjulte skal belønne dig offentligt.
Mt 6:6 But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father which is in secret; and thy Father which seeth in secret shall reward thee openly.
[Mat 6:7 DK-KJV] Men når I ber, brug ikke nytteløse gentagelser, som hedningerne gør: for de tænker at de skal bli' hørt på grund af at de snakker meget.
Mt 6:7 But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen do: for they think that they shall be heard for their much speaking.
[Mat 6:8 DK-KJV] Vær I derfor ikke ligesom dem: for jeres Far ved hvilke ting I har brug for, før I spørger ham.
Mt 6:8 Be not ye therefore like unto them: for your Father knoweth what things ye have need of, before ye ask him.
[Mat 6:9 DK-KJV] Bed I derfor på denne måde: Vor Far som er i himlen, Helliget være dit navn.
Mt 6:9 After this manner therefore pray ye: Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name.
[Mat 6:10 DK-KJV] Dit kongerige komme. Din vilje ske på jord, som den er i himlen.
Mt 6:10 Thy kingdom come. Thy will be done in earth, as it is in heaven.

[Mat 6:11 DK-KJV] Giv os denne dag vort daglige brød.
[Mat 6:12 DK-KJV] Og tilgiv os vor skyld, som vi tilgiver vore skyldnere
[Mat 6:13 DK-KJV] Og led os ikke ind i fristelse, men forløs os fra ondt: For dit er kongeriget, og vældet, og herligheden, for evigt. Amen.
[Mat 6:14 DK-KJV] For hvis I tilgiver mennesker deres overtrædelser, så vil jeres himmelske Far også tilgive jer:
[Mat 6:15 DK-KJV] Men hvis I ikke tilgiver mennesker deres overtrædelser, så vil jeres Far heller ikke tilgive jeres overtrædelser.
[Mat 6:16 DK-KJV] Desuden når I faster, vær ikke, som hyklerne, som ser triste ud: for de skæmmer deres ansigter, så det overfor mennesker må se ud som om at de faster. Sandelig siger jeg til jer, De har deres belønning.
[Mat 6:17 DK-KJV] Men du, når du faster, salv dit hoved, og vask dit ansigt;
[Mat 6:18 DK-KJV] Så det ikke overfor mennesker ser ud som om at du faster, men overfor din Far som er i det skjulte: og din Far, som ser det skjulte, skal belønne dig offentligt.
[Mat 6:19 DK-KJV] Saml ikke skatte her på jorden til jer selv, hvor møl og rust korrumperer, og hvor tyve bryder ind for at stjæle:
[Mat 6:20 DK-KJV] Men saml skatte i himlen til jer selv, hvor hverken møl eller rust korrumperer, og hvor tyve ikke bryder ind eller stjæler:
[Mat 6:21 DK-KJV] For hvor jeres skatte er, der vil jeres hjerte også være.
[Mat 6:22 DK-KJV] Kroppens lys er øjet: hvis dit øje derfor er uden tvivl, skal hele din krop være fuld af lys.
[Mat 6:23 DK-KJV] Men hvis dit øje er ondt, så skal hele din krop være fuld af mørke. Så hvis det lys som er i dig er mørke, hvor stort er det mørke så ikke!
[Mat 6:24 DK-KJV] Intet menneske kan tjene 2 mestre: for enten vil han hade den ene, og elske den anden; eller så vil han holde sig til den ene, og foragte den anden. I kan ikke tjene Gud og penge.
[Mat 6:25 DK-KJV] Derfor siger jeg til jer, Tænk ikke videre over jeres liv, hvad I skal spise, eller hvad I skal drikke; bekymre jer heller ikke for kroppen, hvad I skal tage på. Er livet ikke mere end mad, og kroppen mere end tøj?
[Mat 6:26 DK-KJV] Læg mærke til luftens fugle: for de sår ikke, og de høster heller ikke, eller samler sammen i lade; alligevel sørger jeres himmelske Far for at de får noget at spise. Er I ikke meget bedre end dem?
[Mat 6:27 DK-KJV] Hvem af jer kan lægge en ½ meter til sin højde ved at tænke videre over det?
[Mat 6:28 DK-KJV] Og hvorfor tænker I videre over tøjet? Læg mærke til markens liljer, hvordan de gror; de arbejder ikke, og de spinder heller ikke:
[Mat 6:29 DK-KJV] Og nu siger jeg til jer, Ja at Solomon i al sin pragt ikke var iklædt lige så smukt som en af dem.
[Mat 6:30 DK-KJV] Derfor, hvis Gud iklæder markens græs sådant, som er i dag, og i morgen er kastet ind i ovnen, skal han så ikke meget mere iklæde jer, Kæreste I med så lille en tro?
[Mat 6:31 DK-KJV] Tænk derfor ikke videre over det, og sig, Hvad skal vi spise? eller, Hvad skal vi drikke? eller, Hvorledes skal vi få tøj på kroppen?
[Mat 6:32 DK-KJV] (For efter alle disse ting søger Hedningerne:) for jeres himmelske Far ved at I har brug for alle disse ting.

Mt 6:11 Give us this day our daily bread.

Mt 6:12 And forgive us our debts, as we forgive our debtors.
Mt 6:13 And lead us not into temptation, but deliver us from evil: For thine is the kingdom, and the power, and the glory, for ever. Amen.
Mt 6:14 For if ye forgive men their trespasses, your heavenly Father will also forgive you:

Mt 6:15 But if ye forgive not men their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.
Mt 6:16 Moreover when ye fast, be not, as the hypocrites, of a sad countenance: for they disfigure their faces, that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, They have their reward.
Mt 6:17 But thou, when thou fastest, anoint thine head, and wash thy face;
Mt 6:18 That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father which is in secret: and thy Father, which seeth in secret, shall reward thee openly.
Mt 6:19 Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and where thieves break through and steal:
Mt 6:20 But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal:
Mt 6:21 For where your treasure is, there will your heart be also.
Mt 6:22 The light of the body is the eye: if therefore thine eye be single, thy whole body shall be full of light.
Mt 6:23 But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If therefore the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

Mt 6:24 No man can serve two masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and mammon.
Mt 6:25 Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Mt 6:26 Behold the fowls of the air: for they sow not, neither do they reap, nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?
Mt 6:27 Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?
Mt 6:28 And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field, how they grow; they toil not, neither do they spin:
Mt 6:29 And yet I say unto you, That even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these.

Mt 6:30 Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which to day is, and to morrow is cast into the oven, shall he not much more clothe you, O ye of little faith?
Mt 6:31 Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?
Mt 6:32 (For after all these things do the Gentiles seek:) for your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

[Mat 6:33 DK-KJV] Men søg I først Guds kongerige, og hans retfærdighed; og alle disse ting skal bli' givet til jer.
[Mat 6:34 DK-KJV] Tænk derfor ikke videre over i morgen: for i morgen skal tænke videre over de ting af sig selv. Der er rigeligt med ondt hver dag.

Mt 6:33 But seek ye first the kingdom of God, and his righteousness; and all these things shall be added unto you.
Mt 6:34 Take therefore no thought for the morrow: for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient unto the day is the evil thereof.

[Mat 7:1 DK-KJV] Døm ikke, så I ikke er dømt.

[Mat 7:2 DK-KJV] For med den dom I dømmer, skal I bli' dømt: og med det mål I vejer, det skal I selv bli' målt med.
[Mat 7:3 DK-KJV] Og hvorfor lægger du mærke til splinten der er i din broders øje, men lægger ikke mærke til bjælken der er i dit eget øje?
[Mat 7:4 DK-KJV] Eller hvordan vil du sige til din broder, Lad mig trække splinten ud af dit øje; og, læg mærke til, en bjælke er i dit eget øje?

[Mat 7:5 DK-KJV] Din hykler, fjern først bjælken i dit eget øje; og da skal du se klart så du kan fjerne splinten i din broders øje.
[Mat 7:6 DK-KJV] Giv ikke den som er hellig til hundene, kast I heller ikke jeres perler foran svin, for ikke at de ikke skal trampe dem under deres fødder; og vende sig om og sønderrive jer.
[Mat 7:7 DK-KJV] Spørg, og den skal bli' givet jer; søg, og I skal finde; bank på, og den skal bli' åbnet for jer.

[Mat 7:8 DK-KJV] For enhver der spørger modtager; og han der søger finder; og til ham der banker på skal den bli' åbnet for.
[Mat 7:9 DK-KJV] Eller hvilken mand er der af jer, som vil give hans søn en sten, hvis han spørger om brød?
[Mat 7:10 DK-KJV] Eller vil give ham en slange, hvis han spørger om en fisk?
[Mat 7:11 DK-KJV] Hvis I da, som er onde, ved hvordan det er at give gode gaver til jeres børn, hvor meget mere skal jeres Far som er i himlen så ikke give gode ting til dem der spørger ham?
[Mat 7:12 DK-KJV] Derfor alle ting hvadsomhelst I vil have at mennesker skal gøre for jer, gør I på samme måde for dem: for dette er loven og profeterne.
[Mat 7:13 DK-KJV] Gå I ind via den snævre port: for vid er porten, og bred er vejen, der leder til destruktion, og der er mange som går ind ad den vej.
[Mat 7:14 DK-KJV] For snæver er porten, og smal er vejen, som leder til liv, og der er få der finder den.
[Mat 7:15 DK-KJV] Tag jer i agt for falske profeter, som kommer til jer i fåretøj, men indvendig er de glubske ulve.
[Mat 7:16 DK-KJV] I skal kende dem på deres frugter. Samler mennesker druer på tornebuske, eller figner på tidsler?
[Mat 7:17 DK-KJV] På samme måde frembringer ethvert godt træ god frugt; men et råddent træ frembringer ond frugt.
[Mat 7:18 DK-KJV] Et godt træ kan ikke frembringe ond frugt, og et råddent træ kan heller ikke frembringe god frugt.
[Mat 7:19 DK-KJV] Ethvert træ som ikke frembringer god frugt er hugget ned; og er kastet ind i ilden.

[Mat 7:20 DK-KJV] I skal derfor kende dem på deres frugter.
[Mat 7:21 DK-KJV] Ikke enhver der siger til mig, Herre, Herre, skal komme ind i himlens kongerige; men han som gør min Fars vilje som er i himlen.

[Mat 7:22 DK-KJV] Mange vil sige til mig i den dag, Herre, Herre, har vi ikke profeteret i dit navn? og i dit navn uddrevet djævle? og i dit navn gjort mange vidunderlige gerninger?

Mt 7:1 Judge not, that ye be not judged.
Mt 7:2 For with what judgment ye judge, ye shall be judged: and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.
Mt 7:3 And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?
Mt 7:4 Or how wilt thou say to thy brother, Let me pull out the mote out of thine eye; and, behold, a beam is in thine own eye?
Mt 7:5 Thou hypocrite, first cast out the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast out the mote out of thy brother's eye.
Mt 7:6 Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.
Mt 7:7 Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you:
Mt 7:8 For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened.
Mt 7:9 Or what man is there of you, whom if his son ask bread, will he give him a stone?

Mt 7:10 Or if he ask a fish, will he give him a serpent?
Mt 7:11 If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father which is in heaven give good things to them that ask him?
Mt 7:12 Therefore all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them: for this is the law and the prophets.
Mt 7:13 Enter ye in at the strait gate: for wide is the gate, and broad is the way, that leadeth to destruction, and many there be which go in thereat:
Mt 7:14 Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.
Mt 7:15 Beware of false prophets, which come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.
Mt 7:16 Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?
Mt 7:17 Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.
Mt 7:18 A good tree cannot bring forth evil fruit, neither can a corrupt tree bring forth good fruit.
Mt 7:19 Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Mt 7:20 Wherefore by their fruits ye shall know them.
Mt 7:21 Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven.
Mt 7:22 Many will say to me in that day, Lord, Lord, have we not prophesied in thy name? and in thy name have cast out devils? and in thy name done many wonderful works?

[Mat 7:23 DK-KJV] Og så vil jeg proklamere til dem, jeg kendte jer aldrig: gå væk fra mig, I der arbejder med fejltrin.
[Mat 7:24 DK-KJV] Derfor hvemsomhelst der hører disse mine ordsprog, og gør dem, ham vil jeg sammenligne med en klog mand, som bygger hans hus på en klippe:
[Mat 7:25 DK-KJV] Og regnen dalede, og oversvømmelserne kom, og vindene blæste, og slog imod det hus, og det faldt ikke: for det var fæstnet på en klippe.
[Mat 7:26 DK-KJV] Og enhver som hører disse mine ordsprog, og ikke gør dem, skal bli' sammenlignet med en tåbelig mand, som bygger hans hus på sandet:
[Mat 7:27 DK-KJV] Og regnen dalede, og oversvømmelserne kom, og vindene blæste, og slog imod det hus, og det faldt: og stort var des fald.
[Mat 7:28 DK-KJV] Og det skete, da Jesus havde afsluttet disse ordsprog, at folket var forbløffet over hans doktrin;
[Mat 7:29 DK-KJV] For han underviste dem som én der har autoritet, og ikke som de skriftkloge.

Mt 7:23 And then will I profess unto them, I never knew you: depart from me, ye that work iniquity.
Mt 7:24 Therefore whosoever heareth these sayings of mine, and doeth them, I will liken him unto a wise man, which built his house upon a rock:
Mt 7:25 And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not: for it was founded upon a rock.
Mt 7:26 And every one that heareth these sayings of mine, and doeth them not, shall be likened unto a foolish man, which built his house upon the sand:
Mt 7:27 And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell: and great was the fall of it.
Mt 7:28 And it came to pass, when Jesus had ended these sayings, the people were astonished at his doctrine:
Mt 7:29 For he taught them as one having authority, and not as the scribes.

Matthæus Evangeliet Kapitel 8 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 8:1 DK-KJV] Da han var kommet ned fra bjerget, fulgte store folkemængder ham.
[Mat 8:2 DK-KJV] Og, læg mærke til, der kom en spedalsk og tilbad ham, som siger, Herre, hvis du vil, så kan du gøre mig ren.
[Mat 8:3 DK-KJV] Og Jesus strakte sin hånd frem, og rørte ham, og siger, Jeg vil; vær du ren. Og øjeblikkelig var hans spedalskhed renset.
[Mat 8:4 DK-KJV] Og Jesus siger til ham, Se til at du ikke fortæller det til nogen, men gå din vej, vis digselv for præsten, og tilbyd den gave som Moses befalede, som et vidnesbyrd overfor dem.
[Mat 8:5 DK-KJV] Da Jesus så kom til Kapernaum, kom en kaptajn for 100 mand hen til ham, og bønfalder ham,
[Mat 8:6 DK-KJV] Og siger, Herre, min tjener ligger der hjemme syg med paralyse lammelse, voldsomt plaget.
[Mat 8:7 DK-KJV] Og Jesus siger til ham, Jeg vil komme og helbrede ham.
[Mat 8:8 DK-KJV] Og kaptajnen for de 100 mænd svarede ham og sagde, Herre, jeg er ikke værdig at du kommer under mit tag: men sig blot ordet, og min tjener skal bli' helbredt.
[Mat 8:9 DK-KJV] For jeg er en mand under autoritet, ved at ha' soldater under mig: og siger jeg til denne mand, Gå, så går han; og til en anden, Kom, så kommer han; og til min tjener, Gør det, så gør han det.
[Mat 8:10 DK-KJV] Da Jesus hørte det, var han forbløffet, og sagde dette til dem som var der, Sandelig siger jeg til jer, jeg har ikke fundet så stor tro, nej, ikke i Israel.
[Mat 8:11 DK-KJV] Og jeg siger til jer, At mange skal komme fra østen og vesten, og skal sidde ned med Abraham, og Isak, og Jacob, i himlens kongerige.

[Mat 8:12 DK-KJV] Men kongerigets børn skal bli' kastet ud i mørket udenfor: der skal være gråd og tænderskæren.
[Mat 8:13 DK-KJV] Og Jesus sagde til kaptajnen for de 100 mænd, Gå din vej; og som du har troet, sådant vil det bli' gjort for dig. Og hans tjener var helbredt i den selvsamme time.
[Mat 8:14 DK-KJV] Og da Jesus var kommet ind i Peters hus, så' han hans hustrus mor sengeliggende, syg med feber.
[Mat 8:15 DK-KJV] Og han rørte ved hendes hånd, og feberen forlod hende: og hun stod op, og betjente for dem.

Mt 8:1 When he was come down from the mountain, great multitudes followed him.
Mt 8:2 And, behold, there came a leper and worshipped him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me clean.
Mt 8:3 And Jesus put forth his hand, and touched him, saying, I will; be thou clean. And immediately his leprosy was cleansed.

Mt 8:4 And Jesus saith unto him, See thou tell no man; but go thy way, shew thyself to the priest, and offer the gift that Moses commanded, for a testimony unto them.
Mt 8:5 And when Jesus was entered into Capernaum, there came unto him a centurion, beseeching him,
Mt 8:6 And saying, Lord, my servant lieth at home sick of the palsy, grievously tormented.
Mt 8:7 And Jesus saith unto him, I will come and heal him.
Mt 8:8 The centurion answered and said, Lord, I am not worthy that thou shouldest come under my roof: but speak the word only, and my servant shall be healed.
Mt 8:9 For I am a man under authority, having soldiers under me: and I say to this man, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth it.
Mt 8:10 When Jesus heard it, he marvelled, and said to them that followed, Verily I say unto you, I have not found so great faith, no, not in Israel.
Mt 8:11 And I say unto you, That many shall come from the east and west, and shall sit down with Abraham, and Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven.
Mt 8:12 But the children of the kingdom shall be cast out into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth.
Mt 8:13 And Jesus said unto the centurion, Go thy way; and as thou hast believed, so be it done unto thee. And his servant was healed in the selfsame hour.
Mt 8:14 And when Jesus was come into Peter's house, he saw his wife's mother laid, and sick of a fever.
Mt 8:15 And he touched her hand, and the fever left her: and she arose, and ministered unto them.

[Mat 8:16 DK-KJV] Da det blev aften, bragte de mange som var besat af djævle hen til ham: og han uddrev ånderne med hans ord, og helbredte alle som var syge:
Mt 8:16 When the even was come, they brought unto him many that were possessed with devils: and he cast out the spirits with his word, and healed all that were sick:
[Mat 8:17 DK-KJV] Så det måtte bli' opfyldt som var talt via profeten Esajas, som siger, Hanselv tog vore skavanker, og bar vore sygdomme.
Mt 8:17 That it might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet, saying, Himself took our infirmities, and bare our sicknesses.
[Mat 8:18 DK-KJV] Nu da Jesus så' store folkemængder omkring ham, gav han befaling til afrejse over til den anden side.
Mt 8:18 Now when Jesus saw great multitudes about him, he gave commandment to depart unto the other side.
[Mat 8:19 DK-KJV] Og der kom en bestemt skriftklog, og sagde til ham, Mester, jeg vil følge dig hvorsomhelst du går hen.
Mt 8:19 And a certain scribe came, and said unto him, Master, I will follow thee whithersoever thou goest.
[Mat 8:20 DK-KJV] Og Jesus siger til ham, Rævene har huller, og luftens fugle har reder; men Menneskesønnen har intet sted at lægge hans hoved.
Mt 8:20 And Jesus saith unto him, The foxes have holes, and the birds of the air have nests; but the Son of man hath not where to lay his head.
[Mat 8:21 DK-KJV] Og en anden af hans disciple sagde til ham, Herre, lad mig først drage hen og begrave min far.
Mt 8:21 And another of his disciples said unto him, Lord, suffer me first to go and bury my father.
[Mat 8:22 DK-KJV] Men Jesus sagde til ham, Følg mig, og lad de døde begrave deres døde.
Mt 8:22 But Jesus said unto him, Follow me; and let the dead bury their dead.
[Mat 8:23 DK-KJV] Og da han var gået ombord på et skib, fulgte hans disciple ham.
Mt 8:23 And when he was entered into a ship, his disciples followed him.
[Mat 8:24 DK-KJV] Og, læg mærke til, der rejste sig en stærk storm over havet, så meget at skibet var dækket af bølgerne: men han sov.
Mt 8:24 And, behold, there arose a great tempest in the sea, insomuch that the ship was covered with the waves: but he was asleep.
[Mat 8:25 DK-KJV] Og hans disciple kom til ham, og vækkede ham, og siger, Herre, red os: vi omkommer.
Mt 8:25 And his disciples came to him, and awoke him, saying, Lord, save us: we perish.
[Mat 8:26 DK-KJV] Og han siger til dem, Hvorfor er I frygtsomme, Kæreste I med så lille en tro? Så rejste han sig, og irettesatte vinden og havet; og der var en stor stilhed.
Mt 8:26 And he saith unto them, Why are ye fearful, O ye of little faith? Then he arose, and rebuked the winds and the sea; and there was a great calm.
[Mat 8:27 DK-KJV] Men mændene var forbløffede, og siger: Hvilken slags mand er dette, ja at vindene og havet adlyder ham!
Mt 8:27 But the men marvelled, saying, What manner of man is this, that even the winds and the sea obey him!
[Mat 8:28 DK-KJV] Og da han var kommet til den anden side ind i Gergesernes land, mødte der ham 2 som var besat med djævle, der kom ud af gravene, overmådelig voldsomme, sådant at intet menneske måtte passere forbi af den vej.
Mt 8:28 And when he was come to the other side into the country of the Gergesenes, there met him two possessed with devils, coming out of the tombs, exceeding fierce, so that no man might pass by that way.
[Mat 8:29 DK-KJV] Og, læg mærke til, de råbte højt, og siger, Hvad har vi at gøre med dig, Jesus, du Søn af Gud? er du kommet herhen for at pine os før tid?
Mt 8:29 And, behold, they cried out, saying, What have we to do with thee, Jesus, thou Son of God? art thou come hither to torment us before the time?
[Mat 8:30 DK-KJV] Og der var et godt stykke væk fra dem en besætning med mange svin der åd.
Mt 8:30 And there was a good way off from them an herd of many swine feeding.
[Mat 8:31 DK-KJV] Så bad djævlene ham, og siger, Hvis du uddriver os, så tillad os til at gå ind i svinebesætningen.
Mt 8:31 So the devils besought him, saying, If thou cast us out, suffer us to go away into the herd of swine.
[Mat 8:32 DK-KJV] Og han sagde til dem, Gå. Og da de var uddrevet, gik de ind i svinebesætningen: og, læg mærke til, hele svinebesætningen løb voldsomt ned af en stejl skråning ud i havet, og omkom i vandmasserne.
Mt 8:32 And he said unto them, Go. And when they were come out, they went into the herd of swine: and, behold, the whole herd of swine ran violently down a steep place into the sea, and perished in the waters.
[Mat 8:33 DK-KJV] Og de som passede på dem flygtede, og gik ind til byen, og fortalte alle ting, og det som var kommet over dem som var djævlebesat.
Mt 8:33 And they that kept them fled, and went their ways into the city, and told every thing, and what was befallen to the possessed of the devils.
[Mat 8:34 DK-KJV] Og, læg mærke til, hele byen kom ud for at møde Jesus: og da de så ham, bad de ham om at rejse væk fra deres del af bredden.
Mt 8:34 And, behold, the whole city came out to meet Jesus: and when they saw him, they besought him that he would depart out of their coasts.

Matthæus Evangeliet Kapitel 9 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 9:1 DK-KJV] Og han gik ombord på et skib, og rejste over, og kom til hans egen by.
Mt 9:1 And he entered into a ship, and passed over, and came into his own city.
[Mat 9:2 DK-KJV] Og, læg mærke til, de bragte en syg mand hen til ham med paralyse lammelse, liggende på en seng: og ved at ha' set deres tro sagde Jesus til den paralyse lammede, Søn, vær ved godt mod; dine synder er dig tilgivet.
Mt 9:2 And, behold, they brought to him a man sick of the palsy, lying on a bed: and Jesus seeing their faith said unto the sick of the palsy; Son, be of good cheer; thy sins be forgiven thee.
[Mat 9:3 DK-KJV] Og, læg mærke til, nogle af de skriftklog sagde indeni demselv, Denne mand taler gudsbespottende.
Mt 9:3 And, behold, certain of the scribes said within themselves, This man blasphemeth.
[Mat 9:4 DK-KJV] Og Jesus der kendte deres tanker sagde, Hvorfor tænker I ondt i jeres hjerter?
Mt 9:4 And Jesus knowing their thoughts said, Wherefore think ye evil in your hearts?

[Mat 9:5 DK-KJV] For hvad er nemmest, at sige, Dine synder er dig tilgivet; eller at sige, Stå op, og gå?
Mt 9:5 For whether is easier, to say, Thy sins be forgiven thee; or to say, Arise, and walk?

[Mat 9:6 DK-KJV] Men så I må vide at Menneskesønnen har myndighed her på jorden til at tilgive synder, (så siger han til den syge med paralyse lammelse) Stå op, tag din seng, og gå til dit hus.
Mt 9:6 But that ye may know that the Son of man hath power on earth to forgive sins, (then saith he to the sick of the palsy,) Arise, take up thy bed, and go unto thine house.

[Mat 9:7 DK-KJV] Og han stod op, og gik til hans hus.
Mt 9:7 And he arose, and departed to his house.

[Mat 9:8 DK-KJV] Men da folkemængderne så det, blev de forbløffede, og forherligede Gud, som havde givet en sådan myndighed til mennesket.
Mt 9:8 But when the multitudes saw it, they marvelled, and glorified God, which had given such power unto men.

[Mat 9:9 DK-KJV] Og da Jesus rejste videre derfra, så' han en mand, kaldet Matthæus, som sad ved skatteopkrævningsbordet: og han siger til ham, Følg mig. Og han rejste sig, og fulgte ham.
Mt 9:9 And as Jesus passed forth from thence, he saw a man, named Matthew, sitting at the receipt of custom: and he saith unto him, Follow me. And he arose, and followed him.

[Mat 9:10 DK-KJV] Og det skete, da Jesus sad til bords i huset, læg mærke til, mange skatteopkrævere og synder kom og satte sig ned hos ham og hans disciple.
Mt 9:10 And it came to pass, as Jesus sat at meat in the house, behold, many publicans and sinners came and sat down with him and his disciples.

[Mat 9:11 DK-KJV] Og da Farisæerne så det, sagde de til hans disciple, Hvorfor spiser jeres Mester med skatteopkrævere og syndere?
Mt 9:11 And when the Pharisees saw it, they said unto his disciples, Why eateth your Master with publicans and sinners?

[Mat 9:12 DK-KJV] Men da Jesus hørte det, sagde han til dem, Dem som er hele har ikke brug for en læge, men dem som er syge.
Mt 9:12 But when Jesus heard that, he said unto them, They that be whole need not a physician, but they that are sick.

[Mat 9:13 DK-KJV] Men gå I og lær hvad det betyder, jeg vil ha' barmhjertighed, og ikke ofre: for jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere til omvendelse.
Mt 9:13 But go ye and learn what that meaneth, I will have mercy, and not sacrifice: for I am not come to call the righteous, but sinners to repentance.

[Mat 9:14 DK-KJV] Så kom Johannes' disciple til ham, og siger, Hvorfor faster vi og Farisæerne ofte, men dine disciple faster ikke?
Mt 9:14 Then came to him the disciples of John, saying, Why do we and the Pharisees fast oft, but thy disciples fast not?

[Mat 9:15 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, Kan brudekammerets børn faste, så længe brudgommen er hos dem? men de dage vil komme, når brudgommen skal bli' taget fra dem, og da skal de faste.
Mt 9:15 And Jesus said unto them, Can the children of the bridechamber mourn, as long as the bridegroom is with them? but the days will come, when the bridegroom shall be taken from them, and then shall they fast.

[Mat 9:16 DK-KJV] Intet menneske sætter et stykke af nyt tøj på en gammel beklædning, for det som er puttet ind for at fylde den op tager fra beklædningen, og flængen er gjort værre.
Mt 9:16 No man putteth a piece of new cloth unto an old garment, for that which is put in to fill it up taketh from the garment, and the rent is made worse.

[Mat 9:17 DK-KJV] Mennesker putter heller ikke ny vin på gamle flasker: for så går flaskerne i stykker, og vinen løber ud, og flaskerne går tabt: men de putter ny vin på nye flasker, og begge er bevaret:
Mt 9:17 Neither do men put new wine into old bottles: else the bottles break, and the wine runneth out, and the bottles perish: but they put new wine into new bottles, and both are preserved.

[Mat 9:18 DK-KJV] Mens han talte disse ting til dem, læg mærke til, der kom en bestemt leder, og tilbad ham, som siger, Ja nu er min datter død: men kom og læg din hånd på hende, og hun skal leve.
Mt 9:18 While he spake these things unto them, behold, there came a certain ruler, and worshipped him, saying, My daughter is even now dead: but come and lay thy hand upon her, and she shall live.

[Mat 9:19 DK-KJV] Og Jesus rejste sig, og fulgte ham, og det samme gjorde hans disciple.
Mt 9:19 And Jesus arose, and followed him, and so did his disciples.

[Mat 9:20 DK-KJV] Og, læg mærke til, en kvinde, som i 12 år havde været syg med en blødning, kom bag ham, og rørte rikanten af hans beklædning:
Mt 9:20 And, behold, a woman, which was diseased with an issue of blood twelve years, came behind him, and touched the hem of his garment:

[Mat 9:21 DK-KJV] For hun sagde inde i sigselv, Hvis jeg bare rører hans beklædning, skal jeg bli' hel.
Mt 9:21 For she said within herself, If I may but touch his garment, I shall be whole.

[Mat 9:22 DK-KJV] Men Jesus vendte sig, og da han så hende, sagde han, Datter, vær ved godt mod: din tro har gjort dig hel. Og kvinden var gjort hel fra den time.
Mt 9:22 But Jesus turned him about, and when he saw her, he said, Daughter, be of good comfort; thy faith hath made thee whole. And the woman was made whole from that hour.

[Mat 9:23 DK-KJV] Og da Jesus kom ind i lederens hus, og så fløjtespillerne og folkene støjede,
Mt 9:23 And when Jesus came into the ruler's house, and saw the minstrels and the people making a noise,

[Mat 9:24 DK-KJV] Sagde han til dem, Giv plads: for pigen er ikke død, men sover. Og de gjorde grin ad ham.
Mt 9:24 He said unto them, Give place: for the maid is not dead, but sleepeth. And they laughed him to scorn.

[Mat 9:25 DK-KJV] Men da folkene havde flyttet sig, gik han ind, og tog hende ved hånden, og pigen rejste sig.
Mt 9:25 But when the people were put forth, he went in, and took her by the hand, and the maid arose.

[Mat 9:26 DK-KJV] Og berømmelsen herfra bredte sig bredt ud
Mt 9:26 And the fame hereof went abroad into all that land.

over hele det land.

[Mat 9:27 DK-KJV] Og da Jesus rejste videre, fulgte 2 blinde mænd efter ham, og råbte, og siger, Du Davids Søn, ha' barmhjertighed med os.
Mt 9:27 And when Jesus departed thence, two blind men followed him, crying, and saying, Thou Son of David, have mercy on us.

[Mat 9:28 DK-KJV] Og da han var kommet ind i huset, kom de blinde mænd hen til ham: og Jesus siger til dem, Tror I at jeg er i stand til at gøre dette? De sagde til ham, Ja, Herre.
Mt 9:28 And when he was come into the house, the blind men came to him: and Jesus saith unto them, Believe ye that I am able to do this? They said unto him, Yea, Lord.

[Mat 9:29 DK-KJV] Så rørte han deres øjne, og siger, efter jeres tro sker det for jer.
Mt 9:29 Then touched he their eyes, saying, According to your faith be it unto you.

[Mat 9:30 DK-KJV] Og deres øjne var åbnet; og Jesus pålagde dem strengt, og siger, Se til at intet menneske ved det.
Mt 9:30 And their eyes were opened; and Jesus straitly charged them, saying, See that no man know it.

[Mat 9:31 DK-KJV] Men de, da de var rejst, spredte hans berømmelse bredt ud over hele det land.
Mt 9:31 But they, when they were departed, spread abroad his fame in all that country.

[Mat 9:32 DK-KJV] Som de gik ud, læg mærke til, de bragte en stum mand hen til ham besat med en djævel.
Mt 9:32 As they went out, behold, they brought to him a dumb man possessed with a devil.

[Mat 9:33 DK-KJV] Og da djævelen var uddrevet, snakkede den stumme: og folkemængderne var forbløffet, og siger, Det var aldrig set sådant i Israel.
Mt 9:33 And when the devil was cast out, the dumb spake: and the multitudes marvelled, saying, It was never so seen in Israel.

[Mat 9:34 DK-KJV] Men Farisæerne sagde, han uddriver djævle med djævlenes prins.
Mt 9:34 But the Pharisees said, He casteth out devils through the prince of the devils.

[Mat 9:35 DK-KJV] Og Jesus gik rundt i alle byerne og landsbyerne, og underviste i deres synagoger, og prædikede evangeliet om kongeriget, og helbredte enhver sygdom og enhver syg blandt folkene.
Mt 9:35 And Jesus went about all the cities and villages, teaching in their synagogues, and preaching the gospel of the kingdom, and healing every sickness and every disease among the people.

[Mat 9:36 DK-KJV] Men da han så folkemængderne, var han bevæget med medlidenhed over dem, fordi de var afmægtige, og var spredt bredt, som får der ingen hyrde har.
Mt 9:36 But when he saw the multitudes, he was moved with compassion on them, because they fainted, and were scattered abroad, as sheep having no shepherd.

[Mat 9:37 DK-KJV] Så siger han til hans disciple, Høsten er sandelig stor, men arbejderne er få;
Mt 9:37 Then saith he unto his disciples, The harvest truly is plenteous, but the labourers are few;

[Mat 9:38 DK-KJV] Bed I derfor til høstens Herre, at han vil udsende arbejdere til hans høst.
Mt 9:38 Pray ye therefore the Lord of the harvest, that he will send forth labourers into his harvest.

Matthæus Evangeliet Kapitel 10 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 10:1 DK-KJV] Og da han havde kaldt sine 12 disciple til sig, gav han dem myndighed imod urene ånder, til at kaste dem ud, og at helbrede alle former for sygdom og enhver form af skrøbelighed.
Mt 10:1 And when he had called unto him his twelve disciples, he gave them power against unclean spirits, to cast them out, and to heal all manner of sickness and all manner of disease.

[Mat 10:2 DK-KJV] Nu er navnene på de 12 apostle disse; først, Simon, som kaldes Peter, og Andreas hans bror; Jacob Zebedæus' søn, og Johannes hans bror;
Mt 10:2 Now the names of the twelve apostles are these; The first, Simon, who is called Peter, and Andrew his brother; James the son of Zebedee, and John his brother;

[Mat 10:3 DK-KJV] Philip, og Bartholomæus: Thomas, og Matthæus skatteopkræveren; Jacob Alfæus' søn, og Lebbæus, hvis kaldenavn var Taddæus;
Mt 10:3 Philip, and Bartholomew; Thomas, and Matthew the publican; James the son of Alphaeus, and Lebbaeus, whose surname was Thaddaeus;

[Mat 10:4 DK-KJV] Simon Canaaniten, og Judas Iscariot, som også forrådte ham.
Mt 10:4 Simon the Canaanite, and Judas Iscariot, who also betrayed him.

[Mat 10:5 DK-KJV] Disse 12 udsendte Jesus, og befalede dem, og siger, Gå ikke ud på Hedningernes veje, og gå I ikke ind i nogen Samaritansk by:
Mt 10:5 These twelve Jesus sent forth, and commanded them, saying, Go not into the way of the Gentiles, and into any city of the Samaritans enter ye not:

[Mat 10:6 DK-KJV] Men gå hellere til de vildfarne får af Israels hus.
Mt 10:6 But go rather to the lost sheep of the house of Israel.

[Mat 10:7 DK-KJV] Og som I går, prædik, og sig, Himlens kongerige er nær.
Mt 10:7 And as ye go, preach, saying, The kingdom of heaven is at hand.

[Mat 10:8 DK-KJV] Helbred de syge, rens de spedalske, oprejs de døde, kast djævle ud: frit har I modtaget, giv frit.
Mt 10:8 Heal the sick, cleanse the lepers, raise the dead, cast out devils: freely ye have received, freely give.

[Mat 10:9 DK-KJV] Skaf hverken guld, eller sølv, eller messing i jeres pengepunge,
Mt 10:9 Provide neither gold, nor silver, nor brass in your purses,

[Mat 10:10 DK-KJV] Eller madpose til jeres rejse, eller 2 jakker, eller flere sko, heller ikke stave: for arbejdsmanden er værdig af hans mad.
Mt 10:10 Nor scrip for your journey, neither two coats, neither shoes, nor yet staves: for the workman is worthy of his meat.

[Mat 10:11 DK-KJV] Og hvilkensomhelst by eller landsby I skal komme ind i, søg i den efter hvem som er værdig; og bliv der indtil I rejser videre.
Mt 10:11 And into whatsoever city or town ye shall enter, inquire who in it is worthy; and there abide till ye go thence.

[Mat 10:12 DK-KJV] Og når I kommer ind i et hus, hyld det.
[Mat 10:13 DK-KJV] Og hvis huset er værdig, lad jeres fred komme over det: men hvis det ikke er værdig, lad jeres fred returnere til jer.
[Mat 10:14 DK-KJV] Og hvemsomhelst der ikke skal modtage jer, eller høre jeres ord, når I rejser ud af det hus eller den by, ryst støvet af jeres fødder.
[Mat 10:15 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Det skal være mere tåleligt for landet Sodoma og Gomorra på dommedag, end for den by.
[Mat 10:16 DK-KJV] Læg mærke til, jeg sender jer ud som får midt iblandt ulve: vær I derfor vise som slanger, og harmløse som duer.
[Mat 10:17 DK-KJV] Men tag jer i agt for mennesker: for de vil udlevere jer til domstolene, og de vil prygle jer i deres synagoger;
[Mat 10:18 DK-KJV] Og I skal bli' bragt for guvernører og konger for mit navns skyld, som et vidnesbyrd imod dem og Hedningerne.
[Mat 10:19 DK-KJV] Men når de udleverer jer, tænk ikke videre over hvordan og hvad I skal sige: for det skal bli' givet jer i den selvsamme time hvad I skal tale.
[Mat 10:20 DK-KJV] For det er ikke jer som taler, men Ånden fra jeres Far som taler gennem jer.
[Mat 10:21 DK-KJV] Og broderen skal udlevere broderen til døden, og faderen barnet: og børnene skal rejse sig op imod deres forældre, og være skyld i at de lider døden.
[Mat 10:22 DK-KJV] Og I skal bli' hadet af alle mennesker for mit navns skyld: men han som udholder til enden skal bli' frelst.
[Mat 10:23 DK-KJV] Men når de forfølger jer i denne by, flygt I til en anden: for sandelig siger jeg til jer, I skal ikke være kommet igennem alle Israels byer, før Menneskesønnen kommer igen.
[Mat 10:24 DK-KJV] Disciple er ikke over hans mester, heller ikke tjeneren over hans herre.
[Mat 10:25 DK-KJV] Det er nok for disciple at være som hans mester, og tjeneren som hans herre. Hvis de har kaldt mesteren af huset Beelzebub, hvor meget mere skal de så ikke kalde dem fra hans hushold?
[Mat 10:26 DK-KJV] Frygt dem derfor ikke: for der er intet skjult, der ikke skal bli' afsløret, og gemt, der ikke skal bli' kendt.

[Mat 10:27 DK-KJV] Hvad jeg fortæller jer i mørket, fortæl I det i lyset: og hvad I hører i øret, prædik I det på hustagene.
[Mat 10:28 DK-KJV] Og frygt ikke dem som dræber kroppen, men ikke er i stand til at dræbe sjælen: men frygt hellere ham som er i stand til at destruere både sjælen og kroppen i helvede.
[Mat 10:29 DK-KJV] Er ikke 2 spurve solgt for en øre? og ikke en af dem skal falde på jorden uden jeres Far.
[Mat 10:30 DK-KJV] Men selv alle jeres hovedhår er talt.
[Mat 10:31 DK-KJV] Frygt I derfor ikke, I er af en større værdi end mange spurve.
[Mat 10:32 DK-KJV] Hvemsomhelst der derfor skal bekende mig foran mennesker, ham vil jeg også bekende foran min Far som er i himlen.
[Mat 10:33 DK-KJV] Men hvemsomhelst der skal fornægte mig foran mennesker, ham vil jeg også fornægte foran min Far som er i himlen.

Mt 10:12 And when ye come into an house, salute it.

Mt 10:13 And if the house be worthy, let your peace come upon it: but if it be not worthy, let your peace return to you.
Mt 10:14 And whosoever shall not receive you, nor hear your words, when ye depart out of that house or city, shake off the dust of your feet.
Mt 10:15 Verily I say unto you, It shall be more tolerable for the land of Sodom and Gomorrha in the day of judgment, than for that city.
Mt 10:16 Behold, I send you forth as sheep in the midst of wolves: be ye therefore wise as serpents, and harmless as doves.

Mt 10:17 But beware of men: for they will deliver you up to the councils, and they will scourge you in their synagogues;
Mt 10:18 And ye shall be brought before governors and kings for my sake, for a testimony against them and the Gentiles.
Mt 10:19 But when they deliver you up, take no thought how or what ye shall speak: for it shall be given you in that same hour what ye shall speak.
Mt 10:20 For it is not ye that speak, but the Spirit of your Father which speaketh in you.
Mt 10:21 And the brother shall deliver up the brother to death, and the father the child: and the children shall rise up against their parents, and cause them to be put to death.

Mt 10:22 And ye shall be hated of all men for my name's sake: but he that endureth to the end shall be saved.

Mt 10:23 But when they persecute you in this city, flee ye into another: for verily I say unto you, Ye shall not have gone over the cities of Israel, till the Son of man be come.
Mt 10:24 The disciple is not above his master, nor the servant above his lord.
Mt 10:25 It is enough for the disciple that he be as his master, and the servant as his lord. If they have called the master of the house Beelzebub, how much more shall they call them of his household?
Mt 10:26 Fear them not therefore: for there is nothing covered, that shall not be revealed; and hid, that shall not be known.
Mt 10:27 What I tell you in darkness, that speak ye in light: and what ye hear in the ear, that preach ye upon the housetops.

Mt 10:28 And fear not them which kill the body, but are not able to kill the soul: but rather fear him which is able to destroy both soul and body in hell.
Mt 10:29 Are not two sparrows sold for a farthing? and one of them shall not fall on the ground without your Father.
Mt 10:30 But the very hairs of your head are all numbered.
Mt 10:31 Fear ye not therefore, ye are of more value than many sparrows.

Mt 10:32 Whosoever therefore shall confess me before men, him will I confess also before my Father which is in heaven.

Mt 10:33 But whosoever shall deny me before men, him will I also deny before my Father which is in heaven.

[Mat 10:34 DK-KJV] Tænk ikke at jeg er kommet for at sende fred på jorden: jeg kom ikke for at sende fred, men et sværd.
[Mat 10:35 DK-KJV] For jeg er kommet for at sætte en mand i uenighed imod hans far, og en datter imod hendes mor, og svigerdatter imod hendes svigermor.
[Mat 10:36 DK-KJV] Og en mands fjender skal være dem fra hans eget hushold.
[Mat 10:37 DK-KJV] Han som elsker far eller mor mere end mig er mig ikke værdig: og han som elsker søn eller datter mere end mig er mig ikke værdig.
[Mat 10:38 DK-KJV] Og han som ikke tager hans kors op, og følger mig, er mig ikke værdig.
[Mat 10:39 DK-KJV] Han der finder hans liv skal miste det: og han som mister hans liv for min skyld skal finde det.
[Mat 10:40 DK-KJV] Han der modtager jer modtager mig, og han der modtager mig modtager ham der sendte mig.
[Mat 10:41 DK-KJV] Han som modtager en profet i profetens navn skal modtage en profets belønning; og han der modtager en retfærdig mand i den retfærdiges navn skal modtage en retfærdig mands belønning.
[Mat 10:42 DK-KJV] Og hvemsomhelst der giver en tår at drikke til en af disse små bare en kop koldt vand fordi de er disciple, sandelig siger jeg til jer, han skal på ingen måde miste hans belønning.

Mt 10:34 Think not that I am come to send peace on earth: I came not to send peace, but a sword.
Mt 10:35 For I am come to set a man at variance against his father, and the daughter against her mother, and the daughter in law against her mother in law.
Mt 10:36 And a man's foes shall be they of his own household.
Mt 10:37 He that loveth father or mother more than me is not worthy of me: and he that loveth son or daughter more than me is not worthy of me.
Mt 10:38 And he that taketh not his cross, and followeth after me, is not worthy of me.
Mt 10:39 He that findeth his life shall lose it: and he that loseth his life for my sake shall find it.
Mt 10:40 He that receiveth you receiveth me, and he that receiveth me receiveth him that sent me.
Mt 10:41 He that receiveth a prophet in the name of a prophet shall receive a prophet's reward; and he that receiveth a righteous man in the name of a righteous man shall receive a righteous man's reward.
Mt 10:42 And whosoever shall give to drink unto one of these little ones a cup of cold water only in the name of a disciple, verily I say unto you, he shall in no wise lose his reward.

[Mat 11:1 DK-KJV] Og det skete, da Jesus havde sluttet kommandoerne af hans 12 disciple, rejste han videre for at undervise og prædike i deres byer.
[Mat 11:2 DK-KJV] Nu da Johannes i fængslet hørte om Kristus' gerninger, sendte han 2 af hans disciple,
[Mat 11:3 DK-KJV] Og sagde til ham, Er du han som skulle komme, eller skal vi kigge efter en anden?
[Mat 11:4 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til dem, Gå igen og vis Johannes alle de ting som I hører og ser:
[Mat 11:5 DK-KJV] De blinde modtager deres syn, og de lamme går, og de spedalske er renset, og de døve hører, de døde er oprejst, og evangeliet er prædiket for de fattige.
[Mat 11:6 DK-KJV] Og velsignet er de, hvemsomhelst der ikke skal bli' krænket over mig.
[Mat 11:7 DK-KJV] Og da de rejste, begyndte Jesus at sige til folkemængderne angående Johannes, Hvad gik I ud ind i vildmarken for at se? Et rør rystet af vinden?
[Mat 11:8 DK-KJV] Men hvad gik I ud for at se? En mand klædt i blødt tøj? læg mærke til, de der iklæder sig blødt tøj er i kongers huse.
[Mat 11:9 DK-KJV] Men hvad gik I ud for at se? En profet? ja, jeg siger til jer, og mere end en profet.
[Mat 11:10 DK-KJV] For dette er han, om hvem det er skrevet, Læg mærke til, jeg sender min budbringer foran dit ansigt, som skal forberede din vej foran dig.
[Mat 11:11 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Blandt dem som er født af kvinder er der ikke opstået en større end Johannes Døberen: til trods for det er han som er mindst i himlens kongerige større end han.
[Mat 11:12 DK-KJV] Og fra Johannes Døberens dage og indtil nu tillader himlens kongerige vold, og de voldsomme tager det med magt.
[Mat 11:13 DK-KJV] For alle profeterne og loven profeterede indtil Johannes.
[Mat 11:14 DK-KJV] Og hvis I vil modtage det, dette er Elias, som var forudsagt skulle komme.

Mt 11:1 And it came to pass, when Jesus had made an end of commanding his twelve disciples, he departed thence to teach and to preach in their cities.
Mt 11:2 Now when John had heard in the prison the works of Christ, he sent two of his disciples,
Mt 11:3 And said unto him, Art thou he that should come, or do we look for another?
Mt 11:4 Jesus answered and said unto them, Go and shew John again those things which ye do hear and see:
Mt 11:5 The blind receive their sight, and the lame walk, the lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, and the poor have the gospel preached to them.
Mt 11:6 And blessed is he, whosoever shall not be offended in me.
Mt 11:7 And as they departed, Jesus began to say unto the multitudes concerning John, What went ye out into the wilderness to see? A reed shaken with the wind?
Mt 11:8 But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? behold, they that wear soft clothing are in kings' houses.
Mt 11:9 But what went ye out for to see? A prophet? yea, I say unto you, and more than a prophet.
Mt 11:10 For this is he, of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.
Mt 11:11 Verily I say unto you, Among them that are born of women there hath not risen a greater than John the Baptist: notwithstanding he that is least in the kingdom of heaven is greater than he.
Mt 11:12 And from the days of John the Baptist until now the kingdom of heaven suffereth violence, and the violent take it by force.
Mt 11:13 For all the prophets and the law prophesied until John.
Mt 11:14 And if ye will receive it, this is Elias, which was for to come.

[Mat 11:15 DK-KJV] Han som har ører til at høre, lad ham høre.
Mt 11:15 He that hath ears to hear, let him hear.
[Mat 11:16 DK-KJV] Men hvad skal jeg sammenligne denne generation med? Den er ligesom børn som sidder på markedspladserne, og ved at kalde på deres venner,
Mt 11:16 But whereunto shall I liken this generation? It is like unto children sitting in the markets, and calling unto their fellows,
[Mat 11:17 DK-KJV] Og ved at sige, Vi har spillet fløjte for jer, og I har ikke danset; vi har sørget for jer, og I har ikke grædt.
Mt 11:17 And saying, We have piped unto you, and ye have not danced; we have mourned unto you, and ye have not lamented.
[Mat 11:18 DK-KJV] For Johannes kom som hverken spiser eller drikker, og de siger, Han har en djævel.
Mt 11:18 For John came neither eating nor drinking, and they say, He hath a devil.
[Mat 11:19 DK-KJV] Menneskesønnen kom og spiser og drikker, og de siger, Læg mærke til en grådig mand, og en vindranker, og en ven af skatteopkrævere og syndere. Men visdom er retfærdiggjort af hendes børn.
Mt 11:19 The Son of man came eating and drinking, and they say, Behold a man gluttonous, and a winebibber, a friend of publicans and sinners. But wisdom is justified of her children.
[Mat 11:20 DK-KJV] Så begyndte han at bebrejde byerne hvori hans mægtige gerninger var udført, fordi de ikke angrede:
Mt 11:20 Then began he to upbraid the cities wherein most of his mighty works were done, because they repented not:
[Mat 11:21 DK-KJV] Arme dig, Korazin! arme dig, Bethsaida! for hvis de mægtige gerninger, som var udført i jer, havde været udført i Tyrus og Sidon, ville de for længe siden ha' angret og siddet i sæk og aske.
Mt 11:21 Woe unto thee, Chorazin! woe unto thee, Bethsaida! for if the mighty works, which were done in you, had been done in Tyre and Sidon, they would have repented long ago in sackcloth and ashes.
[Mat 11:22 DK-KJV] Men jeg siger til jer, det skal være mere tålelig for Tyrus og Sidon på dommedag, end for jer.
Mt 11:22 But I say unto you, It shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the day of judgment, than for you.
[Mat 11:23 DK-KJV] Og du, Kapernaum, som er ophøjet til himlen, skal bli' bragt ned til helvede; for hvis de mægtige gerninger, som er blevet udført i dig, havde været udført i Sodoma, ville den stadig være her indtil denne dag.
Mt 11:23 And thou, Capernaum, which art exalted unto heaven, shalt be brought down to hell: for if the mighty works, which have been done in thee, had been done in Sodom, it would have remained until this day.
[Mat 11:24 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At det vil være mere tålelig for landet Sodoma på dommedag, end for dig.
Mt 11:24 But I say unto you, That it shall be more tolerable for the land of Sodom in the day of judgment, than for thee.
[Mat 11:25 DK-KJV] På det tidspunkt svarede Jesus og sagde, Jeg takker dig, Kæreste Far, Herre over himmel og jord, fordi du har skjult disse ting for de vise og forstandige, og har afsløret dem for babyer.
Mt 11:25 At that time Jesus answered and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes.
[Mat 11:26 DK-KJV] Ja sådant, Far: for sådant så det godt ud i dine øjne.
Mt 11:26 Even so, Father: for so it seemed good in thy sight.
[Mat 11:27 DK-KJV] Alle ting er forløst til mig af min Far: og intet menneske kender Sønnen, foruden Faderen; der er heller ingen som kender Faderen, foruden Sønnen, og til han hvemsomhelst Sønnen vil afsløre ham overfor.
Mt 11:27 All things are delivered unto me of my Father: and no man knoweth the Son, but the Father; neither knoweth any man the Father, save the Son, and he to whomsoever the Son will reveal him.
[Mat 11:28 DK-KJV] Kom til mig, alle I som arbejder og er overbebyrdede, og jeg vil give jer hvile.
Mt 11:28 Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.
[Mat 11:29 DK-KJV] Tag mit åg på jer, og lær af mig; for jeg er sagtmodig og ydmyg i hjertet: Og I skal finde hvile for jeres sjæle.
Mt 11:29 Take my yoke upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls.
[Mat 11:30 DK-KJV] For mit åg er nemt, og min byrde er let.
Mt 11:30 For my yoke is easy, and my burden is light.

Matthæus Evangeliet Kapitel 12 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 12:1 DK-KJV] På det tidspunkt gik Jesus på sabbatsdagen gennem en kornmark; og hans disciple var sultne, og begyndte at plukke aks af kornet, og spiste dem.
Mt 12:1 At that time Jesus went on the sabbath day through the corn; and his disciples were an hungred, and began to pluck the ears of corn, and to eat.
[Mat 12:2 DK-KJV] Men da Farisæerne så det, sagde de til ham, Læg mærke til, dine disciple gør det som ikke er lovligt at gøre på sabbatsdagen.
Mt 12:2 But when the Pharisees saw it, they said unto him, Behold, thy disciples do that which is not lawful to do upon the sabbath day.
[Mat 12:3 DK-KJV] Men han sagde til dem, Har I ikke læst hvad David gjorde; da han var sulten, og dem som var hos ham;
Mt 12:3 But he said unto them, Have ye not read what David did, when he was an hungred, and they that were with him;
[Mat 12:4 DK-KJV] Hvordan han gik ind i Guds hus, og spiste af skuebrødene, som det ikke var lovligt for ham at spise, heller ikke for dem som var hos ham, men kun for præsterne?
Mt 12:4 How he entered into the house of God, and did eat the shewbread, which was not lawful for him to eat, neither for them which were with him, but only for the priests?
[Mat 12:5 DK-KJV] Eller har I ikke læst i loven, hvordan templets præster på sabbatsdagene vanhelligede sabbatten, og er
Mt 12:5 Or have ye not read in the law, how that on the sabbath days the priests in the temple profane the

uangribelige?

[Mat 12:6 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At der én på dette sted som er større end templet.
[Mat 12:7 DK-KJV] Men hvis I havde vist hvad dette betyder, jeg vil ha' barmhjertighed, og ikke ofre, ville I ikke have fordømt de uskyldige.
[Mat 12:8 DK-KJV] For Menneskesønnen er Herre selv over sabbatsdagen.
[Mat 12:9 DK-KJV] Og da han rejste videre, gik han ind i deres synagoge:
[Mat 12:10 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var en mand hvis hånd var vissen. Og de spurgte ham, og siger, Er det lovligt at helbrede på sabbatsdagene? så de kunne få en mulighed for at anklage ham.
[Mat 12:11 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvilken mand skal der være blandt jer, der skal ha' et får, og hvis det falder ned i en faldgrube på sabbatsdagen, vil han så ikke tage fat i det, og løfte det op?
[Mat 12:12 DK-KJV] Hvor meget da er en mand bedre end et får? Derfor er det lovligt at gøre godt på sabbatsdagene.
[Mat 12:13 DK-KJV] Så siger han til manden, Stræk din hånd frem. Og han strakte den frem; og den var restaureret hel, ligesom den anden.
[Mat 12:14 DK-KJV] Så gik Farisæerne udenfor, og holdt en rådsforsamling imod ham, omkring hvordan de kunne destruere ham.
[Mat 12:15 DK-KJV] Men da Jesus fandt ud af det, drog han hamselv videre derfra: og store folkemængder fulgte ham, og han helbredte dem alle;
[Mat 12:16 DK-KJV] Og pålagde dem at de ikke skulle gøre ham kendt:
[Mat 12:17 DK-KJV] Så det måtte bli' opfyldt det som var talt via profeten Esajas, som siger,

[Mat 12:18 DK-KJV] Læg mærke til min tjener, hvem jeg har udvalgt; min elskede, i hvem min sjæl er godt tilfreds: Jeg vil lægge min ånd på ham, og han skal vise dom til Hedningerne.
[Mat 12:19 DK-KJV] Han skal ikke stræbe, heller ikke råbe; ej heller skal noget menneske høre hans stemme i gaderne.
[Mat 12:20 DK-KJV] Et skadet rør skal han ikke knække, og rygende hør skal han ikke slukke, førend han udsender dom til sejr.

[Mat 12:21 DK-KJV] Og Hedningerne skal stole på hans navn.
[Mat 12:22 DK-KJV] Så var der ført en hen til ham som var besat med en djævel, blind, og stum: og han helbredte ham, så meget at den blinde og stumme både talte og så.
[Mat 12:23 DK-KJV] Og alle folkene var forbløffede, og sagde, Er dette ikke sønnen efter David?
[Mat 12:24 DK-KJV] Men da Farisæerne hørte det, sagde de, Denne fyr uddriver ikke djævle, foruden ved djævleprinsen Beelzebub.
[Mat 12:25 DK-KJV] Og Jesus kendte deres tanker, og sagde til dem, Ethvert kongerige som kommer i splid med sig selv er bragt til ødelæggelse; og enhver by eller hus som kommer i splid med sig selv skal ikke stå.
[Mat 12:26 DK-KJV] Og hvis Satan uddriver Satan, så er han i splid med sig selv; hvordan skal hans kongerige da stå?
[Mat 12:27 DK-KJV] Og hvis jeg via Beelzebub uddriver djævle, via hvem uddriver jeres børn dem så? de skal derfor være jeres dommere.
[Mat 12:28 DK-KJV] Men hvis jeg uddriver djævle via Guds Ånd, så er Guds kongerige kommet til jer.

[Mat 12:29 DK-KJV] Eller hvordan kan én ellers komme ind i en

sabbath, and are blameless?

Mt 12:6 But I say unto you, That in this place is one greater than the temple.
Mt 12:7 But if ye had known what this meaneth, I will have mercy, and not sacrifice, ye would not have condemned the guiltless.
Mt 12:8 For the Son of man is Lord even of the sabbath day.
Mt 12:9 And when he was departed thence, he went into their synagogue:

Mt 12:10 And, behold, there was a man which had his hand withered. And they asked him, saying, Is it lawful to heal on the sabbath days? that they might accuse him.
Mt 12:11 And he said unto them, What man shall there be among you, that shall have one sheep, and if it fall into a pit on the sabbath day, will he not lay hold on it, and lift it out?
Mt 12:12 How much then is a man better than a sheep? Wherefore it is lawful to do well on the sabbath days.
Mt 12:13 Then saith he to the man, Stretch forth thine hand. And he stretched it forth; and it was restored whole, like as the other.

Mt 12:14 Then the Pharisees went out, and held a council against him, how they might destroy him.
Mt 12:15 But when Jesus knew it, he withdrew himself from thence: and great multitudes followed him, and he healed them all;
Mt 12:16 And charged them that they should not make him known:
Mt 12:17 That it might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet, saying,
Mt 12:18 Behold my servant, whom I have chosen; my beloved, in whom my soul is well pleased: I will put my spirit upon him, and he shall shew judgment to the Gentiles.
Mt 12:19 He shall not strive, nor cry; neither shall any man hear his voice in the streets.
Mt 12:20 A bruised reed shall he not break, and smoking flax shall he not quench, till he send forth judgment unto victory.

Mt 12:21 And in his name shall the Gentiles trust.
Mt 12:22 Then was brought unto him one possessed with a devil, blind, and dumb: and he healed him, insomuch that the blind and dumb both spake and saw.
Mt 12:23 And all the people were amazed, and said, Is not this the son of David?
Mt 12:24 But when the Pharisees heard it, they said, This fellow doth not cast out devils, but by Beelzebub the prince of the devils.
Mt 12:25 And Jesus knew their thoughts, and said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and every city or house divided against itself shall not stand:
Mt 12:26 And if Satan cast out Satan, he is divided against himself; how shall then his kingdom stand?
Mt 12:27 And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your children cast them out? therefore they shall be your judges.
Mt 12:28 But if I cast out devils by the Spirit of God, then the kingdom of God is come unto you.

Mt 12:29 Or else how can one enter into a strong man's

stærk mands hus, og plyndre hans gods, medmindre han først binder den stærke mand? og så kan han plyndre hans hus.
[Mat 12:30 DK-KJV] Han som ikke er med mig er imod mig; og han som ikke samler med mig spreder bredt.
[Mat 12:31 DK-KJV] Derfor siger jeg til jer, Alle former for synd og gudsbespottelser skal mennesker bli' tilgivet for: men gudsbespottelsen imod den Hellig Ånd skal mennesker ikke bli' tilgivet for.
[Mat 12:32 DK-KJV] Og hvemsomhelst der taler et ord imod Menneskesønnen, det skal bli' tilgivet ham: men hvemsomhelst der taler imod den Hellige Ånd, det skal ikke bli' ham tilgivet, hverken i denne verden, heller ikke i den kommende verden.
[Mat 12:33 DK-KJV] Gør enten træet godt, og hans frugt god; eller så gør træet korrupt, og hans frugt korrupt: for træet kendes på hans frugt.
[Mat 12:34 DK-KJV] Kæreste generation af giftsnoge, hvordan kan I, som er onde, sige gode ting? for ud af hjertes overflod taler munden.
[Mat 12:35 DK-KJV] Et godt menneske bringer gode skatte ud af et godt hjerte: og et ondt menneske bringer onde skatte ud af et ondt hjerte.
[Mat 12:36 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At ethvert upassende ord som mennesker skal sige, skal de stå til regnskab for på dommedag.
[Mat 12:37 DK-KJV] For ved dine ord skal du bli' retfærdiggjort, og ved dine ord skal du bli' fordømt.
[Mat 12:38 DK-KJV] Så var der nogle af de skriftkloge og Farisæerne som svarede, og siger, Mester, vi vil se et tegn fra dig.

[Mat 12:39 DK-KJV] Men han svarede og sagde til dem, En ond og utro generation søger efter tegn; og der skal ikke bli' givet noget tegn til den, udover tegnet fra profeten Jonas:
[Mat 12:40 DK-KJV] For som Jonas var 3 dage og 3 nætter i hvalens mave; sådant skal Menneskesønnen også være 3 dage og 3 nætter i hjertet af jorden.

[Mat 12:41 DK-KJV] Nineves folk skal opstå i dommen med denne generation, og skal fordømme den: fordi de angrede ved Jonas prædiken, og, læg mærke til, en større end Jonas er her.

[Mat 12:42 DK-KJV] Sydens Dronningen skal opstå i dommen med denne generation, og skal fordømme den: for hun kom fra den yderste del af jorden for at høre Solomons visdom, og, læg mærke til, en større end Solomon er her.
[Mat 12:43 DK-KJV] Når den uren ånd er gået ud af et menneske, går han gennem tørre steder, og søger efter hvile, og finder ingen.
[Mat 12:44 DK-KJV] Så siger han, Jeg vil returnere ind i mit hus hvorfra jeg kom ud af; og når han er kommet, finder han det tomt, fejet, og dekoreret.

[Mat 12:45 DK-KJV] Så går han, og tager 7 andre ånder med sig som er mere ondskabsfulde end hamselv, og de går ind og bor der: Og det sidste er da værre for det menneske end det var før. På samme måde skal det også være for denne onde generation.
[Mat 12:46 DK-KJV] Mens han stadig talte til folket, læg mærke til, hans mor og hans brødre stod udenfor, og ønskede at tale med ham.
[Mat 12:47 DK-KJV] Så var der én der sagde til ham, Læg mærke til, din mor og dine brødre står udenfor, og ønsker at tale med dig.

house, and spoil his goods, except he first bind the strong man? and then he will spoil his house.
Mt 12:30 He that is not with me is against me; and he that gathereth not with me scattereth abroad.

Mt 12:31 Wherefore I say unto you, All manner of sin and blasphemy shall be forgiven unto men: but the blasphemy against the Holy Ghost shall not be forgiven unto men.
Mt 12:32 And whosoever speaketh a word against the Son of man, it shall be forgiven him: but whosoever speaketh against the Holy Ghost, it shall not be forgiven him, neither in this world, neither in the world to come.
Mt 12:33 Either make the tree good, and his fruit good; or else make the tree corrupt, and his fruit corrupt: for the tree is known by his fruit.
Mt 12:34 O generation of vipers, how can ye, being evil, speak good things? for out of the abundance of the heart the mouth speaketh.
Mt 12:35 A good man out of the good treasure of the heart bringeth forth good things: and an evil man out of the evil treasure bringeth forth evil things.
Mt 12:36 But I say unto you, That every idle word that men shall speak, they shall give account thereof in the day of judgment.
Mt 12:37 For by thy words thou shalt be justified, and by thy words thou shalt be condemned.

Mt 12:38 Then certain of the scribes and of the Pharisees answered, saying, Master, we would see a sign from thee.
Mt 12:39 But he answered and said unto them, An evil and adulterous generation seeketh after a sign; and there shall no sign be given to it, but the sign of the prophet Jonas:
Mt 12:40 For as Jonas was three days and three nights in the whale's belly; so shall the Son of man be three days and three nights in the heart of the earth.
Mt 12:41 The men of Nineveh shall rise in judgment with this generation, and shall condemn it: because they repented at the preaching of Jonas; and, behold, a greater than Jonas is here.
Mt 12:42 The queen of the south shall rise up in the judgment with this generation, and shall condemn it: for she came from the uttermost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and, behold, a greater than Solomon is here.
Mt 12:43 When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest, and findeth none.
Mt 12:44 Then he saith, I will return into my house from whence I came out; and when he is come, he findeth it empty, swept, and garnished.
Mt 12:45 Then goeth he, and taketh with himself seven other spirits more wicked than himself, and they enter in and dwell there: and the last state of that man is worse than the first. Even so shall it be also unto this wicked generation.
Mt 12:46 While he yet talked to the people, behold, his mother and his brethren stood without, desiring to speak with him.

Mt 12:47 Then one said unto him, Behold, thy mother and thy brethren stand without, desiring to speak with thee.

[Mat 12:48 DK-KJV] Men han svarede og sagde til ham som havde sagt det til ham, Hvem er min mor? og hvem er mine brødre?
[Mat 12:49 DK-KJV] Og han strakte hans hånd frem imod hans disciple, og sagde, Læg mærke til min mor og mine brødre!

[Mat 12:50 DK-KJV] For hvemsomhelst der skal gøre min Fars vilje som er i himlen, den samme er min bror, og søster, og mor.

Mt 12:48 But he answered and said unto him that told him, Who is my mother? and who are my brethren?
Mt 12:49 And he stretched forth his hand toward his disciples, and said, Behold my mother and my brethren!
Mt 12:50 For whosoever shall do the will of my Father which is in heaven, the same is my brother, and sister, and mother.

Matthæus Evangeliet Kapitel 13 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 13:1 DK-KJV] Den samme dag gik Jesus ud af huset, og sad på stranden.
[Mat 13:2 DK-KJV] Og store folkemængder var forsamlede omkring ham, sådant at han gik ombord på et skib, og sad; og hele folkemængden stod på bredden.
[Mat 13:3 DK-KJV] Og han talte mange ting til dem i lignelser, og siger, Læg mærke til, en så'er gik ud for at så;
[Mat 13:4 DK-KJV] Og da han såede, faldt nogle såsæd ved vejsiden, og fuglene kom og fortærede dem.
[Mat 13:5 DK-KJV] Nogle faldt på stenrige steder, hvor de ikke havde meget jord: og de sprang hurtigt ud, fordi de ikke havde dybden fra jorden:
[Mat 13:6 DK-KJV] Og da solen var oppe, var de svedet; og fordi de ikke havde nogen rod, visnede de væk.
[Mat 13:7 DK-KJV] Og nogle faldt iblandt tjørne; og tjørnene sprang ud, og kvalte dem:
[Mat 13:8 DK-KJV] Men andre faldt i god jord, og frembragte frugt, nogle 100 fold, nogle 60 fold, nogle 30 fold.

[Mat 13:9 DK-KJV] Hvem har ører til at høre, lad ham høre.
[Mat 13:10 DK-KJV] Og disciplene kom, og sagde til ham, Hvorfor taler du til dem i lignelser?
[Mat 13:11 DK-KJV] Han svarede og sagde til dem, Fordi det er givet til jer at kende mysterierne omkring himlens kongerige, men til dem er det ikke givet.
[Mat 13:12 DK-KJV] For hvemsomhelst der har, til ham skal der bli' givet, og han skal ha' i overflod; men hvemsomhelst der ikke har, fra ham skal bli' fjernet selv det han har.
[Mat 13:13 DK-KJV] Derfor taler jeg til dem i lignelser: eftersom de ved at ha' set ikke ser; og ved at ha' hørt ikke hører, de forstår heller ikke.
[Mat 13:14 DK-KJV] Og i dem er Esajas' profeti opfyldt, som siger, Ved at ha' hørt skal I høre, og skal ikke forstå; og ved at ha' set skal I se, og skal ikke opfatte:
[Mat 13:15 DK-KJV] For dette folks hjerte er forhærdet, og deres ører er tunghøre, og deres øjne har de lukket; for ikke at de på noget tidspunkt skulle se med deres øjne, og høre med deres ører, og skulle forstå med deres hjerte, og skulle bli' omvendt, og jeg skulle helbrede dem.
[Mat 13:16 DK-KJV] Men velsignet er jeres øjne, for de ser: og jeres ører, for de hører.
[Mat 13:17 DK-KJV] For sandelig siger jeg til jer, At mange profeter og retskafne mennesker har ønsket at se de ting som I ser, og har ikke set dem; og at høre de ting som I hører, og har ikke hørt dem.

[Mat 13:18 DK-KJV] Hør I derfor lignelsen om så'eren,
[Mat 13:19 DK-KJV] Når nogle hører ordet om kongeriget, og ikke forstår det, så kommer den onde éner, og fjerner det som var sået i hans hjerte. Dette er han som modtog såsæd ved vejsiden.
[Mat 13:20 DK-KJV] Men han som modtog såsæden på stenrige steder, den samme er han der hører ordet, og

Mt 13:1 The same day went Jesus out of the house, and sat by the sea side.
Mt 13:2 And great multitudes were gathered together unto him, so that he went into a ship, and sat; and the whole multitude stood on the shore.
Mt 13:3 And he spake many things unto them in parables, saying, Behold, a sower went forth to sow;
Mt 13:4 And when he sowed, some seeds fell by the way side, and the fowls came and devoured them up:
Mt 13:5 Some fell upon stony places, where they had not much earth: and forthwith they sprung up, because they had no deepness of earth:
Mt 13:6 And when the sun was up, they were scorched; and because they had no root, they withered away.
Mt 13:7 And some fell among thorns; and the thorns sprung up, and choked them:
Mt 13:8 But other fell into good ground, and brought forth fruit, some an hundredfold, some sixtyfold, some thirtyfold.

Mt 13:9 Who hath ears to hear, let him hear.
Mt 13:10 And the disciples came, and said unto him, Why speakest thou unto them in parables?
Mt 13:11 He answered and said unto them, Because it is given unto you to know the mysteries of the kingdom of heaven, but to them it is not given.
Mt 13:12 For whosoever hath, to him shall be given, and he shall have more abundance: but whosoever hath not, from him shall be taken away even that he hath.
Mt 13:13 Therefore speak I to them in parables: because they seeing see not; and hearing they hear not, neither do they understand.
Mt 13:14 And in them is fulfilled the prophecy of Esaias, which saith, By hearing ye shall hear, and shall not understand; and seeing ye shall see, and shall not perceive:
Mt 13:15 For this people's heart is waxed gross, and their ears are dull of hearing, and their eyes they have closed; lest at any time they should see with their eyes, and hear with their ears, and should understand with their heart, and should be converted, and I should heal them.
Mt 13:16 But blessed are your eyes, for they see: and your ears, for they hear.
Mt 13:17 For verily I say unto you, That many prophets and righteous men have desired to see those things which ye see, and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and have not heard them.

Mt 13:18 Hear ye therefore the parable of the sower.
Mt 13:19 When any one heareth the word of the kingdom, and understandeth it not, then cometh the wicked one, and catcheth away that which was sown in his heart. This is he which received seed by the way side.
Mt 13:20 But he that received the seed into stony places, the same is he that heareth the word, and anon with joy

begejstret modtager det:

[Mat 13:21 DK-KJV] Endnu har han ikke rod i sigselv, men udholder kun i en kort tid: for når trængsel og forfølgelse opstår på grund af ordet, er han lidt efter lidt krænket.
[Mat 13:22 DK-KJV] Også han som modtog såsæd blandt tjørnene er han der hører ordet; og omsorgen for denne verden, og bedrageriskheden omkring rigdomme, kvæler ordet, og han bli'r ufrugtbar.

[Mat 13:23 DK-KJV] Men han som modtog såsæd i den gode jord er han der hører ordet, og forstår det; som også bærer frugt, og frembringer, nogle 100 fold, andre 60, andre 30.
[Mat 13:24 DK-KJV] En anden lignelse viste han dem, og siger, Himlens kongerige er ligesom en mand som såede god såsæd i hans mark.
[Mat 13:25 DK-KJV] Men mens mennesket sov, kom hans fjende og såede ukrudt blandt hveden, og gik hans vej.
[Mat 13:26 DK-KJV] Men da bladet var sprunget ud, og frembragte frugt, så kom ukrudtet også til syne.
[Mat 13:27 DK-KJV] Så kom husholderens tjenere og sagde til ham, Hr., såede du ikke god såsæd i din mark? hvorfra kommer da ukrudtet?
[Mat 13:28 DK-KJV] Han sagde til dem, En fjende har gjort det. Tjenerne sagde til ham, Vil du ha' at vi går ud og samler dem sammen?
[Mat 13:29 DK-KJV] Men han sagde, Nej; for hvis I samler ukrudtet, så rykker I også roden op på hveden med dem.
[Mat 13:30 DK-KJV] Lad begge gro sammen indtil høsten: og når det er tid til høst vil jeg sige til høstfolkene, Saml I først ukrudtet, og bind dem sammen i bundter så de kan brændes: men saml hveden sammen i min lade.
[Mat 13:31 DK-KJV] En anden lignelse viste han dem, og siger, Himlens kongerige er lige som var det en frøkerne fra sennepsfrø, som en mand tog, og såede i hans mark:

[Mat 13:32 DK-KJV] Som i virkeligheden er det mindste af alle frø: men når det er udvokset, er det størst blandt urter, og bli'r et træ, sådant at luftens fugle kan logere i des grene.
[Mat 13:33 DK-KJV] En anden lignelse talte han til dem; Himlens kongerige er ligesom surdej, som en kvinde tog, og gemte i 3 mål mel, indtil det hele var blevet til surdej.
[Mat 13:34 DK-KJV] Alle disse ting sagde Jesus til folkemængden i lignelser; og uden en lignelse talte han ikke til dem:
[Mat 13:35 DK-KJV] Så det måtte bli' opfyldt som var talt via den profet, som siger, Jeg vil åbne min mund i lignelser; jeg vil ytre ting som har været holdt hemmeligt fra grundlæggelsen af denne verden. Se Sa 78:2 - Mat 13:35 -
[Mat 13:36 DK-KJV] Så sendte Jesus folkemængden væk, og gik ind i huset: og hans disciple kom til ham, og siger, Forklar for os lignelsen om ukrudtet på marken.
[Mat 13:37 DK-KJV] Han svarede og sagde til dem, Han som såede den gode såsæd er Menneskesønnen;
[Mat 13:38 DK-KJV] Marken er denne verden; den gode såsæd er kongerigets børn; men ukrudtet er den onde éners børn;

[Mat 13:39 DK-KJV] Fjenden som såede dem er djævlen; høsten er denne verdens ende; og høstfolkene er englene.
[Mat 13:40 DK-KJV] Som ukrudtet derfor samles sammen og brændes i ilden; sådant skal det være ved denne verdens ende.

receiveth it;

Mt 13:21 Yet hath he not root in himself, but dureth for a while: for when tribulation or persecution ariseth because of the word, by and by he is offended.
Mt 13:22 He also that received seed among the thorns is he that heareth the word; and the care of this world, and the deceitfulness of riches, choke the word, and he becometh unfruitful.
Mt 13:23 But he that received seed into the good ground is he that heareth the word, and understandeth it; which also beareth fruit, and bringeth forth, some an hundredfold, some sixty, some thirty.
Mt 13:24 Another parable put he forth unto them, saying, The kingdom of heaven is likened unto a man which sowed good seed in his field:
Mt 13:25 But while men slept, his enemy came and sowed tares among the wheat, and went his way.
Mt 13:26 But when the blade was sprung up, and brought forth fruit, then appeared the tares also.
Mt 13:27 So the servants of the householder came and said unto him, Sir, didst not thou sow good seed in thy field? from whence then hath it tares?
Mt 13:28 He said unto them, An enemy hath done this. The servants said unto him, Wilt thou then that we go and gather them up?
Mt 13:29 But he said, Nay; lest while ye gather up the tares, ye root up also the wheat with them.
Mt 13:30 Let both grow together until the harvest: and in the time of harvest I will say to the reapers, Gather ye together first the tares, and bind them in bundles to burn them: but gather the wheat into my barn.
Mt 13:31 Another parable put he forth unto them, saying, The kingdom of heaven is like to a grain of mustard seed, which a man took, and sowed in his field:
Mt 13:32 Which indeed is the least of all seeds: but when it is grown, it is the greatest among herbs, and becometh a tree, so that the birds of the air come and lodge in the branches thereof.
Mt 13:33 Another parable spake he unto them; The kingdom of heaven is like unto leaven, which a woman took, and hid in three measures of meal, till the whole was leavened.

Mt 13:34 All these things spake Jesus unto the multitude in parables; and without a parable spake he not unto them:
Mt 13:35 That it might be fulfilled which was spoken by the prophet, saying, I will open my mouth in parables; I will utter things which have been kept secret from the foundation of the world.
Mt 13:36 Then Jesus sent the multitude away, and went into the house: and his disciples came unto him, saying, Declare unto us the parable of the tares of the field.
Mt 13:37 He answered and said unto them, He that soweth the good seed is the Son of man;
Mt 13:38 The field is the world; the good seed are the children of the kingdom; but the tares are the children of the wicked one;
Mt 13:39 The enemy that sowed them is the devil; the harvest is the end of the world; and the reapers are the angels.

Mt 13:40 As therefore the tares are gathered and burned in the fire; so shall it be in the end of this world.

[Mat 13:41 DK-KJV] Menneskesønnen skal udsende hans engle, og de skal samle alle ting der krænker ud af hans kongerige, og dem som gør fejltrin;
Mt 13:41 The Son of man shall send forth his angels, and they shall gather out of his kingdom all things that offend, and them which do iniquity;

[Mat 13:42 DK-KJV] Og skal kaste dem ind i en ildovn: der skal der være vrælen og tænderskæren.
Mt 13:42 And shall cast them into a furnace of fire: there shall be wailing and gnashing of teeth.

[Mat 13:43 DK-KJV] Så skal de retfærdige skinne frem som solen i deres Fars kongerige. Hvem har ører til at høre, lad ham høre.
Mt 13:43 Then shall the righteous shine forth as the sun in the kingdom of their Father. Who hath ears to hear, let him hear.

[Mat 13:44 DK-KJV] Igen, himlens kongerige er ligesom skatte gemt i en mark; når så en mand har fundet den, gemmer han den, og ud af glæde over den sælger han alt han har, og køber den mark.
Mt 13:44 Again, the kingdom of heaven is like unto treasure hid in a field; the which when a man hath found, he hideth, and for joy thereof goeth and selleth all that he hath, and buyeth that field.

[Mat 13:45 DK-KJV] Igen, himlens kongerige er ligesom en handelsmand, som søger efter skønne perler:
Mt 13:45 Again, the kingdom of heaven is like unto a merchant man, seeking goodly pearls:

[Mat 13:46 DK-KJV] Hvem, da han havde fundet 1 perle af stor værdi, gik og solgte alt som han havde, og købte den.
Mt 13:46 Who, when he had found one pearl of great price, went and sold all that he had, and bought it.

[Mat 13:47 DK-KJV] Igen, himlens kongerige er ligesom et net, som var kastet i havet, og samlede enhver slags:
Mt 13:47 Again, the kingdom of heaven is like unto a net, that was cast into the sea, and gathered of every kind:

[Mat 13:48 DK-KJV] Og, når det var fuldt, trak de det ind til bredden, og sad ned, og samlede de gode i kar, men kastede de dårlige væk.
Mt 13:48 Which, when it was full, they drew to shore, and sat down, and gathered the good into vessels, but cast the bad away.

[Mat 13:49 DK-KJV] Sådant skal det være ved denne verdens ende: englene skal komme frem, og adskille de onde som er blandt de retfærdige,
Mt 13:49 So shall it be at the end of the world: the angels shall come forth, and sever the wicked from among the just,

[Mat 13:50 DK-KJV] Og skal kaste dem ind i ildovnen: hvor der skal være vræl og tænderskæren.
Mt 13:50 And shall cast them into the furnace of fire: there shall be wailing and gnashing of teeth.

[Mat 13:51 DK-KJV] Jesus siger til dem, Har I forstået alle disse ting? De siger til ham, Ja, Herre.
Mt 13:51 Jesus saith unto them, Have ye understood all these things? They say unto him, Yea, Lord.

[Mat 13:52 DK-KJV] Derefter sagde han til dem, Enhver skriftklog som derfor er instrueret i himlens kongerige er ligesom en mand der er en husholder, som frembringer nye og gamle ting ud af hans skatte.
Mt 13:52 Then said he unto them, Therefore every scribe which is instructed unto the kingdom of heaven is like unto a man that is an householder, which bringeth forth out of his treasure things new and old.

[Mat 13:53 DK-KJV] Og det skete, at da Jesus havde fuldendt disse lignelser, rejste han derfra.
Mt 13:53 And it came to pass, that when Jesus had finished these parables, he departed thence.

[Mat 13:54 DK-KJV] Og da han var kommet ind i hans eget land, underviste han dem i deres synagoge, så meget så de var forbløffede, og sagde, Hvorfra har denne mand denne visdom, og disse mægtige gerninger?
Mt 13:54 And when he was come into his own country, he taught them in their synagogue, insomuch that they were astonished, and said, Whence hath this man this wisdom, and these mighty works?

[Mat 13:55 DK-KJV] Er dette ikke tømrerens søn? er hans mor ikke kaldet Maria? og hans brødre, Jacob, og Joseph, og Simon, og Judah?
Mt 13:55 Is not this the carpenter's son? is not his mother called Mary? and his brethren, James, and Joses, and Simon, and Judas?

[Mat 13:56 DK-KJV] Og hans søstre, er de ikke alle sammen hos os? Hvorfra har denne mand da alle disse ting?
Mt 13:56 And his sisters, are they not all with us? Whence then hath this man all these things?

[Mat 13:57 DK-KJV] Og de var krænket over ham. Men Jesus sagde til dem, En profet er ikke uden ære, foruden i hans eget land, og i hans eget hus.
Mt 13:57 And they were offended in him. But Jesus said unto them, A prophet is not without honour, save in his own country, and in his own house.

[Mat 13:58 DK-KJV] Og han gjorde ikke mange mægtige gerninger der på grund af deres vantro.
Mt 13:58 And he did not many mighty works there because of their unbelief.

Matthæus Evangeliet Kapitel 14 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 14:1 DK-KJV] På den tid hørte ¼ dels fyrsten Herodes om Jesus' berømmelse,
Mt 14:1 At that time Herod the tetrarch heard of the fame of Jesus,

[Mat 14:2 DK-KJV] Og han sagde til hans tjenere, Dette er Johannes Døberen; han er opstået fra de døde: og derfor fremvises disse store mægtige gerninger i ham.
Mt 14:2 And said unto his servants, This is John the Baptist; he is risen from the dead; and therefore mighty works do shew forth themselves in him.

[Mat 14:3 DK-KJV] For Herodes havde grebet Johannes, og bundet ham, og sat ham i fængsel for Herodias' skyld, hans bror Philips hustru.
Mt 14:3 For Herod had laid hold on John, and bound him, and put him in prison for Herodias' sake, his brother Philip's wife.

[Mat 14:4 DK-KJV] For Johannes havde sagt til ham. Det er ikke lovligt for dig at ha' hende.
Mt 14:4 For John said unto him, It is not lawful for thee to have her.

[Mat 14:5 DK-KJV] Og da han ville have slået ham ihjel, frygtede han for folkemængden, fordi de anså ham for at være
Mt 14:5 And when he would have put him to death, he feared the multitude, because they counted him as a

en profet.

[Mat 14:6 DK-KJV] Men da Herodes' fødselsdag var afholdt, dansede Herodias' datter foran dem, og behagede Herodes.
[Mat 14:7 DK-KJV] Hvorefter han lovede med en ed at give hende hvadsomhelst hun ville spørge om.
[Mat 14:8 DK-KJV] Og hun, ved forud at være instrueret af hendes mor, sagde, Giv mig Johannes hoved på et fad her.
[Mat 14:9 DK-KJV] Og kongen var ked af det: men alligevel for edens skyld, og dem som sad til bords med ham, befalede han at det skulle gives til hende.
[Mat 14:10 DK-KJV] Og han sendte, og halshuggede Johannes i fængslet.
[Mat 14:11 DK-KJV] Og hans hoved var bragt på et fad, og givet til den unge pige: og hun bragte det til hendes mor.
[Mat 14:12 DK-KJV] Og hans disciple kom, og tog kroppen, og begravede den, og gik og fortalte det til Jesus.
[Mat 14:13 DK-KJV] Da Jesus hørte om det, rejste han videre med et skib til et øde afsides sted: og da folket havde hørt om det, fulgte de til fods efter ham ud af byerne.
[Mat 14:14 DK-KJV] Og Jesus gik videre, og så' en stor folkemængde, og var bevæget med medlidenhed over dem, og han helbredte deres syge.
[Mat 14:15 DK-KJV] Og da det var aften, kom hans disciple til ham, og siger, Dette er et øde sted, og tiden er nu over; send folkemængden væk, så de kan gå ind til landsbyerne, og købe proviant til demselv.
[Mat 14:16 DK-KJV] Men Jesus sagde til dem, De behøver ikke rejse; giv I dem noget at spise.
[Mat 14:17 DK-KJV] Og de siger til ham, Vi har kun 5 brød her, og 2 fisk.
[Mat 14:18 DK-KJV] Han sagde, Bring dem herhen til mig.
[Mat 14:19 DK-KJV] Og han befalede at folkemængden skulle sætte sig ned på græsset, og tog de 5 brød, og de 2 fisk, og kiggede op mod himlen, han velsignede, og brød det, og gav brødet til hans disciple, og disciplene til folkemængden.
[Mat 14:20 DK-KJV] Og de spiste alle, og var mættet: og de samlede de resterende stykker op og fyldte 12 kurve.
[Mat 14:21 DK-KJV] Og dem som havde spist var omkring 5.000 mænd, foruden kvinder og børn.
[Mat 14:22 DK-KJV] Og straks derefter fik Jesus hans disciple til at gå ombord på et skib, og rejse foran ham over til den anden side, mens han sendte folkemængderne væk.
[Mat 14:23 DK-KJV] Og da han havde sendt folkemængderne væk, gik han op på et afsidesliggende bjerg for at bede: og da det var blevet aften, var han der alene.
[Mat 14:24 DK-KJV] Men skibet var nu midt ude på havet, og blev kastet rundt af bølgerne: for der var modvind.
[Mat 14:25 DK-KJV] Og ved den fjerde nattevagt kom Jesus til dem, gående på havet.
[Mat 14:26 DK-KJV] Og da disciplene så' ham komme gående på havet, var de ængstelige, og siger, Det er en ånd; og de skreg ud af frygt.
[Mat 14:27 DK-KJV] Men Jesus talte straks til dem, og siger, Vær ved godt mod; det er mig; vær ikke bange.
[Mat 14:28 DK-KJV] Og Peter svarede han og sagde, Herre, hvis det er dig, byd mig at komme ud til dig på vandet.
[Mat 14:29 DK-KJV] Og han sagde, Kom. Og da Peter var trådt ned ud af skibet, gik han på vandet, og ville gå hen til Jesus.
[Mat 14:30 DK-KJV] Men da han så' at vinden larmede, var han bange; og begyndte at synke, han skreg, og siger, Herre, frels mig.

prophet.

Mt 14:6 But when Herod's birthday was kept, the daughter of Herodias danced before them, and pleased Herod.
Mt 14:7 Whereupon he promised with an oath to give her whatsoever she would ask.
Mt 14:8 And she, being before instructed of her mother, said, Give me here John Baptist's head in a charger.
Mt 14:9 And the king was sorry: nevertheless for the oath's sake, and them which sat with him at meat, he commanded it to be given her.

Mt 14:10 And he sent, and beheaded John in the prison.
Mt 14:11 And his head was brought in a charger, and given to the damsel: and she brought it to her mother.
Mt 14:12 And his disciples came, and took up the body, and buried it, and went and told Jesus.
Mt 14:13 When Jesus heard of it, he departed thence by ship into a desert place apart: and when the people had heard thereof, they followed him on foot out of the cities.
Mt 14:14 And Jesus went forth, and saw a great multitude, and was moved with compassion toward them, and he healed their sick.
Mt 14:15 And when it was evening, his disciples came to him, saying, This is a desert place, and the time is now past; send the multitude away, that they may go into the villages, and buy themselves victuals.
Mt 14:16 But Jesus said unto them, They need not depart; give ye them to eat.
Mt 14:17 And they say unto him, We have here but five loaves, and two fishes.
Mt 14:18 He said, Bring them hither to me.
Mt 14:19 And he commanded the multitude to sit down on the grass, and took the five loaves, and the two fishes, and looking up to heaven, he blessed, and brake, and gave the loaves to his disciples, and the disciples to the multitude.
Mt 14:20 And they did all eat, and were filled: and they took up of the fragments that remained twelve baskets full.
Mt 14:21 And they that had eaten were about five thousand men, beside women and children.
Mt 14:22 And straightway Jesus constrained his disciples to get into a ship, and to go before him unto the other side, while he sent the multitudes away.
Mt 14:23 And when he had sent the multitudes away, he went up into a mountain apart to pray: and when the evening was come, he was there alone.
Mt 14:24 But the ship was now in the midst of the sea, tossed with waves: for the wind was contrary.
Mt 14:25 And in the fourth watch of the night Jesus went unto them, walking on the sea.
Mt 14:26 And when the disciples saw him walking on the sea, they were troubled, saying, It is a spirit; and they cried out for fear.
Mt 14:27 But straightway Jesus spake unto them, saying, Be of good cheer; it is I; be not afraid.
Mt 14:28 And Peter answered him and said, Lord, if it be thou, bid me come unto thee on the water.

Mt 14:29 And he said, Come. And when Peter was come down out of the ship, he walked on the water, to go to Jesus.
Mt 14:30 But when he saw the wind boisterous, he was afraid; and beginning to sink, he cried, saying, Lord, save me.

[Mat 14:31 DK-KJV] Og øjeblikkeligt rakte Jesus hans hånd ud, og greb ham, og sagde til ham, Kæreste du med så lille en tro, hvorfor tvivlede du?
Mt 14:31 And immediately Jesus stretched forth his hand, and caught him, and said unto him, O thou of little faith, wherefore didst thou doubt?

[Mat 14:32 DK-KJV] Og da de var kommet ombord på skibet, lagde vinden sig.
Mt 14:32 And when they were come into the ship, the wind ceased.

[Mat 14:33 DK-KJV] Så kom de som var ombord på skibet og tilbad ham, og siger, Du er sandelig Guds Søn.
Mt 14:33 Then they that were in the ship came and worshipped him, saying, Of a truth thou art the Son of God.

[Mat 14:34 DK-KJV] Og da de var kommet over på den anden side, kom de til Genesarets land
Mt 14:34 And when they were gone over, they came into the land of Gennesaret.

[Mat 14:35 DK-KJV] Og da mændene fra det sted havde kundskab om ham, udsendte de besked til hele landet rundt omkring, og bragte alle der var sygdomsramt til ham;
Mt 14:35 And when the men of that place had knowledge of him, they sent out into all that country round about, and brought unto him all that were diseased;

[Mat 14:36 DK-KJV] Og bønfaldt ham om de blot måtte røre rikanten af hans beklædning: og alle de som rørte var gjort fuldkommen hele.
Mt 14:36 And besought him that they might only touch the hem of his garment: and as many as touched were made perfectly whole.

Matthæus Evangeliet Kapitel 15 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 15:1 DK-KJV] Så kom der skriftkloge og Farisæer til Jesus, som var fra Jerusalem, og siger,
Mt 15:1 Then came to Jesus scribes and Pharisees, which were of Jerusalem, saying,

[Mat 15:2 DK-KJV] Hvorfor bryder dine disciple de ældstes traditioner? for de vasker ikke deres hænder når de spiser brød.
Mt 15:2 Why do thy disciples transgress the tradition of the elders? for they wash not their hands when they eat bread.

[Mat 15:3 DK-KJV] Men han svarede og sagde til dem, Hvorfor bryder I også Guds befalinger via jeres traditioner?
Mt 15:3 But he answered and said unto them, Why do ye also transgress the commandment of God by your tradition?

[Mat 15:4 DK-KJV] For Gud befalede, og siger, Ær din far og mor: og, Han der forbander far eller mor, lad ham lide døden.
Mt 15:4 For God commanded, saying, Honour thy father and mother: and, He that curseth father or mother, let him die the death.

[Mat 15:5 DK-KJV] Men I siger, Hvemsomhelst der skal sige til hans far eller hans mor, Det er en gave, via hvadsomhelst du måtte bli' gavnet af mig;
Mt 15:5 But ye say, Whosoever shall say to his father or his mother, It is a gift, by whatsoever thou mightest be profited by me;

[Mat 15:6 DK-KJV] Og ær ikke hans far eller hans mor, han skal være fri. Således har I gjort Guds befalinger virkningsløse gennem jeres traditioner.
Mt 15:6 And honour not his father or his mother, he shall be free. Thus have ye made the commandment of God of none effect by your tradition.

[Mat 15:7 DK-KJV] I hyklere, Esajas profeterede med rette om jer, og siger,
Mt 15:7 Ye hypocrites, well did Esaias prophesy of you, saying,

[Mat 15:8 DK-KJV] Dette folk nærmer sig mig med deres mund, og ære mig med deres læber; men deres hjerte er langt fra mig.
Mt 15:8 This people draweth nigh unto me with their mouth, and honoureth me with their lips; but their heart is far from me.

[Mat 15:9 DK-KJV] Men forgæves tilbeder de mig, ved at undervise i doktriner efter menneskebefalinger.
Mt 15:9 But in vain they do worship me, teaching for doctrines the commandments of men.

[Mat 15:10 DK-KJV] Og han kaldte på folkemængden, og sagde til dem, Hør, og forstå:
Mt 15:10 And he called the multitude, and said unto them, Hear, and understand:

[Mat 15:11 DK-KJV] Det er ikke det der går ind i munden der besmitter et menneske; men det der kommer ud af munden, dette besmitter et menneske.
Mt 15:11 Not that which goeth into the mouth defileth a man; but that which cometh out of the mouth, this defileth a man.

[Mat 15:12 DK-KJV] Så kom hans disciple, og sagde til ham, Ved du at Farisæerne var krænket, efter de hørte dette ordsprog?
Mt 15:12 Then came his disciples, and said unto him, Knowest thou that the Pharisees were offended, after they heard this saying?

[Mat 15:13 DK-KJV] Men han svarede og sagde, Enhver plante, som min himmelske Far ikke har plantet, skal bli' hevet op med rode.
Mt 15:13 But he answered and said, Every plant, which my heavenly Father hath not planted, shall be rooted up.

[Mat 15:14 DK-KJV] Lad dem være alene: de er blinde ledere af de blinde. Og hvis de blinde leder de blinde, skal de begge falde ned i grøften.
Mt 15:14 Let them alone: they be blind leaders of the blind. And if the blind lead the blind, both shall fall into the ditch.

[Mat 15:15 DK-KJV] Så svarede Peter og sagde til ham, Forklar for os denne lignelse.
Mt 15:15 Then answered Peter and said unto him, Declare unto us this parable.

[Mat 15:16 DK-KJV] Og Jesus sagde, Er I også stadig uden forståelse?
Mt 15:16 And Jesus said, Are ye also yet without understanding?

[Mat 15:17 DK-KJV] Forstår I stadig ikke, at hvadsomhelst der kommer ind i munden går ned i maven, og trækkes ud i toilettet?
Mt 15:17 Do not ye yet understand, that whatsoever entereth in at the mouth goeth into the belly, and is cast out into the draught?

[Mat 15:18 DK-KJV] Men de ting der kommer ud af munden
Mt 15:18 But those things which proceed out of the mouth

kommer frem fra hjertet; og de besmitter mennesket.
[Mat 15:19 DK-KJV] For ud af hjertet udgår onde tanker, myrderier, utroskaber, horerier, tyverier, falske vidnesbyrd, gudsbespottelser:
[Mat 15:20 DK-KJV] Disse er de ting der besmitter et menneske: men at spise med uvaskede hænder besmitter ikke et menneske.
[Mat 15:21 DK-KJV] Derefter gik Jesus videre, og rejste over til Tyrus og Sidons kyster.
[Mat 15:22 DK-KJV] Og, læg mærke til, en kvinde fra Canaan kom ud fra de samme kyster, og råbte til ham, og siger, Ha' barmhjertighed med mig, Kæreste Herre, du Davids Søn; min datter er forfærdelig plaget af en djævel.
[Mat 15:23 DK-KJV] Men han svarede hende ikke et ord. Og hans disciple kom og bad ham, og siger, Send hende væk; for hun råber efter os.
[Mat 15:24 DK-KJV] Men han svarede og sagde, Jeg er ikke sendt til andre end de vildfarne får af Israels hus.
[Mat 15:25 DK-KJV] Så kom hun og tilbad ham, og siger, Herre, hjælp mig.
[Mat 15:26 DK-KJV] Men han svarede og sagde, Det er ikke passende at tage børnenes brød, og at kaste det til hundene.
[Mat 15:27 DK-KJV] Og hun sagde, Sandt, Herre: men alligevel spiser hundene af de krummer som falder fra deres mesters bord.
[Mat 15:28 DK-KJV] Så svarede Jesus hende og sagde, Kæreste kvinde, stor er din tro: lad det ske for dig som du vil. Og hendes datter var gjort hel fra den selvsamme time.

[Mat 15:29 DK-KJV] Og Jesus rejste videre derfra, og kom nær ved Galilæas hav; og gik op på et bjerg, og satte sig der.
[Mat 15:30 DK-KJV] Og store folkemængder kom til ham, som har dem med sig de der var lamme, blinde, stumme, lemlæstede, og mange andre, og lagde dem ned foran Jesus fødder; og han helbredte dem:
[Mat 15:31 DK-KJV] Ligesåmeget så folkemængden blev forundret, da de så' de stumme tale, og de lemlæstede bli' hele, og de lamme gå, og de blinde se: og de ophøjede Israels Gud.

[Mat 15:32 DK-KJV] Så kaldte Jesus hans disciple til ham, og sagde, Jeg har medfølelse med folkemængden, fordi de nu har fulgt efter mig i 3 dage, og intet har at spise: og jeg vil ikke sende dem videre fastende, for ikke at de besvimer på vejen.
[Mat 15:33 DK-KJV] Og hans disciple siger til ham, Hvorfra skulle vi ha' så meget brød i vildmarken, til at mætte så stor en folkemængde?
[Mat 15:34 DK-KJV] Og Jesus siger til dem, Hvor mange brød har I? Og de sagde, 7, og nogle få små fisk.
[Mat 15:35 DK-KJV] Og han befalede folkemængden at sætte sig på jorden.
[Mat 15:36 DK-KJV] Og han tog de 7 brød og fiskene, og gav taksigelsesbønner, og brød dem, og gav til hans disciple, og disciplene til folkemængden.
[Mat 15:37 DK-KJV] Og de spiste alle, og var mættet: og de samlede resterne op og tilovers var der 7 kurve fulde.
[Mat 15:38 DK-KJV] Og de som spiste var 4.000 mænd, foruden kvinder og børn.
[Mat 15:39 DK-KJV] Og han sendte folkemængden væk, og tog et skib, og kom til Magdalas kyster.

come forth from the heart; and they defile the man.
Mt 15:19 For out of the heart proceed evil thoughts, murders, adulteries, fornications, thefts, false witness, blasphemies:

Mt 15:20 These are the things which defile a man: but to eat with unwashen hands defileth not a man.
Mt 15:21 Then Jesus went thence, and departed into the coasts of Tyre and Sidon.
Mt 15:22 And, behold, a woman of Canaan came out of the same coasts, and cried unto him, saying, Have mercy on me, O Lord, thou Son of David; my daughter is grievously vexed with a devil.
Mt 15:23 But he answered her not a word. And his disciples came and besought him, saying, Send her away; for she crieth after us.
Mt 15:24 But he answered and said, I am not sent but unto the lost sheep of the house of Israel.
Mt 15:25 Then came she and worshipped him, saying, Lord, help me.
Mt 15:26 But he answered and said, It is not meet to take the children's bread, and to cast it to dogs.

Mt 15:27 And she said, Truth, Lord: yet the dogs eat of the crumbs which fall from their masters' table.
Mt 15:28 Then Jesus answered and said unto her, O woman, great is thy faith: be it unto thee even as thou wilt. And her daughter was made whole from that very hour.
Mt 15:29 And Jesus departed from thence, and came nigh unto the sea of Galilee; and went up into a mountain, and sat down there.
Mt 15:30 And great multitudes came unto him, having with them those that were lame, blind, dumb, maimed, and many others, and cast them down at Jesus' feet; and he healed them:
Mt 15:31 Insomuch that the multitude wondered, when they saw the dumb to speak, the maimed to be whole, the lame to walk, and the blind to see: and they glorified the God of Israel.
Mt 15:32 Then Jesus called his disciples unto him, and said, I have compassion on the multitude, because they continue with me now three days, and have nothing to eat: and I will not send them away fasting, lest they faint in the way.
Mt 15:33 And his disciples say unto him, Whence should we have so much bread in the wilderness, as to fill so great a multitude?
Mt 15:34 And Jesus saith unto them, How many loaves have ye? And they said, Seven, and a few little fishes.
Mt 15:35 And he commanded the multitude to sit down on the ground.
Mt 15:36 And he took the seven loaves and the fishes, and gave thanks, and brake them, and gave to his disciples, and the disciples to the multitude.
Mt 15:37 And they did all eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left seven baskets full.
Mt 15:38 And they that did eat were four thousand men, beside women and children.
Mt 15:39 And he sent away the multitude, and took ship, and came into the coasts of Magdala.

[Mat 16:1 DK-KJV] Farisæerne kom også med Saddukæerne, og bad ham fristende om at vise dem et tegn fra himlen.
[Mat 16:2 DK-KJV] Han svarede og sagde til dem, Når det er aften, siger I, Det vil bli' fint vejr: for himlen er rød.
[Mat 16:3 DK-KJV] Og om morgenen, Det vil bli' dårligt vejr i dag: for himlen er rød og skyerne hænger lavt. Kæreste I hyklere, I kan skelne himlens udseende; men kan I ikke skelne tidernes tegn?
[Mat 16:4 DK-KJV] En ond og utro generation søger efter et tegn; og der skal ikke bli' givet dem noget tegn, udover tegnet fra profeten Jonas: Og han forlod dem, og rejste.
[Mat 16:5 DK-KJV] Og da hans disciple var kommet over til den anden side, havde de glemt at tage brød med.

[Mat 16:6 DK-KJV] Så sagde Jesus til dem, Pas på og vær varsom med Farisæerne og Saddukæernes surdej.
[Mat 16:7 DK-KJV] Og de ræsonnerede blandt demselv, og siger, Det er på grund af at vi ikke har taget brød med.
[Mat 16:8 DK-KJV] Da Jesus bemærkede det, sagde han til dem, Kæreste I med så lille en tro, hvorfor ræsonnerer I blandt jerselv, at det er fordi I ikke har taget brød med?

[Mat 16:9 DK-KJV] Forstår I stadig ikke, og husker heller ikke de 5 brød og de 5.000, og hvor mange kurve I samlede op?
[Mat 16:10 DK-KJV] Heller ikke de 7 brød og de 4.000, og hvor mange kurve I samlede op?
[Mat 16:11 DK-KJV] Hvordan kan det være at I ikke forstår at det ikke er brød jeg taler om, men at I skulle passe på Farisæerne og Saddukæernes surdej?
[Mat 16:12 DK-KJV] Så forstod de hvordan han viste dem at de ikke skulle passe på surdejen fra brødet, men på Farisæerne og Saddukæernes doktrin.
[Mat 16:13 DK-KJV] Derefter kom Jesus til Cæsarea Philippis' kyster, og han spurgte hans disciple, og siger, Hvem siger mennesker at jeg Menneskesønnen er?
[Mat 16:14 DK-KJV] Og de sagde, Nogle siger at du er Johannes Døberen: andre, Elias; og andre igen, Jeremias, eller en af profeterne.
[Mat 16:15 DK-KJV] Han siger til dem, Men hvem siger I at jeg er?
[Mat 16:16 DK-KJV] Og Simon Peter svarede og sagde, Du er den Kristus, den levende Guds Søn.
[Mat 16:17 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til ham, Velsignet er du, Simon Bar-jona: for kød og blod har ikke afsløret det for dig, men min Far som er i himlen.
[Mat 16:18 DK-KJV] Og jeg siger også til dig, At du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min kirke; og helvedes porte skal ikke vinde over den.
[Mat 16:19 DK-KJV] Og jeg vil til dig give himlens kongeriges nøgler: og hvadsomhelst du binder på jord skal være bundet i himmel: og hvadsomhelst du løsner på jord skal være løst i himmel.
[Mat 16:20 DK-KJV] Så pålagde han hans disciple at de ikke skulle fortælle nogen at han var Jesus den Kristus.
[Mat 16:21 DK-KJV] Fra og med den tid begyndte Jesus at vise hans disciple, hvordan han måtte gå til Jerusalem, og lide mange ting fra de ældste og de ledende præster og de skriftkloge, og bli' dræbt, og bli' oprejst igen den tredje dag.
[Mat 16:22 DK-KJV] Så tog Peter ham til side, og begyndte at irettesætte ham, og siger, Lad det være langt fra dig, Herre: dette skal ikke ske for dig.

Mt 16:1 The Pharisees also with the Sadducees came, and tempting desired him that he would shew them a sign from heaven.
Mt 16:2 He answered and said unto them, When it is evening, ye say, It will be fair weather: for the sky is red.
Mt 16:3 And in the morning, It will be foul weather to day: for the sky is red and lowring. O ye hypocrites, ye can discern the face of the sky; but can ye not discern the signs of the times?
Mt 16:4 A wicked and adulterous generation seeketh after a sign; and there shall no sign be given unto it, but the sign of the prophet Jonas. And he left them, and departed.
Mt 16:5 And when his disciples were come to the other side, they had forgotten to take bread.
Mt 16:6 Then Jesus said unto them, Take heed and beware of the leaven of the Pharisees and of the Sadducees.
Mt 16:7 And they reasoned among themselves, saying, It is because we have taken no bread.
Mt 16:8 Which when Jesus perceived, he said unto them, O ye of little faith, why reason ye among yourselves, because ye have brought no bread?
Mt 16:9 Do ye not yet understand, neither remember the five loaves of the five thousand, and how many baskets ye took up?
Mt 16:10 Neither the seven loaves of the four thousand, and how many baskets ye took up?
Mt 16:11 How is it that ye do not understand that I spake it not to you concerning bread, that ye should beware of the leaven of the Pharisees and of the Sadducees?
Mt 16:12 Then understood they how that he bade them not beware of the leaven of bread, but of the doctrine of the Pharisees and of the Sadducees.
Mt 16:13 When Jesus came into the coasts of Caesarea Philippi, he asked his disciples, saying, Whom do men say that I the Son of man am?
Mt 16:14 And they said, Some say that thou art John the Baptist: some, Elias; and others, Jeremias, or one of the prophets.

Mt 16:15 He saith unto them, But whom say ye that I am?
Mt 16:16 And Simon Peter answered and said, Thou art the Christ, the Son of the living God.
Mt 16:17 And Jesus answered and said unto him, Blessed art thou, Simon Bar-jona: for flesh and blood hath not revealed it unto thee, but my Father which is in heaven.
Mt 16:18 And I say also unto thee, That thou art Peter, and upon this rock I will build my church; and the gates of hell shall not prevail against it.
Mt 16:19 And I will give unto thee the keys of the kingdom of heaven: and whatsoever thou shalt bind on earth shall be bound in heaven: and whatsoever thou shalt loose on earth shall be loosed in heaven.
Mt 16:20 Then charged he his disciples that they should tell no man that he was Jesus the Christ.
Mt 16:21 From that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day.

Mt 16:22 Then Peter took him, and began to rebuke him, saying, Be it far from thee, Lord: this shall not be unto thee.

[Mat 16:23 DK-KJV] Men han vendte sig, og sagde til Peter, Hold dig bag mig, Satan: du er en krænkelse overfor mig: for du sanser ikke de ting som er fra Gud, men det der er fra mennesker.
[Mat 16:24 DK-KJV] Så sagde Jesus til hans disciple, Hvis der er en mand der vil komme efter mig, lad ham fornægte hamselv, og tage hans kors op, og følge mig.
[Mat 16:25 DK-KJV] For hvemsomhelst der vil frelse hans liv skal miste det; og hvemsomhelst der vil miste hans liv for min skyld skal finde det.
[Mat 16:26 DK-KJV] For hvad gavner det en mand, hvis han skal vinde hele denne verden, og miste hans egen sjæl? eller hvad skal en mand give i bytte for hans sjæl?
[Mat 16:27 DK-KJV] For Menneskesønnen skal komme i hans Fars herlighed med hans engle; og så skal han belønne enhver mand efter hans gerninger.
[Mat 16:28 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Der er nogle som står her, som ikke skal smage døden, før de skal se Menneskesønnen ankomme i hans kongerige.

Mt 16:23 But he turned, and said unto Peter, Get thee behind me, Satan: thou art an offence unto me: for thou savourest not the things that be of God, but those that be of men.
Mt 16:24 Then said Jesus unto his disciples, If any man will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me.

Mt 16:25 For whosoever will save his life shall lose it: and whosoever will lose his life for my sake shall find it.
Mt 16:26 For what is a man profited, if he shall gain the whole world, and lose his own soul? or what shall a man give in exchange for his soul?
Mt 16:27 For the Son of man shall come in the glory of his Father with his angels; and then he shall reward every man according to his works.
Mt 16:28 Verily I say unto you, There be some standing here, which shall not taste of death, till they see the Son of man coming in his kingdom.

Matthæus Evangeliet Kapitel 17 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 17:1 DK-KJV] Og efter 6 dage tog Jesus, Peter, Jacob, og hans bror Johannes, og førte dem med op på et højt afsidesliggende bjerg,
[Mat 17:2 DK-KJV] Og var transformeret foran dem: og hans ansigt skinnede som solen, og hans tøj var hvidt som lyset.
[Mat 17:3 DK-KJV] Og, læg mærke til, der viste Moses og Elias sig for dem som talte med ham.

[Mat 17:4 DK-KJV] Så svarede Peter, og sagde til Jesus, Herre, det er godt for os at være her: hvis du vil, lad os lave 3 tabernakler her; et til dig, og et til Moses, og et til Elias.
[Mat 17:5 DK-KJV] Mens han stadig talte, læg mærke til, en lysende sky overskyggede dem: og læg mærke til en stemme talte ud fra skyen og sagde, Du er min elskede Søn; i dig er jeg godt tilfreds; hør I ham.
[Mat 17:6 DK-KJV] Og da disciplene hørte det, faldt de på deres ansigt, og var meget bange.
[Mat 17:7 DK-KJV] Og Jesus kom og rørte dem, og sagde, Rejs jer, og vær ikke bange.
[Mat 17:8 DK-KJV] Og da de havde løftet deres øjne op, så de ingen mænd, men kun Jesus.
[Mat 17:9 DK-KJV] Og da de kom ned ad bjerget, pålagde Jesus dem, og siger, Fortæl ikke om denne vision til nogen, førend Menneskesønnen igen er oprejst fra de døde.
[Mat 17:10 DK-KJV] Og hans disciple spurgte ham, og siger, Hvorfor siger de skriftkloge så at Elias må komme først?
[Mat 17:11 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til dem, Elias skal sandelig komme først, og genoprette alle ting.
[Mat 17:12 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At Elias er allerede kommet, og de kendte ham ikke, men har gjort hvadsomhelst de havde lyst til med ham, På samme måde skal Menneskesønnen også lide på grund af dem.
[Mat 17:13 DK-KJV] Da forstod disciplene at han talte til dem om Johannes Døberen.
[Mat 17:14 DK-KJV] Og da de var kommet over til folkemængden, kom der en bestemt mand til han, som knælede ned foran ham, og siger,
[Mat 17:15 DK-KJV] Herre, ha' barmhjertighed med min søn: for han er månesyg, og hårdt plaget: for mange gange falder

Mt 17:1 And after six days Jesus taketh Peter, James, and John his brother, and bringeth them up into an high mountain apart,
Mt 17:2 And was transfigured before them: and his face did shine as the sun, and his raiment was white as the light.
Mt 17:3 And, behold, there appeared unto them Moses and Elias talking with him.
Mt 17:4 Then answered Peter, and said unto Jesus, Lord, it is good for us to be here: if thou wilt, let us make here three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias.
Mt 17:5 While he yet spake, behold, a bright cloud overshadowed them: and behold a voice out of the cloud, which said, This is my beloved Son, in whom I am well pleased; hear ye him.
Mt 17:6 And when the disciples heard it, they fell on their face, and were sore afraid.
Mt 17:7 And Jesus came and touched them, and said, Arise, and be not afraid.
Mt 17:8 And when they had lifted up their eyes, they saw no man, save Jesus only.
Mt 17:9 And as they came down from the mountain, Jesus charged them, saying, Tell the vision to no man, until the Son of man be risen again from the dead.
Mt 17:10 And his disciples asked him, saying, Why then say the scribes that Elias must first come?
Mt 17:11 And Jesus answered and said unto them, Elias truly shall first come, and restore all things.

Mt 17:12 But I say unto you, That Elias is come already, and they knew him not, but have done unto him whatsoever they listed. Likewise shall also the Son of man suffer of them.
Mt 17:13 Then the disciples understood that he spake unto them of John the Baptist.

Mt 17:14 And when they were come to the multitude, there came to him a certain man, kneeling down to him, and saying,
Mt 17:15 Lord, have mercy on my son: for he is lunatick, and sore vexed: for ofttimes he falleth into the fire, and oft into the

han ind i ilden, og ofte i vandet.

[Mat 17:16 DK-KJV] Og jeg bragte ham til dine disciple, og de kunne ikke kurere ham.
[Mat 17:17 DK-KJV] Så svarede Jesus og sagde, Kæreste troløse og forvildede generation, hvor lang tid skal jeg være hos jer? hvor lang tid skal jeg holde jer ud? bring ham herhen til mig.
[Mat 17:18 DK-KJV] Og Jesus irettesatte djævelen; og han forlod ham: og barnet var kureret fra og med den selvsamme time.
[Mat 17:19 DK-KJV] Så kom disciplene afsides hen til Jesus, og sagde, Hvorfor kunde vi ikke kaste ham ud?
[Mat 17:20 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, På grund af jeres vantro: for sandelig siger jeg til jer, Hvis I har tro som en frøkerne fra sennepsfrø, skal I sige til dette bjerg, flyt dig over til et andet sted; og det skal flytte sig; og intet skal være umuligt for jer.
[Mat 17:21 DK-KJV] Imidlertid går denne slags ikke ud foruden gennem bøn og faste.
[Mat 17:22 DK-KJV] Og mens de var i Galilæa, sagde Jesus til dem, Menneskesønnen skal bli' forrådt ind i menneskers hænder:
[Mat 17:23 DK-KJV] Og de skal slå ham ihjel, og den tredje dag skal han bli' oprejst igen. Og de var overmådelig kede af det.
[Mat 17:24 DK-KJV] Og da de var kommet til Kapernaum, kom de som modtog skat over til Peter, og sagde, Betaler jeres mester ikke skat?
[Mat 17:25 DK-KJV] Han siger, Jovist. Og da han var kommet ind i huset, mødte Jesus ham, og siger, Hvad tænker du, Simon? af hvem opkræver jordens konger told eller skat? af deres egne børn, eller af fremmede?
[Mat 17:26 DK-KJV] Peter siger til ham, Af fremmede. Jesus siger til ham, Så er børnene frie.
[Mat 17:27 DK-KJV] Til trods for det, for ikke at vi skulle krænke dem, gå du ud til havet, og kast en krog ud, og tag den fisk der kommer først op; og når du har åbnet dens mund, skal du finde et stykke penge: tag det, og giv det til dem for dig og mig.

water.

Mt 17:16 And I brought him to thy disciples, and they could not cure him.

Mt 17:17 Then Jesus answered and said, O faithless and perverse generation, how long shall I be with you? how long shall I suffer you? bring him hither to me.

Mt 17:18 And Jesus rebuked the devil; and he departed out of him: and the child was cured from that very hour.
Mt 17:19 Then came the disciples to Jesus apart, and said, Why could not we cast him out?
Mt 17:20 And Jesus said unto them, Because of your unbelief: for verily I say unto you, If ye have faith as a grain of mustard seed, ye shall say unto this mountain, Remove hence to yonder place; and it shall remove; and nothing shall be impossible unto you.
Mt 17:21 Howbeit this kind goeth not out but by prayer and fasting.
Mt 17:22 And while they abode in Galilee, Jesus said unto them, The Son of man shall be betrayed into the hands of men:

Mt 17:23 And they shall kill him, and the third day he shall be raised again. And they were exceeding sorry.
Mt 17:24 And when they were come to Capernaum, they that received tribute money came to Peter, and said, Doth not your master pay tribute?
Mt 17:25 He saith, Yes. And when he was come into the house, Jesus prevented him, saying, What thinkest thou, Simon? of whom do the kings of the earth take custom or tribute? of their own children, or of strangers?
Mt 17:26 Peter saith unto him, Of strangers. Jesus saith unto him, Then are the children free.
Mt 17:27 Notwithstanding, lest we should offend them, go thou to the sea, and cast an hook, and take up the fish that first cometh up; and when thou hast opened his mouth, thou shalt find a piece of money: that take, and give unto them for me and thee.

Matthæus Evangeliet Kapitel 18 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 18:1 DK-KJV] Samtidigt kom disciplene til Jesus, og siger, Hvem er den største i himlens kongerige?
[Mat 18:2 DK-KJV] Og Jesus kaldte et lille barn til sig, og stillede ham midt iblandt dem,
[Mat 18:3 DK-KJV] Og sagde, Sandelig siger jeg til jer, Medmindre I omvender jer, og bli'r som små børn, kommer I ikke ind i himlens kongerige.
[Mat 18:4 DK-KJV] Derfor hvemsomhelst der skal ydmyge sigselv som dette lille barn, den samme er størst i himlens kongerige.
[Mat 18:5 DK-KJV] Og den som skal modtage et sådant lille barn i mit navn modtager mig.

[Mat 18:6 DK-KJV] Men den som skal krænke en af disse små som tror på mig, det var bedre for ham at en møllesten var hængt om hans nakke, og at han var druknet i havets dyb.
[Mat 18:7 DK-KJV] Arme denne verden på grund af dens krænkelser! for det må nødvendigvis være sådant at disse krænkelser kommer; men arme den mand ved hvem krænkelsen kommer!

Mt 18:1 At the same time came the disciples unto Jesus, saying, Who is the greatest in the kingdom of heaven?
Mt 18:2 And Jesus called a little child unto him, and set him in the midst of them,
Mt 18:3 And said, Verily I say unto you, Except ye be converted, and become as little children, ye shall not enter into the kingdom of heaven.

Mt 18:4 Whosoever therefore shall humble himself as this little child, the same is greatest in the kingdom of heaven.
Mt 18:5 And whoso shall receive one such little child in my name receiveth me.
Mt 18:6 But whoso shall offend one of these little ones which believe in me, it were better for him that a millstone were hanged about his neck, and that he were drowned in the depth of the sea.

Mt 18:7 Woe unto the world because of offences! for it must needs be that offences come; but woe to that man by whom the offence cometh!

[Mat 18:8 DK-KJV] Derfor hvis din hånd eller din fod krænker dig, skær dem af, og kast dem fra dig: det er bedre for dig at komme ind til livet halt eller lemlæstet, end at ha' to hænder eller fødder og bli' kastet ind i den evigvarende ild.
[Mat 18:9 DK-KJV] Og hvis dit øje krænker dig, pluk det ud, og kast det fra dig: det er bedre for dig at komme ind til livet med et øje, end at ha' to øjne og bli' kastet ind i helvedes ild.
[Mat 18:10 DK-KJV] Pas på at I ikke foragter en af disse små; for jeg siger til jer, At i himlen lægger deres engle altid mærke til min Fars ansigt som er i himlen.
[Mat 18:11 DK-KJV] For Menneskesønnen er kommet for at frelse det som var tabt.
[Mat 18:12 DK-KJV] Hvordan tænker I? hvis en mand har 100 får, og et af dem er kommet på afveje, efterlader han så ikke de 99, og går ud til bjergene, og søger efter det som var kommet på afveje?
[Mat 18:13 DK-KJV] Og hvis det er sådant at han finder det, sandelig siger jeg til jer, han jubler mere over det får, end over de 99 som ikke var kommet på afveje.
[Mat 18:14 DK-KJV] På samme måde er det ikke jeres Fars vilje som er i himlen, at en af disse små skulle forulykke.
[Mat 18:15 DK-KJV] Desuden hvis din bror skal gå over dine grænser, så gå til ham når I er alene og fortæl ham hvad han har gjort: hvis han vil høre på dig, har du vundet din bror.
[Mat 18:16 DK-KJV] Men hvis han ikke vil høre på dig, så tag 1 eller 2 mere med dig, så ordet må bli' stadfæstet ved mundens bekendelse fra 2 eller 3 vidner.
[Mat 18:17 DK-KJV] Og hvis han heller ikke vil høre dem, fortæl det til kirken: men hvis han heller ikke vil høre på kirken, lad ham for dig være som en hedensk mand og en skatteopkræver.
[Mat 18:18 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Hvadsomhelst I skal binde på jord skal bli' bundet i himlen: og hvadsomhelst I skal løse på jord skal bli' løst i himlen.
[Mat 18:19 DK-KJV] Igen siger jeg til jer, At hvis 2 af jer skal bli' enige på jorden angående nogle ting som de skal spørge om, det skal bli' gjort for dem af min Far som er i himlen.
[Mat 18:20 DK-KJV] For der hvor 2 eller 3 er forsamlet i mit navn, der er jeg midt iblandt dem.
[Mat 18:21 DK-KJV] Så kom Peter over til ham, og sagde, Herre, hvor ofte skal min bror kunne synde imod mig, og jeg tilgive ham? indtil 7 gange?
[Mat 18:22 DK-KJV] Jesus siger til ham, Jeg siger ikke til dig, Indtil 7 gange: men, Indtil 70 gange 7.
[Mat 18:23 DK-KJV] Derfor er himlens kongerige sammenlignet med en bestemt konge, som ville holde regnskab med hans tjenere.
[Mat 18:24 DK-KJV] Og da han begyndte at gøre regnskabet op, var der bragt én hen til ham, som skyldte ham 10.000 talenter.
[Mat 18:25 DK-KJV] Men eftersom han ikke råd til at betale, befalede hans herre at han skulle bli' solgt, også hans hustru, og børn, og alt hvad han ejede, så gælden skulle bli' betalt.

[Mat 18:26 DK-KJV] Tjeneren faldt derfor ned, og tilbad ham, og siger, Herre, ha' tålmodighed med mig, og jeg vil betale dig alt.
[Mat 18:27 DK-KJV] Da var den tjeners herre bevæget med medlidenhed, og løste ham, og tilgav ham hans gæld.
[Mat 18:28 DK-KJV] Men den selvsamme tjener gik ud, og fandt en af hans medtjenere, som skyldte ham 100 sølvmønter: og lagde hans hånd på ham, og tog ham om halsen, og siger, Betal det du skylder mig.

[Mat 18:29 DK-KJV] Og hans medtjener faldt ned for hans

Mt 18:8 Wherefore if thy hand or thy foot offend thee, cut them off, and cast them from thee: it is better for thee to enter into life halt or maimed, rather than having two hands or two feet to be cast into everlasting fire.
Mt 18:9 And if thine eye offend thee, pluck it out, and cast it from thee: it is better for thee to enter into life with one eye, rather than having two eyes to be cast into hell fire.
Mt 18:10 Take heed that ye despise not one of these little ones; for I say unto you, That in heaven their angels do always behold the face of my Father which is in heaven.
Mt 18:11 For the Son of man is come to save that which was lost.
Mt 18:12 How think ye? if a man have an hundred sheep, and one of them be gone astray, doth he not leave the ninety and nine, and goeth into the mountains, and seeketh that which is gone astray?
Mt 18:13 And if so be that he find it, verily I say unto you, he rejoiceth more of that sheep, than of the ninety and nine which went not astray.
Mt 18:14 Even so it is not the will of your Father which is in heaven, that one of these little ones should perish.
Mt 18:15 Moreover if thy brother shall trespass against thee, go and tell him his fault between thee and him alone: if he shall hear thee, thou hast gained thy brother.
Mt 18:16 But if he will not hear thee, then take with thee one or two more, that in the mouth of two or three witnesses every word may be established.
Mt 18:17 And if he shall neglect to hear them, tell it unto the church: but if he neglect to hear the church, let him be unto thee as an heathen man and a publican.
Mt 18:18 Verily I say unto you, Whatsoever ye shall bind on earth shall be bound in heaven: and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven.
Mt 18:19 Again I say unto you, That if two of you shall agree on earth as touching any thing that they shall ask, it shall be done for them of my Father which is in heaven.
Mt 18:20 For where two or three are gathered together in my name, there am I in the midst of them.
Mt 18:21 Then came Peter to him, and said, Lord, how oft shall my brother sin against me, and I forgive him? till seven times?
Mt 18:22 Jesus saith unto him, I say not unto thee, Until seven times: but, Until seventy times seven.

Mt 18:23 Therefore is the kingdom of heaven likened unto a certain king, which would take account of his servants.

Mt 18:24 And when he had begun to reckon, one was brought unto him, which owed him ten thousand talents.
Mt 18:25 But forasmuch as he had not to pay, his lord commanded him to be sold, and his wife, and children, and all that he had, and payment to be made.
Mt 18:26 The servant therefore fell down, and worshipped him, saying, Lord, have patience with me, and I will pay thee all.
Mt 18:27 Then the lord of that servant was moved with compassion, and loosed him, and forgave him the debt.
Mt 18:28 But the same servant went out, and found one of his fellowservants, which owed him an hundred pence: and he laid hands on him, and took him by the throat, saying, Pay me that thou owest.

Mt 18:29 And his fellowservant fell down at his feet, and

fødder, og bønfaldte ham, og siger, Ha' tålmodighed med mig, og jeg vil betale dig alt.
[Mat 18:30 DK-KJV] Og han ville ikke: men gik og smed ham i fængsel, indtil han skulle betale gælden.
[Mat 18:31 DK-KJV] Så da hans andre medtjenere så' hvad der var gjort, var de meget kede af det, og de gik og fortalte det der var sket til deres herre.
[Mat 18:32 DK-KJV] Da sagde hans herre til ham, efter at han havde kaldt på ham, Kæreste du onde tjener, jeg tilgav dig al den gæld, fordi du bad mig om det:
[Mat 18:33 DK-KJV] Skulle du ikke også ha' haft medlidenhed med din medtjener, ligesom jeg havde medlidenhed med dig?
[Mat 18:34 DK-KJV] Og hans herre var rasende, og udleverede ham til dem der påfører pine, indtil han skulle betale alt det der var pålagt ham.
[Mat 18:35 DK-KJV] Så ligeledes skal min himmelske Far også gøre med jer, hvis I ikke fra jeres hjerter tilgiver hver og en hans broder deres overtrædelser.

besought him, saying, Have patience with me, and I will pay thee all.
Mt 18:30 And he would not: but went and cast him into prison, till he should pay the debt.
Mt 18:31 So when his fellowservants saw what was done, they were very sorry, and came and told unto their lord all that was done.
Mt 18:32 Then his lord, after that he had called him, said unto him, O thou wicked servant, I forgave thee all that debt, because thou desiredst me:
Mt 18:33 Shouldest not thou also have had compassion on thy fellowservant, even as I had pity on thee?

Mt 18:34 And his lord was wroth, and delivered him to the tormentors, till he should pay all that was due unto him.
Mt 18:35 So likewise shall my heavenly Father do also unto you, if ye from your hearts forgive not every one his brother their trespasses.

Matthæus Evangeliet Kapitel 19 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 19:1 DK-KJV] Og det skete, at da Jesus havde fuldendt disse ordsprog, rejste han fra Galilæa, og kom over til Judæas kyster på den anden side af Jordanfloden;
[Mat 19:2 DK-KJV] Og store folkemængder fulgte ham; og han helbredte dem der.
[Mat 19:3 DK-KJV] Farisæerne kom også over til ham, og fristede ham, og siger til ham, Er det lovligt for en mand at skille sig fra sin hustru af hvilkensomhelst grund?
[Mat 19:4 DK-KJV] Og han svarede og sagde til dem, Har I ikke læst, at han som lavede dem i begyndelsen lavede dem som hankøn og hunkøn,
[Mat 19:5 DK-KJV] Og sagde, Af denne grund skal en mand forlade far og mor, og skal klynge sig til hans hustru: og de 2 skal være et kød?
[Mat 19:6 DK-KJV] Derfor er de ikke længere 2, men ét kød, Hvad Gud derfor har sammensat, lad intet menneske adskille.
[Mat 19:7 DK-KJV] De siger til ham, Hvorfor gav Moses så befaling om at give et skilsmissebrev, og at skille sig fra hende?
[Mat 19:8 DK-KJV] Han siger til dem, På grund af jeres hårde hjerter tillod Moses jer at lade jer skille fra jeres hustruer: men fra begyndelsen af var det ikke sådant.
[Mat 19:9 DK-KJV] Og jeg siger til jer, Hvemsomhelst der skal skille sig fra hans hustru, medmindre det er på grund af hor, og skal gifte sig med en anden, begår utroskab: og den som gifter sig med hende som er skilt begår også utroskab.
[Mat 19:10 DK-KJV] Hans disciple siger til ham, Hvis mandens sag er sådant med hans hustru, er det ikke godt at gifte sig.
[Mat 19:11 DK-KJV] Men han sagde til dem, Alle mænd kan ikke modtage disse ordsprog, foruden til hvem det er givet.
[Mat 19:12 DK-KJV] For der er nogle eunukker, som var født sådant fra deres mors livmoder: og der er nogle eunukker, som er blevet kastreret af mennesker: og der er eunukker, som har kastreret sig selv for himlens kongeriges skyld. Han som er i stand til at modtage det, lad ham modtage det.
[Mat 19:13 DK-KJV] Da var der bragt små børn over til ham, så han skulle lægge hans hænder på dem, og bede: og hans disciple irettesatte dem.
[Mat 19:14 DK-KJV] Men Jesus sagde, Tillad de små børn, og forbyd dem ikke, at komme til mig: for af sådanne tilhører

Mt 19:1 And it came to pass, that when Jesus had finished these sayings, he departed from Galilee, and came into the coasts of Judaea beyond Jordan;
Mt 19:2 And great multitudes followed him; and he healed them there.
Mt 19:3 The Pharisees also came unto him, tempting him, and saying unto him, Is it lawful for a man to put away his wife for every cause?
Mt 19:4 And he answered and said unto them, Have ye not read, that he which made them at the beginning made them male and female,
Mt 19:5 And said, For this cause shall a man leave father and mother, and shall cleave to his wife: and they twain shall be one flesh?
Mt 19:6 Wherefore they are no more twain, but one flesh. What therefore God hath joined together, let not man put asunder.

Mt 19:7 They say unto him, Why did Moses then command to give a writing of divorcement, and to put her away?
Mt 19:8 He saith unto them, Moses because of the hardness of your hearts suffered you to put away your wives: but from the beginning it was not so.
Mt 19:9 And I say unto you, Whosoever shall put away his wife, except it be for fornication, and shall marry another, committeth adultery: and whoso marrieth her which is put away doth commit adultery.

Mt 19:10 His disciples say unto him, If the case of the man be so with his wife, it is not good to marry.
Mt 19:11 But he said unto them, All men cannot receive this saying, save they to whom it is given.
Mt 19:12 For there are some eunuchs, which were so born from their mother's womb: and there are some eunuchs, which were made eunuchs of men: and there be eunuchs, which have made themselves eunuchs for the kingdom of heaven's sake. He that is able to receive it, let him receive it.
Mt 19:13 Then were there brought unto him little children, that he should put his hands on them, and pray: and the disciples rebuked them.
Mt 19:14 But Jesus said, Suffer little children, and forbid them not, to come unto me: for of such is the kingdom of

himlens kongerige.

[Mat 19:15 DK-KJV] Og han lagde hans hænder på dem, og rejste videre.
[Mat 19:16 DK-KJV] Og, læg mærke til, der kom en hen til ham og sagde, Gode Mester, hvilke gode ting skal jeg gøre, så jeg må ha' evigt liv?
[Mat 19:17 DK-KJV] Og han sagde til ham, Hvorfor kalder du mig god? der er ingen som er god foruden 1, det er, Gud: men hvis du vil gå ind til livet, så overhold befalingerne.
[Mat 19:18 DK-KJV] Han siger til ham, Hvilke? Jesus sagde, Du skal ikke slå ihjel, Du skal ikke begå utroskab, Du skal ikke stjæle, Du skal ikke aflægge falsk vidnesbyrd,
[Mat 19:19 DK-KJV] Ær din far og din mor; og, Du skal elske din næste som digselv.
[Mat 19:20 DK-KJV] Den unge mand siger til ham, Alle disse ting har jeg holdt fra min ungdom af og indtil nu: hvad mangler jeg stadig?
[Mat 19:21 DK-KJV] Jesus sagde til ham, Hvis du vil være perfekt, så gå og sælg det du har, og giv det til de fattige, og du skal have en skat i himlen: og kom så og følg mig.
[Mat 19:22 DK-KJV] Men da den unge mand hørte det ordsprog, gik han sorgfuld videre: for han havde store besiddelser.
[Mat 19:23 DK-KJV] Så sagde Jesus til hans disciple, Sandelig siger jeg til jer, At en rig mand skal ha' besværligheder med at komme ind i himlens kongerige.
[Mat 19:24 DK-KJV] Og igen siger jeg til jer, Det er nemmere for en kamel at gå gennem et nåleøje end for en rig mand at komme ind i Guds kongerige.
[Mat 19:25 DK-KJV] Da disciplene hørte det, var de overmådeligt forbløffet, og siger, Hvem kan så bli' frelst?
[Mat 19:26 DK-KJV] Men Jesus lagde mærke til dem, og sagde til dem, For mennesker er det umuligt; men hos Gud er alle ting muligt.
[Mat 19:27 DK-KJV] Så svarede Peter og sagde til ham, Læg mærke til, vi har forladt alt, og fulgt dig; hvad skal vi få for det?

[Mat 19:28 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, Sandelig siger jeg til jer, At I som har fulgt mig, i genfødslen når Menneskesønnen skal sidde på hans æres trone, skal I også sidde på 12 troner, og dømme Israels 12 stammer.
[Mat 19:29 DK-KJV] Og enhver der har forladt hus, eller brødre, eller søstre, eller far, eller mor, eller hustru, eller børn, eller land, for mit navns skyld, skal modtage 100 fold, og skal arve evigtvarende liv.
[Mat 19:30 DK-KJV] Men mange der er først skal bli' sidst; og de sidste skal bli' først.

heaven.

Mt 19:15 And he laid his hands on them, and departed thence.
Mt 19:16 And, behold, one came and said unto him, Good Master, what good thing shall I do, that I may have eternal life?
Mt 19:17 And he said unto him, Why callest thou me good? there is none good but one, that is, God: but if thou wilt enter into life, keep the commandments.
Mt 19:18 He saith unto him, Which? Jesus said, Thou shalt do no murder, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness,
Mt 19:19 Honour thy father and thy mother: and, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

Mt 19:20 The young man saith unto him, All these things have I kept from my youth up: what lack I yet?
Mt 19:21 Jesus said unto him, If thou wilt be perfect, go and sell that thou hast, and give to the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come and follow me.

Mt 19:22 But when the young man heard that saying, he went away sorrowful: for he had great possessions.
Mt 19:23 Then said Jesus unto his disciples, Verily I say unto you, That a rich man shall hardly enter into the kingdom of heaven.
Mt 19:24 And again I say unto you, It is easier for a camel to go through the eye of a needle, than for a rich man to enter into the kingdom of God.
Mt 19:25 When his disciples heard it, they were exceedingly amazed, saying, Who then can be saved?

Mt 19:26 But Jesus beheld them, and said unto them, With men this is impossible; but with God all things are possible.
Mt 19:27 Then answered Peter and said unto him, Behold, we have forsaken all, and followed thee; what shall we have therefore?
Mt 19:28 And Jesus said unto them, Verily I say unto you, That ye which have followed me, in the regeneration when the Son of man shall sit in the throne of his glory, ye also shall sit upon twelve thrones, judging the twelve tribes of Israel.
Mt 19:29 And every one that hath forsaken houses, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands, for my name's sake, shall receive an hundredfold, and shall inherit everlasting life.
Mt 19:30 But many that are first shall be last; and the last shall be first.

Matthæus Evangeliet Kapitel 20 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 20:1 DK-KJV] For himlens kongerige er ligesom en mand der er en husholder, som gik ud tidligt om morgenen for at leje arbejdere til hans vingård.
[Mat 20:2 DK-KJV] Og da han havde aftalt lønnen med arbejderne skulle være 1 sølvmønt om dagen, sendte han dem ud til hans vingård.
[Mat 20:3 DK-KJV] Og han gik ud omkring den tredje time, og så andre stå ledige på markedspladsen,
[Mat 20:4 DK-KJV] Og sagde til dem; Gå I også hen til vingården, og hvadsomhelst der er ret vil jeg give jer. Og de tog

Mt 20:1 For the kingdom of heaven is like unto a man that is an householder, which went out early in the morning to hire labourers into his vineyard.

Mt 20:2 And when he had agreed with the labourers for a penny a day, he sent them into his vineyard.
Mt 20:3 And he went out about the third hour, and saw others standing idle in the marketplace,
Mt 20:4 And said unto them; Go ye also into the vineyard, and whatsoever is right I will give you. And they went their

afsted.
[Mat 20:5 DK-KJV] Igen gik han ud omkring den sjette og niende time, og gjorde det samme.
[Mat 20:6 DK-KJV] Og omkring den ellevte time gik han ud, og fandt andre ledige som stod der, og han siger til dem, Hvorfor står I her ledige hele dagen?
[Mat 20:7 DK-KJV] De siger til ham, Fordi ingen mand har hyret os. Han siger til dem, Gå også I hen til vingården; og hvadsomhelst der er ret, det modtager I.
[Mat 20:8 DK-KJV] Så da det var blevet aften, siger vingårdens herre til hans forvalter, Kald på arbejderne, og giv dem deres løn, begyndende fra de sidste til de første.
[Mat 20:9 DK-KJV] Og da de kom der var hyret omkring den ellevte time, modtog de alle mand 1 sølvmønt.
[Mat 20:10 DK-KJV] Men da de første kom, mente de at de skulle have modtaget mere; og også de fik alle mand 1 sølvmønt.
[Mat 20:11 DK-KJV] Og da de havde modtaget den, knurrede de imod husets ægtemand,
[Mat 20:12 DK-KJV] Og siger, Disse sidste har kun arbejdet 1 time, og du har givet dem det samme som os, vi som har båret byrden og dagens varme.
[Mat 20:13 DK-KJV] Men han svarede en af dem, og sagde, Ven, jeg gør dig ikke uret: er du ikke bleven enig med mig om 1 sølvmønt?
[Mat 20:14 DK-KJV] Tag det som er dit, og gå din vej: Jeg vil give disse sidste, ligesom til dig.
[Mat 20:15 DK-KJV] Er det ikke lovligt for mig at gøre hvad jeg vil med mit eget? Er dit øje ondt, fordi jeg er god?
[Mat 20:16 DK-KJV] Sådant skal de sidste være først, og de første sidst: for mange er kaldet, men få udvalgt.
[Mat 20:17 DK-KJV] Og Jesus som var på vej op til Jerusalem tog de 12 disciple ud til siden af vejen, og sagde til dem,
[Mat 20:18 DK-KJV] Læg mærke til, vi går op til Jerusalem; og Menneskesønnen skal bli' forrådt af de ledende præster og de skriftkloge, og de skal dømme ham til døden,
[Mat 20:19 DK-KJV] Og skal udlevere ham til Hedningerne til at bli' hånet, og til at bli' pisket, og for at korsfæste ham: og den tredje dag skal han opstå igen.
[Mat 20:20 DK-KJV] Derefter kom Zebedæus mor til ham med hendes sønner, og tilbad ham, og ønskede en bestemt ting af ham.
[Mat 20:21 DK-KJV] Og han sagde til hende, Hvad vil du? Hun siger til ham, Tillad at disse mine to sønner må sidde, den ene på din højre hånd, og den anden på den venstre, i dit kongerige.
[Mat 20:22 DK-KJV] Men Jesus svarede og sagde, I ved ikke hvad I spørger om. Er I i stand til at drikke af koppen som jeg skal drikke af, og til at bli' døbt med den dåb som jeg er døbt med? De siger til ham, Vi er i stand til det.
[Mat 20:23 DK-KJV] Og han siger til dem, I skal ganske vist drikke af min kop, og bli' døbt med den dåb som jeg er døbt med: men at sidde på min højre hånd, og på min venstre, er ikke op til mig at give, men det skal bli' givet til dem for hvem det er forberedt af min Far.
[Mat 20:24 DK-KJV] Og da de 10 hørte det, var de oprørt med harme imod de 2 brødre.

[Mat 20:25 DK-KJV] Men Jesus kaldte dem hentil sig, og sagde: I ved at Hedningernes prinser udøver herredømme over dem, og de som er store udøver autoritet over dem.
[Mat 20:26 DK-KJV] Men det skal ikke være sådant blandt jer: men hvemsomhelst der vil være stor blandt jer, lad ham være jeres betjener;

way.
Mt 20:5 Again he went out about the sixth and ninth hour, and did likewise.
Mt 20:6 And about the eleventh hour he went out, and found others standing idle, and saith unto them, Why stand ye here all the day idle?
Mt 20:7 They say unto him, Because no man hath hired us. He saith unto them, Go ye also into the vineyard; and whatsoever is right, that shall ye receive.
Mt 20:8 So when even was come, the lord of the vineyard saith unto his steward, Call the labourers, and give them their hire, beginning from the last unto the first.
Mt 20:9 And when they came that were hired about the eleventh hour, they received every man a penny.
Mt 20:10 But when the first came, they supposed that they should have received more; and they likewise received every man a penny.
Mt 20:11 And when they had received it, they murmured against the goodman of the house,
Mt 20:12 Saying, These last have wrought but one hour, and thou hast made them equal unto us, which have borne the burden and heat of the day.
Mt 20:13 But he answered one of them, and said, Friend, I do thee no wrong: didst not thou agree with me for a penny?
Mt 20:14 Take that thine is, and go thy way: I will give unto this last, even as unto thee.
Mt 20:15 Is it not lawful for me to do what I will with mine own? Is thine eye evil, because I am good?
Mt 20:16 So the last shall be first, and the first last: for many be called, but few chosen.
Mt 20:17 And Jesus going up to Jerusalem took the twelve disciples apart in the way, and said unto them,
Mt 20:18 Behold, we go up to Jerusalem; and the Son of man shall be betrayed unto the chief priests and unto the scribes, and they shall condemn him to death,
Mt 20:19 And shall deliver him to the Gentiles to mock, and to scourge, and to crucify him: and the third day he shall rise again.
Mt 20:20 Then came to him the mother of Zebedee's children with her sons, worshipping him, and desiring a certain thing of him.

Mt 20:21 And he said unto her, What wilt thou? She saith unto him, Grant that these my two sons may sit, the one on thy right hand, and the other on the left, in thy kingdom.
Mt 20:22 But Jesus answered and said, Ye know not what ye ask. Are ye able to drink of the cup that I shall drink of, and to be baptized with the baptism that I am baptized with? They say unto him, We are able.
Mt 20:23 And he saith unto them, Ye shall drink indeed of my cup, and be baptized with the baptism that I am baptized with: but to sit on my right hand, and on my left, is not mine to give, but it shall be given to them for whom it is prepared of my Father.
Mt 20:24 And when the ten heard it, they were moved with indignation against the two brethren.
Mt 20:25 But Jesus called them unto him, and said, Ye know that the princes of the Gentiles exercise dominion over them, and they that are great exercise authority upon them.

Mt 20:26 But it shall not be so among you: but whosoever will be great among you, let him be your minister;

[Mat 20:27 DK-KJV] Og hvemsomhelst der vil være leder blandt jer, lad ham være jeres tjener:
[Mat 20:28 DK-KJV] Ligesom Menneskesønnen ikke kom for at bli' betjent for, men for at betjene, og give sit liv som løsesum for mange.
[Mat 20:29 DK-KJV] Og da de rejste videre fra Jeriko, fulgte en stor folkemængde ham.
[Mat 20:30 DK-KJV] Og, læg mærke til, der sad to blinde mænd ved vejsiden, da de hørte at Jesus gik forbi, råbte de, og siger, Forbarm dig over os, Kæreste Herre, du Davids Søn.
[Mat 20:31 DK-KJV] Og folkemængden irettesatte dem, fordi de skulle være stille: men de råbte endnu stærkere, og siger, Forbarm dig over os, Kæreste Herre, du Davids Søn.
[Mat 20:32 DK-KJV] Og Jesus stod stille, og kaldte på dem, og sagde, Hvad vil I at jeg skal gøre for jer?
[Mat 20:33 DK-KJV] De siger til ham, Herre, at vores øjne må bli' åbnet.
[Mat 20:34 DK-KJV] Så havde Jesus medlidenhed med dem, og rørte deres øjne: og øjeblikkeligt modtog de deres syn, og de fulgte ham.

Mt 20:27 And whosoever will be chief among you, let him be your servant:
Mt 20:28 Even as the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.
Mt 20:29 And as they departed from Jericho, a great multitude followed him.
Mt 20:30 And, behold, two blind men sitting by the way side, when they heard that Jesus passed by, cried out, saying, Have mercy on us, O Lord, thou Son of David.
Mt 20:31 And the multitude rebuked them, because they should hold their peace: but they cried the more, saying, Have mercy on us, O Lord, thou Son of David.
Mt 20:32 And Jesus stood still, and called them, and said, What will ye that I shall do unto you?
Mt 20:33 They say unto him, Lord, that our eyes may be opened.
Mt 20:34 So Jesus had compassion on them, and touched their eyes: and immediately their eyes received sight, and they followed him.

Matthæus Evangeliet Kapitel 21 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 21:1 DK-KJV] Og da de nærmede sig Jerusalem, og kom til Bethfage, hen til Olivenbjerget, udsendte Jesus to af disciplene,
[Mat 21:2 DK-KJV] Og siger til dem, Gå ind i landsbyen derover, og straks skal I finde et bundet æsel, og et ungt føl hos hende; løs dem og bring dem til mig.
[Mat 21:3 DK-KJV] Og hvis der er en mand der siger noget til jer, skal I sige, at Herren har brug for dem; og han vil straks sende dem.
[Mat 21:4 DK-KJV] Alt dette var gjort, så det måtte bli' opfyldt som er talt via den profet, som siger,
[Mat 21:5 DK-KJV] Fortæl I Sions datter, Læg mærke til, din Konge kommer til dig, sagtmodig, og ved at sidde på et æsel, og et ungt føl af et æsel.
[Mat 21:6 DK-KJV] Og disciplene gik, og gjorde som Jesus befalede dem,
[Mat 21:7 DK-KJV] Og tog æslet med, og æselføllet, og lagde deres klæder på dem, og de satte ham derpå.
[Mat 21:8 DK-KJV] Og en meget stor folkemængde spredte deres beklædningsgenstande ud på vejen; andre klippede grene af træerne, og strøede dem ud på vejen.
[Mat 21:9 DK-KJV] Og folkemængderne som gik foran, og dem som fulgte efter, råbte, og siger, Hosanna til sønnen efter David: Velsignet er han som kommer i Herrens navn; Hosanna i det højeste.
[Mat 21:10 DK-KJV] Og da han var kommet ind i Jerusalem, var hele byen bevæget, og siger, Hvem er dette?
[Mat 21:11 DK-KJV] Og folkemængden sagde, Dette er Jesus profeten fra Nazaret i Galilæa.
[Mat 21:12 DK-KJV] Og Jesus gik ind i Guds tempel, og drev alle dem ud som solgte og købte i templet, og han væltede penge vekslernes borde, og sæderne af dem som solgte duer,
[Mat 21:13 DK-KJV] Og sagde til dem, Det er skrevet, Mit hus skal kaldes bønnens hus; men I har lavet det til en hule for tyve.
[Mat 21:14 DK-KJV] Og de blinde og lamme kom til ham i templet; og han helbredte dem.

Mt 21:1 And when they drew nigh unto Jerusalem, and were come to Bethphage, unto the mount of Olives, then sent Jesus two disciples,
Mt 21:2 Saying unto them, Go into the village over against you, and straightway ye shall find an ass tied, and a colt with her: loose them, and bring them unto me.

Mt 21:3 And if any man say ought unto you, ye shall say, The Lord hath need of them; and straightway he will send them.
Mt 21:4 All this was done, that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, saying,
Mt 21:5 Tell ye the daughter of Sion, Behold, thy King cometh unto thee, meek, and sitting upon an ass, and a colt the foal of an ass.
Mt 21:6 And the disciples went, and did as Jesus commanded them,
Mt 21:7 And brought the ass, and the colt, and put on them their clothes, and they set him thereon.
Mt 21:8 And a very great multitude spread their garments in the way; others cut down branches from the trees, and strawed them in the way.
Mt 21:9 And the multitudes that went before, and that followed, cried, saying, Hosanna to the Son of David: Blessed is he that cometh in the name of the Lord; Hosanna in the highest.
Mt 21:10 And when he was come into Jerusalem, all the city was moved, saying, Who is this?
Mt 21:11 And the multitude said, This is Jesus the prophet of Nazareth of Galilee.
Mt 21:12 And Jesus went into the temple of God, and cast out all them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the moneychangers, and the seats of them that sold doves,
Mt 21:13 And said unto them, It is written, My house shall be called the house of prayer; but ye have made it a den of thieves.
Mt 21:14 And the blind and the lame came to him in the temple; and he healed them.

[Mat 21:15 DK-KJV] Og da de ledende præster og de skriftkloge så' de vidunderlige ting som han gjorde, og børnene råbende i templet, og siger, Hosanna til sønnen efter David; var de meget utilfredse,
[Mat 21:16 DK-KJV] Og sagde til ham, Hører du hvad de siger? Og Jesus siger til dem, Ja; har I aldrig læst, Ud af munden på babyer og spædbørn har du perfektioneret ros?
[Mat 21:17 DK-KJV] Og han forlod dem, og gik ud af byen og ind i Bethania; og der overnattede han.
[Mat 21:18 DK-KJV] Nu om morgenen da han vendte tilbage ind til byen, var han sulten.
[Mat 21:19 DK-KJV] Og da han så et figentræ på vejen, gik han over til det, og fandt intet på det, foruden blade, og sagde til det, Lad ingen frugt vokse på dig fremover og for altid. Og øjeblikkeligt visnede figentræet.
[Mat 21:20 DK-KJV] Og da disciplene så det, forundredes de, og siger, Hvor hurtigt er figentræet visnede væk!
[Mat 21:21 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til dem, Sandelig siger jeg jer, Hvis I har tro, og ikke tvivler, skal I ikke kun gøre dette som er gjort ved figentræet, men skal også kunne sige til dette bjerg, flyt dig, og kast digselv i havet; og det skal ske.
[Mat 21:22 DK-KJV] Og alle ting, hvadsomhelst I spørger om i bøn, og tror på, modtager I.
[Mat 21:23 DK-KJV] Og da han kom ind i templet, og de ledende præster og de ældste af folket kom til ham mens han underviste, sagde de, med hvilken autoritet gør du disse ting? og hvem gav dig denne autoritet?
[Mat 21:24 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til dem, jeg vil også spørge jer om en ting, og hvis I svarer mig, vil jeg også fortælle jer, med hvilken autoritet jeg gør disse ting.
[Mat 21:25 DK-KJV] Johannes' dåb, hvor kom den fra? fra himlen, eller fra mennesker? Og de ræsonnerede med demselv, og siger, Hvis vi skal sige, Fra himlen; vil han sige til os, Hvorfor troede I så ikke på ham?
[Mat 21:26 DK-KJV] Men hvis vi skal sige, Fra mennesker; frygter vi folket; for alle holdt fast ved at Johannes var en profet.
[Mat 21:27 DK-KJV] Og de svarede Jesus, og sagde, Vi kan ikke svare. Og han sagde til dem, så vil jeg heller ikke svare jer på med hvilken autoritet jeg gør disse ting.
[Mat 21:28 DK-KJV] Men hvad tænker I? En bestemt mand havde to sønner; og han kom til den første, og sagde, Søn, gå i dag hen og arbejde i min vingård.
[Mat 21:29 DK-KJV] Han svarede og sagde, jeg vil ikke: men bagefter angrede han, og gik.
[Mat 21:30 DK-KJV] Og han kom til den anden, og sagde ligeså. Og han svarede og sagde, Jeg går, hr.: og gik ikke.
[Mat 21:31 DK-KJV] Hvem af de to gjorde sin fars vilje? De siger til ham, Den første. Jesus siger til dem, Sandelig siger jeg jer, At skatteopkræverne og skøgerne går ind i Guds kongerige før jer.
[Mat 21:32 DK-KJV] For Johannes kom til jer på retfærdighedens vej, og I troede ham ikke; men skatteopkræverne og skøgerne troede ham: og I, da I havde set det, angrede ikke bagefter, så I måtte tro ham.
[Mat 21:33 DK-KJV] Hør en anden lignelse: Der var en bestemt husholder, som plantede en vingård, og satte hegn rundt omkring den, og gravede en vinpresse i den, og byggede et tårn, og efterlod den til vingårdsmænd, og rejste ind i et land langt væk:
[Mat 21:34 DK-KJV] Og da tiden for frugten nærmede sig, sendte han hans tjenere til vingårdsmændene, så de kunne modtage frugterne fra den.

Mt 21:15 And when the chief priests and scribes saw the wonderful things that he did, and the children crying in the temple, and saying, Hosanna to the Son of David; they were sore displeased,
Mt 21:16 And said unto him, Hearest thou what these say? And Jesus saith unto them, Yea; have ye never read, Out of the mouth of babes and sucklings thou hast perfected praise?
Mt 21:17 And he left them, and went out of the city into Bethany; and he lodged there.
Mt 21:18 Now in the morning as he returned into the city, he hungered.
Mt 21:19 And when he saw a fig tree in the way, he came to it, and found nothing thereon, but leaves only, and said unto it, Let no fruit grow on thee henceforward for ever. And presently the fig tree withered away.
Mt 21:20 And when the disciples saw it, they marvelled, saying, How soon is the fig tree withered away!
Mt 21:21 Jesus answered and said unto them, Verily I say unto you, If ye have faith, and doubt not, ye shall not only do this which is done to the fig tree, but also if ye shall say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the sea; it shall be done.
Mt 21:22 And all things, whatsoever ye shall ask in prayer, believing, ye shall receive.
Mt 21:23 And when he was come into the temple, the chief priests and the elders of the people came unto him as he was teaching, and said, By what authority doest thou these things? and who gave thee this authority?
Mt 21:24 And Jesus answered and said unto them, I also will ask you one thing, which if ye tell me, I in like wise will tell you by what authority I do these things.
Mt 21:25 The baptism of John, whence was it? from heaven, or of men? And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say unto us, Why did ye not then believe him?

Mt 21:26 But if we shall say, Of men; we fear the people; for all hold John as a prophet.
Mt 21:27 And they answered Jesus, and said, We cannot tell. And he said unto them, Neither tell I you by what authority I do these things.
Mt 21:28 But what think ye? A certain man had two sons; and he came to the first, and said, Son, go work to day in my vineyard.
Mt 21:29 He answered and said, I will not: but afterward he repented, and went.
Mt 21:30 And he came to the second, and said likewise. And he answered and said, I go, sir: and went not.
Mt 21:31 Whether of them twain did the will of his father? They say unto him, The first. Jesus saith unto them, Verily I say unto you, That the publicans and the harlots go into the kingdom of God before you.
Mt 21:32 For John came unto you in the way of righteousness, and ye believed him not: but the publicans and the harlots believed him: and ye, when ye had seen it, repented not afterward, that ye might believe him.

Mt 21:33 Hear another parable: There was a certain householder, which planted a vineyard, and hedged it round about, and digged a winepress in it, and built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country:
Mt 21:34 And when the time of the fruit drew near, he sent his servants to the husbandmen, that they might receive the fruits of it.

[Mat 21:35 DK-KJV] Og vingårdsmændene tog hans tjenere, og slog en, og dræbte en anden, og stenede en anden.
[Mat 21:36 DK-KJV] Igen, sendte han andre tjenere flere end de første: og de gjorde det samme med dem.
[Mat 21:37 DK-KJV] Men sidst af alle sendte han hans søn til dem, og siger, De vil ære min søn.
[Mat 21:38 DK-KJV] Men da vingårdsmændene så sønnen, sagde de blandt demselv, Dette er arvingen; kom, lad os slå ham ihjel, og lad os beslaglægge hans arv.
[Mat 21:39 DK-KJV] Og de fangede ham, og smed ham ud af vingården, og slog ham ihjel.
[Mat 21:40 DK-KJV] Når herren derfor af den vingård kommer, hvad vil han gøre med disse vingårdsmænd?
[Mat 21:41 DK-KJV] De siger til ham, Han vil ynkeligt destruere disse onde mænd, og vil leje hans vingård ud til andre vingårdsmænd, som skal tilbagebetale ham frugterne i deres årstider.
[Mat 21:42 DK-KJV] Jesus siger til dem, Har I aldrig læst i skrifterne, Den sten som bygningsmændene forkastede, den samme er blevet hjørnets hoved: dette er Herrens værk, og det er vidunderligt i vore øjne?
[Mat 21:43 DK-KJV] Derfor siger jeg jer, at Guds kongerige skal bli' taget fra jer, og gives til en nation som frembringer dens frugter.
[Mat 21:44 DK-KJV] Og hvemsomhelst der skal falde over denne sten skal bli' brudt: men på hvemsomhelst den skal falde, den vil slibe ham til pulver.
[Mat 21:45 DK-KJV] Og da de ledende præster og Farisæer hørte hans lignelser, forstod de at han talte om dem.
[Mat 21:46 DK-KJV] Men da de søgte at lægge hånd på ham, frygtede de for folkemængden; fordi de så ham som en profet.

Mt 21:35 And the husbandmen took his servants, and beat one, and killed another, and stoned another.
Mt 21:36 Again, he sent other servants more than the first: and they did unto them likewise.
Mt 21:37 But last of all he sent unto them his son, saying, They will reverence my son.
Mt 21:38 But when the husbandmen saw the son, they said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and let us seize on his inheritance.
Mt 21:39 And they caught him, and cast him out of the vineyard, and slew him.
Mt 21:40 When the lord therefore of the vineyard cometh, what will he do unto those husbandmen?
Mt 21:41 They say unto him, He will miserably destroy those wicked men, and will let out his vineyard unto other husbandmen, which shall render him the fruits in their seasons.
Mt 21:42 Jesus saith unto them, Did ye never read in the scriptures, The stone which the builders rejected, the same is become the head of the corner: this is the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes?
Mt 21:43 Therefore say I unto you, The kingdom of God shall be taken from you, and given to a nation bringing forth the fruits thereof.
Mt 21:44 And whosoever shall fall on this stone shall be broken: but on whomsoever it shall fall, it will grind him to powder.
Mt 21:45 And when the chief priests and Pharisees had heard his parables, they perceived that he spake of them.
Mt 21:46 But when they sought to lay hands on him, they feared the multitude, because they took him for a prophet.

Matthæus Evangeliet Kapitel 22 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 22:1 DK-KJV] Og Jesus svarede og talte igen til dem i lignelser, og sagde,
[Mat 22:2 DK-KJV] Himlens kongerige er ligesom en bestemt konge, som lavede et bryllup til hans søn,
[Mat 22:3 DK-KJV] Og han udsendte hans tjenere til at kalde dem der var indbudt til brylluppet: og de ville ikke komme.
[Mat 22:4 DK-KJV] Igen, udsendte han andre tjenere, og siger, Fortæl dem som er indbudt, Læg mærke til, jeg har forberedt min middag: mine okser og mine fedekalve er dræbt, og alting er parat: kom til brylluppet.
[Mat 22:5 DK-KJV] Men de anså det som intet, og gik deres vej, en til hans gård, en anden til hans varer:
[Mat 22:6 DK-KJV] Og resten tog hans tjenere, og behandlede dem ondskabsfuldt, og dræbte dem.
[Mat 22:7 DK-KJV] Men da kongen hørte om det, var han vred: og han udsendte hans hære, og destruerede disse mordere, og brændte deres by ned.
[Mat 22:8 DK-KJV] Da siger han til hans tjenere, brylluppet er parat, men de som var indbudte var ikke værdige.
[Mat 22:9 DK-KJV] Gå I derfor ud på landevejene, og indbyd så mange som I skal finde, til brylluppet.
[Mat 22:10 DK-KJV] Sådant gik disse tjenerne ud på landevejene, og forsamlede alle så mange som de fandt, både onde og gode: og brylluppet var fuldt besat med gæster.
[Mat 22:11 DK-KJV] Og da kongen kom ind for at se gæsterne, så han der en mand som ikke havde bryllupstøj på:

Mt 22:1 And Jesus answered and spake unto them again by parables, and said,
Mt 22:2 The kingdom of heaven is like unto a certain king, which made a marriage for his son,
Mt 22:3 And sent forth his servants to call them that were bidden to the wedding: and they would not come.
Mt 22:4 Again, he sent forth other servants, saying, Tell them which are bidden, Behold, I have prepared my dinner: my oxen and my fatlings are killed, and all things are ready: come unto the marriage.
Mt 22:5 But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandise:
Mt 22:6 And the remnant took his servants, and entreated them spitefully, and slew them.
Mt 22:7 But when the king heard thereof, he was wroth: and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burned up their city.
Mt 22:8 Then saith he to his servants, The wedding is ready, but they which were bidden were not worthy.
Mt 22:9 Go ye therefore into the highways, and as many as ye shall find, bid to the marriage.
Mt 22:10 So those servants went out into the highways, and gathered together all as many as they found, both bad and good: and the wedding was furnished with guests.
Mt 22:11 And when the king came in to see the guests, he saw there a man which had not on a wedding garment:

[Mat 22:12 DK-KJV] Og han siger til ham, Ven, hvordan kom du herind uden at ha' bryllupstøj på? Og han var målløs.
[Mat 22:13 DK-KJV] Da sagde kongen til tjenerne, Bind ham på hænder og fødder, og før ham væk, og kast ham ud i mørket udenfor; der skal være gråd og tænderskæren.

[Mat 22:14 DK-KJV] For mange er kaldet, men få er udvalgt.
[Mat 22:15 DK-KJV] Da gik Farisæerne, og holdt et råd om hvordan de kunne fange ham i hans tale.
[Mat 22:16 DK-KJV] Og de sendte deres disciple med Herodianerne ud til ham, og siger, Mester, vi ved at du er sand, og underviser Guds vej i sandhed, du viser heller ikke hensyn for noget menneske: for du værdsætter ikke menneskers person.
[Mat 22:17 DK-KJV] Fortæl os derfor, Hvad tænker du? Er det lovligt at give Cæsar skat, eller ej?
[Mat 22:18 DK-KJV] Men Jesus bemærkede deres ondskab, og sagde, Hvorfor frister I mig, I hyklere?
[Mat 22:19 DK-KJV] Vis mig pengene som I betaler skat med. Og de gav ham 1 sølvmønt.
[Mat 22:20 DK-KJV] Og han siger til dem, Hvis er denne figur og inskription?
[Mat 22:21 DK-KJV] De siger til ham: Cæsars. Da siger han til dem, Giv derfor til Cæsar de ting som er Cæsars; og til Gud de ting som er Guds.
[Mat 22:22 DK-KJV] Da de havde hørt disse ord, var de forbløffede, og forlod ham, og gik deres vej.
[Mat 22:23 DK-KJV] Den samme dag kom Saddukæerne til ham, som siger at der ingen opstandelse er, og spurgte ham,
[Mat 22:24 DK-KJV] Og siger, Mester, Moses har sagt, Når en mand dør, som ingen børn har, skal hans bror giftes med hans hustru, og oprejse sæd til hans bror.
[Mat 22:25 DK-KJV] Nu var der 7 brødre hos os: og den første, da han havde giftet sig med en hustru, døde, og, ved ikke at ha' noget afkom, efterlod sin hustru til sin bror:
[Mat 22:26 DK-KJV] Ligeså også med den anden og den tredje, indtil den 7'ne.

[Mat 22:27 DK-KJV] Og sidst af alle døde kvinden også.
[Mat 22:28 DK-KJV] I opstandelsen hvis hustru skal hun da være af de 7's? for de havde alle haft hende.
[Mat 22:29 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til dem, I fejler, ved ikke at kende skrifterne, heller ikke Guds kraft.
[Mat 22:30 DK-KJV] For i opstandelsen gifter de sig ikke, eller er givet i ægteskab, men er som Guds engle i himlen.

[Mat 22:31 DK-KJV] Men vedrørende de dødes opstandelse, har I ikke læst det der var talt til jer af Gud, som siger:

[Mat 22:32 DK-KJV] Jeg er Abrahams Gud, og Isaks Gud, og Jacobs Gud? Gud er ikke de dødes Gud, men de levendes.
[Mat 22:33 DK-KJV] Og da folkemængden hørte dette, var de forbløffede over hans doktrin.

[Mat 22:34 DK-KJV] Men da Farisæerne hørte at han havde lukket munden på Saddukæerne, forsamlede de sig.
[Mat 22:35 DK-KJV] Så én af dem, som var en advokat, stillede ham et spørgsmål, og fristede ham, og siger,
[Mat 22:36 DK-KJV] Mester, hvilket er den største befaling i loven?
[Mat 22:37 DK-KJV] Jesus sagde til ham, Du skal elske Herren din Gud med hele dit hjerte, og med hele din sjæl, og med hele dit sind.

[Mat 22:38 DK-KJV] Dette er den første og største befaling.

Mt 22:12 And he saith unto him, Friend, how camest thou in hither not having a wedding garment? And he was speechless.
Mt 22:13 Then said the king to the servants, Bind him hand and foot, and take him away, and cast him into outer darkness; there shall be weeping and gnashing of teeth.

Mt 22:14 For many are called, but few are chosen.
Mt 22:15 Then went the Pharisees, and took counsel how they might entangle him in his talk.

Mt 22:16 And they sent out unto him their disciples with the Herodians, saying, Master, we know that thou art true, and teachest the way of God in truth, neither carest thou for any man: for thou regardest not the person of men.
Mt 22:17 Tell us therefore, What thinkest thou? Is it lawful to give tribute unto Caesar, or not?
Mt 22:18 But Jesus perceived their wickedness, and said, Why tempt ye me, ye hypocrites?
Mt 22:19 Shew me the tribute money. And they brought unto him a penny.
Mt 22:20 And he saith unto them, Whose is this image and superscription?
Mt 22:21 They say unto him, Caesar's. Then saith he unto them, Render therefore unto Caesar the things which are Caesar's; and unto God the things that are God's.
Mt 22:22 When they had heard these words, they marvelled, and left him, and went their way.
Mt 22:23 The same day came to him the Sadducees, which say that there is no resurrection, and asked him,
Mt 22:24 Saying, Master, Moses said, If a man die, having no children, his brother shall marry his wife, and raise up seed unto his brother.
Mt 22:25 Now there were with us seven brethren: and the first, when he had married a wife, deceased, and, having no issue, left his wife unto his brother:
Mt 22:26 Likewise the second also, and the third, unto the seventh.

Mt 22:27 And last of all the woman died also.
Mt 22:28 Therefore in the resurrection whose wife shall she be of the seven? for they all had her.
Mt 22:29 Jesus answered and said unto them, Ye do err, not knowing the scriptures, nor the power of God.
Mt 22:30 For in the resurrection they neither marry, nor are given in marriage, but are as the angels of God in heaven.
Mt 22:31 But as touching the resurrection of the dead, have ye not read that which was spoken unto you by God, saying,
Mt 22:32 I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob? God is not the God of the dead, but of the living.
Mt 22:33 And when the multitude heard this, they were astonished at his doctrine.
Mt 22:34 But when the Pharisees had heard that he had put the Sadducees to silence, they were gathered together.
Mt 22:35 Then one of them, which was a lawyer, asked him a question, tempting him, and saying,
Mt 22:36 Master, which is the great commandment in the law?
Mt 22:37 Jesus said unto him, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind.

Mt 22:38 This is the first and great commandment.

[Mat 22:39 DK-KJV] Og det andet kan sammenlignes med det, du skal elske din næste som digselv.
[Mat 22:40 DK-KJV] På disse 2 befalinger hviler hele loven og profeterne.
[Mat 22:41 DK-KJV] Mens Farisæerne var forsamlede, spurgte Jesus dem:
[Mat 22:42 DK-KJV] Og siger, Hvad tænker I om Kristus? hvis søn er han? De siger til ham, sønnen efter David.
[Mat 22:43 DK-KJV] Han siger til dem, Hvordan kan det da være at David i ånden kalder ham Herre, og siger,
[Mat 22:44 DK-KJV] HERREN sagde til min Herre, Sid du på min højre hånd, indtil jeg laver dine fjender til din fodskammel?
[Mat 22:45 DK-KJV] Når nu David kalder ham Herre, hvordan kan han så være hans søn?
[Mat 22:46 DK-KJV] Og ingen kunne svare ham et ord, ej heller turde nogen fra den dag af og fremefter at stille ham flere spørgsmål.

Mt 22:39 And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself.
Mt 22:40 On these two commandments hang all the law and the prophets.
Mt 22:41 While the Pharisees were gathered together, Jesus asked them,
Mt 22:42 Saying, What think ye of Christ? whose son is he? They say unto him, The Son of David.
Mt 22:43 He saith unto them, How then doth David in spirit call him Lord, saying,
Mt 22:44 The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool?

Mt 22:45 If David then call him Lord, how is he his son?
Mt 22:46 And no man was able to answer him a word, neither durst any man from that day forth ask him any more questions.

Matthæus Evangeliet Kapitel 23 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 23:1 DK-KJV] Så talte Jesus til folkemængden og til hans disciple,
[Mat 23:2 DK-KJV] Og siger, De skriftkloge og Farisæerne sidder på Moses' sæde:
[Mat 23:3 DK-KJV] Alt derfor hvadsomhelst de ber jer overholde, overhold og gør det; men gør I ikke deres gerninger: for de siger, og gør ikke.
[Mat 23:4 DK-KJV] For de binder tunge byrder som er vanskelige at bære, og lægger dem på menneskers skuldre; men de demselv vil ikke flytte dem med én af deres fingre.
[Mat 23:5 DK-KJV] Men alle deres gerninger gør de for at bli' set af mennesker: de gør deres bederemme brede, og forstørrer randerne på deres beklædningsgenstande,
[Mat 23:6 DK-KJV] Og elsker de bedste værelser ved fester, og de fornemste pladser i synagogerne,
[Mat 23:7 DK-KJV] Og hilsner på markedspladserne, og af mennesker at kaldes for, Rabbi, Rabbi.
[Mat 23:8 DK-KJV] Men lad I jer ikke kaldes for Rabbi: for én er jeres Mester, ja Kristus; og I er alle brødre.
[Mat 23:9 DK-KJV] Og kald ingen mand på jorden for jeres fader: for én er jeres Far, han som er i himlen.
[Mat 23:10 DK-KJV] Lad I også være med at bli' kaldt for mestre, for én er jeres Mester, ja Kristus.
[Mat 23:11 DK-KJV] Men han der er størst blandt jer skal være jeres tjener.
[Mat 23:12 DK-KJV] Og hvemsomhelst der skal ophøje sigselv skal bli' nedværdiget; og han der skal ydmyge sigselv skal bli' ophøjet.
[Mat 23:13 DK-KJV] Men arme jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere! for I lukker himlens kongerige for mennesker: for I går ikke ind selv, ej heller prøver I at hjælpe dem som gerne vil ind.
[Mat 23:14 DK-KJV] Arme jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere! for I fortærer enkers huse, og som et påskud laver lang bøn: Derfor skal I modtage en større forbandelse.
[Mat 23:15 DK-KJV] Arme jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere! for I rejser over hav og land for at finde en proselyt, og når I har fundet ham, gør I ham dobbelt så meget til et helvedes barn end jer selv.
[Mat 23:16 DK-KJV] Arme jer, I blinde vejledere, som siger,

Mt 23:1 Then spake Jesus to the multitude, and to his disciples,
Mt 23:2 Saying, The scribes and the Pharisees sit in Moses' seat:
Mt 23:3 All therefore whatsoever they bid you observe, that observe and do; but do not ye after their works: for they say, and do not.

Mt 23:4 For they bind heavy burdens and grievous to be borne, and lay them on men's shoulders; but they themselves will not move them with one of their fingers.
Mt 23:5 But all their works they do for to be seen of men: they make broad their phylacteries, and enlarge the borders of their garments,
Mt 23:6 And love the uppermost rooms at feasts, and the chief seats in the synagogues,
Mt 23:7 And greetings in the markets, and to be called of men, Rabbi, Rabbi.
Mt 23:8 But be not ye called Rabbi: for one is your Master, even Christ; and all ye are brethren.
Mt 23:9 And call no man your father upon the earth: for one is your Father, which is in heaven.
Mt 23:10 Neither be ye called masters: for one is your Master, even Christ.
Mt 23:11 But he that is greatest among you shall be your servant.

Mt 23:12 And whosoever shall exalt himself shall be abased; and he that shall humble himself shall be exalted.
Mt 23:13 But woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye shut up the kingdom of heaven against men: for ye neither go in yourselves, neither suffer ye them that are entering to go in.
Mt 23:14 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye devour widows' houses, and for a pretence make long prayer: therefore ye shall receive the greater damnation.
Mt 23:15 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye compass sea and land to make one proselyte, and when he is made, ye make him twofold more the child of hell than yourselves.
Mt 23:16 Woe unto you, ye blind guides, which say,

Hvemsomhelst der skal sværge via templet, det er ingenting; men hvemsomhelst der skal sværge via guldet i templet, han er en skyldner!
[Mat 23:17 DK-KJV] I blinde tåber! for hvad er størst? guldet, eller templet der helliger guldet?
[Mat 23:18 DK-KJV] Og, hvemsomhelst der skal sværge via alteret, det er ingenting; men hvemsomhelst der sværger via gaven der er på det, han er skyldig.
[Mat 23:19 DK-KJV] I blinde tåber! for hvad er størst? gaven, eller alteret der helliger gaven?
[Mat 23:20 DK-KJV] Den som derfor skal sværge via alteret, sværger via det, og via alle ting på det.
[Mat 23:21 DK-KJV] Og den som skal sværge via templet, sværger via det, og via ham som bor derinde.
[Mat 23:22 DK-KJV] Og han der skal sværge via himlen, sværger via Guds trone, og via ham som sidder derpå.
[Mat 23:23 DK-KJV] Arme jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere! for I betaler tiende af mynte og anis og kommen og har forsømt de vigtigere ting i loven, dom, barmhjertighed, og tro: Disse burde I ha' gjort, og ikke efterladt de andre ugjort.
[Mat 23:24 DK-KJV] I blinde vejledere, som holder fast i en myg, og sluger en kamel.
[Mat 23:25 DK-KJV] Arme jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere! for I renser det udvendige af bægeret og fadet, men indeni er I fulde af afpresning og umådeholdenhed.
[Mat 23:26 DK-KJV] Du blinde Farisæer, rens først det indvendige af bægeret og fadet, så ydersiden af dem også må bli' rene.
[Mat 23:27 DK-KJV] Arme jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere! for I er ligesom kalkede grave, som ganske vist synes smukke udvendigt, men indeni er I fulde af døde menneskers knogler, og af al urenhed.
[Mat 23:28 DK-KJV] På samme måde ser I også ud til at være retfærdige udenpå for mennesker, men indvendig er I fulde af hykleri og fejltrin.
[Mat 23:29 DK-KJV] Arme jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere! fordi I byggede profeternes grave, og prydede de retfærdiges grave,
[Mat 23:30 DK-KJV] Og siger, hvis vi havde været der i vore fædres dage, ville vi ikke ha' været delagtige med dem i profeternes blod.
[Mat 23:31 DK-KJV] Derfor er I vidner omkring jer selv, at I er børn af dem der dræbte profeterne.
[Mat 23:32 DK-KJV] Fyld I da målet op fra jeres fædre.
[Mat 23:33 DK-KJV] I slanger, I generation af giftsnoge, hvordan kan I undslippe helvedes forbandelse?
[Mat 23:34 DK-KJV] Derfor, læg mærke til, jeg sender profeter til jer, og vise mænd, og skriftkloge: og nogle af dem vil I dræbe og korsfæste; og nogle af dem vil I prygle i jeres synagoger, og forfølge dem fra by til by:
[Mat 23:35 DK-KJV] Så der på jer må komme alt det retfærdige blod som er udgydt på jorden, fra blodet af retfærdige Abel til blodet af Zakarias Barakias' søn, hvem I slog ihjel mellem templet og alteret.
[Mat 23:36 DK-KJV] Sandelig siger jeg jer, alt dette kommer over denne generation.
[Mat 23:37 DK-KJV] Kæreste Jerusalem, Jerusalem, du som dræbte profeterne, og stenede dem som er sendt til dig, hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn sammen, ligesom en høne samler sine kyllinger under sine vinger, og I ville ikke!
[Mat 23:38 DK-KJV] Læg mærke til, jeres hus efterlades til jer øde.

Whosoever shall swear by the temple, it is nothing; but whosoever shall swear by the gold of the temple, he is a debtor!
Mt 23:17 Ye fools and blind: for whether is greater, the gold, or the temple that sanctifieth the gold?
Mt 23:18 And, Whosoever shall swear by the altar, it is nothing; but whosoever sweareth by the gift that is upon it, he is guilty.
Mt 23:19 Ye fools and blind: for whether is greater, the gift, or the altar that sanctifieth the gift?
Mt 23:20 Whoso therefore shall swear by the altar, sweareth by it, and by all things thereon.
Mt 23:21 And whoso shall swear by the temple, sweareth by it, and by him that dwelleth therein.
Mt 23:22 And he that shall swear by heaven, sweareth by the throne of God, and by him that sitteth thereon.
Mt 23:23 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye pay tithe of mint and anise and cummin, and have omitted the weightier matters of the law, judgment, mercy, and faith: these ought ye to have done, and not to leave the other undone.
Mt 23:24 Ye blind guides, which strain at a gnat, and swallow a camel.
Mt 23:25 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye make clean the outside of the cup and of the platter, but within they are full of extortion and excess.

Mt 23:26 Thou blind Pharisee, cleanse first that which is within the cup and platter, that the outside of them may be clean also.
Mt 23:27 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye are like unto whited sepulchres, which indeed appear beautiful outward, but are within full of dead men's bones, and of all uncleanness.

Mt 23:28 Even so ye also outwardly appear righteous unto men, but within ye are full of hypocrisy and iniquity.
Mt 23:29 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! because ye build the tombs of the prophets, and garnish the sepulchres of the righteous,
Mt 23:30 And say, If we had been in the days of our fathers, we would not have been partakers with them in the blood of the prophets.
Mt 23:31 Wherefore ye be witnesses unto yourselves, that ye are the children of them which killed the prophets.
Mt 23:32 Fill ye up then the measure of your fathers.
Mt 23:33 Ye serpents, ye generation of vipers, how can ye escape the damnation of hell?
Mt 23:34 Wherefore, behold, I send unto you prophets, and wise men, and scribes: and some of them ye shall kill and crucify; and some of them shall ye scourge in your synagogues, and persecute them from city to city:
Mt 23:35 That upon you may come all the righteous blood shed upon the earth, from the blood of righteous Abel unto the blood of Zacharias son of Barachias, whom ye slew between the temple and the altar.
Mt 23:36 Verily I say unto you, All these things shall come upon this generation.

Mt 23:37 O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them which are sent unto thee, how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, and ye would not!

Mt 23:38 Behold, your house is left unto you desolate.

[Mat 23:39 DK-KJV] For jeg siger jer, I skal ikke se mig fremover, indtil I skal sige, Velsignet er han som kommer i Herrens navn.

Mt 23:39 For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

Matthæus Evangeliet Kapitel 24 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 24:1 DK-KJV] Og Jesus gik ud, og drog væk fra templet: og hans disciple kom til ham for at vise ham templets bygninger.

Mt 24:1 And Jesus went out, and departed from the temple: and his disciples came to him for to shew him the buildings of the temple.

[Mat 24:2 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, Ser I ikke alle disse ting? sandelig siger jeg jer, Der vil ikke bli' efterladt en sten på en anden, som ikke rives ned.

Mt 24:2 And Jesus said unto them, See ye not all these things? verily I say unto you, There shall not be left here one stone upon another, that shall not be thrown down.

[Mat 24:3 DK-KJV] Og da han sad på Olivenbjerget, kom hans disciple til ham afsides, og siger, Fortæl os, hvornår skal disse ting ske? og hvad skal være tegnet på din ankomst, og på denne verdens ende?

Mt 24:3 And as he sat upon the mount of Olives, the disciples came unto him privately, saying, Tell us, when shall these things be? and what shall be the sign of thy coming, and of the end of the world?

[Mat 24:4 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til dem, Vær på vagt så ingen mand bedrager jer.

Mt 24:4 And Jesus answered and said unto them, Take heed that no man deceive you.

[Mat 24:5 DK-KJV] For mange skal komme i mit navn, og sige, jeg er Kristus; og skal bedrage mange.

Mt 24:5 For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.

[Mat 24:6 DK-KJV] Og I skal høre om krige og rygter om krige: se til at I ikke er bekymret: for alle disse ting må ske, men det er stadig ikke enden.

Mt 24:6 And ye shall hear of wars and rumours of wars: see that ye be not troubled: for all these things must come to pass, but the end is not yet.

[Mat 24:7 DK-KJV] For nation skal rejse sig mod nation, og kongerige imod kongerige: og der skal være hungersnød, og pestilenser, og jordskælv, forskellige steder.

Mt 24:7 For nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: and there shall be famines, and pestilences, and earthquakes, in divers places.

[Mat 24:8 DK-KJV] Alt dette er sorgernes begyndelse.

Mt 24:8 All these are the beginning of sorrows.

[Mat 24:9 DK-KJV] Så skal de udlevere jer til at bli' plaget, og skal dræbe jer: og I skal bli' hadet af alle nationer for mit navns skyld.

Mt 24:9 Then shall they deliver you up to be afflicted, and shall kill you: and ye shall be hated of all nations for my name's sake.

[Mat 24:10 DK-KJV] Og så skal mange bli' krænket, og skal forråde hinanden, og skal hade hinanden.

Mt 24:10 And then shall many be offended, and shall betray one another, and shall hate one another.

[Mat 24:11 DK-KJV] Og mange falske profeter skal fremstå, og skal bedrage mange.

Mt 24:11 And many false prophets shall rise, and shall deceive many.

[Mat 24:12 DK-KJV] Og fordi fejltrin skal ha' overhånd, skal kærligheden bli' kold i mange.

Mt 24:12 And because iniquity shall abound, the love of many shall wax cold.

[Mat 24:13 DK-KJV] Men han der skal holde ud til enden, den samme skal bli' frelst.

Mt 24:13 But he that shall endure unto the end, the same shall be saved.

[Mat 24:14 DK-KJV] Og dette evangelie om kongeriget skal bli' prædiket i hele denne verden som et vidnesbyrd for alle nationer; og så skal enden komme.

Mt 24:14 And this gospel of the kingdom shall be preached in all the world for a witness unto all nations; and then shall the end come.

[Mat 24:15 DK-KJV] Når I derfor skal se ødelæggelsens hæslighed, talt om via profeten Daniel, stå på det hellige sted, (den som læser op, lad ham forstå:)

Mt 24:15 When ye therefore shall see the abomination of desolation, spoken of by Daniel the prophet, stand in the holy place, (whoso readeth, let him understand:)

[Mat 24:16 DK-KJV] Lad da dem som er i Judæa flygte ind i bjergene:

Mt 24:16 Then let them which be in Judaea flee into the mountains:

[Mat 24:17 DK-KJV] Lad ikke ham som er på hustaget komme ned for at tage nogle ting ud af hans hus:

Mt 24:17 Let him which is on the housetop not come down to take any thing out of his house:

[Mat 24:18 DK-KJV] Lad heller ikke ham som er på marken vende tilbage for tage hans tøj.

Mt 24:18 Neither let him which is in the field return back to take his clothes.

[Mat 24:19 DK-KJV] Og arme dem der er med barn, og dem som giver bryst i de dage!

Mt 24:19 And woe unto them that are with child, and to them that give suck in those days!

[Mat 24:20 DK-KJV] Men bed I om at jeres flugt ikke er om vinteren, heller ikke på sabbatsdagen:

Mt 24:20 But pray ye that your flight be not in the winter, neither on the sabbath day:

[Mat 24:21 DK-KJV] For da skal være stor trængsel, en sådan som der ikke var siden begyndelsen af denne verden til denne tid, nej, eller nogensinde skal være mere.

Mt 24:21 For then shall be great tribulation, such as was not since the beginning of the world to this time, no, nor ever shall be.

[Mat 24:22 DK-KJV] Og medmindre de dage skulle bli' afkortet, skulle intet kød bli' frelst der: men for de valgtes skyld skal de dage bli' afkortet.

Mt 24:22 And except those days should be shortened, there should no flesh be saved: but for the elect's sake those days shall be shortened.

[Mat 24:23 DK-KJV] Hvis der da er en mand der skal sige til jer, Se, her er Kristus, eller der; tro det ikke.

[Mat 24:24 DK-KJV] For der skal fremstå falske Kristus'er, og falske profeter, og skal vise store tegn og undere; så meget at, hvis det var muligt, skulle de bedrage selv de valgte.
[Mat 24:25 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har fortalt jer det på forhånd.
[Mat 24:26 DK-KJV] Hvis de derfor skal sige til jer, Læg mærke til, han er i ørkenen; gå ikke derud: læg mærke til, han er i de hemmelige kamre; tro ikke på det.

[Mat 24:27 DK-KJV] For som lynet kommer ud fra østen, og skinner lige til vesten; sådant skal også Menneskesønnens ankomst være.
[Mat 24:28 DK-KJV] For hvorsomhelst kadaveret er, der vil ørnene være forsamlede.
[Mat 24:29 DK-KJV] Øjeblikkeligt efter trængslen i de dage skal solen bli' formørket, og månen skal ikke give hendes lys, og stjernerne skal falde ned fra himlen, og himlenes kræfter skal bli' rystet:
[Mat 24:30 DK-KJV] Og så skal Menneskesønnens tegn vise sig i himlen: og så skal alle jordens stammer sørge, og de skal se Menneskesønnen ankomme i himlens skyer med kraft og stor herlighed.

[Mat 24:31 DK-KJV] Og han skal sende hans engle med en stor lyd fra en trompet, og de skal samle hans valgte fra de fire vinde, fra den ene ende af himlen til den anden.
[Mat 24:32 DK-KJV] Lær nu en lignelse omkring figentræet; Når hans gren stadig er sart, og frembringer blade, ved I at sommeren er nær: ***"Læg mærke til at denne samme lignelse i Mar 13:28 siger hendes gren og ikke som i Matt 24:32 hans gren"***
[Mat 24:33 DK-KJV] Således vil I også, når I ser alle disse ting, vide at det er tæt på, ja meget tæt på.
[Mat 24:34 DK-KJV] Sandelig siger jeg jer, Denne generation skal ikke forgå, før alle disse ting er opfyldt.
[Mat 24:35 DK-KJV] Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ikke forgå.
[Mat 24:36 DK-KJV] Men om den dag og time kender intet menneske, nej, ikke engang himlens engle, men kun min Far.
[Mat 24:37 DK-KJV] Men som Noahs dage var, sådant skal også Menneskesønnens ankomst være.
[Mat 24:38 DK-KJV] For som det var i dagene før oversvømmelsen spiste og drak de, ved at gifte sig og ved at være givet i ægteskab, indtil den dag hvor Noah gik ind i arken,
[Mat 24:39 DK-KJV] Og vidste intet før oversvømmelsen kom, og tog dem alle bort; sådant skal også Menneskesønnens ankomst være.
[Mat 24:40 DK-KJV] Da skal 2 være på marken; den ene skal bli' taget, og den anden efterladt.
[Mat 24:41 DK-KJV] To kvinder skal male ved møllen; den ene skal bli' taget, og den anden efterladt.
[Mat 24:42 DK-KJV] Vær derfor på vagt, for I ved ikke i hvilken time jeres Herre ankommer.

[Mat 24:43 DK-KJV] Men forstå dette, at hvis husets ægtemand havde vidst på hvilken vagt tyven ville komme, ville han have været årvågen, og ville ikke have tilladt at hans hus blev brudt op.
[Mat 24:44 DK-KJV] Vær I derfor også klar: for Menneskesønnen kommer i sådan en time som I ikke tænker.
[Mat 24:45 DK-KJV] Hvem er da en trofast og klog tjener, hvem hans herre har gjort til en leder over hans hushold, til at give dem mad i rette tid?

[Mat 24:46 DK-KJV] Velsignet er den tjener, hvem hans herre når

Mt 24:23 Then if any man shall say unto you, Lo, here is Christ, or there; believe it not.
Mt 24:24 For there shall arise false Christs, and false prophets, and shall shew great signs and wonders; insomuch that, if it were possible, they shall deceive the very elect.

Mt 24:25 Behold, I have told you before.
Mt 24:26 Wherefore if they shall say unto you, Behold, he is in the desert; go not forth: behold, he is in the secret chambers; believe it not.
Mt 24:27 For as the lightning cometh out of the east, and shineth even unto the west; so shall also the coming of the Son of man be.
Mt 24:28 For wheresoever the carcase is, there will the eagles be gathered together.
Mt 24:29 Immediately after the tribulation of those days shall the sun be darkened, and the moon shall not give her light, and the stars shall fall from heaven, and the powers of the heavens shall be shaken:
Mt 24:30 And then shall appear the sign of the Son of man in heaven: and then shall all the tribes of the earth mourn, and they shall see the Son of man coming in the clouds of heaven with power and great glory.
Mt 24:31 And he shall send his angels with a great sound of a trumpet, and they shall gather together his elect from the four winds, from one end of heaven to the other.

Mt 24:32 Now learn a parable of the fig tree; When his branch is yet tender, and putteth forth leaves, ye know that summer is nigh:
Mt 24:33 So likewise ye, when ye shall see all these things, know that it is near, even at the doors.
Mt 24:34 Verily I say unto you, This generation shall not pass, till all these things be fulfilled.
Mt 24:35 Heaven and earth shall pass away, but my words shall not pass away.
Mt 24:36 But of that day and hour knoweth no man, no, not the angels of heaven, but my Father only.
Mt 24:37 But as the days of Noe were, so shall also the coming of the Son of man be.
Mt 24:38 For as in the days that were before the flood they were eating and drinking, marrying and giving in marriage, until the day that Noe entered into the ark,
Mt 24:39 And knew not until the flood came, and took them all away; so shall also the coming of the Son of man be.
Mt 24:40 Then shall two be in the field; the one shall be taken, and the other left.
Mt 24:41 Two women shall be grinding at the mill; the one shall be taken, and the other left.
Mt 24:42 Watch therefore: for ye know not what hour your Lord doth come.
Mt 24:43 But know this, that if the goodman of the house had known in what watch the thief would come, he would have watched, and would not have suffered his house to be broken up.
Mt 24:44 Therefore be ye also ready: for in such an hour as ye think not the Son of man cometh.
Mt 24:45 Who then is a faithful and wise servant, whom his lord hath made ruler over his household, to give them meat in due season?

Mt 24:46 Blessed is that servant, whom his lord when

han kommer skal finde gørende således.

[Mat 24:47 DK-KJV] Sandelig siger jeg jer, At han skal gøre ham til leder over alt hans gods.
[Mat 24:48 DK-KJV] Men og hvis den onde tjener skal sige i hans hjerte, Min Herre har udsat hans ankomst;
[Mat 24:49 DK-KJV] Og skal begynde med at slå hans medtjenere, og spise og drikke med fulderikkerne;
[Mat 24:50 DK-KJV] Så skal den tjeners Herre komme på en dag hvor han ikke kigger efter ham, og i en time som han ikke er klar over,
[Mat 24:51 DK-KJV] Og skal hugge ham i stykker, og giv ham hans del sammen med hyklerne: der skal være gråd og tænderskæren.

he cometh shall find so doing.

Mt 24:47 Verily I say unto you, That he shall make him ruler over all his goods.
Mt 24:48 But and if that evil servant shall say in his heart, My lord delayeth his coming;
Mt 24:49 And shall begin to smite his fellowservants, and to eat and drink with the drunken;
Mt 24:50 The lord of that servant shall come in a day when he looketh not for him, and in an hour that he is not aware of,
Mt 24:51 And shall cut him asunder, and appoint him his portion with the hypocrites: there shall be weeping and gnashing of teeth.

Matthæus Evangeliet Kapitel 25 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 25:1 DK-KJV] Da skal himlens kongerige bli' sammenlignet med 10 jomfruer, som tog deres lamper, og gik ud for at møde brudgommen.
[Mat 25:2 DK-KJV] Og 5 af dem var vise, og 5 var tåbelige.
[Mat 25:3 DK-KJV] De der var tåbelige tog deres lamper, og tog ingen olie med dem:
[Mat 25:4 DK-KJV] Men de vise tog olie i deres kar med deres lamper.
[Mat 25:5 DK-KJV] Mens brudgommen lod vente på sig, slumrede de alle ind og sov.
[Mat 25:6 DK-KJV] Og ved midnat blev der råbt: Se, brudgommen kommer; gå I ud for at møde ham.
[Mat 25:7 DK-KJV] Så rejste alle jomfruer sig op, og trimmede deres lamper.
[Mat 25:8 DK-KJV] Og de tåbelige sagde til de vise, Giv os noget af jeres olie; for vores lamper er gået ud.
[Mat 25:9 DK-KJV] Men de kloge svarede, og siger, Ikke sådant; for så er der ikke nok til os og jer: men gå I hellere hen til dem som sælger, og køb noget til jer selv.
[Mat 25:10 DK-KJV] Og mens de gik afsted for at købe, kom brudgommen; og de som var parat gik ind med ham til brylluppet: og døren var lukket.
[Mat 25:11 DK-KJV] Bagefter kom også de andre jomfruer, og siger, Herre, Herre, luk op for os.
[Mat 25:12 DK-KJV] Men han svarede og sagde, Sandelig siger jeg til jer, jeg kender jer ikke.
[Mat 25:13 DK-KJV] Vær derfor på vagt, for I kender hverken dagen eller timen i hvilken Menneskesønnen kommer.
[Mat 25:14 DK-KJV] For himlens kongerige er ligesom en mand der rejste til et land langt væk, og kaldte på hans egne tjenere, og udleverede hans ejendele til dem.
[Mat 25:15 DK-KJV] Og til én gav han 5 talenter, til én anden 2, og til én anden 1; til alle mand efter hans mange evner; og straks derefter rejste han.
[Mat 25:16 DK-KJV] Han som havde fået de 5 talenter gik med det samme hen og handlede, og tjente 5 andre talenter.
[Mat 25:17 DK-KJV] Og ligeledes han som havde fået 2, også han tjente 2 andre.
[Mat 25:18 DK-KJV] Men han som havde modtaget det ene gik hen og gravede det ned i jorden, og gemte hans herres penge.
[Mat 25:19 DK-KJV] Efter en lang tid kommer disse tjeneres herre, og afregnede med dem.
[Mat 25:20 DK-KJV] Og så kom han som havde modtaget 5 talenter og bragte 5 andre talenter, og siger, Herre, du forløste

Mt 25:1 Then shall the kingdom of heaven be likened unto ten virgins, which took their lamps, and went forth to meet the bridegroom.
Mt 25:2 And five of them were wise, and five were foolish.
Mt 25:3 They that were foolish took their lamps, and took no oil with them:
Mt 25:4 But the wise took oil in their vessels with their lamps.
Mt 25:5 While the bridegroom tarried, they all slumbered and slept.
Mt 25:6 And at midnight there was a cry made, Behold, the bridegroom cometh; go ye out to meet him.
Mt 25:7 Then all those virgins arose, and trimmed their lamps.
Mt 25:8 And the foolish said unto the wise, Give us of your oil; for our lamps are gone out.
Mt 25:9 But the wise answered, saying, Not so; lest there be not enough for us and you: but go ye rather to them that sell, and buy for yourselves.
Mt 25:10 And while they went to buy, the bridegroom came; and they that were ready went in with him to the marriage: and the door was shut.
Mt 25:11 Afterward came also the other virgins, saying, Lord, Lord, open to us.
Mt 25:12 But he answered and said, Verily I say unto you, I know you not.
Mt 25:13 Watch therefore, for ye know neither the day nor the hour wherein the Son of man cometh.
Mt 25:14 For the kingdom of heaven is as a man travelling into a far country, who called his own servants, and delivered unto them his goods.
Mt 25:15 And unto one he gave five talents, to another two, and to another one; to every man according to his several ability; and straightway took his journey.
Mt 25:16 Then he that had received the five talents went and traded with the same, and made them other five talents.
Mt 25:17 And likewise he that had received two, he also gained other two.
Mt 25:18 But he that had received one went and digged in the earth, and hid his lord's money.
Mt 25:19 After a long time the lord of those servants cometh, and reckoneth with them.
Mt 25:20 And so he that had received five talents came and brought other five talents, saying, Lord, thou deliveredst unto

5 talenter til mig; læg mærke til, jeg har udover dem tjent 5 talenter mere.
[Mat 25:21 DK-KJV] Hans herre sagde til ham, Godt gjort, du gode og trofaste tjener: du har været trofast over få ting, jeg vil lade dig regere over mange ting: gå ind til din herres glæde.
[Mat 25:22 DK-KJV] Så kom også han som havde modtaget 2 talenter og sagde, Herre, du forløste 2 talenter til mig; læg mærke til, jeg har tjent 2 andre talenter foruden dem.
[Mat 25:23 DK-KJV] Hans herre sagde til ham, Godt gjort, du gode og trofaste tjener: du har været trofast over få ting, jeg vil lade dig regere over mange ting: gå ind til din herres glæde.
[Mat 25:24 DK-KJV] Så kom han som havde modtaget det ene talent og sagde, Herre, jeg ved at du er en hård mand, som høster hvor du ikke har sået, og samler hvor du ikke har spredt.
[Mat 25:25 DK-KJV] Og jeg var bange, og gik hen og gemte dit talent i jorden: se, her har du det som er dit.
[Mat 25:26 DK-KJV] Hans herre svarede og sagde til ham, Du onde og dovne tjener, du vidste at jeg høster hvor jeg ikke sået, og samler hvor jeg ikke har spredt,
[Mat 25:27 DK-KJV] Du burde i det mindste have sat mine penge i banken, så jeg ved min ankomst kunne ha' modtaget mit eget med renter.
[Mat 25:28 DK-KJV] Tag derfor talentet fra ham, og giv det til ham som har de 10 talenter.
[Mat 25:29 DK-KJV] For enhver som har til ham skal der bli' givet, og han skal ha' i overflod: men fra ham som ikke har skal selv det som han har bli' taget fra ham.
[Mat 25:30 DK-KJV] Og kast I den ufordelagtige tjener ud i mørket udenfor: der skal være gråd og tænderskæren.
[Mat 25:31 DK-KJV] Når Menneskesønnen skal komme i hans herlighed, og alle de hellige engle sammen med ham, da skal han sidde på hans herlighedstrone:
[Mat 25:32 DK-KJV] Og foran ham skal alle nationer bli' samlet: og han skal skille dem ad den ene fra den anden, som en hyrde skiller hans får fra gederne:
[Mat 25:33 DK-KJV] Og han skal sætte fårene på hans højre hånd, men gederne på den venstre.
[Mat 25:34 DK-KJV] Da skal Kongen sige til dem på hans højre hånd, Kom, I min Fars velsignede, og arv kongeriget forberedt til jer fra denne verdens grundlæggelse:
[Mat 25:35 DK-KJV] For jeg var sulten, og I gav mig mad: Jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke: jeg var fremmed, og I tog mig ind:
[Mat 25:36 DK-KJV] Nøgen, og I iklædte mig: jeg var syg, og I besøgte mig: jeg var i fængsel, og I kom til mig.
[Mat 25:37 DK-KJV] Da svarer de retfærdige ham, og siger: Herre, hvornår så vi dig sulten, og gav dig mad? eller tørstig, og gav dig noget at drikke?
[Mat 25:38 DK-KJV] Hvornår så vi dig fremmed, og tog dig ind? eller nøgen, og iklædte dig?
[Mat 25:39 DK-KJV] Eller hvornår så vi dig syg eller i fængsel, og kom til dig?
[Mat 25:40 DK-KJV] Og Kongen skal svare og sige til dem, Sandelig siger jeg til jer, Ligesåmeget som I har gjort det mod en af de mindste af disse mine brødre, det har I gjort mod mig.
[Mat 25:41 DK-KJV] Da skal han også sige til dem på hans venstre hånd, Vig bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, beredt for djævelen og hans engle:
[Mat 25:42 DK-KJV] For jeg var sulten, og I gav mig ingen mad: jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke:

me five talents: behold, I have gained beside them five talents more.
Mt 25:21 His lord said unto him, Well done, thou good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord.
Mt 25:22 He also that had received two talents came and said, Lord, thou deliveredst unto me two talents: behold, I have gained two other talents beside them.
Mt 25:23 His lord said unto him, Well done, good and faithful servant; thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord.
Mt 25:24 Then he which had received the one talent came and said, Lord, I knew thee that thou art an hard man, reaping where thou hast not sown, and gathering where thou hast not strawed:
Mt 25:25 And I was afraid, and went and hid thy talent in the earth: lo, there thou hast that is thine.
Mt 25:26 His lord answered and said unto him, Thou wicked and slothful servant, thou knewest that I reap where I sowed not, and gather where I have not strawed:
Mt 25:27 Thou oughtest therefore to have put my money to the exchangers, and then at my coming I should have received mine own with usury.
Mt 25:28 Take therefore the talent from him, and give it unto him which hath ten talents.
Mt 25:29 For unto every one that hath shall be given, and he shall have abundance: but from him that hath not shall be taken away even that which he hath.
Mt 25:30 And cast ye the unprofitable servant into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth.
Mt 25:31 When the Son of man shall come in his glory, and all the holy angels with him, then shall he sit upon the throne of his glory:
Mt 25:32 And before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats:
Mt 25:33 And he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.
Mt 25:34 Then shall the King say unto them on his right hand, Come, ye blessed of my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world:
Mt 25:35 For I was an hungred, and ye gave me meat: I was thirsty, and ye gave me drink: I was a stranger, and ye took me in:
Mt 25:36 Naked, and ye clothed me: I was sick, and ye visited me: I was in prison, and ye came unto me.
Mt 25:37 Then shall the righteous answer him, saying, Lord, when saw we thee an hungred, and fed thee? or thirsty, and gave thee drink?
Mt 25:38 When saw we thee a stranger, and took thee in? or naked, and clothed thee?
Mt 25:39 Or when saw we thee sick, or in prison, and came unto thee?

Mt 25:40 And the King shall answer and say unto them, Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.
Mt 25:41 Then shall he say also unto them on the left hand, Depart from me, ye cursed, into everlasting fire, prepared for the devil and his angels:
Mt 25:42 For I was an hungred, and ye gave me no meat: I was thirsty, and ye gave me no drink:

[Mat 25:43 DK-KJV] Jeg var fremmed, og I tog mig ikke ind: nøgen, og I iklædte mig ikke: syg, og i fængsel, og I besøgte mig ikke.
[Mat 25:44 DK-KJV] Så skal de også svare ham, og sige, Herre, hvornår så vi dig sulten, eller tørstig, eller fremmed, eller nøgen, eller syg, eller i fængsel, og betjente ikke for dig?
[Mat 25:45 DK-KJV] Så skal han svare dem, og sige, Sandelig siger jeg til jer, Ligesåmeget som I ikke gjorde det for en af disse mindste, har I heller ikke gjort det for mig.
[Mat 25:46 DK-KJV] Og disse skal gå bort til evigvarende straf, men de retfærdige indtil evigt liv.

Mt 25:43 I was a stranger, and ye took me not in: naked, and ye clothed me not: sick, and in prison, and ye visited me not.
Mt 25:44 Then shall they also answer him, saying, Lord, when saw we thee an hungred, or athirst, or a stranger, or naked, or sick, or in prison, and did not minister unto thee?
Mt 25:45 Then shall he answer them, saying, Verily I say unto you, Inasmuch as ye did it not to one of the least of these, ye did it not to me.
Mt 25:46 And these shall go away into everlasting punishment: but the righteous into life eternal.

Matthæus Evangeliet Kapitel 26 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 26:1 DK-KJV] Og det skete, da Jesus havde fuldendt alle disse ordsprog, sagde han til hans disciple,

[Mat 26:2 DK-KJV] I ved at påskefesten er om 2 dage, og Menneskesønnen forrådes til at bli' korsfæstet.
[Mat 26:3 DK-KJV] Derefter forsamledes de ledende præster, og de skriftkloge, og folkets ældste, ved ypperstepræstens palads, som var kaldt Kaiafas,
[Mat 26:4 DK-KJV] Og aftalte at de skulle ta' Jesus ved svig, og slå ham ihjel.
[Mat 26:5 DK-KJV] Men de sagde, Ikke på festdagen, for ikke at der skal bli' et oprør blandt folket.
[Mat 26:6 DK-KJV] Nu da Jesus var i Bethania, i Simon den spedalskes hus,
[Mat 26:7 DK-KJV] Kom der en kvinde til ham som havde en alabast boks med meget kostbar salveolie; og hældte det på hans hoved, som han sad til bords.
[Mat 26:8 DK-KJV] Men da disciplene så det, var de forargede, og siger, Hvad er grunden til at det skal gå til spilde?
[Mat 26:9 DK-KJV] For denne salveolie kunne jo ha' været solgt for meget, og givet til de fattige.

[Mat 26:10 DK-KJV] Da Jesus forstod det, sagde han til dem: Hvorfor bekymre I kvinden? for hun har udført et godt virke på mig.
[Mat 26:11 DK-KJV] For I har altid de fattige hos jer; men mig har I ikke altid.
[Mat 26:12 DK-KJV] For idet hun hældte denne salveolie på min krop, gjorde hun det for min begravelse.
[Mat 26:13 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Hvorsomhelst i hele denne verden hvor dette evangelie skal bli' prædiket, der vil også dette, som denne kvinde har gjort, bli' fortalt som et minde om hende.
[Mat 26:14 DK-KJV] Så gik 1 af de 12, kaldet Judas Iscariot, over til de ledende præster,
[Mat 26:15 DK-KJV] Og sagde til dem, Hvad vil I give mig, og jeg vil udlevere ham til jer? Og de blev enig med ham om 30 sølvstykker.
[Mat 26:16 DK-KJV] Og fra den time af søgte han efter en lejlighed til at forråde ham.

[Mat 26:17 DK-KJV] Nu på den første festdag for de usyrede brød kom disciplene til Jesus, og siger til ham, Hvor vil du ha' at vi forberede påskemåltidet for dig så du kan spise?
[Mat 26:18 DK-KJV] Og han siger, Gå ind i byen til en bestemt mand, og sig til ham, Mesteren siger: Min time er nær; Jeg vil holde påske i dit hus med mine disciple.
[Mat 26:19 DK-KJV] Og disciplene gjorde, som Jesus havde

Mt 26:1 And it came to pass, when Jesus had finished all these sayings, he said unto his disciples,
Mt 26:2 Ye know that after two days is the feast of the passover, and the Son of man is betrayed to be crucified.
Mt 26:3 Then assembled together the chief priests, and the scribes, and the elders of the people, unto the palace of the high priest, who was called Caiaphas,
Mt 26:4 And consulted that they might take Jesus by subtilty, and kill him.
Mt 26:5 But they said, Not on the feast day, lest there be an uproar among the people.
Mt 26:6 Now when Jesus was in Bethany, in the house of Simon the leper,
Mt 26:7 There came unto him a woman having an alabaster box of very precious ointment, and poured it on his head, as he sat at meat.
Mt 26:8 But when his disciples saw it, they had indignation, saying, To what purpose is this waste?
Mt 26:9 For this ointment might have been sold for much, and given to the poor.
Mt 26:10 When Jesus understood it, he said unto them, Why trouble ye the woman? for she hath wrought a good work upon me.
Mt 26:11 For ye have the poor always with you; but me ye have not always.
Mt 26:12 For in that she hath poured this ointment on my body, she did it for my burial.
Mt 26:13 Verily I say unto you, Wheresoever this gospel shall be preached in the whole world, there shall also this, that this woman hath done, be told for a memorial of her.
Mt 26:14 Then one of the twelve, called Judas Iscariot, went unto the chief priests,
Mt 26:15 And said unto them, What will ye give me, and I will deliver him unto you? And they covenanted with him for thirty pieces of silver.
Mt 26:16 And from that time he sought opportunity to betray him.
Mt 26:17 Now the first day of the feast of unleavened bread the disciples came to Jesus, saying unto him, Where wilt thou that we prepare for thee to eat the passover?
Mt 26:18 And he said, Go into the city to such a man, and say unto him, The Master saith, My time is at hand; I will keep the passover at thy house with my disciples.
Mt 26:19 And the disciples did as Jesus had appointed

befalede dem, og de forberedte påskemåltidet.

[Mat 26:20 DK-KJV] Nu da det var blevet aften, satte han sig sammen med de 12.
[Mat 26:21 DK-KJV] Og da de spiste, sagde han: Sandelig siger jeg til jer, at én af jer skal forråde mig.
[Mat 26:22 DK-KJV] Og de var overmådelig sorgfulde og begyndte hver eneste af dem til at sige til ham, Herre, er det mig?
[Mat 26:23 DK-KJV] Og han svarede og sagde, Han som dypper hans hånd med mig i skålen, den samme skal forråde mig.
[Mat 26:24 DK-KJV] Det går Menneskesønnen som det er skrevet om ham: men arme den mand, ved hvem Menneskesønnen er forrådt! det havde været godt for den mand hvis han ikke havde været født.

[Mat 26:25 DK-KJV] Da svarede Judas, som forrådte ham, og sagde, Mester, er det mig? Han sagde til ham, Du har sagt det.
[Mat 26:26 DK-KJV] Og mens de spiste, tog Jesus brødet, velsignede det, og brød det, og gav det til disciplene, og sagde, Tag, spis; dette er min krop.
[Mat 26:27 DK-KJV] Og han tog koppen, og gav taksigelsesbønner, og gav den til dem, og siger: Drik I alle af den;
[Mat 26:28 DK-KJV] For dette er mit blod af det nye testamente, som udgydes for mange for syndseftergivelse.
[Mat 26:29 DK-KJV] Men jeg siger til jer, jeg vil ikke fremover drikke af denne frugt fra vinstokken, før den dag hvor jeg skal drikke den ny med jer i min Fars kongerige.
[Mat 26:30 DK-KJV] Og da de havde sunget en hymne, gik de ud til Olivenbjerget.

[Mat 26:31 DK-KJV] Så siger Jesus til dem, Alle I skal bli' krænket på grund af mig denne nat; for det er skrevet, Jeg vil slå hyrden, og fåreflokken skal bli' spredt bredt.
[Mat 26:32 DK-KJV] Men når jeg er genopstået, vil jeg gå før jer til Galilæa.
[Mat 26:33 DK-KJV] Peter svarede og sagde til ham, Selvom alle mennesker skal bli' krænket på grund af dig, alligevel vil jeg aldrig bli' krænket.

[Mat 26:34 DK-KJV] Jesus sagde til ham, Sandelig siger jeg til dig, at denne nat, før hanen galer, skal du fornægte mig 3 gange.
[Mat 26:35 DK-KJV] Peter sagde til ham, Selvom jeg skulle dø med dig, alligevel vil jeg ikke fornægte dig. Ligeledes sagde også alle disciplene.
[Mat 26:36 DK-KJV] Så kommer Jesus med dem til et sted kaldet Gethsemane, og han siger til disciplene, Sæt jer her, mens jeg går og beder derhenne.
[Mat 26:37 DK-KJV] Og han tog Peter og de to sønner af Zebedæus med ham, og begyndte at bli' sorgfuld og meget tung.

[Mat 26:38 DK-KJV] Så siger han til dem, Min sjæl er overmådelig sorgfuld, ja dødelig; vent I her, og våg med mig.

[Mat 26:39 DK-KJV] Og han gik lidt videre, og faldt på hans ansigt, og bad, og siger, Min kæreste Far, hvis det er muligt, lad denne kop forsvinde fra mig: imidlertid ikke som jeg vil, men som du vil.
[Mat 26:40 DK-KJV] Og han kommer til disciplene, og finder dem sovende, og siger til Peter, Hvad, kunne I ikke våge med mig 1 time?

[Mat 26:41 DK-KJV] Våg og bed, så I ikke går ind i fristelse: ånden er ganske vist villig, men kødet er svagt.
[Mat 26:42 DK-KJV] Han gik igen afsides nu anden gang, og bad, og siger, Min kæreste Far, hvis denne kop ikke må forsvinde fra mig, medmindre jeg drikker den, må din vilje ske.

them; and they made ready the passover.

Mt 26:20 Now when the even was come, he sat down with the twelve.
Mt 26:21 And as they did eat, he said, Verily I say unto you, that one of you shall betray me.
Mt 26:22 And they were exceeding sorrowful, and began every one of them to say unto him, Lord, is it I?
Mt 26:23 And he answered and said, He that dippeth his hand with me in the dish, the same shall betray me.
Mt 26:24 The Son of man goeth as it is written of him: but woe unto that man by whom the Son of man is betrayed! it had been good for that man if he had not been born.
Mt 26:25 Then Judas, which betrayed him, answered and said, Master, is it I? He said unto him, Thou hast said.
Mt 26:26 And as they were eating, Jesus took bread, and blessed it, and brake it, and gave it to the disciples, and said, Take, eat; this is my body.
Mt 26:27 And he took the cup, and gave thanks, and gave it to them, saying, Drink ye all of it;
Mt 26:28 For this is my blood of the new testament, which is shed for many for the remission of sins.
Mt 26:29 But I say unto you, I will not drink henceforth of this fruit of the vine, until that day when I drink it new with you in my Father's kingdom.
Mt 26:30 And when they had sung an hymn, they went out into the mount of Olives.
Mt 26:31 Then saith Jesus unto them, All ye shall be offended because of me this night: for it is written, I will smite the shepherd, and the sheep of the flock shall be scattered abroad.
Mt 26:32 But after I am risen again, I will go before you into Galilee.
Mt 26:33 Peter answered and said unto him, Though all men shall be offended because of thee, yet will I never be offended.
Mt 26:34 Jesus said unto him, Verily I say unto thee, That this night, before the cock crow, thou shalt deny me thrice.
Mt 26:35 Peter said unto him, Though I should die with thee, yet will I not deny thee. Likewise also said all the disciples.
Mt 26:36 Then cometh Jesus with them unto a place called Gethsemane, and saith unto the disciples, Sit ye here, while I go and pray yonder.
Mt 26:37 And he took with him Peter and the two sons of Zebedee, and began to be sorrowful and very heavy.
Mt 26:38 Then saith he unto them, My soul is exceeding sorrowful, even unto death: tarry ye here, and watch with me.
Mt 26:39 And he went a little further, and fell on his face, and prayed, saying, O my Father, if it be possible, let this cup pass from me: nevertheless not as I will, but as thou wilt.
Mt 26:40 And he cometh unto the disciples, and findeth them asleep, and saith unto Peter, What, could ye not watch with me one hour?
Mt 26:41 Watch and pray, that ye enter not into temptation: the spirit indeed is willing, but the flesh is weak.
Mt 26:42 He went away again the second time, and prayed, saying, O my Father, if this cup may not pass away from me, except I drink it, thy will be done.

[Mat 26:43 DK-KJV] Og han kom og fandt at de var faldet i søvn igen: for deres øjne var tunge.
[Mat 26:44 DK-KJV] Og han lod dem være, og gik igen afsted, og bad tredje gang, og siger de samme ord.

[Mat 26:45 DK-KJV] Så kommer han til hans disciple, og siger til dem, Sov videre nu, og ta' jeres hvil: læg mærke til, timen er tæt på, og Menneskesønnen er forrådt ind i synderes hænder.
[Mat 26:46 DK-KJV] Rejs jer, lad os gå videre: læg mærke til, han der skal forråde mig er tæt på.

[Mat 26:47 DK-KJV] Og mens han stadig talte, se, Judas, en af de tolv, kom, og med ham en stor folkemængde med sværd og stave, udsendt fra de ledende præster og folkets ældste.

[Mat 26:48 DK-KJV] Nu gav han som forrådte ham dem et tegn, og siger, Den, som jeg kysser, den samme er han: tag ham til fange.
[Mat 26:49 DK-KJV] Og straks kom han hen til Jesus, og sagde, Vær hilset, mester; og kyssede ham.

[Mat 26:50 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Ven, hvorfor er du kommet? Så kom de og lagde hånd på Jesus, og tog ham.

[Mat 26:51 DK-KJV] Og, læg mærke til, en af dem som var sammen med Jesus rakte hans hånd ud og drog hans sværd, og slog en af ypperstepræstens tjener og huggede hans øre af.

[Mat 26:52 DK-KJV] Så sagde Jesus til ham, Stik dit sværd tilbage i skeden: for alle de der drager sværdet forulykker med sværdet.

[Mat 26:53 DK-KJV] Tænker du at jeg ikke nu kan bede til min Far, og han ville øjeblikkeligt give mig mere end 12 legioner af engle?
[Mat 26:54 DK-KJV] Men hvordan vil da skrifterne bli' opfyldt, at således må det være?
[Mat 26:55 DK-KJV] I den selvsamme time sagde Jesus til folkemængderne, Er I kommet ud som imod en tyv med sværd og stave for at tage mig til fange? jeg sad dagligt sammen med jer og underviste i templet, og I lagde ikke hånd på mig.

[Mat 26:56 DK-KJV] Men alt dette var gjort, så profeternes skrifter måtte bli' opfyldt. Så svigtede alle disciplene ham, og flygtede.
[Mat 26:57 DK-KJV] Og de som havde taget Jesus til fange, førte ham hen til ypperstepræsten Kaiafas, der hvor de skriftkloge og de ældste var forsamlet.
[Mat 26:58 DK-KJV] Men Peter fulgte efter ham på afstand hen til ypperstepræstens palads, og gik ind, og satte sig hos tjenerne, for at se enden.

[Mat 26:59 DK-KJV] Nu søgte de ledende præster, og de ældste, og hele rådet, efter falske vidner imod Jesus, for at slå ham ihjel:

[Mat 26:60 DK-KJV] Men fandt ingen: ja, selvom der kom mange falske vidner, alligevel fandt de ingen. Til sidst kom 2 falske vidner,
[Mat 26:61 DK-KJV] Og sagde, Denne fyr sagde, jeg er i stand til at ødelægge Guds tempel, og til at genopbygge det på 3 dage.

[Mat 26:62 DK-KJV] Og ypperstepræsten rejste sig, og sagde til ham, Hvorfor svarer du ikke? på hvad disse vidner siger imod dig?

[Mat 26:63 DK-KJV] Men Jesus var stille. Og ypperstepræsten svarede og sagde til ham, jeg pålægger dig via den levende Gud, at du fortæller os om du er den Kristus, Guds Søn.

Mt 26:43 And he came and found them asleep again: for their eyes were heavy.
Mt 26:44 And he left them, and went away again, and prayed the third time, saying the same words.
Mt 26:45 Then cometh he to his disciples, and saith unto them, Sleep on now, and take your rest: behold, the hour is at hand, and the Son of man is betrayed into the hands of sinners.
Mt 26:46 Rise, let us be going: behold, he is at hand that doth betray me.
Mt 26:47 And while he yet spake, lo, Judas, one of the twelve, came, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests and elders of the people.
Mt 26:48 Now he that betrayed him gave them a sign, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he: hold him fast.
Mt 26:49 And forthwith he came to Jesus, and said, Hail, master; and kissed him.
Mt 26:50 And Jesus said unto him, Friend, wherefore art thou come? Then came they, and laid hands on Jesus, and took him.
Mt 26:51 And, behold, one of them which were with Jesus stretched out his hand, and drew his sword, and struck a servant of the high priest's, and smote off his ear.
Mt 26:52 Then said Jesus unto him, Put up again thy sword into his place: for all they that take the sword shall perish with the sword.
Mt 26:53 Thinkest thou that I cannot now pray to my Father, and he shall presently give me more than twelve legions of angels?
Mt 26:54 But how then shall the scriptures be fulfilled, that thus it must be?
Mt 26:55 In that same hour said Jesus to the multitudes, Are ye come out as against a thief with swords and staves for to take me? I sat daily with you teaching in the temple, and ye laid no hold on me.
Mt 26:56 But all this was done, that the scriptures of the prophets might be fulfilled. Then all the disciples forsook him, and fled.
Mt 26:57 And they that had laid hold on Jesus led him away to Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders were assembled.
Mt 26:58 But Peter followed him afar off unto the high priest's palace, and went in, and sat with the servants, to see the end.
Mt 26:59 Now the chief priests, and elders, and all the council, sought false witness against Jesus, to put him to death;
Mt 26:60 But found none: yea, though many false witnesses came, yet found they none. At the last came two false witnesses,
Mt 26:61 And said, This fellow said, I am able to destroy the temple of God, and to build it in three days.
Mt 26:62 And the high priest arose, and said unto him, Answerest thou nothing? what is it which these witness against thee?
Mt 26:63 But Jesus held his peace. And the high priest answered and said unto him, I adjure thee by the living God, that thou tell us whether thou be the Christ, the Son of God.

[Mat 26:64 DK-KJV] Jesus siger til ham: Du har sagt det: alligevel siger jeg til jer, Herefter skal I se Menneskesønnen sidde på kraftens højre hånd, og ankomme i himlens skyer.

[Mat 26:65 DK-KJV] Så sønderrev ypperstepræsten hans klæder, og siger, Han har talt gudsbespottelser; hvilke yderligere behov har vi for vidner? læg mærke til, nu har I hørt hans gudsbespottelser.
[Mat 26:66 DK-KJV] Hvad tænker I? De svarede og sagde, Han er skyldig til døden.

[Mat 26:67 DK-KJV] Så spyttede de ham i ansigtet, og skubbede til ham; og andre slog ham med håndfladen.
[Mat 26:68 DK-KJV] Og siger, Profeter for os, du Kristus, Hvem er han som slog dig?
[Mat 26:69 DK-KJV] Nu sad Peter udenfor i paladset; og en ung pige kom hen til ham, og siger, Du var også sammen med Jesus fra Galilæa.
[Mat 26:70 DK-KJV] Men han nægtede foran dem alle, og siger, Jeg ved ikke hvad du siger.
[Mat 26:71 DK-KJV] Og da han var gået ud til søjlegangen, så' en anden pige ham, og sagde til dem der var der, Denne fyr var også sammen med Jesus fra Nazareth.
[Mat 26:72 DK-KJV] Og han nægtede atter med en ed, jeg kender ikke den mand.
[Mat 26:73 DK-KJV] Og efter et stykke tid kom de som stod der til ham, og sagde til Peter: Du er sandelig også en af dem; for din tale bedrager dig.
[Mat 26:74 DK-KJV] Så begyndte han at bande og sværge, og siger, Jeg kender ikke manden. Og øjeblikkeligt galede hanen.
[Mat 26:75 DK-KJV] Og Peter huskede ordet fra Jesus, som sagde til ham, Før hanen galer, skal du fornægte mig 3 gange. Og han gik ud og græd bitterligt.

Mt 26:64 Jesus saith unto him, Thou hast said: nevertheless I say unto you, Hereafter shall ye see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven.
Mt 26:65 Then the high priest rent his clothes, saying, He hath spoken blasphemy; what further need have we of witnesses? behold, now ye have heard his blasphemy.
Mt 26:66 What think ye? They answered and said, He is guilty of death.
Mt 26:67 Then did they spit in his face, and buffeted him; and others smote him with the palms of their hands,
Mt 26:68 Saying, Prophesy unto us, thou Christ, Who is he that smote thee?
Mt 26:69 Now Peter sat without in the palace: and a damsel came unto him, saying, Thou also wast with Jesus of Galilee.
Mt 26:70 But he denied before them all, saying, I know not what thou sayest.
Mt 26:71 And when he was gone out into the porch, another maid saw him, and said unto them that were there, This fellow was also with Jesus of Nazareth.
Mt 26:72 And again he denied with an oath, I do not know the man.
Mt 26:73 And after a while came unto him they that stood by, and said to Peter, Surely thou also art one of them; for thy speech bewrayeth thee.
Mt 26:74 Then began he to curse and to swear, saying, I know not the man. And immediately the cock crew.
Mt 26:75 And Peter remembered the word of Jesus, which said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice. And he went out, and wept bitterly.

[Mat 27:1 DK-KJV] Da det var blevet morgen, holdt alle de ledende præster og folkets ældste et råd imod Jesus for at få ham slået ihjel: "Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "
[Mat 27:2 DK-KJV] Og da de havde bundet ham, førte de ham væk, og udleverede ham til guvernøren Pontius Pilatus.

[Mat 27:3 DK-KJV] Da Judas da så', som havde forrådt ham, at han var blevet fordømt, angrede ham, og bragte de 30 sølvstykker tilbage til de ledende præster og de ældste,
[Mat 27:4 DK-KJV] Og siger, Jeg har syndet idet jeg har forrådt uskyldigt blod. Og de sagde, Hvad kommer det os ved? sørg du for det.
[Mat 27:5 DK-KJV] Og han kastede sølvstykkerne ind i templet, og rejste, og gik hen og hængte sig.
[Mat 27:6 DK-KJV] Og de ledende præster tog sølvstykkerne, og sagde: Det er ikke lovligt for os at putte dem ind i skattekammeret, nu da det er blodpenge.
[Mat 27:7 DK-KJV] Og de holdt råd, og købte pottemagers mark for dem, til at begrave fremmede i.
[Mat 27:8 DK-KJV] Derfor kaldes dette stykke jord, blodmarken, indtil denne dag.

[Mat 27:9 DK-KJV] Da var det opfyldt som var talt af profeten Jeremias, som siger, Og de tog de 30 sølvstykker, som var den pris han var vurderet til, som de fra Israels børn vuderede;

Mt 27:1 When the morning was come, all the chief priests and elders of the people took counsel against Jesus to put him to death:
Mt 27:2 And when they had bound him, they led him away, and delivered him to Pontius Pilate the governor.
Mt 27:3 Then Judas, which had betrayed him, when he saw that he was condemned, repented himself, and brought again the thirty pieces of silver to the chief priests and elders,
Mt 27:4 Saying, I have sinned in that I have betrayed the innocent blood. And they said, What is that to us? see thou to that.
Mt 27:5 And he cast down the pieces of silver in the temple, and departed, and went and hanged himself.
Mt 27:6 And the chief priests took the silver pieces, and said, It is not lawful for to put them into the treasury, because it is the price of blood.
Mt 27:7 And they took counsel, and bought with them the potter's field, to bury strangers in.
Mt 27:8 Wherefore that field was called, The field of blood, unto this day.
Mt 27:9 Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, And they took the thirty pieces of silver, the price of him that was valued, whom they of the children of Israel did value;

[Mat 27:10 DK-KJV] Og gav dem for pottemagerens mark, som Herren havde vist mig.
[Mat 27:11 DK-KJV] Og Jesus stod foran guvernøren: og guvernøren spurgte ham, og siger, Er du Jødernes Konge? Og Jesus sagde til ham, Du siger det.
[Mat 27:12 DK-KJV] Og da han var anklaget af de ledende præster og de ældste, svarede han ingenting.
[Mat 27:13 DK-KJV] Så sagde Pilatus til ham, Hører du ikke hvor mange ting de vidner imod dig?
[Mat 27:14 DK-KJV] Og han svarede ham ikke et ord; det gjorde at guvernøren blev meget forundret.
[Mat 27:15 DK-KJV] Nu ved de festlighederne plejede guvernøren at løslade en fange til folket, som de ville.
[Mat 27:16 DK-KJV] Og de havde dengang en berygtet fange, kaldet Barabbas.
[Mat 27:17 DK-KJV] Da de derfor var forsamledt, sagde Pilatus til dem, Hvem vil I at jeg løslader til jer? Barabbas, eller Jesus som kaldes Kristus?
[Mat 27:18 DK-KJV] For han vidste at det var på grund af misundelse at de havde udleveret ham.
[Mat 27:19 DK-KJV] Da han havde sat sig ned på dommersædet, sendte hans hustru bud efter ham, og siger, Du skal ikke ha' noget med denne retfærdige mand at gøre: for denne dag har jeg lidt' mange ting på grund af ham i en drøm.
[Mat 27:20 DK-KJV] Men de ledende præster og de ældste overtalte folkemængden til at de vælge Barabbas, og destruere Jesus.

[Mat 27:21 DK-KJV] Guvernøren svarede og sagde til dem, Hvilken af de 2 vil I at jeg løslader til jer? De sagde, Barabbas.
[Mat 27:22 DK-KJV] Pilatus siger til dem, Hvad skal jeg da gøre med Jesus som kaldes Kristus? De siger alle til ham, Lad ham bli' korsfæstet.
[Mat 27:23 DK-KJV] Og guvernøren sagde, Hvilket ondt har han gjort? Men de råbte endnu mere, og siger, Lad ham bli' korsfæstet.
[Mat 27:24 DK-KJV] Da Pilatus så' at han ikke kunne udrette noget, men at der blot blev mere tumult, tog han vand, og vaskede sine hænder foran folkemængden, og siger, Jeg er uskyldig i denne retfærdige persons blod: sørg I for det.
[Mat 27:25 DK-KJV] Da svarede hele folket, og sagde, Lad hans blod være over os, og over vore børn.

[Mat 27:26 DK-KJV] Da løslod han Barabbas til dem: og da han havde pisket Jesus, udleverede han ham til at bli' korsfæstes.
[Mat 27:27 DK-KJV] Derefter tog guvernørens soldater Jesus med ind i den fælles sal, og samlede et helt regiment soldater rundt om ham.
[Mat 27:28 DK-KJV] Og de klædte ham af, og gav ham en skarlagenrød kåbe på.
[Mat 27:29 DK-KJV] Og da de havde flettet en tornekrone, satte de den på hans hoved, og et rør i hans højre hånd: og de faldt på knæ foran ham, og hånede ham, og siger, Vær hilset, Jødernes Konge!
[Mat 27:30 DK-KJV] Og de spyttede på ham, og tog røret, og slog ham i hovedet.
[Mat 27:31 DK-KJV] Og efter at de havde hånet ham, tog de kåben af ham, og gav ham hans eget tøj på, og førte ham afsted for at korsfæste ham. "Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "
[Mat 27:32 DK-KJV] Og da de kom ud, fandt de en mand fra

Mt 27:10 And gave them for the potter's field, as the Lord appointed me.
Mt 27:11 And Jesus stood before the governor: and the governor asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And Jesus said unto him, Thou sayest.
Mt 27:12 And when he was accused of the chief priests and elders, he answered nothing.
Mt 27:13 Then said Pilate unto him, Hearest thou not how many things they witness against thee?
Mt 27:14 And he answered him to never a word; insomuch that the governor marvelled greatly.
Mt 27:15 Now at that feast the governor was wont to release unto the people a prisoner, whom they would.
Mt 27:16 And they had then a notable prisoner, called Barabbas.
Mt 27:17 Therefore when they were gathered together, Pilate said unto them, Whom will ye that I release unto you? Barabbas, or Jesus which is called Christ?
Mt 27:18 For he knew that for envy they had delivered him.
Mt 27:19 When he was set down on the judgment seat, his wife sent unto him, saying, Have thou nothing to do with that just man: for I have suffered many things this day in a dream because of him.
Mt 27:20 But the chief priests and elders persuaded the multitude that they should ask Barabbas, and destroy Jesus.
Mt 27:21 The governor answered and said unto them, Whether of the twain will ye that I release unto you? They said, Barabbas.
Mt 27:22 Pilate saith unto them, What shall I do then with Jesus which is called Christ? They all say unto him, Let him be crucified.
Mt 27:23 And the governor said, Why, what evil hath he done? But they cried out the more, saying, Let him be crucified.
Mt 27:24 When Pilate saw that he could prevail nothing, but that rather a tumult was made, he took water, and washed his hands before the multitude, saying, I am innocent of the blood of this just person: see ye to it.
Mt 27:25 Then answered all the people, and said, His blood be on us, and on our children.
Mt 27:26 Then released he Barabbas unto them: and when he had scourged Jesus, he delivered him to be crucified.
Mt 27:27 Then the soldiers of the governor took Jesus into the common hall, and gathered unto him the whole band of soldiers.
Mt 27:28 And they stripped him, and put on him a scarlet robe.
Mt 27:29 And when they had platted a crown of thorns, they put it upon his head, and a reed in his right hand: and they bowed the knee before him, and mocked him, saying, Hail, King of the Jews!
Mt 27:30 And they spit upon him, and took the reed, and smote him on the head.

Mt 27:31 And after that they had mocked him, they took the robe off from him, and put his own raiment on him, and led him away to crucify him.
Mt 27:32 And as they came out, they found a man of

Cyrene, med navnet Simon: ham overtalte de til at bære hans kors.
[Mat 27:33 DK-KJV] Og da de kom til et sted kaldet Golgata, det betyder, et sted af et kranium,

[Mat 27:34 DK-KJV] De gav ham vineddike at drikke blandet med galle: og da han havde smagt på det, ville han ikke drikke.
[Mat 27:35 DK-KJV] Og de korsfæstede ham og delte hans beklædningsgenstande, ved at kaste lod: så det måtte bli' opfyldt som er talt af profeten, De delte mine beklædningsgenstande blandt dem, og min kåbe kastede de lod om. Se Sa 22:14 - Mat 27:35 -

[Mat 27:36 DK-KJV] Og ved at sidde ned iagttog de ham der;
[Mat 27:37 DK-KJV] Og hans anklageskrift blev sat op over hans hovedet, DETTE ER JØDERNES KONGE JESUS.
[Mat 27:38 DK-KJV] Da var der 2 korsfæstede tyve sammen med ham, en på den højre hånd, og en anden på den venstre.
[Mat 27:39 DK-KJV] Og de som gik forbi hånede ham, og rystede på hovedet,
[Mat 27:40 DK-KJV] Og siger, Du som destruerer templet, og genopbygger det på 3 dage, frels digselv. Hvis du er Guds Søn, kom ned fra korset.
[Mat 27:41 DK-KJV] Ligeledes spottede også de ledende præster ham, med de skriftkloge og de ældste, og sagde,
[Mat 27:42 DK-KJV] Han frelste andre; sigselv kan han ikke frelse. Hvis han er Israels konge, så lad ham komme ned fra korset nu, og vi vil tro på ham.
[Mat 27:43 DK-KJV] Han stolede på Gud; lad ham forløse ham nu, hvis han vil ha' ham: for han sagde, Jeg er Guds Søn.
[Mat 27:44 DK-KJV] Også tyvene, som var korsfæstede med ham, sagde det samme.
[Mat 27:45 DK-KJV] Nu fra klokken 12 var der mørke over hele landet indtil klokken 15.
[Mat 27:46 DK-KJV] Og omkring klokken 15 råbte Jesus med en høj stemme, og siger, Eli, Eli, lama Sabaktani? det betyder, Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?
[Mat 27:47 DK-KJV] Nogle af dem som stod der, da de hørte det, sagde, Denne mand kalder på Elias.
[Mat 27:48 DK-KJV] Og straks gik en af dem hen, og tog en svamp, og fyldte den med vineddike, og stak den på et rør, og gav ham noget at drikke.
[Mat 27:49 DK-KJV] Resten sagde, Lad være, lad os se om Elias vil komme for at frelse ham.
[Mat 27:50 DK-KJV] Jesus, da han igen havde råbt med en høj stemme, opgav ånden.
[Mat 27:51 DK-KJV] Og, læg mærke til, forhænget i templet var revet i 2 stykker fra øverst til nederst; og jorden skælvede, og klipperne revnede;
[Mat 27:52 DK-KJV] Og gravene var åbnet; og mange kroppe af de hellige som sov opstod,

[Mat 27:53 DK-KJV] Og kom ud af gravene efter hans opstandelse, og gik ind i den hellige by og viste sig for mange.
[Mat 27:54 DK-KJV] Nu da officeren, og de der var sammen med ham, som holdt vagt over Jesus, så jordskælvet, og de ting der skete, var de meget bange, og siger, Dette var sandelig Guds Søn.
[Mat 27:55 DK-KJV] Og der var mange kvinder der som lagde mærke til det på afstand, som fulgte Jesus fra Galilæa, ved at betjente ham:

[Mat 27:56 DK-KJV] Blandt dem var Maria Magdalene, og Maria Jacobs og Joses' mor, og Zebedæus børns mor.

Cyrene, Simon by name: him they compelled to bear his cross.
Mt 27:33 And when they were come unto a place called Golgotha, that is to say, a place of a skull,
Mt 27:34 They gave him vinegar to drink mingled with gall: and when he had tasted thereof, he would not drink.

Mt 27:35 And they crucified him, and parted his garments, casting lots: that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, They parted my garments among them, and upon my vesture did they cast lots.

Mt 27:36 And sitting down they watched him there;
Mt 27:37 And set up over his head his accusation written, THIS IS JESUS THE KING OF THE JEWS.
Mt 27:38 Then were there two thieves crucified with him, one on the right hand, and another on the left.
Mt 27:39 And they that passed by reviled him, wagging their heads,
Mt 27:40 And saying, Thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself. If thou be the Son of God, come down from the cross.
Mt 27:41 Likewise also the chief priests mocking him, with the scribes and elders, said,
Mt 27:42 He saved others; himself he cannot save. If he be the King of Israel, let him now come down from the cross, and we will believe him.
Mt 27:43 He trusted in God; let him deliver him now, if he will have him: for he said, I am the Son of God.
Mt 27:44 The thieves also, which were crucified with him, cast the same in his teeth.
Mt 27:45 Now from the sixth hour there was darkness over all the land unto the ninth hour.
Mt 27:46 And about the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eli, Eli, lama sabachthani? that is to say, My God, my God, why hast thou forsaken me?
Mt 27:47 Some of them that stood there, when they heard that, said, This man calleth for Elias.
Mt 27:48 And straightway one of them ran, and took a spunge, and filled it with vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink.
Mt 27:49 The rest said, Let be, let us see whether Elias will come to save him.
Mt 27:50 Jesus, when he had cried again with a loud voice, yielded up the ghost.
Mt 27:51 And, behold, the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom; and the earth did quake, and the rocks rent;
Mt 27:52 And the graves were opened; and many bodies of the saints which slept arose,
Mt 27:53 And came out of the graves after his resurrection, and went into the holy city, and appeared unto many.
Mt 27:54 Now when the centurion, and they that were with him, watching Jesus, saw the earthquake, and those things that were done, they feared greatly, saying, Truly this was the Son of God.
Mt 27:55 And many women were there beholding afar off, which followed Jesus from Galilee, ministering unto him:
Mt 27:56 Among which was Mary Magdalene, and Mary the mother of James and Joses, and the mother of Zebedee's children.

[Mat 27:57 DK-KJV] Da det var blevet aften, kom en rig mand fra Arimatæa, kaldet Joseph, som også hamselv var discipel af Jesus:

[Mat 27:58 DK-KJV] Han gik til Pilatus, og tiggede om at få Jesus' krop. Og Pilatus befalede at kroppen skulle bli' udleveret.
[Mat 27:59 DK-KJV] Og da Joseph havde taget kroppen, svøbte han den i et rent linned klæde,
[Mat 27:60 DK-KJV] Og lagde den i hans egen nye grav, som han havde hugget ud i klippen, og han rullede en stor sten for indgangen til graven, og rejste.
[Mat 27:61 DK-KJV] Og der var Maria Magdalene, og den anden Maria, og sad over for graven.
[Mat 27:62 DK-KJV] Nu den næste dag, som fulgte dagen for forberedelse, kom de ledende præster og Farisæerne sammen over til Pilatus,

[Mat 27:63 DK-KJV] Og siger, Hr, vi husker at den bedrager sagde, mens han stadig levede, Efter 3 dage vil jeg opstå igen.

[Mat 27:64 DK-KJV] Befal derfor at graven er bevogtet sikkert indtil den tredje dag, for ikke at hans disciple skal komme om natten, og stjæle ham, og sige til folket, Han er opstået fra de døde: sådant skal den sidste fejl bli' værre end den første.
[Mat 27:65 DK-KJV] Pilatus sagde til dem, I har en vagt: gå jeres vej, gør den så sikkert som I kan.
[Mat 27:66 DK-KJV] Sådant gik de, og gjorde graven sikker, forseglede stenen, og satte vagt på.

Mt 27:57 When the even was come, there came a rich man of Arimathaea, named Joseph, who also himself was Jesus' disciple:
Mt 27:58 He went to Pilate, and begged the body of Jesus. Then Pilate commanded the body to be delivered.
Mt 27:59 And when Joseph had taken the body, he wrapped it in a clean linen cloth,
Mt 27:60 And laid it in his own new tomb, which he had hewn out in the rock: and he rolled a great stone to the door of the sepulchre, and departed.
Mt 27:61 And there was Mary Magdalene, and the other Mary, sitting over against the sepulchre.
Mt 27:62 Now the next day, that followed the day of the preparation, the chief priests and Pharisees came together unto Pilate,
Mt 27:63 Saying, Sir, we remember that that deceiver said, while he was yet alive, After three days I will rise again.
Mt 27:64 Command therefore that the sepulchre be made sure until the third day, lest his disciples come by night, and steal him away, and say unto the people, He is risen from the dead: so the last error shall be worse than the first.
Mt 27:65 Pilate said unto them, Ye have a watch: go your way, make it as sure as ye can.
Mt 27:66 So they went, and made the sepulchre sure, sealing the stone, and setting a watch.

Matthæus Evangeliet Kapitel 28 - Til toppen af Matthæus - Matthew KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mat 28:1 DK-KJV] Ved enden af sabbatten, da lyset begyndte at bryde frem den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven.
[Mat 28:2 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var et stort jordskælv: for Herrens engel dalede ned fra himlen, og kom og rullede stenen væk fra døren, og satte sig på den.
[Mat 28:3 DK-KJV] Hans fremtoning var som lynet, og hans klæder hvide som sne:
[Mat 28:4 DK-KJV] Og vagterne rystede ud af frygt for ham, og blev som døde mænd.
[Mat 28:5 DK-KJV] Og englen svarede og sagde til kvinderne, Frygt I ikke: for jeg ved at I søger efter Jesus, som var korsfæstet.
[Mat 28:6 DK-KJV] Han er ikke her: for han er opstået, som han sagde. Kom, se stedet hvor Herren lå.
[Mat 28:7 DK-KJV] Og gå hurtigt, og fortæl det til hans disciple at han er opstået fra de døde; og, læg mærke til, han går foran jer til Galilæa; der vil I se ham: se, jeg har fortalt jer det.
[Mat 28:8 DK-KJV] Og de gik hurtigt væk fra graven med ærefrygt og stor glæde; og løb afsted for at fortælle det til hans disciple.
[Mat 28:9 DK-KJV] Og som de gik for at fortælle det til hans disciple, læg mærke til, Jesus mødte dem, og siger: Vær hilset alle sammen. Og de kom og holdt ham ved fødderne, og tilbad ham.
[Mat 28:10 DK-KJV] Da sagde Jesus til dem, Vær ikke bange: Gå og fortæl mine brødre at de skal gå til Galilæa, og der skal de se mig.
[Mat 28:11 DK-KJV] Nu da de var gået, læg mærke til, kom nogle af vagterne ind i byen, og fortalte alle de ting der var sket til de

Mt 28:1 In the end of the sabbath, as it began to dawn toward the first day of the week, came Mary Magdalene and the other Mary to see the sepulchre.
Mt 28:2 And, behold, there was a great earthquake: for the angel of the Lord descended from heaven, and came and rolled back the stone from the door, and sat upon it.
Mt 28:3 His countenance was like lightning, and his raiment white as snow:
Mt 28:4 And for fear of him the keepers did shake, and became as dead men.
Mt 28:5 And the angel answered and said unto the women, Fear not ye: for I know that ye seek Jesus, which was crucified.
Mt 28:6 He is not here: for he is risen, as he said. Come, see the place where the Lord lay.
Mt 28:7 And go quickly, and tell his disciples that he is risen from the dead; and, behold, he goeth before you into Galilee; there shall ye see him: lo, I have told you.
Mt 28:8 And they departed quickly from the sepulchre with fear and great joy; and did run to bring his disciples word.

Mt 28:9 And as they went to tell his disciples, behold, Jesus met them, saying, All hail. And they came and held him by the feet, and worshipped him.
Mt 28:10 Then said Jesus unto them, Be not afraid: go tell my brethren that they go into Galilee, and there shall they see me.
Mt 28:11 Now when they were going, behold, some of the watch came into the city, and shewed unto the chief

ledende præster.

[Mat 28:12 DK-KJV] Og da de var forsamlet hos de ældste, og havde holdt råd, gav de mange penge til soldaterne,
[Mat 28:13 DK-KJV] Og siger, Sig I, Hans disciple kom om natten, og stjal ham mens vi sov.
[Mat 28:14 DK-KJV] Og hvis dette kommer guvernøren for ører, vil vi overtale ham, og sikre jer.
[Mat 28:15 DK-KJV] Sådant tog de pengene, og gjorde som de havde fået det fortalt, og disse fortællinger er stadig almindeligt rapporteret blandt Jøderne indtil denne dag.

[Mat 28:16 DK-KJV] Så gik de 11 disciple til Galilæa, op på et bjerg som Jesus havde vist dem.
[Mat 28:17 DK-KJV] Og da de så ham, tilbad de ham: men nogle tvivlede.
[Mat 28:18 DK-KJV] Og Jesus kom og talte til dem, og siger, Al myndighed er givet til mig i himmel og på jord.

[Mat 28:19 DK-KJV] Gå I derfor, og undervis alle nationer, ved at døbe dem i Faderens, og Sønnens, og den Hellige Ånds navn:
[Mat 28:20 DK-KJV] Og undervis dem i at overholde alle ting hvadsomhelst som jeg har befalet jer, og, se, jeg er med jer hele vejen, lige indtil denne verdens ende. Amen.

priests all the things that were done.

Mt 28:12 And when they were assembled with the elders, and had taken counsel, they gave large money unto the soldiers,
Mt 28:13 Saying, Say ye, His disciples came by night, and stole him away while we slept.
Mt 28:14 And if this come to the governor's ears, we will persuade him, and secure you.
Mt 28:15 So they took the money, and did as they were taught: and this saying is commonly reported among the Jews until this day.
Mt 28:16 Then the eleven disciples went away into Galilee, into a mountain where Jesus had appointed them.
Mt 28:17 And when they saw him, they worshipped him: but some doubted.
Mt 28:18 And Jesus came and spake unto them, saying, All power is given unto me in heaven and in earth.
Mt 28:19 Go ye therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost:
Mt 28:20 Teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and, lo, I am with you alway, even unto the end of the world. Amen.

Markus Evangeliet - Index041
Navnebetydning for Markus = Den høflige
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16
Markus Evangeliet Kapitel 1 - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 1:1 DK-KJV] Begyndelsen på Jesus Kristus' evangelie, Sønnen af Gud;
[Mar 1:2 DK-KJV] Som det er skrevet i profetbøgerne, Læg mærke til, jeg sender min budbringer foran dit ansigt, som skal forberede din vej foran dig.
[Mar 1:3 DK-KJV] Stemmen af en der råber i vildmarken, Forbered I Herrens vej, gør hans stier lige.
[Mar 1:4 DK-KJV] Johannes døbte i vildmarken, og prædikede omvendelsesdåb for syndseftergivelse.
[Mar 1:5 DK-KJV] Og der gik hele Judæas land ud til ham, og de fra Jerusalem, og var alle døbt af ham i Jordanfloden, ved at bekende deres synder.
[Mar 1:6 DK-KJV] Og Johannes var iklædt med kamelens hår, og med et omslag fra et skind omkring hans lænder; og han spiste græshopper og vild honning;
[Mar 1:7 DK-KJV] Og prædikede, og siger, Der kommer én mægtigere end jeg efter mig, remmene på de sko er jeg ikke værdig til at stoppe ned og løsne.
[Mar 1:8 DK-KJV] I virkeligheden har jeg døbt jer med vand: men han skal døbe jer med den Hellige Ånd.

[Mar 1:9 DK-KJV] Og det skete i de dage, at Jesus kom fra Galilæas Nazaret, og var døbt af Johannes i Jordanfloden.
[Mar 1:10 DK-KJV] Og straks efter at være kommet op ud af vandet, så' han himlene åbnet, og Ånden som en due som dalede ned på ham:
[Mar 1:11 DK-KJV] Og der kom en stemme fra himlen, som siger, Du er min elskede Søn; i hvem jeg er godt tilfreds.
[Mar 1:12 DK-KJV] Og øjeblikkeligt driver Ånden ham ind i vildmarken.
[Mar 1:13 DK-KJV] Og han var der i vildmarken 40 dage, fristet af Satan; og var hos de vilde dyr; og englene betjente for ham.
[Mar 1:14 DK-KJV] Nu efter at Johannes var smidt i fængsel, kom Jesus ind i Galilæa, og prædikede evangeliet om Guds kongerige,
[Mar 1:15 DK-KJV] Og siger, Tiden er opfyldt, og Guds kongerige er nær: anger I, og tro på evangeliet.
[Mar 1:16 DK-KJV] Nu som han vandrede ved Galilæas hav, så' han Simon og Andreas hans bror i færd med at kaste et garn i havet: for de var fiskere.
[Mar 1:17 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, Kom I efter mig, og jeg vil gøre at I bli'r menneskefiskere.
[Mar 1:18 DK-KJV] Og straks opgav de deres garn, og fulgte ham.
[Mar 1:19 DK-KJV] Og da han havde gået lidt videre, så' han Zebedæus' søn Jacob, og Johannes hans bror, som også var på skibet i gang med at reparere deres garn.
[Mar 1:20 DK-KJV] Og straks kaldte han på dem: og de forlod deres far Zebedæus på skibet med deres hyrede tjenere, og gik efter ham.
[Mar 1:21 DK-KJV] Og de gik ind i Kapernaum; og straks på sabbatsdagen gik han ind i synagogen, og underviste.
[Mar 1:22 DK-KJV] Og de var forbløffede over hans doktrin: for han underviste dem som en der havde autoritet, og ikke som de skriftkloge.

Mr 1:1 The beginning of the gospel of Jesus Christ, the Son of God;
Mr 1:2 As it is written in the prophets, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.
Mr 1:3 The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.
Mr 1:4 John did baptize in the wilderness, and preach the baptism of repentance for the remission of sins.
Mr 1:5 And there went out unto him all the land of Judaea, and they of Jerusalem, and were all baptized of him in the river of Jordan, confessing their sins.
Mr 1:6 And John was clothed with camel's hair, and with a girdle of a skin about his loins; and he did eat locusts and wild honey;
Mr 1:7 And preached, saying, There cometh one mightier than I after me, the latchet of whose shoes I am not worthy to stoop down and unloose.
Mr 1:8 I indeed have baptized you with water: but he shall baptize you with the Holy Ghost.
Mr 1:9 And it came to pass in those days, that Jesus came from Nazareth of Galilee, and was baptized of John in Jordan.
Mr 1:10 And straightway coming up out of the water, he saw the heavens opened, and the Spirit like a dove descending upon him:
Mr 1:11 And there came a voice from heaven, saying, Thou art my beloved Son, in whom I am well pleased.
Mr 1:12 And immediately the Spirit driveth him into the wilderness.
Mr 1:13 And he was there in the wilderness forty days, tempted of Satan; and was with the wild beasts; and the angels ministered unto him.

Mr 1:14 Now after that John was put in prison, Jesus came into Galilee, preaching the gospel of the kingdom of God,
Mr 1:15 And saying, The time is fulfilled, and the kingdom of God is at hand: repent ye, and believe the gospel.
Mr 1:16 Now as he walked by the sea of Galilee, he saw Simon and Andrew his brother casting a net into the sea: for they were fishers.
Mr 1:17 And Jesus said unto them, Come ye after me, and I will make you to become fishers of men.
Mr 1:18 And straightway they forsook their nets, and followed him.
Mr 1:19 And when he had gone a little further thence, he saw James the son of Zebedee, and John his brother, who also were in the ship mending their nets.
Mr 1:20 And straightway he called them: and they left their father Zebedee in the ship with the hired servants, and went after him.
Mr 1:21 And they went into Capernaum; and straightway on the sabbath day he entered into the synagogue, and taught.
Mr 1:22 And they were astonished at his doctrine: for he taught them as one that had authority, and not as the scribes.

[Mar 1:23 DK-KJV] Og der var i deres synagoge en mand med en uren ånd; og han råbte højt,
[Mar 1:24 DK-KJV] Og siger, Lad os være alene; hvad har vi at gøre med dig, du Jesus fra Nazaret? er du kommet for at destruere os? jeg kender dig hvem du er, Guds Hellige Éner.
[Mar 1:25 DK-KJV] Og Jesus irettesatte ham, og siger, Vær stille, og kom ud af ham.
[Mar 1:26 DK-KJV] Og da den urene ånd havde revet ham, og råbt med en høj stemme, kom han ud af ham.
[Mar 1:27 DK-KJV] Og de var alle forbløffet, ligesåmeget så de havde spørgsmål blandt demselv, og siger, Hvilke ting er dette? hvilken ny doktrin er dette? for med autoritet befaler han selv de urene ånder, og de adlyder ham.
[Mar 1:28 DK-KJV] Og øjeblikkeligt spredtes hans berømmelse omkring udover hele den region rundt omkring Galilæa.
[Mar 1:29 DK-KJV] Og med det samme, da de var kommet ud af synagogen, gik de ind i Simon og Andreas' hus, med Jacob og Johannes.
[Mar 1:30 DK-KJV] Men Simons hustrus mor lå syg med feber, og de fortalte ham privat om hende.
[Mar 1:31 DK-KJV] Og han kom og tog hende ved hånden, og løftede hende op; og øjeblikkeligt forlod feberen hende, og hun betjente for dem.
[Mar 1:32 DK-KJV] Og om aftenen, da solen gik ned, bragte de til ham alle der var sygdomsramt, og dem der var besat med djævle.
[Mar 1:33 DK-KJV] Og hele byen var forsamlet ved døren.
[Mar 1:34 DK-KJV] Og han helbredte mange der var syge med forskellige sygdomme, og kastede mange djævle ud; og tillod ikke djævlene at tale, fordi de kendte ham.
[Mar 1:35 DK-KJV] Og om morgenen, efter at ha' stået op et godt stykke tid før daggry, gik han ud, og gik hentil et afsides sted, og bad der.
[Mar 1:36 DK-KJV] Og Simon og de der var hos ham fulgte efter ham.
[Mar 1:37 DK-KJV] Og da de havde fundet ham, sagde de til ham, Alle mennesker søger efter dig.
[Mar 1:38 DK-KJV] Og han sagde til dem, Lad os gå ind i de næste provinsbyer, så jeg også må prædike der: for derfor kom jeg frem.
[Mar 1:39 DK-KJV] Og han prædikede i deres synagoger udover hele Galilæa, og kastede djævle ud.
[Mar 1:40 DK-KJV] Og der kom en spedalsk til ham, og bønfalder ham, og knæler ned for ham, og siger til ham, Hvis du vil, kan du gøre mig ren.
[Mar 1:41 DK-KJV] Og Jesus bevæget med medlidenhed, rakte hans hånd frem, og rørte ham, og siger til ham, Jeg vil; vær du ren.
[Mar 1:42 DK-KJV] Og så hurtigt som han havde talt, øjeblikkeligt forlod spedalskheden ham, og han var renset.
[Mar 1:43 DK-KJV] Og han pålagde ham strengt, og sendte ham væk med det samme;
[Mar 1:44 DK-KJV] Og siger til ham, Se til at du ingenting siger til noget menneske: men gå din vej, vis digselv for præsten, og tilbyd de ting som Moses befalede for din rensning, som et vidnesbyrd overfor dem.
[Mar 1:45 DK-KJV] Men han gik ud, og begyndte at publicere det meget, og prale omkring den sag, ligesåmeget så Jesus ikke mere offentligt kunne gå ind i byen, men var ude på øde steder: og de kom til ham fra ethvert kvarter.

Mr 1:23 And there was in their synagogue a man with an unclean spirit; and he cried out,
Mr 1:24 Saying, Let us alone; what have we to do with thee, thou Jesus of Nazareth? art thou come to destroy us? I know thee who thou art, the Holy One of God.
Mr 1:25 And Jesus rebuked him, saying, Hold thy peace, and come out of him.
Mr 1:26 And when the unclean spirit had torn him, and cried with a loud voice, he came out of him.
Mr 1:27 And they were all amazed, insomuch that they questioned among themselves, saying, What thing is this? what new doctrine is this? for with authority commandeth he even the unclean spirits, and they do obey him.
Mr 1:28 And immediately his fame spread abroad throughout all the region round about Galilee.
Mr 1:29 And forthwith, when they were come out of the synagogue, they entered into the house of Simon and Andrew, with James and John.
Mr 1:30 But Simon's wife's mother lay sick of a fever, and anon they tell him of her.
Mr 1:31 And he came and took her by the hand, and lifted her up; and immediately the fever left her, and she ministered unto them.
Mr 1:32 And at even, when the sun did set, they brought unto him all that were diseased, and them that were possessed with devils.
Mr 1:33 And all the city was gathered together at the door.
Mr 1:34 And he healed many that were sick of divers diseases, and cast out many devils; and suffered not the devils to speak, because they knew him.
Mr 1:35 And in the morning, rising up a great while before day, he went out, and departed into a solitary place, and there prayed.
Mr 1:36 And Simon and they that were with him followed after him.
Mr 1:37 And when they had found him, they said unto him, All men seek for thee.
Mr 1:38 And he said unto them, Let us go into the next towns, that I may preach there also: for therefore came I forth.
Mr 1:39 And he preached in their synagogues throughout all Galilee, and cast out devils.
Mr 1:40 And there came a leper to him, beseeching him, and kneeling down to him, and saying unto him, If thou wilt, thou canst make me clean.
Mr 1:41 And Jesus, moved with compassion, put forth his hand, and touched him, and saith unto him, I will; be thou clean.
Mr 1:42 And as soon as he had spoken, immediately the leprosy departed from him, and he was cleansed.
Mr 1:43 And he straitly charged him, and forthwith sent him away;
Mr 1:44 And saith unto him, See thou say nothing to any man: but go thy way, shew thyself to the priest, and offer for thy cleansing those things which Moses commanded, for a testimony unto them.
Mr 1:45 But he went out, and began to publish it much, and to blaze abroad the matter, insomuch that Jesus could no more openly enter into the city, but was without in desert places: and they came to him from every quarter.

[Mar 2:1 DK-KJV] Og igen gik han ind i Kapernaum efter nogle dage; og det spredte sig at han var i huset.

[Mar 2:2 DK-KJV] Og straks var mange forsamlede, ligesåmeget at der ikke var plads til at modtage dem, nej, ikke så meget som omkring døren: og han prædikede ordet for dem.
[Mar 2:3 DK-KJV] Og de kom til ham, medbringende en der var syg med paralyse lammelse, som var båret af 4.
[Mar 2:4 DK-KJV] Og da de ikke kunne komme nær indtil ham på grund af presset, åbnede de taget hvor han var: og da de havde åbnet det op, firede de sengen ned hvorpå den syge med paralyse lammelse lå.
[Mar 2:5 DK-KJV] Da Jesus så deres tro, sagde han til den paralyse lammede, Søn, dine synder er dig tilgivet.
[Mar 2:6 DK-KJV] Men der var nogle af de skriftkloge som sad der, og som ræsonnerede i deres hjerter,
[Mar 2:7 DK-KJV] Hvorfor gør denne mand det at han taler gudsbespottelser? hvem kan tilgive synder foruden Gud alene?
[Mar 2:8 DK-KJV] Og øjeblikkeligt da Jesus i hans ånd bemærkede at de ræsonnerede sådant inde i demselv, sagde han til dem, Hvorfor ræsonnerer i disse ting i jeres hjerter?
[Mar 2:9 DK-KJV] Hvad er nemmest at sige til den paralyse lammede, Dine synder er dig tilgivet; eller at sige, Rejs dig, og saml din seng op, og gå?
[Mar 2:10 DK-KJV] Men så I må vide at Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på jorden, (og han siger til den syge med paralyse lammelse,)
[Mar 2:11 DK-KJV] Jeg siger til dig, Rejs dig, og saml din seng op, og gå din vej ind i dit hus.
[Mar 2:12 DK-KJV] Og øjeblikkeligt rejste han sig, samlede sengen op, og gik forbi dem alle; ligesåmeget så de alle var forbløffede, og forherligede Gud, og siger, Vi har aldrig set det på denne måde.
[Mar 2:13 DK-KJV] Og han gik igen forbi på stranden; og hele folkemængden forsamledes om ham, og han underviste dem.
[Mar 2:14 DK-KJV] Og da han passerede fordi, så' han Levi Alfæus' søn som sad ved skatteopkrævnings bordet, og sagde til ham, Følg mig. Og han rejste sig og fulgte ham.

[Mar 2:15 DK-KJV] Og det skete, at, som Jesus sad til bords i hans hus, mange skatteopkrævere og syndere sad også hos Jesus og hans disciple: for der var mange, og de fulgte ham.
[Mar 2:16 DK-KJV] Og da de skriftkloge og Farisæerne så ham spise med skatteopkrævere og syndere, sagde de til hans disciple, Hvordan kan det være at han spiser og drikker med skatteopkrævere og syndere?
[Mar 2:17 DK-KJV] Da Jesus hørte det, siger han til dem, De der er hele har ikke brug for en læge, men de der er syge: jeg kom ikke for at kalde de retfærdige, men syndere til omvendelse.
[Mar 2:18 DK-KJV] Og Johannes' disciple og Farisæerne plejede at faste: og de kom og siger til ham, Hvorfor faster Johannes' disciple og Farisæerne, men dine disciple faster ikke?

[Mar 2:19 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, Kan brudekammerets børn faste, mens brudgommen er hos dem? så længe som de har brudgommen hos dem, kan de ikke faste.

[Mar 2:20 DK-KJV] Men de dage vil komme, når brudgommen skal bli' taget væk fra dem, og da i de dage skal de faste.

Mr 2:1 And again he entered into Capernaum, after some days; and it was noised that he was in the house.
Mr 2:2 And straightway many were gathered together, insomuch that there was no room to receive them, no, not so much as about the door: and he preached the word unto them.
Mr 2:3 And they come unto him, bringing one sick of the palsy, which was borne of four.
Mr 2:4 And when they could not come nigh unto him for the press, they uncovered the roof where he was: and when they had broken it up, they let down the bed wherein the sick of the palsy lay.
Mr 2:5 When Jesus saw their faith, he said unto the sick of the palsy, Son, thy sins be forgiven thee.
Mr 2:6 But there were certain of the scribes sitting there, and reasoning in their hearts,
Mr 2:7 Why doth this man thus speak blasphemies? who can forgive sins but God only?
Mr 2:8 And immediately when Jesus perceived in his spirit that they so reasoned within themselves, he said unto them, Why reason ye these things in your hearts?
Mr 2:9 Whether is it easier to say to the sick of the palsy, Thy sins be forgiven thee; or to say, Arise, and take up thy bed, and walk?
Mr 2:10 But that ye may know that the Son of man hath power on earth to forgive sins, (he saith to the sick of the palsy,)
Mr 2:11 I say unto thee, Arise, and take up thy bed, and go thy way into thine house.
Mr 2:12 And immediately he arose, took up the bed, and went forth before them all; insomuch that they were all amazed, and glorified God, saying, We never saw it on this fashion.
Mr 2:13 And he went forth again by the sea side; and all the multitude resorted unto him, and he taught them.
Mr 2:14 And as he passed by, he saw Levi the son of Alphaeus sitting at the receipt of custom, and said unto him, Follow me. And he arose and followed him.
Mr 2:15 And it came to pass, that, as Jesus sat at meat in his house, many publicans and sinners sat also together with Jesus and his disciples: for there were many, and they followed him.
Mr 2:16 And when the scribes and Pharisees saw him eat with publicans and sinners, they said unto his disciples, How is it that he eateth and drinketh with publicans and sinners?
Mr 2:17 When Jesus heard it, he saith unto them, They that are whole have no need of the physician, but they that are sick: I came not to call the righteous, but sinners to repentance.
Mr 2:18 And the disciples of John and of the Pharisees used to fast: and they come and say unto him, Why do the disciples of John and of the Pharisees fast, but thy disciples fast not?
Mr 2:19 And Jesus said unto them, Can the children of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them? as long as they have the bridegroom with them, they cannot fast.
Mr 2:20 But the days will come, when the bridegroom shall be taken away from them, and then shall they fast in those days.

[Mar 2:21 DK-KJV] Intet menneske syr et stykke af nyt tøj på en gammel beklædning: for så tager det nye stykke der fyldte den op noget væk fra den gamle, og flængen er gjort værre.
[Mar 2:22 DK-KJV] Og intet menneske putter ny vin på gamle flasker: for så springer den nye vin flaskerne, og vinen er spildt, og flaskerne vil bli' skæmmet: men ny vin må bli' puttet på nye flasker.
[Mar 2:23 DK-KJV] Og det skete, at han gik gennem kornmarkerne på sabbatsdagen; og hans disciple begyndte, mens de gik, at plukke aksene af kornet.
[Mar 2:24 DK-KJV] Og Farisæerne sagde til ham, Læg mærke til, hvorfor gør de det der ikke er lovligt på sabbatsdagen?
[Mar 2:25 DK-KJV] Og han sagde til dem, Har I aldrig læst hvad David gjorde, da han havde behov, og var sulten, han, og de der var hos ham?
[Mar 2:26 DK-KJV] Hvordan han gik ind i Guds hus på ypperstepræstens Abiathars dage, og spiste skuebrødet, som ikke er lovligt at spise foruden af præsterne, og også gav til dem som var hos ham?
[Mar 2:27 DK-KJV] Og han sagde til dem, Sabbatten var lavet for mennesket, og ikke mennesket for sabbatten:
[Mar 2:28 DK-KJV] Derfor er Menneskesønnen også Herre over sabbatten.

Mr 2:21 No man also seweth a piece of new cloth on an old garment: else the new piece that filled it up taketh away from the old, and the rent is made worse.
Mr 2:22 And no man putteth new wine into old bottles: else the new wine doth burst the bottles, and the wine is spilled, and the bottles will be marred: but new wine must be put into new bottles.
Mr 2:23 And it came to pass, that he went through the corn fields on the sabbath day; and his disciples began, as they went, to pluck the ears of corn.
Mr 2:24 And the Pharisees said unto him, Behold, why do they on the sabbath day that which is not lawful?
Mr 2:25 And he said unto them, Have ye never read what David did, when he had need, and was an hungred, he, and they that were with him?
Mr 2:26 How he went into the house of God in the days of Abiathar the high priest, and did eat the shewbread, which is not lawful to eat but for the priests, and gave also to them which were with him?
Mr 2:27 And he said unto them, The sabbath was made for man, and not man for the sabbath:
Mr 2:28 Therefore the Son of man is Lord also of the sabbath.

Markus Evangeliet Kapitel 3 - Til toppen af Markus - Mark KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 3:1 DK-KJV] Og igen gik han ind i synagogen; og der var en mand der som havde en vissen hånd.
[Mar 3:2 DK-KJV] Og de lagde mærke til ham, om han ville helbrede ham på sabbatsdagen; så de måtte anklage ham.
[Mar 3:3 DK-KJV] Og han siger til manden som havde den visnede hånd, Stå frem.
[Mar 3:4 DK-KJV] Og han siger til dem, Er det lovligt at gøre godt på sabbatsdagene, eller at gøre ondt? at frelse liv, eller at dræbe? men de sagde ikke noget.

[Mar 3:5 DK-KJV] Og da han med vrede havde kigget rundt på dem, og var bedrøvet på grund af deres hjerters hårdhed, siger han til manden, Stræk din hånd frem. Og han strakte den ud: Og hans hånd var restaureret hel som den anden.
[Mar 3:6 DK-KJV] Og Farisæerne stod frem, og holdt straks et råd med Herodianerne imod ham, om hvordan de måtte destruere ham.
[Mar 3:7 DK-KJV] Men Jesus trak sigselv tilbage til havet med hans disciple: og en stor folkemængde fulgte ham fra Galilæa, og fra Judæa,
[Mar 3:8 DK-KJV] Og fra Jerusalem, og fra Idumæa, og fra den anden side af Jordanfloden; og de omkring Tyrus og Sidon, en stor folkemængde, da de havde hørt hvilke store ting han gjorde, kom de til ham.
[Mar 3:9 DK-KJV] Og han talte til hans disciple, at et lille skib skulle vente på ham på grund af folkemængden, for ikke at de skulle mase ham.
[Mar 3:10 DK-KJV] For han havde helbredt mange; ligesåmeget at de pressede på ham for at røre ham, alle de der havde plager.
[Mar 3:11 DK-KJV] Og urene ånder, da de så ham, faldt ned foran ham, og råbte, og siger, Du er Guds Søn.
[Mar 3:12 DK-KJV] Og han pålagde dem strengt at de ikke skulle gøre ham kendt.
[Mar 3:13 DK-KJV] Og han gik op på et bjerg, og kalder dem til sig han ville: og de kom til ham.

[Mar 3:14 DK-KJV] Og han ordinerede 12, så de skulle være

Mr 3:1 And he entered again into the synagogue; and there was a man there which had a withered hand.
Mr 3:2 And they watched him, whether he would heal him on the sabbath day; that they might accuse him.
Mr 3:3 And he saith unto the man which had the withered hand, Stand forth.
Mr 3:4 And he saith unto them, Is it lawful to do good on the sabbath days, or to do evil? to save life, or to kill? But they held their peace.
Mr 3:5 And when he had looked round about on them with anger, being grieved for the hardness of their hearts, he saith unto the man, Stretch forth thine hand. And he stretched it out: and his hand was restored whole as the other.
Mr 3:6 And the Pharisees went forth, and straightway took counsel with the Herodians against him, how they might destroy him.
Mr 3:7 But Jesus withdrew himself with his disciples to the sea: and a great multitude from Galilee followed him, and from Judaea,
Mr 3:8 And from Jerusalem, and from Idumaea, and from beyond Jordan; and they about Tyre and Sidon, a great multitude, when they had heard what great things he did, came unto him.
Mr 3:9 And he spake to his disciples, that a small ship should wait on him because of the multitude, lest they should throng him.
Mr 3:10 For he had healed many; insomuch that they pressed upon him for to touch him, as many as had plagues.
Mr 3:11 And unclean spirits, when they saw him, fell down before him, and cried, saying, Thou art the Son of God.
Mr 3:12 And he straitly charged them that they should not make him known.
Mr 3:13 And he goeth up into a mountain, and calleth unto him whom he would: and they came unto him.

Mr 3:14 And he ordained twelve, that they should be with

hos ham, og så han måtte udsende dem for at prædike,

[Mar 3:15 DK-KJV] Og til at ha' myndighed til at helbrede sygdomme, og til at kaste djævle ud:

[Mar 3:16 DK-KJV] Og Simon gav han kaldenavnet Peter;
[Mar 3:17 DK-KJV] Og Jacob sønnen af Zebedæus, og Johannes broderen af Jacob; og dem gav han kaldenavnet Boanerges, som er, Tordensønnerne:
[Mar 3:18 DK-KJV] Og Andreas, og Philip, og Bartholomæus, Matthæus, og Thomas, og Jacob sønnen af Alfæus, og Thaddæus, og Canaaniten Simon,
[Mar 3:19 DK-KJV] Og Judas Iscariot, som også forrådte ham: og de gik ind i et hus.
[Mar 3:20 DK-KJV] Og folkemængden forsamledes igen, sådant at de ikke kunne så meget som spise brød.
[Mar 3:21 DK-KJV] Og da hans venner hørte om det, gik de ud for at få fat i ham: for de sagde, Han er ved siden af sigselv.
[Mar 3:22 DK-KJV] Og de skriftkloge som kom ned fra Jerusalem sagde, Han har Beelzebub, og via djævlenes prins kaster han djævle ud.
[Mar 3:23 DK-KJV] Og han kaldte dem til sig, og sagde til dem i lignelser, Hvordan kan Satan kaste Satan ud?
[Mar 3:24 DK-KJV] Og hvis et kongerige er splittet imod sigselv, kan det kongerige ikke stå.
[Mar 3:25 DK-KJV] Og hvis et hus er splittet imod sigselv, kan det hus ikke stå.
[Mar 3:26 DK-KJV] Og hvis Satan rejser sig op imod sigselv, kan han ikke stå, men har en ende.
[Mar 3:27 DK-KJV] Ingen mand kan gå ind i en stærk mands hus, og plyndre hans gods, medmindre han først binder den stærke mand; og så kan han plyndre hans hus.
[Mar 3:28 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Alle synder skal menneskesønnerne bli' tilgivet for, og hvilkensomhelste gudsbespottelser hvormed de skal spotte:

[Mar 3:29 DK-KJV] Men han der skal spotte imod den Hellige Ånd har aldrig tilgivelse, men er i fare for evig forbandelse:

[Mar 3:30 DK-KJV] Fordi de sagde, Han har en uren ånd.
[Mar 3:31 DK-KJV] Derefter kom hans brødre og hans mor derhen, og, ved at stå udenfor, sendte de bud efter ham, ved at kalde på ham.
[Mar 3:32 DK-KJV] Og omkring ham sad folkemængden, og de sagde til ham, Læg mærke til, din mor og dine brødre søger efter dig udenfor.
[Mar 3:33 DK-KJV] Og han svarede dem, og siger, Hvem er min mor, eller mine brødre?
[Mar 3:34 DK-KJV] Og han kiggede rundt omkring på dem som sad omkring ham, og sagde, Læg mærke til min mor og mine brødre!
[Mar 3:35 DK-KJV] For hvemsomhelst der skal gøre Guds vilje, den samme er min bror, og min søster, og mor.

him, and that he might send them forth to preach,

Mr 3:15 And to have power to heal sicknesses, and to cast out devils:

Mr 3:16 And Simon he surnamed Peter;
Mr 3:17 And James the son of Zebedee, and John the brother of James; and he surnamed them Boanerges, which is, The sons of thunder:
Mr 3:18 And Andrew, and Philip, and Bartholomew, and Matthew, and Thomas, and James the son of Alphaeus, and Thaddaeus, and Simon the Canaanite,
Mr 3:19 And Judas Iscariot, which also betrayed him: and they went into an house.
Mr 3:20 And the multitude cometh together again, so that they could not so much as eat bread.
Mr 3:21 And when his friends heard of it, they went out to lay hold on him: for they said, He is beside himself.
Mr 3:22 And the scribes which came down from Jerusalem said, He hath Beelzebub, and by the prince of the devils casteth he out devils.
Mr 3:23 And he called them unto him, and said unto them in parables, How can Satan cast out Satan?
Mr 3:24 And if a kingdom be divided against itself, that kingdom cannot stand.
Mr 3:25 And if a house be divided against itself, that house cannot stand.
Mr 3:26 And if Satan rise up against himself, and be divided, he cannot stand, but hath an end.
Mr 3:27 No man can enter into a strong man's house, and spoil his goods, except he will first bind the strong man; and then he will spoil his house.
Mr 3:28 Verily I say unto you, All sins shall be forgiven unto the sons of men, and blasphemies wherewith soever they shall blaspheme:
Mr 3:29 But he that shall blaspheme against the Holy Ghost hath never forgiveness, but is in danger of eternal damnation:

Mr 3:30 Because they said, He hath an unclean spirit.

Mr 3:31 There came then his brethren and his mother, and, standing without, sent unto him, calling him.
Mr 3:32 And the multitude sat about him, and they said unto him, Behold, thy mother and thy brethren without seek for thee.
Mr 3:33 And he answered them, saying, Who is my mother, or my brethren?

Mr 3:34 And he looked round about on them which sat about him, and said, Behold my mother and my brethren!
Mr 3:35 For whosoever shall do the will of God, the same is my brother, and my sister, and mother.

Markus Evangeliet Kapitel 4 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 4:1 DK-KJV] Og han begyndte igen at undervise på stranden: og der var forsamlet en stor folkemængde om ham, sådant at han gik ombord på et skib, og sad ude på havet; og hele folkemængden var ved havet på landjorden.
[Mar 4:2 DK-KJV] Og han underviste dem mange ting via lignelser, og sagde til dem i hans doktrin,

[Mar 4:3 DK-KJV] Lyt; Læg mærke til, der gik en så'er ud for at

Mr 4:1 And he began again to teach by the sea side: and there was gathered unto him a great multitude, so that he entered into a ship, and sat in the sea; and the whole multitude was by the sea on the land.
Mr 4:2 And he taught them many things by parables, and said unto them in his doctrine,

Mr 4:3 Hearken; Behold, there went out a sower to sow:

så':

[Mar 4:4 DK-KJV] Og det skete, som han såede, nogle faldt ved vejsiden, og luftens fugle kom og fortærede det op.
[Mar 4:5 DK-KJV] Og nogle faldt på stenrige jorde, hvor det ikke havde meget jord; og øjeblikkeligt sprang det ud, fordi det ingen jorddybde havde:
[Mar 4:6 DK-KJV] Men da solen var oppe, var det svedet; og fordi det ingen rod havde, visnede det væk.
[Mar 4:7 DK-KJV] Og nogle faldt blandt tjørne, og tjørnen voksede op, og kvalte det, og det frembragte ingen frugt.
[Mar 4:8 DK-KJV] Og andre faldt i god jord, og frembragte frugt der sprang ud og forøgedes; og frembragte, nogle 30, og nogle 60, og nogle 100.
[Mar 4:9 DK-KJV] Og han sagde til dem, Han der har øre til at høre, lad ham høre.
[Mar 4:10 DK-KJV] Og da han var alene, de der var rundt ham sammen med de 12, spurgte ham om lignelsen.
[Mar 4:11 DK-KJV] Og han sagde til dem, Til jer er det givet at kende mysteriet omkring Guds kongerige: men for dem der er udenfor, er alle disse ting gjort i lignelser.
[Mar 4:12 DK-KJV] Så ved at ha' set må de se, og ikke opfatte; og ved at ha' hørt må de høre, og ikke forstå; for ikke at de på noget tidspunkt skulle bli' omvendt, og deres synder skulle bli' dem tilgivet.
[Mar 4:13 DK-KJV] Og han sagde til dem, Forstår I ikke denne lignelse? Og hvordan vil I da forstå alle lignelserne?

[Mar 4:14 DK-KJV] Så'eren sår ordet.

[Mar 4:15 DK-KJV] Og disse er de ved vejsiden, hvor ordet er sået; men når de har hørt, kommer Satan øjeblikkeligt, og tager ordet væk der var sået i deres hjerter.
[Mar 4:16 DK-KJV] Og disse er ligeledes de som er sået på stenrige jorde; som, når de har hørt ordet, øjeblikkeligt modtager det med glæde;
[Mar 4:17 DK-KJV] Og ingen rod har i demselv, og udholder så kun en kort tid: bagefter, når lidelse eller forfølgelse opstår for ordets skyld, er de øjeblikkeligt krænket.
[Mar 4:18 DK-KJV] Og disse er de som er sået blandt tjørne; sådanne som hører ordet,
[Mar 4:19 DK-KJV] Og omsorgerne omkring denne verden, og bedrageriskheden omkring rigdomme, og begæret efter andre ting kommer ind, og kvæler ordet, og det bli'r ufrugtbart.

[Mar 4:20 DK-KJV] Og disse er de som er sået i god jord; sådanne som hører ordet, og modtager det, og frembringer frugt, nogle 30 fold, nogle 60, og nogle 100.
[Mar 4:21 DK-KJV] Og han sagde til dem, Er et lys bragt for at bli' sat under en spand, eller under en seng? Og ikke for at bli' sat på en lysestage?
[Mar 4:22 DK-KJV] For der er ingenting gemt, som ikke skal bli' manifesteret; der var heller ikke nogen ting der holdt hemmeligt, foruden at det skulle komme frem.
[Mar 4:23 DK-KJV] Hvis der er en mand der har ører til at høre, lad ham høre.
[Mar 4:24 DK-KJV] Og han sagde til dem, Pas på med hvad I hører: med det mål I vejer, det skal bli' tilmålt til jer: og til jer der hører skal mere bli' givet.
[Mar 4:25 DK-KJV] For han der har, til ham skal bli' givet: og han der ikke har, fra ham skal bli' taget selv det som han har.
[Mar 4:26 DK-KJV] Og han sagde, Sådant er Guds kongerige, som hvis et menneske skulle kaste såsæd i jorden;

[Mar 4:27 DK-KJV] Og skulle sove, og stå op nat og dag, og

Mr 4:4 And it came to pass, as he sowed, some fell by the way side, and the fowls of the air came and devoured it up.
Mr 4:5 And some fell on stony ground, where it had not much earth; and immediately it sprang up, because it had no depth of earth:
Mr 4:6 But when the sun was up, it was scorched; and because it had no root, it withered away.
Mr 4:7 And some fell among thorns, and the thorns grew up, and choked it, and it yielded no fruit.
Mr 4:8 And other fell on good ground, and did yield fruit that sprang up and increased; and brought forth, some thirty, and some sixty, and some an hundred.
Mr 4:9 And he said unto them, He that hath ears to hear, let him hear.
Mr 4:10 And when he was alone, they that were about him with the twelve asked of him the parable.
Mr 4:11 And he said unto them, Unto you it is given to know the mystery of the kingdom of God: but unto them that are without, all these things are done in parables:
Mr 4:12 That seeing they may see, and not perceive; and hearing they may hear, and not understand; lest at any time they should be converted, and their sins should be forgiven them.
Mr 4:13 And he said unto them, Know ye not this parable? and how then will ye know all parables?

Mr 4:14 The sower soweth the word.
Mr 4:15 And these are they by the way side, where the word is sown; but when they have heard, Satan cometh immediately, and taketh away the word that was sown in their hearts.
Mr 4:16 And these are they likewise which are sown on stony ground; who, when they have heard the word, immediately receive it with gladness;
Mr 4:17 And have no root in themselves, and so endure but for a time: afterward, when affliction or persecution ariseth for the word's sake, immediately they are offended.
Mr 4:18 And these are they which are sown among thorns; such as hear the word,
Mr 4:19 And the cares of this world, and the deceitfulness of riches, and the lusts of other things entering in, choke the word, and it becometh unfruitful.
Mr 4:20 And these are they which are sown on good ground; such as hear the word, and receive it, and bring forth fruit, some thirtyfold, some sixty, and some an hundred.
Mr 4:21 And he said unto them, Is a candle brought to be put under a bushel, or under a bed? and not to be set on a candlestick?
Mr 4:22 For there is nothing hid, which shall not be manifested; neither was any thing kept secret, but that it should come abroad.

Mr 4:23 If any man have ears to hear, let him hear.
Mr 4:24 And he said unto them, Take heed what ye hear: with what measure ye mete, it shall be measured to you: and unto you that hear shall more be given.
Mr 4:25 For he that hath, to him shall be given: and he that hath not, from him shall be taken even that which he hath.
Mr 4:26 And he said, So is the kingdom of God, as if a man should cast seed into the ground;

Mr 4:27 And should sleep, and rise night and day, and the

såsæden skulle spire og gro op, han forstår ikke hvordan.
[Mar 4:28 DK-KJV] For jorden frembringer frugt af hende selv; først bladene, så øret, efter det, det fulde korn på øret.
[Mar 4:29 DK-KJV] Men når frugten er frembragt, øjeblikkeligt sætter han seglet ind, fordi høsten er kommet.
[Mar 4:30 DK-KJV] Og han sagde, Med hvad skal vi sammenligne Guds kongerige? eller med hvilken sammenligning skal vi sammenligne det?
[Mar 4:31 DK-KJV] Det er som var det en frøkerne fra sennepsfrø, som, når det er sået i jorden, er mindre end alle de frø der er på jorden:
[Mar 4:32 DK-KJV] Men når det er sået, gror det op, og bli'r større end alle urter, og skyder store grene ud; sådant at luftens fugle kan logere under dens skygge.
[Mar 4:33 DK-KJV] Og med mange sådanne lignelser talte han ordet til dem, som de var i stand til at høre det.

[Mar 4:34 DK-KJV] Men uden en lignelse talte han ikke til dem: og når de var alene, udlagde han alle tingene for hans disciple.
[Mar 4:35 DK-KJV] Og den samme dag, da det var blevet aften, siger han til dem, Lad og ta' over på den anden side.
[Mar 4:36 DK-KJV] Og da de havde sendt folkemængden væk, tog de ham ligesom han var på skibet. Og der var også hos ham andre små skibe.
[Mar 4:37 DK-KJV] Og der rejste sig en stor stormvind, og bølgerne slog mod skibet, sådant at det nu var fuldt.
[Mar 4:38 DK-KJV] Og han var i bagenden af skibet, og sov på en pude: og de vækkede ham, og siger til ham, Mester, bekymre du dig ikke for at vi omkommer?
[Mar 4:39 DK-KJV] Og han rejste sig, og irettesatte vinden, og sagde til havet, Fred, vær stille. Og vinden stoppede, og der var en stor stilhed.
[Mar 4:40 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvorfor er I så frygtsomme? hvordan kan det være at I ingen tro har?
[Mar 4:41 DK-KJV] Og de frygtede overmådeligt, og sagde til hinanden, Hvilken slags mand er dette, at selv vinden og havet adlyder ham?

seed should spring and grow up, he knoweth not how.
Mr 4:28 For the earth bringeth forth fruit of herself; first the blade, then the ear, after that the full corn in the ear.
Mr 4:29 But when the fruit is brought forth, immediately he putteth in the sickle, because the harvest is come.
Mr 4:30 And he said, Whereunto shall we liken the kingdom of God? or with what comparison shall we compare it?
Mr 4:31 It is like a grain of mustard seed, which, when it is sown in the earth, is less than all the seeds that be in the earth:
Mr 4:32 But when it is sown, it groweth up, and becometh greater than all herbs, and shooteth out great branches; so that the fowls of the air may lodge under the shadow of it.
Mr 4:33 And with many such parables spake he the word unto them, as they were able to hear it.
Mr 4:34 But without a parable spake he not unto them: and when they were alone, he expounded all things to his disciples.
Mr 4:35 And the same day, when the even was come, he saith unto them, Let us pass over unto the other side.
Mr 4:36 And when they had sent away the multitude, they took him even as he was in the ship. And there were also with him other little ships.
Mr 4:37 And there arose a great storm of wind, and the waves beat into the ship, so that it was now full.
Mr 4:38 And he was in the hinder part of the ship, asleep on a pillow: and they awake him, and say unto him, Master, carest thou not that we perish?
Mr 4:39 And he arose, and rebuked the wind, and said unto the sea, Peace, be still. And the wind ceased, and there was a great calm.
Mr 4:40 And he said unto them, Why are ye so fearful? how is it that ye have no faith?
Mr 4:41 And they feared exceedingly, and said one to another, What manner of man is this, that even the wind and the sea obey him?

Markus Evangeliet Kapitel 5 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 5:1 DK-KJV] Og de kom over til den anden side af havet, ind i Gadarenes land.
[Mar 5:2 DK-KJV] Og da han var kommet ud af skibet, øjeblikkeligt mødte der ham ud af grotterne en mand med en uren ånd,
[Mar 5:3 DK-KJV] Som havde hans ophold blandt grotterne; og intet menneske kunne binde ham, nej, ikke med kæder:
[Mar 5:4 DK-KJV] Eftersom han ofte havde været bundet med fodlænker og kæder, og kæderne havde været knækket af ham, og fodlænkerne brudt i stykker: der var heller ikke noget menneske der kunne tæmme ham.
[Mar 5:5 DK-KJV] Og altid, nat og dag, var han ude i bjergene, og i grotterne, og råbte, og skar sigselv med sten.
[Mar 5:6 DK-KJV] Men da han så' Jesus et stykke væk, løb han hen og tilbad ham,
[Mar 5:7 DK-KJV] Og råbte med en høj stemme, og sagde, Hvad har jeg med dig at gøre, Jesus, du Søn af den allerhøjeste Gud? Jeg besværger dig ved Gud, at du ikke piner mig.
[Mar 5:8 DK-KJV] For han sagde til ham, Kom ud af manden, du urene ånd.

Mr 5:1 And they came over unto the other side of the sea, into the country of the Gadarenes.

Mr 5:2 And when he was come out of the ship, immediately there met him out of the tombs a man with an unclean spirit,
Mr 5:3 Who had his dwelling among the tombs; and no man could bind him, no, not with chains:

Mr 5:4 Because that he had been often bound with fetters and chains, and the chains had been plucked asunder by him, and the fetters broken in pieces: neither could any man tame him.
Mr 5:5 And always, night and day, he was in the mountains, and in the tombs, crying, and cutting himself with stones.
Mr 5:6 But when he saw Jesus afar off, he ran and worshipped him,

Mr 5:7 And cried with a loud voice, and said, What have I to do with thee, Jesus, thou Son of the most high God? I adjure thee by God, that thou torment me not.
Mr 5:8 For he said unto him, Come out of the man, thou unclean spirit.

[Mar 5:9 DK-KJV] Og han spurgte ham, Hvad er dit navn? Og han svarede, og siger, Mit navn er Legion: for vi er mange.
[Mar 5:10 DK-KJV] Og han bønfaldte ham meget om at han ikke ville sende ham ud af landet.
[Mar 5:11 DK-KJV] Nu var der der nær ved bjergene en stor besætning med svin der åd.
[Mar 5:12 DK-KJV] Og alle djævlene bønfaldte ham, og siger, Send os ind i svinene, så vi må gå ind i dem.
[Mar 5:13 DK-KJV] Og straks gav Jesus dem lov. Og de urene ånder gik ud, og gik ind i svinene: og besætningen løb voldsomt ned af et stejlt sted ud i havet, (de var omkring 2.000;) og var kvalt i havet.
[Mar 5:14 DK-KJV] Og de der fodrede svinene flygtede, og fortalte det i byen, og på landet. Og de gik ud for at se hvad der var sket.
[Mar 5:15 DK-KJV] Og de kom til Jesus, og så' ham der var besat med djævlen, og havde den legion, siddende, og iklæde sig, og i hans sunde fornuft: og de var bange.
[Mar 5:16 DK-KJV] Og de der så' det fortalte dem hvordan det var sket for ham der var besat med djævlen, og også angående svinene.
[Mar 5:17 DK-KJV] Og de begyndte at bede ham om at forlade deres kyster.
[Mar 5:18 DK-KJV] Og da han var kommet ombord på skibet, bad han der havde været besat med djævelen ham om at måtte være med ham.
[Mar 5:19 DK-KJV] Imidlertid tillod Jesus ham det ikke, men sagde til ham, Gå hjem til dine venner, og fortæl dem hvor store ting Herren har gjort for dig, og har haft medlidenhed med dig.
[Mar 5:20 DK-KJV] Og han rejste, og begyndte at meddele i Decapolis hvor store ting Jesus havde gjort for ham: og alle mennesker var forundrede.
[Mar 5:21 DK-KJV] Og da Jesus var passeret over igen med skibet til den anden side, forsamledes mange folk sig om ham: og han var nær ved havet.
[Mar 5:22 DK-KJV] Og, læg mærke til, der kommer én af synagogens ledere, Jairus af navn; og da han så' ham, faldt han ned ved hans fødder,
[Mar 5:23 DK-KJV] Og bønfaldte ham meget, og siger, Min lille datter ligger for døden: Jeg ber dig, kom og læg dine hænder på hende, så hun må bli' helbredt; og hun skal leve.
[Mar 5:24 DK-KJV] Og Jesus gik med ham; og mange folk fulgte ham, og sværmede om ham.
[Mar 5:25 DK-KJV] Og en bestemt kvinde, som i 12 år havde en blødning,
[Mar 5:26 DK-KJV] Og havde udholdt mange ting fra mange læger, og havde brugt alt det hun havde, og var ikke i bedring, men det blev faktisk værre.
[Mar 5:27 DK-KJV] Da hun havde hørt om Jesus, kom ind sammen med presset bagfra, og rørte hans beklædning.
[Mar 5:28 DK-KJV] For hun sagde, Hvis jeg bare må røre hans tøj, skal jeg bli' hel.
[Mar 5:29 DK-KJV] Og straks var hendes blødning udtørret; og hun mærkede i hendes krop at hun var helbredt for denne plage.
[Mar 5:30 DK-KJV] Og Jesus, vidste øjeblikkeligt i sigselv at anstændighed havde gået ud af ham, og vendte sig om i presset, og sagde, Hvem rørte mit tøj?
[Mar 5:31 DK-KJV] Og hans disciple sagde til ham, Du ser folkemængden sværmende om dig, og du siger, Hvem rørte mig?
[Mar 5:32 DK-KJV] Og han kiggede rundt omkring for at se

Mr 5:9 And he asked him, What is thy name? And he answered, saying, My name is Legion: for we are many.
Mr 5:10 And he besought him much that he would not send them away out of the country.
Mr 5:11 Now there was there nigh unto the mountains a great herd of swine feeding.
Mr 5:12 And all the devils besought him, saying, Send us into the swine, that we may enter into them.
Mr 5:13 And forthwith Jesus gave them leave. And the unclean spirits went out, and entered into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the sea, (they were about two thousand;) and were choked in the sea.
Mr 5:14 And they that fed the swine fled, and told it in the city, and in the country. And they went out to see what it was that was done.
Mr 5:15 And they come to Jesus, and see him that was possessed with the devil, and had the legion, sitting, and clothed, and in his right mind: and they were afraid.

Mr 5:16 And they that saw it told them how it befell to him that was possessed with the devil, and also concerning the swine.
Mr 5:17 And they began to pray him to depart out of their coasts.
Mr 5:18 And when he was come into the ship, he that had been possessed with the devil prayed him that he might be with him.

Mr 5:19 Howbeit Jesus suffered him not, but saith unto him, Go home to thy friends, and tell them how great things the Lord hath done for thee, and hath had compassion on thee.
Mr 5:20 And he departed, and began to publish in Decapolis how great things Jesus had done for him: and all men did marvel.
Mr 5:21 And when Jesus was passed over again by ship unto the other side, much people gathered unto him: and he was nigh unto the sea.
Mr 5:22 And, behold, there cometh one of the rulers of the synagogue, Jairus by name; and when he saw him, he fell at his feet,
Mr 5:23 And besought him greatly, saying, My little daughter lieth at the point of death: I pray thee, come and lay thy hands on her, that she may be healed; and she shall live.
Mr 5:24 And Jesus went with him; and much people followed him, and thronged him.
Mr 5:25 And a certain woman, which had an issue of blood twelve years,
Mr 5:26 And had suffered many things of many physicians, and had spent all that she had, and was nothing bettered, but rather grew worse,
Mr 5:27 When she had heard of Jesus, came in the press behind, and touched his garment.
Mr 5:28 For she said, If I may touch but his clothes, I shall be whole.
Mr 5:29 And straightway the fountain of her blood was dried up; and she felt in her body that she was healed of that plague.
Mr 5:30 And Jesus, immediately knowing in himself that virtue had gone out of him, turned him about in the press, and said, Who touched my clothes?

Mr 5:31 And his disciples said unto him, Thou seest the multitude thronging thee, and sayest thou, Who touched me?
Mr 5:32 And he looked round about to see her that had done

hende der havde gjort denne ting.

[Mar 5:33 DK-KJV] Men kvinden frygtsom og rystende, velvidende hvad der var sket i hende, kom og faldt ned foran ham, og fortalte ham hele sandheden.
[Mar 5:34 DK-KJV] Og han sagde til hende, Datter, din tro har gjort dig hel; gå i fred, og vær hel fra din plage.
[Mar 5:35 DK-KJV] Mens han stadig talte, kom der fra synagogelederens hus bestemte som sagde, Din datter er død: hvorfor forstyrrer du Mesteren yderligere?
[Mar 5:36 DK-KJV] Lige så hurtigt som Jesus hørte ordet der var talt, siger ham til synagogens leder, Vær ikke bange, tro kun.
[Mar 5:37 DK-KJV] Og han tillod intet menneske at følge ham, foruden Peter, og Jacob, og Jacobs bror Johannes.

[Mar 5:38 DK-KJV] Og han ankommer til synagogelederens hus, og ser tumulten, og dem der græd og hylede meget.
[Mar 5:39 DK-KJV] Og da han var kommet ind, siger han til dem, Hvorfor laver I dette postyr, og græder? den unge pige er ikke død, men sover.
[Mar 5:40 DK-KJV] Og de grinte hånligt af ham. Men da han havde sat dem alle udenfor, tager han den unge piges far og mor, og dem der var hos ham, og gik ind hvor den unge pige var lagt.
[Mar 5:41 DK-KJV] Og han tog den unge pige ved hånden, og sagde til hende, Talitha cumi; som er, ved at være fortolket, Unge pige, jeg siger til dig, rejs dig.
[Mar 5:42 DK-KJV] Og straks rejste den unge pige sig op, og gik; for hun var 12 år gammel. Og de var forbløffede med en stor forbløffelse.
[Mar 5:43 DK-KJV] Og han pålagde dem strengt at intet menneske skulle vide det; og befalede at hun skulle bli' givet noget at spise.

this thing.

Mr 5:33 But the woman fearing and trembling, knowing what was done in her, came and fell down before him, and told him all the truth.
Mr 5:34 And he said unto her, Daughter, thy faith hath made thee whole; go in peace, and be whole of thy plague.
Mr 5:35 While he yet spake, there came from the ruler of the synagogue's house certain which said, Thy daughter is dead: why troublest thou the Master any further?
Mr 5:36 As soon as Jesus heard the word that was spoken, he saith unto the ruler of the synagogue, Be not afraid, only believe.
Mr 5:37 And he suffered no man to follow him, save Peter, and James, and John the brother of James.
Mr 5:38 And he cometh to the house of the ruler of the synagogue, and seeth the tumult, and them that wept and wailed greatly.
Mr 5:39 And when he was come in, he saith unto them, Why make ye this ado, and weep? the damsel is not dead, but sleepeth.
Mr 5:40 And they laughed him to scorn. But when he had put them all out, he taketh the father and the mother of the damsel, and them that were with him, and entereth in where the damsel was lying.
Mr 5:41 And he took the damsel by the hand, and said unto her, Talitha cumi; which is, being interpreted, Damsel, I say unto thee, arise.
Mr 5:42 And straightway the damsel arose, and walked; for she was of the age of twelve years. And they were astonished with a great astonishment.

Mr 5:43 And he charged them straitly that no man should know it; and commanded that something should be given her to eat.

Markus Evangeliet Kapitel 6 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 6:1 DK-KJV] Og han gik ud derfra, og kom ind i hans eget land; og hans disciple fulgte ham.
[Mar 6:2 DK-KJV] Og da sabbatsdagen var kommet, begyndte han at undervise i synagogen: og mange efter at ha' hørt ham var forbløffede, og siger, Hvorfra har denne mand disse ting? og hvilken visdom er dette som er givet til ham, at selv sådanne mægtige gerninger er udvirket gennem hans hænder?

[Mar 6:3 DK-KJV] Er dette ikke tømreren, sønnen til Maria, broderen til Jacob, og Joses, og til Judah, og Simon? og er hans søstre ikke her hos os? Og de var krænket over ham.
[Mar 6:4 DK-KJV] Men Jesus sagde til dem, En profet er ikke uden ære, foruden i hans eget land, og blandt hans egne slægtninge, og i hans eget hus.
[Mar 6:5 DK-KJV] Og han kunne ikke gøre nogen mægtig gerning der, foruden at han lagde hans hænder på nogle få syge folk, og helbredte dem.
[Mar 6:6 DK-KJV] Og han forundredes over deres vantro. Og han gik rundt omkring i landsbyerne, og underviste.

[Mar 6:7 DK-KJV] Og han kaldte de 12 til ham, og begyndte at udsende dem 2 og 2; og gav dem myndighed over urene ånder;
[Mar 6:8 DK-KJV] Og befalede dem at de ingenting skulle ta' for deres rejse, foruden en stav; ingen madpose, ingen brød, ingen penge i deres pung:

Mr 6:1 And he went out from thence, and came into his own country; and his disciples follow him.
Mr 6:2 And when the sabbath day was come, he began to teach in the synagogue: and many hearing him were astonished, saying, From whence hath this man these things? and what wisdom is this which is given unto him, that even such mighty works are wrought by his hands?
Mr 6:3 Is not this the carpenter, the son of Mary, the brother of James, and Joses, and of Juda, and Simon? and are not his sisters here with us? And they were offended at him.
Mr 6:4 But Jesus said unto them, A prophet is not without honour, but in his own country, and among his own kin, and in his own house.

Mr 6:5 And he could there do no mighty work, save that he laid his hands upon a few sick folk, and healed them.
Mr 6:6 And he marvelled because of their unbelief. And he went round about the villages, teaching.
Mr 6:7 And he called unto him the twelve, and began to send them forth by two and two; and gave them power over unclean spirits;
Mr 6:8 And commanded them that they should take nothing for their journey, save a staff only; no scrip, no bread, no money in their purse:

[Mar 6:9 DK-KJV] Men ta' sandaler på; og ta' ikke 2 frakker på.

[Mar 6:10 DK-KJV] Og han sagde til dem, På et hvilketsomhelst sted i går ind i et hus, bliv der indtil I rejser videre.
[Mar 6:11 DK-KJV] Og hvemsomhelst der ikke skal modtage jer, eller høre jer, når I rejser derfra, ryst støvet af jeres fødder som et vidnesbyrd imod dem. Sandelig siger jeg til jer, Det skal være mere tåleligt for Sodoma og Gomorra på dommedag, end for den by.
[Mar 6:12 DK-KJV] Og de gik ud, og prædikede at mennesker skulle angre.
[Mar 6:13 DK-KJV] Og de kastede mange djævle ud, og salvede mange der var syge med olie, og helbredte dem.
[Mar 6:14 DK-KJV] Og kong Herodes hørte om ham; (for hans navn var spredt bredt:) og han sagde, At Johannes Døberen var opstået fra de døde, og derfor fremviser de mægtige gerninger demselv i ham.
[Mar 6:15 DK-KJV] Andre sagde, At det er Elias. Og andre sagde, At det er en profet, eller som én af profeterne.
[Mar 6:16 DK-KJV] Men da Herodes hørte om det, sagde han, Det er Johannes, hvem jeg huggede hovedet af: han er opstået fra de døde.
[Mar 6:17 DK-KJV] For Herodes hamselv havde udsendt og fanget Johannes, og bundet ham i fængslet for Herodias' skyld, hans bror Philips hustru: for han havde giftet sig med hende.
[Mar 6:18 DK-KJV] For Johannes havde sagt til Herodes, Det er ikke lovligt for dig at ha' din broders hustru.
[Mar 6:19 DK-KJV] Derfor havde Herodias en uenighed imod ham, og ville ha' dræbt ham; men hun kunne ikke:
[Mar 6:20 DK-KJV] For Herodes frygtede Johannes, velvidende at han var en retskaffen og en hellig mand, og observerede ham; og da han hørte ham, gjorde han mange ting, og hørte ham glædeligt.
[Mar 6:21 DK-KJV] Og da en belejlig dag var kommet, så lavede Herodes på hans fødselsdag et aftensmåltid for hans herrer, høje kaptajner, og ledende ejendomsbesiddere fra Galilæa;
[Mar 6:22 DK-KJV] Og da datteren af den bedrøvede Herodias kom ind, og dansede, og behagede Herodes og dem der sad hos ham, sagde kongen til den unge pige, Spørg om hvadsomhelst du vil, og jeg vil give dig det.
[Mar 6:23 DK-KJV] Og han sværgede overfor hende, Hvadsomhelst du skal spørge mig om, det vil jeg give dig, selv det halve kongerige.
[Mar 6:24 DK-KJV] Og hun stod frem, og sagde til hendes mor, Hvad skal jeg spørge om? Og hun sagde, Johannes Døberens hoved.
[Mar 6:25 DK-KJV] Og hun kom straks ind med hast til kongen, og spurgte, og siger, Jeg vil at du lige nu og her giver mig Johannes Døberens hoved på et fad.
[Mar 6:26 DK-KJV] Og kongen var overmådelig ked af det; men alligevel for hans ed, og for deres skyld som sad hos ham, ville han ikke afvise hende.
[Mar 6:27 DK-KJV] Og øjeblikkeligt sendte kongen bødlen, og befalede at hans hoved skulle bli' bragt: og han gik og huggede hovedet af ham i fængslet,
[Mar 6:28 DK-KJV] Og bragte hans hoved på et fad, og gav det til den unge pige: og den unge pige gav det til hendes mor.
[Mar 6:29 DK-KJV] Og da hans disciple hørte om det, kom de og samlede hans lig' op, og lagde det i en grav.
[Mar 6:30 DK-KJV] Og apostlene forsamlede demselv hos Jesus, og fortalte ham alle ting, både hvad de havde gjort, og hvad de havde lært.
[Mar 6:31 DK-KJV] Og han sagde til dem, Kom I jer selv ud til et øde sted, og hvil lidt: for der er mange der kom og gik, og de

Mr 6:9 But be shod with sandals; and not put on two coats.
Mr 6:10 And he said unto them, In what place soever ye enter into an house, there abide till ye depart from that place.
Mr 6:11 And whosoever shall not receive you, nor hear you, when ye depart thence, shake off the dust under your feet for a testimony against them. Verily I say unto you, It shall be more tolerable for Sodom and Gomorrha in the day of judgment, than for that city.
Mr 6:12 And they went out, and preached that men should repent.
Mr 6:13 And they cast out many devils, and anointed with oil many that were sick, and healed them.
Mr 6:14 And king Herod heard of him; (for his name was spread abroad:) and he said, That John the Baptist was risen from the dead, and therefore mighty works do shew forth themselves in him.
Mr 6:15 Others said, That it is Elias. And others said, That it is a prophet, or as one of the prophets.

Mr 6:16 But when Herod heard thereof, he said, It is John, whom I beheaded: he is risen from the dead.
Mr 6:17 For Herod himself had sent forth and laid hold upon John, and bound him in prison for Herodias' sake, his brother Philip's wife: for he had married her.
Mr 6:18 For John had said unto Herod, It is not lawful for thee to have thy brother's wife.
Mr 6:19 Therefore Herodias had a quarrel against him, and would have killed him; but she could not:

Mr 6:20 For Herod feared John, knowing that he was a just man and an holy, and observed him; and when he heard him, he did many things, and heard him gladly.
Mr 6:21 And when a convenient day was come, that Herod on his birthday made a supper to his lords, high captains, and chief estates of Galilee;
Mr 6:22 And when the daughter of the said Herodias came in, and danced, and pleased Herod and them that sat with him, the king said unto the damsel, Ask of me whatsoever thou wilt, and I will give it thee.

Mr 6:23 And he sware unto her, Whatsoever thou shalt ask of me, I will give it thee, unto the half of my kingdom.
Mr 6:24 And she went forth, and said unto her mother, What shall I ask? And she said, The head of John the Baptist.
Mr 6:25 And she came in straightway with haste unto the king, and asked, saying, I will that thou give me by and by in a charger the head of John the Baptist.
Mr 6:26 And the king was exceeding sorry; yet for his oath's sake, and for their sakes which sat with him, he would not reject her.
Mr 6:27 And immediately the king sent an executioner, and commanded his head to be brought: and he went and beheaded him in the prison,
Mr 6:28 And brought his head in a charger, and gave it to the damsel: and the damsel gave it to her mother.
Mr 6:29 And when his disciples heard of it, they came and took up his corpse, and laid it in a tomb.
Mr 6:30 And the apostles gathered themselves together unto Jesus, and told him all things, both what they had done, and what they had taught.
Mr 6:31 And he said unto them, Come ye yourselves apart into a desert place, and rest a while: for there were many

havde ikke engang plads til at spise.

[Mar 6:32 DK-KJV] Og de rejste privat ud til et øde sted med båd.
[Mar 6:33 DK-KJV] Og folket så' dem ta' afsted, og mange kendte ham, og løb til fods derhen ud af alle byerne, og fandt dem derude, og kom samlet til ham.
[Mar 6:34 DK-KJV] Og Jesus, da han kom frem, så' mange folk, og var bevæget med medlidenhed overfor dem, fordi de var som får som ikke har en hyrde: og han begyndte at undervise dem om mange ting.
[Mar 6:35 DK-KJV] Og da det nu var sent på dagen, kom hans disciple til ham, og sagde, Dette er et øde sted, og nu er det blevet sent:
[Mar 6:36 DK-KJV] Send dem væk, så de må gå ud på landet rundt omkring, og ind i landsbyerne, og købe brød til demselv: for de har ingenting at spise.
[Mar 6:37 DK-KJV] Og han svarede og sagde til dem, Gi' I dem noget at spise. Og de sagde til ham, skal vi gå og købe brød for 200 sølvmønter, og give dem mad?

[Mar 6:38 DK-KJV] Han siger til dem, Hvor mange brød har I? gå og se. Og da de vidste det, siger de, 5, og 2 fisk.
[Mar 6:39 DK-KJV] Og han befalede dem til at få dem alle til at sætte sig i grupper på det grønne græs.

[Mar 6:40 DK-KJV] Og de sad ned i grupper, af 100, og af 50.

[Mar 6:41 DK-KJV] Og da han havde taget de 5 brød og de 2 fisk, kiggede han op til himlen, og velsignede, og brød brødene, og gav dem til hans disciple for at sætte det foran dem; og de 2 fisk delte ham blandt dem alle.

[Mar 6:42 DK-KJV] Og de spiste alle, og var mætte.
[Mar 6:43 DK-KJV] Og de opsamlede 12 kurve fulde af fragmenterne, og af fiskene.
[Mar 6:44 DK-KJV] Og de der spiste af brødene var omkring 5.000 mænd.
[Mar 6:45 DK-KJV] Og straks begrænsede han hans disciple til at gå ombord på skibet, og at ta' over til den anden side lige overfor Bethsaida, mens han sendte folket væk.
[Mar 6:46 DK-KJV] Og da han havde sendt dem væk, rejste han op på et bjerg for at bede.
[Mar 6:47 DK-KJV] Og da det var blevet aften, var skibet ud midt på havet, og han alene på landet.

[Mar 6:48 DK-KJV] Og han så' dem drivende og roende; for vinden var imod dem: og i den fjerde nattevagt kommer han til dem, gående på havet, og ville ha' passeret forbi dem.
[Mar 6:49 DK-KJV] Men da de så' ham gående på havet, gik de ud fra at han havde været en ånd, og råbte ud:
[Mar 6:50 DK-KJV] For de alle så' ham, og var ængstelige. Og øjeblikkeligt talte han med dem, og siger til dem, Vær ved godt mod: det er mig; vær ikke bange.
[Mar 6:51 DK-KJV] Og han gik op til dem ombord på skibet; og vinden stoppede: og de var overordentlig umåleligt meget forbløffede i demselv, og forundredes.
[Mar 6:52 DK-KJV] Og de tænkte ikke over miraklet med brødene: for deres hjerter var forhærdet.
[Mar 6:53 DK-KJV] Og da de havde passeret over, kom de ind i Gennesarets land, og drev indtil bredden.
[Mar 6:54 DK-KJV] Og da de havde forladt skibet, genkendte de ham straks,

coming and going, and they had no leisure so much as to eat.
Mr 6:32 And they departed into a desert place by ship privately.
Mr 6:33 And the people saw them departing, and many knew him, and ran afoot thither out of all cities, and outwent them, and came together unto him.
Mr 6:34 And Jesus, when he came out, saw much people, and was moved with compassion toward them, because they were as sheep not having a shepherd: and he began to teach them many things.
Mr 6:35 And when the day was now far spent, his disciples came unto him, and said, This is a desert place, and now the time is far passed:
Mr 6:36 Send them away, that they may go into the country round about, and into the villages, and buy themselves bread: for they have nothing to eat.
Mr 6:37 He answered and said unto them, Give ye them to eat. And they say unto him, Shall we go and buy two hundred pennyworth of bread, and give them to eat?
Mr 6:38 He saith unto them, How many loaves have ye? go and see. And when they knew, they say, Five, and two fishes.
Mr 6:39 And he commanded them to make all sit down by companies upon the green grass.
Mr 6:40 And they sat down in ranks, by hundreds, and by fifties.
Mr 6:41 And when he had taken the five loaves and the two fishes, he looked up to heaven, and blessed, and brake the loaves, and gave them to his disciples to set before them; and the two fishes divided he among them all.

Mr 6:42 And they did all eat, and were filled.
Mr 6:43 And they took up twelve baskets full of the fragments, and of the fishes.
Mr 6:44 And they that did eat of the loaves were about five thousand men.
Mr 6:45 And straightway he constrained his disciples to get into the ship, and to go to the other side before unto Bethsaida, while he sent away the people.
Mr 6:46 And when he had sent them away, he departed into a mountain to pray.
Mr 6:47 And when even was come, the ship was in the midst of the sea, and he alone on the land.
Mr 6:48 And he saw them toiling in rowing; for the wind was contrary unto them: and about the fourth watch of the night he cometh unto them, walking upon the sea, and would have passed by them.
Mr 6:49 But when they saw him walking upon the sea, they supposed it had been a spirit, and cried out:
Mr 6:50 For they all saw him, and were troubled. And immediately he talked with them, and saith unto them, Be of good cheer: it is I; be not afraid.
Mr 6:51 And he went up unto them into the ship; and the wind ceased: and they were sore amazed in themselves beyond measure, and wondered.
Mr 6:52 For they considered not the miracle of the loaves: for their heart was hardened.
Mr 6:53 And when they had passed over, they came into the land of Gennesaret, and drew to the shore.
Mr 6:54 And when they were come out of the ship, straightway they knew him,

[Mar 6:55 DK-KJV] Og løb gennem hele den region rundt omkring, og begyndte at bære de der var syge omkring i senge, der hvor de hørte at han var.

[Mar 6:56 DK-KJV] Og hvorsomhelst han gik hen, i landsbyerne, eller byerne, eller på landet, lagde de de syge i gaderne, og bønfaldte ham om at de blot måtte røre randen af hans beklædning: og alle de som rørte ham var gjort hele.

Mr 6:55 And ran through that whole region round about, and began to carry about in beds those that were sick, where they heard he was.
Mr 6:56 And whithersoever he entered, into villages, or cities, or country, they laid the sick in the streets, and besought him that they might touch if it were but the border of his garment: and as many as touched him were made whole.

Markus Evangeliet Kapitel 7 - Til toppen af Markus - Mark KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 7:1 DK-KJV] Så forsamledes Farisæerne sig om ham, og bestemte af de skriftkloge, som kom fra Jerusalem.
[Mar 7:2 DK-KJV] Og da de så' nogle af hans disciple spise brød med besmittede, det vil sige, med uvaskede hænder, fandt de fejl.
[Mar 7:3 DK-KJV] For Farisæerne, og alle Jøderne, medmindre de vaskede deres hænder ofte, spiste ikke, ved at holde traditionen fra de ældste.
[Mar 7:4 DK-KJV] Og når de kom fra markedspladsen, medmindre de vaskede sig, spiste de ikke. Og der er mange andre ting, som de havde modtaget for at holde, som vaskninger af kopper, og potter, messingkar, og af borde.
[Mar 7:5 DK-KJV] Da spurgte Farisæerne og de skriftkloge ham, Hvorfor følger dine disciple ikke de ældstes traditioner, men spiser brød med uvaskede hænder?
[Mar 7:6 DK-KJV] Han svarede og sagde til dem, Esajas har profeteret vel om jer i hyklere, som det er skrevet, Dette folk ærer mig med deres læber, men deres hjerte er langt fra mig.
[Mar 7:7 DK-KJV] Imidlertid er det forgæves at de tilbeder mig, når de underviser doktriner efter menneskebefalinger.
[Mar 7:8 DK-KJV] For ved at lægge Guds befalinger til side, holder I menneskers traditioner, som at vaske potter og kopper: og mange andre sådanne ting gør I.

[Mar 7:9 DK-KJV] Og han sagde til dem, I forkaster fuldt ud Guds befaling, for at I må holde jeres egen tradition.

[Mar 7:10 DK-KJV] For Moses sagde, Ær din far og din mor; og, Den som forbander far eller mor, lad ham lide døden:
[Mar 7:11 DK-KJV] Men I siger, Hvis en mand skal sige til hans far eller mor, Det er Tempelskat, det vil sige, en gave, via hvadsomhelst du måtte bli' gavnet af mig; han skal være fri.
[Mar 7:12 DK-KJV] Og I tillader ham ikke længer at gøre det han burde overfor hans far eller hans mor;

[Mar 7:13 DK-KJV] Og gør derved Guds ord effektløs gennem jeres traditioner, som I har forløst: og mange sådanne ting gør I.

[Mar 7:14 DK-KJV] Og da han havde kaldt hele folket til sig, sagde han til dem, Lyt til mig hver en af jer, og forstå:
[Mar 7:15 DK-KJV] Der er ingen udefrakommende ting, der går ind i en mand der kan besmitte ham: men de ting der kommer ud af ham, det er det der besmitter den mand.
[Mar 7:16 DK-KJV] Hvis der er en mand der har ører til at høre, lad ham høre.
[Mar 7:17 DK-KJV] Og da han var gået væk fra folket ind i huset, spurgte hans disciple ham omkring lignelsen.

[Mar 7:18 DK-KJV] Og han siger til dem, Er I også sådant uden forståelse? Forstår I ikke, at hvilkesomhelst udefrakommende ting der går ind i mennesket, det kan ikke besmitte ham;

[Mar 7:19 DK-KJV] Fordi det ikke går ind i hans hjerte, men ned

Mr 7:1 Then came together unto him the Pharisees, and certain of the scribes, which came from Jerusalem.
Mr 7:2 And when they saw some of his disciples eat bread with defiled, that is to say, with unwashen, hands, they found fault.
Mr 7:3 For the Pharisees, and all the Jews, except they wash their hands oft, eat not, holding the tradition of the elders.
Mr 7:4 And when they come from the market, except they wash, they eat not. And many other things there be, which they have received to hold, as the washing of cups, and pots, brasen vessels, and of tables.
Mr 7:5 Then the Pharisees and scribes asked him, Why walk not thy disciples according to the tradition of the elders, but eat bread with unwashen hands?
Mr 7:6 He answered and said unto them, Well hath Esaias prophesied of you hypocrites, as it is written, This people honoureth me with their lips, but their heart is far from me.
Mr 7:7 Howbeit in vain do they worship me, teaching for doctrines the commandments of men.
Mr 7:8 For laying aside the commandment of God, ye hold the tradition of men, as the washing of pots and cups: and many other such like things ye do.
Mr 7:9 And he said unto them, Full well ye reject the commandment of God, that ye may keep your own tradition.
Mr 7:10 For Moses said, Honour thy father and thy mother; and, Whoso curseth father or mother, let him die the death:
Mr 7:11 But ye say, If a man shall say to his father or mother, It is Corban, that is to say, a gift, by whatsoever thou mightest be profited by me; he shall be free.
Mr 7:12 And ye suffer him no more to do ought for his father or his mother;
Mr 7:13 Making the word of God of none effect through your tradition, which ye have delivered: and many such like things do ye.
Mr 7:14 And when he had called all the people unto him, he said unto them, Hearken unto me every one of you, and understand:
Mr 7:15 There is nothing from without a man, that entering into him can defile him: but the things which come out of him, those are they that defile the man.

Mr 7:16 If any man have ears to hear, let him hear.
Mr 7:17 And when he was entered into the house from the people, his disciples asked him concerning the parable.
Mr 7:18 And he saith unto them, Are ye so without understanding also? Do ye not perceive, that whatsoever thing from without entereth into the man, it cannot defile him;

Mr 7:19 Because it entereth not into his heart, but into the

i maven, og går ud i toilettet, og derved renses alle madvarer?
[Mar 7:20 DK-KJV] Og han sagde, Det der kommer ud af mennesket, det besmitter mennesket.
[Mar 7:21 DK-KJV] For indvendigt fra, ud af menneskets hjerte, udgår onde tanker, utroskaber, horerier, myrderier,
[Mar 7:22 DK-KJV] Tyverier, griskhed, ondskab, bedrag, uterlighed, et ondt øje, gudsbespottelse, stolthed, tåbelighed:
[Mar 7:23 DK-KJV] Alle disse onde ting kommer indvendigt fra, og besmitter mennesket.
[Mar 7:24 DK-KJV] Og derefter rejste han sig, og gik til Tyrus og Sidons grænser, og gik ind i et hus, og ville ikke ha' at noget menneske vidste det; men han kunne ikke gemmes.
[Mar 7:25 DK-KJV] For en bestemt kvinde, hvis unge datter havde en uren ånd, hørte om ham, og kom og faldt ned ved hans fødder:
[Mar 7:26 DK-KJV] Kvinden var en Græker, en Syrofenikier af nation; og hun bønfaldte ham om at han ville kaste djævelen ud af hendes datter.
[Mar 7:27 DK-KJV] Men Jesus sagde til hende, Lad først børnene bli' mættet: for det er ikke passende at ta' børnenes brød, og kaste det til hundene.
[Mar 7:28 DK-KJV] Og hun svarede og sagde til ham, Jovist, Herre: men alligevel spiser hundene af børnenes krummer under bordet.
[Mar 7:29 DK-KJV] Og han sagde til hende, For denne udtalelse gå din vej; djævelen er gået ud af din datter.
[Mar 7:30 DK-KJV] Og da hun ankom til hendes hus, fandt hun at djævelen var gået ud, og hendes datter lå på sengen.
[Mar 7:31 DK-KJV] Og igen, efter at ha' rejst fra Tyrus og Sidons kyster, kom han til Galilæas hav, gennem midten af Dacapolis' kyster.
[Mar 7:32 DK-KJV] Og de bringer en der var døv til ham, og havde en hindring i hans tale; og de bønfalder ham om at lægge hans hånd på ham.

[Mar 7:33 DK-KJV] Og han tog ham til side fra folkemængden, og satte hans fingre ind i hans ører, og rørte hans tunge;
[Mar 7:34 DK-KJV] Og kiggede op til himlen, han sukkede, og siger til ham, Effata, det er, Vær åbnet.
[Mar 7:35 DK-KJV] Og straks var hans ører åbnet, og hans tunges streng var løsnet, og han talte normalt.
[Mar 7:36 DK-KJV] Og han pålagde dem at de ikke skulle fortælle det til noget menneske: men jo mere han pålagde dem, så meget mere en stor sag publicerede de det;
[Mar 7:37 DK-KJV] Og var umådeligt meget forbløffede, og siger, Han har gjort alle ting vel: han får både de døve til at høre, og de stumme til at tale.

belly, and goeth out into the draught, purging all meats?
Mr 7:20 And he said, That which cometh out of the man, that defileth the man.
Mr 7:21 For from within, out of the heart of men, proceed evil thoughts, adulteries, fornications, murders,
Mr 7:22 Thefts, covetousness, wickedness, deceit, lasciviousness, an evil eye, blasphemy, pride, foolishness:
Mr 7:23 All these evil things come from within, and defile the man.
Mr 7:24 And from thence he arose, and went into the borders of Tyre and Sidon, and entered into an house, and would have no man know it: but he could not be hid.
Mr 7:25 For a certain woman, whose young daughter had an unclean spirit, heard of him, and came and fell at his feet:
Mr 7:26 The woman was a Greek, a Syrophenician by nation; and she besought him that he would cast forth the devil out of her daughter.
Mr 7:27 But Jesus said unto her, Let the children first be filled: for it is not meet to take the children's bread, and to cast it unto the dogs.

Mr 7:28 And she answered and said unto him, Yes, Lord: yet the dogs under the table eat of the children's crumbs.
Mr 7:29 And he said unto her, For this saying go thy way; the devil is gone out of thy daughter.
Mr 7:30 And when she was come to her house, she found the devil gone out, and her daughter laid upon the bed.
Mr 7:31 And again, departing from the coasts of Tyre and Sidon, he came unto the sea of Galilee, through the midst of the coasts of Decapolis.
Mr 7:32 And they bring unto him one that was deaf, and had an impediment in his speech; and they beseech him to put his hand upon him.
Mr 7:33 And he took him aside from the multitude, and put his fingers into his ears, and he spit, and touched his tongue;
Mr 7:34 And looking up to heaven, he sighed, and saith unto him, Ephphatha, that is, Be opened.
Mr 7:35 And straightway his ears were opened, and the string of his tongue was loosed, and he spake plain.
Mr 7:36 And he charged them that they should tell no man: but the more he charged them, so much the more a great deal they published it;
Mr 7:37 And were beyond measure astonished, saying, He hath done all things well: he maketh both the deaf to hear, and the dumb to speak.

Markus Evangeliet Kapitel 8 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 8:1 DK-KJV] I de dage blev folkemængden meget stor, og ved ikke at ha' noget at spise, kaldte Jesus hans disciple til ham, og siger til dem,

[Mar 8:2 DK-KJV] Jeg har medlidenhed med folkemængden, fordi de nu har været hos mig i 3 dage, og ingenting har at spise:
[Mar 8:3 DK-KJV] Og hvis jeg sender dem fastende til deres egne huse, vil de besvime på vejen: for flere af dem kom langvejs fra.
[Mar 8:4 DK-KJV] Og hans disciple svarede, Hvorfra kan et menneske tilfredsstille disse mennesker med brød her i

Mr 8:1 In those days the multitude being very great, and having nothing to eat, Jesus called his disciples unto him, and saith unto them,
Mr 8:2 I have compassion on the multitude, because they have now been with me three days, and have nothing to eat:
Mr 8:3 And if I send them away fasting to their own houses, they will faint by the way: for divers of them came from far.
Mr 8:4 And his disciples answered him, From whence can a man satisfy these men with bread here in the

vildmarken?

[Mar 8:5 DK-KJV] Og han spurgte dem, Hvor mange brød har I? og de sagde, 7.
[Mar 8:6 DK-KJV] Og han befalede folket om at sidde ned på jorden: og han tog de 7 brød, og gav taksigelsesbønner, og brød dem, og gav til hans disciple for at sætte dem foran dem; og de satte dem foran folket.
[Mar 8:7 DK-KJV] Og de havde nogle få små fisk: og han velsignede, og befalede at også sætte dem foran dem.
[Mar 8:8 DK-KJV] Sådant spiste de, og var mættet: og de opsamlede 7 kurve af den brudte mad der var efterladt.
[Mar 8:9 DK-KJV] Og de der havde spist var omkring 4.000: og han sendte dem væk.
[Mar 8:10 DK-KJV] Og straks gik han ombord på et skib med hans disciple, og kom til Dalmanuthas områder.
[Mar 8:11 DK-KJV] Og Farisæerne kom ud, og begyndte at stille ham spørgsmål, søgende et tegn fra ham fra himlen, og fristede ham.
[Mar 8:12 DK-KJV] Og han sukkede dybt i hans ånd, og siger, Hvorfor søger denne generation efter et tegn? sandelig siger jeg til jer, Der skal intet tegn bli' givet til denne generation.
[Mar 8:13 DK-KJV] Og han forlod dem, og gik ombord på skibet igen og rejste over til den anden side.
[Mar 8:14 DK-KJV] Nu havde disciplene glemt at spise brød, de havde heller ikke mere end et brød med dem på skibet

[Mar 8:15 DK-KJV] Og han pålagde dem, og siger, Pas på, vær varsom med Farisæernes surdej, og med Herodes' surdej.
[Mar 8:16 DK-KJV] Og de ræsonnerede blandt demselv, og siger, Det er fordi vi intet brød har.

[Mar 8:17 DK-KJV] Og da Jesus vidste det, siger han til dem, Hvorfor ræsonnerer I, fordi I intet brød har? opfatter I stadig ikke, og forstår heller ikke? har I stadig jeres hjerte forhærdet?
[Mar 8:18 DK-KJV] Ved at ha' øjne, ser I ikke? og ved at ha' ører, hører I ikke? og husker I ikke?
[Mar 8:19 DK-KJV] Da jeg brød de 5 brød blandt 5.000; hvor mange kurve fulde af fragmenter samlede i op? De siger til ham, 12.

[Mar 8:20 DK-KJV] Og så de 7 blandt de 4.000, hvor mange kurve fulde af fragmenter samlede I op? Og de sagde, 7.
[Mar 8:21 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvordan kan det da være at I ikke forstår?
[Mar 8:22 DK-KJV] Og han kommer til Bethsaida; og de bringer en blind mand til ham, og bønfaldte ham om at røre ham.
[Mar 8:23 DK-KJV] Og han tog den blinde mand ved hånden, og ledte ham ud af provinsbyen; og da han havde spyttet på hans øjne, og lagt hans hænder på ham, spurgte han ham om han så' noget.
[Mar 8:24 DK-KJV] Og han kiggede op, og sagde, Jeg ser mennesker som træer, vandrende.
[Mar 8:25 DK-KJV] Efter det lagde han igen hans hænder på hans øjne, og fik ham til at kigge op: og han var restaureret, og så' tydeligt ethvert menneske.
[Mar 8:26 DK-KJV] Og han sendte ham væk til hans hus, og siger, Gå hverken ind i provinsbyen, eller fortæl det ikke til nogen inde i provinsbyen.
[Mar 8:27 DK-KJV] Og Jesus gik ud, og hans disciple, ind i Cæsarea Philippis provinsbyer: og ved vejen spurgte han hans disciple, og siger til dem, Hvem siger mennesker at jeg er?
[Mar 8:28 DK-KJV] Og de svarede, Johannes Døberen: men nogle siger, Elias; og andre, En af profeterne.

wilderness?

Mr 8:5 And he asked them, How many loaves have ye? And they said, Seven.
Mr 8:6 And he commanded the people to sit down on the ground: and he took the seven loaves, and gave thanks, and brake, and gave to his disciples to set before them; and they did set them before the people.
Mr 8:7 And they had a few small fishes: and he blessed, and commanded to set them also before them.
Mr 8:8 So they did eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left seven baskets.
Mr 8:9 And they that had eaten were about four thousand: and he sent them away.
Mr 8:10 And straightway he entered into a ship with his disciples, and came into the parts of Dalmanutha.
Mr 8:11 And the Pharisees came forth, and began to question with him, seeking of him a sign from heaven, tempting him.
Mr 8:12 And he sighed deeply in his spirit, and saith, Why doth this generation seek after a sign? verily I say unto you, There shall no sign be given unto this generation.
Mr 8:13 And he left them, and entering into the ship again departed to the other side.
Mr 8:14 Now the disciples had forgotten to take bread, neither had they in the ship with them more than one loaf.
Mr 8:15 And he charged them, saying, Take heed, beware of the leaven of the Pharisees, and of the leaven of Herod.
Mr 8:16 And they reasoned among themselves, saying, It is because we have no bread.
Mr 8:17 And when Jesus knew it, he saith unto them, Why reason ye, because ye have no bread? perceive ye not yet, neither understand? have ye your heart yet hardened?
Mr 8:18 Having eyes, see ye not? and having ears, hear ye not? and do ye not remember?
Mr 8:19 When I brake the five loaves among five thousand, how many baskets full of fragments took ye up? They say unto him, Twelve.
Mr 8:20 And when the seven among four thousand, how many baskets full of fragments took ye up? And they said, Seven.
Mr 8:21 And he said unto them, How is it that ye do not understand?
Mr 8:22 And he cometh to Bethsaida; and they bring a blind man unto him, and besought him to touch him.
Mr 8:23 And he took the blind man by the hand, and led him out of the town; and when he had spit on his eyes, and put his hands upon him, he asked him if he saw ought.
Mr 8:24 And he looked up, and said, I see men as trees, walking.
Mr 8:25 After that he put his hands again upon his eyes, and made him look up: and he was restored, and saw every man clearly.

Mr 8:26 And he sent him away to his house, saying, Neither go into the town, nor tell it to any in the town.
Mr 8:27 And Jesus went out, and his disciples, into the towns of Caesarea Philippi: and by the way he asked his disciples, saying unto them, Whom do men say that I am?
Mr 8:28 And they answered, John the Baptist: but some say, Elias; and others, One of the prophets.

[Mar 8:29 DK-KJV] Og han siger til dem, Men hvem siger I at jeg er? Og Peter svarede og siger til ham, Du er den Kristus.
[Mar 8:30 DK-KJV] Og han pålagde dem at de skulle fortælle noget menneske om ham.
[Mar 8:31 DK-KJV] Og han begyndte at undervise dem, at Menneskesønnen måtte lide mange ting, og bli' forkastet af de ældste, og af de ledende præster, og skriftkloge, og bli' dræbt, og efter 3 dage oprejst igen.
[Mar 8:32 DK-KJV] Og han talte det ordsprog offentligt. Og Peter tog ham, og begyndte at irettesætte ham.
[Mar 8:33 DK-KJV] Men da han havde vendt sig rundt og kigget på hans disciple, irettesatte han Peter, og siger, Hold dig bag mig, Satan: for du sanser ikke de ting der er fra Gud, men de ting der er fra mennesker.
[Mar 8:34 DK-KJV] Og da han havde kaldt folket til sig med hans disciple også, sagde han til dem, Hvemsomhelst der vil komme efter mig, lad ham fornægte sigselv, og ta' hans kors op, og følg mig.
[Mar 8:35 DK-KJV] For hvemsomhelst der vil frelse hans liv skal miste det; men hvemsomhelst der skal miste hans liv for min skyld og evangeliets, den samme skal frelse det.
[Mar 8:36 DK-KJV] For hvad skal det gavne en mand, hvis han skal vinde hele denne verden, og miste hans egen sjæl?
[Mar 8:37 DK-KJV] Eller hvad skal en mand give i bytte for hans sjæl?
[Mar 8:38 DK-KJV] Hvemsomhelst der derfor skal være skamfuld over mig og over mine ord i denne utro og syndfulde generation; over ham skal Menneskesønnen også være skamfuld, når han kommer i hans Fars herlighed med de hellige engle.

Mr 8:29 And he saith unto them, But whom say ye that I am? And Peter answereth and saith unto him, Thou art the Christ.
Mr 8:30 And he charged them that they should tell no man of him.
Mr 8:31 And he began to teach them, that the Son of man must suffer many things, and be rejected of the elders, and of the chief priests, and scribes, and be killed, and after three days rise again.
Mr 8:32 And he spake that saying openly. And Peter took him, and began to rebuke him.
Mr 8:33 But when he had turned about and looked on his disciples, he rebuked Peter, saying, Get thee behind me, Satan: for thou savourest not the things that be of God, but the things that be of men.
Mr 8:34 And when he had called the people unto him with his disciples also, he said unto them, Whosoever will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me.
Mr 8:35 For whosoever will save his life shall lose it; but whosoever shall lose his life for my sake and the gospel's, the same shall save it.
Mr 8:36 For what shall it profit a man, if he shall gain the whole world, and lose his own soul?
Mr 8:37 Or what shall a man give in exchange for his soul?
Mr 8:38 Whosoever therefore shall be ashamed of me and of my words in this adulterous and sinful generation; of him also shall the Son of man be ashamed, when he cometh in the glory of his Father with the holy angels.

Markus Evangeliet Kapitel 9 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 9:1 DK-KJV] Og han sagde til dem, Sandelig siger jeg til jer, At der er nogle af dem der står her, som ikke skal smage af døden, før de har set Guds kongerige komme med kraft.

[Mar 9:2 DK-KJV] Og efter 6 dage tager Jesus med ham Peter, og Jacob, og Johannes, og leder dem op på et højt afsides bjerg for demselv: og han var transformeret foran dem.
[Mar 9:3 DK-KJV] Og hans tøj begyndte at skinne, overmådelig hvide som sne; sådant som ingen tekstilrenser på jorden kan blege dem.
[Mar 9:4 DK-KJV] Og der viste Elias med Moses sig for dem: og de talte med Jesus.
[Mar 9:5 DK-KJV] Og Peter svarede og sagde til Jesus, Mester, det er godt for os at være her: og lad os lave 3 tabernakler: et til dig, og et til Moses, og et til Elias.
[Mar 9:6 DK-KJV] For han vidste ikke hvad han skulle sige; for de var meget bange.
[Mar 9:7 DK-KJV] Og der var en sky der overskyggede dem: og en stemme kom ud fra skyen, som siger, Dette er min elskede Søn: hør ham.
[Mar 9:8 DK-KJV] Og pludseligt, da de havde kigget rundt omkring, så' de ikke mere nogen mænd, foruden kun Jesus hos dem selv.
[Mar 9:9 DK-KJV] Og da de kom ned af bjerget, pålagde han dem at de ikke skulle fortælle noget menneske hvilke ting de havde set, før Menneskesønnen var oprejst fra de døde.

Mr 9:1 And he said unto them, Verily I say unto you, That there be some of them that stand here, which shall not taste of death, till they have seen the kingdom of God come with power.
Mr 9:2 And after six days Jesus taketh with him Peter, and James, and John, and leadeth them up into an high mountain apart by themselves: and he was transfigured before them.

Mr 9:3 And his raiment became shining, exceeding white as snow; so as no fuller on earth can white them.
Mr 9:4 And there appeared unto them Elias with Moses: and they were talking with Jesus.
Mr 9:5 And Peter answered and said to Jesus, Master, it is good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias.
Mr 9:6 For he wist not what to say; for they were sore afraid.
Mr 9:7 And there was a cloud that overshadowed them: and a voice came out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear him.
Mr 9:8 And suddenly, when they had looked round about, they saw no man any more, save Jesus only with themselves.
Mr 9:9 And as they came down from the mountain, he charged them that they should tell no man what things they had seen, till the Son of man were risen from the dead.

[Mar 9:10 DK-KJV] Og de holdt dette ordsprog hos demselv, og drøftede blandt demselv hvad denne opståen fra de døde skulle betyde.
[Mar 9:11 DK-KJV] Og de spurgte ham, og siger, Hvorfor siger de skriftkloge at Elias må komme først?
[Mar 9:12 DK-KJV] Og han svarede og fortalte dem, og siger, Elias kommer sandelig først, og genopretter alle ting; og hvordan er det skrevet om Menneskesønnen, at han må lide mange ting, og bli' set som intet.
[Mar 9:13 DK-KJV] Men jeg siger til jer, At Elias er rigtignok kommet, og de har gjort ved ham hvadsomhelst de lystede, som der er skrevet om ham.
[Mar 9:14 DK-KJV] Og da han kom til hans disciple, så' han en stor folkemængde omkring dem, og de skriftkloge udspurgte dem.
[Mar 9:15 DK-KJV] Og straks hele folket, da de lagde mærke til ham, var meget forbløffede, og løb ham hyldende i møde.
[Mar 9:16 DK-KJV] Og han spurgte de skriftkloge, Hvad spørger I dem om?

[Mar 9:17 DK-KJV] Og én fra folkemængden svarede og sagde, Mester, jeg har til dig bragt min søn, som havde en stum ånd:
[Mar 9:18 DK-KJV] Og hvorsomhelst han tager ham hen, river han ham: og han savler skum, og skærer hans tænder, og visner væk: og jeg talte til dine disciple at de skulle kaste ham ud; og de kunne ikke.
[Mar 9:19 DK-KJV] Han svarer ham, og siger, Kæreste troløse generation, Hvor længe skal jeg være hos jer? hvor længe skal jeg holde jer ud? bring ham til mig.
[Mar 9:20 DK-KJV] Og de bragte ham til ham: og da han så' ham, straks rev ånden ham; og han faldt ned på jorden, og væltede skummende.
[Mar 9:21 DK-KJV] Og han spurgte hans far, Hvor længe er det siden dette kom over ham? Og han sagde, Siden han var barn.
[Mar 9:22 DK-KJV] Og ofte har den kastet ham ind i ilden, og ud i vandet, for at destruere ham: men hvis du kan gøre noget, ha' medlidenhed med os, og hjælp os.
[Mar 9:23 DK-KJV] Jesus sagde til ham, Hvis du kan tro, alle ting er mulig for ham der tror.

[Mar 9:24 DK-KJV] Og straks råbte faderen højt, og sagde med tårer, Herre, jeg tror; hjælp du min vantro.
[Mar 9:25 DK-KJV] Da Jesus så' at folket kom løbende sammen, irettesatte han den modbydelige ånd, og siger til ham, Du stumme og døve ånd, jeg pålægger dig, kom ud af ham, og gå ikke mere ind i ham.
[Mar 9:26 DK-KJV] Og ånden råbte, og rev ham meget, og kom ud af ham: og han var som en død; ligesåmeget så mange sagde, Han er død.
[Mar 9:27 DK-KJV] Men Jesus tog ham ved hånden, og løftede ham op, og han rejste sig.

[Mar 9:28 DK-KJV] Og da han var kommet ind i huset, spurgte hans disciple ham privat, Hvorfor kunne vi ikke kaste ham ud?
[Mar 9:29 DK-KJV] Og han sagde til dem, Denne slags kan komme frem af ingenting, men gennem bøn og faste.
[Mar 9:30 DK-KJV] Og de rejste derfra, og passerede gennem Galilæa; og han ville ikke at noget menneske skulle vide det.
[Mar 9:31 DK-KJV] For han underviste hans disciple, og sagde til dem, Menneskesønnen er forløst ind i menneskers hænder, og de skal dræbe ham; og efter at han er dræbt, skal han opstå den tredje dag.
[Mar 9:32 DK-KJV] Men de forstod ikke dette ordsprog, og var bange for at spørge ham.

Mr 9:10 And they kept that saying with themselves, questioning one with another what the rising from the dead should mean.
Mr 9:11 And they asked him, saying, Why say the scribes that Elias must first come?
Mr 9:12 And he answered and told them, Elias verily cometh first, and restoreth all things; and how it is written of the Son of man, that he must suffer many things, and be set at nought.
Mr 9:13 But I say unto you, That Elias is indeed come, and they have done unto him whatsoever they listed, as it is written of him.
Mr 9:14 And when he came to his disciples, he saw a great multitude about them, and the scribes questioning with them.
Mr 9:15 And straightway all the people, when they beheld him, were greatly amazed, and running to him saluted him.
Mr 9:16 And he asked the scribes, What question ye with them?
Mr 9:17 And one of the multitude answered and said, Master, I have brought unto thee my son, which hath a dumb spirit;
Mr 9:18 And wheresoever he taketh him, he teareth him: and he foameth, and gnasheth with his teeth, and pineth away: and I spake to thy disciples that they should cast him out; and they could not.
Mr 9:19 He answereth him, and saith, O faithless generation, how long shall I be with you? how long shall I suffer you? bring him unto me.
Mr 9:20 And they brought him unto him: and when he saw him, straightway the spirit tare him; and he fell on the ground, and wallowed foaming.
Mr 9:21 And he asked his father, How long is it ago since this came unto him? And he said, Of a child.
Mr 9:22 And ofttimes it hath cast him into the fire, and into the waters, to destroy him: but if thou canst do any thing, have compassion on us, and help us.
Mr 9:23 Jesus said unto him, If thou canst believe, all things are possible to him that believeth.
Mr 9:24 And straightway the father of the child cried out, and said with tears, Lord, I believe; help thou mine unbelief.
Mr 9:25 When Jesus saw that the people came running together, he rebuked the foul spirit, saying unto him, Thou dumb and deaf spirit, I charge thee, come out of him, and enter no more into him.
Mr 9:26 And the spirit cried, and rent him sore, and came out of him: and he was as one dead; insomuch that many said, He is dead.
Mr 9:27 But Jesus took him by the hand, and lifted him up; and he arose.
Mr 9:28 And when he was come into the house, his disciples asked him privately, Why could not we cast him out?
Mr 9:29 And he said unto them, This kind can come forth by nothing, but by prayer and fasting.
Mr 9:30 And they departed thence, and passed through Galilee; and he would not that any man should know it.
Mr 9:31 For he taught his disciples, and said unto them, The Son of man is delivered into the hands of men, and they shall kill him; and after that he is killed, he shall rise the third day.
Mr 9:32 But they understood not that saying, and were afraid to ask him.

[Mar 9:33 DK-KJV] Og han kom til Kapernaum: og ved at være i huset spurgte de ham, Hvad var det I på vejen diskuterede blandt jer selv?
[Mar 9:34 DK-KJV] Men de var stille: for på vejen havde de diskuteret blandt demselv, hvem der skulle være den største.
[Mar 9:35 DK-KJV] Og han sad ned, og kaldte på de 12, og siger til dem, Hvis der er en mand der ønsker at være først, den samme skal være sidst af alle, og tjener af alle.
[Mar 9:36 DK-KJV] Og han tog et barn, og satte ham i midten af dem: og da han havde taget ham i hans arme, sagde han til dem,
[Mar 9:37 DK-KJV] Hvemsomhelst der skal modtage én af sådanne børn i mit navn, modtager mig: og hvemsomhelst der skal modtage mig, modtager ikke mig, men ham der sendte mig.
[Mar 9:38 DK-KJV] Og Johannes svarede ham, og siger, Mester, vi så' én kaste djævle ud i dit navn, og han følger ikke os: og vi forbød ham, fordi han ikke følger os.
[Mar 9:39 DK-KJV] Men Jesus sagde, Forbyd ham ikke: for der er intet menneske som skal gøre et mirakel i mit navn, der bagefter taler ondt om mig.
[Mar 9:40 DK-KJV] For han der ikke er imod os er på vores side.
[Mar 9:41 DK-KJV] For hvemsomhelst der skal give jer en kop vand at drikke I mit navn, fordi I tilhører Kristus, sandelig siger jeg til jer, han skal ikke miste hans belønning.
[Mar 9:42 DK-KJV] Og hvemsomhelst der skal krænke en af disse små der tror på mig, er det bedre for ham at en møllesten var hængt omkring hans nakke, og han var kastet ud i havet.
[Mar 9:43 DK-KJV] Og hvis din hånd krænker dig, skær den af: det er bedre for dig at gå lemlæstet indtil livet, end at ha' 2 hænder for at gå ind i helvede, ind i ilden der aldrig skal bli' slukket:
[Mar 9:44 DK-KJV] Hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke er slukket.
[Mar 9:45 DK-KJV] Og hvis din fod krænker dig, skær den af: det er bedre for dig at gå halt indtil livet, end at ha' 2 fødder for at bli' kastet ind i helvede, ind i ilden der aldrig skal bli' slukket.
[Mar 9:46 DK-KJV] Hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke er slukket.
[Mar 9:47 DK-KJV] Og hvis dit øje krænker dig, skær det ud: det er bedre for dig at gå ind i Guds kongerige med et øje, end at ha' 2 øjne for at bli' kastet ind i helvedes ild:
[Mar 9:48 DK-KJV] Hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke er slukket
[Mar 9:49 DK-KJV] For enhver skal bli' saltet med ild, og alle ofre skal bli' saltet med salt.
[Mar 9:50 DK-KJV] Salt er godt: men hvis saltet har mistet hans salthed, hvormed vil I krydre det? Ha' salt i jerselv, og ha' fred med hinanden.

Mr 9:33 And he came to Capernaum: and being in the house he asked them, What was it that ye disputed among yourselves by the way?
Mr 9:34 But they held their peace: for by the way they had disputed among themselves, who should be the greatest.
Mr 9:35 And he sat down, and called the twelve, and saith unto them, If any man desire to be first, the same shall be last of all, and servant of all.
Mr 9:36 And he took a child, and set him in the midst of them: and when he had taken him in his arms, he said unto them,

Mr 9:37 Whosoever shall receive one of such children in my name, receiveth me: and whosoever shall receive me, receiveth not me, but him that sent me.
Mr 9:38 And John answered him, saying, Master, we saw one casting out devils in thy name, and he followeth not us: and we forbad him, because he followeth not us.
Mr 9:39 But Jesus said, Forbid him not: for there is no man which shall do a miracle in my name, that can lightly speak evil of me.

Mr 9:40 For he that is not against us is on our part.
Mr 9:41 For whosoever shall give you a cup of water to drink in my name, because ye belong to Christ, verily I say unto you, he shall not lose his reward.
Mr 9:42 And whosoever shall offend one of these little ones that believe in me, it is better for him that a millstone were hanged about his neck, and he were cast into the sea.

Mr 9:43 And if thy hand offend thee, cut it off: it is better for thee to enter into life maimed, than having two hands to go into hell, into the fire that never shall be quenched:
Mr 9:44 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.
Mr 9:45 And if thy foot offend thee, cut it off: it is better for thee to enter halt into life, than having two feet to be cast into hell, into the fire that never shall be quenched:
Mr 9:46 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.
Mr 9:47 And if thine eye offend thee, pluck it out: it is better for thee to enter into the kingdom of God with one eye, than having two eyes to be cast into hell fire:
Mr 9:48 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.
Mr 9:49 For every one shall be salted with fire, and every sacrifice shall be salted with salt.
Mr 9:50 Salt is good: but if the salt have lost his saltness, wherewith will ye season it? Have salt in yourselves, and have peace one with another.

Markus Evangeliet Kapitel 10 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 10:1 DK-KJV] Og han rejste sig derfra, og kommer til Judæas kyster på den anden side Jordanfloden: og folket flokkede sig om ham igen; og som han plejede, underviste han dem igen.
[Mar 10:2 DK-KJV] Og Farisæerne kom til ham, og spurgte ham, Er det lovligt for en mand at skille sig fra hans hustru? ved at friste ham.
[Mar 10:3 DK-KJV] Og han svarede og sagde til dem, Hvad

Mr 10:1 And he arose from thence, and cometh into the coasts of Judaea by the farther side of Jordan: and the people resort unto him again; and, as he was wont, he taught them again.

Mr 10:2 And the Pharisees came to him, and asked him, Is it lawful for a man to put away his wife? tempting him.
Mr 10:3 And he answered and said unto them, What did

befalede Moses jer?
[Mar 10:4 DK-KJV] Og de sagde, Moses tillod at skrive et skilsmissebrev, og at skille sig fra hende.
[Mar 10:5 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til dem, På grund af jeres hjertes hårdhed skrev han denne forskrift til jer.
[Mar 10:6 DK-KJV] Men fra skabelsens begyndelse lavede Gud dem hankøn og hunkøn.
[Mar 10:7 DK-KJV] Af denne grund skal en mand forlade hans far og hans mor, og klynge sig til hans hustru;
[Mar 10:8 DK-KJV] Og de 2 skal være et kød: så er de ikke længer 2, men et kød.
[Mar 10:9 DK-KJV] Derfor hvad Gud har sammenføjet, lad intet menneske adskille det.
[Mar 10:10 DK-KJV] Og i huset spurgte hans disciple ham igen om denne samme sag.
[Mar 10:11 DK-KJV] Og han siger til dem, Hvemsomhelst der skal skille sig fra hans hustru, og gifte sig med en anden, begår utroskab imod hende.
[Mar 10:12 DK-KJV] Og hvis en kvinde skal skille sig fra hendes ægtemand, og bli' gift med en anden, begår hun utroskab.
[Mar 10:13 DK-KJV] Og de bragte unge børn til ham, så han skulle røre dem: og hans disciple irettesatte de der bragte dem.
[Mar 10:14 DK-KJV] Men da Jesus så' det, var han meget utilfreds, og sagde til dem, Tillad de små børn at komme til mig, og forbyd dem ikke: for af sådanne er Guds kongerige.
[Mar 10:15 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Hvemsomhelst der ikke skal modtage Guds kongerige som et lille barn, han skal ikke komme derind.
[Mar 10:16 DK-KJV] Og han tog dem op i hans arme, lagde hans hænder på dem, og velsignede dem.
[Mar 10:17 DK-KJV] Og da han var gået videre ud på vejen, kom der én løbende, og knælede ned for ham, og spurgte ham, Gode Mester, hvad skal jeg gøre så jeg må arve evigt liv?
[Mar 10:18 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Hvorfor kalder du mig god? der er ingen god foruden 1, det er, Gud.
[Mar 10:19 DK-KJV] Du kender befalingerne, Begå ikke utroskab, Dræb ikke, Stjæl ikke, Fremfør ikke falsk vidnesbyrd, Bedrag ikke, Ær din far og mor.
[Mar 10:20 DK-KJV] Og han svarede og sagde til ham, Mester, alt dette har jeg overholdt fra min ungdom.
[Mar 10:21 DK-KJV] Da elskede Jesus ham ved at lægge mærke til ham, og sagde til ham, Én ting mangler du: gå din vej, sælg hvadsomhelst du har, og giv til de fattige, og du skal ha' skatte i himlen: og kom, ta' korset op, og følg mig.
[Mar 10:22 DK-KJV] Og han var trist over det ordsprog, og gik afsted bedrøvet: for han havde store besiddelser.
[Mar 10:23 DK-KJV] Og Jesus kigger rundt omkring, og siger til hans disciple, Hvor skal det være svært for dem der har rigdomme at komme ind i Guds kongerige!
[Mar 10:24 DK-KJV] Og hans disciple var forbløffede over hans ord. Men Jesus svarer igen, og siger til dem, Børn, hvor er det svært for dem der stoler på rigdomme at komme ind i Guds kongerige!
[Mar 10:25 DK-KJV] Det er nemmere for en kamel at gå gennem øjet på en nål, end for en rig mand at komme ind i Guds kongerige.
[Mar 10:26 DK-KJV] Og de var forbløffede ud over mål, og siger blandt demselv, Hvem kan bli' frelst?
[Mar 10:27 DK-KJV] Og Jesus kiggede på dem og siger, Hos mennesker er det umuligt, men ikke hos Gud: for hos

Moses command you?
Mr 10:4 And they said, Moses suffered to write a bill of divorcement, and to put her away.

Mr 10:5 And Jesus answered and said unto them, For the hardness of your heart he wrote you this precept.
Mr 10:6 But from the beginning of the creation God made them male and female.
Mr 10:7 For this cause shall a man leave his father and mother, and cleave to his wife;
Mr 10:8 And they twain shall be one flesh: so then they are no more twain, but one flesh.
Mr 10:9 What therefore God hath joined together, let not man put asunder.
Mr 10:10 And in the house his disciples asked him again of the same matter.

Mr 10:11 And he saith unto them, Whosoever shall put away his wife, and marry another, committeth adultery against her.

Mr 10:12 And if a woman shall put away her husband, and be married to another, she committeth adultery.
Mr 10:13 And they brought young children to him, that he should touch them: and his disciples rebuked those that brought them.
Mr 10:14 But when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God.

Mr 10:15 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein.
Mr 10:16 And he took them up in his arms, put his hands upon them, and blessed them.

Mr 10:17 And when he was gone forth into the way, there came one running, and kneeled to him, and asked him, Good Master, what shall I do that I may inherit eternal life?
Mr 10:18 And Jesus said unto him, Why callest thou me good? there is none good but one, that is, God.
Mr 10:19 Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Defraud not, Honour thy father and mother.
Mr 10:20 And he answered and said unto him, Master, all these have I observed from my youth.
Mr 10:21 Then Jesus beholding him loved him, and said unto him, One thing thou lackest: go thy way, sell whatsoever thou hast, and give to the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, take up the cross, and follow me.
Mr 10:22 And he was sad at that saying, and went away grieved: for he had great possessions.
Mr 10:23 And Jesus looked round about, and saith unto his disciples, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God!
Mr 10:24 And the disciples were astonished at his words. But Jesus answereth again, and saith unto them, Children, how hard is it for them that trust in riches to enter into the kingdom of God!

Mr 10:25 It is easier for a camel to go through the eye of a needle, than for a rich man to enter into the kingdom of God.
Mr 10:26 And they were astonished out of measure, saying among themselves, Who then can be saved?
Mr 10:27 And Jesus looking upon them saith, With men it is impossible, but not with God: for with God all things are

Gud er alle ting mulig.

[Mar 10:28 DK-KJV] Så begyndte Peter og sige til ham, Se, vi har forladt alt, og har fulgt dig.
[Mar 10:29 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde, Sandelig siger jeg til jer, Der er intet menneske der har forladt hus, eller brødre, eller søstre, eller far, eller mor, eller hustru, eller børn, eller lande, for min skyld, og evangeliets,
[Mar 10:30 DK-KJV] Foruden at han skal modtage et hundredfold nu i denne tid, huse, og brødre, og søstre, og mødre, og børn, og lande, med forfølgelser; og i den verden der kommer evigt liv.
[Mar 10:31 DK-KJV] Men mange der er først skal bli' sidst; og de sidste først.
[Mar 10:32 DK-KJV] Og de var på vejen gående op til Jerusalem; og Jesus gik foran dem: og de var forbløffet; og som de fulgte, var de bange, Og han tog igen de 12, og begyndte at fortælle dem hvilke ting der skulle ske med ham,
[Mar 10:33 DK-KJV] Og siger, Læg mærke til, vi går op til Jerusalem; og Menneskesønnen skal bli' forløst til de ledende præster, og til de skriftkloge; og de skal fordømme ham til døden, og skal forløse ham til Hedningerne:
[Mar 10:34 DK-KJV] Og de skal håne ham, og piske ham, og skal spytte på ham, og skal dræbe ham: og den tredje dag skal han opstå igen.
[Mar 10:35 DK-KJV] Og Jacob og Johannes, Zebedæus' sønner, kom til ham, og siger, Mester, vi ville at du skulle gøre for os hvadsomhelst vi skal ønske.
[Mar 10:36 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvad ville I at jeg skulle gøre for jer?
[Mar 10:37 DK-KJV] De sagde til ham, Tillad os at vi må sidde, én på din højre hånd, og den anden på din venstre hånd, i din herlighed.
[Mar 10:38 DK-KJV] Men Jesus sagde til dem, I ved ikke hvad I spørger om: kan I drikke den kop som jeg drikker af? og bli' døbt med den dåb som jeg er døbt med?
[Mar 10:39 DK-KJV] Og de sagde til ham, Vi kan. Og Jesus sagde til dem, I skal ganske vist drikke af den kop som jeg drikker af; og med den dåb som jeg er døbt dertil skal I bli' døbt:
[Mar 10:40 DK-KJV] Men at sidde på min højre hånd og på min venstre hånd er ikke min at give; men det skal bli' givet til dem for hvem det er forberedt.
[Mar 10:41 DK-KJV] Og da de 10 hørte det, begyndte de at bli' meget utilfreds med Jacob og Johannes.
[Mar 10:42 DK-KJV] Men Jesus kaldte dem til ham, og siger til dem, I ved at de som er beregnet til at regere over Hedningerne udøver herskab over dem; og deres store nogen udøver autoritet over dem.
[Mar 10:43 DK-KJV] Men sådant skal det ikke være blandt jer: men hvemsomhelst der vil være stor blandt jer, skal være jeres betjener:
[Mar 10:44 DK-KJV] Og hvemsomhelst af jer der vil være den største, skal være tjener af alle.
[Mar 10:45 DK-KJV] Ja for Menneskesønnen kom ikke for at bli' betjent for, men for at betjene, og for at gi' sit liv som en løsesum for mange.
[Mar 10:46 DK-KJV] Og de kom til Jeriko: og som han gik ud af Jeriko med hans disciple og et stort antal af mennesker, blinde Bartimæus, sønnen af Timæus, sad ved siden af hovedvejen og tiggede.
[Mar 10:47 DK-KJV] Og da han hørte at det var Jesus fra

possible.

Mr 10:28 Then Peter began to say unto him, Lo, we have left all, and have followed thee.
Mr 10:29 And Jesus answered and said, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands, for my sake, and the gospel's,
Mr 10:30 But he shall receive an hundredfold now in this time, houses, and brethren, and sisters, and mothers, and children, and lands, with persecutions; and in the world to come eternal life.

Mr 10:31 But many that are first shall be last; and the last first.

Mr 10:32 And they were in the way going up to Jerusalem; and Jesus went before them: and they were amazed; and as they followed, they were afraid. And he took again the twelve, and began to tell them what things should happen unto him,
Mr 10:33 Saying, Behold, we go up to Jerusalem; and the Son of man shall be delivered unto the chief priests, and unto the scribes; and they shall condemn him to death, and shall deliver him to the Gentiles:
Mr 10:34 And they shall mock him, and shall scourge him, and shall spit upon him, and shall kill him: and the third day he shall rise again.
Mr 10:35 And James and John, the sons of Zebedee, come unto him, saying, Master, we would that thou shouldest do for us whatsoever we shall desire.
Mr 10:36 And he said unto them, What would ye that I should do for you?
Mr 10:37 They said unto him, Grant unto us that we may sit, one on thy right hand, and the other on thy left hand, in thy glory.
Mr 10:38 But Jesus said unto them, Ye know not what ye ask: can ye drink of the cup that I drink of? and be baptized with the baptism that I am baptized with?

Mr 10:39 And they said unto him, We can. And Jesus said unto them, Ye shall indeed drink of the cup that I drink of; and with the baptism that I am baptized withal shall ye be baptized:
Mr 10:40 But to sit on my right hand and on my left hand is not mine to give; but it shall be given to them for whom it is prepared.
Mr 10:41 And when the ten heard it, they began to be much displeased with James and John.
Mr 10:42 But Jesus called them to him, and saith unto them, Ye know that they which are accounted to rule over the Gentiles exercise lordship over them; and their great ones exercise authority upon them.

Mr 10:43 But so shall it not be among you: but whosoever will be great among you, shall be your minister:
Mr 10:44 And whosoever of you will be the chiefest, shall be servant of all.

Mr 10:45 For even the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.
Mr 10:46 And they came to Jericho: and as he went out of Jericho with his disciples and a great number of people, blind Bartimaeus, the son of Timaeus, sat by the highway side begging.
Mr 10:47 And when he heard that it was Jesus of Nazareth, he

Nazaret, begyndte han at råde højt, og sige, Jesus, du Davids Søn, ha' barmhjertighed med mig.
[Mar 10:48 DK-KJV] Og mange pålagde af ham at han skulle være stille: men han råbte bare endnu mere, Du Davids Søn, ha' barmhjertighed med mig.
[Mar 10:49 DK-KJV] Og Jesus stod stille, og befalede at de kaldte på ham. Og de kaldte på den blinde mand, og siger til ham, Vær ved godt mod, rejs dig; han kalder på dig.
[Mar 10:50 DK-KJV] Og han, efter at ha' kastet hans beklædning væk, rejste sig, og kom til Jesus.
[Mar 10:51 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til ham, Hvad vil du at jeg skulle gøre for dig? Den blinde mand sagde til ham, Herre, at jeg måtte modtage mit syn.
[Mar 10:52 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Gå din vej; din tro har gjort dig hel. Og øjeblikkeligt modtog han hans syn, og fulgte Jesus på vejen.

began to cry out, and say, Jesus, thou Son of David, have mercy on me.
Mr 10:48 And many charged him that he should hold his peace: but he cried the more a great deal, Thou Son of David, have mercy on me.
Mr 10:49 And Jesus stood still, and commanded him to be called. And they call the blind man, saying unto him, Be of good comfort, rise; he calleth thee.
Mr 10:50 And he, casting away his garment, rose, and came to Jesus.
Mr 10:51 And Jesus answered and said unto him, What wilt thou that I should do unto thee? The blind man said unto him, Lord, that I might receive my sight.
Mr 10:52 And Jesus said unto him, Go thy way; thy faith hath made thee whole. And immediately he received his sight, and followed Jesus in the way.

Markus Evangeliet Kapitel 11 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 11:1 DK-KJV] Og da de kom tæt på Jerusalem, til Bethfage og Bethania, ved Olivenbjerget, udsendte han 2 af hans disciple,
[Mar 11:2 DK-KJV] Og siger til dem, Gå jeres vej ind i landsbyen over for jer: og så snart som I er kommet ind i den, skal I finde et bundet æselføl, hvorpå intet menneske før har siddet; løs ham, og bring ham.
[Mar 11:3 DK-KJV] Og hvis der er en mand der siger til jer, Hvorfor gør I dette? sig I at Herren har brug for ham; og han vil straks sende ham herhen.
[Mar 11:4 DK-KJV] Og de gik deres vej, og fandt æselføllet bundet ved døren udenfor et sted hvor 2 veje mødtes; og de løsnede ham.
[Mar 11:5 DK-KJV] Og nogle af dem der stod der sagde til dem, Hvorfor løsner I æselføllet?
[Mar 11:6 DK-KJV] Og de sagde til dem ligesom Jesus havde befalet: og de lod dem gå.
[Mar 11:7 DK-KJV] Og de bragte æselføllet til Jesus, og kastede deres beklædningsgenstande over ham; og han sad på ham.
[Mar 11:8 DK-KJV] Og mange spredte deres beklædningsgenstande på vejen: og andre skar grene af træerne, og strøede dem på vejen.
[Mar 11:9 DK-KJV] Og de der gik foran, og de der fulgte efter, råbte, og siger, Hosanna; Velsignet er han der kommer i Herrens navn:
[Mar 11:10 DK-KJV] Velsignet være kongeriget til vor forfar David, der kommer i Herrens navn: Hosanna i det højeste.
[Mar 11:11 DK-KJV] Og Jesus kom ind i Jerusalem, og ind i templet: og da han havde kigget rundt omkring på alle tingene, og det nu var blevet aften, gik han ud til Bethania med de 12.
[Mar 11:12 DK-KJV] Og næste morgen, da de var kommet fra Bethania, var han sulten:
[Mar 11:13 DK-KJV] Og ved at på afstand at ha' set et figentræ som har blade, kom han, hvis han muligvis måtte finde nogen ting derpå: og da han kom til det, fandt han ingenting foruden blade; for tiden for figner var ikke endnu.
[Mar 11:14 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til det, Intet menneske skal herefter spise frugt af dig for altid. Og hans disciple hørte det.
[Mar 11:15 DK-KJV] Og de kom til Jerusalem: og Jesus gik ind i templet, og begyndte at smide dem ud der solgte og købte i templet, og væltede penge vekslernes borde, og

Mr 11:1 And when they came nigh to Jerusalem, unto Bethphage and Bethany, at the mount of Olives, he sendeth forth two of his disciples,
Mr 11:2 And saith unto them, Go your way into the village over against you: and as soon as ye be entered into it, ye shall find a colt tied, whereon never man sat; loose him, and bring him.
Mr 11:3 And if any man say unto you, Why do ye this? say ye that the Lord hath need of him; and straightway he will send him hither.
Mr 11:4 And they went their way, and found the colt tied by the door without in a place where two ways met; and they loose him.
Mr 11:5 And certain of them that stood there said unto them, What do ye, loosing the colt?
Mr 11:6 And they said unto them even as Jesus had commanded: and they let them go.

Mr 11:7 And they brought the colt to Jesus, and cast their garments on him; and he sat upon him.
Mr 11:8 And many spread their garments in the way: and others cut down branches off the trees, and strawed them in the way.
Mr 11:9 And they that went before, and they that followed, cried, saying, Hosanna; Blessed is he that cometh in the name of the Lord:
Mr 11:10 Blessed be the kingdom of our father David, that cometh in the name of the Lord: Hosanna in the highest.
Mr 11:11 And Jesus entered into Jerusalem, and into the temple: and when he had looked round about upon all things, and now the eventide was come, he went out unto Bethany with the twelve.
Mr 11:12 And on the morrow, when they were come from Bethany, he was hungry:
Mr 11:13 And seeing a fig tree afar off having leaves, he came, if haply he might find any thing thereon: and when he came to it, he found nothing but leaves; for the time of figs was not yet.

Mr 11:14 And Jesus answered and said unto it, No man eat fruit of thee hereafter for ever. And his disciples heard it.
Mr 11:15 And they come to Jerusalem: and Jesus went into the temple, and began to cast out them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the

sæderne fra dem der solgte duer;

moneychangers, and the seats of them that sold doves;

[Mar 11:16 DK-KJV] Og ville ikke tillade at noget menneske skulle bære nogle kar gennem templet.
[Mar 11:17 DK-KJV] Og han underviste, og siger til dem, Er det ikke skrevet, Mit hus skal kaldes bønnens hus af alle nationer? men I har lavet det til en hule for tyve.
[Mar 11:18 DK-KJV] Og de skriftkloge og ledende præster hørte det, og søgte hvordan de måtte destruere ham: for de frygtede ham, fordi hele folket var forbløffede over hans doktrin.
[Mar 11:19 DK-KJV] Og da det var blevet aften, gik han ud af byen.
[Mar 11:20 DK-KJV] Og om morgenen, da de passerede fordi, så' de at figentræet var udtørret fra rødderne.
[Mar 11:21 DK-KJV] Og Peter huskede på det og siger til ham, Mester, læg mærke til, figentræet som du forbandede er visnet væk.
[Mar 11:22 DK-KJV] Og Jesus svare og siger til dem, Ha' tro på Gud.
[Mar 11:23 DK-KJV] For sandelig siger jeg til jer, At hvemsomhelst der skal sige til dette bjerg, Vær du fjernet, og vær du kastet ud i havet; og ikke skal tvivle i hans hjerte, men skal tro at de ting som han siger skal komme til at ske; han skal ha' hvadsomhelst han siger.
[Mar 11:24 DK-KJV] Derfor siger jeg til jer, Hvilkensomhelst ting I ønsker, når I ber, tro at I modtager dem, og I skal ha' dem.
[Mar 11:25 DK-KJV] Og når I står og beder, tilgiv, hvis I har noget imod nogen: så jeres Far som er i himlen også må tilgive jer jeres overtrædelser.
[Mar 11:26 DK-KJV] Men hvis I ikke tilgiver, så vil jeres Far som er i himlen heller ikke tilgive jeres overtrædelser.
[Mar 11:27 DK-KJV] Og de kom tilbage til Jerusalem: og da han var på vej ind i templet, kom de ledende præster til ham der, og de skriftkloge, og de ældste,
[Mar 11:28 DK-KJV] Og siger til ham, Ved hvilken autoritet gør du disse ting? og hvem gav dig denne autoritet til at gøre disse ting?
[Mar 11:29 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til dem, Jeg vil også stille jer et spørgsmål, og svar mig, og jeg vil fortælle jer ved hvilken autoritet jeg gør disse ting.
[Mar 11:30 DK-KJV] Johannes' dåb, var den fra himlen, eller fra mennesker? svar mig.
[Mar 11:31 DK-KJV] Og de ræsonnerede med demselv, og siger, Hvis vi skal sige, Fra himlen; vil han sige, Hvorfor troede I han så ikke?
[Mar 11:32 DK-KJV] Men hvis vi skal sige, Fra mennesker; de frygtede folket: for alle mennesker anså Johannes, for at han i virkeligheden var en profet.
[Mar 11:33 DK-KJV] Og de svare og siger til Jesus, Vi kan ikke svare. Og Jesus svarer og siger til dem, Så vil jeg heller ikke fortælle jer ved hvilken autoritet jeg gør disse ting.

Mr 11:16 And would not suffer that any man should carry any vessel through the temple.
Mr 11:17 And he taught, saying unto them, Is it not written, My house shall be called of all nations the house of prayer? but ye have made it a den of thieves.

Mr 11:18 And the scribes and chief priests heard it, and sought how they might destroy him: for they feared him, because all the people was astonished at his doctrine.

Mr 11:19 And when even was come, he went out of the city.
Mr 11:20 And in the morning, as they passed by, they saw the fig tree dried up from the roots.
Mr 11:21 And Peter calling to remembrance saith unto him, Master, behold, the fig tree which thou cursedst is withered away.
Mr 11:22 And Jesus answering saith unto them, Have faith in God.
Mr 11:23 For verily I say unto you, That whosoever shall say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the sea; and shall not doubt in his heart, but shall believe that those things which he saith shall come to pass; he shall have whatsoever he saith.
Mr 11:24 Therefore I say unto you, What things soever ye desire, when ye pray, believe that ye receive them, and ye shall have them.
Mr 11:25 And when ye stand praying, forgive, if ye have ought against any: that your Father also which is in heaven may forgive you your trespasses.
Mr 11:26 But if ye do not forgive, neither will your Father which is in heaven forgive your trespasses.
Mr 11:27 And they come again to Jerusalem: and as he was walking in the temple, there come to him the chief priests, and the scribes, and the elders,
Mr 11:28 And say unto him, By what authority doest thou these things? and who gave thee this authority to do these things?
Mr 11:29 And Jesus answered and said unto them, I will also ask of you one question, and answer me, and I will tell you by what authority I do these things.
Mr 11:30 The baptism of John, was it from heaven, or of men? answer me.
Mr 11:31 And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then did ye not believe him?

Mr 11:32 But if we shall say, Of men; they feared the people: for all men counted John, that he was a prophet indeed.
Mr 11:33 And they answered and said unto Jesus, We cannot tell. And Jesus answering saith unto them, Neither do I tell you by what authority I do these things.

Markus Evangeliet Kapitel 12 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 12:1 DK-KJV] Og han begyndte at tale til dem via lignelser. En bestemt mand plantede en vingård, og satte et hegn om den, og gravede et sted for vinpressen, og byggede et tårn, og lånte den ud til vingårdsmænd, og gik til et land langt væk.
[Mar 12:2 DK-KJV] Og ved sæsonen sendte han en tjener til vingårdsmændene, så han måtte modtage vingårdens frugt af

Mr 12:1 And he began to speak unto them by parables. A certain man planted a vineyard, and set an hedge about it, and digged a place for the winefat, and built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country.
Mr 12:2 And at the season he sent to the husbandmen a servant, that he might receive from the husbandmen of the

vingårdsmændene.
[Mar 12:3 DK-KJV] Og de fangede ham, og slog ham, og sendte ham tom væk.
[Mar 12:4 DK-KJV] Og igen sendte han en anden tjener til dem; og mod ham kastede de sten, og sårede ham i hovedet, og sendte ham væk skamfuldt behandlet.
[Mar 12:5 DK-KJV] Og igen sendte han en anden; og ham dræbte de, og mange andre; ved at prygle nogle, og ved at dræbe andre.
[Mar 12:6 DK-KJV] Ved da derfor stadig at ha' én søn, hans højt elskede, sendte han også ham som den sidste til dem, og siger, De vil ære min søn.
[Mar 12:7 DK-KJV] Men disse vingårdsmænd sagde blandt demselv, Dette er arvingen; kom, lad os dræbe ham, og arven skal være vores.
[Mar 12:8 DK-KJV] Og de tog ham, og dræbte ham, og kastede ham ud af vingården.
[Mar 12:9 DK-KJV] Hvad skal herren for vingården gøre på grund af det? han vil komme og destruere de vingårdsmænd, og vil gi' vingården til andre.

[Mar 12:10 DK-KJV] Og har I ikke læst denne skrift; Den sten som bygningsfolkene forkastede er blevet hjørnets hoved:
[Mar 12:11 DK-KJV] Dette var Herrens værk, og det er vidunderligt i vore øjne?
[Mar 12:12 DK-KJV] Og de søgte at gribe fat i ham, men frygtede folket: for de vidste at han havde talt denne lignelse imod dem: og de forlod ham, og gik deres vej.
[Mar 12:13 DK-KJV] Og de sendte nogle af Farisæerne og af Herodianerne til ham, for at fange ham i hans ord.
[Mar 12:14 DK-KJV] Og da de var ankommet, siger de til ham, Mester, vi ved at du er sand, og ikke viser hensyn til noget menneske: for du værdsætter ikke menneskers person, men underviser Guds vej i sandhed: Er det lovligt at give skat til Cæsar, eller ikke?
[Mar 12:15 DK-KJV] Skal vi gi', eller skal vi ikke gi'? Men han, velvidende deres hykleri, sagde til dem, Hvorfor frister I mig? bring mig 1 sølvmønt, så jeg må se den.
[Mar 12:16 DK-KJV] Og de bragte den. Og han siger til dem, Hvis er denne figur og inskription? Og de sagde til ham, Cæsars.
[Mar 12:17 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde til ham, Giv til Cæsar de ting der er Cæsars, og til Gud de ting der er Guds. Og de var forbløffede over ham.
[Mar 12:18 DK-KJV] Så kom Saddukæerne til ham, som siger at der ingen opstandelse er; og de spurgte ham, og siger,
[Mar 12:19 DK-KJV] Mester, Moses skrev til os, Hvis en mands bror dør, og efterlader hans hustru bagved ham, og ikke efterlader nogen børn, så skulle hans bror ta' hans hustru, og oprejse sæd til hans bror.
[Mar 12:20 DK-KJV] Nu var der 7 brødre: og den første tog en hustru, og døde og efterlod ingen sæd.
[Mar 12:21 DK-KJV] Og den anden tog hende, og døde, heller ikke han efterlod nogen sæd: og den tredje ligeledes.
[Mar 12:22 DK-KJV] Og den 7'ne havde hende, og efterlod ingen sæd: til sidst af alle døde kvinden også.
[Mar 12:23 DK-KJV] Derfor i opstandelsen, når de skal opstå, hvis hustru skal hun være af dem? for de 7 havde hende som hustru.
[Mar 12:24 DK-KJV] Og Jesus svarende sagde til dem, Fejler I derfor ikke, fordi I ikke kender skrifterne, og heller ikke Guds kraft?
[Mar 12:25 DK-KJV] For når de skal opstå fra de døde, gifter de sig ikke, eller er givet i ægteskab; men er som englene som er i

fruit of the vineyard.
Mr 12:3 And they caught him, and beat him, and sent him away empty.
Mr 12:4 And again he sent unto them another servant; and at him they cast stones, and wounded him in the head, and sent him away shamefully handled.

Mr 12:5 And again he sent another; and him they killed, and many others; beating some, and killing some.
Mr 12:6 Having yet therefore one son, his wellbeloved, he sent him also last unto them, saying, They will reverence my son.
Mr 12:7 But those husbandmen said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance shall be ours.
Mr 12:8 And they took him, and killed him, and cast him out of the vineyard.
Mr 12:9 What shall therefore the lord of the vineyard do? he will come and destroy the husbandmen, and will give the vineyard unto others.
Mr 12:10 And have ye not read this scripture; The stone which the builders rejected is become the head of the corner:
Mr 12:11 This was the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes?
Mr 12:12 And they sought to lay hold on him, but feared the people: for they knew that he had spoken the parable against them: and they left him, and went their way.
Mr 12:13 And they send unto him certain of the Pharisees and of the Herodians, to catch him in his words.
Mr 12:14 And when they were come, they say unto him, Master, we know that thou art true, and carest for no man: for thou regardest not the person of men, but teachest the way of God in truth: Is it lawful to give tribute to Caesar, or not?
Mr 12:15 Shall we give, or shall we not give? But he, knowing their hypocrisy, said unto them, Why tempt ye me? bring me a penny, that I may see it.
Mr 12:16 And they brought it. And he saith unto them, Whose is this image and superscription? And they said unto him, Caesar's.
Mr 12:17 And Jesus answering said unto them, Render to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's. And they marvelled at him.
Mr 12:18 Then come unto him the Sadducees, which say there is no resurrection; and they asked him, saying,
Mr 12:19 Master, Moses wrote unto us, If a man's brother die, and leave his wife behind him, and leave no children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.
Mr 12:20 Now there were seven brethren: and the first took a wife, and dying left no seed.
Mr 12:21 And the second took her, and died, neither left he any seed: and the third likewise.
Mr 12:22 And the seven had her, and left no seed: last of all the woman died also.
Mr 12:23 In the resurrection therefore, when they shall rise, whose wife shall she be of them? for the seven had her to wife.
Mr 12:24 And Jesus answering said unto them, Do ye not therefore err, because ye know not the scriptures, neither the power of God?
Mr 12:25 For when they shall rise from the dead, they neither marry, nor are given in marriage; but are as the

himlen.

[Mar 12:26 DK-KJV] Og vedrørende de døde, at de opstår: har I ikke læst i Mosebogen, hvordan Gud talte til ham i busken, og siger, Jeg er Abrahams Gud, og Isaks Gud, og Jacobs Gud?
[Mar 12:27 DK-KJV] Han er ikke de dødes Gud, men de levendes Gud: derfor fejler I rigtigt meget.
[Mar 12:28 DK-KJV] Og en af de skriftkloge kom, og efter at ha' hørt dem ræsonnerende sammen, og ved at bemærke at han havde svaret dem vel, spurgte ham, Hvilken er den første befaling af alle?

[Mar 12:29 DK-KJV] Og Jesus svarede ham, Den første befaling af alle er, Hør, Kæreste Israel; Herren vor Gud er 1 Herre:
[Mar 12:30 DK-KJV] Og du skal elske Herren din Gud med hele dit hjerte, og med hele din sjæl, og med hele dit sind, og med al din styrke: dette er den første befaling.
[Mar 12:31 DK-KJV] Og den anden er den li', nemlig dette, Du skal elske din næste som digselv. Der er ingen anden befaling større end disse.
[Mar 12:32 DK-KJV] Og den skriftkloge sagde til ham, Godt, Mester, du har sagt sandheden: for der er 1 Gud; og der er ingen anden foruden han:
[Mar 12:33 DK-KJV] Og at elske ham med hele hjertet, og med hele forståelsen, og med hele sjælen, og med hele styrken, og at elske sin næste som sigselv, er mere end alle hele brændoffergaver og ofre.

[Mar 12:34 DK-KJV] Og da Jesus så' at han svarede diskret, sagde han til ham, Du er ikke langt fra Guds kongerige. Og intet menneske vovede at stille ham flere spørgsmål efter det.
[Mar 12:35 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde, mens han underviste i templet, Hvorfor siger de skriftkloge at Kristus er sønnen efter David?
[Mar 12:36 DK-KJV] For David hamselv sagde via den Hellige Ånd, HERREN sagde til min Herre, Sid du på min højre hånd, indtil jeg laver din fjender til din fodskammel.
[Mar 12:37 DK-KJV] Derfor kalder David hamselv ham for Herre; og hvorledes er han da hans søn? Og de almindelige folk hørte ham glædeligt.
[Mar 12:38 DK-KJV] Og han sagde til dem i hans doktrin, Vær varsom med de skriftkloge, som elsker at gå i lange klædninger, og elsker hyldninger på markedspladserne,
[Mar 12:39 DK-KJV] Og de bedste pladser i synagogerne, og de ypperste værelser ved fester:

[Mar 12:40 DK-KJV] Som opæder enkers huse, og laver lange bønner for en gave: disse skal modtage en større forbandelse.
[Mar 12:41 DK-KJV] Og Jesus sad overfor skattekammeret, og lagde mærke til hvordan folket kaste penge ind i skattekammeret: og mange der var rige kastede meget ind.
[Mar 12:42 DK-KJV] Og der kom en bestemt fattig enke, og hun smed 2 mønter ind, som bare er en øre værd.
[Mar 12:43 DK-KJV] Og han kaldte hans disciple til ham, og siger til dem, Sandelig siger jeg til jer, At denne fattige enke har kastet mere ind, end alle de som har kastet ind i skattekammeret:
[Mar 12:44 DK-KJV] For alle de kastede ind af deres overflod; men hun ud af hendes nød kastede alt ind hun havde, ja hele hende levebrød.

angels which are in heaven.

Mr 12:26 And as touching the dead, that they rise: have ye not read in the book of Moses, how in the bush God spake unto him, saying, I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob?
Mr 12:27 He is not the God of the dead, but the God of the living: ye therefore do greatly err.
Mr 12:28 And one of the scribes came, and having heard them reasoning together, and perceiving that he had answered them well, asked him, Which is the first commandment of all?
Mr 12:29 And Jesus answered him, The first of all the commandments is, Hear, O Israel; The Lord our God is one Lord:
Mr 12:30 And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind, and with all thy strength: this is the first commandment.
Mr 12:31 And the second is like, namely this, Thou shalt love thy neighbour as thyself. There is none other commandment greater than these.
Mr 12:32 And the scribe said unto him, Well, Master, thou hast said the truth: for there is one God; and there is none other but he:
Mr 12:33 And to love him with all the heart, and with all the understanding, and with all the soul, and with all the strength, and to love his neighbour as himself, is more than all whole burnt offerings and sacrifices.
Mr 12:34 And when Jesus saw that he answered discreetly, he said unto him, Thou art not far from the kingdom of God. And no man after that durst ask him any question.
Mr 12:35 And Jesus answered and said, while he taught in the temple, How say the scribes that Christ is the Son of David?
Mr 12:36 For David himself said by the Holy Ghost, The LORD said to my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool.
Mr 12:37 David therefore himself calleth him Lord; and whence is he then his son? And the common people heard him gladly.
Mr 12:38 And he said unto them in his doctrine, Beware of the scribes, which love to go in long clothing, and love salutations in the marketplaces,
Mr 12:39 And the chief seats in the synagogues, and the uppermost rooms at feasts:
Mr 12:40 Which devour widows' houses, and for a pretence make long prayers: these shall receive greater damnation.
Mr 12:41 And Jesus sat over against the treasury, and beheld how the people cast money into the treasury: and many that were rich cast in much.
Mr 12:42 And there came a certain poor widow, and she threw in two mites, which make a farthing.
Mr 12:43 And he called unto him his disciples, and saith unto them, Verily I say unto you, That this poor widow hath cast more in, than all they which have cast into the treasury:
Mr 12:44 For all they did cast in of their abundance; but she of her want did cast in all that she had, even all her living.

[Mar 13:1 DK-KJV] Og som han gik ud af templet, siger én af hans disciple til ham, Mester, se hvilken slags sten og hvilke bygninger der er her!
[Mar 13:2 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde til ham, Ser du disse store bygninger? der skal ikke bli' efterladt én sten på en anden, der ikke skal bli' revet ned.
[Mar 13:3 DK-KJV] Og da han sad på Olivenbjerget overfor templet, spurgte Peter og Jacob og Johannes og Andreas ham privat,
[Mar 13:4 DK-KJV] Fortæl os, hvornår skal disse ting ske? og hvad skal være tegnet når alle disse ting skal være opfyldt?
[Mar 13:5 DK-KJV] Og Jesus svare dem og begynder at sige, Pas på med at ikke noget menneske bedrager jer:
[Mar 13:6 DK-KJV] For mange skal komme i mit navn, og sige, Jeg er Kristus; og skal bedrage mange.
[Mar 13:7 DK-KJV] Og når I skal høre om krige og rygter om krige, vær I ikke bekymret: for sådanne ting må nødvendigvis ske; men det er endnu ikke enden.
[Mar 13:8 DK-KJV] For nation skal rejse sig imod nation, og kongerige imod kongerige: og der skal være jordskælv forskellige steder, og der skal være hungersnød og trængsler: dette er begyndelsen på sorgerne.
[Mar 13:9 DK-KJV] Men pas på jer selv: for de skal udlevere jer til domstole; og i synagogerne skal I bli' pryglet: og I skal bli' bragt foran ledere og konger for min skyld, som et vidnesbyrd imod dem.
[Mar 13:10 DK-KJV] Og evangeliet må først bli' publiceret blandt alle nationer.

[Mar 13:11 DK-KJV] Men når de skal lede jer, og udlevere jer, tænk ikke på forhånd over hvad I skal sige, prøv heller ikke at regne det ud: men hvadsomhelst der skal bli' givet jer i den time, sig I det: for det er ikke I der taler, men den Hellige Ånd.
[Mar 13:12 DK-KJV] Nu skal broderen forråde broderen til døden, og faderen sønnen; og børn skal rejse sig op imod deres forældre, og skal være skyld i at de lider døden.
[Mar 13:13 DK-KJV] Og I skal bli' hadet af alle mennesker for mit navns skyld: men han der skal holde ud til enden, den samme skal bli' frelst.
[Mar 13:14 DK-KJV] Men når I skal se ødelæggelsens hæslighed, talt om via profeten Daniel, stående der hvor den ikke burde, (lad ham der læser forstå,) lad da dem der er i Judæa flygte til bjergene:
[Mar 13:15 DK-KJV] Og lad ham der er på hustaget ikke gå ned ind i huset, heller ikke komme derind, for at ta' nogle ting ud af hans hus:
[Mar 13:16 DK-KJV] Og lad ikke ham der er på marken vende tilbage igen for at ta' hans beklædning op.
[Mar 13:17 DK-KJV] Men arme dem der er med barn, og med dem der giver bryst i de dage!
[Mar 13:18 DK-KJV] Og bed I om at jeres flugt ikke er om vinteren.
[Mar 13:19 DK-KJV] For i de dage skal der være lidelse, en sådan som der ikke var fra skabelsens begyndelse som Gud skabte indtil denne tid, heller ikke skal være.
[Mar 13:20 DK-KJV] Og medmindre Herren havde afkortet de dage, skulle intet kød bli' frelst: men for de valgtes skyld, hvem han har udvalgt, har han afkortet de dage.
[Mar 13:21 DK-KJV] Og hvis der da er en mand der skal sige til jer, Se, her er Kristus; eller, se, han er der; tro ham ikke:
[Mar 13:22 DK-KJV] For falske Kristus'er og falske profeter skal rejse sig, og skal fremvise tegn og undere, for at forføre, hvis

Mr 13:1 And as he went out of the temple, one of his disciples saith unto him, Master, see what manner of stones and what buildings are here!
Mr 13:2 And Jesus answering said unto him, Seest thou these great buildings? there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down.
Mr 13:3 And as he sat upon the mount of Olives over against the temple, Peter and James and John and Andrew asked him privately,
Mr 13:4 Tell us, when shall these things be? and what shall be the sign when all these things shall be fulfilled?
Mr 13:5 And Jesus answering them began to say, Take heed lest any man deceive you:
Mr 13:6 For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.
Mr 13:7 And when ye shall hear of wars and rumours of wars, be ye not troubled: for such things must needs be; but the end shall not be yet.
Mr 13:8 For nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: and there shall be earthquakes in divers places, and there shall be famines and troubles: these are the beginnings of sorrows.
Mr 13:9 But take heed to yourselves: for they shall deliver you up to councils; and in the synagogues ye shall be beaten: and ye shall be brought before rulers and kings for my sake, for a testimony against them.
Mr 13:10 And the gospel must first be published among all nations.
Mr 13:11 But when they shall lead you, and deliver you up, take no thought beforehand what ye shall speak, neither do ye premeditate: but whatsoever shall be given you in that hour, that speak ye: for it is not ye that speak, but the Holy Ghost.
Mr 13:12 Now the brother shall betray the brother to death, and the father the son; and children shall rise up against their parents, and shall cause them to be put to death.
Mr 13:13 And ye shall be hated of all men for my name's sake: but he that shall endure unto the end, the same shall be saved.
Mr 13:14 But when ye shall see the abomination of desolation, spoken of by Daniel the prophet, standing where it ought not, (let him that readeth understand,) then let them that be in Judaea flee to the mountains:
Mr 13:15 And let him that is on the housetop not go down into the house, neither enter therein, to take any thing out of his house:
Mr 13:16 And let him that is in the field not turn back again for to take up his garment.
Mr 13:17 But woe to them that are with child, and to them that give suck in those days!

Mr 13:18 And pray ye that your flight be not in the winter.
Mr 13:19 For in those days shall be affliction, such as was not from the beginning of the creation which God created unto this time, neither shall be.
Mr 13:20 And except that the Lord had shortened those days, no flesh should be saved: but for the elect's sake, whom he hath chosen, he hath shortened the days.
Mr 13:21 And then if any man shall say to you, Lo, here is Christ; or, lo, he is there; believe him not:
Mr 13:22 For false Christs and false prophets shall rise, and shall shew signs and wonders, to seduce, if it were

det var muligt, selv de valgte.

[Mar 13:23 DK-KJV] Men pas I på: læg mærke til, jeg har fortalt jer alle ting på forhånd.
[Mar 13:24 DK-KJV] Men i de dage, efter den trængsel, skal solen bli' formørket, og månen skal ikke give hendes lys,
[Mar 13:25 DK-KJV] Og himlens stjerner skal falde, og kræfterne der er i himlen skal bli' rystet.
[Mar 13:26 DK-KJV] Og da skal de se Menneskesønnen ankomme i skyerne med stor kraft og herlighed.
[Mar 13:27 DK-KJV] Og da skal han udsende hans engle, og skal forsamle hans valgte fra de 4 vinde, fra den yderste del af jorden til den yderste del af himlen.
[Mar 13:28 DK-KJV] Lær nu en lignelse omkring figentræet; Når hendes gren stadig er sart, og frembringer blade, ved I at sommeren er nær: ***"Læg mærke til at denne samme lignelse i Mar 13:28 siger hendes gren og ikke som i Matt 24:32 hans gren"***
[Mar 13:29 DK-KJV] Således vil I også på samme måde, når I ser disse ting ske, vide at det er tæt på, ja meget tæt på.
[Mar 13:30 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, at denne generation skal ikke forgå, før alle disse ting er sket.
[Mar 13:31 DK-KJV] Himmel og jord skal forsvinde: men mine ord skal ikke forsvinde.
[Mar 13:32 DK-KJV] Men om den dag og den time kender intet menneske, nej, ikke englene som er i himlen, heller ikke Sønnen, men Faderen.
[Mar 13:33 DK-KJV] Pas I på, våg og bed: for I ved ikke hvornår den tid er.
[Mar 13:34 DK-KJV] For Menneskesønnen er som en mand der tager afsted på en lang rejse, som efterlod hans hus, og gav autoritet til hans tjenere, og til alle mand hans værk, og befalede dørmanden at våge.
[Mar 13:35 DK-KJV] Våg I derfor: for I ved ikke hvornår husets mester kommer, om aftenen, eller ved midnat, eller ved hanegal, eller om morgenen:
[Mar 13:36 DK-KJV] For ikke at han ved den pludselige ankomst finder jer sovende.
[Mar 13:37 DK-KJV] Og hvad jeg siger til jer siger jeg til jer alle, Våg.

possible, even the elect.

Mr 13:23 But take ye heed: behold, I have foretold you all things.
Mr 13:24 But in those days, after that tribulation, the sun shall be darkened, and the moon shall not give her light,
Mr 13:25 And the stars of heaven shall fall, and the powers that are in heaven shall be shaken.
Mr 13:26 And then shall they see the Son of man coming in the clouds with great power and glory.
Mr 13:27 And then shall he send his angels, and shall gather together his elect from the four winds, from the uttermost part of the earth to the uttermost part of heaven.

Mr 13:28 Now learn a parable of the fig tree; When her branch is yet tender, and putteth forth leaves, ye know that summer is near:
Mr 13:29 So ye in like manner, when ye shall see these things come to pass, know that it is nigh, even at the doors.
Mr 13:30 Verily I say unto you, that this generation shall not pass, till all these things be done.
Mr 13:31 Heaven and earth shall pass away: but my words shall not pass away.
Mr 13:32 But of that day and that hour knoweth no man, no, not the angels which are in heaven, neither the Son, but the Father.
Mr 13:33 Take ye heed, watch and pray: for ye know not when the time is.
Mr 13:34 For the Son of man is as a man taking a far journey, who left his house, and gave authority to his servants, and to every man his work, and commanded the porter to watch.
Mr 13:35 Watch ye therefore: for ye know not when the master of the house cometh, at even, or at midnight, or at the cockcrowing, or in the morning:

Mr 13:36 Lest coming suddenly he find you sleeping.

Mr 13:37 And what I say unto you I say unto all, Watch.

Markus Evangeliet Kapitel 14 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 14:1 DK-KJV] Efter 2 dage var påskefesten, og de usyrede brøds fest: og de ledende præster og de skriftkloge søgte hvordan de måtte ta' ham med snedighed, og slå ham ihjel.
[Mar 14:2 DK-KJV] Men de sagde, Ikke på festdagen, for ikke at der er et oprør fra folket.
[Mar 14:3 DK-KJV] Og ved at være i Bethania i Simon den spedalskes hus, som han sad til bords, kom der en kvinde som har en boks med salveolie af nardus meget kostbart; og hun brød boksen, og hældte det på hans hoved.

[Mar 14:4 DK-KJV] Og der var nogle der havde harme inde i demselv, og sagde, Hvorfor var dette spild af salveolien lavet?
[Mar 14:5 DK-KJV] For det kunne ha' været solgt for mere end 300 sølvmønter, og ha' været givet til de fattige. Og de mumlede imod hende.
[Mar 14:6 DK-KJV] Og Jesus sagde, Lad hende være alene; hvorfor bekymre I hende? hun har udført et godt virke på mig.
[Mar 14:7 DK-KJV] For I har altid de fattige hos jer, og

Mr 14:1 After two days was the feast of the passover, and of unleavened bread: and the chief priests and the scribes sought how they might take him by craft, and put him to death.
Mr 14:2 But they said, Not on the feast day, lest there be an uproar of the people.
Mr 14:3 And being in Bethany in the house of Simon the leper, as he sat at meat, there came a woman having an alabaster box of ointment of spikenard very precious; and she brake the box, and poured it on his head.
Mr 14:4 And there were some that had indignation within themselves, and said, Why was this waste of the ointment made?
Mr 14:5 For it might have been sold for more than three hundred pence, and have been given to the poor. And they murmured against her.
Mr 14:6 And Jesus said, Let her alone; why trouble ye her? she hath wrought a good work on me.
Mr 14:7 For ye have the poor with you always, and

hvornårsomhelst I vil må I gøre godt for dem: men mig har I ikke altid.
[Mar 14:8 DK-KJV] Hun har gjort hvad hun kunne: hun er kommet på forhånd for at salve min krop for begravelsen.
[Mar 14:9 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Hvorsomhelst dette evangelie skal bli' prædiket udover hele denne verden, skal dette også som hun har gjort bli' talt om som et minde om hende.
[Mar 14:10 DK-KJV] Og Judas Iscariot, 1 af de 12, gik til de ledende præster, for at forråde ham til dem.
[Mar 14:11 DK-KJV] Og da de hørte det, var de glade, og lovede at give ham penge. Og han søgte om hvordan han bekvemt måtte forråde ham.
[Mar 14:12 DK-KJV] Og den første dag af de usyrede brøds fest, da de dræbte påskelammet, sagde hans disciple til ham, Hvor vil du at vi går og forbereder så du kan spise påskemåltidet?
[Mar 14:13 DK-KJV] Og han udsender 2 af hans disciple, og siger til dem, Gå I ind i byen, og en ung mand skal møde jer som bærer en vandkande: følg ham.

[Mar 14:14 DK-KJV] Og hvorsomhelst han skal gå ind, sig I til husets ægtemand, Mesteren siger, Hvor er gæsteværelset, hvor jeg skal spise påskemåltidet med mine disciple?
[Mar 14:15 DK-KJV] Og han vil vise jer et stort øvre værelse møbleret og forberedt: klargør til os der.
[Mar 14:16 DK-KJV] Og hans disciple gik videre, og kom ind i byen, og fandt det som han havde sagt det til dem: og de klargjorde påskemåltidet.

[Mar 14:17 DK-KJV] Og om aftenen kommer han med de 12.
[Mar 14:18 DK-KJV] Og som de sad og spiste, sagde Jesus, Sandelig siger jeg til jer, 1 af jer som spiser med mig skal forråde mig.
[Mar 14:19 DK-KJV] Og de begyndte at bli' sorgfulde, og siger til ham en efter en, Er det mig? og en anden sagde, Er det mig?
[Mar 14:20 DK-KJV] Og han svarede og sagde til dem, Det er 1 af de 12, der dypper med mig i skålen.
[Mar 14:21 DK-KJV] Det går ganske vist Menneskesønnen, som det er skrevet om ham: men arme den mand ved hvem Menneskesønnen er forrådt! godt var det for den mand hvis han aldrig havde været født.
[Mar 14:22 DK-KJV] Og da de spiste, tog Jesus et brød, og velsignede, og brød det, og gav til dem, og sagde, Ta', spis: dette er min krop.
[Mar 14:23 DK-KJV] Og han tog koppen, og da han havde givet taksigelsesbønner, gav han den til dem: og de drak alle af den.
[Mar 14:24 DK-KJV] Og han sagde til dem, Dette er mit blod af det nye testamente, som udgydes for mange.
[Mar 14:25 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Jeg vil ikke længere drikke af frugten fra vinstokken, før den dag hvor jeg drikker den ny i Guds kongerige.
[Mar 14:26 DK-KJV] Og da de havde sunget en hymne, gik de ud til Olivenbjerget.
[Mar 14:27 DK-KJV] Og Jesus siger til dem, Alle I skal bli' krænket på grund af mig denne nat: for det er skrevet, Jeg vil slå hyrden, og fårene skal bli' spredt.
[Mar 14:28 DK-KJV] Men efter at jeg er oprejst, vil jeg gå foran jer til Galilæa.
[Mar 14:29 DK-KJV] Men Peter sagde til ham, Selvom at alle skal bli' krænket, alligevel vil jeg ikke.
[Mar 14:30 DK-KJV] Og Jesus siger til ham, Sandelig siger jeg til dig, At denne dag, ja i denne nat, før hanen galer 2 gange,

whensoever ye will ye may do them good: but me ye have not always.
Mr 14:8 She hath done what she could: she is come aforehand to anoint my body to the burying.

Mr 14:9 Verily I say unto you, Wheresoever this gospel shall be preached throughout the whole world, this also that she hath done shall be spoken of for a memorial of her.
Mr 14:10 And Judas Iscariot, one of the twelve, went unto the chief priests, to betray him unto them.
Mr 14:11 And when they heard it, they were glad, and promised to give him money. And he sought how he might conveniently betray him.
Mr 14:12 And the first day of unleavened bread, when they killed the passover, his disciples said unto him, Where wilt thou that we go and prepare that thou mayest eat the passover?
Mr 14:13 And he sendeth forth two of his disciples, and saith unto them, Go ye into the city, and there shall meet you a man bearing a pitcher of water: follow him.
Mr 14:14 And wheresoever he shall go in, say ye to the goodman of the house, The Master saith, Where is the guestchamber, where I shall eat the passover with my disciples?
Mr 14:15 And he will shew you a large upper room furnished and prepared: there make ready for us.
Mr 14:16 And his disciples went forth, and came into the city, and found as he had said unto them: and they made ready the passover.

Mr 14:17 And in the evening he cometh with the twelve.
Mr 14:18 And as they sat and did eat, Jesus said, Verily I say unto you, One of you which eateth with me shall betray me.

Mr 14:19 And they began to be sorrowful, and to say unto him one by one, Is it I? and another said, Is it I?
Mr 14:20 And he answered and said unto them, It is one of the twelve, that dippeth with me in the dish.
Mr 14:21 The Son of man indeed goeth, as it is written of him: but woe to that man by whom the Son of man is betrayed! good were it for that man if he had never been born.
Mr 14:22 And as they did eat, Jesus took bread, and blessed, and brake it, and gave to them, and said, Take, eat: this is my body.

Mr 14:23 And he took the cup, and when he had given thanks, he gave it to them: and they all drank of it.
Mr 14:24 And he said unto them, This is my blood of the new testament, which is shed for many.
Mr 14:25 Verily I say unto you, I will drink no more of the fruit of the vine, until that day that I drink it new in the kingdom of God.
Mr 14:26 And when they had sung an hymn, they went out into the mount of Olives.
Mr 14:27 And Jesus saith unto them, All ye shall be offended because of me this night: for it is written, I will smite the shepherd, and the sheep shall be scattered.
Mr 14:28 But after that I am risen, I will go before you into Galilee.
Mr 14:29 But Peter said unto him, Although all shall be offended, yet will not I.
Mr 14:30 And Jesus saith unto him, Verily I say unto thee, That this day, even in this night, before the cock crow twice,

skal du fornægte mig 3 gange.
[Mar 14:31 DK-KJV] Men han talte endnu mere heftigt, Hvis jeg skulle dø med dig, vil jeg på ingen måde fornægte dig. Ligeledes sagde også alle de.
[Mar 14:32 DK-KJV] Og de kom til et sted som var kaldet for Gethsemane: og han siger til hans disciple, Sid I her, mens jeg skal bede.
[Mar 14:33 DK-KJV] Og han tager Peter og Jacob og Johannes med ham, og begynder at bli' meget forbløffet, og at være meget tung;
[Mar 14:34 DK-KJV] Og siger til dem, Min sjæl er overmådelig sorgfuld for døden: vent I her, og våg.
[Mar 14:35 DK-KJV] Og han gik et lille stykke væk, og fandt på jorden, og bad dette, hvis det var muligt, at den time måtte gå ham forbi.
[Mar 14:36 DK-KJV] Og han sagde, Abba, Far, alle ting er mulig for dig; fjern denne kop fra mig: imidlertid ikke hvad jeg vil, men hvad du vil.
[Mar 14:37 DK-KJV] Og han kommer og finder dem sovende, og siger til Peter, Simon, sover du? kunne du ikke våge 1 time?
[Mar 14:38 DK-KJV] Våg I og bed, for ikke at I kommer ind i fristelse. Ånden er sandelig klar, men kødet er svagt.
[Mar 14:39 DK-KJV] Og igen gik han afsted, og bad, og talte de samme ord.
[Mar 14:40 DK-KJV] Og da han returnerede, fandt han dem sovende igen, (for deres øjne var tunge,) og de vidste heller ikke hvad de skulle svare ham.
[Mar 14:41 DK-KJV] Og han kommer den tredje gang, og siger til dem, Sov videre nu, og ta' jeres hvil: det er nok, timen er kommet; læg mærke til, Menneskesønnen er forrådt ind i synderes hænder.
[Mar 14:42 DK-KJV] Rejs jer op, lad os gå; se, han der forråder mig er tæt på.
[Mar 14:43 DK-KJV] Og øjeblikkeligt, mens han stadig talte, kommer Judas, 1 af de 12, og med ham en stor folkemængde med sværd og stave, fra de ledende præster og skriftkloge og de ældste.
[Mar 14:44 DK-KJV] Og han der forrådte ham havde givet dem et kendetegn, og siger, Hvemsomhelst jeg skal kysse, den samme er han; ta' ham, og led ham sikkert væk.
[Mar 14:45 DK-KJV] Og så snart som han var kommet, går han straks over til ham, og siger, Mester, mester; og kyssede ham.
[Mar 14:46 DK-KJV] Og de lagde deres hænder på ham, og tog ham.
[Mar 14:47 DK-KJV] Og én af dem som stod der trak et sværd, og slog en af ypperstepræstens tjener, og skar hans øre af.
[Mar 14:48 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til dem, Er I kommet ud, som imod en tyv, med sværd og med stave for at ta' mig?
[Mar 14:49 DK-KJV] Jeg var dagligt i templet og underviste, og I tog mig ikke: men skrifterne må bli' opfyldt.
[Mar 14:50 DK-KJV] Og de svigtede ham allesammen, og flygtede.
[Mar 14:51 DK-KJV] Og der var en bestemt ung mand der fulgte ham, som har et linnedklæde kastet omkring hans nøgne krop; og den unge mand tog fat i ham:
[Mar 14:52 DK-KJV] Og han efterlod linnedklædet, og flygtede fra dem nøgen.
[Mar 14:53 DK-KJV] Og de ledte Jesus væk til ypperstepræsten: og med ham var forsamlet alle de ledende

thou shalt deny me thrice.
Mr 14:31 But he spake the more vehemently, If I should die with thee, I will not deny thee in any wise. Likewise also said they all.
Mr 14:32 And they came to a place which was named Gethsemane: and he saith to his disciples, Sit ye here, while I shall pray.
Mr 14:33 And he taketh with him Peter and James and John, and began to be sore amazed, and to be very heavy;
Mr 14:34 And saith unto them, My soul is exceeding sorrowful unto death: tarry ye here, and watch.
Mr 14:35 And he went forward a little, and fell on the ground, and prayed that, if it were possible, the hour might pass from him.
Mr 14:36 And he said, Abba, Father, all things are possible unto thee; take away this cup from me: nevertheless not what I will, but what thou wilt.
Mr 14:37 And he cometh, and findeth them sleeping, and saith unto Peter, Simon, sleepest thou? couldest not thou watch one hour?
Mr 14:38 Watch ye and pray, lest ye enter into temptation. The spirit truly is ready, but the flesh is weak.
Mr 14:39 And again he went away, and prayed, and spake the same words.
Mr 14:40 And when he returned, he found them asleep again, (for their eyes were heavy,) neither wist they what to answer him.
Mr 14:41 And he cometh the third time, and saith unto them, Sleep on now, and take your rest: it is enough, the hour is come; behold, the Son of man is betrayed into the hands of sinners.
Mr 14:42 Rise up, let us go; lo, he that betrayeth me is at hand.
Mr 14:43 And immediately, while he yet spake, cometh Judas, one of the twelve, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests and the scribes and the elders.
Mr 14:44 And he that betrayed him had given them a token, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he; take him, and lead him away safely.
Mr 14:45 And as soon as he was come, he goeth straightway to him, and saith, Master, master; and kissed him.
Mr 14:46 And they laid their hands on him, and took him.
Mr 14:47 And one of them that stood by drew a sword, and smote a servant of the high priest, and cut off his ear.
Mr 14:48 And Jesus answered and said unto them, Are ye come out, as against a thief, with swords and with staves to take me?
Mr 14:49 I was daily with you in the temple teaching, and ye took me not: but the scriptures must be fulfilled.
Mr 14:50 And they all forsook him, and fled.
Mr 14:51 And there followed him a certain young man, having a linen cloth cast about his naked body; and the young men laid hold on him:
Mr 14:52 And he left the linen cloth, and fled from them naked.
Mr 14:53 And they led Jesus away to the high priest: and with him were assembled all the chief priests and the elders

præster og de ældste og de skriftkloge.
[Mar 14:54 DK-KJV] Og Peter fulgte ham på afstand, ja ind i ypperstepræstens palads: og han sad hos tjenerne, og varmede sig ved ilden.
[Mar 14:55 DK-KJV] Og de ledende præster og hele rådet søgte efter vidnesbyrd imod Jesus for at få han slået ihjel; og fandt ingen.
[Mar 14:56 DK-KJV] For mange fremførte falsk vidnesbyrd imod ham, men deres vidnesbyrd passede ikke sammen.
[Mar 14:57 DK-KJV] Og nogle rejste sig, og fremførte falsk vidnesbyrd imod ham, og siger,
[Mar 14:58 DK-KJV] Vi hørte ham sige, Jeg vil destruere dette tempel der er lavet med hænder, og indenfor 3 dage vil jeg bygge et andet lavet uden hænder.
[Mar 14:59 DK-KJV] Men heller ikke sådant passede deres vidnesbyrd sammen.
[Mar 14:60 DK-KJV] Og ypperstepræsten stod op i midten, og spurgte Jesus, og siger, Besvarer du ingenting? hvad er det som disse vidnesbyrd siger imod dig?
[Mar 14:61 DK-KJV] Men han forblev stille, og svarede ingenting. Igen spurgte ypperstepræsten ham, og sagde til ham, Er du den Kristus, den Velsignedes Søn?
[Mar 14:62 DK-KJV] Og Jesus sagde, Jeg er: og I skal se Menneskesønnen siddende på kraftens højre hånd, og ankomme i himlens skyer.
[Mar 14:63 DK-KJV] Så flængede ypperstepræsten hans tøj, og siger, Hvilket yderligere behov har vi for vidner?
[Mar 14:64 DK-KJV] I har hørt gudsbespottelsen: hvad tænker I? Og de fordømte ham alle til at være skyldig af døden.
[Mar 14:65 DK-KJV] Og nogle begyndte at spytte på ham, og at dække hans ansigt, og at skubbe han, og at sige til ham, Profeter: og tjenerne slog ham med deres håndflader.
[Mar 14:66 DK-KJV] Og da Peter var nedenunder i paladset, kommer der én af ypperstepræstens piger:
[Mar 14:67 DK-KJV] Og da hun så' Peter som varmede sigselv, kiggede hun på ham, og sagde, Og også du var hos Jesus fra Nazaret.
[Mar 14:68 DK-KJV] Men han nægtede, og siger, Jeg kender ikke, og forstår heller ikke hvad du siger. Og han gik ud til søjlegangen; og hanen galede.
[Mar 14:69 DK-KJV] Og en pige så' ham igen, og begyndte at sige til dem som stod der, Dette er én af dem.
[Mar 14:70 DK-KJV] Og han nægtede det igen. Og lidt efter, de som stod der sagde igen til Peter, Du er helt sikkert én af dem: for du er en Galilæer, og din tale er enig med det.
[Mar 14:71 DK-KJV] Men han begyndte at forbande og at sværge, Jeg kender ikke denne mand om hvem I taler.
[Mar 14:72 DK-KJV] Og hanen galede anden gang. Og Peter huskede på de ord Jesus havde sagt til ham, Før hanen galer 2 gange, skal du fornægte mig 3 gange. Og da han tænkte over det, græd han.

and the scribes.
Mr 14:54 And Peter followed him afar off, even into the palace of the high priest: and he sat with the servants, and warmed himself at the fire.

Mr 14:55 And the chief priests and all the council sought for witness against Jesus to put him to death; and found none.
Mr 14:56 For many bare false witness against him, but their witness agreed not together.
Mr 14:57 And there arose certain, and bare false witness against him, saying,
Mr 14:58 We heard him say, I will destroy this temple that is made with hands, and within three days I will build another made without hands.

Mr 14:59 But neither so did their witness agree together.
Mr 14:60 And the high priest stood up in the midst, and asked Jesus, saying, Answerest thou nothing? what is it which these witness against thee?
Mr 14:61 But he held his peace, and answered nothing. Again the high priest asked him, and said unto him, Art thou the Christ, the Son of the Blessed?
Mr 14:62 And Jesus said, I am: and ye shall see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven.
Mr 14:63 Then the high priest rent his clothes, and saith, What need we any further witnesses?
Mr 14:64 Ye have heard the blasphemy: what think ye? And they all condemned him to be guilty of death.
Mr 14:65 And some began to spit on him, and to cover his face, and to buffet him, and to say unto him, Prophesy: and the servants did strike him with the palms of their hands.
Mr 14:66 And as Peter was beneath in the palace, there cometh one of the maids of the high priest:
Mr 14:67 And when she saw Peter warming himself, she looked upon him, and said, And thou also wast with Jesus of Nazareth.
Mr 14:68 But he denied, saying, I know not, neither understand I what thou sayest. And he went out into the porch; and the cock crew.
Mr 14:69 And a maid saw him again, and began to say to them that stood by, This is one of them.
Mr 14:70 And he denied it again. And a little after, they that stood by said again to Peter, Surely thou art one of them: for thou art a Galilaean, and thy speech agreeth thereto.
Mr 14:71 But he began to curse and to swear, saying, I know not this man of whom ye speak.
Mr 14:72 And the second time the cock crew. And Peter called to mind the word that Jesus said unto him, Before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. And when he thought thereon, he wept.

Markus Evangeliet Kapitel 15 - Til toppen af Markus - Mark KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Mar 15:1 DK-KJV] Og straks om morgenen holdt de ledende præster en konsultation med de ældste og skriftkloge og hele rådet, og bandt Jesus, og førte ham væk, og udleverede ham til Pilatus. "Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "

[Mar 15:2 DK-KJV] Og Pilatus spurgte ham, Er du Jødernes Konge? Og han svarer og sagde til ham, Du siger det.

Mr 15:1 And straightway in the morning the chief priests held a consultation with the elders and scribes and the whole council, and bound Jesus, and carried him away, and delivered him to Pilate.
Mr 15:2 And Pilate asked him, Art thou the King of the Jews? And he answering said unto him, Thou sayest it.

[Mar 15:3 DK-KJV] Og de ledende præster anklagede ham om mange ting: men han svarede ingenting.

[Mar 15:4 DK-KJV] Og Pilatus spurgte ham igen, Besvare du ingenting? læg mærke til hvor mange ting de vidner imod dig.
[Mar 15:5 DK-KJV] Men Jesus svarede stadig ingenting; sådant at Pilatus forundredes.
[Mar 15:6 DK-KJV] Nu ved festen løslod han én fange til dem, hvemsomhelst de ønskede.

[Mar 15:7 DK-KJV] Og der var én kaldet Barabbas, som lå bundet hos dem der havde lavet oprør med ham, som havde begået mord i oprøret.
[Mar 15:8 DK-KJV] Og folkemængden begyndte højtråbende at be' ham om at gøre ting han aldrig før havde gjort for dem.
[Mar 15:9 DK-KJV] Men Pilatus svarede dem, og siger, Vil I at jeg løslader Jødernes Konge til jer?
[Mar 15:10 DK-KJV] For han vidste at de ledende præster havde udleveret ham på grund af misundelse.
[Mar 15:11 DK-KJV] Men de ledende præster bevægede folket, så han hellere skulle løslade Barabbas til dem.

[Mar 15:12 DK-KJV] Og Pilatus svarede og sagde igen til dem, Hvad vil I da at jeg skal gøre med ham som I kalder Jødernes Konge?
[Mar 15:13 DK-KJV] Og igen råbte de højt, Korsfæst ham.

[Mar 15:14 DK-KJV] Så sagde Pilatus til dem, Hvorfor, hvilket ondt har han gjort? Og de råbte endnu mere overmådeligt højt, Korsfæst ham.

[Mar 15:15 DK-KJV] Og sådant løslod Pilatus, som var villig til at tilfredsstille folket, Barabbas til dem, og udleverede Jesus, da han havde pisket ham, til at bli' korsfæstet.

[Mar 15:16 DK-KJV] Og soldaterne ledte ham væk ind i salen, kaldet Prætorium; og de sammenkaldte hele kompagniet.

[Mar 15:17 DK-KJV] Og de iklædte ham med violet, og flettede en tornekrone, og satte den omkring hans hoved,
[Mar 15:18 DK-KJV] Og begyndte at hylde ham, Vær hilset, Jødernes Konge!

[Mar 15:19 DK-KJV] Og de slog ham i hovedet med et rør, og spyttede på ham, og bukkede deres knæ og tilbad ham.
[Mar 15:20 DK-KJV] Og da de havde hånet ham, tog de den violette fra ham, og gav ham hans eget tøj på, og ledte ham ud for at korsfæste ham. "Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "
[Mar 15:21 DK-KJV] Og de overtalte en Simon fra Kyrene, som passerede fordi, ankommende ude fra landet, Alexander og Rufus' far, til at bære hans kors.

[Mar 15:22 DK-KJV] Og de bragte ham til stedet Golgata, som er, ved at være fortolket, Stedet for et kranie.
[Mar 15:23 DK-KJV] Og de gav ham vin blandet med myrra at drikke: men han tog ikke imod det.
[Mar 15:24 DK-KJV] Og da de havde korsfæstet ham, delte de hans beklædningsgenstande, ved at kaste lod om dem, det alle mand skulle ta'.
[Mar 15:25 DK-KJV] Og det var den tredje time, og de korsfæstede ham.
[Mar 15:26 DK-KJV] Og inskriptionen af hans beskyldning var skrevet over, JØDERNES KONGE.

Mr 15:3 And the chief priests accused him of many things: but he answered nothing.
Mr 15:4 And Pilate asked him again, saying, Answerest thou nothing? behold how many things they witness against thee.
Mr 15:5 But Jesus yet answered nothing; so that Pilate marvelled.
Mr 15:6 Now at that feast he released unto them one prisoner, whomsoever they desired.
Mr 15:7 And there was one named Barabbas, which lay bound with them that had made insurrection with him, who had committed murder in the insurrection.
Mr 15:8 And the multitude crying aloud began to desire him to do as he had ever done unto them.
Mr 15:9 But Pilate answered them, saying, Will ye that I release unto you the King of the Jews?
Mr 15:10 For he knew that the chief priests had delivered him for envy.
Mr 15:11 But the chief priests moved the people, that he should rather release Barabbas unto them.
Mr 15:12 And Pilate answered and said again unto them, What will ye then that I shall do unto him whom ye call the King of the Jews?
Mr 15:13 And they cried out again, Crucify him.
Mr 15:14 Then Pilate said unto them, Why, what evil hath he done? And they cried out the more exceedingly, Crucify him.
Mr 15:15 And so Pilate, willing to content the people, released Barabbas unto them, and delivered Jesus, when he had scourged him, to be crucified.
Mr 15:16 And the soldiers led him away into the hall, called Praetorium; and they call together the whole band.
Mr 15:17 And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his head,
Mr 15:18 And began to salute him, Hail, King of the Jews!
Mr 15:19 And they smote him on the head with a reed, and did spit upon him, and bowing their knees worshipped him.

Mr 15:20 And when they had mocked him, they took off the purple from him, and put his own clothes on him, and led him out to crucify him.
Mr 15:21 And they compel one Simon a Cyrenian, who passed by, coming out of the country, the father of Alexander and Rufus, to bear his cross.
Mr 15:22 And they bring him unto the place Golgotha, which is, being interpreted, The place of a skull.
Mr 15:23 And they gave him to drink wine mingled with myrrh: but he received it not.
Mr 15:24 And when they had crucified him, they parted his garments, casting lots upon them, what every man should take.
Mr 15:25 And it was the third hour, and they crucified him.
Mr 15:26 And the superscription of his accusation was written over, THE KING OF THE JEWS.

[Mar 15:27 DK-KJV] Og med ham korsfæstede de 2 tyve; den ene på hans højre hånd, og den anden på hans venstre.

[Mar 15:28 DK-KJV] Og skriften var opfyldt, som siger, Og han var talt med blandt overtræderne.
[Mar 15:29 DK-KJV] Og de der passerede forbi hånede ham, og rystede med deres hoveder, og siger, du der destruerer templet, og genopbygger det på 3 dage.

[Mar 15:30 DK-KJV] Frels digselv, og kom ned fra korset.
[Mar 15:31 DK-KJV] På samme måde hånede de ledende præster ham også blandt demselv sammen med de skriftkloge, Han frelste andre; sigselv kan han ikke frelse.

[Mar 15:32 DK-KJV] Lad Kristus Israels Konge dale ned fra korset nu, så vi må se og tro. Og de der var korsfæstet med ham hånede ham.

[Mar 15:33 DK-KJV] Og da den sjette time var kommet, var der mørke over landet indtil den niende time.

[Mar 15:34 DK-KJV] Og ved den niende time råbte Jesus med en høj stemme, og siger, Eloi, Eloi, lama sabakthani? som er, ved at være fortolket, Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?
[Mar 15:35 DK-KJV] Og nogle af dem som stod der, da de hørte det, sagde, Læg mærke til, han kalder Elias.

[Mar 15:36 DK-KJV] Og én løb og fyldte en svamp fuld af vineddike, og satte den på et rør, og gav ham noget at drikke, og siger, Lad ham være; lad os se om Elias vil komme for at ta' ham ned.
[Mar 15:37 DK-KJV] Og Jesus råbte med en høj stemme, og opgav ånden.
[Mar 15:38 DK-KJV] Og templets forhæng var flænset i 2 fra toppen til bunden.

[Mar 15:39 DK-KJV] Og da kaptajnen for 100 mand, som stod overfor ham, så' at han råbte ud, og opgav ånden, sagde han, Denne mand var sandelig Guds Søn.

[Mar 15:40 DK-KJV] Der var også kvinder et stykke væk der kiggede på: blandt dem var Maria Magdalene, og Maria moderen til den mindre Jacob og Joses, og Salome;

[Mar 15:41 DK-KJV] (Disse som også, fulgte ham, og betjente for ham, da han var i Galilæa;) og mange andre kvinder som kom op med ham til Jerusalem.

[Mar 15:42 DK-KJV] Og nu da det var blevet aften, fordi det var forberedelsen, det er, dagen før sabbatten,

[Mar 15:43 DK-KJV] Joseph fra Arimatæa, en ærbar rådgiver, som også ventede på Guds kongerige, kom, og gik frimodigt indtil Pilatus, og bad om at få Jesus' krop.
[Mar 15:44 DK-KJV] Og Pilatus forundredes over at han allerede var død: og ved at kalde kaptajnen for de 100 mand til sig, spurgte han ham om han havde været død i et stykke tid.
[Mar 15:45 DK-KJV] Og da han vidste det fra kaptajnen for de 100 mand, gav han kroppen til Joseph.

[Mar 15:46 DK-KJV] Og han bragte fint linned, og tog ham ned, og viklede ham ind i linnedstoffet, og lagde ham i et gravkammer som var hugget ud i en klippe, og rullede en sten for gravkammerdøren.
[Mar 15:47 DK-KJV] Og Maria Magdalene og Maria Joses' mor lagde mærke til hvor han var lagt.

Mr 15:27 And with him they crucify two thieves; the one on his right hand, and the other on his left.
Mr 15:28 And the scripture was fulfilled, which saith, And he was numbered with the transgressors.
Mr 15:29 And they that passed by railed on him, wagging their heads, and saying, Ah, thou that destroyest the temple, and buildest it in three days,
Mr 15:30 Save thyself, and come down from the cross.
Mr 15:31 Likewise also the chief priests mocking said among themselves with the scribes, He saved others; himself he cannot save.
Mr 15:32 Let Christ the King of Israel descend now from the cross, that we may see and believe. And they that were crucified with him reviled him.
Mr 15:33 And when the sixth hour was come, there was darkness over the whole land until the ninth hour.
Mr 15:34 And at the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eloi, Eloi, lama sabachthani? which is, being interpreted, My God, my God, why hast thou forsaken me?
Mr 15:35 And some of them that stood by, when they heard it, said, Behold, he calleth Elias.
Mr 15:36 And one ran and filled a spunge full of vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink, saying, Let alone; let us see whether Elias will come to take him down.
Mr 15:37 And Jesus cried with a loud voice, and gave up the ghost.
Mr 15:38 And the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom.
Mr 15:39 And when the centurion, which stood over against him, saw that he so cried out, and gave up the ghost, he said, Truly this man was the Son of God.
Mr 15:40 There were also women looking on afar off: among whom was Mary Magdalene, and Mary the mother of James the less and of Joses, and Salome;
Mr 15:41 (Who also, when he was in Galilee, followed him, and ministered unto him;) and many other women which came up with him unto Jerusalem.
Mr 15:42 And now when the even was come, because it was the preparation, that is, the day before the sabbath,
Mr 15:43 Joseph of Arimathaea, an honourable counseller, which also waited for the kingdom of God, came, and went in boldly unto Pilate, and craved the body of Jesus.
Mr 15:44 And Pilate marvelled if he were already dead: and calling unto him the centurion, he asked him whether he had been any while dead.
Mr 15:45 And when he knew it of the centurion, he gave the body to Joseph.
Mr 15:46 And he bought fine linen, and took him down, and wrapped him in the linen, and laid him in a sepulchre which was hewn out of a rock, and rolled a stone unto the door of the sepulchre.
Mr 15:47 And Mary Magdalene and Mary the mother of Joses beheld where he was laid.

[Mar 16:1 DK-KJV] Og da sabbatten var forbi, havde Maria Magdalene, og Jacobs mor Maria, og Salome, bragt søde krydderier, så de måtte komme og salve ham.
[Mar 16:2 DK-KJV] Og meget tidligt om morgenen den første dag af ugen, kom de til gravkammeret ved solens opgang.
[Mar 16:3 DK-KJV] Og de sagde blandt demselv, Hvem skal for os rulle stenen væk fra gravkammerdøren?
[Mar 16:4 DK-KJV] Og da de kiggede, så de at stenen var rullet væk: for den var meget stor.
[Mar 16:5 DK-KJV] Og da de gik ind i gravkammeret, så de en ung mand siddende på den højre side, iklædt i en lang hvid beklædning; og de var forfærdede.
[Mar 16:6 DK-KJV] Og han siger til dem, Vær ikke forfærdede: I søger Jesus fra Nazaret, som var korsfæstet: han er opstået; han er ikke her: læg mærke til stedet hvor de lagde ham.
[Mar 16:7 DK-KJV] Men gå jeres vej, og fortæl det til hans disciple og Peter at han går foran jer ind i Galilæa: der skal I de se ham, som han sagde til jer.
[Mar 16:8 DK-KJV] Og de gik hurtigt ud, og flygtede fra gravkammeret; for de rystede og var forbavsede: de sagde heller ikke noget til noget menneske, for de var bange.
[Mar 16:9 DK-KJV] Nu da Jesus var opstået tidligt den første dag af ugen, viste han sig først for Maria Magdalene, af hvem han havde kastet 7 djævle ud.
[Mar 16:10 DK-KJV] Og hun gik og fortalte dem der havde været med ham, da de sørgede og græd.
[Mar 16:11 DK-KJV] Og de, da de havde hørt at han var i live, og havde været set af hende, troede ikke.
[Mar 16:12 DK-KJV] Og efter det viste han sig i en anden form for 2 af dem, mens de vandrede, og gik ind i landet.
[Mar 16:13 DK-KJV] Og de gik og fortalte det til resten: dem troede de heller ikke på.
[Mar 16:14 DK-KJV] Bagefter viste han sig for de 11 da de sad til bords, og bebrejdede dem for deres vantro og hjertes hårdhed, fordi de ikke troede på dem som havde set ham efter han var opstået.
[Mar 16:15 DK-KJV] Og han sagde til dem, Gå I ud i hele denne verden, og prædik evangeliet til enhver skabning.
[Mar 16:16 DK-KJV] Han der tror og er døbt skal bli' frelst; men han der ikke tror skal bli' forbandet.
[Mar 16:17 DK-KJV] Og disse tegn skal følge dem der tror; I mit navn skal de kaste djævle ud; de skal tale med nye tungemål;
[Mar 16:18 DK-KJV] De skal samle slanger op; og hvis de drikker nogle dødelig ting, skal det ikke skade dem; de skal lægge hænder på de syge, og de skal komme sig.

[Mar 16:19 DK-KJV] Så efter at Herren havde talt til dem, var han modtaget op ind i himlen, og sad på Guds højre hånd.
[Mar 16:20 DK-KJV] Og de gik ud, og prædikede alle steder, Herren virker hos dem, og bekræfter ordet med efterfølgende tegn. Amen.

Mr 16:1 And when the sabbath was past, Mary Magdalene, and Mary the mother of James, and Salome, had bought sweet spices, that they might come and anoint him.
Mr 16:2 And very early in the morning the first day of the week, they came unto the sepulchre at the rising of the sun.
Mr 16:3 And they said among themselves, Who shall roll us away the stone from the door of the sepulchre?
Mr 16:4 And when they looked, they saw that the stone was rolled away: for it was very great.
Mr 16:5 And entering into the sepulchre, they saw a young man sitting on the right side, clothed in a long white garment; and they were affrighted.

Mr 16:6 And he saith unto them, Be not affrighted: Ye seek Jesus of Nazareth, which was crucified: he is risen; he is not here: behold the place where they laid him.
Mr 16:7 But go your way, tell his disciples and Peter that he goeth before you into Galilee: there shall ye see him, as he said unto you.
Mr 16:8 And they went out quickly, and fled from the sepulchre; for they trembled and were amazed: neither said they any thing to any man; for they were afraid.
Mr 16:9 Now when Jesus was risen early the first day of the week, he appeared first to Mary Magdalene, out of whom he had cast seven devils.
Mr 16:10 And she went and told them that had been with him, as they mourned and wept.
Mr 16:11 And they, when they had heard that he was alive, and had been seen of her, believed not.
Mr 16:12 After that he appeared in another form unto two of them, as they walked, and went into the country.
Mr 16:13 And they went and told it unto the residue: neither believed they them.
Mr 16:14 Afterward he appeared unto the eleven as they sat at meat, and upbraided them with their unbelief and hardness of heart, because they believed not them which had seen him after he was risen.
Mr 16:15 And he said unto them, Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature.
Mr 16:16 He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned.
Mr 16:17 And these signs shall follow them that believe; In my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues;
Mr 16:18 They shall take up serpents; and if they drink any deadly thing, it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick, and they shall recover.
Mr 16:19 So then after the Lord had spoken unto them, he was received up into heaven, and sat on the right hand of God.
Mr 16:20 And they went forth, and preached every where, the Lord working with them, and confirming the word with signs following. Amen.

Lukas Evangeliet - Index042

Navnebetydning for Lukas = Den strålende

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24

Lukas Evangeliet Kapitel 1 - Luke KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 1:1 DK-KJV] Eftersom mange i rækkefølge har været optaget med at fremsætte en erklæring omkring de ting som er allermest troet på blandt os,
[Luk 1:2 DK-KJV] Ligesom de forløste dem til os, som fra begyndelsen var øjenvidner, og betjenere af ordet;
[Luk 1:3 DK-KJV] Så' det også godt ud for mig, ved at ha' haft perfekt forståelse omkring alle tingene helt fra starten af, at skrive til dig i orden, mest fremragende Theophilus,
"Navnebetydning for Theophilus = Guds ven"
[Luk 1:4 DK-KJV] Så du måtte kende visheden om de ting, hvori du har været instrueret.
[Luk 1:5 DK-KJV] Der var i Herodes dage, Judæas konge, en bestemt præst kaldet Zakarias, fra Abias retning: og hans hustru var af Aarons døtre, og hendes navn var Elisabeth.
[Luk 1:6 DK-KJV] Og de var begge retskafne foran Gud, ved uangribeligt at vandre i alle Herrens befalinger og ritualer.
[Luk 1:7 DK-KJV] Og de havde intet barn, eftersom Elisabeth var gold, og de var nu begge godt oppe i årene.
[Luk 1:8 DK-KJV] Og det skete, at mens han udførte præsteembedet, foran Gud i hans retnings orden,
[Luk 1:9 DK-KJV] Ifølge præsteembedets skik, hans lod var at brænde røgelse når han gik ind i Herrens tempel.
[Luk 1:10 DK-KJV] Og ved røgelsestiden bad hele folkemængden udenfor.
[Luk 1:11 DK-KJV] Og der viste sig en engel fra Herren for ham som stod på den højre side af røgelsesalteret.
[Luk 1:12 DK-KJV] Og da Zakarias så' ham, var han bekymret, og frygt kom over ham.
[Luk 1:13 DK-KJV] Men englen sagde til ham, Frygt ikke, Zakarias: for din bøn er hørt; og din hustru Elisabeth skal bære dig en søn, og du skal gi' ham navnet Johannes.
[Luk 1:14 DK-KJV] Og du skal ha' glæde og lykke; og mange skal juble over hans fødsel.
[Luk 1:15 DK-KJV] For han skal være stor i Herrens øjne, og skal hverken drikke vin eller stærke drikke; og han skal være fyldt med den Hellige Ånd, lige fra hans moders livmoder.
[Luk 1:16 DK-KJV] Og mange af Israels børn skal han vende til Herren deres Gud.
[Luk 1:17 DK-KJV] Og han skal gå foran ham i Elias' ånd og kraft, for at vende fædrenes hjerter til børnene, og de ulydige til den retfærdiges visdom; for at klargøre et folk forberedt for Herren.
[Luk 1:18 DK-KJV] Og Zakarias sagde til englen, Hvorved skal jeg kende dette? for jeg er en gammel mand, og min hustru er godt oppe i årene.
[Luk 1:19 DK-KJV] Og englen svarende sagde til ham, Jeg er Gabriel, der står i Guds nærvær; og er sendt for at tale til dig, og for at vise dig dette glædelige budskab.
[Luk 1:20 DK-KJV] Og, læg mærke til, du skal bli' stum, og ikke være istand til at tale, indtil den dag hvor disse ting skal bli' udført, fordi du ikke troede mine ord, som skal bli' opfyldt i rette tid.
[Luk 1:21 DK-KJV] Og folket ventede på Zakarias, og var forbløffede over at han opholdt sig så længe i templet.
[Luk 1:22 DK-KJV] Og da han kom ud, kunne han ikke tale til dem: og de gik ud fra at han havde set en vision i templet:

Lu 1:1 Forasmuch as many have taken in hand to set forth in order a declaration of those things which are most surely believed among us,
Lu 1:2 Even as they delivered them unto us, which from the beginning were eyewitnesses, and ministers of the word;

Lu 1:3 It seemed good to me also, having had perfect understanding of all things from the very first, to write unto thee in order, most excellent Theophilus,
Lu 1:4 That thou mightest know the certainty of those things, wherein thou hast been instructed.
Lu 1:5 There was in the days of Herod, the king of Judaea, a certain priest named Zacharias, of the course of Abia: and his wife was of the daughters of Aaron, and her name was Elisabeth.
Lu 1:6 And they were both righteous before God, walking in all the commandments and ordinances of the Lord blameless.
Lu 1:7 And they had no child, because that Elisabeth was barren, and they both were now well stricken in years.
Lu 1:8 And it came to pass, that while he executed the priest's office before God in the order of his course,
Lu 1:9 According to the custom of the priest's office, his lot was to burn incense when he went into the temple of the Lord.
Lu 1:10 And the whole multitude of the people were praying without at the time of incense.
Lu 1:11 And there appeared unto him an angel of the Lord standing on the right side of the altar of incense.
Lu 1:12 And when Zacharias saw him, he was troubled, and fear fell upon him.
Lu 1:13 But the angel said unto him, Fear not, Zacharias: for thy prayer is heard; and thy wife Elisabeth shall bear thee a son, and thou shalt call his name John.
Lu 1:14 And thou shalt have joy and gladness; and many shall rejoice at his birth.

Lu 1:15 For he shall be great in the sight of the Lord, and shall drink neither wine nor strong drink; and he shall be filled with the Holy Ghost, even from his mother's womb.
Lu 1:16 And many of the children of Israel shall he turn to the Lord their God.
Lu 1:17 And he shall go before him in the spirit and power of Elias, to turn the hearts of the fathers to the children, and the disobedient to the wisdom of the just; to make ready a people prepared for the Lord.
Lu 1:18 And Zacharias said unto the angel, Whereby shall I know this? for I am an old man, and my wife well stricken in years.
Lu 1:19 And the angel answering said unto him, I am Gabriel, that stand in the presence of God; and am sent to speak unto thee, and to shew thee these glad tidings.
Lu 1:20 And, behold, thou shalt be dumb, and not able to speak, until the day that these things shall be performed, because thou believest not my words, which shall be fulfilled in their season.
Lu 1:21 And the people waited for Zacharias, and marvelled that he tarried so long in the temple.
Lu 1:22 And when he came out, he could not speak unto them: and they perceived that he had seen a vision in the temple: for

for han gjorde tegn til dem, og forblev uden tale.

[Luk 1:23 DK-KJV] Og det skete, at, så snart som hans tjeneste var afstedkommet, gik han til hans eget hus.
[Luk 1:24 DK-KJV] Og efter de dage undfangede hans hustru Elisabeth, og hun gemte sig i 5 måneder, og siger,
[Luk 1:25 DK-KJV] Således har Herren handlet med mig i de dage hvori han kiggede på mig, for at fjerne min bebrejdelse blandt mennesker.
[Luk 1:26 DK-KJV] Og i den sjette måned var englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, kaldet Nazaret,
[Luk 1:27 DK-KJV] Til en jomfru forlovet med en mand hvis navn var Joseph, fra Davids hus; og jomfruens navn var Maria.
[Luk 1:28 DK-KJV] Og englen kom ind til hende, og sagde, Vær hilset, du der er højt favoriseret, Herren er med dig: velsignet er du blandt kvinder.
[Luk 1:29 DK-KJV] Og da hun så ham, var hun bekymret over hans ordsprog, og grundede i hendes sind over hvilken slags hyldest dette skulle være.
[Luk 1:30 DK-KJV] Og englen sagde til hende, Frygt ikke, Maria: for du har fundet favør hos Gud.
[Luk 1:31 DK-KJV] Og, læg mærke til, du skal undfange i din livmoder, og frembringe en søn, og skal kalde hans navn JESUS.
[Luk 1:32 DK-KJV] Og han skal være stor, og skal kaldes den Højeste Søn: og Herren Gud skal til ham gi' tronen til hans forfar David:
[Luk 1:33 DK-KJV] Og han skal regere over Jacobs hus for evigt; og der skal ingen ende være på hans kongerige.
[Luk 1:34 DK-KJV] Da sagde Maria til englen, Hvordan skal dette ske, eftersom jeg ingen mand kender?
[Luk 1:35 DK-KJV] Og englen svarede og sagde til hende, Den Hellige Ånd skal komme over dig, og den Højestes kraft skal overskygge dig: derfor skal også den hellige ting som skal bli' født af dig kaldes Guds Søn.
[Luk 1:36 DK-KJV] Og læg mærke til, din kusine Elisabeth, hun har også undfanget en søn i hendes høje alder: og hun er 6 måneder henne, som var kaldet gold.
[Luk 1:37 DK-KJV] For hos Gud skal ingenting være umuligt.
[Luk 1:38 DK-KJV] Og Maria sagde, Læg mærke til Herrens tjenestepige; lad det ske for mig ifølge dit ord. Og englen forlod hende.
[Luk 1:39 DK-KJV] Og Maria rejste sig i de dage, og gik hurtigt ind i bakkelandet, ind i en by fra Judæa;
[Luk 1:40 DK-KJV] Og gik ind i Zakarias hus, og hyldede Elisabeth.
[Luk 1:41 DK-KJV] Og det skete, at, da Elisabeth hørte Marias hyldest, hoppede babyen i hendes livmoder; og Elisabeth var fyldt med den Hellig Ånd:
[Luk 1:42 DK-KJV] Og hun udtalte med en høj stemme, og sagde, Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet er din livmoders frugt.
[Luk 1:43 DK-KJV] Og hvorfor er dette til mig, at min Herres mor skulle komme til mig?
[Luk 1:44 DK-KJV] For, se, lige så snart som stemmen af din hyldest lød i mine ører, hoppede babyen i min livmoder ud af glæde.
[Luk 1:45 DK-KJV] Og velsignet er hun der troede: for der skal være en udførsel omkring de ting som var fortalt hende fra Herren.

he beckoned unto them, and remained speechless.
Lu 1:23 And it came to pass, that, as soon as the days of his ministration were accomplished, he departed to his own house.
Lu 1:24 And after those days his wife Elisabeth conceived, and hid herself five months, saying,

Lu 1:25 Thus hath the Lord dealt with me in the days wherein he looked on me, to take away my reproach among men.
Lu 1:26 And in the sixth month the angel Gabriel was sent from God unto a city of Galilee, named Nazareth,
Lu 1:27 To a virgin espoused to a man whose name was Joseph, of the house of David; and the virgin's name was Mary.
Lu 1:28 And the angel came in unto her, and said, Hail, thou that art highly favoured, the Lord is with thee: blessed art thou among women.
Lu 1:29 And when she saw him, she was troubled at his saying, and cast in her mind what manner of salutation this should be.
Lu 1:30 And the angel said unto her, Fear not, Mary: for thou hast found favour with God.

Lu 1:31 And, behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a son, and shalt call his name JESUS.
Lu 1:32 He shall be great, and shall be called the Son of the Highest: and the Lord God shall give unto him the throne of his father David:
Lu 1:33 And he shall reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end.
Lu 1:34 Then said Mary unto the angel, How shall this be, seeing I know not a man?
Lu 1:35 And the angel answered and said unto her, The Holy Ghost shall come upon thee, and the power of the Highest shall overshadow thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God.
Lu 1:36 And, behold, thy cousin Elisabeth, she hath also conceived a son in her old age: and this is the sixth month with her, who was called barren.

Lu 1:37 For with God nothing shall be impossible.
Lu 1:38 And Mary said, Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word. And the angel departed from her.
Lu 1:39 And Mary arose in those days, and went into the hill country with haste, into a city of Juda;
Lu 1:40 And entered into the house of Zacharias, and saluted Elisabeth.
Lu 1:41 And it came to pass, that, when Elisabeth heard the salutation of Mary, the babe leaped in her womb; and Elisabeth was filled with the Holy Ghost:
Lu 1:42 And she spake out with a loud voice, and said, Blessed art thou among women, and blessed is the fruit of thy womb.
Lu 1:43 And whence is this to me, that the mother of my Lord should come to me?

Lu 1:44 For, lo, as soon as the voice of thy salutation sounded in mine ears, the babe leaped in my womb for joy.

Lu 1:45 And blessed is she that believed: for there shall be a performance of those things which were told her from the Lord.

[Luk 1:46 DK-KJV] Og Maria sagde, Min sjæl forstørrer Herren,
Lu 1:46 And Mary said, My soul doth magnify the Lord,

[Luk 1:47 DK-KJV] Og min ånd har jublet over Gud min Frelser.
Lu 1:47 And my spirit hath rejoiced in God my Saviour.

[Luk 1:48 DK-KJV] For han har betragtet sin tjenestepiges lave stand: for, læg mærke til, fra nuaf skal alle generationer kalde mig velsignet.
Lu 1:48 For he hath regarded the low estate of his handmaiden: for, behold, from henceforth all generations shall call me blessed.

[Luk 1:49 DK-KJV] For han der er mægtig har gjort store ting for mig; og hellig er hans navn.
Lu 1:49 For he that is mighty hath done to me great things; and holy is his name.

[Luk 1:50 DK-KJV] Og hans barmhjertighed er over dem der frygter ham fra generation til generation.
Lu 1:50 And his mercy is on them that fear him from generation to generation.

[Luk 1:51 DK-KJV] Han har vist styrke med hans arm; han har spredt de stolte i deres hjerters indbildningskraft.
Lu 1:51 He hath shewed strength with his arm; he hath scattered the proud in the imagination of their hearts.

[Luk 1:52 DK-KJV] Han har fjernet de mægtige fra deres sæder, og ophøjet dem af lav rang.
Lu 1:52 He hath put down the mighty from their seats, and exalted them of low degree.

[Luk 1:53 DK-KJV] Han har fyldt de sultne med gode ting; og de rige har han sendt tomme væk.
Lu 1:53 He hath filled the hungry with good things; and the rich he hath sent empty away.

[Luk 1:54 DK-KJV] Han har hjulpet hans tjener Israel, i ihukommelse af hans barmhjertighed;
Lu 1:54 He hath holpen his servant Israel, in remembrance of his mercy;

[Luk 1:55 DK-KJV] Som han talte til vore fædre, til Abraham, og til hans sæd for evigt.
Lu 1:55 As he spake to our fathers, to Abraham, and to his seed for ever.

[Luk 1:56 DK-KJV] Og Maria blev hos hende i omkring 3 måneder, og returnerede så til hendes eget hus.
Lu 1:56 And Mary abode with her about three months, and returned to her own house.

[Luk 1:57 DK-KJV] Nu kom Elisabeths fulde tid hvor hun skulle bli' forløst; og hun frembragte en søn.
Lu 1:57 Now Elisabeth's full time came that she should be delivered; and she brought forth a son.

[Luk 1:58 DK-KJV] Og hendes naboer og hendes kusiner hørte hvordan Herren havde vist stor barmhjertighed over hende; og de jublede med hende.
Lu 1:58 And her neighbours and her cousins heard how the Lord had shewed great mercy upon her; and they rejoiced with her.

[Luk 1:59 DK-KJV] Og det skete, at de kom for at omskære barnet på den ottende dag; og de kaldte ham Zakarias, efter hans fars navn.
Lu 1:59 And it came to pass, that on the eighth day they came to circumcise the child; and they called him Zacharias, after the name of his father.

[Luk 1:60 DK-KJV] Og hans mor svarede og sagde, Ikke sådant; men han skal kaldes Johannes.
Lu 1:60 And his mother answered and said, Not so; but he shall be called John.

[Luk 1:61 DK-KJV] Og de sagde til hende, Der er ingen fra din slægt der er kaldet ved dette navn.
Lu 1:61 And they said unto her, There is none of thy kindred that is called by this name.

[Luk 1:62 DK-KJV] Og de gjorde tegn til hans far, hvordan han ville ha' ham kaldet.
Lu 1:62 And they made signs to his father, how he would have him called.

[Luk 1:63 DK-KJV] Og han bad om en skrivetavle, og skrev, og siger, Hans navn er Johannes. Og de var alle forbløffede.
Lu 1:63 And he asked for a writing table, and wrote, saying, His name is John. And they marvelled all.

[Luk 1:64 DK-KJV] Og hans mund var øjeblikkeligt åbnet, og hans tunge løsnet, og han talte, og roste Gud.
Lu 1:64 And his mouth was opened immediately, and his tongue loosed, and he spake, and praised God.

[Luk 1:65 DK-KJV] Og frygt kom over alle der boede rundt omkring dem, og alle disse ordsprog var spredt bredt udover hele Judæas bakkeland.
Lu 1:65 And fear came on all that dwelt round about them: and all these sayings were noised abroad throughout all the hill country of Judaea.

[Luk 1:66 DK-KJV] Og alle dem der hørte dem lagde dem op i deres hjerter, og siger, Hvilken slags barn skal dette være! Og Herrens hånd var med ham.
Lu 1:66 And all they that heard them laid them up in their hearts, saying, What manner of child shall this be! And the hand of the Lord was with him.

[Luk 1:67 DK-KJV] Og hans far Zakarias var fyldt med den Hellige Ånd, og profeterede, og siger,
Lu 1:67 And his father Zacharias was filled with the Holy Ghost, and prophesied, saying,

[Luk 1:68 DK-KJV] Velsignet være HERREN Israels Gud; for han har besøgt og befriet hans folk,
Lu 1:68 Blessed be the Lord God of Israel; for he hath visited and redeemed his people,

[Luk 1:69 DK-KJV] Og har oprejst et frelses-horn for os i hans tjener Davids hus;
Lu 1:69 And hath raised up an horn of salvation for us in the house of his servant David;

[Luk 1:70 DK-KJV] Da han talte via hans hellige profeters mund, som har været siden denne verden begyndte:
Lu 1:70 As he spake by the mouth of his holy prophets, which have been since the world began:

[Luk 1:71 DK-KJV] At vi skulle bli' frelst fra vore fjender, og fra alles hånd der hader os;
Lu 1:71 That we should be saved from our enemies, and from the hand of all that hate us;

[Luk 1:72 DK-KJV] For at udføre barmhjertigheden lovet til vore fædre, og for at huske hans hellige pagt;
Lu 1:72 To perform the mercy promised to our fathers, and to remember his holy covenant;

[Luk 1:73 DK-KJV] Eden han svor til vor far Abraham,
Lu 1:73 The oath which he sware to our father Abraham,

[Luk 1:74 DK-KJV] At han vil skænke os, så vi ved at være forløst ud vore fjenders hånd måtte tjene ham uden frygt,
Lu 1:74 That he would grant unto us, that we being delivered out of the hand of our enemies might serve him without fear,

[Luk 1:75 DK-KJV] I hellighed og retfærdighed foran ham, alle dagene i vore liv.
Lu 1:75 In holiness and righteousness before him, all the days of our life.
[Luk 1:76 DK-KJV] Og du, barn, skal kaldes den Højestes profet: for du skal gå foran Herrens ansigt for at forberede hans veje;
Lu 1:76 And thou, child, shalt be called the prophet of the Highest: for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways;
[Luk 1:77 DK-KJV] For at give frelses vished til hans folk gennem deres synders eftergivelse,
Lu 1:77 To give knowledge of salvation unto his people by the remission of their sins,
[Luk 1:78 DK-KJV] Gennem vor Guds blide barmhjertighed; hvorved daggryet fra foroven har besøgt os,
Lu 1:78 Through the tender mercy of our God; whereby the dayspring from on high hath visited us,
[Luk 1:79 DK-KJV] For at give lys til dem der sidder i mørket og i dødens skygge, for at lede vore fødder ind på fredens vej.
Lu 1:79 To give light to them that sit in darkness and in the shadow of death, to guide our feet into the way of peace.
[Luk 1:80 DK-KJV] Og barnet voksede, og blev stærk i ånd, og var i ørkenen indtil den dag hvor han skulle fremvises for Israel.
Lu 1:80 And the child grew, and waxed strong in spirit, and was in the deserts till the day of his shewing unto Israel.

Lukas Evangeliet Kapitel 2 - Til toppen af Lukas - Luke KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 2:1 DK-KJV] Og det skete i de dage, at der udgik en bekendtgørelse fra Cæsar Augustus, at hele denne verden skulle beskattes.
Lu 2:1 And it came to pass in those days, that there went out a decree from Caesar Augustus, that all the world should be taxed.
[Luk 2:2 DK-KJV] (Og denne beskatning var først lavet da Cyrenius var guvernør over Syrien.)
Lu 2:2 (And this taxing was first made when Cyrenius was governor of Syria.)
[Luk 2:3 DK-KJV] Og alle gik for at bli' beskattet, hver og en ind i hans egen by.
Lu 2:3 And all went to be taxed, every one into his own city.
[Luk 2:4 DK-KJV] Og Joseph gik også op fra Galilæa, ud af byen Nazaret, ind i Judæa, til Davids by, som er kaldet Bethlehem; (fordi han var fra Davids hus og afstamning:)
Lu 2:4 And Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, into Judaea, unto the city of David, which is called Bethlehem; (because he was of the house and lineage of David:)
[Luk 2:5 DK-KJV] For at bli' beskattet med Maria hans forlovede hustru, som var stor med barn.
Lu 2:5 To be taxed with Mary his espoused wife, being great with child.
[Luk 2:6 DK-KJV] Og sådant var det, at, mens de var der, dagene var fuldendt hvor hun skulle forløses.
Lu 2:6 And so it was, that, while they were there, the days were accomplished that she should be delivered.
[Luk 2:7 DK-KJV] Og hun frembragte hendes førstefødte søn, og viklede ham i et svøbeklæde, og lagde ham i en krybbe; fordi der ikke var plads til dem på kroen.
Lu 2:7 And she brought forth her firstborn son, and wrapped him in swaddling clothes, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn.
[Luk 2:8 DK-KJV] Og i det samme land var der hyrder som opholdt sig ude på marken, som holdt vagt over deres flok om natten.
Lu 2:8 And there were in the same country shepherds abiding in the field, keeping watch over their flock by night.
[Luk 2:9 DK-KJV] Og, se, Herrens engel kom over dem, og Herrens herlighed skinnede rundt omkring dem: og de var meget bange.
Lu 2:9 And, lo, the angel of the Lord came upon them, and the glory of the Lord shone round about them: and they were sore afraid.
[Luk 2:10 DK-KJV] Og englen sagde til dem, Frygt ikke: for, læg mærke til, ud af stor glæde bringer jeg jer gode nyheder, som skal være til alle mennesker.
Lu 2:10 And the angel said unto them, Fear not: for, behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people.
[Luk 2:11 DK-KJV] For denne dag er en Frelser født til jer i Davids by, som er Kristus Herren.
Lu 2:11 For unto you is born this day in the city of David a Saviour, which is Christ the Lord.
[Luk 2:12 DK-KJV] Og dette skal være et tegn til jer; I skal finde babyen viklet i et svøbeklæde, liggende i en krybbe.
Lu 2:12 And this shall be a sign unto you; Ye shall find the babe wrapped in swaddling clothes, lying in a manger.
[Luk 2:13 DK-KJV] Og pludseligt var der hos englen en folkemængde fra den himmelske hær som roste Gud, og som siger,
Lu 2:13 And suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly host praising God, and saying,
[Luk 2:14 DK-KJV] Herlighed til Gud i det højeste, og fred på jord, velvilje mod mennesker.
Lu 2:14 Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men.
[Luk 2:15 DK-KJV] Og det skete, som englene var gået væk fra dem ind i himlen, at hyrderne sagde til hinanden, Ja lad os nu gå til Bethlehem, og se denne ting som er sket, det som Herren har kundgjort for os.
Lu 2:15 And it came to pass, as the angels were gone away from them into heaven, the shepherds said one to another, Let us now go even unto Bethlehem, and see this thing which is come to pass, which the Lord hath made known unto us.
[Luk 2:16 DK-KJV] Og de kom med hast, og fandt Maria, og Joseph, og babyen liggende i en krybbe.
Lu 2:16 And they came with haste, and found Mary, and Joseph, and the babe lying in a manger.
[Luk 2:17 DK-KJV] Og da de havde set det, kundgjorde
Lu 2:17 And when they had seen it, they made known abroad the

de ordsproget rundt omkring som var fortalt dem angående dette barn.
[Luk 2:18 DK-KJV] Og alle de der hørte det forundredes over de ting som var fortalt dem af hyrderne.
[Luk 2:19 DK-KJV] Men Maria tog vare på alle disse ting, og grundede over dem i hendes hjerte.
[Luk 2:20 DK-KJV] Og hyrderne vendte tilbage, og forherligede og roste Gud for alle de ting som de havde hørt og set, som det var fortalt til dem.
[Luk 2:21 DK-KJV] Og da der var gået 8 dage blev barnets omskåret, og var kaldt JESUS, som han var navngivet af englen før han var undfanget i livmoderen.
[Luk 2:22 DK-KJV] Og da hendes renselsesdage ifølge Moseloven var fuldendt, bragte de ham til Jerusalem, for at præsentere ham for Herren.
[Luk 2:23 DK-KJV] (Som det er skrevet i Herrens lov, Ethvert hankøn der åbner livmoderen skal kaldes hellig for Herren;)
[Luk 2:24 DK-KJV] Og for at tilbyde et offer ifølge det som er sagt i Herrens lov, Et par af turtelduer, eller to unge duer.
[Luk 2:25 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var en mand i Jerusalem, hvis navn var Simeon; og den samme mand var retfærdig og from, og ventede på Israels trøst: og den Hellige Ånd var over ham.
[Luk 2:26 DK-KJV] Og det var afsløret for ham via den Hellige Ånd, at han ikke skulle se døden, før han havde set Herrens Kristus.
[Luk 2:27 DK-KJV] Og han kom via Ånden ind i templet: og da forældrene bragte Jesus-barnet ind, for at gøre for ham efter lovens skik,
[Luk 2:28 DK-KJV] Da tog han ham op i hans arme, og velsignede Gud, og sagde,
[Luk 2:29 DK-KJV] Herre, nu lader du din tjener rejse i fred, ifølge dit ord:
[Luk 2:30 DK-KJV] For mine øjne har set din frelse,
[Luk 2:31 DK-KJV] Som du har forberedt foran hele folkets ansigt;
[Luk 2:32 DK-KJV] Et lys for at oplyse Hedningerne, og dit folk Israels herlighed.
[Luk 2:33 DK-KJV] Og Joseph og hans mor forundredes over de ting som var talt af ham.
[Luk 2:34 DK-KJV] Og Simeon velsignede dem, og sagde til Maria hans mor, Læg mærke til, dette barn er kommet for at falde og opstå igen for mange i Israel: og som et tegn som skal bli' talt imod;
[Luk 2:35 DK-KJV] (Ja, et sværd skal også pirce gennem din egen sjæl,) så tankerne fra manges hjerter må bli' afsløret.
[Luk 2:36 DK-KJV] Og der var en Anna, en profetinde, Fanuels datter, af Ashers stamme: hun var højt oppe i årene, og havde 7 år fra hendes jomfruelighed levet med en ægtemand;
[Luk 2:37 DK-KJV] Og hun var en enke på omkring 84 år, som ikke rejste fra templet, men tjente Gud med faster og bønner nat og dag.
[Luk 2:38 DK-KJV] Og hun ankom ind det samme øjeblik og gav ligeledes taksigelsesbønner til Herren, og talte om ham til alle dem der kiggede efter forløsning i Jerusalem.
[Luk 2:39 DK-KJV] Og da de havde fuldført alle ting ifølge Herrens lov, returnerede de ind i Galilæa, til deres egen by Nazaret.

saying which was told them concerning this child.

Lu 2:18 And all they that heard it wondered at those things which were told them by the shepherds.
Lu 2:19 But Mary kept all these things, and pondered them in her heart.
Lu 2:20 And the shepherds returned, glorifying and praising God for all the things that they had heard and seen, as it was told unto them.
Lu 2:21 And when eight days were accomplished for the circumcising of the child, his name was called JESUS, which was so named of the angel before he was conceived in the womb.
Lu 2:22 And when the days of her purification according to the law of Moses were accomplished, they brought him to Jerusalem, to present him to the Lord;

Lu 2:23 (As it is written in the law of the Lord, Every male that openeth the womb shall be called holy to the Lord;)

Lu 2:24 And to offer a sacrifice according to that which is said in the law of the Lord, A pair of turtledoves, or two young pigeons.

Lu 2:25 And, behold, there was a man in Jerusalem, whose name was Simeon; and the same man was just and devout, waiting for the consolation of Israel: and the Holy Ghost was upon him.

Lu 2:26 And it was revealed unto him by the Holy Ghost, that he should not see death, before he had seen the Lord's Christ.
Lu 2:27 And he came by the Spirit into the temple: and when the parents brought in the child Jesus, to do for him after the custom of the law,
Lu 2:28 Then took he him up in his arms, and blessed God, and said,
Lu 2:29 Lord, now lettest thou thy servant depart in peace, according to thy word:
Lu 2:30 For mine eyes have seen thy salvation,

Lu 2:31 Which thou hast prepared before the face of all people;
Lu 2:32 A light to lighten the Gentiles, and the glory of thy people Israel.
Lu 2:33 And Joseph and his mother marvelled at those things which were spoken of him.

Lu 2:34 And Simeon blessed them, and said unto Mary his mother, Behold, this child is set for the fall and rising again of many in Israel; and for a sign which shall be spoken against;

Lu 2:35 (Yea, a sword shall pierce through thy own soul also,) that the thoughts of many hearts may be revealed.

Lu 2:36 And there was one Anna, a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Aser: she was of a great age, and had lived with an husband seven years from her virginity;
Lu 2:37 And she was a widow of about fourscore and four years, which departed not from the temple, but served God with fastings and prayers night and day.

Lu 2:38 And she coming in that instant gave thanks likewise unto the Lord, and spake of him to all them that looked for redemption in Jerusalem.
Lu 2:39 And when they had performed all things according to the law of the Lord, they returned into Galilee, to their own city Nazareth.

[Luk 2:40 DK-KJV] Og barnet voksede, og blev stærk i ånd, fyldt med visdom: og Guds nåde var over ham.
[Luk 2:41 DK-KJV] Nu gik hans forældre hvert år til Jerusalem ved påskefesten.
[Luk 2:42 DK-KJV] Og da han var 12 år gammel, gik de til Jerusalem efter festens skik.
[Luk 2:43 DK-KJV] Og da de havde opfyldt de dage, som de returnerede, blev Jesus-barnet tilbage i Jerusalem; og Joseph og hans mor kendte ikke til det.
[Luk 2:44 DK-KJV] Men de, da de gik ud fra at han var i gruppen, gik en dags rejse; og de søgte efter ham blandt deres slægtninge og bekendtskaber.
[Luk 2:45 DK-KJV] Og da de ikke fandt ham, rejste de igen tilbage til Jerusalem, og søgte efter ham.
[Luk 2:46 DK-KJV] Og det skete, at de fandt ham i templet efter 3 dage, siddende i doktorernes midte, og både hørte dem, og stillede dem spørgsmål.
[Luk 2:47 DK-KJV] Og alle der hørte ham var forbløffede over hans forståelse og svar.
[Luk 2:48 DK-KJV] Og da de så' ham, var de forbløffet: og hans mor sagde til ham, Søn, hvorfor har du gjort således med os? læg mærke til, din far og jeg har ledt efter dig og har været bekymret.
[Luk 2:49 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvorfor er det at I søgte efter mig? vidste I ikke at jeg måtte være i gang med min Fars forretning?
[Luk 2:50 DK-KJV] Og de forstod ikke ordsproget han talte til dem.
[Luk 2:51 DK-KJV] Og han gik ned med dem, og kom til Nazaret, og var underkastet til dem: men hans mor holdt alle disse ordsprog i hendes hjerte.
[Luk 2:52 DK-KJV] Og Jesus voksede i visdom og størrelse, og i favør hos Gud og mennesker.

Lu 2:40 And the child grew, and waxed strong in spirit, filled with wisdom: and the grace of God was upon him.
Lu 2:41 Now his parents went to Jerusalem every year at the feast of the passover.
Lu 2:42 And when he was twelve years old, they went up to Jerusalem after the custom of the feast.
Lu 2:43 And when they had fulfilled the days, as they returned, the child Jesus tarried behind in Jerusalem; and Joseph and his mother knew not of it.
Lu 2:44 But they, supposing him to have been in the company, went a day's journey; and they sought him among their kinsfolk and acquaintance.
Lu 2:45 And when they found him not, they turned back again to Jerusalem, seeking him.
Lu 2:46 And it came to pass, that after three days they found him in the temple, sitting in the midst of the doctors, both hearing them, and asking them questions.
Lu 2:47 And all that heard him were astonished at his understanding and answers.

Lu 2:48 And when they saw him, they were amazed: and his mother said unto him, Son, why hast thou thus dealt with us? behold, thy father and I have sought thee sorrowing.

Lu 2:49 And he said unto them, How is it that ye sought me? wist ye not that I must be about my Father's business?
Lu 2:50 And they understood not the saying which he spake unto them.
Lu 2:51 And he went down with them, and came to Nazareth, and was subject unto them: but his mother kept all these sayings in her heart.
Lu 2:52 And Jesus increased in wisdom and stature, and in favour with God and man.

Lukas Evangeliet Kapitel 3 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 3:1 DK-KJV] Nu i Tiberius Cæsars 15'ne regeringsår, mens Pontius Pilatus var guvernør over Judæa, og Herodes var ¼ dels fyrste over Galilæa, og hans bror Philip ¼ dels fyrste over Ituræa og området rundt om Trakonitis, og Lysanias ¼ dels fyrste over Abilene,

[Luk 3:2 DK-KJV] Og Annas og Kaiafas var ypperstepræsterne, kom Guds ord til Johannes sønnen af Zakarias i vildmarken.
[Luk 3:3 DK-KJV] Og han kom ind i hele landet rundt om Jordanfloden, og prædikede omvendelsesdåb for syndseftergivelse.

[Luk 3:4 DK-KJV] Som det er skrevet i bogen med ordene fra profeten Esajas, som siger, Stemmen af en der råber i vildmarken, Forbered I Herrens vej, gør hans stier lige.

[Luk 3:5 DK-KJV] Enhver dal skal bli' fyldt, og ethvert bjerg og bakke skal bli' bragt lav; og det krogede skal bli' gjort lige, og de ujævne veje skal bli' gjort jævne;

[Luk 3:6 DK-KJV] Og alt kød skal se Guds frelse.
[Luk 3:7 DK-KJV] Så sagde han til folkemængden som kom frem for at bli' døbt af ham, Kæreste generation af giftsnoge, hvem har advaret jer om at flygte fra arrigskabet der kommer?
[Luk 3:8 DK-KJV] Frembring derfor frugter som er omvendelsen værdig, og begynd ikke at sige inde i jer selv, Vi har Abraham

Lu 3:1 Now in the fifteenth year of the reign of Tiberius Caesar, Pontius Pilate being governor of Judaea, and Herod being tetrarch of Galilee, and his brother Philip tetrarch of Ituraea and of the region of Trachonitis, and Lysanias the tetrarch of Abilene,
Lu 3:2 Annas and Caiaphas being the high priests, the word of God came unto John the son of Zacharias in the wilderness.
Lu 3:3 And he came into all the country about Jordan, preaching the baptism of repentance for the remission of sins;
Lu 3:4 As it is written in the book of the words of Esaias the prophet, saying, The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.
Lu 3:5 Every valley shall be filled, and every mountain and hill shall be brought low; and the crooked shall be made straight, and the rough ways shall be made smooth;

Lu 3:6 And all flesh shall see the salvation of God.
Lu 3:7 Then said he to the multitude that came forth to be baptized of him, O generation of vipers, who hath warned you to flee from the wrath to come?
Lu 3:8 Bring forth therefore fruits worthy of repentance, and begin not to say within yourselves, We have

som vor far: for jeg siger til jer, At Gud er i stand til at oprejse børn til Abraham ud af disse sten.
[Luk 3:9 DK-KJV] Og nu er øksen også lagt til træernes rod: ethvert træ som derfor ikke frembringer god frugt er hugget ned, og kastes ind i ilden.
[Luk 3:10 DK-KJV] Og folket spurgte ham, og siger, Hvad skal vi så gøre?
[Luk 3:11 DK-KJV] Han svarer og siger til dem, Han der har 2 frakker, lad ham give en til ham der ingen har; og han der har mad, lad ham gøre ligeledes.
[Luk 3:12 DK-KJV] Så kom der også skatteopkrævere for at bli' døbt, og sagde til ham, Mester, hvad skal vi gøre?
[Luk 3:13 DK-KJV] Og han sagde til dem, Inddriv ikke mere end det som er givet jer at gøre.
[Luk 3:14 DK-KJV] Og soldaterne krævede ligeledes et svar fra ham, og siger, Og hvad skal vi gøre? Og han sagde til dem, vær ikke voldelig med noget menneske, og anklag heller ikke nogen på falsk grundlag; og vær tilfreds med jeres lønninger.
[Luk 3:15 DK-KJV] Og da folket var forventningsfulde, og alle mennesker funderede i deres hjerter omkring Johannes, om han var den Kristus, eller ikke;
[Luk 3:16 DK-KJV] Svarede Johannes, og siger til dem alle, i virkeligheden døber jeg jer med vand; men én mægtigere end jeg kommer, remmene på de sko er jeg ikke værdig til at løsne: han skal døbe jer med den Hellige Ånd og med ild:
[Luk 3:17 DK-KJV] Hvis kasteskovl er i hans hånd, og han vil grundigt rense hans gulv, og vil samle hveden ind i hans lade: men avnerne vil han brænde med en uudslukkelig ild.
[Luk 3:18 DK-KJV] Og mange andre ting i hans formaning prædikede han for folket.
[Luk 3:19 DK-KJV] Men ¼ dels fyrsten Herodes, blev bebrejdet af ham på grund af Herodias hustruen til hans bror Philip, og for alt det onde som Herodes havde gjort,
[Luk 3:20 DK-KJV] Tilføjede endda dette over alt, at han satte Johannes i fængsel.

[Luk 3:21 DK-KJV] Nu da hele folket var døbt, skete det, at Jesus også blev døbt, og ved at be', var himlen åbnet,

[Luk 3:22 DK-KJV] Og den Hellige Ånd dalede ned i en kropslig form som en due på ham, og en stemme kom fra himlen, som sagde, Du er min elskede Søn; i dig er jeg godt tilfreds.
[Luk 3:23 DK-KJV] Og Jesus hamselv som nu var omkring 30 år gammel, som er (som det var antaget) sønnen af Joseph, som var sønnen af Heli,
[Luk 3:24 DK-KJV] Som var sønnen af Matthat, som var sønnen af Levi, som var sønnen af Melchi, som var sønnen af Janna, som var sønnen af Joseph,
[Luk 3:25 DK-KJV] Som var sønnen af Mattathias, som var sønnen af Amos, som var sønnen af Naum, som var sønnen af Esli, som var sønnen af Nagge,
[Luk 3:26 DK-KJV] Som var sønnen af Maath, som var sønnen af Mattathias, som var sønnen af Semei, som var sønnen af Joseph, som var sønnen af Judah,
[Luk 3:27 DK-KJV] Som var sønnen af Joanna, som var sønnen af Rhesa, som var sønnen af Zerubbabel, som var sønnen af Salathiel, som var sønnen af Neri,
[Luk 3:28 DK-KJV] Som var sønnen af Melki, som var sønnen af Addi, som var sønnen af Cosam, som var sønnen af Elmodam, som var sønnen af Er,
[Luk 3:29 DK-KJV] Som var sønnen af Jose, som var sønnen af Eliezer, som var sønnen af Jorim, som var sønnen af Matthat, som var sønnen af Levi,
[Luk 3:30 DK-KJV] Som var sønnen af Simeon, som var sønnen

Abraham to our father: for I say unto you, That God is able of these stones to raise up children unto Abraham.
Lu 3:9 And now also the axe is laid unto the root of the trees: every tree therefore which bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.
Lu 3:10 And the people asked him, saying, What shall we do then?
Lu 3:11 He answereth and saith unto them, He that hath two coats, let him impart to him that hath none; and he that hath meat, let him do likewise.
Lu 3:12 Then came also publicans to be baptized, and said unto him, Master, what shall we do?
Lu 3:13 And he said unto them, Exact no more than that which is appointed you.
Lu 3:14 And the soldiers likewise demanded of him, saying, And what shall we do? And he said unto them, Do violence to no man, neither accuse any falsely; and be content with your wages.
Lu 3:15 And as the people were in expectation, and all men mused in their hearts of John, whether he were the Christ, or not;
Lu 3:16 John answered, saying unto them all, I indeed baptize you with water; but one mightier than I cometh, the latchet of whose shoes I am not worthy to unloose: he shall baptize you with the Holy Ghost and with fire:
Lu 3:17 Whose fan is in his hand, and he will throughly purge his floor, and will gather the wheat into his garner; but the chaff he will burn with fire unquenchable.
Lu 3:18 And many other things in his exhortation preached he unto the people.
Lu 3:19 But Herod the tetrarch, being reproved by him for Herodias his brother Philip's wife, and for all the evils which Herod had done,
Lu 3:20 Added yet this above all, that he shut up John in prison.
Lu 3:21 Now when all the people were baptized, it came to pass, that Jesus also being baptized, and praying, the heaven was opened,
Lu 3:22 And the Holy Ghost descended in a bodily shape like a dove upon him, and a voice came from heaven, which said, Thou art my beloved Son; in thee I am well pleased.
Lu 3:23 And Jesus himself began to be about thirty years of age, being (as was supposed) the son of Joseph, which was the son of Heli,
Lu 3:24 Which was the son of Matthat, which was the son of Levi, which was the son of Melchi, which was the son of Janna, which was the son of Joseph,
Lu 3:25 Which was the son of Mattathias, which was the son of Amos, which was the son of Naum, which was the son of Esli, which was the son of Nagge,
Lu 3:26 Which was the son of Maath, which was the son of Mattathias, which was the son of Semei, which was the son of Joseph, which was the son of Juda,
Lu 3:27 Which was the son of Joanna, which was the son of Rhesa, which was the son of Zorobabel, which was the son of Salathiel, which was the son of Neri,
Lu 3:28 Which was the son of Melchi, which was the son of Addi, which was the son of Cosam, which was the son of Elmodam, which was the son of Er,
Lu 3:29 Which was the son of Jose, which was the son of Eliezer, which was the son of Jorim, which was the son of Matthat, which was the son of Levi,
Lu 3:30 Which was the son of Simeon, which was the son

af Judah, som var sønnen af Joseph, som var sønnen af Jonan, som sønnen af Eliakim,
[Luk 3:31 DK-KJV] Som var sønnen af Melea, som var sønnen af Menan, som var sønnen af Mattatha, som var sønnen af Nathan, som var sønnen af David,
[Luk 3:32 DK-KJV] Som var sønnen af Jesse, som var sønnen af Obed, som var sønnen af Boaz, som var sønnen af Salmon, som var sønnen af Nahshon,
[Luk 3:33 DK-KJV] Som var sønnen af Aminadab, som var sønnen af Ram, som var sønnen af Hezron, som var sønnen af Pharez, som var sønnen af Judah,
[Luk 3:34 DK-KJV] Som var sønnen af Jacob, som var sønnen af Isak, som var sønnen af Abraham, som var sønnen af Terah, som var sønnen af Nahor,
[Luk 3:35 DK-KJV] Som var sønnen af Serug, som var sønnen af Reu, som var sønnen af Peleg, som var sønnen af Eber, som var sønnen af Selah,
[Luk 3:36 DK-KJV] Som var sønnen af Kainan, som var sønnen af Arphaxad, som var sønnen af Shem, som var sønnen af Noah, som var sønnen af Lamech,
[Luk 3:37 DK-KJV] Som var sønnen af Methusael, som var sønnen af Enok, som var sønnen af Jared, som var sønnen af Mahalaleel, som var sønnen af Kainan,

[Luk 3:38 DK-KJV] Som var sønnen af Enosh, som var sønnen af Seth, som var sønnen af Adam, som var sønnen af Gud.

of Juda, which was the son of Joseph, which was the son of Jonan, which was the son of Eliakim,
Lu 3:31 Which was the son of Melea, which was the son of Menan, which was the son of Mattatha, which was the son of Nathan, which was the son of David,
Lu 3:32 Which was the son of Jesse, which was the son of Obed, which was the son of Booz, which was the son of Salmon, which was the son of Naasson,
Lu 3:33 Which was the son of Aminadab, which was the son of Aram, which was the son of Esrom, which was the son of Phares, which was the son of Juda,
Lu 3:34 Which was the son of Jacob, which was the son of Isaac, which was the son of Abraham, which was the son of Thara, which was the son of Nachor,
Lu 3:35 Which was the son of Saruch, which was the son of Ragau, which was the son of Phalec, which was the son of Heber, which was the son of Sala,
Lu 3:36 Which was the son of Cainan, which was the son of Arphaxad, which was the son of Sem, which was the son of Noe, which was the son of Lamech,
Lu 3:37 Which was the son of Mathusala, which was the son of Enoch, which was the son of Jared, which was the son of Maleleel, which was the son of Cainan,
Lu 3:38 Which was the son of Enos, which was the son of Seth, which was the son of Adam, which was the son of God.

"Fra Jesus til Gud er der 77 generationer"
"Der er i dette slægtstræ brugt navne fra Det Gamle Testamente i den danske version"

Lukas Evangeliet Kapitel 4 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 4:1 DK-KJV] Og Jesus som var fyldt af den Hellige Ånd returnerede fra Jordanfloden, og var via Ånden ledt ind i vildmarken,
[Luk 4:2 DK-KJV] Ved i 40 dage at være fristet af djævelen. Og i de dage spiste han ingenting: og da de var ovre, var han efterhånden meget sulten.
[Luk 4:3 DK-KJV] Og djævelen sagde til ham, Hvis du er Guds Søn, befal disse sten at de bli'r lavet til brød.
[Luk 4:4 DK-KJV] Og Jesus svarede ham, og siger, Det er skrevet, At mennesket ikke skal leve af brød alene, men via ethvert ord fra Gud.

[Luk 4:5 DK-KJV] Og djævelen, førte ham op på et højt bjerg, og viste ham alle denne verdens kongeriger i et øjeblik af tid.
[Luk 4:6 DK-KJV] Og djævelen sagde til ham, Hele denne myndighed vil jeg gi' dig, og herligheden fra dem: for det er forløst til mig; og til hvemsomhelst jeg vil giver jeg det.
[Luk 4:7 DK-KJV] Hvis du derfor vil tilbede mig, skal alt bli' dit.
[Luk 4:8 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til ham, Hold dig bag mig, Satan: for der er skrevet, Du skal tilbede Herren din Gud, og kun ham skal du tjene.
[Luk 4:9 DK-KJV] Og han bragte ham til Jerusalem, og satte ham på en tempeltinde, og sagde til ham, Hvis du er Guds Søn, kast digselv ned herfra:
[Luk 4:10 DK-KJV] For det er skrevet, Han skal gi' hans engle pålæg omkring dig, for at holde dig:
[Luk 4:11 DK-KJV] Og i deres hænder skal de bære dig op, for ikke at du på noget tidspunkt skal slå din fod imod en sten.
[Luk 4:12 DK-KJV] Og Jesus svarende sagde til ham, Det er sagt, Du skal ikke friste Herren din Gud.

Lu 4:1 And Jesus being full of the Holy Ghost returned from Jordan, and was led by the Spirit into the wilderness,
Lu 4:2 Being forty days tempted of the devil. And in those days he did eat nothing: and when they were ended, he afterward hungered.
Lu 4:3 And the devil said unto him, If thou be the Son of God, command this stone that it be made bread.

Lu 4:4 And Jesus answered him, saying, It is written, That man shall not live by bread alone, but by every word of God.
Lu 4:5 And the devil, taking him up into an high mountain, shewed unto him all the kingdoms of the world in a moment of time.
Lu 4:6 And the devil said unto him, All this power will I give thee, and the glory of them: for that is delivered unto me; and to whomsoever I will I give it.
Lu 4:7 If thou therefore wilt worship me, all shall be thine.
Lu 4:8 And Jesus answered and said unto him, Get thee behind me, Satan: for it is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt thou serve.
Lu 4:9 And he brought him to Jerusalem, and set him on a pinnacle of the temple, and said unto him, If thou be the Son of God, cast thyself down from hence:
Lu 4:10 For it is written, He shall give his angels charge over thee, to keep thee:
Lu 4:11 And in their hands they shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a stone.
Lu 4:12 And Jesus answering said unto him, It is said, Thou shalt not tempt the Lord thy God.

[Luk 4:13 DK-KJV] Og da djævelen havde stoppet alle fristelserne, forlod han ham for en tid.
[Luk 4:14 DK-KJV] Og Jesus returnerede i Åndens kraft ind i Galilæa: og der udgik en berømmelse om ham udover hele den egn rundt omkring.
[Luk 4:15 DK-KJV] Og han underviste i deres synagoger, som var forherliget af alle.
[Luk 4:16 DK-KJV] Og han kom til Nazaret, hvor han var opvokset: og, som hans skik var, gik han ind i synagogen på sabbatsdagen, og rejste sig for at læse.
[Luk 4:17 DK-KJV] Og han fik udleveret Esajas profetbog. Og da han havde åbnet bogen, fandt han det sted hvor det var skrevet,
[Luk 4:18 DK-KJV] Herrens Ånd er over mig, fordi han har salvet mig til at prædike evangeliet for de fattige; han har sendt mig for at héle de brudte hjerter, for at prædike forløsning til de tilfangetagne, og give synet tilbage til de blinde, for at sætte dem i frihed der er såret,
[Luk 4:19 DK-KJV] For at prædike Herrens acceptable år.
[Luk 4:20 DK-KJV] Og han lukkede bogen, og han gav den tilbage til betjeneren, og sad ned. Og alles øjne af dem der var i synagogen var fæstnet på ham.
[Luk 4:21 DK-KJV] Og han begyndte at sige til dem, Denne dag er dette skriftsted opfyldt i jeres ører.
[Luk 4:22 DK-KJV] Og alle hørte ham vidne, og forundredes over de nådige ord som udgik fra hans mund. Og de sagde, Er dette ikke Josephs søn?
[Luk 4:23 DK-KJV] Og han sagde til dem, I vil helt sikkert sige dette ordsprog til mig, Læge, hél digselv: hvadsomhelst vi har hørt at der er sket i Kapernaum, gør også det her i dit land.
[Luk 4:24 DK-KJV] Og han sagde, Sandelig siger jeg til jer, Ingen profet er accepteret i hans eget land.
[Luk 4:25 DK-KJV] Men jeg fortæller jer om en sandhed, i Elias dage var der mange enker i Israel, da himlen var lukket 3 år og 6 måneder, da den store hungersnød var udover hele landet;
[Luk 4:26 DK-KJV] Men til ingen af dem var Elias sendt, foruden til Sarepta, en by fra Sidon, til en kvinde der var en enke.
[Luk 4:27 DK-KJV] Og på Elisha profetens tid var der mange spedalske i Israel; og ingen af dem var renset, foruden den Syriske Naaman.
[Luk 4:28 DK-KJV] Og alle de i synagogen, da de hørte disse ting, var fyldt med arrigskab,
[Luk 4:29 DK-KJV] Og rejste sig, og smed ham ud af byen, og ledte ham til kanten af bakken hvorpå deres by var bygget, så de måtte kaste ham ned med hovedet først.
[Luk 4:30 DK-KJV] Men han passerede gennem deres midte og gik hans vej,
[Luk 4:31 DK-KJV] Og kom ned til Kapernaum, en by fra Galilæa, og underviste dem på sabbatsdagene.
[Luk 4:32 DK-KJV] Og de var forbløffede over hans doktrin: for hans ord var med myndighed.
[Luk 4:33 DK-KJV] Og i synagogen var der en mand, som havde en ånd fra en uren djævel, og råbte ud med en høj stemme,
[Luk 4:34 DK-KJV] Og siger, Lad os være alene; hvad har vi at gøre med dig, du Jesus fra Nazaret? er du kommet for at destruere os? jeg kender dig hvem du er; Guds Hellige Éner.
[Luk 4:35 DK-KJV] Og Jesus irettesatte ham, og siger, Vær stille, og kom ud af ham. Og da djævelen havde smidt ham i midten, kom han ud af ham, og skadede ham ikke.
[Luk 4:36 DK-KJV] Og de var alle forbløffet, og talte blandt demselv, og siger, Hvilket ord er dette! for med autoritet og

Lu 4:13 And when the devil had ended all the temptation, he departed from him for a season.
Lu 4:14 And Jesus returned in the power of the Spirit into Galilee: and there went out a fame of him through all the region round about.
Lu 4:15 And he taught in their synagogues, being glorified of all.
Lu 4:16 And he came to Nazareth, where he had been brought up: and, as his custom was, he went into the synagogue on the sabbath day, and stood up for to read.
Lu 4:17 And there was delivered unto him the book of the prophet Esaias. And when he had opened the book, he found the place where it was written,
Lu 4:18 The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised,
Lu 4:19 To preach the acceptable year of the Lord.
Lu 4:20 And he closed the book, and he gave it again to the minister, and sat down. And the eyes of all them that were in the synagogue were fastened on him.
Lu 4:21 And he began to say unto them, This day is this scripture fulfilled in your ears.
Lu 4:22 And all bare him witness, and wondered at the gracious words which proceeded out of his mouth. And they said, Is not this Joseph's son?
Lu 4:23 And he said unto them, Ye will surely say unto me this proverb, Physician, heal thyself: whatsoever we have heard done in Capernaum, do also here in thy country.
Lu 4:24 And he said, Verily I say unto you, No prophet is accepted in his own country.
Lu 4:25 But I tell you of a truth, many widows were in Israel in the days of Elias, when the heaven was shut up three years and six months, when great famine was throughout all the land;
Lu 4:26 But unto none of them was Elias sent, save unto Sarepta, a city of Sidon, unto a woman that was a widow.
Lu 4:27 And many lepers were in Israel in the time of Eliseus the prophet; and none of them was cleansed, saving Naaman the Syrian.
Lu 4:28 And all they in the synagogue, when they heard these things, were filled with wrath,
Lu 4:29 And rose up, and thrust him out of the city, and led him unto the brow of the hill whereon their city was built, that they might cast him down headlong.
Lu 4:30 But he passing through the midst of them went his way,
Lu 4:31 And came down to Capernaum, a city of Galilee, and taught them on the sabbath days.
Lu 4:32 And they were astonished at his doctrine: for his word was with power.
Lu 4:33 And in the synagogue there was a man, which had a spirit of an unclean devil, and cried out with a loud voice,
Lu 4:34 Saying, Let us alone; what have we to do with thee, thou Jesus of Nazareth? art thou come to destroy us? I know thee who thou art; the Holy One of God.
Lu 4:35 And Jesus rebuked him, saying, Hold thy peace, and come out of him. And when the devil had thrown him in the midst, he came out of him, and hurt him not.
Lu 4:36 And they were all amazed, and spake among themselves, saying, What a word is this! for with authority

kraft befaler han de urene ånder, og de kommer ud.

[Luk 4:37 DK-KJV] Og hans berømmelse gik ud til ethvert sted rundt omkring i landet.
[Luk 4:38 DK-KJV] Og han rejste sig og gik ud af synagogen, og kom ind i Simons hus. Og Simons hustrus mor var ramt af en stor feber; og de bønfaldte ham for hende.
[Luk 4:39 DK-KJV] Og han stod over hende, og irettesatte feberen; og den forlod hende: og øjeblikkeligt rejste hun sig og betjente for dem.
[Luk 4:40 DK-KJV] Nu da solen var på vej ned, alle de der havde nogen syge med forskellige sygdomme bragte dem til ham; og han lagde hans hænder på enhver af dem, og helbredte dem.

[Luk 4:41 DK-KJV] Og djævlene kom også ud af mange, og råbte ud, og siger, Du er Kristus Guds Søn. Og han irettesatte dem og tillod dem ikke at tale: for de vidste at han var Kristus.
[Luk 4:42 DK-KJV] Og da det var dag, rejste han og gik til et øde sted: og folket søgte efter ham, og kom til ham, og opholdt ham, så han ikke skulle rejse fra dem.
[Luk 4:43 DK-KJV] Og han sagde til dem, Jeg må også prædike Guds kongerige til andre byer: for derfor er jeg sendt.
[Luk 4:44 DK-KJV] Og han prædikede i Galilæas synagoger.

and power he commandeth the unclean spirits, and they come out.
Lu 4:37 And the fame of him went out into every place of the country round about.
Lu 4:38 And he arose out of the synagogue, and entered into Simon's house. And Simon's wife's mother was taken with a great fever; and they besought him for her.
Lu 4:39 And he stood over her, and rebuked the fever; and it left her: and immediately she arose and ministered unto them.

Lu 4:40 Now when the sun was setting, all they that had any sick with divers diseases brought them unto him; and he laid his hands on every one of them, and healed them.
Lu 4:41 And devils also came out of many, crying out, and saying, Thou art Christ the Son of God. And he rebuking them suffered them not to speak: for they knew that he was Christ.
Lu 4:42 And when it was day, he departed and went into a desert place: and the people sought him, and came unto him, and stayed him, that he should not depart from them.
Lu 4:43 And he said unto them, I must preach the kingdom of God to other cities also: for therefore am I sent.
Lu 4:44 And he preached in the synagogues of Galilee.

Lukas Evangeliet Kapitel 5 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 5:1 DK-KJV] Og det skete, at, som folket pressede på ham for at høre Guds ord, han stod ved Gennesarets sø,
[Luk 5:2 DK-KJV] Og så' 2 skibe stående ved søen: men fiskerne var gået ud af dem, og var i gang med at vaske deres garn.

[Luk 5:3 DK-KJV] Og han gik ombord på et af skibene, som var Simons, og bad ham om han ville lægge lidt fra land. Og han sad ned, og underviste folket ud fra skibet.
[Luk 5:4 DK-KJV] Nu da han var færdig med talen, sagde han til Simon, Sejl ud hvor det er dybt, og lad jeres garn gå ned for et træk.
[Luk 5:5 DK-KJV] Og Simon svarende sagde til ham, Mester, vi har slidt hele natten, og har intet fanget: alligevel ved dine ord vil jeg la' garnet gå ned.
[Luk 5:6 DK-KJV] Og da de havde gjort dette, indelukkede de en stor stime fisk: og deres garn gik i stykker.
[Luk 5:7 DK-KJV] Og de gjorde tegn med hånden til deres partnere, som var på det andet skib, at de skulle komme og hjælpe dem. Og de kom, og fyldte begge skibe, sådant at de begyndte at synke.
[Luk 5:8 DK-KJV] Da Simon Peter så' det, faldt han knælende ned ved Jesus, og siger, Rejs fra mig; for jeg er en syndfuld mand, Kæreste Herre.
[Luk 5:9 DK-KJV] For han var forbløffet, og alle der var hos ham, over fiske-trækket som de havde taget:
[Luk 5:10 DK-KJV] Og det var Jacob også, og Johannes, Zebedæus' sønner, som var kompagnoner med Simon. Og Jesus sagde til Simon, Frygt ikke; fra nu af skal du fange mennesker.
[Luk 5:11 DK-KJV] Og da de havde bragt deres skibe til land, efterlod de alt, og fulgte ham.
[Luk 5:12 DK-KJV] Og det skete, da han var i en bestemt by,

Lu 5:1 And it came to pass, that, as the people pressed upon him to hear the word of God, he stood by the lake of Gennesaret,
Lu 5:2 And saw two ships standing by the lake: but the fishermen were gone out of them, and were washing their nets.
Lu 5:3 And he entered into one of the ships, which was Simon's, and prayed him that he would thrust out a little from the land. And he sat down, and taught the people out of the ship.
Lu 5:4 Now when he had left speaking, he said unto Simon, Launch out into the deep, and let down your nets for a draught.
Lu 5:5 And Simon answering said unto him, Master, we have toiled all the night, and have taken nothing: nevertheless at thy word I will let down the net.
Lu 5:6 And when they had this done, they inclosed a great multitude of fishes: and their net brake.
Lu 5:7 And they beckoned unto their partners, which were in the other ship, that they should come and help them. And they came, and filled both the ships, so that they began to sink.

Lu 5:8 When Simon Peter saw it, he fell down at Jesus' knees, saying, Depart from me; for I am a sinful man, O Lord.
Lu 5:9 For he was astonished, and all that were with him, at the draught of the fishes which they had taken:

Lu 5:10 And so was also James, and John, the sons of Zebedee, which were partners with Simon. And Jesus said unto Simon, Fear not; from henceforth thou shalt catch men.
Lu 5:11 And when they had brought their ships to land, they forsook all, and followed him.
Lu 5:12 And it came to pass, when he was in a certain city,

læg mærke til en mand fuld af spedalskhed: som ved at ha' set Jesus faldt på hans ansigt, og bønfalder ham, og siger, Herre, hvis du vil, kan du gøre mig ren.
[Luk 5:13 DK-KJV] Og han rakte hans hånd frem, og rørte ham, og siger, Jeg vil: vær du ren. Og øjeblikkeligt forlod spedalskheden ham.
[Luk 5:14 DK-KJV] Og han pålagde ham om ikke at fortælle det til noget menneske: men gå, og vis digselv for præsten, og tilbyd for din rensning, ligesom Moses' befalede, som et vidnesbyrd overfor dem.
[Luk 5:15 DK-KJV] Men så meget desto mere gik der en berømmelse ud om ham: og store folkemængder forsamledes for at høre, og for at bli' helbredt for deres skavanker af ham.
[Luk 5:16 DK-KJV] Og han trak sigselv tilbage ind i vildmarken, og bad.
[Luk 5:17 DK-KJV] Og det sket på en bestemt dag, mens han underviste, at der var Farisæer og doktorer af loven som sad der, som var kommet ud af enhver Galilæisk provinsby, og Judæisk, og Jerusalem: og Herrens kraft var tilstede for at héle dem.
[Luk 5:18 DK-KJV] Og, læg mærke til, mænd bragte på en seng en mand som var taget med en paralyse lammelse: og de søgte efter en måde at bringe ham ind, og at lægge ham foran ham.
[Luk 5:19 DK-KJV] Og da de ikke kunne finde ud af hvilken vej de måtte bringe ham ind på grund af folkemængden, gik de op på hustaget, og firede ham ned gennem tagbelægningen med hans sofa ind i midten foran Jesus.
[Luk 5:20 DK-KJV] Og da han så' deres tro, sagde han til ham, Mand, dine synder er dig tilgivet.
[Luk 5:21 DK-KJV] Og de skriftkloge og Farisæerne begyndte at ræsonnere, og siger, Hvem er dette der taler gudsbespottende? Hvem kan tilgive synder, foruden Gud alene?
[Luk 5:22 DK-KJV] Med da Jesus bemærkede deres tanker, sagde han svarende til dem, Hvad ræsonnerer I i jeres hjerter?
[Luk 5:23 DK-KJV] Hvad er nemmest, at sige, Dine synder er dig tilgivet; eller at sige, Rejs dig op og gå?
[Luk 5:24 DK-KJV] Men så I må vide at Menneskesønnen har myndighed på jorden til at tilgive synder, (han sagde til den syge med paralyse lammelse,) Jeg siger til dig, Rejs dig, og saml din sofa op, og gå ind i dit hus.
[Luk 5:25 DK-KJV] Og øjeblikkeligt rejste han sig op foran dem, og samlede den op hvorpå han lå, og rejste til hans eget hus, og forherligede Gud.
[Luk 5:26 DK-KJV] Og de var alle forbløffet, og de forherligede Gud, og var fyldt med frygt, og siger, Vi har set mærkelige ting i dag.
[Luk 5:27 DK-KJV] Og efter disse ting gik han videre, og så' en skatteopkræver, kaldet Levi, som sad ved skatteopkrævningsbordet: og han sagde til ham, Følg mig.
[Luk 5:28 DK-KJV] Og han forlod alt, rejste sig op, og fulgte ham.
[Luk 5:29 DK-KJV] Og Levi holdt en stor fest for ham i hans eget hus: og der var en stor gruppe af skatteopkrævere og af andre der sad ned hos dem.
[Luk 5:30 DK-KJV] Men deres skriftkloge og Farisæere mumlede imod hans disciple, og siger, Hvorfor spiser og drikker I med skatteopkrævere og syndere?
[Luk 5:31 DK-KJV] Og Jesus svarende sagde til dem, De der er hele har ikke brug for en læge; men de der er syge.
[Luk 5:32 DK-KJV] Jeg kom ikke for at kalde de retfærdige,

behold a man full of leprosy: who seeing Jesus fell on his face, and besought him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me clean.
Lu 5:13 And he put forth his hand, and touched him, saying, I will: be thou clean. And immediately the leprosy departed from him.

Lu 5:14 And he charged him to tell no man: but go, and shew thyself to the priest, and offer for thy cleansing, according as Moses commanded, for a testimony unto them.

Lu 5:15 But so much the more went there a fame abroad of him: and great multitudes came together to hear, and to be healed by him of their infirmities.
Lu 5:16 And he withdrew himself into the wilderness, and prayed.
Lu 5:17 And it came to pass on a certain day, as he was teaching, that there were Pharisees and doctors of the law sitting by, which were come out of every town of Galilee, and Judaea, and Jerusalem: and the power of the Lord was present to heal them.

Lu 5:18 And, behold, men brought in a bed a man which was taken with a palsy: and they sought means to bring him in, and to lay him before him.
Lu 5:19 And when they could not find by what way they might bring him in because of the multitude, they went upon the housetop, and let him down through the tiling with his couch into the midst before Jesus.
Lu 5:20 And when he saw their faith, he said unto him, Man, thy sins are forgiven thee.

Lu 5:21 And the scribes and the Pharisees began to reason, saying, Who is this which speaketh blasphemies? Who can forgive sins, but God alone?

Lu 5:22 But when Jesus perceived their thoughts, he answering said unto them, What reason ye in your hearts?
Lu 5:23 Whether is easier, to say, Thy sins be forgiven thee; or to say, Rise up and walk?
Lu 5:24 But that ye may know that the Son of man hath power upon earth to forgive sins, (he said unto the sick of the palsy,) I say unto thee, Arise, and take up thy couch, and go into thine house.
Lu 5:25 And immediately he rose up before them, and took up that whereon he lay, and departed to his own house, glorifying God.
Lu 5:26 And they were all amazed, and they glorified God, and were filled with fear, saying, We have seen strange things to day.
Lu 5:27 And after these things he went forth, and saw a publican, named Levi, sitting at the receipt of custom: and he said unto him, Follow me.

Lu 5:28 And he left all, rose up, and followed him.
Lu 5:29 And Levi made him a great feast in his own house: and there was a great company of publicans and of others that sat down with them.
Lu 5:30 But their scribes and Pharisees murmured against his disciples, saying, Why do ye eat and drink with publicans and sinners?
Lu 5:31 And Jesus answering said unto them, They that are whole need not a physician; but they that are sick.
Lu 5:32 I came not to call the righteous, but sinners to

men syndere til omvendelse.

[Luk 5:33 DK-KJV] Og de sagde til ham, Hvorfor faster Johannes' disciple ofte, og fremføre bønner, og ligeledes Farisæernes disciple; men dine spiser og drikker?
[Luk 5:34 DK-KJV] Og han sagde til dem, Kan I få brudekammerets børn til at faste, mens brudgommen er hos dem?
[Luk 5:35 DK-KJV] Men de dage vil komme, når brudgommen skal bli' taget væk fra dem, og så i de dage skal de faste.
[Luk 5:36 DK-KJV] Og han talte også en lignelse til dem; Intet menneske putter et stykke fra en ny beklædning på en gammel; hvis omvendt, så laver både den nye en flænge, og det stykke der var taget ud af den nye samarbejder ikke med den gamle.
[Luk 5:37 DK-KJV] Og intet menneske putter ny vin på gamle flasker; for så vil den nye vin springe flaskerne, og gå til spilde, og flaskerne skal gå tabt.
[Luk 5:38 DK-KJV] Men ny vin må bli' puttet på nye flasker; og begge er bevaret.
[Luk 5:39 DK-KJV] Intet menneske som også har drukket gammel vin ønsker straks ny: for han siger, Den gamle er bedre.

repentance.

Lu 5:33 And they said unto him, Why do the disciples of John fast often, and make prayers, and likewise the disciples of the Pharisees; but thine eat and drink?

Lu 5:34 And he said unto them, Can ye make the children of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them?

Lu 5:35 But the days will come, when the bridegroom shall be taken away from them, and then shall they fast in those days.

Lu 5:36 And he spake also a parable unto them; No man putteth a piece of a new garment upon an old; if otherwise, then both the new maketh a rent, and the piece that was taken out of the new agreeth not with the old.
Lu 5:37 And no man putteth new wine into old bottles; else the new wine will burst the bottles, and be spilled, and the bottles shall perish.
Lu 5:38 But new wine must be put into new bottles; and both are preserved.

Lu 5:39 No man also having drunk old wine straightway desireth new: for he saith, The old is better.

Lukas Evangeliet Kapitel 6 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 6:1 DK-KJV] Og det skete på den anden sabbat efter den første, at han gik gennem kornmarkerne; og hans disciple plukkede aksene af kornet, og spiste, efter at ha' gnedet dem i deres hænder.
[Luk 6:2 DK-KJV] Og nogle af Farisæerne sagde til dem, Hvorfor gør i det der ikke er lovligt at gøre på sabbatsdagene?
[Luk 6:3 DK-KJV] Og Jesus svare dem og sagde, Har I ikke læst så meget som dette, hvad David gjorde, da hanselv var sulten, og de som var hos ham;
[Luk 6:4 DK-KJV] Hvordan han gik ind i Guds hus, og tog og spiste skuebrødet, og gav også til dem der var hos ham; som det ikke er lovligt at spise foruden for præsterne alene?
[Luk 6:5 DK-KJV] Og han sagde til dem, At Menneskesønnen også er Herre over sabbatten.
[Luk 6:6 DK-KJV] Og det skete også på en anden sabbat, at han gik ind i synagogen og underviste: og der var en mand hvis højre hånd var visnet.
[Luk 6:7 DK-KJV] Og de skriftkloge og Farisæerne holdt øje med ham, om han ville hele på en sabbatsdag; så de måtte finde en anklage imod ham.
[Luk 6:8 DK-KJV] Men han kendte deres tanker, og sagde til manden som havde den visnede hånd, Rejs dig op, og stå frem i midten. Og han rejste sig og stod frem.
[Luk 6:9 DK-KJV] Så sagde Jesus til dem, Jeg vil spørge jer om en ting; Er de lovligt på sabbatsdagene at gøre godt, eller at gøre ondt? for at frelse liv, eller for at destruere det?
[Luk 6:10 DK-KJV] Og kiggede rundt omkring på dem alle, og sagde til manden, Stræk din hånd frem. Og han gjorde det: og hans hånd var genoprettet hel som den anden.
[Luk 6:11 DK-KJV] Og de var fyldt med galskab; og aftalte indbyrdes med hinanden hvad de måtte gøre med Jesus.

[Luk 6:12 DK-KJV] Og det skete i de dage, at han gik ud til et bjerg for at bede, og fortsatte hele natten i bøn til Gud.

Lu 6:1 And it came to pass on the second sabbath after the first, that he went through the corn fields; and his disciples plucked the ears of corn, and did eat, rubbing them in their hands.

Lu 6:2 And certain of the Pharisees said unto them, Why do ye that which is not lawful to do on the sabbath days?
Lu 6:3 And Jesus answering them said, Have ye not read so much as this, what David did, when himself was an hungred, and they which were with him;
Lu 6:4 How he went into the house of God, and did take and eat the shewbread, and gave also to them that were with him; which it is not lawful to eat but for the priests alone?
Lu 6:5 And he said unto them, That the Son of man is Lord also of the sabbath.
Lu 6:6 And it came to pass also on another sabbath, that he entered into the synagogue and taught: and there was a man whose right hand was withered.
Lu 6:7 And the scribes and Pharisees watched him, whether he would heal on the sabbath day; that they might find an accusation against him.
Lu 6:8 But he knew their thoughts, and said to the man which had the withered hand, Rise up, and stand forth in the midst. And he arose and stood forth.
Lu 6:9 Then said Jesus unto them, I will ask you one thing; Is it lawful on the sabbath days to do good, or to do evil? to save life, or to destroy it?
Lu 6:10 And looking round about upon them all, he said unto the man, Stretch forth thy hand. And he did so: and his hand was restored whole as the other.
Lu 6:11 And they were filled with madness; and communed one with another what they might do to Jesus.
Lu 6:12 And it came to pass in those days, that he went out into a mountain to pray, and continued all night in prayer to God.

[Luk 6:13 DK-KJV] Og da det var dag, kaldte han disciplene til ham: og af dem udvalgte han 12, hvem han også gav navnet apostle;
[Luk 6:14 DK-KJV] Simon, (hvem han også gav navnet Peter,) og Andreas hans bror, Jacob og Johannes, Philip og Bartholomæus,
[Luk 6:15 DK-KJV] Matthæus og Thomas, Jacob Alfæus' søn, og Simon kaldet Zelotes,
[Luk 6:16 DK-KJV] Og Judas Jacobs bror, og Judas Iscariot, som også var bedrageren.
[Luk 6:17 DK-KJV] Og han kom ned med dem, og stod på sletten, og hans disciples gruppe, og en stor folkemængde ud fra hele Judæa og Jerusalem, og fra Tyrus og Sidons havkyst, som kom for at høre ham, og for at bli' helbredt for deres sygdomme;
[Luk 6:18 DK-KJV] Og de der var plaget med urene ånder: og de var helbredt.
[Luk 6:19 DK-KJV] Og hele folkemængden forsøgte at røre ham: for der udgik anstændighed fra ham, og helbredte dem alle.
[Luk 6:20 DK-KJV] Og han løftede hans øjne op på hans disciple, og sagde, Velsignet er I fattige: for jeres er Guds kongerige.
[Luk 6:21 DK-KJV] Velsignet er I der sulter nu: for I skal bli' mætte. Velsignet er I der græder nu: for I skal grine.
[Luk 6:22 DK-KJV] Velsignet er I, når mennesker skal hade jer, og når de skal separere jer fra deres gruppe, og skal bebrejde jer, og kaste jeres navn ud som ondt, for Menneskesønnens skyld.
[Luk 6:23 DK-KJV] Jubel I i den dag, og hop af glæde: for, læg mærke til, jeres belønning er stor i himlen: for på samme måde gjorde deres fædre med profeterne.
[Luk 6:24 DK-KJV] Men arme jer der er rige! for I har modtaget jeres trøst.
[Luk 6:25 DK-KJV] Arme jer der er fyldte! for I skal sulte. Arme jer der griner nu! for I skal sørge og tude.
[Luk 6:26 DK-KJV] Arme jer, når alle mennesker skal tale vel om jer! for sådant gjorde deres fædre til de falske profeter.
[Luk 6:27 DK-KJV] Men jeg siger til jer som hører, Elsk jeres fjender, gør godt for dem som hader jer,
[Luk 6:28 DK-KJV] Velsign dem der forbander jer, og bed for dem som ondskabsfuldt udnytter jer.
[Luk 6:29 DK-KJV] Og til ham der slår dig på den ene kind tilbyd også den anden; og ham der tager din kappe væk forbyd ikke også at ta' din frakke.
[Luk 6:30 DK-KJV] Giv til ethvert menneske der spørger dig; og af ham der tager dine ting væk bed ikke om at få dem igen.
[Luk 6:31 DK-KJV] Og som I ville at mennesker skulle gøre for jer, gør I også for dem ligeledes.
[Luk 6:32 DK-KJV] For hvis I elsker dem som elsker jer, hvilken tak har I? for syndere elsker også de der elsker dem.
[Luk 6:33 DK-KJV] Og hvis I gør godt for dem som gør godt for jer, hvilken tak har I? ja for syndere gør også det samme.
[Luk 6:34 DK-KJV] Og hvis I låner til dem af hvem I håber at modtage, hvilken tak har I? for syndere låner også til syndere, for at modtage lige så meget igen.
[Luk 6:35 DK-KJV] Men elsk I jeres fjender, og gør godt, og lån, og håb ikke på at få det igen; og jeres belønning skal være stor, og I skal være den Højestes børn: for han er venlig med de utaknemmelige og med de onde.

Lu 6:13 And when it was day, he called unto him his disciples: and of them he chose twelve, whom also he named apostles;

Lu 6:14 Simon, (whom he also named Peter,) and Andrew his brother, James and John, Philip and Bartholomew,
Lu 6:15 Matthew and Thomas, James the son of Alphaeus, and Simon called Zelotes,
Lu 6:16 And Judas the brother of James, and Judas Iscariot, which also was the traitor.
Lu 6:17 And he came down with them, and stood in the plain, and the company of his disciples, and a great multitude of people out of all Judaea and Jerusalem, and from the sea coast of Tyre and Sidon, which came to hear him, and to be healed of their diseases;
Lu 6:18 And they that were vexed with unclean spirits: and they were healed.

Lu 6:19 And the whole multitude sought to touch him: for there went virtue out of him, and healed them all.

Lu 6:20 And he lifted up his eyes on his disciples, and said, Blessed be ye poor: for yours is the kingdom of God.
Lu 6:21 Blessed are ye that hunger now: for ye shall be filled. Blessed are ye that weep now: for ye shall laugh.

Lu 6:22 Blessed are ye, when men shall hate you, and when they shall separate you from their company, and shall reproach you, and cast out your name as evil, for the Son of man's sake.
Lu 6:23 Rejoice ye in that day, and leap for joy: for, behold, your reward is great in heaven: for in the like manner did their fathers unto the prophets.
Lu 6:24 But woe unto you that are rich! for ye have received your consolation.
Lu 6:25 Woe unto you that are full! for ye shall hunger. Woe unto you that laugh now! for ye shall mourn and weep.

Lu 6:26 Woe unto you, when all men shall speak well of you! for so did their fathers to the false prophets.
Lu 6:27 But I say unto you which hear, Love your enemies, do good to them which hate you,
Lu 6:28 Bless them that curse you, and pray for them which despitefully use you.
Lu 6:29 And unto him that smiteth thee on the one cheek offer also the other; and him that taketh away thy cloke forbid not to take thy coat also.

Lu 6:30 Give to every man that asketh of thee; and of him that taketh away thy goods ask them not again.
Lu 6:31 And as ye would that men should do to you, do ye also to them likewise.

Lu 6:32 For if ye love them which love you, what thank have ye? for sinners also love those that love them.

Lu 6:33 And if ye do good to them which do good to you, what thank have ye? for sinners also do even the same.
Lu 6:34 And if ye lend to them of whom ye hope to receive, what thank have ye? for sinners also lend to sinners, to receive as much again.
Lu 6:35 But love ye your enemies, and do good, and lend, hoping for nothing again; and your reward shall be great, and ye shall be the children of the Highest: for he is kind unto the unthankful and to the evil.

[Luk 6:36 DK-KJV] Vær I derfor barmhjertige, som jeres Far også er barmhjertig.
[Luk 6:37 DK-KJV] Døm ikke, og I skal ikke bli' dømt: fordøm ikke, og I skal ikke bli' fordømt: tilgiv, og I skal bli' tilgivet:
[Luk 6:38 DK-KJV] Giv, og det skal bli' givet til jer: et godt mål, presset ned, og rystet sammen, og løbende over, skal mennesker give til jeres favn. For med det samme mål som I også måler med det skal bli' tilmålt til jer igen.
[Luk 6:39 DK-KJV] Og han talte en lignelse til dem, Kan den blinde lede den blinde? vil de ikke begge falde i grøften.
[Luk 6:40 DK-KJV] Disciplen er ikke over hans mester: men enhver der er perfekt skal være som hans mester.
[Luk 6:41 DK-KJV] Og hvorfor lægger du mærke til splinten der er i din broders øje, men opfatter ikke bjælken der er i dit eget øje?

[Luk 6:42 DK-KJV] Hvordan kan du da sige til din broder, Broder, lad mig trække splinten der er i dit øje ud, når du digselv ikke lægger mærke til bjælken der er i dit eget øje? Din hykler, fjern først bjælken i dit eget øje, og da skal du se klart så du kan trække splinten der er i din broders øje ud.
[Luk 6:43 DK-KJV] For et godt træ frembringer ikke rådden frugt; et råddent træ frembringer heller ikke god frugt.
[Luk 6:44 DK-KJV] For ethvert træ er kendt via hans egen frugt. For af tjørne samler mennesker ikke figner, heller ikke af en brombærbuske samler de druer.
[Luk 6:45 DK-KJV] En god mand frembringer ud af hans hjertes skattekammer det som er godt; og en ond mand frembringer ud af hans skattekammer det som er ondt: for af hjertets overflod taler hans mund.
[Luk 6:46 DK-KJV] Og hvorfor kalder I mig, Herre, Herre, og ikke gør de ting som jeg siger?
[Luk 6:47 DK-KJV] Hvemsomhelst der kommer til mig, og hører mine ordsprog, og gør dem, vil jeg vise til jer hvem han er li':
[Luk 6:48 DK-KJV] Han er li' en mand som byggede et hus, og gravede dybt, og lagde fundamentet på en klippe: og da oversvømmelsen rejste sig, slog strømmen kraftigt mod det hus, og kunne ikke ryste det: for det var funderet på en klippe.
[Luk 6:49 DK-KJV] Men han der hører, og ikke gør, er li' en mand der uden et fundament byggede et hus på jorden; imod det slog strømmen kraftigt, og øjeblikkeligt faldt det; og det hus' ruin var stort.

Lu 6:36 Be ye therefore merciful, as your Father also is merciful.
Lu 6:37 Judge not, and ye shall not be judged: condemn not, and ye shall not be condemned: forgive, and ye shall be forgiven:
Lu 6:38 Give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, and shaken together, and running over, shall men give into your bosom. For with the same measure that ye mete withal it shall be measured to you again.
Lu 6:39 And he spake a parable unto them, Can the blind lead the blind? shall they not both fall into the ditch?
Lu 6:40 The disciple is not above his master: but every one that is perfect shall be as his master.
Lu 6:41 And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but perceivest not the beam that is in thine own eye?
Lu 6:42 Either how canst thou say to thy brother, Brother, let me pull out the mote that is in thine eye, when thou thyself beholdest not the beam that is in thine own eye? Thou hypocrite, cast out first the beam out of thine own eye, and then shalt thou see clearly to pull out the mote that is in thy brother's eye.
Lu 6:43 For a good tree bringeth not forth corrupt fruit; neither doth a corrupt tree bring forth good fruit.
Lu 6:44 For every tree is known by his own fruit. For of thorns men do not gather figs, nor of a bramble bush gather they grapes.
Lu 6:45 A good man out of the good treasure of his heart bringeth forth that which is good; and an evil man out of the evil treasure of his heart bringeth forth that which is evil: for of the abundance of the heart his mouth speaketh.
Lu 6:46 And why call ye me, Lord, Lord, and do not the things which I say?

Lu 6:47 Whosoever cometh to me, and heareth my sayings, and doeth them, I will shew you to whom he is like:

Lu 6:48 He is like a man which built an house, and digged deep, and laid the foundation on a rock: and when the flood arose, the stream beat vehemently upon that house, and could not shake it: for it was founded upon a rock.
Lu 6:49 But he that heareth, and doeth not, is like a man that without a foundation built an house upon the earth; against which the stream did beat vehemently, and immediately it fell; and the ruin of that house was great.

Lukas Evangeliet Kapitel 7 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 7:1 DK-KJV] Nu da han havde afsluttet alle hans ordsprog i folkets nærvær, gik han ind i Kapernaum.
[Luk 7:2 DK-KJV] Og tjeneren af en bestemt kaptajn for 100 mand, som var kær for ham, var syg, og klar til at dø.
[Luk 7:3 DK-KJV] Og da han hørte om Jesus, sendte han til ham Jødernes ældste, og bønfalder ham om at han ville komme og héle hans tjener.
[Luk 7:4 DK-KJV] Og da de kom til Jesus, bønfalder de ham med det samme, og siger, At han var værdig for hvem han skulle gøre dette:
[Luk 7:5 DK-KJV] For han elsker vores nation, og han har bygget os en synagoge.
[Luk 7:6 DK-KJV] Så gik Jesus med dem. Og da han ikke var

Lu 7:1 Now when he had ended all his sayings in the audience of the people, he entered into Capernaum.
Lu 7:2 And a certain centurion's servant, who was dear unto him, was sick, and ready to die.
Lu 7:3 And when he heard of Jesus, he sent unto him the elders of the Jews, beseeching him that he would come and heal his servant.
Lu 7:4 And when they came to Jesus, they besought him instantly, saying, That he was worthy for whom he should do this:
Lu 7:5 For he loveth our nation, and he hath built us a synagogue.
Lu 7:6 Then Jesus went with them. And when he was now

langt fra huset, sendte kaptajnen for de 100 mand venner til ham, og siger til ham, Herre, bekymre ikke digselv: for jeg er ikke værdig at du skulle komme ind under mit tag:
[Luk 7:7 DK-KJV] Derfor tænkte jeg heller ikke mig selv værdig til at komme til dig: men sig blot et ord, og min tjener skal være helbredt.
[Luk 7:8 DK-KJV] For jeg mig selv er også en mand sat under myndighed, ved at ha' soldater under mig, og siger jeg til én, Gå, og han går; og til en anden, Kom, og han kommer; og til min tjener, Gør dette, og han gør det.
[Luk 7:9 DK-KJV] Da Jesus hørte disse ting, forundredes han over ham, og vendte ham rundt, og sagde til folket der fulgte ham, Jeg siger til jer, jeg har ikke fundet så stor tro, nej, ikke i Israel.
[Luk 7:10 DK-KJV] Og de der var sendt, returnerede til huset, og fandt tjeneren helet der havde været syg.
[Luk 7:11 DK-KJV] Og det skete dagen efter, at han gik ind i en by kaldet Nain; og mange af hans disciple gik med ham, og mange folk.
[Luk 7:12 DK-KJV] Nu da han kom nær indtil byporten, læg mærke til, der var en død mand der blev båret ud, hans mors eneste søn, og hun var en enke: og mange folk fra byen var hos hende.
[Luk 7:13 DK-KJV] Og da Herren så hende, havde han medlidenhed med hende, og sagde til hende, Græd ikke.
[Luk 7:14 DK-KJV] Og han kom og rørte kisten: og de der bar ham stod stille. Og han sagde, Unge mand, jeg siger til dig, Rejs dig.
[Luk 7:15 DK-KJV] Og han der var død satte sig op, og begyndte at tale. Og han udleverede ham til hans mor.
[Luk 7:16 DK-KJV] Og der kom en frygt over alle: og de forherligede Gud, og siger, Hvilken stor profet der er opstået iblandt os; og, At Gud havde besøgt hans folk.
[Luk 7:17 DK-KJV] Og dette rygte om ham udgik udover hele Judæa, og udover hele den egn rundt omkring.
[Luk 7:18 DK-KJV] Og Johannes' disciple fortalte ham om alle disse ting.
[Luk 7:19 DK-KJV] Og ved at kalde 2 af sine disciple til sig sendte Johannes dem til Jesus, og siger, Er du han der skulle komme? eller skal vi kigge efter en anden?
[Luk 7:20 DK-KJV] Da mændene var kommet til ham, sagde de, Johannes døberen har sendt os til dig, og siger, Er du han der skulle komme? eller skal vi kigge efter en anden?
[Luk 7:21 DK-KJV] Og i den samme time kurerede han mange for deres skavanker og plager, og af onde ånder; og til mange der var blinde gav han synet.
[Luk 7:22 DK-KJV] Så svarede Jesus og sagde til dem, Ta' af sted, og fortæl Johannes hvilke ting I har set og hørt; hvordan at de blinde ser, de lamme går, de spedalske er renset, de døve hører, de døde er oprejst, evangeliet er prædiket for de fattige.
[Luk 7:23 DK-KJV] Og velsignet er han, hvemsomhelst der ikke skal bli' krænket over mig.
[Luk 7:24 DK-KJV] Og da Johannes' budbringere var taget afsted, begyndte han at tale til folket angående Johannes, Hvad gik I ud ind i vildmarken for at se? Et rør rystet af vinden?
[Luk 7:25 DK-KJV] Men hvad gik I ud for at se? En mand klædt i blødt tøj? Læg mærke til, de som er prægfuldt klædt, og lever delikat, er i kongers hof.
[Luk 7:26 DK-KJV] Men hvad gik I ud for at se? En profet? Ja, jeg siger til jer, og meget mere end en profet.
[Luk 7:27 DK-KJV] Dette er han, om hvem det er skrevet, Læg mærke til, Jeg sender min budbringer foran dit ansigt, som

not far from the house, the centurion sent friends to him, saying unto him, Lord, trouble not thyself: for I am not worthy that thou shouldest enter under my roof:
Lu 7:7 Wherefore neither thought I myself worthy to come unto thee: but say in a word, and my servant shall be healed.
Lu 7:8 For I also am a man set under authority, having under me soldiers, and I say unto one, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth it.
Lu 7:9 When Jesus heard these things, he marvelled at him, and turned him about, and said unto the people that followed him, I say unto you, I have not found so great faith, no, not in Israel.
Lu 7:10 And they that were sent, returning to the house, found the servant whole that had been sick.
Lu 7:11 And it came to pass the day after, that he went into a city called Nain; and many of his disciples went with him, and much people.
Lu 7:12 Now when he came nigh to the gate of the city, behold, there was a dead man carried out, the only son of his mother, and she was a widow: and much people of the city was with her.
Lu 7:13 And when the Lord saw her, he had compassion on her, and said unto her, Weep not.
Lu 7:14 And he came and touched the bier: and they that bare him stood still. And he said, Young man, I say unto thee, Arise.
Lu 7:15 And he that was dead sat up, and began to speak. And he delivered him to his mother.
Lu 7:16 And there came a fear on all: and they glorified God, saying, That a great prophet is risen up among us; and, That God hath visited his people.
Lu 7:17 And this rumour of him went forth throughout all Judaea, and throughout all the region round about.
Lu 7:18 And the disciples of John shewed him of all these things.
Lu 7:19 And John calling unto him two of his disciples sent them to Jesus, saying, Art thou he that should come? or look we for another?
Lu 7:20 When the men were come unto him, they said, John Baptist hath sent us unto thee, saying, Art thou he that should come? or look we for another?
Lu 7:21 And in that same hour he cured many of their infirmities and plagues, and of evil spirits; and unto many that were blind he gave sight.
Lu 7:22 Then Jesus answering said unto them, Go your way, and tell John what things ye have seen and heard; how that the blind see, the lame walk, the lepers are cleansed, the deaf hear, the dead are raised, to the poor the gospel is preached.
Lu 7:23 And blessed is he, whosoever shall not be offended in me.
Lu 7:24 And when the messengers of John were departed, he began to speak unto the people concerning John, What went ye out into the wilderness for to see? A reed shaken with the wind?
Lu 7:25 But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? Behold, they which are gorgeously apparelled, and live delicately, are in kings' courts.
Lu 7:26 But what went ye out for to see? A prophet? Yea, I say unto you, and much more than a prophet.
Lu 7:27 This is he, of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way

skal forberede din vej foran dig.

[Luk 7:28 DK-KJV] For jeg siger til jer, Blandt de som er født af kvinder er der ingen større profet end Johannes døberen: men han der er mindst i Guds kongerige er større end han.
[Luk 7:29 DK-KJV] Og hele folket der hørte ham, og skatteopkræverne, retfærdiggjorde Gud, som er døbt med Johannes' dåb.
[Luk 7:30 DK-KJV] Men Farisæerne og advokaterne forkastede Guds råd imod demselv, og blev ikke døbt af ham.
[Luk 7:31 DK-KJV] Og Herren sagde, Med hvad skal jeg sammenligne menneskene fra denne generation? og hvad er de li'?
[Luk 7:32 DK-KJV] De kan sammenlignes med børn der sidder på markedspladsen, og ved at kalde på hinanden, og ved at sige, Vi har spillet fløjte for jer, og I har ikke danset; vi har sørget for jer, og I har ikke grædt.
[Luk 7:33 DK-KJV] For Johannes Døberen kom som hverken spiser brød eller drikker vin; og I siger, Han har en djævel.
[Luk 7:34 DK-KJV] Menneskesønnen er kommet og spiser og drikker; og I siger, Læg mærke til en grådig mand, og en vindranker, en ven af skatteopkræver og syndere!
[Luk 7:35 DK-KJV] Men visdom er retfærdiggjort af alle hendes børn.
[Luk 7:36 DK-KJV] Og en af Farisæerne spurgte ham om han ville spise hos ham. Og han gik ind i Farisæerens hus, og satte sig ned til bords.
[Luk 7:37 DK-KJV] Og, læg mærke til, en kvinde i byen, som var en synder, da hun vidste at Jesus sad til bords i Farisæerens hus, bragte en alabast boks med salveolie,
[Luk 7:38 DK-KJV] Og stod bagved ham og græd ved hans fødder, og begyndte at vaske hans fødder med tårer, og tørre dem med hendes hovedhår, og kyssede hans fødder, og salvede dem med salveolien.
[Luk 7:39 DK-KJV] Nu da Farisæeren som havde indbudt ham så' det, talte han inde i sigselv, og siger, Denne mand, hvis han var en profet, ville ha' kendt hvem og hvilken slags kvinde denne er der rører ham:
[Luk 7:40 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde til ham, Simon, Jeg har noget at sige til dig. Og han siger, Mester, sig det bare.
[Luk 7:41 DK-KJV] Der var en kreditor som havde 2 debitorer: den ene skyldte 500 sølvmønter, og den anden 50.
[Luk 7:42 DK-KJV] Og da de ingenting havde at betale med, ærlig talt han eftergav dem begge. Fortæl mig derfor, hvem af dem vil elske ham mest?
[Luk 7:43 DK-KJV] Simon svarede og sagde, Jeg går ud fra at han, til hvem han eftergav mest. Og han sagde til ham, Du har dømt rigtigt.
[Luk 7:44 DK-KJV] Og han vendte sig om til kvinden, og sagde til Simon, Ser du denne kvinde? Jeg gik ind i dit hus, du gav mig intet vand til mine fødder: men hun har vasket mine fødder med tårer, og tørret dem med hendes hovedhår.
[Luk 7:45 DK-KJV] Du gav mig ingen kys: men denne kvinde har siden den tid jeg kom ind ikke stoppet med at kysse mine fødder.
[Luk 7:46 DK-KJV] Du salvede ikke mit hoved med olie: men denne kvinde har salvet mine fødder med salveolie.
[Luk 7:47 DK-KJV] Derfor siger jeg til dig, Hendes synder, som er mange, er tilgivet; for hun elskede meget: men til hvem lidt er tilgivet, den samme elsker lidt.
[Luk 7:48 DK-KJV] Og han sagde til hende, Dine synder er tilgivet.

before thee.

Lu 7:28 For I say unto you, Among those that are born of women there is not a greater prophet than John the Baptist: but he that is least in the kingdom of God is greater than he.
Lu 7:29 And all the people that heard him, and the publicans, justified God, being baptized with the baptism of John.
Lu 7:30 But the Pharisees and lawyers rejected the counsel of God against themselves, being not baptized of him.

Lu 7:31 And the Lord said, Whereunto then shall I liken the men of this generation? and to what are they like?
Lu 7:32 They are like unto children sitting in the marketplace, and calling one to another, and saying, We have piped unto you, and ye have not danced; we have mourned to you, and ye have not wept.
Lu 7:33 For John the Baptist came neither eating bread nor drinking wine; and ye say, He hath a devil.
Lu 7:34 The Son of man is come eating and drinking; and ye say, Behold a gluttonous man, and a winebibber, a friend of publicans and sinners!

Lu 7:35 But wisdom is justified of all her children.
Lu 7:36 And one of the Pharisees desired him that he would eat with him. And he went into the Pharisee's house, and sat down to meat.
Lu 7:37 And, behold, a woman in the city, which was a sinner, when she knew that Jesus sat at meat in the Pharisee's house, brought an alabaster box of ointment,
Lu 7:38 And stood at his feet behind him weeping, and began to wash his feet with tears, and did wipe them with the hairs of her head, and kissed his feet, and anointed them with the ointment.
Lu 7:39 Now when the Pharisee which had bidden him saw it, he spake within himself, saying, This man, if he were a prophet, would have known who and what manner of woman this is that toucheth him: for she is a sinner.

Lu 7:40 And Jesus answering said unto him, Simon, I have somewhat to say unto thee. And he saith, Master, say on.
Lu 7:41 There was a certain creditor which had two debtors: the one owed five hundred pence, and the other fifty.
Lu 7:42 And when they had nothing to pay, he frankly forgave them both. Tell me therefore, which of them will love him most?
Lu 7:43 Simon answered and said, I suppose that he, to whom he forgave most. And he said unto him, Thou hast rightly judged.
Lu 7:44 And he turned to the woman, and said unto Simon, Seest thou this woman? I entered into thine house, thou gavest me no water for my feet: but she hath washed my feet with tears, and wiped them with the hairs of her head.

Lu 7:45 Thou gavest me no kiss: but this woman since the time I came in hath not ceased to kiss my feet.
Lu 7:46 My head with oil thou didst not anoint: but this woman hath anointed my feet with ointment.
Lu 7:47 Wherefore I say unto thee, Her sins, which are many, are forgiven; for she loved much: but to whom little is forgiven, the same loveth little.

Lu 7:48 And he said unto her, Thy sins are forgiven.

[Luk 7:49 DK-KJV] Og de der sad til bords hos ham begyndte at sige inde i demselv, Hvem er dette der også tilgiver synder?
[Luk 7:50 DK-KJV] Og han sagde til kvinden, Din tro har frelst dig; gå i fred.

Lu 7:49 And they that sat at meat with him began to say within themselves, Who is this that forgiveth sins also?
Lu 7:50 And he said to the woman, Thy faith hath saved thee; go in peace.

[Luk 8:1 DK-KJV] Og det skete bagefter, at han gik igennem enhver by og landsby, og prædikede og fremviste de glædelige budskaber om Guds kongerige: og de 12 var hos ham,
[Luk 8:2 DK-KJV] Og bestemte kvinder, som havde været helbredt for onde ånder og skavanker, Maria kaldet Magdalene, af hvem der udgik 7 djævle,
[Luk 8:3 DK-KJV] Og Joanna hustruen til Kuza Herodes forvalter, og Susanna, og mange andre, som betjente for ham af deres substans.
[Luk 8:4 DK-KJV] Og da mange folk var forsamlet, og var kommet til ham ud fra enhver by, talte han via en lignelse:
[Luk 8:5 DK-KJV] En så'er gik ud for at så hans såsæd: og som han såede, faldt noget ved vejsiden; og det var nedtrådt, og luftens fugle fortærede det.
[Luk 8:6 DK-KJV] Og nogle faldt på en klippe: og så snart som det var sprunget ud, visnede det væk, fordi det manglede fugt.
[Luk 8:7 DK-KJV] Og nogle faldt iblandt tjørne; og tjørnen sprang ud med det, og kvalte det.
[Luk 8:8 DK-KJV] Og andre faldt i god jord, og sprang ud, og bar frugt 100 fold. Og da han havde sagt disse ting, råbte han, Han der har øre til at høre, lad ham høre.
[Luk 8:9 DK-KJV] Og hans disciple spurgte ham, og siger, Hvad kunne denne lignelse betyde?
[Luk 8:10 DK-KJV] Og han sagde, Til jer er det givet at forstå mysterierne omkring Guds kongerige: men for andre i lignelser; så ved at ha' set kunne de ikke se, og ved at ha' hørt kunne de ikke forstå.
[Luk 8:11 DK-KJV] Nu er lignelsen dette: Såsæden er Guds ord.
[Luk 8:12 DK-KJV] De ved vejsiden er de der hører; så kommer djævelen, og fjerner ordet ud af deres hjerter, for ikke at de skulle tro og bli' frelst.
[Luk 8:13 DK-KJV] De på klippen er de, som, når de hører, modtager ordet med glæde; og disse har ingen rod, som for en tid tror, og i trængselstid falder væk.

[Luk 8:14 DK-KJV] Og det som faldt iblandt tjørne er de, når de har hørt, går ud, og er kvalt med omsorger og rigdomme og fornøjelser i dette liv, og bringer ingen frugt til perfektion.
[Luk 8:15 DK-KJV] Men det i den gode jord er de, som med et hæderligt og godt hjerte, ved at ha' hørt ordet, holder det, og frembringer frugt med tålmodighed.
[Luk 8:16 DK-KJV] Ingen mand, når han har tændt et lys, dækker det med et kar, eller putter det under en seng; men sætter det på en lysestage, så de som går ind må se lyset.
[Luk 8:17 DK-KJV] For ingenting er hemmeligt, der ikke skal bli' synliggjort; og heller ikke nogen ting gemt, der ikke skal bli' kendt og komme frem.
[Luk 8:18 DK-KJV] Pas derfor på hvordan I hører: for hvemsomhelst der har, til ham skal bli' givet; og hvemsomhelst der ikke har, fra ham skal bli' taget selv det som han så ud til at ha'.
[Luk 8:19 DK-KJV] Så kom hans mor og brødre til ham, og kunne ikke komme til ham på grund af presset.

Lu 8:1 And it came to pass afterward, that he went throughout every city and village, preaching and shewing the glad tidings of the kingdom of God: and the twelve were with him,
Lu 8:2 And certain women, which had been healed of evil spirits and infirmities, Mary called Magdalene, out of whom went seven devils,
Lu 8:3 And Joanna the wife of Chuza Herod's steward, and Susanna, and many others, which ministered unto him of their substance.
Lu 8:4 And when much people were gathered together, and were come to him out of every city, he spake by a parable:
Lu 8:5 A sower went out to sow his seed: and as he sowed, some fell by the way side; and it was trodden down, and the fowls of the air devoured it.
Lu 8:6 And some fell upon a rock; and as soon as it was sprung up, it withered away, because it lacked moisture.
Lu 8:7 And some fell among thorns; and the thorns sprang up with it, and choked it.
Lu 8:8 And other fell on good ground, and sprang up, and bare fruit an hundredfold. And when he had said these things, he cried, He that hath ears to hear, let him hear.
Lu 8:9 And his disciples asked him, saying, What might this parable be?
Lu 8:10 And he said, Unto you it is given to know the mysteries of the kingdom of God: but to others in parables; that seeing they might not see, and hearing they might not understand.
Lu 8:11 Now the parable is this: The seed is the word of God.
Lu 8:12 Those by the way side are they that hear; then cometh the devil, and taketh away the word out of their hearts, lest they should believe and be saved.
Lu 8:13 They on the rock are they, which, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, which for a while believe, and in time of temptation fall away.
Lu 8:14 And that which fell among thorns are they, which, when they have heard, go forth, and are choked with cares and riches and pleasures of this life, and bring no fruit to perfection.
Lu 8:15 But that on the good ground are they, which in an honest and good heart, having heard the word, keep it, and bring forth fruit with patience.
Lu 8:16 No man, when he hath lighted a candle, covereth it with a vessel, or putteth it under a bed; but setteth it on a candlestick, that they which enter in may see the light.
Lu 8:17 For nothing is secret, that shall not be made manifest; neither any thing hid, that shall not be known and come abroad.

Lu 8:18 Take heed therefore how ye hear: for whosoever hath, to him shall be given; and whosoever hath not, from him shall be taken even that which he seemeth to have.
Lu 8:19 Then came to him his mother and his brethren, and could not come at him for the press.

[Luk 8:20 DK-KJV] Og det var fortalt ham af nogle som sagde, Din mor og dine brødre står udenfor, og ønsker at se dig.

[Luk 8:21 DK-KJV] Og han svarede og sagde til dem, Min mor og mine brødre er de som hører Guds ord, og gør det.
[Luk 8:22 DK-KJV] Nu skete det på en bestemt dag, at han gik ombord på et skib med hans disciple: og han sagde til dem, Lad os ta' over til den anden side af søen. Og de lagde fra land.
[Luk 8:23 DK-KJV] Men som de sejlede faldt han i søvn: og der kom en kraftig storm af vind nedover søen; og de var fyldt med vand, og var i fare.
[Luk 8:24 DK-KJV] Og de kom til ham, og vækkede ham, og siger, Mester, mester, vi omkommer. Så rejste han sig, og irettesatte vinden og vandets rasen: og de stoppede, og der var stilhed.
[Luk 8:25 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvor er jeres tro? Og de som er bange forundredes, og siger til hinanden, Hvilken slags mand er dette! for han befaler selv vindene og vandet, og de adlyder ham.
[Luk 8:26 DK-KJV] Og de ankommer til Gadarenernes land, som er over imod Galilæa.
[Luk 8:27 DK-KJV] Og da gik han videre i land, mødte der ham ud fra byen en bestemt mand, som havde djævle i lang tid, og ikke havde noget tøj på, og som heller ikke var i noget hus, men i grotterne.
[Luk 8:28 DK-KJV] Da han så' Jesus, råbte han ud, og faldt ned foran ham, og sagde med en høj stemme, Hvad har jeg at gøre med dig, Jesus, du Søn af den mest høje Gud? Jeg bønfalder dig, pin mig ikke.
[Luk 8:29 DK-KJV] (For han havde befalet den urene ånd om at komme ud af manden. For den havde ofte fanget ham: og han var holdt bundet med kæder og i fodlænker; og han brød båndene, og var af djævelen drevet ind i vildmarken.)
[Luk 8:30 DK-KJV] Og Jesus spurgte ham, og siger, Hvad er dit navn? Og han sagde, Legion: fordi mange djævle var gået ind i ham.
[Luk 8:31 DK-KJV] Og de bønfaldte ham om at han ikke ville befale dem til at gå ud ind i dybet.
[Luk 8:32 DK-KJV] Og der var der en besætning med mange svin der åd på det bjerg: og de bønfaldte ham om at han ville tillade dem at gå ind i dem. Og han tillod dem det.
[Luk 8:33 DK-KJV] Så gik djævlene ud af manden, og gik ind i svinene: og besætningen løb voldsomt ned af et stejlt sted ud i søen, og var kvalt.
[Luk 8:34 DK-KJV] Da de der fodrede dem så' hvad der var sket, flygtede de, og gik og fortalte det i byen og på landet.
[Luk 8:35 DK-KJV] Da gik de ud for at se hvad der var sket; og kom til Jesus, og fandt manden, ud af hvem djævlene var udgået, som sad ved Jesus' fødder, iklædt, og i hans rette sind: og de var bange.
[Luk 8:36 DK-KJV] De som også så' det fortalte dem på hvilken måde han der var djævlebesat var helbredt.
[Luk 8:37 DK-KJV] Da bønfaldte hele folkemængden rundt om Gadarenernes land ham om at rejse væk fra dem; for de var taget med stor frygt: og han gik ombord på skibet, og returnerede tilbage igen.
[Luk 8:38 DK-KJV] Nu bønfaldte manden af hvem djævlene var gået udaf, ham om at ham måtte bli' hos ham: men Jesus sendte ham væk, og siger,
[Luk 8:39 DK-KJV] Returner til dit eget hus, og vis hvor store ting Gud har gjort for dig. Og han gik hans vej, og fortalte det

Lu 8:20 And it was told him by certain which said, Thy mother and thy brethren stand without, desiring to see thee.
Lu 8:21 And he answered and said unto them, My mother and my brethren are these which hear the word of God, and do it.
Lu 8:22 Now it came to pass on a certain day, that he went into a ship with his disciples: and he said unto them, Let us go over unto the other side of the lake. And they launched forth.
Lu 8:23 But as they sailed he fell asleep: and there came down a storm of wind on the lake; and they were filled with water, and were in jeopardy.
Lu 8:24 And they came to him, and awoke him, saying, Master, master, we perish. Then he arose, and rebuked the wind and the raging of the water: and they ceased, and there was a calm.
Lu 8:25 And he said unto them, Where is your faith? And they being afraid wondered, saying one to another, What manner of man is this! for he commandeth even the winds and water, and they obey him.
Lu 8:26 And they arrived at the country of the Gadarenes, which is over against Galilee.

Lu 8:27 And when he went forth to land, there met him out of the city a certain man, which had devils long time, and ware no clothes, neither abode in any house, but in the tombs.
Lu 8:28 When he saw Jesus, he cried out, and fell down before him, and with a loud voice said, What have I to do with thee, Jesus, thou Son of God most high? I beseech thee, torment me not.
Lu 8:29 (For he had commanded the unclean spirit to come out of the man. For oftentimes it had caught him: and he was kept bound with chains and in fetters; and he brake the bands, and was driven of the devil into the wilderness.)
Lu 8:30 And Jesus asked him, saying, What is thy name? And he said, Legion: because many devils were entered into him.
Lu 8:31 And they besought him that he would not command them to go out into the deep.
Lu 8:32 And there was there an herd of many swine feeding on the mountain: and they besought him that he would suffer them to enter into them. And he suffered them.
Lu 8:33 Then went the devils out of the man, and entered into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the lake, and were choked.
Lu 8:34 When they that fed them saw what was done, they fled, and went and told it in the city and in the country.
Lu 8:35 Then they went out to see what was done; and came to Jesus, and found the man, out of whom the devils were departed, sitting at the feet of Jesus, clothed, and in his right mind: and they were afraid.
Lu 8:36 They also which saw it told them by what means he that was possessed of the devils was healed.
Lu 8:37 Then the whole multitude of the country of the Gadarenes round about besought him to depart from them; for they were taken with great fear: and he went up into the ship, and returned back again.
Lu 8:38 Now the man out of whom the devils were departed besought him that he might be with him: but Jesus sent him away, saying,
Lu 8:39 Return to thine own house, and shew how great things God hath done unto thee. And he went his way, and

udover hele den by hvor store ting Jesus havde gjort for ham.

[Luk 8:40 DK-KJV] Og det skete, at, da Jesus var kommet tilbage, modtog folket ham med glæde: for de ventede alle på ham.
[Luk 8:41 DK-KJV] Og, læg mærke til, der kom en mand kaldet Jairus, og han var en leder af synagogen: og han faldt ned ved Jesus' fødder, og bønfaldte ham om at han ville komme ind i hans hus:
[Luk 8:42 DK-KJV] For han havde kun 1 datter, på omkring 12 år, og hun lå for døden. Men som han gik forsamledes folket sig tæt omkring ham.
[Luk 8:43 DK-KJV] Og en kvinde der i 12 år havde en blødning, som havde brugt alt hvad hun ejede på læger, og ikke kunne bli' helbredt af nogen af dem,
[Luk 8:44 DK-KJV] Kom bag ham, og rørte randen af hans beklædning: og øjeblikkeligt standsede hendes blødning.
[Luk 8:45 DK-KJV] Og Jesus sagde, Hvem rørte mig? Da alle nægtede, sagde Peter og de der var hos ham, Mester, folkemængden presser sig tæt indtil dig, og du siger, Hvem rørte mig?
[Luk 8:46 DK-KJV] Og Jesus sagde, En eller anden rørte mig: for jeg forstår at anstændighed er gået ud af mig.
[Luk 8:47 DK-KJV] Og da kvinden så' at hun ikke kunne gemme sig, kom hun rystende, og faldt ned foran ham, og hun erklærede foran hele folket af hvilken grund hun havde rørt ham, og hvordan at hun øjeblikkeligt var helbredt.
[Luk 8:48 DK-KJV] Og han sagde til hende, Datter, vær ved godt mod: din tro gjorde dig hel; gå i fred.
[Luk 8:49 DK-KJV] Mens han stadig talte, kommer der en fra synagogelederens hus, og siger til ham, Din datter er død; bekymre ikke Mesteren.
[Luk 8:50 DK-KJV] Men da Jesus hørte det, svarede han ham, og siger, Frygt ikke: tro kun, og hun skal bli' gjort hel.
[Luk 8:51 DK-KJV] Og da han kom ind i huset, tillod han intet menneske at gå ind, foruden Peter, og Jacob, og Johannes, og pigens mor og far.
[Luk 8:52 DK-KJV] Og alle græd, og sørgede over hende: men han sagde, Græd ikke; hun er ikke død, men sover.
[Luk 8:53 DK-KJV] Og de grinte hånligt af ham, velvidende at hun var død.
[Luk 8:54 DK-KJV] Og han satte dem alle udenfor, og tog hende ved hånden, og kaldte, og siger, Pige, rejs dig.
[Luk 8:55 DK-KJV] Og hendes ånd kom tilbage, og hun rejste sig straks op: og han befalede at give hende mad.
[Luk 8:56 DK-KJV] Og hendes forældre var forbløffet: men han pålagde dem at de ikke skulle fortælle noget menneske hvad der var sket.

published throughout the whole city how great things Jesus had done unto him.
Lu 8:40 And it came to pass, that, when Jesus was returned, the people gladly received him: for they were all waiting for him.

Lu 8:41 And, behold, there came a man named Jairus, and he was a ruler of the synagogue: and he fell down at Jesus' feet, and besought him that he would come into his house:
Lu 8:42 For he had one only daughter, about twelve years of age, and she lay a dying. But as he went the people thronged him.
Lu 8:43 And a woman having an issue of blood twelve years, which had spent all her living upon physicians, neither could be healed of any,
Lu 8:44 Came behind him, and touched the border of his garment: and immediately her issue of blood stanched.
Lu 8:45 And Jesus said, Who touched me? When all denied, Peter and they that were with him said, Master, the multitude throng thee and press thee, and sayest thou, Who touched me?
Lu 8:46 And Jesus said, Somebody hath touched me: for I perceive that virtue is gone out of me.
Lu 8:47 And when the woman saw that she was not hid, she came trembling, and falling down before him, she declared unto him before all the people for what cause she had touched him, and how she was healed immediately.
Lu 8:48 And he said unto her, Daughter, be of good comfort: thy faith hath made thee whole; go in peace.
Lu 8:49 While he yet spake, there cometh one from the ruler of the synagogue's house, saying to him, Thy daughter is dead; trouble not the Master.
Lu 8:50 But when Jesus heard it, he answered him, saying, Fear not: believe only, and she shall be made whole.
Lu 8:51 And when he came into the house, he suffered no man to go in, save Peter, and James, and John, and the father and the mother of the maiden.
Lu 8:52 And all wept, and bewailed her: but he said, Weep not; she is not dead, but sleepeth.
Lu 8:53 And they laughed him to scorn, knowing that she was dead.
Lu 8:54 And he put them all out, and took her by the hand, and called, saying, Maid, arise.
Lu 8:55 And her spirit came again, and she arose straightway: and he commanded to give her meat.

Lu 8:56 And her parents were astonished: but he charged them that they should tell no man what was done.

Lukas Evangeliet Kapitel 9 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 9:1 DK-KJV] Så kaldte han hans 12 disciple sammen, og gav dem kraft og autoritet over alle djævle, og til at kurerer sygdomme.
[Luk 9:2 DK-KJV] Og han sendte dem for at prædike Guds kongerige, og for at héle de syge.
[Luk 9:3 DK-KJV] Og han sagde til dem, Ta' ingenting for jeres rejse, hverken stave, eller madpose, eller brød, eller penge; eller 2 jakker hver.
[Luk 9:4 DK-KJV] Og hvilketsomhelst hus I går ind i, bliv der, og rejs derefter videre.
[Luk 9:5 DK-KJV] Og hvemsomhelst der ikke vil modtage jer, ryst selveste støvet fra jeres fødder som et vidnesbyrd imod

Lu 9:1 Then he called his twelve disciples together, and gave them power and authority over all devils, and to cure diseases.
Lu 9:2 And he sent them to preach the kingdom of God, and to heal the sick.
Lu 9:3 And he said unto them, Take nothing for your journey, neither staves, nor scrip, neither bread, neither money; neither have two coats apiece.
Lu 9:4 And whatsoever house ye enter into, there abide, and thence depart.
Lu 9:5 And whosoever will not receive you, when ye go out of that city, shake off the very dust from your feet for a

dem.

[Luk 9:6 DK-KJV] Og de rejste, og gik gennem provinsbyerne, og prædikede evangeliet, og helbredte alle steder.
[Luk 9:7 DK-KJV] Nu hørte ¼ dels fyrsten Herodes om alt det der var gjort af ham: og han var forvirret, eftersom det var sagt af nogle, at Johannes var opstået fra de døde;
[Luk 9:8 DK-KJV] Og af nogle, at Elias havde vist sig; og af andre, at 1 af de gamle profeter var opstået igen.
[Luk 9:9 DK-KJV] Og Herodes sagde, Johannes har jeg hugget hovedet af: men hvem er dette, om hvem I hører sådanne ting? Og han ønskede at se ham.
[Luk 9:10 DK-KJV] Og apostlene, da de var kommet tilbage, fortalte ham alt det de havde gjort. Og han tog dem, og gik privat til side indtil et øde sted som tilhørte byen kaldet Bethsaida.
[Luk 9:11 DK-KJV] Og folket, da de fandt ud af det, fulgte ham: og han modtag dem, og talte til dem om Guds kongerige, og helbredte dem der havde brug for helbredelse.

[Luk 9:12 DK-KJV] Og da dagen var ved at være fordi, kom de 12, og sagde til ham, Send folkemængden væk, så de må gå ind i provinsbyerne og landet rundt omkring, og logere, og få proviant: for vi er her på et øde sted.
[Luk 9:13 DK-KJV] Men han sagde til dem, Gi' I dem noget at spise. Og de sagde, Vi har ikke mere end 5 brød og 2 fisk; medmindre vi skulle gå og købe mad til alle disse folk.
[Luk 9:14 DK-KJV] For de var omkring 5.000 mænd. Og han sagde til hans disciple, Få dem til at sætte sig ned i grupper af 15.
[Luk 9:15 DK-KJV] Og de gjorde det, og fik dem alle til at sætte sig ned.
[Luk 9:16 DK-KJV] Så tog han de 5 brød og de 2 fisk, og kiggede op til himlen, han velsignede dem, og brød dem, og gav dem til disciplene for at sætte dem foran folkemængden.

[Luk 9:17 DK-KJV] Og de spiste, og var alle mætte: og der var opsamlet af de resterende fragmenter 12 kurve.
[Luk 9:18 DK-KJV] Og det skete, da han bad længe, hans disciple var hos ham: og han spurgte dem, og siger, Hvem siger folket at jeg er?
[Luk 9:19 DK-KJV] De svare og sagde, Johannes døberen, men nogle siger, Elias; og andre siger, at en af de gamle profeter er opstået igen.
[Luk 9:20 DK-KJV] Han sagde til dem, Men hvem siger I at jeg er? Peter svarende sagde, Guds Kristus.
[Luk 9:21 DK-KJV] Og han pålagde ham strengt, og befalede dem om ikke at fortælle den ting til noget menneske;
[Luk 9:22 DK-KJV] Og siger, Menneskesønnen må lide mange ting, og bli' forkastet af de ældste og de ledende præster og skriftkloge, og bli' slået ihjel, og bli' oprejst den tredje dag.
[Luk 9:23 DK-KJV] Og han sagde til dem alle, Hvis der er en mand der vil komme efter mig, lad ham fornægte sigselv, og samle hans kors op dagligt, og følge mig.
[Luk 9:24 DK-KJV] For hvemsomhelst der vil frelse hans liv skal miste det: men hvemsomhelst der vil miste hans liv for min skyld, den samme skal frelse det.
[Luk 9:25 DK-KJV] For hvad er en mands fordel, hvis han vinder hele denne verden, og mister sigselv, eller er forkastet?
[Luk 9:26 DK-KJV] For hvemsomhelst der skal være skamfuld over mig og over mine ord, over ham skal Menneskesønnen være skamfuld, når han skal komme i hans egen herlighed, og i hans Fars, og af de hellige engles.

testimony against them.

Lu 9:6 And they departed, and went through the towns, preaching the gospel, and healing every where.
Lu 9:7 Now Herod the tetrarch heard of all that was done by him: and he was perplexed, because that it was said of some, that John was risen from the dead;
Lu 9:8 And of some, that Elias had appeared; and of others, that one of the old prophets was risen again.
Lu 9:9 And Herod said, John have I beheaded: but who is this, of whom I hear such things? And he desired to see him.
Lu 9:10 And the apostles, when they were returned, told him all that they had done. And he took them, and went aside privately into a desert place belonging to the city called Bethsaida.
Lu 9:11 And the people, when they knew it, followed him: and he received them, and spake unto them of the kingdom of God, and healed them that had need of healing.
Lu 9:12 And when the day began to wear away, then came the twelve, and said unto him, Send the multitude away, that they may go into the towns and country round about, and lodge, and get victuals: for we are here in a desert place.
Lu 9:13 But he said unto them, Give ye them to eat. And they said, We have no more but five loaves and two fishes; except we should go and buy meat for all this people.
Lu 9:14 For they were about five thousand men. And he said to his disciples, Make them sit down by fifties in a company.

Lu 9:15 And they did so, and made them all sit down.
Lu 9:16 Then he took the five loaves and the two fishes, and looking up to heaven, he blessed them, and brake, and gave to the disciples to set before the multitude.
Lu 9:17 And they did eat, and were all filled: and there was taken up of fragments that remained to them twelve baskets.
Lu 9:18 And it came to pass, as he was alone praying, his disciples were with him: and he asked them, saying, Whom say the people that I am?
Lu 9:19 They answering said, John the Baptist; but some say, Elias; and others say, that one of the old prophets is risen again.
Lu 9:20 He said unto them, But whom say ye that I am? Peter answering said, The Christ of God.
Lu 9:21 And he straitly charged them, and commanded them to tell no man that thing;
Lu 9:22 Saying, The Son of man must suffer many things, and be rejected of the elders and chief priests and scribes, and be slain, and be raised the third day.
Lu 9:23 And he said to them all, If any man will come after me, let him deny himself, and take up his cross daily, and follow me.
Lu 9:24 For whosoever will save his life shall lose it: but whosoever will lose his life for my sake, the same shall save it.
Lu 9:25 For what is a man advantaged, if he gain the whole world, and lose himself, or be cast away?
Lu 9:26 For whosoever shall be ashamed of me and of my words, of him shall the Son of man be ashamed, when he shall come in his own glory, and in his Father's, and of the holy angels.

[Luk 9:27 DK-KJV] Men jeg fortæller jer om en sandhed, der er nogle der står her, som ikke skal smage død, før de ser Guds kongerige.
[Luk 9:28 DK-KJV] Og det skete omkring 8 dage efter disse ordsprog, at han tog Peter og Johannes og Jacob, og gik op på et bjerg for at bede.
[Luk 9:29 DK-KJV] Og da han bad, ændredes hans fremtoning, og hans tøj var hvidt og glinsende.
[Luk 9:30 DK-KJV] Og, Læg mærke til, der talte 2 mænd med ham, som var Moses og Elias:
[Luk 9:31 DK-KJV] Som viste sig i herlighed, og talte om hans død som han skulle fuldende i Jerusalem.
[Luk 9:32 DK-KJV] Men Peter og de der var hos ham sov tungt: og da de vågnede op, så de hans herlighed, og de 2 mænd der stod hos ham.
[Luk 9:33 DK-KJV] Og det skete, som de tog afsted fra ham, at Peter sagde til ham, Mester, det er godt for os at være her: og lad os lave 3 tabernakler; et til dig, og et til Moses, og et til Elias: uden at vide hvad han sagde.

[Luk 9:34 DK-KJV] Mens han talte således, kom der en sky, og overskyggede dem: og de frygtede da de gik ind i skyen
[Luk 9:35 DK-KJV] Og der kom en stemme ud af skyen, som siger, Dette er min elskede Søn: hør ham.
[Luk 9:36 DK-KJV] Og da stemmen var stoppet, var Jesus fundet alene. Og de holdt det tæt, og fortalte intet menneske i de dage nogen af de ting som de havde set.
[Luk 9:37 DK-KJV] Og det skete, at på den næste dag, da de var kommet ned fra den bakke, mødte mange folk ham.
[Luk 9:38 DK-KJV] Og, læg mærke til, en mand fra gruppen råbte ud, og siger, Mester, jeg bønfalder dig, kig på min søn: for han er mit eneste barn.
[Luk 9:39 DK-KJV] Og, se, en ånd tager ham, og han råber pludselig ud; og den river ham så han fråder igen, og skader ham hårdt når han forlader ham.
[Luk 9:40 DK-KJV] Og jeg bønfaldte dine disciple om at kaste ham ud; og de kunne ikke.
[Luk 9:41 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde, Kæreste troløse og forvildede generation, hvor længe skal jeg være hos jer, og holde jer ud? Bring din søn herhen.
[Luk 9:42 DK-KJV] Og da han stadig var på vej, smed djævelen ham ned, og rev ham. Og Jesus irettesatte den urene ånd, og helbredte barnet, og udleverede ham igen tilbage til hans far.
[Luk 9:43 DK-KJV] Og de var alle forbløffet over Guds mægtige kraft, Men mens de alle forundredes over alle de ting som Jesus gjorde, sagde han til hans disciple,
[Luk 9:44 DK-KJV] Lad disse ordsprog synke ned ind i jeres øre; for Menneskesønnen skal bli' forløst ind i menneskers hænder.
[Luk 9:45 DK-KJV] Men de forstod ikke dette ordsprog, og det var skjult fra dem, så de ikke forstod det: og de var bange for at spørge ham om ordsproget.
[Luk 9:46 DK-KJV] Da opstod der en ræsonnering blandt dem, hvem af dem der skulle være den største.
[Luk 9:47 DK-KJV] Og Jesus, som bemærkede tankerne i deres hjerte, tog et barn, og satte ham ved siden af ham,
[Luk 9:48 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvemsomhelst der skal modtage dette barn i mit navn modtager mig: og hvemsomhelst der vil modtage mig modtager ham der sendte mig: for han der er mindst blandt jer alle, den samme skal være stor.
[Luk 9:49 DK-KJV] Og Johannes svarede og sagde, Mester, vi så én der kastede djævle ud i dit navn; og vi forbød han, fordi

Lu 9:27 But I tell you of a truth, there be some standing here, which shall not taste of death, till they see the kingdom of God.
Lu 9:28 And it came to pass about an eight days after these sayings, he took Peter and John and James, and went up into a mountain to pray.
Lu 9:29 And as he prayed, the fashion of his countenance was altered, and his raiment was white and glistering.
Lu 9:30 And, behold, there talked with him two men, which were Moses and Elias:
Lu 9:31 Who appeared in glory, and spake of his decease which he should accomplish at Jerusalem.
Lu 9:32 But Peter and they that were with him were heavy with sleep: and when they were awake, they saw his glory, and the two men that stood with him.
Lu 9:33 And it came to pass, as they departed from him, Peter said unto Jesus, Master, it is good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias: not knowing what he said.
Lu 9:34 While he thus spake, there came a cloud, and overshadowed them: and they feared as they entered into the cloud.
Lu 9:35 And there came a voice out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear him.
Lu 9:36 And when the voice was past, Jesus was found alone. And they kept it close, and told no man in those days any of those things which they had seen.
Lu 9:37 And it came to pass, that on the next day, when they were come down from the hill, much people met him.
Lu 9:38 And, behold, a man of the company cried out, saying, Master, I beseech thee, look upon my son: for he is mine only child.
Lu 9:39 And, lo, a spirit taketh him, and he suddenly crieth out; and it teareth him that he foameth again, and bruising him hardly departeth from him.
Lu 9:40 And I besought thy disciples to cast him out; and they could not.
Lu 9:41 And Jesus answering said, O faithless and perverse generation, how long shall I be with you, and suffer you? Bring thy son hither.

Lu 9:42 And as he was yet a coming, the devil threw him down, and tare him. And Jesus rebuked the unclean spirit, and healed the child, and delivered him again to his father.
Lu 9:43 And they were all amazed at the mighty power of God. But while they wondered every one at all things which Jesus did, he said unto his disciples,

Lu 9:44 Let these sayings sink down into your ears: for the Son of man shall be delivered into the hands of men.
Lu 9:45 But they understood not this saying, and it was hid from them, that they perceived it not: and they feared to ask him of that saying.
Lu 9:46 Then there arose a reasoning among them, which of them should be greatest.
Lu 9:47 And Jesus, perceiving the thought of their heart, took a child, and set him by him,

Lu 9:48 And said unto them, Whosoever shall receive this child in my name receiveth me: and whosoever shall receive me receiveth him that sent me: for he that is least among you all, the same shall be great.
Lu 9:49 And John answered and said, Master, we saw one casting out devils in thy name; and we forbad him, because

han ikke fulgte med os.

he followeth not with us.

[Luk 9:50 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Forbyd ham ikke: for han der ikke er imod os er for os.

Lu 9:50 And Jesus said unto him, Forbid him not: for he that is not against us is for us.

[Luk 9:51 DK-KJV] Og det skete, da den tid var kommet hvor han skulle bli' modtaget op, var han fast besluttet på at gå til Jerusalem,

Lu 9:51 And it came to pass, when the time was come that he should be received up, he stedfastly set his face to go to Jerusalem,

[Luk 9:52 DK-KJV] Og sendte budbringere foran hans ansigt: og de gik, og kom ind i en Samaritansk landsby, for at klargøre for ham.

Lu 9:52 And sent messengers before his face: and they went, and entered into a village of the Samaritans, to make ready for him.

[Luk 9:53 DK-KJV] Og de modtog ham ikke, fordi hans ansigt var somom han ville gå til Jerusalem.

Lu 9:53 And they did not receive him, because his face was as though he would go to Jerusalem.

[Luk 9:54 DK-KJV] Og da hans disciple Jacob og Johannes så dette, sagde de, vil du at vi befaler ild til at komme ned fra himlen, og konsumere dem, ligesom Elias gjorde?

Lu 9:54 And when his disciples James and John saw this, they said, Lord, wilt thou that we command fire to come down from heaven, and consume them, even as Elias did?

[Luk 9:55 DK-KJV] Men han vendte sig, og irettesatte dem, og sagde, I ved ikke hvilke slags ånd I er af.

Lu 9:55 But he turned, and rebuked them, and said, Ye know not what manner of spirit ye are of.

[Luk 9:56 DK-KJV] For Menneskesønnen er ikke kommet for at destruere menneskers liv, men for at frelse dem. Og de gik til en anden landsby.

Lu 9:56 For the Son of man is not come to destroy men's lives, but to save them. And they went to another village.

[Luk 9:57 DK-KJV] Og det skete, at, da de gik på vejen, en bestemt mand sagde til ham, Herre, Jeg vil følge dig hvorsomhelst du går hen.

Lu 9:57 And it came to pass, that, as they went in the way, a certain man said unto him, Lord, I will follow thee whithersoever thou goest.

[Luk 9:58 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Ræve har huller, og luftens fugle har reder; men Menneskesønnen har intet sted at lægge hans hoved.

Lu 9:58 And Jesus said unto him, Foxes have holes, and birds of the air have nests; but the Son of man hath not where to lay his head.

[Luk 9:59 DK-KJV] Og han sagde til en anden, Følg mig. Men han sagde, Herre, tillad mig først at gå og begrave min far.

Lu 9:59 And he said unto another, Follow me. But he said, Lord, suffer me first to go and bury my father.

[Luk 9:60 DK-KJV] Jesus sagde til ham, Lad de døde begrave deres døde: men gå du og prædik Guds kongerige.

Lu 9:60 Jesus said unto him, Let the dead bury their dead: but go thou and preach the kingdom of God.

[Luk 9:61 DK-KJV] Og en anden sagde også, Herre, jeg vil følge dig; men lad mig først gå og sige farvel til dem, som er hjemme i mit hus.

Lu 9:61 And another also said, Lord, I will follow thee; but let me first go bid them farewell, which are at home at my house.

[Luk 9:62 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Intet menneske, som har lagt hans hånd på ploven, og kigger tilbage, er egnet for Guds kongerige.

Lu 9:62 And Jesus said unto him, No man, having put his hand to the plough, and looking back, is fit for the kingdom of God.

Lukas Evangeliet Kapitel 10 - Til toppen af Lukas - Luke KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 10:1 DK-KJV] Efter disse ting udvalgt Herren også 70 andre, og sendte dem 2 og 2 foran hans ansigt ind i enhver by og sted, hvorhen han hamselv ville komme.

Lu 10:1 After these things the Lord appointed other seventy also, and sent them two and two before his face into every city and place, whither he himself would come.

[Luk 10:2 DK-KJV] Derfor sagde han til dem, Høsten er sandelig stor, men arbejderne er få: bed I derfor høstens Herre, at han vil udsende arbejdere til hans høst:

Lu 10:2 Therefore said he unto them, The harvest truly is great, but the labourers are few: pray ye therefore the Lord of the harvest, that he would send forth labourers into his harvest.

[Luk 10:3 DK-KJV] Gå jeres veje: læg mærke til, jeg udsender jer som lam blandt ulve.

Lu 10:3 Go your ways: behold, I send you forth as lambs among wolves.

[Luk 10:4 DK-KJV] Bær hverken pengepung, eller madpose, eller flere sko: og hyld intet menneske ved vejen.

Lu 10:4 Carry neither purse, nor scrip, nor shoes: and salute no man by the way.

[Luk 10:5 DK-KJV] Og ind i hvilketsomhelst hus som I går ind i, sig først, Fred være med dette hus.

Lu 10:5 And into whatsoever house ye enter, first say, Peace be to this house.

[Luk 10:6 DK-KJV] Og hvis fredens søn er der, skal jeres fred hvile over det: hvis ikke, skal den igen vende tilbage til jer.

Lu 10:6 And if the son of peace be there, your peace shall rest upon it: if not, it shall turn to you again.

[Luk 10:7 DK-KJV] Og bliv i det samme hus, spisende og drikkende sådanne ting som de giver: for arbejderen er værdig af hans løn. Gå ikke fra hus til hus.

Lu 10:7 And in the same house remain, eating and drinking such things as they give: for the labourer is worthy of his hire. Go not from house to house.

[Luk 10:8 DK-KJV] Og ind i hvilkensomhelst by I går ind i, og de modtager jer, spis sådanne ting som er sat foran jer:

Lu 10:8 And into whatsoever city ye enter, and they receive you, eat such things as are set before you:

[Luk 10:9 DK-KJV] Og helbred de syge der er derinde, og sig til dem, Guds kongerige er kommet nær indtil jer.

Lu 10:9 And heal the sick that are therein, and say unto them, The kingdom of God is come nigh unto you.

[Luk 10:10 DK-KJV] Men ind i hvilkensomhelst by I går ind i,

Lu 10:10 But into whatsoever city ye enter, and they receive

og de ikke modtager jer, gå jeres vej ud på den sammes gader, og sig,
[Luk 10:11 DK-KJV] Ja selveste støvet fra jeres by, som hænger på os, børster vi af imod jer: til trods for det er I sikre på dette, at Guds kongerige er kommet nær indtil jer.
[Luk 10:12 DK-KJV] Men jeg siger jer, at det skal være mere tåleligt i den dag for Sodoma, end for den by.
[Luk 10:13 DK-KJV] Arme dig, Korazin! arme dig, Bethsaida! for hvis de mægtige gerninger havde været gjort i Tyrus og Sidon, som har været gjort i jer, havde de for længe siden angret, og siddet i sæk og aske.
[Luk 10:14 DK-KJV] Men det skal være mere tåleligt for Tyrus og Sidon ved dommen, end for jer.
[Luk 10:15 DK-KJV] Og du, Kapernaum, som er ophøjet til himlen, skal bli' smidt ned til helvede.
[Luk 10:16 DK-KJV] Han der hører jer hører mig; og han der foragter jer foragter mig; og han der foragter mig foragter ham der sendte mig.
[Luk 10:17 DK-KJV] Og de 70 returnerede igen med glæde, og siger, Herre, ja djævlene er underlagt os gennem dit navn.
[Luk 10:18 DK-KJV] Og han sagde til dem, Jeg lagde mærke til Satan som lynet falder fra himlen.
[Luk 10:19 DK-KJV] Læg mærke til, jeg giver til jer myndighed til at træde på slanger og skorpioner, og over hele fjendens kraft: og ingenting skal på nogen måde skade jer.
[Luk 10:20 DK-KJV] Til trods for det jubel ikke over dette, at ånderne er underlagt overfor jer; men jubel hellere, fordi jeres navne er skrevet i himlen.
[Luk 10:21 DK-KJV] I den time jublede Jesus i ånd, og sagde, Jeg takker dig, Kæreste Far, Herre over himmel og jord, fordi du har skjult disse ting for de vise og forstandige, og har afsløret dem for babyer: ja sådant, Far; for sådant så det godt ud i dine øjne.
[Luk 10:22 DK-KJV] Alle ting er forløst til mig af min Far: og intet menneske kender hvem Sønnen er, foruden Faderen; og hvem Faderen er, foruden Sønnen, og til hvem Sønnen vil afsløre ham for.

[Luk 10:23 DK-KJV] Og han vendte sig til hans disciple, og sagde privat, Velsignet er de øjne som ser de ting som I ser:

[Luk 10:24 DK-KJV] For jeg fortæller jer, at mange profeter og konger har ønsket at se de ting som I ser, og har ikke set dem; og at høre de ting som I hører, og har ikke hørt dem.
[Luk 10:25 DK-KJV] Og, læg mærke til, en bestemt advokat rejste sig, og fristede ham, og siger, Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?
[Luk 10:26 DK-KJV] Og han sagde til ham, Hvad er der skrevet i loven? hvordan læser du?
[Luk 10:27 DK-KJV] Og han svarer og sagde, Du skal elske Herren din Gud med hele dit hjerte, og med hele din sjæl, og med hele din styrke, og med hele dit sind; og din næste som digselv.
[Luk 10:28 DK-KJV] Og han sagde til ham, Du har svaret rigtigt; gør dette, og du skal leve.
[Luk 10:29 DK-KJV] Men han, efter at ha' retfærdiggjort sigselv, sagde til Jesus, Og hvem er min næste?
[Luk 10:30 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde, En bestemt mand gik ned fra Jerusalem til Jeriko, og faldt blandt tyve, som strippede ham for hans tøj, og sårede ham, og rejste, og efterlod ham halvt død.
[Luk 10:31 DK-KJV] Og ved et tilfælde kom der en bestemt præst ned ad den vej: og da han så ham, passerede han forbi på den anden side.

you not, go your ways out into the streets of the same, and say,
Lu 10:11 Even the very dust of your city, which cleaveth on us, we do wipe off against you: notwithstanding be ye sure of this, that the kingdom of God is come nigh unto you.
Lu 10:12 But I say unto you, that it shall be more tolerable in that day for Sodom, than for that city.
Lu 10:13 Woe unto thee, Chorazin! woe unto thee, Bethsaida! for if the mighty works had been done in Tyre and Sidon, which have been done in you, they had a great while ago repented, sitting in sackcloth and ashes.
Lu 10:14 But it shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the judgment, than for you.
Lu 10:15 And thou, Capernaum, which art exalted to heaven, shalt be thrust down to hell.
Lu 10:16 He that heareth you heareth me; and he that despiseth you despiseth me; and he that despiseth me despiseth him that sent me.
Lu 10:17 And the seventy returned again with joy, saying, Lord, even the devils are subject unto us through thy name.
Lu 10:18 And he said unto them, I beheld Satan as lightning fall from heaven.
Lu 10:19 Behold, I give unto you power to tread on serpents and scorpions, and over all the power of the enemy: and nothing shall by any means hurt you.
Lu 10:20 Notwithstanding in this rejoice not, that the spirits are subject unto you; but rather rejoice, because your names are written in heaven.
Lu 10:21 In that hour Jesus rejoiced in spirit, and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, that thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes: even so, Father; for so it seemed good in thy sight.
Lu 10:22 All things are delivered to me of my Father: and no man knoweth who the Son is, but the Father; and who the Father is, but the Son, and he to whom the Son will reveal him.
Lu 10:23 And he turned him unto his disciples, and said privately, Blessed are the eyes which see the things that ye see:
Lu 10:24 For I tell you, that many prophets and kings have desired to see those things which ye see, and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and have not heard them.
Lu 10:25 And, behold, a certain lawyer stood up, and tempted him, saying, Master, what shall I do to inherit eternal life?
Lu 10:26 He said unto him, What is written in the law? how readest thou?
Lu 10:27 And he answering said, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself.
Lu 10:28 And he said unto him, Thou hast answered right: this do, and thou shalt live.
Lu 10:29 But he, willing to justify himself, said unto Jesus, And who is my neighbour?
Lu 10:30 And Jesus answering said, A certain man went down from Jerusalem to Jericho, and fell among thieves, which stripped him of his raiment, and wounded him, and departed, leaving him half dead.
Lu 10:31 And by chance there came down a certain priest that way: and when he saw him, he passed by on the other side.

[Luk 10:32 DK-KJV] Og ligeledes en Levit, da han var på det sted, kom og kiggede på ham, og passerede forbi på den anden side.
Lu 10:32 And likewise a Levite, when he was at the place, came and looked on him, and passed by on the other side.
[Luk 10:33 DK-KJV] Men en bestemt Samaritaner, som han rejste, kom hvor han var: og da han så ham, havde han medlidenhed med ham,
Lu 10:33 But a certain Samaritan, as he journeyed, came where he was: and when he saw him, he had compassion on him,
[Luk 10:34 DK-KJV] Og gik hen til ham, og forbandt hans sår, og hældte olie og vin i dem, og satte ham på hans eget dyr, og bragte ham til en kro, og passede på ham.
Lu 10:34 And went to him, and bound up his wounds, pouring in oil and wine, and set him on his own beast, and brought him to an inn, and took care of him.
[Luk 10:35 DK-KJV] Og den næste morgen da han rejste videre, tog han 2 sølvmønter frem, og gav dem til værten, og sagde til ham, pas på ham; og hvadsomhelst du bruger mere, når jeg kommer tilbage, vil jeg betale dig det resterende.
Lu 10:35 And on the morrow when he departed, he took out two pence, and gave them to the host, and said unto him, Take care of him; and whatsoever thou spendest more, when I come again, I will repay thee.
[Luk 10:36 DK-KJV] Hvem af disse 3, tænker du nu, var næste til ham der faldt blandt tyvene?
Lu 10:36 Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the thieves?
[Luk 10:37 DK-KJV] Og han sagde, Han der viste barmhjertighed overfor ham. Så sagde Jesus til ham, Gå, og gør du ligeledes.
Lu 10:37 And he said, He that shewed mercy on him. Then said Jesus unto him, Go, and do thou likewise.
[Luk 10:38 DK-KJV] Nu skete det, da de gik, at han gik ind i en bestemt landsby: og en bestemt kvinde kaldet Martha modtog ham ind i hendes hus.
Lu 10:38 Now it came to pass, as they went, that he entered into a certain village: and a certain woman named Martha received him into her house.
[Luk 10:39 DK-KJV] Og hun havde en søster kaldet Maria, som også sad ved Jesus' fødder, og hørte hans ord.
Lu 10:39 And she had a sister called Mary, which also sat at Jesus' feet, and heard his word.
[Luk 10:40 DK-KJV] Men Martha var travlt optaget med meget servering, og kom til ham, og sagde, Herre, er du ligeglad med at min søster har efterladt mig til at servere alene? byd hende derfor at hun hjælper mig.
Lu 10:40 But Martha was cumbered about much serving, and came to him, and said, Lord, dost thou not care that my sister hath left me to serve alone? bid her therefore that she help me.
[Luk 10:41 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde til hende, Martha, Martha, du er forsigtig og bekymret omkring mange ting:
Lu 10:41 And Jesus answered and said unto her, Martha, Martha, thou art careful and troubled about many things:
[Luk 10:42 DK-KJV] Men en ting er nødvendigt: og Maria har udvalgt den gode del, som ikke skal bli' taget væk fra hende.
Lu 10:42 But one thing is needful: and Mary hath chosen that good part, which shall not be taken away from her.

Lukas Evangeliet Kapitel 11 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 11:1 DK-KJV] Og det skete, at, da han bad på et bestemt sted, da han stoppede, en af hans disciple sagde til ham, Herre, lær os at bede, som Johannes også underviste hans disciple.
Lu 11:1 And it came to pass, that, as he was praying in a certain place, when he ceased, one of his disciples said unto him, Lord, teach us to pray, as John also taught his disciples.
[Luk 11:2 DK-KJV] Og han sagde til dem, Når I beder, sig, Vor Far som er i himlen, Helliget være dit navn. Dit kongerige komme. Din vilje ske, som i himlen, sådant på jorden.
Lu 11:2 And he said unto them, When ye pray, say, Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name. Thy kingdom come. Thy will be done, as in heaven, so in earth.
[Luk 11:3 DK-KJV] Giv os dag for dag vort daglige brød.
Lu 11:3 Give us day by day our daily bread.
[Luk 11:4 DK-KJV] Og tilgiv os vore synder; for vi tilgiver også enhver der er skyldig overfor os. Og led os ikke ind i fristelse; men forløs os fra ondt.
Lu 11:4 And forgive us our sins; for we also forgive every one that is indebted to us. And lead us not into temptation; but deliver us from evil.
[Luk 11:5 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvem af jer skal ha' en ven, og skal gå til ham ved midnatstid, og sige til ham, Ven, lån mig 3 brød;
Lu 11:5 And he said unto them, Which of you shall have a friend, and shall go unto him at midnight, and say unto him, Friend, lend me three loaves;
[Luk 11:6 DK-KJV] For en af mine venner er kommet til mig på hans rejse, og jeg har ingenting at sætte foran ham?
Lu 11:6 For a friend of mine in his journey is come to me, and I have nothing to set before him?
[Luk 11:7 DK-KJV] Og han skal indefra svare og sige, Forstyr mig ikke: døren er lukket nu, og mine børn er hos mig i seng; jeg kan ikke stå op og gi' dig.
Lu 11:7 And he from within shall answer and say, Trouble me not: the door is now shut, and my children are with me in bed; I cannot rise and give thee.
[Luk 11:8 DK-KJV] Jeg siger til jer, Selvom at han ikke ville stå op og give ham, fordi han er hans ven, dog på grund af hans påtrængenhed vil han stå op og give ham så mange som han behøver.
Lu 11:8 I say unto you, Though he will not rise and give him, because he is his friend, yet because of his importunity he will rise and give him as many as he needeth.
[Luk 11:9 DK-KJV] Og jeg siger til jer, Spørg, og den skal bli' givet jer; søg, og I skal finde; bank på, og den skal bli' åbnet
Lu 11:9 And I say unto you, Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto

for jer.
[Luk 11:10 DK-KJV] For hver den som spørger modtager; og han der søger finder; og til ham der banker på skal den bli' åbnet.
[Luk 11:11 DK-KJV] Hvis en søn skal spørge om brød af nogen af jer der er en far, vil han give ham en sten? eller hvis han spørger om en fisk, vil han i stedet for en fisk give ham en slange?
[Luk 11:12 DK-KJV] Eller hvis han skal spørge om et æg, vil han tilbyde ham en skorpion?
[Luk 11:13 DK-KJV] Hvis I da, som er onde, ved hvordan det er at give gode gaver til jeres børn: hvor meget mere skal jeres himmelske Far give den Hellige Ånd til dem der spørger ham?
[Luk 11:14 DK-KJV] Og han var i gang med at uddrive en djævel, og den var stum. Og det skete, da djævelen var gået ud, talte den stumme; og folket forundredes.
[Luk 11:15 DK-KJV] Men nogle af dem sagde, Han uddriver djævle gennem Beelzebub djævlenes leder.
[Luk 11:16 DK-KJV] Og andre, ved at friste ham, søgte et tegn fra himlen fra ham.
[Luk 11:17 DK-KJV] Men han, som godt kendte deres tanker, sagde til dem, Ethvert kongerige som kommer i splid med sigselv er bragt til ødelæggelse; og et hus som kommer i splid med et hus falder.
[Luk 11:18 DK-KJV] Hvis Satan også er i splid med sigselv, hvordan skal hans kongerige stå? fordi I sagde at jeg uddriver djævle gennem Beelzebub.
[Luk 11:19 DK-KJV] Og hvis jeg via Beelzebub uddriver djævle, via hvem uddriver jeres sønner dem så? derfor skal de være jeres dommere.
[Luk 11:20 DK-KJV] Men hvis jeg med Guds finger uddriver djævlene, så er Guds kongerige uden tvivl kommet over jer.
[Luk 11:21 DK-KJV] Når en stærk armeret mand holder hans palads, er hans gods i fred:
[Luk 11:22 DK-KJV] Men når én der er stærkere end han skal komme over ham, og overrumple ham, tager han fra ham hele hans rustning hvori han stolede på, og deler hans bytte.
[Luk 11:23 DK-KJV] Han der ikke er med mig er imod mig: og han der ikke samler med mig spreder.
[Luk 11:24 DK-KJV] Når den urene ånd er gået ud af et menneske, går han gennem tørre steder, og søger efter hvile; og finder det ikke, han siger, Jeg vil returnere til mit hus hvor jeg kom ud fra.
[Luk 11:25 DK-KJV] Og når han kommer, finder han det fejet og smukseret.
[Luk 11:26 DK-KJV] Så går han, og tager 7 andre ånder med sig som er mere onde end hamselv; og de går ind, og bor der: og den sidste tilstand er værre for det menneske end den første.
[Luk 11:27 DK-KJV] Og det skete, mens han talte disse ting, en bestemt kvinde fra gruppen opløftede hendes stemme, og sagde til ham, Velsignet er livmoderen der bar dig, og de bryster hvilke du har diet.
[Luk 11:28 DK-KJV] Men han sagde, Ja hellere, velsignet er de der hører Guds ord, og holder det.
[Luk 11:29 DK-KJV] Og da folket var tæt forsamlet, begyndte han at sige, Dette er en ond generation: de søger et tegn; og der skal intet tegn bli' givet den, foruden profeten Jonas' tegn.
[Luk 11:30 DK-KJV] For som Jonas var et tegn for Nineviterne, sådant skal Menneskesønnen også være det for denne generation.

you.

Lu 11:10 For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened.

Lu 11:11 If a son shall ask bread of any of you that is a father, will he give him a stone? or if he ask a fish, will he for a fish give him a serpent?
Lu 11:12 Or if he shall ask an egg, will he offer him a scorpion?

Lu 11:13 If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children: how much more shall your heavenly Father give the Holy Spirit to them that ask him?
Lu 11:14 And he was casting out a devil, and it was dumb. And it came to pass, when the devil was gone out, the dumb spake; and the people wondered.
Lu 11:15 But some of them said, He casteth out devils through Beelzebub the chief of the devils.
Lu 11:16 And others, tempting him, sought of him a sign from heaven.

Lu 11:17 But he, knowing their thoughts, said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and a house divided against a house falleth.
Lu 11:18 If Satan also be divided against himself, how shall his kingdom stand? because ye say that I cast out devils through Beelzebub.

Lu 11:19 And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your sons cast them out? therefore shall they be your judges.
Lu 11:20 But if I with the finger of God cast out devils, no doubt the kingdom of God is come upon you.
Lu 11:21 When a strong man armed keepeth his palace, his goods are in peace:

Lu 11:22 But when a stronger than he shall come upon him, and overcome him, he taketh from him all his armour wherein he trusted, and divideth his spoils.
Lu 11:23 He that is not with me is against me: and he that gathereth not with me scattereth.

Lu 11:24 When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest; and finding none, he saith, I will return unto my house whence I came out.
Lu 11:25 And when he cometh, he findeth it swept and garnished.

Lu 11:26 Then goeth he, and taketh to him seven other spirits more wicked than himself; and they enter in, and dwell there: and the last state of that man is worse than the first.
Lu 11:27 And it came to pass, as he spake these things, a certain woman of the company lifted up her voice, and said unto him, Blessed is the womb that bare thee, and the paps which thou hast sucked.
Lu 11:28 But he said, Yea rather, blessed are they that hear the word of God, and keep it.
Lu 11:29 And when the people were gathered thick together, he began to say, This is an evil generation: they seek a sign; and there shall no sign be given it, but the sign of Jonas the prophet.

Lu 11:30 For as Jonas was a sign unto the Ninevites, so shall also the Son of man be to this generation.

[Luk 11:31 DK-KJV] Sydens dronning skal opstå i dommen med denne generations mænd, og fordømme dem: for hun kom fra de yderste dele af jorden for at høre Solomons visdom: og, læg mærke til, en større end Solomon er her.
[Luk 11:32 DK-KJV] Nineves folk skal opstå i dommen med denne generation, og skal fordømme den: for de angrede ved Jonas' prædiken: og, læg mærke til, en større end Jonas er her.
[Luk 11:33 DK-KJV] Intet menneske, når han har tændt et lys, sætter det på et hemmeligt sted, heller ikke under en spand, men på en lysestage, så de som kommer ind må se lyset.
[Luk 11:34 DK-KJV] Kroppens lys er øjet: derfor når dit øje er simpelt, så er hele din krop også fuld af lys; men når dit øje er ondt, så er din krop også fuld af mørke.
[Luk 11:35 DK-KJV] Pas derfor på at lyset som er i dig ikke er mørke.
[Luk 11:36 DK-KJV] Hvis hele din krop derfor er fuld af lys, ved ikke at ha' nogen mørk del, så skal det hele være fuld af lys, som når lyset skinner fra et stearinlys der giver dig lys.
[Luk 11:37 DK-KJV] Og da han talte, bønfaldte en bestemt Farisæer ham om at spise aftensmad hos ham: og han gik ind, og satte sig ned til bords.
[Luk 11:38 DK-KJV] Og da Farisæeren så det, forundredes han over at han ikke først havde vasket sig før aftensmaden.
[Luk 11:39 DK-KJV] Og Herren sagde til ham, Nu gør I Farisæere det at I renser den udvendige side af koppen og fadet; men jeres indvendige dele er fulde af glubskhed og ondskab.
[Luk 11:40 DK-KJV] I tåber, gjorde ikke han der lavede det som er udvendigt, lavede han ikke også det indvendige?
[Luk 11:41 DK-KJV] Men giv hellere almisser af sådanne ting som I har; og, læg mærke til, alle ting er rene for jer.
[Luk 11:42 DK-KJV] Men arme jer, Farisæer! for I giver tiende af mynte og rug og alle slags urter, og passerer henover dom og Guds kærlighed: dette burde I ha' gjort, og ikke ha' efterladt de andre ugjorte.
[Luk 11:43 DK-KJV] Arme jer, Farisæer! for I elsker de ypperste sæder i synagogerne, og hilsner på markedspladserne.
[Luk 11:44 DK-KJV] Arme jer, skriftkloge og Farisæer! hyklere! for I er som grave som ikke viser sig, og de mennesker der går over dem lægger ikke mærke til dem.
[Luk 11:45 DK-KJV] Så svarede en af advokaterne, og sagde til ham, Mester, med et således ordsprog bebrejder du også os.
[Luk 11:46 DK-KJV] Og han sagde, Arme jer også, I advokater! for I pålægger mennesker med byrder som er svære at bære på, og I jerselv rører ikke byrderne med så meget som en finger.
[Luk 11:47 DK-KJV] Arme jer! for I byggede profeternes gravmonumenter, og jeres fædre dræbte dem.
[Luk 11:48 DK-KJV] I bærer sandeligt vidnesbyrd at I tillod de handlinger fra jeres fædre: for de dræbte dem ganske vist, og I byggede deres gravmonumenter.
[Luk 11:49 DK-KJV] Derfor sagde Guds visdom også, Jeg vil sende dem profeter og apostle, og nogle af dem skal de slå ihjel og forfølge:
[Luk 11:50 DK-KJV] Så blodet fra alle profeterne, som var udgydt fra denne verdens grundlæggelse, må bli' påkrævet af denne generation;

Lu 11:31 The queen of the south shall rise up in the judgment with the men of this generation, and condemn them: for she came from the utmost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and, behold, a greater than Solomon is here.

Lu 11:32 The men of Nineve shall rise up in the judgment with this generation, and shall condemn it: for they repented at the preaching of Jonas; and, behold, a greater than Jonas is here.

Lu 11:33 No man, when he hath lighted a candle, putteth it in a secret place, neither under a bushel, but on a candlestick, that they which come in may see the light.
Lu 11:34 The light of the body is the eye: therefore when thine eye is single, thy whole body also is full of light; but when thine eye is evil, thy body also is full of darkness.
Lu 11:35 Take heed therefore that the light which is in thee be not darkness.
Lu 11:36 If thy whole body therefore be full of light, having no part dark, the whole shall be full of light, as when the bright shining of a candle doth give thee light.

Lu 11:37 And as he spake, a certain Pharisee besought him to dine with him: and he went in, and sat down to meat.

Lu 11:38 And when the Pharisee saw it, he marvelled that he had not first washed before dinner.

Lu 11:39 And the Lord said unto him, Now do ye Pharisees make clean the outside of the cup and the platter; but your inward part is full of ravening and wickedness.
Lu 11:40 Ye fools, did not he that made that which is without make that which is within also?
Lu 11:41 But rather give alms of such things as ye have; and, behold, all things are clean unto you.
Lu 11:42 But woe unto you, Pharisees! for ye tithe mint and rue and all manner of herbs, and pass over judgment and the love of God: these ought ye to have done, and not to leave the other undone.

Lu 11:43 Woe unto you, Pharisees! for ye love the uppermost seats in the synagogues, and greetings in the markets.
Lu 11:44 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye are as graves which appear not, and the men that walk over them are not aware of them.

Lu 11:45 Then answered one of the lawyers, and said unto him, Master, thus saying thou reproachest us also.

Lu 11:46 And he said, Woe unto you also, ye lawyers! for ye lade men with burdens grievous to be borne, and ye yourselves touch not the burdens with one of your fingers.
Lu 11:47 Woe unto you! for ye build the sepulchres of the prophets, and your fathers killed them.
Lu 11:48 Truly ye bear witness that ye allow the deeds of your fathers: for they indeed killed them, and ye build their sepulchres.
Lu 11:49 Therefore also said the wisdom of God, I will send them prophets and apostles, and some of them they shall slay and persecute:
Lu 11:50 That the blood of all the prophets, which was shed from the foundation of the world, may be required of this generation;

[Luk 11:51 DK-KJV] Fra blodet af Abel til blodet af Zakarias, som omkom mellem alteret og templet: sandelig siger jeg til jer, Det skal bli' påkrævet af denne generation.
Lu 11:51 From the blood of Abel unto the blood of Zacharias, which perished between the altar and the temple: verily I say unto you, It shall be required of this generation.

[Luk 11:52 DK-KJV] Arme jer, advokater! for I har fjernet kundskabens nøgle: I jer selv gik ikke ind, og dem der var på vej ind forhindrede I.
Lu 11:52 Woe unto you, lawyers! for ye have taken away the key of knowledge: ye entered not in yourselves, and them that were entering in ye hindered.

[Luk 11:53 DK-KJV] Og da han sagde disse ting til dem, begyndte de skriftkloge og Farisæerne voldsomt at opfordre ham, og at provokere ham til at tale om mange ting:
Lu 11:53 And as he said these things unto them, the scribes and the Pharisees began to urge him vehemently, and to provoke him to speak of many things:

[Luk 11:54 DK-KJV] Og lå på lur, og søgte at fange nogle ting ud af hans mund, så de måtte anklage ham.
Lu 11:54 Laying wait for him, and seeking to catch something out of his mouth, that they might accuse him.

[Luk 12:1 DK-KJV] I mellemtiden, da der var forsamlet en folkemængde der ikke var til at tælle, ligesåmeget så de trådte på hinanden, begyndte han først af alt at sige til hans disciple, Vær I på vagt overfor Farisæernes surdej, som er hykleri.
Lu 12:1 In the mean time, when there were gathered together an innumerable multitude of people, insomuch that they trode one upon another, he began to say unto his disciples first of all, Beware ye of the leaven of the Pharisees, which is hypocrisy.

[Luk 12:2 DK-KJV] For der er ingenting der er skjult, der ikke skal bli' afsløret; ej heller gemt, der ikke skal bli' kendt.
Lu 12:2 For there is nothing covered, that shall not be revealed; neither hid, that shall not be known.

[Luk 12:3 DK-KJV] Hvadsomhelst som I derfor har talt i mørket skal bli' hørt i lyset; og det som I har talt i øret i skabet skal bli' proklameret på hustagene.
Lu 12:3 Therefore whatsoever ye have spoken in darkness shall be heard in the light; and that which ye have spoken in the ear in closets shall be proclaimed upon the housetops.

[Luk 12:4 DK-KJV] Og jeg siger til jer mine venner, Vær ikke bange for dem der dræber kroppen, og efter det ikke har mere de kan gøre.
Lu 12:4 And I say unto you my friends, Be not afraid of them that kill the body, and after that have no more that they can do.

[Luk 12:5 DK-KJV] Men jeg vil advare jer på forhånd hvem I skal frygte: Frygt ham, som efter at han har dræbt har myndighed til at kaste ind i helvede; ja, jeg siger til jer, Frygt ham.
Lu 12:5 But I will forewarn you whom ye shall fear: Fear him, which after he hath killed hath power to cast into hell; yea, I say unto you, Fear him.

[Luk 12:6 DK-KJV] Er ikke 5 spurve solgt for 2 ører, og ikke én af dem er glemt foran Gud?
Lu 12:6 Are not five sparrows sold for two farthings, and not one of them is forgotten before God?

[Luk 12:7 DK-KJV] Men selveste jeres hovedhår er alle talt. Frygt derfor ikke: I er af større værdi end mange spurve.
Lu 12:7 But even the very hairs of your head are all numbered. Fear not therefore: ye are of more value than many sparrows.

[Luk 12:8 DK-KJV] Jeg siger også til jer, Hvemsomhelst der skal bekende mig foran mennesker, ham skal Menneskesønnen også bekende foran Guds engle:
Lu 12:8 Also I say unto you, Whosoever shall confess me before men, him shall the Son of man also confess before the angels of God:

[Luk 12:9 DK-KJV] Men han der fornægter mig foran mennesker skal bli' fornægtet foran Guds engle.
Lu 12:9 But he that denieth me before men shall be denied before the angels of God.

[Luk 12:10 DK-KJV] Og hvemsomhelst der skal tale et ord imod Menneskesønnen, det skal bli' tilgivet ham: men for ham der gudsbespotter imod den Hellige Ånd skal det ikke bli' tilgivet.
Lu 12:10 And whosoever shall speak a word against the Son of man, it shall be forgiven him: but unto him that blasphemeth against the Holy Ghost it shall not be forgiven.

[Luk 12:11 DK-KJV] Og når de bringer jer til synagogerne, og til statsansatte, og myndigheder, tænk I ikke videre over hvordan eller hvilke ting I skal svare, eller hvad I skal sige:
Lu 12:11 And when they bring you unto the synagogues, and unto magistrates, and powers, take ye no thought how or what thing ye shall answer, or what ye shall say:

[Luk 12:12 DK-KJV] For den Hellige Ånd skal undervise jer i den samme time hvad I burde sige.
Lu 12:12 For the Holy Ghost shall teach you in the same hour what ye ought to say.

[Luk 12:13 DK-KJV] Og én fra gruppen sagde til ham, Mester, tal til min bror, så han deler arven med mig.
Lu 12:13 And one of the company said unto him, Master, speak to my brother, that he divide the inheritance with me.

[Luk 12:14 DK-KJV] Og han sagde til ham, Mand, hvem gjorde mig til en dommer eller en opdeler over jer?
Lu 12:14 And he said unto him, Man, who made me a judge or a divider over you?

[Luk 12:15 DK-KJV] Og han sagde til dem, Pas på, og vær varsom med griskhed: for en mands liv består ikke i overfloden af de ting som han besidder.
Lu 12:15 And he said unto them, Take heed, and beware of covetousness: for a man's life consisteth not in the abundance of the things which he possesseth.

[Luk 12:16 DK-KJV] Og han talte en lignelse til dem, og siger, En bestemt rig mands jord frembragte rigtig meget:
Lu 12:16 And he spake a parable unto them, saying, The ground of a certain rich man brought forth plentifully:

[Luk 12:17 DK-KJV] Og han tænkte inde i sigselv, og siger, Hvad skal jeg gøre, fordi jeg intet rum har hvor jeg kan anbringe mine frugter?
Lu 12:17 And he thought within himself, saying, What shall I do, because I have no room where to bestow my fruits?

[Luk 12:18 DK-KJV] Og han sagde, Dette vil jeg gøre: Jeg vil
Lu 12:18 And he said, This will I do: I will pull down my

rive mine lader ned, og bygge større; og der vil jeg anbringe alle mine frugter og mit gods.
[Luk 12:19 DK-KJV] Og jeg vil sige til min sjæl, Sjæl, du har meget gods opmagasineret nok til mange år, ta' og slap lidt af, spis, drik, og vær glad.
[Luk 12:20 DK-KJV] Men Gud sagde ham, Du tåbe, denne nat skal din sjæl bli' krævet af dig: så hvis' ting skal de da være, som du har stillet til rådighed?
[Luk 12:21 DK-KJV] Sådant er han der lægger skatte op for sigselv, og ikke er rig mod Gud.
[Luk 12:22 DK-KJV] Og han sagde til hans disciple, Derfor siger jeg til jer, Tænk ikke videre over jeres liv, hvad I skal spise; heller ikke over kroppen, hvad I skal tage på.
[Luk 12:23 DK-KJV] Livet er mere end mad, og kroppen mere end tøj.
[Luk 12:24 DK-KJV] Læg mærke til ravnene: for de hverken sår eller høster; de som hverken har varehus eller lade; og Gud fodre dem: hvor meget mere er I bedre end fuglene?
[Luk 12:25 DK-KJV] Og hvem af jer kan ved at tænke videre over det lægge en ½ meter til sin højde?
[Luk 12:26 DK-KJV] Hvis I da ikke er i stand til at gøre den ting som er mindst, hvorfor tænker I så over resten?
[Luk 12:27 DK-KJV] Betragt liljerne hvordan de gror: de arbejder ikke, de spinder ikke: og jeg siger alligevel til jer, at Solomon i al hans herlighed ikke var iklædt som en af disse.
[Luk 12:28 DK-KJV] Hvis da Gud sådant iklæder græsset, som i dag er på marken, og i morgen er kastet ind i ovnen: hvor meget mere vil han iklæde jer, Kæreste I med så lille en tro?
[Luk 12:29 DK-KJV] Og søg I ikke hvad I skal spise, eller hvad I skal drikke, vær I heller ikke af et tvivlsomt sind.

[Luk 12:30 DK-KJV] For alle disse ting søger denne verdens nationer efter: og jeres Far ved at I har brug for disse ting.
[Luk 12:31 DK-KJV] Men søg I hellere Guds kongerige; og alle disse ting skal bli' givet til jer.
[Luk 12:32 DK-KJV] Frygt ikke, lille flok; for det er jeres Fars velbehag at give jer kongeriget.
[Luk 12:33 DK-KJV] Sælg hvad I har, og giv almisser; skaf jer selv pengepunge som ikke bli'r gamle, en skat i himlene der ikke fejler, hvor ingen tyve nærmer sig, og muk heller ikke nedbryder.
[Luk 12:34 DK-KJV] For hvor jeres skat er, der vil jeres hjerte også være.
[Luk 12:35 DK-KJV] Lad jeres lænder være omsvøbte, og jeres lys forbli' brændende;

[Luk 12:36 DK-KJV] Og vær I jer selv som mennesker der venter på deres herre, når han vil returnere fra brylluppet; så når han kommer og banker, må de åbne for ham øjeblikkeligt.
[Luk 12:37 DK-KJV] Velsignet er de tjenere, hvem herren skal finde vågnede når han kommer: sandelig siger jeg til jer, at han skal svøbe sigselv, og få dem til at sidde ned til bords, og jeg vil komme frem og betjene dem.
[Luk 12:38 DK-KJV] Og hvis han skal komme på den anden vagt, eller komme på den tredje vagt, og finde dem sådant, velsignet er de tjenere.

[Luk 12:39 DK-KJV] Og forstå dette, at hvis husets ægtemand havde kendt til hvilken time tyven ville komme, ville han ha' våget, og ikke ha' tilladt at hans hus blev brudt igennem.
[Luk 12:40 DK-KJV] Vær I derfor også klar: for Menneskesønnen kommer i en time når I ikke tænker det.

barns, and build greater; and there will I bestow all my fruits and my goods.
Lu 12:19 And I will say to my soul, Soul, thou hast much goods laid up for many years; take thine ease, eat, drink, and be merry.
Lu 12:20 But God said unto him, Thou fool, this night thy soul shall be required of thee: then whose shall those things be, which thou hast provided?
Lu 12:21 So is he that layeth up treasure for himself, and is not rich toward God.
Lu 12:22 And he said unto his disciples, Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat; neither for the body, what ye shall put on.
Lu 12:23 The life is more than meat, and the body is more than raiment.
Lu 12:24 Consider the ravens: for they neither sow nor reap; which neither have storehouse nor barn; and God feedeth them: how much more are ye better than the fowls?
Lu 12:25 And which of you with taking thought can add to his stature one cubit?
Lu 12:26 If ye then be not able to do that thing which is least, why take ye thought for the rest?
Lu 12:27 Consider the lilies how they grow: they toil not, they spin not; and yet I say unto you, that Solomon in all his glory was not arrayed like one of these.
Lu 12:28 If then God so clothe the grass, which is to day in the field, and to morrow is cast into the oven; how much more will he clothe you, O ye of little faith?
Lu 12:29 And seek not ye what ye shall eat, or what ye shall drink, neither be ye of doubtful mind.
Lu 12:30 For all these things do the nations of the world seek after: and your Father knoweth that ye have need of these things.
Lu 12:31 But rather seek ye the kingdom of God; and all these things shall be added unto you.
Lu 12:32 Fear not, little flock; for it is your Father's good pleasure to give you the kingdom.
Lu 12:33 Sell that ye have, and give alms; provide yourselves bags which wax not old, a treasure in the heavens that faileth not, where no thief approacheth, neither moth corrupteth.
Lu 12:34 For where your treasure is, there will your heart be also.
Lu 12:35 Let your loins be girded about, and your lights burning;
Lu 12:36 And ye yourselves like unto men that wait for their lord, when he will return from the wedding; that when he cometh and knocketh, they may open unto him immediately.
Lu 12:37 Blessed are those servants, whom the lord when he cometh shall find watching: verily I say unto you, that he shall gird himself, and make them to sit down to meat, and will come forth and serve them.
Lu 12:38 And if he shall come in the second watch, or come in the third watch, and find them so, blessed are those servants.
Lu 12:39 And this know, that if the goodman of the house had known what hour the thief would come, he would have watched, and not have suffered his house to be broken through.
Lu 12:40 Be ye therefore ready also: for the Son of man cometh at an hour when ye think not.

[Luk 12:41 DK-KJV] Så sagde Peter til ham, Herre, taler du denne lignelse til os, ja eller til alle?
Lu 12:41 Then Peter said unto him, Lord, speakest thou this parable unto us, or even to all?
[Luk 12:42 DK-KJV] Og Herren sagde, Hvem er da den trofaste og vise forvalter, hvem hans herre skal gøre til leder over hans hushold, for at gi' dem deres del af maden i rette tid?
Lu 12:42 And the Lord said, Who then is that faithful and wise steward, whom his lord shall make ruler over his household, to give them their portion of meat in due season?
[Luk 12:43 DK-KJV] Velsignet er den tjener, hvem hans herre når han kommer skal finde gørende således.
Lu 12:43 Blessed is that servant, whom his lord when he cometh shall find so doing.
[Luk 12:44 DK-KJV] Omkring en sandhed siger jeg til jer, at han vil gøre ham til en leder over alt det han har.
Lu 12:44 Of a truth I say unto you, that he will make him ruler over all that he hath.
[Luk 12:45 DK-KJV] Men og hvis den tjener siger i hans hjerte, Min herre har udsat hans ankomst; og skal begynde at slå tjenestemændene og tjenestepigerne, og at spise og drikke, og at være fuld;
Lu 12:45 But and if that servant say in his heart, My lord delayeth his coming; and shall begin to beat the menservants and maidens, and to eat and drink, and to be drunken;
[Luk 12:46 DK-KJV] Den tjeners herre vil komme i en dag når han ikke kigger efter ham, og i en time når han ikke er opmærksom, og bryde ham i stykker, og vil tildele ham hans del med de vantro.
Lu 12:46 The lord of that servant will come in a day when he looketh not for him, and at an hour when he is not aware, and will cut him in sunder, and will appoint him his portion with the unbelievers.
[Luk 12:47 DK-KJV] Og den tjener, som kendte sin herres vilje, og ikke forberedte sigselv, og heller ikke gjorde efter hans vilje, skal bli' slået med mange piskeslag.
Lu 12:47 And that servant, which knew his lord's will, and prepared not himself, neither did according to his will, shall be beaten with many stripes.
[Luk 12:48 DK-KJV] Men han der ikke kendte til det, og begik ting værdig af piskeslag, skal bli' slået med få piskeslag. For til hvemsomhelst der er givet meget, af ham skal der bli' krævet meget: og til hvem mennesker har betroet meget, af ham vil de kræve mere af.
Lu 12:48 But he that knew not, and did commit things worthy of stripes, shall be beaten with few stripes. For unto whomsoever much is given, of him shall be much required: and to whom men have committed much, of him they will ask the more.
[Luk 12:49 DK-KJV] Jeg er kommet for at sende ild på jorden; og hvad vil jeg, hvis den allerede er antændt?
Lu 12:49 I am come to send fire on the earth; and what will I, if it be already kindled?
[Luk 12:50 DK-KJV] Men jeg har en dåb til at bli' døbt med; og hvordan er jeg rettet indtil den er udført!
Lu 12:50 But I have a baptism to be baptized with; and how am I straitened till it be accomplished!
[Luk 12:51 DK-KJV] Går I udfra at jeg er kommet for at give fred på jorden? jeg fortæller jer, Nej; men snarere splid.
Lu 12:51 Suppose ye that I am come to give peace on earth? I tell you, Nay; but rather division:
[Luk 12:52 DK-KJV] For fra nu af skal der være 5 i et hus splittet, 3 imod 2, og 2 imod 3.
Lu 12:52 For from henceforth there shall be five in one house divided, three against two, and two against three.
Lu 12:53 The father shall be divided against the son, and the son against the father; the mother against the daughter, and the daughter against the mother; the mother in law against her daughter in law, and the daughter in law against her mother in law.

[Luk 12:53 DK-KJV] Faderen skal komme i splid med sønnen, og sønnen med faderen; moderen med datteren, og datteren med moderen; svigermoderen med hendes svigerdatter, og svigerdatteren med hendes svigermor.
[Luk 12:54 DK-KJV] Og han sagde også til folket, Når I ser en sky rejse sig ud fra vesten, straks siger I, Der kommer en skyller; og sådant er det.
Lu 12:54 And he said also to the people, When ye see a cloud rise out of the west, straightway ye say, There cometh a shower; and so it is.
[Luk 12:55 DK-KJV] Og når I ser syd vinden blæse, siger I, Der vil bli' varmt; og det kommer til at ske.
Lu 12:55 And when ye see the south wind blow, ye say, There will be heat; and it cometh to pass.
[Luk 12:56 DK-KJV] I hyklere, I kan skelne himlens og jordens udseende; men hvordan kan det være at I ikke kan skelne denne tid?
Lu 12:56 Ye hypocrites, ye can discern the face of the sky and of the earth; but how is it that ye do not discern this time?
[Luk 12:57 DK-KJV] Ja, og hvorfor dømmer I ikke i jerselv hvad der er rigtigt?
Lu 12:57 Yea, and why even of yourselves judge ye not what is right?
[Luk 12:58 DK-KJV] Når du går med din modstander til den statsansatte, som du er på vejen, vær omhyggelig med at du må bli' forløst fra ham, for ikke at han slæber dig til dommeren, og dommeren forløser dig til officeren, og officeren kaster dig i fængsel.
Lu 12:58 When thou goest with thine adversary to the magistrate, as thou art in the way, give diligence that thou mayest be delivered from him; lest he hale thee to the judge, and the judge deliver thee to the officer, and the officer cast thee into prison.
[Luk 12:59 DK-KJV] Jeg fortæller dig, du skal ikke komme ud derfra, før du har betalt den sidste øre.
Lu 12:59 I tell thee, thou shalt not depart thence, till thou hast paid the very last mite.

Lukas Evangeliet Kapitel 13 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 13:1 DK-KJV] På det tidspunkt var der nogle tilstede der fortalte ham om Galilæerne, hvis blod Pilatus havde blandet med deres ofre.
Lu 13:1 There were present at that season some that told him of the Galilaeans, whose blood Pilate had mingled with their sacrifices.
[Luk 13:2 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde til dem, Går I
Lu 13:2 And Jesus answering said unto them, Suppose ye that

udfra at disse Galilæere var syndere over alle de Galilæere, fordi de led sådanne ting?
[Luk 13:3 DK-KJV] Jeg fortæller jer, Nej: men, medmindre I angrer, skal I alle omkomme på samme måde.
[Luk 13:4 DK-KJV] Eller de 18, på hvem tårnet i Siloam faldt, og dræbte dem, tænker I at de var syndere over alle mennesker der boede i Jerusalem?
[Luk 13:5 DK-KJV] Jeg fortæller jer, Nej: men, medmindre I angrer, skal I alle omkomme på samme måde.
[Luk 13:6 DK-KJV] Han talte også denne lignelse; En bestemt mand havde et figentræ plantet i hans vingård; og han kom og søgte efter frugt på det, og fandt ingen.
[Luk 13:7 DK-KJV] Så sagde han til beskæreren af hans vingård, Læg mærke til, disse 3 år kom jeg for at søge efter frugt på dette figentræ, og finder ingen: hug det ned; hvorfor udnytter det jorden?
[Luk 13:8 DK-KJV] Og ved at svare sagde han til ham, Herre, lad det også være alene dette år, indtil jeg skal grave omkring det, og gøde det:
[Luk 13:9 DK-KJV] Og hvis det bærer frugt, godt: og hvis ikke, så skal du hugge det ned efter det.
[Luk 13:10 DK-KJV] Og han underviste i en af synagogerne på sabbatten.
[Luk 13:11 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var en kvinde som havde en skrøbelighedsånd i 18 år, og var bukket sammen, og kunne på ingen måde løfte sigselv op.
[Luk 13:12 DK-KJV] Og da Jesus så hende, kaldte han hende til sig, og sagde til hende, Kvinde, du er løst fra din skrøbelighed.
[Luk 13:13 DK-KJV] Og han lagde hans hænder på hende: og øjeblikkeligt var hun gjort lige, og forherligede Gud.
[Luk 13:14 DK-KJV] Og synagogens leder svarede med harme, eftersom Jesus havde helbredt på sabbatsdagen, og sagde til folket, Der er 6 dage i hvilke mennesker burde arbejde: i dem kom derfor og bliv helbredt, og ikke på sabbatsdagen.
[Luk 13:15 DK-KJV] Da svarede Herren ham, og sagde, Du hykler, løsner ikke hver eneste af jer på sabbatten hans okse eller hans æsel fra stalden, og leder ham væk til vanding?
[Luk 13:16 DK-KJV] Og burde ikke denne kvinde, bli' løsnet fra disse bånd på sabbatsdagen, som er en datter af Abraham, hvem Satan har bundet, se, disse 18 år?
[Luk 13:17 DK-KJV] Og da han havde sagt disse ting, var alle hans modstandere skamfulde: og hele folket jublede over alle de herlige ting der var gjort af ham.
[Luk 13:18 DK-KJV] Så sagde han, Hvad ligner Guds kongerige? og med hvad skal jeg sammenligne det?
[Luk 13:19 DK-KJV] Det er som var det en frøkerne fra sennepsfrø, som han tog, og kastede ind i hans have; og det groede, og blev til et stort træ; og luftens fugle logerede i des grene.
[Luk 13:20 DK-KJV] Og igen sagde han, Med hvad skal jeg sammenligne Guds kongerige?
[Luk 13:21 DK-KJV] Det er ligesom surdej, som en kvinde tog og gemte i 3 mål mel, indtil det hele var surdej.
[Luk 13:22 DK-KJV] Og han gik gennem byerne og landsbyerne, og underviste, og rejste imod Jerusalem.
[Luk 13:23 DK-KJV] Så sagde én til ham, Herre, er der få der blir frelst? Og han sagde til dem,
[Luk 13:24 DK-KJV] Kæmp for at gå ind via den snævre port: for mange, siger jeg til jer, vil forsøge at gå ind, og

these Galilaeans were sinners above all the Galilaeans, because they suffered such things?
Lu 13:3 I tell you, Nay: but, except ye repent, ye shall all likewise perish.
Lu 13:4 Or those eighteen, upon whom the tower in Siloam fell, and slew them, think ye that they were sinners above all men that dwelt in Jerusalem?
Lu 13:5 I tell you, Nay: but, except ye repent, ye shall all likewise perish.
Lu 13:6 He spake also this parable; A certain man had a fig tree planted in his vineyard; and he came and sought fruit thereon, and found none.

Lu 13:7 Then said he unto the dresser of his vineyard, Behold, these three years I come seeking fruit on this fig tree, and find none: cut it down; why cumbereth it the ground?

Lu 13:8 And he answering said unto him, Lord, let it alone this year also, till I shall dig about it, and dung it:
Lu 13:9 And if it bear fruit, well: and if not, then after that thou shalt cut it down.
Lu 13:10 And he was teaching in one of the synagogues on the sabbath.
Lu 13:11 And, behold, there was a woman which had a spirit of infirmity eighteen years, and was bowed together, and could in no wise lift up herself.

Lu 13:12 And when Jesus saw her, he called her to him, and said unto her, Woman, thou art loosed from thine infirmity.
Lu 13:13 And he laid his hands on her: and immediately she was made straight, and glorified God.
Lu 13:14 And the ruler of the synagogue answered with indignation, because that Jesus had healed on the sabbath day, and said unto the people, There are six days in which men ought to work: in them therefore come and be healed, and not on the sabbath day.

Lu 13:15 The Lord then answered him, and said, Thou hypocrite, doth not each one of you on the sabbath loose his ox or his ass from the stall, and lead him away to watering?
Lu 13:16 And ought not this woman, being a daughter of Abraham, whom Satan hath bound, lo, these eighteen years, be loosed from this bond on the sabbath day?
Lu 13:17 And when he had said these things, all his adversaries were ashamed: and all the people rejoiced for all the glorious things that were done by him.
Lu 13:18 Then said he, Unto what is the kingdom of God like? and whereunto shall I resemble it?

Lu 13:19 It is like a grain of mustard seed, which a man took, and cast into his garden; and it grew, and waxed a great tree; and the fowls of the air lodged in the branches of it.
Lu 13:20 And again he said, Whereunto shall I liken the kingdom of God?
Lu 13:21 It is like leaven, which a woman took and hid in three measures of meal, till the whole was leavened.
Lu 13:22 And he went through the cities and villages, teaching, and journeying toward Jerusalem.
Lu 13:23 Then said one unto him, Lord, are there few that be saved? And he said unto them,
Lu 13:24 Strive to enter in at the strait gate: for many, I say unto you, will seek to enter in, and shall not be able.

skal ikke være i stand til det.

[Luk 13:25 DK-KJV] Når så husets mester er opstået, og har lukket døren i, og I begynder at stå udenfor, og at banke på døren, og siger, Herre, Herre, åben for os; og han skal svare og sige til jer, Hvor er I fra jeg kender jer ikke:
[Luk 13:26 DK-KJV] Så skal I begynde at sige, Vi har spist og drukket i dit nærvær, og du har undervist i vore gader.
[Luk 13:27 DK-KJV] Men han skal sige, Jeg fortæller jer, jeg kender jer ikke hvor er I fra; gå væk fra mig, alle I fejltrinsarbejdere.
[Luk 13:28 DK-KJV] Der skal være gråd og tænderskæren, når I skal se Abraham, og Isak, og Jacob, og alle profeterne, i Guds kongerige, og I jer selv presses ud.
[Luk 13:29 DK-KJV] Og de skal komme fra østen, og fra vesten, og fra norden, og fra syden, og skal sidde ned i Guds kongerige.
[Luk 13:30 DK-KJV] Og, læg mærke til, der er sidste som skal være første, og der er første som skal være sidste.
[Luk 13:31 DK-KJV] Den samme dag kommer der nogle af Farisæerne, og siger til ham, Kom dig væk, og ta' afsted herfra: for Herodes vil dræbe dig.
[Luk 13:32 DK-KJV] Og han sagde til dem, Gå I, og fortæl den ræv, Læg mærke til, jeg uddriver djævle, og jeg udføre kurer i dag og i morgen, og den tredje dag skal jeg bli' perfektioneret.
[Luk 13:33 DK-KJV] Imidlertid må jeg gå i dag, og i morgen, og den følgende dag: for det kan ikke ske at en profet forsvinder ud af Jerusalem.
[Luk 13:34 DK-KJV] Kæreste Jerusalem, Jerusalem, som dræber profeterne, og stener dem der er sendt til dig; hvor ofte ville jeg ha' samlet jer børn sammen, som en høne samler hendes kyllinger under hendes vinger, og I ville ikke!
[Luk 13:35 DK-KJV] Læg mærke til, jeres huse er efterladt til jer øde: og sandelig siger jeg til jer, I skal ikke se mig, før den tid kommer når I skal sige, Velsignet er han der kommer i Herrens navn.

Lu 13:25 When once the master of the house is risen up, and hath shut to the door, and ye begin to stand without, and to knock at the door, saying, Lord, Lord, open unto us; and he shall answer and say unto you, I know you not whence ye are:
Lu 13:26 Then shall ye begin to say, We have eaten and drunk in thy presence, and thou hast taught in our streets.

Lu 13:27 But he shall say, I tell you, I know you not whence ye are; depart from me, all ye workers of iniquity.
Lu 13:28 There shall be weeping and gnashing of teeth, when ye shall see Abraham, and Isaac, and Jacob, and all the prophets, in the kingdom of God, and you yourselves thrust out.
Lu 13:29 And they shall come from the east, and from the west, and from the north, and from the south, and shall sit down in the kingdom of God.
Lu 13:30 And, behold, there are last which shall be first, and there are first which shall be last.
Lu 13:31 The same day there came certain of the Pharisees, saying unto him, Get thee out, and depart hence: for Herod will kill thee.

Lu 13:32 And he said unto them, Go ye, and tell that fox, Behold, I cast out devils, and I do cures to day and to morrow, and the third day I shall be perfected.
Lu 13:33 Nevertheless I must walk to day, and to morrow, and the day following: for it cannot be that a prophet perish out of Jerusalem.

Lu 13:34 O Jerusalem, Jerusalem, which killest the prophets, and stonest them that are sent unto thee; how often would I have gathered thy children together, as a hen doth gather her brood under her wings, and ye would not!
Lu 13:35 Behold, your house is left unto you desolate: and verily I say unto you, Ye shall not see me, until the time come when ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

Lukas Evangeliet Kapitel 14 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 14:1 DK-KJV] Og det skete, som han gik ind i én af de ledende Farisæers hus for at spise brød på sabbatsdagen, at de lagde mærke til ham.
[Luk 14:2 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var en bestemt mand foran ham som havde vattersot.
[Luk 14:3 DK-KJV] Og Jesus svare og talte til advokaterne og Farisæerne, og siger, Er det lovligt at hele på sabbatsdagen?
[Luk 14:4 DK-KJV] Da var de stille. Og han tog ham, og helbredte ham, og lod han gå;
[Luk 14:5 DK-KJV] Og svarede dem, og siger, Hvem af jer skal ha' et æsel eller en okse der er faldet ned i en faldgrube, og vil ikke straks hive ham op på sabbatsdagen?
[Luk 14:6 DK-KJV] Og de kunne ikke svare ham igen omkring disse ting.
[Luk 14:7 DK-KJV] Og han fremlagde en lignelse til de som var indbudte, da han lagde mærke til hvordan de udvalgte de bedste værelser; og siger til dem,
[Luk 14:8 DK-KJV] Når du er indbudt af nogen mand til et bryllup, sid ikke ned i det højeste værelse; for ikke at en mere ærbar mand end dig er indbudt af ham;
[Luk 14:9 DK-KJV] Og han der indbød dig og ham kommer og siger til dig, Giv denne mand plads; og du med skam begynder

Lu 14:1 And it came to pass, as he went into the house of one of the chief Pharisees to eat bread on the sabbath day, that they watched him.
Lu 14:2 And, behold, there was a certain man before him which had the dropsy.
Lu 14:3 And Jesus answering spake unto the lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the sabbath day?
Lu 14:4 And they held their peace. And he took him, and healed him, and let him go;
Lu 14:5 And answered them, saying, Which of you shall have an ass or an ox fallen into a pit, and will not straightway pull him out on the sabbath day?
Lu 14:6 And they could not answer him again to these things.
Lu 14:7 And he put forth a parable to those which were bidden, when he marked how they chose out the chief rooms; saying unto them,
Lu 14:8 When thou art bidden of any man to a wedding, sit not down in the highest room; lest a more honourable man than thou be bidden of him;
Lu 14:9 And he that bade thee and him come and say to thee, Give this man place; and thou begin with shame to

at ta' det laveste værelse.

[Luk 14:10 DK-KJV] Men når du er indbudt, gå og sid ned i det laveste værelse; så når han kommer der indbød dig, må han sige til dig, Ven, gå højere op: derefter skal du ha' ros i nærværet af dem der sidder til bords med dig.
[Luk 14:11 DK-KJV] For hvemsomhelst der ophøjer sigselv skal bli' nedværdiget; og han der ydmyger sigselv skal bli' ophøjet.
[Luk 14:12 DK-KJV] Derefter sagde han også til ham der indbød ham, Når du laver en middag eller et aftensmåltid, indbyd ikke dine venner, eller dine brødre, eller dine stammefæller, eller dine rige naboer; for ikke at de også indbyder dig igen, og en tilbagebetaling er gjort for dig.
[Luk 14:13 DK-KJV] Men når du laver en fest, indbyd de fattige, de lemlæstede, de lamme, de blinde:
[Luk 14:14 DK-KJV] Og du skal bli' velsignet; for de kan ikke tilbagebetale dig: for du skal bli' tilbagebetalt ved de retskafnes opstandelse.
[Luk 14:15 DK-KJV] Og da én af dem der sad til bords med ham hørte disse ting, sagde han til ham, Velsignet er han der skal spise brød i Guds kongerige.
[Luk 14:16 DK-KJV] Så sagde han til ham, En bestemt mand lavede et stort aftensmåltid, og indbød mange:

[Luk 14:17 DK-KJV] Og sendte hans tjenere ved middagstid for at sige til dem der var indbudt, Kom, for alle ting er nu klar.
[Luk 14:18 DK-KJV] Og de begyndte allesammen enstemmigt at lave undskyldninger. Den første sagde til ham, Jeg har købt et stykke jord, og jeg må nødvendigvis gå og se det: Jeg ber dig ha' mig undskyldt.

[Luk 14:19 DK-KJV] Og en anden sagde, Jeg har købt 5 åg af okser, og jeg går for at teste dem: Jeg ber dig ha' mig undskyldt.
[Luk 14:20 DK-KJV] Og en anden sagde, Jeg har giftet mig med en hustru, og kan derfor ikke komme.

[Luk 14:21 DK-KJV] Så kom den tjener, og viste hans herre disse ting. Så blev husets mester vred og sagde til tjeneren, Gå hurtigt ud på byens gader og veje, og bring de fattige, og de lemlæstede, og de halte, og de blinde herhen.
[Luk 14:22 DK-KJV] Og tjeneren sagde, Herre, det er gjort som du har befalet, og der er stadigvæk mere plads.
[Luk 14:23 DK-KJV] Og herren sagde til tjeneren, Gå ud på landevejene og hegnene, og overtal dem til at komme ind, så mit hus må bli' fyldt.
[Luk 14:24 DK-KJV] For jeg siger til jer, At ingen af disse mænd som var indbudt skal smage af mit aftensmåltid.
[Luk 14:25 DK-KJV] Og der var store folkemængder hos ham: og han vendte sig, og sagde til dem,

[Luk 14:26 DK-KJV] Hvis der er en mand der kommer til mig, og ikke hader hans far, og mor, og hustru, og børn, og brødre, og søstre, ja, og også hans eget liv, kan han ikke være min discipel.
[Luk 14:27 DK-KJV] Og hvemsomhelst der ikke bærer hans kors, og kommer efter mig, kan ikke være min disciple.
[Luk 14:28 DK-KJV] For hvem af jer, som tænker at bygge et tårn, sidder ikke først ned, og udregner omkostningen, om han har nok til at færdiggøre det?
[Luk 14:29 DK-KJV] For ikke at det skal ske, efter at han har lagt fundamentet, og ikke er i stand til at færdiggøre det, og alle der lagde mærke til det begynder at håne ham,
[Luk 14:30 DK-KJV] Og siger, Denne mand begyndte at bygge, og var ikke i stand til at færdiggøre det.

take the lowest room.

Lu 14:10 But when thou art bidden, go and sit down in the lowest room; that when he that bade thee cometh, he may say unto thee, Friend, go up higher: then shalt thou have worship in the presence of them that sit at meat with thee.
Lu 14:11 For whosoever exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.
Lu 14:12 Then said he also to him that bade him, When thou makest a dinner or a supper, call not thy friends, nor thy brethren, neither thy kinsmen, nor thy rich neighbours; lest they also bid thee again, and a recompence be made thee.
Lu 14:13 But when thou makest a feast, call the poor, the maimed, the lame, the blind:
Lu 14:14 And thou shalt be blessed; for they cannot recompense thee: for thou shalt be recompensed at the resurrection of the just.
Lu 14:15 And when one of them that sat at meat with him heard these things, he said unto him, Blessed is he that shall eat bread in the kingdom of God.
Lu 14:16 Then said he unto him, A certain man made a great supper, and bade many:
Lu 14:17 And sent his servant at supper time to say to them that were bidden, Come; for all things are now ready.
Lu 14:18 And they all with one consent began to make excuse. The first said unto him, I have bought a piece of ground, and I must needs go and see it: I pray thee have me excused.
Lu 14:19 And another said, I have bought five yoke of oxen, and I go to prove them: I pray thee have me excused.
Lu 14:20 And another said, I have married a wife, and therefore I cannot come.
Lu 14:21 So that servant came, and shewed his lord these things. Then the master of the house being angry said to his servant, Go out quickly into the streets and lanes of the city, and bring in hither the poor, and the maimed, and the halt, and the blind.
Lu 14:22 And the servant said, Lord, it is done as thou hast commanded, and yet there is room.
Lu 14:23 And the lord said unto the servant, Go out into the highways and hedges, and compel them to come in, that my house may be filled.
Lu 14:24 For I say unto you, That none of those men which were bidden shall taste of my supper.
Lu 14:25 And there went great multitudes with him: and he turned, and said unto them,
Lu 14:26 If any man come to me, and hate not his father, and mother, and wife, and children, and brethren, and sisters, yea, and his own life also, he cannot be my disciple.
Lu 14:27 And whosoever doth not bear his cross, and come after me, cannot be my disciple.
Lu 14:28 For which of you, intending to build a tower, sitteth not down first, and counteth the cost, whether he have sufficient to finish it?

Lu 14:29 Lest haply, after he hath laid the foundation, and is not able to finish it, all that behold it begin to mock him,
Lu 14:30 Saying, This man began to build, and was not able to finish.

[Luk 14:31 DK-KJV] Eller hvilken konge, der har tænkt sig at gå i krig med en anden konge, sidder ikke først ned, og konsulterer om han er i stand til med 10.000 at møde ham der kommer imod ham med 20.000?
[Luk 14:32 DK-KJV] For ikke at, mens den anden stadig er et godt stykke væk, han sender en ambassade, og ønsker konditioner om fred.
[Luk 14:33 DK-KJV] Så ligeledes, hvemsomhelst han er af jer der ikke forlader alt det han har, han kan ikke være min discipel.
[Luk 14:34 DK-KJV] Salt er godt: men hvis saltet er blevet smagsløs, hvorved skal den krydres?
[Luk 14:35 DK-KJV] Den er hverken god for det land, heller ikke for møgbunken; men mennesker smider den ud. Han der har øre til at høre, lad ham høre.

Lu 14:31 Or what king, going to make war against another king, sitteth not down first, and consulteth whether he be able with ten thousand to meet him that cometh against him with twenty thousand?

Lu 14:32 Or else, while the other is yet a great way off, he sendeth an ambassage, and desireth conditions of peace.
Lu 14:33 So likewise, whosoever he be of you that forsaketh not all that he hath, he cannot be my disciple.
Lu 14:34 Salt is good: but if the salt have lost his savour, wherewith shall it be seasoned?
Lu 14:35 It is neither fit for the land, nor yet for the dunghill; but men cast it out. He that hath ears to hear, let him hear.

Lukas Evangeliet Kapitel 15 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 15:1 DK-KJV] Så kom alle skatteopkræverne og synderne nær hen til ham for at høre ham.
[Luk 15:2 DK-KJV] Og Farisæerne og de skriftkloge mumlede, og siger, Denne mand modtager syndere, og spiser med dem.
[Luk 15:3 DK-KJV] Og han talte denne lignelse til dem, og siger,
[Luk 15:4 DK-KJV] Hvilken mand af jer, som har 100 får, hvis han mister et af dem, gør ikke det at han efterlader de 99 i vildmarken, og går efter det som var tabt, indtil han finder det?
[Luk 15:5 DK-KJV] Og når han har fundet det, lægger det på hans skuldre, og jubler.
[Luk 15:6 DK-KJV] Og når han kommer hjem, sammenkalder hans venner og naboer, og siger til dem, Jubel med mig; for jeg har fundet mit får som var tabt.
[Luk 15:7 DK-KJV] Jeg siger til jer, at ligeledes skal der være glæde i himlen over en synder der angre, mere end over 99 retfærdige personer, som ikke har behov for omvendelse.
[Luk 15:8 DK-KJV] Heller ikke den kvinde som har 10 sølvstykker, hvis hun taber et stykke, gør hun ikke det at hun tænder et lys, og gennemsøger hele huset, og søger flittigt indtil hun finder det?
[Luk 15:9 DK-KJV] Og når hun har fundet det, sammenkalder hendes venner og hendes naboer, og siger, Jubel med mig; for jeg har fundet det stykke som jeg havde tabt.

[Luk 15:10 DK-KJV] Ligeledes, siger jeg til jer, der er glæde i Guds engles nærvær over 1 synder der angre.
[Luk 15:11 DK-KJV] Og han sagde, En bestemt mand havde 2 sønner:
[Luk 15:12 DK-KJV] Og den yngre af dem sagde til sin far, Far, giv mig den del af goderne der tilfalder mig. Og han fordelte sine goder til dem.
[Luk 15:13 DK-KJV] Og ikke mange dage efter samlede den yngre søn alt sammen, og tog afsted til et fjernt land, og ødslede sin substans væk på et udsvævende liv der.
[Luk 15:14 DK-KJV] Og da han havde brugt alt, opstod der en stor hungersnød i det land; og han begyndte at være i nød.
[Luk 15:15 DK-KJV] Og han gik og slog sig sammen med en borger fra det land; og han sendte ham ud på sin mark for at fodre svin.
[Luk 15:16 DK-KJV] Og han ville gerne ha' fyldt sin mave med johannesbrødtræets frugt som svinene åd: og intet menneske gav ham noget.
[Luk 15:17 DK-KJV] Og da han kom til sigselv, sagde han, hvor mange af min fars hyrede tjenere har brød nok og til overs, og jeg er ved at dø sult!

Lu 15:1 Then drew near unto him all the publicans and sinners for to hear him.
Lu 15:2 And the Pharisees and scribes murmured, saying, This man receiveth sinners, and eateth with them.

Lu 15:3 And he spake this parable unto them, saying,
Lu 15:4 What man of you, having an hundred sheep, if he lose one of them, doth not leave the ninety and nine in the wilderness, and go after that which is lost, until he find it?
Lu 15:5 And when he hath found it, he layeth it on his shoulders, rejoicing.
Lu 15:6 And when he cometh home, he calleth together his friends and neighbours, saying unto them, Rejoice with me; for I have found my sheep which was lost.
Lu 15:7 I say unto you, that likewise joy shall be in heaven over one sinner that repenteth, more than over ninety and nine just persons, which need no repentance.

Lu 15:8 Either what woman having ten pieces of silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the house, and seek diligently till she find it?
Lu 15:9 And when she hath found it, she calleth her friends and her neighbours together, saying, Rejoice with me; for I have found the piece which I had lost.
Lu 15:10 Likewise, I say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth.

Lu 15:11 And he said, A certain man had two sons:
Lu 15:12 And the younger of them said to his father, Father, give me the portion of goods that falleth to me. And he divided unto them his living.
Lu 15:13 And not many days after the younger son gathered all together, and took his journey into a far country, and there wasted his substance with riotous living.
Lu 15:14 And when he had spent all, there arose a mighty famine in that land; and he began to be in want.

Lu 15:15 And he went and joined himself to a citizen of that country; and he sent him into his fields to feed swine.

Lu 15:16 And he would fain have filled his belly with the husks that the swine did eat: and no man gave unto him.
Lu 15:17 And when he came to himself, he said, How many hired servants of my father's have bread enough and to spare, and I perish with hunger!

[Luk 15:18 DK-KJV] Jeg vil rejse mig og gå til min far, og vil sige til ham, Far, jeg har syndet imod himlen, og foran dig,
[Luk 15:19 DK-KJV] Og jeg er ikke længere værdig at bli' kaldt din søn: gør mig som en af dine hyrede tjenere.
[Luk 15:20 DK-KJV] Og han rejste sig, og kom til sin far. Men da han stadig var et godt stykke væk, så hans far ham, og havde medlidenhed, og løb, og faldt ham om halsen, og kyssede ham.
[Luk 15:21 DK-KJV] Og sønnen sagde til ham, Far jeg har syndet imod himlen, og i dine øjne, og er ikke længer værdig til at bli' kaldt din søn.
[Luk 15:22 DK-KJV] Men faderen sagde til sin tjener, Frembring den bedste kåbe, og put den på ham; og put en ring på hans hånd, og sko på hans fødder:
[Luk 15:23 DK-KJV] Og bring fedekalven herhen, og dræb den; og lad os spise, og være glade:
[Luk 15:24 DK-KJV] For denne min søn var død, og er i live igen; han var tabt, og er fundet. Og de begyndte at bli' glade.

[Luk 15:25 DK-KJV] Nu var hans ældste søn på marken: og da han kom og nærmede sig huset, hørte han musik og dans.
[Luk 15:26 DK-KJV] Og han kaldte på en af tjenerne, og spurgte hvad disse ting betød.
[Luk 15:27 DK-KJV] Og han sagde til ham, Din bror er kommet; og din far har dræbt fedekalven, fordi han har modtaget ham i god behold.
[Luk 15:28 DK-KJV] Og han var vred, og ville ikke gå ind: derfor kom hans far ud, og bønfaldte ham.
[Luk 15:29 DK-KJV] Og han svarende sagde til sin far, Se, i alle disse år har jeg tjent dig, og på intet tidspunkt overtrådte jeg nogle af dine befalinger: og alligevel gav du mig aldrig et kid, så jeg kunne more mig med mine venner:
[Luk 15:30 DK-KJV] Men lige så hurtigt som denne din søn var kommet, som har opbrugt dit livsværk hos skøger, har du for ham dræbt fedekalven.
[Luk 15:31 DK-KJV] Og han sagde til ham, Søn, du er altid hos mig, og alt det jeg har er dit.
[Luk 15:32 DK-KJV] Det var passende at vi skulle more os, og være glade: for denne din bror var død, og er i live igen; og var tabt, og er fundet.

Lu 15:18 I will arise and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee,
Lu 15:19 And am no more worthy to be called thy son: make me as one of thy hired servants.

Lu 15:20 And he arose, and came to his father. But when he was yet a great way off, his father saw him, and had compassion, and ran, and fell on his neck, and kissed him.
Lu 15:21 And the son said unto him, Father, I have sinned against heaven, and in thy sight, and am no more worthy to be called thy son.
Lu 15:22 But the father said to his servants, Bring forth the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet:
Lu 15:23 And bring hither the fatted calf, and kill it; and let us eat, and be merry:
Lu 15:24 For this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found. And they began to be merry.
Lu 15:25 Now his elder son was in the field: and as he came and drew nigh to the house, he heard musick and dancing.
Lu 15:26 And he called one of the servants, and asked what these things meant.
Lu 15:27 And he said unto him, Thy brother is come; and thy father hath killed the fatted calf, because he hath received him safe and sound.
Lu 15:28 And he was angry, and would not go in: therefore came his father out, and intreated him.
Lu 15:29 And he answering said to his father, Lo, these many years do I serve thee, neither transgressed I at any time thy commandment: and yet thou never gavest me a kid, that I might make merry with my friends:
Lu 15:30 But as soon as this thy son was come, which hath devoured thy living with harlots, thou hast killed for him the fatted calf.
Lu 15:31 And he said unto him, Son, thou art ever with me, and all that I have is thine.
Lu 15:32 It was meet that we should make merry, and be glad: for this thy brother was dead, and is alive again; and was lost, and is found.

Lukas Evangeliet Kapitel 16 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 16:1 DK-KJV] Og han sagde også til hans disciple, Der var en bestem rig mand, som havde en forvalter; og den samme var anklaget overfor ham at han havde ødslet hans gods væk.
[Luk 16:2 DK-KJV] Og han kaldte på ham, og sagde til ham, Hvordan kan det være at jeg hører dette om dig? aflæg regnskab for dit forvalterskab; for du må ikke længere være tjener.
[Luk 16:3 DK-KJV] Da sagde forvalteren inde i sigselv, Hvad skal jeg gøre? for min herre tager forvalterskabet væk fra mig: Jeg kan ikke grave; og at tigge skammer jeg mig over.
[Luk 16:4 DK-KJV] Jeg har besluttet hvad jeg gør, så, når jeg er sat ud af mit forvalterskab, at de må modtag mig ind i deres huse.
[Luk 16:5 DK-KJV] Så kaldte han enhver af hans herres debitorer til ham, og sagde til den første, Hvor meget skylder du til min herre?
[Luk 16:6 DK-KJV] Og han sagde, 100 mål olie. Og han sagde

Lu 16:1 And he said also unto his disciples, There was a certain rich man, which had a steward; and the same was accused unto him that he had wasted his goods.

Lu 16:2 And he called him, and said unto him, How is it that I hear this of thee? give an account of thy stewardship; for thou mayest be no longer steward.
Lu 16:3 Then the steward said within himself, What shall I do? for my lord taketh away from me the stewardship: I cannot dig; to beg I am ashamed.

Lu 16:4 I am resolved what to do, that, when I am put out of the stewardship, they may receive me into their houses.
Lu 16:5 So he called every one of his lord's debtors unto him, and said unto the first, How much owest thou unto my lord?
Lu 16:6 And he said, An hundred measures of oil. And he

til ham, Ta' regningen, og sid hurtigt ned, og skriv 50.

[Luk 16:7 DK-KJV] Så sagde han til en anden, Og hvor meget skylder du? Og han sagde, 100 mål hvede. Og han sagde til ham, Ta' regningen, og skriv 80.
[Luk 16:8 DK-KJV] Og herren roste den uretfærdige forvalter, for han havde gjort klogt: for denne verdens børn er i deres generation visere end lysets børn.
[Luk 16:9 DK-KJV] Og jeg siger til jer, Lav til jer selv venner af uretfærdighedens penge; så, når I fejler, må de modtage jer indtil evigvarende boliger.
[Luk 16:10 DK-KJV] Han der er trofast i det som er småt er også trofast i meget: og han der er uretfærdig i det små er også uretfærdig i meget.
[Luk 16:11 DK-KJV] Hvis I derfor ikke har været trofaste med de uretfærdiges penge, hvem vil betro i jeres varetægt de sande rigdomme?
[Luk 16:12 DK-KJV] Og hvis I ikke har været trofaste i det som er en anden mands, hvem skal give jer det som er jeres eget?
[Luk 16:13 DK-KJV] Ingen tjener kan tjene 2 mestre: for enten vil han hade den ene, og elske den anden; eller så vil han holde sig til den ene, og foragte den anden. I kan ikke tjene Gud og penge.
[Luk 16:14 DK-KJV] Og også Farisæerne, som var griske, hørte alle disse ting: og de spottede ham.
[Luk 16:15 DK-KJV] Og han sagde til dem, I er de som retfærdiggør jer selv foran mennesker; men Gud kender jeres hjerter: for det som er højt agtet blandt mennesker er hæslighed i Guds øjne.
[Luk 16:16 DK-KJV] Loven og profeterne var indtil Johannes: siden den tid er Guds kongerige prædiket, og ethvert menneske presser ind i det.
[Luk 16:17 DK-KJV] Og det er nemmere for himmel og jord at forgå, end en tøddel fra loven at fejle.
[Luk 16:18 DK-KJV] Hvemsomhelst der skiller sig fra hans hustru, og gifter sig med en anden, begår utroskab: og hvemsomhelst der gifter sig med hende der er skilt fra hendes ægtemand begår utroskab.
[Luk 16:19 DK-KJV] Der var en bestemt rig mand, som var klædt i violet og fint linned, og levede overdådigt hver dag:
[Luk 16:20 DK-KJV] Og der var en tigger kaldet Lazarus, som var lagt ved hans port, fuld af sår,
[Luk 16:21 DK-KJV] Og ønskede at bli' fodret med krummerne som faldt fra den rige mands bord: desuden kom hundene og slikkede hans sår.
[Luk 16:22 DK-KJV] Og det skete, at den tigger døde, og var af englene båret til Abrahams barm: den rige mand døde også, og var begravet;
[Luk 16:23 DK-KJV] Og i helvede opløftede han sine øjne, ved at være i pinsel, og ser Abraham langt væk, og Lazarus i hans barm.
[Luk 16:24 DK-KJV] Og han råbte og sagde, Fader Abraham, ha' barmhjertighed med mig, og send Lazarus, så han må dyppe hans fingerspids i vand, og køle min tunge; for jeg er pint i denne flamme.

[Luk 16:25 DK-KJV] Men Abraham sagde, Søn, husk på at du i din livstid modtog dine gode ting, og ligeledes Lazarus onde ting: men nu er han trøstet, og du er pint.
[Luk 16:26 DK-KJV] Og i tillæg til alt dette, mellem os og jer er der sat en stor kløft: sådant at de som ville passere herfra til jer ikke kan; de kan heller ikke passere til os, der ville komme herhen.
[Luk 16:27 DK-KJV] Så sagde han, Jeg ber dig derfor, far, at

said unto him, Take thy bill, and sit down quickly, and write fifty.
Lu 16:7 Then said he to another, And how much owest thou? And he said, An hundred measures of wheat. And he said unto him, Take thy bill, and write fourscore.
Lu 16:8 And the lord commended the unjust steward, because he had done wisely: for the children of this world are in their generation wiser than the children of light.
Lu 16:9 And I say unto you, Make to yourselves friends of the mammon of unrighteousness; that, when ye fail, they may receive you into everlasting habitations.
Lu 16:10 He that is faithful in that which is least is faithful also in much: and he that is unjust in the least is unjust also in much.
Lu 16:11 If therefore ye have not been faithful in the unrighteous mammon, who will commit to your trust the true riches?
Lu 16:12 And if ye have not been faithful in that which is another man's, who shall give you that which is your own?
Lu 16:13 No servant can serve two masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and mammon.
Lu 16:14 And the Pharisees also, who were covetous, heard all these things: and they derided him.
Lu 16:15 And he said unto them, Ye are they which justify yourselves before men; but God knoweth your hearts: for that which is highly esteemed among men is abomination in the sight of God.
Lu 16:16 The law and the prophets were until John: since that time the kingdom of God is preached, and every man presseth into it.
Lu 16:17 And it is easier for heaven and earth to pass, than one tittle of the law to fail.

Lu 16:18 Whosoever putteth away his wife, and marrieth another, committeth adultery: and whosoever marrieth her that is put away from her husband committeth adultery.
Lu 16:19 There was a certain rich man, which was clothed in purple and fine linen, and fared sumptuously every day:
Lu 16:20 And there was a certain beggar named Lazarus, which was laid at his gate, full of sores,
Lu 16:21 And desiring to be fed with the crumbs which fell from the rich man's table: moreover the dogs came and licked his sores.
Lu 16:22 And it came to pass, that the beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom: the rich man also died, and was buried;

Lu 16:23 And in hell he lift up his eyes, being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his bosom.
Lu 16:24 And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue; for I am tormented in this flame.
Lu 16:25 But Abraham said, Son, remember that thou in thy lifetime receivedst thy good things, and likewise Lazarus evil things: but now he is comforted, and thou art tormented.
Lu 16:26 And beside all this, between us and you there is a great gulf fixed: so that they which would pass from hence to you cannot; neither can they pass to us, that would come from thence.
Lu 16:27 Then he said, I pray thee therefore, father, that

du ville sende ham til min fars hus:
[Luk 16:28 DK-KJV] For jeg har 5 brødre; så han må vidne for dem, for ikke at de også kommer ind i dette pinselssted.
[Luk 16:29 DK-KJV] Abraham siger til ham, De har Moses og profeterne; lad dem høre dem.
[Luk 16:30 DK-KJV] Og han sagde, Nej, fader Abraham: men hvis én gik til dem fra de døde, ville de angre.
[Luk 16:31 DK-KJV] Og han sagde til ham, Hvis de ikke hører Moses og profeterne, så vil de heller ikke bli' overbevist, gennem én der opstod fra de døde.

thou wouldest send him to my father's house:
Lu 16:28 For I have five brethren; that he may testify unto them, lest they also come into this place of torment.
Lu 16:29 Abraham saith unto him, They have Moses and the prophets; let them hear them.
Lu 16:30 And he said, Nay, father Abraham: but if one went unto them from the dead, they will repent.
Lu 16:31 And he said unto him, If they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead.

Lukas Evangeliet Kapitel 17 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 17:1 DK-KJV] Så sagde han til disciplene, Det er umuligt men de krænkelser vil komme: men arme ham, gennem hvem de kommer!
[Luk 17:2 DK-KJV] Det var bedre for ham at en møllesten var hængt om hans nakke, og han kastes i havet, end at han skulle krænke én af disse små.
[Luk 17:3 DK-KJV] Pas på jer selv: Hvis din broder træder over dine grænser, irettesæt ham; og hvis han angrer, tilgiv ham.
[Luk 17:4 DK-KJV] Og hvis han igen træder over dine grænser 7 gange på én dag, og 7 gange på én dag igen vender til dig, og siger, Jeg angrer; skal du tilgive ham.
[Luk 17:5 DK-KJV] Og apostlene sagde til Herren, Lad vores tro vokse.
[Luk 17:6 DK-KJV] Og Herren sagde, Hvis I havde tro som en frøkerne fra sennepsfrø, måtte I sige til dette morbærtræ, Vær du plukket op ved roden, og vær du plantet i havet; og det skulle adlyde jer.
[Luk 17:7 DK-KJV] Men hvem af jer, som har en tjener der pløjer eller fodre kvæg, vil straks sige til ham, når han kommer fra marken, Gå og sid ned til bords?

[Luk 17:8 DK-KJV] Og vil ikke hellere sige til ham, Klargør det som jeg skal spise, og ombind digselv, og betjen mig, indtil jeg har spist og drukket; og bagefter skal du spise og drikke?
[Luk 17:9 DK-KJV] Gør han det at han takker tjeneren fordi han gjorde de ting der var befalet af ham? det vil jeg ikke mene.
[Luk 17:10 DK-KJV] Så ligeledes I, når I skal ha' gjort alle de ting som er befalet af jer, siger, Vi er ufordelagtige tjenere: vi har gjort det som var vores pligt at gøre.
[Luk 17:11 DK-KJV] Og det skete, da han gik til Jerusalem, at han passerede midt igennem Samaria og Galilæa.
[Luk 17:12 DK-KJV] Og da han gik ind i en bestemt landsby, der mødte ham 10 mænd der var spedalske, som stod et stykke væk:
[Luk 17:13 DK-KJV] Og de opløftede deres stemmer, og sagde, Jesus, Mester, ha' barmhjertighed med os.
[Luk 17:14 DK-KJV] Og da han så dem, sagde han til dem, Gå og vis jer selv for præsterne. Og det skete, at, som de gik, var de renset.
[Luk 17:15 DK-KJV] Og 1 af dem, da han så at han var helbredt, vendte tilbage, og med en høj stemme forherligede Gud,
[Luk 17:16 DK-KJV] Og faldt ned på hans ansigt ved hans fødder, og gav ham taksigelsesbønner: og han var en Samaritaner.
[Luk 17:17 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde, Var der ikke 10

Lu 17:1 Then said he unto the disciples, It is impossible but that offences will come: but woe unto him, through whom they come!
Lu 17:2 It were better for him that a millstone were hanged about his neck, and he cast into the sea, than that he should offend one of these little ones.

Lu 17:3 Take heed to yourselves: If thy brother trespass against thee, rebuke him; and if he repent, forgive him.
Lu 17:4 And if he trespass against thee seven times in a day, and seven times in a day turn again to thee, saying, I repent; thou shalt forgive him.
Lu 17:5 And the apostles said unto the Lord, Increase our faith.
Lu 17:6 And the Lord said, If ye had faith as a grain of mustard seed, ye might say unto this sycamine tree, Be thou plucked up by the root, and be thou planted in the sea; and it should obey you.
Lu 17:7 But which of you, having a servant plowing or feeding cattle, will say unto him by and by, when he is come from the field, Go and sit down to meat?
Lu 17:8 And will not rather say unto him, Make ready wherewith I may sup, and gird thyself, and serve me, till I have eaten and drunken; and afterward thou shalt eat and drink?

Lu 17:9 Doth he thank that servant because he did the things that were commanded him? I trow not.
Lu 17:10 So likewise ye, when ye shall have done all those things which are commanded you, say, We are unprofitable servants: we have done that which was our duty to do.
Lu 17:11 And it came to pass, as he went to Jerusalem, that he passed through the midst of Samaria and Galilee.

Lu 17:12 And as he entered into a certain village, there met him ten men that were lepers, which stood afar off:
Lu 17:13 And they lifted up their voices, and said, Jesus, Master, have mercy on us.
Lu 17:14 And when he saw them, he said unto them, Go shew yourselves unto the priests. And it came to pass, that, as they went, they were cleansed.

Lu 17:15 And one of them, when he saw that he was healed, turned back, and with a loud voice glorified God,

Lu 17:16 And fell down on his face at his feet, giving him thanks: and he was a Samaritan.

Lu 17:17 And Jesus answering said, Were there not ten

rensede? men hvor er de 9?

cleansed? but where are the nine?

[Luk 17:18 DK-KJV] De er ikke fundet returnerede for at give herlighed til Gud, foruden denne fremmede.

Lu 17:18 There are not found that returned to give glory to God, save this stranger.

[Luk 17:19 DK-KJV] Og han sagde til ham, Rejs dig, gå din vej din tro har gjort dig hel.

Lu 17:19 And he said unto him, Arise, go thy way: thy faith hath made thee whole.

[Luk 17:20 DK-KJV] Og da han var krævet af Farisæerne, hvornår Guds kongerige skulle komme, svarede han dem og sagde, Guds kongerige kommer ikke med observation:

Lu 17:20 And when he was demanded of the Pharisees, when the kingdom of God should come, he answered them and said, The kingdom of God cometh not with observation:

[Luk 17:21 DK-KJV] I skal heller ikke sige, Se her! eller, se der! for, læg mærke til, Guds kongerige er indeni jer.

Lu 17:21 Neither shall they say, Lo here! or, lo there! for, behold, the kingdom of God is within you.

[Luk 17:22 DK-KJV] Og han sagde til disciplene, De dage vil komme, når I skal ønske at se en af de dage fra Menneskesønnen, og I skal ikke se den.

Lu 17:22 And he said unto the disciples, The days will come, when ye shall desire to see one of the days of the Son of man, and ye shall not see it.

[Luk 17:23 DK-KJV] Og de skal sige til jer, Se her; eller, se der: gå ikke efter dem, og følg dem heller ikke.

Lu 17:23 And they shall say to you, See here; or, see there: go not after them, nor follow them.

[Luk 17:24 DK-KJV] For som lynet, der lyner ud af den ene del af himlen, og skinner til den anden del under himlen; sådant skal også Menneskesønnen være på hans dag.

Lu 17:24 For as the lightning, that lighteneth out of the one part under heaven, shineth unto the other part under heaven; so shall also the Son of man be in his day.

[Luk 17:25 DK-KJV] Men først må han lide mange ting, og bli' forkastet af denne generation.

Lu 17:25 But first must he suffer many things, and be rejected of this generation.

[Luk 17:26 DK-KJV] Og som det var i Noahs dage, sådant skal det også være i Menneskesønnens dage.

Lu 17:26 And as it was in the days of Noe, so shall it be also in the days of the Son of man.

[Luk 17:27 DK-KJV] De spiste, de drak, de giftede sig med hustruer, de var givet i ægteskab, indtil den dag da Noah gik ind i arken, og oversvømmelsen kom, og destruerede dem alle.

Lu 17:27 They did eat, they drank, they married wives, they were given in marriage, until the day that Noe entered into the ark, and the flood came, and destroyed them all.

[Luk 17:28 DK-KJV] Ligeledes også som det var i Lots dage; de spiste, de drak, de købte, de solgte, de plantede, de byggede;

Lu 17:28 Likewise also as it was in the days of Lot; they did eat, they drank, they bought, they sold, they planted, they builded;

[Luk 17:29 DK-KJV] Men den samme dag da Lot gik ud af Sodoma regnede ild og svovlsten fra himlen, og destruerede dem alle.

Lu 17:29 But the same day that Lot went out of Sodom it rained fire and brimstone from heaven, and destroyed them all.

[Luk 17:30 DK-KJV] Selv sådant skal det være på dagen når Menneskesønnen er afsløret.

Lu 17:30 Even thus shall it be in the day when the Son of man is revealed.

[Luk 17:31 DK-KJV] I den dag, han som skal være på hustaget, og hans ting i huset, lad ham ikke komme ned for at ta' det væk: og han der er på marken, lad ham ligeledes ikke returnere tilbage.

Lu 17:31 In that day, he which shall be upon the housetop, and his stuff in the house, let him not come down to take it away: and he that is in the field, let him likewise not return back.

[Luk 17:32 DK-KJV] Husk på Lots hustru.

Lu 17:32 Remember Lot's wife.

[Luk 17:33 DK-KJV] Hvemsomhelst der skal søge at frelse hans liv skal miste det; og hvemsomhelst der skal miste hans liv skal bevare det.

Lu 17:33 Whosoever shall seek to save his life shall lose it; and whosoever shall lose his life shall preserve it.

[Luk 17:34 DK-KJV] Jeg fortæller jer, i den nat skal der være 2 mænd i én seng; den ene skal bli' taget, og den anden skal bli' efterladt.

Lu 17:34 I tell you, in that night there shall be two men in one bed; the one shall be taken, and the other shall be left.

[Luk 17:35 DK-KJV] 2 kvinder skal være i gang med at kværne sammen; den ene skal bli' taget, og den anden efterladt.

Lu 17:35 Two women shall be grinding together; the one shall be taken, and the other left.

[Luk 17:36 DK-KJV] 2 mænd skal være på marken; den ene skal bli' taget, og den anden efterladt.

Lu 17:36 Two men shall be in the field; the one shall be taken, and the other left.

[Luk 17:37 DK-KJV] Og de svarede og sagde til ham, Hvor, Herre? Og han sagde til dem, Hvorsomhelst kroppen er, derhenne vil ørnene være forsamlede.

Lu 17:37 And they answered and said unto him, Where, Lord? And he said unto them, Wheresoever the body is, thither will the eagles be gathered together.

Lukas Evangeliet Kapitel 18 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 18:1 DK-KJV] Og han talte i lignelser til dem med dette formål, at mennesker altid burde bede, og ikke give op;

Lu 18:1 And he spake a parable unto them to this end, that men ought always to pray, and not to faint;

[Luk 18:2 DK-KJV] Og siger, I en by var der en dommer, som ikke frygtede Gud, og heller ikke værdsatte mennesker:

Lu 18:2 Saying, There was in a city a judge, which feared not God, neither regarded man:

[Luk 18:3 DK-KJV] Og der var en enke i den by; og hun kom til ham, og siger, Hævn mig over min modstander.

Lu 18:3 And there was a widow in that city; and she came unto him, saying, Avenge me of mine adversary.

[Luk 18:4 DK-KJV] Og han ville først ikke: men bagefter

Lu 18:4 And he would not for a while: but afterward he said

sagde han inde i sigselv, Selvom at jeg ikke frygter Gud, eller værdsætter mennesker;
[Luk 18:5 DK-KJV] Men fordi denne enke bekymrer mig, vil jeg hævne hende, for ikke at hun skal udmatte mig med hendes kontinuerlige kommen.
[Luk 18:6 DK-KJV] Og Herre sagde, Hør hvad den uretfærdige dommer siger.
[Luk 18:7 DK-KJV] Og skal Gud ikke hævne hans egne valgte, som dag og nat råber til ham, selvom han bære over med dem?
[Luk 18:8 DK-KJV] Jeg fortæller jer at han vil hævne dem hurtigt. Ikke desto mindre når Menneskesønnen kommer, skal han finde tro på jorden?
[Luk 18:9 DK-KJV] Og han talte denne lignelse til nogle som stolede på demselv at de var retfærdige, og foragtede andre:
[Luk 18:10 DK-KJV] 2 mænd gik op til templet for at be': den ene en Farisæer, og den anden en skatteopkræver.
[Luk 18:11 DK-KJV] Farisæeren stod og bad således hos sigselv, Gud, jeg takker dig, at jeg ikke er som andre mennesker er, afpressere, uretfærdige, de utro, eller ligesom denne skatteopkræver.
[Luk 18:12 DK-KJV] Jeg faster 2 gange om ugen, jeg giver tiende af alt det jeg besidder.
[Luk 18:13 DK-KJV] Og skatteopkræveren, efter at ha' stået på afstand, ville ikke så meget som opløfte hans øjne mod himlen, men slog sig på brystet, og siger, Gud vær barmhjertig med mig en synder.
[Luk 18:14 DK-KJV] Jeg fortæller jer, denne mand gik retfærdiggjort ned til hans hus snarere den anden: for hver den der ophøjer sigselv skal bli' nedværdiget; og han der ydmyger sigselv skal bli' ophøjet.
[Luk 18:15 DK-KJV] Og de bragte også spædbørn til ham, så han kunne røre dem: men da hans disciple så det, irettesatte de dem.
[Luk 18:16 DK-KJV] Men Jesus kaldet dem til sig, og sagde, Tillad små børn at komme til mig, og forbyd dem ikke: for af sådanne er Guds kongerige.
[Luk 18:17 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Hvemsomhelst der ikke skal modtage Guds kongerige som et lille barn skal på ingen måde komme derind.
[Luk 18:18 DK-KJV] Og en bestemt leder spurgte ham, og siger, Gode Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?
[Luk 18:19 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Hvorfor kalder du mig god? ingen er god, foruden 1, det er, Gud.
[Luk 18:20 DK-KJV] Du kender befalingerne, Begå ikke utroskab, Slå ikke ihjel, Stjæl ikke, Fremfør ikke falsk vidnesbyrd, Ær din far og din mor.
[Luk 18:21 DK-KJV] Og han sagde, Alle disse har jeg holdt fra min ungdom af.

[Luk 18:22 DK-KJV] Nu da Jesus hørte disse ting, sagde han til ham, Stadig mangler du én ting: sælg alt du har, og del ud til de fattige, og du skal ha' skatte i himlen: og kom, følg mig.
[Luk 18:23 DK-KJV] Og da han hørte dette, var han meget sorgfuld: for han var meget rig.
[Luk 18:24 DK-KJV] Og da Jesus så' at han var meget sorgfuld, sagde han, Hvor skal det være vanskeligt for de der har rigdomme at komme ind i Guds kongerige!
[Luk 18:25 DK-KJV] For det er nemmere for en kamel at gå gennem et nåleøje, end for en rig mand at komme ind i Guds kongerige.
[Luk 18:26 DK-KJV] Og de der hørte det sagde, Hvem kan

within himself, Though I fear not God, nor regard man;

Lu 18:5 Yet because this widow troubleth me, I will avenge her, lest by her continual coming she weary me.

Lu 18:6 And the Lord said, Hear what the unjust judge saith.

Lu 18:7 And shall not God avenge his own elect, which cry day and night unto him, though he bear long with them?
Lu 18:8 I tell you that he will avenge them speedily. Nevertheless when the Son of man cometh, shall he find faith on the earth?
Lu 18:9 And he spake this parable unto certain which trusted in themselves that they were righteous, and despised others:
Lu 18:10 Two men went up into the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a publican.

Lu 18:11 The Pharisee stood and prayed thus with himself, God, I thank thee, that I am not as other men are, extortioners, unjust, adulterers, or even as this publican.
Lu 18:12 I fast twice in the week, I give tithes of all that I possess.

Lu 18:13 And the publican, standing afar off, would not lift up so much as his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner.

Lu 18:14 I tell you, this man went down to his house justified rather than the other: for every one that exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.
Lu 18:15 And they brought unto him also infants, that he would touch them: but when his disciples saw it, they rebuked them.
Lu 18:16 But Jesus called them unto him, and said, Suffer little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God.
Lu 18:17 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child shall in no wise enter therein.
Lu 18:18 And a certain ruler asked him, saying, Good Master, what shall I do to inherit eternal life?
Lu 18:19 And Jesus said unto him, Why callest thou me good? none is good, save one, that is, God.
Lu 18:20 Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Honour thy father and thy mother.

Lu 18:21 And he said, All these have I kept from my youth up.
Lu 18:22 Now when Jesus heard these things, he said unto him, Yet lackest thou one thing: sell all that thou hast, and distribute unto the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, follow me.
Lu 18:23 And when he heard this, he was very sorrowful: for he was very rich.
Lu 18:24 And when Jesus saw that he was very sorrowful, he said, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God!

Lu 18:25 For it is easier for a camel to go through a needle's eye, than for a rich man to enter into the kingdom of God.

Lu 18:26 And they that heard it said, Who then can be

da bli' frelst?

[Luk 18:27 DK-KJV] Og han sagde, De ting som er umulige hos mennesker er mulige hos Gud.
[Luk 18:28 DK-KJV] Så sagde Peter, Se, vi har efterladt alt, og fulgt dig.
[Luk 18:29 DK-KJV] Og han sagde til dem, Sandelig siger jeg til jer, Der er ingen mand der har forladt hus, eller forældre, eller brødre, eller hustru, eller børn, for Guds kongeriges skyld,
[Luk 18:30 DK-KJV] Som ikke skal modtage mangfoldigt mere i denne nuværende tid, og i den verden der kommer evigtvarende liv.
[Luk 18:31 DK-KJV] Så tog han de 12 til ham, og sagde til dem, Læg mærke til, vi går op til Jerusalem, og alle ting der er skrevet af profeterne vedrørende Menneskesønnen skal bli' fuldendt.
[Luk 18:32 DK-KJV] For han skal bli' udleveret til Hedningerne, og skal bli' hånet, og ondskabsfuldt behandlet, og spyttet på:
[Luk 18:33 DK-KJV] Og de skal piske ham, og slå ham ihjel: og den tredje dag skal han opstå igen.
[Luk 18:34 DK-KJV] Og de forstod ingen af disse ting: og dette ordsprog var gemt fra dem, og de forstod heller ikke de ting der var talt om.
[Luk 18:35 DK-KJV] Og det skete, at som han var kommet nær ved Jeriko, sad en bestemt blind mand ved vejsiden og tiggede:
[Luk 18:36 DK-KJV] Og efter at ha' hørt folkemængden passere fordi, spurgte han om hvad det betød.
[Luk 18:37 DK-KJV] Og de fortalte ham, at Jesus fra Nazaret passerer fordi.
[Luk 18:38 DK-KJV] Og han råber, og siger, du Davids Søn, ha' barmhjertighed med mig.
[Luk 18:39 DK-KJV] Og de som gik foran irettesatte ham, at han skulle være stille: men han råbte så bare endnu mere, Du Davids Søn, ha' barmhjertighed med mig.

[Luk 18:40 DK-KJV] Og Jesus stod, og befalede ham at bli' bragt til ham: og da han var kommet nær, spurgte han ham,
[Luk 18:41 DK-KJV] Og siger, Hvad vil du at jeg skal gøre for dig? Og han sagde, Herre, at jeg må modtage mit syn.
[Luk 18:42 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Modtag dit syn: din tro har frelst dig.
[Luk 18:43 DK-KJV] Og øjeblikkeligt modtog han hans syn, og fulgte ham, og forherligede Gud: og hele folket, da de så det, gav ros til Gud.

saved?

Lu 18:27 And he said, The things which are impossible with men are possible with God.
Lu 18:28 Then Peter said, Lo, we have left all, and followed thee.

Lu 18:29 And he said unto them, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or parents, or brethren, or wife, or children, for the kingdom of God's sake,

Lu 18:30 Who shall not receive manifold more in this present time, and in the world to come life everlasting.
Lu 18:31 Then he took unto him the twelve, and said unto them, Behold, we go up to Jerusalem, and all things that are written by the prophets concerning the Son of man shall be accomplished.

Lu 18:32 For he shall be delivered unto the Gentiles, and shall be mocked, and spitefully entreated, and spitted on:
Lu 18:33 And they shall scourge him, and put him to death: and the third day he shall rise again.
Lu 18:34 And they understood none of these things: and this saying was hid from them, neither knew they the things which were spoken.

Lu 18:35 And it came to pass, that as he was come nigh unto Jericho, a certain blind man sat by the way side begging:
Lu 18:36 And hearing the multitude pass by, he asked what it meant.
Lu 18:37 And they told him, that Jesus of Nazareth passeth by.
Lu 18:38 And he cried, saying, Jesus, thou Son of David, have mercy on me.
Lu 18:39 And they which went before rebuked him, that he should hold his peace: but he cried so much the more, Thou Son of David, have mercy on me.
Lu 18:40 And Jesus stood, and commanded him to be brought unto him: and when he was come near, he asked him,
Lu 18:41 Saying, What wilt thou that I shall do unto thee? And he said, Lord, that I may receive my sight.
Lu 18:42 And Jesus said unto him, Receive thy sight: thy faith hath saved thee.
Lu 18:43 And immediately he received his sight, and followed him, glorifying God: and all the people, when they saw it, gave praise unto God.

Lukas Evangeliet Kapitel 19 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 19:1 DK-KJV] Og Jesus gik ind og passerede gennem Jeriko.
[Luk 19:2 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var en mand kaldet Zakæus, som var lederen blandt skatteopkræverne, og han var rig.
[Luk 19:3 DK-KJV] Og han søgte at se Jesus hvem han var; og kunne ikke på grund af presset, for han var lille af statur.
[Luk 19:4 DK-KJV] Og han løb foran, og kravlede op i et morbærfigentræ for at se ham: for han var ved at passere fordi den vej.
[Luk 19:5 DK-KJV] Og da Jesus kom til det sted, kigge han op, og så' ham, og sagde til ham, Zakæus, skynd dig, og kom ned; og i dag må jeg forbli' i dit hus.

Lu 19:1 And Jesus entered and passed through Jericho.

Lu 19:2 And, behold, there was a man named Zacchaeus, which was the chief among the publicans, and he was rich.
Lu 19:3 And he sought to see Jesus who he was; and could not for the press, because he was little of stature.

Lu 19:4 And he ran before, and climbed up into a sycomore tree to see him: for he was to pass that way.
Lu 19:5 And when Jesus came to the place, he looked up, and saw him, and said unto him, Zacchaeus, make haste, and come down; for to day I must abide at thy house.

[Luk 19:6 DK-KJV] Og han skyndte sig, og kom ned, og modtog ham med glæde.
[Luk 19:7 DK-KJV] Og da de så' det, mumlede de alle, og siger, At han var gået for at være en gæst hos en mand der er en synder.
[Luk 19:8 DK-KJV] Og Zakæus stod, og sagde til Herren; Læg mærke til, halvdelen af mit gods giver jeg til de fattige; og hvis jeg har taget nogle ting fra nogen mand ved falske beskyldninger, genopretter jeg ham firefold.
[Luk 19:9 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Denne dag er frelse kommet til dit hus, for ligeså meget som han også er en søn af Abraham.
[Luk 19:10 DK-KJV] For Menneskesønnen er kommet for at søge efter og for at frelse det som var tabt.
[Luk 19:11 DK-KJV] Og som de hørte disse ting, lagde han til og talte i en lignelse, fordi han var nær ved Jerusalem, og fordi de tænkte at Guds kongerige skulle vise sig øjeblikkeligt.
[Luk 19:12 DK-KJV] Han sagde derfor, En bestemt nobel mand gik ind i et fjernt land for at modtage et kongerige til sigselv, og for at vende tilbage.
[Luk 19:13 DK-KJV] Og han kaldte på sine 10 tjenere, og forløste 10 pund til dem, og sagde til dem, Ta' det i besiddelse indtil jeg kommer.
[Luk 19:14 DK-KJV] Men hans borgere hadede ham, og sendte en budbringer efter ham, som siger, Vi vil ikke ha' at denne mand regerer over os.
[Luk 19:15 DK-KJV] Og det skete, at da han var vendt tilbage, og havde modtaget kongeriget, da befalede han disse tjenere til at bli' kaldt til sig, til hvem han havde givet pengene, så han måtte vide hvor meget hver mand havde tjent ved handel.
[Luk 19:16 DK-KJV] Da kom den første, og siger, Herre, dine pund har tjent 10 pund.
[Luk 19:17 DK-KJV] Og han sagde til ham, Godt, du gode tjener: fordi du har været trofast i det meget små, ha' du autoritet over 10 byer.
[Luk 19:18 DK-KJV] Og den anden kom, og siger, Herre, dine pund har tjent 5 pund.
[Luk 19:19 DK-KJV] Og han sagde ligeledes til ham, Vær du også over 5 byer.
[Luk 19:20 DK-KJV] Og en anden kom, og siger, Herre, læg mærke til, her er dit pund, som jeg har holdt gemt i en serviet:
[Luk 19:21 DK-KJV] For jeg frygtede dig, fordi du er en barsk mand: du samler det op som du ikke har lagt ned, og høster det som du ikke såede.
[Luk 19:22 DK-KJV] Og han siger til ham, Ud af din egen mund vil jeg dømme dig, du onde tjener. Du vidste at jeg var en barsk mand, og samler det op jeg ikke lagde ned, og høster det jeg ikke såede:
[Luk 19:23 DK-KJV] Hvorfor gav du da ikke mine penge til banken, så jeg ved min ankomst måtte ha' opkrævet mit eget med renter?
[Luk 19:24 DK-KJV] Og han sagde til dem som stod der, Ta' pundet fra ham, og giv det til ham der har 10 pund.
[Luk 19:25 DK-KJV] (Og de sagde til ham, Herre, han har 10 pund.)
[Luk 19:26 DK-KJV] For jeg siger til jer, At til enhver som har skal bli' givet; og fra ham der ikke har, selv det han har skal bli' taget væk fra ham.
[Luk 19:27 DK-KJV] Men disse mine fjender, som ikke ville at

Lu 19:6 And he made haste, and came down, and received him joyfully.

Lu 19:7 And when they saw it, they all murmured, saying, That he was gone to be guest with a man that is a sinner.
Lu 19:8 And Zacchaeus stood, and said unto the Lord; Behold, Lord, the half of my goods I give to the poor; and if I have taken any thing from any man by false accusation, I restore him fourfold.

Lu 19:9 And Jesus said unto him, This day is salvation come to this house, forsomuch as he also is a son of Abraham.
Lu 19:10 For the Son of man is come to seek and to save that which was lost.
Lu 19:11 And as they heard these things, he added and spake a parable, because he was nigh to Jerusalem, and because they thought that the kingdom of God should immediately appear.

Lu 19:12 He said therefore, A certain nobleman went into a far country to receive for himself a kingdom, and to return.

Lu 19:13 And he called his ten servants, and delivered them ten pounds, and said unto them, Occupy till I come.

Lu 19:14 But his citizens hated him, and sent a message after him, saying, We will not have this man to reign over us.
Lu 19:15 And it came to pass, that when he was returned, having received the kingdom, then he commanded these servants to be called unto him, to whom he had given the money, that he might know how much every man had gained by trading.
Lu 19:16 Then came the first, saying, Lord, thy pound hath gained ten pounds.
Lu 19:17 And he said unto him, Well, thou good servant: because thou hast been faithful in a very little, have thou authority over ten cities.
Lu 19:18 And the second came, saying, Lord, thy pound hath gained five pounds.
Lu 19:19 And he said likewise to him, Be thou also over five cities.

Lu 19:20 And another came, saying, Lord, behold, here is thy pound, which I have kept laid up in a napkin:
Lu 19:21 For I feared thee, because thou art an austere man: thou takest up that thou layedst not down, and reapest that thou didst not sow.
Lu 19:22 And he saith unto him, Out of thine own mouth will I judge thee, thou wicked servant. Thou knewest that I was an austere man, taking up that I laid not down, and reaping that I did not sow:
Lu 19:23 Wherefore then gavest not thou my money into the bank, that at my coming I might have required mine own with usury?
Lu 19:24 And he said unto them that stood by, Take from him the pound, and give it to him that hath ten pounds.

Lu 19:25 (And they said unto him, Lord, he hath ten pounds.)
Lu 19:26 For I say unto you, That unto every one which hath shall be given; and from him that hath not, even that he hath shall be taken away from him.

Lu 19:27 But those mine enemies, which would not that I

jeg skulle regere over dem, bring dem herhen, og dræb dem foran mig.
[Luk 19:28 DK-KJV] Og da han havde talt således, gik han foran, på vej op til Jerusalem.
[Luk 19:29 DK-KJV] Og det skete, da han var nær ved Bethfage og Bethania, ved bjerget kaldet Olivenbjerget, sendte han 2 af hans disciple,
[Luk 19:30 DK-KJV] Og siger, Gå I ind i landsbyen overfor jer; i hvilken I ved jeres ankomst skal finde et bundet æselføl, hvorpå intet menneske endnu har siddet: løs ham, og bring ham herhen.
[Luk 19:31 DK-KJV] Og hvis der er en mand der spørger jer, Hvorfor I løsner ham? således skal I sige til ham, Fordi Herren har brug for ham.
[Luk 19:32 DK-KJV] Og de der var sendt gik deres vej, og fandt ligesom han havde sagt til dem.
[Luk 19:33 DK-KJV] Og som de løsnede æselføllet, sagde dens ejer til dem, Hvorfor løsner I æselføllet?
[Luk 19:34 DK-KJV] Og de sagde, Herren har brug for ham.
[Luk 19:35 DK-KJV] Og de bragte ham til Jesus: og de kastede deres beklædningsgenstande over æselføllet, og de satte Jesus derpå.
[Luk 19:36 DK-KJV] Og da han gik, spredte de deres tøj på vejen.
[Luk 19:37 DK-KJV] Og da han var kommet nær, ja nu ved nedstigningen fra Olivenbjerget, begyndte hele discipelmængderne at juble og rose Gud med en høj stemme for alle de mægtige gerninger som de havde set;
[Luk 19:38 DK-KJV] Og siger, Velsignet er Kongen der kommer i Herrens navn: fred i himlen, og herlighed i det højeste.
[Luk 19:39 DK-KJV] Og nogle af Farisæerne af dem fra folkemængden sagde til ham, Mester, irettesæt dine disciple.
[Luk 19:40 DK-KJV] Og han svarer og sagde til dem, Jeg fortæller jer at, hvis disse skulle være stille, ville disse sten øjeblikkeligt råbe højt.
[Luk 19:41 DK-KJV] Og da han var kommet nær, lagde han mærke til byen, og græd over den,
[Luk 19:42 DK-KJV] Og siger, Hvis du havde vist, ja du, i det mindste på denne din dag, de ting som høre din fred til! men nu er de skjult for dine øjne.
[Luk 19:43 DK-KJV] For de dage skal komme over dig, at dine fjender skal kaste en grøft om dig, og omringe dig, og holde dig inde på alle sider,
[Luk 19:44 DK-KJV] Og skal lægge dig lige med jorden, og dine børn inde i dig; og de skal ikke efterlade dig én sten på en anden; fordi du ikke kendte til din visitations tid.
[Luk 19:45 DK-KJV] Og han gik ind i templet, og begyndte at kaste dem ud der solgte derinde, og dem der købte;
[Luk 19:46 DK-KJV] Og siger til dem, Det er skrevet, Mit hus er bønnens hus: men I har lavet det til en hule for tyve.
[Luk 19:47 DK-KJV] Og han underviste dagligt i templet. Men de ledende præster og de skriftkloge og folkets leder søgte at destruere ham,
[Luk 19:48 DK-KJV] Og kunne ikke finde ud af hvad de måtte gøre: for hele folket var meget påpasselige med at høre ham.

should reign over them, bring hither, and slay them before me.
Lu 19:28 And when he had thus spoken, he went before, ascending up to Jerusalem.
Lu 19:29 And it came to pass, when he was come nigh to Bethphage and Bethany, at the mount called the mount of Olives, he sent two of his disciples,
Lu 19:30 Saying, Go ye into the village over against you; in the which at your entering ye shall find a colt tied, whereon yet never man sat: loose him, and bring him hither.
Lu 19:31 And if any man ask you, Why do ye loose him? thus shall ye say unto him, Because the Lord hath need of him.
Lu 19:32 And they that were sent went their way, and found even as he had said unto them.
Lu 19:33 And as they were loosing the colt, the owners thereof said unto them, Why loose ye the colt?
Lu 19:34 And they said, The Lord hath need of him.
Lu 19:35 And they brought him to Jesus: and they cast their garments upon the colt, and they set Jesus thereon.
Lu 19:36 And as he went, they spread their clothes in the way.
Lu 19:37 And when he was come nigh, even now at the descent of the mount of Olives, the whole multitude of the disciples began to rejoice and praise God with a loud voice for all the mighty works that they had seen;
Lu 19:38 Saying, Blessed be the King that cometh in the name of the Lord: peace in heaven, and glory in the highest.
Lu 19:39 And some of the Pharisees from among the multitude said unto him, Master, rebuke thy disciples.
Lu 19:40 And he answered and said unto them, I tell you that, if these should hold their peace, the stones would immediately cry out.
Lu 19:41 And when he was come near, he beheld the city, and wept over it,
Lu 19:42 Saying, If thou hadst known, even thou, at least in this thy day, the things which belong unto thy peace! but now they are hid from thine eyes.
Lu 19:43 For the days shall come upon thee, that thine enemies shall cast a trench about thee, and compass thee round, and keep thee in on every side,
Lu 19:44 And shall lay thee even with the ground, and thy children within thee; and they shall not leave in thee one stone upon another; because thou knewest not the time of thy visitation.
Lu 19:45 And he went into the temple, and began to cast out them that sold therein, and them that bought;
Lu 19:46 Saying unto them, It is written, My house is the house of prayer: but ye have made it a den of thieves.
Lu 19:47 And he taught daily in the temple. But the chief priests and the scribes and the chief of the people sought to destroy him,
Lu 19:48 And could not find what they might do: for all the people were very attentive to hear him.

Lukas Evangeliet Kapitel 20 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 20:1 DK-KJV] Og det skete, på en af de dage, som han underviste folket i templet, og prædikede evangeliet, at de ledende præster og de skriftkloge kom over ham med de ældste,

Lu 20:1 And it came to pass, that on one of those days, as he taught the people in the temple, and preached the gospel, the chief priests and the scribes came upon him

with the elders,

[Luk 20:2 DK-KJV] Og talte til ham, og siger, Fortæl os, med hvilken autoritet gør du disse ting? eller hvem er han der gav dig denne autoritet?
Lu 20:2 And spake unto him, saying, Tell us, by what authority doest thou these things? or who is he that gave thee this authority?

[Luk 20:3 DK-KJV] Og han svarer og sagde til dem, Jeg vil også spørge jer om en ting: og svar mig:
Lu 20:3 And he answered and said unto them, I will also ask you one thing; and answer me:

[Luk 20:4 DK-KJV] Johannes' dåb, var den fra himlen, eller fra mennesker?
Lu 20:4 The baptism of John, was it from heaven, or of men?

[Luk 20:5 DK-KJV] Og de ræsonnerede med demselv, og siger, Hvis vi skal sige, Fra himlen; vil han sige, Hvorfor troede I ham så ikke?
Lu 20:5 And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then believed ye him not?

[Luk 20:6 DK-KJV] Men hvis vi siger, Fra mennesker; vil hele folket stene os: for de er overbeviste om at Johannes var en profet.
Lu 20:6 But and if we say, Of men; all the people will stone us: for they be persuaded that John was a prophet.

[Luk 20:7 DK-KJV] Og de svarede, at de ikke kunne fortælle hvorfra den var.
Lu 20:7 And they answered, that they could not tell whence it was.

[Luk 20:8 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, Så fortæller jeg heller ikke jer ved hvilken autoritet jeg gør disse ting.
Lu 20:8 And Jesus said unto them, Neither tell I you by what authority I do these things.

[Luk 20:9 DK-KJV] Så begyndte han at tale denne lignelse til folket; En bestemt mand plantede en vingård, og overlod den til vingårdsmænd, og gik ind i et fjernt land i lang tid.
Lu 20:9 Then began he to speak to the people this parable; A certain man planted a vineyard, and let it forth to husbandmen, and went into a far country for a long time.

[Luk 20:10 DK-KJV] Og i sæsonen sendte han en tjener til vingårdsmændene, så de skulle giver ham af vingårdens frugt: men vingårdsmændene slog ham, og sendte han tomhændet væk.
Lu 20:10 And at the season he sent a servant to the husbandmen, that they should give him of the fruit of the vineyard: but the husbandmen beat him, and sent him away empty.

[Luk 20:11 DK-KJV] Og igen sendte han en anden tjener: og ham slog de også, og behandlede ham skamfuldt, og sendte ham tom væk.
Lu 20:11 And again he sent another servant: and they beat him also, and entreated him shamefully, and sent him away empty.

[Luk 20:12 DK-KJV] Og igen sendte han en tredje: og ham sårede de også, og kastede ham ud.
Lu 20:12 And again he sent a third: and they wounded him also, and cast him out.

[Luk 20:13 DK-KJV] Da sagde vingårdens herre, Hvad skal jeg gøre? jeg vil sende mig elskede søn: det kan være de vil ære ham når de ser ham.
Lu 20:13 Then said the lord of the vineyard, What shall I do? I will send my beloved son: it may be they will reverence him when they see him.

[Luk 20:14 DK-KJV] Men da vingårdsmændene så' ham, ræsonnerede de blandt demselv, og siger, Dette er arvingen: kom, lad os dræbe ham, så arven må bli' vores.
Lu 20:14 But when the husbandmen saw him, they reasoned among themselves, saying, This is the heir: come, let us kill him, that the inheritance may be ours.

[Luk 20:15 DK-KJV] Så de kastede ham ud af vingården, og dræbte ham, Hvad derfor skal vingårdens herre gøre med dem?
Lu 20:15 So they cast him out of the vineyard, and killed him. What therefore shall the lord of the vineyard do unto them?

[Luk 20:16 DK-KJV] Han skal komme og destruere disse vingårdsmænd, og skal give vingården til andre. Og da de hørte det, sagde de, Gud forbyde det.
Lu 20:16 He shall come and destroy these husbandmen, and shall give the vineyard to others. And when they heard it, they said, God forbid.

[Luk 20:17 DK-KJV] Og han lagde mærke til dem, og sagde, Hvad er dette da der er skrevet, Den sten som bygningsfolkene forkastede, den samme er blevet hjørnets hoved?
Lu 20:17 And he beheld them, and said, What is this then that is written, The stone which the builders rejected, the same is become the head of the corner?

[Luk 20:18 DK-KJV] Hvemsomhelst der skal falde over den sten skal bli' knust; men hvemsomhelst den skal falde på, den vil kværne ham til pulver.
Lu 20:18 Whosoever shall fall upon that stone shall be broken; but on whomsoever it shall fall, it will grind him to powder.

[Luk 20:19 DK-KJV] Og den samme time søgte de ledende præster og de skriftkloge at lægge hænder på ham; og de frygtede folket: for de forstod at han havde talt denne lignelse imod dem.
Lu 20:19 And the chief priests and the scribes the same hour sought to lay hands on him; and they feared the people: for they perceived that he had spoken this parable against them.

[Luk 20:20 DK-KJV] Og de holdt øje med ham, og sendte spioner ud, som skulle udgive demselv for at være retfærdige mænd, så de måtte fange ham i hans ord, således at de måtte udlevere ham til guvernørens myndighed og autoritet.
Lu 20:20 And they watched him, and sent forth spies, which should feign themselves just men, that they might take hold of his words, that so they might deliver him unto the power and authority of the governor.

[Luk 20:21 DK-KJV] Og de spurgte ham, og siger, Mester, vi ved at du siger og underviser rigtigt, og du respektere heller ikke nogens person, men underviser Guds vej sandfærdigt:
Lu 20:21 And they asked him, saying, Master, we know that thou sayest and teachest rightly, neither acceptest thou the person of any, but teachest the way of God truly:

[Luk 20:22 DK-KJV] Er det lovligt for os at give skat til Cæsar, eller ikke?
Lu 20:22 Is it lawful for us to give tribute unto Caesar, or no?

[Luk 20:23 DK-KJV] Men han opfattede deres snedighed, og sagde til dem, Hvorfor frister I mig?

[Luk 20:24 DK-KJV] Vis mig 1 sølvmønt. Hvis figur og inskription har den? De svarede og sagde, Cæsars.

[Luk 20:25 DK-KJV] Og han sagde til dem, Giv derfor til Cæsar de ting som er Cæsars, og til Gud de ting som er Guds.

[Luk 20:26 DK-KJV] Og de kunne ikke fange ham i hans ord foran folket: og de forundredes over hans svar, og var stille.

[Luk 20:27 DK-KJV] Så kom nogle af Saddukæerne til ham, som afviste at der var nogen opstandelse; og de spurgte ham,
[Luk 20:28 DK-KJV] Og siger, Mester, Moses skrev til os, Hvis der er en mands bror der dør, som har en hustru, og han dør uden børn, så skulle hans bror ta' hans hustru, og oprejse sæd til hans bror.
[Luk 20:29 DK-KJV] Der var derfor 7 brødre: og den første tog en hustru, og døde uden børn.
[Luk 20:30 DK-KJV] Og den anden tog hende til hustru, og han døde barnløs.
[Luk 20:31 DK-KJV] Og den tredje tog hende; og på sammen måde også den 7'ne: og de efterlod sig ingen børn, og døde.
[Luk 20:32 DK-KJV] Sidst af alle døde kvinden også.
[Luk 20:33 DK-KJV] Derfor i opstandelsen hvis hustru af dem er hun? for 7 havde hende som hustru.
[Luk 20:34 DK-KJV] Og Jesus svare og sagde til dem, Denne verdens børn gifter sig, og er givet i ægteskab:
[Luk 20:35 DK-KJV] Med de som skal bli' anset for at være værdige til at modtage den verden, og opstandelsen fra de døde, gifter sig ikke, eller er givet i ægteskab:

[Luk 20:36 DK-KJV] Og de kan heller ikke dø mere: for de er ligesom englene; og er Guds børn, som er opstandelsens børn.
[Luk 20:37 DK-KJV] Nu at de døde er oprejst, viste selv Moses ved busken, da han påkalder Herren Abrahams Gud, og Isaks Gud, og Jacobs Gud.
[Luk 20:38 DK-KJV] For han er ikke en Gud for de døde, men for de levende: for alle lever for ham.
[Luk 20:39 DK-KJV] Så svarede nogle af de skriftkloge og sagde, Mester, du har sagt det godt.
[Luk 20:40 DK-KJV] Og efter det turde de ikke spørge ham om flere spørgsmål overhovedet.
[Luk 20:41 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvorfor siger de at Kristus er Davids søn?
[Luk 20:42 DK-KJV] Og David hamselv siger i Salmernes bog, HERREN sagde til min Herre, Sid du på min højre hånd,
[Luk 20:43 DK-KJV] Indtil jeg laver dine fjender til din fodskammel.
[Luk 20:44 DK-KJV] Derfor kalder David ham for Herre, hvordan er han da hans søn?
[Luk 20:45 DK-KJV] Så i hele folkets audience sagde han til hans disciple,
[Luk 20:46 DK-KJV] Vær varsom med de skriftkloge, som ønsker at vandre i lange kåber, og elsker hilsner på markedspladserne, og de ypperste sæder i synagogerne, og de bedste værelser ved festerne;
[Luk 20:47 DK-KJV] De som opæder enkers huse, og for at holde et show laver lange bønner: de samme skal modtage en større forbandelse.

Lu 20:23 But he perceived their craftiness, and said unto them, Why tempt ye me?
Lu 20:24 Shew me a penny. Whose image and superscription hath it? They answered and said, Caesar's.
Lu 20:25 And he said unto them, Render therefore unto Caesar the things which be Caesar's, and unto God the things which be God's.
Lu 20:26 And they could not take hold of his words before the people: and they marvelled at his answer, and held their peace.
Lu 20:27 Then came to him certain of the Sadducees, which deny that there is any resurrection; and they asked him,
Lu 20:28 Saying, Master, Moses wrote unto us, If any man's brother die, having a wife, and he die without children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.
Lu 20:29 There were therefore seven brethren: and the first took a wife, and died without children.
Lu 20:30 And the second took her to wife, and he died childless.
Lu 20:31 And the third took her; and in like manner the seven also: and they left no children, and died.
Lu 20:32 Last of all the woman died also.
Lu 20:33 Therefore in the resurrection whose wife of them is she? for seven had her to wife.
Lu 20:34 And Jesus answering said unto them, The children of this world marry, and are given in marriage:
Lu 20:35 But they which shall be accounted worthy to obtain that world, and the resurrection from the dead, neither marry, nor are given in marriage:
Lu 20:36 Neither can they die any more: for they are equal unto the angels; and are the children of God, being the children of the resurrection.
Lu 20:37 Now that the dead are raised, even Moses shewed at the bush, when he calleth the Lord the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob.
Lu 20:38 For he is not a God of the dead, but of the living: for all live unto him.
Lu 20:39 Then certain of the scribes answering said, Master, thou hast well said.
Lu 20:40 And after that they durst not ask him any question at all.
Lu 20:41 And he said unto them, How say they that Christ is David's son?
Lu 20:42 And David himself saith in the book of Psalms, The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand,
Lu 20:43 Till I make thine enemies thy footstool.
Lu 20:44 David therefore calleth him Lord, how is he then his son?
Lu 20:45 Then in the audience of all the people he said unto his disciples,
Lu 20:46 Beware of the scribes, which desire to walk in long robes, and love greetings in the markets, and the highest seats in the synagogues, and the chief rooms at feasts;
Lu 20:47 Which devour widows' houses, and for a shew make long prayers: the same shall receive greater damnation.

[Luk 21:1 DK-KJV] Og han kiggede op, og så' de rige mennesker kaste deres gaver ind i skattekammeret.
[Luk 21:2 DK-KJV] Og han så' også en bestemt fattig enke kastende 2 mønter derind.
[Luk 21:3 DK-KJV] Og han sagde, Jeg siger sandelig til jer, at denne fattige enke har kastet mere ind end alle de:
[Luk 21:4 DK-KJV] For alle disse har af deres overflod kastet ind til Guds offergaver: men hun har af hendes armod kastet alt det ind som hun havde.
[Luk 21:5 DK-KJV] Og som nogle talte om templet, hvordan det var prydet med prægtige sten og gaver, sagde han,
[Luk 21:6 DK-KJV] Angående disse ting som I lægger mærke til, de dage vil komme, i hvilke der ikke skal bli' efterladt én sten på en anden, der ikke skal bli' revet ned.
[Luk 21:7 DK-KJV] Og de spurgte ham, og siger, Mester, men hvornår skal disse ting ske? og hvilket tegn vil der være når disse ting skal ske?
[Luk 21:8 DK-KJV] Og han sagde, Pas på at I ikke er bedraget: for mange skal komme i mit navn, og sige, Jeg er Kristus; og tiden nærmer sig: gå I derfor ikke efter dem.
[Luk 21:9 DK-KJV] Men når I skal høre om krige og tumulter, vær ikke rædselsslagne: for disse ting må først ske; men enden er ikke endnu.
[Luk 21:10 DK-KJV] Så sagde han til dem, Nation skal rejse sig imod nation, og kongerige imod kongerige:
[Luk 21:11 DK-KJV] Og der skal være store jordskælv forskellige steder, og hungersnød, og pestilenser; og frygtelige syn og store tegn skal der være fra himlen.
[Luk 21:12 DK-KJV] Men før alt dette, skal de lægge deres hænder på jer, og forfølge jer, og udlever jer til synagogerne, og til fængsler, ved at være bragt foran konger og ledere for mit navns skyld.
[Luk 21:13 DK-KJV] Og det skal vende om til jer som et vidnesbyrd.
[Luk 21:14 DK-KJV] Lad det derfor grundfæste sig i jeres hjerter, ikke at meditere før at I skal svare.
[Luk 21:15 DK-KJV] For jeg vil give jer en mund og visdom, som alle jeres modstandere ikke skal være i stand til at modsige eller modstå.
[Luk 21:16 DK-KJV] Og I skal bli' forrådt både af forælder, og brødre, og nærmeste slægtninge, og venner; og de være skyld i at nogle af jer skal lide døden.
[Luk 21:17 DK-KJV] Og I skal bli' hadet af alle mennesker for mit navns skyld.
[Luk 21:18 DK-KJV] Men der skal ikke et hår på jeres hoved forsvinde.
[Luk 21:19 DK-KJV] I jeres tålmodighed besidder I jeres sjæle.
[Luk 21:20 DK-KJV] Og når I skal se Jerusalem omringet af hære, kend da at dens ødelæggelse er nær.

[Luk 21:21 DK-KJV] Lad da dem som er i Judæa flygte til bjergene; og lad dem som er i midten af det rejse ud; og lad ikke dem der er i landene gå derind.
[Luk 21:22 DK-KJV] For dette er hævnens dage, så alle ting som er skrevet må bli' opfyldt.
[Luk 21:23 DK-KJV] Men arme dem der er med barn, og med dem der giver bryst, i de dage! for der skal bli' stor nød i det land, og arrigskab over dette folk.
[Luk 21:24 DK-KJV] Og de skal falde ved sværdets æg, og skal bli' ledt fanget væk ind i alle nationer: og Jerusalem skal bli' nedtrådt af Hedningerne, indtil Hedningernes tider er opfyldt.

Lu 21:1 And he looked up, and saw the rich men casting their gifts into the treasury.
Lu 21:2 And he saw also a certain poor widow casting in thither two mites.
Lu 21:3 And he said, Of a truth I say unto you, that this poor widow hath cast in more than they all:
Lu 21:4 For all these have of their abundance cast in unto the offerings of God: but she of her penury hath cast in all the living that she had.
Lu 21:5 And as some spake of the temple, how it was adorned with goodly stones and gifts, he said,
Lu 21:6 As for these things which ye behold, the days will come, in the which there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down.
Lu 21:7 And they asked him, saying, Master, but when shall these things be? and what sign will there be when these things shall come to pass?
Lu 21:8 And he said, Take heed that ye be not deceived: for many shall come in my name, saying, I am Christ; and the time draweth near: go ye not therefore after them.
Lu 21:9 But when ye shall hear of wars and commotions, be not terrified: for these things must first come to pass; but the end is not by and by.
Lu 21:10 Then said he unto them, Nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom:
Lu 21:11 And great earthquakes shall be in divers places, and famines, and pestilences; and fearful sights and great signs shall there be from heaven.
Lu 21:12 But before all these, they shall lay their hands on you, and persecute you, delivering you up to the synagogues, and into prisons, being brought before kings and rulers for my name's sake.

Lu 21:13 And it shall turn to you for a testimony.
Lu 21:14 Settle it therefore in your hearts, not to meditate before what ye shall answer:

Lu 21:15 For I will give you a mouth and wisdom, which all your adversaries shall not be able to gainsay nor resist.
Lu 21:16 And ye shall be betrayed both by parents, and brethren, and kinsfolks, and friends; and some of you shall they cause to be put to death.
Lu 21:17 And ye shall be hated of all men for my name's sake.

Lu 21:18 But there shall not an hair of your head perish.
Lu 21:19 In your patience possess ye your souls.
Lu 21:20 And when ye shall see Jerusalem compassed with armies, then know that the desolation thereof is nigh.
Lu 21:21 Then let them which are in Judaea flee to the mountains; and let them which are in the midst of it depart out; and let not them that are in the countries enter thereinto.
Lu 21:22 For these be the days of vengeance, that all things which are written may be fulfilled.
Lu 21:23 But woe unto them that are with child, and to them that give suck, in those days! for there shall be great distress in the land, and wrath upon this people.
Lu 21:24 And they shall fall by the edge of the sword, and shall be led away captive into all nations: and Jerusalem shall be trodden down of the Gentiles, until the times of the

Gentiles be fulfilled.

[Luk 21:25 DK-KJV] Og der skal være tegn i solen, og i månen, og i stjernerne; og nationernes nød på jorden, med rådvildhed; havet og bølgerne brølende;
Lu 21:25 And there shall be signs in the sun, and in the moon, and in the stars; and upon the earth distress of nations, with perplexity; the sea and the waves roaring;
[Luk 21:26 DK-KJV] Menneskers hjerter fejler dem med frygt, og for at kigge efter de ting som er ankommet på jorden: for himlens kræfter skal bli' rystet.
Lu 21:26 Men's hearts failing them for fear, and for looking after those things which are coming on the earth: for the powers of heaven shall be shaken.
[Luk 21:27 DK-KJV] Og så skal de se Menneskesønnen ankomme i en sky med kraft og stor herlighed.
Lu 21:27 And then shall they see the Son of man coming in a cloud with power and great glory.

Lu 21:28 And when these things begin to come to pass, then look up, and lift up your heads; for your redemption draweth nigh.
[Luk 21:28 DK-KJV] Og når disse ting begynder at ske, så kig op, og opløft jeres hoveder; for jeres forløsning nærmer sig.
[Luk 21:29 DK-KJV] Og han talte en lignelse til dem; Læg mærke til figentræet, og alle træerne;
Lu 21:29 And he spake to them a parable; Behold the fig tree, and all the trees;
[Luk 21:30 DK-KJV] Når de nu springer ud, ser og forstår I i jeres eget selv at sommeren nu er lige ved hånden.
Lu 21:30 When they now shoot forth, ye see and know of your own selves that summer is now nigh at hand.
[Luk 21:31 DK-KJV] På samme måde med jer, når I ser disse ting ske, ved I at Guds kongerige er lige ved hånden.
Lu 21:31 So likewise ye, when ye see these things come to pass, know ye that the kingdom of God is nigh at hand.
[Luk 21:32 DK-KJV] Sandelig siger jeg til jer, Denne generation skal ikke forgå, før alt er opfyldt.
Lu 21:32 Verily I say unto you, This generation shall not pass away, till all be fulfilled.
[Luk 21:33 DK-KJV] Himmel og jord skal forgå: men mine ord skal ikke forgå.
Lu 21:33 Heaven and earth shall pass away: but my words shall not pass away.
[Luk 21:34 DK-KJV] Og pas på jer selv, for ikke at jeres hjerter på noget tidspunkt er overbelastet med overspisning, og drukkenskab, og omsorg for dette liv, og sådant at den dag kommer ubemærket over jer.
Lu 21:34 And take heed to yourselves, lest at any time your hearts be overcharged with surfeiting, and drunkenness, and cares of this life, and so that day come upon you unawares.
[Luk 21:35 DK-KJV] For som en fælde skal den komme over alle dem der bor på hele jordens overflade.
Lu 21:35 For as a snare shall it come on all them that dwell on the face of the whole earth.
[Luk 21:36 DK-KJV] Vær I derfor på vagt, og bed altid, så I må bli' anset for at være værdige til at flygte fra alle disse ting der skal komme til at ske, og til at stå foran Menneskesønnen.
Lu 21:36 Watch ye therefore, and pray always, that ye may be accounted worthy to escape all these things that shall come to pass, and to stand before the Son of man.
[Luk 21:37 DK-KJV] Og om dagen underviste han i templet; og om natten gik han ud, og opholdt sig på bjerget der er kaldet Olivenbjerget.
Lu 21:37 And in the day time he was teaching in the temple; and at night he went out, and abode in the mount that is called the mount of Olives.
[Luk 21:38 DK-KJV] Og hele folket kom tidligt om morgenen til ham i templet, for at høre ham.
Lu 21:38 And all the people came early in the morning to him in the temple, for to hear him.

Lukas Evangeliet Kapitel 22 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 22:1 DK-KJV] Nu nærmede festen for de usyrede brød sig, som kaldes for Påsken.
Lu 22:1 Now the feast of unleavened bread drew nigh, which is called the Passover.
[Luk 22:2 DK-KJV] Og de ledende præster og de skriftkloge søgte hvordan de måtte dræbe ham; for de frygtede folket.
Lu 22:2 And the chief priests and scribes sought how they might kill him; for they feared the people.
[Luk 22:3 DK-KJV] Så gik Satan ind i Judas med kaldenavnet Iscariot, som er en del af de 12.
Lu 22:3 Then entered Satan into Judas surnamed Iscariot, being of the number of the twelve.
[Luk 22:4 DK-KJV] Og han gik hans vej, og talte sammen med de ledende præster og kaptajnerne, om hvordan han måtte forråde ham til dem.
Lu 22:4 And he went his way, and communed with the chief priests and captains, how he might betray him unto them.
[Luk 22:5 DK-KJV] Og de var glade, og indgik en pagt med ham om at give ham penge.
Lu 22:5 And they were glad, and covenanted to give him money.
[Luk 22:6 DK-KJV] Og han lovede, og søgte efter en mulighed til at forråde ham til dem i folkemængdens fravær.
Lu 22:6 And he promised, and sought opportunity to betray him unto them in the absence of the multitude.
[Luk 22:7 DK-KJV] Så kom dagen for de usyrede brøds fest, da påskelammet måtte bli' dræbt.
Lu 22:7 Then came the day of unleavened bread, when the passover must be killed.
[Luk 22:8 DK-KJV] Og han sendte Peter og Johannes, og siger, Gå og forbered påskemåltidet for os, så vi må spise.
Lu 22:8 And he sent Peter and John, saying, Go and prepare us the passover, that we may eat.
[Luk 22:9 DK-KJV] Og de sagde til ham, Hvor vil du at vi forbereder?
Lu 22:9 And they said unto him, Where wilt thou that we prepare?

[Luk 22:10 DK-KJV] Og han sagde til dem, Læg mærke til, når I er gået ind i byen, skal en mand møde jer der, som bærer en vandkande; følg ham ind i huset hvor han går ind.
Lu 22:10 And he said unto them, Behold, when ye are entered into the city, there shall a man meet you, bearing a pitcher of water; follow him into the house where he entereth in.

[Luk 22:11 DK-KJV] Og I skal sige til husets ægtemand, Mesteren siger til dig, Hvor er gæsteværelset, hvor jeg skal spise påskemåltidet med mine disciple?
[Luk 22:12 DK-KJV] Og han skal vise jer et stort møbleret øvre værelse: klargør der.
[Luk 22:13 DK-KJV] Og de gik, og fandt det som han havde sagt det til dem: og de klargjorde påskemåltidet.
[Luk 22:14 DK-KJV] Og da timen var kommet, sad han ned, og hos ham de 12 apostle.
[Luk 22:15 DK-KJV] Og han sagde til dem, Med ønske har jeg ønsket at spise dette påskemåltid med jer før jeg lider:
[Luk 22:16 DK-KJV] For jeg siger til jer, Jeg vil ikke længer spise deraf, før det er opfyldt i Guds kongerige.
[Luk 22:17 DK-KJV] Og han tog koppen, og gav taksigelsesbønner, og sagde, Tag denne, og del den blandt jer selv:
[Luk 22:18 DK-KJV] For jeg siger til jer, Jeg vil ikke drikke af vinstokkens frugt, før Guds kongerige skal komme.
[Luk 22:19 DK-KJV] Og han tog brød, og gav taksigelsesbønner, og brød det, og gav til dem, og siger, Dette er min krop som er givet for jer: gør dette i ihukommelse om mig.
[Luk 22:20 DK-KJV] Ligeledes også koppen efter aftensmåltidet, og siger, Denne kop er det nye testamente i mit blod, som er udgydt for jer.
[Luk 22:21 DK-KJV] Men, læg mærke til, hånden af ham der forråder mig er hos mig på bordet.

[Luk 22:22 DK-KJV] Og Menneskesønnen går sandelig, som det var besluttet: men arme den mand ved hvem han er forrådt!
[Luk 22:23 DK-KJV] Og de begyndte at forhøre sig blandt demselv, hvilken af dem det var der skulle gøre denne ting.
[Luk 22:24 DK-KJV] Og der var også en strid blandt dem, om hvem af dem der skulle bli' anset for at være den største.
[Luk 22:25 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hedningernes konger udøver herredømme over dem; og de der udøver myndighed over dem er kaldet velgørere.
[Luk 22:26 DK-KJV] Men I skal ikke være sådant: men han der er størst blandt jer, lad ham være som den yngre; og han der er leder, som han der betjener.
[Luk 22:27 DK-KJV] For hvem er størst, han der sidder til bords, eller han der betjener? er ikke han der sidder til bords? men jeg er som han der betjener blandt jer.
[Luk 22:28 DK-KJV] I er dem der har fortsat med mig i mine fristelser.
[Luk 22:29 DK-KJV] Og jeg udvalgte et kongerige til jer, som min Far har udvalgt til mig;

[Luk 22:30 DK-KJV] For at I må spise og drikke ved mit bord i mit kongerige, og sidde på troner for at dømme Israels 12 stammer.
[Luk 22:31 DK-KJV] Og Herren sagde, Simon, Simon, læg mærke til, Satan har ønsket at ha' jer, så han må si jer som hvede:
[Luk 22:32 DK-KJV] Men jeg har bedt for dig, at din tro ikke fejler: og når du er omvendt, styrke dine brødre.
[Luk 22:33 DK-KJV] Og han sagde til ham, Herre, Jeg er klar til at gå med dig, både i fængsel, og i døden.
[Luk 22:34 DK-KJV] Og han sagde, Jeg fortæller dig, hanen skal ikke gale denne dag, før at du skal fornægte at du kender mig 3 gange.
[Luk 22:35 DK-KJV] Og han sagde til dem, Da jeg sendte jer uden pengepung, og madpose, og flere sko, manglede I nogle

Lu 22:11 And ye shall say unto the goodman of the house, The Master saith unto thee, Where is the guestchamber, where I shall eat the passover with my disciples?
Lu 22:12 And he shall shew you a large upper room furnished: there make ready.
Lu 22:13 And they went, and found as he had said unto them: and they made ready the passover.
Lu 22:14 And when the hour was come, he sat down, and the twelve apostles with him.
Lu 22:15 And he said unto them, With desire I have desired to eat this passover with you before I suffer:
Lu 22:16 For I say unto you, I will not any more eat thereof, until it be fulfilled in the kingdom of God.

Lu 22:17 And he took the cup, and gave thanks, and said, Take this, and divide it among yourselves:
Lu 22:18 For I say unto you, I will not drink of the fruit of the vine, until the kingdom of God shall come.
Lu 22:19 And he took bread, and gave thanks, and brake it, and gave unto them, saying, This is my body which is given for you: this do in remembrance of me.
Lu 22:20 Likewise also the cup after supper, saying, This cup is the new testament in my blood, which is shed for you.
Lu 22:21 But, behold, the hand of him that betrayeth me is with me on the table.
Lu 22:22 And truly the Son of man goeth, as it was determined: but woe unto that man by whom he is betrayed!
Lu 22:23 And they began to inquire among themselves, which of them it was that should do this thing.
Lu 22:24 And there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest.
Lu 22:25 And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them; and they that exercise authority upon them are called benefactors.
Lu 22:26 But ye shall not be so: but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve.
Lu 22:27 For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth.
Lu 22:28 Ye are they which have continued with me in my temptations.
Lu 22:29 And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me;
Lu 22:30 That ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones judging the twelve tribes of Israel.

Lu 22:31 And the Lord said, Simon, Simon, behold, Satan hath desired to have you, that he may sift you as wheat:
Lu 22:32 But I have prayed for thee, that thy faith fail not: and when thou art converted, strengthen thy brethren.
Lu 22:33 And he said unto him, Lord, I am ready to go with thee, both into prison, and to death.
Lu 22:34 And he said, I tell thee, Peter, the cock shall not crow this day, before that thou shalt thrice deny that thou knowest me.
Lu 22:35 And he said unto them, When I sent you without purse, and scrip, and shoes, lacked ye any thing? And

ting? Og de sagde, Ingenting.

[Luk 22:36 DK-KJV] Så sagde han til dem, Men nu, han der har en pengepung, lad ham ta' den, og ligeledes hans madpose: og han der intet sværd har, lad ham sælge hans beklædning, og købe et.

[Luk 22:37 DK-KJV] For jeg siger til jer, at dette der er skrevet må stadig bli' fuldført i mig, Og han var regnet blandt overtræderne: for de ting vedrørende mig har en ende.
[Luk 22:38 DK-KJV] Og de sagde, Herre, læg mærke til, her er 2 sværd. Og han sagde til dem, Det er nok.
[Luk 22:39 DK-KJV] Og han kom ud, og gik, som han plejede, til Olivenbjerget; og hans disciple fulgte ham også.
[Luk 22:40 DK-KJV] Og da han var ved stedet, sagde han til dem, Bed at I ikke går ind i fristelse.
[Luk 22:41 DK-KJV] Og han var tilbagetrukket et stenkast fra dem, og knælede ned, og bad,
[Luk 22:42 DK-KJV] Og siger, Far, hvis du er villig, fjern denne kop fra mig: imidlertid ikke min vilje, men din, ske.
[Luk 22:43 DK-KJV] Og der viste sig for ham en engel fra himlen, som styrkede ham.
[Luk 22:44 DK-KJV] Og ved at være i en pine bad han mere inderligt: og hans sved var som var det store bloddråber der faldt ned til jorden.
[Luk 22:45 DK-KJV] Og da han rejste sig op fra bøn, og var kommet til hans disciple, fandt han dem sovende på grund af sorger,
[Luk 22:46 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvorfor sover I? stå op og bed, for ikke at I går ind i fristelse.
[Luk 22:47 DK-KJV] Og mens han stadig talte, læg mærke til en folkemængde, og han der var kaldet Judas, én af de 12, gik foran dem, og nærmede sig Jesus for at kysse ham.
[Luk 22:48 DK-KJV] Men Jesus sagde til ham, Judas, forråder du Menneskesønnen med et kys?

[Luk 22:49 DK-KJV] Da de der var omkring ham så' hvad der ville følge, sagde de til ham, Herre, skal vi slå med sværdet?
[Luk 22:50 DK-KJV] Og én af dem slog yppersteprøstens tjener, og skar hans højre øre af.
[Luk 22:51 DK-KJV] Og Jesus svarede og sagde, Tillad I så langt. Og han rørte hans øre, og helbredte ham.

[Luk 22:52 DK-KJV] Så sagde Jesus til de ledende præster, og templets kaptajner, og de ældste, de som var kommet til ham, Er I kommet ud, som imod en tyv, med sværd og stave?
[Luk 22:53 DK-KJV] Da jeg dagligt var hos jer i templet, udrakte I ingen hænder imod mig: men dette er jeres time, og mørkets myndighed.
[Luk 22:54 DK-KJV] Så tog de ham, og ledte ham, og bragte ham ind i yppersteprøstens hus. Og Peter fulgte efter på afstand.

[Luk 22:55 DK-KJV] Og da de havde tændt en ild i midten af salen, og samlet var sat ned, satte Peter sig ned blandt dem.
[Luk 22:56 DK-KJV] Og en bestemt pige lagde mærke til ham da han sad ved ilden, og kiggede inderligt på ham, og sagde, Denne mand var også hos ham.
[Luk 22:57 DK-KJV] Og han fornægtede ham, og siger, Kvinde, jeg kender ham ikke.
[Luk 22:58 DK-KJV] Og et lille stykke tid senere så' en anden ham, og sagde, Du er også fra dem. Og Peter sagde, Mand, det jeg er ikke.
[Luk 22:59 DK-KJV] Og omkring en time senere bekræfter en anden helt fast, og siger, Denne fyr var sandelig også hos ham:

they said, Nothing.

Lu 22:36 Then said he unto them, But now, he that hath a purse, let him take it, and likewise his scrip: and he that hath no sword, let him sell his garment, and buy one.
Lu 22:37 For I say unto you, that this that is written must yet be accomplished in me, And he was reckoned among the transgressors: for the things concerning me have an end.
Lu 22:38 And they said, Lord, behold, here are two swords. And he said unto them, It is enough.
Lu 22:39 And he came out, and went, as he was wont, to the mount of Olives; and his disciples also followed him.
Lu 22:40 And when he was at the place, he said unto them, Pray that ye enter not into temptation.
Lu 22:41 And he was withdrawn from them about a stone's cast, and kneeled down, and prayed,
Lu 22:42 Saying, Father, if thou be willing, remove this cup from me: nevertheless not my will, but thine, be done.
Lu 22:43 And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him.
Lu 22:44 And being in an agony he prayed more earnestly: and his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground.

Lu 22:45 And when he rose up from prayer, and was come to his disciples, he found them sleeping for sorrow,
Lu 22:46 And said unto them, Why sleep ye? rise and pray, lest ye enter into temptation.
Lu 22:47 And while he yet spake, behold a multitude, and he that was called Judas, one of the twelve, went before them, and drew near unto Jesus to kiss him.
Lu 22:48 But Jesus said unto him, Judas, betrayest thou the Son of man with a kiss?
Lu 22:49 When they which were about him saw what would follow, they said unto him, Lord, shall we smite with the sword?
Lu 22:50 And one of them smote the servant of the high priest, and cut off his right ear.
Lu 22:51 And Jesus answered and said, Suffer ye thus far. And he touched his ear, and healed him.
Lu 22:52 Then Jesus said unto the chief priests, and captains of the temple, and the elders, which were come to him, Be ye come out, as against a thief, with swords and staves?
Lu 22:53 When I was daily with you in the temple, ye stretched forth no hands against me: but this is your hour, and the power of darkness.
Lu 22:54 Then took they him, and led him, and brought him into the high priest's house. And Peter followed afar off.
Lu 22:55 And when they had kindled a fire in the midst of the hall, and were set down together, Peter sat down among them.
Lu 22:56 But a certain maid beheld him as he sat by the fire, and earnestly looked upon him, and said, This man was also with him.
Lu 22:57 And he denied him, saying, Woman, I know him not.
Lu 22:58 And after a little while another saw him, and said, Thou art also of them. And Peter said, Man, I am not.
Lu 22:59 And about the space of one hour after another confidently affirmed, saying, Of a truth this fellow also was

for han er en Galilæer.

[Luk 22:60 DK-KJV] Og Peter sagde, Mand, jeg ved ikke hvad du siger, Og øjeblikkeligt, mens han talte, galede hanen.

[Luk 22:61 DK-KJV] Og Herren vendte sig, og kiggede på Peter. Og Peter huskede Herrens ord, hvordan han havde sagt til ham, Før hanen galer, skal du fornægte mig 3 gange.

[Luk 22:62 DK-KJV] Og Peter gik ud, og græd bitterligt.
[Luk 22:63 DK-KJV] Og de mænd der holdt Jesus hånede ham, og slog ham.
[Luk 22:64 DK-KJV] Og da de havde givet ham bind for øjnene, slog de ham i ansigtet, og spurgte ham, og siger, Profeter, hvem er det der slog dig?
[Luk 22:65 DK-KJV] Og mange andre ting talte de gudsbespottende imod ham.
[Luk 22:66 DK-KJV] Og så snart det var dag, samledes folkets ældste og de ledende præster og de skriftkloge, og ledte ham ind i deres råd, og siger.
[Luk 22:67 DK-KJV] Er du den Kristus? fortæl os det. Og han sagde til dem, Hvis jeg fortæller jer det, vil I ikke tro:
[Luk 22:68 DK-KJV] Og hvis jeg også spørger jer, vil I ikke svare mig, og heller ikke lade mig gå.
[Luk 22:69 DK-KJV] Herefter skal Menneskesønnen sidde på højre hånd af Guds kraft.
[Luk 22:70 DK-KJV] Så sagde de alle, Er du da Guds Søn? Og han sagde til dem, I siger at jeg er.
[Luk 22:71 DK-KJV] Og de sagde, Hvilket yderligere vidne har vi brug for? for vi os selv har hørt det fra hans egen mund.

with him: for he is a Galilaean.

Lu 22:60 And Peter said, Man, I know not what thou sayest. And immediately, while he yet spake, the cock crew.
Lu 22:61 And the Lord turned, and looked upon Peter. And Peter remembered the word of the Lord, how he had said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice.
Lu 22:62 And Peter went out, and wept bitterly.
Lu 22:63 And the men that held Jesus mocked him, and smote him.
Lu 22:64 And when they had blindfolded him, they struck him on the face, and asked him, saying, Prophesy, who is it that smote thee?
Lu 22:65 And many other things blasphemously spake they against him.
Lu 22:66 And as soon as it was day, the elders of the people and the chief priests and the scribes came together, and led him into their council, saying,
Lu 22:67 Art thou the Christ? tell us. And he said unto them, If I tell you, ye will not believe:
Lu 22:68 And if I also ask you, ye will not answer me, nor let me go.
Lu 22:69 Hereafter shall the Son of man sit on the right hand of the power of God.
Lu 22:70 Then said they all, Art thou then the Son of God? And he said unto them, Ye say that I am.
Lu 22:71 And they said, What need we any further witness? for we ourselves have heard of his own mouth.

Lukas Evangeliet Kapitel 23 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 23:1 DK-KJV] Og hele denne folkemængde rejste sig op, og ledte ham til Pilatus. "Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "

[Luk 23:2 DK-KJV] Og de begyndte at anklage ham, og siger, Vi fandt at denne fyr fordrejede nationen, og forbød at give skat til Cæsar, og siger at han er Kristus en Konge.

[Luk 23:3 DK-KJV] Og Pilatus spurgte ham, og siger, Er du Jødernes Konge? Og han svarede ham og sagde, Du siger det.
[Luk 23:4 DK-KJV] Så sagde Pilatus til de ledende præster og til folket, Jeg finder ingen fejl i denne mand.
[Luk 23:5 DK-KJV] Og de var bare endnu mere voldsomme, og siger, Han oprører folket, og underviser udover hele Jødedommen, begyndende fra Galilæa indtil dette sted.
[Luk 23:6 DK-KJV] Da Pilatus hørte om Galilæa, spurgte han om manden var en Galilæer.
[Luk 23:7 DK-KJV] Og lige så snart som han vidste at han tilhørte Herodes retsområde, sendte han ham til Herodes, som hamselv også var I Jerusalem på det tidspunkt.

[Luk 23:8 DK-KJV] Og da Herodes så' Jesus, var han overmådelig glad: for han havde håbet på at se ham gennem længer tid, fordi han havde hørt mange ting om ham; og han håbede på at se nogle mirakler gjort af ham.
[Luk 23:9 DK-KJV] Så han udspurgte ham med mange ord; men han svarede ham ingenting.

Lu 23:1 And the whole multitude of them arose, and led him unto Pilate.
Lu 23:2 And they began to accuse him, saying, We found this fellow perverting the nation, and forbidding to give tribute to Caesar, saying that he himself is Christ a King.
Lu 23:3 And Pilate asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And he answered him and said, Thou sayest it.
Lu 23:4 Then said Pilate to the chief priests and to the people, I find no fault in this man.
Lu 23:5 And they were the more fierce, saying, He stirreth up the people, teaching throughout all Jewry, beginning from Galilee to this place.
Lu 23:6 When Pilate heard of Galilee, he asked whether the man were a Galilaean.
Lu 23:7 And as soon as he knew that he belonged unto Herod's jurisdiction, he sent him to Herod, who himself also was at Jerusalem at that time.
Lu 23:8 And when Herod saw Jesus, he was exceeding glad: for he was desirous to see him of a long season, because he had heard many things of him; and he hoped to have seen some miracle done by him.
Lu 23:9 Then he questioned with him in many words; but he answered him nothing.

[Luk 23:10 DK-KJV] Og de ledende præster og de skriftkloge stod og anklagede ham heftigt.
[Luk 23:11 DK-KJV] Og Herodes med hans krigere så ham som intet, og hånede ham, og iklædte ham i en prægtig kåbe, og sendte ham tilbage til Pilatus.

[Luk 23:12 DK-KJV] Og den samme dag var Herodes og Pilatus blevet venner: for før var der fjendskab mellem dem.
[Luk 23:13 DK-KJV] Og Pilatus, da han havde sammenkaldt de ledende præster og folket,

[Luk 23:14 DK-KJV] Sagde til dem, I har bragt denne mand til mig, som én der fordrejer folket: og, læg mærke til, jeg, som har undersøgt ham foran jer, har ingen fejl fundet i denne mand vedrørende de ting hvorom I anklager ham:
[Luk 23:15 DK-KJV] Nej, og det har Herodes heller ikke: for jeg sendte jer til ham; og, se, ingenting værdig af døden er gjort overfor ham.

[Luk 23:16 DK-KJV] Jeg vil derfor irettesætte ham, og frigi' ham.
[Luk 23:17 DK-KJV] (For af nødvendighed måtte han frigi' én til dem ved festen.)
[Luk 23:18 DK-KJV] Og de råbte alle højt på en gang, og siger, Væk med denne mand, og frigi' Barabbas til os:
[Luk 23:19 DK-KJV] (Som for et bestemt oprør lavet i byen, og for mord, var smidt i fængsel.)
[Luk 23:20 DK-KJV] Pilatus derfor, der var villig til at frigi' Jesus, talte til dem igen.
[Luk 23:21 DK-KJV] Men de råbte, og siger, Korsfæst ham, korsfæst ham.

[Luk 23:22 DK-KJV] Og han sagde til dem den tredje gang, Hvorfor, hvilket ondt har han gjort? Jeg har ingen årsag fundet til døden i ham: Derfor vil jeg irettesætte ham, og lade ham gå.
[Luk 23:23 DK-KJV] Og de var vedblivende med høje stemmer, og ønskede at han måtte bli' korsfæstet. Og stemmerne fra dem og de ledende præster fik overhånd.
[Luk 23:24 DK-KJV] Og Pilatus afsagde dommen at det skulle være som de ønskede.
[Luk 23:25 DK-KJV] Og han frigav ham der for oprør og mord var smidt i fængsel til dem, som de havde ønsket; desuden udleverede han Jesus efter deres vilje. "Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "

[Luk 23:26 DK-KJV] Og som de ledte ham væk, tog de fat i én Simon, en fra Kyrene, der var ankommet ud af det land, og på ham lagde de korset, så han måtte bære det efter Jesus.

[Luk 23:27 DK-KJV] Og en stor gruppe af folk fulgte ham der, og af kvinder, som også begræd og sørgede over ham.
[Luk 23:28 DK-KJV] Men Jesus vendte sig til dem og sagde, Døtre i Jerusalem, græd ikke over mig, men græd over jer selv, og over jeres børn.

[Luk 23:29 DK-KJV] For, læg mærke til, de dage kommer, i hvilke de skal sige, Velsignet er den ufrugtbare, og de livmodere der aldrig bar, og de bryster som aldrig gav die.
[Luk 23:30 DK-KJV] Da skal de begynde at sige til bjergene, Fald på os; og til bakkerne, Dæk os.
[Luk 23:31 DK-KJV] For hvis de gør disse ting på et grønt træ, hvad skal bli' gjort på de tørre?
[Luk 23:32 DK-KJV] Og der var også 2 andre, kriminelle, ledt med ham for at lide døden.

Lu 23:10 And the chief priests and scribes stood and vehemently accused him.
Lu 23:11 And Herod with his men of war set him at nought, and mocked him, and arrayed him in a gorgeous robe, and sent him again to Pilate.
Lu 23:12 And the same day Pilate and Herod were made friends together: for before they were at enmity between themselves.
Lu 23:13 And Pilate, when he had called together the chief priests and the rulers and the people,
Lu 23:14 Said unto them, Ye have brought this man unto me, as one that perverteth the people: and, behold, I, having examined him before you, have found no fault in this man touching those things whereof ye accuse him:

Lu 23:15 No, nor yet Herod: for I sent you to him; and, lo, nothing worthy of death is done unto him.
Lu 23:16 I will therefore chastise him, and release him.
Lu 23:17 (For of necessity he must release one unto them at the feast.)
Lu 23:18 And they cried out all at once, saying, Away with this man, and release unto us Barabbas:
Lu 23:19 (Who for a certain sedition made in the city, and for murder, was cast into prison.)
Lu 23:20 Pilate therefore, willing to release Jesus, spake again to them.
Lu 23:21 But they cried, saying, Crucify him, crucify him.
Lu 23:22 And he said unto them the third time, Why, what evil hath he done? I have found no cause of death in him: I will therefore chastise him, and let him go.
Lu 23:23 And they were instant with loud voices, requiring that he might be crucified. And the voices of them and of the chief priests prevailed.
Lu 23:24 And Pilate gave sentence that it should be as they required.

Lu 23:25 And he released unto them him that for sedition and murder was cast into prison, whom they had desired; but he delivered Jesus to their will.
Lu 23:26 And as they led him away, they laid hold upon one Simon, a Cyrenian, coming out of the country, and on him they laid the cross, that he might bear it after Jesus.
Lu 23:27 And there followed him a great company of people, and of women, which also bewailed and lamented him.
Lu 23:28 But Jesus turning unto them said, Daughters of Jerusalem, weep not for me, but weep for yourselves, and for your children.
Lu 23:29 For, behold, the days are coming, in the which they shall say, Blessed are the barren, and the wombs that never bare, and the paps which never gave suck.
Lu 23:30 Then shall they begin to say to the mountains, Fall on us; and to the hills, Cover us.
Lu 23:31 For if they do these things in a green tree, what shall be done in the dry?
Lu 23:32 And there were also two other, malefactors, led with him to be put to death.

[Luk 23:33 DK-KJV] Og da de var komme til stedet, som kaldes Golgata, korsfæstede de ham der, og de kriminelle, én på den højre hånd, og den anden på den venstre.

[Luk 23:34 DK-KJV] Da sagde Jesus, Far, tilgiv dem; for de ved ikke hvad de gør. Og de delte hans tøj, og kastede lod.

[Luk 23:35 DK-KJV] Og folket stod og lagde mærke til det. Og lederne hånede ham også med dem, Han frelste andre; lad ham frelse sigselv, hvis han er Kristus, Guds udvalgte.
[Luk 23:36 DK-KJV] Og soldaterne hånede ham også, ved at komme til ham, og ved at tilbyde ham vineddike,
[Luk 23:37 DK-KJV] Og siger, Hvis du er Jødernes konge, frels digselv.
[Luk 23:38 DK-KJV] Og en inskription var også skrevet over ham med bogstaver fra Græsk, og Latin, og Hebraisk, DETTE ER JØDERNES KONGE.

[Luk 23:39 DK-KJV] Og en af de kriminelle som var hængt hånede ham, og siger, Hvis du er Kristus, frels digselv og os.
[Luk 23:40 DK-KJV] Men den anden svarede og irettesatte ham, og siger, Frygter du ikke Gud, eftersom du er i den samme fordømmelse?
[Luk 23:41 DK-KJV] Og det er retfærdigt at vi er her; for vi modtog den rette fortjeneste for vore handlinger: men denne mand har intet forkert gjort.
[Luk 23:42 DK-KJV] Og han sagde til Jesus, Herre, husk på mig når du kommer ind i dit kongerige.
[Luk 23:43 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Sandelig siger jeg til dig, I dag skal du være med mig i paradis.
[Luk 23:44 DK-KJV] Og det var omkring den sjette time, og der var et mørke over hele jorden indtil den niende time.
[Luk 23:45 DK-KJV] Og solen var formørket, og templets forhæng var splittet på midten.
[Luk 23:46 DK-KJV] Og da Jesus havde råbt med en høj stemme, sagde han, Far, ind i din hænder betror jeg min ånd: og ved at ha' sagt således, opgav han ånden.
[Luk 23:47 DK-KJV] Nu da kaptajnen for 100 mand så' hvad der var sket, forherligede han Gud, og siger, Dette var ganske vist en retfærdig mand.
[Luk 23:48 DK-KJV] Og hele folket der forsamledes ved det sted, lagde mærke til de ting som var gjort, og slog sig på brystet, og returnerede.
[Luk 23:49 DK-KJV] Og alle hans bekendtskaber, og kvinderne der fulgte ham fra Galilæa, stod på afstand, og lagde mærke til disse ting.

[Luk 23:50 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var en mand kaldet Joseph, en rådgiver; og han var en god mand, og en retfærdig:

[Luk 23:51 DK-KJV] (Den samme var ikke enig med rådet og handlingen fra dem;) han var fra Arimatæa, en Jødisk by: som også hamselv ventede på Guds kongerige.
[Luk 23:52 DK-KJV] Denne mand gik til Pilatus, og tryglede om Jesus' krop.
[Luk 23:53 DK-KJV] Og han tog den ned, og indviklede den i linned, og lagde den i et gravkammer der var udhugget i sten, hvori ingen mand før var lagt.
[Luk 23:54 DK-KJV] Og den dag var forberedelsen, og sabbatten nærmede sig.
[Luk 23:55 DK-KJV] Og kvinderne også, som kom med ham fra

Lu 23:33 And when they were come to the place, which is called Calvary, there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left.
Lu 23:34 Then said Jesus, Father, forgive them; for they know not what they do. And they parted his raiment, and cast lots.
Lu 23:35 And the people stood beholding. And the rulers also with them derided him, saying, He saved others; let him save himself, if he be Christ, the chosen of God.
Lu 23:36 And the soldiers also mocked him, coming to him, and offering him vinegar,
Lu 23:37 And saying, If thou be the king of the Jews, save thyself.
Lu 23:38 And a superscription also was written over him in letters of Greek, and Latin, and Hebrew, THIS IS THE KING OF THE JEWS.
Lu 23:39 And one of the malefactors which were hanged railed on him, saying, If thou be Christ, save thyself and us.
Lu 23:40 But the other answering rebuked him, saying, Dost not thou fear God, seeing thou art in the same condemnation?
Lu 23:41 And we indeed justly; for we receive the due reward of our deeds: but this man hath done nothing amiss.
Lu 23:42 And he said unto Jesus, Lord, remember me when thou comest into thy kingdom.
Lu 23:43 And Jesus said unto him, Verily I say unto thee, To day shalt thou be with me in paradise.
Lu 23:44 And it was about the sixth hour, and there was a darkness over all the earth until the ninth hour.
Lu 23:45 And the sun was darkened, and the veil of the temple was rent in the midst.
Lu 23:46 And when Jesus had cried with a loud voice, he said, Father, into thy hands I commend my spirit: and having said thus, he gave up the ghost.
Lu 23:47 Now when the centurion saw what was done, he glorified God, saying, Certainly this was a righteous man.
Lu 23:48 And all the people that came together to that sight, beholding the things which were done, smote their breasts, and returned.
Lu 23:49 And all his acquaintance, and the women that followed him from Galilee, stood afar off, beholding these things.
Lu 23:50 And, behold, there was a man named Joseph, a counseller; and he was a good man, and a just:
Lu 23:51 (The same had not consented to the counsel and deed of them;) he was of Arimathaea, a city of the Jews: who also himself waited for the kingdom of God.
Lu 23:52 This man went unto Pilate, and begged the body of Jesus.
Lu 23:53 And he took it down, and wrapped it in linen, and laid it in a sepulchre that was hewn in stone, wherein never man before was laid.
Lu 23:54 And that day was the preparation, and the sabbath drew on.
Lu 23:55 And the women also, which came with him

Galilæa, fulgte efter, og lagde mærke til gravkammeret, og hvordan hans krop var lagt.

[Luk 23:56 DK-KJV] Og de returnerede, og forberedte krydderier og salveolier; og hvilede på sabbatsdagen ifølge befalingen.

from Galilee, followed after, and beheld the sepulchre, and how his body was laid.
Lu 23:56 And they returned, and prepared spices and ointments; and rested the sabbath day according to the commandment.

Lukas Evangeliet Kapitel 24 - Til toppen af Lukas - Luke KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Luk 24:1 DK-KJV] Nu på den første dag af ugen, meget tidligt om morgenen, kom de til gravkammeret, medbringende krydderierne som de havde forberedt, og bestemte andre med dem.
[Luk 24:2 DK-KJV] Og de fandt stenen rullet væk fra gravkammeret.
[Luk 24:3 DK-KJV] Og de gik ind, og fandt ikke Herren Jesus' krop.
[Luk 24:4 DK-KJV] Og det skete, da de var meget forvirrede deromkring, læg mærke til, 2 mænd stod hos dem i skinnende beklædningsgenstande:
[Luk 24:5 DK-KJV] Og da de var bange, og bøjede deres ansigter til jorden, sagde de til dem, Hvorfor søger I den levende blandt de døde?
[Luk 24:6 DK-KJV] Han er ikke her, men er opstået: husk på hvordan han talte til jer da han stadig var i Galilæa,
[Luk 24:7 DK-KJV] Og siger, Menneskesønnen måtte bli' udleveret ind i syndfulde menneskers hænder, og bli' korsfæstet, og den tredje dag opstå igen.

Lu 24:1 Now upon the first day of the week, very early in the morning, they came unto the sepulchre, bringing the spices which they had prepared, and certain others with them.
Lu 24:2 And they found the stone rolled away from the sepulchre.
Lu 24:3 And they entered in, and found not the body of the Lord Jesus.
Lu 24:4 And it came to pass, as they were much perplexed thereabout, behold, two men stood by them in shining garments:
Lu 24:5 And as they were afraid, and bowed down their faces to the earth, they said unto them, Why seek ye the living among the dead?
Lu 24:6 He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,
Lu 24:7 Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.

[Luk 24:8 DK-KJV] Og de huskede hans ord,
[Luk 24:9 DK-KJV] Og returnerede fra gravkammeret, og fortalte alle disse ting til de 11, og til alle de resterende.
[Luk 24:10 DK-KJV] Det var Maria Magdalene, og Joanna, og Maria Jacobs mor, og andre kvinder der var hos dem, som fortalte disse ting til apostlene.
[Luk 24:11 DK-KJV] Og deres ord så ud for dem som løs tale, og de troede dem ikke.
[Luk 24:12 DK-KJV] Så rejste Peter sig op, og løb til gravkammeret; og ved at hoppe ned, lagde han mærke til linned-stoffet som bare lå der for sigselv, og tog afsted, og forundredes i sigselv over det som var sket.
[Luk 24:13 DK-KJV] Og, læg mærke til, 2 af dem gik den samme dag til en landsby kaldet Emmaus, som fra Jerusalem var omkring 12 kilometer væk. *"1 Furlong = 200 meter"*
[Luk 24:14 DK-KJV] Og de talte sammen om alle disse ting der var sket.
[Luk 24:15 DK-KJV] Og det skete, at, mens de talte sammen og ræsonnerede, nærmede Jesus sig, og gik med dem.
[Luk 24:16 DK-KJV] Men deres øjne var fastholdt for ikke at de skulle kende ham.
[Luk 24:17 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvilken slags budskaber er dette som I har med hinanden, som I går, og er kede af det?
[Luk 24:18 DK-KJV] Og den ene af dem, hvis navn var Cleopas, svare og sagde til ham, Er du kun en fremmed i Jerusalem, og har ikke kendt de ting som er sket der i disse dage?
[Luk 24:19 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvilke ting? Og de sagde til ham, Angående Jesus fra Nazaret, som var en profet mægtig i handling og ord foran Gud og hele folket:
[Luk 24:20 DK-KJV] Og hvordan de ledende præster og vore ledere udleverede ham til at bli' fordømt til døden, og har korsfæstet ham.

Lu 24:8 And they remembered his words,
Lu 24:9 And returned from the sepulchre, and told all these things unto the eleven, and to all the rest.
Lu 24:10 It was Mary Magdalene, and Joanna, and Mary the mother of James, and other women that were with them, which told these things unto the apostles.
Lu 24:11 And their words seemed to them as idle tales, and they believed them not.
Lu 24:12 Then arose Peter, and ran unto the sepulchre; and stooping down, he beheld the linen clothes laid by themselves, and departed, wondering in himself at that which was come to pass.

Lu 24:13 And, behold, two of them went that same day to a village called Emmaus, which was from Jerusalem about threescore furlongs.
Lu 24:14 And they talked together of all these things which had happened.
Lu 24:15 And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.
Lu 24:16 But their eyes were holden that they should not know him.
Lu 24:17 And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?
Lu 24:18 And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?
Lu 24:19 And he said unto them, What things? And they said unto him, Concerning Jesus of Nazareth, which was a prophet mighty in deed and word before God and all the people:

Lu 24:20 And how the chief priests and our rulers delivered him to be condemned to death, and have crucified him.

[Luk 24:21 DK-KJV] Men vi stolede på at det havde været han som skulle ha' befriet Israel: og i tillæg til alt dette, i dag er den tredje dag siden disse ting var gjort.
[Luk 24:22 DK-KJV] Ja, og nogle kvinder fra gruppen gjorde os også forbløffede, som tidligt var ved gravkammeret;
[Luk 24:23 DK-KJV] Og da de ikke fandt hans krop, kom de, og siger, at de også havde set en vision fra engle, som sagde at han var i live.
[Luk 24:24 DK-KJV] Og nogle af dem som var hos os gik til gravkammeret, og fandt det lige som de kvinder havde sagt: men ham så' de ikke.
[Luk 24:25 DK-KJV] Så sagde han til dem, Kæreste tåber, og langsom i hjertet til at tro alt det profeterne har talt:
[Luk 24:26 DK-KJV] Burde ikke Kristus ha' lidt disse ting, og at gå indtil hans herlighed?
[Luk 24:27 DK-KJV] Og begyndende ved Moses og alle profeterne, udlagde ham for dem i alle skrifterne de ting vedrørende hamselv.
[Luk 24:28 DK-KJV] Og de nærmede sig landsbyen, hvor de gik hen: og han lod som om han ville ha' gået videre.
[Luk 24:29 DK-KJV] Men de begrænsede ham, og siger, Bliv hos os: for det er snart aften, og det er sent. Og han gik ind for at være sammen med dem.
[Luk 24:30 DK-KJV] Og det skete, da han sad til bords med dem, at han tog et brød, og velsignede det, og brød det, og gav det til dem.
[Luk 24:31 DK-KJV] Og deres øjne var åbnet, og de kendte ham; og han forsvandt ud af deres synsfelt.
[Luk 24:32 DK-KJV] Og de sagde til hinanden, Brændte vore hjerter ikke inde i os, mens han talte med os på vejen, og mens han åbnede skrifterne for os?
[Luk 24:33 DK-KJV] Og de rejste sig op den samme time, og returnerede til Jerusalem, og fandt de 11 forsamlede, og dem der var hos dem,
[Luk 24:34 DK-KJV] Og siger, Herren er ganske vist opstået, og har vist sig for Simon.
[Luk 24:35 DK-KJV] Og de fortalte de ting der var sket på vejen, og hvordan han var genkendt af dem i brødsbrydelsen.
[Luk 24:36 DK-KJV] Og som de talte således, stod Jesus hamselv i deres midte, og siger til dem, Fred være med jer.
[Luk 24:37 DK-KJV] Men de var skræmte og forfærdede, og gik ud fra at de havde set en ånd.
[Luk 24:38 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvorfor er I bekymret? og hvorfor rejser der sig tanker i jeres hjerter?
[Luk 24:39 DK-KJV] Læg mærke til mine hænder og mine fødder, at det er jeg mig selv: rør mig, og se; for en ånd har ikke kød og ben, som I ser jeg har.
[Luk 24:40 DK-KJV] Og da han havde talt således, viste han dem hans hænder og hans fødder.
[Luk 24:41 DK-KJV] Og mens de stadig ikke troede med glæde, og undredes, sagde han til dem, Har I noget mad?
[Luk 24:42 DK-KJV] Og de gav ham et stykke af en grillet fisk, og af en honningtavle.
[Luk 24:43 DK-KJV] Og han tog det, og spiste foran dem.
[Luk 24:44 DK-KJV] Og han sagde til dem, Disse er de ord som jeg talte til jer, mens jeg stadig var hos jer, så alle ting måtte bli' opfyldt, som var skrevet i Moseloven, og i profetbøgerne, og i salmerne, vedrørende mig.
[Luk 24:45 DK-KJV] Så åbnede han deres forståelse, så de måtte forstå skrifterne,
[Luk 24:46 DK-KJV] Og sagde til dem, Således er det

Lu 24:21 But we trusted that it had been he which should have redeemed Israel: and beside all this, to day is the third day since these things were done.
Lu 24:22 Yea, and certain women also of our company made us astonished, which were early at the sepulchre;
Lu 24:23 And when they found not his body, they came, saying, that they had also seen a vision of angels, which said that he was alive.
Lu 24:24 And certain of them which were with us went to the sepulchre, and found it even so as the women had said: but him they saw not.
Lu 24:25 Then he said unto them, O fools, and slow of heart to believe all that the prophets have spoken:
Lu 24:26 Ought not Christ to have suffered these things, and to enter into his glory?
Lu 24:27 And beginning at Moses and all the prophets, he expounded unto them in all the scriptures the things concerning himself.
Lu 24:28 And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.
Lu 24:29 But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them.

Lu 24:30 And it came to pass, as he sat at meat with them, he took bread, and blessed it, and brake, and gave to them.
Lu 24:31 And their eyes were opened, and they knew him; and he vanished out of their sight.
Lu 24:32 And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?
Lu 24:33 And they rose up the same hour, and returned to Jerusalem, and found the eleven gathered together, and them that were with them,
Lu 24:34 Saying, The Lord is risen indeed, and hath appeared to Simon.

Lu 24:35 And they told what things were done in the way, and how he was known of them in breaking of bread.
Lu 24:36 And as they thus spake, Jesus himself stood in the midst of them, and saith unto them, Peace be unto you.
Lu 24:37 But they were terrified and affrighted, and supposed that they had seen a spirit.
Lu 24:38 And he said unto them, Why are ye troubled? and why do thoughts arise in your hearts?
Lu 24:39 Behold my hands and my feet, that it is I myself: handle me, and see; for a spirit hath not flesh and bones, as ye see me have.
Lu 24:40 And when he had thus spoken, he shewed them his hands and his feet.
Lu 24:41 And while they yet believed not for joy, and wondered, he said unto them, Have ye here any meat?
Lu 24:42 And they gave him a piece of a broiled fish, and of an honeycomb.
Lu 24:43 And he took it, and did eat before them.
Lu 24:44 And he said unto them, These are the words which I spake unto you, while I was yet with you, that all things must be fulfilled, which were written in the law of Moses, and in the prophets, and in the psalms, concerning me.
Lu 24:45 Then opened he their understanding, that they might understand the scriptures,
Lu 24:46 And said unto them, Thus it is written, and thus it

skrevet, og således behagede det Kristus at lide, og at opstå fra de døde den tredje dag:
[Luk 24:47 DK-KJV] Og at omvendelse og eftergivelse af synder skulle bli' prædiket i hans navn blandt alle nationer, begyndende i Jerusalem.
[Luk 24:48 DK-KJV] Og I er vidner om disse ting.
[Luk 24:49 DK-KJV] Og, læg mærke til, jeg sender min Fars løfte over jer: men vent I i Jerusalems by, indtil I er udstyret med kraft fra det høje.
[Luk 24:50 DK-KJV] Og han ledte dem ud så langt som til Bethania, og han opløftede hans hænder, og velsignede dem.
[Luk 24:51 DK-KJV] Og det skete, mens han velsignede dem, var han adskilt fra dem, og førtes op ind i himlen.
[Luk 24:52 DK-KJV] Og de tilbad ham, og returnerede til Jerusalem med stor glæde:
[Luk 24:53 DK-KJV] Og var kontinuerligt i templet, ved at rose og ved at velsigne Gud. Amen.

behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:
Lu 24:47 And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.
Lu 24:48 And ye are witnesses of these things.
Lu 24:49 And, behold, I send the promise of my Father upon you: but tarry ye in the city of Jerusalem, until ye be endued with power from on high.

Lu 24:50 And he led them out as far as to Bethany, and he lifted up his hands, and blessed them.
Lu 24:51 And it came to pass, while he blessed them, he was parted from them, and carried up into heaven.
Lu 24:52 And they worshipped him, and returned to Jerusalem with great joy:
Lu 24:53 And were continually in the temple, praising and blessing God. Amen.

Johannes Evangeliet - Index043
Navnebetydning for Johannes = Gud er en nådig giver
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21
Johannes Evangeliet Kapitel 1 - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 1:1 DK-KJV] I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.
Joh 1:1 In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.

[Joh 1:2 DK-KJV] Denne samme var i begyndelsen hos Gud.
Joh 1:2 The same was in the beginning with God.

[Joh 1:3 DK-KJV] Alle ting var lavet af ham; og uden ham var ikke nogen ting lavet der var lavet.
Joh 1:3 All things were made by him; and without him was not any thing made that was made.

[Joh 1:4 DK-KJV] I ham var liv; og det liv var menneskets lys.
Joh 1:4 In him was life; and the life was the light of men.

[Joh 1:5 DK-KJV] Og det lys skinner i mørke; og mørket forstod det ikke.
Joh 1:5 And the light shineth in darkness; and the darkness comprehended it not.

[Joh 1:6 DK-KJV] Der var sendt en mand fra Gud, hvis navn var Johannes.
Joh 1:6 There was a man sent from God, whose name was John.

[Joh 1:7 DK-KJV] Den samme kom som et vidne, for at fremføre vidnesbyrd om det Lys, så alle mennesker gennem ham måtte tro.
Joh 1:7 The same came for a witness, to bear witness of the Light, that all men through him might believe.

[Joh 1:8 DK-KJV] Han var ikke det Lys, men var sendt for at fremføre vidnesbyrd om det Lys.
Joh 1:8 He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light.

[Joh 1:9 DK-KJV] Der var det sande Lys, som oplyser ethvert menneske der kommer ind i denne verden.
Joh 1:9 That was the true Light, which lighteth every man that cometh into the world.

[Joh 1:10 DK-KJV] Han var i denne verden, og denne verden var lavet af ham, og denne verden kendte ham ikke.
Joh 1:10 He was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not.

[Joh 1:11 DK-KJV] Han kom til hans egne, og hans egne modtog ham ikke.
Joh 1:11 He came unto his own, and his own received him not.

[Joh 1:12 DK-KJV] Men alle de som modtog ham, til dem gav han kraft til at bli' Guds sønner, ja til dem der tror på hans navn:
Joh 1:12 But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, even to them that believe on his name:

[Joh 1:13 DK-KJV] Som var født, ikke af blod, heller ikke af kødets vilje, heller ikke af mandens vilje, men af Gud.
Joh 1:13 Which were born, not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of man, but of God.

[Joh 1:14 DK-KJV] Og Ordet var kødeliggjort, og boede blandt os, (og vi lagde mærke til hans herlighed, herligheden som af Faderens eneste avlede,) fuld af nåde og sandhed.
Joh 1:14 And the Word was made flesh, and dwelt among us, (and we beheld his glory, the glory as of the only begotten of the Father,) full of grace and truth.

[Joh 1:15 DK-KJV] Johannes fremførte vidnesbyrd om ham, og råbte, og sagde, Dette var han om hvem jeg talte, Han der kommer efter mig er foretrukket fremfor mig: for han var før mig.
Joh 1:15 John bare witness of him, and cried, saying, This was he of whom I spake, He that cometh after me is preferred before me: for he was before me.

[Joh 1:16 DK-KJV] Og af hans fylde har vi alle modtaget, og nåde over nåde.
Joh 1:16 And of his fulness have all we received, and grace for grace.

[Joh 1:17 DK-KJV] For loven var givet via Moses, men nåde og sandhed kom via Jesus Kristus.
Joh 1:17 For the law was given by Moses, but grace and truth came by Jesus Christ.

[Joh 1:18 DK-KJV] Intet menneske har på noget tidspunkt set Gud; den eneste avlede Søn, som er i Faderens skød, han har erklæret ham.
Joh 1:18 No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is in the bosom of the Father, he hath declared him.

[Joh 1:19 DK-KJV] Og dette er Johannes' optegnelse, da Jøderne sendte præster og Leviter fra Jerusalem for at spørge ham, Hvem er du?
Joh 1:19 And this is the record of John, when the Jews sent priests and Levites from Jerusalem to ask him, Who art thou?

[Joh 1:20 DK-KJV] Og han bekendte, og benægtede ikke; men bekendte, Jeg er ikke den Kristus.
Joh 1:20 And he confessed, and denied not; but confessed, I am not the Christ.

[Joh 1:21 DK-KJV] Og de spurgte ham, Hvad da? Er du Elias? Og han siger, det er jeg ikke. Er du den profet? Og han svarede, Nej.
Joh 1:21 And they asked him, What then? Art thou Elias? And he saith, I am not. Art thou that prophet? And he answered, No.

[Joh 1:22 DK-KJV] Da sagde de til ham, Hvem er du? så vi må gi' et svar til dem som sendte os. Hvad siger du om digselv?
Joh 1:22 Then said they unto him, Who art thou? that we may give an answer to them that sent us. What sayest thou of thyself?

[Joh 1:23 DK-KJV] Han sagde, Jeg er stemmen af en der råber i vildmarken, Ret Herrens vej ud, som profeten Esajas sagde.
Joh 1:23 He said, I am the voice of one crying in the wilderness, Make straight the way of the Lord, as said the prophet Esaias.

[Joh 1:24 DK-KJV] Og de som var sendt var fra Farisæerne.
Joh 1:24 And they which were sent were of the Pharisees.

[Joh 1:25 DK-KJV] Og de spurgte ham, og sagde til ham, Hvorfor døber du da, hvis du ikke er den Kristus, heller ikke Elias, og heller ikke den profet?
[Joh 1:26 DK-KJV] Johannes svarede dem, og sagde, Jeg døber med vand: men der står en blandt jer, hvem I ikke kender;
[Joh 1:27 DK-KJV] Han er den, som ankommer efter mig som er foretrukket før mig, hvis skoremme jeg ikke er værdig til at løsne.
[Joh 1:28 DK-KJV] Disse ting var gjort i Bethabara på den anden side af Jordanfloden, hvor Johannes døbte.
[Joh 1:29 DK-KJV] Den næste dag ser Johannes Jesus ankommende til ham, og siger, Læg mærke til Guds Lam, som fjerner denne verdens synd.
[Joh 1:30 DK-KJV] Dette er han om hvem jeg sagde, Efter mig kommer en mand som er foretrukket før mig: for han var før mig.
[Joh 1:31 DK-KJV] Og jeg kendte ham ikke: men så han skulle bli' synliggjort for Israel, derfor er jeg kommet og døber med vand.
[Joh 1:32 DK-KJV] Og Johannes førte optegnelse, og siger, Jeg så' Ånden som dalede ned fra himlen som en due, og den forblev på ham.
[Joh 1:33 DK-KJV] Og jeg kendte ham ikke: men han der sendte mig for at døbe med vand, denne samme sagde til mig, Ham som du skal se Ånden dale ned på, og forbli' på, denne samme er han som døber med den Hellige Ånd.
[Joh 1:34 DK-KJV] Og jeg så', og førte optegnelse at dette er Guds Søn.
[Joh 1:35 DK-KJV] Igen den næste dag derefter stod Johannes, og 2 af hans disciple;
[Joh 1:36 DK-KJV] Og kiggede på Jesus som han vandrede, han siger, Læg mærke til Guds Lam!
[Joh 1:37 DK-KJV] Og de 2 disciple hørte ham tale, og de fulgte Jesus.

[Joh 1:38 DK-KJV] Da vendte Jesus sig om, og så' dem følge efter, og siger til dem, Hvad søger I? De sagde til ham, Rabbi, (hvilket betyder, ved at være fortolket, Mester,) hvor bor du?
[Joh 1:39 DK-KJV] Han siger til dem, Kom og se. De kom og så' hvor han boede, og blev hos ham den dag: for det var omkring klokken 16.
[Joh 1:40 DK-KJV] En af de 2 som hørte Johannes tale, og fulgte ham, var Andreas, Simon Peters bror.
[Joh 1:41 DK-KJV] Først fandt han hans egen bror Simon, og siger til ham, Vi har fundet den Messias, som er, ved at være fortolket, den Kristus.
[Joh 1:42 DK-KJV] Og han bragte ham til Jesus. Og da Jesus lagde mærke til ham, sagde han, Du er Simon Jonas søn: du skal kaldes Kefas, som ved fortolkning er, En sten.
[Joh 1:43 DK-KJV] Den følgende dag ville Jesus gå videre ind i Galilæa, og finder Philip, og siger til ham, Følg mig.
[Joh 1:44 DK-KJV] Nu var Philip fra Bethsaida, Andreas og Peters by.
[Joh 1:45 DK-KJV] Philip finder Nathanael, og siger til ham, Vi har fundet ham, om hvem Moses i loven, og profeterne, har skrevet, Jesus fra Nazaret, Josephs søn.
[Joh 1:46 DK-KJV] Og Nathanael sagde til ham, Kan der komme noget godt ud af Nazaret? Philip siger til ham, Kom og se.
[Joh 1:47 DK-KJV] Jesus så Nathanael ankommende til ham, og siger om ham, Ja læg mærke til en Israelit, i hvem der ikke er svig!
[Joh 1:48 DK-KJV] Nathanael siger til ham, Hvor kender du

Joh 1:25 And they asked him, and said unto him, Why baptizest thou then, if thou be not that Christ, nor Elias, neither that prophet?

Joh 1:26 John answered them, saying, I baptize with water: but there standeth one among you, whom ye know not;

Joh 1:27 He it is, who coming after me is preferred before me, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose.
Joh 1:28 These things were done in Bethabara beyond Jordan, where John was baptizing.
Joh 1:29 The next day John seeth Jesus coming unto him, and saith, Behold the Lamb of God, which taketh away the sin of the world.

Joh 1:30 This is he of whom I said, After me cometh a man which is preferred before me: for he was before me.

Joh 1:31 And I knew him not: but that he should be made manifest to Israel, therefore am I come baptizing with water.
Joh 1:32 And John bare record, saying, I saw the Spirit descending from heaven like a dove, and it abode upon him.
Joh 1:33 And I knew him not: but he that sent me to baptize with water, the same said unto me, Upon whom thou shalt see the Spirit descending, and remaining on him, the same is he which baptizeth with the Holy Ghost.
Joh 1:34 And I saw, and bare record that this is the Son of God.
Joh 1:35 Again the next day after John stood, and two of his disciples;
Joh 1:36 And looking upon Jesus as he walked, he saith, Behold the Lamb of God!
Joh 1:37 And the two disciples heard him speak, and they followed Jesus.
Joh 1:38 Then Jesus turned, and saw them following, and saith unto them, What seek ye? They said unto him, Rabbi, (which is to say, being interpreted, Master,) where dwellest thou?
Joh 1:39 He saith unto them, Come and see. They came and saw where he dwelt, and abode with him that day: for it was about the tenth hour.
Joh 1:40 One of the two which heard John speak, and followed him, was Andrew, Simon Peter's brother.
Joh 1:41 He first findeth his own brother Simon, and saith unto him, We have found the Messias, which is, being interpreted, the Christ.
Joh 1:42 And he brought him to Jesus. And when Jesus beheld him, he said, Thou art Simon the son of Jona: thou shalt be called Cephas, which is by interpretation, A stone.
Joh 1:43 The day following Jesus would go forth into Galilee, and findeth Philip, and saith unto him, Follow me.
Joh 1:44 Now Philip was of Bethsaida, the city of Andrew and Peter.
Joh 1:45 Philip findeth Nathanael, and saith unto him, We have found him, of whom Moses in the law, and the prophets, did write, Jesus of Nazareth, the son of Joseph.
Joh 1:46 And Nathanael said unto him, Can there any good thing come out of Nazareth? Philip saith unto him, Come and see.

Joh 1:47 Jesus saw Nathanael coming to him, and saith of him, Behold an Israelite indeed, in whom is no guile!
Joh 1:48 Nathanael saith unto him, Whence knowest thou

mig fra? Jesus svarede og sagde til ham, Førend Philip kaldte på dig, da du var under figentræet, så' jeg dig.
[Joh 1:49 DK-KJV] Nathanael svarede og siger til ham, Rabbi, du er Guds Søn; Du er Israels Konge.
[Joh 1:50 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til ham, Tror du, fordi jeg sagde til dig, jeg så dig under figentræet? du skal se større ting end dette.
[Joh 1:51 DK-KJV] Og han siger til ham, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Herefter skal I se himlen åben, og Guds engle stige op og dalende ned på Menneskesønnen.

me? Jesus answered and said unto him, Before that Philip called thee, when thou wast under the fig tree, I saw thee.
Joh 1:49 Nathanael answered and saith unto him, Rabbi, thou art the Son of God; thou art the King of Israel.
Joh 1:50 Jesus answered and said unto him, Because I said unto thee, I saw thee under the fig tree, believest thou? thou shalt see greater things than these.
Joh 1:51 And he saith unto him, Verily, verily, I say unto you, Hereafter ye shall see heaven open, and the angels of God ascending and descending upon the Son of man.

Johannes Evangeliet Kapitel 2 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 2:1 DK-KJV] Og den tredje dag var der et bryllup i Galilæas Cana; Og Jesus' mor var der:
[Joh 2:2 DK-KJV] Og til brylluppet, var både Jesus og hans disciple indbudt.
[Joh 2:3 DK-KJV] Og da de manglede vin, siger Jesus' mor til ham, De har ikke noget vin.
[Joh 2:4 DK-KJV] Jesus siger til hende, Kvinde, hvad har jeg med dig at gøre? min time er endnu ikke kommet.
[Joh 2:5 DK-KJV] Hans mor siger til tjenerne, Hvadsomhelst han siger til jer, gør det.
[Joh 2:6 DK-KJV] Og der var der sat 6 vandpotter af sten, af samme slags som Jøderne bruger til renselsen, indeholdende 2 eller 3 firkiner stykket. ***"1 frikin = ca. 41 liter i alt ca. 600 liter"***
[Joh 2:7 DK-KJV] Jesus siger til dem, Fyld vandpotterne med vand. Og de fyldte dem op til randen.
[Joh 2:8 DK-KJV] Og han siger til dem, Øs nu op, og bær det til hovmesteren. Og de bragte det.
[Joh 2:9 DK-KJV] Da hovmesteren havde smagt vandet der var lavet til vin, og ikke vidste hvor det kom fra: (men tjenerne som øste vandet viste det;) kaldte hovmesteren på brudgommen,
[Joh 2:10 DK-KJV] Og siger til ham, Ethvert menneske sætter i begyndelsen den gode vin frem; og når der er drukket godt, så det som er værre: men du har tilbageholdt den gode vin indtil nu.
[Joh 2:11 DK-KJV] Denne begyndelse af mirakler gjorde Jesus i Galilæas Cana, og synliggjorde hans herlighed; og hans disciple troede på ham.
[Joh 2:12 DK-KJV] Efter dette gik han ned til Kapernaum, han, og hans mor, og hans brødre, og hans disciple: og de blev ikke der mange dage.
[Joh 2:13 DK-KJV] Og Jødernes påske var nært forestående, og Jesus gik op til Jerusalem,
[Joh 2:14 DK-KJV] Og fandt dem siddende i templet der solgte okser og får og duer, og penge vekslerne:
[Joh 2:15 DK-KJV] Og da han havde lavet en pisk af små strenge, drev han dem alle ud af templet, og fårene, og okserne; og hældte vekslerens penge ud, og væltede bordene;

[Joh 2:16 DK-KJV] Og sagde til dem der solgte duer, Ta' disse ting væk; lav ikke min Fars hus til et varehus.
[Joh 2:17 DK-KJV] Og hans disciple huskede at det var skrevet, Nidkærheden efter dit hus har fortæret mig. Se - Salme 69:9 & Johannes 2:17 & Romerne 15:3
[Joh 2:18 DK-KJV] Da svarede Jøderne og sagde til ham, Hvilket tegn viser du til os, eftersom du gør disse ting?

Joh 2:1 And the third day there was a marriage in Cana of Galilee; and the mother of Jesus was there:
Joh 2:2 And both Jesus was called, and his disciples, to the marriage.
Joh 2:3 And when they wanted wine, the mother of Jesus saith unto him, They have no wine.
Joh 2:4 Jesus saith unto her, Woman, what have I to do with thee? mine hour is not yet come.
Joh 2:5 His mother saith unto the servants, Whatsoever he saith unto you, do it.

Joh 2:6 And there were set there six waterpots of stone, after the manner of the purifying of the Jews, containing two or three firkins apiece.
Joh 2:7 Jesus saith unto them, Fill the waterpots with water. And they filled them up to the brim.
Joh 2:8 And he saith unto them, Draw out now, and bear unto the governor of the feast. And they bare it.
Joh 2:9 When the ruler of the feast had tasted the water that was made wine, and knew not whence it was: (but the servants which drew the water knew;) the governor of the feast called the bridegroom,

Joh 2:10 And saith unto him, Every man at the beginning doth set forth good wine; and when men have well drunk, then that which is worse: but thou hast kept the good wine until now.
Joh 2:11 This beginning of miracles did Jesus in Cana of Galilee, and manifested forth his glory; and his disciples believed on him.
Joh 2:12 After this he went down to Capernaum, he, and his mother, and his brethren, and his disciples: and they continued there not many days.
Joh 2:13 And the Jews' passover was at hand, and Jesus went up to Jerusalem,
Joh 2:14 And found in the temple those that sold oxen and sheep and doves, and the changers of money sitting:
Joh 2:15 And when he had made a scourge of small cords, he drove them all out of the temple, and the sheep, and the oxen; and poured out the changers' money, and overthrew the tables;
Joh 2:16 And said unto them that sold doves, Take these things hence; make not my Father's house an house of merchandise.

Joh 2:17 And his disciples remembered that it was written, The zeal of thine house hath eaten me up.
Joh 2:18 Then answered the Jews and said unto him, What sign shewest thou unto us, seeing that thou doest these

things?

[Joh 2:19 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til dem, Destruer dette tempel, og på 3 dage vil jeg rejse det op.
Joh 2:19 Jesus answered and said unto them, Destroy this temple, and in three days I will raise it up.

[Joh 2:20 DK-KJV] Da sagde Jøderne, det tog 46 år at bygge dette tempel, og vil du genrejse det på 3 dage?
Joh 2:20 Then said the Jews, Forty and six years was this temple in building, and wilt thou rear it up in three days?

[Joh 2:21 DK-KJV] Men han talte om hans krops tempel.
Joh 2:21 But he spake of the temple of his body.

[Joh 2:22 DK-KJV] Når han derfor var opstået fra de døde, huskede hans disciple at han havde sagt dette til dem; og de troede skriften, og ordet som Jesus havde sagt.
Joh 2:22 When therefore he was risen from the dead, his disciples remembered that he had said this unto them; and they believed the scripture, and the word which Jesus had said.

[Joh 2:23 DK-KJV] Nu da han var i Jerusalem ved påsken, på festdagen, troede mange på hans navn, da de så miraklerne som han gjorde.
Joh 2:23 Now when he was in Jerusalem at the passover, in the feast day, many believed in his name, when they saw the miracles which he did.

[Joh 2:24 DK-KJV] Men Jesus betroede ikke sigselv til dem, fordi han kendte alle mennesker,
Joh 2:24 But Jesus did not commit himself unto them, because he knew all men,

[Joh 2:25 DK-KJV] Og behøvede ikke at nogen skulle vidne om mennesket: for han vidste hvad der var i mennesket.
Joh 2:25 And needed not that any should testify of man: for he knew what was in man.

Johannes Evangeliet Kapitel 3 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 3:1 DK-KJV] Der var et menneske fra Farisæerne, kaldet Nicodemus, en leder af Jøderne:
Joh 3:1 There was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews:

[Joh 3:2 DK-KJV] Denne samme kom til Jesus om natten, og sagde til ham, Rabbi, vi ved at du er en lærer kommet fra Gud: for intet menneske kan gøre disse mirakler som du gør, medmindre Gud er med ham.
Joh 3:2 The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God: for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him.

[Joh 3:3 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til ham, Sandelig, sandelig, siger jeg til dig, Medmindre et menneske er født igen, kan han ikke se Guds kongerige.
Joh 3:3 Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God.

[Joh 3:4 DK-KJV] Nicodemus siger til ham, Hvordan kan et menneske bli' født når han er gammel? kan han for anden gang komme ind i hans mors livmoder, og bli' født?
Joh 3:4 Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? can he enter the second time into his mother's womb, and be born?

[Joh 3:5 DK-KJV] Jesus svarede, Sandelig, sandelig, siger jeg til dig, Medmindre et menneske er født af vand og af Ånden, kan han ikke komme ind i Guds kongerige.
Joh 3:5 Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God.

[Joh 3:6 DK-KJV] Det som er født af kødet er kød; og det som er født af Ånden er ånd.
Joh 3:6 That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit.

[Joh 3:7 DK-KJV] Forundres ikke over at jeg sagde til dig, I må bli' født igen.
Joh 3:7 Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again.

[Joh 3:8 DK-KJV] Vinden blæser hvor den lyster, og du hører dens lyd, men kan ikke fortælle hvor den kommer fra, og hvor den går hen: sådant er enhver der er født af Ånden.
Joh 3:8 The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit.

[Joh 3:9 DK-KJV] Nicodemus svarede og sagde til ham, Hvordan kan disse ting ske?
Joh 3:9 Nicodemus answered and said unto him, How can these things be?

[Joh 3:10 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til ham, Er du en mester fra Israel, og kender ikke til disse ting?
Joh 3:10 Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things?

[Joh 3:11 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til dig, Vi taler det vi kender til, og vidner om det vi har set; og I modtager ikke vores vidnesbyrd.
Joh 3:11 Verily, verily, I say unto thee, We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness.

[Joh 3:12 DK-KJV] Hvis jeg har fortalt jer jordiske ting, og I ikke tror, hvordan skal I tro, hvis jeg fortæller jer om himmelske ting?
Joh 3:12 If I have told you earthly things, and ye believe not, how shall ye believe, if I tell you of heavenly things?

[Joh 3:13 DK-KJV] Og intet menneske har steget op til himlen, foruden han der kom ned fra himlen, ja Menneskesønnen som er i himlen.
Joh 3:13 And no man hath ascended up to heaven, but he that came down from heaven, even the Son of man which is in heaven.

[Joh 3:14 DK-KJV] Og som Moses løftede slangen op i vildmarken, på samme måde må Menneskesønnen bli' løftet op:
Joh 3:14 And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up:

[Joh 3:15 DK-KJV] Så hvemsomhelst der tror på ham ikke skulle forulykke, men ha' evig liv.
Joh 3:15 That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life.

[Joh 3:16 DK-KJV] For sådant elskede Gud denne verden, at han gav hans eneste avlede Søn, så hvemsomhelst der tror på ham
Joh 3:16 For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him

ikke skulle forulykke, men ha' evigvarende liv.

[Joh 3:17 DK-KJV] For Gud sendte ikke hans Søn ind i denne verden for at fordømme denne verden; men så denne verden gennem ham måtte bli' frelst.

[Joh 3:18 DK-KJV] Han der tror på ham er ikke fordømt: men han der ikke tror er fordømt allerede, fordi han ikke har troet på navnet af den eneste avlede Søn af Gud.
[Joh 3:19 DK-KJV] Og dette er fordømmelsen, at lys er kommet ind i denne verden, og mennesker elskede mørke fremfor lys, fordi deres handlinger var onde.

[Joh 3:20 DK-KJV] For enhver der gør ondt hader lyset, kommer heller ikke til lyset, for ikke at hans handlinger skulle bli' bebrejdet.

[Joh 3:21 DK-KJV] Men han der gør sandhed kommer til lyset, så hans handlinger må bli' synliggjort, at de er udvirket i Gud.

[Joh 3:22 DK-KJV] Efter disse ting kom Jesus og hans disciple ind i Judæas land; og der opholdt han sig hos dem, og døbte.

[Joh 3:23 DK-KJV] Og også Johannes døbte i Aenon nær ved Salim, fordi der var meget vand der: og de kom, og var døbt.

[Joh 3:24 DK-KJV] For Johannes var endnu ikke smidt i fængsel.
[Joh 3:25 DK-KJV] Da opstod der et spørgsmål blandt nogle af Johannes' disciple og Jøderne omkring renselse.
[Joh 3:26 DK-KJV] Og de kom til Johannes, og sagde til ham, Rabbi, han der var sammen med dig på den anden side af Jordanfloden, om hvem du fremfører vidnesbyrd, læg mærke til, denne samme døber, og alle mennesker kommer til ham.
[Joh 3:27 DK-KJV] Johannes svarede og sagde, Et menneske kan intet modtage, medmindre det er blevet givet ham fra himlen.
[Joh 3:28 DK-KJV] I jer selv kender mit vidnesbyrd, at jeg sagde, jeg er ikke den Kristus, men at jeg er sendt før ham.

[Joh 3:29 DK-KJV] Han der har bruden er brudgommen: men brudgommens ven, som står og hører ham, jubler meget på grund af brudgommens stemme: denne min glæde er derfor opfyldt.

[Joh 3:30 DK-KJV] Han må vokse, men jeg må aftage.
[Joh 3:31 DK-KJV] Han der kommer fra foroven er over alle: han der er fra jorden er jordisk, og taler om jorden: han der kommer fra himlen er over alle.
[Joh 3:32 DK-KJV] Og hvad han har set og hørt, det vidner han om; og intet menneske modtager hans vidnesbyrd.
[Joh 3:33 DK-KJV] Han der har modtaget hans vidnesbyrd har bekræftet at Gud er sand.

[Joh 3:34 DK-KJV] For han hvem Gud har sendt taler Guds ord: for Gud giver ikke Ånden gennem mål til ham.
[Joh 3:35 DK-KJV] Faderen elsker Sønnen, og har givet alle ting ind i hans hånd.
[Joh 3:36 DK-KJV] Han der tror på Sønnen har evigvarende liv: og han der ikke tror Sønnen skal ikke se liv; men Guds arrigskab forbli'r over ham.

should not perish, but have everlasting life.

Joh 3:17 For God sent not his Son into the world to condemn the world; but that the world through him might be saved.
Joh 3:18 He that believeth on him is not condemned: but he that believeth not is condemned already, because he hath not believed in the name of the only begotten Son of God.
Joh 3:19 And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved darkness rather than light, because their deeds were evil.
Joh 3:20 For every one that doeth evil hateth the light, neither cometh to the light, lest his deeds should be reproved.
Joh 3:21 But he that doeth truth cometh to the light, that his deeds may be made manifest, that they are wrought in God.
Joh 3:22 After these things came Jesus and his disciples into the land of Judaea; and there he tarried with them, and baptized.
Joh 3:23 And John also was baptizing in AEnon near to Salim, because there was much water there: and they came, and were baptized.

Joh 3:24 For John was not yet cast into prison.
Joh 3:25 Then there arose a question between some of John's disciples and the Jews about purifying.
Joh 3:26 And they came unto John, and said unto him, Rabbi, he that was with thee beyond Jordan, to whom thou barest witness, behold, the same baptizeth, and all men come to him.
Joh 3:27 John answered and said, A man can receive nothing, except it be given him from heaven.
Joh 3:28 Ye yourselves bear me witness, that I said, I am not the Christ, but that I am sent before him.
Joh 3:29 He that hath the bride is the bridegroom: but the friend of the bridegroom, which standeth and heareth him, rejoiceth greatly because of the bridegroom's voice: this my joy therefore is fulfilled.

Joh 3:30 He must increase, but I must decrease.
Joh 3:31 He that cometh from above is above all: he that is of the earth is earthly, and speaketh of the earth: he that cometh from heaven is above all.
Joh 3:32 And what he hath seen and heard, that he testifieth; and no man receiveth his testimony.
Joh 3:33 He that hath received his testimony hath set to his seal that God is true.
Joh 3:34 For he whom God hath sent speaketh the words of God: for God giveth not the Spirit by measure unto him.
Joh 3:35 The Father loveth the Son, and hath given all things into his hand.
Joh 3:36 He that believeth on the Son hath everlasting life: and he that believeth not the Son shall not see life; but the wrath of God abideth on him.

Johannes Evangeliet Kapitel 4 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 4:1 DK-KJV] Da derfor Herren vidste hvordan Farisæerne havde hørt at Jesus lavede og døbte flere disciple end Johannes,

Joh 4:1 When therefore the Lord knew how the Pharisees had heard that Jesus made and baptized more disciples than John,

[Joh 4:2 DK-KJV] (Selvom Jesus hamselv ikke døbte, men hans disciple,)
[Joh 4:3 DK-KJV] Forlod han Judæa, og rejste igen ind i Galilæa.
[Joh 4:4 DK-KJV] Og han måtte nødvendigvis gå gennem Samaria.
[Joh 4:5 DK-KJV] Da kommer han til en Samaritansk by, som kaldes Sychar, nær ved det jordstykke som Jacob gav til hans søn Joseph.
[Joh 4:6 DK-KJV] Nu var Jacobs brønd der. Jesus derfor, som er udmattet efter rejsen, satte sig således på brønden: og det var omkring klokken 12.
[Joh 4:7 DK-KJV] Der kommer en kvinde fra Samaria for at hente vand: Jesus siger til hende, Giv mig noget at drikke.
[Joh 4:8 DK-KJV] (For hans disciple var gået indtil byen for at købe mad.)
[Joh 4:9 DK-KJV] Da siger kvinden fra Samaria til ham, Hvordan er det at du, som er en Jøde, spørger mig om noget at drikke, som er en kvinde fra Samaria? for Jøderne havde intet at gøre med Samaritanerne.
[Joh 4:10 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til hende, Hvis du kendte Guds gave, og hvem det er der siger til dig, Giv mig noget at drikke; ville du ha' spurgt af ham, og han ville ha' givet dig levende vand.
[Joh 4:11 DK-KJV] Kvinden siger til ham, Hr., du har ingenting at hente vand med, og brønden er dyb: hvor har du da det levende vand fra?
[Joh 4:12 DK-KJV] Er du større end vor fader Jacob, som gav os brønden, og drak deraf hamselv, og hans børn, og hans dyr?
[Joh 4:13 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til hende, Hvemsomhelst der drikker af dette vand skal tørste igen:
[Joh 4:14 DK-KJV] Men hvemsomhelst der drikker af det vand som jeg skal gi' ham skal aldrig tørste; men det vand som jeg skal gi' ham skal i ham bli' en brønd af vand der springer op indtil evigvarende liv.
[Joh 4:15 DK-KJV] Kvinden siger til ham, Hr., giv mig dette vand, så jeg ikke tørster, heller ikke kommer herhen for at hente vand.
[Joh 4:16 DK-KJV] Jesus siger til hende, Gå, kald på din ægtemand, og kom herhen.
[Joh 4:17 DK-KJV] Kvinden svarede og sagde, Jeg har ingen ægtemand, Jesus sagde til hende, Du har sagt vel, jeg har ingen ægtemand:
[Joh 4:18 DK-KJV] For du har haft 5 ægtemænd; og han hvem du har nu er ikke din ægtemand: i det talte du sandt.
[Joh 4:19 DK-KJV] Kvinden siger til ham, Herre, jeg forstår at du er en profet.

[Joh 4:20 DK-KJV] Vore fædre tilbad på dette bjerg; og I siger, at i Jerusalem er det sted hvor mennesker burde tilbede.
[Joh 4:21 DK-KJV] Jesus siger til hende, Kvinde, tro mig, den time kommer, når I hverken skal tilbede Faderen på dette bjerg, heller ikke i Jerusalem.
[Joh 4:22 DK-KJV] I tilbeder I ved ikke hvad: vi ved hvad vi tilbeder: for frelse er fra Jøderne.
[Joh 4:23 DK-KJV] Men den time kommer, og er nu, da de sande tilbedere skal tilbede Faderen i ånd og i sandhed: for Faderen søger sådanne til at tilbede ham.
[Joh 4:24 DK-KJV] Gud er en Ånd: og de der tilbeder ham må tilbede ham i ånd og i sandhed.
[Joh 4:25 DK-KJV] Kvinden siger til ham, Jeg ved at Messias kommer, som er kaldet Kristus: når han er kommet, vil han fortælle os alle ting.

Joh 4:2 (Though Jesus himself baptized not, but his disciples,)

Joh 4:3 He left Judaea, and departed again into Galilee.

Joh 4:4 And he must needs go through Samaria.
Joh 4:5 Then cometh he to a city of Samaria, which is called Sychar, near to the parcel of ground that Jacob gave to his son Joseph.
Joh 4:6 Now Jacob's well was there. Jesus therefore, being wearied with his journey, sat thus on the well: and it was about the sixth hour.
Joh 4:7 There cometh a woman of Samaria to draw water: Jesus saith unto her, Give me to drink.
Joh 4:8 (For his disciples were gone away unto the city to buy meat.)
Joh 4:9 Then saith the woman of Samaria unto him, How is it that thou, being a Jew, askest drink of me, which am a woman of Samaria? for the Jews have no dealings with the Samaritans.
Joh 4:10 Jesus answered and said unto her, If thou knewest the gift of God, and who it is that saith to thee, Give me to drink; thou wouldest have asked of him, and he would have given thee living water.
Joh 4:11 The woman saith unto him, Sir, thou hast nothing to draw with, and the well is deep: from whence then hast thou that living water?
Joh 4:12 Art thou greater than our father Jacob, which gave us the well, and drank thereof himself, and his children, and his cattle?
Joh 4:13 Jesus answered and said unto her, Whosoever drinketh of this water shall thirst again:
Joh 4:14 But whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life.

Joh 4:15 The woman saith unto him, Sir, give me this water, that I thirst not, neither come hither to draw.
Joh 4:16 Jesus saith unto her, Go, call thy husband, and come hither.
Joh 4:17 The woman answered and said, I have no husband. Jesus said unto her, Thou hast well said, I have no husband:
Joh 4:18 For thou hast had five husbands; and he whom thou now hast is not thy husband: in that saidst thou truly.
Joh 4:19 The woman saith unto him, Sir, I perceive that thou art a prophet.
Joh 4:20 Our fathers worshipped in this mountain; and ye say, that in Jerusalem is the place where men ought to worship.
Joh 4:21 Jesus saith unto her, Woman, believe me, the hour cometh, when ye shall neither in this mountain, nor yet at Jerusalem, worship the Father.
Joh 4:22 Ye worship ye know not what: we know what we worship: for salvation is of the Jews.
Joh 4:23 But the hour cometh, and now is, when the true worshippers shall worship the Father in spirit and in truth: for the Father seeketh such to worship him.
Joh 4:24 God is a Spirit: and they that worship him must worship him in spirit and in truth.
Joh 4:25 The woman saith unto him, I know that Messias cometh, which is called Christ: when he is come, he will tell us all things.

[Joh 4:26 DK-KJV] Jesus siger til hende, Jeg der taler til dig er han.
[Joh 4:27 DK-KJV] Og netop da kom hans disciple, og var forundrede over at han talte med kvinden; alligevel sagde intet menneske, Hvad søgte du? eller, Hvorfor talte du med hende?
[Joh 4:28 DK-KJV] Kvinden efterlod da hendes vandpotte, og gik hendes vej ind i byen, og siger til menneskene,
[Joh 4:29 DK-KJV] Kom, se et menneske, som fortalte mig alle ting hvadsomhelst jeg har gjort: er dette ikke den Kristus?
[Joh 4:30 DK-KJV] Da gik de ud af byen, og kom til ham.
[Joh 4:31 DK-KJV] I mellemtiden bad hans disciple ham, og sagde, Mester, spis.
[Joh 4:32 DK-KJV] Men han sagde til dem, Jeg har mad at spise som I ikke kender til.
[Joh 4:33 DK-KJV] Derfor sagde disciplene til hinanden, Har noget menneske bragt ham noget at spise?
[Joh 4:34 DK-KJV] Jesus siger til dem, Min mad har at gøre med hans vilje der sendte mig, og at færdiggøre hans virke.
[Joh 4:35 DK-KJV] Siger I ikke, Der er stadig 4 måneder, og da kommer høsten? læg mærke til, jeg siger til jer, Opløft jeres øjne, og kig på markerne; for de er allerede hvide til at høste.
[Joh 4:36 DK-KJV] Og han der høster modtager belønninger, og samler frugt indtil evindeligt liv: så både han der sår og han der høster må juble sammen.
[Joh 4:37 DK-KJV] Og heri er det ordsprog sandt, Én sår, og en anden høster.
[Joh 4:38 DK-KJV] Jeg sendte jer for at høste det hvorpå I intet arbejde har lagt i: andre mennesker arbejdede, og I er trådt ind i deres arbejde.
[Joh 4:39 DK-KJV] Og mange af Samaritanerne fra den by troede på ham på grund af kvindens ordsprog, som vidnede, Han fortalte mig alt hvad jeg nogensinde gjorde.
[Joh 4:40 DK-KJV] Så da Samaritanerne var kommet til ham, bønfaldte de ham om at han ville bli' hos dem: og han blev der 2 dage.
[Joh 4:41 DK-KJV] Og mange flere troede på grund af hans egne ord;

[Joh 4:42 DK-KJV] Og sagde til kvinden, Nu tror vi, ikke på grund af dit ordsprog: for vi osselv har hørt ham, og ved at dette i virkeligheden er den Kristus, denne verdens Frelser.
[Joh 4:43 DK-KJV] Nu efter 2 dage rejste han videre, og gik ind i Galilæa.
[Joh 4:44 DK-KJV] For Jesus hamselv vidnede, at en profet ingen ære har i hans eget land.

[Joh 4:45 DK-KJV] Da han så var kommet ind i Galilæa, modtag Galilæerne ham, efter at ha' set alle de ting som han havde gjort i Jerusalem ved festen: for de gik også til festen.
[Joh 4:46 DK-KJV] Så kom Jesus igen ind i Galilæas Cana, hvor han lavede vandet til vin. Og der var en bestemt nobel mand, hvis søn var syg i Kapernaum.
[Joh 4:47 DK-KJV] Da han hørte at Jesus var kommet ud af Judæa ind i Galilæa, gik han hentil ham, og bønfaldte ham om at han ville komme ned, og helbrede hans søn: for han var tæt på at dø.
[Joh 4:48 DK-KJV] Da sagde Jesus til ham, Medmindre I ser tegnene og underene, vil I ikke tro.
[Joh 4:49 DK-KJV] Den noble mand siger til ham, Hr., kom ned førend mit barn dør.
[Joh 4:50 DK-KJV] Jesus siger til ham, Gå din vej; din søn lever. Og manden troede de ord som Jesus havde talt til ham,

Joh 4:26 Jesus saith unto her, I that speak unto thee am he.
Joh 4:27 And upon this came his disciples, and marvelled that he talked with the woman: yet no man said, What seekest thou? or, Why talkest thou with her?
Joh 4:28 The woman then left her waterpot, and went her way into the city, and saith to the men,
Joh 4:29 Come, see a man, which told me all things that ever I did: is not this the Christ?
Joh 4:30 Then they went out of the city, and came unto him.
Joh 4:31 In the mean while his disciples prayed him, saying, Master, eat.
Joh 4:32 But he said unto them, I have meat to eat that ye know not of.
Joh 4:33 Therefore said the disciples one to another, Hath any man brought him ought to eat?
Joh 4:34 Jesus saith unto them, My meat is to do the will of him that sent me, and to finish his work.
Joh 4:35 Say not ye, There are yet four months, and then cometh harvest? behold, I say unto you, Lift up your eyes, and look on the fields; for they are white already to harvest.
Joh 4:36 And he that reapeth receiveth wages, and gathereth fruit unto life eternal: that both he that soweth and he that reapeth may rejoice together.
Joh 4:37 And herein is that saying true, One soweth, and another reapeth.
Joh 4:38 I sent you to reap that whereon ye bestowed no labour: other men laboured, and ye are entered into their labours.
Joh 4:39 And many of the Samaritans of that city believed on him for the saying of the woman, which testified, He told me all that ever I did.
Joh 4:40 So when the Samaritans were come unto him, they besought him that he would tarry with them: and he abode there two days.
Joh 4:41 And many more believed because of his own word;
Joh 4:42 And said unto the woman, Now we believe, not because of thy saying: for we have heard him ourselves, and know that this is indeed the Christ, the Saviour of the world.
Joh 4:43 Now after two days he departed thence, and went into Galilee.
Joh 4:44 For Jesus himself testified, that a prophet hath no honour in his own country.
Joh 4:45 Then when he was come into Galilee, the Galilaeans received him, having seen all the things that he did at Jerusalem at the feast: for they also went unto the feast.
Joh 4:46 So Jesus came again into Cana of Galilee, where he made the water wine. And there was a certain nobleman, whose son was sick at Capernaum.
Joh 4:47 When he heard that Jesus was come out of Judaea into Galilee, he went unto him, and besought him that he would come down, and heal his son: for he was at the point of death.
Joh 4:48 Then said Jesus unto him, Except ye see signs and wonders, ye will not believe.
Joh 4:49 The nobleman saith unto him, Sir, come down ere my child die.
Joh 4:50 Jesus saith unto him, Go thy way; thy son liveth. And the man believed the word that Jesus had spoken unto

og han gik hans vej.

[Joh 4:51 DK-KJV] Og da han nu var på vej ned, mødte hans tjenere ham, og fortalte ham, og sagde, Din søn lever.
[Joh 4:52 DK-KJV] Da spurgte han dem om hvad klokken var da han begyndte at bli' bedre. Og de sagde til ham, I går omkring klokken 13 forlod feberen ham.
[Joh 4:53 DK-KJV] Sådant vidste faderen at det var ved denne samme time, i hvilken Jesus sagde til ham, Din søn lever: og han hamselv troede, og hele hans hus.
[Joh 4:54 DK-KJV] Dette er igen det andet mirakel som Jesus gjorde, da han var kommet ud af Judæa ind i Galilæa.

him, and he went his way.

Joh 4:51 And as he was now going down, his servants met him, and told him, saying, Thy son liveth.
Joh 4:52 Then inquired he of them the hour when he began to amend. And they said unto him, Yesterday at the seventh hour the fever left him.
Joh 4:53 So the father knew that it was at the same hour, in the which Jesus said unto him, Thy son liveth: and himself believed, and his whole house.
Joh 4:54 This is again the second miracle that Jesus did, when he was come out of Judaea into Galilee.

Johannes Evangeliet Kapitel 5 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 5:1 DK-KJV] Og efter dette var der en af Jødernes fester; og Jesus gik op til Jerusalem.
[Joh 5:2 DK-KJV] Nu er der i Jerusalem et bassin ved fåremarkedet, som på det Hebraiske tungemål kaldes Bethesda, som har 5 søjlegange.
[Joh 5:3 DK-KJV] I disse lå en stor folkemængde af impotente, af blinde, halte, vansirede, som ventede på at vandet skulle bevæge sig.
[Joh 5:4 DK-KJV] For en engel gik ned på et bestemt tidspunkt til bassinet, og forstyrrede vandet: hvemsomhelst der så først efter kom i at vandet var forstyrret var gjort hel af hvilkensomhelst sygdom han havde.
[Joh 5:5 DK-KJV] Og der var en bestemt mand der, som havde en skrøbelighed i 38 år.
[Joh 5:6 DK-KJV] Da Jesus så ham ligge der, og vidste at han nu havde været på den måde i lang tid, siger han til ham, Vil du bli' gjort hel?
[Joh 5:7 DK-KJV] Den impotente mand svarede ham, Hr., jeg har intet menneske, når vandet er forstyrret, til at putte mig ned i bassinet: men mens jeg er på vej, træder en anden derned før mig.
[Joh 5:8 DK-KJV] Jesus siger til ham, Rejs dig, ta' din seng, og gå.

[Joh 5:9 DK-KJV] Og øjeblikkeligt var manden gjort hel, og tog hans seng, og gik: og på denne samme dag var det sabbat.
[Joh 5:10 DK-KJV] Derfor sagde Jøderne til ham der var kureret, Det er sabbatsdagen: det er ikke lovligt for dig at bære din seng.
[Joh 5:11 DK-KJV] Han svarede dem, Han der gjorde mig hel, denne samme sagde til mig, Ta' din seng, og gå.
[Joh 5:12 DK-KJV] Da spurgte de ham, Hvilken mand er det som sagde til dig, Ta' din seng, og gå?
[Joh 5:13 DK-KJV] Og han der var helbredt vidste ikke hvem det var: for Jesus havde trukket sigselv tilbage, da der var en stor folkemængde på det sted.
[Joh 5:14 DK-KJV] Bagefter fandt Jesus ham i templet, og sagde til ham, Læg mærke til, du er gjort hel: synd ikke mere, for ikke at en værre ting kommer til dig.
[Joh 5:15 DK-KJV] Manden gik afsted, og fortalte Jøderne at det var Jesus, som havde gjort ham hel.

[Joh 5:16 DK-KJV] Og derfor forfulgte Jøderne Jesus, og søgte at slå ham ihjel, fordi han havde gjort dette på sabbatsdagen.
[Joh 5:17 DK-KJV] Men Jesus svarede dem, Min Far udvirker indtil nu, og jeg virker.
[Joh 5:18 DK-KJV] Derfor søgte Jøderne endnu mere efter at slå ham ihjel, fordi han ikke kun havde brudt sabbatten, men også sagde at Gud var hans Far, og derved gjorde sigselv li'

Joh 5:1 After this there was a feast of the Jews; and Jesus went up to Jerusalem.
Joh 5:2 Now there is at Jerusalem by the sheep market a pool, which is called in the Hebrew tongue Bethesda, having five porches.

Joh 5:3 In these lay a great multitude of impotent folk, of blind, halt, withered, waiting for the moving of the water.
Joh 5:4 For an angel went down at a certain season into the pool, and troubled the water: whosoever then first after the troubling of the water stepped in was made whole of whatsoever disease he had.
Joh 5:5 And a certain man was there, which had an infirmity thirty and eight years.
Joh 5:6 When Jesus saw him lie, and knew that he had been now a long time in that case, he saith unto him, Wilt thou be made whole?

Joh 5:7 The impotent man answered him, Sir, I have no man, when the water is troubled, to put me into the pool: but while I am coming, another steppeth down before me.
Joh 5:8 Jesus saith unto him, Rise, take up thy bed, and walk.
Joh 5:9 And immediately the man was made whole, and took up his bed, and walked: and on the same day was the sabbath.
Joh 5:10 The Jews therefore said unto him that was cured, It is the sabbath day: it is not lawful for thee to carry thy bed.
Joh 5:11 He answered them, He that made me whole, the same said unto me, Take up thy bed, and walk.
Joh 5:12 Then asked they him, What man is that which said unto thee, Take up thy bed, and walk?
Joh 5:13 And he that was healed wist not who it was: for Jesus had conveyed himself away, a multitude being in that place.
Joh 5:14 Afterward Jesus findeth him in the temple, and said unto him, Behold, thou art made whole: sin no more, lest a worse thing come unto thee.
Joh 5:15 The man departed, and told the Jews that it was Jesus, which had made him whole.
Joh 5:16 And therefore did the Jews persecute Jesus, and sought to slay him, because he had done these things on the sabbath day.
Joh 5:17 But Jesus answered them, My Father worketh hitherto, and I work.
Joh 5:18 Therefore the Jews sought the more to kill him, because he not only had broken the sabbath, but said also that God was his Father, making himself equal with God.

med Gud.

[Joh 5:19 DK-KJV] Da svarede Jesus og sagde til dem, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Sønnen kan intet gøre af sigselv, men hvad han ser Faderen gøre: for hvilkensomhelst ting han gør, dette gør Sønnen også på samme måde.
Joh 5:19 Then answered Jesus and said unto them, Verily, verily, I say unto you, The Son can do nothing of himself, but what he seeth the Father do: for what things soever he doeth, these also doeth the Son likewise.

[Joh 5:20 DK-KJV] For Faderen elsker Sønnen, og viser ham alle ting som han gør: og han vil vise ham større gerninger end disse, så I må forundres.
Joh 5:20 For the Father loveth the Son, and sheweth him all things that himself doeth: and he will shew him greater works than these, that ye may marvel.

[Joh 5:21 DK-KJV] For som Faderen oprejser de døde, og levendegør dem; på samme måde levendegør Sønnen hvem han vil.
Joh 5:21 For as the Father raiseth up the dead, and quickeneth them; even so the Son quickeneth whom he will.

[Joh 5:22 DK-KJV] For Faderen dømmer intet menneske, men har betroet al dom til Sønnen:
Joh 5:22 For the Father judgeth no man, but hath committed all judgment unto the Son:

[Joh 5:23 DK-KJV] Så alle mennesker skulle ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen. Han der ikke ærer Sønnen ærer ikke Faderen som har sendt ham.
Joh 5:23 That all men should honour the Son, even as they honour the Father. He that honoureth not the Son honoureth not the Father which hath sent him.

[Joh 5:24 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Han der hører mine ord, og tror på ham der sendte mig, har evigvarende liv, og skal ikke komme ind i fordømmelse; men er passeret fra døden indtil liv.
Joh 5:24 Verily, verily, I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life.

[Joh 5:25 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Den time er på vej, og er nu, da de døde skal høre stemmen af Guds Søn: og de der hører skal leve.
Joh 5:25 Verily, verily, I say unto you, The hour is coming, and now is, when the dead shall hear the voice of the Son of God: and they that hear shall live.

[Joh 5:26 DK-KJV] For som Faderen har liv i sigselv; sådant har han givet til Sønnen at ha' liv i sigselv;
Joh 5:26 For as the Father hath life in himself; so hath he given to the Son to have life in himself;

[Joh 5:27 DK-KJV] Og har også givet ham autoritet til at eksekvere dom, fordi han er Menneskesønnen.
Joh 5:27 And hath given him authority to execute judgment also, because he is the Son of man.

[Joh 5:28 DK-KJV] Forundres ikke over dette: for den time er på vej, i hvilken alle der er i gravene skal høre hans stemme,
Joh 5:28 Marvel not at this: for the hour is coming, in the which all that are in the graves shall hear his voice,

[Joh 5:29 DK-KJV] Og skal komme frem; de der har gjort godt, indtil livets opstandelse; og de der har gjort ondt, indtil forbandelsens opstandelse.
Joh 5:29 And shall come forth; they that have done good, unto the resurrection of life; and they that have done evil, unto the resurrection of damnation.

[Joh 5:30 DK-KJV] Jeg kan af mit eget selv intet gøre: som jeg hører, dømmer jeg: og min dom er retfærdig; fordi jeg ikke søger min egen vilje, men Faderens vilje som har sendt mig.
Joh 5:30 I can of mine own self do nothing: as I hear, I judge: and my judgment is just; because I seek not mine own will, but the will of the Father which hath sent me.

[Joh 5:31 DK-KJV] Hvis jeg fremfører vidnesbyrd om mig selv, er mit vidnesbyrd ikke sandt.
Joh 5:31 If I bear witness of myself, my witness is not true.

[Joh 5:32 DK-KJV] Der er en anden der fremfører vidnesbyrd om mig, og jeg ved at det vidnesbyrd som han vidner om mig er sandt.
Joh 5:32 There is another that beareth witness of me; and I know that the witness which he witnesseth of me is true.

[Joh 5:33 DK-KJV] I sendte bud efter Johannes, og han fremførte vidnesbyrd overfor sandheden.
Joh 5:33 Ye sent unto John, and he bare witness unto the truth.

[Joh 5:34 DK-KJV] Men jeg modtager ikke vidnesbyrd fra mennesket: men disse ting siger jeg, så I måtte bli' frelst.
Joh 5:34 But I receive not testimony from man: but these things I say, that ye might be saved.

[Joh 5:35 DK-KJV] Han var et brændende og skinnende lys: og I var villige for en tid at juble i hans lys.
Joh 5:35 He was a burning and a shining light: and ye were willing for a season to rejoice in his light.

[Joh 5:36 DK-KJV] Men jeg har et større vidnesbyrd end det fra Johannes: for de gerninger som Faderen har givet til mig at fuldføre, de samme gerninger som jeg gør, fremfører vidnesbyrd om mig, at Faderen har sendt mig.
Joh 5:36 But I have greater witness than that of John: for the works which the Father hath given me to finish, the same works that I do, bear witness of me, that the Father hath sent me.

[Joh 5:37 DK-KJV] Og Faderen hamselv, som har sendt mig, har ført vidnesbyrd om mig. I har hverken hørt hans stemme på noget tidspunkt, eller set hans form.
Joh 5:37 And the Father himself, which hath sent me, hath borne witness of me. Ye have neither heard his voice at any time, nor seen his shape.

[Joh 5:38 DK-KJV] Og I har ikke hans ord blivende i jer: for hvem han har sendt, ham troede I ikke.
Joh 5:38 And ye have not his word abiding in you: for whom he hath sent, him ye believe not.

[Joh 5:39 DK-KJV] Søg i skrifterne; for i dem tænker I at I har evigt liv: og de er dem som vidner om mig.
Joh 5:39 Search the scriptures; for in them ye think ye have eternal life: and they are they which testify of me.

[Joh 5:40 DK-KJV] Og I vil ikke komme til mig, så I måtte ha' liv.
Joh 5:40 And ye will not come to me, that ye might have life.

[Joh 5:41 DK-KJV] Jeg modtager ikke ære fra mennesker.
Joh 5:41 I receive not honour from men.

[Joh 5:42 DK-KJV] Men jeg kender jer, at I ikke har Guds kærlighed i jer.
Joh 5:42 But I know you, that ye have not the love of God in you.

[Joh 5:43 DK-KJV] Jeg er kommet i min Fars navn, og I modtager mig ikke: hvis en anden skal komme i hans eget navn, ham vil I modtage.

Joh 5:43 I am come in my Father's name, and ye receive me not: if another shall come in his own name, him ye will receive.

[Joh 5:44 DK-KJV] Hvordan kan I tro, som modtager ære fra hinanden, og ikke søger den ære der kun kommer fra Gud?

Joh 5:44 How can ye believe, which receive honour one of another, and seek not the honour that cometh from God only?

[Joh 5:45 DK-KJV] Tænk ikke at jeg vil anklage jer overfor Faderen: der er én der anklager jer, ja Moses, ham som I stoler på.

Joh 5:45 Do not think that I will accuse you to the Father: there is one that accuseth you, even Moses, in whom ye trust.

[Joh 5:46 DK-KJV] For havde I troet på Moses, ville I ha' troet på mig: for han skrev om mig.

Joh 5:46 For had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote of me.

[Joh 5:47 DK-KJV] Men hvis I ikke tror hans skrifter, hvordan skal I tro mine ord?

Joh 5:47 But if ye believe not his writings, how shall ye believe my words?

Johannes Evangeliet Kapitel 6 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 6:1 DK-KJV] Efter disse ting drog Jesus over Galilæas' hav, som er Tiberias' hav.

Joh 6:1 After these things Jesus went over the sea of Galilee, which is the sea of Tiberias.

[Joh 6:2 DK-KJV] Og en stor folkemængde fulgte ham, fordi de så' hans mirakler som han gjorde på dem der var sygdomsramte.

Joh 6:2 And a great multitude followed him, because they saw his miracles which he did on them that were diseased.

[Joh 6:3 DK-KJV] Og Jesus gik op til et bjerg, og der sad han med hans disciple.

Joh 6:3 And Jesus went up into a mountain, and there he sat with his disciples.

[Joh 6:4 DK-KJV] Og påsken, en af Jødernes fester, var nær.

Joh 6:4 And the passover, a feast of the Jews, was nigh.

[Joh 6:5 DK-KJV] Da Jesus da løftede hans øjne op, og så' en stor gruppe komme til ham, siger han til Philip, Hvor skal vi købe brød fra, så disse kan spise?

Joh 6:5 When Jesus then lifted up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread, that these may eat?

[Joh 6:6 DK-KJV] Og dette sagde han for at teste ham: for han hamselv vidste hvad han ville gøre.

Joh 6:6 And this he said to prove him: for he himself knew what he would do.

[Joh 6:7 DK-KJV] Philip svarede ham, brød for 200 sølvmønter er ikke nok for dem, så hver og en af dem kan ta' bare en smule.

Joh 6:7 Philip answered him, Two hundred pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little.

[Joh 6:8 DK-KJV] En af hans disciple, Andreas, Simon Peters bror, siger til ham,

Joh 6:8 One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him,

[Joh 6:9 DK-KJV] Der er en fyr her, som har 5 bygbrød, og 2 små fisk: men hvad er de til så mange?

Joh 6:9 There is a lad here, which hath five barley loaves, and two small fishes: but what are they among so many?

[Joh 6:10 DK-KJV] Og Jesus sagde, Få mændene til at sætte sig ned. Nu var der meget græs på det sted. Så mændene satte sig ned, i antal omkring 5.000.

Joh 6:10 And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand.

[Joh 6:11 DK-KJV] Og Jesus tog brødene; og da han havde givet taksigelsesbønner, delte han ud til disciplene, og disciplene til dem som havde sat sig ned; og på samme måde med fiskene så meget som de ville.

Joh 6:11 And Jesus took the loaves; and when he had given thanks, he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise of the fishes as much as they would.

[Joh 6:12 DK-KJV] Da de var mætte, sagde han til hans disciple, Saml de resterende fragmenter op, så intet er tabt.

Joh 6:12 When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost.

[Joh 6:13 DK-KJV] Derfor samlede de dem sammen, og fyldte 12 kurve med fragmenterne fra de 5 bygbrød, som var tilovers fra dem som havde spist.

Joh 6:13 Therefore they gathered them together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley loaves, which remained over and above unto them that had eaten.

[Joh 6:14 DK-KJV] Da disse mennesker, da de havde set dette mirakel som Jesus havde gjort, sagde, Dette er sandelig den profet der skulle komme ind i denne verden.

Joh 6:14 Then those men, when they had seen the miracle that Jesus did, said, This is of a truth that prophet that should come into the world.

[Joh 6:15 DK-KJV] Da Jesus derfor forstod at de ville komme og tag ham med magt, for at gøre ham til en konge, tog han igen afsted til et bjerg hamselv alene.

Joh 6:15 When Jesus therefore perceived that they would come and take him by force, to make him a king, he departed again into a mountain himself alone.

[Joh 6:16 DK-KJV] Og da det nu var blevet aften, gik hans disciple ned til havet,

Joh 6:16 And when even was now come, his disciples went down unto the sea,

[Joh 6:17 DK-KJV] Og gik ombord på et skib, og drog over havet mod Kapernaum. Og det var nu mørkt, og Jesus var ikke kommet til dem.

Joh 6:17 And entered into a ship, and went over the sea toward Capernaum. And it was now dark, and Jesus was not come to them.

[Joh 6:18 DK-KJV] Og havet rejste sig på grund af at en kraftig vind blæste.

Joh 6:18 And the sea arose by reason of a great wind that blew.

[Joh 6:19 DK-KJV] Da de så havde roet omtrent 5 til 6 kilometer, ser de Jesus gående på havet, og nærme sig skibet:

Joh 6:19 So when they had rowed about five and twenty or thirty furlongs, they see Jesus walking on the sea, and

og de var bange.
[Joh 6:20 DK-KJV] Men han siger til dem, Det er mig; vær ikke bange.
[Joh 6:21 DK-KJV] Da modtog de ham frivilligt ombord på skibet: og øjeblikkeligt var skibet ved landet hvor de var på vej hentil.
[Joh 6:22 DK-KJV] Den følgende dag, da folket som stod på den anden side af havet så' at der ikke var nogen anden båd der, foruden den ene hvori hans disciple var gået ombord på, og at Jesus ikke gik sammen med hans disciple ombord på båden, men at hans disciple var taget afsted alene;
[Joh 6:23 DK-KJV] (Imidlertid kom der andre både fra Tiberias nær ved det sted hvor de havde spist brød, efter at Herren havde givet taksigelsesbønner:)
[Joh 6:24 DK-KJV] Da folket derfor så' at Jesus ikke var der, heller ikke hans disciple, tog de også en betalende overfart, og kom til Kapernaum, og søgte efter Jesus.
[Joh 6:25 DK-KJV] Og da de havde fundet ham på den anden side af havet, sagde de til ham, Rabbi, hvordan er du kommet herhen?
[Joh 6:26 DK-KJV] Jesus svarede og sagde, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, I søger mig, ikke fordi I så miraklerne, men fordi I spiste af brødene, og var mættet.
[Joh 6:27 DK-KJV] Arbejd ikke for den mad der forsvinder, men for den mad som forbli'r til evigvarende liv, som Menneskesønnen skal give til jer: for ham har Gud Faderen forseglet.
[Joh 6:28 DK-KJV] Da sagde de til ham, Hvad skal vi gøre, så vi måtte udføre Guds gerninger?
[Joh 6:29 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til dem, Dette er Guds værk, at I tror på ham hvem han har sendt.

[Joh 6:30 DK-KJV] Derfor sagde de til ham, Hvilket tegn viser du da, så vi kan se, og tro dig? hvad udfører du?
[Joh 6:31 DK-KJV] Vore fædre spiste manna i ørkenen; som det er skrevet, Han gav dem brød fra himlen at spise.
[Joh 6:32 DK-KJV] Da sagde Jesus til dem, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Moses gav jer ikke det brød fra himlen; men min Far giver jer det sande brød fra himlen.
[Joh 6:33 DK-KJV] For Guds brød er han som kommer ned fra himlen, og giver liv til denne verden.
[Joh 6:34 DK-KJV] Da sagde de til ham, Herre, giv os altid dette brød.
[Joh 6:35 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, Jeg er livets brød: han der kommer til mig skal aldrig sulte; og han der tror på mig skal aldrig tørste.
[Joh 6:36 DK-KJV] Men jeg sagde til jer, At I har også set mig, og tror ikke.
[Joh 6:37 DK-KJV] Alle som Faderen giver mig skal komme til mig; og ham der kommer til mig vil jeg på ingen måde smide ud.
[Joh 6:38 DK-KJV] For jeg kom ned fra himlen, ikke for at gøre min vilje, men hans vilje der sendte mig.
[Joh 6:39 DK-KJV] Og dette er Faderens vilje der har sendt mig, at af alle som han har givet mig skulle jeg ingen miste, men skulle oprejse dem igen på den sidste dag.
[Joh 6:40 DK-KJV] Og dette er hans vilje der sendte mig, at enhver som ser Sønnen, og tror på ham, må ha' evigvarende liv: og jeg vil oprejse ham på den sidste dag.
[Joh 6:41 DK-KJV] Da mumlede Jøderne over ham, fordi han havde sagt, jeg er det brød som kommer ned fra himlen.
[Joh 6:42 DK-KJV] Og de sagde, Er dette ikke Jesus, Josephs

drawing nigh unto the ship: and they were afraid.

Joh 6:20 But he saith unto them, It is I; be not afraid.

Joh 6:21 Then they willingly received him into the ship: and immediately the ship was at the land whither they went.
Joh 6:22 The day following, when the people which stood on the other side of the sea saw that there was none other boat there, save that one whereinto his disciples were entered, and that Jesus went not with his disciples into the boat, but that his disciples were gone away alone;
Joh 6:23 (Howbeit there came other boats from Tiberias nigh unto the place where they did eat bread, after that the Lord had given thanks:)
Joh 6:24 When the people therefore saw that Jesus was not there, neither his disciples, they also took shipping, and came to Capernaum, seeking for Jesus.
Joh 6:25 And when they had found him on the other side of the sea, they said unto him, Rabbi, when camest thou hither?
Joh 6:26 Jesus answered them and said, Verily, verily, I say unto you, Ye seek me, not because ye saw the miracles, but because ye did eat of the loaves, and were filled.
Joh 6:27 Labour not for the meat which perisheth, but for that meat which endureth unto everlasting life, which the Son of man shall give unto you: for him hath God the Father sealed.
Joh 6:28 Then said they unto him, What shall we do, that we might work the works of God?
Joh 6:29 Jesus answered and said unto them, This is the work of God, that ye believe on him whom he hath sent.
Joh 6:30 They said therefore unto him, What sign shewest thou then, that we may see, and believe thee? what dost thou work?
Joh 6:31 Our fathers did eat manna in the desert; as it is written, He gave them bread from heaven to eat.
Joh 6:32 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Moses gave you not that bread from heaven; but my Father giveth you the true bread from heaven.
Joh 6:33 For the bread of God is he which cometh down from heaven, and giveth life unto the world.
Joh 6:34 Then said they unto him, Lord, evermore give us this bread.
Joh 6:35 And Jesus said unto them, I am the bread of life: he that cometh to me shall never hunger; and he that believeth on me shall never thirst.
Joh 6:36 But I said unto you, That ye also have seen me, and believe not.

Joh 6:37 All that the Father giveth me shall come to me; and him that cometh to me I will in no wise cast out.
Joh 6:38 For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.
Joh 6:39 And this is the Father's will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.
Joh 6:40 And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.
Joh 6:41 The Jews then murmured at him, because he said, I am the bread which came down from heaven.
Joh 6:42 And they said, Is not this Jesus, the son of

søn, hvis far og mor vi kender? Hvordan kan det da være at han siger, jeg kom ned fra himlen?
[Joh 6:43 DK-KJV] Derfor svarede Jesus og sagde til dem, mummel ikke blandt jer selv.
[Joh 6:44 DK-KJV] Intet menneske kan komme til mig, medmindre Faderen som har sendt mig drager ham: og jeg vil oprejse ham på den sidste dag.
[Joh 6:45 DK-KJV] Det er skrevet i profetbøgerne, Og de skal bli' undervist af Gud. Derfor ethvert menneske der har hørt, og har lært af Faderen, kommer til mig.
[Joh 6:46 DK-KJV] Ikke at noget menneske har set Faderen, foruden han som er af Gud, han har set Faderen.
[Joh 6:47 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Han der tror på mig har evigvarende liv.

[Joh 6:48 DK-KJV] Jeg er dette livets brød.
[Joh 6:49 DK-KJV] Jeres fædre spiste manna i vildmarken, og er døde.
[Joh 6:50 DK-KJV] Dette er det brød der kommer ned fra himlen, så en mand må spise deraf, og ikke dø.
[Joh 6:51 DK-KJV] Jeg er det levende brød som kom ned fra himlen: hvis der er en mand der spiser af dette brød, skal han leve for evigt: og det brød som jeg vil give er mit kød, som jeg vil give for denne verdens liv.
[Joh 6:52 DK-KJV] Derfor stred Jøderne blandt demselv, og siger, Hvordan kan denne mand give os hans kød at spise?
[Joh 6:53 DK-KJV] Da sagde Jesus til dem, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Medmindre I spiser Menneskesønnens kød, og drikker hans blod, har I intet liv i jer.
[Joh 6:54 DK-KJV] Den som spiser mit kød, og drikker mit blod, har evigt liv; og jeg vil oprejse ham på den sidste dag.
[Joh 6:55 DK-KJV] For mit kød er i virkeligheden mad, og mit blod er i virkeligheden drikke.
[Joh 6:56 DK-KJV] Han der spiser mit kød, og drikker mit blod, bor i mig, og jeg i ham.
[Joh 6:57 DK-KJV] Som den levende Far har sendt mig, og jeg lever via Faderen: sådant han der spiser mig, ja han skal leve via mig.
[Joh 6:58 DK-KJV] Dette er det brød som kom ned fra himlen: ikke som da jeres fædre spiste manna, og er døde: han der spiser af dette brød skal leve for altid.
[Joh 6:59 DK-KJV] Disse ting sagde han i synagogen, da han underviste i Kapernaum.
[Joh 6:60 DK-KJV] Mange derfor af hans disciple, da de havde hørt dette, sagde, Dette er et hårdt ordsprog; hvem kan høre det?
[Joh 6:61 DK-KJV] Da Jesus vidste i sigselv at hans disciple mumlede om det, sagde han til dem, Krænker dette jer?
[Joh 6:62 DK-KJV] Hvad og hvis I skal se Menneskesønnen stige op hvor han var før?

[Joh 6:63 DK-KJV] Det er ånden der levendegør; kødet gavner intet: ordene som jeg taler til jer, de er ånd, og de er liv.
[Joh 6:64 DK-KJV] Men der er nogle af jer der ikke tror. For Jesus vidste fra begyndelsen hvem de var der ikke troede, og hvem der skulle forråde ham.
[Joh 6:65 DK-KJV] Og han sagde, Derfor sagde jeg til jer, at intet menneske kan komme til mig, medmindre det er givet til ham af min Far.
[Joh 6:66 DK-KJV] Fra den tid af gik mange af hans disciple tilbage, og vandrede ikke mere med ham.
[Joh 6:67 DK-KJV] Da sagde Jesus til de 12, Vil I også ta' afsted?
[Joh 6:68 DK-KJV] Da svarede Simon Peter ham, Herre, til hvem skal vi gå? du har ordene om evigt liv.

Joseph, whose father and mother we know? how is it then that he saith, I came down from heaven?
Joh 6:43 Jesus therefore answered and said unto them, Murmur not among yourselves.
Joh 6:44 No man can come to me, except the Father which hath sent me draw him: and I will raise him up at the last day.
Joh 6:45 It is written in the prophets, And they shall be all taught of God. Every man therefore that hath heard, and hath learned of the Father, cometh unto me.
Joh 6:46 Not that any man hath seen the Father, save he which is of God, he hath seen the Father.
Joh 6:47 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me hath everlasting life.

Joh 6:48 I am that bread of life.
Joh 6:49 Your fathers did eat manna in the wilderness, and are dead.
Joh 6:50 This is the bread which cometh down from heaven, that a man may eat thereof, and not die.
Joh 6:51 I am the living bread which came down from heaven: if any man eat of this bread, he shall live for ever: and the bread that I will give is my flesh, which I will give for the life of the world.
Joh 6:52 The Jews therefore strove among themselves, saying, How can this man give us his flesh to eat?
Joh 6:53 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Except ye eat the flesh of the Son of man, and drink his blood, ye have no life in you.
Joh 6:54 Whoso eateth my flesh, and drinketh my blood, hath eternal life; and I will raise him up at the last day.
Joh 6:55 For my flesh is meat indeed, and my blood is drink indeed.
Joh 6:56 He that eateth my flesh, and drinketh my blood, dwelleth in me, and I in him.

Joh 6:57 As the living Father hath sent me, and I live by the Father: so he that eateth me, even he shall live by me.
Joh 6:58 This is that bread which came down from heaven: not as your fathers did eat manna, and are dead: he that eateth of this bread shall live for ever.
Joh 6:59 These things said he in the synagogue, as he taught in Capernaum.

Joh 6:60 Many therefore of his disciples, when they had heard this, said, This is an hard saying; who can hear it?
Joh 6:61 When Jesus knew in himself that his disciples murmured at it, he said unto them, Doth this offend you?
Joh 6:62 What and if ye shall see the Son of man ascend up where he was before?
Joh 6:63 It is the spirit that quickeneth; the flesh profiteth nothing: the words that I speak unto you, they are spirit, and they are life.
Joh 6:64 But there are some of you that believe not. For Jesus knew from the beginning who they were that believed not, and who should betray him.
Joh 6:65 And he said, Therefore said I unto you, that no man can come unto me, except it were given unto him of my Father.
Joh 6:66 From that time many of his disciples went back, and walked no more with him.
Joh 6:67 Then said Jesus unto the twelve, Will ye also go away?
Joh 6:68 Then Simon Peter answered him, Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

[Joh 6:69 DK-KJV] Og vi tror og er sikker på at du er den Kristus, den levende Guds Søn.
[Joh 6:70 DK-KJV] Jesus svarede dem, Har jeg ikke udvalgt jer 12, og en af jer er en djævel?
[Joh 6:71 DK-KJV] Han talte om Judas Iscariot Simons søn: for det var han der skulle forråde ham, som er en af de 12.

Joh 6:69 And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.
Joh 6:70 Jesus answered them, Have not I chosen you twelve, and one of you is a devil?
Joh 6:71 He spake of Judas Iscariot the son of Simon: for he it was that should betray him, being one of the twelve.

Johannes Evangeliet Kapitel 7 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 7:1 DK-KJV] Efter disse ting gik Jesus rundt i Galilæa: for han ville ikke gå rundt i Jødedommen, fordi Jøderne søgte at dræbe ham.
[Joh 7:2 DK-KJV] Nu var Jødernes tabernaklernes fest nært forestående.
[Joh 7:3 DK-KJV] Hans brødre sagde derfor til ham, Ta' afsted herfra, og gå til Judæa, så dine disciple også må se de gerninger som du gør.
[Joh 7:4 DK-KJV] For der er intet menneske der gør nogle ting i hemmelighed, og han hamselv søger at bli' kendt offentligt. Hvis du gør disse ting, vis digselv for denne verden.
[Joh 7:5 DK-KJV] For hans brødre troede heller ikke på ham.
[Joh 7:6 DK-KJV] Da sagde Jesus til dem, Min tid er endnu ikke kommet: men jeres tid er altid klar.
[Joh 7:7 DK-KJV] Denne verden kan ikke hade jer; men den hader mig, fordi jeg vidner om den, at dens gerninger er onde.
[Joh 7:8 DK-KJV] Gå I op til denne fest: Jeg går endnu ikke op til denne fest; for min tid er endnu ikke fuldt ud kommet.
[Joh 7:9 DK-KJV] Da han havde sagt disse ord til dem, blev han tilbage i Galilæa.
[Joh 7:10 DK-KJV] Men da hans brødre var gået op, da gik han også op til festen, ikke offentligt, men som var det i hemmelighed.
[Joh 7:11 DK-KJV] Da søgte Jøderne ham ved festen, og sagde, Hvor er han?
[Joh 7:12 DK-KJV] Og der var megen mumlen blandt folket angående ham: for nogle sagde, Han er en god mand: andre sagde, Nej; men han bedrager folket.
[Joh 7:13 DK-KJV] Imidlertid talte intet menneske offentligt om ham ud af frygt for Jøderne.
[Joh 7:14 DK-KJV] Nu omkring midt i festen gik Jesus op til templet, og underviste.
[Joh 7:15 DK-KJV] Og Jøderne forundredes, og sagde, hvordan kender denne mand brevene, ved aldrig at ha' lært?
[Joh 7:16 DK-KJV] Jesus svarede dem, og sagde, Min doktrin er ikke min, men hans der sendte mig.
[Joh 7:17 DK-KJV] Hvis der er en mand der vil gøre hans vilje, skal han kende til doktrinen, om den er fra Gud, eller om jeg taler om migselv.
[Joh 7:18 DK-KJV] Han der taler om sigselv søger sin egen herlighed: men han der søger hans herlighed der sendte ham, denne samme er sand, og ingen uretfærdighed er i ham.
[Joh 7:19 DK-KJV] Gav Moses jer ikke loven, og alligevel overholder ingen af jer loven? Hvorfor går I rundt for at dræbe mig?
[Joh 7:20 DK-KJV] Folket svarede og sagde, Du har en djævel: hvem går rundt for at dræbe dig?
[Joh 7:21 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til dem, Jeg har gjort 1 gerning, og I forundres alle.
[Joh 7:22 DK-KJV] Derfor gav Moses omskærelse til jer; (ikke fordi den er fra Moses, men fra fædrene;) og I omskærer en mand på sabbatsdagen.

Joh 7:1 After these things Jesus walked in Galilee: for he would not walk in Jewry, because the Jews sought to kill him.
Joh 7:2 Now the Jews' feast of tabernacles was at hand.
Joh 7:3 His brethren therefore said unto him, Depart hence, and go into Judaea, that thy disciples also may see the works that thou doest.
Joh 7:4 For there is no man that doeth any thing in secret, and he himself seeketh to be known openly. If thou do these things, shew thyself to the world.
Joh 7:5 For neither did his brethren believe in him.
Joh 7:6 Then Jesus said unto them, My time is not yet come: but your time is alway ready.
Joh 7:7 The world cannot hate you; but me it hateth, because I testify of it, that the works thereof are evil.
Joh 7:8 Go ye up unto this feast: I go not up yet unto this feast; for my time is not yet full come.
Joh 7:9 When he had said these words unto them, he abode still in Galilee.
Joh 7:10 But when his brethren were gone up, then went he also up unto the feast, not openly, but as it were in secret.
Joh 7:11 Then the Jews sought him at the feast, and said, Where is he?
Joh 7:12 And there was much murmuring among the people concerning him: for some said, He is a good man: others said, Nay; but he deceiveth the people.
Joh 7:13 Howbeit no man spake openly of him for fear of the Jews.
Joh 7:14 Now about the midst of the feast Jesus went up into the temple, and taught.
Joh 7:15 And the Jews marvelled, saying, How knoweth this man letters, having never learned?
Joh 7:16 Jesus answered them, and said, My doctrine is not mine, but his that sent me.
Joh 7:17 If any man will do his will, he shall know of the doctrine, whether it be of God, or whether I speak of myself.
Joh 7:18 He that speaketh of himself seeketh his own glory: but he that seeketh his glory that sent him, the same is true, and no unrighteousness is in him.
Joh 7:19 Did not Moses give you the law, and yet none of you keepeth the law? Why go ye about to kill me?
Joh 7:20 The people answered and said, Thou hast a devil: who goeth about to kill thee?
Joh 7:21 Jesus answered and said unto them, I have done one work, and ye all marvel.
Joh 7:22 Moses therefore gave unto you circumcision; (not because it is of Moses, but of the fathers;) and ye on the sabbath day circumcise a man.

[Joh 7:23 DK-KJV] Hvis en mand modtager omskærelse på sabbatsdagen, så Moseloven ikke skulle bli' brudt; er I vrede på mig, fordi jeg har gjort en mand fuldstændig hel på sabbatsdagen?
[Joh 7:24 DK-KJV] Døm ikke efter den ydre fremtoning, men døm retfærdige domme.
[Joh 7:25 DK-KJV] Da sagde nogle af dem fra Jerusalem, Er dette ikke han, hvem de søger at dræbe?
[Joh 7:26 DK-KJV] Men, se, han taler frimodigt, og de siger ingenting til ham. Ved lederne i virkeligheden at dette er den rigtige Kristus?
[Joh 7:27 DK-KJV] Imidlertid vi kender denne mand hvor han er fra: men når Kristus kommer, ved intet menneske hvor han er fra.
[Joh 7:28 DK-KJV] Da råbte Jesus i templet da han underviste, og sagde, I kender både mig, og I ved hvor jeg er fra: og jeg er ikke kommet af mig selv, men han der sendte mig er sand, hvem I ikke kender.
[Joh 7:29 DK-KJV] Men jeg kender ham: for jeg er fra ham, og han har sendt mig.
[Joh 7:30 DK-KJV] Da søgte de at ta' ham: men intet menneske lagde hænder på ham, fordi hans time endnu ikke var kommet.
[Joh 7:31 DK-KJV] Og mange fra folket troede på ham, og sagde, Når Kristus kommer, vil han gøre flere mirakler end dette som denne mand har gjort?
[Joh 7:32 DK-KJV] Farisæerne hørte at folket mumlede sådanne ting angående ham; og Farisæerne og de ledende præster sendte officerer for at ta' ham.
[Joh 7:33 DK-KJV] Da sagde Jesus til dem, Endnu en lille stund er jeg hos jer, og så jeg går til ham der sendte mig.
[Joh 7:34 DK-KJV] I skal søge efter mig, og skal ikke finde mig: og hvor jeg er, der kan I ikke komme hen.
[Joh 7:35 DK-KJV] Da sagde Jøderne blandt demselv, Hvor vil han gå hen, så vi ikke skal finde ham? vil han gå til dem der er spredt blandt Hedningerne, og undervise Hedningerne?
[Joh 7:36 DK-KJV] Hvilket slags ordsprog er dette som han sagde, I skal søge efter mig, og skal ikke finde mig: og hvor jeg er, der kan I ikke komme hen?
[Joh 7:37 DK-KJV] På den sidste dag, den store festdag, stod Jesus og råbte, og sagde, Hvis der er en mand der tørster, lad ham komme til mig, og drikke.
[Joh 7:38 DK-KJV] Han der tror på mig, som skriften har sagt, ud af hans mave skal flyde floder af levende vand.
[Joh 7:39 DK-KJV] (Men dette talte han om Ånden, som de der troede på ham skulle modtage: for den Hellige Ånd var endnu ikke givet; eftersom Jesus endnu ikke var forherliget,)
[Joh 7:40 DK-KJV] Mange af folket derfor, da de hørte dette ordsprog, sagde, Dette er sandelig den Profet.
[Joh 7:41 DK-KJV] Andre sagde, Dette er den Kristus. Men nogen sagde, Skal Kristus komme ud af Galilæa?

[Joh 7:42 DK-KJV] Har skriften ikke sagt, At Kristus kommer fra Davids sæd, og ud af Bethlehems provinsby, hvor David var?
[Joh 7:43 DK-KJV] Sådant var der en splid blandt folket på grund af ham.
[Joh 7:44 DK-KJV] Og nogle af dem ville ha' taget ham; men intet menneske lagde hænder på ham.

[Joh 7:45 DK-KJV] Da kom officererne til ypperstepræsten og Farisæerne; og de sagde til dem, Hvorfor har I ikke bragt ham?
[Joh 7:46 DK-KJV] Officererne svarede, Aldrig har nogen mand talt som denne mand.
[Joh 7:47 DK-KJV] Da svarede Farisæerne dem, Er I også bedraget?

Joh 7:23 If a man on the sabbath day receive circumcision, that the law of Moses should not be broken; are ye angry at me, because I have made a man every whit whole on the sabbath day?
Joh 7:24 Judge not according to the appearance, but judge righteous judgment.
Joh 7:25 Then said some of them of Jerusalem, Is not this he, whom they seek to kill?
Joh 7:26 But, lo, he speaketh boldly, and they say nothing unto him. Do the rulers know indeed that this is the very Christ?

Joh 7:27 Howbeit we know this man whence he is: but when Christ cometh, no man knoweth whence he is.
Joh 7:28 Then cried Jesus in the temple as he taught, saying, Ye both know me, and ye know whence I am: and I am not come of myself, but he that sent me is true, whom ye know not.
Joh 7:29 But I know him: for I am from him, and he hath sent me.
Joh 7:30 Then they sought to take him: but no man laid hands on him, because his hour was not yet come.
Joh 7:31 And many of the people believed on him, and said, When Christ cometh, will he do more miracles than these which this man hath done?
Joh 7:32 The Pharisees heard that the people murmured such things concerning him; and the Pharisees and the chief priests sent officers to take him.
Joh 7:33 Then said Jesus unto them, Yet a little while am I with you, and then I go unto him that sent me.
Joh 7:34 Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come.
Joh 7:35 Then said the Jews among themselves, Whither will he go, that we shall not find him? will he go unto the dispersed among the Gentiles, and teach the Gentiles?
Joh 7:36 What manner of saying is this that he said, Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come?
Joh 7:37 In the last day, that great day of the feast, Jesus stood and cried, saying, If any man thirst, let him come unto me, and drink.
Joh 7:38 He that believeth on me, as the scripture hath said, out of his belly shall flow rivers of living water.
Joh 7:39 (But this spake he of the Spirit, which they that believe on him should receive: for the Holy Ghost was not yet given; because that Jesus was not yet glorified.)
Joh 7:40 Many of the people therefore, when they heard this saying, said, Of a truth this is the Prophet.
Joh 7:41 Others said, This is the Christ. But some said, Shall Christ come out of Galilee?
Joh 7:42 Hath not the scripture said, That Christ cometh of the seed of David, and out of the town of Bethlehem, where David was?
Joh 7:43 So there was a division among the people because of him.
Joh 7:44 And some of them would have taken him; but no man laid hands on him.
Joh 7:45 Then came the officers to the chief priests and Pharisees; and they said unto them, Why have ye not brought him?
Joh 7:46 The officers answered, Never man spake like this man.
Joh 7:47 Then answered them the Pharisees, Are ye also deceived?

[Joh 7:48 DK-KJV] Har nogle af lederne eller Farisæerne troet på ham?
[Joh 7:49 DK-KJV] Men dette folk som ikke kender loven er forbandet.
[Joh 7:50 DK-KJV] Nicodemus siger til dem, (han der kom til Jesus om natten, som er en af dem,)
[Joh 7:51 DK-KJV] Dømmer vores lov noget menneske, før den hører ham, og ved hvad han gør?

[Joh 7:52 DK-KJV] De svarede og sagde til ham, Er du også fra Galilæa? Søg, og kig: for ud af Galilæa opstår ingen profet.

[Joh 7:53 DK-KJV] Og enhver mand gik til hans eget hus.

Joh 7:48 Have any of the rulers or of the Pharisees believed on him?
Joh 7:49 But this people who knoweth not the law are cursed.
Joh 7:50 Nicodemus saith unto them, (he that came to Jesus by night, being one of them,)
Joh 7:51 Doth our law judge any man, before it hear him, and know what he doeth?
Joh 7:52 They answered and said unto him, Art thou also of Galilee? Search, and look: for out of Galilee ariseth no prophet.

Joh 7:53 And every man went unto his own house.

Johannes Evangeliet Kapitel 8 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 8:1 DK-KJV] Jesus gik til Olivenbjerget.
[Joh 8:2 DK-KJV] Og tidligt om morgenen kom han til templet, og hele folket kom til ham; og han sad ned, og underviste dem.
[Joh 8:3 DK-KJV] Og de skriftkloge og Farisæerne bragte til ham en kvinde taget i utroskab; og da de havde sat hende i midten,
[Joh 8:4 DK-KJV] Sagde de til ham, Mester, denne kvinde var taget i utroskab, i selve akten.
[Joh 8:5 DK-KJV] Nu befalede Moses os i loven, at sådanne skulle bli' stenet: men hvad siger du?
[Joh 8:6 DK-KJV] Dette sagde de, for at friste ham, så de måtte ha' noget at anklage ham for. Men Jesus knælede ned, og skrev med hans finger på jorden, som om at han ikke hørte dem.
[Joh 8:7 DK-KJV] Så da de fortsatte med at spørge ham, rejste han sig op, og sagde til dem, Han der er uden synd blandt jer, lad ham først kaste en sten på hende.
[Joh 8:8 DK-KJV] Og igen knælede han ned, og skrev på jorden.
[Joh 8:9 DK-KJV] Og de som hørte det, ved at være overbevist i deres egen bevidsthed, gik ud en efter en, begyndende ved den ældste, lige indtil den sidste: og Jesus var efterladt alene, og kvinden stod der i midten.
[Joh 8:10 DK-KJV] Da Jesus havde rejst sig op, og ikke så´ nogen foruden kvinden, sagde han til hende, Kvinde, hvor er dine anklagere? har intet menneske fordømt dig?
[Joh 8:11 DK-KJV] Hun sagde, Intet menneske, Herre. Og Jesus sagde til hende, Jeg fordømmer dig heller ikke: gå, og synd ikke mere.
[Joh 8:12 DK-KJV] Da talte han igen til dem, og sagde, Jeg er denne verdens lys: han der følger mig skal ikke vandre i mørket, men skal ha' livets lys.
[Joh 8:13 DK-KJV] Derfor sagde Farisæerne til ham, Du fremfører optegnelse om digselv; din optegnelse er ikke sand.
[Joh 8:14 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til dem, Selvom at jeg fremfører optegnelse om mig selv, alligevel er min optegnelse sand: for jeg ved hvor jeg kom fra, og hvor jeg går hen; men I kan ikke fortælle hvor jeg kom fra, og hvor jeg går hen.
[Joh 8:15 DK-KJV] I dømmer kødeligt; jeg dømmer intet menneske.
[Joh 8:16 DK-KJV] Og selvom at jeg dømmer, er mine domme sande: for jeg er ikke alene, men jeg og Faderen der sendte mig.

Joh 8:1 Jesus went unto the mount of Olives.
Joh 8:2 And early in the morning he came again into the temple, and all the people came unto him; and he sat down, and taught them.
Joh 8:3 And the scribes and Pharisees brought unto him a woman taken in adultery; and when they had set her in the midst,
Joh 8:4 They say unto him, Master, this woman was taken in adultery, in the very act.
Joh 8:5 Now Moses in the law commanded us, that such should be stoned: but what sayest thou?

Joh 8:6 This they said, tempting him, that they might have to accuse him. But Jesus stooped down, and with his finger wrote on the ground, as though he heard them not.
Joh 8:7 So when they continued asking him, he lifted up himself, and said unto them, He that is without sin among you, let him first cast a stone at her.

Joh 8:8 And again he stooped down, and wrote on the ground.
Joh 8:9 And they which heard it, being convicted by their own conscience, went out one by one, beginning at the eldest, even unto the last: and Jesus was left alone, and the woman standing in the midst.
Joh 8:10 When Jesus had lifted up himself, and saw none but the woman, he said unto her, Woman, where are those thine accusers? hath no man condemned thee?

Joh 8:11 She said, No man, Lord. And Jesus said unto her, Neither do I condemn thee: go, and sin no more.
Joh 8:12 Then spake Jesus again unto them, saying, I am the light of the world: he that followeth me shall not walk in darkness, but shall have the light of life.

Joh 8:13 The Pharisees therefore said unto him, Thou bearest record of thyself; thy record is not true.

Joh 8:14 Jesus answered and said unto them, Though I bear record of myself, yet my record is true: for I know whence I came, and whither I go; but ye cannot tell whence I come, and whither I go.

Joh 8:15 Ye judge after the flesh; I judge no man.

Joh 8:16 And yet if I judge, my judgment is true: for I am not alone, but I and the Father that sent me.

[Joh 8:17 DK-KJV] Det er også skrevet i jeres lov, at vidnesbyrdet fra 2 mennesker er sandt.
[Joh 8:18 DK-KJV] Jeg er 1 der fremfører vidnesbyrd om mig selv, og Faderen der sendte mig fremfører vidnesbyrd om mig.
[Joh 8:19 DK-KJV] Da sagde de til ham, Hvor er din Far? Jesus svarede, I kender hverken mig, eller min Far: hvis I havde kendt mig, skulle I også ha' kendt min Far.
[Joh 8:20 DK-KJV] Disse ord talte Jesus i skattekammeret, da han underviste i templet: og intet menneske lagde hænder på ham; for hans time var endnu ikke kommet.
[Joh 8:21 DK-KJV] Da sagde Jesus igen til dem, Jeg går min vej, og I skal søge efter mig, og skal dø i jeres synder: hvor jeg går hen, kan I ikke komme.
[Joh 8:22 DK-KJV] Da sagde Jøderne, Vil han dræbe sigselv? fordi han siger, Hvor jeg går hen, kan I ikke komme.
[Joh 8:23 DK-KJV] Og Jesus sagde til dem, I er fra forneden; Jeg er fra foroven: I er af denne verden; Jeg er ikke af denne verden.
[Joh 8:24 DK-KJV] Derfor sagde jeg til jer, at I skal dø i jeres synder: for hvis I ikke tror at jeg er han, skal I dø i jeres synder.
[Joh 8:25 DK-KJV] Da sagde de til ham, Hvem er du? Og Jesus siger til dem, Ja den samme som jeg sagde til jer fra begyndelsen.
[Joh 8:26 DK-KJV] Jeg har mange ting at sige og at dømme om jer: men han der sendte mig er sand; og jeg taler de ting til denne verden som jeg har hørt fra ham.
[Joh 8:27 DK-KJV] De forstod ikke at han talte til dem om Faderen.
[Joh 8:28 DK-KJV] Da sagde Jesus til dem, Når I har løftet Menneskesønnen op, da skal I vide at jeg er han, og at jeg intet gør af mig selv; men som min Far har undervist mig, disse ting taler jeg.
[Joh 8:29 DK-KJV] Og han der sendte mig er med mig: Faderen har ikke efterladt mig alene; for jeg gør altid de ting der behager ham.
[Joh 8:30 DK-KJV] Da han talte disse ord, troede mange på ham.
[Joh 8:31 DK-KJV] Da sagde Jesus til de Jøder der troede på ham, Hvis I fortsætter i mine ord, da er I virkelig mine disciple;
[Joh 8:32 DK-KJV] Og I skal kende sandheden, og sandheden skal gøre jer frie.
[Joh 8:33 DK-KJV] De svarede ham, Vi er Abrahams sæd, og var aldrig i slaveri for noget menneske: hvorfor siger du da, I skal bli' gjort frie?
[Joh 8:34 DK-KJV] Jesus svarede dem, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Hvemsomhelst der begår synd er syndens tjener.
[Joh 8:35 DK-KJV] Og tjeneren forbli'r ikke i huset for altid: men Sønnen forbli'r altid.
[Joh 8:36 DK-KJV] Hvis Sønnen derfor skal gøre jer frie, skal I virkelig være frie.
[Joh 8:37 DK-KJV] Jeg ved at I er Abrahams sæd; men I søger at dræbe mig, fordi mine ord ingen plads har i jer.
[Joh 8:38 DK-KJV] Jeg talte det som jeg har set hos min Far: og I det som I har set hos jeres far.
[Joh 8:39 DK-KJV] De svarede og sagde til ham, Abraham er vores far. Jesus siger til dem, Hvis I var Abrahams børn, ville I gøre Abrahams gerninger.
[Joh 8:40 DK-KJV] Men nu søger I at dræbe mig, en mand der har fortalt jer sandheden, som jeg har hørt fra Gud: dette gjorde Abraham ikke.

Joh 8:17 It is also written in your law, that the testimony of two men is true.

Joh 8:18 I am one that bear witness of myself, and the Father that sent me beareth witness of me.
Joh 8:19 Then said they unto him, Where is thy Father? Jesus answered, Ye neither know me, nor my Father: if ye had known me, ye should have known my Father also.
Joh 8:20 These words spake Jesus in the treasury, as he taught in the temple: and no man laid hands on him; for his hour was not yet come.
Joh 8:21 Then said Jesus again unto them, I go my way, and ye shall seek me, and shall die in your sins: whither I go, ye cannot come.
Joh 8:22 Then said the Jews, Will he kill himself? because he saith, Whither I go, ye cannot come.

Joh 8:23 And he said unto them, Ye are from beneath; I am from above: ye are of this world; I am not of this world.

Joh 8:24 I said therefore unto you, that ye shall die in your sins: for if ye believe not that I am he, ye shall die in your sins.
Joh 8:25 Then said they unto him, Who art thou? And Jesus saith unto them, Even the same that I said unto you from the beginning.
Joh 8:26 I have many things to say and to judge of you: but he that sent me is true; and I speak to the world those things which I have heard of him.
Joh 8:27 They understood not that he spake to them of the Father.
Joh 8:28 Then said Jesus unto them, When ye have lifted up the Son of man, then shall ye know that I am he, and that I do nothing of myself; but as my Father hath taught me, I speak these things.

Joh 8:29 And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.

Joh 8:30 As he spake these words, many believed on him.
Joh 8:31 Then said Jesus to those Jews which believed on him, If ye continue in my word, then are ye my disciples indeed;
Joh 8:32 And ye shall know the truth, and the truth shall make you free.
Joh 8:33 They answered him, We be Abraham's seed, and were never in bondage to any man: how sayest thou, Ye shall be made free?

Joh 8:34 Jesus answered them, Verily, verily, I say unto you, Whosoever committeth sin is the servant of sin.
Joh 8:35 And the servant abideth not in the house for ever: but the Son abideth ever.
Joh 8:36 If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed.
Joh 8:37 I know that ye are Abraham's seed; but ye seek to kill me, because my word hath no place in you.
Joh 8:38 I speak that which I have seen with my Father: and ye do that which ye have seen with your father.
Joh 8:39 They answered and said unto him, Abraham is our father. Jesus saith unto them, If ye were Abraham's children, ye would do the works of Abraham.

Joh 8:40 But now ye seek to kill me, a man that hath told you the truth, which I have heard of God: this did not Abraham.

[Joh 8:41 DK-KJV] I gør jeres fars handlinger. Da sagde de til ham, Vi er ikke født af hor; vi har 1 Far, ja Gud.
[Joh 8:42 DK-KJV] Jesus sagde til dem, Hvis Gud var jeres Far, ville I elske mig: for jeg fortsætter fremad og kom fra Gud; jeg kom heller ikke af mig selv, men han sendte mig.
[Joh 8:43 DK-KJV] Hvorfor forstår I ikke min tale? ja fordi I ikke kan høre mine ord.
[Joh 8:44 DK-KJV] I er fra jeres far djævelen, og jeres fars lyster vil I gøre. Han var en morder fra begyndelsen, og blev ikke i sandheden, fordi der intet sandt er i ham. Når han taler en løgn, taler han om hans egne: for han er en løgner, og faderen af den.
[Joh 8:45 DK-KJV] Og fordi jeg fortæller jer sandheden, tror I mig ikke.
[Joh 8:46 DK-KJV] Hvem af jer overbeviser mig om synd? Og hvis jeg siger sandheden, hvorfor tror I ikke på mig?
[Joh 8:47 DK-KJV] Han der er fra Gud hører Guds ord: I hører dem derfor ikke, fordi I ikke er fra Gud.
[Joh 8:48 DK-KJV] Da svarede Jøderne, og sagde til ham, Siger vi ikke med rette at du er en Samaritaner, og har en djævel?
[Joh 8:49 DK-KJV] Jesus svarede, Jeg har ikke en djævel; men jeg ærer min Far, og I vanærer mig.
[Joh 8:50 DK-KJV] Og jeg søger ikke min egen herlighed: der er 1 der søger og dømmer.
[Joh 8:51 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Hvis et menneske holder mine ordsprog, skal han aldrig se døden.
[Joh 8:52 DK-KJV] Da sagde Jøderne til ham, Nu ved vi at du har en djævel. Abraham er død, og profeterne; og du siger, Hvis et menneske holder mine ordsprog, skal han aldrig smage af døden.
[Joh 8:53 DK-KJV] Er du større end vor fader Abraham, som er død? og profeterne er døde: hvem gør du digselv til?
[Joh 8:54 DK-KJV] Jesus svarede, Hvis jeg ærer mig selv, er min ære intet: det er min Far der ærer mig; om hvem jeg siger, at han er jeres Gud:
[Joh 8:55 DK-KJV] Endnu har I ikke kendt ham; men jeg kender ham: og hvis jeg skulle sige, jeg kender ham ikke, skal jeg være en løgner ligesom jer: men jeg kender ham, og holder hans ordsprog.
[Joh 8:56 DK-KJV] Jeres fader Abraham jublede efter at se min dag: og han så' den, og var glad.
[Joh 8:57 DK-KJV] Da sagde Jøderne til ham, Du er endnu ikke 50 år gammel, og har du set Abraham?
[Joh 8:58 DK-KJV] Jesus sagde til dem, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Før Abraham var, er jeg.
[Joh 8:59 DK-KJV] Så samlede de sten op for at kaste dem på ham, men Jesus skjulte sigselv, og gik ud af templet, gående gennem deres midte, og passerede sådant forbi.

Joh 8:41 Ye do the deeds of your father. Then said they to him, We be not born of fornication; we have one Father, even God.
Joh 8:42 Jesus said unto them, If God were your Father, ye would love me: for I proceeded forth and came from God; neither came I of myself, but he sent me.
Joh 8:43 Why do ye not understand my speech? even because ye cannot hear my word.
Joh 8:44 Ye are of your father the devil, and the lusts of your father ye will do. He was a murderer from the beginning, and abode not in the truth, because there is no truth in him. When he speaketh a lie, he speaketh of his own: for he is a liar, and the father of it.

Joh 8:45 And because I tell you the truth, ye believe me not.
Joh 8:46 Which of you convinceth me of sin? And if I say the truth, why do ye not believe me?
Joh 8:47 He that is of God heareth God's words: ye therefore hear them not, because ye are not of God.

Joh 8:48 Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well that thou art a Samaritan, and hast a devil?
Joh 8:49 Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me.
Joh 8:50 And I seek not mine own glory: there is one that seeketh and judgeth.

Joh 8:51 Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death.
Joh 8:52 Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil. Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death.
Joh 8:53 Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself?
Joh 8:54 Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing: it is my Father that honoureth me; of whom ye say, that he is your God:

Joh 8:55 Yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you: but I know him, and keep his saying.
Joh 8:56 Your father Abraham rejoiced to see my day: and he saw it, and was glad.
Joh 8:57 Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham?
Joh 8:58 Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Before Abraham was, I am.
Joh 8:59 Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple, going through the midst of them, and so passed by.

Johannes Evangeliet Kapitel 9 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 9:1 DK-KJV] Og som Jesus passerede forbi, så' han en mand som var blind fra hans fødsel.
[Joh 9:2 DK-KJV] Og hans disciple spurgte ham, og siger, Mester, hvem har syndet, denne mand, eller hans forældre, eftersom han var født blind?
[Joh 9:3 DK-KJV] Jesus svarede, Denne mand har ikke syndet, heller ikke hans forældre: men for at Guds gerninger skulle bli'

Joh 9:1 And as Jesus passed by, he saw a man which was blind from his birth.

Joh 9:2 And his disciples asked him, saying, Master, who did sin, this man, or his parents, that he was born blind?
Joh 9:3 Jesus answered, Neither hath this man sinned, nor his parents: but that the works of God should be made

synliggjort i ham.
[Joh 9:4 DK-KJV] Jeg må udføre hans gerninger der sendte mig, mens det er dag: den nat kommer, da intet menneske kan arbejde.
[Joh 9:5 DK-KJV] Så længe som jeg er i denne verden, er jeg denne verdens lys.
[Joh 9:6 DK-KJV] Da han havde talt således, spyttede han på jorden, og lavede ler af spyttet, og han salvede den blinde mands øjne med leret,
[Joh 9:7 DK-KJV] Og sagde til ham, Gå, vask dig i Siloams bassin, (som ved fortolkning er, Sendt.) Han gik derfor afsted, og vaskede sig, og kom seende.

[Joh 9:8 DK-KJV] Derfor sagde naboerne, og de som før havde set ham der var blind, Er ikke dette han der sad og tiggede?
[Joh 9:9 DK-KJV] Nogle sagde, Dette er han: andre sagde, Han er ligesom ham: men han sagde, Jeg er han.
[Joh 9:10 DK-KJV] Derfor sagde de til ham, Hvordan var dine øjne åbnet?
[Joh 9:11 DK-KJV] Han svarede og sagde, Et menneske der kaldes Jesus lavede ler, og salvede mine øjne, og sagde til mig, Gå til Siloams bassin, og vask dig: og jeg gik og vaskede mig, og jeg modtog synet.
[Joh 9:12 DK-KJV] Da sagde de til ham, Hvor er han? Han sagde, Det ved jeg ikke.
[Joh 9:13 DK-KJV] De bragte ham der før i tiden var blind til Farisæerne.
[Joh 9:14 DK-KJV] Og det var på sabbatsdagen da Jesus lavede leret, og åbnede hans øjne.
[Joh 9:15 DK-KJV] Da spurgte Farisæerne ham også igen hvordan han havde modtaget hans syn. Han sagde til dem, Han puttede ler på mine øjne, og jeg vaskede mig, og kunne se.
[Joh 9:16 DK-KJV] Derfor sagde nogle af Farisæerne, Dette menneske er ikke fra Gud, fordi han ikke holder sabbatsdagen. Andre sagde, Hvordan kan et menneske der er en synder gøre sådanne mirakler? Og der var en splid blandt dem.
[Joh 9:17 DK-KJV] De sagde igen til den blinde mand, Hvad siger du om ham, at han har åbnet dine øjne? Han sagde, Han er en profet.
[Joh 9:18 DK-KJV] Men Jøderne troede ikke angående ham, at han havde været blind, og modtaget hans syn, indtil de kaldte på forældrene til ham der havde modtaget hans syn.
[Joh 9:19 DK-KJV] Og de spurgte dem, og sagde, Er dette jeres søn, som I siger var født blind? hvordan kan det da være at han nu ser?
[Joh 9:20 DK-KJV] Hans forældre svarede dem og sagde, Vi ved at dette er vores søn, og at han var født blind:
[Joh 9:21 DK-KJV] Men gennem hvilke virkemidler han nu ser, ved vi ikke; eller hvem der har åbnet hans øjne, ved vi ikke: han er gammel nok, spørg han: han skal tale for sigselv.
[Joh 9:22 DK-KJV] Disse ord talte hans forældre, fordi de frygtede Jøderne: for Jøderne var allerede blevet enige om, at hvis der var en mand der bekendte at han var Kristus, skulle han bli' smidt ud af synagogen.
[Joh 9:23 DK-KJV] Derfor sagde hans forældre, Han er gammel nok; spørg ham.
[Joh 9:24 DK-KJV] Så igen kaldte de på manden der var blind, og sagde til ham, Giv Gud rosen: vi ved at denne mand er en synder.
[Joh 9:25 DK-KJV] Han svarede og sagde, Om han er en synder eller ikke, ved jeg ikke: en ting ved jeg, at, imidlertid var jeg blind, nu ser jeg.
[Joh 9:26 DK-KJV] Da sagde de igen til ham, Hvad gjorde han ved dig? hvordan åbnede han dine øjne?

manifest in him.

Joh 9:4 I must work the works of him that sent me, while it is day: the night cometh, when no man can work.
Joh 9:5 As long as I am in the world, I am the light of the world.
Joh 9:6 When he had thus spoken, he spat on the ground, and made clay of the spittle, and he anointed the eyes of the blind man with the clay,
Joh 9:7 And said unto him, Go, wash in the pool of Siloam, (which is by interpretation, Sent.) He went his way therefore, and washed, and came seeing.
Joh 9:8 The neighbours therefore, and they which before had seen him that he was blind, said, Is not this he that sat and begged?
Joh 9:9 Some said, This is he: others said, He is like him: but he said, I am he.
Joh 9:10 Therefore said they unto him, How were thine eyes opened?
Joh 9:11 He answered and said, A man that is called Jesus made clay, and anointed mine eyes, and said unto me, Go to the pool of Siloam, and wash: and I went and washed, and I received sight.
Joh 9:12 Then said they unto him, Where is he? He said, I know not.
Joh 9:13 They brought to the Pharisees him that aforetime was blind.
Joh 9:14 And it was the sabbath day when Jesus made the clay, and opened his eyes.
Joh 9:15 Then again the Pharisees also asked him how he had received his sight. He said unto them, He put clay upon mine eyes, and I washed, and do see.
Joh 9:16 Therefore said some of the Pharisees, This man is not of God, because he keepeth not the sabbath day. Others said, How can a man that is a sinner do such miracles? And there was a division among them.
Joh 9:17 They say unto the blind man again, What sayest thou of him, that he hath opened thine eyes? He said, He is a prophet.
Joh 9:18 But the Jews did not believe concerning him, that he had been blind, and received his sight, until they called the parents of him that had received his sight.

Joh 9:19 And they asked them, saying, Is this your son, who ye say was born blind? how then doth he now see?
Joh 9:20 His parents answered them and said, We know that this is our son, and that he was born blind:
Joh 9:21 But by what means he now seeth, we know not; or who hath opened his eyes, we know not: he is of age; ask him: he shall speak for himself.
Joh 9:22 These words spake his parents, because they feared the Jews: for the Jews had agreed already, that if any man did confess that he was Christ, he should be put out of the synagogue.

Joh 9:23 Therefore said his parents, He is of age; ask him.
Joh 9:24 Then again called they the man that was blind, and said unto him, Give God the praise: we know that this man is a sinner.
Joh 9:25 He answered and said, Whether he be a sinner or no, I know not: one thing I know, that, whereas I was blind, now I see.
Joh 9:26 Then said they to him again, What did he to thee? how opened he thine eyes?

[Joh 9:27 DK-KJV] Han svarede dem, Det har jeg allerede fortalt jer, og I hørte ikke: hvorfor vil I høre det igen? vil I også være hans disciple?
[Joh 9:28 DK-KJV] Da hånede de ham, og sagde, Du er hans discipel; men vi er Moses' disciple.
[Joh 9:29 DK-KJV] Vi ved at Gud talte til Moses: angående denne fyr, vi ved ikke hvor han kommer fra.
[Joh 9:30 DK-KJV] Manden svarede og sagde til dem, Dette er en forunderlig ting, at I ikke ved hvor han kommer fra, og alligevel har han åbnet mine øjne.
[Joh 9:31 DK-KJV] Nu ved vi at Gud ikke hører syndere: men hvis der er en mand der er en tilbeder af Gud, og gør hans vilje, ham hører han.
[Joh 9:32 DK-KJV] Siden denne verden begyndte var det ikke hørt at der var en mand der åbnede øjnene på en' der var født blind.
[Joh 9:33 DK-KJV] Hvis denne mand ikke var fra Gud, kunne han intet gøre.
[Joh 9:34 DK-KJV] De svarede og sagde til ham, Du var helt igennem født i synder, og underviser du os? Og de smed ham ud.
[Joh 9:35 DK-KJV] Jesus hørte at de havde smidt ham ud; og da han havde fundet ham, sagde han til ham, Tror du på Guds Søn?
[Joh 9:36 DK-KJV] Han svarede og sagde, Hvem er han, Herre, at jeg måtte tro på ham?
[Joh 9:37 DK-KJV] Og Jesus sagde til ham, Du har både set ham, og det er han der taler med dig.
[Joh 9:38 DK-KJV] Og han sagde, Herre, Jeg tror. Og han tilbad ham.
[Joh 9:39 DK-KJV] Og Jesus sagde, For dom er jeg kommet ind i denne verden, så de som ikke ser måtte se; og for at de som ser måtte bli' gjort blinde.
[Joh 9:40 DK-KJV] Og nogle af Farisæerne som var hos ham hørte disse ord, og sagde til ham, Er vi også blinde?
[Joh 9:41 DK-KJV] Jesus sagde til dem, Hvis I var blinde, skulle I ingen synd ha': men nu siger I, Vi ser; derfor er jeres synd der stadig.

Joh 9:27 He answered them, I have told you already, and ye did not hear: wherefore would ye hear it again? will ye also be his disciples?
Joh 9:28 Then they reviled him, and said, Thou art his disciple; but we are Moses' disciples.
Joh 9:29 We know that God spake unto Moses: as for this fellow, we know not from whence he is.
Joh 9:30 The man answered and said unto them, Why herein is a marvellous thing, that ye know not from whence he is, and yet he hath opened mine eyes.
Joh 9:31 Now we know that God heareth not sinners: but if any man be a worshipper of God, and doeth his will, him he heareth.

Joh 9:32 Since the world began was it not heard that any man opened the eyes of one that was born blind.

Joh 9:33 If this man were not of God, he could do nothing.
Joh 9:34 They answered and said unto him, Thou wast altogether born in sins, and dost thou teach us? And they cast him out.
Joh 9:35 Jesus heard that they had cast him out; and when he had found him, he said unto him, Dost thou believe on the Son of God?
Joh 9:36 He answered and said, Who is he, Lord, that I might believe on him?
Joh 9:37 And Jesus said unto him, Thou hast both seen him, and it is he that talketh with thee.
Joh 9:38 And he said, Lord, I believe. And he worshipped him.
Joh 9:39 And Jesus said, For judgment I am come into this world, that they which see not might see; and that they which see might be made blind.
Joh 9:40 And some of the Pharisees which were with him heard these words, and said unto him, Are we blind also?
Joh 9:41 Jesus said unto them, If ye were blind, ye should have no sin: but now ye say, We see; therefore your sin remaineth.

Johannes Evangeliet Kapitel 10 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 10:1 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Han der ikke går ind gennem døren til fårefolden, men kryber op på en anden måde, denne samme er en tyv og en røver.
[Joh 10:2 DK-KJV] Men han der går ind gennem døren er hyrden for disse får.
[Joh 10:3 DK-KJV] For ham åbner dørmanden; og disse får hører hans stemme: og han kalder hans egne får ved navn, og leder dem ud.
[Joh 10:4 DK-KJV] Og når han frembringer hans egne får, går han foran dem, og disse får følger ham: for de kender hans stemme.
[Joh 10:5 DK-KJV] Og en fremmed vil de ikke følge, men vil flygte fra ham: for de kender ikke stemmen af fremmede.

[Joh 10:6 DK-KJV] Denne lignelse talte Jesus til dem: men de forstod ikke hvilke ting det var som han talte til dem om.
[Joh 10:7 DK-KJV] Da sagde Jesus igen til dem, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Jeg er døren for disse får.
[Joh 10:8 DK-KJV] Alle der nogensinde kom før mig er tyve og røvere: men disse får hørte dem ikke.

Joh 10:1 Verily, verily, I say unto you, He that entereth not by the door into the sheepfold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber.
Joh 10:2 But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep.
Joh 10:3 To him the porter openeth; and the sheep hear his voice: and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out.
Joh 10:4 And when he putteth forth his own sheep, he goeth before them, and the sheep follow him: for they know his voice.
Joh 10:5 And a stranger will they not follow, but will flee from him: for they know not the voice of strangers.
Joh 10:6 This parable spake Jesus unto them: but they understood not what things they were which he spake unto them.
Joh 10:7 Then said Jesus unto them again, Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep.
Joh 10:8 All that ever came before me are thieves and robbers: but the sheep did not hear them.

[Joh 10:9 DK-KJV] Jeg er døren: hvis der er en mand der går ind via mig, skal han bli' frelst, og skal gå ind og ud, og finde græsgange.
Joh 10:9 I am the door: by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture.

[Joh 10:10 DK-KJV] Tyven kommer ikke, foruden for at stjæle, og for at dræbe, og for at destruere: Jeg er kommet så de måtte ha' liv, og så de måtte ha' det mere i overflod.
Joh 10:10 The thief cometh not, but for to steal, and to kill, and to destroy: I am come that they might have life, and that they might have it more abundantly.

[Joh 10:11 DK-KJV] Jeg er den gode hyrde: den gode hyrde giver hans liv for disse får.
Joh 10:11 I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep.

[Joh 10:12 DK-KJV] Men han der er en lejesvend, og ikke er den hyrde, hvis egne disse får ikke er, ser den ulv ankomme, og efterlader disse får, og flygter: og den ulv fanger dem, og spreder disse får.
Joh 10:12 But he that is an hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth: and the wolf catcheth them, and scattereth the sheep.

[Joh 10:13 DK-KJV] Lejesvenden flygter, fordi han er en lejesvend, og ikke har omsorg for disse får.
Joh 10:13 The hireling fleeth, because he is an hireling, and careth not for the sheep.

[Joh 10:14 DK-KJV] Jeg er den gode hyrde, og kender mine får, og er kendt af mine.
Joh 10:14 I am the good shepherd, and know my sheep, and am known of mine.

[Joh 10:15 DK-KJV] Som Faderen kender mig, på samme måde kender jeg Faderen: Og jeg lægger mit liv ned for disse får.
Joh 10:15 As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep.

[Joh 10:16 DK-KJV] Og jeg har andre får, som ikke er fra denne fold: dem må jeg også bringe, og de skal høre min stemme; og der skal være 1 fold, og 1 hyrde.
Joh 10:16 And other sheep I have, which are not of this fold: them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

[Joh 10:17 DK-KJV] Derfor elsker min Far mig, fordi jeg lægger mit liv ned, så jeg måtte ta' det igen.
Joh 10:17 Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again.

[Joh 10:18 DK-KJV] Intet menneske tager det fra mig, men jeg lægger det ned af mig selv. Jeg har myndighed til at lægge det ned, og jeg har myndighed til at ta' det igen. Denne befaling har jeg modtaget af min Far.
Joh 10:18 No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. This commandment have I received of my Father.

[Joh 10:19 DK-KJV] Der var derfor igen en splid blandt Jøderne på grund af disse ordsprog.
Joh 10:19 There was a division therefore again among the Jews for these sayings.

[Joh 10:20 DK-KJV] Og mange af dem sagde, Han har en djævel, og er gal; hvorfor hører I på ham?
Joh 10:20 And many of them said, He hath a devil, and is mad; why hear ye him?

[Joh 10:21 DK-KJV] Andre sagde, Dette er ikke ordene fra ham der har en djævel. Kan en djævel åbne den blindes øjne?
Joh 10:21 Others said, These are not the words of him that hath a devil. Can a devil open the eyes of the blind?

[Joh 10:22 DK-KJV] Og det var i Jerusalem ved dedikationsfesten, og det var vinter.
Joh 10:22 And it was at Jerusalem the feast of the dedication, and it was winter.

[Joh 10:23 DK-KJV] Og Jesus vandrede i templet i Solomons søjlegang.
Joh 10:23 And Jesus walked in the temple in Solomon's porch.

[Joh 10:24 DK-KJV] Da kom Jøderne rundt omkring ham, og sagde til ham, Hvor længe lader du os tvivle? Om du er den Kristus, fortæl os det ligeud.
Joh 10:24 Then came the Jews round about him, and said unto him, How long dost thou make us to doubt? If thou be the Christ, tell us plainly.

[Joh 10:25 DK-KJV] Jesus svarede dem, Jeg fortalte jer, og I troede ikke: de gerninger som jeg gør i min Fars navn, de fremfører vidnesbyrd om mig.
Joh 10:25 Jesus answered them, I told you, and ye believed not: the works that I do in my Father's name, they bear witness of me.

[Joh 10:26 DK-KJV] Men I tror ikke, fordi I ikke er af mine får, som jeg sagde til jer.
Joh 10:26 But ye believe not, because ye are not of my sheep, as I said unto you.

[Joh 10:27 DK-KJV] Mine får hører min stemme, og jeg kender dem, og de følger mig:
Joh 10:27 My sheep hear my voice, and I know them, and they follow me:

[Joh 10:28 DK-KJV] Og jeg giver evigt liv til dem; og de skal aldrig forulykke, der er heller ikke noget menneske der skal plukke dem ud af min hånd.
Joh 10:28 And I give unto them eternal life; and they shall never perish, neither shall any man pluck them out of my hand.

[Joh 10:29 DK-KJV] Min Far, som gav mig dem, er større end alle; og intet menneske er i stand til at plukke dem ud af min Fars hånd.
Joh 10:29 My Father, which gave them me, is greater than all; and no man is able to pluck them out of my Father's hand.

[Joh 10:30 DK-KJV] Jeg og min Far er 1.
Joh 10:30 I and my Father are one.

[Joh 10:31 DK-KJV] Da samlede Jøderne igen sten op for at stene ham.
Joh 10:31 Then the Jews took up stones again to stone him.

[Joh 10:32 DK-KJV] Jesus svarede dem, Mange gode gerninger har jeg vist jer fra min Far; for hvilke af disse gerninger vil I stene mig?
Joh 10:32 Jesus answered them, Many good works have I shewed you from my Father; for which of those works do ye stone me?

[Joh 10:33 DK-KJV] Jøderne svarede ham, og sagde, For en god gerning stener vi dig ikke; men for gudsbespottelse; og eftersom du, som er et menneske, gør digselv til Gud.
Joh 10:33 The Jews answered him, saying, For a good work we stone thee not; but for blasphemy; and because that thou, being a man, makest thyself God.

[Joh 10:34 DK-KJV] Jesus svarede dem, Er det ikke skrevet i jeres lov, jeg sagde, I er guder?
Joh 10:34 Jesus answered them, Is it not written in your law, I said, Ye are gods?
[Joh 10:35 DK-KJV] Hvis han kaldte dem guder, til hvem Guds ord kom, og skriften ikke kan bli' brudt;
Joh 10:35 If he called them gods, unto whom the word of God came, and the scripture cannot be broken;
[Joh 10:36 DK-KJV] Siger I om ham, hvem Faderen har helliggjort, og sendt ind i denne verden, Du gudsbespotter; fordi jeg sagde, Jeg er Guds Søn?
Joh 10:36 Say ye of him, whom the Father hath sanctified, and sent into the world, Thou blasphemest; because I said, I am the Son of God?
[Joh 10:37 DK-KJV] Hvis jeg ikke gør min Fars gerninger, tro ikke på mig.
Joh 10:37 If I do not the works of my Father, believe me not.
[Joh 10:38 DK-KJV] Men hvis jeg gør, skønt I ikke tror mig, tro på gerningerne: så I må vide, og tro, at Faderen er i mig, og jeg i ham.
Joh 10:38 But if I do, though ye believe not me, believe the works: that ye may know, and believe, that the Father is in me, and I in him.
[Joh 10:39 DK-KJV] Derfor søgte de igen at ta' ham: men han undslap ud af deres hånd,
Joh 10:39 Therefore they sought again to take him: but he escaped out of their hand,
[Joh 10:40 DK-KJV] Og gik igen væk til den anden side af Jordanfloden til det sted hvor Johannes i starten døbte; og der blev han.
Joh 10:40 And went away again beyond Jordan into the place where John at first baptized; and there he abode.
[Joh 10:41 DK-KJV] Og mange tyede til ham, og sagde, Johannes gjorde ingen mirakler: men alle ting som Johannes talte om dette menneske var sandt.
Joh 10:41 And many resorted unto him, and said, John did no miracle: but all things that John spake of this man were true.
[Joh 10:42 DK-KJV] Og mange der troede på ham.
Joh 10:42 And many believed on him there.

Johannes Evangeliet Kapitel 11 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 11:1 DK-KJV] Nu var en bestemt mand syg, kaldet Lazarus, fra Bethania, Maria og hendes søster Marthas by.
Joh 11:1 Now a certain man was sick, named Lazarus, of Bethany, the town of Mary and her sister Martha.
[Joh 11:2 DK-KJV] (Det var den Maria som salvede Herren med salveolien, og tørrede hans fødder med hendes hår, hvis bror Lazarus var syg.)
Joh 11:2 (It was that Mary which anointed the Lord with ointment, and wiped his feet with her hair, whose brother Lazarus was sick.)
[Joh 11:3 DK-KJV] Derfor sendte hans søstre bud efter ham, og siger, læg mærke til, han hvem du elsker er syg.
Joh 11:3 Therefore his sisters sent unto him, saying, Lord, behold, he whom thou lovest is sick.
[Joh 11:4 DK-KJV] Da Jesus hørte det, sagde han, Denne sygdom er ikke til døden, men for Guds herlighed, så Guds Søn måtte bli' forherliget derigennem.
Joh 11:4 When Jesus heard that, he said, This sickness is not unto death, but for the glory of God, that the Son of God might be glorified thereby.
[Joh 11:5 DK-KJV] Nu elskede Jesus Martha, og hendes søster, og Lazarus.
Joh 11:5 Now Jesus loved Martha, and her sister, and Lazarus.
[Joh 11:6 DK-KJV] Da han derfor havde hørt at han var syg, blev han tilbage i 2 dage på dette samme sted hvor han var.
Joh 11:6 When he had heard therefore that he was sick, he abode two days still in the same place where he was.
[Joh 11:7 DK-KJV] Og efter det sagde han til hans disciple, Lad os gå ind i Judæa igen.
Joh 11:7 Then after that saith he to his disciples, Let us go into Judaea again.
[Joh 11:8 DK-KJV] Hans disciple siger til ham, Mester, Jøderne har på det sidste søgt at stene dig; og går du igen derhen?
Joh 11:8 His disciples say unto him, Master, the Jews of late sought to stone thee; and goest thou thither again?
[Joh 11:9 DK-KJV] Jesus svarede, Er der ikke 12 timer om dagen? Hvis der er en mand der går om dagen, snubler han ikke, fordi han ser denne verdens lys.
Joh 11:9 Jesus answered, Are there not twelve hours in the day? If any man walk in the day, he stumbleth not, because he seeth the light of this world.
[Joh 11:10 DK-KJV] Men hvis en mand går om natten, snubler han, fordi der ikke er lys i ham.
Joh 11:10 But if a man walk in the night, he stumbleth, because there is no light in him.
[Joh 11:11 DK-KJV] Disse ting sagde han: og efter det siger han til dem, Vores ven Lazarus sover; men jeg går, så jeg må vække ham ud af søvnen.
Joh 11:11 These things said he: and after that he saith unto them, Our friend Lazarus sleepeth; but I go, that I may awake him out of sleep.
[Joh 11:12 DK-KJV] Da sagde hans disciple, Herre, hvis han sover, skal han gøre vel.
Joh 11:12 Then said his disciples, Lord, if he sleep, he shall do well.
[Joh 11:13 DK-KJV] Imidlertid talte Jesus om hans død: men de tænkte at han havde talt om at slappe af i søvn.
Joh 11:13 Howbeit Jesus spake of his death: but they thought that he had spoken of taking of rest in sleep.
[Joh 11:14 DK-KJV] Så sagde Jesus til dem ligeud, Lazarus er død.
Joh 11:14 Then said Jesus unto them plainly, Lazarus is dead.
[Joh 11:15 DK-KJV] Og jeg er glad for jeres skyld at jeg ikke var der, med den hensigt at I må tro; ikke desto mindre lad os gå til ham.
Joh 11:15 And I am glad for your sakes that I was not there, to the intent ye may believe; nevertheless let us go unto him.
[Joh 11:16 DK-KJV] Da sagde Thomas, som er kaldet
Joh 11:16 Then said Thomas, which is called Didymus, unto

Didymus, til hans meddisciple, Lad os også gå, så vi må dø med ham.
[Joh 11:17 DK-KJV] Da Jesus så kom, fandt han at han allerede havde ligget i graven 4 dage.
[Joh 11:18 DK-KJV] Nu lå Bethania nær ved Jerusalem, omkring 3 kilometer væk:
[Joh 11:19 DK-KJV] Og mange af Jøderne kom til Martha og Maria, for at trøste dem angående deres bror.
[Joh 11:20 DK-KJV] Da gik Martha og mødte ham, så snart som hun havde hørt at Jesus var på vej: men Maria sad stadig i huset.
[Joh 11:21 DK-KJV] Da sagde Martha til Jesus, Herre, hvis du havde været her, havde min bror ikke været død.
[Joh 11:22 DK-KJV] Men jeg ved, ja at nu, hvadsomhelst du vil spørge Gud om, det vil Gud gi' dig.
[Joh 11:23 DK-KJV] Jesus siger til hende, Din bror skal rejse sig igen.
[Joh 11:24 DK-KJV] Martha siger til ham, Jeg ved at han skal rejse sig igen i opstandelsen på den sidste dag.
[Joh 11:25 DK-KJV] Jesus sagde til hende, Jeg er opstandelsen, og livet: han der tror på mig, selvom at han var død, alligevel skal han leve:
[Joh 11:26 DK-KJV] Og hvemsomhelst der lever og tror på mig skal aldrig dø. Tror du på dette?
[Joh 11:27 DK-KJV] Hun siger til ham, Ja, Herre: Jeg tror at du er den Kristus, Guds Søn, som skulle komme ind i denne verden.
[Joh 11:28 DK-KJV] Og da hun havde sagt sådant, tog hun afsted, og i al hemmelighed kaldte på Maria hendes søster, og sagde, Mesteren er kommet, og kalder på dig.
[Joh 11:29 DK-KJV] Så snart som hun hørte det, rejste hun sig hurtigt, og kom til ham.
[Joh 11:30 DK-KJV] Nu var Jesus endnu ikke kommet ind i provinsbyen, men var på det sted hvor Martha mødte ham.
[Joh 11:31 DK-KJV] Jøderne da som var hos hende i huset, og trøstede hende, da de så Maria, at hun rejste sig hurtigt op og gik ud, fulgte de hende, og sagde, Hun går til graven for at græde der.
[Joh 11:32 DK-KJV] Så da Maria var kommet der hvor Jesus var, og så' ham, faldt hun ned ved hans fødder, og sagde til ham, Herre, hvis du havde været her, havde min bror ikke været død.
[Joh 11:33 DK-KJV] Da Jesus derfor så' hende græde, og også Jøderne som kom med hende græd, sukkede han åndeligt, og var bevæget,
[Joh 11:34 DK-KJV] Og sagde, Hvor har I lagt ham? De sagde til ham, Herre, kom og se.
[Joh 11:35 DK-KJV] Jesus græd.
[Joh 11:36 DK-KJV] Da sagde Jøderne, Læg mærke til hvordan han elskede ham!
[Joh 11:37 DK-KJV] Og nogle af dem sagde, Kunne ikke denne mand, som åbnede den blindes øjne, ha' forårsaget at selv denne mand ikke skulle være død?
[Joh 11:38 DK-KJV] Derfor sukkede Jesus igen i sigselv ankommende til graven, Det var en grotte, og en sten lå på den.
[Joh 11:39 DK-KJV] Jesus sagde, Ta' I stenen væk. Martha, søsteren til ham der var død, siger til ham, Herre, på dette tidspunkt stinker ham: for han har været død i 4 dage.
[Joh 11:40 DK-KJV] Jesus siger til hende, Sagde jeg ikke til dig, at, hvis du ville tro, skulle du se Guds herlighed?
[Joh 11:41 DK-KJV] Da tog de stenen væk fra det sted hvor de døde var lagt. Og Jesus opløftede hans øjne, og sagde, Far, jeg takker dig for at du har hørt mig.

his fellowdisciples, Let us also go, that we may die with him.

Joh 11:17 Then when Jesus came, he found that he had lain in the grave four days already.
Joh 11:18 Now Bethany was nigh unto Jerusalem, about fifteen furlongs off:
Joh 11:19 And many of the Jews came to Martha and Mary, to comfort them concerning their brother.

Joh 11:20 Then Martha, as soon as she heard that Jesus was coming, went and met him: but Mary sat still in the house.
Joh 11:21 Then said Martha unto Jesus, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.
Joh 11:22 But I know, that even now, whatsoever thou wilt ask of God, God will give it thee.

Joh 11:23 Jesus saith unto her, Thy brother shall rise again.
Joh 11:24 Martha saith unto him, I know that he shall rise again in the resurrection at the last day.
Joh 11:25 Jesus said unto her, I am the resurrection, and the life: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live:
Joh 11:26 And whosoever liveth and believeth in me shall never die. Believest thou this?
Joh 11:27 She saith unto him, Yea, Lord: I believe that thou art the Christ, the Son of God, which should come into the world.
Joh 11:28 And when she had so said, she went her way, and called Mary her sister secretly, saying, The Master is come, and calleth for thee.
Joh 11:29 As soon as she heard that, she arose quickly, and came unto him.
Joh 11:30 Now Jesus was not yet come into the town, but was in that place where Martha met him.
Joh 11:31 The Jews then which were with her in the house, and comforted her, when they saw Mary, that she rose up hastily and went out, followed her, saying, She goeth unto the grave to weep there.

Joh 11:32 Then when Mary was come where Jesus was, and saw him, she fell down at his feet, saying unto him, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.
Joh 11:33 When Jesus therefore saw her weeping, and the Jews also weeping which came with her, he groaned in the spirit, and was troubled,
Joh 11:34 And said, Where have ye laid him? They said unto him, Lord, come and see.
Joh 11:35 Jesus wept.

Joh 11:36 Then said the Jews, Behold how he loved him!
Joh 11:37 And some of them said, Could not this man, which opened the eyes of the blind, have caused that even this man should not have died?

Joh 11:38 Jesus therefore again groaning in himself cometh to the grave. It was a cave, and a stone lay upon it.
Joh 11:39 Jesus said, Take ye away the stone. Martha, the sister of him that was dead, saith unto him, Lord, by this time he stinketh: for he hath been dead four days.
Joh 11:40 Jesus saith unto her, Said I not unto thee, that, if thou wouldest believe, thou shouldest see the glory of God?
Joh 11:41 Then they took away the stone from the place where the dead was laid. And Jesus lifted up his eyes, and said, Father, I thank thee that thou hast heard me.

[Joh 11:42 DK-KJV] Og jeg ved at du altid hører mig: men på grund af folket som står der sagde jeg det, så de må tro at du har sendt mig.
[Joh 11:43 DK-KJV] Og da han havde talt således, råbte han med en høj stemme, Lazarus, kom frem.
[Joh 11:44 DK-KJV] Og han der var død kom frem, indbundet på hænder og fødder med gravtøjet: og hans ansigt var indbundet med et tørklæde. Jesus siger til dem, Løs ham, og lad ham gå.
[Joh 11:45 DK-KJV] Da mange af Jøderne som kom til Maria, og havde set de ting som Jesus gjorde, troede på ham.
[Joh 11:46 DK-KJV] Men nogle af dem gik deres vej til Farisæerne, og fortalte dem hvilke ting Jesus havde gjort.
[Joh 11:47 DK-KJV] Da samlede de ledende præster og Farisæerne et råd, og sagde, Hvad gør vi? for denne mand udfører mange mirakler.
[Joh 11:48 DK-KJV] Hvis vi lader ham alene således, vil alle mennesker tro på ham: og Romerne skal komme og fjerne både vores sted og nation.
[Joh 11:49 DK-KJV] Og 1 af dem, kaldet Kaiafas, som er ypperstepræst det samme år, sagde til dem, I ved ingenting overhovedet,
[Joh 11:50 DK-KJV] Og betragter heller ikke hvad som er formålstjenligt for os, at én mand skulle dø for folket, og for ikke at hele nationen går tabt.
[Joh 11:51 DK-KJV] Og dette talte han ikke af sigselv: men ved af være ypperstepræst det år, profeterede han at Jesus skulle dø for den nation;

[Joh 11:52 DK-KJV] Og ikke kun for den nation, men at han også skulle forsamle i 1 Guds børn der var spredt bredt.
[Joh 11:53 DK-KJV] Så fra den dag og fremefter rådsluttede de at slå ham ihjel.
[Joh 11:54 DK-KJV] Derfor vandrede Jesus ikke mere offentligt blandt Jøderne: men gik videre til et land nær ved vildmarken, ind i byen kaldet Ephraim, og fortsatte der med hans disciple.
[Joh 11:55 DK-KJV] Og Jødernes påske var nært forestående: og mange gik ud fra landet op til Jerusalem før påsken, for at rense demselv.
[Joh 11:56 DK-KJV] Da søgte de efter Jesus, og snakkede blandt demselv, da de stod i templet, Hvad tænker I, at han ikke vil komme til festen?
[Joh 11:57 DK-KJV] Nu havde både de ledende præster og Farisæerne givet en befaling, at, hvis der er en mand der vidste hvor han var, skulle de vise det, så de måtte ta' ham.

Joh 11:42 And I knew that thou hearest me always: but because of the people which stand by I said it, that they may believe that thou hast sent me.
Joh 11:43 And when he thus had spoken, he cried with a loud voice, Lazarus, come forth.

Joh 11:44 And he that was dead came forth, bound hand and foot with graveclothes: and his face was bound about with a napkin. Jesus saith unto them, Loose him, and let him go.

Joh 11:45 Then many of the Jews which came to Mary, and had seen the things which Jesus did, believed on him.
Joh 11:46 But some of them went their ways to the Pharisees, and told them what things Jesus had done.
Joh 11:47 Then gathered the chief priests and the Pharisees a council, and said, What do we? for this man doeth many miracles.
Joh 11:48 If we let him thus alone, all men will believe on him: and the Romans shall come and take away both our place and nation.

Joh 11:49 And one of them, named Caiaphas, being the high priest that same year, said unto them, Ye know nothing at all,
Joh 11:50 Nor consider that it is expedient for us, that one man should die for the people, and that the whole nation perish not.
Joh 11:51 And this spake he not of himself: but being high priest that year, he prophesied that Jesus should die for that nation;
Joh 11:52 And not for that nation only, but that also he should gather together in one the children of God that were scattered abroad.
Joh 11:53 Then from that day forth they took counsel together for to put him to death.
Joh 11:54 Jesus therefore walked no more openly among the Jews; but went thence unto a country near to the wilderness, into a city called Ephraim, and there continued with his disciples.
Joh 11:55 And the Jews' passover was nigh at hand: and many went out of the country up to Jerusalem before the passover, to purify themselves.
Joh 11:56 Then sought they for Jesus, and spake among themselves, as they stood in the temple, What think ye, that he will not come to the feast?
Joh 11:57 Now both the chief priests and the Pharisees had given a commandment, that, if any man knew where he were, he should shew it, that they might take him.

Johannes Evangeliet Kapitel 12 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 12:1 DK-KJV] Da kom Jesus til Bethania 6 dage før påsken, der hvor Lazarus var som havde været død, han som han oprejste fra de døde.
[Joh 12:2 DK-KJV] De lavede et aftensmåltid for ham der; og Martha serverede: desuden var Lazarus en af dem der sad ved bordet med ham.
[Joh 12:3 DK-KJV] Da tog Maria et pund Nardus-salveolie, meget dyrebar, og salvede Jesus' fødder, og tørrede hans fødder med hendes hår: og huset var fyldt med odouren fra salveolien.
[Joh 12:4 DK-KJV] Da siger en af hans disciple, Judas

Joh 12:1 Then Jesus six days before the passover came to Bethany, where Lazarus was which had been dead, whom he raised from the dead.

Joh 12:2 There they made him a supper; and Martha served: but Lazarus was one of them that sat at the table with him.
Joh 12:3 Then took Mary a pound of ointment of spikenard, very costly, and anointed the feet of Jesus, and wiped his feet with her hair: and the house was filled with the odour of the ointment.
Joh 12:4 Then saith one of his disciples, Judas Iscariot,

Iscariot, Simons søn, som skulle forråde ham,

Simon's son, which should betray him,

[Joh 12:5 DK-KJV] Hvorfor var denne salveolie ikke solgt for 300 sølvmønter, og givet til de fattige?
[Joh 12:6 DK-KJV] Dette sagde han, ikke at han bekymrede sig for de fattige; men fordi han var en tyv, og havde pengepungen, og bar det der var puttet deri.
[Joh 12:7 DK-KJV] Da sagde Jesus, Lad hende være alene: imod min begravelsesdag har hun holdt dette.
[Joh 12:8 DK-KJV] For de fattige har I altid hos jer; men mig har I ikke altid.
[Joh 12:9 DK-KJV] Mange folk fra Jøderne vidste derfor at han var der: og de kom ikke kun for Jesus skyld, men så de også måtte se Lazarus, som han havde oprejst fra de døde.
[Joh 12:10 DK-KJV] Men de ledende præster konsulterede at de også måtte slå Lazarus ihjel;
[Joh 12:11 DK-KJV] Eftersom mange af Jøderne gik afsted på grund af ham, og troede på Jesus.
[Joh 12:12 DK-KJV] Den næste dag var mange folk kommet til festen, da de hørte at Jesus var på vej til Jerusalem,
[Joh 12:13 DK-KJV] De tog palmetræsgrene, og gik videre for at møde ham, og råbte, Hosanna: Velsignet er Israels Konge der kommer i Herrens navn.
[Joh 12:14 DK-KJV] Og Jesus, da han havde fundet et ungt æsel, sad derpå; som det er skrevet,
[Joh 12:15 DK-KJV] Frygt ikke, Sions datter: læg mærke til, din Konge kommer, ved at sidde på et æsels føl.
[Joh 12:16 DK-KJV] Disse ting forstod hans disciple ikke i starten: men da Jesus var forherliget, derefter huskede de at disse ting var skrevet om ham, og at de havde gjort disse ting for ham.
[Joh 12:17 DK-KJV] Folket der derfor var hos ham da han kaldte Lazarus ud af hans grav, og oprejste ham fra de døde, førte optegnelse.
[Joh 12:18 DK-KJV] På grund af det mødte folket ham også, fordi de hørte at han havde gjort dette mirakel.
[Joh 12:19 DK-KJV] Derfor sagde Farisæerne blandt demselv, Opfatter I hvordan I ingenting udretter? læg mærke til, denne verden er gået efter ham.
[Joh 12:20 DK-KJV] Og der var bestemte Grækere blandt dem der kom op for at tilbede ved festen:
[Joh 12:21 DK-KJV] Disse samme kom derfor til Philip, som var fra Galilæas Bethsaida, og spurgte ham, og siger, Hr., vi ville se Jesus.
[Joh 12:22 DK-KJV] Philip kom og underrettede Andreas: og igen Andreas og Philip fortalte det til Jesus
[Joh 12:23 DK-KJV] Og Jesus svarede dem, og siger, Den time er kommet, hvor Menneskesønnen skulle bli' forherliget.
[Joh 12:24 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Medmindre et hvedekorn falder ind i jorden og dør, forbli'r det alene: men hvis det dør, frembringer det meget frugt.
[Joh 12:25 DK-KJV] Han der elsker hans liv skal miste det; og han der hader hans liv i denne verden skal bevare det indtil evigt liv.
[Joh 12:26 DK-KJV] Hvis der er en mand der tjener mig, lad ham følge mig; og hvor jer er, der skal min tjener også være: hvis der er en mand der tjener mig, ham vil min Far ære.
[Joh 12:27 DK-KJV] Nu er min sjæl foruroliget; og hvad skal jeg sige? Far, frels mig fra denne time: men af denne grund kom jeg til denne time.
[Joh 12:28 DK-KJV] Far, forherlige dit navn. Da kom der en stemme fra himlen, som sagde, Jeg har både forherliget det, og vil forherlige det igen.

Joh 12:5 Why was not this ointment sold for three hundred pence, and given to the poor?
Joh 12:6 This he said, not that he cared for the poor; but because he was a thief, and had the bag, and bare what was put therein.
Joh 12:7 Then said Jesus, Let her alone: against the day of my burying hath she kept this.
Joh 12:8 For the poor always ye have with you; but me ye have not always.
Joh 12:9 Much people of the Jews therefore knew that he was there: and they came not for Jesus' sake only, but that they might see Lazarus also, whom he had raised from the dead.
Joh 12:10 But the chief priests consulted that they might put Lazarus also to death;
Joh 12:11 Because that by reason of him many of the Jews went away, and believed on Jesus.
Joh 12:12 On the next day much people that were come to the feast, when they heard that Jesus was coming to Jerusalem,
Joh 12:13 Took branches of palm trees, and went forth to meet him, and cried, Hosanna: Blessed is the King of Israel that cometh in the name of the Lord.
Joh 12:14 And Jesus, when he had found a young ass, sat thereon; as it is written,
Joh 12:15 Fear not, daughter of Sion: behold, thy King cometh, sitting on an ass's colt.
Joh 12:16 These things understood not his disciples at the first: but when Jesus was glorified, then remembered they that these things were written of him, and that they had done these things unto him.
Joh 12:17 The people therefore that was with him when he called Lazarus out of his grave, and raised him from the dead, bare record.
Joh 12:18 For this cause the people also met him, for that they heard that he had done this miracle.
Joh 12:19 The Pharisees therefore said among themselves, Perceive ye how ye prevail nothing? behold, the world is gone after him.
Joh 12:20 And there were certain Greeks among them that came up to worship at the feast:
Joh 12:21 The same came therefore to Philip, which was of Bethsaida of Galilee, and desired him, saying, Sir, we would see Jesus.
Joh 12:22 Philip cometh and telleth Andrew: and again Andrew and Philip tell Jesus.

Joh 12:23 And Jesus answered them, saying, The hour is come, that the Son of man should be glorified.
Joh 12:24 Verily, verily, I say unto you, Except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone: but if it die, it bringeth forth much fruit.

Joh 12:25 He that loveth his life shall lose it; and he that hateth his life in this world shall keep it unto life eternal.

Joh 12:26 If any man serve me, let him follow me; and where I am, there shall also my servant be: if any man serve me, him will my Father honour.
Joh 12:27 Now is my soul troubled; and what shall I say? Father, save me from this hour: but for this cause came I unto this hour.
Joh 12:28 Father, glorify thy name. Then came there a voice from heaven, saying, I have both glorified it, and will glorify it again.

[Joh 12:29 DK-KJV] Folket derfor, som stod der, og hørte det, sagde at det tordnede: andre sagde, En engel talte til ham.
[Joh 12:30 DK-KJV] Jesus svarede og sagde, Denne stemme kom ikke på grund af mig, men for jeres skyld.
[Joh 12:31 DK-KJV] Nu er denne verdens dom: nu skal denne verdens prins bli' smidt ud.
[Joh 12:32 DK-KJV] Og jeg, hvis jeg er løftet op fra jorden, vil drage alle mennesker til mig.
[Joh 12:33 DK-KJV] Dette sagde han, og tilkendegav hvilken død han skulle dø.
[Joh 12:34 DK-KJV] Folket svarede ham, Vi har hørt ud fra loven at Kristus forbli'r for evigt: og hvorfor siger du, Menneskesønnen må bli' løftet op? hvem er denne Menneskesøn?
[Joh 12:35 DK-KJV] Så sagde Jesus til dem, Stadig en lille stund er lyset hos jer. Gå mens I har lyset, for ikke at mørke kommer over jer: for han der vandrer i mørke ved ikke hvor han går hen.
[Joh 12:36 DK-KJV] Mens I har lys, tro på lyset, så I må være lysets børn. Disse ting talte Jesus, og rejste, og skjulte sigselv fra dem.
[Joh 12:37 DK-KJV] Men selvom at han havde gjort så mange mirakler foran dem, troede de alligevel ikke på ham:
[Joh 12:38 DK-KJV] Så profeten Esajas ordsprog måtte bli' opfyldt, som han talte, Herre, hvem har troet vores optegnelse? og for hvem har Herrens arm blevet afsløret?
[Joh 12:39 DK-KJV] Derfor kunne de ikke tro, eftersom Esajas igen sagde,
[Joh 12:40 DK-KJV] Han har blændet deres øjne, og forhærdet deres hjerte; så de ikke skulle se med deres øjne, heller ikke forstå med deres hjerte, og bli' omvendt, og jeg skulle helbrede dem.
[Joh 12:41 DK-KJV] Disse ting sagde Esajas, da han så' hans herlighed, og talte om ham.
[Joh 12:42 DK-KJV] Ikke desto mindre troede mange blandt de øverste ledere også på ham; men på grund af Farisæerne bekendte de ham ikke, for ikke at de skulle bli' smidt ud af synagogen:
[Joh 12:43 DK-KJV] For de elskede menneskers ros mere end Guds ros.
[Joh 12:44 DK-KJV] Jesus råbte og sagde, Han der tror på mig, tror ikke på mig, men på ham der sendte mig.
[Joh 12:45 DK-KJV] Og han der ser mig ser ham der sendte mig.
[Joh 12:46 DK-KJV] Jeg er kommet et lys ind i denne verden, så hvemsomhelst der tror på mig ikke skulle forbli' i mørke.
[Joh 12:47 DK-KJV] Og hvis der er en mand der hører mine ord, og ikke tror, dømmer jeg ham ikke: for jeg kom ikke for at dømme denne verden, men for at frelse denne verden.
[Joh 12:48 DK-KJV] Han der forkaster mig, og ikke modtager mine ord, har en der dømmer ham: ordet som jeg har talt, det samme skal dømme ham på den sidste dag.
[Joh 12:49 DK-KJV] For jeg har ikke talt af mig selv; men Faderen som sendte mig, han gav mig en befaling, hvad jeg skulle sige, og hvad jeg skulle tale.
[Joh 12:50 DK-KJV] Og jeg ved at hans befaling er evigvarende liv: hvadsomhelst jeg derfor taler, ligesom Faderen sagde til mig, sådant taler jeg.

Joh 12:29 The people therefore, that stood by, and heard it, said that it thundered: others said, An angel spake to him.
Joh 12:30 Jesus answered and said, This voice came not because of me, but for your sakes.
Joh 12:31 Now is the judgment of this world: now shall the prince of this world be cast out.
Joh 12:32 And I, if I be lifted up from the earth, will draw all men unto me.

Joh 12:33 This he said, signifying what death he should die.

Joh 12:34 The people answered him, We have heard out of the law that Christ abideth for ever: and how sayest thou, The Son of man must be lifted up? who is this Son of man?
Joh 12:35 Then Jesus said unto them, Yet a little while is the light with you. Walk while ye have the light, lest darkness come upon you: for he that walketh in darkness knoweth not whither he goeth.
Joh 12:36 While ye have light, believe in the light, that ye may be the children of light. These things spake Jesus, and departed, and did hide himself from them.
Joh 12:37 But though he had done so many miracles before them, yet they believed not on him:
Joh 12:38 That the saying of Esaias the prophet might be fulfilled, which he spake, Lord, who hath believed our report? and to whom hath the arm of the Lord been revealed?
Joh 12:39 Therefore they could not believe, because that Esaias said again,

Joh 12:40 He hath blinded their eyes, and hardened their heart; that they should not see with their eyes, nor understand with their heart, and be converted, and I should heal them.
Joh 12:41 These things said Esaias, when he saw his glory, and spake of him.

Joh 12:42 Nevertheless among the chief rulers also many believed on him; but because of the Pharisees they did not confess him, lest they should be put out of the synagogue:
Joh 12:43 For they loved the praise of men more than the praise of God.
Joh 12:44 Jesus cried and said, He that believeth on me, believeth not on me, but on him that sent me.

Joh 12:45 And he that seeth me seeth him that sent me.

Joh 12:46 I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness.
Joh 12:47 And if any man hear my words, and believe not, I judge him not: for I came not to judge the world, but to save the world.
Joh 12:48 He that rejecteth me, and receiveth not my words, hath one that judgeth him: the word that I have spoken, the same shall judge him in the last day.
Joh 12:49 For I have not spoken of myself; but the Father which sent me, he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak.
Joh 12:50 And I know that his commandment is life everlasting: whatsoever I speak therefore, even as the Father said unto me, so I speak.

[Joh 13:1 DK-KJV] Nu før påskefesten, da Jesus vidste at hans time var kommet at han skulle forlade denne verden til Faderen, og ved at ha' elsket hans egne som var i denne verden, han elskede dem til enden.
[Joh 13:2 DK-KJV] Og aftensmaden blev afsluttet, ved at djævelen nu ind i Judas Iscariots hjerte havde lagt, Simons søn, at forråde ham;
[Joh 13:3 DK-KJV] Jesus vidste godt at Faderen havde givet alle ting ind i hans hænder, og at han var kommet fra Gud, og gik til Gud;
[Joh 13:4 DK-KJV] Han rejser sig fra aftensmaden, og lagde hans beklædningsgenstande til side; og tog et håndklæde, og viklede det om sig.
[Joh 13:5 DK-KJV] Efter det hælder han vand i en balje, og begynder at vaske hans disciples fødder, og tørrer dem med håndklædet som han havde viklet om sig.
[Joh 13:6 DK-KJV] Da kommer han til Simon Peter: og Peter siger til ham, Herre, vasker du mine fødder?
[Joh 13:7 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til ham, Hvad jeg gør for dig kender du ikke til nu; men du skal kende til det herefter.
[Joh 13:8 DK-KJV] Peter siger til ham, Du skal aldrig vaske mine fødder. Jesus svarede ham, Hvis jeg ikke vasker dig, har du ikke del med mig.
[Joh 13:9 DK-KJV] Simon Peter siger til ham, ikke kun mine fødder, men også mine hænder og mit hoved.
[Joh 13:10 DK-KJV] Jesus siger til ham, Han der er vasket behøver ikke foruden at vaske sine fødder, men er fuldstændig ren: og I er rene, men ikke alle.
[Joh 13:11 DK-KJV] For han vidste hvem der skulle forråde ham; derfor sagde han, I er ikke alle rene.
[Joh 13:12 DK-KJV] Så efter han havde vasket deres fødder, og havde taget hans beklædningsgenstande, og havde sat sig igen, sagde han til dem, Ved I hvad jeg har gjort for jer?
[Joh 13:13 DK-KJV] I kalder mig Mester og Herre: og I siger vel; for sådant er jeg.
[Joh 13:14 DK-KJV] Hvis jeg da, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder; så burde I også vaske hinandens fødder.
[Joh 13:15 DK-KJV] For jeg har givet jer et eksempel, så I skulle gøre som jeg har gjort for jer.
[Joh 13:16 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Tjeneren er ikke større end hans herre; han der er sendt er heller ikke større end han der sendte ham.
[Joh 13:17 DK-KJV] Hvis I ved disse ting, lykkelige er I hvis I gør dem.
[Joh 13:18 DK-KJV] Jeg taler ikke om jer alle: Jeg ved hvem jeg har udvalgt: men så skriften må bli' opfyldt, Han der spiser brød med mig har opløftet hans hæl imod mig.
[Joh 13:19 DK-KJV] Nu fortæller jeg jer førend det kommer, at, når det er sket, må I tro at jeg er han.
[Joh 13:20 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Han der modtager hvemsomhelst jeg sender modtager mig; og han der modtager mig modtager ham der sendte mig.
[Joh 13:21 DK-KJV] Da Jesus havde sagt således, var han bevæget i ånden, og vidnede, og sagde, Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, at 1 af jer skal forråde mig.
[Joh 13:22 DK-KJV] Da kiggede disciplene den ene på den anden, og var i tvivl om hvem han talte.
[Joh 13:23 DK-KJV] Nu var der en af Jesus disciple der lænede sig opad hans barm, hvem Jesus elskede.
[Joh 13:24 DK-KJV] Derfor gjorde Simon Peter tegn med hans hånd til ham, så han skulle spørge om hvem det skulle være

Joh 13:1 Now before the feast of the passover, when Jesus knew that his hour was come that he should depart out of this world unto the Father, having loved his own which were in the world, he loved them unto the end.

Joh 13:2 And supper being ended, the devil having now put into the heart of Judas Iscariot, Simon's son, to betray him;
Joh 13:3 Jesus knowing that the Father had given all things into his hands, and that he was come from God, and went to God;

Joh 13:4 He riseth from supper, and laid aside his garments; and took a towel, and girded himself.
Joh 13:5 After that he poureth water into a bason, and began to wash the disciples' feet, and to wipe them with the towel wherewith he was girded.
Joh 13:6 Then cometh he to Simon Peter: and Peter saith unto him, Lord, dost thou wash my feet?

Joh 13:7 Jesus answered and said unto him, What I do thou knowest not now; but thou shalt know hereafter.
Joh 13:8 Peter saith unto him, Thou shalt never wash my feet. Jesus answered him, If I wash thee not, thou hast no part with me.
Joh 13:9 Simon Peter saith unto him, Lord, not my feet only, but also my hands and my head.
Joh 13:10 Jesus saith to him, He that is washed needeth not save to wash his feet, but is clean every whit: and ye are clean, but not all.
Joh 13:11 For he knew who should betray him; therefore said he, Ye are not all clean.
Joh 13:12 So after he had washed their feet, and had taken his garments, and was set down again, he said unto them, Know ye what I have done to you?
Joh 13:13 Ye call me Master and Lord: and ye say well; for so I am.
Joh 13:14 If I then, your Lord and Master, have washed your feet; ye also ought to wash one another's feet.
Joh 13:15 For I have given you an example, that ye should do as I have done to you.
Joh 13:16 Verily, verily, I say unto you, The servant is not greater than his lord; neither he that is sent greater than he that sent him.
Joh 13:17 If ye know these things, happy are ye if ye do them.
Joh 13:18 I speak not of you all: I know whom I have chosen: but that the scripture may be fulfilled, He that eateth bread with me hath lifted up his heel against me.
Joh 13:19 Now I tell you before it come, that, when it is come to pass, ye may believe that I am he.
Joh 13:20 Verily, verily, I say unto you, He that receiveth whomsoever I send receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me.
Joh 13:21 When Jesus had thus said, he was troubled in spirit, and testified, and said, Verily, verily, I say unto you, that one of you shall betray me.
Joh 13:22 Then the disciples looked one on another, doubting of whom he spake.
Joh 13:23 Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples, whom Jesus loved.
Joh 13:24 Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask who it should be of whom he spake.

om hvem han talte.

[Joh 13:25 DK-KJV] Han der ligger opad Jesus' bryst siger til ham, Herre, hvem er det?
[Joh 13:26 DK-KJV] Jesus svarede, Han er den, til hvem jeg skal give en svamp, når jeg har dyppet den. Og da han havde dyppet svampen, gav han den til Judas Iscariot, Simons søn.
[Joh 13:27 DK-KJV] Og efter svampen kom Satan ind i ham. Da sagde Jesus til ham, Hvad du gør, gør det hurtigt.
[Joh 13:28 DK-KJV] Nu var der ikke noget menneske ved bordet der vidste med hvilken hensigt at han talte dette til ham.
[Joh 13:29 DK-KJV] For nogle af dem tænkte, at det var på grund af at Judas havde pengepungen, at Jesus havde sagt til ham, Køb de ting som vi har brug for til festen; eller, at han skulle give noget til de fattige.
[Joh 13:30 DK-KJV] Han ved da at ha' modtaget svampen gik øjeblikkeligt ud: og det var nat.
[Joh 13:31 DK-KJV] Derfor, da han var gået ud, sagde Jesus, Nu er Menneskesønnen forherliget, og Gud er forherliget i ham.
[Joh 13:32 DK-KJV] Hvis Gud er forherliget i ham, skal Gud også forherlige ham i sigselv, og skal forherlige ham med det samme.
[Joh 13:33 DK-KJV] Små børn, endnu en lille stund er jeg hos jer. I skal søge efter mig: og som jeg sagde til Jøderne, Hvor jeg går hen, der kan I ikke komme; så nu siger jeg til jer.

[Joh 13:34 DK-KJV] En ny befaling giver jeg til jer, At I elsker hinanden; som jeg har elsket jer, at I også elsker hinanden.
[Joh 13:35 DK-KJV] Gennem dette skal alle mennesker vide at I er mine disciple, hvis I har kærlighed til hinanden.
[Joh 13:36 DK-KJV] Simon Peter sagde til ham, Herre, hvor går du hen? Jesus svarede ham, Hvor jeg går hen, kan du ikke følge mig nu; men du skal følge mig bagefter.
[Joh 13:37 DK-KJV] Peter sagde til ham, Herre, hvorfor kan jeg ikke følge dig nu? Jeg vil lægge mit liv ned for din skyld.
[Joh 13:38 DK-KJV] Jesus svarede ham, Vil du lægge dit liv ned for min skyld? Sandelig, sandelig, siger jeg til dig, Hanen skal ikke gale, før du har benægtet mig 3 gange.

Joh 13:25 He then lying on Jesus' breast saith unto him, Lord, who is it?
Joh 13:26 Jesus answered, He it is, to whom I shall give a sop, when I have dipped it. And when he had dipped the sop, he gave it to Judas Iscariot, the son of Simon.
Joh 13:27 And after the sop Satan entered into him. Then said Jesus unto him, That thou doest, do quickly.
Joh 13:28 Now no man at the table knew for what intent he spake this unto him.
Joh 13:29 For some of them thought, because Judas had the bag, that Jesus had said unto him, Buy those things that we have need of against the feast; or, that he should give something to the poor.
Joh 13:30 He then having received the sop went immediately out: and it was night.
Joh 13:31 Therefore, when he was gone out, Jesus said, Now is the Son of man glorified, and God is glorified in him.

Joh 13:32 If God be glorified in him, God shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him.
Joh 13:33 Little children, yet a little while I am with you. Ye shall seek me: and as I said unto the Jews, Whither I go, ye cannot come; so now I say to you.
Joh 13:34 A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.
Joh 13:35 By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.
Joh 13:36 Simon Peter said unto him, Lord, whither goest thou? Jesus answered him, Whither I go, thou canst not follow me now; but thou shalt follow me afterwards.
Joh 13:37 Peter said unto him, Lord, why cannot I follow thee now? I will lay down my life for thy sake.
Joh 13:38 Jesus answered him, Wilt thou lay down thy life for my sake? Verily, verily, I say unto thee, The cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.

Johannes Evangeliet Kapitel 14 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 14:1 DK-KJV] Lad ikke jeres hjerte være bekymret: I tror på Gud, tro også på mig.
[Joh 14:2 DK-KJV] I min Fars hus er mange palæer: hvis det ikke var sådant, ville jeg ha' fortalt jer det. Jeg går for at forberede et sted for jer.
[Joh 14:3 DK-KJV] Og hvis jeg går og forbereder et sted til jer, vil jeg komme tilbage, og modtage jer til mig selv; så I også må være, der hvor jeg er.
[Joh 14:4 DK-KJV] Og I ved hvor jeg går hen, og I kender vejen.
[Joh 14:5 DK-KJV] Thomas siger til ham, Herre, vi ved ikke hvor du går hen; og hvordan kan vi kende vejen?
[Joh 14:6 DK-KJV] Jesus siger til ham, Jeg er vejen, sandheden, og livet: intet menneske kommer til Faderen, foruden gennem mig.

[Joh 14:7 DK-KJV] Hvis I havde kendt mig, skulle I også ha' kendt min Far: og fra nu af kender I ham, og har set ham.
[Joh 14:8 DK-KJV] Philip siger til ham, Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.
[Joh 14:9 DK-KJV] Jesus siger til ham, Har jeg været så lang

Joh 14:1 Let not your heart be troubled: ye believe in God, believe also in me.

Joh 14:2 In my Father's house are many mansions: if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you.
Joh 14:3 And if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself; that where I am, there ye may be also.

Joh 14:4 And whither I go ye know, and the way ye know.
Joh 14:5 Thomas saith unto him, Lord, we know not whither thou goest; and how can we know the way?

Joh 14:6 Jesus saith unto him, I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.
Joh 14:7 If ye had known me, ye should have known my Father also: and from henceforth ye know him, and have seen him.
Joh 14:8 Philip saith unto him, Lord, shew us the Father, and it sufficeth us.
Joh 14:9 Jesus saith unto him, Have I been so long time with

tid hos jer, og alligevel har du ikke kendt mig, Philip? han der har set mig har set Faderen; og hvordan kan du da sige, Vis os Faderen?

[Joh 14:10 DK-KJV] Tror du ikke at jeg er i Faderen, og Faderen i mig? ordet som jeg taler til jer taler jeg ikke af mig selv: men Faderen der bor i mig, han gør de gerninger.
[Joh 14:11 DK-KJV] Tro mig at jeg er i Faderen, og Faderen i mig; eller så tro mig for selve gerningernes skyld.
[Joh 14:12 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Han der tror på mig, de gerninger som jeg gør skal han også gøre; og større gerning end disse skal han gøre; fordi jeg går til min Far.
[Joh 14:13 DK-KJV] Og hvadsomhelst I skal spørge om i mit navn, det vil jeg gøre, så Faderen må bli' forherliget i Sønnen.
[Joh 14:14 DK-KJV] Hvis I skal spørge om nogle ting i mit navn, vil jeg gøre det.
[Joh 14:15 DK-KJV] Hvis I elsker mig, hold mine befalinger.
[Joh 14:16 DK-KJV] Og jeg vil bede til Faderen, og han skal gi' jer en anden Trøster, så han må forbli' hos jer for altid;
[Joh 14:17 DK-KJV] Ja sandhedens Ånd; hvem denne verden ikke kan modtage, fordi den ikke ser ham, og heller ikke kender ham: men I kender ham; for han bor hos jer, og skal være i jer.
[Joh 14:18 DK-KJV] Jeg vil ikke forlade jer uden trøst: Jeg vil komme til jer.
[Joh 14:19 DK-KJV] Stadig en lille stund, og denne verden ser mig ikke mere; men I ser mig: fordi jeg lever, skal I også leve.
[Joh 14:20 DK-KJV] På den dag skal I vide at jeg er i Faderen, og I i mig, og jeg i jer.
[Joh 14:21 DK-KJV] Han der har mine befalinger, og holder dem, han er den der elsker mig: og han der elsker mig skal bli' elsket af min Far, og jeg vil elske ham, og vil manifestere mig selv for ham.
[Joh 14:22 DK-KJV] Judas siger til ham, ikke Iscariot, Herre, hvordan kan det være at du vil manifestere digselv for os, og ikke for denne verden?
[Joh 14:23 DK-KJV] Jesus svarede og sagde til ham, Hvis et menneske elsker mig, vil han holde mine ord: og min Far vil elske ham, og vi vil komme til ham, og lave vores bolig hos ham.
[Joh 14:24 DK-KJV] Han der ikke elsker mig holder ikke mine ordsprog: og ordet som I hører er ikke mine, men Faderens som sendte mig.
[Joh 14:25 DK-KJV] Disse ting har jeg talt til jer, mens jeg stadig er hos jer.
[Joh 14:26 DK-KJV] Men Trøsteren, som er den Hellige Ånd, hvem Faderen vil sende i mit navn, han skal undervise jer alle ting, og bringe alle ting til jeres ihukommelse, hvadsomhelst jeg har sagt til jer.
[Joh 14:27 DK-KJV] Fred efterlader jeg hos jer, min fred giver jeg til jer: ikke som denne verden giver, gav jeg til jer. Lad ikke jeres hjerte være bekymret, lad det heller ikke være bange.
[Joh 14:28 DK-KJV] I har hørt hvordan jeg sagde til jer, Jeg går min vej, og kommer tilbage til jer. Hvis I elskede mig, ville I juble, fordi jeg sagde, jeg går til Faderen: for min Far er større end jeg.
[Joh 14:29 DK-KJV] Og nu har jeg forud fortalt jer det som kommer til at ske, at, når der er sket, måtte I tro.
[Joh 14:30 DK-KJV] Herefter vil jeg ikke tale meget med jer: for denne verdens prins kommer, og har ingenting i mig.
[Joh 14:31 DK-KJV] Men så denne verden må vide at jeg elsker Faderen; og som Faderen gav mig befaling, på samme

you, and yet hast thou not known me, Philip? he that hath seen me hath seen the Father; and how sayest thou then, Shew us the Father?
Joh 14:10 Believest thou not that I am in the Father, and the Father in me? the words that I speak unto you I speak not of myself: but the Father that dwelleth in me, he doeth the works.
Joh 14:11 Believe me that I am in the Father, and the Father in me: or else believe me for the very works' sake.

Joh 14:12 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me, the works that I do shall he do also; and greater works than these shall he do; because I go unto my Father.
Joh 14:13 And whatsoever ye shall ask in my name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son.

Joh 14:14 If ye shall ask any thing in my name, I will do it.
Joh 14:15 If ye love me, keep my commandments.
Joh 14:16 And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever;

Joh 14:17 Even the Spirit of truth; whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him: but ye know him; for he dwelleth with you, and shall be in you.

Joh 14:18 I will not leave you comfortless: I will come to you.
Joh 14:19 Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also.
Joh 14:20 At that day ye shall know that I am in my Father, and ye in me, and I in you.
Joh 14:21 He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me: and he that loveth me shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him.
Joh 14:22 Judas saith unto him, not Iscariot, Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world?

Joh 14:23 Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words: and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him.
Joh 14:24 He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me.
Joh 14:25 These things have I spoken unto you, being yet present with you.
Joh 14:26 But the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you.

Joh 14:27 Peace I leave with you, my peace I give unto you: not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.
Joh 14:28 Ye have heard how I said unto you, I go away, and come again unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I.
Joh 14:29 And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe.
Joh 14:30 Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me.
Joh 14:31 But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do.

måde gør jeg. Rejs jer, lad os gå videre. Arise, let us go hence.

Johannes Evangeliet Kapitel 15 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 15:1 DK-KJV] Jeg er den sande vinstok, og min Far er landmanden.
Joh 15:1 I am the true vine, and my Father is the husbandman.

[Joh 15:2 DK-KJV] Hver gren der ikke bære frugt i mig fjerner han: og hver gren der bærer frugt, den renser han, så den må frembringe mere frugt.
Joh 15:2 Every branch in me that beareth not fruit he taketh away: and every branch that beareth fruit, he purgeth it, that it may bring forth more fruit.

[Joh 15:3 DK-KJV] Nu er I rene gennem det ord som jeg har talt til jer.
Joh 15:3 Now ye are clean through the word which I have spoken unto you.

[Joh 15:4 DK-KJV] Bo i mig, og jeg i jer. Da grenen ikke kan bære frugt af sigselv, medmindre den bor i vinstokken; ikke mere kan I, medmindre I bor i mig.
Joh 15:4 Abide in me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine; no more can ye, except ye abide in me.

[Joh 15:5 DK-KJV] Jeg er vinstokken, I er grenene: Han der bor i mig, og jeg i ham, denne samme frembringer megen frugt: for uden mig kan I ingenting gøre.
Joh 15:5 I am the vine, ye are the branches: He that abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit: for without me ye can do nothing.

[Joh 15:6 DK-KJV] Hvis et menneske ikke bor i mig, er han smidt ud som en gren, og er visnet; og mennesker samler dem sammen, og kaster dem ind i ilden, og de er brændt.
Joh 15:6 If a man abide not in me, he is cast forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast them into the fire, and they are burned.

[Joh 15:7 DK-KJV] Hvis I bor i mig, og mine ord bor i jer, skal I spørge om hvad I vil, og det skal bli' gjort for jer.
Joh 15:7 If ye abide in me, and my words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto you.

[Joh 15:8 DK-KJV] Heri er min Far forherliget, så I bære megen frugt; sådant skal I være mine disciple.
Joh 15:8 Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall ye be my disciples.

[Joh 15:9 DK-KJV] Som Faderen har elsket mig, sådant har jeg elsket jer: fortsæt I i min kærlighed.
Joh 15:9 As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love.

[Joh 15:10 DK-KJV] Hvis I holder mine befalinger, skal I bo i min kærlighed; ligesom jeg har holdt min Fars befalinger, og bor i hans kærlighed.
Joh 15:10 If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love.

[Joh 15:11 DK-KJV] Disse ting har jeg talt til jer, så min glæde måtte forbli' i jer, og at jeres glæde måtte være fuldkommen.
Joh 15:11 These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full.

[Joh 15:12 DK-KJV] Dette er min befaling, At I elsker hinanden, som jeg har elsket jer.
Joh 15:12 This is my commandment, That ye love one another, as I have loved you.

[Joh 15:13 DK-KJV] Større kærlighed har intet menneske end dette, at et menneske lægger hans liv ned for hans venner.
Joh 15:13 Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.

[Joh 15:14 DK-KJV] I er mine venner, hvis I gør hvadsomhelst jeg befaler jer.
Joh 15:14 Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you.

[Joh 15:15 DK-KJV] Herefter kalder jeg jer ikke tjenere; for tjeneren ved ikke hvad hans herre gør: men jeg har kaldt jer venner; for alle ting som jeg har hørt af min Far har jeg kundgjort for jer.
Joh 15:15 Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you.

[Joh 15:16 DK-KJV] I har ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt jer, og ordineret jer, så I skulle gå og frembringe frugt, og så jeres frugt skulle bestå: så hvadsomhelst I skal spørge Faderen om i mit navn, må han give til jer.
Joh 15:16 Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and that your fruit should remain: that whatsoever ye shall ask of the Father in my name, he may give it you.

[Joh 15:17 DK-KJV] Disse ting befaler jeg jer, at I elsker hinanden.
Joh 15:17 These things I command you, that ye love one another.

[Joh 15:18 DK-KJV] Hvis denne verden hader jer, ved I at den hadede mig før den hadede jer.
Joh 15:18 If the world hate you, ye know that it hated me before it hated you.

[Joh 15:19 DK-KJV] Hvis I var af denne verden, ville denne verden elske hans egne: men fordi I ikke er af denne verden, men jeg har udvalgt jer ud af denne verden, derfor hader denne verden jer.
Joh 15:19 If ye were of the world, the world would love his own: but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you.

[Joh 15:20 DK-KJV] Husk ordet som jeg sagde til jer, Tjeneren er ikke større end deres herre. Hvis de har forfulgt mig, vil de også forfølge jer; hvis de har holdt mine ordsprog, vil de også holde jeres.
Joh 15:20 Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than his lord. If they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep yours also.

[Joh 15:21 DK-KJV] Men alle disse ting vil de gøre overfor jer for mit navns skyld, fordi de ikke kender ham der sendte mig.
Joh 15:21 But all these things will they do unto you for my name's sake, because they know not him that sent me.

[Joh 15:22 DK-KJV] Hvis jeg ikke havde kommet og talt til dem, havde de ikke haft synd: men nu har de ingen kappe for deres synd.
Joh 15:22 If I had not come and spoken unto them, they had not had sin: but now they have no cloke for their sin.

[Joh 15:23 DK-KJV] Han der hader mig hader også min Far.
Joh 15:23 He that hateth me hateth my Father also.

[Joh 15:24 DK-KJV] Hvis jeg ikke blandt dem havde gjort de gerninger som intet andet menneske gjorde, havde de ikke haft synd: men nu har de både set og hadet både mig og min Far.
Joh 15:24 If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin: but now have they both seen and hated both me and my Father.

[Joh 15:25 DK-KJV] Men dette kommer til at ske, at dette ord måtte bli' opfyldt som det er skrevet i deres lov, De hadede mig uden grund.
Joh 15:25 But this cometh to pass, that the word might be fulfilled that is written in their law, They hated me without a cause.

[Joh 15:26 DK-KJV] Men når Trøsteren er kommet, hvem jeg vil sende til jer fra Faderen, ja sandhedens Ånd, som udgår fra Faderen, skal han vidne om mig:
Joh 15:26 But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, even the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me:

[Joh 15:27 DK-KJV] Og I skal også fremføre vidnesbyrd, fordi I har været hos mig fra begyndelsen.
Joh 15:27 And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning.

Johannes Evangeliet Kapitel 16 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 16:1 DK-KJV] Disse ting har jeg talt til jer, så I ikke skulle være krænket.
Joh 16:1 These things have I spoken unto you, that ye should not be offended.

[Joh 16:2 DK-KJV] De skal smide jer ud af synagogerne: ja, den tid kommer, at hvemsomhelst der dræber jer vil tænke at han gør Gud en tjeneste.
Joh 16:2 They shall put you out of the synagogues: yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think that he doeth God service.

[Joh 16:3 DK-KJV] Og disse ting vil de gøre med jer, fordi de ikke har kendt Faderen, heller ikke mig.
Joh 16:3 And these things will they do unto you, because they have not known the Father, nor me.

[Joh 16:4 DK-KJV] Men disse ting har jeg fortalt jer, så når den tid skal komme, må I huske at jeg fortalte jer om dem. Og disse ting sagde jeg ikke til jer i begyndelsen, fordi jeg var hos jer.
Joh 16:4 But these things have I told you, that when the time shall come, ye may remember that I told you of them. And these things I said not unto you at the beginning, because I was with you.

[Joh 16:5 DK-KJV] Men nu går jeg min vej til ham der sendte mig; og ingen af jer spørger mig, Hvor går du hen?
Joh 16:5 But now I go my way to him that sent me; and none of you asketh me, Whither goest thou?

[Joh 16:6 DK-KJV] Men fordi jeg har sagt disse ting til jer, har sorg fyldt jeres hjerte.
Joh 16:6 But because I have said these things unto you, sorrow hath filled your heart.

[Joh 16:7 DK-KJV] Ikke desto mindre fortæller jeg jer sandheden; Det er bedre for jer at jeg går min vej: for hvis jeg ikke går min vej, vil Trøsteren ikke komme til jer; men hvis jeg rejser, vil jeg sende ham til jer.
Joh 16:7 Nevertheless I tell you the truth; It is expedient for you that I go away: for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I depart, I will send him unto you.

[Joh 16:8 DK-KJV] Og når han er kommet, vil han bebrejde denne verden omkring synd, og omkring retfærdighed, og omkring dom:
Joh 16:8 And when he is come, he will reprove the world of sin, and of righteousness, and of judgment:

[Joh 16:9 DK-KJV] Omkring synd, fordi de ikke tror på mig;
Joh 16:9 Of sin, because they believe not on me;

[Joh 16:10 DK-KJV] Omkring retfærdighed, fordi jeg går til min Far, og I ser mig ikke mere;
Joh 16:10 Of righteousness, because I go to my Father, and ye see me no more;

[Joh 16:11 DK-KJV] Omkring dom, fordi denne verdens prins er dømt.
Joh 16:11 Of judgment, because the prince of this world is judged.

[Joh 16:12 DK-KJV] Jeg har stadig mange ting at sige til jer, men I kan ikke bære dem nu.
Joh 16:12 I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now.

[Joh 16:13 DK-KJV] Imidlertid når han, sandhedens Ånd, er kommet, vil han lede jer ind i al sandhed: for han skal ikke tale af sigselv; men hvadsomhelst han skal høre, det skal han tale: og han vil vise jer ting som kommer.
Joh 16:13 Howbeit when he, the Spirit of truth, is come, he will guide you into all truth: for he shall not speak of himself; but whatsoever he shall hear, that shall he speak: and he will shew you things to come.

[Joh 16:14 DK-KJV] Han skal forherlige mig: for han skal modtage af mit, og skal vise det til jer.
Joh 16:14 He shall glorify me: for he shall receive of mine, and shall shew it unto you.

[Joh 16:15 DK-KJV] Alle ting som Faderen har er mit: derfor sagde jeg, at han skal ta' af mit, og skal vise det til jer.
Joh 16:15 All things that the Father hath are mine: therefore said I, that he shall take of mine, and shall shew it unto you.

[Joh 16:16 DK-KJV] En lille stund, og I skal ikke se mig: og igen, en lille stund, og I skal se mig, Fordi jeg går til Faderen.
Joh 16:16 A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me, because I go to the Father.

[Joh 16:17 DK-KJV] Da sagde nogle af hans disciple blandt demselv, Hvad er dette som han sagde til os, En lille stund, og I
Joh 16:17 Then said some of his disciples among themselves, What is this that he saith unto us, A little

skal ikke se mig: og igen, en lille stund, og I skal se mig: og, Fordi jeg går til Faderen?
[Joh 16:18 DK-KJV] De sagde derfor, Hvad er dette som han siger, En lille stund? vi kan ikke forstå hvad han sagde.
[Joh 16:19 DK-KJV] Nu vidste Jesus at de ønskede at spørge ham, og sagde til dem, Spørger I iblandt jer selv om det jeg sagde, En lille stund, og I skal ikke se mig: og igen, en lille stund, og I skal se mig?
[Joh 16:20 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, At I skal græde og sørge, men denne verden skal juble: og I skal være sorgfulde, men jeres sorg skal bli' vendt indtil glæde.
[Joh 16:21 DK-KJV] En kvinde har sorg når hun er i gang med fødslen, fordi hendes time er kommet: men lige så snart hun har forløst hendes barn, husker hun ikke smerten mere, på grund af glæden i at et menneske er født ind i denne verden.
[Joh 16:22 DK-KJV] Og derfor har I nu sorg: men jeg vil se jer igen, og jeres hjerte skal juble, og jeres glæde tager intet menneske fra jer.
[Joh 16:23 DK-KJV] Og i den dag skal I ikke spørge mig om noget. Sandelig, sandelig, siger jeg til jer, Hvadsomhelst som I skal spørge Faderen om i mit navn, det vil han gi' til jer.
[Joh 16:24 DK-KJV] Indtil nu har I ikke spurgt om noget i mit navn: spørg, og I skal modtage, så jeres glæde må være fuldkommen.

[Joh 16:25 DK-KJV] Disse ting har jeg talt til jer i ordsprog: men den tid kommer, når jeg ikke mere skal tale til jer i ordsprog, men jeg skal vise jer Faderen tydeligt.
[Joh 16:26 DK-KJV] På den dag skal I spørge i mit navn: og jeg siger ikke til jer, at jeg vil bede Faderen for jer:

[Joh 16:27 DK-KJV] For Faderen hamselv elsker jer, fordi I har elsket mig, og har troet at jeg kom ud fra Gud.
[Joh 16:28 DK-KJV] Jeg kom frem fra Faderen, og jeg er kommet ind i denne verden: igen, jeg forlader denne verden, og går til Faderen.
[Joh 16:29 DK-KJV] Hans disciple sagde til ham, Se, nu taler du tydeligt, og taler ikke ordsprog.
[Joh 16:30 DK-KJV] Nu er vi sikre på at du kender alle ting, og har ikke behov for at noget menneske skulle spørge dig: gennem dette tror vi at du kom frem fra Gud.
[Joh 16:31 DK-KJV] Jesus svarede dem, Tror i nu?
[Joh 16:32 DK-KJV] Læg mærke til, den time kommer, ja, er nu kommet, at I skal bli' adspredt, ethvert menneske til deres egne, og skal lade mig være alene: og dog er jeg ikke alene, fordi Faderen er hos mig.

[Joh 16:33 DK-KJV] Disse ting har jeg talt til jer, så I måtte ha' fred i mig. I denne verden skal I ha' trængsel: men vær ved godt mod; jeg har vundet over denne verden.

while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me: and, Because I go to the Father?
Joh 16:18 They said therefore, What is this that he saith, A little while? we cannot tell what he saith.
Joh 16:19 Now Jesus knew that they were desirous to ask him, and said unto them, Do ye inquire among yourselves of that I said, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me?
Joh 16:20 Verily, verily, I say unto you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice: and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy.
Joh 16:21 A woman when she is in travail hath sorrow, because her hour is come: but as soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the anguish, for joy that a man is born into the world.
Joh 16:22 And ye now therefore have sorrow: but I will see you again, and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you.
Joh 16:23 And in that day ye shall ask me nothing. Verily, verily, I say unto you, Whatsoever ye shall ask the Father in my name, he will give it you.

Joh 16:24 Hitherto have ye asked nothing in my name: ask, and ye shall receive, that your joy may be full.
Joh 16:25 These things have I spoken unto you in proverbs: but the time cometh, when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall shew you plainly of the Father.
Joh 16:26 At that day ye shall ask in my name: and I say not unto you, that I will pray the Father for you:
Joh 16:27 For the Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed that I came out from God.
Joh 16:28 I came forth from the Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to the Father.
Joh 16:29 His disciples said unto him, Lo, now speakest thou plainly, and speakest no proverb.
Joh 16:30 Now are we sure that thou knowest all things, and needest not that any man should ask thee: by this we believe that thou camest forth from God.
Joh 16:31 Jesus answered them, Do ye now believe?
Joh 16:32 Behold, the hour cometh, yea, is now come, that ye shall be scattered, every man to his own, and shall leave me alone: and yet I am not alone, because the Father is with me.
Joh 16:33 These things I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.

Johannes Evangeliet Kapitel 17 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 17:1 DK-KJV] Disse ord talte Jesus, og opløftede hans øjne mod himlen, og sagde, Far, timen er kommet; herliggør din Søn, så din Søn også må forherlige dig:
[Joh 17:2 DK-KJV] I det du har givet ham myndighed over alt kød, så han skulle give evigt liv til alle dem som du har givet ham.
[Joh 17:3 DK-KJV] Og dette er det evige liv, at de måtte kende dig den eneste sande Gud, og Jesus Kristus, hvem du har

Joh 17:1 These words spake Jesus, and lifted up his eyes to heaven, and said, Father, the hour is come; glorify thy Son, that thy Son also may glorify thee:

Joh 17:2 As thou hast given him power over all flesh, that he should give eternal life to as many as thou hast given him.
Joh 17:3 And this is life eternal, that they might know thee the only true God, and Jesus Christ, whom thou hast sent.

sendt.

[Joh 17:4 DK-KJV] Jeg har forherliget dig på jorden: jeg har fuldendt værket som du gav mig at gøre.
[Joh 17:5 DK-KJV] Og nu, Kæreste Far, herliggør du mig med dit eget selv med den herlighed som jeg havde hos dig før denne verden var.
[Joh 17:6 DK-KJV] Jeg har synliggjort dit navn for de mennesker som du gav mig ud af denne verden: dine var de, og du gav mig dem; og de har holdt dit ord.
[Joh 17:7 DK-KJV] Nu har de kendt at alle ting hvadsomhelst som du havde givet mig er fra dig.

[Joh 17:8 DK-KJV] For jeg har givet til dem de ord som du gav mig; og de har modtaget dem, og har sandelig kendt at jeg kom ud fra dig, og de har troet på at du sendte mig.
[Joh 17:9 DK-KJV] Jeg beder for dem: Jeg beder ikke for denne verden, men for dem som du har givet mig; for de er dine.
[Joh 17:10 DK-KJV] Og alle mine er dine, og dine er mine; og jeg er forherliget i dem.
[Joh 17:11 DK-KJV] Og nu er jeg ikke mere i denne verden, men disse er i denne verden, og jeg kommer til dig. Hellige Far, bevar gennem dit eget navn disse hvem du har givet mig, så de må være 1, som vi er.
[Joh 17:12 DK-KJV] Mens jeg var hos dem i denne verden, holdt jeg dem i dit navn: disse som du gav mig har jeg holdt, og ingen af dem er tabt, udover tilintetgørelsens søn; så skriften måtte bli' opfyldt.
[Joh 17:13 DK-KJV] Og nu kommer jeg til dig; og disse ting taler jeg i denne verden, så de måtte ha' min glæde opfyldt i demselv.
[Joh 17:14 DK-KJV] Jeg har givet dem dit ord; og denne verden har hadet dem, fordi de ikke er af denne verden, ligesom jeg ikke er af denne verden.
[Joh 17:15 DK-KJV] Jeg beder ikke at du skulle tage dem ud af denne verden, men at du skulle holde dem fra den onde.
[Joh 17:16 DK-KJV] De er ikke af denne verden, ligesom jeg ikke er af denne verden.
[Joh 17:17 DK-KJV] Helliggør dem gennem din sandhed: dit ord er sandhed.
[Joh 17:18 DK-KJV] Som du har sendt mig ind i denne verden, på samme måde har jeg også sendt dem ind i denne verden.
[Joh 17:19 DK-KJV] Og for deres skyld helliggør jeg migselv, så de også måtte være helliggjort gennem sandheden.
[Joh 17:20 DK-KJV] Jeg beder heller ikke alene for disse, men også for dem som skal tro på mig gennem deres ord;
[Joh 17:21 DK-KJV] Så de alle må være 1; som du, Far, er i mig, og jeg i dig, så de også må være 1 i os: så denne verden må tro at du har sendt mig.
[Joh 17:22 DK-KJV] Og den herlighed som du gav mig har jeg givet dem; så de må være 1, ligesom vi er 1:
[Joh 17:23 DK-KJV] Jeg i dem, og du i mig, så de må være perfektioneret i 1; og at denne verden må vide at du har sendt mig, og har elsket dem, som du har elsket mig.
[Joh 17:24 DK-KJV] Far, jeg vil at de også, hvem du har givet mig, er hos mig hvor jeg er; så de må lægge mærke til min herlighed, som du har givet mig: for du elskede mig før denne verdens grundlæggelse.
[Joh 17:25 DK-KJV] Kæreste retfærdige Far, denne verden har ikke kendt dig: men jeg har kendt dig, og disse har kendt at du har sendt mig.
[Joh 17:26 DK-KJV] Og jeg har for dem erklæret dit navn, og vil erklære det: så den kærlighed hvormed du har elsket mig må være i dem, og jeg i dem.

Joh 17:4 I have glorified thee on the earth: I have finished the work which thou gavest me to do.
Joh 17:5 And now, O Father, glorify thou me with thine own self with the glory which I had with thee before the world was.
Joh 17:6 I have manifested thy name unto the men which thou gavest me out of the world: thine they were, and thou gavest them me; and they have kept thy word.
Joh 17:7 Now they have known that all things whatsoever thou hast given me are of thee.
Joh 17:8 For I have given unto them the words which thou gavest me; and they have received them, and have known surely that I came out from thee, and they have believed that thou didst send me.

Joh 17:9 I pray for them: I pray not for the world, but for them which thou hast given me; for they are thine.
Joh 17:10 And all mine are thine, and thine are mine; and I am glorified in them.
Joh 17:11 And now I am no more in the world, but these are in the world, and I come to thee. Holy Father, keep through thine own name those whom thou hast given me, that they may be one, as we are.
Joh 17:12 While I was with them in the world, I kept them in thy name: those that thou gavest me I have kept, and none of them is lost, but the son of perdition; that the scripture might be fulfilled.
Joh 17:13 And now come I to thee; and these things I speak in the world, that they might have my joy fulfilled in themselves.
Joh 17:14 I have given them thy word; and the world hath hated them, because they are not of the world, even as I am not of the world.
Joh 17:15 I pray not that thou shouldest take them out of the world, but that thou shouldest keep them from the evil.
Joh 17:16 They are not of the world, even as I am not of the world.

Joh 17:17 Sanctify them through thy truth: thy word is truth.
Joh 17:18 As thou hast sent me into the world, even so have I also sent them into the world.
Joh 17:19 And for their sakes I sanctify myself, that they also might be sanctified through the truth.
Joh 17:20 Neither pray I for these alone, but for them also which shall believe on me through their word;
Joh 17:21 That they all may be one; as thou, Father, art in me, and I in thee, that they also may be one in us: that the world may believe that thou hast sent me.
Joh 17:22 And the glory which thou gavest me I have given them; that they may be one, even as we are one:
Joh 17:23 I in them, and thou in me, that they may be made perfect in one; and that the world may know that thou hast sent me, and hast loved them, as thou hast loved me.
Joh 17:24 Father, I will that they also, whom thou hast given me, be with me where I am; that they may behold my glory, which thou hast given me: for thou lovedst me before the foundation of the world.
Joh 17:25 O righteous Father, the world hath not known thee: but I have known thee, and these have known that thou hast sent me.
Joh 17:26 And I have declared unto them thy name, and will declare it: that the love wherewith thou hast loved me may be in them, and I in them.

Johannes Evangeliet Kapitel 18 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 18:1 DK-KJV] Da Jesus havde talt disse ord, gik han videre med hans disciple over Cedrons bæk, hvor der var en have, ind i hvilken han gik ind, og hans disciple.

[Joh 18:2 DK-KJV] Og Judas også, som forrådte ham, kendte det sted: for Jesus opholdt sig ofte der med hans disciple.
[Joh 18:3 DK-KJV] Da kom Judas, derhen med lanterner og fakler og våben, ved at ha' modtaget et kompagni af mænd og officerer fra de ledende præster og Farisæerne.

[Joh 18:4 DK-KJV] Jesus derfor, velvidende alle ting der skulle komme over ham, stod frem, og sagde til dem, Hvem søger I?
[Joh 18:5 DK-KJV] De svarede ham, Jesus fra Nazaret. Jesus sagde til dem, Jeg er han. Og også Judas, som forrådte ham, stod hos dem.
[Joh 18:6 DK-KJV] Så snart som han havde sagt til dem, Jeg er han, gik de baglæns, og faldt til jorden.
[Joh 18:7 DK-KJV] Da spurgte han dem igen, Hvem søger I? Og de sagde, Jesus fra Nazaret.
[Joh 18:8 DK-KJV] Jesus svarede, Jeg har fortalt jer at jeg er han: hvis I derfor søger efter mig, lad disse gå deres vej:
[Joh 18:9 DK-KJV] Så det ordsprog måtte bli' opfyldt, som han talte, Af dem som du gav mig har jeg ingen tabt.
[Joh 18:10 DK-KJV] Da trak Simon Peter ved at ha' et sværd det, og slog ypperstepræstens tjener, og skar hans højre øre af. Den tjeners navn var Malchus.
[Joh 18:11 DK-KJV] Da sagde Jesus til Peter, Stik sværdet tilbage i skeden: koppen som min Far har givet mig, skal jeg ikke drikke den?
[Joh 18:12 DK-KJV] Da tog kompagniet og kaptajnen og officererne Jesus, og bandt ham,

[Joh 18:13 DK-KJV] Og ledte ham først til Annas; for han var svigerfar til Kaiafas, som var ypperstepræst det samme år.

[Joh 18:14 DK-KJV] Nu var Kaiafas han, som gav råd til Jøderne, at det var formålstjenligt at 1 mand skulle dø for folket.
[Joh 18:15 DK-KJV] Og Simon Peter fulgte Jesus, og det samme gjorde den anden discipel: denne discipel var kendt af ypperstepræsten, og gik ind med Jesus ind i ypperstepræstens palads.

[Joh 18:16 DK-KJV] Men Peter stod ved døren udenfor. Da kom den anden discipel ud, som var kendt af ypperstepræsten, og talte til hende der holdt døren, og bragte Peter ind.
[Joh 18:17 DK-KJV] Så siger den unge pige der holdt døren for Peter, Er du ikke også en af denne mands disciple? Han siger, det er jeg ikke.

[Joh 18:18 DK-KJV] Og tjenerne og officererne stod der, som havde lavet et kulbål; for det var koldt: og de varmede demselv: og Peter stod hos dem, og varmede sigselv.
[Joh 18:19 DK-KJV] Da spurgte ypperstepræsten Jesus om hans disciple, og om hans doktrin.
[Joh 18:20 DK-KJV] Jesus svarede ham, Jeg talte offentlig til denne verden; Jeg underviste altid i synagogen, og i templet, der hvor Jøderne altid opholdt sig; og i hemmelighed har jeg ingenting sagt.

Joh 18:1 When Jesus had spoken these words, he went forth with his disciples over the brook Cedron, where was a garden, into the which he entered, and his disciples.
Joh 18:2 And Judas also, which betrayed him, knew the place: for Jesus ofttimes resorted thither with his disciples.
Joh 18:3 Judas then, having received a band of men and officers from the chief priests and Pharisees, cometh thither with lanterns and torches and weapons.
Joh 18:4 Jesus therefore, knowing all things that should come upon him, went forth, and said unto them, Whom seek ye?
Joh 18:5 They answered him, Jesus of Nazareth. Jesus saith unto them, I am he. And Judas also, which betrayed him, stood with them.
Joh 18:6 As soon then as he had said unto them, I am he, they went backward, and fell to the ground.
Joh 18:7 Then asked he them again, Whom seek ye? And they said, Jesus of Nazareth.
Joh 18:8 Jesus answered, I have told you that I am he: if therefore ye seek me, let these go their way:
Joh 18:9 That the saying might be fulfilled, which he spake, Of them which thou gavest me have I lost none.
Joh 18:10 Then Simon Peter having a sword drew it, and smote the high priest's servant, and cut off his right ear. The servant's name was Malchus.
Joh 18:11 Then said Jesus unto Peter, Put up thy sword into the sheath: the cup which my Father hath given me, shall I not drink it?
Joh 18:12 Then the band and the captain and officers of the Jews took Jesus, and bound him,
Joh 18:13 And led him away to Annas first; for he was father in law to Caiaphas, which was the high priest that same year.
Joh 18:14 Now Caiaphas was he, which gave counsel to the Jews, that it was expedient that one man should die for the people.
Joh 18:15 And Simon Peter followed Jesus, and so did another disciple: that disciple was known unto the high priest, and went in with Jesus into the palace of the high priest.
Joh 18:16 But Peter stood at the door without. Then went out that other disciple, which was known unto the high priest, and spake unto her that kept the door, and brought in Peter.
Joh 18:17 Then saith the damsel that kept the door unto Peter, Art not thou also one of this man's disciples? He saith, I am not.
Joh 18:18 And the servants and officers stood there, who had made a fire of coals; for it was cold: and they warmed themselves: and Peter stood with them, and warmed himself.
Joh 18:19 The high priest then asked Jesus of his disciples, and of his doctrine.
Joh 18:20 Jesus answered him, I spake openly to the world; I ever taught in the synagogue, and in the temple, whither the Jews always resort; and in secret have I said nothing.

[Joh 18:21 DK-KJV] Hvorfor spørger du mig? spørg dem som hørte mig, hvad jeg har sagt til dem: læg mærke til, de ved hvad jeg sagde.
[Joh 18:22 DK-KJV] Og da han havde talt således, slog en af de officerer som stod der Jesus med sin håndflade, og siger, Svarer du ypperstepræsten sådant?
[Joh 18:23 DK-KJV] Jesus svarede ham, Hvis jeg har talt ondt, fremfør vidnesbyrd om det onde: men hvis vel, hvorfor slår du mig?
[Joh 18:24 DK-KJV] Nu havde Annas sendt ham bunden til Kaiafas ypperstepræsten.
[Joh 18:25 DK-KJV] Og Simon Peter stod og varmede sigselv, De sagde derfor til ham, Er du ikke også en af hans disciple? Han benægtede det, og sagde, Det er jeg ikke.
[Joh 18:26 DK-KJV] En af ypperstepræstens tjenere, som er hans stammefælle hvis øre Peter skar af, siger, Så' jeg ikke dig sammen med ham i haven?
[Joh 18:27 DK-KJV] Da benægtede Peter igen: og øjeblikkeligt galede hanen.
[Joh 18:28 DK-KJV] Så ledte de Jesus fra Kaiafas til retsbygningen: og det var tidligt; og de demselv gik ikke ind i retsbygningen, for ikke at de skulle bli' besmittet; men så de måtte spise påskemåltidet.
[Joh 18:29 DK-KJV] Da gik Pilatus ud til dem, og sagde, Hvilken anklage bringer I imod denne mand? "Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "

[Joh 18:30 DK-KJV] De svarede og sagde til ham, Hvis han ikke var en kriminel, ville vi ikke ha' udleveret ham til dig.
[Joh 18:31 DK-KJV] Da sagde Pilatus til dem, Ta' I ham, og døm ham ifølge jeres lov. Derfor sagde Jøderne til ham, Det er ikke lovligt for os at dræbe nogen:
[Joh 18:32 DK-KJV] Så ordsproget fra Jesus måtte bli' opfyldt, som han talte, tilkendegivende hvilken død han skulle dø.

[Joh 18:33 DK-KJV] Da kom Pilatus ind i retsbygningen igen, og kaldte på Jesus, og sagde til ham, Er du Jødernes Konge?
[Joh 18:34 DK-KJV] Jesus svarede ham, Siger du denne ting af digselv, eller har andre fortalt dig det om mig?
[Joh 18:35 DK-KJV] Pilatus svarede, Er jeg en Jøde? Din egen nation og de ledende præster har udleveret dig til mig: hvad har du gjort?
[Joh 18:36 DK-KJV] Jesus svarede, Mit kongerige er ikke af denne verden: hvis mit kongerige var af denne verden, da ville mine tjenere kæmpe, så jeg ikke skulle bli' udleveret til Jøderne: men nu er mit kongerige ikke herfra.
[Joh 18:37 DK-KJV] Derfor sagde Pilatus til ham, Er du da en konge? Jesus svarede, Du siger at jeg er en konge. Det var formålet med at jeg var født, og af denne grund kom jeg ind i denne verden, så jeg skulle fremføre vidnesbyrd om sandheden. Enhver der er af sandheden hører min stemme.
[Joh 18:38 DK-KJV] Pilatus siger til ham, Hvad er sandheden? Og da han havde sagt dette, gik han igen ud til Jøderne, og siger til dem, Jeg finder overhovedet ingen fejl i ham.

[Joh 18:39 DK-KJV] Men I har en skik, at jeg skulle frigi' én til jer ved påsken: vil I derfor at jeg frigir Jødernes Konge til jer?
[Joh 18:40 DK-KJV] Da råbte de alle igen, og siger, Ikke denne mand, men Barabbas. Nu var Barabbas en røver.

Joh 18:21 Why askest thou me? ask them which heard me, what I have said unto them: behold, they know what I said.
Joh 18:22 And when he had thus spoken, one of the officers which stood by struck Jesus with the palm of his hand, saying, Answerest thou the high priest so?

Joh 18:23 Jesus answered him, If I have spoken evil, bear witness of the evil: but if well, why smitest thou me?
Joh 18:24 Now Annas had sent him bound unto Caiaphas the high priest.
Joh 18:25 And Simon Peter stood and warmed himself. They said therefore unto him, Art not thou also one of his disciples? He denied it, and said, I am not.
Joh 18:26 One of the servants of the high priest, being his kinsman whose ear Peter cut off, saith, Did not I see thee in the garden with him?
Joh 18:27 Peter then denied again: and immediately the cock crew.
Joh 18:28 Then led they Jesus from Caiaphas unto the hall of judgment: and it was early; and they themselves went not into the judgment hall, lest they should be defiled; but that they might eat the passover.

Joh 18:29 Pilate then went out unto them, and said, What accusation bring ye against this man?
Joh 18:30 They answered and said unto him, If he were not a malefactor, we would not have delivered him up unto thee.
Joh 18:31 Then said Pilate unto them, Take ye him, and judge him according to your law. The Jews therefore said unto him, It is not lawful for us to put any man to death:
Joh 18:32 That the saying of Jesus might be fulfilled, which he spake, signifying what death he should die.
Joh 18:33 Then Pilate entered into the judgment hall again, and called Jesus, and said unto him, Art thou the King of the Jews?
Joh 18:34 Jesus answered him, Sayest thou this thing of thyself, or did others tell it thee of me?
Joh 18:35 Pilate answered, Am I a Jew? Thine own nation and the chief priests have delivered thee unto me: what hast thou done?
Joh 18:36 Jesus answered, My kingdom is not of this world: if my kingdom were of this world, then would my servants fight, that I should not be delivered to the Jews: but now is my kingdom not from hence.
Joh 18:37 Pilate therefore said unto him, Art thou a king then? Jesus answered, Thou sayest that I am a king. To this end was I born, and for this cause came I into the world, that I should bear witness unto the truth. Every one that is of the truth heareth my voice.
Joh 18:38 Pilate saith unto him, What is truth? And when he had said this, he went out again unto the Jews, and saith unto them, I find in him no fault at all.
Joh 18:39 But ye have a custom, that I should release unto you one at the passover: will ye therefore that I release unto you the King of the Jews?
Joh 18:40 Then cried they all again, saying, Not this man, but Barabbas. Now Barabbas was a robber.

[Joh 19:1 DK-KJV] Så derfor tog Pilatus Jesus, og piskede ham.

[Joh 19:2 DK-KJV] Og soldaterne flettede en tornekrone, og satte den på hans hoved, og de gav ham en violet kåbe på,
[Joh 19:3 DK-KJV] Og sagde, Vær hilset, Jødernes Konge! og de slog ham med deres hænder.
[Joh 19:4 DK-KJV] Derfor stod Pilatus frem igen, og siger til dem, Læg mærke til, jeg bringer ham frem til jer, så I må vide at jeg ingen fejl fandt i ham.

[Joh 19:5 DK-KJV] Så kom Jesus frem, iklædt tronekronen, og den violette kåbe. Og Pilatus siger til dem, Læg mærke til denne mand!

[Joh 19:6 DK-KJV] Da de ledende præster og officererne derfor så' ham, råbte de højt, og sagde, Korsfæst ham, korsfæst ham. Pilatus siger til dem, Ta' I ham, og korsfæst ham: for jeg finder ingen fejl i ham.

[Joh 19:7 DK-KJV] Jøderne svarede ham, Vi har en lov, og ved vores lov burde ham dø, fordi han gjorde sigselv til Guds Søn.
[Joh 19:8 DK-KJV] Da Pilatus derfor hørte det ordsprog, var han endnu mere bange;

[Joh 19:9 DK-KJV] Og gik igen ind i retsbygningen, og siger til Jesus, Hvor er du fra? Men Jesus gav ham intet svar.

[Joh 19:10 DK-KJV] Så siger Pilatus til ham, Taler du ikke til mig? ved du ikke at jeg har myndighed til at korsfæste dig, og har myndighed til at frigi' dig?

[Joh 19:11 DK-KJV] Jesus svarede, Du kunne overhovedet ikke ha' nogen myndighed imod mig, medmindre det var givet til dig fra foroven: han der derfor udleverede mig til dig har en større synd.

[Joh 19:12 DK-KJV] Og derfra og fremover søgte Pilatus at frigi' ham: men Jøderne råbte højt, og sagde, Hvis du lader denne mand gå, er du ikke Cæsars ven: hvemsomhelst der gør sigselv til en konge taler imod Cæsar.

[Joh 19:13 DK-KJV] Da Pilatus derfor havde hørt det ordsprog, frembragte han Jesus, og sad ned på dommersædet på en plads der kaldes Mosaikken, men på Hebraisk, Gabbatha.

[Joh 19:14 DK-KJV] Og det var påskeforberedelsen, og omkring klokken 12: og han siger til Jøderne, Læg mærke til jeres Konge!

[Joh 19:15 DK-KJV] Men de råbte højt, Væk med ham, væk med ham, korsfæst ham. Pilatus siger til dem, Skal jeg korsfæste jeres Konge? De ledende præster svarede, Vi har ingen konge foruden Cæsar.

[Joh 19:16 DK-KJV] Så derfor udleverede han ham til dem til at bli' korsfæstet. Og de tog Jesus, og ledte ham væk.

[Joh 19:17 DK-KJV] Og han bar sit kors og gik videre til et sted kaldet stedet for et kranie, som på Hebraisk kaldes Golgata:

[Joh 19:18 DK-KJV] Hvor de korsfæstede ham, og 2 andre med ham, en på hver sin side, og Jesus i midten.
[Joh 19:19 DK-KJV] Og Pilatus skrev en titel, og satte den på korset. Og der stod, JESUS FRA NAZARET JØDERNES KONGE. ***"INRI=Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"***

[Joh 19:20 DK-KJV] Denne titel læste da mange af Jøderne: for stedet

Joh 19:1 Then Pilate therefore took Jesus, and scourged him.
Joh 19:2 And the soldiers platted a crown of thorns, and put it on his head, and they put on him a purple robe,
Joh 19:3 And said, Hail, King of the Jews! and they smote him with their hands.
Joh 19:4 Pilate therefore went forth again, and saith unto them, Behold, I bring him forth to you, that ye may know that I find no fault in him.
Joh 19:5 Then came Jesus forth, wearing the crown of thorns, and the purple robe. And Pilate saith unto them, Behold the man!
Joh 19:6 When the chief priests therefore and officers saw him, they cried out, saying, Crucify him, crucify him. Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify him: for I find no fault in him.
Joh 19:7 The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God.
Joh 19:8 When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid;
Joh 19:9 And went again into the judgment hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer.
Joh 19:10 Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee?
Joh 19:11 Jesus answered, Thou couldest have no power at all against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin.
Joh 19:12 And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Caesar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Caesar.
Joh 19:13 When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgment seat in a place that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabbatha.
Joh 19:14 And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King!
Joh 19:15 But they cried out, Away with him, away with him, crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Caesar.
Joh 19:16 Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led him away.
Joh 19:17 And he bearing his cross went forth into a place called the place of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha:
Joh 19:18 Where they crucified him, and two other with him, on either side one, and Jesus in the midst.
Joh 19:19 And Pilate wrote a title, and put it on the cross. And the writing was, JESUS OF NAZARETH THE KING OF THE JEWS.

Joh 19:20 This title then read many of the Jews:

hvor Jesus var korsfæstet var tæt på byen: og det var skrevet på Hebraisk, og Græsk, og Latin.

[Joh 19:21 DK-KJV] Da sagde Jødernes ledende præster til Pilatus, Skriv ikke, Jødernes Konge; men at han sagde, Jeg er Jødernes Konge.
[Joh 19:22 DK-KJV] Pilatus svarede, Hvad jeg har skrevet har jeg skrevet.

[Joh 19:23 DK-KJV] Derefter tog soldaterne, da de havde korsfæstet Jesus, hans beklædningsgenstande, og lavede 4 dele, til hver soldat en del; og også hans frakke: nu var frakken uden søm, vævet fra top til bund i et stykke.
[Joh 19:24 DK-KJV] Derfor sagde de blandt demselv, Lad os ikke rive den i stykker, men kaste lod om den, om hvem der skal ha' den: så skriften måtte bli' opfyldt, som siger, De delte min klæder blandt dem, og min kåbe kastede de lod om. Derfor gjorde soldaterne disse ting.
"Forløbet optil at Jesus korsfæstes - Mat 27:1 til 31 & Mar 15:1 til 20 & Luk 23:1 til 25 & Joh 18:29 tilommed Joh 19:1 til 24 "

[Joh 19:25 DK-KJV] Nu stod hans mor der ved Jesus' kors, og hans mors søster, Maria Kleofas' hustru, og Maria Magdalene.
[Joh 19:26 DK-KJV] Da Jesus derfor så hans mor, og den discipel stå der, hvem han elskede, siger han til hans mor, Kvinde, Læg mærke til din søn!

[Joh 19:27 DK-KJV] Så siger han til den discipel, Læg mærke til din mor! Og fra den time af tog den discipel hende til hans eget hjem.

[Joh 19:28 DK-KJV] Efter dette, Jesus velvidende at alle ting nu var fuldført, så skriften måtte bli' opfyldt, som siger, Jeg tørster.
[Joh 19:29 DK-KJV] Nu var der sat et kar fuld af vineddike: og de fyldte en svamp med vineddike, og satte den på en isopstav, og satte den op til hans mund.

[Joh 19:30 DK-KJV] Da Jesus derfor havde modtaget vineddiken, sagde han, Det er fuldendt: og han bøjede hans hoved, og opgav ånden.

[Joh 19:31 DK-KJV] Jøderne derfor, fordi det var forberedelsen, så kroppene ikke skulle forbli' på korset på sabbatsdagen, (for den sabbatsdag var en højtidsdag,) bønfaldte Pilatus om at deres ben måtte bli' brækket, og at de måtte bli' fjernet.

[Joh 19:32 DK-KJV] Da kom soldaterne, og brækkede benene på den første, og på den anden som var korsfæstet hos ham.

[Joh 19:33 DK-KJV] Men da de kom til Jesus, og så' at han allerede var død, brækkede de ikke hans ben:

[Joh 19:34 DK-KJV] Men en af soldaterne piercede med et spyd hans side, og straks kom der blod og vand ud.

[Joh 19:35 DK-KJV] Og han der så' det førte optegnelse, og hans optegnelse er sand: og han vidste at han siger sandhed, så I måtte tro.

[Joh 19:36 DK-KJV] For disse ting var gjort, for at skriften skulle bli' opfyldt, En knogle fra ham skal ikke bli' brækket.
[Joh 19:37 DK-KJV] Og igen siger et andet skriftsted, De skal kigge på ham hvem de piercede.
[Joh 19:38 DK-KJV] Og efter dette Joseph fra Arimatæa, som er en discipel af Jesus, men hemmeligt ud af frygt for Jøderne, bønfaldte Pilatus om at han måtte ta' Jesus' krop: og Pilatus gav ham lov. Derfor kom han, og tog Jesus' krop.

for the place where Jesus was crucified was nigh to the city: and it was written in Hebrew, and Greek, and Latin.
Joh 19:21 Then said the chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but that he said, I am King of the Jews.
Joh 19:22 Pilate answered, What I have written I have written.
Joh 19:23 Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a part; and also his coat: now the coat was without seam, woven from the top throughout.
Joh 19:24 They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be: that the scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did.
Joh 19:25 Now there stood by the cross of Jesus his mother, and his mother's sister, Mary the wife of Cleophas, and Mary Magdalene.
Joh 19:26 When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing by, whom he loved, he saith unto his mother, Woman, behold thy son!
Joh 19:27 Then saith he to the disciple, Behold thy mother! And from that hour that disciple took her unto his own home.
Joh 19:28 After this, Jesus knowing that all things were now accomplished, that the scripture might be fulfilled, saith, I thirst.
Joh 19:29 Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a spunge with vinegar, and put it upon hyssop, and put it to his mouth.
Joh 19:30 When Jesus therefore had received the vinegar, he said, It is finished: and he bowed his head, and gave up the ghost.
Joh 19:31 The Jews therefore, because it was the preparation, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath day, (for that sabbath day was an high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and that they might be taken away.
Joh 19:32 Then came the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was crucified with him.
Joh 19:33 But when they came to Jesus, and saw that he was dead already, they brake not his legs:
Joh 19:34 But one of the soldiers with a spear pierced his side, and forthwith came there out blood and water.
Joh 19:35 And he that saw it bare record, and his record is true: and he knoweth that he saith true, that ye might believe.
Joh 19:36 For these things were done, that the scripture should be fulfilled, A bone of him shall not be broken.
Joh 19:37 And again another scripture saith, They shall look on him whom they pierced.
Joh 19:38 And after this Joseph of Arimathaea, being a disciple of Jesus, but secretly for fear of the Jews, besought Pilate that he might take away the body of Jesus: and Pilate gave him

[Joh 19:39 DK-KJV] Og der kom også Nicodemus, som i starten kom til Jesus om natten, og bragte en blanding af myrra og aloe-træ-balsam, omkring 100 pund i vægt.

[Joh 19:40 DK-KJV] Så tog de Jesus' krop, og svøbte den i linned stof med krydderierne, som Jødernes skik er ved begravelser.

[Joh 19:41 DK-KJV] Nu på det sted hvor han var korsfæstet var der en have; og i haven et nyt gravkammer, hvori intet menneske før var lagt.

[Joh 19:42 DK-KJV] Derfor lagde de Jesus der på grund af Jødernes forberedelsesdag; for gravkammeret var tæt på.

leave. He came therefore, and took the body of Jesus.
Joh 19:39 And there came also Nicodemus, which at the first came to Jesus by night, and brought a mixture of myrrh and aloes, about an hundred pound weight.
Joh 19:40 Then took they the body of Jesus, and wound it in linen clothes with the spices, as the manner of the Jews is to bury.
Joh 19:41 Now in the place where he was crucified there was a garden; and in the garden a new sepulchre, wherein was never man yet laid.
Joh 19:42 There laid they Jesus therefore because of the Jews' preparation day; for the sepulchre was nigh at hand.

Johannes Evangeliet Kapitel 20 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 20:1 DK-KJV] Den første dag af den uge kommer Maria Magdalene tidligt, mens det stadig var mørkt, hentil gravkammeret, og ser at stenen er fjernet fra gravkammeret.
[Joh 20:2 DK-KJV] Så hun løber, og kommer til Simon Peter, og til den anden discipel, hvem Jesus elskede, og siger til dem, De har taget Herren ud af gravkammeret, og vi ved ikke hvor de har lagt ham.
[Joh 20:3 DK-KJV] Derfor gik Peter videre, og den anden discipel, og kom til gravkammeret.
[Joh 20:4 DK-KJV] Sådant løb de begge sammen: og den anden discipel løb hurtigere end Peter, og kom først til gravkammeret.
[Joh 20:5 DK-KJV] Og han bøjede sig ned, og kiggede ind, og så' linned stoffet ligge der; han gik dog ikke ind.
[Joh 20:6 DK-KJV] Så kommer Peter bagefter ham, og gik ind i gravkammeret, og ser linned stoffet ligger der,

[Joh 20:7 DK-KJV] Og klædet, der var over hans hoved, lå ikke med linned stoffet, men foldet sammen på et sted for sigselv.
[Joh 20:8 DK-KJV] Så gik den anden discipel også ind, som først var kommet til gravkammeret, og han så', og troede.
[Joh 20:9 DK-KJV] For endnu kendte de ikke skriften, at han igen måtte opstå fra de døde.
[Joh 20:10 DK-KJV] Så tog disciplene igen afsted til deres eget hjem.
[Joh 20:11 DK-KJV] Men Maria stod udenfor ved gravkammeret og græd: og som hun græd, bøjede hun sig ned, og kiggede ind i gravkammeret,
[Joh 20:12 DK-KJV] Og ser 2 engle sidde i hvidt, den ene ved hovedenden, og den anden ved fodenden, der hvor Jesus' krop havde ligget.
[Joh 20:13 DK-KJV] Og de siger til hende, Kvinde, hvorfor græder du? Hun siger til dem, fordi de har fjernet min Herre, og jeg ved ikke hvor de har lagt ham.

[Joh 20:14 DK-KJV] Og da hun havde sagt således, vendte hun sigselv om, og så Jesus stå der, og vidste ikke at det var Jesus.

[Joh 20:15 DK-KJV] Jesus siger til hende, Kvinde, hvorfor græder du? hvem søger du? Hun, som gik ud fra at han var gartneren, siger til ham, Hr., hvis du har båret ham væk herfra, fortæl mig hvor du har lagt ham, og jeg vil fjerne ham.

[Joh 20:16 DK-KJV] Jesus siger til hende, Maria. Hun vendte

Joh 20:1 The first day of the week cometh Mary Magdalene early, when it was yet dark, unto the sepulchre, and seeth the stone taken away from the sepulchre.
Joh 20:2 Then she runneth, and cometh to Simon Peter, and to the other disciple, whom Jesus loved, and saith unto them, They have taken away the Lord out of the sepulchre, and we know not where they have laid him.
Joh 20:3 Peter therefore went forth, and that other disciple, and came to the sepulchre.

Joh 20:4 So they ran both together: and the other disciple did outrun Peter, and came first to the sepulchre.
Joh 20:5 And he stooping down, and looking in, saw the linen clothes lying; yet went he not in.
Joh 20:6 Then cometh Simon Peter following him, and went into the sepulchre, and seeth the linen clothes lie,
Joh 20:7 And the napkin, that was about his head, not lying with the linen clothes, but wrapped together in a place by itself.
Joh 20:8 Then went in also that other disciple, which came first to the sepulchre, and he saw, and believed.
Joh 20:9 For as yet they knew not the scripture, that he must rise again from the dead.
Joh 20:10 Then the disciples went away again unto their own home.
Joh 20:11 But Mary stood without at the sepulchre weeping: and as she wept, she stooped down, and looked into the sepulchre,
Joh 20:12 And seeth two angels in white sitting, the one at the head, and the other at the feet, where the body of Jesus had lain.
Joh 20:13 And they say unto her, Woman, why weepest thou? She saith unto them, Because they have taken away my Lord, and I know not where they have laid him.
Joh 20:14 And when she had thus said, she turned herself back, and saw Jesus standing, and knew not that it was Jesus.
Joh 20:15 Jesus saith unto her, Woman, why weepest thou? whom seekest thou? She, supposing him to be the gardener, saith unto him, Sir, if thou have borne him hence, tell me where thou hast laid him, and I will take him away.
Joh 20:16 Jesus saith unto her, Mary. She turned herself,

sig, og siger til ham, Rabboni, som betyder, Mester.

[Joh 20:17 DK-KJV] Jesus siger til hende, Rør mig ikke; for jeg er stadig ikke steget op til min Far: men gå til mine brødre, og sig til dem, Jeg opstiger til min Far, og jeres Far; og til min Gud, og jeres Gud.
[Joh 20:18 DK-KJV] Maria Magdalene kom til disciplene og fortalte at hun havde set Herren, og at han havde talt disse ting til hende.

[Joh 20:19 DK-KJV] Så denne samme dag om aftenen, som er den første ugedag, da dørene var lukket der hvor disciplene var samlet ud af frygt for Jøderne, kom Jesus og stod i midten, og siger til dem, Fred være med jer.
[Joh 20:20 DK-KJV] Og da han havde sagt sådant, vidste han dem hans hænder og hans side. Da var disciplene glade, da de så Herren.
[Joh 20:21 DK-KJV] Så sagde Jesus til dem igen, Fred være med jer: som min Far har sendt mig, på samme måde sender jeg jer.
[Joh 20:22 DK-KJV] Og da han havde sagt dette, åndede han på dem, og siger til dem, Modtag I den Hellige Ånd:
[Joh 20:23 DK-KJV] Hvilkesomhelst synder I eftergiver nogen, de er eftergivet for dem; og hvilkesomhelst synder I lader stå tilbage hos nogen, de er stående.
[Joh 20:24 DK-KJV] Men Thomas, en af de 12, kaldet Didymus, var ikke hos dem da Jesus kom.
[Joh 20:25 DK-KJV] De andre disciple sagde derfor til ham, Vi har set Herren. Men han sagde til dem, Medmindre jeg skal se mærkerne på hans hænder fra naglerne, og putter min finger ind i mærkerne fra naglerne, og stikker min hånd ind i hans side, vil jeg ikke tro.

[Joh 20:26 DK-KJV] Og efter 8 dage var hans disciple derinde igen, og Thomas hos dem: da kom Jesus, dørene værende lukket, og stod i midten, og sagde, Fred være med jer.
[Joh 20:27 DK-KJV] Så siger han til Thomas, Ræk din finger herhen, og læg mærke til mine hænder; og ræk din hånd herhen, og stik den ind i min side: og vær ikke troløs, men troende.
[Joh 20:28 DK-KJV] Og Thomas svarede og sagde til ham, Min Herre og min Gud.
[Joh 20:29 DK-KJV] Jesus siger til ham, Thomas, fordi du har set mig, har du troet: velsignet er de der ikke har set, og alligevel har troet.
[Joh 20:30 DK-KJV] Og Jesus gjorde sandelig mange andre tegn i hans disciples nærvær, hvilket ikke er skrevet i denne bog:
[Joh 20:31 DK-KJV] Men dette er skrevet, så I måtte tro at Jesus er den Kristus, Guds Søn; og ved den tro måtte I ha' liv gennem hans navn.

and saith unto him, Rabboni; which is to say, Master.

Joh 20:17 Jesus saith unto her, Touch me not; for I am not yet ascended to my Father: but go to my brethren, and say unto them, I ascend unto my Father, and your Father; and to my God, and your God.
Joh 20:18 Mary Magdalene came and told the disciples that she had seen the Lord, and that he had spoken these things unto her.
Joh 20:19 Then the same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you.
Joh 20:20 And when he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

Joh 20:21 Then said Jesus to them again, Peace be unto you: as my Father hath sent me, even so send I you.
Joh 20:22 And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost:
Joh 20:23 Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.
Joh 20:24 But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came.
Joh 20:25 The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.
Joh 20:26 And after eight days again his disciples were within, and Thomas with them: then came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace be unto you.
Joh 20:27 Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side: and be not faithless, but believing.
Joh 20:28 And Thomas answered and said unto him, My Lord and my God.
Joh 20:29 Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed: blessed are they that have not seen, and yet have believed.

Joh 20:30 And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book:
Joh 20:31 But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his name.

Johannes Evangeliet Kapitel 21 - Til toppen af Johannes - John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Joh 21:1 DK-KJV] Efter disse ting viste Jesus sig igen for disciplene ved Tiberias' hav; og på denne måde viste han sig.
[Joh 21:2 DK-KJV] Der var samlet Simon Peter, og Thomas kaldet Didymus, og Nathanael fra Cana i Galilæa, og Zebedæus' sønner, og 2 andre af hans disciple.
[Joh 21:3 DK-KJV] Simon Peter siger til dem, Jeg går og fisker. De siger til ham, Vi går også med dig. De gik videre, og gik øjeblikkeligt ombord på et skib; og den nat fangede de ingenting.

Joh 21:1 After these things Jesus shewed himself again to the disciples at the sea of Tiberias; and on this wise shewed he himself.
Joh 21:2 There were together Simon Peter, and Thomas called Didymus, and Nathanael of Cana in Galilee, and the sons of Zebedee, and two other of his disciples.
Joh 21:3 Simon Peter saith unto them, I go a fishing. They say unto him, We also go with thee. They went forth, and entered into a ship immediately; and that night they caught nothing.

[Joh 21:4 DK-KJV] Men nu da morgenen var kommet, stod Jesus på bredden: men disciplene vidste ikke at det var Jesus.
[Joh 21:5 DK-KJV] Så siger Jesus til dem, Børn, har i noget mad? de svarede ham, Nej.
[Joh 21:6 DK-KJV] Så sagde han til dem, Kast nettet ud på den højre side af skibet, og I skal finde. De kastede derfor ud, og nu var de ikke istand til at trække det op på grund af de mange fisk.
[Joh 21:7 DK-KJV] Derfor siger den discipel hvem Jesus elskede til Peter, Det er Herren. Nu da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han hans fiskejakke om sig, (for han var nøgen,) og kastede sigselv ud i havet.
[Joh 21:8 DK-KJV] Og de andre disciple kom i et lille skib; (for de var ikke langt fra land, men som var det 100 meter,) dragende nettet med fiskene.
[Joh 21:9 DK-KJV] Så snart som de var kommet i land, så de et kulbål der, og fisk lagt derpå, og brød.
[Joh 21:10 DK-KJV] Jesus siger til dem, bring nu nogle af de fisk som I har fanget.
[Joh 21:11 DK-KJV] Simon Peter gik op, og trak nettet på land fuld af store fisk, 153 stykker og selvom at der var så mange, gik nettet alligevel ikke i stykker.
[Joh 21:12 DK-KJV] Jesus siger til dem, Kom og spis. Og ingen af disciplene vovede at spørge ham, Hvem er du? velvidende at det var Herren.
[Joh 21:13 DK-KJV] Så kommer Jesus, og tager brødet, og giver dem det, og fiskene ligeså.
[Joh 21:14 DK-KJV] Dette var nu tredje gang at Jesus viste sigselv for hans disciple, efter at han var oprejst fra de døde.
[Joh 21:15 DK-KJV] Da de så havde spist, siger Jesus til Simon Peter, Simon, Jonas søn, elsker du mig mere end disse? Han siger til ham, Ja, Herre; du ved at jeg elsker dig, Han siger til ham, Gi' mad til mine lam.
[Joh 21:16 DK-KJV] Igen siger han til ham anden gang, Simon, Jonas søn, elsker du mig? Han siger til ham, Ja, Herre; du ved at jeg elsker dig. Han siger til ham, Gi' mad til mine får.
[Joh 21:17 DK-KJV] Han siger nu til ham tredje gang, Simon, Jonas søn, elsker du mig? Peter var bedrøvet fordi han nu tredje gang sagde til ham, Elsker du mig? Og han sagde til ham, Herre, du kender alle ting; du ved at jeg elsker dig. Jesus siger til ham, Gi' mad til mine får.
[Joh 21:18 DK-KJV] Sandelig, sandelig, siger jeg til dig, Da du var ung, omsluttede du digselv, og vandrede hvorhen du ville: men når du skal bli' gammel, skal du strække dine hænder frem, og en anden skal omslutte dig, og bære dig hvorhen du ikke ville.
[Joh 21:19 DK-KJV] Dette talte han, ved at tilkendegi' via hvilken død han skulle forherlige Gud med. Og da han havde talt dette, siger han til ham, Følg mig.
[Joh 21:20 DK-KJV] Da Peter, ved at vende sig om, ser den discipel hvem Jesus elskede følge efter; som også lænede sig op af hans bryst ved aftensmåltidet, og sagde, Herre, hvem er han der forråder dig?
[Joh 21:21 DK-KJV] Og Peter der ser ham siger til Jesus, Herre, og hvad skal denne mand gøre?
[Joh 21:22 DK-KJV] Jesus siger til ham, Hvis jeg ville at han venter indtil jeg kommer, hvad er det for dig? følg du mig.
[Joh 21:23 DK-KJV] Så gik dette ordsprog bredt ud blandt brødrene, at den discipel ikke skulle dø: selvom at Jesus ikke sagde til ham, Han skal ikke dø; men, Hvis jeg ville at han

Joh 21:4 But when the morning was now come, Jesus stood on the shore: but the disciples knew not that it was Jesus.
Joh 21:5 Then Jesus saith unto them, Children, have ye any meat? They answered him, No.

Joh 21:6 And he said unto them, Cast the net on the right side of the ship, and ye shall find. They cast therefore, and now they were not able to draw it for the multitude of fishes.
Joh 21:7 Therefore that disciple whom Jesus loved saith unto Peter, It is the Lord. Now when Simon Peter heard that it was the Lord, he girt his fisher's coat unto him, (for he was naked,) and did cast himself into the sea.
Joh 21:8 And the other disciples came in a little ship; (for they were not far from land, but as it were two hundred cubits,) dragging the net with fishes.
Joh 21:9 As soon then as they were come to land, they saw a fire of coals there, and fish laid thereon, and bread.
Joh 21:10 Jesus saith unto them, Bring of the fish which ye have now caught.
Joh 21:11 Simon Peter went up, and drew the net to land full of great fishes, an hundred and fifty and three: and for all there were so many, yet was not the net broken.
Joh 21:12 Jesus saith unto them, Come and dine. And none of the disciples durst ask him, Who art thou? knowing that it was the Lord.
Joh 21:13 Jesus then cometh, and taketh bread, and giveth them, and fish likewise.
Joh 21:14 This is now the third time that Jesus shewed himself to his disciples, after that he was risen from the dead.
Joh 21:15 So when they had dined, Jesus saith to Simon Peter, Simon, son of Jonas, lovest thou me more than these? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my lambs.

Joh 21:16 He saith to him again the second time, Simon, son of Jonas, lovest thou me? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my sheep.
Joh 21:17 He saith unto him the third time, Simon, son of Jonas, lovest thou me? Peter was grieved because he said unto him the third time, Lovest thou me? And he said unto him, Lord, thou knowest all things; thou knowest that I love thee. Jesus saith unto him, Feed my sheep.
Joh 21:18 Verily, verily, I say unto thee, When thou wast young, thou girdedst thyself, and walkedst whither thou wouldest: but when thou shalt be old, thou shalt stretch forth thy hands, and another shall gird thee, and carry thee whither thou wouldest not.
Joh 21:19 This spake he, signifying by what death he should glorify God. And when he had spoken this, he saith unto him, Follow me.

Joh 21:20 Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following; which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee?
Joh 21:21 Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what shall this man do?
Joh 21:22 Jesus saith unto him, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? follow thou me.
Joh 21:23 Then went this saying abroad among the brethren, that that disciple should not die: yet Jesus said not unto him, He shall not die; but, If I will that he tarry till I come, what is

venter indtil jeg kommer, hvad er det for dig?

[Joh 21:24 DK-KJV] Dette er den discipel som vidnede om disse ting, og skrev disse ting: og vi ved at hans vidnesbyrd er sandt.
[Joh 21:25 DK-KJV] Og der er også mange andre ting som Jesus gjorde, om hvilke, hvis de skulle skrives hver og en, formoder jeg at selv verden ikke kunne indeholde de bøger der skulle skrives. Amen.

that to thee?

Joh 21:24 This is the disciple which testifieth of these things, and wrote these things: and we know that his testimony is true.
Joh 21:25 And there are also many other things which Jesus did, the which, if they should be written every one, I suppose that even the world itself could not contain the books that should be written. Amen.

[ApG 1:1 DK-KJV] Jeg har lavet den tidligere afhandling, Kæreste Theophilus, omkring alt det Jesus begyndte både at gøre og undervise, ***"Navnebetydning for Theophilus = Guds ven"***
[ApG 1:2 DK-KJV] Indtil den dag i hvilken han var taget op, efter at han gennem den Hellig Ånd havde givet befalinger til de apostle som han havde udvalgt:
[ApG 1:3 DK-KJV] Overfor dem fremviste han også sigselv levende efter hans lidenskab via mange ufejlbarlige beviser, ved at være set af dem i 40 dage, og ved at tale omkring de ting som hører Guds kongerige til:
[ApG 1:4 DK-KJV] Og, ved at være forsamlet sammen med dem, befalede dem at de ikke skulle rejse fra Jerusalem, men vente på Faderens løfte, hvilket, siger han, I har hørt af mig.
[ApG 1:5 DK-KJV] For Johannes døbte sandelig med vand; men I skal bli' døbt med den Hellig Ånd om ikke så mange dage.
[ApG 1:6 DK-KJV] Da de derfor var forsamlet, spurgte de ham om, og siger, Herre, vil du på dette tidspunkt give kongeriget tilbage til Israel igen?
[ApG 1:7 DK-KJV] Og han sagde til dem, Det er ikke for jer at kende tiderne eller årstiderne, som Faderen har lagt ind under hans egen myndighed.
[ApG 1:8 DK-KJV] Men I skal modtage kraft, efter at den Hellig Ånd er kommet over jer: og I skal bli' vidner for mig både i Jerusalem, og i hele Judæa, og i Samaria, og til den fjerneste afkrog af jorden.
[ApG 1:9 DK-KJV] Og da han havde talt disse ting, mens de lagde mærke til det, var han taget op; og en sky modtog ham ud af deres synsfelt.
[ApG 1:10 DK-KJV] Og mens de kiggede med et fast blik mod himlen da han gik op, læg mærke til, 2 mænd stod hos dem i en hvid beklædning;
[ApG 1:11 DK-KJV] Som også sagde, I mænd fra Galilæa, hvorfor står I og stirrer op ind i himlen? denne samme Jesus, som er taget op fra jer ind i himlen, skal således komme på samme måde som I har set ham gå ind i himlen.
[ApG 1:12 DK-KJV] Da returnerede de til Jerusalem fra bjerget kaldet Olivenbjerget, som er en sabbatsdags rejse fra Jerusalem. "2.000 cubits = 1.000 meter" Se - Josva 3:4
[ApG 1:13 DK-KJV] Og da de var kommet ind, gik de op ind i en øvre sal, der var både Peter, og Jacob, og Johannes, og Andreas, Philip, og Thomas, Bartholomæus, og Matthæus, Jacob Alfæus' søn, og Simon Zelotes, og Judas Jacob's bror.

Ac 1:1 The former treatise have I made, O Theophilus, of all that Jesus began both to do and teach,
Ac 1:2 Until the day in which he was taken up, after that he through the Holy Ghost had given commandments unto the apostles whom he had chosen:

Ac 1:3 To whom also he shewed himself alive after his passion by many infallible proofs, being seen of them forty days, and speaking of the things pertaining to the kingdom of God:

Ac 1:4 And, being assembled together with them, commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father, which, saith he, ye have heard of me.

Ac 1:5 For John truly baptized with water; but ye shall be baptized with the Holy Ghost not many days hence.
Ac 1:6 When they therefore were come together, they asked of him, saying, Lord, wilt thou at this time restore again the kingdom to Israel?

Ac 1:7 And he said unto them, It is not for you to know the times or the seasons, which the Father hath put in his own power.
Ac 1:8 But ye shall receive power, after that the Holy Ghost is come upon you: and ye shall be witnesses unto me both in Jerusalem, and in all Judaea, and in Samaria, and unto the uttermost part of the earth.
Ac 1:9 And when he had spoken these things, while they beheld, he was taken up; and a cloud received him out of their sight.

Ac 1:10 And while they looked stedfastly toward heaven as he went up, behold, two men stood by them in white apparel;

Ac 1:11 Which also said, Ye men of Galilee, why stand ye gazing up into heaven? this same Jesus, which is taken up from you into heaven, shall so come in like manner as ye have seen him go into heaven.

Ac 1:12 Then returned they unto Jerusalem from the mount called Olivet, which is from Jerusalem a sabbath day's journey.
Ac 1:13 And when they were come in, they went up into an upper room, where abode both Peter, and James, and John, and Andrew, Philip, and Thomas, Bartholomew, and Matthew, James the son of Alphaeus, and Simon Zelotes, and Judas the brother of James.

[ApG 1:14 DK-KJV] Alle disse fortsatte enstemmigt i bøn og påkaldelsesbøn, med kvinderne, og Maria Jesus' mor, og med hans brødre.
[ApG 1:15 DK-KJV] Og i de dage rejste Peter sig op i disciplenes midte, og sagde, (navnenes antal som var samlet var omkring 120,)
[ApG 1:16 DK-KJV] Mænd og brødre, det var af absolut nødvendighed at dette skriftsted måtte bli' opfyldt, som den Hellig Ånd forud talte via Davids mund angående Judas, som var guide for dem der tog Jesus.
[ApG 1:17 DK-KJV] For han var talt med blandt os, og havde opnået del af denne tjeneste.
[ApG 1:18 DK-KJV] Nu købte denne mand et jordstykke med fejltrinsbelønningen; og styrtede hovedkulds, han brast i stykker på midten, og alle hans indvolde flød ud.
[ApG 1:19 DK-KJV] Og det var kendt blandt alle som bor i Jerusalem; Lige så meget så jordstykket på deres korrekte tungemål kaldes, Aceldama, det vil sige, Blodmarken.
[ApG 1:20 DK-KJV] For det er skrevet i Salmernes bog, Lad hans beboelse være øde, og lad intet menneske bo derinde: og lad en anden ta' hans embede som biskop.
[ApG 1:21 DK-KJV] Derfor af disse mænd som har været sammen med os hele tiden efter at Herren Jesus gik ind og ud blandt os,
[ApG 1:22 DK-KJV] Begyndende fra Johannes' dåb, til den samme dag da han var taget op fra os, må én bli' ordineret til at være et vidne hos os om hans opstandelse.
[ApG 1:23 DK-KJV] Og de udpegede to, Joseph som blev kaldt Barsabas, som havde fået kaldenavnet Justus, og Matthias.
[ApG 1:24 DK-KJV] Og de bad, og sagde, Du, Herre, som kender alle menneskers hjerter, vis hvilken af disse to du har udvalgt,
[ApG 1:25 DK-KJV] Så han må være delagtig i denne tjeneste og apostel embede, fra hvilket Judas ved overtrædelsen faldt, så han måtte gå til hans eget sted.
[ApG 1:26 DK-KJV] Og de frembragte deres lodder; og loddet faldt på Matthias; og han var talt med blandt de 11 apostle.

Ac 1:14 These all continued with one accord in prayers and supplication, with the women, and Mary the mother of Jesus, and with his brethren.
Ac 1:15 And in those days Peter stood up in the midst of the disciples, and said, (the number of names together were about an hundred and twenty,)
Ac 1:16 Men and brethren, this scripture must needs have been fulfilled, which the Holy Ghost by the mouth of David spake before concerning Judas, which was guide to them that took Jesus.
Ac 1:17 For he was numbered with us, and had obtained part of this ministry.
Ac 1:18 Now this man purchased a field with the reward of iniquity; and falling headlong, he burst asunder in the midst, and all his bowels gushed out.
Ac 1:19 And it was known unto all the dwellers at Jerusalem; insomuch as that field is called in their proper tongue, Aceldama, that is to say, The field of blood.
Ac 1:20 For it is written in the book of Psalms, Let his habitation be desolate, and let no man dwell therein: and his bishoprick let another take.

Ac 1:21 Wherefore of these men which have companied with us all the time that the Lord Jesus went in and out among us,
Ac 1:22 Beginning from the baptism of John, unto that same day that he was taken up from us, must one be ordained to be a witness with us of his resurrection.

Ac 1:23 And they appointed two, Joseph called Barsabas, who was surnamed Justus, and Matthias.
Ac 1:24 And they prayed, and said, Thou, Lord, which knowest the hearts of all men, shew whether of these two thou hast chosen,
Ac 1:25 That he may take part of this ministry and apostleship, from which Judas by transgression fell, that he might go to his own place.

Ac 1:26 And they gave forth their lots; and the lot fell upon Matthias; and he was numbered with the eleven apostles.

Apostlenes Gerninger Kapitel 2 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 2:1 DK-KJV] Og da Pinsedagen var fuldt ud kommet, var de alle enstemmigt samlet på et sted.
[ApG 2:2 DK-KJV] Og pludselig kom der en lyd fra himlen som af en kraftig vind der farer af sted, og den fyldte hele huset hvor de sad.
[ApG 2:3 DK-KJV] Og der viste sig for dem spaltede tungemål som var den af ild, og den satte sig på hver enkelt af dem.
[ApG 2:4 DK-KJV] Og de var alle fyldt med den Hellig Ånd, og begyndte at tale med andre tungemål, som Ånden gav dem at udtale.
[ApG 2:5 DK-KJV] Og tilstede i Jerusalem var der Jøder, fromme mænd, ud af alle nationer under himlen.
[ApG 2:6 DK-KJV] Nu da dette var støjende udenfor, forsamledes folkemængden, og var forvirrede, eftersom alle mand hørte dem tale på hans eget sprog.
[ApG 2:7 DK-KJV] Og de var alle forbløffede og forundrede sig, og siger til hinanden, Læg mærke til, er ikke alle de som taler fra Galilæa?

Ac 2:1 And when the day of Pentecost was fully come, they were all with one accord in one place.
Ac 2:2 And suddenly there came a sound from heaven as of a rushing mighty wind, and it filled all the house where they were sitting.

Ac 2:3 And there appeared unto them cloven tongues like as of fire, and it sat upon each of them.
Ac 2:4 And they were all filled with the Holy Ghost, and began to speak with other tongues, as the Spirit gave them utterance.
Ac 2:5 And there were dwelling at Jerusalem Jews, devout men, out of every nation under heaven.
Ac 2:6 Now when this was noised abroad, the multitude came together, and were confounded, because that every man heard them speak in his own language.

Ac 2:7 And they were all amazed and marvelled, saying one to another, Behold, are not all these which speak Galilaeans?

[ApG 2:8 DK-KJV] Og hvordan kan det da være at vi hører alle mand på vort eget tungemål, hvori vi var født?
[ApG 2:9 DK-KJV] Parther, og Meder, og Elamiter, og de som bor i Mesopotamia, i Judæa, og Cappadocia, i Pontus, og Lilleasien,
[ApG 2:10 DK-KJV] Frygien, og Pamphylia, i Egypten, og fra dele af Libyen og egnene omkring Cyrene, og fremmede fra Rom, Jøder og proselytter,
[ApG 2:11 DK-KJV] Kretere og Arabere, vi hører dem jo tale på vores eget tungemål om Guds vidunderlige gerninger.
[ApG 2:12 DK-KJV] Og de var alle forbavsede, og var i tvivl, og siger til hinanden, Hvad betyder dette?
[ApG 2:13 DK-KJV] Andre sagde hånende, Disse mænd er fulde af ny vin.
[ApG 2:14 DK-KJV] Men Peter, rejste sig blandt de 11, opløftede hans stemme, og sagde til dem, I mænd fra Judæa, og alle I som lige nu er i Jerusalem, dette skal I vide, og lyt til mine ord:
[ApG 2:15 DK-KJV] For disse er ikke fulde, som I foreslår, eftersom det kun er den tredje time på dagen. ***"klokken 09:00"***
[ApG 2:16 DK-KJV] Men dette er det som var talt gennem profeten Joel;
[ApG 2:17 DK-KJV] Og det skal ske i de sidste dage, siger Gud, Jeg vil udgyde af min Ånd udover alt kød: og jeres sønner og døtre skal profetere, og jeres yngre mænd skal se visioner, og jeres ældre mænd skal drømme drømme:
[ApG 2:18 DK-KJV] Og i de dage vil jeg udgyde af min Ånd udover mine tjenestemænd og mine tjenestepiger; og de skal profetere:
[ApG 2:19 DK-KJV] Og jeg vil vise undere i himlen ovenover, og tegn på jorden forneden; blod, og ild; og damp af røg:
[ApG 2:20 DK-KJV] Solen skal bli' formørket, og månen til blod, før Herrens store og bemærkelsesværdige dag kommer:
[ApG 2:21 DK-KJV] Og det skal ske; at hvemsomhelst der skal kalde på Herrens navn skal bli' frelst.
[ApG 2:22 DK-KJV] I Israelske mænd, hør disse ord; Jesus fra Nazaret, en mand af jeres egne som var godkendt af Gud gjorde mirakler og undere og tegn, og det gjorde Gud via ham i jeres midte, som I også selv kender til:
[ApG 2:23 DK-KJV] Ham, som er forløst via det besluttende råd og Guds forudvidenhed, har I taget, og med onde hænder korsfæstet og slået ihjel:
[ApG 2:24 DK-KJV] Ham har Gud rejst op, ved at ha' løst dødens smerter: fordi det ikke var muligt at han skulle bli' holdt fast af den.
[ApG 2:25 DK-KJV] For David taler vedrørende ham, Jeg forudså altid Herren foran mit ansigt, for han er på min højre hånd, så jeg ikke skulle bli' fjernet: "Se - Sa 21:6-7 - ApG 2:25-28 -"
[ApG 2:26 DK-KJV] Derfor jublede mit hjerte, og min tunge var glad; desuden skal mit kød også hvile i håb:
[ApG 2:27 DK-KJV] Fordi du ikke vil efterlade min sjæl i helvede, du vil heller ikke tillade at din Hellige Éner går i forfald.
[ApG 2:28 DK-KJV] Du har vist mig livets veje; du skal fylde mig med glæde med din fremtoning.
[ApG 2:29 DK-KJV] Mænd og brødre, tillad mig frit at fortælle jer om patriarken David, at han er både død og begravet, og hans gravsted er stadig hos os indtil denne dag.
[ApG 2:30 DK-KJV] Ved derfor at være en profet, og ved at vide at Gud havde svoret med en ed overfor ham, at gennem frugten af hans lænder, kødeligt, ville han oprejse Kristus til

Ac 2:8 And how hear we every man in our own tongue, wherein we were born?
Ac 2:9 Parthians, and Medes, and Elamites, and the dwellers in Mesopotamia, and in Judaea, and Cappadocia, in Pontus, and Asia,
Ac 2:10 Phrygia, and Pamphylia, in Egypt, and in the parts of Libya about Cyrene, and strangers of Rome, Jews and proselytes,
Ac 2:11 Cretes and Arabians, we do hear them speak in our tongues the wonderful works of God.
Ac 2:12 And they were all amazed, and were in doubt, saying one to another, What meaneth this?
Ac 2:13 Others mocking said, These men are full of new wine.
Ac 2:14 But Peter, standing up with the eleven, lifted up his voice, and said unto them, Ye men of Judaea, and all ye that dwell at Jerusalem, be this known unto you, and hearken to my words:

Ac 2:15 For these are not drunken, as ye suppose, seeing it is but the third hour of the day.
Ac 2:16 But this is that which was spoken by the prophet Joel;
Ac 2:17 And it shall come to pass in the last days, saith God, I will pour out of my Spirit upon all flesh: and your sons and your daughters shall prophesy, and your young men shall see visions, and your old men shall dream dreams:

Ac 2:18 And on my servants and on my handmaidens I will pour out in those days of my Spirit; and they shall prophesy:
Ac 2:19 And I will shew wonders in heaven above, and signs in the earth beneath; blood, and fire, and vapour of smoke:
Ac 2:20 The sun shall be turned into darkness, and the moon into blood, before that great and notable day of the Lord come:
Ac 2:21 And it shall come to pass, that whosoever shall call on the name of the Lord shall be saved.
Ac 2:22 Ye men of Israel, hear these words; Jesus of Nazareth, a man approved of God among you by miracles and wonders and signs, which God did by him in the midst of you, as ye yourselves also know:
Ac 2:23 Him, being delivered by the determinate counsel and foreknowledge of God, ye have taken, and by wicked hands have crucified and slain:
Ac 2:24 Whom God hath raised up, having loosed the pains of death: because it was not possible that he should be holden of it.

Ac 2:25 For David speaketh concerning him, I foresaw the Lord always before my face, for he is on my right hand, that I should not be moved:
Ac 2:26 Therefore did my heart rejoice, and my tongue was glad; moreover also my flesh shall rest in hope:

Ac 2:27 Because thou wilt not leave my soul in hell, neither wilt thou suffer thine Holy One to see corruption.
Ac 2:28 Thou hast made known to me the ways of life; thou shalt make me full of joy with thy countenance.
Ac 2:29 Men and brethren, let me freely speak unto you of the patriarch David, that he is both dead and buried, and his sepulchre is with us unto this day.
Ac 2:30 Therefore being a prophet, and knowing that God had sworn with an oath to him, that of the fruit of his loins, according to the flesh, he would raise up Christ to sit on his

at sidde på hans trone;

throne;

[ApG 2:31 DK-KJV] Han så' dette på forhånd og talte om Kristus' opstandelse, at hans sjæl ikke blev efterladt i helvede, hans kød så' heller ikke forfald.
[ApG 2:32 DK-KJV] Denne Jesus har Gud rejst op, dette er vi alle vidner om.
[ApG 2:33 DK-KJV] Ved derfor at være ophøjet på Guds højre hånd, og ved at ha' modtaget af Faderen løftet om den Hellige Ånd, har han fremvist dette, som I nu ser og hører.
[ApG 2:34 DK-KJV] For David er ikke steget op ind i himlene: men han hamselv siger, HERREN sagde til min Herre, Sid du på min højre hånd,
[ApG 2:35 DK-KJV] Indtil Jeg har gjort dine fjender til din fodskammel.
[ApG 2:36 DK-KJV] Derfor lad hele Israels hus kende visselig, at Gud har gjort den samme Jesus, som I har korsfæstet, både Herre og Kristus.
[ApG 2:37 DK-KJV] Nu da de hørte det, blev de prikket i deres hjerter, og sagde til Peter og til resten af apostlene, Mænd og brødre, hvad skal vi gøre?

[ApG 2:38 DK-KJV] Så sagde Peter til dem, Anger, og bliv I alle døbt i Jesus Kristus' navn for syndseftergivelse, og I skal modtage gaven af den Hellige Ånd.
[ApG 2:39 DK-KJV] For løftet er til jer, og til jeres børn, og til alle som er langt væk fra, ligeså mange som Herren vor Gud kalder.
[ApG 2:40 DK-KJV] Og med mange flere ord vidnede og formanede han, og siger, Frels jerselv fra denne genstridige generation.
[ApG 2:41 DK-KJV] Så blev de døbt de som med glæde havde modtaget hans ord: og den selvsamme dag blev der lagt omkring 3.000 sjæle til dem.

[ApG 2:42 DK-KJV] Og de fortsatte urokkeligt i apostlenes doktrin og fællesskab, og i brødsbrydelsen, og i bønner.
[ApG 2:43 DK-KJV] Og ærefrygt kom over enhver sjæl: og mange undere og tegn var gjort af apostlene.
[ApG 2:44 DK-KJV] Og alle som troede var sammen, og havde alle ting fælles;
[ApG 2:45 DK-KJV] Og solgte deres besiddelser og ejendele, og delte dem ud til alle mennesker, som ethvert menneske havde behov.
[ApG 2:46 DK-KJV] Og de, fortsatte daglig enstemmigt i templet, og brødsbrydelsen fra hus til hus, og spiste deres mad med glæde og enkelthed i hjertet,
[ApG 2:47 DK-KJV] Ved at prise Gud, og ved at ha' favør hos hele folket. Og daglig lagde Herren til kirken sådanne som skulle bli' frelst.

Ac 2:31 He seeing this before spake of the resurrection of Christ, that his soul was not left in hell, neither his flesh did see corruption.
Ac 2:32 This Jesus hath God raised up, whereof we all are witnesses.
Ac 2:33 Therefore being by the right hand of God exalted, and having received of the Father the promise of the Holy Ghost, he hath shed forth this, which ye now see and hear.
Ac 2:34 For David is not ascended into the heavens: but he saith himself, The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand,

Ac 2:35 Until I make thy foes thy footstool.
Ac 2:36 Therefore let all the house of Israel know assuredly, that God hath made that same Jesus, whom ye have crucified, both Lord and Christ.
Ac 2:37 Now when they heard this, they were pricked in their heart, and said unto Peter and to the rest of the apostles, Men and brethren, what shall we do?
Ac 2:38 Then Peter said unto them, Repent, and be baptized every one of you in the name of Jesus Christ for the remission of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Ghost.
Ac 2:39 For the promise is unto you, and to your children, and to all that are afar off, even as many as the Lord our God shall call.

Ac 2:40 And with many other words did he testify and exhort, saying, Save yourselves from this untoward generation.
Ac 2:41 Then they that gladly received his word were baptized: and the same day there were added unto them about three thousand souls.
Ac 2:42 And they continued stedfastly in the apostles' doctrine and fellowship, and in breaking of bread, and in prayers.
Ac 2:43 And fear came upon every soul: and many wonders and signs were done by the apostles.
Ac 2:44 And all that believed were together, and had all things common;

Ac 2:45 And sold their possessions and goods, and parted them to all men, as every man had need.
Ac 2:46 And they, continuing daily with one accord in the temple, and breaking bread from house to house, did eat their meat with gladness and singleness of heart,
Ac 2:47 Praising God, and having favour with all the people. And the Lord added to the church daily such as should be saved.

Apostlenes Gerninger Kapitel 3 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 3:1 DK-KJV] Nu gik Peter og Johannes sammen op ind i templet ved bønnetimen, det var ved den 9'ne time.
[ApG 3:2 DK-KJV] Og en bestemt mand lam fra hans moders livmoder var båret, hvem de dagligt lagde ved tempelporten som kaldes Vidunderlig, for at bede om almisser af dem som gik ind i templet;
[ApG 3:3 DK-KJV] Som så' Peter og Johannes der var ved at gå ind i templet og spurgte om en almisse.
[ApG 3:4 DK-KJV] Og Peter, der fæstnede hans øjne på ham

Ac 3:1 Now Peter and John went up together into the temple at the hour of prayer, being the ninth hour.
Ac 3:2 And a certain man lame from his mother's womb was carried, whom they laid daily at the gate of the temple which is called Beautiful, to ask alms of them that entered into the temple;
Ac 3:3 Who seeing Peter and John about to go into the temple asked an alms.
Ac 3:4 And Peter, fastening his eyes upon him with John,

med Johannes, sagde, Kig på os.

[ApG 3:5 DK-KJV] Og han lagde mærke til dem, i forventning om at modtage noget af dem.
[ApG 3:6 DK-KJV] Så sagde Peter, Sølv og guld har jeg ikke; men det som jeg har giver jeg dig: I Jesus Kristus' navn fra Nazaret rejs dig op og gå.
[ApG 3:7 DK-KJV] Og han tog ham ved hans højre hånd, og løftede ham op: og øjeblikkeligt modtog hans fødder og ankelben styrke.
[ApG 3:8 DK-KJV] Og han sprang op og stod, og gik, og sammen med dem gik han ind i templet, gående, og springende, og prisende Gud.
[ApG 3:9 DK-KJV] Og hele folket så' ham gående og prisende Gud:

[ApG 3:10 DK-KJV] Og de vidste at det var han som sad for at få almisser ved templets Vidunderlige port: og de var fyldt med undren og forbløffelse over det som var sket med ham.
[ApG 3:11 DK-KJV] Og da den lamme mand som var blevet helbredt opholdt Peter og Johannes, samlede alle folkene sig omkring dem i søjlegangen som er kaldet Solomons, stærkt undrende.
[ApG 3:12 DK-KJV] Og da Peter så' det, svarede han folket, I Israelske mænd, hvorfor undrer I jer over dette? eller hvorfor ser I så inderligt på os, som om at vi af egen kraft eller hellighed har fået denne mand til at gå?
[ApG 3:13 DK-KJV] Abrahams Gud, og Isaks, og Jacobs, vores fædres Gud, har herliggjort hans Søn Jesus; som I udleverede, og fornægtede ham i Pilatus' nærvær, da han var besluttet på at lade ham gå.
[ApG 3:14 DK-KJV] Men I fornægtede den Hellige Éner og den Retfærdige, og ønskede heller at få en morder skænket til jer;
[ApG 3:15 DK-KJV] Og slog livets Prins ihjel, hvem Gud har rejst fra de døde; hvorom vi er vidner.
[ApG 3:16 DK-KJV] Og hans navn gennem tro på hans navn har gjort denne mand stærk, hvem I ser og kender; ja, troen der er via ham har givet ham denne perfekte sundhed i nærværet af jer alle.
[ApG 3:17 DK-KJV] Og nu, brødre, jeg forstår at det var på grund af uvidenhed at I gjorde det, ligesom jeres herskere også gjorde.
[ApG 3:18 DK-KJV] Men de ting, som Gud forud havde vist gennem alle hans profeters mund, at Kristus skulle lide, har han således opfyldt.
[ApG 3:19 DK-KJV] Anger I derfor, og vær omvendt, så jeres synder må bli' visket ud, når tiderne for forfriskning skal komme fra Herrens nærvær;
[ApG 3:20 DK-KJV] Og han skal sende Jesus Kristus, som før var prædiket for jer:
[ApG 3:21 DK-KJV] Hvem himmelen måtte modtage indtil tiderne for genoprettelse af alle ting, som Gud har talt gennem alle hans hellige profeters mund siden denne verden begyndte.
[ApG 3:22 DK-KJV] For Moses sagde sandelig til fædrene, En profet af jeres egne skal Herren jeres Gud oprejse til jer brødre, som er lige som mig; Hør efter alt hvadsomhelst han siger til jer.

[ApG 3:23 DK-KJV] Og det vil ske, at enhver sjæl, som ikke vil høre på den profet, skal bli' destrueret blandt folket.
[ApG 3:24 DK-KJV] Ja, og alle profeterne fra Samuel og dem som fulgte efter, alle dem som har talt, har ligeså talt forud om disse dage.

said, Look on us.

Ac 3:5 And he gave heed unto them, expecting to receive something of them.
Ac 3:6 Then Peter said, Silver and gold have I none; but such as I have give I thee: In the name of Jesus Christ of Nazareth rise up and walk.

Ac 3:7 And he took him by the right hand, and lifted him up: and immediately his feet and ancle bones received strength.
Ac 3:8 And he leaping up stood, and walked, and entered with them into the temple, walking, and leaping, and praising God.

Ac 3:9 And all the people saw him walking and praising God:
Ac 3:10 And they knew that it was he which sat for alms at the Beautiful gate of the temple: and they were filled with wonder and amazement at that which had happened unto him.

Ac 3:11 And as the lame man which was healed held Peter and John, all the people ran together unto them in the porch that is called Solomon's, greatly wondering.
Ac 3:12 And when Peter saw it, he answered unto the people, Ye men of Israel, why marvel ye at this? or why look ye so earnestly on us, as though by our own power or holiness we had made this man to walk?
Ac 3:13 The God of Abraham, and of Isaac, and of Jacob, the God of our fathers, hath glorified his Son Jesus; whom ye delivered up, and denied him in the presence of Pilate, when he was determined to let him go.

Ac 3:14 But ye denied the Holy One and the Just, and desired a murderer to be granted unto you;
Ac 3:15 And killed the Prince of life, whom God hath raised from the dead; whereof we are witnesses.
Ac 3:16 And his name through faith in his name hath made this man strong, whom ye see and know: yea, the faith which is by him hath given him this perfect soundness in the presence of you all.

Ac 3:17 And now, brethren, I wot that through ignorance ye did it, as did also your rulers.
Ac 3:18 But those things, which God before had shewed by the mouth of all his prophets, that Christ should suffer, he hath so fulfilled.
Ac 3:19 Repent ye therefore, and be converted, that your sins may be blotted out, when the times of refreshing shall come from the presence of the Lord;
Ac 3:20 And he shall send Jesus Christ, which before was preached unto you:

Ac 3:21 Whom the heaven must receive until the times of restitution of all things, which God hath spoken by the mouth of all his holy prophets since the world began.
Ac 3:22 For Moses truly said unto the fathers, A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you.
Ac 3:23 And it shall come to pass, that every soul, which will not hear that prophet, shall be destroyed from among the people.
Ac 3:24 Yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have likewise foretold of these days.

[ApG 3:25 DK-KJV] I er de profeters børn, og af pagten som Gud lavede med vore fædre, som siger til Abraham, Og i din sæd skal alle jordens folkeslag bli' velsignet.
Ac 3:25 Ye are the children of the prophets, and of the covenant which God made with our fathers, saying unto Abraham, And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

[ApG 3:26 DK-KJV] Ved at ha' oprejst hans Søn Jesus, sendte Gud ham først til jer for at velsigne jer, ved at vende hver eneste af jer væk fra hans fejltrin.
Ac 3:26 Unto you first God, having raised up his Son Jesus, sent him to bless you, in turning away every one of you from his iniquities.

Apostlenes Gerninger Kapitel 4 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 4:1 DK-KJV] Og da de talte til folket, kom præsterne, og templets kaptajn, og Saddukæerne, over dem,
Ac 4:1 And as they spake unto the people, the priests, and the captain of the temple, and the Sadducees, came upon them,

[ApG 4:2 DK-KJV] Som var bedrøvede over at de underviste folket, og prædikede opstandelsen fra de døde gennem Jesus.
Ac 4:2 Being grieved that they taught the people, and preached through Jesus the resurrection from the dead.

[ApG 4:3 DK-KJV] Og de greb dem, og satte dem i forvaring indtil den næste dag: for det var nu blevet aften.
Ac 4:3 And they laid hands on them, and put them in hold unto the next day: for it was now eventide.

[ApG 4:4 DK-KJV] Imidlertid troede mange af dem som hørte ordet; og de mænds antal var omkring 5.000.
Ac 4:4 Howbeit many of them which heard the word believed; and the number of the men was about five thousand.

[ApG 4:5 DK-KJV] Og det skete den næste morgen, at deres ledere, og ældste, og skriftkloge,
Ac 4:5 And it came to pass on the morrow, that their rulers, and elders, and scribes,

[ApG 4:6 DK-KJV] Og Annas ypperstepræsten, og Kaiafas, og Johannes, og Alexander, og alle dem som var i slægt med ypperstepræsten, var forsamlede i Jerusalem.
Ac 4:6 And Annas the high priest, and Caiaphas, and John, and Alexander, and as many as were of the kindred of the high priest, were gathered together at Jerusalem.

[ApG 4:7 DK-KJV] Og da de havde sat dem i midten, spurgte de, Ved hvilken kraft, eller ved hvilket navn, har I gjort dette?
Ac 4:7 And when they had set them in the midst, they asked, By what power, or by what name, have ye done this?

[ApG 4:8 DK-KJV] Og Peter, fyldt med den Hellige Ånd, sagde til dem, I ledere af folket, og ældste i Israel,
Ac 4:8 Then Peter, filled with the Holy Ghost, said unto them, Ye rulers of the people, and elders of Israel,

[ApG 4:9 DK-KJV] Hvis vi i dag er undersøgt for den gode handling som var gjort overfor denne kraftløse mand, ved hvilke virkemidler han er gjort hel;
Ac 4:9 If we this day be examined of the good deed done to the impotent man, by what means he is made whole;

[ApG 4:10 DK-KJV] Så skal I alle vide, også hele Israels folk, at via Jesus Kristus fra Nazarets navn, som I korsfæstede, hvem Gud oprejste fra de døde, så er det på grund af ham at denne mand står her hel foran jer.
Ac 4:10 Be it known unto you all, and to all the people of Israel, that by the name of Jesus Christ of Nazareth, whom ye crucified, whom God raised from the dead, even by him doth this man stand here before you whole.

[ApG 4:11 DK-KJV] Dette er den sten som ikke blev regnet for noget af jer bygningsfolk, som nu er blevet hjørnets hoved.
Ac 4:11 This is the stone which was set at nought of you builders, which is become the head of the corner.

[ApG 4:12 DK-KJV] Og der er heller ikke frelse i nogen anden: for der er intet andet navn under himlen som er givet blandt mennesker, hvorved vi må bli' frelst.
Ac 4:12 Neither is there salvation in any other: for there is none other name under heaven given among men, whereby we must be saved.

[ApG 4:13 DK-KJV] Nu da de så' Peters og Johannes frimodighed, og bemærkede at de var ulærde og uvidende mænd, var de forbløffede; og de lagde mærke til dem, at de havde været med Jesus.
Ac 4:13 Now when they saw the boldness of Peter and John, and perceived that they were unlearned and ignorant men, they marvelled; and they took knowledge of them, that they had been with Jesus.

[ApG 4:14 DK-KJV] Og da de lagde mærke til manden som var blevet helbredt stå der hos dem, kunne de intet sige til det.
Ac 4:14 And beholding the man which was healed standing with them, they could say nothing against it.

[ApG 4:15 DK-KJV] Men da de havde befalet dem at de skulle forlade rådet, debatterede de indbyrdes,
Ac 4:15 But when they had commanded them to go aside out of the council, they conferred among themselves,

[ApG 4:16 DK-KJV] Og siger, Hvad skal vi gøre med disse mænd? for det er i virkeligheden et bemærkelsesværdigt mirakel som de har gjort for at manifestere det over for alle som bor i Jerusalem; vi kan ikke fornægte det.
Ac 4:16 Saying, What shall we do to these men? for that indeed a notable miracle hath been done by them is manifest to all them that dwell in Jerusalem; and we cannot deny it.

[ApG 4:17 DK-KJV] Men så det ikke skal sprede sig yderligere blandt folket, lad os true dem strengt, så de ikke fremover taler til noget menneske i dette navn.
Ac 4:17 But that it spread no further among the people, let us straitly threaten them, that they speak henceforth to no man in this name.

[ApG 4:18 DK-KJV] Og de kaldte på dem, og befalede dem om overhovedet ikke at tale eller undervise i Jesus' navn.
Ac 4:18 And they called them, and commanded them not to speak at all nor teach in the name of Jesus.

[ApG 4:19 DK-KJV] Men Peter og Johannes svarede og
Ac 4:19 But Peter and John answered and said unto them,

sagde til dem, Hvorvidt det er rigtigt i Guds øjne at lytte mere efter jer end på Gud, døm I.
[ApG 4:20 DK-KJV] For vi kan ikke andet end at tale om de ting som vi har set og hørt.
[ApG 4:21 DK-KJV] Så da de yderligere havde truet dem, lod de dem gå, da de intet fandt hvorved de måtte straffe dem, på grund af folket: for alle mennesker forherligede Gud på grund af det som var sket.
[ApG 4:22 DK-KJV] For manden var over 40 år gammel, på hvem dette helbredelsesmirakel var fremvist.
[ApG 4:23 DK-KJV] Og ved at være sat fri, gik de til deres egen gruppe, og rapporterede alt hvad de ledende præster og de ældste havde sagt til dem.
[ApG 4:24 DK-KJV] Og da de hørte det, opløftede de enstemmigt deres stemme til Gud, og sagde, Herre, du er Gud, som har lavet himlen, og jorden, og havet, og alt som er i det:
[ApG 4:25 DK-KJV] Som via David din tjeners mund har sagt, Hvorfor hærger hedningerne, og folket forestiller sig nyttesløse ting?
[ApG 4:26 DK-KJV] Jordens konger rejste sig op, og lederne var forsamlede imod Herren, og imod hans Kristus.
[ApG 4:27 DK-KJV] For de havde sandelig forsamlet sig imod dit hellige barn Jesus, som du har salvet, både Herodes, og Pontius Pilatus, sammen med Hedningerne, og Israels folk,
[ApG 4:28 DK-KJV] For at gøre hvadsomhelst din hånd og dit råd forud havde besluttet skulle ske.

[ApG 4:29 DK-KJV] Og nu, Herre, læg mærke til deres trusler: og giv dine tjenere, at de med al frimodighed må tale dine ord,
[ApG 4:30 DK-KJV] Ved at række din hånd frem for at helbrede; og at tegn og undere må bli' gjort via Jesus dit hellige barns navn.

[ApG 4:31 DK-KJV] Og da de havde bedt, var stedet hvor de var forsamlet rystet; og de var alle fyldt med den Hellig Ånd, og de talte Guds ord med frimodighed.
[ApG 4:32 DK-KJV] Og folkemængden af dem som troede var af et hjerte og en sjæl: ingen af dem som ejede ting sagde det han burde at det var hans eget; men de havde alle ting fælles.
[ApG 4:33 DK-KJV] Og med stor kraft gav apostlene vidnesbyrd om Herren Jesus' opstandelse: og stor nåde var over dem alle.
[ApG 4:34 DK-KJV] Der var heller ikke nogen af dem som manglede noget: for alle dem som ejede jord eller huse solgte dem, og bragte fortjenesten for de ting som var solgt,
[ApG 4:35 DK-KJV] Og lagde dem ned ved apostlenes fødder: og pengene blev fordelt til ethvert menneske ligesom han havde brug for.
[ApG 4:36 DK-KJV] Og Joses, som af apostlene havde fået kaldenavnet Barnabas, (som er, ved at være fortolket, Trøstens søn,) en Levit, og fra landet Cypern,
[ApG 4:37 DK-KJV] Som har land, solgte det, og bragte pengene, og lagde dem ved apostlenes fødder.

Whether it be right in the sight of God to hearken unto you more than unto God, judge ye.
Ac 4:20 For we cannot but speak the things which we have seen and heard.
Ac 4:21 So when they had further threatened them, they let them go, finding nothing how they might punish them, because of the people: for all men glorified God for that which was done.
Ac 4:22 For the man was above forty years old, on whom this miracle of healing was shewed.
Ac 4:23 And being let go, they went to their own company, and reported all that the chief priests and elders had said unto them.
Ac 4:24 And when they heard that, they lifted up their voice to God with one accord, and said, Lord, thou art God, which hast made heaven, and earth, and the sea, and all that in them is:
Ac 4:25 Who by the mouth of thy servant David hast said, Why did the heathen rage, and the people imagine vain things?
Ac 4:26 The kings of the earth stood up, and the rulers were gathered together against the Lord, and against his Christ.
Ac 4:27 For of a truth against thy holy child Jesus, whom thou hast anointed, both Herod, and Pontius Pilate, with the Gentiles, and the people of Israel, were gathered together,
Ac 4:28 For to do whatsoever thy hand and thy counsel determined before to be done.
Ac 4:29 And now, Lord, behold their threatenings: and grant unto thy servants, that with all boldness they may speak thy word,
Ac 4:30 By stretching forth thine hand to heal; and that signs and wonders may be done by the name of thy holy child Jesus.
Ac 4:31 And when they had prayed, the place was shaken where they were assembled together; and they were all filled with the Holy Ghost, and they spake the word of God with boldness.
Ac 4:32 And the multitude of them that believed were of one heart and of one soul: neither said any of them that ought of the things which he possessed was his own; but they had all things common.
Ac 4:33 And with great power gave the apostles witness of the resurrection of the Lord Jesus: and great grace was upon them all.
Ac 4:34 Neither was there any among them that lacked: for as many as were possessors of lands or houses sold them, and brought the prices of the things that were sold,
Ac 4:35 And laid them down at the apostles' feet: and distribution was made unto every man according as he had need.
Ac 4:36 And Joses, who by the apostles was surnamed Barnabas, (which is, being interpreted, The son of consolation,) a Levite, and of the country of Cyprus,
Ac 4:37 Having land, sold it, and brought the money, and laid it at the apostles' feet.

Apostlenes Gerninger Kapitel 5 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 5:1 DK-KJV] Men en bestemt mand kaldet Ananias, med hans hustru Safira, solgte en besiddelse,
[ApG 5:2 DK-KJV] Og tilbageholdt en del af fortjenesten, hans hustru blev også indviet i det, og bragte en bestemt del, og lagde det ved apostlenes fødder.

Ac 5:1 But a certain man named Ananias, with Sapphira his wife, sold a possession,

Ac 5:2 And kept back part of the price, his wife also being privy to it, and brought a certain part, and laid it at the apostles' feet.

[ApG 5:3 DK-KJV] Men Peter sagde, Ananias, hvorfor har Satan fyldt dit hjerte at du skulle lyve overfor den Hellig Ånd, og tilbageholde en del at fortjenesten fra landet?
[ApG 5:4 DK-KJV] Imens det tilbageværende, var det ikke dit eget? og efter at det var solgt, var det ikke under din egen myndighed? hvorfor har du undfanget denne ting i dit hjerte? du har ikke løjet overfor mennesker, men overfor Gud.
[ApG 5:5 DK-KJV] Og mens Ananias hørte disse ord faldt han ned, og opgav ånden: og stor frygt kom over alle dem som hørte disse ting.
[ApG 5:6 DK-KJV] Og de unge mænd rejste sig, løftede ham op, og bar ham ud, og begravede ham.
[ApG 5:7 DK-KJV] Og omkring 3 timer senere, da hans hustru, intetanende om hvad der var sket, kom ind.
[ApG 5:8 DK-KJV] Og Peter spurgte hende, Fortæl mig om I solgte landet for så meget? Og hun sagde, Ja, for så meget.
[ApG 5:9 DK-KJV] Så sagde Peter til hende, Hvordan kan det være at I sammen har besluttet at friste Herrens Ånd? læg mærke til, fødderne af dem som har begravet din ægtemand er ved døren, og skal bære dig ud.
[ApG 5:10 DK-KJV] Så faldt hun straks ned ved hans fødder, og overgav ånden: og de unge mænd kom ind, og fandt hende død, og, bar hende frem, og begravede hende ved hendes ægtemand.
[ApG 5:11 DK-KJV] Og stor frygt kom over hele kirken, og over alle dem som hørte disse ting.
[ApG 5:12 DK-KJV] Og via apostlenes hænder blev mange tegn og undere udvirket blandt folket; (og de var alle enstemmigt samlet i Solomons søjlegang.
[ApG 5:13 DK-KJV] Og af resten vovede ingen mand at slutte sigselv til dem: men folket lovpriste dem.
[ApG 5:14 DK-KJV] Og flere troende blev lagt til Herren, folkemængder både af mænd og kvinder.)
[ApG 5:15 DK-KJV] Lige så meget så de frembragte de syge ud på gaderne, og lagde dem på senge og sofaer, for i det mindste at Peters skygge måtte falde på nogle af dem når han gik forbi.
[ApG 5:16 DK-KJV] Til Jerusalem kom der også en folkemængde ud af byerne rundt om, som bragte syge folk, og dem som var plaget med urene ånder: og de var helbredt hver og en'.
[ApG 5:17 DK-KJV] Da rejste ypperstepræsten sig op, og alle de som var hos ham, (som er Saddukæernes sekt,) og var fyldt med harme,
[ApG 5:18 DK-KJV] Og lagde hånd på apostlene, og satte dem i det almindelige fængsel.
[ApG 5:19 DK-KJV] Men om natten åbnede Herrens engel fængslets døre, og førte dem ud, og sagde,
[ApG 5:20 DK-KJV] Gå, stå og tal i templet til folket alle ordene om dette liv.
[ApG 5:21 DK-KJV] Og da de hørte det, gik de ind i templet tidligt om morgenen, og underviste. Men ypperstepræsten kom, og de som var med ham, og kaldte rådet sammen, og hele senatet af Israels børn, og sendte besked til fængslet for at få dem bragt.
[ApG 5:22 DK-KJV] Men da officererne kom, og ikke fandt dem i fængslet, returnerede de, og fortalte,
[ApG 5:23 DK-KJV] Og siger, Fængslet fandt vi sandelig lukket med al sikkerhed, og vagterne stod udenfor dørene: men da vi havde åbnet, fandt vi intet menneske derinde.

Ac 5:3 But Peter said, Ananias, why hath Satan filled thine heart to lie to the Holy Ghost, and to keep back part of the price of the land?

Ac 5:4 Whiles it remained, was it not thine own? and after it was sold, was it not in thine own power? why hast thou conceived this thing in thine heart? thou hast not lied unto men, but unto God.
Ac 5:5 And Ananias hearing these words fell down, and gave up the ghost: and great fear came on all them that heard these things.
Ac 5:6 And the young men arose, wound him up, and carried him out, and buried him.
Ac 5:7 And it was about the space of three hours after, when his wife, not knowing what was done, came in.

Ac 5:8 And Peter answered unto her, Tell me whether ye sold the land for so much? And she said, Yea, for so much.
Ac 5:9 Then Peter said unto her, How is it that ye have agreed together to tempt the Spirit of the Lord? behold, the feet of them which have buried thy husband are at the door, and shall carry thee out.

Ac 5:10 Then fell she down straightway at his feet, and yielded up the ghost: and the young men came in, and found her dead, and, carrying her forth, buried her by her husband.
Ac 5:11 And great fear came upon all the church, and upon as many as heard these things.
Ac 5:12 And by the hands of the apostles were many signs and wonders wrought among the people; (and they were all with one accord in Solomon's porch.
Ac 5:13 And of the rest durst no man join himself to them: but the people magnified them.
Ac 5:14 And believers were the more added to the Lord, multitudes both of men and women.)
Ac 5:15 Insomuch that they brought forth the sick into the streets, and laid them on beds and couches, that at the least the shadow of Peter passing by might overshadow some of them.
Ac 5:16 There came also a multitude out of the cities round about unto Jerusalem, bringing sick folks, and them which were vexed with unclean spirits: and they were healed every one.
Ac 5:17 Then the high priest rose up, and all they that were with him, (which is the sect of the Sadducees,) and were filled with indignation,
Ac 5:18 And laid their hands on the apostles, and put them in the common prison.
Ac 5:19 But the angel of the Lord by night opened the prison doors, and brought them forth, and said,
Ac 5:20 Go, stand and speak in the temple to the people all the words of this life.
Ac 5:21 And when they heard that, they entered into the temple early in the morning, and taught. But the high priest came, and they that were with him, and called the council together, and all the senate of the children of Israel, and sent to the prison to have them brought.
Ac 5:22 But when the officers came, and found them not in the prison, they returned, and told,
Ac 5:23 Saying, The prison truly found we shut with all safety, and the keepers standing without before the doors: but when we had opened, we found no man within.

[ApG 5:24 DK-KJV] Nu da ypperstepræsten og templets kaptajner og de ledende præster hørte disse ting, var de fortvivlede hvorvidt dette ville vokse.
[ApG 5:25 DK-KJV] Så kom der én og fortalte dem, og siger, Læg mærke til, mændene som I satte i fængsel står inde i templet, og underviser folket.
[ApG 5:26 DK-KJV] Da gik kaptajnen med officererne, og bragte dem uden vold: for de frygtede folket, for ikke at de skulle ha' blevet stenet.
[ApG 5:27 DK-KJV] Og da de havde frembragt dem, satte de dem foran rådet: og ypperstepræsten spurgte dem,
[ApG 5:28 DK-KJV] Og siger, Befalede vi jer ikke strengt at I ikke skulle undervise i dette navn? og, læg mærke til, I har fyldt Jerusalem med jeres doktrin, og prøver på at få denne mands blod over os.
[ApG 5:29 DK-KJV] Da svarede Peter og de andre apostle og sagde, Vi bør adlyde Gud snarere end mennesker.
[ApG 5:30 DK-KJV] Vores fædres Gud oprejste Jesus, hvem I slog ihjel og hang på et træ.
[ApG 5:31 DK-KJV] Ham har Gud ophøjet med hans højre hånd til at være en Prins og en Frelser, for at gi' omvendelse til Israel, og syndernes tilgivelse.
[ApG 5:32 DK-KJV] Og vi er hans vidner om disse ting; og sådant er også den Hellige Ånd, som Gud har givet til dem som adlyder ham.
[ApG 5:33 DK-KJV] Da de hørte det, skar det dem i hjertet, og de rådsluttede at dræbe dem.

[ApG 5:34 DK-KJV] Da stod én frem fra rådet, en Farisæer, kaldet Gamaliel, en doktor af loven, velanset blandt hele folket, og befalede at gi' apostlene en lille smule plads;
[ApG 5:35 DK-KJV] Og sagde til dem, I Israelske mænd, pas på med hvad I har tænkt jer at gøre angående disse mænd.
[ApG 5:36 DK-KJV] For før disse dage stod Theudas frem, pralende over sigselv at han var noget specielt; overfor hvem et antal mænd, omkring 400, slog demselv sammen: som var slået ihjel; og alle, alle dem som adlød ham, var spredt, og bragt til intet.
[ApG 5:37 DK-KJV] Efter denne mand stod Judas fra Galilæa frem i dagene for beskatningen, og trak mange folk med efter ham: også han forulykkede; og alle, lige så mange som adlød ham, blev spredt.
[ApG 5:38 DK-KJV] Og nu siger jeg til jer, Afstå fra disse mænd, og lad dem være i fred: for hvis dette råd eller dette virke er fra mennesker, vil det bli' til intet:
[ApG 5:39 DK-KJV] Men hvis det er fra Gud, kan I ikke vælte det; for ikke at I skal bli' fundet at kæmpe imod Gud.
[ApG 5:40 DK-KJV] Og de blev enige med ham: og da de havde samlet apostlene, og pryglet dem, befalede de at de ikke skulle tale i Jesus navn, og lod dem gå.
[ApG 5:41 DK-KJV] Og de tog afsted fra rådets nærvær, og jublede over at de blev anset for at være værdige til at lide skam for hans navn.
[ApG 5:42 DK-KJV] Og dagligt i templet, og i ethvert hus, stoppede de ikke med at undervise og prædike Jesus Kristus.

Ac 5:24 Now when the high priest and the captain of the temple and the chief priests heard these things, they doubted of them whereunto this would grow.
Ac 5:25 Then came one and told them, saying, Behold, the men whom ye put in prison are standing in the temple, and teaching the people.
Ac 5:26 Then went the captain with the officers, and brought them without violence: for they feared the people, lest they should have been stoned.
Ac 5:27 And when they had brought them, they set them before the council: and the high priest asked them,
Ac 5:28 Saying, Did not we straitly command you that ye should not teach in this name? and, behold, ye have filled Jerusalem with your doctrine, and intend to bring this man's blood upon us.
Ac 5:29 Then Peter and the other apostles answered and said, We ought to obey God rather than men.
Ac 5:30 The God of our fathers raised up Jesus, whom ye slew and hanged on a tree.
Ac 5:31 Him hath God exalted with his right hand to be a Prince and a Saviour, for to give repentance to Israel, and forgiveness of sins.
Ac 5:32 And we are his witnesses of these things; and so is also the Holy Ghost, whom God hath given to them that obey him.
Ac 5:33 When they heard that, they were cut to the heart, and took counsel to slay them.
Ac 5:34 Then stood there up one in the council, a Pharisee, named Gamaliel, a doctor of the law, had in reputation among all the people, and commanded to put the apostles forth a little space;

Ac 5:35 And said unto them, Ye men of Israel, take heed to yourselves what ye intend to do as touching these men.

Ac 5:36 For before these days rose up Theudas, boasting himself to be somebody; to whom a number of men, about four hundred, joined themselves: who was slain; and all, as many as obeyed him, were scattered, and brought to nought.
Ac 5:37 After this man rose up Judas of Galilee in the days of the taxing, and drew away much people after him: he also perished; and all, even as many as obeyed him, were dispersed.
Ac 5:38 And now I say unto you, Refrain from these men, and let them alone: for if this counsel or this work be of men, it will come to nought:
Ac 5:39 But if it be of God, ye cannot overthrow it; lest haply ye be found even to fight against God.
Ac 5:40 And to him they agreed: and when they had called the apostles, and beaten them, they commanded that they should not speak in the name of Jesus, and let them go.
Ac 5:41 And they departed from the presence of the council, rejoicing that they were counted worthy to suffer shame for his name.

Ac 5:42 And daily in the temple, and in every house, they ceased not to teach and preach Jesus Christ.

Apostlenes Gerninger Kapitel 6 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 6:1 DK-KJV] Og i disse dage, da disciplenes antal var multipliceret, rejste der sig en mumlen blandt Grækerne imod Hebræerne, fordi deres enker blev forsømt i den daglige

Ac 6:1 And in those days, when the number of the disciples was multiplied, there arose a murmuring of the Grecians against the Hebrews, because their widows were neglected

betjening.

[ApG 6:2 DK-KJV] Derefter kaldte de 12 folkemængden af disciple til sig, og sagde, Det er ikke grund til at vi skulle efterlade Guds ord, og tjene ved bordene.
[ApG 6:3 DK-KJV] Derfor, brødre, udse I blandt jer 7 mænd med et hæderligt vidnesbyrd, fuld af den Hellige Ånd og visdom, som vi kan vælge til at ta' sig af disse sager.
[ApG 6:4 DK-KJV] For vi vil kontinuerligt hengi' os selv til bøn, og til betjeningen af ordet.
[ApG 6:5 DK-KJV] Og ordsproget tilfredsstillede hele folkemængden: og de udvalgte Stefanus, en mand fuld af tro og af den Hellige Ånd, og Philip, og Prokorus, og Nikanor, og Timon, og Parmenas, og Nikolas en proselyt fra Antiokia:
[ApG 6:6 DK-KJV] Hvem de satte foran apostlene: og da de havde bedt, lagde de deres hænder på dem.
[ApG 6:7 DK-KJV] Og Guds ord voksede; og disciplenes antal multiplicerede meget i Jerusalem; og en stor gruppe af præsterne blev lydige overfor troen.
[ApG 6:8 DK-KJV] Og Stefanus, fuld af tro og kraft, gjorde store undere og mirakler blandt folket.
[ApG 6:9 DK-KJV] Da rejste der sig nogle fra synagogen, som kaldes synagogen af Libertines, og Cyreninere, og Alexandrinere, og af dem fra Cilicia og Lilleasien, som stred med Stefanus.
[ApG 6:10 DK-KJV] Og de var ikke istand til at modstå visdommen og ånden hvorved han talte.

[ApG 6:11 DK-KJV] Da forledte de mænd, som sagde, Vi har hørt ham tale blasfemiske ord imod Moses, og imod Gud.
[ApG 6:12 DK-KJV] Og de skabte uro blandt folket, og de ældste, og de skriftkloge, og kom over ham, og fangede ham, og bragte ham ind foran rådet,
[ApG 6:13 DK-KJV] Og fremsatte falske vidner, som sagde, Denne mand stopper ikke med at tale blasfemiske ord mod dette hellige sted, og loven:
[ApG 6:14 DK-KJV] For vi har hørt ham sige, at denne Jesus fra Nazaret skal destruere dette sted, og skal ændre skikkene som Moses forløste til os.
[ApG 6:15 DK-KJV] Og alle som sad i rådet, fæstnede blikket på ham, og så' hans ansigt som havde det været en engels ansigt.

in the daily ministration.

Ac 6:2 Then the twelve called the multitude of the disciples unto them, and said, It is not reason that we should leave the word of God, and serve tables.
Ac 6:3 Wherefore, brethren, look ye out among you seven men of honest report, full of the Holy Ghost and wisdom, whom we may appoint over this business.
Ac 6:4 But we will give ourselves continually to prayer, and to the ministry of the word.
Ac 6:5 And the saying pleased the whole multitude: and they chose Stephen, a man full of faith and of the Holy Ghost, and Philip, and Prochorus, and Nicanor, and Timon, and Parmenas, and Nicolas a proselyte of Antioch:
Ac 6:6 Whom they set before the apostles: and when they had prayed, they laid their hands on them.
Ac 6:7 And the word of God increased; and the number of the disciples multiplied in Jerusalem greatly; and a great company of the priests were obedient to the faith.
Ac 6:8 And Stephen, full of faith and power, did great wonders and miracles among the people.
Ac 6:9 Then there arose certain of the synagogue, which is called the synagogue of the Libertines, and Cyrenians, and Alexandrians, and of them of Cilicia and of Asia, disputing with Stephen.
Ac 6:10 And they were not able to resist the wisdom and the spirit by which he spake.
Ac 6:11 Then they suborned men, which said, We have heard him speak blasphemous words against Moses, and against God.
Ac 6:12 And they stirred up the people, and the elders, and the scribes, and came upon him, and caught him, and brought him to the council,
Ac 6:13 And set up false witnesses, which said, This man ceaseth not to speak blasphemous words against this holy place, and the law:
Ac 6:14 For we have heard him say, that this Jesus of Nazareth shall destroy this place, and shall change the customs which Moses delivered us.

Ac 6:15 And all that sat in the council, looking stedfastly on him, saw his face as it had been the face of an angel.

Apostlenes Gerninger Kapitel 7 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 7:1 DK-KJV] Da sagde ypperstepræsten, Er disse ting sådant?
[ApG 7:2 DK-KJV] Og han sagde, Mænd, brødre, og fædre, lyt; Herlighedens Gud viste sig for vor fader Abraham, da han var i Mesopotamien, før han boede i Charran, *(Charan i Irak)*

[ApG 7:3 DK-KJV] Og sagde til ham, Drag du ud af dit land, og fra dine landsmænd, og kom ind i landet som jeg skal vise dig.

[ApG 7:4 DK-KJV] Så drog ham ud af Kaldæernes land, og boede i Charran: og derfra, da hans far var død, flyttede han ham ind i dette land, hvori I nu bor.
[ApG 7:5 DK-KJV] Og han gav ham ingen arv i det, nej, ikke så meget så han kunne sætte hans fod på det: han lovede dog at han ville gi' det til ham som en besiddelse; og til hans sæd efter ham, på det tidspunkt som han stadig ikke havde noget barn.
[ApG 7:6 DK-KJV] Og Gud talte på denne måde, At hans sæd

Ac 7:1 Then said the high priest, Are these things so?
Ac 7:2 And he said, Men, brethren, and fathers, hearken; The God of glory appeared unto our father Abraham, when he was in Mesopotamia, before he dwelt in Charran,
Ac 7:3 And said unto him, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and come into the land which I shall shew thee.
Ac 7:4 Then came he out of the land of the Chaldaeans, and dwelt in Charran: and from thence, when his father was dead, he removed him into this land, wherein ye now dwell.
Ac 7:5 And he gave him none inheritance in it, no, not so much as to set his foot on: yet he promised that he would give it to him for a possession, and to his seed after him, when as yet he had no child.
Ac 7:6 And God spake on this wise, That his seed should

skulle opholde sig i et fremmed land; og at de skulle bringe dem ind i slaveri, og behandle dem ondt i 400 år.
[ApG 7:7 DK-KJV] Og den nation for hvem de skal være i slaveri vil jeg dømme, siger Gud: og efter det skal de komme ud, og tjene mig på dette sted.

[ApG 7:8 DK-KJV] Og han gav ham omskærelsespagten; og sådant avlede Abraham Isak, og omskar ham den ottende dag; og Isak avlede Jacob; og Jacob avlede de 12 patriarker.
[ApG 7:9 DK-KJV] Og patriarkerne, bevæget med misundelse, solgte Joseph til Egypten: men Gud var med ham,

[ApG 7:10 DK-KJV] Og forløste ham ud af alle hans lidelser, og gav ham favør og visdom i Faraos øjne Egyptens konge; og han gjorde ham til guvernør over Egypten og hele hans hus.
[ApG 7:11 DK-KJV] Nu kom der en mangel over hele Egypten og Canaans land, og stor lidelse: og vore fædre fandt ingen næring.
[ApG 7:12 DK-KJV] Men da Jacob hørte at der var korn i Egypten, udsendte han først vore fædre.

[ApG 7:13 DK-KJV] Og den anden gang blev Joseph kundgjort for hans brødre; og Josephs slægt blev kundgjort for Farao.
[ApG 7:14 DK-KJV] Da sendte Joseph, og kaldte hans far Jacob til sig, og hele hans slægt, 75 sjæle.
[ApG 7:15 DK-KJV] Så gik Jacob ned til Egypten, og døde, han, og vore fædre,
[ApG 7:16 DK-KJV] Og blev båret over til Shechem, og lagt i graven som Abraham købte for en sum penge fra Emmors sønner faderen af Shechem.
[ApG 7:17 DK-KJV] Men da tiden for løftet nærmede sig, hvilket Gud havde svoret til Abraham, voksede folket og multiplicerede i Egypten,
[ApG 7:18 DK-KJV] Indtil en anden konge stod frem, som ikke kendte Joseph.
[ApG 7:19 DK-KJV] Den samme handlede spidsfindigt med vor slægt, og behandlede vore fædre ondt, sådant at de smed deres egne unge børn ud, med det endemål at de ikke måtte leve.
[ApG 7:20 DK-KJV] På den tid blev Moses født, og var overmådelig smuk, og voksede op i hans fars hus i 3 måneder:
[ApG 7:21 DK-KJV] Og da han blev smidt ud, samlede Faraos datter ham op, og lod ham vokse op som hendes egen søn.
[ApG 7:22 DK-KJV] Og Moses blev oplært i hele Egypternes visdom, og var mægtig i ord og i handlinger.
[ApG 7:23 DK-KJV] Og da han var fuldt ud 40 år gammel, kom det ind i hans hjerte at besøge hans brødre Israels børn.
[ApG 7:24 DK-KJV] Og ved at se at én af dem blev behandlet forkert, forsvarede han ham, og hævnede ham som var undertrykt, og slog Egypteren:
[ApG 7:25 DK-KJV] For han gik ud fra at hans brødre ville ha' forstået hvordan at Gud ved hans hånd ville befri dem: men de forstod det ikke.
[ApG 7:26 DK-KJV] Og den næste dag viste han sigselv for dem mens de var oppe og strides, og ville ha' forligt dem, og siger, Hr'er, I er brødre; hvorfor gør I forkert overfor hinanden?
[ApG 7:27 DK-KJV] Men han der gjorde forkert overfor hans næste skubbede ham væk, og siger, Hvem gjorde dig til en leder og en dommer over os?
[ApG 7:28 DK-KJV] Vil du dræbe mig, som du gjorde med Egypteren i går?
[ApG 7:29 DK-KJV] Da flygtede Moses ved denne udtalelse, og var en fremmed i Midians land, hvor han avlede 2 sønner.
[ApG 7:30 DK-KJV] Og da der var gået 40 år, viste en

sojourn in a strange land; and that they should bring them into bondage, and entreat them evil four hundred years.
Ac 7:7 And the nation to whom they shall be in bondage will I judge, said God: and after that shall they come forth, and serve me in this place.
Ac 7:8 And he gave him the covenant of circumcision: and so Abraham begat Isaac, and circumcised him the eighth day; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat the twelve patriarchs.
Ac 7:9 And the patriarchs, moved with envy, sold Joseph into Egypt: but God was with him,
Ac 7:10 And delivered him out of all his afflictions, and gave him favour and wisdom in the sight of Pharaoh king of Egypt; and he made him governor over Egypt and all his house.
Ac 7:11 Now there came a dearth over all the land of Egypt and Chanaan, and great affliction: and our fathers found no sustenance.
Ac 7:12 But when Jacob heard that there was corn in Egypt, he sent out our fathers first.
Ac 7:13 And at the second time Joseph was made known to his brethren; and Joseph's kindred was made known unto Pharaoh.
Ac 7:14 Then sent Joseph, and called his father Jacob to him, and all his kindred, threescore and fifteen souls.
Ac 7:15 So Jacob went down into Egypt, and died, he, and our fathers,
Ac 7:16 And were carried over into Sychem, and laid in the sepulchre that Abraham bought for a sum of money of the sons of Emmor the father of Sychem.
Ac 7:17 But when the time of the promise drew nigh, which God had sworn to Abraham, the people grew and multiplied in Egypt,

Ac 7:18 Till another king arose, which knew not Joseph.

Ac 7:19 The same dealt subtilly with our kindred, and evil entreated our fathers, so that they cast out their young children, to the end they might not live.
Ac 7:20 In which time Moses was born, and was exceeding fair, and nourished up in his father's house three months:
Ac 7:21 And when he was cast out, Pharaoh's daughter took him up, and nourished him for her own son.
Ac 7:22 And Moses was learned in all the wisdom of the Egyptians, and was mighty in words and in deeds.
Ac 7:23 And when he was full forty years old, it came into his heart to visit his brethren the children of Israel.
Ac 7:24 And seeing one of them suffer wrong, he defended him, and avenged him that was oppressed, and smote the Egyptian:
Ac 7:25 For he supposed his brethren would have understood how that God by his hand would deliver them: but they understood not.
Ac 7:26 And the next day he shewed himself unto them as they strove, and would have set them at one again, saying, Sirs, ye are brethren; why do ye wrong one to another?

Ac 7:27 But he that did his neighbour wrong thrust him away, saying, Who made thee a ruler and a judge over us?
Ac 7:28 Wilt thou kill me, as thou diddest the Egyptian yesterday?
Ac 7:29 Then fled Moses at this saying, and was a stranger in the land of Madian, where he begat two sons.
Ac 7:30 And when forty years were expired, there

HERRENs engel sig for ham i en flamme af ild i en busk i Sinai-bjergets vildmark.
[ApG 7:31 DK-KJV] Da Moses så' den, forundredes han over synet: og da han kom nærmere for at lægge mærke til den, kom Herrens stemme til ham,
[ApG 7:32 DK-KJV] Som siger, Jeg er dine fædres Gud, Abrahams Gud, og Isaks Gud, og Jacobs Gud. Så skælvede Moses, og turde ikke at lægge mærke til den.
[ApG 7:33 DK-KJV] Da sagde Herren til ham, Ta' dine sko af dine fødder: for det sted hvor du står er hellig jord.
[ApG 7:34 DK-KJV] Jeg har set, Jeg har set lidelserne fra mit folk som er i Egypten, og jeg har hørt deres sukken, og er kommet ned for at befri dem. Og kom nu, jeg vil sende dig til Egypten.
[ApG 7:35 DK-KJV] Denne Moses hvem de fornægtede, ved at sige, Hvem gjorde dig til en leder og en dommer? denne samme sendte Gud for at være en leder og en befrier via englens hånd som viste sig for ham i busken.
[ApG 7:36 DK-KJV] Han ledte dem ud, efter at han havde vist undere og tegn i Egyptens land, og i det Røde hav, og i vildmarken i 40 år.
[ApG 7:37 DK-KJV] Dette er den Moses, som sagde til Israels børn, Herren jeres Gud skal af jeres brødre rejse en profet op til jer, der er som mig; ham skal I høre.

[ApG 7:38 DK-KJV] Dette er han, der var i kirken i vildmarken med den engel som talte til ham på Sinai-bjerget, og med vore fædre: som modtog de levende orakler for at gi' dem til os:
[ApG 7:39 DK-KJV] Ham ville vore fædre ikke adlyde, men skubbede ham væk fra dem, og i deres hjerter vendte de igen tilbage til Egypten,
[ApG 7:40 DK-KJV] Ved at sige til Aaron, Lav guder som kan gå foran os: for angående denne Moses, som ledte os ud af Egyptens land, så ved vi ikke hvad der er sket med ham.
[ApG 7:41 DK-KJV] Og de lavede en kalv i de dage, og tilbød ofre til afguden, og jublede over deres egne hænders gerninger.

[ApG 7:42 DK-KJV] Da vendte Gud sig, og gav dem over til at tilbede himmelhæren; som det er skrevet i profetbøgerne, Kæreste I Israels hus, har I til mig tilbudt slagtedyr og ofre gennem en tid på 40 år i vildmarken?
[ApG 7:43 DK-KJV] Ja, I tog Molochs tabernakel op, og jeres gud Remphans stjerne, figurer som I lavede for at tilbede dem: og jeg vil føre jer væk til den anden side af Babylon.
[ApG 7:44 DK-KJV] Vore fædre havde vidnesbyrdets tabernakel i vildmarken, som han havde udpeget, og fortalte Moses, at han skulle lave det efter den udformning som han havde set.

[ApG 7:45 DK-KJV] Det som vore fædre der kom efter også bragte ind med Jesus til besiddelsen af Hedningerne, de som Gud drev ud foran vore fædres ansigt, indtil Davids dage;
[ApG 7:46 DK-KJV] De som fandt favør foran Gud, og ønskede at finde et tabernakel for Jacobs Gud.

[ApG 7:47 DK-KJV] Men Solomon byggede ham et hus.
[ApG 7:48 DK-KJV] Imidlertid bor den Allerhøjeste ikke i templer lavet med hænder; som profeten siger,
[ApG 7:49 DK-KJV] Himlen er min trone, og jorden er min fodskammel: hvilket hus vil I bygge mig? siger Herren: eller hvilket er stedet for min hvile?

[ApG 7:50 DK-KJV] Har ikke min hånd lavet alle disse ting?

appeared to him in the wilderness of mount Sina an angel of the Lord in a flame of fire in a bush.
Ac 7:31 When Moses saw it, he wondered at the sight: and as he drew near to behold it, the voice of the Lord came unto him,
Ac 7:32 Saying, I am the God of thy fathers, the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob. Then Moses trembled, and durst not behold.
Ac 7:33 Then said the Lord to him, Put off thy shoes from thy feet: for the place where thou standest is holy ground.
Ac 7:34 I have seen, I have seen the affliction of my people which is in Egypt, and I have heard their groaning, and am come down to deliver them. And now come, I will send thee into Egypt.
Ac 7:35 This Moses whom they refused, saying, Who made thee a ruler and a judge? the same did God send to be a ruler and a deliverer by the hand of the angel which appeared to him in the bush.
Ac 7:36 He brought them out, after that he had shewed wonders and signs in the land of Egypt, and in the Red sea, and in the wilderness forty years.
Ac 7:37 This is that Moses, which said unto the children of Israel, A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear.
Ac 7:38 This is he, that was in the church in the wilderness with the angel which spake to him in the mount Sina, and with our fathers: who received the lively oracles to give unto us:
Ac 7:39 To whom our fathers would not obey, but thrust him from them, and in their hearts turned back again into Egypt,
Ac 7:40 Saying unto Aaron, Make us gods to go before us: for as for this Moses, which brought us out of the land of Egypt, we wot not what is become of him.
Ac 7:41 And they made a calf in those days, and offered sacrifice unto the idol, and rejoiced in the works of their own hands.
Ac 7:42 Then God turned, and gave them up to worship the host of heaven; as it is written in the book of the prophets, O ye house of Israel, have ye offered to me slain beasts and sacrifices by the space of forty years in the wilderness?
Ac 7:43 Yea, ye took up the tabernacle of Moloch, and the star of your god Remphan, figures which ye made to worship them: and I will carry you away beyond Babylon.
Ac 7:44 Our fathers had the tabernacle of witness in the wilderness, as he had appointed, speaking unto Moses, that he should make it according to the fashion that he had seen.
Ac 7:45 Which also our fathers that came after brought in with Jesus into the possession of the Gentiles, whom God drave out before the face of our fathers, unto the days of David;
Ac 7:46 Who found favour before God, and desired to find a tabernacle for the God of Jacob.

Ac 7:47 But Solomon built him an house.
Ac 7:48 Howbeit the most High dwelleth not in temples made with hands; as saith the prophet,
Ac 7:49 Heaven is my throne, and earth is my footstool: what house will ye build me? saith the Lord: or what is the place of my rest?

Ac 7:50 Hath not my hand made all these things?

[ApG 7:51 DK-KJV] I stivnakkede og uomskårede i hjerte og ører, I gør altid det at I modvirker den Hellige Ånd: som jeres fædre gjorde, sådant gør I.
Ac 7:51 Ye stiffnecked and uncircumcised in heart and ears, ye do always resist the Holy Ghost: as your fathers did, so do ye.

[ApG 7:52 DK-KJV] Hvilke af profeterne har jeres fædre ikke forfulgt? og de har slået dem ihjel som forud viste den Retfærdige Éners ankomst; af hvem I nu er blevet forræderne og morderne:
Ac 7:52 Which of the prophets have not your fathers persecuted? and they have slain them which shewed before of the coming of the Just One; of whom ye have been now the betrayers and murderers:

[ApG 7:53 DK-KJV] I som har modtaget loven via engleanvisning, og har ikke overholdt den.
Ac 7:53 Who have received the law by the disposition of angels, and have not kept it.

[ApG 7:54 DK-KJV] Da de hørte disse ting, skar det dem i hjertet, og de skar tænder over ham.
Ac 7:54 When they heard these things, they were cut to the heart, and they gnashed on him with their teeth.

[ApG 7:55 DK-KJV] Men han, som er fyldt af den Hellige Ånd, kiggede med et fast blik op ind i himlen, og så' Guds herlighed, og Jesus stående på Guds højre hånd,
Ac 7:55 But he, being full of the Holy Ghost, looked up stedfastly into heaven, and saw the glory of God, and Jesus standing on the right hand of God,

[ApG 7:56 DK-KJV] Og sagde, Læg mærke til, jeg ser himlene åbnet, og Menneskesønnen stående på Guds højre hånd.
Ac 7:56 And said, Behold, I see the heavens opened, and the Son of man standing on the right hand of God.

[ApG 7:57 DK-KJV] Da råbte de med en høj stemme, og stoppede deres ører, og overfaldt ham enstemmigt,
Ac 7:57 Then they cried out with a loud voice, and stopped their ears, and ran upon him with one accord,

[ApG 7:58 DK-KJV] Og smed ham ud af byen, og stenede ham: og vidnerne lagde deres tøj ned ved en ung mands fødder, hvis navn var Saulus.
Ac 7:58 And cast him out of the city, and stoned him: and the witnesses laid down their clothes at a young man's feet, whose name was Saul.

[ApG 7:59 DK-KJV] Og de stenede Stefanus, som påkaldte Gud, og siger, Herre Jesus, modtag min ånd.
Ac 7:59 And they stoned Stephen, calling upon God, and saying, Lord Jesus, receive my spirit.

[ApG 7:60 DK-KJV] Og han knælede ned, og råbte med en høj stemme, Herre, læg ikke denne synd til deres anklage. Og da han havde sagt det, faldt han i søvn.
Ac 7:60 And he kneeled down, and cried with a loud voice, Lord, lay not this sin to their charge. And when he had said this, he fell asleep.

Apostlenes Gerninger Kapitel 8 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 8:1 DK-KJV] Og Saulus samtykkede med hans død. Og på det tidspunkt var der en stor forfølgelse af kirken som var i Jerusalem. Og de blev alle spredt bredt udover Judæa og Samarias regioner, undtagen apostlene.
Ac 8:1 And Saul was consenting unto his death. And at that time there was a great persecution against the church which was at Jerusalem; and they were all scattered abroad throughout the regions of Judaea and Samaria, except the apostles.

[ApG 8:2 DK-KJV] Og fromme mænd bar Stefanus til hans begravelse, og lavede en stor jamren over ham.
Ac 8:2 And devout men carried Stephen to his burial, and made great lamentation over him.

[ApG 8:3 DK-KJV] Og angående Saulus, han overrumplede kirken, ved at gå ind i ethvert hus, og hale mænd og kvinder ud for at smide dem i fængsel.
Ac 8:3 As for Saul, he made havock of the church, entering into every house, and haling men and women committed them to prison.

[ApG 8:4 DK-KJV] Derfor gik de der var blevet spredt bredt rundt alle steder og prædikede ordet.
Ac 8:4 Therefore they that were scattered abroad went every where preaching the word.

[ApG 8:5 DK-KJV] Da gik Philip ned til byen Samaria, og prædikede Kristus for dem.
Ac 8:5 Then Philip went down to the city of Samaria, and preached Christ unto them.

[ApG 8:6 DK-KJV] Og enstemmigt var folket opmærksomme på de ting som Philip talte, og hørte og så' miraklerne som han gjorde.
Ac 8:6 And the people with one accord gave heed unto those things which Philip spake, hearing and seeing the miracles which he did.

[ApG 8:7 DK-KJV] For urene ånder, råbende med høj stemme, kom ud af mange som var besat med dem: og mange som havde parese, og de som var lamme, blev helbredt.
Ac 8:7 For unclean spirits, crying with loud voice, came out of many that were possessed with them: and many taken with palsies, and that were lame, were healed.

[ApG 8:8 DK-KJV] Og der var stor glæde i den by.
Ac 8:8 And there was great joy in that city.

[ApG 8:9 DK-KJV] Men der var en bestemt mand, kaldet Simon, som tidligere i den samme by brugte heksekunst, og forheksede Samarias folk, ved at udgi' sigselv for at være noget specielt:
Ac 8:9 But there was a certain man, called Simon, which beforetime in the same city used sorcery, and bewitched the people of Samaria, giving out that himself was some great one:

[ApG 8:10 DK-KJV] Overfor hvem de alle var opmærksomme, fra den mindste til den største, og siger, Denne mand er den store kraft fra Gud.
Ac 8:10 To whom they all gave heed, from the least to the greatest, saying, This man is the great power of God.

[ApG 8:11 DK-KJV] Og de værdsatte ham, eftersom han gennem længere tid havde forhekset dem med forskellig slags heksekunster.
Ac 8:11 And to him they had regard, because that of long time he had bewitched them with sorceries.

[ApG 8:12 DK-KJV] Men da de troede på tingene som Philip prædikede angående Guds kongerige, og Jesus Kristus' navn, var de døbt, både mænd og kvinder.
Ac 8:12 But when they believed Philip preaching the things concerning the kingdom of God, and the name of Jesus Christ, they were baptized, both men and women.

[ApG 8:13 DK-KJV] Da troede Simon hamselv også: og da han var døbt, fortsatte han med Philip, og spekulerede, over miraklerne og tegnene som var udført.
[ApG 8:14 DK-KJV] Nu da apostlene som var i Jerusalem hørte at Samaria havde modtaget ordet fra Gud, sendte de Peter og Johannes til dem:
[ApG 8:15 DK-KJV] Som, da de var kommet ned, bad for dem, at de måtte modtage den Hellige Ånd:
[ApG 8:16 DK-KJV] (For endnu var han ikke faldet på nogen af dem: de var kun døbt i Herren Jesus' navn.)
[ApG 8:17 DK-KJV] Da lagde de deres hænder på dem, og de modtog den Hellige Ånd.
[ApG 8:18 DK-KJV] Og da Simon så' at den Hellige Ånd blev givet gennem apostlenes håndspålæggelse, tilbød han dem penge,
[ApG 8:19 DK-KJV] Og siger, Giv også mig denne myndighed, så på hvemsomhelst jeg lægger hænder, han må modtage den Hellige Ånd.
[ApG 8:20 DK-KJV] Men Peter sagde til ham, Dine penge forgår sammen med dig, fordi du har tænkt at gaven fra Gud kan købes med penge.
[ApG 8:21 DK-KJV] Du har hverken del eller lod i denne sag: for dit hjerte er ikke ret i Guds øjne.

[ApG 8:22 DK-KJV] Anger derfor fra denne din ondskab, og bed Gud, hvis måske tankerne fra dit hjerte må bli' dig tilgivet.
[ApG 8:23 DK-KJV] For jeg kan se at du er i galde af bitterhed, og indfanget af fejltrin.
[ApG 8:24 DK-KJV] Da svarede Simon, og sagde, Bed I til Herren for mig, at ingen af disse ting som I har talt kommer over mig.
[ApG 8:25 DK-KJV] Og de, da de havde vidnet og prædiket Herrens ord, returnerede til Jerusalem, og prædikede evangeliet i mange af Samarias landsbyer.
[ApG 8:26 DK-KJV] Og Herrens engel talte til Philip, og siger, Stå op, og gå mod syd på vejen som går ned fra Jerusalem til Gaza, som er ørken.
[ApG 8:27 DK-KJV] Og han rejste sig og gik: og, læg mærke til, en mand fra Etiopien, en eunuk med stor autoritet under Candace dronning af Etiopierne, som havde ansvaret for alle hendes skatte, og var kommet til Jerusalem for at tilbede,
[ApG 8:28 DK-KJV] Var returnerende, og sad i hans stridsvogn og læste profeten Esajas.
[ApG 8:29 DK-KJV] Da sagde Ånden til Philip, Gå tættere på, og tilslut digselv til denne stridsvogn.

[ApG 8:30 DK-KJV] Og Philip løb derhen til ham, og hørte ham læse profeten Esajas, og sagde, Forstår du hvad du læser?
[ApG 8:31 DK-KJV] Og han sagde, Hvordan kan jeg, medmindre en eller anden mand guider mig? og han spurgte om Philip ville komme op og sidde med ham.
[ApG 8:32 DK-KJV] Skriftstedet som han læste var dette, Han blev ledt som et får til slagteren; og som et lam er stumt før hans klipning, sådant åbnede han ikke hans mund:
[ApG 8:33 DK-KJV] I hans ydmygelse var hans dom taget væk: og hvem skal erklære hans generation? for hans liv er taget fra jorden.
[ApG 8:34 DK-KJV] Og eunukken svarede Philip, og sagde, jeg ber dig, om hvem taler denne profet? om sigselv, eller om en anden mand?
[ApG 8:35 DK-KJV] Da åbnede Philip hans mund, og begyndte ved det samme skriftsted, og prædikede Jesus for ham.

Ac 8:13 Then Simon himself believed also: and when he was baptized, he continued with Philip, and wondered, beholding the miracles and signs which were done.
Ac 8:14 Now when the apostles which were at Jerusalem heard that Samaria had received the word of God, they sent unto them Peter and John:
Ac 8:15 Who, when they were come down, prayed for them, that they might receive the Holy Ghost:
Ac 8:16 (For as yet he was fallen upon none of them: only they were baptized in the name of the Lord Jesus.)
Ac 8:17 Then laid they their hands on them, and they received the Holy Ghost.
Ac 8:18 And when Simon saw that through laying on of the apostles' hands the Holy Ghost was given, he offered them money,

Ac 8:19 Saying, Give me also this power, that on whomsoever I lay hands, he may receive the Holy Ghost.
Ac 8:20 But Peter said unto him, Thy money perish with thee, because thou hast thought that the gift of God may be purchased with money.
Ac 8:21 Thou hast neither part nor lot in this matter: for thy heart is not right in the sight of God.
Ac 8:22 Repent therefore of this thy wickedness, and pray God, if perhaps the thought of thine heart may be forgiven thee.
Ac 8:23 For I perceive that thou art in the gall of bitterness, and in the bond of iniquity.
Ac 8:24 Then answered Simon, and said, Pray ye to the Lord for me, that none of these things which ye have spoken come upon me.
Ac 8:25 And they, when they had testified and preached the word of the Lord, returned to Jerusalem, and preached the gospel in many villages of the Samaritans.
Ac 8:26 And the angel of the Lord spake unto Philip, saying, Arise, and go toward the south unto the way that goeth down from Jerusalem unto Gaza, which is desert.
Ac 8:27 And he arose and went: and, behold, a man of Ethiopia, an eunuch of great authority under Candace queen of the Ethiopians, who had the charge of all her treasure, and had come to Jerusalem for to worship,
Ac 8:28 Was returning, and sitting in his chariot read Esaias the prophet.
Ac 8:29 Then the Spirit said unto Philip, Go near, and join thyself to this chariot.
Ac 8:30 And Philip ran thither to him, and heard him read the prophet Esaias, and said, Understandest thou what thou readest?
Ac 8:31 And he said, How can I, except some man should guide me? And he desired Philip that he would come up and sit with him.
Ac 8:32 The place of the scripture which he read was this, He was led as a sheep to the slaughter; and like a lamb dumb before his shearer, so opened he not his mouth:
Ac 8:33 In his humiliation his judgment was taken away: and who shall declare his generation? for his life is taken from the earth.
Ac 8:34 And the eunuch answered Philip, and said, I pray thee, of whom speaketh the prophet this? of himself, or of some other man?
Ac 8:35 Then Philip opened his mouth, and began at the same scripture, and preached unto him Jesus.

[ApG 8:36 DK-KJV] Og mens de var på vej, kom de til noget vand: og eunukken sagde, Se, her er vand; hvad forhindrer mig i at bli' døbt?
[ApG 8:37 DK-KJV] Og Philip sagde, Hvis du tror med hele dit hjerte, så må du. Og han svarede og sagde, jeg tror at Jesus Kristus er Guds Søn.
[ApG 8:38 DK-KJV] Og han befalede at stridsvognen skulle holde stille: og de gik begge ned i vandet, både Philip og eunukken; og han døbte ham.
[ApG 8:39 DK-KJV] Og da de var kommet op af vandet, greb Herrens Ånd Philip væk, så eunukken ikke så ham mere: og i jubel rejste han videre på hans vej.
[ApG 8:40 DK-KJV] Men Philip blev fundet i Azotus: og som han gik igennem prædikede han i alle byerne, indtil han kom til Cæsarea.

Ac 8:36 And as they went on their way, they came unto a certain water: and the eunuch said, See, here is water; what doth hinder me to be baptized?
Ac 8:37 And Philip said, If thou believest with all thine heart, thou mayest. And he answered and said, I believe that Jesus Christ is the Son of God.
Ac 8:38 And he commanded the chariot to stand still: and they went down both into the water, both Philip and the eunuch; and he baptized him.
Ac 8:39 And when they were come up out of the water, the Spirit of the Lord caught away Philip, that the eunuch saw him no more: and he went on his way rejoicing.
Ac 8:40 But Philip was found at Azotus: and passing through he preached in all the cities, till he came to Caesarea.

Apostlenes Gerninger Kapitel 9 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 9:1 DK-KJV] Og Saulus, som stadig gentagne gange udvirkede trusler og slagtninger imod Herrens disciple, gik til ypperstepræsten,
[ApG 9:2 DK-KJV] Og ønskede at få breve af ham til Damaskus synagoger, at hvis han fandt nogle fra denne vej, om de så var mænd eller kvinder, måtte han bringe dem bundne til Jerusalem.
[ApG 9:3 DK-KJV] Og som han var på vej, kom han nær Damaskus: og pludseligt skinnede der rundt omkring ham et lys fra himlen:
[ApG 9:4 DK-KJV] Og han faldt til jorden, og hørte en stemme sige til ham, Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du mig?
[ApG 9:5 DK-KJV] Og han sagde, Hvem er du, Herre? Og Herren sagde, Jeg er Jesus som du forfølger: det er svært for dig at sparke mod sylespidserne.
[ApG 9:6 DK-KJV] Og rystende og forbløffet sagde han, Herre, hvad vil du ha' at jeg skal gøre? Og Herren sagde til ham, Rejs dig, og gå indtil byen, og det skal bli' fortalt dig hvad du må gøre.
[ApG 9:7 DK-KJV] Og mændene som rejste med ham stod måbende, da de hørte en stemme, men ingen mand så'.
[ApG 9:8 DK-KJV] Og Saulus rejste sig fra jorden; og da hans øjne var åbnet, så' han ingen mand: men de ledte ham ved hånden, og bragte ham indtil Damaskus.
[ApG 9:9 DK-KJV] Og han var uden synet 3 dage, og hverken spiste eller drak.
[ApG 9:10 DK-KJV] Og der var en bestemt discipel i Damaskus, kaldet Ananias; og til ham sagde Herren i en vision, Ananias. Og han sagde, Læg mærke til, jeg er her, Herre.
[ApG 9:11 DK-KJV] Og Herren sagde til ham, Rejs dig, og gå til gaden som kaldes Lige, og der i Judas hus spørg efter en' som kaldes Saulus, fra Tarsus: for, læg mærke til, han beder,
[ApG 9:12 DK-KJV] Og har set i en vision en mand kaldet Ananias ankomme ind, og lægge hans hænder på ham, så han måtte modtage hans syn.
[ApG 9:13 DK-KJV] Da svarede Ananias, Herre, jeg har hørt gennem mange om denne mand, hvor meget ondt han har gjort mod dine hellige i Jerusalem:
[ApG 9:14 DK-KJV] Og hører at han har autoritet fra de ledende præster til at binde alle som kalder på dit navn.
[ApG 9:15 DK-KJV] Men Herren sagde til ham, Ta' af sted: for han er et udvalgt kar for mig, til at bære mit navn ind

Ac 9:1 And Saul, yet breathing out threatenings and slaughter against the disciples of the Lord, went unto the high priest,
Ac 9:2 And desired of him letters to Damascus to the synagogues, that if he found any of this way, whether they were men or women, he might bring them bound unto Jerusalem.

Ac 9:3 And as he journeyed, he came near Damascus: and suddenly there shined round about him a light from heaven:

Ac 9:4 And he fell to the earth, and heard a voice saying unto him, Saul, Saul, why persecutest thou me?
Ac 9:5 And he said, Who art thou, Lord? And the Lord said, I am Jesus whom thou persecutest: it is hard for thee to kick against the pricks.

Ac 9:6 And he trembling and astonished said, Lord, what wilt thou have me to do? And the Lord said unto him, Arise, and go into the city, and it shall be told thee what thou must do.
Ac 9:7 And the men which journeyed with him stood speechless, hearing a voice, but seeing no man.
Ac 9:8 And Saul arose from the earth; and when his eyes were opened, he saw no man: but they led him by the hand, and brought him into Damascus.
Ac 9:9 And he was three days without sight, and neither did eat nor drink.

Ac 9:10 And there was a certain disciple at Damascus, named Ananias; and to him said the Lord in a vision, Ananias. And he said, Behold, I am here, Lord.

Ac 9:11 And the Lord said unto him, Arise, and go into the street which is called Straight, and inquire in the house of Judas for one called Saul, of Tarsus: for, behold, he prayeth,
Ac 9:12 And hath seen in a vision a man named Ananias coming in, and putting his hand on him, that he might receive his sight.
Ac 9:13 Then Ananias answered, Lord, I have heard by many of this man, how much evil he hath done to thy saints at Jerusalem:
Ac 9:14 And here he hath authority from the chief priests to bind all that call on thy name.
Ac 9:15 But the Lord said unto him, Go thy way: for he is a chosen vessel unto me, to bear my name before the Gentiles,

foran Hedningerne, og konger, og Israels børn:

[ApG 9:16 DK-KJV] For jeg vil vise ham hvor store ting han må lide for mit navns skyld.
[ApG 9:17 DK-KJV] Og Ananias tog af sted, og kom ind i huset; og lagde sine hænder på ham og sagde, Broder Saulus, Herren, ja Jesus, som viste sig for dig på vejen da du kom, har sendt mig, så du måtte modtage dit syn, og bli' fyldt med den Hellige Ånd.
[ApG 9:18 DK-KJV] Og øjeblikkeligt faldt fra hans øjne som havde det været skaller: og han modtog synet fremover, og rejste sig, og blev døbt.
[ApG 9:19 DK-KJV] Og da han havde modtaget mad, var han styrket. Da var Saulus nogle dage hos disciplene som var i Damaskus.
[ApG 9:20 DK-KJV] Og med det samme prædikede han Kristus i synagogerne, at han er Guds Søn
[ApG 9:21 DK-KJV] Men alle som hørte ham blev forbavsede, og sagde; Er dette ikke han som destruerede dem som kaldte på dette navn i Jerusalem, og kom herhen med den hensigt, at han måtte bringe dem bundne til de ledende præster?
[ApG 9:22 DK-KJV] Men Saulus styrkedes endnu mere, og forvirrede Jøderne som boede i Damaskus, ved at bevise at denne sandelig er Kristus.
[ApG 9:23 DK-KJV] Og efter at der var gået mange dage, rådsluttede Jøderne at slå ham ihjel:
[ApG 9:24 DK-KJV] Men deres liggende på lur blev kendt af Saulus. Og de holdt øje med portene nat og dag for at dræbe ham.
[ApG 9:25 DK-KJV] Da tog disciplene ham om natten, og firede ham ned ad muren i en kurv.
[ApG 9:26 DK-KJV] Og da Saulus var kommet til Jerusalem, holdt han sigselv fra at slutte sig til disciplene: for de var alle bange for ham, og troede ikke at han var en discipel.
[ApG 9:27 DK-KJV] Men Barnabas tog ham, og bragte ham til apostlene, og erklærede for dem hvordan han havde set Herren på vejen, og at han havde talt til ham, og hvordan han frimodigt havde prædiket i Damaskus i Jesus' navn.
[ApG 9:28 DK-KJV] Og han var hos dem ankommende ind og gående ud i Jerusalem.
[ApG 9:29 DK-KJV] Og han talte frimodigt i Herren Jesus' navn, og tvistede imod Grækerne: men de gik rundt for at slå ham ihjel.
[ApG 9:30 DK-KJV] Og da brødrene fandt ud af det, bragte de ham ned til Cæsarea, og sendte ham videre til Tarsus.
[ApG 9:31 DK-KJV] Da havde kirkerne fred udover hele Judæa og Galilæa og Samaria, og var opbygget; og ved at vandre i frygten for Herren, og i trøsten fra den Hellige Ånd, blev de flere.
[ApG 9:32 DK-KJV] Og det skete, da Peter rejste gennem alle kvarterene, kom han også ned til de hellige som boede i Lydda.
[ApG 9:33 DK-KJV] Og der fandt han en bestemt mand kaldet Æneas, som havde været sengeliggende i 8 år, og var syg med paralyse lammelse.
[ApG 9:34 DK-KJV] Og Peter sagde til ham, Æneas, Jesus Kristus gør dig hel: rejs dig, og red din seng. Og han rejste sig øjeblikkeligt.
[ApG 9:35 DK-KJV] Og alle som boede i Lydda og Saron så' ham, og vendte om til Herren.
[ApG 9:36 DK-KJV] Nu var der i Joppa en bestemt discipel

and kings, and the children of Israel:

Ac 9:16 For I will shew him how great things he must suffer for my name's sake.
Ac 9:17 And Ananias went his way, and entered into the house; and putting his hands on him said, Brother Saul, the Lord, even Jesus, that appeared unto thee in the way as thou camest, hath sent me, that thou mightest receive thy sight, and be filled with the Holy Ghost.
Ac 9:18 And immediately there fell from his eyes as it had been scales: and he received sight forthwith, and arose, and was baptized.
Ac 9:19 And when he had received meat, he was strengthened. Then was Saul certain days with the disciples which were at Damascus.
Ac 9:20 And straightway he preached Christ in the synagogues, that he is the Son of God.

Ac 9:21 But all that heard him were amazed, and said; Is not this he that destroyed them which called on this name in Jerusalem, and came hither for that intent, that he might bring them bound unto the chief priests?
Ac 9:22 But Saul increased the more in strength, and confounded the Jews which dwelt at Damascus, proving that this is very Christ.
Ac 9:23 And after that many days were fulfilled, the Jews took counsel to kill him:

Ac 9:24 But their laying await was known of Saul. And they watched the gates day and night to kill him.
Ac 9:25 Then the disciples took him by night, and let him down by the wall in a basket.

Ac 9:26 And when Saul was come to Jerusalem, he assayed to join himself to the disciples: but they were all afraid of him, and believed not that he was a disciple.
Ac 9:27 But Barnabas took him, and brought him to the apostles, and declared unto them how he had seen the Lord in the way, and that he had spoken to him, and how he had preached boldly at Damascus in the name of Jesus.
Ac 9:28 And he was with them coming in and going out at Jerusalem.
Ac 9:29 And he spake boldly in the name of the Lord Jesus, and disputed against the Grecians: but they went about to slay him.
Ac 9:30 Which when the brethren knew, they brought him down to Caesarea, and sent him forth to Tarsus.
Ac 9:31 Then had the churches rest throughout all Judaea and Galilee and Samaria, and were edified; and walking in the fear of the Lord, and in the comfort of the Holy Ghost, were multiplied.
Ac 9:32 And it came to pass, as Peter passed throughout all quarters, he came down also to the saints which dwelt at Lydda.

Ac 9:33 And there he found a certain man named AEneas, which had kept his bed eight years, and was sick of the palsy.
Ac 9:34 And Peter said unto him, AEneas, Jesus Christ maketh thee whole: arise, and make thy bed. And he arose immediately.
Ac 9:35 And all that dwelt at Lydda and Saron saw him, and turned to the Lord.
Ac 9:36 Now there was at Joppa a certain disciple named

kaldet Tabitha, som ved fortolkning er kaldet Dorcas: denne kvinde var fuld af gode gerninger og almissehandlinger som hun gjorde.
[ApG 9:37 DK-KJV] Og det skete i de dage, at hun var syg, og døde: da de havde vasket hende, lagde de hende i et øvre kammer.
[ApG 9:38 DK-KJV] Og eftersom Lydda var tæt på Joppa, og disciplene havde hørt at Peter var der, sendte de 2 mænd til ham, som anmodede ham at han ikke ville udsætte ankomsten til dem.
[ApG 9:39 DK-KJV] Da rejste Peter sig og gik med dem. Da han var ankommet, førte de ham ind i det øvre kammer: og alle enkerne stod hos ham og græd, og fremviste frakkerne og beklædningsgenstandene som Dorcas lavede, mens hun var hos dem.
[ApG 9:40 DK-KJV] Men Peter sendte dem alle ud, og knælede ned, og bad; og vendte sig mod kroppen og sagde, Tabitha, rejs dig. Og hun åbnede hendes øjne: og da hun så' Peter, satte hun sig op.
[ApG 9:41 DK-KJV] Og han gav hende hans hånd, og løftede hende op, og da han havde kaldt på de hellige og enkerne, præsenterede han hende levende.
[ApG 9:42 DK-KJV] Og det var kendt udover hele Joppa; og mange troede på Herren.
[ApG 9:43 DK-KJV] Og det skete, at han opholdt sig mange dage i Joppa hos en' Simon en garver.

Tabitha, which by interpretation is called Dorcas: this woman was full of good works and almsdeeds which she did.

Ac 9:37 And it came to pass in those days, that she was sick, and died: whom when they had washed, they laid her in an upper chamber.
Ac 9:38 And forasmuch as Lydda was nigh to Joppa, and the disciples had heard that Peter was there, they sent unto him two men, desiring him that he would not delay to come to them.

Ac 9:39 Then Peter arose and went with them. When he was come, they brought him into the upper chamber: and all the widows stood by him weeping, and shewing the coats and garments which Dorcas made, while she was with them.

Ac 9:40 But Peter put them all forth, and kneeled down, and prayed; and turning him to the body said, Tabitha, arise. And she opened her eyes: and when she saw Peter, she sat up.

Ac 9:41 And he gave her his hand, and lifted her up, and when he had called the saints and widows, presented her alive.
Ac 9:42 And it was known throughout all Joppa; and many believed in the Lord.
Ac 9:43 And it came to pass, that he tarried many days in Joppa with one Simon a tanner.

Apostlenes Gerninger Kapitel 10 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 10:1 DK-KJV] Der var en bestemt mand i Cæsarea kaldet Cornelius, en officer af regimentet kaldet det Italienske regiment,
[ApG 10:2 DK-KJV] En from mand, og en der frygtede Gud med hele hans hus, som gav mange almisser til folket, og altid bad til Gud.

[ApG 10:3 DK-KJV] Han så' klart i en vision omkring klokken 15 en engel fra Gud ankomme ind til ham, og sige til ham, Cornelius.
[ApG 10:4 DK-KJV] Og da han så' på ham, blev han bange, og sagde, Hvad er der, Herre? Og han sagde til ham, Dine bønner og dine almisser er kommet op som et mindesmærke foran Gud.
[ApG 10:5 DK-KJV] Og send nu mænd til Joppa, og spørg efter en' Simon, hvis kaldenavn er Peter:

[ApG 10:6 DK-KJV] Han logerer hos en' Simon en garver, hvis hus ligger ned til havet: han skal fortælle dig hvad du burde gøre.

[ApG 10:7 DK-KJV] Og da englen som havde talt med Cornelius var rejst, kaldte han på 2 af hans tjenestefolk, og en from soldat af dem som kontinuerligt ventede på ham;
[ApG 10:8 DK-KJV] Og da han havde erklæret alle disse ting for dem, sendte han dem til Joppa.
[ApG 10:9 DK-KJV] Den næste morgen, da de tog afsted på deres rejse, og nærmede sig byen, gik Peter op på hustaget for at bede klokken var omkring 12:
[ApG 10:10 DK-KJV] Og han blev meget sulten, og ville ha' spist: men imens de klargjorde, faldt han ind i en trance,
[ApG 10:11 DK-KJV] Og så himlen åbnet, og et bestemt kar dalende ned til ham, som havde det været en stor dug bundet i de 4 hjørner, og ført ned til jorden:

[ApG 10:12 DK-KJV] Deri var al slags 4 benede dyr fra jorden, og vilde dyr, og krybende ting, og luftens fugle.

Ac 10:1 There was a certain man in Caesarea called Cornelius, a centurion of the band called the Italian band,
Ac 10:2 A devout man, and one that feared God with all his house, which gave much alms to the people, and prayed to God alway.
Ac 10:3 He saw in a vision evidently about the ninth hour of the day an angel of God coming in to him, and saying unto him, Cornelius.
Ac 10:4 And when he looked on him, he was afraid, and said, What is it, Lord? And he said unto him, Thy prayers and thine alms are come up for a memorial before God.
Ac 10:5 And now send men to Joppa, and call for one Simon, whose surname is Peter:
Ac 10:6 He lodgeth with one Simon a tanner, whose house is by the sea side: he shall tell thee what thou oughtest to do.
Ac 10:7 And when the angel which spake unto Cornelius was departed, he called two of his household servants, and a devout soldier of them that waited on him continually;
Ac 10:8 And when he had declared all these things unto them, he sent them to Joppa.
Ac 10:9 On the morrow, as they went on their journey, and drew nigh unto the city, Peter went up upon the housetop to pray about the sixth hour:
Ac 10:10 And he became very hungry, and would have eaten: but while they made ready, he fell into a trance,
Ac 10:11 And saw heaven opened, and a certain vessel descending unto him, as it had been a great sheet knit at the four corners, and let down to the earth:
Ac 10:12 Wherein were all manner of fourfooted beasts of the earth, and wild beasts, and creeping things, and fowls of the air.

[ApG 10:13 DK-KJV] Og der kom en stemme til ham, Stå op, Peter; slagt og spis.
[ApG 10:14 DK-KJV] Men Peter sagde, Ikke sådant, Herre; for jeg har aldrig spist nogle ting som er vanhelligt eller urent.

[ApG 10:15 DK-KJV] Og stemmen talte igen til ham for anden gang, Hvad Gud har renset, kald du ikke det vanhelligt.
[ApG 10:16 DK-KJV] Dette skete 3 gange: og karret blev igen modtaget op ind i himlen.
[ApG 10:17 DK-KJV] Nu mens Peter tænkte ved sigselv hvad denne vision som han havde set skulle betyde, læg mærke til, mændene som var sendt fra Cornelius spurgte efter Simons hus, og stod foran porten,
[ApG 10:18 DK-KJV] Og kaldte, og spurgte om hvorvidt Simon, som havde kaldenavnet Peter, var logerende der.
[ApG 10:19 DK-KJV] Mens Peter tænkte over visionen, sagde Ånden til ham, læg mærke til, 3 mænd søger dig.
[ApG 10:20 DK-KJV] Rejs dig derfor, og gå du ned, og gå med dem, og tvivl ikke på noget: for jeg har sendt dem.

[ApG 10:21 DK-KJV] Da gik Peter ned til mændene som var sendt til ham fra Cornelius; og sagde, Læg mærke til, jeg er han som I søger: hvad er årsagen til at I er kommet?
[ApG 10:22 DK-KJV] Og de sagde, officeren Cornelius, en retfærdig mand, og en som frygter Gud, og med et godt omdømme blandt hele nationen af Jøder, blev advaret af Gud ved en hellig engel til at sende bud efter dig for at du måtte komme til hans hus, og at høre dine ord.
[ApG 10:23 DK-KJV] Da kaldte han dem ind, og indlogerede dem. Og den næste dag tog Peter afsted med dem, og nogle brødre fra Joppa ledsagede ham.
[ApG 10:24 DK-KJV] Og næste morgen gik de ind i Cæsarea. Og Cornelius ventede på dem, og han sammenkaldte hans slægtninge og nære venner.
[ApG 10:25 DK-KJV] Og da Peter var på vej ind, mødte Cornelius ham, og faldt ned ved hans fødder, og tilbad ham.
[ApG 10:26 DK-KJV] Men Peter rejste ham op, og siger, Stå op; jeg migselv er også et menneske.
[ApG 10:27 DK-KJV] Og da han talte med ham, gik han ind, og fandt mange som var forsamlet.

[ApG 10:28 DK-KJV] Og han sagde til dem, I ved hvordan det er en ulovlig ting for en Jødisk mand at være sammen med, eller komme ind til én fra en anden nation; men Gud har vist mig at jeg ikke skulle kalde noget menneske vanhellig eller uren.
[ApG 10:29 DK-KJV] Derfor kom jeg ind til jer uden modsigelse, så snart som der blev sendt bud efter mig: derfor spørger jeg om hvad som var årsagen til at I sendte bud efter mig?
[ApG 10:30 DK-KJV] Og Cornelius sagde, For 4 dage siden var jeg fastende indtil denne time; og ved den niende time bad jeg i mit hus, og, læg mærke til, en mand stod foran mig i skinnende tøj,
[ApG 10:31 DK-KJV] Og sagde, Cornelius, din bøn er hørt, og dine almisser holdes i ihukommelse foran Guds øjne.
[ApG 10:32 DK-KJV] Send derfor bud til Joppa, og kald Simon herhen, hvis kaldenavn er Peter; han er logerende i huset af en' Simon en garver nede ved havet: hvem, når han kommer, skal tale til dig.

[ApG 10:33 DK-KJV] Øjeblikkelig sendte jeg derfor bud efter dig; og du har gjort vel i at du er kommet, Derfor er vi nu alle tilstede her foran Gud, for at høre alle ting som er befalet dig af Gud.

Ac 10:13 And there came a voice to him, Rise, Peter; kill, and eat.
Ac 10:14 But Peter said, Not so, Lord; for I have never eaten any thing that is common or unclean.
Ac 10:15 And the voice spake unto him again the second time, What God hath cleansed, that call not thou common.
Ac 10:16 This was done thrice: and the vessel was received up again into heaven.
Ac 10:17 Now while Peter doubted in himself what this vision which he had seen should mean, behold, the men which were sent from Cornelius had made inquiry for Simon's house, and stood before the gate,
Ac 10:18 And called, and asked whether Simon, which was surnamed Peter, were lodged there.
Ac 10:19 While Peter thought on the vision, the Spirit said unto him, Behold, three men seek thee.
Ac 10:20 Arise therefore, and get thee down, and go with them, doubting nothing: for I have sent them.
Ac 10:21 Then Peter went down to the men which were sent unto him from Cornelius; and said, Behold, I am he whom ye seek: what is the cause wherefore ye are come?
Ac 10:22 And they said, Cornelius the centurion, a just man, and one that feareth God, and of good report among all the nation of the Jews, was warned from God by an holy angel to send for thee into his house, and to hear words of thee.
Ac 10:23 Then called he them in, and lodged them. And on the morrow Peter went away with them, and certain brethren from Joppa accompanied him.
Ac 10:24 And the morrow after they entered into Caesarea. And Cornelius waited for them, and had called together his kinsmen and near friends.
Ac 10:25 And as Peter was coming in, Cornelius met him, and fell down at his feet, and worshipped him.
Ac 10:26 But Peter took him up, saying, Stand up; I myself also am a man.
Ac 10:27 And as he talked with him, he went in, and found many that were come together.
Ac 10:28 And he said unto them, Ye know how that it is an unlawful thing for a man that is a Jew to keep company, or come unto one of another nation; but God hath shewed me that I should not call any man common or unclean.
Ac 10:29 Therefore came I unto you without gainsaying, as soon as I was sent for: I ask therefore for what intent ye have sent for me?
Ac 10:30 And Cornelius said, Four days ago I was fasting until this hour; and at the ninth hour I prayed in my house, and, behold, a man stood before me in bright clothing,
Ac 10:31 And said, Cornelius, thy prayer is heard, and thine alms are had in remembrance in the sight of God.
Ac 10:32 Send therefore to Joppa, and call hither Simon, whose surname is Peter; he is lodged in the house of one Simon a tanner by the sea side: who, when he cometh, shall speak unto thee.
Ac 10:33 Immediately therefore I sent to thee; and thou hast well done that thou art come. Now therefore are we all here present before God, to hear all things that are commanded thee of God.

[ApG 10:34 DK-KJV] Da åbnede Peter hans mund, og sagde, Jeg forstår sandelig at Gud ikke har nogen personsanseelse:
[ApG 10:35 DK-KJV] Men i enhver nation han der frygter ham, og udvirker retfærdighed, er accepteret hos ham.

[ApG 10:36 DK-KJV] Ordet som Gud sendte til Israels børn, som prædikede fred gennem Jesus Kristus: (han er alles Herre:)
[ApG 10:37 DK-KJV] Det ord, siger jeg, kender I, som blev publiceret udover hele Judæa, og begyndte fra Galilæa, efter dåben som Johannes prædikede;
[ApG 10:38 DK-KJV] Hvordan Gud salvede Jesus fra Nazaret med den Hellige Ånd og med kraft: som gik rundt og gjorde godt, og som helbredte alle der var undertrykt af djævelen; for Gud var med ham.
[ApG 10:39 DK-KJV] Og vi er vidner om alle de ting som han gjorde både i Jødernes land, og i Jerusalem; hvem de slog ihjel og hang på et træ:
[ApG 10:40 DK-KJV] Ham oprejste Gud den tredje dag, og fremviste ham offentligt;
[ApG 10:41 DK-KJV] Ikke for hele folket, men for vidner udvalgt forud af Gud, ja for os, som spiste og drak med ham efter han opstod fra de døde.
[ApG 10:42 DK-KJV] Og han befalede os at prædike for folket, og at bekræfte at det er han som var ordineret af Gud til at være Dommeren af levende og døde.
[ApG 10:43 DK-KJV] Om ham gav alle profeterne vidnesbyrd, så hvemsomhelst der tror på ham skal modtage eftergivelse af synder gennem hans navn.
[ApG 10:44 DK-KJV] Mens Peter stadig talte disse ord, kom den Hellige Ånd over alle dem som hørte ordet.

[ApG 10:45 DK-KJV] Og de fra de omskårne som troede var forbløffede, alle dem som kom med Peter, eftersom gaven fra den Hellige Ånd også var hældt ud over Hedningerne.
[ApG 10:46 DK-KJV] For de hørte dem tale med tungemål, og lovpriste Gud, Da svarede Peter,
[ApG 10:47 DK-KJV] Kan noget menneske forbyde vand, at disse ikke skulle bli' døbt, som har modtaget den Hellige Ånd, ligesom vi har?

[ApG 10:48 DK-KJV] Og han befalede dem at bli' døbt i Herrens navn. Da bad de ham om at bli' i nogle dage.

Ac 10:34 Then Peter opened his mouth, and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons:
Ac 10:35 But in every nation he that feareth him, and worketh righteousness, is accepted with him.
Ac 10:36 The word which God sent unto the children of Israel, preaching peace by Jesus Christ: (he is Lord of all:)
Ac 10:37 That word, I say, ye know, which was published throughout all Judaea, and began from Galilee, after the baptism which John preached;
Ac 10:38 How God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Ghost and with power: who went about doing good, and healing all that were oppressed of the devil; for God was with him.
Ac 10:39 And we are witnesses of all things which he did both in the land of the Jews, and in Jerusalem; whom they slew and hanged on a tree:
Ac 10:40 Him God raised up the third day, and shewed him openly;
Ac 10:41 Not to all the people, but unto witnesses chosen before of God, even to us, who did eat and drink with him after he rose from the dead.
Ac 10:42 And he commanded us to preach unto the people, and to testify that it is he which was ordained of God to be the Judge of quick and dead.
Ac 10:43 To him give all the prophets witness, that through his name whosoever believeth in him shall receive remission of sins.
Ac 10:44 While Peter yet spake these words, the Holy Ghost fell on all them which heard the word.
Ac 10:45 And they of the circumcision which believed were astonished, as many as came with Peter, because that on the Gentiles also was poured out the gift of the Holy Ghost.
Ac 10:46 For they heard them speak with tongues, and magnify God. Then answered Peter,
Ac 10:47 Can any man forbid water, that these should not be baptized, which have received the Holy Ghost as well as we?
Ac 10:48 And he commanded them to be baptized in the name of the Lord. Then prayed they him to tarry certain days.

Apostlenes Gerninger Kapitel 11 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 11:1 DK-KJV] Og apostlene og brødrene der var i Judæa hørte at Hedningerne også havde modtaget Guds ord.
[ApG 11:2 DK-KJV] Og da Peter var kommet op til Jerusalem, tvistedes de som var af omskærelsen med ham.
[ApG 11:3 DK-KJV] Og siger, Du gik ind til uomskårne mænd, og gjorde det at du spiste med dem.
[ApG 11:4 DK-KJV] Men Peter genfortalte sagen fra begyndelsen, og udlagde den slavisk for dem, og siger,
[ApG 11:5 DK-KJV] Jeg var i byen Joppa og bad: og i en trance så' jeg en vision, Et bestemt kar dalede ned, som havde det været en stor dug, ført ned fra himlen ved de 4 hjørner; og ja den kom til mig:
[ApG 11:6 DK-KJV] Og da jeg havde fæstet mine øjne på den, betragtede jeg den, og så 4 benede dyr fra jorden, og vilde dyr, og krybende ting, og luftens fugle.
[ApG 11:7 DK-KJV] Og jeg hørte en stemme sige til mig, Rejs dig, Peter; slagt og spis.

Ac 11:1 And the apostles and brethren that were in Judaea heard that the Gentiles had also received the word of God.
Ac 11:2 And when Peter was come up to Jerusalem, they that were of the circumcision contended with him,
Ac 11:3 Saying, Thou wentest in to men uncircumcised, and didst eat with them.
Ac 11:4 But Peter rehearsed the matter from the beginning, and expounded it by order unto them, saying,
Ac 11:5 I was in the city of Joppa praying: and in a trance I saw a vision, A certain vessel descend, as it had been a great sheet, let down from heaven by four corners; and it came even to me:
Ac 11:6 Upon the which when I had fastened mine eyes, I considered, and saw fourfooted beasts of the earth, and wild beasts, and creeping things, and fowls of the air.
Ac 11:7 And I heard a voice saying unto me, Arise, Peter; slay and eat.

[ApG 11:8 DK-KJV] Men jeg sagde, Ikke sådant, Herre: for intet vanhelligt eller urent har på noget tidspunkt kommet ind i min mund.
[ApG 11:9 DK-KJV] Men stemmen svarede mig igen fra himlen, Hvad Gud har renset, kald du ikke det vanhelligt.
[ApG 11:10 DK-KJV] Og det skete 3 gange: og det hele var igen trukket op ind i himlen.
[ApG 11:11 DK-KJV] Og, læg mærke til, øjeblikkeligt var der allerede kommet 3 mænd til huset som jeg var i, udsendt fra Cæsarea til mig.
[ApG 11:12 DK-KJV] Og Ånden bad mig om at gå med dem, uden at tvivle. I øvrigt ledsagede disse 6 brødre mig, og vi gik ind i mandens hus:
[ApG 11:13 DK-KJV] Og han viste os hvordan han havde set en engel i hans hus, som stod og sagde til ham, Send mænd til Joppa, og hidkald Simon, hvis kaldenavn er Peter;
[ApG 11:14 DK-KJV] Som skal fortælle dig ordene, hvorved du og hele dit hus skal bli' frelst.
[ApG 11:15 DK-KJV] Og da jeg begyndte at tale, kom den Hellige Ånd over dem, som over os i begyndelsen.
[ApG 11:16 DK-KJV] Da huskede jeg Herrens ord, hvordan han havde sagt, I virkeligheden døbte Johannes med vand; men I skal bli' døbt med den Hellige Ånd.
[ApG 11:17 DK-KJV] Så eftersom Gud gav dem den samme gave som han gjorde til os, som troede på Herren Jesus Kristus; hvad var jeg, at jeg kunne modstå Gud?
[ApG 11:18 DK-KJV] Da de hørte disse ting, forholdt de sig stille, og forherligede Gud, og siger, Da har Gud også skænket omvendelse til liv overfor Hedningerne.
[ApG 11:19 DK-KJV] De som nu var spredt bredt efter forfølgelsen der var opstået på grund af Stefanus rejste så langt som til Fønikien, og Cypern, og Antiokia, og prædikede ikke ordet for nogen andre end Jøder.
[ApG 11:20 DK-KJV] Og nogle af dem var mænd fra Cypern og Kyrene, som, da de var kommet til Antiokia, talte med Grækerne, og prædikede Herren Jesus.
[ApG 11:21 DK-KJV] Og Herrens hånd var med dem: og et stort antal troede, og vendte om til Herren.
[ApG 11:22 DK-KJV] Da kom nyheden om disse ting kirken for øre som var i Jerusalem: og de udsendte Barnabas, for at han skulle gå så langt som til Antiokia.
[ApG 11:23 DK-KJV] Som, da han kom, og havde set nåden fra Gud, var glad, og formanede dem alle, at de med hjertes indstilling skulle klynge sig til Herren.
[ApG 11:24 DK-KJV] For han var en god mand, og fuld af den Hellige Ånd og af tro: og mange folk blev lagt til Herren.
[ApG 11:25 DK-KJV] Da rejste Barnabas til Tarsus, for at søge efter Saulus:

[ApG 11:26 DK-KJV] Og da han havde fundet ham, bragte han ham til Antiokia. Og det skete, at et helt år samlede de demselv sammen med kirken, og underviste mange folk. Og disciplene blev for første gang kaldt Kristne i Antiokia.
[ApG 11:27 DK-KJV] Og i disse dage kom der profeter fra Jerusalem til Antiokia.
[ApG 11:28 DK-KJV] Og en' af dem stod frem kaldet Agabus, og tilkendegav via Ånden at der skulle bli' stor hungersnød udover hele denne verden: det skete i Claudius Cæsars dage.
[ApG 11:29 DK-KJV] Da besluttede disciplene, enhver mand efter hans formåen, at sende hjælp til brødrene som boede i Judæa:

Ac 11:8 But I said, Not so, Lord: for nothing common or unclean hath at any time entered into my mouth.
Ac 11:9 But the voice answered me again from heaven, What God hath cleansed, that call not thou common.
Ac 11:10 And this was done three times: and all were drawn up again into heaven.
Ac 11:11 And, behold, immediately there were three men already come unto the house where I was, sent from Caesarea unto me.
Ac 11:12 And the Spirit bade me go with them, nothing doubting. Moreover these six brethren accompanied me, and we entered into the man's house:
Ac 11:13 And he shewed us how he had seen an angel in his house, which stood and said unto him, Send men to Joppa, and call for Simon, whose surname is Peter;
Ac 11:14 Who shall tell thee words, whereby thou and all thy house shall be saved.
Ac 11:15 And as I began to speak, the Holy Ghost fell on them, as on us at the beginning.
Ac 11:16 Then remembered I the word of the Lord, how that he said, John indeed baptized with water; but ye shall be baptized with the Holy Ghost.
Ac 11:17 Forasmuch then as God gave them the like gift as he did unto us, who believed on the Lord Jesus Christ; what was I, that I could withstand God?
Ac 11:18 When they heard these things, they held their peace, and glorified God, saying, Then hath God also to the Gentiles granted repentance unto life.
Ac 11:19 Now they which were scattered abroad upon the persecution that arose about Stephen travelled as far as Phenice, and Cyprus, and Antioch, preaching the word to none but unto the Jews only.
Ac 11:20 And some of them were men of Cyprus and Cyrene, which, when they were come to Antioch, spake unto the Grecians, preaching the Lord Jesus.
Ac 11:21 And the hand of the Lord was with them: and a great number believed, and turned unto the Lord.
Ac 11:22 Then tidings of these things came unto the ears of the church which was in Jerusalem: and they sent forth Barnabas, that he should go as far as Antioch.
Ac 11:23 Who, when he came, and had seen the grace of God, was glad, and exhorted them all, that with purpose of heart they would cleave unto the Lord.
Ac 11:24 For he was a good man, and full of the Holy Ghost and of faith: and much people was added unto the Lord.
Ac 11:25 Then departed Barnabas to Tarsus, for to seek Saul:
Ac 11:26 And when he had found him, he brought him unto Antioch. And it came to pass, that a whole year they assembled themselves with the church, and taught much people. And the disciples were called Christians first in Antioch.
Ac 11:27 And in these days came prophets from Jerusalem unto Antioch.
Ac 11:28 And there stood up one of them named Agabus, and signified by the Spirit that there should be great dearth throughout all the world: which came to pass in the days of Claudius Caesar.
Ac 11:29 Then the disciples, every man according to his ability, determined to send relief unto the brethren which dwelt in Judaea:

[ApG 11:30 DK-KJV] Som de også gjorde, og sendte den til de ældste via Barnabas og Saulus hånd.

Ac 11:30 Which also they did, and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul.

[ApG 12:1 DK-KJV] Nu omkring den tid strakte kong Herodes hans hånd frem for at plage nogle fra kirken.
[ApG 12:2 DK-KJV] Og han dræbte Jacob Johannes bror med sværdet.
[ApG 12:3 DK-KJV] Og da han så' at det behagede Jøderne, fortsatte han yderligere med også at ta' Peter. (Da var det dagene for de usyrede brød.)
[ApG 12:4 DK-KJV] Og da han havde fanget ham, satte han ham i fængsel, og udleverede ham til fire kvaternioner af soldater til at passe på ham; med det i hensigt efter Påske at bringe ham frem for folket.
[ApG 12:5 DK-KJV] Derfor blev Peter holdt i fængsel: men der blev fremført bøn uden ophør af kirken til Gud for ham.

Ac 12:1 Now about that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the church.
Ac 12:2 And he killed James the brother of John with the sword.
Ac 12:3 And because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also. (Then were the days of unleavened bread.)
Ac 12:4 And when he had apprehended him, he put him in prison, and delivered him to four quaternions of soldiers to keep him; intending after Easter to bring him forth to the people.
Ac 12:5 Peter therefore was kept in prison: but prayer was made without ceasing of the church unto God for him.

[ApG 12:6 DK-KJV] Og da Herodes ville ha' frembragt ham, den samme nat sov Peter mellem 2 soldater, bundet med 2 kæder: og dørvagter passede på fængslet.
[ApG 12:7 DK-KJV] Og, læg mærke til, Herrens engel kom over ham, og et lys skinnede i fængslet: og han slog Peter på siden, og vækkede ham, og siger, Rejs dig hurtigt op. Og hans lænker faldt af hans hænder.
[ApG 12:8 DK-KJV] Og englen sagde til ham, Omslut digselv, og ta' dine sandaler på. Og sådant gjorde han. Og han siger til ham, Kast din beklædning om dig, og følg mig.
[ApG 12:9 DK-KJV] Og han gik ud, og fulgte ham; og vidste ikke om det var sandt det som englen havde gjort; eller om han så' en vision.

Ac 12:6 And when Herod would have brought him forth, the same night Peter was sleeping between two soldiers, bound with two chains: and the keepers before the door kept the prison.
Ac 12:7 And, behold, the angel of the Lord came upon him, and a light shined in the prison: and he smote Peter on the side, and raised him up, saying, Arise up quickly. And his chains fell off from his hands.
Ac 12:8 And the angel said unto him, Gird thyself, and bind on thy sandals. And so he did. And he saith unto him, Cast thy garment about thee, and follow me.
Ac 12:9 And he went out, and followed him; and wist not that it was true which was done by the angel; but thought he saw a vision.

[ApG 12:10 DK-KJV] Da de havde passeret den første og den anden vagt, kom de til jernporten der ledte ud til byen; som af sig selv åbnede sig for dem: og de gik ud, og fortsatte gennem en gade; og straks forlod englen ham.
[ApG 12:11 DK-KJV] Og da Peter var kommet til sig selv, sagde han, Nu ved jeg sandelig, at Herren har sendt hans engel, og har forløst mig fra Herodes hånd, og fra al forventningen fra Jødernes folk.
[ApG 12:12 DK-KJV] Og da han havde tænkt over de ting, kom han til Marias hus Johannes mor, hvis kaldenavn var Markus; hvor mange var forsamlet for at bede.
[ApG 12:13 DK-KJV] Og da Peter bankede på gadedøren, kom en ung pige for at lytte, kaldet Rhoda.
[ApG 12:14 DK-KJV] Og da hun kendte Peters stemme, åbnede hun ikke gadedøren ud af glæde, men løb ind, og fortalte hvordan at Peter stod foran gadedøren.
[ApG 12:15 DK-KJV] Og de sagde til hende, Du er gal. Men hun blev ved med at sige det samme at det var rigtigt. Da sagde de, Det er hans engel.
[ApG 12:16 DK-KJV] Men Peter blev ved med at banke på: og da de havde åbnet døren, og så' ham, var de forbløffede.
[ApG 12:17 DK-KJV] Men han, signalerende til dem med hånden at de skulle være stille, erklærede for dem hvorledes Herren havde ført ham ud af fængslet, Og han sagde, Gå og vis disse ting til Jacob, og for brødrene. Og han tog af sted, og gik indtil et andet sted.
[ApG 12:18 DK-KJV] Nu så snart som det var dag, var der et ikke så lille postyr blandt soldaterne, om hvad der var blevet af Peter.

Ac 12:10 When they were past the first and the second ward, they came unto the iron gate that leadeth unto the city; which opened to them of his own accord: and they went out, and passed on through one street; and forthwith the angel departed from him.
Ac 12:11 And when Peter was come to himself, he said, Now I know of a surety, that the Lord hath sent his angel, and hath delivered me out of the hand of Herod, and from all the expectation of the people of the Jews.
Ac 12:12 And when he had considered the thing, he came to the house of Mary the mother of John, whose surname was Mark; where many were gathered together praying.
Ac 12:13 And as Peter knocked at the door of the gate, a damsel came to hearken, named Rhoda.
Ac 12:14 And when she knew Peter's voice, she opened not the gate for gladness, but ran in, and told how Peter stood before the gate.
Ac 12:15 And they said unto her, Thou art mad. But she constantly affirmed that it was even so. Then said they, It is his angel.
Ac 12:16 But Peter continued knocking: and when they had opened the door, and saw him, they were astonished.
Ac 12:17 But he, beckoning unto them with the hand to hold their peace, declared unto them how the Lord had brought him out of the prison. And he said, Go shew these things unto James, and to the brethren. And he departed, and went into another place.

Ac 12:18 Now as soon as it was day, there was no small stir among the soldiers, what was become of Peter.

[ApG 12:19 DK-KJV] Og da Herodes havde søgt efter ham, og

Ac 12:19 And when Herod had sought for him, and found

ikke fandt ham, undersøgte han vagterne, og befalede at de skulle lide døden. Og han tog ned fra Judæa til Cæsarea, og blev der.

[ApG 12:20 DK-KJV] Og Herodes var meget utilfreds med dem fra Tyrus og Sidon: for de kom enstemmigt til ham, og, ved at ha' gjort Blastus kongens kammerherre til deres ven, og ønskede fred; fordi deres land blev næret af kongens land.
[ApG 12:21 DK-KJV] Og på en fastsat dag sad Herodes, iklædt en kongelig beklædning, på hans trone, og henvendte sig til den offentlige forsamling.
[ApG 12:22 DK-KJV] Og folket udbragte et råb, og siger, Det er stemmen fra en gud, og ikke fra et menneske.
[ApG 12:23 DK-KJV] Og øjeblikkeligt slog Herrens engel ham, fordi han ikke gav Gud herligheden: og han blev spist af orme, og opgav ånden.
[ApG 12:24 DK-KJV] Men Guds ord voksede og multiplicerede.
[ApG 12:25 DK-KJV] Og Barnabas og Saulus returnerede fra Jerusalem, da de havde fuldført deres tjeneste, og tog Johannes med dem, hvis kaldenavn var Markus.

him not, he examined the keepers, and commanded that they should be put to death. And he went down from Judaea to Caesarea, and there abode.
Ac 12:20 And Herod was highly displeased with them of Tyre and Sidon: but they came with one accord to him, and, having made Blastus the king's chamberlain their friend, desired peace; because their country was nourished by the king's country.
Ac 12:21 And upon a set day Herod, arrayed in royal apparel, sat upon his throne, and made an oration unto them.
Ac 12:22 And the people gave a shout, saying, It is the voice of a god, and not of a man.
Ac 12:23 And immediately the angel of the Lord smote him, because he gave not God the glory: and he was eaten of worms, and gave up the ghost.

Ac 12:24 But the word of God grew and multiplied.
Ac 12:25 And Barnabas and Saul returned from Jerusalem, when they had fulfilled their ministry, and took with them John, whose surname was Mark.

Apostlenes Gerninger Kapitel 13 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 13:1 DK-KJV] Nu var der i kirken som var i Antiokia visse profeter og lærere; som Barnabas, og Simeon som blev kaldt Niger, og Lucius fra Cyrene, og Manaen, som havde været opfostret hos ¼ dels fyrsten Herodes, og Saulus.
[ApG 13:2 DK-KJV] Som de betjente for Herren, og fastede, sagde den Hellige Ånd, Skil Barnabas og Saulus ud for mig til værket hvortil jeg har kaldet dem.
[ApG 13:3 DK-KJV] Og da de havde fastet og bedt, og lagt deres hænder på dem, sendte de dem afsted.
[ApG 13:4 DK-KJV] Da de nu således var udsendte via den Hellige Ånd, rejste de til Seleucia; og derfra sejlede de videre til Cypern.
[ApG 13:5 DK-KJV] Og da de var i Salamis, prædikede de Guds ord i Jødernes synagoger: og de havde også Johannes som deres betjener.
[ApG 13:6 DK-KJV] Og da de havde gået over øen til Pafos, fandt de en bestemt heksekunster, en falsk profet, en Jøde, hvis navn var Bar-jesus:
[ApG 13:7 DK-KJV] Som var hos landets fuldmægtige, Sergius Paulus, en forstandig mand, som sendte bud efter Barnabas og Saulus, og ønskede at høre Guds ord.
[ApG 13:8 DK-KJV] Men heksekunstneren Elymas (for sådant er hans navn ved fortolkning) stod dem imod, og forsøgte at vende landets fuldmægtige fra troen.
[ApG 13:9 DK-KJV] Da fæstnede **Saulus**, (som også er kaldet **Paulus**,) **fyldt med den Hellige Ånd**, hans blik på ham,
[ApG 13:10 DK-KJV] Og sagde, Du er fuld af al svig og al misgerning, du djævelens barn, du fjende af al retfærdighed, vil du ikke stoppe med at fordreje de rette veje fra Herren?

[ApG 13:11 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, Herrens ånd er over dig, og du skal bli' blind, og ikke se solen for en tid. Og øjeblikkeligt kom der en tåge og et mørke over ham; og han gik rundt og søgte efter nogle til at lede ham ved hånden.
[ApG 13:12 DK-KJV] Da landets fuldmægtige, derefter så' hvad der var sket, troede han, ved at være forbløffet over Herrens

Ac 13:1 Now there were in the church that was at Antioch certain prophets and teachers; as Barnabas, and Simeon that was called Niger, and Lucius of Cyrene, and Manaen, which had been brought up with Herod the tetrarch, and Saul.
Ac 13:2 As they ministered to the Lord, and fasted, the Holy Ghost said, Separate me Barnabas and Saul for the work whereunto I have called them.
Ac 13:3 And when they had fasted and prayed, and laid their hands on them, they sent them away.
Ac 13:4 So they, being sent forth by the Holy Ghost, departed unto Seleucia; and from thence they sailed to Cyprus.
Ac 13:5 And when they were at Salamis, they preached the word of God in the synagogues of the Jews: and they had also John to their minister.
Ac 13:6 And when they had gone through the isle unto Paphos, they found a certain sorcerer, a false prophet, a Jew, whose name was Bar-jesus:
Ac 13:7 Which was with the deputy of the country, Sergius Paulus, a prudent man; who called for Barnabas and Saul, and desired to hear the word of God.
Ac 13:8 But Elymas the sorcerer (for so is his name by interpretation) withstood them, seeking to turn away the deputy from the faith.
Ac 13:9 Then Saul, (who also is called Paul,) filled with the Holy Ghost, set his eyes on him,
Ac 13:10 And said, O full of all subtilty and all mischief, thou child of the devil, thou enemy of all righteousness, wilt thou not cease to pervert the right ways of the Lord?
Ac 13:11 And now, behold, the hand of the Lord is upon thee, and thou shalt be blind, not seeing the sun for a season. And immediately there fell on him a mist and a darkness; and he went about seeking some to lead him by the hand.
Ac 13:12 Then the deputy, when he saw what was done, believed, being astonished at the doctrine of the Lord.

doktrin.

[ApG 13:13 DK-KJV] Nu da Paulus og hans gruppe kastede los fra Pafos, kom de til Perga i Pamfylia: og Johannes forlod dem og vendte tilbage til Jerusalem.
[ApG 13:14 DK-KJV] Men da de tog afsted fra Perga, kom de til Antiokia i Pisidia, og gik ind i synagogen på sabbatsdagen, og satte sig ned.

[ApG 13:15 DK-KJV] Og efter læsningen af loven og profeterne bad lederne af synagogen dem, og siger, I mænd og brødre, hvis I har nogen formanende ord til folket, så sig det.
[ApG 13:16 DK-KJV] Da stod Paulus op, og gav tegn med hans hånd og sagde, Israelske mænd, og I der frygter Gud, hør nu.

[ApG 13:17 DK-KJV] Dette Israelske folks Gud udvalgte vore fædre, og ophøjede folket da de boede som fremmede i Egyptens land, og med en høj arm bragte han dem ud af det.
[ApG 13:18 DK-KJV] Og i et tidsrum på omkring 40 år udholdt han deres manerer i vildmarken.
[ApG 13:19 DK-KJV] Og da han havde destrueret 7 nationer i Canaans land, opdelte han deres land til dem ved lod.

[ApG 13:20 DK-KJV] Og efter det gav han dem dommere i omkring 450 år, indtil profeten Samuel.
[ApG 13:21 DK-KJV] Og efter det ønskede de sig en konge: og Gud gav dem Saul sønnen af Cis, en mand fra Benjamins stamme, igennem en tid på 40 år.
[ApG 13:22 DK-KJV] Og da han havde fjernet ham, rejste han David op til dem til at være deres konge; overfor hvem han også gav vidnesbyrd, og sagde, Jeg har fundet David sønnen af Jesse, en mand efter mit eget hjerte, som skal opfylde hele min vilje.
[ApG 13:23 DK-KJV] Af denne mands sæd har Gud ifølge hans løfte oprejst en Frelser for Israel, Jesus:
[ApG 13:24 DK-KJV] Da Johannes først havde prædiket omvendelsesdåb før hans ankomst for hele Israels folk.
[ApG 13:25 DK-KJV] Og da Johannes havde opfyldt hans sag, sagde han, Hvem tænker I at jeg er? Jeg er ikke han. For, læg mærke til, der kommer én efter mig, hvis sko jeg ikke er værdig til at løsne på hans fødder.
[ApG 13:26 DK-KJV] Mænd og brødre, Abrahams slægts børn, og hvemsomhelst blandt jer som frygter Gud, til jer er dette frelsesord sendt.
[ApG 13:27 DK-KJV] For de der bor i Jerusalem, og deres ledere, fordi de ikke kendte ham, heller ikke profeternes stemmer som er læst hver sabbatsdag, har de opfyldt dem i at fordømme ham.
[ApG 13:28 DK-KJV] Og det selvom at de ikke fandt nogen årsag til at han skulle dø, alligevel ønskede de af Pilatus at han skulle bli' slået ihjel.
[ApG 13:29 DK-KJV] Og da de havde opfyldt alt det som var skrevet om ham, tog de ham ned fra træet, og lagde ham i et gravmonument.

[ApG 13:30 DK-KJV] Men Gud oprejste ham fra de døde:
[ApG 13:31 DK-KJV] Og han blev set i mange dage af dem som kom op med ham fra Galilæa til Jerusalem, de som er hans vidner for folket.
[ApG 13:32 DK-KJV] Og vi erklærer glade nyheder for jer, hvordan at det løfte som var lavet med fædrene,
[ApG 13:33 DK-KJV] Det samme har Gud fuldendt for os deres børn, gennem det at han har oprejst Jesus igen; som det også er skrevet i den anden salme, Du er min Søn, denne dag har jeg avlet dig.

Ac 13:13 Now when Paul and his company loosed from Paphos, they came to Perga in Pamphylia: and John departing from them returned to Jerusalem.
Ac 13:14 But when they departed from Perga, they came to Antioch in Pisidia, and went into the synagogue on the sabbath day, and sat down.
Ac 13:15 And after the reading of the law and the prophets the rulers of the synagogue sent unto them, saying, Ye men and brethren, if ye have any word of exhortation for the people, say on.
Ac 13:16 Then Paul stood up, and beckoning with his hand said, Men of Israel, and ye that fear God, give audience.
Ac 13:17 The God of this people of Israel chose our fathers, and exalted the people when they dwelt as strangers in the land of Egypt, and with an high arm brought he them out of it.
Ac 13:18 And about the time of forty years suffered he their manners in the wilderness.
Ac 13:19 And when he had destroyed seven nations in the land of Chanaan, he divided their land to them by lot.
Ac 13:20 And after that he gave unto them judges about the space of four hundred and fifty years, until Samuel the prophet.
Ac 13:21 And afterward they desired a king: and God gave unto them Saul the son of Cis, a man of the tribe of Benjamin, by the space of forty years.

Ac 13:22 And when he had removed him, he raised up unto them David to be their king; to whom also he gave testimony, and said, I have found David the son of Jesse, a man after mine own heart, which shall fulfil all my will.
Ac 13:23 Of this man's seed hath God according to his promise raised unto Israel a Saviour, Jesus:
Ac 13:24 When John had first preached before his coming the baptism of repentance to all the people of Israel.
Ac 13:25 And as John fulfilled his course, he said, Whom think ye that I am? I am not he. But, behold, there cometh one after me, whose shoes of his feet I am not worthy to loose.
Ac 13:26 Men and brethren, children of the stock of Abraham, and whosoever among you feareth God, to you is the word of this salvation sent.
Ac 13:27 For they that dwell at Jerusalem, and their rulers, because they knew him not, nor yet the voices of the prophets which are read every sabbath day, they have fulfilled them in condemning him.

Ac 13:28 And though they found no cause of death in him, yet desired they Pilate that he should be slain.
Ac 13:29 And when they had fulfilled all that was written of him, they took him down from the tree, and laid him in a sepulchre.

Ac 13:30 But God raised him from the dead:
Ac 13:31 And he was seen many days of them which came up with him from Galilee to Jerusalem, who are his witnesses unto the people.
Ac 13:32 And we declare unto you glad tidings, how that the promise which was made unto the fathers,
Ac 13:33 God hath fulfilled the same unto us their children, in that he hath raised up Jesus again; as it is also written in the second psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee.

[ApG 13:34 DK-KJV] Og hvad angår det at han oprejste ham fra de døde, for nu ikke mere at vende tilbage til forfald, sagde han det på denne måde, Jeg vil give dig Davids sikre barmhjertigheder.
[ApG 13:35 DK-KJV] Hvorfor han også siger i en anden salme, Du skal ikke tillade din Hellige Éner ser forfald.
[ApG 13:36 DK-KJV] For David, efter at han havde tjent hans egen generation ved Guds vilje, faldt i søvn, og blev lagt til hans fædre, og så' forfald:
[ApG 13:37 DK-KJV] Men han, som Gud oprejste igen, så' intet forfald.

Ac 13:34 And as concerning that he raised him up from the dead, now no more to return to corruption, he said on this wise, I will give you the sure mercies of David.
Ac 13:35 Wherefore he saith also in another psalm, Thou shalt not suffer thine Holy One to see corruption.
Ac 13:36 For David, after he had served his own generation by the will of God, fell on sleep, and was laid unto his fathers, and saw corruption:
Ac 13:37 But he, whom God raised again, saw no corruption.

[ApG 13:38 DK-KJV] Derfor skal I vide, mænd og brødre, at gennem denne mand er syndernes tilgivelse prædiket for jer:
[ApG 13:39 DK-KJV] Og via ham er alle der tror retfærdiggjort fra alle ting, fra hvilket I ikke kunne bli' retfærdiggjort via Moseloven.
[ApG 13:40 DK-KJV] Pas derfor på, for ikke at det kommer over jer, som er talt om i profetbøgerne;
[ApG 13:41 DK-KJV] Læg mærke til, I foragtere, og tænk over det, og forlis: for jeg udvirker et virke i jeres dage, et virke som I på ingen måde skal tro på, selvom et menneske erklærer det for jer.

Ac 13:38 Be it known unto you therefore, men and brethren, that through this man is preached unto you the forgiveness of sins:
Ac 13:39 And by him all that believe are justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses.
Ac 13:40 Beware therefore, lest that come upon you, which is spoken of in the prophets;

Ac 13:41 Behold, ye despisers, and wonder, and perish: for I work a work in your days, a work which ye shall in no wise believe, though a man declare it unto you.

[ApG 13:42 DK-KJV] Og da Jøderne var gået ud af synagogen, bad Hedningerne om at disse ord måtte bli' prædiket for dem den næste sabbat.
[ApG 13:43 DK-KJV] Nu da menigheden var brudt op, fulgte mange af Jøderne og religiøse proselytter efter Paulus og Barnabas: som, ved at tale til dem, overbeviste dem om at fortsætte i Guds nåde.
[ApG 13:44 DK-KJV] Og den næste sabbatsdag kom næsten allesammen fra byen for at høre Guds ord.
[ApG 13:45 DK-KJV] Men da Jøderne så' folkemængderne, var de fyldt med misundelse, og talte imod de ting som var talt af Paulus, ved at stride imod og spotte.
[ApG 13:46 DK-KJV] Så blev Paulus og Barnabas meget frimodige, og sagde, Det var nødvendigt at Guds ord først skulle bli' talt til jer: men vi ser I ikke vil høre, og dømmer jerselv uværdige af evigvarende liv, se, vi vender os til Hedningerne.
[ApG 13:47 DK-KJV] For sådant har Herren befalet os, og siger, **Jeg har sat dig til at være et lys for Hedningerne, så du skulle være til frelse til jordens ende.**
[ApG 13:48 DK-KJV] **Og da Hedningerne hørte dette, var de glade, og forherligede Herrens ord: og alle dem som var ordineret til evigt liv troede.**
[ApG 13:49 DK-KJV] Og Herrens ord var publiceret udover hele den region.
[ApG 13:50 DK-KJV] Men Jøderne ophidsede de fromme og ærbare kvinder, og de ledende mænd fra byen, og startede en forfølgelse imod Paulus og Barnabas, og udviste dem fra deres kyster.
[ApG 13:51 DK-KJV] Men de rystede støvet af deres fødder imod dem, og kom til Ikonium.
[ApG 13:52 DK-KJV] Og disciplene var fyldt med glæde, og med den Hellige Ånd.

Ac 13:42 And when the Jews were gone out of the synagogue, the Gentiles besought that these words might be preached to them the next sabbath.
Ac 13:43 Now when the congregation was broken up, many of the Jews and religious proselytes followed Paul and Barnabas: who, speaking to them, persuaded them to continue in the grace of God.
Ac 13:44 And the next sabbath day came almost the whole city together to hear the word of God.
Ac 13:45 But when the Jews saw the multitudes, they were filled with envy, and spake against those things which were spoken by Paul, contradicting and blaspheming.
Ac 13:46 Then Paul and Barnabas waxed bold, and said, It was necessary that the word of God should first have been spoken to you: but seeing ye put it from you, and judge yourselves unworthy of everlasting life, lo, we turn to the Gentiles.
Ac 13:47 For so hath the Lord commanded us, saying, I have set thee to be a light of the Gentiles, that thou shouldest be for salvation unto the ends of the earth.
Ac 13:48 And when the Gentiles heard this, they were glad, and glorified the word of the Lord: and as many as were ordained to eternal life believed.
Ac 13:49 And the word of the Lord was published throughout all the region.
Ac 13:50 But the Jews stirred up the devout and honourable women, and the chief men of the city, and raised persecution against Paul and Barnabas, and expelled them out of their coasts.
Ac 13:51 But they shook off the dust of their feet against them, and came unto Iconium.
Ac 13:52 And the disciples were filled with joy, and with the Holy Ghost.

Apostlenes Gerninger Kapitel 14 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 14:1 DK-KJV] Og det skete i Ikonium, at de begge gik sammen ind i Jødernes synagoge, og talte sådant, at en stor

Ac 14:1 And it came to pass in Iconium, that they went both together into the synagogue of the Jews, and so spake, that

folkemængde både af Jøderne og også af Grækere troede.

[ApG 14:2 DK-KJV] Men de ikke troende Jøder ophidsede Hedningerne, og gjorde deres sind ondt stemt imod brødrene.
[ApG 14:3 DK-KJV] De blev derfor længe ved med frimodigt at tale i Herren, som gav vidnesbyrd om hans nådes ord, og tillod at tegn og undere blev udført via deres hænder.
[ApG 14:4 DK-KJV] Men folkemængden fra den by var splittet: og dele holdt med Jøderne, og dele med apostlene.
[ApG 14:5 DK-KJV] Og da der blev foretaget et angreb af både Hedningerne, og også af Jøderne med deres ledere, for ondskabsfuldt at bruge dem, og for at stene dem,
[ApG 14:6 DK-KJV] Var de opmærksomme på det, og flygtede til Lystra og Derbe, byer i Lycaonia, og til den egn der ligger rundt om:

[ApG 14:7 DK-KJV] Og der prædikede de evangeliet.
[ApG 14:8 DK-KJV] Og der sad en bestemt mand i Lystra, uden styrke i hans fødder, som aldrig havde gået, da han var en krøbling fra hans mors livmor:
[ApG 14:9 DK-KJV] Denne samme hørte Paulus tale: han som fastholdt blikket på ham, og bemærkede at han havde tro til at bli' helbredt,
[ApG 14:10 DK-KJV] Og sagde med en høj stemme, Stå oprejst på dine fødder. Og han sprang og gik.
[ApG 14:11 DK-KJV] Og da folket så' **hvad Paulus havde gjort**, opløftede de deres stemmer, og siger på det Lykaoniske sprog, guderne er kommet ned til os i menneskeskikkelse.
[ApG 14:12 DK-KJV] Og de kaldte Barnabas Jupiter; og Paulus, Merkur, fordi han var hovedtaleren.
[ApG 14:13 DK-KJV] Herefter bragte Jupiterpræsten, som var foran deres by, okser og blomsterkroner til byportene, og ville ha' lavet et offer sammen med folket.
[ApG 14:14 DK-KJV] Og da apostlene, Barnabas og Paulus, hørte om det, sønderrev de deres tøj, og løb ind blandt folket, og råbte højt,
[ApG 14:15 DK-KJV] Og siger, Hr'er, hvorfor gør I disse ting? Vi er også mænd af samme passion som jer, og prædiker for jer at I skulle vende jer fra disse forfængeligheder til den levende Gud, som lavede himlen, og jorden, og havet, og alle ting der er deri:
[ApG 14:16 DK-KJV] Han som gennem tiderne har tilladt alle nationer at gå deres egne veje.
[ApG 14:17 DK-KJV] Ikke desto mindre så efterlod han ikke sigselv uden vidne, iogmed at han gjorde godt, og gav os regn fra himlen, og frugtbare årstider, ved at fylde vore hjerter med mad og glæde.
[ApG 14:18 DK-KJV] Og med disse ordsprog holdt de knap nok folket fra, at de ikke skulle ha' ofret til dem.
[ApG 14:19 DK-KJV] Og der kom visse Jøder derhen fra Antiokia og Ikonium, som overbeviste folket, og, efter at ha' stenet Paulus, trak de ham ud af byen, da de antog at han var død.
[ApG 14:20 DK-KJV] Imidlertid, da disciplene stod rundt om ham, rejste han sig op, og vendte tilbage ind i byen: og den næste dag rejste han videre til Derbe med Barnabas.
[ApG 14:21 DK-KJV] Og da de havde prædiket evangeliet til den by, og havde undervist mange, vendte de igen tilbage til Lystra, og til Ikonium, og Antiokia,
[ApG 14:22 DK-KJV] Ved at bekræfte disciplenes sjæle, og ved at formane dem til at fortsætte i troen, og at vi gennem megen trængsel må gå ind i Guds kongerige.
[ApG 14:23 DK-KJV] Og da de havde ordineret dem ældste i enhver kirke, og havde bedt med faste, betroede de dem til

a great multitude both of the Jews and also of the Greeks believed.
Ac 14:2 But the unbelieving Jews stirred up the Gentiles, and made their minds evil affected against the brethren.
Ac 14:3 Long time therefore abode they speaking boldly in the Lord, which gave testimony unto the word of his grace, and granted signs and wonders to be done by their hands.
Ac 14:4 But the multitude of the city was divided: and part held with the Jews, and part with the apostles.
Ac 14:5 And when there was an assault made both of the Gentiles, and also of the Jews with their rulers, to use them despitefully, and to stone them,
Ac 14:6 They were ware of it, and fled unto Lystra and Derbe, cities of Lycaonia, and unto the region that lieth round about:

Ac 14:7 And there they preached the gospel.
Ac 14:8 And there sat a certain man at Lystra, impotent in his feet, being a cripple from his mother's womb, who never had walked:

Ac 14:9 The same heard Paul speak: who stedfastly beholding him, and perceiving that he had faith to be healed,
Ac 14:10 Said with a loud voice, Stand upright on thy feet. And he leaped and walked.

Ac 14:11 And when the people saw what Paul had done, they lifted up their voices, saying in the speech of Lycaonia, The gods are come down to us in the likeness of men.
Ac 14:12 And they called Barnabas, Jupiter; and Paul, Mercurius, because he was the chief speaker.
Ac 14:13 Then the priest of Jupiter, which was before their city, brought oxen and garlands unto the gates, and would have done sacrifice with the people.
Ac 14:14 Which when the apostles, Barnabas and Paul, heard of, they rent their clothes, and ran in among the people, crying out,
Ac 14:15 And saying, Sirs, why do ye these things? We also are men of like passions with you, and preach unto you that ye should turn from these vanities unto the living God, which made heaven, and earth, and the sea, and all things that are therein:
Ac 14:16 Who in times past suffered all nations to walk in their own ways.

Ac 14:17 Nevertheless he left not himself without witness, in that he did good, and gave us rain from heaven, and fruitful seasons, filling our hearts with food and gladness.
Ac 14:18 And with these sayings scarce restrained they the people, that they had not done sacrifice unto them.

Ac 14:19 And there came thither certain Jews from Antioch and Iconium, who persuaded the people, and, having stoned Paul, drew him out of the city, supposing he had been dead.
Ac 14:20 Howbeit, as the disciples stood round about him, he rose up, and came into the city: and the next day he departed with Barnabas to Derbe.
Ac 14:21 And when they had preached the gospel to that city, and had taught many, they returned again to Lystra, and to Iconium, and Antioch,
Ac 14:22 Confirming the souls of the disciples, and exhorting them to continue in the faith, and that we must through much tribulation enter into the kingdom of God.
Ac 14:23 And when they had ordained them elders in every church, and had prayed with fasting, they commended them

Herren, på hvem de troede.

[ApG 14:24 DK-KJV] Og efter at de havde passeret udover Pisidia, kom de til Pamfylia.
[ApG 14:25 DK-KJV] Og da de havde prædiket ordet i Perga, gik de ned til Attalia:

[ApG 14:26 DK-KJV] Og sejlede derfra til Antiokia, hvorfra de var blevet anbefalet til Guds nåde for værket som de opfyldte.
[ApG 14:27 DK-KJV] Og da de var ankommet, og havde samlet kirken sammen, genfortalte de alt det som Gud havde gjort hos dem, og hvordan han havde åbnet troens dør for Hedningerne.
[ApG 14:28 DK-KJV] Og i lang tid opholdt de sig der med disciplene.

to the Lord, on whom they believed.

Ac 14:24 And after they had passed throughout Pisidia, they came to Pamphylia.
Ac 14:25 And when they had preached the word in Perga, they went down into Attalia:
Ac 14:26 And thence sailed to Antioch, from whence they had been recommended to the grace of God for the work which they fulfilled.
Ac 14:27 And when they were come, and had gathered the church together, they rehearsed all that God had done with them, and how he had opened the door of faith unto the Gentiles.

Ac 14:28 And there they abode long time with the disciples.

Apostlenes Gerninger Kapitel 15 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 15:1 DK-KJV] Og der kom nogle mænd ned fra Judæa som lærte brødrene, og sagde, Medmindre I er omskåret efter Moses' skik, kan I ikke bli' frelst.
[ApG 15:2 DK-KJV] På grund af det havde Paulus og Barnabas en ikke så lille uenighed og disputation med dem, så de besluttede at Paulus og Barnabas, og nogle andre af dem, skulle gå op til Jerusalem til apostlene og de ældste omkring dette spørgsmål.
[ApG 15:3 DK-KJV] Og ved af kirken at være bragt på deres vej, passerede de gennem Fønikien og Samaria, og bekendtgjorde Hedningernes omvendelse: og de vakte stor glæde hos alle brødrene.
[ApG 15:4 DK-KJV] Og da de var kommet til Jerusalem, blev de modtaget af kirken, og af apostlene og de ældste, og de erklærede alt det som Gud havde gjort hos dem.

[ApG 15:5 DK-KJV] Men nogle troende fra Farisæernes sekt rejste sig op, og siger, At det var nødvendigt at omskære dem, og befale af dem at de skulle holde Moseloven.
[ApG 15:6 DK-KJV] Og apostlene og de ældste samledes for at overveje denne sag.
[ApG 15:7 DK-KJV] Og da der havde været en hed debat, rejste Peter sig, og sagde til dem, Mænd og brødre, I ved hvordan Gud for et godt stykke tid siden foretog et valg blandt os, at Hedningerne skulle høre evangeliets ord gennem min mund, og tro.
[ApG 15:8 DK-KJV] Og Gud, som kender hjerterne, vidnede for dem, ved at give dem den Hellig Ånd, ligesom han gjorde for os;
[ApG 15:9 DK-KJV] Og gjorde ingen forskel imellem os og dem, ved at rense deres hjerter via tro.
[ApG 15:10 DK-KJV] Hvorfor frister I da nu Gud, ved at lægge et åg på disciplenes nakke, som hverken vore fædre eller vi var i stand til at bære?
[ApG 15:11 DK-KJV] Men vi tror at gennem nåden fra Herren Jesus Kristus skal vi bli' frelst, ligesom dem.
[ApG 15:12 DK-KJV] Da var hele folkemængden stille, og gav audience til Barnabas og Paulus, som bekendtgjorde hvilke mirakler og undere Gud havde udvirket blandt Hedningerne via dem.
[ApG 15:13 DK-KJV] Og da de var færdig med at tale, svarede Jacob, og siger, Mænd og brødre, lyt til mig:
[ApG 15:14 DK-KJV] Simeon har erklæret hvordan Gud i starten besøgte Hedningerne, for ud af dem at ta' et folk for

Ac 15:1 And certain men which came down from Judaea taught the brethren, and said, Except ye be circumcised after the manner of Moses, ye cannot be saved.
Ac 15:2 When therefore Paul and Barnabas had no small dissension and disputation with them, they determined that Paul and Barnabas, and certain other of them, should go up to Jerusalem unto the apostles and elders about this question.
Ac 15:3 And being brought on their way by the church, they passed through Phenice and Samaria, declaring the conversion of the Gentiles: and they caused great joy unto all the brethren.
Ac 15:4 And when they were come to Jerusalem, they were received of the church, and of the apostles and elders, and they declared all things that God had done with them.
Ac 15:5 But there rose up certain of the sect of the Pharisees which believed, saying, That it was needful to circumcise them, and to command them to keep the law of Moses.
Ac 15:6 And the apostles and elders came together for to consider of this matter.
Ac 15:7 And when there had been much disputing, Peter rose up, and said unto them, Men and brethren, ye know how that a good while ago God made choice among us, that the Gentiles by my mouth should hear the word of the gospel, and believe.

Ac 15:8 And God, which knoweth the hearts, bare them witness, giving them the Holy Ghost, even as he did unto us;
Ac 15:9 And put no difference between us and them, purifying their hearts by faith.
Ac 15:10 Now therefore why tempt ye God, to put a yoke upon the neck of the disciples, which neither our fathers nor we were able to bear?
Ac 15:11 But we believe that through the grace of the Lord Jesus Christ we shall be saved, even as they.

Ac 15:12 Then all the multitude kept silence, and gave audience to Barnabas and Paul, declaring what miracles and wonders God had wrought among the Gentiles by them.
Ac 15:13 And after they had held their peace, James answered, saying, Men and brethren, hearken unto me:
Ac 15:14 Simeon hath declared how God at the first did visit the Gentiles, to take out of them a people for his name.

hans navn skyld.

[ApG 15:15 DK-KJV] Og med dette er ordene fra profetbøgerne enige; som det er skrevet,
[ApG 15:16 DK-KJV] Efter dette vil jeg vende tilbage, og vil genopbygge Davids tabernakel, som er nedbrudt; og jeg vil genopbygge des ruiner, og jeg vil genrejse det:
[ApG 15:17 DK-KJV] Så de resterende mennesker måtte søge efter Herren, og alle Hedningerne, over hvem mit navn er kaldet, siger Herren, som udfører alle disse ting.
[ApG 15:18 DK-KJV] Kendt for Gud er alle hans gerninger fra denne verdens begyndelse.
[ApG 15:19 DK-KJV] Derfor er min dom, at vi ikke bekymre dem, som blandt Hedningerne er vendt om til Gud:
[ApG 15:20 DK-KJV] Men at vi skriver til dem, at de afholder sig fra forureninger fra afguder, og fra hor, og fra ting som er kvalt, og fra blod.
[ApG 15:21 DK-KJV] For Moses har fra gamle dage af haft dem som prædiker om ham i alle byer, ved at være læst op i synagogerne hver sabbatsdag.
[ApG 15:22 DK-KJV] Da behagede det apostlene og de ældste, med hele kirken, at sende udvalgte mænd fra deres egen gruppe til Antiokia med Paulus og Barnabas; nemlig, Judas med kaldenavnet Barsabas, og Silas, ledende mænd blandt brødrene:
[ApG 15:23 DK-KJV] Og de skrev breve via dem på denne måde; Apostlene og ældste og brødre sender hilsen til brødrene som er af Hedningerne i Antiokia og Syrien og Cilicia:
[ApG 15:24 DK-KJV] Eftersom vi har hørt, at nogle som gik ud fra os har bekymret jer med ord, som forstyrrer jeres sjæle, som siger, I må bli' omskåret, og holde loven: til hvem vi ikke gav en sådan befaling:
[ApG 15:25 DK-KJV] Så' det godt ud for os, ved at være enstemmigt forsamlet, at sende udvalgte mænd til jer med vores elskede Barnabas og Paulus,
[ApG 15:26 DK-KJV] Mænd der har vovet deres liv for Jesus Kristus vor Herres navn.
[ApG 15:27 DK-KJV] Vi har derfor sendt Judas og Silas, som også mundtligt skal fortælle jer de samme ting.
[ApG 15:28 DK-KJV] For det så' godt ud for den Hellige Ånd, og for os, ikke at lægge nogen større byrde på jer end disse nødvendige ting;

[ApG 15:29 DK-KJV] At I holder jer fra madvarer tilbudt til afguder, og fra blod, og fra ting som er kvalt, og fra hor: hvis I holder jer selv fra dette, skal I gøre vel. God rejse.
[ApG 15:30 DK-KJV] Så da de var sendt afsted, ankom de til Antiokia: og da de havde forsamlet folkemængden, afleverede de epistlen:
[ApG 15:31 DK-KJV] Og da de havde læst denne, jublede de over trøsten.
[ApG 15:32 DK-KJV] Og Judas og Silas, som også demselv er profeter, formanede brødrene med mange ord, og bekræftede dem.
[ApG 15:33 DK-KJV] Og efter de havde opholdt sig der en tid, var de med fred sendt afsted fra brødrene til apostlene.
[ApG 15:34 DK-KJV] Til trods for det behagede det Silas at bli' tilbage.
[ApG 15:35 DK-KJV] Paulus og også Barnabas fortsatte i Antiokia, ved at undervise og prædike Herrens ord, med mange andre også.
[ApG 15:36 DK-KJV] Og nogle dage efter sagde Paulus til Barnabas, Lad os gå tilbage og besøge vore brødre i hver en by hvor vi har prædiket Herrens ord, og se hvordan de har

Ac 15:15 And to this agree the words of the prophets; as it is written,
Ac 15:16 After this I will return, and will build again the tabernacle of David, which is fallen down; and I will build again the ruins thereof, and I will set it up:
Ac 15:17 That the residue of men might seek after the Lord, and all the Gentiles, upon whom my name is called, saith the Lord, who doeth all these things.
Ac 15:18 Known unto God are all his works from the beginning of the world.
Ac 15:19 Wherefore my sentence is, that we trouble not them, which from among the Gentiles are turned to God:
Ac 15:20 But that we write unto them, that they abstain from pollutions of idols, and from fornication, and from things strangled, and from blood.
Ac 15:21 For Moses of old time hath in every city them that preach him, being read in the synagogues every sabbath day.

Ac 15:22 Then pleased it the apostles and elders, with the whole church, to send chosen men of their own company to Antioch with Paul and Barnabas; namely, Judas surnamed Barsabas, and Silas, chief men among the brethren:
Ac 15:23 And they wrote letters by them after this manner; The apostles and elders and brethren send greeting unto the brethren which are of the Gentiles in Antioch and Syria and Cilicia:
Ac 15:24 Forasmuch as we have heard, that certain which went out from us have troubled you with words, subverting your souls, saying, Ye must be circumcised, and keep the law: to whom we gave no such commandment:
Ac 15:25 It seemed good unto us, being assembled with one accord, to send chosen men unto you with our beloved Barnabas and Paul,
Ac 15:26 Men that have hazarded their lives for the name of our Lord Jesus Christ.
Ac 15:27 We have sent therefore Judas and Silas, who shall also tell you the same things by mouth.
Ac 15:28 For it seemed good to the Holy Ghost, and to us, to lay upon you no greater burden than these necessary things;
Ac 15:29 That ye abstain from meats offered to idols, and from blood, and from things strangled, and from fornication: from which if ye keep yourselves, ye shall do well. Fare ye well.
Ac 15:30 So when they were dismissed, they came to Antioch: and when they had gathered the multitude together, they delivered the epistle:
Ac 15:31 Which when they had read, they rejoiced for the consolation.
Ac 15:32 And Judas and Silas, being prophets also themselves, exhorted the brethren with many words, and confirmed them.
Ac 15:33 And after they had tarried there a space, they were let go in peace from the brethren unto the apostles.

Ac 15:34 Notwithstanding it pleased Silas to abide there still.
Ac 15:35 Paul also and Barnabas continued in Antioch, teaching and preaching the word of the Lord, with many others also.
Ac 15:36 And some days after Paul said unto Barnabas, Let us go again and visit our brethren in every city where we have preached the word of the Lord, and see how they do.

det.

[ApG 15:37 DK-KJV] Og Barnabas besluttet på at ta' Johannes med dem, hvis kaldenavn var Markus.
Ac 15:37 And Barnabas determined to take with them John, whose surname was Mark.
[ApG 15:38 DK-KJV] Men Paulus mente ikke at det var godt at ta' ham med dem, som forlod dem fra Pamfylia, og ikke gik med dem til værket.
Ac 15:38 But Paul thought not good to take him with them, who departed from them from Pamphylia, and went not with them to the work.
[ApG 15:39 DK-KJV] Og stridigheden var så skarp mellem dem, at de tog afsted og skiltes den ene fra den anden: og sådant tog Barnabas Markus, og sejlede til Cypern;
Ac 15:39 And the contention was so sharp between them, that they departed asunder one from the other: and so Barnabas took Mark, and sailed unto Cyprus;
[ApG 15:40 DK-KJV] Og Paulus udvalgte Silas, og rejste, ved at være anbefalet af brødrene til Guds nåde.
Ac 15:40 And Paul chose Silas, and departed, being recommended by the brethren unto the grace of God.
[ApG 15:41 DK-KJV] Og han gik gennem Syrien og Cilicia, og bekræftede kirkerne.
Ac 15:41 And he went through Syria and Cilicia, confirming the churches.

Apostlenes Gerninger Kapitel 16 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 16:1 DK-KJV] Da kom han til Derbe og Lystra: og, læg mærke til, en bestemt discipel var der, kaldet Timoteus, en bestemt kvindes søn, som var en Jødinde, og troede; men hans far var en Græker:
Ac 16:1 Then came he to Derbe and Lystra: and, behold, a certain disciple was there, named Timotheus, the son of a certain woman, which was a Jewess, and believed; but his father was a Greek:
[ApG 16:2 DK-KJV] Som havde et godt ry blandt brødrene som var i Lystra og Ikonium.
Ac 16:2 Which was well reported of by the brethren that were at Lystra and Iconium.
Ac 16:3 Him would Paul have to go forth with him; and took and circumcised him because of the Jews which were in those quarters: for they knew all that his father was a Greek.

[ApG 16:3 DK-KJV] Ham ville Paulus ha' med sig videre; og tog og omskar ham på grund af Jøderne som var i de kvarterer: for de vidste alle at hans far var en Græker.
[ApG 16:4 DK-KJV] Og som de gik gennem byerne, afleverede de forordningerne til dem som de skulle beholde, de som var ordineret af apostlene og de ældste der var i Jerusalem.
Ac 16:4 And as they went through the cities, they delivered them the decrees for to keep, that were ordained of the apostles and elders which were at Jerusalem.
[ApG 16:5 DK-KJV] Og sådant var kirkerne etableret i troen, og forøgedes dagligt i antal.
Ac 16:5 And so were the churches established in the faith, and increased in number daily.
[ApG 16:6 DK-KJV] Nu da de havde gået udover Frygien og Galatiens regioner, og blev forbudt af den Hellig Ånd at prædike ordet i Lilleasien,
Ac 16:6 Now when they had gone throughout Phrygia and the region of Galatia, and were forbidden of the Holy Ghost to preach the word in Asia,
[ApG 16:7 DK-KJV] Efter at de var kommet til Mysia, snakkede de om at ta' til Bithynia: men Ånden gav dem ikke lov.
Ac 16:7 After they were come to Mysia, they assayed to go into Bithynia: but the Spirit suffered them not.
[ApG 16:8 DK-KJV] Og de passerede forbi Mysia og kom ned til Troas.
Ac 16:8 And they passing by Mysia came down to Troas.
[ApG 16:9 DK-KJV] Og en vision viste sig for Paulus om natten; Der stod en mand fra Makedonien, og bad ham, og siger, Kom over til Makedonien, og hjælp os.
Ac 16:9 And a vision appeared to Paul in the night; There stood a man of Macedonia, and prayed him, saying, Come over into Macedonia, and help us.
[ApG 16:10 DK-KJV] Og efter at han havde set visionen, øjeblikkeligt forsøgte vi at komme til Makedonien, da vi var sikker på at Herren havde kaldt os til at prædike evangeliet for dem.
Ac 16:10 And after he had seen the vision, immediately we endeavoured to go into Macedonia, assuredly gathering that the Lord had called us for to preach the gospel unto them.

[ApG 16:11 DK-KJV] Derfor løsnede vi fra Troas, og kom med en ret kurs til Samothraki, og den næste dag til Neapolis;
Ac 16:11 Therefore loosing from Troas, we came with a straight course to Samothracia, and the next day to Neapolis;
[ApG 16:12 DK-KJV] Og derfra til Philippi, som er den ledende by i den del af Makedonien, og en koloni: og vi blev i den by nogle dage.
Ac 16:12 And from thence to Philippi, which is the chief city of that part of Macedonia, and a colony: and we were in that city abiding certain days.
[ApG 16:13 DK-KJV] Og på sabbatten gik vi ud af byen langs med en flodbred, hvor bøn normalt blev holdt; og vi satte os ned, og talte med kvinderne som opholdt sig der.
Ac 16:13 And on the sabbath we went out of the city by a river side, where prayer was wont to be made; and we sat down, and spake unto the women which resorted thither.
[ApG 16:14 DK-KJV] Og en bestemt kvinde kaldet Lydia, en sælger af violet farvestof, fra byen Tyatira som tilbad Gud, hørte os: hvis hjerte Herren åbnede, så hun lyttede nøje efter de ting som blev talt af Paulus.
Ac 16:14 And a certain woman named Lydia, a seller of purple, of the city of Thyatira, which worshipped God, heard us: whose heart the Lord opened, that she attended unto the things which were spoken of Paul.
[ApG 16:15 DK-KJV] Og da hun var døbt, og hendes hushold, bød hun os, og siger, Hvis I har dømt mig til at være trofast overfor Herren, kom ind i mit hus, og bliv der. Og hun overtalte
Ac 16:15 And when she was baptized, and her household, she besought us, saying, If ye have judged me to be faithful to the Lord, come into my house, and abide there.

os.

[ApG 16:16 DK-KJV] Og det skete, som vi gik til bøn, en bestemt ung pige mødte os som var besat med en spådomsånd, som indbragte hendes mestre stor gevinst ved at spå:
[ApG 16:17 DK-KJV] Denne samme fulgte Paulus og os, og råbte, og siger, Disse mænd er tjenere af den allerhøjeste Gud, som viser os vejen til frelse.
[ApG 16:18 DK-KJV] Og dette gjorde hun i mange dage. Men Paulus, som var bedrøvet, vendte sig og sagde til ånden, jeg befaler dig i Jesus Kristus' navn at komme ud af hende. Og han kom ud den samme time.
[ApG 16:19 DK-KJV] Og da hendes mestre så' at håbet om en gevinst var væk, tog de Paulus og Silas til fange, og førte dem ind på markedspladsen til lederne,
[ApG 16:20 DK-KJV] Og bragte dem til de statsansatte, og siger, Disse mænd, som er Jøder, skaber store problemer i vores by,
[ApG 16:21 DK-KJV] Og underviser i skikke, som ikke er lovlig for os at modtage, ej heller at overholde, vi som er Romere.
[ApG 16:22 DK-KJV] Og folkemængden slog sig sammen imod dem: og de statsansatte rev deres tøj af, og befalede at slå dem.
[ApG 16:23 DK-KJV] Og da de havde lagt mange piskeslag på dem, smed de dem i fængsel, med ordre til fangevogteren om at passe ekstra godt på dem:
[ApG 16:24 DK-KJV] Hvem, ved at ha' modtaget en sådan anklage, smed dem ind i det indre fængsel, og fastgjorde deres fødder til træblokkene.
[ApG 16:25 DK-KJV] Og ved midnatstid bad Paulus og Silas, og sang lovsange til Gud: og de andre fanger hørte dem.

[ApG 16:26 DK-KJV] Og pludseligt kom der et stort jordskælv, sådant at fængslets fundament blev rystet: og øjeblikkeligt var alle dørene åbnet, og alles bånd var løsnet.

[ApG 16:27 DK-KJV] Og da fangevogteren vågnede fra sin søvn, og så' fængselsdørene åbne, trak han sit sværd, og ville ha' dræbt sigselv, da han gik ud fra at fangerne havde flygtet.
[ApG 16:28 DK-KJV] Men Paulus råbte med en høj stemme, og siger, Gør ikke digselv noget ondt: for vi er alle her.
[ApG 16:29 DK-KJV] Da kaldte han på et lys, og sprang ind, og kom rystende, og faldt ned foran Paulus og Silas,
[ApG 16:30 DK-KJV] Og bragte dem ud, og sagde, Hr'er, hvad må jeg gøre for at bli' frelst?
[ApG 16:31 DK-KJV] Og de sagde, Tro på Herren Jesus Kristus, og du skal bli' frelst, og dit hus.
[ApG 16:32 DK-KJV] Og de talte Herrens ord til ham, og til alle der var i hans hus.
[ApG 16:33 DK-KJV] Og han tog dem i nattens samme time, og vaskede deres piskeslags sår; og blev døbt, ham og alle hans, med det samme.
[ApG 16:34 DK-KJV] Og da han havde bragt dem ind i hans hus, satte han mad foran dem, og jublede, og troede på Gud med hele hans hus.
[ApG 16:35 DK-KJV] Og da det blev dag, sendte de statsansatte retsbetjentene, og siger, Lad disse mennesker gå.
[ApG 16:36 DK-KJV] Og fangevogteren fortalte dette og siger til Paulus, De statsansatte har sendt besked om at lade jer gå: ta' nu derfor afsted, og gå i fred.
[ApG 16:37 DK-KJV] Men Paulus sagde til dem, De har offentligt slået os som ikke var dømt, som er Romere, og har kastet os i fængsel; og smider de os nu ud i al hemmelighed? sandelig nej; men lad dem komme demselv og føre os ud:

And she constrained us.

Ac 16:16 And it came to pass, as we went to prayer, a certain damsel possessed with a spirit of divination met us, which brought her masters much gain by soothsaying:
Ac 16:17 The same followed Paul and us, and cried, saying, These men are the servants of the most high God, which shew unto us the way of salvation.
Ac 16:18 And this did she many days. But Paul, being grieved, turned and said to the spirit, I command thee in the name of Jesus Christ to come out of her. And he came out the same hour.
Ac 16:19 And when her masters saw that the hope of their gains was gone, they caught Paul and Silas, and drew them into the marketplace unto the rulers,

Ac 16:20 And brought them to the magistrates, saying, These men, being Jews, do exceedingly trouble our city,
Ac 16:21 And teach customs, which are not lawful for us to receive, neither to observe, being Romans.
Ac 16:22 And the multitude rose up together against them: and the magistrates rent off their clothes, and commanded to beat them.
Ac 16:23 And when they had laid many stripes upon them, they cast them into prison, charging the jailor to keep them safely:

Ac 16:24 Who, having received such a charge, thrust them into the inner prison, and made their feet fast in the stocks.
Ac 16:25 And at midnight Paul and Silas prayed, and sang praises unto God: and the prisoners heard them.
Ac 16:26 And suddenly there was a great earthquake, so that the foundations of the prison were shaken: and immediately all the doors were opened, and every one's bands were loosed.
Ac 16:27 And the keeper of the prison awaking out of his sleep, and seeing the prison doors open, he drew out his sword, and would have killed himself, supposing that the prisoners had been fled.
Ac 16:28 But Paul cried with a loud voice, saying, Do thyself no harm: for we are all here.
Ac 16:29 Then he called for a light, and sprang in, and came trembling, and fell down before Paul and Silas,
Ac 16:30 And brought them out, and said, Sirs, what must I do to be saved?
Ac 16:31 And they said, Believe on the Lord Jesus Christ, and thou shalt be saved, and thy house.
Ac 16:32 And they spake unto him the word of the Lord, and to all that were in his house.
Ac 16:33 And he took them the same hour of the night, and washed their stripes; and was baptized, he and all his, straightway.
Ac 16:34 And when he had brought them into his house, he set meat before them, and rejoiced, believing in God with all his house.
Ac 16:35 And when it was day, the magistrates sent the serjeants, saying, Let those men go.
Ac 16:36 And the keeper of the prison told this saying to Paul, The magistrates have sent to let you go: now therefore depart, and go in peace.
Ac 16:37 But Paul said unto them, They have beaten us openly uncondemned, being Romans, and have cast us into prison; and now do they thrust us out privily? nay verily; but let them come themselves and fetch us out.

[ApG 16:38 DK-KJV] Og retsbetjentene fortalte disse ord til de statsansatte: og de frygtede, da de hørte at de var Romere.
[ApG 16:39 DK-KJV] Og de kom og bønfaldte dem, og bragte dem ud, og bad dem om at rejse ud af byen.
[ApG 16:40 DK-KJV] Og de gik ud af fængslet, og kom ind i Lydias hus: og da de havde set brødrene, trøstede de dem, og rejste.

Ac 16:38 And the serjeants told these words unto the magistrates: and they feared, when they heard that they were Romans.
Ac 16:39 And they came and besought them, and brought them out, and desired them to depart out of the city.
Ac 16:40 And they went out of the prison, and entered into the house of Lydia: and when they had seen the brethren, they comforted them, and departed.

Apostlenes Gerninger Kapitel 17 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 17:1 DK-KJV] Nu da de havde passeret gennem Amfipolis og Apollonia, kom de til Thessaloniki, hvor der var en Jødisk synagoge:
[ApG 17:2 DK-KJV] Og Paulus, som hans væsen var, gik ind til dem, og ræsonnerede i 3 sabbatsdage med dem ud fra skrifterne,
[ApG 17:3 DK-KJV] Ved at udlægge og påberåbe, at Kristus måtte ha' lidt, og opstået igen fra de døde; og at denne Jesus, hvem jeg prædiker for jer, er Kristus.
[ApG 17:4 DK-KJV] Og nogle af dem troede, og sluttede sig til Paulus og Silas; og af de fromme Grækere en stor folkemængde, og af de ledende kvinder ikke så få.

[ApG 17:5 DK-KJV] Men Jøderne som ikke troede, bevæget med misundelse, tog til dem nogle onde fyrer af den laveste slags, og samlede en gruppe, og satte hele byen i oprør, og angreb Jasons hus, og forsøgte at bringe dem ud til folket.
[ApG 17:6 DK-KJV] Og da de ikke fandt dem, førte de Jason og nogle brødre til lederne af byen, og råbte, Disse der har vendt denne verden op og ned er også kommet herhen til os:
[ApG 17:7 DK-KJV] Hvem Jason har modtaget: og alle disse gør det modsatte af hvad Cæsars bekendtgørelser er, og siger at der er en anden konge, én Jesus.
[ApG 17:8 DK-KJV] Og de bekymrede folket og byens ledere, når de hørte disse ting.
[ApG 17:9 DK-KJV] Og da de havde taget sikkerhedsstillelse fra Jason, og fra de andre, lod de dem gå.
[ApG 17:10 DK-KJV] Og om natten sendte brødrene øjeblikkeligt Paulus og Silas afsted til Berea: som ankom derhen og gik ind i Jødernes synagoge.

[ApG 17:11 DK-KJV] Disse var mere noble end dem i Thessaloniki, da de modtog ordet med et åbent sind, og søgte dagligt i skrifterne, om de ting var sådant.

[ApG 17:12 DK-KJV] Derfor troede mange af dem; også af de ærbare kvinder som var Grækere, og af mænd, ikke så få.
[ApG 17:13 DK-KJV] Men da de Thessalonikiske Jøder fik kendskab til at Guds ord var prædiket af Paulus i Berea, kom de også derhen, og ophidsede folket.
[ApG 17:14 DK-KJV] Og da øjeblikkeligt sendte brødrene Paulus afsted til havet på grund af at det var som det var: Men Silas og Timoteus blev tilbage.
[ApG 17:15 DK-KJV] Og de der førte Paulus bragte ham til Athen: og efter at ha' sendt en befaling til Silas og Timoteus om meget hurtigt at komme til ham, tog de afsted.
[ApG 17:16 DK-KJV] Nu mens Paulus ventede på dem i Athen, blev hans ånd oprørt i ham, da han så' byen fuldt overgivet til afgudsdyrkelse.

[ApG 17:17 DK-KJV] Derfor tvistede han med den Jødiske

Ac 17:1 Now when they had passed through Amphipolis and Apollonia, they came to Thessalonica, where was a synagogue of the Jews:
Ac 17:2 And Paul, as his manner was, went in unto them, and three sabbath days reasoned with them out of the scriptures,
Ac 17:3 Opening and alleging, that Christ must needs have suffered, and risen again from the dead; and that this Jesus, whom I preach unto you, is Christ.
Ac 17:4 And some of them believed, and consorted with Paul and Silas; and of the devout Greeks a great multitude, and of the chief women not a few.
Ac 17:5 But the Jews which believed not, moved with envy, took unto them certain lewd fellows of the baser sort, and gathered a company, and set all the city on an uproar, and assaulted the house of Jason, and sought to bring them out to the people.
Ac 17:6 And when they found them not, they drew Jason and certain brethren unto the rulers of the city, crying, These that have turned the world upside down are come hither also;
Ac 17:7 Whom Jason hath received: and these all do contrary to the decrees of Caesar, saying that there is another king, one Jesus.
Ac 17:8 And they troubled the people and the rulers of the city, when they heard these things.
Ac 17:9 And when they had taken security of Jason, and of the other, they let them go.
Ac 17:10 And the brethren immediately sent away Paul and Silas by night unto Berea: who coming thither went into the synagogue of the Jews.
Ac 17:11 These were more noble than those in Thessalonica, in that they received the word with all readiness of mind, and searched the scriptures daily, whether those things were so.
Ac 17:12 Therefore many of them believed; also of honourable women which were Greeks, and of men, not a few.
Ac 17:13 But when the Jews of Thessalonica had knowledge that the word of God was preached of Paul at Berea, they came thither also, and stirred up the people.
Ac 17:14 And then immediately the brethren sent away Paul to go as it were to the sea: but Silas and Timotheus abode there still.
Ac 17:15 And they that conducted Paul brought him unto Athens: and receiving a commandment unto Silas and Timotheus for to come to him with all speed, they departed.
Ac 17:16 Now while Paul waited for them at Athens, his spirit was stirred in him, when he saw the city wholly given to idolatry.

Ac 17:17 Therefore disputed he in the synagogue with the

synagoge, og med de fromme personer, og med dem som han dagligt mødte på markedspladsen.
[ApG 17:18 DK-KJV] Da mødte nogle filosoffer fra Epicureanerne, og fra Stoikerne ham. Og nogle sagde, Hvad vil dette snakkehoved sige? og andre, Han synes at være en der annoncerer mærkelige guder: fordi han prædikede Jesus for dem, og opstandelsen.
[ApG 17:19 DK-KJV] Og de tog ham, og bragte ham til Areopagos, og siger, Må vi vide hvad som er denne nye doktrin som du taler om, er?
[ApG 17:20 DK-KJV] For du bringer nogle mærkelige ting for vore ører: vi ville derfor vide hvad disse ting betyder.
[ApG 17:21 DK-KJV] (For alle Athenerne og de fremmede som var der brugte deres tid på intet andet, end enten at fortælle, eller at høre om nye ting.)
[ApG 17:22 DK-KJV] Da stod Paulus midt på bakken Mars, og sagde, I mænd fra Athen, jeg forstår at i alle ting er I mere overtroiske end andre.
[ApG 17:23 DK-KJV] For da jeg passerede forbi, og lagde mærke til jeres hengivenheder, fandt jeg et alter med denne inskription, TIL DEN UKENDTE GUD. Hvem I derfor uvidende tilbeder, ham erklærer jeg for jer.
[ApG 17:24 DK-KJV] Gud der lavede denne verden og alle ting derinde, eftersom han er Herre over himmel og jord, og ikke bor i templer lavet med hænder;
[ApG 17:25 DK-KJV] Og heller ikke er tilbedt med menneskers hænder, som om han havde brug for noget, eftersom han giver liv til alle, og livsånde, og alle ting;
[ApG 17:26 DK-KJV] Og har af et blod lavet mennesker i alle nationer for at bo på hele jordens overflade, og har bestemt de forud fastsatte tider, og grænserne for deres bolig;
[ApG 17:27 DK-KJV] Så de skulle søge Herren, hvis de tilfældigvis måtte famle efter ham, og finde ham, selvom han ikke er langt væk fra nogen af os:
[ApG 17:28 DK-KJV] For i ham lever vi, og bevæger os, og har vor eksistens; som også nogle af jeres egne poeter har sagt, For vi er også hans afkom.
[ApG 17:29 DK-KJV] Så eftersom vi er Guds afkom, burde vi ikke tænke at Guddommeligheden kan sammenlignes med guld, eller sølv, eller sten, udformet gennem kunst og menneskers opfindsomhed.
[ApG 17:30 DK-KJV] Og tiderne med denne uvidenhed har Gud båret over med; men befaler nu alle mennesker alle steder at angre:
[ApG 17:31 DK-KJV] Fordi han har udvalgt en dag, i hvilken han vil dømme denne verden i retfærdighed via den mand hvem han har ordineret; hvoraf han har givet sikkerhed til alle mennesker, i det at han oprejste ham fra de døde.
[ApG 17:32 DK-KJV] Og da de hørte om opstandelsen fra de døde, hånede nogen: og andre sagde, Vi vil høre dig igen om denne sag.
[ApG 17:33 DK-KJV] Sådant forlod Paulus dem.
[ApG 17:34 DK-KJV] Imidlertid klyngede visse mænd sig til ham, og troede: blandt dem var Areopagiten Dionysius, og en kvinde kaldet Damaris, og andre med dem.

Jews, and with the devout persons, and in the market daily with them that met with him.
Ac 17:18 Then certain philosophers of the Epicureans, and of the Stoicks, encountered him. And some said, What will this babbler say? other some, He seemeth to be a setter forth of strange gods: because he preached unto them Jesus, and the resurrection.
Ac 17:19 And they took him, and brought him unto Areopagus, saying, May we know what this new doctrine, whereof thou speakest, is?
Ac 17:20 For thou bringest certain strange things to our ears: we would know therefore what these things mean.
Ac 17:21 (For all the Athenians and strangers which were there spent their time in nothing else, but either to tell, or to hear some new thing.)
Ac 17:22 Then Paul stood in the midst of Mars' hill, and said, Ye men of Athens, I perceive that in all things ye are too superstitious.
Ac 17:23 For as I passed by, and beheld your devotions, I found an altar with this inscription, TO THE UNKNOWN GOD. Whom therefore ye ignorantly worship, him declare I unto you.
Ac 17:24 God that made the world and all things therein, seeing that he is Lord of heaven and earth, dwelleth not in temples made with hands;
Ac 17:25 Neither is worshipped with men's hands, as though he needed any thing, seeing he giveth to all life, and breath, and all things;
Ac 17:26 And hath made of one blood all nations of men for to dwell on all the face of the earth, and hath determined the times before appointed, and the bounds of their habitation;
Ac 17:27 That they should seek the Lord, if haply they might feel after him, and find him, though he be not far from every one of us:
Ac 17:28 For in him we live, and move, and have our being; as certain also of your own poets have said, For we are also his offspring.

Ac 17:29 Forasmuch then as we are the offspring of God, we ought not to think that the Godhead is like unto gold, or silver, or stone, graven by art and man's device.

Ac 17:30 And the times of this ignorance God winked at; but now commandeth all men every where to repent:
Ac 17:31 Because he hath appointed a day, in the which he will judge the world in righteousness by that man whom he hath ordained; whereof he hath given assurance unto all men, in that he hath raised him from the dead.
Ac 17:32 And when they heard of the resurrection of the dead, some mocked: and others said, We will hear thee again of this matter.
Ac 17:33 So Paul departed from among them.
Ac 17:34 Howbeit certain men clave unto him, and believed: among the which was Dionysius the Areopagite, and a woman named Damaris, and others with them.

Apostlenes Gerninger Kapitel 18 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 18:1 DK-KJV] Efter disse ting rejste Paulus fra Athen, og kom til Korint;
[ApG 18:2 DK-KJV] Og fandt en bestemt Jøde kaldet Aquila, født i Pontus, for nyligt ankommet fra Italien, med han hustru Priscilla; (eftersom Claudius havde befalet alle Jøder til at forlade Rom:) og

Ac 18:1 After these things Paul departed from Athens, and came to Corinth;
Ac 18:2 And found a certain Jew named Aquila, born in Pontus, lately come from Italy, with his wife Priscilla; (because that Claudius had commanded all Jews to

kom til dem.

depart from Rome:) and came unto them.

[ApG 18:3 DK-KJV] Og fordi han var af det samme håndværk, blev han hos dem, og arbejdede: for ved deres beskæftigelse var de teltmagere.

Ac 18:3 And because he was of the same craft, he abode with them, and wrought: for by their occupation they were tentmakers.

[ApG 18:4 DK-KJV] Og han ræsonnerede i synagogen hver sabbat, og overbeviste Jøderne og Grækerne.

Ac 18:4 And he reasoned in the synagogue every sabbath, and persuaded the Jews and the Greeks.

[ApG 18:5 DK-KJV] Og da Silas og Timoteus var kommet fra Makedonien, var Paulus åndeligt presset, og vidnede for Jøderne at Jesus var Kristus.

Ac 18:5 And when Silas and Timotheus were come from Macedonia, Paul was pressed in the spirit, and testified to the Jews that Jesus was Christ.

[ApG 18:6 DK-KJV] Og da de modsatte sig, og spottede, rystede han hans kappe, og sagde til dem, Jeres blod er over jeres egne hoveder; jeg er ren: fra nuaf vil jeg gå til Hedningerne.

Ac 18:6 And when they opposed themselves, and blasphemed, he shook his raiment, and said unto them, Your blood be upon your own heads; I am clean: from henceforth I will go unto the Gentiles.

[ApG 18:7 DK-KJV] Og han tog afsted derfra, og kom ind i en bestemt mands hus, kaldet Justus, en' der tilbad Gud, hvis hus lå lige op til synagogen.

Ac 18:7 And he departed thence, and entered into a certain man's house, named Justus, one that worshipped God, whose house joined hard to the synagogue.

[ApG 18:8 DK-KJV] Og Crispus, den ledende chef af synagogen, troede på Herren med hele hans hus; og mange af Korinterne som hørte troede, og var døbt.

Ac 18:8 And Crispus, the chief ruler of the synagogue, believed on the Lord with all his house; and many of the Corinthians hearing believed, and were baptized.

[ApG 18:9 DK-KJV] Da talte Herren til Paulus om natten gennem en vision, Vær ikke bange, men tal, og vær ikke stille:

Ac 18:9 Then spake the Lord to Paul in the night by a vision, Be not afraid, but speak, and hold not thy peace:

[ApG 18:10 DK-KJV] For jeg er med dig, og intet menneske skal komme over dig for at skade dig: for jeg har mange folk i denne by.

Ac 18:10 For I am with thee, and no man shall set on thee to hurt thee: for I have much people in this city.

[ApG 18:11 DK-KJV] Og han fortsatte der i et år og seks måneder, og underviste i Guds ord blandt dem.

Ac 18:11 And he continued there a year and six months, teaching the word of God among them.

[ApG 18:12 DK-KJV] Og da Gallio var Akajas fuldmægtige, lavede Jøderne enstemmigt instruktioner imod Paulus, og bragte ham til dommersædet,

Ac 18:12 And when Gallio was the deputy of Achaia, the Jews made insurrection with one accord against Paul, and brought him to the judgment seat,

[ApG 18:13 DK-KJV] Og siger, Denne fyr overtaler mennesker til at tilbede Gud i strid med loven.

Ac 18:13 Saying, This fellow persuadeth men to worship God contrary to the law.

[ApG 18:14 DK-KJV] Og da Paulus nu var ved at åbne hans mund, sagde Gallio til Jøderne, Hvis det blev en sag om forkert eller ond uanstændighed, Kæreste I Jøder, ville fornuften være at jeg skulle bære over med jer:

Ac 18:14 And when Paul was now about to open his mouth, Gallio said unto the Jews, If it were a matter of wrong or wicked lewdness, O ye Jews, reason would that I should bear with you:

[ApG 18:15 DK-KJV] Men hvis det er et spørgsmål om ord og navne, og om jeres lov, så sørg I selv for det; for jeg vil ikke dømme i sådanne sager.

Ac 18:15 But if it be a question of words and names, and of your law, look ye to it; for I will be no judge of such matters.

[ApG 18:16 DK-KJV] Og han drev dem væk fra dommersædet.

Ac 18:16 And he drave them from the judgment seat.

[ApG 18:17 DK-KJV] Da tog alle Grækerne Sosthenes, den ledende chef af synagogen, og slog ham foran dommersædet. Og Gallio bekymrede sig ikke om de ting.

Ac 18:17 Then all the Greeks took Sosthenes, the chief ruler of the synagogue, and beat him before the judgment seat. And Gallio cared for none of those things.

[ApG 18:18 DK-KJV] Og efter dette opholdt Paulus sig der endnu et godt stykke tid, og tog derefter sin afsked med brødrene, og sejlede derfra til Syrien, og med ham Priscilla og Aquila; som havde barberet hans hoved i Kenchreai: for han havde et løfte.

Ac 18:18 And Paul after this tarried there yet a good while, and then took his leave of the brethren, and sailed thence into Syria, and with him Priscilla and Aquila; having shorn his head in Cenchrea: for he had a vow.

[ApG 18:19 DK-KJV] Og han ankom til Efesus, og efterlod dem der: men han hamselv gik ind i synagogen, og ræsonnerede med Jøderne.

Ac 18:19 And he came to Ephesus, and left them there: but he himself entered into the synagogue, and reasoned with the Jews.

[ApG 18:20 DK-KJV] Da de bad ham om at bli' længere tid hos dem, accepterede han ikke;

Ac 18:20 When they desired him to tarry longer time with them, he consented not;

[ApG 18:21 DK-KJV] Men bad dem farvel, og siger, Jeg må uanset hvad det koster holde denne fest der kommer i Jerusalem: Men jeg vil returnere til jer igen, hvis Gud vil. Og han sejlede fra Efesus.

Ac 18:21 But bade them farewell, saying, I must by all means keep this feast that cometh in Jerusalem: but I will return again unto you, if God will. And he sailed from Ephesus.

[ApG 18:22 DK-KJV] Og da han havde landet i Cæsarea, og gået op, og hyldet kirken, gik han ned til Antiokia.

Ac 18:22 And when he had landed at Caesarea, and gone up, and saluted the church, he went down to Antioch.

[ApG 18:23 DK-KJV] Og efter at han havde brugt lidt tid der, rejste han, og gik udover hele Galatien og Frygiens land i den

Ac 18:23 And after he had spent some time there, he departed, and went over all the country of Galatia and

rækkefølge, og styrkede alle disciplene.

[ApG 18:24 DK-KJV] Og en bestemt Jøde kaldet Apollos, født i Alexandria, en veltalende mand, og mægtig i skrifterne, ankom til Efesus.

[ApG 18:25 DK-KJV] Denne mand var instrueret i Herrens vej; og ved at være åndeligt passioneret, talte han og underviste flittigt i Herrens ting, ved kun at kende til Johannes' dåb.

[ApG 18:26 DK-KJV] Og han begyndte frimodigt at tale i synagogen: da Aquila og Priscilla havde hørt ham, tog de ham til sig, og udlagde Guds vej mere perfekt for ham.
[ApG 18:27 DK-KJV] Og da han var ledet til at passere ind i Akaja, skrev brødrene, og formanede disciplene til at modtage ham: hvem, da han var kommet, hjalp dem meget som havde troet gennem nåde:

[ApG 18:28 DK-KJV] For han overbeviste mægtigt Jøderne, og det offentligt, ved at vise via skrifterne at Jesus var Kristus.

Phrygia in order, strengthening all the disciples.

Ac 18:24 And a certain Jew named Apollos, born at Alexandria, an eloquent man, and mighty in the scriptures, came to Ephesus.
Ac 18:25 This man was instructed in the way of the Lord; and being fervent in the spirit, he spake and taught diligently the things of the Lord, knowing only the baptism of John.
Ac 18:26 And he began to speak boldly in the synagogue: whom when Aquila and Priscilla had heard, they took him unto them, and expounded unto him the way of God more perfectly.
Ac 18:27 And when he was disposed to pass into Achaia, the brethren wrote, exhorting the disciples to receive him: who, when he was come, helped them much which had believed through grace:
Ac 18:28 For he mightily convinced the Jews, and that publickly, shewing by the scriptures that Jesus was Christ.

Apostlenes Gerninger Kapitel 19 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 19:1 DK-KJV] Og det skete, at, mens Apollos var i Korint, Paulus som har passeret gennem de øvre kyster ankom til Efesus: og fandt nogle disciple,
[ApG 19:2 DK-KJV] Han sagde til dem, Har I modtaget den Hellige Ånd efter at I kommet tro? og de sagde til ham, Vi har ikke så meget som hørt om at der er nogen Hellig Ånd.
[ApG 19:3 DK-KJV] Og han sagde til dem, Til hvad da blev i døbt? Og de sagde, Til Johannes dåb.
[ApG 19:4 DK-KJV] Da sagde Paulus, Johannes døbte sandelig med omvendelsesdåb, og siger til folket, at de skulle tro på ham som skulle komme efter ham, det er, på Kristus Jesus.
[ApG 19:5 DK-KJV] Da de hørte dette, blev de døbt i Herren Jesus' navn.
[ApG 19:6 DK-KJV] Og da Paulus havde lagt hans hænder på dem, kom den Hellige Ånd over dem; og de talte med tungemål, og profeterede.

[ApG 19:7 DK-KJV] Og alle de mænd var omkring 12.
[ApG 19:8 DK-KJV] Og han gik ind i synagogen, og talte frimodigt gennem en tid på 3 måneder, ved at debattere og overbeviste omkring de ting som angår Guds kongerige.
[ApG 19:9 DK-KJV] Men da flere blev forhærdede, og ikke troede, men talte ondt om den vej foran folkemængden, rejste han fra dem, og adskilte disciplene, ved dagligt at debattere i en Tyrannus skole.
[ApG 19:10 DK-KJV] Og dette fortsatte igennem en periode på 2 år; sådant at alle de som boede i Lilleasien hørte Herren Jesus' ord, både Jøder og Grækere.
[ApG 19:11 DK-KJV] Og Gud udvirkede specielle mirakler gennem Paulus hænder:
[ApG 19:12 DK-KJV] Sådant at lommetørklæder eller forklæder fra hans krop var bragt til de syge, og sygdommene forlod dem, og de onde ånder gik ud af dem.
[ApG 19:13 DK-KJV] Da tog nogle af vagabond Jøderne, eksorcister, på dem at kalde Herren Jesus' navn over dem som havde onde ånder, og siger, Vi besværger jer via Jesus som Paulus prædiker.
[ApG 19:14 DK-KJV] Og der var 7 sønner af én Sceva, en Jøde, og leder af præsterne, som gjorde sådant.

[ApG 19:15 DK-KJV] Og den onde ånd svarede og sagde,

Ac 19:1 And it came to pass, that, while Apollos was at Corinth, Paul having passed through the upper coasts came to Ephesus: and finding certain disciples,
Ac 19:2 He said unto them, Have ye received the Holy Ghost since ye believed? And they said unto him, We have not so much as heard whether there be any Holy Ghost.
Ac 19:3 And he said unto them, Unto what then were ye baptized? And they said, Unto John's baptism.
Ac 19:4 Then said Paul, John verily baptized with the baptism of repentance, saying unto the people, that they should believe on him which should come after him, that is, on Christ Jesus.
Ac 19:5 When they heard this, they were baptized in the name of the Lord Jesus.
Ac 19:6 And when Paul had laid his hands upon them, the Holy Ghost came on them; and they spake with tongues, and prophesied.

Ac 19:7 And all the men were about twelve.
Ac 19:8 And he went into the synagogue, and spake boldly for the space of three months, disputing and persuading the things concerning the kingdom of God.
Ac 19:9 But when divers were hardened, and believed not, but spake evil of that way before the multitude, he departed from them, and separated the disciples, disputing daily in the school of one Tyrannus.
Ac 19:10 And this continued by the space of two years; so that all they which dwelt in Asia heard the word of the Lord Jesus, both Jews and Greeks.
Ac 19:11 And God wrought special miracles by the hands of Paul:
Ac 19:12 So that from his body were brought unto the sick handkerchiefs or aprons, and the diseases departed from them, and the evil spirits went out of them.
Ac 19:13 Then certain of the vagabond Jews, exorcists, took upon them to call over them which had evil spirits the name of the Lord Jesus, saying, We adjure you by Jesus whom Paul preacheth.
Ac 19:14 And there were seven sons of one Sceva, a Jew, and chief of the priests, which did so.

Ac 19:15 And the evil spirit answered and said, Jesus I know,

Jesus kender jeg, og Paulus kender jeg; men hvem er I?

[ApG 19:16 DK-KJV] Og manden i hvem den onde ånd var sprang på dem, og overmandede dem, og vandt over dem, sådant at de nøgne og sårede flygtede ud af huset.
[ApG 19:17 DK-KJV] Og dette blev kendt af alle Jøderne og Grækerne som også boede i Efesus: og frygt kom over dem alle, og Herren Jesus' navn var lovprist.
[ApG 19:18 DK-KJV] Og mange der troede kom, og bekendte, og viste deres handlinger.
[ApG 19:19 DK-KJV] Mange af dem som også brugte mærkelige kunster samlede deres bøger sammen, og brændte dem foran alle mennesker: og de regnede ud hvad de var værd, og fandt ud af 50.000 sølvstykker.
[ApG 19:20 DK-KJV] Så mægtigt voksede ordet fra Gud og fik overhånd.
[ApG 19:21 DK-KJV] Efter at disse ting var overstået, foreslog Paulus åndeligt, da han havde passeret gennem Makedonien og Akaja, at gå til Jerusalem, og siger, Efter at jeg har været der, må jeg også se Rom.
[ApG 19:22 DK-KJV] Sådant sendte han to af dem der betjente for ham ind i Makedonien, Timoteus og Erastus; men han hamselv blev tilbage i Lilleasien for en tid.
[ApG 19:23 DK-KJV] Og samtidigt opstod der en ikke så lille uenighed om den vej.
[ApG 19:24 DK-KJV] For en bestemt mand kaldet Demetrius, en sølvsmed, som lavede sølvskrin for Diana, indbragte en ikke så lille gevinst til håndværkerne;
[ApG 19:25 DK-KJV] Hvem han sammenkaldte med arbejdsmændene af lignende beskæftigelse, og sagde, Hr'er, I ved at gennem dette håndværk har vi vor rigdom.
[ApG 19:26 DK-KJV] Desuden ser og hører I, at ikke kun i Efesus, men næsten udover hele Lilleasien, har denne Paulus overtalt og omvendt mange folk, og siger at de ikke er guder, som er lavet med hænder:
[ApG 19:27 DK-KJV] Sådant at ikke kun vores håndværk er i fare til at bli' til intet; men også at den store gudinde Dianas tempel skulle bli' foragtet, og hendes pragt skulle bli' destrueret, hvem hele Lilleasien og denne verden tilbeder.
[ApG 19:28 DK-KJV] Og da de havde hørt disse ordsprog, blev de fulde af arrigskab, og råbte højt, og siger, Stor er Efesernes Diana.
[ApG 19:29 DK-KJV] Og hele byen blev fyldt med forvirring: og ved at ha' fanget Gaius og Aristarchus, mænd fra Makedonien, Paulus' rejse ledsagere, skyndte de sig enstemmigt ind i teateret.
[ApG 19:30 DK-KJV] Og da Paulus ville ha' gået indtil folket, gav disciplene ham ikke lov til det.
[ApG 19:31 DK-KJV] Og nogle af Lilleasiens ledere, som var hans venner, sendte bud til ham, og bad ham om ikke at begi' sig ind i teateret.
[ApG 19:32 DK-KJV] Nogle råbte derfor en' ting, og nogen noget andet: for forsamlingen var forvirrede; og hovedparten vidste ikke hvorfor de var forsamlet:
[ApG 19:33 DK-KJV] Og de hev Alexander ud af folkemængden, og Jøderne skubbede ham fremad, Og Alexander gjorde tegn med hans hånd, og ville ha' ført hans forsvar for folket.
[ApG 19:34 DK-KJV] Men da de vidste at han var en Jøde, råbte de enstemmigt ud i omkring 2 timer, Stor er Efesernes Diana.
[ApG 19:35 DK-KJV] Og da provinsbyskriveren havde beroliget folket, sagde han, I mænd fra Efesus, hvilket

and Paul I know; but who are ye?

Ac 19:16 And the man in whom the evil spirit was leaped on them, and overcame them, and prevailed against them, so that they fled out of that house naked and wounded.
Ac 19:17 And this was known to all the Jews and Greeks also dwelling at Ephesus; and fear fell on them all, and the name of the Lord Jesus was magnified.
Ac 19:18 And many that believed came, and confessed, and shewed their deeds.
Ac 19:19 Many of them also which used curious arts brought their books together, and burned them before all men: and they counted the price of them, and found it fifty thousand pieces of silver.

Ac 19:20 So mightily grew the word of God and prevailed.
Ac 19:21 After these things were ended, Paul purposed in the spirit, when he had passed through Macedonia and Achaia, to go to Jerusalem, saying, After I have been there, I must also see Rome.
Ac 19:22 So he sent into Macedonia two of them that ministered unto him, Timotheus and Erastus; but he himself stayed in Asia for a season.
Ac 19:23 And the same time there arose no small stir about that way.
Ac 19:24 For a certain man named Demetrius, a silversmith, which made silver shrines for Diana, brought no small gain unto the craftsmen;
Ac 19:25 Whom he called together with the workmen of like occupation, and said, Sirs, ye know that by this craft we have our wealth.
Ac 19:26 Moreover ye see and hear, that not alone at Ephesus, but almost throughout all Asia, this Paul hath persuaded and turned away much people, saying that they be no gods, which are made with hands:
Ac 19:27 So that not only this our craft is in danger to be set at nought; but also that the temple of the great goddess Diana should be despised, and her magnificence should be destroyed, whom all Asia and the world worshippeth.
Ac 19:28 And when they heard these sayings, they were full of wrath, and cried out, saying, Great is Diana of the Ephesians.
Ac 19:29 And the whole city was filled with confusion: and having caught Gaius and Aristarchus, men of Macedonia, Paul's companions in travel, they rushed with one accord into the theatre.
Ac 19:30 And when Paul would have entered in unto the people, the disciples suffered him not.
Ac 19:31 And certain of the chief of Asia, which were his friends, sent unto him, desiring him that he would not adventure himself into the theatre.
Ac 19:32 Some therefore cried one thing, and some another: for the assembly was confused; and the more part knew not wherefore they were come together.

Ac 19:33 And they drew Alexander out of the multitude, the Jews putting him forward. And Alexander beckoned with the hand, and would have made his defence unto the people.
Ac 19:34 But when they knew that he was a Jew, all with one voice about the space of two hours cried out, Great is Diana of the Ephesians.
Ac 19:35 And when the townclerk had appeased the people, he said, Ye men of Ephesus, what man is there that knoweth

menneske er der som ikke ved hvordan at Efesernes byer er tilbedere af den store gudinde Diana, og af figuren som faldt ned fra Jupiter?
[ApG 19:36 DK-KJV] Eftersom disse ting ikke kan bli' talt imod, burde I være stille, og ikke gøre noget overilet.
[ApG 19:37 DK-KJV] For I har bragt disse mænd herhen, som hverken er røvere af kirkerne, heller ikke spottere af jeres gudinde.
[ApG 19:38 DK-KJV] Hvis Demetrius derfor, og håndværkerne som er sammen med ham, har en sag mod noget menneske, loven er åben, og der er fuldmægtige: lad dem anklage hinanden.
[ApG 19:39 DK-KJV] Men hvis I har spørgsmål i andre sager, skal det afgøres i en lovlig forsamling.
[ApG 19:40 DK-KJV] For vi er i fare for at bli' indkaldt til forhør på grund af denne dags oprør, der er ingen grund til hvorved vi kan retfærdiggøre denne samling.
[ApG 19:41 DK-KJV] Og da han havde talt således, opløste han forsamlingen.

not how that the city of the Ephesians is a worshipper of the great goddess Diana, and of the image which fell down from Jupiter?
Ac 19:36 Seeing then that these things cannot be spoken against, ye ought to be quiet, and to do nothing rashly.
Ac 19:37 For ye have brought hither these men, which are neither robbers of churches, nor yet blasphemers of your goddess.

Ac 19:38 Wherefore if Demetrius, and the craftsmen which are with him, have a matter against any man, the law is open, and there are deputies: let them implead one another.
Ac 19:39 But if ye inquire any thing concerning other matters, it shall be determined in a lawful assembly.
Ac 19:40 For we are in danger to be called in question for this day's uproar, there being no cause whereby we may give an account of this concourse.
Ac 19:41 And when he had thus spoken, he dismissed the assembly.

[ApG 20:1 DK-KJV] Og efter at oprøret var stoppet, kaldte Paulus disciplene til ham, og omfavnede dem, og tog af sted for at gå til Makedonien.
[ApG 20:2 DK-KJV] Og da han havde gået over de dele, og havde givet dem megen formaning, kom han til Grækenland,
[ApG 20:3 DK-KJV] Og blev der 3 måneder. Og da Jøderne lå på lur efter ham, som han var ved at sejle til Syrien, foreslog han at de gik tilbage gennem Makedonien.
[ApG 20:4 DK-KJV] Og der ledsagede Sopater fra Berea ham til Lilleasien; og fra Thessalonikerne, Aristarchus og Secundus; og Gaius fra Derbe, og Timoteus; og fra Lilleasien, Tykikus og Trofimus.

Ac 20:1 And after the uproar was ceased, Paul called unto him the disciples, and embraced them, and departed for to go into Macedonia.
Ac 20:2 And when he had gone over those parts, and had given them much exhortation, he came into Greece,
Ac 20:3 And there abode three months. And when the Jews laid wait for him, as he was about to sail into Syria, he purposed to return through Macedonia.
Ac 20:4 And there accompanied him into Asia Sopater of Berea; and of the Thessalonians, Aristarchus and Secundus; and Gaius of Derbe, and Timotheus; and of Asia, Tychicus and Trophimus.

[ApG 20:5 DK-KJV] Disse gik foran og ventede på os i Troas.
[ApG 20:6 DK-KJV] Og vi sejlede væk fra Philippi efter dagene af de usyrede brød, og mødte dem i Troas 5 dage senere; hvor vi blev 7 dage.

Ac 20:5 These going before tarried for us at Troas.
Ac 20:6 And we sailed away from Philippi after the days of unleavened bread, and came unto them to Troas in five days; where we abode seven days.

[ApG 20:7 DK-KJV] Og på den første dag i ugen, da disciplene samledes for at bryde brød, prædikede Paulus for dem, parat til at afrejse den næste dag; og fortsatte hans tale indtil midnat.
[ApG 20:8 DK-KJV] Og der var mange lys i den øvre sal, hvor de var forsamlet.
[ApG 20:9 DK-KJV] Og der sad i et vindue en bestemt ung mand kaldet Eutykus, som havde faldet ind i en dyb søvn: og da Paulus prædikede længe, sank han sammen i søvn, og faldt ned fra tredje sal, og var taget op død.
[ApG 20:10 DK-KJV] Og Paulus gik ned, og lagde sig på ham, og omfavnede ham og sagde, Bekymre ikke jerselv; for hans liv er i ham.
[ApG 20:11 DK-KJV] Da han derfor var kommet op igen, og havde brudt brød, og spist, og snakket i lang tid, ja indtil daggry, så rejste han.
[ApG 20:12 DK-KJV] Og de bragte den unge mand i live, og var ikke så lidt trøstet.
[ApG 20:13 DK-KJV] Og vi gik i forvejen til skibet, og sejlede til Assos, med det formål at samle Paulus op der: for sådant havde han valgt det, fordi han gerne ville gå derhen til fods.
[ApG 20:14 DK-KJV] Og da han mødte os i Assos, tog vi ham med, og kom til Mitylene.
[ApG 20:15 DK-KJV] Og vi sejlede derfra, og kom den næste dag over mod Kios; og den næste dag ankom vi til Samos, og ventede

Ac 20:7 And upon the first day of the week, when the disciples came together to break bread, Paul preached unto them, ready to depart on the morrow; and continued his speech until midnight.
Ac 20:8 And there were many lights in the upper chamber, where they were gathered together.
Ac 20:9 And there sat in a window a certain young man named Eutychus, being fallen into a deep sleep: and as Paul was long preaching, he sunk down with sleep, and fell down from the third loft, and was taken up dead.
Ac 20:10 And Paul went down, and fell on him, and embracing him said, Trouble not yourselves; for his life is in him.
Ac 20:11 When he therefore was come up again, and had broken bread, and eaten, and talked a long while, even till break of day, so he departed.
Ac 20:12 And they brought the young man alive, and were not a little comforted.
Ac 20:13 And we went before to ship, and sailed unto Assos, there intending to take in Paul: for so had he appointed, minding himself to go afoot.
Ac 20:14 And when he met with us at Assos, we took him in, and came to Mitylene.
Ac 20:15 And we sailed thence, and came the next day over against Chios; and the next day we arrived at

i Trogyllium; og den næste dag kom vi til Miletus.

[ApG 20:16 DK-KJV] For Paulus havde besluttet at sejle forbi Efesus, fordi han ikke ville bruge tiden i Lilleasien: for han havde travlt, hvis det var muligt for ham, at være i Jerusalem på Pinsedagen.
[ApG 20:17 DK-KJV] Og fra Miletus sendte han bud til Efesus, og sammenkaldte de ældste af kirken.
[ApG 20:18 DK-KJV] Og da de var ankommet til ham, sagde han til dem, I ved, fra den første dag som jeg kom til Lilleasien, efter hvilken væremåde jeg har været hos jer hele tiden,
[ApG 20:19 DK-KJV] Ved at tjene Herren med al ydmyghed af sind, og med mange tårer, og fristelser, som mødte mig ved den liggende på lur af Jøderne:
[ApG 20:20 DK-KJV] Og hvordan jeg ikke har holdt noget som var fordelagtigt tilbage for jer, men har vist jer, og undervist jer offentligt, og fra hus til hus,
[ApG 20:21 DK-KJV] Og vidnede for både Jøder, og også for Grækerne, omvendelse mod Gud, og tro mod Jesus Kristus vor Herre.
[ApG 20:22 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, jeg går åndeligt bundet til Jerusalem, uden at vide hvilke ting der skal møde mig der:
[ApG 20:23 DK-KJV] Udover at den Hellige Ånd har vidnet i enhver by, og siger at lænker og lidelser følger mig.
[ApG 20:24 DK-KJV] Men ingen af disse ting bevæger mig, jeg anser heller ikke mit liv for at være kært for migselv, sådant at jeg måtte fuldføre min kurs med glæde, og tjenesten, som jeg har modtaget af Herren Jesus, til at vidne om evangeliet om Guds nåde.
[ApG 20:25 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, jeg ved at I alle, blandt hvem jeg har gået og prædiket Guds kongerige for, ikke skal se mit ansigt mere.
[ApG 20:26 DK-KJV] Derfor bevidner jeg overfor jer denne dag, at jeg er ren fra alle menneskers blod.
[ApG 20:27 DK-KJV] For jeg har ikke undladt at erklære hele Guds råd for jer.

[ApG 20:28 DK-KJV] Pas derfor på jerselv, og på hele flokken, over hvilke den Hellige Ånd har gjort til biskopper, til at give mad til Guds kirke, som han har købt med hans eget blod.

[ApG 20:29 DK-KJV] For dette ved jeg, at efter min afrejse skal frygtelige ulve komme ind blandt jer, som ikke skåner flokken.
[ApG 20:30 DK-KJV] Også selv af jeres egne skal mænd rejse sig, ved at tale misfortolkede ting, for at trække disciple med efter dem.
[ApG 20:31 DK-KJV] Vær derfor på vagt, og husk på, at gennem 3 år stoppede jeg ikke med at advare enhver nat og dag med tårer.

[ApG 20:32 DK-KJV] Og nu brødre, overgiver jeg jer til Gud, og til hans nådes ord, som er i stand til at opbygge jer, og til at give jer en arv blandt alle dem som er helliggjort.
[ApG 20:33 DK-KJV] Jeg har ikke tragtet efter menneskers sølv, eller guld, eller beklædning.

[ApG 20:34 DK-KJV] Ja, I jerselv ved, at disse hænder har betjent for mine nødvendigheder, og for dem der var hos mig.
[ApG 20:35 DK-KJV] Jeg har vist jer alle ting, hvordan at gennem sådant arbejde burde I sørge for de svage, og at huske Herren Jesus' ord, hvordan han sagde, Det er mere velsignet at give end

Samos, and tarried at Trogyllium; and the next day we came to Miletus.
Ac 20:16 For Paul had determined to sail by Ephesus, because he would not spend the time in Asia: for he hasted, if it were possible for him, to be at Jerusalem the day of Pentecost.
Ac 20:17 And from Miletus he sent to Ephesus, and called the elders of the church.
Ac 20:18 And when they were come to him, he said unto them, Ye know, from the first day that I came into Asia, after what manner I have been with you at all seasons,
Ac 20:19 Serving the Lord with all humility of mind, and with many tears, and temptations, which befell me by the lying in wait of the Jews:
Ac 20:20 And how I kept back nothing that was profitable unto you, but have shewed you, and have taught you publickly, and from house to house,
Ac 20:21 Testifying both to the Jews, and also to the Greeks, repentance toward God, and faith toward our Lord Jesus Christ.
Ac 20:22 And now, behold, I go bound in the spirit unto Jerusalem, not knowing the things that shall befall me there:
Ac 20:23 Save that the Holy Ghost witnesseth in every city, saying that bonds and afflictions abide me.
Ac 20:24 But none of these things move me, neither count I my life dear unto myself, so that I might finish my course with joy, and the ministry, which I have received of the Lord Jesus, to testify the gospel of the grace of God.
Ac 20:25 And now, behold, I know that ye all, among whom I have gone preaching the kingdom of God, shall see my face no more.
Ac 20:26 Wherefore I take you to record this day, that I am pure from the blood of all men.
Ac 20:27 For I have not shunned to declare unto you all the counsel of God.
Ac 20:28 Take heed therefore unto yourselves, and to all the flock, over the which the Holy Ghost hath made you overseers, to feed the church of God, which he hath purchased with his own blood.
Ac 20:29 For I know this, that after my departing shall grievous wolves enter in among you, not sparing the flock.
Ac 20:30 Also of your own selves shall men arise, speaking perverse things, to draw away disciples after them.
Ac 20:31 Therefore watch, and remember, that by the space of three years I ceased not to warn every one night and day with tears.
Ac 20:32 And now, brethren, I commend you to God, and to the word of his grace, which is able to build you up, and to give you an inheritance among all them which are sanctified.
Ac 20:33 I have coveted no man's silver, or gold, or apparel.
Ac 20:34 Yea, ye yourselves know, that these hands have ministered unto my necessities, and to them that were with me.
Ac 20:35 I have shewed you all things, how that so labouring ye ought to support the weak, and to remember the words of the Lord Jesus, how he said, It is

at modtage.

more blessed to give than to receive.

[ApG 20:36 DK-KJV] Og da han havde talt således, knælede han ned, og bad med dem alle.
[ApG 20:37 DK-KJV] Og de græd inderligt, og faldt Paulus om halsen, og kyssede ham,
[ApG 20:38 DK-KJV] Og sørgede mest over alle de ord som han talte, at de ikke skulle se hans ansigt mere. Og de ledsagede ham til skibet.

Ac 20:36 And when he had thus spoken, he kneeled down, and prayed with them all.
Ac 20:37 And they all wept sore, and fell on Paul's neck, and kissed him,
Ac 20:38 Sorrowing most of all for the words which he spake, that they should see his face no more. And they accompanied him unto the ship.

Apostlenes Gerninger Kapitel 21 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 21:1 DK-KJV] Og det skete, at efter at vi havde taget afsked fra dem, og havde sejlet af sted, kom vi med en ret kurs til Kos, og den følgende dag til Rhodos, og derfra til Patara:
[ApG 21:2 DK-KJV] Og ved at ha' fundet et skib som sejlede over til Fønikien, gik vi ombord, og tog af sted.
[ApG 21:3 DK-KJV] Nu da vi havde fundet Cypern, forlod vi det på venstre hånd, og sejlede til Syrien, og landede i Tyrus: for der skulle skibet losse hendes last.
[ApG 21:4 DK-KJV] Og ved at ha' fundet disciple, blev vi der 7 dage: som sagde til Paulus gennem Ånden, at han ikke skulle gå op til Jerusalem.
[ApG 21:5 DK-KJV] Og da vi havde tilendebragt disse dage, rejste vi og gik vores vej; og allesammen fulgte os på vor vej, med hustruer og børn, til vi var ude af byen: og vi knælede ned på kysten, og bad.
[ApG 21:6 DK-KJV] Og da vi havde taget afsked med hinanden, gik vi ombord på et skib; og de returnerede hjem igen.
[ApG 21:7 DK-KJV] Og da vi havde fuldendt vores kurs fra Tyrus, kom vi til Ptolemais, og hyllede brødrene, og blev hos dem 1 dag.

[ApG 21:8 DK-KJV] Og den næste dag vi som var fra Paulus' gruppe tog af sted, og kom til Cæsarea: og vi gik ind i evangelisten Philips hus, som var én af de 7; og blev hos ham.
[ApG 21:9 DK-KJV] Og den samme mand havde 4 døtre, jomfruer, som profeterede.
[ApG 21:10 DK-KJV] Og da vi opholdt os der mange dage, kom der fra Judæa en bestemt profet, kaldet Agabas.
[ApG 21:11 DK-KJV] Og da han var ankommet til os, tog han Paulus' omslag, og bandt hans egne hænder og fødder, og sagde, Således siger den Hellige Ånd, Sådant skal Jøderne i Jerusalem binde den mand der ejer dette omslag, og skal udlevere ham til Hedningernes hænder.
[ApG 21:12 DK-KJV] Og da vi hørte disse ting, både vi, og de fra det sted, bønfaldte ham om ikke at gå op til Jerusalem.
[ApG 21:13 DK-KJV] Da svarede Paulus, Hvad er meningen med at I græder og at I knuser mit hjerte? for jeg er ikke kun klar til at bli' bundet, men også til at dø i Jerusalem for Herren Jesus' navn.
[ApG 21:14 DK-KJV] Og da han ikke ville lade sig overtale, stoppede vi, og siger, Lad Herrens vilje ske.
[ApG 21:15 DK-KJV] Og efter de dage samlede vi vores ting, og gik op til Jerusalem.
[ApG 21:16 DK-KJV] Og med os gik også nogle disciple fra Cæsarea, og bragte med dem en Mnason fra Cypern, en gammel discipel, hos hvem vi skulle logere.
[ApG 21:17 DK-KJV] Og da vi var ankommet til Jerusalem, modtog brødrene os med glæde.
[ApG 21:18 DK-KJV] Og den følgende dag gik Paulus sammen med os ind til Jacob; og alle de ældste var tilstede.

Ac 21:1 And it came to pass, that after we were gotten from them, and had launched, we came with a straight course unto Coos, and the day following unto Rhodes, and from thence unto Patara:
Ac 21:2 And finding a ship sailing over unto Phenicia, we went aboard, and set forth.
Ac 21:3 Now when we had discovered Cyprus, we left it on the left hand, and sailed into Syria, and landed at Tyre: for there the ship was to unlade her burden.
Ac 21:4 And finding disciples, we tarried there seven days: who said to Paul through the Spirit, that he should not go up to Jerusalem.
Ac 21:5 And when we had accomplished those days, we departed and went our way; and they all brought us on our way, with wives and children, till we were out of the city: and we kneeled down on the shore, and prayed.

Ac 21:6 And when we had taken our leave one of another, we took ship; and they returned home again.
Ac 21:7 And when we had finished our course from Tyre, we came to Ptolemais, and saluted the brethren, and abode with them one day.
Ac 21:8 And the next day we that were of Paul's company departed, and came unto Caesarea: and we entered into the house of Philip the evangelist, which was one of the seven; and abode with him.
Ac 21:9 And the same man had four daughters, virgins, which did prophesy.
Ac 21:10 And as we tarried there many days, there came down from Judaea a certain prophet, named Agabus.
Ac 21:11 And when he was come unto us, he took Paul's girdle, and bound his own hands and feet, and said, Thus saith the Holy Ghost, So shall the Jews at Jerusalem bind the man that owneth this girdle, and shall deliver him into the hands of the Gentiles.
Ac 21:12 And when we heard these things, both we, and they of that place, besought him not to go up to Jerusalem.

Ac 21:13 Then Paul answered, What mean ye to weep and to break mine heart? for I am ready not to be bound only, but also to die at Jerusalem for the name of the Lord Jesus.
Ac 21:14 And when he would not be persuaded, we ceased, saying, The will of the Lord be done.
Ac 21:15 And after those days we took up our carriages, and went up to Jerusalem.
Ac 21:16 There went with us also certain of the disciples of Caesarea, and brought with them one Mnason of Cyprus, an old disciple, with whom we should lodge.
Ac 21:17 And when we were come to Jerusalem, the brethren received us gladly.
Ac 21:18 And the day following Paul went in with us unto James; and all the elders were present.

[ApG 21:19 DK-KJV] Og da han havde hyldet dem, erklærede han detaljeret hvilke ting Gud havde udvirket blandt Hedningerne gennem hans tjeneste.
Ac 21:19 And when he had saluted them, he declared particularly what things God had wrought among the Gentiles by his ministry.

[ApG 21:20 DK-KJV] Og da de hørte det, forherligede de Herren, og sagde til ham, Ser du, broder, hvor mange tusindvis af Jøder der er som tror; og de er alle nidkære efter loven:
Ac 21:20 And when they heard it, they glorified the Lord, and said unto him, Thou seest, brother, how many thousands of Jews there are which believe; and they are all zealous of the law:

[ApG 21:21 DK-KJV] Og de er informerede om dig, at du underviser alle Jøder som er blandt Hedningerne til at gi' afkald på Moses, og siger at de ikke burde omskære deres børn, heller ikke at følge efter deres skikke.
Ac 21:21 And they are informed of thee, that thou teachest all the Jews which are among the Gentiles to forsake Moses, saying that they ought not to circumcise their children, neither to walk after the customs.

[ApG 21:22 DK-KJV] Hvordan er det så? folkemængden må ha' behov for at forsamle sig: for de vil høre at du er kommet.
Ac 21:22 What is it therefore? the multitude must needs come together: for they will hear that thou art come.

[ApG 21:23 DK-KJV] Gør derfor dette som vi siger til dig: Vi har 4 mænd som har et løfte på dem;
Ac 21:23 Do therefore this that we say to thee: We have four men which have a vow on them;

[ApG 21:24 DK-KJV] Ta' dem, og rens digselv med dem, og betal udgifterne hos dem, så de må barbere deres hoveder: og alle må vide at de ting, hvorom de var informeret angående dig intet er; men at du digselv også vandrer ordentlig, og overholder loven.
Ac 21:24 Them take, and purify thyself with them, and be at charges with them, that they may shave their heads: and all may know that those things, whereof they were informed concerning thee, are nothing; but that thou thyself also walkest orderly, and keepest the law.

[ApG 21:25 DK-KJV] Angående Hedningerne som tror, har vi skrevet og konkluderet at de ikke overholder sådanne ting, udover at de demselv holder sig fra ting tilbudt til afguder, og fra blod, og fra kvalt, og fra hor.
Ac 21:25 As touching the Gentiles which believe, we have written and concluded that they observe no such thing, save only that they keep themselves from things offered to idols, and from blood, and from strangled, and from fornication.

[ApG 21:26 DK-KJV] Da tog Paulus mændene, og den næste dag rensede han sig med dem og gik ind i templet, for at significere opfyldelsen af dagens renselse, indtil at en offergave skulle bli' tilbudt for hver eneste af dem.
Ac 21:26 Then Paul took the men, and the next day purifying himself with them entered into the temple, to signify the accomplishment of the days of purification, until that an offering should be offered for every one of them.

[ApG 21:27 DK-KJV] Og da de 7 dage næsten var sluttet, ophidsede Jøderne som var fra Lilleasien, da de så ham i templet, hele folket, og lagde hænder på ham,
Ac 21:27 And when the seven days were almost ended, the Jews which were of Asia, when they saw him in the temple, stirred up all the people, and laid hands on him,

[ApG 21:28 DK-KJV] Og råbte højt, Israelske mænd, hjælp: Dette er den mand, der underviser alle mennesker alle steder imod folket, og loven, og dette sted: og ydermere også bragte Grækere ind i templet, og har forurenet dette hellige sted.
Ac 21:28 Crying out, Men of Israel, help: This is the man, that teacheth all men every where against the people, and the law, and this place: and further brought Greeks also into the temple, and hath polluted this holy place.

[ApG 21:29 DK-KJV] (For de havde før set ham i byen med Trofimus en Efeser, hvem de gik ud fra at Paulus havde bragt med ind i templet.)
Ac 21:29 (For they had seen before with him in the city Trophimus an Ephesian, whom they supposed that Paul had brought into the temple.)

[ApG 21:30 DK-KJV] Og hele byen blev bevæget, og folket samledes: og de tog Paulus, og drev ham ud af templet: og straks blev dørene lukkede.
Ac 21:30 And all the city was moved, and the people ran together: and they took Paul, and drew him out of the temple: and forthwith the doors were shut.

[ApG 21:31 DK-KJV] Og som de gik rundt for at dræbe ham, kom nyheden den ledende regimentskaptajn for øre, at hele Jerusalem var i oprør.
Ac 21:31 And as they went about to kill him, tidings came unto the chief captain of the band, that all Jerusalem was in an uproar.

[ApG 21:32 DK-KJV] Som øjeblikkeligt tog soldater og officerer, og løb ned til dem: og da de så den ledende kaptajn og soldaterne, stoppede de med at slå Paulus.
Ac 21:32 Who immediately took soldiers and centurions, and ran down unto them: and when they saw the chief captain and the soldiers, they left beating of Paul.

[ApG 21:33 DK-KJV] Da kom den ledende kaptajn tæt på, og tog ham, og befalede at han skulle bindes med 2 kæder; og spurgte hvem han var, og hvad han havde gjort.
Ac 21:33 Then the chief captain came near, and took him, and commanded him to be bound with two chains; and demanded who he was, and what he had done.

[ApG 21:34 DK-KJV] Og nogle blandt folkemængden råbte en ting, andre andet: og da han ikke kunne finde ud af årsagen for tumulten, befalede han ham at bli' båret ind i borgen.
Ac 21:34 And some cried one thing, some another, among the multitude: and when he could not know the certainty for the tumult, he commanded him to be carried into the castle.

[ApG 21:35 DK-KJV] Og da han kom til trapperne, var det sådant, at han blev båret af soldaterne på grund af folkets voldsomhed.
Ac 21:35 And when he came upon the stairs, so it was, that he was borne of the soldiers for the violence of the people.

[ApG 21:36 DK-KJV] For folkemængden fulgte efter, og råbte, Væk med ham.
Ac 21:36 For the multitude of the people followed after, crying, Away with him.

[ApG 21:37 DK-KJV] Og da Paulus var ved at bli' ledt ind i borgen, sagde han til den ledende kaptajn, Må jeg tale med dig? Som sagde, Kan du tale Græsk?
Ac 21:37 And as Paul was to be led into the castle, he said unto the chief captain, May I speak unto thee? Who said, Canst thou speak Greek?

[ApG 21:38 DK-KJV] Er du ikke den Egypter, som før disse
Ac 21:38 Art not thou that Egyptian, which before these

dage lavede et oprør, og ledte 4.000 mænd der var mordere ud ind i vildmarken?
[ApG 21:39 DK-KJV] Men Paulus sagde, jeg er en mand som er en Jøde fra Tarsus, en by i Cilicia, en borger af ingen ondskabsfuld by: og, jeg bønfalder dig, tillad mig at tale til folket.
[ApG 21:40 DK-KJV] Og da han havde tilladt ham det, rejste Paulus sig op på trappen, og gjorde tegn med hånden til folket. Og da der var blevet meget stille, talte han til dem på det Hebraisk tungemål, og siger,

days madest an uproar, and leddest out into the wilderness four thousand men that were murderers?

Ac 21:39 But Paul said, I am a man which am a Jew of Tarsus, a city in Cilicia, a citizen of no mean city: and, I beseech thee, suffer me to speak unto the people.
Ac 21:40 And when he had given him licence, Paul stood on the stairs, and beckoned with the hand unto the people. And when there was made a great silence, he spake unto them in the Hebrew tongue, saying,

[ApG 22:1 DK-KJV] Mænd, brødre, og fædre, hør I mit forsvar som jeg nu holder for jer.
[ApG 22:2 DK-KJV] (Og da de hørte at han talte til dem på det Hebraiske tungemål, var de endnu mere stille: og han siger,)
[ApG 22:3 DK-KJV] Jeg er sandelig en Jødisk mand, født i Tarsus, en by i Cilicia, men opvokset i denne by ved fødderne af Gamaliel, og undervist efter den perfekte skik fra fædrenes lov, og var nidkær mod Gud, som I alle er denne dag.
[ApG 22:4 DK-KJV] Og jeg forfulgte denne vej indtil døden, ved at ha' bundet og udleveret både mænd og kvinder til fængsler.
[ApG 22:5 DK-KJV] Som også ypperstepræsten kan bevidne at jeg gjorde, og hele staben af de ældste: fra hvem jeg også modtog breve til brødrene, og gik til Damaskus, for at bringe dem som var bundet til Jerusalem, for at bli' straffet.
[ApG 22:6 DK-KJV] Og det skete, at, som jeg var på vej, og var kommet tæt på Damaskus omkring middagstid, pludseligt skinnede der fra himlen et stort lys rundt omkring mig.
[ApG 22:7 DK-KJV] Og jeg faldt til jorden, og hørte en stemme sige til mig, Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du mig?
[ApG 22:8 DK-KJV] Og jeg svarede, Hvem er du, Herre? og han sagde til mig, Jeg er Jesus fra Nazaret, hvem du forfølger.
[ApG 22:9 DK-KJV] Og de der var hos mig så ganske vist lyset, og blev bange; men de hørte ikke stemmen fra ham der talte til mig.
[ApG 22:10 DK-KJV] Og jeg sagde, Hvad skal jeg gøre, Herre? Og Herren sagde til mig, Rejs dig, og gå til Damaskus; og der skal det bli' fortalt dig om alle ting som er udvalgt for dig at gøre.
[ApG 22:11 DK-KJV] Og da jeg ikke kunne se på grund af det lys' herlighed, ved at være ledt ved hånden af dem der var hos mig, kom jeg til Damaskus.
[ApG 22:12 DK-KJV] Og en Ananias, en from mand ifølge loven, som havde et godt omdømme blandt alle Jøderne som boede der,
[ApG 22:13 DK-KJV] Kom til mig, og stod, og sagde til mig, Broder Saulus, modtag dit syn. Og den samme time så jeg op på ham.
[ApG 22:14 DK-KJV] Og han sagde, Vores fædres Gud har udvalgt dig, så du skulle kende hans vilje, og se den Retfærdige Éner, og skulle høre stemmen af hans mund.
[ApG 22:15 DK-KJV] For du skal være hans vidne for alle mennesker om det du har set og hørt.
[ApG 22:16 DK-KJV] Og nu hvorfor venter du? rejs dig, og bliv døbt, og vask dine synder væk, ved at kalde på Herrens navn.

Ac 22:1 Men, brethren, and fathers, hear ye my defence which I make now unto you.

Ac 22:2 (And when they heard that he spake in the Hebrew tongue to them, they kept the more silence: and he saith,)
Ac 22:3 I am verily a man which am a Jew, born in Tarsus, a city in Cilicia, yet brought up in this city at the feet of Gamaliel, and taught according to the perfect manner of the law of the fathers, and was zealous toward God, as ye all are this day.

Ac 22:4 And I persecuted this way unto the death, binding and delivering into prisons both men and women.
Ac 22:5 As also the high priest doth bear me witness, and all the estate of the elders: from whom also I received letters unto the brethren, and went to Damascus, to bring them which were there bound unto Jerusalem, for to be punished.
Ac 22:6 And it came to pass, that, as I made my journey, and was come nigh unto Damascus about noon, suddenly there shone from heaven a great light round about me.

Ac 22:7 And I fell unto the ground, and heard a voice saying unto me, Saul, Saul, why persecutest thou me?

Ac 22:8 And I answered, Who art thou, Lord? And he said unto me, I am Jesus of Nazareth, whom thou persecutest.
Ac 22:9 And they that were with me saw indeed the light, and were afraid; but they heard not the voice of him that spake to me.

Ac 22:10 And I said, What shall I do, Lord? And the Lord said unto me, Arise, and go into Damascus; and there it shall be told thee of all things which are appointed for thee to do.
Ac 22:11 And when I could not see for the glory of that light, being led by the hand of them that were with me, I came into Damascus.

Ac 22:12 And one Ananias, a devout man according to the law, having a good report of all the Jews which dwelt there,
Ac 22:13 Came unto me, and stood, and said unto me, Brother Saul, receive thy sight. And the same hour I looked up upon him.
Ac 22:14 And he said, The God of our fathers hath chosen thee, that thou shouldest know his will, and see that Just One, and shouldest hear the voice of his mouth.
Ac 22:15 For thou shalt be his witness unto all men of what thou hast seen and heard.

Ac 22:16 And now why tarriest thou? arise, and be baptized, and wash away thy sins, calling on the name of the Lord.

[ApG 22:17 DK-KJV] Og det skete, at, da jeg var kommet tilbage til Jerusalem, ja mens jeg bad i templet, var jeg i en trance;
[ApG 22:18 DK-KJV] Og så' ham sige til mig, Skynd dig, og kom dig hurtigt ud af Jerusalem: for de vil ikke modtage dit vidnesbyrd angående mig.
[ApG 22:19 DK-KJV] Og jeg sagde, Herre, de ved at jeg i enhver synagoge fængslede og slog dem der troede på dig:
[ApG 22:20 DK-KJV] Og da blodet fra din martyr Stefanus blev udgydt, stod jeg også der ved siden af, og samtykkede med hans død, og holdt kapperne fra dem der dræbte ham.
[ApG 22:21 DK-KJV] Og han sagde til mig, Rejs: for jeg vil sende dig langt bort til Hedningerne.
[ApG 22:22 DK-KJV] Og de gav ham audiens indtil dette ord, og da opløftede de deres stemmer, og sagde, Væk med sådan en fyr fra jorden: for det er ikke godt at han skulle leve.
[ApG 22:23 DK-KJV] Og da de råbte højt, og rev deres tøj af, og smed støv op i luften,
[ApG 22:24 DK-KJV] Da befalede den ledende kaptajn ham bragt ind i borgen, og bød at han skulle bli' undersøgt med heste pisken; så han måtte vide hvorfor de råbte sådant imod ham.
[ApG 22:25 DK-KJV] Og som de bandt ham med sandalremme, sagde Paulus til officeren som stod der, Er det lovligt for jer at piske en mand der er en Romer, som ikke er dømt?
[ApG 22:26 DK-KJV] Da officeren hørte det, gik han og fortalte det til den ledende kaptajn, og siger, Pas på med hvad du gør: for denne mand er en Romer.
[ApG 22:27 DK-KJV] Da kom den ledende kaptajn, og sagde til ham, Sig mig, er du en Romer? han sagde, Ja.
[ApG 22:28 DK-KJV] Og den ledende kaptajn svarede, Med en stor sum opnåede jeg denne frihed. Og Paulus sagde, Men jeg var født fri.
[ApG 22:29 DK-KJV] Da med det samme tog de afsted fra ham som skulle ha' undersøgt ham: og den ledende kaptajn var også bange, efter at han fandt ud af at han var en Romer, og fordi han havde bundet ham.
[ApG 22:30 DK-KJV] Den næste morgen, da han ville kende til årsagen til hvorfor han var blevet anklaget af Jøderne, løsnede han hans bånd, og befalede de ledende præster og hele deres råd at træde frem, og bragte Paulus ned, og satte ham foran dem.

Ac 22:17 And it came to pass, that, when I was come again to Jerusalem, even while I prayed in the temple, I was in a trance;
Ac 22:18 And saw him saying unto me, Make haste, and get thee quickly out of Jerusalem: for they will not receive thy testimony concerning me.
Ac 22:19 And I said, Lord, they know that I imprisoned and beat in every synagogue them that believed on thee:
Ac 22:20 And when the blood of thy martyr Stephen was shed, I also was standing by, and consenting unto his death, and kept the raiment of them that slew him.
Ac 22:21 And he said unto me, Depart: for I will send thee far hence unto the Gentiles.
Ac 22:22 And they gave him audience unto this word, and then lifted up their voices, and said, Away with such a fellow from the earth: for it is not fit that he should live.
Ac 22:23 And as they cried out, and cast off their clothes, and threw dust into the air,
Ac 22:24 The chief captain commanded him to be brought into the castle, and bade that he should be examined by scourging; that he might know wherefore they cried so against him.

Ac 22:25 And as they bound him with thongs, Paul said unto the centurion that stood by, Is it lawful for you to scourge a man that is a Roman, and uncondemned?
Ac 22:26 When the centurion heard that, he went and told the chief captain, saying, Take heed what thou doest: for this man is a Roman.
Ac 22:27 Then the chief captain came, and said unto him, Tell me, art thou a Roman? He said, Yea.

Ac 22:28 And the chief captain answered, With a great sum obtained I this freedom. And Paul said, But I was free born.
Ac 22:29 Then straightway they departed from him which should have examined him: and the chief captain also was afraid, after he knew that he was a Roman, and because he had bound him.
Ac 22:30 On the morrow, because he would have known the certainty wherefore he was accused of the Jews, he loosed him from his bands, and commanded the chief priests and all their council to appear, and brought Paul down, and set him before them.

Apostlenes Gerninger Kapitel 23 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 23:1 DK-KJV] Og Paulus, så' alvorligt på rådet, og sagde, Mænd og brødre, jeg har levet med al god samvittighed foran Gud indtil denne dag.
[ApG 23:2 DK-KJV] Og ypperstepræsten Ananias befalede dem som stod hos ham at slå ham på munden.
[ApG 23:3 DK-KJV] Da sagde Paulus til ham, Gud skal slå dig, du hvidkalkede væg: for sidder du for at dømme mig efter loven, og befaler mig til at bli' slået i strid med loven?
[ApG 23:4 DK-KJV] Og de som stod der sagde, Håner du Guds ypperstepræst?
[ApG 23:5 DK-KJV] Da sagde Paulus, Jeg vidste ikke, brødre, at han var ypperstepræsten: for det er skrevet, Du skal ikke tale ondt om folkets leder.
[ApG 23:6 DK-KJV] Men Paulus forstod at den ene del var Saddukæere, og den anden Farisæere, og han råbte ud i

Ac 23:1 And Paul, earnestly beholding the council, said, Men and brethren, I have lived in all good conscience before God until this day.
Ac 23:2 And the high priest Ananias commanded them that stood by him to smite him on the mouth.
Ac 23:3 Then said Paul unto him, God shall smite thee, thou whited wall: for sittest thou to judge me after the law, and commandest me to be smitten contrary to the law?
Ac 23:4 And they that stood by said, Revilest thou God's high priest?
Ac 23:5 Then said Paul, I wist not, brethren, that he was the high priest: for it is written, Thou shalt not speak evil of the ruler of thy people.
Ac 23:6 But when Paul perceived that the one part were Sadducees, and the other Pharisees, he cried out in the

rådet, Mænd og brødre, jeg er en Farisæer, en Farisæers søn: i håbet om de dødes opstandelse er jeg kaldet i forhør.

[ApG 23:7 DK-KJV] Og da han havde sagt det, opstod der uenighed blandt Farisæerne og Saddukæerne: og folkemængden var splittet.
[ApG 23:8 DK-KJV] For Saddukæerne sagde at der ikke er nogen opstandelse, hverken engle, eller ånd: men Farisæerne bekendte sig til begge.
[ApG 23:9 DK-KJV] Og der opstod et stort postyr: og de skriftkloge der var fra Farisæernes del rejste sig, og kæmpede, og siger, Vi finder intet ondt i denne mand: men hvis en ånd eller en engel har talt til ham, lad os ikke kæmpe imod Gud.

[ApG 23:10 DK-KJV] Og da opstod der en stor splid, den ledende kaptajn, som frygtede for at Paulus skulle bli' revet i stykker af dem, befalede soldaterne til at gå ned, og til at ta' ham med magt væk fra dem, og at bringe ham ind i borgen.
[ApG 23:11 DK-KJV] Og den følgende nat stod Herren hos ham, og sagde, Vær ved godt mod, Paulus: for som du har vidnet om mig i Jerusalem, sådant må du også fremføre vidnesbyrd i Rom.
[ApG 23:12 DK-KJV] Og da det blev dag, slog nogle af Jøderne sig sammen, og bandt demselv under en forbandelse, og siger at de hverken ville spise eller drikke før de havde slået Paulus ihjel.
[ApG 23:13 DK-KJV] Og de var mere end 40 som havde lavet denne konspiration.
[ApG 23:14 DK-KJV] Og de kom til de ledende præster og ældste, og sagde, Vi har bundet osselv under en stor forbandelse, at vi intet vil spise før vi har slået Paulus ihjel.
[ApG 23:15 DK-KJV] Giv I nu derfor fra rådet signal til den ledende kaptajn at han skal bringe ham ned til jer i morgen, som om at I ville udføre en mere perfekt undersøgelse angående ham: og vi, hvis han nogensinde kommer tæt på, er klar til at dræbe ham.
[ApG 23:16 DK-KJV] Og da Paulus' søsters søn hørte om deres liggen på lur, gik han ind i borgen, og fortalte Paulus det.
[ApG 23:17 DK-KJV] Da kaldte Paulus en af officererne til sig, og sagde, Bring denne unge mand til den ledende kaptajn: for han har en bestemt ting at fortælle ham.
[ApG 23:18 DK-KJV] Så tog han ham, og bragte ham til den ledende kaptajn, og sagde, Fangen Paulus kaldte mig til ham, og bad mig om at bringe denne unge mand til dig, som har noget at fortælle dig.
[ApG 23:19 DK-KJV] Da tog den ledende kaptajn ham ved hånden, og gik privat tilside med ham, og spurgte ham, Hvad er det du har at fortælle mig?

[ApG 23:20 DK-KJV] Og han sagde, Jøderne er blevet enige om at bede dig om at du ville bringe Paulus ned til rådet i morgen, som om at de ville undersøge ham mere perfekt.
[ApG 23:21 DK-KJV] Men giv du ikke efter for dem: for der ligger mere end 40 mænd på lur og venter på ham, som har bundet sigselv til en ed, at de hverken vil spise eller drikke før de har slået ham ihjel: og nu er de klar, og kigger efter et løfte fra dig.
[ApG 23:22 DK-KJV] Så lod den ledende kaptajn den unge mand ta' af sted, og pålagde ham, Se til at du ikke fortæller noget menneske at du har vist mig disse ting.
[ApG 23:23 DK-KJV] Og han kaldte 2 officerer til ham, og siger, Klargør 200 soldater til at gå til Cæsarea, og 70 ryttere,

council, Men and brethren, I am a Pharisee, the son of a Pharisee: of the hope and resurrection of the dead I am called in question.
Ac 23:7 And when he had so said, there arose a dissension between the Pharisees and the Sadducees: and the multitude was divided.

Ac 23:8 For the Sadducees say that there is no resurrection, neither angel, nor spirit: but the Pharisees confess both.

Ac 23:9 And there arose a great cry: and the scribes that were of the Pharisees' part arose, and strove, saying, We find no evil in this man: but if a spirit or an angel hath spoken to him, let us not fight against God.
Ac 23:10 And when there arose a great dissension, the chief captain, fearing lest Paul should have been pulled in pieces of them, commanded the soldiers to go down, and to take him by force from among them, and to bring him into the castle.

Ac 23:11 And the night following the Lord stood by him, and said, Be of good cheer, Paul: for as thou hast testified of me in Jerusalem, so must thou bear witness also at Rome.

Ac 23:12 And when it was day, certain of the Jews banded together, and bound themselves under a curse, saying that they would neither eat nor drink till they had killed Paul.
Ac 23:13 And they were more than forty which had made this conspiracy.
Ac 23:14 And they came to the chief priests and elders, and said, We have bound ourselves under a great curse, that we will eat nothing until we have slain Paul.

Ac 23:15 Now therefore ye with the council signify to the chief captain that he bring him down unto you to morrow, as though ye would inquire something more perfectly concerning him: and we, or ever he come near, are ready to kill him.

Ac 23:16 And when Paul's sister's son heard of their lying in wait, he went and entered into the castle, and told Paul.
Ac 23:17 Then Paul called one of the centurions unto him, and said, Bring this young man unto the chief captain: for he hath a certain thing to tell him.
Ac 23:18 So he took him, and brought him to the chief captain, and said, Paul the prisoner called me unto him, and prayed me to bring this young man unto thee, who hath something to say unto thee.
Ac 23:19 Then the chief captain took him by the hand, and went with him aside privately, and asked him, What is that thou hast to tell me?
Ac 23:20 And he said, The Jews have agreed to desire thee that thou wouldest bring down Paul to morrow into the council, as though they would inquire somewhat of him more perfectly.
Ac 23:21 But do not thou yield unto them: for there lie in wait for him of them more than forty men, which have bound themselves with an oath, that they will neither eat nor drink till they have killed him: and now are they ready, looking for a promise from thee.
Ac 23:22 So the chief captain then let the young man depart, and charged him, See thou tell no man that thou hast shewed these things to me.
Ac 23:23 And he called unto him two centurions, saying, Make ready two hundred soldiers to go to Caesarea, and

og 200 mænd med spyd, ved den tredje time om natten;
"Klokken 21:00"
[ApG 23:24 DK-KJV] Og gav dem dyr, som de kunne sætte Paulus på, og bringe ham sikkert til guvernøren Felix.
[ApG 23:25 DK-KJV] Og han skrev et brev som lød sådan her:
[ApG 23:26 DK-KJV] Claudius Lysias sender hilsen til den mest fremragende guvernør Felix.
[ApG 23:27 DK-KJV] Denne mand blev taget af Jøderne, og skulle ha' været dræbt af dem: da kom jeg med min hær, og reddede ham, ved at ha' forstået at han var en Romer.
[ApG 23:28 DK-KJV] Og da jeg ville ha' kendskab til årsagen til hvorfor de anklagede ham, frembragte jeg ham for deres råd:
[ApG 23:29 DK-KJV] Hvem jeg fandt ud af var anklaget på grund af spørgsmål vedrørende deres lov, men der ikke var noget at anklage ham for, værdig af død eller af lænker.
[ApG 23:30 DK-KJV] Og da det blev fortalt mig hvordan Jøderne lå på lur efter manden, sendte jeg ham straks til dig, og gav også befaling til hans anklagere til at sige foran dig hvad de havde imod ham. Farvel.
[ApG 23:31 DK-KJV] Da tog soldaterne, som det var befalet dem, Paulus, og bragte ham til Antipatris om natten.
[ApG 23:32 DK-KJV] Den næste dag efterlod de rytterne til at gå med ham, og vendte tilbage til borgen:
[ApG 23:33 DK-KJV] Hvem, da de kom til Cæsarea, og afleverede epistlen til guvernøren, og præsenterede så Paulus foran ham.
[ApG 23:34 DK-KJV] Og da guvernøren havde læst brevet, spurgte han om hvilken provins han var fra. Og da forstod at han var fra Cilicia;
[ApG 23:35 DK-KJV] Jeg vil høre dig, sagde han, når dine anklagere også er kommet. Og han befalede ham at bli' tilbageholdt i Herodes retssal.

horsemen threescore and ten, and spearmen two hundred, at the third hour of the night;
Ac 23:24 And provide them beasts, that they may set Paul on, and bring him safe unto Felix the governor.

Ac 23:25 And he wrote a letter after this manner:
Ac 23:26 Claudius Lysias unto the most excellent governor Felix sendeth greeting.
Ac 23:27 This man was taken of the Jews, and should have been killed of them: then came I with an army, and rescued him, having understood that he was a Roman.

Ac 23:28 And when I would have known the cause wherefore they accused him, I brought him forth into their council:
Ac 23:29 Whom I perceived to be accused of questions of their law, but to have nothing laid to his charge worthy of death or of bonds.
Ac 23:30 And when it was told me how that the Jews laid wait for the man, I sent straightway to thee, and gave commandment to his accusers also to say before thee what they had against him. Farewell.
Ac 23:31 Then the soldiers, as it was commanded them, took Paul, and brought him by night to Antipatris.
Ac 23:32 On the morrow they left the horsemen to go with him, and returned to the castle:

Ac 23:33 Who, when they came to Caesarea, and delivered the epistle to the governor, presented Paul also before him.
Ac 23:34 And when the governor had read the letter, he asked of what province he was. And when he understood that he was of Cilicia;
Ac 23:35 I will hear thee, said he, when thine accusers are also come. And he commanded him to be kept in Herod's judgment hall.

Apostlenes Gerninger Kapitel 24 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 24:1 DK-KJV] Og efter 5 dage kom ypperstepræsten Ananias med de ældste ned, og med en vis taler kaldet Tertullus, som informerede guvernøren imod Paulus.
[ApG 24:2 DK-KJV] Og da han blev kaldt frem, begyndte Tertullus at anklage ham, og siger, Eftersom vi via dig nyder stor stilhed, og at meget værdige handlinger er gjort for denne nation via dit forsyn,
[ApG 24:3 DK-KJV] Accepterer vi det altid, og på alle steder, mest noble Felix, med al taknemmelighed.
[ApG 24:4 DK-KJV] Til trods for det, så' jeg ikke længere er kedsommelig for dig, ber jeg dig at du ville hører nogle få ord af os ved din mildhed.
[ApG 24:5 DK-KJV] For vi har fundet at denne mand er en pestilens, og en der skaber oprør blandt alle Jøderne udover denne verden, og er en frontfigur for Nazarernes sekt:
[ApG 24:6 DK-KJV] Som også har gået rundt for at vanhellige templet: hvem vi tog, og ville ha' dømt efter vores lov.
[ApG 24:7 DK-KJV] Men den ledende kaptajn Lysias kom over os, og med stor voldsomhed tog ham væk ud af vore hænder,
[ApG 24:8 DK-KJV] Og ved at ha' befalet hans anklagere at komme til dig: ved at undersøge af hvem duselv må få kundskab om alle disse ting, hvorom vi anklager ham.
[ApG 24:9 DK-KJV] Og Jøderne var også enige, og siger at

Ac 24:1 And after five days Ananias the high priest descended with the elders, and with a certain orator named Tertullus, who informed the governor against Paul.
Ac 24:2 And when he was called forth, Tertullus began to accuse him, saying, Seeing that by thee we enjoy great quietness, and that very worthy deeds are done unto this nation by thy providence,
Ac 24:3 We accept it always, and in all places, most noble Felix, with all thankfulness.
Ac 24:4 Notwithstanding, that I be not further tedious unto thee, I pray thee that thou wouldest hear us of thy clemency a few words.
Ac 24:5 For we have found this man a pestilent fellow, and a mover of sedition among all the Jews throughout the world, and a ringleader of the sect of the Nazarenes:
Ac 24:6 Who also hath gone about to profane the temple: whom we took, and would have judged according to our law.

Ac 24:7 But the chief captain Lysias came upon us, and with great violence took him away out of our hands,
Ac 24:8 Commanding his accusers to come unto thee: by examining of whom thyself mayest take knowledge of all these things, whereof we accuse him.
Ac 24:9 And the Jews also assented, saying that these

disse ting var sådant.

[ApG 24:10 DK-KJV] Da Paulus, efter at guvernøren havde givet tegn til ham til at tale, svarede, Eftersom jeg ved at du gennem mange år har været dommer for denne nation, svarer jeg endnu mere muntert for migselv:

[ApG 24:11 DK-KJV] Eftersom du må forstå, at det kun er 12 dage siden at jeg tog op til Jerusalem for at tilbede.
[ApG 24:12 DK-KJV] Og de har hverken fundet mig i templet ved at debatter med nogen mand, ej heller ved at oprører folket, og det heller ikke i synagogerne, eller i byen:
[ApG 24:13 DK-KJV] De kan heller ikke bevise de ting hvorom de nu anklager mig.
[ApG 24:14 DK-KJV] Men dette bekender jeg for dig, at efter den vej som de kalder vranglære, sådant tilbeder jeg mine fædres Gud, ved at tro på alle ting som er skrevet i lovbøgerne og profetbøgerne:
[ApG 24:15 DK-KJV] Og har håb rettet mod Gud, som de demselv også tillader, at der skal være en opstandelse fra de døde, både af den retfærdige og uretfærdige.
[ApG 24:16 DK-KJV] Og heri opøver jeg migselv, til altid at ha' en samvittighed fri for krænkelse mod Gud, og mod mennesker.
[ApG 24:17 DK-KJV] Nu efter mange år kom jeg for at bringe almisse til min nation, og offergaver.
[ApG 24:18 DK-KJV] Hvorefter nogle Jøder fra Lilleasien fandt mig renset i templet, hverken med folkemængde, eller i tumult.
[ApG 24:19 DK-KJV] Disse burde ha' været her foran dig, og protestere, hvis de havde noget imod mig.
[ApG 24:20 DK-KJV] Eller så lad disse samme sige her, hvis de har fundet at jeg har gjort noget ondt, mens jeg stod foran rådet,
[ApG 24:21 DK-KJV] Medmindre jeg af dig er kaldt i forhør denne dag for denne ene stemme, at jeg råbte da jeg stod iblandt dem, Angående opstandelsen fra de døde.
[ApG 24:22 DK-KJV] Og da Felix hørte disse ting, og havde en mere perfekt kundskab om den vej, afviste han dem, og sagde, Når Lysias den ledende kaptajn kommer ned, vil jeg kende til dybden af jeres sag.
[ApG 24:23 DK-KJV] Og han befalede en officer til at passe på Paulus, og at lade ham ha' frihed, og at han ikke skulle forbyde nogen af hans bekendtskaber at betjene eller komme til ham.
[ApG 24:24 DK-KJV] Og efter nogle dage, da Felix kom med hans hustru Drusilla, som var en Jødinde, sendte han bud efter Paulus, og hørte ham vedrørende troen på Kristus.
[ApG 24:25 DK-KJV] Og som han ræsonnerede om retfærdighed, mådehold, og dommen som kommer, rystede Felix, og svarede, Gå din vej for nu; når jeg har et belejligt tidspunkt, vil jeg kalde på dig.
[ApG 24:26 DK-KJV] Han håbede også at penge skulle ha' blevet givet ham af Paulus, så han måtte løse ham: derfor sendte han ofte bud efter ham, og havde fællesskab med ham.
[ApG 24:27 DK-KJV] Men efter 2 år kom Porcius Festus til Felixs rum: og Felix, som var villig til at vise Jøderne en behagelighed, lod Paulus binde.

things were so.

Ac 24:10 Then Paul, after that the governor had beckoned unto him to speak, answered, Forasmuch as I know that thou hast been of many years a judge unto this nation, I do the more cheerfully answer for myself:
Ac 24:11 Because that thou mayest understand, that there are yet but twelve days since I went up to Jerusalem for to worship.
Ac 24:12 And they neither found me in the temple disputing with any man, neither raising up the people, neither in the synagogues, nor in the city:
Ac 24:13 Neither can they prove the things whereof they now accuse me.
Ac 24:14 But this I confess unto thee, that after the way which they call heresy, so worship I the God of my fathers, believing all things which are written in the law and in the prophets:
Ac 24:15 And have hope toward God, which they themselves also allow, that there shall be a resurrection of the dead, both of the just and unjust.

Ac 24:16 And herein do I exercise myself, to have always a conscience void of offence toward God, and toward men.
Ac 24:17 Now after many years I came to bring alms to my nation, and offerings.

Ac 24:18 Whereupon certain Jews from Asia found me purified in the temple, neither with multitude, nor with tumult.
Ac 24:19 Who ought to have been here before thee, and object, if they had ought against me.

Ac 24:20 Or else let these same here say, if they have found any evil doing in me, while I stood before the council,
Ac 24:21 Except it be for this one voice, that I cried standing among them, Touching the resurrection of the dead I am called in question by you this day.
Ac 24:22 And when Felix heard these things, having more perfect knowledge of that way, he deferred them, and said, When Lysias the chief captain shall come down, I will know the uttermost of your matter.

Ac 24:23 And he commanded a centurion to keep Paul, and to let him have liberty, and that he should forbid none of his acquaintance to minister or come unto him.
Ac 24:24 And after certain days, when Felix came with his wife Drusilla, which was a Jewess, he sent for Paul, and heard him concerning the faith in Christ.
Ac 24:25 And as he reasoned of righteousness, temperance, and judgment to come, Felix trembled, and answered, Go thy way for this time; when I have a convenient season, I will call for thee.

Ac 24:26 He hoped also that money should have been given him of Paul, that he might loose him: wherefore he sent for him the oftener, and communed with him.
Ac 24:27 But after two years Porcius Festus came into Felix' room: and Felix, willing to shew the Jews a pleasure, left Paul bound.

Apostlenes Gerninger Kapitel 25 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 25:1 DK-KJV] Nu da Festus var ankommet til provinsen, efter 3 dage kom han op fra Cæsarea til Jerusalem.

Ac 25:1 Now when Festus was come into the province, after three days he ascended from Caesarea to Jerusalem.

[ApG 25:2 DK-KJV] Da informerede ypperstepræsten og Jødernes leder imod Paulus, og bønfaldte ham,
[ApG 25:3 DK-KJV] Og ønskede favør imod ham, at han ville sende bud efter ham til Jerusalem, og de lå på lur på vejen for at dræbe ham.
[ApG 25:4 DK-KJV] Men Festus svarede, at Paulus skulle bli' tilbageholdt i Cæsarea, og at han hamselv snart ville rejse derhen.
[ApG 25:5 DK-KJV] Lad dem derfor, sagde han, som blandt jer er i stand til det, gå ned med mig, og anklage denne mand, hvis der er nogen ondskab i ham.
[ApG 25:6 DK-KJV] Og da han havde opholdt sig blandt dem mere end 10 dage, gik han ned til Cæsarea; og den næste dag ved at ha' siddet på dommersædet befalede Paulus til at bli' bragt.

[ApG 25:7 DK-KJV] Og da han var ankommet, stod Jøderne som kom ned fra Jerusalem rundt omkring, og kom med mange voldsomme anklager imod Paulus, som de ikke kunne bevise.
[ApG 25:8 DK-KJV] Imens han svarede for sigselv, Hverken imod Jødernes lov, eller imod templet, heller ikke imod Cæsar, har jeg krænket nogle ting overhovedet.
[ApG 25:9 DK-KJV] Men Festus, som var villig til at behage Jøderne, svarede Paulus, og sagde, Vil du gå op til Jerusalem, og bli' dømt der omkring disse ting foran mig?
[ApG 25:10 DK-KJV] Da sagde Paulus, Jeg står ved Cæsars domstol, hvor jeg bør bli' dømt: overfor Jøderne har jeg intet forkert gjort, som du meget vel ved.
[ApG 25:11 DK-KJV] For hvis jeg er en overtræder, eller har begået nogen ting som fortjener døden, nægter jeg ikke at dø: men hvis der ikke er noget i det de anklager mig for, så må intet menneske udlevere mig til dem. Jeg appellerer til Cæsar.
[ApG 25:12 DK-KJV] Da Festus, så havde konfereret med rådet, svarede han, Har du appelleret til Cæsar? til Cæsar skal du gå.
[ApG 25:13 DK-KJV] Og efter nogle dage kom kong Agrippa og Bernice til Cæsarea for at hylde Festus.
[ApG 25:14 DK-KJV] Og da de havde været der mange dage, erklærede Festus Paulus' sag for kongen, og siger, Der er en bestemt mand som Felix har i lænker:
[ApG 25:15 DK-KJV] Om hvem, da jeg var i Jerusalem, de ledende præster og Jødernes ældste informerede mig, med ønsket om at få ham dømt.

[ApG 25:16 DK-KJV] Til hvem jeg svarede, Det er ikke Romersk skik at udlevere noget menneske til døden, førend han som er anklaget har anklagerne ansigt til ansigt, og har fået lov til at svare for sigselv angående anklagen som han er anklaget for.
[ApG 25:17 DK-KJV] Derfor, da de var kommet herhen, uden nogen forsinkelse satte jeg domstolen om morgenen, og befalede manden til at bli' frembragt.
[ApG 25:18 DK-KJV] Mod hvem da anklagerne stod frem, frembragte de ingen anklager om sådanne ting som jeg havde formodet:
[ApG 25:19 DK-KJV] Men havde bestemte spørgsmål imod ham fra deres egen overtro, og om en Jesus, som var død, hvem Paulus bekræftede at være i live.
[ApG 25:20 DK-KJV] Og fordi jeg var i tvivl om sådanne slags spørgsmål, spurgte jeg ham om han ville gå til Jerusalem, og der bli' dømt om disse sager.
[ApG 25:21 DK-KJV] Men da Paulus havde appelleret til at bli' sat til side til høringen af Augustus, befalede jeg ham at bli'

Ac 25:2 Then the high priest and the chief of the Jews informed him against Paul, and besought him,

Ac 25:3 And desired favour against him, that he would send for him to Jerusalem, laying wait in the way to kill him.

Ac 25:4 But Festus answered, that Paul should be kept at Caesarea, and that he himself would depart shortly thither.
Ac 25:5 Let them therefore, said he, which among you are able, go down with me, and accuse this man, if there be any wickedness in him.
Ac 25:6 And when he had tarried among them more than ten days, he went down unto Caesarea; and the next day sitting on the judgment seat commanded Paul to be brought.
Ac 25:7 And when he was come, the Jews which came down from Jerusalem stood round about, and laid many and grievous complaints against Paul, which they could not prove.
Ac 25:8 While he answered for himself, Neither against the law of the Jews, neither against the temple, nor yet against Caesar, have I offended any thing at all.
Ac 25:9 But Festus, willing to do the Jews a pleasure, answered Paul, and said, Wilt thou go up to Jerusalem, and there be judged of these things before me?
Ac 25:10 Then said Paul, I stand at Caesar's judgment seat, where I ought to be judged: to the Jews have I done no wrong, as thou very well knowest.
Ac 25:11 For if I be an offender, or have committed any thing worthy of death, I refuse not to die: but if there be none of these things whereof these accuse me, no man may deliver me unto them. I appeal unto Caesar.
Ac 25:12 Then Festus, when he had conferred with the council, answered, Hast thou appealed unto Caesar? unto Caesar shalt thou go.
Ac 25:13 And after certain days king Agrippa and Bernice came unto Caesarea to salute Festus.
Ac 25:14 And when they had been there many days, Festus declared Paul's cause unto the king, saying, There is a certain man left in bonds by Felix:
Ac 25:15 About whom, when I was at Jerusalem, the chief priests and the elders of the Jews informed me, desiring to have judgment against him.
Ac 25:16 To whom I answered, It is not the manner of the Romans to deliver any man to die, before that he which is accused have the accusers face to face, and have licence to answer for himself concerning the crime laid against him.
Ac 25:17 Therefore, when they were come hither, without any delay on the morrow I sat on the judgment seat, and commanded the man to be brought forth.

Ac 25:18 Against whom when the accusers stood up, they brought none accusation of such things as I supposed:
Ac 25:19 But had certain questions against him of their own superstition, and of one Jesus, which was dead, whom Paul affirmed to be alive.
Ac 25:20 And because I doubted of such manner of questions, I asked him whether he would go to Jerusalem, and there be judged of these matters.
Ac 25:21 But when Paul had appealed to be reserved unto the hearing of Augustus, I commanded him to be kept till I

tilbageholdt indtil jeg måtte sende ham til Cæsar.

[ApG 25:22 DK-KJV] Da sagde Agrippa til Festus, Jeg migselv vil også høre den mand. I morgen, sagde han, skal du høre ham.
[ApG 25:23 DK-KJV] Og den næste dag, da Agrippa var ankommet, og Bernice, med stor prompt og pragt, og var kommet ind der hvor høringen fandt sted, med de ledende kaptajner, og de vigtigste mænd fra byen, blev Paulus frembragt ved Festus' befaling.

[ApG 25:24 DK-KJV] Og Festus sagde, Kong Agrippa, og alle mænd som er tilstede hos os, I ser denne mand, omkring hvem hele Jøde folkemængden har forklaret mig, både i Jerusalem, og også her, og råbt at han ikke burde leve længere.
[ApG 25:25 DK-KJV] Men da jeg fandt at han intet havde begået som var døden værdig, og at han hamselv havde appelleret til Augustus, har jeg besluttet at sende ham.
[ApG 25:26 DK-KJV] Om hvem jeg ingen sikre ting har at skrive om til min herre. Derfor har jeg frembragt ham foran jer, og specielt foran dig, Kæreste kong Agrippa, så, efter undersøgelsen har fundet sted, at jeg måtte ha' noget at skrive.
[ApG 25:27 DK-KJV] For det ser urimeligt ud for mig at sende en fange, og ikke også at angive anklagen som er lagt imod ham.

might send him to Caesar.

Ac 25:22 Then Agrippa said unto Festus, I would also hear the man myself. To morrow, said he, thou shalt hear him.
Ac 25:23 And on the morrow, when Agrippa was come, and Bernice, with great pomp, and was entered into the place of hearing, with the chief captains, and principal men of the city, at Festus' commandment Paul was brought forth.
Ac 25:24 And Festus said, King Agrippa, and all men which are here present with us, ye see this man, about whom all the multitude of the Jews have dealt with me, both at Jerusalem, and also here, crying that he ought not to live any longer.
Ac 25:25 But when I found that he had committed nothing worthy of death, and that he himself hath appealed to Augustus, I have determined to send him.
Ac 25:26 Of whom I have no certain thing to write unto my lord. Wherefore I have brought him forth before you, and specially before thee, O king Agrippa, that, after examination had, I might have somewhat to write.
Ac 25:27 For it seemeth to me unreasonable to send a prisoner, and not withal to signify the crimes laid against him.

Apostlenes Gerninger Kapitel 26 - Til toppen af ApG - Acts KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[ApG 26:1 DK-KJV] Da sagde Agrippa til Paulus, Du har lov til at tale for digselv. Da strak Paulus hånden frem, og svarede for sigselv:
[ApG 26:2 DK-KJV] Jeg ser mig selv glad, kong Agrippa, fordi jeg skal svare for migselv denne dag foran dig angående alle de ting hvorom jeg er anklaget af Jøderne:
[ApG 26:3 DK-KJV] Specielt fordi jeg ved at du er ekspert i alle skikke og spørgsmål som er blandt Jøderne: derfor bønfalder jeg dig om at høre mig med tålmodighed.
[ApG 26:4 DK-KJV] Min livsførsel fra min ungdom af, som i starten var blandt min egen nation i Jerusalem, kender alle Jøderne til;
[ApG 26:5 DK-KJV] De som kendte mig fra begyndelsen, hvis de ville vidne, at efter den mest strikse sekt af vor religion levede jeg som en Farisær.
[ApG 26:6 DK-KJV] Og nu står jeg og er dømt for håbet om det løfte lavet af Gud med vore fædre:
[ApG 26:7 DK-KJV] Mod dette løfte tjener vore 12 stammer her og nu Gud dag og nat, og håber det vil ske. For dette håbs skyld, kong Agrippa, er jeg anklaget af Jøderne.
[ApG 26:8 DK-KJV] Hvorfor skulle det tænkes som en utrolig ting hos dig, at Gud skulle oprejse de døde?
[ApG 26:9 DK-KJV] Jeg tænkte sandelig med migselv, at jeg burde gøre mange ting i strid med Jesus fra Nazarets navn.
[ApG 26:10 DK-KJV] Hvilke ting jeg også gjorde i Jerusalem: og mange af de hellige smed jeg i fængsel, ved at ha' modtaget autoritet fra de ledende præster; og da de led døden, gav jeg min stemme imod dem.
[ApG 26:11 DK-KJV] Og jeg straffede dem ofte i enhver synagoge, og overtalte dem til at spotte; og ved at være overmådeligt vrede på dem, forfulgte jeg dem selv til underlige byer.
[ApG 26:12 DK-KJV] Hvorpå som jeg gik til Damaskus med autoritet og kommission fra de ledende præster,
[ApG 26:13 DK-KJV] Ved middagstid, Kæreste konge, så jeg på vejen et lys fra himlen, klarere end solens glans,

Ac 26:1 Then Agrippa said unto Paul, Thou art permitted to speak for thyself. Then Paul stretched forth the hand, and answered for himself:
Ac 26:2 I think myself happy, king Agrippa, because I shall answer for myself this day before thee touching all the things whereof I am accused of the Jews:
Ac 26:3 Especially because I know thee to be expert in all customs and questions which are among the Jews: wherefore I beseech thee to hear me patiently.

Ac 26:4 My manner of life from my youth, which was at the first among mine own nation at Jerusalem, know all the Jews;
Ac 26:5 Which knew me from the beginning, if they would testify, that after the most straitest sect of our religion I lived a Pharisee.
Ac 26:6 And now I stand and am judged for the hope of the promise made of God unto our fathers:
Ac 26:7 Unto which promise our twelve tribes, instantly serving God day and night, hope to come. For which hope's sake, king Agrippa, I am accused of the Jews.
Ac 26:8 Why should it be thought a thing incredible with you, that God should raise the dead?
Ac 26:9 I verily thought with myself, that I ought to do many things contrary to the name of Jesus of Nazareth.
Ac 26:10 Which thing I also did in Jerusalem: and many of the saints did I shut up in prison, having received authority from the chief priests; and when they were put to death, I gave my voice against them.

Ac 26:11 And I punished them oft in every synagogue, and compelled them to blaspheme; and being exceedingly mad against them, I persecuted them even unto strange cities.
Ac 26:12 Whereupon as I went to Damascus with authority and commission from the chief priests,
Ac 26:13 At midday, O king, I saw in the way a light from heaven, above the brightness of the sun, shining round about

skinnende rundt omkring mig og dem som rejste med mig.
[ApG 26:14 DK-KJV] Og da vi alle var faldet til jorden, hørte jeg en stemme talende til mig, og sigende på det Hebraiske tungemål, Saulus, Saulus, hvorfor forfølger du mig? det er svært for dig at sparke mod sylespidserne.
[ApG 26:15 DK-KJV] Og jeg sagde, Hvem er du, Herre? Og han sagde, Jeg er Jesus hvem du forfølger.
[ApG 26:16 DK-KJV] Men rejs dig, og stå på dine fødder: for jeg har vist mig for dig med dette formål, at gøre dig til en betjener og et vidne både om disse ting som du har set, og om de ting i hvilke jeg vil vise mig for dig;
[ApG 26:17 DK-KJV] Ved at ha' forløst dig ud fra folket, og fra Hedningerne, til hvem jeg nu sender dig,
[ApG 26:18 DK-KJV] For at åbne deres øjne, og for at vende dem fra mørke til lys, og fra Satans myndighed til Gud, så de må modtage syndernes tilgivelse, og arv blandt dem som er helliggjort via tro der er på mig.
[ApG 26:19 DK-KJV] Hvorpå, Kæreste konge Agrippa, var jeg ikke ulydig overfor denne himmelske vision:
[ApG 26:20 DK-KJV] Men viste først for dem fra Damaskus, og i Jerusalem, og udover alle Judæas kyster, og derefter til Hedningerne, at de skulle angre og vende sig til Gud, og gøre gerninger passende til omvendelse.
[ApG 26:21 DK-KJV] På grund af det fangede Jøderne mig i templet, og gik rundt for at dræbe mig.
[ApG 26:22 DK-KJV] Ved derfor at ha' modtaget hjælp fra Gud, fortsatte jeg indtil denne dag med at vidne både for lille og stor, og siger ingen andre ting end profeterne og Moses sagde skulle komme:
[ApG 26:23 DK-KJV] At Kristus skulle lide, og at han skulle bli' den første der skulle opstå fra de døde, og skulle vise lys for folket, og for Hedningerne.
[ApG 26:24 DK-KJV] Og da han talte således for sigselv, sagde Festus med en høj stemme, Paulus, du er ved siden af digselv; meget læring har gjort dig gal.
[ApG 26:25 DK-KJV] Men han sagde, jeg er ikke gal, mest noble Festus; men udtaler ordene om sandhed og besindighed.
[ApG 26:26 DK-KJV] For kongen kender til disse ting, foran hvem jeg også taler frimodigt: for jeg er overbevist om at ingen af disse ting er gemt for ham; for denne ting blev ikke gjort i et hjørne.
[ApG 26:27 DK-KJV] Kong Agrippa, tror du profeterne? jeg ved at du tror.
[ApG 26:28 DK-KJV] Da sagde Agrippa til Paulus, Du overtalte mig næsten til at bli' en Kristen.
[ApG 26:29 DK-KJV] Og Paulus sagde, Jeg ville ønske af Gud, at ikke kun du, men også alle som hører mig denne dag, blev både næsten, og helt igennem sådan som jeg er, undtagen disse lænker.
[ApG 26:30 DK-KJV] Og da han havde talt således, rejste kongen sig op, og guvernøren, og Benice, og de der sad hos dem:
[ApG 26:31 DK-KJV] Og da de var gået til side, talte de blandt demselv, og siger, Denne mand gør ingen ting som er døden værdig eller af lænker.
[ApG 26:32 DK-KJV] Da sagde Agrippa til Festus, Denne mand måtte ha' blevet sat i frihed, hvis han ikke havde appelleret til Cæsar.

me and them which journeyed with me.
Ac 26:14 And when we were all fallen to the earth, I heard a voice speaking unto me, and saying in the Hebrew tongue, Saul, Saul, why persecutest thou me? it is hard for thee to kick against the pricks.
Ac 26:15 And I said, Who art thou, Lord? And he said, I am Jesus whom thou persecutest.
Ac 26:16 But rise, and stand upon thy feet: for I have appeared unto thee for this purpose, to make thee a minister and a witness both of these things which thou hast seen, and of those things in the which I will appear unto thee;
Ac 26:17 Delivering thee from the people, and from the Gentiles, unto whom now I send thee,
Ac 26:18 To open their eyes, and to turn them from darkness to light, and from the power of Satan unto God, that they may receive forgiveness of sins, and inheritance among them which are sanctified by faith that is in me.
Ac 26:19 Whereupon, O king Agrippa, I was not disobedient unto the heavenly vision:
Ac 26:20 But shewed first unto them of Damascus, and at Jerusalem, and throughout all the coasts of Judaea, and then to the Gentiles, that they should repent and turn to God, and do works meet for repentance.
Ac 26:21 For these causes the Jews caught me in the temple, and went about to kill me.
Ac 26:22 Having therefore obtained help of God, I continue unto this day, witnessing both to small and great, saying none other things than those which the prophets and Moses did say should come:
Ac 26:23 That Christ should suffer, and that he should be the first that should rise from the dead, and should shew light unto the people, and to the Gentiles.
Ac 26:24 And as he thus spake for himself, Festus said with a loud voice, Paul, thou art beside thyself; much learning doth make thee mad.

Ac 26:25 But he said, I am not mad, most noble Festus; but speak forth the words of truth and soberness.
Ac 26:26 For the king knoweth of these things, before whom also I speak freely: for I am persuaded that none of these things are hidden from him; for this thing was not done in a corner.
Ac 26:27 King Agrippa, believest thou the prophets? I know that thou believest.
Ac 26:28 Then Agrippa said unto Paul, Almost thou persuadest me to be a Christian.

Ac 26:29 And Paul said, I would to God, that not only thou, but also all that hear me this day, were both almost, and altogether such as I am, except these bonds.

Ac 26:30 And when he had thus spoken, the king rose up, and the governor, and Bernice, and they that sat with them:
Ac 26:31 And when they were gone aside, they talked between themselves, saying, This man doeth nothing worthy of death or of bonds.

Ac 26:32 Then said Agrippa unto Festus, This man might have been set at liberty, if he had not appealed unto Caesar.

[ApG 27:1 DK-KJV] Og da det var besluttet at vi skulle sejle til Italien, udleverede de Paulus og nogle andre fanger til en kaldet Julius, en officer fra Augustus' regiment.
Ac 27:1 And when it was determined that we should sail into Italy, they delivered Paul and certain other prisoners unto one named Julius, a centurion of Augustus' band.

[ApG 27:2 DK-KJV] Og gik ombord på et skib fra Adramyttium, og vi sejlede afsted, hvor meningen var at vi skulle sejle via Lilleasiens kyster; og en Aristarchus, en Makedonier fra Thessaloniki, var hos os.
Ac 27:2 And entering into a ship of Adramyttium, we launched, meaning to sail by the coasts of Asia; one Aristarchus, a Macedonian of Thessalonica, being with us.
[ApG 27:3 DK-KJV] Og den næste dag ramte vi Sidon. Og Julius behandlede Paulus høfligt, og gav ham frihed til at gå til hans venner for at forfriske sigselv.
Ac 27:3 And the next day we touched at Sidon. And Julius courteously entreated Paul, and gave him liberty to go unto his friends to refresh himself.
[ApG 27:4 DK-KJV] Og da vi havde lagt fra land derfra, sejlede vi under Cypern, fordi der var modvind.
Ac 27:4 And when we had launched from thence, we sailed under Cyprus, because the winds were contrary.
[ApG 27:5 DK-KJV] Og da vi havde sejlet over havet af Cilicia og Pamfylia, kom vi til Myra, en by fra Lycia.
Ac 27:5 And when we had sailed over the sea of Cilicia and Pamphylia, we came to Myra, a city of Lycia.
[ApG 27:6 DK-KJV] Og der fandt officeren et skib fra Alexandria som sejlede til Italien; og han satte os derind.
Ac 27:6 And there the centurion found a ship of Alexandria sailing into Italy; and he put us therein.

[ApG 27:7 DK-KJV] Og da vi havde sejlet langsomt i mange dage, og kun med nød og næppe var kommet over til Knidos, da vinden ikke var med os, sejlede vi under Kreta, over mod Salmone;
Ac 27:7 And when we had sailed slowly many days, and scarce were come over against Cnidus, the wind not suffering us, we sailed under Crete, over against Salmone;

[ApG 27:8 DK-KJV] Og, passerede den kun lige, og kom til et sted som kaldes De retfærdige havne; tæt på byen Lasea.
Ac 27:8 And, hardly passing it, came unto a place which is called The fair havens; nigh whereunto was the city of Lasea.
[ApG 27:9 DK-KJV] Nu da meget tid var brugt, og da det nu var farligt at sejle, fordi fasten nu allerede var forbi, formanede Paulus dem,
Ac 27:9 Now when much time was spent, and when sailing was now dangerous, because the fast was now already past, Paul admonished them,
[ApG 27:10 DK-KJV] Og sagde til dem, Hr'er, jeg bemærker at denne rejse vil være med smerte og mange skader, ikke kun for skibet og lasten, men også for vore liv.
Ac 27:10 And said unto them, Sirs, I perceive that this voyage will be with hurt and much damage, not only of the lading and ship, but also of our lives.
[ApG 27:11 DK-KJV] Ikke desto mindre troede officeren på mesteren og skibets ejer, mere end de ting som blev talt af Paulus.
Ac 27:11 Nevertheless the centurion believed the master and the owner of the ship, more than those things which were spoken by Paul.
[ApG 27:12 DK-KJV] Og fordi havnen ikke var egnet til at overvintre i, anbefalede også hovedparten at ta' afsted derfra, hvis de på nogen måde kunne nå til Føniks, og overvintre der; som er en havn på Kreta, og ligger mod sydvest og nordvest.
Ac 27:12 And because the haven was not commodious to winter in, the more part advised to depart thence also, if by any means they might attain to Phenice, and there to winter; which is an haven of Crete, and lieth toward the south west and north west.
[ApG 27:13 DK-KJV] Og da vinden blæste let fra syd, antog de at de havde fået deres ønske opfyldt, og løsnede derfra, de sejlede tæt på Kreta.
Ac 27:13 And when the south wind blew softly, supposing that they had obtained their purpose, loosing thence, they sailed close by Crete.
[ApG 27:14 DK-KJV] Men ikke længe efter rejste der sig mod det en hvirvelvind, kaldet Euroclydom.
Ac 27:14 But not long after there arose against it a tempestuous wind, called Euroclydon.
[ApG 27:15 DK-KJV] Og da skibet var fanget, og ikke kunne klare vinden, lod vi hende drive.
Ac 27:15 And when the ship was caught, and could not bear up into the wind, we let her drive.

[ApG 27:16 DK-KJV] Og passerende under en bestemt ø som kaldes Clauda, havde vi meget arbejde med redningsbåden:
Ac 27:16 And running under a certain island which is called Clauda, we had much work to come by the boat:

[ApG 27:17 DK-KJV] Hvilken da de havde taget den ombord, brugte de hjælpere, ved at kaste trosser rundt om skibet; og, da de frygtede for at vi skulle falde i kviksand, tog de sejlene ned, og drev så afsted.
Ac 27:17 Which when they had taken up, they used helps, undergirding the ship; and, fearing lest they should fall into the quicksands, strake sail, and so were driven.
[ApG 27:18 DK-KJV] Og som vi blev kastet rundt af en storm, lettede de næste dag skibet;
Ac 27:18 And we being exceedingly tossed with a tempest, the next day they lightened the ship;
[ApG 27:19 DK-KJV] Og den tredje dag kastede vi skibets tovværk over bord med vore egne hænder.
Ac 27:19 And the third day we cast out with our own hands the tackling of the ship.
[ApG 27:20 DK-KJV] Og da hverken sol eller stjerner viste sig i mange dage, og en ikke så lille storm lå over os, da var alt håb om at vi skulle bli' reddet væk.
Ac 27:20 And when neither sun nor stars in many days appeared, and no small tempest lay on us, all hope that we should be saved was then taken away.
[ApG 27:21 DK-KJV] Men efter lang afholdenhed stod Paulus frem midt iblandt dem, og sagde, Hr'er, I skulle ha' lyttet til mig, og ikke ha' løsnet fra Kreta, og at ha' opnået denne skade og tab.
Ac 27:21 But after long abstinence Paul stood forth in the midst of them, and said, Sirs, ye should have hearkened unto me, and not have loosed from Crete, and to have gained this harm and loss.

[ApG 27:22 DK-KJV] Og nu formaner jeg jer til at være ved
Ac 27:22 And now I exhort you to be of good cheer: for there

godt mod: for der skal ikke være noget tab af noget menneskes liv blandt jer, men af skibet.
[ApG 27:23 DK-KJV] For denne nat stod Guds engel hos mig, hvis jeg er, og hvem jeg tjener,
[ApG 27:24 DK-KJV] Og siger, Frygt ikke, Paulus; du må bli' bragt foran Cæsar; og, se, Gud har givet dig alle dem der sejler med dig.
[ApG 27:25 DK-KJV] Derfor, hr'er, vær ved godt mod: for jeg tror Gud, at det skal bli' ligesom det blev fortalt mig.
[ApG 27:26 DK-KJV] Imidlertid må vi grundstøde på en bestemt ø.
[ApG 27:27 DK-KJV] Men da den 14'ne nat var kommet, da vi drev op og ned i Adriaterhavet, omkring ved midnat forstod sømændene at de drev tæt på et eller andet land;
[ApG 27:28 DK-KJV] Og slog alarm, og fandt at der var 20 favne vand: og da de havde sejlet lidt videre, slog de alarm igen, og fandt at der var 15 favne vand.
[ApG 27:29 DK-KJV] Da de så frygtede for at vi skulle støde på klipper, kastede de 4 ankre udover agterstavnen, og håbede på det bedste.

[ApG 27:30 DK-KJV] Og som sømændene var ved at flygte ud af skibet, da de havde sat redningsbåden i havet, under indtrykket af at de ville kaste et anker ud forskibs,
[ApG 27:31 DK-KJV] Sagde Paulus til officeren og til soldaterne, Medmindre disse bli'r tilbage på skibet, kan I ikke bli' reddet.
[ApG 27:32 DK-KJV] Da skar soldaterne rebene over til redningsbåden, og lod hende falde ned.
[ApG 27:33 DK-KJV] Og da daggryet var ved at ankomme, bønfaldte Paulus dem alle om at ta' noget mad, og siger, Denne dag er den 14'ne dag hvor I har ventet og fortsat med at faste, og har intet indtaget.
[ApG 27:34 DK-KJV] Derfor beder jeg jer om at ta' noget mad: for dette er for jeres helbred: for der skal ikke falde et hår af hovedet på nogle af jer.
[ApG 27:35 DK-KJV] Og da han havde talt således, tog han brød, og gav taksigelsesbønner til Gud i nærværet af dem alle: og da han havde brudt det, begyndte han at spise.
[ApG 27:36 DK-KJV] Da blev de alle godt til mode, og de tog også noget mad.

[ApG 27:37 DK-KJV] Og vi var i alt 276 sjæle på skibet.
[ApG 27:38 DK-KJV] Og da de havde spist nok, lettede de skibet, og kastede hveden overbord ned i havet.
[ApG 27:39 DK-KJV] Og da det blev dag, genkendte de ikke landet: men de fandt en bestemt bugt med en strand, indtil hvilken de var indstillet på, hvis det var muligt, at grundstøde skibet.

[ApG 27:40 DK-KJV] Og da de havde taget ankerne op, overgav de sig selv til havet, og løsnede ror båndene, og hejste hovedsejlet op i vinden, og satte kurs mod stranden.
[ApG 27:41 DK-KJV] Og faldt ind i et sted hvor 2 have mødes, der lod de skibet gå på grund; og forenden sank hurtigt, og forblev urokkelig, men den bagerste ende blev knust af bølgernes voldsomhed.
[ApG 27:42 DK-KJV] Og soldaternes mening var at dræbe fangerne, for ikke at nogen af dem skulle svømme ud, og flygte.
[ApG 27:43 DK-KJV] Men officeren, som var villig til at redde Paulus, holdt dem fra at gøre det: og befalede at de

shall be no loss of any man's life among you, but of the ship.

Ac 27:23 For there stood by me this night the angel of God, whose I am, and whom I serve,
Ac 27:24 Saying, Fear not, Paul; thou must be brought before Caesar: and, lo, God hath given thee all them that sail with thee.
Ac 27:25 Wherefore, sirs, be of good cheer: for I believe God, that it shall be even as it was told me.

Ac 27:26 Howbeit we must be cast upon a certain island.
Ac 27:27 But when the fourteenth night was come, as we were driven up and down in Adria, about midnight the shipmen deemed that they drew near to some country;
Ac 27:28 And sounded, and found it twenty fathoms: and when they had gone a little further, they sounded again, and found it fifteen fathoms.

Ac 27:29 Then fearing lest we should have fallen upon rocks, they cast four anchors out of the stern, and wished for the day.
Ac 27:30 And as the shipmen were about to flee out of the ship, when they had let down the boat into the sea, under colour as though they would have cast anchors out of the foreship,

Ac 27:31 Paul said to the centurion and to the soldiers, Except these abide in the ship, ye cannot be saved.
Ac 27:32 Then the soldiers cut off the ropes of the boat, and let her fall off.
Ac 27:33 And while the day was coming on, Paul besought them all to take meat, saying, This day is the fourteenth day that ye have tarried and continued fasting, having taken nothing.
Ac 27:34 Wherefore I pray you to take some meat: for this is for your health: for there shall not an hair fall from the head of any of you.
Ac 27:35 And when he had thus spoken, he took bread, and gave thanks to God in presence of them all: and when he had broken it, he began to eat.
Ac 27:36 Then were they all of good cheer, and they also took some meat.
Ac 27:37 And we were in all in the ship two hundred threescore and sixteen souls.
Ac 27:38 And when they had eaten enough, they lightened the ship, and cast out the wheat into the sea.

Ac 27:39 And when it was day, they knew not the land: but they discovered a certain creek with a shore, into the which they were minded, if it were possible, to thrust in the ship.
Ac 27:40 And when they had taken up the anchors, they committed themselves unto the sea, and loosed the rudder bands, and hoised up the mainsail to the wind, and made toward shore.
Ac 27:41 And falling into a place where two seas met, they ran the ship aground; and the forepart stuck fast, and remained unmoveable, but the hinder part was broken with the violence of the waves.

Ac 27:42 And the soldiers' counsel was to kill the prisoners, lest any of them should swim out, and escape.
Ac 27:43 But the centurion, willing to save Paul, kept them from their purpose; and commanded that they which could

som kunne svømme var de første som hoppede i havet, og komme i land:
[ApG 27:44 DK-KJV] Og de resterende, nogen på planker, og nogen på afbrækkede stykker fra skibet. Og sådant skete det, at de alle undslap og kom trygt i land.

swim should cast themselves first into the sea, and get to land:

Ac 27:44 And the rest, some on boards, and some on broken pieces of the ship. And so it came to pass, that they escaped all safe to land.

[ApG 28:1 DK-KJV] Og da de var undsluppet, da vidste de at øen blev kaldt Malta.
[ApG 28:2 DK-KJV] Og de fremmede folk viste os en ikke så lille godhed: for de tændte et bål, og tog imod os hver og en, fordi det nu regnede, og fordi det var koldt.
[ApG 28:3 DK-KJV] Og da Paulus havde samlet en bunke pinde, og lagt dem på bålet, kom der en giftsnog ud af varmen, og fæstnede sig på hans hånd.
[ApG 28:4 DK-KJV] Og da de fremmede så det giftige dyr hænge på hans hånd, sagde de blandt dem selv, Denne mand er helt sikkert en morder, hvem, selvom at han er undsluppet havet, alligevel tillader hævn ham ikke at leve.
[ApG 28:5 DK-KJV] Og han rystede dyret af ind i ilden, og mærkede intet til det.
[ApG 28:6 DK-KJV] Imidlertid kiggede de efter om han skulle svulme op, eller pludseligt falde død om: men efter at de havde kigget i lang tid, og så at der ikke skete ham noget, ændrede de deres tankegang, og sagde at han var en gud.
[ApG 28:7 DK-KJV] I de samme kvarterer var der fanger af den ledende mand på øen, hvis navn var Publius; som modtog os, og indlogerede os høfligt i 3 dage.
[ApG 28:8 DK-KJV] Og det skete, at Publius' far lå syg med en feber og dysenteri: til hvem Paulus gik ind, og bad, og lagde hans hænder på ham, og helbredte ham.
[ApG 28:9 DK-KJV] Så da dette var gjort, andre også, som havde sygdomme på øen, kom, og blev helbredt:
[ApG 28:10 DK-KJV] Som også beærede os med mange ærbødigheder; og da vi rejste, læssede de os med sådanne ting som var nødvendige.
[ApG 28:11 DK-KJV] Og efter 3 måneder tog vi afsted på et skib fra Alexandria, som havde overvintret på øen, hvis segl var Castor and Pollux.
[ApG 28:12 DK-KJV] Og ved at ha' landet i Syracuse, ventede vi der 3 dage.
[ApG 28:13 DK-KJV] Og derfra ændrede vi kurs, og kom til Regium: og efter 1 dag blæste syd vinden, og vi kom den næste dag til Puteoli:
[ApG 28:14 DK-KJV] Hvor vi fandt brødre, og blev budt ind til at være hos dem i 7 dage: og så drog vi mod Rom.
[ApG 28:15 DK-KJV] Og derfra, da brødrene hørte om os, kom de for at møde os helt ned til Forum Appii og De tre taverner: hvem da Paulus så, takkede han Gud, og fik nyt mod.
[ApG 28:16 DK-KJV] Og da vi kom til Rom, udleverede officeren fangerne til vagt kaptajnen: men Paulus fik lov til at bo for sigselv sammen med en soldat der passede på ham.
[ApG 28:17 DK-KJV] Og det skete, at efter 3 dage kaldte Paulus lederne af Jøderne sammen: og da de var forsamlede, sagde han til dem, Mænd og brødre, skønt jeg intet har gjort noget imod folket, eller vore fædres skikke, alligevel var jeg udleveret som fange fra Jerusalem ind i Romernes hænder.
[ApG 28:18 DK-KJV] Hvem, da de havde undersøgt mig,

Ac 28:1 And when they were escaped, then they knew that the island was called Melita.
Ac 28:2 And the barbarous people shewed us no little kindness: for they kindled a fire, and received us every one, because of the present rain, and because of the cold.
Ac 28:3 And when Paul had gathered a bundle of sticks, and laid them on the fire, there came a viper out of the heat, and fastened on his hand.
Ac 28:4 And when the barbarians saw the venomous beast hang on his hand, they said among themselves, No doubt this man is a murderer, whom, though he hath escaped the sea, yet vengeance suffereth not to live.
Ac 28:5 And he shook off the beast into the fire, and felt no harm.

Ac 28:6 Howbeit they looked when he should have swollen, or fallen down dead suddenly: but after they had looked a great while, and saw no harm come to him, they changed their minds, and said that he was a god.
Ac 28:7 In the same quarters were possessions of the chief man of the island, whose name was Publius; who received us, and lodged us three days courteously.
Ac 28:8 And it came to pass, that the father of Publius lay sick of a fever and of a bloody flux: to whom Paul entered in, and prayed, and laid his hands on him, and healed him.
Ac 28:9 So when this was done, others also, which had diseases in the island, came, and were healed:
Ac 28:10 Who also honoured us with many honours; and when we departed, they laded us with such things as were necessary.
Ac 28:11 And after three months we departed in a ship of Alexandria, which had wintered in the isle, whose sign was Castor and Pollux.

Ac 28:12 And landing at Syracuse, we tarried there three days.
Ac 28:13 And from thence we fetched a compass, and came to Rhegium: and after one day the south wind blew, and we came the next day to Puteoli:
Ac 28:14 Where we found brethren, and were desired to tarry with them seven days: and so we went toward Rome.

Ac 28:15 And from thence, when the brethren heard of us, they came to meet us as far as Appii forum, and The three taverns: whom when Paul saw, he thanked God, and took courage.

Ac 28:16 And when we came to Rome, the centurion delivered the prisoners to the captain of the guard: but Paul was suffered to dwell by himself with a soldier that kept him.
Ac 28:17 And it came to pass, that after three days Paul called the chief of the Jews together: and when they were come together, he said unto them, Men and brethren, though I have committed nothing against the people, or customs of our fathers, yet was I delivered prisoner from Jerusalem into the hands of the Romans.
Ac 28:18 Who, when they had examined me, would have let me

ville ha' ladet mig gå, fordi der ikke var dødsårsag i mig.

[ApG 28:19 DK-KJV] Men da Jøderne talte imod det, var jeg tvunget til at appellere til Cæsar; ikke at jeg havde noget at beskylde min nation for.

[ApG 28:20 DK-KJV] Af denne grund har jeg derfor kaldt på jer, for at se jer, og for at tale med jer: Eftersom jeg bundet med denne lænke på grund af Israels håb.

[ApG 28:21 DK-KJV] Og de sagde til ham, Vi har hverken modtaget breve ud fra Judæa angående dig, der var heller ikke nogen af brødrene der kom som fremviste eller talte noget skadeligt om dig.

[ApG 28:22 DK-KJV] Men vi ønsker at høre fra dig hvad du tænker: for vedrørende denne sekt, vi ved at der talt imod den alle steder.

[ApG 28:23 DK-KJV] Og da de havde fastsat en dag for ham, kom der mange til ham ind i hans logi; overfor hvem han udlagde og vidnede om Guds kongerige, og overbeviste dem vedrørende Jesus, både ud fra Moseloven, og ud fra profetbøgerne, fra morgen til aften.

[ApG 28:24 DK-KJV] Og nogle troede på de ting som blev talt, og nogle troede ikke.

[ApG 28:25 DK-KJV] Og da de ikke kunne bli' enige blandt demselv, tog de afsted, efter at Paulus havde talt dette ene ord, Den Hellige Ånd talte vel via profeten Esajas til vore fædre,

[ApG 28:26 DK-KJV] Og siger, Gå til dette folk, og sig, Hørende skal I høre, og skal ikke forstå; og seende skal I se, og ikke opfatte:

[ApG 28:27 DK-KJV] For dette folks hjerte er forhærdet, og deres ører er tunghøre, og deres øjne har de lukket; så de ikke skulle se med deres øjne, og høre med deres ører, og forstå med deres hjerte, og skulle bli' omvendt, og jeg skulle helbrede dem.

[ApG 28:28 DK-KJV] Derfor skal I vide, at Guds frelse er sendt til Hedningerne, og at de vil høre det.

[ApG 28:29 DK-KJV] Og da han havde sagt disse ord, rejste jøderne, og havde stor ræsonnering blandt demselv.

[ApG 28:30 DK-KJV] Og Paulus boede hele 2 år i hans eget lejede hus, og tog imod alle som kom ind til ham,

[ApG 28:31 DK-KJV] Ved at prædike Guds kongerige, og ved at underviste omkring de ting som angår Herren Jesus Kristus, med al tillid, og ingen forbød ham at gøre det.

go, because there was no cause of death in me.

Ac 28:19 But when the Jews spake against it, I was constrained to appeal unto Caesar; not that I had ought to accuse my nation of.

Ac 28:20 For this cause therefore have I called for you, to see you, and to speak with you: because that for the hope of Israel I am bound with this chain.

Ac 28:21 And they said unto him, We neither received letters out of Judaea concerning thee, neither any of the brethren that came shewed or spake any harm of thee.

Ac 28:22 But we desire to hear of thee what thou thinkest: for as concerning this sect, we know that every where it is spoken against.

Ac 28:23 And when they had appointed him a day, there came many to him into his lodging; to whom he expounded and testified the kingdom of God, persuading them concerning Jesus, both out of the law of Moses, and out of the prophets, from morning till evening.

Ac 28:24 And some believed the things which were spoken, and some believed not.

Ac 28:25 And when they agreed not among themselves, they departed, after that Paul had spoken one word, Well spake the Holy Ghost by Esaias the prophet unto our fathers,

Ac 28:26 Saying, Go unto this people, and say, Hearing ye shall hear, and shall not understand; and seeing ye shall see, and not perceive:

Ac 28:27 For the heart of this people is waxed gross, and their ears are dull of hearing, and their eyes have they closed; lest they should see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and should be converted, and I should heal them.

Ac 28:28 Be it known therefore unto you, that the salvation of God is sent unto the Gentiles, and that they will hear it.

Ac 28:29 And when he had said these words, the Jews departed, and had great reasoning among themselves.

Ac 28:30 And Paul dwelt two whole years in his own hired house, and received all that came in unto him,

Ac 28:31 Preaching the kingdom of God, and teaching those things which concern the Lord Jesus Christ, with all confidence, no man forbidding him.

Romerne - Index045

Navnebetydning for Rom = Styrke

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16

Romerne Kapitel 1 - Romans KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 1:1 DK-KJV] Paulus, en tjener af Jesus Kristus, kaldet til at være en apostel, sat til side til Guds evangelie,
[Ro 1:2 DK-KJV] (Hvilket han forud havde lovet via hans profeter i de hellige skrifter,)
[Ro 1:3 DK-KJV] Vedrørende hans Søn Jesus Kristus vor Herre, som kødeligt var lavet af Davids sæd;

[Ro 1:4 DK-KJV] Og erklæret at være Guds Søn med kraft, ifølge hellighedens ånd, via opstandelsen fra de døde:
[Ro 1:5 DK-KJV] Af ham har vi modtaget nåde og apostelembede, for lydighed overfor troen blandt alle nationer, for hans navn:

[Ro 1:6 DK-KJV] Blandt disse er også I kaldet af Jesus Kristus:
[Ro 1:7 DK-KJV] Til alle der er i Rom, elsket af Gud, kaldet til at være hellige: Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.
[Ro 1:8 DK-KJV] Først, Takker jeg min Gud gennem Jesus Kristus for jer alle, at jeres tro er omtalt udover hele denne verden.
[Ro 1:9 DK-KJV] For Gud er mit vidne, hvem jeg tjener med min ånd i hans Søns evangelie, så jeg uden ophør altid nævner jer i mine bønner;
[Ro 1:10 DK-KJV] Og beder om, hvis jeg på nogen måde nu omsider måtte ha' en givtig rejse ved Guds vilje til at komme til jer.
[Ro 1:11 DK-KJV] For jeg længes efter at se jer, så jeg må videregive en vis åndelig gave til jer, med det endemål at I må være grundfæstet;
[Ro 1:12 DK-KJV] Det er, for at jeg må bli' trøstet sammen med jer via den gensidige tro både fra jer og mig.
[Ro 1:13 DK-KJV] Nu ville jeg ikke ha' jer uvidende, brødre, at jeg ofte havde til hensigt at komme til jer, (men var ledt herhen til), for at jeg også måtte ha' nogle frugter blandt jer, ligesom blandt andre Hedninger.
[Ro 1:14 DK-KJV] Jeg er både skyldig overfor Grækerne, og overfor de Fremmede; både overfor de vise, og overfor de uvise.
[Ro 1:15 DK-KJV] Sådant, at så meget som er i mig, er jeg også parat til at prædike evangeliet for jer der er i Rom.
[Ro 1:16 DK-KJV] For jeg skammer mig ikke over Kristus' evangelie: for det er Guds kraft til frelse for enhver som tror; overfor Jøden først, og også overfor Grækeren.

[Ro 1:17 DK-KJV] For deri er Guds retfærdighed afsløret fra tro til tro: som det er skrevet, Den retfærdige skal leve via tro.
[Ro 1:18 DK-KJV] For Guds arrigskab er afsløret fra himlen imod al ugudelighed og uretfærdighed fra mennesker, som undertrykker sandheden i uretfærdighed;
[Ro 1:19 DK-KJV] Eftersom det som må bli' kendt omkring Gud er manifesteret i dem; for Gud har vist det til dem.
[Ro 1:20 DK-KJV] For hans usynlige egenskaber, nemlig hans evige vælde og guddommelighed, har været tydeligt set siden denne verdens skabelse, forstået ved de ting, som er lavet, så de er uden undskyldning:
[Ro 1:21 DK-KJV] Eftersom, da de kendte Gud, forherligede de ham ikke som Gud, var heller ikke taknemmelige; men blev nytteløse i deres fantasier, og deres tåbelige hjerter var formørket.

Ro 1:1 Paul, a servant of Jesus Christ, called to be an apostle, separated unto the gospel of God,
Ro 1:2 (Which he had promised afore by his prophets in the holy scriptures,)
Ro 1:3 Concerning his Son Jesus Christ our Lord, which was made of the seed of David according to the flesh;
Ro 1:4 And declared to be the Son of God with power, according to the spirit of holiness, by the resurrection from the dead:
Ro 1:5 By whom we have received grace and apostleship, for obedience to the faith among all nations, for his name:
Ro 1:6 Among whom are ye also the called of Jesus Christ:
Ro 1:7 To all that be in Rome, beloved of God, called to be saints: Grace to you and peace from God our Father, and the Lord Jesus Christ.
Ro 1:8 First, I thank my God through Jesus Christ for you all, that your faith is spoken of throughout the whole world.
Ro 1:9 For God is my witness, whom I serve with my spirit in the gospel of his Son, that without ceasing I make mention of you always in my prayers;
Ro 1:10 Making request, if by any means now at length I might have a prosperous journey by the will of God to come unto you.

Ro 1:11 For I long to see you, that I may impart unto you some spiritual gift, to the end ye may be established;
Ro 1:12 That is, that I may be comforted together with you by the mutual faith both of you and me.
Ro 1:13 Now I would not have you ignorant, brethren, that oftentimes I purposed to come unto you, (but was let hitherto,) that I might have some fruit among you also, even as among other Gentiles.
Ro 1:14 I am debtor both to the Greeks, and to the Barbarians; both to the wise, and to the unwise.
Ro 1:15 So, as much as in me is, I am ready to preach the gospel to you that are at Rome also.
Ro 1:16 For I am not ashamed of the gospel of Christ: for it is the power of God unto salvation to every one that believeth; to the Jew first, and also to the Greek.
Ro 1:17 For therein is the righteousness of God revealed from faith to faith: as it is written, The just shall live by faith.
Ro 1:18 For the wrath of God is revealed from heaven against all ungodliness and unrighteousness of men, who hold the truth in unrighteousness;
Ro 1:19 Because that which may be known of God is manifest in them; for God hath shewed it unto them.
Ro 1:20 For the invisible things of him from the creation of the world are clearly seen, being understood by the things that are made, even his eternal power and Godhead; so that they are without excuse:
Ro 1:21 Because that, when they knew God, they glorified him not as God, neither were thankful; but became vain in their imaginations, and their foolish heart was darkened.

[Ro 1:22 DK-KJV] Ved at bekende demselv til at være vise, blev de tåber,
[Ro 1:23 DK-KJV] Og ændrede Guds uforgængelige herlighed indtil en figur lavet lige som forgængelige mennesker, og til fugle, og firbenede dyr, og krybende ting.
[Ro 1:24 DK-KJV] Derfor overgav Gud dem også til urenhed gennem lysterne i deres egne hjerter, til at vanære deres egne legemer mellem demselv:
[Ro 1:25 DK-KJV] De som ændrede Guds sandhed indtil en løgn, og tilbad og tjente det skabte mere end Skaberen, som er velsignet for evigt. Amen.
[Ro 1:26 DK-KJV] Af denne grund overgav Gud dem til vanærende lidenskaber: for selv deres kvinder ændrede det naturlige brug indtil det som er imod naturen:
[Ro 1:27 DK-KJV] Og ligeså også mændene, ved at forlade det naturlige brug af kvinden, brændte i deres begær den ene efter den anden; mænd med mænd der gør det som er usømmeligt, og ved i demselv at modtage den tilbagebetaling for deres fejl som var passende.
[Ro 1:28 DK-KJV] Og ligesom de ikke kunne lide at beholde Gud i deres kundskab, gav Gud dem over til en forkastelig tankegang, til at gøre de ting som ikke er praktiske;
[Ro 1:29 DK-KJV] Ved at være fyldt med al uretfærdighed, hor, ondskab, griskhed, hensynsløshed; fuld af misundelse, mord, debat, bedrag, nederdrægtighed; sladderhanke,
[Ro 1:30 DK-KJV] Bagtalere, hadere af Gud, ondskabsfulde, stolte, pralende, opfindere af onde ting, ulydige mod forældre,
[Ro 1:31 DK-KJV] Uden forståelse, pagt brydere, uden naturlig hengivenhed, uforsonlige, ubarmhjertige:
[Ro 1:32 DK-KJV] De som kender til Guds dom, at de som begår sådanne ting er døden værdig, gør ikke kun det samme, men har fornøjelse i dem som gør dem.

Ro 1:22 Professing themselves to be wise, they became fools,
Ro 1:23 And changed the glory of the uncorruptible God into an image made like to corruptible man, and to birds, and fourfooted beasts, and creeping things.
Ro 1:24 Wherefore God also gave them up to uncleanness through the lusts of their own hearts, to dishonour their own bodies between themselves:
Ro 1:25 Who changed the truth of God into a lie, and worshipped and served the creature more than the Creator, who is blessed for ever. Amen.
Ro 1:26 For this cause God gave them up unto vile affections: for even their women did change the natural use into that which is against nature:
Ro 1:27 And likewise also the men, leaving the natural use of the woman, burned in their lust one toward another; men with men working that which is unseemly, and receiving in themselves that recompence of their error which was meet.
Ro 1:28 And even as they did not like to retain God in their knowledge, God gave them over to a reprobate mind, to do those things which are not convenient;
Ro 1:29 Being filled with all unrighteousness, fornication, wickedness, covetousness, maliciousness; full of envy, murder, debate, deceit, malignity; whisperers,
Ro 1:30 Backbiters, haters of God, despiteful, proud, boasters, inventors of evil things, disobedient to parents,
Ro 1:31 Without understanding, covenantbreakers, without natural affection, implacable, unmerciful:
Ro 1:32 Who knowing the judgment of God, that they which commit such things are worthy of death, not only do the same, but have pleasure in them that do them.

Romerne Kapitel 2 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 2:1 DK-KJV] Derfor er du uden undskyldning, Kæreste menneske, hvemsomhelst du er der dømmer; for i det du dømmer en anden, fordømmer du digselv; for du der dømmer gør de samme ting.
[Ro 2:2 DK-KJV] Men vi er sikre på at Guds dom er efter sandheden imod dem som begår sådanne ting.
[Ro 2:3 DK-KJV] Og tænker du dette, Kæreste menneske, der dømmer dem som gør sådanne ting, og gør det samme, at du skal undslippe Guds dom?
[Ro 2:4 DK-KJV] Eller foragter du rigdommen af hans godhed og overbærenhed og tålmodighed; og ved du ikke at Guds godhed leder dig til omvendelse?
[Ro 2:5 DK-KJV] Men efter din hårdhed og uomvendte hjerte opsparer du til digselv arrigskab imod arrigskabets dag og åbenbaring af Guds retfærdige dom;
[Ro 2:6 DK-KJV] Han som vil gengælde ethvert menneske efter hans handlinger:
[Ro 2:7 DK-KJV] Og give evigt liv til dem der med tålmodighed fortsætter med at gøre vel og søger efter herlighed og ære og udødelighed:
[Ro 2:8 DK-KJV] Men til dem der er stridslystne, og som ikke adlyder sandheden, men adlyder uretfærdighed, harme og arrigskab,
[Ro 2:9 DK-KJV] Trængsel og angst, over ethvert menneskes sjæl der gør ondt, over Jøden først, og også over Hedningen;
[Ro 2:10 DK-KJV] Men herlighed, ære, og fred, til ethvert

Ro 2:1 Therefore thou art inexcusable, O man, whosoever thou art that judgest: for wherein thou judgest another, thou condemnest thyself; for thou that judgest doest the same things.
Ro 2:2 But we are sure that the judgment of God is according to truth against them which commit such things.
Ro 2:3 And thinkest thou this, O man, that judgest them which do such things, and doest the same, that thou shalt escape the judgment of God?
Ro 2:4 Or despisest thou the riches of his goodness and forbearance and longsuffering; not knowing that the goodness of God leadeth thee to repentance?
Ro 2:5 But after thy hardness and impenitent heart treasurest up unto thyself wrath against the day of wrath and revelation of the righteous judgment of God;
Ro 2:6 Who will render to every man according to his deeds:
Ro 2:7 To them who by patient continuance in well doing seek for glory and honour and immortality, eternal life:
Ro 2:8 But unto them that are contentious, and do not obey the truth, but obey unrighteousness, indignation and wrath,
Ro 2:9 Tribulation and anguish, upon every soul of man that doeth evil, of the Jew first, and also of the Gentile;
Ro 2:10 But glory, honour, and peace, to every man that

menneske der udvirker godt, til Jøden først, og også til Hedningen:
[Ro 2:11 DK-KJV] For der er ingen respekt for personer hos Gud.
[Ro 2:12 DK-KJV] For alle dem som har syndet uden lov skal også forulykke uden lov; og alle dem som har syndet i loven skal bli' dømt via loven;
[Ro 2:13 DK-KJV] (For ikke hør'erne af loven er retfærdig foran Gud, men gør'erne af loven skal bli' retfærdiggjort.
[Ro 2:14 DK-KJV] For når Hedningerne, som ikke har loven, af natur gør de ting der er indeholdt i loven, disse, som ikke har loven, er en lov overfor demselv:
[Ro 2:15 DK-KJV] Som fremviser lovens værk skrevet i deres hjerter, deres samvittighed fremfører også vidnesbyrd, og samtidigt med det enten anklager eller undskylder deres tanker hinanden;)
[Ro 2:16 DK-KJV] I den dag når Gud skal dømme menneskers hemmeligheder via Jesus Kristus efter mit evangelie.
[Ro 2:17 DK-KJV] Læg mærke til, du er kaldet en Jøde, og hviler i loven, og roser dig af Gud,
[Ro 2:18 DK-KJV] Og kender hans vilje, og godkender de ting som er mere fremragende, ved at være instrueret udfra loven;
[Ro 2:19 DK-KJV] Og er tillidsfuld i at du digselv er en vejleder for den blinde, et lys for dem der er i mørke,

[Ro 2:20 DK-KJV] En instruktør af den tåbelige, en underviser af babyer, som har formen af kundskab og af sandheden i loven.
[Ro 2:21 DK-KJV] Du som derfor underviser andre, underviser du ikke digselv? Du som prædiker at et menneske ikke skal stjæle, stjæler du?
[Ro 2:22 DK-KJV] Du som siger at et menneske ikke skal begå utroskab, begår du utroskab? du som afskyr afguder, begår du helligbrøde?
[Ro 2:23 DK-KJV] Du som roser dig af loven, gennem at bryde loven vanærer du Gud?
[Ro 2:24 DK-KJV] For Guds navn spottes blandt Hedningerne gennem jer, som det er skrevet.
[Ro 2:25 DK-KJV] For vel gavner omskærelse, hvis du holder loven: men hvis du er en lovbryder, er din omskærelse lavet om til uomskærelse.
[Ro 2:26 DK-KJV] Hvis de uomskårne derfor holder retfærdigheden i loven, skal hans uomskærelse så ikke bli' anset som at være omskærelse?
[Ro 2:27 DK-KJV] Og skal ikke uomskærelse som er af natur, hvis den opfylder loven, dømme dig, som via bogstavet og omskærelse bryder loven?
[Ro 2:28 DK-KJV] For Jøde er ikke han, som er det udadtil; omskærelse er heller ikke det, som er kødeligt udvendigt:
[Ro 2:29 DK-KJV] Men Jøde er han, som er det indeni; og omskærelsen sker i hjertet, åndeligt, og ikke i bogstavet; disse roses ikke af mennesker, men af Gud.

worketh good, to the Jew first, and also to the Gentile:

Ro 2:11 For there is no respect of persons with God.
Ro 2:12 For as many as have sinned without law shall also perish without law: and as many as have sinned in the law shall be judged by the law;
Ro 2:13 (For not the hearers of the law are just before God, but the doers of the law shall be justified.
Ro 2:14 For when the Gentiles, which have not the law, do by nature the things contained in the law, these, having not the law, are a law unto themselves:
Ro 2:15 Which shew the work of the law written in their hearts, their conscience also bearing witness, and their thoughts the mean while accusing or else excusing one another;)
Ro 2:16 In the day when God shall judge the secrets of men by Jesus Christ according to my gospel.
Ro 2:17 Behold, thou art called a Jew, and restest in the law, and makest thy boast of God,
Ro 2:18 And knowest his will, and approvest the things that are more excellent, being instructed out of the law;
Ro 2:19 And art confident that thou thyself art a guide of the blind, a light of them which are in darkness,
Ro 2:20 An instructor of the foolish, a teacher of babes, which hast the form of knowledge and of the truth in the law.
Ro 2:21 Thou therefore which teachest another, teachest thou not thyself? thou that preachest a man should not steal, dost thou steal?
Ro 2:22 Thou that sayest a man should not commit adultery, dost thou commit adultery? thou that abhorrest idols, dost thou commit sacrilege?
Ro 2:23 Thou that makest thy boast of the law, through breaking the law dishonourest thou God?
Ro 2:24 For the name of God is blasphemed among the Gentiles through you, as it is written.
Ro 2:25 For circumcision verily profiteth, if thou keep the law: but if thou be a breaker of the law, thy circumcision is made uncircumcision.
Ro 2:26 Therefore if the uncircumcision keep the righteousness of the law, shall not his uncircumcision be counted for circumcision?
Ro 2:27 And shall not uncircumcision which is by nature, if it fulfil the law, judge thee, who by the letter and circumcision dost transgress the law?
Ro 2:28 For he is not a Jew, which is one outwardly; neither is that circumcision, which is outward in the flesh:
Ro 2:29 But he is a Jew, which is one inwardly; and circumcision is that of the heart, in the spirit, and not in the letter; whose praise is not of men, but of God.

Romerne Kapitel 3 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 3:1 DK-KJV] Hvilken fordel har da Jøden? eller hvilken gavn er der ved omskærelse?
[Ro 3:2 DK-KJV] Meget på alle måder: hovedsageligt, fordi Guds orakler var betroet til dem.
[Ro 3:3 DK-KJV] For hvad hvis nogle ikke troede? skal deres vantro så gøre troen på Gud virkningsløs?
[Ro 3:4 DK-KJV] Gud forbyde det: ja, lad Gud være sand, men ethvert menneske en løgner; som det er skrevet, At du måtte bli' retfærdiggjort i dine ordsprog, og måtte besejre når du er dømt.

Ro 3:1 What advantage then hath the Jew? or what profit is there of circumcision?
Ro 3:2 Much every way: chiefly, because that unto them were committed the oracles of God.
Ro 3:3 For what if some did not believe? shall their unbelief make the faith of God without effect?
Ro 3:4 God forbid: yea, let God be true, but every man a liar; as it is written, That thou mightest be justified in thy sayings, and mightest overcome when thou art judged.

[Ro 3:5 DK-KJV] Men hvis vores uretfærdighed beviser Guds retfærdighed, hvad skal vi da sige? Er Gud uretfærdig når han hævner? (Jeg taler som et menneske)
Ro 3:5 But if our unrighteousness commend the righteousness of God, what shall we say? Is God unrighteous who taketh vengeance? (I speak as a man)

[Ro 3:6 DK-KJV] Gud forbyde det: for hvordan skal Gud så dømme denne verden?
Ro 3:6 God forbid: for then how shall God judge the world?

[Ro 3:7 DK-KJV] For hvis Guds sandhed har bugnet mere gennem min løgn til hans herlighed; hvorfor dømmes jeg så også stadig som en synder?
Ro 3:7 For if the truth of God hath more abounded through my lie unto his glory; why yet am I also judged as a sinner?

[Ro 3:8 DK-KJV] Og ikke snarere, (som vi er talt dårligt om, og som nogle påstår at vi siger,) Lad os gøre ondt, så det gode må komme? disses forbandelse er retfærdig.
Ro 3:8 And not rather, (as we be slanderously reported, and as some affirm that we say,) Let us do evil, that good may come? whose damnation is just.

[Ro 3:9 DK-KJV] Hvad så? er vi bedre end dem? Nej, på ingen måde: for vi har før bevist både Jøder og Hedninger, at de alle er under synd;
Ro 3:9 What then? are we better than they? No, in no wise: for we have before proved both Jews and Gentiles, that they are all under sin;

[Ro 3:10 DK-KJV] Som det er skrevet, Der er ingen retfærdige, nej, ikke én:
Ro 3:10 As it is written, There is none righteous, no, not one:

[Ro 3:11 DK-KJV] Der er ingen som forstår, der er ingen der søger efter Gud.
Ro 3:11 There is none that understandeth, there is none that seeketh after God.

[Ro 3:12 DK-KJV] De har alle forladt vejen, de er samlet blevet ufordelagtige; der er ingen der gør godt, nej, ikke én.
Ro 3:12 They are all gone out of the way, they are together become unprofitable; there is none that doeth good, no, not one.

[Ro 3:13 DK-KJV] Deres strube er en åben grav; de har brugt deres tunger til at bedrage med; giften fra asp hugorme er under deres læber: ***"Vipera Aspis - https://da.frwiki.wiki/wiki/Vipère_aspic "***
Ro 3:13 Their throat is an open sepulchre; with their tongues they have used deceit; the poison of asps is under their lips:

[Ro 3:14 DK-KJV] Hvis mund er fuld af forbandelse og bitterhed:
Ro 3:14 Whose mouth is full of cursing and bitterness:

[Ro 3:15 DK-KJV] Deres fødder er hurtige til at udgyde blod:
Ro 3:15 Their feet are swift to shed blood:

[Ro 3:16 DK-KJV] Destruktion og elendighed er på deres veje:
Ro 3:16 Destruction and misery are in their ways:

[Ro 3:17 DK-KJV] Og fredens vej har de ikke kendt:
Ro 3:17 And the way of peace have they not known:

[Ro 3:18 DK-KJV] Der er ingen Gudsfrygt foran deres øjne.
Ro 3:18 There is no fear of God before their eyes.

[Ro 3:19 DK-KJV] Nu ved vi at hvadsomhelst loven siger, det siger den til dem som er under loven: så enhver mund må bli' stoppet, og hele denne verden må bli' skyldig foran Gud.
Ro 3:19 Now we know that what things soever the law saith, it saith to them who are under the law: that every mouth may be stopped, and all the world may become guilty before God.

[Ro 3:20 DK-KJV] Derfor skal intet kød i hans øjne bli' retfærdiggjort via lovhandlinger der: for via loven er kundskaben om synd.
Ro 3:20 Therefore by the deeds of the law there shall no flesh be justified in his sight: for by the law is the knowledge of sin.

[Ro 3:21 DK-KJV] Men nu er Guds retfærdighed uden loven manifesteret, ved at være bevidnet via loven og profeterne;
Ro 3:21 But now the righteousness of God without the law is manifested, being witnessed by the law and the prophets;

[Ro 3:22 DK-KJV] Ja Guds retfærdighed som er via tro på Jesus Kristus til alle og over alle dem der tror: for der er ingen forskel:
Ro 3:22 Even the righteousness of God which is by faith of Jesus Christ unto all and upon all them that believe: for there is no difference:

[Ro 3:23 DK-KJV] For alle har syndet, og mangler Guds herlighed;
Ro 3:23 For all have sinned, and come short of the glory of God;

[Ro 3:24 DK-KJV] Ved frit at være retfærdiggjort via hans nåde gennem forløsningen der er i Kristus Jesus:
Ro 3:24 Being justified freely by his grace through the redemption that is in Christ Jesus:

[Ro 3:25 DK-KJV] Ham som Gud har sat frem til at være en soning gennem tro på hans blod, for at erklære hans retfærdighed for syndseftergivelse der er vedtaget, gennem Guds overbærenhed;
Ro 3:25 Whom God hath set forth to be a propitiation through faith in his blood, to declare his righteousness for the remission of sins that are past, through the forbearance of God;

[Ro 3:26 DK-KJV] For at erklærer, jeg siger, hans retfærdighed i denne tid: så han måtte være retfærdig, og retfærdiggøreren af ham som tror på Jesus.
Ro 3:26 To declare, I say, at this time his righteousness: that he might be just, and the justifier of him which believeth in Jesus.

[Ro 3:27 DK-KJV] Hvor er pral så? Det er udelukket. Via hvilken lov? af gerninger? Nej: men via troens lov.
Ro 3:27 Where is boasting then? It is excluded. By what law? of works? Nay: but by the law of faith.

[Ro 3:28 DK-KJV] Derfor konkluderer vi at et menneske er retfærdiggjort via tro uden lovhandlinger.
Ro 3:28 Therefore we conclude that a man is justified by faith without the deeds of the law.

[Ro 3:29 DK-KJV] Er han kun Jødernes Gud? er han ikke også Hedningernes? Jovist, også Hedningernes:
Ro 3:29 Is he the God of the Jews only? is he not also of the Gentiles? Yes, of the Gentiles also:

[Ro 3:30 DK-KJV] Eftersom der kun er 1 Gud, som skal retfærdiggøre de omskårne via tro, og uomskårne gennem tro.
[Ro 3:31 DK-KJV] Skal vi så gøre loven ugyldig gennem tro? Gud forbyde det: ja, vi etablerer loven.

Ro 3:30 Seeing it is one God, which shall justify the circumcision by faith, and uncircumcision through faith.
Ro 3:31 Do we then make void the law through faith? God forbid: yea, we establish the law.

[Ro 4:1 DK-KJV] Hvad skal vi da sige at vor far Abraham, som angår kødet, har fundet?
[Ro 4:2 DK-KJV] For hvis Abraham var retfærdiggjort via gerninger, har han det at rose sig af, men ikke foran Gud.
[Ro 4:3 DK-KJV] For hvad siger skriften? Abraham troede Gud, og det var tilregnet ham som retfærdighed.
[Ro 4:4 DK-KJV] Nu til ham der arbejder er belønningen ikke regnet som nåde, men som gæld.
[Ro 4:5 DK-KJV] Men til ham der ikke arbejder, men tror på ham der retfærdiggør de ugudelige, hans tro er anset for at være til retfærdighed.
[Ro 4:6 DK-KJV] Ligesom David også beskriver mennesket som meget velsignet, til hvem Gud tilregner retfærdighed uden gerninger,
[Ro 4:7 DK-KJV] Og siger, Velsignet er de hvis fejltrin er tilgivet, og de hvis synder er dækket.
[Ro 4:8 DK-KJV] Velsignet er den mand til hvem Herren ikke vil tilregne synd.
[Ro 4:9 DK-KJV] Kommer denne velsignelse kun over de omskårne, eller også over de uomskårne? for vi siger at tro var tilregnet Abraham som retfærdighed.
[Ro 4:10 DK-KJV] Hvordan var det da regnet? da han var omskåret, eller uomskåret? Ikke som omskåret, men som uomskåret.
[Ro 4:11 DK-KJV] Og han modtog omskærelses-tegnet, et segl af troens retfærdighed mens han stadig var uomskåret: så han måtte være far for alle dem som tror, selvom de ikke er omskåret; så retfærdighed også måtte bli' tilregnet dem:
[Ro 4:12 DK-KJV] Og omskærelsens fader for dem som ikke kun er af omskærelsen, men også for dem som vandrer i fodsporene af vor Fader Abrahams tro, mens han endnu var uomskåret.
[Ro 4:13 DK-KJV] For løftet, at han skulle være denne verdens arving, var ikke til Abraham, eller til hans sæd, gennem loven, men gennem troens retfærdighed.
[Ro 4:14 DK-KJV] For hvis de som er af loven er arvinger, så er troen gjort ugyldig, og løftet sat ud af kraft:
[Ro 4:15 DK-KJV] Fordi loven udvirker arrigskab: for hvor der ingen lov er, er der ingen overtrædelse.
[Ro 4:16 DK-KJV] Derfor er det i tro, så det måtte være via nåde; med det endemål at løftet måtte være sikkert for hele sæden; ikke kun for dem som er af loven, men også for dem der er af troen hos Abraham; som er faderen af os alle,
[Ro 4:17 DK-KJV] (Som det er skrevet, Jeg har gjort dig til en far for mange nationer,) foran ham som han troede på, ja Gud, som levendegør de døde, og kalder de ting som ikke er som om de var.
[Ro 4:18 DK-KJV] Som imod håb troede på håbet, så han måtte bli' faderen for mange nationer, ifølge det som var talt, Sådant skal din sæd være.
[Ro 4:19 DK-KJV] Og ved ikke at være svag i troen, anså han heller ikke hans egen krop som død, da han var omkring 100 år gammel, heller ikke at Saras livmoder var død endnu:

Ro 4:1 What shall we say then that Abraham our father, as pertaining to the flesh, hath found?
Ro 4:2 For if Abraham were justified by works, he hath whereof to glory; but not before God.
Ro 4:3 For what saith the scripture? Abraham believed God, and it was counted unto him for righteousness.
Ro 4:4 Now to him that worketh is the reward not reckoned of grace, but of debt.

Ro 4:5 But to him that worketh not, but believeth on him that justifieth the ungodly, his faith is counted for righteousness.

Ro 4:6 Even as David also describeth the blessedness of the man, unto whom God imputeth righteousness without works,
Ro 4:7 Saying, Blessed are they whose iniquities are forgiven, and whose sins are covered.

Ro 4:8 Blessed is the man to whom the Lord will not impute sin.
Ro 4:9 Cometh this blessedness then upon the circumcision only, or upon the uncircumcision also? for we say that faith was reckoned to Abraham for righteousness.
Ro 4:10 How was it then reckoned? when he was in circumcision, or in uncircumcision? Not in circumcision, but in uncircumcision.
Ro 4:11 And he received the sign of circumcision, a seal of the righteousness of the faith which he had yet being uncircumcised: that he might be the father of all them that believe, though they be not circumcised; that righteousness might be imputed unto them also:

Ro 4:12 And the father of circumcision to them who are not of the circumcision only, but who also walk in the steps of that faith of our father Abraham, which he had being yet uncircumcised.
Ro 4:13 For the promise, that he should be the heir of the world, was not to Abraham, or to his seed, through the law, but through the righteousness of faith.
Ro 4:14 For if they which are of the law be heirs, faith is made void, and the promise made of none effect:
Ro 4:15 Because the law worketh wrath: for where no law is, there is no transgression.

Ro 4:16 Therefore it is of faith, that it might be by grace; to the end the promise might be sure to all the seed; not to that only which is of the law, but to that also which is of the faith of Abraham; who is the father of us all,
Ro 4:17 (As it is written, I have made thee a father of many nations,) before him whom he believed, even God, who quickeneth the dead, and calleth those things which be not as though they were.
Ro 4:18 Who against hope believed in hope, that he might become the father of many nations; according to that which was spoken, So shall thy seed be.

Ro 4:19 And being not weak in faith, he considered not his own body now dead, when he was about an hundred years old, neither yet the deadness of Sara's womb:

[Ro 4:20 DK-KJV] Han tvivlede heller ikke på Guds løfte med vantro; men var stærk i tro, ved at gi' herlighed til Gud;
[Ro 4:21 DK-KJV] Og ved at være fuldt overbevist om at, hvad han havde lovet, ville han også være i stand til at udføre.
[Ro 4:22 DK-KJV] Og derfor var det tilregnet ham som retfærdighed.
[Ro 4:23 DK-KJV] Nu var det ikke skrevet for hans skyld alene, at det var tilregnet ham;
[Ro 4:24 DK-KJV] Men også for os, til hvem det skal bli' tilregnet, hvis vi tror på ham som oprejste Jesus vor Herre fra de døde;
[Ro 4:25 DK-KJV] Som var forløst for vores krænkelser, og var oprejst igen for vores retfærdiggørelse.

Ro 4:20 He staggered not at the promise of God through unbelief; but was strong in faith, giving glory to God;

Ro 4:21 And being fully persuaded that, what he had promised, he was able also to perform.

Ro 4:22 And therefore it was imputed to him for righteousness.
Ro 4:23 Now it was not written for his sake alone, that it was imputed to him;

Ro 4:24 But for us also, to whom it shall be imputed, if we believe on him that raised up Jesus our Lord from the dead;
Ro 4:25 Who was delivered for our offences, and was raised again for our justification.

Romerne Kapitel 5 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 5:1 DK-KJV] Når vi nu derfor er retfærdiggjort via tro, har vi fred med Gud gennem vor Herre Jesus Kristus:
[Ro 5:2 DK-KJV] Via ham har vi også adgang via tro ind i denne nåde hvori vi står, og vi glæder os over håbet om Guds herlighed.
[Ro 5:3 DK-KJV] Og ikke alene det, men vi glæder os også over trængsler: for vi ved at trængsel frembringer tålmodighed;
[Ro 5:4 DK-KJV] Og tålmodighed, erfaring, og erfaring, håb:
[Ro 5:5 DK-KJV] Og håbet skuffer os ikke; eftersom Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter via den Hellige Ånd som er givet til os.
[Ro 5:6 DK-KJV] For da vi stadig var uden styrke, døde Kristus for de ugudelige i rette tid.
[Ro 5:7 DK-KJV] For én vil næppe dø for et retskaffent menneske: dog imidlertid ville nogle måske driste sig til at dø for et godt menneske.
[Ro 5:8 DK-KJV] Men Gud viser sin kærlighed overfor os, i at, Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere.
[Ro 5:9 DK-KJV] Hvor meget mere skal vi da, når vi nu er blevet retfærdiggjort via hans blod, bli' frelst fra arrigskabet gennem ham.
[Ro 5:10 DK-KJV] For hvis, vi var forsonet med Gud via hans Søns død, da vi var fjender, skal vi meget mere, bli' frelst via hans liv, ved at være forsonet.
[Ro 5:11 DK-KJV] Og ikke alene det, men vi glæder os også over Gud gennem vor Herre Jesus Kristus, via hvem vi nu har modtaget forsoningen.
[Ro 5:12 DK-KJV] For se, ligesom synd kom ind i denne verden via én mand, og død via synd; og sådant kom døden over alle mennesker, eftersom alle har syndet:
[Ro 5:13 DK-KJV] (For indtil loven var synd i denne verden: men synd er ikke tilregnet når der ingen lov er.
[Ro 5:14 DK-KJV] Ikke desto mindre så regerede død fra Adam til Moses, ja over dem som ikke havde syndet i lighed med Adams overtrædelse, som er figuren på ham der skulle komme.
[Ro 5:15 DK-KJV] Men den frie gave er ikke ligesom krænkelsen. For hvis mange er døde gennem éns krænkelse, desto mere har Guds nåde bugnet for mange, og gaven via nåde, som er via én mand, Jesus Kristus.
[Ro 5:16 DK-KJV] Og gaven er ikke som det var via én der syndede: for dommen var via én til fordømmelse, men den

Ro 5:1 Therefore being justified by faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ:

Ro 5:2 By whom also we have access by faith into this grace wherein we stand, and rejoice in hope of the glory of God.

Ro 5:3 And not only so, but we glory in tribulations also: knowing that tribulation worketh patience;
Ro 5:4 And patience, experience; and experience, hope:
Ro 5:5 And hope maketh not ashamed; because the love of God is shed abroad in our hearts by the Holy Ghost which is given unto us.
Ro 5:6 For when we were yet without strength, in due time Christ died for the ungodly.

Ro 5:7 For scarcely for a righteous man will one die: yet peradventure for a good man some would even dare to die.
Ro 5:8 But God commendeth his love toward us, in that, while we were yet sinners, Christ died for us.

Ro 5:9 Much more then, being now justified by his blood, we shall be saved from wrath through him.
Ro 5:10 For if, when we were enemies, we were reconciled to God by the death of his Son, much more, being reconciled, we shall be saved by his life.
Ro 5:11 And not only so, but we also joy in God through our Lord Jesus Christ, by whom we have now received the atonement.
Ro 5:12 Wherefore, as by one man sin entered into the world, and death by sin; and so death passed upon all men, for that all have sinned:
Ro 5:13 (For until the law sin was in the world: but sin is not imputed when there is no law.
Ro 5:14 Nevertheless death reigned from Adam to Moses, even over them that had not sinned after the similitude of Adam's transgression, who is the figure of him that was to come.
Ro 5:15 But not as the offence, so also is the free gift. For if through the offence of one many be dead, much more the grace of God, and the gift by grace, which is by one man, Jesus Christ, hath abounded unto many.
Ro 5:16 And not as it was by one that sinned, so is the gift: for the judgment was by one to condemnation, but the free

frie gave er efter mange krænkelser til retfærdiggørelse.

[Ro 5:17 DK-KJV] For hvis død regerede via én, via én mands krænkelse; skal de som modtager nådens overflod og af retfærdighedens gave meget mere regere i livet via én, Jesus Kristus.)

[Ro 5:18 DK-KJV] Derfor som dommen kom over alle mennesker til fordømmelse via ens krænkelse; på samme måde kom den fri gave over alle mennesker til livets retfærdiggørelse via éns retfærdighed.

[Ro 5:19 DK-KJV] For ligesom mange blev syndiggjort via én mands ulydighed, sådant skal mange bli' retfærdiggjort via éns lydighed.

[Ro 5:20 DK-KJV] Desuden kom loven ind, så krænkelsen måtte bugne. Men der hvor synd bugnede, bugnede nåden endnu mere:

[Ro 5:21 DK-KJV] For at som synd har regeret indtil død, på samme måde måtte nåde regere gennem retfærdighed til evigt liv via Jesus Kristus vor Herre.

gift is of many offences unto justification.

Ro 5:17 For if by one man's offence death reigned by one; much more they which receive abundance of grace and of the gift of righteousness shall reign in life by one, Jesus Christ.)

Ro 5:18 Therefore as by the offence of one judgment came upon all men to condemnation; even so by the righteousness of one the free gift came upon all men unto justification of life.

Ro 5:19 For as by one man's disobedience many were made sinners, so by the obedience of one shall many be made righteous.

Ro 5:20 Moreover the law entered, that the offence might abound. But where sin abounded, grace did much more abound:

Ro 5:21 That as sin hath reigned unto death, even so might grace reign through righteousness unto eternal life by Jesus Christ our Lord.

Romerne Kapitel 6 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 6:1 DK-KJV] Hvad skal vi da sige? Skal vi forsætte i synd, så nåden må bugne?

[Ro 6:2 DK-KJV] Gud forbyde det. Hvordan skal vi, som er døde overfor synd, fortsætte med at leve i den?

[Ro 6:3 DK-KJV] Ved I ikke, at alle vi som var døbt ind i Jesus Kristus var døbt ind i hans død?

[Ro 6:4 DK-KJV] Derfor er vi begravet med ham via dåben ind i døden: så ligesom Kristus var oprejst fra de døde via Faderens herlighed, på samme måde skulle vi også vandre i et fornyet liv.

[Ro 6:5 DK-KJV] For hvis vi er blevet plantet sammen i lighed med hans død, skal også vi bli' oprejst i lighed med ham:

[Ro 6:6 DK-KJV] Når vi nu ved det, at vores gamle menneske er korsfæstet med ham, for at syndens krop måtte bli' destrueret, så vi ikke fremover skulle tjene synd.

[Ro 6:7 DK-KJV] For han som er død er befriet fra synd.

[Ro 6:8 DK-KJV] Når vi nu er døde med Kristus, tror vi også at vi skal leve med ham:

[Ro 6:9 DK-KJV] Og ved godt at Kristus som er oprejst fra de døde ikke dør mere; døden har ikke længer herredømme over ham.

[Ro 6:10 DK-KJV] For idet han døde, døde han for synd én gang for alle: men idet han lever, lever han for Gud.

[Ro 6:11 DK-KJV] Regn I så sandelig også jerselv på sammen måde at være død overfor synd, men levende for Gud gennem Jesus Kristus vor Herre.

[Ro 6:12 DK-KJV] Lad derfor ikke synd regere i jeres dødelige krop, så I skulle adlyde den i dens lyster.

[Ro 6:13 DK-KJV] Brug heller ikke jeres lemmer som uretfærdige redskaber til at synde med: men gi' jerselv til Gud, som dem der er levende fra de døde, og jeres lemmer som retfærdige redskaber til Gud.

[Ro 6:14 DK-KJV] For synd skal ikke have herredømme over jer: for I er ikke under loven, men under nåde.

[Ro 6:15 DK-KJV] Hvad da? skal vi synde, fordi vi ikke er under loven, men under nåde? Gud forbyde det.

[Ro 6:16 DK-KJV] Ved I ikke, at til den som I overgiver jerselv som tjenere for at adlyde, hans tjenere er I når I adlyder ham; om det så er af synd indtil død, eller af lydighed indtil retfærdighed?

Ro 6:1 What shall we say then? Shall we continue in sin, that grace may abound?

Ro 6:2 God forbid. How shall we, that are dead to sin, live any longer therein?

Ro 6:3 Know ye not, that so many of us as were baptized into Jesus Christ were baptized into his death?

Ro 6:4 Therefore we are buried with him by baptism into death: that like as Christ was raised up from the dead by the glory of the Father, even so we also should walk in newness of life.

Ro 6:5 For if we have been planted together in the likeness of his death, we shall be also in the likeness of his resurrection:

Ro 6:6 Knowing this, that our old man is crucified with him, that the body of sin might be destroyed, that henceforth we should not serve sin.

Ro 6:7 For he that is dead is freed from sin.

Ro 6:8 Now if we be dead with Christ, we believe that we shall also live with him:

Ro 6:9 Knowing that Christ being raised from the dead dieth no more; death hath no more dominion over him.

Ro 6:10 For in that he died, he died unto sin once: but in that he liveth, he liveth unto God.

Ro 6:11 Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin, but alive unto God through Jesus Christ our Lord.

Ro 6:12 Let not sin therefore reign in your mortal body, that ye should obey it in the lusts thereof.

Ro 6:13 Neither yield ye your members as instruments of unrighteousness unto sin: but yield yourselves unto God, as those that are alive from the dead, and your members as instruments of righteousness unto God.

Ro 6:14 For sin shall not have dominion over you: for ye are not under the law, but under grace.

Ro 6:15 What then? shall we sin, because we are not under the law, but under grace? God forbid.

Ro 6:16 Know ye not, that to whom ye yield yourselves servants to obey, his servants ye are to whom ye obey; whether of sin unto death, or of obedience unto righteousness?

[Ro 6:17 DK-KJV] Men Gud være takket, at I var syndens tjenere, men I har fra hjertet adlydt den form for doktrin som var forløst til jer.
Ro 6:17 But God be thanked, that ye were the servants of sin, but ye have obeyed from the heart that form of doctrine which was delivered you.
[Ro 6:18 DK-KJV] Ved da at være sat fri fra synd, blev I retfærdighedens tjenere.
Ro 6:18 Being then made free from sin, ye became the servants of righteousness.
[Ro 6:19 DK-KJV] Jeg taler på menneskelig vis på grund af jeres køds skrøbelighed: for som I har fremstillet jeres lemmer som tjenere overfor urenhed og overfor fejltrin indtil fejltrin; fremstil I nu jeres lemmer på samme måde som tjenere overfor retfærdighed indtil hellighed.
Ro 6:19 I speak after the manner of men because of the infirmity of your flesh: for as ye have yielded your members servants to uncleanness and to iniquity unto iniquity; even so now yield your members servants to righteousness unto holiness.
[Ro 6:20 DK-KJV] For da I var syndens tjenere, var I fri fra retfærdighed.
Ro 6:20 For when ye were the servants of sin, ye were free from righteousness.
[Ro 6:21 DK-KJV] Hvilken frugt havde I da i de ting som I nu skammer jer over? for enden på de ting er død.
Ro 6:21 What fruit had ye then in those things whereof ye are now ashamed? for the end of those things is death.
[Ro 6:22 DK-KJV] Men nu ved at være sat fri fra synd, og blev tjenere overfor Gud, har I jeres frugt indtil hellighed, og til sidst evigvarende liv.
Ro 6:22 But now being made free from sin, and become servants to God, ye have your fruit unto holiness, and the end everlasting life.
[Ro 6:23 DK-KJV] For syndens løn er død; men gaven fra Gud er evigvarende liv gennem Jesus Kristus vor Herre.
Ro 6:23 For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

Romerne Kapitel 7 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 7:1 DK-KJV] Ved I ikke, brødre, (for jeg taler til dem som kender loven,) hvordan at loven har herredømme over et menneske så længe som han lever?
Ro 7:1 Know ye not, brethren, (for I speak to them that know the law,) how that the law hath dominion over a man as long as he liveth?

[Ro 7:2 DK-KJV] For kvinden som har en ægtemand er bundet via loven til hendes ægtemand så længe han lever; men hvis ægtemanden er død, er hun løst fra loven fra hendes ægtemand.
Ro 7:2 For the woman which hath an husband is bound by the law to her husband so long as he liveth; but if the husband be dead, she is loosed from the law of her husband.
[Ro 7:3 DK-KJV] Så hvis hun da, mens hendes ægtemand lever, er gift med en anden mand, skal hun kaldes en utro kvinde: men hvis hendes ægtemand er død, er hun fri fra loven; sådant at hun ikke længere er en utro kvinde, selvom hun er gift med en anden mand.
Ro 7:3 So then if, while her husband liveth, she be married to another man, she shall be called an adulteress: but if her husband be dead, she is free from that law; so that she is no adulteress, though she be married to another man.
[Ro 7:4 DK-KJV] Derfor, mine brødre, er I også blevet døde overfor loven via Kristus' krop; så I skulle bli' gift med hinanden, ja med ham som er oprejst fra de døde, så vi skulle frembringe frugt for Gud.
Ro 7:4 Wherefore, my brethren, ye also are become dead to the law by the body of Christ; that ye should be married to another, even to him who is raised from the dead, that we should bring forth fruit unto God.
[Ro 7:5 DK-KJV] For da vi var kødelige, bevirkede synderne, der var via loven, at arbejde i vore lemmer for at frembringe frugt indtil død.
Ro 7:5 For when we were in the flesh, the motions of sins, which were by the law, did work in our members to bring forth fruit unto death.
[Ro 7:6 DK-KJV] Men nu er vi forløst fra loven, den som er døden hvori vi blev holdt; så vi skulle tjene i en fornyet ånd; og ikke i forældede bogstaver.
Ro 7:6 But now we are delivered from the law, that being dead wherein we were held; that we should serve in newness of spirit, and not in the oldness of the letter.
[Ro 7:7 DK-KJV] Hvad skal vi da sige? Er loven synd? Gud forbyde det. Nej, jeg havde ikke kendt til synd, hvis det ikke var for loven: og jeg havde ikke kendt til begær, medmindre loven havde sagt, Du skal ikke begære.
Ro 7:7 What shall we say then? Is the law sin? God forbid. Nay, I had not known sin, but by the law: for I had not known lust, except the law had said, Thou shalt not covet.
[Ro 7:8 DK-KJV] Men synd, fandt en anledning via befalingen, som i mig udvirkede alle mulige former for begær. For uden loven var synd død.
Ro 7:8 But sin, taking occasion by the commandment, wrought in me all manner of concupiscence. For without the law sin was dead.
[Ro 7:9 DK-KJV] For jeg var i live uden loven engang: men da befalingerne kom, blev synd afsløret, og jeg døde.
Ro 7:9 For I was alive without the law once: but when the commandment came, sin revived, and I died.
[Ro 7:10 DK-KJV] Og befalingen, som var ordineret for at gi' liv, fandt jeg ud af at være indtil død.
Ro 7:10 And the commandment, which was ordained to life, I found to be unto death.
[Ro 7:11 DK-KJV] For synd, fandt en anledning via befalingen, som bedragede mig, og dræbte mig via den.
Ro 7:11 For sin, taking occasion by the commandment, deceived me, and by it slew me.
[Ro 7:12 DK-KJV] Derfor er loven hellig, og befalingen hellig, og retfærdig, og god.
Ro 7:12 Wherefore the law is holy, and the commandment holy, and just, and good.
[Ro 7:13 DK-KJV] Var da den som er god gjort til død for mig? Gud forbyde det. Men synd, så den måtte afsløre synd, som
Ro 7:13 Was then that which is good made death unto me? God forbid. But sin, that it might appear sin, working

arbejder død i mig via den som er god; så synd via befalingen måtte bli' overmådelig syndig.
[Ro 7:14 DK-KJV] For vi ved at loven er åndelig: men jeg er kødelig, solgt under synd.
[Ro 7:15 DK-KJV] For det som jeg gør tillader jeg ikke: for det jeg ville, det gør jeg ikke; men det jeg hader, det gør jeg.
[Ro 7:16 DK-KJV] Hvis jeg da gør det som jeg ikke ville, samtykker jeg med loven at den er god.
[Ro 7:17 DK-KJV] Så er det nu ikke længere mig som gør det, men synd der bor i mig.
[Ro 7:18 DK-KJV] For jeg ved at i mig (det er, i mit kød,) bor der ingen gode ting: for det at ville er tilstede i mig, men hvordan man udfører det som er godt finder jeg ikke.
[Ro 7:19 DK-KJV] For det gode som jeg ville gør jeg ikke: men det onde som jeg ikke ville, det gør jeg.
[Ro 7:20 DK-KJV] Hvis jeg nu gør det som jeg ikke ville, er det ikke længere mig som gør det, men synd som bor i mig.
[Ro 7:21 DK-KJV] Jeg finder da en lov, at, når jeg ville gøre godt, så er det onde tilstede hos mig.
[Ro 7:22 DK-KJV] For jeg fryder mig over Guds lov efter det indre menneske:
[Ro 7:23 DK-KJV] Men jeg ser en anden lov i mine lemmer, som er i krig med loven fra mit sind, og bringer mig ind i fangenskab af syndens lov som er i mine lemmer.
[Ro 7:24 DK-KJV] Åh jeg elendige menneske! hvem skal befri mig fra denne dødens krop?
[Ro 7:25 DK-KJV] Jeg takker Gud gennem Jesus Kristus vor Herre. Sådant at jeg migselv med sindet tjener Guds lov; men med kødet syndens lov.

death in me by that which is good; that sin by the commandment might become exceeding sinful.
Ro 7:14 For we know that the law is spiritual: but I am carnal, sold under sin.
Ro 7:15 For that which I do I allow not: for what I would, that do I not; but what I hate, that do I.
Ro 7:16 If then I do that which I would not, I consent unto the law that it is good.
Ro 7:17 Now then it is no more I that do it, but sin that dwelleth in me.
Ro 7:18 For I know that in me (that is, in my flesh,) dwelleth no good thing: for to will is present with me; but how to perform that which is good I find not.
Ro 7:19 For the good that I would I do not: but the evil which I would not, that I do.
Ro 7:20 Now if I do that I would not, it is no more I that do it, but sin that dwelleth in me.
Ro 7:21 I find then a law, that, when I would do good, evil is present with me.
Ro 7:22 For I delight in the law of God after the inward man:
Ro 7:23 But I see another law in my members, warring against the law of my mind, and bringing me into captivity to the law of sin which is in my members.
Ro 7:24 O wretched man that I am! who shall deliver me from the body of this death?
Ro 7:25 I thank God through Jesus Christ our Lord. So then with the mind I myself serve the law of God; but with the flesh the law of sin.

Romerne Kapitel 8 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 8:1 DK-KJV] Der er derfor nu ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandrer kødeligt, men Åndeligt.
[Ro 8:2 DK-KJV] For loven fra Livets Ånd i Kristus Jesus har frigjort mig fra syndens lov og død.
[Ro 8:3 DK-KJV] For det som loven ikke kunne gøre, eftersom den var svag på grund af kødet, det gjorde Gud ved at sende sin egen Søn i syndigt køds lighed, og på grund af synd, fordømte synden i kødet:
[Ro 8:4 DK-KJV] Så retfærdigheden i loven måtte bli' opfyldt i os, der ikke vandrer kødeligt, men Åndeligt.

[Ro 8:5 DK-KJV] For de der er kødelige tænker på de ting som vedrører kødet; men de der er Åndelige de Åndelige ting.
[Ro 8:6 DK-KJV] For det at være kødelig tænkende er død; men det at være åndelig tænkende er liv og fred.
[Ro 8:7 DK-KJV] Fordi den kødelige tankegang er fjendskab imod Gud: for den er ikke underlagt Guds lov, og kan i virkeligheden heller ikke være det.
[Ro 8:8 DK-KJV] Så derfor kan de som er kødelige ikke behage Gud.
[Ro 8:9 DK-KJV] Men I er ikke kødelige, men Åndelige, hvis det er sådant at Guds Ånd bor i jer. Hvis der nu er en mand der ikke har Kristus' Ånd, så er han ikke hans.
[Ro 8:10 DK-KJV] Og hvis Kristus er i jer, så er kroppen død på grund af synd; men Ånden er liv på grund af retfærdighed.

[Ro 8:11 DK-KJV] Men hvis Ånden fra ham som oprejste Jesus fra de døde bor i jer, skal han som oprejste Kristus fra de døde også oprejse jeres dødelige kroppe via hans Ånd som bor i jer.
[Ro 8:12 DK-KJV] Derfor, brødre, er vi skyldige, ikke overfor

Ro 8:1 There is therefore now no condemnation to them which are in Christ Jesus, who walk not after the flesh, but after the Spirit.
Ro 8:2 For the law of the Spirit of life in Christ Jesus hath made me free from the law of sin and death.

Ro 8:3 For what the law could not do, in that it was weak through the flesh, God sending his own Son in the likeness of sinful flesh, and for sin, condemned sin in the flesh:
Ro 8:4 That the righteousness of the law might be fulfilled in us, who walk not after the flesh, but after the Spirit.
Ro 8:5 For they that are after the flesh do mind the things of the flesh; but they that are after the Spirit the things of the Spirit.
Ro 8:6 For to be carnally minded is death; but to be spiritually minded is life and peace.

Ro 8:7 Because the carnal mind is enmity against God: for it is not subject to the law of God, neither indeed can be.
Ro 8:8 So then they that are in the flesh cannot please God.
Ro 8:9 But ye are not in the flesh, but in the Spirit, if so be that the Spirit of God dwell in you. Now if any man have not the Spirit of Christ, he is none of his.
Ro 8:10 And if Christ be in you, the body is dead because of sin; but the Spirit is life because of righteousness.
Ro 8:11 But if the Spirit of him that raised up Jesus from the dead dwell in you, he that raised up Christ from the dead shall also quicken your mortal bodies by his Spirit that dwelleth in you.
Ro 8:12 Therefore, brethren, we are debtors, not to the

kødet, at leve kødeligt.

[Ro 8:13 DK-KJV] For hvis I lever kødeligt, skal I dø: men hvis I gennem Ånden dødeliggør kroppens handlinger, skal I leve.
[Ro 8:14 DK-KJV] For alle de som er ledet via Guds Ånd, de er Guds sønner.
[Ro 8:15 DK-KJV] For I har ikke igen modtaget slaveriets ånd for at frygte; men I har modtaget adoptions Ånd, hvorved vi råber, Abba, Far.
[Ro 8:16 DK-KJV] Ånden denselv fremfører vidnesbyrd med vores ånd, at vi er Guds børn:
[Ro 8:17 DK-KJV] Og hvis børn, så arvinger; arvinger af Gud, og medarvinger med Kristus; hvis det er sådant at vi lider med ham, så vi også må bli' forherliget sammen.
[Ro 8:18 DK-KJV] For jeg regner med at denne nuværende tids lidelser ikke er værdig til at bli' sammenlignet med den herlighed som skal bli' afsløret i os.
[Ro 8:19 DK-KJV] For skabelsens inderligst forventning venter på Guds sønners manifestation.
[Ro 8:20 DK-KJV] For skabelsen var underlagt forfængelighed, ikke frivilligt, men på grund af ham som har underlagt den samme i håb,
[Ro 8:21 DK-KJV] Fordi skabelsen denselv også skal bli' forløst fra fordærvelsens slaveri ind i den herlige frihed som Guds børn.
[Ro 8:22 DK-KJV] For vi ved at hele skabningen sukker og kæmper sammen i smerte indtil nu.

[Ro 8:23 DK-KJV] Og ikke kun de, men også osselv, som har Åndens førstefrugter, ja vi osselv sukker inde i osselv, ved at vente på adoptionen, til at bevidne, vores krops forløsning.
[Ro 8:24 DK-KJV] For vi er frelst via håb: men håb som ses er ikke håb: for hvad et menneske ser, hvorfor skulle han dog håbe på det?
[Ro 8:25 DK-KJV] Men hvis vi håber på det som vi ikke har set, så venter vi med tålmodighed på det.

[Ro 8:26 DK-KJV] Ligeså hjælper Ånden også vore skavanker: for vi ved ikke hvad vi skal bede om som vi burde: men Ånden selv går i forbøn for os med sukke som ikke kan udtales.
[Ro 8:27 DK-KJV] Og han som ransager hjerterne ved hvad der er Åndens sind, fordi han går i forbøn for de hellige efter Guds vilje.
[Ro 8:28 DK-KJV] Og vi ved at alle ting arbejder sammen for det gode for dem som elsker Gud, for dem som er kaldet i overensstemmelse med hans formål.
[Ro 8:29 DK-KJV] For de som han kendte på forhånd, forudbestemte han også til at bli' formet i hans Søns figur, så han måtte bli' den førstefødte blandt mange brødre.
[Ro 8:30 DK-KJV] Desuden de som han forudbestemte, dem kaldte han også på: og de som han kaldte på, dem retfærdiggjorde han også: og de som han retfærdiggjorde, dem forherligede han også.
[Ro 8:31 DK-KJV] Hvad skal vi da sige til disse ting? Hvis Gud er for os, hvem kan da være imod os?
[Ro 8:32 DK-KJV] Han som ikke skånede hans egen Søn, men forløste ham for os alle, hvordan skal han så ikke også med ham frit give os alle ting?
[Ro 8:33 DK-KJV] Hvem skal lægge nogle ting til Guds valgtes anklage? Det er Gud som retfærdiggør.
[Ro 8:34 DK-KJV] Hvem er han som fordømmer? Det er Kristus der døde, ja snarere, der er opstået igen, som er lige

flesh, to live after the flesh.

Ro 8:13 For if ye live after the flesh, ye shall die: but if ye through the Spirit do mortify the deeds of the body, ye shall live.
Ro 8:14 For as many as are led by the Spirit of God, they are the sons of God.
Ro 8:15 For ye have not received the spirit of bondage again to fear; but ye have received the Spirit of adoption, whereby we cry, Abba, Father.
Ro 8:16 The Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are the children of God:
Ro 8:17 And if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.
Ro 8:18 For I reckon that the sufferings of this present time are not worthy to be compared with the glory which shall be revealed in us.
Ro 8:19 For the earnest expectation of the creature waiteth for the manifestation of the sons of God.
Ro 8:20 For the creature was made subject to vanity, not willingly, but by reason of him who hath subjected the same in hope,
Ro 8:21 Because the creature itself also shall be delivered from the bondage of corruption into the glorious liberty of the children of God.
Ro 8:22 For we know that the whole creation groaneth and travaileth in pain together until now.
Ro 8:23 And not only they, but ourselves also, which have the firstfruits of the Spirit, even we ourselves groan within ourselves, waiting for the adoption, to wit, the redemption of our body.

Ro 8:24 For we are saved by hope: but hope that is seen is not hope: for what a man seeth, why doth he yet hope for?
Ro 8:25 But if we hope for that we see not, then do we with patience wait for it.
Ro 8:26 Likewise the Spirit also helpeth our infirmities: for we know not what we should pray for as we ought: but the Spirit itself maketh intercession for us with groanings which cannot be uttered.
Ro 8:27 And he that searcheth the hearts knoweth what is the mind of the Spirit, because he maketh intercession for the saints according to the will of God.
Ro 8:28 And we know that all things work together for good to them that love God, to them who are the called according to his purpose.
Ro 8:29 For whom he did foreknow, he also did predestinate to be conformed to the image of his Son, that he might be the firstborn among many brethren.

Ro 8:30 Moreover whom he did predestinate, them he also called: and whom he called, them he also justified: and whom he justified, them he also glorified.
Ro 8:31 What shall we then say to these things? If God be for us, who can be against us?
Ro 8:32 He that spared not his own Son, but delivered him up for us all, how shall he not with him also freely give us all things?
Ro 8:33 Who shall lay any thing to the charge of God's elect? It is God that justifieth.
Ro 8:34 Who is he that condemneth? It is Christ that died, yea rather, that is risen again, who is even at the right hand

ved Guds højre hånd, som også går i forbøn for os.
[Ro 8:35 DK-KJV] Hvem skal skille os fra Kristus' kærlighed? skal trængsel, eller nød, eller forfølgelse, eller hungersnød, eller nøgenhed, eller fare, eller sværd?
[Ro 8:36 DK-KJV] Som det er skrevet, For din skyld er vi dræbt hele dagen lang; vi er regnet som får på vej mod slagteren.
[Ro 8:37 DK-KJV] Nej, i alle disse ting er vi mere end sejrende gennem ham som elskede os.
[Ro 8:38 DK-KJV] For jeg er overbevist om, at hverken død, eller liv, eller engle, eller fyrstedømmer, eller myndigheder, eller nuværende ting, eller kommende ting,
[Ro 8:39 DK-KJV] Eller højde, eller dybde, eller en anden skabning, skal være i stand til at skille os fra Guds kærlighed, som er i Kristus Jesus vor Herre.

of God, who also maketh intercession for us.
Ro 8:35 Who shall separate us from the love of Christ? shall tribulation, or distress, or persecution, or famine, or nakedness, or peril, or sword?
Ro 8:36 As it is written, For thy sake we are killed all the day long; we are accounted as sheep for the slaughter.
Ro 8:37 Nay, in all these things we are more than conquerors through him that loved us.
Ro 8:38 For I am persuaded, that neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come,
Ro 8:39 Nor height, nor depth, nor any other creature, shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus our Lord.

[Ro 9:1 DK-KJV] Jeg siger sandheden i Kristus, jeg lyver ikke, som min samvittighed også bevidner for mig i den Hellige Ånd,
[Ro 9:2 DK-KJV] At jeg har stor tungsindighed og kontinuerlig sorg i mit hjerte.
[Ro 9:3 DK-KJV] For jeg kunne ønske at jeg migselv var forbandet fra Kristus for mine brødre, mine stammefæller ifølge kødet:

[Ro 9:4 DK-KJV] Som er Israeliter; til hvem adoptionen tilhører, og herligheden, og pagterne, og de fik givet loven, og Gudstjenesten, og løfterne;

[Ro 9:5 DK-KJV] Disse er fædrene, og fra hvem som angår kødet Kristus kom, som er over alle, Gud velsignet for evigt. Amen.
[Ro 9:6 DK-KJV] Dog ikke som om at Guds ord ikke har haft sin effekt. For de er ikke alle Israel, dem som er fra Israel:

[Ro 9:7 DK-KJV] Heller ikke, fordi de er sæden efter Abraham, er de alle børn: men, I Isak skal din sæd kaldes.

[Ro 9:8 DK-KJV] Det er, De som er kødets børn, disse er ikke Guds børn: men løftets børn er anset som at være sæden.
[Ro 9:9 DK-KJV] For dette er løftets ord, På dette tidspunkt vil jeg komme, og Sara skal ha' en søn.
[Ro 9:10 DK-KJV] Og ikke kun dette; men da Rebekah også havde undfanget via én, ja via Isak vor forfar;
[Ro 9:11 DK-KJV] (For børnene som endnu ikke er født, som hverken har gjort noget godt eller ondt, så Guds formål i overensstemmelse med valg måtte stå fast, ikke gennem gerninger, men på grund af ham som kalder;)
[Ro 9:12 DK-KJV] Var det sagt til hende, Den ældre skal tjene den yngre.
[Ro 9:13 DK-KJV] Som det er skrevet, Jacob elskede jeg, men Esau hadede jeg.
[Ro 9:14 DK-KJV] Hvad skal vi da sige? Er Gud uretfærdig? Gud forbyde det.
[Ro 9:15 DK-KJV] For han siger til Moses, jeg vil ha' barmhjertighed med dem som jeg vælger at ha' barmhjertighed med, og jeg vil ha' medlidenhed med dem som jeg vælger at ha' medlidenhed med.
[Ro 9:16 DK-KJV] Så er det ikke op til ham som vil, heller ikke op til han som løber, men op til Gud hvem han vil vise medlidenhed med.
[Ro 9:17 DK-KJV] For skrifterne siger til Farao, Ja for dette samme formål har jeg rejst dig op, så jeg måtte vise min kraft i dig, og for at mit navn måtte erklæres ud over hele jorden.

Ro 9:1 I say the truth in Christ, I lie not, my conscience also bearing me witness in the Holy Ghost,
Ro 9:2 That I have great heaviness and continual sorrow in my heart.
Ro 9:3 For I could wish that myself were accursed from Christ for my brethren, my kinsmen according to the flesh:
Ro 9:4 Who are Israelites; to whom pertaineth the adoption, and the glory, and the covenants, and the giving of the law, and the service of God, and the promises;
Ro 9:5 Whose are the fathers, and of whom as concerning the flesh Christ came, who is over all, God blessed for ever. Amen.
Ro 9:6 Not as though the word of God hath taken none effect. For they are not all Israel, which are of Israel:
Ro 9:7 Neither, because they are the seed of Abraham, are they all children: but, In Isaac shall thy seed be called.
Ro 9:8 That is, They which are the children of the flesh, these are not the children of God: but the children of the promise are counted for the seed.
Ro 9:9 For this is the word of promise, At this time will I come, and Sara shall have a son.
Ro 9:10 And not only this; but when Rebecca also had conceived by one, even by our father Isaac;
Ro 9:11 (For the children being not yet born, neither having done any good or evil, that the purpose of God according to election might stand, not of works, but of him that calleth;)
Ro 9:12 It was said unto her, The elder shall serve the younger.
Ro 9:13 As it is written, Jacob have I loved, but Esau have I hated.
Ro 9:14 What shall we say then? Is there unrighteousness with God? God forbid.

Ro 9:15 For he saith to Moses, I will have mercy on whom I will have mercy, and I will have compassion on whom I will have compassion.

Ro 9:16 So then it is not of him that willeth, nor of him that runneth, but of God that sheweth mercy.
Ro 9:17 For the scripture saith unto Pharaoh, Even for this same purpose have I raised thee up, that I might shew my power in thee, and that my name might be

declared throughout all the earth.

[Ro 9:18 DK-KJV] Derfor har han barmhjertighed med dem han vil ha' barmhjertighed med, og dem han vil forhærder han.
Ro 9:18 Therefore hath he mercy on whom he will have mercy, and whom he will he hardeneth.

[Ro 9:19 DK-KJV] Du vil så sige til mig, Hvorfor finder han så stadig fejl? For hvem har modstået hans vilje?
Ro 9:19 Thou wilt say then unto me, Why doth he yet find fault? For who hath resisted his will?

[Ro 9:20 DK-KJV] Nej men, Kæreste menneske, hvem er du der går til genmæle imod Gud? Skal den formede ting sige til ham som formede den, Hvorfor har du lavet mig således?
Ro 9:20 Nay but, O man, who art thou that repliest against God? Shall the thing formed say to him that formed it, Why hast thou made me thus?

[Ro 9:21 DK-KJV] Har pottemageren ikke magt over leret, af den samme klump at lave et kar til ære, og et andet til vanære?
Ro 9:21 Hath not the potter power over the clay, of the same lump to make one vessel unto honour, and another unto dishonour?

[Ro 9:22 DK-KJV] Hvad hvis Gud, ved at være villig til at fremvise hans arrigskab, og til at gøre hans styrke kendt, udholdt de arrigskabets kar som var beregnet til destruktion med megen tålmodighed:
Ro 9:22 What if God, willing to shew his wrath, and to make his power known, endured with much longsuffering the vessels of wrath fitted to destruction:

[Ro 9:23 DK-KJV] Og at han måtte kundgøre rigdommene af hans herlighed på barmhjertighedens kar, som han forud havde forberedt til herlighed,
Ro 9:23 And that he might make known the riches of his glory on the vessels of mercy, which he had afore prepared unto glory,

[Ro 9:24 DK-KJV] Ja os, som han har kaldet, ikke kun blandt Jøderne, men også blandt Hedningerne?
Ro 9:24 Even us, whom he hath called, not of the Jews only, but also of the Gentiles?

[Ro 9:25 DK-KJV] Som han også siger i Hoseas, Jeg vil kalde dem mit folk, som ikke var mit folk; og hende elsket, som ikke var elsket.
Ro 9:25 As he saith also in Osee, I will call them my people, which were not my people; and her beloved, which was not beloved.

[Ro 9:26 DK-KJV] Og det vil ske, at i det sted hvor det var sagt til dem, I er ikke mit folk; der skal de kaldes den levende Guds børn.
Ro 9:26 And it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people; there shall they be called the children of the living God.

[Ro 9:27 DK-KJV] Esajas råber også angående Israel, Selvom antallet på Israels børn er som havets sand, skal en rest bli' frelst:
Ro 9:27 Esaias also crieth concerning Israel, Though the number of the children of Israel be as the sand of the sea, a remnant shall be saved:

[Ro 9:28 DK-KJV] For han vil færdiggøre værket, og afkorte det i retfærdighed: fordi Herren vil gøre et kort værk på jorden.
Ro 9:28 For he will finish the work, and cut it short in righteousness: because a short work will the Lord make upon the earth.

[Ro 9:29 DK-KJV] Og som Esajas forud har sagt, Medmindre Sabaoths Herre havde efterladt os én sæd, havde vi været som Sodoma, og var blevet ligesom Gomorra. ***"Sabaoths Herre = Hærskarers Herre"***
Ro 9:29 And as Esaias said before, Except the Lord of Sabaoth had left us a seed, we had been as Sodoma, and been made like unto Gomorrha.

[Ro 9:30 DK-KJV] Hvad skal vi da sige? At Hedningerne, som ikke fulgte efter retfærdighed, har nået frem til retfærdighed, ja den retfærdighed som er i tro.
Ro 9:30 What shall we say then? That the Gentiles, which followed not after righteousness, have attained to righteousness, even the righteousness which is of faith.

[Ro 9:31 DK-KJV] Men Israel, som fulgte efter retfærdighedens lov, har ikke nået frem til retfærdighedens lov.
Ro 9:31 But Israel, which followed after the law of righteousness, hath not attained to the law of righteousness.

[Ro 9:32 DK-KJV] Hvorfor? Fordi de ikke søgte den via tro; men som var den via lovgerninger. For de snublede over den snublesten;
Ro 9:32 Wherefore? Because they sought it not by faith, but as it were by the works of the law. For they stumbled at that stumblingstone;

[Ro 9:33 DK-KJV] Som det er skrevet, Læg mærke til, i Sion lægger jeg en snublesten og klippe af krænkelse: og hvemsomhelst der tror på ham skal ikke være beskæmmet.
Ro 9:33 As it is written, Behold, I lay in Sion a stumblingstone and rock of offence: and whosoever believeth on him shall not be ashamed.

Romerne Kapitel 10 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 10:1 DK-KJV] Brødre, mit hjertes ønske og bøn til Gud for Israel er, at de måtte bli' frelst.
Ro 10:1 Brethren, my heart's desire and prayer to God for Israel is, that they might be saved.

[Ro 10:2 DK-KJV] For jeg kan bevidne at de har en nidkærhed efter Gud, men ikke efter kundskab.
Ro 10:2 For I bear them record that they have a zeal of God, but not according to knowledge.

[Ro 10:3 DK-KJV] For de som er uvidende om Guds retfærdighed, går rundt og laver deres egen retfærdighed, og har ikke underlagt demselv til Guds retfærdighed.
Ro 10:3 For they being ignorant of God's righteousness, and going about to establish their own righteousness, have not submitted themselves unto the righteousness of God.

[Ro 10:4 DK-KJV] For Kristus er enden på loven som retfærdighed til enhver der tror.
Ro 10:4 For Christ is the end of the law for righteousness to every one that believeth.

[Ro 10:5 DK-KJV] For Moses beskriver den retfærdighed som er i loven, At det menneske som gør de ting skal leve via dem.

[Ro 10:6 DK-KJV] Men den retfærdighed som er i tro taler på denne måde, Sig ikke i dit hjerte, Hvem stiger op ind i himlen? (det er, for at hente Kristus ned fra foroven:)
[Ro 10:7 DK-KJV] Eller, Hvem skal dale ned i dybet? (det er, for igen at hente Kristus op fra de døde.)

[Ro 10:8 DK-KJV] Men hvad siger den? Ordet er dig nær, ja i din mund, og i dit hjerte: det er, troens ord, som vi prædiker;
[Ro 10:9 DK-KJV] Så hvis du bekender Herren Jesus med din mund, og tror i dit hjerte at Gud oprejste ham fra de døde, bli'r du frelst.

[Ro 10:10 DK-KJV] For med hjertet tror mennesket indtil retfærdighed; og bekendelse er gjort med munden indtil frelse.
[Ro 10:11 DK-KJV] For skriften siger, Hvemsomhelst der tror på ham skal ikke bli' gjort til skamme.
[Ro 10:12 DK-KJV] For der er ikke nogen forskel på Jøden og Grækeren: for den samme Herre over alle er rig overfor alle der kalder på ham.
[Ro 10:13 DK-KJV] For hvemsomhelst der skal kalde på Herrens navn skal bli' frelst.

[Ro 10:14 DK-KJV] Hvordan skal de da kalde på ham som de ikke har troet på? og hvordan skal de tro på ham som de ikke har hørt om? og hvordan skal de høre uden en prædikant?
[Ro 10:15 DK-KJV] Og hvordan skal de prædike, medmindre de er sendt? som det er skrevet, Hvor smukke er fødderne efter dem som prædiker fredsevangeliet, og som kommer med glædelige budskaber om gode ting!
[Ro 10:16 DK-KJV] Men de har ikke alle adlydt evangeliet. For Esajas siger, Herre, hvem har troet på vores vidneforklaring?
[Ro 10:17 DK-KJV] Så derfor kommer tro via det at høre, og det at høre via Guds ord.
[Ro 10:18 DK-KJV] Men jeg siger, Har de ikke hørt? Jo sandelig, deres lyd gik udover hele jorden, og deres ord til denne verdens ende.
[Ro 10:19 DK-KJV] Men jeg siger, Vidste Israel ikke det? Først siger Moses, Jeg vil provokere jer til jalousi via dem som ikke er et folk, og via en tåbelig nation vil jeg gøre jer arrig.
[Ro 10:20 DK-KJV] Men Esajas er meget frimodig, og siger, Jeg var fundet af dem som ikke søgte mig; jeg var manifesteret for dem som ikke spurgte efter mig.

[Ro 10:21 DK-KJV] Men til Israel siger han, Hele dagen lang har jeg strakt mine hænder ud mod et ulydigt og genstridigt folk.

Ro 10:5 For Moses describeth the righteousness which is of the law, That the man which doeth those things shall live by them.
Ro 10:6 But the righteousness which is of faith speaketh on this wise, Say not in thine heart, Who shall ascend into heaven? (that is, to bring Christ down from above:)
Ro 10:7 Or, Who shall descend into the deep? (that is, to bring up Christ again from the dead.)
Ro 10:8 But what saith it? The word is nigh thee, even in thy mouth, and in thy heart: that is, the word of faith, which we preach;
Ro 10:9 That if thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead, thou shalt be saved.
Ro 10:10 For with the heart man believeth unto righteousness; and with the mouth confession is made unto salvation.
Ro 10:11 For the scripture saith, Whosoever believeth on him shall not be ashamed.
Ro 10:12 For there is no difference between the Jew and the Greek: for the same Lord over all is rich unto all that call upon him.
Ro 10:13 For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved.
Ro 10:14 How then shall they call on him in whom they have not believed? and how shall they believe in him of whom they have not heard? and how shall they hear without a preacher?
Ro 10:15 And how shall they preach, except they be sent? as it is written, How beautiful are the feet of them that preach the gospel of peace, and bring glad tidings of good things!
Ro 10:16 But they have not all obeyed the gospel. For Esaias saith, Lord, who hath believed our report?
Ro 10:17 So then faith cometh by hearing, and hearing by the word of God.
Ro 10:18 But I say, Have they not heard? Yes verily, their sound went into all the earth, and their words unto the ends of the world.
Ro 10:19 But I say, Did not Israel know? First Moses saith, I will provoke you to jealousy by them that are no people, and by a foolish nation I will anger you.
Ro 10:20 But Esaias is very bold, and saith, I was found of them that sought me not; I was made manifest unto them that asked not after me.
Ro 10:21 But to Israel he saith, All day long I have stretched forth my hands unto a disobedient and gainsaying people.

Romerne Kapitel 11 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 11:1 DK-KJV] Jeg siger da, Har Gud forkastet hans folk? Gud forbyde det. For jeg er også en Israelit, af Abrahams sæd, af Benjamins stamme.

[Ro 11:2 DK-KJV] Gud har ikke forkastet hans folk som han forud har kendt. Ved I ikke hvad skriften siger om Elias? hvordan han overfor Gud gik i forbøn imod Israel, og siger,

[Ro 11:3 DK-KJV] Herre, de har dræbt dine profeter, og revet dine altre ned; og jeg er efterladt alene, og de søger efter mit liv.

[Ro 11:4 DK-KJV] Men hvad siger svaret fra Gud til ham? Jeg har

Ro 11:1 I say then, Hath God cast away his people? God forbid. For I also am an Israelite, of the seed of Abraham, of the tribe of Benjamin.
Ro 11:2 God hath not cast away his people which he foreknew. Wot ye not what the scripture saith of Elias? how he maketh intercession to God against Israel, saying,
Ro 11:3 Lord, they have killed thy prophets, and digged down thine altars; and I am left alone, and they seek my life.
Ro 11:4 But what saith the answer of God unto him? I

reserveret til mig selv 7.000 mænd som ikke har bøjet knæ for Baal-figuren.
[Ro 11:5 DK-KJV] På samme måde er der også på nuværende tidspunkt en rest ifølge nådesvalget.
[Ro 11:6 DK-KJV] Og hvis via nåde, så er det ikke længere af gerninger: for ellers er nåde ikke længere nåde. Men hvis det er af gerninger, så er det ikke længere nåde: for ellers er gerning ikke længere gerning.
[Ro 11:7 DK-KJV] Hvad så? Israel havde ikke modtaget det som han søgte efter; men de valgte havde modtaget det, og resten var gjort blinde.
[Ro 11:8 DK-KJV] (Ligesom det er skrevet, Gud har givet dem dovenskabsånden, øjne så de ikke skulle se, og ører så de ikke skulle høre;) indtil denne dag.
[Ro 11:9 DK-KJV] Og David siger, Lad deres bord bli' gjort til en klapfælde, og en fælde, og en snubleblok, og en tilbagebetaling til dem:
[Ro 11:10 DK-KJV] Lad deres øjne bli' formørkede, så de ikke kan se, og altid bøje deres ryg ned.

[Ro 11:11 DK-KJV] Jeg siger da, Har de snublet så de skulle falde? Gud forbyde det: men snarere gennem deres fald er frelsen kommet til Hedningerne, for at provokere dem til jalousi.
[Ro 11:12 DK-KJV] Hvis nu deres fald er denne verdens rigdomme, og deres formindskelse Hedningernes rigdomme; hvor meget mere deres fylde?
[Ro 11:13 DK-KJV] For jeg taler til jer Hedninger, eftersom jeg er Hedningernes apostel, forstørrer jeg mit embede:
[Ro 11:14 DK-KJV] Hvis jeg på nogensomhelst måde må provokere dem som er mit kød til kappestrid, og måtte frelse nogle af dem.
[Ro 11:15 DK-KJV] For hvis afvisningen af dem er denne verdens forsoning, hvordan skal modtagelsen af dem være, andet end liv fra de døde?
[Ro 11:16 DK-KJV] For hvis førstefrugten er hellig, er dejen også hellig: og hvis roden er hellig, sådant er grenene.

[Ro 11:17 DK-KJV] Og hvis nogle af grenene er brækket af, og du, som er et vildt oliventræ, blev indpodet blandt dem, og med dem delagtige af roden og fedmen fra oliventræet:
[Ro 11:18 DK-KJV] Pral ikke overfor grenene. Men hvis du praler, du bærer ikke roden, men roden dig.
[Ro 11:19 DK-KJV] Du vil da sige, Grenene var brækket af, så jeg måtte bli' indpodet.
[Ro 11:20 DK-KJV] Godt; de blev brækket af på grund af vantro, og du står via tro. Vær ikke hovmodig, men frygt:
[Ro 11:21 DK-KJV] For hvis Gud ikke skånede de naturlige grene, vær på vagt for ikke at han også undlader at skåne dig.

[Ro 11:22 DK-KJV] Læg mærke til Guds godhed og strenghed: overfor dem som faldt, strenghed; men imod dig, godhed, hvis du fortsætter i hans godhed: ellers skal du også bli' bli' skåret af.
[Ro 11:23 DK-KJV] Og også de, hvis de ikke fortsat holder fast i vantro, skal bli' indpodet: for Gud er i stand til at pode dem igen.
[Ro 11:24 DK-KJV] For hvis du blev skåret ud af et oliventræ som af natur er vildt, og mod naturen blev podet ind på et godt oliventræ: hvor meget mere skal disse, som er de naturlige grene, bli' podet ind på deres eget oliventræ?
[Ro 11:25 DK-KJV] For jeg ville ikke, brødre, at I skulle være uvidende om dette mysterie, for ikke at I skulle være vise i jeres egne indbildskheder; at blindhed delvis er sket for Israel, indtil Hedningernes fylde er kommet ind. **"Se - Ro 11:25-26 - Zak**

have reserved to myself seven thousand men, who have not bowed the knee to the image of Baal.
Ro 11:5 Even so then at this present time also there is a remnant according to the election of grace.

Ro 11:6 And if by grace, then is it no more of works: otherwise grace is no more grace. But if it be of works, then is it no more grace: otherwise work is no more work.
Ro 11:7 What then? Israel hath not obtained that which he seeketh for; but the election hath obtained it, and the rest were blinded
Ro 11:8 (According as it is written, God hath given them the spirit of slumber, eyes that they should not see, and ears that they should not hear;) unto this day.
Ro 11:9 And David saith, Let their table be made a snare, and a trap, and a stumblingblock, and a recompence unto them:
Ro 11:10 Let their eyes be darkened, that they may not see, and bow down their back alway.
Ro 11:11 I say then, Have they stumbled that they should fall? God forbid: but rather through their fall salvation is come unto the Gentiles, for to provoke them to jealousy.
Ro 11:12 Now if the fall of them be the riches of the world, and the diminishing of them the riches of the Gentiles; how much more their fulness?
Ro 11:13 For I speak to you Gentiles, inasmuch as I am the apostle of the Gentiles, I magnify mine office:

Ro 11:14 If by any means I may provoke to emulation them which are my flesh, and might save some of them.
Ro 11:15 For if the casting away of them be the reconciling of the world, what shall the receiving of them be, but life from the dead?
Ro 11:16 For if the firstfruit be holy, the lump is also holy: and if the root be holy, so are the branches.
Ro 11:17 And if some of the branches be broken off, and thou, being a wild olive tree, wert graffed in among them, and with them partakest of the root and fatness of the olive tree;
Ro 11:18 Boast not against the branches. But if thou boast, thou bearest not the root, but the root thee.
Ro 11:19 Thou wilt say then, The branches were broken off, that I might be graffed in.
Ro 11:20 Well; because of unbelief they were broken off, and thou standest by faith. Be not highminded, but fear:
Ro 11:21 For if God spared not the natural branches, take heed lest he also spare not thee.
Ro 11:22 Behold therefore the goodness and severity of God: on them which fell, severity; but toward thee, goodness, if thou continue in his goodness: otherwise thou also shalt be cut off.
Ro 11:23 And they also, if they abide not still in unbelief, shall be graffed in: for God is able to graff them in again.
Ro 11:24 For if thou wert cut out of the olive tree which is wild by nature, and wert graffed contrary to nature into a good olive tree: how much more shall these, which be the natural branches, be graffed into their own olive tree?
Ro 11:25 For I would not, brethren, that ye should be ignorant of this mystery, lest ye should be wise in your own conceits; that blindness in part is happened to Israel, until the fulness of the Gentiles be come in.

[Ro 11:26 DK-KJV] Og sådant skal hele Israel bli' frelst: som det er skrevet, Der skal Forløseren komme ud af Sion, og skal fjerne ugudeligheden fra Jacob:
[Ro 11:27 DK-KJV] For dette er min pagt med dem, når jeg skal fjerne deres synder.
[Ro 11:28 DK-KJV] Hvad der angår evangeliet, de er fjender for jeres skyld: men hvad der vedrører valget, de er elskede for fædrenes skyld.

[Ro 11:29 DK-KJV] For Guds gaver og kald er uden omvendelse.
[Ro 11:30 DK-KJV] For som I gennem tiderne ikke har troet på Gud, har dog nu alligevel modtaget barmhjertighed gennem deres vantro:
[Ro 11:31 DK-KJV] Nu har også disse på samme måde ikke troet, så de også gennem jeres barmhjertighed må modtage barmhjertighed.
[Ro 11:32 DK-KJV] For Gud har indesluttet dem alle i vantro, så han måtte ha' barmhjertighed med alle.
[Ro 11:33 DK-KJV] Åh rigdomsdybden både af Guds visdom og kundskab! hvor er hans domme ubegribelige, og hans veje usporlige!
[Ro 11:34 DK-KJV] For hvem kender Herrens sind? eller hvem har været hans rådgiver?
[Ro 11:35 DK-KJV] Eller hvem har først givet til ham, og det skal bli' tilbagebetalt til ham igen?
[Ro 11:36 DK-KJV] For af ham, og gennem ham, og til ham, er alle ting: til hvem være herlighed for evigt. Amen.

Ro 11:26 And so all Israel shall be saved: as it is written, There shall come out of Sion the Deliverer, and shall turn away ungodliness from Jacob:
Ro 11:27 For this is my covenant unto them, when I shall take away their sins.
Ro 11:28 As concerning the gospel, they are enemies for your sakes: but as touching the election, they are beloved for the fathers' sakes.
Ro 11:29 For the gifts and calling of God are without repentance.

Ro 11:30 For as ye in times past have not believed God, yet have now obtained mercy through their unbelief:

Ro 11:31 Even so have these also now not believed, that through your mercy they also may obtain mercy.
Ro 11:32 For God hath concluded them all in unbelief, that he might have mercy upon all.
Ro 11:33 O the depth of the riches both of the wisdom and knowledge of God! how unsearchable are his judgments, and his ways past finding out!
Ro 11:34 For who hath known the mind of the Lord? or who hath been his counseller?
Ro 11:35 Or who hath first given to him, and it shall be recompensed unto him again?
Ro 11:36 For of him, and through him, and to him, are all things: to whom be glory for ever. Amen.

Romerne Kapitel 12 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 12:1 DK-KJV] Derfor bønfalder jeg jer, brødre, via Guds barmhjertigheder, at I præsenterer jeres kroppe som et levende offer, helligt, acceptabelt overfor Gud, som er jeres rimelige handling.

[Ro 12:2 DK-KJV] Og vær ikke tilpasset til denne verden: men vær I forvandlet ved fornyelsen af jeres sind, for at I må bevise hvad der er den gode, og acceptable, og perfekte, vilje fra Gud.

[Ro 12:3 DK-KJV] For jeg siger, gennem nåden som er givet til mig, til ethvert menneske som er blandt jer, ikke at have højere tænker om sigselv end han bør ha'; men at tænke besindigt, ligesom Gud har fordelt trosmålet til ethvert menneske.
[Ro 12:4 DK-KJV] Eftersom vi har mange lemmer i én krop, og alle lemmer ikke har det samme embede:
[Ro 12:5 DK-KJV] Så vi, som er mange, er én krop i Kristus, og hver enkelt er vi hinandens lemmer.
[Ro 12:6 DK-KJV] Ved da at ha' forskellige gaver ifølge nåden som er givet til os, om det er at profetere, lad os profetere efter trosproportionen;
[Ro 12:7 DK-KJV] Eller tjeneste, lad os vente på vor betjening: eller han som underviser, på undervisning;
[Ro 12:8 DK-KJV] Eller han som formaner, på formaning: han som giver, lad ham gøre det med enkelhed; han som leder, med flid; han som viser barmhjertighed, med munterhed.
[Ro 12:9 DK-KJV] Lad kærligheden være uden hykleri. Afsky det som er ondt; klyng jer til det som er godt.
[Ro 12:10 DK-KJV] Vær venlige og hengivne overfor hinanden med broderlig kærlighed; ved i ære at foretrække hinanden;
[Ro 12:11 DK-KJV] Ikke doven i foretagsomhed; passioneret i ånd; ved at tjene Herren;

Ro 12:1 I beseech you therefore, brethren, by the mercies of God, that ye present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable unto God, which is your reasonable service.
Ro 12:2 And be not conformed to this world: but be ye transformed by the renewing of your mind, that ye may prove what is that good, and acceptable, and perfect, will of God.
Ro 12:3 For I say, through the grace given unto me, to every man that is among you, not to think of himself more highly than he ought to think; but to think soberly, according as God hath dealt to every man the measure of faith.
Ro 12:4 For as we have many members in one body, and all members have not the same office:
Ro 12:5 So we, being many, are one body in Christ, and every one members one of another.
Ro 12:6 Having then gifts differing according to the grace that is given to us, whether prophecy, let us prophesy according to the proportion of faith;
Ro 12:7 Or ministry, let us wait on our ministering: or he that teacheth, on teaching;
Ro 12:8 Or he that exhorteth, on exhortation: he that giveth, let him do it with simplicity; he that ruleth, with diligence; he that sheweth mercy, with cheerfulness.
Ro 12:9 Let love be without dissimulation. Abhor that which is evil; cleave to that which is good.
Ro 12:10 Be kindly affectioned one to another with brotherly love; in honour preferring one another;
Ro 12:11 Not slothful in business; fervent in spirit; serving the Lord;

[Ro 12:12 DK-KJV] Ved at juble i håb; tålmodig i trængsel; ved øjeblikkeligt at fortsætte i bøn.
Ro 12:12 Rejoicing in hope; patient in tribulation; continuing instant in prayer;
[Ro 12:13 DK-KJV] Ved at dele ud til de helliges fornødenheder; ved at være gæstfri.
Ro 12:13 Distributing to the necessity of saints; given to hospitality.
[Ro 12:14 DK-KJV] Velsign dem som forfølger jer: velsign, og forband ikke.
Ro 12:14 Bless them which persecute you: bless, and curse not.
[Ro 12:15 DK-KJV] Jubel med dem som jubler, og græd med dem der græder.
Ro 12:15 Rejoice with them that do rejoice, and weep with them that weep.
[Ro 12:16 DK-KJV] Vær af det samme sind overfor hinanden. Bekymre jer ikke om høje ting, men hold jer til simple mennesker. Vær ikke kloge i jeres egne indbildskheder.
Ro 12:16 Be of the same mind one toward another. Mind not high things, but condescend to men of low estate. Be not wise in your own conceits.
[Ro 12:17 DK-KJV] Gengæld ingen ondt med ondt. Tilvejebring tingene hæderligt i alle menneskers øjne.
Ro 12:17 Recompense to no man evil for evil. Provide things honest in the sight of all men.
[Ro 12:18 DK-KJV] Hvis det er muligt, så meget som er i jer, lev fredeligt med alle mennesker.
Ro 12:18 If it be possible, as much as lieth in you, live peaceably with all men.
[Ro 12:19 DK-KJV] Højt elskede, hævn ikke jerselv, men giv hellere arrigskabet plads: for det er skrevet, Hævnen er min; jeg vil tilbagebetale, siger Herren.
Ro 12:19 Dearly beloved, avenge not yourselves, but rather give place unto wrath: for it is written, Vengeance is mine; I will repay, saith the Lord.
[Ro 12:20 DK-KJV] Hvis din fjende derfor er sulten, bespis ham; hvis han tørster, giv ham noget at drikke: for når du gør sådant samler du gloende kul på hans hoved.
Ro 12:20 Therefore if thine enemy hunger, feed him; if he thirst, give him drink: for in so doing thou shalt heap coals of fire on his head.
[Ro 12:21 DK-KJV] Lad ikke det onde vinde over jer, men vind over det onde med det gode.
Ro 12:21 Be not overcome of evil, but overcome evil with good.

Romerne Kapitel 13 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 13:1 DK-KJV] Lad enhver sjæl adlyde de højere myndigheder. For der er ingen myndighed foruden at den er fra Gud: myndighederne der er her er indsat af Gud.
Ro 13:1 Let every soul be subject unto the higher powers. For there is no power but of God: the powers that be are ordained of God.
[Ro 13:2 DK-KJV] Hvemsomhelst der derfor modsætter sig myndigheden, modsætter sig Guds indsatte: og de der modsætter sig skal modtage forbandelse til demselv.
Ro 13:2 Whosoever therefore resisteth the power, resisteth the ordinance of God: and they that resist shall receive to themselves damnation.
[Ro 13:3 DK-KJV] For lederne er her ikke for at terrorisere gode gerninger, men for de onde. Burde du da ikke være bange for myndigheden? gør det som er godt, og du modtager ros af den samme:
Ro 13:3 For rulers are not a terror to good works, but to the evil. Wilt thou then not be afraid of the power? do that which is good, and thou shalt have praise of the same:
[Ro 13:4 DK-KJV] For han er en Guds betjener til dig for det gode. Men hvis du gør det som er ondt, vær bange; for det er ikke for intet at han bærer sværdet: For han er en Guds betjener, en gengælder der er indsat for at eksekvere arrigskab overfor ham der gør ondt.
Ro 13:4 For he is the minister of God to thee for good. But if thou do that which is evil, be afraid; for he beareth not the sword in vain: for he is the minister of God, a revenger to execute wrath upon him that doeth evil.
[Ro 13:5 DK-KJV] Derfor er det nødvendigt at I adlyder, ikke kun på grund af arrigskab, men også for samvittighedens skyld.
Ro 13:5 Wherefore ye must needs be subject, not only for wrath, but also for conscience sake.
[Ro 13:6 DK-KJV] For af denne grund betal I også skat: for de er Guds betjenere, som kontinuerligt tager sig af disse selvsamme ting.
Ro 13:6 For for this cause pay ye tribute also: for they are God's ministers, attending continually upon this very thing.
[Ro 13:7 DK-KJV] Betal derfor alle deres afgifter: skat til dem som skal ha' skat; told til dem som skal ha' told; frygt den som skal frygtes; ær den som skal æres.
Ro 13:7 Render therefore to all their dues: tribute to whom tribute is due; custom to whom custom; fear to whom fear; honour to whom honour.
[Ro 13:8 DK-KJV] Skyld intet menneske nogen ting, udover at elske hinanden: for han der elsker en anden har opfyldt loven.
Ro 13:8 Owe no man any thing, but to love one another: for he that loveth another hath fulfilled the law.
[Ro 13:9 DK-KJV] På grund af det, Skal du ikke begå utroskab, Du skal ikke slå ihjel, Du skal ikke stjæle, Du skal ikke aflægge falskt vidnesbyrd, Du skal ikke begære; og hvis der er nogen andre befalinger, er det kort indesluttet i dette ordsprog, nemlig, Du skal elske din næste som digselv.
Ro 13:9 For this, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not kill, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness, Thou shalt not covet; and if there be any other commandment, it is briefly comprehended in this saying, namely, Thou shalt love thy neighbour as thyself.
[Ro 13:10 DK-KJV] Kærlighed udvirker intet ondt overfor hans næste: derfor er kærlighed opfyldelsen af loven.
Ro 13:10 Love worketh no ill to his neighbour: therefore love is the fulfilling of the law.
[Ro 13:11 DK-KJV] Og det, ved at kende tiden, at det nu er på høje tid at vågne op fra søvnen: for nu er vor frelse nærmere
Ro 13:11 And that, knowing the time, that now it is high time to awake out of sleep: for now is our salvation nearer than

end da vi kom til tro.

when we believed.

[Ro 13:12 DK-KJV] Natten er snart forbi, den dag er nær: lad os derfor nedlægge mørkets gerninger, og lad os tage lysets rustning på.

Ro 13:12 The night is far spent, the day is at hand: let us therefore cast off the works of darkness, and let us put on the armour of light.

[Ro 13:13 DK-KJV] Lad os vandre hæderligt, som om dagen; ikke i oprør og drukkenskab, ikke i løsagtighed og kådhed, ikke i strid og misundelse.

Ro 13:13 Let us walk honestly, as in the day; not in rioting and drunkenness, not in chambering and wantonness, not in strife and envying.

[Ro 13:14 DK-KJV] Men ta' I Herren Jesus Kristus på, og træf ikke forholdsregler for kødet, for at opfylde des lyster.

Ro 13:14 But put ye on the Lord Jesus Christ, and make not provision for the flesh, to fulfil the lusts thereof.

Romerne Kapitel 14 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 14:1 DK-KJV] Modtag I ham der er svag i troen, men ikke til tvivlsomme disputationer.

Ro 14:1 Him that is weak in the faith receive ye, but not to doubtful disputations.

[Ro 14:2 DK-KJV] For en' tror at han må spise alle ting: en anden, som er svag, spiser urter.

Ro 14:2 For one believeth that he may eat all things: another, who is weak, eateth herbs.

[Ro 14:3 DK-KJV] Lad ikke ham der spiser foragte ham der ikke spiser; og lad ikke ham der ikke spiser dømme ham der spiser: for Gud har modtaget ham.

Ro 14:3 Let not him that eateth despise him that eateth not; and let not him which eateth not judge him that eateth: for God hath received him.

[Ro 14:4 DK-KJV] Hvem er du der dømmer en anden mands tjener? han står eller falder overfor hans egen mester. Ja, han skal bli' holdt oppe: for Gud er i stand til at få ham til at stå.

Ro 14:4 Who art thou that judgest another man's servant? to his own master he standeth or falleth. Yea, he shall be holden up: for God is able to make him stand.

[Ro 14:5 DK-KJV] En mand værdsætter en dag over en anden: en anden værdsætter alle dage ens. Lad enhver mand være fuldt overbevist i hans eget sind.

Ro 14:5 One man esteemeth one day above another: another esteemeth every day alike. Let every man be fully persuaded in his own mind.

[Ro 14:6 DK-KJV] Han der værdsætter den dag, værdsætter den for Herren; og han der ikke værdsætter den dag, overfor Herren værdsætter han den ikke. Han der spiser, spiser for Herren, for han giver Gud taksigelsesbønner; og han der ikke spiser, overfor Herren spiser han ikke, og giver Gud taksigelsesbønner.

Ro 14:6 He that regardeth the day, regardeth it unto the Lord; and he that regardeth not the day, to the Lord he doth not regard it. He that eateth, eateth to the Lord, for he giveth God thanks; and he that eateth not, to the Lord he eateth not, and giveth God thanks.

[Ro 14:7 DK-KJV] For ingen af os lever for sigselv, og ingen mand dør for sigselv.

Ro 14:7 For none of us liveth to himself, and no man dieth to himself.

[Ro 14:8 DK-KJV] For om vi lever, lever vi for Herren; og om vi dør, dør vi for Herren: derfor om vi lever, eller dør, er vi Herrens.

Ro 14:8 For whether we live, we live unto the Lord; and whether we die, we die unto the Lord: whether we live therefore, or die, we are the Lord's.

[Ro 14:9 DK-KJV] For det er formålet med at Kristus både døde, og opstod, og blev levende igen, så han måtte være Herre både for de døde og levende.

Ro 14:9 For to this end Christ both died, and rose, and revived, that he might be Lord both of the dead and living.

[Ro 14:10 DK-KJV] Men hvorfor gør du det at du dømmer din bror? eller hvorfor gør du det at du foragter din bror? for vi skal alle stå foran Kristus' domstol.

Ro 14:10 But why dost thou judge thy brother? or why dost thou set at nought thy brother? for we shall all stand before the judgment seat of Christ.

[Ro 14:11 DK-KJV] For det er skrevet, Som jeg lever, siger Herren, hvert knæ skal bøje sig for mig, og enhver tunge skal bekende til Gud.

Ro 14:11 For it is written, As I live, saith the Lord, every knee shall bow to me, and every tongue shall confess to God.

[Ro 14:12 DK-KJV] Sådant skal da enhver af os aflægge regnskab for sigselv til Gud.

Ro 14:12 So then every one of us shall give account of himself to God.

[Ro 14:13 DK-KJV] Lad os derfor ikke dømme hinanden mere: men døm hellere dette, at ingen mand lægger en snubleblok eller en anledning til at falde på hans broders vej.

Ro 14:13 Let us not therefore judge one another any more: but judge this rather, that no man put a stumblingblock or an occasion to fall in his brother's way.

[Ro 14:14 DK-KJV] Jeg ved, og er overbevist af Herren Jesus, at der ingenting er som er urent i sigselv: men for ham som anser noget for at være urent, for ham er det urent.

Ro 14:14 I know, and am persuaded by the Lord Jesus, that there is nothing unclean of itself: but to him that esteemeth any thing to be unclean, to him it is unclean.

[Ro 14:15 DK-KJV] Men hvis din broder er bedrøvet over hvad du spiser, så vandrer du nu ikke næstekærligt. Ødelæg ikke ham med din mad, for hvem Kristus døde.

Ro 14:15 But if thy brother be grieved with thy meat, now walkest thou not charitably. Destroy not him with thy meat, for whom Christ died.

[Ro 14:16 DK-KJV] Lad da ikke jeres gode bli' talt ondt om:

Ro 14:16 Let not then your good be evil spoken of:

[Ro 14:17 DK-KJV] For Guds kongerige er ikke mad og drikke; men retfærdighed, og fred, og glæde i den Hellige Ånd.

Ro 14:17 For the kingdom of God is not meat and drink; but righteousness, and peace, and joy in the Holy Ghost.

[Ro 14:18 DK-KJV] For han som tjener Kristus gennem disse ting

Ro 14:18 For he that in these things serveth Christ is

er acceptabel for Gud, og værdsat af mennesker.

[Ro 14:19 DK-KJV] Lad os derfor følge efter de ting som skaber fred, og de ting hvorved en' kan opbygge en anden.
[Ro 14:20 DK-KJV] Ødelæg ikke Guds værk på grund af mad. Alle ting er i virkeligheden rene; men det er ondt for den mand som spiser med krænkelse.
[Ro 14:21 DK-KJV] Det er hverken godt at spise kød, eller at drikke vin, eller nogen ting hvorved din broder snubler, eller er krænket, eller er gjort svag.
[Ro 14:22 DK-KJV] Har du tro? ha' den for digselv foran Gud. Lykkelig er han der ikke fordømmer sigselv i den ting som han tillader.
[Ro 14:23 DK-KJV] Og han som tvivler er forbandet hvis han spiser, fordi han ikke spiser i tro: for hvadsomhelst som ikke er i tro er synd.

acceptable to God, and approved of men.

Ro 14:19 Let us therefore follow after the things which make for peace, and things wherewith one may edify another.
Ro 14:20 For meat destroy not the work of God. All things indeed are pure; but it is evil for that man who eateth with offence.
Ro 14:21 It is good neither to eat flesh, nor to drink wine, nor any thing whereby thy brother stumbleth, or is offended, or is made weak.
Ro 14:22 Hast thou faith? have it to thyself before God. Happy is he that condemneth not himself in that thing which he alloweth.
Ro 14:23 And he that doubteth is damned if he eat, because he eateth not of faith: for whatsoever is not of faith is sin.

Romerne Kapitel 15 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 15:1 DK-KJV] Vi som da er stærke burde bære de svages skrøbeligheder, og ikke behage osselv.
[Ro 15:2 DK-KJV] Lad hver og en af os behage vor næste til opbyggelse for hans eget bedste.
[Ro 15:3 DK-KJV] Ja eftersom Kristus ikke behagede sigselv; men, som det er skrevet, Bebrejdelserne fra dem som bebrejdede dig faldt på mig. Se - Salme 69:9 & Johannes 2:17 & Romerne 15:3
[Ro 15:4 DK-KJV] For hvilkensomhelst ting som var skrevet i fortiden var skrevet for vor belæring, så vi gennem tålmodighed og trøst fra skrifterne måtte ha' håb.
[Ro 15:5 DK-KJV] Nu skænker tålmodigheden og trøstens Gud jer ifølge Kristus Jesus at være ligesindede den ene overfor den anden:
[Ro 15:6 DK-KJV] For at I med et sind og en mund må herliggøre Gud, ja Jesus Kristus vor Herres Far.
[Ro 15:7 DK-KJV] Modtag I derfor hinanden, som Kristus også modtog os til Guds herlighed.
[Ro 15:8 DK-KJV] Nu siger jeg at Jesus Kristus var en betjener af omskærelsen for Guds sandhed, for at bekræfte løfterne som var givet til fædrene:
[Ro 15:9 DK-KJV] Og så Hedningerne måtte herliggøre Gud for hans barmhjertighed; som det er skrevet, Af denne grund vil jeg bekende til dig blandt Hedningerne, og synge til dit navn.
[Ro 15:10 DK-KJV] Og igen siger han, Jubel, I Hedninger, med hans folk.
[Ro 15:11 DK-KJV] Og igen, Ros Herren, alle I Hedninger; og lovpris ham, alle I folk.
[Ro 15:12 DK-KJV] Og igen, siger Esajas, Der skal være en rod af Jesse, og han der skal rejse sig for at regere over Hedningerne; Hedningerne skal stole på ham.
[Ro 15:13 DK-KJV] Nu fylder håbets Gud jer med al glæde og fred gennem det at tro, så I må bugne i håb, gennem den Hellige Ånds kraft.
[Ro 15:14 DK-KJV] Og jeg migselv er også overbevist om af jer, mine brødre, at I også er fulde af godhed, opfyldt med al kundskab, istand til også at formane hinanden.
[Ro 15:15 DK-KJV] Ikke desto mindre, brødre, så har jeg på en måde skrevet mere frimodigt til jer, som for at minde jer om, at det er på grund af nåden som er givet til mig af Gud,
[Ro 15:16 DK-KJV] At jeg skulle være betjeneren af Jesus Kristus for Hedningerne, ved at betjene Guds evangelie, så

Ro 15:1 We then that are strong ought to bear the infirmities of the weak, and not to please ourselves.
Ro 15:2 Let every one of us please his neighbour for his good to edification.

Ro 15:3 For even Christ pleased not himself; but, as it is written, The reproaches of them that reproached thee fell on me.
Ro 15:4 For whatsoever things were written aforetime were written for our learning, that we through patience and comfort of the scriptures might have hope.
Ro 15:5 Now the God of patience and consolation grant you to be likeminded one toward another according to Christ Jesus:
Ro 15:6 That ye may with one mind and one mouth glorify God, even the Father of our Lord Jesus Christ.
Ro 15:7 Wherefore receive ye one another, as Christ also received us to the glory of God.
Ro 15:8 Now I say that Jesus Christ was a minister of the circumcision for the truth of God, to confirm the promises made unto the fathers:
Ro 15:9 And that the Gentiles might glorify God for his mercy; as it is written, For this cause I will confess to thee among the Gentiles, and sing unto thy name.
Ro 15:10 And again he saith, Rejoice, ye Gentiles, with his people.
Ro 15:11 And again, Praise the Lord, all ye Gentiles; and laud him, all ye people.
Ro 15:12 And again, Esaias saith, There shall be a root of Jesse, and he that shall rise to reign over the Gentiles; in him shall the Gentiles trust.
Ro 15:13 Now the God of hope fill you with all joy and peace in believing, that ye may abound in hope, through the power of the Holy Ghost.
Ro 15:14 And I myself also am persuaded of you, my brethren, that ye also are full of goodness, filled with all knowledge, able also to admonish one another.
Ro 15:15 Nevertheless, brethren, I have written the more boldly unto you in some sort, as putting you in mind, because of the grace that is given to me of God,
Ro 15:16 That I should be the minister of Jesus Christ to the Gentiles, ministering the gospel of God, that the offering

opofringen af Hedningerne måtte være acceptabel, ved at være helliggjort via den Hellige Ånd.
[Ro 15:17 DK-KJV] Jeg har derfor dette som jeg kan glæde mig over gennem Jesus Kristus i de ting som drejer sig om Gud.
[Ro 15:18 DK-KJV] For jeg ville ikke vove at tale om nogen af de ting som Kristus ikke har udvirket via mig, det at gøre Hedningerne lydige, via ord og handling,

[Ro 15:19 DK-KJV] Gennem mægtige tegn og undere, via Guds Ånds kraft; sådant at fra Jerusalem, og rundt omkring indtil Illyrien, har jeg fuldt ud prædiket Kristus' evangelie.
[Ro 15:20 DK-KJV] Ja, sådant har jeg stræbt efter at prædike evangeliet, ikke hvor Kristus forud var nævnt, for ikke at jeg skulle bygge på en anden mands fundament:

[Ro 15:21 DK-KJV] Men som det er skrevet, Til hvem han ikke før var talt om, de ser: og de som ikke havde hørt skal forstå.
[Ro 15:22 DK-KJV] På grund af det har jeg også været meget forhindret i at ankomme til jer.
[Ro 15:23 DK-KJV] Men ved nu ikke længer at ha' nogen plads i disse trakter, og ved at ha' et stort ønske disse mange år at komme til jer;
[Ro 15:24 DK-KJV] Hvornårsomhelst jeg tager min rejse til Spanien, vil jeg komme til jer: for jeg stoler på at se jer på min rejse, og at bli' bragt derhenimod af jer, hvis jeg først er fyldt lidt med jeres fællesskab.
[Ro 15:25 DK-KJV] Men nu går jeg til Jerusalem for at betjene for de hellige.
[Ro 15:26 DK-KJV] For det har glædet dem fra Makedonien og Akaja at give et særligt bidrag til de fattige hellige som er i Jerusalem.
[Ro 15:27 DK-KJV] Det har glædet dem meget; og de er dem skyldig. For hvis Hedningerne er blevet gjort delagtige i deres åndelige ting, så er deres pligt også at betjene dem med kødelige ting.
[Ro 15:28 DK-KJV] Efter at jeg har udført det, og har forseglet dem denne frugt, vil jeg komme forbi jer på vejen til Spanien.
[Ro 15:29 DK-KJV] Og jeg er sikker på, når jeg kommer til jer, skal jeg komme i velsignelsens fylde fra Kristus' evangelie.
[Ro 15:30 DK-KJV] Nu bønfalder jeg jer, brødre, for Herren Jesus Kristus' skyld, og for Åndens kærlighed, at I strider sammen med mig gennem jeres bønner til Gud for mig;
[Ro 15:31 DK-KJV] At jeg må være udfriet fra dem som ikke tror i Judæa; og at min tjeneste som jeg har til Jerusalem må bli' accepteret af de hellige;
[Ro 15:32 DK-KJV] Så jeg må komme til jer med glæde ved Guds vilje, og må bli' forfrisket sammen med jer.
[Ro 15:33 DK-KJV] Nu er fredens Gud med jer alle. Amen.

up of the Gentiles might be acceptable, being sanctified by the Holy Ghost.

Ro 15:17 I have therefore whereof I may glory through Jesus Christ in those things which pertain to God.
Ro 15:18 For I will not dare to speak of any of those things which Christ hath not wrought by me, to make the Gentiles obedient, by word and deed,
Ro 15:19 Through mighty signs and wonders, by the power of the Spirit of God; so that from Jerusalem, and round about unto Illyricum, I have fully preached the gospel of Christ.
Ro 15:20 Yea, so have I strived to preach the gospel, not where Christ was named, lest I should build upon another man's foundation:
Ro 15:21 But as it is written, To whom he was not spoken of, they shall see: and they that have not heard shall understand.
Ro 15:22 For which cause also I have been much hindered from coming to you.

Ro 15:23 But now having no more place in these parts, and having a great desire these many years to come unto you;
Ro 15:24 Whensoever I take my journey into Spain, I will come to you: for I trust to see you in my journey, and to be brought on my way thitherward by you, if first I be somewhat filled with your company.
Ro 15:25 But now I go unto Jerusalem to minister unto the saints.
Ro 15:26 For it hath pleased them of Macedonia and Achaia to make a certain contribution for the poor saints which are at Jerusalem.
Ro 15:27 It hath pleased them verily; and their debtors they are. For if the Gentiles have been made partakers of their spiritual things, their duty is also to minister unto them in carnal things.
Ro 15:28 When therefore I have performed this, and have sealed to them this fruit, I will come by you into Spain.
Ro 15:29 And I am sure that, when I come unto you, I shall come in the fulness of the blessing of the gospel of Christ.
Ro 15:30 Now I beseech you, brethren, for the Lord Jesus Christ's sake, and for the love of the Spirit, that ye strive together with me in your prayers to God for me;
Ro 15:31 That I may be delivered from them that do not believe in Judaea; and that my service which I have for Jerusalem may be accepted of the saints;
Ro 15:32 That I may come unto you with joy by the will of God, and may with you be refreshed.
Ro 15:33 Now the God of peace be with you all. Amen.

Romerne Kapitel 16 - Til toppen af Romerne - Romans KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ro 16:1 DK-KJV] Jeg anbefaler til jer Føbe vor søster, som er en tjener af kirken som er i Kenchreai:
[Ro 16:2 DK-KJV] At I modtager hende i Herren, som det sømmer sig for hellige, og at I assisterer hende i hvilket som helst forehavende hun har brug for af jer: for hun har været en medhjælper for mange, også for migselv.
[Ro 16:3 DK-KJV] Hils Priskilla og Akvila mine hjælpere i Kristus Jesus:
[Ro 16:4 DK-KJV] De som vågede deres eget liv for mit: til hvem ikke kun jeg giver taksigelsesbønner, men også alle Hedningernes kirker.

Ro 16:1 I commend unto you Phebe our sister, which is a servant of the church which is at Cenchrea:
Ro 16:2 That ye receive her in the Lord, as becometh saints, and that ye assist her in whatsoever business she hath need of you: for she hath been a succourer of many, and of myself also.
Ro 16:3 Greet Priscilla and Aquila my helpers in Christ Jesus:
Ro 16:4 Who have for my life laid down their own necks: unto whom not only I give thanks, but also all the churches of the Gentiles.

[Ro 16:5 DK-KJV] Hils på samme måde kirken som er i deres hus. Hyld min højt elskede Epænetus, som er Akajas førstefrugter til Kristus.

[Ro 16:6 DK-KJV] Hils Maria, som skænkede os meget arbejde.
[Ro 16:7 DK-KJV] Hyld Andronicus og Junia, mine stammefæller, og mine medfanger, som er højt agtede blandt apostlene, som også var i Kristus før mig.

[Ro 16:8 DK-KJV] Hils Amplias min elskede i Herren.
[Ro 16:9 DK-KJV] Hyld Urbane, vores hjælper i Kristus, og Stakys min elskede.
[Ro 16:10 DK-KJV] Hyld Apelles godkendt i Kristus. Hyld dem som er af Aristobulus husstand.
[Ro 16:11 DK-KJV] Hyld Herodion min slægtning. Hils dem som er af Narcissus husstand, som er i Herren.

[Ro 16:12 DK-KJV] Hyld Tryphena og Tryfosa, som arbejder i Herren. Hyld den elskede Persis, som arbejdede meget i Herren.
[Ro 16:13 DK-KJV] Hyld Rufus udvalgt i Herren, og hans mor og min.
[Ro 16:14 DK-KJV] Hyld Asyncritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, og brødrene som er hos dem.

[Ro 16:15 DK-KJV] Hyld Philologus, og Julia, Nereus, og hans søster, og Olympas, og alle de hellige som er hos dem.
[Ro 16:16 DK-KJV] Hyld hinanden med et helligt kys. Kristus' kirker hylder jer.
[Ro 16:17 DK-KJV] Nu bønfalder jeg jer, brødre, læg mærke til dem som er årsag til splittelser og krænkelser modstridende med doktrinen som I har lært den; og undgå dem.
[Ro 16:18 DK-KJV] For de som er sådanne tjener ikke Jesus Kristus vor Herre, men deres egen mave; og med gode ord og smigrende tale bedrager de, de simples hjerter.

[Ro 16:19 DK-KJV] For jeres lydighed er kommet alle for øre. Derfor er jeg glad på jeres vegne: men alligevel vil jeg ha' at I er vise i det som er godt, og simple angående ondt.
[Ro 16:20 DK-KJV] Og fredens Gud skal snart knuse Satan under jeres fødder. Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jer. Amen.
[Ro 16:21 DK-KJV] Timoteus min medarbejder, og Lukius, og Jason, og Sosipater, mine slægtninge, hylder jer.
[Ro 16:22 DK-KJV] Jeg Tertius, der nedskrev denne epistel, hylder jer i Herren.

[Ro 16:23 DK-KJV] Gaius min vært, og hele kirken, hylder jer. Erastus byens kammerherre hylder jer, og Quartus en bror.
[Ro 16:24 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jer alle. Amen.
[Ro 16:25 DK-KJV] Nu til ham som er i stand til at grundfæste jer efter mit evangelie, og Jesus Kristus' prædiken, ifølge åbenbaringen af mysteriet, som var holdt hemmeligt siden denne verden begyndte,

[Ro 16:26 DK-KJV] For det er nu synliggjort, og via profeternes skrifter, ifølge den evige Guds befaling, at det er gjort kendt for alle nationer at være lydige via tro:
[Ro 16:27 DK-KJV] Til Gud alene vis, være herlighed gennem Jesus Kristus for evigt. Amen. ***Skrevet til Romerne fra Korinthos, og sendt via søster Føbe en tjener af kirken i Kenchreai/Grækenland.***

Ro 16:5 Likewise greet the church that is in their house. Salute my wellbeloved Epaenetus, who is the firstfruits of Achaia unto Christ.

Ro 16:6 Greet Mary, who bestowed much labour on us.
Ro 16:7 Salute Andronicus and Junia, my kinsmen, and my fellowprisoners, who are of note among the apostles, who also were in Christ before me.

Ro 16:8 Greet Amplias my beloved in the Lord.
Ro 16:9 Salute Urbane, our helper in Christ, and Stachys my beloved.
Ro 16:10 Salute Apelles approved in Christ. Salute them which are of Aristobulus' household.
Ro 16:11 Salute Herodion my kinsman. Greet them that be of the household of Narcissus, which are in the Lord.
Ro 16:12 Salute Tryphena and Tryphosa, who labour in the Lord. Salute the beloved Persis, which laboured much in the Lord.
Ro 16:13 Salute Rufus chosen in the Lord, and his mother and mine.
Ro 16:14 Salute Asyncritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, and the brethren which are with them.
Ro 16:15 Salute Philologus, and Julia, Nereus, and his sister, and Olympas, and all the saints which are with them.
Ro 16:16 Salute one another with an holy kiss. The churches of Christ salute you.
Ro 16:17 Now I beseech you, brethren, mark them which cause divisions and offences contrary to the doctrine which ye have learned; and avoid them.
Ro 16:18 For they that are such serve not our Lord Jesus Christ, but their own belly; and by good words and fair speeches deceive the hearts of the simple.
Ro 16:19 For your obedience is come abroad unto all men. I am glad therefore on your behalf: but yet I would have you wise unto that which is good, and simple concerning evil.
Ro 16:20 And the God of peace shall bruise Satan under your feet shortly. The grace of our Lord Jesus Christ be with you. Amen.
Ro 16:21 Timotheus my workfellow, and Lucius, and Jason, and Sosipater, my kinsmen, salute you.
Ro 16:22 I Tertius, who wrote this epistle, salute you in the Lord.
Ro 16:23 Gaius mine host, and of the whole church, saluteth you. Erastus the chamberlain of the city saluteth you, and Quartus a brother.
Ro 16:24 The grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen.
Ro 16:25 Now to him that is of power to stablish you according to my gospel, and the preaching of Jesus Christ, according to the revelation of the mystery, which was kept secret since the world began,
Ro 16:26 But now is made manifest, and by the scriptures of the prophets, according to the commandment of the everlasting God, made known to all nations for the obedience of faith:

Ro 16:27 To God only wise, be glory through Jesus Christ for ever. Amen. ***Written to the Romans from Corinthus, and sent by Phebe servant of the church at Cenchrea.***

1Korinter - Index046

Navnebetydning for Korint = Mættet

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16

1 Korinter Kapitel 1 - 1 Corinthians KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 1:1 DK-KJV] Paulus, kaldet til at være en apostel af Jesus Kristus ved Guds vilje, og Sostenes vor broder,
[1Kor 1:2 DK-KJV] Til Guds kirke som er i Korint, til dem som er helliggjort i Kristus Jesus, kaldet til at være hellige, med alle der på ethvert sted påkalder Jesus Kristus vor Herres navn, både deres og vores:
[1Kor 1:3 DK-KJV] Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.
[1Kor 1:4 DK-KJV] Jeg takker altid min Gud på jeres vegne, for Guds nåde som er givet jer via Jesus Kristus;
[1Kor 1:5 DK-KJV] At I er beriget via ham i alle ting, i al ytring, og i al kundskab;
[1Kor 1:6 DK-KJV] Ligesom Kristus' vidnesbyrd var bekræftet i jer:
[1Kor 1:7 DK-KJV] Sådant at I ikke kommer bagud i nogen gave; ved at vente på Jesus Kristus vor Herres ankomst:
[1Kor 1:8 DK-KJV] Som også skal bekræfte jer indtil enden, så I må være uangribelige på Jesus Kristus vor Herres dag.
[1Kor 1:9 DK-KJV] Gud er trofast, som kaldte jer indtil fællesskabet med hans Søn Jesus Kristus vor Herre.
[1Kor 1:10 DK-KJV] Nu bønfalder jeg jer, brødre, via Jesus Kristus vor Herres navn, at I alle siger den samme ting, og at der ikke er nogen splittelser blandt jer; men at I er perfekt knyttet sammen i det samme sind og med den samme bedømmelse.
[1Kor 1:11 DK-KJV] For det er blevet bekendtgjort for mig omkring jer, mine brødre, via dem som er fra Kloes hus, at der er stridigheder blandt jer.
[1Kor 1:12 DK-KJV] Nu siger jeg det, som alle I siger, Jeg er af Paulus; og jeg af Apollos; og jeg af Kefas; og jeg af Kristus.
[1Kor 1:13 DK-KJV] Er Kristus splittet? var Paulus korsfæstet for jer? eller var I døbt i Paulus' navn?
[1Kor 1:14 DK-KJV] Jeg takker Gud at jeg ikke døbte nogen af jer, foruden Krispus og Gaius;
[1Kor 1:15 DK-KJV] For ikke at nogen skulle sige at jeg havde døbt i mit eget navn.
[1Kor 1:16 DK-KJV] Og jeg døbte også Stefanas hushold: ud over det, ved jeg ikke om jeg har døbt nogle andre.
[1Kor 1:17 DK-KJV] For Kristus sendte mig ikke for at døbe, men for at prædike evangeliet: ikke med visdomsord, for ikke at Kristus' kors skulle bli' gjort effektløs.

[1Kor 1:18 DK-KJV] For prædiken om korset er tåbelighed for dem der forulykker; men for os som er frelst er det Guds kraft.

[1Kor 1:19 DK-KJV] For det er skrevet, jeg vil destruere de vises visdom, og vil gøre de fornuftiges forståelse ubetydelig.
[1Kor 1:20 DK-KJV] Hvor er de vise? hvor er de skriftkloge? hvor er denne verdens ordkæmpere? har Gud ikke gjort denne verdens visdom til skamme?
[1Kor 1:21 DK-KJV] For efter det i Guds visdom viste sig at denne verden via visdom ikke kendte Gud, behagede det Gud via prædikens tåbelighed at frelse dem der tror.
[1Kor 1:22 DK-KJV] For Jøderne kræver et tegn, og Grækerne søger efter visdom:

1Co 1:1 Paul, called to be an apostle of Jesus Christ through the will of God, and Sosthenes our brother,
1Co 1:2 Unto the church of God which is at Corinth, to them that are sanctified in Christ Jesus, called to be saints, with all that in every place call upon the name of Jesus Christ our Lord, both theirs and ours:
1Co 1:3 Grace be unto you, and peace, from God our Father, and from the Lord Jesus Christ.
1Co 1:4 I thank my God always on your behalf, for the grace of God which is given you by Jesus Christ;
1Co 1:5 That in every thing ye are enriched by him, in all utterance, and in all knowledge;
1Co 1:6 Even as the testimony of Christ was confirmed in you:
1Co 1:7 So that ye come behind in no gift; waiting for the coming of our Lord Jesus Christ:
1Co 1:8 Who shall also confirm you unto the end, that ye may be blameless in the day of our Lord Jesus Christ.
1Co 1:9 God is faithful, by whom ye were called unto the fellowship of his Son Jesus Christ our Lord.

1Co 1:10 Now I beseech you, brethren, by the name of our Lord Jesus Christ, that ye all speak the same thing, and that there be no divisions among you; but that ye be perfectly joined together in the same mind and in the same judgment.
1Co 1:11 For it hath been declared unto me of you, my brethren, by them which are of the house of Chloe, that there are contentions among you.
1Co 1:12 Now this I say, that every one of you saith, I am of Paul; and I of Apollos; and I of Cephas; and I of Christ.
1Co 1:13 Is Christ divided? was Paul crucified for you? or were ye baptized in the name of Paul?
1Co 1:14 I thank God that I baptized none of you, but Crispus and Gaius;
1Co 1:15 Lest any should say that I had baptized in mine own name.
1Co 1:16 And I baptized also the household of Stephanas: besides, I know not whether I baptized any other.
1Co 1:17 For Christ sent me not to baptize, but to preach the gospel: not with wisdom of words, lest the cross of Christ should be made of none effect.
1Co 1:18 For the preaching of the cross is to them that perish foolishness; but unto us which are saved it is the power of God.
1Co 1:19 For it is written, I will destroy the wisdom of the wise, and will bring to nothing the understanding of the prudent.
1Co 1:20 Where is the wise? where is the scribe? where is the disputer of this world? hath not God made foolish the wisdom of this world?
1Co 1:21 For after that in the wisdom of God the world by wisdom knew not God, it pleased God by the foolishness of preaching to save them that believe.
1Co 1:22 For the Jews require a sign, and the Greeks seek after wisdom:

[1Kor 1:23 DK-KJV] Men vi prædiker Kristus korsfæstet, det er en snubleblok for Jøderne, og tåbelighed for Grækerne;
[1Kor 1:24 DK-KJV] Men for dem som er kaldet, både Jøde og Græker, er Kristus Guds kraft, og Guds visdom.
[1Kor 1:25 DK-KJV] Eftersom Guds tåbelighed er visere end menneskers; og Guds svaghed er stærkere end menneskers.
[1Kor 1:26 DK-KJV] For I ser jeres kald, brødre, hvordan at der ikke er mange vise kødelige mennesker, ikke mange mægtige, ikke mange noble, der er kaldet:
[1Kor 1:27 DK-KJV] Men Gud har udvalgt de tåbelige ting i denne verden for at forvirre de vise; og Gud har udvalgt de svage ting i denne verden for at forvirre de ting som er mægtige;
[1Kor 1:28 DK-KJV] Og simple ting i denne verden, og ting som er foragtet, har Gud udvalgt, ja, og ting som ikke er, for at tilintetgøre ting som er:
[1Kor 1:29 DK-KJV] Så intet kød skulle forherliges i hans nærvær.
[1Kor 1:30 DK-KJV] For han er skyld i at I er Kristus Jesus, ham som Gud er gjort til vores visdom, og retfærdighed, og helliggørelse, og forløsning:
[1Kor 1:31 DK-KJV] Så, ligesom det er skrevet, Han som forherliger, lad ham forherliges i Herren.

1Co 1:23 But we preach Christ crucified, unto the Jews a stumblingblock, and unto the Greeks foolishness;
1Co 1:24 But unto them which are called, both Jews and Greeks, Christ the power of God, and the wisdom of God.
1Co 1:25 Because the foolishness of God is wiser than men; and the weakness of God is stronger than men.
1Co 1:26 For ye see your calling, brethren, how that not many wise men after the flesh, not many mighty, not many noble, are called:

1Co 1:27 But God hath chosen the foolish things of the world to confound the wise; and God hath chosen the weak things of the world to confound the things which are mighty;
1Co 1:28 And base things of the world, and things which are despised, hath God chosen, yea, and things which are not, to bring to nought things that are:

1Co 1:29 That no flesh should glory in his presence.
1Co 1:30 But of him are ye in Christ Jesus, who of God is made unto us wisdom, and righteousness, and sanctification, and redemption:
1Co 1:31 That, according as it is written, He that glorieth, let him glory in the Lord.

1 Korinter Kapitel 2 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 2:1 DK-KJV] Og da jeg kom til jer, brødre, kom jeg ikke med fortræffelighed i tale eller i visdom, da jeg bekendtgjorde Guds vidnesbyrd for jer.
[1Kor 2:2 DK-KJV] For jeg besluttede mig for ikke at kende til nogen ting blandt jer, foruden Jesus Kristus, og ham korsfæstet.
[1Kor 2:3 DK-KJV] Og jeg var hos jer i svaghed, og i frygt, og i megen skælven.
[1Kor 2:4 DK-KJV] Og min tale og prædiken var ikke med lokkende ord af menneskelig visdom, men for at demonstrere Ånden og kraften:
[1Kor 2:5 DK-KJV] Så jeres tro ikke skulle bygges på menneskelig visdom, men i Guds kraft.
[1Kor 2:6 DK-KJV] Imidlertid taler vi visdom blandt dem som er perfekte: men ikke med denne verdens visdom, heller ikke som prinserne i denne verden, som bli'r til intet:
[1Kor 2:7 DK-KJV] Men vi taler Guds visdom i et mysterie, ja den skjulte visdom, som Gud før denne verden forordnede til vor herlighed:
[1Kor 2:8 DK-KJV] Som ingen af prinserne i denne verdens kendte til, for havde de kendt til det, havde de ikke korsfæstet herlighedens Herre.
[1Kor 2:9 DK-KJV] Men som det er skrevet, Øjet har ikke set, øret har heller ikke hørt, det er heller ikke trængt ind i menneskets hjerte, de ting som Gud har forberedt for dem der elsker ham.

[1Kor 2:10 DK-KJV] Men Gud har afsløret dem for os via hans Ånd: for Ånden ransager alle ting, ja, Guds dybe ting.
[1Kor 2:11 DK-KJV] For hvilket menneske kender et menneskes ting, foruden menneskets ånd som er i ham? på samme måde kender intet menneske Guds ting, foruden Guds Ånd.
[1Kor 2:12 DK-KJV] Nu har vi modtaget, ikke denne verdens ånd, men ånden som er fra Gud, så vi måtte kende de ting som frit er givet til os af Gud.
[1Kor 2:13 DK-KJV] Det er også de ting vi taler, ikke med

1Co 2:1 And I, brethren, when I came to you, came not with excellency of speech or of wisdom, declaring unto you the testimony of God.
1Co 2:2 For I determined not to know any thing among you, save Jesus Christ, and him crucified.
1Co 2:3 And I was with you in weakness, and in fear, and in much trembling.
1Co 2:4 And my speech and my preaching was not with enticing words of man's wisdom, but in demonstration of the Spirit and of power:
1Co 2:5 That your faith should not stand in the wisdom of men, but in the power of God.
1Co 2:6 Howbeit we speak wisdom among them that are perfect: yet not the wisdom of this world, nor of the princes of this world, that come to nought:
1Co 2:7 But we speak the wisdom of God in a mystery, even the hidden wisdom, which God ordained before the world unto our glory:
1Co 2:8 Which none of the princes of this world knew: for had they known it, they would not have crucified the Lord of glory.

1Co 2:9 But as it is written, Eye hath not seen, nor ear heard, neither have entered into the heart of man, the things which God hath prepared for them that love him.
1Co 2:10 But God hath revealed them unto us by his Spirit: for the Spirit searcheth all things, yea, the deep things of God.
1Co 2:11 For what man knoweth the things of a man, save the spirit of man which is in him? even so the things of God knoweth no man, but the Spirit of God.
1Co 2:12 Now we have received, not the spirit of the world, but the spirit which is of God; that we might know the things that are freely given to us of God.
1Co 2:13 Which things also we speak, not in the words

ordene som menneskelig visdom underviser, men som den Hellige Ånd underviser; ved at sammenligne åndelige ting med åndelige.
[1Kor 2:14 DK-KJV] Men det naturlige menneske modtager ikke Guds Ånds ting: for de er tåbelighed for ham: han kan heller ikke kende dem, fordi de bedømmes åndeligt.
[1Kor 2:15 DK-KJV] Men han som er åndelig dømmer alle ting, alligevel er han hamselv ikke dømt af noget menneske.
[1Kor 2:16 DK-KJV] For hvem har kendt Herrens sind, så han kan instruere ham? Men vi har Kristus' sind.

which man's wisdom teacheth, but which the Holy Ghost teacheth; comparing spiritual things with spiritual.

1Co 2:14 But the natural man receiveth not the things of the Spirit of God: for they are foolishness unto him: neither can he know them, because they are spiritually discerned.
1Co 2:15 But he that is spiritual judgeth all things, yet he himself is judged of no man.
1Co 2:16 For who hath known the mind of the Lord, that he may instruct him? But we have the mind of Christ.

1 Korinter Kapitel 3 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 3:1 DK-KJV] Og jeg, brødre, kunne ikke tale til jer som til åndelige, men som til kødelige, ligesom til babyer i Kristus.
[1Kor 3:2 DK-KJV] Jeg har fodret jer med mælk, og ikke med kød: for indtil nu var I ikke i stand til at bære det, I er heller endnu ikke i stand til det.
[1Kor 3:3 DK-KJV] For I er stadig kødelige: for mens der blandt jer er misundelse, og strid, og splittelser, er I så ikke kødelige, og vandrer som mennesker?
[1Kor 3:4 DK-KJV] For imens én siger, jeg er af Paulus, og en anden, jeg er af Apollos; er I ikke kødelige?
[1Kor 3:5 DK-KJV] Hvem er da Paulus, og hvem er Apollos, udover betjenere via hvem I troede, ligesom Herren gav til ethvert menneske?
[1Kor 3:6 DK-KJV] Jeg har plantet, Apollos vandet; men Gud gav væksten.
[1Kor 3:7 DK-KJV] Sådant er han der planter da heller ikke noget, og heller ikke han som vander, men Gud som giver væksten.
[1Kor 3:8 DK-KJV] Nu er han der planter og han der vander én: og enhver mand skal modtage hans egen belønning efter hans eget arbejde.
[1Kor 3:9 DK-KJV] For vi er arbejdere sammen med Gud: I er Guds agerjord, I er Guds bygning.
[1Kor 3:10 DK-KJV] Ifølge Guds nåde som er givet til mig, som en vis bygmester, har jeg lagt fundamentet, og en anden bygger på det. Men lad enhver mand være varsom med hvordan han bygger derpå.
[1Kor 3:11 DK-KJV] For ingen mand kan lægge et andet fundament end det som er lagt, som er Jesus Kristus.
[1Kor 3:12 DK-KJV] Hvis der nu er en mand der bygger på dette fundament guld, sølv, værdifulde sten, træ, hø, stubbe;
[1Kor 3:13 DK-KJV] Skal enhver mands virke bli' manifesteret: for den dag skal erklære det, for det skal bli' afsløret via ild; og den ild skal prøve enhver mands virke af hvilken slags det er.
[1Kor 3:14 DK-KJV] Hvis en mands virke forbli'r som han derpå har bygget, skal han modtage en belønning.
[1Kor 3:15 DK-KJV] Hvis en mands virke skal bli' brændt, skal han lide tab: men han hamselv skal bli' frelst; men alligevel sådant som via ild.
[1Kor 3:16 DK-KJV] Ved I ikke at I er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i jer?
[1Kor 3:17 DK-KJV] Hvis der er en mand der besmitter Guds tempel, ham skal Gud destruere; for Guds tempel er helligt, og det tempel er I.
[1Kor 3:18 DK-KJV] Lad ingen mand bedrage sigselv. Hvis der blandt jer er en mand der ser ud til at være vis i denne verden, lad ham bli' en tåbe, så ham må være vis.
[1Kor 3:19 DK-KJV] For denne verdens visdom er tåbelighed hos Gud. For det er skrevet, Han griber de vise i deres egen

1Co 3:1 And I, brethren, could not speak unto you as unto spiritual, but as unto carnal, even as unto babes in Christ.
1Co 3:2 I have fed you with milk, and not with meat: for hitherto ye were not able to bear it, neither yet now are ye able.
1Co 3:3 For ye are yet carnal: for whereas there is among you envying, and strife, and divisions, are ye not carnal, and walk as men?
1Co 3:4 For while one saith, I am of Paul; and another, I am of Apollos; are ye not carnal?

1Co 3:5 Who then is Paul, and who is Apollos, but ministers by whom ye believed, even as the Lord gave to every man?
1Co 3:6 I have planted, Apollos watered; but God gave the increase.

1Co 3:7 So then neither is he that planteth any thing, neither he that watereth; but God that giveth the increase.
1Co 3:8 Now he that planteth and he that watereth are one: and every man shall receive his own reward according to his own labour.
1Co 3:9 For we are labourers together with God: ye are God's husbandry, ye are God's building.
1Co 3:10 According to the grace of God which is given unto me, as a wise masterbuilder, I have laid the foundation, and another buildeth thereon. But let every man take heed how he buildeth thereupon.
1Co 3:11 For other foundation can no man lay than that is laid, which is Jesus Christ.
1Co 3:12 Now if any man build upon this foundation gold, silver, precious stones, wood, hay, stubble;

1Co 3:13 Every man's work shall be made manifest: for the day shall declare it, because it shall be revealed by fire; and the fire shall try every man's work of what sort it is.
1Co 3:14 If any man's work abide which he hath built thereupon, he shall receive a reward.

1Co 3:15 If any man's work shall be burned, he shall suffer loss: but he himself shall be saved; yet so as by fire.
1Co 3:16 Know ye not that ye are the temple of God, and that the Spirit of God dwelleth in you?

1Co 3:17 If any man defile the temple of God, him shall God destroy; for the temple of God is holy, which temple ye are.
1Co 3:18 Let no man deceive himself. If any man among you seemeth to be wise in this world, let him become a fool, that he may be wise.
1Co 3:19 For the wisdom of this world is foolishness with God. For it is written, He taketh the wise in their own

snedighed. *Se - Jb 5:13*

craftiness.

[1Kor 3:20 DK-KJV] Og igen, Herren kender de vises tanker, at de er nyttesløse.

1Co 3:20 And again, The Lord knoweth the thoughts of the wise, that they are vain.

[1Kor 3:21 DK-KJV] Lad derfor ingen mand forherliges i mænd. For alle ting er jeres;

1Co 3:21 Therefore let no man glory in men. For all things are yours;

[1Kor 3:22 DK-KJV] Om det er Paulus, eller Apollos, eller Kefas, eller denne verden, eller liv, eller død, eller nuværende ting, eller ting som kommer; alt er jeres;

1Co 3:22 Whether Paul, or Apollos, or Cephas, or the world, or life, or death, or things present, or things to come; all are yours;

[1Kor 3:23 DK-KJV] Og I er Kristus'; og Kristus er Guds.

1Co 3:23 And ye are Christ's; and Christ is God's.

1 Korinter Kapitel 4 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 4:1 DK-KJV] Lad en mand agte sådant på os, som på Kristus' betjenere, og forvaltere af Guds mysterier.

1Co 4:1 Let a man so account of us, as of the ministers of Christ, and stewards of the mysteries of God.

[1Kor 4:2 DK-KJV] Det kræves desuden af forvaltere, at manden er fundet at være trofast.

1Co 4:2 Moreover it is required in stewards, that a man be found faithful.

[1Kor 4:3 DK-KJV] Men for mig er det en meget lille ting om jeg skulle bli' dømt af jer, eller dømmes af mennesker: ja, jeg dømmer ikke mit eget selv.

1Co 4:3 But with me it is a very small thing that I should be judged of you, or of man's judgment: yea, I judge not mine own self.

[1Kor 4:4 DK-KJV] For jeg ved ingenting af mig selv; men alligevel er jeg ikke herved retfærdiggjort: for han som dømmer mig er Herren.

1Co 4:4 For I know nothing by myself; yet am I not hereby justified: but he that judgeth me is the Lord.

[1Kor 4:5 DK-KJV] Døm derfor ingenting før det er tid, førend Herren kommer, han som både vil bringe de skjulte mørke ting frem i lyset, og vil synliggøre det som sker i hjertet: og da skal enhver mand få Guds ros.

1Co 4:5 Therefore judge nothing before the time, until the Lord come, who both will bring to light the hidden things of darkness, and will make manifest the counsels of the hearts: and then shall every man have praise of God.

[1Kor 4:6 DK-KJV] Og disse ting, brødre, har jeg figurativt overført til migselv og til Apollos for jeres skyld; så I af os måtte lære ikke at tænke mere om mænd end det som er skrevet, så ingen af jer er opblæste den ene imod den anden.

1Co 4:6 And these things, brethren, I have in a figure transferred to myself and to Apollos for your sakes; that ye might learn in us not to think of men above that which is written, that no one of you be puffed up for one against another.

[1Kor 4:7 DK-KJV] For hvem får dig til at være anderledes end en anden? og hvad har du som du ikke har fået givet? hvis du nu har fået det givet, hvorfor tager du æren, som om du ikke havde fået det givet?

1Co 4:7 For who maketh thee to differ from another? and what hast thou that thou didst not receive? now if thou didst receive it, why dost thou glory, as if thou hadst not received it?

[1Kor 4:8 DK-KJV] Nu er I mætte, nu er I rige, I har regeret som konger uden os: og jeg ville ønske af Gud at I regerede, så vi også måtte regere med jer.

1Co 4:8 Now ye are full, now ye are rich, ye have reigned as kings without us: and I would to God ye did reign, that we also might reign with you.

[1Kor 4:9 DK-KJV] For jeg tænker at Gud har stillet os apostlene frem sidst, som at være udnævnt til død: for vi er blevet gjort til et skuespil for denne verden, og for engle, og for mennesker.

1Co 4:9 For I think that God hath set forth us the apostles last, as it were appointed to death: for we are made a spectacle unto the world, and to angels, and to men.

[1Kor 4:10 DK-KJV] Vi er tåbelige for Kristus' skyld, men I er vise i Kristus; vi er svage, men I er stærke; I er hæderlige, men vi er foragtet,

1Co 4:10 We are fools for Christ's sake, but ye are wise in Christ; we are weak, but ye are strong; ye are honourable, but we are despised.

[1Kor 4:11 DK-KJV] Ja indtil denne time både sulter vi, og tørster, og er nøgne, og er slået, og har ikke noget fast sted af bo;

1Co 4:11 Even unto this present hour we both hunger, and thirst, and are naked, and are buffeted, and have no certain dwellingplace;

[1Kor 4:12 DK-KJV] Og arbejder, udfører med vore egne hænder: ved at være hånet, velsigner vi; ved at være forfulgt, udholder vi det:

1Co 4:12 And labour, working with our own hands: being reviled, we bless; being persecuted, we suffer it:

[1Kor 4:13 DK-KJV] Ved at være bagtalt, beder vi indtrængende: vi er gjort som denne verdens snavs, og er udskud af alle ting indtil denne dag.

1Co 4:13 Being defamed, we intreat: we are made as the filth of the world, and are the offscouring of all things unto this day.

[1Kor 4:14 DK-KJV] Jeg skriver ikke disse ting for at beskæmme jer, men som mine elskede sønner advarer jeg jer.

1Co 4:14 I write not these things to shame you, but as my beloved sons I warn you.

[1Kor 4:15 DK-KJV] For selvom at I har 10.000 instruktører i Kristus, alligevel har I ikke mange fædre: for i Kristus Jesus har jeg avlet jer gennem evangeliet.

1Co 4:15 For though ye have ten thousand instructors in Christ, yet have ye not many fathers: for in Christ Jesus I have begotten you through the gospel.

[1Kor 4:16 DK-KJV] Derfor bønfalder jeg jer, vær I følgere af mig.
[1Kor 4:17 DK-KJV] Og på grund af det har jeg sendt Timoteus til jer, som er min elskede søn, og trofast i Herren, han som husker jer på mine veje som er i Kristus, som jeg underviser alle steder og i enhver kirke.
[1Kor 4:18 DK-KJV] Nu er nogle opblæste, som om jeg ikke ville komme til jer.
[1Kor 4:19 DK-KJV] Men jeg kommer snart til jer, hvis Herren vil, og vil kende, ikke snakken fra dem der er opblæste, men kraften.
[1Kor 4:20 DK-KJV] For Guds kongerige er ikke i ord, men i kraft.
[1Kor 4:21 DK-KJV] Hvad vil I? skal jeg komme til jer med en stav, eller i kærlighed, og i sagtmodighedens ånd?

1Co 4:16 Wherefore I beseech you, be ye followers of me.
1Co 4:17 For this cause have I sent unto you Timotheus, who is my beloved son, and faithful in the Lord, who shall bring you into remembrance of my ways which be in Christ, as I teach every where in every church.
1Co 4:18 Now some are puffed up, as though I would not come to you.
1Co 4:19 But I will come to you shortly, if the Lord will, and will know, not the speech of them which are puffed up, but the power.
1Co 4:20 For the kingdom of God is not in word, but in power.
1Co 4:21 What will ye? shall I come unto you with a rod, or in love, and in the spirit of meekness?

1 Korinter Kapitel 5 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 5:1 DK-KJV] Det er almindeligt rapporteret at der er hor blandt jer, og en sådan hor som ikke engang er nævnt blandt Hedningerne, at en skulle ha' hans fars hustru.

[1Kor 5:2 DK-KJV] Og I er opblæste, og har ikke hellere sørget, så han som har gjort denne handling måtte bli' fjernet fra jeres midte.
[1Kor 5:3 DK-KJV] For jeg er sandelig, fraværende i kroppen, men til stede i ånden, og har dømt allerede, som om jeg var til stede, vedrørende ham som har så gjort denne handling,

[1Kor 5:4 DK-KJV] I Jesus Kristus vor Herres navn, når I er forsamlet, og min ånd, med Jesus Kristus vor Herres kraft,
[1Kor 5:5 DK-KJV] Til at udlevere sådan en til Satan med henblik på destruktion af kødet, så ånden må bli' frelst på Herren Jesus' dag.
[1Kor 5:6 DK-KJV] Jeres ros er ikke god. Ved I ikke at en lille smule surdej gennemsyrer hele dejen?
[1Kor 5:7 DK-KJV] Smid derfor den gamle surdej ud, så I må være en ny dej, som om I er usyrede. For ja Kristus er ofret for os vor påske:

[1Kor 5:8 DK-KJV] Lad os derfor holde festen, ikke med gammel surdej, heller ikke med skadefryd og ondskabens surdej; men med oprigtighed og sandhedens usyrede brød.
[1Kor 5:9 DK-KJV] Jeg skrev til jer i en epistel at I ikke skulle ha' fællesskab med dem som begår hor:
[1Kor 5:10 DK-KJV] Men da mente jeg ikke dem som begår hor fra denne verden, eller med de griske, eller afpressere, eller med afgudsdyrkere; for så måtte I jo forlade denne verden.
[1Kor 5:11 DK-KJV] Men nu har jeg skrevet til jer om ikke at ha' fællesskab, hvis der er en mand der er kaldt for en broder som begår hor, eller er grisk, eller en afgudsdyrker, eller en der håner, eller en dranker, eller en afpresser; spis ikke engang med en sådan.
[1Kor 5:12 DK-KJV] For hvad har jeg at gøre med også at dømme dem som er udenfor? dømmer I ikke dem der er indenfor?

[1Kor 5:13 DK-KJV] Men dem som er udenfor dømmer Gud. Fjern derfor den onde person blandt jerselv.

1Co 5:1 It is reported commonly that there is fornication among you, and such fornication as is not so much as named among the Gentiles, that one should have his father's wife.
1Co 5:2 And ye are puffed up, and have not rather mourned, that he that hath done this deed might be taken away from among you.
1Co 5:3 For I verily, as absent in body, but present in spirit, have judged already, as though I were present, concerning him that hath so done this deed,
1Co 5:4 In the name of our Lord Jesus Christ, when ye are gathered together, and my spirit, with the power of our Lord Jesus Christ,
1Co 5:5 To deliver such an one unto Satan for the destruction of the flesh, that the spirit may be saved in the day of the Lord Jesus.
1Co 5:6 Your glorying is not good. Know ye not that a little leaven leaveneth the whole lump?
1Co 5:7 Purge out therefore the old leaven, that ye may be a new lump, as ye are unleavened. For even Christ our passover is sacrificed for us:
1Co 5:8 Therefore let us keep the feast, not with old leaven, neither with the leaven of malice and wickedness; but with the unleavened bread of sincerity and truth.
1Co 5:9 I wrote unto you in an epistle not to company with fornicators:
1Co 5:10 Yet not altogether with the fornicators of this world, or with the covetous, or extortioners, or with idolaters; for then must ye needs go out of the world.
1Co 5:11 But now I have written unto you not to keep company, if any man that is called a brother be a fornicator, or covetous, or an idolater, or a railer, or a drunkard, or an extortioner; with such an one no not to eat.
1Co 5:12 For what have I to do to judge them also that are without? do not ye judge them that are within?
1Co 5:13 But them that are without God judgeth. Therefore put away from among yourselves that wicked person.

1 Korinter Kapitel 6 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 6:1 DK-KJV] Tør nogen af jer, som har en sag imod en anden,

1Co 6:1 Dare any of you, having a matter against

at gå til retten foran de uretfærdige, og ikke foran de hellige?

[1Kor 6:2 DK-KJV] Ved I ikke at de hellige skal dømme denne verden? og hvis denne verden skal bli' dømt af jer, er I så uværdige til at dømme selv i små ting?
[1Kor 6:3 DK-KJV] Ved I ikke at vi skal dømme engle? hvor meget mere så ikke ting som hører dette liv til?

[1Kor 6:4 DK-KJV] Hvis I da har domme omkring ting som hører dette liv til, sæt dem til at dømme som er mindst ansete i kirken.
[1Kor 6:5 DK-KJV] Jeg taler til jeres skam. Er det sådant, at der ikke er en vis mand blandt jer? nej, ikke en som er i stand til at dømme blandt sine brødre?
[1Kor 6:6 DK-KJV] Men brødre går til retten med brødre, og det foran de vantro.

[1Kor 6:7 DK-KJV] Det er derfor der nu er uro og fejl blandt jer, fordi I går til retten med hinanden. Hvorfor bider I det ikke hellere i jer? hvorfor tillader I ikke hellere at I er bedraget?
[1Kor 6:8 DK-KJV] Nej, I gør forkert, og bedrager, og det jeres brødre.
[1Kor 6:9 DK-KJV] Ved I ikke at de uretfærdige ikke skal arve Guds kongerige? Vær ikke bedraget: hverken de der bedriver med hor, eller afgudsdyrkere, eller de utro, eller mænd som opfører sig som kvinder, eller de som misbruger demselv med sodomi,

[1Kor 6:10 DK-KJV] Eller tyve, eller griske, eller drankere, eller hånere, eller afpressere, skal arve Guds kongerige.

[1Kor 6:11 DK-KJV] Og sådanne var nogle af jer: men I er vasket, men I er helliggjort, men I er retfærdiggjort i Herren Jesus' navn, og via vor Guds Ånd.
[1Kor 6:12 DK-KJV] Alle ting er lovligt for mig, men det er ikke alle ting der er gavnlige: alle ting er lovligt for mig, men jeg vil ikke at noget får magt over mig.

[1Kor 6:13 DK-KJV] Madvarer er til maven, og maven er til madvarer: men Gud skal både destruere det og dem. Nu er kroppen ikke beregnet til hor, men for Herren; og Herren for kroppen.
[1Kor 6:14 DK-KJV] Og Gud har både oprejst Herren, og vil også oprejse os ved hans egen kraft.

[1Kor 6:15 DK-KJV] Ved I ikke at jeres kroppe er dele af Kristus? skal jeg da tage dele af Kristus, og gøre dem til dele af en skøge? Gud forbyde det.

[1Kor 6:16 DK-KJV] Hvad? ved I ikke at han som er sammen med en skøge er én krop? for to, siger han, skal være et kød.

[1Kor 6:17 DK-KJV] Men han som er forenet med Herren er én ånd.
[1Kor 6:18 DK-KJV] Flygt fra hor. Enhver synd som et menneske gør er udenfor kroppen; men han som begår hor synder imod sin egen krop.
[1Kor 6:19 DK-KJV] Hvad? ved I ikke at jeres krop er den Hellige Ånds tempel som er i jer, som I har fået af Gud, og I er ikke jeres egne?

[1Kor 6:20 DK-KJV] For I er købt for en pris: ær derfor Gud med jeres krop, og i jeres ånd, som er Guds.

another, go to law before the unjust, and not before the saints?
1Co 6:2 Do ye not know that the saints shall judge the world? and if the world shall be judged by you, are ye unworthy to judge the smallest matters?
1Co 6:3 Know ye not that we shall judge angels? how much more things that pertain to this life?
1Co 6:4 If then ye have judgments of things pertaining to this life, set them to judge who are least esteemed in the church.
1Co 6:5 I speak to your shame. Is it so, that there is not a wise man among you? no, not one that shall be able to judge between his brethren?
1Co 6:6 But brother goeth to law with brother, and that before the unbelievers.
1Co 6:7 Now therefore there is utterly a fault among you, because ye go to law one with another. Why do ye not rather take wrong? why do ye not rather suffer yourselves to be defrauded?
1Co 6:8 Nay, ye do wrong, and defraud, and that your brethren.
1Co 6:9 Know ye not that the unrighteous shall not inherit the kingdom of God? Be not deceived: neither fornicators, nor idolaters, nor adulterers, nor effeminate, nor abusers of themselves with mankind,
1Co 6:10 Nor thieves, nor covetous, nor drunkards, nor revilers, nor extortioners, shall inherit the kingdom of God.
1Co 6:11 And such were some of you: but ye are washed, but ye are sanctified, but ye are justified in the name of the Lord Jesus, and by the Spirit of our God.
1Co 6:12 All things are lawful unto me, but all things are not expedient: all things are lawful for me, but I will not be brought under the power of any.
1Co 6:13 Meats for the belly, and the belly for meats: but God shall destroy both it and them. Now the body is not for fornication, but for the Lord; and the Lord for the body.
1Co 6:14 And God hath both raised up the Lord, and will also raise up us by his own power.
1Co 6:15 Know ye not that your bodies are the members of Christ? shall I then take the members of Christ, and make them the members of an harlot? God forbid.
1Co 6:16 What? know ye not that he which is joined to an harlot is one body? for two, saith he, shall be one flesh.
1Co 6:17 But he that is joined unto the Lord is one spirit.
1Co 6:18 Flee fornication. Every sin that a man doeth is without the body; but he that committeth fornication sinneth against his own body.
1Co 6:19 What? know ye not that your body is the temple of the Holy Ghost which is in you, which ye have of God, and ye are not your own?
1Co 6:20 For ye are bought with a price: therefore glorify God in your body, and in your spirit, which are God's.

[1Kor 7:1 DK-KJV] Nu vedrørende de ting hvorom I skrev til mig: Er det godt for en mand ikke at røre en kvinde.
[1Kor 7:2 DK-KJV] Ikke desto mindre, for at undgå hor, lad enhver mand ha' hans egen hustru, og lad enhver kvinde ha' hendes egen ægtemand.
[1Kor 7:3 DK-KJV] Lad ægtemanden gengælde hustruen med velvilje; og ligeså også hustruen med ægtemanden.
[1Kor 7:4 DK-KJV] Hustruen har ikke myndighed over sin egen krop, men ægtemanden: og på samme måde har ægtemanden heller ikke myndighed over sin krop, men hustruen.
[1Kor 7:5 DK-KJV] Bedrag I ikke hinanden, medmindre I er blevet enige for en tid, så I må hengive jerselv til faste og bøn; og vær så sammen igen, så Satan ikke frister jer i jeres afholdenhed.
[1Kor 7:6 DK-KJV] Men dette siger jeg med tilladelse, og ikke som en befaling.
[1Kor 7:7 DK-KJV] For jeg ville at alle mennesker var ligesom jeg migselv. Men ethvert menneske har hans egen passende gave fra Gud, én efter denne måde, og en anden efter det.
[1Kor 7:8 DK-KJV] Jeg siger derfor til de ugifte og enkerne, Det er godt for dem hvis de forbli'r ligesom jeg.
[1Kor 7:9 DK-KJV] Men hvis de ikke kan holde ud, lad dem gifte sig: for det er bedre at gifte sig end at brænde af længsel.
[1Kor 7:10 DK-KJV] Og til de gifte befaler jeg, dog ikke jeg, men Herren, Lad ikke hustruen rejse fra hendes ægtemand:
[1Kor 7:11 DK-KJV] Men og hvis hun rejser, lad hende forbli' ugift, eller bli' genforenet med hendes ægtemand: og lad ikke ægtemanden skille sig fra hans hustru.
[1Kor 7:12 DK-KJV] Men til resten siger jeg, ikke Herren: Hvis der er en broder der har en hustru der ikke tror, og hun er tilfreds med at bo med ham, lad ham ikke skille sig fra hende.
[1Kor 7:13 DK-KJV] Og kvinden som har en ægtemand der ikke tror, og hvis han er tilfreds med at bo med hende, så lad hende ikke skille sig fra ham.
[1Kor 7:14 DK-KJV] For den ikke troende ægtemand er helliggjort via hustruen, og den ikke troende hustru er helliggjort via ægtemanden: for ellers ville jeres børn være urene; men nu er de hellige.
[1Kor 7:15 DK-KJV] Men hvis den ikke troende rejser, lad ham rejse. En broder eller søster er ikke under fangenskab i sådanne sager: for Gud har kaldet os til fred.
[1Kor 7:16 DK-KJV] For hvad ved du, Kæreste hustru, om du skal frelse din ægtemand? eller hvordan ved du, Kæreste ægtemand, om du skal frelse din hustru?
[1Kor 7:17 DK-KJV] Men som Gud har fordelt til ethvert menneske, som Herren har kaldet enhver, lad ham vandre sådant. Og sådant forordner jeg det i alle kirker.
[1Kor 7:18 DK-KJV] Er nogen mand kaldet som er omskåret? lad ham ikke bli' uomskåret. Er nogen kaldet i uomskærelse? lad ham ikke bli' omskåret.
[1Kor 7:19 DK-KJV] Omskærelse er ingenting, og uomskærelse er ingenting, men det er at overholde Guds befalinger.
[1Kor 7:20 DK-KJV] Lad enhver mand forbli' i det samme kald hvori han var kaldet.
[1Kor 7:21 DK-KJV] Er du kaldet ved at være en tjener? bekymre dig ikke om det: men hvis du har mulighed for at bli' sat fri, så gør hellere det.
[1Kor 7:22 DK-KJV] For han der er kaldet i Herren, som er en tjener, er Herrens frigivne: ligeså også han der er kaldet, som er fri, er Kristus' tjener.

1Co 7:1 Now concerning the things whereof ye wrote unto me: It is good for a man not to touch a woman.
1Co 7:2 Nevertheless, to avoid fornication, let every man have his own wife, and let every woman have her own husband.
1Co 7:3 Let the husband render unto the wife due benevolence: and likewise also the wife unto the husband.

1Co 7:4 The wife hath not power of her own body, but the husband: and likewise also the husband hath not power of his own body, but the wife.
1Co 7:5 Defraud ye not one the other, except it be with consent for a time, that ye may give yourselves to fasting and prayer; and come together again, that Satan tempt you not for your incontinency.
1Co 7:6 But I speak this by permission, and not of commandment.
1Co 7:7 For I would that all men were even as I myself. But every man hath his proper gift of God, one after this manner, and another after that.
1Co 7:8 I say therefore to the unmarried and widows, It is good for them if they abide even as I.

1Co 7:9 But if they cannot contain, let them marry: for it is better to marry than to burn.
1Co 7:10 And unto the married I command, yet not I, but the Lord, Let not the wife depart from her husband:
1Co 7:11 But and if she depart, let her remain unmarried, or be reconciled to her husband: and let not the husband put away his wife.
1Co 7:12 But to the rest speak I, not the Lord: If any brother hath a wife that believeth not, and she be pleased to dwell with him, let him not put her away.
1Co 7:13 And the woman which hath an husband that believeth not, and if he be pleased to dwell with her, let her not leave him.

1Co 7:14 For the unbelieving husband is sanctified by the wife, and the unbelieving wife is sanctified by the husband: else were your children unclean; but now are they holy.
1Co 7:15 But if the unbelieving depart, let him depart. A brother or a sister is not under bondage in such cases: but God hath called us to peace.
1Co 7:16 For what knowest thou, O wife, whether thou shalt save thy husband? or how knowest thou, O man, whether thou shalt save thy wife?
1Co 7:17 But as God hath distributed to every man, as the Lord hath called every one, so let him walk. And so ordain I in all churches.
1Co 7:18 Is any man called being circumcised? let him not become uncircumcised. Is any called in uncircumcision? let him not be circumcised.

1Co 7:19 Circumcision is nothing, and uncircumcision is nothing, but the keeping of the commandments of God.
1Co 7:20 Let every man abide in the same calling wherein he was called.

1Co 7:21 Art thou called being a servant? care not for it: but if thou mayest be made free, use it rather.
1Co 7:22 For he that is called in the Lord, being a servant, is the Lord's freeman: likewise also he that is called, being free, is Christ's servant.

[1Kor 7:23 DK-KJV] I er købt for en pris; vær I ikke mennesketjenere.
[1Kor 7:24 DK-KJV] Brødre, lad enhver mand, hvori han er kaldet, deri forbli' med Gud.
[1Kor 7:25 DK-KJV] Nu har jeg ingen befalingen fra Herren angående jomfruer: alligevel giver jeg min vurdering, som én der har modtaget barmhjertighed af Herren til at være trofast.
[1Kor 7:26 DK-KJV] Jeg antar derfor at dette er godt til den nærværende nød, jeg siger, at det er godt for en mand at være sådan.
[1Kor 7:27 DK-KJV] Er du bundet til en hustru? søg ikke efter at bli' løst. Er du løst fra en hustru? søg ikke efter en hustru.
[1Kor 7:28 DK-KJV] Men og hvis du gifter dig, har du ikke syndet; og hvis en jomfru gifter sig, har hun ikke syndet. Ikke desto mindre så skal sådanne ha' kødelig trængsel: men jeg skåner jer.
[1Kor 7:29 DK-KJV] Men dette siger jeg, brødre, tiden er nær: og det mangler stadig, at både dem som har hustruer er som om de ikke havde en;
[1Kor 7:30 DK-KJV] Og de der græder, som om de ikke græd; og de der jubler, som om de ikke jublede; og de der køber, som om de intet besad;
[1Kor 7:31 DK-KJV] Og de der bruger denne verden, som ikke at misbruge den: for måden denne verden fremstår forsvinder.
[1Kor 7:32 DK-KJV] Men jeg ville ha' jer bekymringsløse. Han der er ugift har omsorg for de ting som tilhører Herren, hvordan han kan behage Herren:
[1Kor 7:33 DK-KJV] Men han der er gift har omsorg for de ting der er af denne verden, hvordan han må behage hans hustru.
[1Kor 7:34 DK-KJV] Der er også forskel på en hustru og en jomfru. Den ugifte kvinde har omsorg for Herrens ting, at hun må være hellig både i krop og i ånd: men hun der er gift har omsorg for denne verdens ting, hvordan hun må behage hendes ægtemand.
[1Kor 7:35 DK-KJV] Og dette taler jeg for jeres eget bedste; ikke så jeg må kaste en fælde over jer, men for det som er anstændigt, og så I må være opmærksomme på Herren uden distraktion.
[1Kor 7:36 DK-KJV] Men hvis der er en mand der tænker at han opfører sigselv uanstændigt imod sin jomfru, hvis hun passerer blomsten af sin alder, og behov da er tiltrængt, lad ham gøre hvad han vil, han synder ikke: lad dem gifte sig.
[1Kor 7:37 DK-KJV] Ikke desto mindre han der står grundfæstet i hans hjerte, ved ingen nødvendighed at ha', men har myndighed over hans egen vilje, og har forordnet det sådant i hans hjerte at han vil beholde hans jomfruelighed, gør vel.
[1Kor 7:38 DK-KJV] På samme måde gør han vel som giver hende i ægteskab; men han som ikke giver hende i ægteskab gør bedre.
[1Kor 7:39 DK-KJV] Hustruen er bundet via loven så længe som hendes ægtemand lever; men hvis hendes ægtemand er død, da er hun fri til at gifte sig med hvem hun vil; kun i Herren.
[1Kor 7:40 DK-KJV] Men hun er gladere hvis hun forbli'r sådan, efter min vurdering: og jeg tænker også at jeg har Guds Ånd.

1Co 7:23 Ye are bought with a price; be not ye the servants of men.
1Co 7:24 Brethren, let every man, wherein he is called, therein abide with God.
1Co 7:25 Now concerning virgins I have no commandment of the Lord: yet I give my judgment, as one that hath obtained mercy of the Lord to be faithful.

1Co 7:26 I suppose therefore that this is good for the present distress, I say, that it is good for a man so to be.
1Co 7:27 Art thou bound unto a wife? seek not to be loosed. Art thou loosed from a wife? seek not a wife.

1Co 7:28 But and if thou marry, thou hast not sinned; and if a virgin marry, she hath not sinned. Nevertheless such shall have trouble in the flesh: but I spare you.
1Co 7:29 But this I say, brethren, the time is short: it remaineth, that both they that have wives be as though they had none;
1Co 7:30 And they that weep, as though they wept not; and they that rejoice, as though they rejoiced not; and they that buy, as though they possessed not;

1Co 7:31 And they that use this world, as not abusing it: for the fashion of this world passeth away.
1Co 7:32 But I would have you without carefulness. He that is unmarried careth for the things that belong to the Lord, how he may please the Lord:

1Co 7:33 But he that is married careth for the things that are of the world, how he may please his wife.
1Co 7:34 There is difference also between a wife and a virgin. The unmarried woman careth for the things of the Lord, that she may be holy both in body and in spirit: but she that is married careth for the things of the world, how she may please her husband.

1Co 7:35 And this I speak for your own profit; not that I may cast a snare upon you, but for that which is comely, and that ye may attend upon the Lord without distraction.
1Co 7:36 But if any man think that he behaveth himself uncomely toward his virgin, if she pass the flower of her age, and need so require, let him do what he will, he sinneth not: let them marry.

1Co 7:37 Nevertheless he that standeth stedfast in his heart, having no necessity, but hath power over his own will, and hath so decreed in his heart that he will keep his virgin, doeth well.

1Co 7:38 So then he that giveth her in marriage doeth well; but he that giveth her not in marriage doeth better.

1Co 7:39 The wife is bound by the law as long as her husband liveth; but if her husband be dead, she is at liberty to be married to whom she will; only in the Lord.

1Co 7:40 But she is happier if she so abide, after my judgment: and I think also that I have the Spirit of God.

[1Kor 8:1 DK-KJV] Nu vedrørende ting tilbudt til afguder, vi ved at vi alle har kundskab. Kundskab gør opblæst, men næstekærlighed opbygger.
1Co 8:1 Now as touching things offered unto idols, we know that we all have knowledge. Knowledge puffeth up, but charity edifieth.

[1Kor 8:2 DK-KJV] Og hvis der er en mand der tænker at han ved noget, ved han endnu intet som han burde vide det.
1Co 8:2 And if any man think that he knoweth any thing, he knoweth nothing yet as he ought to know.

[1Kor 8:3 DK-KJV] Men hvis der er en mand der elsker Gud, den samme er kendt af ham.
1Co 8:3 But if any man love God, the same is known of him.

[1Kor 8:4 DK-KJV] Når der derfor er spørgsmål om at spise de ting som er tilbudt som ofre til afguder, så ved vi at en afgud intet er i denne verden, og at der ingen anden Gud er end én.
1Co 8:4 As concerning therefore the eating of those things that are offered in sacrifice unto idols, we know that an idol is nothing in the world, and that there is none other God but one.

[1Kor 8:5 DK-KJV] For selvom der er dem som kaldes guder, enten i himlen eller på jorden, (somom der er mange guder, og mange herrer,)
1Co 8:5 For though there be that are called gods, whether in heaven or in earth, (as there be gods many, and lords many,)

[1Kor 8:6 DK-KJV] Men for os er der kun én Gud, Faderen, af hvem alle ting er, og vi i ham; og én Herre Jesus Kristus, via hvem alle ting er, og vi via ham.
1Co 8:6 But to us there is but one God, the Father, of whom are all things, and we in him; and one Lord Jesus Christ, by whom are all things, and we by him.

[1Kor 8:7 DK-KJV] Imidlertid er der ikke i ethvert menneske den kundskab: for nogen med samvittighed fra afguden spiser indtil denne time det som en ting tilbudt til en afgud; og deres samvittighed som er svag er besmittet.
1Co 8:7 Howbeit there is not in every man that knowledge: for some with conscience of the idol unto this hour eat it as a thing offered unto an idol; and their conscience being weak is defiled.

[1Kor 8:8 DK-KJV] Men mad fordømmer os ikke overfor Gud: for hverken, hvis vi spiser, er vi bedre; hverken, hvis vi ikke spiser, er vi værre.
1Co 8:8 But meat commendeth us not to God: for neither, if we eat, are we the better; neither, if we eat not, are we the worse.

[1Kor 8:9 DK-KJV] Men vær varsom så ikke denne jeres frihed på nogen måde bli'r en snubleblok for dem som er svage.
1Co 8:9 But take heed lest by any means this liberty of yours become a stumblingblock to them that are weak.

[1Kor 8:10 DK-KJV] For hvis der er en mand der ser dig som har kundskab sidde til bords i afgudstemplet, skal den svages samvittighed så ikke bli' opildnet til at spise de ting som er tilbudt til afguder;
1Co 8:10 For if any man see thee which hast knowledge sit at meat in the idol's temple, shall not the conscience of him which is weak be emboldened to eat those things which are offered to idols;

[1Kor 8:11 DK-KJV] Og skal den svage broder forulykke gennem din kundskab, for hvem Kristus døde?
1Co 8:11 And through thy knowledge shall the weak brother perish, for whom Christ died?

[1Kor 8:12 DK-KJV] Men når I synder sådant imod brødrene, og sårer deres svage samvittighed, synder I imod Kristus.
1Co 8:12 But when ye sin so against the brethren, and wound their weak conscience, ye sin against Christ.

[1Kor 8:13 DK-KJV] Derfor, hvis mad får min bror til at krænke, vil jeg ikke spise noget kød mens denne verden står, for ikke at jeg får min bror til at krænke.
1Co 8:13 Wherefore, if meat make my brother to offend, I will eat no flesh while the world standeth, lest I make my brother to offend.

1 Korinter Kapitel 9 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 9:1 DK-KJV] Er jeg ikke en apostel? er jeg ikke fri? har jeg ikke set Jesus Kristus vor Herre? er I ikke mit virke i Herren?
1Co 9:1 Am I not an apostle? am I not free? have I not seen Jesus Christ our Lord? are not ye my work in the Lord?

[1Kor 9:2 DK-KJV] Hvis jeg ikke er en apostel for andre, så er jeg det utvivlsomt for jer: for sejlet af mit apostelembede er I, i Herren.
1Co 9:2 If I be not an apostle unto others, yet doubtless I am to you: for the seal of mine apostleship are ye in the Lord.

[1Kor 9:3 DK-KJV] Mit svar til dem som undersøger mig er dette,
1Co 9:3 Mine answer to them that do examine me is this,

[1Kor 9:4 DK-KJV] Har vi ikke lov til at spise og drikke?
1Co 9:4 Have we not power to eat and to drink?

[1Kor 9:5 DK-KJV] Har vi ikke lov til at ledsage en søster, en hustru, ligesom andre apostle, og som Herrens brødre, og Kefas?
1Co 9:5 Have we not power to lead about a sister, a wife, as well as other apostles, and as the brethren of the Lord, and Cephas?

[1Kor 9:6 DK-KJV] Eller er det kun mig og Barnabas, som ikke har lov til at la' være med at arbejde?
1Co 9:6 Or I only and Barnabas, have not we power to forbear working?

[1Kor 9:7 DK-KJV] Hvem drager nogensinde i krig på sin egen bekostning? hvem planter en vingård, og spiser så ikke af dens frugt? eller giver mad til en flok dyr, og spiser så ikke af dens mælk?
1Co 9:7 Who goeth a warfare any time at his own charges? who planteth a vineyard, and eateth not of the fruit thereof? or who feedeth a flock, and eateth not of the milk of the flock?

[1Kor 9:8 DK-KJV] Siger jeg disse ting som et menneske? eller siger ikke også loven det samme?
1Co 9:8 Say I these things as a man? or saith not the law the same also?

[1Kor 9:9 DK-KJV] For det er skrevet i Moseloven, Du skal ikke binde mulen til på oksen der træder kornet ud. Tager Gud sig af
1Co 9:9 For it is written in the law of Moses, Thou shalt not muzzle the mouth of the ox that treadeth out the

oksen?

[1Kor 9:10 DK-KJV] Eller siger han det kun for vores skyld? Dette er helt sikkert skrevet for vores skyld: så han som pløjer skulle pløje i håb; og at han som tærsker skulle være delagtig i hans håb.
[1Kor 9:11 DK-KJV] Hvis vi har sået åndelige ting i jer, er det en stor ting hvis vi skulle kunne høste jeres kødelige ting?
[1Kor 9:12 DK-KJV] Hvis andre er delagtige i denne myndighed over jer, er vi ikke snarere? Ikke desto mindre så har vi ikke brugt denne myndighed; men udholdt i alle ting, for ikke at vi skulle forhindre Kristus' evangelie.
[1Kor 9:13 DK-KJV] Ved I ikke at de som betjener omkring hellige ting lever af de ting som kommer fra templet? og de som venter ved alteret er delagtige med alteret?
[1Kor 9:14 DK-KJV] På samme måde har Herren forordnet at de som prædiker evangeliet skulle leve af evangeliet.
[1Kor 9:15 DK-KJV] Men jeg har ikke gjort brug af nogen af disse ting: jeg har heller ikke skrevet disse ting, så det skulle bli' gjort sådant for mig: for det var bedre for mig at dø, end at noget menneske skulle gøre min herlighed til intet.
[1Kor 9:16 DK-KJV] For selvom jeg prædiker evangeliet, har jeg intet at rose mig af: for nødvendighed er lagt på mig: ja, arme mig, hvis jeg ikke prædiker evangeliet!
[1Kor 9:17 DK-KJV] For hvis jeg frivilligt gør denne ting, har jeg en belønning: men hvis imod min vilje, er en dispensation i evangeliet betroet til mig.
[1Kor 9:18 DK-KJV] Hvad er da min belønning? Så sandelig det, når jeg prædiker evangeliet, må jeg udføre Kristus' evangelie uden beregning, så jeg ikke misbruger min myndighed i evangeliet.
[1Kor 9:19 DK-KJV] For selvom jeg er fri fra alle mennesker, har jeg alligevel gjort migselv til en tjener for alle, så jeg måtte vinde endnu flere.

[1Kor 9:20 DK-KJV] Og for Jøderne var jeg som en Jøde, så jeg måtte vinde Jøderne; for dem der er under loven, som var jeg under loven, så jeg måtte vinde dem der er under loven;
[1Kor 9:21 DK-KJV] For dem der er uden lov, som uden lov, (ikke ved at være uden Guds lov, men under Kristus' lov,) så jeg måtte vinde dem der er uden lov.
[1Kor 9:22 DK-KJV] For de svage blev jeg som svag, så jeg måtte vinde de svage: jeg er gjort til alle ting for alle mennesker, så jeg med alle midler måtte frelse nogen.
[1Kor 9:23 DK-KJV] Og dette gør jeg for evangeliets skyld, så jeg måtte være delagtig deraf med jer.

[1Kor 9:24 DK-KJV] Ved I ikke at de som løber i et løb, alle løber, men én modtager medaljen? Løb sådant, så I må vinde.
[1Kor 9:25 DK-KJV] Og ethvert menneske der stræber efter ledelsen er behersket i alle ting. Nu gør de det for at vinde en forgængelig krone; men vi en uforgængelig.
[1Kor 9:26 DK-KJV] Derfor løber jeg sådant, ikke som usikker; sådant kæmper jeg, ikke som en' der slår ud i luften:
[1Kor 9:27 DK-KJV] Men jeg holder min krop nede, og bringer den ind i underkastelse: for ikke at den på nogen måde, når jeg har prædiket for andre, jeg migselv skulle være en forkastet.

corn. Doth God take care for oxen?

1Co 9:10 Or saith he it altogether for our sakes? For our sakes, no doubt, this is written: that he that ploweth should plow in hope; and that he that thresheth in hope should be partaker of his hope.
1Co 9:11 If we have sown unto you spiritual things, is it a great thing if we shall reap your carnal things?
1Co 9:12 If others be partakers of this power over you, are not we rather? Nevertheless we have not used this power; but suffer all things, lest we should hinder the gospel of Christ.
1Co 9:13 Do ye not know that they which minister about holy things live of the things of the temple? and they which wait at the altar are partakers with the altar?
1Co 9:14 Even so hath the Lord ordained that they which preach the gospel should live of the gospel.
1Co 9:15 But I have used none of these things: neither have I written these things, that it should be so done unto me: for it were better for me to die, than that any man should make my glorying void.
1Co 9:16 For though I preach the gospel, I have nothing to glory of: for necessity is laid upon me; yea, woe is unto me, if I preach not the gospel!
1Co 9:17 For if I do this thing willingly, I have a reward: but if against my will, a dispensation of the gospel is committed unto me.
1Co 9:18 What is my reward then? Verily that, when I preach the gospel, I may make the gospel of Christ without charge, that I abuse not my power in the gospel.

1Co 9:19 For though I be free from all men, yet have I made myself servant unto all, that I might gain the more.
1Co 9:20 And unto the Jews I became as a Jew, that I might gain the Jews; to them that are under the law, as under the law, that I might gain them that are under the law;
1Co 9:21 To them that are without law, as without law, (being not without law to God, but under the law to Christ,) that I might gain them that are without law.
1Co 9:22 To the weak became I as weak, that I might gain the weak: I am made all things to all men, that I might by all means save some.
1Co 9:23 And this I do for the gospel's sake, that I might be partaker thereof with you.
1Co 9:24 Know ye not that they which run in a race run all, but one receiveth the prize? So run, that ye may obtain.
1Co 9:25 And every man that striveth for the mastery is temperate in all things. Now they do it to obtain a corruptible crown; but we an incorruptible.
1Co 9:26 I therefore so run, not as uncertainly; so fight I, not as one that beateth the air:
1Co 9:27 But I keep under my body, and bring it into subjection: lest that by any means, when I have preached to others, I myself should be a castaway.

1 Korinter Kapitel 10 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 10:1 DK-KJV] I øvrigt, brødre, ville jeg ikke at I skulle være uvidende, hvordan at alle vore fædre var under skyen, og passerede gennem havet;

1Co 10:1 Moreover, brethren, I would not that ye should be ignorant, how that all our fathers were under the cloud, and all passed through the sea;

[1Kor 10:2 DK-KJV] Og var alle døbt til Moses i skyen og i havet;
[1Kor 10:3 DK-KJV] Og de spiste alle den samme åndelige mad;
[1Kor 10:4 DK-KJV] Og drak den samme åndelige drik: for de drak af den åndelige Klippe der fulgte dem: og den Klippe var Kristus.
[1Kor 10:5 DK-KJV] Men der var mange af dem som Gud ikke var tilfreds med: for de blev bragt til fald i vildmarken.
[1Kor 10:6 DK-KJV] Nu var disse ting vore eksempler, med den hensigt at vi ikke skulle lyste efter onde ting, som de også lystede.
[1Kor 10:7 DK-KJV] Vær I heller ikke afgudsdyrkere, som nogle af dem var; som det er skrevet, Folket satte sig ned for at spise og drikke, og rejste sig op for at lege.

[1Kor 10:8 DK-KJV] Lad os heller ikke begå hor, som nogle af dem begik, og der faldt 23.000 på én dag.
[1Kor 10:9 DK-KJV] Lad os heller ikke friste Kristus, som nogle af dem også fristede, og var destrueret af slanger.
[1Kor 10:10 DK-KJV] Beklag I jer heller ikke, som nogle af dem beklagede sig, og var destrueret af destroyeren.
[1Kor 10:11 DK-KJV] Nu skete alle disse ting for dem som eksempler: og de er skrevet for vor formaning, over hvem denne verdens ende er kommet.
[1Kor 10:12 DK-KJV] Lad derfor ham der tænker at han står fast passe på at han ikke falder.
[1Kor 10:13 DK-KJV] Der er ingen fristelse der er kommet over jer foruden sådanne som er almindelig for mennesket: men Gud er trofast, som ikke vil tillade jer at bli' fristet over hvad I magter; men vil med fristelsen også lave en flugtvej, så I kan være istand til at bære den.
[1Kor 10:14 DK-KJV] Derfor, mine højt elskede, flygt fra afgudsdyrkelse.
[1Kor 10:15 DK-KJV] Jeg taler som til vise mennesker; bedøm I hvad jeg siger.
[1Kor 10:16 DK-KJV] Velsignelsenskoppen som vi velsigner, er den ikke fællesskabet i Kristus' blod? Brødet som vi bryder, er det ikke fællesskabet i Kristus' krop?
[1Kor 10:17 DK-KJV] For vi som er mange er et brød, og en krop: for vi er alle delagtige i det ene brød.
[1Kor 10:18 DK-KJV] Læg mærke det kødelige Israel: er ikke de som spiser af ofrene delagtige i alteret?
[1Kor 10:19 DK-KJV] Hvad siger jeg da? at afguden er noget, eller at det som er tilbudt som ofre til afguder er noget?
[1Kor 10:20 DK-KJV] Men jeg siger, at de ting som Hedningerne ofrer, ofrer de til djævle, og ikke til Gud: og jeg ville ikke at I skulle ha' fællesskab med djævle.
[1Kor 10:21 DK-KJV] I kan ikke drikke Herrens kop, og djævles kop: I kan ikke både være delagtige i Herrens bord, og djævles bord.
[1Kor 10:22 DK-KJV] Provokerer vi Herren til jalousi? er vi stærkere end han?
[1Kor 10:23 DK-KJV] Alle ting er lovligt for mig, men det er ikke alle ting der er formålstjenligt: alle ting er lovligt for mig, men det er ikke alle ting der opbygger.
[1Kor 10:24 DK-KJV] Lad intet menneske søge sit eget, men ethvert menneske en andens rigdom.
[1Kor 10:25 DK-KJV] Hvadsomhelst der er solgt i slagterbutikken, spis det, og stil ikke spørgsmål for samvittighedens skyld:

[1Kor 10:26 DK-KJV] For jorden er Herrens, og dens fylde.
[1Kor 10:27 DK-KJV] Hvis nogen af dem der ikke tror indbyder jer til en fest, og I er ledet til at gå; hvadsomhelst der er sat foran

1Co 10:2 And were all baptized unto Moses in the cloud and in the sea;
1Co 10:3 And did all eat the same spiritual meat;
1Co 10:4 And did all drink the same spiritual drink: for they drank of that spiritual Rock that followed them: and that Rock was Christ.
1Co 10:5 But with many of them God was not well pleased: for they were overthrown in the wilderness.
1Co 10:6 Now these things were our examples, to the intent we should not lust after evil things, as they also lusted.
1Co 10:7 Neither be ye idolaters, as were some of them; as it is written, The people sat down to eat and drink, and rose up to play.
1Co 10:8 Neither let us commit fornication, as some of them committed, and fell in one day three and twenty thousand.
1Co 10:9 Neither let us tempt Christ, as some of them also tempted, and were destroyed of serpents.
1Co 10:10 Neither murmur ye, as some of them also murmured, and were destroyed of the destroyer.
1Co 10:11 Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.
1Co 10:12 Wherefore let him that thinketh he standeth take heed lest he fall.
1Co 10:13 There hath no temptation taken you but such as is common to man: but God is faithful, who will not suffer you to be tempted above that ye are able; but will with the temptation also make a way to escape, that ye may be able to bear it.
1Co 10:14 Wherefore, my dearly beloved, flee from idolatry.

1Co 10:15 I speak as to wise men; judge ye what I say.
1Co 10:16 The cup of blessing which we bless, is it not the communion of the blood of Christ? The bread which we break, is it not the communion of the body of Christ?
1Co 10:17 For we being many are one bread, and one body: for we are all partakers of that one bread.
1Co 10:18 Behold Israel after the flesh: are not they which eat of the sacrifices partakers of the altar?
1Co 10:19 What say I then? that the idol is any thing, or that which is offered in sacrifice to idols is any thing?
1Co 10:20 But I say, that the things which the Gentiles sacrifice, they sacrifice to devils, and not to God: and I would not that ye should have fellowship with devils.
1Co 10:21 Ye cannot drink the cup of the Lord, and the cup of devils: ye cannot be partakers of the Lord's table, and of the table of devils.
1Co 10:22 Do we provoke the Lord to jealousy? are we stronger than he?
1Co 10:23 All things are lawful for me, but all things are not expedient: all things are lawful for me, but all things edify not.
1Co 10:24 Let no man seek his own, but every man another's wealth.

1Co 10:25 Whatsoever is sold in the shambles, that eat, asking no question for conscience sake:
1Co 10:26 For the earth is the Lord's, and the fulness thereof.
1Co 10:27 If any of them that believe not bid you to a feast, and ye be disposed to go; whatsoever is set before

jer, spis, ved ikke at stille noget spørgsmål for samvittighedens skyld.
[1Kor 10:28 DK-KJV] Men hvis der er en mand der siger til jer, Dette er tilbudt som offer til afguder, spis ikke for hans skyld der viste det, og for samvittighedens skyld: for jorden er Herrens, og dens fylde.
[1Kor 10:29 DK-KJV] Samvittighed, jeg siger, ikke din egen, men for den anden: for hvorfor er min frihed dømt for en anden mands samvittighed?
[1Kor 10:30 DK-KJV] For hvis jeg er en der er delagtig via nåde, hvorfor er der så talt ondt om mig for det som jeg giver taksigelsesbønner for?
[1Kor 10:31 DK-KJV] For om I så spiser, eller drikker, eller hvadsomhelst I gør, gør alt til Guds herlighed.
[1Kor 10:32 DK-KJV] Krænk ingen, hverken Jøderne, eller Hedningerne, eller Guds kirke:
[1Kor 10:33 DK-KJV] Ligesom jeg behager alle mennesker i alle ting, ved ikke at søge mit eget bedste, men det bedste for mange, så de må bli' frelst.

you, eat, asking no question for conscience sake.

1Co 10:28 But if any man say unto you, This is offered in sacrifice unto idols, eat not for his sake that shewed it, and for conscience sake: for the earth is the Lord's, and the fulness thereof:
1Co 10:29 Conscience, I say, not thine own, but of the other: for why is my liberty judged of another man's conscience?

1Co 10:30 For if I by grace be a partaker, why am I evil spoken of for that for which I give thanks?
1Co 10:31 Whether therefore ye eat, or drink, or whatsoever ye do, do all to the glory of God.
1Co 10:32 Give none offence, neither to the Jews, nor to the Gentiles, nor to the church of God:
1Co 10:33 Even as I please all men in all things, not seeking mine own profit, but the profit of many, that they may be saved.

1 Korinter Kapitel 11 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 11:1 DK-KJV] Vær I følgere af mig, ligesom jeg også er det af Kristus.

[1Kor 11:2 DK-KJV] Nu roser jeg jer, brødre, for at I husker på mig i alle ting, og holder ritualerne, som jeg forløste dem til jer.
[1Kor 11:3 DK-KJV] For jeg ville ha' at I forstår, at hovedet over enhver mand er Kristus, og hovedet over kvinden er manden; og hovedet over Kristus er Gud.
[1Kor 11:4 DK-KJV] Enhver bedende eller profeterne mand, som har hans hoved tildækket, vanærer hans hoved.
[1Kor 11:5 DK-KJV] Men enhver bedende eller profeterne kvinde, som har hendes hoved utildækket vanærer hendes hoved: for det ville være det sammen som hvis hun var barberet.
[1Kor 11:6 DK-KJV] For hvis kvinden ikke er tildækket, lad hende også bli' klippet: men hvis det er en skam for kvinden at bli' klippet eller barberet, lad hende være tildækket.
[1Kor 11:7 DK-KJV] For en mand bør i virkeligheden ikke tildække hans hoved, eftersom han er figuren og herligheden fra Gud: men kvinden er mandens herlighed.
[1Kor 11:8 DK-KJV] For manden er ikke af kvinden; men kvinden af manden.
[1Kor 11:9 DK-KJV] Manden var heller ikke skabt for kvinden; men kvinden for manden.
[1Kor 11:10 DK-KJV] Af denne grund bør kvinden ha' myndighed over sit hoved på grund af englene.
[1Kor 11:11 DK-KJV] Ikke desto mindre så er manden intet uden kvinden, og heller ikke kvinden uden manden, i Herren.
[1Kor 11:12 DK-KJV] For som kvinden er af manden, på samme måde er manden også via kvinden; men alle ting fra Gud.
[1Kor 11:13 DK-KJV] Døm i jerselv: er det anstændigt at en kvinde beder til Gud utildækket?
[1Kor 11:14 DK-KJV] Underviser ikke selv naturen jer, at, hvis en mand har langt hår, er det en skam for ham?
[1Kor 11:15 DK-KJV] Men hvis en kvinde har langt hår, er det en herlighed for hende: for hendes hår er givet hende som et dække.
[1Kor 11:16 DK-KJV] Men hvis der er en mand der ser ud til at være stridslysten, vi har ingen sådan skik, heller ikke Guds

1Co 11:1 Be ye followers of me, even as I also am of Christ.
1Co 11:2 Now I praise you, brethren, that ye remember me in all things, and keep the ordinances, as I delivered them to you.
1Co 11:3 But I would have you know, that the head of every man is Christ; and the head of the woman is the man; and the head of Christ is God.
1Co 11:4 Every man praying or prophesying, having his head covered, dishonoureth his head.

1Co 11:5 But every woman that prayeth or prophesieth with her head uncovered dishonoureth her head: for that is even all one as if she were shaven.
1Co 11:6 For if the woman be not covered, let her also be shorn: but if it be a shame for a woman to be shorn or shaven, let her be covered.
1Co 11:7 For a man indeed ought not to cover his head, forasmuch as he is the image and glory of God: but the woman is the glory of the man.
1Co 11:8 For the man is not of the woman; but the woman of the man.
1Co 11:9 Neither was the man created for the woman; but the woman for the man.
1Co 11:10 For this cause ought the woman to have power on her head because of the angels.
1Co 11:11 Nevertheless neither is the man without the woman, neither the woman without the man, in the Lord.
1Co 11:12 For as the woman is of the man, even so is the man also by the woman; but all things of God.
1Co 11:13 Judge in yourselves: is it comely that a woman pray unto God uncovered?
1Co 11:14 Doth not even nature itself teach you, that, if a man have long hair, it is a shame unto him?

1Co 11:15 But if a woman have long hair, it is a glory to her: for her hair is given her for a covering.
1Co 11:16 But if any man seem to be contentious, we have no such custom, neither the churches of God.

kirker.

[1Kor 11:17 DK-KJV] Nu i dette som jeg erklærer for jer roser jeg jer ikke, for I samles ikke for det bedre, men for det værre.

[1Kor 11:18 DK-KJV] For først af alt, når I samles i kirken, hører jeg at der er splittelser blandt jer; og jeg tror delvis på det.

[1Kor 11:19 DK-KJV] For der må også være vranglære blandt jer, så de som er godkendt må bli' synliggjort blandt jer.
[1Kor 11:20 DK-KJV] Når I derfor samles på et sted, er det ikke for at spise Herrens aftensmåltid.
[1Kor 11:21 DK-KJV] For når I spiser tager den ene før den anden sin egen aftensmad: og en er sulten, og en anden er fuld.
[1Kor 11:22 DK-KJV] Hvad? har I ikke huse som I kan spise og drikke i? eller foragter I Guds kirke, og bringer skam over dem som intet har? Hvad skal jeg sige til jer? skal jeg rose jer i dette? jeg roser jer ikke.
[1Kor 11:23 DK-KJV] For jeg har modtaget fra Herren det som jeg også forløste til jer, At Herren Jesus den samme nat i hvilken han var forrådt tog et brød:
[1Kor 11:24 DK-KJV] Og da han havde givet taksigelsesbønner, brød han det, og sagde, Ta', spis: dette er min krop, som er brudt for jer: gør dette i erindring om mig.
[1Kor 11:25 DK-KJV] På samme måde tog han også koppen, da han havde spist, og siger, Denne kop er det nye testamente i mit blod: gør I dette, så ofte som I drikker det, i erindring om mig.
[1Kor 11:26 DK-KJV] For så ofte som I spiser dette brød, og drikker denne kop, viser I Herrens død indtil han kommer.
[1Kor 11:27 DK-KJV] Hvemsomhelst der derfor skal spise dette brød, og drikke af denne Herrens kop, uværdigt, skal være skyldig i Herrens krop og blod.
[1Kor 11:28 DK-KJV] Men lad et menneske undersøge sigselv, og lad ham sådant spise af det brød, og drikke af den kop.
[1Kor 11:29 DK-KJV] For han som spiser og drikker uværdigt, spiser og drikker forbandelse til sigselv, ved ikke at tage hensyn til Herrens krop.
[1Kor 11:30 DK-KJV] Af denne grund er mange svage og sygelige blandt jer, og mange sover.
[1Kor 11:31 DK-KJV] For hvis vi ville dømme osselv, skulle vi ikke bli' dømt.
[1Kor 11:32 DK-KJV] Men når vi er dømt, er vi irettesat af Herren, så vi ikke skulle bli' fordømt med denne verden.
[1Kor 11:33 DK-KJV] Derfor, mine brødre, når I samles for at spise, vent på hinanden.
[1Kor 11:34 DK-KJV] Og hvis der er en mand der er sulten, lad ham spise hjemmefra; så I ikke forsamles til fordømmelse. Og resten vil jeg få styr på når jeg kommer.

1Co 11:17 Now in this that I declare unto you I praise you not, that ye come together not for the better, but for the worse.
1Co 11:18 For first of all, when ye come together in the church, I hear that there be divisions among you; and I partly believe it.
1Co 11:19 For there must be also heresies among you, that they which are approved may be made manifest among you.
1Co 11:20 When ye come together therefore into one place, this is not to eat the Lord's supper.

1Co 11:21 For in eating every one taketh before other his own supper: and one is hungry, and another is drunken.
1Co 11:22 What? have ye not houses to eat and to drink in? or despise ye the church of God, and shame them that have not? What shall I say to you? shall I praise you in this? I praise you not.
1Co 11:23 For I have received of the Lord that which also I delivered unto you, That the Lord Jesus the same night in which he was betrayed took bread:
1Co 11:24 And when he had given thanks, he brake it, and said, Take, eat: this is my body, which is broken for you: this do in remembrance of me.
1Co 11:25 After the same manner also he took the cup, when he had supped, saying, This cup is the new testament in my blood: this do ye, as oft as ye drink it, in remembrance of me.
1Co 11:26 For as often as ye eat this bread, and drink this cup, ye do shew the Lord's death till he come.
1Co 11:27 Wherefore whosoever shall eat this bread, and drink this cup of the Lord, unworthily, shall be guilty of the body and blood of the Lord.
1Co 11:28 But let a man examine himself, and so let him eat of that bread, and drink of that cup.
1Co 11:29 For he that eateth and drinketh unworthily, eateth and drinketh damnation to himself, not discerning the Lord's body.
1Co 11:30 For this cause many are weak and sickly among you, and many sleep.
1Co 11:31 For if we would judge ourselves, we should not be judged.
1Co 11:32 But when we are judged, we are chastened of the Lord, that we should not be condemned with the world.
1Co 11:33 Wherefore, my brethren, when ye come together to eat, tarry one for another.
1Co 11:34 And if any man hunger, let him eat at home; that ye come not together unto condemnation. And the rest will I set in order when I come.

1 Korinter Kapitel 12 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 12:1 DK-KJV] Nu vedrørende åndelige gaver, brødre, ville jeg ikke ha' jer uvidende.
[1Kor 12:2 DK-KJV] I ved at I var Hedninger, båret væk til disse stumme afguder, ligesom I var ledt.
[1Kor 12:3 DK-KJV] Derfor vil jeg at I forstår, at intet menneske som taler via Guds Ånd kalder Jesus forbandet: og at intet menneske kan sige at Jesus er Herren, foruden via den Hellige Ånd.
[1Kor 12:4 DK-KJV] Nu er der forskelligartede gaver, men den samme Ånd.

1Co 12:1 Now concerning spiritual gifts, brethren, I would not have you ignorant.
1Co 12:2 Ye know that ye were Gentiles, carried away unto these dumb idols, even as ye were led.
1Co 12:3 Wherefore I give you to understand, that no man speaking by the Spirit of God calleth Jesus accursed: and that no man can say that Jesus is the Lord, but by the Holy Ghost.
1Co 12:4 Now there are diversities of gifts, but the same Spirit.

[1Kor 12:5 DK-KJV] Og der er forskelle i administration, men den samme Herre.
[1Kor 12:6 DK-KJV] Og der er forskelligartede operationer, men det er den samme Gud som udfører alt i alle.
[1Kor 12:7 DK-KJV] Men manifestationen af Ånden er givet til ethvert menneske til fælles gavn.

[1Kor 12:8 DK-KJV] For til én er givet visdomsord via Ånden; til en anden kundskabsord via den samme Ånd;
[1Kor 12:9 DK-KJV] Til en anden tro via den samme Ånd; til en anden helbredelses gaver via den samme Ånd;
[1Kor 12:10 DK-KJV] Til en anden at udfører mirakler; til en anden profeti; til en anden at kunne bedømme ånder; til en anden flere slags tungemål; til en anden tolkningen af tungemål:
[1Kor 12:11 DK-KJV] Men alt dette udfører den ene og selvsamme Ånd, og giver til ethvert menneske særskilt som han vil.
[1Kor 12:12 DK-KJV] For som kroppen er én, og har mange lemmer, og alle lemmerne fra den ene krop: som er mange, er én krop: sådant er Kristus også.

[1Kor 12:13 DK-KJV] For via én Ånd er vi alle døbt ind i én krop, om vi er Jøder eller Hedninger, om vi er slave eller fri; og har alle fået givet at drikke ind i én Ånd.

[1Kor 12:14 DK-KJV] For kroppen er ikke et lem, men mange.
[1Kor 12:15 DK-KJV] Hvis foden skal sige, Fordi jeg ikke er hånden, er jeg ikke af kroppen; er den da ikke af kroppen?
[1Kor 12:16 DK-KJV] Og hvis øret skal sige, Fordi jeg ikke er øjet, er jeg ikke af kroppen; er det da ikke af kroppen?

[1Kor 12:17 DK-KJV] Hvis hele kroppen var et øje, hvor var hørelsen? hvis det hele var hørelse, hvor var så lugtesansen?
[1Kor 12:18 DK-KJV] Men nu har Gud sat lemmerne hver og en af dem i kroppen, som det behagede ham.
[1Kor 12:19 DK-KJV] Og hvis de alle var et lem, hvor var kroppen?
[1Kor 12:20 DK-KJV] Men nu er de mange lemmer, men så alligevel én krop.
[1Kor 12:21 DK-KJV] Og øjet kan ikke sige til hånden, jeg har ikke brug for dig: heller ikke igen hovedet til foden, jeg har ikke brug for dig.
[1Kor 12:22 DK-KJV] Nej, meget mere de lemmer af kroppen, som ser ud til at være mere skrøbelige, er nødvendige.

[1Kor 12:23 DK-KJV] Og de lemmer af kroppen, som vi tænker er de mindst ærbare, på disse skænker vi desto større ære; og vores uanstændige dele har større anstændighed.
[1Kor 12:24 DK-KJV] For vores anstændige dele har ikke brug for noget: men Gud har hærdet kroppen sammen, ved at ha' givet større ære til den del som manglede:
[1Kor 12:25 DK-KJV] Så der ikke skulle være nogen splittelse i kroppen; men at lemmerne skulle ha' den samme omsorg for hinanden.
[1Kor 12:26 DK-KJV] Og hvis et lem lider, lider alle lemmerne med det; eller hvis et lem er æret, jubler alle lemmerne med det.
[1Kor 12:27 DK-KJV] Nu er I Kristus' krop, og lemmer i særdeleshed.
[1Kor 12:28 DK-KJV] Og Gud har sat nogle i kirken, først apostle, sekundært profeter, for det tredje lærere, efter det mirakler, derefter helbredelses gaver, hjælpere, ledelser,

1Co 12:5 And there are differences of administrations, but the same Lord.
1Co 12:6 And there are diversities of operations, but it is the same God which worketh all in all.
1Co 12:7 But the manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal.
1Co 12:8 For to one is given by the Spirit the word of wisdom; to another the word of knowledge by the same Spirit;
1Co 12:9 To another faith by the same Spirit; to another the gifts of healing by the same Spirit;

1Co 12:10 To another the working of miracles; to another prophecy; to another discerning of spirits; to another divers kinds of tongues; to another the interpretation of tongues:

1Co 12:11 But all these worketh that one and the selfsame Spirit, dividing to every man severally as he will.
1Co 12:12 For as the body is one, and hath many members, and all the members of that one body, being many, are one body: so also is Christ.
1Co 12:13 For by one Spirit are we all baptized into one body, whether we be Jews or Gentiles, whether we be bond or free; and have been all made to drink into one Spirit.

1Co 12:14 For the body is not one member, but many.
1Co 12:15 If the foot shall say, Because I am not the hand, I am not of the body; is it therefore not of the body?
1Co 12:16 And if the ear shall say, Because I am not the eye, I am not of the body; is it therefore not of the body?
1Co 12:17 If the whole body were an eye, where were the hearing? If the whole were hearing, where were the smelling?
1Co 12:18 But now hath God set the members every one of them in the body, as it hath pleased him.
1Co 12:19 And if they were all one member, where were the body?
1Co 12:20 But now are they many members, yet but one body.
1Co 12:21 And the eye cannot say unto the hand, I have no need of thee: nor again the head to the feet, I have no need of you.
1Co 12:22 Nay, much more those members of the body, which seem to be more feeble, are necessary:
1Co 12:23 And those members of the body, which we think to be less honourable, upon these we bestow more abundant honour; and our uncomely parts have more abundant comeliness.
1Co 12:24 For our comely parts have no need: but God hath tempered the body together, having given more abundant honour to that part which lacked:
1Co 12:25 That there should be no schism in the body; but that the members should have the same care one for another.
1Co 12:26 And whether one member suffer, all the members suffer with it; or one member be honoured, all the members rejoice with it.
1Co 12:27 Now ye are the body of Christ, and members in particular.
1Co 12:28 And God hath set some in the church, first apostles, secondarily prophets, thirdly teachers, after that miracles, then gifts of healings, helps, governments,

forskelligartede tungemål.

diversities of tongues.

[1Kor 12:29 DK-KJV] Er alle apostle? er alle profeter? er alle lærere? kan alle udføre mirakler?
[1Kor 12:30 DK-KJV] Har alle helbredelses gaver? taler alle med tungemål? tolker alle?
[1Kor 12:31 DK-KJV] Men begær inderligt de bedste gaver: og her viser jeg jer en mere fremragende vej.

1Co 12:29 Are all apostles? are all prophets? are all teachers? are all workers of miracles?
1Co 12:30 Have all the gifts of healing? do all speak with tongues? do all interpret?
1Co 12:31 But covet earnestly the best gifts: and yet shew I unto you a more excellent way.

1 Korinter Kapitel 13 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 13:1 DK-KJV] Selvom jeg taler med menneskets og engles tungemål, og ikke har næstekærlighed, er jeg blevet som et larmende blæseinstrument, eller klangen af et bækken.
[1Kor 13:2 DK-KJV] Og selvom jeg har profetiens gave, og forstår alle mysterier, og har al kundskab; og selvom jeg har al tro, så jeg kunne flytte bjerge, og ikke har næstekærlighed, er jeg ingenting.
[1Kor 13:3 DK-KJV] Og selvom jeg skænker alt mit gods for at give mad de fattige, og selvom jeg overgiver min krop til at bli' brændt, og ikke har næstekærlighed, gavner det mig intet.
[1Kor 13:4 DK-KJV] Næstekærlighed er tålmodig, og er venlig; næstekærlighed misunder ikke; næstekærlighed ophøjer ikke sigselv, er ikke opblæst,
[1Kor 13:5 DK-KJV] Opfører ikke sigselv usømmeligt, søger ikke hendes eget, er ikke let provokeret, tænker intet ondt;
[1Kor 13:6 DK-KJV] Jubler ikke over fejltrin, men jubler over sandheden;
[1Kor 13:7 DK-KJV] Er overbærende med alle ting, tror alle ting, håber på alle ting, udholder alle ting.

[1Kor 13:8 DK-KJV] Næstekærlighed fejler aldrig: men om der er profetier, fejler de; om det er tungemål, ophører de; om det er kundskab, skal den forsvinde;
[1Kor 13:9 DK-KJV] For vi kender delvis, og vi profeterer delvis.
[1Kor 13:10 DK-KJV] Men når det som er perfekt er kommet, så skal det som er delvis bli' fjernet.
[1Kor 13:11 DK-KJV] Da jeg var et barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn: men da jeg blev en mand, fjernede jeg barnlige ting.
[1Kor 13:12 DK-KJV] For nu ser vi gennem et glas, formørket; men senere ansigt til ansigt: nu kender jeg delvis; men da skal jeg kende ligesom jeg også er kendt.
[1Kor 13:13 DK-KJV] Og nu forbli'r tro, håb, næstekærlighed, disse tre; men den største af disse er næstekærlighed.

1Co 13:1 Though I speak with the tongues of men and of angels, and have not charity, I am become as sounding brass, or a tinkling cymbal.
1Co 13:2 And though I have the gift of prophecy, and understand all mysteries, and all knowledge; and though I have all faith, so that I could remove mountains, and have not charity, I am nothing.
1Co 13:3 And though I bestow all my goods to feed the poor, and though I give my body to be burned, and have not charity, it profiteth me nothing.

1Co 13:4 Charity suffereth long, and is kind; charity envieth not; charity vaunteth not itself, is not puffed up,
1Co 13:5 Doth not behave itself unseemly, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil;

1Co 13:6 Rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth;
1Co 13:7 Beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.
1Co 13:8 Charity never faileth: but whether there be prophecies, they shall fail; whether there be tongues, they shall cease; whether there be knowledge, it shall vanish away.

1Co 13:9 For we know in part, and we prophesy in part.
1Co 13:10 But when that which is perfect is come, then that which is in part shall be done away.
1Co 13:11 When I was a child, I spake as a child, I understood as a child, I thought as a child: but when I became a man, I put away childish things.
1Co 13:12 For now we see through a glass, darkly; but then face to face: now I know in part; but then shall I know even as also I am known.
1Co 13:13 And now abideth faith, hope, charity, these three; but the greatest of these is charity.

1 Korinter Kapitel 14 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 14:1 DK-KJV] Følg efter næstekærlighed, og ønsk åndelige gaver, men hellere at I må profetere.

[1Kor 14:2 DK-KJV] For han som taler i et ukendt tungemål taler ikke til mennesker, men til Gud: for intet menneske forstår ham; imidlertid åndeligt taler han mysterier.
[1Kor 14:3 DK-KJV] Men han som profeterer taler til menneskers opbyggelse, og formaning, og trøst.
[1Kor 14:4 DK-KJV] Han som taler i et ukendt tungemål opbygger sigselv; men han som profeterer opbygger kirken.
[1Kor 14:5 DK-KJV] Jeg ville at I alle talte med tungemål, men hellere at I profeterede: for større er han som profeterer end han som taler med tungemål, medmindre han tolker, så kirken

1Co 14:1 Follow after charity, and desire spiritual gifts, but rather that ye may prophesy.
1Co 14:2 For he that speaketh in an unknown tongue speaketh not unto men, but unto God: for no man understandeth him; howbeit in the spirit he speaketh mysteries.
1Co 14:3 But he that prophesieth speaketh unto men to edification, and exhortation, and comfort.
1Co 14:4 He that speaketh in an unknown tongue edifieth himself; but he that prophesieth edifieth the church.
1Co 14:5 I would that ye all spake with tongues, but rather that ye prophesied: for greater is he that prophesieth than he that speaketh with tongues, except he interpret, that the

må modtage opbyggelse.

[1Kor 14:6 DK-KJV] Nu, brødre, hvis jeg kommer til jer og taler med tungemål, hvad skal jeg gavne jer, medmindre jeg skal tale til jer enten via åbenbaring, eller via kundskab, eller via at profetere, eller via doktrin?
[1Kor 14:7 DK-KJV] Og selv ting uden liv giver lyd, om det er fløjte eller harpe, medmindre de giver en forskel i lydene, hvordan skal det bli' kendt hvad der er fløjtet eller harpet?
[1Kor 14:8 DK-KJV] For hvis trompeten giver en utydelig lyd, hvem skal forberede sigselv til kampen?
[1Kor 14:9 DK-KJV] Sådant ligeledes I, medmindre I med tungen udtaler ord der er nemme at forstå, hvordan skal det bli' kendt hvad der er sagt? for I taler ud i luften.
[1Kor 14:10 DK-KJV] Der er, det må være, så mange forskellige slags stemmer i denne verden, og ingen af dem er uden betydning.
[1Kor 14:11 DK-KJV] Hvis jeg derfor ikke forstår hvad der bli'r sagt, vil jeg for ham som taler være en fremmed, og han som taler en fremmed for mig.
[1Kor 14:12 DK-KJV] På samme måde I, eftersom I er nidkære efter åndelige gaver, søg efter at I må udmærke jer til kirkens opbyggelse.
[1Kor 14:13 DK-KJV] Lad derfor ham som taler i et ukendt tungemål bede om at han må bli' tolket.
[1Kor 14:14 DK-KJV] For hvis jeg beder i et ukendt tungemål, ber min ånd, men min forståelse er ufrugtbar.
[1Kor 14:15 DK-KJV] Hvad er det så? jeg vil bede med ånden, og jeg vil også bede med forstanden: jeg vil synge med ånden, og jeg vil også synge med forstanden.
[1Kor 14:16 DK-KJV] For når du så velsigner med ånden, hvordan skal han som besidder de ulærdes værelse sige Amen til dine taksigelsesbønner, eftersom han ikke forstår hvad du siger?
[1Kor 14:17 DK-KJV] For dine taksigelsesbønner er sandelig gode nok, men de andre er ikke opbygget.
[1Kor 14:18 DK-KJV] Jeg takker min Gud, jeg taler mere med tungemål end alle I:
[1Kor 14:19 DK-KJV] Alligevel ville jeg hellere i kirken tale 5 ord med min forståelse, så jeg med min stemme også måtte undervise andre, end 10.000 ord i et ukendt tungemål.

[1Kor 14:20 DK-KJV] Brødre, vær ikke børn i forståelse: vær I imidlertid børn i skadefryd, men vær mænd i forståelse.
[1Kor 14:21 DK-KJV] I loven er der skrevet, Hos mennesker med andre tungemål og andre læber vil jeg tale til dette folk; og alligevel for alt det vil de ikke høre mig, siger Herren.

[1Kor 14:22 DK-KJV] Derfor er tungemål der som et tegn, ikke til dem som tror, men til dem som ikke tror: men profeti tjener ikke for dem der ikke tror, men for dem som tror.
[1Kor 14:23 DK-KJV] Hvis derfor hele kirken er samlet på et sted, og alle taler med tungemål, og der kommer en af de ulærde ind, eller vantroende, vil de så ikke sige at I er tossede?
[1Kor 14:24 DK-KJV] Men hvis alle profeterer, og der kommer én ind som ikke tror, eller én ulærd, er han overbevist af alle, er han dømt af alle:
[1Kor 14:25 DK-KJV] Og således er hemmelighederne i hans hjerte manifesteret; og falder så ned på hans ansigt og vil tilbede Gud, og rapportere at Gud sandelig er i jer.
[1Kor 14:26 DK-KJV] Hvordan er det da, brødre? når I samles, hver en af jer har en salme, har en doktrin, har et tungemål,

church may receive edifying.

1Co 14:6 Now, brethren, if I come unto you speaking with tongues, what shall I profit you, except I shall speak to you either by revelation, or by knowledge, or by prophesying, or by doctrine?
1Co 14:7 And even things without life giving sound, whether pipe or harp, except they give a distinction in the sounds, how shall it be known what is piped or harped?
1Co 14:8 For if the trumpet give an uncertain sound, who shall prepare himself to the battle?
1Co 14:9 So likewise ye, except ye utter by the tongue words easy to be understood, how shall it be known what is spoken? for ye shall speak into the air.

1Co 14:10 There are, it may be, so many kinds of voices in the world, and none of them is without signification.
1Co 14:11 Therefore if I know not the meaning of the voice, I shall be unto him that speaketh a barbarian, and he that speaketh shall be a barbarian unto me.
1Co 14:12 Even so ye, forasmuch as ye are zealous of spiritual gifts, seek that ye may excel to the edifying of the church.
1Co 14:13 Wherefore let him that speaketh in an unknown tongue pray that he may interpret.
1Co 14:14 For if I pray in an unknown tongue, my spirit prayeth, but my understanding is unfruitful.
1Co 14:15 What is it then? I will pray with the spirit, and I will pray with the understanding also: I will sing with the spirit, and I will sing with the understanding also.
1Co 14:16 Else when thou shalt bless with the spirit, how shall he that occupieth the room of the unlearned say Amen at thy giving of thanks, seeing he understandeth not what thou sayest?
1Co 14:17 For thou verily givest thanks well, but the other is not edified.
1Co 14:18 I thank my God, I speak with tongues more than ye all:
1Co 14:19 Yet in the church I had rather speak five words with my understanding, that by my voice I might teach others also, than ten thousand words in an unknown tongue.
1Co 14:20 Brethren, be not children in understanding: howbeit in malice be ye children, but in understanding be men.
1Co 14:21 In the law it is written, With men of other tongues and other lips will I speak unto this people; and yet for all that will they not hear me, saith the Lord.
1Co 14:22 Wherefore tongues are for a sign, not to them that believe, but to them that believe not: but prophesying serveth not for them that believe not, but for them which believe.
1Co 14:23 If therefore the whole church be come together into one place, and all speak with tongues, and there come in those that are unlearned, or unbelievers, will they not say that ye are mad?
1Co 14:24 But if all prophesy, and there come in one that believeth not, or one unlearned, he is convinced of all, he is judged of all:
1Co 14:25 And thus are the secrets of his heart made manifest; and so falling down on his face he will worship God, and report that God is in you of a truth.
1Co 14:26 How is it then, brethren? when ye come together, every one of you hath a psalm, hath a doctrine, hath a

har en åbenbaring, har en tolkning. Lad alle ting bli' gjort for at opbygge.
[1Kor 14:27 DK-KJV] Hvis der er en mand der taler i en ukendt tunge, lad det være 2, eller højst 3, og det efter hinanden; og lad én tolke.
[1Kor 14:28 DK-KJV] Men hvis der ikke er én som tolker, lad ham være stille i kirken; og lad ham tale til sigselv, og til Gud.
[1Kor 14:29 DK-KJV] Lad profeterne tale 2 eller 3, og lad de andre dømme.
[1Kor 14:30 DK-KJV] Hvis nogen ting er afsløret til en anden som sidder der, lad den første være stille.
[1Kor 14:31 DK-KJV] For I må alle profetere én efter én, så alle må lære, og alle må bli' trøstet.
[1Kor 14:32 DK-KJV] Og profeternes ånder er underlagt profeterne.
[1Kor 14:33 DK-KJV] For Gud er ikke forvirringens forfatter, men fredens, som i alle de helliges kirker.
[1Kor 14:34 DK-KJV] Lad jeres kvinder være stille i kirkerne: for det er ikke tilladt for dem at tale; men det er befalet af dem at de er under lydighed, som også loven siger.
[1Kor 14:35 DK-KJV] Og hvis de vil lære noget, lad dem spørge deres ægtemænd hjemme: for det er en skam for kvinden at tale i kirken.
[1Kor 14:36 DK-KJV] Hvad? kom Guds ord ud fra jer? eller kom det kun til jer?
[1Kor 14:37 DK-KJV] Hvis der er en mand der ser på sigselv som en profet, eller åndelig, lad ham anerkende at de ting jeg skriver til jer er Herrens befalinger.
[1Kor 14:38 DK-KJV] Men hvis der er en mand der er uvidende, lad ham være uvidende.
[1Kor 14:39 DK-KJV] Derfor, brødre, tragt efter at profetere, og forbyd ikke at der tales med tungemål.
[1Kor 14:40 DK-KJV] Lad alle ting bli' gjort anstændigt og ordentligt.

tongue, hath a revelation, hath an interpretation. Let all things be done unto edifying.
1Co 14:27 If any man speak in an unknown tongue, let it be by two, or at the most by three, and that by course; and let one interpret.
1Co 14:28 But if there be no interpreter, let him keep silence in the church; and let him speak to himself, and to God.
1Co 14:29 Let the prophets speak two or three, and let the other judge.
1Co 14:30 If any thing be revealed to another that sitteth by, let the first hold his peace.
1Co 14:31 For ye may all prophesy one by one, that all may learn, and all may be comforted.
1Co 14:32 And the spirits of the prophets are subject to the prophets.
1Co 14:33 For God is not the author of confusion, but of peace, as in all churches of the saints.
1Co 14:34 Let your women keep silence in the churches: for it is not permitted unto them to speak; but they are commanded to be under obedience, as also saith the law.
1Co 14:35 And if they will learn any thing, let them ask their husbands at home: for it is a shame for women to speak in the church.
1Co 14:36 What? came the word of God out from you? or came it unto you only?
1Co 14:37 If any man think himself to be a prophet, or spiritual, let him acknowledge that the things that I write unto you are the commandments of the Lord.

1Co 14:38 But if any man be ignorant, let him be ignorant.
1Co 14:39 Wherefore, brethren, covet to prophesy, and forbid not to speak with tongues.

1Co 14:40 Let all things be done decently and in order.

1 Korinter Kapitel 15 - Til toppen af 1 Korinter - 1 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 15:1 DK-KJV] Desuden, brødre, bekendtgør jeg det evangelie til jer som jeg prædikede for jer, som I også har modtaget, og hvori I står;
[1Kor 15:2 DK-KJV] Via hvilket I også er frelst, hvis I husker på hvad jeg prædikede for jer, medmindre I har troet forgæves.
[1Kor 15:3 DK-KJV] For først af alt forløste jeg det til jer som jeg også modtog, **hvordan** at Kristus døde for vore synder i overensstemmelse med skrifterne;
[1Kor 15:4 DK-KJV] Og at han var begravet, og at han opstod igen den tredje dag i overensstemmelse med skrifterne;
[1Kor 15:5 DK-KJV] Og at han var set af Kefas, derefter af de 12:
[1Kor 15:6 DK-KJV] Efter det, var han set af over 500 brødre på en gang; af hvem størstedelen er tilbage indtil dette nu, men nogle er faldet i søvn.
[1Kor 15:7 DK-KJV] Efter det, var han set af Jacob; derefter af alle apostlene.
[1Kor 15:8 DK-KJV] Og sidst af alle var han også set af mig, som af en født ud af rette tid.
[1Kor 15:9 DK-KJV] For jeg er den mindste af apostlene, der ikke er passende til at bli' kaldt en apostel, fordi jeg forfulgte Guds kirke.
[1Kor 15:10 DK-KJV] Men jeg er hvad jeg er via Guds nåde: og hans nåde som var skænket over mig var ikke forgæves; men jeg arbejdede mere rigeligt end alle de: dog ikke jeg,

1Co 15:1 Moreover, brethren, I declare unto you the gospel which I preached unto you, which also ye have received, and wherein ye stand;

1Co 15:2 By which also ye are saved, if ye keep in memory what I preached unto you, unless ye have believed in vain.
1Co 15:3 For I delivered unto you first of all that which I also received, how that Christ died for our sins according to the scriptures;
1Co 15:4 And that he was buried, and that he rose again the third day according to the scriptures:
1Co 15:5 And that he was seen of Cephas, then of the twelve:
1Co 15:6 After that, he was seen of above five hundred brethren at once; of whom the greater part remain unto this present, but some are fallen asleep.
1Co 15:7 After that, he was seen of James; then of all the apostles.
1Co 15:8 And last of all he was seen of me also, as of one born out of due time.
1Co 15:9 For I am the least of the apostles, that am not meet to be called an apostle, because I persecuted the church of God.
1Co 15:10 But by the grace of God I am what I am: and his grace which was bestowed upon me was not in vain; but I laboured more abundantly than they all: yet not I, but the

men Guds nåde som var hos mig.

[1Kor 15:11 DK-KJV] Derfor om det var jeg eller dem, sådant prædiker vi, og sådant troede I.
[1Kor 15:12 DK-KJV] Hvis nu Kristus er prædiket at han opstod fra de døde, hvordan kan nogle blandt jer sige at der ingen opstandelse er fra de døde?
[1Kor 15:13 DK-KJV] Men hvis der ingen opstandelse er fra de døde, da er Kristus ikke opstået:
[1Kor 15:14 DK-KJV] Og hvis Kristus ikke er opstået, da er vor prædiken nyttesløs, og jeres tro er også nyttesløs.
[1Kor 15:15 DK-KJV] Ja, og vi er fundet at være falske vidner fra Gud; fordi vi har vidnet om Gud at han oprejste Kristus: som han ikke oprejste, hvis det er sådant at de døde ikke opstår.
[1Kor 15:16 DK-KJV] For hvis de døde ikke opstår, da er Kristus ikke rejst:
[1Kor 15:17 DK-KJV] Og hvis Kristus ikke er rejst, er jeres tro nyttesløs; I er stadig i jeres synder.
[1Kor 15:18 DK-KJV] Da er de også forulykket som er faldet i søvn i Kristus.
[1Kor 15:19 DK-KJV] Hvis vi kun i dette liv har håb i Kristus, er vi de mest miserable af alle mennesker.
[1Kor 15:20 DK-KJV] Men nu er Kristus opstået fra de døde, og blev førstefrugterne af dem der sov.
[1Kor 15:21 DK-KJV] For eftersom døden kom via mennesket, så kom opstandelsen fra de døde også via mennesket.
[1Kor 15:22 DK-KJV] For som alle dør i Adam, på samme måde skal alle bli' vakt til live i Kristus.
[1Kor 15:23 DK-KJV] Men ethvert menneske i hans egen rækkefølge: Kristus førstefrugterne; derefter de som er Kristus' ved hans ankomst.
[1Kor 15:24 DK-KJV] Da kommer enden, efter at han har udleveret kongeriget til Gud, ja Faderen; efter at han har nedlagt alt lederskab og al autoritet og kraft.
[1Kor 15:25 DK-KJV] For han må regere, indtil han havde lagt alle fjender under hans fødder.
[1Kor 15:26 DK-KJV] Den sidste fjende som skal bli' destrueret er døden.
[1Kor 15:27 DK-KJV] For han har lagt alle ting under hans fødder. Men når han siger alle ting er lagt under ham, er det manifesteret at han er accepteret, han som lagde alle ting under ham.
[1Kor 15:28 DK-KJV] Og når alle ting er blevet underlagt ham, derefter vil Sønnen også hamselv give alle ting tilbage til ham, for at Gud må være alt i alle.
[1Kor 15:29 DK-KJV] Hvad skal de ellers gøre dem som er døbt for de døde, hvis de døde slet ikke opstår? hvorfor er de så døbt for de døde?
[1Kor 15:30 DK-KJV] Og hvorfor er vi konstant udsat for fare?
[1Kor 15:31 DK-KJV] Jeg viser det via jeres glæde som jeg har i Kristus Jesus vor Herre, jeg dør dagligt.
[1Kor 15:32 DK-KJV] Hvis det var på menneskelig vis at jeg kæmpede med dyrene i Efesus, hvad hjalp det så mig, hvis de døde ikke opstår? lad os spise og drikke; for i morgen dør vi.
[1Kor 15:33 DK-KJV] Vær ikke bedraget: onde budskaber fordærver gode manerer.
[1Kor 15:34 DK-KJV] Vågn op til retfærdighed, og synd ikke; for nogle har ikke kundskaben om Gud: jeg taler dette til jeres skam.
[1Kor 15:35 DK-KJV] Men nogle mennesker vil sige, Hvordan er de døde oprejst? og med hvilken krop kommer de?

grace of God which was with me.

1Co 15:11 Therefore whether it were I or they, so we preach, and so ye believed.
1Co 15:12 Now if Christ be preached that he rose from the dead, how say some among you that there is no resurrection of the dead?
1Co 15:13 But if there be no resurrection of the dead, then is Christ not risen:
1Co 15:14 And if Christ be not risen, then is our preaching vain, and your faith is also vain.

1Co 15:15 Yea, and we are found false witnesses of God; because we have testified of God that he raised up Christ: whom he raised not up, if so be that the dead rise not.

1Co 15:16 For if the dead rise not, then is not Christ raised:
1Co 15:17 And if Christ be not raised, your faith is vain; ye are yet in your sins.
1Co 15:18 Then they also which are fallen asleep in Christ are perished.
1Co 15:19 If in this life only we have hope in Christ, we are of all men most miserable.
1Co 15:20 But now is Christ risen from the dead, and become the firstfruits of them that slept.
1Co 15:21 For since by man came death, by man came also the resurrection of the dead.
1Co 15:22 For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive.

1Co 15:23 But every man in his own order: Christ the firstfruits; afterward they that are Christ's at his coming.
1Co 15:24 Then cometh the end, when he shall have delivered up the kingdom to God, even the Father; when he shall have put down all rule and all authority and power.
1Co 15:25 For he must reign, till he hath put all enemies under his feet.

1Co 15:26 The last enemy that shall be destroyed is death.

1Co 15:27 For he hath put all things under his feet. But when he saith, all things are put under him, it is manifest that he is excepted, which did put all things under him.
1Co 15:28 And when all things shall be subdued unto him, then shall the Son also himself be subject unto him that put all things under him, that God may be all in all.
1Co 15:29 Else what shall they do which are baptized for the dead, if the dead rise not at all? why are they then baptized for the dead?

1Co 15:30 And why stand we in jeopardy every hour?
1Co 15:31 I protest by your rejoicing which I have in Christ Jesus our Lord, I die daily.
1Co 15:32 If after the manner of men I have fought with beasts at Ephesus, what advantageth it me, if the dead rise not? let us eat and drink; for to morrow we die.
1Co 15:33 Be not deceived: evil communications corrupt good manners.

1Co 15:34 Awake to righteousness, and sin not; for some have not the knowledge of God: I speak this to your shame.
1Co 15:35 But some man will say, How are the dead raised up? and with what body do they come?

[1Kor 15:36 DK-KJV] Du tåbe, den som du sår er ikke levendegjort, medmindre den dør:
[1Kor 15:37 DK-KJV] Og den som du sår, du sår ikke den krop der skulle blive, men en nøgen frøkerne, den må forvandles fra hvede, eller fra en anden slags frøkerne:
[1Kor 15:38 DK-KJV] Men Gud giver den en krop som det behager ham, og til hver sæd hans egen krop.
[1Kor 15:39 DK-KJV] Alt kød er ikke det samme kød: for der er en slags kød i mennesket, et andet kød i dyr, et andet i fisk, og et andet i fugle.
[1Kor 15:40 DK-KJV] Der er også himmelske kroppe, og jordiske kroppe: men de himmelske kroppe har en' herlighed, og de jordiske en anden herlighed.
[1Kor 15:41 DK-KJV] Solen har sin herlighed, og månen en anden herlighed, og en anden herlighed har stjernerne: for den ene stjernes herlighed skiller sig ud fra en andens herlighed.
[1Kor 15:42 DK-KJV] Sådant er opstandelsen fra de døde også. Den er sået i forgængelighed; den er oprejst i uforgængelighed:
[1Kor 15:43 DK-KJV] Den er sået i vanære; den er oprejst i herlighed: den er sået i svaghed; den er oprejst i magt:
[1Kor 15:44 DK-KJV] Den er sået en naturlig krop; den er oprejst en åndelig krop. Der er en naturlig krop, og der er en åndelig krop.
[1Kor 15:45 DK-KJV] Og sådant er det skrevet, Det første menneske Adam var gjort til en levende sjæl; den sidste Adam var gjort til en levendegørende ånd.
[1Kor 15:46 DK-KJV] Imidlertid var den åndelige ikke først, men den naturlige; og bagefter den som er åndelig.
[1Kor 15:47 DK-KJV] Det første menneske er af jorden, jordisk: Det andet menneske er Herren fra himlen.
[1Kor 15:48 DK-KJV] Som den jordiske er, sådanne er også de som er jordiske: og som den himmelsk er, sådanne er også de som er himmelske.
[1Kor 15:49 DK-KJV] Og som vi har båret figuren af den jordiske, vil vi også bære figuren af den himmelske.
[1Kor 15:50 DK-KJV] Nu siger jeg dette, brødre, at kød og blod kan ikke arve Guds kongerige; forgængelighed arver heller ikke uforgængelighed.
[1Kor 15:51 DK-KJV] Læg mærke til, jeg viser jer et mysterie: Vi skal ikke alle sove, men vi skal alle bli' forvandlet,
[1Kor 15:52 DK-KJV] På et øjeblik, så hurtigt som et blink med øjet, ved den sidste trompet: for trompeten skal lyde, og de døde skal bli' oprejst uforgængelige, og vi skal bli' forvandlet.
[1Kor 15:53 DK-KJV] For dette forgængelige må iklæde sig uforgængelighed, og dette dødelige må iklæde sig udødelighed.
[1Kor 15:54 DK-KJV] Sådant når dette forgængelige skal ha' iklædt sig det uforgængelige, og dette dødelige har iklædt sig det udødelige, da skal det bli' opfyldt det ordsprog som er skrevet, Død er opslugt i sejr.
[1Kor 15:55 DK-KJV] Du død, hvor er dit stik? Du grav, hvor er din sejr?
[1Kor 15:56 DK-KJV] Dødens stik er synd; og syndens styrke er loven.
[1Kor 15:57 DK-KJV] Men taksigelsesbønner er til Gud, som giver os sejren gennem Jesus Kristus vor Herre.

[1Kor 15:58 DK-KJV] Derfor, mine elskede brødre, vær i standhaftige, urokkelige, ved altid at bugne i Herrens værk, eftersom I ved at jeres arbejde ikke er forgæves i Herren.

1Co 15:36 Thou fool, that which thou sowest is not quickened, except it die:
1Co 15:37 And that which thou sowest, thou sowest not that body that shall be, but bare grain, it may chance of wheat, or of some other grain:
1Co 15:38 But God giveth it a body as it hath pleased him, and to every seed his own body.
1Co 15:39 All flesh is not the same flesh: but there is one kind of flesh of men, another flesh of beasts, another of fishes, and another of birds.
1Co 15:40 There are also celestial bodies, and bodies terrestrial: but the glory of the celestial is one, and the glory of the terrestrial is another.

1Co 15:41 There is one glory of the sun, and another glory of the moon, and another glory of the stars: for one star differeth from another star in glory.

1Co 15:42 So also is the resurrection of the dead. It is sown in corruption; it is raised in incorruption:
1Co 15:43 It is sown in dishonour; it is raised in glory: it is sown in weakness; it is raised in power:

1Co 15:44 It is sown a natural body; it is raised a spiritual body. There is a natural body, and there is a spiritual body.
1Co 15:45 And so it is written, The first man Adam was made a living soul; the last Adam was made a quickening spirit.
1Co 15:46 Howbeit that was not first which is spiritual, but that which is natural; and afterward that which is spiritual.
1Co 15:47 The first man is of the earth, earthy: the second man is the Lord from heaven.
1Co 15:48 As is the earthy, such are they also that are earthy: and as is the heavenly, such are they also that are heavenly.
1Co 15:49 And as we have borne the image of the earthy, we shall also bear the image of the heavenly.
1Co 15:50 Now this I say, brethren, that flesh and blood cannot inherit the kingdom of God; neither doth corruption inherit incorruption.
1Co 15:51 Behold, I shew you a mystery; We shall not all sleep, but we shall all be changed,
1Co 15:52 In a moment, in the twinkling of an eye, at the last trump: for the trumpet shall sound, and the dead shall be raised incorruptible, and we shall be changed.

1Co 15:53 For this corruptible must put on incorruption, and this mortal must put on immortality.
1Co 15:54 So when this corruptible shall have put on incorruption, and this mortal shall have put on immortality, then shall be brought to pass the saying that is written, Death is swallowed up in victory.
1Co 15:55 O death, where is thy sting? O grave, where is thy victory?
1Co 15:56 The sting of death is sin; and the strength of sin is the law.
1Co 15:57 But thanks be to God, which giveth us the victory through our Lord Jesus Christ.
1Co 15:58 Therefore, my beloved brethren, be ye stedfast, unmoveable, always abounding in the work of the Lord, forasmuch as ye know that your labour is not in vain in the Lord.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Kor 16:1 DK-KJV] Nu vedrørende indsamlingen til de hellige, som jeg har givet ordre til kirkerne fra Galatien, gør I på samme måde.
[1Kor 16:2 DK-KJV] På den første dag i ugen lad enhver af jer lægge noget til side, som Gud har givet ham råd til, så der ikke først er indsamlinger når jeg kommer.
[1Kor 16:3 DK-KJV] Og når jeg kommer, hvemsomhelst I godkender ved jeres breve, dem vil jeg sende for at bringe jeres gavmildhed til Jerusalem.
[1Kor 16:4 DK-KJV] Og hvis det er passende at jeg også går, skal de gå med mig.
[1Kor 16:5 DK-KJV] Nu vil jeg komme til jer, når jeg skal passere gennem Makedonien: for jeg passerer gennem Makedonien.
[1Kor 16:6 DK-KJV] Og det kan godt være at jeg vil blive, ja, og overvintre hos jer, så I må bringe mig videre på min rejse hvorsomhelst jeg går hen.
[1Kor 16:7 DK-KJV] For jeg vil ikke se jer nu ved vejen; men jeg håber at jeg kan bli' et stykke tid hos jer, hvis Herren tillader det.
[1Kor 16:8 DK-KJV] Men jeg vil være i Efesus indtil Pinse.
[1Kor 16:9 DK-KJV] For en stor og effektfuld dør har åbnet sig for mig, og der er mange modstandere.
[1Kor 16:10 DK-KJV] Hvis nu Timoteus kommer, se til at han må være hos jer uden frygt: for han udfører Herrens virke, som jeg også gør.
[1Kor 16:11 DK-KJV] Lad derfor ingen foragte ham: men ledsag ham videre i fred, så han må komme til mig: for jeg kigger efter ham med brødrene.
[1Kor 16:12 DK-KJV] Vedrørende vor broder Apollos, jeg ønskede virkelig at han ville komme til jer med brødrene: men hans vilje var ikke at komme nu; men han vil komme når han skal ha' et belejligt tidspunkt.
[1Kor 16:13 DK-KJV] Vær I årvågne, hold fast i troen, opfør jer som mænd, vær stærke.
[1Kor 16:14 DK-KJV] Lad alle jeres ting bli' gjort med næstekærlighed.
[1Kor 16:15 DK-KJV] Jeg bønfalder jer, brødre, (I kender til Stefanas' hus, at det er Akajas førstefrugter, og at de har viet demselv til betjeningen af de hellige,)
[1Kor 16:16 DK-KJV] At I underordner jerselv til sådanne, og til enhver der hjælper hos os, og arbejder.
[1Kor 16:17 DK-KJV] Jeg er glad for ankomsten af Stefanas og Fortunatus og Achaicus: for det som manglede fra jeres side har de sørget for.
[1Kor 16:18 DK-KJV] For de har forfrisket min og jeres ånd: anerkend I derfor sådanne som dem.
[1Kor 16:19 DK-KJV] Kirkerne fra Lilleasien hylder jer. Aquila og Priscilla hylder jer meget i Herren, med kirken som er i deres hus.
[1Kor 16:20 DK-KJV] Alle brødrene hilser jer. Hils hinanden med et helligt kys.
[1Kor 16:21 DK-KJV] Denne afsluttende hyldest skriver jeg Paulus med min egen hånd.
[1Kor 16:22 DK-KJV] Hvis der er en mand der ikke elsker Herren Jesus Kristus, lad ham være Oprigtig indstillet på destruktion Når Herren er kommet.
[1Kor 16:23 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jer.
[1Kor 16:24 DK-KJV] Min kærlighed være med jer alle i Kristus

1Co 16:1 Now concerning the collection for the saints, as I have given order to the churches of Galatia, even so do ye.
1Co 16:2 Upon the first day of the week let every one of you lay by him in store, as God hath prospered him, that there be no gatherings when I come.
1Co 16:3 And when I come, whomsoever ye shall approve by your letters, them will I send to bring your liberality unto Jerusalem.
1Co 16:4 And if it be meet that I go also, they shall go with me.

1Co 16:5 Now I will come unto you, when I shall pass through Macedonia: for I do pass through Macedonia.
1Co 16:6 And it may be that I will abide, yea, and winter with you, that ye may bring me on my journey whithersoever I go.

1Co 16:7 For I will not see you now by the way; but I trust to tarry a while with you, if the Lord permit.
1Co 16:8 But I will tarry at Ephesus until Pentecost.
1Co 16:9 For a great door and effectual is opened unto me, and there are many adversaries.
1Co 16:10 Now if Timotheus come, see that he may be with you without fear: for he worketh the work of the Lord, as I also do.
1Co 16:11 Let no man therefore despise him: but conduct him forth in peace, that he may come unto me: for I look for him with the brethren.
1Co 16:12 As touching our brother Apollos, I greatly desired him to come unto you with the brethren: but his will was not at all to come at this time; but he will come when he shall have convenient time.
1Co 16:13 Watch ye, stand fast in the faith, quit you like men, be strong.

1Co 16:14 Let all your things be done with charity.
1Co 16:15 I beseech you, brethren, (ye know the house of Stephanas, that it is the firstfruits of Achaia, and that they have addicted themselves to the ministry of the saints,)
1Co 16:16 That ye submit yourselves unto such, and to every one that helpeth with us, and laboureth.
1Co 16:17 I am glad of the coming of Stephanas and Fortunatus and Achaicus: for that which was lacking on your part they have supplied.
1Co 16:18 For they have refreshed my spirit and yours: therefore acknowledge ye them that are such.
1Co 16:19 The churches of Asia salute you. Aquila and Priscilla salute you much in the Lord, with the church that is in their house.
1Co 16:20 All the brethren greet you. Greet ye one another with an holy kiss.

1Co 16:21 The salutation of me Paul with mine own hand.

1Co 16:22 If any man love not the Lord Jesus Christ, let him be Anathema Maran-atha.

1Co 16:23 The grace of our Lord Jesus Christ be with you.
1Co 16:24 My love be with you all in Christ Jesus. Amen.

Jesus. Amen. ***Denne første epistel til Korinterne var skrevet fra Philippi via Stefanas, og Fortunatus, og Achaicus, og Timoteus.***

The first epistle to the Corinthians was written from Philippi by Stephanas, and Fortunatus, and Achaicus, and Timotheus.

2Korinter - Index047

Navnebetydning for Korint = Mættet

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13

2 Korinter Kapitel 1 - 2 Corinthians KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 1:1 DK-KJV] Paulus, en apostel af Jesus Kristus ved Guds vilje, og Timoteus vor broder, til Guds kirke som er i Korint, med alle de hellige som er i hele Akaja:
[2Kor 1:2 DK-KJV] Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.

[2Kor 1:3 DK-KJV] Velsignet være Gud, ja Jesus Kristus vor Herres Far, barmhjertighedernes Far, og al trøsts Gud;
[2Kor 1:4 DK-KJV] Som trøster os i al vor trængsel, så vi må være i stand til at trøste dem som er i en hvilken som helst form for vanskelighed, via den trøst hvorved vi osselv er trøstet af Gud.
[2Kor 1:5 DK-KJV] For som Kristus' lidelser bugner i os, sådant bugner vores trøst også via Kristus.

[2Kor 1:6 DK-KJV] Og hvorvidt vi er plaget, er det for jeres trøst og frelse, som er effektfuld gennem det at udholde de samme lidelser som vi også lider: eller hvorvidt vi er trøstet, er det for jeres trøst og frelse.

[2Kor 1:7 DK-KJV] Og vores håb for jer står fast, velvidende, at som I er delagtige i lidelserne, sådant skal I også få del i trøsten.
[2Kor 1:8 DK-KJV] For vi ville ikke, brødre, ha' at I er uvidende omkring vore vanskeligheder som kom over os i Lilleasien, at vi var voldsomt presset, mere end styrke, ligesåmeget så vi tvivlede selv for livet:

[2Kor 1:9 DK-KJV] Men vi havde døds-fornemmelsen i osselv, at vi ikke skulle stole på osselv, men på Gud som rejser de døde:
[2Kor 1:10 DK-KJV] Som forløste os fra en så voldsom død, og forløser sandelig: vi stoler på ham at han stadig vil forløse os;
[2Kor 1:11 DK-KJV] I hjalp også samlet via bøn for os, for at gaven skænket over os ved hjælp af mange personers taksigelsesbønner må bli' givet af mange på vore vegne.
[2Kor 1:12 DK-KJV] For vor glæde er dette, vidnesbyrdet fra vores samvittighed, som består i enkelthed og gudhengiven oprigtighed, ikke med kødelig visdom, men via Guds nåde, har vi haft vor konversation i denne verden, og mere i overflod rettet mod jer.
[2Kor 1:13 DK-KJV] For vi skriver ingen andre ting til jer, end det som I læser eller anerkender; og jeg har tillid til at I skal anerkende lige til enden;

[2Kor 1:14 DK-KJV] Som også I delvis har anerkendt os, at vi er jeres jubel, ligesom I også er vores på Herren Jesus' dag.
[2Kor 1:15 DK-KJV] Og i denne tillid var jeg indstillet på at komme til jer før, så I måtte ha' endnu en fordel;
[2Kor 1:16 DK-KJV] Og at komme forbi jer på vejen til Makedonien, og efter at ha' forladt Makedonien tilbage til jer, og af jer til at bli' bragt videre på min vej mod Judæa.
[2Kor 1:17 DK-KJV] Da jeg derfor var således indstillet, brugte jeg letsindighed? eller de ting som jeg foreslog, foreslog jeg det

2Co 1:1 Paul, an apostle of Jesus Christ by the will of God, and Timothy our brother, unto the church of God which is at Corinth, with all the saints which are in all Achaia:
2Co 1:2 Grace be to you and peace from God our Father, and from the Lord Jesus Christ.
2Co 1:3 Blessed be God, even the Father of our Lord Jesus Christ, the Father of mercies, and the God of all comfort;
2Co 1:4 Who comforteth us in all our tribulation, that we may be able to comfort them which are in any trouble, by the comfort wherewith we ourselves are comforted of God.
2Co 1:5 For as the sufferings of Christ abound in us, so our consolation also aboundeth by Christ.
2Co 1:6 And whether we be afflicted, it is for your consolation and salvation, which is effectual in the enduring of the same sufferings which we also suffer: or whether we be comforted, it is for your consolation and salvation.
2Co 1:7 And our hope of you is stedfast, knowing, that as ye are partakers of the sufferings, so shall ye be also of the consolation.
2Co 1:8 For we would not, brethren, have you ignorant of our trouble which came to us in Asia, that we were pressed out of measure, above strength, insomuch that we despaired even of life:
2Co 1:9 But we had the sentence of death in ourselves, that we should not trust in ourselves, but in God which raiseth the dead:
2Co 1:10 Who delivered us from so great a death, and doth deliver: in whom we trust that he will yet deliver us;
2Co 1:11 Ye also helping together by prayer for us, that for the gift bestowed upon us by the means of many persons thanks may be given by many on our behalf.
2Co 1:12 For our rejoicing is this, the testimony of our conscience, that in simplicity and godly sincerity, not with fleshly wisdom, but by the grace of God, we have had our conversation in the world, and more abundantly to you-ward.
2Co 1:13 For we write none other things unto you, than what ye read or acknowledge; and I trust ye shall acknowledge even to the end;
2Co 1:14 As also ye have acknowledged us in part, that we are your rejoicing, even as ye also are ours in the day of the Lord Jesus.
2Co 1:15 And in this confidence I was minded to come unto you before, that ye might have a second benefit;
2Co 1:16 And to pass by you into Macedonia, and to come again out of Macedonia unto you, and of you to be brought on my way toward Judaea.
2Co 1:17 When I therefore was thus minded, did I use lightness? or the things that I purpose, do I purpose

kødeligt, at der hos mig skulle være ja ja, og nej nej?

[2Kor 1:18 DK-KJV] Men som Gud er sand, vores ord mod jer var ikke ja og nej.
[2Kor 1:19 DK-KJV] For Guds Søn, Jesus Kristus, som var prædiket blandt jer af os, ja af mig og Silvanus og Timoteus, var ikke ja og nej, for i ham var ja.
[2Kor 1:20 DK-KJV] For alle Guds løfter i ham er ja, og i ham Amen, til Guds herlighed via os.
[2Kor 1:21 DK-KJV] Nu han som etablerer os med jer i Kristus, og har salvet os, er Gud;
[2Kor 1:22 DK-KJV] Som også har forseglet os, og givet Ånden som pant i vore hjerter.
[2Kor 1:23 DK-KJV] Desuden kalder jeg Gud for en optegnelse over min sjæl, for at skåne jer er jeg endnu ikke kommet til Korint.
[2Kor 1:24 DK-KJV] Ikke fordi vi har herredømme over jeres tro, men er hjælpere i jeres glæde: for via tro står I.

according to the flesh, that with me there should be yea yea, and nay nay?
2Co 1:18 But as God is true, our word toward you was not yea and nay.
2Co 1:19 For the Son of God, Jesus Christ, who was preached among you by us, even by me and Silvanus and Timotheus, was not yea and nay, but in him was yea.
2Co 1:20 For all the promises of God in him are yea, and in him Amen, unto the glory of God by us.
2Co 1:21 Now he which stablisheth us with you in Christ, and hath anointed us, is God;
2Co 1:22 Who hath also sealed us, and given the earnest of the Spirit in our hearts.

2Co 1:23 Moreover I call God for a record upon my soul, that to spare you I came not as yet unto Corinth.
2Co 1:24 Not for that we have dominion over your faith, but are helpers of your joy: for by faith ye stand.

2 Korinter Kapitel 2 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 2:1 DK-KJV] Men jeg besluttede dette med migselv, at jeg ikke ville komme tilbage til jer i tungsindighed.
[2Kor 2:2 DK-KJV] For hvis jeg gør jer kede af det, hvem er han da der gør mig glad, foruden den samme som af mig er gjort ked af det?
[2Kor 2:3 DK-KJV] Og jeg skrev dette samme til jer, for ikke at, når jeg kom, at jeg skulle ha' sorg fra dem af hvem jeg burde juble over; ved at ha' tillid til jer alle, at min glæde er glæden i jer alle.
[2Kor 2:4 DK-KJV] For ud af megen lidelse og hjertekvaler skrev jeg til jer med mange tårer; ikke så I skulle bli' bedrøvede, men så I måtte kende kærligheden som jeg mere rigeligt har til jer.
[2Kor 2:5 DK-KJV] Men hvis nogen har været årsag til bedrøvelse, har han ikke bedrøvet mig, men delvis: at jeg ikke må overbebyrde jer alle.
[2Kor 2:6 DK-KJV] Tilstrækkeligt for en sådan mand er denne straf, som var påført af mange.
[2Kor 2:7 DK-KJV] Sådant at I omvendt hellere burde tilgive ham, og trøste ham, for ikke at en sådan måske skulle bli' opslugt med for megen sorg.
[2Kor 2:8 DK-KJV] Derfor bønfalder jeg jer at I ville bekræfte jeres kærlighed overfor ham.
[2Kor 2:9 DK-KJV] Dette var også formålet med at jeg skrev, så jeg måtte kende beviset fra jer, hvorvidt I er lydige i alle ting.
[2Kor 2:10 DK-KJV] De I tilgiver noget, tilgiver jeg også: for hvis jeg tilgav noget, de jeg tilgav det, for jeres skyld tilgav jeg det i Kristus' person;
[2Kor 2:11 DK-KJV] For ikke at Satan skulle få en fordel over os: for vi er ikke uvidende om hans planer.
[2Kor 2:12 DK-KJV] I øvrigt, da jeg kom til Troas for at prædike Kristus' evangelie, og en dør var åbnet for mig af Herren,
[2Kor 2:13 DK-KJV] Havde jeg ingen hvile i min ånd, fordi jeg ikke fandt Titus min broder: men efter at jeg havde forladt dem, gik jeg videre derfra ind i Makedonien.
[2Kor 2:14 DK-KJV] Nu er taksigelsesbønner til Gud, som altid er skyld i at vi triumferer i Kristus, og synliggør duften af hans kundskab via os alle steder.

2Co 2:1 But I determined this with myself, that I would not come again to you in heaviness.

2Co 2:2 For if I make you sorry, who is he then that maketh me glad, but the same which is made sorry by me?

2Co 2:3 And I wrote this same unto you, lest, when I came, I should have sorrow from them of whom I ought to rejoice; having confidence in you all, that my joy is the joy of you all.
2Co 2:4 For out of much affliction and anguish of heart I wrote unto you with many tears; not that ye should be grieved, but that ye might know the love which I have more abundantly unto you.

2Co 2:5 But if any have caused grief, he hath not grieved me, but in part: that I may not overcharge you all.
2Co 2:6 Sufficient to such a man is this punishment, which was inflicted of many.
2Co 2:7 So that contrariwise ye ought rather to forgive him, and comfort him, lest perhaps such a one should be swallowed up with overmuch sorrow.
2Co 2:8 Wherefore I beseech you that ye would confirm your love toward him.

2Co 2:9 For to this end also did I write, that I might know the proof of you, whether ye be obedient in all things.
2Co 2:10 To whom ye forgive any thing, I forgive also: for if I forgave any thing, to whom I forgave it, for your sakes forgave I it in the person of Christ;
2Co 2:11 Lest Satan should get an advantage of us: for we are not ignorant of his devices.

2Co 2:12 Furthermore, when I came to Troas to preach Christ's gospel, and a door was opened unto me of the Lord,
2Co 2:13 I had no rest in my spirit, because I found not Titus my brother: but taking my leave of them, I went from thence into Macedonia.
2Co 2:14 Now thanks be unto God, which always causeth us to triumph in Christ, and maketh manifest the savour of his knowledge by us in every place.

[2Kor 2:15 DK-KJV] For vi er for Gud en sød duft af Kristus, i dem som er frelst, og i dem der forulykker.
[2Kor 2:16 DK-KJV] Til den ene er vi duften af død indtil død; og til den anden duften af liv indtil liv. Og hvem er tilstrækkelig for disse ting?
[2Kor 2:17 DK-KJV] For vi er ikke som mange, som forfalsker Guds ord: men som af oprigtighed, men som fra Gud, foran Guds øjne taler vi i Kristus.

2Co 2:15 For we are unto God a sweet savour of Christ, in them that are saved, and in them that perish:
2Co 2:16 To the one we are the savour of death unto death; and to the other the savour of life unto life. And who is sufficient for these things?
2Co 2:17 For we are not as many, which corrupt the word of God: but as of sincerity, but as of God, in the sight of God speak we in Christ.

2 Korinter Kapitel 3 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 3:1 DK-KJV] Skal vi igen begynde at anbefale osselv? eller behøver vi, som nogle andre, anbefalingsepistler til jer, eller anbefalingsbreve fra jer?
[2Kor 3:2 DK-KJV] I er vor epistel skrevet i vore hjerter, kendt og læst af alle mennesker:
[2Kor 3:3 DK-KJV] Eftersom I åbenlyst er manifesteret at være Kristus' epistel betjent via os, ikke skrevet med blæk, men med den levende Guds Ånd; ikke i stentavler, men i hjertes kødelige tavler.
[2Kor 3:4 DK-KJV] Og en sådan tillid har vi gennem Kristus rettet mod Gud:
[2Kor 3:5 DK-KJV] Ikke at vi er tilstrækkelige i osselv til at tænke noget som af osselv; men vor tilstrækkelighed er fra Gud;
[2Kor 3:6 DK-KJV] Som også har gjort os til kompetente betjenere af det nye testamente; ikke fra bogstavet, men fra ånden: for bogstavet dræber, men ånden giver liv.
[2Kor 3:7 DK-KJV] For hvis dødens betjening, skrevet og indgraveret i sten, var glorværdig, sådant at Israels børn ikke kunne fastholde blikket på Moses ansigt på grund af hans fremtonings herlighed; hvis herlighed skulle forsvinde:
[2Kor 3:8 DK-KJV] Hvordan skal så ikke åndens betjening være endnu mere herlig?
[2Kor 3:9 DK-KJV] For hvis fordømmelsens betjening er herlig, så overgår retfærdighedens betjening den meget mere i herlighed.
[2Kor 3:10 DK-KJV] For selv den der blev herliggjort havde ingen herlighed i denne henseende, på grund af den herlighed som er større.
[2Kor 3:11 DK-KJV] For hvis den som er fjernet var herlig, så er den meget mere herlig den som står tilbage.
[2Kor 3:12 DK-KJV] Eftersom vi da har et sådant håb, brugte vi stor frimodighed i vor tale:
[2Kor 3:13 DK-KJV] Og ikke som Moses, som lagde et slør over hans ansigt, så Israels børn ikke kunne fæstne blikket på enden af den som er afskaffet:
[2Kor 3:14 DK-KJV] For deres sind var blændet: for indtil denne dag er det samme slør der stadig når de læser det gamle testamente; det slør som blev fjernet i Kristus.
[2Kor 3:15 DK-KJV] For selv indtil denne dag, når Moses oplæses, er sløret over deres hjerter.
[2Kor 3:16 DK-KJV] Ikke desto mindre når det skal vende om til Herren, skal sløret bli' fjernet.
[2Kor 3:17 DK-KJV] Nu er Herren den Ånd: og hvor Herrens Ånd er, der er frihed.
[2Kor 3:18 DK-KJV] Men alle vi, som lægger mærke til Herrens herlighed i et glas med utildækket ansigt, er forvandlet indtil den samme figur fra herlighed indtil herlighed, ja som via Herrens Ånd.

2Co 3:1 Do we begin again to commend ourselves? or need we, as some others, epistles of commendation to you, or letters of commendation from you?
2Co 3:2 Ye are our epistle written in our hearts, known and read of all men:
2Co 3:3 Forasmuch as ye are manifestly declared to be the epistle of Christ ministered by us, written not with ink, but with the Spirit of the living God; not in tables of stone, but in fleshy tables of the heart.

2Co 3:4 And such trust have we through Christ to God-ward:

2Co 3:5 Not that we are sufficient of ourselves to think any thing as of ourselves; but our sufficiency is of God;
2Co 3:6 Who also hath made us able ministers of the new testament; not of the letter, but of the spirit: for the letter killeth, but the spirit giveth life.
2Co 3:7 But if the ministration of death, written and engraven in stones, was glorious, so that the children of Israel could not stedfastly behold the face of Moses for the glory of his countenance; which glory was to be done away:
2Co 3:8 How shall not the ministration of the spirit be rather glorious?
2Co 3:9 For if the ministration of condemnation be glory, much more doth the ministration of righteousness exceed in glory.

2Co 3:10 For even that which was made glorious had no glory in this respect, by reason of the glory that excelleth.
2Co 3:11 For if that which is done away was glorious, much more that which remaineth is glorious.
2Co 3:12 Seeing then that we have such hope, we use great plainness of speech:
2Co 3:13 And not as Moses, which put a vail over his face, that the children of Israel could not stedfastly look to the end of that which is abolished:
2Co 3:14 But their minds were blinded: for until this day remaineth the same vail untaken away in the reading of the old testament; which vail is done away in Christ.
2Co 3:15 But even unto this day, when Moses is read, the vail is upon their heart.
2Co 3:16 Nevertheless when it shall turn to the Lord, the vail shall be taken away.
2Co 3:17 Now the Lord is that Spirit: and where the Spirit of the Lord is, there is liberty.

2Co 3:18 But we all, with open face beholding as in a glass the glory of the Lord, are changed into the same image from glory to glory, even as by the Spirit of the Lord.

2 Korinter Kapitel 4 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 4:1 DK-KJV] Eftersom vi da derfor har denne tjeneste, og at vi har modtaget barmhjertighed, mister vi ikke modet;
[2Kor 4:2 DK-KJV] Men har lagt de skjulte ting af uhæderlighed bag os, ved ikke at vandre i snuhed, ej heller ved at håndtere Guds ord bedragerisk; men ved at manifestere sandheden ved at anbefale osselv til ethvert menneskes samvittighed foran Guds øjne.
[2Kor 4:3 DK-KJV] Men hvis vores evangelie er skjult, er det skjult for dem der er forlist:
[2Kor 4:4 DK-KJV] I hvem denne verdens gud har forblændet sindene i dem som ikke tror, for ikke at lyset fra det herlige evangelie fra Kristus, som er billedet på Gud, skulle skinne for dem.
[2Kor 4:5 DK-KJV] For vi prædiker ikke osselv, men Kristus Jesus Herren; og osselv jeres tjenere for Jesus' skyld.

[2Kor 4:6 DK-KJV] For Gud, som befalede at lyset skulle skinne ud af mørke, har strålet i vore hjerter, for at gi' kundskabslys om Guds herlighed rettet hen imod Jesus Kristus.

[2Kor 4:7 DK-KJV] Men vi har denne skat i jordiske kar, så kraftens fortræffelighed må være fra Gud, og ikke fra os.
[2Kor 4:8 DK-KJV] Vi er presset fra alle sider, men ikke foruroliget; vi er rådvilde, men ikke fortvivlet;
[2Kor 4:9 DK-KJV] Forfulgt, men ikke forladt; nedbrudt, men ikke destrueret;

[2Kor 4:10 DK-KJV] Ved altid i kroppen at bære rundt på Herren Jesus' død, så Jesus' liv også måtte bli' synliggjort i vor krop.
[2Kor 4:11 DK-KJV] For vi som lever er allerede overgivet til døden for Jesus' skyld, så Jesus' liv også måtte bli' synliggjort i vort dødelige kød.
[2Kor 4:12 DK-KJV] Sådant at døden virker i os, men liv i jer.
[2Kor 4:13 DK-KJV] Ved at vi har den samme ånd i tro, ligesom det er skrevet, jeg troede, og derfor har jeg talt; vi tror også, og taler derfor;
[2Kor 4:14 DK-KJV] Velvidende at han som oprejste Herren Jesus også skal oprejse os på grund af Jesus, og skal præsentere os sammen med jer.
[2Kor 4:15 DK-KJV] For alle ting er for jeres skyld, så den overstrømmende nåde gennem taksigelsesbønnen fra mange måtte overgå til Guds herlighed.
[2Kor 4:16 DK-KJV] På grund af det mister vi ikke modet; men skønt vort ydre menneske visner, er det indre menneske alligevel fornyet dag for dag.
[2Kor 4:17 DK-KJV] For vor lette lidelse, som kun er der en kort tid, udvirker for os en overmådelig større og evig herligheds vægt;

[2Kor 4:18 DK-KJV] Samtidig ser vi ikke på de ting som ses, men på de ting som ikke ses: for de ting som ses er midlertidige; men de ting som ikke ses er evige.

2Co 4:1 Therefore seeing we have this ministry, as we have received mercy, we faint not;
2Co 4:2 But have renounced the hidden things of dishonesty, not walking in craftiness, nor handling the word of God deceitfully; but by manifestation of the truth commending ourselves to every man's conscience in the sight of God.
2Co 4:3 But if our gospel be hid, it is hid to them that are lost:
2Co 4:4 In whom the god of this world hath blinded the minds of them which believe not, lest the light of the glorious gospel of Christ, who is the image of God, should shine unto them.
2Co 4:5 For we preach not ourselves, but Christ Jesus the Lord; and ourselves your servants for Jesus' sake.
2Co 4:6 For God, who commanded the light to shine out of darkness, hath shined in our hearts, to give the light of the knowledge of the glory of God in the face of Jesus Christ.
2Co 4:7 But we have this treasure in earthen vessels, that the excellency of the power may be of God, and not of us.
2Co 4:8 We are troubled on every side, yet not distressed; we are perplexed, but not in despair;
2Co 4:9 Persecuted, but not forsaken; cast down, but not destroyed;
2Co 4:10 Always bearing about in the body the dying of the Lord Jesus, that the life also of Jesus might be made manifest in our body.
2Co 4:11 For we which live are alway delivered unto death for Jesus' sake, that the life also of Jesus might be made manifest in our mortal flesh.
2Co 4:12 So then death worketh in us, but life in you.
2Co 4:13 We having the same spirit of faith, according as it is written, I believed, and therefore have I spoken; we also believe, and therefore speak;
2Co 4:14 Knowing that he which raised up the Lord Jesus shall raise up us also by Jesus, and shall present us with you.
2Co 4:15 For all things are for your sakes, that the abundant grace might through the thanksgiving of many redound to the glory of God.
2Co 4:16 For which cause we faint not; but though our outward man perish, yet the inward man is renewed day by day.
2Co 4:17 For our light affliction, which is but for a moment, worketh for us a far more exceeding and eternal weight of glory;
2Co 4:18 While we look not at the things which are seen, but at the things which are not seen: for the things which are seen are temporal; but the things which are not seen are eternal.

2 Korinter Kapitel 5 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 5:1 DK-KJV] For vi ved at hvis vores jordiske hus af dette tabernakel var opløst, har vi en bygning fra Gud, et hus ikke lavet med hænder, evig i himlene.
[2Kor 5:2 DK-KJV] For i dette sukker vi, ved inderligt at ønske at være iklædt vores hus som er fra himlen:

2Co 5:1 For we know that if our earthly house of this tabernacle were dissolved, we have a building of God, an house not made with hands, eternal in the heavens.
2Co 5:2 For in this we groan, earnestly desiring to be clothed upon with our house which is from heaven:

[2Kor 5:3 DK-KJV] Hvis det er sådant at være iklædt skal vi ikke findes nøgne.
[2Kor 5:4 DK-KJV] For vi som er i dette tabernakel sukker sandelig, ved at være tynget: ikke fordi vi ville være afklædte, men iklædte, så dødeligheden måtte bli' opslugt af liv.
[2Kor 5:5 DK-KJV] Nu han som har udvirket os for denne selvsamme ting er Gud, som også har givet os Ånden som pant.

[2Kor 5:6 DK-KJV] Derfor er vi altid tillidsfulde, velvidende at, mens vi er hjemme i kroppen, er vi fraværende fra Herren:
[2Kor 5:7 DK-KJV] (For vi vandrer via tro, ikke via syn:)
[2Kor 5:8 DK-KJV] Vi er overbeviste, siger jeg, og villig til hellere at være fraværende fra kroppen, og til at være nærværende med Herren.
[2Kor 5:9 DK-KJV] Derfor arbejder vi, for at, om det så er nærværende eller fraværende, må vi være accepteret af ham.
[2Kor 5:10 DK-KJV] For vi må alle træde ind for Kristus' domstol; så hver en af os må modtage de ting som er gjort i hans krop, ifølge det som han har gjort, om det så er godt eller dårligt.
[2Kor 5:11 DK-KJV] Ved derfor at kende Herrens terror, overbeviser vi mennesker; desuden er vi synliggjort for Gud, og jeg har også tillid til synliggjort i jeres samvittighed.
[2Kor 5:12 DK-KJV] For vi anbefaler ikke igen osselv til jer, men giver jer herlighedsmulighed på vore vegne, så I må ha' noget at svare dem som ser ud som om at de er herlige, dog ikke i hjertet.
[2Kor 5:13 DK-KJV] For om vi er ved siden af osselv, er det for Gud: eller om vi er besindige, er det for jeres skyld.
[2Kor 5:14 DK-KJV] For Kristus' kærlighed begrænser os; fordi vi dømmer således, at hvis én døde for alle, så var alle døde:
[2Kor 5:15 DK-KJV] Og at han døde for alle, så de som lever ikke fremover skulle leve for demselv, men for ham som døde for dem, og opstod igen.
[2Kor 5:16 DK-KJV] Derfor kender vi fremover intet kødeligt menneske: ja, skønt vi har kendt den kødelige Kristus, dog nu fremover kender vi ham ikke mere.
[2Kor 5:17 DK-KJV] Hvis der derfor er en mand i Kristus, er han en ny skabning: gamle ting er forsvundne; læg mærke til, alle ting er blevet nye.
[2Kor 5:18 DK-KJV] Og alle ting er fra Gud, som har forsonet os til sigselv via Jesus Kristus, og har givet os denne forsoningstjeneste;
[2Kor 5:19 DK-KJV] Til at bevidne, at Gud var i Kristus, som forsoner denne verden til sigselv, ved ikke at tilregne dem deres overtrædelser; og har betroet forsoningsordet til os.
[2Kor 5:20 DK-KJV] Nu da vi er ambassadører for Kristus, som om Gud bønfalder jer via os: vi beder jer i Kristus' sted, vær I forsonet med Gud.
[2Kor 5:21 DK-KJV] For han har gjort ham til at være synd for os, som ikke kendte til synd; så vi måtte bli' retfærdiggjort af Gud i ham.

2Co 5:3 If so be that being clothed we shall not be found naked.
2Co 5:4 For we that are in this tabernacle do groan, being burdened: not for that we would be unclothed, but clothed upon, that mortality might be swallowed up of life.

2Co 5:5 Now he that hath wrought us for the selfsame thing is God, who also hath given unto us the earnest of the Spirit.
2Co 5:6 Therefore we are always confident, knowing that, whilst we are at home in the body, we are absent from the Lord:
2Co 5:7 (For we walk by faith, not by sight:)

2Co 5:8 We are confident, I say, and willing rather to be absent from the body, and to be present with the Lord.
2Co 5:9 Wherefore we labour, that, whether present or absent, we may be accepted of him.
2Co 5:10 For we must all appear before the judgment seat of Christ; that every one may receive the things done in his body, according to that he hath done, whether it be good or bad.
2Co 5:11 Knowing therefore the terror of the Lord, we persuade men; but we are made manifest unto God; and I trust also are made manifest in your consciences.
2Co 5:12 For we commend not ourselves again unto you, but give you occasion to glory on our behalf, that ye may have somewhat to answer them which glory in appearance, and not in heart.
2Co 5:13 For whether we be beside ourselves, it is to God: or whether we be sober, it is for your cause.

2Co 5:14 For the love of Christ constraineth us; because we thus judge, that if one died for all, then were all dead:
2Co 5:15 And that he died for all, that they which live should not henceforth live unto themselves, but unto him which died for them, and rose again.
2Co 5:16 Wherefore henceforth know we no man after the flesh: yea, though we have known Christ after the flesh, yet now henceforth know we him no more.
2Co 5:17 Therefore if any man be in Christ, he is a new creature: old things are passed away; behold, all things are become new.
2Co 5:18 And all things are of God, who hath reconciled us to himself by Jesus Christ, and hath given to us the ministry of reconciliation;
2Co 5:19 To wit, that God was in Christ, reconciling the world unto himself, not imputing their trespasses unto them; and hath committed unto us the word of reconciliation.
2Co 5:20 Now then we are ambassadors for Christ, as though God did beseech you by us: we pray you in Christ's stead, be ye reconciled to God.
2Co 5:21 For he hath made him to be sin for us, who knew no sin; that we might be made the righteousness of God in him.

2 Korinter Kapitel 6 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 6:1 DK-KJV] Vi da, som udvirker sammen med ham, bønfalder jer også at I ikke modtog Guds nåde forgæves.
[2Kor 6:2 DK-KJV] (For han siger, Jeg har hørt dig i en accepteret tid, og på frelsesdagen har jeg hjulpet dig: læg mærke til, nu er den accepterede tid; læg mærke til, nu er frelsesdagen.)

2Co 6:1 We then, as workers together with him, beseech you also that ye receive not the grace of God in vain.

2Co 6:2 (For he saith, I have heard thee in a time accepted, and in the day of salvation have I succoured thee: behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation.)

[2Kor 6:3 DK-KJV] Ved ikke at gi' krænkelse i nogen ting, så ikke tjenesten er bebrejdet:
[2Kor 6:4 DK-KJV] Men i alle ting at godkende osselv som Guds betjenere, i megen tålmodighed, i lidelser, i nødvendigheder, i trængsler,
[2Kor 6:5 DK-KJV] I piskeslagene, i fængslinger, i tumulter, i arbejder, i søvnløsheder, i faster;
[2Kor 6:6 DK-KJV] Via renhed, via kundskab, via tålmodighed, via venlighed, via den Hellige Ånd, via uhæmmet kærlighed,
[2Kor 6:7 DK-KJV] Via sandhedens ord, via Guds kraft, via retfærdighedens rustning på den højre hånd og på den venstre,
[2Kor 6:8 DK-KJV] Via ære og vanære, via ondt omdømme og godt omdømme: som bedragere, og dog sande;
[2Kor 6:9 DK-KJV] Som ukendte, og alligevel kendte; som døende, og læg mærke til, vi lever; som irettesatte, og ikke dræbte;
[2Kor 6:10 DK-KJV] Som sorgfulde, alligevel altid jublende; som fattige, alligevel gørende mange rige; som ikke at ha' noget, og alligevel at besidde alle ting.
[2Kor 6:11 DK-KJV] Kæreste I Korintere, vores mund er åben for jer, vort hjerte er forstørret.
[2Kor 6:12 DK-KJV] I er ikke rettet i os, men I er rettet i jeres eget indre.
[2Kor 6:13 DK-KJV] Nu for en tilbagebetaling i det samme, (jeg taler som til mine børn,) vær I også forstørret.

[2Kor 6:14 DK-KJV] Vær I ikke ulige sammensat med de vantro: for hvilket fællesskab har retfærdighed med uretfærdighed? og hvilket fællesskab har lys med mørke?
[2Kor 6:15 DK-KJV] Og hvilken enhed har Kristus med Belial? eller hvilken del har han som tror med en vantro?
"Belial betyder - Ond - Værdiløs"
[2Kor 6:16 DK-KJV] Og hvilken aftale har Guds tempel med afguder? for I er den levende Guds tempel; som Gud har sagt, Jeg vil bo i dem, og vandre i dem; og jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.
[2Kor 6:17 DK-KJV] Skil jer derfor ud fra dem, og vær I adskilt, siger Herren, og rør ikke den urene ting; og jeg vil modtage jer,
[2Kor 6:18 DK-KJV] Og vil være en Far for jer, og I skal være mine sønner og døtre, siger Herren den Almægtige.

2Co 6:3 Giving no offence in any thing, that the ministry be not blamed:
2Co 6:4 But in all things approving ourselves as the ministers of God, in much patience, in afflictions, in necessities, in distresses,
2Co 6:5 In stripes, in imprisonments, in tumults, in labours, in watchings, in fastings;

2Co 6:6 By pureness, by knowledge, by longsuffering, by kindness, by the Holy Ghost, by love unfeigned,

2Co 6:7 By the word of truth, by the power of God, by the armour of righteousness on the right hand and on the left,
2Co 6:8 By honour and dishonour, by evil report and good report: as deceivers, and yet true;

2Co 6:9 As unknown, and yet well known; as dying, and, behold, we live; as chastened, and not killed;
2Co 6:10 As sorrowful, yet alway rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing all things.
2Co 6:11 O ye Corinthians, our mouth is open unto you, our heart is enlarged.
2Co 6:12 Ye are not straitened in us, but ye are straitened in your own bowels.
2Co 6:13 Now for a recompence in the same, (I speak as unto my children,) be ye also enlarged.
2Co 6:14 Be ye not unequally yoked together with unbelievers: for what fellowship hath righteousness with unrighteousness? and what communion hath light with darkness?

2Co 6:15 And what concord hath Christ with Belial? or what part hath he that believeth with an infidel?
2Co 6:16 And what agreement hath the temple of God with idols? for ye are the temple of the living God; as God hath said, I will dwell in them, and walk in them; and I will be their God, and they shall be my people.
2Co 6:17 Wherefore come out from among them, and be ye separate, saith the Lord, and touch not the unclean thing; and I will receive you,
2Co 6:18 And will be a Father unto you, and ye shall be my sons and daughters, saith the Lord Almighty.

2 Korinter Kapitel 7 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 7:1 DK-KJV] Ved derfor at ha' disse løfter, højt elskede, lad os rense osselv fra al snavset fra kødet og ånden, ved at perfektere hellighed i Gudsfrygt.
[2Kor 7:2 DK-KJV] Modtag os; vi har ikke forurettet noget menneske, vi har ikke skadet noget menneske, vi har ikke bedraget noget menneske.
[2Kor 7:3 DK-KJV] Jeg siger ikke dette for at fordømme jer: for jeg har sagt det før, at I er i vore hjerter for at dø og leve med jer.
[2Kor 7:4 DK-KJV] Stor er min frimodige tale rettet mod jer, stor er min forherligelse af jer: jeg er fortrøstningsfuld, jeg er overmådelig glædesfyldt i al vor trængsel.
[2Kor 7:5 DK-KJV] For, da vi var kommet ind i Makedonien, havde vores kød ingen hvile, men vi var presset fra alle sider; udenfor var der kampe, indeni var frygten der.

2Co 7:1 Having therefore these promises, dearly beloved, let us cleanse ourselves from all filthiness of the flesh and spirit, perfecting holiness in the fear of God.

2Co 7:2 Receive us; we have wronged no man, we have corrupted no man, we have defrauded no man.

2Co 7:3 I speak not this to condemn you: for I have said before, that ye are in our hearts to die and live with you.
2Co 7:4 Great is my boldness of speech toward you, great is my glorying of you: I am filled with comfort, I am exceeding joyful in all our tribulation.
2Co 7:5 For, when we were come into Macedonia, our flesh had no rest, but we were troubled on every side; without were fightings, within were fears.

[2Kor 7:6 DK-KJV] Gud ikke desto mindre, der trøster dem der er modløse, trøstede os ved Titus ankomst;
[2Kor 7:7 DK-KJV] Og ikke kun ved hans ankomst, men via den trøst hvorved han var trøstet i jer, da han fortalte os om jeres oprigtige ønske, jeres gråd, jeres passionerede sind rettet mod mig; sådant at jeg jublede endnu mere.

[2Kor 7:8 DK-KJV] For selv om jeg bedrøvede jer med et brev, angrer jeg ikke, selv om jeg angrer: for jeg forstår at den samme epistel har gjort jer bedrøvet, selv om det kun var en kort tid.
[2Kor 7:9 DK-KJV] Nu jubler jeg, ikke fordi I var gjort kede af det, men fordi I var bedrøvede til omvendelse: for I var gjort kede af det efter en gudhengiven måde, så I i ingenting måtte lide skade via os.
[2Kor 7:10 DK-KJV] For gudhengiven sorg udvirker omvendelse til frelse som man ikke fortryder: men denne verdens sorg udvirker død.
[2Kor 7:11 DK-KJV] For læg mærke til disse selvsamme ting, at I var bedrøvede på en gudhengiven vis, hvilken omhyggelighed det udvirkede i jer, ja, hvilken rensning af jerselv, ja, hvilken forargelse, ja, hvilken frygt, ja, hvilket heftigt ønske, ja, hvilken nidkærhed, ja, hvilken gengældelse! I alle ting har I godkendt jerselv til at være klar i denne sag.
[2Kor 7:12 DK-KJV] Derfor, selvom at jeg skrev til jer, gjorde jeg det ikke for hans skyld som havde gjort forkert, heller ikke for hans skyld som fejlen blev begået over for, men for at vor omsorg for jer i Guds øjne måtte vise sig for jer.
[2Kor 7:13 DK-KJV] Vi var derfor trøstet over jeres trøst: ja, og overmådeligt desto mere glæder vi os over Titus glæde, fordi hans ånd var forfrisket af jer alle.
[2Kor 7:14 DK-KJV] For hvis jeg omkring jer har pralet nogle ting overfor ham, så skammer jeg mig ikke; for som vi talte alle ting til jer i sandhed, på samme måde vort praleri, det som jeg fremførte foran Titus, er fundet at være sandt.
[2Kor 7:15 DK-KJV] Og hans indre hengivenhed er mere i overflod rettet mod jer, alt imens han husker på lydigheden i jer alle, hvordan I med frygt og bæven modtog ham.
[2Kor 7:16 DK-KJV] Derfor jubler jeg over at jeg har tillid til jer i alle ting.

2Co 7:6 Nevertheless God, that comforteth those that are cast down, comforted us by the coming of Titus;
2Co 7:7 And not by his coming only, but by the consolation wherewith he was comforted in you, when he told us your earnest desire, your mourning, your fervent mind toward me; so that I rejoiced the more.
2Co 7:8 For though I made you sorry with a letter, I do not repent, though I did repent: for I perceive that the same epistle hath made you sorry, though it were but for a season.
2Co 7:9 Now I rejoice, not that ye were made sorry, but that ye sorrowed to repentance: for ye were made sorry after a godly manner, that ye might receive damage by us in nothing.
2Co 7:10 For godly sorrow worketh repentance to salvation not to be repented of: but the sorrow of the world worketh death.
2Co 7:11 For behold this selfsame thing, that ye sorrowed after a godly sort, what carefulness it wrought in you, yea, what clearing of yourselves, yea, what indignation, yea, what fear, yea, what vehement desire, yea, what zeal, yea, what revenge! In all things ye have approved yourselves to be clear in this matter.
2Co 7:12 Wherefore, though I wrote unto you, I did it not for his cause that had done the wrong, nor for his cause that suffered wrong, but that our care for you in the sight of God might appear unto you.
2Co 7:13 Therefore we were comforted in your comfort: yea, and exceedingly the more joyed we for the joy of Titus, because his spirit was refreshed by you all.
2Co 7:14 For if I have boasted any thing to him of you, I am not ashamed; but as we spake all things to you in truth, even so our boasting, which I made before Titus, is found a truth.
2Co 7:15 And his inward affection is more abundant toward you, whilst he remembereth the obedience of you all, how with fear and trembling ye received him.
2Co 7:16 I rejoice therefore that I have confidence in you in all things.

2 Korinter Kapitel 8 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 8:1 DK-KJV] Desuden, brødre, vil vi kundgøre Guds nåde for jer som er skænket over kirkerne fra Makedonien;
[2Kor 8:2 DK-KJV] Hvordan at deres glædes overflod og deres dybe fattigdom i en stor trængselsprøve bugnede til rigdommene af deres gavmildhed.
[2Kor 8:3 DK-KJV] For til deres kraft, fører jeg regnskab, ja, og udover deres kraft var de demselv villige;
[2Kor 8:4 DK-KJV] Ved indtrængende at bede os om at vi ville modtage gaven, og ta' fællesskabetsbetjeningen på os overfor de hellige.

[2Kor 8:5 DK-KJV] Og dette gjorde de, ikke som vi håbede på, men først gav de demselv til Herren, og ved Guds vilje til os.
[2Kor 8:6 DK-KJV] Lige så meget så vi bad Titus, at som han havde begyndt, sådant ville han også fuldende den samme nåde i jer også.
[2Kor 8:7 DK-KJV] Derfor, som I bugner i alle ting, i tro, og formulering, og kundskab, og i al flid, og i jeres kærlighed mod os, se til at I også bugner i denne nåde.
[2Kor 8:8 DK-KJV] Jeg taler ikke via befaling, men via anledning fra beredvilligheden i andre, og for at bevise oprigtigheden i jeres

2Co 8:1 Moreover, brethren, we do you to wit of the grace of God bestowed on the churches of Macedonia;
2Co 8:2 How that in a great trial of affliction the abundance of their joy and their deep poverty abounded unto the riches of their liberality.
2Co 8:3 For to their power, I bear record, yea, and beyond their power they were willing of themselves;
2Co 8:4 Praying us with much intreaty that we would receive the gift, and take upon us the fellowship of the ministering to the saints.
2Co 8:5 And this they did, not as we hoped, but first gave their own selves to the Lord, and unto us by the will of God.
2Co 8:6 Insomuch that we desired Titus, that as he had begun, so he would also finish in you the same grace also.
2Co 8:7 Therefore, as ye abound in every thing, in faith, and utterance, and knowledge, and in all diligence, and in your love to us, see that ye abound in this grace also.
2Co 8:8 I speak not by commandment, but by occasion of the forwardness of others, and to prove the sincerity of

kærlighed.

[2Kor 8:9 DK-KJV] For I kender Jesus Kristus vor Herres nåde, at, selvom han var rig, alligevel for jeres skyld blev han fattig, for at I gennem hans fattigdom måtte bli' rige.

2Co 8:9 For ye know the grace of our Lord Jesus Christ, that, though he was rich, yet for your sakes he became poor, that ye through his poverty might be rich.

[2Kor 8:10 DK-KJV] Og i dette giver jeg mit råd: for dette er formålstjenligt for jer, som før har begyndt, ikke kun at gøre, men også at være beredvillige for et år siden.

2Co 8:10 And herein I give my advice: for this is expedient for you, who have begun before, not only to do, but also to be forward a year ago.

[2Kor 8:11 DK-KJV] Udfør nu derfor denne handling; for at som der var en parathed til at ville, så der også må være en udførsel ud af det som I har.

2Co 8:11 Now therefore perform the doing of it; that as there was a readiness to will, so there may be a performance also out of that which ye have.

[2Kor 8:12 DK-KJV] For hvis der først er et villigt sind, er det accepteret efter det en mand har, og ikke efter det som han ikke har.

2Co 8:12 For if there be first a willing mind, it is accepted according to that a man hath, and not according to that he hath not.

[2Kor 8:13 DK-KJV] For jeg mener ikke at andre mænd bli'r lette, og I bebyrdet:

2Co 8:13 For I mean not that other men be eased, and ye burdened:

[2Kor 8:14 DK-KJV] Men via en lighed, så jeres overflod på nuværende tidspunkt må bli' et supplement til deres fornødenheder, så deres overflod også må være et supplement til jeres fornødenheder: så der må være lighed:

2Co 8:14 But by an equality, that now at this time your abundance may be a supply for their want, that their abundance also may be a supply for your want: that there may be equality:

[2Kor 8:15 DK-KJV] Som det er skrevet, Han som samler meget havde ikke for meget; og han som samler lidt manglede intet.

2Co 8:15 As it is written, He that had gathered much had nothing over; and he that had gathered little had no lack.

[2Kor 8:16 DK-KJV] Men taksigelsesbønner er til Gud, som overfor jer lagde denne samme inderlige omsorg ind i Titus' hjerte.

2Co 8:16 But thanks be to God, which put the same earnest care into the heart of Titus for you.

[2Kor 8:17 DK-KJV] For han accepterede ganske vist formaningen; men ved at være mere beredvillig, tog han afsted til jer af hans af egen vilje.

2Co 8:17 For indeed he accepted the exhortation; but being more forward, of his own accord he went unto you.

[2Kor 8:18 DK-KJV] Og vi har med ham sendt den broder, hvis ros er i evangeliet udover alle kirkerne;

2Co 8:18 And we have sent with him the brother, whose praise is in the gospel throughout all the churches;

[2Kor 8:19 DK-KJV] Og ikke kun det, men han var også udvalgt af kirkerne til at rejse med os med denne nåde, som er administreret af os til den samme Herres herlighed, og tilkendegivelse af jeres parate sind:

2Co 8:19 And not that only, but who was also chosen of the churches to travel with us with this grace, which is administered by us to the glory of the same Lord, and declaration of your ready mind:

[2Kor 8:20 DK-KJV] Og for at undgå dette, at noget menneske skulle bebrejde os i denne overflod som er administreret af os:

2Co 8:20 Avoiding this, that no man should blame us in this abundance which is administered by us:

[2Kor 8:21 DK-KJV] Ved at tilvejebringe hæderlige ting, ikke kun i Herrens øjne, men også i menneskers øjne.

2Co 8:21 Providing for honest things, not only in the sight of the Lord, but also in the sight of men.

[2Kor 8:22 DK-KJV] Og vi har sendt vor broder med dem, som vi ofte har bevist at være flittig i mange ting, men nu meget mere flittig, over den store tillid som jeg har til jer.

2Co 8:22 And we have sent with them our brother, whom we have oftentimes proved diligent in many things, but now much more diligent, upon the great confidence which I have in you.

[2Kor 8:23 DK-KJV] Hvis nogen sætter spørgsmålstegn ved Titus, så er han min partner og medhjælper angående jer: eller sættes der spørgsmålstegn ved vore brødre, så er de kirkernes budbringere, og Kristus' herlighed.

2Co 8:23 Whether any do inquire of Titus, he is my partner and fellowhelper concerning you: or our brethren be inquired of, they are the messengers of the churches, and the glory of Christ.

[2Kor 8:24 DK-KJV] Fremvis I derfor overfor dem, og foran kirkerne, beviset på jeres kærlighed, og omkring vores praleri på jeres vegne.

2Co 8:24 Wherefore shew ye to them, and before the churches, the proof of your love, and of our boasting on your behalf.

2 Korinter Kapitel 9 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 9:1 DK-KJV] Nu vedrørende betjeningen overfor de hellige, så er det overflødigt for mig at skrive til jer:

2Co 9:1 For as touching the ministering to the saints, it is superfluous for me to write to you:

[2Kor 9:2 DK-KJV] For jeg kender beredvilligheden i jeres sind, over hvilken jeg praler omkring jer overfor dem fra Makedonien, at Akaja var klar for et år siden; og jeres nidkærhed har provokeret rigtig mange.

2Co 9:2 For I know the forwardness of your mind, for which I boast of you to them of Macedonia, that Achaia was ready a year ago; and your zeal hath provoked very many.

[2Kor 9:3 DK-KJV] Alligevel har jeg sendt brødrene, for ikke at vores praleri omkring jer skulle være forgæves på dette område; for at, som jeg sagde, I må være klar:

2Co 9:3 Yet have I sent the brethren, lest our boasting of you should be in vain in this behalf; that, as I said, ye may be ready:

[2Kor 9:4 DK-KJV] For ikke at det skulle ske at de fra

2Co 9:4 Lest haply if they of Macedonia come with me, and

Makedonien kom med mig, og fandt jer uforberedte, og vi (så vi ikke siger, I) skulle være skamfulde over dette samme tillidsfulde praleri.

find you unprepared, we (that we say not, ye) should be ashamed in this same confident boasting.

[2Kor 9:5 DK-KJV] Derfor tænkte jeg det nødvendigt at formane brødrene, så de ville gå foran til jer, og på forhånd forberede jeres velsignelse, hvorom I før havde givet besked om, så den samme måtte være klar, som en velsignelse, og ikke som af griskhed.

2Co 9:5 Therefore I thought it necessary to exhort the brethren, that they would go before unto you, and make up beforehand your bounty, whereof ye had notice before, that the same might be ready, as a matter of bounty, and not as of covetousness.

[2Kor 9:6 DK-KJV] Men dette siger jeg, Han som sår sparsomt skal også høste sparsomt; og han som sår rundhåndet skal også høste rundhåndet.

2Co 9:6 But this I say, He which soweth sparingly shall reap also sparingly; and he which soweth bountifully shall reap also bountifully.

[2Kor 9:7 DK-KJV] Ethvert menneske ligesom han har til hensigt i sit hjerte, lad ham gi' sådant; ikke modvilligt, eller af tvang; for Gud elsker en munter giver.

2Co 9:7 Every man according as he purposeth in his heart, so let him give; not grudgingly, or of necessity: for God loveth a cheerful giver.

[2Kor 9:8 DK-KJV] Og Gud er i stand til at få al nåde til at bugne imod jer; så I, ved altid at ha' alt rigeligt i alle ting, må bugne til ethvert godt virke:

2Co 9:8 And God is able to make all grace abound toward you; that ye, always having all sufficiency in all things, may abound to every good work:

[2Kor 9:9 DK-KJV] (Som det er skrevet, Han har uddelt bredt; han har givet til de fattige: hans retfærdighed varer for altid.

2Co 9:9 (As it is written, He hath dispersed abroad; he hath given to the poor: his righteousness remaineth for ever.

[2Kor 9:10 DK-KJV] Nu han som betjener sæd til så'eren betjener både brød som er jeres mad, og multiplicerer den sæd I har sået, og forøger frugterne af jeres retfærdighed;)

2Co 9:10 Now he that ministereth seed to the sower both minister bread for your food, and multiply your seed sown, and increase the fruits of your righteousness;)

[2Kor 9:11 DK-KJV] Ved at være beriget i enhver god ting til al rundhåndethed, som forårsager taksigelsesbøn til Gud gennem os.

2Co 9:11 Being enriched in every thing to all bountifulness, which causeth through us thanksgiving to God.

[2Kor 9:12 DK-KJV] For administrationen af denne tjeneste dækker ikke kun de helliges fornødenheder, men er også voksende via mange taksigelsesbønner til Gud;

2Co 9:12 For the administration of this service not only supplieth the want of the saints, but is abundant also by many thanksgivings unto God;

[2Kor 9:13 DK-KJV] Alt imens de via dette uddelings experiment forherliger Gud for jeres bekendte underkastelse til Kristus' evangelie, og for jeres generøse gave til dem, og til alle mennesker;

2Co 9:13 Whiles by the experiment of this ministration they glorify God for your professed subjection unto the gospel of Christ, and for your liberal distribution unto them, and unto all men;

[2Kor 9:14 DK-KJV] Og via deres bøn for jer, som længes efter jer på grund af Guds overmådelige nåde i jer.

2Co 9:14 And by their prayer for you, which long after you for the exceeding grace of God in you.

[2Kor 9:15 DK-KJV] Er taksigelsesbønner rettet mod Gud for hans ubeskrivelige gave.

2Co 9:15 Thanks be unto God for his unspeakable gift.

2 Korinter Kapitel 10 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 10:1 DK-KJV] Nu bønfalder jeg Paulus migselv jer brødre via Kristus' sagtmodighed og blidhed, som for nuværende er simpel blandt jer, men ved at være fraværende frimodig mod jer:

2Co 10:1 Now I Paul myself beseech you by the meekness and gentleness of Christ, who in presence am base among you, but being absent am bold toward you:

[2Kor 10:2 DK-KJV] Men jeg bønfalder jer, for at jeg ikke må være frimodig når jeg er tilstede med den overbevisning, hvorved jeg tænker at være frimodig imod nogle, som tænker om os som om vi vandrede kødeligt.

2Co 10:2 But I beseech you, that I may not be bold when I am present with that confidence, wherewith I think to be bold against some, which think of us as if we walked according to the flesh.

[2Kor 10:3 DK-KJV] For selvom at vi vandrer kødeligt, bekriger vi ikke på kødelig vis:

2Co 10:3 For though we walk in the flesh, we do not war after the flesh:

[2Kor 10:4 DK-KJV] (For våbnene af vores krigsførelse er ikke kødelige, men mægtige gennem Gud til at rive fæstningsværker ned;)

2Co 10:4 (For the weapons of our warfare are not carnal, but mighty through God to the pulling down of strong holds;)

[2Kor 10:5 DK-KJV] Ved at rive tankebygninger ned, og enhver ting der ophøjer sigselv imod Guds kundskab, og ved at bringe enhver tanke ind i fangenskab for at være lydige overfor Kristus;

2Co 10:5 Casting down imaginations, and every high thing that exalteth itself against the knowledge of God, and bringing into captivity every thought to the obedience of Christ;

[2Kor 10:6 DK-KJV] Og ved at ha' en parathed til at gengælde al ulydighed, når jeres lydighed er opfyldt.

2Co 10:6 And having in a readiness to revenge all disobedience, when your obedience is fulfilled.

[2Kor 10:7 DK-KJV] Gør I det at I ser på ting efter det ydre udseende? Hvis der er en mand der har tiltro til sigselv at han er Kristus', lad ham igen tænke dette omkring sigselv, at, som han er Kristus', på samme måde er vi Kristus'.

2Co 10:7 Do ye look on things after the outward appearance? If any man trust to himself that he is Christ's, let him of himself think this again, that, as he is Christ's, even so are we Christ's.

[2Kor 10:8 DK-KJV] For selvom jeg skulle prale noget mere

2Co 10:8 For though I should boast somewhat more of our

af vor autoritet, som Herren har givet os til opbygning, og ikke for jeres destruktion, skulle jeg ikke være skamfuld:
[2Kor 10:9 DK-KJV] For ikke at jeg må se ud som om jeg ville skræmme jer via breve.
[2Kor 10:10 DK-KJV] For hans breve, siger de, er tungtvejende og kraftfulde; men hans ydre fremtoning er svag, og hans tale foragtelig.
[2Kor 10:11 DK-KJV] Lad sådan en tænke dette, at, sådant som vi er i ord via breve når vi er fraværende, sådant vil vi så sandelig også være i handling når vi er tilstede.
[2Kor 10:12 DK-KJV] For vi vover ikke at gøre osselv af antallet, eller sammenligne osselv med nogen der anbefaler demselv: desuden de som måler demselv via demselv, og sammenligner demselv blandt demselv, er ikke vise.
[2Kor 10:13 DK-KJV] Men vi vil ikke prale omkring ting udover vores mål, men efter målet af reglen som Gud har fordelt til os, ja et mål til at nå indtil jer.
[2Kor 10:14 DK-KJV] For vi strækker ikke osselv udover vores mål, som om at vi ikke kunne nå indtil jer: for vi er også kommet så langt som til jer igennem at prædike Kristus' evangelie:
[2Kor 10:15 DK-KJV] Ved ikke at prale omkring ting udover vores mål, det er, af andre menneskers arbejde; men ved at ha' håb, når jeres tro er forøget, så vi i overflod skal bli' forstørret via jer efter vores standard,
[2Kor 10:16 DK-KJV] Til at prædike evangeliet i områderne rundt om jer, og ikke at prale over andre mænds måde at gøre ting på klargjort til vores hånd.
[2Kor 10:17 DK-KJV] Men han som forherliger, lad ham forherliges i Herren.
[2Kor 10:18 DK-KJV] For det er ikke han som anbefaler sigselv som er godkendt, men han som Herren anbefaler.

authority, which the Lord hath given us for edification, and not for your destruction, I should not be ashamed:
2Co 10:9 That I may not seem as if I would terrify you by letters.
2Co 10:10 For his letters, say they, are weighty and powerful; but his bodily presence is weak, and his speech contemptible.
2Co 10:11 Let such an one think this, that, such as we are in word by letters when we are absent, such will we be also in deed when we are present.
2Co 10:12 For we dare not make ourselves of the number, or compare ourselves with some that commend themselves: but they measuring themselves by themselves, and comparing themselves among themselves, are not wise.
2Co 10:13 But we will not boast of things without our measure, but according to the measure of the rule which God hath distributed to us, a measure to reach even unto you.

2Co 10:14 For we stretch not ourselves beyond our measure, as though we reached not unto you: for we are come as far as to you also in preaching the gospel of Christ:
2Co 10:15 Not boasting of things without our measure, that is, of other men's labours; but having hope, when your faith is increased, that we shall be enlarged by you according to our rule abundantly,
2Co 10:16 To preach the gospel in the regions beyond you, and not to boast in another man's line of things made ready to our hand.

2Co 10:17 But he that glorieth, let him glory in the Lord.
2Co 10:18 For not he that commendeth himself is approved, but whom the Lord commendeth.

2 Korinter Kapitel 11 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 11:1 DK-KJV] Gud gi' at I kunne bære lidt over med mig i min tåbelighed: og virkelig bar over med mig.
[2Kor 11:2 DK-KJV] For jeg er jaloux over jer med gudhengiven jalousi: for jeg har forlovet jer med 1 ægtemand, for at jeg må fremstille jer som en ærbar jomfru overfor Kristus.
[2Kor 11:3 DK-KJV] Men jeg frygter, for ikke at det på nogen måde, som slangen forførte Eva gennem hans listighed, så jeres sind skulle bli' fordærvet fra enkeltheden som er i Kristus.
[2Kor 11:4 DK-KJV] For hvis han som kommer prædiker en anden Jesus, hvem vi ikke har prædiket, eller hvis I modtager en anden ånd, som I ikke har modtaget, eller et andet evangelie, som I ikke har accepteret, måtte I vel bære over med ham.
[2Kor 11:5 DK-KJV] For jeg antager at jeg ikke var et gran bagved de allerypperste apostle.
[2Kor 11:6 DK-KJV] For selvom at jeg er primitiv i tale, dog ikke i kundskab; men vi er blevet grundigt manifesteret blandt jer i alle ting.
[2Kor 11:7 DK-KJV] Har jeg begået en krænkelse gennem at ydmyge migselv for at I måtte bli' ophøjet, fordi jeg frit har prædiket Guds evangelie for jer?
[2Kor 11:8 DK-KJV] Jeg røvede andre kirker, ved at ta' løn fra dem, for at betjene jer.
[2Kor 11:9 DK-KJV] Og da jeg var tilstede hos jer, og

2Co 11:1 Would to God ye could bear with me a little in my folly: and indeed bear with me.

2Co 11:2 For I am jealous over you with godly jealousy: for I have espoused you to one husband, that I may present you as a chaste virgin to Christ.

2Co 11:3 But I fear, lest by any means, as the serpent beguiled Eve through his subtilty, so your minds should be corrupted from the simplicity that is in Christ.

2Co 11:4 For if he that cometh preacheth another Jesus, whom we have not preached, or if ye receive another spirit, which ye have not received, or another gospel, which ye have not accepted, ye might well bear with him.
2Co 11:5 For I suppose I was not a whit behind the very chiefest apostles.
2Co 11:6 But though I be rude in speech, yet not in knowledge; but we have been throughly made manifest among you in all things.
2Co 11:7 Have I committed an offence in abasing myself that ye might be exalted, because I have preached to you the gospel of God freely?
2Co 11:8 I robbed other churches, taking wages of them, to do you service.
2Co 11:9 And when I was present with you, and wanted, I

manglede, var jeg ikke en byrde for nogen: for det som jeg manglede sørgede brødrene for da de kom fra Makedonien: og i alle ting har jeg afholdt migselv fra at være byrdefuld for jer, og det vil jeg fortsætte med.
[2Kor 11:10 DK-KJV] Da sandheden fra Kristus er i mig, skal intet menneske stoppe mig i dette praleri i områderne omkring Akaja.
[2Kor 11:11 DK-KJV] Hvorfor? fordi jeg ikke elsker jer? Gud ved det.
[2Kor 11:12 DK-KJV] Men hvad jeg gør, det vil jeg gøre, for at jeg må afskære anledningen fra dem som ønsker anledningen; så hvori de forherliges, må de bli' fundet ligesom vi.
[2Kor 11:13 DK-KJV] For sådanne er falske apostle, svigefulde arbejdere, som transformerer demselv indtil Kristus' apostle.
[2Kor 11:14 DK-KJV] Og det er ikke så underligt; for Satan hamselv er transformeret indtil en lysets engel.
[2Kor 11:15 DK-KJV] Derfor er det ikke en stor ting hvis hans betjenere også er transformeret som retfærdighedens betjenere; de hvis ende skal være efter deres gerninger.
[2Kor 11:16 DK-KJV] Jeg siger igen, Lad intet menneske tænke at jeg er en tåbe; hvis omvendt, modtag mig alligevel som en tåbe, så jeg må rose migselv en smule.
[2Kor 11:17 DK-KJV] Det som jeg taler, taler jeg ikke efter Herren, men som var det tåbelighed, i dette selvsikre praleri.
[2Kor 11:18 DK-KJV] Eftersom mange forherliges kødeligt, jeg vil også forherliges.
[2Kor 11:19 DK-KJV] For I udholder glædeligt tåber, eftersom I jerselv er vise.
[2Kor 11:20 DK-KJV] For I lider, hvis en mand bringer jer ind i slaveri, hvis en mand fortærer jer, hvis en mand ophøjer sigselv, hvis en mand slår jer i ansigtet.
[2Kor 11:21 DK-KJV] Jeg taler om det som angår bebrejdelse, som om vi havde været svage. Imidlertid i det som andre er frimodig i, (jeg taler tåbeligt,) jeg er også frimodig.
[2Kor 11:22 DK-KJV] Er de Hebræere? det er jeg også. Er de Israeliter? det er jeg også. Er de Abrahams sæd? det er jeg også.
[2Kor 11:23 DK-KJV] Er de Kristus' betjenere? (jeg taler som en tåbe) jeg er mere; i meget mere arbejde, i piskeslag umåleligt, hyppigere i fængsel, ofte i dødsfare.
[2Kor 11:24 DK-KJV] Af Jøderne modtog jeg 40 piskeslag 5 gange foruden et.
[2Kor 11:25 DK-KJV] 3 gange var jeg tæsket med stave, 1 gang var jeg stenet, 3 gange led jeg skibsforlis, en nat og en dag har jeg været i dybet;
[2Kor 11:26 DK-KJV] Ofte på rejse, i fare på vandet, i fare for røvere, i fare via mine egne landsmænd, i fare for hedningerne, i fare i byen, i fare i vildnisset, i fare på havet, i fare blandt falske brødre;
[2Kor 11:27 DK-KJV] I udmattelse og smerte, ofte vågnede, i sult og tørst, ofte fastende, i kulde og nøgenhed.
[2Kor 11:28 DK-KJV] Udover de ting som ikke er nævnt, det som kommer over mig dagligt, omsorgen for alle kirkerne.
[2Kor 11:29 DK-KJV] Hvem er svag, og er jeg ikke svag? hvem er krænket, og brænder jeg ikke?
[2Kor 11:30 DK-KJV] Hvis jeg nødvendigvis må forherliges, vil jeg forherliges over de ting som angår mine skavanker.
[2Kor 11:31 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' Gud og Far, som er velsignet i evighed, ved at jeg ikke lyver.
[2Kor 11:32 DK-KJV] I Damaskus holdt guvernøren under kong Aretas Damaskenernes by med en garnison, med

was chargeable to no man: for that which was lacking to me the brethren which came from Macedonia supplied: and in all things I have kept myself from being burdensome unto you, and so will I keep myself.

2Co 11:10 As the truth of Christ is in me, no man shall stop me of this boasting in the regions of Achaia.
2Co 11:11 Wherefore? because I love you not? God knoweth.

2Co 11:12 But what I do, that I will do, that I may cut off occasion from them which desire occasion; that wherein they glory, they may be found even as we.

2Co 11:13 For such are false apostles, deceitful workers, transforming themselves into the apostles of Christ.
2Co 11:14 And no marvel; for Satan himself is transformed into an angel of light.
2Co 11:15 Therefore it is no great thing if his ministers also be transformed as the ministers of righteousness; whose end shall be according to their works.
2Co 11:16 I say again, Let no man think me a fool; if otherwise, yet as a fool receive me, that I may boast myself a little.
2Co 11:17 That which I speak, I speak it not after the Lord, but as it were foolishly, in this confidence of boasting.
2Co 11:18 Seeing that many glory after the flesh, I will glory also.
2Co 11:19 For ye suffer fools gladly, seeing ye yourselves are wise.
2Co 11:20 For ye suffer, if a man bring you into bondage, if a man devour you, if a man take of you, if a man exalt himself, if a man smite you on the face.

2Co 11:21 I speak as concerning reproach, as though we had been weak. Howbeit whereinsoever any is bold, (I speak foolishly,) I am bold also.

2Co 11:22 Are they Hebrews? so am I. Are they Israelites? so am I. Are they the seed of Abraham? so am I.
2Co 11:23 Are they ministers of Christ? (I speak as a fool) I am more; in labours more abundant, in stripes above measure, in prisons more frequent, in deaths oft.
2Co 11:24 Of the Jews five times received I forty stripes save one.
2Co 11:25 Thrice was I beaten with rods, once was I stoned, thrice I suffered shipwreck, a night and a day I have been in the deep;
2Co 11:26 In journeyings often, in perils of waters, in perils of robbers, in perils by mine own countrymen, in perils by the heathen, in perils in the city, in perils in the wilderness, in perils in the sea, in perils among false brethren;
2Co 11:27 In weariness and painfulness, in watchings often, in hunger and thirst, in fastings often, in cold and nakedness.
2Co 11:28 Beside those things that are without, that which cometh upon me daily, the care of all the churches.
2Co 11:29 Who is weak, and I am not weak? who is offended, and I burn not?
2Co 11:30 If I must needs glory, I will glory of the things which concern mine infirmities.
2Co 11:31 The God and Father of our Lord Jesus Christ, which is blessed for evermore, knoweth that I lie not.
2Co 11:32 In Damascus the governor under Aretas the king kept the city of the Damascenes with a garrison, desirous to

ønsket om at ta' mig til fange:
[2Kor 11:33 DK-KJV] Og gennem et vindue i en kurv var jeg firet ned via muren, og undslap hans hænder.

apprehend me:
2Co 11:33 And through a window in a basket was I let down by the wall, and escaped his hands.

2 Korinter Kapitel 12 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 12:1 DK-KJV] Det er uden tvivl ikke hensigtsmæssigt for mig at forherliges. Jeg vil komme til visioner og åbenbaringer fra Herren.
[2Kor 12:2 DK-KJV] Jeg kendte en mand i Kristus for over 14 år siden, (om det var i kroppen, kan jeg ikke sige; eller om det var ude af kroppen, kan jeg ikke sige: Gud ved det;) sådan en blev oprykket til den tredje himmel.
[2Kor 12:3 DK-KJV] Og jeg kendte sådan en mand, (om det var i kroppen eller ude af kroppen, kan jeg ikke sige: Gud ved det;)
[2Kor 12:4 DK-KJV] Hvordan at han var oprykket ind i paradis, og hørte ubeskrivelige ord, som det ikke er lovligt for et menneske at udtale sig om.
[2Kor 12:5 DK-KJV] Over sådan en vil jeg forherliges; dog vil jeg ikke forherliges over migselv, men over mine skavanker.
[2Kor 12:6 DK-KJV] For selvom jeg ville ønske at bli' forherliget, vil jeg ikke være en tåbe; for jeg vil sige sandheden: men nu afstår jeg fra det, for ikke at nogen skulle tænke højere tanker om mig udover det som han ser i mig, eller det han hører om mig.
[2Kor 12:7 DK-KJV] Og for ikke at jeg skulle bli' hovmodig over foranstaltningen gennem åbenbaringernes overflod, var der givet mig en kødelig torn, budbringeren fra Satan for at puffe til mig, for ikke at jeg skulle bli' hovmodig.
[2Kor 12:8 DK-KJV] Omkring denne ting bønfaldte jeg Herren 3 gange, for at den måtte forlade mig.
[2Kor 12:9 DK-KJV] Og han sagde til mig, Min nåde er tilstrækkelig for dig: for min styrke perfekteres i svaghed. Derfor vil jeg hellere forherliges og glæde mig mere over mine skavanker, for at Kristus' kraft må hvile over mig.
[2Kor 12:10 DK-KJV] Derfor finder jeg behag i skavanker, i bebrejdelser, i nødvendigheder, i forfølgelser, i trængsler for Kristus' skyld: for når jeg er svag, da er jeg stærk.

[2Kor 12:11 DK-KJV] Jeg er blevet en tåbe i forherligelsen; I har overtalt mig: for jeg burde ha' blevet anbefalet af jer: for i intet er jeg bagved de allerypperste apostle, selvom jeg intet er.
[2Kor 12:12 DK-KJV] Sandelig var en apostels tegn udvirket blandt jer i al tålmodighed, i tegn, og undere, og mægtige handlinger.
[2Kor 12:13 DK-KJV] For hvad er det hvori I var de andre kirker underlegen, udover det er at jeg ikke migselv var en byrde for jer? tilgiv mig denne uret.
[2Kor 12:14 DK-KJV] Læg mærke til, jeg er klar til at komme til jer tredje gang, og jeg vil ikke være byrdefuld for jer: for jeg søger ikke jeres, men jer: for børnene burde ikke sørge for forældrene, men forældrene for børnene.
[2Kor 12:15 DK-KJV] Og jeg vil meget gerne betale og bli' betalt for jer; selvom jo mere i overflod jeg elsker jer, jo mindre er jeg elsket.
[2Kor 12:16 DK-KJV] Men sådant er det, jeg bebyrdede jer ikke: ikke desto mindre, ved at være snu, fangede jeg jer med listighed.
[2Kor 12:17 DK-KJV] Fik jeg en indtægt fra jer via nogen af dem som jeg sendte til jer?
[2Kor 12:18 DK-KJV] Jeg bad Titus, og med ham sendte jeg en broder. Fik Titus en indtægt fra jer? vandrede vi ikke i den

2Co 12:1 It is not expedient for me doubtless to glory. I will come to visions and revelations of the Lord.
2Co 12:2 I knew a man in Christ above fourteen years ago, (whether in the body, I cannot tell; or whether out of the body, I cannot tell: God knoweth;) such an one caught up to the third heaven.
2Co 12:3 And I knew such a man, (whether in the body, or out of the body, I cannot tell: God knoweth;)
2Co 12:4 How that he was caught up into paradise, and heard unspeakable words, which it is not lawful for a man to utter.
2Co 12:5 Of such an one will I glory: yet of myself I will not glory, but in mine infirmities.
2Co 12:6 For though I would desire to glory, I shall not be a fool; for I will say the truth: but now I forbear, lest any man should think of me above that which he seeth me to be, or that he heareth of me.
2Co 12:7 And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations, there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.
2Co 12:8 For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.
2Co 12:9 And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.
2Co 12:10 Therefore I take pleasure in infirmities, in reproaches, in necessities, in persecutions, in distresses for Christ's sake: for when I am weak, then am I strong.
2Co 12:11 I am become a fool in glorying; ye have compelled me: for I ought to have been commended of you: for in nothing am I behind the very chiefest apostles, though I be nothing.
2Co 12:12 Truly the signs of an apostle were wrought among you in all patience, in signs, and wonders, and mighty deeds.
2Co 12:13 For what is it wherein ye were inferior to other churches, except it be that I myself was not burdensome to you? forgive me this wrong.
2Co 12:14 Behold, the third time I am ready to come to you; and I will not be burdensome to you: for I seek not yours, but you: for the children ought not to lay up for the parents, but the parents for the children.
2Co 12:15 And I will very gladly spend and be spent for you; though the more abundantly I love you, the less I be loved.

2Co 12:16 But be it so, I did not burden you: nevertheless, being crafty, I caught you with guile.
2Co 12:17 Did I make a gain of you by any of them whom I sent unto you?
2Co 12:18 I desired Titus, and with him I sent a brother. Did Titus make a gain of you? walked we not in the same

samme ånd? vandrede vi ikke på den samme måde?

[2Kor 12:19 DK-KJV] Igen, tænker I at vi undskylder osselv overfor jer? vi taler ind foran Gud i Kristus: men vi gør alle ting, højt elskede, for jeres opbyggelse.
[2Kor 12:20 DK-KJV] For jeg frygter, for ikke at, når jeg kommer, at jeg ikke skal finde jer som jeg ville ha' det, og at jeg skal være fundet som I ikke vil ha' det: for ikke at der er debatter, misundelser, vredesudbrud, stridigheder, bagtalelser, hvisken, hovmodigheder, tumulter:

[2Kor 12:21 DK-KJV] Og for ikke at, når jeg igen kommer, at min Gud vil ydmyge mig blandt jer, og at jeg skal begræde mange som allerede har syndet, og ikke har angret fra den urenhed og hor og uterlighed som de har begået.

spirit? walked we not in the same steps?

2Co 12:19 Again, think ye that we excuse ourselves unto you? we speak before God in Christ: but we do all things, dearly beloved, for your edifying.
2Co 12:20 For I fear, lest, when I come, I shall not find you such as I would, and that I shall be found unto you such as ye would not: lest there be debates, envyings, wraths, strifes, backbitings, whisperings, swellings, tumults:
2Co 12:21 And lest, when I come again, my God will humble me among you, and that I shall bewail many which have sinned already, and have not repented of the uncleanness and fornication and lasciviousness which they have committed.

2 Korinter Kapitel 13 - Til toppen af 2 Korinter - 2 Corinthians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Kor 13:1 DK-KJV] Dette er den tredje gang jeg kommer til jer. I 2 eller 3 vidners mund skal ethvert ord bli' etableret.
[2Kor 13:2 DK-KJV] For jeg har før fortalt jer, og siger det igen, som var jeg tilstede, den anden gang; og nu fraværende skriver jeg til dem som indtil nu har syndet, og til alle andre, at, hvis jeg kommer tilbage, vil jeg ikke skåne nogen:
[2Kor 13:3 DK-KJV] Siden I søger et bevis på at Kristus taler i mig, som rettet mod jer ikke er svag, men er mægtig i jer.
[2Kor 13:4 DK-KJV] For selvom han var korsfæstet gennem svaghed, alligevel lever han via Guds kraft. For vi er også svage i ham, men vi skal leve med ham via Guds kraft overfor jer.
[2Kor 13:5 DK-KJV] Undersøg jerselv, om I er i troen; test jeres eget selv. Kender I ikke jeres eget jeg, hvordan at Jesus Kristus er i jer, medmindre I er forkastede?
[2Kor 13:6 DK-KJV] Men jeg har tillid til at I skal vide at vi ikke er forkastede.
[2Kor 13:7 DK-KJV] Nu beder jeg til Gud at I intet ondt gør; ikke at vi skulle møde op godkendt, men at I skulle gøre det som er hæderligt, selvom vi er som forkastede.
[2Kor 13:8 DK-KJV] For vi kan ikke gøre noget imod sandheden, men for sandheden.
[2Kor 13:9 DK-KJV] For vi er glade, når vi er svage, og I er stærke: og dette ønsker vi også, ja jeres perfektion.
[2Kor 13:10 DK-KJV] Derfor skriver jeg disse ting ved at være fraværende, for ikke at jeg ved at være nærværende skulle bruge skarphed, ifølge den myndighed som Herren har givet mig til opbyggelse, og ikke til destruktion.
[2Kor 13:11 DK-KJV] Her til sidst, brødre, god rejse. Vær perfekte, vær ved godt mod, ha' samme sind, lev i fred; og kærlighedens og fredens Gud vil være med jer.
[2Kor 13:12 DK-KJV] Hils hinanden med et helligt kys.
[2Kor 13:13 DK-KJV] Alle de hellige hylder jer.
[2Kor 13:14 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde, og Guds kærlighed, og den Hellige Ånds fællesskab, være med jer alle. Amen. ***Denne anden epistel til Korinterne blev skrevet fra Philippi, en by i Makedonien, via Titus og Lukas.***

2Co 13:1 This is the third time I am coming to you. In the mouth of two or three witnesses shall every word be established.

2Co 13:2 I told you before, and foretell you, as if I were present, the second time; and being absent now I write to them which heretofore have sinned, and to all other, that, if I come again, I will not spare:
2Co 13:3 Since ye seek a proof of Christ speaking in me, which to you-ward is not weak, but is mighty in you.

2Co 13:4 For though he was crucified through weakness, yet he liveth by the power of God. For we also are weak in him, but we shall live with him by the power of God toward you.
2Co 13:5 Examine yourselves, whether ye be in the faith; prove your own selves. Know ye not your own selves, how that Jesus Christ is in you, except ye be reprobates?
2Co 13:6 But I trust that ye shall know that we are not reprobates.
2Co 13:7 Now I pray to God that ye do no evil; not that we should appear approved, but that ye should do that which is honest, though we be as reprobates.
2Co 13:8 For we can do nothing against the truth, but for the truth.
2Co 13:9 For we are glad, when we are weak, and ye are strong: and this also we wish, even your perfection.
2Co 13:10 Therefore I write these things being absent, lest being present I should use sharpness, according to the power which the Lord hath given me to edification, and not to destruction.
2Co 13:11 Finally, brethren, farewell. Be perfect, be of good comfort, be of one mind, live in peace; and the God of love and peace shall be with you.
2Co 13:12 Greet one another with an holy kiss.
2Co 13:13 All the saints salute you.

2Co 13:14 The grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the communion of the Holy Ghost, be with you all. Amen. ***The second epistle to the Corinthians was written from Philippi, a city of Macedonia, by Titus and Lucas.***

Galaterne - Index048
Navnebetydning for Galatien = Guds mælk
Kapitler: 1-2-3-4-5-6
Galaterbrevet Kapitel 1 - Galatians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ga 1:1 DK-KJV] Paulus, en apostel, (ikke efter mænd, ej heller via mand, men via Jesus Kristus, og Gud Faderen, som oprejste ham fra de døde;)
Ga 1:1 Paul, an apostle, (not of men, neither by man, but by Jesus Christ, and God the Father, who raised him from the dead;)

[Ga 1:2 DK-KJV] Og alle brødrene som er hos mig, til kirkerne fra Galatien:
Ga 1:2 And all the brethren which are with me, unto the churches of Galatia:

[Ga 1:3 DK-KJV] Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.
Ga 1:3 Grace be to you and peace from God the Father, and from our Lord Jesus Christ,

[Ga 1:4 DK-KJV] Som gav sigselv for vore synder, så han måtte forløse os fra denne nuværende onde verden, efter Gud og vor Faders vilje:
Ga 1:4 Who gave himself for our sins, that he might deliver us from this present evil world, according to the will of God and our Father:

[Ga 1:5 DK-KJV] Til hvem være herlighed for evigt og altid. Amen.
Ga 1:5 To whom be glory for ever and ever. Amen.

[Ga 1:6 DK-KJV] Det forundrer mig at I så hurtigt har flyttet jer væk fra ham som kaldte jer ind i Kristus' nåde til et andet evangelie:
Ga 1:6 I marvel that ye are so soon removed from him that called you into the grace of Christ unto another gospel:

[Ga 1:7 DK-KJV] Som ikke er et andet; men der er nogen som bekymrer jer, og ville fordreje Kristus' evangelie.
Ga 1:7 Which is not another; but there be some that trouble you, and would pervert the gospel of Christ.

[Ga 1:8 DK-KJV] Men selvom vi, eller en engel fra himlen, prædiker noget andet evangelie for jer end det som vi har prædiket for jer, så lad ham være forbandet.
Ga 1:8 But though we, or an angel from heaven, preach any other gospel unto you than that which we have preached unto you, let him be accursed.

[Ga 1:9 DK-KJV] Som vi sagde før, sådant siger jeg nu igen, Hvis der er en mand der prædiker noget andet evangelie for jer end det som I har modtaget, lad ham være forbandet.
Ga 1:9 As we said before, so say I now again, If any man preach any other gospel unto you than that ye have received, let him be accursed.

[Ga 1:10 DK-KJV] For skal jeg nu overbevise mænd, eller Gud? eller søger jeg at tilfredsstille mænd? for hvis jeg stadig tilfredsstillede mænd, skulle jeg ikke være Kristus' tjener.
Ga 1:10 For do I now persuade men, or God? or do I seek to please men? for if I yet pleased men, I should not be the servant of Christ.

[Ga 1:11 DK-KJV] Men jeg forsikrer jer, brødre, at evangeliet som var prædiket af mig ikke er efter mand.
Ga 1:11 But I certify you, brethren, that the gospel which was preached of me is not after man.

[Ga 1:12 DK-KJV] For jeg har hverken modtaget det af mand, jeg var heller ikke undervist i det, men via Jesus Kristus' åbenbaring.
Ga 1:12 For I neither received it of man, neither was I taught it, but by the revelation of Jesus Christ.

[Ga 1:13 DK-KJV] For I har hørt om min konversation før i tiden i den Jødiske religion, hvordan at jeg i overmål forfulgte Guds kirke, og ødelagde den:
Ga 1:13 For ye have heard of my conversation in time past in the Jews' religion, how that beyond measure I persecuted the church of God, and wasted it:

[Ga 1:14 DK-KJV] Og profiterede mere i den Jødiske religion end mine ligesindede fra min egen nation, ved at være yderst nidkær efter traditionerne fra mine fædre.
Ga 1:14 And profited in the Jews' religion above many my equals in mine own nation, being more exceedingly zealous of the traditions of my fathers.

[Ga 1:15 DK-KJV] Men da det behagede Gud, som satte mig til side fra min mors livmoder, og kaldte mig ved hans nåde,
Ga 1:15 But when it pleased God, who separated me from my mother's womb, and called me by his grace,

[Ga 1:16 DK-KJV] For at afsløre hans Søn i mig, så jeg måtte prædike ham blandt hedningerne; konfererede jeg ikke først med kød og blod:
Ga 1:16 To reveal his Son in me, that I might preach him among the heathen; immediately I conferred not with flesh and blood:

[Ga 1:17 DK-KJV] Jeg gik heller ikke op til Jerusalem til dem som var apostle før mig; men jeg gik ind i Arabien, og returnerede igen til Damaskus.
Ga 1:17 Neither went I up to Jerusalem to them which were apostles before me; but I went into Arabia, and returned again unto Damascus.

[Ga 1:18 DK-KJV] Og efter 3 år gik jeg op til Jerusalem for at se Peter, og blev hos ham i 15 dage.
Ga 1:18 Then after three years I went up to Jerusalem to see Peter, and abode with him fifteen days.

[Ga 1:19 DK-KJV] Men jeg så' ikke nogle af de andre apostle, foruden Herrens bror Jacob.
Ga 1:19 But other of the apostles saw I none, save James the Lord's brother.

[Ga 1:20 DK-KJV] De ting som jeg nu skriver til jer, læg mærke til, foran Gud, jeg lyver ikke.
Ga 1:20 Now the things which I write unto you, behold, before God, I lie not.

[Ga 1:21 DK-KJV] Bagefter kom jeg til området omkring Syrien og Cilicia;
Ga 1:21 Afterwards I came into the regions of Syria and Cilicia;

[Ga 1:22 DK-KJV] Og mit ansigt var ukendt for kirkerne fra Judæa som var i Kristus:
Ga 1:22 And was unknown by face unto the churches of Judaea which were in Christ:

[Ga 1:23 DK-KJV] Men de havde kun hørt, At han som før i tiden
Ga 1:23 But they had heard only, That he which

forfulgte os nu prædiker troen som han engang destruerede.

persecuted us in times past now preacheth the faith which once he destroyed.

[Ga 1:24 DK-KJV] Og de forherligede Gud i mig.

Ga 1:24 And they glorified God in me.

[Ga 2:1 DK-KJV] Så efter 14 år gik jeg igen op til Jerusalem med Barnabas, og tog også Titus med mig.
[Ga 2:2 DK-KJV] Og jeg gik op ved åbenbaring, og meddelte det evangelie for dem som jeg prædikede blandt Hedningerne, men privat for dem som var af omdømme, så jeg på ingen måde skulle løbe, eller ha' løbet, forgæves.
[Ga 2:3 DK-KJV] Men heller ikke Titus, som var hos mig, som er en Græker, lod sig overtale til at bli' omskåret:
[Ga 2:4 DK-KJV] Og det på grund af falske brødre der overraskende blev bragt ind, som hemmelighedsfuldt kom ind for at udspionere vores frihed som vi har i Kristus Jesus, så de måtte bringe os ind i slaveri:
[Ga 2:5 DK-KJV] Vi gav dem plads ved underkastelse, nej, ikke i en time; så sandheden fra evangeliet måtte fortsætte hos jer.
[Ga 2:6 DK-KJV] Men af disse som så' ud til at være noget, (hvad de nu end var, det betyder ikke noget for mig: Gud accepterer ingen mands person:) for de som så' ud til at være noget i overvejelse tilføjede intet til mig:
[Ga 2:7 DK-KJV] Men omvendt, da de så' at de uomskårnes evangelie var betroet til mig, som de omskårnes evangelie var til Peter;
[Ga 2:8 DK-KJV] (For han der udvirkede effektfuldt i Peter til de omskårnes apostelskab, den samme var mægtig i mig imod Hedningerne:)

[Ga 2:9 DK-KJV] Og da Jacob, Kefas, og Johannes, som så' ud til at være søjler, forstod nåden som var givet til mig, gav de mig og Barnabas højre hånd som tegn på fællesskab; så vi skulle gå til hedningerne, og de til de omskårne.
[Ga 2:10 DK-KJV] De ville blot at vi skulle huske på de fattige; det samme som jeg også var beredvillig til at gøre.
[Ga 2:11 DK-KJV] Men da Peter var kommet til Antiokia, stod jeg ham imod lige op i ansigtet, fordi han gjorde forkert.
[Ga 2:12 DK-KJV] For førend der var kommet nogen fra Jacob, spiste han med Hedningerne: men da de var ankommet, trak han sig tilbage og separerede sigselv, da han frygtede dem som var fra de omskårne.
[Ga 2:13 DK-KJV] Og de andre Jøder adskilte sig ligeledes med ham; ligesåmeget så Barnabas også var revet med af deres hykleri.
[Ga 2:14 DK-KJV] Men da jeg så' at de ikke vandrede oprigtigt efter sandheden i evangeliet, sagde jeg til Peter, foran dem alle, Hvis du, som er en Jøde, lever efter Hedenske traditioner, og ikke som Jøderne gør, hvorfor overtalter du så Hedningerne til at leve som Jøderne gør?
[Ga 2:15 DK-KJV] Vi som af natur er Jøder, og ikke syndere fra Hedningerne,
[Ga 2:16 DK-KJV] Som godt ved at en mand ikke er retfærdiggjort via lovgerninger, men via troen på Jesus Kristus, ja vi har troet på Jesus Kristus, så vi måtte bli' retfærdiggjort via troen på Kristus, og ikke via lovgerninger: for via lovgerninger skal intet kød bli' retfærdiggjort.
[Ga 2:17 DK-KJV] Men hvis, mens vi søger efter at bli' retfærdiggjort via Kristus, at vi osselv også er fundet at være syndere, er Kristus så syndens betjener? Gud forbyde det.

Ga 2:1 Then fourteen years after I went up again to Jerusalem with Barnabas, and took Titus with me also.
Ga 2:2 And I went up by revelation, and communicated unto them that gospel which I preach among the Gentiles, but privately to them which were of reputation, lest by any means I should run, or had run, in vain.
Ga 2:3 But neither Titus, who was with me, being a Greek, was compelled to be circumcised:

Ga 2:4 And that because of false brethren unawares brought in, who came in privily to spy out our liberty which we have in Christ Jesus, that they might bring us into bondage:

Ga 2:5 To whom we gave place by subjection, no, not for an hour; that the truth of the gospel might continue with you.
Ga 2:6 But of these who seemed to be somewhat, (whatsoever they were, it maketh no matter to me: God accepteth no man's person:) for they who seemed to be somewhat in conference added nothing to me:
Ga 2:7 But contrariwise, when they saw that the gospel of the uncircumcision was committed unto me, as the gospel of the circumcision was unto Peter;
Ga 2:8 (For he that wrought effectually in Peter to the apostleship of the circumcision, the same was mighty in me toward the Gentiles:)
Ga 2:9 And when James, Cephas, and John, who seemed to be pillars, perceived the grace that was given unto me, they gave to me and Barnabas the right hands of fellowship; that we should go unto the heathen, and they unto the circumcision.
Ga 2:10 Only they would that we should remember the poor; the same which I also was forward to do.
Ga 2:11 But when Peter was come to Antioch, I withstood him to the face, because he was to be blamed.
Ga 2:12 For before that certain came from James, he did eat with the Gentiles: but when they were come, he withdrew and separated himself, fearing them which were of the circumcision.
Ga 2:13 And the other Jews dissembled likewise with him; insomuch that Barnabas also was carried away with their dissimulation.
Ga 2:14 But when I saw that they walked not uprightly according to the truth of the gospel, I said unto Peter before them all, If thou, being a Jew, livest after the manner of Gentiles, and not as do the Jews, why compellest thou the Gentiles to live as do the Jews?
Ga 2:15 We who are Jews by nature, and not sinners of the Gentiles,
Ga 2:16 Knowing that a man is not justified by the works of the law, but by the faith of Jesus Christ, even we have believed in Jesus Christ, that we might be justified by the faith of Christ, and not by the works of the law: for by the works of the law shall no flesh be justified.
Ga 2:17 But if, while we seek to be justified by Christ, we ourselves also are found sinners, is therefore Christ the minister of sin? God forbid.

[Ga 2:18 DK-KJV] For hvis jeg igen opbygger de ting som jeg destruerede, gør jeg migselv til en overtræder.
Ga 2:18 For if I build again the things which I destroyed, I make myself a transgressor.
[Ga 2:19 DK-KJV] For jeg er via den lov død i den lov, så jeg måtte leve for Gud.
Ga 2:19 For I through the law am dead to the law, that I might live unto God.
[Ga 2:20 DK-KJV] Jeg er korsfæstet med Kristus: ikke desto mindre lever jeg; dog ikke mig, men Kristus lever i mig: og det liv som jeg nu lever kødeligt lever jeg via troen på Guds Søn, som elskede mig, og gav sigselv for mig.
Ga 2:20 I am crucified with Christ: nevertheless I live; yet not I, but Christ liveth in me: and the life which I now live in the flesh I live by the faith of the Son of God, who loved me, and gave himself for me.
[Ga 2:21 DK-KJV] For jeg frustrerer ikke Guds nåde: for hvis retfærdighed kom via den lov, så er Kristus' død forgæves.
Ga 2:21 I do not frustrate the grace of God: for if righteousness come by the law, then Christ is dead in vain.

Galaterne Kapitel 3 - Til toppen af Galaterne - Galatians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ga 3:1 DK-KJV] Kæreste tåbelige Galatere, hvem har forhekset jer, at I ikke skulle adlyde sandheden, foran hvis øjne Jesus Kristus tydeligt er blevet vist frem, korsfæstet blandt jer?
Ga 3:1 O foolish Galatians, who hath bewitched you, that ye should not obey the truth, before whose eyes Jesus Christ hath been evidently set forth, crucified among you?
[Ga 3:2 DK-KJV] Kun dette ville jeg lære af jer, Modtog I Ånden via lovgerninger, eller via det at høre i tro?
Ga 3:2 This only would I learn of you, Received ye the Spirit by the works of the law, or by the hearing of faith?
[Ga 3:3 DK-KJV] Er I så tåbelige? ved at ha' begyndt Åndeligt, er I nu kødligt perfektioneret?
Ga 3:3 Are ye so foolish? having begun in the Spirit, are ye now made perfect by the flesh?
[Ga 3:4 DK-KJV] Har I udholdt så mange ting forgæves? hvis det dog er forgæves.
Ga 3:4 Have ye suffered so many things in vain? if it be yet in vain.
[Ga 3:5 DK-KJV] Han som derfor betjener Ånden for jer, og udfører mirakler blandt jer, gør han det via lovgerninger, eller via det at høre i tro?
Ga 3:5 He therefore that ministereth to you the Spirit, and worketh miracles among you, doeth he it by the works of the law, or by the hearing of faith?
[Ga 3:6 DK-KJV] Ligesom Abraham troede på Gud, og det var tilregnet til ham som retfærdighed.
Ga 3:6 Even as Abraham believed God, and it was accounted to him for righteousness.
[Ga 3:7 DK-KJV] Derfor skal I vide at de som er troende, de samme er Abrahams børn.
Ga 3:7 Know ye therefore that they which are of faith, the same are the children of Abraham.

[Ga 3:8 DK-KJV] Og skriften, som forudså at Gud ville retfærdiggøre hedningerne gennem tro, prædikede forud evangeliet for Abraham, og siger, I dig skal alle nationerne bli' velsignet.
Ga 3:8 And the scripture, foreseeing that God would justify the heathen through faith, preached before the gospel unto Abraham, saying, In thee shall all nations be blessed.
[Ga 3:9 DK-KJV] Så derfor er de som er troende velsignet med trofaste Abraham.
Ga 3:9 So then they which be of faith are blessed with faithful Abraham.
[Ga 3:10 DK-KJV] For alle dem som er af lovgerninger er under forbandelsen: for det er skrevet, Forbandet er enhver som ikke fortsætter i alle ting som er skrevet i lovbogen og gør dem.
Ga 3:10 For as many as are of the works of the law are under the curse: for it is written, Cursed is every one that continueth not in all things which are written in the book of the law to do them.

[Ga 3:11 DK-KJV] Men at ingen mand i Guds øjne er retfærdiggjort via den lov, det er indlysende: for, Den retfærdige skal leve via tro.
Ga 3:11 But that no man is justified by the law in the sight of God, it is evident: for, The just shall live by faith.
[Ga 3:12 DK-KJV] Og den lov er ikke i tro: men, Den mand som gør dem skal leve i dem.
Ga 3:12 And the law is not of faith: but, The man that doeth them shall live in them.
[Ga 3:13 DK-KJV] Kristus har befriet os fra forbandelsen fra den lov, ved at være gjort til en forbandelse for os: for det er skrevet, Forbandet er enhver der hænger på et træ:
Ga 3:13 Christ hath redeemed us from the curse of the law, being made a curse for us: for it is written, Cursed is every one that hangeth on a tree:
[Ga 3:14 DK-KJV] Så Abrahams velsignelse måtte komme over Hedningerne gennem Jesus Kristus; så vi måtte modtage Åndens løfte gennem tro.
Ga 3:14 That the blessing of Abraham might come on the Gentiles through Jesus Christ; that we might receive the promise of the Spirit through faith.
[Ga 3:15 DK-KJV] Brødre, jeg taler på menneskelig vis; Selvom det kun er en mands pagt, hvis det alligevel er bekræftet, kan ingen mand ophæve det, eller lægge dertil.
Ga 3:15 Brethren, I speak after the manner of men; Though it be but a man's covenant, yet if it be confirmed, no man disannulleth, or addeth thereto.
[Ga 3:16 DK-KJV] Nu var løfterne lavet med Abraham og hans sæd. Han siger **ikke**, Og til sæd, som af mange; men som af én, Og til din sæd, som er Kristus.
Ga 3:16 Now to Abraham and his seed were the promises made. He saith not, And to seeds, as of many; but as of one, And to thy seed, which is Christ.

[Ga 3:17 DK-KJV] Og dette siger jeg, at den pagt, som forud var bekræftet af Gud i Kristus, kan den lov ikke ugyldiggøre som var 430 år efter, så den skulle gøre løftet effektløs.
Ga 3:17 And this I say, that the covenant, that was confirmed before of God in Christ, the law, which was four hundred and thirty years after, cannot disannul, that it should make the promise of none effect.

[Ga 3:18 DK-KJV] For hvis arven er gennem den lov, er det ikke længere et løfte: men Gud gav det til Abraham som et løfte.
Ga 3:18 For if the inheritance be of the law, it is no more of promise: but God gave it to Abraham by promise.

[Ga 3:19 DK-KJV] Hvilket formål har den lov så? den var lagt til på grund af overtrædelser, indtil sæden skulle komme til hvem løftet var lavet; og den var forordnet af engle i hånden på en mægler.
Ga 3:19 Wherefore then serveth the law? It was added because of transgressions, till the seed should come to whom the promise was made; and it was ordained by angels in the hand of a mediator.

[Ga 3:20 DK-KJV] Nu er en mægler ikke en mægler af én, men Gud er én.
Ga 3:20 Now a mediator is not a mediator of one, but God is one.

[Ga 3:21 DK-KJV] Er den lov så imod Guds løfter? Gud forbyde det: for hvis der havde været givet en lov som kunne ha' givet liv, så skulle retfærdighed sandelig ha' været via den lov.
Ga 3:21 Is the law then against the promises of God? God forbid: for if there had been a law given which could have given life, verily righteousness should have been by the law.

[Ga 3:22 DK-KJV] Men skriften har indesluttet alle under synd, så løftet via tro på Jesus Kristus måtte bli' givet til dem der tror.
Ga 3:22 But the scripture hath concluded all under sin, that the promise by faith of Jesus Christ might be given to them that believe.

[Ga 3:23 DK-KJV] Men før tro kom, var vi holdt under den lov, lukket inde indtil troen som efterfølgende skulle bli' afsløret.
Ga 3:23 But before faith came, we were kept under the law, shut up unto the faith which should afterwards be revealed.

[Ga 3:24 DK-KJV] Derfor var den lov vores tugtemester for at bringe os til Kristus, så vi måtte bli' retfærdiggjort via tro.
Ga 3:24 Wherefore the law was our schoolmaster to bring us unto Christ, that we might be justified by faith.

[Ga 3:25 DK-KJV] Men efter at tro er kommet, er vi ikke længere under en tugtemester.
Ga 3:25 But after that faith is come, we are no longer under a schoolmaster.

[Ga 3:26 DK-KJV] For I er alle Guds børn via tro på Kristus Jesus.
Ga 3:26 For ye are all the children of God by faith in Christ Jesus.

[Ga 3:27 DK-KJV] For alle jer som er blevet døbt ind i Kristus har iklædt jer Kristus.
Ga 3:27 For as many of you as have been baptized into Christ have put on Christ.

[Ga 3:28 DK-KJV] Der er hverken Jøde eller Græker, der er hverken slave eller fri, der er hverken hankøn eller hunkøn: for I er alle én i Kristus Jesus.
Ga 3:28 There is neither Jew nor Greek, there is neither bond nor free, there is neither male nor female: for ye are all one in Christ Jesus.

[Ga 3:29 DK-KJV] Og hvis I er Kristus', så er I Abrahams sæd, og arvinger ifølge løftet.
Ga 3:29 And if ye be Christ's, then are ye Abraham's seed, and heirs according to the promise.

Galaterbrevet Kapitel 4 - Til toppen af Galaterne - Galatians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ga 4:1 DK-KJV] Nu siger jeg, At arvingen, så længe som han er et barn, ikke adskiller fra en tjener, selvom han er alles herre;
Ga 4:1 Now I say, That the heir, as long as he is a child, differeth nothing from a servant, though he be lord of all;

[Ga 4:2 DK-KJV] Men er under forvaltere og guvernører indtil den tid faderen har udvalgt.
Ga 4:2 But is under tutors and governors until the time appointed of the father.

[Ga 4:3 DK-KJV] Ligesom vi, var i slaveri under denne verdens elementer, da vi var børn:
Ga 4:3 Even so we, when we were children, were in bondage under the elements of the world:

[Ga 4:4 DK-KJV] Men da tidens fylde var kommet, udsendte Gud hans Søn, lavet af en kvinde, lavet under den lov,
Ga 4:4 But when the fulness of the time was come, God sent forth his Son, made of a woman, made under the law,

[Ga 4:5 DK-KJV] For at befri dem som var under den lov, for at vi måtte modtage sønnernes adoption.
Ga 4:5 To redeem them that were under the law, that we might receive the adoption of sons.

[Ga 4:6 DK-KJV] Og fordi I er sønner, har Gud udsendt hans Søns Ånd ind i jeres hjerter, som råber, Abba, Far.
Ga 4:6 And because ye are sons, God hath sent forth the Spirit of his Son into your hearts, crying, Abba, Father.

[Ga 4:7 DK-KJV] Derfor er du ikke længere en tjener, men en søn; og hvis en søn, så en arving af Gud gennem Kristus.
Ga 4:7 Wherefore thou art no more a servant, but a son; and if a son, then an heir of God through Christ.

[Ga 4:8 DK-KJV] Imidlertid dengang, da I ikke kendte Gud, ydede I tjeneste overfor dem som af natur ikke er guder.
Ga 4:8 Howbeit then, when ye knew not God, ye did service unto them which by nature are no gods.

[Ga 4:9 DK-KJV] Men nu, efter at I har kendt Gud, eller nærmere er kendt af Gud, hvorfor vender I igen om til svage og fattige elementer, ønsker I igen at være i slaveri?
Ga 4:9 But now, after that ye have known God, or rather are known of God, how turn ye again to the weak and beggarly elements, whereunto ye desire again to be in bondage?

[Ga 4:10 DK-KJV] I overholder dage, og måneder, og tider, og år.
Ga 4:10 Ye observe days, and months, and times, and years.

[Ga 4:11 DK-KJV] Jeg er bange for jer, for ikke at jeg har skænket arbejde forgæves over jer.
Ga 4:11 I am afraid of you, lest I have bestowed upon you labour in vain.

[Ga 4:12 DK-KJV] Brødre, jeg bønfalder jer, vær som jeg er; for jeg er som I er: I har ikke skadet mig overhovedet.
Ga 4:12 Brethren, I beseech you, be as I am; for I am as ye are: ye have not injured me at all.

[Ga 4:13 DK-KJV] I ved hvordan jeg i starten gennem kødets skrøbelighed prædikede evangeliet for jer.
Ga 4:13 Ye know how through infirmity of the flesh I preached the gospel unto you at the first.

[Ga 4:14 DK-KJV] Og min fristelse som var i mit kød foragtede I ikke, forkastede heller ikke; men modtog mig som en Guds engel, ligesom Kristus Jesus.
[Ga 4:15 DK-KJV] Hvor er så den velsignelse som I talte om? jeg vil minde jer om, at, hvis det havde været muligt, ville I ha' taget jeres egne øjne, og ha' givet dem til mig.
[Ga 4:16 DK-KJV] Er jeg nu blevet jeres fjende, fordi jeg fortæller jer sandheden?
[Ga 4:17 DK-KJV] De påvirker jer nidkært, men ikke vel; ja, de ville udelukke jer, så I måtte påvirke dem.
[Ga 4:18 DK-KJV] For det er godt altid at være nidkært påvirket over en god ting, og ikke kun når jeg er tilstede hos jer.
[Ga 4:19 DK-KJV] Mine små børn, overfor hvem jeg igen kæmper med i fødslen indtil Kristus er formet i jer,
[Ga 4:20 DK-KJV] Jeg ønsker at være til stede hos jer nu, og at ændre min stemme; for jeg er i tvivl om jer.
[Ga 4:21 DK-KJV] Fortæl mig, I som ønsker at være under den lov, hører I ikke denne lov?
[Ga 4:22 DK-KJV] For det er skrevet, at Abraham havde 2 sønner, den ene med en slavepige, den anden med en fri kvinde.
[Ga 4:23 DK-KJV] Men han som var slavepigens var kødeligt født; men han efter den fri kvinde var det via et løfte.
[Ga 4:24 DK-KJV] Disse ting er en allegori: for disse er de 2 pagter; den ene fra Sinaibjerget, som refererer til slaveri, som er Hagar.
[Ga 4:25 DK-KJV] For denne Hagar er Sinaibjerget i Arabien, og svarer til Jerusalem som er nu, og er i slaveri med hendes børn.
[Ga 4:26 DK-KJV] Men Jerusalem som er over er fri, som er moderen af os alle.
[Ga 4:27 DK-KJV] For det er skrevet, Jubel, du ufrugtbare som ikke bærer; bryd ud og råb, du som ikke har fødselsveer: for den øde har mange flere børn end hende som har en ægtemand.

[Ga 4:28 DK-KJV] Nu er vi, brødre, som Isak var, løftes børn.
[Ga 4:29 DK-KJV] Men ligesom dengang forfulgte han der var kødeligt født ham som var Åndeligt født, på samme måde er det nu.
[Ga 4:30 DK-KJV] Ikke desto mindre hvad siger skriften? Smid slavekvinden og hendes søn ud: for slavekvindens søn skal ikke være arving med den frie kvindes søn.
[Ga 4:31 DK-KJV] Så derfor, brødre, er vi ikke slavekvindens børn, men den fries.

Ga 4:14 And my temptation which was in my flesh ye despised not, nor rejected; but received me as an angel of God, even as Christ Jesus.
Ga 4:15 Where is then the blessedness ye spake of? for I bear you record, that, if it had been possible, ye would have plucked out your own eyes, and have given them to me.
Ga 4:16 Am I therefore become your enemy, because I tell you the truth?
Ga 4:17 They zealously affect you, but not well; yea, they would exclude you, that ye might affect them.

Ga 4:18 But it is good to be zealously affected always in a good thing, and not only when I am present with you.
Ga 4:19 My little children, of whom I travail in birth again until Christ be formed in you,
Ga 4:20 I desire to be present with you now, and to change my voice; for I stand in doubt of you.
Ga 4:21 Tell me, ye that desire to be under the law, do ye not hear the law?

Ga 4:22 For it is written, that Abraham had two sons, the one by a bondmaid, the other by a freewoman.
Ga 4:23 But he who was of the bondwoman was born after the flesh; but he of the freewoman was by promise.
Ga 4:24 Which things are an allegory: for these are the two covenants; the one from the mount Sinai, which gendereth to bondage, which is Agar.
Ga 4:25 For this Agar is mount Sinai in Arabia, and answereth to Jerusalem which now is, and is in bondage with her children.
Ga 4:26 But Jerusalem which is above is free, which is the mother of us all.
Ga 4:27 For it is written, Rejoice, thou barren that bearest not; break forth and cry, thou that travailest not: for the desolate hath many more children than she which hath an husband.
Ga 4:28 Now we, brethren, as Isaac was, are the children of promise.
Ga 4:29 But as then he that was born after the flesh persecuted him that was born after the Spirit, even so it is now.
Ga 4:30 Nevertheless what saith the scripture? Cast out the bondwoman and her son: for the son of the bondwoman shall not be heir with the son of the freewoman.
Ga 4:31 So then, brethren, we are not children of the bondwoman, but of the free.

Galaterne Kapitel 5 - Til toppen af Galaterne - Galatians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ga 5:1 DK-KJV] Stå derfor fast i den frihed hvorved Kristus har sat os fri, og bliv ikke igen viklet ind i slaveriets åg.
[Ga 5:2 DK-KJV] Læg mærke til, jeg Paulus siger til jer, at hvis I er omskåret, skal Kristus ikke gavne jer nogenting.
[Ga 5:3 DK-KJV] For jeg vidner igen til enhver mand som er omskåret, at han er skyldig at gøre hele loven.
[Ga 5:4 DK-KJV] Kristus er blevet virkningsløs for jer, hvemsomhelst af jer der er retfærdiggjort via den lov; I er faldet fra nåde.
[Ga 5:5 DK-KJV] For gennem Ånden venter vi på retfærdighedens håb via tro.

Ga 5:1 Stand fast therefore in the liberty wherewith Christ hath made us free, and be not entangled again with the yoke of bondage.
Ga 5:2 Behold, I Paul say unto you, that if ye be circumcised, Christ shall profit you nothing.
Ga 5:3 For I testify again to every man that is circumcised, that he is a debtor to do the whole law.

Ga 5:4 Christ is become of no effect unto you, whosoever of you are justified by the law; ye are fallen from grace.
Ga 5:5 For we through the Spirit wait for the hope of righteousness by faith.

[Ga 5:6 DK-KJV] For i Jesus Kristus gavner hverken omskærelse eller uomskærelse nogen ting; men tro som udvirker via kærlighed.
Ga 5:6 For in Jesus Christ neither circumcision availeth any thing, nor uncircumcision; but faith which worketh by love.

[Ga 5:7 DK-KJV] I har løbet vel; hvem har forhindret jer at I ikke skulle adlyde sandheden?
Ga 5:7 Ye did run well; who did hinder you that ye should not obey the truth?

[Ga 5:8 DK-KJV] Denne overtalelsesevne kommer ikke fra ham som kalder jer.
Ga 5:8 This persuasion cometh not of him that calleth you.

[Ga 5:9 DK-KJV] En smule surdej gennemsyrer hele dejen.
Ga 5:9 A little leaven leaveneth the whole lump.

[Ga 5:10 DK-KJV] Jeg har tillid i jer gennem Herren, at I ikke vil mene noget andet: men at han som bekymrer jer skal bære hans dom, hvemsomhelst han er.
Ga 5:10 I have confidence in you through the Lord, that ye will be none otherwise minded: but he that troubleth you shall bear his judgment, whosoever he be.

[Ga 5:11 DK-KJV] Og jeg, brødre, hvis jeg stadig prædiker omskærelse, hvorfor lider jeg så stadig forfølgelse? da er krænkelsen på korset ophørt.
Ga 5:11 And I, brethren, if I yet preach circumcision, why do I yet suffer persecution? then is the offence of the cross ceased.

[Ga 5:12 DK-KJV] Ja jeg ville at de som bekymrer jer blev fjernet.
Ga 5:12 I would they were even cut off which trouble you.

[Ga 5:13 DK-KJV] For, brødre, I er blevet kaldet indtil frihed; Men brug dog ikke friheden som en anledning for kødet, men tjen hinanden via kærlighed.
Ga 5:13 For, brethren, ye have been called unto liberty; only use not liberty for an occasion to the flesh, but by love serve one another.

[Ga 5:14 DK-KJV] For hele loven er opfyldt i et ord, ja i dette; Du skal elske din næste som digselv.
Ga 5:14 For all the law is fulfilled in one word, even in this; Thou shalt love thy neighbour as thyself.

[Ga 5:15 DK-KJV] Men hvis I bidder og tærer på hinanden, pas på at I ikke slider hinanden op.
Ga 5:15 But if ye bite and devour one another, take heed that ye be not consumed one of another.

[Ga 5:16 DK-KJV] Jeg siger så dette, Vandre Åndeligt, og I skal ikke opfylde kødets lyst.
Ga 5:16 This I say then, Walk in the Spirit, and ye shall not fulfil the lust of the flesh.

[Ga 5:17 DK-KJV] For kødets lyst er imod Ånden, og Ånden imod kødet: og disse er i modsætning den ene overfor den anden: sådant at I ikke kan gøre de ting I ville.
Ga 5:17 For the flesh lusteth against the Spirit, and the Spirit against the flesh: and these are contrary the one to the other: so that ye cannot do the things that ye would.

[Ga 5:18 DK-KJV] Men hvis I er ledt af Ånden, er I ikke under den lov.
Ga 5:18 But if ye be led of the Spirit, ye are not under the law.

[Ga 5:19 DK-KJV] Nu er kødets gerninger synliggjort, som er disse; Utroskab, hor, urenhed, uterlighed,
Ga 5:19 Now the works of the flesh are manifest, which are these; Adultery, fornication, uncleanness, lasciviousness,

[Ga 5:20 DK-KJV] Afgudsdyrkelse, heksekunst, had, uenighed, efterligninger, arrigskab, strid, rebelskhed, vranglærer,
Ga 5:20 Idolatry, witchcraft, hatred, variance, emulations, wrath, strife, seditions, heresies,

[Ga 5:21 DK-KJV] Misundelser, myrderier, fuldskab, løssluppenheder, og sådant: om hvilke jeg på forhånd fortæller jer, som jeg også gennem tiden har fortalt jer, at de som gør sådanne ting ikke skal arve Guds kongerige.
Ga 5:21 Envyings, murders, drunkenness, revellings, and such like: of the which I tell you before, as I have also told you in time past, that they which do such things shall not inherit the kingdom of God.

[Ga 5:22 DK-KJV] Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, blidhed, godhed, tro,
Ga 5:22 But the fruit of the Spirit is love, joy, peace, longsuffering, gentleness, goodness, faith,

[Ga 5:23 DK-KJV] Sagtmodighed, mådehold: imod sådanne er der ingen lov.
Ga 5:23 Meekness, temperance: against such there is no law.

[Ga 5:24 DK-KJV] Og de som er Kristus' har korsfæstet kødet med lidenskaberne og lysterne.
Ga 5:24 And they that are Christ's have crucified the flesh with the affections and lusts.

[Ga 5:25 DK-KJV] Hvis vi lever Åndeligt, lad os også vandre Åndeligt.
Ga 5:25 If we live in the Spirit, let us also walk in the Spirit.

[Ga 5:26 DK-KJV] Lad os ikke ønske os nyttesløs herlighed, ved at provokere hinanden, misunde hinanden.
Ga 5:26 Let us not be desirous of vain glory, provoking one another, envying one another.

Galaterne Kapitel 6 - Til toppen af Galaterne - Galatians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Ga 6:1 DK-KJV] Brødre, hvis en mand er overrumplet i en fejl, I som er åndelige, genopret en sådan med en sagtmodig ånd; pas på digselv, så ikke også du er fristet.
Ga 6:1 Brethren, if a man be overtaken in a fault, ye which are spiritual, restore such an one in the spirit of meekness; considering thyself, lest thou also be tempted.

[Ga 6:2 DK-KJV] Bær I hinandens byrder, og opfyld sådant Kristus' lov.
Ga 6:2 Bear ye one another's burdens, and so fulfil the law of Christ.

[Ga 6:3 DK-KJV] For hvis en mand mener at han er noget, når han ingenting er, bedrager han sigselv.
Ga 6:3 For if a man think himself to be something, when he is nothing, he deceiveth himself.

[Ga 6:4 DK-KJV] Men lad enhver mand bevise hans eget virke, og så skal han alene i sigselv ha' glæde, og ikke i andre.
Ga 6:4 But let every man prove his own work, and then shall he have rejoicing in himself alone, and not in another.

[Ga 6:5 DK-KJV] For enhver mand skal bære hans egen byrde.
[Ga 6:6 DK-KJV] Lad ham som er undervist i ordet kommunikere med ham som underviser i alle gode ting.
[Ga 6:7 DK-KJV] Vær ikke bedraget; Gud er ikke hånet: for hvadsomhelst en mand sår, det skal han også høste.
[Ga 6:8 DK-KJV] For han som sår i hans kød skal af kødet høste forfald; men han som sår i Ånden skal af Ånden høste evigvarende liv.
[Ga 6:9 DK-KJV] Og lad os ikke bli' opgivende i at gøre godt: for i rette tid skal vi høste, hvis vi ikke mister modet.
[Ga 6:10 DK-KJV] Som vi derfor har mulighed, lad os gør godt overfor alle mennesker, specielt overfor dem som er fra troens hushold.
[Ga 6:11 DK-KJV] I ser hvor stort et brev jeg har skrevet til jer med min egen hånd.
[Ga 6:12 DK-KJV] Alle dem som ønsker at være noget kødeligt, de begrænser jer til at bli' omskåret; for ikke at de skulle lide forfølgelse på grund af Kristus' kors.
[Ga 6:13 DK-KJV] For heller ikke de demselv som er omskårne overholder den lov; men ønsker at få jer omskåret, så de må forherliges i jeres kød.
[Ga 6:14 DK-KJV] Men Gud forbyde at jeg skulle forherliges, udover i Jesus Kristus vor Herres kors, via hvem denne verden er korsfæstet for mig, og jeg overfor denne verden.
[Ga 6:15 DK-KJV] For i Kristus Jesus gavner hverken omskærelse, eller uomskærelse, men et nyt væsen.
[Ga 6:16 DK-KJV] Og alle de som vandrer efter denne regel, fred er over dem, og barmhjertighed, og over Guds Israel.
[Ga 6:17 DK-KJV] Lad ingen mand fra nuaf plage mig: for i min krop bærer jeg Herren Jesus' mærker.

[Ga 6:18 DK-KJV] Brødre, vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jeres ånd. Amen. ***Til Galaterne skrevet fra Rom.***

Ga 6:5 For every man shall bear his own burden.
Ga 6:6 Let him that is taught in the word communicate unto him that teacheth in all good things.
Ga 6:7 Be not deceived; God is not mocked: for whatsoever a man soweth, that shall he also reap.
Ga 6:8 For he that soweth to his flesh shall of the flesh reap corruption; but he that soweth to the Spirit shall of the Spirit reap life everlasting.
Ga 6:9 And let us not be weary in well doing: for in due season we shall reap, if we faint not.
Ga 6:10 As we have therefore opportunity, let us do good unto all men, especially unto them who are of the household of faith.
Ga 6:11 Ye see how large a letter I have written unto you with mine own hand.
Ga 6:12 As many as desire to make a fair shew in the flesh, they constrain you to be circumcised; only lest they should suffer persecution for the cross of Christ.
Ga 6:13 For neither they themselves who are circumcised keep the law; but desire to have you circumcised, that they may glory in your flesh.
Ga 6:14 But God forbid that I should glory, save in the cross of our Lord Jesus Christ, by whom the world is crucified unto me, and I unto the world.
Ga 6:15 For in Christ Jesus neither circumcision availeth any thing, nor uncircumcision, but a new creature.
Ga 6:16 And as many as walk according to this rule, peace be on them, and mercy, and upon the Israel of God.
Ga 6:17 From henceforth let no man trouble me: for I bear in my body the marks of the Lord Jesus.
Ga 6:18 Brethren, the grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit. Amen. ***Unto the Galatians written from Rome.***

Efeserne - Index049
Navnebetydning for Efesus = Ønskværdig
Kapitler: 1-2-3-4-5-6
Efeserne Kapitel 1 - Ephesians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Efe 1:1 DK-KJV] Paulus, en apostel af Jesus Kristus ved Guds vilje, til de hellige som er i Efesus, og til de trofaste i Kristus Jesus:
[Efe 1:2 DK-KJV] Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.
[Efe 1:3 DK-KJV] Velsignet være vor Herre Jesus Kristus' Gud og Far, som i Kristus har velsignet os med alle åndelige velsignelser i himmelske steder:
[Efe 1:4 DK-KJV] Ligesom han i ham har udvalgt os før denne verdens grundlæggelse, så vi i kærlighed skulle være hellige og uangribelige foran ham:
[Efe 1:5 DK-KJV] Ved til sigselv at ha' forudbestemt os til børne adoption via Jesus Kristus, efter hans gode viljes velbehag,
[Efe 1:6 DK-KJV] Til hans nådes herlighedsros, hvori han har gjort os accepteret i den elskede.
[Efe 1:7 DK-KJV] I hvem vi har forløsning gennem hans blod, syndernes tilgivelse, ifølge rigdommene i hans nåde;
[Efe 1:8 DK-KJV] Hvori han har bugnet imod os i al visdom og omtanke;

[Efe 1:9 DK-KJV] Ved at ha' vist os mysteriet fra hans vilje, ifølge hans velbehag som han har bestemt i sigselv:
[Efe 1:10 DK-KJV] Så han i Kristus i dispensationen i tidernes fylde måtte forsamle alle ting i én, både dem som er i himmel, og dem som er på jord; ja i ham:
[Efe 1:11 DK-KJV] I hvem vi også har modtaget en arv, ved at være forudbestemt i overensstemmelse med formålet fra ham som udfører alle ting efter rådet fra sin egen vilje:
[Efe 1:12 DK-KJV] At vi skulle være til hans herlighedros, som først stolede på Kristus.

[Efe 1:13 DK-KJV] På hvem I også stolede, efter at I hørte sandhedens ord, jeres frelses evangelie: i hvem I også var forseglet, med dette løftes hellige Ånd, efter at I troede,

[Efe 1:14 DK-KJV] Som er vores arvs pant indtil forløsningen af den købte besiddelse, til hans herlighedsros.
[Efe 1:15 DK-KJV] Hvorfor jeg også, efter jeg hørte om jeres tro på Herren Jesus, og kærlighed til alle de hellige,
[Efe 1:16 DK-KJV] Ikke er stoppet med at give taksigelsesbønner for jer, ved at nævne jer i mine bønner;
[Efe 1:17 DK-KJV] Så vor Herre Jesus Kristus' Gud, Herlighedens Far, til jer må gi' visdomsånd og åbenbaring i kundskaben om ham:
[Efe 1:18 DK-KJV] Ved at jeres øjne er oplyst med forståelse; så I må vide hvad der er håbet ved hans kald, og hvad der er hans arvs herligheds rigdomme i de hellige,
[Efe 1:19 DK-KJV] Og hvad der er hans krafts overmådelige storhed rettet mod os som tror, efter hans mægtige krafts virkemåde,
[Efe 1:20 DK-KJV] Som han udvirkede i Kristus, da han rejste ham fra de døde, og satte ham på hans egen højre hånd i de himmelske steder,
[Efe 1:21 DK-KJV] Langt over ethvert fyrstedømme, og myndighed, og magt, og herredømme, og ethvert navn som er

Eph 1:1 Paul, an apostle of Jesus Christ by the will of God, to the saints which are at Ephesus, and to the faithful in Christ Jesus:
Eph 1:2 Grace be to you, and peace, from God our Father, and from the Lord Jesus Christ.
Eph 1:3 Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, who hath blessed us with all spiritual blessings in heavenly places in Christ:
Eph 1:4 According as he hath chosen us in him before the foundation of the world, that we should be holy and without blame before him in love:
Eph 1:5 Having predestinated us unto the adoption of children by Jesus Christ to himself, according to the good pleasure of his will,
Eph 1:6 To the praise of the glory of his grace, wherein he hath made us accepted in the beloved.
Eph 1:7 In whom we have redemption through his blood, the forgiveness of sins, according to the riches of his grace;
Eph 1:8 Wherein he hath abounded toward us in all wisdom and prudence;
Eph 1:9 Having made known unto us the mystery of his will, according to his good pleasure which he hath purposed in himself:
Eph 1:10 That in the dispensation of the fulness of times he might gather together in one all things in Christ, both which are in heaven, and which are on earth; even in him:
Eph 1:11 In whom also we have obtained an inheritance, being predestinated according to the purpose of him who worketh all things after the counsel of his own will:
Eph 1:12 That we should be to the praise of his glory, who first trusted in Christ.
Eph 1:13 In whom ye also trusted, after that ye heard the word of truth, the gospel of your salvation: in whom also after that ye believed, ye were sealed with that holy Spirit of promise,
Eph 1:14 Which is the earnest of our inheritance until the redemption of the purchased possession, unto the praise of his glory.
Eph 1:15 Wherefore I also, after I heard of your faith in the Lord Jesus, and love unto all the saints,
Eph 1:16 Cease not to give thanks for you, making mention of you in my prayers;
Eph 1:17 That the God of our Lord Jesus Christ, the Father of glory, may give unto you the spirit of wisdom and revelation in the knowledge of him:
Eph 1:18 The eyes of your understanding being enlightened; that ye may know what is the hope of his calling, and what the riches of the glory of his inheritance in the saints,
Eph 1:19 And what is the exceeding greatness of his power to us-ward who believe, according to the working of his mighty power,
Eph 1:20 Which he wrought in Christ, when he raised him from the dead, and set him at his own right hand in the heavenly places,
Eph 1:21 Far above all principality, and power, and might, and dominion, and every name that is named, not only in

navngivet, ikke kun i denne verden, men også i den som skal komme:
[Efe 1:22 DK-KJV] Og har lagt alle ting under hans fødder, og gav ham at være hovedet over alle ting for kirken,
[Efe 1:23 DK-KJV] Som er hans krop, hans fylde som fylder alt i alle.

this world, but also in that which is to come:

Eph 1:22 And hath put all things under his feet, and gave him to be the head over all things to the church,
Eph 1:23 Which is his body, the fulness of him that filleth all in all.

Efeserne Kapitel 2 - Til toppen af Efeserne - Ephesians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Efe 2:1 DK-KJV] Og jer har han vakt til live, som var døde i overtrædelser og synder;

[Efe 2:2 DK-KJV] Hvori I gennem tiden vandrede efter denne verdens vej, efter luftens myndigheds prins, ånden der nu virker i ulydighedens børn:
[Efe 2:3 DK-KJV] Blandt hvem vi også alle havde vor konversation gennem tiderne i lysterne fra vort kød, ved at opfylde sindets og kødets ønsker; og var af natur arrigskabets børn, ligesom andre.
[Efe 2:4 DK-KJV] Men Gud, som er rig på barmhjertighed, for hans store kærlighed hvormed han elskede os,
[Efe 2:5 DK-KJV] Selv da vi var døde i synder, har vakt os til live sammen med Kristus, (via nåde er I frelst;)
[Efe 2:6 DK-KJV] Og har rejst os op sammen, og fået os til at sidde sammen i himmelske steder i Kristus Jesus:
[Efe 2:7 DK-KJV] Så han i tidsaldrene der kommer måtte vise de overmådelige rigdomme af hans nåde i hans godhed mod os gennem Kristus Jesus.
[Efe 2:8 DK-KJV] For via nåde er I frelst gennem tro; og det ikke af jerselv: det er Guds gave:
[Efe 2:9 DK-KJV] Ikke af gerninger, for ikke at noget menneske skulle prale.
[Efe 2:10 DK-KJV] For vi er hans håndværk, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har forordnet at vi skulle vandre i dem.
[Efe 2:11 DK-KJV] Husk derfor på, at som I tilbragte tiden ved at være kødelige Hedninger, de som er kaldet de Uomskårne af dem der er kaldet de kødelige Omskårne gjort med hænder;
[Efe 2:12 DK-KJV] At I på det tidspunkt var uden Kristus, ved at være fremmedgjort fra fællesskabet med Israel, og fremmede fra løftets pagter, ved intet håb at ha', og uden Gud i denne verden:
[Efe 2:13 DK-KJV] Men nu i Kristus Jesus I som sommetider var langt væk er skabt nær via Kristus' blod.
[Efe 2:14 DK-KJV] For han er vor fred, som har lavet begge til et, og har nedbrudt bodelingens skillemur mellem os;
[Efe 2:15 DK-KJV] Ved i sit kød at ha' ophævet fjendskabet, ja lovbefalingerne indeholdt i ritualer; for i sigselv af 2 at lave et nyt menneske, ved at skabe fred på den måde;
[Efe 2:16 DK-KJV] Og at han måtte forene begge til Gud i én krop via korset, ved derigennem at ha' dræbt fjendskabet:
[Efe 2:17 DK-KJV] Og kom og prædikede fred for jer som var langt væk, og for dem som var nær:
[Efe 2:18 DK-KJV] For gennem ham har vi begge adgang til Faderen via 1 Ånd.
[Efe 2:19 DK-KJV] Derfor er I nu ikke mere fremmede og udlændinge, men medborgere med de hellige, og af Guds hushold;
[Efe 2:20 DK-KJV] Og er bygget på apostlene og profeternes fundament, og Jesus Kristus hamselv er hovedhjørnestenen:

Eph 2:1 And you hath he quickened, who were dead in trespasses and sins;
Eph 2:2 Wherein in time past ye walked according to the course of this world, according to the prince of the power of the air, the spirit that now worketh in the children of disobedience:
Eph 2:3 Among whom also we all had our conversation in times past in the lusts of our flesh, fulfilling the desires of the flesh and of the mind; and were by nature the children of wrath, even as others.
Eph 2:4 But God, who is rich in mercy, for his great love wherewith he loved us,
Eph 2:5 Even when we were dead in sins, hath quickened us together with Christ, (by grace ye are saved;)
Eph 2:6 And hath raised us up together, and made us sit together in heavenly places in Christ Jesus:
Eph 2:7 That in the ages to come he might shew the exceeding riches of his grace in his kindness toward us through Christ Jesus.
Eph 2:8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God:

Eph 2:9 Not of works, lest any man should boast.
Eph 2:10 For we are his workmanship, created in Christ Jesus unto good works, which God hath before ordained that we should walk in them.

Eph 2:11 Wherefore remember, that ye being in time past Gentiles in the flesh, who are called Uncircumcision by that which is called the Circumcision in the flesh made by hands;
Eph 2:12 That at that time ye were without Christ, being aliens from the commonwealth of Israel, and strangers from the covenants of promise, having no hope, and without God in the world:
Eph 2:13 But now in Christ Jesus ye who sometimes were far off are made nigh by the blood of Christ.
Eph 2:14 For he is our peace, who hath made both one, and hath broken down the middle wall of partition between us;
Eph 2:15 Having abolished in his flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances; for to make in himself of twain one new man, so making peace;
Eph 2:16 And that he might reconcile both unto God in one body by the cross, having slain the enmity thereby:
Eph 2:17 And came and preached peace to you which were afar off, and to them that were nigh.
Eph 2:18 For through him we both have access by one Spirit unto the Father.
Eph 2:19 Now therefore ye are no more strangers and foreigners, but fellowcitizens with the saints, and of the household of God;
Eph 2:20 And are built upon the foundation of the apostles and prophets, Jesus Christ himself being the chief corner

stone;

[Efe 2:21 DK-KJV] I ham er hele bygningen passende indrammet og vokser til et helligt tempel i Herren:
[Efe 2:22 DK-KJV] I ham er I også konstrueret som en bolig fra Gud gennem Ånden.

Eph 2:21 In whom all the building fitly framed together groweth unto an holy temple in the Lord:
Eph 2:22 In whom ye also are builded together for an habitation of God through the Spirit.

Efeserne Kapitel 3 - Til toppen af Efeserne - Ephesians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Efe 3:1 DK-KJV] På grund af det er jeg Paulus, Jesus Kristus' fange for jer Hedninger,
[Efe 3:2 DK-KJV] Hvis I har hørt om Guds nådesdispensation som er givet til mig på grund af jer:
[Efe 3:3 DK-KJV] Hvorledes han via åbenbaring har vist mig mysteriet; (som jeg før har skrevet med nogle få ord,
[Efe 3:4 DK-KJV] Hvorved, I må forstå min kundskab i Kristus' mysterie, når I læser det)
[Efe 3:5 DK-KJV] Som i andre tidsaldre ikke var kundgjort for menneskesønnerne, som det nu via Ånden er afsløret for hans hellige apostle og profeter;
[Efe 3:6 DK-KJV] At Hedningerne skulle være medarvinger, og af den samme krop, og meddelagtige i hans løfter i Kristus via evangeliet:
[Efe 3:7 DK-KJV] Hvoraf jeg blev gjort til en betjener, ifølge Guds nådesgave der er givet til mig via hans krafts effektfulde virkemåde.
[Efe 3:8 DK-KJV] Til mig, som er mindre end den mindste af alle hellige, er denne nåde givet, så jeg skulle prædike Kristus' ubegribelige rigdomme blandt Hedningerne;
[Efe 3:9 DK-KJV] Og for at få alle mennesker til at se hvad fællesskabet i mysteriet er, som fra denne verdens begyndelse har været skjult i Gud, som skabte alle ting via Jesus Kristus:
[Efe 3:10 DK-KJV] Med den hensigt at Guds mangfoldige visdom nu via kirken måtte bli' kundgjort overfor fyrstedømmerne og myndighederne i himmelske steder,
[Efe 3:11 DK-KJV] I overensstemmelse med det evige formål som han havde bestemt i Kristus Jesus vor Herre:
[Efe 3:12 DK-KJV] I hvem vi har frimodighed og adgang med tillid via troen på ham.
[Efe 3:13 DK-KJV] Derfor ønsker jeg ikke at I taber modet over mine trængsler for jer, som er jeres herlighed.
[Efe 3:14 DK-KJV] Af denne grund bøjer jeg mine knæ for Jesus Kristus vor Herres Far,
[Efe 3:15 DK-KJV] Af hvem hele himlen og jordens familie er navngivet,
[Efe 3:16 DK-KJV] At han ville skænke jer, ifølge hans herligheds rigdomme, til at bli' styrket med magt via hans Ånd i det indre menneske;
[Efe 3:17 DK-KJV] Så Kristus må bo i jeres hjerter via tro; så I, ved at være rodfæstet og grundfæstet i kærlighed,
[Efe 3:18 DK-KJV] Må være i stand til at forstå med alle hellige hvad bredden, og længden, og dybden, og højden er;

[Efe 3:19 DK-KJV] Og at kende Kristus' kærlighed, som videregiver kundskab, så I måtte bli' fyldt med hele Guds fylde.
[Efe 3:20 DK-KJV] Nu til ham som er i stand til at gøre overmådelig meget mere end alt hvad vi spørger om eller tænker, i samsvar med den kraft som virker i os,
[Efe 3:21 DK-KJV] Til ham være herlighed i kirken via Kristus Jesus udover alle tidsaldre, verden uden ende. Amen.

Eph 3:1 For this cause I Paul, the prisoner of Jesus Christ for you Gentiles,
Eph 3:2 If ye have heard of the dispensation of the grace of God which is given me to you-ward:
Eph 3:3 How that by revelation he made known unto me the mystery; (as I wrote afore in few words,
Eph 3:4 Whereby, when ye read, ye may understand my knowledge in the mystery of Christ)
Eph 3:5 Which in other ages was not made known unto the sons of men, as it is now revealed unto his holy apostles and prophets by the Spirit;
Eph 3:6 That the Gentiles should be fellowheirs, and of the same body, and partakers of his promise in Christ by the gospel:
Eph 3:7 Whereof I was made a minister, according to the gift of the grace of God given unto me by the effectual working of his power.
Eph 3:8 Unto me, who am less than the least of all saints, is this grace given, that I should preach among the Gentiles the unsearchable riches of Christ;
Eph 3:9 And to make all men see what is the fellowship of the mystery, which from the beginning of the world hath been hid in God, who created all things by Jesus Christ:
Eph 3:10 To the intent that now unto the principalities and powers in heavenly places might be known by the church the manifold wisdom of God,
Eph 3:11 According to the eternal purpose which he purposed in Christ Jesus our Lord:
Eph 3:12 In whom we have boldness and access with confidence by the faith of him.
Eph 3:13 Wherefore I desire that ye faint not at my tribulations for you, which is your glory.
Eph 3:14 For this cause I bow my knees unto the Father of our Lord Jesus Christ,
Eph 3:15 Of whom the whole family in heaven and earth is named,
Eph 3:16 That he would grant you, according to the riches of his glory, to be strengthened with might by his Spirit in the inner man;
Eph 3:17 That Christ may dwell in your hearts by faith; that ye, being rooted and grounded in love,
Eph 3:18 May be able to comprehend with all saints what is the breadth, and length, and depth, and height;
Eph 3:19 And to know the love of Christ, which passeth knowledge, that ye might be filled with all the fulness of God.
Eph 3:20 Now unto him that is able to do exceeding abundantly above all that we ask or think, according to the power that worketh in us,
Eph 3:21 Unto him be glory in the church by Christ Jesus throughout all ages, world without end. Amen.

Efeserne Kapitel 4 - Til toppen af Efeserne - Ephesians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Efe 4:1 DK-KJV] Jeg derfor, Herrens fange, bønfalder jer om at I vandrer værdig af den guddommelige invitation hvorved I er kaldet,
Eph 4:1 I therefore, the prisoner of the Lord, beseech you that ye walk worthy of the vocation wherewith ye are called,

[Efe 4:2 DK-KJV] Med al ydmyghed og beskedenhed, med tålmodighed, og bær over med hinanden i kærlighed;
Eph 4:2 With all lowliness and meekness, with longsuffering, forbearing one another in love;

[Efe 4:3 DK-KJV] Stræb efter at holde Åndens enhed i fredens bånd.
Eph 4:3 Endeavouring to keep the unity of the Spirit in the bond of peace.

[Efe 4:4 DK-KJV] Der er 1 krop, og 1 Ånd, ligesom I er kaldet i et håb i jeres kald;
Eph 4:4 There is one body, and one Spirit, even as ye are called in one hope of your calling;

[Efe 4:5 DK-KJV] 1 Herre, 1 tro, 1 dåb,
Eph 4:5 One Lord, one faith, one baptism,

[Efe 4:6 DK-KJV] 1 Gud og Far af alle, som er over alle, og gennem alle, og i jer alle.
Eph 4:6 One God and Father of all, who is above all, and through all, and in you all.

[Efe 4:7 DK-KJV] Men til enhver af os er givet nåde efter Kristus' gavemål.
Eph 4:7 But unto every one of us is given grace according to the measure of the gift of Christ.

[Efe 4:8 DK-KJV] Derfor siger han, Da han steg op til det høje, ledte han fanger der var taget til fange, og gav gaver til mennesker.
Eph 4:8 Wherefore he saith, When he ascended up on high, he led captivity captive, and gave gifts unto men.

[Efe 4:9 DK-KJV] (Nu at han steg op, hvad er det foruden at han også først dalede ned i de nedre dele af jorden?
Eph 4:9 (Now that he ascended, what is it but that he also descended first into the lower parts of the earth?

[Efe 4:10 DK-KJV] Han der dalede ned er også den samme som steg op over alle himle, så han måtte opfylde alle ting.)
Eph 4:10 He that descended is the same also that ascended up far above all heavens, that he might fill all things.)

[Efe 4:11 DK-KJV] Og han gav nogle, apostle; og nogle, profeter; og nogle, evangelister; og nogle, pastorer og lærere;
Eph 4:11 And he gave some, apostles; and some, prophets; and some, evangelists; and some, pastors and teachers;

[Efe 4:12 DK-KJV] For de helliges perfektering, for embedets virke, for Kristus' krops opbyggelse:
Eph 4:12 For the perfecting of the saints, for the work of the ministry, for the edifying of the body of Christ:

[Efe 4:13 DK-KJV] Indtil vi alle kommer ind i troens enhed, og af Guds Søns kundskab, til én perfekt mand, til forståelsen af størrelsen af Kristus' fylde:
Eph 4:13 Till we all come in the unity of the faith, and of the knowledge of the Son of God, unto a perfect man, unto the measure of the stature of the fulness of Christ:

[Efe 4:14 DK-KJV] Så vi fremover ikke længere er børn, som kastes frem og tilbage, og bæres rundt med enhver vind af doktrin, via snedige menneskers kneb, og list snuhed, hvorved de ligger og venter på at bedrage;
Eph 4:14 That we henceforth be no more children, tossed to and fro, and carried about with every wind of doctrine, by the sleight of men, and cunning craftiness, whereby they lie in wait to deceive;

[Efe 4:15 DK-KJV] Men ved i kærlighed at tale sandheden, så vi i ham må gro i alle ting, som er hovedet, ja Kristus:
Eph 4:15 But speaking the truth in love, may grow up into him in all things, which is the head, even Christ:

[Efe 4:16 DK-KJV] For det er ham der gør at hele kroppen passende sammensættes og holdes sammen via det som ethvert led giver, efter den effektfulde virkemåde i ethvert leds formål, som fører til at kroppen i kærlighed vokser til sin egen opbygningen.
Eph 4:16 From whom the whole body fitly joined together and compacted by that which every joint supplieth, according to the effectual working in the measure of every part, maketh increase of the body unto the edifying of itself in love.

[Efe 4:17 DK-KJV] Derfor siger jeg dette, og vidner i Herren, for ikke at I fremover vandrer som andre Hedninger vandrer, i deres sinds forfængelighed,
Eph 4:17 This I say therefore, and testify in the Lord, that ye henceforth walk not as other Gentiles walk, in the vanity of their mind,

[Efe 4:18 DK-KJV] Ved at ha' forståelsen formørket, ved at være fremmedgjort fra Guds liv gennem den uvidenhed der er i dem, på grund af deres hjertes blindhed:
Eph 4:18 Having the understanding darkened, being alienated from the life of God through the ignorance that is in them, because of the blindness of their heart:

[Efe 4:19 DK-KJV] Som ved at være følelsesløse har givet demselv over til uterlighed, til at udføre al urenhed med grådighed.
Eph 4:19 Who being past feeling have given themselves over unto lasciviousness, to work all uncleanness with greediness.

[Efe 4:20 DK-KJV] Men sådant har I ikke lært Kristus at kende;
Eph 4:20 But ye have not so learned Christ;

[Efe 4:21 DK-KJV] Hvis det er sådant at I har hørt ham, og er blevet undervist af ham, da sandheden er i Jesus:
Eph 4:21 If so be that ye have heard him, and have been taught by him, as the truth is in Jesus:

[Efe 4:22 DK-KJV] Så I aflægger det gamle menneskes måde at være på, som er korrupt ifølge de bedrageriske lyster;
Eph 4:22 That ye put off concerning the former conversation the old man, which is corrupt according to the deceitful lusts;

[Efe 4:23 DK-KJV] Og er fornyet i jeres åndelige sind;
Eph 4:23 And be renewed in the spirit of your mind;

[Efe 4:24 DK-KJV] Og at I iklæder jer det nye menneske, som efter Gud er skabt i retfærdighed og sand hellighed.
Eph 4:24 And that ye put on the new man, which after God is created in righteousness and true holiness.

[Efe 4:25 DK-KJV] Læg derfor løgnen væk, lad ethvert
Eph 4:25 Wherefore putting away lying, speak every man

menneske tale sandhed med hans næste: for vi er hinandens lemmer.
[Efe 4:26 DK-KJV] Vær I vrede, og synd ikke: lad ikke solen gå ned over jeres arrigskab:
[Efe 4:27 DK-KJV] Giv heller ikke djævlen plads.
[Efe 4:28 DK-KJV] Lad ham som stjal ikke stjæle mere: men lad ham hellere arbejde, ved at udvirke med hans hænder den ting som er god, så han må ha' noget at give til ham der behøver.
[Efe 4:29 DK-KJV] Lad ingen korrupt kommunikation komme ud af jeres mund, men det som er godt at bruge til opbyggelse, så det må betjene nåde for dem som hører det.
[Efe 4:30 DK-KJV] Og bedrøv ikke Guds Hellige Ånd, hvorved I er forseglet indtil forløsningens dag.
[Efe 4:31 DK-KJV] Lad al bitterhed, og arrigskab, og vrede, og stridigheder, og ond snak, bli' fjernet fra jer, med al skadefryd:
[Efe 4:32 DK-KJV] Og vær I venlige overfor hinanden, blødhjertet, tilgiv hinanden, ligesom Gud for Kristus' skyld har tilgivet jer.

truth with his neighbour: for we are members one of another.
Eph 4:26 Be ye angry, and sin not: let not the sun go down upon your wrath:
Eph 4:27 Neither give place to the devil.
Eph 4:28 Let him that stole steal no more: but rather let him labour, working with his hands the thing which is good, that he may have to give to him that needeth.
Eph 4:29 Let no corrupt communication proceed out of your mouth, but that which is good to the use of edifying, that it may minister grace unto the hearers.
Eph 4:30 And grieve not the holy Spirit of God, whereby ye are sealed unto the day of redemption.
Eph 4:31 Let all bitterness, and wrath, and anger, and clamour, and evil speaking, be put away from you, with all malice:
Eph 4:32 And be ye kind one to another, tenderhearted, forgiving one another, even as God for Christ's sake hath forgiven you.

Efeserne Kapitel 5 - Til toppen af Efeserne - Ephesians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Efe 5:1 DK-KJV] Vær i derfor følgere af Gud, som kære børn;
[Efe 5:2 DK-KJV] Og vandre i kærlighed, som Kristus også har elsket os, og har givet sigselv for os som en offergave og et offer til Gud som en velbehagelig duft.
[Efe 5:3 DK-KJV] Men hor, og al urenhed, eller griskhed, lad det ikke engang bli' nævnt blandt jer, som det sømmer sig for hellige;
[Efe 5:4 DK-KJV] Heller ikke snavset, eller tåbelig tale, eller spøg, som er upassende: men hellere ved at gi' taksigelsesbønner.
[Efe 5:5 DK-KJV] For dette ved I, at ingen horebuk, eller uren person, eller et griskt menneske, som er en afgudsdyrker, har nogen arv i Kristus' og i Guds kongerige.
[Efe 5:6 DK-KJV] Lad intet menneske bedrage jer med tomme ord: for det er på grund af disse ting at Guds arrigskab kommer over ulydighedens børn.
[Efe 5:7 DK-KJV] Vær I derfor ikke delagtige med dem.
[Efe 5:8 DK-KJV] For I var sommetider mørke, men nu er I Herrens lys: vandre som lysets børn:
[Efe 5:9 DK-KJV] (For Åndens frugt er i al godhed og retfærdighed og sandhed;)
[Efe 5:10 DK-KJV] Ved at bevise hvad som er acceptabelt for Herren.
[Efe 5:11 DK-KJV] Og ha' intet fællesskab med mørkets ufrugtbare gerninger, men bebrejd dem hellere.
[Efe 5:12 DK-KJV] For det er en skam selv bare at tale om de ting som er gjort af dem i hemmelighed.
[Efe 5:13 DK-KJV] For alle de ting der er bebrejdet er synliggjort via lyset: for hvadsomhelst som synliggør er lys.
[Efe 5:14 DK-KJV] Derfor siger han, Vågn op du som sover, og stå op fra de døde, og Kristus skal give dig lys.
[Efe 5:15 DK-KJV] Se til at I vandrer varsomt, ikke som tåber, men som vise,
[Efe 5:16 DK-KJV] Ved at udnytte tiden klogt, eftersom dagene er onde.
[Efe 5:17 DK-KJV] Vær I derfor ikke uvise, men forstå hvad som er Herrens vilje.
[Efe 5:18 DK-KJV] Og vær ikke fulde med vin, hvori oprør er;

Eph 5:1 Be ye therefore followers of God, as dear children;
Eph 5:2 And walk in love, as Christ also hath loved us, and hath given himself for us an offering and a sacrifice to God for a sweetsmelling savour.
Eph 5:3 But fornication, and all uncleanness, or covetousness, let it not be once named among you, as becometh saints;
Eph 5:4 Neither filthiness, nor foolish talking, nor jesting, which are not convenient: but rather giving of thanks.
Eph 5:5 For this ye know, that no whoremonger, nor unclean person, nor covetous man, who is an idolater, hath any inheritance in the kingdom of Christ and of God.
Eph 5:6 Let no man deceive you with vain words: for because of these things cometh the wrath of God upon the children of disobedience.
Eph 5:7 Be not ye therefore partakers with them.
Eph 5:8 For ye were sometimes darkness, but now are ye light in the Lord: walk as children of light:
Eph 5:9 (For the fruit of the Spirit is in all goodness and righteousness and truth;)
Eph 5:10 Proving what is acceptable unto the Lord.
Eph 5:11 And have no fellowship with the unfruitful works of darkness, but rather reprove them.
Eph 5:12 For it is a shame even to speak of those things which are done of them in secret.
Eph 5:13 But all things that are reproved are made manifest by the light: for whatsoever doth make manifest is light.
Eph 5:14 Wherefore he saith, Awake thou that sleepest, and arise from the dead, and Christ shall give thee light.
Eph 5:15 See then that ye walk circumspectly, not as fools, but as wise,
Eph 5:16 Redeeming the time, because the days are evil.
Eph 5:17 Wherefore be ye not unwise, but understanding what the will of the Lord is.
Eph 5:18 And be not drunk with wine, wherein is excess;

men vær fyldt med Ånden;

but be filled with the Spirit;

[Efe 5:19 DK-KJV] Ved at tale til jerselv i salmer og hymner og åndelige sange, ved at synge og lave melodier i jeres hjerter til Herren;

Eph 5:19 Speaking to yourselves in psalms and hymns and spiritual songs, singing and making melody in your heart to the Lord;

[Efe 5:20 DK-KJV] Ved altid at gi' taksigelsesbønner for alle ting til Gud og Faderen i vor Herre Jesus Kristus' navn;

Eph 5:20 Giving thanks always for all things unto God and the Father in the name of our Lord Jesus Christ;

[Efe 5:21 DK-KJV] Ved at underordne jerselv den ene overfor den anden i Gudsfrygt.

Eph 5:21 Submitting yourselves one to another in the fear of God.

[Efe 5:22 DK-KJV] Hustruer, underordne jerselv til jeres egne ægtemænd, som for Herren.

Eph 5:22 Wives, submit yourselves unto your own husbands, as unto the Lord.

[Efe 5:23 DK-KJV] For ægtemanden er hovedet over hustruen, ligesom Kristus er hovedet over kirken; og han er kroppens frelser.

Eph 5:23 For the husband is the head of the wife, even as Christ is the head of the church: and he is the saviour of the body.

[Efe 5:24 DK-KJV] Derfor som kirken er underkastet til Kristus, lad hustruerne være sådant overfor deres egne ægtemænd i alle ting.

Eph 5:24 Therefore as the church is subject unto Christ, so let the wives be to their own husbands in every thing.

[Efe 5:25 DK-KJV] Ægtemænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus også elskede kirken, og gav sigselv for den;

Eph 5:25 Husbands, love your wives, even as Christ also loved the church, and gave himself for it;

[Efe 5:26 DK-KJV] Så han måtte helliggøre og rense den med vandets vask via ordet,

Eph 5:26 That he might sanctify and cleanse it with the washing of water by the word,

[Efe 5:27 DK-KJV] Så han måtte præsentere den til sigselv som en glorværdig kirke, ved ikke at ha' plet, eller rynke, eller nogle sådanne ting; men at den skulle være hellig og fejlfri.

Eph 5:27 That he might present it to himself a glorious church, not having spot, or wrinkle, or any such thing; but that it should be holy and without blemish.

[Efe 5:28 DK-KJV] Sådant bør mænd elske deres hustruer som deres egne kroppe. Han som elsker hans hustru elsker sigselv.

Eph 5:28 So ought men to love their wives as their own bodies. He that loveth his wife loveth himself.

[Efe 5:29 DK-KJV] For ingen har nogensinde hadet hans eget kød; men nærer og værdsætter det, ligesom Herren kirken:

Eph 5:29 For no man ever yet hated his own flesh; but nourisheth and cherisheth it, even as the Lord the church:

[Efe 5:30 DK-KJV] For vi er lemmer af hans krop, af hans kød, og af hans knogler.

Eph 5:30 For we are members of his body, of his flesh, and of his bones.

[Efe 5:31 DK-KJV] Af denne grund skal en mand forlade hans far og mor, og skal bli' forenet med hans hustru, og de to skal være et kød.

Eph 5:31 For this cause shall a man leave his father and mother, and shall be joined unto his wife, and they two shall be one flesh.

[Efe 5:32 DK-KJV] Dette er et stort mysterie; men jeg taler angående Kristus og kirken.

Eph 5:32 This is a great mystery: but I speak concerning Christ and the church.

[Efe 5:33 DK-KJV] Ikke desto mindre lad hver og en af jer i særdeleshed elske hans hustru sådant ligesom hamselv; og hustruen ser at hun ærer hendes ægtemand.

Eph 5:33 Nevertheless let every one of you in particular so love his wife even as himself; and the wife see that she reverence her husband.

Efeserne Kapitel 6 - Til toppen af Efeserne - Ephesians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Efe 6:1 DK-KJV] Børn, adlyd jeres forældre i Herren: for dette er rigtigt.

Eph 6:1 Children, obey your parents in the Lord: for this is right.

[Efe 6:2 DK-KJV] Ær din far og mor; (hvilket er den første befaling med et løfte;)

Eph 6:2 Honour thy father and mother; (which is the first commandment with promise;)

[Efe 6:3 DK-KJV] Så det må være godt hos dig, og du måtte leve længe på jorden.

Eph 6:3 That it may be well with thee, and thou mayest live long on the earth.

[Efe 6:4 DK-KJV] Og, I fædre, provoker ikke jeres børn til arrigskab: men opdrag dem med Herrens pleje og formaning.

Eph 6:4 And, ye fathers, provoke not your children to wrath: but bring them up in the nurture and admonition of the Lord.

[Efe 6:5 DK-KJV] Tjenere, vær lydige overfor dem som er jeres kødelige mestre, med frygt og bæven, i jeres hjertes enkelthed, som for Kristus;

Eph 6:5 Servants, be obedient to them that are your masters according to the flesh, with fear and trembling, in singleness of your heart, as unto Christ;

[Efe 6:6 DK-KJV] Ikke for syns skyld, som nogle der skal tilfredsstille mennesker; men som Kristus' tjenere, ved at udføre Guds vilje fra hjertet;

Eph 6:6 Not with eyeservice, as menpleasers; but as the servants of Christ, doing the will of God from the heart;

[Efe 6:7 DK-KJV] Ved at udføre tjenesten godvilligt, som for Herren, og ikke for mennesker:

Eph 6:7 With good will doing service, as to the Lord, and not to men:

[Efe 6:8 DK-KJV] Velvidende at hvilkensomhelst god ting et menneske gør, det samme skal han modtage af Herren, om han er slave eller fri.

Eph 6:8 Knowing that whatsoever good thing any man doeth, the same shall he receive of the Lord, whether he be bond or free.

[Efe 6:9 DK-KJV] Og, I mestre, gør de samme ting for dem,

Eph 6:9 And, ye masters, do the same things unto them,

lad vær med at true: velvidende at jeres Mester også er i himlen; der er heller ikke respekt for personer hos ham.
[Efe 6:10 DK-KJV] Til sidst, mine brødre, vær stærke i Herren, og i hans magts styrke.
[Efe 6:11 DK-KJV] Ta' hele Guds rustning på, så I må være i stand til at modstå djævelens bedrag.

[Efe 6:12 DK-KJV] For vi brydes ikke imod kød og blod, men imod fyrstedømmer, imod myndigheder, imod mørkets ledere i denne verden, imod åndelig ondskab i høje steder.
[Efe 6:13 DK-KJV] Ta' derfor hele Guds rustning til jer, så I må være i stand til at modstå på den onde dag, og ved at ha' gjort alt, for at stå fast.
[Efe 6:14 DK-KJV] Stå derfor fast, ved at ha' jeres lænder omsluttet med sandhed, og ved at ha' retfærdighedens brystplade på;
[Efe 6:15 DK-KJV] Og jeres fødder beskoet med forberedelsen af fredsevangeliet;
[Efe 6:16 DK-KJV] Overalt, ved at ta' troens skjold, hvorved I skal være i stand til at slukke alle de brændende pile fra de onde.
[Efe 6:17 DK-KJV] Og ta' frelses hjelmen, og Åndens sværd, som er Guds ord:
[Efe 6:18 DK-KJV] Ved altid at bede med al Åndelige bøn og påkaldelsesbøn, og ved at ta' vare på det med al udholdenhed og påkaldelsesbøn for alle hellige;
[Efe 6:19 DK-KJV] Og for mig, så ordene må bli' givet til mig, så jeg frimodigt må åbne min mund, for at gøre mysteriet om evangeliet kendt,
[Efe 6:20 DK-KJV] For hvilket jeg er en ambassadør i lænker: så jeg derigennem må tale frimodigt, som jeg bør tale.
[Efe 6:21 DK-KJV] Men så I også må kende til mine gøremål, og hvordan jeg har det, Tykikus, en elsket bror og trofast betjener i Herren, skal kundgøre alle ting for jer:
[Efe 6:22 DK-KJV] Hvem jeg af samme grund har sendt til jer, så I måtte kende til vore gøremål, og han måtte trøste jeres hjerter.
[Efe 6:23 DK-KJV] Fred være med brødrene, og kærlighed med tro, fra Gud Faderen og Herren Jesus Kristus.
[Efe 6:24 DK-KJV] Nåde være med alle dem der oprigtigt elsker vor Herre Jesus Kristus. Amen. ***Til Efeserne skrevet fra Rom, via Tykikus.***

forbearing threatening: knowing that your Master also is in heaven; neither is there respect of persons with him.
Eph 6:10 Finally, my brethren, be strong in the Lord, and in the power of his might.
Eph 6:11 Put on the whole armour of God, that ye may be able to stand against the wiles of the devil.
Eph 6:12 For we wrestle not against flesh and blood, but against principalities, against powers, against the rulers of the darkness of this world, against spiritual wickedness in high places.
Eph 6:13 Wherefore take unto you the whole armour of God, that ye may be able to withstand in the evil day, and having done all, to stand.

Eph 6:14 Stand therefore, having your loins girt about with truth, and having on the breastplate of righteousness;
Eph 6:15 And your feet shod with the preparation of the gospel of peace;

Eph 6:16 Above all, taking the shield of faith, wherewith ye shall be able to quench all the fiery darts of the wicked.
Eph 6:17 And take the helmet of salvation, and the sword of the Spirit, which is the word of God:
Eph 6:18 Praying always with all prayer and supplication in the Spirit, and watching thereunto with all perseverance and supplication for all saints;
Eph 6:19 And for me, that utterance may be given unto me, that I may open my mouth boldly, to make known the mystery of the gospel,

Eph 6:20 For which I am an ambassador in bonds: that therein I may speak boldly, as I ought to speak.
Eph 6:21 But that ye also may know my affairs, and how I do, Tychicus, a beloved brother and faithful minister in the Lord, shall make known to you all things:
Eph 6:22 Whom I have sent unto you for the same purpose, that ye might know our affairs, and that he might comfort your hearts.
Eph 6:23 Peace be to the brethren, and love with faith, from God the Father and the Lord Jesus Christ.
Eph 6:24 Grace be with all them that love our Lord Jesus Christ in sincerity. Amen. ***Written from Rome unto the Ephesians by Tychicus.***

Philipperne - Index050
Navnebetydning for Philippi = Krigerisk, Elskere af heste
Kapitler: 1-2-3-4
Philipperbrevet Kapitel 1 - Philippians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Phil 1:1 DK-KJV] Paulus og Timoteus, Jesus Kristus' tjenere, til alle de hellige i Kristus Jesus som er i Philippi, hos biskopperne og diakonerne:
[Phil 1:2 DK-KJV] Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.
[Phil 1:3 DK-KJV] Jeg takker min Gud over ethvert minde omkring jer,
[Phil 1:4 DK-KJV] Ved altid i enhver af mine bønner at bede for jer alle med glæde,
[Phil 1:5 DK-KJV] For jeres fællesskab i evangeliet fra den første dag indtil nu;
[Phil 1:6 DK-KJV] Ved at være sikker på netop denne ting, at han som har begyndt et godt virke i jer vil fuldbyrde det indtil Jesus Kristus' dag:
[Phil 1:7 DK-KJV] Ligesom det er passende for mig at tænke dette omkring jer alle, fordi jeg har jer i mit hjerte; eftersom både i mine lænker, og i evangeliets forsvar og bekræftelse, er I alle delagtige af min nåde.
[Phil 1:8 DK-KJV] For Gud er mit vidne, hvor meget jeg længes efter jer alle i Jesus Kristus' indre.
[Phil 1:9 DK-KJV] Og dette ber jeg, at jeres kærlighed må bugne endnu mere og mere i kundskab og i al bedømmelse;
[Phil 1:10 DK-KJV] Så I må godkende de ting som er fremragende; så I må bli' oprigtige og uden krænkelse indtil Kristus' dag;
[Phil 1:11 DK-KJV] Ved at være fyldt med retfærdighedens frugter, som via Jesus Kristus er, til herligheden og rosen af Gud.

[Phil 1:12 DK-KJV] Men jeg ville at I skulle forstå, brødre, at de ting som skete for mig er faldet ud til evangeliets fremme;
[Phil 1:13 DK-KJV] Sådant at mine lænker i Kristus er manifesteret i hele paladset, og alle andre steder;
[Phil 1:14 DK-KJV] Og mange af brødrene i Herren, vokser i tillid via mine lænker, og er meget mere frimodige til at tale ordet uden frygt.
[Phil 1:15 DK-KJV] Nogle prædiker i virkeligheden Kristus ja udaf misundelse og strid; og nogle også udaf en god vilje:
[Phil 1:16 DK-KJV] Den ene prædiker Kristus udaf påstande, ikke oprigtigt, ved at prøve at tilføje lidelse til mine lænker:
[Phil 1:17 DK-KJV] Men den anden udaf kærlighed, velvidende at jeg er indsat som evangeliets forsvarer.
[Phil 1:18 DK-KJV] Hvad så? til trods for det, enhver vej, om det så er i påskud, eller i sandhed, Kristus er prædiket; og over det glæder jeg mig, ja, og vil juble.

[Phil 1:19 DK-KJV] For jeg ved at dette skal vende om til min frelse gennem jeres bøn, og Jesus Kristus' Ånds hjælp,
[Phil 1:20 DK-KJV] Efter min inderligste forventning og mit håb, at jeg over intet skal skamme mig, men at med al frimodighed, som altid, sådant at Kristus også nu skal bli' forstørret i min krop, hvorvidt det er via liv, eller via død.
[Phil 1:21 DK-KJV] For mig er Kristus livet, og det at dø en gevinst.
[Phil 1:22 DK-KJV] Men hvis jeg lever kødeligt, dette er frugten

Php 1:1 Paul and Timotheus, the servants of Jesus Christ, to all the saints in Christ Jesus which are at Philippi, with the bishops and deacons:
Php 1:2 Grace be unto you, and peace, from God our Father, and from the Lord Jesus Christ.

Php 1:3 I thank my God upon every remembrance of you,
Php 1:4 Always in every prayer of mine for you all making request with joy,
Php 1:5 For your fellowship in the gospel from the first day until now;
Php 1:6 Being confident of this very thing, that he which hath begun a good work in you will perform it until the day of Jesus Christ:
Php 1:7 Even as it is meet for me to think this of you all, because I have you in my heart; inasmuch as both in my bonds, and in the defence and confirmation of the gospel, ye all are partakers of my grace.
Php 1:8 For God is my record, how greatly I long after you all in the bowels of Jesus Christ.
Php 1:9 And this I pray, that your love may abound yet more and more in knowledge and in all judgment;
Php 1:10 That ye may approve things that are excellent; that ye may be sincere and without offence till the day of Christ;
Php 1:11 Being filled with the fruits of righteousness, which are by Jesus Christ, unto the glory and praise of God.
Php 1:12 But I would ye should understand, brethren, that the things which happened unto me have fallen out rather unto the furtherance of the gospel;
Php 1:13 So that my bonds in Christ are manifest in all the palace, and in all other places;
Php 1:14 And many of the brethren in the Lord, waxing confident by my bonds, are much more bold to speak the word without fear.
Php 1:15 Some indeed preach Christ even of envy and strife; and some also of good will:
Php 1:16 The one preach Christ of contention, not sincerely, supposing to add affliction to my bonds:
Php 1:17 But the other of love, knowing that I am set for the defence of the gospel.
Php 1:18 What then? notwithstanding, every way, whether in pretence, or in truth, Christ is preached; and I therein do rejoice, yea, and will rejoice.
Php 1:19 For I know that this shall turn to my salvation through your prayer, and the supply of the Spirit of Jesus Christ,
Php 1:20 According to my earnest expectation and my hope, that in nothing I shall be ashamed, but that with all boldness, as always, so now also Christ shall be magnified in my body, whether it be by life, or by death.

Php 1:21 For to me to live is Christ, and to die is gain.
Php 1:22 But if I live in the flesh, this is the fruit of my

af mit arbejde: dog at jeg skal vælge ville jeg ikke.

labour: yet what I shall choose I wot not.

[Phil 1:23 DK-KJV] For jeg står på en skillevej, ved at ha' et ønske om at ta' af sted, og at være hos Kristus; som er klart bedre:

Php 1:23 For I am in a strait betwixt two, having a desire to depart, and to be with Christ; which is far better:

[Phil 1:24 DK-KJV] Ikke desto mindre at bli' kødeligt tilbage er mere nødvendigt for jer.

Php 1:24 Nevertheless to abide in the flesh is more needful for you.

[Phil 1:25 DK-KJV] Og ved at ha' denne tillid, ved jeg at jeg skal bli' tilbage og fortsætte med jer alle for jeres fremme og glæde i tro;

Php 1:25 And having this confidence, I know that I shall abide and continue with you all for your furtherance and joy of faith;

[Phil 1:26 DK-KJV] Så jeres glæde over mig må bli' mere rigelig i Jesus Kristus via min ankomst til jer igen.

Php 1:26 That your rejoicing may be more abundant in Jesus Christ for me by my coming to you again.

[Phil 1:27 DK-KJV] Lad kun jeres konversation være som det er klædeligt for Kristus' evangelie: det uanset om jeg kommer og ser jer, eller om jeg er fraværende, så jeg må høre om jeres affære, at I står fast i 1 ånd, og med et sind strider sammen for troen på evangeliet;

Php 1:27 Only let your conversation be as it becometh the gospel of Christ: that whether I come and see you, or else be absent, I may hear of your affairs, that ye stand fast in one spirit, with one mind striving together for the faith of the gospel;

[Phil 1:28 DK-KJV] Og på ingen måde at bli' skræmt via jeres modstandere: som for dem er et tydeligt kendetegn på tilintetgørelse, men for jer frelse, og det fra Gud.

Php 1:28 And in nothing terrified by your adversaries: which is to them an evident token of perdition, but to you of salvation, and that of God.

[Phil 1:29 DK-KJV] For til jer er det givet på Kristus' vegne, ikke kun at tro på ham, men også at lide for hans skyld;

Php 1:29 For unto you it is given in the behalf of Christ, not only to believe on him, but also to suffer for his sake;

[Phil 1:30 DK-KJV] Ved at ha' den samme konflikt som I så i mig, og nu hører at være i mig.

Php 1:30 Having the same conflict which ye saw in me, and now hear to be in me.

Philipperne Kapitel 2 - Til toppen af Filliperne - Philippians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Phil 2:1 DK-KJV] Hvis der derfor er nogen trøst i Kristus, hvis nogen trøst i kærlighed, hvis noget fællesskab i Ånden, hvis nogen inderlighed og barmhjertighed,

Php 2:1 If there be therefore any consolation in Christ, if any comfort of love, if any fellowship of the Spirit, if any bowels and mercies,

[Phil 2:2 DK-KJV] Opfyld I min glæde, så I tænker det samme, ved at ha' den samme kærlighed, ved at spille sammen, af et' sind.

Php 2:2 Fulfil ye my joy, that ye be likeminded, having the same love, being of one accord, of one mind.

[Phil 2:3 DK-KJV] Lad ingenting bli' gjort gennem strid eller forfængelighed; men i et ydmygt sind lad enhver agte andre bedre end demselv.

Php 2:3 Let nothing be done through strife or vainglory; but in lowliness of mind let each esteem other better than themselves.

[Phil 2:4 DK-KJV] Ser ikke ethvert menneske på hans egne ting, men ethvert menneske også på de andres ting.

Php 2:4 Look not every man on his own things, but every man also on the things of others.

[Phil 2:5 DK-KJV] Lad dette sind være i jer, som også var i Kristus Jesus:

Php 2:5 Let this mind be in you, which was also in Christ Jesus:

[Phil 2:6 DK-KJV] Som, ved at være i Guds form, ikke tænkte at det var et røveri at være Gud li'.

Php 2:6 Who, being in the form of God, thought it not robbery to be equal with God:

[Phil 2:7 DK-KJV] Men gjorde sigselv af intet omdømme, og iklædte sig en tjeners form, og var lavet så han lignede et menneske:

Php 2:7 But made himself of no reputation, and took upon him the form of a servant, and was made in the likeness of men:

[Phil 2:8 DK-KJV] Og ved at være fundet at fremstå som et menneske, ydmygede han sigselv, og var lydig indtil død, ja døden på korset.

Php 2:8 And being found in fashion as a man, he humbled himself, and became obedient unto death, even the death of the cross.

[Phil 2:9 DK-KJV] Derfor har Gud også højt ophøjet ham, og givet ham et navn som er over ethvert navn:

Php 2:9 Wherefore God also hath highly exalted him, and given him a name which is above every name:

[Phil 2:10 DK-KJV] Så ved Jesus' navn skulle ethvert knæ bøje, af ting i himmel, og ting på jord, og ting under jorden;

Php 2:10 That at the name of Jesus every knee should bow, of things in heaven, and things in earth, and things under the earth;

[Phil 2:11 DK-KJV] Og at enhver tunge skulle bekende at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faderens herlighed.

Php 2:11 And that every tongue should confess that Jesus Christ is Lord, to the glory of God the Father.

[Phil 2:12 DK-KJV] Derfor, mine elskede, som I altid har adlydt, ikke kun i mit nærvær, men nu meget mere i mit fravær, udvirk jeres egen frelse med frygt og bæven.

Php 2:12 Wherefore, my beloved, as ye have always obeyed, not as in my presence only, but now much more in my absence, work out your own salvation with fear and trembling.

[Phil 2:13 DK-KJV] For det er Gud som udfører i jer både at ville og at gøre af hans velbehag.

Php 2:13 For it is God which worketh in you both to will and to do of his good pleasure.

[Phil 2:14 DK-KJV] Gør alle ting uden klager og indvendinger:

Php 2:14 Do all things without murmurings and disputings:

[Phil 2:15 DK-KJV] Så I må være uangribelige og harmløse,

Php 2:15 That ye may be blameless and harmless, the sons

Guds sønner, ubebrejdelige, i midten af en fordrejet og forvildet nation, blandt hvem I skinner som lysene i denne verden;
[Phil 2:16 DK-KJV] Ved at frembære livets ord; så jeg må juble på Kristus' dag, at jeg ikke har løbet forgæves, heller ikke arbejdet forgæves.
[Phil 2:17 DK-KJV] Ja, og hvis jeg er tilbudt over offeret og tjenesten af jeres tro, glædes jeg, og jubler med jer alle.
[Phil 2:18 DK-KJV] Af den sammen grund glæder I jer også, og jubler med mig.
[Phil 2:19 DK-KJV] For jeg har tillid til at Herren Jesus snart sender Timoteus til jer, så jeg også må være ved godt mod, når jeg ved hvordan I har det.
[Phil 2:20 DK-KJV] For jeg har intet andet ligesindet menneske, som naturligt vil ha' omsorg for jer.
[Phil 2:21 DK-KJV] For alle søger deres eget, ikke de ting som er Jesus Kristus'.
[Phil 2:22 DK-KJV] For I kender beviset fra ham, at, som en søn med faderen, har han tjent med mig i evangeliet.
[Phil 2:23 DK-KJV] Derfor håber jeg snart at sende ham, så hurtigt som jeg ser hvordan det vil gå med mig.
[Phil 2:24 DK-KJV] Men jeg har tillid i Herren at jeg også migselv snart skal komme.
[Phil 2:25 DK-KJV] Alligevel tænkte jeg det nødvendigt at sende Epafroditus til jer, min broder, og arbejds ledsager, og medsoldat, men jeres sendebud, og han der betjente for mine behov.

[Phil 2:26 DK-KJV] For han længtes efter jer alle, og var fuld af tungsindighed, eftersom I havde hørt at han havde været syg.
[Phil 2:27 DK-KJV] For han var i virkeligheden syg døden nær: men Gud havde barmhjertighed med ham; og ikke kun med ham, men også med mig, for ikke at jeg skulle ha' sorg over sorg.
[Phil 2:28 DK-KJV] Derfor sendte jeg ham desto mere omhyggeligt, så, når I ser ham igen, må I juble, og for at jeg må være mindre sorgfuld.
[Phil 2:29 DK-KJV] Modtag ham derfor i Herren med al glæde; og hold sådanne i omdømme:
[Phil 2:30 DK-KJV] Fordi han var nær ved at dø for virket i Kristus, ved ikke at værdsætte hans liv, for at sørge for jeres manglende tjeneste overfor mig.

of God, without rebuke, in the midst of a crooked and perverse nation, among whom ye shine as lights in the world;
Php 2:16 Holding forth the word of life; that I may rejoice in the day of Christ, that I have not run in vain, neither laboured in vain.
Php 2:17 Yea, and if I be offered upon the sacrifice and service of your faith, I joy, and rejoice with you all.
Php 2:18 For the same cause also do ye joy, and rejoice with me.
Php 2:19 But I trust in the Lord Jesus to send Timotheus shortly unto you, that I also may be of good comfort, when I know your state.
Php 2:20 For I have no man likeminded, who will naturally care for your state.
Php 2:21 For all seek their own, not the things which are Jesus Christ's.
Php 2:22 But ye know the proof of him, that, as a son with the father, he hath served with me in the gospel.
Php 2:23 Him therefore I hope to send presently, so soon as I shall see how it will go with me.
Php 2:24 But I trust in the Lord that I also myself shall come shortly.
Php 2:25 Yet I supposed it necessary to send to you Epaphroditus, my brother, and companion in labour, and fellowsoldier, but your messenger, and he that ministered to my wants.
Php 2:26 For he longed after you all, and was full of heaviness, because that ye had heard that he had been sick.

Php 2:27 For indeed he was sick nigh unto death: but God had mercy on him; and not on him only, but on me also, lest I should have sorrow upon sorrow.
Php 2:28 I sent him therefore the more carefully, that, when ye see him again, ye may rejoice, and that I may be the less sorrowful.
Php 2:29 Receive him therefore in the Lord with all gladness; and hold such in reputation:
Php 2:30 Because for the work of Christ he was nigh unto death, not regarding his life, to supply your lack of service toward me.

Philipperne Kapitel 3 - Til toppen af Filliperne - Philippians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Phil 3:1 DK-KJV] Til sidst, mine brødre, jubel i Herren. At skrive de samme ting til jer, er i virkeligheden ikke smertefuldt for mig, men for jer er det trygt.
[Phil 3:2 DK-KJV] Vær varsom med hundene, vær varsom med onde arbejdere, vær varsom med omskærelsen.
[Phil 3:3 DK-KJV] For vi er de omskårne, vi som åndeligt tilbeder Gud, og jubler i Kristus Jesus, og ingen tillid har til kødet.
[Phil 3:4 DK-KJV] Skønt jeg også måtte ha' tillid til kødet. Hvis nogen anden mand tænker at han har deraf at han måtte ha' tillid til kødet, jeg mere:
[Phil 3:5 DK-KJV] Omskåret den ottende dag, af Israels hushold, af Benjamins stamme, en Hebræer af Hebræerne; angående loven, en Farisæer;
[Phil 3:6 DK-KJV] Angående nidkærhed, forfulgte kirken; vedrørende retfærdigheden som er i loven, uangribelig.

Php 3:1 Finally, my brethren, rejoice in the Lord. To write the same things to you, to me indeed is not grievous, but for you it is safe.
Php 3:2 Beware of dogs, beware of evil workers, beware of the concision.
Php 3:3 For we are the circumcision, which worship God in the spirit, and rejoice in Christ Jesus, and have no confidence in the flesh.
Php 3:4 Though I might also have confidence in the flesh. If any other man thinketh that he hath whereof he might trust in the flesh, I more:
Php 3:5 Circumcised the eighth day, of the stock of Israel, of the tribe of Benjamin, an Hebrew of the Hebrews; as touching the law, a Pharisee;
Php 3:6 Concerning zeal, persecuting the church; touching the righteousness which is in the law, blameless.

[Phil 3:7 DK-KJV] Men de ting som var en gevinst for mig, disse anså jeg for at være tab for Kristus.
[Phil 3:8 DK-KJV] Ja uden tvivl, og jeg anser alle ting for at være tab for Kristus Jesus min Herres fortræffelige kundskab: for hvem jeg har lidt tabet af alle ting, og anser dem for at være som skidt, så jeg må vinde Kristus,

[Phil 3:9 DK-KJV] Og bli' fundet i ham, ved ikke at ha' mine egen retfærdighed, som er af loven, men den som er gennem troen på Kristus, den retfærdighed som er fra Gud via tro:
[Phil 3:10 DK-KJV] Så jeg må kende ham, og kraften i hans opstandelse, og fællesskabet i hans lidelser, ved at være tilpasset med hans død;
[Phil 3:11 DK-KJV] Hvis jeg på nogen måde måtte være med til de dødes opstandelse.
[Phil 3:12 DK-KJV] Ikke som om jeg allerede havde opnået det, ej heller allerede var perfekt: men jeg følger efter, hvis jeg må fange det for hvilket jeg også er fanget af Kristus Jesus.

[Phil 3:13 DK-KJV] Brødre, jeg ser ikke på migselv som at ha' fanget det: men denne ene ting gør jeg, glemmer de ting som var før, og rækker ud efter de ting som ligger foran,
[Phil 3:14 DK-KJV] Jeg presser på mod målet om det høje kalds gevinst fra Gud i Kristus Jesus.
[Phil 3:15 DK-KJV] Lad os derfor, så mange som er perfekte, være således tænkende: og hvis I tænker anderledes i nogle ting, selv det skal Gud afsløre for jer.
[Phil 3:16 DK-KJV] Ikke desto mindre, dertil vi allerede er nået, lad os vandre via den samme forskrift, lad os tænke den samme ting.
[Phil 3:17 DK-KJV] Brødre, vær følgere sammen af mig, og læg mærke til dem som vandrer sådant som I har os som et eksempel.
[Phil 3:18 DK-KJV] (For mange vandrer, af hvem jeg ofte har fortalt jer om, og nu fortæller jer ja grædende, at de er fjenderne af Kristus' kors:
[Phil 3:19 DK-KJV] Disses ende er destruktion, hvis Gud er deres egen mave, og hvis herlighed er i deres skam, de som tænker på jordiske ting.)
[Phil 3:20 DK-KJV] For vor konversation er i himlen; hvorfra vi også skuer efter Frelseren, Herren Jesus Kristus:
[Phil 3:21 DK-KJV] Som skal forandre vores usle krop, så den må bli' tilpasset ligesom hans glorværdige krop, efter virkemåden hvorved han er i stand til ja at samle alle ting til sigselv.

Php 3:7 But what things were gain to me, those I counted loss for Christ.
Php 3:8 Yea doubtless, and I count all things but loss for the excellency of the knowledge of Christ Jesus my Lord: for whom I have suffered the loss of all things, and do count them but dung, that I may win Christ,
Php 3:9 And be found in him, not having mine own righteousness, which is of the law, but that which is through the faith of Christ, the righteousness which is of God by faith:
Php 3:10 That I may know him, and the power of his resurrection, and the fellowship of his sufferings, being made conformable unto his death;
Php 3:11 If by any means I might attain unto the resurrection of the dead.
Php 3:12 Not as though I had already attained, either were already perfect: but I follow after, if that I may apprehend that for which also I am apprehended of Christ Jesus.
Php 3:13 Brethren, I count not myself to have apprehended: but this one thing I do, forgetting those things which are behind, and reaching forth unto those things which are before,
Php 3:14 I press toward the mark for the prize of the high calling of God in Christ Jesus.
Php 3:15 Let us therefore, as many as be perfect, be thus minded: and if in any thing ye be otherwise minded, God shall reveal even this unto you.

Php 3:16 Nevertheless, whereto we have already attained, let us walk by the same rule, let us mind the same thing.

Php 3:17 Brethren, be followers together of me, and mark them which walk so as ye have us for an ensample.
Php 3:18 (For many walk, of whom I have told you often, and now tell you even weeping, that they are the enemies of the cross of Christ:
Php 3:19 Whose end is destruction, whose God is their belly, and whose glory is in their shame, who mind earthly things.)
Php 3:20 For our conversation is in heaven; from whence also we look for the Saviour, the Lord Jesus Christ:
Php 3:21 Who shall change our vile body, that it may be fashioned like unto his glorious body, according to the working whereby he is able even to subdue all things unto himself.

Philipperne Kapitel 4 - Til toppen af Filliperne - Philippians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Phil 4:1 DK-KJV] Derfor, mine højt elskede brødre og efterlængtede, min glæde og krone, stå sådant fast i Herren, mine højt elskede.
[Phil 4:2 DK-KJV] Jeg bønfalder Euodias om, og bønfalder Syntyche om, at de er af det samme sind i Herren.
[Phil 4:3 DK-KJV] Og jeg beder også dig indtrængende, trofaste følgesvend, hjælp disse kvinder som arbejdede med mig i evangeliet, med Clement også, og med andre af mine medarbejdere, hvis navne er i livets bog.

[Phil 4:4 DK-KJV] Jubel altid i Herren: og igen siger jeg, Jubel.
[Phil 4:5 DK-KJV] Lad jeres mådehold bli' kendt for alle mennesker. Herren er nær.
[Phil 4:6 DK-KJV] Vær ikke bekymrede for nogen ting; men i enhver ting via bøn og påkaldelsesbøn med taksigelsesbøn lad jeres

Php 4:1 Therefore, my brethren dearly beloved and longed for, my joy and crown, so stand fast in the Lord, my dearly beloved.
Php 4:2 I beseech Euodias, and beseech Syntyche, that they be of the same mind in the Lord.
Php 4:3 And I intreat thee also, true yokefellow, help those women which laboured with me in the gospel, with Clement also, and with other my fellowlabourers, whose names are in the book of life.
Php 4:4 Rejoice in the Lord alway: and again I say, Rejoice.
Php 4:5 Let your moderation be known unto all men. The Lord is at hand.
Php 4:6 Be careful for nothing; but in every thing by prayer and supplication with thanksgiving let your

ønsker bli' kundgjort for Gud.

[Phil 4:7 DK-KJV] Og Guds fred, som overgår al forståelse, skal bevare jeres hjerter og tanker gennem Kristus Jesus.
[Phil 4:8 DK-KJV] Til sidst, brødre, hvilkesomhelst ting der er sande, hvilkesomhelst ting der er hæderlige, hvilkesomhelst ting der er retfærdige; hvilkesomhelst ting der er rene, hvilkesomhelst ting der er elskværdige, hvilkesomhelst ting der har et godt vidnesbyrd; hvis der er nogen anstændighed, og hvis der er nogen ros, tænk over disse ting.

[Phil 4:9 DK-KJV] De ting, som I både har lært, og modtaget, og hørt, og set i mig, gør: og fredens Gud skal være med jer.
[Phil 4:10 DK-KJV] Desuden jubler jeg meget i Herren, at jeres omsorg for mig nu her til sidst har blomstret igen; hvori I også var omhyggelige, men i manglede mulighed.

[Phil 4:11 DK-KJV] Ikke at jeg taler angående fornødenheder: for jeg har lært, at uanset hvordan jeg har det, at være tilfreds med det.
[Phil 4:12 DK-KJV] Jeg ved både hvordan man er nedværdiget, og jeg ved hvordan man bugner: alle steder og i alle ting er jeg instrueret i at være både mæt og at være sulten, både at bugne og at lide mangel.
[Phil 4:13 DK-KJV] Jeg kan gøre alle ting gennem Kristus som styrker mig.
[Phil 4:14 DK-KJV] Til trods for det så har I gjort vel, i det at I tog del i min lidelse.

[Phil 4:15 DK-KJV] Nu ved I Philippere også, at i evangeliets begyndelse, da jeg drog af sted fra Makedonien, tog ingen kirke del med mig angående det at give og modtage, men kun I.
[Phil 4:16 DK-KJV] For selv i Thessaloniki sendte I igen og igen til mine fornødenheder.
[Phil 4:17 DK-KJV] Ikke fordi jeg ønsker en gave: men jeg ønsker frugt der må bugne på jeres konto.

[Phil 4:18 DK-KJV] Men jeg har alt, og bugner: jeg er mæt, ved at ha' modtaget af Epafroditus de ting som var sendt fra jer, en duft af en sød lugt, et acceptabelt offer, velbehageligt for Gud.
[Phil 4:19 DK-KJV] Desuden skal min Gud sørge for alle jeres behov ifølge hans rigdomme i herlighed via Kristus Jesus.
[Phil 4:20 DK-KJV] Nu til Gud og vor Far være herlighed for evig og altid. Amen.
[Phil 4:21 DK-KJV] Hyld enhver hellig i Kristus Jesus. Brødrene som er hos mig hilser jer.
[Phil 4:22 DK-KJV] Alle de hellige hylder jer, specielt dem som er fra Cæsars hushold.

[Phil 4:23 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jer alle. Amen. ***Det var skrevet til Philipperne fra Rom via Epafroditus.***

requests be made known unto God.

Php 4:7 And the peace of God, which passeth all understanding, shall keep your hearts and minds through Christ Jesus.
Php 4:8 Finally, brethren, whatsoever things are true, whatsoever things are honest, whatsoever things are just, whatsoever things are pure, whatsoever things are lovely, whatsoever things are of good report; if there be any virtue, and if there be any praise, think on these things.
Php 4:9 Those things, which ye have both learned, and received, and heard, and seen in me, do: and the God of peace shall be with you.
Php 4:10 But I rejoiced in the Lord greatly, that now at the last your care of me hath flourished again; wherein ye were also careful, but ye lacked opportunity.
Php 4:11 Not that I speak in respect of want: for I have learned, in whatsoever state I am, therewith to be content.
Php 4:12 I know both how to be abased, and I know how to abound: every where and in all things I am instructed both to be full and to be hungry, both to abound and to suffer need.
Php 4:13 I can do all things through Christ which strengtheneth me.
Php 4:14 Notwithstanding ye have well done, that ye did communicate with my affliction.
Php 4:15 Now ye Philippians know also, that in the beginning of the gospel, when I departed from Macedonia, no church communicated with me as concerning giving and receiving, but ye only.
Php 4:16 For even in Thessalonica ye sent once and again unto my necessity.
Php 4:17 Not because I desire a gift: but I desire fruit that may abound to your account.
Php 4:18 But I have all, and abound: I am full, having received of Epaphroditus the things which were sent from you, an odour of a sweet smell, a sacrifice acceptable, wellpleasing to God.
Php 4:19 But my God shall supply all your need according to his riches in glory by Christ Jesus.
Php 4:20 Now unto God and our Father be glory for ever and ever. Amen.
Php 4:21 Salute every saint in Christ Jesus. The brethren which are with me greet you.
Php 4:22 All the saints salute you, chiefly they that are of Caesar's household.
Php 4:23 The grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen. ***It was written to the Philippians from Rome by Epaphroditus.***

Kolosserne - Index051
Navnebetydning for Kolosæ = Afstraffelse/Korrektion
Kapitler: 1-2-3-4
Kolosserne Kapitel 1 - Colossians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Kol 1:1 DK-KJV] Paulus, en apostel af Jesus Kristus ved Guds vilje, og Timoteus vores broder,
[Kol 1:2 DK-KJV] Til de hellige og trofaste brødre i Kristus, som er i Kolossæ: Nåde være med jer, og fred fra Gud vores Far og Herren Jesus Kristus.
[Kol 1:3 DK-KJV] Vi giver taksigelsesbønner til Gud og vor Herre Jesus Kristus' Far, idet vi altid beder for jer,
[Kol 1:4 DK-KJV] Lige siden vi hørte om jeres tro på Kristus Jesus, og om den kærlighed som I har til alle de hellige,

[Kol 1:5 DK-KJV På grund af håbet som er klargjort for jer i himlen, som I forud har hørt om i sandhedevangeliets ord;
[Kol 1:6 DK-KJV] Det som er kommet til jer, som det er i hele denne verden; og frembringer frugt, som det også gør i jer, lige siden den dag I hørte om det, og forstod sandheden om Guds nåde:
[Kol 1:7 DK-KJV] Som I også har lært det af vor kære medtjener Epaphras, han som er en trofast betjener af Kristus for jer;
[Kol 1:8 DK-KJV] Som også har fortalt os om jeres kærlighed i Ånden.
[Kol 1:9 DK-KJV] Af denne grund har vi også, lige siden den dag vi hørte det, ikke stoppet med at bede for jer, og ønsker at I måtte være fyldt med kundskaben om hans vilje i al visdom og åndelig forståelse;
[Kol 1:10 DK-KJV] Så I måtte vandre værdigt af Herren til alt velbehag, ved at være frugtbare i alt godt virke, og ved at vokse i Guds kundskab;
[Kol 1:11 DK-KJV] Styrket med al magt, efter hans glorværdige styrke, indtil al tålmodighed og overbærenhed med glæde;
[Kol 1:12 DK-KJV] Ved at gi' taksigelsesbønner til Faderen, som har gjort os i stand til at være delagtige i de helliges arvlod i lyset:
[Kol 1:13 DK-KJV] Som har forløst os fra mørkets myndighed, og har ført os ind i hans kære Søns kongerige:
[Kol 1:14 DK-KJV] I ham vi har forløsning gennem hans blod, ja tilgivelsen for synder:
[Kol 1:15 DK-KJV] Han som er billedet på den usynlige Gud, den førstefødte af enhver skabning:
[Kol 1:16 DK-KJV] For af ham blev alle ting skabt, som er i himmel, og som er på jord, synlig og usynlig, om de så er troner, eller herredømmer, eller fyrstedømmer, eller myndigheder: alle ting blev skabt af ham, og for ham:
[Kol 1:17 DK-KJV] Og han er forud for alle ting, og via ham består alle ting.
[Kol 1:18 DK-KJV] Og han er hovedet for kroppen, kirken: som er begyndelsen, den førstefødte fra de døde; så han måtte ha' forrang i alle ting.
[Kol 1:19 DK-KJV] For det behagede Faderen at hele fylden skulle bo i ham;
[Kol 1:20 DK-KJV] Og, ved at ha' skabt fred gennem blodet på hans kors, for via ham at forlige alle ting til sigselv; via ham, jeg siger, om det så er ting på jord, eller ting i himmel.
[Kol 1:21 DK-KJV] Og jer, der engang var fremmedgjort og fjender i jeres sind via onde gerninger, har han nu alligevel

Col 1:1 Paul, an apostle of Jesus Christ by the will of God, and Timotheus our brother,
Col 1:2 To the saints and faithful brethren in Christ which are at Colosse: Grace be unto you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.
Col 1:3 We give thanks to God and the Father of our Lord Jesus Christ, praying always for you,
Col 1:4 Since we heard of your faith in Christ Jesus, and of the love which ye have to all the saints,
Col 1:5 For the hope which is laid up for you in heaven, whereof ye heard before in the word of the truth of the gospel;

Col 1:6 Which is come unto you, as it is in all the world; and bringeth forth fruit, as it doth also in you, since the day ye heard of it, and knew the grace of God in truth:

Col 1:7 As ye also learned of Epaphras our dear fellowservant, who is for you a faithful minister of Christ;

Col 1:8 Who also declared unto us your love in the Spirit.
Col 1:9 For this cause we also, since the day we heard it, do not cease to pray for you, and to desire that ye might be filled with the knowledge of his will in all wisdom and spiritual understanding;
Col 1:10 That ye might walk worthy of the Lord unto all pleasing, being fruitful in every good work, and increasing in the knowledge of God;
Col 1:11 Strengthened with all might, according to his glorious power, unto all patience and longsuffering with joyfulness;

Col 1:12 Giving thanks unto the Father, which hath made us meet to be partakers of the inheritance of the saints in light:
Col 1:13 Who hath delivered us from the power of darkness, and hath translated us into the kingdom of his dear Son:
Col 1:14 In whom we have redemption through his blood, even the forgiveness of sins:
Col 1:15 Who is the image of the invisible God, the firstborn of every creature:
Col 1:16 For by him were all things created, that are in heaven, and that are in earth, visible and invisible, whether they be thrones, or dominions, or principalities, or powers: all things were created by him, and for him:
Col 1:17 And he is before all things, and by him all things consist.
Col 1:18 And he is the head of the body, the church: who is the beginning, the firstborn from the dead; that in all things he might have the preeminence.
Col 1:19 For it pleased the Father that in him should all fulness dwell;
Col 1:20 And, having made peace through the blood of his cross, by him to reconcile all things unto himself; by him, I say, whether they be things in earth, or things in heaven.
Col 1:21 And you, that were sometime alienated and enemies in your mind by wicked works, yet now hath he

forligt.

[Kol 1:22 DK-KJV] I hans kødelige krop gennem døden, for i hans øjne at fremstille jer hellige og uangribelige og ubebrejdelige:
[Kol 1:23 DK-KJV] Hvis I fortsætter grundfæstede og faste i troen, og ikke bli'r ledt væk fra håbet i evangeliet, som I har hørt, og som var prædiket for enhver skabning som er under himlen; hvoraf jeg Paulus er blevet gjort til en betjener;
[Kol 1:24 DK-KJV] Jeg som nu jubler over mine lidelser for jer, og opfylder det i mit kød som er tilbage af Kristus' lidelser for hans krops skyld, som er kirken:
[Kol 1:25 DK-KJV] Hvoraf jeg er blevet gjort til en betjener, ifølge Guds dispensation som er givet til mig på grund af jer, for at opfylde Guds ord;
[Kol 1:26 DK-KJV] Ja det mysterie som har været skjult gennem tidsaldre og for generationer, men som nu er synliggjort for hans hellige:
[Kol 1:27 DK-KJV] Overfor hvem Gud ville gøre det kendt hvad rigdommene i dette herlighedsmysterie er blandt Hedningerne; som er at Kristus er i jer, håbet om herlighed:
[Kol 1:28 DK-KJV] Ham prædiker vi, idet vi advarer ethvert menneske, og underviser ethvert menneske i al visdom; så vi må fremstille ethvert menneske perfekt i Kristus Jesus:
[Kol 1:29 DK-KJV] Mod dette mål arbejder jeg også, og kæmper efter hans virkemåde, som virker mægtigt i mig.

reconciled

Col 1:22 In the body of his flesh through death, to present you holy and unblameable and unreproveable in his sight:
Col 1:23 If ye continue in the faith grounded and settled, and be not moved away from the hope of the gospel, which ye have heard, and which was preached to every creature which is under heaven; whereof I Paul am made a minister;
Col 1:24 Who now rejoice in my sufferings for you, and fill up that which is behind of the afflictions of Christ in my flesh for his body's sake, which is the church:
Col 1:25 Whereof I am made a minister, according to the dispensation of God which is given to me for you, to fulfil the word of God;

Col 1:26 Even the mystery which hath been hid from ages and from generations, but now is made manifest to his saints:
Col 1:27 To whom God would make known what is the riches of the glory of this mystery among the Gentiles; which is Christ in you, the hope of glory:
Col 1:28 Whom we preach, warning every man, and teaching every man in all wisdom; that we may present every man perfect in Christ Jesus:
Col 1:29 Whereunto I also labour, striving according to his working, which worketh in me mightily.

Kolosserne Kapitel 2 - Til toppen af Kolosserne - Colossians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Kol 2:1 DK-KJV] For jeg ville at I vidste hvilken stor nød jeg har for jer, og for dem som er i Laodikea, og for alle dem som ikke har set mit kødelige ansigt;
[Kol 2:2 DK-KJV] Så deres hjerter måtte bli' trøstet, ved at være knyttet sammen i kærlighed, og til al rigdommen af fuld sikkerhed i forståelse, til anerkendelsen af Guds mysterie, og af Faderen, og af Kristus;
[Kol 2:3 DK-KJV] I ham er alle visdommens og kundskabens skatte skjult.
[Kol 2:4 DK-KJV] Og dette siger jeg, for ikke at noget menneske skulle bedrage jer med lokkende ord.
[Kol 2:5 DK-KJV] For selvom jeg er kødeligt fraværende, er jeg alligevel åndeligt hos jer, og glædes over at se jeres orden, og standhaftigheden i jeres tro på Kristus.
[Kol 2:6 DK-KJV] Som I derfor har modtaget Kristus Jesus Herren, så vandre I med ham:
[Kol 2:7 DK-KJV] Grundfæstede og opbyggede i ham, og etableret i troen, som I har lært det, ved at bugne deri med taksigelsesbøn.
[Kol 2:8 DK-KJV] Pas på at ikke noget menneske fordærver jer gennem filosofi og tomt bedrag, efter menneskers traditioner, efter denne verdens grundbegreber, og ikke efter Kristus.

[Kol 2:9 DK-KJV] For i ham bor hele Guddomsfylden fysisk.
[Kol 2:10 DK-KJV] Og I er komplette i ham, som er hovedet over alle fyrstendømmer og myndigheder:
[Kol 2:11 DK-KJV] I ham er I også omskåret med en omskærelse der er udført uden hænder, ved at afklæde jer kroppen med den syndige natur via Kristus' omskærelse:
[Kol 2:12 DK-KJV] Begravet med ham i dåben, hvorigennem I også er opstået sammen med ham gennem troen på Guds operation, han som har oprejst ham fra de døde.

Col 2:1 For I would that ye knew what great conflict I have for you, and for them at Laodicea, and for as many as have not seen my face in the flesh;
Col 2:2 That their hearts might be comforted, being knit together in love, and unto all riches of the full assurance of understanding, to the acknowledgement of the mystery of God, and of the Father, and of Christ;
Col 2:3 In whom are hid all the treasures of wisdom and knowledge.
Col 2:4 And this I say, lest any man should beguile you with enticing words.
Col 2:5 For though I be absent in the flesh, yet am I with you in the spirit, joying and beholding your order, and the stedfastness of your faith in Christ.
Col 2:6 As ye have therefore received Christ Jesus the Lord, so walk ye in him:

Col 2:7 Rooted and built up in him, and stablished in the faith, as ye have been taught, abounding therein with thanksgiving.

Col 2:8 Beware lest any man spoil you through philosophy and vain deceit, after the tradition of men, after the rudiments of the world, and not after Christ.
Col 2:9 For in him dwelleth all the fulness of the Godhead bodily.
Col 2:10 And ye are complete in him, which is the head of all principality and power:
Col 2:11 In whom also ye are circumcised with the circumcision made without hands, in putting off the body of the sins of the flesh by the circumcision of Christ:
Col 2:12 Buried with him in baptism, wherein also ye are risen with him through the faith of the operation of God, who hath raised him from the dead.

[Kol 2:13 DK-KJV] Og jer, som var døde i jeres synder og jeres køds uomskærelse, har han levendegjort sammen med ham, ved at ha' tilgivet jer alle overtrædelser;
Col 2:13 And you, being dead in your sins and the uncircumcision of your flesh, hath he quickened together with him, having forgiven you all trespasses;

[Kol 2:14 DK-KJV] Ved at viske de håndskrevne ritualer ud som var imod os, som var i strid med os, og fjernede dem, ved at nagle dem til hans kors;
Col 2:14 Blotting out the handwriting of ordinances that was against us, which was contrary to us, and took it out of the way, nailing it to his cross;

[Kol 2:15 DK-KJV] Og ved at ha' plyndret fyrstedømmer og myndigheder, stillede han dem offentligt frem, ved at triumfere over dem gennem det.
Col 2:15 And having spoiled principalities and powers, he made a shew of them openly, triumphing over them in it.

[Kol 2:16 DK-KJV] Lad derfor intet menneske dømme jer for hvad I spiser, eller drikker, eller om I respekterer en helligdag, eller nymånen, eller sabbatsdagene:
Col 2:16 Let no man therefore judge you in meat, or in drink, or in respect of an holyday, or of the new moon, or of the sabbath days:

[Kol 2:17 DK-KJV] Som blot er en skygge af ting der kommer; for kroppen tilhører Kristus.
Col 2:17 Which are a shadow of things to come; but the body is of Christ.

[Kol 2:18 DK-KJV] Lad ingen snyde jer fra jeres belønning gennem falsk ydmyghed og engletilbedelse, ved at trænge sig ind i ting som de ikke har set, nyttesløst opblæst via deres kødelige sind,
Col 2:18 Let no man beguile you of your reward in a voluntary humility and worshipping of angels, intruding into those things which he hath not seen, vainly puffed up by his fleshly mind,

[Kol 2:19 DK-KJV] Og ikke holde fast ved Hovedet, hvorfra hele kroppen via led og sener ved at ha' næring betjent, og knyttet sammen, vokser med den vækst Gud giver.
Col 2:19 And not holding the Head, from which all the body by joints and bands having nourishment ministered, and knit together, increaseth with the increase of God.

[Kol 2:20 DK-KJV] Hvis I derfor er døde med Kristus fra denne verdens grundbegreber, hvorfor, når I nu lever i denne verden, er I underlagt ritualer,
Col 2:20 Wherefore if ye be dead with Christ from the rudiments of the world, why, as though living in the world, are ye subject to ordinances,

[Kol 2:21 DK-KJV] (Rør ikke; smag ikke; håndter ikke;
Col 2:21 (Touch not; taste not; handle not;

[Kol 2:22 DK-KJV] Som altsammen fordærves når de bruges;) efter menneskers befalinger og doktriner?
Col 2:22 Which all are to perish with the using;) after the commandments and doctrines of men?

[Kol 2:23 DK-KJV] Disse ting har ganske vist et stænk af visdom i viljetilbedelse, og ydmyghed, og forsømmelse af kroppen; Men de har ikke nogen værdi til at stå kødets lyster imod.
Col 2:23 Which things have indeed a shew of wisdom in will worship, and humility, and neglecting of the body; not in any honour to the satisfying of the flesh.

Kolosserne Kapitel 3 - Til toppen af Kolosserne - Colossians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Kol 3:1 DK-KJV] Hvis I da er steget op med Kristus, søg de ting som er foroven, hvor Kristus sidder på Guds højre hånd.
Col 3:1 If ye then be risen with Christ, seek those things which are above, where Christ sitteth on the right hand of God.

[Kol 3:2 DK-KJV] Indstil jeres hengivenhed på ting foroven, ikke på ting på jorden.
Col 3:2 Set your affection on things above, not on things on the earth.

[Kol 3:3 DK-KJV] For I er døde, og jeres liv er skjult hos Kristus i Gud.
Col 3:3 For ye are dead, and your life is hid with Christ in God.

[Kol 3:4 DK-KJV] Når Kristus, som er vort liv, skal vise sig, da skal I også være der hos ham i herlighed.
Col 3:4 When Christ, who is our life, shall appear, then shall ye also appear with him in glory.

[Kol 3:5 DK-KJV] Dødeliggør derfor jeres lemmer som er på jorden; hor, urenhed, overdreven hengivenhed, ondt begær, og griskhed, som er afgudsdyrkelse:
Col 3:5 Mortify therefore your members which are upon the earth; fornication, uncleanness, inordinate affection, evil concupiscence, and covetousness, which is idolatry:

[Kol 3:6 DK-KJV] For det er på grund af disse ting at Guds arrigskab kommer over ulydighedens børn:
Col 3:6 For which things' sake the wrath of God cometh on the children of disobedience:

[Kol 3:7 DK-KJV] Disse ting gjorde I også engang, da I levede i dem.
Col 3:7 In the which ye also walked some time, when ye lived in them.

[Kol 3:8 DK-KJV] Men læg I nu også alt dette ned; vrede, arrigskab, skadefryd, gudsbespottelse, uren kommunikation ud af jeres mund.
Col 3:8 But now ye also put off all these; anger, wrath, malice, blasphemy, filthy communication out of your mouth.

[Kol 3:9 DK-KJV] Lyv ikke for hinanden, eftersom I har aflagt jer det gamle menneskes handlinger;
Col 3:9 Lie not one to another, seeing that ye have put off the old man with his deeds;

[Kol 3:10 DK-KJV] Og har iklædt jer det nye menneske, som er fornyet i kundskab efter billedet af ham som skabte ham:
Col 3:10 And have put on the new man, which is renewed in knowledge after the image of him that created him:

[Kol 3:11 DK-KJV] For der er hverken Græker eller Jøde, omskærelse eller uomskærelse, Fremmede, Skyter, slave eller fri: men Kristus er alt, og i alt.
Col 3:11 Where there is neither Greek nor Jew, circumcision nor uncircumcision, Barbarian, Scythian, bond nor free: but Christ is all, and in all.

[Kol 3:12 DK-KJV] Iklæd jer derfor, som Guds valgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighed, godhed, et ydmygt
Col 3:12 Put on therefore, as the elect of God, holy and beloved, bowels of mercies, kindness, humbleness of mind,

sind, beskedenhed, tålmodighed;

meekness, longsuffering;

[Kol 3:13 DK-KJV] Ved at bære over med hinanden, og ved at tilgiv hinanden, hvis der er en der har en strid med en anden: ligesom Kristus tilgav jer, gør I også sådant.
[Kol 3:14 DK-KJV] Og over alle disse ting iklæd jer næstekærlighed, som er perfektionens bånd.
[Kol 3:15 DK-KJV] Og lad Guds fred regere i jeres hjerter, til hvilket I også er kaldet i 1 krop; og vær I taknemmelige.
[Kol 3:16 DK-KJV] Lad Kristus' ord bo rigt i jer i al visdom; så I underviser og formaner hinanden i salmer og hymner og åndelige sange, og synger med nåde i jeres hjerter til Herren.
[Kol 3:17 DK-KJV] Og hvadsomhelst I gør i ord og handling, gør alt i Herren Jesus' navn, ved at gi' taksigelsesbønner til Gud og Faderen via ham.
[Kol 3:18 DK-KJV] Hustruer, underordne jerselv for jeres egne ægtemænd, som det er rigtigt at gøre i Herren.
[Kol 3:19 DK-KJV] Ægtemænd, elsk jeres hustruer, og vær ikke bitre imod dem.
[Kol 3:20 DK-KJV] Børn, adlyd jeres forældre i alle ting: for dette er velbehageligt for Herren.
[Kol 3:21 DK-KJV] Fædre, provoker ikke jeres børn til arrigskab, for ikke at de skal bli' mismodige.
[Kol 3:22 DK-KJV] Tjenere, adlyd jeres kødelige mestre i alle ting; ikke for at bli' set, som en der prøver at tilfredsstille mennesker; men i hjertets enkelthed, ved at frygte Gud:
[Kol 3:23 DK-KJV] Og hvadsomhelst i gør, gør det med hjertet, som var det for Herren, og ikke for mennesker;
[Kol 3:24 DK-KJV] Velvidende at I modtager arvens belønning af Herren: for I tjener Herren Kristus.
[Kol 3:25 DK-KJV] Men han som gør forkert skal modtage for det forkerte som han har gjort: og der er ingen respekt for personer.

Col 3:13 Forbearing one another, and forgiving one another, if any man have a quarrel against any: even as Christ forgave you, so also do ye.
Col 3:14 And above all these things put on charity, which is the bond of perfectness.
Col 3:15 And let the peace of God rule in your hearts, to the which also ye are called in one body; and be ye thankful.
Col 3:16 Let the word of Christ dwell in you richly in all wisdom; teaching and admonishing one another in psalms and hymns and spiritual songs, singing with grace in your hearts to the Lord.
Col 3:17 And whatsoever ye do in word or deed, do all in the name of the Lord Jesus, giving thanks to God and the Father by him.
Col 3:18 Wives, submit yourselves unto your own husbands, as it is fit in the Lord.
Col 3:19 Husbands, love your wives, and be not bitter against them.
Col 3:20 Children, obey your parents in all things: for this is well pleasing unto the Lord.
Col 3:21 Fathers, provoke not your children to anger, lest they be discouraged.
Col 3:22 Servants, obey in all things your masters according to the flesh; not with eyeservice, as menpleasers; but in singleness of heart, fearing God:
Col 3:23 And whatsoever ye do, do it heartily, as to the Lord, and not unto men;
Col 3:24 Knowing that of the Lord ye shall receive the reward of the inheritance: for ye serve the Lord Christ.

Col 3:25 But he that doeth wrong shall receive for the wrong which he hath done: and there is no respect of persons.

Kolosserne Kapitel 4 - Til toppen af Kolosserne - Colossians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Kol 4:1 DK-KJV] Mestre, giv det til jeres tjenere som er ret og retfærdigt; velvidende at I også har en Mester i himlen.
[Kol 4:2 DK-KJV] Fortsæt i bøn, og våg i den samme med taksigelsesbøn;
[Kol 4:3 DK-KJV] Husk også at bede for os, at Gud ville åbne en ytringens dør for os, til at tale om Kristus' mysterie, for hvilket jeg også er i lænker:
[Kol 4:4 DK-KJV] Så jeg må synliggøre det, som jeg burde tale.
[Kol 4:5 DK-KJV] Vandre i visdom overfor dem der er udenfor, og udnyt tiden klogt.
[Kol 4:6 DK-KJV] Lad altid jeres tale være med nåde, krydret med salt, så I må vide hvordan I bør svare ethvert menneske.
[Kol 4:7 DK-KJV] Tykikus vil fortælle jer hvordan jeg har det, han er en elsket bror, og en trofast betjener og medtjener i Kristus:
[Kol 4:8 DK-KJV] Hvem har jeg sendt til jer med det samme formål, at ham måtte vide hvordan det går med jer, og trøste jeres hjerter;
[Kol 4:9 DK-KJV] Med Onesimus, en trofast og elsket bror, som er en af jeres. De vil kundgøre for jer alle de ting som foregår her.
[Kol 4:10 DK-KJV] Aristarchus min medfange hylder jer, og Marcus, søsters søn til Barnabas, (vedrørende hvem I modtog befalinger: hvis han kommer til jer, så modtag ham;)

Col 4:1 Masters, give unto your servants that which is just and equal; knowing that ye also have a Master in heaven.
Col 4:2 Continue in prayer, and watch in the same with thanksgiving;
Col 4:3 Withal praying also for us, that God would open unto us a door of utterance, to speak the mystery of Christ, for which I am also in bonds:

Col 4:4 That I may make it manifest, as I ought to speak.
Col 4:5 Walk in wisdom toward them that are without, redeeming the time.
Col 4:6 Let your speech be alway with grace, seasoned with salt, that ye may know how ye ought to answer every man.
Col 4:7 All my state shall Tychicus declare unto you, who is a beloved brother, and a faithful minister and fellowservant in the Lord:

Col 4:8 Whom I have sent unto you for the same purpose, that he might know your estate, and comfort your hearts;
Col 4:9 With Onesimus, a faithful and beloved brother, who is one of you. They shall make known unto you all things which are done here.
Col 4:10 Aristarchus my fellowprisoner saluteth you, and Marcus, sister's son to Barnabas, (touching whom ye received commandments: if he come unto you, receive him;)

[Kol 4:11 DK-KJV] Og Jesus, som er kaldet Justus, som er fra de omskårne. Disse er mine eneste medarbejdere i Guds kongerige, og de har været en trøst for mig.
[Kol 4:12 DK-KJV] Epaphras, som er en af jeres, en tjener af Kristus, hylder jer, ved altid at arbejde passioneret for jer i bønner, så I må være perfekte og komplette i hele Guds vilje.
[Kol 4:13 DK-KJV] For jeg fører optegnelse om ham, at han har en stor nidkærhed for jer, og dem som er i Laodikea, og dem i Hierapolis.
[Kol 4:14 DK-KJV] Lukas, den elskede læge, og Demas, hilser jer.
[Kol 4:15 DK-KJV] Hyld brødrene som er i Laodikea, og Nymfas, og kirken som er i hans hus.
[Kol 4:16 DK-KJV] Og når denne epistel er læst blandt jer, se til at den også er læst i Laodikeaernes kirke; og at I ligeledes læser epistlen fra Laodikea.
[Kol 4:17 DK-KJV] Og sig til Archippus, ta' vare på den tjeneste som du har modtaget i Herren, så du fuldfører den.
[Kol 4:18 DK-KJV] Denne afsluttende hyldest via hånden fra mig Paulus. Husk mine lænker. Nåde være med jer. Amen. ***Skrevet fra Rom til Kolosserne via Tykikus og Onesimus.***

Col 4:11 And Jesus, which is called Justus, who are of the circumcision. These only are my fellowworkers unto the kingdom of God, which have been a comfort unto me.
Col 4:12 Epaphras, who is one of you, a servant of Christ, saluteth you, always labouring fervently for you in prayers, that ye may stand perfect and complete in all the will of God.

Col 4:13 For I bear him record, that he hath a great zeal for you, and them that are in Laodicea, and them in Hierapolis.
Col 4:14 Luke, the beloved physician, and Demas, greet you.
Col 4:15 Salute the brethren which are in Laodicea, and Nymphas, and the church which is in his house.
Col 4:16 And when this epistle is read among you, cause that it be read also in the church of the Laodiceans; and that ye likewise read the epistle from Laodicea.
Col 4:17 And say to Archippus, Take heed to the ministry which thou hast received in the Lord, that thou fulfil it.
Col 4:18 The salutation by the hand of me Paul. Remember my bonds. Grace be with you. Amen. ***Written from Rome to the Colossians by Tychicus and Onesimus.***

1Thessaloniker - Index052
Navnebetydning for Thessaloniki = Sejr over falskhed
Kapitler: 1-2-3-4-5
1 Thessaloniker Kapitel 1 - 1 Thessalonians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Th 1:1 DK-KJV] Paulus, og Silvanus, og Timoteus, til Thessalonikernes kirke som er i Gud Faderen og i Herren Jesus Kristus: Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.
[1Th 1:2 DK-KJV] Vi giver altid taksigelsesbønner til Gud for alle jer, når vi nævner jer i vore bønner;
[1Th 1:3 DK-KJV] Ved altid at huske på jeres virke i tro, og arbejde i kærlighed, og tålmodighed i håb på vor Herre Jesus Kristus, foran vor Far og Guds øjne;
[1Th 1:4 DK-KJV] Velvidende, elskede brødre, jeres valg af Gud.
[1Th 1:5 DK-KJV] For vores evangelie kom ikke kun til jer i ord, men også i kraft, og i den Hellige Ånd, og med stor sikkerhed; eftersom I ved hvilke slags mænd vi var blandt jer for jeres skyld.
[1Th 1:6 DK-KJV] Og I blev følgere af os, og af Herren, ved at ha' modtaget ordet under megen lidelse, med glæde fra den Hellige Ånd:
[1Th 1:7 DK-KJV] Sådant at I var forbilleder for alle som tror i Makedonien og Akaja.
[1Th 1:8 DK-KJV] For fra jer kunne Herrens ord høres ikke kun i Makedonien og Akaja, men også på ethvert sted hvor jeres tro der er rettet mod Gud er spredt bredt; sådant at vi ikke behøver at sige nogen ting.
[1Th 1:9 DK-KJV] For de demselv fortalte os om hvilken slags indgang vi havde hos jer, og hvordan I vendte om til Gud fra afguder for at tjene den levende og sande Gud;
[1Th 1:10 DK-KJV] Og at vente på hans Søn fra himlen, som han rejste fra de døde, ja Jesus, som forløste os fra arrigskabet der kommer.

1Th 1:1 Paul, and Silvanus, and Timotheus, unto the church of the Thessalonians which is in God the Father and in the Lord Jesus Christ: Grace be unto you, and peace, from God our Father, and the Lord Jesus Christ.
1Th 1:2 We give thanks to God always for you all, making mention of you in our prayers;
1Th 1:3 Remembering without ceasing your work of faith, and labour of love, and patience of hope in our Lord Jesus Christ, in the sight of God and our Father;

1Th 1:4 Knowing, brethren beloved, your election of God.
1Th 1:5 For our gospel came not unto you in word only, but also in power, and in the Holy Ghost, and in much assurance; as ye know what manner of men we were among you for your sake.
1Th 1:6 And ye became followers of us, and of the Lord, having received the word in much affliction, with joy of the Holy Ghost:
1Th 1:7 So that ye were ensamples to all that believe in Macedonia and Achaia.
1Th 1:8 For from you sounded out the word of the Lord not only in Macedonia and Achaia, but also in every place your faith to God-ward is spread abroad; so that we need not to speak any thing.
1Th 1:9 For they themselves shew of us what manner of entering in we had unto you, and how ye turned to God from idols to serve the living and true God;
1Th 1:10 And to wait for his Son from heaven, whom he raised from the dead, even Jesus, which delivered us from the wrath to come.

1 Thessaloniker Kapitel 2 - Til toppen af 1 Thessaloniker - 1 Thessalonians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Th 2:1 DK-KJV] For I selv, brødre, kender vores indgang hos jer, at det ikke var forgæves:
[1Th 2:2 DK-KJV] Men selv efter at vi havde lidt' før, og var skamfuldt behandlet, som I ved det, i Philippi, var vi frimodige i vor Gud til at fortælle jer om Guds evangelie med megen strid.
[1Th 2:3 DK-KJV] For vor formaning var ikke bedragerisk, heller ikke af urenhed, ej heller i svig:
[1Th 2:4 DK-KJV] Men som vi fik lov til af Gud at bli' betroet med evangeliet, ja sådant taler vi; ikke for at behage mennesker, men Gud, som prøver vores hjerter.
[1Th 2:5 DK-KJV] For vi brugte på intet tidspunkt smigrende ord, som I ved det, heller ikke en kappe af griskhed; Gud er vidne:
[1Th 2:6 DK-KJV] Vi søgte heller ikke menneskers herlighed, hverken af jer, heller ikke af andre, når vi måtte ha' været en byrde, som Kristus' apostle.
[1Th 2:7 DK-KJV] For vi var milde blandt jer, ligesom en ammende barnepige værdsætter hendes børn:

1Th 2:1 For yourselves, brethren, know our entrance in unto you, that it was not in vain:
1Th 2:2 But even after that we had suffered before, and were shamefully entreated, as ye know, at Philippi, we were bold in our God to speak unto you the gospel of God with much contention.
1Th 2:3 For our exhortation was not of deceit, nor of uncleanness, nor in guile:
1Th 2:4 But as we were allowed of God to be put in trust with the gospel, even so we speak; not as pleasing men, but God, which trieth our hearts.

1Th 2:5 For neither at any time used we flattering words, as ye know, nor a cloke of covetousness; God is witness:
1Th 2:6 Nor of men sought we glory, neither of you, nor yet of others, when we might have been burdensome, as the apostles of Christ.
1Th 2:7 But we were gentle among you, even as a nurse cherisheth her children:

[1Th 2:8 DK-KJV] Sådant ved at være kærligt stemt mod jer, var vi villige til at ha' videregivet til jer, ikke kun Guds evangelie, men også vore egne sjæle, fordi I var os så kære.
1Th 2:8 So being affectionately desirous of you, we were willing to have imparted unto you, not the gospel of God only, but also our own souls, because ye were dear unto us.

[1Th 2:9 DK-KJV] For I husker, brødre, vort arbejde og besvær: i at arbejde nat og dag, på grund af at vi ikke ville være en byrde for nogen af jer, prædikede vi Guds evangelie for jer.
1Th 2:9 For ye remember, brethren, our labour and travail: for labouring night and day, because we would not be chargeable unto any of you, we preached unto you the gospel of God.

[1Th 2:10 DK-KJV] I er vidner, og det Gud også, hvordan vi helligt og retskaffent og ulasteligt opførte osselv blandt jer der tror:
1Th 2:10 Ye are witnesses, and God also, how holily and justly and unblameably we behaved ourselves among you that believe:

[1Th 2:11 DK-KJV] Eftersom I ved hvordan vi formanede og trøstede og pålagde enhver af jer, som en far gør med hans børn,
1Th 2:11 As ye know how we exhorted and comforted and charged every one of you, as a father doth his children,

[1Th 2:12 DK-KJV] Så I ville vandre værdigt i Gud, han som har kaldet jer indtil hans kongerige og herlighed.
1Th 2:12 That ye would walk worthy of God, who hath called you unto his kingdom and glory.

[1Th 2:13 DK-KJV] Også af denne grund takker vi Gud uden ophør, fordi, da I modtog Guds ord som I hørte af os, modtog I det ikke som var det menneskers ord, men som det i sandhed er, Guds ord, som også effektfuldt udvirker i jer der tror.
1Th 2:13 For this cause also thank we God without ceasing, because, when ye received the word of God which ye heard of us, ye received it not as the word of men, but as it is in truth, the word of God, which effectually worketh also in you that believe.

[1Th 2:14 DK-KJV] For I, brødre, blev følgere af Guds kirker som i Judæa er i Kristus Jesus: for I har også oplevet det samme fra jeres egne landsmænd, ligesom de har fra Jøderne:
1Th 2:14 For ye, brethren, became followers of the churches of God which in Judaea are in Christ Jesus: for ye also have suffered like things of your own countrymen, even as they have of the Jews:

[1Th 2:15 DK-KJV] De som både dræbte Herren Jesus, og deres egne profeter, og har forfulgt os; og de behager ikke Gud, og er i strid med alle mennesker:
1Th 2:15 Who both killed the Lord Jesus, and their own prophets, and have persecuted us; and they please not God, and are contrary to all men:

[1Th 2:16 DK-KJV] Og forbyder os at tale med Hedningerne så de måtte bli' frelst, for at opfylde deres synders mål, for arrigskabet er fuldstændigt kommet over dem.
1Th 2:16 Forbidding us to speak to the Gentiles that they might be saved, to fill up their sins alway: for the wrath is come upon them to the uttermost.

[1Th 2:17 DK-KJV] Men vi, brødre, som er taget fra jer en kort stund i tilstedeværelse, ikke i hjerte, bestræbte os endnu mere med stort ønske om at se jeres ansigt.
1Th 2:17 But we, brethren, being taken from you for a short time in presence, not in heart, endeavoured the more abundantly to see your face with great desire.

[1Th 2:18 DK-KJV] Derfor ville vi ha' kommet til jer, ja jeg Paulus, en gang til; men Satan forhindrede os.
1Th 2:18 Wherefore we would have come unto you, even I Paul, once and again; but Satan hindered us.

[1Th 2:19 DK-KJV] For hvad er vort håb, eller glæde, eller glædes krone? Er ikke selv I i vor Herre Jesus Kristus nærvær ved hans ankomst?
1Th 2:19 For what is our hope, or joy, or crown of rejoicing? Are not even ye in the presence of our Lord Jesus Christ at his coming?

[1Th 2:20 DK-KJV] For I er vor herlighed og glæde.
1Th 2:20 For ye are our glory and joy.

[1Th 3:1 DK-KJV] Da vi derfor ikke længer kunne la' være, tænkte vi at det var godt at bli' efterladt alene i Athen.
1Th 3:1 Wherefore when we could no longer forbear, we thought it good to be left at Athens alone;

[1Th 3:2 DK-KJV] Og sendte Timoteus, vor bror, og Guds betjener, og medarbejder i Kristus' evangelie, for at etablere jer, og for at trøste jer angående jeres tro:
1Th 3:2 And sent Timotheus, our brother, and minister of God, and our fellowlabourer in the gospel of Christ, to establish you, and to comfort you concerning your faith:

[1Th 3:3 DK-KJV] Så intet menneske skulle bli' bevæget over disse lidelser: for I selv ved at vi er udvalgt dertil.
1Th 3:3 That no man should be moved by these afflictions: for yourselves know that we are appointed thereunto.

[1Th 3:4 DK-KJV] For sandelig, da vi var hos jer, fortalte vi jer på forhånd at vi skulle lide trængsel; ligesom det er sket, og I ved det.
1Th 3:4 For verily, when we were with you, we told you before that we should suffer tribulation; even as it came to pass, and ye know.

[1Th 3:5 DK-KJV] Af denne grund, da jeg ikke længer kunne la' være, sendte jeg bud for at kende jeres tro, for ikke at fristeren på nogen måde havde fristet jer, og vort arbejde havde været forgæves.
1Th 3:5 For this cause, when I could no longer forbear, I sent to know your faith, lest by some means the tempter have tempted you, and our labour be in vain.

[1Th 3:6 DK-KJV] Men nu da Timoteus kom fra jer til os, og bragte os gode nyheder om jeres tro og næstekærlighed, og at I altid har gode erindringer om os, og ønsker meget at se os, som vi også at se jer:
1Th 3:6 But now when Timotheus came from you unto us, and brought us good tidings of your faith and charity, and that ye have good remembrance of us always, desiring greatly to see us, as we also to see you:

[1Th 3:7 DK-KJV] Derfor, brødre, blev vi trøstet over jer i al vor lidelse og trængsel via jeres tro:
1Th 3:7 Therefore, brethren, we were comforted over you in all our affliction and distress by your faith:

[1Th 3:8 DK-KJV] For nu lever vi, hvis I holder fast i Herren.
[1Th 3:9 DK-KJV] For hvilke taksigelsesbønner kan vi igen gi' til Gud for jer, for hele den glæde hvorved vi glædes for jeres skyld foran vor Gud;
[1Th 3:10 DK-KJV] Nat og dag beder vi inderligt om at måtte se jeres ansigt, og måtte perfektere det som mangler i jeres tro?
[1Th 3:11 DK-KJV] Nu styrer Gud hamselv og vor Far, og Jesus Kristus vor Herre, vores vej mod jer.
[1Th 3:12 DK-KJV] Og Herren får jer til at tilta' og bugne i kærlighed den ene imod den anden, og overfor alle mennesker, ligesom vi gør imod jer:
[1Th 3:13 DK-KJV] Med det endemål at han må etablere jeres hjerter ubebrejdelige i hellighed foran Gud, ja vor Far, ved Jesus Kristus vor Herres ankomst med alle hans hellige.

1Th 3:8 For now we live, if ye stand fast in the Lord.

1Th 3:9 For what thanks can we render to God again for you, for all the joy wherewith we joy for your sakes before our God;

1Th 3:10 Night and day praying exceedingly that we might see your face, and might perfect that which is lacking in your faith?
1Th 3:11 Now God himself and our Father, and our Lord Jesus Christ, direct our way unto you.
1Th 3:12 And the Lord make you to increase and abound in love one toward another, and toward all men, even as we do toward you:
1Th 3:13 To the end he may stablish your hearts unblameable in holiness before God, even our Father, at the coming of our Lord Jesus Christ with all his saints.

1 Thessaloniker Kapitel 4 - Til toppen af 1 Thessaloniker - 1 Thessalonians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Th 4:1 DK-KJV] Derudover så bønfalder vi jer, brødre, og formaner jer via Herren Jesus, at som I har modtaget af os hvorledes I bør vandre og behage Gud, så I ville bugne mere og mere.
[1Th 4:2 DK-KJV] For I ved hvilke befalinger vi gav jer via Herren Jesus.
[1Th 4:3 DK-KJV] For dette er Guds vilje, ja jeres helliggørelse, at I skulle holde jer fra hor:
[1Th 4:4 DK-KJV] Så enhver af jer skulle vide hvordan han skal besidde hans kar i helliggørelse og ære;
[1Th 4:5 DK-KJV] Ikke i begærets lyst, ligesom Hedningerne som ikke kender Gud:
[1Th 4:6 DK-KJV] Så ingen mand går rundt og bedrager hans broder på nogen måde: eftersom Herren er hævneren over alle sådanne, som vi også på forhånd har advaret jer om og bevidnet.
[1Th 4:7 DK-KJV] For Gud har ikke kaldet os til urenhed, men til hellighed.
[1Th 4:8 DK-KJV] Han som derfor foragter dette, foragter ikke mennesket, men Gud, som også har givet os hans hellige Ånd.
[1Th 4:9 DK-KJV] Men angående broderlig kærlighed så har I ikke behov for at jeg skriver til jer: for I jerselv er oplært af Gud til at elske hinanden.
[1Th 4:10 DK-KJV] Og det gør I virkelig mod alle brødrene som er i hele Makedonien: men vi bønfalder jer, brødre, om at I vokser mere og mere;
[1Th 4:11 DK-KJV] Og at I studerer for at være stille, og at gøre jeres egne sager, og at arbejde med jeres egne hænder, som vi befalede jer;
[1Th 4:12 DK-KJV] Så I må vandre hæderligt mod dem som er udenfor, og så I ikke skal mangle noget.
[1Th 4:13 DK-KJV] Men jeg ville ikke ha' at I skal være uvidende, brødre, angående dem som er sovet ind, så I ikke sørger, ligesom andre som intet håb har.

[1Th 4:14 DK-KJV] For hvis vi tror at Jesus døde og opstod igen, på samme måde vil Gud bringe dem med sig som sover i Jesus.
[1Th 4:15 DK-KJV] For dette siger vi til jer via Herrens ord, at vi som er i live og tilbage indtil Herrens ankomst ikke skal komme før dem som er sovet ind.
[1Th 4:16 DK-KJV] For Herren hamselv skal dale ned fra himlen med et råb, med ærkeenglens stemme, og med Guds trompet: og de døde i Kristus skal opstå først:
[1Th 4:17 DK-KJV] Derefter skal vi som er i live og tilbage bli'

1Th 4:1 Furthermore then we beseech you, brethren, and exhort you by the Lord Jesus, that as ye have received of us how ye ought to walk and to please God, so ye would abound more and more.
1Th 4:2 For ye know what commandments we gave you by the Lord Jesus.
1Th 4:3 For this is the will of God, even your sanctification, that ye should abstain from fornication:
1Th 4:4 That every one of you should know how to possess his vessel in sanctification and honour;
1Th 4:5 Not in the lust of concupiscence, even as the Gentiles which know not God:
1Th 4:6 That no man go beyond and defraud his brother in any matter: because that the Lord is the avenger of all such, as we also have forewarned you and testified.
1Th 4:7 For God hath not called us unto uncleanness, but unto holiness.
1Th 4:8 He therefore that despiseth, despiseth not man, but God, who hath also given unto us his holy Spirit.
1Th 4:9 But as touching brotherly love ye need not that I write unto you: for ye yourselves are taught of God to love one another.
1Th 4:10 And indeed ye do it toward all the brethren which are in all Macedonia: but we beseech you, brethren, that ye increase more and more;
1Th 4:11 And that ye study to be quiet, and to do your own business, and to work with your own hands, as we commanded you;
1Th 4:12 That ye may walk honestly toward them that are without, and that ye may have lack of nothing.
1Th 4:13 But I would not have you to be ignorant, brethren, concerning them which are asleep, that ye sorrow not, even as others which have no hope.
1Th 4:14 For if we believe that Jesus died and rose again, even so them also which sleep in Jesus will God bring with him.
1Th 4:15 For this we say unto you by the word of the Lord, that we which are alive and remain unto the coming of the Lord shall not prevent them which are asleep.
1Th 4:16 For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:
1Th 4:17 Then we which are alive and remain shall be

oprykket sammen med dem i skyerne, for at møde Herren i luften: og sådant skal vi altid være hos Herren.

[1Th 4:18 DK-KJV] Trøst derfor hinanden med disse ord.

caught up together with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be with the Lord.
1Th 4:18 Wherefore comfort one another with these words.

1 Thessaloniker Kapitel 5 - Til toppen af 1 Thessaloniker - 1 Thessalonians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Th 5:1 DK-KJV] Men om de tider og de årstider, brødre, har I ikke brug for at jeg skriver til jer.
[1Th 5:2 DK-KJV] For I selv ved udmærket godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.
[1Th 5:3 DK-KJV] For når de siger, Fred og sikkerhed; så kommer pludselig destruktion over dem, som smerten kommer over en kvinde med barn; og de skal ikke undslippe.
[1Th 5:4 DK-KJV] Men I, brødre, er ikke i mørke, så den dag skulle overrumple jer som en tyv.
[1Th 5:5 DK-KJV] I er alle lysets børn, og dagens børn: vi er ikke af natten, ej heller af mørke.
[1Th 5:6 DK-KJV] Lad os derfor ikke sove, som andre gør; men lad os våge og være besindige.
[1Th 5:7 DK-KJV] For de der sover sover om natten; og de der er fulde er fulde om natten.
[1Th 5:8 DK-KJV] Men lad os, som er af dagen, være besindige, ved at iklæde os troen og kærlighedens brystplade; og som hjelm, håbet om frelse.
[1Th 5:9 DK-KJV] For Gud har ikke udvalgt os til arrigskab, men til at modtage frelse via vor Herre Jesus Kristus,
[1Th 5:10 DK-KJV] Som døde for os, så, om vi er vågne eller sover, skulle vi leve sammen med ham.
[1Th 5:11 DK-KJV] Trøst derfor jerselv indbyrdes, og opbyg hinanden, ligesom I også gør.
[1Th 5:12 DK-KJV] Og vi bønfalder jer, brødre, til at kende dem som arbejder blandt jer, og som er over jer i Herren, og formaner jer;
[1Th 5:13 DK-KJV] Og agte dem meget højt i kærlighed for deres virkes skyld. Og hold fred indbyrdes.
[1Th 5:14 DK-KJV] Nu formaner vi jer, brødre, advar dem som er uregerlige, trøst de ubeslutsomme, støt de svage, vær tålmodige overfor alle mennesker.
[1Th 5:15 DK-KJV] Se til at ingen tilbagebetaler ondt med ondt overfor noget menneske; men følg altid efter det som er godt, både blandt jerselv, og overfor alle mennesker.
[1Th 5:16 DK-KJV] Jubel altid.
[1Th 5:17 DK-KJV] Bed uden ophør.
[1Th 5:18 DK-KJV] I enhver ting gi' taksigelsesbønner: for dette er Gud vilje i Kristus Jesus angående jer.
[1Th 5:19 DK-KJV] Undertryk ikke Ånden.
[1Th 5:20 DK-KJV] Foragt ikke profetier.
[1Th 5:21 DK-KJV] Test alle ting; hold fast i det som er godt.
[1Th 5:22 DK-KJV] Afstå fra al tilsynekomst af ondt.
[1Th 5:23 DK-KJV] Og selveste fredens Gud helliggør jer fuldstændigt; og jeg beder til Gud om at hele jeres ånd og sjæl og krop må bli' bevaret uangribelige indtil Jesus Kristus vor Herres ankomst.
[1Th 5:24 DK-KJV] Trofast er han som kalder jer, som også vil gøre det.
[1Th 5:25 DK-KJV] Brødre, bed for os.
[1Th 5:26 DK-KJV] Hils alle brødrene med et helligt kys.
[1Th 5:27 DK-KJV] Jeg pålægger jer via Herren at denne epistel er læst for alle de hellige brødre.

1Th 5:1 But of the times and the seasons, brethren, ye have no need that I write unto you.
1Th 5:2 For yourselves know perfectly that the day of the Lord so cometh as a thief in the night.
1Th 5:3 For when they shall say, Peace and safety; then sudden destruction cometh upon them, as travail upon a woman with child; and they shall not escape.
1Th 5:4 But ye, brethren, are not in darkness, that that day should overtake you as a thief.
1Th 5:5 Ye are all the children of light, and the children of the day: we are not of the night, nor of darkness.
1Th 5:6 Therefore let us not sleep, as do others; but let us watch and be sober.
1Th 5:7 For they that sleep sleep in the night; and they that be drunken are drunken in the night.
1Th 5:8 But let us, who are of the day, be sober, putting on the breastplate of faith and love; and for an helmet, the hope of salvation.
1Th 5:9 For God hath not appointed us to wrath, but to obtain salvation by our Lord Jesus Christ,
1Th 5:10 Who died for us, that, whether we wake or sleep, we should live together with him.
1Th 5:11 Wherefore comfort yourselves together, and edify one another, even as also ye do.
1Th 5:12 And we beseech you, brethren, to know them which labour among you, and are over you in the Lord, and admonish you;
1Th 5:13 And to esteem them very highly in love for their work's sake. And be at peace among yourselves.
1Th 5:14 Now we exhort you, brethren, warn them that are unruly, comfort the feebleminded, support the weak, be patient toward all men.
1Th 5:15 See that none render evil for evil unto any man; but ever follow that which is good, both among yourselves, and to all men.
1Th 5:16 Rejoice evermore.
1Th 5:17 Pray without ceasing.
1Th 5:18 In every thing give thanks: for this is the will of God in Christ Jesus concerning you.
1Th 5:19 Quench not the Spirit.
1Th 5:20 Despise not prophesyings.
1Th 5:21 Prove all things; hold fast that which is good.
1Th 5:22 Abstain from all appearance of evil.
1Th 5:23 And the very God of peace sanctify you wholly; and I pray God your whole spirit and soul and body be preserved blameless unto the coming of our Lord Jesus Christ.
1Th 5:24 Faithful is he that calleth you, who also will do it.
1Th 5:25 Brethren, pray for us.
1Th 5:26 Greet all the brethren with an holy kiss.
1Th 5:27 I charge you by the Lord that this epistle be read unto all the holy brethren.

[1Th 5:28 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jer. Amen. ***Denne første epistel til Thessalonikerne var skrevet fra Athen.***

1Th 5:28 The grace of our Lord Jesus Christ be with you. Amen. ***The first epistle unto the Thessalonians was written from Athens.***

2Thessaloniker - Index053
Navnebetydning for Thessaloniki = Sejr over falskhed
Kapitler: 1-2-3
2 Thessaloniker Kapitel 1 - 2 Thessalonians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Th 1:1 DK-KJV] Paulus, og Silvanus, og Timoteus, til Thessalonikernes kirke i Gud vor Far og Herren Jesus Kristus:
[2Th 1:2 DK-KJV] Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far, og fra Herren Jesus Kristus.
[2Th 1:3 DK-KJV] Vi er bundet til altid at takke Gud for jer, brødre, som det er godt at gøre, eftersom jeres tro vokser overmådeligt, og enhver af jeres alles næstekærlighed bugner overfor hinanden;
[2Th 1:4 DK-KJV] Sådant at vi osselv forherliges i jer i Guds kirker for jeres tålmodighed og tro i alle jeres forfølgelser og trængsler som I udholder:
[2Th 1:5 DK-KJV] Som er et manifesteret tegn på Guds retfærdige dom, at I må bli' anset for at være værdige af Guds kongerige, for hvilket I også lider:
[2Th 1:6 DK-KJV] Eftersom det er en retfærdig ting hos Gud at tilbagebetale trængsel til dem der bekymrer jer;
[2Th 1:7 DK-KJV] Og til jer som er bekymrede hvile med os, når Herren Jesus skal bli' afsløret fra himlen med hans mægtige engle,
[2Th 1:8 DK-KJV] For gennem flammende ild at hævne sig på dem som ikke kender Gud, og som ikke adlyder vor Herre Jesus Kristus' evangelie:

[2Th 1:9 DK-KJV] Som skal bli' straffet med evigvarende destruktion fra Herrens nærvær, og fra hans styrkes herlighed;
[2Th 1:10 DK-KJV] Når han skal komme for at bli' forherliget i hans hellige, og for at bli' beundret i alle dem der tror (fordi vores vidnesbyrd blev troet på blandt jer) i den dag.

[2Th 1:11 DK-KJV] Derfor beder vi også altid for jer, at vor Gud ville anse jer for at være værdige af dette kald, og opfylde al hans godheds velbehag, og troens virke med kraft:
[2Th 1:12 DK-KJV] Så Jesus Kristus vor Herres navn må bli' forherliget i jer, og I i ham, ifølge vor Gud og Herren Jesus Kristus' nåde.

2Th 1:1 Paul, and Silvanus, and Timotheus, unto the church of the Thessalonians in God our Father and the Lord Jesus Christ:
2Th 1:2 Grace unto you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.
2Th 1:3 We are bound to thank God always for you, brethren, as it is meet, because that your faith groweth exceedingly, and the charity of every one of you all toward each other aboundeth;
2Th 1:4 So that we ourselves glory in you in the churches of God for your patience and faith in all your persecutions and tribulations that ye endure:
2Th 1:5 Which is a manifest token of the righteous judgment of God, that ye may be counted worthy of the kingdom of God, for which ye also suffer:
2Th 1:6 Seeing it is a righteous thing with God to recompense tribulation to them that trouble you;
2Th 1:7 And to you who are troubled rest with us, when the Lord Jesus shall be revealed from heaven with his mighty angels,
2Th 1:8 In flaming fire taking vengeance on them that know not God, and that obey not the gospel of our Lord Jesus Christ:
2Th 1:9 Who shall be punished with everlasting destruction from the presence of the Lord, and from the glory of his power;
2Th 1:10 When he shall come to be glorified in his saints, and to be admired in all them that believe (because our testimony among you was believed) in that day.
2Th 1:11 Wherefore also we pray always for you, that our God would count you worthy of this calling, and fulfil all the good pleasure of his goodness, and the work of faith with power:
2Th 1:12 That the name of our Lord Jesus Christ may be glorified in you, and ye in him, according to the grace of our God and the Lord Jesus Christ.

2 Thessaloniker Kapitel 2 - Til toppen af 2 Thessaloniker - 2 Thessalonians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Th 2:1 DK-KJV] Nu bønfalder vi jer, brødre, ved vor Herre Jesus Kristus' ankomst, og ved vor forsamling hos ham,
[2Th 2:2 DK-KJV] Så I ikke hurtigt er rystet i sindet, eller er bekymret, hverken via ånd, eller via ord, eller via breve som fra os, som om at Kristus' dag er nært forestående.
[2Th 2:3 DK-KJV] Lad intet menneske på nogen måde bedrage jer: for den dag skal ikke komme, medmindre der først kommer et frafald, og at syndens mand er afsløret, tilintetgørelsens søn;
[2Th 2:4 DK-KJV] Som modsætter og ophøjer sigselv over alt der er kaldet Gud, eller der er tilbedt; sådant at han som

2Th 2:1 Now we beseech you, brethren, by the coming of our Lord Jesus Christ, and by our gathering together unto him,
2Th 2:2 That ye be not soon shaken in mind, or be troubled, neither by spirit, nor by word, nor by letter as from us, as that the day of Christ is at hand.

2Th 2:3 Let no man deceive you by any means: for that day shall not come, except there come a falling away first, and that man of sin be revealed, the son of perdition;
2Th 2:4 Who opposeth and exalteth himself above all that is called God, or that is worshipped; so that he as God sitteth in

Gud sidder i Guds tempel, ved at fremvise sigselv at han er Gud.
[2Th 2:5 DK-KJV] Husker I ikke, at, da jeg stadig var hos jer, fortalte jeg jer disse ting?
[2Th 2:6 DK-KJV] Og nu ved I hvad som tilbageholder at han måtte bli' afsløret i hans tid.
[2Th 2:7 DK-KJV] For fejltrinsmysteriet virker allerede: kun han som nu leder vil lede, indtil han er taget ud af vejen.
[2Th 2:8 DK-KJV] Og da skal den Onde bli' afsløret, hvem Herren skal konsumere med hans munds ånd, og skal destruere med hans ankomsts glans:
[2Th 2:9 DK-KJV] Ja ham, hvis ankomst er efter Satans virkemåde med al kraft og tegn og lyvende undere,
[2Th 2:10 DK-KJV] Og med al bedrageriskhed af uretfærdighed i dem der forulykker; fordi de ikke modtog kærlighed til sandheden, så de måtte bli' frelst.
[2Th 2:11 DK-KJV] Og af denne grund skal Gud sende dem en stærk vrangforestilling, så de skulle tro en løgn:
[2Th 2:12 DK-KJV] Så de alle måtte bli' forbandet som ikke troede sandheden, men havde behag i uretfærdighed.
[2Th 2:13 DK-KJV] Men vi er bundet til altid at give taksigelsesbønner til Gud for jer, brødre Herrens elskede, fordi Gud fra starten af har udvalgt jer til frelse gennem Åndens helliggørelse og tro på sandheden:
[2Th 2:14 DK-KJV] Hvortil han kaldte jer via vores evangelie, til herlighedsmodtagelsen i vor Herre Jesus Kristus.
[2Th 2:15 DK-KJV] Derfor, brødre, stå fast, og hold traditionerne som I er blevet undervist i, om det var via ord, eller vores epistel.
[2Th 2:16 DK-KJV] Nu Jesus Kristus vor Herre hamselv, og Gud, ja vor Far, som har elsket os, og har givet os evigvarende trøst og godt håb gennem nåde,
[2Th 2:17 DK-KJV] Trøster jeres hjerter, og etablerer jer i ethvert godt ord og virke.

the temple of God, shewing himself that he is God.

2Th 2:5 Remember ye not, that, when I was yet with you, I told you these things?
2Th 2:6 And now ye know what withholdeth that he might be revealed in his time.
2Th 2:7 For the mystery of iniquity doth already work: only he who now letteth will let, until he be taken out of the way.
2Th 2:8 And then shall that Wicked be revealed, whom the Lord shall consume with the spirit of his mouth, and shall destroy with the brightness of his coming:
2Th 2:9 Even him, whose coming is after the working of Satan with all power and signs and lying wonders,
2Th 2:10 And with all deceivableness of unrighteousness in them that perish; because they received not the love of the truth, that they might be saved.
2Th 2:11 And for this cause God shall send them strong delusion, that they should believe a lie:
2Th 2:12 That they all might be damned who believed not the truth, but had pleasure in unrighteousness.
2Th 2:13 But we are bound to give thanks alway to God for you, brethren beloved of the Lord, because God hath from the beginning chosen you to salvation through sanctification of the Spirit and belief of the truth:
2Th 2:14 Whereunto he called you by our gospel, to the obtaining of the glory of our Lord Jesus Christ.
2Th 2:15 Therefore, brethren, stand fast, and hold the traditions which ye have been taught, whether by word, or our epistle.
2Th 2:16 Now our Lord Jesus Christ himself, and God, even our Father, which hath loved us, and hath given us everlasting consolation and good hope through grace,
2Th 2:17 Comfort your hearts, and stablish you in every good word and work.

2 Thessaloniker Kapitel 3 - Til toppen af 2 Thessaloniker - 2 Thessalonians KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Th 3:1 DK-KJV] Til sidst, brødre, bed for os, så Herrens ord må ha' fri bevægelighed, og bli' forherliget, ligesom det er hos jer:
[2Th 3:2 DK-KJV] Og at vi må bli' forløst fra urimelige og onde mennesker: for ikke alle mennesker har tro.
[2Th 3:3 DK-KJV] Men Herren er trofast, som skal etablere jer, og holde jer fra ondt.

[2Th 3:4 DK-KJV] Og vi har tillid i Herren angående jer, at I både gør og vil gøre de ting som vi befaler jer.
[2Th 3:5 DK-KJV] Og Herren leder jeres hjerter ind i Guds kærlighed, og ind i tålmodigheden ved at vente på Kristus.
[2Th 3:6 DK-KJV] Nu befaler vi jer, brødre, i Jesus Kristus vor Herres navn, at I trækker jer tilbage fra enhver broder som vandrer ureglementeret, og ikke efter traditionen som han har modtaget fra os.
[2Th 3:7 DK-KJV] For I selv ved hvordan I bør følge os: for vi opførte ikke osselv ureglementeret blandt jer;
[2Th 3:8 DK-KJV] Vi spiste heller ikke noget menneskes brød for intet; men udvirkede med arbejde og møje nat og dag, så vi ikke måtte være en byrde for nogen af jer:
[2Th 3:9 DK-KJV] Ikke fordi vi ikke havde myndighed, men for at gøre osselv til et eksempel for jer til at følge os.
[2Th 3:10 DK-KJV] For ja da vi var hos jer, befalede vi jer dette, at hvis nogen ikke ville arbejde, så skulle han heller ikke spise.

2Th 3:1 Finally, brethren, pray for us, that the word of the Lord may have free course, and be glorified, even as it is with you:
2Th 3:2 And that we may be delivered from unreasonable and wicked men: for all men have not faith.
2Th 3:3 But the Lord is faithful, who shall stablish you, and keep you from evil.
2Th 3:4 And we have confidence in the Lord touching you, that ye both do and will do the things which we command you.
2Th 3:5 And the Lord direct your hearts into the love of God, and into the patient waiting for Christ.
2Th 3:6 Now we command you, brethren, in the name of our Lord Jesus Christ, that ye withdraw yourselves from every brother that walketh disorderly, and not after the tradition which he received of us.
2Th 3:7 For yourselves know how ye ought to follow us: for we behaved not ourselves disorderly among you;
2Th 3:8 Neither did we eat any man's bread for nought; but wrought with labour and travail night and day, that we might not be chargeable to any of you:
2Th 3:9 Not because we have not power, but to make ourselves an ensample unto you to follow us.
2Th 3:10 For even when we were with you, this we commanded you, that if any would not work, neither should he eat.

[2Th 3:11 DK-KJV] For vi hører at der er nogle som vandrer ureglementeret blandt jer, som overhovedet ikke arbejder, men er snagere.
[2Th 3:12 DK-KJV] Nu dem som er sådanne befaler og formaner vi via vor Herre Jesus Kristus, at de med stilhed arbejder, og spiser deres eget brød.
[2Th 3:13 DK-KJV] Men I, brødre, vær ikke opgivende i at gøre godt.
[2Th 3:14 DK-KJV] Og hvis der er en mand der ikke adlyder vore ord i denne epistel, læg mærke til den mand, og ha' ikke noget fællesskab med ham, så han må skamme sig.
[2Th 3:15 DK-KJV] Men se alligevel ikke på ham som en fjende, men forman ham som en broder.
[2Th 3:16 DK-KJV] Nu giver fredens Herre hamselv jer altid fred på alle måder. Herren være med jer alle.
[2Th 3:17 DK-KJV] Paulus' afsluttende hyldest med min egen hånd, hvilket er kendetegnet i enhver epistel: sådant skriver jeg.
[2Th 3:18 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jer alle. Amen. ***Denne anden epistel til Thessalonikerne var skrevet fra Athen.***

2Th 3:11 For we hear that there are some which walk among you disorderly, working not at all, but are busybodies.
2Th 3:12 Now them that are such we command and exhort by our Lord Jesus Christ, that with quietness they work, and eat their own bread.

2Th 3:13 But ye, brethren, be not weary in well doing.
2Th 3:14 And if any man obey not our word by this epistle, note that man, and have no company with him, that he may be ashamed.
2Th 3:15 Yet count him not as an enemy, but admonish him as a brother.
2Th 3:16 Now the Lord of peace himself give you peace always by all means. The Lord be with you all.

2Th 3:17 The salutation of Paul with mine own hand, which is the token in every epistle: so I write.
2Th 3:18 The grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen. ***The second epistle to the Thessalonians was written from Athens.***

1Timoteus - Index054

Navnebetydning for Timoteus = En der er hædret af Gud

Kapitler: 1-2-3-4-5-6

Første Timoteus Kapitel 1 - 1 Timothy KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Ti 1:1 DK-KJV] Paulus, en apostel af Jesus Kristus via Gud vor Frelsers befaling, og Herre Jesus Kristus, som er vort håb;
[1Ti 1:2 DK-KJV] Til Timoteus, min egen søn i troen: Nåde, barmhjertighed, og fred, fra Gud vor Far og Kristus Jesus vor Herre.
[1Ti 1:3 DK-KJV] Som jeg bønfaldte dig om at bli' tilbage i Efesus, da jeg gik ind i Makedonien, for at du måtte pålægge nogen så de ikke underviser i nogen anden doktrin,
[1Ti 1:4 DK-KJV] Og heller ikke giver efter for fabler og endeløse slægtstavler, som betjener spørgsmål, i stedet for gudhengiven opbyggelse som er i tro: gør sådant.
[1Ti 1:5 DK-KJV] Nu er endemålet med befalingen næstekærlighed ud af et rent hjerte, og af en god samvittighed, og af en oprigtig tro:
[1Ti 1:6 DK-KJV] Fra dette har nogle vendt sig væk fra og har vendt sig mod nyttesløst sludder.
[1Ti 1:7 DK-KJV] Ved at ønske sig at være lærere af loven; og de forstår hverken hvad de siger, og heller ikke omkring det de påstår.
[1Ti 1:8 DK-KJV] Men vi ved at loven er god, hvis et menneske bruger den lovligt;

[1Ti 1:9 DK-KJV] Ved at vide dette, at loven ikke er lavet for et retskaffent menneske, men for de lovløse og ulydige, for de ugudelige og for syndere, for uhellige og vanhellige, for mordere af fædre og mordere af mødre, for drabsmænd,
[1Ti 1:10 DK-KJV] For horebukke, for dem som besmitter demselv med sodomi, for bortførere, for løgnere, for falsk sværgende personer, og hvis der er andre ting som er imod sund doktrin;
[1Ti 1:11 DK-KJV] Efter den velsignede Guds vidunderlige evangelie, som var betroet i min varetægt.
[1Ti 1:12 DK-KJV] Og jeg takker Kristus Jesus vor Herre, som har udrustet mig, eftersom han anså mig for at være trofast, ved at sætte mig ind i denne tjeneste;
[1Ti 1:13 DK-KJV] Jeg som før var en gudsbespotter, og en forfølger, og skadevolder, men jeg modtog barmhjertighed, fordi jeg gjorde det uvidende i vantro.
[1Ti 1:14 DK-KJV] Og vor Herres nåde var overmådelig overdådig med tro og kærlighed som er i Kristus Jesus.
[1Ti 1:15 DK-KJV] Dette er et trofast ordsprog, og værdig af al accept, at Kristus Jesus kom ind i denne verden for at frelse syndere; af hvem jeg er chef.
[1Ti 1:16 DK-KJV] Imidlertid modtog jeg barmhjertighed af denne grund, så Jesus Kristus måtte fremvise al overbærenhed med mig som den første, som en skabelon for dem som herefter skulle komme til tro på ham til evigvarende liv.
[1Ti 1:17 DK-KJV] Nu til evighedens Konge, udødelig, usynlig, den eneste vise Gud, være ære og herlighed for evig og altid. Amen.
[1Ti 1:18 DK-KJV] Dette pålæg betror jeg til dig, søn Timoteus, efter de profetier som som tidligere er kommet over dig, så du via dem måtte krige en god krigskamp;
[1Ti 1:19 DK-KJV] Ved at holde fast i tro, og en god

1Ti 1:1 Paul, an apostle of Jesus Christ by the commandment of God our Saviour, and Lord Jesus Christ, which is our hope;
1Ti 1:2 Unto Timothy, my own son in the faith: Grace, mercy, and peace, from God our Father and Jesus Christ our Lord.
1Ti 1:3 As I besought thee to abide still at Ephesus, when I went into Macedonia, that thou mightest charge some that they teach no other doctrine,
1Ti 1:4 Neither give heed to fables and endless genealogies, which minister questions, rather than godly edifying which is in faith: so do.
1Ti 1:5 Now the end of the commandment is charity out of a pure heart, and of a good conscience, and of faith unfeigned:
1Ti 1:6 From which some having swerved have turned aside unto vain jangling;

1Ti 1:7 Desiring to be teachers of the law; understanding neither what they say, nor whereof they affirm.
1Ti 1:8 But we know that the law is good, if a man use it lawfully;
1Ti 1:9 Knowing this, that the law is not made for a righteous man, but for the lawless and disobedient, for the ungodly and for sinners, for unholy and profane, for murderers of fathers and murderers of mothers, for manslayers,
1Ti 1:10 For whoremongers, for them that defile themselves with mankind, for menstealers, for liars, for perjured persons, and if there be any other thing that is contrary to sound doctrine;
1Ti 1:11 According to the glorious gospel of the blessed God, which was committed to my trust.
1Ti 1:12 And I thank Christ Jesus our Lord, who hath enabled me, for that he counted me faithful, putting me into the ministry;
1Ti 1:13 Who was before a blasphemer, and a persecutor, and injurious: but I obtained mercy, because I did it ignorantly in unbelief.
1Ti 1:14 And the grace of our Lord was exceeding abundant with faith and love which is in Christ Jesus.
1Ti 1:15 This is a faithful saying, and worthy of all acceptation, that Christ Jesus came into the world to save sinners; of whom I am chief.

1Ti 1:16 Howbeit for this cause I obtained mercy, that in me first Jesus Christ might shew forth all longsuffering, for a pattern to them which should hereafter believe on him to life everlasting.
1Ti 1:17 Now unto the King eternal, immortal, invisible, the only wise God, be honour and glory for ever and ever. Amen.
1Ti 1:18 This charge I commit unto thee, son Timothy, according to the prophecies which went before on thee, that thou by them mightest war a good warfare;
1Ti 1:19 Holding faith, and a good conscience; which some

samvittighed; hvilken nogle har lagt fra sig og har forlist angående tro.

[1Ti 1:20 DK-KJV] Af dem er Hymenæus og Alexander; hvem jeg har forløst til Satan, så de må lære ikke at gudsbespotte.

having put away concerning faith have made shipwreck:

1Ti 1:20 Of whom is Hymenaeus and Alexander; whom I have delivered unto Satan, that they may learn not to blaspheme.

1 Timoteus Kapitel 2 - Til toppen af 1 Timoteus - 1 Timothy KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Ti 2:1 DK-KJV] Jeg formaner derfor til, at der først af alt er fremført, påkaldelsesbønner, bønner, forbønner, og taksigelsesbønner, for alle mennesker;
[1Ti 2:2 DK-KJV] For konger, og for alle der er i autoritet; så vi må føre et stille og fredsommelig liv i al gudhengivenhed og hæderlighed.
[1Ti 2:3 DK-KJV] For dette er godt og acceptabelt i Gud vor Frelsers øjne;
[1Ti 2:4 DK-KJV] Som vil ha' at alle mennesker skal bli' frelst, og at komme til kundskaben om sandheden.
[1Ti 2:5 DK-KJV] For der er 1 Gud, og 1 mægler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus;
[1Ti 2:6 DK-KJV] Som gav sigselv som en løsesum for alle, til at bli' vidnet om i rette tid.
[1Ti 2:7 DK-KJV] Hvortil jeg er ordineret en prædikant, og en apostel, (jeg taler sandheden i Kristus, og lyver ikke;) en lærer for Hedningerne i tro og oprigtighed.
[1Ti 2:8 DK-KJV] Jeg vil derfor at mænd beder alle steder, ved at løfte hellige hænder op, uden arrigskab og tvivl.
[1Ti 2:9 DK-KJV] På samme måde også, at kvinder pryder demselv i beskedent tøj, med blufærdighed og nøgternhed; ikke med broderet hår, eller guld, eller perler, eller kostbart tøj;
[1Ti 2:10 DK-KJV] Men (det som er klædeligt for kvinder der bekender gudhengivenhed) med gode gerninger.
[1Ti 2:11 DK-KJV] Lad kvinden lære i stilhed med al underkastelse.
[1Ti 2:12 DK-KJV] Desuden tillader jeg ikke at en kvinde underviser, heller ikke at hun antager autoritet over manden, men at være i stilhed.
[1Ti 2:13 DK-KJV] For Adam var formet først, så Eva.
[1Ti 2:14 DK-KJV] Og Adam var ikke bedraget, men kvinden ved at være bedraget var i overtrædelsen.
[1Ti 2:15 DK-KJV] Til trods for det skal hun bli' frelst i graviditeten, hvis de fortsætter i tro og næstekærlighed og hellighed med nøgternhed.

1Ti 2:1 I exhort therefore, that, first of all, supplications, prayers, intercessions, and giving of thanks, be made for all men;
1Ti 2:2 For kings, and for all that are in authority; that we may lead a quiet and peaceable life in all godliness and honesty.
1Ti 2:3 For this is good and acceptable in the sight of God our Saviour;
1Ti 2:4 Who will have all men to be saved, and to come unto the knowledge of the truth.
1Ti 2:5 For there is one God, and one mediator between God and men, the man Christ Jesus;
1Ti 2:6 Who gave himself a ransom for all, to be testified in due time.
1Ti 2:7 Whereunto I am ordained a preacher, and an apostle, (I speak the truth in Christ, and lie not;) a teacher of the Gentiles in faith and verity.
1Ti 2:8 I will therefore that men pray every where, lifting up holy hands, without wrath and doubting.
1Ti 2:9 In like manner also, that women adorn themselves in modest apparel, with shamefacedness and sobriety; not with broided hair, or gold, or pearls, or costly array;
1Ti 2:10 But (which becometh women professing godliness) with good works.

1Ti 2:11 Let the woman learn in silence with all subjection.

1Ti 2:12 But I suffer not a woman to teach, nor to usurp authority over the man, but to be in silence.

1Ti 2:13 For Adam was first formed, then Eve.
1Ti 2:14 And Adam was not deceived, but the woman being deceived was in the transgression.
1Ti 2:15 Notwithstanding she shall be saved in childbearing, if they continue in faith and charity and holiness with sobriety.

1 Timoteus Kapitel 3 - Til toppen af 1 Timoteus - 1 Timothy KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Ti 3:1 DK-KJV] Dette er et sandt ordsprog, Hvis en mand ønsker en biskops embede, ønsker han et godt virke.
[1Ti 3:2 DK-KJV] En biskop må da være uangribelig, ægtemanden til én hustru, årvågne, besindige, af god opførsel, givet til gæstfrihed, dygtig til at undervise;
[1Ti 3:3 DK-KJV] Ikke givet til vin, ikke en angriber, ikke grådig efter beskidte* penge; men tålmodig, ikke en slagsbror, ikke grisk;
[1Ti 3:4 DK-KJV] En som regerer hans eget hus vel, som har hans børn i underkastelse med al alvorlighed;
[1Ti 3:5 DK-KJV] (For hvis en mand ikke ved hvordan han regerer hans eget hus, hvordan skal han tage sig af Guds kirke?)
[1Ti 3:6 DK-KJV] Ikke en novice, for ikke at han ved at være

1Ti 3:1 This is a true saying, If a man desire the office of a bishop, he desireth a good work.
1Ti 3:2 A bishop then must be blameless, the husband of one wife, vigilant, sober, of good behaviour, given to hospitality, apt to teach;

1Ti 3:3 Not given to wine, no striker, not greedy of filthy lucre; but patient, not a brawler, not covetous;
1Ti 3:4 One that ruleth well his own house, having his children in subjection with all gravity;

1Ti 3:5 (For if a man know not how to rule his own house, how shall he take care of the church of God?)

1Ti 3:6 Not a novice, lest being lifted up with pride he fall

opløftet med stolthed falder ind i djævelens fordømmelse.

[1Ti 3:7 DK-KJV] Desuden må han ha' et godt omdømme hos dem som er udenfor; for ikke at han falder ind i bebrejdelse og djævelens klapfælder.
[1Ti 3:8 DK-KJV] Ligeså må diakonerne være alvorlig, ikke tvetunget, ikke givet til meget vin, ikke grådig efter beskidte penge;
[1Ti 3:9 DK-KJV] Ved at holde fast i troens mysterie med en ren samvittighed.
[1Ti 3:10 DK-KJV] Og lad også disse først bli' prøvet; lad dem da besidde en diakons embede, ved at være fundet uangribelig.
[1Ti 3:11 DK-KJV] På samme måde må deres hustruer være alvorlig, ikke sladderagtige, besindige, trofast i alle ting.
[1Ti 3:12 DK-KJV] Lad diakonerne være ægtemændene til én hustru, og lede deres børn og deres egne huse vel.
[1Ti 3:13 DK-KJV] For de der har brugt en diakons embede vel har anskaffet demselv en god uddannelse, og stor frimodighed i troen som er på Kristus Jesus.
[1Ti 3:14 DK-KJV] Disse ting skriver jeg til dig, med håbet om snart at komme til dig:
[1Ti 3:15 DK-KJV] Men hvis det tager lang tid inden jeg kommer, så du måtte vide hvordan du burde opføre digselv i Guds hus, som er den levende Guds kirke, sandhedens søjle og fundament.
[1Ti 3:16 DK-KJV] Og mysteriet omkring gudhengivenhed er uden tvivl stor: Gud var kødeligt synliggjort, Åndeligt retfærdiggjort, set af engle, prædiket for Hedningerne, troet på i denne verden, modtaget op til herlighed.

into the condemnation of the devil.

1Ti 3:7 Moreover he must have a good report of them which are without; lest he fall into reproach and the snare of the devil.
1Ti 3:8 Likewise must the deacons be grave, not doubletongued, not given to much wine, not greedy of filthy lucre;
1Ti 3:9 Holding the mystery of the faith in a pure conscience.

1Ti 3:10 And let these also first be proved; then let them use the office of a deacon, being found blameless.
1Ti 3:11 Even so must their wives be grave, not slanderers, sober, faithful in all things.
1Ti 3:12 Let the deacons be the husbands of one wife, ruling their children and their own houses well.
1Ti 3:13 For they that have used the office of a deacon well purchase to themselves a good degree, and great boldness in the faith which is in Christ Jesus.
1Ti 3:14 These things write I unto thee, hoping to come unto thee shortly:

1Ti 3:15 But if I tarry long, that thou mayest know how thou oughtest to behave thyself in the house of God, which is the church of the living God, the pillar and ground of the truth.
1Ti 3:16 And without controversy great is the mystery of godliness: God was manifest in the flesh, justified in the Spirit, seen of angels, preached unto the Gentiles, believed on in the world, received up into glory.

1 Timoteus Kapitel 4 - Til toppen af 1 Timoteus - 1 Timothy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Ti 4:1 DK-KJV] Nu taler Ånden udtrykkeligt, at i de sidste tider skal nogle afvige fra troen, ved at gi' efter for forførende ånder, og doktriner fra djævle;
[1Ti 4:2 DK-KJV] Som taler løgne i hykleri; og har deres samvittighed forseglet med et varmt jern;
[1Ti 4:3 DK-KJV] Ved at forbyde giftemål, og ved at befale afstandstagen fra madvarer, som Gud har skabt til at bli' modtaget med taksigelsesbøn af dem som tror og kender sandheden.
[1Ti 4:4 DK-KJV] For enhver Guds skabning er god, og intet skal bli' afvist, hvis det er modtaget med taksigelsesbøn:
[1Ti 4:5 DK-KJV] For det er helliggjort via Guds ord og bøn.

[1Ti 4:6 DK-KJV] Hvis du husker brødrene på disse ting, skal du være en god betjener af Jesus Kristus, næret op i troens ord og i en god doktrin, som du er nået frem til.
[1Ti 4:7 DK-KJV] Men afvis vanhellige og gamle hustruers fabler, og opøv hellere digselv i gudhengivenhed.
[1Ti 4:8 DK-KJV] For legemlige øvelser gavner lidt: men gudhengivenhed er gavnligt i alle ting, ved at ha' løftet både for det liv som er nu, og for det som skal komme.
[1Ti 4:9 DK-KJV] Dette er et trofast ordsprog og værdig af al accept.
[1Ti 4:10 DK-KJV] For derfor både arbejder vi og lider bebrejdelse, fordi vi stoler på den levende Gud, som er Frelseren af alle mennesker, specielt af dem der tror.
[1Ti 4:11 DK-KJV] Befal og undervis i disse ting.
[1Ti 4:12 DK-KJV] Lad intet menneske foragte din ungdom; men vær du et eksempel for de troende, i ord, i konversation, i næstekærlighed, i ånd, i tro, i renhed.

1Ti 4:1 Now the Spirit speaketh expressly, that in the latter times some shall depart from the faith, giving heed to seducing spirits, and doctrines of devils;
1Ti 4:2 Speaking lies in hypocrisy; having their conscience seared with a hot iron;

1Ti 4:3 Forbidding to marry, and commanding to abstain from meats, which God hath created to be received with thanksgiving of them which believe and know the truth.
1Ti 4:4 For every creature of God is good, and nothing to be refused, if it be received with thanksgiving:
1Ti 4:5 For it is sanctified by the word of God and prayer.
1Ti 4:6 If thou put the brethren in remembrance of these things, thou shalt be a good minister of Jesus Christ, nourished up in the words of faith and of good doctrine, whereunto thou hast attained.
1Ti 4:7 But refuse profane and old wives' fables, and exercise thyself rather unto godliness.
1Ti 4:8 For bodily exercise profiteth little: but godliness is profitable unto all things, having promise of the life that now is, and of that which is to come.

1Ti 4:9 This is a faithful saying and worthy of all acceptation.
1Ti 4:10 For therefore we both labour and suffer reproach, because we trust in the living God, who is the Saviour of all men, specially of those that believe.
1Ti 4:11 These things command and teach.
1Ti 4:12 Let no man despise thy youth; but be thou an example of the believers, in word, in conversation, in charity, in spirit, in faith, in purity.

[1Ti 4:13 DK-KJV] Før jeg kommer, ta' vare på skriftlæsning, på formaning, på doktrin.

[1Ti 4:14 DK-KJV] Forsøm ikke gaven der er i dig, som var givet dig via profeti, med håndspålæggelsen af de ældste.
[1Ti 4:15 DK-KJV] Mediter over disse ting; giv digselv helt hen til dem; så din fortjeneste må vise sig for alle.
[1Ti 4:16 DK-KJV] Pas på digselv, og på doktrinen; fortsæt i dem: for ved at gøre det skal du frelse både digselv, og dem som hører på dig.

1Ti 4:13 Till I come, give attendance to reading, to exhortation, to doctrine.
1Ti 4:14 Neglect not the gift that is in thee, which was given thee by prophecy, with the laying on of the hands of the presbytery.
1Ti 4:15 Meditate upon these things; give thyself wholly to them; that thy profiting may appear to all.
1Ti 4:16 Take heed unto thyself, and unto the doctrine; continue in them: for in doing this thou shalt both save thyself, and them that hear thee.

1 Timoteus Kapitel 5 - Til toppen af 1 Timoteus - 1 Timothy KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Ti 5:1 DK-KJV] Irettesæt ikke en ældste, men bed ham indtrængende som en far; og de yngre mænd som brødre;
[1Ti 5:2 DK-KJV] De ældre kvinder som mødre; de yngre som søstre, med al renhed.

[1Ti 5:3 DK-KJV] Ær enker der virkelig er enker.
[1Ti 5:4 DK-KJV] Men hvis der er en enke der har børn eller nevøer, lad dem først lære at vise fromhed i deres eget hjem, og at gengælde deres forældre: for det er godt og acceptabelt foran Gud.

[1Ti 5:5 DK-KJV] Hun som nu virkelig er en enke, og forladt, stoler på Gud, og fortsætter i påkaldelsesbønner og bønner nat og dag.
[1Ti 5:6 DK-KJV] Men hun der lever i fornøjelse er død mens hun lever.
[1Ti 5:7 DK-KJV] Og pålæg disse ting, så de må være uangribelige.
[1Ti 5:8 DK-KJV] Men hvis der er en der ikke tager sig af hans egne, og specielt af dem fra hans eget hus, har han fornægtet troen, og er værre end en vantro.
[1Ti 5:9 DK-KJV] Lad ikke en enke regnes med i antallet der er under 60 år gammel, som har været 1 ægtemands hustru,
[1Ti 5:10 DK-KJV] Og som har et godt omdømme med gode gerninger; hvis hun har opfostret børn, hvis hun har indlogeret fremmede, hvis hun har vasket de helliges fødder, hvis hun har afhjulpet de plagede, hvis hun med flid har fulgt ethvert godt virke.

[1Ti 5:11 DK-KJV] Men afvis de yngre enker: for når de er begyndt at bli' løsslupne imod Kristus, vil de gifte sig;
[1Ti 5:12 DK-KJV] Ved af ha' forbandelse, fordi de har forkastet deres første tro.
[1Ti 5:13 DK-KJV] Og desuden lærer de at bli' dovne, ved at vandre rundt fra hus til hus; og ikke kun dovne, men også sladrehanke og snagere, ved at tale om de ting som de ikke burde.
[1Ti 5:14 DK-KJV] Jeg vil derfor at de yngre kvinder gifter sig, får børn, styrer huset, giv ingen anledning til modstanderen til at tale bebrejdende.

[1Ti 5:15 DK-KJV] For nogle har allerede skiftet side efter Satan.

[1Ti 5:16 DK-KJV] Hvis der er en mand eller kvinde der tror som har enker, lad dem afhjælpe dem, og lad det ikke være kirkens opgave; så den må afhjælpe dem som virkelig er enker.
[1Ti 5:17 DK-KJV] Lad de ældste der regerer vel bli' anset for at være værdige af dobbelt ære, specielt de som arbejder i ordet og doktrin.
[1Ti 5:18 DK-KJV] For skriften siger, Du skal ikke binde mulen til på oksen som træder kornet. Og, Arbejderen er hans belønning værdig.

1Ti 5:1 Rebuke not an elder, but intreat him as a father; and the younger men as brethren;
1Ti 5:2 The elder women as mothers; the younger as sisters, with all purity.

1Ti 5:3 Honour widows that are widows indeed.
1Ti 5:4 But if any widow have children or nephews, let them learn first to shew piety at home, and to requite their parents: for that is good and acceptable before God.
1Ti 5:5 Now she that is a widow indeed, and desolate, trusteth in God, and continueth in supplications and prayers night and day.
1Ti 5:6 But she that liveth in pleasure is dead while she liveth.
1Ti 5:7 And these things give in charge, that they may be blameless.
1Ti 5:8 But if any provide not for his own, and specially for those of his own house, he hath denied the faith, and is worse than an infidel.
1Ti 5:9 Let not a widow be taken into the number under threescore years old, having been the wife of one man,
1Ti 5:10 Well reported of for good works; if she have brought up children, if she have lodged strangers, if she have washed the saints' feet, if she have relieved the afflicted, if she have diligently followed every good work.
1Ti 5:11 But the younger widows refuse: for when they have begun to wax wanton against Christ, they will marry;
1Ti 5:12 Having damnation, because they have cast off their first faith.
1Ti 5:13 And withal they learn to be idle, wandering about from house to house; and not only idle, but tattlers also and busybodies, speaking things which they ought not.
1Ti 5:14 I will therefore that the younger women marry, bear children, guide the house, give none occasion to the adversary to speak reproachfully.

1Ti 5:15 For some are already turned aside after Satan.
1Ti 5:16 If any man or woman that believeth have widows, let them relieve them, and let not the church be charged; that it may relieve them that are widows indeed.
1Ti 5:17 Let the elders that rule well be counted worthy of double honour, especially they who labour in the word and doctrine.
1Ti 5:18 For the scripture saith, Thou shalt not muzzle the ox that treadeth out the corn. And, The labourer is worthy of his reward.

[1Ti 5:19 DK-KJV] Modtag ikke en anklage imod en ældste, foruden det er foran 2 eller 3 vidner.
[1Ti 5:20 DK-KJV] Irettesæt dem der synder foran alle, så de andre også må frygte.
[1Ti 5:21 DK-KJV] Jeg pålægger dig foran Gud, og Herren Jesus Kristus, og de valgte engle, at du overholder disse ting uden at tage hensyn til den ene eller den anden, ved ikke at gøre noget via partiskhed.
[1Ti 5:22 DK-KJV] Læg ikke pludseligt hænder på noget menneske, vær heller ikke delagtig i andre menneskers synder: hold digselv ren.
[1Ti 5:23 DK-KJV] Drik ikke kun vand, men brug en smule vin for din maves skyld og dine hyppige skavanker.
[1Ti 5:24 DK-KJV] Nogle menneskers synder er åbenlyse, ved at gå foran til dom; og nogle mennesker de følger efter.
[1Ti 5:25 DK-KJV] Ligeså er også nogles gode gerninger manifesterede på forhånd; og de som det er anderledes med kan ikke skjules.

1Ti 5:19 Against an elder receive not an accusation, but before two or three witnesses.
1Ti 5:20 Them that sin rebuke before all, that others also may fear.
1Ti 5:21 I charge thee before God, and the Lord Jesus Christ, and the elect angels, that thou observe these things without preferring one before another, doing nothing by partiality.

1Ti 5:22 Lay hands suddenly on no man, neither be partaker of other men's sins: keep thyself pure.
1Ti 5:23 Drink no longer water, but use a little wine for thy stomach's sake and thine often infirmities.
1Ti 5:24 Some men's sins are open beforehand, going before to judgment; and some men they follow after.
1Ti 5:25 Likewise also the good works of some are manifest beforehand; and they that are otherwise cannot be hid.

1 Timoteus Kapitel 6 - Til toppen af 1 Timoteus - 1 Timothy KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Ti 6:1 DK-KJV] Lad alle de tjenere som er under åget anse deres egne mestre for at være værdige af al ære, så Guds navn og hans doktrin ikke er spottet.
[1Ti 6:2 DK-KJV] Og de der har troende mestre, lad dem ikke ringeagte dem, fordi de er brødre; men tjen dem hellere, fordi de er trofaste og elskede, delagtige i fordelen. Undervis og forman i disse ting.
[1Ti 6:3 DK-KJV] Hvis der er en mand der underviser om noget andet, og ikke samtykker med de helsebringende ord, ja Jesus Kristus vor Herres ord, og med doktrinen som er efter gudhengivenhed;
[1Ti 6:4 DK-KJV] Er han stolt, ved intet at vide, men ved at længes efter at komme med spørgsmål og stridigheder om ord, hvoraf misundelse, strid, forhånelser, onde anklager kommer,
[1Ti 6:5 DK-KJV] Forvildede stridigheder fra mennesker med korrupte sind, og blottet fra sandheden, ved at gå ud fra at gevinst er gudhengivenhed: træk digselv væk fra sådanne.
[1Ti 6:6 DK-KJV] Men gudhengivenhed med tilfredshed er en stor gevinst.
[1Ti 6:7 DK-KJV] For vi bragte ingenting ind i denne verden, og det er sikkert at vi ingenting kan bære ud.
[1Ti 6:8 DK-KJV] Og ved at ha' mad og tøj lad os være tilfreds med det.
[1Ti 6:9 DK-KJV] Men de der vil være rige falder ind i fristelse og en fælde, og ind i mange tåbelige og skadelige lyster, som drukner mennesker i destruktion og tilintetgørelse.
[1Ti 6:10 DK-KJV] For kærligheden til penge er roden til alt ondt: mens nogle begærer efter dette, har de fejlet fra troen, og gennemboret demselv med mange sorger.
[1Ti 6:11 DK-KJV] Men du, Kæreste Guds menneske, flygt fra disse ting; og følg efter retfærdighed, gudhengivenhed, tro, kærlighed, tålmodighed, sagtmodighed.
[1Ti 6:12 DK-KJV] Kæmp den gode troskamp, grib fat i det evige liv, hvortil du også er kaldet, og har bekendt en god bekendelse foran mange vidner.
[1Ti 6:13 DK-KJV] Jeg giver dig pålæg foran Guds øjne, som levendegør alle ting, og foran Kristus Jesus, som foran Pontius Pilatus vidnede en god bekendelse;
[1Ti 6:14 DK-KJV] At du uplettet holder fast i denne befaling, uden brug for irettesættelse, indtil Jesus Kristus vor Herres

1Ti 6:1 Let as many servants as are under the yoke count their own masters worthy of all honour, that the name of God and his doctrine be not blasphemed.
1Ti 6:2 And they that have believing masters, let them not despise them, because they are brethren; but rather do them service, because they are faithful and beloved, partakers of the benefit. These things teach and exhort.

1Ti 6:3 If any man teach otherwise, and consent not to wholesome words, even the words of our Lord Jesus Christ, and to the doctrine which is according to godliness;

1Ti 6:4 He is proud, knowing nothing, but doting about questions and strifes of words, whereof cometh envy, strife, railings, evil surmisings,
1Ti 6:5 Perverse disputings of men of corrupt minds, and destitute of the truth, supposing that gain is godliness: from such withdraw thyself.

1Ti 6:6 But godliness with contentment is great gain.
1Ti 6:7 For we brought nothing into this world, and it is certain we can carry nothing out.
1Ti 6:8 And having food and raiment let us be therewith content.

1Ti 6:9 But they that will be rich fall into temptation and a snare, and into many foolish and hurtful lusts, which drown men in destruction and perdition.
1Ti 6:10 For the love of money is the root of all evil: which while some coveted after, they have erred from the faith, and pierced themselves through with many sorrows.
1Ti 6:11 But thou, O man of God, flee these things; and follow after righteousness, godliness, faith, love, patience, meekness.
1Ti 6:12 Fight the good fight of faith, lay hold on eternal life, whereunto thou art also called, and hast professed a good profession before many witnesses.
1Ti 6:13 I give thee charge in the sight of God, who quickeneth all things, and before Christ Jesus, who before Pontius Pilate witnessed a good confession;
1Ti 6:14 That thou keep this commandment without spot, unrebukeable, until the appearing of our Lord Jesus Christ:

tilsynekomst:

[1Ti 6:15 DK-KJV] Han som skal fremvise i hans tider, hvem den velsignede og den eneste enevældige Magthaver er, Kongen over konger, og Herre over herrer;
[1Ti 6:16 DK-KJV] Som alene har udødelighed, ved at bo i lyset som intet menneske kan komme nær; hvem intet menneske har set, heller ikke kan se: til hvem være ære og vælde for evigt. Amen.
[1Ti 6:17 DK-KJV] Pålæg dem der er rige i denne verden, at de ikke er hovmodige, ej heller stoler på usikre rigdomme, men på den levende Gud, som rigeligt giver os at nyde alle ting;
[1Ti 6:18 DK-KJV] Så de gør godt, så de er rige på gode gerninger, parat til at uddele, villig til at kommunikere;
[1Ti 6:19 DK-KJV] Ved at lægge et godt fundament op på lager for demselv imod tiden der kommer, så de må gribe fat i det evige liv.
[1Ti 6:20 DK-KJV] Kæreste Timoteus, hold fast i det som er betroet i din varetægt, ved at undgå vanhellig og nyttesløst snak, og modsætninger fra det som på falsk grundlag kaldes videnskab:
[1Ti 6:21 DK-KJV] Hvilket nogle bekender sig til og har fejlet angående troen. Nåde være med dig. Amen. ***Denne første epistel til Timoteus var skrevet fra Laodikea, som er den ypperligste by i Frygien Pacatiana.***

1Ti 6:15 Which in his times he shall shew, who is the blessed and only Potentate, the King of kings, and Lord of lords;

1Ti 6:16 Who only hath immortality, dwelling in the light which no man can approach unto; whom no man hath seen, nor can see: to whom be honour and power everlasting. Amen.

1Ti 6:17 Charge them that are rich in this world, that they be not highminded, nor trust in uncertain riches, but in the living God, who giveth us richly all things to enjoy;
1Ti 6:18 That they do good, that they be rich in good works, ready to distribute, willing to communicate;
1Ti 6:19 Laying up in store for themselves a good foundation against the time to come, that they may lay hold on eternal life.

1Ti 6:20 O Timothy, keep that which is committed to thy trust, avoiding profane and vain babblings, and oppositions of science falsely so called:
1Ti 6:21 Which some professing have erred concerning the faith. Grace be with thee. Amen. ***The first to Timothy was written from Laodicea, which is the chiefest city of Phrygia Pacatiana.***

2Timoteus - Index055
Navnebetydning for Timoteus = En der er hædret af Gud
Kapitler: 1-2-3-4
2 Timoteus Kapitel 1 - 2 Timothy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Ti 1:1 DK-KJV] Paulus, en apostel af Jesus Kristus ved Guds vilje, ifølge løftet om liv som er i Kristus Jesus,
[2Ti 1:2 DK-KJV] Til Timoteus, min højt elskede søn: Nåde, barmhjertighed, og fred, fra Gud vor Far og Kristus Jesus vor Herre.
[2Ti 1:3 DK-KJV] Jeg takker Gud, som jeg tjener fra mine forfædre med ren samvittighed, så jeg uden ophør husker på dig i mine bønner nat og dag;
[2Ti 1:4 DK-KJV] Med et stort ønske om at se dig, idet jeg mindes dine tårer, så jeg må bli' fyldt med glæde;
[2Ti 1:5 DK-KJV] Når jeg husker tilbage på den oprigtige tro som er i dig, den som først boede i din bedstemor Lois, og din mor Eunike; og jeg er overbevist om at i dig også.
[2Ti 1:6 DK-KJV] Jeg vil derfor minde dig om at du vækkede Guds gave, som er i dig på grund af at jeg lagde mine hænder på dig.
[2Ti 1:7 DK-KJV] For Gud har ikke givet os ånden af frygt; men af kraft, og af kærlighed, og af et sundt sind.
[2Ti 1:8 DK-KJV] Skam du dig derfor ikke over vor Herres vidnesbyrd, heller ikke over mig hans fange: men vær du delagtig i evangeliets lidelser efter Guds kraft;
[2Ti 1:9 DK-KJV] Som har frelst os, og kaldet os med et helligt kald, ikke efter vore gerninger, men efter hans eget formål og nåde, som var givet os i Kristus Jesus før denne verden begyndte,
[2Ti 1:10 DK-KJV] Men det er nu synliggjort ved Jesus Kristus vor Frelsers tilsynekomst, som har afskaffet død, og har bragt liv og udødelighed frem i lyset gennem evangeliet:

2Ti 1:1 Paul, an apostle of Jesus Christ by the will of God, according to the promise of life which is in Christ Jesus,

2Ti 1:2 To Timothy, my dearly beloved son: Grace, mercy, and peace, from God the Father and Christ Jesus our Lord.
2Ti 1:3 I thank God, whom I serve from my forefathers with pure conscience, that without ceasing I have remembrance of thee in my prayers night and day;
2Ti 1:4 Greatly desiring to see thee, being mindful of thy tears, that I may be filled with joy;
2Ti 1:5 When I call to remembrance the unfeigned faith that is in thee, which dwelt first in thy grandmother Lois, and thy mother Eunice; and I am persuaded that in thee also.
2Ti 1:6 Wherefore I put thee in remembrance that thou stir up the gift of God, which is in thee by the putting on of my hands.
2Ti 1:7 For God hath not given us the spirit of fear; but of power, and of love, and of a sound mind.
2Ti 1:8 Be not thou therefore ashamed of the testimony of our Lord, nor of me his prisoner: but be thou partaker of the afflictions of the gospel according to the power of God;
2Ti 1:9 Who hath saved us, and called us with an holy calling, not according to our works, but according to his own purpose and grace, which was given us in Christ Jesus before the world began,
2Ti 1:10 But is now made manifest by the appearing of our Saviour Jesus Christ, who hath abolished death, and hath brought life and immortality to light through the gospel:

[2Ti 1:11 DK-KJV] Hvortil jeg er udnævnt som prædikant, og en apostel, og en lærer for Hedningerne.
[2Ti 1:12 DK-KJV] Af hvilken grund jeg også udholder disse ting: ikke desto mindre så skammer jeg mig ikke: for jeg ved hvem jeg tror på, og er overbevist om at han er i stand til at holde det jeg har betroet til ham imod den dag.
[2Ti 1:13 DK-KJV] Hold fast i de sunde ords form, som du har hørt af mig, i tro og kærlighed som er i Kristus Jesus.
[2Ti 1:14 DK-KJV] Hold fast i den gode ting som var betroet til dig via den Hellige Ånd som bor i os.
[2Ti 1:15 DK-KJV] Dette ved du, at alle de som er i Lilleasien har vendt sig væk fra mig; af hvem er Fygellus og Hermogenes.
[2Ti 1:16 DK-KJV] Herren giver barmhjertighed til Onesiforus' hus; for han forfriskede mig ofte, og skammede sig ikke over min lænke:
[2Ti 1:17 DK-KJV] Men, da han var i Rom, søgte han ivrigt efter mig, og fandt mig.
[2Ti 1:18 DK-KJV] Herren skænke til ham at han må finde barmhjertighed fra Herren i den dag: og i hvor mange ting han betjente for mig i Efesus, kender du meget vel.

2Ti 1:11 Whereunto I am appointed a preacher, and an apostle, and a teacher of the Gentiles.
2Ti 1:12 For the which cause I also suffer these things: nevertheless I am not ashamed: for I know whom I have believed, and am persuaded that he is able to keep that which I have committed unto him against that day.
2Ti 1:13 Hold fast the form of sound words, which thou hast heard of me, in faith and love which is in Christ Jesus.
2Ti 1:14 That good thing which was committed unto thee keep by the Holy Ghost which dwelleth in us.
2Ti 1:15 This thou knowest, that all they which are in Asia be turned away from me; of whom are Phygellus and Hermogenes.
2Ti 1:16 The Lord give mercy unto the house of Onesiphorus; for he oft refreshed me, and was not ashamed of my chain:
2Ti 1:17 But, when he was in Rome, he sought me out very diligently, and found me.
2Ti 1:18 The Lord grant unto him that he may find mercy of the Lord in that day: and in how many things he ministered unto me at Ephesus, thou knowest very well.

2 Timoteus Kapitel 2 - Til toppen af 2 Timoteus - 2 Timothy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Ti 2:1 DK-KJV] Du derfor, min søn, vær stærk i nåden der er i Kristus Jesus.
[2Ti 2:2 DK-KJV] Og de ting som du har hørt af mig blandt mange vidner, betro det samme til trofaste mænd, som også skal være i stand til at undervise andre.
[2Ti 2:3 DK-KJV] Udhold du derfor hårdhed, som en god soldat af Jesus Kristus.
[2Ti 2:4 DK-KJV] Ingen mand som går i krig vikler sigselv ind i de opgaver som hører dette liv til, så han må behage ham som har udvalgt ham til at være en soldat.
[2Ti 2:5 DK-KJV] Og hvis en mand også stræber efter et højere embede, endnu er han ikke kronet, medmindre han stræber på lovlig vis.
[2Ti 2:6 DK-KJV] Landmanden der arbejder må være den første som får del af frugterne.
[2Ti 2:7 DK-KJV] Tænk over hvad jeg siger; og Herren giver dig forståelse i alle ting.
[2Ti 2:8 DK-KJV] Husk på at Jesus Kristus af Davids sæd var rejst fra de døde efter mit evangelie:
[2Ti 2:9 DK-KJV] Hvori jeg mishandles, som en der gør ondt, endda bundet, men Guds ord er ikke bundne.
[2Ti 2:10 DK-KJV] Derfor udholder jeg alle ting for de valgtes skyld, så de også må modtage frelsen som er i Kristus Jesus med evig herlighed.
[2Ti 2:11 DK-KJV] Det er et trofast ordsprog: For hvis vi er døde med ham, skal vi også leve med ham:
[2Ti 2:12 DK-KJV] Hvis vi lider, skal vi også regere med ham: hvis vi fornægter ham, vil han også fornægte os:
[2Ti 2:13 DK-KJV] Hvis vi ikke tror, dog forbli'r han trofast: han kan ikke fornægte sigselv.
[2Ti 2:14 DK-KJV] Mind dem om disse ting, ved at pålægge dem foran Herren at de ikke skal strides om ord der ikke gavner, men for at det skal omvende dem som hører.
[2Ti 2:15 DK-KJV] Studer for at vise digselv godkendt overfor Gud, en arbejdsmand der ikke behøver at være skamfuld, ved at opdele sandhedens ord på den rigtige måde.
[2Ti 2:16 DK-KJV] Men undgå vanhellig og nyttesløst snak: for det vil bare føre til mere ugudelighed.
[2Ti 2:17 DK-KJV] Og deres ord vil æde som en koldbrand

2Ti 2:1 Thou therefore, my son, be strong in the grace that is in Christ Jesus.
2Ti 2:2 And the things that thou hast heard of me among many witnesses, the same commit thou to faithful men, who shall be able to teach others also.
2Ti 2:3 Thou therefore endure hardness, as a good soldier of Jesus Christ.
2Ti 2:4 No man that warreth entangleth himself with the affairs of this life; that he may please him who hath chosen him to be a soldier.
2Ti 2:5 And if a man also strive for masteries, yet is he not crowned, except he strive lawfully.
2Ti 2:6 The husbandman that laboureth must be first partaker of the fruits.
2Ti 2:7 Consider what I say; and the Lord give thee understanding in all things.
2Ti 2:8 Remember that Jesus Christ of the seed of David was raised from the dead according to my gospel:
2Ti 2:9 Wherein I suffer trouble, as an evil doer, even unto bonds; but the word of God is not bound.
2Ti 2:10 Therefore I endure all things for the elect's sakes, that they may also obtain the salvation which is in Christ Jesus with eternal glory.
2Ti 2:11 It is a faithful saying: For if we be dead with him, we shall also live with him:
2Ti 2:12 If we suffer, we shall also reign with him: if we deny him, he also will deny us:
2Ti 2:13 If we believe not, yet he abideth faithful: he cannot deny himself.
2Ti 2:14 Of these things put them in remembrance, charging them before the Lord that they strive not about words to no profit, but to the subverting of the hearers.
2Ti 2:15 Study to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.
2Ti 2:16 But shun profane and vain babblings: for they will increase unto more ungodliness.
2Ti 2:17 And their word will eat as doth a canker: of whom is

gør: af dem er Hymenæus og Filetus;

Hymenaeus and Philetus;

[2Ti 2:18 DK-KJV] Som har fejlet angående sandheden, ved at sige at opstandelsen allerede har fundet sted, og nedbryder troen hos nogen.

2Ti 2:18 Who concerning the truth have erred, saying that the resurrection is past already; and overthrow the faith of some.

[2Ti 2:19 DK-KJV] Ikke desto mindre så står Guds grundvold fast, ved at ha' dette segl, Herren kender dem der er hans, Og, Lad alle som nævner Kristus' navn vende sig bort fra fejltrin.

2Ti 2:19 Nevertheless the foundation of God standeth sure, having this seal, The Lord knoweth them that are his. And, Let every one that nameth the name of Christ depart from iniquity.

[2Ti 2:20 DK-KJV] Men i et stort hus er der ikke kun kar af guld og sølv, men også af træ og af jord; og nogen til ære, og nogen til vanære.

2Ti 2:20 But in a great house there are not only vessels of gold and of silver, but also of wood and of earth; and some to honour, and some to dishonour.

[2Ti 2:21 DK-KJV] Hvis en mand derfor renser sigselv fra disse, skal han være et kar til ære, helliggjort, og en som mesteren kan bruge, og udrustet til alt godt virke.

2Ti 2:21 If a man therefore purge himself from these, he shall be a vessel unto honour, sanctified, and meet for the master's use, and prepared unto every good work.

[2Ti 2:22 DK-KJV] Flygt også fra ungdommelige lyster: men følg efter retfærdighed, tro, næstekærlighed, fred, med dem som kalder på Herren ud af et rent hjerte.

2Ti 2:22 Flee also youthful lusts: but follow righteousness, faith, charity, peace, with them that call on the Lord out of a pure heart.

[2Ti 2:23 DK-KJV] Men undgå tåbelige og ulærde spørgsmål, velvidende at de skaber stridigheder.

2Ti 2:23 But foolish and unlearned questions avoid, knowing that they do gender strifes.

[2Ti 2:24 DK-KJV] Og en Herrens tjener må ikke stride, men være blid mod alle mennesker, egnet til at undervise, tålmodig,

2Ti 2:24 And the servant of the Lord must not strive; but be gentle unto all men, apt to teach, patient,

[2Ti 2:25 DK-KJV] Ved i sagtmodighed at instruere dem som modsætter sig; hvis Gud måske vil give dem omvendelse til anerkendelsen af sandheden;

2Ti 2:25 In meekness instructing those that oppose themselves; if God peradventure will give them repentance to the acknowledging of the truth;

[2Ti 2:26 DK-KJV] Og for at de må genvinde demselv ud af djævlens klapfælder, som er taget til fange af ham ved hans vilje.

2Ti 2:26 And that they may recover themselves out of the snare of the devil, who are taken captive by him at his will.

2 Timoteus Kapitel 3 - Til toppen af 2 Timoteus - 2 Timothy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Ti 3:1 DK-KJV] Kend også dette, at i de sidste dage skal der komme farefulde tider.

2Ti 3:1 This know also, that in the last days perilous times shall come.

[2Ti 3:2 DK-KJV] For mennesker skal bli' elskere af deres eget selv, griske, pralende, stolte, spottere af Gud, ulydige mod forældre, utaknemmelige, uhellige,

2Ti 3:2 For men shall be lovers of their own selves, covetous, boasters, proud, blasphemers, disobedient to parents, unthankful, unholy,

[2Ti 3:3 DK-KJV] Uden naturlig hengivenhed, våbenhvilebrydere, falske anklagere, uden selvkontrol, voldsomme, foragtere af de som er gode,

2Ti 3:3 Without natural affection, trucebreakers, false accusers, incontinent, fierce, despisers of those that are good,

[2Ti 3:4 DK-KJV] Forrædere, fremfusende, hovmodige, elskere af nydelser mere end elskere af Gud;

2Ti 3:4 Traitors, heady, highminded, lovers of pleasures more than lovers of God;

[2Ti 3:5 DK-KJV] Som har en form for gudhengivenhed, men ved at fornægte dens kraft: hold dig fra sådanne.

2Ti 3:5 Having a form of godliness, but denying the power thereof: from such turn away.

[2Ti 3:6 DK-KJV] For af den slags er de som sniger sig ind i huse, og tilfangetager tåbelige kvinder tynget af synder, ledt på afveje med forskellige lyster.

2Ti 3:6 For of this sort are they which creep into houses, and lead captive silly women laden with sins, led away with divers lusts,

[2Ti 3:7 DK-KJV] Ved altid at lære, og aldrig er i stand til at komme til kundskaben om sandheden.

2Ti 3:7 Ever learning, and never able to come to the knowledge of the truth.

[2Ti 3:8 DK-KJV] Nu som Jannes og Jambres stod Moses imod, således står også disse sandheden imod: mennesker med en korrupt tankegang, forkastet vedrørende troen.

2Ti 3:8 Now as Jannes and Jambres withstood Moses, so do these also resist the truth: men of corrupt minds, reprobate concerning the faith.

[2Ti 3:9 DK-KJV] Men de skal ikke vinde frem, for deres tåbelighed skal være åbenbar for alle mennesker, som også deres var.

2Ti 3:9 But they shall proceed no further: for their folly shall be manifest unto all men, as theirs also was.

[2Ti 3:10 DK-KJV] Men du har fuldt ud kendt min doktrin, livsførsel, formål, tro, overbærenhed, næstekærlighed, tålmodighed,

2Ti 3:10 But thou hast fully known my doctrine, manner of life, purpose, faith, longsuffering, charity, patience,

[2Ti 3:11 DK-KJV] Forfølgelser, lidelser, som jeg fik i Antiokia, i Ikonium og i Lystra; hvilke forfølgelser jeg udholdt: men Herren forløste mig ud af dem alle.

2Ti 3:11 Persecutions, afflictions, which came unto me at Antioch, at Iconium, at Lystra; what persecutions I endured: but out of them all the Lord delivered me.

[2Ti 3:12 DK-KJV] Ja, og alle der vil leve gudhengivent i Kristus

2Ti 3:12 Yea, and all that will live godly in Christ Jesus

Jesus skal lide forfølgelse.

[2Ti 3:13) Men onde mennesker og bedragere skal stadig bli' værre og værre, ved at bedrage, og ved at være bedraget.

[2Ti 3:14 DK-KJV] Men fortsæt du i de ting du har lært og blevet overbevist af, ved at vide af hvem du har lært dem;
[2Ti 3:15 DK-KJV] Og at du fra barndommen af har kendt de hellige skrifter, som er i stand til at gøre dig vis til frelse gennem tro som er på Kristus Jesus.
[2Ti 3:16 DK-KJV] Alle skrifter er givet via inspiration fra Gud, og er fordelagtige til doktrin, til irettesættelse, til korrektion, til instruktion i retfærdighed:
[2Ti 3:17 DK-KJV] Så Guds menneske må være perfekt, omhyggeligt udrustet til al god gerning.

shall suffer persecution.

2Ti 3:13 But evil men and seducers shall wax worse and worse, deceiving, and being deceived.
2Ti 3:14 But continue thou in the things which thou hast learned and hast been assured of, knowing of whom thou hast learned them;
2Ti 3:15 And that from a child thou hast known the holy scriptures, which are able to make thee wise unto salvation through faith which is in Christ Jesus.
2Ti 3:16 All scripture is given by inspiration of God, and is profitable for doctrine, for reproof, for correction, for instruction in righteousness:
2Ti 3:17 That the man of God may be perfect, throughly furnished unto all good works.

2 Timoteus Kapitel 4 - Til toppen af 2 Timoteus - 2 Timothy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Ti 4:1 DK-KJV] Jeg pålægger dig derfor foran Gud, og Herren Jesus Kristus, som skal dømme de levende og de døde ved hans tilsynekomst og hans kongerige;
[2Ti 4:2 DK-KJV] Prædik ordet; vær indtrængende rettidigt, urettidigt; bebrejd, irettesæt, forman med al tålmodighed og doktrin.
[2Ti 4:3 DK-KJV] For den tid vil komme da de ikke vil udholde sund doktrin; men efter deres egne lyster skal de samle lærere til demselv, ved at ha' kløende ører;
[2Ti 4:4 DK-KJV] Og de skal vende deres ører væk fra sandheden, og skal bli' vendt til fabler.
[2Ti 4:5 DK-KJV] Men vær du på vagt i alle ting, udhold lidelser, gør en evangelists værk, gør fuld gavn af din tjeneste.
[2Ti 4:6 DK-KJV] For jeg er nu parat til at bli' tilbudt, og tiden for min afrejse er nær.
[2Ti 4:7 DK-KJV] Jeg har kæmpet en god kamp, jeg har fuldført min kurs, jeg har bevaret troen.
[2Ti 4:8 DK-KJV] Herefter er en retfærdigheds krone lagt klar til mig, som Herren, retfærdighedens dommer, giver mig på den dag: og ikke kun til mig, men også til alle dem som længes efter hans tilsynekomst.

[2Ti 4:9 DK-KJV] Gør dit bedste for hurtigt at komme til mig:
[2Ti 4:10 DK-KJV] For Demas har forladt mig, ved at ha' elsket denne nuværende verden, og rejste til Tessalonika; Kreskens til Galatia, Titus til Dalmatia.
[2Ti 4:11 DK-KJV] Kun Lukas er hos mig. Tag Markus, og bring ham med dig: for han er fordelagtig for mig i tjenesten.

[2Ti 4:12 DK-KJV] Og Tykikus har jeg sendt til Efesus.
[2Ti 4:13 DK-KJV] Kappen som jeg efterlod hos Karpus i Troas, når du kommer, bring den med dig, og bøgerne, men især pergamenterne.
[2Ti 4:14 DK-KJV] Kobbersmeden Aleksander gjorde mig meget ondt: Herren belønner ham efter hans gerninger:
[2Ti 4:15 DK-KJV] Tag du dig også i agt for ham; for han gik kraftigt imod vore ord.
[2Ti 4:16 DK-KJV] Intet menneske stod hos mig ved mit første forsvar, men alle mennesker forlod mig: jeg ber Gud at det ikke må bli' lagt til deres anklage.
[2Ti 4:17 DK-KJV] Til trods for det stod Herren ved min side, og styrkede mig; så prædiken via mig måtte bli' kendt fuldt ud, og for at alle Hedninger måtte høre: og jeg var forløst ud af løvens gab.
[2Ti 4:18 DK-KJV] Og Herren skal forløse mig fra ethvert ondt virke, og vil bevare mig ind i hans himmelske

2Ti 4:1 I charge thee therefore before God, and the Lord Jesus Christ, who shall judge the quick and the dead at his appearing and his kingdom;

2Ti 4:2 Preach the word; be instant in season, out of season; reprove, rebuke, exhort with all longsuffering and doctrine.
2Ti 4:3 For the time will come when they will not endure sound doctrine; but after their own lusts shall they heap to themselves teachers, having itching ears;
2Ti 4:4 And they shall turn away their ears from the truth, and shall be turned unto fables.

2Ti 4:5 But watch thou in all things, endure afflictions, do the work of an evangelist, make full proof of thy ministry.
2Ti 4:6 For I am now ready to be offered, and the time of my departure is at hand.
2Ti 4:7 I have fought a good fight, I have finished my course, I have kept the faith:
2Ti 4:8 Henceforth there is laid up for me a crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge, shall give me at that day: and not to me only, but unto all them also that love his appearing.

2Ti 4:9 Do thy diligence to come shortly unto me:
2Ti 4:10 For Demas hath forsaken me, having loved this present world, and is departed unto Thessalonica; Crescens to Galatia, Titus unto Dalmatia.
2Ti 4:11 Only Luke is with me. Take Mark, and bring him with thee: for he is profitable to me for the ministry.

2Ti 4:12 And Tychicus have I sent to Ephesus.
2Ti 4:13 The cloke that I left at Troas with Carpus, when thou comest, bring with thee, and the books, but especially the parchments.
2Ti 4:14 Alexander the coppersmith did me much evil: the Lord reward him according to his works:
2Ti 4:15 Of whom be thou ware also; for he hath greatly withstood our words.

2Ti 4:16 At my first answer no man stood with me, but all men forsook me: I pray God that it may not be laid to their charge.
2Ti 4:17 Notwithstanding the Lord stood with me, and strengthened me; that by me the preaching might be fully known, and that all the Gentiles might hear: and I was delivered out of the mouth of the lion.
2Ti 4:18 And the Lord shall deliver me from every evil work, and will preserve me unto his heavenly kingdom: to whom be

kongerige: for hans er æren for evig og altid. Amen.

[2Ti 4:19 DK-KJV] Hyld Priska*(Priscilla)* og Aquila, og Onesiforos' hushold.
[2Ti 4:20 DK-KJV] Erastus blev tilbage i Korint: men Trofimus efterlod jeg syg i Milet.
[2Ti 4:21 DK-KJV] Gør dit bedste for at komme før vinter. Eubulus hilser dig, og Pudens, og Linus, og Klaudia, og alle brødrene.
[2Ti 4:22 DK-KJV] Herren Jesus Kristus være med din ånd. Nåde være med jer. Amen. ***Denne anden epistel til Timoteus, den første ordinerede biskop for Efesernes kirke, var skrevet fra Rom, da Paulus anden gang blev bragt ind foran Nero.***

glory for ever and ever. Amen.

2Ti 4:19 Salute Prisca and Aquila, and the household of Onesiphorus.
2Ti 4:20 Erastus abode at Corinth: but Trophimus have I left at Miletum sick.
2Ti 4:21 Do thy diligence to come before winter. Eubulus greeteth thee, and Pudens, and Linus, and Claudia, and all the brethren.
2Ti 4:22 The Lord Jesus Christ be with thy spirit. Grace be with you. Amen. ***The second epistle unto Timotheus, ordained the first bishop of the church of the Ephesians, was written from Rome, when Paul was brought before Nero the second time.***

Titus - Index056
Navnebetydning for Titus = Tilfredsstille
Kapitler: 1-2-3
Titus Kapitel 1 - Titus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Tit 1:1 DK-KJV] Paulus, en tjener af Gud, og en apostel af Jesus Kristus, ifølge troen hos Guds valgte, og anerkendelsen af sandheden som hører gudhengivenhed til;
[Tit 1:2 DK-KJV] I håb om evigt liv, som Gud, der ikke kan lyve, lovede før denne verden begyndte;
[Tit 1:3 DK-KJV] Men har i rette tider manifesteret hans ord gennem prædiken, som er betroet til mig ifølge Gud vor Frelsers befaling;
[Tit 1:4 DK-KJV] Til Titus, min egen søn efter den fælles tro: Nåde, barmhjertighed, og fred, fra Gud Faderen og Herren Jesus Kristus vor Frelser.
[Tit 1:5 DK-KJV] Af denne grund efterlod jeg dig på Kreta, så du skulle få styr på de ting der endnu mangler, og ordinere ældste i hver en by, ligesom jeg havde udvalgt dig:
[Tit 1:6 DK-KJV] Hvis nogen er uangribelig, ægtemanden til én hustru, og har trofaste børn der ikke er anklaget for at være oprørske eller uregerlige.
[Tit 1:7 DK-KJV] For en biskop må være uangribelig, som Guds forvalter; ikke egenrådig, ikke hurtig vred, ikke givet til vin, ikke en angriber, ikke givet til beskidte penge;
[Tit 1:8 DK-KJV] Men en elsker af gæstfrihed, en elsker af gode mennesker, besindig, retfærdig, hellig, selvbehersket;
[Tit 1:9 DK-KJV] Ved at holde fast i det trofaste ord som han er blevet undervist i, så han må være i stand til via sund doktrin både at formane og at overbevise de der siger det modsatte.
[Tit 1:10 DK-KJV] For der er mange uregerlige og nyttesløst snakkende og bedragere, specielt de fra de omskårne:
[Tit 1:11 DK-KJV] Hvis munde må bli' stoppet, som undergraver hele huse, ved at undervise i ting som de ikke burde, for beskidte penges skyld.

[Tit 1:12 DK-KJV] En af demselv, ja en profet af deres egen, sagde: Kreterne er altid løgnere, onde dyr, langsomtopfattende.
[Tit 1:13 DK-KJV] Dette vidnesbyrd er sandt. Irettesæt dem derfor strengt, så de må bli' sunde i troen;
[Tit 1:14 DK-KJV] Ved ikke at gi' efter for jødiske fabler, og befalinger fra mennesker, der vender sig fra sandheden.
[Tit 1:15 DK-KJV] For den rene er alting rent: men for dem der er besmittet og vantro er intet rent; for selv deres sind og samvittighed er besmittet.
[Tit 1:16 DK-KJV] De påstår at de kender Gud, men i gerninger fornægter de ham, ved at være hæslige, og ulydige, og i ethvert godt virke forkastet.

Tit 1:1 Paul, a servant of God, and an apostle of Jesus Christ, according to the faith of God's elect, and the acknowledging of the truth which is after godliness;
Tit 1:2 In hope of eternal life, which God, that cannot lie, promised before the world began;
Tit 1:3 But hath in due times manifested his word through preaching, which is committed unto me according to the commandment of God our Saviour;
Tit 1:4 To Titus, mine own son after the common faith: Grace, mercy, and peace, from God the Father and the Lord Jesus Christ our Saviour.
Tit 1:5 For this cause left I thee in Crete, that thou shouldest set in order the things that are wanting, and ordain elders in every city, as I had appointed thee:

Tit 1:6 If any be blameless, the husband of one wife, having faithful children not accused of riot or unruly.
Tit 1:7 For a bishop must be blameless, as the steward of God; not selfwilled, not soon angry, not given to wine, no striker, not given to filthy lucre;
Tit 1:8 But a lover of hospitality, a lover of good men, sober, just, holy, temperate;
Tit 1:9 Holding fast the faithful word as he hath been taught, that he may be able by sound doctrine both to exhort and to convince the gainsayers.
Tit 1:10 For there are many unruly and vain talkers and deceivers, specially they of the circumcision:
Tit 1:11 Whose mouths must be stopped, who subvert whole houses, teaching things which they ought not, for filthy lucre's sake.
Tit 1:12 One of themselves, even a prophet of their own, said, The Cretians are alway liars, evil beasts, slow bellies.
Tit 1:13 This witness is true. Wherefore rebuke them sharply, that they may be sound in the faith;
Tit 1:14 Not giving heed to Jewish fables, and commandments of men, that turn from the truth.
Tit 1:15 Unto the pure all things are pure: but unto them that are defiled and unbelieving is nothing pure; but even their mind and conscience is defiled.
Tit 1:16 They profess that they know God; but in works they deny him, being abominable, and disobedient, and unto every good work reprobate.

Titus Kapitel 2 - Til toppen af Titus - Titus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Tit 2:1 DK-KJV] Men tal du de ting som er klædelig for sund doktrin:
[Tit 2:2 DK-KJV] Så de ældre mænd er besindige, alvorlige, selvbeherskede, sunde i tro, i næstekærlighed, i tålmodighed.
[Tit 2:3 DK-KJV] På samme måde de ældre kvinder, at de får en adfærd som det er klædeligt for hellighed, ikke falske anklagere, ikke givet til meget vin, lærere af gode ting;
[Tit 2:4 DK-KJV] Så de må undervise de unge kvinder i at være besindige, at elske deres ægtemænd, at elske deres børn,

Tit 2:1 But speak thou the things which become sound doctrine:
Tit 2:2 That the aged men be sober, grave, temperate, sound in faith, in charity, in patience.
Tit 2:3 The aged women likewise, that they be in behaviour as becometh holiness, not false accusers, not given to much wine, teachers of good things;
Tit 2:4 That they may teach the young women to be sober, to love their husbands, to love their children,

[Tit 2:5 DK-KJV] At være diskrete, ærbare, huslige, gode, og lydig mod deres egne ægtemænd, så Guds ord ikke er spottet.
[Tit 2:6 DK-KJV] Forman ligeledes unge mænd til at ha' et besindigt sind.
[Tit 2:7 DK-KJV] I alle ting ved at vise digselv som en skabelon på gode gerninger: I doktrin ved at vise ukorruptthed, alvorlighed, oprigtighed,
[Tit 2:8 DK-KJV] Sund tale, der ikke kan fordømmes; så han der er din modstander må bli' gjort til skamme, ved ikke af ha' nogen ond ting at sige om dig.

[Tit 2:9 DK-KJV] Forman tjenere til at være lydige overfor deres egne mestre, og at behage dem i alle ting; ved ikke at svare igen;

[Tit 2:10 DK-KJV] Ved ikke at stjæle, men ved at vise al god loyalitet; så de må pryde Gud vor Frelsers doktrin i alle ting.
[Tit 2:11 DK-KJV] For Guds nåde der bringer frelse har vist sig for alle mennesker,
[Tit 2:12 DK-KJV] Ved at undervise os at, ved at fornægte ugudelighed og verdslige lyster, skulle vi leve besindigt, retskaffent, og gudhengivent, i denne nuværende verden;
[Tit 2:13 DK-KJV] Ved at kigge efter det velsignede håb, og den store Gud og vor Frelser Jesus Kristus' vidunderlige tilsynekomst;
[Tit 2:14 DK-KJV] Han som gav sigselv for os, så han måtte befri os fra alle fejltrin, og rense et besynderligt folk til sigselv, nidkær efter gode gerninger.
[Tit 2:15 DK-KJV] Tal disse ting, og forman, og irettesæt med al autoritet. Lad intet menneske foragte dig.

Tit 2:5 To be discreet, chaste, keepers at home, good, obedient to their own husbands, that the word of God be not blasphemed.

Tit 2:6 Young men likewise exhort to be sober minded.
Tit 2:7 In all things shewing thyself a pattern of good works: in doctrine shewing uncorruptness, gravity, sincerity,
Tit 2:8 Sound speech, that cannot be condemned; that he that is of the contrary part may be ashamed, having no evil thing to say of you.
Tit 2:9 Exhort servants to be obedient unto their own masters, and to please them well in all things; not answering again;
Tit 2:10 Not purloining, but shewing all good fidelity; that they may adorn the doctrine of God our Saviour in all things.
Tit 2:11 For the grace of God that bringeth salvation hath appeared to all men,
Tit 2:12 Teaching us that, denying ungodliness and worldly lusts, we should live soberly, righteously, and godly, in this present world;
Tit 2:13 Looking for that blessed hope, and the glorious appearing of the great God and our Saviour Jesus Christ;
Tit 2:14 Who gave himself for us, that he might redeem us from all iniquity, and purify unto himself a peculiar people, zealous of good works.
Tit 2:15 These things speak, and exhort, and rebuke with all authority. Let no man despise thee.

Titus Kapitel 3 - Til toppen af Titus - Titus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Tit 3:1 DK-KJV] Læg dem på sinde at være underordnede overfor fyrstedømmer og myndigheder, at adlyde statsansatte, at være parat til ethvert godt virke,
[Tit 3:2 DK-KJV] Til ikke at tale ondt om noget menneske, til ikke at være en slagsbror, men blid, ved at vise al sagtmodighed overfor alle mennesker.
[Tit 3:3 DK-KJV] For også vi osselv var sommetider tåbelige, ulydige, bedragede, tjente diverse lyster og fornøjelser, ved at leve i skadefryd og misundelse, hadefulde, og ved at hade hinanden.
[Tit 3:4 DK-KJV] Men efter det fremviste Gud vor Frelser godhed og kærlighed mod mennesket,
[Tit 3:5 DK-KJV] Ikke via retfærdigheds gerninger som vi har gjort, men ifølge hans barmhjertighed frelste han os, via genfødslens vask, og den Hellige Ånds fornyelse;
[Tit 3:6 DK-KJV] Hvilket han udgød over os i overflod gennem Jesus Kristus vor Frelser;
[Tit 3:7 DK-KJV] Så ved at være retfærdiggjort via hans nåde, skulle vi bli' gjort til arvinger ifølge håbet om evig liv.
[Tit 3:8 DK-KJV] Dette er et trofast ordsprog, og disse ting vil jeg at du bekræfter konstant, så de som har troet på Gud måtte være omhyggelige med at opretholde gode gerninger. Disse ting er gode og fordelagtige for mennesket.
[Tit 3:9 DK-KJV] Men undgå tåbelige spørgsmål, og slægtstavler, og påstande, og stridigheder omkring loven; for de er ufordelagtige og nyttesløse.
[Tit 3:10 DK-KJV] Forkast en mand der er en kætter efter den første og anden formaning;
[Tit 3:11 DK-KJV] Velvidende at han der er sådan er fordrejet,

Tit 3:1 Put them in mind to be subject to principalities and powers, to obey magistrates, to be ready to every good work,

Tit 3:2 To speak evil of no man, to be no brawlers, but gentle, shewing all meekness unto all men.

Tit 3:3 For we ourselves also were sometimes foolish, disobedient, deceived, serving divers lusts and pleasures, living in malice and envy, hateful, and hating one another.
Tit 3:4 But after that the kindness and love of God our Saviour toward man appeared,
Tit 3:5 Not by works of righteousness which we have done, but according to his mercy he saved us, by the washing of regeneration, and renewing of the Holy Ghost;
Tit 3:6 Which he shed on us abundantly through Jesus Christ our Saviour;
Tit 3:7 That being justified by his grace, we should be made heirs according to the hope of eternal life.
Tit 3:8 This is a faithful saying, and these things I will that thou affirm constantly, that they which have believed in God might be careful to maintain good works. These things are good and profitable unto men.
Tit 3:9 But avoid foolish questions, and genealogies, and contentions, and strivings about the law; for they are unprofitable and vain.
Tit 3:10 A man that is an heretick after the first and second admonition reject;
Tit 3:11 Knowing that he that is such is subverted, and

og synder, ved at være fordømt af sigselv.

[Tit 3:12 DK-KJV] Når jeg sender Artemas til dig, eller Tykikus, så skynd dig at komme til mig i Nikopolis: for jeg har besluttet mig for at overvintre der.
[Tit 3:13 DK-KJV] Bring omhyggeligt Zenas advokaten og Apollos på deres rejse, så de intet mangler.
[Tit 3:14 DK-KJV] Og lad også vores egne lære at opretholde gode gerninger for nødvendig brug, så de ikke er uden frugt.
[Tit 3:15 DK-KJV] Alle der er hos mig hylder dig. Hils dem som elsker os i troen. Nåde være med jer alle. Amen. ***Dette var skrevet til Titus, den første ordinerede biskop for Kreternes kirke, fra Nikopolis i Makedonien.***

sinneth, being condemned of himself.

Tit 3:12 When I shall send Artemas unto thee, or Tychicus, be diligent to come unto me to Nicopolis: for I have determined there to winter.
Tit 3:13 Bring Zenas the lawyer and Apollos on their journey diligently, that nothing be wanting unto them.
Tit 3:14 And let ours also learn to maintain good works for necessary uses, that they be not unfruitful.
Tit 3:15 All that are with me salute thee. Greet them that love us in the faith. Grace be with you all. Amen. ***It was written to Titus, ordained the first bishop of the church of the Cretians, from Nicopolis of Macedonia.***

Philemon - Index057
Navnebetydning for Philemon = En der kysser
Philemon - Philemon KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Phile 1 DK-KJV] Paulus, en fange af Jesus Kristus, og Timoteus vor broder, til Philemon vor højt elskede, og medarbejder,
[Phile 2 DK-KJV] Og til vor elskede Apphia, og Archippus vor soldaterkammerat, og til kirken i dit hus:
[Phile 3 DK-KJV] Nåde være med jer, og fred, fra Gud vor Far og Herren Jesus Kristus.
[Phile 4 DK-KJV] Jeg takker min Gud, idet jeg altid nævner dig i mine bønner,
[Phile 5 DK-KJV] Ved at høre om din kærlighed og tro, som du har imod Herren Jesus, og imod alle hellige;
[Phile 6 DK-KJV] Så kommunikationen af din tro må bli' effektfuld via anerkendelsen af enhver god ting som er i jer i Kristus Jesus.

[Phile 7 DK-KJV] For vi har stor glæde og trøst i din kærlighed, fordi det indre i de hellige forfriskes via dig, broder.
[Phile 8 DK-KJV] Derfor, skønt jeg kunne være meget dristig i Kristus og pålægge dig det som er sømmeligt,
[Phile 9 DK-KJV] Men dog for kærlighedens skyld vil jeg hellere bønfalde dig, ved at være sådan en som den aldrende Paulus, og nu også en fange af Jesus Kristus.
[Phile 10 DK-KJV] Jeg bønfalder dig for min søn Onesimus, som jeg har avlet i mine lænker:
[Phile 11 DK-KJV] Som gennem tiden var ufordelagtig for dig, men nu fordelagtig for dig og for mig:
[Phile 12 DK-KJV] Hvem jeg har sendt tilbage: tag du derfor imod ham, det er, mit eget indre:

[Phile 13 DK-KJV] Han som jeg ville ha' beholdt hos mig, så han i dit sted måtte ha' betjent for mig i evangeliets lænker:
[Phile 14 DK-KJV] Men uden dit samtykke ville jeg intet gøre; så din fordel ikke skulle være som om det var af nødvendighed, men frivilligt.
[Phile 15 DK-KJV] For måske derfor rejste han væk for en tid, for at du skulle modtage ham for evigt;
[Phile 16 DK-KJV] Ikke nu som en tjener, men over en tjener, en elsket broder, særlig for mig, men hvor meget mere for dig, både kødeligt, og i Herren?
[Phile 17 DK-KJV] Hvis du derfor anser mig for at være en partner, modtag ham som migselv.
[Phile 18 DK-KJV] Hvis han har forurettet dig, eller skylder dig noget, sæt det på min konto;
[Phile 19 DK-KJV] Jeg Paulus har skrevet det med min egen hånd, jeg vil tilbagebetale det: omend jeg ikke siger til dig hvordan du desuden skylder mig dit eget selv.
[Phile 20 DK-KJV] Ja, broder, lad mig ha' glæde af dig i Herren: forfrisk mit indre i Herren.
[Phile 21 DK-KJV] Ved at ha' tillid til din lydighed skrev jeg til dig, velvidende at du også vil gøre mere end jeg siger.
[Phile 22 DK-KJV] Men forbered samtidigt også et logi for mig; for jeg stoler på at jeg skal bli' givet til jer gennem jeres bønner.
[Phile 23 DK-KJV] Der hylder Epaphras dig, min medfange i Kristus Jesus;
[Phile 24 DK-KJV] Marcus, Aristarchus, Demas, Lukas, mine

Phm 1 Paul, a prisoner of Jesus Christ, and Timothy our brother, unto Philemon our dearly beloved, and fellowlabourer,
Phm 2 And to our beloved Apphia, and Archippus our fellowsoldier, and to the church in thy house:
Phm 3 Grace to you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.
Phm 4 I thank my God, making mention of thee always in my prayers,
Phm 5 Hearing of thy love and faith, which thou hast toward the Lord Jesus, and toward all saints;
Phm 6 That the communication of thy faith may become effectual by the acknowledging of every good thing which is in you in Christ Jesus.
Phm 7 For we have great joy and consolation in thy love, because the bowels of the saints are refreshed by thee, brother.
Phm 8 Wherefore, though I might be much bold in Christ to enjoin thee that which is convenient,
Phm 9 Yet for love's sake I rather beseech thee, being such an one as Paul the aged, and now also a prisoner of Jesus Christ.
Phm 10 I beseech thee for my son Onesimus, whom I have begotten in my bonds:
Phm 11 Which in time past was to thee unprofitable, but now profitable to thee and to me:
Phm 12 Whom I have sent again: thou therefore receive him, that is, mine own bowels:
Phm 13 Whom I would have retained with me, that in thy stead he might have ministered unto me in the bonds of the gospel:

Phm 14 But without thy mind would I do nothing; that thy benefit should not be as it were of necessity, but willingly.
Phm 15 For perhaps he therefore departed for a season, that thou shouldest receive him for ever;
Phm 16 Not now as a servant, but above a servant, a brother beloved, specially to me, but how much more unto thee, both in the flesh, and in the Lord?
Phm 17 If thou count me therefore a partner, receive him as myself.
Phm 18 If he hath wronged thee, or oweth thee ought, put that on mine account;
Phm 19 I Paul have written it with mine own hand, I will repay it: albeit I do not say to thee how thou owest unto me even thine own self besides.
Phm 20 Yea, brother, let me have joy of thee in the Lord: refresh my bowels in the Lord.
Phm 21 Having confidence in thy obedience I wrote unto thee, knowing that thou wilt also do more than I say.
Phm 22 But withal prepare me also a lodging: for I trust that through your prayers I shall be given unto you.
Phm 23 There salute thee Epaphras, my fellowprisoner in Christ Jesus;
Phm 24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, my

medarbejdere.

[Phile 25 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jeres ånd. Amen. ***Skrevet fra Rom til Philemon, via Onesimus en tjener.***

fellowlabourers.

Phm 25 The grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit. Amen. ***Written from Rome to Philemon, by Onesimus a servant.***

Hebræerne - Index058
Navnebetydning for Hebræer = Landflygtig
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13
Hebræerbrevet Kapitel 1 - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 1:1 DK-KJV] Gud, som på forskellige tidspunkter og på forskellige måder gennem tid talte til fædrene via profeterne,
Heb 1:1 God, who at sundry times and in divers manners spake in time past unto the fathers by the prophets,
[Heb 1:2 DK-KJV] Har i disse sidste dage talt til os via hans Søn, som han har udvalgt til at være arving af alle ting, via hvem han også lavede verdenerne;
Heb 1:2 Hath in these last days spoken unto us by his Son, whom he hath appointed heir of all things, by whom also he made the worlds;
[Heb 1:3 DK-KJV] Han som er glansen af hans herlighed, og det udtrykte billede af hans person, og som opretholder alle ting via kraften i hans ord, da han via sigselv havde renset vore synder, satte han sig ned højt oppe på Majestætens højre hånd;
Heb 1:3 Who being the brightness of his glory, and the express image of his person, and upholding all things by the word of his power, when he had by himself purged our sins, sat down on the right hand of the Majesty on high;
[Heb 1:4 DK-KJV] Ved at være lavet så meget bedre end englene, da han via arv har fået et mere fremragende navn end dem.
Heb 1:4 Being made so much better than the angels, as he hath by inheritance obtained a more excellent name than they.

[Heb 1:5 DK-KJV] For til hvem af englene sagde han på noget tidspunkt, Du er min Søn, denne dag har jeg avlet dig? og igen, Jeg vil for ham være en Far, og han skal for mig være en Søn?
Heb 1:5 For unto which of the angels said he at any time, Thou art my Son, this day have I begotten thee? And again, I will be to him a Father, and he shall be to me a Son?
[Heb 1:6 DK-KJV] Og igen, når han introducerer den førstavlede ind i denne verden, siger han, Og lad alle Guds engle tilbede ham.
Heb 1:6 And again, when he bringeth in the firstbegotten into the world, he saith, And let all the angels of God worship him.
[Heb 1:7 DK-KJV] Og om englene siger han, Hvem laver hans engles ånder, og hans betjenere en flamme af ild.
Heb 1:7 And of the angels he saith, Who maketh his angels spirits, and his ministers a flame of fire.
[Heb 1:8 DK-KJV] Men til Sønnen siger han, Din trone, Kæreste Gud, er for evig og altid: et scepter med retfærdighed er scepteret i dit kongerige.
Heb 1:8 But unto the Son he saith, Thy throne, O God, is for ever and ever: a sceptre of righteousness is the sceptre of thy kingdom.
[Heb 1:9 DK-KJV] Du har elsket retfærdighed, og hadet fejltrin; derfor har Gud, ja din Gud, salvet dig med glædens olie over dine venner.
Heb 1:9 Thou hast loved righteousness, and hated iniquity; therefore God, even thy God, hath anointed thee with the oil of gladness above thy fellows.

[Heb 1:10 DK-KJV] Og, Du, Herre, har i begyndelsen lagt jordens fundament; og himlene er dine hænders værk:
Heb 1:10 And, Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation of the earth; and the heavens are the works of thine hands:
[Heb 1:11 DK-KJV] De skal forgå; men du forbli'r; og de skal alle ældes som en beklædning gør;
Heb 1:11 They shall perish; but thou remainest; and they all shall wax old as doth a garment;
[Heb 1:12 DK-KJV] Og du skal folde dem sammen som en kåbe, og de skal bli' forvandlet: men du er den samme, og dine år skal ikke fejle.
Heb 1:12 And as a vesture shalt thou fold them up, and they shall be changed: but thou art the same, and thy years shall not fail.
[Heb 1:13 DK-KJV] Men til hvem af englene sagde han på noget tidspunkt, Sid på min højre hånd, indtil jeg laver dine fjender til din fodskammel?
Heb 1:13 But to which of the angels said he at any time, Sit on my right hand, until I make thine enemies thy footstool?
[Heb 1:14 DK-KJV] Er de ikke alle betjenende ånder, udsendt til at betjene for dem som skal bli' arvinger af frelse?
Heb 1:14 Are they not all ministering spirits, sent forth to minister for them who shall be heirs of salvation?

Hebræerne Kapitel 2 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 2:1 DK-KJV] Derfor burde vi lægge mere vægt på de ting som vi har hørt, for ikke at vi på noget tidspunkt skulle lade dem fejle.
Heb 2:1 Therefore we ought to give the more earnest heed to the things which we have heard, lest at any time we should let them slip.
[Heb 2:2 DK-KJV] For hvis ordene talt via englene var grundfæstede, og enhver overtrædelse og ulydighed modtog en retfærdig tilbagebetaling;
Heb 2:2 For if the word spoken by angels was stedfast, and every transgression and disobedience received a just recompence of reward;
[Heb 2:3 DK-KJV] Hvordan skal vi undslippe, hvis vi ringeagter så stor en frelse; som i starten blev talt af Herren, og blev konfirmeret for os via dem der hørte ham;
Heb 2:3 How shall we escape, if we neglect so great salvation; which at the first began to be spoken by the Lord, and was confirmed unto us by them that heard him;
[Heb 2:4 DK-KJV] Gud vidnede også overfor dem, både med
Heb 2:4 God also bearing them witness, both with signs

tegn og undere, og med diverse mirakler, og gaver fra den Hellige Ånd, efter hans egen vilje?
and wonders, and with divers miracles, and gifts of the Holy Ghost, according to his own will?

[Heb 2:5 DK-KJV] For til englene har han ikke underkastet den kommende verden, hvorom vi taler.
Heb 2:5 For unto the angels hath he not put in subjection the world to come, whereof we speak.

[Heb 2:6 DK-KJV] Men én vidnede på et bestemt sted, og siger, Hvad er mennesket, at du tænker på ham? eller menneskesønnen, at du besøger ham?
Heb 2:6 But one in a certain place testified, saying, What is man, that thou art mindful of him? or the son of man, that thou visitest him?

[Heb 2:7 DK-KJV] Du lavede ham en smule lavere end englene; du kronede ham med herlighed og ære, og satte ham over dine hænders værk:
Heb 2:7 Thou madest him a little lower than the angels; thou crownedst him with glory and honour, and didst set him over the works of thy hands:

[Heb 2:8 DK-KJV] Du har underkastet alle ting under hans fødder. For idet han underkastede alt ind under ham, efterlod han intet der ikke er underlagt ham. Men endnu ser vi ikke alle ting underlagt ham.
Heb 2:8 Thou hast put all things in subjection under his feet. For in that he put all in subjection under him, he left nothing that is not put under him. But now we see not yet all things put under him.

[Heb 2:9 DK-KJV] Men vi ser Jesus, som var lavet en smule lavere end englene som skulle lide døden, kronet med herlighed og ære; så han via Guds nåde skulle smage døden for ethvert menneske.
Heb 2:9 But we see Jesus, who was made a little lower than the angels for the suffering of death, crowned with glory and honour; that he by the grace of God should taste death for every man.

[Heb 2:10 DK-KJV] For det blev ham, for hvem alle ting er, og gennem hvem alle ting er, i at bringe mange sønner indtil herlighed, for at gøre kaptajnen af deres frelse perfekt gennem lidelser.
Heb 2:10 For it became him, for whom are all things, and by whom are all things, in bringing many sons unto glory, to make the captain of their salvation perfect through sufferings.

[Heb 2:11 DK-KJV] For både han der helliggør og de som er helliggjort er alle af én: af hvilken grund han ikke skammer sig over at kalde dem brødre,
Heb 2:11 For both he that sanctifieth and they who are sanctified are all of one: for which cause he is not ashamed to call them brethren,

[Heb 2:12 DK-KJV] Og siger, Jeg vil erklære dit navn for mine brødre, i kirkens midte vil jeg synge lovsang til dig.
Heb 2:12 Saying, I will declare thy name unto my brethren, in the midst of the church will I sing praise unto thee.

[Heb 2:13 DK-KJV] Og igen, Jeg vil stole på ham. Og igen, Læg mærke til jeg og børnene som Gud har givet mig.
Heb 2:13 And again, I will put my trust in him. And again, Behold I and the children which God hath given me.

[Heb 2:14 DK-KJV] For eftersom at børnene er delagtige i kød og blod, tog han hamselv også på samme måde del i det samme; så han gennem døden måtte destruere ham der havde styrken over døden, det er, djævelen;
Heb 2:14 Forasmuch then as the children are partakers of flesh and blood, he also himself likewise took part of the same; that through death he might destroy him that had the power of death, that is, the devil;

[Heb 2:15 DK-KJV] Og forløse dem som gennem frygt for døden hele deres livstid var underlagt slaveri.
Heb 2:15 And deliver them who through fear of death were all their lifetime subject to bondage.

[Heb 2:16 DK-KJV] For han iklædte sig sandelig ikke en engels skikkelse; men han iklædte sig Abrahams sæd.
Heb 2:16 For verily he took not on him the nature of angels; but he took on him the seed of Abraham.

[Heb 2:17 DK-KJV] Derfor behagede det ham i alle ting at bli' lavet ligesom hans brødre, så han måtte være en barmhjertig og trofast yppersteпræst i ting som angår Gud, for at lave forsoning for folkets synder.
Heb 2:17 Wherefore in all things it behoved him to be made like unto his brethren, that he might be a merciful and faithful high priest in things pertaining to God, to make reconciliation for the sins of the people.

[Heb 2:18 DK-KJV] For igennem det at han hamselv udholdt ved at være fristet, er han i stand til at hjælpe dem der er fristet.
Heb 2:18 For in that he himself hath suffered being tempted, he is able to succour them that are tempted.

Hebræerne Kapitel 3 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 3:1 DK-KJV] Derfor, hellige brødre, delagtige i det himmelske kald, betragt Apostlen og Yppersteпræsten af vor bekendelse, Kristus Jesus;
Heb 3:1 Wherefore, holy brethren, partakers of the heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our profession, Christ Jesus;

[Heb 3:2 DK-KJV] Som var trofast overfor ham der udvalgte ham, som også Moses var trofast i hele hans hus.
Heb 3:2 Who was faithful to him that appointed him, as also Moses was faithful in all his house.

[Heb 3:3 DK-KJV] For denne mand var regnet værdig mere herlighed end Moses, eftersom han som har bygget huset har mere ære end huset.
Heb 3:3 For this man was counted worthy of more glory than Moses, inasmuch as he who hath builded the house hath more honour than the house.

[Heb 3:4 DK-KJV] For ethvert hus er bygget af et menneske; men han der byggede alle ting er Gud.
Heb 3:4 For every house is builded by some man; but he that built all things is God.

[Heb 3:5 DK-KJV] Og Moses var sandelig trofast i hele hans hus, som en tjener, som et vidnesbyrd om de ting som skulle bli' talt senere;
Heb 3:5 And Moses verily was faithful in all his house, as a servant, for a testimony of those things which were to be spoken after;

[Heb 3:6 DK-KJV] Men Kristus som en søn over hans eget hus; hvis hus vi er, hvis vi fastholder den tillid og den jubel af det håb fast indtil enden.
Heb 3:6 But Christ as a son over his own house; whose house are we, if we hold fast the confidence and the rejoicing of the hope firm unto the end.

[Heb 3:7 DK-KJV] Derfor (som den Hellige Ånd siger, I dag
Heb 3:7 Wherefore (as the Holy Ghost saith, To day if ye will

hvis I vil hører hans stemme,

hear his voice,

[Heb 3:8 DK-KJV] Forhærd ikke jeres hjerter, som i provokationen, på fristelsens dag i vildmarken:
[Heb 3:9 DK-KJV] Da jeres fædre fristede mig, prøvede mig, og så mine gerninger 40 år.
[Heb 3:10 DK-KJV] Derfor var jeg bedrøvet med den generation, og sagde, De fejlede altid i deres hjerter; og de har ikke kendt mine veje.
[Heb 3:11 DK-KJV] Sådant sværgede jeg i mit arrigskab, De skal ikke komme ind til min hvile.)
[Heb 3:12 DK-KJV] Pas på, brødre, så der ikke i nogen af jer er et ondt hjerte af vantro, i at afvige fra den levende Gud.
[Heb 3:13 DK-KJV] Men forman hinanden dagligt, mens det er kaldet I Dag; for ikke at nogen af jer er forhærdede gennem syndens bedrageriskhed.
[Heb 3:14 DK-KJV] For vi er delagtiggjort i Kristus, hvis vi holder begyndelsen af vor tillid grundfæstet indtil enden.
[Heb 3:15 DK-KJV] Mens det er sagt, I dag hvis I vil hører hans stemme, forhærd ikke jeres hjerter, som i provokationen.
[Heb 3:16 DK-KJV] For nogle, da de havde hørt, provokerede sandelig: imidlertid ikke alle der kom ud fra Egypten gennem Moses.
[Heb 3:17 DK-KJV] Men med hvem var han bedrøvet 40 år? var det ikke med dem der havde syndet, hvis kadavere faldt i vildmarken?
[Heb 3:18 DK-KJV] Og overfor hvem sværgede han at de ikke skulle komme indtil hans hvile, men til dem der ikke troede?
[Heb 3:19 DK-KJV] Sådant ser vi at de ikke kunne komme ind på grund af vantro.

Heb 3:8 Harden not your hearts, as in the provocation, in the day of temptation in the wilderness:
Heb 3:9 When your fathers tempted me, proved me, and saw my works forty years.
Heb 3:10 Wherefore I was grieved with that generation, and said, They do alway err in their heart; and they have not known my ways.
Heb 3:11 So I sware in my wrath, They shall not enter into my rest.)
Heb 3:12 Take heed, brethren, lest there be in any of you an evil heart of unbelief, in departing from the living God.
Heb 3:13 But exhort one another daily, while it is called To day; lest any of you be hardened through the deceitfulness of sin.
Heb 3:14 For we are made partakers of Christ, if we hold the beginning of our confidence stedfast unto the end;

Heb 3:15 While it is said, To day if ye will hear his voice, harden not your hearts, as in the provocation.

Heb 3:16 For some, when they had heard, did provoke: howbeit not all that came out of Egypt by Moses.
Heb 3:17 But with whom was he grieved forty years? was it not with them that had sinned, whose carcases fell in the wilderness?

Heb 3:18 And to whom sware he that they should not enter into his rest, but to them that believed not?
Heb 3:19 So we see that they could not enter in because of unbelief.

Hebræerne Kapitel 4 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 4:1 DK-KJV] Lad os derfor frygte, for ikke at, et løfte efterlades os fra at komme indtil hans hvile, nogen af jer skulle synes at mangle det.
[Heb 4:2 DK-KJV] For til os var evangeliet prædiket, såvel som for dem: men det prædikede ord gavnede dem ikke, ved ikke at være blandet med tro i dem der hørte det.
[Heb 4:3 DK-KJV] For vi som har troet kommer sandelig indtil hvile, som han sagde, Som jeg har svoret i mit arrigskab, hvis de skal komme indtil min hvile: Selvom de gerninger blev fuldendt fra denne verdens grundlæggelse.
[Heb 4:4 DK-KJV] For han talte på et bestemt sted om den syvende dag på denne måde, Og Gud hvilede sandelig den syvende dag fra alle hans gerninger.
[Heb 4:5 DK-KJV] Og på dette sted igen, Hvis de skal komme indtil min hvile.
[Heb 4:6 DK-KJV] Eftersom det derfor mangler at nogle må komme derind, og de til hvem det først var prædiket for kom ikke ind på grund af vantro:
[Heb 4:7 DK-KJV] Igen, begrænser han en bestemt dag, og siger i David, I dag, efter så lang tid; som det er sagt, I dag hvis I vil høre hans stemme, forhærd ikke jeres hjerter.
[Heb 4:8 DK-KJV] For hvis Jesus havde givet dem hvile, da ville han ikke efterfølgende ha' talt om en anden dag.
[Heb 4:9 DK-KJV] Der mangler derfor en hvile til Guds folk.
[Heb 4:10 DK-KJV] For han der er kommet indtil hans hvile, han har også stoppet med hans egne gerninger, som Gud gjorde fra hans.

Heb 4:1 Let us therefore fear, lest, a promise being left us of entering into his rest, any of you should seem to come short of it.
Heb 4:2 For unto us was the gospel preached, as well as unto them: but the word preached did not profit them, not being mixed with faith in them that heard it.
Heb 4:3 For we which have believed do enter into rest, as he said, As I have sworn in my wrath, if they shall enter into my rest: although the works were finished from the foundation of the world.

Heb 4:4 For he spake in a certain place of the seventh day on this wise, And God did rest the seventh day from all his works.

Heb 4:5 And in this place again, If they shall enter into my rest.
Heb 4:6 Seeing therefore it remaineth that some must enter therein, and they to whom it was first preached entered not in because of unbelief:
Heb 4:7 Again, he limiteth a certain day, saying in David, To day, after so long a time; as it is said, To day if ye will hear his voice, harden not your hearts.
Heb 4:8 For if Jesus had given them rest, then would he not afterward have spoken of another day.
Heb 4:9 There remaineth therefore a rest to the people of God.

Heb 4:10 For he that is entered into his rest, he also hath ceased from his own works, as God did from his.

[Heb 4:11 DK-KJV] Lad os derfor arbejde for at komme indtil den hvile, for ikke at noget menneske falder efter det samme eksempel af vantro.

Heb 4:11 Let us labour therefore to enter into that rest, lest any man fall after the same example of unbelief.

[Heb 4:12 DK-KJ] For Guds ord er levende, og kraftfuldt, og skarpere end noget tveægget sværd, ved at gennemborer ja til adskillelsen af sjæl og ånd, og af leddene og marven, og er en kritiker af hjertets tanker og hensigter.

Heb 4:12 For the word of God is quick, and powerful, and sharper than any twoedged sword, piercing even to the dividing asunder of soul and spirit, and of the joints and marrow, and is a discerner of the thoughts and intents of the heart.

[Heb 4:13 DK-KJV] Der er heller ikke nogen skabning der ikke er manifesteret i hans øjne: men alle ting er nøgne og åbnet for øjnene af ham med hvem vi har at gøre med.

Heb 4:13 Neither is there any creature that is not manifest in his sight: but all things are naked and opened unto the eyes of him with whom we have to do.

[Heb 4:14 DK-KJV] Eftersom vi da har så stor en ypperstepræst, Jesus Guds Søn, der er passeret ind i himlene, lad os fastholde vor bekendelse.

Heb 4:14 Seeing then that we have a great high priest, that is passed into the heavens, Jesus the Son of God, let us hold fast our profession.

[Heb 4:15 DK-KJV] For vi har ikke en ypperstepræst som ikke kan bli' rørt med medfølelse over vore skavanker; men var på alle punkter fristet ligesom vi er, dog uden synd.

Heb 4:15 For we have not an high priest which cannot be touched with the feeling of our infirmities; but was in all points tempted like as we are, yet without sin.

[Heb 4:16 DK-KJV] Lad os derfor frimodigt komme indtil nådestronen, så vi må modtage barmhjertighed, og finde nåde til hjælp i nødens time.

Heb 4:16 Let us therefore come boldly unto the throne of grace, that we may obtain mercy, and find grace to help in time of need.

Hebræerne Kapitel 5 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 5:1 DK-KJV] For enhver ypperstepræst der er taget blandt mænd er ordineret for mennesker i ting angående Gud, så han både må tilbyde gaver og ofre for synder:

Heb 5:1 For every high priest taken from among men is ordained for men in things pertaining to God, that he may offer both gifts and sacrifices for sins:

[Heb 5:2 DK-KJV] Som kan ha' medfølelse med de uvidende, og med dem der er ude af vejen; eftersom han hamselv også er omsluttet med skrøbelighed.

Heb 5:2 Who can have compassion on the ignorant, and on them that are out of the way; for that he himself also is compassed with infirmity.

[Heb 5:3 DK-KJV] Og på grund af det burde han, som for folket, sådant også for sigselv, at tilbyde for synder.

Heb 5:3 And by reason hereof he ought, as for the people, so also for himself, to offer for sins.

[Heb 5:4 DK-KJV] Og ingen mand tager denne ære til sigselv, men han der er kaldet af Gud, som Aaron var.

Heb 5:4 And no man taketh this honour unto himself, but he that is called of God, as was Aaron.

[Heb 5:5 DK-KJV] Sådant var det heller ikke Kristus der forherligede sigselv for at bli' gjort til en ypperstepræst; men han der sagde til ham, Du er min Søn, i dag har jeg avlet dig.

Heb 5:5 So also Christ glorified not himself to be made an high priest; but he that said unto him, Thou art my Son, to day have I begotten thee.

[Heb 5:6 DK-KJV] Som han også siger et andet sted, Du er en præst for evigt efter Melchizedeks orden.

Heb 5:6 As he saith also in another place, Thou art a priest for ever after the order of Melchisedec.

[Heb 5:7 DK-KJV] Som i hans køds dage, da han havde opofret bønner og påkaldelsesbønner med stærk gråd og tårer til ham der var i stand til at frelse ham fra døden, og var hørt i det han frygtede;

Heb 5:7 Who in the days of his flesh, when he had offered up prayers and supplications with strong crying and tears unto him that was able to save him from death, and was heard in that he feared;

[Heb 5:8 DK-KJV] Skønt han var en Søn, lærte han dog lydighed via de ting som han udholdt;

Heb 5:8 Though he were a Son, yet learned he obedience by the things which he suffered;

[Heb 5:9 DK-KJV] Og ved at være gjort perfekt, blev han forfatteren af evig frelse for alle dem der adlyder ham;

Heb 5:9 And being made perfect, he became the author of eternal salvation unto all them that obey him;

[Heb 5:10 DK-KJV] Af Gud kaldet en ypperstepræst efter Melchizedeks orden.

Heb 5:10 Called of God an high priest after the order of Melchisedec.

[Heb 5:11 DK-KJV] Om hvem vi har mange ting at sige, og svært at bli' ytret, eftersom I er tunghør.

Heb 5:11 Of whom we have many things to say, and hard to be uttered, seeing ye are dull of hearing.

[Heb 5:12 DK-KJV] For når I på dette tidspunkt burde være lærere, har I brug for at én igen lærer jer de første grundsætninger i Guds orakler; og er blevet sådanne som har brug for mælk, og ikke for fast føde.

Heb 5:12 For when for the time ye ought to be teachers, ye have need that one teach you again which be the first principles of the oracles of God; and are become such as have need of milk, and not of strong meat.

[Heb 5:13 DK-KJV] For hver og en der bruger mælk er ukyndig i retfærdighedens ord: for han er en baby.

Heb 5:13 For every one that useth milk is unskilful in the word of righteousness: for he is a babe.

[Heb 5:14 DK-KJV] Men fast føde tilhører dem der er fuldvoksne, ja dem som grundet brug har deres sanser opøvet til at kende forskel på godt og ondt.

Heb 5:14 But strong meat belongeth to them that are of full age, even those who by reason of use have their senses exercised to discern both good and evil.

Hebræerne Kapitel 6 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 6:1 DK-KJV] Ved derfor at forlade grundsætningerne i Kristus' doktrin, lad os gå videre mod perfektion; ved ikke igen at lægge fundamentet om omvendelse fra døde gerninger, og om tro mod Gud,
Heb 6:1 Therefore leaving the principles of the doctrine of Christ, let us go on unto perfection; not laying again the foundation of repentance from dead works, and of faith toward God,

[Heb 6:2 DK-KJV] Om dåbsdoktrinerne, og om håndspålæggelse, og om de dødes opstandelse, og om evigvarende dom.
Heb 6:2 Of the doctrine of baptisms, and of laying on of hands, and of resurrection of the dead, and of eternal judgment.

[Heb 6:3 DK-KJV] Og dette vil vi gøre, hvis Gud tillader det.
Heb 6:3 And this will we do, if God permit.

[Heb 6:4 DK-KJV] For det er umuligt for dem som engang var oplyste, og har smagt af den himmelske gave, og var delagtiggjort i den Hellige Ånd,
Heb 6:4 For it is impossible for those who were once enlightened, and have tasted of the heavenly gift, and were made partakers of the Holy Ghost,

[Heb 6:5 DK-KJV] Og har smagt Guds gode ord, og kræfterne fra den verden som kommer,
Heb 6:5 And have tasted the good word of God, and the powers of the world to come,

[Heb 6:6 DK-KJV] Hvis de skal falde væk, for igen at fornye dem indtil omvendelse; eftersom de påny korsfæster Guds Søn til demselv, og fremstiller ham til offentlig skam.
Heb 6:6 If they shall fall away, to renew them again unto repentance; seeing they crucify to themselves the Son of God afresh, and put him to an open shame.

[Heb 6:7 DK-KJV] For jorden som drikker af regnen der ofte kommer over den, og frembringer urter som er egnet for dem af hvem den er prydet, modtager velsignelser fra Gud:
Heb 6:7 For the earth which drinketh in the rain that cometh oft upon it, and bringeth forth herbs meet for them by whom it is dressed, receiveth blessing from God:

[Heb 6:8 DK-KJV] Men den som bærer torne og tidsler er forkastet, og er forbandelsen nær; hvis ende er at bli' brændt.
Heb 6:8 But that which beareth thorns and briers is rejected, and is nigh unto cursing; whose end is to be burned.

[Heb 6:9 DK-KJV] Men, elskede, vi er overbevist om bedre ting af jer, og ting der afstedkommer frelse, skønt vi taler således.
Heb 6:9 But, beloved, we are persuaded better things of you, and things that accompany salvation, though we thus speak.

[Heb 6:10 DK-KJV] For Gud er ikke uretfærdig i at glemme jeres virke og arbejde i kærlighed, som I har vist mod hans navn, i det at I har betjent for de hellige, og sandelig betjener.
Heb 6:10 For God is not unrighteous to forget your work and labour of love, which ye have shewed toward his name, in that ye have ministered to the saints, and do minister.

[Heb 6:11 DK-KJV] Og vi ønsker at enhver af jer fremviser den samme flid til den fulde forsikring af håb indtil enden:
Heb 6:11 And we desire that every one of you do shew the same diligence to the full assurance of hope unto the end:

[Heb 6:12 DK-KJV] Så I ikke er dovne, men følgere af dem som gennem tro og tålmodighed arver løfterne.
Heb 6:12 That ye be not slothful, but followers of them who through faith and patience inherit the promises.

[Heb 6:13 DK-KJV] For da Gud lavede løfte til Abraham, fordi han kunne sværge via nogen større, svor han via sigselv,
Heb 6:13 For when God made promise to Abraham, because he could swear by no greater, he sware by himself,

[Heb 6:14 DK-KJV] Og siger, Med en sikker velsignelse vil jeg velsigne dig, og ved at multiplicere vil jeg multiplicere dig.
Heb 6:14 Saying, Surely blessing I will bless thee, and multiplying I will multiply thee.

[Heb 6:15 DK-KJV] Og sådant, efter han tålmodigt havde udholdt, modtog han løftet.
Heb 6:15 And so, after he had patiently endured, he obtained the promise.

[Heb 6:16 DK-KJV] For mennesker sværger sandelig via den større: og en ed som bekræftelse er for dem en ende på al strid.
Heb 6:16 For men verily swear by the greater: and an oath for confirmation is to them an end of all strife.

[Heb 6:17 DK-KJV] Hvori Gud, som mere i overflod er villig til at vise til løftes arvinger hans råds uforanderlighed, bekræftede det gennem en ed:
Heb 6:17 Wherein God, willing more abundantly to shew unto the heirs of promise the immutability of his counsel, confirmed it by an oath:

[Heb 6:18 DK-KJV] Så gennem 2 uforanderlige ting, i hvilke det var umuligt for Gud at lyve, måtte vi ha' en stærk trøst, som har flygtet efter tilflugt for at tage fat på det håb sat foran os:
Heb 6:18 That by two immutable things, in which it was impossible for God to lie, we might have a strong consolation, who have fled for refuge to lay hold upon the hope set before us:

[Heb 6:19 DK-KJV] Hvilket håb vi har som et anker for sjælen, både sikker og grundfæstet, og som går ind i det indenfor sløret;
Heb 6:19 Which hope we have as an anchor of the soul, both sure and stedfast, and which entereth into that within the veil;

[Heb 6:20 DK-KJV] Hvor forløberen for os er gået ind, ja Jesus, som er gjort til en ypperstepræst efter Melchizedeks orden.
Heb 6:20 Whither the forerunner is for us entered, even Jesus, made an high priest for ever after the order of Melchisedec.

Hebræerne Kapitel 7 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 7:1 DK-KJV] For denne Melchizedek, Salems konge, præsten fra den allerhøjeste Gud, som mødte Abraham der vendte tilbage fra slagtningerne af kongerne, og velsignede ham;
Heb 7:1 For this Melchisedec, king of Salem, priest of the most high God, who met Abraham returning from the slaughter of the kings, and blessed him;

[Heb 7:2 DK-KJV] Til hvem Abraham også gav en tiendedel af alt; som først ved at være fortolket er Konge af retfærdighed, og efter det også Konge af Salem, hvilket er, Konge af fred;
[Heb 7:3 DK-KJV] Uden far, uden mor, uden afstamning, som hverken har ha' begyndelse på dage, eller ende på liv; men lavet ligesom Guds Søn; forbli'r en præst kontinuerligt.
[Heb 7:4 DK-KJV] Overvej nu hvor stor denne mand var, til hvem selv patriarken Abraham gav tiende af byttet.
[Heb 7:5 DK-KJV] Og sandelig de der er af Levis sønner, som modtog præsteskabetsembedet, har en befaling til at ta' tiende af folket ifølge loven, det er, af deres brødre, nu da de kom ud af Abrahams lænder:
[Heb 7:6 DK-KJV] Men han hvis afstamning ikke er regnet fra dem modtog tiende af Abraham, og velsignede ham der havde løfterne.
[Heb 7:7 DK-KJV] Og uden al modsigelse den mindre er velsignet af den bedre.
[Heb 7:8 DK-KJV] Og her modtager mænd der dør tiende; men der modtager han dem, af hvem det er bevidnet at han lever.
[Heb 7:9 DK-KJV] Og da må jeg sådant sige, Også Levi, som modtager tiende, betalte tiende i Abraham.
[Heb 7:10 DK-KJV] For han var stadig i hans faders lænder, da Melchizedek mødte ham.
[Heb 7:11 DK-KJV] Hvis perfektion derfor var via det Levitiske præsteskab, (for under det modtog folket loven,) hvilket yderligere behov var der så for at en anden præst skulle opstå efter Melchizedeks orden, og ikke kaldes efter Aarons orden?
[Heb 7:12 DK-KJV] For når det præsteskab bli'r forandret, er der også ud af nødvendighed lavet en forandring af loven.
[Heb 7:13 DK-KJV] For han om hvem disse ting er talt tilhører en anden stamme, af hvilken ingen mand gav betjening for ved alteret.
[Heb 7:14 DK-KJV] For det er indlysende at vor Herre sprang ud af Judah; om denne stamme talte Moses ingenting om angående præsteskab.
[Heb 7:15 DK-KJV] Og det er endnu mere indlysende: på grund af at der efter Melchizedeks lighed opstår der en anden præst.
[Heb 7:16 DK-KJV] Som er lavet, ikke efter en kødelig befalings lov, men efter kraften af et endeløst liv.
[Heb 7:17 DK-KJV] For han vidner, Du er en præst for evigt efter Melchizedeks orden.
[Heb 7:18 DK-KJV] For der er sandelig en ophævelse af den befaling der var før på grund af dens svaghed og ufordelagtighed.
[Heb 7:19 DK-KJV] For loven gjorde ingenting perfekt, men det gjorde indbringningen af et bedre håb; gennem hvilket vi drages tæt indtil Gud.
[Heb 7:20 DK-KJV] Og eftersom han ikke var gjort til en præst uden en ed:
[Heb 7:21 DK-KJV] (For de præster var lavet uden en ed; men denne med en ed via ham der sagde til ham, Herren sværgede og vil ikke angre, Du er en præst for evigt efter Melchizedeks orden:)
[Heb 7:22 DK-KJV] Gennem så meget var Jesus gjort til en kaution for et bedre testamente.
[Heb 7:23 DK-KJV] Og de var sandelig mange præster, fordi de ikke var tilladt at fortsætte på grund af døden:
[Heb 7:24 DK-KJV] Men denne mand, har et uforanderligt præsteskab, fordi han fortsætter evigt.
[Heb 7:25 DK-KJV] Derfor er han også i stand til fuldstændig at frelse dem til der kommer til Gud via ham, eftersom han

Heb 7:2 To whom also Abraham gave a tenth part of all; first being by interpretation King of righteousness, and after that also King of Salem, which is, King of peace;
Heb 7:3 Without father, without mother, without descent, having neither beginning of days, nor end of life; but made like unto the Son of God; abideth a priest continually.
Heb 7:4 Now consider how great this man was, unto whom even the patriarch Abraham gave the tenth of the spoils.
Heb 7:5 And verily they that are of the sons of Levi, who receive the office of the priesthood, have a commandment to take tithes of the people according to the law, that is, of their brethren, though they come out of the loins of Abraham:
Heb 7:6 But he whose descent is not counted from them received tithes of Abraham, and blessed him that had the promises.
Heb 7:7 And without all contradiction the less is blessed of the better.

Heb 7:8 And here men that die receive tithes; but there he receiveth them, of whom it is witnessed that he liveth.
Heb 7:9 And as I may so say, Levi also, who receiveth tithes, payed tithes in Abraham.
Heb 7:10 For he was yet in the loins of his father, when Melchisedec met him.
Heb 7:11 If therefore perfection were by the Levitical priesthood, (for under it the people received the law,) what further need was there that another priest should rise after the order of Melchisedec, and not be called after the order of Aaron?
Heb 7:12 For the priesthood being changed, there is made of necessity a change also of the law.
Heb 7:13 For he of whom these things are spoken pertaineth to another tribe, of which no man gave attendance at the altar.

Heb 7:14 For it is evident that our Lord sprang out of Juda; of which tribe Moses spake nothing concerning priesthood.

Heb 7:15 And it is yet far more evident: for that after the similitude of Melchisedec there ariseth another priest,
Heb 7:16 Who is made, not after the law of a carnal commandment, but after the power of an endless life.
Heb 7:17 For he testifieth, Thou art a priest for ever after the order of Melchisedec.
Heb 7:18 For there is verily a disannulling of the commandment going before for the weakness and unprofitableness thereof.

Heb 7:19 For the law made nothing perfect, but the bringing in of a better hope did; by the which we draw nigh unto God.
Heb 7:20 And inasmuch as not without an oath he was made priest:
Heb 7:21 (For those priests were made without an oath; but this with an oath by him that said unto him, The Lord sware and will not repent, Thou art a priest for ever after the order of Melchisedec:)
Heb 7:22 By so much was Jesus made a surety of a better testament.
Heb 7:23 And they truly were many priests, because they were not suffered to continue by reason of death:
Heb 7:24 But this man, because he continueth ever, hath an unchangeable priesthood.
Heb 7:25 Wherefore he is able also to save them to the uttermost that come unto God by him, seeing he ever liveth

altid lever for at lave forbøn for dem.

to make intercession for them.

[Heb 7:26 DK-KJV] For en sådan ypperstepræst iklædte os, som er hellig, harmløs, ubesmittet, adskilt fra syndere, og lavet højere end himlene;

Heb 7:26 For such an high priest became us, who is holy, harmless, undefiled, separate from sinners, and made higher than the heavens;

[Heb 7:27 DK-KJV] Som ikke daglig behøver, som de ypperstepræster, at tilbyde et offer, først for sine egne synder, og så for folkets: for dette gjorde han 1 gang, da han tilbød sigselv.

Heb 7:27 Who needeth not daily, as those high priests, to offer up sacrifice, first for his own sins, and then for the people's: for this he did once, when he offered up himself.

[Heb 7:28 DK-KJV] For loven stiller mænd frem til ypperstepræster som har skrøbelighed; men edsordet, som var siden loven, stiller Sønnen frem, som er indviet for evig og altid.

Heb 7:28 For the law maketh men high priests which have infirmity; but the word of the oath, which was since the law, maketh the Son, who is consecrated for evermore.

Hebræerne Kapitel 8 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 8:1 DK-KJV] Nu om de ting som vi har talt, dette er summen: Vi har en sådan ypperstepræst, som er sat på den højre hånd af Majestætens trone i himlene;

Heb 8:1 Now of the things which we have spoken this is the sum: We have such an high priest, who is set on the right hand of the throne of the Majesty in the heavens;

[Heb 8:2 DK-KJV] En betjener af helligdommen, og af det sande tabernakel, som Herren rejste, og ikke mennesket.

Heb 8:2 A minister of the sanctuary, and of the true tabernacle, which the Lord pitched, and not man.

[Heb 8:3 DK-KJV] For enhver ypperstepræst er ordineret til at tilbyde gaver og ofre: derfor er det af nødvendighed at denne mand også har noget at tilbyde.

Heb 8:3 For every high priest is ordained to offer gifts and sacrifices: wherefore it is of necessity that this man have somewhat also to offer.

[Heb 8:4 DK-KJV] For hvis han var på jord, skulle han ikke være en præst, eftersom der er præster der tilbyder gaver ifølge loven:

Heb 8:4 For if he were on earth, he should not be a priest, seeing that there are priests that offer gifts according to the law:

[Heb 8:5 DK-KJV] Som tjener for eksemplet og skyggen af himmelske ting, som Moses var formanet af Gud da han var ved at bygge tabernaklet: for, Se til, siger han, at du laver alle ting efter skabelonen der var vist til dig på bjerget.

Heb 8:5 Who serve unto the example and shadow of heavenly things, as Moses was admonished of God when he was about to make the tabernacle: for, See, saith he, that thou make all things according to the pattern shewed to thee in the mount.

[Heb 8:6 DK-KJV] Men nu har han opnået en mere fremragende tjeneste, via hvor meget han også er en mægler for en bedre pagt, som var etableret på bedre løfter.

Heb 8:6 But now hath he obtained a more excellent ministry, by how much also he is the mediator of a better covenant, which was established upon better promises.

[Heb 8:7 DK-KJV] For hvis den første pagt havde været fejlfri, da skulle intet sted ha' været søgt for det andet.

Heb 8:7 For if that first covenant had been faultless, then should no place have been sought for the second.

[Heb 8:8 DK-KJV] For efter at ha' fundet fejl hos dem, siger ham, Læg mærke til, de dage kommer, siger Herren, når jeg vil lave en ny pagt med Israels hus og med Judahs hus

Heb 8:8 For finding fault with them, he saith, Behold, the days come, saith the Lord, when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah:

[Heb 8:9 DK-KJV] Ikke efter den pagt som jeg lavede med deres fædre på dagen hvor jeg tog dem ved hånden og ledte dem ud af Egyptens land; fordi de ikke fortsatte i min pagt, og jeg værdsatte dem ikke, siger Herren.

Heb 8:9 Not according to the covenant that I made with their fathers in the day when I took them by the hand to lead them out of the land of Egypt; because they continued not in my covenant, and I regarded them not, saith the Lord.

[Heb 8:10 DK-KJV] For dette er pagten som jeg vil lave med Israels hus efter de dage, siger Herre; Jeg vil lægge mine love ind i deres sind, og skrive dem i deres hjerter: og jeg vil være en Gud for dem, og de skal være et folk for mig:

Heb 8:10 For this is the covenant that I will make with the house of Israel after those days, saith the Lord; I will put my laws into their mind, and write them in their hearts: and I will be to them a God, and they shall be to me a people:

[Heb 8:11 DK-KJV] Og de skal ikke undervise enhver mand hans næste, og enhver mand hans bror, og sige, Kend Herren: for alle skal kende mig, fra den mindste til den største.

Heb 8:11 And they shall not teach every man his neighbour, and every man his brother, saying, Know the Lord: for all shall know me, from the least to the greatest.

[Heb 8:12 DK-KJV] For jeg vil være barmhjertig overfor deres uretfærdighed, og deres synder og deres fejltrin vil jeg ikke huske mere.

Heb 8:12 For I will be merciful to their unrighteousness, and their sins and their iniquities will I remember no more.

[Heb 8:13 DK-KJV] I det han siger, En ny pagt, har han gjort den første gammel. Nu den som forfalder og bli'r gammel er klar til at forsvinde.

Heb 8:13 In that he saith, A new covenant, he hath made the first old. Now that which decayeth and waxeth old is ready to vanish away.

Hebræerne Kapitel 9 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 9:1 DK-KJV] Så sandelig havde den første pagt også ritualer med guddommelig tjeneste, og en verdslig helligdom.
[Heb 9:2 DK-KJV] For der var lavet et tabernakel; det første, hvori lysestagen var, og bordet, og skuebrødet; som er kaldet helligdommen.
[Heb 9:3 DK-KJV] Og efter det andet forhæng, tabernaklet som er kaldet det Helligste af alt;
[Heb 9:4 DK-KJV] Som havde guldrøgelsesbrænderen, og pagtsarken belagt rundtom med guld, hvori guldpotten var der havde manna, og Aarons stav der spirede, og pagtstavlerne;
[Heb 9:5 DK-KJV] Og over det herlighedens kerubere der skyggede over barmhjertighedssædet; om hvilket vi ikke nu kan tale særligt om.
[Heb 9:6 DK-KJV] Nu da disse ting var således forordnet, gik præsterne altid først ind i det første tabernakel, for at fuldføre Gudstjenesten.
[Heb 9:7 DK-KJV] Men i det andet gik ypperstepræsten alene ind 1 gang hvert år, og ikke uden blod, som han tilbød for sigselv, og for folkets fejltagelser.
[Heb 9:8 DK-KJV] Den Hellige Ånd tilkendegiver dette, at vejen ind i det helligste af alt endnu ikke var synliggjort, mens det første tabernakel stadig var stående:
[Heb 9:9 DK-KJV] Hvilket var en figur på den tid der dengang var, på hvilket der både var tilbudt gaver og ofre, der ikke kunne gøre ham der gjorde tjenesten perfekt, som angår samvittigheden;
[Heb 9:10 DK-KJV] Som kun bestod af madvarer og drikkevarer, og forskellige vaskninger, og kødelige ritualer, som var pålagt dem indtil tiden for kursændring.
[Heb 9:11 DK-KJV] Men Kristus er kommet som ypperstepræst for de kommende goder, gennem et større og mere perfekt tabernakel, ikke lavet med hænder, det vil sige, ikke af denne bygning;
[Heb 9:12 DK-KJV] Heller ikke via blodet fra geder og kalve, men via hans eget blod gik han ind i det hellige sted en gang for alle, ved for os at ha' opnået evig forløsning.
[Heb 9:13 DK-KJV] For hvis blodet fra tyre og geder, og asken fra en kvie som stænkes på den urene, tilfredsstiller for rensningen af kødet:
[Heb 9:14 DK-KJV] Hvor meget mere skal Kristus' blod, han som gennem den evige Ånd tilbød sigselv uplettet til Gud, rense jeres samvittighed fra døde gerninger til at tjene den levende Gud?
[Heb 9:15 DK-KJV] Og på grund af det er han mægleren for det nye testamente, for ved hjælp af døden, at forløse overtrædelserne der var under det første testamente, for at de som er kaldet måtte modtage løftet om den evigvarende arv.
[Heb 9:16 DK-KJV] For hvor et testamente er, der må også af nødvendighed være døden af testatoren.
[Heb 9:17 DK-KJV] For et testamente træder i kraft efter mennesker er døde: ellers er det uden styrke overhovedet mens testatoren lever.
[Heb 9:18 DK-KJV] Hvorpå det første testamente heller ikke var helliget uden blod.
[Heb 9:19 DK-KJV] For da Moses havde talt alle forskrifter for hele folket ifølge loven, tog han blodet fra kalve og geder, med vand, og skarlagenrødt uld, og isopstav, og stænkede både bogen, og hele folket,
[Heb 9:20 DK-KJV] Og siger, Dette er blodet fra testamentet som Gud har indskærpet til jer.
[Heb 9:21 DK-KJV] Desuden stænkede han både

Heb 9:1 Then verily the first covenant had also ordinances of divine service, and a worldly sanctuary.
Heb 9:2 For there was a tabernacle made; the first, wherein was the candlestick, and the table, and the shewbread; which is called the sanctuary.
Heb 9:3 And after the second veil, the tabernacle which is called the Holiest of all;
Heb 9:4 Which had the golden censer, and the ark of the covenant overlaid round about with gold, wherein was the golden pot that had manna, and Aaron's rod that budded, and the tables of the covenant;

Heb 9:5 And over it the cherubims of glory shadowing the mercyseat; of which we cannot now speak particularly.
Heb 9:6 Now when these things were thus ordained, the priests went always into the first tabernacle, accomplishing the service of God.
Heb 9:7 But into the second went the high priest alone once every year, not without blood, which he offered for himself, and for the errors of the people:
Heb 9:8 The Holy Ghost this signifying, that the way into the holiest of all was not yet made manifest, while as the first tabernacle was yet standing:
Heb 9:9 Which was a figure for the time then present, in which were offered both gifts and sacrifices, that could not make him that did the service perfect, as pertaining to the conscience;
Heb 9:10 Which stood only in meats and drinks, and divers washings, and carnal ordinances, imposed on them until the time of reformation.

Heb 9:11 But Christ being come an high priest of good things to come, by a greater and more perfect tabernacle, not made with hands, that is to say, not of this building;
Heb 9:12 Neither by the blood of goats and calves, but by his own blood he entered in once into the holy place, having obtained eternal redemption for us.
Heb 9:13 For if the blood of bulls and of goats, and the ashes of an heifer sprinkling the unclean, sanctifieth to the purifying of the flesh:
Heb 9:14 How much more shall the blood of Christ, who through the eternal Spirit offered himself without spot to God, purge your conscience from dead works to serve the living God?

Heb 9:15 And for this cause he is the mediator of the new testament, that by means of death, for the redemption of the transgressions that were under the first testament, they which are called might receive the promise of eternal inheritance.
Heb 9:16 For where a testament is, there must also of necessity be the death of the testator.

Heb 9:17 For a testament is of force after men are dead: otherwise it is of no strength at all while the testator liveth.
Heb 9:18 Whereupon neither the first testament was dedicated without blood.
Heb 9:19 For when Moses had spoken every precept to all the people according to the law, he took the blood of calves and of goats, with water, and scarlet wool, and hyssop, and sprinkled both the book, and all the people,
Heb 9:20 Saying, This is the blood of the testament which God hath enjoined unto you.
Heb 9:21 Moreover he sprinkled with blood both the

tabernaklet, og alle tjenestens kar, med blod.

[Heb 9:22 DK-KJV] Og næsten alle ting er via loven renset med blod; og uden blodsudgydelsen er ingen forløsning.
[Heb 9:23 DK-KJV] Det var derfor nødvendigt at skabelonerne på tingene i himlene skulle bli' renset med disse; men de himmelske ting demselv med bedre ofre end disse.
[Heb 9:24 DK-KJV] For Kristus er ikke gået ind i de hellige steder lavet med hænder, som er figurerne af den sande; men ind i himlen denselv, for nu at vise sig i Guds nærvær for os:
[Heb 9:25 DK-KJV] Heller ikke at han skulle tilbyde sigselv ofte, som ypperstepræsten der går ind i det hellige sted hvert år med blod fra andre;
[Heb 9:26 DK-KJV] For så måtte han ofte ha' lidt' siden grundlæggelsen af denne verden: men nu en gang for alle ved denne verdens ende har han vist sig at fjerne synd gennem at ofre sigselv.
[Heb 9:27 DK-KJV] Og som det er fastsat for mennesker at dø en gang, men efter dette dommen:
[Heb 9:28 DK-KJV] Sådant var Kristus tilbudt en gang for alle for at bære synderne for mange; og for dem der kigger efter ham skal han vise sig anden gang uden synd til frelse.

tabernacle, and all the vessels of the ministry.

Heb 9:22 And almost all things are by the law purged with blood; and without shedding of blood is no remission.

Heb 9:23 It was therefore necessary that the patterns of things in the heavens should be purified with these; but the heavenly things themselves with better sacrifices than these.

Heb 9:24 For Christ is not entered into the holy places made with hands, which are the figures of the true; but into heaven itself, now to appear in the presence of God for us:
Heb 9:25 Nor yet that he should offer himself often, as the high priest entereth into the holy place every year with blood of others;

Heb 9:26 For then must he often have suffered since the foundation of the world: but now once in the end of the world hath he appeared to put away sin by the sacrifice of himself.
Heb 9:27 And as it is appointed unto men once to die, but after this the judgment:
Heb 9:28 So Christ was once offered to bear the sins of many; and unto them that look for him shall he appear the second time without sin unto salvation.

Hebræerne Kapitel 10 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 10:1 DK-KJV] For loven som har en skygge af gode ting der kommer, og ikke selve billedet på de ting, kan aldrig med de ofre som de kontinuerlig tilbød år efter år gøre dem der kommer til den perfekte.
[Heb 10:2 DK-KJV] For så ville de ikke ha' stoppet med at bli' tilbudt? eftersom tilbederne der var renset en gang ikke længere skulle ha' haft nogen samvittighed om synder.
[Heb 10:3 DK-KJV] Men i de ofre er der igen lavet en ihukommelse om synder hvert år.
[Heb 10:4 DK-KJV] For det er ikke muligt at blodet fra tyre og fra geder skulle fjerne synder.
[Heb 10:5 DK-KJV] Da han derfor kommer ind i denne verden, siger han, Offer og offergave ville du ikke, men en krop har du forberedt mig:
[Heb 10:6 DK-KJV] I brændoffergaver og ofre for synd har du intet velbehag haft.
[Heb 10:7 DK-KJV] Da sagde jeg, Se, jeg kommer (det er skrevet om mig i den fysiske bog,) for at gøre din vilje, Kæreste Gud. Se - Sa 40:7
[Heb 10:8 DK-KJV] Ovenpå det sagde han, Offer og offergave og brændoffergaver og offergave for synd ville du ikke, og har heller ikke velbehag deri; det som er tilbudt via loven;
[Heb 10:9 DK-KJV] Da sagde han, Se, jeg kommer for at gøre din vilje, Kæreste Gud. Han fjerner den første, så han må etablere den anden.
[Heb 10:10 DK-KJV] Ved hvilkens vilje vi er helliggjort gennem at Jesus Kristus tilbød sin krop en gang for alle.
[Heb 10:11 DK-KJV] Og enhver præst står daglig i betjeningen og tilbyder ofte af de samme ofre, som aldrig kan fjerne synder:
[Heb 10:12 DK-KJV] Men denne mand, sad ned på Guds højre hånd, efter at han havde tilbudt et offer for synder for evigt;

Heb 10:1 For the law having a shadow of good things to come, and not the very image of the things, can never with those sacrifices which they offered year by year continually make the comers thereunto perfect.

Heb 10:2 For then would they not have ceased to be offered? because that the worshippers once purged should have had no more conscience of sins.
Heb 10:3 But in those sacrifices there is a remembrance again made of sins every year.
Heb 10:4 For it is not possible that the blood of bulls and of goats should take away sins.
Heb 10:5 Wherefore when he cometh into the world, he saith, Sacrifice and offering thou wouldest not, but a body hast thou prepared me:
Heb 10:6 In burnt offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure.

Heb 10:7 Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me,) to do thy will, O God.

Heb 10:8 Above when he said, Sacrifice and offering and burnt offerings and offering for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein; which are offered by the law;

Heb 10:9 Then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second.
Heb 10:10 By the which will we are sanctified through the offering of the body of Jesus Christ once for all.

Heb 10:11 And every priest standeth daily ministering and offering oftentimes the same sacrifices, which can never take away sins:

Heb 10:12 But this man, after he had offered one sacrifice for sins for ever, sat down on the right hand of God;

[Heb 10:13 DK-KJV] Og fra da af venter han indtil hans fjender er lavet til hans fodskammel.
[Heb 10:14 DK-KJV] For via én offergave har han for altid perfektioneret dem der er helliggjort.
[Heb 10:15 DK-KJV] Hvorom den Hellige Ånd også er et vidne for os: for efter det har han før sagt,
[Heb 10:16 DK-KJV] Dette er den pagt som jeg vil lave med dem efter de dage, siger Herren, jeg vil lægge mine love ind i deres hjerter, og i deres sind vil jeg skrive dem;
[Heb 10:17 DK-KJV] Og deres synder og fejltrin vil jeg ikke huske mere.
[Heb 10:18 DK-KJV] Nu hvor der er forløsning fra disse, er der ikke mere offergave for synd.
[Heb 10:19 DK-KJV] Ved derfor at ha', brødre, frimodighed til at gå ind i det helligste via Jesus' blod,
[Heb 10:20 DK-KJV] Via en ny og levende vej, som han har indviet for os, gennem forhænget, det vil sige, hans kød;
[Heb 10:21 DK-KJV] Og ved at ha' en ypperstepræst over Guds hus:
[Heb 10:22 DK-KJV] Lad os komme nær med et sandt hjerte i fuld forsikring i tro, ved at ha' vore hjerter stænket fra en ond samvittighed, og vore kroppe vasket med rent vand.
[Heb 10:23 DK-KJV] Lad os holde fast i vores trosbekendelse uden vaklen; (for han der lovede er trofast;)
[Heb 10:24 DK-KJV] Og lad os betragte hinanden for at provokere til kærlighed og gode gerninger:
[Heb 10:25 DK-KJV] Og ikke glemme at forsamle osselv, som nogle synes at gøre; men forman hinanden: og endnu mere nu, som I ser dagen nærmer sig.
[Heb 10:26 DK-KJV] For hvis vi synder med vilje efter at vi har modtaget kundskaben om sandheden, er der ikke længer noget offer for synder.
[Heb 10:27 DK-KJV] Men et bestemt frygtsomt kiggende efter dom og brændende harme, som skal fortære modstanderne.
[Heb 10:28 DK-KJV] Han der foragtede Moses' lov døde uden barmhjertighed under 2 eller 3 vidneforklaringer:
[Heb 10:29 DK-KJV] Af hvor meget hårdere straf, tror I, han skal bli' tænkt værdig, som har trådt Guds Søn under fode, og har anset pagtsblodet, hvormed han var helliggjort, for at være en uhellig ting, og har trodset nådens Ånd?
[Heb 10:30 DK-KJV] For vi kender ham der har sagt, Hævn tilhøre mig, jeg vil tilbagebetale, siger Herren. Og igen, Herren skal dømme hans folk.
[Heb 10:31 DK-KJV] Det er en frygtelig ting at falde ind i hænderne på den levende Gud.
[Heb 10:32 DK-KJV] Men husk på de gamle dage, i hvilke, efter I var oplyste, udholdt I en stor kamp af lidelser;
[Heb 10:33 DK-KJV] Delvist, mens I var lavet til et skuespil både gennem bebrejdelser og lidelser; og delvist, mens I blev venner med dem der var brugt til det.
[Heb 10:34 DK-KJV] For I havde medlidenhed med mig i mine lænker, og tog med glæde imod plyndringen af jeres gods, ved at vide i jerselv at I i himlen har en bedre og en vedblivende substans.
[Heb 10:35 DK-KJV] Kast derfor ikke jeres samvittighed væk, som har en stor tilbagebetaling.

Heb 10:13 From henceforth expecting till his enemies be made his footstool.
Heb 10:14 For by one offering he hath perfected for ever them that are sanctified.
Heb 10:15 Whereof the Holy Ghost also is a witness to us: for after that he had said before,

Heb 10:16 This is the covenant that I will make with them after those days, saith the Lord, I will put my laws into their hearts, and in their minds will I write them;

Heb 10:17 And their sins and iniquities will I remember no more.
Heb 10:18 Now where remission of these is, there is no more offering for sin.
Heb 10:19 Having therefore, brethren, boldness to enter into the holiest by the blood of Jesus,

Heb 10:20 By a new and living way, which he hath consecrated for us, through the veil, that is to say, his flesh;

Heb 10:21 And having an high priest over the house of God;

Heb 10:22 Let us draw near with a true heart in full assurance of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our bodies washed with pure water.

Heb 10:23 Let us hold fast the profession of our faith without wavering; (for he is faithful that promised;)
Heb 10:24 And let us consider one another to provoke unto love and to good works:
Heb 10:25 Not forsaking the assembling of ourselves together, as the manner of some is; but exhorting one another: and so much the more, as ye see the day approaching.

Heb 10:26 For if we sin wilfully after that we have received the knowledge of the truth, there remaineth no more sacrifice for sins,

Heb 10:27 But a certain fearful looking for of judgment and fiery indignation, which shall devour the adversaries.
Heb 10:28 He that despised Moses' law died without mercy under two or three witnesses:
Heb 10:29 Of how much sorer punishment, suppose ye, shall he be thought worthy, who hath trodden under foot the Son of God, and hath counted the blood of the covenant, wherewith he was sanctified, an unholy thing, and hath done despite unto the Spirit of grace?
Heb 10:30 For we know him that hath said, Vengeance belongeth unto me, I will recompense, saith the Lord. And again, The Lord shall judge his people.
Heb 10:31 It is a fearful thing to fall into the hands of the living God.

Heb 10:32 But call to remembrance the former days, in which, after ye were illuminated, ye endured a great fight of afflictions;

Heb 10:33 Partly, whilst ye were made a gazingstock both by reproaches and afflictions; and partly, whilst ye became companions of them that were so used.

Heb 10:34 For ye had compassion of me in my bonds, and took joyfully the spoiling of your goods, knowing in yourselves that ye have in heaven a better and an enduring substance.
Heb 10:35 Cast not away therefore your confidence, which hath great recompence of reward.

[Heb 10:36 DK-KJV] For I har brug for tålmodighed, så, efter I har gjort Guds vilje, måtte I modtage løftet.
Heb 10:36 For ye have need of patience, that, after ye have done the will of God, ye might receive the promise.

[Heb 10:37 DK-KJV] For stadig en lille stund, og han der skal komme vil komme, og vil ikke vente.
Heb 10:37 For yet a little while, and he that shall come will come, and will not tarry.

[Heb 10:38 DK-KJV] Nu skal den retfærdige leve via tro: men hvis der er en mand der trækker sig tilbage, skal min sjæl intet velbehag ha' i ham.
Heb 10:38 Now the just shall live by faith: but if any man draw back, my soul shall have no pleasure in him.

[Heb 10:39 DK-KJV] Men vi er ikke af dem som trækker sig tilbage til tilintetgørelse; men af dem der tror på sjælens frelse.
Heb 10:39 But we are not of them who draw back unto perdition; but of them that believe to the saving of the soul.

Hebræerne Kapitel 11 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 11:1 DK-KJV] Nu er tro substansen af de ting man håber på, beviset på tingene man ikke ser.
Heb 11:1 Now faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen.

[Heb 11:2 DK-KJV] For via den modtog de ældste en god rapport.
Heb 11:2 For by it the elders obtained a good report.

[Heb 11:3 DK-KJV] Gennem tro forstår vi at verdenerne var indrammet via Guds ord, sådant at tingene som er set ikke var lavet af tingene som dukker op.
Heb 11:3 Through faith we understand that the worlds were framed by the word of God, so that things which are seen were not made of things which do appear.

[Heb 11:4 DK-KJV] Via tro tilbød Abel et mere fremragende offer til Gud end Kain, hvorved han opnåede vidnesbyrd om at han var retskaffen, Gud vidner om hans gaver: og via det taler han selvom han var død.
Heb 11:4 By faith Abel offered unto God a more excellent sacrifice than Cain, by which he obtained witness that he was righteous, God testifying of his gifts: and by it he being dead yet speaketh.

[Heb 11:5 DK-KJV] Via tro var Enok transformeret så han ikke skulle se døden: og var ikke fundet, fordi Gud havde transformeret ham: for før hans transformation havde han dette vidnesbyrd, at han behagede Gud.
Heb 11:5 By faith Enoch was translated that he should not see death; and was not found, because God had translated him: for before his translation he had this testimony, that he pleased God.

[Heb 11:6 DK-KJV] Men uden tro er det umuligt at behage ham, for han der kommer til Gud må tro at han er, og at han er en belønner af dem der flittigt søger ham.
Heb 11:6 But without faith it is impossible to please him: for he that cometh to God must believe that he is, and that he is a rewarder of them that diligently seek him.

[Heb 11:7 DK-KJV] Via tro forberedte Noah, bevæget med frygt, en ark til hans hus' frelse, ved at være advaret af Gud om ting der endnu ikke var set; via hvilken han fordømte denne verden, og blev arving af den retfærdighed som er via tro.
Heb 11:7 By faith Noah, being warned of God of things not seen as yet, moved with fear, prepared an ark to the saving of his house; by the which he condemned the world, and became heir of the righteousness which is by faith.

[Heb 11:8 DK-KJV] Via tro adlød Abraham, da han var kaldet til at gå ud til et sted som han senere skulle modtage som en arv; og han gik ud, uden at vide hvorhen han gik.
Heb 11:8 By faith Abraham, when he was called to go out into a place which he should after receive for an inheritance, obeyed; and he went out, not knowing whither he went.

[Heb 11:9 DK-KJV] Via tro opholdt han sig i løfternes land, som i et fremmed land, ved at bo i tabernakler med Isak og Jacob, arvinger med ham af det samme løfte:
Heb 11:9 By faith he sojourned in the land of promise, as in a strange country, dwelling in tabernacles with Isaac and Jacob, the heirs with him of the same promise:

[Heb 11:10 DK-KJV] For han kiggede efter en by som har fundamenter, hvis bygningsmand og skaber er Gud.
Heb 11:10 For he looked for a city which hath foundations, whose builder and maker is God.

[Heb 11:11 DK-KJV] Gennem tro modtog Sara hendeselv også styrke til at undfange sæd, og var forløst af et barn da hun var blevet for gammel. fordi hun dømte ham trofast som havde lovet det.
Heb 11:11 Through faith also Sara herself received strength to conceive seed, and was delivered of a child when she was past age, because she judged him faithful who had promised.

[Heb 11:12 DK-KJV] Derfor sprang der ja af én, og ham så godt som død, så' mange som himlens stjerner i skarer, og som sandet som er på stranden utallige.
Heb 11:12 Therefore sprang there even of one, and him as good as dead, so many as the stars of the sky in multitude, and as the sand which is by the sea shore innumerable.

[Heb 11:13 DK-KJV] Alle disse døde i tro, ved ikke at ha' modtaget løfterne, men ved at ha' set dem på afstand, og var overbevist af dem, og omfavnet af dem, og bekendte at de var fremmede og pilgrimme på jorden.
Heb 11:13 These all died in faith, not having received the promises, but having seen them afar off, and were persuaded of them, and embraced them, and confessed that they were strangers and pilgrims on the earth.

[Heb 11:14 DK-KJV] For de der siger sådanne ting erklærer ligeud at de søger et land.
Heb 11:14 For they that say such things declare plainly that they seek a country.

[Heb 11:15 DK-KJV] Og sandelig, hvis de havde været opmærksomme på det land hvorfra de kom ud af, kunne de ha' haft mulighed for at vende tilbage.
Heb 11:15 And truly, if they had been mindful of that country from whence they came out, they might have had opportunity to have returned.

[Heb 11:16 DK-KJV] Men nu ønskede de sig et bedre land, det
Heb 11:16 But now they desire a better country, that is, an

er, et himmelsk: derfor skammer Gud sig ikke over at kaldes deres Gud: for han har forberedt en by til dem.
[Heb 11:17 DK-KJV] Via tro tilbød Abraham Isak, da han var prøvet: og han der havde modtaget løfterne tilbød hans eneste avlede søn,
[Heb 11:18 DK-KJV] Om hvem det var sagt, At i Isak skal din sæd kaldes:
[Heb 11:19 DK-KJV] Som regnede med at Gud var i stand til at oprejse ham, ja fra de døde; hvorfra han også modtog ham i en skikkelse.
[Heb 11:20 DK-KJV] Via tro velsignede Isak, Jacob og Esau vedrørende ting som kommer.
[Heb 11:21 DK-KJV] Via tro velsignede Jacob begge Josephs sønner, da han var døende; og tilbad, efter at ha' lænet sig mod toppen af hans stav.
[Heb 11:22 DK-KJV] Via tro nævnte Joseph Israels børns udrejse, da han døde; og gav befaling vedrørende hans knogler.

[Heb 11:23 DK-KJV] Via tro var Moses gemt 3 måneder af hans forældre, da han var født, fordi de så' han var et ordentligt barn; og de var ikke bange for kongens befaling.
[Heb 11:24 DK-KJV] Via tro afviste Moses, da han var blevet ældre, at bli' kaldt sønnen af Faraos datter.
[Heb 11:25 DK-KJV] Ved hellere at vælge at udholde lidelse med Guds folk, end at nyde velbehagelighederne af synd for en tid;
[Heb 11:26 DK-KJV] Ved at anse Kristus' bebrejdelse af større værdi end Egyptens skatte: for han havde respekt for tilbagebetalingen.
[Heb 11:27 DK-KJV] Via tro forlod han Egypten, og frygtede ikke kongens arrigskab: for han udholdt, somom han så' ham som er usynlig.
[Heb 11:28 DK-KJV] Gennem tro holdt han påsken, og stænkningen af blod, for ikke at han der destruerede de førstefødte skulle røre dem.
[Heb 11:29 DK-KJV] Via tro passerede de gennem det Røde hav som gennem tørt land: hvilket Egypterne også prøvede at gøre og druknede.
[Heb 11:30 DK-KJV] Via tro faldt Jerikos mure, efter de var gået rundt om den i 7 dage.

[Heb 11:31 DK-KJV] Via tro forulykkede skøgen Rahab ikke med dem der ikke troede, da hun modtog spionerne med fred.

[Heb 11:32 DK-KJV] Og hvad skal jeg mere sige? for tiden vil fejle mig at fortælle om Gedeon, og Barak, og om Samson, og om Jefthæ; om David også, og Samuel, og om profeterne:
[Heb 11:33 DK-KJV] Som gennem tro opslugte kongeriger, udvirkede retfærdighed, opnåede løfter, stoppede munden fra løver,
[Heb 11:34 DK-KJV] Slukkede ildens voldsomhed, undveg sværdets æg, var gjort stærk ud af svaghed, blev tapper i kamp, vendte for at kæmpe mod de fremmedes hære.
[Heb 11:35 DK-KJV] Kvinder modtog deres døde der var rejst til live igen: og andre var tortureret, ved ikke at acceptere forløsning; så de måtte opnå en bedre opstandelse:
[Heb 11:36 DK-KJV] Og andre havde prøvelse fra grusomme håninger og piskninger, ja, desuden af lænker og fængslinger:
[Heb 11:37 DK-KJV] De var stenet, de var savet i stykker, var fristet, var slået ihjel med sværdet: de vandrede rundt i fåreskind og gedeskind; ved at være nødlidende, lidende, plagede;
[Heb 11:38 DK-KJV] (Af hvem denne verden ikke var værdig:)

heavenly: wherefore God is not ashamed to be called their God: for he hath prepared for them a city.
Heb 11:17 By faith Abraham, when he was tried, offered up Isaac: and he that had received the promises offered up his only begotten son,
Heb 11:18 Of whom it was said, That in Isaac shall thy seed be called:
Heb 11:19 Accounting that God was able to raise him up, even from the dead; from whence also he received him in a figure.
Heb 11:20 By faith Isaac blessed Jacob and Esau concerning things to come.
Heb 11:21 By faith Jacob, when he was a dying, blessed both the sons of Joseph; and worshipped, leaning upon the top of his staff.
Heb 11:22 By faith Joseph, when he died, made mention of the departing of the children of Israel; and gave commandment concerning his bones.
Heb 11:23 By faith Moses, when he was born, was hid three months of his parents, because they saw he was a proper child; and they were not afraid of the king's commandment.
Heb 11:24 By faith Moses, when he was come to years, refused to be called the son of Pharaoh's daughter;
Heb 11:25 Choosing rather to suffer affliction with the people of God, than to enjoy the pleasures of sin for a season;
Heb 11:26 Esteeming the reproach of Christ greater riches than the treasures in Egypt: for he had respect unto the recompence of the reward.

Heb 11:27 By faith he forsook Egypt, not fearing the wrath of the king: for he endured, as seeing him who is invisible.
Heb 11:28 Through faith he kept the passover, and the sprinkling of blood, lest he that destroyed the firstborn should touch them.
Heb 11:29 By faith they passed through the Red sea as by dry land: which the Egyptians assaying to do were drowned.
Heb 11:30 By faith the walls of Jericho fell down, after they were compassed about seven days.
Heb 11:31 By faith the harlot Rahab perished not with them that believed not, when she had received the spies with peace.
Heb 11:32 And what shall I more say? for the time would fail me to tell of Gedeon, and of Barak, and of Samson, and of Jephthae; of David also, and Samuel, and of the prophets:
Heb 11:33 Who through faith subdued kingdoms, wrought righteousness, obtained promises, stopped the mouths of lions,
Heb 11:34 Quenched the violence of fire, escaped the edge of the sword, out of weakness were made strong, waxed valiant in fight, turned to flight the armies of the aliens.
Heb 11:35 Women received their dead raised to life again: and others were tortured, not accepting deliverance; that they might obtain a better resurrection:
Heb 11:36 And others had trial of cruel mockings and scourgings, yea, moreover of bonds and imprisonment:
Heb 11:37 They were stoned, they were sawn asunder, were tempted, were slain with the sword: they wandered about in sheepskins and goatskins; being destitute, afflicted, tormented;
Heb 11:38 (Of whom the world was not worthy:) they

de vandrede i ørkener, og på bjerge, og i jordens huler og grotter
[Heb 11:39 DK-KJV] Og alle disse, ved at ha' opnået en god rapport gennem tro, modtog ikke løftet:
[Heb 11:40 DK-KJV] Ved at Gud har udset nogle bedre ting for os, så de ikke uden os skulle bli' gjort perfekte.

wandered in deserts, and in mountains, and in dens and caves of the earth.
Heb 11:39 And these all, having obtained a good report through faith, received not the promise:
Heb 11:40 God having provided some better thing for us, that they without us should not be made perfect.

Hebræerne Kapitel 12 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 12:1 DK-KJV] Derfor eftersom vi også er omsluttet med så stor en sky af vidner, lad os lægge en hver vægt til side, og synden som så nemt besætter os, og lad os løbe løbet der er sat foran os med tålmodighed,
[Heb 12:2 DK-KJV] Og kigge efter Jesus forfatteren og fuldbyrderen af vores tro; som for glæden der var sat foran ham udholdt korset, efter at ha' foragtet skammen, og er sat ned på den højre hånd af Guds trone.
[Heb 12:3 DK-KJV] For betragt ham der udholdt sådan en modsigelse fra syndere imod sigselv, for ikke at I er trætte og modløse i jeres sind.
[Heb 12:4 DK-KJV] I har stadig ikke stået imod indtil blod, efter at ha' stridt imod synd.

[Heb 12:5 DK-KJV] Og I har glemt den formaning som taler til jer som til børn, Min søn, foragt du ikke Herrens irettesættelse, bliv heller ikke modløs når du er irettesat af ham:
[Heb 12:6 DK-KJV] For dem som Herren elsker irettesætter han, og pisker enhver søn som han modtager.
[Heb 12:7 DK-KJV] Hvis I udholder irettesættelsen, Gud handler med jer som med sønner; for hvilken søn er han hvem faderen ikke irettesætter?
[Heb 12:8 DK-KJV] Men hvis I er uden irettesættelse, hvoraf alle er delagtige, da er I bastarder, og ikke sønner.
[Heb 12:9 DK-KJV] Ydermere så har vi haft vores køds fædre som korrigerede os, og vi gav dem ærbødighed: skal vi så ikke meget mere være underkastet overfor åndernes Fader, og leve?
[Heb 12:10 DK-KJV] For de irettesatte os så sandelig i nogle få dage efter deres eget velbehag; men han for vort bedste, så vi måtte være delagtige i hans hellighed.
[Heb 12:11 DK-KJV] Nu ser ingen irettesættelse i nuet ud til at være glædelig, men grov; ikke desto mindre bagefter frembringer det den fredeligste frugt af retfærdighed for dem som er opøvet derigennem.
[Heb 12:12 DK-KJV] Opløft derfor hænderne som hænger ned, og de matte knæ;
[Heb 12:13 DK-KJV] Og lav lige veje for jeres fødder, for ikke at det som er lamt er vendt væk fra vejen; men lad det hellere bli' helbredt.
[Heb 12:14 DK-KJV] Følg efter fred med alle mennesker, og hellighed, uden den skal intet menneske se Herren:
[Heb 12:15 DK-KJV] Ved flittigt at ha' kigget efter at ikke nogen mand fejler fra Guds nåde; for ikke at nogen rod af bitterhed springer frem og plager jer, og mange er besmittet derigennem;
[Heb 12:16 DK-KJV] For ikke at der er nogen der bedriver med hor, eller vanhellig person, som Esau, som for en skål mad solgte hans fødselsret.
[Heb 12:17 DK-KJV] For I ved hvordan det var bagefter, da han ville ha' arvet velsignelsen, var han forkastet: for han fandt intet sted for omvendelse, selvom han omhyggeligt søgte det med tårer.

Heb 12:1 Wherefore seeing we also are compassed about with so great a cloud of witnesses, let us lay aside every weight, and the sin which doth so easily beset us, and let us run with patience the race that is set before us,
Heb 12:2 Looking unto Jesus the author and finisher of our faith; who for the joy that was set before him endured the cross, despising the shame, and is set down at the right hand of the throne of God.
Heb 12:3 For consider him that endured such contradiction of sinners against himself, lest ye be wearied and faint in your minds.
Heb 12:4 Ye have not yet resisted unto blood, striving against sin.
Heb 12:5 And ye have forgotten the exhortation which speaketh unto you as unto children, My son, despise not thou the chastening of the Lord, nor faint when thou art rebuked of him:
Heb 12:6 For whom the Lord loveth he chasteneth, and scourgeth every son whom he receiveth.
Heb 12:7 If ye endure chastening, God dealeth with you as with sons; for what son is he whom the father chasteneth not?
Heb 12:8 But if ye be without chastisement, whereof all are partakers, then are ye bastards, and not sons.
Heb 12:9 Furthermore we have had fathers of our flesh which corrected us, and we gave them reverence: shall we not much rather be in subjection unto the Father of spirits, and live?
Heb 12:10 For they verily for a few days chastened us after their own pleasure; but he for our profit, that we might be partakers of his holiness.
Heb 12:11 Now no chastening for the present seemeth to be joyous, but grievous: nevertheless afterward it yieldeth the peaceable fruit of righteousness unto them which are exercised thereby.
Heb 12:12 Wherefore lift up the hands which hang down, and the feeble knees;
Heb 12:13 And make straight paths for your feet, lest that which is lame be turned out of the way; but let it rather be healed.
Heb 12:14 Follow peace with all men, and holiness, without which no man shall see the Lord:
Heb 12:15 Looking diligently lest any man fail of the grace of God; lest any root of bitterness springing up trouble you, and thereby many be defiled;

Heb 12:16 Lest there be any fornicator, or profane person, as Esau, who for one morsel of meat sold his birthright.
Heb 12:17 For ye know how that afterward, when he would have inherited the blessing, he was rejected: for he found no place of repentance, though he sought it carefully with tears.

[Heb 12:18 DK-KJV] For I er ikke kommet til bjerget der måtte bli' rørt, og der brændte med ild, heller ikke til sorthed, og mørke, og storm,
Heb 12:18 For ye are not come unto the mount that might be touched, and that burned with fire, nor unto blackness, and darkness, and tempest,
[Heb 12:19 DK-KJV] Og en trompets lyd, og ordenes stemme; hvilken stemme de der hørte bønfaldte at ordet ikke skulle bli' talt til dem mere:
Heb 12:19 And the sound of a trumpet, and the voice of words; which voice they that heard intreated that the word should not be spoken to them any more:
[Heb 12:20 DK-KJV] (For de kunne ikke udholde det som var befalet, Og hvis et dyr så meget som rørte bjerget, skal det bli' stenet, eller gennembores med en pil:
Heb 12:20 (For they could not endure that which was commanded, And if so much as a beast touch the mountain, it shall be stoned, or thrust through with a dart:
[Heb 12:21 DK-KJV] Og så forfærdeligt var synet, at Moses sagde, Jeg frygter og ryster overordentlig meget:)
Heb 12:21 And so terrible was the sight, that Moses said, I exceedingly fear and quake:)
[Heb 12:22 DK-KJV] Men I er kommet til Sions bjerg, og til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, og til en utællelig gruppe af engle,
Heb 12:22 But ye are come unto mount Sion, and unto the city of the living God, the heavenly Jerusalem, and to an innumerable company of angels,
[Heb 12:23 DK-KJV] Til generalforsamlingen og den førstefødtes kirke, som er indskrevet i himlen, og til Gud alles Dommer, og til retfærdige perfektionerede menneskers ånder,
Heb 12:23 To the general assembly and church of the firstborn, which are written in heaven, and to God the Judge of all, and to the spirits of just men made perfect,
[Heb 12:24 DK-KJV] Og til Jesus mægleren for den nye pagt, og til stænkningens blod, der taler bedre ting end det fra Abel.
Heb 12:24 And to Jesus the mediator of the new covenant, and to the blood of sprinkling, that speaketh better things than that of Abel.
[Heb 12:25 DK-KJV] Se til at I ikke afviser ham der taler. For hvis de ikke undslap som nægtede ham der talte på jord, meget mere skal vi ikke undslippe, hvis vi vender os væk fra ham der taler fra himlen:
Heb 12:25 See that ye refuse not him that speaketh. For if they escaped not who refused him that spake on earth, much more shall not we escape, if we turn away from him that speaketh from heaven:
[Heb 12:26 DK-KJV] Hvis stemme dengang rystede jorden: men nu har han lovet, og siger, Endnu en gang ryster jeg ikke kun jorden, men også himlen.
Heb 12:26 Whose voice then shook the earth: but now he hath promised, saying, Yet once more I shake not the earth only, but also heaven.
[Heb 12:27 DK-KJV] Og dette ord, Endnu en gang, signalere fjernelsen af de ting der er rystet, som af ting der er lavet, så de ting som ikke kan bli' rystet må bli' tilbage.
Heb 12:27 And this word, Yet once more, signifieth the removing of those things that are shaken, as of things that are made, that those things which cannot be shaken may remain.
[Heb 12:28 DK-KJV] Derfor modtager vi et kongerige som ikke kan bli' fjernet, lad os ha' nåde, hvorved vi må tjene Gud acceptabelt med ærbødighed og gudhengiven frygt:
Heb 12:28 Wherefore we receiving a kingdom which cannot be moved, let us have grace, whereby we may serve God acceptably with reverence and godly fear:
[Heb 12:29 DK-KJV] For vores Gud er en fortærende ild.
Heb 12:29 For our God is a consuming fire.

Hebræerne Kapitel 13 - Til toppen af Hebræerne - Hebrews KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Heb 13:1 DK-KJV] Lad broderlig kærlighed fortsætte.
Heb 13:1 Let brotherly love continue.
[Heb 13:2 DK-KJV] Vær ikke glemsom i at sørge for fremmede: for derved har nogle ubevidst sørget for engle.
Heb 13:2 Be not forgetful to entertain strangers: for thereby some have entertained angels unawares.
[Heb 13:3 DK-KJV] Husk på dem der er i lænker, som bundet med dem; og de som lider uretmæssigt, som ved også at være jerselv i kroppen.
Heb 13:3 Remember them that are in bonds, as bound with them; and them which suffer adversity, as being yourselves also in the body.
[Heb 13:4 DK-KJV] Ægteskab er ærbart i alt, og sengen ubesmittet: men horebukke og de utro vil Gud dømme.
Heb 13:4 Marriage is honourable in all, and the bed undefiled: but whoremongers and adulterers God will judge.
[Heb 13:5 DK-KJV] Lad jeres konversation være uden griskhed; og vær tilfreds med sådanne ting som I har: for han har sagt, Jeg vil aldrig forlade dig, og heller ikke svigte dig.
Heb 13:5 Let your conversation be without covetousness; and be content with such things as ye have: for he hath said, I will never leave thee, nor forsake thee.
[Heb 13:6 DK-KJV] Sådant at vi frimodigt må sige, Herren er min hjælper, og jeg vil ikke frygte hvad mennesker vil gøre med mig.
Heb 13:6 So that we may boldly say, The Lord is my helper, and I will not fear what man shall do unto me.
[Heb 13:7 DK-KJV] Husk på dem der har lederskab over jer, som har talt Guds ord til jer; følg deres tro, efter at ha' betragtet enden på deres konversation.
Heb 13:7 Remember them which have the rule over you, who have spoken unto you the word of God: whose faith follow, considering the end of their conversation.
[Heb 13:8 DK-KJV] Jesus Kristus den samme i går, og i dag og for evigt.
Heb 13:8 Jesus Christ the same yesterday, and to day, and for ever.
[Heb 13:9 DK-KJV] Vær ikke ledt afsted med diverse og underlige doktriner. For det er en god ting at hjertet er etableret med nåde; ikke med madvarer, som ikke har gavnet dem der har været beskæftiget med det.
Heb 13:9 Be not carried about with divers and strange doctrines. For it is a good thing that the heart be established with grace; not with meats, which have not profited them that have been occupied therein.

[Heb 13:10 DK-KJV] Vi har et alter, hvoraf de ingen ret har til at spise som betjener tabernaklet
[Heb 13:11 DK-KJV] For kroppene af de dyr, hvis blod af ypperstepræsten er bragt ind i helligdommen for synd, er brændt udenfor lejren.
[Heb 13:12 DK-KJV] Derfor led Jesus også udenfor porten, så han måtte helliggøre folket med hans eget blod.
[Heb 13:13 DK-KJV] Lad os derfor gå ud til ham udenfor lejren, og bære hans bebrejdelse.
[Heb 13:14 DK-KJV] For her har vi ingen blivende by, men vi søger efter én der kommer.
[Heb 13:15 DK-KJV] Lad os derfor kontinuerlig tilbyde offeret af ros til Gud via ham, det er, frugten fra vore læber der giver taksigelsesbønner til hans navn.
[Heb 13:16 DK-KJV] Men glem ikke at gøre godt og at kommunikere: for Gud er godt tilfreds med sådanne ofre.
[Heb 13:17 DK-KJV] Adlyd dem der har lederskab over jer, og underordne jerselv: for de våger over jeres sjæle, som de der må aflægge regnskab, så de må gøre det med glæde, og ikke med sorg: for det er ufordelagtigt for jer.
[Heb 13:18 DK-KJV] Bed for os: for vi stoler på at vi har en god samvittighed, i alle ting og villige til at leve hæderligt.
[Heb 13:19 DK-KJV] Men jeg bønfalder jer endnu mere at gøre dette, så jeg hurtigere må bli' genoprettet til jer.
[Heb 13:20 DK-KJV] Nu da fredens Gud, der frembragte Jesus vor Herre tilbage fra de døde, denne store fårehyrde, gennem blodet fra den evigvarende pagt,
[Heb 13:21 DK-KJV] Gør jer perfekte i ethvert godt virke til at gøre hans vilje, efter at ha' udvirket i jer det som er velbehagelige i hans øjne, gennem Jesus Kristus; til hvem være herlighed for evigt og altid. Amen.

[Heb 13:22 DK-KJV] Og jeg bønfalder jer, brødre, udhold formaningsordet: for jeg har skrevet et brev til jer med få ord.
[Heb 13:23 DK-KJV] Ved I at vor broder Timoteus er sat i frihed; med hvem, hvis han snart kommer, vil jeg se jer.
[Heb 13:24 DK-KJV] Hyld alle dem der har myndighed over jer, og alle de hellige. Dem fra Italien hylder jer.
[Heb 13:25 DK-KJV] Nåde være med jer alle. Amen. ***Skrevet til Hebræerne fra Italien, via Timoteus.***

Heb 13:10 We have an altar, whereof they have no right to eat which serve the tabernacle.
Heb 13:11 For the bodies of those beasts, whose blood is brought into the sanctuary by the high priest for sin, are burned without the camp.
Heb 13:12 Wherefore Jesus also, that he might sanctify the people with his own blood, suffered without the gate.
Heb 13:13 Let us go forth therefore unto him without the camp, bearing his reproach.
Heb 13:14 For here have we no continuing city, but we seek one to come.
Heb 13:15 By him therefore let us offer the sacrifice of praise to God continually, that is, the fruit of our lips giving thanks to his name.
Heb 13:16 But to do good and to communicate forget not: for with such sacrifices God is well pleased.
Heb 13:17 Obey them that have the rule over you, and submit yourselves: for they watch for your souls, as they that must give account, that they may do it with joy, and not with grief: for that is unprofitable for you.
Heb 13:18 Pray for us: for we trust we have a good conscience, in all things willing to live honestly.
Heb 13:19 But I beseech you the rather to do this, that I may be restored to you the sooner.
Heb 13:20 Now the God of peace, that brought again from the dead our Lord Jesus, that great shepherd of the sheep, through the blood of the everlasting covenant,
Heb 13:21 Make you perfect in every good work to do his will, working in you that which is wellpleasing in his sight, through Jesus Christ; to whom be glory for ever and ever. Amen.
Heb 13:22 And I beseech you, brethren, suffer the word of exhortation: for I have written a letter unto you in few words.
Heb 13:23 Know ye that our brother Timothy is set at liberty; with whom, if he come shortly, I will see you.
Heb 13:24 Salute all them that have the rule over you, and all the saints. They of Italy salute you.
Heb 13:25 Grace be with you all. Amen. ***Written to the Hebrews from Italy by Timothy.***

Jacob - Index059

Navnebetydning for Jacob = Den der fatter om hælen/fortrænger

Kapitler: 1-2-3-4-5

Jacob Kapitel 1 - James KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Jac 1:1 DK-KJV] Jacob, en tjener af Gud og af Herren Jesus Kristus, til de 12 stammer som er spredt bredt, vær hilset.
[Jac 1:2 DK-KJV] Mine brødre, anse det hele for at være glæde når I falder ind i forskellige fristelser;
[Jac 1:3 DK-KJV] Ved godt at kende til dette, at prøvelsen af jeres tro udvirker tålmodighed.
[Jac 1:4 DK-KJV] Men lad tålmodighed ha' hendes perfekte virke, så I må være perfekte og hele, og ikke mangle noget.
[Jac 1:5 DK-KJV] Hvis nogen af jer mangler visdom, lad ham spørge Gud om det, som generøst giver til alle mennesker, og ikke bebrejder; og det skal bli' givet ham.
[Jac 1:6 DK-KJV] Men lad ham spørge i tro, uden at vakle. For han der vakler er ligesom en bølge på havet der er drevet med vinden og kastet.
[Jac 1:7 DK-KJV] For lad ikke den mand tænke at han skal modtage nogen ting af Herren.
[Jac 1:8 DK-KJV] En dobbeltmoralsk mand er utilregnelig i alle hans veje.
[Jac 1:9 DK-KJV] Lad broderen af lav rang juble over at han er ophøjet:
[Jac 1:10 DK-KJV] Men den rige, i at han er gjort lav: fordi som græssets blomst skal han forsvinde.
[Jac 1:11 DK-KJV] For ikke så snart er solen steget med en brændende hede, men den visner græsset, og des blomster falder af, og des ynde fra des udseende forsvinder: sådant skal den rige mand også forsvinde i hans veje.
[Jac 1:12 DK-KJV] Velsignet er den mand der udholder fristelse: for når han er prøvet, skal han modtage livets krone, hvilken Herren har lovet til dem der elsker ham.
[Jac 1:13 DK-KJV] Lad ingen mand sige når han er fristet, Jeg er fristet af Gud: for Gud kan ikke bli' fristet med ondt, og han frister heller ikke noget menneske:
[Jac 1:14 DK-KJV] Men enhver mand er fristet, når han er draget væk af hans eget begær, og lokket.
[Jac 1:15 DK-KJV] Når så begær har undfanget, frembringer det synd: og synd, når den er færdig, frembringer død.
[Jac 1:16 DK-KJV] Lad vær med at fejle, mine elskede brødre.
[Jac 1:17 DK-KJV] Enhver god gave og enhver perfekt gave er fra foroven, og kommer ned fra lysenes Fader, hos hvem ingen forandring er, ej heller vendende skygge.
[Jac 1:18 DK-KJV] Af hans egen vilje avlede han os med sandhedens ord, så vi skulle være en slags førstefrugter af hans skabninger.
[Jac 1:19 DK-KJV] Derfor, mine elskede brødre, lad ethvert menneske være hurtig til at høre, langsom til at tale, langsom til arrigskab:
[Jac 1:20 DK-KJV] For mandens arrigskab udvirker ikke Guds retfærdighed.
[Jac 1:21 DK-KJV] Læg derfor al snavset og overflødig frækhed væk, og modtag med sagtmodighed det indgraverede ord, som er istand til at frelse jeres sjæle.
[Jac 1:22 DK-KJV] Men vær I ordets gør'ere, og ikke kun hør'ere, ved at bedrage jeres eget selv.

Jas 1:1 James, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are scattered abroad, greeting.
Jas 1:2 My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations;
Jas 1:3 Knowing this, that the trying of your faith worketh patience.
Jas 1:4 But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing.
Jas 1:5 If any of you lack wisdom, let him ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth not; and it shall be given him.
Jas 1:6 But let him ask in faith, nothing wavering. For he that wavereth is like a wave of the sea driven with the wind and tossed.
Jas 1:7 For let not that man think that he shall receive any thing of the Lord.
Jas 1:8 A double minded man is unstable in all his ways.
Jas 1:9 Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted:
Jas 1:10 But the rich, in that he is made low: because as the flower of the grass he shall pass away.
Jas 1:11 For the sun is no sooner risen with a burning heat, but it withereth the grass, and the flower thereof falleth, and the grace of the fashion of it perisheth: so also shall the rich man fade away in his ways.
Jas 1:12 Blessed is the man that endureth temptation: for when he is tried, he shall receive the crown of life, which the Lord hath promised to them that love him.
Jas 1:13 Let no man say when he is tempted, I am tempted of God: for God cannot be tempted with evil, neither tempteth he any man:
Jas 1:14 But every man is tempted, when he is drawn away of his own lust, and enticed.
Jas 1:15 Then when lust hath conceived, it bringeth forth sin: and sin, when it is finished, bringeth forth death.
Jas 1:16 Do not err, my beloved brethren.
Jas 1:17 Every good gift and every perfect gift is from above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no variableness, neither shadow of turning.
Jas 1:18 Of his own will begat he us with the word of truth, that we should be a kind of firstfruits of his creatures.
Jas 1:19 Wherefore, my beloved brethren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath:
Jas 1:20 For the wrath of man worketh not the righteousness of God.
Jas 1:21 Wherefore lay apart all filthiness and superfluity of naughtiness, and receive with meekness the engrafted word, which is able to save your souls.
Jas 1:22 But be ye doers of the word, and not hearers only, deceiving your own selves.

[Jac 1:23 DK-KJV] For hvis nogen er en ordets hør'er, og ikke en gør'er, er han ligesom en mand som lægger mærke til hans naturlige ansigt i et glas:
[Jac 1:24 DK-KJV] For han lægger mærker til sigselv, og går sin vej, og glemmer straks hvilken slags mand han var.
[Jac 1:25 DK-KJV] Men den som kigger ind i frihedens perfekte lov, og fortsætter deri, han er ikke en glemsom hør'er, men en gør'er af virket, denne mand skal bli' velsignet i hans handling.
[Jac 1:26 DK-KJV] Hvis der er en mand der blandt jer som ser ud til være religiøs, og ikke tøjler hans tunge, men bedrager hans eget hjerte, er denne mands religion nyttesløs.
[Jac 1:27 DK-KJV] Ren religion og ubesmittet foran Gud og Faderen er dette, At besøge de faderløse og enkerne i deres trængsel, og at holde sigselv uplettet fra denne verden.

Jas 1:23 For if any be a hearer of the word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass:
Jas 1:24 For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was.
Jas 1:25 But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed.
Jas 1:26 If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain.
Jas 1:27 Pure religion and undefiled before God and the Father is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.

Jacob Kapitel 2 - Til toppen af Jacob - James KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Jac 2:1 DK-KJV] Mine brødre, ha' ikke troen på vor Herre Jesus Kristus, herlighedens Herren, med respekt for personer.
[Jac 2:2 DK-KJV] For hvis der til jeres forsamling kommer en mand med en guldring, i prægtig beklædning, og der også kommer en fattig mand ind i beskidt tøj;

[Jac 2:3 DK-KJV] Og I har respekt for ham der bærer det fine tøj, og siger til ham, Sid du her på en god plads; og siger til den fattige, Stå du der, eller sid her under min fodskammel:
[Jac 2:4 DK-KJV] Er I så ikke partiske i jerselv, og er blevet dommere af onde tanker?
[Jac 2:5 DK-KJV] Lyt, mine elskede brødre, Har Gud ikke udvalgt de fattige af denne verden rig på tro, og arvinger af kongeriget hvilket han har lovet til dem der elsker ham?
[Jac 2:6 DK-KJV] Men I har foragtet de fattige. Er det ikke rige mennesker som undertrykker jer, og trækker jer i retten?
[Jac 2:7 DK-KJV] Er det ikke dem som gudsbespotter det værdige navn via hvilket I er kaldet?
[Jac 2:8 DK-KJV] Hvis I opfylder den royale lov i overensstemmelse med skriften, Du skal elske din næste som digselv, gør I vel:
[Jac 2:9 DK-KJV] Men hvis I har respekt for personer, begår I synd, og er overbevist af loven som overtrædere.
[Jac 2:10 DK-KJV] For hvemsomhelst der skal holde hele loven, og alligevel krænker på et punkt, han er skyldig i alle.
[Jac 2:11 DK-KJV] For han der sagde, Begå ikke utroskab, sagde også, Dræb ikke. Hvis du nu ikke begår utroskab, men hvis du alligevel dræber, er du blevet en lovovertræder.
[Jac 2:12 DK-KJV] Tal I sådant, og gør sådant, som de der skal bli' dømt via frihedens lov.
[Jac 2:13 DK-KJV] For han skal ha' dom uden barmhjertighed, der ikke har vist barmhjertighed; og barmhjertighed jubler imod dom.
[Jac 2:14 DK-KJV] Hvad gavner det, mine brødre, hvis et menneske siger han har tro, og ikke har gerninger? kan tro frelse ham?
[Jac 2:15 DK-KJV] Hvis en bror eller søster er nøgen, og nødlidende af daglig mad,
[Jac 2:16 DK-KJV] Og en af jer siger til dem, Tag af sted med fred, vær I varmet og mættet; til trods for det giver I dem ikke de ting som er nødvendige for kroppen; hvad gavner det?
[Jac 2:17 DK-KJV] Ligesom tro, hvis den ikke har gerninger,

Jas 2:1 My brethren, have not the faith of our Lord Jesus Christ, the Lord of glory, with respect of persons.
Jas 2:2 For if there come unto your assembly a man with a gold ring, in goodly apparel, and there come in also a poor man in vile raiment;
Jas 2:3 And ye have respect to him that weareth the gay clothing, and say unto him, Sit thou here in a good place; and say to the poor, Stand thou there, or sit here under my footstool:
Jas 2:4 Are ye not then partial in yourselves, and are become judges of evil thoughts?
Jas 2:5 Hearken, my beloved brethren, Hath not God chosen the poor of this world rich in faith, and heirs of the kingdom which he hath promised to them that love him?
Jas 2:6 But ye have despised the poor. Do not rich men oppress you, and draw you before the judgment seats?
Jas 2:7 Do not they blaspheme that worthy name by the which ye are called?

Jas 2:8 If ye fulfil the royal law according to the scripture, Thou shalt love thy neighbour as thyself, ye do well:
Jas 2:9 But if ye have respect to persons, ye commit sin, and are convinced of the law as transgressors.
Jas 2:10 For whosoever shall keep the whole law, and yet offend in one point, he is guilty of all.
Jas 2:11 For he that said, Do not commit adultery, said also, Do not kill. Now if thou commit no adultery, yet if thou kill, thou art become a transgressor of the law.
Jas 2:12 So speak ye, and so do, as they that shall be judged by the law of liberty.

Jas 2:13 For he shall have judgment without mercy, that hath shewed no mercy; and mercy rejoiceth against judgment.

Jas 2:14 What doth it profit, my brethren, though a man say he hath faith, and have not works? can faith save him?
Jas 2:15 If a brother or sister be naked, and destitute of daily food,

Jas 2:16 And one of you say unto them, Depart in peace, be ye warmed and filled; notwithstanding ye give them not those things which are needful to the body; what doth it profit?

Jas 2:17 Even so faith, if it hath not works, is dead, being

er død, ved at være alene.

alone.

[Jac 2:18 DK-KJV] Ja, et menneske kan sige, Du har tro, og jeg har gerninger: vis mig din tro uden dine gerninger, og jeg vil vise dig min tro gennem mine gerninger.
[Jac 2:19 DK-KJV] Du der tror at der er 1 Gud; du gør vel: djævlene tror også, og ryster.
[Jac 2:20 DK-KJV] Men vil du vide, Kæreste forfængelige menneske, at tro uden gerninger er død?
[Jac 2:21 DK-KJV] Var ikke Abraham vor fader retfærdiggjort via gerninger, da han havde tilbudt Isak hans søn på alteret?
[Jac 2:22 DK-KJV] Ser du hvordan tro udvirker med hans gerninger, og via gerninger blev tro perfektioneret?
[Jac 2:23 DK-KJV] Og skriften var opfyldt som siger, Abraham troede Gud, og det var tilregnet ham som retfærdighed: og han var kaldet Guds Ven.
[Jac 2:24 DK-KJV] I ser da hvordan at et menneske er retfærdiggjort via gerninger, og ikke kun via tro.
[Jac 2:25 DK-KJV] Var skøgen Rahab ikke også på samme måde retfærdiggjort via gerninger, da hun havde modtaget budbringerne, og havde sendt dem ud en anden vej?
[Jac 2:26 DK-KJV] For som kroppen uden ånden er død, sådant er tro uden gerninger også død.

Jas 2:18 Yea, a man may say, Thou hast faith, and I have works: shew me thy faith without thy works, and I will shew thee my faith by my works.
Jas 2:19 Thou believest that there is one God; thou doest well: the devils also believe, and tremble.
Jas 2:20 But wilt thou know, O vain man, that faith without works is dead?
Jas 2:21 Was not Abraham our father justified by works, when he had offered Isaac his son upon the altar?
Jas 2:22 Seest thou how faith wrought with his works, and by works was faith made perfect?
Jas 2:23 And the scripture was fulfilled which saith, Abraham believed God, and it was imputed unto him for righteousness: and he was called the Friend of God.
Jas 2:24 Ye see then how that by works a man is justified, and not by faith only.
Jas 2:25 Likewise also was not Rahab the harlot justified by works, when she had received the messengers, and had sent them out another way?
Jas 2:26 For as the body without the spirit is dead, so faith without works is dead also.

Jacob Kapitel 3 - Til toppen af Jacob - James KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Jac 3:1 DK-KJV] Mine brødre, vær ikke mange mestre, velvidende at vi skal modtage en større fordømmelse.
[Jac 3:2 DK-KJV] For i mange ting krænker vi alle. Hvis der er en mand der ikke krænker i ord, er den samme en perfekt mand, og i stand til også at tøjle hele kroppen.
[Jac 3:3 DK-KJV] Læg mærke til, vi sætter stykker i hestenes munde, så de må adlyde os; og vi vender hele deres krop rundt.
[Jac 3:4 DK-KJV] Læg også mærke til skibene, som selvom at de er så store, og er drevet af voldsomme vinde, alligevel vendes de med en meget lille ror, derhen hvorsomhelst guvernøren vil ha' det.
[Jac 3:5 DK-KJV] På samme måde er tungen et lille lem, og praler om store ting. Læg mærke til, hvor stor en sag en lille ild kan tænde!
[Jac 3:6 DK-KJV] Og tungen er en ild, en verden af fejltrin: sådant er tungen blandt vore lemmer, at den besmitter hele kroppen, og sætter ild i naturens forløb; og det er helvede der har sat ild i den.
[Jac 3:7 DK-KJV] For ethvert slags dyr, og fugl, og slange, og ting i havet, er tæmmet, og har blevet tæmmet af menneskeheden:
[Jac 3:8 DK-KJV] Men tungen kan intet menneske tæmme; den er et uregerligt onde, fuld af dødelig gift.
[Jac 3:9 DK-KJV] Med hvilken vi velsigner Gud, ja Faderen; og med hvilken vi forbander mennesker, som er lavet efter Guds lighed.
[Jac 3:10 DK-KJV] Ud af den samme mund udgår velsignelser og forbandelser. Mine brødre, disse ting bør ikke være sådant.
[Jac 3:11 DK-KJV] Frembringer en fontæne fra det samme sted både sødt og bittert vand?
[Jac 3:12 DK-KJV] Kan figentræet, mine brødre, bære oliven bær? eller en vinstok, figner? sådant kan ingen fontæne både give salt og ferskt vand.
[Jac 3:13 DK-KJV] Hvem er en vis mand og udstyret med kundskab blandt jer? lad ham ud af en god konversation vise hans gerninger med sagtmodighed i visdom.

Jas 3:1 My brethren, be not many masters, knowing that we shall receive the greater condemnation.
Jas 3:2 For in many things we offend all. If any man offend not in word, the same is a perfect man, and able also to bridle the whole body.

Jas 3:3 Behold, we put bits in the horses' mouths, that they may obey us; and we turn about their whole body.
Jas 3:4 Behold also the ships, which though they be so great, and are driven of fierce winds, yet are they turned about with a very small helm, whithersoever the governor listeth.

Jas 3:5 Even so the tongue is a little member, and boasteth great things. Behold, how great a matter a little fire kindleth!
Jas 3:6 And the tongue is a fire, a world of iniquity: so is the tongue among our members, that it defileth the whole body, and setteth on fire the course of nature; and it is set on fire of hell.
Jas 3:7 For every kind of beasts, and of birds, and of serpents, and of things in the sea, is tamed, and hath been tamed of mankind:
Jas 3:8 But the tongue can no man tame; it is an unruly evil, full of deadly poison.
Jas 3:9 Therewith bless we God, even the Father; and therewith curse we men, which are made after the similitude of God.
Jas 3:10 Out of the same mouth proceedeth blessing and cursing. My brethren, these things ought not so to be.
Jas 3:11 Doth a fountain send forth at the same place sweet water and bitter?
Jas 3:12 Can the fig tree, my brethren, bear olive berries? either a vine, figs? so can no fountain both yield salt water and fresh.
Jas 3:13 Who is a wise man and endued with knowledge among you? let him shew out of a good conversation his works with meekness of wisdom.

[Jac 3:14 DK-KJV] Men hvis I har bitre misundelse og strid i jeres hjerter, glæd jer ikke, og lyv ikke imod sandheden.
[Jac 3:15 DK-KJV] Denne visdom daler ikke ned fra foroven, men er jordisk, sensuel, djævelsk.
[Jac 3:16 DK-KJV] For hvor der er misundelse og strid, er der forvirring og al slags ondt virke.
[Jac 3:17 DK-KJV] Men visdommen der kommer ovenfra er først ren, dernæst fredsommelig, mild, og nem at bli' adlydt, fuld af barmhjertighed og gode frugter, uden partiskhed, og uden hykleri.
[Jac 3:18 DK-KJV] Og retfærdighedens frugt er sået i fred af dem der laver fred.

Jas 3:14 But if ye have bitter envying and strife in your hearts, glory not, and lie not against the truth.
Jas 3:15 This wisdom descendeth not from above, but is earthly, sensual, devilish.
Jas 3:16 For where envying and strife is, there is confusion and every evil work.
Jas 3:17 But the wisdom that is from above is first pure, then peaceable, gentle, and easy to be intreated, full of mercy and good fruits, without partiality, and without hypocrisy.
Jas 3:18 And the fruit of righteousness is sown in peace of them that make peace.

Jacob Kapitel 4 - Til toppen af Jacob - James KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Jac 4:1 DK-KJV] Hvor kommer krige og kampe blandt jer fra? kommer de ikke herfra, ja ud af jeres lyster der bekriger i jeres lemmer?
[Jac 4:2 DK-KJV] I begærer, og har ikke: I dræber, og ønsker at ha', og kan ikke modtage: I kæmper og kriger, alligevel har I ikke, fordi I ikke spørger.
[Jac 4:3 DK-KJV] I spørger, og modtager ikke, fordi I spørger forkert, så I må konsumere det på jeres lyster.
[Jac 4:4 DK-KJV] I utro mænd og utro kvinder, ved I ikke at venskab med denne verden er fjendtlighed med Gud? hvemsomhelst der derfor vil være en ven af denne verden er Guds fjende.
[Jac 4:5 DK-KJV] Tror du at skriften siger forgæves, Den ånd der bor i os begærer til misundelse?
[Jac 4:6 DK-KJV] Men han giver mere nåde. Derfor siger han, Gud modstår den stolte, men giver nåde til den ydmyge.
[Jac 4:7 DK-KJV] Underordne jerselv derfor til Gud. Stå djævelen imod, og han vil flygte fra jer.
[Jac 4:8 DK-KJV] Kom tæt indtil Gud, og han vil komme tæt indtil jer. Rens jeres hænder, I syndere; og rendyrk jeres hjerter, I dobbeltmoralske.
[Jac 4:9 DK-KJV] Vær ramt, og sørg, og græd: lad jeres latter bli' vendt til sorg, og jeres glæde til tungsindighed.
[Jac 4:10 DK-KJV] Ydmyg jerselv foran Herrens øjne, og han skal løfte jer op.
[Jac 4:11 DK-KJV] Tal ikke ondt om hinanden, brødre. Han der taler ondt om hans bror, og dømmer hans bror, taler ondt om loven, og dømmer loven: men hvis du dømmer loven, er du ikke en gør'er af loven, men en dommer.
[Jac 4:12 DK-KJV] Der er 1 lovgiver, som er i stand til at frelse og destruere: hvem er du at dømme en anden?
[Jac 4:13 DK-KJV] Kom nu, I der siger, I dag eller i morgen vil vi gå ind i en eller anden by, og fortsætte der et år, og købe og sælge, og få gevinst:
[Jac 4:14 DK-KJV]] Imidlertid ved I ikke hvad der skal ske den næste dag. For hvad er jeres liv? Ja det er en damp, der viser sig et lille stykke tid, og derefter forsvinder det.
[Jac 4:15 DK-KJV] For det I burde sige er, Hvis Herren vil, skal vi leve, og gøre det ene eller det andet.
[Jac 4:16 DK-KJV] Men nu jubler I over jeres praleri: al sådan jublen er ond.
[Jac 4:17 DK-KJV] Derfor til ham der kender til at gøre godt, og ikke gør det, for ham er det synd.

Jas 4:1 From whence come wars and fightings among you? come they not hence, even of your lusts that war in your members?
Jas 4:2 Ye lust, and have not: ye kill, and desire to have, and cannot obtain: ye fight and war, yet ye have not, because ye ask not.
Jas 4:3 Ye ask, and receive not, because ye ask amiss, that ye may consume it upon your lusts.

Jas 4:4 Ye adulterers and adulteresses, know ye not that the friendship of the world is enmity with God? whosoever therefore will be a friend of the world is the enemy of God.
Jas 4:5 Do ye think that the scripture saith in vain, The spirit that dwelleth in us lusteth to envy?
Jas 4:6 But he giveth more grace. Wherefore he saith, God resisteth the proud, but giveth grace unto the humble.
Jas 4:7 Submit yourselves therefore to God. Resist the devil, and he will flee from you.
Jas 4:8 Draw nigh to God, and he will draw nigh to you. Cleanse your hands, ye sinners; and purify your hearts, ye double minded.
Jas 4:9 Be afflicted, and mourn, and weep: let your laughter be turned to mourning, and your joy to heaviness.
Jas 4:10 Humble yourselves in the sight of the Lord, and he shall lift you up.
Jas 4:11 Speak not evil one of another, brethren. He that speaketh evil of his brother, and judgeth his brother, speaketh evil of the law, and judgeth the law: but if thou judge the law, thou art not a doer of the law, but a judge.
Jas 4:12 There is one lawgiver, who is able to save and to destroy: who art thou that judgest another?
Jas 4:13 Go to now, ye that say, To day or to morrow we will go into such a city, and continue there a year, and buy and sell, and get gain:
Jas 4:14 Whereas ye know not what shall be on the morrow. For what is your life? It is even a vapour, that appeareth for a little time, and then vanisheth away.
Jas 4:15 For that ye ought to say, If the Lord will, we shall live, and do this, or that.
Jas 4:16 But now ye rejoice in your boastings: all such rejoicing is evil.
Jas 4:17 Therefore to him that knoweth to do good, and doeth it not, to him it is sin.

Jacob Kapitel 5 - Til toppen af Jacob - James KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Jac 5:1 DK-KJV] Kom nu, I rige mennesker, græd og hyl for jeres elendighed der skal komme over jer.
[Jac 5:2 DK-KJV] Jeres rigdomme er fordærvede, og jeres beklædningsgenstande er mølædte.

[Jac 5:3 DK-KJV] Jeres guld og sølv er rustet; og dets rust skal bli' et vidnesbyrd imod jer, og skal æde jeres kød som det var ild. I har samlet skatte sammen for de sidste dage.
[Jac 5:4 DK-KJV] Læg mærke til, lønnen fra arbejderne som har høstet jeres marker, som af jer er tilbageholdt gennem bedrag, råber: og råbene fra dem som har høstet er kommet sabaoths Herre for øre. ***"sabaoths Herre = hærskarers Herre"***

[Jac 5:5 DK-KJV] I har levet i fornøjelse på jorden, og været begærlige; I har næret jeres hjerter, som på en slagtedag.
[Jac 5:6 DK-KJV] I har fordømt og dræbt den retfærdige; og han modstod jer ikke.
[Jac 5:7 DK-KJV] Vær derfor tålmodige, brødre, indtil Herrens ankomst. Læg mærke til, landmanden venter på jordens dyrebare frugt, og venter tålmodigt på den, indtil han modtager den tidlige og sidste regn.
[Jac 5:8 DK-KJV] Vær I også tålmodige; grundfæstede i jeres hjerter: for Herrens ankomst nærmer sig.

[Jac 5:9 DK-KJV] Bær ikke nag imod hinanden, brødre, for ikke at I er fordømt: læg mærke til, dommeren står foran døren.
[Jac 5:10 DK-KJV] Ta', mine brødre, profeterne, som har talt i Herrens navn, som et eksempel på at udholde lidelse, med tålmodighed.
[Jac 5:11 DK-KJV] Læg mærke til, vi anser dem for at være lykkelige som udholder. I har hørt om Jobs tålmodighed, og har set hvordan Herren endte det; at Herren har meget medlidenhed, og af øm barmhjertighed.
[Jac 5:12 DK-KJV] Men over alle ting, mine brødre, sværg ikke, hverken via himlen, heller ikke via jorden, eller via noget andet løfte: men lad jeres ja være ja; og jeres nej, nej; for ikke at I falder ind i fordømmelse.
[Jac 5:13 DK-KJV] Er nogen blandt jer plaget? lad ham bede. Er nogen ved godt mod? lad ham synge salmer.
[Jac 5:14 DK-KJV] Er nogen syg blandt jer? lad ham kalde på kirkens ældste; og lad dem bede over ham, og salve ham med olie i Herrens navn:
[Jac 5:15 DK-KJV] Og den troendes bøn skal redde den syge, og Herren skal rejse ham op; og hvis han har begået synder, skal de bli' ham tilgivet.
[Jac 5:16 DK-KJV] Bekend jeres forseelser overfor hinanden, og bed for hinanden, så I må bli' helbredt. Et retskaffent menneskes effektfulde passionerede bøn gavner meget.

[Jac 5:17 DK-KJV] Elias var et menneske med samme passion som vi har, og han bad oprigtigt at det ikke måtte regne: og det regnede ikke på jorden gennem en tid på 3 år og 6 måneder.
[Jac 5:18 DK-KJV] Og han bad igen, og himlen gav regn, og jorden frembragte hendes frugt.
[Jac 5:19 DK-KJV] Brødre, hvis nogen af jer fejler fra sandheden, og én omvender ham;
[Jac 5:20 DK-KJV] Lad ham vide, at han som omvender den synder fra hans fejlagtige vej skal frelse en sjæl fra døden, og skal gemme en mængde af synder.

Jas 5:1 Go to now, ye rich men, weep and howl for your miseries that shall come upon you.
Jas 5:2 Your riches are corrupted, and your garments are motheaten.
Jas 5:3 Your gold and silver is cankered; and the rust of them shall be a witness against you, and shall eat your flesh as it were fire. Ye have heaped treasure together for the last days.
Jas 5:4 Behold, the hire of the labourers who have reaped down your fields, which is of you kept back by fraud, crieth: and the cries of them which have reaped are entered into the ears of the Lord of sabaoth.
Jas 5:5 Ye have lived in pleasure on the earth, and been wanton; ye have nourished your hearts, as in a day of slaughter.
Jas 5:6 Ye have condemned and killed the just; and he doth not resist you.
Jas 5:7 Be patient therefore, brethren, unto the coming of the Lord. Behold, the husbandman waiteth for the precious fruit of the earth, and hath long patience for it, until he receive the early and latter rain.
Jas 5:8 Be ye also patient; stablish your hearts: for the coming of the Lord draweth nigh.
Jas 5:9 Grudge not one against another, brethren, lest ye be condemned: behold, the judge standeth before the door.
Jas 5:10 Take, my brethren, the prophets, who have spoken in the name of the Lord, for an example of suffering affliction, and of patience.
Jas 5:11 Behold, we count them happy which endure. Ye have heard of the patience of Job, and have seen the end of the Lord; that the Lord is very pitiful, and of tender mercy.
Jas 5:12 But above all things, my brethren, swear not, neither by heaven, neither by the earth, neither by any other oath: but let your yea be yea; and your nay, nay; lest ye fall into condemnation.
Jas 5:13 Is any among you afflicted? let him pray. Is any merry? let him sing psalms.
Jas 5:14 Is any sick among you? let him call for the elders of the church; and let them pray over him, anointing him with oil in the name of the Lord:
Jas 5:15 And the prayer of faith shall save the sick, and the Lord shall raise him up; and if he have committed sins, they shall be forgiven him.
Jas 5:16 Confess your faults one to another, and pray one for another, that ye may be healed. The effectual fervent prayer of a righteous man availeth much.
Jas 5:17 Elias was a man subject to like passions as we are, and he prayed earnestly that it might not rain: and it rained not on the earth by the space of three years and six months.
Jas 5:18 And he prayed again, and the heaven gave rain, and the earth brought forth her fruit.
Jas 5:19 Brethren, if any of you do err from the truth, and one convert him;
Jas 5:20 Let him know, that he which converteth the sinner from the error of his way shall save a soul from death, and shall hide a multitude of sins.

1Peter - Index060
Navnebetydning for Peter = en sten
Kapitler: 1-2-3-4-5
1 Peter Kapitel 1 - 1 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Pe 1:1 DK-KJV] Peter, en apostel af Jesus Kristus, til de fremmede der er spredt udover Pontus, Galatien, Cappadocia, Lilleasien, og Bithynien,
[1Pe 1:2 DK-KJV] Valgt efter Gud Faderens forudvidenhed, gennem Åndens helliggørelse, indtil lydighed og bestænkelse af Jesus Kristus' blod: Nåde overfor jer, og fred, er multipliceret.
[1Pe 1:3 DK-KJV] Velsignet være vor Herre Jesus Kristus' Gud og Far, som ifølge hans store barmhjertighed har avlet os igen indtil et levende håb via Jesus Kristus' opstandelse fra de døde,
[1Pe 1:4 DK-KJV] Til en uforgængelig og ubesmittet arv, og der ikke falmer væk, reserveret for jer i himlen,
[1Pe 1:5 DK-KJV] Han som via Guds kraft er bevaret gennem tro indtil frelse der er klar til at bli' afsløret i den sidste tid.
[1Pe 1:6 DK-KJV] Hvori I jubler meget, omend nu for en tid, hvis om nødvendigt, er I i tungsindighed gennem mangfoldige fristelser:
[1Pe 1:7 DK-KJV] Så jeres prøvede tro, som er meget mere værdifuld end af guld som forgår, selv om den er prøvet med ild, måtte være fundet indtil ros og ære og herlighed ved Jesus Kristus' tilsynekomst:
[1Pe 1:8 DK-KJV] Ham som I ikke har set, og elsker; selv om I ikke ser ham nu, men tror på, I ham som I jubler over med en uudsigelig glæde og fuld af herlighed:
[1Pe 1:9 DK-KJV] Ved at modtage endemålet for jeres tro, ja jeres sjæles frelse.
[1Pe 1:10 DK-KJV] Om denne frelse har profeterne spurgt og søgt flittigt efter, de som profeterede om nåden der skulle komme til jer:
[1Pe 1:11 DK-KJV] Ved at søge efter hvilket, eller hvilken slags tid Kristus' Ånd som var i dem tilkendegav, da den forud vidnede om Kristus' lidelser, og den herlighed der skulle følge efter.
[1Pe 1:12 DK-KJV] Overfor hvem det var afsløret, at ikke for demselv, men for os betjente de de ting, som nu er rapporteret for jer via dem der har prædiket evangeliet for jer med den Hellige Ånd sendt ned fra himlen; hvilke ting englene ønskede at kigge ind i.
[1Pe 1:13 DK-KJV] Bind derfor jeres sinds lænder op, vær besindige, og håb til enden på nåden der skal bringes til jer ved åbenbaringen af Jesus Kristus;
[1Pe 1:14 DK-KJV] Som lydige børn, iklæd ikke jerselv efter den tidligere lyst i jeres uvidenhed:
[1Pe 1:15 DK-KJV] Men som han som har kaldet jer er hellig, så vær I hellige i al slags konversation;
[1Pe 1:16 DK-KJV] Fordi det er skrevet, Vær I hellige; for jeg er hellig.
[1Pe 1:17 DK-KJV] Og hvis I kalder på Faderen, som uden respekt for personer dømmer efter ethvert menneskes virke, så få jeres midlertidige ophold her til at gå i frygt:

1Pe 1:1 Peter, an apostle of Jesus Christ, to the strangers scattered throughout Pontus, Galatia, Cappadocia, Asia, and Bithynia,
1Pe 1:2 Elect according to the foreknowledge of God the Father, through sanctification of the Spirit, unto obedience and sprinkling of the blood of Jesus Christ: Grace unto you, and peace, be multiplied.
1Pe 1:3 Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, which according to his abundant mercy hath begotten us again unto a lively hope by the resurrection of Jesus Christ from the dead,
1Pe 1:4 To an inheritance incorruptible, and undefiled, and that fadeth not away, reserved in heaven for you,

1Pe 1:5 Who are kept by the power of God through faith unto salvation ready to be revealed in the last time.

1Pe 1:6 Wherein ye greatly rejoice, though now for a season, if need be, ye are in heaviness through manifold temptations:
1Pe 1:7 That the trial of your faith, being much more precious than of gold that perisheth, though it be tried with fire, might be found unto praise and honour and glory at the appearing of Jesus Christ:
1Pe 1:8 Whom having not seen, ye love; in whom, though now ye see him not, yet believing, ye rejoice with joy unspeakable and full of glory:
1Pe 1:9 Receiving the end of your faith, even the salvation of your souls.
1Pe 1:10 Of which salvation the prophets have inquired and searched diligently, who prophesied of the grace that should come unto you:
1Pe 1:11 Searching what, or what manner of time the Spirit of Christ which was in them did signify, when it testified beforehand the sufferings of Christ, and the glory that should follow.
1Pe 1:12 Unto whom it was revealed, that not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.
1Pe 1:13 Wherefore gird up the loins of your mind, be sober, and hope to the end for the grace that is to be brought unto you at the revelation of Jesus Christ;
1Pe 1:14 As obedient children, not fashioning yourselves according to the former lusts in your ignorance:
1Pe 1:15 But as he which hath called you is holy, so be ye holy in all manner of conversation;

1Pe 1:16 Because it is written, Be ye holy; for I am holy.
1Pe 1:17 And if ye call on the Father, who without respect of persons judgeth according to every man's work, pass the time of your sojourning here in fear:

[1Pe 1:18 DK-KJV] Eftersom I ved at I ikke blev befriet med korrumperede ting, som sølv og guld, fra jeres nytteløse konversation modtaget gennem tradition fra jeres fædre;
[1Pe 1:19 DK-KJV] Men med det værdifulde blod fra Kristus, som fra et fejlfrit og uplettet lam:
[1Pe 1:20 DK-KJV] Han som sandelig var førordineret før denne verdens grundlæggelse, men var manifesteret i disse sidste tider for jer,
[1Pe 1:21 DK-KJV] Som tror på Gud via ham, der oprejste ham fra de døde, og gav ham herlighed; så jeres tro og håb måtte være på Gud.
[1Pe 1:22 DK-KJV] Eftersom I har renset jeres sjæle ved at adlyde sandheden gennem Ånden indtil oprigtig kærlighed af brødrene, se til at I elsker hinanden med et rent passioneret hjerte:
[1Pe 1:23 DK-KJV] Ved at være født igen, ikke med korrumperet sæd, men med ukorrumperet, via Guds ord, som lever og forbli'r for altid.
[1Pe 1:24 DK-KJV] For alt kød er som græs, og hele menneskets herlighed som græssets blomster. Græsset visner, og dens blomster falder af:
[1Pe 1:25 DK-KJV] Men Herrens ord består for evigt. Og dette er det ord som via evangeliet er prædiket for jer.

1Pe 1:18 Forasmuch as ye know that ye were not redeemed with corruptible things, as silver and gold, from your vain conversation received by tradition from your fathers;
1Pe 1:19 But with the precious blood of Christ, as of a lamb without blemish and without spot:

1Pe 1:20 Who verily was foreordained before the foundation of the world, but was manifest in these last times for you,
1Pe 1:21 Who by him do believe in God, that raised him up from the dead, and gave him glory; that your faith and hope might be in God.

1Pe 1:22 Seeing ye have purified your souls in obeying the truth through the Spirit unto unfeigned love of the brethren, see that ye love one another with a pure heart fervently:
1Pe 1:23 Being born again, not of corruptible seed, but of incorruptible, by the word of God, which liveth and abideth for ever.
1Pe 1:24 For all flesh is as grass, and all the glory of man as the flower of grass. The grass withereth, and the flower thereof falleth away:
1Pe 1:25 But the word of the Lord endureth for ever. And this is the word which by the gospel is preached unto you.

1 Peter Kapitel 2 - Til toppen af 1 Peter - 1 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Pe 2:1 DK-KJV] Læg derfor al skadefryd væk, og alt bedrag, og hyklerier, og misundelser, og al ond tale,
[1Pe 2:2 DK-KJV] Som nyfødte babyer, ved at ønske ordets oprigtige mælk, så I må vokse derigennem:
[1Pe 2:3 DK-KJV] Hvis det er sådant at I har smagt at Herren er nådig.
[1Pe 2:4 DK-KJV] Ved at komme til ham, som til en levende sten, ganske vist forkastet af mennesker, men udvalgt af Gud, og værdifuld,
[1Pe 2:5 DK-KJV] Også I, som livlige stene, er et åndeligt opbygget hus, et helligt præsteskab, for at tilbyde åndelige ofre, acceptabel for Gud via Jesus Kristus.
[1Pe 2:6 DK-KJV] Derfor er det også indeholdt i skriften, Læg mærke til, i Sion lægger jeg en hovedhjørnesten, valgt, værdifuld: og han der tror på ham skal ikke være forvirret.

[1Pe 2:7 DK-KJV] Han er derfor værdifuld for jer som tror: men for dem som er ulydige, den sten som bygningsfolkene forkastede, den samme er gjort til hjørnets hoved,
[1Pe 2:8 DK-KJV] Og en snublesten, og en klippe af krænkelse, ja for dem som snubler over ordet, ved at være ulydige: hvortil de også var udpeget.
[1Pe 2:9 DK-KJV] Men I er en udvalgt generation, et kongeligt præsteskab, en hellig nation, et forunderligt folk; så I skulle fremvise hans lovsange som har kaldet jer ud af mørket indtil hans pragtfulde lys:
[1Pe 2:10 DK-KJV] Som gennem tiden ikke var et folk, men er nu Guds folk: som ikke havde opnået barmhjertighed, men nu har opnået barmhjertighed.
[1Pe 2:11 DK-KJV] Højt elskede, jeg bønfalder jer som fremmede og pilgrimme, afstå fra kødets lyst, som er i krig med sjælen;
[1Pe 2:12 DK-KJV] Ved af ha' jeres konversation hæderlig blandt Hedningerne: så, mens de taler imod jer som nogle der gør ondt, må de via jeres gode gerninger, som de skal lægge mærke til, forherlige Gud på visitationsdagen.
[1Pe 2:13 DK-KJV] Underordne jerselv til ethvert menneskeritual

1Pe 2:1 Wherefore laying aside all malice, and all guile, and hypocrisies, and envies, and all evil speakings,
1Pe 2:2 As newborn babes, desire the sincere milk of the word, that ye may grow thereby:

1Pe 2:3 If so be ye have tasted that the Lord is gracious.
1Pe 2:4 To whom coming, as unto a living stone, disallowed indeed of men, but chosen of God, and precious,
1Pe 2:5 Ye also, as lively stones, are built up a spiritual house, an holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices, acceptable to God by Jesus Christ.
1Pe 2:6 Wherefore also it is contained in the scripture, Behold, I lay in Sion a chief corner stone, elect, precious: and he that believeth on him shall not be confounded.
1Pe 2:7 Unto you therefore which believe he is precious: but unto them which be disobedient, the stone which the builders disallowed, the same is made the head of the corner,
1Pe 2:8 And a stone of stumbling, and a rock of offence, even to them which stumble at the word, being disobedient: whereunto also they were appointed.
1Pe 2:9 But ye are a chosen generation, a royal priesthood, an holy nation, a peculiar people; that ye should shew forth the praises of him who hath called you out of darkness into his marvellous light:
1Pe 2:10 Which in time past were not a people, but are now the people of God: which had not obtained mercy, but now have obtained mercy.
1Pe 2:11 Dearly beloved, I beseech you as strangers and pilgrims, abstain from fleshly lusts, which war against the soul;
1Pe 2:12 Having your conversation honest among the Gentiles: that, whereas they speak against you as evildoers, they may by your good works, which they shall behold, glorify God in the day of visitation.
1Pe 2:13 Submit yourselves to every ordinance of man

for Herrens skyld: om det er for kongen, som højeste:

for the Lord's sake: whether it be to the king, as supreme;

[1Pe 2:14 DK-KJV] Eller for guvernører, som for dem der er sendt via ham for at straffe dem der gør ondt, og for rosen af dem der gør vel.

1Pe 2:14 Or unto governors, as unto them that are sent by him for the punishment of evildoers, and for the praise of them that do well.

[1Pe 2:15 DK-KJV] For sådant er Guds vilje, at gennem at gøre vel må I stilne tåbelige menneskers uvidenhed:

1Pe 2:15 For so is the will of God, that with well doing ye may put to silence the ignorance of foolish men:

[1Pe 2:16 DK-KJV] Som frie, og ikke bruge jeres frihed som en kappe af hensynsløshed, men som Guds tjenere.

1Pe 2:16 As free, and not using your liberty for a cloke of maliciousness, but as the servants of God.

[1Pe 2:17 DK-KJV] Ær alle mennesker. Elsk broderskabet. Frygt Gud. Ær kongen.

1Pe 2:17 Honour all men. Love the brotherhood. Fear God. Honour the king.

[1Pe 2:18 DK-KJV] Tjenere, vær underkastet overfor jeres mestre med al frygt; ikke kun for den gode og milde, men også overfor den genstridige.

1Pe 2:18 Servants, be subject to your masters with all fear; not only to the good and gentle, but also to the froward.

[1Pe 2:19 DK-KJV] For det er takværdigt, hvis et menneske for samvittighed mod Gud udholder sorg, ved at lide fejlagtigt.

1Pe 2:19 For this is thankworthy, if a man for conscience toward God endure grief, suffering wrongfully.

[1Pe 2:20 DK-KJV] For hvilken herlighed er det, hvis, når I er irettesat for jeres forseelser, I skal ta' det tålmodigt? men hvis, når I gør vel, og lider for det, I tager det tålmodigt, det er acceptabelt hos Gud.

1Pe 2:20 For what glory is it, if, when ye be buffeted for your faults, ye shall take it patiently? but if, when ye do well, and suffer for it, ye take it patiently, this is acceptable with God.

[1Pe 2:21 DK-KJV] For selv hertil blev I kaldet: fordi Kristus også led for os, ved at vise os et eksempel, at I skulle følge hans skridt:

1Pe 2:21 For even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps:

[1Pe 2:22 DK-KJV] Han som ikke syndede, der var heller ikke fundet bedrag i hans mund:

1Pe 2:22 Who did no sin, neither was guile found in his mouth:

[1Pe 2:23 DK-KJV] Han som, da han var hånet, ikke hånede igen; da han led, truede han ikke; men betroede sigselv til ham der dømmer retfærdigt:

1Pe 2:23 Who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously:

[1Pe 2:24 DK-KJV] Han som på træet i hans egen krop bar vore synder i hans eget selv, for at vi, som er død overfor synder, skulle leve for retfærdighed: via hvis piskeslag I var helbredt.

1Pe 2:24 Who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sins, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed.

[1Pe 2:25 DK-KJV] For I var som får på afveje; men er nu vendt tilbage til jeres sjæles Hyrde og Biskop.

1Pe 2:25 For ye were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls.

1 Peter Kapitel 3 - Til toppen af 1 Peter - 1 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Pe 3:1 DK-KJV] Ligeså, I hustruer, vær i underkastelse overfor jeres egne ægtemænd; så, hvis nogen ikke adlyder ordet, må de også uden ordet bli' vundet via hustruernes konversation;

1Pe 3:1 Likewise, ye wives, be in subjection to your own husbands; that, if any obey not the word, they also may without the word be won by the conversation of the wives;

[1Pe 3:2 DK-KJV] Mens de lægger mærke til jeres rene konversation koblet med frygt.

1Pe 3:2 While they behold your chaste conversation coupled with fear.

[1Pe 3:3 DK-KJV] Lad ikke jeres pryd være den udvendige pryd som at flette håret, og i at bære guld, eller ved at ta' fint tøj på:

1Pe 3:3 Whose adorning let it not be that outward adorning of plaiting the hair, and of wearing of gold, or of putting on of apparel;

[1Pe 3:4 DK-KJV] Men lad det være hjertets skjulte mand, i det som ikke er korrumperet, ja ornamentet af en sagtmodig og stille ånd, som i Guds øjne er af stor værdi.

1Pe 3:4 But let it be the hidden man of the heart, in that which is not corruptible, even the ornament of a meek and quiet spirit, which is in the sight of God of great price.

[1Pe 3:5 DK-KJV] For på den måde prydede de hellige kvinder sig også i gamle dage, som stolede på Gud, ved at være i underkastelse overfor deres egen ægtemænd:

1Pe 3:5 For after this manner in the old time the holy women also, who trusted in God, adorned themselves, being in subjection unto their own husbands:

[1Pe 3:6 DK-KJV] Ligesom Sara adlød Abraham, ved at kalde ham herre: hvis døtre I er, så længe som I gør vel, og ikke er bange med nogen forundring.

1Pe 3:6 Even as Sara obeyed Abraham, calling him lord: whose daughters ye are, as long as ye do well, and are not afraid with any amazement.

[1Pe 3:7 DK-KJV] Ligeledes, I ægtemænd, bo med dem ifølge kundskab, og giv ære til hustruen, som til det svagere kar, og som ved at være arvinger sammen af livets nåde; så jeres bønner ikke er hindret.

1Pe 3:7 Likewise, ye husbands, dwell with them according to knowledge, giving honour unto the wife, as unto the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life; that your prayers be not hindered.

[1Pe 3:8 DK-KJV] Til sidst, vær I alle af et sind, ved at ha' medfølelse med hinanden, elsk som brødre, vær overbærende, vær høflig:

1Pe 3:8 Finally, be ye all of one mind, having compassion one of another, love as brethren, be pitiful, be courteous:

[1Pe 3:9 DK-KJV] Og gengæld ikke ondt med ondt, eller

1Pe 3:9 Not rendering evil for evil, or railing for railing: but

forhånelser med forhånelser: men omvendt velsign; velvidende at I er kaldet dertil, så I skulle arve en velsignelse.
[1Pe 3:10 DK-KJV] For han der vil elske liv, og se gode dage, lad ham afstå hans tunge fra ondt, og hans læber at de taler bedrag:
[1Pe 3:11 DK-KJV] Lad ham undgå ondt, og gøre godt; lad ham søge fred, og følge den.
[1Pe 3:12 DK-KJV] For Herrens øjne er over den retskafne, og hans ører er åbne for deres bønner: men Herrens ansigt er imod dem der gør ondt.
[1Pe 3:13 DK-KJV] Og hvem er han der vil skade jer, hvis I er følgere af det som er godt?
[1Pe 3:14 DK-KJV] Men hvis I lider for retfærdighedens skyld, er I lykkelige: og vær ikke bange for deres terror, vær heller ikke bekymrede:
[1Pe 3:15 DK-KJV] Men helliggør Herren Gud i jeres hjerter: og vær altid klar til at give et svar til ethvert menneske der spørger jer om en forklaring på håbet der er i jer med sagtmodighed og frygt:
[1Pe 3:16 DK-KJV] Ved at ha' en god samvittighed; så, mens de taler ondt om jer, som nogen der gør ondt, må de bli' skamfulde de som på falsk grundlag anklager jeres gode konversation i Kristus.
[1Pe 3:17 DK-KJV] For det er bedre, hvis Guds vilje er sådant, så I lider for at gøre godt, end for at gøre ondt.
[1Pe 3:18 DK-KJV] For Kristus har også en gang for alle lidt for synder, den retfærdige for den uretfærdige, så han måtte bringe os til Gud, ved at lide en kødelig død, men levendegjort via Ånden:
[1Pe 3:19 DK-KJV] Via hvilken han også gik og prædikede for ånderne i fængsel;

[1Pe 3:20 DK-KJV] De som sommetider var ulydige, dengang Gud tålmodigt ventede i Noahs dage, mens arken blev forberedt, hvori få, det er, 8 sjæle blev frelst via vand.
[1Pe 3:21 DK-KJV] Ja dette er også et billed på hvordan dåb frelser os nu (ikke ved at fjerne kødets snavs, men svaret fra en god samvittighed imod Gud,) via Jesus Kristus' opstandelse.
[1Pe 3:22 DK-KJV] Han som er gået ind i himlen, og er på Guds højre hånd; ved at engle og autoriteter og kræfter er underlagt overfor ham.

contrariwise blessing; knowing that ye are thereunto called, that ye should inherit a blessing.

1Pe 3:10 For he that will love life, and see good days, let him refrain his tongue from evil, and his lips that they speak no guile:
1Pe 3:11 Let him eschew evil, and do good; let him seek peace, and ensue it.
1Pe 3:12 For the eyes of the Lord are over the righteous, and his ears are open unto their prayers: but the face of the Lord is against them that do evil.
1Pe 3:13 And who is he that will harm you, if ye be followers of that which is good?

1Pe 3:14 But and if ye suffer for righteousness' sake, happy are ye: and be not afraid of their terror, neither be troubled;

1Pe 3:15 But sanctify the Lord God in your hearts: and be ready always to give an answer to every man that asketh you a reason of the hope that is in you with meekness and fear:

1Pe 3:16 Having a good conscience; that, whereas they speak evil of you, as of evildoers, they may be ashamed that falsely accuse your good conversation in Christ.
1Pe 3:17 For it is better, if the will of God be so, that ye suffer for well doing, than for evil doing.

1Pe 3:18 For Christ also hath once suffered for sins, the just for the unjust, that he might bring us to God, being put to death in the flesh, but quickened by the Spirit:
1Pe 3:19 By which also he went and preached unto the spirits in prison;
1Pe 3:20 Which sometime were disobedient, when once the longsuffering of God waited in the days of Noah, while the ark was a preparing, wherein few, that is, eight souls were saved by water.
1Pe 3:21 The like figure whereunto even baptism doth also now save us (not the putting away of the filth of the flesh, but the answer of a good conscience toward God,) by the resurrection of Jesus Christ:
1Pe 3:22 Who is gone into heaven, and is on the right hand of God; angels and authorities and powers being made subject unto him.

1 Peter Kapitel 4 - Til toppen af 1 Peter - 1 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Pe 4:1 DK-KJV] Så eftersom at Kristus har lidt' kødeligt for os, bered jerselv på samme måde med det samme sind: for han der har lidt' kødeligt har ophørt med at synde;
[1Pe 4:2 DK-KJV] Så han ikke længere skulle leve resten af hans kødelige tid for menneskers lyster, men for Guds vilje.
[1Pe 4:3 DK-KJV] For gennem tiden i vore liv må det være nok at vi har udvirket Hedningernes vilje, da vi vandrede i uterlighed, lyster, for meget vin, løssluppenheder, drukfester, og hæslige afgudsdyrkelser:
[1Pe 4:4 DK-KJV] Hvori de tænker det underligt at I ikke løber med dem til den samme overflod af optøjer, og taler ondt om jer:
[1Pe 4:5 DK-KJV] Som skal stå til regnskab overfor ham der er klar til at dømme de levende og de døde.

[1Pe 4:6 DK-KJV] Af denne grund blev evangeliet også prædiket for dem der er døde, så de måtte bli' dømt som kødelige mennesker, men leve åndeligt som Gud.

1Pe 4:1 Forasmuch then as Christ hath suffered for us in the flesh, arm yourselves likewise with the same mind: for he that hath suffered in the flesh hath ceased from sin;
1Pe 4:2 That he no longer should live the rest of his time in the flesh to the lusts of men, but to the will of God.
1Pe 4:3 For the time past of our life may suffice us to have wrought the will of the Gentiles, when we walked in lasciviousness, lusts, excess of wine, revellings, banquetings, and abominable idolatries:
1Pe 4:4 Wherein they think it strange that ye run not with them to the same excess of riot, speaking evil of you:
1Pe 4:5 Who shall give account to him that is ready to judge the quick and the dead.
1Pe 4:6 For for this cause was the gospel preached also to them that are dead, that they might be judged according to men in the flesh, but live according to God in the spirit.

[1Pe 4:7 DK-KJV] Men enden på alle ting er nær: vær I derfor besindige, og årvågne i bøn.
[1Pe 4:8 DK-KJV] Og over alle ting ha' passioneret næstekærlighed blandt jerselv: for næstekærlighed skal skjule en mangfoldighed af synder.
[1Pe 4:9 DK-KJV] Brug gæstfrihed overfor hinanden uden at klage.
[1Pe 4:10 DK-KJV] Som ethvert menneske har modtaget gaven, betjen på samme måde den samme overfor hinanden, som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde.
[1Pe 4:11 DK-KJV] Hvis der er en mand der taler, lad ham tale som Guds orakler; hvis der er en mand der betjener, lad ham gøre det som med evnen som Gud giver: så Gud i alle ting må bli' forherliget gennem Jesus Kristus, til hvem være ros og herredømme for evig og altid. Amen.
[1Pe 4:12 DK-KJV] Elskede, tænk det ikke underligt angående ildprøven som er til for at prøve jer, som om nogen underlige ting skete for jer:
[1Pe 4:13 DK-KJV] Men jubel, eftersom I er delagtige i Kristus' lidelser; så, når hans herlighed skal bli' afsløret, må I også være glade med overmådelig glæde.

[1Pe 4:14 DK-KJV] Hvis I er bebrejdet for Kristus' navn, lykkelige er I; for herlighedens og Guds ånd hviler over jer: fra deres side er han talt ondt om, men fra jeres side er han forherliget.
[1Pe 4:15 DK-KJV] Men lad ingen af jer lide som en morder, eller som en tyv, eller som en der gør ondt, eller som en der snager i andre menneskers sager.
[1Pe 4:16 DK-KJV] Men hvis der alligevel er en mand der lider som en Kristen, lad ham ikke være skamfuld; men lad ham forherlige Gud på dennes vegne.
[1Pe 4:17 DK-KJV] For den tid er kommet hvor dommen må begynde i Guds hus: og hvis den først begynder hos os, hvad skal enden da være for dem der ikke adlyder Guds evangelie?
[1Pe 4:18 DK-KJV] Og hvis de retfærdige kun med nød og næppe bli'r frelst, hvor skal de ugudelige og synderne så vise sig?
[1Pe 4:19 DK-KJV] Lad derfor dem der lider efter Guds vilje betro opbevaringen af deres sjæle til ham i at gøre godt, som overfor en trofast Skaber.

1Pe 4:7 But the end of all things is at hand: be ye therefore sober, and watch unto prayer.

1Pe 4:8 And above all things have fervent charity among yourselves: for charity shall cover the multitude of sins.

1Pe 4:9 Use hospitality one to another without grudging.
1Pe 4:10 As every man hath received the gift, even so minister the same one to another, as good stewards of the manifold grace of God.
1Pe 4:11 If any man speak, let him speak as the oracles of God; if any man minister, let him do it as of the ability which God giveth: that God in all things may be glorified through Jesus Christ, to whom be praise and dominion for ever and ever. Amen.
1Pe 4:12 Beloved, think it not strange concerning the fiery trial which is to try you, as though some strange thing happened unto you:
1Pe 4:13 But rejoice, inasmuch as ye are partakers of Christ's sufferings; that, when his glory shall be revealed, ye may be glad also with exceeding joy.
1Pe 4:14 If ye be reproached for the name of Christ, happy are ye; for the spirit of glory and of God resteth upon you: on their part he is evil spoken of, but on your part he is glorified.
1Pe 4:15 But let none of you suffer as a murderer, or as a thief, or as an evildoer, or as a busybody in other men's matters.

1Pe 4:16 Yet if any man suffer as a Christian, let him not be ashamed; but let him glorify God on this behalf.
1Pe 4:17 For the time is come that judgment must begin at the house of God: and if it first begin at us, what shall the end be of them that obey not the gospel of God?

1Pe 4:18 And if the righteous scarcely be saved, where shall the ungodly and the sinner appear?
1Pe 4:19 Wherefore let them that suffer according to the will of God commit the keeping of their souls to him in well doing, as unto a faithful Creator.

1 Peter Kapitel 5 - Til toppen af 1 Peter - 1 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Pe 5:1 DK-KJV] De ældste som er blandt jer formaner jeg, som også er en ældste, og et vidne om Kristus' lidelser, og også delagtig i den herlighed der skal bli' afsløret:
[1Pe 5:2 DK-KJV] Giv mad til Guds flok som er blandt jer, ved at passe på den, ikke via tvang, men frivilligt; ikke for beskidte penge, men af et parat sind;
[1Pe 5:3 DK-KJV] Heller ikke som ved at være herrer over Guds arv, men ved at være eksempler for flokken.
[1Pe 5:4 DK-KJV] Og når chef Hyrden viser sig, skal I modtage en herlighedskrone der ikke forgår.
[1Pe 5:5 DK-KJV] Ligeså, I yngre, underordne jerselv overfor de ældre. Ja, vær I alle underlagt hinanden, og vær iklædt ydmyghed: for Gud står de stolte imod, og giver nåde til de ydmyge.
[1Pe 5:6 DK-KJV] Ydmyg derfor jerselv under den mægtige Guds hånd, så han må ophøje jer i rette tid:
[1Pe 5:7 DK-KJV] Kast al jeres bekymring på ham; for han har omsorg for jer.

1Pe 5:1 The elders which are among you I exhort, who am also an elder, and a witness of the sufferings of Christ, and also a partaker of the glory that shall be revealed:
1Pe 5:2 Feed the flock of God which is among you, taking the oversight thereof, not by constraint, but willingly; not for filthy lucre, but of a ready mind;
1Pe 5:3 Neither as being lords over God's heritage, but being ensamples to the flock.
1Pe 5:4 And when the chief Shepherd shall appear, ye shall receive a crown of glory that fadeth not away.
1Pe 5:5 Likewise, ye younger, submit yourselves unto the elder. Yea, all of you be subject one to another, and be clothed with humility: for God resisteth the proud, and giveth grace to the humble.
1Pe 5:6 Humble yourselves therefore under the mighty hand of God, that he may exalt you in due time:

1Pe 5:7 Casting all your care upon him; for he careth for you.

[1Pe 5:8 DK-KJV] Vær besindig, og vær på vagt; fordi jeres modstander djævelen, som en brølende løve, vandrer rundt, og søger efter hvem han må fortære:
1Pe 5:8 Be sober, be vigilant; because your adversary the devil, as a roaring lion, walketh about, seeking whom he may devour:

[1Pe 5:9 DK-KJV] Stå ham imod grundfæstede i troen, velvidende at de samme trængsler er fuldendt i jeres brødre der er i denne verden.
1Pe 5:9 Whom resist stedfast in the faith, knowing that the same afflictions are accomplished in your brethren that are in the world.

[1Pe 5:10 DK-KJV] Men al nådes Gud, som har kaldet os til hans evige herlighed via Kristus Jesus, efter at I har lidt' for en tid, gør jer perfekte, etablerede, styrkede, funderer jer.
1Pe 5:10 But the God of all grace, who hath called us unto his eternal glory by Christ Jesus, after that ye have suffered a while, make you perfect, stablish, strengthen, settle you.

[1Pe 5:11 DK-KJV] Til ham være herlighed og herredømme for evigt og altid. Amen.
1Pe 5:11 To him be glory and dominion for ever and ever. Amen.

[1Pe 5:12 DK-KJV] Via Silvanus, en trofast bror for jer, som jeg formoder, har jeg skrevet kort, ved at formane, og ved at bevidne at dette er den sande Guds nåde hvori I står.
1Pe 5:12 By Silvanus, a faithful brother unto you, as I suppose, I have written briefly, exhorting, and testifying that this is the true grace of God wherein ye stand.

[1Pe 5:13 DK-KJV] Kirken der er i Babylon, udvalgt sammen med jer, hylder jer; og det samme gør Marcus min søn.
1Pe 5:13 The church that is at Babylon, elected together with you, saluteth you; and so doth Marcus my son.

[1Pe 5:14 DK-KJV] Hils I hinanden med et næstekærlighedskys. Fred være med alle jer der er i Kristus Jesus. Amen.
1Pe 5:14 Greet ye one another with a kiss of charity. Peace be with you all that are in Christ Jesus. Amen.

2Peter - Index061
Navnebetydning for Peter = en sten
Kapitler: 1-2-3
2 Peter Kapitel 1 - 2 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Pe 1:1 DK-KJV] Simon Peter, en tjener og en apostel af Jesus Kristus, til dem der har opnået den samme værdifulde tro med os gennem Gud og vor Frelser Jesus Kristus' retfærdighed:
2Pe 1:1 Simon Peter, a servant and an apostle of Jesus Christ, to them that have obtained like precious faith with us through the righteousness of God and our Saviour Jesus Christ:

[2Pe 1:2 DK-KJV] Nåde og fred er multipliceret for jer gennem Guds kundskab, og Jesus vor Herres,
2Pe 1:2 Grace and peace be multiplied unto you through the knowledge of God, and of Jesus our Lord,

[2Pe 1:3 DK-KJV] Ligesom hans guddommelige kraft til os har givet alle de ting der vedrører liv og gudhengivenhed, gennem hans kundskab der har kaldet os til herlighed og anstændighed:
2Pe 1:3 According as his divine power hath given unto us all things that pertain unto life and godliness, through the knowledge of him that hath called us to glory and virtue:

[2Pe 1:4 DK-KJV] Hvorved der er givet overmådelige store og værdifulde løfter til os: så I via disse måtte bli' delagtige af den guddommelige natur, ved at ha' undsluppet korruptionen der er i denne verden gennem lyst.
2Pe 1:4 Whereby are given unto us exceeding great and precious promises: that by these ye might be partakers of the divine nature, having escaped the corruption that is in the world through lust.

[2Pe 1:5 DK-KJV] Og i tillæg til dette, efter at ha' givet al omhyggelighed, ved at lægge anstændighed til jeres tro; og til anstændighed kundskab;
2Pe 1:5 And beside this, giving all diligence, add to your faith virtue; and to virtue knowledge;

[2Pe 1:6 DK-KJV] Og til kundskab mådehold; og til mådehold tålmodighed; og til tålmodighed gudhengivenhed;
2Pe 1:6 And to knowledge temperance; and to temperance patience; and to patience godliness;

[2Pe 1:7 DK-KJV] Og til gudhengivenhed broderlig godhed; og til broderlig godhed næstekærlighed.
2Pe 1:7 And to godliness brotherly kindness; and to brotherly kindness charity.

[2Pe 1:8 DK-KJV] For hvis disse ting er i jer, og bugner, det gør at I hverken skal være gold eller ufrugtbar i Jesus Kristus vor Herres kundskab.
2Pe 1:8 For if these things be in you, and abound, they make you that ye shall neither be barren nor unfruitful in the knowledge of our Lord Jesus Christ.

[2Pe 1:9 DK-KJV] Men han der mangler disse ting er blind, og kan ikke se på afstand, og har glemt at han var købt fra hans gamle synder.
2Pe 1:9 But he that lacketh these things is blind, and cannot see afar off, and hath forgotten that he was purged from his old sins.

[2Pe 1:10 DK-KJV] Derfor snarere, brødre, vær omhyggelig med at gøre jeres kald og valg sikkert: for hvis I gør disse ting, skal i aldrig falde:
2Pe 1:10 Wherefore the rather, brethren, give diligence to make your calling and election sure: for if ye do these things, ye shall never fall:

[2Pe 1:11 DK-KJV] For en sådan indgang skal i overflod bli' betjent for jer ind i det evigvarende vor Herre og Frelser Jesus Kristus' kongerige.
2Pe 1:11 For so an entrance shall be ministered unto you abundantly into the everlasting kingdom of our Lord and Saviour Jesus Christ.

[2Pe 1:12 DK-KJV] Derfor vil jeg ikke være skødesløs i at minde jer om disse ting, selvom I kender dem, og er etableret i den
2Pe 1:12 Wherefore I will not be negligent to put you always in remembrance of these things, though ye know

nærværende sandhed.

[2Pe 1:13 DK-KJV] Ja, jeg tænker at det er godt, så længe som jeg er i dette tabernakel, at ruske op i jer ved at minde jer om;

[2Pe 1:14 DK-KJV] Velvidende at jeg snart må tage dette tabernakel af, ligesom Jesus Kristus vor Herre viste mig.

[2Pe 1:15 DK-KJV] Desuden vil jeg bestræbe mig på at I må være i stand til efter min død altid at huske på disse ting.

[2Pe 1:16 DK-KJV] For vi har ikke fulgt listigt udtænkte fabler, da vi for jer kundgjorde den kraft og ankomst af Jesus Kristus vor Herre, men var øjenvidner om hans majestæt.
[2Pe 1:17 DK-KJV] For han modtog ære og herlighed fra Gud Faderen, da der kom en sådan stemme til ham fra den fremragende herlighed, Dette er min elskede Søn; i hvem er jeg godt tilfreds.
[2Pe 1:18 DK-KJV] Og denne stemme som kom fra himlen hørte vi, da vi var sammen med ham på det hellige bjerg.
[2Pe 1:19 DK-KJV] Vi har også et mere sikkert ord af profeti; hvortil I gør vel at I passer på det, som på et lys der skinner på et mørkt sted, indtil dagen gryr, og den dag stjerne står op i jeres hjerter:
[2Pe 1:20 DK-KJV] Velvidende dette først, at ingen profeti fra skrifterne er af nogen privat fortolkning.
[2Pe 1:21 DK-KJV] For profetien kom ikke i gamle tid ved menneskets vilje: men hellige mennesker fra Gud talte som de var bevæget via den Hellige Ånd.

them, and be established in the present truth.

2Pe 1:13 Yea, I think it meet, as long as I am in this tabernacle, to stir you up by putting you in remembrance;
2Pe 1:14 Knowing that shortly I must put off this my tabernacle, even as our Lord Jesus Christ hath shewed me.
2Pe 1:15 Moreover I will endeavour that ye may be able after my decease to have these things always in remembrance.
2Pe 1:16 For we have not followed cunningly devised fables, when we made known unto you the power and coming of our Lord Jesus Christ, but were eyewitnesses of his majesty.
2Pe 1:17 For he received from God the Father honour and glory, when there came such a voice to him from the excellent glory, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.
2Pe 1:18 And this voice which came from heaven we heard, when we were with him in the holy mount.
2Pe 1:19 We have also a more sure word of prophecy; whereunto ye do well that ye take heed, as unto a light that shineth in a dark place, until the day dawn, and the day star arise in your hearts:
2Pe 1:20 Knowing this first, that no prophecy of the scripture is of any private interpretation.
2Pe 1:21 For the prophecy came not in old time by the will of man: but holy men of God spake as they were moved by the Holy Ghost.

2 Peter Kapitel 2 - Til toppen af 2 Peter - 2 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Pe 2:1 DK-KJV] Men der var også falske profeter blandt folket, ligesom der skal være falske lærere blandt jer, som hemmeligt skal indføre forbandet vranglære, ja ved at fornægte Herren der købte dem, og bringe hurtig destruktion over demselv.
[2Pe 2:2 DK-KJV] Og mange skal følge deres skadelige veje; og på grund af dem skal sandhedens vej bli' omtalt som ond.

[2Pe 2:3 DK-KJV] Og med griskhed skal de gøre jer til en handelsvare med opdigtede ord: de hvis dom nu i lang tid ikke lader vente på sig, og deres forbandelse slumrer ikke.
[2Pe 2:4 DK-KJV] For hvis Gud ikke skånede englene der syndede, men kastede dem ned til helvede, og overleverede dem til mørkets kæder, til at bli' reserveret til dom;
[2Pe 2:5 DK-KJV] Og ikke skånede den gamle verden, men frelste Noah den 8'ne person, en prædikant af retfærdighed, ved at bringe oversvømmelsen ind over de ugudeliges verden;
[2Pe 2:6 DK-KJV] Og ved at vende byerne Sodoma og Gomorra indtil aske fordømte dem med en omstyring, ved at gøre dem til et eksempel for dem der herefter skulle leve ugudeligt;
[2Pe 2:7 DK-KJV] Og befriede retfærdige Lot, plaget med den beskidte konversation fra de onde:
[2Pe 2:8 DK-KJV] (For denne retfærdig mand boede blandt dem, i at se og hører, plaget i hans retfærdige sjæl fra dag til dag med deres lovstridige handlinger;)
[2Pe 2:9 DK-KJV] Herren ved hvordan man forløser den gudhengiven ud af fristelser, og at opbevare den uretfærdige indtil dommedag for at bli' straffet:
[2Pe 2:10 DK-KJV] Men hovedsageligt dem der vandrer

2Pe 2:1 But there were false prophets also among the people, even as there shall be false teachers among you, who privily shall bring in damnable heresies, even denying the Lord that bought them, and bring upon themselves swift destruction.
2Pe 2:2 And many shall follow their pernicious ways; by reason of whom the way of truth shall be evil spoken of.
2Pe 2:3 And through covetousness shall they with feigned words make merchandise of you: whose judgment now of a long time lingereth not, and their damnation slumbereth not.
2Pe 2:4 For if God spared not the angels that sinned, but cast them down to hell, and delivered them into chains of darkness, to be reserved unto judgment;
2Pe 2:5 And spared not the old world, but saved Noah the eighth person, a preacher of righteousness, bringing in the flood upon the world of the ungodly;
2Pe 2:6 And turning the cities of Sodom and Gomorrha into ashes condemned them with an overthrow, making them an ensample unto those that after should live ungodly;
2Pe 2:7 And delivered just Lot, vexed with the filthy conversation of the wicked:
2Pe 2:8 (For that righteous man dwelling among them, in seeing and hearing, vexed his righteous soul from day to day with their unlawful deeds;)
2Pe 2:9 The Lord knoweth how to deliver the godly out of temptations, and to reserve the unjust unto the day of judgment to be punished:
2Pe 2:10 But chiefly them that walk after the flesh in the

kødeligt i urenhedens lyst, og foragter ledelse. Arrogante er de, egenrådige, de er ikke bange for at tale ondt om værdigheder.

[2Pe 2:11 DK-KJV] Mens englene, som er større i styrke og magt, ikke bringer forhånende beskyldning imod dem foran Herren.
[2Pe 2:12 DK-KJV] Men disse, som naturlige brutale vilddyr, lavet for at bli' taget og destrueret, taler ondt om de ting som de ikke forstår; og skal fuldstændigt gå til grunde i deres egen korruption;
[2Pe 2:13 DK-KJV] Og skal modtage uretfærdighedens belønningen, som de der anser det for at være en fornøjelse at lave optøjer om dagen. Pletter er de og skampletter, ved at fornøje demselv med deres egne bedragerier mens de fester med jer;
[2Pe 2:14 DK-KJV] Ved at ha' øjne fulde af utroskab, og som kan ikke stoppe med at synde; forførende utilregnelige sjæle: et hjerte har de opøvet med griske skikke; forbandede børn:
[2Pe 2:15 DK-KJV] Som har forladt den rette vej, og er gået vild, ved at følge Balaams vej sønnen af Beor, som elskede uretfærdighedens løn;
[2Pe 2:16 DK-KJV] Men var irettesat for hans fejltrin: ved at det stumme æsel talte med et menneskes stemme og forbød profetens galskab.
[2Pe 2:17 DK-KJV] Disse er brønde uden vand, skyer der er båret med en storm, til hvem mørkets tåge er reserveret for evigt.
[2Pe 2:18 DK-KJV] For når de taler store opblæste ord af forfængelighed, lokker de gennem kødets lyster, gennem megen kådhed, dem der var rene undslap fra dem som lever i fejl.
[2Pe 2:19 DK-KJV] Mens de lover dem frihed, er de demselv korruptionens tjenere: for af hvem et menneske er besejret, af den samme er han ført i slaveri.

[2Pe 2:20 DK-KJV] For hvis de efter at ha' undsluppet denne verdens forurening gennem Herren og Frelseren Jesus Kristus' kundskab, og de igen er indviklet deri, og besejret, den sidstnævnte ende er værre hos dem end begyndelsen.

[2Pe 2:21 DK-KJV] For det havde været bedre for dem ikke at have kendt retfærdighedens vej, end, efter de havde kendt den, at vende væk fra den hellige befaling forløst til dem.
[2Pe 2:22 DK-KJV] Men det er sket for dem ifølge det sande ordsprog, Hunden vender igen tilbage til hans eget bræk; og soen der blev vasket til hendes væltende rundt i mudderet.

lust of uncleanness, and despise government. Presumptuous are they, selfwilled, they are not afraid to speak evil of dignities.
2Pe 2:11 Whereas angels, which are greater in power and might, bring not railing accusation against them before the Lord.
2Pe 2:12 But these, as natural brute beasts, made to be taken and destroyed, speak evil of the things that they understand not; and shall utterly perish in their own corruption;

2Pe 2:13 And shall receive the reward of unrighteousness, as they that count it pleasure to riot in the day time. Spots they are and blemishes, sporting themselves with their own deceivings while they feast with you;
2Pe 2:14 Having eyes full of adultery, and that cannot cease from sin; beguiling unstable souls: an heart they have exercised with covetous practices; cursed children:
2Pe 2:15 Which have forsaken the right way, and are gone astray, following the way of Balaam the son of Bosor, who loved the wages of unrighteousness;
2Pe 2:16 But was rebuked for his iniquity: the dumb ass speaking with man's voice forbad the madness of the prophet.
2Pe 2:17 These are wells without water, clouds that are carried with a tempest; to whom the mist of darkness is reserved for ever.
2Pe 2:18 For when they speak great swelling words of vanity, they allure through the lusts of the flesh, through much wantonness, those that were clean escaped from them who live in error.
2Pe 2:19 While they promise them liberty, they themselves are the servants of corruption: for of whom a man is overcome, of the same is he brought in bondage.
2Pe 2:20 For if after they have escaped the pollutions of the world through the knowledge of the Lord and Saviour Jesus Christ, they are again entangled therein, and overcome, the latter end is worse with them than the beginning.
2Pe 2:21 For it had been better for them not to have known the way of righteousness, than, after they have known it, to turn from the holy commandment delivered unto them.
2Pe 2:22 But it is happened unto them according to the true proverb, The dog is turned to his own vomit again; and the sow that was washed to her wallowing in the mire.

2 Peter Kapitel 3 - Til toppen af 2 Peter - 2 Peter KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Pe 3:1 DK-KJV] Denne anden epistel, elskede, jeg nu skriver til jer; i begge vækker jeg jeres rene sind via ihukommelsens vej:
[2Pe 3:2 DK-KJV] Så I må være opmærksomme på ordet som før var talt via de hellige profeter, og på de befalinger fra os Herren og Frelserens apostle:
[2Pe 3:3 DK-KJV] Ved først at vide dette, at der i de sidste dage skal komme hånere ind, som vandrer efter deres egne lyster,
[2Pe 3:4 DK-KJV] Og siger, Hvor er løftet om hans ankomst? for siden fædrene faldt i søvn, alle ting fortsætter som de var fra skabelsens begyndelse.
[2Pe 3:5 DK-KJV] For dette er de frivilligt uvidende om, at via Guds ord var himlene fra gamle dage af, og jorden stod ud af

2Pe 3:1 This second epistle, beloved, I now write unto you; in both which I stir up your pure minds by way of remembrance:
2Pe 3:2 That ye may be mindful of the words which were spoken before by the holy prophets, and of the commandment of us the apostles of the Lord and Saviour:

2Pe 3:3 Knowing this first, that there shall come in the last days scoffers, walking after their own lusts,
2Pe 3:4 And saying, Where is the promise of his coming? for since the fathers fell asleep, all things continue as they were from the beginning of the creation.
2Pe 3:5 For this they willingly are ignorant of, that by the word of God the heavens were of old, and the earth

vandet og i vandet:

[2Pe 3:6 DK-KJV] Hvorved den verden der dengang var, som var oversvømmet med vand, gik til grunde:
[2Pe 3:7 DK-KJV] Men himlene og jorden, som er nu, er via det samme ord opbevaret på lager, reserveret til ild med henblik på dommedag og tilintetgørelse af ugudelige mænd.
[2Pe 3:8 DK-KJV] Men, elskede, vær ikke uvidende om denne ene ting, at 1 dag hos Herren er som 1.000 år, og 1.000 år som 1 dag.
[2Pe 3:9 DK-KJV] Herren er ikke langsom angående hans løfte, som nogle mennesker anser for at være langsomlighed; men er tålmodig imod os, ikke villig til at nogen skulle forulykke, men at alle skulle komme til omvendelse.
[2Pe 3:10 DK-KJV] Men Herrens dag vil komme som en tyv om natten; i hvilken himlene skal forsvinde med en stor larm, og elementerne skal smelte med en kraftig hede, også jorden og de gerninger der er derinde skal bli' brændt op.
[2Pe 3:11 DK-KJV] Ved da at se at alle disse ting skal bli' opløst, hvilken slags personer burde I da være i al hellig konversation og gudhengivenhed,
[2Pe 3:12 DK-KJV] Ved at kigge efter og ved at haste mod ankomsten af Guds dag, hvori himlene som er brændende skal bli' opløst, og elementerne skal smelte med en kraftig hede?

[2Pe 3:13 DK-KJV] Imidlertid kigger vi, ifølge hans løfte, efter nye himle og en ny jord, hvori retfærdighed bor.
[2Pe 3:14 DK-KJV] Derfor, elskede, eftersom I kigger efter sådanne ting, vær omhyggelige så I må bli' fundet af ham i fred, uplettede, og uangribelige.
[2Pe 3:15 DK-KJV] Og regn med at vor Herres overbærenhed er frelse; ligesom vor elskede broder Paulus også har skrevet til jer efter den visdom der er givet ham;

[2Pe 3:16 DK-KJV] Som også i alle hans epistler, ved i dem at tale om disse ting; i hvilke der er nogle ting der er svære at forstå, som de der er ulærde og utilregnelige forvrænger, som de også gør med de andre skrifter, til deres egen destruktion.
[2Pe 3:17 DK-KJV] I derfor, elskede, eftersom I kendte til disse ting før, vær varsom så I ikke også, ved at være ledt på afveje med fejltagelsen fra de onde, falder fra jeres egen standhaftighed.
[2Pe 3:18 DK-KJV] Men voks i nåde, og i vor Herre og Frelser Jesus Kristus' kundskab. Til ham være herlighed både nu og for altid. Amen.

standing out of the water and in the water:

2Pe 3:6 Whereby the world that then was, being overflowed with water, perished:
2Pe 3:7 But the heavens and the earth, which are now, by the same word are kept in store, reserved unto fire against the day of judgment and perdition of ungodly men.
2Pe 3:8 But, beloved, be not ignorant of this one thing, that one day is with the Lord as a thousand years, and a thousand years as one day.
2Pe 3:9 The Lord is not slack concerning his promise, as some men count slackness; but is longsuffering to us-ward, not willing that any should perish, but that all should come to repentance.
2Pe 3:10 But the day of the Lord will come as a thief in the night; in the which the heavens shall pass away with a great noise, and the elements shall melt with fervent heat, the earth also and the works that are therein shall be burned up.
2Pe 3:11 Seeing then that all these things shall be dissolved, what manner of persons ought ye to be in all holy conversation and godliness,

2Pe 3:12 Looking for and hasting unto the coming of the day of God, wherein the heavens being on fire shall be dissolved, and the elements shall melt with fervent heat?
2Pe 3:13 Nevertheless we, according to his promise, look for new heavens and a new earth, wherein dwelleth righteousness.
2Pe 3:14 Wherefore, beloved, seeing that ye look for such things, be diligent that ye may be found of him in peace, without spot, and blameless.
2Pe 3:15 And account that the longsuffering of our Lord is salvation; even as our beloved brother Paul also according to the wisdom given unto him hath written unto you;
2Pe 3:16 As also in all his epistles, speaking in them of these things; in which are some things hard to be understood, which they that are unlearned and unstable wrest, as they do also the other scriptures, unto their own destruction.

2Pe 3:17 Ye therefore, beloved, seeing ye know these things before, beware lest ye also, being led away with the error of the wicked, fall from your own stedfastness.
2Pe 3:18 But grow in grace, and in the knowledge of our Lord and Saviour Jesus Christ. To him be glory both now and for ever. Amen.

1Johannes - Index062
Navnebetydning for Johannes = Gud er en nådig giver
Kapitler: 1-2-3-4-5
1 Johannes Kapitel 1 - 1 John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Jo 1:1 DK-KJV] Det som var fra begyndelsen, som vi har hørt, som vi har set med vore øjne, som vi har kigget på, og vore hænder har rørt ved, af Livets Ord;
[1Jo 1:2 DK-KJV] (For livet var manifesteret, og vi har set det, og aflægger vidnesbyrd, og viser jer det evige liv, som var hos Faderen, og var manifesteret for os;)
[1Jo 1:3 DK-KJV] Det som vi har set og hørt erklærer vi for jer, så I også må ha' fællesskab med os: og vores fællesskab er sandelig med Faderen, og med hans Søn Jesus Kristus.
[1Jo 1:4 DK-KJV] Og disse ting skriver vi til jer, så jeres glæde må være fuldkommen.
[1Jo 1:5 DK-KJV] Dette er så budskabet som vi hørte fra ham, og erklærer for jer, at Gud er lys, og i ham er der intet mørke overhovedet.
[1Jo 1:6 DK-KJV] Hvis vi siger at vi har fællesskab med ham, og vandrer i mørke, lyver vi, og gør ikke sandheden:
[1Jo 1:7 DK-KJV] Men hvis vi vandrer i lyset, som han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og hans Søn Jesus Kristus' blod renser os fra al synd.
[1Jo 1:8 DK-KJV] Hvis vi siger at vi ingen synd har, bedrager vi osselv, og sandheden er ikke i os.
[1Jo 1:9 DK-KJV] Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig til at tilgive os vore synder, og til at rense os fra al uretfærdighed.
[1Jo 1:10 DK-KJV] Hvis vi siger at vi ikke har syndet, gør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i os.

1Jo 1:1 That which was from the beginning, which we have heard, which we have seen with our eyes, which we have looked upon, and our hands have handled, of the Word of life;
1Jo 1:2 (For the life was manifested, and we have seen it, and bear witness, and shew unto you that eternal life, which was with the Father, and was manifested unto us;)
1Jo 1:3 That which we have seen and heard declare we unto you, that ye also may have fellowship with us: and truly our fellowship is with the Father, and with his Son Jesus Christ.
1Jo 1:4 And these things write we unto you, that your joy may be full.
1Jo 1:5 This then is the message which we have heard of him, and declare unto you, that God is light, and in him is no darkness at all.
1Jo 1:6 If we say that we have fellowship with him, and walk in darkness, we lie, and do not the truth:
1Jo 1:7 But if we walk in the light, as he is in the light, we have fellowship one with another, and the blood of Jesus Christ his Son cleanseth us from all sin.
1Jo 1:8 If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us.

1Jo 1:9 If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness.
1Jo 1:10 If we say that we have not sinned, we make him a liar, and his word is not in us.

1 Johannes Kapitel 2 - Til toppen af 1 Johannes - 1 John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Jo 2:1 DK-KJV] Mine små børn, disse ting skriver jeg til jer, så I ikke skal synde. Og hvis der er en mand der synder, har vi en advokat hos Faderen, Jesus Kristus den retfærdige:
[1Jo 2:2 DK-KJV] Og han er soningen for vore synder: og ikke kun for vores, men også for hele verdens synder.
[1Jo 2:3 DK-KJV] Og hermed ved vi at vi kender ham, hvis vi holder hans befalinger.
[1Jo 2:4 DK-KJV] Han der siger, jeg kender ham, og ikke holder hans befalinger, er en løgner, og sandheden er ikke i ham.
[1Jo 2:5 DK-KJV] Men den som holder hans ord, i ham er Guds kærlighed sandelig perfektioneret: hermed ved vi at vi er i ham.
[1Jo 2:6 DK-KJV] Han der siger han forbli'r i ham burde også hamselv vandre på den måde, ligesom han vandrede.

[1Jo 2:7 DK-KJV] Brødre, jeg skriver ingen ny befaling til jer, men en gammel befaling som I havde fra begyndelsen. Den gamle befaling er ordet som I har hørt fra begyndelsen.
[1Jo 2:8 DK-KJV] Igen, en ny befaling skriver jeg til jer, hvilken ting er sand i ham og i jer: fordi mørket er forbi, og det sande lys nu skinner.
[1Jo 2:9 DK-KJV] Han der siger han er i lyset, og hader hans bror, er i mørke lige indtil nu.
[1Jo 2:10 DK-KJV] Han der elsker hans bror forbli'r i lyset, og

1Jo 2:1 My little children, these things write I unto you, that ye sin not. And if any man sin, we have an advocate with the Father, Jesus Christ the righteous:
1Jo 2:2 And he is the propitiation for our sins: and not for ours only, but also for the sins of the whole world.
1Jo 2:3 And hereby we do know that we know him, if we keep his commandments.
1Jo 2:4 He that saith, I know him, and keepeth not his commandments, is a liar, and the truth is not in him.
1Jo 2:5 But whoso keepeth his word, in him verily is the love of God perfected: hereby know we that we are in him.
1Jo 2:6 He that saith he abideth in him ought himself also so to walk, even as he walked.
1Jo 2:7 Brethren, I write no new commandment unto you, but an old commandment which ye had from the beginning. The old commandment is the word which ye have heard from the beginning.
1Jo 2:8 Again, a new commandment I write unto you, which thing is true in him and in you: because the darkness is past, and the true light now shineth.
1Jo 2:9 He that saith he is in the light, and hateth his brother, is in darkness even until now.
1Jo 2:10 He that loveth his brother abideth in the light, and

der er ingen anledning til at snuble i ham.

[1Jo 2:11 DK-KJV] Men han der hader hans bror er i mørke, og vandrer i mørke, og ved ikke hvorhen han går, eftersom mørke har blændet hans øjne.
[1Jo 2:12 DK-KJV] Jeg skriver til jer, små børn, fordi jeres synder er jer tilgivet for hans navns skyld.

[1Jo 2:13 DK-KJV] Jeg skriver til jer, fædre, fordi I har kendt ham der er fra begyndelsen. Jeg skriver til jer, unge mænd, fordi I har vundet over den onde éner. Jeg skriver til jer, små børn, fordi I har kendt Faderen.

[1Jo 2:14 DK-KJV] Jeg har skrevet til jer, fædre, fordi I har kendt ham der er fra begyndelsen. Jeg har skrevet til jer, unge mænd, fordi I er stærke, og Guds ord forbli'r i jer, og I har vundet over den onde éner.
[1Jo 2:15 DK-KJV] Elsk ikke denne verden, heller ikke de ting der er i denne verden. Hvis der er en mand der elsker denne verden, er Faderens kærlighed ikke i ham.
[1Jo 2:16 DK-KJV] For alt der er i denne verden, kødets begær, og øjets begær, og livets arrogance, er ikke fra Faderen, men er fra denne verden.
[1Jo 2:17 DK-KJV] Og denne verden forsvinder, og dens begær: men han der gør Guds vilje forbli'r for evigt.
[1Jo 2:18 DK-KJV] Små børn, det er den sidste tid: og som I har hørt at antikrist skal komme, ja nu er der mange antikrist'er; hvorved vi ved at det er den sidste tid.
[1Jo 2:19 DK-KJV] De gik ud fra os, men de var ikke af os; for hvis de havde været af os, ville de helt sikkert ha' fortsat hos os; men de gik ud, så de måtte bli' manifesteret at de ikke alle var af os.
[1Jo 2:20 DK-KJV] Men I har en salvning fra den Hellige Éner, og I kender alle ting.
[1Jo 2:21 DK-KJV] Jeg har ikke skrevet til jer fordi I ikke kender sandheden, men fordi I kender den, og at ingen løgn er af sandheden.
[1Jo 2:22 DK-KJV] Hvem er en løgner foruden han der benægter at Jesus er den Kristus? Han er antikrist, der benægter Faderen og Sønnen.
[1Jo 2:23 DK-KJV] Hvemsomhelst der benægter Sønnen den samme har ikke Faderen: (men) han der anerkender Sønnen har også Faderen.

[1Jo 2:24 DK-KJV] Lad det derfor forbli' i jer, hvilket I har hørt fra begyndelsen. Hvis det som I har hørt fra begyndelsen skal forbli' i jer, skal I også fortsætte i Sønnen, og i Faderen.
[1Jo 2:25 DK-KJV] Og dette er løftet som han har lovet os, ja evigvarende liv.
[1Jo 2:26 DK-KJV] Disse ting har jeg skrevet til jer angående dem der forfører jer.
[1Jo 2:27 DK-KJV] Men salvelsen som I har modtaget fra ham forbli'r i jer, og I har ikke behov for at nogen mand underviser jer: men som den samme salvelse underviser jer om alle ting, og er sandhed, og er ingen løgn, og ligesom den har undervist jer, skal I forbli' i ham.
[1Jo 2:28 DK-KJV] Og nu, små børn, forbliv i ham; så, når han skal vise sig, må vi ha' tillid, og ikke være skamfulde foran ham ved hans ankomst.
[1Jo 2:29 DK-KJV] Hvis I ved at han er retfærdig, ved I at enhver der gør retfærdighed er født af ham.

there is none occasion of stumbling in him.

1Jo 2:11 But he that hateth his brother is in darkness, and walketh in darkness, and knoweth not whither he goeth, because that darkness hath blinded his eyes.
1Jo 2:12 I write unto you, little children, because your sins are forgiven you for his name's sake.
1Jo 2:13 I write unto you, fathers, because ye have known him that is from the beginning. I write unto you, young men, because ye have overcome the wicked one. I write unto you, little children, because ye have known the Father.
1Jo 2:14 I have written unto you, fathers, because ye have known him that is from the beginning. I have written unto you, young men, because ye are strong, and the word of God abideth in you, and ye have overcome the wicked one.
1Jo 2:15 Love not the world, neither the things that are in the world. If any man love the world, the love of the Father is not in him.
1Jo 2:16 For all that is in the world, the lust of the flesh, and the lust of the eyes, and the pride of life, is not of the Father, but is of the world.
1Jo 2:17 And the world passeth away, and the lust thereof: but he that doeth the will of God abideth for ever.
1Jo 2:18 Little children, it is the last time: and as ye have heard that antichrist shall come, even now are there many antichrists; whereby we know that it is the last time.
1Jo 2:19 They went out from us, but they were not of us; for if they had been of us, they would no doubt have continued with us: but they went out, that they might be made manifest that they were not all of us.
1Jo 2:20 But ye have an unction from the Holy One, and ye know all things.
1Jo 2:21 I have not written unto you because ye know not the truth, but because ye know it, and that no lie is of the truth.
1Jo 2:22 Who is a liar but he that denieth that Jesus is the Christ? He is antichrist, that denieth the Father and the Son.
1Jo 2:23 Whosoever denieth the Son, the same hath not the Father: but he that acknowledgeth the Son hath the Father also.
1Jo 2:24 Let that therefore abide in you, which ye have heard from the beginning. If that which ye have heard from the beginning shall remain in you, ye also shall continue in the Son, and in the Father.
1Jo 2:25 And this is the promise that he hath promised us, even eternal life.
1Jo 2:26 These things have I written unto you concerning them that seduce you.
1Jo 2:27 But the anointing which ye have received of him abideth in you, and ye need not that any man teach you: but as the same anointing teacheth you of all things, and is truth, and is no lie, and even as it hath taught you, ye shall abide in him.
1Jo 2:28 And now, little children, abide in him; that, when he shall appear, we may have confidence, and not be ashamed before him at his coming.
1Jo 2:29 If ye know that he is righteous, ye know that every one that doeth righteousness is born of him.

[1Jo 3:1 DK-KJV] Læg mærke til, hvilken slags kærlighed Faderen har udgydt over os, at vi skulle kaldes Guds sønner: derfor kender denne verden os ikke, fordi den ikke kendte ham.

[1Jo 3:2 DK-KJV] Elskede, nu er vi Guds sønner, og det viser sig ikke endnu hvad vi skal blive: men vi ved at, når han skal vise sig, skal vi være ham li'; for vi skal se ham som han er.
[1Jo 3:3 DK-KJV] Og enhver mand der har dette håb renser sigselv i ham, ligesom han er ren.
[1Jo 3:4 DK-KJV] Hvemsomhelst der begår synd overtræder også loven: for synd er overtrædelsen af loven.
[1Jo 3:5 DK-KJV] Og I ved at han blev manifesteret for at ta' vore synder væk; og i ham er ingen synd.
[1Jo 3:6 DK-KJV] Hvemsomhelst der forbli'r i ham synder ikke: hvemsomhelst der synder har ikke set ham, og kender ham heller ikke.
[1Jo 3:7 DK-KJV] Små børn, lad intet menneske bedrage jer: han der gør retfærdighed er retfærdig, ligesom han er retfærdig.
[1Jo 3:8 DK-KJV] Han der begår synd er af djævelen; for djævelen syndede fra begyndelsen. Det var grunden til at Guds Søn blev manifesteret, så han måtte destruere djævelens gerninger.
[1Jo 3:9 DK-KJV] Hvemsomhelst der er født af Gud kan ikke begå synd; for hans sæd forbli'r tilbage i ham: og han kan ikke synde, fordi han er født af Gud.
[1Jo 3:10 DK-KJV] I dette er Guds børn manifesteret, og djævelens børn: hvemsomhelst der ikke gør retfærdighed er ikke fra Gud, heller ikke han der ikke elsker hans bror.
[1Jo 3:11 DK-KJV] For dette er beskeden som I hørte fra begyndelsen, at vi skulle elske hinanden.
[1Jo 3:12 DK-KJV] Ikke som Kain, som var af den ondeste, og dræbte hans bror. Og hvorfor dræbte han ham? fordi hans egne gerninger var onde, og hans brors retfærdige.
[1Jo 3:13 DK-KJV] Vær ikke forundret, mine brødre, hvis denne verden hader jer.
[1Jo 3:14 DK-KJV] Vi ved at vi har passeret fra død indtil liv, fordi vi elsker brødrene. Han der ikke elsker hans broder forbli'r i døden.
[1Jo 3:15 DK-KJV] Hvemsomhelst der hader sin broder er en morder: og I ved at ingen morder har evigvarende liv blivende i sig.
[1Jo 3:16 DK-KJV] Herved forstår vi Guds kærlighed, fordi han lagde hans liv ned for os: og vi burde lægge vore liv ned for brødrene.
[1Jo 3:17 DK-KJV] Men den som har denne verdens goder, og ser hans bror har behov, og lukker af for hans inderlige medfølelse overfor ham, hvordan bor Guds kærlighed i ham?
[1Jo 3:18 DK-KJV] Mine små børn, lad os ikke elske i ord, heller ikke med tungen; men i handling og i sandhed.
[1Jo 3:19 DK-KJV] Og herved ved vi at vi er af sandheden, og skal forsikre vore hjerter foran ham.
[1Jo 3:20 DK-KJV] For hvis vort hjerte fordømmer os, Gud er større end vort hjerte, og kender alle ting.
[1Jo 3:21 DK-KJV] Elskede, hvis vort hjerte ikke fordømmer os, så har vi tillid hen imod Gud.
[1Jo 3:22 DK-KJV] Og hvadsomhelst vi spørger om, modtager vi af ham, fordi vi holder hans befalinger, og gør de ting der er velbehagelige i hans øjne.
[1Jo 3:23 DK-KJV] Og dette er hans befaling, At vi skulle tro på hans Søn Jesus Kristus' navn, og elske hinanden, som han

1Jo 3:1 Behold, what manner of love the Father hath bestowed upon us, that we should be called the sons of God: therefore the world knoweth us not, because it knew him not.
1Jo 3:2 Beloved, now are we the sons of God, and it doth not yet appear what we shall be: but we know that, when he shall appear, we shall be like him; for we shall see him as he is.
1Jo 3:3 And every man that hath this hope in him purifieth himself, even as he is pure.
1Jo 3:4 Whosoever committeth sin transgresseth also the law: for sin is the transgression of the law.
1Jo 3:5 And ye know that he was manifested to take away our sins; and in him is no sin.

1Jo 3:6 Whosoever abideth in him sinneth not: whosoever sinneth hath not seen him, neither known him.

1Jo 3:7 Little children, let no man deceive you: he that doeth righteousness is righteous, even as he is righteous.
1Jo 3:8 He that committeth sin is of the devil; for the devil sinneth from the beginning. For this purpose the Son of God was manifested, that he might destroy the works of the devil.
1Jo 3:9 Whosoever is born of God doth not commit sin; for his seed remaineth in him: and he cannot sin, because he is born of God.
1Jo 3:10 In this the children of God are manifest, and the children of the devil: whosoever doeth not righteousness is not of God, neither he that loveth not his brother.
1Jo 3:11 For this is the message that ye heard from the beginning, that we should love one another.
1Jo 3:12 Not as Cain, who was of that wicked one, and slew his brother. And wherefore slew he him? Because his own works were evil, and his brother's righteous.

1Jo 3:13 Marvel not, my brethren, if the world hate you.
1Jo 3:14 We know that we have passed from death unto life, because we love the brethren. He that loveth not his brother abideth in death.

1Jo 3:15 Whosoever hateth his brother is a murderer: and ye know that no murderer hath eternal life abiding in him.
1Jo 3:16 Hereby perceive we the love of God, because he laid down his life for us: and we ought to lay down our lives for the brethren.
1Jo 3:17 But whoso hath this world's good, and seeth his brother have need, and shutteth up his bowels of compassion from him, how dwelleth the love of God in him?
1Jo 3:18 My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed and in truth.
1Jo 3:19 And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before him.
1Jo 3:20 For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things.
1Jo 3:21 Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God.
1Jo 3:22 And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his commandments, and do those things that are pleasing in his sight.
1Jo 3:23 And this is his commandment, That we should believe on the name of his Son Jesus Christ, and love one

gav os befaling om.

[1Jo 3:24 DK-KJV] Og han der holder hans befalinger bor i ham, og han i ham. Og herved ved vi at han forbli'r i os, via Ånden som han har givet os.

another, as he gave us commandment.

1Jo 3:24 And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him. And hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

1 Johannes Kapitel 4 - Til toppen af 1 Johannes - 1 John KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Jo 4:1 DK-KJV] Elskede, tro ikke enhver ånd, men prøv ånderne om de er fra Gud: fordi mange falske profeter er gået ud ind i denne verden.
[1Jo 4:2 DK-KJV] Herved kender I Guds Ånd: Enhver ånd der bekender at Jesus Kristus er kommet kødeligt er fra Gud:
[1Jo 4:3 DK-KJV] Og enhver ånd der ikke bekender at Jesus Kristus er kommet kødeligt er ikke fra Gud: og dette er den ånd fra antikrist, hvorom I har hørt at den skulle komme; og selv nu er den allerede i denne verden.
[1Jo 4:4 DK-KJV] I er fra Gud, små børn, og har vundet over dem: fordi større er han der er i jer, end han der er i denne verden.
[1Jo 4:5 DK-KJV] De er fra denne verden: derfor taler de om denne verden, og denne verden hører dem.
[1Jo 4:6 DK-KJV] Vi er fra Gud: han der kender Gud hører os; han der ikke er fra Gud hører os ikke. Herved kender vi sandhedens ånd, og fejlens ånd.
[1Jo 4:7 DK-KJV] Elskede, lad os elske hinanden: for kærlighed er fra Gud; og enhver der elsker er født af Gud, og kender Gud.
[1Jo 4:8 DK-KJV] Han der ikke elsker kender ikke Gud; for Gud er kærlighed.
[1Jo 4:9 DK-KJV] I dette var Guds kærlighed manifesteret hen imod os, eftersom Gud sendte hans eneste avlede Søn ind i denne verden, så vi måtte leve gennem ham.
[1Jo 4:10 DK-KJV] Heri er kærlighed, ikke at vi elskede Gud, men at han elskede os, og sendte hans Søn for at være forsoningen for vore synder.
[1Jo 4:11 DK-KJV] Elskede, hvis Gud elskede os sådant, burde vi også elske hinanden.
[1Jo 4:12 DK-KJV] Intet menneske har set Gud på noget tidspunkt. Hvis vi elsker hinanden, bor Gud i os, og hans kærlighed er perfektioneret i os.
[1Jo 4:13 DK-KJV] Herved ved vi at vi bor i ham, og han i os, fordi han har givet os af hans Ånd.
[1Jo 4:14 DK-KJV] Og vi har set og vidner sandeligt at Faderen sendte Sønnen for at være denne verdens Frelser.
[1Jo 4:15 DK-KJV] Hvemsomhelst der skal bekende at Jesus er Guds Søn, i ham bor Gud, og han i Gud.
[1Jo 4:16 DK-KJV] Og vi har kendt og tror den kærlighed som Gud har til os. Gud er kærlighed; og han der bor i kærlighed bor Gud i, og Gud i ham.
[1Jo 4:17 DK-KJV] Heri er vores kærlighed perfektioneret, at vi må ha' frimodighed på dommedag: fordi som han er, sådant er vi i denne verden.
[1Jo 4:18 DK-KJV] Der er ingen frygt i kærlighed; men perfekt kærlighed kaster frygten ud: fordi frygt har pine. Han der frygter er ikke perfektioneret i kærlighed.
[1Jo 4:19 DK-KJV] Vi elsker ham, fordi han først elskede os.
[1Jo 4:20 DK-KJV] Hvis et menneske siger, jeg elsker Gud, og hader hans broder, er han en løgner: for han der ikke elsker hans broder hvem han har set, hvordan kan han elske Gud hvem han ikke har set?

1Jo 4:1 Beloved, believe not every spirit, but try the spirits whether they are of God: because many false prophets are gone out into the world.
1Jo 4:2 Hereby know ye the Spirit of God: Every spirit that confesseth that Jesus Christ is come in the flesh is of God:
1Jo 4:3 And every spirit that confesseth not that Jesus Christ is come in the flesh is not of God: and this is that spirit of antichrist, whereof ye have heard that it should come; and even now already is it in the world.
1Jo 4:4 Ye are of God, little children, and have overcome them: because greater is he that is in you, than he that is in the world.
1Jo 4:5 They are of the world: therefore speak they of the world, and the world heareth them.
1Jo 4:6 We are of God: he that knoweth God heareth us; he that is not of God heareth not us. Hereby know we the spirit of truth, and the spirit of error.

1Jo 4:7 Beloved, let us love one another: for love is of God; and every one that loveth is born of God, and knoweth God.

1Jo 4:8 He that loveth not knoweth not God; for God is love.
1Jo 4:9 In this was manifested the love of God toward us, because that God sent his only begotten Son into the world, that we might live through him.

1Jo 4:10 Herein is love, not that we loved God, but that he loved us, and sent his Son to be the propitiation for our sins.
1Jo 4:11 Beloved, if God so loved us, we ought also to love one another.

1Jo 4:12 No man hath seen God at any time. If we love one another, God dwelleth in us, and his love is perfected in us.
1Jo 4:13 Hereby know we that we dwell in him, and he in us, because he hath given us of his Spirit.
1Jo 4:14 And we have seen and do testify that the Father sent the Son to be the Saviour of the world.
1Jo 4:15 Whosoever shall confess that Jesus is the Son of God, God dwelleth in him, and he in God.
1Jo 4:16 And we have known and believed the love that God hath to us. God is love; and he that dwelleth in love dwelleth in God, and God in him.
1Jo 4:17 Herein is our love made perfect, that we may have boldness in the day of judgment: because as he is, so are we in this world.
1Jo 4:18 There is no fear in love; but perfect love casteth out fear: because fear hath torment. He that feareth is not made perfect in love.

1Jo 4:19 We love him, because he first loved us.

1Jo 4:20 If a man say, I love God, and hateth his brother, he is a liar: for he that loveth not his brother whom he hath seen, how can he love God whom he hath not seen?

[1Jo 4:21 DK-KJV] Og denne befaling har vi fra ham, At han som elsker Gud også elsker hans broder.

1Jo 4:21 And this commandment have we from him, That he who loveth God love his brother also.

1 Johannes Kapitel 5 - Til toppen af 1 Johannes - 1 John KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[1Jo 5:1 DK-KJV] Hvemsomhelst der tror at Jesus er den Kristus er født af Gud: og enhver der elsker ham der avlede elsker også ham der er avlet af ham.
[1Jo 5:2 DK-KJV] Via dette ved vi at vi elsker Guds børn, når vi elsker Gud, og holder hans befalinger.
[1Jo 5:3 DK-KJV] For dette er Guds kærlighed, at vi holder hans befalinger: og hans befalinger er ikke sørgelige.
[1Jo 5:4 DK-KJV] For hvadsomhelst der er født af Gud vinder over denne verden: og dette er den sejr der vinder over denne verden, ja vor tro.
[1Jo 5:5 DK-KJV] Hvem er han der vinder over denne verden, foruden han der tror at Jesus er Guds Søn?
[1Jo 5:6 DK-KJV] Dette er han der kom gennem vand og blod, ja Jesus Kristus; ikke kun gennem vand, men gennem vand og blod. Og det er Ånden der aflægger vidnesbyrd, fordi Ånden er sandhed.

[1Jo 5:7 DK-KJV] For der er 3 der aflægger optegnelse i himmel, Faderen, Ordet, og den Hellige Ånd: og disse 3 er 1.

[1Jo 5:8 DK-KJV] Og der er 3 der aflægger vidnesbyrd på jord, Ånden, og vandet, og blodet: og disse 3 er enige i 1.
[1Jo 5:9 DK-KJV] Hvis vi modtager menneskers vidnesbyrd, Guds vidnesbyrd er større: for dette er Guds vidnesbyrd som han har vidnet om hans Søn.

[1Jo 5:10 DK-KJV] Han der tror på Guds Søn har vidnesbyrdet i sigselv: han der ikke tror Gud har gjort ham til en løgner; fordi han ikke troede på optegnelsen som Gud gav om hans Søn.
[1Jo 5:11 DK-KJV] Og dette er optegnelsen, at Gud har givet evigvarende liv til os, og dette liv er i hans Søn.
[1Jo 5:12 DK-KJV] Han der har Sønnen har liv; og han der ikke har Guds Søn har ikke liv.

[1Jo 5:13 DK-KJV] Disse ting har jeg skrevet til jer der tror på Guds Søns navn; så I må vide at I har evigvarende liv, og at I må tro på Guds Søns navn.

[1Jo 5:14 DK-KJV] Og dette er den tillid som vi har i ham, at, hvis vi spørger om nogen ting efter hans vilje, hører han os:
[1Jo 5:15 DK-KJV] Og hvis vi ved at han hører os, uanset hvad vi spørger om, så ved vi at vi har svar på de anmodninger som vi ønskede af ham.
[1Jo 5:16 DK-KJV] Hvis der er en mand der ser hans broder synde en synd som ikke er til døden, skal han spørge, og han skal give ham liv for dem der ikke synder til døden. Der er en synd til døden: Jeg siger ikke at han skal be' for den.
[1Jo 5:17 DK-KJV] Al uretfærdighed er synd: og der er en synd der ikke er til døden.
[1Jo 5:18 DK-KJV] Vi ved at hvemsomhelst der er født af Gud ikke synder; men han der er avlet af Gud passer på sigselv, og den onde éner rører ham ikke.
[1Jo 5:19 DK-KJV] Og vi ved at vi er fra Gud, og hele denne verden ligger i ondskab.
[1Jo 5:20 DK-KJV] Og vi ved at Guds Søn er kommet, og har givet os en forståelse, så vi må kende ham der er sand, og vi er i ham der er sand, ja i hans Søn Jesus Kristus. Dette er den sande Gud, og evigt liv.

1Jo 5:1 Whosoever believeth that Jesus is the Christ is born of God: and every one that loveth him that begat loveth him also that is begotten of him.
1Jo 5:2 By this we know that we love the children of God, when we love God, and keep his commandments.
1Jo 5:3 For this is the love of God, that we keep his commandments: and his commandments are not grievous.
1Jo 5:4 For whatsoever is born of God overcometh the world: and this is the victory that overcometh the world, even our faith.
1Jo 5:5 Who is he that overcometh the world, but he that believeth that Jesus is the Son of God?
1Jo 5:6 This is he that came by water and blood, even Jesus Christ; not by water only, but by water and blood. And it is the Spirit that beareth witness, because the Spirit is truth.
1Jo 5:7 For there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one.
1Jo 5:8 And there are three that bear witness in earth, the Spirit, and the water, and the blood: and these three agree in one.
1Jo 5:9 If we receive the witness of men, the witness of God is greater: for this is the witness of God which he hath testified of his Son.
1Jo 5:10 He that believeth on the Son of God hath the witness in himself: he that believeth not God hath made him a liar; because he believeth not the record that God gave of his Son.
1Jo 5:11 And this is the record, that God hath given to us eternal life, and this life is in his Son.
1Jo 5:12 He that hath the Son hath life; and he that hath not the Son of God hath not life.
1Jo 5:13 These things have I written unto you that believe on the name of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life, and that ye may believe on the name of the Son of God.
1Jo 5:14 And this is the confidence that we have in him, that, if we ask any thing according to his will, he heareth us:
1Jo 5:15 And if we know that he hear us, whatsoever we ask, we know that we have the petitions that we desired of him.
1Jo 5:16 If any man see his brother sin a sin which is not unto death, he shall ask, and he shall give him life for them that sin not unto death. There is a sin unto death: I do not say that he shall pray for it.
1Jo 5:17 All unrighteousness is sin: and there is a sin not unto death.
1Jo 5:18 We know that whosoever is born of God sinneth not; but he that is begotten of God keepeth himself, and that wicked one toucheth him not.
1Jo 5:19 And we know that we are of God, and the whole world lieth in wickedness.
1Jo 5:20 And we know that the Son of God is come, and hath given us an understanding, that we may know him that is true, and we are in him that is true, even in his Son Jesus Christ. This is the true God, and eternal life.

[1Jo 5:21 DK-KJV] Små børn, hold jerselv fra afguder. Amen.

1Jo 5:21 Little children, keep yourselves from idols. Amen.

2Johannes - Index063

Navnebetydning for Johannes = Gud er en nådig giver

2 Johannes - 2 John KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[2Jo 1 DK-KJV] Den ældste til den valgte frue og hendes børn, hvem jeg elsker i sandheden; og ikke kun jeg, men også alle de der har kendt sandheden;

2Jo 1 The elder unto the elect lady and her children, whom I love in the truth; and not I only, but also all they that have known the truth;

[2Jo 2 DK-KJV] For sandhedens skyld, som bor i os, og skal være hos os for altid.

2Jo 2 For the truth's sake, which dwelleth in us, and shall be with us for ever.

[2Jo 3 DK-KJV] Nåde være med jer, barmhjertighed, og fred, fra Gud Faderen, og fra Herren Jesus Kristus, Sønnen af Faderen, i sandhed og kærlighed.

2Jo 3 Grace be with you, mercy, and peace, from God the Father, and from the Lord Jesus Christ, the Son of the Father, in truth and love.

[2Jo 4 DK-KJV] Jeg jublede meget at jeg fandt nogle af dine børn vandrende i sandhed, som vi har modtaget en befaling fra Faderen.

2Jo 4 I rejoiced greatly that I found of thy children walking in truth, as we have received a commandment from the Father.

[2Jo 5 DK-KJV] Og nu bønfalder jeg dig, frue, ikke som om jeg skrev en ny befaling til dig, men den som vi havde fra begyndelsen, at vi elsker hinanden.

2Jo 5 And now I beseech thee, lady, not as though I wrote a new commandment unto thee, but that which we had from the beginning, that we love one another.

[2Jo 6 DK-KJV] Og dette er kærlighed, at vi vandrer efter hans befalinger. Dette er befalingen, At, som I har hørt fra begyndelsen, skulle I vandre i den.

2Jo 6 And this is love, that we walk after his commandments. This is the commandment, That, as ye have heard from the beginning, ye should walk in it.

[2Jo 7 DK-KJV] For mange bedragere er kommet ind i denne verden, som bekender at Jesus Kristus ikke er kommet kødeligt. Dette er en bedrager og en antikrist.

2Jo 7 For many deceivers are entered into the world, who confess not that Jesus Christ is come in the flesh. This is a deceiver and an antichrist.

[2Jo 8 DK-KJV] Kig på jerselv, så vi ikke mister de ting som vi har udvirket, men at vi modtager en fuld belønning.

2Jo 8 Look to yourselves, that we lose not those things which we have wrought, but that we receive a full reward.

[2Jo 9 DK-KJV] Hvemsomhelst der overtræder, og ikke forbli'r i Kristus' doktrin, har ikke Gud. Han der forbli'r i Kristus' doktrin, han har både Faderen og Sønnen.

2Jo 9 Whosoever transgresseth, and abideth not in the doctrine of Christ, hath not God. He that abideth in the doctrine of Christ, he hath both the Father and the Son.

[2Jo 10 DK-KJV] Hvis der kommer nogen til jer, og ikke bringer denne doktrin, modtag ham ikke ind i jeres huse, byd ham heller ikke Guds lykke:

2Jo 10 If there come any unto you, and bring not this doctrine, receive him not into your house, neither bid him God speed:

[2Jo 11 DK-KJV] For han der byder ham Guds lykke er delagtig i hans onde handlinger.

2Jo 11 For he that biddeth him God speed is partaker of his evil deeds.

[2Jo 12 DK-KJV] Ved at ha' mange ting at skrive til jer, ville jeg ikke skrive med papir og blæk: men jeg stoler på at komme til jer, og tale ansigt til ansigt, så vor glæde må være fuld.

2Jo 12 Having many things to write unto you, I would not write with paper and ink: but I trust to come unto you, and speak face to face, that our joy may be full.

[2Jo 13 DK-KJV] Din valgte søsters børn hilser dig. Amen.

2Jo 13 The children of thy elect sister greet thee. Amen.

3Johannes - Index064

Navnebetydning for Johannes = Gud er en nådig giver

3 Johannes - 3 John KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[3Jo 1 DK-KJV] Den ældste til den højt elskede Gaius, hvem jeg elsker i sandheden.

3Jo 1 The elder unto the wellbeloved Gaius, whom I love in the truth.

[3Jo 2 DK-KJV] Elskede, jeg ønsker over alle ting at du måtte ha' fremgang og være ved godt helbred, ligesom din sjæl har fremgang.

3Jo 2 Beloved, I wish above all things that thou mayest prosper and be in health, even as thy soul prospereth.

[3Jo 3 DK-KJV] For jeg jublede meget, da brødrene kom og vidnede om sandheden som er i dig, ligesom du vandrer i sandheden.

3Jo 3 For I rejoiced greatly, when the brethren came and testified of the truth that is in thee, even as thou walkest in the truth.

[3Jo 4 DK-KJV] Jeg har ingen større glæde end at høre at mine børn vandrer i sandhed.

3Jo 4 I have no greater joy than to hear that my children walk in truth.

[3Jo 5 DK-KJV] Elskede, du gør trofast hvadsomhelst du gør for brødrene, og for fremmede;
[3Jo 6 DK-KJV] Som har båret vidnesbyrd om din næstekærlighed foran kirken; hvis du bringer dem videre på deres rejse efter en gudhengiven vis, skal du gøre vel:
[3Jo 7 DK-KJV] Eftersom de drog ud for hans navns skyld, ved ikke at ta' noget fra Hedningerne.
[3Jo 8 DK-KJV] Derfor bør vi modtage sådanne, så vi måtte være medhjælpere i sandheden.
[3Jo 9 DK-KJV] Jeg skrev til kirken: men Diotrephes, som elsker at ha' forrang blandt dem, tager ikke imod os.
[3Jo 10 DK-KJV] Derfor, hvis jeg kommer, vil jeg huske hans handlinger som han gjorde, anmassende imod os med hensynsløse ord: og ikke tilfreds med det, heller ikke han hamselv modtager brødrene, og forbyder dem der ville, og kaster dem ud af kirken.
[3Jo 11 DK-KJV] Elskede, følg ikke det som er ondt, men det som er godt. Han der gør godt er fra Gud: men han der gør ondt har ikke set Gud.
[3Jo 12 DK-KJV] Demetrius har en god beretning om alle mennesker, og om sandheden denselv: ja, og også vi aflægger optegnelse; og I ved at vor optegnelse er sand.
[3Jo 13 DK-KJV] Jeg havde mange ting at skrive, men jeg vil ikke med blæk og pen skrive til dig:
[3Jo 14 DK-KJV] Men jeg har tillid til at jeg snart skal se dig, og vi skal tale ansigt til ansigt. Fred være med dig. Vore venner hylder dig. Hils vennerne ved navn.

3Jo 5 Beloved, thou doest faithfully whatsoever thou doest to the brethren, and to strangers;
3Jo 6 Which have borne witness of thy charity before the church: whom if thou bring forward on their journey after a godly sort, thou shalt do well:
3Jo 7 Because that for his name's sake they went forth, taking nothing of the Gentiles.
3Jo 8 We therefore ought to receive such, that we might be fellowhelpers to the truth.
3Jo 9 I wrote unto the church: but Diotrephes, who loveth to have the preeminence among them, receiveth us not.
3Jo 10 Wherefore, if I come, I will remember his deeds which he doeth, prating against us with malicious words: and not content therewith, neither doth he himself receive the brethren, and forbiddeth them that would, and casteth them out of the church.
3Jo 11 Beloved, follow not that which is evil, but that which is good. He that doeth good is of God: but he that doeth evil hath not seen God.
3Jo 12 Demetrius hath good report of all men, and of the truth itself: yea, and we also bear record; and ye know that our record is true.
3Jo 13 I had many things to write, but I will not with ink and pen write unto thee:
3Jo 14 But I trust I shall shortly see thee, and we shall speak face to face. Peace be to thee. Our friends salute thee. Greet the friends by name.

Judas - Index065

Navnebetydning for Judas - samme navn som Judah = Han skal blive rost af Herren

Judas - Jude KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Jude 1 DK-KJV] Judas, Jesus Kristus' tjener, og Jacobs bror, til dem som er helliggjort af Gud Faderen, og bevaret i Jesus Kristus, og kaldet:
[Jude 2 DK-KJV] Barmhjertighed til jer, og fred, og kærlighed, bli' multipliceret.

[Jude 3 DK-KJV] Elskede, når jeg nu her flittig skriver til jer om den fælles frelse, så var det nødvendigt for mig at skrive til jer, og formane jer at I oprigtigt skulle kæmpe for troen som engang blev overleveret til de hellige.
[Jude 4 DK-KJV] For der er bestemte mænd der ubemærket har sneget sig ind, som forud fra gammel tid var ordineret til denne fordømmelse, ugudelige mænd, som vender vores Guds nåde indtil uterlighed, og benægter den eneste Herre Gud, og Jesus Kristus vor Herre.

[Jude 5 DK-KJV] Jeg vil derfor minde jer om, selv om I engang viste det, hvordan at Herren, ved at ha' reddet folket ud af Egyptens land, bagefter destruerede dem der ikke troede.

[Jude 6 DK-KJV] Og englene som ikke bevarede deres første tilstand, men forlod deres egen bolig, har han reserveret i evige lænker under mørke indtil den store dommedag.
[Jude 7 DK-KJV] Ligesom Sodoma og Gomorra og byerne omkring dem på samme måde, gav demselv over til hor, og gik efter fremmed kød, er gjort til et eksempel, ved at lide hævnen af evig ild.
[Jude 8 DK-KJV] Ligeledes besmitter også disse beskidte drømmere kødet, og foragter alle som er over dem, og taler ondt om værdigheder.
[Jude 9 DK-KJV] Men ærkeenglen Michael, da han talte og stred med djævelen om Moses' krop, vovede ikke at bringe en forhånende beskyldning imod ham, men sagde, Herren irettesætter dig.
[Jude 10 DK-KJV] Men disse taler ondt om de ting de ikke kender til: men hvad de naturligt kender til, som brutale vilddyr, i de ting bedrager de demselv.
[Jude 11 DK-KJV] Arme dem! for de er gået ind på Kains vej, og løb grådigt efter fejltagelsen fra Bileam for at få belønning, og forulykkede som da Korah var genstridige.
[Jude 12 DK-KJV] Disse er en skamplet ved jeres næstekærligheds fester, når de fester med jer, ved at fodre demselv uden frygt: de er ligesom skyer uden vand, båret rundt af vindene; træer hvis frugter visner, uden frugt, dobbelt død, taget op ved rødderne.
[Jude 13 DK-KJV] Vilde bølger på havet, skummende over med deres egen skam; omstrejfende stjerner, til hvem der er reserveret en plads i det mørkeste mørke for altid.
[Jude 14 DK-KJV] Og også Enok, den 7'ne fra Adam, profeterede om disse, og siger, Vær på vagt, Herren kommer med 10 tusindvis af hans hellige.

Jude 1 Jude, the servant of Jesus Christ, and brother of James, to them that are sanctified by God the Father, and preserved in Jesus Christ, and called:
Jude 2 Mercy unto you, and peace, and love, be multiplied.
Jude 3 Beloved, when I gave all diligence to write unto you of the common salvation, it was needful for me to write unto you, and exhort you that ye should earnestly contend for the faith which was once delivered unto the saints.
Jude 4 For there are certain men crept in unawares, who were before of old ordained to this condemnation, ungodly men, turning the grace of our God into lasciviousness, and denying the only Lord God, and our Lord Jesus Christ.
Jude 5 I will therefore put you in remembrance, though ye once knew this, how that the Lord, having saved the people out of the land of Egypt, afterward destroyed them that believed not.
Jude 6 And the angels which kept not their first estate, but left their own habitation, he hath reserved in everlasting chains under darkness unto the judgment of the great day.
Jude 7 Even as Sodom and Gomorrha, and the cities about them in like manner, giving themselves over to fornication, and going after strange flesh, are set forth for an example, suffering the vengeance of eternal fire.

Jude 8 Likewise also these filthy dreamers defile the flesh, despise dominion, and speak evil of dignities.
Jude 9 Yet Michael the archangel, when contending with the devil he disputed about the body of Moses, durst not bring against him a railing accusation, but said, The Lord rebuke thee.
Jude 10 But these speak evil of those things which they know not: but what they know naturally, as brute beasts, in those things they corrupt themselves.
Jude 11 Woe unto them! for they have gone in the way of Cain, and ran greedily after the error of Balaam for reward, and perished in the gainsaying of Core.
Jude 12 These are spots in your feasts of charity, when they feast with you, feeding themselves without fear: clouds they are without water, carried about of winds; trees whose fruit withereth, without fruit, twice dead, plucked up by the roots;
Jude 13 Raging waves of the sea, foaming out their own shame; wandering stars, to whom is reserved the blackness of darkness for ever.
Jude 14 And Enoch also, the seventh from Adam, prophesied of these, saying, Behold, the Lord cometh with ten thousands of his saints,

[Jude 15 DK-KJV] For at eksekvere dom over alle, og for at overbevise alle som er ugudelige blandt dem om alt det ugudelige som de på ugudeligt vis har gjort, og omkring al deres hårde tale som ugudelige syndere har talt imod ham.

[Jude 16 DK-KJV] Disse brokker sig, og beklager sig, og går efter deres egne lyster; og deres mund taler store opblæste ord, ved at ha' menneskers personer i beundring for at få en fordel.

[Jude 17 DK-KJV] Men, elskede, husker I ordene som blev talt af vor Herre Jesus Kristus' apostle:
[Jude 18 DK-KJV] Hvordan at de fortalte jer at der i de sidste tider skulle være hånere, som skulle gå efter deres egen ugudelige lyster.
[Jude 19 DK-KJV] Disse er de som skiller sigselv ud, sensuelle, ved ikke at ha' Ånden.
[Jude 20 DK-KJV] Men I, elskede, opbyg jerselv i den helligste tro, ved at be' i den Hellige Ånd,
[Jude 21 DK-KJV] Hold jerselv i Guds kærlighed, ved at kigge efter vor Herre Jesus Kristus' barmhjertighed indtil evigt liv.
[Jude 22 DK-KJV] Og ha' medfølelse med nogen, så gør det en forskel.
[Jude 23 DK-KJV] Og frels andre med frygt, ved at hive dem ud af ilden; ved selv at hade beklædningen spottet af kødet.
[Jude 24 DK-KJV] Nu til ham som er istand til at holde jer fra at falde, og præsentere jer uden fejl ind for hans nærvær og herlighed med overmådelig glæde,
[Jude 25 DK-KJV] Til den eneste vise Gud vor Frelser, være herlighed og majestæt, herredømme og myndighed, både nu og altid. Amen.

Jude 15 To execute judgment upon all, and to convince all that are ungodly among them of all their ungodly deeds which they have ungodly committed, and of all their hard speeches which ungodly sinners have spoken against him.
Jude 16 These are murmurers, complainers, walking after their own lusts; and their mouth speaketh great swelling words, having men's persons in admiration because of advantage.
Jude 17 But, beloved, remember ye the words which were spoken before of the apostles of our Lord Jesus Christ;
Jude 18 How that they told you there should be mockers in the last time, who should walk after their own ungodly lusts.
Jude 19 These be they who separate themselves, sensual, having not the Spirit.
Jude 20 But ye, beloved, building up yourselves on your most holy faith, praying in the Holy Ghost,
Jude 21 Keep yourselves in the love of God, looking for the mercy of our Lord Jesus Christ unto eternal life.
Jude 22 And of some have compassion, making a difference:
Jude 23 And others save with fear, pulling them out of the fire; hating even the garment spotted by the flesh.
Jude 24 Now unto him that is able to keep you from falling, and to present you faultless before the presence of his glory with exceeding joy,

Jude 25 To the only wise God our Saviour, be glory and majesty, dominion and power, both now and ever. Amen.

Åbenbaringen - Index066
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22
Åbenbaringen Kapitel 1 - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 1:1 DK-KJV] Jesus Kristus' åbenbaring, som Gud gav til ham, for at vise de ting som snart må ske til hans tjenere; og han sendte og bevidnede det via hans engel til hans tjener Johannes:
[Åben 1:2 DK-KJV] Som førte optegnelse om Guds ord, og om Jesus Kristus' vidnesbyrd, og om alle de ting som han så.
[Åben 1:3 DK-KJV] Velsignet er han der læser, og de som hører ordene af denne profeti, og bevarer de ting som er skrevet deri: for tiden er nær.
[Åben 1:4 DK-KJV] Johannes til de 7 kirker som er i Lilleasien: Nåde være med jer, og fred, fra ham som er, og som var, og som kommer igen; og fra de 7 Ånder som er foran hans trone;
[Åben 1:5 DK-KJV] Og fra Jesus Kristus, som er det trofaste vidne, og den første avlede fra de døde, og prinsen over jordens konger. Til ham der elskede os, og vaskede os fra vore synder i hans eget blod,
[Åben 1:6 DK-KJV] Og har gjort os til konger og præster for Gud og hans Far; til ham være herlighed og herredømmet for evigt og altid. Amen.
[Åben 1:7 DK-KJV] Læg mærke til, han kommer med skyer; og ethvert øje skal se ham, også dem som gennemborede ham: og alle jordens slægter skal vræle på grund af ham. Ja sådant, Amen.
[Åben 1:8 DK-KJV] Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden, siger Herren, som er, og som var, og som kommer igen, den Almægtige.
[Åben 1:9 DK-KJV] Jeg Johannes, som også er jeres bror, og følgesvend i trængsel, og i kongeriget og tålmodigheden fra Jesus Kristus, var på en ø der er kaldet Patmos, for Guds ord, og for Jesus Kristus' vidnesbyrd.
[Åben 1:10 DK-KJV] Jeg var Åndeligt i Herrens dag, og hørte bag mig en stor stemme, som af en trompet,
[Åben 1:11 DK-KJV] Som siger, Jeg er Alfa og Omega, den første og den sidste: og, Hvad du ser, skriv det i en bog, og send den til de 7 kirker som er i Lilleasien; en til Efesus og en til Smyrna og en til Pergamus og en til Thyatira og en til Sardes og en til Filadelfia samt en til Laodikea.
[Åben 1:12 DK-KJV] Og jeg vendte mig for at se stemmen som talte med mig. Og ved at være vendt, så jeg 7 gyldne lysestager;
[Åben 1:13 DK-KJV] Og midt inde mellem de 7 lysestager så jeg en som lignede Menneskesønnen, iklædt en beklædning som gik helt ned til foden, og om brystet omslået med et gyldent omslag.
[Åben 1:14 DK-KJV] Hans hoved og hans hår var hvidt som uld, så hvidt som sne; og hans øjne var som en flamme af ild;
[Åben 1:15 DK-KJV] Og hans fødder lignede fint messing, som om de brændte i en ovn; og hans stemme gav lyd som

Re 1:1 The Revelation of Jesus Christ, which God gave unto him, to shew unto his servants things which must shortly come to pass; and he sent and signified it by his angel unto his servant John:

Re 1:2 Who bare record of the word of God, and of the testimony of Jesus Christ, and of all things that he saw.
Re 1:3 Blessed is he that readeth, and they that hear the words of this prophecy, and keep those things which are written therein: for the time is at hand.
Re 1:4 John to the seven churches which are in Asia: Grace be unto you, and peace, from him which is, and which was, and which is to come; and from the seven Spirits which are before his throne;
Re 1:5 And from Jesus Christ, who is the faithful witness, and the first begotten of the dead, and the prince of the kings of the earth. Unto him that loved us, and washed us from our sins in his own blood,
Re 1:6 And hath made us kings and priests unto God and his Father; to him be glory and dominion for ever and ever. Amen.

Re 1:7 Behold, he cometh with clouds; and every eye shall see him, and they also which pierced him: and all kindreds of the earth shall wail because of him. Even so, Amen.
Re 1:8 I am Alpha and Omega, the beginning and the ending, saith the Lord, which is, and which was, and which is to come, the Almighty.
Re 1:9 I John, who also am your brother, and companion in tribulation, and in the kingdom and patience of Jesus Christ, was in the isle that is called Patmos, for the word of God, and for the testimony of Jesus Christ.
Re 1:10 I was in the Spirit on the Lord's day, and heard behind me a great voice, as of a trumpet,
Re 1:11 Saying, I am Alpha and Omega, the first and the last: and, What thou seest, write in a book, and send it unto the seven churches which are in Asia; unto Ephesus, and unto Smyrna, and unto Pergamos, and unto Thyatira, and unto Sardis, and unto Philadelphia, and unto Laodicea.

Re 1:12 And I turned to see the voice that spake with me. And being turned, I saw seven golden candlesticks;

Re 1:13 And in the midst of the seven candlesticks one like unto the Son of man, clothed with a garment down to the foot, and girt about the paps with a golden girdle.

Re 1:14 His head and his hairs were white like wool, as white as snow; and his eyes were as a flame of fire;
Re 1:15 And his feet like unto fine brass, as if they burned in a furnace; and his voice as the sound of many waters.

af mange vandmasser.

[Åben 1:16 DK-KJV] Og i hans højre hånd havde han 7 stjerner: og ud af hans mund kom et skarpt tveægget sværd: og hans fremtoning var som solen skinner i hans styrke.
[Åben 1:17 DK-KJV] Og da jeg så' ham, faldt jeg ned for hans fødder som var jeg død. Og han lagde hans højre hånd på mig, og siger til mig, Frygt ikke; Jeg er den første og den sidste:
[Åben 1:18 DK-KJV] Jeg er han der lever, og var død; og, læg mærke til, jeg er i live for altid, Amen; og har nøglerne til helvede og døden.
[Åben 1:19 DK-KJV] Skriv omkring de ting du har set, og omkring de ting som er, og omkring de ting som skal ske herefter;

[Åben 1:20 DK-KJV] De 7 stjerners mysterie som du så i min højre hånd, og de 7 gyldne lysestager. De 7 stjerner er de 7 kirkers engle: og de 7 lysestager du så' er de 7 kirker.

Re 1:16 And he had in his right hand seven stars: and out of his mouth went a sharp twoedged sword: and his countenance was as the sun shineth in his strength.

Re 1:17 And when I saw him, I fell at his feet as dead. And he laid his right hand upon me, saying unto me, Fear not; I am the first and the last:
Re 1:18 I am he that liveth, and was dead; and, behold, I am alive for evermore, Amen; and have the keys of hell and of death.

Re 1:19 Write the things which thou hast seen, and the things which are, and the things which shall be hereafter;
Re 1:20 The mystery of the seven stars which thou sawest in my right hand, and the seven golden candlesticks. The seven stars are the angels of the seven churches: and the seven candlesticks which thou sawest are the seven churches.

Åbenbaringen Kapitel 2 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 2:1 DK-KJV] Skriv til kirkens engel for Efesus; Disse ting siger han der holder de 7 stjerner i hans højre hånd, som vandrer midt imellem de 7 gyldne lysestager;
[Åben 2:2 DK-KJV] Jeg kender dine gerninger, og dit arbejde, og din tålmodighed, og hvordan du ikke kan fordrage dem som er onde: og du har prøvet dem som siger de er apostle, og ikke er det, og du har fundet ud af at de lyver:
[Åben 2:3 DK-KJV] Og har holdt fast, og har tålmodighed, og har for mit navn skyld arbejdet, og har ikke givet op.
[Åben 2:4 DK-KJV] Alligevel har jeg noget imod dig, fordi du har forladt din første kærlighed.
[Åben 2:5 DK-KJV] Husk derfor på hvorfra du er faldet, og anger, og gør de gerninger du gjorde i starten; for ellers kommer jeg hurtigt over dig, og fjerner din lysestage fra sin plads, medmindre du angre.
[Åben 2:6 DK-KJV] Men denne ting gør du rigtigt, det at du hader Nikolaiternes handlinger, hvilket jeg også hader.

[Åben 2:7 DK-KJV] Han som har et øre, lad ham høre hvad Ånden siger til kirkerne; Til ham som overvinder vil jeg lade spise af livets træ, som er i midten af Guds paradis.

[Åben 2:8 DK-KJV] Og skriv til kirkens engel i Smyrna; Disse ting siger den første og den sidste, som var død, og er i live;
[Åben 2:9 DK-KJV] Jeg kender dine gerninger, og trængsel, og fattigdom, (men du er rig) og jeg kender til den onde gudsbespottende snak som kommer fra dem som kalder sig Jøder, skønt de ikke er det, men er synagogen fra Satan.
[Åben 2:10 DK-KJV] Frygt ikke for nogle af de ting som du vil komme til at lide for: læg mærke til, djævelen skal kaste nogle af jer i fængsel, så I må bli' prøvet; og I skal ha' trængsel i 10 dage: vær du trofast indtil døden, og jeg vil give dig en krone af liv.
[Åben 2:11 DK-KJV] Han som har et øre, lad ham høre hvad Ånden siger til kirkerne; Han som overvinder skal ikke skades af den anden død.

[Åben 2:12 DK-KJV] Og skriv til kirkens engel i Pergamus; Disse ting siger han som har det skarpe sværd med to ægge;
[Åben 2:13 DK-KJV] Jeg kender dine gerninger, og hvor du bor, ja der hvor Satans sæde er: og du holder fast ved mit navn, og

Re 2:1 Unto the angel of the church of Ephesus write; These things saith he that holdeth the seven stars in his right hand, who walketh in the midst of the seven golden candlesticks;
Re 2:2 I know thy works, and thy labour, and thy patience, and how thou canst not bear them which are evil: and thou hast tried them which say they are apostles, and are not, and hast found them liars:
Re 2:3 And hast borne, and hast patience, and for my name's sake hast laboured, and hast not fainted.
Re 2:4 Nevertheless I have somewhat against thee, because thou hast left thy first love.
Re 2:5 Remember therefore from whence thou art fallen, and repent, and do the first works; or else I will come unto thee quickly, and will remove thy candlestick out of his place, except thou repent.
Re 2:6 But this thou hast, that thou hatest the deeds of the Nicolaitans, which I also hate.
Re 2:7 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches; To him that overcometh will I give to eat of the tree of life, which is in the midst of the paradise of God.
Re 2:8 And unto the angel of the church in Smyrna write; These things saith the first and the last, which was dead, and is alive;
Re 2:9 I know thy works, and tribulation, and poverty, (but thou art rich) and I know the blasphemy of them which say they are Jews, and are not, but are the synagogue of Satan.

Re 2:10 Fear none of those things which thou shalt suffer: behold, the devil shall cast some of you into prison, that ye may be tried; and ye shall have tribulation ten days: be thou faithful unto death, and I will give thee a crown of life.
Re 2:11 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches; He that overcometh shall not be hurt of the second death.
Re 2:12 And to the angel of the church in Pergamos write; These things saith he which hath the sharp sword with two edges;
Re 2:13 I know thy works, and where thou dwellest, even where Satan's seat is: and thou holdest fast my name, and

du har ikke fornægtet troen på mig, ja i de dage hvori mit trofaste vidne Antipas blev min trofaste martyr, som blev slået ihjel blandt jer, der hvor Satan bor.

[Åben 2:14 DK-KJV] Men jeg har nogle få ting imod dig, fordi du blandt dig har dem som holder fast ved doktrinen fra Bileam, som lærte Balak at sætte en snubleblok foran Israels børn, da han lærte dem at spise ting ofret til afguder, og til at bedrive hor.
[Åben 2:15 DK-KJV] Så har du også dem som holder fast ved doktrinen fra Nikolaiterne, hvilke ting jeg hader.
[Åben 2:16 DK-KJV] Anger; for ellers vil jeg komme til dig hurtigt, og vil kæmpe imod dem med min munds sværd.
[Åben 2:17 DK-KJV] Han som har et øre, lad ham høre hvad Ånden siger til kirkerne; Til ham som overvinder vil jeg give lov til at spise af den skjulte manna, og vil give ham en hvid sten, og på stenen skrevet et nyt navn, som intet menneske kender foruden han som har modtaget den.
[Åben 2:18 DK-KJV] Og skriv til kirkens engel i Thyatira; Disse ting siger Guds Søn, som har hans øjne som ligner en flamme af ild, og hans fødder er ligesom fint messing;
[Åben 2:19 DK-KJV] Jeg kender dine gerninger, og næstekærlighed, og din tjeneste, og tro, og din tålmodighed, og dine gerninger; og de sidste til at være flere end de første.

[Åben 2:20 DK-KJV] Til trods for det har jeg nogle få ting imod dig, fordi du har fundet dig i kvinden Jesabel, som kalder sig selv profetinde, og lærer og forfører mine tjenere til at bedrive hor, og til at spise ting ofret til afguder.
[Åben 2:21 DK-KJV] Og jeg gav hende tid til at angre fra hendes hor; og hun angrede ikke.
[Åben 2:22 DK-KJV] Vær på vagt, jeg vil kaste hende ned i en seng, og dem som begår utroskab med hende ind i stor trængsel, medmindre de angre fra deres handlinger.
[Åben 2:23 DK-KJV] Og jeg vil dræbe hendes børn med døden; og alle kirkerne vil vide at jeg er han som ransager nyrerne og hjerterne: og jeg vil give til hver enkelt af jer efter jeres gerninger.
[Åben 2:24 DK-KJV] Men til jer siger jeg, og til resten af Thyatira, alle dem som ikke har denne doktrin, og som ikke har kendt til dybden af Satan, som de siger; På jer vil jeg ikke lægge andre byrder.
[Åben 2:25 DK-KJV] Men hold fast ved det I allerede har indtil jeg kommer.
[Åben 2:26 DK-KJV] Og han som overvinder, og holder mine gerninger til enden, til ham vil jeg give myndighed over nationerne:
[Åben 2:27 DK-KJV] Og han skal regere over dem med en jernstav; som pottemagerens kar skal de sønderknuses: ligesom jeg modtog af min Far.
[Åben 2:28 DK-KJV] Og jeg vil give ham morgen stjernen.
[Åben 2:29 DK-KJV] Han som har et øre, lad ham høre hvad Ånden siger til kirkerne.

hast not denied my faith, even in those days wherein Antipas was my faithful martyr, who was slain among you, where Satan dwelleth.
Re 2:14 But I have a few things against thee, because thou hast there them that hold the doctrine of Balaam, who taught Balac to cast a stumblingblock before the children of Israel, to eat things sacrificed unto idols, and to commit fornication.
Re 2:15 So hast thou also them that hold the doctrine of the Nicolaitans, which thing I hate.
Re 2:16 Repent; or else I will come unto thee quickly, and will fight against them with the sword of my mouth.
Re 2:17 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches; To him that overcometh will I give to eat of the hidden manna, and will give him a white stone, and in the stone a new name written, which no man knoweth saving he that receiveth it.
Re 2:18 And unto the angel of the church in Thyatira write; These things saith the Son of God, who hath his eyes like unto a flame of fire, and his feet are like fine brass;
Re 2:19 I know thy works, and charity, and service, and faith, and thy patience, and thy works; and the last to be more than the first.
Re 2:20 Notwithstanding I have a few things against thee, because thou sufferest that woman Jezebel, which calleth herself a prophetess, to teach and to seduce my servants to commit fornication, and to eat things sacrificed unto idols.
Re 2:21 And I gave her space to repent of her fornication; and she repented not.
Re 2:22 Behold, I will cast her into a bed, and them that commit adultery with her into great tribulation, except they repent of their deeds.
Re 2:23 And I will kill her children with death; and all the churches shall know that I am he which searcheth the reins and hearts: and I will give unto every one of you according to your works.
Re 2:24 But unto you I say, and unto the rest in Thyatira, as many as have not this doctrine, and which have not known the depths of Satan, as they speak; I will put upon you none other burden.
Re 2:25 But that which ye have already hold fast till I come.

Re 2:26 And he that overcometh, and keepeth my works unto the end, to him will I give power over the nations:
Re 2:27 And he shall rule them with a rod of iron; as the vessels of a potter shall they be broken to shivers: even as I received of my Father.
Re 2:28 And I will give him the morning star.
Re 2:29 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.

Åbenbaringen Kapitel 3 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 3:1 DK-KJV] Og skriv til kirkens engel i Sardes; Disse ting siger han som har de 7 ånder fra Gud, og de 7 stjerner; Jeg kender dine gerninger, at du har et navn at du lever, og er død.
[Åben 3:2 DK-KJV] Vær årvågen, og styrk de ting som er tilbage, som er klar til at dø: for jeg har ikke fundet dine

Re 3:1 And unto the angel of the church in Sardis write; These things saith he that hath the seven Spirits of God, and the seven stars; I know thy works, that thou hast a name that thou livest, and art dead.
Re 3:2 Be watchful, and strengthen the things which remain, that are ready to die: for I have not found thy works perfect

gerninger perfekte foran Gud.

[Åben 3:3 DK-KJV] Husk derfor på hvordan du har modtaget og hørt, og hold fast, og anger. Hvis du derfor ikke er opmærksom, vil jeg komme over dig som en tyv, og du skal ikke vide hvilken time jeg vil komme over dig.
[Åben 3:4 DK-KJV] Du har nogle få navne ja i Sardes som ikke har besmittet deres beklædningsgenstande; og de skal vandre med mig i hvidt: for de er værdige.
[Åben 3:5 DK-KJV] Han som overvinder, den samme skal iklædes en hvid klædning; og jeg vil ikke fjerne hans navn fra livets bog, men jeg vil bekende hans navn foran min Far, og foran hans engle.
[Åben 3:6 DK-KJV] Han som har et øre, lad ham høre hvad Ånden siger til kirkerne.
[Åben 3:7 DK-KJV] Og skriv til kirkens engel i Filadelfia; Disse ting siger han som er hellig, han som er sandfærdig, han som har Davids nøgle, han som åbner, og intet menneske lukker; og lukker, og intet menneske åbner;
[Åben 3:8 DK-KJV] Jeg kender dine gerninger: vær på vagt, jeg har sat foran dig en åben dør, og intet menneske kan lukke den: for du har kun lidt styrke, og har holdt mit ord, og har ikke benægtet mit navn.
[Åben 3:9 DK-KJV] Vær på vagt, jeg vil få dem til som er fra Satans synagoge, som siger de er Jøder, og ikke er, men lyver; vær på vagt, jeg vil få dem til at komme og tilbede foran dine fødder, og forstå at jeg har elsket dig.
[Åben 3:10 DK-KJV] Fordi du har holdt mit tålmodighedsord, vil jeg også holde dig fri fra fristelsens time, som skal komme over hele denne verden, for at prøve dem der bor på jorden.
[Åben 3:11 DK-KJV] Vær på vagt, jeg kommer hurtigt: hold fast i det du har, så intet menneske tager din krone.
[Åben 3:12 DK-KJV] Ham som overvinder vil jeg gøre til en søjle i min Fars tempel, og han skal ikke gå ud mere: og jeg vil på ham skrive min Guds navn, og navnet på min Guds by, som er nye Jerusalem, som kommer ned ud af himlen fra min Gud: og jeg vil på ham skrive mit nye navn.
[Åben 3:13 DK-KJV] Han som har et øre, lad ham høre hvad Ånden siger til kirkerne.
[Åben 3:14 DK-KJV] Og skriv til kirkens engel for Laodikeaerne; Disse ting siger selveste Amen, det trofaste og sande vidne, begyndelsen af Guds skabelse;
[Åben 3:15 DK-KJV] Jeg kender dine gerninger, at du hverken er kold eller varm: jeg ville du var kold eller varm.
[Åben 3:16 DK-KJV] Så da fordi du er lunken, og hverken kold eller varm, vil jeg kaste dig op ud af min mund.
[Åben 3:17 DK-KJV] Fordi du siger, jeg er rig, og har meget gods, og ikke har brug for noget; og ikke ved at du er elendig, og jammerlig, og fattig, og blind, og nøgen:
[Åben 3:18 DK-KJV] Jeg råder dig til at købe guld af mig prøvet i ilden, så du må være rig; og en hvid klædning, så du må være iklædt, og at din nøgenheds skam ikke viser sig; og salve dine øjne med øjensalve, så du må se.
[Åben 3:19 DK-KJV] Alle dem jeg elsker, irettesætter og forfølger jeg: vær derfor nidkær, og anger.
[Åben 3:20 DK-KJV] Vær på vagt, jeg står ved døren, og banker: hvis der er en mand der hører min stemme, og åbner døren, vil jeg komme ind til ham, og spise med ham, og han med mig.
[Åben 3:21 DK-KJV] Til ham som overvinder vil jeg give lov til at sidde med mig på min trone, ligesom jeg også overvandt, og er sat ned hos min Far på hans trone.
[Åben 3:22 DK-KJV] Han som har et øre, lad ham høre hvad Ånden siger til kirkerne.

before God.

Re 3:3 Remember therefore how thou hast received and heard, and hold fast, and repent. If therefore thou shalt not watch, I will come on thee as a thief, and thou shalt not know what hour I will come upon thee.
Re 3:4 Thou hast a few names even in Sardis which have not defiled their garments; and they shall walk with me in white: for they are worthy.
Re 3:5 He that overcometh, the same shall be clothed in white raiment; and I will not blot out his name out of the book of life, but I will confess his name before my Father, and before his angels.
Re 3:6 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.
Re 3:7 And to the angel of the church in Philadelphia write; These things saith he that is holy, he that is true, he that hath the key of David, he that openeth, and no man shutteth; and shutteth, and no man openeth;
Re 3:8 I know thy works: behold, I have set before thee an open door, and no man can shut it: for thou hast a little strength, and hast kept my word, and hast not denied my name.
Re 3:9 Behold, I will make them of the synagogue of Satan, which say they are Jews, and are not, but do lie; behold, I will make them to come and worship before thy feet, and to know that I have loved thee.

Re 3:10 Because thou hast kept the word of my patience, I also will keep thee from the hour of temptation, which shall come upon all the world, to try them that dwell upon the earth.
Re 3:11 Behold, I come quickly: hold that fast which thou hast, that no man take thy crown.
Re 3:12 Him that overcometh will I make a pillar in the temple of my God, and he shall go no more out: and I will write upon him the name of my God, and the name of the city of my God, which is new Jerusalem, which cometh down out of heaven from my God: and I will write upon him my new name.
Re 3:13 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.
Re 3:14 And unto the angel of the church of the Laodiceans write; These things saith the Amen, the faithful and true witness, the beginning of the creation of God;
Re 3:15 I know thy works, that thou art neither cold nor hot: I would thou wert cold or hot.
Re 3:16 So then because thou art lukewarm, and neither cold nor hot, I will spue thee out of my mouth.
Re 3:17 Because thou sayest, I am rich, and increased with goods, and have need of nothing; and knowest not that thou art wretched, and miserable, and poor, and blind, and naked:
Re 3:18 I counsel thee to buy of me gold tried in the fire, that thou mayest be rich; and white raiment, that thou mayest be clothed, and that the shame of thy nakedness do not appear; and anoint thine eyes with eyesalve, that thou mayest see.
Re 3:19 As many as I love, I rebuke and chasten: be zealous therefore, and repent.

Re 3:20 Behold, I stand at the door, and knock: if any man hear my voice, and open the door, I will come in to him, and will sup with him, and he with me.
Re 3:21 To him that overcometh will I grant to sit with me in my throne, even as I also overcame, and am set down with my Father in his throne.
Re 3:22 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.

Åbenbaringen Kapitel 4 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 4:1 DK-KJV] Efter dette så jeg, og, vær på vagt, en dør blev åbnet i himlen: og den første stemme som jeg hørte lød som en trompet der snakkede med mig, som sagde, Kom herop, og jeg vil vise dig ting som er nødt til at ske i fremtiden.
Re 4:1 After this I looked, and, behold, a door was opened in heaven: and the first voice which I heard was as it were of a trumpet talking with me; which said, Come up hither, and I will shew thee things which must be hereafter.

[Åben 4:2 DK-KJV] Og øjeblikkelig var jeg åndelig: og, vær på vagt, en trone blev sat i himlen, og der sad én på tronen.
Re 4:2 And immediately I was in the spirit: and, behold, a throne was set in heaven, and one sat on the throne.

[Åben 4:3 DK-KJV] Og han som sad så ud som om han var lavet af en jaspis og en sarder sten: og der var en regnbue hele vejen rundt omkring tronen, som på afstand lignede en emerald.
Re 4:3 And he that sat was to look upon like a jasper and a sardine stone: and there was a rainbow round about the throne, in sight like unto an emerald.

[Åben 4:4 DK-KJV] Og hele vejen rundt omkring tronen var der 24 sæder: og på sæderne så jeg 24 ældste sidde, iklædt hvide klædninger; og de havde guldkroner på hovedet.
Re 4:4 And round about the throne were four and twenty seats: and upon the seats I saw four and twenty elders sitting, clothed in white raiment; and they had on their heads crowns of gold.

[Åben 4:5 DK-KJV] Og ud fra tronen kom der lyn og torden og stemmer: og der var 7 brændende lamper som stod foran tronen, som er Guds 7 Ånder.
Re 4:5 And out of the throne proceeded lightnings and thunderings and voices: and there were seven lamps of fire burning before the throne, which are the seven Spirits of God.

[Åben 4:6 DK-KJV] Og foran tronen var der et hav af glas som lignede krystal: og i midten af tronen, og hele vejen rundt omkring tronen, var der 4 dyr fulde af øjne både foran og bagpå.
Re 4:6 And before the throne there was a sea of glass like unto crystal: and in the midst of the throne, and round about the throne, were four beasts full of eyes before and behind.

[Åben 4:7 DK-KJV] Og det første dyr lignede en løve, og det andet dyr lignede en kalv, og det tredje dyr havde ansigt som et menneske, og det fjerde dyr lignede en flyvende ørn.
Re 4:7 And the first beast was like a lion, and the second beast like a calf, and the third beast had a face as a man, and the fourth beast was like a flying eagle.

[Åben 4:8 DK-KJV] Og de 4 dyr havde hver enkelt af dem 6 vinger om sig, og indvendigt på vingerne var de fulde af øjne: og de hviler ikke dag og nat, men siger, Hellig, hellig, hellig, Herre Gud Almægtig, som var, og som er, og som kommer.
Re 4:8 And the four beasts had each of them six wings about him; and they were full of eyes within: and they rest not day and night, saying, Holy, holy, holy, Lord God Almighty, which was, and is, and is to come.

[Åben 4:9 DK-KJV] Og når disse 4 dyr giver herlighed og ære og taksigelsesbønner til ham som sad på tronen, som lever for evigt og altid,
Re 4:9 And when those beasts give glory and honour and thanks to him that sat on the throne, who liveth for ever and ever,

[Åben 4:10 DK-KJV] Bøjede de 24 ældste sig ned for ham som sad på tronen, og tilbeder ham som lever for evigt og altid, og kastede deres kroner ned foran tronen, og siger,
Re 4:10 The four and twenty elders fall down before him that sat on the throne, and worship him that liveth for ever and ever, and cast their crowns before the throne, saying,

[Åben 4:11 DK-KJV] Du er værdig, Kæreste Herre, til at modtage herlighed og ære og vælde: for du har skabt alle ting, og de er og var skabt for dit velbehag.
Re 4:11 Thou art worthy, O Lord, to receive glory and honour and power: for thou hast created all things, and for thy pleasure they are and were created.

Åbenbaringen Kapitel 5 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 5:1 DK-KJV] Og jeg så i højre hånd på ham som sad på tronen en bog som der var skrevet i både indvendigt og udvendigt, forseglet med 7 segl.
Re 5:1 And I saw in the right hand of him that sat on the throne a book written within and on the backside, sealed with seven seals.

[Åben 5:2 DK-KJV] Og jeg så en stærk engel proklamere med en høj stemme, Hvem er værdig til at åbne bogen, og til at bryde dens segl?
Re 5:2 And I saw a strong angel proclaiming with a loud voice, Who is worthy to open the book, and to loose the seals thereof?

[Åben 5:3 DK-KJV] Og intet menneske i himlen, eller på jorden, heller ikke under jorden, kunne åbne bogen, heller ikke se på den.
Re 5:3 And no man in heaven, nor in earth, neither under the earth, was able to open the book, neither to look thereon.

[Åben 5:4 DK-KJV] Og jeg græd meget, fordi intet menneske blev fundet værdigt til at åbne og læse bogen, heller ikke se på den.
Re 5:4 And I wept much, because no man was found worthy to open and to read the book, neither to look thereon.

[Åben 5:5 DK-KJV] Og en af de ældste siger til mig, Græd ikke, læg mærke til, Løven fra Judahs stamme, Davids Rod, sejrede og kan åbne bogen, og løse de 7 segl.
Re 5:5 And one of the elders saith unto me, Weep not: behold, the Lion of the tribe of Juda, the Root of David, hath prevailed to open the book, and to loose the seven seals thereof.

[Åben 5:6 DK-KJV] Og jeg lagde mærke til, og, se, inde midt for tronen og foran de 4 dyr, og ind foran de ældste, stod et Lam som var det blevet slået ihjel, som har 7 horn og 7 øjne, som er de 7 Ånder fra Gud der er sendt ud over hele jorden.
[Åben 5:7 DK-KJV] Og han kom og tog bogen ud af højre hånd af ham som sad på tronen.
[Åben 5:8 DK-KJV] Og da han havde taget bogen, faldt de 4 dyr og de 24 ældste ned foran Lammet, som hver enkelt af dem har en harpe, og gyldne skåle fyldt med røgelse, som er de helliges bønner.
[Åben 5:9 DK-KJV] Og de sang en ny sang, Du er værdig til at tage bogen, og til at bryde dens segl: for du blev slået ihjel, og har befriet os til Gud ved dit blod ud af alle folkeracer, og tungemål, og folk, og nationer;
[Åben 5:10 DK-KJV] Og har gjort os til vor Guds konger og præster: og vi skal regere på jorden.
[Åben 5:11 DK-KJV] Og jeg lagde mærke til, og jeg hørte røsten fra mange engle rundt omkring tronen og dyrene og de ældste: og tallet for dem var 10.000 gange 10.000, og tusindvis af tusindvis;
[Åben 5:12 DK-KJV] Som siger med en høj røst, Værdig er Lammet som blev slået ihjel til at modtage vælde, og rigdomme, og visdom, og styrke, og ære, og herlighed, og velsignelse.
[Åben 5:13 DK-KJV] Og alle skabninger som er i himlen, og på jorden, og under jorden, og dem som er i havet, og alt som er i dem, hørte jeg sige, Velsignelse, og ære, og herlighed, og vælde, være til ham som sidder på tronen, og til Lammet for evig og altid.

[Åben 5:14 DK-KJV] Og de 4 dyr sagde, Amen. Og de 24 ældste faldt ned og tilbad ham som lever for evig og altid.

Re 5:6 And I beheld, and, lo, in the midst of the throne and of the four beasts, and in the midst of the elders, stood a Lamb as it had been slain, having seven horns and seven eyes, which are the seven Spirits of God sent forth into all the earth.
Re 5:7 And he came and took the book out of the right hand of him that sat upon the throne.
Re 5:8 And when he had taken the book, the four beasts and four and twenty elders fell down before the Lamb, having every one of them harps, and golden vials full of odours, which are the prayers of saints.
Re 5:9 And they sung a new song, saying, Thou art worthy to take the book, and to open the seals thereof: for thou wast slain, and hast redeemed us to God by thy blood out of every kindred, and tongue, and people, and nation;
Re 5:10 And hast made us unto our God kings and priests: and we shall reign on the earth.
Re 5:11 And I beheld, and I heard the voice of many angels round about the throne and the beasts and the elders: and the number of them was ten thousand times ten thousand, and thousands of thousands;

Re 5:12 Saying with a loud voice, Worthy is the Lamb that was slain to receive power, and riches, and wisdom, and strength, and honour, and glory, and blessing.
Re 5:13 And every creature which is in heaven, and on the earth, and under the earth, and such as are in the sea, and all that are in them, heard I saying, Blessing, and honour, and glory, and power, be unto him that sitteth upon the throne, and unto the Lamb for ever and ever.
Re 5:14 And the four beasts said, Amen. And the four and twenty elders fell down and worshipped him that liveth for ever and ever.

Åbenbaringen Kapitel 6 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 6:1 DK-KJV] Og jeg så Lammet åbnede segl nummer 1, og jeg hørte, som var det lyden fra torden, og en af de 4 dyr siger, Kom og se.
[Åben 6:2 DK-KJV] Og jeg så, og lagde mærke til en hvid hest: og han som sad på ham havde en bue; og en krone blev givet til ham: og han gik ud og erobrede, og for at erobre.
[Åben 6:3 DK-KJV] Og da Lammet havde åbnet segl nummer 2, hørte jeg det andet dyr sige, Kom og se.
[Åben 6:4 DK-KJV] Og en anden hest drog ud og den var rød: og han som sad på ham fik myndighed til at tage freden fra jorden, og at de skulle dræbe hinanden, og der blev givet ham et stort sværd.
[Åben 6:5 DK-KJV] Og da Lammet havde åbnet segl nummer 3, hørte jeg det tredje dyr sige, Kom og se. Og jeg lagde mærket til det, og så en sort hest; og han som sad på ham havde et par vægte i hans hånd.
[Åben 6:6 DK-KJV] Og jeg hørte en stemme inde midt mellem de 4 dyr sige, 1 mål hvede for en dagsløn, 3 mål byg for en dagsløn, men du må ikke skade olien og vinen.
[Åben 6:7 DK-KJV] Og da Lammet havde åbnet segl nummer 4, hørte jeg stemmen af det fjerde dyr sige, Kom og se.
[Åben 6:8 DK-KJV] Og jeg så, og læg mærke til en lysegrøn hest: og hans navn som sad på ham var Døden, og Helvede fulgte med ham. Og myndighed var givet til dem over 1/4 del af jorden, til at dræbe med sværd, og med sult, og med død, og med jordens dyr.

Re 6:1 And I saw when the Lamb opened one of the seals, and I heard, as it were the noise of thunder, one of the four beasts saying, Come and see.

Re 6:2 And I saw, and behold a white horse: and he that sat on him had a bow; and a crown was given unto him: and he went forth conquering, and to conquer.
Re 6:3 And when he had opened the second seal, I heard the second beast say, Come and see.
Re 6:4 And there went out another horse that was red: and power was given to him that sat thereon to take peace from the earth, and that they should kill one another: and there was given unto him a great sword.
Re 6:5 And when he had opened the third seal, I heard the third beast say, Come and see. And I beheld, and lo a black horse; and he that sat on him had a pair of balances in his hand.
Re 6:6 And I heard a voice in the midst of the four beasts say, A measure of wheat for a penny, and three measures of barley for a penny; and see thou hurt not the oil and the wine.
Re 6:7 And when he had opened the fourth seal, I heard the voice of the fourth beast say, Come and see.
Re 6:8 And I looked, and behold a pale horse: and his name that sat on him was Death, and Hell followed with him. And power was given unto them over the fourth part of the earth, to kill with sword, and with hunger, and with death, and with the beasts of the earth.

[Åben 6:9 DK-KJV] Og da Lammet havde åbnet segl nummer 5, så jeg under alteret sjælene af dem som var slået ihjel på grund af Guds ord, og på grund at det vidnesbyrd de havde givet:
Re 6:9 And when he had opened the fifth seal, I saw under the altar the souls of them that were slain for the word of God, and for the testimony which they held:

[Åben 6:10 DK-KJV] Og de råbte med en høj stemme, og siger, Hvor længe, Kæreste Herre, hellig og sand, varer det inden du dømmer og hævner vores blod på dem som er på jorden?
Re 6:10 And they cried with a loud voice, saying, How long, O Lord, holy and true, dost thou not judge and avenge our blood on them that dwell on the earth?

[Åben 6:11 DK-KJV] Og de fik hver enkelt hvide kåber; og der blev sagt til dem, at de skulle hvile lidt endnu, indtil deres medtjenere og deres brødre, også skulle bli' dræbt som de var blevet, og det skulle være opfyldt.
Re 6:11 And white robes were given unto every one of them; and it was said unto them, that they should rest yet for a little season, until their fellowservants also and their brethren, that should be killed as they were, should be fulfilled.

[Åben 6:12 DK-KJV] Og jeg lagde mærke til at Lammet havde åbnet segl nummer 6, og, se, der var et stort jordskælv; og solen blev sort som sækkelærred af hår, og månen blev som blod;
Re 6:12 And I beheld when he had opened the sixth seal, and, lo, there was a great earthquake; and the sun became black as sackcloth of hair, and the moon became as blood;

[Åben 6:13 DK-KJV] Og stjernerne fra himlen faldt ned på jorden, ligesom et figentræ kaster hendes umodne figner, når hun rystes af en kraftig vind.
Re 6:13 And the stars of heaven fell unto the earth, even as a fig tree casteth her untimely figs, when she is shaken of a mighty wind.

[Åben 6:14 DK-KJV] Og himlen forsvandt som en bogrulle der rulles sammen; og alle bjerge og øer blev flyttet fra deres plads.
Re 6:14 And the heaven departed as a scroll when it is rolled together; and every mountain and island were moved out of their places.

[Åben 6:15 DK-KJV] Og jordens konger, og de store mennesker, og de rige mennesker, og chefkaptajnerne, og de mægtige mennesker, og alle slaver, og alle frie mennesker, gemte sig i sprækker og bag ved klippestykker fra bjergene;
Re 6:15 And the kings of the earth, and the great men, and the rich men, and the chief captains, and the mighty men, and every bondman, and every free man, hid themselves in the dens and in the rocks of the mountains;

[Åben 6:16 DK-KJV] Og sagde til bjergene og klippestykkerne, fald på os, og gem os fra Guds ansigt ham der sidder på tronen, og fra Lammets arrigskab:
Re 6:16 And said to the mountains and rocks, Fall on us, and hide us from the face of him that sitteth on the throne, and from the wrath of the Lamb:

[Åben 6:17 DK-KJV] For den store dag for hans arrigskab er kommet; og hvem skal kunne modstå den?
Re 6:17 For the great day of his wrath is come; and who shall be able to stand?

Åbenbaringen Kapitel 7 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 7:1 DK-KJV] Og efter disse ting så jeg 4 engle stå på jordens 4 hjørner, tilbageholdende jordens 4 vinde, så det ikke skulle blæse på jorden, eller på havet, og heller ikke på noget træ.
Re 7:1 And after these things I saw four angels standing on the four corners of the earth, holding the four winds of the earth, that the wind should not blow on the earth, nor on the sea, nor on any tree.

[Åben 7:2 DK-KJV] Og jeg så en anden engel stige op fra øst, som har seglet fra den levende Gud: og han råbte med en høj stemme til de 4 engle, til hvem det var givet at skade jorden og havet,
Re 7:2 And I saw another angel ascending from the east, having the seal of the living God: and he cried with a loud voice to the four angels, to whom it was given to hurt the earth and the sea,

[Åben 7:3 DK-KJV] Og siger, Skad ikke jorden, hverken havet, eller træerne, før vi har forseglet panderne på Guds tjener.
Re 7:3 Saying, Hurt not the earth, neither the sea, nor the trees, till we have sealed the servants of our God in their foreheads.

[Åben 7:4 DK-KJV] Og jeg hørte tallet for dem der var forseglet: og der blev forseglet 144.000 af alle Israels børns stammer.
Re 7:4 And I heard the number of them which were sealed: and there were sealed an hundred and forty and four thousand of all the tribes of the children of Israel.

[Åben 7:5 DK-KJV] Af Judahs stamme fik 12.000 seglet. Af Reubens stamme fik 12.000 seglet. Af Gads stamme fik 12.000 seglet.
Re 7:5 Of the tribe of Juda were sealed twelve thousand. Of the tribe of Reuben were sealed twelve thousand. Of the tribe of Gad were sealed twelve thousand.

[Åben 7:6 DK-KJV] Af Ashers stamme fik 12.000 seglet. Af Naphtalis stamme fik 12.000 seglet. Af Manassehs stamme fik 12.000 seglet.
Re 7:6 Of the tribe of Aser were sealed twelve thousand. Of the tribe of Nepthalim were sealed twelve thousand. Of the tribe of Manasses were sealed twelve thousand.

[Åben 7:7 DK-KJV] Af Simeons stamme fik 12.000 seglet. Af Levis stamme fik 12.000 seglet. Af Issachars stamme fik 12.000 seglet
Re 7:7 Of the tribe of Simeon were sealed twelve thousand. Of the tribe of Levi were sealed twelve thousand. Of the tribe of Issachar were sealed twelve thousand.

[Åben 7:8 DK-KJV] Af Zebuluns stamme fik 12.000 seglet. Af Josephs stamme fik 12.000 seglet. Af Benjamins stamme fik
Re 7:8 Of the tribe of Zabulon were sealed twelve thousand. Of the tribe of Joseph were sealed twelve

12.000 seglet. **"Se - Esa 9:1-2 - Mat 4:15-16 - Åben 7:8"**

thousand. Of the tribe of Benjamin were sealed twelve thousand.

[Åben 7:9 DK-KJV] Og efter dette lagde jeg mærke til, og, se, en stor folkemængde, som intet menneske kunne tælle, fra alle nationer, og slægter, og folk, og tungemål, stod foran tronen, og foran Lammet, iklædt hvide kåber, og palmer i deres hænder;
Re 7:9 After this I beheld, and, lo, a great multitude, which no man could number, of all nations, and kindreds, and people, and tongues, stood before the throne, and before the Lamb, clothed with white robes, and palms in their hands;

[Åben 7:10 DK-KJV] Og råbte med en høj stemme, og siger, Frelse tilhører vor Gud som sidder på tronen, og til Lammet.
Re 7:10 And cried with a loud voice, saying, Salvation to our God which sitteth upon the throne, and unto the Lamb.

[Åben 7:11 DK-KJV] Og alle englene stod rundt omkring tronen, og omkring de ældste og de 4 dyr, og de faldt på deres ansigter ned foran tronen, og tilbad Gud,
Re 7:11 And all the angels stood round about the throne, and about the elders and the four beasts, and fell before the throne on their faces, and worshipped God,

[Åben 7:12 DK-KJV] Og siger, Amen: Velsignelse, og herlighed, og visdom, taksigelsesbøn, og ære, og vælde, og magt, tilhøre vores Gud for evig og altid. Amen.
Re 7:12 Saying, Amen: Blessing, and glory, and wisdom, and thanksgiving, and honour, and power, and might, be unto our God for ever and ever. Amen.

[Åben 7:13 DK-KJV] Og en af de ældste svarede mig, og siger til mig, Hvilke er disse som er iklædt hvide kåber? og hvorfra er de kommet?
Re 7:13 And one of the elders answered, saying unto me, What are these which are arrayed in white robes? and whence came they?

[Åben 7:14 DK-KJV] Og jeg sagde til ham, Hr, du ved det. Og han sagde til mig, Disse er de som kom ud af stor trængsel, og de har vasket deres kåber, og gjort dem hvide i Lammets blod.
Re 7:14 And I said unto him, Sir, thou knowest. And he said to me, These are they which came out of great tribulation, and have washed their robes, and made them white in the blood of the Lamb.

[Åben 7:15 DK-KJV] Derfor er de foran Guds trone, og tjener ham dag og nat i hans tempel: og ham som sidder på tronen skal bo blandt dem.
Re 7:15 Therefore are they before the throne of God, and serve him day and night in his temple: and he that sitteth on the throne shall dwell among them.

[Åben 7:16 DK-KJV] De skal ikke sulte mere, heller ikke tørste mere; Solen skal heller ikke skinne på dem, heller ikke nogen varme.
Re 7:16 They shall hunger no more, neither thirst any more; neither shall the sun light on them, nor any heat.

[Åben 7:17 DK-KJV] For Lammet som er i midten af tronen skal give dem noget at spise, og skal lede dem til levende fontæner af vand: og Gud skal tørre hver en tåre af deres øjne.
Re 7:17 For the Lamb which is in the midst of the throne shall feed them, and shall lead them unto living fountains of waters: and God shall wipe away all tears from their eyes.

Åbenbaringen Kapitel 8 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 8:1 DK-KJV] Og da Lammet havde åbnet segl nummer 7, var der stilhed i himlen i omkring en ½ time.
Re 8:1 And when he had opened the seventh seal, there was silence in heaven about the space of half an hour.

[Åben 8:2 DK-KJV] Og jeg så de 7 engle som stod foran Gud; og de fik 7 trompeter.
Re 8:2 And I saw the seven angels which stood before God; and to them were given seven trumpets.

[Åben 8:3 DK-KJV] Og en anden engel kom og stod ved alteret, som havde en guldrøgelsesbrænder; og der blev givet ham en masse røgelse, så han skulle tilbyde det sammen med bønnerne fra alle de hellige på guldalteret som var foran tronen.
Re 8:3 And another angel came and stood at the altar, having a golden censer; and there was given unto him much incense, that he should offer it with the prayers of all saints upon the golden altar which was before the throne.

[Åben 8:4 DK-KJV] Og røgen fra røgelsen, som kom sammen med bønnerne fra de hellige, steg op foran Gud ud af englens hånd.
Re 8:4 And the smoke of the incense, which came with the prayers of the saints, ascended up before God out of the angel's hand.

[Åben 8:5 DK-KJV] Og englen tog røgelsesbrænderen, og fyldte den med ild fra alteret, og kastede den ned på jorden: og der hørtes stemmer, og torden, og lyn, og et jordskælv.
Re 8:5 And the angel took the censer, and filled it with fire of the altar, and cast it into the earth: and there were voices, and thunderings, and lightnings, and an earthquake.

[Åben 8:6 DK-KJV] Og de 7 engle som havde de 7 trompeter gjorde sig klar til at blæse i dem.
Re 8:6 And the seven angels which had the seven trumpets prepared themselves to sound.

[Åben 8:7 DK-KJV] Og engel nummer 1 blæste i trompeten, og der kom hagl og ild blandet med blod, og det hele blev kastet ned på jorden: Og 1/3 del af alle træer brændte op, og alt græs brændte op.
Re 8:7 The first angel sounded, and there followed hail and fire mingled with blood, and they were cast upon the earth: and the third part of trees was burnt up, and all green grass was burnt up.

[Åben 8:8 DK-KJV] Og engel nummer 2 blæste i trompeten, og det var som om et stort bjerg med ild i blev kastet i havet: og 1/3 del af havet blev til blod;
Re 8:8 And the second angel sounded, and as it were a great mountain burning with fire was cast into the sea: and the third part of the sea became blood;

[Åben 8:9 DK-KJV] Og 1/3 del af alle dyr som var i havet, og som havde liv, døde; og 1/3 del af alle skibe blev smadret.
Re 8:9 And the third part of the creatures which were in the sea, and had life, died; and the third part of the ships were destroyed.

[Åben 8:10 DK-KJV] Og engel nummer 3 blæste i trompeten, og der faldt en stor stjerne ned fra himlen, brændende som var
Re 8:10 And the third angel sounded, and there fell a great star from heaven, burning as it were a lamp, and it fell upon

det en lampe, og den faldt på 1/3 del af alle floder, og på de friske kilder med vand;
[Åben 8:11 DK-KJV] Og navnet på stjernen var Malurt: og 1/3 del af vandmasserne blev malurt; og mange mennesker døde af vandmasserne, fordi det var blevet bittert.

[Åben 8:12 DK-KJV] Og engel nummer 4 blæste i trompeten, og 1/3 del af solen blev dækket, og 1/3 del af månen, og 1/3 del af stjernerne; så 1/3 del af dem var mørklagt, og 1/3 del af dagen var der ikke, og det samme skete med natten.
[Åben 8:13 DK-KJV] Og jeg lagde mærke til, og hørte en engel flyve midt igennem himlen, som siger med en høj stemme, arme jer, arme jer, arme jer, til jordens indbygger på grund af de andre stemmer fra trompeten fra de 3 engle, som stadig mangler at lyde!

the third part of the rivers, and upon the fountains of waters;

Re 8:11 And the name of the star is called Wormwood: and the third part of the waters became wormwood; and many men died of the waters, because they were made bitter.
Re 8:12 And the fourth angel sounded, and the third part of the sun was smitten, and the third part of the moon, and the third part of the stars; so as the third part of them was darkened, and the day shone not for a third part of it, and the night likewise.

Re 8:13 And I beheld, and heard an angel flying through the midst of heaven, saying with a loud voice, Woe, woe, woe, to the inhabiters of the earth by reason of the other voices of the trumpet of the three angels, which are yet to sound!

Åbenbaringen Kapitel 9 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 9:1 DK-KJV] Og engel nummer 5 blæste i trompeten, og jeg så' en stjerne falde fra himlen ned til jorden: og til ham blev givet nøglen til den bundløse faldgrube.
[Åben 9:2 DK-KJV] Og han åbnede den bundløse faldgrube; og der kom røg ud af faldgruben, som var det røgen fra en stor ovn; og solen og luften blev mørklagt på grund af røgen fra faldgruben.
[Åben 9:3 DK-KJV] Og ud af røgen kom der græshopper ud over jorden: og de fik givet myndighed, som jordens skorpioner har myndighed.
[Åben 9:4 DK-KJV] Og det blev befalet af dem at de ikke skulle skade græsset på jorden, heller ikke noget grønt, heller ikke nogen træer; men kun de mennesker som ikke havde seglet fra Gud på deres pander.

[Åben 9:5 DK-KJV] Og de fik at vide at de ikke skulle dræbe dem, men at de skulle bli' pint i 5 måneder: og deres pinsel var som pinslen fra en skorpion, når han stikker et menneske.
[Åben 9:6 DK-KJV] Og i de dage skal mennesker søge døden, og skal ikke finde den; og de skal ønske at dø, og døden skal fly fra dem.
[Åben 9:7 DK-KJV] Og græshopperne lignede heste udstyret til kamp; og på deres hoveder havde de noget som lignede en krone af guld, og deres ansigter var som menneskers ansigter.
[Åben 9:8 DK-KJV] Og deres hår lignede langt kvindehår, og deres tænder lignede en løves.
[Åben 9:9 DK-KJV] Og de havde brystplader, som var det brystplader af jern; og lyden fra deres vinger var som stridsvognslyden fra mange heste der løber ind i kampen.
[Åben 9:10 DK-KJV] Og de havde haler ligesom skorpioner, og der var gift stik på deres haler: og deres myndighed var at de skulle plage mennesker i 5 måneder.
[Åben 9:11 DK-KJV] Og de havde en konge over dem, som er englen over den bundløse faldgrube, som på Hebraisk hedder Abaddon, men på Græsk er hans navn Apollyon.
[Åben 9:12 DK-KJV] Det første arme jer er fordi; og, vær på vagt, der kommer 2 arme jer endnu.
[Åben 9:13 DK-KJV] Og engel nummer 6 blæste i trompeten, og jeg hørte en stemme fra de 4 horn fra det gyldne alter som er der ind foran Gud,
[Åben 9:14 DK-KJV] Sige til engel nummer 6 som havde trompeten, Slip de 4 engle løs som er bundet i den store Eufratflod.

Re 9:1 And the fifth angel sounded, and I saw a star fall from heaven unto the earth: and to him was given the key of the bottomless pit.
Re 9:2 And he opened the bottomless pit; and there arose a smoke out of the pit, as the smoke of a great furnace; and the sun and the air were darkened by reason of the smoke of the pit.
Re 9:3 And there came out of the smoke locusts upon the earth: and unto them was given power, as the scorpions of the earth have power.
Re 9:4 And it was commanded them that they should not hurt the grass of the earth, neither any green thing, neither any tree; but only those men which have not the seal of God in their foreheads.
Re 9:5 And to them it was given that they should not kill them, but that they should be tormented five months: and their torment was as the torment of a scorpion, when he striketh a man.
Re 9:6 And in those days shall men seek death, and shall not find it; and shall desire to die, and death shall flee from them.
Re 9:7 And the shapes of the locusts were like unto horses prepared unto battle; and on their heads were as it were crowns like gold, and their faces were as the faces of men.
Re 9:8 And they had hair as the hair of women, and their teeth were as the teeth of lions.
Re 9:9 And they had breastplates, as it were breastplates of iron; and the sound of their wings was as the sound of chariots of many horses running to battle.
Re 9:10 And they had tails like unto scorpions, and there were stings in their tails: and their power was to hurt men five months.
Re 9:11 And they had a king over them, which is the angel of the bottomless pit, whose name in the Hebrew tongue is Abaddon, but in the Greek tongue hath his name Apollyon.
Re 9:12 One woe is past; and, behold, there come two woes more hereafter.

Re 9:13 And the sixth angel sounded, and I heard a voice from the four horns of the golden altar which is before God,
Re 9:14 Saying to the sixth angel which had the trumpet, Loose the four angels which are bound in the great river Euphrates.

[Åben 9:15 DK-KJV] Og de 4 engle blev sluppet løs, de som var beredt for netop denne time, og dag, og måned, og år, for at dræbe 1/3 del af menneskene.

[Åben 9:16 DK-KJV] Og tallet for rytterne i hæren var 200.000.000: og jeg hørte tallet for dem.
[Åben 9:17 DK-KJV] Og således så' jeg i visionen hestene, og dem som sad på dem, som havde brystplader af ild, og jacinth ædelsten, og svovlsten: og hestenes hoveder var som løvernes hoveder; og ud af deres munde kom der ild og røg og svovlsten.
[Åben 9:18 DK-KJV] Via disse 3 var 1/3 del af menneskene dræbt, via ilden, og via røgen, og via svovlstenene, som kom ud af deres munde.
[Åben 9:19 DK-KJV] For deres styrke er i deres munde, og i deres haler: for deres haler var ligesom slangers, og havde hoveder, og med dem skader de.
[Åben 9:20 DK-KJV] Og resten af de mennesker som endnu ikke var dræbt via disse plager angrede ikke fra deres hænders gerninger, at de ikke skulle tilbede djævle, og afguder af guld, og sølv, og messing, og sten, og af træ: som hverken kan se, eller høre, heller ikke gå:
[Åben 9:21 DK-KJV] De angrede heller ikke fra deres myrderier, eller fra deres heksekunster, eller fra deres hor, eller fra deres tyverier.

Re 9:15 And the four angels were loosed, which were prepared for an hour, and a day, and a month, and a year, for to slay the third part of men.
Re 9:16 And the number of the army of the horsemen were two hundred thousand thousand: and I heard the number of them.
Re 9:17 And thus I saw the horses in the vision, and them that sat on them, having breastplates of fire, and of jacinth, and brimstone: and the heads of the horses were as the heads of lions; and out of their mouths issued fire and smoke and brimstone.
Re 9:18 By these three was the third part of men killed, by the fire, and by the smoke, and by the brimstone, which issued out of their mouths.
Re 9:19 For their power is in their mouth, and in their tails: for their tails were like unto serpents, and had heads, and with them they do hurt.
Re 9:20 And the rest of the men which were not killed by these plagues yet repented not of the works of their hands, that they should not worship devils, and idols of gold, and silver, and brass, and stone, and of wood: which neither can see, nor hear, nor walk:

Re 9:21 Neither repented they of their murders, nor of their sorceries, nor of their fornication, nor of their thefts.

Åbenbaringen Kapitel 10 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 10:1 DK-KJV] Og jeg så en anden mægtig engel komme ned fra himlen, iklædt en sky: og en regnbue var over hans hovedet, og hans ansigt var som var det solen, og hans fødder som søjler af ild:
[Åben 10:2 DK-KJV] Og han havde en lille åben bog i sin hånd: og han satte sin højre fod på havet, og sin venstre fod på jorden,
[Åben 10:3 DK-KJV] Og råbte med en høj røst, som når en løve brøler: og da han havde råbt, ytrede 7 tordenvejr deres stemmer.
[Åben 10:4 DK-KJV] Og da de 7 tordenvejr havde ytret deres stemmer, var jeg ved at skrive: og jeg hørte en stemme fra himlen sige til mig, Forsegl de ting som de 7 tordenvejr ytrede, og skriv dem ikke.
[Åben 10:5 DK-KJV] Og den engel som jeg så stå på havet og på jorden opløftede hans hånd mod himlen,
[Åben 10:6 DK-KJV] Og sværgede via ham som lever for evigt og altid, ham som skabte himlen, og de ting som er derinde, og jorden, og de ting som er derinde, og havet, og de ting som er deri, **at det fra nu af er slut med tiden**:
[Åben 10:7 DK-KJV] Men i de dage med røsten fra den 7'ne engel, når han skal begynde at lyde, **skulle Guds mysterie være fuldendt**, som han har erklæret overfor hans tjenere profeterne.

[Åben 10:8 DK-KJV] Og røsten som jeg hørte fra himlen talte til mig igen, og sagde, Gå og tag den lille bog som er åben i hånden på den engel som står på havet og på jorden.
[Åben 10:9 DK-KJV] Og jeg gik over til englen, og sagde til ham, Giv mig den lille bog. Og han sagde til mig, Tag den, og spis den; og den skal gøre din mave bitter, men i din mund skal den være sød som honning.
[Åben 10:10 DK-KJV] Og jeg tog den lille bog ud af englens hånd, og spiste den, og i min mund var den sød som honning: og da jeg havde spist den, blev min mave bitter.

Re 10:1 And I saw another mighty angel come down from heaven, clothed with a cloud: and a rainbow was upon his head, and his face was as it were the sun, and his feet as pillars of fire:

Re 10:2 And he had in his hand a little book open: and he set his right foot upon the sea, and his left foot on the earth,

Re 10:3 And cried with a loud voice, as when a lion roareth: and when he had cried, seven thunders uttered their voices.
Re 10:4 And when the seven thunders had uttered their voices, I was about to write: and I heard a voice from heaven saying unto me, Seal up those things which the seven thunders uttered, and write them not.
Re 10:5 And the angel which I saw stand upon the sea and upon the earth lifted up his hand to heaven,
Re 10:6 And sware by him that liveth for ever and ever, who created heaven, and the things that therein are, and the earth, and the things that therein are, and the sea, and the things which are therein, that there should be time no longer:

Re 10:7 But in the days of the voice of the seventh angel, when he shall begin to sound, the mystery of God should be finished, as he hath declared to his servants the prophets.
Re 10:8 And the voice which I heard from heaven spake unto me again, and said, Go and take the little book which is open in the hand of the angel which standeth upon the sea and upon the earth.
Re 10:9 And I went unto the angel, and said unto him, Give me the little book. And he said unto me, Take it, and eat it up; and it shall make thy belly bitter, but it shall be in thy mouth sweet as honey.
Re 10:10 And I took the little book out of the angel's hand, and ate it up; and it was in my mouth sweet as honey: and as soon as I had eaten it, my belly was bitter.

[Åben 10:11 DK-KJV] Og han sagde til mig, Du må profetere igen foran mange folkeslag, og nationer, og tungemål, og konger.

Re 10:11 And he said unto me, Thou must prophesy again before many peoples, and nations, and tongues, and kings.

Åbenbaringen Kapitel 11 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 11:1 DK-KJV] Og der var givet mig et rør ligesom en stav: og englen stod, og siger, Rejs dig op, og mål Guds tempel, og alteret, og dem der tilbeder derinde.
[Åben 11:2 DK-KJV] Men forgården udenfor templet skal du undgå, og mål ikke den; for den er givet til Hedningerne: og den hellige by skal de nedtrampe under deres fødder i 42 måneder.

[Åben 11:3 DK-KJV] Og jeg vil give myndighed til mine 2 vidner, og de skal profetere i 1260 dage, iklædt sækkelærred.
[Åben 11:4 DK-KJV] Disse er de 2 oliventræer, og de 2 lysestager som står foran jordens Gud.
[Åben 11:5 DK-KJV] Og hvis der er en mand der vil skade dem, vil der komme ild ud af deres mund, og fortære deres fjender: og hvis der er en mand der vil skade dem, må han bli' dræbt på denne måde.
[Åben 11:6 DK-KJV] De har myndighed til at lukke himlen, så det ikke regner i de dage hvor de profeterer: og myndighed over vandmasser til at lave dem om til blod, og til at besmitte jorden med alle slags plager, så ofte de vil.
[Åben 11:7 DK-KJV] Og når de er færdige med deres vidnesbyrd, så skal dyret stige op fra den bundløse faldgrube og gå i krig med dem, og skal vinde over dem, og slå dem ihjel.
[Åben 11:8 DK-KJV] Og deres døde kroppe skal ligge der i gaden i den store by, som åndeligt hedder Sodoma og Egypten, der hvor vores Herre blev korsfæstet.

[Åben 11:9 DK-KJV] Og de fra det folk og slægtninge og tungemål og nationer skal se deres døde kroppe 3 ½ dag, og skal ikke sørge for at deres døde kroppe bli'r lagt i grave.

[Åben 11:10 DK-KJV] Og de der bor på jorden skal juble over dem, og more sig, og sende hinanden gaver; fordi disse 2 profeter plagede dem som bor på jorden.
[Åben 11:11 DK-KJV] Og efter 3 ½ dag kom Guds Livsånde ind i dem, og de rejste sig op på deres fødder; og en stor frygt kom over dem som så dem.
[Åben 11:12 DK-KJV] Og de hørte en stor stemme fra himlen som siger til dem, Kom herop. Og de steg op til himlen i en sky; og deres fjender lagde mærke til dem.
[Åben 11:13 DK-KJV] Og i den samme time var der et stort jordskælv, og 1/10 del af byen styrtede sammen, og på grund af jordskælvet blev 7.000 mennesker dræbt: og resten blev forfærdede, og gav herlighed til himlens Gud.
[Åben 11:14 DK-KJV] Det andet arme jer er fordi; og, vær på vagt; det tredje arme jer kommer hurtigt.
[Åben 11:15 DK-KJV] Og engel nummer 7 blæste i trompeten, og der var store stemmer i himlen, som siger, Denne verdens kongeriger er nu blevet vor Herres kongeriger, og af hans Kristus; og han skal regere for evigt og altid.

[Åben 11:16 DK-KJV] Og de 24 ældste, som sad foran Gud på deres sæder, faldt ned på deres ansigter, og tilbad Gud,

Re 11:1 And there was given me a reed like unto a rod: and the angel stood, saying, Rise, and measure the temple of God, and the altar, and them that worship therein.

Re 11:2 But the court which is without the temple leave out, and measure it not; for it is given unto the Gentiles: and the holy city shall they tread under foot forty and two months.
Re 11:3 And I will give power unto my two witnesses, and they shall prophesy a thousand two hundred and threescore days, clothed in sackcloth.
Re 11:4 These are the two olive trees, and the two candlesticks standing before the God of the earth.

Re 11:5 And if any man will hurt them, fire proceedeth out of their mouth, and devoureth their enemies: and if any man will hurt them, he must in this manner be killed.
Re 11:6 These have power to shut heaven, that it rain not in the days of their prophecy: and have power over waters to turn them to blood, and to smite the earth with all plagues, as often as they will.

Re 11:7 And when they shall have finished their testimony, the beast that ascendeth out of the bottomless pit shall make war against them, and shall overcome them, and kill them.
Re 11:8 And their dead bodies shall lie in the street of the great city, which spiritually is called Sodom and Egypt, where also our Lord was crucified.
Re 11:9 And they of the people and kindreds and tongues and nations shall see their dead bodies three days and an half, and shall not suffer their dead bodies to be put in graves.
Re 11:10 And they that dwell upon the earth shall rejoice over them, and make merry, and shall send gifts one to another; because these two prophets tormented them that dwelt on the earth.
Re 11:11 And after three days and an half the Spirit of life from God entered into them, and they stood upon their feet; and great fear fell upon them which saw them.
Re 11:12 And they heard a great voice from heaven saying unto them, Come up hither. And they ascended up to heaven in a cloud; and their enemies beheld them.
Re 11:13 And the same hour was there a great earthquake, and the tenth part of the city fell, and in the earthquake were slain of men seven thousand: and the remnant were affrighted, and gave glory to the God of heaven.
Re 11:14 The second woe is past; and, behold, the third woe cometh quickly.

Re 11:15 And the seventh angel sounded; and there were great voices in heaven, saying, The kingdoms of this world are become the kingdoms of our Lord, and of his Christ; and he shall reign for ever and ever.
Re 11:16 And the four and twenty elders, which sat before God on their seats, fell upon their faces, and worshipped God,

[Åben 11:17 DK-KJV] Og siger, Vi giver dig taksigelsesbønner, Kæreste Gud Almægtige Herre, som er, og som var, og som kommer; fordi du til dig har taget din store kraft, og har regeret.

Re 11:17 Saying, We give thee thanks, O Lord God Almighty, which art, and wast, and art to come; because thou hast taken to thee thy great power, and hast reigned.

[Åben 11:18 DK-KJV] Og nationerne var meget rasende, og din arrigskab er kommet, og det er tiden hvor de døde skulle bli' dømt, og du skulle give din belønning til dine tjenere og profeter, og til de hellige, og til dem der frygter dit navn, lille og stor; og du skulle ødelægge dem som har ødelagt jorden.

Re 11:18 And the nations were angry, and thy wrath is come, and the time of the dead, that they should be judged, and that thou shouldest give reward unto thy servants the prophets, and to the saints, and them that fear thy name, small and great; and shouldest destroy them which destroy the earth.

[Åben 11:19 DK-KJV] Og Guds tempel blev åbnet i himlen, og der kunne man se arken af hans testamente inde i templet: og der var mange lyn, og stemmer, og tordenvejr, og et jordskælv, og meget store hagl.

Re 11:19 And the temple of God was opened in heaven, and there was seen in his temple the ark of his testament: and there were lightnings, and voices, and thunderings, and an earthquake, and great hail.

Åbenbaringen Kapitel 12 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 12:1 DK-KJV] Og der viste sig et stort under i himlen; en kvinde iklædt solen, og månen under hendes fødder, og hun havde en krone på hovedet med 12 stjerner:

Re 12:1 And there appeared a great wonder in heaven; a woman clothed with the sun, and the moon under her feet, and upon her head a crown of twelve stars:

[Åben 12:2 DK-KJV] Og hun som var med barn skreg, i det hun kæmpede med fødslen, og havde smerter under forløsningen.

Re 12:2 And she being with child cried, travailing in birth, and pained to be delivered.

[Åben 12:3 DK-KJV] Og der viste sig endnu et under i himlen; og læg mærke til en stor rød drage, som har 7 hoveder og 10 horn, og 7 kroner på hans hoveder.

Re 12:3 And there appeared another wonder in heaven; and behold a great red dragon, having seven heads and ten horns, and seven crowns upon his heads.

[Åben 12:4 DK-KJV] Og hans hale trak 1/3 del af himlens stjerner med sig, og kastede dem ned på jorden: og dragen stod foran kvinden som var klar til at bli' forløst, for at æde hendes barn lige når det var født.

Re 12:4 And his tail drew the third part of the stars of heaven, and did cast them to the earth: and the dragon stood before the woman which was ready to be delivered, for to devour her child as soon as it was born.

[Åben 12:5 DK-KJV] Og hun fødte et drengebarn, som skulle regere over alle nationerne med en jernstav: og hendes barn blev oprykket til Gud, og hen til hans trone.

Re 12:5 And she brought forth a man child, who was to rule all nations with a rod of iron: and her child was caught up unto God, and to his throne.

[Åben 12:6 DK-KJV] Og kvinden flygtede ud i vildmarken, hvor hun havde et sted forberedt af Gud, så de kunne ta' sig af hende der i 1260 dage.

Re 12:6 And the woman fled into the wilderness, where she hath a place prepared of God, that they should feed her there a thousand two hundred and threescore days.

[Åben 12:7 DK-KJV] Og der var krig i himlen: Michael og hans engle kæmpede imod dragen; og dragen og hans engle kæmpede,

Re 12:7 And there was war in heaven: Michael and his angels fought against the dragon; and the dragon fought and his angels,

[Åben 12:8 DK-KJV] Og sejrede ikke; deres plads fandtes heller ikke mere i himlen.

Re 12:8 And prevailed not; neither was their place found any more in heaven.

[Åben 12:9 DK-KJV] Og den store drage blev smidt ud, den gamle slange, kaldt Djævelen, og Satan, som bedrager hele denne verden: han blev smidt ud og kastet ned på jorden, og hans engle sammen med ham.

Re 12:9 And the great dragon was cast out, that old serpent, called the Devil, and Satan, which deceiveth the whole world: he was cast out into the earth, and his angels were cast out with him.

[Åben 12:10 DK-KJV] Og jeg hørte en høj stemme sige i himlen, Nu er frelsen kommet, og styrke, og vor Guds kongerige, og hans Kristus' myndighed: for vores brødres anklager er nu smidt ned, ham der anklagede dem foran Gud dag og nat.

Re 12:10 And I heard a loud voice saying in heaven, Now is come salvation, and strength, and the kingdom of our God, and the power of his Christ: for the accuser of our brethren is cast down, which accused them before our God day and night.

[Åben 12:11 DK-KJV] Og de overvandt ham via Lammets blod, og via deres vidnesbyrds ord; og de elskede ikke deres eget liv selv da døden stod for døren.

Re 12:11 And they overcame him by the blood of the Lamb, and by the word of their testimony; and they loved not their lives unto the death.

[Åben 12:12 DK-KJV] Juble derfor, i himle, og I som bor i dem. Arme jer indbyggere på jorden og af havet! for djævelen er kommet ned til jer, som har stor arrigskab, fordi han ved at han kun har kort tid endnu.

Re 12:12 Therefore rejoice, ye heavens, and ye that dwell in them. Woe to the inhabiters of the earth and of the sea! for the devil is come down unto you, having great wrath, because he knoweth that he hath but a short time.

[Åben 12:13 DK-KJV] Og da dragen fandt ud af at han var blevet kastet ned til jorden, forfulgte han kvinden som havde født drengebarnet.

Re 12:13 And when the dragon saw that he was cast unto the earth, he persecuted the woman which brought forth the man child.

[Åben 12:14 DK-KJV] Og kvinden fik givet 2 vinger som en stor ørns, så hun kunne flyve ud i vildmarken, til hendes sted, hvor hun skulle næres en tid, og tider, og en ½ tid, fra

Re 12:14 And to the woman were given two wings of a great eagle, that she might fly into the wilderness, into her place, where she is nourished for a time, and times, and half a time,

slangens ansigt.
[Åben 12:15 DK-KJV] Og slangen sendte vand ud af hans mund som en oversvømmelse efter kvinden, og håbede på at hun ville bli' opslugt af oversvømmelsen.
[Åben 12:16 DK-KJV] Og jorden hjalp kvinden, og jorden åbnede hendes mund, og opslugte oversvømmelsen som dragen ud af hans mund havde sendt efter hende.
[Åben 12:17 DK-KJV] Og dragen blev rasende på kvinden, og gik i krig mod resten af hendes sæd, imod dem som overholder Guds befalinger, og har Jesus Kristus' vidnesbyrd.

from the face of the serpent.
Re 12:15 And the serpent cast out of his mouth water as a flood after the woman, that he might cause her to be carried away of the flood.
Re 12:16 And the earth helped the woman, and the earth opened her mouth, and swallowed up the flood which the dragon cast out of his mouth.
Re 12:17 And the dragon was wroth with the woman, and went to make war with the remnant of her seed, which keep the commandments of God, and have the testimony of Jesus Christ.

Åbenbaringen Kapitel 13 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 13:1 DK-KJV] Og jeg stod på havets sand, og så et dyr komme op ud af havet, som har 7 hoveder og 10 horn, og på hans horn 10 kroner, og på hans hoveder det gudsbespottende navn.
[Åben 13:2 DK-KJV] Og dyret som jeg så lignede en leopard, og han havde fødder som lignede en bjørns, og hans mund lignede en løves: og dragen gav ham hans myndighed, og hans sæde, og stor autoritet.
[Åben 13:3 DK-KJV] Og jeg så at et af hans hoveder var dødelig såret; og hans dødelige sår blev helet: og hele denne verden fulgte undrende efter dyret.
[Åben 13:4 DK-KJV] Og de tilbad dragen som gav myndighed til dyret: og de tilbad dyret, og siger, Hvem er ligesom dyret? Hvem er i stand til at gå i krig med ham?
[Åben 13:5 DK-KJV] Og der var givet til ham en mund som talte om store ting og gudsbespottelser; og myndighed var givet til ham til at forsætte i 42 måneder.
[Åben 13:6 DK-KJV] Og han åbnede hans mund og talte spottende imod Gud, for at spotte hans navn, og hans tabernakel, og dem som bor i himlen.
[Åben 13:7 DK-KJV] Og det var givet til ham at gå i krig mod de hellige, og at vinde over dem: og myndighed var givet ham over alle folkeslag, og tungemål, og nationer.
[Åben 13:8 DK-KJV] Og alle som bor på jorden skal tilbede ham, hvis navne ikke er skrevet i livets bog fra Lammet slået ihjel fra denne verdens grundlæggelse.
[Åben 13:9 DK-KJV] Hvis der er en mand der har et øre, lad ham høre.
[Åben 13:10 DK-KJV] Han som fører ind i fangenskab skal gå ind i fangenskab: han der dræber med sværdet skal bli' dræbt med sværdet. Her er tålmodigheden og troen hos de hellige.
[Åben 13:11 DK-KJV] Og jeg lagde mærke til et andet dyr ankom op ud af jorden; og han havde 2 horn som et lam, og han talte som en drage.
[Åben 13:12 DK-KJV] Og han udøvere al myndigheden fra det første dyr før ham, og han får jorden og dem som bor derinde til at tilbede det første dyr, hvis dødelige sår var helet.
[Åben 13:13 DK-KJV] Og han gør store undere, sådant at han får ild til at komme ned fra himlen på jorden foran menneskers øjne,
[Åben 13:14 DK-KJV] Og bedrager dem som er på jorden ved hjælp af disse mirakler som han har myndighed til at gøre foran dyrets øjne; og siger til dem som er på jorden, at de skulle lave en figur til dyret, som havde såret fra et sværd, og var i live.

Re 13:1 And I stood upon the sand of the sea, and saw a beast rise up out of the sea, having seven heads and ten horns, and upon his horns ten crowns, and upon his heads the name of blasphemy.
Re 13:2 And the beast which I saw was like unto a leopard, and his feet were as the feet of a bear, and his mouth as the mouth of a lion: and the dragon gave him his power, and his seat, and great authority.
Re 13:3 And I saw one of his heads as it were wounded to death; and his deadly wound was healed: and all the world wondered after the beast.
Re 13:4 And they worshipped the dragon which gave power unto the beast: and they worshipped the beast, saying, Who is like unto the beast? who is able to make war with him?
Re 13:5 And there was given unto him a mouth speaking great things and blasphemies; and power was given unto him to continue forty and two months.
Re 13:6 And he opened his mouth in blasphemy against God, to blaspheme his name, and his tabernacle, and them that dwell in heaven.
Re 13:7 And it was given unto him to make war with the saints, and to overcome them: and power was given him over all kindreds, and tongues, and nations.
Re 13:8 And all that dwell upon the earth shall worship him, whose names are not written in the book of life of the Lamb slain from the foundation of the world.

Re 13:9 If any man have an ear, let him hear.

Re 13:10 He that leadeth into captivity shall go into captivity: he that killeth with the sword must be killed with the sword. Here is the patience and the faith of the saints.
Re 13:11 And I beheld another beast coming up out of the earth; and he had two horns like a lamb, and he spake as a dragon.

Re 13:12 And he exerciseth all the power of the first beast before him, and causeth the earth and them which dwell therein to worship the first beast, whose deadly wound was healed.

Re 13:13 And he doeth great wonders, so that he maketh fire come down from heaven on the earth in the sight of men,
Re 13:14 And deceiveth them that dwell on the earth by the means of those miracles which he had power to do in the sight of the beast; saying to them that dwell on the earth, that they should make an image to the beast, which had the wound by a sword, and did live.

[Åben 13:15 DK-KJV] Og han havde myndighed til at give liv til dyrets figur, så dyrets figur kunne tale, og være årsag til at alle dem som ikke ville tilbede dyrets figur skulle bli' slået ihjel.
Re 13:15 And he had power to give life unto the image of the beast, that the image of the beast should both speak, and cause that as many as would not worship the image of the beast should be killed.
[Åben 13:16 DK-KJV] Og han forårsager alle, både lille og stor, rig og fattig, fri og slave, til at modtage et mærke i deres højre hånd, eller på deres pander.
Re 13:16 And he causeth all, both small and great, rich and poor, free and bond, to receive a mark in their right hand, or in their foreheads:
[Åben 13:17 DK-KJV] Og at intet menneske måtte købe eller sælge, foruden han der havde mærket, eller navnet på dyret, eller tallet for hans navn.
Re 13:17 And that no man might buy or sell, save he that had the mark, or the name of the beast, or the number of his name.
[Åben 13:18 DK-KJV] Her er visdom. Lad ham der har forståelse udregne tallet for dyret: for det er tallet for en mand; og hans tal er 666.
Re 13:18 Here is wisdom. Let him that hath understanding count the number of the beast: for it is the number of a man; and his number is Six hundred threescore and six.

[Åben 14:1 DK-KJV] Og jeg kiggede, og, se, et Lam stod på bjerget Sion, og sammen med ham 144.000, ved at ha' hans Fars navn skrevet på deres pander.
Re 14:1 And I looked, and, lo, a Lamb stood on the mount Sion, and with him an hundred forty and four thousand, having his Father's name written in their foreheads.
[Åben 14:2 DK-KJV] Og jeg hørte en stemme fra himlen, som lyden af mange vandmasser, og som røsten fra et stort tordenvejr, og jeg hørte lyden af harpespillere spille harpe med deres harper:
Re 14:2 And I heard a voice from heaven, as the voice of many waters, and as the voice of a great thunder: and I heard the voice of harpers harping with their harps:
[Åben 14:3 DK-KJV] Og de sang som var det en ny sang foran tronen, og foran de 4 dyr, og de ældste: og intet menneske kunne lære denne sang foruden de 144.000, som var befriet fra jorden.
Re 14:3 And they sung as it were a new song before the throne, and before the four beasts, and the elders: and no man could learn that song but the hundred and forty and four thousand, which were redeemed from the earth.
[Åben 14:4 DK-KJV] Disse er de som ikke var besmittet med kvinder; for de er jomfruer. Disse er de som følger Lammet uanset hvor han går. Disse var befriet blandt mennesker, ved at være førstefrugten til Gud og til Lammet.
Re 14:4 These are they which were not defiled with women; for they are virgins. These are they which follow the Lamb whithersoever he goeth. These were redeemed from among men, being the firstfruits unto God and to the Lamb.
[Åben 14:5 DK-KJV] Og i deres mund var der ikke fundet løgn: for de er uden fejl ind for Guds trone.
Re 14:5 And in their mouth was found no guile: for they are without fault before the throne of God.
[Åben 14:6 DK-KJV] Og jeg så en anden engel flyve inde i himlens midte, som har det evigvarende evangelie som skulle prædikes til dem der er på jorden, og til enhver nation, og stamme, og tungemål, og folk,
Re 14:6 And I saw another angel fly in the midst of heaven, having the everlasting gospel to preach unto them that dwell on the earth, and to every nation, and kindred, and tongue, and people,
[Åben 14:7 DK-KJV] Som siger med en høj stemme, Frygt Gud, og giv herlighed til ham; for timen for hans dom er kommet: og tilbe ham som lavede himmel, og jord, og havet, og vandfontænerne.
Re 14:7 Saying with a loud voice, Fear God, and give glory to him; for the hour of his judgment is come: and worship him that made heaven, and earth, and the sea, and the fountains of waters.
[Åben 14:8 DK-KJV] Og der fulgte endnu en engel, som siger, Babylon er faldet, er faldet, den store by, fordi hun fik alle nationer til at drikke af arrigskabets vin af hendes hor.
Re 14:8 And there followed another angel, saying, Babylon is fallen, is fallen, that great city, because she made all nations drink of the wine of the wrath of her fornication.
[Åben 14:9 DK-KJV] Og den tredje engel fulgte dem, og siger med en høj stemme, hvis der er en mand der tilbeder dyret og hans figur, og modtager hans mærke på hans pande, eller i hans hånd,
Re 14:9 And the third angel followed them, saying with a loud voice, If any man worship the beast and his image, and receive his mark in his forehead, or in his hand,
[Åben 14:10 DK-KJV] Skal den samme drikke af vinen af Guds arrigskab, som er hældt ublandet op i koppen af hans harme; og han skal bli' pint med ild og svovlsten i nærværet af de hellige engle, og i nærværet af Lammet:
Re 14:10 The same shall drink of the wine of the wrath of God, which is poured out without mixture into the cup of his indignation; and he shall be tormented with fire and brimstone in the presence of the holy angels, and in the presence of the Lamb:
[Åben 14:11 DK-KJV] Og røgen fra deres pinsel steg op for evigt og altid: og de har ingen hvile dag eller nat, de som tilbeder dyret og hans figur, og hvemsomhelst der modtager mærket for hans navn.
Re 14:11 And the smoke of their torment ascendeth up for ever and ever: and they have no rest day nor night, who worship the beast and his image, and whosoever receiveth the mark of his name.
[Åben 14:12 DK-KJV] Her er de helliges tålmodighed: her er de der overholder Guds befalinger, og troen på Jesus.
Re 14:12 Here is the patience of the saints: here are they that keep the commandments of God, and the faith of Jesus.
[Åben 14:13 DK-KJV] Og jeg hørte en stemme fra himlen sige til mig, Skriv, Velsignet er de døde som dør for Herren fra nuaf: Ja, siger Ånden, så de kan hvile fra deres arbejde; og deres gerninger vil følge dem.
Re 14:13 And I heard a voice from heaven saying unto me, Write, Blessed are the dead which die in the Lord from henceforth: Yea, saith the Spirit, that they may rest from their labours; and their works do follow them.

[Åben 14:14 DK-KJV] Og jeg kiggede, og lagde mærke til en hvid sky, og på skyen sad der en som lignede Menneskesønnen, som på hans hoved har en gylden krone, og i hans hånd et skarpt segl.
[Åben 14:15 DK-KJV] Og endnu en engel kom ud af templet, og råbte med en høj stemme til ham som sad på skyen, Stol på dit segl, og høst: for tiden er kommet så du kan høste; for høsten på jorden er moden.
[Åben 14:16 DK-KJV] Og han som sad på skyen svang hans segl over jorden; og jorden blev høstet.
[Åben 14:17 DK-KJV] Og endnu en engel kom ud af templet som er i himlen, han som også har et skarpt segl.
[Åben 14:18 DK-KJV] Og endnu en engel kom ud fra alteret, som havde myndighed over ilden; og råbte med et højt skrig til ham som havde det skarpe segl, og siger, Stol på dit segl, og samle klaserne sammen fra jordens vinstok; for druerne er helt modne.
[Åben 14:19 DK-KJV] Og englen svang hans segl udover jorden; og samlede jordens vinstok sammen, og kastede den ned i den store vinpresse af Guds arrigskab.

[Åben 14:20 DK-KJV] Og vinpressen blev trådt udenfor byen, og blodet som kom ud af vinpressen, gik helt op til hesten mundtøj, og strakte sig 320 kilometer.

Re 14:14 And I looked, and behold a white cloud, and upon the cloud one sat like unto the Son of man, having on his head a golden crown, and in his hand a sharp sickle.
Re 14:15 And another angel came out of the temple, crying with a loud voice to him that sat on the cloud, Thrust in thy sickle, and reap: for the time is come for thee to reap; for the harvest of the earth is ripe.
Re 14:16 And he that sat on the cloud thrust in his sickle on the earth; and the earth was reaped.
Re 14:17 And another angel came out of the temple which is in heaven, he also having a sharp sickle.
Re 14:18 And another angel came out from the altar, which had power over fire; and cried with a loud cry to him that had the sharp sickle, saying, Thrust in thy sharp sickle, and gather the clusters of the vine of the earth; for her grapes are fully ripe.
Re 14:19 And the angel thrust in his sickle into the earth, and gathered the vine of the earth, and cast it into the great winepress of the wrath of God.
Re 14:20 And the winepress was trodden without the city, and blood came out of the winepress, even unto the horse bridles, by the space of a thousand and six hundred furlongs.

Åbenbaringen Kapitel 15 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 15:1 DK-KJV] Og jeg så endnu et tegn i himlen, stort og fantastisk, 7 engle som har de sidste 7 plager; for i dem er Guds arrigskab fuldendt.
[Åben 15:2 DK-KJV] Og jeg så som var det et glashav blandet med ild: og dem som havde vundet over dyret, og over hans figur, og over hans mærke, og over tallet for hans navn, stå på glashavet, ved at ha' Guds harper.
[Åben 15:3 DK-KJV] Og de synger Moses sang Guds tjener, og Lammets sang, og sang, Store og underfulde er dine gerninger, Gud Almægtige Herre; retfærdig og sande er dine veje, du de helliges Konge.
[Åben 15:4 DK-KJV] Hvem skal ikke frygte dig, Kæreste Herre, og ophøje dit navn? For du alene er hellig: for alle nationerne skal komme og tilbede foran dig; for dine domme er blevet manifesteret.
[Åben 15:5 DK-KJV] Og efter dette så jeg, og, læg mærke til, templet af vidnesbyrdets tabernakel i himlen var åbnet:
[Åben 15:6 DK-KJV] Og de 7 engle kom ud af templet, som har de 7 plager, iklædt rent og hvidt linnedklæde, og som har deres bryst omslået med gyldne omslag.
[Åben 15:7 DK-KJV] Og 1 af de 4 dyr gav til de 7 engle 7 gyldne skåle fulde af Guds arrigskab, ham der lever for evigt og altid.
[Åben 15:8 DK-KJV] Og templet blev fyldt med røg fra Guds herlighed, og fra hans kraft; og intet menneske var i stand til at komme ind i templet, før de 7 plager fra de 7 engle var fuldbyrdet.

Re 15:1 And I saw another sign in heaven, great and marvellous, seven angels having the seven last plagues; for in them is filled up the wrath of God.
Re 15:2 And I saw as it were a sea of glass mingled with fire: and them that had gotten the victory over the beast, and over his image, and over his mark, and over the number of his name, stand on the sea of glass, having the harps of God.
Re 15:3 And they sing the song of Moses the servant of God, and the song of the Lamb, saying, Great and marvellous are thy works, Lord God Almighty; just and true are thy ways, thou King of saints.

Re 15:4 Who shall not fear thee, O Lord, and glorify thy name? for thou only art holy: for all nations shall come and worship before thee; for thy judgments are made manifest.
Re 15:5 And after that I looked, and, behold, the temple of the tabernacle of the testimony in heaven was opened:
Re 15:6 And the seven angels came out of the temple, having the seven plagues, clothed in pure and white linen, and having their breasts girded with golden girdles.
Re 15:7 And one of the four beasts gave unto the seven angels seven golden vials full of the wrath of God, who liveth for ever and ever.

Re 15:8 And the temple was filled with smoke from the glory of God, and from his power; and no man was able to enter into the temple, till the seven plagues of the seven angels were fulfilled.

Åbenbaringen Kapitel 16 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 16:1 DK-KJV] Og jeg hørte en stor stemme ud fra templet som siger til de 7 engle, Gå og gør det i skal, og hæld indholdet af jeres skåle fra Guds arrigskab ud over jorden.

Re 16:1 And I heard a great voice out of the temple saying to the seven angels, Go your ways, and pour out the vials of the wrath of God upon the earth.

[Åben 16:2 DK-KJV] Og engel nummer 1 gik, og tømte hans skål ud over jorden; og der kom en ondartet og grusom byld frem på menneskene som havde dyrets mærke, og på dem som tilbad hans figur.
Re 16:2 And the first went, and poured out his vial upon the earth; and there fell a noisome and grievous sore upon the men which had the mark of the beast, and upon them which worshipped his image.

[Åben 16:3 DK-KJV] Og engel nummer 2 gik og tømte hans skål ud over havet; og det blev som et dødt menneskes blod: og enhver levende sjæl døde i havet.
Re 16:3 And the second angel poured out his vial upon the sea; and it became as the blood of a dead man: and every living soul died in the sea.

[Åben 16:4 DK-KJV] Og engel nummer 3 gik og tømte hans skål ud over floderne og vandfontænerne; og de blev til blod.
Re 16:4 And the third angel poured out his vial upon the rivers and fountains of waters; and they became blood.

[Åben 16:5 DK-KJV] Og jeg hørte vandmassernes engel sige, Du er retfærdig, Kæreste Herre, som er, og var, og skal være, fordi du har dømt således.
Re 16:5 And I heard the angel of the waters say, Thou art righteous, O Lord, which art, and wast, and shalt be, because thou hast judged thus.

[Åben 16:6 DK-KJV] For de har udgydt de hellige og profeternes blod, og du har givet dem blod at drikke; for de er værdige.
Re 16:6 For they have shed the blood of saints and prophets, and thou hast given them blood to drink; for they are worthy.

[Åben 16:7 DK-KJV] Og jeg hørte en anden sige ud fra alteret, Ja sådant, Gud Almægtige Herre, sande og retfærdige er dine domme.
Re 16:7 And I heard another out of the altar say, Even so, Lord God Almighty, true and righteous are thy judgments.

[Åben 16:8 DK-KJV] Og engel nummer 4 gik og tømte hans skål ud over solen; og myndighed var givet til ham så han kunne skolde mennesker med ild.
Re 16:8 And the fourth angel poured out his vial upon the sun; and power was given unto him to scorch men with fire.

[Åben 16:9 DK-KJV] Og mennesket var skoldet af en kraftig hede, og spottede Guds navn, som har myndighed over disse plager: og de angrede ikke for at give ham herlighed.
Re 16:9 And men were scorched with great heat, and blasphemed the name of God, which hath power over these plagues: and they repented not to give him glory.

[Åben 16:10 DK-KJV] Og engel nummer 5 gik og tømte hans skål ud over dyrets sæde; og hans kongerige blev fyldt med mørke; og de bed sig i tungen af smerte,
Re 16:10 And the fifth angel poured out his vial upon the seat of the beast; and his kingdom was full of darkness; and they gnawed their tongues for pain,

[Åben 16:11 DK-KJV] Og spottede himlens Gud på grund af deres smerter og deres sår, og angrede ikke fra deres handlinger.
Re 16:11 And blasphemed the God of heaven because of their pains and their sores, and repented not of their deeds.

[Åben 16:12 DK-KJV] Og engel nummer 6 tømte hans skål ud over den store Eufrat flod; og dens vand tørrede ud, så vejen for østens konger måtte bli' forberedt.
Re 16:12 And the sixth angel poured out his vial upon the great river Euphrates; and the water thereof was dried up, that the way of the kings of the east might be prepared.

[Åben 16:13 DK-KJV] Og jeg så 3 urene ånder som lignede frøer komme ud af munden på dragen, og ud af munden på dyret, og ud af munden på den falske profet.
Re 16:13 And I saw three unclean spirits like frogs come out of the mouth of the dragon, and out of the mouth of the beast, and out of the mouth of the false prophet.

[Åben 16:14 DK-KJV] For de er djævlens ånder, som udvirker mirakler, det er dem som går ud til jordens konger og til hele verden, for at samle dem til kampen på Gud den Almægtiges store dag.
Re 16:14 For they are the spirits of devils, working miracles, which go forth unto the kings of the earth and of the whole world, to gather them to the battle of that great day of God Almighty.

[Åben 16:15 DK-KJV] Læg mærke til, Jeg kommer som en tyv. Velsignet er han der våger, og bevarer hans beklædningsgenstande, så han ikke skal gå nøgen, og de ser hans skam.
Re 16:15 Behold, I come as a thief. Blessed is he that watcheth, and keepeth his garments, lest he walk naked, and they see his shame.

[Åben 16:16 DK-KJV] Og han samlede dem sammen på til et sted som på Hebraisk hedder Armageddon.
Re 16:16 And he gathered them together into a place called in the Hebrew tongue Armageddon.

[Åben 16:17 DK-KJV] Og engel nummer 7 tømte hans skål ud i luften; og der kom en stor stemme ud af templet i himlen, fra tronen, som siger, Det er færdigt.
Re 16:17 And the seventh angel poured out his vial into the air; and there came a great voice out of the temple of heaven, from the throne, saying, It is done.

[Åben 16:18 DK-KJV] Og der var stemmer, og torden, og lyn; og et stort jordskælv, sådant et som aldrig før siden mennesker første gang var på jorden, sådant et mægtigt jordskælv, og så stort.
Re 16:18 And there were voices, and thunders, and lightnings; and there was a great earthquake, such as was not since men were upon the earth, so mighty an earthquake, and so great.

[Åben 16:19 DK-KJV] Og den store by var delt ind i 3 dele, og nationernes byer faldt: og store Babylon blev ihukommet foran Gud, for at gi' vinkoppen af hans arrigskabs voldsomhed til hende.
Re 16:19 And the great city was divided into three parts, and the cities of the nations fell: and great Babylon came in remembrance before God, to give unto her the cup of the wine of the fierceness of his wrath.

[Åben 16:20 DK-KJV] Og alle øer flygtede væk, og bjergene var ikke fundet.
Re 16:20 And every island fled away, and the mountains were not found.

[Åben 16:21 DK-KJV] Og der faldt kæmpehagl ud af himlen på mennesker, hver sten vejede omkring 34 kilo: og mennesket spottede Gud på grund af plagen fra haglene; for den plage derfra var overmådelig stor.
Re 16:21 And there fell upon men a great hail out of heaven, every stone about the weight of a talent: and men blasphemed God because of the plague of the hail; for the plague thereof was exceeding great.

[Åben 17:1 DK-KJV] Og der kom 1 af de 7 engle som havde de 7 skåle, og snakkede med mig, og siger til mig, Kom herhen; Jeg vil vise dig dommen over den store skøge som sidder på mange vandmasser:
Re 17:1 And there came one of the seven angels which had the seven vials, and talked with me, saying unto me, Come hither; I will shew unto thee the judgment of the great whore that sitteth upon many waters:

[Åben 17:2 DK-KJV] Med hvem denne verdens konger har bedrevet hor, og jordens indbygger er blevet drukket fulde med vinen af hendes hor.
Re 17:2 With whom the kings of the earth have committed fornication, and the inhabitants of the earth have been made drunk with the wine of her fornication.

[Åben 17:3 DK-KJV] Så han bar mig åndeligt afsted ind i vildmarken: og jeg så en kvinde sidde på et skarlagenrødt dyr, fuld af gudsbespottende navne, som har 7 hoveder og 10 horn.
Re 17:3 So he carried me away in the spirit into the wilderness: and I saw a woman sit upon a scarlet coloured beast, full of names of blasphemy, having seven heads and ten horns.

[Åben 17:4 DK-KJV] Og kvinden var klædt i violet og skarlagenrød farve, og dækket med **guld** og **værdifulde sten** og **perler**, og har en gylden kop i hendes hånd fuld af hæsligheder og snavset fra hendes hor:
Re 17:4 And the woman was arrayed in purple and scarlet colour, and decked with gold and precious stones and pearls, having a golden cup in her hand full of abominations and filthiness of her fornication:

[Åben 17:5 DK-KJV] Og på hendes pande var et navn skrevet, MYSTERIE, BABYLON DEN STORE, MODEREN AF SKØGER OG JORDENS HÆSLIGHEDER.
Re 17:5 And upon her forehead was a name written, MYSTERY, BABYLON THE GREAT, THE MOTHER OF HARLOTS AND ABOMINATIONS OF THE EARTH.

[Åben 17:6 DK-KJV] Og jeg så kvinden være beruset med blodet fra de hellige, og med blodet fra Jesus' martyrer: og da jeg så hende, spekulerede jeg med stor forundring.
Re 17:6 And I saw the woman drunken with the blood of the saints, and with the blood of the martyrs of Jesus: and when I saw her, I wondered with great admiration.

[Åben 17:7 DK-KJV] Og englen sagde til mig, Hvorfor undrede du dig? Jeg vil fortælle dig mysteriet omkring kvinden, og omkring dyret som bar hende, som har de 7 hoveder og 10 horn.
Re 17:7 And the angel said unto me, Wherefore didst thou marvel? I will tell thee the mystery of the woman, and of the beast that carrieth her, which hath the seven heads and ten horns.

[Åben 17:8 DK-KJV] Dyret som du så var, og er ikke; og skal komme op af den bundløse faldgrube, og gå ind i tilintetgørelse: og dem som er på jorden skal undres, hvis navne ikke blev skrevet i livets bog fra grundlæggelsen af denne verden, da de lagde mærke til dyret som var, og ikke er, og alligevel er.
Re 17:8 The beast that thou sawest was, and is not; and shall ascend out of the bottomless pit, and go into perdition: and they that dwell on the earth shall wonder, whose names were not written in the book of life from the foundation of the world, when they behold the beast that was, and is not, and yet is.

[Åben 17:9 DK-KJV] Og her er sindet som har visdom. De 7 hoveder er 7 bjerge, som kvinden sidder på.
Re 17:9 And here is the mind which hath wisdom. The seven heads are seven mountains, on which the woman sitteth.

[Åben 17:10 DK-KJV] Og der er 7 konger: 5 er der ikke mere, og 1 er, og den 7 'ne er ikke kommet endnu; og når han kommer, må han forsætte en kort tid.
Re 17:10 And there are seven kings: five are fallen, and one is, and the other is not yet come; and when he cometh, he must continue a short space.

[Åben 17:11 DK-KJV] Og dyret som var, og ikke er; ja han er den 8'ne, og er af den 7'ne, og går ind i tilintetgørelse.
Re 17:11 And the beast that was, and is not, even he is the eighth, and is of the seven, and goeth into perdition.

[Åben 17:12 DK-KJV] Og de 10 horn som du så er 10 konger, som endnu ikke har fået sit kongerige; men modtager myndighed som konger i 1 time sammen med dyret.
Re 17:12 And the ten horns which thou sawest are ten kings, which have received no kingdom as yet; but receive power as kings one hour with the beast.

[Åben 17:13 DK-KJV] Disse har et sind, og skal give kraft og styrke til dyret.
Re 17:13 These have one mind, and shall give their power and strength unto the beast.

[Åben 17:14 DK-KJV] Disse skal gå i krig mod Lammet, og Lammet skal vinde over dem: for han er Herre over herrer, og Konge over konger: og dem som er med ham er kaldede, og udvalgte, og trofaste.
Re 17:14 These shall make war with the Lamb, and the Lamb shall overcome them: for he is Lord of lords, and King of kings: and they that are with him are called, and chosen, and faithful.

[Åben 17:15 DK-KJV] Og han siger til mig, Vandmasserne som du så, der hvor skøgen sidder, er folkeslag, og folkemængder, og nationer, og tungemål.
Re 17:15 And he saith unto me, The waters which thou sawest, where the whore sitteth, are peoples, and multitudes, and nations, and tongues.

[Åben 17:16 DK-KJV] Og de 10 horn som du så på dyret, disse skal hade skøgen, og skal gøre hende øde og nøgen, og skal spise hendes kød, og brænde hende med ild.
Re 17:16 And the ten horns which thou sawest upon the beast, these shall hate the whore, and shall make her desolate and naked, and shall eat her flesh, and burn her with fire.

[Åben 17:17 DK-KJV] For Gud har lagt i deres hjerte at de skal fuldføre hans vilje, og nå til enighed, og give deres kongerige til dyret, indtil Guds ord skal være opfyldt.
Re 17:17 For God hath put in their hearts to fulfil his will, and to agree, and give their kingdom unto the beast, until the words of God shall be fulfilled.

[Åben 17:18 DK-KJV] Og kvinden som du så er den store by, som regerer over jordens konger.
Re 17:18 And the woman which thou sawest is that great city, which reigneth over the kings of the earth.

[Åben 18:1 DK-KJV] Og efter disse ting så' jeg en anden engel komme ned fra himlen, som har stor myndighed; og jorden var oplyst med hans herlighed.
[Åben 18:2 DK-KJV] Og han råbte mægtigt med en stærk stemme, og siger, Babylon den store er faldet, er faldet, og er blevet boligen for djævle, og forvaringen for enhver modbydelig ånd, og et bur for enhver uren og hadefuld fugl.
[Åben 18:3 DK-KJV] For alle nationer har drukket af vinen af hendes hors arrigskab, og jordens konger har bedrevet hor med hende, og jordens købmænd er blevet meget rige via overfloden af hendes delikatesser.
[Åben 18:4 DK-KJV] Og jeg hørte en anden stemme fra himlen, som siger, Kom ud af hende, mit folk, så I ikke er meddelagtige i hendes synd, og at I ikke modtager af hendes plager.
[Åben 18:5 DK-KJV] For hendes synder har nået helt op til himlen, og Gud har husket hendes fejltrin.
[Åben 18:6 DK-KJV] Beløn hende ligesom hun belønnede jer, og dobbel hende dobbelt efter hendes gerninger: i koppen som hun har fyldt fyld den dobbel tilbage til hende.
[Åben 18:7 DK-KJV] Hvor meget har hun ophøjet sigselv, og levet i overflod, så meget pine og sorg giv hende: for hun siger i hendes hjerte, jeg sidder som en dronning, og er ikke enke, og skal ikke opleve sorg.
[Åben 18:8 DK-KJV] Derfor skal hendes plager komme på 1 dag, død, og hjertesorg, og hungersnød; og hun skal bli' fuldstændig brændt med ild: for stærk er Gud Herren som dømmer hende.

[Åben 18:9 DK-KJV] Og jordens konger, som bedrev hor og levede i overflod med hende, skal begræde hende, og sørge over hende, når de skal se røgen fra hendes brand.
[Åben 18:10 DK-KJV] Stående langt borte af frygt for hendes pinsel, og siger, Arme jer, arme jer, den store by Babylon, den mægtige by! for på 1 time er din dom kommet.
[Åben 18:11 DK-KJV] Og jordens købmænd skal græde og sørge over hende; for intet menneske køber deres vareladninger mere:
[Åben 18:12 DK-KJV] Vareladninger af guld, og sølv, og værdifulde sten, og af perler, og fint linned, og violet, og silke, og skarlagenrød, og alt parfumeret træ, og alle slags kar af elfenben, og alle slags kar af det mest værdifulde træ, og af messing, og jern, og marmor,

[Åben 18:13 DK-KJV] Og kanel, og frankincense, og vin, og olie, og fint mel, og hvede, og dyr, og får, og heste, og vogne, og slaver, og menneskesjæle.

[Åben 18:14 DK-KJV] Og de frugter som din sjæl hungrede efter har forladt dig, og alt som er lækkert og godt har forladt dig, og du skal ikke kunne finde dem igen.
[Åben 18:15 DK-KJV] Og købmændene af disse ting, som blev rige på grund af hende, skal stå på lang afstand af frygt for hendes pinsler, grædende og tudende,
[Åben 18:16 DK-KJV] Og sige, Arme dig, arme dig, den store by, som var klædt i fint linned, og violet, og skarlagenrød, og dækket med guld, og værdifulde sten, og perler!
[Åben 18:17 DK-KJV] For på 1 time er så store rigdomme blevet til intet. Og alle kaptajner, og hele gruppen på skibe, og sejlere, og alle dem som tjener penge på havet, stod på lang

Re 18:1 And after these things I saw another angel come down from heaven, having great power; and the earth was lightened with his glory.
Re 18:2 And he cried mightily with a strong voice, saying, Babylon the great is fallen, is fallen, and is become the habitation of devils, and the hold of every foul spirit, and a cage of every unclean and hateful bird.
Re 18:3 For all nations have drunk of the wine of the wrath of her fornication, and the kings of the earth have committed fornication with her, and the merchants of the earth are waxed rich through the abundance of her delicacies.

Re 18:4 And I heard another voice from heaven, saying, Come out of her, my people, that ye be not partakers of her sins, and that ye receive not of her plagues.
Re 18:5 For her sins have reached unto heaven, and God hath remembered her iniquities.
Re 18:6 Reward her even as she rewarded you, and double unto her double according to her works: in the cup which she hath filled fill to her double.
Re 18:7 How much she hath glorified herself, and lived deliciously, so much torment and sorrow give her: for she saith in her heart, I sit a queen, and am no widow, and shall see no sorrow.

Re 18:8 Therefore shall her plagues come in one day, death, and mourning, and famine; and she shall be utterly burned with fire: for strong is the Lord God who judgeth her.
Re 18:9 And the kings of the earth, who have committed fornication and lived deliciously with her, shall bewail her, and lament for her, when they shall see the smoke of her burning,
Re 18:10 Standing afar off for the fear of her torment, saying, Alas, alas, that great city Babylon, that mighty city! for in one hour is thy judgment come.
Re 18:11 And the merchants of the earth shall weep and mourn over her; for no man buyeth their merchandise any more:
Re 18:12 The merchandise of gold, and silver, and precious stones, and of pearls, and fine linen, and purple, and silk, and scarlet, and all thyine wood, and all manner vessels of ivory, and all manner vessels of most precious wood, and of brass, and iron, and marble,
Re 18:13 And cinnamon, and odours, and ointments, and frankincense, and wine, and oil, and fine flour, and wheat, and beasts, and sheep, and horses, and chariots, and slaves, and souls of men.
Re 18:14 And the fruits that thy soul lusted after are departed from thee, and all things which were dainty and goodly are departed from thee, and thou shalt find them no more at all.
Re 18:15 The merchants of these things, which were made rich by her, shall stand afar off for the fear of her torment, weeping and wailing,
Re 18:16 And saying, Alas, alas, that great city, that was clothed in fine linen, and purple, and scarlet, and decked with gold, and precious stones, and pearls!
Re 18:17 For in one hour so great riches is come to nought. And every shipmaster, and all the company in ships, and sailors, and as many as trade by sea, stood afar off,

afstand,

[Åben 18:18 DK-KJV] Og råbte da de så røgen fra hendes brand, og siger, Hvilken by er ligesom denne store by!
[Åben 18:19 DK-KJV] Og de kastede støv på deres hoveder, og råbte, grædende og tudende, og siger, Arme dig, arme dig, den store by, på grund af hende er alle som har skibe på havet blevet rige på grund af hendes pragt! for på 1 time er hun lagt øde.
[Åben 18:20 DK-KJV] Jubel over hende, du himmel, og I hellige apostle og profeter; for Gud har hævnet jer på hende.
[Åben 18:21 DK-KJV] Og en mægtig engel samlede en sten op som lignede en møllesten, og kastede den i havet, og siger, således med vold skal den store by Babylon rives ned, og skal overhovedet ikke findes mere.
[Åben 18:22 DK-KJV] Og lyden af harpister, og musikere, og fløjtespillere, og trompetister, skal aldrig mere høres i dig; og ingen håndværker, af nogen som helst slags, skal kunne findes i dig mere; og lyden af møllestenen skal ikke høres i dig mere overhovedet;
[Åben 18:23 DK-KJV] Og lyset fra stearinlys skal ikke mere skinne i dig overhovedet; og stemmen af brudgommen og bruden skal ikke høres i dig mere overhovedet: for dine købmænd var de store mennesker på jorden; for ved dine heksekunster blev alle nationerne bedraget.
[Åben 18:24 DK-KJV] Og i hende var profeternes blod fundet, og af hellige, og af alle som var slået ihjel på jorden.

Re 18:18 And cried when they saw the smoke of her burning, saying, What city is like unto this great city!
Re 18:19 And they cast dust on their heads, and cried, weeping and wailing, saying, Alas, alas, that great city, wherein were made rich all that had ships in the sea by reason of her costliness! for in one hour is she made desolate.
Re 18:20 Rejoice over her, thou heaven, and ye holy apostles and prophets; for God hath avenged you on her.
Re 18:21 And a mighty angel took up a stone like a great millstone, and cast it into the sea, saying, Thus with violence shall that great city Babylon be thrown down, and shall be found no more at all.
Re 18:22 And the voice of harpers, and musicians, and of pipers, and trumpeters, shall be heard no more at all in thee; and no craftsman, of whatsoever craft he be, shall be found any more in thee; and the sound of a millstone shall be heard no more at all in thee;
Re 18:23 And the light of a candle shall shine no more at all in thee; and the voice of the bridegroom and of the bride shall be heard no more at all in thee: for thy merchants were the great men of the earth; for by thy sorceries were all nations deceived.
Re 18:24 And in her was found the blood of prophets, and of saints, and of all that were slain upon the earth.

Åbenbaringen Kapitel 19 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 19:1 DK-KJV] Og efter disse ting hørte jeg en stor stemme af mange mennesker i himlen, som siger, Alleluia; Frelse, og herlighed, og ære, og vælde, tilhører Gud vor Herre: ***"Alleluia - Ros Herren"***
[Åben 19:2 DK-KJV] For sande og retfærdige er hans domme: for han har dømt den store skøge, som vildledte jorden med hendes hor, og har hævnet hans tjeneres blod ved hendes hånd.
[Åben 19:3 DK-KJV] Og igen sagde de, Alleluia. Og hendes røg steg op for evigt og altid.

[Åben 19:4 DK-KJV] Og de 24 ældste og de 4 dyr faldt ned og tilbad Gud som sad på tronen, og siger, Amen; Alleluia.
[Åben 19:5 DK-KJV] Og en stemme kom ud fra tronen, og siger, Ros vor Gud, alle I hans tjenere, og I som frygter ham, både lille og stor.
[Åben 19:6 DK-KJV] Og jeg hørte som var det stemmen fra en stor folkemængde, og som lyden fra mange vandmasser, og som røsten fra mægtige tordenskrald, som siger, Alleluia: for Herren Gud omnipotent regerer. ***"Omnipotent - Èn som kan alt og har uindskrænket magt over alt og alle"***
[Åben 19:7 DK-KJV] Lad os være glade og juble, og give ære til ham: for Lammets bryllup er kommet, og hans hustru har gjort hendeselv klar.
[Åben 19:8 DK-KJV] Og til hende blev givet at hun skulle iklædes fint linned, ren og hvid: for fint linned er de helliges retfærdighed.
[Åben 19:9 DK-KJV] Og han siger til mig, Skriv, Velsignet er de som er indbudt til Lammets bryllupsmåltid. Og han siger til mig, Disse er de sande Guds ordsprog.
[Åben 19:10 DK-KJV] Og jeg faldt ned ved hans fødder for at tilbede ham. Og han sagde til mig, Se til at du ikke gør det: Jeg

Re 19:1 And after these things I heard a great voice of much people in heaven, saying, Alleluia; Salvation, and glory, and honour, and power, unto the Lord our God:
Re 19:2 For true and righteous are his judgments: for he hath judged the great whore, which did corrupt the earth with her fornication, and hath avenged the blood of his servants at her hand.
Re 19:3 And again they said, Alleluia. And her smoke rose up for ever and ever.
Re 19:4 And the four and twenty elders and the four beasts fell down and worshipped God that sat on the throne, saying, Amen; Alleluia.
Re 19:5 And a voice came out of the throne, saying, Praise our God, all ye his servants, and ye that fear him, both small and great.

Re 19:6 And I heard as it were the voice of a great multitude, and as the voice of many waters, and as the voice of mighty thunderings, saying, Alleluia: for the Lord God omnipotent reigneth.
Re 19:7 Let us be glad and rejoice, and give honour to him: for the marriage of the Lamb is come, and his wife hath made herself ready.
Re 19:8 And to her was granted that she should be arrayed in fine linen, clean and white: for the fine linen is the righteousness of saints.
Re 19:9 And he saith unto me, Write, Blessed are they which are called unto the marriage supper of the Lamb. And he saith unto me, These are the true sayings of God.
Re 19:10 And I fell at his feet to worship him. And he said unto me, See thou do it not: I am thy fellowservant, and of

er din medtjener, og af dine brødre som har Jesus' vidnesbyrd: tilbe Gud: for Jesus' vidnesbyrd er profetiens ånd.
[Åben 19:11 DK-KJV] Og jeg så' himlen bli' åbnet, og lagde mærke til en hvid hest; og han der sad på ham blev kaldt Troværdig og Sand, og med retfærdighed dømmer han og går i krig.
[Åben 19:12 DK-KJV] Hans øjne var som en flamme af ild, og på hans hoved var der mange kroner; og han havde et navn skrevet, som intet menneske kendte, udover han hamselv.
[Åben 19:13 DK-KJV] Og han var iklædt en kåbe dyppet i blod: og hans navn er kaldt Guds Ord.

[Åben 19:14 DK-KJV] Og hærene som var i himlen fulgte ham på hvide heste, iklædt fint linned, hvide og rene.
[Åben 19:15 DK-KJV] Og ud af hans mund kom et skarpt sværd, så han skulle slå nationerne med det: og han skal regere dem med en jernstav: og han tråder vinpressen af den Almægtige Guds voldsomhed og arrigskab.
[Åben 19:16 DK-KJV] Og på hans kåbe og på hans lår har han et navn skrevet, KONGE OVER KONGER, OG HERRE OVER HERRER.
[Åben 19:17 DK-KJV] Og jeg så en engel stående i solen; og han råbte med en høj stemme, ved at sige til alle fuglene der fløj i himlens midte, Kom og forsaml jerselv til den store Guds aftensmåltid;
[Åben 19:18 DK-KJV] Så I kan spise kødet af konger, og kødet af kaptajner, og kødet af mægtige mennesker, og kødet af heste, og af dem som sidder på dem, og kødet af alle mennesker, både fri og slave, både små og store.
[Åben 19:19 DK-KJV] Og jeg så dyret, og jordens konger, og deres hære, forsamlet for at gå i krig imod ham der sad på hesten, og imod hans hær.
[Åben 19:20 DK-KJV] Og dyret blev taget, og sammen med ham den falske profet som udvirker mirakler foran ham, med hvilke han bedragede dem som havde modtaget dyrets mærke, og dem som tilbad hans figur. Begge 2 blev kastet levende ned i en ildsø brændende med svovlsten.
[Åben 19:21 DK-KJV] Og resten blev slået ihjel med sværdet af ham som sad på hesten, med sværdet som kom ud af hans mund: og alle fuglene blev mættet af deres kød.

thy brethren that have the testimony of Jesus: worship God: for the testimony of Jesus is the spirit of prophecy.

Re 19:11 And I saw heaven opened, and behold a white horse; and he that sat upon him was called Faithful and True, and in righteousness he doth judge and make war.
Re 19:12 His eyes were as a flame of fire, and on his head were many crowns; and he had a name written, that no man knew, but he himself.
Re 19:13 And he was clothed with a vesture dipped in blood: and his name is called The Word of God.
Re 19:14 And the armies which were in heaven followed him upon white horses, clothed in fine linen, white and clean.
Re 19:15 And out of his mouth goeth a sharp sword, that with it he should smite the nations: and he shall rule them with a rod of iron: and he treadeth the winepress of the fierceness and wrath of Almighty God.

Re 19:16 And he hath on his vesture and on his thigh a name written, KING OF KINGS, AND LORD OF LORDS.
Re 19:17 And I saw an angel standing in the sun; and he cried with a loud voice, saying to all the fowls that fly in the midst of heaven, Come and gather yourselves together unto the supper of the great God;
Re 19:18 That ye may eat the flesh of kings, and the flesh of captains, and the flesh of mighty men, and the flesh of horses, and of them that sit on them, and the flesh of all men, both free and bond, both small and great.
Re 19:19 And I saw the beast, and the kings of the earth, and their armies, gathered together to make war against him that sat on the horse, and against his army.
Re 19:20 And the beast was taken, and with him the false prophet that wrought miracles before him, with which he deceived them that had received the mark of the beast, and them that worshipped his image. These both were cast alive into a lake of fire burning with brimstone.
Re 19:21 And the remnant were slain with the sword of him that sat upon the horse, which sword proceeded out of his mouth: and all the fowls were filled with their flesh.

Åbenbaringen Kapitel 20 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 20:1 DK-KJV] Og jeg så en engel komme ned fra himlen, som har nøglen til den bundløse faldgrube og en stor kæde i hans hånd.

[Åben 20:2 DK-KJV] Og han greb fat i dragen, den gamle slange, som er Djævelen, og Satan, og bandt ham i 1.000 år,
[Åben 20:3 DK-KJV] Og kastede ham ned i den bundløse faldgrube, og låste ham inde, og satte et segl på ham, så han ikke skulle bedrage nationerne mere, før de 1.000 år skulle være fuldendt: og efter det skal han løses en lille tid.
[Åben 20:4 DK-KJV] Og jeg så troner, og de sad på dem, og dom var givet til dem: og jeg så sjælene af dem som var blevet halshugget på grund af Jesus' vidnesbyrd, og for Guds ord, og dem som ikke havde tilbedt dyret, heller ikke hans figur, og heller ikke havde modtaget hans mærke på deres pander, eller i deres hænder; og de levede og regerede sammen med Kristus i 1.000 år.
[Åben 20:5 DK-KJV] Men resten af de døde levede ikke igen før de 1.000 år var omme. Dette er den første opstandelse.
[Åben 20:6 DK-KJV] Velsignet og hellig er han som har del i

Re 20:1 And I saw an angel come down from heaven, having the key of the bottomless pit and a great chain in his hand.
Re 20:2 And he laid hold on the dragon, that old serpent, which is the Devil, and Satan, and bound him a thousand years,
Re 20:3 And cast him into the bottomless pit, and shut him up, and set a seal upon him, that he should deceive the nations no more, till the thousand years should be fulfilled: and after that he must be loosed a little season.
Re 20:4 And I saw thrones, and they sat upon them, and judgment was given unto them: and I saw the souls of them that were beheaded for the witness of Jesus, and for the word of God, and which had not worshipped the beast, neither his image, neither had received his mark upon their foreheads, or in their hands; and they lived and reigned with Christ a thousand years.
Re 20:5 But the rest of the dead lived not again until the thousand years were finished. This is the first resurrection.
Re 20:6 Blessed and holy is he that hath part in the first

den første opstandelse: over sådanne har den anden død ingen myndighed, men de skal være præster af Gud og af Kristus, og skal regere sammen med ham i 1.000 år.
[Åben 20:7 DK-KJV] Og når de 1.000 år er udløbet, skal Satan slippes fri fra hans fængsel,

[Åben 20:8 DK-KJV] Og skal gå ud og bedrage nationerne som er i de 4 kvarterer på jorden, Gog og Magog, for at samle dem sammen til kamp: hvis antal er som havets sand.

[Åben 20:9 DK-KJV] Og de gik op på jordens bredde, og omringede de helliges lejr, og den elskede by: og der kom ild ned fra Gud ud af himlen, og fortærede dem.

[Åben 20:10 DK-KJV] Og djævelen der bedragede dem var kastet ud i søen af ild og svovlsten, hvor dyret og den falske profet er, og skal bli' pint dag og nat for evigt og altid.
[Åben 20:11 DK-KJV] Og jeg så en stor hvid trone, og ham der sad på den, fra hvis ansigt jorden og himlen flygtede væk fra; og der var ikke fundet nogen plads til dem.

[Åben 20:12 DK-KJV] Og jeg så de døde, lille og stor, stå foran Gud; og bøgerne var åbnet: og en anden bog var åbnet, som er livets bog: og de døde var dømt ud fra de ting som var skrevet i bøgerne, efter med deres gerninger.

[Åben 20:13 DK-KJV] Og havet frembragte de døde som var i det; og døden og helvede forløste de døde som var i dem: og de var dømt ethvert menneske efter deres gerninger.
[Åben 20:14 DK-KJV] Og døden og helvede var kastet ud i søen af ild. **Dette er den anden død**.
[Åben 20:15 DK-KJV] Og hvemsomhelst der ikke var fundet skrevet i livets bog var kastet ud i søen af ild.

resurrection: on such the second death hath no power, but they shall be priests of God and of Christ, and shall reign with him a thousand years.
Re 20:7 And when the thousand years are expired, Satan shall be loosed out of his prison,
Re 20:8 And shall go out to deceive the nations which are in the four quarters of the earth, Gog and Magog, to gather them together to battle: the number of whom is as the sand of the sea.
Re 20:9 And they went up on the breadth of the earth, and compassed the camp of the saints about, and the beloved city: and fire came down from God out of heaven, and devoured them.
Re 20:10 And the devil that deceived them was cast into the lake of fire and brimstone, where the beast and the false prophet are, and shall be tormented day and night for ever and ever.
Re 20:11 And I saw a great white throne, and him that sat on it, from whose face the earth and the heaven fled away; and there was found no place for them.
Re 20:12 And I saw the dead, small and great, stand before God; and the books were opened: and another book was opened, which is the book of life: and the dead were judged out of those things which were written in the books, according to their works.
Re 20:13 And the sea gave up the dead which were in it; and death and hell delivered up the dead which were in them: and they were judged every man according to their works.
Re 20:14 And death and hell were cast into the lake of fire. This is the second death.
Re 20:15 And whosoever was not found written in the book of life was cast into the lake of fire.

Åbenbaringen Kapitel 21 - Til toppen af Åbenbaringen - Revelation KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 21:1 DK-KJV] Og jeg så en ny himmel og en ny jord: for den første himmel og den første jord var der ikke mere; og der var ikke noget hav mere.
[Åben 21:2 DK-KJV] Og jeg Johannes så' den hellige by, ny Jerusalem, ankomme ned fra Gud ud af himlen, forberedt som en brud prydet for hendes ægtemand.
[Åben 21:3 DK-KJV] Og jeg hørte en stor stemme ud fra himlen som siger, Læg mærke til, Guds tabernakel er blandt mennesker, og han vil bo der sammen med dem, og de skal være hans folk, og Gud hamselv skal være der sammen med dem, og være deres Gud.
[Åben 21:4 DK-KJV] Og Gud skal tørre alle tårer af deres øjne; og der skal ikke være nogen død mere, heller ikke sorg, eller nogen som græder, der skal heller ikke være mere smerte: for de ting som var før er væk.
[Åben 21:5 DK-KJV] Og han som sad på tronen sagde, Læg mærke til, Jeg gør alting nyt. Og han sagde til mig, Skriv: for disse ord er sande og troværdige.
[Åben 21:6 DK-KJV] Og han sagde til mig, **Det er færdigt**. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden. Jeg vil frit give til ham som er tørstig af fontænen med livets vand.
[Åben 21:7 DK-KJV] Han der overvinder skal arve alle ting; og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn.
[Åben 21:8 DK-KJV] Men de frygtsomme, og vantro, og de hæslige, og morderne, og horebukkene, og heksekunstnere, og

Re 21:1 And I saw a new heaven and a new earth: for the first heaven and the first earth were passed away; and there was no more sea.
Re 21:2 And I John saw the holy city, new Jerusalem, coming down from God out of heaven, prepared as a bride adorned for her husband.

Re 21:3 And I heard a great voice out of heaven saying, Behold, the tabernacle of God is with men, and he will dwell with them, and they shall be his people, and God himself shall be with them, and be their God.
Re 21:4 And God shall wipe away all tears from their eyes; and there shall be no more death, neither sorrow, nor crying, neither shall there be any more pain: for the former things are passed away.
Re 21:5 And he that sat upon the throne said, Behold, I make all things new. And he said unto me, Write: for these words are true and faithful.
Re 21:6 And he said unto me, It is done. I am Alpha and Omega, the beginning and the end. I will give unto him that is athirst of the fountain of the water of life freely.
Re 21:7 He that overcometh shall inherit all things; and I will be his God, and he shall be my son.
Re 21:8 But the fearful, and unbelieving, and the abominable, and murderers, and whoremongers, and

afgudsdyrkerne, og alle løgnerne, skal have deres del i søen som brænder med ild og svovlsten: hvilket er den anden død.

[Åben 21:9 DK-KJV] Og der kom en hen til mig af de 7 engle som havde de 7 skåle fulde af de 7 sidste plager, og talte med mig, og siger, Kom herhen, Jeg vil vise dig bruden, Lammets hustru.
[Åben 21:10 DK-KJV] Og han bar mig åndeligt afsted til et stort og højt bjerg, og viste mig den store by, det hellige Jerusalem, dalende ud af himlen fra Gud,
[Åben 21:11 DK-KJV] Ved at ha' Guds herlighed: og hendes lys var ligesom den mest dyrebare sten, endda som en jaspis sten, klar som krystal;

[Åben 21:12 DK-KJV] Og havde en mur stor og høj, og havde 12 porte, og ved portene 12 engle, og navne skrevet på dem, som er navnene efter de 12 stammer af Israels børn:

[Åben 21:13 DK-KJV] På østsiden 3 porte; på nordsiden 3 porte; på sydsiden 3 porte; på vestsiden 3 porte.

[Åben 21:14 DK-KJV] Og byens mur havde 12 fundamenter, og i dem navnene på Lammets 12 apostle.
[Åben 21:15 DK-KJV] Og han der talte med mig havde et guldbelagt rør til at måle byen med, og dens porte, og selve muren.

[Åben 21:16 DK-KJV] Og byens bund var kvadratisk, og længden er så stor som bredden: og han målte byen med røret, 2.400 kilometer. Længde og bredde og højde er den samme.

[Åben 21:17 DK-KJV] Og han målte dens mur, 65 meter tyk, efter et menneskes mål, som er, fra englen.
[Åben 21:18 DK-KJV] Og dens murværk var lavet af jaspis sten: og byen var rent guld, ligesom klart glas.

[Åben 21:19 DK-KJV] Og bymurens fundament var dekoreret med alle slags værdifulde sten. Det første fundament var Jaspis; det andet, safir; det tredje, calcedon; det fjerde, smaragd;

[Åben 21:20 DK-KJV] Det femte, sardonyks; det sjette, karneol; det syvende, krysolit; det ottende, beryl; det niende, topaz; det tiende krysopras; det ellevte, hyacint; det tolvte ametyst.
[Åben 21:21 DK-KJV] Og de 12 porte var 12 perler; hver eneste port var en perle: og gaderne i byen var rent guld, som var det transparent glas.
[Åben 21:22 DK-KJV] Og jeg så ikke noget tempel derinde: for Gud den Almægtig Herren og Lammet er dens tempel.
[Åben 21:23 DK-KJV] Og byen havde ikke brug for solen, heller ikke for månen, til at skinne i den: for Guds herlighed oplyste den, og Lammet er dens lys.
[Åben 21:24 DK-KJV] Og nationerne af dem som er frelst skal vandre i dens lys: og jordens konger bringer deres herlighed og ære ind i den.
[Åben 21:25 DK-KJV] Og dens byporte skal overhovedet ikke være lukkede hele dagen: for der skal ikke være nat der.
[Åben 21:26 DK-KJV] Og de skal bringe herligheden og ære fra nationerne ind i den.
[Åben 21:27 DK-KJV] Og der skal under ingen omstændigheder komme nogen ting derind der besmitter, heller ikke noget som helst som udvirker hæslighed, eller kommer med en løgn: men de som er skrevet i Lammets livets bog.

sorcerers, and idolaters, and all liars, shall have their part in the lake which burneth with fire and brimstone: which is the second death.
Re 21:9 And there came unto me one of the seven angels which had the seven vials full of the seven last plagues, and talked with me, saying, Come hither, I will shew thee the bride, the Lamb's wife.
Re 21:10 And he carried me away in the spirit to a great and high mountain, and shewed me that great city, the holy Jerusalem, descending out of heaven from God,
Re 21:11 Having the glory of God: and her light was like unto a stone most precious, even like a jasper stone, clear as crystal;
Re 21:12 And had a wall great and high, and had twelve gates, and at the gates twelve angels, and names written thereon, which are the names of the twelve tribes of the children of Israel:
Re 21:13 On the east three gates; on the north three gates; on the south three gates; and on the west three gates.
Re 21:14 And the wall of the city had twelve foundations, and in them the names of the twelve apostles of the Lamb.
Re 21:15 And he that talked with me had a golden reed to measure the city, and the gates thereof, and the wall thereof.
Re 21:16 And the city lieth foursquare, and the length is as large as the breadth: and he measured the city with the reed, twelve thousand furlongs. The length and the breadth and the height of it are equal.
Re 21:17 And he measured the wall thereof, an hundred and forty and four cubits, according to the measure of a man, that is, of the angel.
Re 21:18 And the building of the wall of it was of jasper: and the city was pure gold, like unto clear glass.
Re 21:19 And the foundations of the wall of the city were garnished with all manner of precious stones. The first foundation was jasper; the second, sapphire; the third, a chalcedony; the fourth, an emerald;
Re 21:20 The fifth, sardonyx; the sixth, sardius; the seventh, chrysolite; the eighth, beryl; the ninth, a topaz; the tenth, a chrysoprasus; the eleventh, a jacinth; the twelfth, an amethyst.
Re 21:21 And the twelve gates were twelve pearls; every several gate was of one pearl: and the street of the city was pure gold, as it were transparent glass.
Re 21:22 And I saw no temple therein: for the Lord God Almighty and the Lamb are the temple of it.
Re 21:23 And the city had no need of the sun, neither of the moon, to shine in it: for the glory of God did lighten it, and the Lamb is the light thereof.
Re 21:24 And the nations of them which are saved shall walk in the light of it: and the kings of the earth do bring their glory and honour into it.
Re 21:25 And the gates of it shall not be shut at all by day: for there shall be no night there.
Re 21:26 And they shall bring the glory and honour of the nations into it.
Re 21:27 And there shall in no wise enter into it any thing that defileth, neither whatsoever worketh abomination, or maketh a lie: but they which are written in the Lamb's book of life.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Nye Testamente - Det Gamle Testamente

[Åben 22:1 DK-KJV] Og han viste mig en ren flod med livets vand, klar som krystal, komme ud fra Gud og Lammets trone.

[Åben 22:2 DK-KJV] Midt i dens gade, og på begge sider af floden, var livets træ, som bar 12 forskellige slags frugt, og frembragte hendes frugt hver måned: og træets blade var til lægedom for nationerne.
[Åben 22:3 DK-KJV] Og der skal ikke være nogen forbandelse mere: men Gud og Lammets trone skal være i den; og hans tjenere skal tjene ham:
[Åben 22:4 DK-KJV] Og de skal se hans ansigt; og hans navn skal være på deres pander.

[Åben 22:5 DK-KJV] Og der skal ikke være nat der; og de har ikke brug for lys, heller ikke solens lys; for Gud Herren giver dem lys: og de skal regere for evigt og altid.
[Åben 22:6 DK-KJV] Og han sagde til mig, Disse ordsprog er troværdige og sande: og de hellige profeters Gud Herren sendte hans engel for at fremvise overfor hans tjenere de ting som snart må bli' gjort.
[Åben 22:7 DK-KJV] Læg mærke til, Jeg kommer hurtigt: velsignet er han som holder fast ved ordsprogene i denne profetiske bog.

[Åben 22:8 DK-KJV] Og jeg Johannes så disse ting, og hørte dem. Og da jeg havde hørt og set, faldt jeg ned for englens fødder for at tilbede ham som havde vist mig disse ting.

[Åben 22:9 DK-KJV] Så siger han til mig, Lad være med at gøre det: for jeg er din medtjener, og af dine profetiske brødre, og af dem som holder fast ved ordsprogene i denne bog: **tilbe Gud**.
[Åben 22:10 DK-KJV] Og han siger til mig, Forsegl ikke ordsprogene af denne bogs profeti: for tiden er nær.
[Åben 22:11 DK-KJV] Han som er uretfærdig, lad ham forbli' med at være uretfærdig: og han som er uren, lad ham forsætte med at være uren: og han som er retskaffen, lad ham forbli' med at være retskaffen: og han som er hellig, lad ham forsætte med at være hellig.
[Åben 22:12 DK-KJV] Og, læg mærke til, jeg kommer hurtigt; og min belønning er med mig, for at give ethvert menneske ligesom hans virke skal være.
[Åben 22:13 DK-KJV] Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden, den første og den sidste.
[Åben 22:14 DK-KJV] Velsignet er de som gør hans befalinger, så de må have ret til livets træ, og må gå ind gennem portene ind i byen.
[Åben 22:15 DK-KJV] For udenfor er hundene, og heksekunstnere, og horebukkene, og morderne, og afgudsdyrkerne, og hvemsomhelst der elsker at komme med en løgn.
[Åben 22:16 DK-KJV] Jeg Jesus har sendt min engel for at vise jer disse ting i kirkerne. Jeg er roden og Davids afkom, og den strålende og morgen stjerne.

[Åben 22:17 DK-KJV] Og Ånden og bruden siger, Kom. Og lad ham som hører sige, Kom. Og lad ham som er tørstig komme. Og hvemsomhelst der vil, lad ham tage livets vand frit.
[Åben 22:18 DK-KJV] For jeg vidner for enhver mand der hører de profetiske ord i denne bog, Hvis der er en mand der skal lægge noget til disse ting, så skal Gud lægge på ham de plager som der er skrevet om i denne bog:

Re 22:1 And he shewed me a pure river of water of life, clear as crystal, proceeding out of the throne of God and of the Lamb.
Re 22:2 In the midst of the street of it, and on either side of the river, was there the tree of life, which bare twelve manner of fruits, and yielded her fruit every month: and the leaves of the tree were for the healing of the nations.
Re 22:3 And there shall be no more curse: but the throne of God and of the Lamb shall be in it; and his servants shall serve him:
Re 22:4 And they shall see his face; and his name shall be in their foreheads.
Re 22:5 And there shall be no night there; and they need no candle, neither light of the sun; for the Lord God giveth them light: and they shall reign for ever and ever.
Re 22:6 And he said unto me, These sayings are faithful and true: and the Lord God of the holy prophets sent his angel to shew unto his servants the things which must shortly be done.
Re 22:7 Behold, I come quickly: blessed is he that keepeth the sayings of the prophecy of this book.
Re 22:8 And I John saw these things, and heard them. And when I had heard and seen, I fell down to worship before the feet of the angel which shewed me these things.
Re 22:9 Then saith he unto me, See thou do it not: for I am thy fellowservant, and of thy brethren the prophets, and of them which keep the sayings of this book: worship God.
Re 22:10 And he saith unto me, Seal not the sayings of the prophecy of this book: for the time is at hand.

Re 22:11 He that is unjust, let him be unjust still: and he which is filthy, let him be filthy still: and he that is righteous, let him be righteous still: and he that is holy, let him be holy still.
Re 22:12 And, behold, I come quickly; and my reward is with me, to give every man according as his work shall be.
Re 22:13 I am Alpha and Omega, the beginning and the end, the first and the last.
Re 22:14 Blessed are they that do his commandments, that they may have right to the tree of life, and may enter in through the gates into the city.
Re 22:15 For without are dogs, and sorcerers, and whoremongers, and murderers, and idolaters, and whosoever loveth and maketh a lie.
Re 22:16 I Jesus have sent mine angel to testify unto you these things in the churches. I am the root and the offspring of David, and the bright and morning star.
Re 22:17 And the Spirit and the bride say, Come. And let him that heareth say, Come. And let him that is athirst come. And whosoever will, let him take the water of life freely.
Re 22:18 For I testify unto every man that heareth the words of the prophecy of this book, If any man shall add unto these things, God shall add unto him the plagues that are written in this book:

[Åben 22:19 DK-KJV] Og hvis der er en mand der skal fjerne nogle af ordene i denne profetiske bog, så skal Gud fjerne hans del af livets bog, og ud af den hellige by, og fra de ting som er skrevet i denne bog.
[Åben 22:20 DK-KJV] Han som vidner om disse ting siger, Sandelig jeg kommer hurtigt. Amen. Ja sådant, kom, Herre Jesus.
[Åben 22:21 DK-KJV] Vor Herre Jesus Kristus' nåde være med jer alle. Amen.

Re 22:19 And if any man shall take away from the words of the book of this prophecy, God shall take away his part out of the book of life, and out of the holy city, and from the things which are written in this book.
Re 22:20 He which testifieth these things saith, Surely I come quickly. Amen. Even so, come, Lord Jesus.
Re 22:21 The grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen.

DET GAMLE TESTAMENTE (BRUDSTYKKER)

INDHOLDSFORTEGNELSE - FORORDET TIL BIBELEN KAN LÆSES HER

Blå kapitler er oversat - I de røde Kapitler er der oversat vers her og der - Resten er på Engelsk		Side
1 Mosebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50	386
2 Mosebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40	462
3 Mosebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27	526
4 Mosebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36	572
5 Mosebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34	
Josva	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24	
Dommerbogen	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21	
Ruths bog	1-2-3-4	
1 Samuels bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31	
2 Samuels bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24	
1 Kongebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22	
2 Kongebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25	
1 Krønikebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29	
2 Krønikebog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36	
Ezras bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10	
Nehemias bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13	
Esters bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10	
Jobs bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21 22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42	
Salmernes bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150	
Ordsprogenes bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31	
Prædikerens bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12	
Højsangen	1-2-3-4-5-6-7-8	
Esajas bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33 34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66	
Jeremias bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26 27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52	
Klagesangene	1-2-3-4-5	
Ezekiel	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24 25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48	
Daniels bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12	
Hoseas bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14	
Joels bog	1-2-3	
Amos bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9	
Obadias bog	1	
Jonas bog	1-2-3-4	
Mikas bog	1-2-3-4-5-6-7	
Nahum bog	1-2-3	
Habakkuks bog	1-2-3	
Zefanias bog	1-2-3	
Haggajs bog	1-2	
Zakarias bog	1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14	
Malakias bog	1-2-3-4	
	Indholdsfortegnelse Det Nye Testamente	1

1Mosebog - Index001

Navnebetydning for Genesis = I begyndelsen & Moses = Trukket ud af vandet

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25
26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50

1 Mosebog Kapitel 1 - Genesis KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Hvem og hvordan er Gud - Hærskarers HERRE - El-o-heem - der tilkendegiver enden fra begyndelsen
יְהוָה YHVH som oversættes til The LORD/HERREN betyder - Læg mærke til blodet læg mærke til naglen
Den evigvarende Far - Kærligheden - Den Højeste Éner - Barmhjertigheden - Den Mægtige Éner - Rådgiveren - Vejen
Skaberen - Frelseren - Den Vidunderlige - Den Nådige - Vinstokken - Tilgiveren - Kongen - Jesus - Israels Gud - Livet
Helligånden - Den lille - Den Lysgivende - Olien - Trøsteren - Herren - Dommeren - Lyksagligheden - Jeg Er - Ordet

[1Mo 1:1 DK-KJV] I begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden.
Ge 1:1 In the beginning God created the heaven and the earth.

[1Mo 1:2 DK-KJV] Og jorden var uden form, og tom; og mørke var på dybets overflade. Og Guds Ånd bevægede sig på vandmassernes overflade.
Ge 1:2 And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters.

[1Mo 1:3 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad der være lys: og der var lys.
Ge 1:3 And God said, Let there be light: and there was light.

[1Mo 1:4 DK-KJV] Og Gud så' lyset, at det var godt: og Gud skilte lyset fra mørket.
Ge 1:4 And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness.

[1Mo 1:5 DK-KJV] Og Gud kaldte lyset Dag, og mørket kaldte han Nat. Og den aften og den morgen var den første dag.
Ge 1:5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day.

[1Mo 1:6 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad der være en hvælving i midten af vandmasserne, og lad den skille vandmasserne fra vandmasserne.
Ge 1:6 And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters.

[1Mo 1:7 DK-KJV] Og Gud lavede hvælvingen, og skilte vandmasserne som var under hvælvingen fra vandmasserne som var over hvælvingen: og det var sådant.
Ge 1:7 And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so.

[1Mo 1:8 DK-KJV] Og Gud kaldte hvælvingen Himmel. Og den aften og den morgen var den anden dag.
Ge 1:8 And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day.

[1Mo 1:9 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad vandmasserne under himmelen bli' forsamlet på et sted, og lad det tørre land vise sig: og det var sådant.
Ge 1:9 And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so.

[1Mo 1:10 DK-KJV] Og Gud kaldte det tørre land Jord; og forsamlingen af vandmasserne kaldte han Have: og Gud så' at det var godt.
Ge 1:10 And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good.

[1Mo 1:11 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad jorden frembringe græs, urten der giver frø, og frugttræet der giver frugt efter hans sort, hvis kerne er i sigselv, på jorden: og det var sådant.
Ge 1:11 And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so.

[1Mo 1:12 DK-KJV] Og jorden frembragte græs, og urt der giver frø efter hans sort, og træet der giver frugt, hvis kerne var i sigselv, efter hans sort: og Gud så' at det var godt.
Ge 1:12 And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good.

[1Mo 1:13 DK-KJV] Og den aften og den morgen var den tredje dag.
Ge 1:13 And the evening and the morning were the third day.

[1Mo 1:14 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad der være lys i himmelhvælvingen til at skille dagen fra natten; og lad dem være for tegn, og for årstider, og for dage, og år:
Ge 1:14 And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years:

[1Mo 1:15 DK-KJV] Og lad dem være som lys i himmelhvælvingen til at gi' lys på jorden: og det var sådant.
Ge 1:15 And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so.

[1Mo 1:16 DK-KJV] Og Gud lavede to store lys; det større lys til at styre dagen, og det mindre lys til at styre natten: han lavede også stjernerne.
Ge 1:16 And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also.

[1Mo 1:17 DK-KJV] Og Gud satte dem i himmelhvælvingen til at gi' lys på jorden,
Ge 1:17 And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth,

[1Mo 1:18 DK-KJV] Og til at styre over dagen og over natten, og til at skille lyset fra mørket: og Gud så' at det var godt.
Ge 1:18 And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good.

[1Mo 1:19 DK-KJV] Og den aften og den morgen var den
Ge 1:19 And the evening and the morning were the fourth day.

fjerde dag.

[1Mo 1:20 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad vandmasserne i overflod frembringe den bevægende skabning der har liv, og fugl der må flyve over jorden i den åbne himmelhvælving.
Ge 1:20 And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven.

[1Mo 1:21 DK-KJV] Og Gud skabte store hvaler, og enhver levende skabning der bevæger sig, som vandmasserne frembragte i overflod, efter deres art, og enhver vinget fugl efter hans art: og Gud så' at det var godt.
Ge 1:21 And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good.

[1Mo 1:22 DK-KJV] Og Gud velsignede dem, ved at sige, Vær frugtbar, og multiplicer, og fyld vandmasserne i havene, og lad fugl multiplicere på jorden.
Ge 1:22 And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth.

[1Mo 1:23 DK-KJV] Og den aften og den morgen var den femte dag.
Ge 1:23 And the evening and the morning were the fifth day.

[1Mo 1:24 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad jorden frembringe den levende skabning efter hans art, kvæg, og krybende ting, og dyr på jorden efter hans art: og det var sådant.
Ge 1:24 And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so.

[1Mo 1:25 DK-KJV] Og Gud lavede dyret af jorden efter hans art, og kvæg efter deres art, og enhver ting der kryber på jorden efter hans art: og Gud så' at det var godt.
Ge 1:25 And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good.

[1Mo 1:26 DK-KJV] Og Gud sagde, Lad os lave mennesket i vor figur, så de ligner os: og lad dem ha' herredømme over havets fisk, og over luftens fugle, og over kvæget, og over hele jorden, og over enhver krybende ting der kryber på jorden.
Ge 1:26 And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth.

[1Mo 1:27 DK-KJV] Sådant skabte Gud mennesket i hans egen figur, i Guds figur skabte han ham; hankøn og hunkøn skabte han dem.
Ge 1:27 So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them.

[1Mo 1:28 DK-KJV] Og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem, Vær frugtbar, og multiplicer, og opfyld jorden, og tæm den: og ha' herredømme over havets fisk, og over luftens fugle, og over enhver levende ting der bevæger sig på jorden.
Ge 1:28 And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth.

[1Mo 1:29 DK-KJV] Og Gud sagde, Læg mærke til, jeg har givet jer enhver frøbærende urt, som er på hele jordens overflade, og ethvert træ, i hvilket frugten er fra et træ der giver kerne; den skal være mad til jer.
Ge 1:29 And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat.

[1Mo 1:30 DK-KJV] Og til ethvert dyr på jorden, og til enhver fugl i luften, og til enhver ting der kryber på jorden, hvori der er liv, har jeg givet enhver grøn urt som mad: og det var sådant.
Ge 1:30 And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so.

[1Mo 1:31 DK-KJV] Og Gud så' enhver ting som han havde lavet, og, læg mærke til, det var meget godt. Og den aften og den morgen var den sjette dag.
Ge 1:31 And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

1 Mosebog Kapitel 2 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 2:1 DK-KJV] Således var himlene og jorden fuldendt, og hele dens hær.
Ge 2:1 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them.

[1Mo 2:2 DK-KJV] Og på den syvende dag sluttede Gud hans virke som han havde lavet; og han hvilede på den syvende dag fra hele hans virke som han havde lavet.
Ge 2:2 And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made.

[1Mo 2:3 DK-KJV] Og Gud velsignede den syvende dag, og helliggjorde den: eftersom han i den havde hvilet fra hele hans virke som Gud skabte og lavede.
Ge 2:3 And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made.

[1Mo 2:4 DK-KJV] Disse er generationerne fra himlene og fra jorden da de var skabt, på dagen hvor HERREN Gud lavede jorden og himlene,
Ge 2:4 These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens,

[1Mo 2:5 DK-KJV] Og enhver plante på marken før den var i jorden, og enhver urt på marken før den voksede: for HERREN Gud havde ikke ladet det regne på jorden, og der var ikke et menneske til at dyrke jorden.

[1Mo 2:6 DK-KJV] Men der kom en tåge op fra jorden, og vandede hele jordens overflade.

[1Mo 2:7 DK-KJV] Og HERREN Gud formede mennesket af jordens støv, og åndede livsånde ind i hans næsebor; og mennesket blev en levende sjæl.

[1Mo 2:8 DK-KJV] Og HERREN Gud plantede en have østpå i Eden; og der satte han manden som han havde formet.

[1Mo 2:9 DK-KJV] Og ud af jorden fik HERREN Gud ethvert træ til at gro der er velbehageligt for synet, og godt som mad; også livets træ i havens midte, og kundskabens træ om godt og ondt.

[1Mo 2:10 DK-KJV] Og en flod udgik fra Eden for at vande haven; og derfra var den delt, og blev til fire stykker. *"Eden - Velbehaglighed; Fryd"*
[1Mo 2:11 DK-KJV] Navnet på den første er Pison: det er den som løber gennem hele Havilahs land, hvor der er guld; "nr.1 Pison - En forandring; En forlængelse af munden / Havilah - En der bli'r ramt af smerte; En der frembringer / Guld - Guds retfærdighed"
[1Mo 2:12 DK-KJV] Og guldet fra det land er godt: der er bdellium og onyx stenen. *"Bdellium - Det fineste mørkebrune Myrra / Onyx - En albaster box med Salve Olie; Blegne; Blanchere"*
[1Mo 2:13 DK-KJV] Og navnet på den anden flod er Gihon: den samme er den som løber gennem hele Etiopiens land. *"nr.2 Gihon - En Nådesdal / Etiopien - Mørke; Hede"*
[1Mo 2:14 DK-KJV] Og navnet på den tredje flod er Hiddekel: det er den som går østpå mod Assyrien. Og den fjerde flod er Eufrat. *"nr.3 Hiddekel - En skarp stemme; Lyd / Assyrien - Assur eller Ashurs land / Ashur - En der er lykkelig; eller vandrer; eller kigger" - "nr.4 Eufrat - En der gør frugtbar"*

[1Mo 2:15 DK-KJV] Og HERREN Gud tog manden, og satte ham ind i Edens have for at pryde den og for at holde den.

[1Mo 2:16 DK-KJV] Og HERREN Gud befalede manden, og siger, Af ethvert træ fra haven må du frit spise:

[1Mo 2:17 DK-KJV] Men af kundskabens træ om godt og ondt, det skal du ikke spise af: for på dagen hvor du spiser deraf skal du helt sikkert dø.

[1Mo 2:18 DK-KJV] Og HERREN Gud sagde, Det er ikke godt at manden skulle være alene; jeg vil lave ham en hjælp passende til ham.
[1Mo 2:19 DK-KJV] Og ud af jorden formede HERREN Gud ethvert af markens dyr, og enhver af luftens fugle; og bragte dem til Adam for at se hvad han ville kalde dem: og hvadsomhelst Adam kaldte enhver levende skabning, det var dens navn. ***"Adam Navnebetydning - Sådant skabte Gud mennesket i hans egen figur, i Guds figur skabte han ham; hankøn og hunkøn skabte han dem - Jordisk; Rød"***

[1Mo 2:20 DK-KJV] Og Adam gav navne til alt kvæg, og til luftens fugle, og til ethvert af markens dyr; men for Adam var der ikke fundet en hjælp passende til ham.

[1Mo 2:21 DK-KJV] Og HERREN Gud sørgede for at en dyb søvn kom over Adam, og han sov: og han tog et af hans ribben, og lukkede med kød i stedet for det;

Ge 2:5 And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground.
Ge 2:6 But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground.
Ge 2:7 And the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul.
Ge 2:8 And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed.
Ge 2:9 And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil.
Ge 2:10 And a river went out of Eden to water the garden; and from thence it was parted, and became into four heads.

Ge 2:11 The name of the first is Pison: that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold;

Ge 2:12 And the gold of that land is good: there is bdellium and the onyx stone.
Ge 2:13 And the name of the second river is Gihon: the same is it that compasseth the whole land of Ethiopia.
Ge 2:14 And the name of the third river is Hiddekel: that is it which goeth toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates.
Ge 2:15 And the LORD God took the man, and put him into the garden of Eden to dress it and to keep it.
Ge 2:16 And the LORD God commanded the man, saying, Of every tree of the garden thou mayest freely eat:
Ge 2:17 But of the tree of the knowledge of good and evil, thou shalt not eat of it: for in the day that thou eatest thereof thou shalt surely die.
Ge 2:18 And the LORD God said, It is not good that the man should be alone; I will make him an help meet for him.
Ge 2:19 And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto Adam to see what he would call them: and whatsoever Adam called every living creature, that was the name thereof.
Ge 2:20 And Adam gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found an help meet for him.
Ge 2:21 And the LORD God caused a deep sleep to fall upon Adam, and he slept: and he took one of his ribs, and closed up the flesh instead thereof;

[1Mo 2:22 DK-KJV] Og ribbenet, som HERREN Gud havde taget fra mennesket, lavede han en kvinde, og bragte hende til manden.
Ge 2:22 And the rib, which the LORD God had taken from man, made he a woman, and brought her unto the man.

[1Mo 2:23 DK-KJV] Og Adam sagde, Dette er nu ben af mine ben, og kød af mit kød: hun skal kaldes Kvinde, fordi hun var taget ud af Mand.
Ge 2:23 And Adam said, This is now bone of my bones, and flesh of my flesh: she shall be called Woman, because she was taken out of Man.

[1Mo 2:24 DK-KJV] Derfor skal en mand forlade hans far og hans mor, og skal klynge sig til hans hustru: og de skal være et kød.
Ge 2:24 Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife: and they shall be one flesh.

[1Mo 2:25 DK-KJV] Og de var begge nøgne, manden og hans hustru, og var ikke skamfulde.
Ge 2:25 And they were both naked, the man and his wife, and were not ashamed.

1 Mosebog Kapitel 3 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 3:1 DK-KJV] Nu var slangen mere spidsfindig end nogle af markens dyr som HERREN Gud havde lavet. Og han sagde til kvinden, Ja, har Gud sagt, I skal ikke spise af ethvert træ fra haven?
Ge 3:1 Now the serpent was more subtil than any beast of the field which the LORD God had made. And he said unto the woman, Yea, hath God said, Ye shall not eat of every tree of the garden?

[1Mo 3:2 DK-KJV] Og kvinden sagde til slangen, Vi må spise af frugten fra havens træer:
Ge 3:2 And the woman said unto the serpent, We may eat of the fruit of the trees of the garden:

[1Mo 3:3 DK-KJV] Men af frugten fra træet som er i havens midte, Har Gud sagt, I skal ikke spise af det, I skal heller ikke røre det, for ikke at I skal dø.
Ge 3:3 But of the fruit of the tree which is in the midst of the garden, God hath said, Ye shall not eat of it, neither shall ye touch it, lest ye die.

[1Mo 3:4 DK-KJV] Og slangen sagde til kvinden, I skal helt sikkert ikke dø:
Ge 3:4 And the serpent said unto the woman, Ye shall not surely die:

[1Mo 3:5 DK-KJV] For Gud ved godt at på dagen I spiser deraf, da skal jeres øjne være åbnet, og I skal være som guder, ved at kende godt og ondt.
Ge 3:5 For God doth know that in the day ye eat thereof, then your eyes shall be opened, and ye shall be as gods, knowing good and evil.

[1Mo 3:6 DK-KJV] Og da kvinden så at træet var god som mad, og at det var velbehageligt for øjnene, og et træ til at bli' ønsket for at gøre én vis, tog hun af frugten deraf, og spiste, og gav også til hendes ægtemand hos hende; og han spiste.
Ge 3:6 And when the woman saw that the tree was good for food, and that it was pleasant to the eyes, and a tree to be desired to make one wise, she took of the fruit thereof, and did eat, and gave also unto her husband with her; and he did eat.

[1Mo 3:7 DK-KJV] Og øjnene på dem begge var åbnet, og de vidste at de var nøgne; og de syede figenblade sammen, og lavede forklæder til demselv.
Ge 3:7 And the eyes of them both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together, and made themselves aprons.

[1Mo 3:8 DK-KJV] Og de hørte HERREN Guds stemme vandrende i haven i dagens kølighed: og Adam og hans hustru gemte demselv fra HERREN Guds nærvær blandt havens træer.
Ge 3:8 And they heard the voice of the LORD God walking in the garden in the cool of the day: and Adam and his wife hid themselves from the presence of the LORD God amongst the trees of the garden.

[1Mo 3:9 DK-KJV] Og HERREN Gud kaldte på Adam, og sagde til ham, Hvor er du?
Ge 3:9 And the LORD God called unto Adam, and said unto him, Where art thou?

[1Mo 3:10 DK-KJV] Og han sagde, Jeg hørte din stemme i haven, og jeg var bange, fordi jeg var nøgen; og gemte migselv.
Ge 3:10 And he said, I heard thy voice in the garden, and I was afraid, because I was naked; and I hid myself.

[1Mo 3:11 DK-KJV] Og han sagde, Hvem fortalte dig at du var nøgen? Har du spist af træet, hvoraf jeg befalede dig at du ikke skulle spise?
Ge 3:11 And he said, Who told thee that thou wast naked? Hast thou eaten of the tree, whereof I commanded thee that thou shouldest not eat?

[1Mo 3:12 DK-KJV] Og manden sagde, Kvinden som du gav at være hos mig, hun gav mig af træet, og jeg spiste.
Ge 3:12 And the man said, The woman whom thou gavest to be with me, she gave me of the tree, and I did eat.

[1Mo 3:13 DK-KJV] Og HERREN Gud sagde til kvinden, Hvad er dette som du har gjort? Og kvinden sagde, Slangen forførte mig, og jeg spiste.
Ge 3:13 And the LORD God said unto the woman, What is this that thou hast done? And the woman said, The serpent beguiled me, and I did eat.

[1Mo 3:14 DK-KJV] Og HERREN Gud sagde til slangen, Fordi du har gjort dette, er du forbandet over alt kvæg, og over ethvert af markens dyr; på din mave skal du gå, og støv skal du spise alle dagene af dit liv:
Ge 3:14 And the LORD God said unto the serpent, Because thou hast done this, thou art cursed above all cattle, and above every beast of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life:

[1Mo 3:15 DK-KJV] Og jeg vil sætte fjendskab mellem dig og kvinden, og mellem din sæd og hendes sæd; det skal skade dit hoved, og du skal skade hans hæl.
Ge 3:15 And I will put enmity between thee and the woman, and between thy seed and her seed; it shall bruise thy head, and thou shalt bruise his heel.

[1Mo 3:16 DK-KJV] Til kvinden sagde han, Jeg vil i høj grad multiplicere din bekymring og din undfangelse; bekymret skal du frembringe børn; og din lyst skal være til din ægtemand, og han skal regere over dig.
[1Mo 3:17 DK-KJV] Og til Adam sagde han, Fordi du har lyttet til din hustrus stemme, og har spist af træet, af hvilket jeg befalede dig, og sagde, Du skal ikke spise af det: forbandet er jorden for din skyld; bekymret skal du spise af den alle dagene af dit liv;
[1Mo 3:18 DK-KJV] Torne og også tidsler skal den frembringe til dig; og du skal spise markens urter;
[1Mo 3:19 DK-KJV] I dit ansigts sved skal du spise brød, indtil du returnere til jorden; for udaf den var du taget: for støv er du, og indtil støv skal du returnere.
[1Mo 3:20 DK-KJV] Og Adam kaldte hans hustrus navn Eva; fordi hun var moderen af alt levende. *"Eva - Moderen af alt levende - I live; Opmuntring"*
[1Mo 3:21 DK-KJV] Til Adam og også til hans hustru lavede HERREN Gud frakker af skind, og iklædte dem.
[1Mo 3:22 DK-KJV] Og HERREN Gud sagde, Læg mærke til, manden er blevet som én af os, til at kende godt og ondt: og nu, for ikke at han strækker hans hånd frem, og også tager af livets træ, og spiser, og lever for evigt:
[1Mo 3:23 DK-KJV] Derfor sendte HERREN Gud ham videre fra Edens have, for at dyrke jorden hvorfra han var taget.
[1Mo 3:24 DK-KJV] Sådant drev han manden ud; og han placerede øst for Edens have Keruber, og et flammende sværd som vendte alle veje, for at vogte vejen til livets træ.

Ge 3:16 Unto the woman he said, I will greatly multiply thy sorrow and thy conception; in sorrow thou shalt bring forth children; and thy desire shall be to thy husband, and he shall rule over thee.
Ge 3:17 And unto Adam he said, Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying, Thou shalt not eat of it: cursed is the ground for thy sake; in sorrow shalt thou eat of it all the days of thy life;
Ge 3:18 Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field;
Ge 3:19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken: for dust thou art, and unto dust shalt thou return.

Ge 3:20 And Adam called his wife's name Eve; because she was the mother of all living.
Ge 3:21 Unto Adam also and to his wife did the LORD God make coats of skins, and clothed them.
Ge 3:22 And the LORD God said, Behold, the man is become as one of us, to know good and evil: and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever:
Ge 3:23 Therefore the LORD God sent him forth from the garden of Eden, to till the ground from whence he was taken.
Ge 3:24 So he drove out the man; and he placed at the east of the garden of Eden Cherubims, and a flaming sword which turned every way, to keep the way of the tree of life.

1 Mosebog Kapitel 4 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 4:1 DK-KJV] Og Adam kendte hans hustru Eva; og hun undfangede, og bar Kain, og sagde, jeg har fået en mand fra HERREN.
[1Mo 4:2 DK-KJV] Og hun bar igen hans bror Abel. Og Abel var en fårehyrde, men Kain var en der dyrker jorden.
[1Mo 4:3 DK-KJV] Og gennem tid skete det, at Kain bragte en offergave til HERREN af jordens frugt.
[1Mo 4:4 DK-KJV] Og Abel, han bragte også af de førstefødte fra hans flok og af fedtet deraf, Og HERREN havde respekt for Abel og for hans offergave:
[1Mo 4:5 DK-KJV] Men for Kain og for hans offergave havde han ikke respekt. Og Kain var meget vred, og hans ansigt vendte nedad.
[1Mo 4:6 DK-KJV] Og HERREN sagde til Kain, Hvorfor er du vred? og hvorfor er dit ansigt vendt nedad?
[1Mo 4:7 DK-KJV] Hvis du gør vel, skal du så ikke bli' accepteret? og hvis du ikke gør vel, ligger synd ved døren. Og overfor dig skal hans ønske være, og du skal herske over ham.
[1Mo 4:8 DK-KJV] Og Kain talte med hans bror Abel: og det skete, da de var på marken, at Kain rejste sig op imod hans bror, og dræbte ham.
[1Mo 4:9 DK-KJV] Og HERREN sagde til Kain, Hvor er din bror? Og han sagde, Det ved jeg ikke: Er jeg min broders vogter?
[1Mo 4:10 DK-KJV] Og han sagde, Hvad har du gjort? stemmen fra din broders blod råber til mig fra jorden.
[1Mo 4:11 DK-KJV] Og nu er du forbandet fra jorden, som har åbnet hendes mund for at modtage din broders blod fra din hånd;
[1Mo 4:12 DK-KJV] Når du dyrker jorden, skal den ikke fremover for dig bære hendes styrke; en flygtning og en

Ge 4:1 And Adam knew Eve his wife; and she conceived, and bare Cain, and said, I have gotten a man from the LORD.
Ge 4:2 And she again bare his brother Abel. And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground.
Ge 4:3 And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto the LORD.
Ge 4:4 And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And the LORD had respect unto Abel and to his offering:

Ge 4:5 But unto Cain and to his offering he had not respect. And Cain was very wroth, and his countenance fell.
Ge 4:6 And the LORD said unto Cain, Why art thou wroth? and why is thy countenance fallen?

Ge 4:7 If thou doest well, shalt thou not be accepted? and if thou doest not well, sin lieth at the door. And unto thee shall be his desire, and thou shalt rule over him.
Ge 4:8 And Cain talked with Abel his brother: and it came to pass, when they were in the field, that Cain rose up against Abel his brother, and slew him.

Ge 4:9 And the LORD said unto Cain, Where is Abel thy brother? And he said, I know not: Am I my brother's keeper?
Ge 4:10 And he said, What hast thou done? the voice of thy brother's blood crieth unto me from the ground.
Ge 4:11 And now art thou cursed from the earth, which hath opened her mouth to receive thy brother's blood from thy hand;
Ge 4:12 When thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee her strength; a fugitive and a vagabond shalt

vagabond skal du være på jorden.

thou be in the earth.

[1Mo 4:13 DK-KJV] Og Kain sagde til HERREN, Min straf er større end jeg kan bære.

Ge 4:13 And Cain said unto the LORD, My punishment is greater than I can bear.

[1Mo 4:14 DK-KJV] Læg mærke til, du har denne dag drevet mig ud fra jordens overflade; og fra dit ansigt skal jeg være gemt; og jeg skal være en flygtning og en vagabond på jorden; og det skal ske, at enhver der finder mig skal dræbe mig.

Ge 4:14 Behold, thou hast driven me out this day from the face of the earth; and from thy face shall I be hid; and I shall be a fugitive and a vagabond in the earth; and it shall come to pass, that every one that findeth me shall slay me.

[1Mo 4:15 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Derfor hvemsomhelst der dræber Kain, hævn skal bli' taget over ham syvfold. Og HERREN satte et mærke på Kain, for ikke at nogen skulle dræbe ham når de fandt ham.

Ge 4:15 And the LORD said unto him, Therefore whosoever slayeth Cain, vengeance shall be taken on him sevenfold. And the LORD set a mark upon Cain, lest any finding him should kill him.

[1Mo 4:16 DK-KJV] Og Kain gik ud fra HERRENs nærvær, og boede i landet Nod, på østsiden af Eden.

Ge 4:16 And Cain went out from the presence of the LORD, and dwelt in the land of Nod, on the east of Eden.

[1Mo 4:17 DK-KJV] Og Kain kendte hans hustru; og hun undfangede, og bar Enok: og han byggede en by, og opkaldte byen, efter hans søns navn, Enok. *"dedikeret, disciplineret"*

Ge 4:17 And Cain knew his wife; and she conceived, and bare Enoch: and he builded a city, and called the name of the city, after the name of his son, Enoch.

[1Mo 4:18 DK-KJV] Og til Enok var Irad født: og Irad avlede Mehujael: og Mehujael avlede Methusael: og Methusael avlede Lamech.

Ge 4:18 And unto Enoch was born Irad: and Irad begat Mehujael: and Mehujael begat Methusael: and Methusael begat Lamech.

[1Mo 4:19 DK-KJV] Og Lamech tog 2 hustruer til ham: navnet på den ene var Adah, og navnet på den anden Zillah.

Ge 4:19 And Lamech took unto him two wives: the name of the one was Adah, and the name of the other Zillah.

[1Mo 4:20 DK-KJV] Og Adah bar Jabal: han var faderen af sådanne som bor i telte, og af sådanne som har kvæg.

Ge 4:20 And Adah bare Jabal: he was the father of such as dwell in tents, and of such as have cattle.

[1Mo 4:21 DK-KJV] Og hans broders navn var Jubal: han var faderen af alle sådanne som håndtere harpen og orgel.

Ge 4:21 And his brother's name was Jubal: he was the father of all such as handle the harp and organ.

[1Mo 4:22 DK-KJV] Og Zillah, hun bar også Tubal-cain, en instruktør af enhver håndværker i messing og jern: og Tubal-cains søster var Naamah.

Ge 4:22 And Zillah, she also bare Tubal-cain, an instructer of every artificer in brass and iron: and the sister of Tubal-cain was Naamah.

[1Mo 4:23 DK-KJV] Og Lamech sagde til hans hustruer, Adah og Zillah, Hør min stemme; I Lamechs hustruer, lyt til min tale: for jeg har dræbt en mand der sårede mig, og en ung mand der skadede mig.

Ge 4:23 And Lamech said unto his wives, Adah and Zillah, Hear my voice; ye wives of Lamech, hearken unto my speech: for I have slain a man to my wounding, and a young man to my hurt.

[1Mo 4:24 DK-KJV] Hvis Kain skal bli' hævnet syvfold, sandelig Lamech 77'fold

Ge 4:24 If Cain shall be avenged sevenfold, truly Lamech seventy and sevenfold.

[1Mo 4:25 DK-KJV] Og Adam kendte hans hustru igen; og hun bar en søn, og kaldte hans navn Seth: For Gud, sagde hun, har udpeget mig en anden sæd i stedet for Abel, hvem Kain dræbte.

Ge 4:25 And Adam knew his wife again; and she bare a son, and called his name Seth: For God, said she, hath appointed me another seed instead of Abel, whom Cain slew.

[1Mo 4:26 DK-KJV] Og til Seth, til ham også var der født en søn; og han kaldte hans navn Enos: da begyndte mænd at kalde på HERRENs navn.

Ge 4:26 And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enos: then began men to call upon the name of the LORD.

1 Mosebog Kapitel 5 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 5:1 DK-KJV] Dette er bogen med generationerne efter Adam. På dagen hvor Gud skabte mennesket, Gud lavede ham så han lignede ham;

Ge 5:1 This is the book of the generations of Adam. In the day that God created man, in the likeness of God made he him;

[1Mo 5:2 DK-KJV] Hankøn og hunkøn skabte han dem; og velsignede dem, og kaldte deres navn Adam, på dagen da de var skabt.

Ge 5:2 Male and female created he them; and blessed them, and called their name Adam, in the day when they were created.

[1Mo 5:3 DK-KJV] Og Adam levede 130 år, og avlede en søn der lignede ham, efter hans figur; og kaldte hans navn Seth:

Ge 5:3 And Adam lived an hundred and thirty years, and begat a son in his own likeness, after his image; and called his name Seth:

[1Mo 5:4 DK-KJV] Og Adams dage efter han havde avlet Seth var 800 år: og han avlede sønner og døtre;

Ge 5:4 And the days of Adam after he had begotten Seth were eight hundred years: and he begat sons and daughters:

[1Mo 5:5 DK-KJV] Og alle dagene som Adam levede var 930 år: og han døde.

Ge 5:5 And all the days that Adam lived were nine hundred and thirty years: and he died.

[1Mo 5:6 DK-KJV] Og Seth levede 105 år, og avlede Enos:

Ge 5:6 And Seth lived an hundred and five years, and begat Enos:

[1Mo 5:7 DK-KJV] Og Seth levede efter han avlede Enos 807 år,

Ge 5:7 And Seth lived after he begat Enos eight hundred

og avlede sønner og døtre:

[1Mo 5:8 DK-KJV] Og alle Seths dage var 912 år: og han døde.
[1Mo 5:9 DK-KJV] Og Enos levede 90 år, og avlede Kainan:

[1Mo 5:10 DK-KJV] Og Enos levede efter han avlede Kainan 815 år, og avlede sønner og døtre:

[1Mo 5:11 DK-KJV] Og alle Enos dage var 905 år: og han døde.
[1Mo 5:12 DK-KJV] Og Kainan levede 70 år, og avlede Mahalaleel:

[1Mo 5:13 DK-KJV] Og Kainan levede efter han avlede Mahalaleel 840 år, og avlede sønner og døtre:
[1Mo 5:14 DK-KJV] Og alle Kainans dage var 910 år: og han døde.

[1Mo 5:15 DK-KJV] Og Mahalaleel levede 65 år, og avlede Jared:
[1Mo 5:16 DK-KJV] Og Mahalaleel levede efter han avlede Jared 830 år, og avlede sønner og døtre:
[1Mo 5:17 DK-KJV] Og alle Mahalaleels dage var 895 år, og han døde.

[1Mo 5:18 DK-KJV] Og Jared levede 162 år, og avlede Enok:
[1Mo 5:19 DK-KJV] Og Jared levede efter han avlede Enok 800 år, og avlede sønner og døtre:

[1Mo 5:20 DK-KJV] Og alle Jareds dage var 962 år, og han døde.

[1Mo 5:21 DK-KJV] Og Enok levede 65 år, og avlede Metusalem:

[1Mo 5:22 DK-KJV] Og Enok vandrede med Gud efter han avlede Metusalem 300 år, og avlede sønner og døtre:

[1Mo 5:23 DK-KJV] Og alle Enoks dage var 365 år:
[1Mo 5:24 DK-KJV] Og Enok vandrede med Gud: og han var ikke; for Gud tog ham.
[1Mo 5:25 DK-KJV] Og Metusalem levede 187 år og avlede Lamech:

[1Mo 5:26 DK-KJV] Og Metusalem levede efter han avlede Lamech 782 år, og avlede sønner og døtre:
[1Mo 5:27 DK-KJV] Og alle Metusalems dage var 969 år, og han døde.

[1Mo 5:28 DK-KJV] Og Lamech levede 182 år, og avlede en søn:
[1Mo 5:29 DK-KJV] Og han kaldte hans navn Noah *"hvile, trøst"*, og siger, Denne samme skal trøste os angående vores virke og vores hænders slid, på grund af jorden som HERREN har forbandet.

[1Mo 5:30 DK-KJV] Og Lamech levede efter han avlede Noah 595 år, og avlede sønner og døtre:
[1Mo 5:31 DK-KJV] Og alle Lamechs dage var 777 år: og han døde.
[1Mo 5:32 DK-KJV] Og Noah var 500 år gammel: og Noah avlede Shem, Ham, Japheth.

and seven years, and begat sons and daughters:
Ge 5:8 And all the days of Seth were nine hundred and twelve years: and he died.
Ge 5:9 And Enos lived ninety years, and begat Cainan:
Ge 5:10 And Enos lived after he begat Cainan eight hundred and fifteen years, and begat sons and daughters:
Ge 5:11 And all the days of Enos were nine hundred and five years: and he died.
Ge 5:12 And Cainan lived seventy years, and begat Mahalaleel:
Ge 5:13 And Cainan lived after he begat Mahalaleel eight hundred and forty years, and begat sons and daughters:
Ge 5:14 And all the days of Cainan were nine hundred and ten years: and he died.
Ge 5:15 And Mahalaleel lived sixty and five years, and begat Jared:
Ge 5:16 And Mahalaleel lived after he begat Jared eight hundred and thirty years, and begat sons and daughters:
Ge 5:17 And all the days of Mahalaleel were eight hundred ninety and five years: and he died.
Ge 5:18 And Jared lived an hundred sixty and two years, and he begat Enoch:
Ge 5:19 And Jared lived after he begat Enoch eight hundred years, and begat sons and daughters:
Ge 5:20 And all the days of Jared were nine hundred sixty and two years: and he died.
Ge 5:21 And Enoch lived sixty and five years, and begat Methuselah:
Ge 5:22 And Enoch walked with God after he begat Methuselah three hundred years, and begat sons and daughters:
Ge 5:23 And all the days of Enoch were three hundred sixty and five years:
Ge 5:24 And Enoch walked with God: and he was not; for God took him.
Ge 5:25 And Methuselah lived an hundred eighty and seven years, and begat Lamech:
Ge 5:26 And Methuselah lived after he begat Lamech seven hundred eighty and two years, and begat sons and daughters:
Ge 5:27 And all the days of Methuselah were nine hundred sixty and nine years: and he died.
Ge 5:28 And Lamech lived an hundred eighty and two years, and begat a son:
Ge 5:29 And he called his name Noah, saying, This same shall comfort us concerning our work and toil of our hands, because of the ground which the LORD hath cursed.
Ge 5:30 And Lamech lived after he begat Noah five hundred ninety and five years, and begat sons and daughters:
Ge 5:31 And all the days of Lamech were seven hundred seventy and seven years: and he died.
Ge 5:32 And Noah was five hundred years old: and Noah begat Shem, Ham, and Japheth.

1 Mosebog Kapitel 6 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 6:1 DK-KJV] Og det skete, da mennesker begyndte at multiplicere på jordens overflade, og døtre var født til dem,

Ge 6:1 And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them,

[1Mo 6:2 DK-KJV] At Guds sønner så menneskets døtre at de var smukke; og de tog dem hustruer af alle som de udvalgte.
Ge 6:2 That the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose.

[1Mo 6:3 DK-KJV] Og HERREN sagde, Min ånd skal ikke altid strides med mennesket, fordi han også er kød: alligevel skal hans dage være 120 år.
Ge 6:3 And the LORD said, My spirit shall not always strive with man, for that he also is flesh: yet his days shall be an hundred and twenty years.

[1Mo 6:4 DK-KJV] Der var giganter på jorden i de dage; og også efter det, da Guds sønner kom ind til menneskets døtre, og de fødte børn til dem, de samme blev mægtige mænd hvilke var fra gamle dage af, berømte mænd.
Ge 6:4 There were giants in the earth in those days; and also after that, when the sons of God came in unto the daughters of men, and they bare children to them, the same became mighty men which were of old, men of renown.

[1Mo 6:5 DK-KJV] Og GUD så' at menneskets ondskab var stor på jorden, og at enhver fantasi fra hans hjertes tanker kun var onde kontinuerlig.
Ge 6:5 And GOD saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually.

[1Mo 6:6 DK-KJV] Og det gjorde at HERREN angrede at han havde lavet mennesket på jorden, og det bedrøvede ham i hans hjerte.
Ge 6:6 And it repented the LORD that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart.

[1Mo 6:7 DK-KJV] Og HERREN sagde, Jeg vil destruere mennesket hvem jeg har skabt fra jordens overflade; både mennesket, og dyr, og krybende ting, og luftens fugle; for det ærgrer mig at jeg har lavet dem.
Ge 6:7 And the LORD said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the fowls of the air; for it repenteth me that I have made them.

[1Mo 6:8 DK-KJV] Men Noah fandt nåde i HERRENs øjne.
Ge 6:8 But Noah found grace in the eyes of the LORD.

[1Mo 6:9 DK-KJV] Disse er generationerne efter Noah: Noah var en retskaffen mand og perfekt i hans generationer, og Noah vandrede med Gud.
Ge 6:9 These are the generations of Noah: Noah was a just man and perfect in his generations, and Noah walked with God.

[1Mo 6:10 DK-KJV] Og Noah avlede 3 sønner, Shem, Ham, Japheth.
Ge 6:10 And Noah begat three sons, Shem, Ham, and Japheth.

[1Mo 6:11 DK-KJV] Jorden var også korrupt foran Gud, og jorden var fyldt med vold.
Ge 6:11 The earth also was corrupt before God, and the earth was filled with violence.

[1Mo 6:12 DK-KJV] Og Gud kigge på jorden, og, læg mærke til, den var korrupt; og alt kød havde korrumperet hans vej på jorden.
Ge 6:12 And God looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted his way upon the earth.

[1Mo 6:13 DK-KJV] Og Gud sagde til Noah, Alt køds ende er kommet foran mig; for jorden er fyldt med vold gennem dem; og, læg mærke til, jeg vil destruere dem med jorden.
Ge 6:13 And God said unto Noah, The end of all flesh is come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth.

[1Mo 6:14 DK-KJV] Lav dig en ark af gofertræ; du skal lave værelser i arken, og skal tjære den ind og udvendigt med tjære.
Ge 6:14 Make thee an ark of gopher wood; rooms shalt thou make in the ark, and shalt pitch it within and without with pitch.

[1Mo 6:15 DK-KJV] Og dette er udseende som du skal lave den efter: Arkens længde skal være 300 cubits *"150 meter"*, dens bredde 50 cubits *"25 meter"*, og dens højde 30 cubits *"15 meter"*.
Ge 6:15 And this is the fashion which thou shalt make it of: The length of the ark shall be three hundred cubits, the breadth of it fifty cubits, and the height of it thirty cubits.

[1Mo 6:16 DK-KJV] Et vindue skal du lave til arken, og i en cubit *"50 * 50 cm."* skal du færdiggøre det foroven; og arkens dør skal du sætte i dens side; med nedre, og anden, og tredje etage skal du lave den.
Ge 6:16 A window shalt thou make to the ark, and in a cubit shalt thou finish it above; and the door of the ark shalt thou set in the side thereof; with lower, second, and third stories shalt thou make it.

[1Mo 6:17 DK-KJV] Og, læg mærke til, jeg, ja jeg, bringer en oversvømmelse af vandmasser over jorden, for at destruere alt kød, hvori der er livsånde, som er under himlen; og enhver ting der er på jorden skal dø.
Ge 6:17 And, behold, I, even I, do bring a flood of waters upon the earth, to destroy all flesh, wherein is the breath of life, from under heaven; and every thing that is in the earth shall die.

[1Mo 6:18 DK-KJV] Men med dig vil jeg etablere min pagt; og du skal komme ind i arken, du, og dine sønner, og din hustru, og dine sønners hustruer med dig.
Ge 6:18 But with thee will I establish my covenant; and thou shalt come into the ark, thou, and thy sons, and thy wife, and thy sons' wives with thee.

[1Mo 6:19 DK-KJV] Og af enhver levende ting af alt kød, 2 af enhver art skal du bringe ind i arken, for at holde dem i live hos dig; de skal være hankøn og hunkøn.
Ge 6:19 And of every living thing of all flesh, two of every sort shalt thou bring into the ark, to keep them alive with thee; they shall be male and female.

[1Mo 6:20 DK-KJV] Af fugle efter deres art, og af kvæg efter deres art, af enhver krybende ting på jorden efter hans art, 2 af enhver art skal komme til dig, for at holde dem i live.
Ge 6:20 Of fowls after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after his kind, two of every sort shall come unto thee, to keep them alive.

[1Mo 6:21 DK-KJV] Og ta' til dig af alt mad der er spist, og du skal samle det hos dig; og det skal være som mad for dig, og for dem.
Ge 6:21 And take thou unto thee of all food that is eaten, and thou shalt gather it to thee; and it shall be for food for thee, and for them.

[1Mo 6:22 DK-KJV] Således gjorde Noah; i
Ge 6:22 Thus did Noah; according to all that God

overensstemmelse med alt det Gud befalede ham, sådant gjorde han.

commanded him, so did he.

1 Mosebog Kapitel 7 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 7:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Noah, Kom du og hele dit hus ind i arken; for dig har jeg set retskaffen foran mig i denne generation.
Ge 7:1 And the LORD said unto Noah, Come thou and all thy house into the ark; for thee have I seen righteous before me in this generation.

[1Mo 7:2 DK-KJV] Af ethvert rent dyr skal du ta' til dig 7 par, hankønnet og hans hunkøn: og af dyrene der ikke er rene 2 par, hankønnet og hans hunkøn.
Ge 7:2 Of every clean beast thou shalt take to thee by sevens, the male and his female: and of beasts that are not clean by two, the male and his female.

[1Mo 7:3 DK-KJV] Også af luftens fugle 7 par, hankønnet og hunkønnet; for at holde sæd i live på hele jordens overflade.
Ge 7:3 Of fowls also of the air by sevens, the male and the female; to keep seed alive upon the face of all the earth.

[1Mo 7:4 DK-KJV] For endnu 7 dage, og jeg vil få det til at regne på jorden i 40 dage og 40 nætter; og enhver levende substans som jeg har lavet vil jeg destruere fra jordens overflade.
Ge 7:4 For yet seven days, and I will cause it to rain upon the earth forty days and forty nights; and every living substance that I have made will I destroy from off the face of the earth.

[1Mo 7:5 DK-KJV] Og Noah gjorde i overensstemmelse med alt det HERREN befalede ham.
Ge 7:5 And Noah did according unto all that the LORD commanded him.

[1Mo 7:6 DK-KJV] Og Noah var 600 år gammel da vandmassernes oversvømmelse var over jorden.
Ge 7:6 And Noah was six hundred years old when the flood of waters was upon the earth.

[1Mo 7:7 DK-KJV] Og Noah gik ind, og hans sønner, og hans hustru, og hans sønners hustruer hos ham, ind i arken, på grund af oversvømmelsens vandmasser.
Ge 7:7 And Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him, into the ark, because of the waters of the flood.

[1Mo 7:8 DK-KJV] Af rene dyr, og af dyr der ikke er rene, og af fugle, og af enhver ting der kryber på jorden,
Ge 7:8 Of clean beasts, and of beasts that are not clean, and of fowls, and of every thing that creepeth upon the earth,

[1Mo 7:9 DK-KJV] Der gik ind 2 og 2 indtil Noah ind i arken, hankønnet og hunkønnet, som Gud havde befalet Noah.
Ge 7:9 There went in two and two unto Noah into the ark, the male and the female, as God had commanded Noah.

[1Mo 7:10 DK-KJV] Og det skete efter 7 dage, at oversvømmelsens vandmasser var over jorden.
Ge 7:10 And it came to pass after seven days, that the waters of the flood were upon the earth.

[1Mo 7:11 DK-KJV] I det 600'rede år af Noahs liv, i den anden måned, den 17'ne dag af den måned, den samme dag var alle fontænerne af det store dyb brudt op, og himlens vinduer var åbnet.
Ge 7:11 In the six hundredth year of Noah's life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened.

[1Mo 7:12 DK-KJV] Og regnen var over jorden i 40 dage og 40 nætter.
Ge 7:12 And the rain was upon the earth forty days and forty nights.

[1Mo 7:13 DK-KJV] På den selvsamme dag gik Noah, og Shem, og Ham, og Japheth, Noahs sønner, og Noahs hustru, og de 3 hustruer af hans sønner hos ham, ind i arken;
Ge 7:13 In the selfsame day entered Noah, and Shem, and Ham, and Japheth, the sons of Noah, and Noah's wife, and the three wives of his sons with them, into the ark;

[1Mo 7:14 DK-KJV] De, og ethvert dyr efter hans art, og alt kvæget efter deres art, og enhver krybende ting der kryber på jorden efter hans art, og enhver fugl efter hans art, enhver fugl af enhver art.
Ge 7:14 They, and every beast after his kind, and all the cattle after their kind, and every creeping thing that creepeth upon the earth after his kind, and every fowl after his kind, every bird of every sort.

[1Mo 7:15 DK-KJV] Og de gik ind til Noah i arken, 2 og 2 af alt kød, hvori der er livsånde.
Ge 7:15 And they went in unto Noah into the ark, two and two of all flesh, wherein is the breath of life.

[1Mo 7:16 DK-KJV] Og de der gik ind, gik ind hankøn og hunkøn af alt kød, som Gud havde befalet ham: og HERREN lukkede ham inde.
Ge 7:16 And they that went in, went in male and female of all flesh, as God had commanded him: and the LORD shut him in.

[1Mo 7:17 DK-KJV] Og i 40 dage var oversvømmelsen over jorden; og vandmasserne steg, og løftede arken, og den var løftet op fra jorden.
Ge 7:17 And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bare up the ark, and it was lift up above the earth.

[1Mo 7:18 DK-KJV] Og vandmasserne tog til, og steg meget over jorden; og arken kom op på vandmassernes overflade.
Ge 7:18 And the waters prevailed, and were increased greatly upon the earth; and the ark went upon the face of the waters.

[1Mo 7:19 DK-KJV] Og vandmasserne vandt overordentlig meget frem over jorden; og alle de høje bakker, der var under hele himmelen, var dækket.
Ge 7:19 And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered.

[1Mo 7:20 DK-KJV] 15 cubits *"7.5 meter"* opover gik vandmasserne til; og bjergene var dækket.
Ge 7:20 Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered.

[1Mo 7:21 DK-KJV] Og alt kød døde der bevægede sig på
Ge 7:21 And all flesh died that moved upon the earth, both of

jorden, både af fugl, og af kvæg, og af dyr, og af enhver krybende ting der kryber på jorden, og ethvert menneske:
[1Mo 7:22 DK-KJV] Alle i hvis næsebor der var livsånde, af alt der var på det tørre land, døde.
[1Mo 7:23 DK-KJV] Og enhver levende substans var destrueret som var på jordens overflade, både menneske, og kvæg, og de krybende ting, og himmelens fugle; og de var destrueret fra jorden: og kun Noah forblev i live, og de der var hos ham i arken.
[1Mo 7:24 DK-KJV] Og vandmasserne vandt frem over jorden i 150 dage.

fowl, and of cattle, and of beast, and of every creeping thing that creepeth upon the earth, and every man:
Ge 7:22 All in whose nostrils was the breath of life, of all that was in the dry land, died.
Ge 7:23 And every living substance was destroyed which was upon the face of the ground, both man, and cattle, and the creeping things, and the fowl of the heaven; and they were destroyed from the earth: and Noah only remained alive, and they that were with him in the ark.
Ge 7:24 And the waters prevailed upon the earth an hundred and fifty days.

1 Mosebog Kapitel 8 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 8:1 DK-KJV] Og Gud huskede Noah, og enhver levende ting, og alt kvæget der var hos ham i arken: og Gud fik en vind til at passere over jorden, og vandmasserne stilnede;

[1Mo 8:2 DK-KJV] Også dybets fontæner og himlens vinduer var stoppet, og regnen fra himlen var tilbageholdt;
[1Mo 8:3 DK-KJV] Og vandmasserne returnerede fortsat fra jorden: og efter enden af de 150 dage var vandmasserne aftaget.

[1Mo 8:4 DK-KJV] Og arken hvilede i den 7'ne måned, på den 17'ne dag af den måned, over Ararats bjerge.
[1Mo 8:5 DK-KJV] Og vandmasserne faldt fortsat indtil den 10'ne måned; i den 10'ne måned, på den første dag af den måned, og bjergtoppene var synlige.
[1Mo 8:6 DK-KJV] Og det skete ved enden af 40 dage, at Noah åbnede arkens vindue hvilket han havde lavet:
[1Mo 8:7 DK-KJV] Og han udsendte en ravn, som gik frem og tilbage, indtil vandmasserne var udtørret fra jorden.
[1Mo 8:8 DK-KJV] Og han udsendte også en due fra ham, for at se om vandmasserne var aftaget fra jordens overflade;
[1Mo 8:9 DK-KJV] Men duen fandt ingen hvile for hendes fodsåler, og hun returnerede til han ind i arken, for vandmasserne var på hele jordens overflade: da strak han hans hånd frem, og tog hende, og trak hende indtil ham i arken.
[1Mo 8:10 DK-KJV] Og han ventede stadig endnu 7 dage; og igen udsendte han duen ud af arken;
[1Mo 8:11 DK-KJV] Og duen kom ind til ham om aftenen; og, se, i hendes mund var der et afplukket olivenblad: så vidste Noah at vandmasserne var aftaget fra jorden.
[1Mo 8:12 DK-KJV] Og han ventede stadig endnu 7 dage; og udsendte duen; som ikke længere returnerede til ham igen.

[1Mo 8:13 DK-KJV] Og det skete i det 601'te år, i den første måned, den første dag af den måned, vandmasserne var udtørret fra jorden: og Noah fjernede arkens dække, og kiggede, og, læg mærke til, jordens overflade var tør.
[1Mo 8:14 DK-KJV] Og i den anden måned, på den 27'ne dag af den måned, var jorden tørlagt.

[1Mo 8:15 DK-KJV] Og Gud talte til Noah, og siger,
[1Mo 8:16 DK-KJV] Gå ud af arken, du, og din hustru, og dine sønner, og dine sønners hustruer hos dig.
[1Mo 8:17 DK-KJV] Og medtag enhver levende ting der er hos dig, af alt kød, både af fugl, og af kvæg, og af enhver krybende ting der kryber på jorden; så de i overflod må yngle på jorden, og være frugtbare, og multiplicere på jorden.

Ge 8:1 And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that was with him in the ark: and God made a wind to pass over the earth, and the waters asswaged;
Ge 8:2 The fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained;
Ge 8:3 And the waters returned from off the earth continually: and after the end of the hundred and fifty days the waters were abated.
Ge 8:4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat.
Ge 8:5 And the waters decreased continually until the tenth month: in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen.
Ge 8:6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made:
Ge 8:7 And he sent forth a raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth.
Ge 8:8 Also he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground;
Ge 8:9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him into the ark, for the waters were on the face of the whole earth: then he put forth his hand, and took her, and pulled her in unto him into the ark.
Ge 8:10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark;
Ge 8:11 And the dove came in to him in the evening; and, lo, in her mouth was an olive leaf pluckt off: so Noah knew that the waters were abated from off the earth.
Ge 8:12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; which returned not again unto him any more.
Ge 8:13 And it came to pass in the six hundredth and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth: and Noah removed the covering of the ark, and looked, and, behold, the face of the ground was dry.
Ge 8:14 And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dried.

Ge 8:15 And God spake unto Noah, saying,
Ge 8:16 Go forth of the ark, thou, and thy wife, and thy sons, and thy sons' wives with thee.
Ge 8:17 Bring forth with thee every living thing that is with thee, of all flesh, both of fowl, and of cattle, and of every creeping thing that creepeth upon the earth; that they may breed abundantly in the earth, and be fruitful, and multiply

upon the earth.

[1Mo 8:18 DK-KJV] Og Noah gik ud, og hans sønner, og hans hustru, og hans sønners hustruer hos ham:
Ge 8:18 And Noah went forth, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him:

[1Mo 8:19 DK-KJV] Ethvert dyr, enhver krybende ting, og enhver fugl, og hvadsomhelst der kryber på jorden, efter deres art, gik ud af arken.
Ge 8:19 Every beast, every creeping thing, and every fowl, and whatsoever creepeth upon the earth, after their kinds, went forth out of the ark.

[1Mo 8:20 DK-KJV] Og Noah byggede et alter for HERREN; og tog af ethvert rent dyr, og af enhver ren fugl, og tilbød brændoffergaver på alteret.
Ge 8:20 And Noah builded an altar unto the LORD; and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar.

[1Mo 8:21 DK-KJV] Og HERREN duftede en sød duft; og HERREN sagde i hans hjerte, Jeg vil ikke mere igen forbande jorden for menneskets skyld; for fantasien i menneskets hjerte er ond fra hans ungdom af; jeg vil heller ikke mere igen slå enhver levende ting, som jeg har gjort.
Ge 8:21 And the LORD smelled a sweet savour; and the LORD said in his heart, I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; neither will I again smite any more every thing living, as I have done.

[1Mo 8:22 DK-KJV] Mens jorden består, sædetid og høst, og kulde og varme, og sommer og vinter, og dag og nat skal ikke ophøre.
Ge 8:22 While the earth remaineth, seedtime and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease.

1 Mosebog Kapitel 9 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 9:1 DK-KJV] Og Gud velsignede Noah og hans sønner, og sagde til dem, Vær frugtbare, og multiplicer, og opfyld jorden.
Ge 9:1 And God blessed Noah and his sons, and said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth.

[1Mo 9:2 DK-KJV] Og frygten overfor jer og rædslen overfor jer skal være over ethvert af jordens dyr, og over enhver af luftens fugle, over alt der bevæger sig på jorden, og over alle havets fisk; ind i jeres hånd er de forløst.
Ge 9:2 And the fear of you and the dread of you shall be upon every beast of the earth, and upon every fowl of the air, upon all that moveth upon the earth, and upon all the fishes of the sea; into your hand are they delivered.

[1Mo 9:3 DK-KJV] Enhver bevægende ting der lever skal være mad for jer; ligesom den grønne urt har jeg givet jer alle ting.
Ge 9:3 Every moving thing that liveth shall be meat for you; even as the green herb have I given you all things.

[1Mo 9:4 DK-KJV] Men kød med des liv, hvilket er des blod, skal I ikke spise.
Ge 9:4 But flesh with the life thereof, which is the blood thereof, shall ye not eat.

[1Mo 9:5 DK-KJV] Og jeg vil helt sikkert kræve jeres blod fra jeres liv; ved ethvert dyrs hånd vil jeg kræve det, og ved menneskets hånd; ved ethvert menneskes brors hånd vil jeg kræve menneskets liv.
Ge 9:5 And surely your blood of your lives will I require; at the hand of every beast will I require it, and at the hand of man; at the hand of every man's brother will I require the life of man.

[1Mo 9:6 DK-KJV] Den som udgyder menneskets blod, via mennesket skal hans blod bli' udgydt: for i Guds figur lavede han mennesket.
Ge 9:6 Whoso sheddeth man's blood, by man shall his blood be shed: for in the image of God made he man.

[1Mo 9:7 DK-KJV] Og jer, vær I frugtbar, og multiplicer; frembring i overflod på jorden, og multiplicer derinde.
Ge 9:7 And you, be ye fruitful, and multiply; bring forth abundantly in the earth, and multiply therein.

[1Mo 9:8 DK-KJV] Og Gud talte til Noah, og til hans sønner hos ham, og siger,
Ge 9:8 And God spake unto Noah, and to his sons with him, saying,

[1Mo 9:9 DK-KJV] Og jeg, læg mærke til, jeg vil etablere min pagt med jer, og med jeres sæd efter jer;
Ge 9:9 And I, behold, I establish my covenant with you, and with your seed after you;

[1Mo 9:10 DK-KJV] Og med enhver levende skabning der er hos jer, af fuglen, af kvæget, og ethvert af jordens dyr hos jer; fra alt der går ud af arken, til ethvert af jordens dyr.
Ge 9:10 And with every living creature that is with you, of the fowl, of the cattle, and of every beast of the earth with you; from all that go out of the ark, to every beast of the earth.

[1Mo 9:11 DK-KJV] Og jeg vil etablere min pagt med jer; alt kød skal heller ikke mere bli' fjernet gennem vandmasserne af en oversvømmelse; der skal heller ikke mere være en oversvømmelse for at destruere jorden.
Ge 9:11 And I will establish my covenant with you; neither shall all flesh be cut off any more by the waters of a flood; neither shall there any more be a flood to destroy the earth.

[1Mo 9:12 DK-KJV] Og Gud sagde, Dette er pagtskendetegnet hvilket jeg laver mellem jer og enhver levende skabning hos jer, for evige generationer:
Ge 9:12 And God said, This is the token of the covenant which I make between me and you and every living creature that is with you, for perpetual generations:

[1Mo 9:13 DK-KJV] Jeg sætter min bue i skyen, og den skal være der som et kendetegn for en pagt mellem mig og jorden.
Ge 9:13 I do set my bow in the cloud, and it shall be for a token of a covenant between me and the earth.

[1Mo 9:14 DK-KJV] Og det skal ske, når jeg bringer en sky over jorden, at buen skal bli' set i skyen:
Ge 9:14 And it shall come to pass, when I bring a cloud over the earth, that the bow shall be seen in the cloud:

[1Mo 9:15 DK-KJV] Og jeg vil huske min pagt, hvilken er mellem mig og jer og enhver levende skabning af alt kød; og vandmasserne skal ikke mere bli' til en oversvømmelse for at
Ge 9:15 And I will remember my covenant, which is between me and you and every living creature of all flesh; and the waters shall no more become a flood to destroy all flesh.

destruere alt kød.

[1Mo 9:16 DK-KJV] Og buen skal være i skyen; og jeg vil kigge på den, så jeg må huske den evigvarende pagt mellem Gud og enhver levende skabning af alt kød der er på jorden.
Ge 9:16 And the bow shall be in the cloud; and I will look upon it, that I may remember the everlasting covenant between God and every living creature of all flesh that is upon the earth.

[1Mo 9:17 DK-KJV] Og Gud sagde til Noah, Dette er pagtskendetegnet, hvilken jeg har etableret mellem mig og alt kød der er på jorden.
Ge 9:17 And God said unto Noah, This is the token of the covenant, which I have established between me and all flesh that is upon the earth.

[1Mo 9:18 DK-KJV] Og Noahs sønner, der gik udaf arken, var Shem, og Ham, og Japheth: og Ham er Canaans far.
Ge 9:18 And the sons of Noah, that went forth of the ark, were Shem, and Ham, and Japheth: and Ham is the father of Canaan.

[1Mo 9:19 DK-KJV] Disse er de 3 af Noahs sønner: og af dem var hele jorden opfyldt.
Ge 9:19 These are the three sons of Noah: and of them was the whole earth overspread.

[1Mo 9:20 DK-KJV] Og Noah begyndte med at være en landmand, og han plantede en vingård:
Ge 9:20 And Noah began to be an husbandman, and he planted a vineyard:

[1Mo 9:21 DK-KJV] Og han drak af vinen, og var fuld; og han var utildækket inde i hans telt.
Ge 9:21 And he drank of the wine, and was drunken; and he was uncovered within his tent.

[1Mo 9:22 DK-KJV] Og Ham, Canaans far, så hans fars nøgenhed, og fortalte det til hans 2 brødre udenfor.
Ge 9:22 And Ham, the father of Canaan, saw the nakedness of his father, and told his two brethren without.

[1Mo 9:23 DK-KJV] Og Shem og Japheth tog en beklædning, og lagde den på begge deres skuldre, og gik baglæns og dækkede deres fars nøgenhed; og deres ansigter var bagudvendt, og de så ikke deres fars nøgenhed.
Ge 9:23 And Shem and Japheth took a garment, and laid it upon both their shoulders, and went backward, and covered the nakedness of their father; and their faces were backward, and they saw not their father's nakedness.

[1Mo 9:24 DK-KJV] Og Noah vågnede fra hans vin, og vidste hvad hans yngste søn havde gjort mod ham.
Ge 9:24 And Noah awoke from his wine, and knew what his younger son had done unto him.

[1Mo 9:25 DK-KJV] Og han sagde, Forbandet er Canaan; en tjener af tjenere skal han være for hans brødre.
Ge 9:25 And he said, Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto his brethren.

[1Mo 9:26 DK-KJV] Og han sagde, Velsignet være Shems Gud HERREN; og Canaan skal være hans tjener.
Ge 9:26 And he said, Blessed be the LORD God of Shem; and Canaan shall be his servant.

[1Mo 9:27 DK-KJV] Gud skal forstørre Japheth, og han skal bo i Shems telte; og Canaan skal være hans tjener.
Ge 9:27 God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and Canaan shall be his servant.

[1Mo 9:28 DK-KJV] Og Noah levede efter oversvømmelsen 350 år.
Ge 9:28 And Noah lived after the flood three hundred and fifty years.

[1Mo 9:29 DK-KJV] Og alle Noahs dage var 950 år: og han døde.
Ge 9:29 And all the days of Noah were nine hundred and fifty years: and he died.

1 Mosebog Kapitel 10 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 10:1 DK-KJV] Nu er disse generationerne efter Noahs sønner, Shem, Ham, Japheth: og til dem var sønner født efter oversvømmelsen.
Ge 10:1 Now these are the generations of the sons of Noah, Shem, Ham, and Japheth: and unto them were sons born after the flood.

[1Mo 10:2 DK-KJV] Japheths sønner; Gomer, og Magog, og Madai, og Javan, og Tubal, og Meshech, og Tiras.
Ge 10:2 The sons of Japheth; Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras.

[1Mo 10:3 DK-KJV] Og Gomers sønner; Ashkenaz, og Riphath, og Togarmah.
Ge 10:3 And the sons of Gomer; Ashkenaz, and Riphath, and Togarmah.

[1Mo 10:4 DK-KJV] Og Lavans sønner; Elishah, Tarshish, Kittim, og Dodanim.
Ge 10:4 And the sons of Javan; Elishah, and Tarshish, Kittim, and Dodanim.

[1Mo 10:5 DK-KJV] Via disse var Hedningernes øer delt i deres lande; hver og en efter hans tungemål, efter deres familier, i deres nationer.
Ge 10:5 By these were the isles of the Gentiles divided in their lands; every one after his tongue, after their families, in their nations.

[1Mo 10:6 DK-KJV] Og Hams sønner; Cush, og Mizraim, og Put, Canaan.
Ge 10:6 And the sons of Ham; Cush, and Mizraim, and Phut, and Canaan.

[1Mo 10:7 DK-KJV] Og Cushs sønner; Seba, Havilah, og Sabtah, og Raamah, og Sabtecha: og Raamahs sønner; Sheba, og Dedan.
Ge 10:7 And the sons of Cush; Seba, and Havilah, and Sabtah, and Raamah, and Sabtecha: and the sons of Raamah; Sheba, and Dedan.

[1Mo 10:8 DK-KJV] Og Cush avlede Nimrod: han begyndte at bli' en mægtig éner på jorden.
Ge 10:8 And Cush begat Nimrod: he began to be a mighty one in the earth.

[1Mo 10:9 DK-KJV] Han var en mægtig jæger foran HERREN: derfor er det sagt, Ligesom Nimrod den mægtige jæger foran HERREN.
Ge 10:9 He was a mighty hunter before the LORD: wherefore it is said, Even as Nimrod the mighty hunter before the LORD.

[1Mo 10:10 DK-KJV] Og begyndelsen på hans kongerige
Ge 10:10 And the beginning of his kingdom was Babel, and

var Babel, og Erech, og Accad, og Calneh, i Shinars land.

Erech, and Accad, and Calneh, in the land of Shinar.

[1Mo 10:11 DK-KJV] Ud af det land gik Asshur videre, og byggede Nineve, og byen Rehoboth, og Calah,
[1Mo 10:12 DK-KJV] Og Resen mellem Nineve og Calah: den samme er en stor by.
[1Mo 10:13 DK-KJV] Og Mizraim avlede Ludim, og Anamim, og Lehabim, og Naftuhim,
[1Mo 10:14 DK-KJV] Og Pathrusim, og Casluhim, (ud af hvem Filisterne kom,) og Caphtorim.
[1Mo 10:15 DK-KJV] Og Canaan avlede Sidon hans førstefødte, og Heth,
[1Mo 10:16 DK-KJV] Og Jebusiten, og Amoriten, og Girgasiten,
[1Mo 10:17 DK-KJV] Og Hiviten, og Arkiten, og Siniten,
[1Mo 10:18 DK-KJV] Og Arvaditen, og Zamariten, og Hamathiten: og efter det var Canaaniternes familier spredt bredt.
[1Mo 10:19 DK-KJV] Og Canaaniternes grænse var fra Sidon, som du kommer til Gerar, indtil Gaza; som du går, til Sodoma, og Gomorra, og Admah, og Zeboim, lige til Lasha.
[1Mo 10:20 DK-KJV] Disse er Hams sønner, efter deres familier, efter deres tungemål, i deres lande, og i deres nationer.
[1Mo 10:21 DK-KJV] Til Shem også, faderen af alle Ebers børn, Japheths bror den ældste, ja til ham var børn født.
[1Mo 10:22 DK-KJV] Shems børn; Elam, og Asshur, og Arphaxad, og Lud, og Aram.
[1Mo 10:23 DK-KJV] Og Arams børn; Uz, og Hul, og Gether, og Mash.
[1Mo 10:24 DK-KJV] Og Arphaxad avlede Selah; og Selah avlede Eber.
[1Mo 10:25 DK-KJV] Og til Eber var 2 sønner født: den enes navn var Peleg; for i hans dage var jorden delt; og hans broders navn var Joktan.
[1Mo 10:26 DK-KJV] Og Joktan avlede Almodad, og Sheleph, og Hazarmaveth, og Jerah,
[1Mo 10:27 DK-KJV] Og Hadoram, og Uzal, og Diklah,
[1Mo 10:28 DK-KJV] Og Obal, og Abimael, og Sheba,
[1Mo 10:29 DK-KJV] Og Ophir, og Havilah, og Jobab: alle disse var Joktans sønner.
[1Mo 10:30 DK-KJV] Og deres beboelse var fra Mesha, som du går til Sephar et bjerg fra østen.
[1Mo 10:31 DK-KJV] Disse er Shems sønner, efter deres familier, efter deres tungemål, i deres lande, efter deres nationer.
[1Mo 10:32 DK-KJV] Disse er familierne af Noahs sønner, efter deres generationer, i deres nationer: og via disse var nationerne delt på jorden efter oversvømmelsen.

Ge 10:11 Out of that land went forth Asshur, and builded Nineveh, and the city Rehoboth, and Calah,
Ge 10:12 And Resen between Nineveh and Calah: the same is a great city.
Ge 10:13 And Mizraim begat Ludim, and Anamim, and Lehabim, and Naphtuhim,
Ge 10:14 And Pathrusim, and Casluhim, (out of whom came Philistim,) and Caphtorim.
Ge 10:15 And Canaan begat Sidon his firstborn, and Heth,
Ge 10:16 And the Jebusite, and the Amorite, and the Girgasite,
Ge 10:17 And the Hivite, and the Arkite, and the Sinite,
Ge 10:18 And the Arvadite, and the Zemarite, and the Hamathite: and afterward were the families of the Canaanites spread abroad.
Ge 10:19 And the border of the Canaanites was from Sidon, as thou comest to Gerar, unto Gaza; as thou goest, unto Sodom, and Gomorrah, and Admah, and Zeboim, even unto Lasha.
Ge 10:20 These are the sons of Ham, after their families, after their tongues, in their countries, and in their nations.
Ge 10:21 Unto Shem also, the father of all the children of Eber, the brother of Japheth the elder, even to him were children born.
Ge 10:22 The children of Shem; Elam, and Asshur, and Arphaxad, and Lud, and Aram.
Ge 10:23 And the children of Aram; Uz, and Hul, and Gether, and Mash.
Ge 10:24 And Arphaxad begat Salah; and Salah begat Eber.
Ge 10:25 And unto Eber were born two sons: the name of one was Peleg; for in his days was the earth divided; and his brother's name was Joktan.
Ge 10:26 And Joktan begat Almodad, and Sheleph, and Hazarmaveth, and Jerah,
Ge 10:27 And Hadoram, and Uzal, and Diklah,
Ge 10:28 And Obal, and Abimael, and Sheba,
Ge 10:29 And Ophir, and Havilah, and Jobab: all these were the sons of Joktan.
Ge 10:30 And their dwelling was from Mesha, as thou goest unto Sephar a mount of the east.
Ge 10:31 These are the sons of Shem, after their families, after their tongues, in their lands, after their nations.
Ge 10:32 These are the families of the sons of Noah, after their generations, in their nations: and by these were the nations divided in the earth after the flood.

1 Mosebog Kapitel 11 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 11:1 DK-KJV] Og hele jorden var af et sprog, og af en tale.
[1Mo 11:2 DK-KJV] Og det skete, da de rejste fra østen, at de fandt en slette i Shinars land; og de boede der.
[1Mo 11:3 DK-KJV] Og de sagde til hinanden, Kom, lad os lave mursten, og brænde dem grundigt. Og de havde mursten som sten, og natur-asfalt havde de som mørtel.
[1Mo 11:4 DK-KJV] Og de sagde, Kom, lad os bygge os en by og et tårn, hvis top må nå optil himlen; og lad os lave os

Ge 11:1 And the whole earth was of one language, and of one speech.
Ge 11:2 And it came to pass, as they journeyed from the east, that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there.
Ge 11:3 And they said one to another, Go to, let us make brick, and burn them throughly. And they had brick for stone, and slime had they for morter.
Ge 11:4 And they said, Go to, let us build us a city and a tower, whose top may reach unto heaven; and let us make us

et navn, for ikke at vi er spredt bredt udover hele jordens overflade.
[1Mo 11:5 DK-KJV] Og HERREN kom ned for et se byen og tårnet, som menneskebørn byggede.
[1Mo 11:6 DK-KJV] Og HERREN sagde, Læg mærke til, folket er et, og de har alle et sprog; og dette begynder de at gøre: og nu vil intet være tilbageholdt fra dem, som de har tænkt sig at gøre.
[1Mo 11:7 DK-KJV] Kom, lad os gå ned, og forvirre deres sprog der, så de ikke må forstå hinandens tale.
[1Mo 11:8 DK-KJV] Sådant spredte HERREN dem bredt udover hele jordens overflade derfra: og de stoppede med at bygge byen.
[1Mo 11:9 DK-KJV] Derfor er navnet på den kaldt Babel; fordi HERREN forvirrede sproget på hele jorden der: og derfra spredte HERREN dem bredt udover hele jordens overflade.
[1Mo 11:10 DK-KJV] Disse er generationerne efter Shem: Shem var 100 år gammel, og avlede Arphaxad 2 år efter oversvømmelsen:
[1Mo 11:11 DK-KJV] Og Shem levede 500 år efter at han avlede Arphaxad, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:12 DK-KJV] Og Arphaxad levede 35 år, og avlede Selah:
[1Mo 11:13 DK-KJV] Og Arphaxad levede 403 år efter han avlede Selah, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:14 DK-KJV] Og Selah levede 30 år, og avlede Eber:
[1Mo 11:15 DK-KJV] Og Selah levede 403 år efter han avlede Eber, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:16 DK-KJV] Og Eber levede 34 år, og avlede Peleg:
[1Mo 11:17 DK-KJV] Og Eber levede 430 år efter han avlede Peleg, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:18 DK-KJV] Og Peleg levede 30 år, og avlede Reu:
[1Mo 11:19 DK-KJV] Og Peleg levede 209 år efter han avlede Reu, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:20 DK-KJV] Og Reu levede 32 år, og avlede Serug:
[1Mo 11:21 DK-KJV] Og Reu levede 207 år efter han avlede Serug, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:22 DK-KJV] Og Serug levede 30 år, og avlede Nahor
[1Mo 11:23 DK-KJV] Og Serug levede 200 år efter han avlede Nahor, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:24 DK-KJV] Og Nahor levede 29 år, og avlede Terah:
[1Mo 11:25 DK-KJV] Og Nahor levede 119 år efter han avlede Terah, og avlede sønner og døtre.
[1Mo 11:26 DK-KJV] Og Terah levede 70 år, og avlede Abram, Nahor, og Haran.
[1Mo 11:27 DK-KJV] Nu er disse generationerne efter Terah: Terah avlede Abram, Nahor, og Haran; og Haran avlede Lot.
[1Mo 11:28 DK-KJV] Og Haran døde før hans far Terah i hans fødeland, i Kaldæernes Ur.

[1Mo 11:29 DK-KJV] Og Abram og Nahor tog sig hustruer: navnet på Abrams hustru var Sarai; og navnet på Nahors hustru, Milcah, Harans datter, Milcahs far, og Iscahs far.
[1Mo 11:30 DK-KJV] Men Sarai var gold; hun havde intet barn.

a name, lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth.
Ge 11:5 And the LORD came down to see the city and the tower, which the children of men builded.
Ge 11:6 And the LORD said, Behold, the people is one, and they have all one language; and this they begin to do: and now nothing will be restrained from them, which they have imagined to do.
Ge 11:7 Go to, let us go down, and there confound their language, that they may not understand one another's speech.

Ge 11:8 So the LORD scattered them abroad from thence upon the face of all the earth: and they left off to build the city.
Ge 11:9 Therefore is the name of it called Babel; because the LORD did there confound the language of all the earth: and from thence did the LORD scatter them abroad upon the face of all the earth.
Ge 11:10 These are the generations of Shem: Shem was an hundred years old, and begat Arphaxad two years after the flood:
Ge 11:11 And Shem lived after he begat Arphaxad five hundred years, and begat sons and daughters.
Ge 11:12 And Arphaxad lived five and thirty years, and begat Salah:
Ge 11:13 And Arphaxad lived after he begat Salah four hundred and three years, and begat sons and daughters.

Ge 11:14 And Salah lived thirty years, and begat Eber:
Ge 11:15 And Salah lived after he begat Eber four hundred and three years, and begat sons and daughters.
Ge 11:16 And Eber lived four and thirty years, and begat Peleg:
Ge 11:17 And Eber lived after he begat Peleg four hundred and thirty years, and begat sons and daughters.
Ge 11:18 And Peleg lived thirty years, and begat Reu:
Ge 11:19 And Peleg lived after he begat Reu two hundred and nine years, and begat sons and daughters.

Ge 11:20 And Reu lived two and thirty years, and begat Serug:
Ge 11:21 And Reu lived after he begat Serug two hundred and seven years, and begat sons and daughters.

Ge 11:22 And Serug lived thirty years, and begat Nahor:
Ge 11:23 And Serug lived after he begat Nahor two hundred years, and begat sons and daughters.
Ge 11:24 And Nahor lived nine and twenty years, and begat Terah:
Ge 11:25 And Nahor lived after he begat Terah an hundred and nineteen years, and begat sons and daughters.
Ge 11:26 And Terah lived seventy years, and begat Abram, Nahor, and Haran.

Ge 11:27 Now these are the generations of Terah: Terah begat Abram, Nahor, and Haran; and Haran begat Lot.
Ge 11:28 And Haran died before his father Terah in the land of his nativity, in Ur of the Chaldees.
Ge 11:29 And Abram and Nahor took them wives: the name of Abram's wife was Sarai; and the name of Nahor's wife, Milcah, the daughter of Haran, the father of Milcah, and the father of Iscah.

Ge 11:30 But Sarai was barren; she had no child.

[1Mo 11:31 DK-KJV] Og Terah tog Abram hans søn, og Lot Harans søn hans søns søn, og Sarai hans svigerdatter, hans søn Abrams hustru; og de gik videre med dem fra Kaldæernes Ur, for at gå ind i Canaans land, og de kom til Haran, og boede der.
[1Mo 11:32 DK-KJV] Og Terahs dage var 205 år: og Terah døde i Haran.

Ge 11:31 And Terah took Abram his son, and Lot the son of Haran his son's son, and Sarai his daughter in law, his son Abram's wife; and they went forth with them from Ur of the Chaldees, to go into the land of Canaan; and they came unto Haran, and dwelt there.
Ge 11:32 And the days of Terah were two hundred and five years: and Terah died in Haran.

[1Mo 12:1 DK-KJV] Nu havde HERREN sagt til Abram, Kom dig ud af dit land, og fra din slægt, og fra din fars hus, til et land som jeg vil vise dig:
[1Mo 12:2 DK-KJV] Og jeg vil af dig lave en stor nation, og jeg vil velsigne dig, og gøre dit navn stort; og du skal være en velsignelse:
[1Mo 12:3 DK-KJV] Og jeg vil velsigne dem der velsigner dig, og forbande ham der forbander dig: og i dig skal alle jordens familier være velsignet.
[1Mo 12:4 DK-KJV] Sådant rejste Abram, som HERREN havde talt til ham; og Lot gik med ham: og Abram var 75 år gammel da han rejste ud af Haran.

Ge 12:1 Now the LORD had said unto Abram, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will shew thee:

Ge 12:2 And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and thou shalt be a blessing:
Ge 12:3 And I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed.
Ge 12:4 So Abram departed, as the LORD had spoken unto him; and Lot went with him: and Abram was seventy and five years old when he departed out of Haran.

[1Mo 12:5 DK-KJV] Og Abram tog hans hustru, og Lot hans brors søn, og alle deres ejendele som de havde samlet, og sjælene som de havde fået i Haran; og de gik videre for at gå ind i Canaans land; og ind i Canaans land kom de.

Ge 12:5 And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother's son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the land of Canaan; and into the land of Canaan they came.
Ge 12:6 And Abram passed through the land unto the place of Sichem, unto the plain of Moreh. And the Canaanite was then in the land.

[1Mo 12:6 DK-KJV] Og Abram passerede gennem landet til Sikems sted, til Mores slette. Og Canaaniten var da i landet.
[1Mo 12:7 DK-KJV] Og HERREN viste sig for Abram, og sagde, Til din sæd(ental) vil jeg give dette land: og der byggede han et alter for HERREN, som viste sig for ham.
[1Mo 12:8 DK-KJV] Og han flyttede sig derfra til et bjerg på østsiden af Beth-el(Guds hus), og slog hans telt op, ved at ha' Beth-el på vestsiden, og Hai på østsiden: og der byggede han et alter for HERREN, og kaldte på HERRENs navn.

Ge 12:7 And the LORD appeared unto Abram, and said, Unto thy seed will I give this land: and there builded he an altar unto the LORD, who appeared unto him.

Ge 12:8 And he removed from thence unto a mountain on the east of Beth-el, and pitched his tent, having Beth-el on the west, and Hai on the east: and there he builded an altar unto the LORD, and called upon the name of the LORD.

[1Mo 12:9 DK-KJV] Og Abram rejste, og gik fortsat sydpå.
[1Mo 12:10 DK-KJV] Og der var en hungersnød i landet: og Abram gik ned ind i Egypten for at opholde sig der; for hungersnøden var slem i landet.
[1Mo 12:11 DK-KJV] Og det skete, da han var tæt på at skulle gå ind i Egypten, at han sagde til Sarai hans hustru, Læg nu mærke til, Jeg ved at du er en smuk kvinde at kigge på:
[1Mo 12:12 DK-KJV] Derfor vil det ske, når Egypterne skal se dig, at de skal sige, Dette er hans hustru: og de vil dræbe mig, men dig vil de holde i live.
[1Mo 12:13 DK-KJV] Sig, jeg ber dig, du er min søster: så det må være vel med mig for din skyld; og min sjæl skal leve på grund af dig.
[1Mo 12:14 DK-KJV] Og det skete, da Abram var kommet ind i Egypten, Egypterne lagde mærke til kvinden at hun var meget smuk.
[1Mo 12:15 DK-KJV] Faraos prinser så' hende også, og befalede hende foran Farao: og kvinden var ført ind i Faraos hus.
[1Mo 12:16 DK-KJV] Og han behandlede Abram vel for hendes skyld: og han havde får, og okser, og han æsler, og tjenestemænd, og tjenestepiger, og hun æsler, og kameler.
[1Mo 12:17 DK-KJV] Og HERREN plagede Farao og hans hus med store plager på grund af Sarai Abrams hustru.

Ge 12:9 And Abram journeyed, going on still toward the south.
Ge 12:10 And there was a famine in the land: and Abram went down into Egypt to sojourn there; for the famine was grievous in the land.

Ge 12:11 And it came to pass, when he was come near to enter into Egypt, that he said unto Sarai his wife, Behold now, I know that thou art a fair woman to look upon:
Ge 12:12 Therefore it shall come to pass, when the Egyptians shall see thee, that they shall say, This is his wife: and they will kill me, but they will save thee alive.
Ge 12:13 Say, I pray thee, thou art my sister: that it may be well with me for thy sake; and my soul shall live because of thee.
Ge 12:14 And it came to pass, that, when Abram was come into Egypt, the Egyptians beheld the woman that she was very fair.
Ge 12:15 The princes also of Pharaoh saw her, and commended her before Pharaoh: and the woman was taken into Pharaoh's house.
Ge 12:16 And he entreated Abram well for her sake: and he had sheep, and oxen, and he asses, and menservants, and maidservants, and she asses, and camels.
Ge 12:17 And the LORD plagued Pharaoh and his house with great plagues because of Sarai Abram's wife.

[1Mo 12:18 DK-KJV] Og Farao indkaldte Abram, og sagde, Hvad er det som du har gjort med mig? hvorfor fortalte du mig ikke at hun var din hustru?
[1Mo 12:19 DK-KJV] Hvorfor siger du, Hun er min søster? så jeg måtte ta' hende til mig som min hustru: læg derfor nu mærke til din hustru, tag hende, og gå din vej.
[1Mo 12:20 DK-KJV] Og Farao befalede hans mænd angående ham: og de sendte ham væk, og hans hustru, og alt det han havde.

Ge 12:18 And Pharaoh called Abram, and said, What is this that thou hast done unto me? why didst thou not tell me that she was thy wife?
Ge 12:19 Why saidst thou, She is my sister? so I might have taken her to me to wife: now therefore behold thy wife, take her, and go thy way.

Ge 12:20 And Pharaoh commanded his men concerning him: and they sent him away, and his wife, and all that he had.

1 Mosebog Kapitel 13 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 13:1 DK-KJV] Og Abram gik op ud af Egypten, han, og hans hustru, og alt det han havde, ind i syden.
[1Mo 13:2 DK-KJV] Og Abram var meget rig på kvæg, på sølv, og på guld.
[1Mo 13:3 DK-KJV] Og han gik på hans rejser fra syden lige til Beth-el, til det sted hvor hans telt havde været i begyndelsen, mellem Beth-el og Hai;

[1Mo 13:4 DK-KJV] Til stedet for alteret, hvilket han havde lavet i starten: og der kaldte Abram på HERRENs navn.
[1Mo 13:5 DK-KJV] Og også Lot, som gik med Abram, havde flokke, og besætninger, og telte.
[1Mo 13:6 DK-KJV] Og det land formåede ikke at bære dem, så de kunne bo sammen: for deres substans var stor, sådant at de ikke kunne bo sammen.

[1Mo 13:7 DK-KJV] Og der var en strid mellem Abrams kvæghyrder og Lots kvæghyrder: og Canaaniten og Perizziten boede da i det land.
[1Mo 13:8 DK-KJV] Og Abram sagde til Lot, Lad der ikke være nogen strid, jeg ber dig, mellem mig og dig, og mellem mine hyrder og dine hyrder; for vi er brødre.
[1Mo 13:9 DK-KJV] Er ikke hele landet foran dig? adskil digselv, jeg ber dig, fra mig: hvis du vil ta' den venstre side, da vil jeg gå til den højre; eller hvis du rejser til den højre side, da vil jeg gå til den venstre.
[1Mo 13:10 DK-KJV] Og Lot opløftede hans øjne, og lagde mærke til hele Jordansletten, at den var godt vandet over det hele, før HERREN destruerede Sodoma og Gomorra, ligesom HERRENs have, som Egyptens land, som du kommer til Zoar. *"navnebetydning for Zoar: "lille" det samme som Paulus"*

[1Mo 13:11 DK-KJV] Da udvalgte Lot hele Jordansletten til sigselv; og Lot rejste østpå: og de adskilte demselv den ene fra den anden.

[1Mo 13:12 DK-KJV] Abram boede i Canaans land, og Lot boede i slettebyerne, og slog hans telt op ved siden af Sodoma.
[1Mo 13:13 DK-KJV] Men Sodomas mænd var onde og syndere foran HERREN overmådeligt.

[1Mo 13:14 DK-KJV] Og HERREN sagde til Abram, efter at Lot var adskilt fra ham, Opløft nu dine øjne, og kig fra det sted hvor du er mod nord, og mod syd, og mod øst, og mod vest:
[1Mo 13:15 DK-KJV] For alt det land som du ser, til dig vil jeg gi' det, og til din sæd for evigt.
[1Mo 13:16 DK-KJV] Og jeg vil gøre din sæd som jordens støv: sådant at hvis en mand kan tælle jordens støv, da skal din sæd også bli' talt.

Ge 13:1 And Abram went up out of Egypt, he, and his wife, and all that he had, and Lot with him, into the south.
Ge 13:2 And Abram was very rich in cattle, in silver, and in gold.
Ge 13:3 And he went on his journeys from the south even to Beth-el, unto the place where his tent had been at the beginning, between Beth-el and Hai;
Ge 13:4 Unto the place of the altar, which he had made there at the first: and there Abram called on the name of the LORD.
Ge 13:5 And Lot also, which went with Abram, had flocks, and herds, and tents.
Ge 13:6 And the land was not able to bear them, that they might dwell together: for their substance was great, so that they could not dwell together.
Ge 13:7 And there was a strife between the herdmen of Abram's cattle and the herdmen of Lot's cattle: and the Canaanite and the Perizzite dwelled then in the land.
Ge 13:8 And Abram said unto Lot, Let there be no strife, I pray thee, between me and thee, and between my herdmen and thy herdmen; for we be brethren.
Ge 13:9 Is not the whole land before thee? separate thyself, I pray thee, from me: if thou wilt take the left hand, then I will go to the right; or if thou depart to the right hand, then I will go to the left.
Ge 13:10 And Lot lifted up his eyes, and beheld all the plain of Jordan, that it was well watered every where, before the LORD destroyed Sodom and Gomorrah, even as the garden of the LORD, like the land of Egypt, as thou comest unto Zoar.
Ge 13:11 Then Lot chose him all the plain of Jordan; and Lot journeyed east: and they separated themselves the one from the other.
Ge 13:12 Abram dwelled in the land of Canaan, and Lot dwelled in the cities of the plain, and pitched his tent toward Sodom.
Ge 13:13 But the men of Sodom were wicked and sinners before the LORD exceedingly.
Ge 13:14 And the LORD said unto Abram, after that Lot was separated from him, Lift up now thine eyes, and look from the place where thou art northward, and southward, and eastward, and westward:
Ge 13:15 For all the land which thou seest, to thee will I give it, and to thy seed for ever.
Ge 13:16 And I will make thy seed as the dust of the earth: so that if a man can number the dust of the earth, then shall thy seed also be numbered.

[1Mo 13:17 DK-KJV] Rejs dig, gå gennem landet i des længde og des bredde; for jeg vil give det til dig.
[1Mo 13:18 DK-KJV] Da flyttede Abram hans telt og boede på Mamres slette, som er i Hebron, og byggede der et alter til HERREN.

Ge 13:17 Arise, walk through the land in the length of it and in the breadth of it; for I will give it unto thee.
Ge 13:18 Then Abram removed his tent, and came and dwelt in the plain of Mamre, which is in Hebron, and built there an altar unto the LORD.

[1Mo 14:1 DK-KJV] Og det skete i Amraphels dage Shinars konge, Arioch Ellasars konge, Kedorlaomer Elams konge, og Tidal nationernes konge;
[1Mo 14:2 DK-KJV] At disse gik i krig mod Bera Sodomas konge, og mod Birsha Gomorras konge, Shinab Admahs konge, og Shemeber Zeboiims konge, og Belas konge, som er Zoar.
[1Mo 14:3 DK-KJV] Alle disse var forsamlet i Siddimdalen, som er det salte hav.
[1Mo 14:4 DK-KJV] 12 år tjente de Kedorlaomer, og i det 13'ne år gjorde de oprør.
[1Mo 14:5 DK-KJV] Og i det 14'ne år kom Kedorlaomer, og kongerne der var med ham, og slog Refaimerne i Asterot Karnaim, og Zuzimerne i Ham, og Emimerne i Shaveh Kiriathaim,
[1Mo 14:6 DK-KJV] Og Horiterne på deres bjerg Seir, til El-paran, som ligger ved vildmarken.
[1Mo 14:7 DK-KJV] Og de returnerede og kom til En-mishpat, som er Kadesh, og slog hele Amalekiternes land, og også Amoriterne, der boede i Hazezon-tamar.
[1Mo 14:8 DK-KJV] Og der gik Sodomas konge ud, og Gomorras konge, og Admahs konge, og Zeboiims konge, og Belas konge (denne sammen er Zoar;) og de gik i krig mod dem i Siddimdalen;
[1Mo 14:9 DK-KJV] Mod Kedorlaomer Elams konge, og mod Tidal nationernes konge, og Amraphel Shinars konge, og Arioch Ellasars konge; 4 konger mod 5.
[1Mo 14:10 DK-KJV] Og Siddimdalen var fuld af jordbeggruber; og Sodoma og Gomorras konger flygtede, og faldt deri; og de der var tilbage flygtede til bjerget.
[1Mo 14:11 DK-KJV] Og de tog alt Sodoma og Gomorras gods, og alt deres proviant, og gik deres vej.
[1Mo 14:12 DK-KJV] Og de tog Lot, Abrams brors søn, som boede i Sodoma, og hans gods, og rejste.
[1Mo 14:13 DK-KJV] Og der kom en der var flygtet, og fortalte det til Hebræeren Abram; for han boede på Amoriten Mamres slette, bror af Eshcol, og bror af Aner: og disse var allierede med Abram.
[1Mo 14:14 DK-KJV] Og da Abram hørte at hans bror var taget til fange, armerede han hans trænede tjenere, født i hans eget hus, 318, og forfulgte dem til Dan.
[1Mo 14:15 DK-KJV] Og han delte hamselv op imod dem, om natten, han og hans tjenere, og slog dem, og forfulgte dem til Hobah, som ligger på venstre side af Damaskus.
[1Mo 14:16 DK-KJV] Og han bragte alt godset med tilbage, og bragte også hans bror Lot tilbage, og hans gods, og kvinderne også, og folket.
[1Mo 14:17 DK-KJV] Og Sodomas konge gik ud for at møde ham efter hans tilbagevenden fra slagtningen af Chedorlaomer, og af kongerne der var med ham, i Shavehdalen, som er kongens dal.
[1Mo 14:18 DK-KJV] Og Melchizedek Salems konge frembragte brød og vin: og han var præsten af den allerhøjeste Gud. "Melchizedek = Konge af retfærdighed - Salem = Komplet eller perfekt fred"

Ge 14:1 And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations;

Ge 14:2 That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar.
Ge 14:3 All these were joined together in the vale of Siddim, which is the salt sea.
Ge 14:4 Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled.
Ge 14:5 And in the fourteenth year came Chedorlaomer, and the kings that were with him, and smote the Rephaims in Ashteroth Karnaim, and the Zuzims in Ham, and the Emims in Shaveh Kiriathaim,
Ge 14:6 And the Horites in their mount Seir, unto El-paran, which is by the wilderness.
Ge 14:7 And they returned, and came to En-mishpat, which is Kadesh, and smote all the country of the Amalekites, and also the Amorites, that dwelt in Hazezon-tamar.
Ge 14:8 And there went out the king of Sodom, and the king of Gomorrah, and the king of Admah, and the king of Zeboiim, and the king of Bela (the same is Zoar;) and they joined battle with them in the vale of Siddim;
Ge 14:9 With Chedorlaomer the king of Elam, and with Tidal king of nations, and Amraphel king of Shinar, and Arioch king of Ellasar; four kings with five.
Ge 14:10 And the vale of Siddim was full of slimepits; and the kings of Sodom and Gomorrah fled, and fell there; and they that remained fled to the mountain.
Ge 14:11 And they took all the goods of Sodom and Gomorrah, and all their victuals, and went their way.
Ge 14:12 And they took Lot, Abram's brother's son, who dwelt in Sodom, and his goods, and departed.
Ge 14:13 And there came one that had escaped, and told Abram the Hebrew; for he dwelt in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshcol, and brother of Aner: and these were confederate with Abram.
Ge 14:14 And when Abram heard that his brother was taken captive, he armed his trained servants, born in his own house, three hundred and eighteen, and pursued them unto Dan.
Ge 14:15 And he divided himself against them, he and his servants, by night, and smote them, and pursued them unto Hobah, which is on the left hand of Damascus.
Ge 14:16 And he brought back all the goods, and also brought again his brother Lot, and his goods, and the women also, and the people.

Ge 14:17 And the king of Sodom went out to meet him after his return from the slaughter of Chedorlaomer, and of the kings that were with him, at the valley of Shaveh, which is the king's dale.

Ge 14:18 And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine: and he was the priest of the most high God.

[1Mo 14:19 DK-KJV] Og han velsignede ham, og sagde, Velsignet være Abram af den allerhøjeste Gud, himlen og jordens besidder:
[1Mo 14:20 DK-KJV] Og velsignet være den allerhøjeste Gud, som har forløst dine fjender ind i din hånd. Og han gav ham 10'ne af alt.
[1Mo 14:21 DK-KJV] Og Sodomas konge sagde til Abram, Giv mig personerne, og ta' godset til digselv.
[1Mo 14:22 DK-KJV] Og Abram sagde til Sodomas konge, Jeg har opløftet min hånd til HERREN, den allerhøjeste Gud, besidderen af himlen og jorden,
[1Mo 14:23 DK-KJV] At jeg ikke vil ta' fra en tråd lige til en skorem, og at jeg ikke vil ta' nogen ting der er dit, for ikke at du skulle sige, jeg har gjort Abram rig:
[1Mo 14:24 DK-KJV] Foruden kun det som de unge mænd har spist, og andelen af de mænd som gik med mig, Aner, Eskol, og Mamre; lad dem ta' deres andel.

Ge 14:19 And he blessed him, and said, Blessed be Abram of the most high God, possessor of heaven and earth:
Ge 14:20 And blessed be the most high God, which hath delivered thine enemies into thy hand. And he gave him tithes of all.
Ge 14:21 And the king of Sodom said unto Abram, Give me the persons, and take the goods to thyself.
Ge 14:22 And Abram said to the king of Sodom, I have lift up mine hand unto the LORD, the most high God, the possessor of heaven and earth,
Ge 14:23 That I will not take from a thread even to a shoelatchet, and that I will not take any thing that is thine, lest thou shouldest say, I have made Abram rich:
Ge 14:24 Save only that which the young men have eaten, and the portion of the men which went with me, Aner, Eshcol, and Mamre; let them take their portion.

1 Mosebog Kapitel 15 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 15:1 DK-KJV] Efter disse ting kom HERRENs ord til Abram i en vision, som siger, Frygt ikke, Abram: jeg er dit skjold, og din overmådelige store belønning.
[1Mo 15:2 DK-KJV] Og Abram sagde, Herre GUD, hvad vil du give mig, eftersom jeg er barnløs, og forvalteren for mit hus er denne Eliezer fra Damaskus?
[1Mo 15:3 DK-KJV] Og Abram sagde, Læg mærke til, til mig har du ingen sæd givet: og, se, en født i mit hus er min arving.
[1Mo 15:4 DK-KJV] Og, Læg mærke til, HERRENs ord kom til ham, som siger, Denne skal ikke være din arving; men han der skal komme ud af dit eget indre skal være din arving.
[1Mo 15:5 DK-KJV] Og han bragte ham med udenfor, og sagde, Kig nu mod himlen, og tæl stjernerne, vis du er i stand til at tælle dem: og han sagde til ham, Sådant skal din sæd være.
[1Mo 15:6 DK-KJV] Og han troede på HERREN; og han tilregnede ham det som retfærdighed.
[1Mo 15:7 DK-KJV] Og han sagde til ham, Jeg er HERREN der bragte dig ud af Kaldæernes Ur, for at give dig dette land for at arve det.
[1Mo 15:8 DK-KJV] Og han sagde, Herre GUD, hvorved skal jeg vide at jeg skal arve det?
[1Mo 15:9 DK-KJV] Og han sagde til ham, Ta' mig en kvie på 3 år, og en hun ged på 3 år, og en vædder på 3 år, og en turteldue, og en ung due.
[1Mo 15:10 DK-KJV] Og han tog til ham alle disse, og delte dem på midten, og lagde hver del op mod hinanden: men fuglene delte han ikke.
[1Mo 15:11 DK-KJV] Og da fuglene kom ned på kadaverne, drev Abram dem væk.
[1Mo 15:12 DK-KJV] Og da solen var på vej ned, kom en dyb søvn over Abram; og, se, en rædsel med stort mørke kom over ham.
[1Mo 15:13 DK-KJV] Og han sagde til Abram, Kend med sikkerhed at din sæd skal være en fremmed i et land der ikke er deres, og skal tjene dem; og de skal plage dem 400 år.
[1Mo 15:14 DK-KJV] Og den nation også, hvem de skal tjene, vil jeg dømme: og bagefter skal de komme ud med stor substans.
[1Mo 15:15 DK-KJV] Og du skal gå til dine fædre i fred; du skal bli' begravet i en god gammel alder.

Ge 15:1 After these things the word of the LORD came unto Abram in a vision, saying, Fear not, Abram: I am thy shield, and thy exceeding great reward.
Ge 15:2 And Abram said, Lord GOD, what wilt thou give me, seeing I go childless, and the steward of my house is this Eliezer of Damascus?
Ge 15:3 And Abram said, Behold, to me thou hast given no seed: and, lo, one born in my house is mine heir.
Ge 15:4 And, behold, the word of the LORD came unto him, saying, This shall not be thine heir; but he that shall come forth out of thine own bowels shall be thine heir.

Ge 15:5 And he brought him forth abroad, and said, Look now toward heaven, and tell the stars, if thou be able to number them: and he said unto him, So shall thy seed be.
Ge 15:6 And he believed in the LORD; and he counted it to him for righteousness.
Ge 15:7 And he said unto him, I am the LORD that brought thee out of Ur of the Chaldees, to give thee this land to inherit it.
Ge 15:8 And he said, Lord GOD, whereby shall I know that I shall inherit it?
Ge 15:9 And he said unto him, Take me an heifer of three years old, and a she goat of three years old, and a ram of three years old, and a turtledove, and a young pigeon.
Ge 15:10 And he took unto him all these, and divided them in the midst, and laid each piece one against another: but the birds divided he not.
Ge 15:11 And when the fowls came down upon the carcases, Abram drove them away.
Ge 15:12 And when the sun was going down, a deep sleep fell upon Abram; and, lo, an horror of great darkness fell upon him.
Ge 15:13 And he said unto Abram, Know of a surety that thy seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them four hundred years;
Ge 15:14 And also that nation, whom they shall serve, will I judge: and afterward shall they come out with great substance.
Ge 15:15 And thou shalt go to thy fathers in peace; thou shalt be buried in a good old age.

[1Mo 15:16 DK-KJV] Men i den fjerde generation skal de komme herhen igen: for Amoriternes fejltrin er endnu ikke fuldbyrdet.
Ge 15:16 But in the fourth generation they shall come hither again: for the iniquity of the Amorites is not yet full.
[1Mo 15:17 DK-KJV] Og det skete, at, da solen var gået ned, og det var mørkt, læg mærke til en rygende ovn, og en brændende lampe der passerede mellem disse dele.
Ge 15:17 And it came to pass, that, when the sun went down, and it was dark, behold a smoking furnace, and a burning lamp that passed between those pieces.
[1Mo 15:18 DK-KJV] På denne sammen dag lavede HERREN en pagt med Abram, som siger, Til din sæd har jeg givet dette land, fra Egyptens flod til den store flod, floden Eufrat:
Ge 15:18 In the same day the LORD made a covenant with Abram, saying, Unto thy seed have I given this land, from the river of Egypt unto the great river, the river Euphrates:
[1Mo 15:19 DK-KJV] Keniterne, Kenizziterne og Kadmoniterne,
Ge 15:19 The Kenites, and the Kenizzites, and the Kadmonites,
[1Mo 15:20 DK-KJV] Og Hittiterne, og Perizziterne, og Refaimerne,
Ge 15:20 And the Hittites, and the Perizzites, and the Rephaims,
[1Mo 15:21 DK-KJV] Og Amoriterne, og Canaaniterne, og Girgashiterne, og Jebusiterne.
Ge 15:21 And the Amorites, and the Canaanites, and the Girgashites, and the Jebusites.

[1Mo 16:1 DK-KJV] Nu bar Sarai Abrams hustru ham ingen børn: og hun havde en tjenestepige, en Egypter, hvis navn var Hagar.
Ge 16:1 Now Sarai Abram's wife bare him no children: and she had an handmaid, an Egyptian, whose name was Hagar.
[1Mo 16:2 DK-KJV] Og Sarai sagde til Abram, Læg nu mærke til, HERREN har holdt mig tilbage fra at bære: jeg ber dig, gå ind til min pige; det kan være at jeg må få børn via hende. Og Abram lyttede til Sarais stemme.
Ge 16:2 And Sarai said unto Abram, Behold now, the LORD hath restrained me from bearing: I pray thee, go in unto my maid; it may be that I may obtain children by her. And Abram hearkened to the voice of Sarai.

[1Mo 16:3 DK-KJV] Og Sarai Abrams hustru tog Hagar hendes pige Egypteren, efter Abram havde boet 10 år i Canaans land, og gav hende til hendes ægtemand Abram til at være hans hustru.
Ge 16:3 And Sarai Abram's wife took Hagar her maid the Egyptian, after Abram had dwelt ten years in the land of Canaan, and gave her to her husband Abram to be his wife.
[1Mo 16:4 DK-KJV] Og han gik indtil Hagar, og hun undfangede: og da hun så' at hun havde undfanget, var hendes frue foragtet i hendes øjne.
Ge 16:4 And he went in unto Hagar, and she conceived: and when she saw that she had conceived, her mistress was despised in her eyes.
[1Mo 16:5 DK-KJV] Og Sarai sagde til Abram, Min fejl er over dig: jeg har givet min pige ind i din barm; og da hun så' at hun havde undfanget, var jeg foragtet i hendes øjne: HERREN dømmer mellem mig og dig.
Ge 16:5 And Sarai said unto Abram, My wrong be upon thee: I have given my maid into thy bosom; and when she saw that she had conceived, I was despised in her eyes: the LORD judge between me and thee.

[1Mo 16:6 DK-KJV] Men Abram sagde til Sarai, Læg mærke til, din tjenestepige er i din hånd; gør med hende som det behager dig. Og da Sarai handlede hårdt mod hende, flygtede hun fra hendes ansigt.
Ge 16:6 But Abram said unto Sarai, Behold, thy maid is in thy hand; do to her as it pleaseth thee. And when Sarai dealt hardly with her, she fled from her face.
[1Mo 16:7 DK-KJV] Og HERRENs engel fandt hende ved en vandfontæne i vildmarken, ved fontænen på vejen mod Shur.
Ge 16:7 And the angel of the LORD found her by a fountain of water in the wilderness, by the fountain in the way to Shur.
[1Mo 16:8 DK-KJV] Og han sagde, Hagar, Sarais pige, hvor er du kommet fra? og hvor vil du gå hen? Og hun sagde, Jeg flygter fra min frues ansigt.
Ge 16:8 And he said, Hagar, Sarai's maid, whence camest thou? and whither wilt thou go? And she said, I flee from the face of my mistress Sarai.

[1Mo 16:9 DK-KJV] Og HERRENs engel sagde til hende, Returner til din frue, og underkast digselv under hendes hænder.
Ge 16:9 And the angel of the LORD said unto her, Return to thy mistress, and submit thyself under her hands.
[1Mo 16:10 DK-KJV] Og HERRENs engel sagde til hende, Jeg vil multiplicere din sæd overmådelig, så den ikke skal bli' talt på grund af dens folkemængde.
Ge 16:10 And the angel of the LORD said unto her, I will multiply thy seed exceedingly, that it shall not be numbered for multitude.
[1Mo 16:11 DK-KJV] Og HERRENs engel sagde til hende, Læg mærke til, du er med barn, og skal bære en søn, og skal kalde hans navn Ishmael; fordi HERREN har hørt din lidelse.
Ge 16:11 And the angel of the LORD said unto her, Behold, thou art with child, and shalt bear a son, and shalt call his name Ishmael; because the LORD hath heard thy affliction.

[1Mo 16:12 DK-KJV] Og han skal være et vildt menneske; hans hånd vil være imod ethvert menneske, og ethvert menneskes hånd imod ham; og han skal bo i nærheden af alle hans brødre.
Ge 16:12 And he will be a wild man; his hand will be against every man, and every man's hand against him; and he shall dwell in the presence of all his brethren.
[1Mo 16:13 DK-KJV] Og hun kaldte HERRENs navn der talte til hende, Du Gud ser mig: for hun sagde, Har jeg også her kigget efter ham der ser mig?
Ge 16:13 And she called the name of the LORD that spake unto her, Thou God seest me: for she said, Have I also here looked after him that seeth me?
[1Mo 16:14 DK-KJV] Derfor var brønden kaldet Beer-lahai-roi; læg mærke til, den er mellem Kadesh og Bered.
Ge 16:14 Wherefore the well was called Beer-lahai-roi; behold, it is between Kadesh and Bered.

[1Mo 16:15 DK-KJV] Og Hagar bar Abram en søn: og Abram kaldte hans søns navn, hvilken Hagar bar, Ishmael.
[1Mo 16:16 DK-KJV] Og Abram var 86 år gammel, da Hagar bar Ishmael til Abram.

Ge 16:15 And Hagar bare Abram a son: and Abram called his son's name, which Hagar bare, Ishmael.
Ge 16:16 And Abram was fourscore and six years old, when Hagar bare Ishmael to Abram.

1 Mosebog Kapitel 17 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 17:1 DK-KJV] Og da Abram var 99 år gammel, Viste HERREN sig for Abram, og sagde til ham, Jeg er den Almægtige Gud; vandre foran mig, og vær du perfekt.
[1Mo 17:2 DK-KJV] Og jeg vil lave min pagt mellem mig og dig, og vil multiplicere dig overmådeligt.
[1Mo 17:3 DK-KJV] Og Abram faldt på hans ansigt: og Gud talte med ham, og siger,
[1Mo 17:4 DK-KJV] Angående mig, læg mærke til, min pagt er med dig, og du skal være en far af mange nationer.
[1Mo 17:5 DK-KJV] Dit navn skal heller ikke mere kaldes Abram, men dit navn skal være Abraham; for jeg har gjort dig til en far for mange nationer.
[1Mo 17:6 DK-KJV] Og jeg vil gøre dig overmådelig frugtbar, og jeg vil lave nationer af dig, og konger skal komme ud af dig.
[1Mo 17:7 DK-KJV] Og jeg vil etablere min pagt mellem mig og dig og din sæd efter dig i deres generationer som en evigvarende pagt, for at være en Gud for dig, og for din sæd efter dig.
[1Mo 17:8 DK-KJV] Og jeg vil give til dig, og til din sæd efter dig, det land hvori du er en fremmed, hele Canaans land, som en evigvarende besiddelse; og jeg vil være deres Gud.
[1Mo 17:9 DK-KJV] Og Gud sagde til Abraham, Du skal derfor holde mig pagt, du, og din sæd efter dig i deres generationer.
[1Mo 17:10 DK-KJV] Dette er min pagt, hvilken I skal holde, mellem mig og jer og din sæd efter dig; Ethvert drengebarn blandt jer skal bli' omskåret.
[1Mo 17:11 DK-KJV] Og I skal omskære jeres forhuds kød; og det skal være et pagtskendetegn mellem mig og jer.
[1Mo 17:12 DK-KJV] Og han der er 8 dage gammel skal bli' omskåret blandt jer, ethvert drengebarn i jeres generationer, han der er født i det hus, eller købt med penge af hvilkensomhelst fremmed, som ikke er af din sæd.
[1Mo 17:13 DK-KJV] Han der er født i dit hus, og han der er købt med dine penge, må nødvendigvis bli' omskåret: og min pagt skal være i jeres kød som en evigvarende pagt.
[1Mo 17:14 DK-KJV] Og det uomskårne drengebarn hvis kød af hans forhud der ikke er omskåret, den sjæl skal fjernes fra sit folk; han har brudt min pagt.
[1Mo 17:15 DK-KJV] Og Gud sagde til Abraham, Angående din hustru Sarai, du skal ikke kalde hendes navn Sarai, men Sara skal hendes navn være.
[1Mo 17:16 DK-KJV] Jeg vil velsigne hende, og også give dig en søn med hende, jeg vil velsigne hende, og hun skal være en mor af nationer; konger af folk skal være af hende.
[1Mo 17:17 DK-KJV] Da faldt Abraham på hans ansigt, og grinede, og sagde i hans hjerte, Skal et barn bli' født til ham der er 100 år gammel? Og skal Sara, der er 90 år gammel, bære?
[1Mo 17:18 DK-KJV] Og Abraham sagde til Gud, Kæreste at Ishmael måtte leve foran dig!

Ge 17:1 And when Abram was ninety years old and nine, the LORD appeared to Abram, and said unto him, I am the Almighty God; walk before me, and be thou perfect.
Ge 17:2 And I will make my covenant between me and thee, and will multiply thee exceedingly.
Ge 17:3 And Abram fell on his face: and God talked with him, saying,
Ge 17:4 As for me, behold, my covenant is with thee, and thou shalt be a father of many nations.
Ge 17:5 Neither shall thy name any more be called Abram, but thy name shall be Abraham; for a father of many nations have I made thee.

Ge 17:6 And I will make thee exceeding fruitful, and I will make nations of thee, and kings shall come out of thee.

Ge 17:7 And I will establish my covenant between me and thee and thy seed after thee in their generations for an everlasting covenant, to be a God unto thee, and to thy seed after thee.

Ge 17:8 And I will give unto thee, and to thy seed after thee, the land wherein thou art a stranger, all the land of Canaan, for an everlasting possession; and I will be their God.
Ge 17:9 And God said unto Abraham, Thou shalt keep my covenant therefore, thou, and thy seed after thee in their generations.
Ge 17:10 This is my covenant, which ye shall keep, between me and you and thy seed after thee; Every man child among you shall be circumcised.
Ge 17:11 And ye shall circumcise the flesh of your foreskin; and it shall be a token of the covenant betwixt me and you.

Ge 17:12 And he that is eight days old shall be circumcised among you, every man child in your generations, he that is born in the house, or bought with money of any stranger, which is not of thy seed.
Ge 17:13 He that is born in thy house, and he that is bought with thy money, must needs be circumcised: and my covenant shall be in your flesh for an everlasting covenant.
Ge 17:14 And the uncircumcised man child whose flesh of his foreskin is not circumcised, that soul shall be cut off from his people; he hath broken my covenant.
Ge 17:15 And God said unto Abraham, As for Sarai thy wife, thou shalt not call her name Sarai, but Sarah shall her name be.
Ge 17:16 And I will bless her, and give thee a son also of her: yea, I will bless her, and she shall be a mother of nations; kings of people shall be of her.
Ge 17:17 Then Abraham fell upon his face, and laughed, and said in his heart, Shall a child be born unto him that is an hundred years old? and shall Sarah, that is ninety years old, bear?
Ge 17:18 And Abraham said unto God, O that Ishmael might live before thee!

[1Mo 17:19 DK-KJV] Og Gud sagde, Sara din hustru skal sandelig bære en søn til dig; og du skal kalde hans navn Isak: og jeg vil etablere min pagt med ham som en evigvarende pagt, og med hans sæd efter ham.
Ge 17:19 And God said, Sarah thy wife shall bear thee a son indeed; and thou shalt call his name Isaac: and I will establish my covenant with him for an everlasting covenant, and with his seed after him.

[1Mo 17:20 DK-KJV] Og angående Ishmael, jeg har hørt dig: Læg mærke til, jeg har velsignet ham, og vil gøre ham frugtbar, og vil multiplicere ham overmådeligt; 12 prinser skal han avle, og jeg vil gøre ham til en stor nation.
Ge 17:20 And as for Ishmael, I have heard thee: Behold, I have blessed him, and will make him fruitful, and will multiply him exceedingly; twelve princes shall he beget, and I will make him a great nation.

[1Mo 17:21 DK-KJV] Men min pagt vil jeg etablere med Isak, som Sara skal bære til dig ved denne fastsatte tid næste år.
Ge 17:21 But my covenant will I establish with Isaac, which Sarah shall bear unto thee at this set time in the next year.

[1Mo 17:22 DK-KJV] Og han stoppede med at tale med ham, og Gud gik op fra Abraham.
Ge 17:22 And he left off talking with him, and God went up from Abraham.

[1Mo 17:23 DK-KJV] Og Abraham tog hans søn, og alle der var født i hans hus, og alle der var købt med penge, ethvert hankøn blandt Abrahams hus' mænd; og omskar kødet af deres forhud på den selvsamme dag, som Gud havde sagt til ham.
Ge 17:23 And Abraham took Ishmael his son, and all that were born in his house, and all that were bought with his money, every male among the men of Abraham's house; and circumcised the flesh of their foreskin in the selfsame day, as God had said unto him.

[1Mo 17:24 DK-KJV] Og Abraham var 99 år gammel, da han var kødeligt omskåret i sin forhud.
Ge 17:24 And Abraham was ninety years old and nine, when he was circumcised in the flesh of his foreskin.

[1Mo 17:25 DK-KJV] Og Ishmael hans søn var 13 år gammel, da han var kødeligt omskåret i sin forhud.
Ge 17:25 And Ishmael his son was thirteen years old, when he was circumcised in the flesh of his foreskin.

[1Mo 17:26 DK-KJV] På den selvsamme dag var Abraham omskåret, og Ishmael hans søn.
Ge 17:26 In the selfsame day was Abraham circumcised, and Ishmael his son.

[1Mo 17:27 DK-KJV] Og alle mændene fra hans hus, født i det hus, og købt med penge af de fremmede, var omskåret hos ham.
Ge 17:27 And all the men of his house, born in the house, and bought with money of the stranger, were circumcised with him.

1 Mosebog Kapitel 18 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 18:1 DK-KJV] Og HERREN viste sig for ham på Mamres sletter: og han sad i teltdøren i dagens varme;
Ge 18:1 And the LORD appeared unto him in the plains of Mamre: and he sat in the tent door in the heat of the day;

[1Mo 18:2 DK-KJV] Og han opløftede hans øjne og kiggede, og, se, 3 mænd stod hos ham: og da han så dem, løb han fra teltdøren for at møde dem, og bukkede sigselv mod jorden,
Ge 18:2 And he lift up his eyes and looked, and, lo, three men stood by him: and when he saw them, he ran to meet them from the tent door, and bowed himself toward the ground,

[1Mo 18:3 DK-KJV] Og sagde, Min Herre, hvis jeg nu har fundet favør i dine øjen, gå ikke væk, jeg ber dig, fra din tjener:
Ge 18:3 And said, My Lord, if now I have found favour in thy sight, pass not away, I pray thee, from thy servant:

[1Mo 18:4 DK-KJV] Lad en smule vand, jeg ber jer, bli' hentet, og vask jeres fødder, og hvil jerselv under træet:
Ge 18:4 Let a little water, I pray you, be fetched, and wash your feet, and rest yourselves under the tree:

[1Mo 18:5 DK-KJV] Og jeg vil hente et stykke brød, og trøst I jeres hjerter; efter det skal I gå videre: for derfor er I kommet til jeres tjener: Og de sagde, Gør sådant, som du har sagt.
Ge 18:5 And I will fetch a morsel of bread, and comfort ye your hearts; after that ye shall pass on: for therefore are ye come to your servant. And they said, So do, as thou hast said.

[1Mo 18:6 DK-KJV] Og Abraham skyndte sig ind i teltet til Sara, og sagde, Klargør hurtigt 3 mål fint mel, ælt det, og lav kager på varmen.
Ge 18:6 And Abraham hastened into the tent unto Sarah, and said, Make ready quickly three measures of fine meal, knead it, and make cakes upon the hearth.

[1Mo 18:7 DK-KJV] Og Abraham løb hentil besætningen, og hentede en kalv mør og god, og gav den til en ung mand; og han skyndte sig at tilberede den.
Ge 18:7 And Abraham ran unto the herd, and fetcht a calf tender and good, and gave it unto a young man; and he hasted to dress it.

[1Mo 18:8 DK-KJV] Og han tog smør, og mælk, og kalven som han havde tilberedt, og satte det foran dem; og han stod hos dem under træet, og de spiste.
Ge 18:8 And he took butter, and milk, and the calf which he had dressed, and set it before them; and he stood by them under the tree, and they did eat.

[1Mo 18:9 DK-KJV] Og de sagde til ham, hvor er Sara din hustru? Og han sagde, Læg mærke til, i teltet.
Ge 18:9 And they said unto him, Where is Sarah thy wife? And he said, Behold, in the tent.

[1Mo 18:10 DK-KJV] Og han sagde, Jeg vil sandelig returnere til dig efter tiden for liv; og, se, Sara din hustru skal ha' en søn. Og Sara hørte det i teltdøren, som var bagved ham.
Ge 18:10 And he said, I will certainly return unto thee according to the time of life; and, lo, Sarah thy wife shall have a son. And Sarah heard it in the tent door, which was behind him.

[1Mo 18:11 DK-KJV] Nu var Abraham og Sara gamle og godt oppe i årene; og det ophørte med at være med Sara efter kvinders måde.
Ge 18:11 Now Abraham and Sarah were old and well stricken in age; and it ceased to be with Sarah after the manner of women.

[1Mo 18:12 DK-KJV] Derfor grinede Sara inde i hendeselv,
Ge 18:12 Therefore Sarah laughed within herself, saying,

og siger, Skal jeg ha' behag efter jeg er blevet gammel, og min herre også er gammel?
[1Mo 18:13 DK-KJV] Og HERREN sagde til Abraham, Hvorfor grinte Sara, og siger, Skal jeg med sikkerhed bære et barn, som er gammel?
[1Mo 18:14 DK-KJV] Er nogle ting for svært for HERREN? Ved den udvalgte tid vil jeg returnere til dig, efter tiden for liv, og Sara skal ha' en søn.
[1Mo 18:15 DK-KJV] Da nægtede Sara, og siger, Jeg grinte ikke; for hun var bange. Og han sagde, Nej, for du grinte.
[1Mo 18:16 DK-KJV] Og mændene rejste sig op derfra, og kiggede mod Sodoma: og Abraham gik med dem for at bringe dem på vej.
[1Mo 18:17 DK-KJV] Og HERREN sagde, Skal jeg gemme den ting som jeg gør for Abraham;
[1Mo 18:18 DK-KJV] Eftersom Abraham med sikkerhed skal bli' en stor og mægtig nation, og alle jordens nationer skal bli' velsignet i ham?
[1Mo 18:19 DK-KJV] For jeg kender ham, at han vil befale hans børn og hans hushold efter ham, og de skal holde HERRENs vej, for at gøre retfærdighed og dom; så HERREN over Abraham må bringe det som han har talt om ham.
[1Mo 18:20 DK-KJV] Og HERREN sagde, Fordi råbet fra Sodoma og Gomorra er stort, og fordi deres synd er meget alvorlig;
[1Mo 18:21 DK-KJV] Vil jeg gå ned nu, og se om de har gjort helt efter det råb, som er kommet til mig; og hvis ikke, vil jeg vide det.
[1Mo 18:22 DK-KJV] Og mændene vendte deres ansigter væk derfra, og gik mod Sodoma: men Abraham stod stadig foran HERREN.
[1Mo 18:23 DK-KJV] Og Abraham kom nærmere, og sagde, Vil du også destruere de retfærdige med de onde?
[1Mo 18:24 DK-KJV] Hvad nu hvis der er 50 retfærdige inde i byen: vil du også destruere og ikke skåne stedet for de 50 retfærdige der er derinde?
[1Mo 18:25 DK-KJV] Det er langt fra dig at gøre efter denne måde, at slå de retfærdige ihjel med de onde: og at de retfærdige skulle være som de onde, det er langt fra dig: Skal ikke hele jordens Dommer gøre ret?
[1Mo 18:26 DK-KJV] Og HERREN sagde, Hvis jeg i Sodoma finder 50 retfærdige inde i byen, da vil jeg skåne hele det sted for deres skyld.
[1Mo 18:27 DK-KJV] Og Abraham svarede og sagde, Læg nu mærke til, jeg har taget på mig at tale til HERREN, som kun er støv og aske:
[1Mo 18:28 DK-KJV] Hvad nu hvis der skal mangle 5 af de 50 retfærdige: vil du destruere hele byen for de manglende 5? Og han sagde, Hvis jeg der finder 45, vil jeg ikke destruere den.
[1Mo 18:29 DK-KJV] Og han talte til ham endnu engang, og sagde, Hvad nu hvis der skal bli' fundet 40 der. Og han sagde, Jeg vil ikke gøre det for de 40 skyld.
[1Mo 18:30 DK-KJV] Og han sagde til ham, Åh lad ikke Herren bli' vred, og jeg vil tale: Hvad nu hvis der skal bli' fundet 30 der. Og han sagde, Jeg vil ikke gøre det, hvis jeg finder 30 der.
[1Mo 18:31 DK-KJV] Og han sagde, Læg nu mærke til, jeg har taget på mig at tale til Herren: Hvad nu hvis der skal bli' fundet 20 der. Og han sagde, Jeg vil ikke destruere den for de 20 skyld.
[1Mo 18:32 DK-KJV] Og han sagde, Åh lad ikke Herren bli'

After I am waxed old shall I have pleasure, my lord being old also?
Ge 18:13 And the LORD said unto Abraham, Wherefore did Sarah laugh, saying, Shall I of a surety bear a child, which am old?
Ge 18:14 Is any thing too hard for the LORD? At the time appointed I will return unto thee, according to the time of life, and Sarah shall have a son.
Ge 18:15 Then Sarah denied, saying, I laughed not; for she was afraid. And he said, Nay; but thou didst laugh.
Ge 18:16 And the men rose up from thence, and looked toward Sodom: and Abraham went with them to bring them on the way.
Ge 18:17 And the LORD said, Shall I hide from Abraham that thing which I do;
Ge 18:18 Seeing that Abraham shall surely become a great and mighty nation, and all the nations of the earth shall be blessed in him?
Ge 18:19 For I know him, that he will command his children and his household after him, and they shall keep the way of the LORD, to do justice and judgment; that the LORD may bring upon Abraham that which he hath spoken of him.

Ge 18:20 And the LORD said, Because the cry of Sodom and Gomorrah is great, and because their sin is very grievous;
Ge 18:21 I will go down now, and see whether they have done altogether according to the cry of it, which is come unto me; and if not, I will know.
Ge 18:22 And the men turned their faces from thence, and went toward Sodom: but Abraham stood yet before the LORD.
Ge 18:23 And Abraham drew near, and said, Wilt thou also destroy the righteous with the wicked?
Ge 18:24 Peradventure there be fifty righteous within the city: wilt thou also destroy and not spare the place for the fifty righteous that are therein?
Ge 18:25 That be far from thee to do after this manner, to slay the righteous with the wicked: and that the righteous should be as the wicked, that be far from thee: Shall not the Judge of all the earth do right?

Ge 18:26 And the LORD said, If I find in Sodom fifty righteous within the city, then I will spare all the place for their sakes.
Ge 18:27 And Abraham answered and said, Behold now, I have taken upon me to speak unto the Lord, which am but dust and ashes:

Ge 18:28 Peradventure there shall lack five of the fifty righteous: wilt thou destroy all the city for lack of five? And he said, If I find there forty and five, I will not destroy it.
Ge 18:29 And he spake unto him yet again, and said, Peradventure there shall be forty found there. And he said, I will not do it for forty's sake.

Ge 18:30 And he said unto him, Oh let not the Lord be angry, and I will speak: Peradventure there shall thirty be found there. And he said, I will not do it, if I find thirty there.

Ge 18:31 And he said, Behold now, I have taken upon me to speak unto the Lord: Peradventure there shall be twenty found there. And he said, I will not destroy it for twenty's sake.
Ge 18:32 And he said, Oh let not the Lord be angry, and I will

vred, og jeg vil tale bare denne sidste gang: Hvad nu hvis der skal bli' fundet 10 der. Og han sagde, Jeg vil ikke destruere den for de 10 skyld.
[1Mo 18:33 DK-KJV] Og HERREN gik hans vej, så snart som han havde forladt kommunikationen med Abraham: og Abraham returnerede til hans sted.

speak yet but this once: Peradventure ten shall be found there. And he said, I will not destroy it for ten's sake.

Ge 18:33 And the LORD went his way, as soon as he had left communing with Abraham: and Abraham returned unto his place.

[1Mo 19:1 DK-KJV] Og der kom 2 engle til Sodoma om aftenen; og Lot sad i Sodamas port: og da Lot så' dem rejste han sig op for at møde dem; og han bukkede sigselv ned med hans ansigt mod jorden;
[1Mo 19:2 DK-KJV] Og han sagde, Læg nu mærke til, mine herrer, kom ind, jeg ber jer, ind i jeres tjeners hus, og bliv der hele natten, og vask jeres fødder, og I skal stå tidligt op, og gå videre på jeres veje. Og de sagde, Nej; men vi vil bli' ude på gaden hele natten.

[1Mo 19:3 DK-KJV] Og han pressede dem rigtigt meget; og de kom hentil ham, og gik ind i hans hus; og han holdt en fest for dem, og brød usyret brød, og de spiste.
[1Mo 19:4 DK-KJV] Men før de lå ned, byens mænd, ja Sodomas mænd, omringede huset, både gammel og ung, alle folkene fra ethvert kvarter.
[1Mo 19:5 DK-KJV] Og de kaldte på Lot, og sagde til ham, Hvor er de mænd der kom indtil dig denne nat? bring dem ud til os, så vi må kende dem.
[1Mo 19:6 DK-KJV] Og Lot gik ud af døren til dem, og lukkede døren efter ham,
[1Mo 19:7 DK-KJV] Og sagde, Jeg ber jer, brødre, gør ikke så ondskabsfuldt.

[1Mo 19:8 DK-KJV] Læg nu mærke til, jeg har 2 døtre som ikke har kendt nogen mand; lad mig, jeg ber jer, bringe dem ud til jer, og gør I med dem som det ser godt ud i jeres øjne: gør blot intet ved disse mænd; for derfor kom de under mit hus' skygge.
[1Mo 19:9 DK-KJV] Og de sagde, Fjern dig. Og de sagde igen, Denne ene fyr kom ind for at opholde sig her, og han vil nødvendigvis være en dommer: nu vil vi handle værre med dig, end med dem. Og de pressede sig voldsomt mod manden, ja Lot, og kom nær for at bryde døren ned.
[1Mo 19:10 DK-KJV] Men mændene strakte deres hånd frem, og trak Lot ind i huset til dem, og lukkede døren.
[1Mo 19:11 DK-KJV] Og de slog mændene der var ved husdøren med blindhed, både lille og stor: sådant at de trættede demselv med at finde døren.

[1Mo 19:12 DK-KJV] Og mændene sagde til Lot, Har du nogen andre her foruden? svigersøn, og dine sønner, og dine døtre, og hvemsomhelst du har i byen, bring dem ud af dette sted:
[1Mo 19:13 DK-KJV] For vi vil destruere dette sted, fordi råbet fra dem er vokset stort foran HERRENs ansigt; og HERREN har sendt os for at destruere den.
[1Mo 19:14 DK-KJV] Og Lot gik ud, og talte med hans svigersønner, som giftede sig med hans døtre, og sagde, Rejs jer op, og kom jer ud af dette sted; for HERREN vil destruere denne by. Men for hans svigersønner virkede han som en der hånede.

[1Mo 19:15 DK-KJV] Og ved morgengry, da skyndte englene på Lot, og siger, Rejs dig, ta' din hustru, og dine 2 døtre, som er her; for ikke at du er konsumeret i denne bys fejltrin.

Ge 19:1 And there came two angels to Sodom at even; and Lot sat in the gate of Sodom: and Lot seeing them rose up to meet them; and he bowed himself with his face toward the ground;
Ge 19:2 And he said, Behold now, my lords, turn in, I pray you, into your servant's house, and tarry all night, and wash your feet, and ye shall rise up early, and go on your ways. And they said, Nay; but we will abide in the street all night.
Ge 19:3 And he pressed upon them greatly; and they turned in unto him, and entered into his house; and he made them a feast, and did bake unleavened bread, and they did eat.
Ge 19:4 But before they lay down, the men of the city, even the men of Sodom, compassed the house round, both old and young, all the people from every quarter:
Ge 19:5 And they called unto Lot, and said unto him, Where are the men which came in to thee this night? bring them out unto us, that we may know them.
Ge 19:6 And Lot went out at the door unto them, and shut the door after him,
Ge 19:7 And said, I pray you, brethren, do not so wickedly.
Ge 19:8 Behold now, I have two daughters which have not known man; let me, I pray you, bring them out unto you, and do ye to them as is good in your eyes: only unto these men do nothing; for therefore came they under the shadow of my roof.
Ge 19:9 And they said, Stand back. And they said again, This one fellow came in to sojourn, and he will needs be a judge: now will we deal worse with thee, than with them. And they pressed sore upon the man, even Lot, and came near to break the door.
Ge 19:10 But the men put forth their hand, and pulled Lot into the house to them, and shut to the door.
Ge 19:11 And they smote the men that were at the door of the house with blindness, both small and great: so that they wearied themselves to find the door.
Ge 19:12 And the men said unto Lot, Hast thou here any besides? son in law, and thy sons, and thy daughters, and whatsoever thou hast in the city, bring them out of this place:
Ge 19:13 For we will destroy this place, because the cry of them is waxen great before the face of the LORD; and the LORD hath sent us to destroy it.

Ge 19:14 And Lot went out, and spake unto his sons in law, which married his daughters, and said, Up, get you out of this place; for the LORD will destroy this city. But he seemed as one that mocked unto his sons in law.
Ge 19:15 And when the morning arose, then the angels hastened Lot, saying, Arise, take thy wife, and thy two daughters, which are here; lest thou be consumed in the iniquity of the city.

[1Mo 19:16 DK-KJV] Og mens han lod vente på sig, tog mændene fat i hans hånd, og i hans hustrus hånd, og i hans 2 døtres hænder; for HERREN var barmhjertig med ham: og de bragte ham videre, og satte ham udenfor byen.
[1Mo 19:17 DK-KJV] Og det skete, da de havde bragt dem lidt videre, at han sagde, Flygt for dit liv; kig dig ikke tilbage, bliv du heller ikke tilbage på sletten; flygt til bjerget, for ikke at du bli'r konsumeret.
[1Mo 19:18 DK-KJV] Og Lot sagde til dem, Kæreste, ikke sådant, min Herre:
[1Mo 19:19 DK-KJV] Læg nu mærke til, din tjener har i dine øjne fundet nåde, og du har forstørret din barmhjertighed, som du har vist til mig i at frelse mit liv; og jeg kan ikke flygte til bjerget, for ikke at noget ondt tager mig, og jeg dør:
[1Mo 19:20 DK-KJV] Læg nu mærke til, denne by er nær at flygte til, og er en lille en: Kæreste, lad mig flygte derhen, (er det ikke en lille en?) og min sjæl skal leve. *"en lille en" den samme navnebetydning som Paulus"*
[1Mo 19:21 DK-KJV] Og han sagde til ham, Se, jeg har også accepteret dig vedrørende denne ting, så jeg ikke vil omstyrte denne by, om hvilken du har talt.
[1Mo 19:22 DK-KJV] Skynd dig, frygt derhen; for jeg kan intet gøre før du er kommet derhen. Derfor var navnet på den by kaldet Zoar.
[1Mo 19:23 DK-KJV] Solen var steget på jorden da Lot gik ind i Zoar.

[1Mo 19:24 DK-KJV] Da regnede HERREN svovlsten og ild fra HERREN ud fra himlen på Sodoma og på Gomorra;
[1Mo 19:25 DK-KJV] Og ham omstyrtede disse byer, og hele sletten, og alle indbyggerne fra de byer, og det som voksede på jorden.
[1Mo 19:26 DK-KJV] Men hans hustru kiggede tilbage bag ham, og hun blev en søjle af salt.
[1Mo 19:27 DK-KJV] Og Abraham gik op om morgenen til det sted hvor han stod foran HERREN:

[1Mo 19:28 DK-KJV] Og han kiggede mod Sodoma og Gomorra, og mod hele sletten, og lagde mærke til, og, se, røgen fra landet steg op som røgen fra en ovn.
[1Mo 19:29 DK-KJV] Og det skete, da Gud destruerede de byer fra sletten, at Gud huskede på Abraham, og sendte Lot ud af omstyrtningens midte, da han omstyrtede de byer i hvilken Lot boede.

[1Mo 19:30 DK-KJV] Og Lot gik op ud af Zoar, og boede i bjerget, og hans 2 døtre med ham; for han frygtede for at bo i Zoar: og han boede i en grotte, han og hans 2 døtre.
[1Mo 19:31 DK-KJV] Og den førstefødte sagde til den yngre, Vores far er gammel, og der er ikke en mand på jorden til at komme ind til os efter hele jordens måde:

[1Mo 19:32 DK-KJV] Kom, lad os få vores far til at drikke vin, og vi vil ligge med ham, så vi må bevare sæd fra vores far.
[1Mo 19:33 DK-KJV] Og de fik deres far til at drikke vin den nat: og den førstefødte gik ind, og lå med hendes far; og han bemærkede ikke da hun lå ned, heller ikke da hun stod op.
[1Mo 19:34 DK-KJV] Og det skete næste morgen, at den førstefødte sagde til den yngre, Læg mærke til, jeg lå i nat med min far: lad os også få ham til at drikke vin denne nat; og gå du ind, og læg dig med ham, så vi må bevare sæd fra vores far.

Ge 19:16 And while he lingered, the men laid hold upon his hand, and upon the hand of his wife, and upon the hand of his two daughters; the LORD being merciful unto him: and they brought him forth, and set him without the city.
Ge 19:17 And it came to pass, when they had brought them forth abroad, that he said, Escape for thy life; look not behind thee, neither stay thou in all the plain; escape to the mountain, lest thou be consumed.

Ge 19:18 And Lot said unto them, Oh, not so, my Lord:
Ge 19:19 Behold now, thy servant hath found grace in thy sight, and thou hast magnified thy mercy, which thou hast shewed unto me in saving my life; and I cannot escape to the mountain, lest some evil take me, and I die:

Ge 19:20 Behold now, this city is near to flee unto, and it is a little one: Oh, let me escape thither, (is it not a little one?) and my soul shall live.
Ge 19:21 And he said unto him, See, I have accepted thee concerning this thing also, that I will not overthrow this city, for the which thou hast spoken.
Ge 19:22 Haste thee, escape thither; for I cannot do any thing till thou be come thither. Therefore the name of the city was called Zoar.
Ge 19:23 The sun was risen upon the earth when Lot entered into Zoar.
Ge 19:24 Then the LORD rained upon Sodom and upon Gomorrah brimstone and fire from the LORD out of heaven;
Ge 19:25 And he overthrew those cities, and all the plain, and all the inhabitants of the cities, and that which grew upon the ground.
Ge 19:26 But his wife looked back from behind him, and she became a pillar of salt.
Ge 19:27 And Abraham gat up early in the morning to the place where he stood before the LORD:
Ge 19:28 And he looked toward Sodom and Gomorrah, and toward all the land of the plain, and beheld, and, lo, the smoke of the country went up as the smoke of a furnace.
Ge 19:29 And it came to pass, when God destroyed the cities of the plain, that God remembered Abraham, and sent Lot out of the midst of the overthrow, when he overthrew the cities in the which Lot dwelt.
Ge 19:30 And Lot went up out of Zoar, and dwelt in the mountain, and his two daughters with him; for he feared to dwell in Zoar: and he dwelt in a cave, he and his two daughters.
Ge 19:31 And the firstborn said unto the younger, Our father is old, and there is not a man in the earth to come in unto us after the manner of all the earth:
Ge 19:32 Come, let us make our father drink wine, and we will lie with him, that we may preserve seed of our father.
Ge 19:33 And they made their father drink wine that night: and the firstborn went in, and lay with her father; and he perceived not when she lay down, nor when she arose.
Ge 19:34 And it came to pass on the morrow, that the firstborn said unto the younger, Behold, I lay yesternight with my father: let us make him drink wine this night also; and go thou in, and lie with him, that we may preserve

seed of our father.

[1Mo 19:35 DK-KJV] Og de fik også deres far til at drikke vin den nat: og den yngre stod op, og lå med ham; og han bemærkede ikke da hun lå ned, heller ikke da hun stod op.
Ge 19:35 And they made their father drink wine that night also: and the younger arose, and lay with him; and he perceived not when she lay down, nor when she arose.

[1Mo 19:36 DK-KJV] Således var begge Lots døtre med barn via deres far.
Ge 19:36 Thus were both the daughters of Lot with child by their father.

[1Mo 19:37 DK-KJV] Og den førstefødte bar en søn, og kaldte hans navn Moab: den samme er faderen af Moabiterne indtil denne dag. *"Moab navnebetydning: fra hans far"*
Ge 19:37 And the firstborn bare a son, and called his name Moab: the same is the father of the Moabites unto this day.

[1Mo 19:38 DK-KJV] Og den yngre, hun bar også en søn, og kaldte hans navn Ben-ammi: den samme er faderen af Ammons børn indtil denne dag. *"Ben-ammi navnebetydning: pakket ind, gemt, dækket, myrra"*
Ge 19:38 And the younger, she also bare a son, and called his name Ben-ammi: the same is the father of the children of Ammon unto this day.

1 Mosebog Kapitel 20 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 20:1 DK-KJV] Og Abraham rejste videre derfra mod sydlandet, og boede mellem Kadesh og Shur, og opholdt sig i Gerar.
Ge 20:1 And Abraham journeyed from thence toward the south country, and dwelled between Kadesh and Shur, and sojourned in Gerar.

[1Mo 20:2 DK-KJV] Og Abraham sagde om hans hustru, Hun er min søster: og Abimelech Garars konge sendte, og tog Sara.
Ge 20:2 And Abraham said of Sarah his wife, She is my sister: and Abimelech king of Gerar sent, and took Sarah.

[1Mo 20:3 DK-KJV] Men Gud kom til Abimelech i en drøm om natten, og sagde til ham, Læg mærke til, du er som en død mand, for den kvinde som du har taget; for hun er en mands hustru.
Ge 20:3 But God came to Abimelech in a dream by night, and said to him, Behold, thou art but a dead man, for the woman which thou hast taken; for she is a man's wife.

[1Mo 20:4 DK-KJV] Men Abimelech havde ikke kommet hende nær: og han sagde, Herre, vil du også slå en retskaffen nation ihjel?
Ge 20:4 But Abimelech had not come near her: and he said, Lord, wilt thou slay also a righteous nation?

[1Mo 20:5 DK-KJV] Sagde han ikke til mig, Hun er min søster? og hun, ja hun hendeselv sagde, Han er min bror: i mit hjertets integritet og mine hænders uskyld har jeg gjort dette.
Ge 20:5 Said he not unto me, She is my sister? and she, even she herself said, He is my brother: in the integrity of my heart and innocency of my hands have I done this.

[1Mo 20:6 DK-KJV] Og Gud sagde til ham i en drøm, Ja, jeg ved at du gjorde dette i dit hjertets integritet; for jeg tilbageholdt dig også fra at synde imod mig: derfor tillod jeg dig ikke at røre hende.
Ge 20:6 And God said unto him in a dream, Yea, I know that thou didst this in the integrity of thy heart; for I also withheld thee from sinning against me: therefore suffered I thee not to touch her.

[1Mo 20:7 DK-KJV] Giv nu derfor manden hans hustru tilbage; for han er en profet, og han skal bede for dig, og du skal leve: og hvis du ikke giver hende tilbage, ved du at du med sikkerhed skal dø, du, og alt der er dit.
Ge 20:7 Now therefore restore the man his wife; for he is a prophet, and he shall pray for thee, and thou shalt live: and if thou restore her not, know thou that thou shalt surely die, thou, and all that are thine.

[1Mo 20:8 DK-KJV] Derfor stod Abimelech tidligt op den morgen, og indkaldte alle hans tjenere, og fortalte alle disse ting i deres øre: og de mænd var meget bange.
Ge 20:8 Therefore Abimelech rose early in the morning, and called all his servants, and told all these things in their ears: and the men were sore afraid.

[1Mo 20:9 DK-KJV] Da kaldte Abimelech på Abraham, og sagde til ham, Hvad har du gjort med os? og hvordan har jeg krænket dig, så du på mig og mit kongerige har bragt en stor synd? du har gjort handlinger overfor mig som ikke burde være gjort.
Ge 20:9 Then Abimelech called Abraham, and said unto him, What hast thou done unto us? and what have I offended thee, that thou hast brought on me and on my kingdom a great sin? thou hast done deeds unto me that ought not to be done.

[1Mo 20:10 DK-KJV] Og Abimelech sagde til Abraham, Hvad så' du, siden du har gjort denne ting?
Ge 20:10 And Abimelech said unto Abraham, What sawest thou, that thou hast done this thing?

[1Mo 20:11 DK-KJV] Og Abraham sagde, Fordi jeg tænkte, at der med sikkerhed ingen Gudsfrygt er på dette sted; og de vil dræbe mig for min hustrus skyld.
Ge 20:11 And Abraham said, Because I thought, Surely the fear of God is not in this place; and they will slay me for my wife's sake.

[1Mo 20:12 DK-KJV] Og ja i virkeligheden er hun min søster; hun er min fars datter, men ikke min mors datter; og hun blev min hustru.
Ge 20:12 And yet indeed she is my sister; she is the daughter of my father, but not the daughter of my mother; and she became my wife.

[1Mo 20:13 DK-KJV] Og det skete, da Gud fik mig til at forlade min fars hus, at jeg sagde til hende, Dette er din godhed som du skal vise overfor mig; på ethvert sted hvortil vi kommer, sig om mig, Han er min bror.
Ge 20:13 And it came to pass, when God caused me to wander from my father's house, that I said unto her, This is thy kindness which thou shalt shew unto me; at every place whither we shall come, say of me, He is my brother.

[1Mo 20:14 DK-KJV] Og Abimelech tog får, og okser, og tjenestemænd, og tjenestepiger, og gav dem til Abraham, og
Ge 20:14 And Abimelech took sheep, and oxen, and menservants, and womenservants, and gave them unto

gav ham Sara hans hustru tilbage.

[1Mo 20:15 DK-KJV] Og Abimelech sagde, Læg mærke til, mit land er foran dig: bo der hvor det behager dig.
[1Mo 20:16 DK-KJV] Og til Sara sagde han, Læg mærke til, jeg har givet din bror 1.000 sølvstykker: læg mærke til, han er for dig et dække for dine øjne, for alle der er med dig, og med alle andre: således var hun bebrejdet.
[1Mo 20:17 DK-KJV] Så bad Abraham til Gud: og Gud hélede Abimelech, og hans hustru, og hans tjenestepiger; og de bar børn.
[1Mo 20:18 DK-KJV] For HERREN havde tillukket alle livmoderne fra Abimelechs hus, på grund af Sara Abrahams hustru.

Abraham, and restored him Sarah his wife.

Ge 20:15 And Abimelech said, Behold, my land is before thee: dwell where it pleaseth thee.
Ge 20:16 And unto Sarah he said, Behold, I have given thy brother a thousand pieces of silver: behold, he is to thee a covering of the eyes, unto all that are with thee, and with all other: thus she was reproved.
Ge 20:17 So Abraham prayed unto God: and God healed Abimelech, and his wife, and his maidservants; and they bare children.

Ge 20:18 For the LORD had fast closed up all the wombs of the house of Abimelech, because of Sarah Abraham's wife.

1 Mosebog Kapitel 21 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 21:1 DK-KJV] Og HERREN besøgte Sara som han havde sagt, og HERREN gjorde med Sara som han havde talt.
[1Mo 21:2 DK-KJV] For Sara undfangede, og bar Abraham en søn i hans høje alder, på det tidspunkt som Gud havde talt til ham.
[1Mo 21:3 DK-KJV] Og Abraham kaldte hans søns navn som var født til ham, hvem Sara bar til ham, Isak.
[1Mo 21:4 DK-KJV] Og Abraham omskar hans søn Isak da han var 8 dage gammel, som Gud havde befalet ham.
[1Mo 21:5 DK-KJV] Og Abraham var 100 år gammel, da hans søn var født til ham.
[1Mo 21:6 DK-KJV] Og Sara sagde, Gud har fået mig til at grine, sådant at alle der hører vil grine med mig.
[1Mo 21:7 DK-KJV] Og hun sagde, Hvem ville ha' sagt til Abraham, at Sara skulle ha' givet børn die? for jeg har født ham en søn i hans høje alder.
[1Mo 21:8 DK-KJV] Og barnet voksede, og var afvænnet: og Abraham lavede den samme dag som Isak var afvænnet en stor fest.
[1Mo 21:9 DK-KJV] Og Sara så' Egypteren Hagars søn, som hun havde født til Abraham, gøre nar.
[1Mo 21:10 DK-KJV] Derfor sagde hun til Abraham, Smid denne slavekvinde og hendes søn ud: for denne slavekvindes søn skal ikke være arving med min søn, ja med Isak.
[1Mo 21:11 DK-KJV] Og den ting var meget smertefuld i Abrahams øjne på grund af hans søn.

[1Mo 21:12 DK-KJV] Og Gud sagde til Abraham, Lad det ikke være smerteligt i dine øjne på grund af den dreng, og på grund af din slavekvinde; i alt det Sara har sagt til dig, lyt efter hendes stemme: for i Isak skal din sæd kaldes.
[1Mo 21:13 DK-KJV] Og vil jeg også lave en nation efter slavekvindens søn, eftersom han er din sæd.

[1Mo 21:14 DK-KJV] Og Abraham stod tidligt op den morgen, og tog brød, og en flaske med vand, og gav det til Hagar, og lagde det på hendes skuldre, og barnet, og sendte hende væk: og hun rejste, og vandrede i Beer-shebas vildmark. *"Brønden af en ed"*
[1Mo 21:15 DK-KJV] Og vandet var brugt op som var i flasken, og hun kastede barnet under en af buskene.
[1Mo 21:16 DK-KJV] Og hun gik, og satte sig ned overfor ham, som var det et bueskud: for hun sagde, Lad mig ikke se barnets død. Og hun sad overfor ham, og opløftede hendes stemme, og græd.

[1Mo 21:17 DK-KJV] Og Gud hørte drengens stemme; og Guds

Ge 21:1 And the LORD visited Sarah as he had said, and the LORD did unto Sarah as he had spoken.
Ge 21:2 For Sarah conceived, and bare Abraham a son in his old age, at the set time of which God had spoken to him.
Ge 21:3 And Abraham called the name of his son that was born unto him, whom Sarah bare to him, Isaac.
Ge 21:4 And Abraham circumcised his son Isaac being eight days old, as God had commanded him.
Ge 21:5 And Abraham was an hundred years old, when his son Isaac was born unto him.
Ge 21:6 And Sarah said, God hath made me to laugh, so that all that hear will laugh with me.
Ge 21:7 And she said, Who would have said unto Abraham, that Sarah should have given children suck? for I have born him a son in his old age.
Ge 21:8 And the child grew, and was weaned: and Abraham made a great feast the same day that Isaac was weaned.
Ge 21:9 And Sarah saw the son of Hagar the Egyptian, which she had born unto Abraham, mocking.
Ge 21:10 Wherefore she said unto Abraham, Cast out this bondwoman and her son: for the son of this bondwoman shall not be heir with my son, even with Isaac.
Ge 21:11 And the thing was very grievous in Abraham's sight because of his son.
Ge 21:12 And God said unto Abraham, Let it not be grievous in thy sight because of the lad, and because of thy bondwoman; in all that Sarah hath said unto thee, hearken unto her voice; for in Isaac shall thy seed be called.
Ge 21:13 And also of the son of the bondwoman will I make a nation, because he is thy seed.
Ge 21:14 And Abraham rose up early in the morning, and took bread, and a bottle of water, and gave it unto Hagar, putting it on her shoulder, and the child, and sent her away: and she departed, and wandered in the wilderness of Beer-sheba.
Ge 21:15 And the water was spent in the bottle, and she cast the child under one of the shrubs.
Ge 21:16 And she went, and sat her down over against him a good way off, as it were a bowshot: for she said, Let me not see the death of the child. And she sat over against him, and lift up her voice, and wept.

Ge 21:17 And God heard the voice of the lad; and the

engel kaldte på Hagar ud af himlen, og sagde til hende, Hvad plager dig, Hagar? frygt ikke; for Gud har hørt drengens stemme hvor han er.
[1Mo 21:18 DK-KJV] Rejs dig, løft drengen op, og hold ham i din hånd; for jeg vil gøre ham til en stor nation.
[1Mo 21:19 DK-KJV] Og Gud åbnede hendes øjne, og hun så' en brønd med vand; og hun gik, og fyldte flasken med vand, og gav drengen noget at drikke.
[1Mo 21:20 DK-KJV] Og Gud var med drengen; og han voksede, og boede i vildmarken, og blev en bueskytte.
[1Mo 21:21 DK-KJV] Og han boede i Parans vildmark: og hans mor tog ham en hustru ud af Egyptens land.
[1Mo 21:22 DK-KJV] Og det skete på det tidspunkt, at Abimeleck og Phichol den ledende kaptajn for hans hær talte til Abraham, og siger, Gud er med dig i alt hvad du gør:
[1Mo 21:23 DK-KJV] Sværg du nu derfor overfor mig ved Gud at du ikke vil handle falskt mod mig, heller ikke mod min søn, heller ikke mod min søns søn: men efter den godhed som jeg har gjort for dig, skal du gøre for mig, og for det land hvori du har opholdt dig.

angel of God called to Hagar out of heaven, and said unto her, What aileth thee, Hagar? fear not; for God hath heard the voice of the lad where he is.
Ge 21:18 Arise, lift up the lad, and hold him in thine hand; for I will make him a great nation.
Ge 21:19 And God opened her eyes, and she saw a well of water; and she went, and filled the bottle with water, and gave the lad drink.
Ge 21:20 And God was with the lad; and he grew, and dwelt in the wilderness, and became an archer.
Ge 21:21 And he dwelt in the wilderness of Paran: and his mother took him a wife out of the land of Egypt.
Ge 21:22 And it came to pass at that time, that Abimelech and Phichol the chief captain of his host spake unto Abraham, saying, God is with thee in all that thou doest:
Ge 21:23 Now therefore swear unto me here by God that thou wilt not deal falsely with me, nor with my son, nor with my son's son: but according to the kindness that I have done unto thee, thou shalt do unto me, and to the land wherein thou hast sojourned.

[1Mo 21:24 DK-KJV] Og Abraham sagde, Jeg sværger.
[1Mo 21:25 DK-KJV] Og Abraham bebrejdede Abimelech på grund af en brønd med vand, som Abimelechs tjenere havde taget med magt.
[1Mo 21:26 DK-KJV] Og Abimelech sagde, Jeg ved ikke hvem der har gjort denne ting: du har heller ikke fortalt mig det, jeg har heller ikke hørt om det, før i dag
[1Mo 21:27 DK-KJV] Og Abraham tog får og okser, og gav dem til Abimelech; og de lavede begge en pagt.
[1Mo 21:28 DK-KJV] Og Abraham satte 7 hun lam fra flokken for sigselv.

[1Mo 21:29 DK-KJV] Og Abimelech sagde til Abraham, Hvad betyder disse 7 hun lam som du har sat til side for sigselv?
[1Mo 21:30 DK-KJV] Og han sagde, For disse 7 hun lam skal du ta' fra min hånd, så de må være et vidne for mig, at jeg har gravet denne brønd.
[1Mo 21:31 DK-KJV] Derfor kaldte han det sted Beer-sheba; fordi de begge sværgede der.
[1Mo 21:32 DK-KJV] Således lavede de en pagt ved Beer-sheba: da rejste Abimelech sig op, og Phichol den ledende kaptajn for hans hær, og de returnerede ind i Filisternes land.

[1Mo 21:33 DK-KJV] Og Abraham plantede en lund i Beer-sheba, og kaldte på HERRENs navn der, evighedernes Gud.
[1Mo 21:34 DK-KJV] Og Abraham opholdt sig mange dage i Filisternes land.

Ge 21:24 And Abraham said, I will swear.
Ge 21:25 And Abraham reproved Abimelech because of a well of water, which Abimelech's servants had violently taken away.
Ge 21:26 And Abimelech said, I wot not who hath done this thing: neither didst thou tell me, neither yet heard I of it, but to day.
Ge 21:27 And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto Abimelech; and both of them made a covenant.
Ge 21:28 And Abraham set seven ewe lambs of the flock by themselves.
Ge 21:29 And Abimelech said unto Abraham, What mean these seven ewe lambs which thou hast set by themselves?
Ge 21:30 And he said, For these seven ewe lambs shalt thou take of my hand, that they may be a witness unto me, that I have digged this well.
Ge 21:31 Wherefore he called that place Beer-sheba; because there they sware both of them.
Ge 21:32 Thus they made a covenant at Beer-sheba: then Abimelech rose up, and Phichol the chief captain of his host, and they returned into the land of the Philistines.
Ge 21:33 And Abraham planted a grove in Beer-sheba, and called there on the name of the LORD, the everlasting God.
Ge 21:34 And Abraham sojourned in the Philistines' land many days.

1 Mosebog Kapitel 22 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 22:1 DK-KJV] Og det skete efter disse ting, at Gud satte Abraham på en prøve, og sagde til ham, Abraham: og han sagde, Læg mærke til, her er jeg.
[1Mo 22:2 DK-KJV] Og han sagde, Tag nu din søn, din eneste søn Isak, som du elsker, og ta' til Moriahs land; og tilbyd ham der som en brændoffergave på et af de bjerge som jeg vil fortælle dig om.

[1Mo 22:3 DK-KJV] Da stod Abraham tidligt op om morgenen, og sadlede hans æsel, og tog 2 af hans unge mænd med ham, og hans søn Isak, og kløvede træet til brændoffergaven, og rejste sig, og gik til det sted som Gud havde fortalt ham om.

Ge 22:1 And it came to pass after these things, that God did tempt Abraham, and said unto him, Abraham: and he said, Behold, here I am.
Ge 22:2 And he said, Take now thy son, thine only son Isaac, whom thou lovest, and get thee into the land of Moriah; and offer him there for a burnt offering upon one of the mountains which I will tell thee of.
Ge 22:3 And Abraham rose up early in the morning, and saddled his ass, and took two of his young men with him, and Isaac his son, and clave the wood for the burnt offering, and rose up, and went unto the place of which God had told him.

[1Mo 22:4 DK-KJV] Da på den tredje dag opløftede Abraham hans øjne, og så' stedet et stykke væk.
Ge 22:4 Then on the third day Abraham lifted up his eyes, and saw the place afar off.

[1Mo 22:5 DK-KJV] Og Abraham sagde til hans unge mænd: Bliv I her med æslet; og jeg og drengen vil gå derover og tilbede, og kommer tilbage til jer.
Ge 22:5 And Abraham said unto his young men, Abide ye here with the ass; and I and the lad will go yonder and worship, and come again to you.

[1Mo 22:6 DK-KJV] Og Abraham tog træet til brændoffergaven, og lagde det på Isak hans søn; og han tog ilden i hans hånd, og en kniv; og de gik begge af dem sammen.
Ge 22:6 And Abraham took the wood of the burnt offering, and laid it upon Isaac his son; and he took the fire in his hand, and a knife; and they went both of them together.

[1Mo 22:7 DK-KJV] Og Isak talte til hans far Abraham, og sagde: Min far: og han sagde, Her er jeg, min søn. Og han sagde, Læg mærke til ilden og træet; men hvor er lammet som en brændoffergave?
Ge 22:7 And Isaac spake unto Abraham his father, and said, My father: and he said, Here am I, my son. And he said, Behold the fire and the wood: but where is the lamb for a burnt offering?

[1Mo 22:8 DK-KJV] Og Abraham sagde, Min søn, Gud vil hamselv sørge for et lam som en brændoffergave: sådant gik de begge af dem sammen.
Ge 22:8 And Abraham said, My son, God will provide himself a lamb for a burnt offering: so they went both of them together.

[1Mo 22:9 DK-KJV] Og de kom til stedet som Gud havde fortalt ham om; og Abraham byggede et alter der, og lagde træet i orden, og bandt hans søn Isak, og lagde ham på alteret ovenpå træet.
Ge 22:9 And they came to the place which God had told him of; and Abraham built an altar there, and laid the wood in order, and bound Isaac his son, and laid him on the altar upon the wood.

[1Mo 22:10 DK-KJV] Og Abraham strak hans hånd ud, og tog kniven for at dræbe hans søn.
Ge 22:10 And Abraham stretched forth his hand, and took the knife to slay his son.

[1Mo 22:11 DK-KJV] Og HERRENs engel kaldte på ham ud fra himlen, og sagde, Abraham, Abraham: Og han sagde, Her er jeg.
Ge 22:11 And the angel of the LORD called unto him out of heaven, and said, Abraham, Abraham: and he said, Here am I.

[1Mo 22:12 DK-KJV] Og han sagde, Læg ikke din hånd på drengen, og gør ikke noget ved ham; for nu ved jeg at du frygter Gud, eftersom du ikke har tilbageholdt din søn, din eneste søn fra mig.
Ge 22:12 And he said, Lay not thine hand upon the lad, neither do thou any thing unto him: for now I know that thou fearest God, seeing thou hast not withheld thy son, thine only son from me.

[1Mo 22:13 DK-KJV] Og Abraham opløftede hans øjne, og kiggede, og læg mærke til bagved ham var en vædder der var fanget i krattet ved hans horn: og Abraham gik og tog vædderen, og opofrede ham som en brændoffergave i stedet for hans søn.
Ge 22:13 And Abraham lifted up his eyes, and looked, and behold behind him a ram caught in a thicket by his horns: and Abraham went and took the ram, and offered him up for a burnt offering in the stead of his son.

[1Mo 22:14 DK-KJV] Og Abraham kaldte navnet på det sted Jehovah-jireh: som det er sagt indtil denne dag, På HERRENs bjerg skal det bli' set. "Jehovah-jireh - Betyder: Gud vil sørge for det"
Ge 22:14 And Abraham called the name of that place Jehovah-jireh: as it is said to this day, In the mount of the LORD it shall be seen.

[1Mo 22:15 DK-KJV] Og HERRENs engel kaldte på Abraham ud fra himlen for anden gang,
Ge 22:15 And the angel of the LORD called unto Abraham out of heaven the second time,

[1Mo 22:16 DK-KJV] Og sagde, Ved migselv har jeg svoret, siger HERREN, for nu da du har gjort denne ting, og ikke har tilbageholdt din søn, din eneste søn:
Ge 22:16 And said, By myself have I sworn, saith the LORD, for because thou hast done this thing, and hast not withheld thy son, thine only son:

[1Mo 22:17 DK-KJV] Så i velsignelse vil jeg velsigne dig, og i multiplicering vil jeg multiplicer din sæd som himlens stjerner, og som sandet der er på strandbredden; og dit afkom skal besidde hans fjenders porte;
Ge 22:17 That in blessing I will bless thee, and in multiplying I will multiply thy seed as the stars of the heaven, and as the sand which is upon the sea shore; and thy seed shall possess the gate of his enemies;

[1Mo 22:18 DK-KJV] Og i din sæd skal alle jordens nationer bli' velsignet; fordi du har adlydt min stemme.
Ge 22:18 And in thy seed shall all the nations of the earth be blessed; because thou hast obeyed my voice.

[1Mo 22:19 DK-KJV] Sådant returnerede Abraham til hans unge mænd, og de rejste sig op og gik til Beer-sheba; og Abraham boede ved Beer-sheba.
Ge 22:19 So Abraham returned unto his young men, and they rose up and went together to Beer-sheba; and Abraham dwelt at Beer-sheba.

[1Mo 22:20 DK-KJV] Og det skete efter disse ting, at det blev fortalt Abraham, og sagt: Læg mærke til, Milcah, hun har også født børn til din bror Nahor;
Ge 22:20 And it came to pass after these things, that it was told Abraham, saying, Behold, Milcah, she hath also born children unto thy brother Nahor;

[1Mo 22:21 DK-KJV] Huz hans førstefødte, og Buz hans bror, og Arams far Kemuel,
Ge 22:21 Huz his firstborn, and Buz his brother, and Kemuel the father of Aram,

[1Mo 22:22 DK-KJV] Og Chesed, og Hazo, og Pildash, og Jidlaph, og Bethuel.
Ge 22:22 And Chesed, and Hazo, and Pildash, and Jidlaph, and Bethuel.

[1Mo 22:23 DK-KJV] Og Bethuel avlede Rebekah: disse 8 bar Milcah til Nahor, Abrahams bror.
Ge 22:23 And Bethuel begat Rebekah: these eight Milcah did bear to Nahor, Abraham's brother.

[1Mo 22:24 DK-KJV] Og hans konkubine, hvis navn var
Ge 22:24 And his concubine, whose name was Reumah,

Reumah, hun fødte også Tebah, og Gaham, og Thahash, og Maachah.

she bare also Tebah, and Gaham, and Thahash, and Maachah.

1 Mosebog Kapitel 23 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 23:1 DK-KJV] Og Sarah var 127 år gammel: dette var årene af Sarahs liv.
[1Mo 23:2 DK-KJV] Og Sarah døde i Kirjath-arba; det samme er Hebron i Canaans land: og Abraham kom for at sørge over Sarah, og for at græde over hende.
[1Mo 23:3 DK-KJV] Og Abraham stod op foran hans døde, og talte til Heths sønner, og siger,
[1Mo 23:4 DK-KJV] Jeg er en fremmed og en der bare opholder sig hos jer: giv mig en besiddelse til at være et begravelsessted hos jer, så jeg må begrave min døde uden for mit synsfelt.

[1Mo 23:5 DK-KJV] Og Heths børn svarede Abraham, og siger til ham,
[1Mo 23:6 DK-KJV] Hør os, min herre: du er en mægtig prins blandt os: i valget af vore gravmonumenter begrav din døde; ingen af os skal holde hans gravmonument tilbage fra dig, men at du må begrave din døde.

[1Mo 23:7 DK-KJV] Og Abraham stod op, og bukkede sigselv ned for folket fra det land, ja for Heths børn.

[1Mo 23:8 DK-KJV] Og han kommunikerede med dem, og siger, Hvis det er jeres tanke at jeg skulle begrave min døde uden for mit synsfelt; hør mig, og be' indtrængende for mig overfor Ephron sønnen af Zohar,

[1Mo 23:9 DK-KJV] Så han må gi' mig Machpelah-grotten, som han har, der er for enden af hans mark; for så mange penge som den er værd skal han gi' den til mig som en besiddelse til at være et begravelsessted iblandt jer. "Machpelah = double; a fold"

[1Mo 23:10 DK-KJV] Og Ephron boede blandt Heths børn: og Hittiten Ephron svarede Abraham alt imens Heths børns hørte det, ja af alle der gik indad hans byport, og siger,

[1Mo 23:11 DK-KJV] Nej, min herre, hør mig: Marken giver jeg dig, og grotten der er derinde, den giver jeg dig; alt imens mit folks sønner er tilstede giver jeg den til dig; begrav din døde.
[1Mo 23:12 DK-KJV] Og Abraham bukkede sigselv ned foran folket fra det land.

[1Mo 23:13 DK-KJV] Og han talte til Ephron alt imens folket fra det land hørte det, og siger, Men hvis du vil gi' den, betaler jeg dig, hør mig: Jeg vil gi' dig penge for marken; ta' det fra mig, og jeg vil begrave min døde der.

[1Mo 23:14 DK-KJV] Og Ephron svarede Abraham, og siger til ham,
[1Mo 23:15 DK-KJV] Min herre, lyt til mig: landstykket er 400 sølvshekler værd; hvad er det mellem mig og dig? begrav din døde for det. *"1 shekel som de handlende brugte = 14 gram så 400 stk. er 5.600 gram - Hvis sølvkursen var tilsvarende som den er i 2021, altså 11.5 kroner grammet var prisen 64.400 kroner"*

[1Mo 23:16 DK-KJV] Og Abraham lyttede til Ephron; og Abraham vejede sølvet op til Ephron, som han havde nævnt alt imens Heths sønner hørte det, 400 sølvshekler, som var de penge som de handlende brugte.
[1Mo 23:17 DK-KJV] Og Ephrons mark, som var i Machpelah, som var foran Mamre, marken, og grotten som var derinde, og alle træerne der

Ge 23:1 And Sarah was an hundred and seven and twenty years old: these were the years of the life of Sarah.
Ge 23:2 And Sarah died in Kirjath-arba; the same is Hebron in the land of Canaan: and Abraham came to mourn for Sarah, and to weep for her.
Ge 23:3 And Abraham stood up from before his dead, and spake unto the sons of Heth, saying,
Ge 23:4 I am a stranger and a sojourner with you: give me a possession of a buryingplace with you, that I may bury my dead out of my sight.
Ge 23:5 And the children of Heth answered Abraham, saying unto him,
Ge 23:6 Hear us, my lord: thou art a mighty prince among us: in the choice of our sepulchres bury thy dead; none of us shall withhold from thee his sepulchre, but that thou mayest bury thy dead.
Ge 23:7 And Abraham stood up, and bowed himself to the people of the land, even to the children of Heth.
Ge 23:8 And he communed with them, saying, If it be your mind that I should bury my dead out of my sight; hear me, and intreat for me to Ephron the son of Zohar,
Ge 23:9 That he may give me the cave of Machpelah, which he hath, which is in the end of his field; for as much money as it is worth he shall give it me for a possession of a buryingplace amongst you.
Ge 23:10 And Ephron dwelt among the children of Heth: and Ephron the Hittite answered Abraham in the audience of the children of Heth, even of all that went in at the gate of his city, saying,
Ge 23:11 Nay, my lord, hear me: the field give I thee, and the cave that is therein, I give it thee; in the presence of the sons of my people give I it thee: bury thy dead.
Ge 23:12 And Abraham bowed down himself before the people of the land.
Ge 23:13 And he spake unto Ephron in the audience of the people of the land, saying, But if thou wilt give it, I pray thee, hear me: I will give thee money for the field; take it of me, and I will bury my dead there.
Ge 23:14 And Ephron answered Abraham, saying unto him,

Ge 23:15 My lord, hearken unto me: the land is worth four hundred shekels of silver; what is that betwixt me and thee? bury therefore thy dead.
Ge 23:16 And Abraham hearkened unto Ephron; and Abraham weighed to Ephron the silver, which he had named in the audience of the sons of Heth, four hundred shekels of silver, current money with the merchant.
Ge 23:17 And the field of Ephron, which was in Machpelah, which was before Mamre, the field,

var på marken, der var i alle grænserne rundt omkring, var bundet ved et løfte

[1Mo 23:18 DK-KJV] Til Abraham som en besiddelse alt imens Heths børn var tilstede, foran alle der gik indad hans byport.
[1Mo 23:19 DK-KJV] Og derefter, begravede Abraham hans hustru Sarah i grotten på Machpelahs mark foran Mamre: det samme er Hebron i Canaans land.
[1Mo 23:20 DK-KJV] Og marken, og grotten der er derinde, var bundet ved et løfte til Abraham som en besiddelse til at være et begravelsessted via Heths sønner.

and the cave which was therein, and all the trees that were in the field, that were in all the borders round about, were made sure
Ge 23:18 Unto Abraham for a possession in the presence of the children of Heth, before all that went in at the gate of his city.
Ge 23:19 And after this, Abraham buried Sarah his wife in the cave of the field of Machpelah before Mamre: the same is Hebron in the land of Canaan.
Ge 23:20 And the field, and the cave that is therein, were made sure unto Abraham for a possession of a buryingplace by the sons of Heth.

1 Mosebog Kapitel 24 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 24:1 DK-KJV] Og Abraham var gammel, og godt oppe i årene: og HERREN havde velsignet Abraham i alle ting.
[1Mo 24:2 DK-KJV] Og Abraham sagde til hans ældste tjener for hans hus, der regerede over alt det han havde, Læg, jeg ber dig, din hånd under mit lår:

[1Mo 24:3 DK-KJV] Og jeg vil få dig til at sværge via HERREN, himlens Gud, og jordens Gud, for ikke at du skal ta' en hustru til min søn af Canaaniternes døtre, blandt hvem jeg bor:
[1Mo 24:4 DK-KJV] Men du skal gå til mit land, og til min slægt, og ta' en hustru til min søn Isak.
[1Mo 24:5 DK-KJV] Og tjeneren sagde til ham, Hvad nu hvis kvinden ikke vil være villig til at følge med mig til dette land: skal jeg så nødvendigvis bringe din søn tilbage til det land hvorfra du kom?
[1Mo 24:6 DK-KJV] Og Abraham sagde til ham, Pas du på at du ikke bringer min søn derhen igen.
[1Mo 24:7 DK-KJV] Himlens Gud HERREN, som tog mig fra min fars hus, og fra min slægts land, og som talte til mig, og der svor overfor mig, og siger, Til din sæd vil jeg give dette land; han skal sende hans engel foran dig, og du skal ta' en hustru til min søn derfra.
[1Mo 24:8 DK-KJV] Og hvis kvinden ikke er villig til at følge efter dig, da skal du være fri fra denne min ed: men bring blot ikke min søn derhen igen.
[1Mo 24:9 DK-KJV] Og tjeneren lagde hans hånd under låret på Abraham hans mester, og svor overfor ham angående denne sag.
[1Mo 24:10 DK-KJV] Og tjeneren tog 10 kameler fra hans mesters kameler, og rejste; for alt godset fra hans mester var i hans hånd: og han rejste sig, og gik til Mesopotamien, til byen Nahor.
[1Mo 24:11 DK-KJV] Og han fik hans kameler til at knæle ned udenfor byen ved en brønd med vand på det tidspunkt om aftenen, ja på det tidspunkt hvor kvinder går ud for at hente vand.
[1Mo 24:12 DK-KJV] Og han sagde, Kæreste HERRE min mester Abrahams Gud, jeg ber dig, send mig held og lykke denne dag, og vis godhed overfor min mester Abraham.
[1Mo 24:13 DK-KJV] Læg mærke til, jeg står her ved brønden med vand; og menneskedøtrene fra byen kom ud for at trække vand:
[1Mo 24:14 DK-KJV] Og lad det komme til at ske, at den unge pige til hvem jeg skal sige, Sænk din vandkande, jeg ber dig, så jeg må drikke; og hun skal sige, Drik, og jeg vil også gi' dine kameler noget at drikke: lad den sammen være hende som du

Ge 24:1 And Abraham was old, and well stricken in age: and the LORD had blessed Abraham in all things.
Ge 24:2 And Abraham said unto his eldest servant of his house, that ruled over all that he had, Put, I pray thee, thy hand under my thigh:
Ge 24:3 And I will make thee swear by the LORD, the God of heaven, and the God of the earth, that thou shalt not take a wife unto my son of the daughters of the Canaanites, among whom I dwell:
Ge 24:4 But thou shalt go unto my country, and to my kindred, and take a wife unto my son Isaac.
Ge 24:5 And the servant said unto him, Peradventure the woman will not be willing to follow me unto this land: must I needs bring thy son again unto the land from whence thou camest?
Ge 24:6 And Abraham said unto him, Beware thou that thou bring not my son thither again.
Ge 24:7 The LORD God of heaven, which took me from my father's house, and from the land of my kindred, and which spake unto me, and that sware unto me, saying, Unto thy seed will I give this land; he shall send his angel before thee, and thou shalt take a wife unto my son from thence.
Ge 24:8 And if the woman will not be willing to follow thee, then thou shalt be clear from this my oath: only bring not my son thither again.
Ge 24:9 And the servant put his hand under the thigh of Abraham his master, and sware to him concerning that matter.
Ge 24:10 And the servant took ten camels of the camels of his master, and departed; for all the goods of his master were in his hand: and he arose, and went to Mesopotamia, unto the city of Nahor.

Ge 24:11 And he made his camels to kneel down without the city by a well of water at the time of the evening, even the time that women go out to draw water.
Ge 24:12 And he said, O LORD God of my master Abraham, I pray thee, send me good speed this day, and shew kindness unto my master Abraham.

Ge 24:13 Behold, I stand here by the well of water; and the daughters of the men of the city come out to draw water:
Ge 24:14 And let it come to pass, that the damsel to whom I shall say, Let down thy pitcher, I pray thee, that I may drink; and she shall say, Drink, and I will give thy camels drink also: let the same be she that thou hast appointed for

har udvalgt for din tjener Isak; og derved skal jeg vide at du har vist godhed overfor min mester.
[1Mo 24:15 DK-KJV] Og det skete, før han var færdig med at tale, at, læg mærke til, Rebekah kom ud, hun som var født til Bethuel, Milcahs søn, Nahors hustru, Abrahams bror, med hendes vandkande på hendes skulder.
[1Mo 24:16 DK-KJV] Og den unge pige var meget smuk at kigge på, en jomfru, der var heller ikke nogen mand der havde kendt hende: og hun gik ned til brønden, og fyldte hendes vandkande, og kom op.
[1Mo 24:17 DK-KJV] Og tjeneren løb for at møde hende, og sagde, Lad mig, jeg ber dig, drikke en smule vand fra din vandkande.
[1Mo 24:18 DK-KJV] Og hun sagde, Drik, min herre: og hun skyndte sig, og sænkede hendes vandkande på hendes hånd, og gav ham noget at drikke.
[1Mo 24:19 DK-KJV] Og da hun var færdig med at gi' ham noget at drikke, sagde hun, Jeg vil også trække vand til dine kameler, indtil de er færdig med at drikke.
[1Mo 24:20 DK-KJV] Og hun skyndte sig, og tømte hendes vandkande ned i truget, og løb tilbage til brønden for at trække vand, og trække til alle hans kameler.
[1Mo 24:21 DK-KJV] Og manden forundredes over hende og var stille, for at bevidne om HERREN havde gjort hans rejse gavnlig eller ikke.
[1Mo 24:22 DK-KJV] Og det skete, da kamelerne var færdig med at drikke, at manden tog en guldørering der vejede ½ shekel, og 2 guldarmbånd til hendes hænder der vejede 10 shekler;

[1Mo 24:23 DK-KJV] Og sagde, Hvis datter er du? fortæl mig det, jeg ber dig: er der plads i din fars hus til os at logere i?
[1Mo 24:24 DK-KJV] Og hun sagde til ham, Jeg er Bethuels datter Milcahs søn, som hun fødte til Nahor.
[1Mo 24:25 DK-KJV] Hun sagde desuden til ham, Vi har både strå og forsyninger nok, og plads til at logere i.
[1Mo 24:26 DK-KJV] Og manden bukkede hans hoved ned, og tilbad HERREN.
[1Mo 24:27 DK-KJV] Og han sagde, Velsignet er min mester Abrahams Gud HERREN, som ikke har efterladt min mester blottet overfor hans barmhjertighed og hans sandhed: Mens jeg var på vejen, ledte HERREN mig til min mesters brødres hus.
[1Mo 24:28 DK-KJV] Og den unge pige løb, og fortalte dem fra hendes mors hus disse ting.
[1Mo 24:29 DK-KJV] Og Rebekah havde en bror, og hans navn var Laban: og Laban løb ud til manden, til brønden.
[1Mo 24:30 DK-KJV] Og det skete, da han så' øreringen og armbåndene på hans søsters hænder, og da han hørte ordene fra hans søster Rebekah, som siger, Således talte manden til mig; så han kom til manden; og, læg mærke til, han stod hos kamelerne ved brønden.
[1Mo 24:31 DK-KJV] Og han sagde, Kom ind, du HERRENs velsignede; hvorfor står du udenfor? for jeg har forberedt huset, og rum til kamelerne.
[1Mo 24:32 DK-KJV] Og manden kom ind i huset: og han løsnede hans kameler, og gav strå og proviant til kamelerne, og vand til at vaske hans fødder, og mændenes fødder der var med ham.
[1Mo 24:33 DK-KJV] Og der var sat mad foran ham til at spise: men han sagde, Jeg vil ikke spise, før jeg fortalt om mit erne. Og han sagde, Sig det.
[1Mo 24:34 DK-KJV] Og han sagde, Jeg er Abrahams tjener.
[1Mo 24:35 DK-KJV] Og HERREN har velsignet min mester meget; og han er blevet stor: og han har givet ham flokke, og

thy servant Isaac; and thereby shall I know that thou hast shewed kindness unto my master.
Ge 24:15 And it came to pass, before he had done speaking, that, behold, Rebekah came out, who was born to Bethuel, son of Milcah, the wife of Nahor, Abraham's brother, with her pitcher upon her shoulder.

Ge 24:16 And the damsel was very fair to look upon, a virgin, neither had any man known her: and she went down to the well, and filled her pitcher, and came up.

Ge 24:17 And the servant ran to meet her, and said, Let me, I pray thee, drink a little water of thy pitcher.
Ge 24:18 And she said, Drink, my lord: and she hasted, and let down her pitcher upon her hand, and gave him drink.
Ge 24:19 And when she had done giving him drink, she said, I will draw water for thy camels also, until they have done drinking.
Ge 24:20 And she hasted, and emptied her pitcher into the trough, and ran again unto the well to draw water, and drew for all his camels.
Ge 24:21 And the man wondering at her held his peace, to wit whether the LORD had made his journey prosperous or not.
Ge 24:22 And it came to pass, as the camels had done drinking, that the man took a golden earring of half a shekel weight, and two bracelets for her hands of ten shekels weight of gold;
Ge 24:23 And said, Whose daughter art thou? tell me, I pray thee: is there room in thy father's house for us to lodge in?
Ge 24:24 And she said unto him, I am the daughter of Bethuel the son of Milcah, which she bare unto Nahor.
Ge 24:25 She said moreover unto him, We have both straw and provender enough, and room to lodge in.
Ge 24:26 And the man bowed down his head, and worshipped the LORD.
Ge 24:27 And he said, Blessed be the LORD God of my master Abraham, who hath not left destitute my master of his mercy and his truth: I being in the way, the LORD led me to the house of my master's brethren.
Ge 24:28 And the damsel ran, and told them of her mother's house these things.
Ge 24:29 And Rebekah had a brother, and his name was Laban: and Laban ran out unto the man, unto the well.
Ge 24:30 And it came to pass, when he saw the earring and bracelets upon his sister's hands, and when he heard the words of Rebekah his sister, saying, Thus spake the man unto me; that he came unto the man; and, behold, he stood by the camels at the well.
Ge 24:31 And he said, Come in, thou blessed of the LORD; wherefore standest thou without? for I have prepared the house, and room for the camels.
Ge 24:32 And the man came into the house: and he ungirded his camels, and gave straw and provender for the camels, and water to wash his feet, and the men's feet that were with him.
Ge 24:33 And there was set meat before him to eat: but he said, I will not eat, until I have told mine errand. And he said, Speak on.
Ge 24:34 And he said, I am Abraham's servant.
Ge 24:35 And the LORD hath blessed my master greatly; and he is become great: and he hath given him flocks, and

besætninger, og sølv, og guld, og tjenestemænd, og tjenestepiger, og kameler, og æsler.
[1Mo 24:36 DK-KJV] Og Sara min mesters hustru fødte en søn til min mester da hun var gammel: og til ham har han givet alt det han har.
[1Mo 24:37 DK-KJV] Og min mester fik mig til at sværge, og siger, Du skal ikke ta' en hustru til min søn fra Canaaniternes døtre, i hvis land jeg bor:
[1Mo 24:38 DK-KJV] Men du skal gå til min fars hus, og til min slægt, og ta' en hustru til min søn.
[1Mo 24:39 DK-KJV] Og jeg sagde til min mester, Hvad nu hvis kvinden ikke vil følge efter mig.
[1Mo 24:40 DK-KJV] Og han sagde til mig, HERREN, foran hvem jeg vandre, vil sende hans engel med dig, og lade ting lykkedes på din vej; og du skal ta' en hustru til min søn fra min slægt, og fra min fars hus:
[1Mo 24:41 DK-KJV] Da skal du være fri fra denne min ed, når du kommer til min slægt; og hvis de ikke giver dig en, skal du være fri fra min ed.
[1Mo 24:42 DK-KJV] Og jeg kom denne dag til brønden, og sagde, Kæreste HERRE min mester Abrahams Gud, hvis du nu lader tingene lykkedes for mig på vejen hvor jeg går:
[1Mo 24:43 DK-KJV] Læg mærke til, jeg står ved brønden med vand; og det skal komme til at ske, at når jomfruen kommer frem for at trække vand, og jeg siger til hende, Gi' mig, jeg ber dig, en smule vand fra din vandkande at drikke;
[1Mo 24:44 DK-KJV] Og hun siger til mig, Drik både du, og jeg vil også trække til dine kameler: lad den samme være den kvinde som HERREN har udvalgt til min mesters søn.
[1Mo 24:45 DK-KJV] Og før jeg var færdig med at tale i mit hjerte, læg mærke til, Rebekah kom frem med hendes vandkande på hendes skulder; og hun gik ned til brønden, og trak vand: og jeg sagde til hende, Lad mig drikke, jeg ber dig.
[1Mo 24:46 DK-KJV] Og hun skyndte sig, og sænkede hendes vandkande fra hendes skulder, og sagde, Drik, og jeg vil også gi' dine kameler noget at drikke: sådant drak jeg, og hun fik også kamelerne til at drikke.
[1Mo 24:47 DK-KJV] Og jeg spurgte hende, og sagde, Hvis datter er du? Og hun sagde, Bethuels datter, Nahors søn, som Milcah fødte til ham: og jeg satte en ørering på hendes ansigt, og armbåndene på hendes hænder.
[1Mo 24:48 DK-KJV] Og bukkede mit hoved ned, og tilbad HERREN, og velsignede min mesters Abrahams Gud HERREN, som havde ledt mig på den rette vej for at ta' min mesters brors datter til hans søn.
[1Mo 24:49 DK-KJV] Og hvis I nu vil handle venligt og retskaffent med min mester, sig det: og hvis ikke, sig det; så jeg må vende mig mod den højre hånd, eller mod den venstre.
[1Mo 24:50 DK-KJV] Da svarede Laban og Bethuel og sagde, Den ting udgår fra HERREN: vi kan ikke sige noget dårligt eller godt til dig.
[1Mo 24:51 DK-KJV] Læg mærke til, Rebekah er foran dig, ta' hende, og gå, og lad hende bli' min mesters søns hustru, som HERREN har talt.
[1Mo 24:52 DK-KJV] Og det skete, at, da Abrahams tjener hørte deres ord, tilbad han HERREN, og bukkede sigselv ned til jorden.

[1Mo 24:53 DK-KJV] Og tjeneren frembragte smykker af sølv, og smykker af guld, og tøj, og gav dem til Rebekah: han gav også værdifulde ting til hendes bror og til hendes mor.

[1Mo 24:54 DK-KJV] Og de spiste og drak, han og mændene

herds, and silver, and gold, and menservants, and maidservants, and camels, and asses.
Ge 24:36 And Sarah my master's wife bare a son to my master when she was old: and unto him hath he given all that he hath.
Ge 24:37 And my master made me swear, saying, Thou shalt not take a wife to my son of the daughters of the Canaanites, in whose land I dwell:
Ge 24:38 But thou shalt go unto my father's house, and to my kindred, and take a wife unto my son.
Ge 24:39 And I said unto my master, Peradventure the woman will not follow me.
Ge 24:40 And he said unto me, The LORD, before whom I walk, will send his angel with thee, and prosper thy way; and thou shalt take a wife for my son of my kindred, and of my father's house:
Ge 24:41 Then shalt thou be clear from this my oath, when thou comest to my kindred; and if they give not thee one, thou shalt be clear from my oath.
Ge 24:42 And I came this day unto the well, and said, O LORD God of my master Abraham, if now thou do prosper my way which I go:
Ge 24:43 Behold, I stand by the well of water; and it shall come to pass, that when the virgin cometh forth to draw water, and I say to her, Give me, I pray thee, a little water of thy pitcher to drink;
Ge 24:44 And she say to me, Both drink thou, and I will also draw for thy camels: let the same be the woman whom the LORD hath appointed out for my master's son.
Ge 24:45 And before I had done speaking in mine heart, behold, Rebekah came forth with her pitcher on her shoulder; and she went down unto the well, and drew water: and I said unto her, Let me drink, I pray thee.
Ge 24:46 And she made haste, and let down her pitcher from her shoulder, and said, Drink, and I will give thy camels drink also: so I drank, and she made the camels drink also.
Ge 24:47 And I asked her, and said, Whose daughter art thou? And she said, The daughter of Bethuel, Nahor's son, whom Milcah bare unto him: and I put the earring upon her face, and the bracelets upon her hands.
Ge 24:48 And I bowed down my head, and worshipped the LORD, and blessed the LORD God of my master Abraham, which had led me in the right way to take my master's brother's daughter unto his son.
Ge 24:49 And now if ye will deal kindly and truly with my master, tell me: and if not, tell me; that I may turn to the right hand, or to the left.
Ge 24:50 Then Laban and Bethuel answered and said, The thing proceedeth from the LORD: we cannot speak unto thee bad or good.
Ge 24:51 Behold, Rebekah is before thee, take her, and go, and let her be thy master's son's wife, as the LORD hath spoken.
Ge 24:52 And it came to pass, that, when Abraham's servant heard their words, he worshipped the LORD, bowing himself to the earth.
Ge 24:53 And the servant brought forth jewels of silver, and jewels of gold, and raiment, and gave them to Rebekah: he gave also to her brother and to her mother precious things.

Ge 24:54 And they did eat and drink, he and the men that

der var med ham, og ventede hele natten; og de stod op om morgenen, og han sagde, Send mig afsted til min mester.
[1Mo 24:55 DK-KJV] Og hendes bror og hendes mor sagde, Lad den unge pige bli' tilbage hos os nogle få dage, i det mindste 10; efter det skal hun gå.
[1Mo 24:56 DK-KJV] Og han sagde, Forhindre mig ikke, eftersom HERREN har ladet tingene lykkedes for mig på min vej; send mig væk så jeg må gå til min mester.
[1Mo 24:57 DK-KJV] Og de sagde, Vi vil kalde på den unge pige, og finde ud af hvad hun selv siger.
[1Mo 24:58 DK-KJV] Og de kaldte på Rebekah, og sagde til hende, Vil du gå med denne mand? Og hun sagde, Jeg vil gå.
[1Mo 24:59 DK-KJV] Og de sendte Rebekah deres søster væk, og hendes ammende barnepige, og Abrahams tjener, og hans mænd.

[1Mo 24:60 DK-KJV] Og de velsignede Rebekah, og sagde til hende, Du er vor søster, vær du mor til tusindvis af millioner, og lad din sæd besidde porten fra de som hader dem.
[1Mo 24:61 DK-KJV] Og Rebekah rejste sig, og hendes unge piger, og de red på kamelerne, og fulgte efter manden: og tjeneren tog Rebekah, og gik hans vej.
[1Mo 24:62 DK-KJV] Og Isak kom fra vejen til Lahai-roi-brønden; for han boede i sydlandet.
[1Mo 24:63 DK-KJV] Og om aftenen gik Isak ud på marken for at meditere: og han opløftede hans øjne, og så', og, læg mærke til, kamelerne var ankommende.
[1Mo 24:64 DK-KJV] Og Rebekah opløftede hendes øjne, og da hun så' Isak, aflæssede hun kamelerne.
[1Mo 24:65 DK-KJV] For hun havde sagt til tjeneren, Hvilken mand er dette der går på marken for at møde os? Og tjeneren havde sagt, Det er min mester: derfor tog hun et slør, og dækkede hendeselv.
[1Mo 24:66 DK-KJV] Og tjeneren fortalte alle de ting som han havde gjort.

[1Mo 24:67 DK-KJV] Og Isak bragte hende ind i Sara hans mors telt, og tog Rebekah, og hun blev hans hustru; og han elskede hende: og Isak var trøstet efter hans mors død.

were with him, and tarried all night; and they rose up in the morning, and he said, Send me away unto my master.
Ge 24:55 And her brother and her mother said, Let the damsel abide with us a few days, at the least ten; after that she shall go.
Ge 24:56 And he said unto them, Hinder me not, seeing the LORD hath prospered my way; send me away that I may go to my master.
Ge 24:57 And they said, We will call the damsel, and inquire at her mouth.
Ge 24:58 And they called Rebekah, and said unto her, Wilt thou go with this man? And she said, I will go.

Ge 24:59 And they sent away Rebekah their sister, and her nurse, and Abraham's servant, and his men.
Ge 24:60 And they blessed Rebekah, and said unto her, Thou art our sister, be thou the mother of thousands of millions, and let thy seed possess the gate of those which hate them.
Ge 24:61 And Rebekah arose, and her damsels, and they rode upon the camels, and followed the man: and the servant took Rebekah, and went his way.
Ge 24:62 And Isaac came from the way of the well Lahai-roi; for he dwelt in the south country.
Ge 24:63 And Isaac went out to meditate in the field at the eventide: and he lifted up his eyes, and saw, and, behold, the camels were coming.
Ge 24:64 And Rebekah lifted up her eyes, and when she saw Isaac, she lighted off the camel.
Ge 24:65 For she had said unto the servant, What man is this that walketh in the field to meet us? And the servant had said, It is my master: therefore she took a vail, and covered herself.
Ge 24:66 And the servant told Isaac all things that he had done.
Ge 24:67 And Isaac brought her into his mother Sarah's tent, and took Rebekah, and she became his wife; and he loved her: and Isaac was comforted after his mother's death.

1 Mosebog Kapitel 25 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 25:1 DK-KJV] Da tog Abraham igen en hustru, og hendes navn var Keturah
[1Mo 25:2 DK-KJV] Og hun fødte Zimran til ham, og Jokshan, og Medan, og Midian, og Ishbak, og Shuah.
[1Mo 25:3 DK-KJV] Og Jokshan avlede Sheba, og Dedan. Og Dedans sønner var Asshurim, og Letushim, og Leummim.
[1Mo 25:4 DK-KJV] Midians sønner; Ephah, og Epher, og Hanoch, og Abida, og Eldaah. Alle disse var Keturahs børn.
[1Mo 25:5 DK-KJV] Og Abraham gav alt det han havde til Isak.
[1Mo 25:6 DK-KJV] Men til konkubinernes sønner, som Abraham havde, gav Abraham gaver, og sendte dem væk fra Isak hans søn, mens han stadig levede, østpå, til østlandet.
[1Mo 25:7 DK-KJV] Og disse er årsdagene af Abrahams liv som han levede, 175 år.
[1Mo 25:8 DK-KJV] Da opgav Abraham ånden, og døde i en god gammel alder, en gammel mand, og fuld af år; og var samlet med hans folk.

Ge 25:1 Then again Abraham took a wife, and her name was Keturah.
Ge 25:2 And she bare him Zimran, and Jokshan, and Medan, and Midian, and Ishbak, and Shuah.

Ge 25:3 And Jokshan begat Sheba, and Dedan. And the sons of Dedan were Asshurim, and Letushim, and Leummim.
Ge 25:4 And the sons of Midian; Ephah, and Epher, and Hanoch, and Abida, and Eldaah. All these were the children of Keturah.

Ge 25:5 And Abraham gave all that he had unto Isaac.

Ge 25:6 But unto the sons of the concubines, which Abraham had, Abraham gave gifts, and sent them away from Isaac his son, while he yet lived, eastward, unto the east country.
Ge 25:7 And these are the days of the years of Abraham's life which he lived, an hundred threescore and fifteen years.
Ge 25:8 Then Abraham gave up the ghost, and died in a good old age, an old man, and full of years; and was gathered to his people.

[1Mo 25:9 DK-KJV] Og hans sønner Isak og Ishmael begravede ham i Machpelah-grotten, på Hittiten Ephrons mark Zohars søn, som var foran Mamre;
[1Mo 25:10 DK-KJV] Den mark som Abraham købte af Heths sønner: der var Abraham begravet, og Sara hans hustru.
[1Mo 25:11 DK-KJV] Og det skete efter Abrahams død, at Gud velsignede hans søn Isak; og Isak boede ved Lahai-roi-brønden.
[1Mo 25:12 DK-KJV] Nu er disse generationerne efter Ishmael, Abrahams søn, som Hagar Egypteren, Saras tjenestepige, fødte til Abraham.
[1Mo 25:13 DK-KJV] Og disse er navnene på sønnerne af Ishmael, via deres navne, efter deres generationer: Ishmaels førstefødte, Nebajoth; og Kedar, og Adbeel, og Mibsam,
[1Mo 25:14 DK-KJV] Og Mishma, og Dumah, og Massa,
[1Mo 25:15 DK-KJV] Hadar, og Tema, Jetur, Naphish, og Kedemah:
[1Mo 25:16 DK-KJV] Disse er sønnerne af Ishmael, og dette er deres navne, efter deres landsbyer, og efter deres slotte; 12 prinser efter deres nationer.
[1Mo 25:17 DK-KJV] Og disse er årene af Ishmaels liv, 137 år: og han opgav ånden og døde; og var samlet med hans folk.
[1Mo 25:18 DK-KJV] Og de boede fra Havilah til Shur, der er foran Egypten, som du går imod Assyrien: og han døde i nærværet af alle hans brødre.
[1Mo 25:19 DK-KJV] Og disse er generationerne efter Isak, Abrahams søn, Abraham avlede Isak:
[1Mo 25:20 DK-KJV] Og Isak var 40 år gammel da han tog Rebekah til hustru, Bethuels datter Syreren fra Padan-aram, søsteren til Syreren Laban.
[1Mo 25:21 DK-KJV] Og Isak bønfaldt HERREN for hans hustru, fordi hun var gold: og HERREN bønhørte ham, og Rebekah hans hustru undfangede.
[1Mo 25:22 DK-KJV] Og børnene kæmpede samme ind i hende; og hun sagde, Hvis det er sådant, hvorfor er jeg således? Og hun gik for at forespørge HERREN om det.
[1Mo 25:23 DK-KJV] Og HERREN sagde til hende, 2 nationer er i din livmoder, og 2 slags folk skal bli' adskilt fra dit indre; og det ene folk skal være stærkere end det andet folk; og den ældre skal tjene den yngre.
[1Mo 25:24 DK-KJV] Og da dagene for hendes forløsning var fuldendt, læg mærke til, der var tvillinger i hendes livmoder.
[1Mo 25:25 DK-KJV] Og den første kom ud rød, over det hele som en behåret beklædning; og de kaldte hans navn Esau.
[1Mo 25:26 DK-KJV] Og efter det kom hans bror ud, og hans hånd tog fat i Esaus hæl; og hans navn var kaldt Jacob: og Isak var 60 år gammel da hun fødte dem.
[1Mo 25:27 DK-KJV] Og drengene voksede: og Esau var en smart jager, en mand fra marken; og Jacob var en slette mand, der boede i telte.
[1Mo 25:28 DK-KJV] Og Isak elskede Esau, fordi han spiste af hans vildt: men Rebekah elskede Jacob.
[1Mo 25:29 DK-KJV] Og Jacob sydede en gryderet: og Esau kom fra marken, og han var udmattet:
[1Mo 25:30 DK-KJV] Og Esau sagde til Jacob, Mad mig, jeg ber dig, med den samme røde gryderet; for jeg er udmattet: derfor var hans navn kaldt Edom.

Ge 25:9 And his sons Isaac and Ishmael buried him in the cave of Machpelah, in the field of Ephron the son of Zohar the Hittite, which is before Mamre;

Ge 25:10 The field which Abraham purchased of the sons of Heth: there was Abraham buried, and Sarah his wife.
Ge 25:11 And it came to pass after the death of Abraham, that God blessed his son Isaac; and Isaac dwelt by the well Lahai-roi.
Ge 25:12 Now these are the generations of Ishmael, Abraham's son, whom Hagar the Egyptian, Sarah's handmaid, bare unto Abraham:

Ge 25:13 And these are the names of the sons of Ishmael, by their names, according to their generations: the firstborn of Ishmael, Nebajoth; and Kedar, and Adbeel, and Mibsam,
Ge 25:14 And Mishma, and Dumah, and Massa,

Ge 25:15 Hadar, and Tema, Jetur, Naphish, and Kedemah:
Ge 25:16 These are the sons of Ishmael, and these are their names, by their towns, and by their castles; twelve princes according to their nations.
Ge 25:17 And these are the years of the life of Ishmael, an hundred and thirty and seven years: and he gave up the ghost and died; and was gathered unto his people.
Ge 25:18 And they dwelt from Havilah unto Shur, that is before Egypt, as thou goest toward Assyria: and he died in the presence of all his brethren.
Ge 25:19 And these are the generations of Isaac, Abraham's son: Abraham begat Isaac:
Ge 25:20 And Isaac was forty years old when he took Rebekah to wife, the daughter of Bethuel the Syrian of Padan-aram, the sister to Laban the Syrian.
Ge 25:21 And Isaac intreated the LORD for his wife, because she was barren: and the LORD was intreated of him, and Rebekah his wife conceived.
Ge 25:22 And the children struggled together within her; and she said, If it be so, why am I thus? And she went to inquire of the LORD.
Ge 25:23 And the LORD said unto her, Two nations are in thy womb, and two manner of people shall be separated from thy bowels; and the one people shall be stronger than the other people; and the elder shall serve the younger.

Ge 25:24 And when her days to be delivered were fulfilled, behold, there were twins in her womb.

Ge 25:25 And the first came out red, all over like an hairy garment; and they called his name Esau.
Ge 25:26 And after that came his brother out, and his hand took hold on Esau's heel; and his name was called Jacob: and Isaac was threescore years old when she bare them.

Ge 25:27 And the boys grew: and Esau was a cunning hunter, a man of the field; and Jacob was a plain man, dwelling in tents.
Ge 25:28 And Isaac loved Esau, because he did eat of his venison: but Rebekah loved Jacob.
Ge 25:29 And Jacob sod pottage: and Esau came from the field, and he was faint:
Ge 25:30 And Esau said to Jacob, Feed me, I pray thee, with that same red pottage; for I am faint: therefore was his name called Edom.

[1Mo 25:31 DK-KJV] Og Jacob sagde, Sælg mig denne dag din fødselsret.
Ge 25:31 And Jacob said, Sell me this day thy birthright.

[1Mo 25:32 DK-KJV] Og Esau sagde, Læg mærke til, jeg er lige ved at dø: og hvad skal denne fødselsret gavne mig?
Ge 25:32 And Esau said, Behold, I am at the point to die: and what profit shall this birthright do to me?

[1Mo 25:33 DK-KJV] Og Jacob sagde, Sværg overfor mig denne dag; og han sværgede overfor ham: og han solgte hans fødselsret til Jacob.
Ge 25:33 And Jacob said, Swear to me this day; and he sware unto him: and he sold his birthright unto Jacob.

[1Mo 25:34 DK-KJV] Da gav Jacob Esau brød og gryderetten af linser; og han spiste og drak, og rejste sig, og gik hans vej: således foragtede Esau hans fødselsret.
Ge 25:34 Then Jacob gave Esau bread and pottage of lentiles; and he did eat and drink, and rose up, and went his way: thus Esau despised his birthright.

1 Mosebog Kapitel 26 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 26:1 DK-KJV] Og der var en hungersnød i landet, i tillæg til den første hungersnød der var i Abrahams dage. Og Isak gik til Filisternes konge Abimelech i Gerar.
Ge 26:1 And there was a famine in the land, beside the first famine that was in the days of Abraham. And Isaac went unto Abimelech king of the Philistines unto Gerar.

[1Mo 26:2 DK-KJV] Og HERREN viste sig for ham, og sagde, Gå ikke ned til Egypten; bo i det land som jeg skal fortælle dig om:
Ge 26:2 And the LORD appeared unto him, and said, Go not down into Egypt; dwell in the land which I shall tell thee of:

[1Mo 26:3 DK-KJV] Ophold dig i dette land, og jeg vil være med dig, og velsigne dig; for til dig, og til din sæd, vil jeg gi' alle disse lande, og jeg vil udføre ed'en som jeg svor overfor Abraham din far;
Ge 26:3 Sojourn in this land, and I will be with thee, and will bless thee; for unto thee, and unto thy seed, I will give all these countries, and I will perform the oath which I sware unto Abraham thy father;

[1Mo 26:4 DK-KJV] Og jeg vil få din sæd til at multiplicere sig som himlens stjerner, og vil til din sæd gi' alle disse lande; og i din sæd skal alle jordens nationer bli' velsignet;
Ge 26:4 And I will make thy seed to multiply as the stars of heaven, and will give unto thy seed all these countries; and in thy seed shall all the nations of the earth be blessed;

[1Mo 26:5 DK-KJV] Eftersom Abraham adlød min stemme, og holdt mit pålæg, mine befalinger, mine vedtægter, og mine love.
Ge 26:5 Because that Abraham obeyed my voice, and kept my charge, my commandments, my statutes, and my laws.

[1Mo 26:6 DK-KJV] Og Isak boede i Gerar:
Ge 26:6 And Isaac dwelt in Gerar:

[1Mo 26:7 DK-KJV] Og mændene fra det sted spurgte ham om hans hustru; og han sagde, Hun er min søster: for han frygtede for at sige, Hun er min hustru; for ikke at, sagde han, at mændene fra det sted skulle dræbe mig for Rebekah; fordi hun var smuk at kigge på.
Ge 26:7 And the men of the place asked him of his wife; and he said, She is my sister: for he feared to say, She is my wife; lest, said he, the men of the place should kill me for Rebekah; because she was fair to look upon.

[1Mo 26:8 DK-KJV] Og det skete, da han havde været der i lang tid, at Filisternes konge Abimelech kiggede udad et vindue, og så', og, læg mærke til, Isak fornøjede sig med Rebekah hans hustru.
Ge 26:8 And it came to pass, when he had been there a long time, that Abimelech king of the Philistines looked out at a window, and saw, and, behold, Isaac was sporting with Rebekah his wife.

[1Mo 26:9 DK-KJV] Og Abimelech kaldte på Isak, og sagde, Læg mærke til, hun er med sikkerhed din hustru: og hvorfor sagde du, Hun er min søster? Og Isak sagde til ham, Fordi jeg sagde, For ikke at jeg dør for hende.
Ge 26:9 And Abimelech called Isaac, and said, Behold, of a surety she is thy wife: and how saidst thou, She is my sister? And Isaac said unto him, Because I said, Lest I die for her.

[1Mo 26:10 DK-KJV] Og Abimelech sagde, Hvad er dette som du har gjort mod os? en fra folket kunne med lethed ha' ligget med hende, og du skulle ha' bragt skyld over os.
Ge 26:10 And Abimelech said, What is this thou hast done unto us? one of the people might lightly have lien with thy wife, and thou shouldest have brought guiltiness upon us.

[1Mo 26:11 DK-KJV] Og Abimelech pålagde hele hans folk, og siger, Han der rører denne mand eller hans hustru skal sandelig lide døden.
Ge 26:11 And Abimelech charged all his people, saying, He that toucheth this man or his wife shall surely be put to death.

[1Mo 26:12 DK-KJV] Da så'ede Isak i det land, og modtog i det samme år 100 fold igen: og HERREN velsignede ham.
Ge 26:12 Then Isaac sowed in that land, and received in the same year an hundredfold: and the LORD blessed him.

[1Mo 26:13 DK-KJV] Og manden voksede sig stor, og gik videre, og voksede indtil han blev meget stor:
Ge 26:13 And the man waxed great, and went forward, and grew until he became very great:

[1Mo 26:14 DK-KJV] For han havde besiddelser af flokke, og besiddelser af besætninger, og en stor mængde med tjenere: og Filistrene var misundelige på ham.
Ge 26:14 For he had possession of flocks, and possession of herds, and great store of servants: and the Philistines envied him.

[1Mo 26:15 DK-KJV] For alle de brønde som hans fars tjenere havde gravet i hans far Abrahams dage, dem havde Filisterne tilstoppet, og fyldt dem med jord.
Ge 26:15 For all the wells which his father's servants had digged in the days of Abraham his father, the Philistines had stopped them, and filled them with earth.

[1Mo 26:16 DK-KJV] Og Abimelech sagde til Isak, Gå fra os; for du er meget mægtigere end vi.
Ge 26:16 And Abimelech said unto Isaac, Go from us; for thou art much mightier than we.

[1Mo 26:17 DK-KJV] Og Isak rejste derfra, og slog hans telt op i Gerardalen, og boede der.
[1Mo 26:18 DK-KJV] Og Isak udgravede igen de brønde med vand, som de havde gravet i hans far Abrahams dage, for Filisterne havde tilstoppet dem efter Abrahams død: og han kaldte deres navne efter de navne ved hvilke hans far havde kaldt dem.
[1Mo 26:19 DK-KJV] Og Isaks tjenere gravede i dalen, og fandt der en brønd med springende vand.
[1Mo 26:20 DK-KJV] Og Gerar hyrderne stred med Isaks hyrder, og siger, Vandet er vores: og han kaldte navnet på den brønd Esek (betyder: strid); fordi de stred med ham.
[1Mo 26:21 DK-KJV] Og de gravede en anden brønd, og stred også om den: og han kaldte navnet på den Sitnah. (betyder: had)
[1Mo 26:22 DK-KJV] Og han flyttede sig derfra, og gravede en anden brønd; og om den stred de ikke: og han kaldte navnet på den Rehoboth (betyder: plads); og han sagde, For nu har HERREN lavet plads til os, og vi skal være frygtbare i det land.
[1Mo 26:23 DK-KJV] Og han gik op derfra til Beer-sheba.
"Edsbrønden"
[1Mo 26:24 DK-KJV] Og HERREN viste sig for ham den samme nat, og sagde, Jeg er din fra Abrahams Gud: frygt ikke, for jeg er med dig, og vil velsigne dig, og multiplicere din sæd for min tjener Abrahams skyld.
[1Mo 26:25 DK-KJV] Og han byggede et alter der, og kaldte på HERRENs navn, og slog hans telt op der: og der gravede Isaks tjenere en brønd.
[1Mo 26:26 DK-KJV] Da gik Abimelech til ham fra Gerar, og Ahuzzath en af hans venner, og Phichol den ledende kaptajn for hans hær.
[1Mo 26:27 DK-KJV] Og Isak sagde til dem, Hvorfor kommer I til mig, eftersom I hader mig, og har sendt mig væk fra jer?
[1Mo 26:28 DK-KJV] Og de sagde, Vi så' helt bestemt at HERREN var med dig: og vi sagde, Lad der nu være en ed imellem os, ja imellem os og dig, og lad os lave en pagt med dig;

[1Mo 26:29 DK-KJV] Så du ikke vil skade os, som vi ikke har rørt dig, og som vi kun har gjort godt overfor dig, og har sendt dig afsted i fred: du er nu HERRENs velsignede.
[1Mo 26:30 DK-KJV] Og han holdt en fest for dem, og de spiste og drak.
[1Mo 26:31 DK-KJV] Og de stod op før tiden om morgenen, og svor overfor hinanden: og Isak sendte dem væk, og de rejste fra ham i fred.
[1Mo 26:32 DK-KJV] Og det sket den samme dag, at Isaks tjener kom, og fortalte ham vedrørende brønden som de havde gravet, og sagde til ham, Vi har fundet vand.
[1Mo 26:33 DK-KJV] Og han kaldte den Shebah (betyder: ed'en): derfor er navnet på byen Beer-sheba indtil denne dag. (Edsbrønden)
[1Mo 26:34 DK-KJV] Og Esau var 40 år gammel da han tog 2 hustruer Hittiten Beeris datter Judith, og Hittiten Elons datter Bashemath:
[1Mo 26:35 DK-KJV] Hvilket var en sorg for sindet overfor Isak og for Rebekah.

Ge 26:17 And Isaac departed thence, and pitched his tent in the valley of Gerar, and dwelt there.
Ge 26:18 And Isaac digged again the wells of water, which they had digged in the days of Abraham his father; for the Philistines had stopped them after the death of Abraham: and he called their names after the names by which his father had called them.
Ge 26:19 And Isaac's servants digged in the valley, and found there a well of springing water.
Ge 26:20 And the herdmen of Gerar did strive with Isaac's herdmen, saying, The water is ours: and he called the name of the well Esek; because they strove with him.

Ge 26:21 And they digged another well, and strove for that also: and he called the name of it Sitnah.
Ge 26:22 And he removed from thence, and digged another well; and for that they strove not: and he called the name of it Rehoboth; and he said, For now the LORD hath made room for us, and we shall be fruitful in the land.

Ge 26:23 And he went up from thence to Beer-sheba.
Ge 26:24 And the LORD appeared unto him the same night, and said, I am the God of Abraham thy father: fear not, for I am with thee, and will bless thee, and multiply thy seed for my servant Abraham's sake.
Ge 26:25 And he builded an altar there, and called upon the name of the LORD, and pitched his tent there: and there Isaac's servants digged a well.
Ge 26:26 Then Abimelech went to him from Gerar, and Ahuzzath one of his friends, and Phichol the chief captain of his army.
Ge 26:27 And Isaac said unto them, Wherefore come ye to me, seeing ye hate me, and have sent me away from you?
Ge 26:28 And they said, We saw certainly that the LORD was with thee: and we said, Let there be now an oath betwixt us, even betwixt us and thee, and let us make a covenant with thee;
Ge 26:29 That thou wilt do us no hurt, as we have not touched thee, and as we have done unto thee nothing but good, and have sent thee away in peace: thou art now the blessed of the LORD.
Ge 26:30 And he made them a feast, and they did eat and drink.
Ge 26:31 And they rose up betimes in the morning, and sware one to another: and Isaac sent them away, and they departed from him in peace.
Ge 26:32 And it came to pass the same day, that Isaac's servants came, and told him concerning the well which they had digged, and said unto him, We have found water.

Ge 26:33 And he called it Shebah: therefore the name of the city is Beer-sheba unto this day.
Ge 26:34 And Esau was forty years old when he took to wife Judith the daughter of Beeri the Hittite, and Bashemath the daughter of Elon the Hittite:
Ge 26:35 Which were a grief of mind unto Isaac and to Rebekah.

1 Mosebog Kapitel 27 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 27:1 DK-KJV] Og det skete, at da Isak var gammel; og

Ge 27:1 And it came to pass, that when Isaac was old,

hans øjne var sløret, sådant at han ikke kunne se, at han kaldte på Esau hans ældste søn, og sagde til ham, Min søn: og han sagde til ham, Læg mærke til, her er jeg.
[1Mo 27:2 DK-KJV] Og han sagde, Læg nu mærke til, jeg er gammel, jeg kender ikke dagen for min død:

[1Mo 27:3 DK-KJV] Ta' nu derfor, jeg ber dig, dine våben, din pileholder og din bue, og gå ud på marken, og ta' mig noget vildt;
[1Mo 27:4 DK-KJV] Og lav noget velsmagende kød til mig, af den slags som jeg elsker, og bring det til mig; så min sjæl må velsigne dig før jeg dør.
[1Mo 27:5 DK-KJV] Og Rebekah hørte da Isak talte til Esau hans søn. Og Esau gik til marken for at jage efter vildt, og for at bringe det med tilbage.
[1Mo 27:6 DK-KJV] Og Rebekah talte til Jacob hendes søn, og siger, Læg mærke til, jeg hørte din far tale med Esau din bror, som sagde,
[1Mo 27:7 DK-KJV] Bring mig vildt, og lav noget velsmagende kød til mig, så jeg må spise, og velsigne dig foran HERREN før min død.
[1Mo 27:8 DK-KJV] Nu derfor, min søn, adlyd min stemme i overensstemmelse med det som jeg befaler dig.
[1Mo 27:9 DK-KJV] Gå nu til flokken, og hent 2 gode gedekid til mig derfra; og jeg vil lave noget velsmagende kød til din far, sådant som han elsker:
[1Mo 27:10 DK-KJV] Og du skal bringe det til din far, så han må spise, og så han må velsigne dig før hans død.
[1Mo 27:11 DK-KJV] Og Jacob sagde til Rebekah hans mor, Læg mærke til, Esau min bror er en behåret mand, og jeg er en glat mand:
[1Mo 27:12 DK-KJV] Min far vil sikkert rører ved mig, og jeg vil virke som en bedrager overfor ham; og jeg skal bringe en forbandelse over mig, og ikke en velsignelse.
[1Mo 27:13 DK-KJV] Og hans mor sagde til ham, Over mig er din forbandelse, min søn: adlyd blot min stemme, og gå og hent dem til mig.
[1Mo 27:14 DK-KJV] Og han gik, og hentede dem, og bragte dem til hans mor: og hans mor lavede velsmagende kød, sådant som hans far elskede.
[1Mo 27:15 DK-KJV] Og Rebekah tog noget prægtigt tøj fra hendes ældste søn Esau, som var hos hende i huset, og gav Jacob hendes yngre søn dem på:
[1Mo 27:16 DK-KJV] Og hun lagde skindet fra gedekiddene på hans hænder, og på det glatte af hans nakke:
[1Mo 27:17 DK-KJV] Og hun gav det velsmagende kød og brød, hvilket hun havde forberedt, i hånden på hendes søn Jacob.
[1Mo 27:18 DK-KJV] Og han kom til hans far, og sagde, Min far: og han sagde, Her er jeg; hvem er du, min søn?

[1Mo 27:19 DK-KJV] Og Jacob sagde til hans far, Jeg er Esau din førstefødte; jeg har gjort ligesom du bad mig om: rejs dig, jeg ber dig, sid og spis af mit vildt, så din sjæl må velsigne mig.
[1Mo 27:20 DK-KJV] Og Isak sagde til hans søn, Hvordan kan det være at du har fundet det så hurtigt, min søn? Og hans sagde, Fordi HERREN din Gud bragte det til mig.
[1Mo 27:21 DK-KJV] Og Isak sagde til Jacob, Kom tættere på, jeg ber dig, så jeg må røre dig, min søn, og se om du virkelig er min søn Esau eller ikke.
[1Mo 27:22 DK-KJV] Og Jacob gik tæt hen til hans far; og han rørte ham, og sagde, Stemmen er Jacobs stemme, men hænderne er Esaus hænder.
[1Mo 27:23 DK-KJV] Og han afslørede ham ikke, fordi hans hænder var behåret, som hans bror Esaus hænder: så han velsignede ham.

and his eyes were dim, so that he could not see, he called Esau his eldest son, and said unto him, My son: and he said unto him, Behold, here am I.
Ge 27:2 And he said, Behold now, I am old, I know not the day of my death:
Ge 27:3 Now therefore take, I pray thee, thy weapons, thy quiver and thy bow, and go out to the field, and take me some venison;
Ge 27:4 And make me savoury meat, such as I love, and bring it to me, that I may eat; that my soul may bless thee before I die.
Ge 27:5 And Rebekah heard when Isaac spake to Esau his son. And Esau went to the field to hunt for venison, and to bring it.
Ge 27:6 And Rebekah spake unto Jacob her son, saying, Behold, I heard thy father speak unto Esau thy brother, saying,
Ge 27:7 Bring me venison, and make me savoury meat, that I may eat, and bless thee before the LORD before my death.
Ge 27:8 Now therefore, my son, obey my voice according to that which I command thee.
Ge 27:9 Go now to the flock, and fetch me from thence two good kids of the goats; and I will make them savoury meat for thy father, such as he loveth:
Ge 27:10 And thou shalt bring it to thy father, that he may eat, and that he may bless thee before his death.

Ge 27:11 And Jacob said to Rebekah his mother, Behold, Esau my brother is a hairy man, and I am a smooth man:
Ge 27:12 My father peradventure will feel me, and I shall seem to him as a deceiver; and I shall bring a curse upon me, and not a blessing.
Ge 27:13 And his mother said unto him, Upon me be thy curse, my son: only obey my voice, and go fetch me them.
Ge 27:14 And he went, and fetched, and brought them to his mother: and his mother made savoury meat, such as his father loved.
Ge 27:15 And Rebekah took goodly raiment of her eldest son Esau, which were with her in the house, and put them upon Jacob her younger son:
Ge 27:16 And she put the skins of the kids of the goats upon his hands, and upon the smooth of his neck:
Ge 27:17 And she gave the savoury meat and the bread, which she had prepared, into the hand of her son Jacob.
Ge 27:18 And he came unto his father, and said, My father: and he said, Here am I; who art thou, my son?
Ge 27:19 And Jacob said unto his father, I am Esau thy firstborn; I have done according as thou badest me: arise, I pray thee, sit and eat of my venison, that thy soul may bless me.
Ge 27:20 And Isaac said unto his son, How is it that thou hast found it so quickly, my son? And he said, Because the LORD thy God brought it to me.
Ge 27:21 And Isaac said unto Jacob, Come near, I pray thee, that I may feel thee, my son, whether thou be my very son Esau or not.
Ge 27:22 And Jacob went near unto Isaac his father; and he felt him, and said, The voice is Jacob's voice, but the hands are the hands of Esau.
Ge 27:23 And he discerned him not, because his hands were hairy, as his brother Esau's hands: so he blessed him.

[1Mo 27:24 DK-KJV] Og han sagde, Er du virkelig min søn Esau? Og han sagde, jeg er.
[1Mo 27:25 DK-KJV] Og han sagde, Bring det hen til mig, og jeg vil spise af min søns vildt, så min sjæl må velsigne dig. Og han bragte det hen til ham, og han spiste: og han bragt vin hen til ham, og han drak.
[1Mo 27:26 DK-KJV] Og hans far Isak sagde til ham, Kom nu herhen, og kys mig, min søn.
[1Mo 27:27 DK-KJV] Og han kom derhen, og kyssede ham: og han duftede til duften fra han tøj, og velsignede ham, og sagde, Se, duften fra min søn er som duften fra en mark som HERREN har velsignet:
[1Mo 27:28 DK-KJV] Derfor giver Gud dig af duggen fra himlen, og fedmen fra jorden, og rigeligt med korn og vin:
[1Mo 27:29 DK-KJV] Lad folk tjene dig, og nationer bukke sig ned for dig: vær herre over dine brødre, og lad dine mors sønner bukke sig ned for dig: forbandet er enhver der forbander dig, og velsignet er han der velsigner dig.

[1Mo 27:30 DK-KJV] Og det skete, lige efter at Isak var færdig med at velsigne Jacob, og Jacob var kun lige gået ud fra hans fars nærvær, at Esau hans bror kom ind fra hans jagt.
[1Mo 27:31 DK-KJV] Og han havde også lavet velsmagende kød, og bragte det til hans far, og sagde til hans far, Lad min far rejse sig, og spise af hans søns vildt, så din sjæl må velsigne mig.
[1Mo 27:32 DK-KJV] Og Isak hans far sagde til ham, Hvem er du? Og han sagde, Jeg er din søn, din førstefødte Esau.
[1Mo 27:33 DK-KJV] Og Isak skælvede overmådeligt, og sagde, Hvem? hvor er han der har taget vildt, og bragt det til mig, og jeg har spist af alt inden du kom, og har velsignet ham? ja, og han skal være velsignet.
[1Mo 27:34 DK-KJV] Og da Esau hørte ordene fra sin far, råbte han med et stort og overmådelig bittert råb, og sagde til sin far, Velsign mig, ja også mig, Kæreste far.
[1Mo 27:35 DK-KJV] Og han sagde, Din bror kom via list, og har fjernet din velsignelse.
[1Mo 27:36 DK-KJV] Og han sagde, Er han ikke korrekt navngivet Jacob? for han har fortrængt mig disse 2 gang: han fjernede min fødselsret; og, læg mærke til, nu har han fjernet min velsignelse. Og han sagde, Har du ikke reserveret en velsignelse til mig?

[1Mo 27:37 DK-KJV] Og Isak svarede og sagde til Esau, Læg mærke til, jeg har gjort ham til din herre, og alle hans brødre har jeg givet til ham som tjenere; og med korn og vin har jeg opretholdt ham; og hvad skal jeg nu gøre med dig, min søn?
[1Mo 27:38 DK-KJV] Og Esau sagde til sin far, Har du kun 1 velsignelse, far? velsign mig, ja også mig, Kæreste far. Og Esau opløftede sin stemme, og græd.
[1Mo 27:39 DK-KJV] Og Isak svarede og sagde til ham, Læg mærke til, din bolig skal være jordens fedme, og himlens dug fra foroven;

[1Mo 27:40 DK-KJV] Og via dit sværd skal du leve, og skal tjene din bror; og det skal komme til at ske når du har herredømmet, at du skal bryde hans åg væk fra din nakke.
[1Mo 27:41 DK-KJV] Og Esau hadede Jacob på grund af velsignelsen hvorved hans far velsignede ham: og Esau sagde i sit hjerte, Sørgedagene for min far er snart; da vil jeg dræbe min bror Jacob.

[1Mo 27:42 DK-KJV] Og disse ord fra hendes ældre søn Esau

Ge 27:24 And he said, Art thou my very son Esau? And he said, I am.
Ge 27:25 And he said, Bring it near to me, and I will eat of my son's venison, that my soul may bless thee. And he brought it near to him, and he did eat: and he brought him wine, and he drank.
Ge 27:26 And his father Isaac said unto him, Come near now, and kiss me, my son.
Ge 27:27 And he came near, and kissed him: and he smelled the smell of his raiment, and blessed him, and said, See, the smell of my son is as the smell of a field which the LORD hath blessed:
Ge 27:28 Therefore God give thee of the dew of heaven, and the fatness of the earth, and plenty of corn and wine:
Ge 27:29 Let people serve thee, and nations bow down to thee: be lord over thy brethren, and let thy mother's sons bow down to thee: cursed be every one that curseth thee, and blessed be he that blesseth thee.
Ge 27:30 And it came to pass, as soon as Isaac had made an end of blessing Jacob, and Jacob was yet scarce gone out from the presence of Isaac his father, that Esau his brother came in from his hunting.
Ge 27:31 And he also had made savoury meat, and brought it unto his father, and said unto his father, Let my father arise, and eat of his son's venison, that thy soul may bless me.
Ge 27:32 And Isaac his father said unto him, Who art thou? And he said, I am thy son, thy firstborn Esau.
Ge 27:33 And Isaac trembled very exceedingly, and said, Who? where is he that hath taken venison, and brought it me, and I have eaten of all before thou camest, and have blessed him? yea, and he shall be blessed.
Ge 27:34 And when Esau heard the words of his father, he cried with a great and exceeding bitter cry, and said unto his father, Bless me, even me also, O my father.
Ge 27:35 And he said, Thy brother came with subtilty, and hath taken away thy blessing.
Ge 27:36 And he said, Is not he rightly named Jacob? for he hath supplanted me these two times: he took away my birthright; and, behold, now he hath taken away my blessing. And he said, Hast thou not reserved a blessing for me?
Ge 27:37 And Isaac answered and said unto Esau, Behold, I have made him thy lord, and all his brethren have I given to him for servants; and with corn and wine have I sustained him: and what shall I do now unto thee, my son?
Ge 27:38 And Esau said unto his father, Hast thou but one blessing, my father? bless me, even me also, O my father. And Esau lifted up his voice, and wept.
Ge 27:39 And Isaac his father answered and said unto him, Behold, thy dwelling shall be the fatness of the earth, and of the dew of heaven from above;
Ge 27:40 And by thy sword shalt thou live, and shalt serve thy brother; and it shall come to pass when thou shalt have the dominion, that thou shalt break his yoke from off thy neck.
Ge 27:41 And Esau hated Jacob because of the blessing wherewith his father blessed him: and Esau said in his heart, The days of mourning for my father are at hand; then will I slay my brother Jacob.

Ge 27:42 And these words of Esau her elder son were

blev fortalt til Rebekah: og hun sendte bud og kaldte på hendes yngre søn Jacob, og sagde til ham: Læg mærke til, din bror Esau, som vedrørende dig, trøster sigselv, og har til hensigt at dræbe dig.
[1Mo 27:43 DK-KJV] Nu derfor, min søn, adlyd min stemme; og rejs dig, flygt til Laban min bror i Haran;
[1Mo 27:44 DK-KJV] Og bliv hos ham et par dage, indtil din brors arrigskab forsvinder;
[1Mo 27:45 DK-KJV] Indtil din brors vrede forsvinder væk fra dig, og han glemmer det som du har gjort mod ham: da vil jeg sende bud, og hente dig derfra: hvorfor skulle jeg også fratages jer begge på en dag?
[1Mo 27:46 DK-KJV] Og Rebekah sagde til Isak, Jeg er træt af mit liv på grund af Heths døtre. Hvis Jacob tager en hustru af Heths døtre, sådanne som disse som er fra det lands døtre, hvilket godt skal mit liv da gøre for mig?

told to Rebekah: and she sent and called Jacob her younger son, and said unto him, Behold, thy brother Esau, as touching thee, doth comfort himself, purposing to kill thee.
Ge 27:43 Now therefore, my son, obey my voice; and arise, flee thou to Laban my brother to Haran;
Ge 27:44 And tarry with him a few days, until thy brother's fury turn away;
Ge 27:45 Until thy brother's anger turn away from thee, and he forget that which thou hast done to him: then I will send, and fetch thee from thence: why should I be deprived also of you both in one day?
Ge 27:46 And Rebekah said to Isaac, I am weary of my life because of the daughters of Heth: if Jacob take a wife of the daughters of Heth, such as these which are of the daughters of the land, what good shall my life do me?

1 Mosebog Kapitel 28 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 28:1 DK-KJV] Og Isak kaldte på Jacob, og velsignede ham, og pålagde ham, og sagde til ham, Du skal ikke ta' en hustru blandt døtrene til Canaan.

Ge 28:1 And Isaac called Jacob, and blessed him, and charged him, and said unto him, Thou shalt not take a wife of the daughters of Canaan.

[1Mo 28:2 DK-KJV] Rejs dig, gå til Padan-aram, til Bethuels hus din morfar; og ta' dig en hustru derfra blandt døtrene til Laban din morbror.

Ge 28:2 Arise, go to Padan-aram, to the house of Bethuel thy mother's father; and take thee a wife from thence of the daughters of Laban thy mother's brother.

[1Mo 28:3 DK-KJV] Og Gud Almægtig velsigner dig, og gør dig frugtbar, og multiplicerer dig, så du må være en vrimmel af mennesker;

Ge 28:3 And God Almighty bless thee, and make thee fruitful, and multiply thee, that thou mayest be a multitude of people;

[1Mo 28:4 DK-KJV] Og giver dig Abrahams velsignelse, til dig, og til din sæd med dig; så du må arve det land hvori du er en fremmed, som Gud gav til Abraham.

Ge 28:4 And give thee the blessing of Abraham, to thee, and to thy seed with thee; that thou mayest inherit the land wherein thou art a stranger, which God gave unto Abraham.

[1Mo 28:5 DK-KJV] Og Isak sendte Jacob afsted: og han gik til Laban i Padan-aram, søn af Syreren Bethuel, broderen til Rebekah, Jacobs og Esaus mor.

Ge 28:5 And Isaac sent away Jacob: and he went to Padan-aram unto Laban, son of Bethuel the Syrian, the brother of Rebekah, Jacob's and Esau's mother.

[1Mo 28:6 DK-KJV] Da Esau så' at Isak havde velsignet Jacob, og sendt ham afsted til Padan-aram, for at ta' sig en hustru derfra; og at som han velsignede ham gav ham et pålæg, som siger, Du skal ikke ta' en hustru blandt døtrene til Canaan;

Ge 28:6 When Esau saw that Isaac had blessed Jacob, and sent him away to Padan-aram, to take him a wife from thence; and that as he blessed him he gave him a charge, saying, Thou shalt not take a wife of the daughters of Canaan;

[1Mo 28:7 DK-KJV] Og at Jacob adlød hans far og hans mor, og var gået til Padan-aram;
[1Mo 28:8 DK-KJV] Og eftersom Esau så' at døtrene til Canaan ikke behagede hans far Isak;

Ge 28:7 And that Jacob obeyed his father and his mother, and was gone to Padan-aram;
Ge 28:8 And Esau seeing that the daughters of Canaan pleased not Isaac his father;

[1Mo 28:9 DK-KJV] Da gik Esau til Ishmael, og tog til de hustruer som han havde Mahalath datteren til Ishmael Abrahams søn, søsteren til Nebajoth, til at være hans hustru.

Ge 28:9 Then went Esau unto Ishmael, and took unto the wives which he had Mahalath the daughter of Ishmael Abraham's son, the sister of Nebajoth, to be his wife.

[1Mo 28:10 DK-KJV] Og Jacob gik ud fra Beer-sheba, og gik imod Haran.

Ge 28:10 And Jacob went out from Beer-sheba, and went toward Haran.

[1Mo 28:11 DK-KJV] Og han tændte op på et bestemt sted, og blev der hele natten, fordi solen var gået ned; og han tog af stenene fra det sted, og lagde dem som hans hovedpude, og lagde sig ned på det sted for at sove.
[1Mo 28:12 DK-KJV] Og han drømte, og lagde mærke til en opstillet stige på jorden, og dens top nåede til himlen; og læg mærke til Guds engle steg op og

Ge 28:11 And he lighted upon a certain place, and tarried there all night, because the sun was set; and he took of the stones of that place, and put them for his pillows, and lay down in that place to sleep.
Ge 28:12 And he dreamed, and behold a ladder set up on the earth, and the top of it

steg ned på den.

[1Mo 28:13 DK-KJV] Og, læg mærke til, HERREN stod over den, og sagde, Jeg er HERREN din far Abrahams Gud, og Isaks Gud: det land hvorpå du ligger, til dig vil jeg gi' det, og til din sæd;

[1Mo 28:14 DK-KJV] Og din sæd skal være som jordens støv, og du skal sprede bredt ud mod vest, og mod øst, og mod nord, og mod syd: og i dig og i din sæd skal alle jordens familier bli' velsignet.
[1Mo 28:15 DK-KJV] Og, læg mærke til, jeg er med dig, og vil bevare dig på alle steder hvorend du går, og vil bringe dig tilbage til dette land; for jeg vil ikke forlade dig, før jeg har gjort det som jeg har talt til dig om. Lav meget gerne et studie med disse 2 ord husk kommaet "thee, until" det står skrevet 12 gange + en 1 gang i denne forklaring, læs også gerne versene over og under selve verset med ordene"

[1Mo 28:16 DK-KJV] Og Jacob vågnede op fra hans søvn, og han sagde, HERREN er sandelig på dette sted; og jeg vidste det ikke.

[1Mo 28:17 DK-KJV] Og han var bange, og sagde, Hvor ærefrygtindgydende er dette sted! dette er intet andet end Guds hus, og dette er himmelens port.

[1Mo 28:18 DK-KJV] Og Jacob stod tidligt op om morgenen, og tog den sten som han havde lagt som hans hovedpude, og satte den op som en søjle, og hældte olie på toppen af den.
[1Mo 28:19 DK-KJV] Og han kaldte navnet på det sted Beth-el: men navnet på den by var i starten kaldet Luz. "Beth-el=Guds hus / Luz= separation; afrejse; en mandel"

[1Mo 28:20 DK-KJV] Og Jacob aflagde et løfte, og siger, Hvis Gud vil være med mig, og vil bevare mig på denne vej som jeg går, og vil give mig brød at spise, og tøj at tage på,

[1Mo 28:21 DK-KJV] Sådant at jeg kommer tilbage til min fars hus i fred; da skal HERREN være min Gud.

[1Mo 28:22 DK-KJV] Og denne sten, som jeg har sat op som en søjle, skal være Guds hus: og af alt det du skal gi' mig vil jeg helt sikkert gi' dig en 10'ne del af.

reached to heaven: and behold the angels of God ascending and descending on it.
Ge 28:13 And, behold, the LORD stood above it, and said, I am the LORD God of Abraham thy father, and the God of Isaac: the land whereon thou liest, to thee will I give it, and to thy seed;
Ge 28:14 And thy seed shall be as the dust of the earth, and thou shalt spread abroad to the west, and to the east, and to the north, and to the south: and in thee and in thy seed shall all the families of the earth be blessed.

Ge 28:15 And, behold, I am with thee, and will keep thee in all places whither thou goest, and will bring thee again into this land; for I will not leave thee, until I have done that which I have spoken to thee of.
Ge 28:16 And Jacob awaked out of his sleep, and he said, Surely the LORD is in this place; and I knew it not.
Ge 28:17 And he was afraid, and said, How dreadful is this place! this is none other but the house of God, and this is the gate of heaven.
Ge 28:18 And Jacob rose up early in the morning, and took the stone that he had put for his pillows, and set it up for a pillar, and poured oil upon the top of it.
Ge 28:19 And he called the name of that place Beth-el: but the name of that city was called Luz at the first.
Ge 28:20 And Jacob vowed a vow, saying, If God will be with me, and will keep me in this way that I go, and will give me bread to eat, and raiment to put on,
Ge 28:21 So that I come again to my father's house in peace; then shall the LORD be my God:
Ge 28:22 And this stone, which I have set for a pillar, shall be God's house: and of all that thou shalt give me I will surely give the tenth unto thee.

1 Mosebog Kapitel 29 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 29:1 DK-KJV] Da gik Jacob på hans rejse, og kom ind i østfolkets land.
[1Mo 29:2 DK-KJV] Og han kiggede, og læg mærke til der var en brønd på marken, og se, der var 3 fåreflokke der lå ved den; for ud af den brønd vandede de flokkene; og en stor sten var over brøndens mund.
[1Mo 29:3 DK-KJV] Og derhenne var alle flokkene samlet: og de rullede stenen væk fra brøndens mund og vandede fårene, og satte stenen tilbage over brøndens mund på hans sted.
[1Mo 29:4 DK-KJV] Og Jacob sagde til dem, Mine brødre, hvorfra er I? Og de sagde: Vi er fra Haran.
[1Mo 29:5 DK-KJV] Og han sagde til dem, Kender I Laban Nahors søn? Og de sagde, Vi kender ham.
[1Mo 29:6 DK-KJV] Og han sagde til dem, Har han det

Ge 29:1 Then Jacob went on his journey, and came into the land of the people of the east.
Ge 29:2 And he looked, and behold a well in the field, and, lo, there were three flocks of sheep lying by it; for out of that well they watered the flocks: and a great stone was upon the well's mouth.

Ge 29:3 And thither were all the flocks gathered: and they rolled the stone from the well's mouth, and watered the sheep, and put the stone again upon the well's mouth in his place.
Ge 29:4 And Jacob said unto them, My brethren, whence be ye? And they said, Of Haran are we.
Ge 29:5 And he said unto them, Know ye Laban the son of Nahor? And they said, We know him.
Ge 29:6 And he said unto them, Is he well? And they said, He is

godt? Og de sagde: Han har det godt: og læg mærke til, hans datter Rachel kommer med fårene.
[1Mo 29:7 DK-KJV] Og han sagde, Se, det er stadig høj dag, og det er heller ikke tid til at kvæget skulle forsamles: vand I fårene, og gå og mad dem.
[1Mo 29:8 DK-KJV] Og de sagde, Det kan vi ikke, før alle flokkene er forsamlet, og indtil de ruller stenen væk fra brøndens mund; så vander vi fårene.
[1Mo 29:9 DK-KJV] Og mens han stadig talte med dem, kom Rachel med hendes fars får: for hun holdt dem.
[1Mo 29:10 DK-KJV] Og det skete, da Jacob så' Rachel datteren af Laban hans morbror, og fårene til Laban hans morbror, at Jacob gik tæt på, og rullede stenen væk fra brøndens mund, og vandede Labans flok hans morbror.
[1Mo 29:11 DK-KJV] Og Jacob kyssede Rachel, og opløftede hans stemme, og græd.
[1Mo 29:12 DK-KJV] Og Jacob fortalte Rachel at han var hendes farbror, og at han var Rebekahs søn: og hun løb og fortalte hendes far det.
[1Mo 29:13 DK-KJV] Og det skete, da Laban hørte nyhederne om Jacob hans søsters søn, at han løb hen for at møde ham, og omfavnede ham, og kyssede ham, og bragte ham til hans hus. Og han fortalte Laban alle disse ting.
[1Mo 29:14 DK-KJV] Og Laban sagde til ham, Sandelig er du mine knogler og mit kød. Og han boede hos ham en måneds tid.
[1Mo 29:15 DK-KJV] Og Laban sagde til Jacob, Fordi du er min bror, skulle du derfor tjene mig for intet? fortæl mig, hvad skal din løn være?
[1Mo 29:16 DK-KJV] Og Laban havde 2 døtre: navnet på den ældste var Leah, og navnet på den yngste var Rachel.
[1Mo 29:17 DK-KJV] Leah var øm øjet; men Rachel var smuk og favoriseret.
[1Mo 29:18 DK-KJV] Og Jacob elskede Rachel; og sagde, Jeg vil tjene dig 7 år for Rachel din yngre datter.
[1Mo 29:19 DK-KJV] Og Laban sagde, Det er bedre at jeg giver hende til dig, end at jeg skulle give hende til en anden mand. bo hos mig.
[1Mo 29:20 DK-KJV] Og Jacob tjente 7 år for Rachel; og de virkede for ham som få dage, for den kærlighed han havde til hende.
[1Mo 29:21 DK-KJV] Og Jacob sagde til Laban, Giv mig min hustru, for mine dage er fuldført, så jeg må gå ind til hende.
[1Mo 29:22 DK-KJV] Og Laban forsamlede alle mændene fra det sted, og lavede en fest.
[1Mo 29:23 DK-KJV] Og det skete om aftenen, at han tog hans datter Leah, og bragte hende til ham; og han gik ind til hende.
[1Mo 29:24 DK-KJV] Og Laban gav hans pige Zilpah til hans datter Leah som en tjenestepige.
[1Mo 29:25 DK-KJV] Og det skete, at om morgenen, læg mærke til, det var Leah: og han sagde til Laban, Hvad har du gjort mod mig? tjente jeg ikke hos dig for Rachel? hvorfor har du da forrådt mig?
[1Mo 29:26 DK-KJV] Og Laban sagde, Det måtte ikke bli' gjort sådant i vores land, at gi' den yngre før den førstefødte.
[1Mo 29:27 DK-KJV] Fuldfør hendes uge, og vi også give dig dette for den tjeneste som du skal tjene hos mig endnu 7 andre år.

well: and, behold, Rachel his daughter cometh with the sheep.

Ge 29:7 And he said, Lo, it is yet high day, neither is it time that the cattle should be gathered together: water ye the sheep, and go and feed them.
Ge 29:8 And they said, We cannot, until all the flocks be gathered together, and till they roll the stone from the well's mouth; then we water the sheep.
Ge 29:9 And while he yet spake with them, Rachel came with her father's sheep: for she kept them.
Ge 29:10 And it came to pass, when Jacob saw Rachel the daughter of Laban his mother's brother, and the sheep of Laban his mother's brother, that Jacob went near, and rolled the stone from the well's mouth, and watered the flock of Laban his mother's brother.
Ge 29:11 And Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice, and wept.

Ge 29:12 And Jacob told Rachel that he was her father's brother, and that he was Rebekah's son: and she ran and told her father.

Ge 29:13 And it came to pass, when Laban heard the tidings of Jacob his sister's son, that he ran to meet him, and embraced him, and kissed him, and brought him to his house. And he told Laban all these things.

Ge 29:14 And Laban said to him, Surely thou art my bone and my flesh. And he abode with him the space of a month.
Ge 29:15 And Laban said unto Jacob, Because thou art my brother, shouldest thou therefore serve me for nought? tell me, what shall thy wages be?

Ge 29:16 And Laban had two daughters: the name of the elder was Leah, and the name of the younger was Rachel.
Ge 29:17 Leah was tender eyed; but Rachel was beautiful and well favoured.
Ge 29:18 And Jacob loved Rachel; and said, I will serve thee seven years for Rachel thy younger daughter.

Ge 29:19 And Laban said, It is better that I give her to thee, than that I should give her to another man: abide with me.

Ge 29:20 And Jacob served seven years for Rachel; and they seemed unto him but a few days, for the love he had to her.

Ge 29:21 And Jacob said unto Laban, Give me my wife, for my days are fulfilled, that I may go in unto her.
Ge 29:22 And Laban gathered together all the men of the place, and made a feast.

Ge 29:23 And it came to pass in the evening, that he took Leah his daughter, and brought her to him; and he went in unto her.
Ge 29:24 And Laban gave unto his daughter Leah Zilpah his maid for an handmaid.
Ge 29:25 And it came to pass, that in the morning, behold, it was Leah: and he said to Laban, What is this thou hast done unto me? did not I serve with thee for Rachel? wherefore then hast thou beguiled me?

Ge 29:26 And Laban said, It must not be so done in our country, to give the younger before the firstborn.

Ge 29:27 Fulfil her week, and we will give thee this also for the service which thou shalt serve with me yet seven other years.

[1Mo 29:28 DK-KJV] Og Jacob gjorde sådant, og fuldførte hendes uge: og han gav ham også hans datter Rachel til hustru.
[1Mo 29:29 DK-KJV] Og Laban gav hans tjenestepige Bilhah til hans datter Rakel til at være hendes pige.
[1Mo 29:30 DK-KJV] Og han gik også ind til Rachel, og han elskede også Rachel mere end Leah, og tjente hos ham endnu 7 andre år.
[1Mo 29:31 DK-KJV] Og da HERREN så' at Leah var hadet, åbnede han hendes livmoder: men Rachel var gold.
[1Mo 29:32 DK-KJV] Og Leah undfangede, og bar en søn, og hun kaldte hans navn Reuben; for hun sagde, HERREN har sandelig kigget på min lidelse; nu derfor vil min ægtemand elske mig.
[1Mo 29:33 DK-KJV] Og hun undfangede igen, og bar en søn; og sagde, Fordi HERREN har hørt at jeg var hadet, derfor har han også givet mig denne søn: og hun kaldte hans navn Simeon.
[1Mo 29:34 DK-KJV] Og hun undfangede igen, og bar en søn; og sagde, Nu denne gang vil min ægtemand bli' knyttet til mig, fordi jeg har født ham 3 sønner: derfor var hans navn kaldet Levi.
[1Mo 29:35 DK-KJV] Og hun undfangede igen, og bar en søn; og hun sagde, Nu vil jeg rose HERREN: derfor kaldte hun hans navn Judah; og stoppede med at bære.

Ge 29:28 And Jacob did so, and fulfilled her week: and he gave him Rachel his daughter to wife also.
Ge 29:29 And Laban gave to Rachel his daughter Bilhah his handmaid to be her maid.
Ge 29:30 And he went in also unto Rachel, and he loved also Rachel more than Leah, and served with him yet seven other years.

Ge 29:31 And when the LORD saw that Leah was hated, he opened her womb: but Rachel was barren.

Ge 29:32 And Leah conceived, and bare a son, and she called his name Reuben: for she said, Surely the LORD hath looked upon my affliction; now therefore my husband will love me.

Ge 29:33 And she conceived again, and bare a son; and said, Because the LORD hath heard that I was hated, he hath therefore given me this son also: and she called his name Simeon.

Ge 29:34 And she conceived again, and bare a son; and said, Now this time will my husband be joined unto me, because I have born him three sons: therefore was his name called Levi.
Ge 29:35 And she conceived again, and bare a son: and she said, Now will I praise the LORD: therefore she called his name Judah; and left bearing.

1 Mosebog Kapitel 30 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 30:1 DK-KJV] Og da Rachel så' at hun ikke bar nogen børn til Jacob, misundte Rachel hendes søster; og sagde til Jacob, Giv mig børn, ellers dør jeg.
[1Mo 30:2 DK-KJV] Og Jacobs vrede var antændt imod Rachel: og han sagde, Er jeg i Guds sted, han som fra dig har tilbageholdt frugten fra livmoderen?
[1Mo 30:3 DK-KJV] Og hun sagde, Læg mærke til min pige Bilhah, gå ind til hende; og hun skal bære på mine knæ, så jeg også må få børn ved hende.
[1Mo 30:4 DK-KJV] Og hun gav ham hendes tjenestepige Bilhah til hustru: og Jacob gik ind til hende.
[1Mo 30:5 DK-KJV] Og Bilhah undfangede, og bar en søn til Jacob.
[1Mo 30:6 DK-KJV] Og Rachel sagde, Gud har dømt mig, og har også hørt min stemme, og har givet mig en søn: derfor kaldte hun hans navn Dan.
[1Mo 30:7 DK-KJV] Og Bilhah Rachels pige undfangede igen, og bar en anden søn til Jacob.
[1Mo 30:8 DK-KJV] Og Rachel sagde, Med store brydninger har jeg kæmpet med min søster, og jeg har sejret: og hun kaldte hans navn Naphtali.
[1Mo 30:9 DK-KJV] Da Leah så' at hun var stoppet med at bære, tog hun hendes pige Zilpah, og gav Jacob hende til hustru.
[1Mo 30:10 DK-KJV] Og Zilpah Leahs pige bar en søn til Jacob.
[1Mo 30:11 DK-KJV] Og Leah sagde, En troppe kommer: og hun kaldte hans navn Gad.
[1Mo 30:12 DK-KJV] Og Zilpah Leahs pige bar en anden søn til Jacob.
[1Mo 30:13 DK-KJV] Og Leah sagde, Lykkelig er jeg, for døtrene vil kalde mig velsignet: og hun kaldte hans navn

Ge 30:1 And when Rachel saw that she bare Jacob no children, Rachel envied her sister; and said unto Jacob, Give me children, or else I die.
Ge 30:2 And Jacob's anger was kindled against Rachel: and he said, Am I in God's stead, who hath withheld from thee the fruit of the womb?
Ge 30:3 And she said, Behold my maid Bilhah, go in unto her; and she shall bear upon my knees, that I may also have children by her.
Ge 30:4 And she gave him Bilhah her handmaid to wife: and Jacob went in unto her.

Ge 30:5 And Bilhah conceived, and bare Jacob a son.
Ge 30:6 And Rachel said, God hath judged me, and hath also heard my voice, and hath given me a son: therefore called she his name Dan.
Ge 30:7 And Bilhah Rachel's maid conceived again, and bare Jacob a second son.
Ge 30:8 And Rachel said, With great wrestlings have I wrestled with my sister, and I have prevailed: and she called his name Naphtali.

Ge 30:9 When Leah saw that she had left bearing, she took Zilpah her maid, and gave her Jacob to wife.

Ge 30:10 And Zilpah Leah's maid bare Jacob a son.
Ge 30:11 And Leah said, A troop cometh: and she called his name Gad.

Ge 30:12 And Zilpah Leah's maid bare Jacob a second son.
Ge 30:13 And Leah said, Happy am I, for the daughters will call me blessed: and she called his name Asher.

Asher.

[1Mo 30:14 DK-KJV] Men Reuben gik på dagene for hvedehøsten, og fandt alruner på marken, og bragte dem til hans mor Leah. Da sagde Rachel til Leah, Giv mig, jeg ber dig, af din søns alruner.
Ge 30:14 And Reuben went in the days of wheat harvest, and found mandrakes in the field, and brought them unto his mother Leah. Then Rachel said to Leah, Give me, I pray thee, of thy son's mandrakes.

[1Mo 30:15 DK-KJV] Og hun sagde til hende, Er det en lille sag at du har taget min ægtemand? og vil du nu også fjerne min søns alruner? Og Rachel sagde, Derfor skal han ligge hos dig i nat for din søns alruner.
Ge 30:15 And she said unto her, Is it a small matter that thou hast taken my husband? and wouldest thou take away my son's mandrakes also? And Rachel said, Therefore he shall lie with thee to night for thy son's mandrakes.

[1Mo 30:16 DK-KJV] Og Jacob kom ude fra marken om aftenen, og Leah gik ud for at møde ham, og sagde, Du skal komme ind til mig; for jeg har sandelig hyret dig med min søns alruner. Og han lå hos hende den nat.
Ge 30:16 And Jacob came out of the field in the evening, and Leah went out to meet him, and said, Thou must come in unto me; for surely I have hired thee with my son's mandrakes. And he lay with her that night.

[1Mo 30:17 DK-KJV] Og Gud lyttede til Leah, og hun undfangede, og bar den femte søn til Jacob.
Ge 30:17 And God hearkened unto Leah, and she conceived, and bare Jacob the fifth son.

[1Mo 30:18 DK-KJV] Og Leah sagde, Gud har givet mig min løn, fordi jeg har givet min pige til min ægtemand: og hun kaldte hans navn Issachar.
Ge 30:18 And Leah said, God hath given me my hire, because I have given my maiden to my husband: and she called his name Issachar.

[1Mo 30:19 DK-KJV] Og Leah undfangede igen, og bar den sjette søn til Jacob.
Ge 30:19 And Leah conceived again, and bare Jacob the sixth son.

[1Mo 30:20 DK-KJV] Og Leah sagde, Gud har iklædt mig med en god medgift; nu vil min ægtemand bo hos mig, fordi jeg har født ham 6 sønner: og hun kaldte hans navn Zebulun.
Ge 30:20 And Leah said, God hath endued me with a good dowry; now will my husband dwell with me, because I have born him six sons: and she called his name Zebulun.

[1Mo 30:21 DK-KJV] Og derefter bar hun en datter, og kaldte hendes navn Dinah.
Ge 30:21 And afterwards she bare a daughter, and called her name Dinah.

[1Mo 30:22 DK-KJV] Og Gud huskede på Rachel, og Gud lyttede til hende, og åbnede hendes livmoder.
Ge 30:22 And God remembered Rachel, and God hearkened to her, and opened her womb.

[1Mo 30:23 DK-KJV] Og hun undfangede, og bar en søn; og sagde, Gud har fjernet min bebrejdelse:
Ge 30:23 And she conceived, and bare a son; and said, God hath taken away my reproach:

[1Mo 30:24 DK-KJV] Og hun kaldte hans navn Joseph; og sagde, HERREN skal føje en anden søn til mig.
Ge 30:24 And she called his name Joseph; and said, The LORD shall add to me another son.

[1Mo 30:25 DK-KJV] Og det skete, da Rachel havde født Joseph, at Jacob sagde til Laban, Send mig væk, så jeg må gå til mit eget sted, og til mit land.
Ge 30:25 And it came to pass, when Rachel had born Joseph, that Jacob said unto Laban, Send me away, that I may go unto mine own place, and to my country.

[1Mo 30:26 DK-KJV] Giv mig mine hustruer og mine børn, for hvem jeg har tjent dig for, og lad mig gå: for du kender min tjeneste som jeg har gjort for dig.
Ge 30:26 Give me my wives and my children, for whom I have served thee, and let me go: for thou knowest my service which I have done thee.

[1Mo 30:27 DK-KJV] Og Laban sagde til ham, Jeg ber dig, hvis jeg har fundet favør i dine øjne, bliv tilbage: for jeg har erfaret at HERREN har velsignet mig for din skyld.
Ge 30:27 And Laban said unto him, I pray thee, if I have found favour in thine eyes, tarry: for I have learned by experience that the LORD hath blessed me for thy sake.

[1Mo 30:28 DK-KJV] Og han sagde, Udvælg mig din løn, og jeg vil give den.
Ge 30:28 And he said, Appoint me thy wages, and I will give it.

[1Mo 30:29 DK-KJV] Og han sagde til ham, Du ved hvordan jeg har tjent dig, og hvordan dit kvæg var hos mig.
Ge 30:29 And he said unto him, Thou knowest how I have served thee, and how thy cattle was with me.

[1Mo 30:30 DK-KJV] For det var lidt som du havde før jeg kom, og det er nu vokset til en folkemængde; og HERREN har velsignet dig siden min ankomst: og nu hvornår skal jeg også forsørge mit eget hus?
Ge 30:30 For it was little which thou hadst before I came, and it is now increased unto a multitude; and the LORD hath blessed thee since my coming: and now when shall I provide for mine own house also?

[1Mo 30:31 DK-KJV] Og han sagde, Hvad skal jeg give dig? Og Jacob sagde, Du skal ikke give mig nogle ting: hvis du vil gøre denne ting for mig, vil jeg igen nære og holde din flok:
Ge 30:31 And he said, What shall I give thee? And Jacob said, Thou shalt not give me any thing: if thou wilt do this thing for me, I will again feed and keep thy flock:

[1Mo 30:32 DK-KJV] Jeg vil gå igennem hele din flok i dag, og fjerne derfra alt det spraglede og plettede kvæg, og alt det brune kvæg blandt fårene, og det plettede og spraglede blandt gederne; og af sådanne skal min løn være.
Ge 30:32 I will pass through all thy flock to day, removing from thence all the speckled and spotted cattle, and all the brown cattle among the sheep, and the spotted and speckled among the goats: and of such shall be my hire.

[1Mo 30:33 DK-KJV] Sådant skal min retfærdighed svare for mig i tiden der kommer, når den skal komme som min løn foran dit ansigt: enhver der ikke er spraglet og plettet blandt gederne, og brunt blandt fårene, det skal bli' anset for at være stjålet hos mig.
Ge 30:33 So shall my righteousness answer for me in time to come, when it shall come for my hire before thy face: every one that is not speckled and spotted among the goats, and brown among the sheep, that shall be counted stolen with me.

[1Mo 30:34 DK-KJV] Og Laban sagde, Læg mærke til, jeg ville at det måtte være ifølge dit ord.
Ge 30:34 And Laban said, Behold, I would it might be according to thy word.

[1Mo 30:35 DK-KJV] Og den dag fjernede han de han geder der var ringstribede og plettede, og alle de hun geder der var
Ge 30:35 And he removed that day the he goats that were ringstraked and spotted, and all the she goats that were

spraglede og plettede, og enhver der havde noget hvidt på den, og alle de brune blandt fårene, og gav dem ind i hånden på hans sønner.
[1Mo 30:36 DK-KJV] Og han satte 3 dagsrejser mellem sigselv og Jacob: og Jacob fodrede resten af Labans flokke.
[1Mo 30:37 DK-KJV] Og Jacob tog ham stave af grøn poppel, og af hassel og kastanjetræ; og afbarkede hvide strimler i dem, og lod det hvide fremstå som var i stavene.
[1Mo 30:38 DK-KJV] Og han satte stavene som han havde afbarket foran flokkene i renderne til vandtrugene, når flokkene kom for at drikke, så de skulle undfange når de kom for at drikke.
[1Mo 30:39 DK-KJV] Og flokkene undfangede foran stavene, og frembragte ringstribet kvæg, spraglet, og plettet.
[1Mo 30:40 DK-KJV] Og Jacob adskilte lammene, og satte flokkenes ansigter mod de ringstribede, og alle de brune i Labans flok; og han satte hans egne flokke for sigselv, og satte dem ikke sammen med Labans kvæg.
[1Mo 30:41 DK-KJV] Og det skete, hvornårsomhelst som det stærkere kvæg undfangede, at Jacob lagde stavene foran kvægets øjne i renderne, så de måtte undfange blandt stavene.
[1Mo 30:42 DK-KJV] Men når kvægene blev svage, satte han dem ikke ind: sådant var det svagere Labans, og det stærkere Jacobs.
[1Mo 30:43 DK-KJV] Og manden voksede overmådeligt, og havde meget kvæg, og tjenestepiger, og tjenestemænd, og kameler, og æsler.

speckled and spotted, and every one that had some white in it, and all the brown among the sheep, and gave them into the hand of his sons.
Ge 30:36 And he set three days' journey betwixt himself and Jacob: and Jacob fed the rest of Laban's flocks.
Ge 30:37 And Jacob took him rods of green poplar, and of the hazel and chesnut tree; and pilled white strakes in them, and made the white appear which was in the rods.
Ge 30:38 And he set the rods which he had pilled before the flocks in the gutters in the watering troughs when the flocks came to drink, that they should conceive when they came to drink.
Ge 30:39 And the flocks conceived before the rods, and brought forth cattle ringstraked, speckled, and spotted.
Ge 30:40 And Jacob did separate the lambs, and set the faces of the flocks toward the ringstraked, and all the brown in the flock of Laban; and he put his own flocks by themselves, and put them not unto Laban's cattle.
Ge 30:41 And it came to pass, whensoever the stronger cattle did conceive, that Jacob laid the rods before the eyes of the cattle in the gutters, that they might conceive among the rods.

Ge 30:42 But when the cattle were feeble, he put them not in: so the feebler were Laban's, and the stronger Jacob's.
Ge 30:43 And the man increased exceedingly, and had much cattle, and maidservants, and menservants, and camels, and asses.

1 Mosebog Kapitel 31 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 31:1 DK-KJV] Og han hørte Labans sønners ord, som siger, Jacob har fjernet alt det som var vores fars; og af det som var vores fars har han fået al denne herlighed.
[1Mo 31:2 DK-KJV] Og Jacob lagde mærke til Labans fremtoning, og, læg mærke til, den var ikke mod ham som før.
[1Mo 31:3 DK-KJV] Og HERREN sagde til Jacob, Vend tilbage til din fars land, og til din slægt; og jeg vil være med dig.
[1Mo 31:4 DK-KJV] Og Jacob sendte bud og kaldte Rachel og Leah til marken til hans flok,
[1Mo 31:5 DK-KJV] Og sagde til dem, Jeg ser jeres fars fremtoning, at den ikke er mod mig som før; men min fars Gud har været med mig.
[1Mo 31:6 DK-KJV] Og I ved at jeg med al min kraft har tjent jeres far.
[1Mo 31:7 DK-KJV] Og jeres far har bedraget mig, og ændret min løn 10 gange; men Gud tillod ham ikke skade mig.
[1Mo 31:8 DK-KJV] Hvis han sagde således, De spraglede skal være din løn; så bar alt kvæget spragler; og hvis han sagde således: De ringstribede skal være din løn; så bar alt kvæget ringstriber.
[1Mo 31:9 DK-KJV] Således har Gud fjernet jeres fars kvæg, og givet dem til mig.
[1Mo 31:10 DK-KJV] Og det skete på det tidspunkt hvor kvæget undfangede, at jeg opløftede mine øjne, og så' i en drøm, og, læg mærke til, vædderne der sprang på kvæget var ringstribede, spraglede, og haglede.
[1Mo 31:11 DK-KJV] Og Guds engel talte til mig i en

Ge 31:1 And he heard the words of Laban's sons, saying, Jacob hath taken away all that was our father's; and of that which was our father's hath he gotten all this glory.

Ge 31:2 And Jacob beheld the countenance of Laban, and, behold, it was not toward him as before.

Ge 31:3 And the LORD said unto Jacob, Return unto the land of thy fathers, and to thy kindred; and I will be with thee.
Ge 31:4 And Jacob sent and called Rachel and Leah to the field unto his flock,
Ge 31:5 And said unto them, I see your father's countenance, that it is not toward me as before; but the God of my father hath been with me.
Ge 31:6 And ye know that with all my power I have served your father.

Ge 31:7 And your father hath deceived me, and changed my wages ten times; but God suffered him not to hurt me.

Ge 31:8 If he said thus, The speckled shall be thy wages; then all the cattle bare speckled: and if he said thus, The ringstraked shall be thy hire; then bare all the cattle ringstraked.
Ge 31:9 Thus God hath taken away the cattle of your father, and given them to me.
Ge 31:10 And it came to pass at the time that the cattle conceived, that I lifted up mine eyes, and saw in a dream, and, behold, the rams which leaped upon the cattle were ringstraked, speckled, and grisled.
Ge 31:11 And the angel of God spake unto me in a dream,

drøm, og siger, Jacob: Og jeg sagde, Her er jeg.

[1Mo 31:12 DK-KJV] Og han sagde, Opløft nu dine øjne, og se, alle vædderne der springer på kvæget er ringstribet, spraglet og haglet: for jeg har set alt hvad Laban gør mod dig.
[1Mo 31:13 DK-KJV] Jeg er Beth-els Gud, hvor du salvede søjlen, og hvor du aflagde et løfte til mig: rejs dig nu, kom dig ud af dette land, og vend tilbage til landet for din slægt.
[1Mo 31:14 DK-KJV] Og Rachel og Leah svarede og sagde til ham, Er der stadig nogen del eller arv for os i vores fars hus?
[1Mo 31:15 DK-KJV] Er vi ikke anset af ham for at være fremmede? for han har solgt os, og har også fuldkommen fortæret vores penge.
[1Mo 31:16 DK-KJV] For al den rigdom som Gud har taget fra vores far, det er vores, og vores børns: nu da, hvadsomhelst som Gud har sagt til dig, gør.
[1Mo 31:17 DK-KJV] Da rejste Jacob sig op, og satte hans sønner og hans hustruer på kameler;
[1Mo 31:18 DK-KJV] Og han førte alt hans kvæg på vej, og alt hans gods som han havde fået, Kvæget som han fik, som han havde fået i Padan-aram, for at gå til hans far Isak i Canaans land.
[1Mo 31:19 DK-KJV] Og Laban gik ud for at klippe hans får: og Rachel havde stjålet figurerne der var hendes fars.
[1Mo 31:20 DK-KJV] Og Jacob stjal fra Syreren Laban uden han vidste det, idet han ikke fortalte ham at han flygtede.
[1Mo 31:21 DK-KJV] Sådant flygtede han med alt det han havde; og han rejste sig op, og passerede over floden, og vendte sit ansigt mod Gileadbjerget.
[1Mo 31:22 DK-KJV] Og på den tredje dag var det fortalt Laban at Jacob var flygtet.
[1Mo 31:23 DK-KJV] Og han tog hans brødre med sig, og fulgte efter ham 7 dagsrejser; og de indhentede ham på Gileadbjerget.
[1Mo 31:24 DK-KJV] Og Gud kom til Syreren Laban i en drøm om natten, og sagde til ham: Vogt dig at du ikke taler om hverken godt eller dårligt til Jacob.
[1Mo 31:25 DK-KJV] Da indhentede Laban Jacob. Nu havde Jacob slået sit telt op på bjerget: og Laban lejrede på Gileadbjerget med hans brødre.
[1Mo 31:26 DK-KJV] Og Laban sagde til Jacob, Hvad har du gjort, at du uden at jeg vidste det har stjålet, og ført mine døtre på vej, som tilfangetagne taget med sværdet?
[1Mo 31:27 DK-KJV] Hvorfor gjorde du det at du flygtede på vej i hemmelighed, og stjal fra mig; og ikke fortalte mig det, så jeg kunne ha' sendt dig på vej i munterhed, og med sange, med tamburin, og med harpe?
[1Mo 31:28 DK-KJV] Og ikke har tilladt mig at kysse mine sønner og mine døtre? du har nu gjort tåbeligt ved at gøre det.
[1Mo 31:29 DK-KJV] Det er i min hånds styrke at gøre dig ondt: men jeres fars Gud talte til mig i går aftes, og siger, Vogt dig at du ikke taler om hverken godt eller dårligt til Jacob.
[1Mo 31:30 DK-KJV] Og nu, selvom du virkelig ønskede at drage bort, fordi du længtes meget efter din fars hus, men hvorfor har du stjålet mine guder?
[1Mo 31:31 DK-KJV] Og Jacob svarede og sagde til Laban, Fordi jeg var bange: for jeg sagde, Hvad nu hvis du med magt ville ta' dine døtre fra mig.

saying, Jacob: And I said, Here am I.

Ge 31:12 And he said, Lift up now thine eyes, and see, all the rams which leap upon the cattle are ringstraked, speckled, and grisled: for I have seen all that Laban doeth unto thee.

Ge 31:13 I am the God of Beth-el, where thou anointedst the pillar, and where thou vowedst a vow unto me: now arise, get thee out from this land, and return unto the land of thy kindred.

Ge 31:14 And Rachel and Leah answered and said unto him, Is there yet any portion or inheritance for us in our father's house?

Ge 31:15 Are we not counted of him strangers? for he hath sold us, and hath quite devoured also our money.
Ge 31:16 For all the riches which God hath taken from our father, that is ours, and our children's: now then, whatsoever God hath said unto thee, do.
Ge 31:17 Then Jacob rose up, and set his sons and his wives upon camels;
Ge 31:18 And he carried away all his cattle, and all his goods which he had gotten, the cattle of his getting, which he had gotten in Padan-aram, for to go to Isaac his father in the land of Canaan.
Ge 31:19 And Laban went to shear his sheep: and Rachel had stolen the images that were her father's.

Ge 31:20 And Jacob stole away unawares to Laban the Syrian, in that he told him not that he fled.

Ge 31:21 So he fled with all that he had; and he rose up, and passed over the river, and set his face toward the mount Gilead.
Ge 31:22 And it was told Laban on the third day that Jacob was fled.
Ge 31:23 And he took his brethren with him, and pursued after him seven days' journey; and they overtook him in the mount Gilead.
Ge 31:24 And God came to Laban the Syrian in a dream by night, and said unto him, Take heed that thou speak not to Jacob either good or bad.
Ge 31:25 Then Laban overtook Jacob. Now Jacob had pitched his tent in the mount: and Laban with his brethren pitched in the mount of Gilead.
Ge 31:26 And Laban said to Jacob, What hast thou done, that thou hast stolen away unawares to me, and carried away my daughters, as captives taken with the sword?

Ge 31:27 Wherefore didst thou flee away secretly, and steal away from me; and didst not tell me, that I might have sent thee away with mirth, and with songs, with tabret, and with harp?

Ge 31:28 And hast not suffered me to kiss my sons and my daughters? thou hast now done foolishly in so doing.

Ge 31:29 It is in the power of my hand to do you hurt: but the God of your father spake unto me yesternight, saying, Take thou heed that thou speak not to Jacob either good or bad.
Ge 31:30 And now, though thou wouldest needs be gone, because thou sore longedst after thy father's house, yet wherefore hast thou stolen my gods?
Ge 31:31 And Jacob answered and said to Laban, Because I was afraid: for I said, Peradventure thou wouldest take by force thy daughters from me.

[1Mo 31:32 DK-KJV] Hos hvemsomhelst du finder dine guder, lad ham ikke leve: foran vore brødre afslør du hvad som er dit hos mig, og tag det til dig. For Jacob vidste ikke at Rachel havde stjålet dem.
[1Mo 31:33 DK-KJV] Og Laban gik ind i Jacobs telt, og ind i Leahs telt, og ind i de 2 tjenestepigers telte; men han fandt dem ikke. Så gik han ud af Leahs telt, og gik ind i Rachels telt.
[1Mo 31:34 DK-KJV] Nu havde Rachel taget figurerne og lagt dem i kamelens udstyr, og sad på dem. Og Laban søgte i hele teltet, men fandt dem ikke.
[1Mo 31:35 DK-KJV] Og hun sagde til hendes far, Lad det ikke misfornøje min herre at jeg ikke kan rejse mig foran dig; for kvindernes måde er over mig. Og han søgte, men fandt ikke figurerne.
[1Mo 31:36 DK-KJV] Og Jacob var vred, og skændes med Laban: og Jacob svarede og sagde til Laban, Hvad er min overtrædelse? hvad er min synd, siden du så hidsigt har fulgt efter mig?
[1Mo 31:37 DK-KJV] Mens du har gennemsøgt alle mine ting, hvad har du fundet af alle dine husholdningsting? læg det her foran mine brødre og dine brødre, så de må dømme mellem os begge.
[1Mo 31:38 DK-KJV] Disse 20 år har jeg været hos dig; dine hun får og dine hun geder har ikke mistet deres unger, og vædderne fra din flok har jeg ikke spist.
[1Mo 31:39 DK-KJV] Det der blev revet af dyr bragte jeg ikke til dig; Jeg led tabet for det; af min hånd krævede du det, hvad enten det var stjålet om dagen, eller stjålet om natten.
[1Mo 31:40 DK-KJV] Således var jeg; på dagen tørken fortærede mig, og frosten om natten; og min søvn forlod mine øjne.
[1Mo 31:41 DK-KJV] Således har jeg været 20 år i dit hus; Jeg tjente dig 14 år for dine 2 døtre og 6 år for dit kvæg: og du har ændret min løn 10 gange.
[1Mo 31:42 DK-KJV] På nær hvis min fars Gud, Abrahams Gud, og Isaks frygt, havde været med mig, havde du helt sikkert sendt mig tomhændet væk. Gud har set min lidelse og mine hænders arbejde og irettesatte dig i går aftes.
[1Mo 31:43 DK-KJV] Og Laban svarede og sagde til Jacob, Disse døtre er mine døtre, og disse børn er mine børn, og dette kvæg er mit kvæg, og alt hvad du ser er mit; og hvad kan jeg i dag gøre for disse mine døtre, eller for deres børn som de har født?
[1Mo 31:44 DK-KJV] Kom du nu derfor, lad os indgå en pagt, jeg og dig; og lad den være et vidne mellem mig og dig.
[1Mo 31:45 DK-KJV] Og Jacob tog en sten, og satte den op som en søjle.
[1Mo 31:46 DK-KJV] Og Jacob sagde til hans brødre: Saml sten; og de tog sten og lavede en bunke: og de spiste der på bunken.
[1Mo 31:47 DK-KJV] Og Laban kaldte den Jegar-sahadutha: men Jacob kaldte den Galeed.
[1Mo 31:48 DK-KJV] Og Laban sagde, Denne bunke er et vidne mellem mig og dig denne dag. Derfor blev navnet på den kaldt Galeed;
[1Mo 31:49 DK-KJV] Og Mizpah; for han sagde, HERREN våger mellem mig og dig, når vi er fraværende fra hinanden.

Ge 31:32 With whomsoever thou findest thy gods, let him not live: before our brethren discern thou what is thine with me, and take it to thee. For Jacob knew not that Rachel had stolen them.

Ge 31:33 And Laban went into Jacob's tent, and into Leah's tent, and into the two maidservants' tents; but he found them not. Then went he out of Leah's tent, and entered into Rachel's tent.
Ge 31:34 Now Rachel had taken the images, and put them in the camel's furniture, and sat upon them. And Laban searched all the tent, but found them not.

Ge 31:35 And she said to her father, Let it not displease my lord that I cannot rise up before thee; for the custom of women is upon me. And he searched, but found not the images.

Ge 31:36 And Jacob was wroth, and chode with Laban: and Jacob answered and said to Laban, What is my trespass? what is my sin, that thou hast so hotly pursued after me?

Ge 31:37 Whereas thou hast searched all my stuff, what hast thou found of all thy household stuff? set it here before my brethren and thy brethren, that they may judge betwixt us both.
Ge 31:38 This twenty years have I been with thee; thy ewes and thy she goats have not cast their young, and the rams of thy flock have I not eaten.

Ge 31:39 That which was torn of beasts I brought not unto thee; I bare the loss of it; of my hand didst thou require it, whether stolen by day, or stolen by night.

Ge 31:40 Thus I was; in the day the drought consumed me, and the frost by night; and my sleep departed from mine eyes.
Ge 31:41 Thus have I been twenty years in thy house; I served thee fourteen years for thy two daughters, and six years for thy cattle: and thou hast changed my wages ten times.

Ge 31:42 Except the God of my father, the God of Abraham, and the fear of Isaac, had been with me, surely thou hadst sent me away now empty. God hath seen mine affliction and the labour of my hands, and rebuked thee yesternight.
Ge 31:43 And Laban answered and said unto Jacob, These daughters are my daughters, and these children are my children, and these cattle are my cattle, and all that thou seest is mine: and what can I do this day unto these my daughters, or unto their children which they have born?

Ge 31:44 Now therefore come thou, let us make a covenant, I and thou; and let it be for a witness between me and thee.

Ge 31:45 And Jacob took a stone, and set it up for a pillar.
Ge 31:46 And Jacob said unto his brethren, Gather stones; and they took stones, and made an heap: and they did eat there upon the heap.
Ge 31:47 And Laban called it Jegar-sahadutha: but Jacob called it Galeed.

Ge 31:48 And Laban said, This heap is a witness between me and thee this day. Therefore was the name of it called Galeed;

Ge 31:49 And Mizpah; for he said, The LORD watch between me and thee, when we are absent one from another.

[1Mo 31:50 DK-KJV] Hvis du skal plage mine døtre, eller hvis du skal tage andre hustruer i tillæg til mine døtre, intet menneske er hos os; se, Gud er vidne mellem mig og dig.
Ge 31:50 If thou shalt afflict my daughters, or if thou shalt take other wives beside my daughters, no man is with us; see, God is witness betwixt me and thee.

[1Mo 31:51 DK-KJV] Og Laban sagde til Jacob, Læg mærke til denne bunke, og læg mærke til denne søjle, som jeg har støbt mellem mig og dig;
Ge 31:51 And Laban said to Jacob, Behold this heap, and behold this pillar, which I have cast betwixt me and thee;

[1Mo 31:52 DK-KJV] Denne bunke er vidne, og denne søjle er vidne, at jeg ikke vil passere over denne bunke til dig, og at du ikke skal passere over denne bunke og denne søjle til mig, for at skade.
Ge 31:52 This heap be witness, and this pillar be witness, that I will not pass over this heap to thee, and that thou shalt not pass over this heap and this pillar unto me, for harm.

[1Mo 31:53 DK-KJV] Abrahams Gud, og Nahors Gud, deres fars Gud, dømmer mellem os. Og Jacob sværgede via Isaks frygt hans far.
Ge 31:53 The God of Abraham, and the God of Nahor, the God of their father, judge betwixt us. And Jacob sware by the fear of his father Isaac.

[1Mo 31:54 DK-KJV] Da tilbød Jacob ofre på det bjerg, og kaldte på hans brødre for at spise brød: og de spiste brød, og blev der på det bjerg hele natten.
Ge 31:54 Then Jacob offered sacrifice upon the mount, and called his brethren to eat bread: and they did eat bread, and tarried all night in the mount.

[1Mo 31:55 DK-KJV] Og tidlig om morgenen rejste Laban sig op, og kyssede hans sønner og hans døtre, og velsignede dem: og Laban rejste tilbage, og vendte tilbage til hans sted.
Ge 31:55 And early in the morning Laban rose up, and kissed his sons and his daughters, and blessed them: and Laban departed, and returned unto his place.

1 Mosebog Kapitel 32 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 32:1 DK-KJV] Og Jacob gik på hans vej, og Guds engle mødte ham.
Ge 32:1 And Jacob went on his way, and the angels of God met him.

[1Mo 32:2 DK-KJV] Og da Jacob så' dem, sagde han, Dette er Guds hærskare; og han kaldte navnet på det sted Mahanaim. "dobbel hær"
Ge 32:2 And when Jacob saw them, he said, This is God's host: and he called the name of that place Mahanaim.

[1Mo 32:3 DK-KJV] Og Jacob sendte budbringere foran ham til hans bror Esau til landet Seir, Edoms land.
Ge 32:3 And Jacob sent messengers before him to Esau his brother unto the land of Seir, the country of Edom.

[1Mo 32:4 DK-KJV] Og han befalede dem, og siger: Således skal I tale til min herre Esau; Din tjener Jacob siger således; Jeg har været bosat hos Laban, og opholdt mig der indtil nu:
Ge 32:4 And he commanded them, saying, Thus shall ye speak unto my lord Esau; Thy servant Jacob saith thus, I have sojourned with Laban, and stayed there until now:

[1Mo 32:5 DK-KJV] Og jeg har okser, og æsler, flokke, og tjenestemænd, og tjenestepiger: og jeg har sendt bud for at fortælle det til min herre, for at jeg i dine øjne må finde nåde.
Ge 32:5 And I have oxen, and asses, flocks, and menservants, and womenservants: and I have sent to tell my lord, that I may find grace in thy sight.

[1Mo 32:6 DK-KJV] Og budbringeren vendte tilbage til Jacob, og siger, Vi kom til din bror Esau, og han kommer også for at møde dig, og 400 mænd med ham.
Ge 32:6 And the messengers returned to Jacob, saying, We came to thy brother Esau, and also he cometh to meet thee, and four hundred men with him.

[1Mo 32:7 DK-KJV] Da var Jacob meget bange og bekymret: og han opdelte folket der var hos ham, og flokkene, og besætningerne, og kamelerne, ind i 2 grupper;
Ge 32:7 Then Jacob was greatly afraid and distressed: and he divided the people that was with him, and the flocks, and herds, and the camels, into two bands;

[1Mo 32:8 DK-KJV] Og sagde, Hvis Esau kommer til den ene gruppe, og slår den, da skal den anden gruppe der er tilbage flygte.
Ge 32:8 And said, If Esau come to the one company, and smite it, then the other company which is left shall escape.

[1Mo 32:9 DK-KJV] Og Jacob sagde, Kæreste Gud for min far Abraham, og Gud for min far Isak, HERREN som sagde til mig, Vend tilbage til dit land, og til din slægt, og jeg vil handle vel med dig:
Ge 32:9 And Jacob said, O God of my father Abraham, and God of my father Isaac, the LORD which saidst unto me, Return unto thy country, and to thy kindred, and I will deal well with thee:

[1Mo 32:10 DK-KJV] Jeg er ikke værdig til den mindste af alle barmhjertighederne, og af al den sandhed, som du har vist til din tjener; for med min stav passerede jeg over denne Jordanflod; og nu er jeg blevet til 2 grupper.
Ge 32:10 I am not worthy of the least of all the mercies, and of all the truth, which thou hast shewed unto thy servant; for with my staff I passed over this Jordan; and now I am become two bands.

[1Mo 32:11 DK-KJV] Forløs mig, jeg ber dig, fra min brors hånd, fra Esaus hånd: for jeg frygter ham, for ikke at han kommer og slår mig, og mor'en med børnene.
Ge 32:11 Deliver me, I pray thee, from the hand of my brother, from the hand of Esau: for I fear him, lest he will come and smite me, and the mother with the children.

[1Mo 32:12 DK-KJV] Og du sagde, Jeg vil helt sikkert gøre godt for dig, og gøre din sæd som havets sand, som ikke kan tælles på grund af folkemængden.
Ge 32:12 And thou saidst, I will surely do thee good, and make thy seed as the sand of the sea, which cannot be numbered for multitude.

[1Mo 32:13 DK-KJV] Og der slog han lejr op den samme nat; og tog af det der kom til hans hånd en gave til Esau hans bror;
Ge 32:13 And he lodged there that same night; and took of that which came to his hand a present for Esau his brother;

[1Mo 32:14 DK-KJV] 200 hun geder, og 20 han geder, 200 hun
Ge 32:14 Two hundred she goats, and twenty he goats, two

får, og 20 væddere,

[1Mo 32:15 DK-KJV] 30 malkende kameler med deres føl, 40 køer, og 10 tyre, 20 hun æsler, og 10 føl.
[1Mo 32:16 DK-KJV] Og han forløste dem ind i hånden på hans tjener, hver flok for sigselv; og sagde til hans tjenere, Passer over foran mig, og lad der være et mellemrum mellem den ene og den anden flok.

[1Mo 32:17 DK-KJV] Og han befalede den forreste, og siger, Når Esau min bror møder dig, og spørger dig, og siger, Hvis er du? og hvor går du hen? og hvis er disse foran dig?
[1Mo 32:18 DK-KJV] Da skal du sige, De er min tjener Jacobs; det er en gave sendt til min herre Esau: og, læg mærke til, han er også bagved os.
[1Mo 32:19 DK-KJV] Og sådant befalede han den anden, og den tredje, og alle der fulgte flokkene, og siger, På denne måde skal I tale til Esau, når I finder ham.
[1Mo 32:20 DK-KJV] Og sig I desuden, Læg mærke til, din tjener Jacob er bagved os. For han sagde, Jeg vil berolige ham med den gave der går foran mig, og derefter vil jeg se hans ansigt; måske vil han acceptere mig.
[1Mo 32:21 DK-KJV] Sådant gik gaven over foran ham: og han hamselv slog den nat lejr op i gruppen.
[1Mo 32:22 DK-KJV] Og han rejste sig op den nat, og tog hans 2 hustruer, og hans 2 tjenestepiger, og hans 11 sønner, og passerede over Jabboks vadested.
[1Mo 32:23 DK-KJV] Og han tog dem, og sendte dem over bækken, og sendte det over han havde.
[1Mo 32:24 DK-KJV] Og Jacob var efterladt alene; og der kæmpede en mand mod ham indtil morgengryet den næste dag.
[1Mo 32:25 DK-KJV] Og da han så' at han ikke fik overhånd imod ham, rørte han det hule af hans lår; og det hule af Jacobs lår var ude af led, som han kæmpede mod ham.
[1Mo 32:26 DK-KJV] Og han sagde, Lad mig gå, for dagen gryr. Og han sagde, Jeg vil ikke lade dig gå, på nær hvis du velsigner mig.
[1Mo 32:27 DK-KJV] Og han sagde til ham, Hvad er dit navn? Og han sagde, Jacob.
[1Mo 32:28 DK-KJV] Og han sagde, Dit navn skal ikke længere kaldes Jacob, men Israel: for som en prins har du myndighed hos Gud og hos mennesket, og har sejret.
[1Mo 32:29 DK-KJV] Og Jacob spurgte ham, og sagde, Fortæl mig, jeg ber dig, dit navn. Og han sagde, Hvorfor er det at du spørger efter mit navn? Og han velsignede ham der.
[1Mo 32:30 DK-KJV] Og Jacob kaldte navnet på det sted Peniel: for jeg har set Gud ansigt til ansigt, og mit liv er bevaret.
[1Mo 32:31 DK-KJV] Og som han passerede over Penuel steg solen over ham, og han haltede på hans lår.

[1Mo 32:32 DK-KJV] Derfor spiser Israels børn ikke af den sene der krymper, som er på det hule af låret, indtil i dag: fordi han rørte ved det hule af Jacobs lår på den sene der krymper.

hundred ewes, and twenty rams,

Ge 32:15 Thirty milch camels with their colts, forty kine, and ten bulls, twenty she asses, and ten foals.
Ge 32:16 And he delivered them into the hand of his servants, every drove by themselves; and said unto his servants, Pass over before me, and put a space betwixt drove and drove.
Ge 32:17 And he commanded the foremost, saying, When Esau my brother meeteth thee, and asketh thee, saying, Whose art thou? and whither goest thou? and whose are these before thee?
Ge 32:18 Then thou shalt say, They be thy servant Jacob's; it is a present sent unto my lord Esau: and, behold, also he is behind us.
Ge 32:19 And so commanded he the second, and the third, and all that followed the droves, saying, On this manner shall ye speak unto Esau, when ye find him.
Ge 32:20 And say ye moreover, Behold, thy servant Jacob is behind us. For he said, I will appease him with the present that goeth before me, and afterward I will see his face; peradventure he will accept of me.
Ge 32:21 So went the present over before him: and himself lodged that night in the company.
Ge 32:22 And he rose up that night, and took his two wives, and his two womenservants, and his eleven sons, and passed over the ford Jabbok.
Ge 32:23 And he took them, and sent them over the brook, and sent over that he had.

Ge 32:24 And Jacob was left alone; and there wrestled a man with him until the breaking of the day.
Ge 32:25 And when he saw that he prevailed not against him, he touched the hollow of his thigh; and the hollow of Jacob's thigh was out of joint, as he wrestled with him.

Ge 32:26 And he said, Let me go, for the day breaketh. And he said, I will not let thee go, except thou bless me.
Ge 32:27 And he said unto him, What is thy name? And he said, Jacob.
Ge 32:28 And he said, Thy name shall be called no more Jacob, but Israel: for as a prince hast thou power with God and with men, and hast prevailed.
Ge 32:29 And Jacob asked him, and said, Tell me, I pray thee, thy name. And he said, Wherefore is it that thou dost ask after my name? And he blessed him there.

Ge 32:30 And Jacob called the name of the place Peniel: for I have seen God face to face, and my life is preserved.
Ge 32:31 And as he passed over Penuel the sun rose upon him, and he halted upon his thigh.
Ge 32:32 Therefore the children of Israel eat not of the sinew which shrank, which is upon the hollow of the thigh, unto this day: because he touched the hollow of Jacob's thigh in the sinew that shrank.

1 Mosebog Kapitel 33 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 33:1 DK-KJV] Og Jacob opløftede hans øjnene, og kiggede, og, læg mærke til, Esau kom, og med ham 400 mænd. Og han delte børnene op til Leah, og Rachel, og til de to tjenestepiger.

Ge 33:1 And Jacob lifted up his eyes, and looked, and, behold, Esau came, and with him four hundred men. And he divided the children unto Leah, and unto Rachel, and unto the two handmaids.

[1Mo 33:2 DK-KJV] Og han satte tjenestepigerne og deres børn forreste, og Leah og hendes børn efter, og Rachel og Joseph bagerste.
Ge 33:2 And he put the handmaids and their children foremost, and Leah and her children after, and Rachel and Joseph hindermost.

[1Mo 33:3 DK-KJV] Og han gik over foran dem, og bukkede sigselv ned 7 gange til jorden, indtil han nærmede sig hans bror.
Ge 33:3 And he passed over before them, and bowed himself to the ground seven times, until he came near to his brother.

[1Mo 33:4 DK-KJV] Og Esau løb for at møde ham, og omfavnede ham, og faldt ham om halsen, og kyssede ham: og de græd.
Ge 33:4 And Esau ran to meet him, and embraced him, and fell on his neck, and kissed him: and they wept.

[1Mo 33:5 DK-KJV] Og han opløftede hans øjnene, og så' kvinderne og børnene; og sagde: Hvem er disse hos dig? Og han sagde, Børnene som Gud nådigt har givet til din tjener.
Ge 33:5 And he lifted up his eyes, and saw the women and the children; and said, Who are those with thee? And he said, The children which God hath graciously given thy servant.

[1Mo 33:6 DK-KJV] Så kom tjenestepigerne nær, de og deres børn, og de demselv bukkede.
Ge 33:6 Then the handmaidens came near, they and their children, and they bowed themselves.

[1Mo 33:7 DK-KJV] Og Leah kom også nær med hendes børn, og bukkede demselv; og derefter kom Joseph nær og Rachel, og de demselv bukkede.
Ge 33:7 And Leah also with her children came near, and bowed themselves: and after came Joseph near and Rachel, and they bowed themselves.

[1Mo 33:8 DK-KJV] Og han sagde: Hvad mente du med hele denne flok som jeg mødte? Og han sagde: Disse er for at finde nåde i min herres øjne.
Ge 33:8 And he said, What meanest thou by all this drove which I met? And he said, These are to find grace in the sight of my lord.

[1Mo 33:9 DK-KJV] Esau sagde, Jeg har nok, min bror; behold det du har til digselv.
Ge 33:9 And Esau said, I have enough, my brother; keep that thou hast unto thyself.

[1Mo 33:10 DK-KJV] Og Jacob sagde, Nej, jeg ber dig, hvis jeg nu i dine øjne har fundet nåde, modtag da min gave ved min hånd; for derfor har jeg set dit ansigt, som om jeg havde set Guds ansigt, og du var tilfredsstillet med mig.
Ge 33:10 And Jacob said, Nay, I pray thee, if now I have found grace in thy sight, then receive my present at my hand: for therefore I have seen thy face, as though I had seen the face of God, and thou wast pleased with me.

[1Mo 33:11 DK-KJV] Ta', jeg ber dig, min velsignelse der er bragt til dig; fordi Gud har handlet nådigt med mig, og fordi jeg har nok. Og han opfordrede ham, og han tog den.
Ge 33:11 Take, I pray thee, my blessing that is brought to thee; because God hath dealt graciously with me, and because I have enough. And he urged him, and he took it.

[1Mo 33:12 DK-KJV] Og han sagde, Lad os ta' vores rejse, og lad os gå, og jeg vil gå foran dig.
Ge 33:12 And he said, Let us take our journey, and let us go, and I will go before thee.

[1Mo 33:13 DK-KJV] Og han sagde til ham, Min herre forstår at børnene er sarte, og flokkene og besætningerne med unger er hos mig: og hvis mennesket skulle drive dem for hårdt én dag, vil hele flokken dø.
Ge 33:13 And he said unto him, My lord knoweth that the children are tender, and the flocks and herds with young are with me: and if men should overdrive them one day, all the flock will die.

[1Mo 33:14 DK-KJV] Lad min herre, jeg ber dig, passere over foran hans tjener: og jeg vil lede blidt an, ligesom kvæget og børnene der går foran mig er i stand til at tåle, indtil jeg kommer til min herre i Seir.
Ge 33:14 Let my lord, I pray thee, pass over before his servant: and I will lead on softly, according as the cattle that goeth before me and the children be able to endure, until I come unto my lord unto Seir.

[1Mo 33:15 DK-KJV] Og Esau sagde, Lad mig nu hos dig efterlade nogle af de folk der er hos mig. Og han sagde, Hvilke behøver det? lad mig finde nåde i min herres øjne.
Ge 33:15 And Esau said, Let me now leave with thee some of the folk that are with me. And he said, What needeth it? let me find grace in the sight of my lord.

[1Mo 33:16 DK-KJV] Sådant vendte Esau den dag tilbage på sin vej til Seir.
Ge 33:16 So Esau returned that day on his way unto Seir.

[1Mo 33:17 DK-KJV] Og Jacob rejste til Succoth, og byggede sig et hus, og lavede løvhytter til sit kvæg: Derfor er navnet på det sted kaldt Succoth. ***"telt, tabernakel"***
Ge 33:17 And Jacob journeyed to Succoth, and built him an house, and made booths for his cattle: therefore the name of the place is called Succoth.

[1Mo 33:18 DK-KJV] Og Jacob kom til Shalem, en by i Shechem, som er i Canaans land, da han kom fra Padan-aram; og slog sit telt op foran byen.
Ge 33:18 And Jacob came to Shalem, a city of Shechem, which is in the land of Canaan, when he came from Padan-aram; and pitched his tent before the city.

[1Mo 33:19 DK-KJV] Og han købte en parcel af en mark, hvor han havde spredt sit telt, ved Hamors børns hånd, Shechems far, for 100 pengestykker.
Ge 33:19 And he bought a parcel of a field, where he had spread his tent, at the hand of the children of Hamor, Shechem's father, for an hundred pieces of money.

[1Mo 33:20 DK-KJV] Og han rejste et alter der, og kaldte det El-elohe-Israel. ***"Israels Gud"***
Ge 33:20 And he erected there an altar, and called it El-elohe-Israel.

1 Mosebog Kapitel 34 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 34:1 DK-KJV] Og Dinah datteren til Leah, som hun bar til Jacob, gik ud for at se døtrene fra det land.
Ge 34:1 And Dinah the daughter of Leah, which she bare unto Jacob, went out to see the daughters of the land.

[1Mo 34:2 DK-KJV] Og da Shechem sønnen til Hiviten Hamor, prins af det land, så' hende, tog han hende, og lå
Ge 34:2 And when Shechem the son of Hamor the Hivite, prince of the country, saw her, he took her, and lay with her,

med hende, og besmittede hende.

[1Mo 34:3 DK-KJV] Og hans sjæl klyngede sig til Dinah datteren til Jacob, og han elskede den unge pige, og talte venligt til den unge pige.
[1Mo 34:4 DK-KJV] Og Shechem talte til hans far Hamor, og siger: Sørg for at denne unge pige bli'r min hustru.
[1Mo 34:5 DK-KJV] Og Jacob hørte at han havde besmittet hans datter Dinah: nu var hans sønner på marken hos hans kvæg: og Jacob sagde ikke noget før de kom.
[1Mo 34:6 DK-KJV] Og Shechems far Hamor gik ud til Jacob for at tale med ham.
[1Mo 34:7 DK-KJV] Og sønnerne til Jacob kom ude fra marken da de hørte det: og mændene var bedrøvede, og de var meget vrede, fordi han havde udvirket tåbelighed i Israel ved at ligge med Jacobs datter; den ting der ikke burde gøres.
[1Mo 34:8 DK-KJV] Og Hamor talte med dem, og siger, Min søns Shechems sjæl længes efter jeres datter: jeg ber jer gi' ham hende til hustru.
[1Mo 34:9 DK-KJV] Og indgå I ægteskaber med os, og gi' jeres døtre til os, og tag vore døtre til jer.
[1Mo 34:10 DK-KJV] Og I skal bo hos os, og landet skal være foran jer; bo og handle I derinde, og anskaf jer ejendele derinde.
[1Mo 34:11 DK-KJV] Og Shechem sagde til hendes far og til hendes brødre, Lad mig finde nåde i jeres øjne, og hvad I skal sige til mig vil jeg gi'.
[1Mo 34:12 DK-KJV] Spørg mig om hvilken som helst medgift og gave, og vil jeg gi' ligesom I siger til mig: men gi' mig den unge pige til hustru.
[1Mo 34:13 DK-KJV] Og sønnerne til Jacob svarede Shechem og Hamor hans far bedragerisk, og sagde, fordi han havde besmittet deres søster Dinah:
[1Mo 34:14 DK-KJV] Og de sagde til dem, Vi kan ikke gøre denne ting, at gi' vores søster til en uomskåret; for det var en bebrejdelse for os:
[1Mo 34:15 DK-KJV] Men i dette vil vi acceptere jer: Hvis I vil være som vi er, at ethvert hankøn fra jer bli' omskåret;

[1Mo 34:16 DK-KJV] Da vil vi gi' vore døtre til jer, og vi vil ta' jeres døtre til os, og vi skal bo hos jer, og vi vil bli' et folk.
[1Mo 34:17 DK-KJV] Men hvis I ikke lytter til os, for at bli' omskåret; så vil vi ta' vores datter, og vi vil være væk.
[1Mo 34:18 DK-KJV] Og deres ord behagede Hamor, og Shechem Hamors søn.
[1Mo 34:19 DK-KJV] Og den unge mand udskød ikke at gøre den ting, fordi han glædede sig over Jacobs datter: og han var mere ærbar end hele hans fars hus.
[1Mo 34:20 DK-KJV] Og Hamor og hans søn Shechem kom til deres byport, og talte med mændene fra deres by, og siger,
[1Mo 34:21 DK-KJV] Disse mænd er fredsommelige med os; lad dem derfor bo i landet, og handle derinde; for det land, læg mærke til, det er stort nok for dem; lad os tage deres døtre til os som hustruer, og lad os give dem vore døtre.
[1Mo 34:22 DK-KJV] Kun herinde vil mændene acceptere os for at bo hos os, til at være et folk, hvis ethvert hankøn blandt os bli'r omskåret, som de er omskåret.
[1Mo 34:23 DK-KJV] Skal ikke deres kvæg og deres substans og ethvert dyr fra dem være vores? lad os bare acceptere dem, og de vil bo hos os.
[1Mo 34:24 DK-KJV] Og til Hamor og til Shechem hans søn

and defiled her.

Ge 34:3 And his soul clave unto Dinah the daughter of Jacob, and he loved the damsel, and spake kindly unto the damsel.
Ge 34:4 And Shechem spake unto his father Hamor, saying, Get me this damsel to wife.
Ge 34:5 And Jacob heard that he had defiled Dinah his daughter: now his sons were with his cattle in the field: and Jacob held his peace until they were come.
Ge 34:6 And Hamor the father of Shechem went out unto Jacob to commune with him.

Ge 34:7 And the sons of Jacob came out of the field when they heard it: and the men were grieved, and they were very wroth, because he had wrought folly in Israel in lying with Jacob's daughter; which thing ought not to be done.
Ge 34:8 And Hamor communed with them, saying, The soul of my son Shechem longeth for your daughter: I pray you give her him to wife.
Ge 34:9 And make ye marriages with us, and give your daughters unto us, and take our daughters unto you.
Ge 34:10 And ye shall dwell with us: and the land shall be before you; dwell and trade ye therein, and get you possessions therein.
Ge 34:11 And Shechem said unto her father and unto her brethren, Let me find grace in your eyes, and what ye shall say unto me I will give.
Ge 34:12 Ask me never so much dowry and gift, and I will give according as ye shall say unto me: but give me the damsel to wife.
Ge 34:13 And the sons of Jacob answered Shechem and Hamor his father deceitfully, and said, because he had defiled Dinah their sister:
Ge 34:14 And they said unto them, We cannot do this thing, to give our sister to one that is uncircumcised; for that were a reproach unto us:
Ge 34:15 But in this will we consent unto you: If ye will be as we be, that every male of you be circumcised;
Ge 34:16 Then will we give our daughters unto you, and we will take your daughters to us, and we will dwell with you, and we will become one people.
Ge 34:17 But if ye will not hearken unto us, to be circumcised; then will we take our daughter, and we will be gone.
Ge 34:18 And their words pleased Hamor, and Shechem Hamor's son.
Ge 34:19 And the young man deferred not to do the thing, because he had delight in Jacob's daughter: and he was more honourable than all the house of his father.
Ge 34:20 And Hamor and Shechem his son came unto the gate of their city, and communed with the men of their city, saying,
Ge 34:21 These men are peaceable with us; therefore let them dwell in the land, and trade therein; for the land, behold, it is large enough for them; let us take their daughters to us for wives, and let us give them our daughters.
Ge 34:22 Only herein will the men consent unto us for to dwell with us, to be one people, if every male among us be circumcised, as they are circumcised.
Ge 34:23 Shall not their cattle and their substance and every beast of theirs be ours? only let us consent unto them, and they will dwell with us.
Ge 34:24 And unto Hamor and unto Shechem his son

lyttede alle på der gik ud af hans byport; og ethvert hankøn blev omskåret, alle der gik ud af hans byport.
[1Mo 34:25 DK-KJV] Og det skete på den tredje dag, da de var ømme, at 2 af Jacobs sønner, Simeon og Levi, Dinahs brødre, hver mand tog hans sværd, og kom dristigt over byen, og dræbte alle mændene.
[1Mo 34:26 DK-KJV] Og de dræbte Hamor og hans søn Shechem med sværdets æg, og tog Dinah ud af Shechems hus og gik ud.
[1Mo 34:27 DK-KJV] Jacobs sønner kom over de dræbte, og plyndrede byen, fordi de havde besmittet deres søster.
[1Mo 34:28 DK-KJV] De tog deres får, og deres okser, og deres æsler, og det der var i byen, og det der var på marken,
[1Mo 34:29 DK-KJV] Og al deres rigdom, og alle deres små, og deres hustruer tog de til fange, og plyndrede ja alt hvad der var i huset.
[1Mo 34:30 DK-KJV] Og Jacob sagde til Simeon og Levi, I har foruroliget mig og fået mig til at stinke blandt indbyggerne i landet, blandt Canaaniterne og Perizziterne; og jeg er kun ganske få, de skal samle demselv sammen imod mig, og dræbe mig; og jeg skal bli' destrueret, jeg og mit hus.
[1Mo 34:31 DK-KJV] Og de sagde, Skulle han handle med vores søster som med en skøge?

hearkened all that went out of the gate of his city; and every male was circumcised, all that went out of the gate of his city.
Ge 34:25 And it came to pass on the third day, when they were sore, that two of the sons of Jacob, Simeon and Levi, Dinah's brethren, took each man his sword, and came upon the city boldly, and slew all the males.
Ge 34:26 And they slew Hamor and Shechem his son with the edge of the sword, and took Dinah out of Shechem's house, and went out.
Ge 34:27 The sons of Jacob came upon the slain, and spoiled the city, because they had defiled their sister.
Ge 34:28 They took their sheep, and their oxen, and their asses, and that which was in the city, and that which was in the field,
Ge 34:29 And all their wealth, and all their little ones, and their wives took they captive, and spoiled even all that was in the house.

Ge 34:30 And Jacob said to Simeon and Levi, Ye have troubled me to make me to stink among the inhabitants of the land, among the Canaanites and the Perizzites: and I being few in number, they shall gather themselves together against me, and slay me; and I shall be destroyed, I and my house.
Ge 34:31 And they said, Should he deal with our sister as with an harlot?

1 Mosebog Kapitel 35 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 35:1 DK-KJV] Og Gud sagde til Jacob, Rejs dig, gå op til Beth-el og bo der: og lav der et alter for Gud, der viste sig for dig da du flygtede fra din bror Esaus ansigt.
[1Mo 35:2 DK-KJV] Da sagde Jacob til hans hushold og til alle der var hos ham, Fjern de underlige guder som er blandt jer, og vær ren, og skift jeres beklædningsgenstande:

[1Mo 35:3 DK-KJV] Og lad os rejse os op, og gå op til Beth-el; og der vil jeg lave et alter til Gud, som svarede mig på dagen for min nød, og var med mig på den vej som jeg gik.

[1Mo 35:4 DK-KJV] Og de gav alle de underlige guder som var i deres hånd til Jacob, og alle deres øreringe der var i deres ører; og Jacob skjulte dem under den eg der var ved Shechem.

[1Mo 35:5 DK-KJV] Og de rejste: og Guds terror var over de byer der var rundt omkring dem, og de forfulgte ikke Jacobs sønner.
[1Mo 35:6 DK-KJV] Sådant kom Jacob til Luz(separationen/afrejsen), som er i Canaans land, det vil sige, Beth-el(Guds hus), han og hele det folk der var hos ham.
[1Mo 35:7 DK-KJV] Og han byggede der et alter, og kaldte stedet El-beth-el: fordi Gud viste sig for ham der, da han flygtede fra hans brors ansigt.
[1Mo 35:8 DK-KJV] Men Deborah Rebekahs ammende barnepige døde, og hun var begravet nedenfor Beth-el under en eg: og navnet på det var kaldt Allon-bachuth. "Grådens eg"
[1Mo 35:9 DK-KJV] Og Gud viste sig igen for Jacob, da han kom ud fra Padan-aram, og velsignede ham.
[1Mo 35:10 DK-KJV] Og Gud sagde til ham, Dit navn er Jacob: dit navn skal ikke længere kaldes Jacob, men Israel skal være dit navn: og han kaldte hans navn Israel.
[1Mo 35:11 DK-KJV] Og Gud sagde til ham, Jeg er Gud Almægtige: vær frugtbar og multiplicer; en nation og en gruppe af nationer skal være fra dig, og konger skal komme ud fra dine

Ge 35:1 And God said unto Jacob, Arise, go up to Beth-el, and dwell there: and make there an altar unto God, that appeared unto thee when thou fleddest from the face of Esau thy brother.
Ge 35:2 Then Jacob said unto his household, and to all that were with him, Put away the strange gods that are among you, and be clean, and change your garments:
Ge 35:3 And let us arise, and go up to Beth-el; and I will make there an altar unto God, who answered me in the day of my distress, and was with me in the way which I went.
Ge 35:4 And they gave unto Jacob all the strange gods which were in their hand, and all their earrings which were in their ears; and Jacob hid them under the oak which was by Shechem.
Ge 35:5 And they journeyed: and the terror of God was upon the cities that were round about them, and they did not pursue after the sons of Jacob.
Ge 35:6 So Jacob came to Luz, which is in the land of Canaan, that is, Beth-el, he and all the people that were with him.
Ge 35:7 And he built there an altar, and called the place El-beth-el: because there God appeared unto him, when he fled from the face of his brother.
Ge 35:8 But Deborah Rebekah's nurse died, and she was buried beneath Beth-el under an oak: and the name of it was called Allon-bachuth.
Ge 35:9 And God appeared unto Jacob again, when he came out of Padan-aram, and blessed him.
Ge 35:10 And God said unto him, Thy name is Jacob: thy name shall not be called any more Jacob, but Israel shall be thy name: and he called his name Israel.
Ge 35:11 And God said unto him, I am God Almighty: be fruitful and multiply; a nation and a company of nations shall be of thee, and kings shall come out of thy loins;

lænder;

[1Mo 35:12 DK-KJV] Og det land som jeg gav Abraham og Isak, til dig vil jeg gi' det, og til din sæd efter dig vil jeg gi' det land.
[1Mo 35:13 DK-KJV] Og Gud gik op fra ham på det sted hvor han talte med ham.
[1Mo 35:14 DK-KJV] Og Jacob opsatte en søjle på det sted hvor han talte med ham, ja en søjle af sten: og han hældte en drikoffergave over den, og han hældte olie over den.
[1Mo 35:15 DK-KJV] Og Jacob kaldte navnet på det sted hvor Gud talte med ham, Beth-el. "Guds hus"
[1Mo 35:16 DK-KJV] Og de rejste fra Beth-el; og der var kun en lille vej for at komme til Ephrath: og Rachel fødte, og hun havde hårde veer. "Ephrath = overflod"
[1Mo 35:17 DK-KJV] Og det skete, da hun var i hårde veer, at jordemoderen sagde til hende, Frygt ikke; du skal også få denne søn.
[1Mo 35:18 DK-KJV] Og det skete, da hendes sjæl var ved at forlade hende (for hun døde), at hun kaldte hans navn Ben-oni"sorgen eller smertens søn"; men hans far kaldte ham Benjamin. "den højre hånds søn"
[1Mo 35:19 DK-KJV] Og Rachel døde, og var begravet på vejen til Ephrath, som er Bethlehem. "brødets hus"
[1Mo 35:20 DK-KJV] Og Jacob satte en søjle op på hendes grav: det er søjlen for Rachels grav indtil denne dag.
[1Mo 35:21 DK-KJV] Og Israel rejste, og slog sit telt op på den anden side af Edartårnet.

[1Mo 35:22 DK-KJV] Og det skete, da Israel boede i dette land, at Reuben gik og lå med Bilhah hans fars konkubine: og Israel hørte det. Nu var Jacobs sønner 12:
[1Mo 35:23 DK-KJV] Sønnerne til Leah; Reuben, Jacobs førstefødte, og Simeon, og Levi, og Judah, og Issachar, og Zebulun:
[1Mo 35:24 DK-KJV] Sønnerne til Rachel; Joseph, og Benjamin:
[1Mo 35:25 DK-KJV] Sønnerne til Bilhah, Rachels tjenestepige; Dan, og Naphtali:
[1Mo 35:26 DK-KJV] Sønnerne til Zilpah, Leahs tjenestepige; Gad, og Asher: disse er sønnerne til Jacob, som var født til ham i Padan-aram.
[1Mo 35:27 DK-KJV] Og Jacob kom til hans far Isak til Mamre, til byen Arbah, som er Hebron, hvor Abraham og Isak havde bosat sig.

[1Mo 35:28 DK-KJV] Og Isaks dage var 180 år.
[1Mo 35:29 DK-KJV] Og Isak opgav ånden, og døde, og var samlet med hans folk, ved at være gammel og mæt af dage: og hans sønner Esau og Jacob begravede ham.

Ge 35:12 And the land which I gave Abraham and Isaac, to thee I will give it, and to thy seed after thee will I give the land.
Ge 35:13 And God went up from him in the place where he talked with him.
Ge 35:14 And Jacob set up a pillar in the place where he talked with him, even a pillar of stone: and he poured a drink offering thereon, and he poured oil thereon.
Ge 35:15 And Jacob called the name of the place where God spake with him, Beth-el.
Ge 35:16 And they journeyed from Beth-el; and there was but a little way to come to Ephrath: and Rachel travailed, and she had hard labour.
Ge 35:17 And it came to pass, when she was in hard labour, that the midwife said unto her, Fear not; thou shalt have this son also.

Ge 35:18 And it came to pass, as her soul was in departing, (for she died) that she called his name Ben-oni: but his father called him Benjamin.
Ge 35:19 And Rachel died, and was buried in the way to Ephrath, which is Beth-lehem.
Ge 35:20 And Jacob set a pillar upon her grave: that is the pillar of Rachel's grave unto this day.
Ge 35:21 And Israel journeyed, and spread his tent beyond the tower of Edar.
Ge 35:22 And it came to pass, when Israel dwelt in that land, that Reuben went and lay with Bilhah his father's concubine: and Israel heard it. Now the sons of Jacob were twelve:
Ge 35:23 The sons of Leah; Reuben, Jacob's firstborn, and Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar, and Zebulun:
Ge 35:24 The sons of Rachel; Joseph, and Benjamin:
Ge 35:25 And the sons of Bilhah, Rachel's handmaid; Dan, and Naphtali:
Ge 35:26 And the sons of Zilpah, Leah's handmaid; Gad, and Asher: these are the sons of Jacob, which were born to him in Padan-aram.
Ge 35:27 And Jacob came unto Isaac his father unto Mamre, unto the city of Arbah, which is Hebron, where Abraham and Isaac sojourned.
Ge 35:28 And the days of Isaac were an hundred and fourscore years.
Ge 35:29 And Isaac gave up the ghost, and died, and was gathered unto his people, being old and full of days: and his sons Esau and Jacob buried him.

1 Mosebog Kapitel 36 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 36:1 DK-KJV] Nu er disse generationerne efter Esau, som er Edom.
[1Mo 36:2 DK-KJV] Esau tog hans hustruer af døtrene af Canaan; Adah datteren af Hittiten Elon, og Aholibamah datteren af Anah datteren af Hiviten Zibeon;
[1Mo 36:3 DK-KJV] Og Bashemath Ishmaels datter, søster af Nebajoth.
[1Mo 36:4 DK-KJV] Og Adah bar Eliphaz til Esau; og Bashemath bar Reuel;

Ge 36:1 Now these are the generations of Esau, who is Edom.
Ge 36:2 Esau took his wives of the daughters of Canaan; Adah the daughter of Elon the Hittite, and Aholibamah the daughter of Anah the daughter of Zibeon the Hivite;
Ge 36:3 And Bashemath Ishmael's daughter, sister of Nebajoth.
Ge 36:4 And Adah bare to Esau Eliphaz; and Bashemath bare Reuel;

[1Mo 36:5 DK-KJV] Og Aholibamah bar Jeush, og Jaalam, og Korah: disse er sønnerne af Esau, som var født til ham i Canaans land.
[1Mo 36:6 DK-KJV] Og Esau tog hans hustruer, og hans sønner, og hans døtre, og alle personerne fra hans hus, og hans kvæg, og alle hans dyr, og hele hans substans, som han havde fået i Canaans land; og gik ind i landet på den anden side af hans bror Jacob.
[1Mo 36:7 DK-KJV] For deres rigdomme var mere end at de kunne bo sammen; og det land hvori de var fremmede kunne ikke bære dem på grund af deres kvæg.
[1Mo 36:8 DK-KJV] Således boede Esau på bjerget Seir: Esau er Edom.
[1Mo 36:9 DK-KJV] Og disse er generationerne efter Esau faderen til Edomiterne på bjerget Seir:
[1Mo 36:10 DK-KJV] Disse er navnene på Esaus sønner; Eliphaz sønnen af Adah Esaus hustru, Reuel sønnen af Bashemath Esaus hustru.
[1Mo 36:11 DK-KJV] Og sønnerne af Eliphaz var Teman, Omar, Zepho, og Gatam, og Kenaz.
[1Mo 36:12 DK-KJV] Og Timna var konkubine til Eliphaz Esaus søn; og hun bar Amalek til Eliphaz: disse var sønnerne af Adah Esaus hustru.
[1Mo 36:13 DK-KJV] Og disse er sønnerne af Reuel; Nahath, og Zerah, Shammah, og Mizzah: disse var sønnerne af Bashemath Esaus hustru.
[1Mo 36:14 DK-KJV] Og disse var sønnerne af Aholibamah, datteren af Anah datteren af Zibeon, Esaus hustru: og hun bar Jeush til Esau, og Jaalam, og Korah.
[1Mo 36:15 DK-KJV] Disse var grever af sønnerne af Esau: sønnerne af Eliphaz den førstefødte søn af Esau: greve Teman, greve Omar, greve Zepho, greve Kenaz,
[1Mo 36:16 DK-KJV] Greve Korah, greve Gatam, og greve Amalek: disse er greverne der kom af Eliphaz i Edoms land; disse var sønnerne af Adah.
[1Mo 36:17 DK-KJV] Og disse er sønnerne af Reuel Esaus søn, greve Nahath, greve Zerah, greve Shammah, greve Mizzah: disse er greverne der kom af Reuel i Edoms land; disse er sønnerne af Bashemath Esaus hustru.
[1Mo 36:18 DK-KJV] Og disse er sønnerne af Aholibamah Esaus hustru; greve Jeush, greve Jaalam, greve Korah: disse var greverne der kom af Aholibamah datteren af Anah, Esaus hustru.
[1Mo 36:19 DK-KJV] Disse er sønnerne af Esau, som er Edom, og disse er deres grever.

[1Mo 36:20 DK-KJV] Disse er sønnerne af Horiten Seir, som beboede det land; Lotan, og Shobal, og Zibeon, og Anah,

[1Mo 36:21 DK-KJV] Og Dishon, og Ezer, og Dishan: disse er greverne af Horiterne, børnene af Seir i Edoms land.
[1Mo 36:22 DK-KJV] Og børnene af Lotan var Hori og Hemam; og Lotans søster var Timna.
[1Mo 36:23 DK-KJV] Og børnene af Shobal var disse; Alvan, og Manahath, og Ebal, Shepho, og Onam.
[1Mo 36:24 DK-KJV] Og disse er børnene af Zibeon; både Ajah, og Anah: dette var den Anah der fandt muldyrene i vildmarken, da han gav mad til hans far Zibeons æsler.
[1Mo 36:25 DK-KJV] Og børnene af Anah var disse; Dishon, og Aholibamah datteren af Anah.
[1Mo 36:26 DK-KJV] Og disse er børnene af Dishon; Hemdan, og Eshban, og Ithran, og Cheran.
[1Mo 36:27 DK-KJV] Og børnene af Ezer er disse; Bilhan, og Zaavan, og Akan.

Ge 36:5 And Aholibamah bare Jeush, and Jaalam, and Korah: these are the sons of Esau, which were born unto him in the land of Canaan.
Ge 36:6 And Esau took his wives, and his sons, and his daughters, and all the persons of his house, and his cattle, and all his beasts, and all his substance, which he had got in the land of Canaan; and went into the country from the face of his brother Jacob.
Ge 36:7 For their riches were more than that they might dwell together; and the land wherein they were strangers could not bear them because of their cattle.

Ge 36:8 Thus dwelt Esau in mount Seir: Esau is Edom.
Ge 36:9 And these are the generations of Esau the father of the Edomites in mount Seir:
Ge 36:10 These are the names of Esau's sons; Eliphaz the son of Adah the wife of Esau, Reuel the son of Bashemath the wife of Esau.
Ge 36:11 And the sons of Eliphaz were Teman, Omar, Zepho, and Gatam, and Kenaz.
Ge 36:12 And Timna was concubine to Eliphaz Esau's son; and she bare to Eliphaz Amalek: these were the sons of Adah Esau's wife.
Ge 36:13 And these are the sons of Reuel; Nahath, and Zerah, Shammah, and Mizzah: these were the sons of Bashemath Esau's wife.
Ge 36:14 And these were the sons of Aholibamah, the daughter of Anah the daughter of Zibeon, Esau's wife: and she bare to Esau Jeush, and Jaalam, and Korah.
Ge 36:15 These were dukes of the sons of Esau: the sons of Eliphaz the firstborn son of Esau; duke Teman, duke Omar, duke Zepho, duke Kenaz,
Ge 36:16 Duke Korah, duke Gatam, and duke Amalek: these are the dukes that came of Eliphaz in the land of Edom; these were the sons of Adah.
Ge 36:17 And these are the sons of Reuel Esau's son; duke Nahath, duke Zerah, duke Shammah, duke Mizzah: these are the dukes that came of Reuel in the land of Edom; these are the sons of Bashemath Esau's wife.
Ge 36:18 And these are the sons of Aholibamah Esau's wife; duke Jeush, duke Jaalam, duke Korah: these were the dukes that came of Aholibamah the daughter of Anah, Esau's wife.
Ge 36:19 These are the sons of Esau, who is Edom, and these are their dukes.
Ge 36:20 These are the sons of Seir the Horite, who inhabited the land; Lotan, and Shobal, and Zibeon, and Anah,
Ge 36:21 And Dishon, and Ezer, and Dishan: these are the dukes of the Horites, the children of Seir in the land of Edom.
Ge 36:22 And the children of Lotan were Hori and Hemam; and Lotan's sister was Timna.
Ge 36:23 And the children of Shobal were these; Alvan, and Manahath, and Ebal, Shepho, and Onam.
Ge 36:24 And these are the children of Zibeon; both Ajah, and Anah: this was that Anah that found the mules in the wilderness, as he fed the asses of Zibeon his father.
Ge 36:25 And the children of Anah were these; Dishon, and Aholibamah the daughter of Anah.
Ge 36:26 And these are the children of Dishon; Hemdan, and Eshban, and Ithran, and Cheran.
Ge 36:27 The children of Ezer are these; Bilhan, and Zaavan, and Akan.

[1Mo 36:28 DK-KJV] Og børnene af Dishan er disse; Uz, og Aran.
Ge 36:28 The children of Dishan are these; Uz, and Aran.
[1Mo 36:29 DK-KJV] Disse er greverne der kom af Horiterne; greve Lotan, greve Shobal, greve Zibeon, greve Anah,
Ge 36:29 These are the dukes that came of the Horites; duke Lotan, duke Shobal, duke Zibeon, duke Anah,
[1Mo 36:30 DK-KJV] Greve Dishon, greve Ezer, greve Dishan: disse er greverne der kom af Hori, blandt deres grever i Seirs land
Ge 36:30 Duke Dishon, duke Ezer, duke Dishan: these are the dukes that came of Hori, among their dukes in the land of Seir.
[1Mo 36:31 DK-KJV] Og disse er kongerne der regerede i Edoms land, før der regerede nogen konge over Israels børn.
Ge 36:31 And these are the kings that reigned in the land of Edom, before there reigned any king over the children of Israel.
[1Mo 36:32 DK-KJV] Og Bela sønnen af Beor regerede i Edom: og navnet på hans by var Dinhabah.
Ge 36:32 And Bela the son of Beor reigned in Edom: and the name of his city was Dinhabah.
[1Mo 36:33 DK-KJV] Og Bela døde, og Jobab sønnen af Zerah fra Bozrah regerede i hans sted.
Ge 36:33 And Bela died, and Jobab the son of Zerah of Bozrah reigned in his stead.
[1Mo 36:34 DK-KJV] Og Jobab døde, og Husham fra Temanis land regerede i hans sted.
Ge 36:34 And Jobab died, and Husham of the land of Temani reigned in his stead.
[1Mo 36:35 DK-KJV] Og Husham døde, og Hadad sønnen af Bedad, som slog Midian på Moabs mark, regerede i hans sted: og navnet på hans by var Avith.
Ge 36:35 And Husham died, and Hadad the son of Bedad, who smote Midian in the field of Moab, reigned in his stead: and the name of his city was Avith.
[1Mo 36:36 DK-KJV] Og Hadad døde, og Samlah fra Masrekah regerede i hans sted.
Ge 36:36 And Hadad died, and Samlah of Masrekah reigned in his stead.
[1Mo 36:37 DK-KJV] Og Samlah døde, og Saul fra Rehoboth ved floden regerede i hans sted.
Ge 36:37 And Samlah died, and Saul of Rehoboth by the river reigned in his stead.
[1Mo 36:38 DK-KJV] Og Saul døde, og Baal-hanan sønnen af Achbor regerede i hans sted.
Ge 36:38 And Saul died, and Baal-hanan the son of Achbor reigned in his stead.
[1Mo 36:39 DK-KJV] Og Baal-hanan sønnen af Achbor døde, og Hadar regerede i hans sted: og navnet på hans by var Pau; og hans hustrus navn var Mehetabel, datteren af Matred, datteren af Mezahab.
Ge 36:39 And Baal-hanan the son of Achbor died, and Hadar reigned in his stead: and the name of his city was Pau; and his wife's name was Mehetabel, the daughter of Matred, the daughter of Mezahab.
[1Mo 36:40 DK-KJV] Og disse er navnene på greverne der kom af Esau, efter deres familier, efter deres steder, efter deres navne; greve Timnah, greve Alvah, greve Jetheth,
Ge 36:40 And these are the names of the dukes that came of Esau, according to their families, after their places, by their names; duke Timnah, duke Alvah, duke Jetheth,
[1Mo 36:41 DK-KJV] Greve Aholibamah, greve Elah, greve Pinon,
Ge 36:41 Duke Aholibamah, duke Elah, duke Pinon,
[1Mo 36:42 DK-KJV] Greve Kenaz, greve Teman, greve Mibzar,
Ge 36:42 Duke Kenaz, duke Teman, duke Mibzar,
[1Mo 36:43 DK-KJV] Greve Magdiel, greve Iram: disse er Edoms grever, efter deres beboelser i landet af deres besiddelse: han er Esau faderen af Edomiterne.
Ge 36:43 Duke Magdiel, duke Iram: these be the dukes of Edom, according to their habitations in the land of their possession: he is Esau the father of the Edomites.

1 Mosebog Kapitel 37 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 37:1 DK-KJV] Og Jacob boede i det land hvori hans far var en fremmed, i Canaans land.
Ge 37:1 And Jacob dwelt in the land wherein his father was a stranger, in the land of Canaan.
[1Mo 37:2 DK-KJV] Disse er generationerne efter Jacob. Joseph, som var 17 år gammel, var igang med at fodre flokken med hans brødre; og knægten var med Bilhahs sønner, og med Zilpahs sønner, hans fars hustruer: og Joseph bragte deres onde beretning til hans far.
Ge 37:2 These are the generations of Jacob. Joseph, being seventeen years old, was feeding the flock with his brethren; and the lad was with the sons of Bilhah, and with the sons of Zilpah, his father's wives: and Joseph brought unto his father their evil report.
[1Mo 37:3 DK-KJV] Nu elskede Israel Joseph mere end alle hans børn, fordi han var sønnen af hans høje alder, og han lavede ham en frakke med mange farver.
Ge 37:3 Now Israel loved Joseph more than all his children, because he was the son of his old age: and he made him a coat of many colours.
[1Mo 37:4 DK-KJV] Og da hans brødre så' at deres far elskede ham mere end alle hans brødre, hadede de ham, og kunne ikke tale venligt til ham.
Ge 37:4 And when his brethren saw that their father loved him more than all his brethren, they hated him, and could not speak peaceably unto him.
[1Mo 37:5 DK-KJV] Og Joseph drømte en drøm, og han fortalte den til hans brødre: og de hadede ham endnu mere.
Ge 37:5 And Joseph dreamed a dream, and he told it his brethren: and they hated him yet the more.
[1Mo 37:6 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hør, jeg ber jer, denne drøm som jeg har drømt:
Ge 37:6 And he said unto them, Hear, I pray you, this dream which I have dreamed:
[1Mo 37:7 DK-KJV] For, læg mærke til, vi var igang med at binde neg på marken, og, se, mit neg rejste sig, og stod også
Ge 37:7 For, behold, we were binding sheaves in the field, and, lo, my sheaf arose, and also stood upright; and,

ret op;

[1Mo 37:8 DK-KJV] Og hans brødre sagde til ham, Skal du virkelig regere over os? eller skal du virkelig ha' herredømme over os? og de hadede ham endnu mere på grund af hans drømme, og på grund af hans ord.
[1Mo 37:9 DK-KJV] Og han drømte endnu en anden drøm, og fortalte den til hans brødre, og sagde, læg mærke til, jeg har drømt en drøm mere, solen og månen og de 11 stjerner bukkede sig ærbødigt for mig.
[1Mo 37:10 DK-KJV] Og han fortalte den til hans far, og til hans brødre: og hans far irettesatte ham, og sagde til ham, Hvad er denne drøm som du har drømt? Skal jeg og din mor og dine brødre virkelig komme for at bukke osselv til jorden for dig?
[1Mo 37:11 DK-KJV] Og hans brødre misundte ham; men hans far iagttog ordsproget.
[1Mo 37:12 DK-KJV] Og hans brødre gik for at fodre deres fars flok i Shechem.
[1Mo 37:13 DK-KJV] Og Israel sagde til Joseph, Gør dine brødre ikke det at de fodre flokken i Shechem? kom, og jeg vil sende dig til dem. Og han sagde til ham, Her er jeg.
[1Mo 37:14 DK-KJV] Og han sagde til ham, Gå, jeg ber dig, se om det går godt med dine brødre, og godt med flokkene; og gi' mig en tilbagemelding. Sådant sendte han ham ud af Hebrondalen, og han kom til Shechem.
[1Mo 37:15 DK-KJV] Og en bestemt mand fandt ham, og, læg mærke til, han vandrede rundt på marken; og manden spurgte ham, og sagde, Hvad søger du?
[1Mo 37:16 DK-KJV] Og han sagde, Jeg søger mine brødre; fortæl mig, jeg ber dig, hvor de fodrer deres flokke.
[1Mo 37:17 DK-KJV] Og manden sagde, De er rejst væk herfra; for jeg hørte dem sige, Lad os gå til Dothan. Og Joseph gik efter hans brødre, og fandt dem i Dothan.
[1Mo 37:18 DK-KJV] Og da de så' ham langt væk, ja inden han kom nær hen til dem, konspirerede de imod ham for at dræbe ham.
[1Mo 37:19 DK-KJV] Og de sagde til hinanden, Læg mærke til, denne drømmer kommer.

[1Mo 37:20 DK-KJV] Kom nu derfor, og lad os dræbe ham, og kaste ham ned i en faldgrube, og vi vil sige, Et ondt dyr har fortæret ham: og vi skal se hvad der vil bli' af hans drømme.
[1Mo 37:21 DK-KJV] Og Reuben hørte det, og han forløste ham ud af deres hænder; og sagde, Lad os ikke dræbe ham.
[1Mo 37:22 DK-KJV] Og Reuben sagde til dem, Udgyd ikke blod, men kast ham ned i denne faldgrube der er i vildmarken, og læg ikke hånd på ham; så han måtte flå ham ud af deres hænder, for at forløse ham til hans far igen.
[1Mo 37:23 DK-KJV] Og det skete, da Joseph var kommet til hans brødre, at de rev Josephs frakke af, hans frakke med mange farver der var på ham;
[1Mo 37:24 DK-KJV] Og de tog ham, og kastede ham ned i en faldgrube; og faldgruben var tom, der var intet vand i den.
[1Mo 37:25 DK-KJV] Og de satte sig ned for at spise brød: og de opløftede deres øjne og kiggede, og, læg mærke til, en gruppe af Ishmaeliter kom fra Gilead med deres kameler der bar krydderier og balsam og myrra, for at føre det ned til Egypten.
[1Mo 37:26 DK-KJV] Og Judah sagde til hans brødre, Hvilken fordel er det hvis vi dræber vores bror, og skjuler hans blod?
[1Mo 37:27 DK-KJV] Kom og lad os sælge ham til Ishmaeliterne, og lad ikke vores hånd være på ham; for han er vores bror og vores kød. Og hans brødre var tilfredse.

behold, your sheaves stood round about, and made obeisance to my sheaf.
Ge 37:8 And his brethren said to him, Shalt thou indeed reign over us? or shalt thou indeed have dominion over us? And they hated him yet the more for his dreams, and for his words.
Ge 37:9 And he dreamed yet another dream, and told it his brethren, and said, Behold, I have dreamed a dream more; and, behold, the sun and the moon and the eleven stars made obeisance to me.
Ge 37:10 And he told it to his father, and to his brethren: and his father rebuked him, and said unto him, What is this dream that thou hast dreamed? Shall I and thy mother and thy brethren indeed come to bow down ourselves to thee to the earth?
Ge 37:11 And his brethren envied him; but his father observed the saying.
Ge 37:12 And his brethren went to feed their father's flock in Shechem.
Ge 37:13 And Israel said unto Joseph, Do not thy brethren feed the flock in Shechem? come, and I will send thee unto them. And he said to him, Here am I.
Ge 37:14 And he said to him, Go, I pray thee, see whether it be well with thy brethren, and well with the flocks; and bring me word again. So he sent him out of the vale of Hebron, and he came to Shechem.
Ge 37:15 And a certain man found him, and, behold, he was wandering in the field: and the man asked him, saying, What seekest thou?
Ge 37:16 And he said, I seek my brethren: tell me, I pray thee, where they feed their flocks.
Ge 37:17 And the man said, They are departed hence; for I heard them say, Let us go to Dothan. And Joseph went after his brethren, and found them in Dothan.
Ge 37:18 And when they saw him afar off, even before he came near unto them, they conspired against him to slay him.
Ge 37:19 And they said one to another, Behold, this dreamer cometh.
Ge 37:20 Come now therefore, and let us slay him, and cast him into some pit, and we will say, Some evil beast hath devoured him: and we shall see what will become of his dreams.
Ge 37:21 And Reuben heard it, and he delivered him out of their hands; and said, Let us not kill him.
Ge 37:22 And Reuben said unto them, Shed no blood, but cast him into this pit that is in the wilderness, and lay no hand upon him; that he might rid him out of their hands, to deliver him to his father again.
Ge 37:23 And it came to pass, when Joseph was come unto his brethren, that they stript Joseph out of his coat, his coat of many colours that was on him;
Ge 37:24 And they took him, and cast him into a pit: and the pit was empty, there was no water in it.

Ge 37:25 And they sat down to eat bread: and they lifted up their eyes and looked, and, behold, a company of Ishmeelites came from Gilead with their camels bearing spicery and balm and myrrh, going to carry it down to Egypt.
Ge 37:26 And Judah said unto his brethren, What profit is it if we slay our brother, and conceal his blood?
Ge 37:27 Come, and let us sell him to the Ishmeelites, and let not our hand be upon him; for he is our brother and our flesh. And his brethren were content.

[1Mo 37:28 DK-KJV] Derefter passerede der Midianitiske handelsmænd forbi; og de trak og løftede Joseph op af faldgruben, og solgte Joseph til Ishmaeliterne for 20 sølvstykker: og de førte Joseph ind i Egypten.
[1Mo 37:29 DK-KJV] Og Reuben vendte tilbage til faldgruben; og, læg mærke til, Joseph var ikke i faldgruben; og han sønderrev hans tøj.
[1Mo 37:30 DK-KJV] Og han vendte tilbage til hans brødre, og sagde: barnet er ikke; og jeg, hvor skal jeg gå hen?
[1Mo 37:31 DK-KJV] Og de tog Josephs frakke, og dræbte et kid fra gederne, og dyppede frakken i blodet;
[1Mo 37:32 DK-KJV] Og de sendte frakken med mange farver, og de bragte den til deres far; og sagde, Denne har vi fundet: find nu ud af om det er din søns frakke eller ikke.
[1Mo 37:33 DK-KJV] Og han genkendte den, og sagde, Det er min søns frakke; et ondt dyr har fortæret ham; Joseph er utvivlsomt revet i stykker.
[1Mo 37:34 DK-KJV] Og Jacob sønderrev hans tøj, og lagde sækkelærred over hans lænd, og sørgede over hans søn i mange dage.
[1Mo 37:35 DK-KJV] Og alle hans sønner og alle hans døtre rejste sig op for at trøste ham; men han nægtede at bli' trøstet; og han sagde, For jeg vil gå sørgende ned i graven til min søn. Således græd hans far over ham.
[1Mo 37:36 DK-KJV] Og Midianiterne solgte ham til Potiphar i Egypten, en af Faraos officerer, og kaptajn for vagten.

Ge 37:28 Then there passed by Midianites merchantmen; and they drew and lifted up Joseph out of the pit, and sold Joseph to the Ishmeelites for twenty pieces of silver: and they brought Joseph into Egypt.
Ge 37:29 And Reuben returned unto the pit; and, behold, Joseph was not in the pit; and he rent his clothes.
Ge 37:30 And he returned unto his brethren, and said, The child is not; and I, whither shall I go?
Ge 37:31 And they took Joseph's coat, and killed a kid of the goats, and dipped the coat in the blood;
Ge 37:32 And they sent the coat of many colours, and they brought it to their father; and said, This have we found: know now whether it be thy son's coat or no.
Ge 37:33 And he knew it, and said, It is my son's coat; an evil beast hath devoured him; Joseph is without doubt rent in pieces.
Ge 37:34 And Jacob rent his clothes, and put sackcloth upon his loins, and mourned for his son many days.
Ge 37:35 And all his sons and all his daughters rose up to comfort him; but he refused to be comforted; and he said, For I will go down into the grave unto my son mourning. Thus his father wept for him.
Ge 37:36 And the Midianites sold him into Egypt unto Potiphar, an officer of Pharaoh's, and captain of the guard.

1 Mosebog Kapitel 38 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 38:1 DK-KJV] Og det skete på det tidspunkt, at Judah gik ned fra hans brødre, og flyttede ind hos en bestemt Adullamit, hvis navn var Hirah.
[1Mo 38:2 DK-KJV] Og Judah så' der en datter af en bestemt Canaanit, hvis navn var Shuah; og han tog hende, og gik ind til hende.
[1Mo 38:3 DK-KJV] Og hun undfangede, og bar en søn; og han kaldte hans navn Er.
[1Mo 38:4 DK-KJV] Og hun undfangede igen, og bar en søn; og hun kaldte hans navn Onan.
[1Mo 38:5 DK-KJV] Og hun undfangede endnu en gang, og bar en søn; og kaldte hans navn Shelah: og han var ved Chezib, da hun bar ham.
[1Mo 38:6 DK-KJV] Og Judah tog en hustru til Er hans førstefødte, hvis navn var Tamar.
[1Mo 38:7 DK-KJV] Og Er, Judahs førstefødte, var ond i HERRENs øjne; og HERREN dræbte ham.
[1Mo 38:8 DK-KJV] Og Judah sagde til Onan, Gå ind til din brors hustru, og gift dig med hende, og oprejs sæd til din bror.
[1Mo 38:9 DK-KJV] Og Onan vidste at sæden ikke skulle være hans; og det skete, da han gik ind til hans brors hustru, at han spildte det på jorden, for ikke at han skulle gi' sæd til hans bror.
[1Mo 38:10 DK-KJV] Og den ting som han gjorde behagede ikke HERREN: derfor dræbte han også ham.
[1Mo 38:11 DK-KJV] Derefter sagde Judah til Tamar hans svigerdatter, Forbliv med at være en enke i din fars hus, indtil min søn Shelah er vokset; for han sagde, For ikke at han måske også dør, som hans brødre gjorde. Og Tamar gik og boede i hendes fars hus.
[1Mo 38:12 DK-KJV] Og efterhånden døde datteren af Shuah

Ge 38:1 And it came to pass at that time, that Judah went down from his brethren, and turned in to a certain Adullamite, whose name was Hirah.
Ge 38:2 And Judah saw there a daughter of a certain Canaanite, whose name was Shuah; and he took her, and went in unto her.
Ge 38:3 And she conceived, and bare a son; and he called his name Er.
Ge 38:4 And she conceived again, and bare a son; and she called his name Onan.
Ge 38:5 And she yet again conceived, and bare a son; and called his name Shelah: and he was at Chezib, when she bare him.
Ge 38:6 And Judah took a wife for Er his firstborn, whose name was Tamar.
Ge 38:7 And Er, Judah's firstborn, was wicked in the sight of the LORD; and the LORD slew him.
Ge 38:8 And Judah said unto Onan, Go in unto thy brother's wife, and marry her, and raise up seed to thy brother.
Ge 38:9 And Onan knew that the seed should not be his; and it came to pass, when he went in unto his brother's wife, that he spilled it on the ground, lest that he should give seed to his brother.
Ge 38:10 And the thing which he did displeased the LORD: wherefore he slew him also.
Ge 38:11 Then said Judah to Tamar his daughter in law, Remain a widow at thy father's house, till Shelah my son be grown: for he said, Lest peradventure he die also, as his brethren did. And Tamar went and dwelt in her father's house.
Ge 38:12 And in process of time the daughter of Shuah

Judahs hustru; og Judah var trøstet, og gik op til hans fåreklippere til Timnath, han og hans ven Adullamiten Hirah.

[1Mo 38:13 DK-KJV] Og det var fortalt til Tamar, som siger, Læg mærke til din svigerfar går op til Timnath for at klippe hans får.

[1Mo 38:14 DK-KJV] Og hun tog hendes enketøj af sig, og dækkede sig med et slør, og svøbte sigselv, og sad på en åben plads, der er ved vejen til Timnath; for hun så' at Shelah var vokset, og hun var ikke givet til ham som hustru.
[1Mo 38:15 DK-KJV] Da Judah så' hende, troede han at hun var en skøge; fordi hun havde dækket hendes ansigt.
[1Mo 38:16 DK-KJV] Og han vendte sig mod hende ved vejen, og sagde: Kom, jeg ber dig, lad mig komme ind til dig; (for han vidste ikke at hun var hans svigerdatter.) Og hun sagde, Hvad vil du gi' mig, så du må komme ind til mig?
[1Mo 38:17 DK-KJV] Og han sagde, Jeg vil sende dig et kid fra flokken. Og hun sagde, Vil du give mig pant, indtil du sender det?
[1Mo 38:18 DK-KJV] Og han sagde, Hvilken pant skal jeg gi' dig? Og hun sagde, Din signerings-ring, og dit armbånd, og din stav som er i din hånd. Og han gav det til hende, og kom ind til hende, og hun undfangede via ham.
[1Mo 38:19 DK-KJV] Og hun rejste sig, og gik afsted, og lagde hendes slør fra sig, og tog hendes enketøj på.
[1Mo 38:20 DK-KJV] Og Judah sendte kiddet ved hans vens hånd Adullamiten, for at modtage hans pant fra kvindens hånd: men han fandt hende ikke.
[1Mo 38:21 DK-KJV] Da spurgte han mændene fra det sted, og siger, Hvor er skøgen, der offentligt var ved vejsiden? Og de sagde, Der var ingen skøge på dette sted.
[1Mo 38:22 DK-KJV] Og han vendte tilbage til Judah, og sagde, Jeg kan ikke finde hende; og mændene fra det sted sagde også, at der ikke var nogen skøge på dette sted.
[1Mo 38:23 DK-KJV] Og Judah sagde, Lad hende tage det til hende, for ikke at vi bli'r skæmmet: læg mærke til, jeg sendte dette kid, og du har ikke fundet hende.
[1Mo 38:24 DK-KJV] Og det skete omkring 3 måneder efter, at det var fortalt Judah, og sagt, Tamar din svigerdatter har opført sig som skøgen; og også, læg mærke til, hun er med barn via prostitution. Og Judah sagde, Frembring hende, og lad hende bli' brændt.
[1Mo 38:25 DK-KJV] Da hun var bragt frem, sendte hun bud til hendes svigerfar, og siger: Via den mand, hvis disse er, er jeg med barn: og hun sagde: Find ud af, jeg ber dig, hvem tilhører denne, signerings-ring, og armbånd, og stav.
[1Mo 38:26 DK-KJV] Og Judah genkendte dem, og sagde, Hun har været mere retskaffen end jeg; eftersom jeg ikke gav hende til min søn Shelah. Og han kendte hende ikke igen.
[1Mo 38:27 DK-KJV] Og det skete i tiden hvor hun skulle føde, at, læg mærke til, der var tvillinger i hendes livmoder.
[1Mo 38:28 DK-KJV] Og det skete, da hun fødte, at den ene rakte hans hånd ud: og jordemoderen tog og bandt en skarlagenrød tråd om hans hånd, og siger, Denne kom ud først.
[1Mo 38:29 DK-KJV] Og det skete, som han trak hans hånd tilbage, at, læg mærke til, hans bror kom ud: og hun sagde, Hvordan har du brudt frem? dette brud er over dig: derfor var hans navn kaldt Pharez.(adskillelse/udbrud)
[1Mo 38:30 DK-KJV] Og bagefter kom hans bror ud, som havde den skarlagenrøde tråd på hans hånd, og hans navn var kaldt Zarah.(øst/glans)

Judah's wife died; and Judah was comforted, and went up unto his sheepshearers to Timnath, he and his friend Hirah the Adullamite.

Ge 38:13 And it was told Tamar, saying, Behold thy father in law goeth up to Timnath to shear his sheep.
Ge 38:14 And she put her widow's garments off from her, and covered her with a vail, and wrapped herself, and sat in an open place, which is by the way to Timnath; for she saw that Shelah was grown, and she was not given unto him to wife.
Ge 38:15 When Judah saw her, he thought her to be an harlot; because she had covered her face.
Ge 38:16 And he turned unto her by the way, and said, Go to, I pray thee, let me come in unto thee; (for he knew not that she was his daughter in law.) And she said, What wilt thou give me, that thou mayest come in unto me?

Ge 38:17 And he said, I will send thee a kid from the flock. And she said, Wilt thou give me a pledge, till thou send it?
Ge 38:18 And he said, What pledge shall I give thee? And she said, Thy signet, and thy bracelets, and thy staff that is in thine hand. And he gave it her, and came in unto her, and she conceived by him.
Ge 38:19 And she arose, and went away, and laid by her vail from her, and put on the garments of her widowhood.
Ge 38:20 And Judah sent the kid by the hand of his friend the Adullamite, to receive his pledge from the woman's hand: but he found her not.
Ge 38:21 Then he asked the men of that place, saying, Where is the harlot, that was openly by the way side? And they said, There was no harlot in this place.
Ge 38:22 And he returned to Judah, and said, I cannot find her; and also the men of the place said, that there was no harlot in this place.
Ge 38:23 And Judah said, Let her take it to her, lest we be shamed: behold, I sent this kid, and thou hast not found her.
Ge 38:24 And it came to pass about three months after, that it was told Judah, saying, Tamar thy daughter in law hath played the harlot; and also, behold, she is with child by whoredom. And Judah said, Bring her forth, and let her be burnt.
Ge 38:25 When she was brought forth, she sent to her father in law, saying, By the man, whose these are, am I with child: and she said, Discern, I pray thee, whose are these, the signet, and bracelets, and staff.
Ge 38:26 And Judah acknowledged them, and said, She hath been more righteous than I; because that I gave her not to Shelah my son. And he knew her again no more.
Ge 38:27 And it came to pass in the time of her travail, that, behold, twins were in her womb.
Ge 38:28 And it came to pass, when she travailed, that the one put out his hand: and the midwife took and bound upon his hand a scarlet thread, saying, This came out first.
Ge 38:29 And it came to pass, as he drew back his hand, that, behold, his brother came out: and she said, How hast thou broken forth? this breach be upon thee: therefore his name was called Pharez.
Ge 38:30 And afterward came out his brother, that had the scarlet thread upon his hand: and his name was called Zarah.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 39:1 DK-KJV] Og Joseph var ført ned til Egypten; og Potiphar, en officer af Farao, en kaptajn for vagten, en Egypter, købte ham fra Ishmaeliternes hånd, som havde ført ham derned.
Ge 39:1 And Joseph was brought down to Egypt; and Potiphar, an officer of Pharaoh, captain of the guard, an Egyptian, bought him of the hands of the Ishmeelites, which had brought him down thither.

[1Mo 39:2 DK-KJV] Og HERREN var med Joseph, og han var en velhavende mand; og han var i huset til hans mester Egypteren.
Ge 39:2 And the LORD was with Joseph, and he was a prosperous man; and he was in the house of his master the Egyptian.

[1Mo 39:3 DK-KJV] Og hans mester så' at HERREN var med ham, og at HERREN fik alt det han gjorde til at blomstre i hans hånd.
Ge 39:3 And his master saw that the LORD was with him, and that the LORD made all that he did to prosper in his hand.

[1Mo 39:4 DK-KJV] Og Joseph fandt nåde i hans øjne, og han tjente ham: og han lod ham føre tilsyn med hans hus, og alt det han havde lagt han i hans hånd.
Ge 39:4 And Joseph found grace in his sight, and he served him: and he made him overseer over his house, and all that he had he put into his hand.

[1Mo 39:5 DK-KJV] Og det skete fra den tid hvor han havde fået ham til at føre opsyn i hans hus, og over alt det han havde, at HERREN velsignede Egypterens hus for Josephs skyld; og HERRENs velsignelse var over alt det han havde i huset, og på marken.
Ge 39:5 And it came to pass from the time that he had made him overseer in his house, and over all that he had, that the LORD blessed the Egyptian's house for Joseph's sake; and the blessing of the LORD was upon all that he had in the house, and in the field.

[1Mo 39:6 DK-KJV] Og han efterlod alt det han havde i Josephs hånd; og han vidste ikke hvad han havde, bortset fra det brød som han spiste. Og Joseph var en smuk person, og velanset.
Ge 39:6 And he left all that he had in Joseph's hand; and he knew not ought he had, save the bread which he did eat. And Joseph was a goodly person, and well favoured.

[1Mo 39:7 DK-KJV] Og det skete efter disse ting, at hans mesters hustru kastede hendes øjne på Joseph; og hun sagde, Lig med mig.
Ge 39:7 And it came to pass after these things, that his master's wife cast her eyes upon Joseph; and she said, Lie with me.

[1Mo 39:8 DK-KJV] Men han afstod, og sagde til hans mesters hustru: Læg mærke til, min mester er ikke klar over det som er hos mig i huset, og han har betroet alt det han har i min hånd;
Ge 39:8 But he refused, and said unto his master's wife, Behold, my master wotteth not what is with me in the house, and he hath committed all that he hath to my hand;

[1Mo 39:9 DK-KJV] Der er ingen større i dette hus end jeg; han har heller ikke tilbageholdt nogle ting fra mig andet end dig, fordi du er hans hustru. Hvordan kan jeg da gøre denne store ondskab, og synde imod Gud?
Ge 39:9 There is none greater in this house than I; neither hath he kept back any thing from me but thee, because thou art his wife: how then can I do this great wickedness, and sin against God?

[1Mo 39:10 DK-KJV] Og det skete, som hun talte til Joseph dag efter dag, at han ikke lyttede på hende, for at ligge ved hende, eller at være sammen med hende.
Ge 39:10 And it came to pass, as she spake to Joseph day by day, that he hearkened not unto her, to lie by her, or to be with her.

[1Mo 39:11 DK-KJV] Og det skete omkring denne tid, at Joseph gik ind i huset for at gøre hans forretning; og der var ingen af husets mænd derinde.
Ge 39:11 And it came to pass about this time, that Joseph went into the house to do his business; and there was none of the men of the house there within.

[1Mo 39:12 DK-KJV] Og hun fangede ham ved hans beklædning, og siger: Lig med mig: og han efterlod hans beklædning i hendes hånd, og flygtede, og kom sig ud.
Ge 39:12 And she caught him by his garment, saying, Lie with me: and he left his garment in her hand, and fled, and got him out.

[1Mo 39:13 DK-KJV] Og det skete, da hun så' at han havde efterladt hans beklædning i hendes hånd, og var flygtet ud,
Ge 39:13 And it came to pass, when she saw that he had left his garment in her hand, and was fled forth,

[1Mo 39:14 DK-KJV] At hun kaldte på mændene fra hendes hus, og talte til dem, og siger: Se, han har bragt en Hebræer ind til os for at håne os; han kom ind til mig for at ligge med mig, og jeg råbte med en høj stemme:
Ge 39:14 That she called unto the men of her house, and spake unto them, saying, See, he hath brought in an Hebrew unto us to mock us; he came in unto me to lie with me, and I cried with a loud voice:

[1Mo 39:15 DK-KJV] Og det skete, da han hørte at jeg opløftede min stemme og råbte, at han efterlod hans beklædning hos mig, og flygtede, og kom sig ud.
Ge 39:15 And it came to pass, when he heard that I lifted up my voice and cried, that he left his garment with me, and fled, and got him out.

[1Mo 39:16 DK-KJV] Og hun opmagasinerede hans beklædning hos hende, indtil hans herre kom hjem.
Ge 39:16 And she laid up his garment by her, until his lord came home.

[1Mo 39:17 DK-KJV] Og hun talte til ham ifølge disse ord, og siger: Den Hebraiske tjener, som du har bragt til os, kom ind til mig for at håne mig:
Ge 39:17 And she spake unto him according to these words, saying, The Hebrew servant, which thou hast brought unto us, came in unto me to mock me:

[1Mo 39:18 DK-KJV] Og det skete, da jeg opløftede min stemme og råbte, at han efterlod hans beklædning hos mig, og flygtede ud.
Ge 39:18 And it came to pass, as I lifted up my voice and cried, that he left his garment with me, and fled out.

[1Mo 39:19 DK-KJV] Og det skete, da hans mester hørte
Ge 39:19 And it came to pass, when his master heard the

hans hustrus ord, som hun talte til ham, og siger, På denne måde gjorde din tjener mod mig; at hans arrigskab var antændt.
[1Mo 39:20 DK-KJV] Og Josephs mester tog ham, og satte ham i fængslet, et sted hvor kongens fanger var bundet: og han var der i fængslet.
[1Mo 39:21 DK-KJV] Men HERREN var med Joseph, og viste ham barmhjertighed, og gav ham favør i fængselsvagtens øjne.
[1Mo 39:22 DK-KJV] Og fængselsvagten betroede alle fangerne der var i fængslet ind i Josephs hånd; og hvad de end gjorde der, var det ham der gjorde det.
[1Mo 39:23 DK-KJV] Fængselsvagten så' ikke på nogle ting der var under hans hånd; fordi HERREN var med ham, og det som han gjorde, det fik HERREN til at blomstre.

words of his wife, which she spake unto him, saying, After this manner did thy servant to me; that his wrath was kindled.

Ge 39:20 And Joseph's master took him, and put him into the prison, a place where the king's prisoners were bound: and he was there in the prison.
Ge 39:21 But the LORD was with Joseph, and shewed him mercy, and gave him favour in the sight of the keeper of the prison.
Ge 39:22 And the keeper of the prison committed to Joseph's hand all the prisoners that were in the prison; and whatsoever they did there, he was the doer of it.
Ge 39:23 The keeper of the prison looked not to any thing that was under his hand; because the LORD was with him, and that which he did, the LORD made it to prosper.

1 Mosebog Kapitel 40 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 40:1 DK-KJV] Og det skete efter disse ting, at butleren af Egyptens konge og hans bager havde fornærmet deres herre Egyptens konge.

[1Mo 40:2 DK-KJV] Og Farao var vred på 2 af sine officere, på butlernes leder, og på bagernes leder.
[1Mo 40:3 DK-KJV] Og han satte dem i vagten i vagtkaptajnens hus, ind i fængslet, det sted hvor Joseph var bundet.

[1Mo 40:4 DK-KJV] Og vagtkaptajnen belastede Joseph med dem, og han tjente dem: og de fortsatte en tid i vagten.
[1Mo 40:5 DK-KJV] Og de drømte begge af dem en drøm, hver mand sin drøm på en nat, hver mand efter deres drømmefortolkning, butleren og bageren af Egyptens konge, som var bundet i fængslet.
[1Mo 40:6 DK-KJV] Og Joseph kom ind til dem om morgenen, og kiggede på dem, og, læg mærke til, de var kede af det.
[1Mo 40:7 DK-KJV] Og han spurgte Faraos officere der var hos ham i hans herres vagthus, og siger, Hvorfor ser i så kede ud af det i dag?
[1Mo 40:8 DK-KJV] Og de sagde til ham, Vi har drømt en drøm, og der er ingen fortolkning af den, Og Joseph sagde til dem, Tilhører ikke fortolkninger Gud? fortæl mig dem, jeg ber jer.
[1Mo 40:9 DK-KJV] Og den ledende butler fortalte sin drøm til Joseph, og sagde til ham, I min drøm, læg mærke til, en vinstok var foran mig;
[1Mo 40:10 DK-KJV] Og på vinstokken var der 3 grene: og det var somom den blomstrede, og hendes blomster sprang ud; og dens klaser frembragte modne druer:
[1Mo 40:11 DK-KJV] Og Faraos kop var i min hånd: og jeg tog druerne, og pressede dem ned i Faraos kop, og gav koppen ind i Faraos hånd.
[1Mo 40:12 DK-KJV] Og Joseph sagde til ham, Dette er dens fortolkning: De 3 grene er 3 dage:
[1Mo 40:13 DK-KJV] Men alligevel skal Farao opløfte dit hoved indenfor 3 dage, og genoprette dig til dit sted; og du skal aflevere Faraos kop ind i hans hånd, efter den tidligere måde da du var hans butler.
[1Mo 40:14 DK-KJV] Men tænk på mig når det skal være vel hos dig, og vis venlighed, jeg ber dig, mod mig, og nævn mig for Farao, og bring mig ud af dette hus:
[1Mo 40:15 DK-KJV] For i virkeligheden var jeg stjålet væk

Ge 40:1 And it came to pass after these things, that the butler of the king of Egypt and his baker had offended their lord the king of Egypt.
Ge 40:2 And Pharaoh was wroth against two of his officers, against the chief of the butlers, and against the chief of the bakers.
Ge 40:3 And he put them in ward in the house of the captain of the guard, into the prison, the place where Joseph was bound.
Ge 40:4 And the captain of the guard charged Joseph with them, and he served them: and they continued a season in ward.
Ge 40:5 And they dreamed a dream both of them, each man his dream in one night, each man according to the interpretation of his dream, the butler and the baker of the king of Egypt, which were bound in the prison.

Ge 40:6 And Joseph came in unto them in the morning, and looked upon them, and, behold, they were sad.
Ge 40:7 And he asked Pharaoh's officers that were with him in the ward of his lord's house, saying, Wherefore look ye so sadly to day?

Ge 40:8 And they said unto him, We have dreamed a dream, and there is no interpreter of it. And Joseph said unto them, Do not interpretations belong to God? tell me them, I pray you.

Ge 40:9 And the chief butler told his dream to Joseph, and said to him, In my dream, behold, a vine was before me;
Ge 40:10 And in the vine were three branches: and it was as though it budded, and her blossoms shot forth; and the clusters thereof brought forth ripe grapes:
Ge 40:11 And Pharaoh's cup was in my hand: and I took the grapes, and pressed them into Pharaoh's cup, and I gave the cup into Pharaoh's hand.
Ge 40:12 And Joseph said unto him, This is the interpretation of it: The three branches are three days:
Ge 40:13 Yet within three days shall Pharaoh lift up thine head, and restore thee unto thy place: and thou shalt deliver Pharaoh's cup into his hand, after the former manner when thou wast his butler.
Ge 40:14 But think on me when it shall be well with thee, and shew kindness, I pray thee, unto me, and make mention of me unto Pharaoh, and bring me out of this house:
Ge 40:15 For indeed I was stolen away out of the land of the

ud af Hebræernes land: og her også har jeg heller intet gjort for at de skulle sætte mig ind i dette fangehul.
[1Mo 40:16 DK-KJV] Da den ledende bager så' at fortolkningen var god, sagde han til Joseph, Jeg var også i min drøm, og, læg mærke til, jeg havde 3 hvide kurve på mit hoved:
[1Mo 40:17 DK-KJV] Og i den øverste kurv var der al slags bagværk til Farao; og fuglene spiste af dem ud af kurven på mit hoved.
[1Mo 40:18 DK-KJV] Og Joseph svarede og sagde, Dette er dens fortolkningen: De 3 kurve er 3 dage:
[1Mo 40:19 DK-KJV] Dog indenfor 3 dage skal Farao opløfte dit hoved fra dig, og skal hænge dig på et træ; og fuglene skal spise dit kød af dig.
[1Mo 40:20 DK-KJV] Og det skete på den 3'je dag, som var Faraos fødselsdag, at han lavede en fest for alle hans tjenere: og han opløftede den ledende butler og den ledende bagers hoved blandt hans tjenere.
[1Mo 40:21 DK-KJV] Og han genoprettede den ledende butler til hans butlerskab igen; og han gav koppen ind i Faraos hånd.
[1Mo 40:22 DK-KJV] Men han hængte den ledende bager: som Joseph havde fortolket for dem.
[1Mo 40:23 DK-KJV] Men alligevel huskede den ledende butler ikke på Joseph, men glemte ham.

Hebrews: and here also have I done nothing that they should put me into the dungeon.

Ge 40:16 When the chief baker saw that the interpretation was good, he said unto Joseph, I also was in my dream, and, behold, I had three white baskets on my head:
Ge 40:17 And in the uppermost basket there was of all manner of bakemeats for Pharaoh; and the birds did eat them out of the basket upon my head.
Ge 40:18 And Joseph answered and said, This is the interpretation thereof: The three baskets are three days:
Ge 40:19 Yet within three days shall Pharaoh lift up thy head from off thee, and shall hang thee on a tree; and the birds shall eat thy flesh from off thee.
Ge 40:20 And it came to pass the third day, which was Pharaoh's birthday, that he made a feast unto all his servants: and he lifted up the head of the chief butler and of the chief baker among his servants.

Ge 40:21 And he restored the chief butler unto his butlership again; and he gave the cup into Pharaoh's hand:
Ge 40:22 But he hanged the chief baker: as Joseph had interpreted to them.
Ge 40:23 Yet did not the chief butler remember Joseph, but forgat him.

1 Mosebog Kapitel 41 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 41:1 DK-KJV] Og det skete ved afslutningen af to fulde år, at Farao drømte: og, læg mærke til, han stod ved floden.
[1Mo 41:2 DK-KJV] Og, læg mærke til, der kom 7 vel bespiste og fede køer op ud af floden; og de spiste på en eng.
[1Mo 41:3 DK-KJV] Og, læg mærke til, 7 andre køer kom op efter dem ud af floden, dårligt bespiste og magre; og stod ved de andre køer på flodbredden.
[1Mo 41:4 DK-KJV] Og de dårligt bespiste og magre køer spiste de 7 vel bespiste og fede køer op. Sådant vågnede Farao.
[1Mo 41:5 DK-KJV] Og han sov og drømte for anden gang; og, læg mærke til, 7 kornaks kom op på et strå, ranke og gode.
[1Mo 41:6 DK-KJV] Og, læg mærke til, 7 tynde aks og forblæste af østenvinden sprang op efter dem.
[1Mo 41:7 DK-KJV] Og de 7 tynde aks fortærede de 7 ranke og fulde aks, Og Farao vågnede, og, læg mærke til, det var én drøm.
[1Mo 41:8 DK-KJV] Og det skete om morgenen at hans ånd var foruroliget; og han sendte bud og kaldte på alle Egyptens tryllekunstnere, og alle de vise mænd derfra; og Farao fortalte dem hans drøm; men der var ingen der kunne fortolke dem for Farao.
[1Mo 41:9 DK-KJV] Da talte den ledende butler til Farao, og siger, Jeg husker mine forseelser denne dag:
[1Mo 41:10 DK-KJV] Farao var vred på hans tjenere, og satte mig i vagten i vagtkaptajnens hus, både mig og den ledende bager:

[1Mo 41:11 DK-KJV] Og vi drømte en drøm den ene nat, jeg og han; vi drømte hver mand efter vor drømmefortolkning.
[1Mo 41:12 DK-KJV] Og der var en ung mand hos os, en Hebræer, tjener for vagtkaptajnen; og vi fortalte ham den, og

Ge 41:1 And it came to pass at the end of two full years, that Pharaoh dreamed: and, behold, he stood by the river.
Ge 41:2 And, behold, there came up out of the river seven well favoured kine and fatfleshed; and they fed in a meadow.
Ge 41:3 And, behold, seven other kine came up after them out of the river, ill favoured and leanfleshed; and stood by the other kine upon the brink of the river.

Ge 41:4 And the ill favoured and leanfleshed kine did eat up the seven well favoured and fat kine. So Pharaoh awoke.
Ge 41:5 And he slept and dreamed the second time: and, behold, seven ears of corn came up upon one stalk, rank and good.
Ge 41:6 And, behold, seven thin ears and blasted with the east wind sprung up after them.
Ge 41:7 And the seven thin ears devoured the seven rank and full ears. And Pharaoh awoke, and, behold, it was a dream.
Ge 41:8 And it came to pass in the morning that his spirit was troubled; and he sent and called for all the magicians of Egypt, and all the wise men thereof: and Pharaoh told them his dream; but there was none that could interpret them unto Pharaoh.
Ge 41:9 Then spake the chief butler unto Pharaoh, saying, I do remember my faults this day:
Ge 41:10 Pharaoh was wroth with his servants, and put me in ward in the captain of the guard's house, both me and the chief baker:
Ge 41:11 And we dreamed a dream in one night, I and he; we dreamed each man according to the interpretation of his dream.
Ge 41:12 And there was there with us a young man, an Hebrew, servant to the captain of the guard; and we told

han fortolkede vore drømme for os; til hver mand efter hans drøm fortolkede han den.
[1Mo 41:13 DK-KJV] Og det skete, som han fortolkede for os, sådant var det; mig genindsatte han i mit embede, og ham hængte han.

[1Mo 41:14 DK-KJV] Da sendte Farao bud og kaldte på Joseph, og de bragte ham hurtigt ud af fangehullet: og han barberede sigselv, og skiftede sit tøj, og kom ind til Farao.
[1Mo 41:15 DK-KJV] Og Farao sagde til Joseph, Jeg har drømt en drøm, og der er ingen der kan fortolke den: og jeg har hørt tale om dig, at du kan forstå en drøm til at fortolke den.
[1Mo 41:16 DK-KJV] Og Joseph svarede Farao, og siger: Det er ikke i mig: Gud skal gi' Farao et svar om fred.
[1Mo 41:17 DK-KJV] Og Farao sagde til Joseph, I min drøm, læg mærke til, stod jeg ved flodbredden:

[1Mo 41:18 DK-KJV] Og, læg mærke til, op af floden kom der 7 køer, fede og vel bespiste; og de spiste på en eng:
[1Mo 41:19 DK-KJV] Og, læg mærke til, 7 andre køer kom op efter dem, arme og dårligt bespiste og magre, sådant som jeg aldrig har set det i Egyptens land for dårligdom.
[1Mo 41:20 DK-KJV] Og de magre og dårligt bespiste køer spiste de 7 fede køer op:
[1Mo 41:21 DK-KJV] Og da de havde spist dem op, kunne det ikke ses at de havde spist dem; men de var stadig dårligt bespiste, som i begyndelsen. Sådant vågnede jeg.
[1Mo 41:22 DK-KJV] Og jeg så' i min drøm, og, læg mærke til, 7 aks kom op på et strå, fulde og gode.
[1Mo 41:23 DK-KJV] Og, læg mærke til, 7 aks, visnede, tynde, og forblæste af østenvinden, sprang op efter dem:
[1Mo 41:24 DK-KJV] Og de 7 tynde aks fortærede de 7 gode aks: og jeg fortalte dette til tryllekunstnere; men der var ingen der kunne afklare det for mig.

[1Mo 41:25 DK-KJV] Og Joseph sagde til Farao, Faraos drøm er én: Gud har vist Farao hvad han er ved at gøre.
[1Mo 41:26 DK-KJV] De 7 gode køer er 7 år; og de 7 gode aks er 7 år: drømmen er én.
[1Mo 41:27 DK-KJV] Og de 7 tynde og dårligt bespiste køer der kom op efter dem er 7 år; og de 7 tomme aks forblæste af østenvinden skal være 7 år med hungersnød.

[1Mo 41:28 DK-KJV] Dette er den ting som jeg har talt til Farao: Hvad Gud er ved at gøre viser han til Farao.
[1Mo 41:29 DK-KJV] Læg mærke til, der kommer 7 år med et stort overskud udover hele Egyptens land
[1Mo 41:30 DK-KJV] Og der skal rejse sig efter dem 7 år med hungersnød; og alt det overskud skal være glemt i Egyptens land; og hungersnøden skal fortære landet;
[1Mo 41:31 DK-KJV] Og overskuddet skal ikke bli' husket på i landet på grund af den efterfølgende hungersnød; for den skal være meget smertelig.
[1Mo 41:32 DK-KJV] Og derfor var drømmen dobbelt fordoblet til Farao; det er fordi den ting er etableret af Gud, og Gud vil snart få det til at ske.
[1Mo 41:33 DK-KJV] Lad nu derfor Farao udse sig en diskret og vis mand, og sætte ham over Egyptens land.
[1Mo 41:34 DK-KJV] Lad Farao gøre dette, og lad ham udnævne officerer over landet, og indsamle en femtedel fra Egyptens land i de 7 overskuds år.
[1Mo 41:35 DK-KJV] Og lad dem samle al maden fra de gode år der kommer, og oplagre korn under Faraos hånd, og lad

him, and he interpreted to us our dreams; to each man according to his dream he did interpret.

Ge 41:13 And it came to pass, as he interpreted to us, so it was; me he restored unto mine office, and him he hanged.
Ge 41:14 Then Pharaoh sent and called Joseph, and they brought him hastily out of the dungeon: and he shaved himself, and changed his raiment, and came in unto Pharaoh.
Ge 41:15 And Pharaoh said unto Joseph, I have dreamed a dream, and there is none that can interpret it: and I have heard say of thee, that thou canst understand a dream to interpret it.
Ge 41:16 And Joseph answered Pharaoh, saying, It is not in me: God shall give Pharaoh an answer of peace.
Ge 41:17 And Pharaoh said unto Joseph, In my dream, behold, I stood upon the bank of the river:
Ge 41:18 And, behold, there came up out of the river seven kine, fatfleshed and well favoured; and they fed in a meadow:
Ge 41:19 And, behold, seven other kine came up after them, poor and very ill favoured and leanfleshed, such as I never saw in all the land of Egypt for badness:
Ge 41:20 And the lean and the ill favoured kine did eat up the first seven fat kine:
Ge 41:21 And when they had eaten them up, it could not be known that they had eaten them; but they were still ill favoured, as at the beginning. So I awoke.
Ge 41:22 And I saw in my dream, and, behold, seven ears came up in one stalk, full and good:
Ge 41:23 And, behold, seven ears, withered, thin, and blasted with the east wind, sprung up after them:
Ge 41:24 And the thin ears devoured the seven good ears: and I told this unto the magicians; but there was none that could declare it to me.
Ge 41:25 And Joseph said unto Pharaoh, The dream of Pharaoh is one: God hath shewed Pharaoh what he is about to do.
Ge 41:26 The seven good kine are seven years; and the seven good ears are seven years: the dream is one.
Ge 41:27 And the seven thin and ill favoured kine that came up after them are seven years; and the seven empty ears blasted with the east wind shall be seven years of famine.
Ge 41:28 This is the thing which I have spoken unto Pharaoh: What God is about to do he sheweth unto Pharaoh.
Ge 41:29 Behold, there come seven years of great plenty throughout all the land of Egypt:
Ge 41:30 And there shall arise after them seven years of famine; and all the plenty shall be forgotten in the land of Egypt; and the famine shall consume the land;

Ge 41:31 And the plenty shall not be known in the land by reason of that famine following; for it shall be very grievous.
Ge 41:32 And for that the dream was doubled unto Pharaoh twice; it is because the thing is established by God, and God will shortly bring it to pass.
Ge 41:33 Now therefore let Pharaoh look out a man discreet and wise, and set him over the land of Egypt.
Ge 41:34 Let Pharaoh do this, and let him appoint officers over the land, and take up the fifth part of the land of Egypt in the seven plenteous years.
Ge 41:35 And let them gather all the food of those good years that come, and lay up corn under the hand of Pharaoh,

dem bevare mad i byerne.

[1Mo 41:36 DK-KJV] Og denne mad skal lagres i landet imod de 7 år med hungersnød, som skal være i Egyptens land; så landet ikke går tabt gennem hungersnød.
[1Mo 41:37 DK-KJV] Og den ting var god i Faraos øjne, og i alle hans tjeneres øjne.
[1Mo 41:38 DK-KJV] Og Farao sagde til hans tjenere, Kan vi finde en sådan som denne er, en mand i hvem Guds Ånd er?
[1Mo 41:39 DK-KJV] Og Farao sagde til Joseph, Eftersom Gud har vist dig alt dette, er der ingen så diskret og vis som du er:
[1Mo 41:40 DK-KJV] Du skal være over mit hus, og i overensstemmelse med dit ord skal hele mit folk regeres: kun på tronen vil jeg være større end dig.
[1Mo 41:41 DK-KJV] Og Farao sagde til Joseph, Se, jeg har sat dig over hele Egyptens land.
[1Mo 41:42 DK-KJV] Og Farao tog hans ring af hans hånd, og satte den på Josephs hånd, og iklædte ham i kåber af fint linned, og satte en guldkæde omkring hans hals;
[1Mo 41:43 DK-KJV] Og han fik ham til at ride i den anden stridsvogn som han havde; og de råbte foran ham, Bøj knæet: og han gjorde ham til leder over hele Egyptens land.
[1Mo 41:44 DK-KJV] Og Farao sagde til Joseph, Jeg er Farao, og uden dig skal ingen mand opløfte hans hånd eller fod i hele Egyptens land.
[1Mo 41:45 DK-KJV] Farao kaldte Josephs navn Zaphnath-paaneah; og han gav ham Asenath til hustru datteren af Poti-pherah præst af On. Og Joseph gik ud over hele Egyptens land. "Zaphnath-paaneah = en der afslører skjulte ting"

[1Mo 41:46 DK-KJV] Og Joseph var 30 år gammel da han stod foran Egyptens konge Farao. Og Joseph gik ud fra Faraos nærvær, og gik udover hele Egyptens land.
[1Mo 41:47 DK-KJV] Og i de 7 overskuds år frembragte jorden af håndfulde.
[1Mo 41:48 DK-KJV] Og han indsamlede al maden fra de 7 år, som var i Egyptens land, og oplagrede maden i byerne: maden fra marken, som var rundt om enhver by, oplagrede han i den samme.
[1Mo 41:49 DK-KJV] Og Joseph samlede korn som havets sand, rigtig meget, indtil han stoppede med at tælle; for det var utælleligt.
[1Mo 41:50 DK-KJV] Og til Joseph var der født 2 sønner før år'ene med hungersnød kom, som Asenath datteren af Poti-pherah præst af On bar til ham.
[1Mo 41:51 DK-KJV] Og Joseph kaldte navnet på den førstefødte Manasseh: For Gud, sagde han, har fået mig til at glemme alt mit slid, og hele min Fars hus.
[1Mo 41:52 DK-KJV] Og navnet på den anden kaldte han Ephraim: For Gud har fået mig til at være frugtbar i landet af min lidelse.
[1Mo 41:53 DK-KJV] Og de 7 år med overskud, der var i Egyptens land, stoppede.
[1Mo 41:54 DK-KJV] Og de 7 år med mangel begyndte at komme, ligesom Joseph havde sagt: og manglen var i alle lande; men i hele Egyptens land var der brød.
[1Mo 41:55 DK-KJV] Og da hele Egyptens land var udsultet, råbte folket til Farao efter brød: og Farao sagde til alle Egypterne, Gå til Joseph; hvad han siger til jer, gør.
[1Mo 41:56 DK-KJV] Og hungersnøden var over hele jordens overflade: Og Joseph åbnede alle forrådshusene, og solgte til Egypterne; og hungersnøden voksede smertende i Egyptens

and let them keep food in the cities.

Ge 41:36 And that food shall be for store to the land against the seven years of famine, which shall be in the land of Egypt; that the land perish not through the famine.
Ge 41:37 And the thing was good in the eyes of Pharaoh, and in the eyes of all his servants.
Ge 41:38 And Pharaoh said unto his servants, Can we find such a one as this is, a man in whom the Spirit of God is?
Ge 41:39 And Pharaoh said unto Joseph, Forasmuch as God hath shewed thee all this, there is none so discreet and wise as thou art:
Ge 41:40 Thou shalt be over my house, and according unto thy word shall all my people be ruled: only in the throne will I be greater than thou.
Ge 41:41 And Pharaoh said unto Joseph, See, I have set thee over all the land of Egypt.
Ge 41:42 And Pharaoh took off his ring from his hand, and put it upon Joseph's hand, and arrayed him in vestures of fine linen, and put a gold chain about his neck;
Ge 41:43 And he made him to ride in the second chariot which he had; and they cried before him, Bow the knee: and he made him ruler over all the land of Egypt.
Ge 41:44 And Pharaoh said unto Joseph, I am Pharaoh, and without thee shall no man lift up his hand or foot in all the land of Egypt.
Ge 41:45 And Pharaoh called Joseph's name Zaphnath-paaneah; and he gave him to wife Asenath the daughter of Poti-pherah priest of On. And Joseph went out over all the land of Egypt.
Ge 41:46 And Joseph was thirty years old when he stood before Pharaoh king of Egypt. And Joseph went out from the presence of Pharaoh, and went throughout all the land of Egypt.
Ge 41:47 And in the seven plenteous years the earth brought forth by handfuls.
Ge 41:48 And he gathered up all the food of the seven years, which were in the land of Egypt, and laid up the food in the cities: the food of the field, which was round about every city, laid he up in the same.

Ge 41:49 And Joseph gathered corn as the sand of the sea, very much, until he left numbering; for it was without number.
Ge 41:50 And unto Joseph were born two sons before the years of famine came, which Asenath the daughter of Poti-pherah priest of On bare unto him.
Ge 41:51 And Joseph called the name of the firstborn Manasseh: For God, said he, hath made me forget all my toil, and all my father's house.
Ge 41:52 And the name of the second called he Ephraim: For God hath caused me to be fruitful in the land of my affliction.
Ge 41:53 And the seven years of plenteousness, that was in the land of Egypt, were ended.
Ge 41:54 And the seven years of dearth began to come, according as Joseph had said: and the dearth was in all lands; but in all the land of Egypt there was bread.
Ge 41:55 And when all the land of Egypt was famished, the people cried to Pharaoh for bread: and Pharaoh said unto all the Egyptians, Go unto Joseph; what he saith to you, do.
Ge 41:56 And the famine was over all the face of the earth: And Joseph opened all the storehouses, and sold unto the Egyptians; and the famine waxed sore in the land of Egypt.

land.

[1Mo 41:57 DK-KJV] Og alle lande kom ind i Egypten til Joseph for at købe korn; eftersom hungersnøden var så smertende i alle lande.

Ge 41:57 And all countries came into Egypt to Joseph for to buy corn; because that the famine was so sore in all lands.

1 Mosebog Kapitel 42 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 42:1 DK-KJV] Nu da Jacob så' at der var korn i Egypten, sagde Jacob til hans sønner, Hvorfor kigger I på hinanden?

Ge 42:1 Now when Jacob saw that there was corn in Egypt, Jacob said unto his sons, Why do ye look one upon another?

[1Mo 42:2 DK-KJV] Og han sagde, Læg mærke til, jeg har hørt at der er korn i Egypten: kom jer derned, og køb til os derfra; så vi må leve, og ikke dø.

Ge 42:2 And he said, Behold, I have heard that there is corn in Egypt: get you down thither, and buy for us from thence; that we may live, and not die.

[1Mo 42:3 DK-KJV] Og Josephs 10 brødre gik ned for at købe korn i Egypten.

Ge 42:3 And Joseph's ten brethren went down to buy corn in Egypt.

[1Mo 42:4 DK-KJV] Men Benjamin, Josephs bror, sendte Jacob ikke med hans brødre; for han sagde, For ikke at misgerning måske kommer over ham.

Ge 42:4 But Benjamin, Joseph's brother, Jacob sent not with his brethren; for he said, Lest peradventure mischief befall him.

[1Mo 42:5 DK-KJV] Og Israels sønner kom for at købe korn blandt de der kom: for hungersnøden var i Canaans land.

Ge 42:5 And the sons of Israel came to buy corn among those that came: for the famine was in the land of Canaan.

[1Mo 42:6 DK-KJV] Og Joseph var guvernøren over det land, og det var han der solgte til hele folket fra det land; og Josephs brødre kom, og bukkede demselv ned foran ham med deres ansigter mod jorden.

Ge 42:6 And Joseph was the governor over the land, and he it was that sold to all the people of the land: and Joseph's brethren came, and bowed down themselves before him with their faces to the earth.

[1Mo 42:7 DK-KJV] Og Joseph så' hans brødre, og han genkendte dem, men gjorde sigselv underlig overfor dem, og talte groft til dem; og han sagde til dem, Hvor kommer I fra? Og de sagde, Fra Canaans land for at købe mad.

Ge 42:7 And Joseph saw his brethren, and he knew them, but made himself strange unto them, and spake roughly unto them; and he said unto them, Whence come ye? And they said, From the land of Canaan to buy food.

[1Mo 42:8 DK-KJV] Og Joseph genkendte hans brødre, men de genkendte ikke ham.

Ge 42:8 And Joseph knew his brethren, but they knew not him.

[1Mo 42:9 DK-KJV] Og Joseph huskede på de drømme som han drømte om dem, og sagde til dem, I er spioner; for at se landets nøgenhed er I kommet.

Ge 42:9 And Joseph remembered the dreams which he dreamed of them, and said unto them, Ye are spies; to see the nakedness of the land ye are come.

[1Mo 42:10 DK-KJV] Og de sagde til ham, Nej, min herre, men for at købe mad er dine tjenere kommet.

Ge 42:10 And they said unto him, Nay, my lord, but to buy food are thy servants come.

[1Mo 42:11 DK-KJV] Vi er alle én mands sønner; vi er sandfærdige mænd, dine tjenere er ikke spioner.

Ge 42:11 We are all one man's sons; we are true men, thy servants are no spies.

[1Mo 42:12 DK-KJV] Og han sagde til dem, Nej, men for at se landets nøgenhed er I kommet.

Ge 42:12 And he said unto them, Nay, but to see the nakedness of the land ye are come.

[1Mo 42:13 DK-KJV] Og de sagde, Dine tjenere er 12 brødre, sønner af én mand i Canaans land; og, læg mærke til, den yngste er denne dag hos vor far, og én er ikke.

Ge 42:13 And they said, Thy servants are twelve brethren, the sons of one man in the land of Canaan; and, behold, the youngest is this day with our father, and one is not.

[1Mo 42:14 DK-KJV] Og Joseph sagde til dem, Det er det jeg talte til jer, og siger, I er spioner:

Ge 42:14 And Joseph said unto them, That is it that I spake unto you, saying, Ye are spies:

[1Mo 42:15 DK-KJV] Herved skal I bli' prøvet: Ved Faraos liv skal I ikke gå herfra, medmindre jeres yngste bror kommer herhen.

Ge 42:15 Hereby ye shall be proved: By the life of Pharaoh ye shall not go forth hence, except your youngest brother come hither.

[1Mo 42:16 DK-KJV] Send én af jer, og lad ham hente jeres bror, og I skal du bli' holdt i fængsel, så jeres ord må bli' prøvet, om der er nogen sandhed i jer: ellers er I ved Faraos liv spioner.

Ge 42:16 Send one of you, and let him fetch your brother, and ye shall be kept in prison, that your words may be proved, whether there be any truth in you: or else by the life of Pharaoh surely ye are spies.

[1Mo 42:17 DK-KJV] Og han satte dem alle sammen ind i vagten i 3 dage.

Ge 42:17 And he put them all together into ward three days.

[1Mo 42:18 DK-KJV] Og den tredje dag sagde Joseph til dem, Gør dette, og lev; for jeg frygter Gud:

Ge 42:18 And Joseph said unto them the third day, This do, and live; for I fear God:

[1Mo 42:19 DK-KJV] Hvis I er sandfærdige mænd, lad én af jeres brødre være bundet i jeres fængsels hus: gå I, bær korn på grund af hungersnøden i jeres huse.

Ge 42:19 If ye be true men, let one of your brethren be bound in the house of your prison: go ye, carry corn for the famine of your houses:

[1Mo 42:20 DK-KJV] Men bring jeres yngste bror til mig; sådant skal jeres ord bli' bekræftet, og I skal ikke dø. Og de gjorde sådant.

Ge 42:20 But bring your youngest brother unto me; so shall your words be verified, and ye shall not die. And they did so.

[1Mo 42:21 DK-KJV] Og de sagde til hinanden, Vi er sandelig skyldige angående vor bror, idet vi så' hans sjæls lidelse, da

Ge 42:21 And they said one to another, We are verily guilty concerning our brother, in that we saw the anguish of his

han bønfaldte os, og vi ville ikke høre; derfor er denne nød kommet over os.
[1Mo 42:22 DK-KJV] Og Reuben svarede dem, og siger, Talte jeg ikke til jer, og sagde: Synd ikke imod barnet; og I ville ikke høre? derfor, læg mærke til, også hans blod er krævet.
[1Mo 42:23 DK-KJV] Og de vidste ikke at Joseph forstod dem; for han talte til dem via en tolk.
[1Mo 42:24 DK-KJV] Og han vendte sig om fra dem, og græd; og vendte tilbage til dem igen, og kommunikerede med dem, og tog Simeon fra dem, og bandt ham foran deres øjne.
[1Mo 42:25 DK-KJV] Derefter befalede Joseph at fylde deres sække med korn, og genoprette hver mands penge ned i hans sæk, og at gi' dem proviant til vejen: og således gjorde han overfor dem.
[1Mo 42:26 DK-KJV] Og de pakkede deres æsler med kornet, og rejste derfra.
[1Mo 42:27 DK-KJV] Og da en af dem åbnede hans sæk for at give hans æsel foder ved kroen, kunne han se hans penge; for, læg mærke til, de var i hans sæks mund.
[1Mo 42:28 DK-KJV] Og han sagde til hans brødre, Mine penge er genoprettet; og, se, de er endda i min sæk: Og deres hjerte svigtede dem, og de var bange, og siger til hinanden, Hvad er dette som Gud har gjort overfor os?

[1Mo 42:29 DK-KJV] Og de kom til deres far Jacob i Canaans land, og fortalte ham alt det der skete for dem; og siger,
[1Mo 42:30 DK-KJV] Den mand, som er herren for det land, talte groft til os, og antog os for at være spioner af det land.
[1Mo 42:31 DK-KJV] Og vi sagde til ham, Vi er sandfærdige mænd; vi er ikke spioner:

[1Mo 42:32 DK-KJV] Vi er 12 brødre, sønner af vor far; én er ikke, og den yngste er denne dag hos vor far i Canaans land.
[1Mo 42:33 DK-KJV] Og den mand, herren for det land, sagde til os, Herved skal jeg vide at I er sandfærdige mænd; efterlad en af jeres brødre her hos mig, og tag mad på grund af hungersnøden i jeres hushold, og ta' afsted:

[1Mo 42:34 DK-KJV] Og bring jeres yngste bror til mig: da skal jeg vide at I ikke er spioner, men at I er sandfærdige mænd: så vil jeg forløse jeres bror til jer, og I skal handle i landet.

[1Mo 42:35 DK-KJV] Og det skete da de tømte deres sække, at, læg mærke til, hver mands pengebundt var i hans sæk: og da både de og deres far så' pengebundterne, var de bange.

[1Mo 42:36 DK-KJV] Og deres far Jacob sagde til dem, Mig har I berøvet af mine børn: Joseph er ikke, og Simeon er ikke, og I vil fjerne Benjamin: alle disse ting er imod mig.
[1Mo 42:37 DK-KJV] Og Reuben talte til hans far, og siger: Dræb mine 2 sønner, hvis jeg ikke bringer ham til dig: forløs ham ind i min hånd, og jeg vil bringe ham til dig igen.
[1Mo 42:38 DK-KJV] Og han sagde, Min søn skal ikke gå ned med jer; for hans bror er død, og han er efterladt alene: hvis misgerning kommer over ham på vejen på hvilken I går, da skal I bringe mine grå hår med sorg ned til graven.

soul, when he besought us, and we would not hear; therefore is this distress come upon us.
Ge 42:22 And Reuben answered them, saying, Spake I not unto you, saying, Do not sin against the child; and ye would not hear? therefore, behold, also his blood is required.
Ge 42:23 And they knew not that Joseph understood them; for he spake unto them by an interpreter.
Ge 42:24 And he turned himself about from them, and wept; and returned to them again, and communed with them, and took from them Simeon, and bound him before their eyes.
Ge 42:25 Then Joseph commanded to fill their sacks with corn, and to restore every man's money into his sack, and to give them provision for the way: and thus did he unto them.
Ge 42:26 And they laded their asses with the corn, and departed thence.
Ge 42:27 And as one of them opened his sack to give his ass provender in the inn, he espied his money; for, behold, it was in his sack's mouth.
Ge 42:28 And he said unto his brethren, My money is restored; and, lo, it is even in my sack: and their heart failed them, and they were afraid, saying one to another, What is this that God hath done unto us?
Ge 42:29 And they came unto Jacob their father unto the land of Canaan, and told him all that befell unto them; saying,
Ge 42:30 The man, who is the lord of the land, spake roughly to us, and took us for spies of the country.
Ge 42:31 And we said unto him, We are true men; we are no spies:
Ge 42:32 We be twelve brethren, sons of our father; one is not, and the youngest is this day with our father in the land of Canaan.
Ge 42:33 And the man, the lord of the country, said unto us, Hereby shall I know that ye are true men; leave one of your brethren here with me, and take food for the famine of your households, and be gone:
Ge 42:34 And bring your youngest brother unto me: then shall I know that ye are no spies, but that ye are true men: so will I deliver you your brother, and ye shall traffick in the land.
Ge 42:35 And it came to pass as they emptied their sacks, that, behold, every man's bundle of money was in his sack: and when both they and their father saw the bundles of money, they were afraid.
Ge 42:36 And Jacob their father said unto them, Me have ye bereaved of my children: Joseph is not, and Simeon is not, and ye will take Benjamin away: all these things are against me.
Ge 42:37 And Reuben spake unto his father, saying, Slay my two sons, if I bring him not to thee: deliver him into my hand, and I will bring him to thee again.
Ge 42:38 And he said, My son shall not go down with you; for his brother is dead, and he is left alone: if mischief befall him by the way in the which ye go, then shall ye bring down my gray hairs with sorrow to the grave.

1 Mosebog Kapitel 43 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 43:1 DK-KJV] Og hungersnøden var smertelig i landet.
Ge 43:1 And the famine was sore in the land.
[1Mo 43:2 DK-KJV] Og det skete, da de havde spist kornet
Ge 43:2 And it came to pass, when they had eaten up the

op som de havde bragt ud af Egypten, at deres far sagde til dem, Gå tilbage, køb lidt mad til os.
[1Mo 43:3 DK-KJV] Og Judah talte til ham, og sagde: Den mand tilkendegav højtideligt overfor os, og sagde, I skal ikke se mit ansigt, medmindre jeres bror er med jer.
[1Mo 43:4 DK-KJV] Hvis du vil sende vor bror med os, vil vi gå ned og købe mad til dig:
[1Mo 43:5 DK-KJV] Men hvis du ikke vil sende ham, vil vi ikke gå ned: for den mand sagde til os, I skal ikke se mit ansigt, medmindre jeres bror er med jer.
[1Mo 43:6 DK-KJV] Og Israel sagde, Hvorfor handlede I så dårligt overfor mig, i at fortalte den mand at I havde endnu en bror?
[1Mo 43:7 DK-KJV] Og de sagde, Den mand spurgte os strengt om vores tilstand, og om vores slægt, og sagde, Er jeres far stadig i live? har I en anden bror? og vi fortalte ham i overensstemmelse med disse ords indhold: kunne vi virkelig vide at han ville sige, Bring jeres bror ned?
[1Mo 43:8 DK-KJV] Og Judah sagde til hans far Israel, Send knægten med mig, og vi vil rejse os og gå; så vi må leve, og ikke dø, både vi, og du, og også vores små.
[1Mo 43:9 DK-KJV] Jeg vil være kaution for ham; af min hånd skal du kræve ham: Hvis jeg ikke bringer ham til dig, og sætter ham foran dig, lad mig da bære skylden for evigt:
[1Mo 43:10 DK-KJV] For hvis ikke vi havde udsat det, havde vi nu helt sikkert vendt tilbage for anden gang.
[1Mo 43:11 DK-KJV] Og deres far Israel sagde til dem, Hvis det nu må være sådant, så gør det; ta' af de bedste frugter i landet i jeres kar, og bær en gave ned til den mand, lidt balsam, og lidt honning, krydderier, og myrra, nødder, og mandler:
[1Mo 43:12 DK-KJV] Og tag dobbeltpenge i jeres hånd; og de penge der var bragt tilbage i munden på jeres sække, bær det tilbage i jeres hånd; måske var det en forglemmelse:
[1Mo 43:13 DK-KJV] Ta' også jeres bror, og rejs jer, gå tilbage til den mand:
[1Mo 43:14 DK-KJV] Og Gud Almægtige giver jer barmhjertighed foran den mand, så han må sende jeres anden bror væk, og Benjamin. Hvis jeg er berøvet af mine børn, er jeg berøvet.
[1Mo 43:15 DK-KJV] Og mændene tog den gave, og de tog dobbeltpenge i deres hånd, og Benjamin; og rejste sig op, og gik ned til Egypten, og stod foran Joseph.
[1Mo 43:16 DK-KJV] Og da Joseph så' Benjamin hos dem, sagde han til lederen af hans hus, Bring disse mænd hjem, og dræb, og klargør; for disse mænd skal spise hos mig ved frokosttid.
[1Mo 43:17 DK-KJV] Og manden gjorde som Joseph bad; og manden førte mændene ind i Josephs hus.
[1Mo 43:18 DK-KJV] Og mændene var bange, fordi de var bragt ind i Josephs hus; og de sagde, På grund af pengene der var returneret i vores sække den første gang er vi bragt ind; så han må søge efter en anledning imod os, og komme over os, og gøre os til slaver, og vore æsler.
[1Mo 43:19 DK-KJV] Og de kom nær hen til forvalteren for Josephs hus, og de kommunikerede med ham ved døren til huset,
[1Mo 43:20 DK-KJV] Og sagde, Kæreste herre, vi kom i virkeligheden ned den første gang for at købe mad:
[1Mo 43:21 DK-KJV] Og det skete, da vi kom til kroen, at vi åbnede vores sække, og, læg mærke til, hver mands penge var i munden af hans sæk, vores penge i fuld vægt: og vi har bragt dem tilbage i vores hånd.
[1Mo 43:22 DK-KJV] Og andre penge har vi bragt ned i vores

corn which they had brought out of Egypt, their father said unto them, Go again, buy us a little food.
Ge 43:3 And Judah spake unto him, saying, The man did solemnly protest unto us, saying, Ye shall not see my face, except your brother be with you.
Ge 43:4 If thou wilt send our brother with us, we will go down and buy thee food:
Ge 43:5 But if thou wilt not send him, we will not go down: for the man said unto us, Ye shall not see my face, except your brother be with you.

Ge 43:6 And Israel said, Wherefore dealt ye so ill with me, as to tell the man whether ye had yet a brother?
Ge 43:7 And they said, The man asked us straitly of our state, and of our kindred, saying, Is your father yet alive? have ye another brother? and we told him according to the tenor of these words: could we certainly know that he would say, Bring your brother down?
Ge 43:8 And Judah said unto Israel his father, Send the lad with me, and we will arise and go; that we may live, and not die, both we, and thou, and also our little ones.
Ge 43:9 I will be surety for him; of my hand shalt thou require him: if I bring him not unto thee, and set him before thee, then let me bear the blame for ever:
Ge 43:10 For except we had lingered, surely now we had returned this second time.

Ge 43:11 And their father Israel said unto them, If it must be so now, do this; take of the best fruits in the land in your vessels, and carry down the man a present, a little balm, and a little honey, spices, and myrrh, nuts, and almonds:
Ge 43:12 And take double money in your hand; and the money that was brought again in the mouth of your sacks, carry it again in your hand; peradventure it was an oversight:
Ge 43:13 Take also your brother, and arise, go again unto the man:

Ge 43:14 And God Almighty give you mercy before the man, that he may send away your other brother, and Benjamin. If I be bereaved of my children, I am bereaved.
Ge 43:15 And the men took that present, and they took double money in their hand, and Benjamin; and rose up, and went down to Egypt, and stood before Joseph.

Ge 43:16 And when Joseph saw Benjamin with them, he said to the ruler of his house, Bring these men home, and slay, and make ready; for these men shall dine with me at noon.
Ge 43:17 And the man did as Joseph bade; and the man brought the men into Joseph's house.
Ge 43:18 And the men were afraid, because they were brought into Joseph's house; and they said, Because of the money that was returned in our sacks at the first time are we brought in; that he may seek occasion against us, and fall upon us, and take us for bondmen, and our asses.
Ge 43:19 And they came near to the steward of Joseph's house, and they communed with him at the door of the house,
Ge 43:20 And said, O sir, we came indeed down at the first time to buy food:
Ge 43:21 And it came to pass, when we came to the inn, that we opened our sacks, and, behold, every man's money was in the mouth of his sack, our money in full weight: and we have brought it again in our hand.

Ge 43:22 And other money have we brought down in our

hænder for at købe mad: vi kan ikke fortælle hvem der lagde vores penge i vores sække.
[1Mo 43:23 DK-KJV] Og han sagde, Fred være med jer, frygt ikke: jeres Gud og jeres fars Gud har givet jer skat i jeres sække: jeg havde jeres penge. Og han førte Simeon ud til dem.
[1Mo 43:24 DK-KJV] Og manden førte mændene ind i Josephs hus, og gav dem vand, og de vaskede deres fødder; og han gav deres æsler foder.

[1Mo 43:25 DK-KJV] Og de klargjorde gaven til Joseph kom ved frokosttid: for de hørte at de skulle spise brød der.
[1Mo 43:26 DK-KJV] Og da Joseph kom hjem, bragte de ham gaven ind i huset som var i deres hånd, og bukkede demselv til jorden for ham.
[1Mo 43:27 DK-KJV] Og han spurgte dem om de havde det godt, og sagde, Går det godt med jeres far, den gamle mand som I talte om? Er han stadig i live?
[1Mo 43:28 DK-KJV] Og de svarede, Din tjener vores far er ved godt helbred, han er stadig i live. Og de bukkede deres hoveder, og viste ærbødighed.
[1Mo 43:29 DK-KJV] Og han opløftede hans øjne, og så' hans bror Benjamin, hans mors søn, og sagde, Er dette jeres yngste bror, omkring hvem I fortalte mig om? Og han sagde, Gud er nådig overfor dig, min søn.
[1Mo 43:30 DK-KJV] Og Joseph skyndte sig; for hans indre længes efter hans bror: og han søgte efter et sted at græde; og han gik ind i hans kammer, og græd der.
[1Mo 43:31 DK-KJV] Og han vaskede hans ansigt, og gik ud, og holdt sigselv tilbage, og sagde: Sæt brød frem.
[1Mo 43:32 DK-KJV] Og de satte det foran ham for sigselv, og foran dem for demselv, og foran Egypterne, som spiste med ham, for demselv, fordi Egypterne ikke kunne spise brød med Hebræerne; for det er en hæslighed for Egypterne.
[1Mo 43:33 DK-KJV] Og de sad foran ham, den førstefødte efter sin fødselsret, og den yngste efter sin ungdom: og mændene forundrede sig over hinanden.
[1Mo 43:34 DK-KJV] Og han tog og sendte retter til dem der stod foran ham: men Benjamins ret var 5 gange så meget som nogen af deres. Og de drak, og glædede sig med ham.

hands to buy food: we cannot tell who put our money in our sacks.
Ge 43:23 And he said, Peace be to you, fear not: your God, and the God of your father, hath given you treasure in your sacks: I had your money. And he brought Simeon out unto them.
Ge 43:24 And the man brought the men into Joseph's house, and gave them water, and they washed their feet; and he gave their asses provender.
Ge 43:25 And they made ready the present against Joseph came at noon: for they heard that they should eat bread there.
Ge 43:26 And when Joseph came home, they brought him the present which was in their hand into the house, and bowed themselves to him to the earth.
Ge 43:27 And he asked them of their welfare, and said, Is your father well, the old man of whom ye spake? Is he yet alive?
Ge 43:28 And they answered, Thy servant our father is in good health, he is yet alive. And they bowed down their heads, and made obeisance.
Ge 43:29 And he lifted up his eyes, and saw his brother Benjamin, his mother's son, and said, Is this your younger brother, of whom ye spake unto me? And he said, God be gracious unto thee, my son.
Ge 43:30 And Joseph made haste; for his bowels did yearn upon his brother: and he sought where to weep; and he entered into his chamber, and wept there.
Ge 43:31 And he washed his face, and went out, and refrained himself, and said, Set on bread.
Ge 43:32 And they set on for him by himself, and for them by themselves, and for the Egyptians, which did eat with him, by themselves: because the Egyptians might not eat bread with the Hebrews; for that is an abomination unto the Egyptians.
Ge 43:33 And they sat before him, the firstborn according to his birthright, and the youngest according to his youth: and the men marvelled one at another.
Ge 43:34 And he took and sent messes unto them from before him: but Benjamin's mess was five times so much as any of theirs. And they drank, and were merry with him.

1 Mosebog Kapitel 44 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 44:1 DK-KJV] Og han befalede forvalteren for hans hus, og siger, Fyld mændenes sække med mad, så meget som de kan bære, og læg hver mands penge i hans sæks mund
[1Mo 44:2 DK-KJV] Og læg min kop, sølvkoppen, i sækkens mund til den yngste, og hans korn penge. Og han gjorde i overensstemmelse med de ord som Joseph havde talt.
[1Mo 44:3 DK-KJV] Så snart som morgenen var lys, var mændene sendt væk, de og deres æsler.
[1Mo 44:4 DK-KJV] Og da de var ude af byen, og endnu ikke så langt væk, sagde Joseph til hans forvalter: Op, følg efter mændene; og når du indhenter dem, sig til dem, Hvorfor har I belønnet ondt for godt?
[1Mo 44:5 DK-KJV] Er dette ikke den af hvilken min herre drikker, og hvorved han i virkeligheden forudsiger? I har gjort ondt ved at gøre det.
[1Mo 44:6 DK-KJV] Og han indhentede dem, og han talte disse samme ord til dem.
[1Mo 44:7 DK-KJV] Og de sagde til ham, Hvorfor siger min

Ge 44:1 And he commanded the steward of his house, saying, Fill the men's sacks with food, as much as they can carry, and put every man's money in his sack's mouth.
Ge 44:2 And put my cup, the silver cup, in the sack's mouth of the youngest, and his corn money. And he did according to the word that Joseph had spoken.
Ge 44:3 As soon as the morning was light, the men were sent away, they and their asses.
Ge 44:4 And when they were gone out of the city, and not yet far off, Joseph said unto his steward, Up, follow after the men; and when thou dost overtake them, say unto them, Wherefore have ye rewarded evil for good?

Ge 44:5 Is not this it in which my lord drinketh, and whereby indeed he divineth? ye have done evil in so doing.
Ge 44:6 And he overtook them, and he spake unto them these same words.
Ge 44:7 And they said unto him, Wherefore saith my lord

herre disse ord? Gud forbyde at dine tjenere skulle gøre noget sådant:
[1Mo 44:8 DK-KJV] Læg mærke til, pengene, som vi fandt i vore sækkes munde, bragte vi tilbage til dig ud fra Canaans land: hvorfor skulle vi da stjæle sølv eller guld ud af din herres hus?
[1Mo 44:9 DK-KJV] Hos hvemsomhelst af dine tjenere den er fundet, lad ham både dø, og vi vil også være min herres slaver.
[1Mo 44:10 DK-KJV] Og han sagde, Lad det nu også være i overensstemmelse med jeres ord: han hos hvem den er fundet skal være min tjener; og I skal være uskyldige.
[1Mo 44:11 DK-KJV] Da tog hver mand hurtigt hans sæk ned til jorden, og hver mand åbnede hans sæk.
[1Mo 44:12 DK-KJV] Og han søgte, og begyndte ved den ældste, og stoppede ved den yngste; og koppen var fundet i Benjamins sæk.
[1Mo 44:13 DK-KJV] Og de sønderrev deres tøj, og pakkede hver mand hans æsel, og vendte tilbage til byen.
[1Mo 44:14 DK-KJV] Og Judah og hans brødre kom til Josephs hus; for han var stadig der: og de faldt ned foran ham til jorden.
[1Mo 44:15 DK-KJV] Og Joseph sagde til dem, Hvilken handling er dette som I har gjort? vidste I ikke at en sådan mand som jeg faktisk kan forudsige?
[1Mo 44:16 DK-KJV] Og Judah sagde, Hvad skal vi sige til min herre? hvad skal vi tale? eller hvordan skal vi rense osselv? Gud har opdaget dine tjeners fejltrin: læg mærke til, vi er min herres tjenere, både vi, og han også hos hvem koppen er fundet.
[1Mo 44:17 DK-KJV] Og han sagde, Gud forbyde at jeg skulle gøre sådant; men den mand i hvis hånd koppen er fundet, han skal være min tjener; og hvad angår jer, kom jer op i fred til jeres far.
[1Mo 44:18 DK-KJV] Da kom Judah nær hen til ham, og sagde, Åh min herre, lad din tjener, jeg ber dig, tale et ord i min herres ører, og lad ikke din vrede brænde imod din tjener: for du er ligesom Farao.
[1Mo 44:19 DK-KJV] Min herre spurgte sine tjenere, og siger: Har I en far, eller en bror?
[1Mo 44:20 DK-KJV] Og vi sagde til min herre, Vi har en far, en gammel mand, og et barn fra hans høje alder, en lille én; og alene han er tilbage efter hans mor, og hans far elsker ham, og hans bror er død.
[1Mo 44:21 DK-KJV] Og du sagde til dine tjenere, Bring ham ned til mig, så jeg må rette mine øjne mod ham.
[1Mo 44:22 DK-KJV] Og vi sagde til min herre, Drengen kan ikke forlade sin far, for hvis han skulle forlade hans far, ville hans far dø.
[1Mo 44:23 DK-KJV] Og du sagde til dine tjenere, Medmindre jeres yngste bror kommer ned med jer, skal I ikke se mit ansigt mere.
[1Mo 44:24 DK-KJV] Og det skete da vi kom op til min far din tjener, at vi fortalte ham min herres ord.
[1Mo 44:25 DK-KJV] Og vores far sagde, Gå tilbage, og køb lidt mad til os.
[1Mo 44:26 DK-KJV] Og vi sagde, Vi kan ikke gå ned: Hvis vores yngste bror er med os, da vil vi gå ned: for vi må ikke se den mands ansigt, medmindre vores yngste bror er med os.
[1Mo 44:27 DK-KJV] Og min far din tjener sagde til os, I ved at min hustru bar mig 2 sønner:
[1Mo 44:28 DK-KJV] Og den ene gik ud fra mig, og jeg sagde: Han er sandelig revet i stykker; og jeg så' ham ikke

these words? God forbid that thy servants should do according to this thing:
Ge 44:8 Behold, the money, which we found in our sacks' mouths, we brought again unto thee out of the land of Canaan: how then should we steal out of thy lord's house silver or gold?

Ge 44:9 With whomsoever of thy servants it be found, both let him die, and we also will be my lord's bondmen.
Ge 44:10 And he said, Now also let it be according unto your words: he with whom it is found shall be my servant; and ye shall be blameless.
Ge 44:11 Then they speedily took down every man his sack to the ground, and opened every man his sack.

Ge 44:12 And he searched, and began at the eldest, and left at the youngest: and the cup was found in Benjamin's sack.
Ge 44:13 Then they rent their clothes, and laded every man his ass, and returned to the city.
Ge 44:14 And Judah and his brethren came to Joseph's house; for he was yet there: and they fell before him on the ground.
Ge 44:15 And Joseph said unto them, What deed is this that ye have done? wot ye not that such a man as I can certainly divine?
Ge 44:16 And Judah said, What shall we say unto my lord? what shall we speak? or how shall we clear ourselves? God hath found out the iniquity of thy servants: behold, we are my lord's servants, both we, and he also with whom the cup is found.

Ge 44:17 And he said, God forbid that I should do so: but the man in whose hand the cup is found, he shall be my servant; and as for you, get you up in peace unto your father.
Ge 44:18 Then Judah came near unto him, and said, Oh my lord, let thy servant, I pray thee, speak a word in my lord's ears, and let not thine anger burn against thy servant: for thou art even as Pharaoh.
Ge 44:19 My lord asked his servants, saying, Have ye a father, or a brother?
Ge 44:20 And we said unto my lord, We have a father, an old man, and a child of his old age, a little one; and his brother is dead, and he alone is left of his mother, and his father loveth him.
Ge 44:21 And thou saidst unto thy servants, Bring him down unto me, that I may set mine eyes upon him.

Ge 44:22 And we said unto my lord, The lad cannot leave his father: for if he should leave his father, his father would die.
Ge 44:23 And thou saidst unto thy servants, Except your youngest brother come down with you, ye shall see my face no more.
Ge 44:24 And it came to pass when we came up unto thy servant my father, we told him the words of my lord.
Ge 44:25 And our father said, Go again, and buy us a little food.

Ge 44:26 And we said, We cannot go down: if our youngest brother be with us, then will we go down: for we may not see the man's face, except our youngest brother be with us.
Ge 44:27 And thy servant my father said unto us, Ye know that my wife bare me two sons:
Ge 44:28 And the one went out from me, and I said, Surely he is torn in pieces; and I saw him not since:

siden:

[1Mo 44:29 DK-KJV] Og hvis I også tager denne fra mig, og misgerning kommer over ham, skal I bringe mine grå hår med sorg ned til graven.
Ge 44:29 And if ye take this also from me, and mischief befall him, ye shall bring down my gray hairs with sorrow to the grave.
[1Mo 44:30 DK-KJV] Nu derfor når jeg kommer til min far din tjener, og drengen ikke er med os; eftersom hans liv er bundet op på drengens liv;
Ge 44:30 Now therefore when I come to thy servant my father, and the lad be not with us; seeing that his life is bound up in the lad's life;
[1Mo 44:31 DK-KJV] Skal det komme til at ske, når han ser at drengen ikke er med os, at han vil dø: og dine tjenere skal bringe de grå hår fra vores far din tjener med sorg ned til graven.
Ge 44:31 It shall come to pass, when he seeth that the lad is not with us, that he will die: and thy servants shall bring down the gray hairs of thy servant our father with sorrow to the grave.
[1Mo 44:32 DK-KJV] For din tjener blev kaution for drengen overfor min far, og siger, Hvis jeg ikke bringer ham til dig, da skal jeg bære skylden overfor min far for evigt.
Ge 44:32 For thy servant became surety for the lad unto my father, saying, If I bring him not unto thee, then I shall bear the blame to my father for ever.
[1Mo 44:33 DK-KJV] Nu derfor, ber jeg dig, lad din tjener bli' tilbage i stedet for drengen en slave for min herre; og lad drengen gå op med hans brødre.
Ge 44:33 Now therefore, I pray thee, let thy servant abide instead of the lad a bondman to my lord; and let the lad go up with his brethren.
[1Mo 44:34 DK-KJV] For hvordan skal jeg gå op til min far, og drengen ikke er med mig? For ikke at jeg måske ser det onde der kommer over min far.
Ge 44:34 For how shall I go up to my father, and the lad be not with me? lest peradventure I see the evil that shall come on my father.

1 Mosebog Kapitel 45 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 45:1 DK-KJV] Så kunne Joseph ikke længere beherske sigselv foran alle dem der stod hos ham; og han råbte: Få alle mand til at gå ud fra mig. Og der stod intet menneske hos ham, mens Joseph gav sigselv til kende overfor hans brødre.
Ge 45:1 Then Joseph could not refrain himself before all them that stood by him; and he cried, Cause every man to go out from me. And there stood no man with him, while Joseph made himself known unto his brethren.
[1Mo 45:2 DK-KJV] Og han græd højlydt; og Egypternes og Faraos hus hørte det.
Ge 45:2 And he wept aloud: and the Egyptians and the house of Pharaoh heard.
[1Mo 45:3 DK-KJV] Og Joseph sagde til hans brødre, Jeg er Joseph; lever min far stadig? Og hans brødre kunne ikke svare ham; for de var ængstelige over hans tilstedeværelse.
Ge 45:3 And Joseph said unto his brethren, I am Joseph; doth my father yet live? And his brethren could not answer him; for they were troubled at his presence.
[1Mo 45:4 DK-KJV] Og Joseph sagde til hans brødre, Kom nær hen til mig, jeg ber jer. Og de kom nær, Og han sagde, Jeg er Joseph jeres bror, som I solgte til Egypten.
Ge 45:4 And Joseph said unto his brethren, Come near to me, I pray you. And they came near. And he said, I am Joseph your brother, whom ye sold into Egypt.
[1Mo 45:5 DK-KJV] Vær nu derfor ikke bedrøvede, ej heller vrede på jerselv, at I solgte mig hertil: for Gud sendte mig foran jer for at sikre liv.
Ge 45:5 Now therefore be not grieved, nor angry with yourselves, that ye sold me hither: for God did send me before you to preserve life.
[1Mo 45:6 DK-KJV] For disse 2 år har hungersnøden været i landet; og der er stadig 5 år, i hvilken der hverken skal pløjes eller høstes.
Ge 45:6 For these two years hath the famine been in the land: and yet there are five years, in the which there shall neither be earing nor harvest.
[1Mo 45:7 DK-KJV] Og Gud sendte mig foran jer for at sikre jer en efterslægt på jorden, og for at redde jeres liv via en stor befrielse.
Ge 45:7 And God sent me before you to preserve you a posterity in the earth, and to save your lives by a great deliverance.
[1Mo 45:8 DK-KJV] Så nu var det ikke jer der sendte mig hertil, men Gud: og han har gjort mig til en far for Farao, og herre over hele hans hus, og en leder udover hele Egyptens land.
Ge 45:8 So now it was not you that sent me hither, but God: and he hath made me a father to Pharaoh, and lord of all his house, and a ruler throughout all the land of Egypt.
[1Mo 45:9 DK-KJV] Skynd jer, og gå op til min far, og sig til ham, Således siger din søn Joseph, Gud har gjort mig til herre over hele Egypten: kom ned til mig, vent ikke:
Ge 45:9 Haste ye, and go up to my father, and say unto him, Thus saith thy son Joseph, God hath made me lord of all Egypt: come down unto me, tarry not:
[1Mo 45:10 DK-KJV] Og du skal bo i Goshenlandet, og du skal være nær hos mig, du, og dine børn, og dine børnebørn, og dine flokke, og dine besætninger, og alt det du har:
Ge 45:10 And thou shalt dwell in the land of Goshen, and thou shalt be near unto me, thou, and thy children, and thy children's children, and thy flocks, and thy herds, and all that thou hast:
[1Mo 45:11 DK-KJV] Og der vil jeg ta' mig af dig; for der er stadig 5 år med hungersnød; for ikke at du, og dit hushold, og alt det du har, ender op i fattigdom
Ge 45:11 And there will I nourish thee; for yet there are five years of famine; lest thou, and thy household, and all that thou hast, come to poverty.
[1Mo 45:12 DK-KJV] Og, læg mærke til, jeres øjne ser, og min bror Benjamins øjne, at det er min mund der taler til jer.
Ge 45:12 And, behold, your eyes see, and the eyes of my brother Benjamin, that it is my mouth that speaketh unto you.

[1Mo 45:13 DK-KJV] Og I skal fortælle min far om hele min herlighed i Egypten, og om alt det I har set; og I skal skynde jer og bringe min far ned hertil.
[1Mo 45:14 DK-KJV] Og han faldt om halsen på Benjamin hans bror, og græd; og Benjamin græd om hans hals.
[1Mo 45:15 DK-KJV] Desuden kyssede han alle hans brødre, og græd over dem: og efter det talte hans brødre med ham.
[1Mo 45:16 DK-KJV] Og berømmelsen derom var hørt i Faraos hus, som siger, Josephs brødre er kommet: og det behagede Farao meget, og hans tjenere.
[1Mo 45:17 DK-KJV] Og Farao sagde til Joseph, Sig til dine brødre, gør I dette; pak jeres dyr, og gå, kom jer ind i Canaans land;
[1Mo 45:18 DK-KJV] Og ta' jeres far og jeres hushold, og kom til mig: så vil jeg gi' jer det gode fra Egyptens land, og I skal spise landets bedste.
[1Mo 45:19 DK-KJV] Nu er du befalet, gør I dette; ta' jer vogne ud af Egyptens land for jeres små, og for jeres hustruer, og bring jeres far, og kom.
[1Mo 45:20 DK-KJV] Værdsæt desuden ikke jeres ting; for det gode fra hele Egyptens land er jeres.
[1Mo 45:21 DK-KJV] Og Israels børn gjorde sådant: og Joseph gav dem vogne, ifølge Faraos befaling, og gav dem proviant til vejen.

[1Mo 45:22 DK-KJV] Han gav nyt tøj til alle mand; men til Benjamin gav han 300 sølvstykker, og 5 sæt nyt tøj.
[1Mo 45:23 DK-KJV] Og til hans far sendte han på denne måde; 10 æsler lastet med de gode ting fra Egypten, og 10 æsler lastet med korn og brød og kød til hans far på vejen.
[1Mo 45:24 DK-KJV] Sådant sendte han hans brødre væk, og de rejste: og han sagde til dem, Se at I ikke falder ud på vejen.
[1Mo 45:25 DK-KJV] Og de gik op ud af Egypten, og kom ind i Canaans land til Jacob deres far
[1Mo 45:26 DK-KJV] Og fortalte ham, og siger, Joseph er stadig i live, og han er guvernør over hele Egyptens land. Og Jacobs hjerte var afmægtig, for han troede dem ikke.
[1Mo 45:27 DK-KJV] Og de fortalte ham alle Josephs ord, som han havde sagt til dem: og da han så' de vogne som Joseph havde sendt for at bære ham, genoplivede deres fars ånd:
[1Mo 45:28 DK-KJV] Og Israel sagde, Det er nok; Joseph min søn er stadig i live: Jeg vil gå og se ham før jeg dør.

Ge 45:13 And ye shall tell my father of all my glory in Egypt, and of all that ye have seen; and ye shall haste and bring down my father hither.
Ge 45:14 And he fell upon his brother Benjamin's neck, and wept; and Benjamin wept upon his neck.

Ge 45:15 Moreover he kissed all his brethren, and wept upon them: and after that his brethren talked with him.
Ge 45:16 And the fame thereof was heard in Pharaoh's house, saying, Joseph's brethren are come: and it pleased Pharaoh well, and his servants.
Ge 45:17 And Pharaoh said unto Joseph, Say unto thy brethren, This do ye; lade your beasts, and go, get you unto the land of Canaan;
Ge 45:18 And take your father and your households, and come unto me: and I will give you the good of the land of Egypt, and ye shall eat the fat of the land.
Ge 45:19 Now thou art commanded, this do ye; take you wagons out of the land of Egypt for your little ones, and for your wives, and bring your father, and come.
Ge 45:20 Also regard not your stuff; for the good of all the land of Egypt is yours.
Ge 45:21 And the children of Israel did so: and Joseph gave them wagons, according to the commandment of Pharaoh, and gave them provision for the way.
Ge 45:22 To all of them he gave each man changes of raiment; but to Benjamin he gave three hundred pieces of silver, and five changes of raiment.
Ge 45:23 And to his father he sent after this manner; ten asses laden with the good things of Egypt, and ten she asses laden with corn and bread and meat for his father by the way.

Ge 45:24 So he sent his brethren away, and they departed: and he said unto them, See that ye fall not out by the way.
Ge 45:25 And they went up out of Egypt, and came into the land of Canaan unto Jacob their father,
Ge 45:26 And told him, saying, Joseph is yet alive, and he is governor over all the land of Egypt. And Jacob's heart fainted, for he believed them not.
Ge 45:27 And they told him all the words of Joseph, which he had said unto them: and when he saw the wagons which Joseph had sent to carry him, the spirit of Jacob their father revived:
Ge 45:28 And Israel said, It is enough; Joseph my son is yet alive: I will go and see him before I die.

1 Mosebog Kapitel 46 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 46:1 DK-KJV] Og Israel tog afsted på rejsen med alt det han havde, og kom til Beer-sheba, og tilbød ofre til hans far Isaks Gud.
[1Mo 46:2 DK-KJV] Og Gud talte til Israel i visionerne om natten, og sagde, Jacob, Jacob. Og han sagde, Her er jeg.
[1Mo 46:3 DK-KJV] Og han sagde, Jeg er Gud, din fars Gud: frygt ikke for at gå ned til Egypten; for der vil jeg af dig lave en stor nation:
[1Mo 46:4 DK-KJV] Og jeg vil gå med dig ind i Egypten; og jeg vil med sikkerhed også bringe dig op igen: og Joseph skal lægge sin hånd over dine øjne.
[1Mo 46:5 DK-KJV] Og Jacob rejste sig op fra Beer-sheba: og Israels sønner bar Jacob deres far, og deres små, og deres hustruer, i vognene som Farao havde sendt for at bære ham.

Ge 46:1 And Israel took his journey with all that he had, and came to Beer-sheba, and offered sacrifices unto the God of his father Isaac.
Ge 46:2 And God spake unto Israel in the visions of the night, and said, Jacob, Jacob. And he said, Here am I.
Ge 46:3 And he said, I am God, the God of thy father: fear not to go down into Egypt; for I will there make of thee a great nation:
Ge 46:4 I will go down with thee into Egypt; and I will also surely bring thee up again: and Joseph shall put his hand upon thine eyes.

Ge 46:5 And Jacob rose up from Beer-sheba: and the sons of Israel carried Jacob their father, and their little ones, and their wives, in the wagons which Pharaoh had sent to carry him.

[1Mo 46:6 DK-KJV] Og de tog deres kvæg, og deres gods, som de havde fået i Canaans land, og kom ind i Egypten, Jacob, og hele hans sæd med ham:
[1Mo 46:7 DK-KJV] Hans sønner, og hans sønners sønner, hans døtre, og hans sønners døtre, og hele hans sæd bragte han med ham ind i Egypten.
[1Mo 46:8 DK-KJV] Og disse er navnene på Israels børn, som kom ind i Egypten, Jacob og hans sønner: Reuben, Jacobs førstefødte.
[1Mo 46:9 DK-KJV] Og Reubens sønner; Hanoch, og Phallu, og Hezron, og Carmi.
[1Mo 46:10 DK-KJV] Og Simeons sønner; Jemuel, og Jamin, og Ohad, og Jachin, og Zohar, og Shaul sønnen af en Canaanæisk kvinde.
[1Mo 46:11 DK-KJV] Og Levis sønner; Gershon, Kohath, og Merari.
[1Mo 46:12 DK-KJV] Og Judahs sønner; Er, og Onan, og Shelah, og Pharez, og Zerah: men Er og Onan døde i Canaans land. Og Pharezs sønner var Hezron og Hamul.
[1Mo 46:13 DK-KJV] Og Issachars sønner; Tola, og Phuvah, og Job, og Shimron.
[1Mo 46:14 DK-KJV] Og Zebuluns sønner; Sered, og Elon, og Jahleel.
[1Mo 46:15 DK-KJV] Disse er Leahs sønner, som hun bar til Jacob i Padan-aram, med hans datter Dinah: alle sjælene fra hans sønner og hans døtre var 33.
[1Mo 46:16 DK-KJV] Og Gads sønner; Ziphion, og Haggi, Shuni, og Ezbon, Eri, og Arodi, og Areli.
[1Mo 46:17 DK-KJV] Og Ashers sønner; Jimnah, og Ishuah, og Isui, og Beriah, og Serah deres søster: Og Beriahs sønner; Heber, og Malchiel.
[1Mo 46:18 DK-KJV] Disse er Zilpahs sønner, som Laban gav til Leah hans datter, og disse bar hun til Jacob, ja 16 sjæle.
[1Mo 46:19 DK-KJV] Rachels sønner Jacobs hustru; Joseph, og Benjamin.
[1Mo 46:20 DK-KJV] Og til Joseph i Egyptens land var Manasseh og Ephraim født, som Asenath datteren af Potipherah præsten fra On bar til ham.
[1Mo 46:21 DK-KJV] Og Benjamins sønner var Belah, og Becher, og Ashbel, Gera, og Naaman, Ehi, og Rosh, Muppim, og Huppim, og Ard.
[1Mo 46:22 DK-KJV] Disse er Rachels sønner, som hun fødte til Jacob: alle de sjæle var 14.
[1Mo 46:23 DK-KJV] Og Dans sønner; Hushim.
[1Mo 46:24 DK-KJV] Og Naphtalis sønner; Jahzeel, og Guni, og Jezer, og Shillem.
[1Mo 46:25 DK-KJV] Disse er Bilhahs sønner, som Laban gav til Rachel hans datter, og hun bar disse til Jacob, alle de sjæle var 7.
[1Mo 46:26 DK-KJV] Alle de sjæle der kom med Jacob ind i Egypten, som kom ud af hans lænder, foruden Jacobs sønners hustruer, alle de sjæle var 66;
[1Mo 46:27 DK-KJV] Og Josephs sønner; som var født i Egypten, var 2 sjæle: alle de sjæle fra Jacobs hus, som kom ind i Egypten, var 70.
[1Mo 46:28 DK-KJV] Og han sendte Judah foran ham til Joseph, for at rette hans ansigt mod Goshen; og de kom ind i Goshenlandet.
[1Mo 46:29 DK-KJV] Og Joseph klargjorde hans vogn og gik op for at møde hans far Israel, i Goshen, og præsenterede sigselv for ham; og han faldt ham om halsen, og græd mod

Ge 46:6 And they took their cattle, and their goods, which they had gotten in the land of Canaan, and came into Egypt, Jacob, and all his seed with him:
Ge 46:7 His sons, and his sons' sons with him, his daughters, and his sons' daughters, and all his seed brought he with him into Egypt.
Ge 46:8 And these are the names of the children of Israel, which came into Egypt, Jacob and his sons: Reuben, Jacob's firstborn.
Ge 46:9 And the sons of Reuben; Hanoch, and Phallu, and Hezron, and Carmi.
Ge 46:10 And the sons of Simeon; Jemuel, and Jamin, and Ohad, and Jachin, and Zohar, and Shaul the son of a Canaanitish woman.
Ge 46:11 And the sons of Levi; Gershon, Kohath, and Merari.
Ge 46:12 And the sons of Judah; Er, and Onan, and Shelah, and Pharez, and Zerah: but Er and Onan died in the land of Canaan. And the sons of Pharez were Hezron and Hamul.
Ge 46:13 And the sons of Issachar; Tola, and Phuvah, and Job, and Shimron.
Ge 46:14 And the sons of Zebulun; Sered, and Elon, and Jahleel.
Ge 46:15 These be the sons of Leah, which she bare unto Jacob in Padan-aram, with his daughter Dinah: all the souls of his sons and his daughters were thirty and three.
Ge 46:16 And the sons of Gad; Ziphion, and Haggi, Shuni, and Ezbon, Eri, and Arodi, and Areli.
Ge 46:17 And the sons of Asher; Jimnah, and Ishuah, and Isui, and Beriah, and Serah their sister: and the sons of Beriah; Heber, and Malchiel.
Ge 46:18 These are the sons of Zilpah, whom Laban gave to Leah his daughter, and these she bare unto Jacob, even sixteen souls.
Ge 46:19 The sons of Rachel Jacob's wife; Joseph, and Benjamin.
Ge 46:20 And unto Joseph in the land of Egypt were born Manasseh and Ephraim, which Asenath the daughter of Potipherah priest of On bare unto him.
Ge 46:21 And the sons of Benjamin were Belah, and Becher, and Ashbel, Gera, and Naaman, Ehi, and Rosh, Muppim, and Huppim, and Ard.
Ge 46:22 These are the sons of Rachel, which were born to Jacob: all the souls were fourteen.
Ge 46:23 And the sons of Dan; Hushim.
Ge 46:24 And the sons of Naphtali; Jahzeel, and Guni, and Jezer, and Shillem.
Ge 46:25 These are the sons of Bilhah, which Laban gave unto Rachel his daughter, and she bare these unto Jacob: all the souls were seven.
Ge 46:26 All the souls that came with Jacob into Egypt, which came out of his loins, besides Jacob's sons' wives, all the souls were threescore and six;
Ge 46:27 And the sons of Joseph, which were born him in Egypt, were two souls: all the souls of the house of Jacob, which came into Egypt, were threescore and ten.
Ge 46:28 And he sent Judah before him unto Joseph, to direct his face unto Goshen; and they came into the land of Goshen.
Ge 46:29 And Joseph made ready his chariot, and went up to meet Israel his father, to Goshen, and presented himself unto him; and he fell on his neck, and wept on his neck a good

hans hals en god stund.

[1Mo 46:30 DK-KJV] Og Israel sagde til Joseph, Lad mig nu dø, eftersom jeg har set dit ansigt, fordi du stadig er i live.
[1Mo 46:31 DK-KJV] Og Joseph sagde til hans brødre, og til hans fars hus, Jeg vil gå op, og vise Farao, og sige til ham, Mine brødre, og min fars hus, som var i Canaans land, er kommet til mig;
[1Mo 46:32 DK-KJV] Og de mænd er hyrder, for deres fag har været at fodre kvæg; og de har bragt deres flokke, og deres besætninger, og alt det de har.
[1Mo 46:33 DK-KJV] Og det skal komme til at skete, når Farao skal indkalde jer, og skal sige, Hvad der jeres beskæftigelse?
[1Mo 46:34 DK-KJV] At I skal sige, Dine tjeneres fag har været omkring kvæg fra vores ungdom lige indtil nu, både vi, og også vore fædre: for at I må bo i Goshenlandet; for enhver hyrde er en hæslighed overfor Egypterne.

while.

Ge 46:30 And Israel said unto Joseph, Now let me die, since I have seen thy face, because thou art yet alive.
Ge 46:31 And Joseph said unto his brethren, and unto his father's house, I will go up, and shew Pharaoh, and say unto him, My brethren, and my father's house, which were in the land of Canaan, are come unto me;
Ge 46:32 And the men are shepherds, for their trade hath been to feed cattle; and they have brought their flocks, and their herds, and all that they have.

Ge 46:33 And it shall come to pass, when Pharaoh shall call you, and shall say, What is your occupation?
Ge 46:34 That ye shall say, Thy servants' trade hath been about cattle from our youth even until now, both we, and also our fathers: that ye may dwell in the land of Goshen; for every shepherd is an abomination unto the Egyptians.

1 Mosebog Kapitel 47 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 47:1 DK-KJV] Og Joseph kom og fortalte Farao, og sagde, Min far og mine brødre, og deres flokke, og deres besætninger, og alt det de har, er kommet ud af Canaans land; og, læg mærke til, de er i Goshenlandet.
[1Mo 47:2 DK-KJV] Og han tog nogle af hans brødre, ja 5 mænd, og præsenterede dem for Farao.
[1Mo 47:3 DK-KJV] Og Farao sagde til hans brødre, Hvad er jeres beskæftigelse? Og de sagde til Farao, Dine tjenere er hyrder, både vi, og også vore fædre.
[1Mo 47:4 DK-KJV] Og de sagde desuden til Farao, Vi er kommet for at opholde os i landet; for dine tjenere har ingen græsgange til deres flokke; for hungersnøden er smertelig i Canaans land: nu derfor, ber vi dig, lad dine tjenere bo i Goshenlandet.
[1Mo 47:5 DK-KJV] Og Farao talte til Joseph, og siger, Din far og dine brødre er kommet til dig:
[1Mo 47:6 DK-KJV] Egyptens land er foran dig; få din far og dine brødre til at bo på landets bedste; lad dem bo i Goshenlandet: og hvis du kender nogen der er aktive blandt dem, så gør dem til ledere over mit kvæg.
[1Mo 47:7 DK-KJV] Og Joseph bragte hans far Jacob ind, og satte ham foran Farao: og Jacob velsignede Farao.
[1Mo 47:8 DK-KJV] Og Farao sagde til Jacob, Hvor gammel er du?

[1Mo 47:9 DK-KJV] Og Jacob sagde til Farao, Årsdagene for min pilgrimsrejse er 130 år: få og onde har årsdagene for mit liv været, og ikke nået op til årsdagene for mine fædres liv for deres pilgrimsrejse.
[1Mo 47:10 DK-KJV] Og Jacob velsignede Farao, og gik ud fra Farao nærvær.

[1Mo 47:11 DK-KJV] Og Joseph placerede hans far og hans brødre, og gav dem en besiddelse i Egyptens land i landets bedste, i Rameses' land, som Farao havde befalet.
[1Mo 47:12 DK-KJV] Og Joseph tog sig af hans far og hans brødre, og hele hans fars hushold, med brød, efter deres familier.
[1Mo 47:13 DK-KJV] Og der var intet brød i hele landet; for hungersnøden var meget smertelig, sådant at Egyptens land og hele Canaans land var kraftløs på grund af hungersnøden.
[1Mo 47:14 DK-KJV] Og Joseph indsamlede alle pengene der var fundet i Egyptens land, og i Canaans land, for kornet som

Ge 47:1 Then Joseph came and told Pharaoh, and said, My father and my brethren, and their flocks, and their herds, and all that they have, are come out of the land of Canaan; and, behold, they are in the land of Goshen.
Ge 47:2 And he took some of his brethren, even five men, and presented them unto Pharaoh.
Ge 47:3 And Pharaoh said unto his brethren, What is your occupation? And they said unto Pharaoh, Thy servants are shepherds, both we, and also our fathers.
Ge 47:4 They said moreover unto Pharaoh, For to sojourn in the land are we come; for thy servants have no pasture for their flocks; for the famine is sore in the land of Canaan: now therefore, we pray thee, let thy servants dwell in the land of Goshen.
Ge 47:5 And Pharaoh spake unto Joseph, saying, Thy father and thy brethren are come unto thee:
Ge 47:6 The land of Egypt is before thee; in the best of the land make thy father and brethren to dwell; in the land of Goshen let them dwell: and if thou knowest any men of activity among them, then make them rulers over my cattle.
Ge 47:7 And Joseph brought in Jacob his father, and set him before Pharaoh: and Jacob blessed Pharaoh.

Ge 47:8 And Pharaoh said unto Jacob, How old art thou?
Ge 47:9 And Jacob said unto Pharaoh, The days of the years of my pilgrimage are an hundred and thirty years: few and evil have the days of the years of my life been, and have not attained unto the days of the years of the life of my fathers in the days of their pilgrimage.
Ge 47:10 And Jacob blessed Pharaoh, and went out from before Pharaoh.
Ge 47:11 And Joseph placed his father and his brethren, and gave them a possession in the land of Egypt, in the best of the land, in the land of Rameses, as Pharaoh had commanded.
Ge 47:12 And Joseph nourished his father, and his brethren, and all his father's household, with bread, according to their families.
Ge 47:13 And there was no bread in all the land; for the famine was very sore, so that the land of Egypt and all the land of Canaan fainted by reason of the famine.
Ge 47:14 And Joseph gathered up all the money that was found in the land of Egypt, and in the land of Canaan, for the

de købte: og Joseph bragte pengene ind i Faraos hus.

[1Mo 47:15 DK-KJV] Og da penge fejlede i Egyptens land, og i Canaans land, kom alle Egypterne til Joseph, og sagde: Giv os brød: for hvorfor skulle vi dø i din nærhed? for pengene fejler.
[1Mo 47:16 DK-KJV] Og Joseph sagde, Giv jeres kvæg; og jeg vil give jer for jeres kvæg, hvis penge fejler.
[1Mo 47:17 DK-KJV] Og de bragte deres kvæg til Joseph: og Joseph gav dem brød til gengæld for heste, og for flokkene, og for kvæget fra besætningerne, og for æslerne: og han fodrede dem med brød for alt deres kvæg for det år.
[1Mo 47:18 DK-KJV] Da det år var gået, kom de til ham det andet år, og sagde til ham, Vi vil ikke skjule det for min herre, hvordan vores penge er opbrugt; min herre har også vore kvægbesætninger; der er ikke i min herres øjne noget tilbage, foruden vore kroppe, og vore lande:
[1Mo 47:19 DK-KJV] Hvorfor skal vi dø foran dine øjne, både vi og vores land? køb os og vores land for brød, og vi og vores land vil være tjenere for Farao: og give os såsæd, så vi må leve, og ikke dø, så landet ikke bli'r øde.

[1Mo 47:20 DK-KJV] Og Joseph købte hele Egyptens land til Farao; For Egypterne solgte hver og en hans mark, fordi hungersnøden vandt over dem: sådant blev landet Faraos.
[1Mo 47:21 DK-KJV] Og angående folket, så flyttede han dem til byer fra den ene ende af Egyptens grænser lige til des anden ende.
[1Mo 47:22 DK-KJV] Kun præsternes land købte han ikke; for præsterne havde en del som Farao havde tildelt dem, og spiste af deres del som Farao gav dem: Derfor solgte de ikke deres lande.
[1Mo 47:23 DK-KJV] Da sagde Joseph til folket, Læg mærke til, jeg har denne dag købt jer og jeres land til Farao: se, her er såsæd til jer, og I skal tilså landet.
[1Mo 47:24 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i forøgelsen, at I skal gi' en femtedel til Farao, og 4 dele skal være jeres egne, til såsæd på marken, og til jeres mad, og til dem fra jeres hushold, og til mad for jeres små.

[1Mo 47:25 DK-KJV] Og de sagde, Du har reddet vores liv: lad os finde nåde i min herres øjne, og vi vil være Faraos tjenere.
[1Mo 47:26 DK-KJV] Og Joseph gjorde det til en lov over Egyptens land indtil denne dag, at Farao skulle ha' en femtedel; kun præstenes land var undtaget, som ikke blev Faraos.
[1Mo 47:27 DK-KJV] Og Israel boede i Egyptens land, i Goshenlandet; og de havde besiddelser derinde, og voksede, og multiplicerede overmådeligt.

[1Mo 47:28 DK-KJV] Og Jacob levede 17 år i Egyptens land: sådant var hele Jacobs alder 147 år.
[1Mo 47:29 DK-KJV] Og den tid nærmede sig hvor Israel måtte dø: og han kaldte på hans søn Joseph, og sagde til ham, Hvis jeg nu i dine øjne har fundet nåde, læg, jeg ber dig, din hånd under mit lår, og vær venlig og sandfærdig mod mig; begrav mig ikke, jeg ber dig, i Egypten:
[1Mo 47:30 DK-KJV] Men jeg vil ligge hos mine fædre, og du skal bære mig ud af Egypten, og begrave mig i deres begravelsessted. Og han sagde, Jeg vil gøre som du har sagt.
[1Mo 47:31 DK-KJV] Og han sagde, Sværg overfor mig. Og han sværgede overfor ham. Og Israel bøjede sigselv over

corn which they bought: and Joseph brought the money into Pharaoh's house.
Ge 47:15 And when money failed in the land of Egypt, and in the land of Canaan, all the Egyptians came unto Joseph, and said, Give us bread: for why should we die in thy presence? for the money faileth.
Ge 47:16 And Joseph said, Give your cattle; and I will give you for your cattle, if money fail.
Ge 47:17 And they brought their cattle unto Joseph: and Joseph gave them bread in exchange for horses, and for the flocks, and for the cattle of the herds, and for the asses: and he fed them with bread for all their cattle for that year.
Ge 47:18 When that year was ended, they came unto him the second year, and said unto him, We will not hide it from my lord, how that our money is spent; my lord also hath our herds of cattle; there is not ought left in the sight of my lord, but our bodies, and our lands:
Ge 47:19 Wherefore shall we die before thine eyes, both we and our land? buy us and our land for bread, and we and our land will be servants unto Pharaoh: and give us seed, that we may live, and not die, that the land be not desolate.
Ge 47:20 And Joseph bought all the land of Egypt for Pharaoh; for the Egyptians sold every man his field, because the famine prevailed over them: so the land became Pharaoh's.
Ge 47:21 And as for the people, he removed them to cities from one end of the borders of Egypt even to the other end thereof.
Ge 47:22 Only the land of the priests bought he not; for the priests had a portion assigned them of Pharaoh, and did eat their portion which Pharaoh gave them: wherefore they sold not their lands.
Ge 47:23 Then Joseph said unto the people, Behold, I have bought you this day and your land for Pharaoh: lo, here is seed for you, and ye shall sow the land.
Ge 47:24 And it shall come to pass in the increase, that ye shall give the fifth part unto Pharaoh, and four parts shall be your own, for seed of the field, and for your food, and for them of your households, and for food for your little ones.
Ge 47:25 And they said, Thou hast saved our lives: let us find grace in the sight of my lord, and we will be Pharaoh's servants.

Ge 47:26 And Joseph made it a law over the land of Egypt unto this day, that Pharaoh should have the fifth part; except the land of the priests only, which became not Pharaoh's.
Ge 47:27 And Israel dwelt in the land of Egypt, in the country of Goshen; and they had possessions therein, and grew, and multiplied exceedingly.
Ge 47:28 And Jacob lived in the land of Egypt seventeen years: so the whole age of Jacob was an hundred forty and seven years.
Ge 47:29 And the time drew nigh that Israel must die: and he called his son Joseph, and said unto him, If now I have found grace in thy sight, put, I pray thee, thy hand under my thigh, and deal kindly and truly with me; bury me not, I pray thee, in Egypt:
Ge 47:30 But I will lie with my fathers, and thou shalt carry me out of Egypt, and bury me in their buryingplace. And he said, I will do as thou hast said.
Ge 47:31 And he said, Swear unto me. And he sware unto him. And Israel bowed himself upon the bed's head.

sengegærdet.

1 Mosebog Kapitel 48 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 48:1 DK-KJV] Og det skete efter disse ting, at én fortalte Joseph, Læg mærke til, din far er syg: og han tog hans 2 sønner Manasseh og Ephraim med sig,
[1Mo 48:2 DK-KJV] Og én fortalte Jacob, Læg mærke til, din søn Joseph kommer til dig: og Israel styrkede sigselv, og sad på sengen.

[1Mo 48:3 DK-KJV] Og Jacob sagde til Joseph, Gud Almægtig viste sig for mig ved Luz i Canaans land, og velsignede mig,
[1Mo 48:4 DK-KJV] Og sagde til mig, Læg mærke til, jeg vil gøre dig frugtbar, og multiplicere dig, og jeg vil af dig lave en folkemængde; og jeg vil gi' dette land til din sæd som en evigvarende besiddelse.
[1Mo 48:5 DK-KJV] Og nu dine 2 sønner, Ephraim og Manasseh, som var født til dig i Egyptens land før jeg kom til dig i Egypten, er mine; som Reuben og Simeon, de skal være mine.
[1Mo 48:6 DK-KJV] Og dit afkom, som du får efter dem, skal være dine, og skal kaldes efter navnet på deres brødre i deres arv.
[1Mo 48:7 DK-KJV] Og angående mig, da jeg kom fra Padan, døde Rachel hos mig på vejen i Canaans land, da der stadig kun var et kort stykke vej for at komme til Ephrath: og jeg begravede hende der på vejen til Ephrath; den samme er Bethlehem.
[1Mo 48:8 DK-KJV] Og Israel lagde mærke til Josephs 2 sønner, og sagde, Hvem er disse?
[1Mo 48:9 DK-KJV] Og Joseph sagde til hans far, De er mine sønner, hvem Gud har givet mig på dette sted. Og han sagde, Bring dem, jeg ber dig, til mig, og jeg vil velsigne dem.
[1Mo 48:10 DK-KJV] Nu var Israels øjne sløret på grund af alderen, sådant at han ikke kunne se. Og han bragte dem nær hen til ham; og han kyssede dem, og omfavnede dem.
[1Mo 48:11 DK-KJV] Og Israel sagde til Joseph, Jeg havde ikke tænkt at jeg skulle se dit ansigt: og, se, Gud har også vist mig din sæd.
[1Mo 48:12 DK-KJV] Og Joseph bragte dem ud fra at være mellem hans knæ, og bukkede sigselv med hans ansigt mod jorden.
[1Mo 48:13 DK-KJV] Og Joseph tog dem begge, Ephraim i hans højre hånd imod Israels venstre hånd, og Manasseh i hans venstre hånd imod Israels højre hånd, og bragte dem nær hen til ham.
[1Mo 48:14 DK-KJV] Og Israel strak hans højre hånd ud, og lagde den på Ephraims hoved, som var den yngre, og hans venstre hånd på Manassehs hoved, ved bevidst at styrer hans hænder; for Manasseh var den førstefødte.
[1Mo 48:15 DK-KJV] Og han velsignede Joseph, og sagde, Gud, foran hvem mine fædre Abraham og Isak vandrede, den Gud som gav mig mad gennem hele mit liv indtil denne dag,
[1Mo 48:16 DK-KJV] Den Engel som befriede mig fra alt ondt, velsign de drenge; og lad mit navn bli' nævnt over dem, og navnet på mine fædre Abraham og Isak; og lad dem vokse indtil en folkemængde i jordens midte.
[1Mo 48:17 DK-KJV] Og da Joseph så' at hans far lagde hans højre hånd på Ephraims hoved, behagede det ham ikke: og han holdt hans fars hånd oppe, for at fjerne den fra Ephraims hoved over til Manassehs hoved.

Ge 48:1 And it came to pass after these things, that one told Joseph, Behold, thy father is sick: and he took with him his two sons, Manasseh and Ephraim.
Ge 48:2 And one told Jacob, and said, Behold, thy son Joseph cometh unto thee: and Israel strengthened himself, and sat upon the bed.
Ge 48:3 And Jacob said unto Joseph, God Almighty appeared unto me at Luz in the land of Canaan, and blessed me,
Ge 48:4 And said unto me, Behold, I will make thee fruitful, and multiply thee, and I will make of thee a multitude of people; and will give this land to thy seed after thee for an everlasting possession.
Ge 48:5 And now thy two sons, Ephraim and Manasseh, which were born unto thee in the land of Egypt before I came unto thee into Egypt, are mine; as Reuben and Simeon, they shall be mine.
Ge 48:6 And thy issue, which thou begettest after them, shall be thine, and shall be called after the name of their brethren in their inheritance.
Ge 48:7 And as for me, when I came from Padan, Rachel died by me in the land of Canaan in the way, when yet there was but a little way to come unto Ephrath: and I buried her there in the way of Ephrath; the same is Bethlehem.
Ge 48:8 And Israel beheld Joseph's sons, and said, Who are these?
Ge 48:9 And Joseph said unto his father, They are my sons, whom God hath given me in this place. And he said, Bring them, I pray thee, unto me, and I will bless them.
Ge 48:10 Now the eyes of Israel were dim for age, so that he could not see. And he brought them near unto him; and he kissed them, and embraced them.

Ge 48:11 And Israel said unto Joseph, I had not thought to see thy face: and, lo, God hath shewed me also thy seed.

Ge 48:12 And Joseph brought them out from between his knees, and he bowed himself with his face to the earth.
Ge 48:13 And Joseph took them both, Ephraim in his right hand toward Israel's left hand, and Manasseh in his left hand toward Israel's right hand, and brought them near unto him.
Ge 48:14 And Israel stretched out his right hand, and laid it upon Ephraim's head, who was the younger, and his left hand upon Manasseh's head, guiding his hands wittingly; for Manasseh was the firstborn.
Ge 48:15 And he blessed Joseph, and said, God, before whom my fathers Abraham and Isaac did walk, the God which fed me all my life long unto this day,
Ge 48:16 The Angel which redeemed me from all evil, bless the lads; and let my name be named on them, and the name of my fathers Abraham and Isaac; and let them grow into a multitude in the midst of the earth.
Ge 48:17 And when Joseph saw that his father laid his right hand upon the head of Ephraim, it displeased him: and he held up his father's hand, to remove it from Ephraim's head unto Manasseh's head.

[1Mo 48:18 DK-KJV] Og Joseph sagde til hans far, Ikke sådant, min far: for dette er den førstefødte; læg din højre hånd på hans hoved.
[1Mo 48:19 DK-KJV] Og hans far ville ikke, og sagde, Jeg ved det, min søn, jeg ved det: han skal også bli' til et folk, og også han skal bli' stor: men hans yngre bror skal sandelig bli' større end han, og hans sæd skal bli' til en mangfoldighed af nationer.
[1Mo 48:20 DK-KJV] Og han velsignede dem den dag, og siger, I dig skal Israel velsigne, og siger, Gud laver dig som Ephraim og som Manasseh: og han satte Ephraim foran Manasseh.
[1Mo 48:21 DK-KJV] Og Israel sagde til Joseph, Læg mærke til, jeg dør: men Gud skal være med jer, og bringe jer tilbage til jeres fædres land.
[1Mo 48:22 DK-KJV] Desuden har jeg givet dig én del over dine brødre, som jeg tog ud af hånden på Amoriterne med mit sværd og med min bue.

Ge 48:18 And Joseph said unto his father, Not so, my father: for this is the firstborn; put thy right hand upon his head.
Ge 48:19 And his father refused, and said, I know it, my son, I know it: he also shall become a people, and he also shall be great: but truly his younger brother shall be greater than he, and his seed shall become a multitude of nations.
Ge 48:20 And he blessed them that day, saying, In thee shall Israel bless, saying, God make thee as Ephraim and as Manasseh: and he set Ephraim before Manasseh.
Ge 48:21 And Israel said unto Joseph, Behold, I die: but God shall be with you, and bring you again unto the land of your fathers.
Ge 48:22 Moreover I have given to thee one portion above thy brethren, which I took out of the hand of the Amorite with my sword and with my bow.

1 Mosebog Kapitel 49 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 49:1 DK-KJV] Og Jacob kaldte på hans sønner, og sagde, Forsaml jerselv, så jeg må fortælle jer det som skal kommer over jer i de sidste dage.
[1Mo 49:2 DK-KJV] Forsaml jerselv, og hør, I sønner af Jacob; og lyt til Israel jeres far.
[1Mo 49:3 DK-KJV] Reuben, du er min førstefødte, min magt, og begyndelsen på min styrke, værdighedens fortræffelighed, og kraftens fortræffelighed:
[1Mo 49:4 DK-KJV] Ustabil som vand, du skal ikke udmærke dig; eftersom du gik op i din fars seng; da du besmittede den: han gik op i min sofa.
[1Mo 49:5 DK-KJV] Simeon og Levi er brødre; redskaber af grusomhed er i deres beboelser.
[1Mo 49:6 DK-KJV] Kæreste min sjæl, kom du ikke ind i deres hemmelighed; til deres forsamling, min ære, vær du ikke forenet; for i deres vrede dræbte de en mand, og i deres egenrådighed gravede de en mur ned.
[1Mo 49:7 DK-KJV] Forbandet være deres vrede, for den var voldsom; og deres arrigskab, for den var grusom: jeg vil dele dem i Jacob, og sprede dem i Israel.
[1Mo 49:8 DK-KJV] Judah, du er han hvem dine brødre vil rose: din hånd skal være om dine fjenders hals; din fars børn skal bøje sig ned foran dig.
[1Mo 49:9 DK-KJV] Judah er en løveunge: fra byttet, min søn, er du steget op: han bøjede sig ned, han lagde sig som en løve, og som en gammel løve; hvem skal vække ham?
[1Mo 49:10 DK-KJV] Scepteret skal ikke forlade Judah, ej heller en lovgiver fra at være imellem hans fødder, indtil Shiloh"den sendte fred" kommer; og hos ham skal forsamlingen af folket være.
[1Mo 49:11 DK-KJV] Ved at binde hans føl til vinstokken, og hans æsels føl til den udvalgte vinstok; han vaskede hans beklædningsgenstande i vin, og hans tøj i druernes blod.
[1Mo 49:12 DK-KJV] Hans øjne skal være røde med vin, og hans tænder hvide med mælk.
[1Mo 49:13 DK-KJV] Zebulun skal bo ved havets havn; og han skal være en havn for skibe; og hans grænse skal være indtil Zidon.
[1Mo 49:14 DK-KJV] Issachar er et stærkt æsel ved at lægge sig ned mellem 2 byrder:

Ge 49:1 And Jacob called unto his sons, and said, Gather yourselves together, that I may tell you that which shall befall you in the last days.
Ge 49:2 Gather yourselves together, and hear, ye sons of Jacob; and hearken unto Israel your father.
Ge 49:3 Reuben, thou art my firstborn, my might, and the beginning of my strength, the excellency of dignity, and the excellency of power:
Ge 49:4 Unstable as water, thou shalt not excel; because thou wentest up to thy father's bed; then defiledst thou it: he went up to my couch.
Ge 49:5 Simeon and Levi are brethren; instruments of cruelty are in their habitations.

Ge 49:6 O my soul, come not thou into their secret; unto their assembly, mine honour, be not thou united: for in their anger they slew a man, and in their selfwill they digged down a wall.
Ge 49:7 Cursed be their anger, for it was fierce; and their wrath, for it was cruel: I will divide them in Jacob, and scatter them in Israel.
Ge 49:8 Judah, thou art he whom thy brethren shall praise: thy hand shall be in the neck of thine enemies; thy father's children shall bow down before thee.

Ge 49:9 Judah is a lion's whelp: from the prey, my son, thou art gone up: he stooped down, he couched as a lion, and as an old lion; who shall rouse him up?

Ge 49:10 The sceptre shall not depart from Judah, nor a lawgiver from between his feet, until Shiloh come; and unto him shall the gathering of the people be.

Ge 49:11 Binding his foal unto the vine, and his ass's colt unto the choice vine; he washed his garments in wine, and his clothes in the blood of grapes:
Ge 49:12 His eyes shall be red with wine, and his teeth white with milk.
Ge 49:13 Zebulun shall dwell at the haven of the sea; and he shall be for an haven of ships; and his border shall be unto Zidon.
Ge 49:14 Issachar is a strong ass couching down between two burdens:

[1Mo 49:15 DK-KJV] Og han så' den hvile var god, og at det land var behageligt; og bøjede hans skulder ned for at bære, og blev en tjener overfor skat.
Ge 49:15 And he saw that rest was good, and the land that it was pleasant; and bowed his shoulder to bear, and became a servant unto tribute.

[1Mo 49:16 DK-KJV] Dan skal dømme hans folk, som én af Israels stammer.
Ge 49:16 Dan shall judge his people, as one of the tribes of Israel.

[1Mo 49:17 DK-KJV] Dan skal være en slange på vejen, en hugorm på stien, der bider hestenes hæle, sådant at hans rytter falder bagover.
Ge 49:17 Dan shall be a serpent by the way, an adder in the path, that biteth the horse heels, so that his rider shall fall backward.

[1Mo 49:18 DK-KJV] Jeg har ventet på din frelse, Kæreste HERRE.
Ge 49:18 I have waited for thy salvation, O LORD.

[1Mo 49:19 DK-KJV] Gad, en troppe skal besejre ham: men han skal besejre ved enden.
Ge 49:19 Gad, a troop shall overcome him: but he shall overcome at the last.

[1Mo 49:20 DK-KJV] Ud af Asher skal hans brød være fedt, og han skal frembringe kongelige lækkerier.
Ge 49:20 Out of Asher his bread shall be fat, and he shall yield royal dainties.

[1Mo 49:21 DK-KJV] Naphtali er en løssluppen kronhjort: han giver smukke ord.
Ge 49:21 Naphtali is a hind let loose: he giveth goodly words.

[1Mo 49:22 DK-KJV] Joseph er en frugtbar gren, ja en frugtbar gren ved en brønd; hvis grene løber over muren:
Ge 49:22 Joseph is a fruitful bough, even a fruitful bough by a well; whose branches run over the wall:

[1Mo 49:23 DK-KJV] Bueskytterne har bedrøvet ham meget, og skudt på ham, og hadet ham:
Ge 49:23 The archers have sorely grieved him, and shot at him, and hated him:

[1Mo 49:24 DK-KJV] Men hans bue forblev med at være stærk, og våbnet i hans hænder var gjort stærkt via Jacobs mægtige Guds hænder; (hyrden er derfra, Israels sten:)
Ge 49:24 But his bow abode in strength, and the arms of his hands were made strong by the hands of the mighty God of Jacob; (from thence is the shepherd, the stone of Israel:)

[1Mo 49:25 DK-KJV] Ja via din fars Gud, som skal hjælpe dig; og via den Almægtige, som skal velsigne dig med velsignelser fra foroven, velsignelser fra dybet der ligger under, velsignelser fra brystet, og fra livmoderen:
Ge 49:25 Even by the God of thy father, who shall help thee; and by the Almighty, who shall bless thee with blessings of heaven above, blessings of the deep that lieth under, blessings of the breasts, and of the womb:

[1Mo 49:26 DK-KJV] Din fars velsignelser har sejret over stamfædrenes velsignelser til den yderste grænse af de evigvarende bakker: de skal være på Josephs hoved, og på kronen af hans hoved der var adskilt fra hans brødre.
Ge 49:26 The blessings of thy father have prevailed above the blessings of my progenitors unto the utmost bound of the everlasting hills: they shall be on the head of Joseph, and on the crown of the head of him that was separate from his brethren.

[1Mo 49:27 DK-KJV] Benjamin skal sønderrive som en ulv: om morgenen skal han fortære byttet, og om natten skal han dele rovet.
Ge 49:27 Benjamin shall ravin as a wolf: in the morning he shall devour the prey, and at night he shall divide the spoil.

[1Mo 49:28 DK-KJV] Alle disse er de 12 stammer fra Israel: og dette er det som deres far talte til dem, og velsignede dem; hver og en i overensstemmelse med hans velsignelse velsignede han dem.
Ge 49:28 All these are the twelve tribes of Israel: and this is it that their father spake unto them, and blessed them; every one according to his blessing he blessed them.

[1Mo 49:29 DK-KJV] Og han påbød dem, og sagde til dem, Jeg skal nu forsamles med mit folk: begrav mig hos mine fædre i grotten der er på Ephrons mark Hittiten,
Ge 49:29 And he charged them, and said unto them, I am to be gathered unto my people: bury me with my fathers in the cave that is in the field of Ephron the Hittite,

[1Mo 49:30 DK-KJV] I grotten der er på Machpelahs mark, som er foran Mamre, i Canaans land, som Abraham købte sammen med marken af Hittiten Ephron som en besiddelse til at være et begravelsessted.
Ge 49:30 In the cave that is in the field of Machpelah, which is before Mamre, in the land of Canaan, which Abraham bought with the field of Ephron the Hittite for a possession of a buryingplace.

[1Mo 49:31 DK-KJV] Der hvor de begravede Abraham og hans hustru Sarah; der hvor de begravede Isak og hans hustru Rebekah; og der hvor jeg begravede Leah.
Ge 49:31 There they buried Abraham and Sarah his wife; there they buried Isaac and Rebekah his wife; and there I buried Leah.

[1Mo 49:32 DK-KJV] Købet af marken og af grotten der er derinde var fra Heths børn
Ge 49:32 The purchase of the field and of the cave that is therein was from the children of Heth.

[1Mo 49:33 DK-KJV] Og da Jacob havde afsluttet befalingen af hans sønner, tog han fødderne op i sengen og opgav ånden, og var samlet med hans folk.
Ge 49:33 And when Jacob had made an end of commanding his sons, he gathered up his feet into the bed, and yielded up the ghost, and was gathered unto his people.

1 Mosebog Kapitel 50 - Til toppen af 1 Mosebog - Genesis KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Mo 50:1 DK-KJV] Da bøjede Joseph sig ned til hans fars ansigt, og græd over ham, og kyssede ham.
Ge 50:1 And Joseph fell upon his father's face, and wept upon him, and kissed him.

[1Mo 50:2 DK-KJV] Og Joseph befalede hans lægetjenere til at balsamere hans far, og lægerne balsamerede Israel.
Ge 50:2 And Joseph commanded his servants the physicians to embalm his father: and the physicians embalmed Israel.

[1Mo 50:3 DK-KJV] Og for ham var 40 dage opfyldt; for sådant er dagene for de der er balsameret opfyldt: og
Ge 50:3 And forty days were fulfilled for him; for so are fulfilled the days of those which are embalmed: and the Egyptians

Egypterne sørgede 70 dage over ham.

[1Mo 50:4 DK-KJV] Og da sørgetiden over ham var forbi, talte Joseph til Faraos hus, og siger, Hvis jeg nu i jeres øjne har fundet nåde, tal, jeg ber jer, i Faraos ører, og sig,
[1Mo 50:5 DK-KJV] Min far fik mig til at sværge, og siger: Se, jeg dør: i min grav som jeg har gravet for mig i Canaans land, der skal du begrave mig. Lad mig nu derfor gå op og begrave min far, jeg ber dig, og jeg vil komme tilbage.
[1Mo 50:6 DK-KJV] Og Farao sagde, Gå op, og begrav din far, ligesom han fik dig til at sværge.
[1Mo 50:7 DK-KJV] Og Joseph gik op for at begrave hans far: og op med ham gik alle Faraos tjenere, de ældste fra hans hus, og alle de ældste fra Egyptens land,
[1Mo 50:8 DK-KJV] Og hele Josephs hus, og hans brødre, og hans fars hus: kun deres små, og deres flokke, og deres besætninger, lod de være tilbage i Goshenlandet.
[1Mo 50:9 DK-KJV] Og op med ham gik der både stridsvogne og ryttere: og det var en meget stor gruppe.
[1Mo 50:10 DK-KJV] Og de kom til tærskegulvet i Atad, der ligger på den anden side af Jordanfloden, og der sørgede de med en stor og meget smertelig jamren; og han sørgede 7 dage over hans far.
[1Mo 50:11 DK-KJV] Og da landets indbyggere, Canaaniterne, så' sorgen på Atads gulv, sagde de, Dette er en voldsom sorg for Egypterne; derfor var navnet på det kaldt Abel-mizraim, som ligger på den anden side af Jordanfloden.
[1Mo 50:12 DK-KJV] Og hans sønner gjorde med ham ligesom han befalede dem:
[1Mo 50:13 DK-KJV] For hans sønner bar ham ind i Canaans land, og begravede ham i grotten på Machpelahs mark , hvilken Abraham købte sammen med marken som en besiddelse til at være et begravelsessted af Hittiten Ephron, foran Mamre.
[1Mo 50:14 DK-KJV] Og Joseph vendte tilbage til Egypten, han, og hans brødre, og alle der gik op med ham for at begrave hans far, efter han havde begravet hans far.
[1Mo 50:15 DK-KJV] Og da Josephs brødre så' at deres far var død, sagde de, Joseph vil måske hade os, og vil bestemt gengælde os alt det onde som vi gjorde mod ham.
[1Mo 50:16 DK-KJV] Og de sendte en budbringer til Joseph, og siger, Din far befalede før han døde, og siger,
[1Mo 50:17 DK-KJV] Sådant skal I sige til Joseph, Tilgiv, jeg ber dig nu, dine brødres overtrædelse, og deres synd; for de gjorde ondt mod dig: og nu, ber vi dig, tilgiv tjenernes overtrædelse af din fars Gud. Og Joseph græd da de talte til ham.
[1Mo 50:18 DK-KJV] Og hans brødre gik også og faldt ned for hans ansigt; og de sagde, Læg mærke til, vi er dine tjenere.
[1Mo 50:19 DK-KJV] Og Joseph sagde til dem, frygt ikke: for er jeg i stedet for Gud?
[1Mo 50:20 DK-KJV] Men angående jer, I tænkte ondt imod mig; men Gud vendte det til godt, for at få det til at ske, som det er denne dag, for at redde mange folks liv.
[1Mo 50:21 DK-KJV] Frygt I nu derfor ikke: jeg vil ta' mig af jer, og jeres små. Og han trøstede dem, og talte venligt til dem.
[1Mo 50:22 DK-KJV] Og Joseph boede i Egypten, han, og hans fars hus: og Joseph levede 110 år.

mourned for him threescore and ten days.

Ge 50:4 And when the days of his mourning were past, Joseph spake unto the house of Pharaoh, saying, If now I have found grace in your eyes, speak, I pray you, in the ears of Pharaoh, saying,

Ge 50:5 My father made me swear, saying, Lo, I die: in my grave which I have digged for me in the land of Canaan, there shalt thou bury me. Now therefore let me go up, I pray thee, and bury my father, and I will come again.
Ge 50:6 And Pharaoh said, Go up, and bury thy father, according as he made thee swear.
Ge 50:7 And Joseph went up to bury his father: and with him went up all the servants of Pharaoh, the elders of his house, and all the elders of the land of Egypt,
Ge 50:8 And all the house of Joseph, and his brethren, and his father's house: only their little ones, and their flocks, and their herds, they left in the land of Goshen.
Ge 50:9 And there went up with him both chariots and horsemen: and it was a very great company.
Ge 50:10 And they came to the threshingfloor of Atad, which is beyond Jordan, and there they mourned with a great and very sore lamentation: and he made a mourning for his father seven days.

Ge 50:11 And when the inhabitants of the land, the Canaanites, saw the mourning in the floor of Atad, they said, This is a grievous mourning to the Egyptians: wherefore the name of it was called Abel-mizraim, which is beyond Jordan.
Ge 50:12 And his sons did unto him according as he commanded them:

Ge 50:13 For his sons carried him into the land of Canaan, and buried him in the cave of the field of Machpelah, which Abraham bought with the field for a possession of a buryingplace of Ephron the Hittite, before Mamre.
Ge 50:14 And Joseph returned into Egypt, he, and his brethren, and all that went up with him to bury his father, after he had buried his father.
Ge 50:15 And when Joseph's brethren saw that their father was dead, they said, Joseph will peradventure hate us, and will certainly requite us all the evil which we did unto him.
Ge 50:16 And they sent a messenger unto Joseph, saying, Thy father did command before he died, saying,
Ge 50:17 So shall ye say unto Joseph, Forgive, I pray thee now, the trespass of thy brethren, and their sin; for they did unto thee evil: and now, we pray thee, forgive the trespass of the servants of the God of thy father. And Joseph wept when they spake unto him.

Ge 50:18 And his brethren also went and fell down before his face; and they said, Behold, we be thy servants.
Ge 50:19 And Joseph said unto them, Fear not: for am I in the place of God?
Ge 50:20 But as for you, ye thought evil against me; but God meant it unto good, to bring to pass, as it is this day, to save much people alive.
Ge 50:21 Now therefore fear ye not: I will nourish you, and your little ones. And he comforted them, and spake kindly unto them.
Ge 50:22 And Joseph dwelt in Egypt, he, and his father's house: and Joseph lived an hundred and ten years.

[1Mo 50:23 DK-KJV] Og Joseph så' Ephraims børn af den tredje generation: Machirs børn Manassehs søn var også opdraget på Josephs knæ.
[1Mo 50:24 DK-KJV] Og Joseph sagde til hans brødre, Jeg dør: og Gud vil med sikkerhed besøge jer, og lede jer ud af dette land indtil det land som han sværgede til Abraham, til Isak, og til Jacob.
[1Mo 50:25 DK-KJV] Og Joseph tog en ed fra Israels børn, som siger, Gud vil med sikkerhed besøge jer, og I skal bære mine knogler op derfra.
[1Mo 50:26 DK-KJV] Sådant døde Joseph, værende 110 år gammel: og de balsamerede ham, og han var lagt i en kiste i Egypten.

Ge 50:23 And Joseph saw Ephraim's children of the third generation: the children also of Machir the son of Manasseh were brought up upon Joseph's knees.

Ge 50:24 And Joseph said unto his brethren, I die: and God will surely visit you, and bring you out of this land unto the land which he sware to Abraham, to Isaac, and to Jacob.
Ge 50:25 And Joseph took an oath of the children of Israel, saying, God will surely visit you, and ye shall carry up my bones from hence.

Ge 50:26 So Joseph died, being an hundred and ten years old: and they embalmed him, and he was put in a coffin in Egypt.

[2Mo 1:1 DK-KJV] Nu er disse navnene på Israels børn, som kom ind i Egypten; hver mand og hans hushold kom med Jacob.
[2Mo 1:2 DK-KJV] Reuben, Simeon, Levi, og Judah,
[2Mo 1:3 DK-KJV] Issachar, Zebulun, og Benjamin,
[2Mo 1:4 DK-KJV] Dan, og Naphtali, Gad, og Asher.

[2Mo 1:5 DK-KJV] Og alle de sjæle der kom ud af Jacobs lænder var 70 sjæle: for Joseph var allerede i Egypten.
[2Mo 1:6 DK-KJV] Og Joseph døde, og alle hans brødre, og hele den generation.
[2Mo 1:7 DK-KJV] Og Israels børn var frugtbare, og voksede meget, og multiplicerede, og voksede sig overmådelig mægtig; og det land var fyldt med dem.
[2Mo 1:8 DK-KJV] Nu rejste der sig en ny konge over Egypten, som ikke kendte Joseph.
[2Mo 1:9 DK-KJV] Og han sagde til hans folk, Læg mærke til, folket af Israels børn er flere og mægtigere end vi:
[2Mo 1:10 DK-KJV] Kom nu, lad os handle klogt med dem; for ikke at de multiplicere, og det kommer til at ske, at, når der opstår en krig, går de også sammen med vores fjender, og kæmper imod os, og sådant får dem op ud af det land.
[2Mo 1:11 DK-KJV] Derfor satte de opgave-mestre over dem for at plage dem med deres byrder. Og de byggede skattebyer til Farao, Pithom og Raamses.
[2Mo 1:12 DK-KJV] Men jo mere de plagede dem, des mere multiplicerede og voksede de. Og de var bedrøvede på grund af Israels børn.
[2Mo 1:13 DK-KJV] Og Egypterne fik Israels børn til at tjene med strenghed:

[2Mo 1:14 DK-KJV] Og de gjorde deres liv bitre med hård slaveri, i mørtel, og mursten, og i al slags tjeneste på marken: al deres tjeneste, hvori de fik dem til at tjene, var med strenghed.

[2Mo 1:15 DK-KJV] Og Egyptens konge talte til Hebræernes jordemødre, hvor den ene hed Shiphrah, og den anden Puah:
[2Mo 1:16 DK-KJV] Og han sagde, Når I udføre arbejdet som jordemødre for de Hebraiske kvinder, og ser dem på stolen; hvis det er en søn, da skal I dræbe ham: men hvis det er en datter, da skal hun leve.
[2Mo 1:17 DK-KJV] Men jordemødrene frygtede Gud, og gjorde ikke som Egyptens konge befalede dem, men reddede drengebørnens liv.
[2Mo 1:18 DK-KJV] Og Egyptens konge kaldte på jordemødrene, og sagde til dem, Hvorfor har I gjort denne ting, og har reddet drengebørnenes liv.

[2Mo 1:19 DK-KJV] Og jordemødrene sagde til Farao, Fordi de Hebraiske kvinder ikke er som de Egyptiske kvinder; for de er livlige, og er forløst førend jordemødrene kommer ind til dem.
[2Mo 1:20 DK-KJV] Derfor handlede Gud vel med jordemødrene: og folket multiplicerede, og voksede sig meget mægtig.
[2Mo 1:21 DK-KJV] Og det skete, Fordi jordemødrene frygtede Gud, at han lavede dem huse.

Ex 1:1 Now these are the names of the children of Israel, which came into Egypt; every man and his household came with Jacob.
Ex 1:2 Reuben, Simeon, Levi, and Judah,
Ex 1:3 Issachar, Zebulun, and Benjamin,
Ex 1:4 Dan, and Naphtali, Gad, and Asher.
Ex 1:5 And all the souls that came out of the loins of Jacob were seventy souls: for Joseph was in Egypt already.
Ex 1:6 And Joseph died, and all his brethren, and all that generation.
Ex 1:7 And the children of Israel were fruitful, and increased abundantly, and multiplied, and waxed exceeding mighty; and the land was filled with them.
Ex 1:8 Now there arose up a new king over Egypt, which knew not Joseph.
Ex 1:9 And he said unto his people, Behold, the people of the children of Israel are more and mightier than we:
Ex 1:10 Come on, let us deal wisely with them; lest they multiply, and it come to pass, that, when there falleth out any war, they join also unto our enemies, and fight against us, and so get them up out of the land.
Ex 1:11 Therefore they did set over them taskmasters to afflict them with their burdens. And they built for Pharaoh treasure cities, Pithom and Raamses.
Ex 1:12 But the more they afflicted them, the more they multiplied and grew. And they were grieved because of the children of Israel.
Ex 1:13 And the Egyptians made the children of Israel to serve with rigour:
Ex 1:14 And they made their lives bitter with hard bondage, in morter, and in brick, and in all manner of service in the field: all their service, wherein they made them serve, was with rigour.
Ex 1:15 And the king of Egypt spake to the Hebrew midwives, of which the name of the one was Shiphrah, and the name of the other Puah:
Ex 1:16 And he said, When ye do the office of a midwife to the Hebrew women, and see them upon the stools; if it be a son, then ye shall kill him: but if it be a daughter, then she shall live.
Ex 1:17 But the midwives feared God, and did not as the king of Egypt commanded them, but saved the men children alive.
Ex 1:18 And the king of Egypt called for the midwives, and said unto them, Why have ye done this thing, and have saved the men children alive?
Ex 1:19 And the midwives said unto Pharaoh, Because the Hebrew women are not as the Egyptian women; for they are lively, and are delivered ere the midwives come in unto them.
Ex 1:20 Therefore God dealt well with the midwives: and the people multiplied, and waxed very mighty.
Ex 1:21 And it came to pass, because the midwives feared God, that he made them houses.

[2Mo 1:22 DK-KJV] Og Farao pålagde hele hans folk, og siger, Enhver søn der er født skal I kaste ud i floden, og enhver datters liv skal I redde.

Ex 1:22 And Pharaoh charged all his people, saying, Every son that is born ye shall cast into the river, and every daughter ye shall save alive.

[2Mo 2:1 DK-KJV] Og der gik en mand fra Levis hus, og tog en datter af Levi til hustru.
Ex 2:1 And there went a man of the house of Levi, and took to wife a daughter of Levi.

[2Mo 2:2 DK-KJV] Og kvinden undfangede, og bar en søn: og da hun så' ham at han var et prægtigt barn, gemte hun ham i 3 måneder.
Ex 2:2 And the woman conceived, and bare a son: and when she saw him that he was a goodly child, she hid him three months.

[2Mo 2:3 DK-KJV] Og da hun ikke længere kunne gemme ham, tog hun en dunhammere-ark til ham, og indsmurte den med slim og med tjære, og puttede barnet deri; og hun lagde den i sivene ved flodbredden.
Ex 2:3 And when she could not longer hide him, she took for him an ark of bulrushes, and daubed it with slime and with pitch, and put the child therein; and she laid it in the flags by the river's brink.

[2Mo 2:4 DK-KJV] Og hans søster stod på afstand, for at bevidne hvad der skulle ske med ham.
Ex 2:4 And his sister stood afar off, to wit what would be done to him.

[2Mo 2:5 DK-KJV] Og Faraos datter kom ned for at vaske sigselv ved floden; og hendes piger gik langs med flodbredden; og da hun så' arken blandt sivene, sendte hun hendes pige for at hente den.
Ex 2:5 And the daughter of Pharaoh came down to wash herself at the river; and her maidens walked along by the river's side; and when she saw the ark among the flags, she sent her maid to fetch it.

[2Mo 2:6 DK-KJV] Og da hun havde åbnet den, så' hun barnet: og, læg mærke til, babyen græd. Og hun havde medfølelse med ham, og sagde, Dette er et af Hebræernes børn.
Ex 2:6 And when she had opened it, she saw the child: and, behold, the babe wept. And she had compassion on him, and said, This is one of the Hebrews' children.

[2Mo 2:7 DK-KJV] Så sagde hans søster til Faraos datter, Skal jeg gå og kalde en af de Hebraiske ammende barnepiger til dig, så hun må amme barnet for dig?
Ex 2:7 Then said his sister to Pharaoh's daughter, Shall I go and call to thee a nurse of the Hebrew women, that she may nurse the child for thee?

[2Mo 2:8 DK-KJV] Og Faraos datter sagde til hende, Gå. Og pigen gik og kaldte på barnets mor.
Ex 2:8 And Pharaoh's daughter said to her, Go. And the maid went and called the child's mother.

[2Mo 2:9 DK-KJV] Og Faraos datter sagde til hende, Ta' dette barn væk, og am det for mig, og jeg vil gi' dig dine lønninger. Og kvinden tog barnet, og ammede det.
Ex 2:9 And Pharaoh's daughter said unto her, Take this child away, and nurse it for me, and I will give thee thy wages. And the woman took the child, and nursed it.

[2Mo 2:10 DK-KJV] Og barnet voksede, og hun bragte ham til Faraos datter, og han blev hendes søn. Og hun kaldte hans navn Moses: og hun sagde, Fordi jeg trak ham ud af vandet.
Ex 2:10 And the child grew, and she brought him unto Pharaoh's daughter, and he became her son. And she called his name Moses: and she said, Because I drew him out of the water.

[2Mo 2:11 DK-KJV] Og det skete i de dage, da Moses var vokset, at han gik ud til hans brødre, og kiggede på deres byrder: og han observerede at en Egypter slog en Hebræer, en af hans brødre.
Ex 2:11 And it came to pass in those days, when Moses was grown, that he went out unto his brethren, and looked on their burdens: and he spied an Egyptian smiting an Hebrew, one of his brethren.

[2Mo 2:12 DK-KJV] Og han kiggede den ene vej og den anden vej, og da han så' at der intet menneske var, dræbte han Egypteren, og gemte ham i sandet.
Ex 2:12 And he looked this way and that way, and when he saw that there was no man, he slew the Egyptian, and hid him in the sand.

[2Mo 2:13 DK-KJV] Og da han gik ud den anden dag, læg mærke til, 2 af de Hebræiske mænd skændtes: og han sagde til ham der gjorde forkert, Hvorfor slår du din ven?
Ex 2:13 And when he went out the second day, behold, two men of the Hebrews strove together: and he said to him that did the wrong, Wherefore smitest thou thy fellow?

[2Mo 2:14 DK-KJV] Og han sagde, Hvem gjorde dig til en prins og en dommer over os? har du til hensigt at dræbe mig, som du dræbte Egypteren? Og Moses frygtede, og sagde, Sikkert denne ting er kendt.
Ex 2:14 And he said, Who made thee a prince and a judge over us? intendest thou to kill me, as thou killedst the Egyptian? And Moses feared, and said, Surely this thing is known.

[2Mo 2:15 DK-KJV] Nu da Farao hørte om denne ting, søgte han at dræbe Moses. Men Moses flygtede fra Faraos ansigt, og opholdt sig i Midians land: og han satte sig ned ved en brønd.
Ex 2:15 Now when Pharaoh heard this thing, he sought to slay Moses. But Moses fled from the face of Pharaoh, and dwelt in the land of Midian: and he sat down by a well.

[2Mo 2:16 DK-KJV] Nu havde præsten fra Midian 7 døtre: og de kom og hentede vand, og fyldte trugene for at vande deres fars flok.
Ex 2:16 Now the priest of Midian had seven daughters: and they came and drew water, and filled the troughs to water their father's flock.

[2Mo 2:17 DK-KJV] Og hyrderne kom og drev dem væk: men Moses rejste sig op og hjalp dem, og vandede deres flok.
Ex 2:17 And the shepherds came and drove them away: but Moses stood up and helped them, and watered their flock.

[2Mo 2:18 DK-KJV] Og da de kom til Reuel deres far, sagde han, Hvordan kan det være at I er kommet så tidligt i dag?
Ex 2:18 And when they came to Reuel their father, he said, How is it that ye are come so soon to day?

[2Mo 2:19 DK-KJV] Og de sagde, En Egypter forløste os ud
Ex 2:19 And they said, An Egyptian delivered us out of the

af hyrdernes hånd, og hentede også vand nok til os, og vandede flokken.
[2Mo 2:20 DK-KJV] Og han sagde til hans døtre, Og hvor er han? hvorfor er det at I har efterladt manden? kald på ham, så han må spise brød.
[2Mo 2:21 DK-KJV] Og Moses var tilfreds med at opholde sig hos manden: og han gav Moses hans datter Zipporah.
[2Mo 2:22 DK-KJV] Og hun bar ham en søn, og kaldte hans navn Gershom: for han sagde, Jeg har været en fremmed i et fremmed land.
[2Mo 2:23 DK-KJV] Og det skete med tiden, at Egyptens konge døde: og Israels børn sukkede på grund af slaveriet, og de råbte, og deres råb kom op til Gud på grund af slaveriet.
[2Mo 2:24 DK-KJV] Og Gud hørte deres sukken, og Gud huskede på hans pagt med Abraham, med Isak, og med Jacob.
[2Mo 2:25 DK-KJV] Og Gud kiggede på Israels børn, og Gud havde respekt for dem.

hand of the shepherds, and also drew water enough for us, and watered the flock.
Ex 2:20 And he said unto his daughters, And where is he? why is it that ye have left the man? call him, that he may eat bread.
Ex 2:21 And Moses was content to dwell with the man: and he gave Moses Zipporah his daughter.
Ex 2:22 And she bare him a son, and he called his name Gershom: for he said, I have been a stranger in a strange land.
Ex 2:23 And it came to pass in process of time, that the king of Egypt died: and the children of Israel sighed by reason of the bondage, and they cried, and their cry came up unto God by reason of the bondage.

Ex 2:24 And God heard their groaning, and God remembered his covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob.
Ex 2:25 And God looked upon the children of Israel, and God had respect unto them.

2 Mosebog Kapitel 3 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 3:1 DK-KJV] Nu holdt Moses Jethros flok hans svigerfar, præsten fra Midian: og han ledte flokken til ørkenens bagside, og kom til Guds bjerg, ja til Horeb.
[2Mo 3:2 DK-KJV] Og HERRENs engel viste sig for ham i en flamme af ild udfra midten af en busk: og han kiggede, og, læg mærke til, busken brændte med ild, og busken var ikke konsumeret.
[2Mo 3:3 DK-KJV] Og Moses sagde, Jeg vil nu gå lidt til side, og se dette store syn, hvorfor busken ikke er brændt.
[2Mo 3:4 DK-KJV] Og da HERREN så' at han gik lidt til side for at se, kaldte Gud på ham udfra midten af busken, og sagde, Moses, Moses. Og han sagde, Her er jeg.
[2Mo 3:5 DK-KJV] Og han sagde, Kom ikke tættere på: ta' dine sko af dine fødder, for stedet forpå du står er hellig jord.
[2Mo 3:6 DK-KJV] Desuden sagde han, Jeg er dine fædres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud, og Jacobs Gud. Og Moses gemte hans ansigt; for han var bange for at kigge på Gud.
[2Mo 3:7 DK-KJV] Og HERREN sagde, Jeg har med sikkerhed set mit folks lidelse som er i Egypten, og har hørt deres råb på grund af deres opgave-mestre; for jeg kender deres sorger;
[2Mo 3:8 DK-KJV] Og jeg er kommet ned for at forløse dem udaf Egypternes hånd, og for at bringe dem op udaf det land til et godt land og et stort, til et land der flyder med mælk og honning; til Canaaniternes sted, og Hittiternes, og Amoriternes, og Perizziternes, og Hiviternes, og Jebusiternes.
[2Mo 3:9 DK-KJV] Nu derfor, læg mærke til, råbet fra Israels børn er kommet til mig: og jeg har også set undertrykkelsen hvorved Egypterne undertrykker dem.
[2Mo 3:10 DK-KJV] Kom nu derfor, og jeg vil sende dig til Farao, så du må bringe mit folk Israels børn videre udaf Egypten.
[2Mo 3:11 DK-KJV] Og Moses sagde til Gud, Hvem er jeg, at jeg skulle gå til Farao, og at jeg skulle bringe Israels børn videre udaf Egypten?
[2Mo 3:12 DK-KJV] Og han sagde, Jeg vil med sikkerhed

Ex 3:1 Now Moses kept the flock of Jethro his father in law, the priest of Midian: and he led the flock to the backside of the desert, and came to the mountain of God, even to Horeb.
Ex 3:2 And the angel of the LORD appeared unto him in a flame of fire out of the midst of a bush: and he looked, and, behold, the bush burned with fire, and the bush was not consumed.
Ex 3:3 And Moses said, I will now turn aside, and see this great sight, why the bush is not burnt.
Ex 3:4 And when the LORD saw that he turned aside to see, God called unto him out of the midst of the bush, and said, Moses, Moses. And he said, Here am I.

Ex 3:5 And he said, Draw not nigh hither: put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground.

Ex 3:6 Moreover he said, I am the God of thy father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob. And Moses hid his face; for he was afraid to look upon God.

Ex 3:7 And the LORD said, I have surely seen the affliction of my people which are in Egypt, and have heard their cry by reason of their taskmasters; for I know their sorrows;

Ex 3:8 And I am come down to deliver them out of the hand of the Egyptians, and to bring them up out of that land unto a good land and a large, unto a land flowing with milk and honey; unto the place of the Canaanites, and the Hittites, and the Amorites, and the Perizzites, and the Hivites, and the Jebusites.
Ex 3:9 Now therefore, behold, the cry of the children of Israel is come unto me: and I have also seen the oppression wherewith the Egyptians oppress them.
Ex 3:10 Come now therefore, and I will send thee unto Pharaoh, that thou mayest bring forth my people the children of Israel out of Egypt.
Ex 3:11 And Moses said unto God, Who am I, that I should go unto Pharaoh, and that I should bring forth the children of Israel out of Egypt?
Ex 3:12 And he said, Certainly I will be with thee; and this shall

være med dig; og dette skal være et kendetegn for dig, at jeg har sendt dig: Når du har bragt folket videre udaf Egypten, skal I tjene Gud på dette bjerg.
[2Mo 3:13 DK-KJV] Og Moses sagde til Gud, Læg mærke til, når jeg kommer til Israels børn, og skal sige til dem, jeres fædres Gud har sendt mig til jer; og de skal sige til mig, Hvad er dit navn? hvad skal jeg sige til dem?
[2Mo 3:14 DK-KJV] Og Gud sagde til Moses, JEG ER FORDI JEG ER: og han sagde, Således skal du sige til Israels børn, JEG ER har sendt mig til jer.
[2Mo 3:15 DK-KJV] Og Gud sagde desuden til Moses, Således skal du sige til Israels børn, jeres fædres Gud HERREN, Abrahams Gud, Isaks Gud, og Jacobs Gud, har sendt mig til jer: dette er mit navn for evigt, og dette er mit mindesmærke for alle generationer.
[2Mo 3:16 DK-KJV] Gå, og forsaml Israels ældste, og sig til dem, Jeres fædres Gud HERREN, Abrahams Gud, af Isak, og af Jacob, viste sig for mig, og siger, Jeg har med sikkerhed besøgt jer, og set det som er gjort mod jer i Egypten:
[2Mo 3:17 DK-KJV] Og jeg har sagt, Jeg vil bringe jer op udaf Egyptens lidelse til Canaaniternes land, og Hittiternes, og Amoriternes, og Perizziternes, og Hiviternes, og Jebusiternes, til et land der flyder med mælk og honning.

[2Mo 3:18 DK-KJV] Og de skal lytte til din stemme: og du skal komme, du og Israels ældste, til Egyptens konge, og I skal sige til ham, Hebræernes Gud HERREN har mødtes med os: og lad os nu gå, bønfalder vi dig, 3 dagsrejser ind i vildmarken, så vi må ofre til HERREN vor Gud.
[2Mo 3:19 DK-KJV] Og jeg er sikker på at Egyptens konge ikke vil lade jer gå, nej, ikke ved en mægtig hånd.
[2Mo 3:20 DK-KJV] Og jeg vil strække min hånd ud, og slå Egypten med alle mine undere som jeg vil gøre i dens midte: og efter det vil han lade jer gå.
[2Mo 3:21 DK-KJV] Og jeg vil gi' dette folk favør i Egypternes øjne: og det skal ske, at, når I går, skal I ikke gå tomhændet:
[2Mo 3:22 DK-KJV] Men enhver kvinde skal låne af hendes næste, og af hende der opholder sig i hendes hus, smykker af sølv, smykker af guld, og klæder: og I skal putte dem på jeres sønner, og på jeres døtre: og I skal plyndre Egypterne.

be a token unto thee, that I have sent thee: When thou hast brought forth the people out of Egypt, ye shall serve God upon this mountain.
Ex 3:13 And Moses said unto God, Behold, when I come unto the children of Israel, and shall say unto them, The God of your fathers hath sent me unto you; and they shall say to me, What is his name? what shall I say unto them?
Ex 3:14 And God said unto Moses, I AM THAT I AM: and he said, Thus shalt thou say unto the children of Israel, I AM hath sent me unto you.
Ex 3:15 And God said moreover unto Moses, Thus shalt thou say unto the children of Israel, The LORD God of your fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, hath sent me unto you: this is my name for ever, and this is my memorial unto all generations.
Ex 3:16 Go, and gather the elders of Israel together, and say unto them, The LORD God of your fathers, the God of Abraham, of Isaac, and of Jacob, appeared unto me, saying, I have surely visited you, and seen that which is done to you in Egypt:
Ex 3:17 And I have said, I will bring you up out of the affliction of Egypt unto the land of the Canaanites, and the Hittites, and the Amorites, and the Perizzites, and the Hivites, and the Jebusites, unto a land flowing with milk and honey.
Ex 3:18 And they shall hearken to thy voice: and thou shalt come, thou and the elders of Israel, unto the king of Egypt, and ye shall say unto him, The LORD God of the Hebrews hath met with us: and now let us go, we beseech thee, three days' journey into the wilderness, that we may sacrifice to the LORD our God.
Ex 3:19 And I am sure that the king of Egypt will not let you go, no, not by a mighty hand.
Ex 3:20 And I will stretch out my hand, and smite Egypt with all my wonders which I will do in the midst thereof: and after that he will let you go.
Ex 3:21 And I will give this people favour in the sight of the Egyptians: and it shall come to pass, that, when ye go, ye shall not go empty:

Ex 3:22 But every woman shall borrow of her neighbour, and of her that sojourneth in her house, jewels of silver, and jewels of gold, and raiment: and ye shall put them upon your sons, and upon your daughters; and ye shall spoil the Egyptians.

2 Mosebog Kapitel 4 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 4:1 DK-KJV] Og Moses svarede og sagde, Men, læg mærke til, de vil ikke tro på mig, heller ikke lyttet til min stemme: for de vil sige, HERREN har ikke vist sig for dig.
[2Mo 4:2 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Hvad er det i din hånd? Og han sagde, En stav.
[2Mo 4:3 DK-KJV] Og han sagde, Kast den på jorden. Og han kastede den på jorden, og den blev til en slange; og Moses flygtede fra den.
[2Mo 4:4 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Stræk din hånd frem, og ta' den ved halen. Og han strakte hans hånd frem, og tog den, og den blev til en stav i hans hånd:
[2Mo 4:5 DK-KJV] Så de må tro at deres fædres Gud HERREN, Abrahams Gud, Isaks Gud, og Jacobs Gud, har vist sig for dig.
[2Mo 4:6 DK-KJV] Og HERREN sagde desuden til ham, Læg nu din arm på maven. Og han lagde hans arm på maven: og da han tog den ud, læg mærke til, hans hånd

Ex 4:1 And Moses answered and said, But, behold, they will not believe me, nor hearken unto my voice: for they will say, The LORD hath not appeared unto thee.
Ex 4:2 And the LORD said unto him, What is that in thine hand? And he said, A rod.

Ex 4:3 And he said, Cast it on the ground. And he cast it on the ground, and it became a serpent; and Moses fled from before it.
Ex 4:4 And the LORD said unto Moses, Put forth thine hand, and take it by the tail. And he put forth his hand, and caught it, and it became a rod in his hand:
Ex 4:5 That they may believe that the LORD God of their fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, hath appeared unto thee.
Ex 4:6 And the LORD said furthermore unto him, Put now thine hand into thy bosom. And he put his hand into his bosom: and when he took it out, behold, his hand was leprous as snow.

var spedalsk som sne.

[2Mo 4:7 DK-KJV] Og han sagde, Læg din hånd på maven igen. Og han lagde hans hånd på maven igen; og tog den ud fra hans mave, og, læg mærke til, den var igen vendt om som hans andet kød.
[2Mo 4:8 DK-KJV] Og det skal ske, hvis de ikke vil tro dig, og heller ikke lytte til stemmen fra det første tegn, at de vil tro stemmen fra det sidste tegn.

[2Mo 4:9 DK-KJV] Og det skal ske, hvis de ikke vil tro disse 2 tegn også, og heller ikke lytte til din stemme, at du skal ta' af flodvandet, og hælde det på det tørre land: og vandet som du tager ud af floden skal bli' til blod på det tørre land.
[2Mo 4:10 DK-KJV] Og Moses sagde til HERREN, Kæreste min Herre, jeg er ikke veltalende, hverken hidtil, eller efter du har talt til din tjener: men jeg taler langsomt, og af en langsom tunge.
[2Mo 4:11 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Hvem har lavet menneskets mund? eller hvem laver den stumme, eller døve, eller den seende, eller den blinde? har ikke jeg HERREN?
[2Mo 4:12 DK-KJV] Gå nu derfor, og jeg vil være med din mund, og undervise dig i hvad du skal sige.
[2Mo 4:13 DK-KJV] Og han sagde, Kæreste min Herre, send, jeg ber dig, ved hånden fra ham hvem du vil sende.
[2Mo 4:14 DK-KJV] Og HERRENs vrede var antændt imod Moses, og han sagde, Er Leviten Aaron ikke din bror? jeg ved at han kan tale vel. Og læg også mærke til, han kommer frem for at møde dig: og når han ser dig, vil han være glad i hans hjerte.
[2Mo 4:15 DK-KJV] Og du skal tale til ham, og lægge ordene i hans mund: og jeg vil være med din mund, og med hans mund, og vil undervise jer i hvad I skal gøre.
[2Mo 4:16 DK-KJV] Og han skal være din talsmand til folket: og han skal være, ja han skal for dig være i stedet for en mund, og du skal for ham være i stedet for Gud.
[2Mo 4:17 DK-KJV] Og du skal ta' denne stav i din hånd, hvormed du skal gøre tegnene.
[2Mo 4:18 DK-KJV] Og Moses gik og returnerede til Jethro hans svigerfar, og sagde til ham, Lad mig gå, jeg ber dig, og returner til mine brødre som er i Egypten, og se om de stadig er i live. Og Jethro sagde til Moses, Gå i fred.
[2Mo 4:19 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses i Midian, Gå, returner ind i Egypten: for alle de mænd som søgte efter dit liv er døde.
[2Mo 4:20 DK-KJV] Og Moses tog hans hustru og hans sønner, og satte dem på et æsel, og han returnerede til Egyptens land: og Moses tog Guds stav i hans hånd.
[2Mo 4:21 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Når du går for at returnere ind i Egypten, se til at du gør alle disse undere foran Farao, som jeg har lagt i din hånd: men jeg vil forhærde hans hjerte, så han ikke skal lade folket gå.
[2Mo 4:22 DK-KJV] Og du skal sige til Farao, Dette siger HERREN, Israel er min søn, ja min førstefødte:
[2Mo 4:23 DK-KJV] Og jeg siger til dig, Lad min søn gå, så han må tjene mig: og hvis du afslår fra at lade ham gå, læg mærke til, jeg vil dræbe din søn, ja din førstefødte.
[2Mo 4:24 DK-KJV] Og det skete på vejen hentil kroen, at HERREN mødte ham, og søgte at dræbe ham.
[2Mo 4:25 DK-KJV] Da tog Zipporah en skarp sten, og skar hendes søns forhud af, og kastede det ved hans fødder, og sagde, Du er med sikkerhed en blodig ægtemand for mig.

Ex 4:7 And he said, Put thine hand into thy bosom again. And he put his hand into his bosom again; and plucked it out of his bosom, and, behold, it was turned again as his other flesh.
Ex 4:8 And it shall come to pass, if they will not believe thee, neither hearken to the voice of the first sign, that they will believe the voice of the latter sign.
Ex 4:9 And it shall come to pass, if they will not believe also these two signs, neither hearken unto thy voice, that thou shalt take of the water of the river, and pour it upon the dry land: and the water which thou takest out of the river shall become blood upon the dry land.

Ex 4:10 And Moses said unto the LORD, O my Lord, I am not eloquent, neither heretofore, nor since thou hast spoken unto thy servant: but I am slow of speech, and of a slow tongue.

Ex 4:11 And the LORD said unto him, Who hath made man's mouth? or who maketh the dumb, or deaf, or the seeing, or the blind? have not I the LORD?
Ex 4:12 Now therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say.
Ex 4:13 And he said, O my Lord, send, I pray thee, by the hand of him whom thou wilt send.

Ex 4:14 And the anger of the LORD was kindled against Moses, and he said, Is not Aaron the Levite thy brother? I know that he can speak well. And also, behold, he cometh forth to meet thee: and when he seeth thee, he will be glad in his heart.
Ex 4:15 And thou shalt speak unto him, and put words in his mouth: and I will be with thy mouth, and with his mouth, and will teach you what ye shall do.
Ex 4:16 And he shall be thy spokesman unto the people: and he shall be, even he shall be to thee instead of a mouth, and thou shalt be to him instead of God.
Ex 4:17 And thou shalt take this rod in thine hand, wherewith thou shalt do signs.
Ex 4:18 And Moses went and returned to Jethro his father in law, and said unto him, Let me go, I pray thee, and return unto my brethren which are in Egypt, and see whether they be yet alive. And Jethro said to Moses, Go in peace.

Ex 4:19 And the LORD said unto Moses in Midian, Go, return into Egypt: for all the men are dead which sought thy life.
Ex 4:20 And Moses took his wife and his sons, and set them upon an ass, and he returned to the land of Egypt: and Moses took the rod of God in his hand.
Ex 4:21 And the LORD said unto Moses, When thou goest to return into Egypt, see that thou do all those wonders before Pharaoh, which I have put in thine hand: but I will harden his heart, that he shall not let the people go.
Ex 4:22 And thou shalt say unto Pharaoh, Thus saith the LORD, Israel is my son, even my firstborn:
Ex 4:23 And I say unto thee, Let my son go, that he may serve me: and if thou refuse to let him go, behold, I will slay thy son, even thy firstborn.
Ex 4:24 And it came to pass by the way in the inn, that the LORD met him, and sought to kill him.
Ex 4:25 Then Zipporah took a sharp stone, and cut off the foreskin of her son, and cast it at his feet, and said, Surely a bloody husband art thou to me.

[2Mo 4:26 DK-KJV] Sådant lod han ham gå: da hun sagde, En blodig ægtemand er du, på grund af omskærelsen.
Ex 4:26 So he let him go: then she said, A bloody husband thou art, because of the circumcision.

[2Mo 4:27 DK-KJV] Og HERREN sagde til Aaron, Gå ind i vildmarken for at møde Moses. Og han gik, og mødte ham på Guds bjerg, og kyssede ham.
Ex 4:27 And the LORD said to Aaron, Go into the wilderness to meet Moses. And he went, and met him in the mount of God, and kissed him.

[2Mo 4:28 DK-KJV] Og Moses fortalte alle HERRENs ord som havde sendt ham, og alle tegnene som han havde befalet ham.
Ex 4:28 And Moses told Aaron all the words of the LORD who had sent him, and all the signs which he had commanded him.

[2Mo 4:29 DK-KJV] Og Moses og Aaron gik og forsamlede alle de ældste fra Israels børn:
Ex 4:29 And Moses and Aaron went and gathered together all the elders of the children of Israel:

[2Mo 4:30 DK-KJV] Og Aaron talte alle ordene som HERREN havde talt til Moses, og gjorde tegnene foran folkets øjne.
Ex 4:30 And Aaron spake all the words which the LORD had spoken unto Moses, and did the signs in the sight of the people.

[2Mo 4:31 DK-KJV] Og folket troede: og da de hørte at HERREN havde besøgt Israels børn, og at han havde kigget på deres lidelser, da bøjede de deres hoveder og tilbad.
Ex 4:31 And the people believed: and when they heard that the LORD had visited the children of Israel, and that he had looked upon their affliction, then they bowed their heads and worshipped.

2 Mosebog Kapitel 5 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 5:1 DK-KJV] Og bagefter gik Moses og Aaron ind, og fortalte Farao, Dette siger HERREN Israels Gud, Lad mit folk gå, så de må holde en fest for mig i vildmarken.
Ex 5:1 And afterward Moses and Aaron went in, and told Pharaoh, Thus saith the LORD God of Israel, Let my people go, that they may hold a feast unto me in the wilderness.

[2Mo 5:2 DK-KJV] Og Farao sagde, Hvem er HERREN, at jeg skulle adlyde hans stemme for at lade Israel gå? jeg kender ikke HERREN, og jeg vil heller ikke lade Israel gå.
Ex 5:2 And Pharaoh said, Who is the LORD, that I should obey his voice to let Israel go? I know not the LORD, neither will I let Israel go.

[2Mo 5:3 DK-KJV] Og de sagde, Hebræernes Gud har mødtes med os: lad os gå, vi ber dig, 3 dagsrejser ind i ørkenen, og ofre til HERREN vor Gud; for ikke at han lader pestilenser falde på os, eller med sværdet.
Ex 5:3 And they said, The God of the Hebrews hath met with us: let us go, we pray thee, three days' journey into the desert, and sacrifice unto the LORD our God; lest he fall upon us with pestilence, or with the sword.

[2Mo 5:4 DK-KJV] Og Egyptens konge sagde til dem, Hvorfor gør I det, Moses og Aaron, at I letter folket fra deres gerninger? kom igang med jeres byrder.
Ex 5:4 And the king of Egypt said unto them, Wherefore do ye, Moses and Aaron, let the people from their works? get you unto your burdens.

[2Mo 5:5 DK-KJV] Og Farao sagde, Læg mærke til, folket fra det land er nu mange, og I lader dem hvile fra deres byrder.
Ex 5:5 And Pharaoh said, Behold, the people of the land now are many, and ye make them rest from their burdens.

[2Mo 5:6 DK-KJV] Og Farao befalede den samme dag folkets opgave-mestre, og deres officere, og siger,
Ex 5:6 And Pharaoh commanded the same day the taskmasters of the people, and their officers, saying,

[2Mo 5:7 DK-KJV] I skal ikke længer give folket halm til at lave mursten, som hidtil: lad dem gå og samle halm til demselv.
Ex 5:7 Ye shall no more give the people straw to make brick, as heretofore: let them go and gather straw for themselves.

[2Mo 5:8 DK-KJV] Og antallet af murstenene, som de har lavet hidtil, skal I lægge på dem; I skal ikke formindske antallet: for de er dovne; derfor råbte de, og siger, Lad os gå og ofre til vor Gud.
Ex 5:8 And the tale of the bricks, which they did make heretofore, ye shall lay upon them; ye shall not diminish ought thereof: for they be idle; therefore they cry, saying, Let us go and sacrifice to our God.

[2Mo 5:9 DK-KJV Lad der bli' lagt mere arbejde på mændene, så de må arbejde deri; og lad dem ikke værdsætte nyttesløse ord.
Ex 5:9 Let there more work be laid upon the men, that they may labour therein; and let them not regard vain words.

[2Mo 5:10 DK-KJV] Og folkets opgave-mestre gik ud, og deres officere, og de talte til folket, og siger, Dette siger Farao, Jeg vil ikke give jer halm.
Ex 5:10 And the taskmasters of the people went out, and their officers, and they spake to the people, saying, Thus saith Pharaoh, I will not give you straw.

[2Mo 5:11 DK-KJV] Gå I, saml jer halm hvor I kan finde det: men intet af jeres arbejde skal bli' formindsket.
Ex 5:11 Go ye, get you straw where ye can find it: yet not ought of your work shall be diminished.

[2Mo 5:12 DK-KJV] Sådant var folket spredt bredt udover Egyptens land for at samle stubbe i stedet for halm.
Ex 5:12 So the people were scattered abroad throughout all the land of Egypt to gather stubble instead of straw.

[2Mo 5:13 DK-KJV] Og opgave-mestrene skyndte på dem, og siger, Opfyld jeres gerninger, jeres daglige opgaver, som da der var halm.
Ex 5:13 And the taskmasters hasted them, saying, Fulfil your works, your daily tasks, as when there was straw.

[2Mo 5:14 DK-KJV] Og Israels børns officere, som Faraos opgave-mestre havde sat over dem, blev slået, og fordret, Hvorfor har I ikke opfyldt jeres opgave med at lave mursten både i går og i dag, som hidtil?
Ex 5:14 And the officers of the children of Israel, which Pharaoh's taskmasters had set over them, were beaten, and demanded, Wherefore have ye not fulfilled your task in making brick both yesterday and to day, as heretofore?

[2Mo 5:15 DK-KJV] Da kom Israels børns officere og råbte
Ex 5:15 Then the officers of the children of Israel came and

til Farao, og siger, Hvorfor handler du således med dine tjenere?
[2Mo 5:16 DK-KJV] Der er ingen halm givet til dine tjenere, og de siger til os, Lav mursten: og, læg mærke til, dine tjenere er slået; men fejlen er i dine egne folk.
[2Mo 5:17 DK-KJV] Men han sagde, I er dovne: derfor siger I, Lad os gå og lave ofre til HERREN.
[2Mo 5:18 DK-KJV] Gå derfor nu, og arbejd; for der skal ingen halm bli' givet jer, alligevel skal I aflevere antallet af mursten.
[2Mo 5:19 DK-KJV] Og Israels børns officere indså at de var i ille ude, efter det det var sagt, I skal ikke mindske noget fra jeres mursten fra jeres daglige opgave.
[2Mo 5:20 DK-KJV] Og de mødte Moses og Aaron, som stod på vejen, da de kom udfra Farao:
[2Mo 5:21 DK-KJV] Og de sagde til dem, HERREN kigger på jer, og dømmer; fordi I har fået vor duft til at være afskyelig i Faraos øjne, og i hans tjeners øjne, til at lægge et sværd i deres hånd for at dræbe os.
[2Mo 5:22 DK-KJV] Og Moses returnerede til HERREN, og sagde, Herre, hvorfor har du behandlet dette folk så ondt? hvorfor er det at du har sendt mig?
[2Mo 5:23 DK-KJV] For siden jeg kom til Farao for at tale i dit navn, har han gjort ondt mod dette folk; og du har heller ikke forløst dit folk på nogen måde.

cried unto Pharaoh, saying, Wherefore dealest thou thus with thy servants?
Ex 5:16 There is no straw given unto thy servants, and they say to us, Make brick: and, behold, thy servants are beaten; but the fault is in thine own people.
Ex 5:17 But he said, Ye are idle, ye are idle: therefore ye say, Let us go and do sacrifice to the LORD.

Ex 5:18 Go therefore now, and work; for there shall no straw be given you, yet shall ye deliver the tale of bricks.
Ex 5:19 And the officers of the children of Israel did see that they were in evil case, after it was said, Ye shall not minish ought from your bricks of your daily task.
Ex 5:20 And they met Moses and Aaron, who stood in the way, as they came forth from Pharaoh:
Ex 5:21 And they said unto them, The LORD look upon you, and judge; because ye have made our savour to be abhorred in the eyes of Pharaoh, and in the eyes of his servants, to put a sword in their hand to slay us.
Ex 5:22 And Moses returned unto the LORD, and said, Lord, wherefore hast thou so evil entreated this people? why is it that thou hast sent me?
Ex 5:23 For since I came to Pharaoh to speak in thy name, he hath done evil to this people; neither hast thou delivered thy people at all.

2 Mosebog Kapitel 6 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 6:1 DK-KJV] Da sagde HERREN til Moses, Nu skal du se hvad jeg vil gøre mod Farao: for med en stærk hånd skal han lade dem gå, og med en stærk hånd skal han drive dem ud af hans land.
[2Mo 6:2 DK-KJV] Og Gud talte til Moses, og sagde til ham, Jeg er HERREN:
[2Mo 6:3 DK-KJV] Og jeg viste mig for Abraham, for Isak, og for Jacob, via den Almægtige Guds navn, men via mit navn JEHOVAH var jeg ikke kendt for dem. **"JEHOVAH betyder - Selv-eksisterende - Selv-iboende - Engelsk - Self-subsisting"**
[2Mo 6:4 DK-KJV] Og jeg har også etableret min pagt med dem, for at gi' dem Canaans land, landet fra deres pilgrimsfærd, hvori de var fremmede.

[2Mo 6:5 DK-KJV] Og jeg har også hørt Israels børns sukken, hvem Egypterne holdt i slaveri; og jeg har husket på min pagt.

[2Mo 6:6 DK-KJV] Sig derfor til Israels børn, Jeg er HERREN, og jeg vil befri jer udaf Egypternes byrder, og vil rive jer ud af deres slaveri, og jeg vil indløse jer med en udstrakt arm, og med store domme:

[2Mo 6:7 DK-KJV] Og jeg vil ta' jer til mig som et folk, og jeg vil være en Gud for jer: og I skal vide at jeg er HERREN jeres Gud, som forløser jer udaf Egypternes byrder.
[2Mo 6:8 DK-KJV] Og jeg vil bringe jer ind i landet, vedrørende hvilket jeg svor at give til Abraham, til Isak, og til Jacob; og jeg vil gi' det til jer som en arv: jeg er HERREN.
[2Mo 6:9 DK-KJV] Og Moses talte til Israels børn: men de lyttede ikke til Moses på grund af en kvalfuld ånd, og på grund af ondskabsfuld slaveri.
[2Mo 6:10 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Ex 6:1 Then the LORD said unto Moses, Now shalt thou see what I will do to Pharaoh: for with a strong hand shall he let them go, and with a strong hand shall he drive them out of his land.
Ex 6:2 And God spake unto Moses, and said unto him, I am the LORD:

Ex 6:3 And I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, by the name of God Almighty, but by my name JEHOVAH was I not known to them.
Ex 6:4 And I have also established my covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their pilgrimage, wherein they were strangers.
Ex 6:5 And I have also heard the groaning of the children of Israel, whom the Egyptians keep in bondage; and I have remembered my covenant.
Ex 6:6 Wherefore say unto the children of Israel, I am the LORD, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will rid you out of their bondage, and I will redeem you with a stretched out arm, and with great judgments:
Ex 6:7 And I will take you to me for a people, and I will be to you a God: and ye shall know that I am the LORD your God, which bringeth you out from under the burdens of the Egyptians.
Ex 6:8 And I will bring you in unto the land, concerning the which I did swear to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it you for an heritage: I am the LORD.
Ex 6:9 And Moses spake so unto the children of Israel: but they hearkened not unto Moses for anguish of spirit, and for cruel bondage.
Ex 6:10 And the LORD spake unto Moses, saying,

[2Mo 6:11 DK-KJV] Gå ind, tal til Egyptens konge Farao, så han lader Israels børn gå ud af hans land.
[2Mo 6:12 DK-KJV] Og Moses talte foran HERREN, og siger, Læg mærke til, Israels børn har ikke lyttet til mig; hvordan skal Farao da høre mig, som er af uomskårne læber?

[2Mo 6:13 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og gav dem et pålæg til Israels børn, og til Egyptens konge Farao, til at bringe Israels børn ud af Egyptens land
[2Mo 6:14 DK-KJV] Disse er lederne af deres fædres huse: Reubens sønner Israels førstefødte; Hanoch, og Pallu, Hezron, og Carmi: disser er Reubens familier.
[2Mo 6:15 DK-KJV] Og Simeons sønner; Jemuel, og Jamin, og Ohad, og Jachin, og Zohar, og Shaul en Canaanæisk kvindes søn: disse er Simeons familier.

[2Mo 6:16 DK-KJV] Og disse er navnene på sønnerne af Levi efter deres generationer; Gershon, og Kohath, og Merari: og Levis livsår var 137 år.
[2Mo 6:17 DK-KJV] Gershons sønner; Libni, og Shimi, efter deres familier.

[2Mo 6:18 DK-KJV] Kohaths sønner; Amram, og Izhar, og Hebron, og Uzziel: og Kohaths livsår var 133 år.
[2Mo 6:19 DK-KJV] Og Meraris sønner; Mahali og Mushi: disse er Levis familier efter deres generationer.

[2Mo 6:20 DK-KJV] Og Amram tog hans fars søster Jochebed til hustru; og hun bar Aaron og Moses til ham: og Amrams livsår var 137 år.
[2Mo 6:21 DK-KJV] Og Izhars sønner; Korah, og Nepheg, og Zichri.
[2Mo 6:22 DK-KJV] Og Uzziels sønner; Mishael, og Elzaphan, og Zithri.
[2Mo 6:23 DK-KJV] Og Aaron tog Elisheba, datter af Amminadab, søster af Naashon, til hustru; og hun bar Nadab til ham, og Abihu, Eleazar, og Ithamar.
[2Mo 6:24 DK-KJV] Og Korahs sønner; Assir, og Elkanah, og Abiasaph: disse er Korhiternes' familier.

[2Mo 6:25 DK-KJV] Og Aarons søn Eleazar tog en af Putiels døtre til hustru; og hun bar Phinehas til ham: disse er lederne af Leviternes fædre efter deres familier.
[2Mo 6:26 DK-KJV] Disse er dem Aaron og Moses, til hvem HERREN sagde, Bring Israels børn ud fra Egyptens land efter deres hærer.
[2Mo 6:27 DK-KJV] Disse er de som talte til Egyptens konge Farao, for at bringe Israels børn ud fra Egypten: disse er dem Moses og Aaron.
[2Mo 6:28 DK-KJV] Og det skete på den dag da HERREN talte til Moses i Egyptens land,
[2Mo 6:29 DK-KJV] At HERREN talte til Moses, og siger, Jeg er HERREN: tal du til Farao Egyptens konge alt det jeg siger til dig.
[2Mo 6:30 DK-KJV] Og Moses sagde foran HERREN, Læg mærke til, jeg er af uomskårne læber, og hvordan skal Farao lytte til mig?

Ex 6:11 Go in, speak unto Pharaoh king of Egypt, that he let the children of Israel go out of his land.
Ex 6:12 And Moses spake before the LORD, saying, Behold, the children of Israel have not hearkened unto me; how then shall Pharaoh hear me, who am of uncircumcised lips?
Ex 6:13 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, and gave them a charge unto the children of Israel, and unto Pharaoh king of Egypt, to bring the children of Israel out of the land of Egypt.
Ex 6:14 These be the heads of their fathers' houses: The sons of Reuben the firstborn of Israel; Hanoch, and Pallu, Hezron, and Carmi: these be the families of Reuben.
Ex 6:15 And the sons of Simeon; Jemuel, and Jamin, and Ohad, and Jachin, and Zohar, and Shaul the son of a Canaanitish woman: these are the families of Simeon.
Ex 6:16 And these are the names of the sons of Levi according to their generations; Gershon, and Kohath, and Merari: and the years of the life of Levi were an hundred thirty and seven years.
Ex 6:17 The sons of Gershon; Libni, and Shimi, according to their families.
Ex 6:18 And the sons of Kohath; Amram, and Izhar, and Hebron, and Uzziel: and the years of the life of Kohath were an hundred thirty and three years.
Ex 6:19 And the sons of Merari; Mahali and Mushi: these are the families of Levi according to their generations.
Ex 6:20 And Amram took him Jochebed his father's sister to wife; and she bare him Aaron and Moses: and the years of the life of Amram were an hundred and thirty and seven years.
Ex 6:21 And the sons of Izhar; Korah, and Nepheg, and Zichri.
Ex 6:22 And the sons of Uzziel; Mishael, and Elzaphan, and Zithri.
Ex 6:23 And Aaron took him Elisheba, daughter of Amminadab, sister of Naashon, to wife; and she bare him Nadab, and Abihu, Eleazar, and Ithamar.
Ex 6:24 And the sons of Korah; Assir, and Elkanah, and Abiasaph: these are the families of the Korhites.
Ex 6:25 And Eleazar Aaron's son took him one of the daughters of Putiel to wife; and she bare him Phinehas: these are the heads of the fathers of the Levites according to their families.
Ex 6:26 These are that Aaron and Moses, to whom the LORD said, Bring out the children of Israel from the land of Egypt according to their armies.
Ex 6:27 These are they which spake to Pharaoh king of Egypt, to bring out the children of Israel from Egypt: these are that Moses and Aaron.
Ex 6:28 And it came to pass on the day when the LORD spake unto Moses in the land of Egypt,
Ex 6:29 That the LORD spake unto Moses, saying, I am the LORD: speak thou unto Pharaoh king of Egypt all that I say unto thee.
Ex 6:30 And Moses said before the LORD, Behold, I am of uncircumcised lips, and how shall Pharaoh hearken unto me?

2 Mosebog Kapitel 7 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 7:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Se, jeg har gjort dig til en gud for Farao: og Aaron skal være din profet.

Ex 7:1 And the LORD said unto Moses, See, I have made thee a god to Pharaoh: and Aaron thy brother shall be thy prophet.

[2Mo 7:2 DK-KJV] Du skal tale alt det jeg befaler dig: og Aaron din bror skal tale til Farao, så han sender Israels børn ud af hans land.
[2Mo 7:3 DK-KJV] Og jeg vil forhærde Faraos hjerte, og multiplicere mine tegn og mine undere i Egyptens land.
[2Mo 7:4 DK-KJV] Men Farao skal ikke lytte til jer, så jeg må lægge min hånd på Egypten, og frembringe mine hærer, og mit folk Israels børn, ud af Egyptens land gennem store domme.
[2Mo 7:5 DK-KJV] Og Egypterne skal vide at jeg er HERREN, når jeg udstrækker min hånd over Egypten, og bringer Israels børn ud fra deres midte.
[2Mo 7:6 DK-KJV] Og Moses og Aaron gjorde som HERREN befalede dem, sådant gjorde de.
[2Mo 7:7 DK-KJV] Og Moses var 80 år gammel, og Aaron 83 år gammel, da de talte til Farao.
[2Mo 7:8 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger,
[2Mo 7:9 DK-KJV] Når Farao skal tale til jer, og sige, Vis et mirakel fra jer: da skal du sige til Aaron, Ta' din stav, og kast den foran Farao, og den skal bli' til en slange.
[2Mo 7:10 DK-KJV] Og Moses og Aaron gik til Farao, og de gjorde sådant som HERREN havde befalet: og Aaron kastede hans stav ned foran Farao, og foran hans tjenere, og den blev til en slange.
[2Mo 7:11 DK-KJV] Da indkaldte Farao også de vise mænd og heksekunstnerne: nu tryllekunstnerne fra Egypten, de gjorde også det samme med deres fortryllelser.
[2Mo 7:12 DK-KJV] For de kastede hver mand hans stav ned, og de blev til slanger: men Aarons stav slugte deres stave.
[2Mo 7:13 DK-KJV] Og han forhærdede Faraos hjerte, så han ikke lyttede til dem; som HERREN havde sagt.
[2Mo 7:14 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Faraos hjerte er forhærdet, han nægter at lade folket gå.
[2Mo 7:15 DK-KJV] Gå hentil Farao om morgenen, se, han går ud til vandet; og du skal stå ved flodbredden for ikke at han kommer; og staven som var forvandlet til en slange skal du ta' i din hånd.
[2Mo 7:16 DK-KJV] Og du skal sige til ham, Hebræernes Gud HERREN har sendt mig til dig, og siger, Lad mit folk gå, så de må tjene mig i vildmarken: og, læg mærke til, indtil nu ville du ikke høre.
[2Mo 7:17 DK-KJV] Dette siger HERREN, I dette skal du vide at jeg er HERREN: læg mærke til, jeg vil med staven der er i din hånd slå på vandmasserne som er i floden, og de skal bli' forvandlet til blod.
[2Mo 7:18 DK-KJV] Og fiskene der er i floden skal dø, og floden skal stinke: og Egypterne skal væmmes ved at drikke af flodvandet.
[2Mo 7:19 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, Sig til Aaron, Ta' din stav, og udstræk din hånd over Egyptens vandmasser, over deres strømme, over deres floder, og over deres damme, og over alle deres vandbassiner, så de må bli' til blod; og så der må være blod udover hele Egyptens land, både i vandkarrene, og i stenkarrene.
[2Mo 7:20 DK-KJV] Og Moses og Aaron gjorde sådant, som HERREN befalede; og han opløftede staven, og slog vandet der var i floden, foran Farao øjne, og foran hans tjeneres øjne; og alt vandet der var i floden var forvandlet til blod.

Ex 7:2 Thou shalt speak all that I command thee: and Aaron thy brother shall speak unto Pharaoh, that he send the children of Israel out of his land.
Ex 7:3 And I will harden Pharaoh's heart, and multiply my signs and my wonders in the land of Egypt.
Ex 7:4 But Pharaoh shall not hearken unto you, that I may lay my hand upon Egypt, and bring forth mine armies, and my people the children of Israel, out of the land of Egypt by great judgments.
Ex 7:5 And the Egyptians shall know that I am the LORD, when I stretch forth mine hand upon Egypt, and bring out the children of Israel from among them.
Ex 7:6 And Moses and Aaron did as the LORD commanded them, so did they.
Ex 7:7 And Moses was fourscore years old, and Aaron fourscore and three years old, when they spake unto Pharaoh.
Ex 7:8 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,
Ex 7:9 When Pharaoh shall speak unto you, saying, Shew a miracle for you: then thou shalt say unto Aaron, Take thy rod, and cast it before Pharaoh, and it shall become a serpent.
Ex 7:10 And Moses and Aaron went in unto Pharaoh, and they did so as the LORD had commanded: and Aaron cast down his rod before Pharaoh, and before his servants, and it became a serpent.

Ex 7:11 Then Pharaoh also called the wise men and the sorcerers: now the magicians of Egypt, they also did in like manner with their enchantments.

Ex 7:12 For they cast down every man his rod, and they became serpents: but Aaron's rod swallowed up their rods.
Ex 7:13 And he hardened Pharaoh's heart, that he hearkened not unto them; as the LORD had said.
Ex 7:14 And the LORD said unto Moses, Pharaoh's heart is hardened, he refuseth to let the people go.
Ex 7:15 Get thee unto Pharaoh in the morning; lo, he goeth out unto the water; and thou shalt stand by the river's brink against he come; and the rod which was turned to a serpent shalt thou take in thine hand.
Ex 7:16 And thou shalt say unto him, The LORD God of the Hebrews hath sent me unto thee, saying, Let my people go, that they may serve me in the wilderness: and, behold, hitherto thou wouldest not hear.
Ex 7:17 Thus saith the LORD, In this thou shalt know that I am the LORD: behold, I will smite with the rod that is in mine hand upon the waters which are in the river, and they shall be turned to blood.
Ex 7:18 And the fish that is in the river shall die, and the river shall stink; and the Egyptians shall lothe to drink of the water of the river.
Ex 7:19 And the LORD spake unto Moses, Say unto Aaron, Take thy rod, and stretch out thine hand upon the waters of Egypt, upon their streams, upon their rivers, and upon their ponds, and upon all their pools of water, that they may become blood; and that there may be blood throughout all the land of Egypt, both in vessels of wood, and in vessels of stone.
Ex 7:20 And Moses and Aaron did so, as the LORD commanded; and he lifted up the rod, and smote the waters that were in the river, in the sight of Pharaoh, and in the sight of his servants; and all the waters that were in the river were turned to blood.

[2Mo 7:21 DK-KJV] Og fiskene der var i floden døde; og floden stank, og Egypterne kunne ikke drikke af flodvandet; og der var blod udover hele Egyptens land.
[2Mo 7:22 DK-KJV] Og Egyptens tryllekunstnere gjorde sådant med deres fortryllelser: og Faraos hjerte var forhærdet, og han lyttede heller ikke til dem; som HERREN havde sagt.
[2Mo 7:23 DK-KJV] Og Farao vendte om og gik ind i han hus, og så lod han heller ikke hans hjerte lytte til dette.
[2Mo 7:24 DK-KJV] Og alle Egypterne gravede rundt omkring floden efter vand til at drikke; for de kunne ikke drikke af flodvandet.
[2Mo 7:25 DK-KJV] Og 7 dage var opfyldt, efter at HERREN havde slået floden.

Ex 7:21 And the fish that was in the river died; and the river stank, and the Egyptians could not drink of the water of the river; and there was blood throughout all the land of Egypt.

Ex 7:22 And the magicians of Egypt did so with their enchantments: and Pharaoh's heart was hardened, neither did he hearken unto them; as the LORD had said.
Ex 7:23 And Pharaoh turned and went into his house, neither did he set his heart to this also.

Ex 7:24 And all the Egyptians digged round about the river for water to drink; for they could not drink of the water of the river.
Ex 7:25 And seven days were fulfilled, after that the LORD had smitten the river.

2 Mosebog Kapitel 8 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 8:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, Gå til Farao, og sig til ham, Dette siger HERREN, lad mit folk gå, så de må tjene mig.
[2Mo 8:2 DK-KJV] Og hvis du afslår fra at lade dem gå, læg mærke til, jeg vil slå alle dine grænser med frøer:

[2Mo 8:3 DK-KJV] Og floderne skal frembringe frøer i overflod, som skal gå op og komme ind i dit hus, og ind i dit soveværelse, og på din seng, og ind i dine tjeneres hus, og på dit folk, og ind i dine ovne, og ind i dine ælte-trug:
[2Mo 8:4 DK-KJV] Og frøerne skal både komme op på dig, og på dit folk, og på alle dine tjenere.
[2Mo 8:5 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, Sig til Aaron, Stræk din hånd frem med staven over strømmene, over floderne, og over pytterne, og få frøerne til at komme op på Egyptens land.
[2Mo 8:6 DK-KJV] Og Aaron strakte hans hånd ud over Egyptens vandmasser; og frøerne kom op, og dækkede Egyptens land.
[2Mo 8:7 DK-KJV] Og tryllekunstnerne gjorde sådant med deres fortryllelser, og bragte frøer over Egyptens land.
[2Mo 8:8 DK-KJV] Da indkaldte Farao Moses og Aaron, og sagde, Bønfald HERREN, så han må fjerne frøerne fra mig, og fra mit folk; og jeg vil lade folket gå, så de må lave ofre til HERREN.
[2Mo 8:9 DK-KJV] Og Moses sagde til Farao, Vil du forherlige mig: når jeg skal bønfalde for dig, og for dine tjenere, og for dit folk, for at destruere frøerne fra dig og dine huse, så de kun bli' tilbage i floden?
[2Mo 8:10 DK-KJV] Og han sagde, i morgen. Og han sagde, Lad det være ifølge dit ord: så du må vide at der ikke er nogen som HERREN vor Gud.
[2Mo 8:11 DK-KJV] Og frøerne skal rejse fra dig, og fra dine huse, og fra dine tjenere, og fra dit folk; de skal kun bli' tilbage i floden.
[2Mo 8:12 DK-KJV] Og Moses og Aaron gik ud fra Farao: og Moses råbte til HERREN på grund af frøerne som han havde bragt imod Farao.
[2Mo 8:13 DK-KJV] Og HERREN gjorde i overensstemmelse med Moses' ord; og frøerne døde ud fra husene, ud af landsbyerne, og ud af markerne.
[2Mo 8:14 DK-KJV] Og de samlede dem sammen i bunker: og landet stank.
[2Mo 8:15 DK-KJV] Men da Farao så' at der var et pusterum, forhærdede han hans hjerte, og lyttede ikke til dem; som HERREN havde sagt.

Ex 8:1 And the LORD spake unto Moses, Go unto Pharaoh, and say unto him, Thus saith the LORD, Let my people go, that they may serve me.
Ex 8:2 And if thou refuse to let them go, behold, I will smite all thy borders with frogs:
Ex 8:3 And the river shall bring forth frogs abundantly, which shall go up and come into thine house, and into thy bedchamber, and upon thy bed, and into the house of thy servants, and upon thy people, and into thine ovens, and into thy kneadingtroughs:
Ex 8:4 And the frogs shall come up both on thee, and upon thy people, and upon all thy servants.
Ex 8:5 And the LORD spake unto Moses, Say unto Aaron, Stretch forth thine hand with thy rod over the streams, over the rivers, and over the ponds, and cause frogs to come up upon the land of Egypt.

Ex 8:6 And Aaron stretched out his hand over the waters of Egypt; and the frogs came up, and covered the land of Egypt.
Ex 8:7 And the magicians did so with their enchantments, and brought up frogs upon the land of Egypt.
Ex 8:8 Then Pharaoh called for Moses and Aaron, and said, Intreat the LORD, that he may take away the frogs from me, and from my people; and I will let the people go, that they may do sacrifice unto the LORD.
Ex 8:9 And Moses said unto Pharaoh, Glory over me: when shall I intreat for thee, and for thy servants, and for thy people, to destroy the frogs from thee and thy houses, that they may remain in the river only?
Ex 8:10 And he said, To morrow. And he said, Be it according to thy word: that thou mayest know that there is none like unto the LORD our God.
Ex 8:11 And the frogs shall depart from thee, and from thy houses, and from thy servants, and from thy people; they shall remain in the river only.
Ex 8:12 And Moses and Aaron went out from Pharaoh: and Moses cried unto the LORD because of the frogs which he had brought against Pharaoh.
Ex 8:13 And the LORD did according to the word of Moses; and the frogs died out of the houses, out of the villages, and out of the fields.
Ex 8:14 And they gathered them together upon heaps: and the land stank.
Ex 8:15 But when Pharaoh saw that there was respite, he hardened his heart, and hearkened not unto them; as the LORD had said.

[2Mo 8:16 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Sig til Aaron, Stræk din stav ud, og slå landets støv, så det må bli' til lus udover hele Egyptens land.
[2Mo 8:17 DK-KJV] Og de gjorde sådant; for Aaron strakte hans hånd ud med hans stav, og slog jordens støv, og det blev til lus på mennesket, og på dyr; alt landets støv blev til lus udover hele Egyptens land.
[2Mo 8:18 DK-KJV] Og tryllekunstnerne gjorde sådant med deres fortryllelser for at frembringe lus, men de kunne ikke: sådant var der lus på mennesket, og på dyr.
[2Mo 8:19 DK-KJV] Da sagde tryllekunstnerne til Farao, Dette er Guds finger: og Faraos hjerte var forhærdet, og han lyttede ikke til dem; som HERREN havde sagt.
[2Mo 8:20 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Stå tidligt op i morgen, og stå foran Farao; se, han kommer frem til vandet; og sig til ham, Dette siger HERREN, Lad mit folk gå, så de må tjene mig.
[2Mo 8:21 DK-KJV] For hvis du ikke vil lade mit folk gå, læg mærke til, Jeg vil sende fluesværme over dig, og over dine tjenere, og over dit folk, og ind i dine huse: og Egypternes huse skal være fulde af fluesværme, og også jorden hvorpå de er.
[2Mo 8:22 DK-KJV] Og jeg vil i den dag skille Goshens land, i hvilket mit folk bor, så ingen fluesværme skal være der; med det endemål at du må vide at jeg er HERREN i jordens midte.
[2Mo 8:23 DK-KJV] Og jeg vil sætte et skel mellem mit folk og dit folk: i morgen skal dette tegn være.
[2Mo 8:24 DK-KJV] Og HERREN gjorde sådant, og der kom en plagsom fluesværm ind i Faraos hus, og ind i hans tjeneres huse, og ud i hele Egyptens land: landet var fordærvet på grund af fluesværmene.
[2Mo 8:25 DK-KJV] Og Farao kaldte på Moses og Aaron, og sagde, Gå I, ofre til jeres Gud i landet.
[2Mo 8:26 DK-KJV] Og Moses sagde, Det er ikke passende at gøre sådant; for skal vi ofre Egyptens hæsligheder til HERREN vor Gud: se, skal vi ofre Egyptens hæsligheder foran deres øjne, og vil de ikke stene os?
[2Mo 8:27 DK-KJV] Vi vil gå 3 dagsrejser ind i vildmarken, og ofre til HERREN vor Gud, da han skal befale os.
[2Mo 8:28 DK-KJV] Og Farao sagde, Jeg vil lade jer gå, så I må ofre til HERREN jeres Gud i vildmarken; I skal bare ikke gå for langt væk: bønfald for mig.
[2Mo 8:29 DK-KJV] Og Moses sagde, Læg mærke til, Jeg går ud fra dig, og jeg vil bønfalde HERREN om at fluesværmerne må rejse fra Farao, fra hans tjenere, og fra hans folk, i morgen: men lad ikke Farao handle bedragerisk mere i at lade folket gå for at ofre til HERREN.
[2Mo 8:30 DK-KJV] Og Moses gik ud fra Farao, og bønfaldte HERREN.
[2Mo 8:31 DK-KJV] Og HERREN gjorde i overensstemmelse med Moses' ord; og han fjernede fluesværmene fra Farao, fra hans tjenere, og fra hans folk; der blev ingen tilbage.
[2Mo 8:32 DK-KJV] Og Farao forhærdede også hans hjerte på dette tidspunkt, og ville heller ikke lade folket gå.

Ex 8:16 And the LORD said unto Moses, Say unto Aaron, Stretch out thy rod, and smite the dust of the land, that it may become lice throughout all the land of Egypt.
Ex 8:17 And they did so; for Aaron stretched out his hand with his rod, and smote the dust of the earth, and it became lice in man, and in beast; all the dust of the land became lice throughout all the land of Egypt.
Ex 8:18 And the magicians did so with their enchantments to bring forth lice, but they could not: so there were lice upon man, and upon beast.
Ex 8:19 Then the magicians said unto Pharaoh, This is the finger of God: and Pharaoh's heart was hardened, and he hearkened not unto them; as the LORD had said.
Ex 8:20 And the LORD said unto Moses, Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh; lo, he cometh forth to the water; and say unto him, Thus saith the LORD, Let my people go, that they may serve me.
Ex 8:21 Else, if thou wilt not let my people go, behold, I will send swarms of flies upon thee, and upon thy servants, and upon thy people, and into thy houses: and the houses of the Egyptians shall be full of swarms of flies, and also the ground whereon they are.
Ex 8:22 And I will sever in that day the land of Goshen, in which my people dwell, that no swarms of flies shall be there; to the end thou mayest know that I am the LORD in the midst of the earth.
Ex 8:23 And I will put a division between my people and thy people: to morrow shall this sign be.
Ex 8:24 And the LORD did so; and there came a grievous swarm of flies into the house of Pharaoh, and into his servants' houses, and into all the land of Egypt: the land was corrupted by reason of the swarm of flies.
Ex 8:25 And Pharaoh called for Moses and for Aaron, and said, Go ye, sacrifice to your God in the land.
Ex 8:26 And Moses said, It is not meet so to do; for we shall sacrifice the abomination of the Egyptians to the LORD our God: lo, shall we sacrifice the abomination of the Egyptians before their eyes, and will they not stone us?
Ex 8:27 We will go three days' journey into the wilderness, and sacrifice to the LORD our God, as he shall command us.
Ex 8:28 And Pharaoh said, I will let you go, that ye may sacrifice to the LORD your God in the wilderness; only ye shall not go very far away: intreat for me.
Ex 8:29 And Moses said, Behold, I go out from thee, and I will intreat the LORD that the swarms of flies may depart from Pharaoh, from his servants, and from his people, to morrow: but let not Pharaoh deal deceitfully any more in not letting the people go to sacrifice to the LORD.
Ex 8:30 And Moses went out from Pharaoh, and intreated the LORD.
Ex 8:31 And the LORD did according to the word of Moses; and he removed the swarms of flies from Pharaoh, from his servants, and from his people; there remained not one.
Ex 8:32 And Pharaoh hardened his heart at this time also, neither would he let the people go.

2 Mosebog Kapitel 9 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 9:1 DK-KJV] Da sagde HERREN til Moses, Gå indtil Farao, og fortæl ham, Således siger Hebræernes Gud HERREN, Lad mit folk gå, så de må tjene mig.

Ex 9:1 Then the LORD said unto Moses, Go in unto Pharaoh, and tell him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, Let my people go, that they may serve me.

[2Mo 9:2 DK-KJV] For hvis du afstår fra at lade dem gå, og stadig vil tilbageholde dem,
Ex 9:2 For if thou refuse to let them go, and wilt hold them still,

[2Mo 9:3 DK-KJV] Læg mærke til, HERRENs hånd er over dit kvæg som er på marken, over hestene, over æslerne, over kamelerne, over okserne, og over fårene: der skal være en meget plagsom kvægpest.
Ex 9:3 Behold, the hand of the LORD is upon thy cattle which is in the field, upon the horses, upon the asses, upon the camels, upon the oxen, and upon the sheep: there shall be a very grievous murrain.

[2Mo 9:4 DK-KJV] Og HERREN skal skille mellem Israels kvæg og Egyptens kvæg: og intet skal dø der af alt det som er Israels børns.
Ex 9:4 And the LORD shall sever between the cattle of Israel and the cattle of Egypt: and there shall nothing die of all that is the children's of Israel.

[2Mo 9:5 DK-KJV] Og HERREN udvalgte et bestemt tidspunkt, og siger, I morgen skal HERREN gøre denne ting i landet.
Ex 9:5 And the LORD appointed a set time, saying, To morrow the LORD shall do this thing in the land.

[2Mo 9:6 DK-KJV] Og HERREN gjorde den ting den næste dag, og alt Egyptens kvæg døde: men af Israels børns kvæg døde ikke et.
Ex 9:6 And the LORD did that thing on the morrow, and all the cattle of Egypt died: but of the cattle of the children of Israel died not one.

[2Mo 9:7 DK-KJV] Og Farao sendte, og, læg mærke til, der var ikke et af Israeliternes kvæg der døde. Og Faraos hjerte var forhærdet, og han lod ikke folket gå.
Ex 9:7 And Pharaoh sent, and, behold, there was not one of the cattle of the Israelites dead. And the heart of Pharaoh was hardened, and he did not let the people go.

[2Mo 9:8 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses og til Aaron, Ta' håndfulde af ovnaske til jer, og lad Moses strø det mod himmelen foran Farao øjne.
Ex 9:8 And the LORD said unto Moses and unto Aaron, Take to you handfuls of ashes of the furnace, and let Moses sprinkle it toward the heaven in the sight of Pharaoh.

[2Mo 9:9 DK-KJV] Og det skal bli' til småt støv i hele Egyptens land, og skal bli' til en byld der bryder frem med puds i på mennesket, og på dyr, udover hele Egyptens land.
Ex 9:9 And it shall become small dust in all the land of Egypt, and shall be a boil breaking forth with blains upon man, and upon beast, throughout all the land of Egypt.

[2Mo 9:10 DK-KJV] Og de tog ovnaske, og stod foran Farao; og Moses strøede det op mod himlen; og det blev til en byld der bryder frem med puds i på mennesket, og på dyr.
Ex 9:10 And they took ashes of the furnace, and stood before Pharaoh; and Moses sprinkled it up toward heaven; and it became a boil breaking forth with blains upon man, and upon beast.

[2Mo 9:11 DK-KJV] Og tryllekunstnerne kunne ikke stå foran Moses på grund af bylderne; for bylden var på tryllekunstnerne, og på alle Egypterne.
Ex 9:11 And the magicians could not stand before Moses because of the boils; for the boil was upon the magicians, and upon all the Egyptians.

[2Mo 9:12 DK-KJV] Og HERREN forhærdede Faraos hjerte, og han lyttede ikke til dem; som HERREN havde talt til Moses.
Ex 9:12 And the LORD hardened the heart of Pharaoh, and he hearkened not unto them; as the LORD had spoken unto Moses.

[2Mo 9:13 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Stå tidligt op i morgen, og stå foran Farao, og sig til ham, Således siger Hebræernes Gud HERREN, Lad mit folk gå, så de må tjene mig.
Ex 9:13 And the LORD said unto Moses, Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh, and say unto him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, Let my people go, that they may serve me.

[2Mo 9:14 DK-KJV] For jeg vil på dette tidspunkt sende alle mine plager over dit hjerte, og over dine tjenere, og over dit folk; så du må vide at der ikke på jorden er nogen som mig overhovedet.
Ex 9:14 For I will at this time send all my plagues upon thine heart, and upon thy servants, and upon thy people; that thou mayest know that there is none like me in all the earth.

[2Mo 9:15 DK-KJV] For nu vil jeg strække min hånd ud, for at jeg må slå dig og dit folk med pestilenser; og du skal bli' afskåret fra jorden.
Ex 9:15 For now I will stretch out my hand, that I may smite thee and thy people with pestilence; and thou shalt be cut off from the earth.

[2Mo 9:16 DK-KJV] Og det er sandelig grunden til at jeg har rejst dig op, for at vise min kraft i dig; og for at mit navn må bli' erklæret udover hele jorden.
Ex 9:16 And in very deed for this cause have I raised thee up, for to shew in thee my power; and that my name may be declared throughout all the earth.

[2Mo 9:17 DK-KJV] Ophøjer du stadig digselv imod mit folk, så du ikke vil lade dem gå?
Ex 9:17 As yet exaltest thou thyself against my people, that thou wilt not let them go?

[2Mo 9:18 DK-KJV] Læg mærke til, i morgen omkring denne tid vil jeg få det til at regne med meget plagsomme hagl, sådanne som der ikke har været i Egypten siden des grundlæggelse lige indtil nu.
Ex 9:18 Behold, to morrow about this time I will cause it to rain a very grievous hail, such as hath not been in Egypt since the foundation thereof even until now.

[2Mo 9:19 DK-KJV] Send nu derfor, og saml kvæget sammen, og alt det du har på marken; for på ethvert menneske og dyr som skal bli' fundet på marken, og ikke skal være bragt hjem, skal haglene komme ned på dem, og de skal dø.
Ex 9:19 Send therefore now, and gather thy cattle, and all that thou hast in the field; for upon every man and beast which shall be found in the field, and shall not be brought home, the hail shall come down upon them, and they shall die.

[2Mo 9:20 DK-KJV] Han der frygtede HERRENs ord blandt Faraos tjenere fik hans tjenere og hans kvæg til at flygte ind i husene:
Ex 9:20 He that feared the word of the LORD among the servants of Pharaoh made his servants and his cattle flee into the houses:

[2Mo 9:21 DK-KJV] Og han der ikke værdsatte HERRENs ord efterlod hans tjenere og hans kvæg på marken.
Ex 9:21 And he that regarded not the word of the LORD left his servants and his cattle in the field.

[2Mo 9:22 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Stræk din
Ex 9:22 And the LORD said unto Moses, Stretch forth thine

hånd frem mod himlen, så der må være hagl i hele Egyptens land, på mennesket, og på dyr, og på enhver af markens urter, udover Egyptens land.
[2Mo 9:23 DK-KJV] Og Moses strakte hans stav frem mod himlen: og HERREN sendte tordenvejr og hagl, og ilden løb langs med jorden; og HERREN regnede hagl på Egyptens land.
[2Mo 9:24 DK-KJV] Sådant var der hagl, og ild blandet med haglet, meget plagsomt, sådanne som der ikke før havde været i Egyptens land siden den blev en nation.
[2Mo 9:25 DK-KJV] Og haglet slog alle der var på marken udover hele Egyptens land, både mennesket og dyr; og haglet slog enhver urt på marken, og knækkede ethvert træ på marken.
[2Mo 9:26 DK-KJV] Kun i Goshens land, hvor Israels børn var, var der ingen hagl.
[2Mo 9:27 DK-KJV] Og Farao sendte, og kaldte på Moses og Aaron, og sagde til dem, Jeg har syndet denne gang: HERREN er retfærdig, og jeg og mit folk er onde.
[2Mo 9:28 DK-KJV] Bønfald HERREN (for det er nok) så der ikke længer er mægtige tordenvejr og hagl; og jeg vil lade jer gå, og I skal ikke længere bli' tilbage.
[2Mo 9:29 DK-KJV] Og Moses sagde til ham, Lige så hurtigt som jeg er gået ud af byen, vil jeg sprede mine hænder bredt for HERREN; og tordenvejret skal stoppe, og der skal heller ikke være flere hagl; så du må vide hvordan at jorden er HERRENs.
[2Mo 9:30 DK-KJV] Men angående dig og dine tjenere, jeg ved at I endnu ikke vil frygte HERREN Gud.
[2Mo 9:31 DK-KJV] Og hør'en og byggen var slået: for byggen var i øret, og hør'en var kogt.
[2Mo 9:32 DK-KJV] Men hveden og spelten var ikke slået: for de var ikke groet op.

[2Mo 9:33 DK-KJV] Og Moses gik ud af byen fra Farao, og spredte hans hænder bredt for HERREN: og tordenvejret og hagl stoppede, og regnen var ikke hældt udover jorden.
[2Mo 9:34 DK-KJV] Og da Farao så' at regnen og haglet og tordenvejret var stoppet, syndede han endnu mere, og forhærdede hans hjerte, han og hans tjenere.
[2Mo 9:35 DK-KJV] Og Faraos hjerte var forhærdet, og han ville heller ikke lade Israels børn gå; som HERREN talte gennem Moses.

hand toward heaven, that there may be hail in all the land of Egypt, upon man, and upon beast, and upon every herb of the field, throughout the land of Egypt.
Ex 9:23 And Moses stretched forth his rod toward heaven: and the LORD sent thunder and hail, and the fire ran along upon the ground; and the LORD rained hail upon the land of Egypt.
Ex 9:24 So there was hail, and fire mingled with the hail, very grievous, such as there was none like it in all the land of Egypt since it became a nation.
Ex 9:25 And the hail smote throughout all the land of Egypt all that was in the field, both man and beast; and the hail smote every herb of the field, and brake every tree of the field.
Ex 9:26 Only in the land of Goshen, where the children of Israel were, was there no hail.
Ex 9:27 And Pharaoh sent, and called for Moses and Aaron, and said unto them, I have sinned this time: the LORD is righteous, and I and my people are wicked.
Ex 9:28 Intreat the LORD (for it is enough) that there be no more mighty thunderings and hail; and I will let you go, and ye shall stay no longer.
Ex 9:29 And Moses said unto him, As soon as I am gone out of the city, I will spread abroad my hands unto the LORD; and the thunder shall cease, neither shall there be any more hail; that thou mayest know how that the earth is the LORD'S.
Ex 9:30 But as for thee and thy servants, I know that ye will not yet fear the LORD God.
Ex 9:31 And the flax and the barley was smitten: for the barley was in the ear, and the flax was bolled.
Ex 9:32 But the wheat and the rie were not smitten: for they were not grown up.
Ex 9:33 And Moses went out of the city from Pharaoh, and spread abroad his hands unto the LORD: and the thunders and hail ceased, and the rain was not poured upon the earth.
Ex 9:34 And when Pharaoh saw that the rain and the hail and the thunders were ceased, he sinned yet more, and hardened his heart, he and his servants.
Ex 9:35 And the heart of Pharaoh was hardened, neither would he let the children of Israel go; as the LORD had spoken by Moses.

2 Mosebog Kapitel 10 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 10:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Gå ind til Farao: for jeg har forhærdet hans hjerte, og hans tjeneres hjerte, for at jeg må vise disse mine tegn foran ham:
[2Mo 10:2 DK-KJV] Og for at du må fortælle i din søns ører, og af din søns søn, hvilke ting jeg har udvirket i Egypten, og mine tegn som jeg har lavet blandt dem; for at I må vide hvordan jeg er HERREN.
[2Mo 10:3 DK-KJV] Og Moses og Aaron kom ind til Farao, og sagde til ham, Således siger Hebræernes Gud HERREN, Hvor længe vil du afstå fra at ydmyge digselv foran mig? lad mit folk gå, så de må tjene mig.
[2Mo 10:4 DK-KJV] For hvis du afstår fra at lade mit folk gå, læg mærke til, i morgen vil jeg bringe græshopper udover dine kyster:
[2Mo 10:5 DK-KJV] Og de skal dække jordens overflade, så

Ex 10:1 And the LORD said unto Moses, Go in unto Pharaoh: for I have hardened his heart, and the heart of his servants, that I might shew these my signs before him:
Ex 10:2 And that thou mayest tell in the ears of thy son, and of thy son's son, what things I have wrought in Egypt, and my signs which I have done among them; that ye may know how that I am the LORD.
Ex 10:3 And Moses and Aaron came in unto Pharaoh, and said unto him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, How long wilt thou refuse to humble thyself before me? let my people go, that they may serve me.
Ex 10:4 Else, if thou refuse to let my people go, behold, to morrow will I bring the locusts into thy coast:
Ex 10:5 And they shall cover the face of the earth, that one

ikke nogen er i stand til at se jorden: og de skal spise resterne af det som er undsluppet, som er tilbage til jer fra haglet, og skal spise ethvert træ som gror for jer ud af marken:
[2Mo 10:6 DK-KJV] Og de skal fylde dine huse, og alle dine tjeneres huse, og alle Egypternes huse; som hverken dine fædre, eller dine fædres fædre har set, siden den dag som de var på jorden indtil denne dag. Og han vendte sigselv rundt, og gik ud fra Farao.
[2Mo 10:7 DK-KJV] Og Faraos tjenere sagde til ham, Hvor længe skal denne mand være en fælde for os? lad menneskene gå, så de må tjene HERREN deres Gud: ved du endnu ikke at Egypten er destrueret?
[2Mo 10:8 DK-KJV] Og Moses og Aaron blev igen bragt indtil Farao: og han sagde til dem, Gå, tjen HERREN jeres Gud: men hvem er de der skal gå?
[2Mo 10:9 DK-KJV] Og Moses sagde, Vi vil gå med vore unge og med vore gamle, med vore sønner og med vore døtre, med vore flokke og med vore besætninger vil vi gå; for vi må holde en fest for HERREN.
[2Mo 10:10 DK-KJV] Og han sagde til dem, Lad HERREN være sådant med jer, da jeg vil lade jer gå, og jeres små; sørg for det; for ondt er foran jer.
[2Mo 10:11 DK-KJV] Ikke sådant; gå I nu der er mænd, og tjen HERREN; for det I ønskede. Og de var drevet ud fra Faraos nærvær.
[2Mo 10:12 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Stræk din hånd udover Egyptens land efter græshopper, så de må komme op over Egyptens land, og æde enhver at landets urter, ja alt det haglet har efterladt.
[2Mo 10:13 DK-KJV] Og Moses strakte hans stav frem over Egyptens land, og HERREN frembragte en østenvind over landet hele den dag, og hele den nat; og da det blev morgen, frembragte østenvinden græshopperne.
[2Mo 10:14 DK-KJV] Og græshopperne gik op over hele Egyptens land, og hvilede i alle Egyptens kyster: de var meget plagsomme; før dem var der ingen sådanne græshopper som de, og heller ikke efter dem skal sådanne være.
[2Mo 10:15 DK-KJV] For de dækkede hele jordens overflade, sådant at landet var formørket; og de spiste enhver af landets urter, og alle træernes frugter som haglet havde efterladt: og der var ikke efterladt nogen grøn ting på træerne, eller på markens urter, udover hele Egyptens land.
[2Mo 10:16 DK-KJV] Da kaldte Farao hurtigt på Moses og Aaron; og han sagde, Jeg har syndet imod HERREN jeres Gud, og imod jer.
[2Mo 10:17 DK-KJV] Tilgiv nu derfor, jeg beder dig, min synd kun dennne gang, og bønfald HERREN jeres Gud, så han kun må fjerne denne død fra mig.
[2Mo 10:18 DK-KJV] Og han gik ud fra Farao, og bønfaldte HERREN.
[2Mo 10:19 DK-KJV] Og HERREN vendte en mægtig vestenvind, som fjernede græshopperne, og kastede dem ud i det Røde hav; der var ikke flere græshopper tilbage i alle Egyptens kyster.
[2Mo 10:20 DK-KJV] Men HERREN forhærdede Faraos hjerte, sådant at han ikke ville lade Israels børn gå.
[2Mo 10:21 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Stræk din hånd ud mod himlen, så der må være mørke over Egyptens land, ja mørke som må bli' følt.

[2Mo 10:22 DK-KJV] Og Moses strakte hans hånd frem mod himlen; og der var et tykt mørke i hele Egyptens land 3 dage:

cannot be able to see the earth: and they shall eat the residue of that which is escaped, which remaineth unto you from the hail, and shall eat every tree which groweth for you out of the field:
Ex 10:6 And they shall fill thy houses, and the houses of all thy servants, and the houses of all the Egyptians; which neither thy fathers, nor thy fathers' fathers have seen, since the day that they were upon the earth unto this day. And he turned himself, and went out from Pharaoh.
Ex 10:7 And Pharaoh's servants said unto him, How long shall this man be a snare unto us? let the men go, that they may serve the LORD their God: knowest thou not yet that Egypt is destroyed?
Ex 10:8 And Moses and Aaron were brought again unto Pharaoh: and he said unto them, Go, serve the LORD your God: but who are they that shall go?
Ex 10:9 And Moses said, We will go with our young and with our old, with our sons and with our daughters, with our flocks and with our herds will we go; for we must hold a feast unto the LORD.
Ex 10:10 And he said unto them, Let the LORD be so with you, as I will let you go, and your little ones: look to it; for evil is before you.
Ex 10:11 Not so: go now ye that are men, and serve the LORD; for that ye did desire. And they were driven out from Pharaoh's presence.
Ex 10:12 And the LORD said unto Moses, Stretch out thine hand over the land of Egypt for the locusts, that they may come up upon the land of Egypt, and eat every herb of the land, even all that the hail hath left.
Ex 10:13 And Moses stretched forth his rod over the land of Egypt, and the LORD brought an east wind upon the land all that day, and all that night; and when it was morning, the east wind brought the locusts.

Ex 10:14 And the locusts went up over all the land of Egypt, and rested in all the coasts of Egypt: very grievous were they; before them there were no such locusts as they, neither after them shall be such.
Ex 10:15 For they covered the face of the whole earth, so that the land was darkened; and they did eat every herb of the land, and all the fruit of the trees which the hail had left: and there remained not any green thing in the trees, or in the herbs of the field, through all the land of Egypt.
Ex 10:16 Then Pharaoh called for Moses and Aaron in haste; and he said, I have sinned against the LORD your God, and against you.
Ex 10:17 Now therefore forgive, I pray thee, my sin only this once, and intreat the LORD your God, that he may take away from me this death only.
Ex 10:18 And he went out from Pharaoh, and intreated the LORD.

Ex 10:19 And the LORD turned a mighty strong west wind, which took away the locusts, and cast them into the Red sea; there remained not one locust in all the coasts of Egypt.
Ex 10:20 But the LORD hardened Pharaoh's heart, so that he would not let the children of Israel go.
Ex 10:21 And the LORD said unto Moses, Stretch out thine hand toward heaven, that there may be darkness over the land of Egypt, even darkness which may be felt.
Ex 10:22 And Moses stretched forth his hand toward heaven; and there was a thick darkness in all the land of Egypt three days:

[2Mo 10:23 DK-KJV] De så' ikke hinanden, og ingen rejste sig fra hans sted i 3 dage: men alle Israels børn havde lys i deres opholdssteder.
Ex 10:23 They saw not one another, neither rose any from his place for three days: but all the children of Israel had light in their dwellings.
[2Mo 10:24 DK-KJV] Og Farao kaldte på Moses, og sagde, Gå I, tjen HERREN; men lad jeres flokke og jeres besætninger være tilbage: lad også jeres små gå med jer.
Ex 10:24 And Pharaoh called unto Moses, and said, Go ye, serve the LORD; only let your flocks and your herds be stayed: let your little ones also go with you.
[2Mo 10:25 DK-KJV] Og Moses sagde, Du må også give os ofre og brændoffergaver, som vi må offer til HERREN vor Gud.
Ex 10:25 And Moses said, Thou must give us also sacrifices and burnt offerings, that we may sacrifice unto the LORD our God.
[2Mo 10:26 DK-KJV] Vores kvæg skal også gå med os; der skal ikke efterlades en hov; for deraf må vi ta' for at tjene HERREN vor Gud; og vi ved ikke med hvad vi må tjene HERREN, før vi kommer derhen.
Ex 10:26 Our cattle also shall go with us; there shall not an hoof be left behind; for thereof must we take to serve the LORD our God; and we know not with what we must serve the LORD, until we come thither.
[2Mo 10:27 DK-KJV] Men HERREN forhærdede Faraos hjerte, og han ville ikke lade dem gå.
Ex 10:27 But the LORD hardened Pharaoh's heart, and he would not let them go.
[2Mo 10:28 DK-KJV] Og Farao sagde til ham, Gå du væk fra mig, pas på digselv, se ikke mit ansigt mere; for i den dag du ser mit ansigt skal du dø.
Ex 10:28 And Pharaoh said unto him, Get thee from me, take heed to thyself, see my face no more; for in that day thou seest my face thou shalt die.
[2Mo 10:29 DK-KJV] Og Moses sagde, Du har talt vel, jeg vil ikke se dit ansigt mere.
Ex 10:29 And Moses said, Thou hast spoken well, I will see thy face again no more.

2 Mosebog Kapitel 11 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 11:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Jeg vil bringe endnu en plage mere over Farao; bagefter vil han lade jer gå derhen: når han skal lade jer gå, skal han med sikkerhed presse jer allesammen derhen.
Ex 11:1 And the LORD said unto Moses, Yet will I bring one plague more upon Pharaoh, and upon Egypt; afterwards he will let you go hence: when he shall let you go, he shall surely thrust you out hence altogether.
[2Mo 11:2 DK-KJV] Tal nu i folkets ører, og lad enhver mand låne af hans næste, og enhver kvinde af hendes næste, smykker af sølv, og smykker af guld.
Ex 11:2 Speak now in the ears of the people, and let every man borrow of his neighbour, and every woman of her neighbour, jewels of silver, and jewels of gold.
[2Mo 11:3 DK-KJV] Og HERREN gav folket favør i Egypternes øjne. Desuden var manden Moses meget stor i Egyptens land, i Faraos tjeneres øjne, og i folkets øjne.
Ex 11:3 And the LORD gave the people favour in the sight of the Egyptians. Moreover the man Moses was very great in the land of Egypt, in the sight of Pharaoh's servants, and in the sight of the people.
[2Mo 11:4 DK-KJV] Og Moses sagde, Dette siger HERREN, Omkring midnat vil jeg gå ud ind i Egyptens midte:
Ex 11:4 And Moses said, Thus saith the LORD, About midnight will I go out into the midst of Egypt:
[2Mo 11:5 DK-KJV] Og alle de førstefødte i Egyptens land skal dø, fra Faraos førstefødte der sidder på hans trone, lige til de førstefødte af tjenestepigerne der er bagved møllestenen; og alle de førstefødte fra dyrene.
Ex 11:5 And all the firstborn in the land of Egypt shall die, from the firstborn of Pharaoh that sitteth upon his throne, even unto the firstborn of the maidservant that is behind the mill; and all the firstborn of beasts.
[2Mo 11:6 DK-KJV] Og der skal være et stort råb udover hele Egyptens land, sådanne som der var ingen som det, der skal heller ikke være nogen som det mere.
Ex 11:6 And there shall be a great cry throughout all the land of Egypt, such as there was none like it, nor shall be like it any more.
[2Mo 11:7 DK-KJV] Men en hund skal ikke bevæge hans tunge imod nogen af Israels børn, imod mennesket eller dyr: for at I må vide hvordan HERREN har lagt en forskel mellem Egypterne og Israel.
Ex 11:7 But against any of the children of Israel shall not a dog move his tongue, against man or beast: that ye may know how that the LORD doth put a difference between the Egyptians and Israel.
[2Mo 11:8 DK-KJV] Og alle disse dine tjenere skal komme ned til mig, og bukke demselv ned for mig, og sige, Kom dig ud, og hele folket der følger dig: og efter det vil jeg gå ud. Og han gik ud fra Farao i en stor vrede.
Ex 11:8 And all these thy servants shall come down unto me, and bow down themselves unto me, saying, Get thee out, and all the people that follow thee: and after that I will go out. And he went out from Pharaoh in a great anger.
[2Mo 11:9 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Farao skal ikke lytte til jer; for at mine undere må bli' multipliceret i Egyptens land.
Ex 11:9 And the LORD said unto Moses, Pharaoh shall not hearken unto you; that my wonders may be multiplied in the land of Egypt.
[2Mo 11:10 DK-KJV] Og Moses og Aaron gjorde alle disse undere foran Farao: og HERREN forhærdede Faraos hjerte, sådant at han ikke ville lade Israels børn gå ud af hans land.
Ex 11:10 And Moses and Aaron did all these wonders before Pharaoh: and the LORD hardened Pharaoh's heart, so that he would not let the children of Israel go out of his land.

2 Mosebog Kapitel 12 - Påsken - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV

[2Mo 12:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og Aaron i Egyptens land, og siger,
[2Mo 12:2 DK-KJV] Denne måned skal for jer være månedernes begyndelse: den skal være årets første måned for jer.

[2Mo 12:3 DK-KJV] Tal I til hele Israels menighed, og sig, På den 10'ne dag af denne måned skal de hver mand ta' et lam til sig, efter deres fædres hus, et lam til et hus:
[2Mo 12:4 DK-KJV] Og hvis husholdet er for lille til lammet, lad ham og hans nabo efter hans hus ta' det efter sjælenes antal; hver mand efter hvor meget der bliver spist skal udgøre jeres udregning for lammet.

[2Mo 12:5 DK-KJV] Jeres lam skal være fejlfri, et hankøn fra det første år: I skal ta' det ud fra fårene, eller fra gederne:
[2Mo 12:6 DK-KJV] Og I skal holde det frem til den 14'ne dag i den samme måned: og hele Israels menighedsforsamling skal dræbe det om aftenen.
[2Mo 12:7 DK-KJV] Og de skal ta' af blodet, og slå det på de 2 sider af dørstolperne og på dørens overligger fra husene, hvori de skal spise det.

[2Mo 12:8 DK-KJV] Og de skal spise kødet samme nat, stegt med ild, og usyret brød; og med bitre urter skal de spise det.
[2Mo 12:9 DK-KJV] Spis ikke af det råt, ej heller sydet på nogen måde med vand, men stegt med ild; hans hoved med hans ben, og med dens indvolde.
[2Mo 12:10 DK-KJV] Og I skal ikke efterlade noget af det til næste morgen; og det som er tilovers fra det indtil næste morgen skal I brænde med ild.
[2Mo 12:11 DK-KJV] Og således skal I spise det; med jeres lænder omviklet, jeres sko på jeres fødder, og jeres stav i jeres hånd; og I skal spise det i hast: det er HERRENs påske.
[2Mo 12:12 DK-KJV] For jeg vil passere gennem Egyptens land denne nat, og vil slå alle de førstefødte i Egyptens land, både menneske og dyr; og imod alt Egyptens gods vil jeg eksekvere dom: jeg er HERREN.
[2Mo 12:13 DK-KJV] Og blodet skal for jer være et kendetegn på husene hvor I er: og når jeg ser blodet, vil jeg passere over jer, og plagen skal ikke være over jer for at destruere jer, når jeg slår Egyptens land.
[2Mo 12:14 DK-KJV] Og denne dag skal for jer være der som et mindesmærke; og I skal holde den som en fest for HERREN udover jeres generationer; I skal holde den som en fest via et ritual for evigt.
[2Mo 12:15 DK-KJV] 7 dage skal I spise usyret brød; ja den første dag skal I fjerne surdej ud fra jeres huse: for hver den der spiser syrnet brød fra den første dag indtil den 7'ne dag, den sjæl skal fjernes fra Israel.
[2Mo 12:16 DK-KJV] Og i den første dag skal der være en hellig sammenkomst, og i den 7'ne dag skal der for jer være en hellig sammenkomst; ingen slags arbejde skal bli' gjort i dem, foruden det ethvert menneske måtte spise, kun det må bli' gjort af jer.
[2Mo 12:17 DK-KJV] Og I skal overholde de usyrede brøds fest; for i denne selvsamme dag har jeg bragt jeres hærer ud af Egyptens land: derfor skal I overholde denne dag i jeres generationer via et ritual for evigt.
[2Mo 12:18 DK-KJV] I den første måned, på den 14'ne dag af den måneds aften, skal I spise usyret brød, indtil den 21'ne dag af den måneds aften.

Ex 12:1 And the LORD spake unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying,

Ex 12:2 This month shall be unto you the beginning of months: it shall be the first month of the year to you.
Ex 12:3 Speak ye unto all the congregation of Israel, saying, In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to the house of their fathers, a lamb for an house:
Ex 12:4 And if the household be too little for the lamb, let him and his neighbour next unto his house take it according to the number of the souls; every man according to his eating shall make your count for the lamb.
Ex 12:5 Your lamb shall be without blemish, a male of the first year: ye shall take it out from the sheep, or from the goats:
Ex 12:6 And ye shall keep it up until the fourteenth day of the same month: and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it in the evening.
Ex 12:7 And they shall take of the blood, and strike it on the two side posts and on the upper door post of the houses, wherein they shall eat it.
Ex 12:8 And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; and with bitter herbs they shall eat it.
Ex 12:9 Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; his head with his legs, and with the purtenance thereof.
Ex 12:10 And ye shall let nothing of it remain until the morning; and that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
Ex 12:11 And thus shall ye eat it; with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste: it is the LORD'S passover.
Ex 12:12 For I will pass through the land of Egypt this night, and will smite all the firstborn in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgment: I am the LORD.
Ex 12:13 And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are: and when I see the blood, I will pass over you, and the plague shall not be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.
Ex 12:14 And this day shall be unto you for a memorial; and ye shall keep it a feast to the LORD throughout your generations; ye shall keep it a feast by an ordinance for ever.
Ex 12:15 Seven days shall ye eat unleavened bread; even the first day ye shall put away leaven out of your houses: for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.
Ex 12:16 And in the first day there shall be an holy convocation, and in the seventh day there shall be an holy convocation to you; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done of you.
Ex 12:17 And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your armies out of the land of Egypt: therefore shall ye observe this day in your generations by an ordinance for ever.
Ex 12:18 In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

[2Mo 12:19 DK-KJV] 7 dage skal ingen surdej være fundet i jeres huse: for hver den der spiser det som er syrnet, ja den sjæl skal fjernes fra Israels menighed, om han er en fremmed, eller født i landet.
[2Mo 12:20 DK-KJV] I skal intet syrnet spise; i alle jeres beboelser skal I spise usyret brød.
[2Mo 12:21 DK-KJV] Da indkaldte Moses alle Israels ældste, og sagde til dem, Drag afsted og ta' jer et lam efter jeres familier, og dræb påsken.
[2Mo 12:22 DK-KJV] Og I skal ta' en masse isopstave, og dyppe dem i blodet der er i baljen, og slå på overliggeren og de 2 dørstolper med blodet der er i baljen; og ingen af jer skal gå ud af hans husdør før det er morgen.

[2Mo 12:23 DK-KJV] For HERREN vil passere igennem for at slå Egypterne; og når han ser blodet på overliggeren, og på de 2 dørstolper, vil HERREN passere over døren, og vil ikke tillade ødelæggeren at komme ind i jeres huse for at slå jer.
[2Mo 12:24 DK-KJV] Og I skal overholde denne ting som et ritual til dig og til dine sønner for evigt.
[2Mo 12:25 DK-KJV] Og det skal ske, når I er kommet til det land som HERREN vil gi' jer, ligesom han har lovet, at I skal holde denne tjeneste.
[2Mo 12:26 DK-KJV] Og det skal ske, når jeres børn skal sige til jer, Hvad mener I med denne tjeneste?

[2Mo 12:27 DK-KJV] At I skal sige, Det er HERRENs påskeoffer, som passerede over Israels børns huse i Egypten, da han slog Egypterne, og forløste vore huse. Og folket bøjede hovedet og tilbad.
[2Mo 12:28 DK-KJV] Og Israels børn tog afsted, og gjorde som HERREN havde befalet Moses og Aaron, sådant gjorde de.

[2Mo 12:29 DK-KJV] Og det skete, at ved midnatstid slog HERREN alle de førstefødte i Egyptens land, fra Faraos førstefødte der sad på hans trone til de tilfangetagnes førstefødte der var i fangehullet; og alt kvægets førstefødte.
[2Mo 12:30 DK-KJV] Og Farao stod op om natten, han, og alle hans tjenere, og alle Egypterne; og der var et stort råb i Egypten; for der var ikke ét hus hvor der ikke var én der var død.

[2Mo 12:31 DK-KJV] Og han kaldte på Moses og Aaron om aftenen, og sagde, Rejs jer op, og forlad I mit folk, både I og Israels børn; og gå, tjen HERREN, som I har sagt.
[2Mo 12:32 DK-KJV] Ta' også jeres flokke og jeres besætninger, som I har sagt, og bliv væk; og velsign også mig.
[2Mo 12:33 DK-KJV] Og Egypterne var presserende på folket, at de måtte sende dem ud af landet i en fart; for de sagde, Vi er alle døde mennesker.

[2Mo 12:34 DK-KJV] Og folket tog deres dej før det var syrnet, deres ældtekar var opbundet i deres tøj på deres skuldre.
[2Mo 12:35 DK-KJV] Og Israels børn gjorde i overensstemmelse med Moses' ord; og af Egypterne lånte de sølv-juveler, og guld-juveler, og tøj:
[2Mo 12:36 DK-KJV] Og HERREN gav folket favør i Egypternes øjne, sådant at de lånte sådanne ting til dem som de ønskede. Og de plyndrede Egypterne.

[2Mo 12:37 DK-KJV] Og Israels børn rejste fra Rameses til

Ex 12:19 Seven days shall there be no leaven found in your houses: for whosoever eateth that which is leavened, even that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a stranger, or born in the land.
Ex 12:20 Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.
Ex 12:21 Then Moses called for all the elders of Israel, and said unto them, Draw out and take you a lamb according to your families, and kill the passover.
Ex 12:22 And ye shall take a bunch of hyssop, and dip it in the blood that is in the bason, and strike the lintel and the two side posts with the blood that is in the bason; and none of you shall go out at the door of his house until the morning.
Ex 12:23 For the LORD will pass through to smite the Egyptians; and when he seeth the blood upon the lintel, and on the two side posts, the LORD will pass over the door, and will not suffer the destroyer to come in unto your houses to smite you.
Ex 12:24 And ye shall observe this thing for an ordinance to thee and to thy sons for ever.
Ex 12:25 And it shall come to pass, when ye be come to the land which the LORD will give you, according as he hath promised, that ye shall keep this service.
Ex 12:26 And it shall come to pass, when your children shall say unto you, What mean ye by this service?
Ex 12:27 That ye shall say, It is the sacrifice of the LORD'S passover, who passed over the houses of the children of Israel in Egypt, when he smote the Egyptians, and delivered our houses. And the people bowed the head and worshipped.

Ex 12:28 And the children of Israel went away, and did as the LORD had commanded Moses and Aaron, so did they.
Ex 12:29 And it came to pass, that at midnight the LORD smote all the firstborn in the land of Egypt, from the firstborn of Pharaoh that sat on his throne unto the firstborn of the captive that was in the dungeon; and all the firstborn of cattle.
Ex 12:30 And Pharaoh rose up in the night, he, and all his servants, and all the Egyptians; and there was a great cry in Egypt; for there was not a house where there was not one dead.
Ex 12:31 And he called for Moses and Aaron by night, and said, Rise up, and get you forth from among my people, both ye and the children of Israel; and go, serve the LORD, as ye have said.

Ex 12:32 Also take your flocks and your herds, as ye have said, and be gone; and bless me also.
Ex 12:33 And the Egyptians were urgent upon the people, that they might send them out of the land in haste; for they said, We be all dead men.
Ex 12:34 And the people took their dough before it was leavened, their kneadingtroughs being bound up in their clothes upon their shoulders.
Ex 12:35 And the children of Israel did according to the word of Moses; and they borrowed of the Egyptians jewels of silver, and jewels of gold, and raiment:
Ex 12:36 And the LORD gave the people favour in the sight of the Egyptians, so that they lent unto them such things as they required. And they spoiled the Egyptians.

Ex 12:37 And the children of Israel journeyed from Rameses

Succoth, omkring 600.000 til fods der var mænd, foruden børn.
[2Mo 12:38 DK-KJV] Og en blandet skare gik også op med dem; og flokke, og besætninger, ja rigtigt meget kvæg.

[2Mo 12:39 DK-KJV] Og de bagte usyrede kager af dejen som de bragte videre ud af Egypten, for det var ikke syrnet; fordi de var smidt ud af Egypten, og ikke kunne vente, og de havde heller ikke forberedt nogle fornødenheder til demselv.
[2Mo 12:40 DK-KJV] Nu var Israels børns ophold, som boede i Egypten, 430 år.
[2Mo 12:41 DK-KJV] Og det skete ved enden af det 430'te år, ja den selvsamme dag skete det, at alle HERRENs hærskarer gik ud fra Egyptens land.
[2Mo 12:42 DK-KJV] Det er en nat til at bli' meget overholdt overfor HERREN som bragte dem ud fra Egyptens land: dette er den nat fra HERREN til at bli' overholdt af alle Israels børn i deres generationer.

[2Mo 12:43 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses og Aaron, Dette er påskeritualet: Der skal ingen fremmed spise deraf.
[2Mo 12:44 DK-KJV] Men enhver mands tjener der er købt for penge, når du har omskåret ham, da skal han spise deraf.
[2Mo 12:45 DK-KJV] En udlænding og en hyret tjener skal ikke spise deraf.
[2Mo 12:46 DK-KJV] I ét hus skal det bli' spist; du skal ikke bære noget af kødet videre udaf huset; I skal heller ikke brække dens ben.

[2Mo 12:47 DK-KJV] Hele Israels menighed skal holde den.
[2Mo 12:48 DK-KJV] Og når en fremmed skal opholde sig hos dig, og vil holde HERRENs påske, lad alle hans hankøn bli' omskåret, og lad ham da komme nær og holde den; og han skal være som én der er født i det land: for ingen uomskåret person skal spise deraf.
[2Mo 12:49 DK-KJV] Én lov skal være til ham der er hjemmefødt, og til den fremmede der opholder sig blandt jer.
[2Mo 12:50 DK-KJV] Således gjorde alle Israels børn; som HERREN befalede Moses og Aaron, sådant gjorde de.
[2Mo 12:51 DK-KJV] Og det skete den selvsamme dag, at HERREN bragte Israels børn ud af Egyptens land ved deres hærer.

to Succoth, about six hundred thousand on foot that were men, beside children.
Ex 12:38 And a mixed multitude went up also with them; and flocks, and herds, even very much cattle.
Ex 12:39 And they baked unleavened cakes of the dough which they brought forth out of Egypt, for it was not leavened; because they were thrust out of Egypt, and could not tarry, neither had they prepared for themselves any victual.
Ex 12:40 Now the sojourning of the children of Israel, who dwelt in Egypt, was four hundred and thirty years.
Ex 12:41 And it came to pass at the end of the four hundred and thirty years, even the selfsame day it came to pass, that all the hosts of the LORD went out from the land of Egypt.
Ex 12:42 It is a night to be much observed unto the LORD for bringing them out from the land of Egypt: this is that night of the LORD to be observed of all the children of Israel in their generations.
Ex 12:43 And the LORD said unto Moses and Aaron, This is the ordinance of the passover: There shall no stranger eat thereof:
Ex 12:44 But every man's servant that is bought for money, when thou hast circumcised him, then shall he eat thereof.
Ex 12:45 A foreigner and an hired servant shall not eat thereof.
Ex 12:46 In one house shall it be eaten; thou shalt not carry forth ought of the flesh abroad out of the house; neither shall ye break a bone thereof.

Ex 12:47 All the congregation of Israel shall keep it.
Ex 12:48 And when a stranger shall sojourn with thee, and will keep the passover to the LORD, let all his males be circumcised, and then let him come near and keep it; and he shall be as one that is born in the land: for no uncircumcised person shall eat thereof.
Ex 12:49 One law shall be to him that is homeborn, and unto the stranger that sojourneth among you.
Ex 12:50 Thus did all the children of Israel; as the LORD commanded Moses and Aaron, so did they.
Ex 12:51 And it came to pass the selfsame day, that the LORD did bring the children of Israel out of the land of Egypt by their armies.

2 Mosebog Kapitel 13 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 13:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[2Mo 13:2 DK-KJV] Helliggør alle de førstefødte til mig, hvadsomhelst der åbner livmoderen blandt Israels børn, både af menneske og af dyr: det er mit.
[2Mo 13:3 DK-KJV] Og Moses sagde til folket, Husk på denne dag, i hvilken I kom ud fra Egypten, ud af slaveriets hus; for ved håndens styrke bragte HERREN jer ud fra dette sted: der skal intet syrnet brød bli' spist.

[2Mo 13:4 DK-KJV] Denne dag kom I ud i måneden Abib.

[2Mo 13:5 DK-KJV] Og det skal ske når HERREN skal bringe dig ind i Canaaniternes land, og Hittiternes, og Amoriternes, og Hiviternes, og Jebusiterenes, at du skal holde denne tjeneste i denne måned.
[2Mo 13:6 DK-KJV] Du skal spise usyret brød i 7 dage, og på den 7'ne dag skal der være en fest for HERREN.
[2Mo 13:7 DK-KJV] Usyret brød skal bli' spist i 7 dage; og der skal intet syrnet brød bli' set hos dig, ej heller skal der bli' set

Ex 13:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Ex 13:2 Sanctify unto me all the firstborn, whatsoever openeth the womb among the children of Israel, both of man and of beast: it is mine.
Ex 13:3 And Moses said unto the people, Remember this day, in which ye came out from Egypt, out of the house of bondage; for by strength of hand the LORD brought you out from this place: there shall no leavened bread be eaten.

Ex 13:4 This day came ye out in the month Abib.
Ex 13:5 And it shall be when the LORD shall bring thee into the land of the Canaanites, and the Hittites, and the Amorites, and the Hivites, and the Jebusites, which he sware unto thy fathers to give thee, a land flowing with milk and honey, that thou shalt keep this service in this month.
Ex 13:6 Seven days thou shalt eat unleavened bread, and in the seventh day shall be a feast to the LORD.
Ex 13:7 Unleavened bread shall be eaten seven days; and there shall no leavened bread be seen with thee, neither

surdej hos dig i alle dine kvarterer.

shall there be leaven seen with thee in all thy quarters.

[2Mo 13:8 DK-KJV] Og du skal fremvise din søn i den dag, og sige, Dette er gjort på grund af det som HERREN gjorde for mig da jeg kom frem ud af Egypten.

Ex 13:8 And thou shalt shew thy son in that day, saying, This is done because of that which the LORD did unto me when I came forth out of Egypt.

[2Mo 13:9 DK-KJV] Og det skal være der som et tegn på din hånd, og som et mindesmærke mellem dine øjne, for at HERRENs lov må være i din mund: for med en stærk hånd har HERREN brag dig ud af Egypten.

Ex 13:9 And it shall be for a sign unto thee upon thine hand, and for a memorial between thine eyes, that the LORD'S law may be in thy mouth: for with a strong hand hath the LORD brought thee out of Egypt.

[2Mo 13:10 DK-KJV] Du skal derfor holde dette ritual i hans årstid år efter år.

Ex 13:10 Thou shalt therefore keep this ordinance in his season from year to year.

[2Mo 13:11 DK-KJV] Og det skal ske når HERREN skal bringe dig ind i Canaaniternes land, som han svor overfor dig og for dine fædre, og skal gi' det til dig,

Ex 13:11 And it shall be when the LORD shall bring thee into the land of the Canaanites, as he sware unto thee and to thy fathers, and shall give it thee,

[2Mo 13:12 DK-KJV] Du skal sætte alle der åbner livmoderen [Matrixen) til side til HERREN, og enhver førstefødt der kommer fra et dyr som du har: hankønnene skal være HERRENs.

Ex 13:12 That thou shalt set apart unto the LORD all that openeth the matrix, and every firstling that cometh of a beast which thou hast; the males shall be the LORD'S.

[2Mo 13:13 DK-KJV] Og enhver førstefødt fra et æsel skal du løskøbe med et lam: og hvis du ikke vil løskøbe det, da skal du brække hans nakke: og alle menneskets førstefødte blandt dine børn skal du løskøbe.

Ex 13:13 And every firstling of an ass thou shalt redeem with a lamb; and if thou wilt not redeem it, then thou shalt break his neck: and all the firstborn of man among thy children shalt thou redeem.

[2Mo 13:14 DK-KJV] Og det skal ske når din søn skal spørge dig i tiden der kommer, og siger, Hvad er dette? at du skal sige til ham, Ved håndens styrke bragte HERREN os ud fra Egypten, fra slaveriets hus:

Ex 13:14 And it shall be when thy son asketh thee in time to come, saying, What is this? that thou shalt say unto him, By strength of hand the LORD brought us out from Egypt, from the house of bondage:

[2Mo 13:15 DK-KJV] Og det skete, da Farao knap nok ville lade os gå, at HERREN dræbte alle de førstefødte i Egyptens land, både menneskets førstefødte, og dyrernes førstefødte: derfor ofrer jeg alle der åbner livmoderen [Matrixen) til HERREN, som er hankøn; men alle mine børns førstefødte løskøber jeg.

Ex 13:15 And it came to pass, when Pharaoh would hardly let us go, that the LORD slew all the firstborn in the land of Egypt, both the firstborn of man, and the firstborn of beast: therefore I sacrifice to the LORD all that openeth the matrix, being males; but all the firstborn of my children I redeem.

[2Mo 13:16 DK-KJV] Og det skal være der som et kendetegn på din hånd, og som pandesmykker mellem dine øjne: for ved håndens styrke bragte HERREN os frem ud af Egypten.

Ex 13:16 And it shall be for a token upon thine hand, and for frontlets between thine eyes: for by strength of hand the LORD brought us forth out of Egypt.

[2Mo 13:17 DK-KJV] Og det skete, da Farao lod folket gå, at Gud ikke ledte dem via Filisternes landevej, selvom den var tæt på; for Gud sagde, For ikke at folket måske skulle angre når de ser krig, og de vender tilbage til Egypten:

Ex 13:17 And it came to pass, when Pharaoh had let the people go, that God led them not through the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, Lest peradventure the people repent when they see war, and they return to Egypt:

[2Mo 13:18 DK-KJV] Men Gud ledte folket omkring, via Det Røde havs vildmarksvej: og Israels børn gik oprustet ud af Egyptens land.

Ex 13:18 But God led the people about, through the way of the wilderness of the Red sea: and the children of Israel went up harnessed out of the land of Egypt.

[2Mo 13:19 DK-KJV] Og Moses tog Josephs knogler med ham: for han havde svoret ligeud til Israels børn, og sagt, Gud vil med sikkerhed besøge jer, og I skal ta' mine knogler med jer ud derfra.

Ex 13:19 And Moses took the bones of Joseph with him: for he had straitly sworn the children of Israel, saying, God will surely visit you; and ye shall carry up my bones away hence with you.

[2Mo 13:20 DK-KJV] Og de tog deres rejse fra Succoth, og slog lejr op i Etham, i udkanten af vildmarken.

Ex 13:20 And they took their journey from Succoth, and encamped in Etham, in the edge of the wilderness.

[2Mo 13:21 DK-KJV] Og HERREN gik foran dem om dagen i en søjle af en sky, for at vise dem vejen; og om natten i en søjle af ild, for at give dem lys; for at kunne gå dag og nat:

Ex 13:21 And the LORD went before them by day in a pillar of a cloud, to lead them the way; and by night in a pillar of fire, to give them light; to go by day and night:

[2Mo 13:22 DK-KJV] Han fjernede ikke skysøjlen om dagen, heller ikke ildsøjlen om natten, foran folket.

Ex 13:22 He took not away the pillar of the cloud by day, nor the pillar of fire by night, from before the people.

2 Mosebog Kapitel 14 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 14:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Ex 14:1 And the LORD spake unto Moses, saying,

[2Mo 14:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, så de vender om og slår lejren op foran Pi-hahiroth, mellem Migdol og havet, op imod Baal-zephon: før det skal I slå lejren op ved havet.

Ex 14:2 Speak unto the children of Israel, that they turn and encamp before Pi-hahiroth, between Migdol and the sea, over against Baal-zephon: before it shall ye encamp by the sea.

[2Mo 14:3 DK-KJV] For Farao vil sige om Israels børn, De er sammenfiltret i landet, vildmarken har lukket dem inde.
[2Mo 14:4 DK-KJV] Og jeg vil forhærde Faraos hjerte, så han skal følge efter dem; og jeg vil bli' æret over Farao, og over hele hans hær; så Egypterne må vide at jeg er HERREN. Og sådant gjorde de.
[2Mo 14:5 DK-KJV] Og det var fortalt Egyptens konge at folket flygtede: og Faraos hjerte og hans tjeneres var vendt imod folket, og de sagde, Hvorfor har vi gjort dette, at vi har ladet Israel gå fra at tjene os?
[2Mo 14:6 DK-KJV] Og han klargjorde hans stridsvogn, og tog hans folk med ham.
[2Mo 14:7 DK-KJV] Og han tog 600 udvalgte stridsvogne, og alle Egyptens stridsvogne, og kaptajnerne over hver eneste af dem.
[2Mo 14:8 DK-KJV] Og HERREN forhærdede Faraos hjerte Egyptens konge, og han forfulgte Israels børn: og Israels børn gik ud med en høj hånd.
[2Mo 14:9 DK-KJV] Men Egypterne forfulgte dem, alle hestene og Faraos stridsvogne, og hans ryttere, og hans hær, og indhentede dem ved lejren ved havet, ved siden af Pi-hahiroth, før Baal-zephon.
[2Mo 14:10 DK-KJV] Og da Farao nærmede sig, opløftede Israels børn deres øjne, og, læg mærke til, Egypterne marcherede efter dem; og de var meget bange: og Israels børn råbte på HERREN.
[2Mo 14:11 DK-KJV] Og de sagde til Moses, Var det fordi der ikke var nogle grave i Egypten, at du har ført os væk for at dø i vildmarken? hvorfor har du handlet således med os, for at føre os ud af Egypten?
[2Mo 14:12 DK-KJV] Var det ikke det vi fortalte dig i Egypten, og sagde, Lad os være, så vi må tjene Egypterne? For det havde været bedre for os at tjene Egypterne, end at vi skulle dø i vildmarken.
[2Mo 14:13 DK-KJV] Og Moses sagde til folket, Frygt I ikke, stå stille, og se HERRENs frelse, som han vil fremvise for jer i dag: for Egypterne som I har set i dag, dem skal I aldrig mere se igen.
[2Mo 14:14 DK-KJV] HERREN skal kæmpe for jer, og I skal være stille.

[2Mo 14:15 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Hvorfor råber du på mig? tal til Israels børn, så de går fremad:
[2Mo 14:16 DK-KJV] Men opløft din stav, og stræk din hånd udover havet, og del det: og Israels børn skal gå på tør jord igennem havets midte.
[2Mo 14:17 DK-KJV] Og jeg, læg mærke til, jeg vil forhærde Egypternes hjerter, og de skal følge dem: og jeg vil få ære over Farao, og over hele hans hær, over hans stridsvogne, og hans ryttere.
[2Mo 14:18 DK-KJV] Og Egypterne skal vide at jeg er HERREN, når jeg har fået min ære over Farao, over hans stridsvogne, og hans ryttere.
[2Mo 14:19 DK-KJV] Og Guds engel, som gik foran Israels lejr, flyttede sig og gik bagved dem; og skysøjlen gik foran deres ansigt, og stod bagved dem:
[2Mo 14:20 DK-KJV] Og den kom imellem Egypternes lejr og Israels lejr; og den var en sky og mørke for dem, men den gav lys om natten for disse: sådant at den ene ikke kom nær den anden hele den nat.
[2Mo 14:21 DK-KJV] Og Moses strakte hans hånd udover havet; og HERREN fik havet til at trække sig tilbage via en stærk østenvind hele den nat, og gjorde havet til tørt land, og vandmasserne var delt.

Ex 14:3 For Pharaoh will say of the children of Israel, They are entangled in the land, the wilderness hath shut them in.
Ex 14:4 And I will harden Pharaoh's heart, that he shall follow after them; and I will be honoured upon Pharaoh, and upon all his host; that the Egyptians may know that I am the LORD. And they did so.
Ex 14:5 And it was told the king of Egypt that the people fled: and the heart of Pharaoh and of his servants was turned against the people, and they said, Why have we done this, that we have let Israel go from serving us?
Ex 14:6 And he made ready his chariot, and took his people with him:

Ex 14:7 And he took six hundred chosen chariots, and all the chariots of Egypt, and captains over every one of them.
Ex 14:8 And the LORD hardened the heart of Pharaoh king of Egypt, and he pursued after the children of Israel: and the children of Israel went out with an high hand.
Ex 14:9 But the Egyptians pursued after them, all the horses and chariots of Pharaoh, and his horsemen, and his army, and overtook them encamping by the sea, beside Pi-hahiroth, before Baal-zephon.
Ex 14:10 And when Pharaoh drew nigh, the children of Israel lifted up their eyes, and, behold, the Egyptians marched after them; and they were sore afraid: and the children of Israel cried out unto the LORD.
Ex 14:11 And they said unto Moses, Because there were no graves in Egypt, hast thou taken us away to die in the wilderness? wherefore hast thou dealt thus with us, to carry us forth out of Egypt?
Ex 14:12 Is not this the word that we did tell thee in Egypt, saying, Let us alone, that we may serve the Egyptians? For it had been better for us to serve the Egyptians, than that we should die in the wilderness.
Ex 14:13 And Moses said unto the people, Fear ye not, stand still, and see the salvation of the LORD, which he will shew to you to day: for the Egyptians whom ye have seen to day, ye shall see them again no more for ever.
Ex 14:14 The LORD shall fight for you, and ye shall hold your peace.
Ex 14:15 And the LORD said unto Moses, Wherefore criest thou unto me? speak unto the children of Israel, that they go forward:
Ex 14:16 But lift thou up thy rod, and stretch out thine hand over the sea, and divide it: and the children of Israel shall go on dry ground through the midst of the sea.
Ex 14:17 And I, behold, I will harden the hearts of the Egyptians, and they shall follow them: and I will get me honour upon Pharaoh, and upon all his host, upon his chariots, and upon his horsemen.
Ex 14:18 And the Egyptians shall know that I am the LORD, when I have gotten me honour upon Pharaoh, upon his chariots, and upon his horsemen.
Ex 14:19 And the angel of God, which went before the camp of Israel, removed and went behind them; and the pillar of the cloud went from before their face, and stood behind them:
Ex 14:20 And it came between the camp of the Egyptians and the camp of Israel; and it was a cloud and darkness to them, but it gave light by night to these: so that the one came not near the other all the night.
Ex 14:21 And Moses stretched out his hand over the sea; and the LORD caused the sea to go back by a strong east wind all that night, and made the sea dry land, and the waters were divided.

[2Mo 14:22 DK-KJV] Og Israels børn gik ud i havet på den tørre jord: og vandmasserne var en mur for dem på den højre side, og på deres venstre.
[2Mo 14:23 DK-KJV] Og Egypterne fulgte efter, og gik ind efter dem ud i havets midte, ja alle Faraos heste, hans stridsvogne, og hans ryttere.
[2Mo 14:24 DK-KJV] Og det skete, at på morgenvagten kiggede HERREN på Egypternes hær gennem ildsøjlen og gennem skyen, og bekymrede Egypternes hær,
[2Mo 14:25 DK-KJV] Og tog deres stridsvognshjul af, så de besværet trak afsted med dem: sådant at Egypterne sagde, Lad os flygte fra Israels ansigt; for HERREN kæmper for dem imod Egypterne.
[2Mo 14:26 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Stræk din hånd udover havet, så vandmasserne må lukke sig over Egypterne, over deres stridsvogne, og over deres ryttere.
[2Mo 14:27 DK-KJV] Og Moses strakte hans hånd udover havet, og havet vendte tilbage til hans styrke da det blev morgen; og Egypterne flygtede imod det; og HERREN kuldkastede Egypterne i havets midte.
[2Mo 14:28 DK-KJV] Og vandmasserne vendte tilbage, og dækkede stridsvognene, og rytterne, og hele Faraos hær der kom ud i havet efter dem; der var ikke en eneste en tilbage af dem.
[2Mo 14:29 DK-KJV] Men Israels børn vandrede på tørt land i havets midte; og vandmasserne var en mur for dem på deres højre side, og på deres venstre.
[2Mo 14:30 DK-KJV] Således frelste HERREN den dag Israel ud af Egypternes hånd; og Israel så' Egypternes døde på stranden.
[2Mo 14:31 DK-KJV] Og Israel så' dette store værk som HERREN gjorde overfor Egypterne: og folket frygtede HERREN, og troede på HERREN, og hans tjener Moses.

Ex 14:22 And the children of Israel went into the midst of the sea upon the dry ground: and the waters were a wall unto them on their right hand, and on their left.
Ex 14:23 And the Egyptians pursued, and went in after them to the midst of the sea, even all Pharaoh's horses, his chariots, and his horsemen.
Ex 14:24 And it came to pass, that in the morning watch the LORD looked unto the host of the Egyptians through the pillar of fire and of the cloud, and troubled the host of the Egyptians,

Ex 14:25 And took off their chariot wheels, that they drave them heavily: so that the Egyptians said, Let us flee from the face of Israel; for the LORD fighteth for them against the Egyptians.

Ex 14:26 And the LORD said unto Moses, Stretch out thine hand over the sea, that the waters may come again upon the Egyptians, upon their chariots, and upon their horsemen.
Ex 14:27 And Moses stretched forth his hand over the sea, and the sea returned to his strength when the morning appeared; and the Egyptians fled against it; and the LORD overthrew the Egyptians in the midst of the sea.
Ex 14:28 And the waters returned, and covered the chariots, and the horsemen, and all the host of Pharaoh that came into the sea after them; there remained not so much as one of them.
Ex 14:29 But the children of Israel walked upon dry land in the midst of the sea; and the waters were a wall unto them on their right hand, and on their left.
Ex 14:30 Thus the LORD saved Israel that day out of the hand of the Egyptians; and Israel saw the Egyptians dead upon the sea shore.
Ex 14:31 And Israel saw that great work which the LORD did upon the Egyptians: and the people feared the LORD, and believed the LORD, and his servant Moses.

2 Mosebog Kapitel 15 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 15:1 DK-KJV] Da sang Moses og Israels børn denne sang til HERREN, og talte, og siger, Jeg vil synge til HERREN, for han har triumferet i herlighed: hesten og hans rytter har han smidt ud i havet.
[2Mo 15:2 DK-KJV] HERREN er min styrke og min sang, og han er blevet min frelse: han er min Gud, og jeg vil forberede ham en bolig; mine fædres Gud, og jeg vil ophøje ham.
[2Mo 15:3 DK-KJV] HERREN er en kriger: HERREN er hans navn.
[2Mo 15:4 DK-KJV] Faraos stridsvogne og hans hær har han kastet ud i havet: hans udvalgte kaptajner er også druknet i det Røde hav.
[2Mo 15:5 DK-KJV] Dybene har dækket dem: de sank til bunden som en sten.
[2Mo 15:6 DK-KJV] Din højre hånd, Kæreste HERRE, er blevet forherliget i styrke: din højre hånd, Kæreste HERRE, har stået fjenden i stykker.
[2Mo 15:7 DK-KJV] Og i storheden af din excellence har du kuldkastet dem der rejste sig op imod dig: du udsendte dit arrigskab, som fortærede dem som stubbe.
[2Mo 15:8 DK-KJV] Og med eksplosionslufttrykket fra dine næsebor var vandmasserne forsamlet, oversvømmelsen stop ret op som en høj, og dybene var størknet i havets

Ex 15:1 Then sang Moses and the children of Israel this song unto the LORD, and spake, saying, I will sing unto the LORD, for he hath triumphed gloriously: the horse and his rider hath he thrown into the sea.

Ex 15:2 The LORD is my strength and song, and he is become my salvation: he is my God, and I will prepare him an habitation; my father's God, and I will exalt him.

Ex 15:3 The LORD is a man of war: the LORD is his name.

Ex 15:4 Pharaoh's chariots and his host hath he cast into the sea: his chosen captains also are drowned in the Red sea.
Ex 15:5 The depths have covered them: they sank into the bottom as a stone.

Ex 15:6 Thy right hand, O LORD, is become glorious in power: thy right hand, O LORD, hath dashed in pieces the enemy.
Ex 15:7 And in the greatness of thine excellency thou hast overthrown them that rose up against thee: thou sentest forth thy wrath, which consumed them as stubble.
Ex 15:8 And with the blast of thy nostrils the waters were gathered together, the floods stood upright as an heap, and the depths were congealed in the heart of the sea.

hjerte.

[2Mo 15:9 DK-KJV] Fjenden sagde, Jeg vil forfølge, Jeg vil overrumple, Jeg vil dele byttet; min lyst skal bli' tilfredsstillet over dem; Jeg vil trække mit sværd, min hånd skal destruere dem.
Ex 15:9 The enemy said, I will pursue, I will overtake, I will divide the spoil; my lust shall be satisfied upon them; I will draw my sword, my hand shall destroy them.

[2Mo 15:10 DK-KJV] Du gjorde det at du blæste med din vind, havet dækkede dem: de sank som bly i de mægtige vandmasser.
Ex 15:10 Thou didst blow with thy wind, the sea covered them: they sank as lead in the mighty waters.

[2Mo 15:11 DK-KJV] Hvem kan sammenlignes med dig, Kæreste HERRE, blandt guderne? hvem er som dig, herlig i hellighed, frygtindgydende i lovsange, når du udføre undere?
Ex 15:11 Who is like unto thee, O LORD, among the gods? who is like thee, glorious in holiness, fearful in praises, doing wonders?

[2Mo 15:12 DK-KJV] Du strakte din højre hånd ud, jorden slugte dem.
Ex 15:12 Thou stretchedst out thy right hand, the earth swallowed them.

[2Mo 15:13 DK-KJV] Du har i din barmhjertighed ledt folket frem som du har befriet: du har guidet dem i din styrke til din hellige bolig.
Ex 15:13 Thou in thy mercy hast led forth the people which thou hast redeemed: thou hast guided them in thy strength unto thy holy habitation.

[2Mo 15:14 DK-KJV] Folket skal høre, og være bange: sorg skal ta' fat i Palæstinas indbyggere.
Ex 15:14 The people shall hear, and be afraid: sorrow shall take hold on the inhabitants of Palestina.

[2Mo 15:15 DK-KJV] Da skal Edoms grever være forbløffede; de mægtige mænd fra Moab, rysten skal ta' fat i dem; alle Canaans indbyggere skal smelte væk.
Ex 15:15 Then the dukes of Edom shall be amazed; the mighty men of Moab, trembling shall take hold upon them; all the inhabitants of Canaan shall melt away.

[2Mo 15:16 DK-KJV] Frygt og frygtsommelighed skal komme over dem; via storheden fra din arm skal de være så stille som en sten; indtil dit folk passere over, Kæreste HERRE, indtil folket passere over, som du har købt.
Ex 15:16 Fear and dread shall fall upon them; by the greatness of thine arm they shall be as still as a stone; till thy people pass over, O LORD, till the people pass over, which thou hast purchased.

[2Mo 15:17 DK-KJV] Du skal bringe dem ind, og plante dem i bjerget af din arv, på det sted, Kæreste HERRE, som du har lavet til dig for at bo i, i den Helligdom, Kæreste Herre, som dine hænder har klargjort.
Ex 15:17 Thou shalt bring them in, and plant them in the mountain of thine inheritance, in the place, O LORD, which thou hast made for thee to dwell in, in the Sanctuary, O Lord, which thy hands have established.

[2Mo 15:18 DK-KJV] HERREN skal regere for evigt og altid.
Ex 15:18 The LORD shall reign for ever and ever.

[2Mo 15:19 DK-KJV] For Faraos hest gik med hans stridsvogne og med hans ryttere ud i havet, og HERREN lukkede havets vandmasser over dem; men Israels børn gik på tørt land i havets midte.
Ex 15:19 For the horse of Pharaoh went in with his chariots and with his horsemen into the sea, and the LORD brought again the waters of the sea upon them; but the children of Israel went on dry land in the midst of the sea.

[2Mo 15:20 DK-KJV] Og Miriam profetinden, Aarons søster, tog en tamburin i hendes hånd; og alle kvinderne gik ud efter hende med tamburiner og med dansen.
Ex 15:20 And Miriam the prophetess, the sister of Aaron, took a timbrel in her hand; and all the women went out after her with timbrels and with dances.

[2Mo 15:21 DK-KJV] Og Miriam svarede dem, Syng I til HERREN, for han har triumferet i herlighed; hesten og hans rytter har han smidt ud i havet.
Ex 15:21 And Miriam answered them, Sing ye to the LORD, for he hath triumphed gloriously; the horse and his rider hath he thrown into the sea.

[2Mo 15:22 DK-KJV] Sådant bragte Moses Israel fra det Røde hav, og de gik ud ind i Shurs vildmark; og de gik 3 dage ind i vildmarken, og fandt intet vand.
Ex 15:22 So Moses brought Israel from the Red sea, and they went out into the wilderness of Shur; and they went three days in the wilderness, and found no water.

[2Mo 15:23 DK-KJV] Og da de kom til Marah, kunne de ikke drikke af Marahs vandmasser, for de var bitre: derfor var des navn kaldt Marah.
Ex 15:23 And when they came to Marah, they could not drink of the waters of Marah, for they were bitter: therefore the name of it was called Marah.

[2Mo 15:24 DK-KJV] Og folket knurrede imod Moses, og siger, Hvad skal vi drikke?
Ex 15:24 And the people murmured against Moses, saying, What shall we drink?

[2Mo 15:25 DK-KJV] Og han råbte på HERREN; og HERREN viste ham et træ, og da han havde kastet det ud i vandmasserne, var vandmasserne gjort ferske: der lavede han en vedtægt og et ritual for dem, og han prøvede dem der,
Ex 15:25 And he cried unto the LORD; and the LORD shewed him a tree, which when he had cast into the waters, the waters were made sweet: there he made for them a statute and an ordinance, and there he proved them,

[2Mo 15:26 DK-KJV] Hvis du flittigt vil lytte på HERREN din Guds stemme, og vil gøre det som er ret i hans øjne, og lytte efter hans befalinger, og holde hans alle hans vedtægter, vil jeg ikke lægge nogle af disse sygdomme på dig, som jeg har bragt over Egypterne: for jeg er HERREN der héler dig.
Ex 15:26 And said, If thou wilt diligently hearken to the voice of the LORD thy God, and wilt do that which is right in his sight, and wilt give ear to his commandments, and keep all his statutes, I will put none of these diseases upon thee, which I have brought upon the Egyptians: for I am the LORD that healeth thee.

[2Mo 15:27 DK-KJV] Og de kom til Elim, der var der 12 brønde med vand, og 70 palmetræer: og de slog lejren op der ved vandmasserne.
Ex 15:27 And they came to Elim, where were twelve wells of water, and threescore and ten palm trees: and they encamped there by the waters.

[2Mo 16:1 DK-KJV] Og de rejste fra Elim, og hele Israels børns menighed kom til Sins vildmark, som er mellem Elim og Sinai, på den 15'ne dag af den anden måned efter deres afrejse ud af Egyptens land.
Ex 16:1 And they took their journey from Elim, and all the congregation of the children of Israel came unto the wilderness of Sin, which is between Elim and Sinai, on the fifteenth day of the second month after their departing out of the land of Egypt.

[2Mo 16:2 DK-KJV] Og hele Israels børns menighed knurrede imod Moses og Aaron i vildmarken:
Ex 16:2 And the whole congregation of the children of Israel murmured against Moses and Aaron in the wilderness:

[2Mo 16:3 DK-KJV] Og Israels børn sagde til dem, Gud gi' at vi havde været døde via HERRENs hånd i Egyptens land, da vi sad ved kødpotterne, og da vi spiste os mætte i brød; for I har bragt os videre ind i vildmarken, for at dræbe hele denne forsamling med sult.
Ex 16:3 And the children of Israel said unto them, Would to God we had died by the hand of the LORD in the land of Egypt, when we sat by the flesh pots, and when we did eat bread to the full; for ye have brought us forth into this wilderness, to kill this whole assembly with hunger.

[2Mo 16:4 DK-KJV] Da sagde HERREN til Moses, Læg mærke til, Jeg vil lade brød regnen ned fra himlen til jer; og folket skal gå og samle en bestemt portion hver dag, så jeg må teste dem, om de vil følge min lov, eller ikke.
Ex 16:4 Then said the LORD unto Moses, Behold, I will rain bread from heaven for you; and the people shall go out and gather a certain rate every day, that I may prove them, whether they will walk in my law, or no.

[2Mo 16:5 DK-KJV] Og det skal ske, at på den sjette dag skal de forberede det som de bringer ind; og det skal være dobbelt så meget som de samler dagligt.
Ex 16:5 And it shall come to pass, that on the sixth day they shall prepare that which they bring in; and it shall be twice as much as they gather daily.

[2Mo 16:6 DK-KJV] Og Moses og Aaron sagde det til alle Israels børn, Om aftenen, da skal I vide at HERREN har bragt jer ud af Egyptens land:
Ex 16:6 And Moses and Aaron said unto all the children of Israel, At even, then ye shall know that the LORD hath brought you out from the land of Egypt:

[2Mo 16:7 DK-KJV] Og om morgenen, da skal I se HERRENs herlighed; eftersom han hører jeres knurren imod HERREN: og hvad er vi, at I knurre imod os?
Ex 16:7 And in the morning, then ye shall see the glory of the LORD; for that he heareth your murmurings against the LORD: and what are we, that ye murmur against us?

[2Mo 16:8 DK-KJV] Og Moses sagde, Dette skal ske, når HERREN om aftenen skal gi' jer kød at spise, og om morgenen brød til at bli' mætte af; eftersom HERREN hører jeres knurren som I knurre imod ham: og hvad er vi? jeres knurre er ikke imod os, men imod HERREN.
Ex 16:8 And Moses said, This shall be, when the LORD shall give you in the evening flesh to eat, and in the morning bread to the full; for that the LORD heareth your murmurings which ye murmur against him: and what are we? your murmurings are not against us, but against the LORD.

[2Mo 16:9 DK-KJV] Og Moses talte til Aaron, Sig til hele Israels børns menighed, Kom nær foran HERREN: for han har hørt jeres knurren.
Ex 16:9 And Moses spake unto Aaron, Say unto all the congregation of the children of Israel, Come near before the LORD: for he hath heard your murmurings.

[2Mo 16:10 DK-KJV] Og det skete, da Aaron talte til hele Israels børns menighed, at de kiggede mod vildmarken, og, læg mærke til, HERRENs herlighed viste sig i skyen.
Ex 16:10 And it came to pass, as Aaron spake unto the whole congregation of the children of Israel, that they looked toward the wilderness, and, behold, the glory of the LORD appeared in the cloud.

[2Mo 16:11 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Ex 16:11 And the LORD spake unto Moses, saying,

[2Mo 16:12 DK-KJV] Jeg har hørt Israels børns knurren: tal til dem, og sig, Om aftenen skal I spise kød, og om morgenen skal I være mætte med brød; og I skal vide at jeg er HERREN jeres Gud.
Ex 16:12 I have heard the murmurings of the children of Israel: speak unto them, saying, At even ye shall eat flesh, and in the morning ye shall be filled with bread; and ye shall know that I am the LORD your God.

[2Mo 16:13 DK-KJV] Og det skete, at om aftenen kom der vagtler op, og dækkede lejren: og om morgenen lå duggen rundt omkring hæren.
Ex 16:13 And it came to pass, that at even the quails came up, and covered the camp: and in the morning the dew lay round about the host.

[2Mo 16:14 DK-KJV] Og da duggen der lå var gået op, læg mærke til, på vildmarkens overflade lå der en lille rund ting, så lille som rimfrosten på jorden.
Ex 16:14 And when the dew that lay was gone up, behold, upon the face of the wilderness there lay a small round thing, as small as the hoar frost on the ground.

[2Mo 16:15 DK-KJV] Og da Israels børn så' det, sagde de til hinanden, Det er manna: for de vidste ikke hvad det var, Og Moses sagde til dem, Dette er brødet som HERREN har givet jer at spise.
Ex 16:15 And when the children of Israel saw it, they said one to another, It is manna: for they wist not what it was. And Moses said unto them, This is the bread which the LORD hath given you to eat.

[2Mo 16:16 DK-KJV] Denne er den ting som HERREN har befalet, Samle sammen af det hver mand efter hvor meget der bliver spist, et omer-mål til hver mand, efter hvor mange mennesker I er; ta' I hver mand til dem som er i hans telte.
Ex 16:16 This is the thing which the LORD hath commanded, Gather of it every man according to his eating, an omer for every man, according to the number of your persons; take ye every man for them which are in his tents.

[2Mo 16:17 DK-KJV] Og Israels børn gjorde således, og samlede, nogle mere, nogle mindre.
Ex 16:17 And the children of Israel did so, and gathered, some more, some less.

[2Mo 16:18 DK-KJV] Og da de målte det med et omer-mål,
Ex 16:18 And when they did mete it with an omer, he that

han der samlede meget havde ikke for meget, og han der samlede lidt manglede intet; de samlede hver mand efter hvor meget der bliver spist.
[2Mo 16:19 DK-KJV] Og Moses sagde, Lad intet menneske efterlade noget af det indtil morgenen.
[2Mo 16:20 DK-KJV] Imidlertid lyttede de ikke til Moses; men nogle af dem efterlod noget af det indtil morgenen, og det frembragte orme, og stank: og Moses var vred på dem.
[2Mo 16:21 DK-KJV] Og de samlede det hver morgen, hver mand efter hvor meget der bliver spist: og da solen blev varm, smeltede det.
[2Mo 16:22 DK-KJV] Og det skete, at på den sjette dag samlede de dobbelt så meget brød, 2 omer-mål til en mand: og alle lederne for menigheden kom og fortalte det til Moses.
[2Mo 16:23 DK-KJV] Og han sagde til dem, Dette er det som HERREN har sagt, I morgen er den hellige sabbatshvile for HERREN: bag det som I vil bage i dag, og syd det I vil syde; og det som er tilovers gem det til næste morgen.
[2Mo 16:24 DK-KJV] Og de gemte det indtil morgenen, som Moses bad dem om: og det stank ikke, og der var heller ikke orme deri.
[2Mo 16:25 DK-KJV] Og Moses sagde, Spis det i dag; for i dag er en sabbat for HERREN: i dag skal I ikke finde det på marken.
[2Mo 16:26 DK-KJV] 6 dage skal I samle det; men på den 7'ne dag, som er sabbat, på den skal der ikke være noget.
[2Mo 16:27 DK-KJV] Og det skete, at nogen fra folket gik ud på den 7'ne dag for at samle, og de fandt intet.
[2Mo 16:28 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Hvor længe afstår I fra at holde mine befalinger og mine love?
[2Mo 16:29 DK-KJV] Se, eftersom HERREN har givet jer sabbatten, derfor giver han jer på den sjette dag brød til 2 dage; forbliv I hver mand på hans sted, lad ingen mand gå ud fra hans sted på den 7'ne dag.
[2Mo 16:30 DK-KJV] Sådant hvilede folket på den 7'ne dag.
[2Mo 16:31 DK-KJV] Og Israels hus gav det navnet Manna: og det var som korianderfrø, hvide; og det smagte ligesom vafler med honning.
[2Mo 16:32 DK-KJV] Og Moses sagde, Dette er den ting som HERREN befaler, Fyld et omer-mål med det for at bli' bevaret for jeres generationer; så de må se brødet hvorved jeg har bespist jer i vildmarken, da jeg bragte jer ud af Egyptens land.
[2Mo 16:33 DK-KJV] Og Moses sagde til Aaron, Ta' en potte, og put et omer-mål fuld af manna deri, og læg det op foran HERREN, til at bli' bevaret for jeres generationer.
[2Mo 16:34 DK-KJV] Som HERREN befalede Moses, sådant lagde Aaron det op foran Vidnesbyrdet, for at bli' bevaret.
[2Mo 16:35 DK-KJV] Og Israels børn spiste manna i 40 år, indtil de kom til et bosat land; de spiste manna, indtil de kom til grænserne af Canaans land.
[2Mo 16:36 DK-KJV] Nu er et omer-mål 2,2 liter en 10'ne del af et efa-mål 22 liter.

gathered much had nothing over, and he that gathered little had no lack; they gathered every man according to his eating.

Ex 16:19 And Moses said, Let no man leave of it till the morning.
Ex 16:20 Notwithstanding they hearkened not unto Moses; but some of them left of it until the morning, and it bred worms, and stank: and Moses was wroth with them.

Ex 16:21 And they gathered it every morning, every man according to his eating: and when the sun waxed hot, it melted.

Ex 16:22 And it came to pass, that on the sixth day they gathered twice as much bread, two omers for one man: and all the rulers of the congregation came and told Moses.
Ex 16:23 And he said unto them, This is that which the LORD hath said, To morrow is the rest of the holy sabbath unto the LORD: bake that which ye will bake to day, and seethe that ye will seethe; and that which remaineth over lay up for you to be kept until the morning.

Ex 16:24 And they laid it up till the morning, as Moses bade: and it did not stink, neither was there any worm therein.

Ex 16:25 And Moses said, Eat that to day; for to day is a sabbath unto the LORD: to day ye shall not find it in the field.
Ex 16:26 Six days ye shall gather it; but on the seventh day, which is the sabbath, in it there shall be none.
Ex 16:27 And it came to pass, that there went out some of the people on the seventh day for to gather, and they found none.
Ex 16:28 And the LORD said unto Moses, How long refuse ye to keep my commandments and my laws?
Ex 16:29 See, for that the LORD hath given you the sabbath, therefore he giveth you on the sixth day the bread of two days; abide ye every man in his place, let no man go out of his place on the seventh day.

Ex 16:30 So the people rested on the seventh day.
Ex 16:31 And the house of Israel called the name thereof Manna: and it was like coriander seed, white; and the taste of it was like wafers made with honey.

Ex 16:32 And Moses said, This is the thing which the LORD commandeth, Fill an omer of it to be kept for your generations; that they may see the bread wherewith I have fed you in the wilderness, when I brought you forth from the land of Egypt.
Ex 16:33 And Moses said unto Aaron, Take a pot, and put an omer full of manna therein, and lay it up before the LORD, to be kept for your generations.

Ex 16:34 As the LORD commanded Moses, so Aaron laid it up before the Testimony, to be kept.
Ex 16:35 And the children of Israel did eat manna forty years, until they came to a land inhabited; they did eat manna, until they came unto the borders of the land of Canaan.

Ex 16:36 Now an omer is the tenth part of an ephah.

2 Mosebog Kapitel 17 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 17:1 DK-KJV] Og hele Israels børns menighed rejste fra Sins vildmark, efter deres rejser, ifølge HERRENs befaling, og lejrede i Rephidim: og der var ikke noget vand så folket kunne drikke.

Ex 17:1 And all the congregation of the children of Israel journeyed from the wilderness of Sin, after their journeys, according to the commandment of the LORD, and pitched in Rephidim: and there was no water for the people to drink.

[2Mo 17:2 DK-KJV] Derfor stred folket med Moses, og sagde, Gi' os vand så vi må drikke. Og Moses sagde til dem, Hvorfor strider I mod mig? hvorfor frister I HERREN?
[2Mo 17:3 DK-KJV] Og folket tørstede der efter vand; og folket knurrende imod Moses, og sagde, Hvorfor er det lige at du har bragt os op ud af Egypten, for at dræbe os og vore børn og vort kvæg med tørst?
[2Mo 17:4 DK-KJV] Og Moses råbte til HERREN, og siger, Hvad skal jeg gøre med dette folk? de er næsten klar til at stene mig.

[2Mo 17:5 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Gå videre foran folket, og ta' med dig 3 af Israels ældste; og din stav, hvormed du slog floden, ta' den i din hånd, og gå.
[2Mo 17:6 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil stå der foran dig på klippen i Horeb; og du skal slå klippen, og der skal komme vand ud af den, så folket må drikke. Og Moses gjorde sådant foran Israels ældstes øjne.

[2Mo 17:7 DK-KJV] Og han kaldte stedet Massah, og Meribah, på grund af striden med Israels børn, og på grund af at de fristede HERREN, og siger, Er HERREN blandt os, eller ikke?
[2Mo 17:8 DK-KJV] Da kom Amalek, og kæmpede mod Israel i Rephidim.
[2Mo 17:9 DK-KJV] Og Moses sagde til Josva, Udvælg os mænd, og gå ud, kæmp mod Amalek: i morgen vil jeg stå på bakketoppen med Guds stav i min hånd.
[2Mo 17:10 DK-KJV] Sådant gjorde Josva som Moses havde sagt til ham, og kæmpede mod Amalek: og Moses, Aaron, og Hur gik op på bakketoppen.
[2Mo 17:11 DK-KJV] Og det skete, da Moses holdt hans hånd oppe, at Israel sejrede: og når han lod hans hånd gå ned, sejrede Amalek.
[2Mo 17:12 DK-KJV] Men Moses hænder var tunge; og de tog en sten, og puttede den under ham, og han sad på den; og Aaron og Hur holdt hans hænder oppe, den ene på den ene side, og den anden på den anden side; og hans hænder var støttet indtil solen var gået ned.
[2Mo 17:13 DK-KJV] Og Josva forpurrede Amalek og hans folk med sværdæggen.
[2Mo 17:14 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Skriv dette ned som et mindesmærke i en bog, og lad Josva indstudere det i hans ører: for jeg vil fuldstændigt fjerne ihukommelsen om Amalek under himlen.
[2Mo 17:15 DK-KJV] Og Moses byggede et alter, og gav det navnet Jehovah-nissi: "Herren er min banner"
[2Mo 17:16 DK-KJV] For han sagde, Fordi HERREN har svoret at HERREN vil ha' krig mod Amalek fra generation til generation. "Amalek = en der bor i dalen"

Ex 17:2 Wherefore the people did chide with Moses, and said, Give us water that we may drink. And Moses said unto them, Why chide ye with me? wherefore do ye tempt the LORD?
Ex 17:3 And the people thirsted there for water; and the people murmured against Moses, and said, Wherefore is this that thou hast brought us up out of Egypt, to kill us and our children and our cattle with thirst?
Ex 17:4 And Moses cried unto the LORD, saying, What shall I do unto this people? they be almost ready to stone me.
Ex 17:5 And the LORD said unto Moses, Go on before the people, and take with thee of the elders of Israel; and thy rod, wherewith thou smotest the river, take in thine hand, and go.
Ex 17:6 Behold, I will stand before thee there upon the rock in Horeb; and thou shalt smite the rock, and there shall come water out of it, that the people may drink. And Moses did so in the sight of the elders of Israel.
Ex 17:7 And he called the name of the place Massah, and Meribah, because of the chiding of the children of Israel, and because they tempted the LORD, saying, Is the LORD among us, or not?
Ex 17:8 Then came Amalek, and fought with Israel in Rephidim.
Ex 17:9 And Moses said unto Joshua, Choose us out men, and go out, fight with Amalek: to morrow I will stand on the top of the hill with the rod of God in mine hand.
Ex 17:10 So Joshua did as Moses had said to him, and fought with Amalek: and Moses, Aaron, and Hur went up to the top of the hill.
Ex 17:11 And it came to pass, when Moses held up his hand, that Israel prevailed: and when he let down his hand, Amalek prevailed.
Ex 17:12 But Moses' hands were heavy; and they took a stone, and put it under him, and he sat thereon; and Aaron and Hur stayed up his hands, the one on the one side, and the other on the other side; and his hands were steady until the going down of the sun.
Ex 17:13 And Joshua discomfited Amalek and his people with the edge of the sword.
Ex 17:14 And the LORD said unto Moses, Write this for a memorial in a book, and rehearse it in the ears of Joshua: for I will utterly put out the remembrance of Amalek from under heaven.
Ex 17:15 And Moses built an altar, and called the name of it Jehovah-nissi:
Ex 17:16 For he said, Because the LORD hath sworn that the LORD will have war with Amalek from generation to generation.

2 Mosebog Kapitel 18 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 18:1 DK-KJV] Da Jethro, Midians præst, Moses' svigerfar, hørte om alt det Gud havde gjort for Moses, og for Israel hans folk, og at HERREN havde bragt Israel ud af Egypten;
[2Mo 18:2 DK-KJV] Da tog Jethro, Moses' svigerfar, Zipporah, Moses' hustru, efter at han havde sendt hende tilbage,
[2Mo 18:3 DK-KJV] Og hendes 2 sønner; af hvem navnet på den ene var Gershon; for han sagde; Jeg har være en fremmede i et

Ex 18:1 When Jethro, the priest of Midian, Moses' father in law, heard of all that God had done for Moses, and for Israel his people, and that the LORD had brought Israel out of Egypt;
Ex 18:2 Then Jethro, Moses' father in law, took Zipporah, Moses' wife, after he had sent her back,
Ex 18:3 And her two sons; of which the name of the one was Gershom; for he said, I have been an alien in a

forunderligt land:
[2Mo 18:4 DK-KJV] Og navnet på den anden var Eliezer; for min fars Gud, sagde han, var min hjælp, og forløste mig fra Faraos sværd:
[2Mo 18:5 DK-KJV] Og Jethro, Moses' svigerfar, kom med hans sønner og hans hustru til Moses i vildmarken, hvor han slog hans lejr op ved Guds bjerg:

[2Mo 18:6 DK-KJV] Og han sagde til Moses, Jeg din svigerfar er kommet til dig, og din hustru, og hendes 2 sønner hos hende.
[2Mo 18:7 DK-KJV] Og Moses gik ud for at møde hans svigerfar, og viste ham ærbødighed, og kyssede ham; og de spurgte hinanden om hvordan de vær især havde det; og de kom ind i teltet.
[2Mo 18:8 DK-KJV] Og Moses fortalte hans svigerfar alt det som HERREN havde gjort mod Farao og mod Egypterne for Israels skyld, og alle de anstrengelser der var kommet over dem på vejen, og hvorledes HERREN forløste dem.
[2Mo 18:9 DK-KJV] Og Jethro glædede sig over al den godhed som HERREN havde udvist overfor Israel, hvem han havde forløst ud af Egypternes hånd.

[2Mo 18:10 DK-KJV] Og Jethro sagde, Velsignet være HERREN, som har forløst jer ud af Egypternes hånd, og ud af Faraos hånd, som har forløst folket der var under Egypternes hånd.

[2Mo 18:11 DK-KJV] Nu ved jeg at HERREN er større end alle guder: for i den ting hvori de handlede stolt var han over dem.

[2Mo 18:12 DK-KJV] Og Jethro, Moses' svigerfar, tog en brændoffergave og ofre til Gud: og Aaron kom, og alle Israels ældste, for at spise brød med Moses' svigerfar foran Gud.
[2Mo 18:13 DK-KJV] Og det skete om morgenen, at Moses sad for at dømme folket: og folket stod hos Moses fra morgenen til den aftenen.
[2Mo 18:14 DK-KJV] Og da Moses' svigerfar så alt det som han gjorde for folket, sagde han, Hvad er denne ting som du gør for folket? hvorfor sidder du digselv alene, og hele folket står hos dig fra morgen til aften?
[2Mo 18:15 DK-KJV] Og Moses sagde til hans svigerfar, Fordi folket kom til mig for at spørge Gud til råds:
[2Mo 18:16 DK-KJV] Når de har en sag, kommer de til mig; og jeg dømmer imellem den ene og den anden, og jeg får dem til at forstå Guds vedtægter, og hans love.
[2Mo 18:17 DK-KJV] Og Moses' svigerfar sagde til ham, Den ting som du gør er ikke god.
[2Mo 18:18 DK-KJV] Du vil helt sikkert opslides, både du, og dette folk der er hos dig: for denne ting er for tung for dig; du er ikke i stand til at udføre det hele alene.

[2Mo 18:19 DK-KJV] Lyt nu til min stemme, Jeg vil gi' dig råd, og Gud skal være med dig: Vær du rettet mod Gud for folket, så du må bringe sagerne til Gud:
[2Mo 18:20 DK-KJV] Og du skal lære dem ritualer og love, og skal vise dem den vej hvorpå de må vandre, og det virke som de må udføre.
[2Mo 18:21 DK-KJV] Desuden skal du sørge for at vælge dygtige mænd ud fra hele folket, sådanne som frygter Gud, sandfærdige mænd, der hader griskhed; og placer sådanne over dem, til at være ledere for 1.000, og ledere for 100, og ledere for 50, og ledere for 10:
[2Mo 18:22 DK-KJV] Og lad dem dømme folket på alle tidspunkter: og det skal ske, at alle store sager skal de bringe til dig, men alle små sager skal de dømme: sådant skal det være

strange land:
Ex 18:4 And the name of the other was Eliezer; for the God of my father, said he, was mine help, and delivered me from the sword of Pharaoh:
Ex 18:5 And Jethro, Moses' father in law, came with his sons and his wife unto Moses into the wilderness, where he encamped at the mount of God:
Ex 18:6 And he said unto Moses, I thy father in law Jethro am come unto thee, and thy wife, and her two sons with her.

Ex 18:7 And Moses went out to meet his father in law, and did obeisance, and kissed him; and they asked each other of their welfare; and they came into the tent.
Ex 18:8 And Moses told his father in law all that the LORD had done unto Pharaoh and to the Egyptians for Israel's sake, and all the travail that had come upon them by the way, and how the LORD delivered them.
Ex 18:9 And Jethro rejoiced for all the goodness which the LORD had done to Israel, whom he had delivered out of the hand of the Egyptians.
Ex 18:10 And Jethro said, Blessed be the LORD, who hath delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of Pharaoh, who hath delivered the people from under the hand of the Egyptians.
Ex 18:11 Now I know that the LORD is greater than all gods: for in the thing wherein they dealt proudly he was above them.
Ex 18:12 And Jethro, Moses' father in law, took a burnt offering and sacrifices for God: and Aaron came, and all the elders of Israel, to eat bread with Moses' father in law before God.
Ex 18:13 And it came to pass on the morrow, that Moses sat to judge the people: and the people stood by Moses from the morning unto the evening.
Ex 18:14 And when Moses' father in law saw all that he did to the people, he said, What is this thing that thou doest to the people? why sittest thou thyself alone, and all the people stand by thee from morning unto even?
Ex 18:15 And Moses said unto his father in law, Because the people come unto me to inquire of God:
Ex 18:16 When they have a matter, they come unto me; and I judge between one and another, and I do make them know the statutes of God, and his laws.
Ex 18:17 And Moses' father in law said unto him, The thing that thou doest is not good.
Ex 18:18 Thou wilt surely wear away, both thou, and this people that is with thee: for this thing is too heavy for thee; thou art not able to perform it thyself alone.
Ex 18:19 Hearken now unto my voice, I will give thee counsel, and God shall be with thee: Be thou for the people to God-ward, that thou mayest bring the causes unto God:
Ex 18:20 And thou shalt teach them ordinances and laws, and shalt shew them the way wherein they must walk, and the work that they must do.
Ex 18:21 Moreover thou shalt provide out of all the people able men, such as fear God, men of truth, hating covetousness; and place such over them, to be rulers of thousands, and rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens:
Ex 18:22 And let them judge the people at all seasons: and it shall be, that every great matter they shall bring unto thee, but every small matter they shall judge: so

nemmere for digselv, og de skal bære byrden med dig.

[2Mo 18:23 DK-KJV] Hvis du gør denne ting, og Gud befaler dig sådant, da skal du være i stand til at holde ud, og hele dette folk skal også gå til deres sted i fred.
[2Mo 18:24 DK-KJV] Således lyttede Moses til hans svigerfars stemme, og gjorde alt det som han havde sagt.

[2Mo 18:25 DK-KJV] Og Moses udvalgte dygtige mænd ud af hele Israel, og gjorde dem til ledere over folket, ledere for 1.000, ledere for 100, ledere for 50, og ledere for 10.
[2Mo 18:26 DK-KJV] Og de dømte folket på alle tidspunkter: de svære sager bragte de til Moses, men alle små sager dømte de demselv.
[2Mo 18:27 DK-KJV] Og Moses lod hans svigerfar rejse; og han gik hans vej ind i hans eget land.

shall it be easier for thyself, and they shall bear the burden with thee.
Ex 18:23 If thou shalt do this thing, and God command thee so, then thou shalt be able to endure, and all this people shall also go to their place in peace.
Ex 18:24 So Moses hearkened to the voice of his father in law, and did all that he had said.
Ex 18:25 And Moses chose able men out of all Israel, and made them heads over the people, rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens.
Ex 18:26 And they judged the people at all seasons: the hard causes they brought unto Moses, but every small matter they judged themselves.
Ex 18:27 And Moses let his father in law depart; and he went his way into his own land.

2 Mosebog Kapitel 19 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 19:1 DK-KJV] I den tredje måned, da Israels børn var gået videre ud af Egyptens land, den samme dag kom de ind i Sinais vildmark.
[2Mo 19:2 DK-KJV] For de var rejst afsted fra Rephidim, og var kommet til Sinai-ørkenen, og havde lejret i vildmarken; og der slog Israel lejren op foran bjerget.
[2Mo 19:3 DK-KJV] Og Moses gik op til Gud, og HERREN kaldte på ham ud fra bjerget, og siger, Dette skal du sige til Jacobs hus, og fortælle Israels børn;
[2Mo 19:4 DK-KJV] I har set hvad jeg gjorde mod Egypterne, og hvordan jeg bar jer på ørnens vinger, og bragte jer til migselv.
[2Mo 19:5 DK-KJV] Nu derfor, hvis I virkelig vil adlyde min stemme, og holde min pagt, da skal I bli' til en forunderligt skat for mig over alle folk: for hele jorden er min:
[2Mo 19:6 DK-KJV] Og I skal for mig være et kongerige af præster, og en hellig nation. Disse er ordene som du skal tale til Israels børn.
[2Mo 19:7 DK-KJV] Og Moses kom og kaldte på folkets ældste, og lagde foran deres ansigter alle disse ord som HERREN befalede ham.
[2Mo 19:8 DK-KJV] Og hele folket svarede samlet, og sagde, Alt det HERREN har talt vil vi udføre. Og Moses returnerede folkets ord til HERREN.
[2Mo 19:9 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Se, Jeg kom til dig i en tyk sky, så folket må høre når jeg taler med dig, og tro dig for evigt. Og Moses fortalte folkets ord til HERREN.
[2Mo 19:10 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Gå til folket, og helliggør dem i dag og i morgen, og lad dem vaske deres tøj,
[2Mo 19:11 DK-KJV] Og vær klar mod den tredje dag: for den tredje dag vil HERREN komme foran hele folkets øjne på Sinai-bjerget.
[2Mo 19:12 DK-KJV] Og du skal sætte grænser for folket rundt omkring, og sige, Pas på jerselv, så I ikke går op på bjerget, eller rører des grænse: hvemsomhelst der rører bjerget skal med sikkerhed lide døden.
[2Mo 19:13 DK-KJV] Der skal ingen hånd rører det, for så skal han med sikkerhed bli' stenet, eller gennemskudt; om det så er dyr, eller mand, skal det ikke leve: når trompeten lyder længe, skal de komme op til bjerget.

Ex 19:1 In the third month, when the children of Israel were gone forth out of the land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai.
Ex 19:2 For they were departed from Rephidim, and were come to the desert of Sinai, and had pitched in the wilderness; and there Israel camped before the mount.
Ex 19:3 And Moses went up unto God, and the LORD called unto him out of the mountain, saying, Thus shalt thou say to the house of Jacob, and tell the children of Israel;

Ex 19:4 Ye have seen what I did unto the Egyptians, and how I bare you on eagles' wings, and brought you unto myself.
Ex 19:5 Now therefore, if ye will obey my voice indeed, and keep my covenant, then ye shall be a peculiar treasure unto me above all people: for all the earth is mine:
Ex 19:6 And ye shall be unto me a kingdom of priests, and an holy nation. These are the words which thou shalt speak unto the children of Israel.
Ex 19:7 And Moses came and called for the elders of the people, and laid before their faces all these words which the LORD commanded him.
Ex 19:8 And all the people answered together, and said, All that the LORD hath spoken we will do. And Moses returned the words of the people unto the LORD.
Ex 19:9 And the LORD said unto Moses, Lo, I come unto thee in a thick cloud, that the people may hear when I speak with thee, and believe thee for ever. And Moses told the words of the people unto the LORD.
Ex 19:10 And the LORD said unto Moses, Go unto the people, and sanctify them to day and to morrow, and let them wash their clothes,
Ex 19:11 And be ready against the third day: for the third day the LORD will come down in the sight of all the people upon mount Sinai.
Ex 19:12 And thou shalt set bounds unto the people round about, saying, Take heed to yourselves, that ye go not up into the mount, or touch the border of it: whosoever toucheth the mount shall be surely put to death:
Ex 19:13 There shall not an hand touch it, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it be beast or man, it shall not live: when the trumpet soundeth long, they shall come up to the mount.

[2Mo 19:14 DK-KJV] Og Moses gik ned fra bjerget til folket, og helliggjorde folket; og de vaskede deres tøj.
Ex 19:14 And Moses went down from the mount unto the people, and sanctified the people; and they washed their clothes.

[2Mo 19:15 DK-KJV] Og han sagde til folket, Vær klar imod den tredje dag; kom ikke til jeres hustruer.
Ex 19:15 And he said unto the people, Be ready against the third day: come not at your wives.

[2Mo 19:16 DK-KJV] Og det skete på den tredje dag om morgenen, at der var torden og lyn, og en tyk sky over bjerget, og lyden fra trompeten var overmådelig høj; sådant at hele folket der var i lejren rystede.
Ex 19:16 And it came to pass on the third day in the morning, that there were thunders and lightnings, and a thick cloud upon the mount, and the voice of the trumpet exceeding loud; so that all the people that was in the camp trembled.

[2Mo 19:17 DK-KJV] Og Moses frembragte folket ud af lejren for at møde Gud; og de stod ved den nedre del af bjerget.
Ex 19:17 And Moses brought forth the people out of the camp to meet with God; and they stood at the nether part of the mount.

[2Mo 19:18 DK-KJV] Og Sinai-bjerget var indhyllet i røg, fordi HERREN dalede ned på det i ild: og dens røg steg op som røgen fra en smelteovn, og hele bjerget rystede meget:
Ex 19:18 And mount Sinai was altogether on a smoke, because the LORD descended upon it in fire: and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly.

[2Mo 19:19 DK-KJV] Og da lyden fra trompeten lød længe, og blev højere og højere, talte Moses, og Gud svarede ham via en stemme.
Ex 19:19 And when the voice of the trumpet sounded long, and waxed louder and louder, Moses spake, and God answered him by a voice.

[2Mo 19:20 DK-KJV] Og HERREN kom ned på Sinai-bjerget, på bjergets top: og HERREN kaldte Moses op til bjergets top; og Moses gik op.
Ex 19:20 And the LORD came down upon mount Sinai, on the top of the mount: and the LORD called Moses up to the top of the mount; and Moses went up.

[2Mo 19:21 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Gå ned, påbyd folket, så de ikke bryder igennem til HERREN for at kigge, og mange af dem omkommer.
Ex 19:21 And the LORD said unto Moses, Go down, charge the people, lest they break through unto the LORD to gaze, and many of them perish.

[2Mo 19:22 DK-KJV] Og lad også præsterne, som kommer nær til HERREN, helliggøre demselv, for ikke at HERREN bryder ud over dem.
Ex 19:22 And let the priests also, which come near to the LORD, sanctify themselves, lest the LORD break forth upon them.

[2Mo 19:23 DK-KJV] Og Moses sagde til HERREN, Folket kan ikke komme op til Sinai-bjerget: for du påbød os, og siger, Sæt grænser omkring bjerget, og helliggør det.
Ex 19:23 And Moses said unto the LORD, The people cannot come up to mount Sinai: for thou chargedst us, saying, Set bounds about the mount, and sanctify it.

[2Mo 19:24 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Væk, kom dig ned, og du skal komme op, du, og Aaron med dig: men lad ikke præsterne og folket bryde igennem for at komme op til HERREN, for ikke at han bryder ud over dem.
Ex 19:24 And the LORD said unto him, Away, get thee down, and thou shalt come up, thou, and Aaron with thee: but let not the priests and the people break through to come up unto the LORD, lest he break forth upon them.

[2Mo 19:25 DK-KJV] Således gik Moses ned til folket, og talte til dem.
Ex 19:25 So Moses went down unto the people, and spake unto them.

2 Mosebog Kapitel 20 - De 10 bud - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 20:1 DK-KJV] Og Gud talte alle disse ord, og siger,
Ex 20:1 And God spake all these words, saying,

[2Mo 20:2 DK-KJV] Jeg er HERREN din Gud, som har bragt dig ud af Egyptens land, ud af slaveriets hus.
Ex 20:2 I am the LORD thy God, which have brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

[2Mo 20:3 DK-KJV] Du skal ingen andre guder ha' foran mig.
Ex 20:3 Thou shalt have no other gods before me.

[2Mo 20:4 DK-KJV] Du skal ikke lave nogen udformet figur til digselv, eller noget der ligner nogle ting der er i himlen foroven, eller der er på jorden nedenunder, eller der er i vandet under jorden:
Ex 20:4 Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth:

[2Mo 20:5 DK-KJV] Du skal ikke bukke digselv ned for dem, heller ikke tjene dem: for jeg HERREN din Gud er en jaloux Gud, jeg hjemsøger fædrenes fejltrin over børnene indtil den tredje og fjerde generation af dem der hader mig;
Ex 20:5 Thou shalt not bow down thyself to them, nor serve them: for I the LORD thy God am a jealous God, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate me;

[2Mo 20:6 DK-KJV] Og ved at vise barmhjertighed mod tusindvis af dem der elsker mig, og holder mine befalinger.
Ex 20:6 And shewing mercy unto thousands of them that love me, and keep my commandments.

[2Mo 20:7 DK-KJV] Du skal ikke bruge HERREN din Guds navn forgæves; for HERREN vil ikke holde ham skyldfri der bruger hans navn forgæves.
Ex 20:7 Thou shalt not take the name of the LORD thy God in vain; for the LORD will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

[2Mo 20:8 DK-KJV] Husk sabbatsdagen, for at holde den hellig.
Ex 20:8 Remember the sabbath day, to keep it holy.

[2Mo 20:9 DK-KJV] 6 dage skal du arbejde, og gøre alt dit virke:
Ex 20:9 Six days shalt thou labour, and do all thy work:

[2Mo 20:10 DK-KJV] Men den 7'ne dag er HERREN din Guds sabbat: i den skal du ikke udføre noget arbejde, du, heller ikke din
Ex 20:10 But the seventh day is the sabbath of the LORD thy God: in it thou shalt not do any work, thou,

søn, heller ikke din datter, din tjenestemand, heller ikke din tjenestepige, heller ikke dit kvæg, heller ikke dine fremmede der er indenfor dine porte:

[2Mo 20:11 DK-KJV] For på 6 dage lavede HERREN himmel og jord, havet, og alt det som er i dem, og hvilede den 7'ne dag: derfor velsignede HERREN sabbatsdagen, og helligede den.

[2Mo 20:12 DK-KJV] Ær din far og din mor: så dine dage må bli' lange i landet som HERREN din Gud giver dig.

[2Mo 20:13 DK-KJV] Du skal ikke slå ihjel.

[2Mo 20:14 DK-KJV] Du skal ikke begå utroskab.

[2Mo 20:15 DK-KJV] Du skal ikke stjæle.
[2Mo 20:16 DK-KJV] Du skal ikke fremføre falsk vidnesbyrd imod din næste.
[2Mo 20:17 DK-KJV] Du skal ikke begære din næstes hus, du skal ikke begære din næstes hustru, heller ikke hans tjenestemand, heller ikke hans tjenestepige, heller ikke hans okse, heller ikke hans æsel, heller ikke nogen ting der er din næstes.

[2Mo 20:18 DK-KJV] Og hele folket så' tordnerne, og lynene, og trompet lyden, og bjergets røg: og da folket så' det, flyttede de sig, og stod på afstand.

[2Mo 20:19 DK-KJV] Og de sagde til Moses, Tal du med os, og vi vil høre: men lad ikke Gud tale med os, for ikke at vi skal dø.
[2Mo 20:20 DK-KJV] Og Moses sagde til folket, Frygt ikke: for Gud er kommet for at teste jer, og for at hans frygt må være foran jeres ansigt, så I ikke synder.
[2Mo 20:21 DK-KJV] Og folket stod på afstand, og Moses nærmede sig det tykke mørke hvor Gud var.

[2Mo 20:22 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Dette skal du sige til Israels børn, I har set at jeg har talt med jer fra himlen.
[2Mo 20:23 DK-KJV] I skal ikke hos mig lave guder af sølv, I skal heller ikke til jerselv lave guder af guld.

[2Mo 20:24 DK-KJV] Et alter af jord skal du lave til mig, og skal derpå ofre dine brændoffergaver, og dine fredsoffergaver, dit får, og dine okser: på alle steder hvor jeg bogfører mit navn vil jeg komme til dig, og jeg vil velsigne dig.
[2Mo 20:25 DK-KJV] Og hvis du for mig vil lave et alter af sten, skal du ikke bygge det af tilhuggede sten: for hvis du løfter dit værktøj op over det, har du forurenet det.
[2Mo 20:26 DK-KJV] Du skal heller ikke gå op via trin til mit alter, for ikke at din nøgenhed er afsløret derpå.

nor thy son, nor thy daughter, thy manservant, nor thy maidservant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates:
Ex 20:11 For in six days the LORD made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day: wherefore the LORD blessed the sabbath day, and hallowed it.
Ex 20:12 Honour thy father and thy mother: that thy days may be long upon the land which the LORD thy God giveth thee.

Ex 20:13 Thou shalt not kill.

Ex 20:14 Thou shalt not commit adultery.

Ex 20:15 Thou shalt not steal.
Ex 20:16 Thou shalt not bear false witness against thy neighbour.
Ex 20:17 Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his manservant, nor his maidservant, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is thy neighbour's.
Ex 20:18 And all the people saw the thunderings, and the lightnings, and the noise of the trumpet, and the mountain smoking: and when the people saw it, they removed, and stood afar off.
Ex 20:19 And they said unto Moses, Speak thou with us, and we will hear: but let not God speak with us, lest we die.
Ex 20:20 And Moses said unto the people, Fear not: for God is come to prove you, and that his fear may be before your faces, that ye sin not.
Ex 20:21 And the people stood afar off, and Moses drew near unto the thick darkness where God was.
Ex 20:22 And the LORD said unto Moses, Thus thou shalt say unto the children of Israel, Ye have seen that I have talked with you from heaven.
Ex 20:23 Ye shall not make with me gods of silver, neither shall ye make unto you gods of gold.
Ex 20:24 An altar of earth thou shalt make unto me, and shalt sacrifice thereon thy burnt offerings, and thy peace offerings, thy sheep, and thine oxen: in all places where I record my name I will come unto thee, and I will bless thee.
Ex 20:25 And if thou wilt make me an altar of stone, thou shalt not build it of hewn stone: for if thou lift up thy tool upon it, thou hast polluted it.
Ex 20:26 Neither shalt thou go up by steps unto mine altar, that thy nakedness be not discovered thereon.

2 Mosebog Kapitel 21 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 21:1 DK-KJV] Nu er dette de domme som du skal sætte foran dem.

[2Mo 21:2 DK-KJV] Hvis du køber en Hebraisk tjener, skal han tjene dig i 6 år: og i det 7'ne år skal han frit gå ud for intet.

[2Mo 21:3 DK-KJV] Hvis han selv kom ind, skal han selv gå ud: hvis han var gift, da skal hans hustru gå ud med ham.
[2Mo 21:4 DK-KJV] Hvis hans mester har givet ham en hustru, og hun har båret ham sønner og døtre; skal hustruens og hendes børn være hendes mesters, og han skal selv gå ud.

Ex 21:1 Now these are the judgments which thou shalt set before them.
Ex 21:2 If thou buy an Hebrew servant, six years he shall serve: and in the seventh he shall go out free for nothing.
Ex 21:3 If he came in by himself, he shall go out by himself: if he were married, then his wife shall go out with him.
Ex 21:4 If his master have given him a wife, and she have born him sons or daughters; the wife and her children shall be her master's, and he shall go out by

himself.

[2Mo 21:5 DK-KJV] Og hvis tjeneren siger ligeud, Jeg elsker min mester, min hustru, og mine børn; jeg vil ikke gå frit ud:
Ex 21:5 And if the servant shall plainly say, I love my master, my wife, and my children; I will not go out free:

[2Mo 21:6 DK-KJV] Da skal hans mester bringe ham til dommerne; han skal også bringe ham til døren, eller til dørstolpen; og hans mester skal bore gennem hans øre med en syl; og han skal tjene ham for evigt.
Ex 21:6 Then his master shall bring him unto the judges; he shall also bring him to the door, or unto the door post; and his master shall bore his ear through with an aul; and he shall serve him for ever.

[2Mo 21:7 DK-KJV] Og hvis en mand sælger hans datter til at være en tjenestepige, skal hun ikke gå ud som tjenestemændene gør.
Ex 21:7 And if a man sell his daughter to be a maidservant, she shall not go out as the menservants do.

[2Mo 21:8 DK-KJV] Hvis hun ikke behager hendes mester, som har betroet hende til sigselv, da skal han lade hende bli' løskøbt: han skal ikke ha' nogen autoritet til at sælge hende til en forunderlig nation, eftersom han har handlet bedragerisk med hende.
Ex 21:8 If she please not her master, who hath betrothed her to himself, then shall he let her be redeemed: to sell her unto a strange nation he shall have no power, seeing he hath dealt deceitfully with her.

[2Mo 21:9 DK-KJV] Og hvis han har betroet hende til hans søn, skal han handle med hende efter måden for døtre.
Ex 21:9 And if he have betrothed her unto his son, he shall deal with her after the manner of daughters.

[2Mo 21:10 DK-KJV] Hvis han tager sig en anden hustru; hendes mad, hendes tøj, og hendes ret til at gifte sig, skal han ikke gøre mindre.
Ex 21:10 If he take him another wife; her food, her raiment, and her duty of marriage, shall he not diminish.

[2Mo 21:11 DK-KJV] Og hvis han ikke gør disse 3 mod hende, da skal hun frit gå ud uden penge.
Ex 21:11 And if he do not these three unto her, then shall she go out free without money.

[2Mo 21:12 DK-KJV] Han der slår en mand, sådant at han dør, skal med sikkerhed lide døden.
Ex 21:12 He that smiteth a man, so that he die, shall be surely put to death.

[2Mo 21:13 DK-KJV] Og hvis en mand ikke ligger på lur, men Gud forløser ham ind i hans hånd; da vil jeg udpege dig et sted hvor han skal flygte hen.
Ex 21:13 And if a man lie not in wait, but God deliver him into his hand; then I will appoint thee a place whither he shall flee.

[2Mo 21:14 DK-KJV] Men hvis en mand kommer arrogant over hans næste, for at dræbe ham med list; skal du ta' ham fra mit alter, så han må dø.
Ex 21:14 But if a man come presumptuously upon his neighbour, to slay him with guile; thou shalt take him from mine altar, that he may die.

[2Mo 21:15 DK-KJV] Og han der slår hans far, eller hans mor, skal med sikkerhed lide døden.
Ex 21:15 And he that smiteth his father, or his mother, shall be surely put to death.

[2Mo 21:16 DK-KJV] Og han der stjæler en mand, og sælger ham, eller hvis han bli'r fundet i hans hånd, han skal med sikkerhed lide døden.
Ex 21:16 And he that stealeth a man, and selleth him, or if he be found in his hand, he shall surely be put to death.

[2Mo 21:17 DK-KJV] Og han der forbander hans far, eller hans mor, skal med sikkerhed lide døden.
Ex 21:17 And he that curseth his father, or his mother, shall surely be put to death.

[2Mo 21:18 DK-KJV] Og hvis mænd strides med hinanden, og den ene slår den anden med en sten, eller med hans knytnæve, og han ikke dør, men bli'r sengeliggende:
Ex 21:18 And if men strive together, and one smite another with a stone, or with his fist, and he die not, but keepeth his bed:

[2Mo 21:19 DK-KJV] Hvis han rejser sig igen, og går omkring med en krykke, da skal han der slog han være fri; han skal dog betale for hans tabte tid, og skal sørge for at han bli'r ordentligt hélet.
Ex 21:19 If he rise again, and walk abroad upon his staff, then shall he that smote him be quit: only he shall pay for the loss of his time, and shall cause him to be thoroughly healed.

[2Mo 21:20 DK-KJV] Og hvis en mand slår han tjener, eller hans tjenestepige, med en stav, og han dør under hans hånd; skal han med sikkerhed bli' straffet.
Ex 21:20 And if a man smite his servant, or his maid, with a rod, and he die under his hand; he shall be surely punished.

[2Mo 21:21 DK-KJV] Til trods for det, hvis han fortsætter en dag eller to, skal han ikke bli' straffet: for han er hans penge.
Ex 21:21 Notwithstanding, if he continue a day or two, he shall not be punished: for he is his money.

[2Mo 21:22 DK-KJV] Hvis mænd strides, og skader en kvinde med barn, sådant at hendes frugt forlader hende, og ingen yderliger misgerning finder sted: skal han med sikkerhed bli' straffet, ligesom kvindens ægtemand vil pålægge ham; og han skal betale det som dommerne beslutter.
Ex 21:22 If men strive, and hurt a woman with child, so that her fruit depart from her, and yet no mischief follow: he shall be surely punished, according as the woman's husband will lay upon him; and he shall pay as the judges determine.

[2Mo 21:23 DK-KJV] Og hvis yderligere misgerning finder sted, da skal du give liv for liv,
Ex 21:23 And if any mischief follow, then thou shalt give life for life,

[2Mo 21:24 DK-KJV] Øje for øje, tand for tand, hånd for hånd, fod for fod,
Ex 21:24 Eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot,

[2Mo 21:25 DK-KJV] Brand for brand, skade for skade, piskeslag for piskeslag.
Ex 21:25 Burning for burning, wound for wound, stripe for stripe.

[2Mo 21:26 DK-KJV] Og hvis en mand slår sin tjeners øje, eller sin tjenestepiges øje, så det går tabt; skal han frit lade ham gå for hans øjes skyld.
Ex 21:26 And if a man smite the eye of his servant, or the eye of his maid, that it perish; he shall let him go free for his eye's sake.

[2Mo 21:27 DK-KJV] Og hvis en mand slår sin tjenestemands tand ud, eller sin tjenestepiges tand ud; skal han frit lade ham gå for hans tands skyld.
Ex 21:27 And if he smite out his manservant's tooth, or his maidservant's tooth; he shall let him go free for his tooth's sake.
[2Mo 21:28 DK-KJV] Hvis en okse stanger en mand eller en kvinde, så de dør: da skal oksen med sikkerhed stenes, og hans kød skal ikke spises; men oksens ejer skal være fri.
Ex 21:28 If an ox gore a man or a woman, that they die: then the ox shall be surely stoned, and his flesh shall not be eaten; but the owner of the ox shall be quit.
[2Mo 21:29 DK-KJV] Men hvis oksen havde en tendens til at skubbe med hans horn gennem tiden, og det er blevet bevidnet for hans ejer, og han ikke har holdt ham inde, men at han har dræbt en mand eller en kvinde; skal oksen stenes, og hans ejer skal også lide døden.
Ex 21:29 But if the ox were wont to push with his horn in time past, and it hath been testified to his owner, and he hath not kept him in, but that he hath killed a man or a woman; the ox shall be stoned, and his owner also shall be put to death.
[2Mo 21:30 DK-KJV] Hvis der bli'r pålagt ham en pengesum, da skal han for løsesummen for hans liv give hvadsomhelst der er pålagt ham.
Ex 21:30 If there be laid on him a sum of money, then he shall give for the ransom of his life whatsoever is laid upon him.

[2Mo 21:31 DK-KJV] Uanset om han har stanget en søn, eller har stanget en datter, efter denne dom skal det bli' gjort overfor ham.
Ex 21:31 Whether he have gored a son, or have gored a daughter, according to this judgment shall it be done unto him.
[2Mo 21:32 DK-KJV] Hvis oksen skubber til en tjenestemand eller en tjenestepige; skal han give 30 sølvshekler til deres mester, og oksen skal stenes.
Ex 21:32 If the ox shall push a manservant or a maidservant; he shall give unto their master thirty shekels of silver, and the ox shall be stoned.
[2Mo 21:33 DK-KJV] Og hvis en mand åbner en faldgrube, eller hvis en mand graver en faldgrube, og ikke dækker den, og en okse eller et æsel falder deri;
Ex 21:33 And if a man shall open a pit, or if a man shall dig a pit, and not cover it, and an ox or an ass fall therein;

[2Mo 21:34 DK-KJV] Skal faldgrubens ejer godtgøre det, og give penge til ejeren af dem; og det døde dyr skal være hans.
Ex 21:34 The owner of the pit shall make it good, and give money unto the owner of them; and the dead beast shall be his.
[2Mo 21:35 DK-KJV] Og hvis en mands okse skader en andens, så han dør; da skal de sælge den levende okse, og dele pengene for den; og den døde okse skal de også dele.
Ex 21:35 And if one man's ox hurt another's, that he die; then they shall sell the live ox, and divide the money of it; and the dead ox also they shall divide.
[2Mo 21:36 DK-KJV] Eller hvis det er kendt at oksen havde en tendens til at skubbe gennem tiden, og hans ejer ikke havde holdt ham inde; skal han med sikkerhed betale okse for okse; og den døde skal være hans egen.
Ex 21:36 Or if it be known that the ox hath used to push in time past, and his owner hath not kept him in; he shall surely pay ox for ox; and the dead shall be his own.

2 Mosebog Kapitel 22 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 22:1 DK-KJV] Hvis en mand stjæler en okse, eller et får, og dræber det, eller sælger det; skal han tilbagebetale 5 okser for en okse, og 4 får for et får.
Ex 22:1 If a man shall steal an ox, or a sheep, and kill it, or sell it; he shall restore five oxen for an ox, and four sheep for a sheep.
[2Mo 22:2 DK-KJV] Hvis en tyv tages på fersk gerning, og slås så han dør, skal der ikke udgydes blod for ham.
Ex 22:2 If a thief be found breaking up, and be smitten that he die, there shall no blood be shed for him.
[2Mo 22:3 DK-KJV] Hvis solen står op over ham, skal der udgydes blod for ham; fordi han skulle foretage fuld erstatning; hvis han ikke har noget, skal han efterfølgende sælges for hans tyveri.
Ex 22:3 If the sun be risen upon him, there shall be blood shed for him; for he should make full restitution; if he have nothing, then he shall be sold for his theft.
[2Mo 22:4 DK-KJV] Hvis tyvekosterne med sikkerhed er fundet levende i hans hånd, hvad enten det drejer sig om okse, eller æsel, eller får; skal han tilbagebetale dobbelt.
Ex 22:4 If the theft be certainly found in his hand alive, whether it be ox, or ass, or sheep; he shall restore double.
[2Mo 22:5 DK-KJV] Hvis en mand er årsag til at en mark eller en vingård bli'r ædt, og indsætter hans dyr, og fodre dem på en anden mands mark; af det bedste af hans egen mark, og af det bedste af hans egen vingård, skal han gi' erstatning.
Ex 22:5 If a man shall cause a field or vineyard to be eaten, and shall put in his beast, and shall feed in another man's field; of the best of his own field, and of the best of his own vineyard, shall he make restitution.
[2Mo 22:6 DK-KJV] Hvis ild bryder ud, og fanges i tornene, sådant at kornstakken, eller det stående korn, eller marken fortæres derved; skal han der antændte ilden sandelig gi' erstatning.
Ex 22:6 If fire break out, and catch in thorns, so that the stacks of corn, or the standing corn, or the field, be consumed therewith; he that kindled the fire shall surely make restitution.
[2Mo 22:7 DK-KJV] Hvis en mand til hans næste aflevere penge eller ting som skal passes på, og det stjæles fra mandens hus; hvis tyven bli'r fundet, lad ham betale dobbelt.
Ex 22:7 If a man shall deliver unto his neighbour money or stuff to keep, and it be stolen out of the man's house; if the thief be found, let him pay double.
[2Mo 22:8 DK-KJV] Hvis tyven ikke bli'r fundet, da skal husets mester bringes til dommerne, for at se hvorvidt han har lagt
Ex 22:8 If the thief be not found, then the master of the house shall be brought unto the judges, to see whether he

hans hånd på hans næstes gods.

have put his hand unto his neighbour's goods.

[2Mo 22:9 DK-KJV] For alle former for overtrædelse, hvorvidt det er for okse, for æsel, for får, for tøj, eller for nogen former for tabte ting, som en anden påstår at være hans, begges sider af sagen skal komme foran dommeren; og den som dommeren skal dømme, han skal betale dobbelt til hans næste.

Ex 22:9 For all manner of trespass, whether it be for ox, for ass, for sheep, for raiment, or for any manner of lost thing, which another challengeth to be his, the cause of both parties shall come before the judges; and whom the judges shall condemn, he shall pay double unto his neighbour.

[2Mo 22:10 DK-KJV] Hvis en mand til hans næste aflevere et æsel, eller en okse, eller et får, eller nogle dyr, til at passe på; og det dør, eller skades, eller bli'r væk, og der ikke er nogen der ser det:

Ex 22:10 If a man deliver unto his neighbour an ass, or an ox, or a sheep, or any beast, to keep; and it die, or be hurt, or driven away, no man seeing it:

[2Mo 22:11 DK-KJV] Da skal en HERRENs ed være mellem dem begge, for ikke at han har lagt hans hånd på hans næstes gods; og des ejer skal acceptere dette, og han skal ikke godtgøre det.

Ex 22:11 Then shall an oath of the LORD be between them both, that he hath not put his hand unto his neighbour's goods; and the owner of it shall accept thereof, and he shall not make it good.

[2Mo 22:12 DK-KJV] Og hvis det stjæles fra ham, skal han gi' erstatning til des ejer.

Ex 22:12 And if it be stolen from him, he shall make restitution unto the owner thereof.

[2Mo 22:13 DK-KJV] Hvis det er flået i stykker, lad ham da bringe det som vidne, og han skal ikke godtgøre det som var flået.

Ex 22:13 If it be torn in pieces, then let him bring it for witness, and he shall not make good that which was torn.

[2Mo 22:14 DK-KJV] Og hvis en mand låner noget af hans næste, og det skades, eller dør, og des ejer ikke er hos det, skal han sandelig godtgøre det.

Ex 22:14 And if a man borrow ought of his neighbour, and it be hurt, or die, the owner thereof being not with it, he shall surely make it good.

[2Mo 22:15 DK-KJV] Men hvis des ejer er hos det, skal han sandelig ikke godtgøre det: hvis det er en lejet ting, det kom for hans leje.

Ex 22:15 But if the owner thereof be with it, he shall not make it good: if it be an hired thing, it came for his hire.

[2Mo 22:16 DK-KJV] Og hvis en mand lokker en pige, der ikke er forlovet, og ligger med hende, skal han sandelig udstyre hende til at bli' hans hustru.

Ex 22:16 And if a man entice a maid that is not betrothed, and lie with her, he shall surely endow her to be his wife.

[2Mo 22:17 DK-KJV] Hvis hendes far fuldstændigt nægter at gi' hende til ham, skal han betale penge i overensstemmelse med medgiften for jomfruer.

Ex 22:17 If her father utterly refuse to give her unto him, he shall pay money according to the dowry of virgins.

[2Mo 22:18 DK-KJV] Du skal ikke tillade at en heks lever.

Ex 22:18 Thou shalt not suffer a witch to live.

[2Mo 22:19 DK-KJV] Hvemsomhelst der ligger med et dyr skal med sikkerhed lide døden.

Ex 22:19 Whosoever lieth with a beast shall surely be put to death.

[2Mo 22:20 DK-KJV] Han der ofrer til nogen gud, undtagen til HERREN alene, han skal sandelig destrueres.

Ex 22:20 He that sacrificeth unto any god, save unto the LORD only, he shall be utterly destroyed.

[2Mo 22:21 DK-KJV] Du skal hverken plage en fremmed, eller undertrykke ham: for I var fremmede i Egyptens land.

Ex 22:21 Thou shalt neither vex a stranger, nor oppress him: for ye were strangers in the land of Egypt.

[2Mo 22:22 DK-KJV] I skal ikke plage nogen enke, eller faderløst barn.

Ex 22:22 Ye shall not afflict any widow, or fatherless child.

[2Mo 22:23 DK-KJV] Hvis du plager dem på nogen måde, og de på nogen måde råber på mig, vil jeg sandelig høre deres råb;

Ex 22:23 If thou afflict them in any wise, and they cry at all unto me, I will surely hear their cry;

[2Mo 22:24 DK-KJV] Og mit arrigskab skal blusse op, og jeg vil dræbe jer med sværdet; og jeres hustruer skal bli' enker, og jeres børn faderløse.

Ex 22:24 And my wrath shall wax hot, and I will kill you with the sword; and your wives shall be widows, and your children fatherless.

[2Mo 22:25 DK-KJV] Hvis du låner penge ud til nogen fra mit folk der er fattige hos dig, skal du ikke overfor ham være som en pengeudlåner, du skal heller ikke pålægger ham renter,

Ex 22:25 If thou lend money to any of my people that is poor by thee, thou shalt not be to him as an usurer, neither shalt thou lay upon him usury.

[2Mo 22:26 DK-KJV] Hvis du på nogen måde tager din næstes tøj i pant, skal du aflevere det til ham ved den solnedgang.

Ex 22:26 If thou at all take thy neighbour's raiment to pledge, thou shalt deliver it unto him by that the sun goeth down:

[2Mo 22:27 DK-KJV] For det er hans eneste dække, det er hans tøj til hans hud: hvad skal han sove i? og det skal komme til at ske, når han råber på mig at jeg vil høre; for jeg er nådig.

Ex 22:27 For that is his covering only, it is his raiment for his skin: wherein shall he sleep? and it shall come to pass, when he crieth unto me, that I will hear; for I am gracious.

[2Mo 22:28 DK-KJV] Du skal ikke håne guderne, ej heller forbande herskeren over dit folk.

Ex 22:28 Thou shalt not revile the gods, nor curse the ruler of thy people.

[2Mo 22:29 DK-KJV] Du skal ikke forsinke at tilbyde det første af dine nymodnede frugter, og af dine tårer: dine sønners førstefødte skal du gi' til mig.

Ex 22:29 Thou shalt not delay to offer the first of thy ripe fruits, and of thy liquors: the firstborn of thy sons shalt thou give unto me.

[2Mo 22:30 DK-KJV] Ligeså skal du gøre med dine okser, og med dine får: det skal være 7 dage hos hans mor; på den 8'ne dag skal du gi' det til mig.

Ex 22:30 Likewise shalt thou do with thine oxen, and with thy sheep: seven days it shall be with his dam; on the eighth day thou shalt give it me.

[2Mo 22:31 DK-KJV] Og I skal være hellige mænd overfor mig: I skal heller ikke spise noget kød der er flået af dyr på marken; I skal kaste det til hundene.

Ex 22:31 And ye shall be holy men unto me: neither shall ye eat any flesh that is torn of beasts in the field; ye shall cast it to the dogs.

2 Mosebog Kapitel 23 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 23:1 DK-KJV] Du skal ikke hævde noget der er falskt: læg ikke din hånd med de onde for at være et uretfærdigt vidne.
Ex 23:1 Thou shalt not raise a false report: put not thine hand with the wicked to be an unrighteous witness.

[2Mo 23:2 DK-KJV] Du skal ikke følge en folkemængde for at gøre ondt; du skal heller ikke tale i en sag for at afvige efter mange for at fordreje dom:
Ex 23:2 Thou shalt not follow a multitude to do evil; neither shalt thou speak in a cause to decline after many to wrest judgment:

[2Mo 23:3 DK-KJV] Du skal heller ikke billige en fattig mand i hans sag.
Ex 23:3 Neither shalt thou countenance a poor man in his cause.

[2Mo 23:4 DK-KJV] Hvis du møder din fjendes okse eller hans æsel der er kommet på afveje, skal du med sikkerhed bringe det tilbage til ham igen.
Ex 23:4 If thou meet thine enemy's ox or his ass going astray, thou shalt surely bring it back to him again.

[2Mo 23:5 DK-KJV] Hvis du ser æslet til ham der hader dig der ligger under for hans byrde, og ville undlade at hjælpe ham, skal du med sikkerhed hjælpe hos ham.
Ex 23:5 If thou see the ass of him that hateth thee lying under his burden, and wouldest forbear to help him, thou shalt surely help with him.

[2Mo 23:6 DK-KJV] Du skal ikke fordreje dommen til dine fattige i hans sag.
Ex 23:6 Thou shalt not wrest the judgment of thy poor in his cause.

[2Mo 23:7 DK-KJV] Hold dig langt væk fra falske sager; og dræb du ikke de uskyldige og retskafne: for jeg vil ikke retfærdiggøre de onde.
Ex 23:7 Keep thee far from a false matter; and the innocent and righteous slay thou not: for I will not justify the wicked.

[2Mo 23:8 DK-KJV] Du skal ikke ta' nogen gave: for gaven binder den vise, og fordrejer ordene til den retskafne.
Ex 23:8 And thou shalt take no gift: for the gift blindeth the wise, and perverteth the words of the righteous.

[2Mo 23:9 DK-KJV] Også skal du ikke undertrykke en fremmed: for I kender hjertet til en fremmed, eftersom I var fremmede i Egyptens land.
Ex 23:9 Also thou shalt not oppress a stranger: for ye know the heart of a stranger, seeing ye were strangers in the land of Egypt.

[2Mo 23:10 DK-KJV] Og du skal tilså dit land i 6 år, og skal indsamle dens frugt:
Ex 23:10 And six years thou shalt sow thy land, and shalt gather in the fruits thereof:

[2Mo 23:11 DK-KJV] Men det 7'ne år skal du lade det hvile og ligge stille; så de fattige fra dit folk må spise: og hvad de efterlader skal markens dyr spise. På samme måde skal du handle med din vingård, og med din olivenlund.
Ex 23:11 But the seventh year thou shalt let it rest and lie still; that the poor of thy people may eat: and what they leave the beasts of the field shall eat. In like manner thou shalt deal with thy vineyard, and with thy oliveyard.

[2Mo 23:12 DK-KJV] 6 dage skal du gøre dit arbejde, og på den 7'ne dag skal du hvile: så din okse og dit æsel må hvile, og sønnen til din tjenestepige, og den fremmede, må bli' forfrisket.
Ex 23:12 Six days thou shalt do thy work, and on the seventh day thou shalt rest: that thine ox and thine ass may rest, and the son of thy handmaid, and the stranger, may be refreshed.

[2Mo 23:13 DK-KJV] Og vær varsom i alle tingene som jeg har sagt til jer: og nævn ikke navnet på andre guder, og lad det heller ikke bli' hørt ud af din mund.
Ex 23:13 And in all things that I have said unto you be circumspect: and make no mention of the name of other gods, neither let it be heard out of thy mouth.

[2Mo 23:14 DK-KJV] Du skal holde en fest for mig 3 gange om året.
Ex 23:14 Three times thou shalt keep a feast unto me in the year.

[2Mo 23:15 DK-KJV] Du skal holde de usyredes brøds fest: (7 dage skal du spise usyret brød, som jeg befalede dig, i den udvalgt tid i måneden Abib; for i den kom du ud fra Egypten: og ingen skal vise sig tomhændet foran mig:)
Ex 23:15 Thou shalt keep the feast of unleavened bread: (thou shalt eat unleavened bread seven days, as I commanded thee, in the time appointed of the month Abib; for in it thou camest out from Egypt: and none shall appear before me empty:)

[2Mo 23:16 DK-KJV] Og høstens fest, førstefrugterne fra dine arbejder, som du har sået på marken: og indsamlingens fest, som er i slutningen af året, når du har indsamlet dine arbejder ude fra marken.
Ex 23:16 And the feast of harvest, the firstfruits of thy labours, which thou hast sown in the field: and the feast of ingathering, which is in the end of the year, when thou hast gathered in thy labours out of the field.

[2Mo 23:17 DK-KJV] 3 gange om året skal alle dine hankøn vise sig foran Herren GUD.
Ex 23:17 Three times in the year all thy males shall appear before the Lord GOD.

[2Mo 23:18 DK-KJV] Du skal ikke tilbyde blodet fra mit offer med syrnet brød; fedtet fra mit offer skal heller ikke være tilbage indtil morgenen.
Ex 23:18 Thou shalt not offer the blood of my sacrifice with leavened bread; neither shall the fat of my sacrifice remain until the morning.

[2Mo 23:19 DK-KJV] Det første af førstefrugterne fra dit land skal du bringe ind i HERREN din Guds hus. Du skal ikke syde et kid i hans mors mælk.
Ex 23:19 The first of the firstfruits of thy land thou shalt bring into the house of the LORD thy God. Thou shalt not seethe a kid in his mother's milk.

[2Mo 23:20 DK-KJV] Læg mærke til, jeg sender en Engel foran dig, for at holde dig på vejen, og for at bringe dig ind i det sted som jeg har forberedt.
Ex 23:20 Behold, I send an Angel before thee, to keep thee in the way, and to bring thee into the place which I have prepared.

[2Mo 23:21 DK-KJV] Pas på ham, og adlyd hans stemme, provoker ham ikke; for han vil ikke bære over med jeres overtrædelser: for mit navn er i ham.
Ex 23:21 Beware of him, and obey his voice, provoke him not; for he will not pardon your transgressions: for my name is in him.

[2Mo 23:22 DK-KJV] Men hvis du virkelig skal adlyde hans stemme, og gøre alt det jeg taler; da vil jeg være en fjende overfor dine fjender, og en modstander overfor dine modstandere.
Ex 23:22 But if thou shalt indeed obey his voice, and do all that I speak; then I will be an enemy unto thine enemies, and an adversary unto thine adversaries.

[2Mo 23:23 DK-KJV] For min Engel skal gå foran dig, og bringe dig ind til Amoriterne, og Hittiterne, og Perizziterne, og Canaaniterne, Hiviterne, og Jebusiterne: og jeg vil skære dem af.
Ex 23:23 For mine Angel shall go before thee, and bring thee in unto the Amorites, and the Hittites, and the Perizzites, and the Canaanites, and the Hivites, and the Jebusites: and I will cut them off.

[2Mo 23:24 DK-KJV] Du skal ikke bukke dig for deres guder, heller ikke tjene dem, heller ikke gøre efter deres gerninger: men du skal fuldstændig omstyrte dem, og fuldkommen nedbryde deres figurer.
Ex 23:24 Thou shalt not bow down to their gods, nor serve them, nor do after their works: but thou shalt utterly overthrow them, and quite break down their images.

[2Mo 23:25 DK-KJV] Og I skal tjene HERREN jeres Gud, og han skal velsigne dit brød, og dit vand; og jeg vil fjerne sygdom fra din midte.
Ex 23:25 And ye shall serve the LORD your God, and he shall bless thy bread, and thy water; and I will take sickness away from the midst of thee.

[2Mo 23:26 DK-KJV] Der skal ingenting kaste deres unge, heller ikke være ufrugtbar, i dit land: tallet for dine dage vil jeg opfylde.
Ex 23:26 There shall nothing cast their young, nor be barren, in thy land: the number of thy days I will fulfil.

[2Mo 23:27 DK-KJV] Jeg vil sende min frygt foran dig, og vil destruere alle de folk til hvem du skal komme, og jeg vil få alle dine fjender til at vende deres ryg til dig.
Ex 23:27 I will send my fear before thee, and will destroy all the people to whom thou shalt come, and I will make all thine enemies turn their backs unto thee.

[2Mo 23:28 DK-KJV] Og jeg vil sende mine gedehamser foran dig, som foran dig skal uddrive Hiviterne, Canaaniterne, og Hittiterne.
Ex 23:28 And I will send hornets before thee, which shall drive out the Hivite, the Canaanite, and the Hittite, from before thee.

[2Mo 23:29 DK-KJV] Jeg vil drive dem ud foran dig på et år; for ikke at landet bli'r øde, og markens dyr multiplicere imod dig.
Ex 23:29 I will not drive them out from before thee in one year; lest the land become desolate, and the beast of the field multiply against thee.

[2Mo 23:30 DK-KJV] Lidt efter lidt vil jeg drive dem ud foran dig, indtil du bli'r forøget, og arver landet.
Ex 23:30 By little and little I will drive them out from before thee, until thou be increased, and inherit the land.

[2Mo 23:31 DK-KJV] Og jeg vil sætte din grænser fra det Røde hav lige til Filistrenes hav, og fra ørkenen til floden: for jeg vil forløse indbyggerne fra det land ind i jeres hånd; og du skal drive dem ud foran dig.
Ex 23:31 And I will set thy bounds from the Red sea even unto the sea of the Philistines, and from the desert unto the river: for I will deliver the inhabitants of the land into your hand; and thou shalt drive them out before thee.

[2Mo 23:32 DK-KJV] Du skal ikke lave nogen pagt med dem, heller ikke med deres guder.
Ex 23:32 Thou shalt make no covenant with them, nor with their gods.

[2Mo 23:33 DK-KJV] De skal ikke bo i dit land, for ikke at de får dig til at synde imod mig: for hvis du tjener deres guder, vil det sandelig være en fælde for dig.
Ex 23:33 They shall not dwell in thy land, lest they make thee sin against me: for if thou serve their gods, it will surely be a snare unto thee.

2 Mosebog Kapitel 24 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 24:1 DK-KJV] Og han sagde til Moses, Kom op til HERREN, du, og Aaron, Nadab, og Abihu, og 70 af Israels ældste; og tilbe' I på afstand.
Ex 24:1 And he said unto Moses, Come up unto the LORD, thou, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel; and worship ye afar off.

[2Mo 24:2 DK-KJV] Og kun Moses skal komme nær HERREN: men I skal ikke komme nær; folket skal heller ikke gå op med ham.
Ex 24:2 And Moses alone shall come near the LORD: but they shall not come nigh; neither shall the people go up with him.

[2Mo 24:3 DK-KJV] Og Moses kom og fortalte folket alle HERRENs ord, og alle dommene: og hele folket svarede med én stemme, og sagde, Alle de ord som HERREN har sagt vil vi gøre.
Ex 24:3 And Moses came and told the people all the words of the LORD, and all the judgments: and all the people answered with one voice, and said, All the words which the LORD hath said will we do.

[2Mo 24:4 DK-KJV] Og Moses nedskrev alle HERRENs ord, og stod tidligt op om morgenen, og byggede et alter nedenfor bakken, og 12 søjler, ifølge Israels 12 stammer.
Ex 24:4 And Moses wrote all the words of the LORD, and rose up early in the morning, and builded an altar under the hill, and twelve pillars, according to the twelve tribes of Israel.

[2Mo 24:5 DK-KJV] Og han sendte unge mænd fra Israels børn, som tilbød brændoffergaver, og ofrede fredsoffergaver af okser til HERREN.
Ex 24:5 And he sent young men of the children of Israel, which offered burnt offerings, and sacrificed peace offerings of oxen unto the LORD.

[2Mo 24:6 DK-KJV] Og Moses tog halvdelen af blodet, og puttede det i baljer; og halvdelen af blodet stænkede han på alteret.
Ex 24:6 And Moses took half of the blood, and put it in basons; and half of the blood he sprinkled on the altar.
[2Mo 24:7 DK-KJV] Og han tog pagtsbogen, og læste alt imens folket lyttede: og de sagde, Alt hvad HERREN har sagt vil vi gøre, og være lydige.
Ex 24:7 And he took the book of the covenant, and read in the audience of the people: and they said, All that the LORD hath said will we do, and be obedient.
[2Mo 24:8 DK-KJV] Og Moses tog blodet, og stænkede det på folket, og sagde, Læg mærke til pagtsblodet, som HERREN har lavet med jer angående alle disse ord.
Ex 24:8 And Moses took the blood, and sprinkled it on the people, and said, Behold the blood of the covenant, which the LORD hath made with you concerning all these words.
[2Mo 24:9 DK-KJV] Derefter gik Moses, og Aaron, Nadab, og Abihu op, og 70 af Israels ældste.
Ex 24:9 Then went up Moses, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel:
[2Mo 24:10 DK-KJV] Og de så Israels Gud: og under hans fødder var der som var det brolægningsarbejde fra en safirsten, og som var det himmellegemet i hans klarhed.
Ex 24:10 And they saw the God of Israel: and there was under his feet as it were a paved work of a sapphire stone, and as it were the body of heaven in his clearness.
[2Mo 24:11 DK-KJV] Og han lagde hans hånd på de noble af Israels børn: også de så Gud, og spiste og drak.
Ex 24:11 And upon the nobles of the children of Israel he laid not his hand: also they saw God, and did eat and drink.

[2Mo 24:12 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Kom op til mig ind i bjerget, og bli' der: og jeg vil gi' dig stentavler, og en lov, og befalinger som jeg har skrevet; for at du må lære dem.
Ex 24:12 And the LORD said unto Moses, Come up to me into the mount, and be there: and I will give thee tables of stone, and a law, and commandments which I have written; that thou mayest teach them.
[2Mo 24:13 DK-KJV] Og Moses rejste sig, og hans betjener Josva: og Moses gik op ind i Guds bjerg.
Ex 24:13 And Moses rose up, and his minister Joshua: and Moses went up into the mount of God.
[2Mo 24:14 DK-KJV] Og han sagde til de ældste, Vent I her på os, indtil vi kommer tilbage til jer: og, læg mærke til, Aaron og Hur er hos jer: hvis der er en mand der har nogle sager for, lad ham komme til dem.
Ex 24:14 And he said unto the elders, Tarry ye here for us, until we come again unto you: and, behold, Aaron and Hur are with you: if any man have any matters to do, let him come unto them.
[2Mo 24:15 DK-KJV] Og Moses gik op ind i bjerget, og en sky dækkede bjerget.
Ex 24:15 And Moses went up into the mount, and a cloud covered the mount.
[2Mo 24:16 DK-KJV] Og HERRENs herlighed forblev over Sinaibjerget, og skyen dækkede det i 6 dage: og den 7'ne dag kaldte han på Moses ud fra skyens midte.
Ex 24:16 And the glory of the LORD abode upon mount Sinai, and the cloud covered it six days: and the seventh day he called unto Moses out of the midst of the cloud.
[2Mo 24:17 DK-KJV] Og synet af HERRENs herlighed var som fortærende ild på bjergets top foran Israels børns øjne.
Ex 24:17 And the sight of the glory of the LORD was like devouring fire on the top of the mount in the eyes of the children of Israel.
[2Mo 24:18 DK-KJV] Og Moses gik ind i skyens midte, og han kom op ind i bjerget: og Moses var i bjerget 40 dage og 40 nætter.
Ex 24:18 And Moses went into the midst of the cloud, and gat him up into the mount: and Moses was in the mount forty days and forty nights.

2 Mosebog Kapitel 25 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 25:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Ex 25:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
[2Mo 25:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, så de bringer mig en offergave: fra enhver mand der frivilligt giver med hans hjerte skal I ta' min offergave.
Ex 25:2 Speak unto the children of Israel, that they bring me an offering: of every man that giveth it willingly with his heart ye shall take my offering.
[2Mo 25:3 DK-KJV] Og dette er den offergave som I skal ta' fra dem; guld, og sølv, og messing,
Ex 25:3 And this is the offering which ye shall take of them; gold, and silver, and brass,
[2Mo 25:4 DK-KJV] Og blå, og violet og skarlagenrød, og fint linned, og geddehår,
Ex 25:4 And blue, and purple, and scarlet, and fine linen, and goats' hair,
[2Mo 25:5 DK-KJV] Og røde tørrede vædderskind, og grævlingeskind, og akacietræ,
Ex 25:5 And rams' skins dyed red, and badgers' skins, and shittim wood,
[2Mo 25:6 DK-KJV] Olie til lyset, krydderier til salveolien, og til sød røgelse,
Ex 25:6 Oil for the light, spices for anointing oil, and for sweet incense,
[2Mo 25:7 DK-KJV] Onyx sten, og sten til at bli' sat på efoden, og på brystpladen.
Ex 25:7 Onyx stones, and stones to be set in the ephod, and in the breastplate.
[2Mo 25:8 DK-KJV] Og lad dem lave mig en helligdom; så jeg må bo blandt dem.
Ex 25:8 And let them make me a sanctuary; that I may dwell among them.
[2Mo 25:9 DK-KJV] I overensstemmelse med alt det jeg viste dig, efter skabelonen på tabernaklet, og skabelonen på alle des redskaber, ja sådant skal I lave det.
Ex 25:9 According to all that I shew thee, after the pattern of the tabernacle, and the pattern of all the instruments thereof, even so shall ye make it.
[2Mo 25:10 DK-KJV] Og de skal lave en ark af akacietræ: 1.25 meter skal være dens længde, og 0.75 meter dens
Ex 25:10 And they shall make an ark of shittim wood: two cubits and a half shall be the length thereof, and a cubit and a

bredde, og 0.75 dens højde.

[2Mo 25:11 DK-KJV] Og du skal belægge den med rent guld, indvendigt og udvendigt skal du belægge den, og skal ovenpå den lave en krone af guld rundt om.
[2Mo 25:12 DK-KJV] Og du skal støbe 4 ringe af guld til den, og sætte dem på dens 4 hjørner; og 2 ringe skal være på dens ene side, og 2 ringe på dens anden side.
[2Mo 25:13 DK-KJV] Og du skal lave stave af akacietræ, og belægge dem med guld.
[2Mo 25:14 DK-KJV] Og du skal putte stavene ind i ringene på arkens sider, for at arken må bli' båret med dem.
[2Mo 25:15 DK-KJV] Stavene skal være i arkens ringe: de skal ikke tages ud af den.
[2Mo 25:16 DK-KJV] Og ned i arken skal du lægge vidnesbyrdet som jeg skal gi' dig.
[2Mo 25:17 DK-KJV] Og du skal lave et barmhjertighedssæde af rent guld: 1.25 meter skal være des længde, og 0.5 meter des bredde.
[2Mo 25:18 DK-KJV] Og du skal lave 2 keruber af guld, af slået arbejde skal du lave dem, på de 2 ender af barmhjertighedssædet.
[2Mo 25:19 DK-KJV] Og lav 1 kerub på den ene ende, og den anden på den anden ende: ja på barmhjertighedssædet skal I lave keruberne på des 2 ender.
[2Mo 25:20 DK-KJV] Og keruberne skal strække deres vinger højt op, ved at dække barmhjertighedssædet med deres vinger, og deres ansigter skal kigge på hinanden; mod barmhjertighedssædet skal kerubernes ansigter vende.
[2Mo 25:21 DK-KJV] Og du skal sætte barmhjertighedssædet ovenpå arken; og i arken skal du lægge vidnesbyrdet som jeg skal gi' dig.

[2Mo 25:22 DK-KJV] Og der vil jeg mødes med dig, og vil kommunikere med dig oppe over barmhjertighedssædet, mellem de 2 keruber som er på vidnesbyrdets ark, omkring alle de ting som jeg vil gi' dig i befaling overfor Israels børn.
[2Mo 25:23 DK-KJV] Du skal også lave et bord af akacietræ: 1 meter skal være des længde, og 0.75 meter des bredde, og 0.75 meter des højde.
[2Mo 25:24 DK-KJV] Og du skal belægge det med rent guld, og dertil lave en krone af guld rundt om.
[2Mo 25:25 DK-KJV] Og du skal til det lave en rand på en håndsbredde rundt om, og du skal lave en forgyldt krone til des rand rundt om.
[2Mo 25:26 DK-KJV] Og du skal lave 4 ringe af guld til det, og sætte ringene i de 4 hjørner der er på des 4 fødder.
[2Mo 25:27 DK-KJV] Op imod randen skal ringene være til det sted hvor stavene bærer bordet.
[2Mo 25:28 DK-KJV] Og du skal lave stavene af akacietræ, og belægge dem med guld, for at bordet må bli' båret med dem.
[2Mo 25:29 DK-KJV] Og du skal lave des fade, og des skeer, og des kander, og des skåle, til samtidigt at dække: du skal lave dem af rent guld.
[2Mo 25:30 DK-KJV] Og du skal altid sætte skuebrødet på bordet foran mig.
[2Mo 25:31 DK-KJV] Og du skal lave en lysestage af rent guld: lysestagen skal være af slået arbejde: hans skaft, og hans grene, hans skåle, hans knopper, og hans blomster, skal være af det samme.

[2Mo 25:32 DK-KJV] Og 6 grene skal komme ud fra dens

half the breadth thereof, and a cubit and a half the height thereof.
Ex 25:11 And thou shalt overlay it with pure gold, within and without shalt thou overlay it, and shalt make upon it a crown of gold round about.
Ex 25:12 And thou shalt cast four rings of gold for it, and put them in the four corners thereof; and two rings shall be in the one side of it, and two rings in the other side of it.
Ex 25:13 And thou shalt make staves of shittim wood, and overlay them with gold.
Ex 25:14 And thou shalt put the staves into the rings by the sides of the ark, that the ark may be borne with them.
Ex 25:15 The staves shall be in the rings of the ark: they shall not be taken from it.
Ex 25:16 And thou shalt put into the ark the testimony which I shall give thee.
Ex 25:17 And thou shalt make a mercy seat of pure gold: two cubits and a half shall be the length thereof, and a cubit and a half the breadth thereof.

Ex 25:18 And thou shalt make two cherubims of gold, of beaten work shalt thou make them, in the two ends of the mercy seat.

Ex 25:19 And make one cherub on the one end, and the other cherub on the other end: even of the mercy seat shall ye make the cherubims on the two ends thereof.

Ex 25:20 And the cherubims shall stretch forth their wings on high, covering the mercy seat with their wings, and their faces shall look one to another; toward the mercy seat shall the faces of the cherubims be.
Ex 25:21 And thou shalt put the mercy seat above upon the ark; and in the ark thou shalt put the testimony that I shall give thee.
Ex 25:22 And there I will meet with thee, and I will commune with thee from above the mercy seat, from between the two cherubims which are upon the ark of the testimony, of all things which I will give thee in commandment unto the children of Israel.
Ex 25:23 Thou shalt also make a table of shittim wood: two cubits shall be the length thereof, and a cubit the breadth thereof, and a cubit and a half the height thereof.
Ex 25:24 And thou shalt overlay it with pure gold, and make thereto a crown of gold round about.
Ex 25:25 And thou shalt make unto it a border of an hand breadth round about, and thou shalt make a golden crown to the border thereof round about.
Ex 25:26 And thou shalt make for it four rings of gold, and put the rings in the four corners that are on the four feet thereof.
Ex 25:27 Over against the border shall the rings be for places of the staves to bear the table.

Ex 25:28 And thou shalt make the staves of shittim wood, and overlay them with gold, that the table may be borne with them.
Ex 25:29 And thou shalt make the dishes thereof, and spoons thereof, and covers thereof, and bowls thereof, to cover withal: of pure gold shalt thou make them.
Ex 25:30 And thou shalt set upon the table shewbread before me alway.
Ex 25:31 And thou shalt make a candlestick of pure gold: of beaten work shall the candlestick be made: his shaft, and his branches, his bowls, his knops, and his flowers, shall be of the same.

Ex 25:32 And six branches shall come out of the sides of it;

sider; 3 grene fra lysestagen ud fra den ene side, og 3 grene fra lysestagen ud fra den anden side:
[2Mo 25:33 DK-KJV] 3 skåle lavet som var de mandler, med en knop og en blomst på én gren; og 3 skåle lavet som var de mandler på den anden gren, med en knop og en blomst: sådant på de 6 grene der kommer ud fra lysestagen.
[2Mo 25:34 DK-KJV] Og på lysestagen skal være 4 skåle som var de mandler, med deres knopper og deres blomster.
[2Mo 25:35 DK-KJV] Og der skal være en knop under 2 grene af det samme, og en knop under 2 grene af det samme, og en knop under 2 grene af det samme, ifølge de 6 grene der udgår fra lysestagen.
[2Mo 25:36 DK-KJV] Og deres knopper og deres grene skal være af det samme: det hele skal være et slået arbejde af rent guld.

[2Mo 25:37 DK-KJV] Og du skal lave dens 7 lamper: og de skal antænde dens lamper, så de må gi' lys op imod den.
[2Mo 25:38 DK-KJV] Og dens vægesakse, og dens aksefade, skal være af rent guld.
[2Mo 25:39 DK-KJV] Han skal lave den af 34 kilo rent guld, med alle disse kar. ***"et hebraisk talent svarer til 34.2 kilo"***
[2Mo 25:40 DK-KJV] Og se til at du laver dem efter deres skabelon, som var vist dig på bjerget.

three branches of the candlestick out of the one side, and three branches of the candlestick out of the other side:

Ex 25:33 Three bowls made like unto almonds, with a knop and a flower in one branch; and three bowls made like almonds in the other branch, with a knop and a flower: so in the six branches that come out of the candlestick.

Ex 25:34 And in the candlestick shall be four bowls made like unto almonds, with their knops and their flowers.
Ex 25:35 And there shall be a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, according to the six branches that proceed out of the candlestick.

Ex 25:36 Their knops and their branches shall be of the same: all it shall be one beaten work of pure gold.
Ex 25:37 And thou shalt make the seven lamps thereof: and they shall light the lamps thereof, that they may give light over against it.
Ex 25:38 And the tongs thereof, and the snuffdishes thereof, shall be of pure gold.

Ex 25:39 Of a talent of pure gold shall he make it, with all these vessels.
Ex 25:40 And look that thou make them after their pattern, which was shewed thee in the mount.

2 Mosebog Kapitel 26 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 26:1 DK-KJV] Desuden skal du lave tabernaklet med 10 gardiner af fint snoet linned, og blå, og violet, og skarlagenrød: med keruber af kyndigt arbejde skal du lave dem.
[2Mo 26:2 DK-KJV] Længden på et gardin skal være 14 meter, og bredden på et gardin 2 meter: og alle gardinerne skal ha' samme mål.

[2Mo 26:3 DK-KJV] 5 gardiner skal samles med hinanden; og de andre 5 gardiner skal samles med hinanden.
[2Mo 26:4 DK-KJV] Og du skal lave hæmper af blå på kanten på det ene gardin fra rikanten i samlingen; og det skal du også gøre på den yderste kant på det andet gardin, i samlingen på det andet.
[2Mo 26:5 DK-KJV] 50 hæmper skal du lave på det ene gardin, og 50 hæmper skal du lave på kanten af det andet gardin der er i samlingen på det andet; så hæmperne må holde fast i hinanden.

[2Mo 26:6 DK-KJV] Og du skal lave 50 nagler af guld, og samle gardinerne med naglerne: og det skal være et tabernakel.

[2Mo 26:7 DK-KJV] Og du skal lave gardiner af geddehår til at være et dække over tabernaklet: 11 gardiner skal du lave.
[2Mo 26:8 DK-KJV] Længden på et gardin skal være 15 meter, og bredden på et gardin 2 meter: og de 11 gardiner skal alle ha' samme mål.
[2Mo 26:9 DK-KJV] Og du skal samle 5 gardiner med demselv, og 6 gardiner med demselv, og skal doble de 6 gardiner på tabernaklets forside.
[2Mo 26:10 DK-KJV] Og du skal lave 50 hæmper på kanten af

Ex 26:1 Moreover thou shalt make the tabernacle with ten curtains of fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet: with cherubims of cunning work shalt thou make them.
Ex 26:2 The length of one curtain shall be eight and twenty cubits, and the breadth of one curtain four cubits: and every one of the curtains shall have one measure.
Ex 26:3 The five curtains shall be coupled together one to another; and other five curtains shall be coupled one to another.
Ex 26:4 And thou shalt make loops of blue upon the edge of the one curtain from the selvedge in the coupling; and likewise shalt thou make in the uttermost edge of another curtain, in the coupling of the second.
Ex 26:5 Fifty loops shalt thou make in the one curtain, and fifty loops shalt thou make in the edge of the curtain that is in the coupling of the second; that the loops may take hold one of another.
Ex 26:6 And thou shalt make fifty taches of gold, and couple the curtains together with the taches: and it shall be one tabernacle.
Ex 26:7 And thou shalt make curtains of goats' hair to be a covering upon the tabernacle: eleven curtains shalt thou make.
Ex 26:8 The length of one curtain shall be thirty cubits, and the breadth of one curtain four cubits: and the eleven curtains shall be all of one measure.
Ex 26:9 And thou shalt couple five curtains by themselves, and six curtains by themselves, and shalt double the sixth curtain in the forefront of the tabernacle.
Ex 26:10 And thou shalt make fifty loops on the edge of the

det ene gardin der er yderst i samlingen, og 50 hæmper på kanten på det gardin som samler det andet.
[2Mo 26:11 DK-KJV] Og du skal lave 50 nagler af messing, og putte naglerne ind i hæmperne, og samle teltet sammen, så det må bli' et.
[2Mo 26:12 DK-KJV] Og resten der mangler fra gardinerne fra teltet, det halve gardin der mangler, skal hænge over bagsiden på tabernaklet.
[2Mo 26:13 DK-KJV] Og 0,5 meter på den ene side, og 0,5 meter på den anden side fra det som mangler i længden fra gardinerne fra teltet, det skal hænge over siderne på tabernaklet på denne side og på den side, for at dække det.

[2Mo 26:14 DK-KJV] Og du skal lave et dække til teltet af rødt tørret vædderskind, og et dække over af grævlingeskind.
[2Mo 26:15 DK-KJV] Og du skal lave de opretstående planker til tabernaklet af akacietræ.
[2Mo 26:16 DK-KJV] Hver blanke skal være 5 meter lang, og hver planke skal være 0.75 meter bred.
[2Mo 26:17 DK-KJV] Der skal være 2 tapper i en planke, sat i orden overfor hinanden: sådanne skal du lave til alle plankerne til tabernaklet.
[2Mo 26:18 DK-KJV] Og du skal lave plankerne til tabernaklet, 20 planker på den sydvendte side.

[2Mo 26:19 DK-KJV] Og du skal lave 40 sokler af sølv under de 20 planker; 2 sokler under en planke til hans 2 nagler, og 2 sokler under en anden planke til hans 2 nagler.
[2Mo 26:20 DK-KJV] Og til den anden side på tabernaklet på den nordvendte side skal der være 20 planker:
[2Mo 26:21 DK-KJV] Og deres 40 sokler af sølv; 2 sokler under en planke, og 2 sokler under en anden planke.
[2Mo 26:22 DK-KJV] Og til den vestvendte side på tabernaklet skal du lave 6 planker.
[2Mo 26:23 DK-KJV] Og 2 planker skal du lave til hjørnerne på tabernaklet i de 2 sider.
[2Mo 26:24 DK-KJV] Og de skal være samlet forneden, og de skal være samlet sammen over hovedet på den med en ring: sådant skal det være med dem begge; de skal være der til de 2 hjørner.
[2Mo 26:25 DK-KJV] Og de skal være 8 planker, og deres sokler af sølv, 16 sokler; 2 sokler under en planke, og 2 sokler under en anden planke.
[2Mo 26:26 DK-KJV] Og du skal lave tværplanker af akacietræ; 5 planker på den ene side af tabernaklet,
[2Mo 26:27 DK-KJV] Og 5 tværplanker til plankerne på den anden side af tabernaklet, og 5 tværplanker til sideplankerne af tabernaklet, til de 2 vestvendte sider.
[2Mo 26:28 DK-KJV] Og den midterste tværplanke i midten på planken skal nå fra ende til ende.
[2Mo 26:29 DK-KJV] Og du skal belægge plankerne med guld, og lave deres ringe af guld til stederne for tværplankerne: og du skal belægge tværplankerne med guld.

[2Mo 26:30 DK-KJV] Og du skal rejse tabernaklet op efter den udformning som blev vist dig på bjerget.
[2Mo 26:31 DK-KJV] Og du skal lave et slør af blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned af kyndigt arbejde, med keruber skal det laves:
[2Mo 26:32 DK-KJV] Og du skal hænge det på 4 søjler af akacietræ belagt med guld: deres kroge skal være af guld, over de 4 sokler af sølv.
[2Mo 26:33 DK-KJV] Og du skal hænge sløret op under naglerne, så du derinde indenfor sløret må bringe

one curtain that is outmost in the coupling, and fifty loops in the edge of the curtain which coupleth the second.
Ex 26:11 And thou shalt make fifty taches of brass, and put the taches into the loops, and couple the tent together, that it may be one.
Ex 26:12 And the remnant that remaineth of the curtains of the tent, the half curtain that remaineth, shall hang over the backside of the tabernacle.
Ex 26:13 And a cubit on the one side, and a cubit on the other side of that which remaineth in the length of the curtains of the tent, it shall hang over the sides of the tabernacle on this side and on that side, to cover it.
Ex 26:14 And thou shalt make a covering for the tent of rams' skins dyed red, and a covering above of badgers' skins.
Ex 26:15 And thou shalt make boards for the tabernacle of shittim wood standing up.
Ex 26:16 Ten cubits shall be the length of a board, and a cubit and a half shall be the breadth of one board.
Ex 26:17 Two tenons shall there be in one board, set in order one against another: thus shalt thou make for all the boards of the tabernacle.
Ex 26:18 And thou shalt make the boards for the tabernacle, twenty boards on the south side southward.
Ex 26:19 And thou shalt make forty sockets of silver under the twenty boards; two sockets under one board for his two tenons, and two sockets under another board for his two tenons.
Ex 26:20 And for the second side of the tabernacle on the north side there shall be twenty boards:
Ex 26:21 And their forty sockets of silver; two sockets under one board, and two sockets under another board.
Ex 26:22 And for the sides of the tabernacle westward thou shalt make six boards.
Ex 26:23 And two boards shalt thou make for the corners of the tabernacle in the two sides.
Ex 26:24 And they shall be coupled together beneath, and they shall be coupled together above the head of it unto one ring: thus shall it be for them both; they shall be for the two corners.
Ex 26:25 And they shall be eight boards, and their sockets of silver, sixteen sockets; two sockets under one board, and two sockets under another board.
Ex 26:26 And thou shalt make bars of shittim wood; five for the boards of the one side of the tabernacle,
Ex 26:27 And five bars for the boards of the other side of the tabernacle, and five bars for the boards of the side of the tabernacle, for the two sides westward.
Ex 26:28 And the middle bar in the midst of the boards shall reach from end to end.
Ex 26:29 And thou shalt overlay the boards with gold, and make their rings of gold for places for the bars: and thou shalt overlay the bars with gold.
Ex 26:30 And thou shalt rear up the tabernacle according to the fashion thereof which was shewed thee in the mount.
Ex 26:31 And thou shalt make a vail of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen of cunning work: with cherubims shall it be made:
Ex 26:32 And thou shalt hang it upon four pillars of shittim wood overlaid with gold: their hooks shall be of gold, upon the four sockets of silver.
Ex 26:33 And thou shalt hang up the vail under the taches, that thou mayest bring in thither within the vail the ark of

vidnesbyrdets ark: og sløret skal for jer opdele mellem det hellige sted og det helligste.
[2Mo 26:34 DK-KJV] Og du skal sætte barmhjertighedssædet over vidnesbyrdets ark i det helligste sted.

[2Mo 26:35 DK-KJV] Og du skal sætte bordet udenfor sløret, og lyssestagen op imod bordet på den side af tabernaklet der vender mod syd: og du skal sætte bordet på nordsiden.
[2Mo 26:36 DK-KJV] Og du skal lave et forhæng til teltdøren, af blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned, udvirket med syarbejde.

[2Mo 26:37 DK-KJV] Og du skal til forhænget lave 5 søjler af akacietræ, og belægge dem med guld, og deres kroge skal være af guld: og du skal støbe 5 sokler af messing til dem.

the testimony: and the vail shall divide unto you between the holy place and the most holy.
Ex 26:34 And thou shalt put the mercy seat upon the ark of the testimony in the most holy place.
Ex 26:35 And thou shalt set the table without the vail, and the candlestick over against the table on the side of the tabernacle toward the south: and thou shalt put the table on the north side.
Ex 26:36 And thou shalt make an hanging for the door of the tent, of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen, wrought with needlework.
Ex 26:37 And thou shalt make for the hanging five pillars of shittim wood, and overlay them with gold, and their hooks shall be of gold: and thou shalt cast five sockets of brass for them.

2 Mosebog Kapitel 27 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 27:1 DK-KJV] Og af akacietræ skal du lave et alter, 2.5 meter langt, og 2.5 meter bredt; alteret skal være firkantet: og des højde skal være 1.5 meter.
[2Mo 27:2 DK-KJV] Og i des 4 hjørner skal du lave horn på det: hans horn skal være af det samme: og du skal belægge det med messing.
[2Mo 27:3 DK-KJV] Og til at modtage hans aske skal du lave hans pander, og hans skovle, og hans baljer, og hans kødkroge, og hans ildpander: alle des kar skal du lave af messing.
[2Mo 27:4 DK-KJV] Og af et messing-netværk skal du lave en rist til det; og i des 4 hjørner på nettet skal du lave 4 messingbelagte ringe.
[2Mo 27:5 DK-KJV] Og under alterets omslutning forneden skal du sætte det, så nettet må være lige til alterets midte.
[2Mo 27:6 DK-KJV] Og til alteret skal du lave stave, stave af akacietræ, og belægge dem med messing.
[2Mo 27:7 DK-KJV] Og stavene skal lægges ind i ringene, og stavene skal være på alterets 2 sider, for at bære det.
[2Mo 27:8 DK-KJV] Du skal lave det hult med brædder: som det var vist dig på bjerget, sådant skal du lave det.
[2Mo 27:9 DK-KJV] Og du skal lave tabernaklets forgård: der skal være forhæng til forgården af fint snoet linned som er 50 meter lange på den ene side mod den sydvendte side:
[2Mo 27:10 DK-KJV] Og af messing skal dens 20 søjler og deres 20 sokler være; af sølv skal krogene på søjlerne og deres skivebeslag være.
[2Mo 27:11 DK-KJV] Og ligeså skal der være forhæng som er 50 meter lange i længde mod nordsiden, og af messing hans 20 søjler og deres 20 sokler; krogene på søjlerne og deres skivebeslag af sølv.
[2Mo 27:12 DK-KJV] Og til forgårdens bredde skal der være 25 meter lange forhæng på vestsiden: deres søjler 10, og deres sokler 10.
[2Mo 27:13 DK-KJV] Og forgårdens bredde skal være 25 meter på dens østvendte side.
[2Mo 27:14 DK-KJV] Portforhænget på den ene side skal være 7.5 meter: deres søjler 3, og deres sokler 3.
[2Mo 27:15 DK-KJV] Og der skal være 7.5 meter forhæng på den anden side: deres søjler 3, og deres sokler 3.
[2Mo 27:16 DK-KJV] Og til forgårdsporten skal der være 20 meter forhæng, af blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned, udvirket med syarbejde: og deres søjler skal

Ex 27:1 And thou shalt make an altar of shittim wood, five cubits long, and five cubits broad; the altar shall be foursquare: and the height thereof shall be three cubits.
Ex 27:2 And thou shalt make the horns of it upon the four corners thereof: his horns shall be of the same: and thou shalt overlay it with brass.

Ex 27:3 And thou shalt make his pans to receive his ashes, and his shovels, and his basons, and his fleshhooks, and his firepans: all the vessels thereof thou shalt make of brass.
Ex 27:4 And thou shalt make for it a grate of network of brass; and upon the net shalt thou make four brasen rings in the four corners thereof.
Ex 27:5 And thou shalt put it under the compass of the altar beneath, that the net may be even to the midst of the altar.
Ex 27:6 And thou shalt make staves for the altar, staves of shittim wood, and overlay them with brass.
Ex 27:7 And the staves shall be put into the rings, and the staves shall be upon the two sides of the altar, to bear it.
Ex 27:8 Hollow with boards shalt thou make it: as it was shewed thee in the mount, so shall they make it.
Ex 27:9 And thou shalt make the court of the tabernacle: for the south side southward there shall be hangings for the court of fine twined linen of an hundred cubits long for one side:
Ex 27:10 And the twenty pillars thereof and their twenty sockets shall be of brass; the hooks of the pillars and their fillets shall be of silver.
Ex 27:11 And likewise for the north side in length there shall be hangings of an hundred cubits long, and his twenty pillars and their twenty sockets of brass; the hooks of the pillars and their fillets of silver.
Ex 27:12 And for the breadth of the court on the west side shall be hangings of fifty cubits: their pillars ten, and their sockets ten.
Ex 27:13 And the breadth of the court on the east side eastward shall be fifty cubits.
Ex 27:14 The hangings of one side of the gate shall be fifteen cubits: their pillars three, and their sockets three.
Ex 27:15 And on the other side shall be hangings fifteen cubits: their pillars three, and their sockets three.
Ex 27:16 And for the gate of the court shall be an hanging of twenty cubits, of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen, wrought with needlework: and their pillars shall be four,

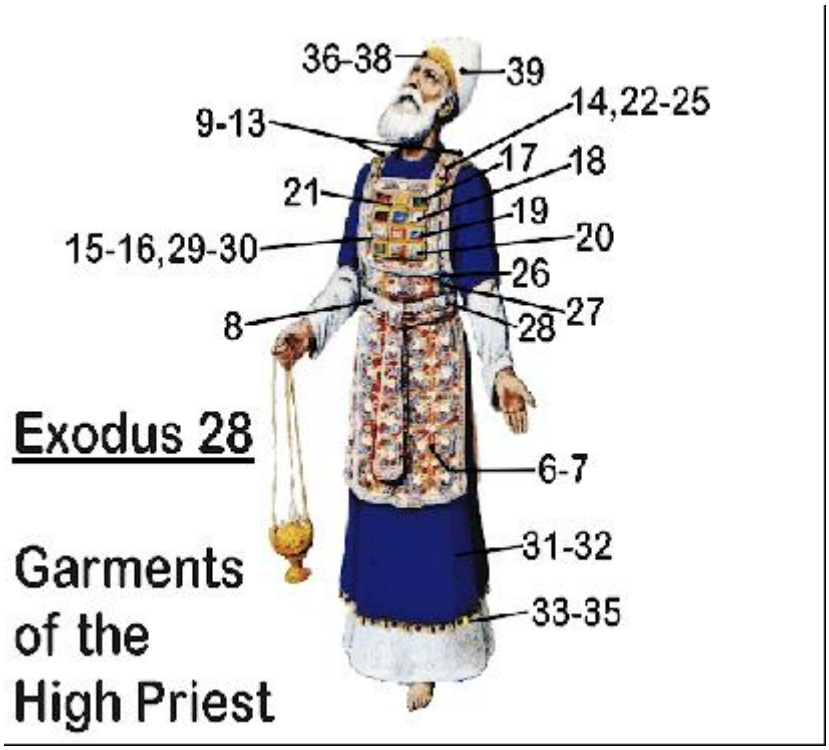
være 4, og deres sokler 4.

[2Mo 27:17 DK-KJV] Alle søjlerne rundt om forgården skal være skivebelagt med sølv; deres kroge skal være af sølv, og deres sokler af messing.
[2Mo 27:18 DK-KJV] 50 meter skal forgårdens længde være, alle steder og bredden 25, og af fint snoet linned en højde på 2.5, og deres sokler messing
[2Mo 27:19 DK-KJV] I hele des tjeneste skal alle tabernaklets kar, og des nagler, og alle forgårdens nagler, være af messing.
[2Mo 27:20 DK-KJV] Og Israels børn skal du befale, så de til dig bringer ren presset olivenolie til lyset, for at årsage at lampen altid brænder.
[2Mo 27:21 DK-KJV] I menighedens tabernakel udenfor sløret, som er foran vidnesbyrdet, skal Aaron og hans sønner fra aften til morgen ordne det foran HERREN: på vegne af Israels børn skal det være en vedtægt for altid overfor deres generationer.

and their sockets four.

Ex 27:17 All the pillars round about the court shall be filleted with silver; their hooks shall be of silver, and their sockets of brass.
Ex 27:18 The length of the court shall be an hundred cubits, and the breadth fifty every where, and the height five cubits of fine twined linen, and their sockets of brass.
Ex 27:19 All the vessels of the tabernacle in all the service thereof, and all the pins thereof, and all the pins of the court, shall be of brass.
Ex 27:20 And thou shalt command the children of Israel, that they bring thee pure oil olive beaten for the light, to cause the lamp to burn always.
Ex 27:21 In the tabernacle of the congregation without the vail, which is before the testimony, Aaron and his sons shall order it from evening to morning before the LORD: it shall be a statute for ever unto their generations on the behalf of the children of Israel.

TRYK PÅ ILLUSTRATIONEN OG DER ÅBNES EN YOUTUBE-VIDEO
TALLENE REFERERE TIL VERSNUMRE

[2Mo 28:1 DK-KJV] Og ta' du Aaron din bror til dig, og hans sønner hos ham, iblandt Israels børn, så han må betjene overfor mig i præsteembedet, ja Aaron, Nadab og Abihu, Elezar og Ithamar, Aarons sønner.
[2Mo 28:2 DK-KJV] Og du skal lave hellige beklædningsgenstande til Aaron din bror for herlighed og for skønhed.
[2Mo 28:3 DK-KJV] Og du skal tale til alle der er vis i hjertet, som er fyldt med visdomsånd, så de for at indvi ham må lave Aarons beklædningsgenstande, så han må betjene overfor mig i præsteembedet.
[2Mo 28:4 DK-KJV] Og disse er beklædningsgenstandene som de skal lave; en brystplade, og en efod, en kåbe, og en broderet frakke, en turban, og et omslag: og de skal lave hellige beklædningsgenstande til Aaron din bror, og hans sønner, så han må betjene overfor mig i præsteembedet.

Ex 28:1 And take thou unto thee Aaron thy brother, and his sons with him, from among the children of Israel, that he may minister unto me in the priest's office, even Aaron, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar, Aaron's sons.

Ex 28:2 And thou shalt make holy garments for Aaron thy brother for glory and for beauty.
Ex 28:3 And thou shalt speak unto all that are wise hearted, whom I have filled with the spirit of wisdom, that they may make Aaron's garments to consecrate him, that he may minister unto me in the priest's office.
Ex 28:4 And these are the garments which they shall make; a breastplate, and an ephod, and a robe, and a broidered coat, a mitre, and a girdle: and they shall make holy garments for Aaron thy brother, and his sons, that he may minister unto me in the priest's office.

[2Mo 28:5 DK-KJV] Og de skal ta' guld, og blå, og violet, og skarlagenrød, og fint linned.
[2Mo 28:6 DK-KJV] Og de skal lave efoden af guld, af blå, og af violet, af skarlagenrød, og fint snoet linned, med kyndigt arbejde.
[2Mo 28:7 DK-KJV] Den skal ha' dens 2 skulderstykker samlet ved dens 2 ender; og sådant skal den være sat sammen.
[2Mo 28:8 DK-KJV] Og efodens mærkværdige omslag, som er over den, skal være af det samme, efter des udarbejdning; ja af guld, af blå, af violet, af skarlagenrød, og fint snoet linned.
[2Mo 28:9 DK-KJV] Og du skal ta' 2 onyx sten, og gravere på dem navnene på Israels børn:
[2Mo 28:10 DK-KJV] 6 af deres navne på 1 sten, og de andres navne fra resten på den anden sten, efter deres fødsel.
[2Mo 28:11 DK-KJV] Med arbejdet fra en gravør på sten, som indgraveringerne på en signeringsring, skal du indgravere de 2 sten med navnene på Israels børn: du skal lave dem så de kan indsættes i indfatninger af guld.
[2Mo 28:12 DK-KJV] Og du skal som mindemærkesten overfor Israels børn sætte de 2 sten på skuldrene af efoden: og Aaron skal bære deres navne foran HERREN som et mindesmærke på hans 2 skulder.

Ex 28:5 And they shall take gold, and blue, and purple, and scarlet, and fine linen.
Ex 28:6 And they shall make the ephod of gold, of blue, and of purple, of scarlet, and fine twined linen, with cunning work.
Ex 28:7 It shall have the two shoulderpieces thereof joined at the two edges thereof; and so it shall be joined together.
Ex 28:8 And the curious girdle of the ephod, which is upon it, shall be of the same, according to the work thereof; even of gold, of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen.
Ex 28:9 And thou shalt take two onyx stones, and grave on them the names of the children of Israel:
Ex 28:10 Six of their names on one stone, and the other six names of the rest on the other stone, according to their birth.
Ex 28:11 With the work of an engraver in stone, like the engravings of a signet, shalt thou engrave the two stones with the names of the children of Israel: thou shalt make them to be set in ouches of gold.
Ex 28:12 And thou shalt put the two stones upon the shoulders of the ephod for stones of memorial unto the children of Israel: and Aaron shall bear their names before the LORD upon his two shoulders for a memorial.

[2Mo 28:13 DK-KJV] Og du skal lave indfatninger af guld;
[2Mo 28:14 DK-KJV] Og ved enderne 2 kæder af rent guld; af flettet arbejde skal du lave dem, og fæstne de flettede kæder til indfatningerne.
[2Mo 28:15 DK-KJV] Og du skal lave domsbrystpladen med kyndigt arbejde; ligesom efoden var udvirket skal du lave den; af guld, af blå, og af violet, af skarlagenrød, og fint snoet linned, skal du lave den.

[2Mo 28:16 DK-KJV] Firkantet skal den være når den er bukket dobbelt; den skal være 25 cm. bred.
[2Mo 28:17 DK-KJV] Og du skal indsætte stenrækker, ja 4 stenrækker: den første række skal være en sardonyks, en topaz, og en karbunkel: dette skal være den første række.
[2Mo 28:18 DK-KJV] Og den anden række skal være, en smaragd, en safir, og en diamant.
[2Mo 28:19 DK-KJV] Og den tredje række en ligure, en agat, og en ametyst.
[2Mo 28:20 DK-KJV] Og den fjerde række en beryl, og en onyx, og en jaspis: de skal indsættes i guld i deres indfatninger.
[2Mo 28:21 DK-KJV] Og stenene skal være med navnene på Israels børn, 12, efter deres navne, som indgraveringerne på en signeringsring; de skal hver og en være med hans navn efter de 12 stammer.
[2Mo 28:22 DK-KJV] Og på brystpladen skal du af rent guld lave kæder ved enderne af vævet arbejde.

Ex 28:13 And thou shalt make ouches of gold;
Ex 28:14 And two chains of pure gold at the ends; of wreathen work shalt thou make them, and fasten the wreathen chains to the ouches.
Ex 28:15 And thou shalt make the breastplate of judgment with cunning work; after the work of the ephod thou shalt make it; of gold, of blue, and of purple, and of scarlet, and of fine twined linen, shalt thou make it.
Ex 28:16 Foursquare it shall be being doubled; a span shall be the length thereof, and a span shall be the breadth thereof.
Ex 28:17 And thou shalt set in it settings of stones, even four rows of stones: the first row shall be a sardius, a topaz, and a carbuncle: this shall be the first row.
Ex 28:18 And the second row shall be an emerald, a sapphire, and a diamond.
Ex 28:19 And the third row a ligure, an agate, and an amethyst.

Ex 28:20 And the fourth row a beryl, and an onyx, and a jasper: they shall be set in gold in their inclosings.
Ex 28:21 And the stones shall be with the names of the children of Israel, twelve, according to their names, like the engravings of a signet; every one with his name shall they be according to the twelve tribes.
Ex 28:22 And thou shalt make upon the breastplate chains at the ends of wreathen work of pure gold.

[2Mo 28:23 DK-KJV] Og på brystpladen skal du lave 2 ringe af guld, og skal sætte de 2 ringe på de 2 ender af brystpladen.
[2Mo 28:24 DK-KJV] Og du skal sætte de 2 vævede kæder af guld på de 2 ringe som er på de 2 ender af brystpladen.
[2Mo 28:25 DK-KJV] Og de 2 andre ender af de 2 vævede kæder skal du fæstne i de 2 indfatninger, og sætte dem på forsiden på efodens skulderstykker.
[2Mo 28:26 DK-KJV] Og du skal lave 2 ringe af guld, og du skal sætte dem på dens 2 ender af brystpladen i randen, som er på efodens indvendige side.
[2Mo 28:27 DK-KJV] Og du skal lave 2 andre ringe af guld, og skal sætte dem på de 2 sider af efoden nedenunder, imod den

Ex 28:23 And thou shalt make upon the breastplate two rings of gold, and shalt put the two rings on the two ends of the breastplate.
Ex 28:24 And thou shalt put the two wreathen chains of gold in the two rings which are on the ends of the breastplate.
Ex 28:25 And the other two ends of the two wreathen chains thou shalt fasten in the two ouches, and put them on the shoulderpieces of the ephod before it.
Ex 28:26 And thou shalt make two rings of gold, and thou shalt put them upon the two ends of the breastplate in the border thereof, which is in the side of the ephod inward.
Ex 28:27 And two other rings of gold thou shalt make, and shalt put them on the two sides of the ephod underneath,

forreste del, op imod dens andre koblinger, over efodens mærkværdige omslag.
[2Mo 28:28 DK-KJV] Og de skal binde brystpladen via dens ringe til efodens ringe med en blå knipling, så den må være over efodens mærkværdige omslag, og for ikke at brystpladen bli'r løsnet fra efoden
[2Mo 28:29 DK-KJV] Og Aaron skal over hans hjerte bære navnene på Israels børn på domsbrystpladen, når han går ind i det hellige sted, som et kontinuerligt mindesmærke foran HERREN.
[2Mo 28:30 DK-KJV] Og i domsbrystpladen skal du putte dit Urim(lys) og din Thummim(sandhed); og de skal være over Aarons hjerte, når han går ind foran HERREN: og Aaron skal over hans hjerte kontinuerligt bære Israels børns dom foran HERREN.

[2Mo 28:31 DK-KJV] Og du skal lave efodens kåbe helt blå.
[2Mo 28:32 DK-KJV] Og der skal være et hul i toppen af den, i dens midte: den skal ha' en binding af vævet arbejde rundt omkring dens hul, som var det hullet fra en brynje, så den ikke revner.
[2Mo 28:33 DK-KJV] Og forneden på rikanten af den skal du lave granatæbler af blå, og af violet, og af skarlagenrød, rundt omkring dens rikant; og klokker af guld mellem dem rundt omkring:
[2Mo 28:34 DK-KJV] En gylden klokke og et granatæble, en gylden klokke og et granatæble på rikanten af kåben rundt omkring.
[2Mo 28:35 DK-KJV] Og for at betjene skal den være på Aaron: og hans lyd skal bli' hørt når han går ind til det hellige sted foran HERREN, og når han kommer ud, for ikke at han dør.
[2Mo 28:36 DK-KJV] Og du skal lave en plade af rent guld, og gravere på den, som indgraveringerne på en signeringsring, HELLIGHED OVERFOR HERREN.
[2Mo 28:37 DK-KJV] Og du skal sætte en blå knipling på den, så den må være over turbanen; den skal være på turbanens forside.

[2Mo 28:38 DK-KJV] Og den skal være på Aarons pande, for at Aaron må bære de hellige tings fejltrin, som Israels børn skal hellige i alle deres hellige gaver; og den skal altid være på hans pande, så de må være accepteret foran HERREN.
[2Mo 28:39 DK-KJV] Og du skal indbrodere frakken af fint linned, og du skal lave turbanen af fint linned, og du skal lave omslaget med syarbejde.
[2Mo 28:40 DK-KJV] Og til Aarons sønner skal du lave frakker, og du skal lave omslag til dem, og du skal lave kyser til dem, for herlighed og for skønhed.
[2Mo 28:41 DK-KJV] Og du skal sætte dem på Aaron din bror, og hans sønner hos ham; og skal salve dem, og indvi dem, og helliggøre dem, så de må betjene overfor mig i præsteembedet.
[2Mo 28:42 DK-KJV] Og for at dække deres nøgenhed skal du lave knælange bukser til dem; fra deres lænder lige nedover lårene skal de nå:
[2Mo 28:43 DK-KJV] Og de skal være på Aaron, og på hans sønner, når de kommer ind til menighedens tabernakel, eller når de kommer nær indtil alteret for at betjene i det hellige sted; for ikke at de bære fejltrin, og dør: det skal overfor ham og hans sæd efter ham være en vedtægt for altid.

toward the forepart thereof, over against the other coupling thereof, above the curious girdle of the ephod.
Ex 28:28 And they shall bind the breastplate by the rings thereof unto the rings of the ephod with a lace of blue, that it may be above the curious girdle of the ephod, and that the breastplate be not loosed from the ephod.
Ex 28:29 And Aaron shall bear the names of the children of Israel in the breastplate of judgment upon his heart, when he goeth in unto the holy place, for a memorial before the LORD continually.
Ex 28:30 And thou shalt put in the breastplate of judgment the Urim and the Thummim; and they shall be upon Aaron's heart, when he goeth in before the LORD: and Aaron shall bear the judgment of the children of Israel upon his heart before the LORD continually.
Ex 28:31 And thou shalt make the robe of the ephod all of blue.
Ex 28:32 And there shall be an hole in the top of it, in the midst thereof: it shall have a binding of woven work round about the hole of it, as it were the hole of an habergeon, that it be not rent.
Ex 28:33 And beneath upon the hem of it thou shalt make pomegranates of blue, and of purple, and of scarlet, round about the hem thereof; and bells of gold between them round about:

Ex 28:34 A golden bell and a pomegranate, a golden bell and a pomegranate, upon the hem of the robe round about.

Ex 28:35 And it shall be upon Aaron to minister: and his sound shall be heard when he goeth in unto the holy place before the LORD, and when he cometh out, that he die not.
Ex 28:36 And thou shalt make a plate of pure gold, and grave upon it, like the engravings of a signet, HOLINESS TO THE LORD.

Ex 28:37 And thou shalt put it on a blue lace, that it may be upon the mitre; upon the forefront of the mitre it shall be.
Ex 28:38 And it shall be upon Aaron's forehead, that Aaron may bear the iniquity of the holy things, which the children of Israel shall hallow in all their holy gifts; and it shall be always upon his forehead, that they may be accepted before the LORD.
Ex 28:39 And thou shalt embroider the coat of fine linen, and thou shalt make the mitre of fine linen, and thou shalt make the girdle of needlework.
Ex 28:40 And for Aaron's sons thou shalt make coats, and thou shalt make for them girdles, and bonnets shalt thou make for them, for glory and for beauty.
Ex 28:41 And thou shalt put them upon Aaron thy brother, and his sons with him; and shalt anoint them, and consecrate them, and sanctify them, that they may minister unto me in the priest's office.
Ex 28:42 And thou shalt make them linen breeches to cover their nakedness; from the loins even unto the thighs they shall reach:
Ex 28:43 And they shall be upon Aaron, and upon his sons, when they come in unto the tabernacle of the congregation, or when they come near unto the altar to minister in the holy place; that they bear not iniquity, and die: it shall be a statute for ever unto him and his seed after him.

[2Mo 29:1 DK-KJV] Og dette er den ting som du skal gøre overfor dem for at hellige dem, for at betjene overfor for mig i præsteembedet: Ta' 1 ung stud "kastreret tyr", og 2 fejlfrie væddere,
[2Mo 29:2 DK-KJV] Og usyret brød, og usyrede kager blandet med olie, og usyrede vafler salvet med olie: du skal lave dem af hvedemel.

[2Mo 29:3 DK-KJV] Og du skal putte dem ned i en kurv, og bringe dem i kurven, med studen og de to væddere.

[2Mo 29:4 DK-KJV] Og du skal bringe Aaron og hans 2 sønner til menighedens tabernakeldør, og skal vaske dem med vand.

[2Mo 29:5 DK-KJV] Og du skal ta' beklædningsgenstandene, og putte frakken på Aaron, og efodens kåbe, og efoden, og brystpladen, og omslutte ham med efodens mærkværdige omslag:
[2Mo 29:6 DK-KJV] Og du skal sætte turbanen på hans hoved, og sætte den hellige krone på turbanen.
[2Mo 29:7 DK-KJV] Da skal du ta' salveolien, og hælde det på hans hoved, og salve ham.
[2Mo 29:8 DK-KJV] Og du skal bringe hans 2 sønner, og putte frakker på dem.
[2Mo 29:9 DK-KJV] Og du skal omslå dem med omslag, Aaron og hans sønner, og sætte kyser på dem: og præsteembedet skal være deres som en bestandig vedtægt: og du skal indvi Aaron og hans sønner.

[2Mo 29:10 DK-KJV] Og du skal årsage at en stud bli'r bragt foran menighedens tabernakel: og Aaron og hans sønner skal putte deres hænder på studens hoved.

[2Mo 29:11 DK-KJV] Og du skal dræbe studen foran HERREN, ved menighedens tabernakeldør.
[2Mo 29:12 DK-KJV] Og du skal ta' studens blod, og putte det på alterets horn med din finger, og hælde alt blodet ved siden af alterets bund.

[2Mo 29:13 DK-KJV] Og du skal ta' alt fedtet der dækker indvoldene, og hinden der er over leveren, og de 2 nyrer, og fedtet der er på dem, og brænde dem på alteret.
[2Mo 29:14 DK-KJV] Men studens kød, og hans skin, og hans møg, skal du brænde med ild udenfor lejren: det er en syndoffergave.
[2Mo 29:15 DK-KJV] Du skal ta' 1 vædder; og Aaron og hans sønner skal putte deres hænder på vædderens hoved.

[2Mo 29:16 DK-KJV] Og du skal dræbe vædderen, og du skal ta' hans blod, og stænke det rundt omkring på alteret.
[2Mo 29:17 DK-KJV] Og du skal skære vædderen i stykker, og vaske hans indvolde, og hans ben, og lægge dem på hans stykker, og på hans hoved.
[2Mo 29:18 DK-KJV] Og du skal brænde hele vædderen på alteret: det er en brændoffergave overfor HERREN: det er en sød duft, en offergave lavet via ild overfor HERREN.

[2Mo 29:19 DK-KJV] Og du skal ta' den anden vædder; og Aaron og hans sønner skal putter deres hænder på vædderens hoved.
[2Mo 29:20 DK-KJV] Så skal du dræbe vædderen, og ta' af hans blod, og putte det på Aarons højre øretip, og på hans sønners højre øretip, og på tomlen på deres højre hånd, og på deres højre

Ex 29:1 And this is the thing that thou shalt do unto them to hallow them, to minister unto me in the priest's office: Take one young bullock, and two rams without blemish,
Ex 29:2 And unleavened bread, and cakes unleavened tempered with oil, and wafers unleavened anointed with oil: of wheaten flour shalt thou make them.
Ex 29:3 And thou shalt put them into one basket, and bring them in the basket, with the bullock and the two rams.
Ex 29:4 And Aaron and his sons thou shalt bring unto the door of the tabernacle of the congregation, and shalt wash them with water.
Ex 29:5 And thou shalt take the garments, and put upon Aaron the coat, and the robe of the ephod, and the ephod, and the breastplate, and gird him with the curious girdle of the ephod:
Ex 29:6 And thou shalt put the mitre upon his head, and put the holy crown upon the mitre.
Ex 29:7 Then shalt thou take the anointing oil, and pour it upon his head, and anoint him.
Ex 29:8 And thou shalt bring his sons, and put coats upon them.
Ex 29:9 And thou shalt gird them with girdles, Aaron and his sons, and put the bonnets on them: and the priest's office shall be theirs for a perpetual statute: and thou shalt consecrate Aaron and his sons.
Ex 29:10 And thou shalt cause a bullock to be brought before the tabernacle of the congregation: and Aaron and his sons shall put their hands upon the head of the bullock.
Ex 29:11 And thou shalt kill the bullock before the LORD, by the door of the tabernacle of the congregation.
Ex 29:12 And thou shalt take of the blood of the bullock, and put it upon the horns of the altar with thy finger, and pour all the blood beside the bottom of the altar.
Ex 29:13 And thou shalt take all the fat that covereth the inwards, and the caul that is above the liver, and the two kidneys, and the fat that is upon them, and burn them upon the altar.
Ex 29:14 But the flesh of the bullock, and his skin, and his dung, shalt thou burn with fire without the camp: it is a sin offering.
Ex 29:15 Thou shalt also take one ram; and Aaron and his sons shall put their hands upon the head of the ram.
Ex 29:16 And thou shalt slay the ram, and thou shalt take his blood, and sprinkle it round about upon the altar.
Ex 29:17 And thou shalt cut the ram in pieces, and wash the inwards of him, and his legs, and put them unto his pieces, and unto his head.
Ex 29:18 And thou shalt burn the whole ram upon the altar: it is a burnt offering unto the LORD: it is a sweet savour, an offering made by fire unto the LORD.
Ex 29:19 And thou shalt take the other ram; and Aaron and his sons shall put their hands upon the head of the ram.
Ex 29:20 Then shalt thou kill the ram, and take of his blood, and put it upon the tip of the right ear of Aaron, and upon the tip of the right ear of his sons, and upon

fods storetå, og stænke blodet på alteret rundt omkring.

[2Mo 29:21 DK-KJV] Og du skal ta' af blodet der er på alteret, og af salveolien, og stænke det på Aaron, og på hans beklædningsgenstande, og på hans sønner, og på beklædningsgenstandene til hans sønner hos ham: og han skal være helliget, og hans beklædningsgenstande, og hans sønner, og hans sønners beklædningsgenstande hos ham.

[2Mo 29:22 DK-KJV] Også skal du ta' fedtet og culotten fra vædderen, og fedtet der dækker indvoldene, hinden over leveren, og de 2 nyrer, og fedtet der er på dem, og den højre bov; for det er en vædder til indvielse:

[2Mo 29:23 DK-KJV] Og et brød, og et olieret brød, og en vaffel ud af kurven med usyret brød der er foran HERREN:
[2Mo 29:24 DK-KJV] Og du skal putte det hele i Aarons hænder, og i hans sønners hænder; og skal vifte dem som en vifteoffergave foran HERREN.
[2Mo 29:25 DK-KJV] Og du skal modtage dem fra deres hænder, og brænde dem på alteret som en brændoffergave, som en sød duft foran HERREN: det er en offergave lavet via ild overfor HERREN.
[2Mo 29:26 DK-KJV] Og du skal ta' brystet fra Aarons indvielsesvædder, og vifte det som en vifteoffergave foran HERREN: og det skal være din del.

[2Mo 29:27 DK-KJV] Og du skal helliggøre brystet fra vifteoffergaven, og boven fra hæveoffergaven, som er viftet, og som er hævet op, fra indvielsesvædderen, ja af det som er til Aaron, og af det som er til hans sønner.
[2Mo 29:28 DK-KJV] Og det skal for evigt være Aarons og hans sønners via en vedtægt fra Israels børn: for det er en hæveoffergave: og det skal være en hæveoffergave fra Israels børn fra det offer af deres fredsoffergaver, ja deres hæveoffergave til HERREN.
[2Mo 29:29 DK-KJV] Og de hellige beklædningsgenstande skal være hans sønners efter ham, for at være salvet deri, og for at være indviet i dem.

[2Mo 29:30 DK-KJV] Og den søn der er præst i hans sted skal ta' dem på i 7 dage, når han kommer ind i menighedens tabernakel for at betjene i det hellige sted.
[2Mo 29:31 DK-KJV] Og du skal ta' indvielsesvædderen, og syde hans kød i det hellige sted.
[2Mo 29:32 DK-KJV] Og Aaron og hans sønner skal spise vædderens kød, og brødet der er i kurven, ved menighedens tabernakeldør.

[2Mo 29:33 DK-KJV] Og de skal spise de ting hvormed soningen var lavet, for at indvie og for at helliggøre dem: men en fremmed skal ikke spise deraf, fordi de er helligt.

[2Mo 29:34 DK-KJV] Og hvis noget af kødet fra indvielserne, eller fra brødet, er tilbage næste morgen, da skal du brænde det resterende med ild: det skal ikke spises, fordi det er helligt.
[2Mo 29:35 DK-KJV] Og således skal du gøre overfor Aaron, og for hans sønner, i overensstemmelse med alle tingene som jeg har befalet dig: du skal indvie dem i 7 dage.

[2Mo 29:36 DK-KJV] Og du skal hver dag som soning tilbyde en stud som en syndoffergave: og du skal rense alteret, når du har lavet en soning for det, og du skal salve det, for at helliggøre det.

the thumb of their right hand, and upon the great toe of their right foot, and sprinkle the blood upon the altar round about.
Ex 29:21 And thou shalt take of the blood that is upon the altar, and of the anointing oil, and sprinkle it upon Aaron, and upon his garments, and upon his sons, and upon the garments of his sons with him: and he shall be hallowed, and his garments, and his sons, and his sons' garments with him.
Ex 29:22 Also thou shalt take of the ram the fat and the rump, and the fat that covereth the inwards, and the caul above the liver, and the two kidneys, and the fat that is upon them, and the right shoulder; for it is a ram of consecration:
Ex 29:23 And one loaf of bread, and one cake of oiled bread, and one wafer out of the basket of the unleavened bread that is before the LORD:
Ex 29:24 And thou shalt put all in the hands of Aaron, and in the hands of his sons; and shalt wave them for a wave offering before the LORD.
Ex 29:25 And thou shalt receive them of their hands, and burn them upon the altar for a burnt offering, for a sweet savour before the LORD: it is an offering made by fire unto the LORD.
Ex 29:26 And thou shalt take the breast of the ram of Aaron's consecration, and wave it for a wave offering before the LORD: and it shall be thy part.
Ex 29:27 And thou shalt sanctify the breast of the wave offering, and the shoulder of the heave offering, which is waved, and which is heaved up, of the ram of the consecration, even of that which is for Aaron, and of that which is for his sons:
Ex 29:28 And it shall be Aaron's and his sons' by a statute for ever from the children of Israel: for it is an heave offering: and it shall be an heave offering from the children of Israel of the sacrifice of their peace offerings, even their heave offering unto the LORD.
Ex 29:29 And the holy garments of Aaron shall be his sons' after him, to be anointed therein, and to be consecrated in them.
Ex 29:30 And that son that is priest in his stead shall put them on seven days, when he cometh into the tabernacle of the congregation to minister in the holy place.
Ex 29:31 And thou shalt take the ram of the consecration, and seethe his flesh in the holy place.
Ex 29:32 And Aaron and his sons shall eat the flesh of the ram, and the bread that is in the basket, by the door of the tabernacle of the congregation.
Ex 29:33 And they shall eat those things wherewith the atonement was made, to consecrate and to sanctify them: but a stranger shall not eat thereof, because they are holy.
Ex 29:34 And if ought of the flesh of the consecrations, or of the bread, remain unto the morning, then thou shalt burn the remainder with fire: it shall not be eaten, because it is holy.
Ex 29:35 And thus shalt thou do unto Aaron, and to his sons, according to all things which I have commanded thee: seven days shalt thou consecrate them.
Ex 29:36 And thou shalt offer every day a bullock for a sin offering for atonement: and thou shalt cleanse the altar, when thou hast made an atonement for it, and thou shalt anoint it, to sanctify it.

[2Mo 29:37 DK-KJV] I 7 dage skal du lave en soning for alteret, og helliggøre det; og det skal være det helligste alter: hvadsomhelst der rører alteret skal være helligt.
[2Mo 29:38 DK-KJV] Nu er dette det som du skal tilbyde på alteret; 2 lam fra det første år dag efter dag kontinuerligt.
[2Mo 29:39 DK-KJV] Det første lam skal du tilbyde om morgenen; og det andet lam skal du tilbyde om aftenen:

[2Mo 29:40 DK-KJV] Og med det ene lam 2.2 kilo mel blandet med 1 liter presset olie; og 1 liter vin som en drikoffergave.

[2Mo 29:41 DK-KJV] Og det andet lam skal du tilbyde om aftenen, og skal gøre med det efter madoffergaven fra om morgenen, og efter dens drikoffergave, som en sød duft, en offergave lavet via ild overfor HERREN.
[2Mo 29:42 DK-KJV] Dette skal være en kontinuerlig brændoffergave udover jeres generationer ved menighedens tabernakeldør foran HERREN: der vil jeg møde jer, for at tale til jer der.
[2Mo 29:43 DK-KJV] Og der vil jeg mødes med Israels børn, og tabernaklet skal være helliggjort via min herlighed.

[2Mo 29:44 DK-KJV] Og jeg vil helliggøre menighedens tabernakel, og alteret: Jeg vil også helliggøre både Aaron og hans sønner, til at betjene for mig i præsteembedet.
[2Mo 29:45 DK-KJV] Og jeg vil bo blandt Israels børn, og vil være deres Gud.
[2Mo 29:46 DK-KJV] Og de skal vide at jeg er HERREN deres Gud, der bragte dem frem ud af Egyptens land, for at jeg må bo blandt dem: Jeg er HERREN deres Gud.

Ex 29:37 Seven days thou shalt make an atonement for the altar, and sanctify it; and it shall be an altar most holy: whatsoever toucheth the altar shall be holy.
Ex 29:38 Now this is that which thou shalt offer upon the altar; two lambs of the first year day by day continually.
Ex 29:39 The one lamb thou shalt offer in the morning; and the other lamb thou shalt offer at even:
Ex 29:40 And with the one lamb a tenth deal of flour mingled with the fourth part of an hin of beaten oil; and the fourth part of an hin of wine for a drink offering.
Ex 29:41 And the other lamb thou shalt offer at even, and shalt do thereto according to the meat offering of the morning, and according to the drink offering thereof, for a sweet savour, an offering made by fire unto the LORD.
Ex 29:42 This shall be a continual burnt offering throughout your generations at the door of the tabernacle of the congregation before the LORD: where I will meet you, to speak there unto thee.
Ex 29:43 And there I will meet with the children of Israel, and the tabernacle shall be sanctified by my glory.
Ex 29:44 And I will sanctify the tabernacle of the congregation, and the altar: I will sanctify also both Aaron and his sons, to minister to me in the priest's office.
Ex 29:45 And I will dwell among the children of Israel, and will be their God.
Ex 29:46 And they shall know that I am the LORD their God, that brought them forth out of the land of Egypt, that I may dwell among them: I am the LORD their God.

2 Mosebog Kapitel 30 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 30:1 DK-KJV] Og du skal lave et alter til at brænde røgelse på: af akacietræ skal du lave det.
[2Mo 30:2 DK-KJV] Det skal være ½ meter langt, og ½ meter bredt, det skal være firkantet: og det skal være 1 meter højt: des horn skal være af det samme.
[2Mo 30:3 DK-KJV] Og du skal belægge det med rent guld, og des sider rundt om, og des horn; og du skal af guld lave en krone til det rundt om.
[2Mo 30:4 DK-KJV] Og du skal lave 2 gyldne ringe til det under des krone, ved des 2 hjørner, på des 2 sider skal du lave det; og de skal være til steder hvor stavene bærer det samtidigt.
[2Mo 30:5 DK-KJV] Og du skal lave stavene af akacietræ, og belægge dem med guld.
[2Mo 30:6 DK-KJV] Og du skal sætte det foran sløret der er ved vidnesbyrdets ark, foran barmhjertighedssædet der er over vidnesbyrdet, hvor jeg vil mødes med dig.
[2Mo 30:7 DK-KJV] Og Aaron skal hver morgen brænde sød røgelse derpå: når han klargør lamperne, skal han brænde røgelse på det.
[2Mo 30:8 DK-KJV] Og når Aaron om aftenen tænder lamperne, skal han brænde røgelse på det, en vedvarende røgelse foran HERREN udover jeres generationer.
[2Mo 30:9 DK-KJV] I skal ikke tilbyde noget underligt røgelse derpå, heller ikke brændoffer, ej heller madoffergave; I skal heller ikke hælde drikoffergave derpå.
[2Mo 30:10 DK-KJV] Og Aaron skal lave en soning på des horn med blodet fra syndsoningsoffergaven en gang om

Ex 30:1 And thou shalt make an altar to burn incense upon: of shittim wood shalt thou make it.
Ex 30:2 A cubit shall be the length thereof, and a cubit the breadth thereof; foursquare shall it be: and two cubits shall be the height thereof: the horns thereof shall be of the same.
Ex 30:3 And thou shalt overlay it with pure gold, the top thereof, and the sides thereof round about, and the horns thereof; and thou shalt make unto it a crown of gold round about.
Ex 30:4 And two golden rings shalt thou make to it under the crown of it, by the two corners thereof, upon the two sides of it shalt thou make it; and they shall be for places for the staves to bear it withal.
Ex 30:5 And thou shalt make the staves of shittim wood, and overlay them with gold.
Ex 30:6 And thou shalt put it before the vail that is by the ark of the testimony, before the mercy seat that is over the testimony, where I will meet with thee.
Ex 30:7 And Aaron shall burn thereon sweet incense every morning: when he dresseth the lamps, he shall burn incense upon it.
Ex 30:8 And when Aaron lighteth the lamps at even, he shall burn incense upon it, a perpetual incense before the LORD throughout your generations.
Ex 30:9 Ye shall offer no strange incense thereon, nor burnt sacrifice, nor meat offering; neither shall ye pour drink offering thereon.
Ex 30:10 And Aaron shall make an atonement upon the horns of it once in a year with the blood of the sin offering of

året: han skal han lave soning på det udover jeres generationer en gang om året: det er helligst for HERREN.

atonements: once in the year shall he make atonement upon it throughout your generations: it is most holy unto the LORD.

[2Mo 30:11 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[2Mo 30:12 DK-KJV] Når du tager summen af Israels børn efter deres antal, da skal de gi' hver mand en løsesum for hans sjæl til HERREN, når du tæller dem; for ikke at der er nogen plage blandt dem, når du tæller dem.
[2Mo 30:13 DK-KJV] Dette skal de gi', hver og en der passerer blandt dem der er talt, en ½ shekel efter helligdomssheklen: en ½ shekel skal være HERRENs offergave. ***"1 shekel er 20 gerahs: en ½ shekel = 5.7 gram"***
[2Mo 30:14 DK-KJV] Hver og en der passerer blandt dem der er talt, fra 20 år gammel og over, skal gi' en offergave til HERREN.
[2Mo 30:15 DK-KJV] De rige skal ikke gi' mere, og de fattige skal ikke gi' mindre end en ½ shekel, når de giver en offergave til HERREN, til at lave en soning for jeres sjæle.
[2Mo 30:16 DK-KJV] Og du skal ta' soningspengene fra Israels børn, og skal udvælge det til tjenesten af menighedens tabernakel; så det må være et mindesmærke overfor Israels børn foran HERREN, til at lave en soning for jeres sjæle.

Ex 30:11 And the LORD spake unto Moses, saying,
Ex 30:12 When thou takest the sum of the children of Israel after their number, then shall they give every man a ransom for his soul unto the LORD, when thou numberest them; that there be no plague among them, when thou numberest them.

Ex 30:13 This they shall give, every one that passeth among them that are numbered, half a shekel after the shekel of the sanctuary: (a shekel is twenty gerahs:) an half shekel shall be the offering of the LORD.
Ex 30:14 Every one that passeth among them that are numbered, from twenty years old and above, shall give an offering unto the LORD.

Ex 30:15 The rich shall not give more, and the poor shall not give less than half a shekel, when they give an offering unto the LORD, to make an atonement for your souls.
Ex 30:16 And thou shalt take the atonement money of the children of Israel, and shalt appoint it for the service of the tabernacle of the congregation; that it may be a memorial unto the children of Israel before the LORD, to make an atonement for your souls.

[2Mo 30:17 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[2Mo 30:18 DK-KJV] Du skal også lave et vaskefad af messing, og også hans fod af messing, til at vaske det hele: og du skal sætte det mellem menighedens tabernakel og alteret, og du skal komme vand i det.
[2Mo 30:19 DK-KJV] For Aaron og hans sønner skal vaske deres hænder og deres fødder i det:
[2Mo 30:20 DK-KJV] Når de går ind i menighedens tabernakel, skal de vaske sig med vand, for ikke at de dør; eller når de kommer nær indtil alteret for at betjene, for at brænde offergave lavet via ild overfor HERREN:
[2Mo 30:21 DK-KJV] Så skal de vaske deres hænder og deres fødder, for ikke at de dør: og det skal overfor dem være en evig vedtægt, ja for ham og for hans sæd udover deres generationer.

Ex 30:17 And the LORD spake unto Moses, saying,
Ex 30:18 Thou shalt also make a laver of brass, and his foot also of brass, to wash withal: and thou shalt put it between the tabernacle of the congregation and the altar, and thou shalt put water therein.
Ex 30:19 For Aaron and his sons shall wash their hands and their feet thereat:
Ex 30:20 When they go into the tabernacle of the congregation, they shall wash with water, that they die not; or when they come near to the altar to minister, to burn offering made by fire unto the LORD:

Ex 30:21 So they shall wash their hands and their feet, that they die not: and it shall be a statute for ever to them, even to him and to his seed throughout their generations.

[2Mo 30:22 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[2Mo 30:23 DK-KJV] Ta' du også til dig primære krydderier, af ren myrra 500 shekler, og af sød kanel halvt så meget, ja 250 shekler, og af sød kalmusrod 250 shekler,
[2Mo 30:24 DK-KJV] Og af kassiakanel 500 shekler, efter helligdomssheklen, og af olivenolie en hin: ***"1 hin = 3,67 liter - 1 shekel = 11,4 gram"***
[2Mo 30:25 DK-KJV] Du skal lave det til en olie af hellig salve, en salve sammensat efter apotekerkunsten: det skal være en hellig salveolie.
[2Mo 30:26 DK-KJV] Og du skal med det salve menighedens tabernakel, og vidnesbyrdets ark,
[2Mo 30:27 DK-KJV] Og bordet og alle hans kar, og lysestagen og hans kar, og røgelsesalteret,
[2Mo 30:28 DK-KJV] Og Og brændoffergavealteret med alle hans kar, og vaskefadet og hans fod.
[2Mo 30:29 DK-KJV] Og du skal helliggøre dem, så de må være helligst: hvadsomhelst der rører dem skal være helligt.
[2Mo 30:30 DK-KJV] Og du skal salve Aaron og hans sønner, og indvie dem, så de må betjene overfor mig i præsteembedet.

Ex 30:22 Moreover the LORD spake unto Moses, saying,
Ex 30:23 Take thou also unto thee principal spices, of pure myrrh five hundred shekels, and of sweet cinnamon half so much, even two hundred and fifty shekels, and of sweet calamus two hundred and fifty shekels,

Ex 30:24 And of cassia five hundred shekels, after the shekel of the sanctuary, and of oil olive an hin:
Ex 30:25 And thou shalt make it an oil of holy ointment, an ointment compound after the art of the apothecary: it shall be an holy anointing oil.
Ex 30:26 And thou shalt anoint the tabernacle of the congregation therewith, and the ark of the testimony,
Ex 30:27 And the table and all his vessels, and the candlestick and his vessels, and the altar of incense,
Ex 30:28 And the altar of burnt offering with all his vessels, and the laver and his foot.

Ex 30:29 And thou shalt sanctify them, that they may be most holy: whatsoever toucheth them shall be holy.
Ex 30:30 And thou shalt anoint Aaron and his sons, and consecrate them, that they may minister unto me in the priest's office.

[2Mo 30:31 DK-KJV] Og du skal tale til Israels børn, og

Ex 30:31 And thou shalt speak unto the children of Israel,

sige, Dette skal være en hellig salveolie overfor mig udover jeres generationer.
[2Mo 30:32 DK-KJV] Det skal ikke hældes udover menneskekød, I skal heller ikke lave nogen anden som den, efter dens sammensætning: det er helligt, og det skal være helligt overfor mig.
[2Mo 30:33 DK-KJV] Hvemsomhelst der sammensætter noget som det, eller hvemsomhelst der putter noget af det på en fremmed, skal nemlig bli' afskåret fra hans folk.
[2Mo 30:34 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Ta' søde krydderier til dig, stacte, og onycha, og galbanum; disse søde krydderier sammen med ren frankincense: af hver skal der være den samme vægt:
[2Mo 30:35 DK-KJV] Og du skal lave en parfume, en konfekture efter apotekerkunsten, sammenblandet, ren og hellig:
[2Mo 30:36 DK-KJV] Og du skal kværne noget af det meget småt, og lægge det foran vidnesbyrdet i menighedens tabernakel, hvor jeg vil mødes med dig: det skal for jer være helligst.
[2Mo 30:37 DK-KJV] Og vedrørende parfumen som du skal lave, I skal ikke lave noget til jerselv efter dens sammensætning: det skal overfor dig være helligt for HERREN.
[2Mo 30:38 DK-KJV] Hvemsomhelst der skal lave noget som det, for at dufte til det, skal nemlig bli' afskåret fra hans folk.

saying, This shall be an holy anointing oil unto me throughout your generations.

Ex 30:32 Upon man's flesh shall it not be poured, neither shall ye make any other like it, after the composition of it: it is holy, and it shall be holy unto you.
Ex 30:33 Whosoever compoundeth any like it, or whosoever putteth any of it upon a stranger, shall even be cut off from his people.

Ex 30:34 And the LORD said unto Moses, Take unto thee sweet spices, stacte, and onycha, and galbanum; these sweet spices with pure frankincense: of each shall there be a like weight:

Ex 30:35 And thou shalt make it a perfume, a confection after the art of the apothecary, tempered together, pure and holy:

Ex 30:36 And thou shalt beat some of it very small, and put of it before the testimony in the tabernacle of the congregation, where I will meet with thee: it shall be unto you most holy.

Ex 30:37 And as for the perfume which thou shalt make, ye shall not make to yourselves according to the composition thereof: it shall be unto thee holy for the LORD.

Ex 30:38 Whosoever shall make like unto that, to smell thereto, shall even be cut off from his people.

2 Mosebog Kapitel 31 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 31:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[2Mo 31:2 DK-KJV] Se, jeg har ved navn kaldet Bezaleel sønnen af Uri, sønnen af Hur, fra Judahs stamme:
[2Mo 31:3 DK-KJV] Og jeg har fyldt ham med Guds ånd, i visdom, i forståelse, og i kundskab, og i alle former for håndværk;
[2Mo 31:4 DK-KJV] Til at udarbejde ejendommelig gerninger, til arbejde i guld, og i sølv, og i messing,
[2Mo 31:5 DK-KJV] Og i stenskæring, for at sætte dem, og i tømmersnitning, for at lave alle former for håndværk.
[2Mo 31:6 DK-KJV] Og jeg, læg mærke til, jeg har hos ham givet Aholiab, sønnen af Ahisamach, fra Dans stamme: og i hjerterne på alle der er vis hjertet har jeg lagt visdom, for at de må lave alt det jeg har befalet dig;
[2Mo 31:7 DK-KJV] Menighedens tabernakel, og vidnesbyrdets ark, og barmhjertighedssædet der er derpå, og alle møblerne til tabernaklet,
[2Mo 31:8 DK-KJV] Og bordene og hans møbler, og den ægte lysestage med hans møbler, og røgelsesalteret,
[2Mo 31:9 DK-KJV] Og Og brændoffergavealteret med alle hans møbler, og vaskefadet og hans fod,
[2Mo 31:10 DK-KJV] Og tjenestetøjet, og de hellige beklædningsgenstande til præsten Aaron, og beklædningsgenstandene til hans sønner, for at betjene i præsteembedet,
[2Mo 31:11 DK-KJV] Og salveolien, og sød røgelse til det hellige sted: i overensstemmelse med alt det jeg har befalet dig skal de gøre.
[2Mo 31:12 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[2Mo 31:13 DK-KJV] Tal du også til Israels børn, og sig, I skal sandelig holde min sabbat: for den er et tegn mellem

Ex 31:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Ex 31:2 See, I have called by name Bezaleel the son of Uri, the son of Hur, of the tribe of Judah:
Ex 31:3 And I have filled him with the spirit of God, in wisdom, and in understanding, and in knowledge, and in all manner of workmanship,
Ex 31:4 To devise cunning works, to work in gold, and in silver, and in brass,
Ex 31:5 And in cutting of stones, to set them, and in carving of timber, to work in all manner of workmanship.
Ex 31:6 And I, behold, I have given with him Aholiab, the son of Ahisamach, of the tribe of Dan: and in the hearts of all that are wise hearted I have put wisdom, that they may make all that I have commanded thee;
Ex 31:7 The tabernacle of the congregation, and the ark of the testimony, and the mercy seat that is thereupon, and all the furniture of the tabernacle,
Ex 31:8 And the table and his furniture, and the pure candlestick with all his furniture, and the altar of incense,
Ex 31:9 And the altar of burnt offering with all his furniture, and the laver and his foot,

Ex 31:10 And the cloths of service, and the holy garments for Aaron the priest, and the garments of his sons, to minister in the priest's office,
Ex 31:11 And the anointing oil, and sweet incense for the holy place: according to all that I have commanded thee shall they do.

Ex 31:12 And the LORD spake unto Moses, saying,
Ex 31:13 Speak thou also unto the children of Israel, saying, Verily my sabbaths ye shall keep: for it is a sign between me

mig og jer udover jeres generationer; så I må vide at jeg er HERREN der helliggør jer.
[2Mo 31:14 DK-KJV] I skal derfor holde sabbatten; for den er hellig for jer: hver den der besmitter den skal med sikkerhed lide døden: for hver den der gør noget virke deri, den sjæl skal fjernes blandt sit folk.
[2Mo 31:15 DK-KJV] 6 dage må virke bli' gjort; men i den 7'ne er sabbatshvilen, hellig for HERREN: hvemsomhelst som gør noget virke på sabbatsdagen, han skal med sikkerhed lide døden.
[2Mo 31:16 DK-KJV] Derfor skal Israels børn holde sabbatten, for at overholde sabbatten udover deres generationer, som en vedvarende pagt.
[2Mo 31:17 DK-KJV] Det er et tegn mellem mig og Israels børn for evigt: for på 6 dage lavede HERREN himmel og jord, og på den 7'ne dag hvilede han, og var forfrisket.
[2Mo 31:18 DK-KJV] Og han gav til Moses, da han havde gjort en ende på kommunikationen med ham på bjerget Sinai, 2 vidnesbyrds tavler, tavler af sten, skrevet med Guds finger.

and you throughout your generations; that ye may know that I am the LORD that doth sanctify you.
Ex 31:14 Ye shall keep the sabbath therefore; for it is holy unto you: every one that defileth it shall surely be put to death: for whosoever doeth any work therein, that soul shall be cut off from among his people.

Ex 31:15 Six days may work be done; but in the seventh is the sabbath of rest, holy to the LORD: whosoever doeth any work in the sabbath day, he shall surely be put to death.
Ex 31:16 Wherefore the children of Israel shall keep the sabbath, to observe the sabbath throughout their generations, for a perpetual covenant.
Ex 31:17 It is a sign between me and the children of Israel for ever: for in six days the LORD made heaven and earth, and on the seventh day he rested, and was refreshed.

Ex 31:18 And he gave unto Moses, when he had made an end of communing with him upon mount Sinai, two tables of testimony, tables of stone, written with the finger of God.

2 Mosebog Kapitel 32 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 32:1 DK-KJV] Og da folket så' at Moses var langt tid om at komme ned fra bjerget, forsamlede folket sig omkring Aaron, og sagde til ham, Op, lav os guder, som skal gå foran os; for angående denne Moses, manden der bragte os op ud af Egyptens land, vi ved ikke hvad der er blevet af ham.
[2Mo 32:2 DK-KJV] Og Aaron sagde til dem, knæk stykker af guldøreringene, som er på jeres hustruers ører, af jeres sønner, og af jeres døtre, og bring dem til mig.
[2Mo 32:3 DK-KJV] Og hele folket knækkede stykker af guldøreringene som var på deres ører, og bragte dem til Aaron.
[2Mo 32:4 DK-KJV] Og han modtog dem ved deres hånd, og udformede det med et graveringsværktøj, efter at han havde lavet det til en støbt kalv: og de sagde, Disse er dine guder, Kæreste Israel, som bragte dig op ud af Egyptens land.
[2Mo 32:5 DK-KJV] Og da Aaron så' den, byggede han et alter foran den; og Aaron lavede en proklamation, og sagde, I morgen er en fest for HERREN.
[2Mo 32:6 DK-KJV] Og de stod tidligt op om morgenen, og tilbød brændoffergaver, og bragte fredsoffergaver; og folket sad ned for at spise og for at drikke, og rejste sig for at lege.
[2Mo 32:7 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Gå, kom dig ned; for dit folk, som du bragte ud af Egyptens land, har korrumperet demselv:

[2Mo 32:8 DK-KJV] De har hurtigt skiftet side ud af den vej som jeg befalede dem: de har lavet dem en støbt kalv, og har tilbedt den, og har ofret til den, og sagde, Disse er dine guder, Kæreste Israel, som har bragt dig op ud af Egyptens land.
[2Mo 32:9 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Jeg har set dette folk, og, læg mærket til, det er et stivnakket folk:
[2Mo 32:10 DK-KJV] Lad mig nu derfor være alene, så mit arrigskab må vokse sig stort imod dem, og for at jeg må konsumere dem: og jeg vil af dig lave en stor nation.
[2Mo 32:11 DK-KJV] Og Moses bønfaldte hans Gud HERREN, og sagde, HERRE, hvorfor vokser dit arrigskab sig stort imod dit folk, som du har bragt ud af Egyptens land med stor kraft, og med en mægtig hånd?
[2Mo 32:12 DK-KJV] Hvorfor skulle Egypterne tale, og sige,

Ex 32:1 And when the people saw that Moses delayed to come down out of the mount, the people gathered themselves together unto Aaron, and said unto him, Up, make us gods, which shall go before us; for as for this Moses, the man that brought us up out of the land of Egypt, we wot not what is become of him.
Ex 32:2 And Aaron said unto them, Break off the golden earrings, which are in the ears of your wives, of your sons, and of your daughters, and bring them unto me.

Ex 32:3 And all the people brake off the golden earrings which were in their ears, and brought them unto Aaron.
Ex 32:4 And he received them at their hand, and fashioned it with a graving tool, after he had made it a molten calf: and they said, These be thy gods, O Israel, which brought thee up out of the land of Egypt.
Ex 32:5 And when Aaron saw it, he built an altar before it; and Aaron made proclamation, and said, To morrow is a feast to the LORD.
Ex 32:6 And they rose up early on the morrow, and offered burnt offerings, and brought peace offerings; and the people sat down to eat and to drink, and rose up to play.
Ex 32:7 And the LORD said unto Moses, Go, get thee down; for thy people, which thou broughtest out of the land of Egypt, have corrupted themselves:
Ex 32:8 They have turned aside quickly out of the way which I commanded them: they have made them a molten calf, and have worshipped it, and have sacrificed thereunto, and said, These be thy gods, O Israel, which have brought thee up out of the land of Egypt.
Ex 32:9 And the LORD said unto Moses, I have seen this people, and, behold, it is a stiffnecked people:
Ex 32:10 Now therefore let me alone, that my wrath may wax hot against them, and that I may consume them: and I will make of thee a great nation.
Ex 32:11 And Moses besought the LORD his God, and said, LORD, why doth thy wrath wax hot against thy people, which thou hast brought forth out of the land of Egypt with great power, and with a mighty hand?
Ex 32:12 Wherefore should the Egyptians speak, and say,

På grund af misgerning bragte han dem ud, for at slå dem ihjel i bjergene, og for at konsumere dem fra jordens overflade? Vend dig væk fra dit voldsomme arrigskab, og anger fra dette onde imod dit folk.
[2Mo 32:13 DK-KJV] Husk på Abraham, Isak, og Israel, dine tjenere, overfor hvem du sværgede gennem dit eget selv, og sagde til dem, Jeg vil multiplicere jeres sæd som himlens stjerner, og hele dette land som jeg har talt om vil jeg gi' til jeres sæd, og de skal arve det for evigt.
[2Mo 32:14 DK-KJV] Og HERREN angrede fra det onde som han tænkte at gøre mod hans folk.
[2Mo 32:15 DK-KJV] Og Moses vendte sig, og gik ned fra bjerget, og de 2 vidnesbyrds tavler var i hans hånd: der var skrevet på begge sider af tavlerne; på den ene side og på den anden side var de skrevet på.
[2Mo 32:16 DK-KJV] Og tavlerne var Guds værk, og skriften var Guds skrift, udformet på tavlerne.

[2Mo 32:17 DK-KJV] Og da Josva hørte larmen fra folket da de råbte, sagde han til Moses, Der er en krigslarm i lejren.
[2Mo 32:18 DK-KJV] Og han sagde, Det er ikke stemmen af dem der råber på herredømme, det er heller ikke stemmen af dem der råber på at bli' besejret: men jeg hører larmen af dem der synger.
[2Mo 32:19 DK-KJV] Og det skete, så snart som han kom nær indtil lejren, at han så kalven, og dansen: og Moses var meget vred, og han kastede tavlerne ud af hans hænder, og knuste dem nedenfor bjerget.
[2Mo 32:20 DK-KJV] Og han tog kalven som de havde lavet, og brændte den i ilden, og formalede den til pulver, og strøede det udover vandet, og fik Israels børn til at drikke af det.
[2Mo 32:21 DK-KJV] Og Moses sagde til Aaron, Hvad gjorde dette folk mod dig, så du har bragt så stor en synd over dem?
[2Mo 32:22 DK-KJV] Og Aaron sagde, Lad ikke min herres vrede vokse: du kender folket, at de er opsat på misgerning.
[2Mo 32:23 DK-KJV] For de sagde til mig, Lav os guder, som skal gå foran os: for angående denne Moses, manden der bragte os op ud af Egyptens land, vi ved ikke hvad der er blevet af ham.
[2Mo 32:24 DK-KJV] Og jeg sagde til dem, Hvemsomhelst der har noget guld, lad dem brække det af. Sådant gav de det til mig: da kastede jeg det ind i ilden, og denne kalv kom ud.
[2Mo 32:25 DK-KJV] Og da Moses så' at folket var nøgne; (for Aaron havde gjort dem nøgne for deres skam blandt der fjender:)

[2Mo 32:26 DK-KJV] Da stod Moses i lejrporten, og sagde, Hvem er på HERRENs side? lad ham komme til mig. Og alle Levis sønner forsamlede demselv hos ham.
[2Mo 32:27 DK-KJV] Og han sagde til dem, Dette siger HERREN Israels Gud, Sæt enhver mand hans sværd ved hans side, og gå ind og ud fra port til port udover lejren, og dræb enhver mand hans bror, og enhver mand hans ven, og enhver mand hans næste.
[2Mo 32:28 DK-KJV] Og Levis børn gjorde i overensstemmelse med Moses' ord: og den dag faldt der omkring 3.000 af folkets mænd.
[2Mo 32:29 DK-KJV] For Moses havde sagt, Indvi' jerselv til HERREN i dag, ja enhver mand over sin søn, og over sin bror; så han denne dag må skænke en velsignelse over jer.
[2Mo 32:30 DK-KJV] Og det skete næste morgen, at Moses sagde til folket, I har syndet en stor synd: og nu vil jeg gå op til

For mischief did he bring them out, to slay them in the mountains, and to consume them from the face of the earth? Turn from thy fierce wrath, and repent of this evil against thy people.
Ex 32:13 Remember Abraham, Isaac, and Israel, thy servants, to whom thou swarest by thine own self, and saidst unto them, I will multiply your seed as the stars of heaven, and all this land that I have spoken of will I give unto your seed, and they shall inherit it for ever.
Ex 32:14 And the LORD repented of the evil which he thought to do unto his people.
Ex 32:15 And Moses turned, and went down from the mount, and the two tables of the testimony were in his hand: the tables were written on both their sides; on the one side and on the other were they written.
Ex 32:16 And the tables were the work of God, and the writing was the writing of God, graven upon the tables.
Ex 32:17 And when Joshua heard the noise of the people as they shouted, he said unto Moses, There is a noise of war in the camp.

Ex 32:18 And he said, It is not the voice of them that shout for mastery, neither is it the voice of them that cry for being overcome: but the noise of them that sing do I hear.
Ex 32:19 And it came to pass, as soon as he came nigh unto the camp, that he saw the calf, and the dancing: and Moses' anger waxed hot, and he cast the tables out of his hands, and brake them beneath the mount.
Ex 32:20 And he took the calf which they had made, and burnt it in the fire, and ground it to powder, and strawed it upon the water, and made the children of Israel drink of it.
Ex 32:21 And Moses said unto Aaron, What did this people unto thee, that thou hast brought so great a sin upon them?
Ex 32:22 And Aaron said, Let not the anger of my lord wax hot: thou knowest the people, that they are set on mischief.
Ex 32:23 For they said unto me, Make us gods, which shall go before us: for as for this Moses, the man that brought us up out of the land of Egypt, we wot not what is become of him.
Ex 32:24 And I said unto them, Whosoever hath any gold, let them break it off. So they gave it me: then I cast it into the fire, and there came out this calf.
Ex 32:25 And when Moses saw that the people were naked; (for Aaron had made them naked unto their shame among their enemies:)
Ex 32:26 Then Moses stood in the gate of the camp, and said, Who is on the LORD'S side? let him come unto me. And all the sons of Levi gathered themselves together unto him.
Ex 32:27 And he said unto them, Thus saith the LORD God of Israel, Put every man his sword by his side, and go in and out from gate to gate throughout the camp, and slay every man his brother, and every man his companion, and every man his neighbour.
Ex 32:28 And the children of Levi did according to the word of Moses: and there fell of the people that day about three thousand men.
Ex 32:29 For Moses had said, Consecrate yourselves to day to the LORD, even every man upon his son, and upon his brother; that he may bestow upon you a blessing this day.
Ex 32:30 And it came to pass on the morrow, that Moses said unto the people, Ye have sinned a great sin: and now I

HERREN; måske skal jeg lave en soning for jeres synd.

[2Mo 32:31 DK-KJV] Og Moses returnerede til HERREN, og sagde, Åh, dette folk har syndet en stor synd, og har lavet dem guder af guld.
[2Mo 32:32 DK-KJV] Alligevel nu, hvis du ville tilgive deres synd; og hvis ikke, visk mig, jeg ber dig, ud af din bog som du har skrevet.
[2Mo 32:33 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Hvemsomhelst der har syndet imod mig, ham vil jeg viske ud af min bog.
[2Mo 32:34 DK-KJV] Gå derfor nu, led folket til stedet om hvilket jeg har fortalt dig om: læg mærke til, min Engel skal gå foran dig: imidlertid på dagen når jeg besøger vil jeg besøge deres synd over dem.
[2Mo 32:35 DK-KJV] Og HERREN plagede folket, fordi de lavede kalven, som Aaron lavede.

will go up unto the LORD; peradventure I shall make an atonement for your sin.
Ex 32:31 And Moses returned unto the LORD, and said, Oh, this people have sinned a great sin, and have made them gods of gold.

Ex 32:32 Yet now, if thou wilt forgive their sin—; and if not, blot me, I pray thee, out of thy book which thou hast written.

Ex 32:33 And the LORD said unto Moses, Whosoever hath sinned against me, him will I blot out of my book.
Ex 32:34 Therefore now go, lead the people unto the place of which I have spoken unto thee: behold, mine Angel shall go before thee: nevertheless in the day when I visit I will visit their sin upon them.
Ex 32:35 And the LORD plagued the people, because they made the calf, which Aaron made.

2 Mosebog Kapitel 33 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 33:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Ta' af sted, og gå op herfra, du og hele folket som du bragte op ud af Egyptens land, indtil landet som jeg svor til Abraham, til Isak, og til Jacob, og siger, Til din sæd vil jeg gi' det:
[2Mo 33:2 DK-KJV] Og jeg vil sende en engel foran dig; og jeg vil fordrive Canaaniterne, Amoriterne, og Hittiterne, og Perizziterne, Hiviterne, og Jebusiterne:
[2Mo 33:3 DK-KJV] Til et land der flyder med mælk og honning: for jeg vil ikke gå op i din midte; for du er et stivnakket folk: for ikke at jeg fortærer dig på vejen.
[2Mo 33:4 DK-KJV] Og da folket hørte disse onde nyheder, sørgede de: og ingen mand iklædte sig hans ornamenter.
[2Mo 33:5 DK-KJV] For HERREN havde sagt til Moses, Sig til Israels børn, I er et stivnakket folk: i et øjeblik vil jeg komme op ind i din midte, og fortære dig: læg nu derfor dine ornamenter fra dig, så jeg må vide hvad jeg skal gøre mod dig.
[2Mo 33:6 DK-KJV] Og Israels børn afklædte sig sine ornamenter ved Horeb-bjerget.
[2Mo 33:7 DK-KJV] Og Moses tog tabernaklet, og slog det op udenfor lejren, et godt stykke fra lejren, og kaldte det Menighedens tabernakel. Og det skete, at hver og en som søgte HERREN gik ud til menighedens tabernakel, som var udenfor lejren.
[2Mo 33:8 DK-KJV] Og det skete, da Moses gik ud til tabernaklet, at hele folket rejste sig op, og alle mand stod ved hans teltdør, og kiggede efter Moses, indtil han var gået ind i tabernaklet.
[2Mo 33:9 DK-KJV] Og det skete, som Moses gik ind i tabernaklet, at skysøjlen dalede ned, og stod ved tabernakeldøren, og HERREN talte med Moses.
[2Mo 33:10 DK-KJV] Og hele folket så skysøjlen stå ved tabernakeldøren: og hele folket rejste sig og tilbad, alle mand i hans teltdør.
[2Mo 33:11 DK-KJV] Og HERREN talte med Moses ansigt til ansigt, som en mand taler med hans ven. Og han vendte igen tilbage ind i lejren: men hans tjener Josva, Nuns søn, en ung mand, forlod ikke tabernaklet.
[2Mo 33:12 DK-KJV] Og Moses sagde til HERREN, Se, du siger til mig, Bring dette folk op: og du har ikke ladet mig vide hvem du vil sende med mig. Alligevel har du

Ex 33:1 And the LORD said unto Moses, Depart, and go up hence, thou and the people which thou hast brought up out of the land of Egypt, unto the land which I sware unto Abraham, to Isaac, and to Jacob, saying, Unto thy seed will I give it:
Ex 33:2 And I will send an angel before thee; and I will drive out the Canaanite, the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite:
Ex 33:3 Unto a land flowing with milk and honey: for I will not go up in the midst of thee; for thou art a stiffnecked people: lest I consume thee in the way.

Ex 33:4 And when the people heard these evil tidings, they mourned: and no man did put on him his ornaments.
Ex 33:5 For the LORD had said unto Moses, Say unto the children of Israel, Ye are a stiffnecked people: I will come up into the midst of thee in a moment, and consume thee: therefore now put off thy ornaments from thee, that I may know what to do unto thee.
Ex 33:6 And the children of Israel stripped themselves of their ornaments by the mount Horeb.
Ex 33:7 And Moses took the tabernacle, and pitched it without the camp, afar off from the camp, and called it the Tabernacle of the congregation. And it came to pass, that every one which sought the LORD went out unto the tabernacle of the congregation, which was without the camp.
Ex 33:8 And it came to pass, when Moses went out unto the tabernacle, that all the people rose up, and stood every man at his tent door, and looked after Moses, until he was gone into the tabernacle.
Ex 33:9 And it came to pass, as Moses entered into the tabernacle, the cloudy pillar descended, and stood at the door of the tabernacle, and the LORD talked with Moses.
Ex 33:10 And all the people saw the cloudy pillar stand at the tabernacle door: and all the people rose up and worshipped, every man in his tent door.
Ex 33:11 And the LORD spake unto Moses face to face, as a man speaketh unto his friend. And he turned again into the camp: but his servant Joshua, the son of Nun, a young man, departed not out of the tabernacle.
Ex 33:12 And Moses said unto the LORD, See, thou sayest unto me, Bring up this people: and thou hast not let me know whom thou wilt send with me. Yet thou hast said, I know thee by name,

sagt, jeg kender dig ved navn, og du har også i mine øjne fundet nåde.
[2Mo 33:13 DK-KJV] Nu derfor, ber jeg dig, hvis jeg i dine øjne har fundet nåde, vis mig nu din vej, så jeg må kende dig, så jeg i dine øjne må finde nåde: og tænk over at denne nation er dit folk.
[2Mo 33:14 DK-KJV] Og han sagde, Mit nærvær skal gå med dig, og jeg vil give dig hvile.
[2Mo 33:15 DK-KJV] Og han sagde til ham, Hvis dit nærvær ikke går med mig, så bær os ikke op herfra.
[2Mo 33:16 DK-KJV] For hvordan skal det da her bli' kendt at jeg og dit folk i dine øjne har fundet nåde? er det ikke i det at du går med os? sådant skal vi være adskilt, jeg og dit folk, fra hele folket der er på jordens overflade.
[2Mo 33:17 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Jeg vil også gøre denne ting som du har talt: for du har i mine øjne fundet nåde, og jeg kender dig ved navn.
[2Mo 33:18 DK-KJV] Og han sagde, jeg bønfalder dig, vis mig din herlighed.
[2Mo 33:19 DK-KJV] Og han sagde, Jeg vil få al min godhed til at passere foran dig, og jeg vil proklamere HERRENs navn foran dig; og vil være nådig med hvem jeg vil være nådig, og vil vise barmhjertighed over hvem jeg vil vise barmhjertighed.
[2Mo 33:20 DK-KJV] Og han sagde, Du kan ikke se mit ansigt: for der skal intet menneske se mig, og leve.
[2Mo 33:21 DK-KJV] Og HERREN sagde, Læg mærke til, der er et sted ved mig, og du skal stå på en klippe:
[2Mo 33:22 DK-KJV] Og det skal ske, mens min herlighed passerer forbi, at jeg vil putte dig i en klippespræk ke, og jeg vil dække dig med min hånd mens jeg passerer forbi:
[2Mo 33:23 DK-KJV] Og jeg vil fjerne min hånd, og du skal se min bagside: men mit ansigt skal ikke bli' set.

and thou hast also found grace in my sight.

Ex 33:13 Now therefore, I pray thee, if I have found grace in thy sight, shew me now thy way, that I may know thee, that I may find grace in thy sight: and consider that this nation is thy people.
Ex 33:14 And he said, My presence shall go with thee, and I will give thee rest.
Ex 33:15 And he said unto him, If thy presence go not with me, carry us not up hence.
Ex 33:16 For wherein shall it be known here that I and thy people have found grace in thy sight? is it not in that thou goest with us? so shall we be separated, I and thy people, from all the people that are upon the face of the earth.
Ex 33:17 And the LORD said unto Moses, I will do this thing also that thou hast spoken: for thou hast found grace in my sight, and I know thee by name.

Ex 33:18 And he said, I beseech thee, shew me thy glory.

Ex 33:19 And he said, I will make all my goodness pass before thee, and I will proclaim the name of the LORD before thee; and will be gracious to whom I will be gracious, and will shew mercy on whom I will shew mercy.
Ex 33:20 And he said, Thou canst not see my face: for there shall no man see me, and live.
Ex 33:21 And the LORD said, Behold, there is a place by me, and thou shalt stand upon a rock:

Ex 33:22 And it shall come to pass, while my glory passeth by, that I will put thee in a clift of the rock, and will cover thee with my hand while I pass by:
Ex 33:23 And I will take away mine hand, and thou shalt see my back parts: but my face shall not be seen.

2 Mosebog Kapitel 34 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 34:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Hug dig 2 stentavler ligesom de første: og på disse tavler vil jeg skrive de ord der var på de første tavler, som du knuste.
[2Mo 34:2 DK-KJV] Og vær klar i morgen tidlig, og kom op på Sinai-bjerget i morgen tidlig, og præsenter digselv for mig der på toppen af bjerget.
[2Mo 34:3 DK-KJV] Og intet menneske skal komme op med dig, lad ej heller noget menneske bli' set udover bjerget: lad heller ikke flokkene og besætningerne græsse foran bjerget.
[2Mo 34:4 DK-KJV] Og han huggede 2 stentavler ligesom de første; og Moses stod tidlig op om morgenen, og gik op på Sinai-bjerget, som HERREN havde befalet ham, og tog de 2 stentavler i hans hånd.

[2Mo 34:5 DK-KJV] Og HERREN dalede ned i skyen, og stod hos ham der, og proklamerede HERRENs navn.

[2Mo 34:6 DK-KJV] Og HERREN passerede forbi foran ham, og proklamerede, HERREN, HERREN Gud, barmhjertig og nådig, tålmodig, og rig på godhed og sandhed,
[2Mo 34:7 DK-KJV] Ved at være barmhjertig mod tusindvis, ved at tilgi' fejltrin og overtrædelse og synd, og det vil på ingen måde frikende de skyldige; han hjemsøger fædrenes fejltrin over

Ex 34:1 And the LORD said unto Moses, Hew thee two tables of stone like unto the first: and I will write upon these tables the words that were in the first tables, which thou brakest.
Ex 34:2 And be ready in the morning, and come up in the morning unto mount Sinai, and present thyself there to me in the top of the mount.
Ex 34:3 And no man shall come up with thee, neither let any man be seen throughout all the mount; neither let the flocks nor herds feed before that mount.
Ex 34:4 And he hewed two tables of stone like unto the first; and Moses rose up early in the morning, and went up unto mount Sinai, as the LORD had commanded him, and took in his hand the two tables of stone.
Ex 34:5 And the LORD descended in the cloud, and stood with him there, and proclaimed the name of the LORD.
Ex 34:6 And the LORD passed by before him, and proclaimed, The LORD, The LORD God, merciful and gracious, longsuffering, and abundant in goodness and truth,
Ex 34:7 Keeping mercy for thousands, forgiving iniquity and transgression and sin, and that will by no means clear the guilty; visiting the iniquity of the fathers upon the

børnene, og over børnebørnene, indtil den tredje og til den fjerde generation.
[2Mo 34:8 DK-KJV] Og Moses skyndte sig, og bøjede hans hoved mod jorden, og tilbad.
[2Mo 34:9 DK-KJV] Og han sagde, Hvis nu jeg i dine øjne har fundet nåde, Kæreste Herre, lad min Herre, jeg ber dig, gå blandt os; for det er et stivnakket folk; og bær du over med vore fejltrin og vor synd, og ta' os som din arv.
[2Mo 34:10 DK-KJV] Og han sagde, Læg mærke til, Jeg laver en pagt: foran hele dit folk vil jeg gøre undere, sådanne som ikke er blevet udført på hele jorden, ej heller i nogen nation: og alle de mennesker blandt hvem du er skal se HERRENs virke: for det er en forfærdelig ting som jeg vil gøre mod dig.
[2Mo 34:11 DK-KJV] Overhold du det som jeg befaler dig denne dag: læg mærke til, Jeg uddriver foran dig Amoriterne, og Canaaniterne, og Hetiterne, og Perizziterne, og Hiviterne, og Jebusiterne:
[2Mo 34:12 DK-KJV] Pas på digselv, for ikke at du laver en pagt med de indbyggere fra det land som du går hentil, for ikke at det bli'r til en fælde i din midte:
[2Mo 34:13 DK-KJV] Men I skal destruere deres altre, knuse deres figurer, og fælde deres lunde:
[2Mo 34:14 DK-KJV] For du skal ikke tilbede nogen anden gud: for HERREN, hvis navn er Jaloux, er en jaloux Gud:
[2Mo 34:15 DK-KJV] For ikke at du laver en pagt med de indbyggere fra det land, og de går ind på horevejen efter deres guder, og ofre til deres guder, og en kalder på dig, og du spiser af hans ofre;
[2Mo 34:16 DK-KJV] Og du tager af deres døtre til dine sønner, og deres døtre går ind på horevejen efter deres guder, og får dine sønner til at gå ind på horevejen efter deres guder.
[2Mo 34:17 DK-KJV] Du skal ikke lave dig nogle støbte guder.

[2Mo 34:18 DK-KJV] Du skal holde de usyrede brøds fest. 7 dage skal du spise usyret brød, som jeg befalede dig, og det i måneden Abib: for i måneden Abib kom du ud af Egypten.
[2Mo 34:19 DK-KJV] Alle der åbner livmoderen [Matrixen) er mine; og enhver førstefødt blandt kvæget, om det så er okse eller får, der er hankøn.
[2Mo 34:20 DK-KJV] Men de førstefødte fra et æsel skal du løskøbe med et lam: og hvis du ikke løskøber ham, da skal du brække hans nakke. Alle de førstefødte fra dine sønner skal du løskøbe. Og ingen skal vise sig for mig tomhændet.

[2Mo 34:21 DK-KJV] 6 dage skal du arbejde, men på den 7'ne dag skal du hvile: i pløje tid og i høst skal du hvile.
[2Mo 34:22 DK-KJV] Og du skal overholde ugernes fest, af førstefrugterne fra hvedehøsten, og indsamlingsfesten ved år'rets afslutning.
[2Mo 34:23 DK-KJV] 3 gange om året skal alle jeres hankøn vise sig foran HERREN Gud, Israels Gud.
[2Mo 34:24 DK-KJV] For jeg vil kaste nationerne ud foran dig, og forstørre dine grænser: der er heller ikke noget menneske som skal ønske sig dit land, når du skal gå op 3 gange om året for at vise dig foran HERREN din Gud.
[2Mo 34:25 DK-KJV] Du skal ikke tilbyde blodet fra mit offer med surdej: offeret fra påskefesten skal heller ikke efterlades til om morgenen.
[2Mo 34:26 DK-KJV] De første af førstefrugterne fra dit land skal du bringe til HERREN din Guds hus. Du skal ikke syde et kid i hans moders mælk.
[2Mo 34:27 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Skriv du disse ord: for efter forløbet fra disse ord har jeg lavet en pagt med dig og med Israel.

children, and upon the children's children, unto the third and to the fourth generation.
Ex 34:8 And Moses made haste, and bowed his head toward the earth, and worshipped.
Ex 34:9 And he said, If now I have found grace in thy sight, O Lord, let my Lord, I pray thee, go among us; for it is a stiffnecked people; and pardon our iniquity and our sin, and take us for thine inheritance.
Ex 34:10 And he said, Behold, I make a covenant: before all thy people I will do marvels, such as have not been done in all the earth, nor in any nation: and all the people among which thou art shall see the work of the LORD: for it is a terrible thing that I will do with thee.
Ex 34:11 Observe thou that which I command thee this day: behold, I drive out before thee the Amorite, and the Canaanite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite.
Ex 34:12 Take heed to thyself, lest thou make a covenant with the inhabitants of the land whither thou goest, lest it be for a snare in the midst of thee:
Ex 34:13 But ye shall destroy their altars, break their images, and cut down their groves:
Ex 34:14 For thou shalt worship no other god: for the LORD, whose name is Jealous, is a jealous God:
Ex 34:15 Lest thou make a covenant with the inhabitants of the land, and they go a whoring after their gods, and do sacrifice unto their gods, and one call thee, and thou eat of his sacrifice;
Ex 34:16 And thou take of their daughters unto thy sons, and their daughters go a whoring after their gods, and make thy sons go a whoring after their gods.
Ex 34:17 Thou shalt make thee no molten gods.
Ex 34:18 The feast of unleavened bread shalt thou keep. Seven days thou shalt eat unleavened bread, as I commanded thee, in the time of the month Abib: for in the month Abib thou camest out from Egypt.
Ex 34:19 All that openeth the matrix is mine; and every firstling among thy cattle, whether ox or sheep, that is male.
Ex 34:20 But the firstling of an ass thou shalt redeem with a lamb: and if thou redeem him not, then shalt thou break his neck. All the firstborn of thy sons thou shalt redeem. And none shall appear before me empty.
Ex 34:21 Six days thou shalt work, but on the seventh day thou shalt rest: in earing time and in harvest thou shalt rest.
Ex 34:22 And thou shalt observe the feast of weeks, of the firstfruits of wheat harvest, and the feast of ingathering at the year's end.
Ex 34:23 Thrice in the year shall all your men children appear before the Lord GOD, the God of Israel.
Ex 34:24 For I will cast out the nations before thee, and enlarge thy borders: neither shall any man desire thy land, when thou shalt go up to appear before the LORD thy God thrice in the year.
Ex 34:25 Thou shalt not offer the blood of my sacrifice with leaven; neither shall the sacrifice of the feast of the passover be left unto the morning.
Ex 34:26 The first of the firstfruits of thy land thou shalt bring unto the house of the LORD thy God. Thou shalt not seethe a kid in his mother's milk.
Ex 34:27 And the LORD said unto Moses, Write thou these words: for after the tenor of these words I have made a covenant with thee and with Israel.

[2Mo 34:28 DK-KJV] Og han var der hos HERREN 40 dage og 40 nætter; han spiste hverken brød, eller drak vand. Og han skrev pagtsordene på tavlerne, de 10 befalinger.

[2Mo 34:29 DK-KJV] Og det skete, da Moses kom ned fra Sinai-bjerget med de 2 vidnesbyrds tavler i Moses' hånd, da han kom ned fra bjerget, så vidste Moses ikke at huden i hans ansigt skinnede mens han talte med ham.
[2Mo 34:30 DK-KJV] Og da Aaron og alle Israels børn så' Moses, læg mærke til, huden i hans ansigt skinnede; og de var bange for at komme ham nær.
[2Mo 34:31 DK-KJV] Og Moses kaldte på dem; og Aaron og alle menighedens ledere returnerede til ham: og Moses talte med dem.
[2Mo 34:32 DK-KJV] Og bagefter kom alle Israels børn nær: og han gav dem som befaling alt det HERREN havde fortalt ham på Sinai-bjerget.
[2Mo 34:33 DK-KJV] Og indtil Moses var færdig med at tale med dem, puttede han et slør over hans ansigt.

[2Mo 34:34 DK-KJV] Men da Moses gik ind foran HERREN for at tale med ham, tog han sløret af, indtil han kom ud. Og han kom ud, og fortalte Israels børn det som han var befalet.

[2Mo 34:35 DK-KJV] Og Israels børn så' Moses' ansigt, at Moses' ansigt skinnede: og Moses puttede igen sløret over hans ansigt, indtil han gik ind for at tale med ham.

Ex 34:28 And he was there with the LORD forty days and forty nights; he did neither eat bread, nor drink water. And he wrote upon the tables the words of the covenant, the ten commandments.
Ex 34:29 And it came to pass, when Moses came down from mount Sinai with the two tables of testimony in Moses' hand, when he came down from the mount, that Moses wist not that the skin of his face shone while he talked with him.
Ex 34:30 And when Aaron and all the children of Israel saw Moses, behold, the skin of his face shone; and they were afraid to come nigh him.
Ex 34:31 And Moses called unto them; and Aaron and all the rulers of the congregation returned unto him: and Moses talked with them.
Ex 34:32 And afterward all the children of Israel came nigh: and he gave them in commandment all that the LORD had spoken with him in mount Sinai.
Ex 34:33 And till Moses had done speaking with them, he put a vail on his face.
Ex 34:34 But when Moses went in before the LORD to speak with him, he took the vail off, until he came out. And he came out, and spake unto the children of Israel that which he was commanded.
Ex 34:35 And the children of Israel saw the face of Moses, that the skin of Moses' face shone: and Moses put the vail upon his face again, until he went in to speak with him.

2 Mosebog Kapitel 35 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 35:1 DK-KJV] Og Moses forsamlede hele Israels børns menighed, og sagde til dem, Disse er ordene som HERREN har befalet, så I skulle gøre dem.
[2Mo 35:2 DK-KJV] Arbejde skal udføres i 6 dage, men på den 7'ne dag skal der for jer være en helligdag, en sabbat med hvile for HERREN: hvemsomhelst der arbejder deri skal lide døden.
[2Mo 35:3 DK-KJV] I skal ikke antænde ild udover jeres beboelser på sabbatsdagen.
[2Mo 35:4 DK-KJV] Og Moses talte til hele Israels børns menighed, og siger, Dette er de ting som HERREN befalede, og siger,
[2Mo 35:5 DK-KJV] Ta' I en offergave til HERREN ud blandt jer: hvemsomhelst der er af et villigt hjerte, lad ham bringe den, en offergave fra HERREN; guld, og sølv, og messing,
[2Mo 35:6 DK-KJV] Og blå, og violet, og skarlagenrød, og fint linned, og gedehår,
[2Mo 35:7 DK-KJV] Og vædderskind tørret røde, grævlingeskind, og akacietræ,
[2Mo 35:8 DK-KJV] Og olie til lyset, og krydderier til salveolie, og til den søde røgelse,
[2Mo 35:9 DK-KJV] Og onyx sten, og sten til at bli' sat i efoden, og til brystpladen
[2Mo 35:10 DK-KJV] Og enhver af jer der er vis i hjerte skal komme, og lave alt det HERREN har befalet;
[2Mo 35:11 DK-KJV] Tabernaklet, hans telt, og hans dækker, hans nagler, og hans brædder, hans tværplanker, hans søjler, og hans sokler,
[2Mo 35:12 DK-KJV] Arken, og dens stave, med

Ex 35:1 And Moses gathered all the congregation of the children of Israel together, and said unto them, These are the words which the LORD hath commanded, that ye should do them.

Ex 35:2 Six days shall work be done, but on the seventh day there shall be to you an holy day, a sabbath of rest to the LORD: whosoever doeth work therein shall be put to death.
Ex 35:3 Ye shall kindle no fire throughout your habitations upon the sabbath day.
Ex 35:4 And Moses spake unto all the congregation of the children of Israel, saying, This is the thing which the LORD commanded, saying,
Ex 35:5 Take ye from among you an offering unto the LORD: whosoever is of a willing heart, let him bring it, an offering of the LORD; gold, and silver, and brass,
Ex 35:6 And blue, and purple, and scarlet, and fine linen, and goats' hair,
Ex 35:7 And rams' skins dyed red, and badgers' skins, and shittim wood,
Ex 35:8 And oil for the light, and spices for anointing oil, and for the sweet incense,
Ex 35:9 And onyx stones, and stones to be set for the ephod, and for the breastplate.
Ex 35:10 And every wise hearted among you shall come, and make all that the LORD hath commanded;

Ex 35:11 The tabernacle, his tent, and his covering, his taches, and his boards, his bars, his pillars, and his sockets,
Ex 35:12 The ark, and the staves thereof, with the mercy

barmhjertighedssædet, og sløret til dækket,

seat, and the vail of the covering,

[2Mo 35:13 DK-KJV] Bordet, og hans stave, og alle hans kar, og skuebrødet,

Ex 35:13 The table, and his staves, and all his vessels, and the shewbread,

[2Mo 35:14 DK-KJV] Også lysestagen til lyset, og hans møbler, og hans lamper, med olien til lyset,

Ex 35:14 The candlestick also for the light, and his furniture, and his lamps, with the oil for the light,

[2Mo 35:15 DK-KJV] Og røgelsesalteret, og hans stave, og salveolien, og den søde røgelse, og forhænget til døren ved indgangen til tabernaklet,

Ex 35:15 And the incense altar, and his staves, and the anointing oil, and the sweet incense, and the hanging for the door at the entering in of the tabernacle,

[2Mo 35:16 DK-KJV] Brændoffergavealteret, med hans messingnetværk, hans stave, og alle hans kar, vaskefadet og hans fod,

Ex 35:16 The altar of burnt offering, with his brasen grate, his staves, and all his vessels, the laver and his foot,

[2Mo 35:17 DK-KJV] Forhængene til forgården, hans søjler, og deres sokler, og forhængene til forgårdsdøren,

Ex 35:17 The hangings of the court, his pillars, and their sockets, and the hanging for the door of the court,

[2Mo 35:18 DK-KJV] Naglerne til tabernaklet, og naglerne til forgården, og deres strenge,

Ex 35:18 The pins of the tabernacle, and the pins of the court, and their cords,

[2Mo 35:19 DK-KJV] Tjenestetøjet, for at udføre tjeneste i det hellige sted, de hellige beklædningsgenstande til præsten Aaron, og beklædningsgenstandene til hans sønner, for at betjene overfor mig i præsteembedet.

Ex 35:19 The cloths of service, to do service in the holy place, the holy garments for Aaron the priest, and the garments of his sons, to minister in the priest's office.

[2Mo 35:20 DK-KJV] Og hele Israels børns menighed forlod Moses' nærvær.

Ex 35:20 And all the congregation of the children of Israel departed from the presence of Moses.

[2Mo 35:21 DK-KJV] Og de kom, hver og en hvis hjerte var berørt, og hver og en hvis ånd var gjort villig, og de bragte HERRENs offergave til arbejdet med menighedens tabernakel, og for hele hans tjeneste, og for de hellige beklædningsgenstande.

Ex 35:21 And they came, every one whose heart stirred him up, and every one whom his spirit made willing, and they brought the LORD'S offering to the work of the tabernacle of the congregation, and for all his service, and for the holy garments.

[2Mo 35:22 DK-KJV] Og de kom, både mænd og kvinder, alle de som var villige i hjertet, og bragte armbånd, og øreringe, og ringe, og smykkeskrin, alle slags smykker af guld: Og ethvert menneske der ofrede tilbød en offergave af guld til HERREN.

Ex 35:22 And they came, both men and women, as many as were willing hearted, and brought bracelets, and earrings, and rings, and tablets, all jewels of gold: and every man that offered offered an offering of gold unto the LORD.

[2Mo 35:23 DK-KJV] Og ethvert menneske, hos hvem der var fundet blå, og violet, og skarlagenrød, og fint linned, og gedehår, og rødt vædderskind, og grævlingeskind, bragte dem.

Ex 35:23 And every man, with whom was found blue, and purple, and scarlet, and fine linen, and goats' hair, and red skins of rams, and badgers' skins, brought them.

[2Mo 35:24 DK-KJV] Hver og en der tilbød en offergave af sølv og messing bragte HERRENs offergave: og hver og en, hos hvem der var fundet akacietræ til noget af tjenestens arbejde, bragte det.

Ex 35:24 Every one that did offer an offering of silver and brass brought the LORD'S offering: and every man, with whom was found shittim wood for any work of the service, brought it.

[2Mo 35:25 DK-KJV] Og alle de kvinder der var vise i hjertet spant med deres hænder, og bragte det som de havde spundet, både af blå, og af violet, og af skarlagenrød, og af fint linned.

Ex 35:25 And all the women that were wise hearted did spin with their hands, and brought that which they had spun, both of blue, and of purple, and of scarlet, and of fine linen.

[2Mo 35:26 DK-KJV] Og alle de kvinder hvis hjerte berørte dem i visdom spandt gedehår.

Ex 35:26 And all the women whose heart stirred them up in wisdom spun goats' hair.

[2Mo 35:27 DK-KJV] Og lederne bragte onyx sten, og de sten som skulle sættes, i efoden, og i brystpladen;

Ex 35:27 And the rulers brought onyx stones, and stones to be set, for the ephod, and for the breastplate;

[2Mo 35:28 DK-KJV] Og krydderi, og olie til lyset, og til salveolien, og til den søde røgelse.

Ex 35:28 And spice, and oil for the light, and for the anointing oil, and for the sweet incense.

[2Mo 35:29 DK-KJV] Israels børn bragte en frivillig offergave til HERREN, enhver mand og kvinde, hvis hjerte var berørt til at bringe alle former for arbejde, som HERREN havde befalet skulle bli' lavet ved Moses' hånd.

Ex 35:29 The children of Israel brought a willing offering unto the LORD, every man and woman, whose heart made them willing to bring for all manner of work, which the LORD had commanded to be made by the hand of Moses.

[2Mo 35:30 DK-KJV] Og Moses sagde til Israels børn, Se, HERREN har ved navn kaldet Bezaleel sønnen af Uri, sønnen af Hur, fra Judahs stamme;

Ex 35:30 And Moses said unto the children of Israel, See, the LORD hath called by name Bezaleel the son of Uri, the son of Hur, of the tribe of Judah;

[2Mo 35:31 DK-KJV] Og han har fyldt ham med Guds ånd, i visdom, i forståelse, og i kundskab, og i alle former for håndværk;

Ex 35:31 And he hath filled him with the spirit of God, in wisdom, in understanding, and in knowledge, and in all manner of workmanship;

[2Mo 35:32 DK-KJV] Og til at udarbejde ejendommelig gerninger, til arbejde i guld, og i sølv, og i messing,

Ex 35:32 And to devise curious works, to work in gold, and in silver, and in brass,

[2Mo 35:33 DK-KJV] Og i stenskæring, for at sætte dem, og i træsnitning, for at lave alle former for kyndigt arbejde.

Ex 35:33 And in the cutting of stones, to set them, and in carving of wood, to make any manner of cunning work.

[2Mo 35:34 DK-KJV] Og han har lagt i hans hjerte at han må undervise, både han, og Aholiab, sønnen af Ahisamach, fra

Ex 35:34 And he hath put in his heart that he may teach, both he, and Aholiab, the son of Ahisamach, of the tribe of

Dans stamme.

[2Mo 35:35 DK-KJV] Dem har han fyldt med visdom i hjerte, til at udvirke alle former for arbejde, fra gravøren, og fra den kyndige håndværker, og fra indbroderen, i blå, og i skarlagenrød, og i fint linned, og fra væveren, ja fra dem der udføre noget arbejde, og fra de der udarbejder kyndigt arbejde.

Dan.

Ex 35:35 Them hath he filled with wisdom of heart, to work all manner of work, of the engraver, and of the cunning workman, and of the embroiderer, in blue, and in purple, in scarlet, and in fine linen, and of the weaver, even of them that do any work, and of those that devise cunning work.

2 Mosebog Kapitel 36 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 36:1 DK-KJV] Da udvirkede Bezaleel og Aholiab, og enhver vishjertet mand, i hvem HERREN puttede visdom og forståelse til at forstå hvordan alle former for arbejde skulle udføres i tjenesten med helligdommen, i overensstemmelse med alt det som HERREN havde befalet.
[2Mo 36:2 DK-KJV] Og Moses kaldte på Bezaleel and Aholiab, og enhver vishjertet mand, i hvis hjerte HERREN havde puttet visdom, ja enhvers hjerte der var bevæget til at komme til arbejdet for at gøre det:
[2Mo 36:3 DK-KJV] Og af Moses modtog de hele offergaven, som Israels børn havde bragt til arbejdet for tjenesten med helligdommen, for at lave den med det. Og de bragte stadig frie offergaver til ham hver morgen.
[2Mo 36:4 DK-KJV] Og alle de vise mænd, der udvirkede alt arbejdet med helligdommen, kom alle mand fra hans arbejde som de lavede;
[2Mo 36:5 DK-KJV] Og de talte med Moses, og siger, Folket bringer meget mere end nok til tjenestens arbejde, hvilket HERREN befalede skulle laves.
[2Mo 36:6 DK-KJV] Og Moses gav befaling, og de fik dette til at bli' proklameret udover lejren, og siger, Lad hverken mand eller kvinde lave mere arbejde til helligdomsoffergaven. Sådant var folket tilbageholdt fra at bringe mere.
[2Mo 36:7 DK-KJV] For tingene de havde var tilstrækkelig for alt arbejdet for at lave det, og for meget.
[2Mo 36:8 DK-KJV] Og enhver vishjertet mand blandt dem der udvirkede arbejdet på tabernaklet lavede 10 gardiner af fint snoet linned, og blå, og violet, og skarlagenrød: med keruber af kyndigt arbejde lavede han dem.
[2Mo 36:9 DK-KJV] Længden på et gardin var 14 meter, og bredden på et gardin 2 meter: gardinerne var alle af samme størrelse.
[2Mo 36:10 DK-KJV] Og han koblede de 5 gardiner sammen med hinanden: og de andre 5 koblede han sammen med hinanden.

[2Mo 36:11 DK-KJV] Og han lavede hæmper af blå på kanten af et gardin fra rikanten i samlingen: ligeså lavede han ydersiden på et andet gardin, i samlingen på det andet.
[2Mo 36:12 DK-KJV] Han lavede 50 hæmper på et gardin, og han lavede 50 hæmper på kanten af gardinet som var i samlingen på det andet: hæmperne holdt et gardin sammen med et andet.
[2Mo 36:13 DK-KJV] Og han lavede 50 nagler af guld, og satte gardinerne sammen med naglerne: sådant blev det til et tabernakel.
[2Mo 36:14 DK-KJV] Og han lavede gardiner af gedehår til teltet over tabernaklet: han lavede dem 11 gardiner.
[2Mo 36:15 DK-KJV] Længden på et gardin var 15 meter, og 2 meter var et gardins bredde: de 11 gardiner var samme

Ex 36:1 Then wrought Bezaleel and Aholiab, and every wise hearted man, in whom the LORD put wisdom and understanding to know how to work all manner of work for the service of the sanctuary, according to all that the LORD had commanded.
Ex 36:2 And Moses called Bezaleel and Aholiab, and every wise hearted man, in whose heart the LORD had put wisdom, even every one whose heart stirred him up to come unto the work to do it:
Ex 36:3 And they received of Moses all the offering, which the children of Israel had brought for the work of the service of the sanctuary, to make it withal. And they brought yet unto him free offerings every morning.

Ex 36:4 And all the wise men, that wrought all the work of the sanctuary, came every man from his work which they made;
Ex 36:5 And they spake unto Moses, saying, The people bring much more than enough for the service of the work, which the LORD commanded to make.

Ex 36:6 And Moses gave commandment, and they caused it to be proclaimed throughout the camp, saying, Let neither man nor woman make any more work for the offering of the sanctuary. So the people were restrained from bringing.
Ex 36:7 For the stuff they had was sufficient for all the work to make it, and too much.
Ex 36:8 And every wise hearted man among them that wrought the work of the tabernacle made ten curtains of fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet: with cherubims of cunning work made he them.
Ex 36:9 The length of one curtain was twenty and eight cubits, and the breadth of one curtain four cubits: the curtains were all of one size.

Ex 36:10 And he coupled the five curtains one unto another: and the other five curtains he coupled one unto another.
Ex 36:11 And he made loops of blue on the edge of one curtain from the selvedge in the coupling: likewise he made in the uttermost side of another curtain, in the coupling of the second.

Ex 36:12 Fifty loops made he in one curtain, and fifty loops made he in the edge of the curtain which was in the coupling of the second: the loops held one curtain to another.
Ex 36:13 And he made fifty taches of gold, and coupled the curtains one unto another with the taches: so it became one tabernacle.
Ex 36:14 And he made curtains of goats' hair for the tent over the tabernacle: eleven curtains he made them.
Ex 36:15 The length of one curtain was thirty cubits, and four cubits was the breadth of one curtain: the eleven curtains were

størrelse.

[2Mo 36:16 DK-KJV] Og han samlede 5 gardiner med hinanden, og 6 gardiner med hinanden.
[2Mo 36:17 DK-KJV] Og han lavede 50 hæmper på ydersiden af gardinet i samlingen, og 50 hæmper lavede han på ydersiden på det gardin som skulle samles med det andet.
[2Mo 36:18 DK-KJV] Og han lavede 50 messingnagler til teltsamlingen, så det måtte bli' et.
[2Mo 36:19 DK-KJV] Og han lavede et dække til teltet af vædderskind der var tørret røde, og et dække af grævlingeskind over det.
[2Mo 36:20 DK-KJV] Og han lavede de opretstående planker til tabernaklet af akacietræ.
[2Mo 36:21 DK-KJV] Længden på en planke var 5 meter, og bredden på en planke 0,75 meter
[2Mo 36:22 DK-KJV] En planke havde 2 tapper, med den samme afstand fra hinanden: sådanne lavede han til alle tabernaklets planker.
[2Mo 36:23 DK-KJV] Og han lavede planker til tabernaklet; 20 planker til sydsiden sydover:
[2Mo 36:24 DK-KJV] Og 40 sokler af sølv lavede han under de 20 planker; 2 sokler under en planke til hans 2 tapper, og 2 sokler under en anden planke til hans 2 tapper.
[2Mo 36:25 DK-KJV] Og til den anden side af tabernaklet, som er mod nordhjørnet, lavede han 20 planker,
[2Mo 36:26 DK-KJV] Og deres 40 sokler af sølv; 2 sokler under en planke, og 2 sokler under en anden planke.
[2Mo 36:27 DK-KJV] Og til siderne på tabernaklet vestover lavede han 6 planker.
[2Mo 36:28 DK-KJV] Og 2 planker lavede han til hjørnerne på tabernaklet i de 2 sider.
[2Mo 36:29 DK-KJV] Og de var samlet forneden, og samlet i toppen, med en ring: sådant gjorde han med begge af dem i begge hjørner.
[2Mo 36:30 DK-KJV] Og der var 8 planker; og deres sokler var 16 sokler af sølv, under enhver planke 2 sokler.
[2Mo 36:31 DK-KJV] Og han lavede tværplanker af akacietræ; 5 til plankerne på en side af tabernaklet,
[2Mo 36:32 DK-KJV] Og 5 tværplanker til den anden side af tabernaklet, og 5 tværplanker til plankerne på tabernaklets vestvendte side.
[2Mo 36:33 DK-KJV] Og han lavede en tværdrager til at skyde gennem plankerne fra den ene ende til den anden.
[2Mo 36:34 DK-KJV] Og han belagde plankerne med guld, og lavede deres ringe af guld til at bli' placeret til tværplankerne, og belagde tværplankerne med guld.
[2Mo 36:35 DK-KJV] Og han lavede et slør af blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned: med keruber lavede han det af kyndigt arbejde.
[2Mo 36:36 DK-KJV] Og dertil lavede han 4 søjler af akacietræ, og belagde dem med guld: deres kroge var af guld; og han støbte til dem 4 sokler af sølv.
[2Mo 36:37 DK-KJV] Og han lavede et forhæng til tabernakeldøren af blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned, af syarbejde;
[2Mo 36:38 DK-KJV] Og de 5 søjler fra det med deres kroge: og han belagde deres søjlehoveder og deres skivebeslag med guld: men deres 5 sokler var af messing.

of one size.

Ex 36:16 And he coupled five curtains by themselves, and six curtains by themselves.

Ex 36:17 And he made fifty loops upon the uttermost edge of the curtain in the coupling, and fifty loops made he upon the edge of the curtain which coupleth the second.
Ex 36:18 And he made fifty taches of brass to couple the tent together, that it might be one.

Ex 36:19 And he made a covering for the tent of rams' skins dyed red, and a covering of badgers' skins above that.
Ex 36:20 And he made boards for the tabernacle of shittim wood, standing up.
Ex 36:21 The length of a board was ten cubits, and the breadth of a board one cubit and a half.

Ex 36:22 One board had two tenons, equally distant one from another: thus did he make for all the boards of the tabernacle.
Ex 36:23 And he made boards for the tabernacle; twenty boards for the south side southward:
Ex 36:24 And forty sockets of silver he made under the twenty boards; two sockets under one board for his two tenons, and two sockets under another board for his two tenons.
Ex 36:25 And for the other side of the tabernacle, which is toward the north corner, he made twenty boards,
Ex 36:26 And their forty sockets of silver; two sockets under one board, and two sockets under another board.
Ex 36:27 And for the sides of the tabernacle westward he made six boards.
Ex 36:28 And two boards made he for the corners of the tabernacle in the two sides.
Ex 36:29 And they were coupled beneath, and coupled together at the head thereof, to one ring: thus he did to both of them in both the corners.
Ex 36:30 And there were eight boards; and their sockets were sixteen sockets of silver, under every board two sockets.
Ex 36:31 And he made bars of shittim wood; five for the boards of the one side of the tabernacle,
Ex 36:32 And five bars for the boards of the other side of the tabernacle, and five bars for the boards of the tabernacle for the sides westward.
Ex 36:33 And he made the middle bar to shoot through the boards from the one end to the other.
Ex 36:34 And he overlaid the boards with gold, and made their rings of gold to be places for the bars, and overlaid the bars with gold.
Ex 36:35 And he made a vail of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen: with cherubims made he it of cunning work.
Ex 36:36 And he made thereunto four pillars of shittim wood, and overlaid them with gold: their hooks were of gold; and he cast for them four sockets of silver.
Ex 36:37 And he made an hanging for the tabernacle door of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen, of needlework;
Ex 36:38 And the five pillars of it with their hooks: and he overlaid their chapiters and their fillets with gold: but their five sockets were of brass.

[2Mo 37:1 DK-KJV] Og Bezaleel lavede arken af akacietræ: 1.25 meter var dens længde, og 0.75 meter var dens bredde, og 0.75 meter var dens højde:
[2Mo 37:2 DK-KJV] Og han belagde den med rent guld, og lavede en krone til den rundt om.
[2Mo 37:3 DK-KJV] Og han støbte 4 ringe af guld til den, til at bli' sat på dens 4 hjørner; ja 2 ringe på dens ene side, og 2 ringe på dens anden side.
[2Mo 37:4 DK-KJV] Og han lavede stave af akacietræ, og belagde dem med guld.
[2Mo 37:5 DK-KJV] Og han puttede stavene ind i ringene på arkens sider, til at bære arken.

[2Mo 37:6 DK-KJV] Og han lavede barmhjertighedssædet af rent guld: 1.25 meter var des længde, og 0.75 meter var des bredde.

[2Mo 37:7 DK-KJV] Og han lavede 2 keruber af guld, slået ud af et stykke lavede ham dem, på barmhjertighedssædets 2 ender;
[2Mo 37:8 DK-KJV] Èn kerub ved enden på denne side, og en anden kerub ved enden på den side: ud af barmhjertighedssædet lavede han keruberne på des 2 ender.
[2Mo 37:9 DK-KJV] Og keruberne spredte deres vinger ud højt op, og dækkede over barmhjertighedssædet med deres vinger, med deres ansigter mod hinanden; ja mod barmhjertighedssædets sæde var kerubernes ansigter vendt.
[2Mo 37:10 DK-KJV] Og han lavede bordet af akacietræ: 1 meter var des længde, og 0.5 meter des bredde, og 0.75 meter des højde:
[2Mo 37:11 DK-KJV] Og han belagde det med rent guld, og lavede dertil en krone af guld rundt om.
[2Mo 37:12 DK-KJV] Og dertil lavede han også en rand på en håndsbredde rundt om; og lavede en krone af guld til des rand rundt om.

[2Mo 37:13 DK-KJV] Og han støbte 4 ringe af guld til det, og satte ringene på des 4 hjørner der var i des 4 bordben.
[2Mo 37:14 DK-KJV] Op imod randen var ringene, de steder hvor stavene skulle bære bordet.
[2Mo 37:15 DK-KJV] Og han lavede stavene af akacietræ, og belagde dem med guld til at bære bordet.
[2Mo 37:16 DK-KJV] Og han lavede karrene som var på bordet, hans fade, og hans skeer, og hans skåle, og hans kander til samtidigt at dække, af rent guld.
[2Mo 37:17 DK-KJV] Og han lavede lysestagen af rent guld: af slået arbejde lavede han lysestagen; hans skaft, og hans gren, hans skåle, hans knopper, og hans blomster, var af det sammen:

[2Mo 37:18 DK-KJV] Og dens 6 grene der gik ud af dens sider; 3 grene på lysestagen ud fra dens ene side, og 3 grene på lysestagen ud fra dens anden side.
[2Mo 37:19 DK-KJV] 3 skåle der var lavet så de lignede en mandel på en gren, en knop og en blomst; og 3 skåle der var lavet så de lignede en mandel på en anden gren, en knop og en blomst: sådant fortsatte det på de 6 grene der gik ud fra lysestagen.
[2Mo 37:20 DK-KJV] Og på lysestagen var der 4 skåle lavet som mandler, hans knopper, og hans blomster:

[2Mo 37:21 DK-KJV] Og en knop under 3 grene af det sammen, og en knop under 2 grene af det samme, og en knop under 2 grene af det samme, ifølge de 6 grene der udgår fra den.

Ex 37:1 And Bezaleel made the ark of shittim wood: two cubits and a half was the length of it, and a cubit and a half the breadth of it, and a cubit and a half the height of it:
Ex 37:2 And he overlaid it with pure gold within and without, and made a crown of gold to it round about.
Ex 37:3 And he cast for it four rings of gold, to be set by the four corners of it; even two rings upon the one side of it, and two rings upon the other side of it.
Ex 37:4 And he made staves of shittim wood, and overlaid them with gold.
Ex 37:5 And he put the staves into the rings by the sides of the ark, to bear the ark.
Ex 37:6 And he made the mercy seat of pure gold: two cubits and a half was the length thereof, and one cubit and a half the breadth thereof.
Ex 37:7 And he made two cherubims of gold, beaten out of one piece made he them, on the two ends of the mercy seat;
Ex 37:8 One cherub on the end on this side, and another cherub on the other end on that side: out of the mercy seat made he the cherubims on the two ends thereof.
Ex 37:9 And the cherubims spread out their wings on high, and covered with their wings over the mercy seat, with their faces one to another; even to the mercy seatward were the faces of the cherubims.
Ex 37:10 And he made the table of shittim wood: two cubits was the length thereof, and a cubit the breadth thereof, and a cubit and a half the height thereof:
Ex 37:11 And he overlaid it with pure gold, and made thereunto a crown of gold round about.
Ex 37:12 Also he made thereunto a border of an handbreadth round about; and made a crown of gold for the border thereof round about.
Ex 37:13 And he cast for it four rings of gold, and put the rings upon the four corners that were in the four feet thereof.
Ex 37:14 Over against the border were the rings, the places for the staves to bear the table.
Ex 37:15 And he made the staves of shittim wood, and overlaid them with gold, to bear the table.
Ex 37:16 And he made the vessels which were upon the table, his dishes, and his spoons, and his bowls, and his covers to cover withal, of pure gold.
Ex 37:17 And he made the candlestick of pure gold: of beaten work made he the candlestick; his shaft, and his branch, his bowls, his knops, and his flowers, were of the same:
Ex 37:18 And six branches going out of the sides thereof; three branches of the candlestick out of the one side thereof, and three branches of the candlestick out of the other side thereof:

Ex 37:19 Three bowls made after the fashion of almonds in one branch, a knop and a flower; and three bowls made like almonds in another branch, a knop and a flower: so throughout the six branches going out of the candlestick.
Ex 37:20 And in the candlestick were four bowls made like almonds, his knops, and his flowers:
Ex 37:21 And a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, according to the six branches going out of it.

[2Mo 37:22 DK-KJV] Deres knopper og deres grene var af det samme: det var alt sammen af et slået stykke, af rent guld.
Ex 37:22 Their knops and their branches were of the same: all of it was one beaten work of pure gold.
[2Mo 37:23 DK-KJV] Og han lavede 7 lamper, og hans hans vægge-sakse, og hans vægge-tallerkner, af rent guld.
Ex 37:23 And he made his seven lamps, and his snuffers, and his snuffdishes, of pure gold.
[2Mo 37:24 DK-KJV] Af 34 kilo rent guld lavede han den, og alle dens kar.
Ex 37:24 Of a talent of pure gold made he it, and all the vessels thereof.
[2Mo 37:25 DK-KJV] Og han lavede røgelsesalteret af akacietræ: længden på det var 0,50 meter, og bredden på det var 0,50 meter; det var kvadratisk; og 1 meter var højden på det; des horn var af det samme.
Ex 37:25 And he made the incense altar of shittim wood: the length of it was a cubit, and the breadth of it a cubit; it was foursquare; and two cubits was the height of it; the horns thereof were of the same.
[2Mo 37:26 DK-KJV] Og han belagde det med rent guld, både des top, og des sider rundt om, og des horn: af guld lavede han også en krone til det rundt om.
Ex 37:26 And he overlaid it with pure gold, both the top of it, and the sides thereof round about, and the horns of it: also he made unto it a crown of gold round about.
[2Mo 37:27 DK-KJV] Og han lavede 2 ringe af guld til det under des krone, ved des 2 hjørner, på des 2 sider, til at være steder hvor stavene bærer det samtidigt.
Ex 37:27 And he made two rings of gold for it under the crown thereof, by the two corners of it, upon the two sides thereof, to be places for the staves to bear it withal.
[2Mo 37:28 DK-KJV] Og han lavede stavene af akacietræ, og belagde dem med guld.
Ex 37:28 And he made the staves of shittim wood, and overlaid them with gold.

[2Mo 37:29 DK-KJV] Og han lavede den hellige salveolie, og den rene røgelse af søde krydderier, efter apotekerens arbejde.
Ex 37:29 And he made the holy anointing oil, and the pure incense of sweet spices, according to the work of the apothecary.

2 Mosebog Kapitel 38 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 38:1 DK-KJV] Og han lavede brændoffergavealteret af akacietræ: 2.5 meter var des længde, og 2.5 meter var des bredde, og 1.5 meter des højde.
Ex 38:1 And he made the altar of burnt offering of shittim wood: five cubits was the length thereof, and five cubits the breadth thereof; it was foursquare; and three cubits the height thereof.
[2Mo 38:2 DK-KJV] Og han lavede des horn på des 4 hjørner; des horn var af det samme: og han belagde det med messing.
Ex 38:2 And he made the horns thereof on the four corners of it; the horns thereof were of the same: and he overlaid it with brass.
[2Mo 38:3 DK-KJV] Og til alteret lavede han alle karrene, potterne, og skovlene, og baljerne, og kødkrogene, og ildpanderne: alle des kar lavede han af messing.
Ex 38:3 And he made all the vessels of the altar, the pots, and the shovels, and the basons, and the fleshhooks, and the firepans: all the vessels thereof made he of brass.
[2Mo 38:4 DK-KJV] Og han lavede messing-netværk til alteret der omsluttede det forneden i midten.
Ex 38:4 And he made for the altar a brasen grate of network under the compass thereof beneath unto the midst of it.
[2Mo 38:5 DK-KJV] Og han støbte 4 ringe til de 4 ender af messing-netværket, for at placere des stave.
Ex 38:5 And he cast four rings for the four ends of the grate of brass, to be places for the staves.
[2Mo 38:6 DK-KJV] Og han lavede stavene af akacietræ, og belagde dem med messing.
Ex 38:6 And he made the staves of shittim wood, and overlaid them with brass.
[2Mo 38:7 DK-KJV] Og han puttede stavene ind i ringene på alterets sider, til at bære det samtidigt; han lavede alteret hult med planker.
Ex 38:7 And he put the staves into the rings on the sides of the altar, to bear it withal; he made the altar hollow with boards.
[2Mo 38:8 DK-KJV] Og han lavede vaskefadet af messing, og foden til det af messing, af spejlene fra kvindeforsamlingen, som forsamledes ved menighedens tabernakeldør.
Ex 38:8 And he made the laver of brass, and the foot of it of brass, of the lookingglasses of the women assembling, which assembled at the door of the tabernacle of the congregation.
[2Mo 38:9 DK-KJV] Og han lavede forgården: på sydsiden sydover var forhængene til forgården af fint snoet linned, af 50 meter:
Ex 38:9 And he made the court: on the south side southward the hangings of the court were of fine twined linen, an hundred cubits:
[2Mo 38:10 DK-KJV] Deres søjler var 20, og deres sokler 20; krogene på søjlerne og deres skivebeslag var af sølv.
Ex 38:10 Their pillars were twenty, and their brasen sockets twenty; the hooks of the pillars and their fillets were of silver.
[2Mo 38:11 DK-KJV] Og til nordsiden var forhængene 50 meter, deres søjler var 20, og deres sokler af messing 20; krogene på søjlerne og deres skivebeslag var af sølv.
Ex 38:11 And for the north side the hangings were an hundred cubits, their pillars were twenty, and their sockets of brass twenty; the hooks of the pillars and their fillets of silver.
[2Mo 38:12 DK-KJV] Og til vestsiden var forhængene 25 meter, deres søjler var 10, og deres sokler 10; krogene på søjlerne og deres skivebeslag var af sølv.
Ex 38:12 And for the west side were hangings of fifty cubits, their pillars ten, and their sockets ten; the hooks of the pillars and their fillets of silver.
[2Mo 38:13 DK-KJV] Og til østsiden østover 25 meter.
Ex 38:13 And for the east side eastward fifty cubits.
[2Mo 38:14 DK-KJV] Forhængene på den ene side af porten var 7.5 meter; deres søjler 3, og deres sokler 3.
Ex 38:14 The hangings of the one side of the gate were fifteen cubits; their pillars three, and their sockets three.
[2Mo 38:15 DK-KJV] Og til den anden side af forgårdsporten, på denne hånd og den hånd, var forhængene 7.5 meter; deres søjler 3, og deres sokler 3.
Ex 38:15 And for the other side of the court gate, on this hand and that hand, were hangings of fifteen cubits; their pillars three, and their sockets three.

[2Mo 38:16 DK-KJV] Alle forhængene til forgården rundt om var af fint snoet linned.
[2Mo 38:17 DK-KJV] Og soklerne til søjlerne var af messing; krogene på søjlerne og deres skivebeslag af sølv; og belægningen på deres søjlehoveder af sølv; og alle søjlerne til forgården var skivebelagt med sølv.

[2Mo 38:18 DK-KJV] Og forhænget til forgårdsporten var syarbejde, at blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned: og længden var 10 meter, og højden på bredden var 2.5 meter, som passer til forgårdens forhæng.
[2Mo 38:19 DK-KJV] Og deres søjler var 4, og deres sokler af messing 4; deres kroge af sølv, og belægningen på deres søjlehoveder og deres skivebeslag af sølv.
[2Mo 38:20 DK-KJV] Og alle naglerne til tabernaklet, og til forgården rundt om, var af messing.
[2Mo 38:21 DK-KJV] Dette er summen af tabernaklet, ja af vidnesbyrdets tabernakel, som det var talt, ifølge Moses' befaling, til Leviternes betjening, ved Ithamars hånd, søn af præsten Aaron.
[2Mo 38:22 DK-KJV] Og Bezaleel sønnen af Uri, sønnen af Hur, fra Judahs stamme, lavede alt det HERREN befalede Moses.
[2Mo 38:23 DK-KJV] Og hos ham var Aholiab, søn af Ahisamach, fra Dans stamme, en gravør, og en kyndig håndværker, og en indbroder i blå, og i skarlagenrød, og fint linned.
[2Mo 38:24 DK-KJV] Alt det guld der blev brugt til arbejdet i alt arbejdet med det hellige sted, ja guldet fra offergaven, var 991 kilo, og 730 shekler/8.322 kilo, efter helligdomssheklen. ***"Så ca. et tons"***

[2Mo 38:25 DK-KJV] Og sølvet fra dem der var talt af menigheden var der 3.420 kilo, og 1.775 shekler/20,235 kilo, efter helligdomssheklen.

[2Mo 38:26 DK-KJV] En bekah fra alle mand, det er, en halv shekel, efter helligdomssheklen, fra enhver der gik for at bli' talt, fra 20 år og opefter, fra 603.550 mænd.
[2Mo 38:27 DK-KJV] Og af de 3.420 kilo sølv var der støbt sokler til helligdommen, og soklerne til sløret; 100 sokler af de 3.420 kilo, 34,2 kilo til en sokkel.
[2Mo 38:28 DK-KJV] Og af de 1.775 shekler lavede han kroge til søjlerne, og belagde deres søjlehoveder, og skivebelagde dem.
[2Mo 38:29 DK-KJV] Og messingoffergaven var 2.394 kilo, og 2.400 shekler.
[2Mo 38:30 DK-KJV] Og med det lavede han soklerne til menighedens tabernakeldør, og messing-alteret, og des messing-netværk. og alle karrene til alteret,
[2Mo 38:31 DK-KJV] Og soklerne til forgården rundt om, og soklerne til forgårdsporten, og alle naglerne til tabernaklet, og alle naglerne til forgården rundt om.

Ex 38:16 All the hangings of the court round about were of fine twined linen.
Ex 38:17 And the sockets for the pillars were of brass; the hooks of the pillars and their fillets of silver; and the overlaying of their chapiters of silver; and all the pillars of the court were filleted with silver.
Ex 38:18 And the hanging for the gate of the court was needlework, of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen: and twenty cubits was the length, and the height in the breadth was five cubits, answerable to the hangings of the court.
Ex 38:19 And their pillars were four, and their sockets of brass four; their hooks of silver, and the overlaying of their chapiters and their fillets of silver.
Ex 38:20 And all the pins of the tabernacle, and of the court round about, were of brass.
Ex 38:21 This is the sum of the tabernacle, even of the tabernacle of testimony, as it was counted, according to the commandment of Moses, for the service of the Levites, by the hand of Ithamar, son to Aaron the priest.

Ex 38:22 And Bezaleel the son of Uri, the son of Hur, of the tribe of Judah, made all that the LORD commanded Moses.

Ex 38:23 And with him was Aholiab, son of Ahisamach, of the tribe of Dan, an engraver, and a cunning workman, and an embroiderer in blue, and in purple, and in scarlet, and fine linen.
Ex 38:24 All the gold that was occupied for the work in all the work of the holy place, even the gold of the offering, was twenty and nine talents, and seven hundred and thirty shekels, after the shekel of the sanctuary.
Ex 38:25 And the silver of them that were numbered of the congregation was an hundred talents, and a thousand seven hundred and threescore and fifteen shekels, after the shekel of the sanctuary:
Ex 38:26 A bekah for every man, that is, half a shekel, after the shekel of the sanctuary, for every one that went to be numbered, from twenty years old and upward, for six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty men.
Ex 38:27 And of the hundred talents of silver were cast the sockets of the sanctuary, and the sockets of the vail; an hundred sockets of the hundred talents, a talent for a socket.
Ex 38:28 And of the thousand seven hundred seventy and five shekels he made hooks for the pillars, and overlaid their chapiters, and filleted them.
Ex 38:29 And the brass of the offering was seventy talents, and two thousand and four hundred shekels.
Ex 38:30 And therewith he made the sockets to the door of the tabernacle of the congregation, and the brasen altar, and the brasen grate for it, and all the vessels of the altar,
Ex 38:31 And the sockets of the court round about, and the sockets of the court gate, and all the pins of the tabernacle, and all the pins of the court round about.

2 Mosebog Kapitel 39 - Til toppen af 2 Mosebog - Exodus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Mo 39:1 DK-KJV] Og af det blå, og violette, og skarlagenrøde, lavede de tjenestetøj, til at gøre tjeneste i det hellige sted, og lavede de hellige beklædningsgenstande til Aaron; som HERREN befalede Moses.

Ex 39:1 And of the blue, and purple, and scarlet, they made cloths of service, to do service in the holy place, and made the holy garments for Aaron; as the LORD commanded Moses.

[2Mo 39:2 DK-KJV] Og han lavede efoden af guld, blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned.
[2Mo 39:3 DK-KJV] Og de slog guldet ud i tynde plader, og skar det til wirere, for at arbejde det ind i det blå, og ind i det violette, og ind i det skarlagenrøde, og ind i det fine linned, med kyndigt arbejde.
[2Mo 39:4 DK-KJV] Og lavede skulderstykkerne til den, til at koble den sammen: via de to kanter var den samlet.
[2Mo 39:5 DK-KJV] Og det besynderlige omslag til hans efod, der var over den, var af det samme, efter des udarbejdning; af guld, blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 39:6 DK-KJV] Og de frembragte onyx stene indesluttet i indfatninger af guld, graveret, som signeringsringe er graveret, med navnene på Israels børn.
[2Mo 39:7 DK-KJV] Og han satte dem på skulderne af efoden, for at de skulle være stenene som et mindesmærke for Israels børn; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 39:8 DK-KJV] Og han lavede brystpladen med kyndigt arbejde, som arbejdet med efoden; af guld, blå, og violet, og skarlagenrød, og fint snoet linned.
[2Mo 39:9 DK-KJV] Den var kvadratisk; de lavede brystpladen dobbel: dens længde var 25 cm., og dens bredde 25 cm., ved at være lagt dobbel.
[2Mo 39:10 DK-KJV] Og de satte 4 rækker sten i den: den første række var en sardonyks, en topaz, og en karbunkel: dette var den første række.
[2Mo 39:11 DK-KJV] Og den anden række, en smaragd, en safir, og en diamant.
[2Mo 39:12 DK-KJV] Og den tredje række en ligure, en agat, og en ametyst.
[2Mo 39:13 DK-KJV] Og den fjerde række en beryl, og en onyx, og en jaspis: de var indesluttet i indfatninger af guld i deres indfatninger.
[2Mo 39:14 DK-KJV] Og stenene var efter navnene på Israels børn, 12, efter deres navne, som indgraveringerne på en signeringsring, hver og en med hans navn, efter de 12 stammer.
[2Mo 39:15 DK-KJV] Og ved brystpladens ender lavede de kæder, af vævet arbejde af rent guld
[2Mo 39:16 DK-KJV] Og de lavede 2 indfatninger af guld, og 2 guld ringe; og puttede de 2 ringe ind i de 2 ender på brystpladen.
[2Mo 39:17 DK-KJV] Og de puttede de 2 vævede kæder af guld ind i de 2 ringe på enderne af brystpladen.
[2Mo 39:18 DK-KJV] Og de 2 ender af de 2 vævede kæder fæstnede de i de 2 indfatninger, og satte dem på efodens skulderstykker, foran på den.
[2Mo 39:19 DK-KJV] Og de lavede 2 ringe af guld, og satte dem på de 2 ender på brystpladen, på dens rand, som var på efodens indvendige side.
[2Mo 39:20 DK-KJV] Og de lavede 2 andre guldringe, og satte dem på efodens side forneden, imod forsiden af den, op imod dens anden samling, over efodens mærkværdige omslag.
[2Mo 39:21 DK-KJV] Og de bandt brystpladen via hans ringe til ringene på efoden med en blå knipling, så den måtte være over efodens mærkværdige omslag, og så brystpladen ikke måtte bli' løsnet fra efoden; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 39:22 DK-KJV] Og han lavede efodens kåbe af vævet arbejde, helt blå.
[2Mo 39:23 DK-KJV] Og der var et hul i kåbens midte, som hullet på en brynje, med et bånd rundt omkring hullet, så

Ex 39:2 And he made the ephod of gold, blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen.

Ex 39:3 And they did beat the gold into thin plates, and cut it into wires, to work it in the blue, and in the purple, and in the scarlet, and in the fine linen, with cunning work.
Ex 39:4 They made shoulderpieces for it, to couple it together: by the two edges was it coupled together.
Ex 39:5 And the curious girdle of his ephod, that was upon it, was of the same, according to the work thereof; of gold, blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen; as the LORD commanded Moses.
Ex 39:6 And they wrought onyx stones inclosed in ouches of gold, graven, as signets are graven, with the names of the children of Israel.
Ex 39:7 And he put them on the shoulders of the ephod, that they should be stones for a memorial to the children of Israel; as the LORD commanded Moses.
Ex 39:8 And he made the breastplate of cunning work, like the work of the ephod; of gold, blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen.
Ex 39:9 It was foursquare; they made the breastplate double: a span was the length thereof, and a span the breadth thereof, being doubled.

Ex 39:10 And they set in it four rows of stones: the first row was a sardius, a topaz, and a carbuncle: this was the first row.
Ex 39:11 And the second row, an emerald, a sapphire, and a diamond.
Ex 39:12 And the third row, a ligure, an agate, and an amethyst.

Ex 39:13 And the fourth row, a beryl, an onyx, and a jasper: they were inclosed in ouches of gold in their inclosings.
Ex 39:14 And the stones were according to the names of the children of Israel, twelve, according to their names, like the engravings of a signet, every one with his name, according to the twelve tribes.
Ex 39:15 And they made upon the breastplate chains at the ends, of wreathen work of pure gold.

Ex 39:16 And they made two ouches of gold, and two gold rings; and put the two rings in the two ends of the breastplate.
Ex 39:17 And they put the two wreathen chains of gold in the two rings on the ends of the breastplate.
Ex 39:18 And the two ends of the two wreathen chains they fastened in the two ouches, and put them on the shoulderpieces of the ephod, before it.
Ex 39:19 And they made two rings of gold, and put them on the two ends of the breastplate, upon the border of it, which was on the side of the ephod inward.
Ex 39:20 And they made two other golden rings, and put them on the two sides of the ephod underneath, toward the forepart of it, over against the other coupling thereof, above the curious girdle of the ephod.
Ex 39:21 And they did bind the breastplate by his rings unto the rings of the ephod with a lace of blue, that it might be above the curious girdle of the ephod, and that the breastplate might not be loosed from the ephod; as the LORD commanded Moses.
Ex 39:22 And he made the robe of the ephod of woven work, all of blue.
Ex 39:23 And there was an hole in the midst of the robe, as the hole of an habergeon, with a band round about the hole,

den ikke skulle flænse.

[2Mo 39:24 DK-KJV] Og på kåbens rikanter lavede de granatæbler af blå, og violet, og skarlagenrød, og snoet linned.
[2Mo 39:25 DK-KJV] Og de lavede klokker af rent guld, og satte klokkerne mellem granatæblerne på kåbens rikant, rundt omkring mellem granatæblerne;
[2Mo 39:26 DK-KJV] En klokke og et granatæble, en klokke og et granatæble, rundt omkring rikanten på kåben til at betjene i; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 39:27 DK-KJV] Og de lavede frakker af fint vævet linnedarbejde til Aaron, og til hans sønner,
[2Mo 39:28 DK-KJV] Og en turban af fint linned, og prægtige kyser af fint linned, og knælange linned bukser af fint snoet linned,
[2Mo 39:29 DK-KJV] Og et omslag af fint snoet linned, og blå, og violet, og skarlagenrød, af syarbejde; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 39:30 DK-KJV] Og de lavede pladen til den hellige krone af rent guld, og skrev en skrift på den, som indgraveringerne på en signeringsring, HELLIGHED OVERFOR HERREN.
[2Mo 39:31 DK-KJV] Og de bandt en blå knipling til den, for at fastgøre den højt oppe på turbanen; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 39:32 DK-KJV] Således var hele værket med tabernakelteltet til menigheden fuldendt: og Israels børn gjorde i overensstemmelse med alt det HERREN befalede Moses, sådant gjorde de.
[2Mo 39:33 DK-KJV] Og de bragte tabernaklet til Moses, teltet, og alle hans møbler, hans borde, hans planker, hans tværlæggere, og hans søjler, og hans sokler,
[2Mo 39:34 DK-KJV] Og dæknerne af rødt tørret vædderskind, og dæknerne af grævlingeskind, og sløret til dæknerne,
[2Mo 39:35 DK-KJV] Vidnesbyrdets ark, og des stave, og barmhjertighedssædet,

[2Mo 39:36 DK-KJV] Bordet, og alle des kar, og skuebrødet,
[2Mo 39:37 DK-KJV] Den rene lysestage, med dens lamper, ja med lamperne der skulle sættes i orden, og alle dens kar, og olien til lys,
[2Mo 39:38 DK-KJV] Og det gyldne alter, og salveolien, og den søde røgelse, og forhænget til tabernakeldøren,
[2Mo 39:39 DK-KJV] Messingalteret, og hans messing-netværk, hans stave, og alle hans kar, vaskefadet og hans fod,
[2Mo 39:40 DK-KJV] Forhængene til forgården, hans søjler, og hans sokler, og forhænget til forgårdsporten, hans strenge, og hans nagler, og alle karrene til tabernakeltjenesten, til menighedsteltet,
[2Mo 39:41 DK-KJV] Tjenestetøjet for at udføre tjeneste i det hellige sted, og de hellige beklædningsgenstande til præsten Aaron, og hans sønners beklædningsgenstande, til at betjene overfor mig i præsteembedet.
[2Mo 39:42 DK-KJV] I overensstemmelse med alt det HERREN befalede Moses, således lavede Israels børn hele værket.
[2Mo 39:43 DK-KJV] Og Moses kigge på hele værket, og, læg mærke til, de havde lavet det som HERREN havde befalet, ja sådant havde de lavet det: og Moses velsignede dem.

that it should not rend.

Ex 39:24 And they made upon the hems of the robe pomegranates of blue, and purple, and scarlet, and twined linen.
Ex 39:25 And they made bells of pure gold, and put the bells between the pomegranates upon the hem of the robe, round about between the pomegranates;
Ex 39:26 A bell and a pomegranate, a bell and a pomegranate, round about the hem of the robe to minister in; as the LORD commanded Moses.
Ex 39:27 And they made coats of fine linen of woven work for Aaron, and for his sons,

Ex 39:28 And a mitre of fine linen, and goodly bonnets of fine linen, and linen breeches of fine twined linen,
Ex 39:29 And a girdle of fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet, of needlework; as the LORD commanded Moses.

Ex 39:30 And they made the plate of the holy crown of pure gold, and wrote upon it a writing, like to the engravings of a signet, HOLINESS TO THE LORD.

Ex 39:31 And they tied unto it a lace of blue, to fasten it on high upon the mitre; as the LORD commanded Moses.
Ex 39:32 Thus was all the work of the tabernacle of the tent of the congregation finished: and the children of Israel did according to all that the LORD commanded Moses, so did they.
Ex 39:33 And they brought the tabernacle unto Moses, the tent, and all his furniture, his taches, his boards, his bars, and his pillars, and his sockets,

Ex 39:34 And the covering of rams' skins dyed red, and the covering of badgers' skins, and the vail of the covering,
Ex 39:35 The ark of the testimony, and the staves thereof, and the mercy seat,
Ex 39:36 The table, and all the vessels thereof, and the shewbread,
Ex 39:37 The pure candlestick, with the lamps thereof, even with the lamps to be set in order, and all the vessels thereof, and the oil for light,
Ex 39:38 And the golden altar, and the anointing oil, and the sweet incense, and the hanging for the tabernacle door,

Ex 39:39 The brasen altar, and his grate of brass, his staves, and all his vessels, the laver and his foot,
Ex 39:40 The hangings of the court, his pillars, and his sockets, and the hanging for the court gate, his cords, and his pins, and all the vessels of the service of the tabernacle, for the tent of the congregation,

Ex 39:41 The cloths of service to do service in the holy place, and the holy garments for Aaron the priest, and his sons' garments, to minister in the priest's office.

Ex 39:42 According to all that the LORD commanded Moses, so the children of Israel made all the work.

Ex 39:43 And Moses did look upon all the work, and, behold, they had done it as the LORD had commanded, even so had they done it: and Moses blessed them.

[2Mo 40:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[2Mo 40:2 DK-KJV] På månedens første dag skal du opsætte tabernaklet til menighedsteltet.
[2Mo 40:3 DK-KJV] Og du skal sætte vidnesbyrdets ark derind, og dække arken med sløret.
[2Mo 40:4 DK-KJV] Og du skal bringe bordet ind, og sætte de ting i orden der skal sættes i orden på det; og du skal bringe lysestagen ind, og lys til dens lamper.

[2Mo 40:5 DK-KJV] Og du skal sætte guldalteret til røgelsen foran vidnesbyrdets ark, og sætte dørforhænget til tabernaklet.

[2Mo 40:6 DK-KJV] Og du skal sætte brændoffergavealteret foran menighedsteltets tabernakeldør.
[2Mo 40:7 DK-KJV] Og du skal sætte vaskefadet mellem menighedsteltet og alteret, og skal putte vand deri.
[2Mo 40:8 DK-KJV] Og du skal sætte forgården op rundt om, og hænge forhænget op ved forgårdsporten.
[2Mo 40:9 DK-KJV] Og du skal ta' salveolien, og salve tabernaklet, og alt der er derinde, og skal hellige det, og alle des kar: og det skal være helligt.
[2Mo 40:10 DK-KJV] Og du skal salve brændoffergavealteret, og alle hans kar, og helligøre alteret: og det skal være det helligste alter.
[2Mo 40:11 DK-KJV] Og du skal salve vaskefadet og hans fod, og helliggøre det.

[2Mo 40:12 DK-KJV] Og du skal bringe Aaron og hans sønner til menighedens tabernakeldør, og vaske dem med vand.
[2Mo 40:13 DK-KJV] Og du skal putte de hellige beklædningsgenstande på Aaron, og salve ham, og helliggøre ham; så han må betjene overfor mig i præsteembedet.
[2Mo 40:14 DK-KJV] Og du skal bringe hans sønner, og iklæde dem med frakker:
[2Mo 40:15 DK-KJV] Og du skal salve dem, som du salvede deres far, så de må betjene overfor mig i præsteembedet: for deres salvelse skal med sikkerhed være et evigvarende præsteskab udover deres generationer.
[2Mo 40:16 DK-KJV] Således gjorde Moses: i overensstemmelse med alt det som HERREN befalede ham, sådant gjorde han.
[2Mo 40:17 DK-KJV] Og det skete i den første måned i det andet år, på den første dag af måneden, at tabernaklet var rejst op.
[2Mo 40:18 DK-KJV] Og Moses rejste tabernaklet op, og fæstnede hans sokler, og satte des planker op, og puttede des tværplanker ind, og rejste hans søjler op.
[2Mo 40:19 DK-KJV] Og han spredte teltet udover tabernaklet, og puttede dækket til teltet ovenpå det; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 40:20 DK-KJV] Og han tog og puttede vidnesbyrdet ind i arken, og satte stavene i arken, og satte barmhjertighedssædet ovenpå arken:
[2Mo 40:21 DK-KJV] Og han bragte arken ind i tabernaklet, og opsatte sløret fra dækket, og dækkede vidnesbyrdets ark; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 40:22 DK-KJV] Og han satte bordet ind i menighedsteltet, på tabernaklets nordvendte side, udenfor sløret.

Ex 40:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Ex 40:2 On the first day of the first month shalt thou set up the tabernacle of the tent of the congregation.
Ex 40:3 And thou shalt put therein the ark of the testimony, and cover the ark with the vail.
Ex 40:4 And thou shalt bring in the table, and set in order the things that are to be set in order upon it; and thou shalt bring in the candlestick, and light the lamps thereof.
Ex 40:5 And thou shalt set the altar of gold for the incense before the ark of the testimony, and put the hanging of the door to the tabernacle.
Ex 40:6 And thou shalt set the altar of the burnt offering before the door of the tabernacle of the tent of the congregation.
Ex 40:7 And thou shalt set the laver between the tent of the congregation and the altar, and shalt put water therein.
Ex 40:8 And thou shalt set up the court round about, and hang up the hanging at the court gate.
Ex 40:9 And thou shalt take the anointing oil, and anoint the tabernacle, and all that is therein, and shalt hallow it, and all the vessels thereof: and it shall be holy.
Ex 40:10 And thou shalt anoint the altar of the burnt offering, and all his vessels, and sanctify the altar: and it shall be an altar most holy.
Ex 40:11 And thou shalt anoint the laver and his foot, and sanctify it.
Ex 40:12 And thou shalt bring Aaron and his sons unto the door of the tabernacle of the congregation, and wash them with water.
Ex 40:13 And thou shalt put upon Aaron the holy garments, and anoint him, and sanctify him; that he may minister unto me in the priest's office.
Ex 40:14 And thou shalt bring his sons, and clothe them with coats:
Ex 40:15 And thou shalt anoint them, as thou didst anoint their father, that they may minister unto me in the priest's office: for their anointing shall surely be an everlasting priesthood throughout their generations.

Ex 40:16 Thus did Moses: according to all that the LORD commanded him, so did he.
Ex 40:17 And it came to pass in the first month in the second year, on the first day of the month, that the tabernacle was reared up.
Ex 40:18 And Moses reared up the tabernacle, and fastened his sockets, and set up the boards thereof, and put in the bars thereof, and reared up his pillars.
Ex 40:19 And he spread abroad the tent over the tabernacle, and put the covering of the tent above upon it; as the LORD commanded Moses.
Ex 40:20 And he took and put the testimony into the ark, and set the staves on the ark, and put the mercy seat above upon the ark:
Ex 40:21 And he brought the ark into the tabernacle, and set up the vail of the covering, and covered the ark of the testimony; as the LORD commanded Moses.
Ex 40:22 And he put the table in the tent of the congregation, upon the side of the tabernacle northward, without the vail.

[2Mo 40:23 DK-KJV] Og han satte brødet i orden på det foran HERREN; som HERREN havde befalet Moses.
[2Mo 40:24 DK-KJV] Og han satte lysestagen ind i menighedsteltet, op imod bordet, på tabernaklets sydvendte side.
[2Mo 40:25 DK-KJV] Og han tændte lamperne foran HERREN; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 40:26 DK-KJV] Og han satte det gyldne alter ind i menighedsteltet foran sløret:
[2Mo 40:27 DK-KJV] Og han brændte sød røgelse derpå; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 40:28 DK-KJV] Og han opsatte forhænget ved tabernakeldøren.

[2Mo 40:29 DK-KJV] Og han satte brændoffergavealteret ved menighedsteltets tabernakeldør, og tilbød brændoffergaven og madoffergaven på det; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 40:30 DK-KJV] Og han satte vaskefadet mellem menighedsteltet og alteret, og satte vand der, til at vaske det hele.
[2Mo 40:31 DK-KJV] Og Moses og Aaron og hans sønner vaskede deres hænder og deres fødder ved det:
[2Mo 40:32 DK-KJV] Når de gik ind i menighedsteltet, og når de kom nær ved alteret, vaskede de sig; som HERREN befalede Moses.
[2Mo 40:33 DK-KJV] Og han rejste forgården op rundt om tabernaklet og alteret, og opsatte forhængene til forgårdsporten. Sådant fuldendte Moses værket.
[2Mo 40:34 DK-KJV] Da dækkede en sky menighedsteltet, og HERRENs herlighed fyldte tabernaklet.
[2Mo 40:35 DK-KJV] Og Moses var ikke i stand til at komme ind i menighedsteltet, fordi skyen var over det, og HERRENs herlighed fyldte tabernaklet.

[2Mo 40:36 DK-KJV] Og når skyen var løftet op over tabernaklet, gik Israels børn videre på deres rejser:
[2Mo 40:37 DK-KJV] Men hvis skyen ikke var løftet op, da rejste de ikke før den var løftet op.
[2Mo 40:38 DK-DK-KJV] Og HERRENs sky var over tabernaklet om dagen, og ild var på det om natten, foran hele Israels hus' øjne, udover alle deres rejser.

Ex 40:23 And he set the bread in order upon it before the LORD; as the LORD had commanded Moses.
Ex 40:24 And he put the candlestick in the tent of the congregation, over against the table, on the side of the tabernacle southward.
Ex 40:25 And he lighted the lamps before the LORD; as the LORD commanded Moses.
Ex 40:26 And he put the golden altar in the tent of the congregation before the vail:
Ex 40:27 And he burnt sweet incense thereon; as the LORD commanded Moses.
Ex 40:28 And he set up the hanging at the door of the tabernacle.
Ex 40:29 And he put the altar of burnt offering by the door of the tabernacle of the tent of the congregation, and offered upon it the burnt offering and the meat offering; as the LORD commanded Moses.
Ex 40:30 And he set the laver between the tent of the congregation and the altar, and put water there, to wash withal.
Ex 40:31 And Moses and Aaron and his sons washed their hands and their feet thereat:
Ex 40:32 When they went into the tent of the congregation, and when they came near unto the altar, they washed; as the LORD commanded Moses.
Ex 40:33 And he reared up the court round about the tabernacle and the altar, and set up the hanging of the court gate. So Moses finished the work.
Ex 40:34 Then a cloud covered the tent of the congregation, and the glory of the LORD filled the tabernacle.
Ex 40:35 And Moses was not able to enter into the tent of the congregation, because the cloud abode thereon, and the glory of the LORD filled the tabernacle.
Ex 40:36 And when the cloud was taken up from over the tabernacle, the children of Israel went onward in all their journeys:
Ex 40:37 But if the cloud were not taken up, then they journeyed not till the day that it was taken up.
Ex 40:38 For the cloud of the LORD was upon the tabernacle by day, and fire was on it by night, in the sight of all the house of Israel, throughout all their journeys.

[3Mo 1:1 DK-KJV] Og HERREN kaldte på Moses, og talte til ham ud fra menighedens tabernakel, og siger,
[3Mo 1:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Hvis der er en mand der blandt jer bringer en offergave til HERREN, skal I bringe jeres offergave af kvæget, ja af besætningen, og af flokken.
[3Mo 1:3 DK-KJV] Hvis hans offergave er en brændoffergave af besætningen, lad ham tilbyde et fejlfrit hankøn: han skal tilbyde den af hans egen frie vilje ved menighedens tabernakedør foran HERREN.
[3Mo 1:4 DK-KJV] Og han skal lægge hans hånd på brændoffergavens hoved; og den skal være accepteret for ham til at lave soning for ham.
[3Mo 1:5 DK-KJV] Og han skal dræbe studen foran HERREN: og præsterne, Aarons sønner, skal bringe blodet, og stænke blodet rundt omkring på alteret der er ved menighedens tabernakeldør.
[3Mo 1:6 DK-KJV] Og han skal flå brændoffergaven, og skære den op i stykker.
[3Mo 1:7 DK-KJV] Og præsten Aarons sønner skal lægge ild på alteret, og lægge træ i orden ovenpå ilden:
[3Mo 1:8 DK-KJV] Og præsterne, Aarons sønner, skal lægge stykkerne, hovedet, og fedtet i orden ovenpå det træ der er ild i på alteret:
[3Mo 1:9 DK-KJV] Men hans indvolde og hans ben skal han vaske i vand: og præsterne skal brænde alt på alteret, til at være en brændoffergave, en offergave lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN.
[3Mo 1:10 DK-KJV] Og hvis hans offergave er af flokkene, nemlig, af fåret, eller af gederne, som en brændoffergave; skal han bringe den som et fejlfrit hankøn.
[3Mo 1:11 DK-KJV] Og han skal dræbe den på nordsiden ved siden af alteret foran HERREN: og præsterne, Aarons sønner, skal stænke hans blod rundt omkring på alteret.
[3Mo 1:12 DK-KJV] Og han skal skære den op i stykker, med hans hoved og hans fedt: og præsten skal lægge dem i orden på det træ der er ild i på alteret:
[3Mo 1:13 DK-KJV] Men han skal vaske hans indvolde og hans ben med vand: og præsten skal bringe det altsammen, og brænde det på alteret: det er en brændoffergave, en offergave lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN.
[3Mo 1:14 DK-KJV] Og hvis brændofferet for hans offergave til HERREN er af fugle, da skal han bringe hans offergave af turtelduer, eller af unge duer.
[3Mo 1:15 DK-KJV] Og præsten skal bringe dem til alteret, og vride hans hoved af, og brænde den på alteret; og dens blod skal vrides ud ved siden af alteret:
[3Mo 1:16 DK-KJV] Og han skal ta' afgrøden fra maven ud med hans fjer, og kaste det på østsiden ved siden af alteret, ved stedet for asken:
[3Mo 1:17 DK-KJV] Og han skal kløve den med dens vinger, men skal ikke opdele den i stykker: og præsterne skal brænde den på alteret, på det træ der er på ilden: det er en brændoffergave, en offergave lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN.

Le 1:1 And the LORD called unto Moses, and spake unto him out of the tabernacle of the congregation, saying,
Le 1:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, If any man of you bring an offering unto the LORD, ye shall bring your offering of the cattle, even of the herd, and of the flock.
Le 1:3 If his offering be a burnt sacrifice of the herd, let him offer a male without blemish: he shall offer it of his own voluntary will at the door of the tabernacle of the congregation before the LORD.
Le 1:4 And he shall put his hand upon the head of the burnt offering; and it shall be accepted for him to make atonement for him.
Le 1:5 And he shall kill the bullock before the LORD: and the priests, Aaron's sons, shall bring the blood, and sprinkle the blood round about upon the altar that is by the door of the tabernacle of the congregation.
Le 1:6 And he shall flay the burnt offering, and cut it into his pieces.
Le 1:7 And the sons of Aaron the priest shall put fire upon the altar, and lay the wood in order upon the fire:
Le 1:8 And the priests, Aaron's sons, shall lay the parts, the head, and the fat, in order upon the wood that is on the fire which is upon the altar:
Le 1:9 But his inwards and his legs shall he wash in water: and the priest shall burn all on the altar, to be a burnt sacrifice, an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.
Le 1:10 And if his offering be of the flocks, namely, of the sheep, or of the goats, for a burnt sacrifice; he shall bring it a male without blemish.
Le 1:11 And he shall kill it on the side of the altar northward before the LORD: and the priests, Aaron's sons, shall sprinkle his blood round about upon the altar.
Le 1:12 And he shall cut it into his pieces, with his head and his fat: and the priest shall lay them in order on the wood that is on the fire which is upon the altar:
Le 1:13 But he shall wash the inwards and the legs with water: and the priest shall bring it all, and burn it upon the altar: it is a burnt sacrifice, an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.
Le 1:14 And if the burnt sacrifice for his offering to the LORD be of fowls, then he shall bring his offering of turtledoves, or of young pigeons.
Le 1:15 And the priest shall bring it unto the altar, and wring off his head, and burn it on the altar; and the blood thereof shall be wrung out at the side of the altar:
Le 1:16 And he shall pluck away his crop with his feathers, and cast it beside the altar on the east part, by the place of the ashes:
Le 1:17 And he shall cleave it with the wings thereof, but shall not divide it asunder: and the priest shall burn it upon the altar, upon the wood that is upon the fire: it is a burnt sacrifice, an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.

3 Mosebog Kapitel 2 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 2:1 DK-KJV] Og når nogen vil tilbyde en madoffergave til HERREN, skal hans offergave være af fint mel; og han skal hælde olie på det, og putte frankincense derpå:
[3Mo 2:2 DK-KJV] Og han skal bringe det til Aarons sønner præsterne: og ud af det skal han ta' hans håndfuld af des

Le 2:1 And when any will offer a meat offering unto the LORD, his offering shall be of fine flour; and he shall pour oil upon it, and put frankincense thereon:
Le 2:2 And he shall bring it to Aaron's sons the priests: and he shall take thereout his handful of the flour thereof, and of

mel, og af des olie, med alt des frankincense; og præsten skal brænde mindesmærket fra den på alteret, til at være en offergave lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN:
[3Mo 2:3 DK-KJV] Og det tilbageværende af madoffergaven skal være Aarons og hans sønners: det er den helligste ting af HERRENs offergaver lavet via ild.
[3Mo 2:4 DK-KJV] Og hvis du bringer en offergave af en madoffergave bagt i ovnen, skal det være usyrede kager af fint mel blandet med olie, eller usyrede vafler salvet med olie.
[3Mo 2:5 DK-KJV] Og hvis din offergave er en madoffergave bagt på en pande, skal det være af fint usyret mel, blandet med olie.
[3Mo 2:6 DK-KJV] Du skal dele det op i stykker, og hælde olie derpå: det er en madoffergave.
[3Mo 2:7 DK-KJV] Og hvis din offergave er en madoffergave bagt i stegepanden, skal det være lavet af fint mel med olie.
[3Mo 2:8 DK-KJV] Og du skal bringe madoffergaven der er lavet af disse ting til HERREN: og når det er præsenteret overfor præsten, skal han bringe det til alteret.
[3Mo 2:9 DK-KJV] Og præsten skal ta' fra madoffergaven et mindesmærke deraf, og skal brænde det på alteret: det er en offergave lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN.
[3Mo 2:10 DK-KJV] Og det der er tilovers fra madoffergaven skal være Aarons og hans sønners: det er den helligste ting af HERRENs offergaver lavet via ild.
[3Mo 2:11 DK-KJV] Ingen madoffergave, som I skal bringe til HERREN, skal være lavet med surdej: for I skal ikke brænde noget surdej, ej heller noget honning, i nogen offergave fra HERREN lavet via ild.
[3Mo 2:12 DK-KJV] Angående offergaven af førstefrugterne, I skal tilbyde dem til HERREN: men de skal ikke brændes på alteret som en sød duft.
[3Mo 2:13 DK-KJV] Og enhver offergave af din madoffergave skal du krydre med salt; du skal heller ikke tillade pagtssaltet fra din Gud at mangle fra din madoffergave: med alle dine offergaver skal du tilbyde salt.
[3Mo 2:14 DK-KJV] Og hvis du tilbyder en madoffergave af dine førstefrugter til HERREN, skal du tilbyde grønne øre fra korn tørret ved ilden som madoffergaven af dine førstefrugter, ja korn der er slået ud af ørene.
[3Mo 2:15 DK-KJV] Og du skal putte olie på det, og lægge frankincense derpå: det er en madoffergave.
[3Mo 2:16 DK-KJV] Og præsten skal brænde mindesmærket fra det, dele af des slåede korn, og dele af des olie, med alt des frankincense: det er en offergave lavet via ild overfor HERREN.

the oil thereof, with all the frankincense thereof; and the priest shall burn the memorial of it upon the altar, to be an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD:
Le 2:3 And the remnant of the meat offering shall be Aaron's and his sons': it is a thing most holy of the offerings of the LORD made by fire.
Le 2:4 And if thou bring an oblation of a meat offering baken in the oven, it shall be unleavened cakes of fine flour mingled with oil, or unleavened wafers anointed with oil.

Le 2:5 And if thy oblation be a meat offering baken in a pan, it shall be of fine flour unleavened, mingled with oil.
Le 2:6 Thou shalt part it in pieces, and pour oil thereon: it is a meat offering.
Le 2:7 And if thy oblation be a meat offering baken in the fryingpan, it shall be made of fine flour with oil.
Le 2:8 And thou shalt bring the meat offering that is made of these things unto the LORD: and when it is presented unto the priest, he shall bring it unto the altar.
Le 2:9 And the priest shall take from the meat offering a memorial thereof, and shall burn it upon the altar: it is an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.
Le 2:10 And that which is left of the meat offering shall be Aaron's and his sons': it is a thing most holy of the offerings of the LORD made by fire.
Le 2:11 No meat offering, which ye shall bring unto the LORD, shall be made with leaven: for ye shall burn no leaven, nor any honey, in any offering of the LORD made by fire.
Le 2:12 As for the oblation of the firstfruits, ye shall offer them unto the LORD: but they shall not be burnt on the altar for a sweet savour.
Le 2:13 And every oblation of thy meat offering shalt thou season with salt; neither shalt thou suffer the salt of the covenant of thy God to be lacking from thy meat offering: with all thine offerings thou shalt offer salt.
Le 2:14 And if thou offer a meat offering of thy firstfruits unto the LORD, thou shalt offer for the meat offering of thy firstfruits green ears of corn dried by the fire, even corn beaten out of full ears.
Le 2:15 And thou shalt put oil upon it, and lay frankincense thereon: it is a meat offering.
Le 2:16 And the priest shall burn the memorial of it, part of the beaten corn thereof, and part of the oil thereof, with all the frankincense thereof: it is an offering made by fire unto the LORD.

3 Mosebog Kapitel 3 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 3:1 DK-KJV] Og hvis hans offergave er et offer af fredsoffergave, hvis han tilbyder det af besætningen; om det er et hankøn eller hunkøn, skal han tilbyde det fejlfrit foran HERREN.
[3Mo 3:2 DK-KJV] Og han skal lægge hans hånd på hovedet af hans offergave, og dræbe det ved menighedens tabernakeldør: og Aarons sønner præsterne skal stænke blodet rundt omkring på alteret.
[3Mo 3:3 DK-KJV] Og han skal tilbyde af offeret af fredsoffergaven en offergave lavet via ild overfor HERREN: fedtet der dækker indvoldene, og alt fedtet der er på indvoldene,

Le 3:1 And if his oblation be a sacrifice of peace offering, if he offer it of the herd; whether it be a male or female, he shall offer it without blemish before the LORD.
Le 3:2 And he shall lay his hand upon the head of his offering, and kill it at the door of the tabernacle of the congregation: and Aaron's sons the priests shall sprinkle the blood upon the altar round about.

Le 3:3 And he shall offer of the sacrifice of the peace offering an offering made by fire unto the LORD; the fat that covereth the inwards, and all the fat that is upon the inwards,

[3Mo 3:4 DK-KJV] Og de 2 nyrer, og fedtet der er på dem, som er ved flankerne, og hinden over leveren, med nyrerne, det skal han fjerne.
Le 3:4 And the two kidneys, and the fat that is on them, which is by the flanks, and the caul above the liver, with the kidneys, it shall he take away.

[3Mo 3:5 DK-KJV] Aarons sønner skal brænde det på alteret over brændofferet, som er på træet der er i ilden: det er en offergave lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN.
Le 3:5 And Aaron's sons shall burn it on the altar upon the burnt sacrifice, which is upon the wood that is on the fire: it is an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.

[3Mo 3:6 DK-KJV] Og hvis hans offergave som et offer af fredsoffergave til HERREN er af flokken; hankøn eller hunkøn, skal han tilbyde det fejlfrit.
Le 3:6 And if his offering for a sacrifice of peace offering unto the LORD be of the flock; male or female, he shall offer it without blemish.

[3Mo 3:7 DK-KJV] Hvis han tilbyder et lam som hans offergave, da skal han tilbyde det foran HERREN.
Le 3:7 If he offer a lamb for his offering, then shall he offer it before the LORD.

[3Mo 3:8 DK-KJV] Og han skal lægge hans hånd på hovedet af hans offergave, og dræbe den foran menighedens tabernakel: og Aarons sønner skal stænke dens blod rundt omkring på alteret.
Le 3:8 And he shall lay his hand upon the head of his offering, and kill it before the tabernacle of the congregation: and Aaron's sons shall sprinkle the blood thereof round about upon the altar.

[3Mo 3:9 DK-KJV] Og han skal tilbyde af offeret af fredsoffergaven en offergave lavet via ild overfor HERREN; dens fedt, og hele culotten, den skal han ta' hårdt af ved rygsøjlen; og fedtet der dækker indvoldene, og alt fedtet der er på indvoldene,
Le 3:9 And he shall offer of the sacrifice of the peace offering an offering made by fire unto the LORD; the fat thereof, and the whole rump, it shall he take off hard by the backbone; and the fat that covereth the inwards, and all the fat that is upon the inwards,

[3Mo 3:10 DK-KJV] Og de 2 nyrer, og fedtet der er på dem, som er ved flankerne, og hinden over leveren, med nyrerne, det skal han fjerne.
Le 3:10 And the two kidneys, and the fat that is upon them, which is by the flanks, and the caul above the liver, with the kidneys, it shall he take away.

[3Mo 3:11 DK-KJV] Og præsten skal brænde det på alteret: det er offergavemaden lavet via ild overfor HERREN.
Le 3:11 And the priest shall burn it upon the altar: it is the food of the offering made by fire unto the LORD.

[3Mo 3:12 DK-KJV] Og hvis hans offergave er en ged, da skal han tilbyde den foran HERREN.
Le 3:12 And if his offering be a goat, then he shall offer it before the LORD.

[3Mo 3:13 DK-KJV] Og han skal lægge hans hånd på hovedet af den, og dræbe den foran menighedens tabernakel: og Aarons sønner skal stænke dens blod rundt omkring på alteret.
Le 3:13 And he shall lay his hand upon the head of it, and kill it before the tabernacle of the congregation: and the sons of Aaron shall sprinkle the blood thereof upon the altar round about.

[3Mo 3:14 DK-KJV] Og deraf skal han tilbyde hans offergave, ja en offergave lavet via ild overfor HERREN; fedtet der dækker indvoldene, og alt fedtet der er på indvoldene,
Le 3:14 And he shall offer thereof his offering, even an offering made by fire unto the LORD; the fat that covereth the inwards, and all the fat that is upon the inwards,

[3Mo 3:15 DK-KJV] Og de 2 nyrer, og fedtet der er på dem, som er ved flankerne, og hinden over leveren, med nyrerne, det skal han fjerne.
Le 3:15 And the two kidneys, and the fat that is upon them, which is by the flanks, and the caul above the liver, with the kidneys, it shall he take away.

[3Mo 3:16 DK-KJV] Og præsten skal brænde dem på alteret: det er offergavemaden lavet via ild som en sød duft: alt fedtet er HERRENs.
Le 3:16 And the priest shall burn them upon the altar: it is the food of the offering made by fire for a sweet savour: all the fat is the LORD'S.

[3Mo 3:17 DK-KJV] Dette skal være en vedvarende vedtægt for jeres generationer udover jeres beboelser, så I hverken spiser fedt eller blod.
Le 3:17 It shall be a perpetual statute for your generations throughout all your dwellings, that ye eat neither fat nor blood.

3 Mosebog Kapitel 4 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 4:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Le 4:1 And the LORD spake unto Moses, saying,

[3Mo 4:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, Hvis en sjæl skal synde gennem uvidenhed imod nogle af HERRENs befalinger angående tingene som ikke burde bli' gjort, og skal gøre imod nogle af dem:
Le 4:2 Speak unto the children of Israel, saying, If a soul shall sin through ignorance against any of the commandments of the LORD concerning things which ought not to be done, and shall do against any of them:

[3Mo 4:3 DK-KJV] Hvis præsten der er salvet synder ligesom folkets synder; lad ham da bringe for hans synd, som han har syndet, en fejlfri ung stud til HERREN som en syndoffergave.
Le 4:3 If the priest that is anointed do sin according to the sin of the people; then let him bring for his sin, which he hath sinned, a young bullock without blemish unto the LORD for a sin offering.

[3Mo 4:4 DK-KJV] Og han skal bringe studen til menighedens tabernakeldør foran HERREN; og skal lægge hans hånd på studens hoved, og dræbe studen foran HERREN.
Le 4:4 And he shall bring the bullock unto the door of the tabernacle of the congregation before the LORD; and shall lay his hand upon the bullock's head, and kill the bullock before the LORD.

[3Mo 4:5 DK-KJV] Og præsten der er salvet skal ta' af studens blod, og bringe det til menigheds tabernakel:
Le 4:5 And the priest that is anointed shall take of the bullock's blood, and bring it to the tabernacle of the congregation:

[3Mo 4:6 DK-KJV] Og præsten skal dyppe hans finger i blodet, og stænke af blodet 7 gange foran HERREN, foran helligdommens slør.
Le 4:6 And the priest shall dip his finger in the blood, and sprinkle of the blood seven times before the LORD, before the vail of the sanctuary.

[3Mo 4:7 DK-KJV] Og præsten skal putte noget af blodet på hornene på alteret som en sød røgelse foran HERREN, som er i menighedens tabernakel; og skal hælde alt blodet fra studen ved bunden af brændoffergavealteret, som er ved menighedens tabernakeldør.
Le 4:7 And the priest shall put some of the blood upon the horns of the altar of sweet incense before the LORD, which is in the tabernacle of the congregation; and shall pour all the blood of the bullock at the bottom of the altar of the burnt offering, which is at the door of the tabernacle of the congregation.

[3Mo 4:8 DK-KJV] Og han skal ta' alt studens fedt af fra den til syndoffergaven; fedtet der dækker indvoldene, og alt fedtet der er på indvoldene,
Le 4:8 And he shall take off from it all the fat of the bullock for the sin offering; the fat that covereth the inwards, and all the fat that is upon the inwards,

[3Mo 4:9 DK-KJV] Og de 2 nyrer, og fedtet der er på dem, som er ved flankerne, og hinden over leveren, med nyrerne, det skal han fjerne.
Le 4:9 And the two kidneys, and the fat that is upon them, which is by the flanks, and the caul above the liver, with the kidneys, it shall he take away,

[3Mo 4:10 DK-KJV] Da det var taget af fra fredsoffergavestuden: og præsten skal brænde dem på brændoffergavealteret.
Le 4:10 As it was taken off from the bullock of the sacrifice of peace offerings: and the priest shall burn them upon the altar of the burnt offering.

[3Mo 4:11 DK-KJV] Og skindet fra studen, og hans kød, med hans hoved, og med hans ben, og hans indvolde, og hans møg,
Le 4:11 And the skin of the bullock, and all his flesh, with his head, and with his legs, and his inwards, and his dung,

[3Mo 4:12 DK-KJV] Ja hele studen skal han bære frem udenfor lejren til et rent sted, der hvor asken er hældt ud, og brænde ham på træet med ild: der hvor asken er hældt ud skal han bli' brændt.
Le 4:12 Even the whole bullock shall he carry forth without the camp unto a clean place, where the ashes are poured out, and burn him on the wood with fire: where the ashes are poured out shall he be burnt.

[3Mo 4:13 DK-KJV] Og hvis hele Israels menighed synder gennem uvidenhed, og den ting er skjult fra forsamlingens øjne, og de har gjort noget imod nogle af HERRENs befalinger angående tingene som ikke skulle være gjort, og er skyldig;
Le 4:13 And if the whole congregation of Israel sin through ignorance, and the thing be hid from the eyes of the assembly, and they have done somewhat against any of the commandments of the LORD concerning things which should not be done, and are guilty;

[3Mo 4:14 DK-KJV] Når synden, som de har syndet imod den, er kendt, da skal menigheden tilbyde en ung stud for synden, og bringe ham foran menighedens tabernakel.
Le 4:14 When the sin, which they have sinned against it, is known, then the congregation shall offer a young bullock for the sin, and bring him before the tabernacle of the congregation.

[3Mo 4:15 DK-KJV] Og menighedens ældste skal lægge deres hænder på studens hoved foran HERREN: og studen skal dræbes foran HERREN.
Le 4:15 And the elders of the congregation shall lay their hands upon the head of the bullock before the LORD: and the bullock shall be killed before the LORD.

[3Mo 4:16 DK-KJV] Og præsten der er salvet skal bringe af studens blod til menigheds tabernakel:
Le 4:16 And the priest that is anointed shall bring of the bullock's blood to the tabernacle of the congregation:

[3Mo 4:17 DK-KJV] Og præsten skal dyppe hans finger i noget af blodet, og stænke det 7 gange foran HERREN, lige foran sløret.
Le 4:17 And the priest shall dip his finger in some of the blood, and sprinkle it seven times before the LORD, even before the vail.

[3Mo 4:18 DK-KJV] Og han skal putte noget af blodet på hornene på alteret som er foran HERREN, der er i menighedens tabernakel, og skal hælde alt blodet ud ved bunden af brændoffergavealteret, som er ved menighedens tabernakeldør.
Le 4:18 And he shall put some of the blood upon the horns of the altar which is before the LORD, that is in the tabernacle of the congregation, and shall pour out all the blood at the bottom of the altar of the burnt offering, which is at the door of the tabernacle of the congregation.

[3Mo 4:19 DK-KJV] Og han skal ta' alt hans fedt fra ham, og brænde det på alteret.
Le 4:19 And he shall take all his fat from him, and burn it upon the altar.

[3Mo 4:20 DK-KJV] Og han skal gøre med studen som han gjorde med studen som en syndoffergave, sådant skal han gøre med denne: og præsten skal lave en soning for dem, og det skal bli' dem tilgivet.
Le 4:20 And he shall do with the bullock as he did with the bullock for a sin offering, so shall he do with this: and the priest shall make an atonement for them, and it shall be forgiven them.

[3Mo 4:21 DK-KJV] Og han skal bære studen frem udenfor lejren, og brænde ham som han brændte den første stud: den er en syndoffergave for menigheden.
Le 4:21 And he shall carry forth the bullock without the camp, and burn him as he burned the first bullock: it is a sin offering for the congregation.

[3Mo 4:22 DK-KJV] Når en leder har syndet, og har gjort noget gennem uvidenhed imod nogle af HERRENs befalinger hans Gud angående tingene som ikke skulle bli' gjort, og er skyldig;
Le 4:22 When a ruler hath sinned, and done somewhat through ignorance against any of the commandments of the LORD his God concerning things which should not be done, and is guilty;

[3Mo 4:23 DK-KJV] Eller hvis hans synd, hvori han har syndet, kommer til hans kundskab; skal han bringe hans offergave, et kid fra gederne, et fejlfrit hankøn:
Le 4:23 Or if his sin, wherein he hath sinned, come to his knowledge; he shall bring his offering, a kid of the goats, a male without blemish:

[3Mo 4:24 DK-KJV] Og han skal lægge hans hånd på
Le 4:24 And he shall lay his hand upon the head of the goat,

gedens hoved, og dræbe den i det sted hvor de dræber brændoffergaven foran HERREN: den er en syndoffergave.
[3Mo 4:25 DK-KJV] Og præsten skal ta' af blodet fra syndoffergaven med hans finger, og putte det på hornene på brændoffergavealteret, og skal hælde hans blod ud ved bunden af brændoffergavealteret.
[3Mo 4:26 DK-KJV] Og han skal brænde alt hans fedt på alteret, som fedtet fra offeret af fredsoffergaver: og præsten skal lave en soning for ham for det der angår hans synd, og det skal bli' ham tilgivet.
[3Mo 4:27 DK-KJV] Og hvis nogen af de almindelige folk synder gennem uvidenhed, mens han gør noget imod nogen af HERRENs befalinger angående tingene som ikke burde være gjort, og er skyldig;
[3Mo 4:28 DK-KJV] Eller hvis hans synd, som han har syndet, kommer til hans kundskab; da skal han bringe hans offergave, et kid fra gederne, et fejlfrit hunkøn, for hans synd som han har syndet.
[3Mo 4:29 DK-KJV] Og han skal lægge hans hånd på syndoffergavens hoved, og dræbe syndoffergaven i stedet for brændoffergaven.
[3Mo 4:30 DK-KJV] Og præsten skal ta' af dens blod med hans finger, og putte det på hornene på brændoffergavealteret, og skal hælde alt dens blod ud ved bunden af alteret.
[3Mo 4:31 DK-KJV] Og han skal fjerne alt dens fedt, som fedtet er fjernet fra offeret af fredsoffergaver; og præsten skal brænde det på alteret som en sød duft foran HERREN; og præsten skal lave en soning for ham, og det skal bli' ham tilgivet.
[3Mo 4:32 DK-KJV] Og hvis han bringer et lam som en syndoffergave, skal han bringe det som et fejlfrit hunkøn.
[3Mo 4:33 DK-KJV] Og han skal lægge hans hånd på syndoffergavens hoved, og dræbe det som en syndoffergave i det sted hvor de dræber brændoffergaven.
[3Mo 4:34 DK-KJV] Og præsten skal ta' af syndoffergaveblodet med hans finger, og putte det på hornene på brændoffergavealteret, og skal hælde alt des blod ud ved bunden af alteret:
[3Mo 4:35 DK-KJV] Og han skal fjerne alt des fedt, som fedtet på lammet er fjernet fra offeret af fredsoffergaverne; og præsten skal brænde dem på alteret, ligesom offergaverne lavet via ild overfor HERREN: og præsten skal lave en soning for hans synd som han har begået, og det skal bli' ham tilgivet.

and kill it in the place where they kill the burnt offering before the LORD: it is a sin offering.

Le 4:25 And the priest shall take of the blood of the sin offering with his finger, and put it upon the horns of the altar of burnt offering, and shall pour out his blood at the bottom of the altar of burnt offering.
Le 4:26 And he shall burn all his fat upon the altar, as the fat of the sacrifice of peace offerings: and the priest shall make an atonement for him as concerning his sin, and it shall be forgiven him.
Le 4:27 And if any one of the common people sin through ignorance, while he doeth somewhat against any of the commandments of the LORD concerning things which ought not to be done, and be guilty;

Le 4:28 Or if his sin, which he hath sinned, come to his knowledge: then he shall bring his offering, a kid of the goats, a female without blemish, for his sin which he hath sinned.
Le 4:29 And he shall lay his hand upon the head of the sin offering, and slay the sin offering in the place of the burnt offering.

Le 4:30 And the priest shall take of the blood thereof with his finger, and put it upon the horns of the altar of burnt offering, and shall pour out all the blood thereof at the bottom of the altar.
Le 4:31 And he shall take away all the fat thereof, as the fat is taken away from off the sacrifice of peace offerings; and the priest shall burn it upon the altar for a sweet savour unto the LORD; and the priest shall make an atonement for him, and it shall be forgiven him.
Le 4:32 And if he bring a lamb for a sin offering, he shall bring it a female without blemish.
Le 4:33 And he shall lay his hand upon the head of the sin offering, and slay it for a sin offering in the place where they kill the burnt offering.
Le 4:34 And the priest shall take of the blood of the sin offering with his finger, and put it upon the horns of the altar of burnt offering, and shall pour out all the blood thereof at the bottom of the altar:
Le 4:35 And he shall take away all the fat thereof, as the fat of the lamb is taken away from the sacrifice of the peace offerings; and the priest shall burn them upon the altar, according to the offerings made by fire unto the LORD: and the priest shall make an atonement for his sin that he hath committed, and it shall be forgiven him.

3 Mosebog Kapitel 5 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 5:1 DK-KJV] Og hvis en sjæl synder, og hører den sværgende røst, og er et vidne, om han har set eller kendt til det; hvis han ikke ytre det, da skal han bære sit fejltrin.
[3Mo 5:2 DK-KJV] Eller hvis en sjæl rører nogen uren ting, om det er et kadaver af et urent dyr, eller et kadaver af et urent kvæg, eller kadaveret af urene krybende ting, og hvis det er skjult fra ham; skal han også være uren, og skyldig.
[3Mo 5:3 DK-KJV] Eller hvis han rører mandens urenhed, hvilkensomhelst urenhed det er som en mand samlet skal bli' besmittet med, og det er skjult fra ham; når han kender til det, da skal han være skyldig.
[3Mo 5:4 DK-KJV] Eller hvis en sjæl sværger, ved at udtale med hans læber at gøre ondt, eller at gøre godt, hvadsomhelst det er som en mand skal udtale med en ed, og den er skjult fra ham;

Le 5:1 And if a soul sin, and hear the voice of swearing, and is a witness, whether he hath seen or known of it; if he do not utter it, then he shall bear his iniquity.
Le 5:2 Or if a soul touch any unclean thing, whether it be a carcase of an unclean beast, or a carcase of unclean cattle, or the carcase of unclean creeping things, and if it be hidden from him; he also shall be unclean, and guilty.
Le 5:3 Or if he touch the uncleanness of man, whatsoever uncleanness it be that a man shall be defiled withal, and it be hid from him; when he knoweth of it, then he shall be guilty.
Le 5:4 Or if a soul swear, pronouncing with his lips to do evil, or to do good, whatsoever it be that a man shall pronounce with an oath, and it be hid from him; when he

når han kender til den, da skal han være skyldig i en af disse.

[3Mo 5:5 DK-KJV] Og det skal ske, når han skal være skyldig i en af disse ting, at han skal bekende at han har syndet i den ting:
[3Mo 5:6 DK-KJV] Og han skal bringe hans overtrædelsesoffergave til HERREN for hans synd som han har syndet, et hunkøn fra flokken, et lam eller et kid fra gederne, som en syndoffergave; og præsten skal lave en soning for ham angående hans synd.
[3Mo 5:7 DK-KJV] Og hvis han ikke er i stand til at bringe et lam, da skal han bringe for hans overtrædelse, som han har begået, 2 turtelduer, eller 2 unge duer, til HERREN; en som en syndoffergave, og den anden som en brændoffergave.
[3Mo 5:8 DK-KJV] Og han skal bringe dem til præsten, som skal tilbyde den som er som syndoffergaven først, og vride hans hoved af fra hans nakke, men skal ikke dele den i stykker:

[3Mo 5:9 DK-KJV] Og han skal stænke af syndoffergaveblodet på siden af alteret; og resten af blodet skal vrides ud ved bunden af alteret; den er en syndoffergave.
[3Mo 5:10 DK-KJV] Og han skal tilbyde den anden som en brændoffergave, ifølge skikken: og præsten skal lave en soning for ham for hans synd som han har syndet, og det skal bli' ham tilgivet.
[3Mo 5:11 DK-KJV] Men hvis han ikke er i stand til at bringe 2 turtelduer, eller 2 unge duer, da skal han der syndede bringe som hans offergave en 10'ne del af et efa-mål med fint mel som en offergave; han skal ikke putte noget olie på det, han skal heller ikke putte noget frankincense derpå: for det er en syndoffergave.
[3Mo 5:12 DK-KJV] Derefter skal han bringe det til præsten, og præsten skal ta' hans håndfuld af det, ja des mindesmærke, og brænde det på alteret, ligesom offergaverne lavet via ild overfor HERREN; det er en syndoffergave.
[3Mo 5:13 DK-KJV] Og præsten skal lave en soning for ham angående hans synd som han har syndet i en af disse, og det skal bli' ham tilgivet: og det resterende skal være præstens, som en madoffergave.

[3Mo 5:14 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

[3Mo 5:15 DK-KJV] Hvis en sjæl begår en overtrædelse, og synder gennem uvidenhed, i de hellige ting fra HERREN; da skal han til HERREN bringe en fejlfri vædder ud fra flokken, med din vurdering via sølvshekler, efter helligdomssheklen, som en overtrædelsesoffergave:
[3Mo 5:16 DK-KJV] Og han skal gi' erstatning for den skade som han har gjort i den hellige ting, og skal lægge en femte del dertil, og gi' det til præsten: og præsten skal lave en soning for ham med overtrædelsesoffergavevædderen, og det skal bli' ham tilgivet.
[3Mo 5:17 DK-KJV] Og hvis en sjæl synder, og begår nogle af disse ting som er forbudt at bli' gjort via HERRENs befaling: skønt han ikke vidste det, men alligevel er hans skyldig, og skal bære sit fejltrin.
[3Mo 5:18 DK-KJV] Og han skal bringe en fejlfri vædder ud fra flokken, med din vurdering, som en overtrædelsesoffergave, til præsten: og præsten skal lave en soning for ham angående hans uvidenhed hvori han fejlede og ikke vidste det, og det skal bli' ham tilgivet.
[3Mo 5:19 DK-KJV] Det er en overtrædelsesoffergave: han har sandeligt overtrådt imod HERREN.

knoweth of it, then he shall be guilty in one of these.

Le 5:5 And it shall be, when he shall be guilty in one of these things, that he shall confess that he hath sinned in that thing:
Le 5:6 And he shall bring his trespass offering unto the LORD for his sin which he hath sinned, a female from the flock, a lamb or a kid of the goats, for a sin offering; and the priest shall make an atonement for him concerning his sin.
Le 5:7 And if he be not able to bring a lamb, then he shall bring for his trespass, which he hath committed, two turtledoves, or two young pigeons, unto the LORD; one for a sin offering, and the other for a burnt offering.
Le 5:8 And he shall bring them unto the priest, who shall offer that which is for the sin offering first, and wring off his head from his neck, but shall not divide it asunder:
Le 5:9 And he shall sprinkle of the blood of the sin offering upon the side of the altar; and the rest of the blood shall be wrung out at the bottom of the altar: it is a sin offering.
Le 5:10 And he shall offer the second for a burnt offering, according to the manner: and the priest shall make an atonement for him for his sin which he hath sinned, and it shall be forgiven him.
Le 5:11 But if he be not able to bring two turtledoves, or two young pigeons, then he that sinned shall bring for his offering the tenth part of an ephah of fine flour for a sin offering; he shall put no oil upon it, neither shall he put any frankincense thereon: for it is a sin offering.
Le 5:12 Then shall he bring it to the priest, and the priest shall take his handful of it, even a memorial thereof, and burn it on the altar, according to the offerings made by fire unto the LORD: it is a sin offering.
Le 5:13 And the priest shall make an atonement for him as touching his sin that he hath sinned in one of these, and it shall be forgiven him: and the remnant shall be the priest's, as a meat offering.

Le 5:14 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 5:15 If a soul commit a trespass, and sin through ignorance, in the holy things of the LORD; then he shall bring for his trespass unto the LORD a ram without blemish out of the flocks, with thy estimation by shekels of silver, after the shekel of the sanctuary, for a trespass offering:
Le 5:16 And he shall make amends for the harm that he hath done in the holy thing, and shall add the fifth part thereto, and give it unto the priest: and the priest shall make an atonement for him with the ram of the trespass offering, and it shall be forgiven him.
Le 5:17 And if a soul sin, and commit any of these things which are forbidden to be done by the commandments of the LORD; though he wist it not, yet is he guilty, and shall bear his iniquity.
Le 5:18 And he shall bring a ram without blemish out of the flock, with thy estimation, for a trespass offering, unto the priest: and the priest shall make an atonement for him concerning his ignorance wherein he erred and wist it not, and it shall be forgiven him.
Le 5:19 It is a trespass offering: he hath certainly trespassed against the LORD.

[3Mo 6:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 6:2 DK-KJV] Hvis en sjæl synder, og begår en overtrædelse imod HERREN, og lyver overfor hans næste i det som var forløst til ham at passe på, eller i kammeratskab, eller i en ting taget væk via vold, eller har bedraget hans næste;
[3Mo 6:3 DK-KJV] Eller har fundet det som var tabt, og lyver angående det, og sværger falskt; i noget af alt dette som en mand gør, ved at synde deri:
[3Mo 6:4 DK-KJV] Da skal det ske, fordi han har syndet, og er skyldig, at han skal genoprette det som han fjernede voldeligt, eller den ting som han bedragerisk er kommet i besidelse af, eller som var udleveret til ham for at passe på, eller den tabte ting som han fandt,
[3Mo 6:5 DK-KJV] Eller alt det omkring hvilket han har sværget falskt; det skal han nemlig genoprette i inspektøren, og skal lægge en femte del dertil, og gi' det til ham til hvem det tilhører, i dagen for sin overtrædelsesoffergave.
[3Mo 6:6 DK-KJV] Og han skal bringe sin overtrædelsesoffergave til HERREN, en fejlfri vædder ud fra flokken, med din vurdering, som en overtrædelsesoffergave, til præsten:
[3Mo 6:7 DK-KJV] Og præsten skal lave en soning for ham foran HERREN: og det skal bli' ham tilgivet for enhver ting af alt det som han har gjort i at overtræde deri.
[3Mo 6:8 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 6:9 DK-KJV] Befal Aaron og hans sønner, og sig, Dette er brændoffergaveloven: Det er brændoffergaven, på grund af afbrændingen på alteret hele natten indtil morgenen, og alterilden skal bli' ved med at brænde på det.
[3Mo 6:10 DK-KJV] Og præsten skal tage hans linnedbeklædning på, og hans knælange linnedbukser skal han ta' på over hans kød, og samle asken op som ilden har fortæret med brændoffergaven på alteret, og han skal putte dem ved siden af alteret.
[3Mo 6:11 DK-KJV] Og han skal ta' hans beklædningsgenstande af, og ta' andre beklædningsgenstande på, og skal bære asken videre udenfor lejren til et rent sted.
[3Mo 6:12 DK-KJV] Og ilden på alteret skal bli' ved med at brænde på det; den skal ikke slukkes: og præsten skal brænde træ på det hver morgen, og lægge brændoffergaven i orden på det; og han skal brænde fredsoffergavefedtet derpå.
[3Mo 6:13 DK-KJV] Ilden skal altid brænde på alteret; den skal aldrig gå ud.
[3Mo 6:14 DK-KJV] Og dette er madoffergaveloven: Aarons sønner skal tilbyde den foran HERREN, foran alteret.

[3Mo 6:15 DK-KJV] Og han skal ta' hans håndfuld af den, af madoffergavens mel, og af dens olie, og al dens frankincense som er over madoffergaven, og skal brænde det på alteret som en sød duft, ja des mindesmærke, overfor HERREN.

[3Mo 6:16 DK-KJV] Og det der er tilbage derfra skal Aaron og hans sønner spise: det skal spises med usyret brød i det hellige sted; på menighedens tabernakelgårdsplads skal de spise det.
[3Mo 6:17 DK-KJV] Det skal ikke bages med syrdej. Jeg har givet det til dem som deres del af mine offergaver lavet via ild; det er helligst, det som er syndoffergaven, og som overtrædelsesoffergaven.
[3Mo 6:18 DK-KJV] Alle hankøn blandt Aarons børn skal spise af det. Det skal være en vedtægt for evigt i jeres generationer angående offergaverne fra HERREN lavet via ild: hver og en der

Le 6:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 6:2 If a soul sin, and commit a trespass against the LORD, and lie unto his neighbour in that which was delivered him to keep, or in fellowship, or in a thing taken away by violence, or hath deceived his neighbour;
Le 6:3 Or have found that which was lost, and lieth concerning it, and sweareth falsely; in any of all these that a man doeth, sinning therein:
Le 6:4 Then it shall be, because he hath sinned, and is guilty, that he shall restore that which he took violently away, or the thing which he hath deceitfully gotten, or that which was delivered him to keep, or the lost thing which he found,
Le 6:5 Or all that about which he hath sworn falsely; he shall even restore it in the principal, and shall add the fifth part more thereto, and give it unto him to whom it appertaineth, in the day of his trespass offering.

Le 6:6 And he shall bring his trespass offering unto the LORD, a ram without blemish out of the flock, with thy estimation, for a trespass offering, unto the priest:
Le 6:7 And the priest shall make an atonement for him before the LORD: and it shall be forgiven him for any thing of all that he hath done in trespassing therein.
Le 6:8 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 6:9 Command Aaron and his sons, saying, This is the law of the burnt offering: It is the burnt offering, because of the burning upon the altar all night unto the morning, and the fire of the altar shall be burning in it.
Le 6:10 And the priest shall put on his linen garment, and his linen breeches shall he put upon his flesh, and take up the ashes which the fire hath consumed with the burnt offering on the altar, and he shall put them beside the altar.
Le 6:11 And he shall put off his garments, and put on other garments, and carry forth the ashes without the camp unto a clean place.
Le 6:12 And the fire upon the altar shall be burning in it; it shall not be put out: and the priest shall burn wood on it every morning, and lay the burnt offering in order upon it; and he shall burn thereon the fat of the peace offerings.
Le 6:13 The fire shall ever be burning upon the altar; it shall never go out.
Le 6:14 And this is the law of the meat offering: the sons of Aaron shall offer it before the LORD, before the altar.
Le 6:15 And he shall take of it his handful, of the flour of the meat offering, and of the oil thereof, and all the frankincense which is upon the meat offering, and shall burn it upon the altar for a sweet savour, even the memorial of it, unto the LORD.
Le 6:16 And the remainder thereof shall Aaron and his sons eat: with unleavened bread shall it be eaten in the holy place; in the court of the tabernacle of the congregation they shall eat it.
Le 6:17 It shall not be baken with leaven. I have given it unto them for their portion of my offerings made by fire; it is most holy, as is the sin offering, and as the trespass offering.
Le 6:18 All the males among the children of Aaron shall eat of it. It shall be a statute for ever in your generations concerning the offerings of the LORD made by fire: every

rører dem skal være hellig.

one that toucheth them shall be holy.

[3Mo 6:19 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Le 6:19 And the LORD spake unto Moses, saying,

[3Mo 6:20 DK-KJV] Dette er offergaven fra Aaron og fra hans sønner, som de skal tilbyde til HERREN på dagen når han er salvet; 2,2 kilo fint mel som en konturnuerlig madoffergave, halvdelen af det om morgenen, og halvdelen deraf om aftenen.

Le 6:20 This is the offering of Aaron and of his sons, which they shall offer unto the LORD in the day when he is anointed; the tenth part of an ephah of fine flour for a meat offering perpetual, half of it in the morning, and half thereof at night.

[3Mo 6:21 DK-KJV] Det skal tilberedes i en pande med olie; og når det er bagt, skal du bringe det ind: og de bagte madoffergavetykker skal du tilbyde som en sød duft til HERREN.

Le 6:21 In a pan it shall be made with oil; and when it is baken, thou shalt bring it in: and the baken pieces of the meat offering shalt thou offer for a sweet savour unto the LORD.

[3Mo 6:22 DK-KJV] Og præsten efter hans sønner der er salvet i hans sted skal tilbyde det: det er en vedtægt for evigt overfor HERREN; det skal brændes helt.

Le 6:22 And the priest of his sons that is anointed in his stead shall offer it: it is a statute for ever unto the LORD; it shall be wholly burnt.

[3Mo 6:23 DK-KJV] For enhver madoffergave for præsten skal brændes helt: det skal ikke spises.

Le 6:23 For every meat offering for the priest shall be wholly burnt: it shall not be eaten.

[3Mo 6:24 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Le 6:24 And the LORD spake unto Moses, saying,

[3Mo 6:25 DK-KJV] Tal til Aaron og til hans sønner, og sig, Dette er syndoffergaveloven: På det sted hvor brændoffergaven er dræbt skal syndoffergaven dræbes foran HERREN: det er helligst.

Le 6:25 Speak unto Aaron and to his sons, saying, This is the law of the sin offering: In the place where the burnt offering is killed shall the sin offering be killed before the LORD: it is most holy.

[3Mo 6:26 DK-KJV] Den præst der tilbyder det for synd skal spise det: i det hellige sted skal det spises, på menighedens tabernakelgårdsplads.

Le 6:26 The priest that offereth it for sin shall eat it: in the holy place shall it be eaten, in the court of the tabernacle of the congregation.

[3Mo 6:27 DK-KJV] Hvadsomhelst der skal røre des kød skal være hellig: og når der er stænket af blodet derfra på en hvilken som helst beklædning, skal du vaske det hvorpå det var stænket i det hellige sted.

Le 6:27 Whatsoever shall touch the flesh thereof shall be holy: and when there is sprinkled of the blood thereof upon any garment, thou shalt wash that whereon it was sprinkled in the holy place.

[3Mo 6:28 DK-KJV] Men det jordiske kar hvori det er sydet skal knuses: men hvis det er sydet i en messingpotte, skal det både skures, og skylles i vand.

Le 6:28 But the earthen vessel wherein it is sodden shall be broken: and if it be sodden in a brasen pot, it shall be both scoured, and rinsed in water.

[3Mo 6:29 DK-KJV] Alle hankønnene blandt præsterne skal spise deraf: det er helligst.

Le 6:29 All the males among the priests shall eat thereof: it is most holy.

[3Mo 6:30 DK-KJV] Og ingen syndoffergave, hvoraf noget af blodet er bragt ind i menighedens tabernakel til at forsone samtidigt i det hellige sted, skal spises: det skal brændes i ilden.

Le 6:30 And no sin offering, whereof any of the blood is brought into the tabernacle of the congregation to reconcile withal in the holy place, shall be eaten: it shall be burnt in the fire.

3 Mosebog Kapitel 7 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 7:1 DK-KJV] Dette er ligeledes overtrædelsesoffergaveloven: den er helligst.

Le 7:1 Likewise this is the law of the trespass offering: it is most holy.

[3Mo 7:2 DK-KJV] På det sted hvor de dræber brændoffergaven skal de dræbe overtrædelsesoffergaven: og blodet derfra skal han stænke rundt omkring på alteret.

Le 7:2 In the place where they kill the burnt offering shall they kill the trespass offering: and the blood thereof shall he sprinkle round about upon the altar.

[3Mo 7:3 DK-KJV] Og af den skal han tilbyde alt dens fedt; culotten, og fedtet der dækker indvoldene,

Le 7:3 And he shall offer of it all the fat thereof; the rump, and the fat that covereth the inwards,

[3Mo 7:4 DK-KJV] Og de 2 nyrer, og fedtet der er på dem, som er ved flankerne, og hinden over leveren, med nyrerne, det skal han fjerne.

Le 7:4 And the two kidneys, and the fat that is on them, which is by the flanks, and the caul that is above the liver, with the kidneys, it shall he take away:

[3Mo 7:5 DK-KJV] Og præsten skal brænde dem på alteret som en offergave lavet via ild overfor HERREN: det er en overtrædelsesoffergave.

Le 7:5 And the priest shall burn them upon the altar for an offering made by fire unto the LORD: it is a trespass offering.

[3Mo 7:6 DK-KJV] Ethvert hankøn blandt præsterne skal spise deraf: den skal spises i det hellige sted: den er helligst.

Le 7:6 Every male among the priests shall eat thereof: it shall be eaten in the holy place: it is most holy.

[3Mo 7:7 DK-KJV] Som syndoffergaven er, sådan er overtrædelsesoffergaven: der er en lov til dem: den præst der laver soningen dermed skal ha' den.

Le 7:7 As the sin offering is, so is the trespass offering: there is one law for them: the priest that maketh atonement therewith shall have it.

[3Mo 7:8 DK-KJV] Og den præst der tilbyder et menneskes offergave, ja den præst skal besidde skindet fra brændoffergaven til sigselv som han har tilbudt.
Le 7:8 And the priest that offereth any man's burnt offering, even the priest shall have to himself the skin of the burnt offering which he hath offered.

[3Mo 7:9 DK-KJV] Og hele madoffergaven der er bagt i ovnen, og alt der er forberedt i stegepanden, og i panden, skal være den præsts der tilbød det.
Le 7:9 And all the meat offering that is baken in the oven, and all that is dressed in the fryingpan, and in the pan, shall be the priest's that offereth it.

[3Mo 7:10 DK-KJV] Og enhver madoffergave, blandet med olie, og tør, skal alle Aarons sønner ha', den ene lige så meget som den anden.
Le 7:10 And every meat offering, mingled with oil, and dry, shall all the sons of Aaron have, one as much as another.

[3Mo 7:11 DK-KJV] Og dette er loven for offeret af fredsoffergaver, som han skal tilbyde til HERREN.
Le 7:11 And this is the law of the sacrifice of peace offerings, which he shall offer unto the LORD.

[3Mo 7:12 DK-KJV] Hvis han tilbyder det som en taksigelse, da skal han tilbyde sammen med offeret for taksigelsen usyrede kager blandet med olie, og usyrede vafler salvet med olie, og kager blandet med olie, af fint mel, stækte.
Le 7:12 If he offer it for a thanksgiving, then he shall offer with the sacrifice of thanksgiving unleavened cakes mingled with oil, and unleavened wafers anointed with oil, and cakes mingled with oil, of fine flour, fried.

[3Mo 7:13 DK-KJV] Udover kagerne, skal han tilbyde som hans ofring syret brød sammen med taksigelsesofferet af hans fredsoffergaver.
Le 7:13 Besides the cakes, he shall offer for his offering leavened bread with the sacrifice of thanksgiving of his peace offerings.

[3Mo 7:14 DK-KJV] Og af det skal han tilbyde en ud af hele offergaven som en hæveoffergave til HERREN, og det skal være den præsts der stænker blodet på fredsoffergaverne.
Le 7:14 And of it he shall offer one out of the whole oblation for an heave offering unto the LORD, and it shall be the priest's that sprinkleth the blood of the peace offerings.

[3Mo 7:15 DK-KJV] Og kødet af offeret for hans fredsoffergaver som taksigelse skal spises den samme dag som det er tilbudt; han skal ikke efterlade noget af det til om morgenen.
Le 7:15 And the flesh of the sacrifice of his peace offerings for thanksgiving shall be eaten the same day that it is offered; he shall not leave any of it until the morning.

[3Mo 7:16 DK-KJV] Men hvis offeret af hans offergave er er løfte, eller en frivillig offergave, skal den spises den samme dag som han tilbyder hans offer: og om morgenen skal det tilbageværende spises:
Le 7:16 But if the sacrifice of his offering be a vow, or a voluntary offering, it shall be eaten the same day that he offereth his sacrifice: and on the morrow also the remainder of it shall be eaten:

[3Mo 7:17 DK-KJV] Men det der er tilbage af kødet fra offeret efter 3 dage skal brændes med ild.
Le 7:17 But the remainder of the flesh of the sacrifice on the third day shall be burnt with fire.

[3Mo 7:18 DK-KJV] Og hvis noget af kødet fra offeret af hans fredsoffergaver overhovedet spises på den 3'je dag, skal det ikke bli' accepteret, det skal heller ikke tilregnes overfor ham der tilbød det: det skal være en hæslighed, og den sjæl der spiser af det skal bære sit fejltrin.
Le 7:18 And if any of the flesh of the sacrifice of his peace offerings be eaten at all on the third day, it shall not be accepted, neither shall it be imputed unto him that offereth it: it shall be an abomination, and the soul that eateth of it shall bear his iniquity.

[3Mo 7:19 DK-KJV] Og det kød der rører nogen uren ting skal ikke spises; det skal brændes med ild: og angående kødet, alle der er rene skal spise deraf.
Le 7:19 And the flesh that toucheth any unclean thing shall not be eaten; it shall be burnt with fire: and as for the flesh, all that be clean shall eat thereof.

[3Mo 7:20 DK-KJV] Men den sjæl der spiser af offerkødet af fredsoffergaver, der drejer sig om HERREN, ved at ha' sin urenhed over sig, ja den sjæl skal fjernes fra sit folk.
Le 7:20 But the soul that eateth of the flesh of the sacrifice of peace offerings, that pertain unto the LORD, having his uncleanness upon him, even that soul shall be cut off from his people.

[3Mo 7:21 DK-KJV] Udover det skal den sjæl der rører ved nogen uren ting, som menneskets urenhed, eller noget uret dyr, eller nogen hæslig ting, og spiser af offerkødet af fredsoffergaver, som drejer sig om HERREN, ja den sjæl skal fjernes fra sit folk.
Le 7:21 Moreover the soul that shall touch any unclean thing, as the uncleanness of man, or any unclean beast, or any abominable unclean thing, and eat of the flesh of the sacrifice of peace offerings, which pertain unto the LORD, even that soul shall be cut off from his people.

[3Mo 7:22 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Le 7:22 And the LORD spake unto Moses, saying,

[3Mo 7:23 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, I skal ikke spise nogen former for fedt, fra okse, eller fra får, eller fra ged.
Le 7:23 Speak unto the children of Israel, saying, Ye shall eat no manner of fat, of ox, or of sheep, or of goat.

[3Mo 7:24 DK-KJV] Og fedtet på dyret der dør af sigselv, og fedtet på det der er flået af dyr, må bli' brugt til noget andet: men I skal ikke spise af det.
Le 7:24 And the fat of the beast that dieth of itself, and the fat of that which is torn with beasts, may be used in any other use: but ye shall in no wise eat of it.

[3Mo 7:25 DK-KJV] For hver den der spiser fedtet på dyret, af det som mennesker tilbyder som en offergave lavet via ild overfor HERREN, ja den sjæl
Le 7:25 For whosoever eateth the fat of the beast, of which men offer an offering made by fire unto the LORD, even the soul that eateth it shall be cut off from his people.

der spiser det skal fjernes fra sit folk.

[3Mo 7:26 DK-KJV] I skal desuden ikke spise nogen former for blod, om det er fra fugl eller fra dyr, i nogle af jeres beboelser.
[3Mo 7:27 DK-KJV] Hvilkensomhelst sjæl det er der spiser nogen former for blod, ja den sjæl skal fjernes fra sit folk.
[3Mo 7:28 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 7:29 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, Han der tilbyder offeret af hans fredsoffergaver til HERREN skal bringe hans offergave til HERREN af offeret af hans fredsoffergaver.
[3Mo 7:30 DK-KJV] Hans egne hænder skal bringe HERRENs offergaver lavet via ild, fedtet med dyret, det skal han bringe, så dyret må bli' viftet som en vifteoffergave foran HERREN.
[3Mo 7:31 DK-KJV] Og præsten skal brænde fedtet på alteret: men dyret skal være Aarons og hans sønners.
[3Mo 7:32 DK-KJV] Og den højre bov skal I gi' til præsten som en hæveoffergave af ofrene af jeres fredsoffergaver.
[3Mo 7:33 DK-KJV] Han blandt Aarons sønner, der tilbyder blodet af fredsoffergaverne, og fedtet, skal ha' den højre bov som hans del.
[3Mo 7:34 DK-KJV] For viftedyret og hæveboven har jeg taget fra Israels børn fra ofrene af deres fredsoffergaver, og har for evigt givet dem til præsten Aaron og til hans sønner via en vedtægt fra Israels børn.
[3Mo 7:35 DK-KJV] Dette er delen af Aarons salvning, og af hans sønners salvning, ud af HERRENs offergaver lavet via ild, på dagen når han fremviste dem for at betjene overfor HERREN i præsteembedet;
[3Mo 7:36 DK-KJV] Som HERREN befalede skulle gives dem af Israels børn, i dagen hvor han salvede dem, via en vedtægt for evigt udover deres generationer.
[3Mo 7:37 DK-KJV] Dette er loven for brændoffergaven, for madoffergaven, og for syndoffergaven, og for overtrædelsesoffergaven, og for indvielserne, og for offeret af fredsoffergaverne;
[3Mo 7:38 DK-KJV] Som HERREN befalede Moses på Sinaibjerget, i dagen hvor han befalede Israels børn til at tilbyde deres offergaver til HERREN, i Sinais vildmark.

Le 7:26 Moreover ye shall eat no manner of blood, whether it be of fowl or of beast, in any of your dwellings.

Le 7:27 Whatsoever soul it be that eateth any manner of blood, even that soul shall be cut off from his people.

Le 7:28 And the LORD spake unto Moses, saying,

Le 7:29 Speak unto the children of Israel, saying, He that offereth the sacrifice of his peace offerings unto the LORD shall bring his oblation unto the LORD of the sacrifice of his peace offerings.

Le 7:30 His own hands shall bring the offerings of the LORD made by fire, the fat with the breast, it shall he bring, that the breast may be waved for a wave offering before the LORD.

Le 7:31 And the priest shall burn the fat upon the altar: but the breast shall be Aaron's and his sons'.

Le 7:32 And the right shoulder shall ye give unto the priest for an heave offering of the sacrifices of your peace offerings.

Le 7:33 He among the sons of Aaron, that offereth the blood of the peace offerings, and the fat, shall have the right shoulder for his part.

Le 7:34 For the wave breast and the heave shoulder have I taken of the children of Israel from off the sacrifices of their peace offerings, and have given them unto Aaron the priest and unto his sons by a statute for ever from among the children of Israel.

Le 7:35 This is the portion of the anointing of Aaron, and of the anointing of his sons, out of the offerings of the LORD made by fire, in the day when he presented them to minister unto the LORD in the priest's office;

Le 7:36 Which the LORD commanded to be given them of the children of Israel, in the day that he anointed them, by a statute for ever throughout their generations.

Le 7:37 This is the law of the burnt offering, of the meat offering, and of the sin offering, and of the trespass offering, and of the consecrations, and of the sacrifice of the peace offerings;

Le 7:38 Which the LORD commanded Moses in mount Sinai, in the day that he commanded the children of Israel to offer their oblations unto the LORD, in the wilderness of Sinai.

3 Mosebog Kapitel 8 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 8:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

[3Mo 8:2 DK-KJV] Ta' Aaron og hans sønner hos ham, og beklædningsgenstandene, og salveolien, og studen til syndoffergaven, og 2 væddere, og en kurv med usyret brød;
[3Mo 8:3 DK-KJV] Og saml du hele menigheden sammen ved menighedens tabernakeldør.
[3Mo 8:4 DK-KJV] Og Moses gjorde som HERREN befalede ham; og forsamlingen var samlet sammen ved menighedens tabernakeldør.

Le 8:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 8:2 Take Aaron and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and a bullock for the sin offering, and two rams, and a basket of unleavened bread;
Le 8:3 And gather thou all the congregation together unto the door of the tabernacle of the congregation.
Le 8:4 And Moses did as the LORD commanded him; and the assembly was gathered together unto the door of the tabernacle of the congregation.

[3Mo 8:5 DK-KJV] Og Moses sagde til menigheden, Dette er den ting som HERREN befalede skulle gøres.
[3Mo 8:6 DK-KJV] Og Moses bragte Aaron og hans sønner, og vaskede dem med vand.
[3Mo 8:7 DK-KJV] Og han puttede frakken på ham, og omslog ham med omslaget, og iklædte ham kåben, og puttede efoden på ham, og omslog ham med efodens mærkværdige omslag, og bandt det på ham dermed.
[3Mo 8:8 DK-KJV] Og ham puttede brystpladen på ham: han puttede også dit Urim(lys) og din Thummim(sandhed) i brystpladen.

[3Mo 8:9 DK-KJV] Og han puttede turbanen på hans hoved; også på turbanen, ja på hans forside, puttede han den gyldne plade, den hellige krone; som HERREN befalede Moses.

[3Mo 8:10 DK-KJV] Og Moses tog salveolien, og salvede tabernaklet og alt der var derinde, og helligede dem.
[3Mo 8:11 DK-KJV] Og med det stænkede han 7 gange på alteret, og salvede alteret og alle hans kar, både vaskefadet og hans fod, for at helliggøre dem.
[3Mo 8:12 DK-KJV] Og af salveolien hældte han på Aarons hoved, og salvede ham, for at helliggøre ham.
[3Mo 8:13 DK-KJV] Og Moses bragte Aarons sønner, og puttede frakker på dem, og omslog dem med omslag, og puttede kyser på dem; som HERREN befalede Moses.
[3Mo 8:14 DK-KJV] Og han bragte studen til syndoffergaven: og Aaron og hans sønner lagde deres hænder på studens hoved til syndoffergaven.

[3Mo 8:15 DK-KJV] Og han dræbte den; og Moses tog blodet, og puttede det på alterets horn rundt om med hans finger, og rensede alteret, og hældte blodet ved alterets bund, og helliggjorde det, for at lave soning derpå.

[3Mo 8:16 DK-KJV] Og han tog fedtet der var over indvoldene, og hinden over leveren, og de 2 nyrer, og deres fedt, og Moses brændte det på alteret.
[3Mo 8:17 DK-KJV] Men studen, og hans skind, hans kød, og hans møg, brændte han med ild udenfor lejren; som HERREN befalede Moses.
[3Mo 8:18 DK-KJV] Og han bragte vædderen som brændoffergaven: og Aaron og hans sønner lagde deres hænder på vædderens hoved.
[3Mo 8:19 DK-KJV] Og han dræbte den; og Moses stænkede blodet på alteret rundt omkring.
[3Mo 8:20 DK-KJV] Og han skar vædderen ind i stykker; og Moses brændte hovedet, og stykkerne, og fedtet.

[3Mo 8:21 DK-KJV] Og han vaskede indvoldene og benene i vand; og Moses brændte hele vædderen på alteret: det var et brændoffer som en sød duft, og en offergave lavet via ild overfor HERREN; som HERREN befalede Moses.
[3Mo 8:22 DK-KJV] Og han bragte den anden vædder, indvielsesvædderen: og Aaron og hans sønner lagde deres hænder på vædderens hoved.

[3Mo 8:23 DK-KJV] Og han dræbte den; og Moses tog af den blod, og puttede det på Aarons højre øreflip, og på hans højre hånds tommelfinger, og på hans højre fods storetå.
[3Mo 8:24 DK-KJV] Og han bragte Aarons sønner, og Moses puttede blodet på deres højre øre, og på deres højre hænder, og på deres højre fods storetåer: og Moses stænkede blodet på alteret rundt omkring.

Le 8:5 And Moses said unto the congregation, This is the thing which the LORD commanded to be done.
Le 8:6 And Moses brought Aaron and his sons, and washed them with water.
Le 8:7 And he put upon him the coat, and girded him with the girdle, and clothed him with the robe, and put the ephod upon him, and he girded him with the curious girdle of the ephod, and bound it unto him therewith.

Le 8:8 And he put the breastplate upon him: also he put in the breastplate the Urim and the Thummim.
Le 8:9 And he put the mitre upon his head; also upon the mitre, even upon his forefront, did he put the golden plate, the holy crown; as the LORD commanded Moses.
Le 8:10 And Moses took the anointing oil, and anointed the tabernacle and all that was therein, and sanctified them.
Le 8:11 And he sprinkled thereof upon the altar seven times, and anointed the altar and all his vessels, both the laver and his foot, to sanctify them.
Le 8:12 And he poured of the anointing oil upon Aaron's head, and anointed him, to sanctify him.
Le 8:13 And Moses brought Aaron's sons, and put coats upon them, and girded them with girdles, and put bonnets upon them; as the LORD commanded Moses.
Le 8:14 And he brought the bullock for the sin offering: and Aaron and his sons laid their hands upon the head of the bullock for the sin offering.
Le 8:15 And he slew it; and Moses took the blood, and put it upon the horns of the altar round about with his finger, and purified the altar, and poured the blood at the bottom of the altar, and sanctified it, to make reconciliation upon it.
Le 8:16 And he took all the fat that was upon the inwards, and the caul above the liver, and the two kidneys, and their fat, and Moses burned it upon the altar.
Le 8:17 But the bullock, and his hide, his flesh, and his dung, he burnt with fire without the camp; as the LORD commanded Moses.
Le 8:18 And he brought the ram for the burnt offering: and Aaron and his sons laid their hands upon the head of the ram.
Le 8:19 And he killed it; and Moses sprinkled the blood upon the altar round about.
Le 8:20 And he cut the ram into pieces; and Moses burnt the head, and the pieces, and the fat.
Le 8:21 And he washed the inwards and the legs in water; and Moses burnt the whole ram upon the altar: it was a burnt sacrifice for a sweet savour, and an offering made by fire unto the LORD; as the LORD commanded Moses.
Le 8:22 And he brought the other ram, the ram of consecration: and Aaron and his sons laid their hands upon the head of the ram.
Le 8:23 And he slew it; and Moses took of the blood of it, and put it upon the tip of Aaron's right ear, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot.
Le 8:24 And he brought Aaron's sons, and Moses put of the blood upon the tip of their right ear, and upon the thumbs of their right hands, and upon the great toes of their right feet: and Moses sprinkled the blood upon the

[3Mo 8:25 DK-KJV] Og han tog fedtet, og culotten, og alt fedtet der var på indvoldene, og hinden over leveren, og de 2 nyrer, og deres fedt, og den højre bov:

[3Mo 8:26 DK-KJV] Og ud af kurven med usyret brød, der var foran HERREN, han tog en usyret kage, og en kage med olieret brød, og en vaffel, og puttede dem på fedtet, og på den højre bov:
[3Mo 8:27 DK-KJV] Og han puttede alt på Aarons hænder, og på hans sønners hænder, og viftede dem som en vifteoffergave foran HERREN.

[3Mo 8:28 DK-KJV] Og Moses tog dem fra deres hænder, og brændte dem på alteret ovenpå brændoffergaven: de var indvielser som en sød duft: det er en offergave lavet via ild overfor HERREN.

[3Mo 8:29 DK-KJV] Og Moses tog dyret, og viftede det som en vifteoffergave foran HERREN: for af indvielsesvædderen det var Moses' del; som HERREN befalede Moses.
[3Mo 8:30 DK-KJV] Og Moses tog af salveolien, og af blodet som var på alteret, og stænkede det på Aaron, og på hans beklædningsgenstande, og på hans sønner, og på hans sønners beklædningsgenstande hos ham; og helliggjorde Aaron, og hans beklædningsgenstande, og hans sønner, og hans sønners beklædningsgenstande hos ham.

[3Mo 8:31 DK-KJV] Og Moses sagde til Aaron og til hans sønner, Kog kødet ved menighedens tabernakeldør: og spis det der sammen med brødet der er i indvielseskurvene, som jeg befalede, og sig, Aaron og hans sønner skal spise det.
[3Mo 8:32 DK-KJV] Og det der er tilbage af kødet og af brødet skal I brænde med ild.

[3Mo 8:33 DK-KJV] Og I skal ikke gå ud af menighedens tabernakeldør i 7 dage, før dagene for jeres indvielse kommer til en ende: for i 7 dage skal han indvie jer.
[3Mo 8:34 DK-KJV] Som han har gjort denne dag, sådant har HERREN befalet at det skal gøres, til at lave en soning for jer.

[3Mo 8:35 DK-KJV] Derfor skal i forbli' ved menighedens tabernakeldør dag og nat i 7 dage, og holde HERRENs pålæg, så I ikke dør: for sådant er jeg befalet.
[3Mo 8:36 DK-KJV] Sådant gjorde Aaron og hans sønner alle tingene som HERREN befalede via Moses' hånd.

altar round about.

Le 8:25 And he took the fat, and the rump, and all the fat that was upon the inwards, and the caul above the liver, and the two kidneys, and their fat, and the right shoulder:
Le 8:26 And out of the basket of unleavened bread, that was before the LORD, he took one unleavened cake, and a cake of oiled bread, and one wafer, and put them on the fat, and upon the right shoulder:
Le 8:27 And he put all upon Aaron's hands, and upon his sons' hands, and waved them for a wave offering before the LORD.
Le 8:28 And Moses took them from off their hands, and burnt them on the altar upon the burnt offering: they were consecrations for a sweet savour: it is an offering made by fire unto the LORD.
Le 8:29 And Moses took the breast, and waved it for a wave offering before the LORD: for of the ram of consecration it was Moses' part; as the LORD commanded Moses.
Le 8:30 And Moses took of the anointing oil, and of the blood which was upon the altar, and sprinkled it upon Aaron, and upon his garments, and upon his sons, and upon his sons' garments with him; and sanctified Aaron, and his garments, and his sons, and his sons' garments with him.
Le 8:31 And Moses said unto Aaron and to his sons, Boil the flesh at the door of the tabernacle of the congregation: and there eat it with the bread that is in the basket of consecrations, as I commanded, saying, Aaron and his sons shall eat it.
Le 8:32 And that which remaineth of the flesh and of the bread shall ye burn with fire.
Le 8:33 And ye shall not go out of the door of the tabernacle of the congregation in seven days, until the days of your consecration be at an end: for seven days shall he consecrate you.
Le 8:34 As he hath done this day, so the LORD hath commanded to do, to make an atonement for you.
Le 8:35 Therefore shall ye abide at the door of the tabernacle of the congregation day and night seven days, and keep the charge of the LORD, that ye die not: for so I am commanded.
Le 8:36 So Aaron and his sons did all things which the LORD commanded by the hand of Moses.

3 Mosebog Kapitel 9 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 9:1 DK-KJV] Og på den 8'ne dag det skete, at Moses kaldte på Aaron og hans sønner, og Israels ældste;
[3Mo 9:2 DK-KJV] Og han sagde til Aaron, Ta' dig en ung kalv som en syndoffergave, og en vædder som en brændoffergave, fejlfrie, og tilbyd dem foran HERREN.
[3Mo 9:3 DK-KJV] Og du skal tale til Israels børn, og sige, Ta' I et kid fra gederne som en syndoffergave; og en kalv og et lam, begge fra det første år, fejlfrie, som en brændoffergave;
[3Mo 9:4 DK-KJV] Også en stud, og en vædder som en fredsoffergave, til at ofre foran HERREN; og en madoffergave blandet med olie: for om 2 dage vil

Le 9:1 And it came to pass on the eighth day, that Moses called Aaron and his sons, and the elders of Israel;
Le 9:2 And he said unto Aaron, Take thee a young calf for a sin offering, and a ram for a burnt offering, without blemish, and offer them before the LORD.

Le 9:3 And unto the children of Israel thou shalt speak, saying, Take ye a kid of the goats for a sin offering; and a calf and a lamb, both of the first year, without blemish, for a burnt offering;
Le 9:4 Also a bullock and a ram for peace offerings, to sacrifice before the LORD; and a meat offering mingled with oil: for to day the LORD will appear unto you.

HERREN vise sig for jer.

[3Mo 9:5 DK-KJV] Og de bragte det som Moses befalede foran menighedens tabernakel: og hele menigheden nærmede sig og stod foran HERREN.
[3Mo 9:6 DK-KJV] Og Moses sagde, Dettte er den ting som HERREN befalede at I skulle gøre: og HERRENs herlighed skal vise sig for jer.

[3Mo 9:7 DK-KJV] Og Moses sagde til Aaron, Gå over til alteret, og tilbyd din syndofring, og din brændofring, og lav en soning for digselv, og for folket: og tilbyd folkets ofring, og lav en soning for dem; som HERREN befalede.
[3Mo 9:8 DK-KJV] Aaron gik derfor overtil alteret, og viste syndofferkalven, som var for hamselv.
[3Mo 9:9 DK-KJV] Og Aarons sønner bragte blodet overtil ham: og han dyppede sin finger i blodet, og puttede det på alterets horn, og hældte blodet ud ved alterets bund:
[3Mo 9:10 DK-KJV] Men fedtet, og nyrerne, og hinden over leveren til syndoffergaven, brændte han på alteret; som HERREN befalede Moses.
[3Mo 9:11 DK-KJV] Og kødet og skindet brændte han udenfor lejren.
[3Mo 9:12 DK-KJV] Og han dræbte brændoffergaven; og Aarons sønner præsenterede blodet for ham , som han stænkede rundt omkring på alteret.
[3Mo 9:13 DK-KJV] Og de præsenterede brændoffergaven for ham, med dens stykker, og hovedet: og han brændte dem på alteret.
[3Mo 9:14 DK-KJV] Og han vaskede indvoldene og bovene, og brændte dem på alteret.
[3Mo 9:15 DK-KJV] Og han bragte folkets ofring, og tog geden, som var folkets syndoffergave, og dræbte det, og tilbød det for synd, som det første.
[3Mo 9:16 DK-KJV] Og han bragte brændoffergaven, og tilbød den ifølge skikken.
[3Mo 9:17 DK-KJV] Og han bragte madofferet, og tog en håndfuld deraf, og brændte det på alteret, foruden morgenens brændoffer.
[3Mo 9:18 DK-KJV] Han fremviste også studen og vædderen som et offer af fredsoffergaver, so var for folket: og Aarons sønner præsenterede blodet for ham, som han stænkede på alteret rundt omkring,
[3Mo 9:19 DK-KJV] Og fedtet fra studen og fra vædderen, culotten, og det der dækker indvoldene, og nyrerne, og hinden over leveren:
[3Mo 9:20 DK-KJV] Og de puttede fedtet på brystet, og han brændte fedtet på alteret:
[3Mo 9:21 DK-KJV] Og brystet og den højre bov viftede Aaron som en vifteoffergave foran HERREN; som Moses befalede.
[3Mo 9:22 DK-KJV] Og Aaron opløftede sin hånd mod folket, og velsignede dem, og kom ned fra af ha' tilbudt syndoffergaven, og brændoffergaven, og fredsoffergaverne.
[3Mo 9:23 DK-KJV] Og Moses og Aaron gik ind i menighedens tabernakel, og kom ud, og velsignede folket: og HERRENs herlighed viste sig for hele folket.
[3Mo 9:24 DK-KJV] Og der kom en ild ud fra HERREN, og fortærede brændoffergaven og fedtet på alteret: og da hele folket så' det ske, råbte de, og faldt ned på deres ansigter.

Le 9:5 And they brought that which Moses commanded before the tabernacle of the congregation: and all the congregation drew near and stood before the LORD.
Le 9:6 And Moses said, This is the thing which the LORD commanded that ye should do: and the glory of the LORD shall appear unto you.
Le 9:7 And Moses said unto Aaron, Go unto the altar, and offer thy sin offering, and thy burnt offering, and make an atonement for thyself, and for the people: and offer the offering of the people, and make an atonement for them; as the LORD commanded.
Le 9:8 Aaron therefore went unto the altar, and slew the calf of the sin offering, which was for himself.

Le 9:9 And the sons of Aaron brought the blood unto him: and he dipped his finger in the blood, and put it upon the horns of the altar, and poured out the blood at the bottom of the altar:
Le 9:10 But the fat, and the kidneys, and the caul above the liver of the sin offering, he burnt upon the altar; as the LORD commanded Moses.
Le 9:11 And the flesh and the hide he burnt with fire without the camp.
Le 9:12 And he slew the burnt offering; and Aaron's sons presented unto him the blood, which he sprinkled round about upon the altar.

Le 9:13 And they presented the burnt offering unto him, with the pieces thereof, and the head: and he burnt them upon the altar.
Le 9:14 And he did wash the inwards and the legs, and burnt them upon the burnt offering on the altar.
Le 9:15 And he brought the people's offering, and took the goat, which was the sin offering for the people, and slew it, and offered it for sin, as the first.
Le 9:16 And he brought the burnt offering, and offered it according to the manner.
Le 9:17 And he brought the meat offering, and took an handful thereof, and burnt it upon the altar, beside the burnt sacrifice of the morning.
Le 9:18 He slew also the bullock and the ram for a sacrifice of peace offerings, which was for the people: and Aaron's sons presented unto him the blood, which he sprinkled upon the altar round about,
Le 9:19 And the fat of the bullock and of the ram, the rump, and that which covereth the inwards, and the kidneys, and the caul above the liver:
Le 9:20 And they put the fat upon the breasts, and he burnt the fat upon the altar:

Le 9:21 And the breasts and the right shoulder Aaron waved for a wave offering before the LORD; as Moses commanded.

Le 9:22 And Aaron lifted up his hand toward the people, and blessed them, and came down from offering of the sin offering, and the burnt offering, and peace offerings.
Le 9:23 And Moses and Aaron went into the tabernacle of the congregation, and came out, and blessed the people: and the glory of the LORD appeared unto all the people.

Le 9:24 And there came a fire out from before the LORD, and consumed upon the altar the burnt offering and the fat: which when all the people saw, they shouted, and fell on their faces.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 10:1 DK-KJV] Og Nadab og Abihu, Aarons sønner, tog hver sin røgelsesbrænder, og puttede ild deri, og puttede røgelse derpå, og tilbød underlig ild foran HERREN, som han ikke befalede dem.
Le 10:1 And Nadab and Abihu, the sons of Aaron, took either of them his censer, and put fire therein, and put incense thereon, and offered strange fire before the LORD, which he commanded them not.

[3Mo 10:2 DK-KJV] Og der udgik ild fra HERREN, og fortærede dem, og de døde foran HERREN.
Le 10:2 And there went out fire from the LORD, and devoured them, and they died before the LORD.

[3Mo 10:3 DK-KJV] Da sagde Moses til Aaron, Dette er det som HERREN talte, og siger, Jeg vil bli' helliget i dem der kommer mig nær, og jeg vil bli' forherliget foran hele folket. Og Aaron var stille.
Le 10:3 Then Moses said unto Aaron, This is it that the LORD spake, saying, I will be sanctified in them that come nigh me, and before all the people I will be glorified. And Aaron held his peace.

[3Mo 10:4 DK-KJV] Og Moses kaldte på Mishael og Elzaphan, sønnerne til Uzziel onklen af Aaron, og sagde til dem, Kom nær, bær jeres brødre fra at være foran helligdommen ud af lejren.
Le 10:4 And Moses called Mishael and Elzaphan, the sons of Uzziel the uncle of Aaron, and said unto them, Come near, carry your brethren from before the sanctuary out of the camp.

[3Mo 10:5 DK-KJV] Sådant kom de nær, og bar dem i deres frakker ud af lejren; som Moses havde sagt.
Le 10:5 So they went near, and carried them in their coats out of the camp; as Moses had said.

[3Mo 10:6 DK-KJV] Og Moses sagde til Aaron, og til Eleazar og til Ithamar, hans sønner, vis ikke jeres hoveder, ituriv heller ikke jeres tøj; for ikke at I dør, og for ikke at arrigskab kommer over hele folket: men lad jeres brødre, hele Israels hus, begræde afbrændingen som HERREN har antændt.
Le 10:6 And Moses said unto Aaron, and unto Eleazar and unto Ithamar, his sons, Uncover not your heads, neither rend your clothes; lest ye die, and lest wrath come upon all the people: but let your brethren, the whole house of Israel, bewail the burning which the LORD hath kindled.

[3Mo 10:7 DK-KJV] Og I skal ikke gå ud fra menighedens tabernakeldør, for ikke at I dør: for HERRENs salveolie er over jer, Og de gjorde som Moses sagde.
Le 10:7 And ye shall not go out from the door of the tabernacle of the congregation, lest ye die: for the anointing oil of the LORD is upon you. And they did according to the word of Moses.

[3Mo 10:8 DK-KJV] Og HERREN talte til Aaron, og siger,
Le 10:8 And the LORD spake unto Aaron, saying,

[3Mo 10:9 DK-KJV] Drik ikke vin ej heller stærke drikke, du, ej heller dine sønner hos dig, når I går ind i menighedens tabernakel, for ikke at I dør: det skal for evigt være en vedtægt udover jeres generationer:
Le 10:9 Do not drink wine nor strong drink, thou, nor thy sons with thee, when ye go into the tabernacle of the congregation, lest ye die: it shall be a statute for ever throughout your generations:

[3Mo 10:10 DK-KJV] Og så I må skelne mellem helligt og vanhelligt, og mellem urent og rent;
Le 10:10 And that ye may put difference between holy and unholy, and between unclean and clean;

[3Mo 10:11 DK-KJV] Og så I må undervise Israels børn i alle vedtægterne som HERREN har talt til dem via Moses' hånd.
Le 10:11 And that ye may teach the children of Israel all the statutes which the LORD hath spoken unto them by the hand of Moses.

[3Mo 10:12 DK-KJV] Og Moses talte til Aaron, og til Eleazar og til Ithamar, hans sønner der var tilbage, Ta' madoffergaven der er tilbage af HERRENs offergaver lavet via ild, og spis den uden surdej ved siden af alteret: for den er helligst:
Le 10:12 And Moses spake unto Aaron, and unto Eleazar and unto Ithamar, his sons that were left, Take the meat offering that remaineth of the offerings of the LORD made by fire, and eat it without leaven beside the altar: for it is most holy:

[3Mo 10:13 DK-KJV] Og i skal spise den i det hellige sted, fordi den er din ret, og dine sønners ret, af HERRENs ofre lavet via ild: for sådant er jeg befalet.
Le 10:13 And ye shall eat it in the holy place, because it is thy due, and thy sons' due, of the sacrifices of the LORD made by fire: for so I am commanded.

[3Mo 10:14 DK-KJV] Og viftebrystet og hæveboven skal I spise på et rent sted; du, og dine sønner, og dine døtre hos dig: for de er din ret, og dine sønners ret, som er givet ud fra ofrene af Israels børns fredsoffergaver.
Le 10:14 And the wave breast and heave shoulder shall ye eat in a clean place; thou, and thy sons, and thy daughters with thee: for they be thy due, and thy sons' due, which are given out of the sacrifices of peace offerings of the children of Israel.

[3Mo 10:15 DK-KJV] Hæveboven og viftebrystet skal de bringe med offergaverne lavet via ild af fedtet, for at vifte det som en vifteoffergave foran HERREN; og det skal være din, og dine sønners hos dig, via en vedtægt for evigt; som HERREN har befalet.
Le 10:15 The heave shoulder and the wave breast shall they bring with the offerings made by fire of the fat, to wave it for a wave offering before the LORD; and it shall be thine, and thy sons' with thee, by a statute for ever; as the LORD hath commanded.

[3Mo 10:16 DK-KJV] Og Moses søgte flittigt efter syndoffergavegeden, og, læg mærke til, den var brændt: og han var vred på Eleazar og Ithamar, Aarons sønner som stadig var i live, og siger,
Le 10:16 And Moses diligently sought the goat of the sin offering, and, behold, it was burnt: and he was angry with Eleazar and Ithamar, the sons of Aaron which were left alive, saying,

[3Mo 10:17 DK-KJV] Hvorfor har I ikke spist syndoffergaven i det hellige sted, eftersom den er helligst, og Gud har givet den til jer til at bære menighedens fejltrin, til at lave en soning for
Le 10:17 Wherefore have ye not eaten the sin offering in the holy place, seeing it is most holy, and God hath given it you to bear the iniquity of the congregation, to make atonement

dem foran HERREN?

for them before the LORD?

[3Mo 10:18 DK-KJV] Læg mærke til, blodet fra den var ikke bragt ind indenfor det hellige sted: I skulle sandelig ha' spist den i det hellige sted, som jeg befalede.

Le 10:18 Behold, the blood of it was not brought in within the holy place: ye should indeed have eaten it in the holy place, as I commanded.

[3Mo 10:19 DK-KJV] Og Aaron sagde til Moses, Læg mærke til, denne dag har de tilbudt deres syndoffergave og deres brændoffergave foran HERREN; og sådanne ting har ramt mig: og hvis jeg i dag havde spist syndoffergaven, ville det ha' været accepteret i HERRENs øjne?

Le 10:19 And Aaron said unto Moses, Behold, this day have they offered their sin offering and their burnt offering before the LORD; and such things have befallen me: and if I had eaten the sin offering to day, should it have been accepted in the sight of the LORD?

[3Mo 10:20 DK-KJV] Og da Moses hørte det, var han tilfreds.

Le 10:20 And when Moses heard that, he was content.

3 Mosebog Kapitel 11 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 11:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger til dem,

Le 11:1 And the LORD spake unto Moses and to Aaron, saying unto them,

[3Mo 11:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, Dette er de dyr som I skal spise blandt alle de dyr der er på jorden.

Le 11:2 Speak unto the children of Israel, saying, These are the beasts which ye shall eat among all the beasts that are on the earth.

[3Mo 11:3 DK-KJV] Alt det der skiller hoven, og har kløvet fod, og tygger drøv, blandt dyrene, det skal I spise.

Le 11:3 Whatsoever parteth the hoof, and is clovenfooted, and cheweth the cud, among the beasts, that shall ye eat.

[3Mo 11:4 DK-KJV] Imidlertid, disse skal I ikke spise af dem der tygger drøv, eller af dem der deler hoven: som kamelen, eftersom han tygger drøv, men ikke deler hoven; han er uren for jer.

Le 11:4 Nevertheless these shall ye not eat of them that chew the cud, or of them that divide the hoof: as the camel, because he cheweth the cud, but divideth not the hoof; he is unclean unto you.

[3Mo 11:5 DK-KJV] Og kaninen, eftersom han tygger drøv, men ikke deler hoven; han er uren for jer.

Le 11:5 And the coney, because he cheweth the cud, but divideth not the hoof; he is unclean unto you.

[3Mo 11:6 DK-KJV] Og haren, eftersom han tygger drøv, men ikke deler hoven; han er uren for jer.

Le 11:6 And the hare, because he cheweth the cud, but divideth not the hoof; he is unclean unto you.

[3Mo 11:7 DK-KJV] Og grisen, skønt han deler hoven, og har kløvet fod , men han tygger i drøv; han er uren for jer.

Le 11:7 And the swine, though he divide the hoof, and be clovenfooted, yet he cheweth not the cud; he is unclean to you.

[3Mo 11:8 DK-KJV] Af deres kød skal I ikke spise, og deres kadaver skal I ikke røre ved; de er urene for jer.

Le 11:8 Of their flesh shall ye not eat, and their carcase shall ye not touch; they are unclean to you.

[3Mo 11:9 DK-KJV] Disse skal I spise af alt der er i vandmasserne: hvadsomhelst der har finner og skæl i vandmasserne, i havet, og i floderne, dem skal I spise.

Le 11:9 These shall ye eat of all that are in the waters: whatsoever hath fins and scales in the waters, in the seas, and in the rivers, them shall ye eat.

[3Mo 11:10 DK-KJV] Og alt der ikke har finner og skæl i havet, og i floderne, af alt der bevæger sig i vandmasserne, og af nogen levende ting som er i vandmasserne, de skal være en hæslighed overfor jer:

Le 11:10 And all that have not fins and scales in the seas, and in the rivers, of all that move in the waters, and of any living thing which is in the waters, they shall be an abomination unto you:

[3Mo 11:11 DK-KJV] Ja de skal være en hæslighed overfor jer; I skal ikke spise af deres kød, men i syntes at deres kadavere er en hæslighed.

Le 11:11 They shall be even an abomination unto you; ye shall not eat of their flesh, but ye shall have their carcases in abomination.

[3Mo 11:12 DK-KJV] Hvadsomhelst der ikke har finner eller skæl i vandvandmasserne, det skal være en hæslighed overfor jer.

Le 11:12 Whatsoever hath no fins nor scales in the waters, that shall be an abomination unto you.

[3Mo 11:13 DK-KJV] Og disse er de som I skal syntes er en hæslighed blandt fuglene; de skal ikke spises, de er en hæslighed: ørnen, og havørnen, fiskeørnen,

Le 11:13 And these are they which ye shall have in abomination among the fowls; they shall not be eaten, they are an abomination: the eagle, and the ossifrage, and the ospray,

[3Mo 11:14 DK-KJV] Og gribben, og falken efter hans art;

Le 11:14 And the vulture, and the kite after his kind;

[3Mo 11:15 DK-KJV] Enhver ravn efter hans art;

Le 11:15 Every raven after his kind;

[3Mo 11:16 DK-KJV] Og uglen, og nathøgen, og gøgen, høgen efter hans art,

Le 11:16 And the owl, and the night hawk, and the cuckow, and the hawk after his kind,

[3Mo 11:17 DK-KJV] Og den lille ugle, og skarven, og den store ugle,

Le 11:17 And the little owl, and the cormorant, and the great owl,

[3Mo 11:18 DK-KJV] Og svanen, og pelikanen, gier ørnen,

Le 11:18 And the swan, and the pelican, and the gier eagle,

[3Mo 11:19 DK-KJV] Og storken, og hejren efter hendes art, og viben, og flagermusen.

Le 11:19 And the stork, the heron after her kind, and the lapwing, and the bat.

[3Mo 11:20 DK-KJV] Alle fugle der kryber, der går på alle fire, skal være en hæslighed overfor jer.

Le 11:20 All fowls that creep, going upon all four, shall be an abomination unto you.

[3Mo 11:21 DK-KJV] Men disse må I spise af enhver flyvende krybende ting der går på alle fire, som har ben over deres fødder, til at hoppe rundt med på jorden:
[3Mo 11:22 DK-KJV] Ja disse af dem må I spise; græshoppen efter hans art, og den skaldede græshoppe efter hans art, og billen efter hans art, og græshoppen efter hans art.
[3Mo 11:23 DK-KJV] Men alle andre flyvende krybende ting, som har fire fødder, skal være en hæslighed overfor jer.
[3Mo 11:24 DK-KJV] Og ved disse skal I være urene: hvemsomhelst der rører kadaveret til dem skal være urene indtil aftenen.
[3Mo 11:25 DK-KJV] Og hvemsomhelst der som bærer noget af deres døde kadavere skal vaske sit tøj, og være urene indtil aftenen.

[3Mo 11:26 DK-KJV] Kavaderet fra ethvert dyr som deler hoven, og ikke har kløvet fod, eller tygger drøv, er urene overfor jer:
[3Mo 11:27 DK-KJV] Og hvadsomhelst der går på sine poter, blandt alle slags dyr, der går på alle fire, de er urene overfor jer : den som rører deres kadavere skal være urene indtil aftenen.
[3Mo 11:28 DK-KJV] Og han der bærer kadaveret til dem skal vaske sit tøj, og være uren indtil aftenen: de er urene overfor jer.
[3Mo 11:29 DK-KJV] Disse skal også være urene overfor jer blandt de krybende ting der krybet på jorden: væselen, og musen, og skildpadden efter hans art,
[3Mo 11:30 DK-KJV] Og ilderen, og kamæleonen, og firbenet, og sneglen, og muldvarpen.
[3Mo 11:31 DK-KJV] Disse er urene for jer blandt alt der kryber: hvemsomhelst der rører ved dem, når de er døde, skal være urene indtil aftenen.
[3Mo 11:32 DK-KJV] Og alt, hvad nogen af dem falder på, når de er døde, det skal være urent; om det er et kar af træ, eller klæder, eller skind, eller sæk, hvilket kar det end er, hvori noget arbejde er gjort, det må bli' pyttet ned i vand, og det skal være urent indtil aftenen; sådant skal det bli' renset.
[3Mo 11:33 DK-KJV] Og ethvert jordisk kar, hvorindeni nogen af dem falder, hvadsomhelst der er deri skal være urent, og i skal knuse det.
[3Mo 11:34 DK-KJV] Af alt mad som må bli' spist, det på hvilket sådant vand kommer skal være urent: og al drik der må bli' drukket i ethvert sådant kar skal være urent.
[3Mo 11:35 DK-KJV] Og enhver ting hvorpå nogen del af deres kadaver falder skal være urent; om det er ovn, eller keramikovne til potter, skal de brydes ned: for de er urene, og skal være urene overfor jer.
[3Mo 11:36 DK-KJV] Imidlertid skal en fontæne eller faldgrube, hvori der er rigeligt med vand, være ren: men det som rører deres kadaver skal være urent.
[3Mo 11:37 DK-KJV] Og hvis nogen del af deres kadaver falder på noget såsæd der skal til at sås, skal det være rent.
[3Mo 11:38 DK-KJV] Men hvis noget vand bli'r puttet på sæden, og nogen del af deres kadaver falder derpå, skal det være urent overfor jer.
[3Mo 11:39 DK-KJV] Og hvis noget dyr, af hvilket I må spise, dør; han der rører des kadaver skal være uren indtil aftenen.
[3Mo 11:40 DK-KJV] Og han der spiser af kadaveret til det skal vaske sit tøj, og være uren indtil aftenen: også han der bærer kadaveret til det skal vaske sit tøj, og være uren indtil

Le 11:21 Yet these may ye eat of every flying creeping thing that goeth upon all four, which have legs above their feet, to leap withal upon the earth;

Le 11:22 Even these of them ye may eat; the locust after his kind, and the bald locust after his kind, and the beetle after his kind, and the grasshopper after his kind.
Le 11:23 But all other flying creeping things, which have four feet, shall be an abomination unto you.

Le 11:24 And for these ye shall be unclean: whosoever toucheth the carcase of them shall be unclean until the even.

Le 11:25 And whosoever beareth ought of the carcase of them shall wash his clothes, and be unclean until the even.
Le 11:26 The carcases of every beast which divideth the hoof, and is not clovenfooted, nor cheweth the cud, are unclean unto you: every one that toucheth them shall be unclean.
Le 11:27 And whatsoever goeth upon his paws, among all manner of beasts that go on all four, those are unclean unto you: whoso toucheth their carcase shall be unclean until the even.
Le 11:28 And he that beareth the carcase of them shall wash his clothes, and be unclean until the even: they are unclean unto you.
Le 11:29 These also shall be unclean unto you among the creeping things that creep upon the earth; the weasel, and the mouse, and the tortoise after his kind,
Le 11:30 And the ferret, and the chameleon, and the lizard, and the snail, and the mole.
Le 11:31 These are unclean to you among all that creep: whosoever doth touch them, when they be dead, shall be unclean until the even.
Le 11:32 And upon whatsoever any of them, when they are dead, doth fall, it shall be unclean; whether it be any vessel of wood, or raiment, or skin, or sack, whatsoever vessel it be, wherein any work is done, it must be put into water, and it shall be unclean until the even; so it shall be cleansed.
Le 11:33 And every earthen vessel, whereinto any of them falleth, whatsoever is in it shall be unclean; and ye shall break it.
Le 11:34 Of all meat which may be eaten, that on which such water cometh shall be unclean: and all drink that may be drunk in every such vessel shall be unclean.
Le 11:35 And every thing whereupon any part of their carcase falleth shall be unclean; whether it be oven, or ranges for pots, they shall be broken down: for they are unclean, and shall be unclean unto you.
Le 11:36 Nevertheless a fountain or pit, wherein there is plenty of water, shall be clean: but that which toucheth their carcase shall be unclean.
Le 11:37 And if any part of their carcase fall upon any sowing seed which is to be sown, it shall be clean.

Le 11:38 But if any water be put upon the seed, and any part of their carcase fall thereon, it shall be unclean unto you.
Le 11:39 And if any beast, of which ye may eat, die; he that toucheth the carcase thereof shall be unclean until the even.
Le 11:40 And he that eateth of the carcase of it shall wash his clothes, and be unclean until the even: he also that beareth the carcase of it shall wash his clothes, and be

aftenen.

unclean until the even.

[3Mo 11:41 DK-KJV] Og enhver krybende ting der kryber på jorden skal være en hæslighed; det skal ikke spises.
[3Mo 11:42 DK-KJV] Hvadsomhelst der kryber på hans mave, og hvadsomhelst der går på alle fire, eller hvadsomhelst der har flere fødder blandt alle krybende ting der kryber på jorden, den skal I ikke spise, for de er en hæslighed.

[3Mo 11:43 DK-KJV] I skal ikke gøre jerselv hæslige med nogen krybende ting der kryber, I skal heller ikke gøre jerselv urene med dem, så I skulle bli' besmittet derved.
[3Mo 11:44 DK-KJV] For jeg er HERREN jeres Gud: I skal derfor helligegøre jerselv, og I skal være hellige; for jeg er hellig: I skal heller ikke besmitte jerselv med nogen former for krybende ting der kryber på jorden.
[3Mo 11:45 DK-KJV] For jeg er HERREN der bringer jer op ud af Egyptens land, for at være jeres Gud: I skal derfor være hellige, for jeg er hellig.
[3Mo 11:46 DK-KJV] Dette er loven for dyrene, og for fuglen, og for enhver levende skabning der bevæger sig i vandmasserne, og for enhver skabning der kryber på jorden:
[3Mo 11:47 DK-KJV] Til at lave en forskel mellem det urene og det rene, og mellem det dyr der må bli' spist og det dyr der ikke må bli' spist.

Le 11:41 And every creeping thing that creepeth upon the earth shall be an abomination; it shall not be eaten.
Le 11:42 Whatsoever goeth upon the belly, and whatsoever goeth upon all four, or whatsoever hath more feet among all creeping things that creep upon the earth, them ye shall not eat; for they are an abomination.
Le 11:43 Ye shall not make yourselves abominable with any creeping thing that creepeth, neither shall ye make yourselves unclean with them, that ye should be defiled thereby.
Le 11:44 For I am the LORD your God: ye shall therefore sanctify yourselves, and ye shall be holy; for I am holy: neither shall ye defile yourselves with any manner of creeping thing that creepeth upon the earth.
Le 11:45 For I am the LORD that bringeth you up out of the land of Egypt, to be your God: ye shall therefore be holy, for I am holy.
Le 11:46 This is the law of the beasts, and of the fowl, and of every living creature that moveth in the waters, and of every creature that creepeth upon the earth:
Le 11:47 To make a difference between the unclean and the clean, and between the beast that may be eaten and the beast that may not be eaten.

3 Mosebog Kapitel 12 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 12:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 12:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, Hvis en kvinde har undfanget sæd, og født et drengebarn: da skal hun være uren i 7 dage; ifølge separationensdagene for hendes skrøbelighed skal hun være uren.
[3Mo 12:3 DK-KJV] Og i den 8'ne dag skal kødet fra hans forhud bli' omskåret.
[3Mo 12:4 DK-KJV] Og hun skal da i 33 dage fortsætte i blodet for hendes rensning; hun skal ikke røre nogle helligede ting, ej heller kommer ind i helligdommen, før dagene for hendes rensning er fuldendt.
[3Mo 12:5 DK-KJV] Men hvis hun bærer et pigebarn, da skal hun være uren i 2 uger, som i hendes separation: og hun skal i 66 dage fortsætte i blodet for hendes rensning.
[3Mo 12:6 DK-KJV] Og når dagene for hendes rensning er fuldendt, for en søn, eller for en datter, skal hun bringe et lam der er under et år som et brændoffer, og en ung due, eller en turteldue, som et syndoffer, til menighedens tabernakeldør, overfor præsten:
[3Mo 12:7 DK-KJV] Som skal tilbyde det foran HERREN, og lave en soning for hende; og hun skal være renset fra hendes blødning. Dette er loven for hende der har født et hankøn eller et hunkøn.
[3Mo 12:8 DK-KJV] Og hvis hun ikke er i stand til at bringe et lam, da skal hun bringe 2 turtelduer, eller 2 unge duer; det ene til brændofringen, og det andet til en syndofring: og præsten skal lave en soning for hende, og hun skal være ren.

Le 12:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 12:2 Speak unto the children of Israel, saying, If a woman have conceived seed, and born a man child: then she shall be unclean seven days; according to the days of the separation for her infirmity shall she be unclean.
Le 12:3 And in the eighth day the flesh of his foreskin shall be circumcised.
Le 12:4 And she shall then continue in the blood of her purifying three and thirty days; she shall touch no hallowed thing, nor come into the sanctuary, until the days of her purifying be fulfilled.
Le 12:5 But if she bear a maid child, then she shall be unclean two weeks, as in her separation: and she shall continue in the blood of her purifying threescore and six days.
Le 12:6 And when the days of her purifying are fulfilled, for a son, or for a daughter, she shall bring a lamb of the first year for a burnt offering, and a young pigeon, or a turtledove, for a sin offering, unto the door of the tabernacle of the congregation, unto the priest:
Le 12:7 Who shall offer it before the LORD, and make an atonement for her; and she shall be cleansed from the issue of her blood. This is the law for her that hath born a male or a female.

Le 12:8 And if she be not able to bring a lamb, then she shall bring two turtles, or two young pigeons; the one for the burnt offering, and the other for a sin offering: and the priest shall make an atonement for her, and she shall be clean.

3 Mosebog Kapitel 13 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 13:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og Aaron, og siger,

Le 13:1 And the LORD spake unto Moses and Aaron, saying,

[3Mo 13:2 DK-KJV] Når en mand har en hævning, en

Le 13:2 When a man shall have in the skin of his flesh a

sårskorpe, eller en lys plet på hans køds hud, og det er på hans køds hud som spedalskhedens plage; da skal han bringes til præsten Aaron, eller til en af hans sønner præsterne:
[3Mo 13:3 DK-KJV] Og præsten skal kigge på plagen på hans køds hud: og når håret i plagen er blevet hvidt, og plagen ser ud til at være dybere end hans køds hud, så er det en plage med spedalskhed: og præsten skal kigge på ham, og erklære ham uren.
[3Mo 13:4 DK-KJV] Hvis den lyse plet er hvid på hans køds hud, og ikke ser ud til at være dybere en huden, og des hår ikke er blevet hvidt; da skal præsten isolere ham der har plagen i 7 dage:
[3Mo 13:5 DK-KJV] Og på den 7'ne dag skal skal præsten kigge på ham: og, læg mærke til, hvis plagen i hans øjne er ved et ophold, og plagen ikke har spredt sig på huden; da skal præsten isolere ham 7 dage mere:
[3Mo 13:6 DK-KJV] Og på den 7'ne dag skal skal præsten igen kigge på ham: og, læg mærke til, hvis plagen er blevet lidt mørk, og plagen ikke har spredt sig på huden, skal præsten erklære ham ren: det er blot en sårskorpe: og han skal vaske sit tøj, og være ren.
[3Mo 13:7 DK-KJV] Men hvis sårskorpen bredte sig meget udover huden, efter at han har været tilset af præsten for hans rensning, skal han igen tilses af præsten:
[3Mo 13:8 DK-KJV] Og hvis præsten ser at , læg mærke til, sårskorpen spreder sig på huden, da skal præsten erklære ham uren: det er en spedalsk.
[3Mo 13:9 DK-KJV] Når spedalskhedens plage er i en mand, da skal han bringes til præsten;
[3Mo 13:10 DK-KJV] Og præsten skal tilse ham: og, læg mærke til, hvis hævningen er hvid på huden, og det har gjort håret hvidt, og der er blotlagt råt kød i hævelsen;
[3Mo 13:11 DK-KJV] Så er det gammel spedalskhed på hans køds hud, og præsten skal erklære ham uren, og skal isolere ham: for han er uren.
[3Mo 13:12 DK-KJV] Og hvis en spedalskhed bredder sig udover huden, og spedalskheden dækker hele huden på ham der har plagen fra hans hoved lige til hans fod, hvorsomhelst præsten kigger;
[3Mo 13:13 DK-KJV] Da skal præsten overveje: og, læg mærke til, hvis spedalskheden har dækket hele hans kød, skal han erklære ham ren der har plagen: det hele er blevet hvidt: han er ren.
[3Mo 13:14 DK-KJV] Men når råt kød viser sig på ham, skal han være uren.
[3Mo 13:15 DK-KJV] Og præsten skal se det rå kød, og erklære at han er uren: for det rå kød er urent: det er en spedalsk.
[3Mo 13:16 DK-KJV] Men hvis det rå kød vender om igen, og bli'r forvandlet til hvidt, skal han komme til præsten;
[3Mo 13:17 DK-KJV] Og præsten skal tilse ham: og, læg mærke til, hvis plagen er blevet hvid; da skal præsten erklære ham ren der har plagen: han er ren.
[3Mo 13:18 DK-KJV] Hvis der også var en byld på huden der er hélet,
[3Mo 13:19 DK-KJV] Og der er en hvid hævning på stedet for bylden, eller en lys plet, hvid, og en smule rødlig, og det bli'r vist til præsten;
[3Mo 13:20 DK-KJV] Og hvis, når præsten ser det, læg mærke til, at det er lavere end huden, og des hår er blevet hvidt; skal præsten erklære ham uren: det er en plage med spedalskhed der er brudt ud fra bylden.

rising, a scab, or bright spot, and it be in the skin of his flesh like the plague of leprosy; then he shall be brought unto Aaron the priest, or unto one of his sons the priests:
Le 13:3 And the priest shall look on the plague in the skin of the flesh: and when the hair in the plague is turned white, and the plague in sight be deeper than the skin of his flesh, it is a plague of leprosy: and the priest shall look on him, and pronounce him unclean.
Le 13:4 If the bright spot be white in the skin of his flesh, and in sight be not deeper than the skin, and the hair thereof be not turned white; then the priest shall shut up him that hath the plague seven days:
Le 13:5 And the priest shall look on him the seventh day: and, behold, if the plague in his sight be at a stay, and the plague spread not in the skin; then the priest shall shut him up seven days more:
Le 13:6 And the priest shall look on him again the seventh day: and, behold, if the plague be somewhat dark, and the plague spread not in the skin, the priest shall pronounce him clean: it is but a scab: and he shall wash his clothes, and be clean.
Le 13:7 But if the scab spread much abroad in the skin, after that he hath been seen of the priest for his cleansing, he shall be seen of the priest again:
Le 13:8 And if the priest see that, behold, the scab spreadeth in the skin, then the priest shall pronounce him unclean: it is a leprosy.
Le 13:9 When the plague of leprosy is in a man, then he shall be brought unto the priest;
Le 13:10 And the priest shall see him: and, behold, if the rising be white in the skin, and it have turned the hair white, and there be quick raw flesh in the rising;
Le 13:11 It is an old leprosy in the skin of his flesh, and the priest shall pronounce him unclean, and shall not shut him up: for he is unclean.
Le 13:12 And if a leprosy break out abroad in the skin, and the leprosy cover all the skin of him that hath the plague from his head even to his foot, wheresoever the priest looketh;

Le 13:13 Then the priest shall consider: and, behold, if the leprosy have covered all his flesh, he shall pronounce him clean that hath the plague: it is all turned white: he is clean.
Le 13:14 But when raw flesh appeareth in him, he shall be unclean.
Le 13:15 And the priest shall see the raw flesh, and pronounce him to be unclean: for the raw flesh is unclean: it is a leprosy.
Le 13:16 Or if the raw flesh turn again, and be changed unto white, he shall come unto the priest;
Le 13:17 And the priest shall see him: and, behold, if the plague be turned into white; then the priest shall pronounce him clean that hath the plague: he is clean.
Le 13:18 The flesh also, in which, even in the skin thereof, was a boil, and is healed,
Le 13:19 And in the place of the boil there be a white rising, or a bright spot, white, and somewhat reddish, and it be shewed to the priest;
Le 13:20 And if, when the priest seeth it, behold, it be in sight lower than the skin, and the hair thereof be turned white; the priest shall pronounce him unclean: it is a plague of leprosy broken out of the boil.

[3Mo 13:21 DK-KJV] Men hvis præsten ser på det, og, læg mærke til, der er ingen hvide hår deri, og det ikke er lavere end huden, men er en smule mørk; da skal præsten isolere ham i 7 dage:
[3Mo 13:22 DK-KJV] Og hvis det har spredt sig meget udover huden, da skal præsten erklære ham uren: det er en plage.
[3Mo 13:23 DK-KJV] Men hvis den lyse plet bli'r på sin plads, og ikke spreder sig, er det en brændende byld; og præsten skal erklære ham ren.
[3Mo 13:24 DK-KJV] Eller hvis der er noget kød, på des hud der er en forbrænding, og det levende kød der brænder har en hvid lys plet, en smule rødlig, eller hvid;
[3Mo 13:25 DK-KJV] Da skal præsten kigge på det: og, læg mærke til, hvis håret i den lyse plet er blevet hvidt, og det ser ud til at være dybere end huden; det er en spedalskhed der er brudt ud af forbrændingen: derfor skal præsten erklære ham uren: det er spedalskhedens plage.
[3Mo 13:26 DK-KJV] Men hvis præsten kigger på det, og, læg mærke til, der er intet hvidt hår i den lyse plet, og det ikke er lavere end det andet hud, men er en smule mørk; da skal præsten isolere ham i 7 dage:

[3Mo 13:27 DK-KJV] Og præsten skal kigge på ham den 7'ne dag; og hvis det har spredte sig meget udover huden, da skal præsten erklære ham uren: det er spedalskhedens plage.
[3Mo 13:28 DK-KJV] Og hvis den lyse plet bli'r på sit sted, og ikke spreder sig på huden, men er en smule mørk; det er en hævning med forbrænding, og præsten skal erklære ham ren: for det er en inflammation med forbrænding.
[3Mo 13:29 DK-KJV] Hvis en mand eller kvinde har en plage på hovedet eller skægget;

[3Mo 13:30 DK-KJV] Da skal præsten se plagen: og, læg mærke til, hvis det ser ud til at være dybere end huden; og der er et tyndt gult hår i det; da skal præsten erklære ham uren: det er psoriasis, ja en spedalskhed på hovedet eller skægget.
[3Mo 13:31 DK-KJV] Og hvis præsten kigger på plagen med psoriasis, og, læg mærke til, det ser ikke ud til at være dybere end huden, og at der ikke er sort hår i det; da skal præsten isolere ham der har plagen med psoriasis i 7 dage:
[3Mo 13:32 DK-KJV] Og i den 7'ne dag skal præsten kigge på plagen: og, læg mærke til, hvis psoriasisen ikke har spredt sig, og der er et gult hår i det, og psoriasisen ikke ser ud til at være dybere end huden;
[3Mo 13:33 DK-KJV] Skal han barberes, men psoriasisen skal han ikke barbere; og præsten skal isolere ham der har psoriasisen i 7 dage mere:
[3Mo 13:34 DK-KJV] Og i den 7'ne dag skal præsten kigge på psoriasisen: og, læg mærke til, hvis psoriasisen ikke har spredt sig på huden, og heller ikke ser ud til at være dybere end huden; da skal præsten erklære ham ren: og han skal vaske sit tøj, og være ren.
[3Mo 13:35 DK-KJV] Men hvis psoriasisen spreder sig meget på huden efter hans rensning;
[3Mo 13:36 DK-KJV] Da skal præsten kigge på ham: og, læg mærke til, hvis psoriasisen har spredt sig på huden, skal præsten ikke søge efter gule hår; han er uren.
[3Mo 13:37 DK-KJV] Men hvis psoriasisen i hans øjne ser ud til at være i bero, og at der er groet sorte hår op deri; psoriasisen er hélet, han er ren: og præsten skal erklære ham ren.
[3Mo 13:38 DK-KJV] Hvis en mand også eller en kvinde i deres køds hud har lyse pletter, ja hvide lyse pletter;
[3Mo 13:39 DK-KJV] Da skal præsten kigge: og, læg mærke til, hvis de lyse pletter på deres køds hud er mørkehvide; det er en

Le 13:21 But if the priest look on it, and, behold, there be no white hairs therein, and if it be not lower than the skin, but be somewhat dark; then the priest shall shut him up seven days:
Le 13:22 And if it spread much abroad in the skin, then the priest shall pronounce him unclean: it is a plague.
Le 13:23 But if the bright spot stay in his place, and spread not, it is a burning boil; and the priest shall pronounce him clean.
Le 13:24 Or if there be any flesh, in the skin whereof there is a hot burning, and the quick flesh that burneth have a white bright spot, somewhat reddish, or white;
Le 13:25 Then the priest shall look upon it: and, behold, if the hair in the bright spot be turned white, and it be in sight deeper than the skin; it is a leprosy broken out of the burning: wherefore the priest shall pronounce him unclean: it is the plague of leprosy.
Le 13:26 But if the priest look on it, and, behold, there be no white hair in the bright spot, and it be no lower than the other skin, but be somewhat dark; then the priest shall shut him up seven days:
Le 13:27 And the priest shall look upon him the seventh day: and if it be spread much abroad in the skin, then the priest shall pronounce him unclean: it is the plague of leprosy.
Le 13:28 And if the bright spot stay in his place, and spread not in the skin, but it be somewhat dark; it is a rising of the burning, and the priest shall pronounce him clean: for it is an inflammation of the burning.
Le 13:29 If a man or woman have a plague upon the head or the beard;
Le 13:30 Then the priest shall see the plague: and, behold, if it be in sight deeper than the skin; and there be in it a yellow thin hair; then the priest shall pronounce him unclean: it is a dry scall, even a leprosy upon the head or beard.
Le 13:31 And if the priest look on the plague of the scall, and, behold, it be not in sight deeper than the skin, and that there is no black hair in it; then the priest shall shut up him that hath the plague of the scall seven days:
Le 13:32 And in the seventh day the priest shall look on the plague: and, behold, if the scall spread not, and there be in it no yellow hair, and the scall be not in sight deeper than the skin;
Le 13:33 He shall be shaven, but the scall shall he not shave; and the priest shall shut up him that hath the scall seven days more:
Le 13:34 And in the seventh day the priest shall look on the scall: and, behold, if the scall be not spread in the skin, nor be in sight deeper than the skin; then the priest shall pronounce him clean: and he shall wash his clothes, and be clean.
Le 13:35 But if the scall spread much in the skin after his cleansing;
Le 13:36 Then the priest shall look on him: and, behold, if the scall be spread in the skin, the priest shall not seek for yellow hair; he is unclean.
Le 13:37 But if the scall be in his sight at a stay, and that there is black hair grown up therein; the scall is healed, he is clean: and the priest shall pronounce him clean.
Le 13:38 If a man also or a woman have in the skin of their flesh bright spots, even white bright spots;
Le 13:39 Then the priest shall look: and, behold, if the bright spots in the skin of their flesh be darkish white; it is a

fregnet plet der gror på huden; han er ren.

[3Mo 13:40 DK-KJV] Og den mand hvis hår er faldet af hans hoved, han er skaldet; men han er ren.
[3Mo 13:41 DK-KJV] Og han som har sit hår faldet af fra den del af sit hoved mod sit ansigt, han er skaldet på toppen, men han er ren.
[3Mo 13:42 DK-KJV] Og hvis der på det skaldede hoved, eller den skaldede top er, et hvidt rødligt sår; det er en spedalskhed der der sprunget ud på hans skallede hoved, eller på hans skaldede top.
[3Mo 13:43 DK-KJV] Da skal præsten kigge på det: og, læg mærke til, hvis hævningen med såret er hvidt rødligt på hans skaldede hoved, eller på hans skaldede top, da spedalskheden viser sig på kødets hud;
[3Mo 13:44 DK-KJV] Han er en spedalsk mand, han er uren: præsten skal erklære ham komplet uren; hans plage er på hans hoved.

[3Mo 13:45 DK-KJV] Og den spedalske i hvem plagen er, hans tøj skal rives i stykker, og hans hoved blottes, og han skal putte et dække over sin øvre læbe, og skal råbe, Uren, uren
[3Mo 13:46 DK-KJV] Alle de dage hvori plagen skal være i ham skal han være besmittet; han er uren: han skalbo alene; udenfor lejren skal hans bolig være.
[3Mo 13:47 DK-KJV] Også beklædningen som spedalskhedens plage er i, om det er en uldbeklædning, eller en linnedbeklædning;
[3Mo 13:48 DK-KJV] Om det er i folden, eller islæt; af linned, eller af uld; om det er skind, eller nogle ting lavet at skind;
[3Mo 13:49 DK-KJV] Og hvis plagen er grønlig eller rødlig i beklædningen, eller på skindet, om det er i folden, eller i islættet, eller på nogle ting af skind; det er en plage med spedalskhed, og skal bli' vist til præsten:
[3Mo 13:50 DK-KJV] Og præsten skal kigge på plagen, og isolere det der har plagen i 7 dage:
[3Mo 13:51 DK-KJV] Og på den 7'ne dag skal han kigge på plagen: hvis plagen har spredt sig i beklædningen, om det er i folden, eller i islættet, eller på skindet, eller på nogle ting der er lavet at skind; plagen er eroderende spedalskhed, det er urent.
[3Mo 13:52 DK-KJV] Han skal derfor brænde den beklædning, om det er fold eller islæt, i uld eller linned, eller nogle ting af skind, hvori plagen er: for det er en eroderende spedalskhed; det skal brændes i ilden.
[3Mo 13:53 DK-KJV] Og hvis præsten skal kigge, og, læg mærke til, plagen har ikke spredt sig i beklædningen hverken i folden, eller i islættet, eller på nogle ting af skind;

[3Mo 13:54 DK-KJV] Da skal præsten befale at de vasker den ting hvori plagen er, og han skal isolere den i 7 dage mere:
[3Mo 13:55 DK-KJV] Og præsten skal kigge på plagen, efter at den er vasket: og, læg mærke til, hvis plagen ikke har ændret sin farve, og plagen ikke har spredt sig; den er uren; du skal brænde den i ilden; den er eroderet indvendigt, om den er bar indeni eller udenpå.
[3Mo 13:56 DK-KJV] Og hvis præsten kigger, og, læg mærke til, plagen er en smule mørk er den er vasket; da skal han rive den ud af beklædningen, eller ud af skindet,eller ud af folden, eller ud af islættet:
[3Mo 13:57 DK-KJV] Og hvis den stadig viser sig i beklædningen, om det er i folden, eller i islættet, eller på nogle ting af skind, den er en plage der spreder sig: du skal brænde det hvori plagen er med ild.

freckled spot that groweth in the skin; he is clean.

Le 13:40 And the man whose hair is fallen off his head, he is bald; yet is he clean.
Le 13:41 And he that hath his hair fallen off from the part of his head toward his face, he is forehead bald: yet is he clean.

Le 13:42 And if there be in the bald head, or bald forehead, a white reddish sore; it is a leprosy sprung up in his bald head, or his bald forehead.
Le 13:43 Then the priest shall look upon it: and, behold, if the rising of the sore be white reddish in his bald head, or in his bald forehead, as the leprosy appeareth in the skin of the flesh;
Le 13:44 He is a leprous man, he is unclean: the priest shall pronounce him utterly unclean; his plague is in his head.
Le 13:45 And the leper in whom the plague is, his clothes shall be rent, and his head bare, and he shall put a covering upon his upper lip, and shall cry, Unclean, unclean.
Le 13:46 All the days wherein the plague shall be in him he shall be defiled; he is unclean: he shall dwell alone; without the camp shall his habitation be.

Le 13:47 The garment also that the plague of leprosy is in, whether it be a woollen garment, or a linen garment;
Le 13:48 Whether it be in the warp, or woof; of linen, or of woollen; whether in a skin, or in any thing made of skin;
Le 13:49 And if the plague be greenish or reddish in the garment, or in the skin, either in the warp, or in the woof, or in any thing of skin; it is a plague of leprosy, and shall be shewed unto the priest:
Le 13:50 And the priest shall look upon the plague, and shut up it that hath the plague seven days:
Le 13:51 And he shall look on the plague on the seventh day: if the plague be spread in the garment, either in the warp, or in the woof, or in a skin, or in any work that is made of skin; the plague is a fretting leprosy; it is unclean.
Le 13:52 He shall therefore burn that garment, whether warp or woof, in woollen or in linen, or any thing of skin, wherein the plague is: for it is a fretting leprosy; it shall be burnt in the fire.
Le 13:53 And if the priest shall look, and, behold, the plague be not spread in the garment, either in the warp, or in the woof, or in any thing of skin;
Le 13:54 Then the priest shall command that they wash the thing wherein the plague is, and he shall shut it up seven days more:
Le 13:55 And the priest shall look on the plague, after that it is washed: and, behold, if the plague have not changed his colour, and the plague be not spread; it is unclean; thou shalt burn it in the fire; it is fret inward, whether it be bare within or without.
Le 13:56 And if the priest look, and, behold, the plague be somewhat dark after the washing of it; then he shall rend it out of the garment, or out of the skin, or out of the warp, or out of the woof:

Le 13:57 And if it appear still in the garment, either in the warp, or in the woof, or in any thing of skin; it is a spreading plague: thou shalt burn that wherein the plague is with fire.

[3Mo 13:58 DK-KJV] Og beklædningen, om det er fold, eller islæt, eller hvilkensomhelst ting af skind det er, som du skal vaske, hvis plagen har forladt dem, da skal den vaskes igen, og skal være ren.
[3Mo 13:59 DK-KJV] Dette er loven for spedalskhedens plage i en linned eller uldbeklædning, om det er i folden, eller islæt, eller nogle ting af skind, til at erklære det rent, eller til at erklære det urent.

Le 13:58 And the garment, either warp, or woof, or whatsoever thing of skin it be, which thou shalt wash, if the plague be departed from them, then it shall be washed the second time, and shall be clean.
Le 13:59 This is the law of the plague of leprosy in a garment of woollen or linen, either in the warp, or woof, or any thing of skins, to pronounce it clean, or to pronounce it unclean.

[3Mo 14:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 14:2 DK-KJV] Dette er loven for den spedalske i dagen for sin rensning: Han skal bringes til præsten:
[3Mo 14:3 DK-KJV] Og præsten skal gå frem ud af lejren; og præsten skal kigge, og, læg mærke til, hvis spedalskhedens plage er hélet i den spedalske;
[3Mo 14:4 DK-KJV] Da skal præsten befale at der tages 2 levende og rene fugle for ham der står overfor af skulle renses, og cedertræ, og skarlagenrød, isopstav:
[3Mo 14:5 DK-KJV] Og præsten skal befale at én af fuglene dræbes i et jorddisk kar over rindende vand:
[3Mo 14:6 DK-KJV] Angående den levende fugl, han skal ta' den, og cedertræet, og det skarlagenrøde, og isopstaven, og skal dyppe dem og den levende fugl i blodet til den fugl der var dræbt over det rindende vand:
[3Mo 14:7 DK-KJV] Og han skal på ham der står overfor af skulle renses for spedalskheden stænke 7 gange, og skal proklamere ham ren, og skal slippe den levende fugl løs udepå den åbne mark.
[3Mo 14:8 DK-KJV] Og han der står overfor af skulle renses skal vaske sit tøj, og barbere alt sit hår af, og vaske sig i vand, så han må være ren: og efter det skal han komme ind i lejren, og skal bli' udenfor sit telt i 7 dage.

[3Mo 14:9 DK-KJV] Men det skal ske på den 7'ne dag, at han skal barbere alt sit hår af sit hoved og sit skæg og sine øjenbryn, ja han skal barbere alt sit hår af: og skal vaske sit tøj, han skal også vaske sit kød i vand, og han skal være ren.
[3Mo 14:10 DK-KJV] Og på den 8'ne dag skal han ta' 2 fejlfrie han lam, og et fejlfrit hun lam fra det første år, og 3/10 dele med fint mel som en madoffergave, blandet med olie, 1/3 del liter med olie. "1 log"
[3Mo 14:11 DK-KJV] Og præsten der gør ham ren skal præsentere manden der står overfor af skulle renses, og disse ting, foran HERREN, ved menighedens tabernakeldør:
[3Mo 14:12 DK-KJV] Og præsten skal ta' et han lam, og tilbyde ham som en overtrædelsesoffergave, og den 1/3 del liter med olie, og vifte dem som en vifteoffergave foran HERREN:
[3Mo 14:13 DK-KJV] Og han skal slagte lammet på det sted hvor han skal dræbe syndoffergaven og brændoffergaven, i det hellige sted: eftersom syndoffergaven er præstens, ligesom overtrædelsesoffergaven er: det er helligst:
[3Mo 14:14 DK-KJV] Og præsten skal ta' noget af blodet fra overtrædelsesoffergaven, og præsten skal putte det på den højre øretip på ham der står overfor at skulle renses, og på hans højre hånds tommelfinger, og på hans højre fods storetå:
[3Mo 14:15 DK-KJV] Og præsten skal ta' noget af den 1/3 del liter med olie, og hælde det ud i sin egen venstre hånds håndflade:

Le 14:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 14:2 This shall be the law of the leper in the day of his cleansing: He shall be brought unto the priest:
Le 14:3 And the priest shall go forth out of the camp; and the priest shall look, and, behold, if the plague of leprosy be healed in the leper;
Le 14:4 Then shall the priest command to take for him that is to be cleansed two birds alive and clean, and cedar wood, and scarlet, and hyssop:
Le 14:5 And the priest shall command that one of the birds be killed in an earthen vessel over running water:
Le 14:6 As for the living bird, he shall take it, and the cedar wood, and the scarlet, and the hyssop, and shall dip them and the living bird in the blood of the bird that was killed over the running water:

Le 14:7 And he shall sprinkle upon him that is to be cleansed from the leprosy seven times, and shall pronounce him clean, and shall let the living bird loose into the open field.
Le 14:8 And he that is to be cleansed shall wash his clothes, and shave off all his hair, and wash himself in water, that he may be clean: and after that he shall come into the camp, and shall tarry abroad out of his tent seven days.
Le 14:9 But it shall be on the seventh day, that he shall shave all his hair off his head and his beard and his eyebrows, even all his hair he shall shave off: and he shall wash his clothes, also he shall wash his flesh in water, and he shall be clean.
Le 14:10 And on the eighth day he shall take two he lambs without blemish, and one ewe lamb of the first year without blemish, and three tenth deals of fine flour for a meat offering, mingled with oil, and one log of oil.
Le 14:11 And the priest that maketh him clean shall present the man that is to be made clean, and those things, before the LORD, at the door of the tabernacle of the congregation:

Le 14:12 And the priest shall take one he lamb, and offer him for a trespass offering, and the log of oil, and wave them for a wave offering before the LORD:
Le 14:13 And he shall slay the lamb in the place where he shall kill the sin offering and the burnt offering, in the holy place: for as the sin offering is the priest's, so is the trespass offering: it is most holy:

Le 14:14 And the priest shall take some of the blood of the trespass offering, and the priest shall put it upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot:

Le 14:15 And the priest shall take some of the log of oil, and pour it into the palm of his own left hand:

[3Mo 14:16 DK-KJV] Og præsten skal dyppe sine højre fingre i olien der er i hans venstre hånd, og skal med sine fingre stænke af olien 7 gange foran HERREN:
Le 14:16 And the priest shall dip his right finger in the oil that is in his left hand, and shall sprinkle of the oil with his finger seven times before the LORD:

[3Mo 14:17 DK-KJV] Og af resten af den olie som er i hans hånd skal præsten putte på ham der står overfor at skulle renses højre ørespids, og på hans højre hånds tommelfinger, og på hans højre fods storetå, over overtrædelsesoffergavens blod:
Le 14:17 And of the rest of the oil that is in his hand shall the priest put upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot, upon the blood of the trespass offering:

[3Mo 14:18 DK-KJV] Og det resterende olie der er i præstens hånd skal han hælde over hovedet på ham der står overfor at skulle renses: og præsten skal lave en soning for ham foran HERREN.
Le 14:18 And the remnant of the oil that is in the priest's hand he shall pour upon the head of him that is to be cleansed: and the priest shall make an atonement for him before the LORD.

[3Mo 14:19 DK-KJV] Og præsten skal tilbyde syndoffergaven, og lave en soning for ham der står overfor at skulle renses fra sin urenhed; og bagefter skal han dræbe brændoffergaven.
Le 14:19 And the priest shall offer the sin offering, and make an atonement for him that is to be cleansed from his uncleanness; and afterward he shall kill the burnt offering:

[3Mo 14:20 DK-KJV] Og præsten skal tilbyde brændoffergaven og madoffergaven på alteret: og præsten skal lave en soning for ham, og han skal være ren.
Le 14:20 And the priest shall offer the burnt offering and the meat offering upon the altar: and the priest shall make an atonement for him, and he shall be clean.

[3Mo 14:21 DK-KJV] Og hvis han er fattig, og ikke kan skaffe så meget; da skal han ta' et lam som en overtrædelsesoffergave til at bli' viftet, for at lave en soning for ham, og 2.2 kilo fint mel blandet med olie som en madoffergave, og 1/3 del liter med olie;
Le 14:21 And if he be poor, and cannot get so much; then he shall take one lamb for a trespass offering to be waved, to make an atonement for him, and one tenth deal of fine flour mingled with oil for a meat offering, and a log of oil;

[3Mo 14:22 DK-KJV] Og 2 turtelduer, eller 2 unge duer, sådanne som han er i stad til at få fat i; og den ene skal være en syndoffergave, og den anden en brændoffergave.
Le 14:22 And two turtledoves, or two young pigeons, such as he is able to get; and the one shall be a sin offering, and the other a burnt offering.

[3Mo 14:23 DK-KJV] Og han skal bringe dem til præsten på den 8'ne dag for sin rensning, ved menighedens tabernakeldør, foran HERREN.
Le 14:23 And he shall bring them on the eighth day for his cleansing unto the priest, unto the door of the tabernacle of the congregation, before the LORD.

[3Mo 14:24 DK-KJV] Og præsten skal ta' overtrædelsesoffergavelammet, og den 1/3 del liter med olie, og præsten skal vifte dem som en vifteoffergave foran HERREN:
Le 14:24 And the priest shall take the lamb of the trespass offering, and the log of oil, and the priest shall wave them for a wave offering before the LORD:

[3Mo 14:25 DK-KJV] Og han skal dræbe overtrædelsesoffergavelammet, og præsten skal ta' noget overtrædelsesoffergavens blod, og putte det på den højre øretip på ham der står overfor at skulle renses, og på hans højre hånds tommelfinger, og på hans højre fods storetå:
Le 14:25 And he shall kill the lamb of the trespass offering, and the priest shall take some of the blood of the trespass offering, and put it upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot:

[3Mo 14:26 DK-KJV] Og præsten skal hælde af olien ud i sin egen venstre hånds håndflade:
Le 14:26 And the priest shall pour of the oil into the palm of his own left hand:

[3Mo 14:27 DK-KJV] Og præsten skal med sine højre fingre stænke noget af olien der er i hans venstre hånd 7 gange foran HERREN:
Le 14:27 And the priest shall sprinkle with his right finger some of the oil that is in his left hand seven times before the LORD:

[3Mo 14:28 DK-KJV] Og præsten skal putte af olien der er i hans højre hånd på den højre øretip på ham der står overfor at skulle renses, og på hans højre hånds tommelfinger, og på hans højre fods storetå, over stedet for overtrædelsesoffergavens blod:
Le 14:28 And the priest shall put of the oil that is in his hand upon the tip of the right ear of him that is to be cleansed, and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot, upon the place of the blood of the trespass offering:

[3Mo 14:29 DK-KJV] Og resten af olien der er i præstens hånd skal han hælde over hovedet på ham der står overfor at skulle renses, for at lave en soning for ham foran HERREN.
Le 14:29 And the rest of the oil that is in the priest's hand he shall put upon the head of him that is to be cleansed, to make an atonement for him before the LORD.

[3Mo 14:30 DK-KJV] Og han skal tilbyde den ene af turtelduerne, eller af de unge duer, sådanne som han kan få fat i;
Le 14:30 And he shall offer the one of the turtledoves, or of the young pigeons, such as he can get;

[3Mo 14:31 DK-KJV] Ja sådanne som han er i stand til at få fat i, den ene som en syndoffergave, og den anden som en brændoffergave: og præsten skal lave en soning for ham der står overfor at skulle renses foran HERREN.
Le 14:31 Even such as he is able to get, the one for a sin offering, and the other for a burnt offering, with the meat offering: and the priest shall make an atonement for him that is to be cleansed before the LORD.

[3Mo 14:32 DK-KJV] Dette er loven for ham i hvem spedalskhedens plage er, hvis hånd ikke er i stand til at få fat i det der hører hans rensning til.
Le 14:32 This is the law of him in whom is the plague of leprosy, whose hand is not able to get that which pertaineth to his cleansing.

[3Mo 14:33 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron,
Le 14:33 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron,

og siger,

[3Mo 14:34 DK-KJV] Når I er kommet ind i Canaans land, som jeg gir' jer som en besiddelse, og jeg putter spedalskhedens plage i et hus i landet i jeres besiddelse;
[3Mo 14:35 DK-KJV] Og han der ejer huset skal komme til præsten og fortælle det, og sige, Det forekommer for mig som om der er en plage i huset:
[3Mo 14:36 DK-KJV] Da skal præsten befale at de tømmer huset, før præsten går ind i det for at se plagen, for ikke at alt der er i huset bli'r gjort urent: og bagefter skal præsten gå ind for at tilse huset:
[3Mo 14:37 DK-KJV] Og han skal kigge på plagen, og, læg mærke til, hvis plagen er i husmurene med hule streger, grønlige eller rødlige, som ser ud til at være dybere en muren;
[3Mo 14:38 DK-KJV] Da skal præsten gå ud af huset til husdøren, og lukke huset til i 7 dage:
[3Mo 14:39 DK-KJV] Og på den 7'ne dag skal præsten komme tilbage, og skal kigge:, og, læg mærke til, hvis plagen har spredt sig i husmurene;
[3Mo 14:40 DK-KJV] Da skal præsten befale at de fjerner de sten i hvilke plagen er, og de skal smide dem ud på et urent sted udenfor byen:
[3Mo 14:41 DK-KJV] Og han skal lade huset skrabe rundt omkring, og de skal hælde støvet som de skrabede af huset ud udenfor byen på et urent sted:
[3Mo 14:42 DK-KJV] Og de skal ta' andre sten, og indsætte dem i stedet for disse sten; og han skal ta' andet mørtel, og pudse huset.
[3Mo 14:43 DK-KJV] Og hvis plagen kommer tilbage, og bryder ud i huset, efter at han har fjernet stenene, og efter han har skrabet huset, og efter det er pudset;
[3Mo 14:44 DK-KJV] Da skal præsten komme og kigge, og, læg mærke til, hvis plagen har spredt sig i huset, er det en truende spedalskhed i huset: det er urent.

[3Mo 14:45 DK-KJV] Og han skal rive huset ned, des sten, og des tømmer, og alt husets mørtel; og han skal bære dem ud af byen til et urent sted.
[3Mo 14:46 DK-KJV] Desuden han der går ind i huset altimens det er lukket til skal være uren indtil aftenen.

[3Mo 14:47 DK-KJV] Og han der ligger i huset skal vaske sit tøj; og han der spiser i huset skal vaske sit tøj.
[3Mo 14:48 DK-KJV] Og hvis præsten skal komme ind, og kigge på det, og, læg mærke til, plagen har ikke spredt sig i huset, efter huset var pudset: da skal præsten proklamere huset rent, eftersom plagen er hélet.
[3Mo 14:49 DK-KJV] Og han skal ta' 2 fugle for at rense huset, og cedertræ, og skarlagenrød, og isopstav:
[3Mo 14:50 DK-KJV] Og han skal dræbe den ene fugl i et jordisk kar over rindende vand:
[3Mo 14:51 DK-KJV] Og han skal ta' cedertræet, og isopstaven, og det skarlagenrøde, og den levende fugl, og dyppe dem i den slagtede fugls blod, og i det rindende vand, og stænke huset 7 gange:
[3Mo 14:52 DK-KJV] Og han skal rense huset med fuglens blod, og med det rindende vand, og med den levende fugl, og med cedertræet, og med isopstaven, og med det skarlagenrøde,
[3Mo 14:53 DK-KJV] Men han skal lade den levende fugl flyve væk udepå de åbne marker, og lave en soning for huset: og det skal være rent.
[3Mo 14:54 DK-KJV] Dette er loven for alle former for plage med spedalskhed, og psoriasis,

saying,

Le 14:34 When ye be come into the land of Canaan, which I give to you for a possession, and I put the plague of leprosy in a house of the land of your possession;
Le 14:35 And he that owneth the house shall come and tell the priest, saying, It seemeth to me there is as it were a plague in the house:
Le 14:36 Then the priest shall command that they empty the house, before the priest go into it to see the plague, that all that is in the house be not made unclean: and afterward the priest shall go in to see the house:
Le 14:37 And he shall look on the plague, and, behold, if the plague be in the walls of the house with hollow strakes, greenish or reddish, which in sight are lower than the wall;
Le 14:38 Then the priest shall go out of the house to the door of the house, and shut up the house seven days:
Le 14:39 And the priest shall come again the seventh day, and shall look: and, behold, if the plague be spread in the walls of the house;
Le 14:40 Then the priest shall command that they take away the stones in which the plague is, and they shall cast them into an unclean place without the city:
Le 14:41 And he shall cause the house to be scraped within round about, and they shall pour out the dust that they scrape off without the city into an unclean place:
Le 14:42 And they shall take other stones, and put them in the place of those stones; and he shall take other morter, and shall plaister the house.
Le 14:43 And if the plague come again, and break out in the house, after that he hath taken away the stones, and after he hath scraped the house, and after it is plaistered;
Le 14:44 Then the priest shall come and look, and, behold, if the plague be spread in the house, it is a fretting leprosy in the house: it is unclean.
Le 14:45 And he shall break down the house, the stones of it, and the timber thereof, and all the morter of the house; and he shall carry them forth out of the city into an unclean place.
Le 14:46 Moreover he that goeth into the house all the while that it is shut up shall be unclean until the even.
Le 14:47 And he that lieth in the house shall wash his clothes; and he that eateth in the house shall wash his clothes.
Le 14:48 And if the priest shall come in, and look upon it, and, behold, the plague hath not spread in the house, after the house was plaistered: then the priest shall pronounce the house clean, because the plague is healed.
Le 14:49 And he shall take to cleanse the house two birds, and cedar wood, and scarlet, and hyssop:
Le 14:50 And he shall kill the one of the birds in an earthen vessel over running water:
Le 14:51 And he shall take the cedar wood, and the hyssop, and the scarlet, and the living bird, and dip them in the blood of the slain bird, and in the running water, and sprinkle the house seven times:
Le 14:52 And he shall cleanse the house with the blood of the bird, and with the running water, and with the living bird, and with the cedar wood, and with the hyssop, and with the scarlet:
Le 14:53 But he shall let go the living bird out of the city into the open fields, and make an atonement for the house: and it shall be clean.
Le 14:54 This is the law for all manner of plague of leprosy, and scall,

[3Mo 14:55 DK-KJV] Og for spedalskhed i en beklædning, og i et hus,
Le 14:55 And for the leprosy of a garment, and of a house,
[3Mo 14:56 DK-KJV] Og for en hævning, og for en sårskorpe, og for en lys plet:
Le 14:56 And for a rising, and for a scab, and for a bright spot:
[3Mo 14:57 DK-KJV] For at undervise dem der er urene, og dem der rene: dette er spedalskhedsloven.
Le 14:57 To teach when it is unclean, and when it is clean: this is the law of leprosy.

3 Mosebog Kapitel 15 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 15:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger,
Le 15:1 And the LORD spake unto Moses and to Aaron, saying,
[3Mo 15:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når en mand har et rindende udflod ud fra sit kød, er han uren på grund af sit udflod.
Le 15:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When any man hath a running issue out of his flesh, because of his issue he is unclean.
[3Mo 15:3 DK-KJV] Og dette skal være hans urenhed i hans udflod: om hans kød rinder med hans udflod, eller hans kød er stoppet fra hans udflod, er det hans urenhed.
Le 15:3 And this shall be his uncleanness in his issue: whether his flesh run with his issue, or his flesh be stopped from his issue, it is his uncleanness.
[3Mo 15:4 DK-KJV] Enhver seng, hvorpå han ligger der har udfoldet, er uren: og enhver ting, hvorpå han sidder, skal være uren.
Le 15:4 Every bed, whereon he lieth that hath the issue, is unclean: and every thing, whereon he sitteth, shall be unclean.
Le 15:5 And whosoever toucheth his bed shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
[3Mo 15:5 DK-KJV] Og hvemsomhelst der rører hans seng skal vaske sit tøj, og bade sig med vand, og være uren indtil aftenen.
[3Mo 15:6 DK-KJV] Og han der sidder på nogle ting hvorpå han sad der har udflodet skal vaske sit tøj, og bade sig i vand, og være uren indtil aftenen.
Le 15:6 And he that sitteth on any thing whereon he sat that hath the issue shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
[3Mo 15:7 DK-KJV] Og han der rører kødet på ham der har udflodet skal vaske sit tøj, og bade sig i vand, og være uren indtil aftenen.
Le 15:7 And he that toucheth the flesh of him that hath the issue shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
[3Mo 15:8 DK-KJV] Og hvis han der har udflodet spytter på ham der er ren; da skal han vaske sit tøj, og bade sig i vand, og være uren indtil aftenen.
Le 15:8 And if he that hath the issue spit upon him that is clean; then he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
[3Mo 15:9 DK-KJV] Og den sadel hvilkensomhelst en som han rider på der har udflodet skal være uren.
Le 15:9 And what saddle soever he rideth upon that hath the issue shall be unclean.
[3Mo 15:10 DK-KJV] Og hvemsomhelst der rører nogle ting der var under ham skal være uren indtil aftenen: og han der bærer nogle af de ting skal vaske sit tøj, og bade sig i vand, og være uren indtil aftenen.
Le 15:10 And whosoever toucheth any thing that was under him shall be unclean until the even: and he that beareth any of those things shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
[3Mo 15:11 DK-KJV] Og hvemsomhelst han rører der har udflodet, og ikke har renset sine hænder i vand, han skal vaske sit tøj, og bade sig i vand, og være uren indtil aftenen.
Le 15:11 And whomsoever he toucheth that hath the issue, and hath not rinsed his hands in water, he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
[3Mo 15:12 DK-KJV] Og karret af jord, som han rører som har udflodet, skal knuses: og ethvert kar af træ skal renses med vand.
Le 15:12 And the vessel of earth, that he toucheth which hath the issue, shall be broken: and every vessel of wood shall be rinsed in water.
[3Mo 15:13 DK-KJV] Og når han der har et udflod er renset fra sit udflod; da skal han tælle 7 dage for sin rensning til sigselv, og vaske sit tøj, og bade sit kød i rindende vand, og skal være ren.
Le 15:13 And when he that hath an issue is cleansed of his issue; then he shall number to himself seven days for his cleansing, and wash his clothes, and bathe his flesh in running water, and shall be clean.
[3Mo 15:14 DK-KJV] Og på den 8'ne dag skal han ta' 2 turtelduer til sig, eller 2 unge duer, og komme foran HERREN ved menighedens tabernakeldør, og give dem til præsten:
Le 15:14 And on the eighth day he shall take to him two turtledoves, or two young pigeons, and come before the LORD unto the door of the tabernacle of the congregation, and give them unto the priest:
[3Mo 15:15 DK-KJV] Og præsten skal tilbyde dem, den ene som en syndoffergave, og den anden som en brændoffergave; og præsten skal lave en soning for ham foran HERREN for hans udflod.
Le 15:15 And the priest shall offer them, the one for a sin offering, and the other for a burnt offering; and the priest shall make an atonement for him before the LORD for his issue.
[3Mo 15:16 DK-KJV] Og hvis en mands samlejesæd udgår fra ham, da skal han vaske sit kød i vand, og være uren indtil aftenen.
Le 15:16 And if any man's seed of copulation go out from him, then he shall wash all his flesh in water, and be unclean until the even.
[3Mo 15:17 DK-KJV] Og enhver beklædning, og ethvert skind,
Le 15:17 And every garment, and every skin, whereon

hvorpå samlejesæden er, skal vaskes med vand, og være urent indtil aftenen.
[3Mo 15:18 DK-KJV] Også den kvinde med hvem manden skal ligge med samlejesæd, de skal begge bade sig i vand, og være urene indtil aftenen.

[3Mo 15:19 DK-KJV] Og hvis en kvinde har et udflod, og hendes udflod er blod, skal hun sættet for sigselv i 7 dage: og hvemsomhelst der rører hende skal være urene indtil aftenen.
[3Mo 15:20 DK-KJV] Og enhver ting som hun ligger på i hendes separation skal være uren: enhver ting som hun sidder på skal også være uren.

[3Mo 15:21 DK-KJV] Og hvemsomhelst der rører hendes seng skal vaske hans tøj, og bade hamselv, og være uren indtil aftenen.
[3Mo 15:22 DK-KJV] Og hvemsomhelst der rører nogle ting som hun sad på skal vaske hans tøj, og bade hamselv, og være uren indtil aftenen.
[3Mo 15:23 DK-KJV] Og hvis det er på hendes seng, eller på nogle ting hvorpå hun sidder, når han rører det, skal han være uren indtil aftenen.
[3Mo 15:24 DK-KJV] Og hvis nogen mand overhovedet ligger med hende, og hendes blomster er over ham, skal han være uren i 7 dage; og hele sengen hvorpå han ligger skal være uren.
[3Mo 15:25 DK-KJV] Og hvis en kvinde har et udflod fra hendes blod i mange dage uden for tiden for hendes separation, eller hvis det rinder udover tiden for hendes separaion; alle de dage med hendes udflod fra hendes urenhed skal være som de dage med hendes separation; hun skal være uren.
[3Mo 15:26 DK-KJV] Enhver seng hvorpå hun ligger alle dagene med hendes udflod skal for hende være som hendes separations seng: og hvadsomhelst hun sidder på skal være urent, som urenheden i hendes separation.
[3Mo 15:27 DK-KJV] Og hvemsomhelst der rører disse ting skal være uren, og skal vaske sit tøj, og bade sig i vand, og være uren indtil aftenen.

[3Mo 15:28 DK-KJV] Men hvis hun er renset for hendes udfold, da skal hun tælle 7 dage til sigselv, og efter det skal hun være ren.

[3Mo 15:29 DK-KJV] Og på den 8'ne dag skal hun ta' 2 turtelduer til sig, eller 2 unge duer, og bringe dem til præsten, ved menighedens tabernakeldør.
[3Mo 15:30 DK-KJV] Og præsten skal tilbyde den ene som en syndoffergave, og den anden som en brændoffergave; og præsten skal lave en soning for hende foran HERREN for hendes udflod fra hende urenhed.

[3Mo 15:31 DK-KJV] Således skal I separere Israels børn fra deres urenhed; så de ikke dør i deres urenhed, når de besmitter mit tabernakel der er blandt dem.

[3Mo 15:32 DK-KJV] Dette er loven for ham der har et udflod, og for ham hvis sæd udgår fra ham, og er besmittet derved;
[3Mo 15:33 DK-KJV] Og for hende der er syg med hendes blomster, og for ham der har et udflod, for manden, og for kvinden, og for ham der ligger med hende der er uren.

is the seed of copulation, shall be washed with water, and be unclean until the even.
Le 15:18 The woman also with whom man shall lie with seed of copulation, they shall both bathe themselves in water, and be unclean until the even.
Le 15:19 And if a woman have an issue, and her issue in her flesh be blood, she shall be put apart seven days: and whosoever toucheth her shall be unclean until the even.
Le 15:20 And every thing that she lieth upon in her separation shall be unclean: every thing also that she sitteth upon shall be unclean.
Le 15:21 And whosoever toucheth her bed shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
Le 15:22 And whosoever toucheth any thing that she sat upon shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
Le 15:23 And if it be on her bed, or on any thing whereon she sitteth, when he toucheth it, he shall be unclean until the even.
Le 15:24 And if any man lie with her at all, and her flowers be upon him, he shall be unclean seven days; and all the bed whereon he lieth shall be unclean.
Le 15:25 And if a woman have an issue of her blood many days out of the time of her separation, or if it run beyond the time of her separation; all the days of the issue of her uncleanness shall be as the days of her separation: she shall be unclean.
Le 15:26 Every bed whereon she lieth all the days of her issue shall be unto her as the bed of her separation: and whatsoever she sitteth upon shall be unclean, as the uncleanness of her separation.
Le 15:27 And whosoever toucheth those things shall be unclean, and shall wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even.
Le 15:28 But if she be cleansed of her issue, then she shall number to herself seven days, and after that she shall be clean.
Le 15:29 And on the eighth day she shall take unto her two turtles, or two young pigeons, and bring them unto the priest, to the door of the tabernacle of the congregation.
Le 15:30 And the priest shall offer the one for a sin offering, and the other for a burnt offering; and the priest shall make an atonement for her before the LORD for the issue of her uncleanness.
Le 15:31 Thus shall ye separate the children of Israel from their uncleanness; that they die not in their uncleanness, when they defile my tabernacle that is among them.
Le 15:32 This is the law of him that hath an issue, and of him whose seed goeth from him, and is defiled therewith;
Le 15:33 And of her that is sick of her flowers, and of him that hath an issue, of the man, and of the woman, and of him that lieth with her that is unclean.

3 Mosebog Kapitel 16 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 16:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses efter at Aarons 2 sønner var døde, da de ofrede foran HERREN, og døde;

Le 16:1 And the LORD spake unto Moses after the death of the two sons of Aaron, when they offered before the LORD, and died;

[3Mo 16:2 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Tal til Aaron din bror, så han ikke på alle tidspunkter kommer ind i det hellige sted indenfor sløret foran barmhjertighedssædet, som er over arken; så han ikke dør: for jeg vil vise mig i skyen over barmhjertighedssædet.
Le 16:2 And the LORD said unto Moses, Speak unto Aaron thy brother, that he come not at all times into the holy place within the vail before the mercy seat, which is upon the ark; that he die not: for I will appear in the cloud upon the mercy seat.

[3Mo 16:3 DK-KJV] Således skal Aaron komme ind i det hellige sted: med en ung stud som en syndoffergave, og en vædder som en brændoffergave.
Le 16:3 Thus shall Aaron come into the holy place: with a young bullock for a sin offering, and a ram for a burnt offering.

[3Mo 16:4 DK-KJV] Han skal ta' den hellige linned frakke på, og han skal ha' de knælange linnedbukser over sit kød, og omslået med et linned omslag, og han skal være påklædt med linnedkysen: disse er hellige beklædningsgenstande; derfor skal han vaske sit kød i vand, og tage dem på sådant.
Le 16:4 He shall put on the holy linen coat, and he shall have the linen breeches upon his flesh, and shall be girded with a linen girdle, and with the linen mitre shall he be attired: these are holy garments; therefore shall he wash his flesh in water, and so put them on.

[3Mo 16:5 DK-KJV] Og fra Israels børns menighed skal han tage 2 gedekid som en syndoffergave, og 1 vædder som en brændoffergave.
Le 16:5 And he shall take of the congregation of the children of Israel two kids of the goats for a sin offering, and one ram for a burnt offering.

[3Mo 16:6 DK-KJV] Og Aaron skal tilbyde hans stud fra syndoffergaven, som er for hamselv, og lave soning for hamselv, og for hans hus.
Le 16:6 And Aaron shall offer his bullock of the sin offering, which is for himself, and make an atonement for himself, and for his house.

[3Mo 16:7 DK-KJV] Og han skal tage de 2 geder, og præsentere dem foran HERREN ved menighedens tabernakeldør.
Le 16:7 And he shall take the two goats, and present them before the LORD at the door of the tabernacle of the congregation.

[3Mo 16:8 DK-KJV] Og Aaron skal kaste lod om de 2 geder; et lod for HERREN, og det andet lod for syndebukken.
Le 16:8 And Aaron shall cast lots upon the two goats; one lot for the LORD, and the other lot for the scapegoat.

[3Mo 16:9 DK-KJV] Og Aaron skal bringe den ged på hvilken HERRENs lod faldt, og tilbyde ham som en syndoffergave.
Le 16:9 And Aaron shall bring the goat upon which the LORD'S lot fell, and offer him for a sin offering.

[3Mo 16:10 DK-KJV] Men den ged, på hvilken loddet faldt til at være syndebukken, skal bli' præsenteret i live foran HERREN, til at lave en soning hos ham, og for at lade ham gå ind i vildmarken som en syndebuk.
Le 16:10 But the goat, on which the lot fell to be the scapegoat, shall be presented alive before the LORD, to make an atonement with him, and to let him go for a scapegoat into the wilderness.

[3Mo 16:11 DK-KJV] Og Aaron skal bringe syndoffergavestuden, som er for hamselv, og skal lave en soning for hamselv, og for hans hus, og skal dræbe syndoffergavestuden som er for hamselv:
Le 16:11 And Aaron shall bring the bullock of the sin offering, which is for himself, and shall make an atonement for himself, and for his house, and shall kill the bullock of the sin offering which is for himself:

[3Mo 16:12 DK-KJV] Og han skal tage en røgelsesbrænder fuld af brændende kul fra alteret foran HERREN, og hans hænder fulde af sød røgelse der er slået til småstykker, og bringe den indenfor sløret:
Le 16:12 And he shall take a censer full of burning coals of fire from off the altar before the LORD, and his hands full of sweet incense beaten small, and bring it within the vail:

[3Mo 16:13 DK-KJV] Og han skal putte røgelsen på ilden foran HERREN, så røgen fra røgelsen må dække barmhjertighedssædet der er på vidnesbyrdet, så han ikke dør:
Le 16:13 And he shall put the incense upon the fire before the LORD, that the cloud of the incense may cover the mercy seat that is upon the testimony, that he die not:

[3Mo 16:14 DK-KJV] Og han skal tage af studens blod, og stænke det med hans fingre på barmhjertighedssædets østside; og foran barmhjertighedssædet skal han stænke af blodet med hans fingre 7 gange.
Le 16:14 And he shall take of the blood of the bullock, and sprinkle it with his finger upon the mercy seat eastward; and before the mercy seat shall he sprinkle of the blood with his finger seven times.

[3Mo 16:15 DK-KJV] Derefter skal han dræbe syndoffergavegeden, der er for folket, og bringe hans blod indenfor sløret, og gøre med det blod som han gjorde med blodet fra studen, og stænke det på barmhjertighedssædet, og foran barmhjertighedssædet:
Le 16:15 Then shall he kill the goat of the sin offering, that is for the people, and bring his blood within the vail, and do with that blood as he did with the blood of the bullock, and sprinkle it upon the mercy seat, and before the mercy seat:

[3Mo 16:16 DK-KJV] Og han skal lave en soning for det hellige sted, på grund Israels børns urenhed, og på grund af deres overtrædelser i alle deres synder: og sådant skal han gøre for menighedens tabernakel, der stadig er hos dem i midten af deres urenhed.
Le 16:16 And he shall make an atonement for the holy place, because of the uncleanness of the children of Israel, and because of their transgressions in all their sins: and so shall he do for the tabernacle of the congregation, that remaineth among them in the midst of their uncleanness.

[3Mo 16:17 DK-KJV] Og der skal ikke være nogen mennesker i menighedens tabernakel når han går ind for at lave en soning i det hellige sted, før han kommer ud, og har lavet en soning for hamselv, og for hans hushold, og for hele Israels menighed.
Le 16:17 And there shall be no man in the tabernacle of the congregation when he goeth in to make an atonement in the holy place, until he come out, and have made an atonement for himself, and for his household, and for all the congregation of Israel.

[3Mo 16:18 DK-KJV] Og han skal gå ud til alteret der er foran
Le 16:18 And he shall go out unto the altar that is before the

HERREN, og lave en soning for det; og skal tage fra studens blod, og fra gedens blod, og putte det på alterets horn rundt om.
[3Mo 16:19 DK-KJV] Og han skal stænke af blodet på det 7 gange med hans fingre, og rense det, og hellige det fra Israels børns urenhed.
[3Mo 16:20 DK-KJV] Og når han er færdig med at sone det hellige sted, og menighedens tabernakel, og alteret, skal han bringe den levende ged:
[3Mo 16:21 DK-KJV] Og Aaron skal lægge begge sine hænder på den levende geds hoved, og bekende alle Israels børns fejltrin over ham, og alle overtrædelserne i alle deres synder, ved at lægge dem på gedens hoved, og skal sende ham afsted ind i vildmarken via en adræt mands hånd:
[3Mo 16:22 DK-KJV] Og geden skal bære alle deres fejltrin over ham til et ikke beboet land: og han skal lade geden gå ind i vildmarken.
[3Mo 16:23 DK-KJV] Og Aaron skal komme ind i menighedens tabernakel, og skal ta' linned beklædningsgenstandene af, som han iklædte sig da han gik ind i det hellige sted, og skal efterlade dem der:
[3Mo 16:24 DK-KJV] Og han skal vaske hans kød med vand i det hellige sted, og iklæde sig hans beklædningsgenstande, og komme frem, og tilbyde hans brændoffergave, og brændoffergaven fra folket, og lave en soning for hamselv, og for folket.
[3Mo 16:25 DK-KJV] Og fedtet fra syndoffergaven skal han brænde på alteret.
[3Mo 16:26 DK-KJV] Og han der lod geden løbe som syndebuk skal vaske hans tøj, og bade hans kød i vand, og bagefter komme ind i lejren.

[3Mo 16:27 DK-KJV] Og syndoffergavestuden, og syndoffergavegeden, hvis blod var bragt ind for at lave soning i det hellige sted, skal én bære frem udenfor lejren; og de skal brænde deres skind i ilden, og deres kød, og deres møj.
[3Mo 16:28 DK-KJV] Og han der brænder dem skal vaske hans tøj, og bade hans kød i vand, og bagefter skal han komme ind i lejren.
[3Mo 16:29 DK-KJV] Og dette skal være en vedtægt overfor jer for evigt, at i den 7'ne måned, på den 10'ne dag af den måned, skal I plage jeres sjæle, og ikke udføre noget arbejde overhoved, uanset om det er fra jeres eget land, eller en fremmed der opholder sig blandt jer:
[3Mo 16:30 DK-KJV] For på den dag skal præsten lave en soning for jer, for at rense jer, så I må være rene fra alle jeres synder foran HERREN.
[3Mo 16:31 DK-KJV] Det skal være en sabbat med hvile for jer, og I skal plage jeres sjæle, via en vedtægt for evigt.
[3Mo 16:32 DK-KJV] Og præsten, som han skal salve, og som han skal indvi som betjener i præsteembedet i hans fars sted, skal lave soningen, og skal iklæde sig linned tøjet, ja de hellige beklædningsgenstande:

[3Mo 16:33 DK-KJV] Og han skal lave en soning for den hellige helligdom, og han skal lave en soning for menighedens tabernakel, og for alteret, og han skal lave en soning for præsterne, og for hele folket fra menigheden.
[3Mo 16:34 DK-KJV] Og dette skal være en evigvarende vedtægt overfor jer, for at lave en soning for Israels børn for alle deres synder en gang om året. Og han gjorde som HERREN befalede Moses.

LORD, and make an atonement for it; and shall take of the blood of the bullock, and of the blood of the goat, and put it upon the horns of the altar round about.
Le 16:19 And he shall sprinkle of the blood upon it with his finger seven times, and cleanse it, and hallow it from the uncleanness of the children of Israel.
Le 16:20 And when he hath made an end of reconciling the holy place, and the tabernacle of the congregation, and the altar, he shall bring the live goat:
Le 16:21 And Aaron shall lay both his hands upon the head of the live goat, and confess over him all the iniquities of the children of Israel, and all their transgressions in all their sins, putting them upon the head of the goat, and shall send him away by the hand of a fit man into the wilderness:
Le 16:22 And the goat shall bear upon him all their iniquities unto a land not inhabited: and he shall let go the goat in the wilderness.
Le 16:23 And Aaron shall come into the tabernacle of the congregation, and shall put off the linen garments, which he put on when he went into the holy place, and shall leave them there:

Le 16:24 And he shall wash his flesh with water in the holy place, and put on his garments, and come forth, and offer his burnt offering, and the burnt offering of the people, and make an atonement for himself, and for the people.
Le 16:25 And the fat of the sin offering shall he burn upon the altar.
Le 16:26 And he that let go the goat for the scapegoat shall wash his clothes, and bathe his flesh in water, and afterward come into the camp.
Le 16:27 And the bullock for the sin offering, and the goat for the sin offering, whose blood was brought in to make atonement in the holy place, shall one carry forth without the camp; and they shall burn in the fire their skins, and their flesh, and their dung.
Le 16:28 And he that burneth them shall wash his clothes, and bathe his flesh in water, and afterward he shall come into the camp.

Le 16:29 And this shall be a statute for ever unto you: that in the seventh month, on the tenth day of the month, ye shall afflict your souls, and do no work at all, whether it be one of your own country, or a stranger that sojourneth among you:
Le 16:30 For on that day shall the priest make an atonement for you, to cleanse you, that ye may be clean from all your sins before the LORD.
Le 16:31 It shall be a sabbath of rest unto you, and ye shall afflict your souls, by a statute for ever.
Le 16:32 And the priest, whom he shall anoint, and whom he shall consecrate to minister in the priest's office in his father's stead, shall make the atonement, and shall put on the linen clothes, even the holy garments:
Le 16:33 And he shall make an atonement for the holy sanctuary, and he shall make an atonement for the tabernacle of the congregation, and for the altar, and he shall make an atonement for the priests, and for all the people of the congregation.

Le 16:34 And this shall be an everlasting statute unto you, to make an atonement for the children of Israel for all their sins once a year. And he did as the LORD commanded Moses.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 17:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 17:2 DK-KJV] Tal til Aaron, og til hans sønner, og til alle Israels børn, og sig til dem; Dette er den ting som HERREN har befalet, og siger,
[3Mo 17:3 DK-KJV] Hvilkensomhelst mand der er fra Israels hus, der dræber en okse, eller lam, eller ged, i lejren, eller der dræber den udenfor lejren,

[3Mo 17:4 DK-KJV] Og ikke bringer den til menighedens tabernakeldør, for at tilbyde en ofring til HERREN foran HERRENs tabernakel; blod skal tilregnes den mand; han har udgydt blod; og den mand skal fjernes blandt sit folk:
[3Mo 17:5 DK-KJV] Med det endemål at Israels børn må bringe deres ofre, som de tilbyder på den åbne mark, ja så de må bringe dem til HERREN, til menighedens tabernakeldør, til præsten, og tilbyde dem som fredsoffergaver til HERREN.

[3Mo 17:6 DK-KJV] Og præsten skal stænke blodet på HERRENs alter ved menighedens tabernakeldør, og brænde fedtet som en sød duft overfor HERREN.
[3Mo 17:7 DK-KJV] Og de skal ikke længere tilbyde deres ofre til djævle, som de er gået ind på horevejen for at følge. Dette skal for evigt være en vedtægt overfor dem udover deres generationer.
[3Mo 17:8 DK-KJV] Og du skal sige til dem, Hvilkensomhelst mand der er fra Israels hus, eller fra de fremmede som opholder sig blandt jer, der tilbyder en brændoffergave eller offer,
[3Mo 17:9 DK-KJV] Og ikke bringer den til menighedens tabernakeldør, for at tilbyde den til HERREN; ja den mand skal fjernes blandt sit folk.
[3Mo 17:10 DK-KJV] Og hvilkensomhelst mand der er fra Israels hus, eller fra de fremmede der opholder sig blandt jer, der spiser nogen former for blod; Ja den sjæl der spiser blod vil jeg rette mit ansigt imod, og vil fjerne ham fra at være blandt sit folk.

[3Mo 17:11 DK-KJV] For kødets liv er i blodet: og jeg har givet det til jer på alteret til at lave en soning for jeres sjæle: for det er blodet der laver en soning for jeres sjæle.
[3Mo 17:12 DK-KJV] Derfor sagde jeg til Israels børn, Ingen sjæl blandt jer skal spise blod, der er heller ikke nogle fremmede der opholder sig blandt jer der skal spise blod.
[3Mo 17:13 DK-KJV] Og hvilkensomhelst mand der er fra Israels børn, eller fra de fremmede der opholder sig blandt jer, som jager og fanger et dyr eller fugl der må spises; ja han skal hælde des blod ud, og dække det med jord.
[3Mo 17:14 DK-KJV] For det er alt køds liv; des blod er for des liv, derfor sagde jeg til Israels børn, I skal ikke spise blodet i nogen former for kød: for alt køds liv er des blod: hvemsomhelst der spiser det skal fjernes.
[3Mo 17:15 DK-KJV] Og enhver sjæl der spiser det som døde af sigselv, eller det som var iturevet af dyr, om det så er én fra jeres eget land, eller en fremmed, skal han både vaske sit tøj, og bade sigselv i vand, og være uren indtil om aftenen: derefter skal han være ren.
[3Mo 17:16 DK-KJV] Men hvis han ikke vasker dem, eller bader sit kød; da skal han bære sit fejltrin.

Le 17:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 17:2 Speak unto Aaron, and unto his sons, and unto all the children of Israel, and say unto them; This is the thing which the LORD hath commanded, saying,
Le 17:3 What man soever there be of the house of Israel, that killeth an ox, or lamb, or goat, in the camp, or that killeth it out of the camp,
Le 17:4 And bringeth it not unto the door of the tabernacle of the congregation, to offer an offering unto the LORD before the tabernacle of the LORD; blood shall be imputed unto that man; he hath shed blood; and that man shall be cut off from among his people:
Le 17:5 To the end that the children of Israel may bring their sacrifices, which they offer in the open field, even that they may bring them unto the LORD, unto the door of the tabernacle of the congregation, unto the priest, and offer them for peace offerings unto the LORD.
Le 17:6 And the priest shall sprinkle the blood upon the altar of the LORD at the door of the tabernacle of the congregation, and burn the fat for a sweet savour unto the LORD.

Le 17:7 And they shall no more offer their sacrifices unto devils, after whom they have gone a whoring. This shall be a statute for ever unto them throughout their generations.

Le 17:8 And thou shalt say unto them, Whatsoever man there be of the house of Israel, or of the strangers which sojourn among you, that offereth a burnt offering or sacrifice,
Le 17:9 And bringeth it not unto the door of the tabernacle of the congregation, to offer it unto the LORD; even that man shall be cut off from among his people.

Le 17:10 And whatsoever man there be of the house of Israel, or of the strangers that sojourn among you, that eateth any manner of blood; I will even set my face against that soul that eateth blood, and will cut him off from among his people.
Le 17:11 For the life of the flesh is in the blood: and I have given it to you upon the altar to make an atonement for your souls: for it is the blood that maketh an atonement for the soul.
Le 17:12 Therefore I said unto the children of Israel, No soul of you shall eat blood, neither shall any stranger that sojourneth among you eat blood.
Le 17:13 And whatsoever man there be of the children of Israel, or of the strangers that sojourn among you, which hunteth and catcheth any beast or fowl that may be eaten; he shall even pour out the blood thereof, and cover it with dust.
Le 17:14 For it is the life of all flesh; the blood of it is for the life thereof: therefore I said unto the children of Israel, Ye shall eat the blood of no manner of flesh: for the life of all flesh is the blood thereof: whosoever eateth it shall be cut off.
Le 17:15 And every soul that eateth that which died of itself, or that which was torn with beasts, whether it be one of your own country, or a stranger, he shall both wash his clothes, and bathe himself in water, and be unclean until the even: then shall he be clean.
Le 17:16 But if he wash them not, nor bathe his flesh; then he shall bear his iniquity.

[3Mo 18:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 18:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 18:3 DK-KJV] Efter Egyptens lands gøren, hvori I boede, skal I ikke gøre: og efter Canaans lands gøren, hvor jeg bringer jer hentil, skal I ikke gøre: I skal heller ikke vandre i deres ritualer.
[3Mo 18:4 DK-KJV] I skal gøre mine domme, og holde mine ritualer, for at vandre deri: Jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 18:5 DK-KJV] I skal derfor holde mine vedtægter, og mine domme: hvis en mand gør dem, skal han leve i dem: jeg er HERREN.
[3Mo 18:6 DK-KJV] Ingen af jer skal nærme sig nogen der er i nær slægt med ham, for at afsløre deres nøgenhed: jeg er HERREN.
[3Mo 18:7 DK-KJV] Nøgenheden til din far, eller nøgenheden til din mor, skal du ikke afsløre: hun er din mor; du skal ikke afsløre hendes nøgenhed.
[3Mo 18:8 DK-KJV] Nøgenheden til din fars hustru skal du ikke afsløre: det er din fars nøgenhed.

[3Mo 18:9 DK-KJV] Nøgenheden til din søster, datteren til din far, eller datteren til din mor, om hun er født i hjemmet, eller født udenlands, ja deres nøgenhed skal du ikke afsløre.
[3Mo 18:10 DK-KJV] Nøgenheden til din søns datter, eller til din datters datter, ja deres nøgenhed skal du ikke afsløre: for deres er din egen nøgenhed.
[3Mo 18:11 DK-KJV] Nøgenheden til din fars hustrus datter, avlet af din far, hun er din søster, du skal ikke afsløre hendes nøgenhed.
[3Mo 18:12 DK-KJV] Du skal ikke afsløre nøgenheden til din fars søster: hun er din fars nære slægtskvinde.
[3Mo 18:13 DK-KJV] Du skal ikke afsløre nøgenheden til din mors søster: for hun er din mors nære slægtskvinde.

[3Mo 18:14 DK-KJV] Du skal ikke afsløre nøgenheden til din fars bror, du skal ikke nærme dig hans hustru: hun er din tante.
[3Mo 18:15 DK-KJV] Du skal ikke afsløre nøgenheden til din svigerdatter: hun er din søns hustru; du skal ikke afsløre hendes nøgenhed.
[3Mo 18:16 DK-KJV] Du skal ikke afsløre nøgenheden til din brors hustru: det er din brors nøgenhed.
[3Mo 18:17 DK-KJV] Du skal ikke afsløre nøgenheden til en kvinde og hendes datter, du skal heller ikke ta' hendes søns datter, eller hendes datters datter, for at afsløre hendes nøgenhed; for de er hendes nære slægtskvinder: det er ondskab.
[3Mo 18:18 DK-KJV] Du skal heller ikke ta' en hustru til hendes søster, for at plage hende, for at afsløre hendes nøgenhed, ved siden af den anden i hendes livstid.
[3Mo 18:19 DK-KJV] Og så skal du ikke nærme dig en kvinde for at afsløre hendes nøgenhed, så længe som hun er sat til side for hendes urenhed.
[3Mo 18:20 DK-KJV] Desuden skal du ikke ligge kødeligt med din næstes hustru, for at besmitte digselv med hende.
[3Mo 18:21 DK-KJV] Og du skal ikke lade noget af din sæd passere gennem ilden til Molech, du skal heller ikke vanhellige din Guds navn: jeg er HERREN.
[3Mo 18:22 DK-KJV] Du skal ikke ligge med en anden mand, som du ligger med en kvinde: det er en hæslighed.

Le 18:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 18:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, I am the LORD your God.
Le 18:3 After the doings of the land of Egypt, wherein ye dwelt, shall ye not do: and after the doings of the land of Canaan, whither I bring you, shall ye not do: neither shall ye walk in their ordinances.
Le 18:4 Ye shall do my judgments, and keep mine ordinances, to walk therein: I am the LORD your God.
Le 18:5 Ye shall therefore keep my statutes, and my judgments: which if a man do, he shall live in them: I am the LORD.

Le 18:6 None of you shall approach to any that is near of kin to him, to uncover their nakedness: I am the LORD.
Le 18:7 The nakedness of thy father, or the nakedness of thy mother, shalt thou not uncover: she is thy mother; thou shalt not uncover her nakedness.
Le 18:8 The nakedness of thy father's wife shalt thou not uncover: it is thy father's nakedness.
Le 18:9 The nakedness of thy sister, the daughter of thy father, or daughter of thy mother, whether she be born at home, or born abroad, even their nakedness thou shalt not uncover.
Le 18:10 The nakedness of thy son's daughter, or of thy daughter's daughter, even their nakedness thou shalt not uncover: for theirs is thine own nakedness.
Le 18:11 The nakedness of thy father's wife's daughter, begotten of thy father, she is thy sister, thou shalt not uncover her nakedness.
Le 18:12 Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's sister: she is thy father's near kinswoman.
Le 18:13 Thou shalt not uncover the nakedness of thy mother's sister: for she is thy mother's near kinswoman.
Le 18:14 Thou shalt not uncover the nakedness of thy father's brother, thou shalt not approach to his wife: she is thine aunt.
Le 18:15 Thou shalt not uncover the nakedness of thy daughter in law: she is thy son's wife; thou shalt not uncover her nakedness.
Le 18:16 Thou shalt not uncover the nakedness of thy brother's wife: it is thy brother's nakedness.
Le 18:17 Thou shalt not uncover the nakedness of a woman and her daughter, neither shalt thou take her son's daughter, or her daughter's daughter, to uncover her nakedness; for they are her near kinswomen: it is wickedness.
Le 18:18 Neither shalt thou take a wife to her sister, to vex her, to uncover her nakedness, beside the other in her life time.
Le 18:19 Also thou shalt not approach unto a woman to uncover her nakedness, as long as she is put apart for her uncleanness.
Le 18:20 Moreover thou shalt not lie carnally with thy neighbour's wife, to defile thyself with her.
Le 18:21 And thou shalt not let any of thy seed pass through the fire to Molech, neither shalt thou profane the name of thy God: I am the LORD.
Le 18:22 Thou shalt not lie with mankind, as with womankind: it is abomination.

[3Mo 18:23 DK-KJV] Du skal heller ikke ligge med noget dyr for at besmitte digselv derved: der er heller ikke nogen kvinde der skal stå foran et dyr for at ligge ned med det: det er forvirring.
[3Mo 18:24 DK-KJV] Besmit ikke jerselv i nogle af disse ting: for i alt dette er de nationer besmittet som jeg smider ud foran jer:
[3Mo 18:25 DK-KJV] Og landet er besmittet: derfor besøger jeg des fejltrin over det, og selveste landet opkaster hendes indbyggere ud.
[3Mo 18:26 DK-KJV] I skal derfor holde mine vedtægter og mine domme, og skal ikke begå nogle af disse hæsligheder; hverken nogen i jeres egen nation, eller nogen fremmed der opholder sig blandt jer:
[3Mo 18:27 DK-KJV] (For alle disse hæsligheder har mændene i det land gjort, som var før jer, og landet er besmittet;)
[3Mo 18:28 DK-KJV] Så ikke også det land kaster jer op, når I besmitter det, som det opkastede de nationer ud der var før jer.
[3Mo 18:29 DK-KJV] For hver den der skal begå nogle af disse hæsligheder, ja de sjæle der begår dem skal fjernes blandt deres folk.

[3Mo 18:30 DK-KJV] Derfor skal I holde mit ritual, for ikke at I begår nogle af disse hæslige skikke, som var begået før jer, og for ikke at I besmitter jerselv deri: Jeg er HERREN jeres Gud.

Le 18:23 Neither shalt thou lie with any beast to defile thyself therewith: neither shall any woman stand before a beast to lie down thereto: it is confusion.
Le 18:24 Defile not ye yourselves in any of these things: for in all these the nations are defiled which I cast out before you:
Le 18:25 And the land is defiled: therefore I do visit the iniquity thereof upon it, and the land itself vomiteth out her inhabitants.
Le 18:26 Ye shall therefore keep my statutes and my judgments, and shall not commit any of these abominations; neither any of your own nation, nor any stranger that sojourneth among you:

Le 18:27 (For all these abominations have the men of the land done, which were before you, and the land is defiled;)
Le 18:28 That the land spue not you out also, when ye defile it, as it spued out the nations that were before you.
Le 18:29 For whosoever shall commit any of these abominations, even the souls that commit them shall be cut off from among their people.
Le 18:30 Therefore shall ye keep mine ordinance, that ye commit not any one of these abominable customs, which were committed before you, and that ye defile not yourselves therein: I am the LORD your God.

3 Mosebog Kapitel 19 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 19:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 19:2 DK-KJV] Tal til hele Israels børns menighed, og sig til dem, I skal være hellige: for jeg HERREN jeres Gud er hellig.
[3Mo 19:3 DK-KJV] I skal alle mand frygte hans mor, og hans far, og holde mine sabbatter: Jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 19:4 DK-KJV] Vend I jer ikke mod afguder, lav heller ikke støbte guder til jerselv: Jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 19:5 DK-KJV] Og hvis I tilbyder en fredsoffergave til HERREN, skal I tilbyde den ved jeres egen vilje.
[3Mo 19:6 DK-KJV] Den skal bli' spist den samme dag I tilbyder den, og om morgenen: og hvis der er noget tilbage den 3'je dag, skal den bli' brændt i ilden.
[3Mo 19:7 DK-KJV] Og hvis den overhovedet bli'r spist på den 3'je dag, er det hæsligt; den skal ikke bli' accepteret.
[3Mo 19:8 DK-KJV] Derfor skal hver den som spiser den bære sit fejltrin, fordi han har vanhelliget HERRENs hellige ting: og den sjæl skal fjernes blandt sit folk.
[3Mo 19:9 DK-KJV] Og når I høster høsten i jeres land, skal du ikke høste helt ud til hjørnerne af marken, du skal heller ikke indsamle det tilbageværende fra din høst.
[3Mo 19:10 DK-KJV] Og du skal ikke høste din vingård helt, du skal heller ikke indsamle alle druer i din vingård; du skal lade dem være til de fattige og fremmede: Jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 19:11 DK-KJV] I skal ikke stjæle, ej heller handle falskt, eller lyve for hinanden.
[3Mo 19:12 DK-KJV] Og I skal ikke sværge falskt ved mit navn, du skal heller ikke vanhellige din Guds navn: jeg er HERREN.
[3Mo 19:13 DK-KJV] Du skal ikke bedrage din næste, ej heller røve ham: lønnen fra ham der er hyret skal ikke forbli' hos dig hele natten indtil morgenen.

Le 19:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 19:2 Speak unto all the congregation of the children of Israel, and say unto them, Ye shall be holy: for I the LORD your God am holy.
Le 19:3 Ye shall fear every man his mother, and his father, and keep my sabbaths: I am the LORD your God.
Le 19:4 Turn ye not unto idols, nor make to yourselves molten gods: I am the LORD your God.
Le 19:5 And if ye offer a sacrifice of peace offerings unto the LORD, ye shall offer it at your own will.
Le 19:6 It shall be eaten the same day ye offer it, and on the morrow: and if ought remain until the third day, it shall be burnt in the fire.
Le 19:7 And if it be eaten at all on the third day, it is abominable; it shall not be accepted.
Le 19:8 Therefore every one that eateth it shall bear his iniquity, because he hath profaned the hallowed thing of the LORD: and that soul shall be cut off from among his people.
Le 19:9 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corners of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest.

Le 19:10 And thou shalt not glean thy vineyard, neither shalt thou gather every grape of thy vineyard; thou shalt leave them for the poor and stranger: I am the LORD your God.
Le 19:11 Ye shall not steal, neither deal falsely, neither lie one to another.

Le 19:12 And ye shall not swear by my name falsely, neither shalt thou profane the name of thy God: I am the LORD.
Le 19:13 Thou shalt not defraud thy neighbour, neither rob him: the wages of him that is hired shall not abide with thee all night until the morning.

[3Mo 19:14 DK-KJV] Du skal ikke forbande den døve, eller putte en snubleblok foran den blinde, men skal frygte din Gud: jeg er HERREN.
Le 19:14 Thou shalt not curse the deaf, nor put a stumblingblock before the blind, but shalt fear thy God: I am the LORD.
[3Mo 19:15 DK-KJV] I skal ingen uretfærdighed gøre i dom: du skal ikke respektere den fattiges person, eller hædre den mægtiges person: men i retfærdighed skal du dømme din næste.
Le 19:15 Ye shall do no unrighteousness in judgment: thou shalt not respect the person of the poor, nor honour the person of the mighty: but in righteousness shalt thou judge thy neighbour.
[3Mo 19:16 DK-KJV] Du skal ikke gå op og ned som en der går med sladder blandt dit folk: du skal heller ikke stå imod din næstes blod: jeg er HERREN.
Le 19:16 Thou shalt not go up and down as a talebearer among thy people: neither shalt thou stand against the blood of thy neighbour: I am the LORD.
[3Mo 19:17 DK-KJV] Du skal ikke hade din broder i dit hjerte: du skal på enhver måde irettesætte din næste, og ikke tillade synd over ham.
Le 19:17 Thou shalt not hate thy brother in thine heart: thou shalt in any wise rebuke thy neighbour, and not suffer sin upon him.
[3Mo 19:18 DK-KJV] Du skal ikke hævne, ej heller bære nogen uvilje imod dit folks børn, men du skal elske din næste som digselv: jeg er HERREN.
Le 19:18 Thou shalt not avenge, nor bear any grudge against the children of thy people, but thou shalt love thy neighbour as thyself: I am the LORD.
[3Mo 19:19 DK-KJV] I skal holde mine vedtægter. Du skal ikke lade dit kvæg parre sig med en anden art: du skal ikke tilså din mark med blandet såsæd: en blandet beklædning af linned og uld skal heller ikke komme over dig.
Le 19:19 Ye shall keep my statutes. Thou shalt not let thy cattle gender with a diverse kind: thou shalt not sow thy field with mingled seed: neither shall a garment mingled of linen and woollen come upon thee.
[3Mo 19:20 DK-KJV] Og hvemsomhelst der ligger kødeligt med en kvinde, der er en slavepige forlovet til en ægtemand, og som slet ikke er forløst, ej heller givet hendes frihed; skal hun piskes; de skal ikke lide døden, fordi hun ikke var fri.
Le 19:20 And whosoever lieth carnally with a woman, that is a bondmaid, betrothed to an husband, and not at all redeemed, nor freedom given her; she shall be scourged; they shall not be put to death, because she was not free.
[3Mo 19:21 DK-KJV] Og han skal bringe hans overtrædelsesoffergave til HERREN, til menighedens tabernakeldør, ja en vædder som en overtrædelsesoffergave.
Le 19:21 And he shall bring his trespass offering unto the LORD, unto the door of the tabernacle of the congregation, even a ram for a trespass offering.
[3Mo 19:22 DK-KJV] Og præsten skal lave en soning for ham med vædderen fra overtrædelsesoffergaven foran HERREN for hans synd som han har gjort: og synden som han har gjort skal bli' ham tilgivet.
Le 19:22 And the priest shall make an atonement for him with the ram of the trespass offering before the LORD for his sin which he hath done: and the sin which he hath done shall be forgiven him.
[3Mo 19:23 DK-KJV] Og når I skal komme ind i landet, og skal ha' plantet alle former for træer til mad, da skal I anse frugten derfra som at være uomskåret: 3 år skal det være som uomskåret for jer: det skal ikke spises af.
Le 19:23 And when ye shall come into the land, and shall have planted all manner of trees for food, then ye shall count the fruit thereof as uncircumcised: three years shall it be as uncircumcised unto you: it shall not be eaten of.
[3Mo 19:24 DK-KJV] Men i det 4're år skal al frugten derfra være hellig til samlet at rose HERREN.
Le 19:24 But in the fourth year all the fruit thereof shall be holy to praise the LORD withal.
[3Mo 19:25 DK-KJV] Og i det 5'te år skal I spise af frugten derfra, så det må gi' des forøgelse: Jeg er HERREN jeres Gud.
Le 19:25 And in the fifth year shall ye eat of the fruit thereof, that it may yield unto you the increase thereof: I am the LORD your God.
[3Mo 19:26 DK-KJV] I skal ikke spise nogle ting med blodet: I skal heller ikke bruge fortryllelser, eller overholde tider.
Le 19:26 Ye shall not eat any thing with the blood: neither shall ye use enchantment, nor observe times.
[3Mo 19:27 DK-KJV] I skal ikke runde hjørnerne på jeres hoveder, du skal heller ikke spolere hjørnerne på dit skæg.
Le 19:27 Ye shall not round the corners of your heads, neither shalt thou mar the corners of thy beard.
[3Mo 19:28 DK-KJV] I skal ikke skære i jeres kød for de døde, ej heller printe nogle mærker på jer: jeg er HERREN.
Le 19:28 Ye shall not make any cuttings in your flesh for the dead, nor print any marks upon you: I am the LORD.
[3Mo 19:29 DK-KJV] Prostituer ikke din datter, ved at få hende til at bli' en skøge; for ikke at landet falder i prostitution, og landet bli'r fuld af ondskab.
Le 19:29 Do not prostitute thy daughter, to cause her to be a whore; lest the land fall to whoredom, and the land become full of wickedness.
[3Mo 19:30 DK-KJV] I skal holde mine sabbatter, og ære min helligdom: jeg er HERREN.
Le 19:30 Ye shall keep my sabbaths, and reverence my sanctuary: I am the LORD.
[3Mo 19:31 DK-KJV] Værdsæt ikke dem der har åndemanere, søg heller ikke efter troldmænd, for at bli' besmittet af dem: Jeg er HERREN jeres Gud.
Le 19:31 Regard not them that have familiar spirits, neither seek after wizards, to be defiled by them: I am the LORD your God.
[3Mo 19:32 DK-KJV] Du skal rejse dig op for de gråhårede, og ære den gamle mands ansigt, og frygte din Gud: jeg er HERREN.
Le 19:32 Thou shalt rise up before the hoary head, and honour the face of the old man, and fear thy God: I am the LORD.
[3Mo 19:33 DK-KJV] Og hvis en fremmed opholder sig hos dig i jeres land, skal I ikke plage ham.
Le 19:33 And if a stranger sojourn with thee in your land, ye shall not vex him.
[3Mo 19:34 DK-KJV] Men de fremmede der bor hos jer skal for jer være som en der var født blandt jer, og du skal elske ham som digselv; for I var fremmede i Egyptens land: Jeg er HERREN jeres Gud.
Le 19:34 But the stranger that dwelleth with you shall be unto you as one born among you, and thou shalt love him as thyself; for ye were strangers in the land of Egypt: I am the LORD your God.
[3Mo 19:35 DK-KJV] I skal ingen uretfærdighed gøre i dom, i
Le 19:35 Ye shall do no unrighteousness in judgment, in

metervarer, i vægt, eller i mål.
[3Mo 19:36 DK-KJV] Rette vægte, rette vægtlodder, et ret efa-mål, og et ret hin-mål, skal I ha': Jeg er HERREN jeres Gud, som bragte jer ud af Egyptens land.
[3Mo 19:37 DK-KJV] Derfor skal I overholde alle mine vedtægter, og alle mine domme, og gøre dem: jeg er HERREN.

meteyard, in weight, or in measure.
Le 19:36 Just balances, just weights, a just ephah, and a just hin, shall ye have: I am the LORD your God, which brought you out of the land of Egypt.

Le 19:37 Therefore shall ye observe all my statutes, and all my judgments, and do them: I am the LORD.

3 Mosebog Kapitel 20 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 20:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 20:2 DK-KJV] Igen, skal du sige til Israels børn, Hvemsomhelst han er fra Israels børn, eller fra de fremmede der opholder sig i Israel, der giver noget af hans sæd til Molech; han skal med sikkerhed lide døden: folket fra det land skal stene ham med sten.
[3Mo 20:3 DK-KJV] Og jeg vil rette mit ansigt imod den mand, og vil fjerne ham fra at være blandt sit folk; fordi han har givet af hans sæd til Molech, for at besmitte min helligdom, og for at vanhellige mit hellige navn.
[3Mo 20:4 DK-KJV] Og hvis folket fra det land på nogen måde skjuler deres øjne fra den mand, når han giver af hans sæd til Molech, og ikke dræber ham:
[3Mo 20:5 DK-KJV] Da vil jeg rette mit ansigt imod den mand, og imod hans familie, og vil fjerne ham, og alle der går ind på horevejen efter ham, for at begå prostitution med Molech, fra at være blandt deres folk.
[3Mo 20:6 DK-KJV] Og den sjæl der vender sig efter sådanne som har åndemanere, og efter troldmænd, for at gå ind på horevejen efter dem, ja imod den sjæl vil jeg rette mit ansigt imod, og vil fjerne ham fra at være blandt sit folk.
[3Mo 20:7 DK-KJV] Helliggør jerselv derfor, og vær I hellige: for jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 20:8 DK-KJV] Og I skal holde mine vedtægter, og gøre dem: jeg er HERREN som helliggør jer.
[3Mo 20:9 DK-KJV] For enhver der forbander hans far eller hans mor skal med sikkerhed lide døden: han har forbandet hans far eller hans mor; hans blod skal være over ham.
[3Mo 20:10 DK-KJV] Og den mand der begår utroskab med en anden mands hustru, ja han der begår utroskab med hans næstes hustru, den utro mand og den utro kvinde skal med sikkerhed lide døden.
[3Mo 20:11 DK-KJV] Og den mand der ligger med hans fars hustru har afsløret hans fars nøgenhed: begge af dem skal med sikkerhed lide døden; deres blod skal være over dem.
[3Mo 20:12 DK-KJV] Hvis en mand ligger med hans svigerdatter, begge af dem skal med sikkerhed lide døden: de har frembragt forvirring; deres blod skal være over dem.
[3Mo 20:13 DK-KJV] Hvis en mand også ligger med en anden mand, som han ligger med en kvinde, begge af dem har begået en hæslighed: de skal med sikkerhed lide døden; deres blod skal være over dem.
[3Mo 20:14 DK-KJV] Og hvis en mand tar en hustru og hendes mor, er det ondskab: de skal bli' brændt med ild, både han og de; så der ikke er noget ondskab blandt jer.
[3Mo 20:15 DK-KJV] Og hvis en mand ligger med et dyr, skal han med sikkerhed lide døden: og I skal dræbe dyret.
[3Mo 20:16 DK-KJV] Og hvis en kvinde kommer til et dyr, og ligger sig ned med det, skal du dræbe kvinden, og dyret: de skal med sikkerhed lide døden; deres blod skal være over dem.

Le 20:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 20:2 Again, thou shalt say to the children of Israel, Whosoever he be of the children of Israel, or of the strangers that sojourn in Israel, that giveth any of his seed unto Molech; he shall surely be put to death: the people of the land shall stone him with stones.
Le 20:3 And I will set my face against that man, and will cut him off from among his people; because he hath given of his seed unto Molech, to defile my sanctuary, and to profane my holy name.
Le 20:4 And if the people of the land do any ways hide their eyes from the man, when he giveth of his seed unto Molech, and kill him not:
Le 20:5 Then I will set my face against that man, and against his family, and will cut him off, and all that go a whoring after him, to commit whoredom with Molech, from among their people.
Le 20:6 And the soul that turneth after such as have familiar spirits, and after wizards, to go a whoring after them, I will even set my face against that soul, and will cut him off from among his people.
Le 20:7 Sanctify yourselves therefore, and be ye holy: for I am the LORD your God.
Le 20:8 And ye shall keep my statutes, and do them: I am the LORD which sanctify you.
Le 20:9 For every one that curseth his father or his mother shall be surely put to death: he hath cursed his father or his mother; his blood shall be upon him.
Le 20:10 And the man that committeth adultery with another man's wife, even he that committeth adultery with his neighbour's wife, the adulterer and the adulteress shall surely be put to death.
Le 20:11 And the man that lieth with his father's wife hath uncovered his father's nakedness: both of them shall surely be put to death; their blood shall be upon them.
Le 20:12 And if a man lie with his daughter in law, both of them shall surely be put to death: they have wrought confusion; their blood shall be upon them.

Le 20:13 If a man also lie with mankind, as he lieth with a woman, both of them have committed an abomination: they shall surely be put to death; their blood shall be upon them.
Le 20:14 And if a man take a wife and her mother, it is wickedness: they shall be burnt with fire, both he and they; that there be no wickedness among you.
Le 20:15 And if a man lie with a beast, he shall surely be put to death: and ye shall slay the beast.

Le 20:16 And if a woman approach unto any beast, and lie down thereto, thou shalt kill the woman, and the beast: they shall surely be put to death; their blood shall be upon them.

[3Mo 20:17 DK-KJV] Og hvis en mand skal ta' sin søster, sin fars datter, eller sin mors datter, og se hendes nøgenhed, og hun se hans nøgenhed; er det en ond ting; og de skal fjernes foran øjnene på deres folk: han har afsløret sin søsters nøgenhed; han skal bære sit fejltrin.
Le 20:17 And if a man shall take his sister, his father's daughter, or his mother's daughter, and see her nakedness, and she see his nakedness; it is a wicked thing; and they shall be cut off in the sight of their people: he hath uncovered his sister's nakedness; he shall bear his iniquity.

[3Mo 20:18 DK-KJV] Og hvis en mand skal ligge med en kvinde der har hendes sygdom, og skal afsløre hendes nøgenhed; har han opdaget hendes kilde, og hun har afsløret hendes blødning: og begge af dem skal fjernes fra at være blandt deres folk.
Le 20:18 And if a man shall lie with a woman having her sickness, and shall uncover her nakedness; he hath discovered her fountain, and she hath uncovered the fountain of her blood: and both of them shall be cut off from among their people.

[3Mo 20:19 DK-KJV] Og du skal ikke afsløre din mosters nøgenhed, ej heller din fasters: for han afslører hans nære slægt: de skal bære deres fejltrin.
Le 20:19 And thou shalt not uncover the nakedness of thy mother's sister, nor of thy father's sister: for he uncovereth his near kin: they shall bear their iniquity.

[3Mo 20:20 DK-KJV] Og hvis en mand skal ligge med hans onkels hustru, har han afsløret hans onkels nøgenhed: de skal bære deres synd; de skal dø barnløse.
Le 20:20 And if a man shall lie with his uncle's wife, he hath uncovered his uncle's nakedness: they shall bear their sin; they shall die childless.

[3Mo 20:21 DK-KJV] Og hvis en mand skal ta' hans brors hustru, er det en uren ting: han har afsløret hans brors nøgenhed; de skal være barnløse.
Le 20:21 And if a man shall take his brother's wife, it is an unclean thing: he hath uncovered his brother's nakedness; they shall be childless.

[3Mo 20:22 DK-KJV] I skal derfor holde alle mine vedtægter, og alle mine domme, og gøre dem: så det land, i hvilket jeg bringer jeg til, ikke kaster jer op.
Le 20:22 Ye shall therefore keep all my statutes, and all my judgments, and do them: that the land, whither I bring you to dwell therein, spue you not out.

[3Mo 20:23 DK-KJV] Og I skal ikke vandre efter den nations skikke, som jeg kaster ud foran jer: for de begår alle disse ting, og derfor afskyr jeg dem.
Le 20:23 And ye shall not walk in the manners of the nation, which I cast out before you: for they committed all these things, and therefore I abhorred them.

[3Mo 20:24 DK-KJV] Men jeg har sagt til jer, I skal arve deres land, og jeg vil give det til jer for at besidde det, et land der flyder med mælk og honning: jeg er HERREN jeres Gud, som har adskilt jer fra andre folk.
Le 20:24 But I have said unto you, Ye shall inherit their land, and I will give it unto you to possess it, a land that floweth with milk and honey: I am the LORD your God, which have separated you from other people.

[3Mo 20:25 DK-KJV] I skal derfor skelne mellem rene dyr og urene, og mellem urene fugle og rene: og I skal ikke gøre jeres sjæle hæslige med dyr, eller med fugl, eller med nogen slags levende ting der kryber på jorden, som jeg har sat til side fra jer som uren.
Le 20:25 Ye shall therefore put difference between clean beasts and unclean, and between unclean fowls and clean: and ye shall not make your souls abominable by beast, or by fowl, or by any manner of living thing that creepeth on the ground, which I have separated from you as unclean.

[3Mo 20:26 DK-KJV] Og I skal være hellige overfor mig: for jeg HERREN er hellig, og har adskilt jer fra andre folk, så I skulle være mine.
Le 20:26 And ye shall be holy unto me: for I the LORD am holy, and have severed you from other people, that ye should be mine.

[3Mo 20:27 DK-KJV] En mand også eller en kvinde der har en åndemaner, eller der er en troldmand, skal med sikkerhed lide døden: de skal stene dem med sten: deres blod skal være over dem.
Le 20:27 A man also or woman that hath a familiar spirit, or that is a wizard, shall surely be put to death: they shall stone them with stones: their blood shall be upon them.

3 Mosebog Kapitel 21 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 21:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Tal til præsterne Aarons sønner, og sig til dem, Der er ingen der skal være urene for de døde blandt sit folk.
Le 21:1 And the LORD said unto Moses, Speak unto the priests the sons of Aaron, and say unto them, There shall none be defiled for the dead among his people:

[3Mo 21:2 DK-KJV] Foruden for sin slægt, der er ham nær, det er, for hans mor, og for hans far, og for hans søn, og for hans datter, og for hans bror,
Le 21:2 But for his kin, that is near unto him, that is, for his mother, and for his father, and for his son, and for his daughter, and for his brother,

[3Mo 21:3 DK-KJV] Og for hans søster en jomfru, der er ham nær, som ingen ægtemand har haft, for hende må han være besmittet.
Le 21:3 And for his sister a virgin, that is nigh unto him, which hath had no husband; for her may he be defiled.

[3Mo 21:4 DK-KJV] Men han skal ikke besmitte sigselv, værende en ledende mand blandt sit folk, for at vanhellige sigselv.
Le 21:4 But he shall not defile himself, being a chief man among his people, to profane himself.

[3Mo 21:5 DK-KJV] De skal ikke barbere sig skaldet nogen steder på deres hoved, de skal heller ikke barbere kanterne på deres skæg, eller lave nogen former for skæringer i deres kød.
Le 21:5 They shall not make baldness upon their head, neither shall they shave off the corner of their beard, nor make any cuttings in their flesh.

[3Mo 21:6 DK-KJV] De skal være hellige overfor deres Gud, og ikke vanhellige deres Guds navn: for HERRENs offergaver lavet via ild, og deres Guds brød, det er det de tilbyder: derfor skal de være hellige.
Le 21:6 They shall be holy unto their God, and not profane the name of their God: for the offerings of the LORD made by fire, and the bread of their God, they do offer: therefore they shall be holy.

[3Mo 21:7 DK-KJV] De skal ikke ta' en hustru der er en skøge, eller vanhellig; de skal heller ikke ta' en hustru der er fraskilt fra sin ægtemand: for han er hellig overfor sin Gud.
[3Mo 21:8 DK-KJV] Du skal derfor helliggøre ham; for han tilbyder din Guds brød: han skal være hellig overfor dig: for jeg HERREN, som helliggør jer, er hellig.
[3Mo 21:9 DK-KJV] Og datteren til enhver præst, hvis hun vanhelliger sigselv ved at optræde som en skøge, vanhelliger hun sin far: hun skal brændes med ild.
[3Mo 21:10 DK-KJV] Og han der er ypperstepræsten blandt sine brødre, over hvilkens hoved salveolien var hældt, og der er indviet til at iklæde sig beklædningsgenstandene, skal ikke tildække sit hoved, ej heller iturive sit tøj;
[3Mo 21:11 DK-KJV] Han skal heller ikke gå ind til nogen død krop, eller besmitte sigselv for sin far, eller for sin mor;
[3Mo 21:12 DK-KJV] Han skal heller ikke gå udaf helligdommen, eller vanhellige sin Guds helligdom; for savleoliens krone fra hans Gud er på ham: jeg er HERREN.
[3Mo 21:13 DK-KJV] Og han skal ta' en hustru i hendes jomfrulighed.
[3Mo 21:14 DK-KJV] En enke, eller en fraskilt kvinde, eller vanhellig, eller en skøge, disse skal han ikke ta': men han skal ta' en jomfru fra sit eget folk til hustru.
[3Mo 21:15 DK-KJV] Han skal heller ikke vanhellige sin sæd blandt sit folk: for det er jeg HERREN der helliggør ham.
[3Mo 21:16 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 21:17 DK-KJV] Tal til Aaron, og sig, Hvemsomhelst han er fra din sæd i deres generationer der har nogen skavank, lad ham ikke nærme sig for at tilbyde sin Guds brød.
[3Mo 21:18 DK-KJV] For hvilkensomhelst mand han er der har en skavank, han skal ikke nærme sig: en blind mand, eller en lam, eller han der har en flad næse, eller noget overflødigt,
[3Mo 21:19 DK-KJV] Eller en mand der har brækket fod, eller brækket hånd,
[3Mo 21:20 DK-KJV] Eller pukkelrygget, eller en dværg, eller der har en skavank i sit øje, eller har skørbug, eller har sårskorper, eller knuste testikler;
[3Mo 21:21 DK-KJV] Ingen mand der har en skavank fra præsten Aarons sæd skal komme nær for at tilbyde HERRENs offergaver lavet via ild: han har en skavank; han skal ikke komme nær for at tilbyde sin Guds brød.
[3Mo 21:22 DK-KJV] Han skal spise sin Guds brød, både af det helligst, og af det hellige.
[3Mo 21:23 DK-KJV] Men han skal ikke gå indenfor sløret, ej heller nærme sig alteret, eftersom han har en skavank; for ikke at han vanhelligere mine helligdomme: for det er jeg HERREN der helliggør dem.
[3Mo 21:24 DK-KJV] Og Moses fortalte det et Aaron, og til hans sønner, og til alle Israels børn.

Le 21:7 They shall not take a wife that is a whore, or profane; neither shall they take a woman put away from her husband: for he is holy unto his God.
Le 21:8 Thou shalt sanctify him therefore; for he offereth the bread of thy God: he shall be holy unto thee: for I the LORD, which sanctify you, am holy.
Le 21:9 And the daughter of any priest, if she profane herself by playing the whore, she profaneth her father: she shall be burnt with fire.
Le 21:10 And he that is the high priest among his brethren, upon whose head the anointing oil was poured, and that is consecrated to put on the garments, shall not uncover his head, nor rend his clothes;
Le 21:11 Neither shall he go in to any dead body, nor defile himself for his father, or for his mother;
Le 21:12 Neither shall he go out of the sanctuary, nor profane the sanctuary of his God; for the crown of the anointing oil of his God is upon him: I am the LORD.
Le 21:13 And he shall take a wife in her virginity.
Le 21:14 A widow, or a divorced woman, or profane, or an harlot, these shall he not take: but he shall take a virgin of his own people to wife.
Le 21:15 Neither shall he profane his seed among his people: for I the LORD do sanctify him.
Le 21:16 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 21:17 Speak unto Aaron, saying, Whosoever he be of thy seed in their generations that hath any blemish, let him not approach to offer the bread of his God.
Le 21:18 For whatsoever man he be that hath a blemish, he shall not approach: a blind man, or a lame, or he that hath a flat nose, or any thing superfluous,
Le 21:19 Or a man that is brokenfooted, or brokenhanded,
Le 21:20 Or crookbackt, or a dwarf, or that hath a blemish in his eye, or be scurvy, or scabbed, or hath his stones broken;
Le 21:21 No man that hath a blemish of the seed of Aaron the priest shall come nigh to offer the offerings of the LORD made by fire: he hath a blemish; he shall not come nigh to offer the bread of his God.
Le 21:22 He shall eat the bread of his God, both of the most holy, and of the holy.
Le 21:23 Only he shall not go in unto the vail, nor come nigh unto the altar, because he hath a blemish; that he profane not my sanctuaries: for I the LORD do sanctify them.
Le 21:24 And Moses told it unto Aaron, and to his sons, and unto all the children of Israel.

3 Mosebog Kapitel 22 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 22:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 22:2 DK-KJV] Tal til Aaron og til hans sønner, så de separarere demselv fra de hellige ting fra Israels børn, og så de ikke vanhelliger mit hellige navn i disse ting som de helliger til mig: jeg er HERREN.
[3Mo 22:3 DK-KJV] Sig til dem, Hvemsomhelst han er af hele jeres sæd blandt jeres generationer, der går hentil de hellige ting, som Israels børn helligede til HERREN, ved at ha' sin urenhed over sig, den sjæl skal fjernes fra mit nærvær: jeg er

Le 22:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 22:2 Speak unto Aaron and to his sons, that they separate themselves from the holy things of the children of Israel, and that they profane not my holy name in those things which they hallow unto me: I am the LORD.
Le 22:3 Say unto them, Whosoever he be of all your seed among your generations, that goeth unto the holy things, which the children of Israel hallow unto the LORD, having his uncleanness upon him, that soul shall be cut off from my

HERREN.

[3Mo 22:4 DK-KJV] En hvilkensomhelst mand fra Aarons sæd der er en spedalsk, eller har et rindende udflod; han skal ikke spise af de hellige ting, før han er ren. Og den som rører nogle ting der er urent via de døde, eller en mand hvis sæd udgår fra ham;
[3Mo 22:5 DK-KJV] Eller hvemsomhelst der rører nogle krybende ting, hvorved han kan være gjort uren, eller en mand af hvem han kan modtage urenhed, hvadsomhelst urenhed han har;
[3Mo 22:6 DK-KJV] Den sjæl som har rørt noget sådant skal være uren indtil aften, og skal ikke spise af de hellige ting, medmindre han vasker sit kød med vand.
[3Mo 22:7 DK-KJV] Og når solen er nede, skal han være ren, og skal spise af de hellige ting bagefter; eftersom det er hans mad.
[3Mo 22:8 DK-KJV] Det som dør af sigselv, eller er sønderrevet af dyr, skal han ikke spise for derved at besmitte sigselv: jeg er HERREN.
[3Mo 22:9 DK-KJV] De skal derfor holde mit ritual, for ikke at bærer synd for det, og derfor dø, hvis de vanhelliger det: det er jeg HERREN der helliggør dem.
[3Mo 22:10 DK-KJV] Der skal ingen fremmed spise af den hellige ting: en der opholder sig hos præsten, eller en hyret tjener, skal ikke spise den hellige ting.
[3Mo 22:11 DK-KJV] Men hvis præsten køber en sjæl for sine penge, skal han spise af det, og han der er født i hans hus: de skal spise af hans mad.
[3Mo 22:12 DK-KJV] Hvis præstens datter også er gift med en fremmed, må hun ikke spise af en offergave fra de hellige ting.
[3Mo 22:13 DK-KJV] Men hvis præstens datter er en enke, eller fraskilt, og ingen børn har, og er vendt tilbage til sin fars hus, som i hendes ungdom, skal hun spise af sin fars mad: men der skal ingen fremmed spise deraf.
[3Mo 22:14 DK-KJV] Og hvis en mand ubevidst spiser af den hellige ting, da skal han lægge 1/5 del deraf til det, og skal gi' det til præsten med den hellige ting.
[3Mo 22:15 DK-KJV] Og de skal ikke vanhellige de hellige ting fra Israels børn, som de tilbyder til HERREN;
[3Mo 22:16 DK-KJV] Eller lade dem bære overtrædelsens fejltrin, når de spiser deres hellige ting: for det er jeg HERREN der helliggør dem.

[3Mo 22:17 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 22:18 DK-KJV] Tal til Aaron, og til hans sønner, og til alle Israels børn, og sig til dem, Hvemsomhelst han er fra Israels hus, eller fra de fremmede i Israel, der vil tilbyde sin offergave for alle sine løfter, og for alle sine frivillige offergaver, som de vil tilbyde til HERREN som en brændoffergave;
[3Mo 22:19 DK-KJV] I skal tilbyde et fejlfrit hankøn ved jeres egen vilje, fra kreaturerne, fra fårene, eller fra gederne.
[3Mo 22:20 DK-KJV] Men hvadsomhelst der har en skavank, det skal I ikke tilbyde: for det skal accepteres for jer.
[3Mo 22:21 DK-KJV] Og hvemsomhelst der tilbyder et offer af fredsoffergaver til HERREN til at opfylde hans løfte, eller en frivillig offergave i kreatur eller får, det skal være perfekt for at bli' accepteret; der skal ikke være nogen skavank deri.
[3Mo 22:22 DK-KJV] Blind, eller brækket, eller lemlæstet, eller med en cyste, eller skørbug, eller sårskorper, I skal ikke tilbyde disse til HERREN, ej heller lave en offergave via ild af dem på alteret overfor HERREN.

[3Mo 22:23 DK-KJV] Ej heller en stud eller et lam som har

presence: I am the LORD.

Le 22:4 What man soever of the seed of Aaron is a leper, or hath a running issue; he shall not eat of the holy things, until he be clean. And whoso toucheth any thing that is unclean by the dead, or a man whose seed goeth from him;

Le 22:5 Or whosoever toucheth any creeping thing, whereby he may be made unclean, or a man of whom he may take uncleanness, whatsoever uncleanness he hath;
Le 22:6 The soul which hath touched any such shall be unclean until even, and shall not eat of the holy things, unless he wash his flesh with water.

Le 22:7 And when the sun is down, he shall be clean, and shall afterward eat of the holy things; because it is his food.

Le 22:8 That which dieth of itself, or is torn with beasts, he shall not eat to defile himself therewith: I am the LORD.
Le 22:9 They shall therefore keep mine ordinance, lest they bear sin for it, and die therefore, if they profane it: I the LORD do sanctify them.
Le 22:10 There shall no stranger eat of the holy thing: a sojourner of the priest, or an hired servant, shall not eat of the holy thing.
Le 22:11 But if the priest buy any soul with his money, he shall eat of it, and he that is born in his house: they shall eat of his meat.

Le 22:12 If the priest's daughter also be married unto a stranger, she may not eat of an offering of the holy things.
Le 22:13 But if the priest's daughter be a widow, or divorced, and have no child, and is returned unto her father's house, as in her youth, she shall eat of her father's meat: but there shall no stranger eat thereof.
Le 22:14 And if a man eat of the holy thing unwittingly, then he shall put the fifth part thereof unto it, and shall give it unto the priest with the holy thing.
Le 22:15 And they shall not profane the holy things of the children of Israel, which they offer unto the LORD;

Le 22:16 Or suffer them to bear the iniquity of trespass, when they eat their holy things: for I the LORD do sanctify them.

Le 22:17 And the LORD spake unto Moses, saying,

Le 22:18 Speak unto Aaron, and to his sons, and unto all the children of Israel, and say unto them, Whatsoever he be of the house of Israel, or of the strangers in Israel, that will offer his oblation for all his vows, and for all his freewill offerings, which they will offer unto the LORD for a burnt offering;
Le 22:19 Ye shall offer at your own will a male without blemish, of the beeves, of the sheep, or of the goats.
Le 22:20 But whatsoever hath a blemish, that shall ye not offer: for it shall not be acceptable for you.
Le 22:21 And whosoever offereth a sacrifice of peace offerings unto the LORD to accomplish his vow, or a freewill offering in beeves or sheep, it shall be perfect to be accepted; there shall be no blemish therein.
Le 22:22 Blind, or broken, or maimed, or having a wen, or scurvy, or scabbed, ye shall not offer these unto the LORD, nor make an offering by fire of them upon the altar unto the LORD.

Le 22:23 Either a bullock or a lamb that hath any thing

noget overflødigt eller mangle i sine dele, det kan du tilbyde som en frivillig offergave; men for et løfte skal det ikke bli' accepteret.
[3Mo 22:24 DK-KJV] I skal ikke tilbyde det til HERREN der er kvæstet, eller forbandet, eller brækket, eller skåret; I skal heller ikke lave nogen offergave deraf i jeres land.
[3Mo 22:25 DK-KJV] Ej heller fra en fremmeds hånd skal I tilbyde jeres Guds brød af nogle af disse; eftersom deres fordærv er i dem, og skavanker er i dem: de skal ikke bli' accepteret for jer.
[3Mo 22:26 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 22:27 DK-KJV] Når en stud, eller et får, eller en ged, er frembragt, da skal det være 7 dage hos moderen; og fra den 8'ne dag og fremefter skal det bli' accepteret som en offergave lavet via ild overfor HERREN.
[3Mo 22:28 DK-KJV] Og om det er ko eller hun får, I skal ikke dræbe den og hendes unge begge på én dag
[3Mo 22:29 DK-KJV] Og når I vil tilbyde et offer af taksigelse overfor HERREN, tilbyd det ved jeres egen vilje,
[3Mo 22:30 DK-KJV] Den skal spises færdig den samme dag; I skal ikke efterlade noget af den indtil næste dag: jeg er HERREN.
[3Mo 22:31 DK-KJV] Derfor skal I holde mine befalinger, og gøre dem: jeg er HERREN.
[3Mo 22:32 DK-KJV] I skal heller ikke vanhellige mit navn; men jeg vil bli' helliget iblandt Israels børn: jeg er HERREN som helliger jer,
[3Mo 22:33 DK-KJV] Der bragte jer ud af Egyptens land, for at være jeres Gud: jeg er HERREN.

superfluous or lacking in his parts, that mayest thou offer for a freewill offering; but for a vow it shall not be accepted.
Le 22:24 Ye shall not offer unto the LORD that which is bruised, or crushed, or broken, or cut; neither shall ye make any offering thereof in your land.
Le 22:25 Neither from a stranger's hand shall ye offer the bread of your God of any of these; because their corruption is in them, and blemishes be in them: they shall not be accepted for you.
Le 22:26 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 22:27 When a bullock, or a sheep, or a goat, is brought forth, then it shall be seven days under the dam; and from the eighth day and thenceforth it shall be accepted for an offering made by fire unto the LORD.
Le 22:28 And whether it be cow or ewe, ye shall not kill it and her young both in one day.
Le 22:29 And when ye will offer a sacrifice of thanksgiving unto the LORD, offer it at your own will.
Le 22:30 On the same day it shall be eaten up; ye shall leave none of it until the morrow: I am the LORD.
Le 22:31 Therefore shall ye keep my commandments, and do them: I am the LORD.
Le 22:32 Neither shall ye profane my holy name; but I will be hallowed among the children of Israel: I am the LORD which hallow you,
Le 22:33 That brought you out of the land of Egypt, to be your God: I am the LORD.

3 Mosebog Kapitel 23 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 23:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 23:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Vedrørende HERRENs fester, som I skal proklamere til at være hellige sammenkomster, ja disse er mine fester.
[3Mo 23:3 DK-KJV] Arbejde skal udføres i 6 dage: men den 7'ne dag er sabbatshvilen, en hellig sammenkomst; i den skal I intet arbejde udføre: det er HERRENs sabbat i alle jeres beboelser.
[3Mo 23:4 DK-KJV] Disse er HERRENs fester, ja hellige sammenkomster, som I skal proklamere i deres årtider.
[3Mo 23:5 DK-KJV] I den 14'ne dag af den første måned om aftenen er HERRENs påske.
[3Mo 23:6 DK-KJV] Og på den 15'ne dag af den samme måned er de usyrede brøds fest overfor HERREN: 7 dage skal I spise usyret brød.
[3Mo 23:7 DK-KJV] I den første dag skal I ha' en hellig sammenkomst: i den skal I ikke udføre slavearbejde.
[3Mo 23:8 DK-KJV] Men i 7 dage skal I tilbyde en offergave lavet via ild overfor HERREN: i den 7'ne dag er en hellig sammenkomst: i den skal I ikke udføre slavearbejde.
[3Mo 23:9 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 23:10 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når I er kommet ind i landet som jeg giver til jer, og skal høste des høst, da skal I bringe et neg af jeres førstefrugters høst til præsten:
[3Mo 23:11 DK-KJV] Og han skal vifte neget foran HERREN, til at bli' accepteret for jer: om morgenen efter sabbatten skal præsten vifte det.

Le 23:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 23:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, Concerning the feasts of the LORD, which ye shall proclaim to be holy convocations, even these are my feasts.
Le 23:3 Six days shall work be done: but the seventh day is the sabbath of rest, an holy convocation; ye shall do no work therein: it is the sabbath of the LORD in all your dwellings.
Le 23:4 These are the feasts of the LORD, even holy convocations, which ye shall proclaim in their seasons.
Le 23:5 In the fourteenth day of the first month at even is the LORD'S passover.
Le 23:6 And on the fifteenth day of the same month is the feast of unleavened bread unto the LORD: seven days ye must eat unleavened bread.
Le 23:7 In the first day ye shall have an holy convocation: ye shall do no servile work therein.
Le 23:8 But ye shall offer an offering made by fire unto the LORD seven days: in the seventh day is an holy convocation: ye shall do no servile work therein.
Le 23:9 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 23:10 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye be come into the land which I give unto you, and shall reap the harvest thereof, then ye shall bring a sheaf of the firstfruits of your harvest unto the priest:
Le 23:11 And he shall wave the sheaf before the LORD, to be accepted for you: on the morrow after the sabbath the priest shall wave it.

[3Mo 23:12 DK-KJV] Og I skal den dag tilbyde et fejlfrit han lam fra det første år som en brændoffergave til HERREN.
[3Mo 23:13 DK-KJV] Og dens madoffergave skal være 2/10 dele af fint mel blandet med olie, en offergave lavet via ild overfor HERREN som en sød duft: og dens drikoffergave skal være af vin, 1/4 del af en hin.
[3Mo 23:14 DK-KJV] Og I skal hverken spise brød, eller tørret korn, eller grønne øre, før den selvsamme dag hvor I har bragt en offergave til jeres Gud: det skal være en vedtægt for evigt udover jeres generationer i alle jeres beboelser.
[3Mo 23:15 DK-KJV] Og I skal starte med at tælle fra om morgenen efter sabbatten; fra den dag hvor I bragte vifteofferneget; der skal være gået 7 sabbatter:
[3Mo 23:16 DK-KJV] Lige til morgenen efter den 7'ne sabbat skal I tælle 50 dage; og I skal tilbyde en ny madoffergave til HERREN.
[3Mo 23:17 DK-KJV] I skal bringe 2 viftebrød på 2/10'ne dele ud fra jeres boliger: de skal være af fint mel; de skal bages med surdej; de er førstefrugterne til HERREN.
[3Mo 23:18 DK-KJV] Og I skal med brødet tilbyde 7 fejlfri lam fra det første år, og en ung stud, og 2 væddere: de skal være som en brændoffergave til HERREN, med deres madoffergave, og deres drikoffergaver, ja en offergave lavet via ild, af en sød duft for HERREN.
[3Mo 23:19 DK-KJV] Da skal I ofre et gedekid som en syndoffergave: og 2 lam fra det første år som et offer af fredsoffergaver.
[3Mo 23:20 DK-KJV] Og præsten skal vifte dem med førstefrugtsbrødet som en vifteoffergave foran HERREN, med de 2 lam: de skal være HERRENs hellige for præsten.
[3Mo 23:21 DK-KJV] Og I skal proklamere på den selvsamme dag, så den må være en hellig sammenkomst for jer: i den skal I ikke udføre slavearbejde: den skal for evigt være en vedtægt i alle jeres beboelser udover jeres generationer.
[3Mo 23:22 DK-KJV] Og når I høster jeres lands afgrøde, skal du ikke høste helt ud til kanterne af dine marker, ej heller samle det tilbageværende af din høst: du skal efterlade det til de fattige, og til de fremmede: Jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 23:23 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 23:24 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, I den 7'ne måned, i den 7'ne dag af den måned, skal I ha' en sabbat, et mindesmærke med trompet blæsning, en hellig sammenkomst.
[3Mo 23:25 DK-KJV] I den skal I ikke udføre slavearbejde: men I skal tilbyde en offergave lavet via ild overfor HERREN.
[3Mo 23:26 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 23:27 DK-KJV] Også på den 10'ne dag af denne 7'ne måned skal der være en soningsdag: den skal for jer være en hellig sammenkomst; og I skal plage jeres sjæle, og tilbyde en offergave lavet via ild overfor HERREN.
[3Mo 23:28 DK-KJV] Og i den samme dag skal I ikke udføre arbejde: for den er en soningsdag, til at lave en soning for jer foran HERREN jeres Gud.
[3Mo 23:29 DK-KJV] For hvilkensomhelst sjæl det er der ikke skal være plaget i den sammen dag, han skal fjernes fra at være blandt sit folk.
[3Mo 23:30 DK-KJV] Og hvilkensomhelst sjæl det er der udfører nogen former for arbejde i den samme dag, den

Le 23:12 And ye shall offer that day when ye wave the sheaf an he lamb without blemish of the first year for a burnt offering unto the LORD.
Le 23:13 And the meat offering thereof shall be two tenth deals of fine flour mingled with oil, an offering made by fire unto the LORD for a sweet savour: and the drink offering thereof shall be of wine, the fourth part of an hin.
Le 23:14 And ye shall eat neither bread, nor parched corn, nor green ears, until the selfsame day that ye have brought an offering unto your God: it shall be a statute for ever throughout your generations in all your dwellings.
Le 23:15 And ye shall count unto you from the morrow after the sabbath, from the day that ye brought the sheaf of the wave offering; seven sabbaths shall be complete:
Le 23:16 Even unto the morrow after the seventh sabbath shall ye number fifty days; and ye shall offer a new meat offering unto the LORD.
Le 23:17 Ye shall bring out of your habitations two wave loaves of two tenth deals: they shall be of fine flour; they shall be baken with leaven; they are the firstfruits unto the LORD.
Le 23:18 And ye shall offer with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, and two rams: they shall be for a burnt offering unto the LORD, with their meat offering, and their drink offerings, even an offering made by fire, of sweet savour unto the LORD.
Le 23:19 Then ye shall sacrifice one kid of the goats for a sin offering, and two lambs of the first year for a sacrifice of peace offerings.
Le 23:20 And the priest shall wave them with the bread of the firstfruits for a wave offering before the LORD, with the two lambs: they shall be holy to the LORD for the priest.
Le 23:21 And ye shall proclaim on the selfsame day, that it may be an holy convocation unto you: ye shall do no servile work therein: it shall be a statute for ever in all your dwellings throughout your generations.
Le 23:22 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not make clean riddance of the corners of thy field when thou reapest, neither shalt thou gather any gleaning of thy harvest: thou shalt leave them unto the poor, and to the stranger: I am the LORD your God.
Le 23:23 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 23:24 Speak unto the children of Israel, saying, In the seventh month, in the first day of the month, shall ye have a sabbath, a memorial of blowing of trumpets, an holy convocation.
Le 23:25 Ye shall do no servile work therein: but ye shall offer an offering made by fire unto the LORD.
Le 23:26 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 23:27 Also on the tenth day of this seventh month there shall be a day of atonement: it shall be an holy convocation unto you; and ye shall afflict your souls, and offer an offering made by fire unto the LORD.
Le 23:28 And ye shall do no work in that same day: for it is a day of atonement, to make an atonement for you before the LORD your God.
Le 23:29 For whatsoever soul it be that shall not be afflicted in that same day, he shall be cut off from among his people.
Le 23:30 And whatsoever soul it be that doeth any work in that same day, the same soul will I destroy from among his people.

samme sjæl vil jeg destruere fra at være blandt sit folk.

[3Mo 23:31 DK-KJV] I skal ikke udføre nogen former for arbejde: det skal være en vedtægt for altid udover jeres generationer i alle jeres beboelser.
Le 23:31 Ye shall do no manner of work: it shall be a statute for ever throughout your generations in all your dwellings.
[3Mo 23:32 DK-KJV] Det skal være en sabbat med hvile for jer, og I skal plage jeres sjæle: i den 9'ne dag af den måned om aftenen, fra aften til aften, skal i fejre jeres sabbat.
Le 23:32 It shall be unto you a sabbath of rest, and ye shall afflict your souls: in the ninth day of the month at even, from even unto even, shall ye celebrate your sabbath.

[3Mo 23:33 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Le 23:33 And the LORD spake unto Moses, saying,
[3Mo 23:34 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, Den 15'ne dag af denne måned skal være tabernaklernes fest i 7 dage overfor HERREN.
Le 23:34 Speak unto the children of Israel, saying, The fifteenth day of this seventh month shall be the feast of tabernacles for seven days unto the LORD.
[3Mo 23:35 DK-KJV] På den første dag skal der være en hellig sammenkomst: i den skal I ikke udføre slavearbejde.
Le 23:35 On the first day shall be an holy convocation: ye shall do no servile work therein.
[3Mo 23:36 DK-KJV] 7 dage skal I tilbyde en offergave lavet via ild overfor HERREN: på den 8'ne dag skal der for jer være en hellig sammenkomst; og I skal tilbyde en offergave lavet via ild overfor HERREN: det er en højtidlig forsamling; og i den skal I ikke udføre slavearbejde.
Le 23:36 Seven days ye shall offer an offering made by fire unto the LORD: on the eighth day shall be an holy convocation unto you; and ye shall offer an offering made by fire unto the LORD: it is a solemn assembly; and ye shall do no servile work therein.

[3Mo 23:37 DK-KJV] Disse er HERRENs fester, som I skal proklamere til at være hellige sammenkomster, for at tilbyde en offergave lavet via ild overfor HERREN, en brændoffergave, og en madoffergave, et offer, og drikoffergaver, alle ting på hans dag:
Le 23:37 These are the feasts of the LORD, which ye shall proclaim to be holy convocations, to offer an offering made by fire unto the LORD, a burnt offering, and a meat offering, a sacrifice, and drink offerings, every thing upon his day:
[3Mo 23:38 DK-KJV] I tillæg til HERRENs sabbatter, og i tillæg til jeres gaver, og i tillæg til jeres løfter, og i tillæg til jeres frivillige offergaver, som I giver til HERREN.
Le 23:38 Beside the sabbaths of the LORD, and beside your gifts, and beside all your vows, and beside all your freewill offerings, which ye give unto the LORD.
[3Mo 23:39 DK-KJV] Også i den 7'ne måneds 15'ne dag, når I har indsamlet landets frugt, skal I holde en fest overfor HERREN i 7 dage: på den første dag skal der være en sabbat, og på den 8'ne dag skal der være en sabbat.
Le 23:39 Also in the fifteenth day of the seventh month, when ye have gathered in the fruit of the land, ye shall keep a feast unto the LORD seven days: on the first day shall be a sabbath, and on the eighth day shall be a sabbath.
[3Mo 23:40 DK-KJV] Og i skal på den første dag ta' til jer grene fra yndefulde træer, grene fra palmetræer, og grenene fra tykke træer, og pilegrene fra bækken; og i 7 dage skal I glæde jer foran HERREN jeres Gud.
Le 23:40 And ye shall take you on the first day the boughs of goodly trees, branches of palm trees, and the boughs of thick trees, and willows of the brook; and ye shall rejoice before the LORD your God seven days.
[3Mo 23:41 DK-KJV] Og i 7 dage hvert år skal I holde en fest for HERREN. Den skal være en vedtægt for altid i jeres generationer: I skal fejre den i den 7'ne måned.
Le 23:41 And ye shall keep it a feast unto the LORD seven days in the year. It shall be a statute for ever in your generations: ye shall celebrate it in the seventh month.
[3Mo 23:42 DK-KJV] I skal bo i løvhytter i 7 dage; alle der er Israelsk født skal bo i løvhytter:
Le 23:42 Ye shall dwell in booths seven days; all that are Israelites born shall dwell in booths:
[3Mo 23:43 DK-KJV] Så jeres generationer må vide at jeg fik Israels børn til at bo i løvhytter, da jeg bragte dem ud af Egyptens land: Jeg er HERREN jeres Gud.
Le 23:43 That your generations may know that I made the children of Israel to dwell in booths, when I brought them out of the land of Egypt: I am the LORD your God.
[3Mo 23:44 DK-KJV] Og Moses erklærede HERRENs fester overfor Israels børn.
Le 23:44 And Moses declared unto the children of Israel the feasts of the LORD.

3 Mosebog Kapitel 24 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 24:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Le 24:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
[3Mo 24:2 DK-KJV] Befal Israels børn, så de til lyset bringer ren presset olivenolie til dig, for at få lamperne til at brænde bestandigt.
Le 24:2 Command the children of Israel, that they bring unto thee pure oil olive beaten for the light, to cause the lamps to burn continually.
[3Mo 24:3 DK-KJV] Udenfor vidnesbyrdets slør, i menighedens tabernakel, skal Aaron bestandigt ordne det fra aftenen til morgenen foran HERREN: det skal være en vedtægt for evigt i jeres generationer.
Le 24:3 Without the vail of the testimony, in the tabernacle of the congregation, shall Aaron order it from the evening unto the morning before the LORD continually: it shall be a statute for ever in your generations.
[3Mo 24:4 DK-KJV] Han skal bestandigt ordne lamperne på den rene lysestage foran HERREN.
Le 24:4 He shall order the lamps upon the pure candlestick before the LORD continually.
[3Mo 24:5 DK-KJV] Og du skal ta' fint mel, og bage 12 kager deraf: 2/10 dele skal være i 1 kage.
Le 24:5 And thou shalt take fine flour, and bake twelve cakes thereof: two tenth deals shall be in one cake.

[3Mo 24:6 DK-KJV] Og du skal sætte dem i 2 rækker, 6 i hver
Le 24:6 And thou shalt set them in two rows, six on a row,

række, på det rene bord foran HERREN.
upon the pure table before the LORD.

[3Mo 24:7 DK-KJV] Og du skal putte ren frankincense på hver række, så det må være på brødet som et mindesmærke, ja en offergave lavet via ild overfor HERREN.
Le 24:7 And thou shalt put pure frankincense upon each row, that it may be on the bread for a memorial, even an offering made by fire unto the LORD.
[3Mo 24:8 DK-KJV] Hver sabbat skal han bestandigt sætte det i orden foran HERREN, ved at være taget fra Israels børn via en evigvarende pagt.
Le 24:8 Every sabbath he shall set it in order before the LORD continually, being taken from the children of Israel by an everlasting covenant.
[3Mo 24:9 DK-KJV] Og det skal være Aarons og hans sønners; og de skal spise det i det hellige sted: for det er helligst for ham af HERRENs offergaver lavet via ild via en vedvarende vedtægt.
Le 24:9 And it shall be Aaron's and his sons'; and they shall eat it in the holy place: for it is most holy unto him of the offerings of the LORD made by fire by a perpetual statute.
[3Mo 24:10 DK-KJV] Og sønnen af en Israelsk kvinde, hvis far var en Egypter, gik ud blandt Israels børn: og denne søn af den Israelske kvinde og en mand fra Israel stred sammen i lejren;
Le 24:10 And the son of an Israelitish woman, whose father was an Egyptian, went out among the children of Israel: and this son of the Israelitish woman and a man of Israel strove together in the camp;
[3Mo 24:11 DK-KJV] Og den Israelske kvindes søn spottede HERRENs navn, og forbandede. Og de bragte ham til Moses: (og hans mors navn var Shelomith, datteren af Dibri, fra Dans stamme:)
Le 24:11 And the Israelitish woman's son blasphemed the name of the LORD, and cursed. And they brought him unto Moses: (and his mother's name was Shelomith, the daughter of Dibri, of the tribe of Dan:)
[3Mo 24:12 DK-KJV] Og de satte ham i vagten, så HERRENs sind måtte bli' fremvist for dem.
Le 24:12 And they put him in ward, that the mind of the LORD might be shewed them.
[3Mo 24:13 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Le 24:13 And the LORD spake unto Moses, saying,
[3Mo 24:14 DK-KJV] Frembring ham der har forbandet udenfor lejren; og lad alle der hørte ham lægge deres hænder på hans hoved, og lad hele menigheden stene ham.
Le 24:14 Bring forth him that hath cursed without the camp; and let all that heard him lay their hands upon his head, and let all the congregation stone him.
[3Mo 24:15 DK-KJV] Og du skal tale til Israels børn, og sige, Hver den der forbander sin Gud skal bære sin synd.
Le 24:15 And thou shalt speak unto the children of Israel, saying, Whosoever curseth his God shall bear his sin.
[3Mo 24:16 DK-KJV] Og han der spotter HERRENs navn, han skal med sikkerhed lide døden, og hele menigheden skal sandelig stene ham: på samme måde med den fremmede, som han der er født i landet, når han spotter HERRENs navn, skal lide døden.
Le 24:16 And he that blasphemeth the name of the LORD, he shall surely be put to death, and all the congregation shall certainly stone him: as well the stranger, as he that is born in the land, when he blasphemeth the name of the LORD, shall be put to death.
[3Mo 24:17 DK-KJV] Og den som slår nogen ihjel skal sandelig lide døden.
Le 24:17 And he that killeth any man shall surely be put to death.
[3Mo 24:18 DK-KJV] Og den som dræber et dyr skal godtgøre det; dyr for dyr.
Le 24:18 And he that killeth a beast shall make it good; beast for beast.
[3Mo 24:19 DK-KJV] Og hvis en mand forårsager en skavank i sin næste; som han har gjort, sådant skal det bli' gjort mod ham;
Le 24:19 And if a man cause a blemish in his neighbour; as he hath done, so shall it be done to him;
[3Mo 24:20 DK-KJV] Brud for brud, øje for øje, tand for tand: som han har forårsaget en skavank i en mand, sådant skal det bli' gjort mod ham tilbage.
Le 24:20 Breach for breach, eye for eye, tooth for tooth: as he hath caused a blemish in a man, so shall it be done to him again.
[3Mo 24:21 DK-KJV] Og han der dræber et dyr, han skal genoprette det: og han der dræber et menneske, han skal lide døden.
Le 24:21 And he that killeth a beast, he shall restore it: and he that killeth a man, he shall be put to death.
[3Mo 24:22 DK-KJV] I skal have én lovskik, både for de fremmede, såvel for én fra jeres eget land: for jer er HERREN jeres Gud.
Le 24:22 Ye shall have one manner of law, as well for the stranger, as for one of your own country: for I am the LORD your God.
[3Mo 24:23 DK-KJV] Og Moses talte til Israels børn, så de skulle frembringe ham der havde forbandet uden for lejren, og stene ham med sten. Og Israels børn gjorde som HERREN befalede Moses.
Le 24:23 And Moses spake to the children of Israel, that they should bring forth him that had cursed out of the camp, and stone him with stones. And the children of Israel did as the LORD commanded Moses.

3 Mosebog Kapitel 25 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 25:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses på Sinaibjerget, og siger,
Le 25:1 And the LORD spake unto Moses in mount Sinai, saying,
[3Mo 25:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når I kommer ind i landet som jeg gir' jer, da skal landet holde en sabbat for HERREN.
Le 25:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye come into the land which I give you, then shall the land keep a sabbath unto the LORD.
[3Mo 25:3 DK-KJV] I 6 år skal du tilså din mark, og i 6 år skal du beskære din vingård, og indsamle dens frugt;
Le 25:3 Six years thou shalt sow thy field, and six years thou shalt prune thy vineyard, and gather in the fruit thereof;

[3Mo 25:4 DK-KJV] Men i det 7'ne år skal der være en sabbatshvile for landet, en sabbat for HERREN: du skal hverken tilså din mark, eller beskære din vingård.
[3Mo 25:5 DK-KJV] Det der vokser af sit eget selv fra din høst skal du ikke høste, ej heller indsamle dine vinraklers ubeskårede druer: for det er et år med hvile for landet.
[3Mo 25:6 DK-KJV] Og landets sabbat skal være mad til jer; til dig, og til din tjener, og til din pige, og til din hyrede tjener, og til din fremmede der opholder sig hos dig,
[3Mo 25:7 DK-KJV] Og til dit kvæg, og til dyret der er i dit land, skal al des tilvækst være mad.
[3Mo 25:8 DK-KJV] Og du skal tælle 7 årssabbatter til dig, 7 gange 7 år; og perioden med de 7 årssabbatter skal for dig være 49 år.
[3Mo 25:9 DK-KJV] Da skal du forårsage at jubelårstrompeten lyder på den 10'ne dag af den 7'ne måned, i soningsdagen skal I forårsage trompeten at lyde udover hele jeres land.
[3Mo 25:10 DK-KJV] Og I skal hellige det 50'ne år, og proklamere frihed udover hele landet overfor des indbyggere: det skal være et jubelår for jer; og I skal hver og en vende tilbage til jeres besiddelse, og I skal hver og en vende tilbage jeres familie.
[3Mo 25:11 DK-KJV] Et jubelår skal det 50'ne år være for jer: I skal ikke tilså, ej heller høste det som gror af sigselv i det, eller indsamle dine vinraklers ubeskårede druer i det.
[3Mo 25:12 DK-KJV] For det er jubelåret; det skal være helligt for jer: I skal spise des tilvækst ude på marken.
[3Mo 25:13 DK-KJV] I dette jubelår skal I vende tilbage hver og en til jeres besiddelse.
[3Mo 25:14 DK-KJV] Og hvis du sælger noget til din næste, eller køber noget af din næstes hånd, skal I ikke undertrykke hinanden:
[3Mo 25:15 DK-KJV] Efter antallet af år efter jubelåret skal du købe af din næste, og efter antallet af år af frugterne skal han sælge til dig.
[3Mo 25:16 DK-KJV] Hvis der er mange år tilbage skal du forhøje des pris, og hvis der ikke er så mange år tilbage skal du formindske des pris: for han sælger det til dig efter hvor mange år du kan høste des frugter.
[3Mo 25:17 DK-KJV] I skal derfor ikke undertrykke hindanden; men du skal frygte din Gud; for jeg er HERREN jeres Gud.

[3Mo 25:18 DK-KJV] Derfor skal I gøre mine vedtægter, og holde mine domme, og gøre dem; og I skal bo sikkert i landet.
[3Mo 25:19 DK-KJV] Og landet skal gi' hendes frugt, og I skal spise jer mætte, og bo derinde i sikkerhed.
[3Mo 25:20 DK-KJV] Og hvis I skal sige, Hvad skal vi spise det 7'ne år? læg mærke til, vi skal ikke tilså, ej heller indsamle vor tilvækst:
[3Mo 25:21 DK-KJV] Da vil jeg befale mig velsignelse over jer i det 6'te år, og det skal frembringe for 3 år.
[3Mo 25:22 DK-KJV] Og I skal tilså det 8'ne år, og stadig spise af den gamle frugt indtil det 9'ne år; indtil hendes frugter kommer ind skal I spise af det gamle forråd.
[3Mo 25:23 DK-KJV] Landet skal aldrig sælges: for det er mit; for I er fremmede og nogle der opholder sig hos mig.
[3Mo 25:24 DK-KJV] Og i hele landet i jeres besiddelse skal I tilbyde en forløsning for landet.
[3Mo 25:25 DK-KJV] Hvis din bror er blevet fattig, og har solgt noget af hans besiddelse, og hvis nogen af hans slægtninge kommer for at forløse det, da skal han forløse det som hans

Le 25:4 But in the seventh year shall be a sabbath of rest unto the land, a sabbath for the LORD: thou shalt neither sow thy field, nor prune thy vineyard.
Le 25:5 That which groweth of its own accord of thy harvest thou shalt not reap, neither gather the grapes of thy vine undressed: for it is a year of rest unto the land.
Le 25:6 And the sabbath of the land shall be meat for you; for thee, and for thy servant, and for thy maid, and for thy hired servant, and for thy stranger that sojourneth with thee,
Le 25:7 And for thy cattle, and for the beast that are in thy land, shall all the increase thereof be meat.
Le 25:8 And thou shalt number seven sabbaths of years unto thee, seven times seven years; and the space of the seven sabbaths of years shall be unto thee forty and nine years.
Le 25:9 Then shalt thou cause the trumpet of the jubile to sound on the tenth day of the seventh month, in the day of atonement shall ye make the trumpet sound throughout all your land.
Le 25:10 And ye shall hallow the fiftieth year, and proclaim liberty throughout all the land unto all the inhabitants thereof: it shall be a jubile unto you; and ye shall return every man unto his possession, and ye shall return every man unto his family.
Le 25:11 A jubile shall that fiftieth year be unto you: ye shall not sow, neither reap that which groweth of itself in it, nor gather the grapes in it of thy vine undressed.
Le 25:12 For it is the jubile; it shall be holy unto you: ye shall eat the increase thereof out of the field.
Le 25:13 In the year of this jubile ye shall return every man unto his possession.
Le 25:14 And if thou sell ought unto thy neighbour, or buyest ought of thy neighbour's hand, ye shall not oppress one another:
Le 25:15 According to the number of years after the jubile thou shalt buy of thy neighbour, and according unto the number of years of the fruits he shall sell unto thee:
Le 25:16 According to the multitude of years thou shalt increase the price thereof, and according to the fewness of years thou shalt diminish the price of it: for according to the number of the years of the fruits doth he sell unto thee.
Le 25:17 Ye shall not therefore oppress one another; but thou shalt fear thy God: for I am the LORD your God.
Le 25:18 Wherefore ye shall do my statutes, and keep my judgments, and do them; and ye shall dwell in the land in safety.
Le 25:19 And the land shall yield her fruit, and ye shall eat your fill, and dwell therein in safety.

Le 25:20 And if ye shall say, What shall we eat the seventh year? behold, we shall not sow, nor gather in our increase:
Le 25:21 Then I will command my blessing upon you in the sixth year, and it shall bring forth fruit for three years.
Le 25:22 And ye shall sow the eighth year, and eat yet of old fruit until the ninth year; until her fruits come in ye shall eat of the old store.
Le 25:23 The land shall not be sold for ever: for the land is mine; for ye are strangers and sojourners with me.
Le 25:24 And in all the land of your possession ye shall grant a redemption for the land.
Le 25:25 If thy brother be waxen poor, and hath sold away some of his possession, and if any of his kin come to redeem it, then shall he redeem that which his brother sold.

bror solgte.

[3Mo 25:26 DK-KJV] Og hvis manden ikke har nogen til at forløse det, og hanselv er i stand til at forløse det;
[3Mo 25:27 DK-KJV] Lad ham da tælle år'ene fra des salg, og genoprette overskudet til den mand til hvem han solgte det; så han kan vende tilbage til hans besiddelse.
[3Mo 25:28 DK-KJV] Men hvis han ikke er i stand til at genoprette det til ham, da skal det som er solgt forbli' i hånden på ham der har købt det indtil jubelåret: og i jubelåret skal det frigives, og han skal vende tilbage til sin besiddelse.
[3Mo 25:29 DK-KJV] Og hvis en mand sælger et bolighus i en by omgivet af mure, da må han forløse det indenfor et helt år efter at det er solgt; indenfor et fuldt år må han forløse det.
[3Mo 25:30 DK-KJV] Og hvis det ikke indløses inden for et helt år, da skal huset der er i byen der er omgivet af mure være fastlagt for evigt til ham som købte det udover hans generationer: det skal ikke frigives i jubelåret.

[3Mo 25:31 DK-KJV] Men husene i landsbyerne som ingen mur har rundt sig skal regnes som landets marker: de kan forløses, og de skal frigives i jubelåret.

[3Mo 25:32 DK-KJV] Imidlertid Leviternes byer, og husene i de byer i deres besiddelse, må Leviterne forløse til enhver tid.
[3Mo 25:33 DK-KJV] Og hvis en mand køber af Leviterne, da skal huset der blev solgt, og byen i hans besiddelse, frigives i jubelåret: for husene i Leviternes byer er deres besiddelse blandt Israels børn.
[3Mo 25:34 DK-KJV] Men deres byers oplandsmark må ikke sælges, for den er deres vedvarende besiddelse.
[3Mo 25:35 DK-KJV] Og hvis din bror er blevet fattig, og det går ham skidt hos dig; så skal du hjælpe ham: ja, også selvom han er en fremmed, eller blot en der opholder sig der; så han kan leve hos dig.
[3Mo 25:36 DK-KJV] Ta' du ingen renter af ham, eller tilvækst: men frygt din Gud; så din bror kan leve hos dig.
[3Mo 25:37 DK-KJV] Du skal ikke give ham dine penge tillagt renter, ej heller låne han dit proviant for tilvækst.
[3Mo 25:38 DK-KJV] Jeg er HERREN jeres Gud, som bragte jer frem ud af Egyptens land, for at gi' jer Canaans land, og for at være jeres Gud.
[3Mo 25:39 DK-KJV] Og hvis din bror der bor hos dig er blevet fattig, og er solgt til dig; skal du ikke overtale ham til at tjene som en slave:
[3Mo 25:40 DK-KJV] Men som en hyret tjener, og som en der opholder sig der, han skal være hos dig, og skal tjene dig indtil jubelåret:
[3Mo 25:41 DK-KJV] Og da skal han forlade dig, både han og hans børn hos ham, og skal vende tilbage til hans egen familie, og skal han vende tilbage til hans fars besiddelse.
[3Mo 25:42 DK-KJV] For de er mine tjenere, som jeg bragte frem ud af Egyptens land: de skal ikke sælges som slaver.
[3Mo 25:43 DK-KJV] Du skal ikke herske over ham med strenghed; men skal frygte din Gud.
[3Mo 25:44 DK-KJV] Både dine mandlige og kvindlige slaver, som du skal ha', skal være af hedningerne der er rundt om jer; af dem skal I købe mandlige og kvindlige slaver.
[3Mo 25:45 DK-KJV] Desuden af de fremmedes børn der opholder sig blandt jer, af dem skal I købe, og af deres familier der er hos jer, som de avlede i jeres land: og de skal være jeres besiddelse.
[3Mo 25:46 DK-KJV] Og I skal ta' dem som en arv til jeres børn efter jer, for at arve dem som en besiddelse; de skal for evigt være jeres slaver: men over jeres brødre Israels børn,

Le 25:26 And if the man have none to redeem it, and himself be able to redeem it;
Le 25:27 Then let him count the years of the sale thereof, and restore the overplus unto the man to whom he sold it; that he may return unto his possession.
Le 25:28 But if he be not able to restore it to him, then that which is sold shall remain in the hand of him that hath bought it until the year of jubile: and in the jubile it shall go out, and he shall return unto his possession.
Le 25:29 And if a man sell a dwelling house in a walled city, then he may redeem it within a whole year after it is sold; within a full year may he redeem it.
Le 25:30 And if it be not redeemed within the space of a full year, then the house that is in the walled city shall be established for ever to him that bought it throughout his generations: it shall not go out in the jubile.
Le 25:31 But the houses of the villages which have no wall round about them shall be counted as the fields of the country: they may be redeemed, and they shall go out in the jubile.
Le 25:32 Notwithstanding the cities of the Levites, and the houses of the cities of their possession, may the Levites redeem at any time.
Le 25:33 And if a man purchase of the Levites, then the house that was sold, and the city of his possession, shall go out in the year of jubile: for the houses of the cities of the Levites are their possession among the children of Israel.
Le 25:34 But the field of the suburbs of their cities may not be sold; for it is their perpetual possession.

Le 25:35 And if thy brother be waxen poor, and fallen in decay with thee; then thou shalt relieve him: yea, though he be a stranger, or a sojourner; that he may live with thee.
Le 25:36 Take thou no usury of him, or increase: but fear thy God; that thy brother may live with thee.
Le 25:37 Thou shalt not give him thy money upon usury, nor lend him thy victuals for increase.
Le 25:38 I am the LORD your God, which brought you forth out of the land of Egypt, to give you the land of Canaan, and to be your God.
Le 25:39 And if thy brother that dwelleth by thee be waxen poor, and be sold unto thee; thou shalt not compel him to serve as a bondservant:
Le 25:40 But as an hired servant, and as a sojourner, he shall be with thee, and shall serve thee unto the year of jubile:
Le 25:41 And then shall he depart from thee, both he and his children with him, and shall return unto his own family, and unto the possession of his fathers shall he return.
Le 25:42 For they are my servants, which I brought forth out of the land of Egypt: they shall not be sold as bondmen.
Le 25:43 Thou shalt not rule over him with rigour; but shalt fear thy God.
Le 25:44 Both thy bondmen, and thy bondmaids, which thou shalt have, shall be of the heathen that are round about you; of them shall ye buy bondmen and bondmaids.
Le 25:45 Moreover of the children of the strangers that do sojourn among you, of them shall ye buy, and of their families that are with you, which they begat in your land: and they shall be your possession.
Le 25:46 And ye shall take them as an inheritance for your children after you, to inherit them for a possession; they shall be your bondmen for ever: but over your brethren the

skal I ikke herske den ene over den anden med strenghed.

[3Mo 25:47 DK-KJV] Og hvis en der opholder sig der eller en fremmed bli'r rig hos dig, og din bror der bor hos dig bli'r fattig, og sælger sigselv til den fremmede eller den der opholder sig hos dig, eller til den fremmedes families mandskab:
[3Mo 25:48 DK-KJV] Efter at han er solgt må han forløses igen; en af hans brødre må forløse ham:
[3Mo 25:49 DK-KJV] Enten hans onkel, eller hans onkels søn, må forløse ham, eller enhver der er i nær slægt med ham fra hans familie må forløse ham; eller hvis han er i stand til det, må han forløse sigselv.

[3Mo 25:50 DK-KJV] Og han skal regne med ham som købte ham fra det år hvor han blev solgt til ham indtil jubelåret: og prisen for hans salg skal være efter antallet af år, efter en hyret tjeners tid skal det være hos ham.
[3Mo 25:51 DK-KJV] Hvis der stadig er mange år tilbage, efter dem skal han gi' forløsningsprisen tilbage ud af de penge han var købt for.
[3Mo 25:52 DK-KJV] Og hvis der kun er få år til jubelåret, da skal han regne med ham, og efter hans år skal han gi' ham forløsningsprisen tilbage.
[3Mo 25:53 DK-KJV] Og som en årlig hyret tjener skal han være hos ham: og den anden skal ikke herske med strenghed over ham i dine øjne.
[3Mo 25:54 DK-KJV] Og hvis han ikke bli'r forløst i disse år, da skal han frigives i jubelåret, både han og hans børn hos ham.
[3Mo 25:55 DK-KJV] For overfor mig er Israels børn tjenere; de er mine tjenere som jeg bragte frem ud af Egyptens land. Jeg er HERREN jeres Gud.

children of Israel, ye shall not rule one over another with rigour.

Le 25:47 And if a sojourner or stranger wax rich by thee, and thy brother that dwelleth by him wax poor, and sell himself unto the stranger or sojourner by thee, or to the stock of the stranger's family:
Le 25:48 After that he is sold he may be redeemed again; one of his brethren may redeem him:

Le 25:49 Either his uncle, or his uncle's son, may redeem him, or any that is nigh of kin unto him of his family may redeem him; or if he be able, he may redeem himself.
Le 25:50 And he shall reckon with him that bought him from the year that he was sold to him unto the year of jubile: and the price of his sale shall be according unto the number of years, according to the time of an hired servant shall it be with him.
Le 25:51 If there be yet many years behind, according unto them he shall give again the price of his redemption out of the money that he was bought for.
Le 25:52 And if there remain but few years unto the year of jubile, then he shall count with him, and according unto his years shall he give him again the price of his redemption.

Le 25:53 And as a yearly hired servant shall he be with him: and the other shall not rule with rigour over him in thy sight.
Le 25:54 And if he be not redeemed in these years, then he shall go out in the year of jubile, both he, and his children with him.
Le 25:55 For unto me the children of Israel are servants; they are my servants whom I brought forth out of the land of Egypt: I am the LORD your God.

3 Mosebog Kapitel 26 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 26:1 DK-KJV] I skal ikke lave jer nogle afguder ej heller udskårede figurer, heller ikke rejse jer en stående figur, I skal heller ikke sætte nogle stenfigurer op i jeres land, for at bøje jer ned for dem: for jeg er HERREN jeres Gud.
[3Mo 26:2 DK-KJV] I skal holde mine sabbatter, og ære min helligdom: jeg er HERREN.
[3Mo 26:3 DK-KJV] Hvis I vandre i mine vedtægter, og holder mine befalinger, og gør dem;
[3Mo 26:4 DK-KJV] Da vil jeg gi' jer regn i rette tid, og landet skal gi' hendes tilvækst, og træerne på marken skal gi' deres frugter.
[3Mo 26:5 DK-KJV] Og jeres tærskning skal strække sig til vinhøsten, og vinhøsten til såtiden: og I skal spise jeres brød og bli' mætte, og bo sikkert i jeres land.
[3Mo 26:6 DK-KJV] Og jeg vil gi' fred i landet, og I skal ligge ned, og ingen skal gøre jer bange: og jeg vil fjerne de onde dyr i landet, og sværdet skal heller ikke gå gennem jeres land.
[3Mo 26:7 DK-KJV] Og I skal jage jeres fjender, og de skal falde foran jer via sværdet.
[3Mo 26:8 DK-KJV] Og 5 af jer skal jage 100, og 100 af jer skal sætte 10.000 i kamp: og jeres fjender skal falde foran jer via sværdet.
[3Mo 26:9 DK-KJV] For jeg vil ha' respekt for jer, og gøre jer frugtbare, og multiplicere jer, og etablere min pagt med jer.

Le 26:1 Ye shall make you no idols nor graven image, neither rear you up a standing image, neither shall ye set up any image of stone in your land, to bow down unto it: for I am the LORD your God.
Le 26:2 Ye shall keep my sabbaths, and reverence my sanctuary: I am the LORD.
Le 26:3 If ye walk in my statutes, and keep my commandments, and do them;
Le 26:4 Then I will give you rain in due season, and the land shall yield her increase, and the trees of the field shall yield their fruit.
Le 26:5 And your threshing shall reach unto the vintage, and the vintage shall reach unto the sowing time: and ye shall eat your bread to the full, and dwell in your land safely.
Le 26:6 And I will give peace in the land, and ye shall lie down, and none shall make you afraid: and I will rid evil beasts out of the land, neither shall the sword go through your land.
Le 26:7 And ye shall chase your enemies, and they shall fall before you by the sword.
Le 26:8 And five of you shall chase an hundred, and an hundred of you shall put ten thousand to flight: and your enemies shall fall before you by the sword.
Le 26:9 For I will have respect unto you, and make you fruitful, and multiply you, and establish my covenant with you.

[3Mo 26:10 DK-KJV] Og I skal spise gammelt forråd, og bringe det gamle frem på grund af det nye.
[3Mo 26:11 DK-KJV] Og jeg vil sætte mit tabernakel blandt jer: og min sjæl skal ikke afsky jer.
[3Mo 26:12 DK-KJV] Og jeg vil vandre blandt jer, og vil være jeres Gud, og I skal være mit folk.
[3Mo 26:13 DK-KJV] Jeg er HERREN jeres Gud, som bragte jer frem ud af Egyptens land, så I ikke skulle være deres slaver; og jeg har brudt båndene fra jeres åg, og fået jer til at gå oprejst.
[3Mo 26:14 DK-KJV] Men hvis I vil ikke lytte på mig, og ikke vil gøre alle disse befalinger;
[3Mo 26:15 DK-KJV] Og hvis I foragter mine vedtægter, eller hvis jeres sjæle afskyr mine domme, sådant at I ikke vil gøre alle mine befalinger, men at I vil bryde min pagt:
[3Mo 26:16 DK-KJV] Vil jeg også gøre dette mod jer; ja jeg vil udpege terror over jer, tuberkulose, og brændende feber, der skal fortære øjnene, og frembringe sorg i hjertet: og I skal tilså jeres såsæd forgæves, for jeres fjender skal spise det.
[3Mo 26:17 DK-KJV] Og jeg vil rette mit ansigt imod jer, og I skal dræbes foran jeres fjender: de der hader jer skal regere over jer; og I skal flygte når ingen forfølger jer.
[3Mo 26:18 DK-KJV] Og hvis I stadigvæk ikke vil lytte på mig efter alt dette, da vil jeg straffe jer 7 gange mere for jeres synder.
[3Mo 26:19 DK-KJV] Og jeg vil knuse stoltheden i jeres styrke; og jeg vil lave jeres himmel som jern, og jeres jord som messing:
[3Mo 26:20 DK-KJV] Og jeres styrke skal bruges forgæves: for jeres land skal ikke gi' hendes tilvækst, og træerne i landet skal heller ikke gi' deres frugter.
[3Mo 26:21 DK-KJV] Og hvis I vandrer imod mig, og ikke vil lytte på mig; vil jeg bringe 7 gange flere plager over jer efter jeres synder
[3Mo 26:22 DK-KJV] Jeg vil også sende vilde dyr blandt jer, som skal frarøve jer jeres børn, og destruere jeres kvæg, og gøre jer få i antal; og jeres landeveje skal være øde.
[3Mo 26:23 DK-KJV] Og hvis I ikke vil bli' omvendt af mig via disse ting, men vil vandre mig imod;
[3Mo 26:24 DK-KJV] Da vil jeg også være imod jer, og vil straffe jer endnu 7 gange for jeres synder.
[3Mo 26:25 DK-KJV] Og jeg vil bringe sværdet over jer, der skal hævne stridslysten omkring min pagt: og når I er forsamlet inde i jeres byer, vil jeg sende pestilensen blandt jer; og I skal bli' forløst ind i fjendens hånd.

[3Mo 26:26 DK-KJV] Og når jeg har knust jeres brøds stav, skal 10 kvinder bage jeres brød i 1 ovn, og de skal gi' jer jeres brød via vægt: og I skal spise, og ikke bli' mætte.
[3Mo 26:27 DK-KJV] Og hvis I ikke vil lytte på mig efter alt dette, men vil være mig imod;
[3Mo 26:28 DK-KJV] Da vil jeg også være imod jer i raseri; og jeg, ja jeg, vil irettesætte jer 7 gange for jeres synder.
[3Mo 26:29 DK-KJV] Og I skal spise kødet til jeres sønner, og kødet til jeres døtre skal I spise.
[3Mo 26:30 DK-KJV] Og jeg vil destruere jeres høje steder, og fjerne jeres figurer, og kaste jeres kadavere over jeres afguders kadavere, og min sjæl skal afsky jer.
[3Mo 26:31 DK-KJV] Og jeg vil lægge jeres byer øde, og rive jeres helligedomme ned, og jeg vil ikke lugte til duften af jeres søde dufte.
[3Mo 26:32 DK-KJV] Og jeg vil bringe landet ind i trøstesløshed: og jeres fjender som bor derinde skal være forbløffede over det.

Le 26:10 And ye shall eat old store, and bring forth the old because of the new.
Le 26:11 And I will set my tabernacle among you: and my soul shall not abhor you.
Le 26:12 And I will walk among you, and will be your God, and ye shall be my people.
Le 26:13 I am the LORD your God, which brought you forth out of the land of Egypt, that ye should not be their bondmen; and I have broken the bands of your yoke, and made you go upright.
Le 26:14 But if ye will not hearken unto me, and will not do all these commandments;
Le 26:15 And if ye shall despise my statutes, or if your soul abhor my judgments, so that ye will not do all my commandments, but that ye break my covenant:
Le 26:16 I also will do this unto you; I will even appoint over you terror, consumption, and the burning ague, that shall consume the eyes, and cause sorrow of heart: and ye shall sow your seed in vain, for your enemies shall eat it.
Le 26:17 And I will set my face against you, and ye shall be slain before your enemies: they that hate you shall reign over you; and ye shall flee when none pursueth you.

Le 26:18 And if ye will not yet for all this hearken unto me, then I will punish you seven times more for your sins.

Le 26:19 And I will break the pride of your power; and I will make your heaven as iron, and your earth as brass:
Le 26:20 And your strength shall be spent in vain: for your land shall not yield her increase, neither shall the trees of the land yield their fruits.
Le 26:21 And if ye walk contrary unto me, and will not hearken unto me; I will bring seven times more plagues upon you according to your sins.
Le 26:22 I will also send wild beasts among you, which shall rob you of your children, and destroy your cattle, and make you few in number; and your high ways shall be desolate.
Le 26:23 And if ye will not be reformed by me by these things, but will walk contrary unto me;
Le 26:24 Then will I also walk contrary unto you, and will punish you yet seven times for your sins.
Le 26:25 And I will bring a sword upon you, that shall avenge the quarrel of my covenant: and when ye are gathered together within your cities, I will send the pestilence among you; and ye shall be delivered into the hand of the enemy.
Le 26:26 And when I have broken the staff of your bread, ten women shall bake your bread in one oven, and they shall deliver you your bread again by weight: and ye shall eat, and not be satisfied.
Le 26:27 And if ye will not for all this hearken unto me, but walk contrary unto me;
Le 26:28 Then I will walk contrary unto you also in fury; and I, even I, will chastise you seven times for your sins.
Le 26:29 And ye shall eat the flesh of your sons, and the flesh of your daughters shall ye eat.
Le 26:30 And I will destroy your high places, and cut down your images, and cast your carcases upon the carcases of your idols, and my soul shall abhor you.
Le 26:31 And I will make your cities waste, and bring your sanctuaries unto desolation, and I will not smell the savour of your sweet odours.

Le 26:32 And I will bring the land into desolation: and your enemies which dwell therein shall be astonished at it.

[3Mo 26:33 DK-KJV] Og jeg vil sprede jer blandt hedningerne, og vil drage sværdet ud efter jer: og jeres land skal være øde, og jeres byer tomme.
[3Mo 26:34 DK-KJV] Da skal landet glæde sig over hendes sabbatter, så længe som det ligger øde, og I er i jeres fjenders land; ja da skal landet hvile, og glæde sig over hendes sabbatter.
[3Mo 26:35 DK-KJV] Så længe som det ligger øde skal det hvile; eftersom det ikke hvilede i jeres sabbatter, da I boede i det.
[3Mo 26:36 DK-KJV] Og over dem der er tilbage i live af jer vil jeg sende en svaghed ind i deres hjerter i deres fjenders lande; og lyden fra et rystet blad skal jage dem; og de skulle flygte, som de flygtede fra et sværd; og de skal falde når ingen forfølger.
[3Mo 26:37 DK-KJV] Og de skal falde over hinanden, som det var foran et sværd, når ingen forfølger: og I skal ikke ha' styrke til at stå foran jeres fjender.
[3Mo 26:38 DK-KJV] Og I skal omkomme blandt hedningerne, og jeres fjenders lande skal fortære jer.
[3Mo 26:39 DK-KJV] Og de der er tilbage af jer skal sygne hen i deres fejltrin i jeres fjenders lande; og også i deres fædres fejltrin skal de sygne hen hos dem.
[3Mo 26:40 DK-KJV] Hvis de skal bekende deres fejltrin, og deres fædres fejltrin, med deres overtrædelse som de overtrådte med imod mig, og at de også har vandret imod mig;
[3Mo 26:41 DK-KJV] Og at I også har vandret imod dem, og har bragt dem ind i deres fjenders land; hvis da deres uomskårne hjerter bli' udmyget, og de da acceptere straffen for deres fejltrin:
[3Mo 26:42 DK-KJV] Da vil jeg huske på min pagt med Jacob, og også på min pagt med Isak, og også på min pagt med Abraham vil jeg ihukomme; og jeg vil ihukomme det land.
[3Mo 26:43 DK-KJV] Landet skal også være dem foruden, og skal glæde sig over hendes sabbatter, mens hun ligger øde uden dem: og de skal acceptere straffen for deres fejltrin: fordi, ja fordi de foragtede mine domme, og fordi deres sjæle afskyede mine vedtægter.
[3Mo 26:44 DK-KJV] Og dog for alt det, når de er i deres fjenders land, vil jeg ikke forkaste dem, jeg vil heller ikke afsky dem, for at ødelægge dem fuldstændigt, og for at bryde min pagt med dem: for jeg er HERREN deres Gud.
[3Mo 26:45 DK-KJV] Men jeg vil for deres skyld huske på pagten med deres forfædre, hvem jeg bragte frem ud af Egyptens land foran hedningernes øjne, så jeg måtte være deres Gud: jeg er HERREN.
[3Mo 26:46 DK-KJV] Disse er vedtægterne og dommene og lovene, som HERREN lavede mellem ham og Israels børn på Sinaibjerget via Moses' hånd.

Le 26:33 And I will scatter you among the heathen, and will draw out a sword after you: and your land shall be desolate, and your cities waste.

Le 26:34 Then shall the land enjoy her sabbaths, as long as it lieth desolate, and ye be in your enemies' land; even then shall the land rest, and enjoy her sabbaths.

Le 26:35 As long as it lieth desolate it shall rest; because it did not rest in your sabbaths, when ye dwelt upon it.
Le 26:36 And upon them that are left alive of you I will send a faintness into their hearts in the lands of their enemies; and the sound of a shaken leaf shall chase them; and they shall flee, as fleeing from a sword; and they shall fall when none pursueth.
Le 26:37 And they shall fall one upon another, as it were before a sword, when none pursueth: and ye shall have no power to stand before your enemies.
Le 26:38 And ye shall perish among the heathen, and the land of your enemies shall eat you up.
Le 26:39 And they that are left of you shall pine away in their iniquity in your enemies' lands; and also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them.

Le 26:40 If they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, with their trespass which they trespassed against me, and that also they have walked contrary unto me;
Le 26:41 And that I also have walked contrary unto them, and have brought them into the land of their enemies; if then their uncircumcised hearts be humbled, and they then accept of the punishment of their iniquity:

Le 26:42 Then will I remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember; and I will remember the land.
Le 26:43 The land also shall be left of them, and shall enjoy her sabbaths, while she lieth desolate without them: and they shall accept of the punishment of their iniquity: because, even because they despised my judgments, and because their soul abhorred my statutes.
Le 26:44 And yet for all that, when they be in the land of their enemies, I will not cast them away, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break my covenant with them: for I am the LORD their God.
Le 26:45 But I will for their sakes remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt in the sight of the heathen, that I might be their God: I am the LORD.
Le 26:46 These are the statutes and judgments and laws, which the LORD made between him and the children of Israel in mount Sinai by the hand of Moses.

3 Mosebog Kapitel 27 - Til toppen af 3 Mosebog - Leviticus KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[3Mo 27:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[3Mo 27:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når en mand skal aflægge et enkeltstående løfte, skal personerne være til HERREN via din vurdering.
[3Mo 27:3 DK-KJV] Og din vudering skal være for hankøn mellem 20 og 60 år gamle, ja dit vurdering skal være 50 sølvshekler, efter helligdomssheklen.

Le 27:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Le 27:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When a man shall make a singular vow, the persons shall be for the LORD by thy estimation.
Le 27:3 And thy estimation shall be of the male from twenty years old even unto sixty years old, even thy estimation shall be fifty shekels of silver, after the shekel of the

sanctuary.

[3Mo 27:4 DK-KJV] Og hvis det er et hunkøn, da skal din vurdering være 30 shekler.
Le 27:4 And if it be a female, then thy estimation shall be thirty shekels.

[3Mo 27:5 DK-KJV] Og hvis det er mellem 5 og 20 år gammel, da skal din vurdering være 20 shekler for hankøn, og 10 shekler for hunkøn.
Le 27:5 And if it be from five years old even unto twenty years old, then thy estimation shall be of the male twenty shekels, and for the female ten shekels.

[3Mo 27:6 DK-KJV] Og hvis det er mellem 5 måneder indtil 5 år gammel, da skal din vurdering være 5 shekler for hankøn, og 3 sølvshekler for hunkøn via din vurdering.
Le 27:6 And if it be from a month old even unto five years old, then thy estimation shall be of the male five shekels of silver, and for the female thy estimation shall be three shekels of silver.

[3Mo 27:7 DK-KJV] Og hvis det er fra 6 år og derover; hvis det er et hankøn, da skal din vurdering være 15 shekler, og 10 shekler for hunkøn.
Le 27:7 And if it be from sixty years old and above; if it be a male, then thy estimation shall be fifteen shekels, and for the female ten shekels.

[3Mo 27:8 DK-KJV] Men hvis han er fattigere end din vurdering, da skal han præsentere sigselv foran præsten, og præsten skal sætte en pris på ham; i samsvar med hans formåen der afgav løftet skal præsten sætte en pris på ham.
Le 27:8 But if he be poorer than thy estimation, then he shall present himself before the priest, and the priest shall value him; according to his ability that vowed shall the priest value him.

[3Mo 27:9 DK-KJV] Og hvis det er et dyr, hvoraf mennesker bringer en offergave til HERREN, alt det som ethvert menneske giver af sådant til HERREN skal være helligt.
Le 27:9 And if it be a beast, whereof men bring an offering unto the LORD, all that any man giveth of such unto the LORD shall be holy.

[3Mo 27:10 DK-KJV] Han skal ikke forandre det, ej heller ændre det, et godt for et dårligt, eller et dårligt for et godt: og hvis han overhovedet skal ændre dyr med dyr, da skal det og det byttede være helligt.
Le 27:10 He shall not alter it, nor change it, a good for a bad, or a bad for a good: and if he shall at all change beast for beast, then it and the exchange thereof shall be holy.

[3Mo 27:11 DK-KJV] Og hvis det er et urent dyr, af hvilket de ikke tilbyder et offer af til HERREN, da skal han præsentere dyret foran præsten:
Le 27:11 And if it be any unclean beast, of which they do not offer a sacrifice unto the LORD, then he shall present the beast before the priest:

[3Mo 27:12 DK-KJV] Og præsten skal sætte en pris på det, om det er godt eller dårligt; som du sætter en pris på det, som er præsten, sådant skal det være.
Le 27:12 And the priest shall value it, whether it be good or bad: as thou valuest it, who art the priest, so shall it be.

[3Mo 27:13 DK-KJV] Men hvis han overhovedet vil forløse det, da skal han lægge 1/5 del deraf til din vurdering.
Le 27:13 But if he will at all redeem it, then he shall add a fifth part thereof unto thy estimation.

[3Mo 27:14 DK-KJV] Og når en mand skal helliggøre sit hus til at være hellig overfor HERREN, da skal præsten vurdere det, om det er godt eller dårligt, som præsten skal vurdere det, sådant skal det stå.
Le 27:14 And when a man shall sanctify his house to be holy unto the LORD, then the priest shall estimate it, whether it be good or bad: as the priest shall estimate it, so shall it stand.

[3Mo 27:15 DK-KJV] Og hvis han der helliggjorde det vil forløse sit hus, da skal han lægge 1/5 del af pengene fra din vurdering dertil, og det skal være hans.
Le 27:15 And if he that sanctified it will redeem his house, then he shall add the fifth part of the money of thy estimation unto it, and it shall be his.

[3Mo 27:16 DK-KJV] Og hvis en mand skal helliggøre en del af en mark i hans besiddelse til HERREN, da skal din vurdering være efter dens sæd: en homer med bygsæd skal prissættes til 50 sølvshekler.
Le 27:16 And if a man shall sanctify unto the LORD some part of a field of his possession, then thy estimation shall be according to the seed thereof: an homer of barley seed shall be valued at fifty shekels of silver.

[3Mo 27:17 DK-KJV] Hvis han helliggør sin mark fra jubelåret, skal det stå i samsvar med din vurdering.
Le 27:17 If he sanctify his field from the year of jubile, according to thy estimation it shall stand.

[3Mo 27:18 DK-KJV] Men hvis han helliggør sin mark efter jubelåret, da skal præsten tilregne ham pengene efter de resterende år, lige til jubelåret, og det skal trækkes fra din vurdering.
Le 27:18 But if he sanctify his field after the jubile, then the priest shall reckon unto him the money according to the years that remain, even unto the year of the jubile, and it shall be abated from thy estimation.

[3Mo 27:19 DK-KJV] Og hvis han der helliggjorde marken på nogen måde vil forløse den, da skal præsten lægge 1/5 del af pengene fra din vurdering dertil, og det skal være ham forsikret.
Le 27:19 And if he that sanctified the field will in any wise redeem it, then he shall add the fifth part of the money of thy estimation unto it, and it shall be assured to him.

[3Mo 27:20 DK-KJV] Og hvis han ikke vil forløse marken, eller hvis han har solgt marken til en anden mand, skal den ikke forløses mere.
Le 27:20 And if he will not redeem the field, or if he have sold the field to another man, it shall not be redeemed any more.

[3Mo 27:21 DK-KJV] Men marken, når den går ud af jubelåret, skal være hellig overfor HERREN, som en helliget mark; dens besiddelse skal være præstens.
Le 27:21 But the field, when it goeth out in the jubile, shall be holy unto the LORD, as a field devoted; the possession thereof shall be the priest's.

[3Mo 27:22 DK-KJV] Og hvis en mand helliggør en mark som han har købt overfor HERREN, som ikke er fra markerne fra hans besiddelse;
Le 27:22 And if a man sanctify unto the LORD a field which he hath bought, which is not of the fields of his possession;

[3Mo 27:23 DK-KJV] Da skal præsten tilregne ham værdien fra din vurdering, lige indtil jubelåret: og han skal give din
Le 27:23 Then the priest shall reckon unto him the worth of thy estimation, even unto the year of the jubile: and he shall

vurdering i den dag, som en hellig ting overfor HERREN.

[3Mo 27:24 DK-KJV] I jubelåret skal marken returneres til ham af hvem den var købt, ja til ham hvem besiddelsen af landet tilhørte.
[3Mo 27:25 DK-KJV] Og alle dine vurderinger skal være efter helligdomssheklen: 20 gerahs skal skeklen være.
[3Mo 27:26 DK-KJV] Kun den førstefødte af dyrene, som skulle være HERRENs førstefødte, det skal intet menneske helliggøre, om det er okse, eller får: det er HERRENs.
[3Mo 27:27 DK-KJV] Og hvis det er af et urent dyr, da skal han forløse det i samsvar med din vurdering, og skal lægge 1/5 del af det dertil, eller hvis det ikke er forløst, da skal det bli' solgt i samsvar med din vurdering.
[3Mo 27:28 DK-KJV] Til trods for det skal ingen helliget ting, som et menneske skal hellige til HERREN af alt hvad han har, både af menneske og dyr, og fra marken i hans besiddelse, sælges eller forløses: enhver helliget ting er helligst for HERREN.
[3Mo 27:29 DK-KJV] Intet helliget, som skal være helliget af mennesker, skal forløses; men skal med sikkerhed lide døden.
[3Mo 27:30 DK-KJV] Og hele landets 10'ende, om det er sæden fra landet, eller frugten på træet, er HERRENs: det er helligt overfor HERREN.
[3Mo 27:31 DK-KJV] Og hvis en mand overhovedet vil forløse noget af sin 10'ende, skal han lægge 1/5 del dertil.
[3Mo 27:32 DK-KJV] Og angående 10'ende fra hjorden, eller flokken, ja af hvadsomhelst der passere under staven, den 10'ende skal være hellig overfor HERREN.
[3Mo 27:33 DK-KJV] Han skal ikke undersøge om det er godt eller dårligt, han skal heller ikke ændre det: og hvis han overhovedet ændrer det, da skal både det og det byttede være helligt ; det skal ikke forløses.
[3Mo 27:34 DK-KJV] Disse er befalingerne, som HERREN befalede Moses for Israels børn på Sinaibjerget.

give thine estimation in that day, as a holy thing unto the LORD.
Le 27:24 In the year of the jubile the field shall return unto him of whom it was bought, even to him to whom the possession of the land did belong.
Le 27:25 And all thy estimations shall be according to the shekel of the sanctuary: twenty gerahs shall be the shekel.
Le 27:26 Only the firstling of the beasts, which should be the LORD'S firstling, no man shall sanctify it; whether it be ox, or sheep: it is the LORD'S.
Le 27:27 And if it be of an unclean beast, then he shall redeem it according to thine estimation, and shall add a fifth part of it thereto: or if it be not redeemed, then it shall be sold according to thy estimation.
Le 27:28 Notwithstanding no devoted thing, that a man shall devote unto the LORD of all that he hath, both of man and beast, and of the field of his possession, shall be sold or redeemed: every devoted thing is most holy unto the LORD.
Le 27:29 None devoted, which shall be devoted of men, shall be redeemed; but shall surely be put to death.
Le 27:30 And all the tithe of the land, whether of the seed of the land, or of the fruit of the tree, is the LORD'S: it is holy unto the LORD.
Le 27:31 And if a man will at all redeem ought of his tithes, he shall add thereto the fifth part thereof.
Le 27:32 And concerning the tithe of the herd, or of the flock, even of whatsoever passeth under the rod, the tenth shall be holy unto the LORD.
Le 27:33 He shall not search whether it be good or bad, neither shall he change it: and if he change it at all, then both it and the change thereof shall be holy; it shall not be redeemed.
Le 27:34 These are the commandments, which the LORD commanded Moses for the children of Israel in mount Sinai.

[4Mo 1:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses i Sinais vildmark, i menighedens tabernakel, på den første dag af anden måned, i det andet år efter at de var kommet ud af Egyptens land, og siger,
Nu 1:1 And the LORD spake unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tabernacle of the congregation, on the first day of the second month, in the second year after they were come out of the land of Egypt, saying,

[4Mo 1:2 DK-KJV] Ta' I summen af hele Israels børns menighed, efter deres familier, via deres fædres hus, med deres navnes antal, ethvert hankøn via deres antal;
Nu 1:2 Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, after their families, by the house of their fathers, with the number of their names, every male by their polls;

[4Mo 1:3 DK-KJV] Fra 20 år og opad, alle der i Israel er istand til at gå i krig: du og Aaron skal tælle dem ved deres hære.
Nu 1:3 From twenty years old and upward, all that are able to go forth to war in Israel: thou and Aaron shall number them by their armies.

[4Mo 1:4 DK-KJV] Og hos jer skal der være en mand fra hver stamme; hver og en leder for hans fædres hus.
Nu 1:4 And with you there shall be a man of every tribe; every one head of the house of his fathers.

[4Mo 1:5 DK-KJV] Og disse er navnene på mændene der skal stå hos jer: fra Reubens stamme; Elizur sønnen af Shedeur.
Nu 1:5 And these are the names of the men that shall stand with you: of the tribe of Reuben; Elizur the son of Shedeur.

[4Mo 1:6 DK-KJV] Fra Simeon; Shelumiel sønnen af Zurishaddai.
Nu 1:6 Of Simeon; Shelumiel the son of Zurishaddai.

[4Mo 1:7 DK-KJV] Fra Judah; Nahshon sønnen af Amminadab.
Nu 1:7 Of Judah; Nahshon the son of Amminadab.

[4Mo 1:8 DK-KJV] Fra Issachar; Nethaneel sønnen af Zuar.
Nu 1:8 Of Issachar; Nethaneel the son of Zuar.

[4Mo 1:9 DK-KJV] Fra Zebulun; Eliab sønnen af Helon.
Nu 1:9 Of Zebulun; Eliab the son of Helon.

[4Mo 1:10 DK-KJV] Af Josephs børn: fra Ephraim; Elishama sønnen af Ammihud: fra Manasseh; Gamaliel sønnen af Pedahzur.
Nu 1:10 Of the children of Joseph: of Ephraim; Elishama the son of Ammihud: of Manasseh; Gamaliel the son of Pedahzur.

[4Mo 1:11 DK-KJV] Fra Benjamin; Abidan sønnen af Gideoni.
Nu 1:11 Of Benjamin; Abidan the son of Gideoni.

[4Mo 1:12 DK-KJV] Fra Dan; Ahiezer sønnen af Ammishaddai.
Nu 1:12 Of Dan; Ahiezer the son of Ammishaddai.

[4Mo 1:13 DK-KJV] Fra Asher; Pagiel sønnen af Ocran.
Nu 1:13 Of Asher; Pagiel the son of Ocran.

[4Mo 1:14 DK-KJV] Fra Gad; Eliasaph sønnen af Deuel.
Nu 1:14 Of Gad; Eliasaph the son of Deuel.

[4Mo 1:15 DK-KJV] Fra Naphtali; Ahira sønnen af Enan.
Nu 1:15 Of Naphtali; Ahira the son of Enan.

[4Mo 1:16 DK-KJV] Disse var de kendte fra menigheden, deres fædres stammeprinser, ledere for tusindvis i Israel.
Nu 1:16 These were the renowned of the congregation, princes of the tribes of their fathers, heads of thousands in Israel.

[4Mo 1:17 DK-KJV] Og Moses og Aaron tog disse mænd som er opråbt ved deres navne:
Nu 1:17 And Moses and Aaron took these men which are expressed by their names:

[4Mo 1:18 DK-KJV] Og de forsamlede hele menigheden på den første dag af den anden måned, og de erklærede deres afstamninger efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, via deres antal.
Nu 1:18 And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, by their polls.

[4Mo 1:19 DK-KJV] Som HERREN befalede Moses, sådant talte han dem i Sinais vildmark.
Nu 1:19 As the LORD commanded Moses, so he numbered them in the wilderness of Sinai.

[4Mo 1:20 DK-KJV] Og Reubens børn, Israels ældste søn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, via deres antal, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:20 And the children of Reuben, Israel's eldest son, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;

[4Mo 1:21 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Reubens stamme, var 46.500.
Nu 1:21 Those that were numbered of them, even of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.

[4Mo 1:22 DK-KJV] Fra Simeons børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, de der var talt af dem, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, via deres antal, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:22 Of the children of Simeon, by their generations, after their families, by the house of their fathers, those that were numbered of them, according to the number of the names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;

[4Mo 1:23 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Simeons stamme, var 59.300.
Nu 1:23 Those that were numbered of them, even of the tribe of Simeon, were fifty and nine thousand and three hundred.
[4Mo 1:24 DK-KJV] Fra Gads børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:24 Of the children of Gad, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:25 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Gads stamme, var 45.650.
Nu 1:25 Those that were numbered of them, even of the tribe of Gad, were forty and five thousand six hundred and fifty.
[4Mo 1:26 DK-KJV] Fra Judahs børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:26 Of the children of Judah, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:27 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Judahs stamme, var 74.600.
Nu 1:27 Those that were numbered of them, even of the tribe of Judah, were threescore and fourteen thousand and six hundred.
[4Mo 1:28 DK-KJV] Fra Issachars børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:28 Of the children of Issachar, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:29 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Issachars stamme, var 54.400.
Nu 1:29 Those that were numbered of them, even of the tribe of Issachar, were fifty and four thousand and four hundred.
[4Mo 1:30 DK-KJV] Fra Zebuluns børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:30 Of the children of Zebulun, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:31 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Zebuluns stamme, var 57.400.
Nu 1:31 Those that were numbered of them, even of the tribe of Zebulun, were fifty and seven thousand and four hundred.
[4Mo 1:32 DK-KJV] Fra Josephs børn, nemlig, fra Ephraims børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:32 Of the children of Joseph, namely, of the children of Ephraim, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:33 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Ephraims stamme, var 40.500.
Nu 1:33 Those that were numbered of them, even of the tribe of Ephraim, were forty thousand and five hundred.
[4Mo 1:34 DK-KJV] Fra Manassehs børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:34 Of the children of Manasseh, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:35 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Manassehs stamme, var 32.200.
Nu 1:35 Those that were numbered of them, even of the tribe of Manasseh, were thirty and two thousand and two hundred.
[4Mo 1:36 DK-KJV] Fra Benjamins børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:36 Of the children of Benjamin, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:37 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Benjamins stamme, var 35.400.
Nu 1:37 Those that were numbered of them, even of the tribe of Benjamin, were thirty and five thousand and four hundred.
[4Mo 1:38 DK-KJV] Fra Dans børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:38 Of the children of Dan, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:39 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Dans stamme, var 62.700.
Nu 1:39 Those that were numbered of them, even of the tribe of Dan, were threescore and two thousand and seven hundred.
[4Mo 1:40 DK-KJV] Fra Ashers børn, ved deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:40 Of the children of Asher, by their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:41 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Ashers stamme, var 41.500.
Nu 1:41 Those that were numbered of them, even of the tribe of Asher, were forty and one thousand and five hundred.
[4Mo 1:42 DK-KJV] Fra Naphtalis børn, ud igennem deres generationer, efter deres familier, via deres fædres hus, efter navnenes antal, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;
Nu 1:42 Of the children of Naphtali, throughout their generations, after their families, by the house of their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war;
[4Mo 1:43 DK-KJV] De der var talt af dem, ja af Naphtalis stamme, var 53.400.
Nu 1:43 Those that were numbered of them, even of the tribe of Naphtali, were fifty and three thousand and four hundred.

[4Mo 1:44 DK-KJV] Disse er de der var talt, som Moses og Aaron talte, og Israels prinser er 12 mænd: hver enkelt var for hans fædres hus.
[4Mo 1:45 DK-KJV] Sådant var alle de der var talt fra Israels hus, via deres fædres hus, fra 20 år og opad, alle der var istand til at gå i krig;

[4Mo 1:46 DK-KJV] Ja alle de der var talt var 603.550.
[4Mo 1:47 DK-KJV] Men Leviterne efter deres fædres stammer var ikke talt blandt dem.
[4Mo 1:48 DK-KJV] For HERREN havde talt til Moses, og siger,
[4Mo 1:49 DK-KJV] Du skal ikke tælle Levis stamme, ta' heller ikke summen af dem blandt Israels børn:
[4Mo 1:50 DK-KJV] Men du skal udpege Leviterne over vidnesbyrdets tabernakel, og alle dens kar, og over alle de ting der tilhører den: de skal bære tabernaklet, og alle des kar; og de skal betjene for den, og skal slå lejr rundt omkring tabernaklet.
[4Mo 1:51 DK-KJV] Og når tabernaklet fremsættes, skal Leviterne ta' det ned: og når tabernaklet skal rejses, skal Leviterne stå for det: og de fremmede der kommer nær skal lide døden.
[4Mo 1:52 DK-KJV] Og Israels børn skal slå deres telt op, alle mand ved hans egen lejr, og alle mand ved hans egen banner, udover deres hære.
[4Mo 1:53 DK-KJV] Men Leviterne skal lejre rundt omkring vidnesbyrdets tabernakel, så der ikke er arrigskab over Israels børns menighed: og Leviterne skal ha' ansvaret for vidnesbyrdets tabernakel.
[4Mo 1:54 DK-KJV] Og Israels børn gjorde i overensstemmelse med alt det HERREN befalede Moses, sådant gjorde de.

Nu 1:44 These are those that were numbered, which Moses and Aaron numbered, and the princes of Israel, being twelve men: each one was for the house of his fathers.
Nu 1:45 So were all those that were numbered of the children of Israel, by the house of their fathers, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war in Israel;
Nu 1:46 Even all they that were numbered were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty.
Nu 1:47 But the Levites after the tribe of their fathers were not numbered among them.

Nu 1:48 For the LORD had spoken unto Moses, saying,
Nu 1:49 Only thou shalt not number the tribe of Levi, neither take the sum of them among the children of Israel:
Nu 1:50 But thou shalt appoint the Levites over the tabernacle of testimony, and over all the vessels thereof, and over all things that belong to it: they shall bear the tabernacle, and all the vessels thereof; and they shall minister unto it, and shall encamp round about the tabernacle.
Nu 1:51 And when the tabernacle setteth forward, the Levites shall take it down: and when the tabernacle is to be pitched, the Levites shall set it up: and the stranger that cometh nigh shall be put to death.
Nu 1:52 And the children of Israel shall pitch their tents, every man by his own camp, and every man by his own standard, throughout their hosts.
Nu 1:53 But the Levites shall pitch round about the tabernacle of testimony, that there be no wrath upon the congregation of the children of Israel: and the Levites shall keep the charge of the tabernacle of testimony.

Nu 1:54 And the children of Israel did according to all that the LORD commanded Moses, so did they.

4 Mosebog Kapitel 2 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 2:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger,
[4Mo 2:2 DK-KJV] Alle mand fra Israels børn skal lejre ved hans egen banner, med æresmærket fra deres fædres hus: de skal lejre et godt stykke fra menighedens tabernakel.
[4Mo 2:3 DK-KJV] Og på østsiden imod solens opgang skal de fra Judahs militærlejrs banner lejre udover deres hære: og Nahshon sønnen af Amminadab skal være kaptajn for Judahs børn.
[4Mo 2:4 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 74.600.
[4Mo 2:5 DK-KJV] Og de der skal lejre ved siden af ham skal være Issachars stamme: og Nethaneel sønnen af Zuar skal være kaptajn for Issachars børn.
[4Mo 2:6 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af derfra, var 54.400.
[4Mo 2:7 DK-KJV] Derefter Zebuluns stamme: og Eliab sønnen af Helon skal være kaptajn for Zebuluns børn.
[4Mo 2:8 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt derfra, var 57.400.
[4Mo 2:9 DK-KJV] Alle der var talt i Judahs militærlejr var 186.400, udover deres hære. Disse skal først drage ud.
[4Mo 2:10 DK-KJV] På sydsiden skal Reubens militærlejrs banner være efter deres hære: og kaptajnen for Reubens børn skal være Elizur sønnen af Shedeur.

Nu 2:1 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,

Nu 2:2 Every man of the children of Israel shall pitch by his own standard, with the ensign of their father's house: far off about the tabernacle of the congregation shall they pitch.
Nu 2:3 And on the east side toward the rising of the sun shall they of the standard of the camp of Judah pitch throughout their armies: and Nahshon the son of Amminadab shall be captain of the children of Judah.
Nu 2:4 And his host, and those that were numbered of them, were threescore and fourteen thousand and six hundred.
Nu 2:5 And those that do pitch next unto him shall be the tribe of Issachar: and Nethaneel the son of Zuar shall be captain of the children of Issachar.
Nu 2:6 And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and four thousand and four hundred.
Nu 2:7 Then the tribe of Zebulun: and Eliab the son of Helon shall be captain of the children of Zebulun.
Nu 2:8 And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and seven thousand and four hundred.
Nu 2:9 All that were numbered in the camp of Judah were an hundred thousand and fourscore thousand and six thousand and four hundred, throughout their armies. These shall first set forth.
Nu 2:10 On the south side shall be the standard of the camp of Reuben according to their armies: and the captain of the children of Reuben shall be Elizur the son of Shedeur.

[4Mo 2:11 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt derfra, var 46.500.
[4Mo 2:12 DK-KJV] Og de der lejre ved siden af ham skal være Simeons stamme: og kaptajnen for Simeons børn skal være Shelumiel sønnen af Zurishaddai.
[4Mo 2:13 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 59.300.
[4Mo 2:14 DK-KJV] Derefter Gads stamme: og kaptajnen for Gads sønner skal være Eliasaph sønnen af Reuel.
[4Mo 2:15 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 45.600.

[4Mo 2:16 DK-KJV] Alle der var talt i Reubens militærlejr var 151.450, udover deres hære. Disse skal drage ud i den anden række.
[4Mo 2:17 DK-KJV] Derefter skal menighedens tabernakel drage ud med Leviternes militærlejr i militærlejrens midte: som de slår lejr, sådant skal de drage ud, alle mand på hans sted ved deres bannere.
[4Mo 2:18 DK-KJV] På vestsiden skal Ephraims militærlejrs banner være efter deres hære: og kaptajnen for Ephraims børn skal være Elishama sønnen af Ammihud.
[4Mo 2:19 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 40.500.
[4Mo 2:20 DK-KJV] Og ved siden af ham skal Manassehs stamme være: og kaptajnen for Manassehs børn skal være Gamaliel sønnen af Pedahzur.
[4Mo 2:21 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 32.200.
[4Mo 2:22 DK-KJV] Derefter Benjamins stamme: og kaptajnen for Benjamins sønner skal være Abidan sønnen af Gideoni.
[4Mo 2:23 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 35.400.
[4Mo 2:24 DK-KJV] Alle der var talt i Ephraims militærlejr var 108.100, udover deres hære. Disse skal gå frem i den tredje række.
[4Mo 2:25 DK-KJV] Banneret fra Dans militærlejr skal være på nordsiden ved deres hære: og kaptajnen for Dans børn skal være Ahiezer sønnen af Ammishaddai.
[4Mo 2:26 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 62.700.
[4Mo 2:27 DK-KJV] Og de der lejre ved siden af ham skal være Ashers stamme: og kaptajnen for Ashers børn skal være Pagiel sønnen af Ocran.
[4Mo 2:28 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 41.500.
[4Mo 2:29 DK-KJV] Derefter Naphtalis stamme: og kaptajnen for Naphtalis børn skal være Ahira sønnen af Enan.
[4Mo 2:30 DK-KJV] Og hans hær, og de der var talt af dem, var 53.400.

[4Mo 2:31 DK-KJV] Alle de der var talt i Dans militærlejr var 157.600. De skal gå bagerst med deres bannere.

[4Mo 2:32 DK-KJV] Disse er de som var talt af Israels børn via deres fædres hus: alle de der var talt fra militærlejren udover deres hære var 603.550.

[4Mo 2:33 DK-KJV] Men Leviterne var ikke talt blandt

Nu 2:11 And his host, and those that were numbered thereof, were forty and six thousand and five hundred.
Nu 2:12 And those which pitch by him shall be the tribe of Simeon: and the captain of the children of Simeon shall be Shelumiel the son of Zurishaddai.
Nu 2:13 And his host, and those that were numbered of them, were fifty and nine thousand and three hundred.

Nu 2:14 Then the tribe of Gad: and the captain of the sons of Gad shall be Eliasaph the son of Reuel.
Nu 2:15 And his host, and those that were numbered of them, were forty and five thousand and six hundred and fifty.
Nu 2:16 All that were numbered in the camp of Reuben were an hundred thousand and fifty and one thousand and four hundred and fifty, throughout their armies. And they shall set forth in the second rank.
Nu 2:17 Then the tabernacle of the congregation shall set forward with the camp of the Levites in the midst of the camp: as they encamp, so shall they set forward, every man in his place by their standards.

Nu 2:18 On the west side shall be the standard of the camp of Ephraim according to their armies: and the captain of the sons of Ephraim shall be Elishama the son of Ammihud.
Nu 2:19 And his host, and those that were numbered of them, were forty thousand and five hundred.
Nu 2:20 And by him shall be the tribe of Manasseh: and the captain of the children of Manasseh shall be Gamaliel the son of Pedahzur.
Nu 2:21 And his host, and those that were numbered of them, were thirty and two thousand and two hundred.

Nu 2:22 Then the tribe of Benjamin: and the captain of the sons of Benjamin shall be Abidan the son of Gideoni.
Nu 2:23 And his host, and those that were numbered of them, were thirty and five thousand and four hundred.
Nu 2:24 All that were numbered of the camp of Ephraim were an hundred thousand and eight thousand and an hundred, throughout their armies. And they shall go forward in the third rank.
Nu 2:25 The standard of the camp of Dan shall be on the north side by their armies: and the captain of the children of Dan shall be Ahiezer the son of Ammishaddai.
Nu 2:26 And his host, and those that were numbered of them, were threescore and two thousand and seven hundred.
Nu 2:27 And those that encamp by him shall be the tribe of Asher: and the captain of the children of Asher shall be Pagiel the son of Ocran.
Nu 2:28 And his host, and those that were numbered of them, were forty and one thousand and five hundred.

Nu 2:29 Then the tribe of Naphtali: and the captain of the children of Naphtali shall be Ahira the son of Enan.
Nu 2:30 And his host, and those that were numbered of them, were fifty and three thousand and four hundred.
Nu 2:31 All they that were numbered in the camp of Dan were an hundred thousand and fifty and seven thousand and six hundred. They shall go hindmost with their standards.
Nu 2:32 These are those which were numbered of the children of Israel by the house of their fathers: all those that were numbered of the camps throughout their hosts were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty.

Nu 2:33 But the Levites were not numbered among the children of

Israels børn; som HERREN befalede Moses.

Israel; as the LORD commanded Moses.

[4Mo 2:34 DK-KJV] Og Israels børn gjorde alt det som HERREN befalede Moses: sådant lejrede de ved deres bannere, og sådant drog de ud, hver og en efter deres familier, efter deres fædres hus.

Nu 2:34 And the children of Israel did according to all that the LORD commanded Moses: so they pitched by their standards, and so they set forward, every one after their families, according to the house of their fathers.

4 Mosebog Kapitel 3 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 3:1 DK-KJV] Disse er også generationerne efter Aaron og Moses på dagen hvor HERREN talte med Moses på Sinai-bjerget.

Nu 3:1 These also are the generations of Aaron and Moses in the day that the LORD spake with Moses in mount Sinai.

[4Mo 3:2 DK-KJV] Og disse er navnene på Aarons sønner; Nadab den førstefødte, og Abihu, Eleazar, og Ithamar.

Nu 3:2 And these are the names of the sons of Aaron; Nadab the firstborn, and Abihu, Eleazar, and Ithamar.

[4Mo 3:3 DK-KJV] Disse er navnene på Aarons sønner, præsterne som var salvet, hvem han indviede til betjener i præsteembedet.

Nu 3:3 These are the names of the sons of Aaron, the priests which were anointed, whom he consecrated to minister in the priest's office.

[4Mo 3:4 DK-KJV] Og Nadab og Abihu døde foran HERREN, da de tilbød underlig ild foran HERREN, i Sinais vildmark, og de havde ingen børn: og Eleazar og Ithamar betjente i præsteembedet foran deres fars øjne.

Nu 3:4 And Nadab and Abihu died before the LORD, when they offered strange fire before the LORD, in the wilderness of Sinai, and they had no children: and Eleazar and Ithamar ministered in the priest's office in the sight of Aaron their father.

[4Mo 3:5 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 3:5 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 3:6 DK-KJV] Bring Levis stemme nær, og præsenter dem foran præsten Aaron, så de må betjene for ham.

Nu 3:6 Bring the tribe of Levi near, and present them before Aaron the priest, that they may minister unto him.

[4Mo 3:7 DK-KJV] Og de skal holde hans pålæg, og hele menighedens pålæg foran menighedens tabernakel, for at udføre tjenesten for tabernaklet.

Nu 3:7 And they shall keep his charge, and the charge of the whole congregation before the tabernacle of the congregation, to do the service of the tabernacle.

[4Mo 3:8 DK-KJV] Og de skal holde alle redskaberne i menighedens tabernakel, og Israels børns pålæg, for at udføre tjenesten for tabernaklet.

Nu 3:8 And they shall keep all the instruments of the tabernacle of the congregation, and the charge of the children of Israel, to do the service of the tabernacle.

[4Mo 3:9 DK-KJV] Og du skal gi' Leviterne til Aaron og til hans sønner: de er fuldt ud givet til ham ud fra Israels børn.

Nu 3:9 And thou shalt give the Levites unto Aaron and to his sons: they are wholly given unto him out of the children of Israel.

[4Mo 3:10 DK-KJV] Og du skal udpege Aaron og hans sønner, og de skal vente på deres præsteembede: og de fremmede der kommer nær skal lide døden.

Nu 3:10 And thou shalt appoint Aaron and his sons, and they shall wait on their priest's office: and the stranger that cometh nigh shall be put to death.

[4Mo 3:11 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 3:11 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 3:12 DK-KJV] Og jeg , læg mærke til, jeg har taget Leviterne blandt Israels børn i stedet for alle de førstefødte der åbner livmoderen "matrixen" blandt Israels børn: derfor skal Leviterne være mine;

Nu 3:12 And I, behold, I have taken the Levites from among the children of Israel instead of all the firstborn that openeth the matrix among the children of Israel: therefore the Levites shall be mine;

[4Mo 3:13 DK-KJV] Eftersom alle de førstefødte er mine; for i den dag da jeg slog alle de førstefødte i Egyptens land helligede jeg alle de førstefødte i Israel til mig, både menneske og dyr: de skal være mine: jeg er HERREN.

Nu 3:13 Because all the firstborn are mine; for on the day that I smote all the firstborn in the land of Egypt I hallowed unto me all the firstborn in Israel, both man and beast: mine shall they be: I am the LORD.

[4Mo 3:14 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses i Sinais vildmark, og siger,

Nu 3:14 And the LORD spake unto Moses in the wilderness of Sinai, saying,

[4Mo 3:15 DK-KJV] Tæl Levis børn efter deres fædres hus, via deres familier: ethvert hankøn fra 1 måned gammel og opad skal du tælle dem.

Nu 3:15 Number the children of Levi after the house of their fathers, by their families: every male from a month old and upward shalt thou number them.

[4Mo 3:16 DK-KJV] Og Moses talte dem ifølge HERRENs ord, som han var befalet.

Nu 3:16 And Moses numbered them according to the word of the LORD, as he was commanded.

[4Mo 3:17 DK-KJV] Og disse var Levis sønner via deres navne; Gershon, og Kohath, og Merari.

Nu 3:17 And these were the sons of Levi by their names; Gershon, and Kohath, and Merari.

[4Mo 3:18 DK-KJV] Og disse er navnene på Gershons sønner via deres familier; Libni, og Shimei.

Nu 3:18 And these are the names of the sons of Gershon by their families; Libni, and Shimei.

[4Mo 3:19 DK-KJV] Og Kohaths sønner via deres familier; Amram, og Izehar, Hebron, og Uzziel.

Nu 3:19 And the sons of Kohath by their families; Amram, and Izehar, Hebron, and Uzziel.

[4Mo 3:20 DK-KJV] Og Meraris sønner via deres familier; Mahli, og Mushi. Disse er familierne til Leviterne

Nu 3:20 And the sons of Merari by their families; Mahli, and Mushi. These are the families of the Levites according to the

efter deres fædres hus.

[4Mo 3:21 DK-KJV] Af Gershon var Libniternes familie, og Shimiternes familie: disse er Gershoniternes familier.

[4Mo 3:22 DK-KJV] De der var talt af dem, ifølge antallet af alle hankøn, fra en måned gammel og opad, ja de der var talt af dem var 7.500.
[4Mo 3:23 DK-KJV] Gershoniternes familier skal lejre bagved tabernaklet vestpå.
[4Mo 3:24 DK-KJV] Og lederen for Gershoniternes fars hus skal være Eliasaph Laels søn.
[4Mo 3:25 DK-KJV] Og Gershons sønners ansvar i menighedens tabernakel skal være tabernaklet, og teltet, des dække, og forhænget til menighedens tabernakeldør,
[4Mo 3:26 DK-KJV] Og gårdspladsens forhæng, og gardinet til gårdpladsens dør, som er ved tabernaklet, og ved alteret rundt om, og des snore til al des tjeneste.
[4Mo 3:27 DK-KJV] Og af Kohath var Amramiternes familie, og Izehariternes familie, og Hebroniternes familie, og Uzzieliternes familie: disse er Kohathiternes familier.
[4Mo 3:28 DK-KJV] I antallet af alle hankøn, fra 1 måned gammel og opad, var 8.600, der holdt helligdommens pålæg.
[4Mo 3:29 DK-KJV] Familierne til Kohaths sønner skal lejre på tabernaklets sydside.
[4Mo 3:30 DK-KJV] Og lederen for Kohathiternes fars hus skal være Elizaphan Uzziel søn.
[4Mo 3:31 DK-KJV] Og deres pålæg skal være arken, og bordet, og lysestagen, og altrene, og helligdommens kar hvormed de betjener, og forhænget, og hele des tjeneste.
[4Mo 3:32 DK-KJV] Og Eleazar Aarons søn præsten skal være leder over Leviternes leder , og ha' opsynet med dem der holder helligdommens pålæg.
[4Mo 3:33 DK-KJV] Af Merari var Mahliternes familie, og Mushiternes familie: disse er Meraris familier.
[4Mo 3:34 DK-KJV] Og de der var talt af dem, ifølge antallet af alle hankøn, fra 1 måned gammel og opad, var 6.200.
[4Mo 3:35 DK-KJV] Og lederen for Meraris familiers fars hus skal være Zuriel Abihail søn: disse skal lejre på tabernaklets nordside.
[4Mo 3:36 DK-KJV] Og under Meraris sønners varetægt og pålæg skal plankerne til tabernaklet være, og des tværplanker, og des søjler, og sokler, og alle des kar, og alt det der høre til det.
[4Mo 3:37 DK-KJV] Og søjlerne til gårdspladsen rundt om, og deres sokler, og deres nagler, og deres strenge.
[4Mo 3:38 DK-KJV] Men de der lejre foran tabernaklet mod øst, ja foran menighedens tabernakel østpå, skal være Moses, og Aaron og hans sønner, der holder helligdommens pålæg for Israels børns pålæg; og de fremmede der kommer nær skal lide døden.
[4Mo 3:39 DK-KJV] Alle der var talt af Leviterne, som Moses og Aaron talte ved HERRENs befaling, udover deres familier, alle hankøn fra 1 måned gammel og opad, var 22.000.
[4Mo 3:40 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Tæl alle de førstefødte af hankøn fra Israels børn fra 1 måned gammel og opad, og ta' antallet af deres navne.

house of their fathers.

Nu 3:21 Of Gershon was the family of the Libnites, and the family of the Shimites: these are the families of the Gershonites.
Nu 3:22 Those that were numbered of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, even those that were numbered of them were seven thousand and five hundred.
Nu 3:23 The families of the Gershonites shall pitch behind the tabernacle westward.
Nu 3:24 And the chief of the house of the father of the Gershonites shall be Eliasaph the son of Lael.
Nu 3:25 And the charge of the sons of Gershon in the tabernacle of the congregation shall be the tabernacle, and the tent, the covering thereof, and the hanging for the door of the tabernacle of the congregation,
Nu 3:26 And the hangings of the court, and the curtain for the door of the court, which is by the tabernacle, and by the altar round about, and the cords of it for all the service thereof.

Nu 3:27 And of Kohath was the family of the Amramites, and the family of the Izeharites, and the family of the Hebronites, and the family of the Uzzielites: these are the families of the Kohathites.
Nu 3:28 In the number of all the males, from a month old and upward, were eight thousand and six hundred, keeping the charge of the sanctuary.
Nu 3:29 The families of the sons of Kohath shall pitch on the side of the tabernacle southward.
Nu 3:30 And the chief of the house of the father of the families of the Kohathites shall be Elizaphan the son of Uzziel.
Nu 3:31 And their charge shall be the ark, and the table, and the candlestick, and the altars, and the vessels of the sanctuary wherewith they minister, and the hanging, and all the service thereof.
Nu 3:32 And Eleazar the son of Aaron the priest shall be chief over the chief of the Levites, and have the oversight of them that keep the charge of the sanctuary.
Nu 3:33 Of Merari was the family of the Mahlites, and the family of the Mushites: these are the families of Merari.
Nu 3:34 And those that were numbered of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, were six thousand and two hundred.
Nu 3:35 And the chief of the house of the father of the families of Merari was Zuriel the son of Abihail: these shall pitch on the side of the tabernacle northward.
Nu 3:36 And under the custody and charge of the sons of Merari shall be the boards of the tabernacle, and the bars thereof, and the pillars thereof, and the sockets thereof, and all the vessels thereof, and all that serveth thereto,
Nu 3:37 And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords.
Nu 3:38 But those that encamp before the tabernacle toward the east, even before the tabernacle of the congregation eastward, shall be Moses, and Aaron and his sons, keeping the charge of the sanctuary for the charge of the children of Israel; and the stranger that cometh nigh shall be put to death.
Nu 3:39 All that were numbered of the Levites, which Moses and Aaron numbered at the commandment of the LORD, throughout their families, all the males from a month old and upward, were twenty and two thousand.
Nu 3:40 And the LORD said unto Moses, Number all the firstborn of the males of the children of Israel from a month old and upward, and take the number of their names.

[4Mo 3:41 DK-KJV] Og du skal ta' Leviterne til mig (jeg er HERREN) i stedet for alle de førstefødte blandt Israels børn; og kvæget til Leviterne i stedet for alle de førstefødte blandt kvæget til Israels børn.
[4Mo 3:42 DK-KJV] Og Moses talte, som HERREN befalede ham, alle de førstefødte blandt Israels børn.

[4Mo 3:43 DK-KJV] Og alle de førstefødte hankøn via antallet af deres navne, fra en måned gammel og opad, af de der var talt af dem, var 22.273.
[4Mo 3:44 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 3:45 DK-KJV] Ta' Leviterne i stedet for alle de førstefødte blandt Israels børn, og Leviternes kvæg i stedet for deres kvæg; og Leviterne skal være mine: jeg er HERREN.
[4Mo 3:46 DK-KJV] Og for de der skal forløses af de 273 af de førstefødte fra Israels børn, som er mere end Leviterne;
[4Mo 3:47 DK-KJV] Ja du skal ta' 5 shekler stykket ved afstemningen, du skal ta' dem efter helligdomssheklen: (sheklen er 20 gerahs:)
[4Mo 3:48 DK-KJV] Og du skal gi' pengene, hvormed det ulige antal af dem skal forløses, til Aaron og til hans sønner.
[4Mo 3:49 DK-KJV] Og Moses tog forløsningspengene af dem der var ud over dem der var forløst af Leviterne:

[4Mo 3:50 DK-KJV] Af de førstefødte fra Israels børn tog han pengene; 1.365 shekler, efter helligdomssheklen:
[4Mo 3:51 DK-KJV] Og Moses tog pengene af dem der var forløst til Aaron og til hans sønner, ifølge HERRENs ord, som HERREN befalede Moses.

Nu 3:41 And thou shalt take the Levites for me (I am the LORD) instead of all the firstborn among the children of Israel; and the cattle of the Levites instead of all the firstlings among the cattle of the children of Israel.
Nu 3:42 And Moses numbered, as the LORD commanded him, all the firstborn among the children of Israel.
Nu 3:43 And all the firstborn males by the number of names, from a month old and upward, of those that were numbered of them, were twenty and two thousand two hundred and threescore and thirteen.

Nu 3:44 And the LORD spake unto Moses, saying,

Nu 3:45 Take the Levites instead of all the firstborn among the children of Israel, and the cattle of the Levites instead of their cattle; and the Levites shall be mine: I am the LORD.
Nu 3:46 And for those that are to be redeemed of the two hundred and threescore and thirteen of the firstborn of the children of Israel, which are more than the Levites;
Nu 3:47 Thou shalt even take five shekels apiece by the poll, after the shekel of the sanctuary shalt thou take them: (the shekel is twenty gerahs:)

Nu 3:48 And thou shalt give the money, wherewith the odd number of them is to be redeemed, unto Aaron and to his sons.
Nu 3:49 And Moses took the redemption money of them that were over and above them that were redeemed by the Levites:
Nu 3:50 Of the firstborn of the children of Israel took he the money; a thousand three hundred and threescore and five shekels, after the shekel of the sanctuary:
Nu 3:51 And Moses gave the money of them that were redeemed unto Aaron and to his sons, according to the word of the LORD, as the LORD commanded Moses.

4 Mosebog Kapitel 4 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 4:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger,
[4Mo 4:2 DK-KJV] Ta' summen af Kohaths sønner blandt Levis sønner, efter deres familier, via deres fædres hus,
[4Mo 4:3 DK-KJV] Fra 30 år gammel og opad lige indtil 50 år gammel, alle der indgår i hæren, til at udføre virket i menighedens tabernakel.
[4Mo 4:4 DK-KJV] Dette skal være Kohaths sønners tjeneste i menighedens tabernakel, omkring de helligste ting:
[4Mo 4:5 DK-KJV] Og når lejren begir sig afsted, skal Aaron komme, og hans sønner, og de skal ta' det dækkende slør ned, og dække vidnesbyrdets ark med det:
[4Mo 4:6 DK-KJV] Og skal putte grævlingeskindsdækket ovenpå den, og skal sprede et helt blåt klæde over den; og skal putte dens stave i.
[4Mo 4:7 DK-KJV] Og over skuebrødsbordet skal de sprede et blåt klæde, og fadene ovenpå det, og skeerne, og skålene, og kanderne til samtidigt at dække: og det kontinuerlige brød skal være derpå:
[4Mo 4:8 DK-KJV] Og over dem skal de sprede et skarlagenrødt klæde, og dække det samme med et grævlingeskindsdække, og skal putte des stave i.
[4Mo 4:9 DK-KJV] Og de skal ta' et blåt klæde, og dække lysestagen til lyset, og hans lamper, og hans vægesakse, og hans aksefade, og alle des oliekar, hvormed de betjener overfor den:
[4Mo 4:10 DK-KJV] Og de skal putte den og alle dens kar

Nu 4:1 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,
Nu 4:2 Take the sum of the sons of Kohath from among the sons of Levi, after their families, by the house of their fathers,
Nu 4:3 From thirty years old and upward even until fifty years old, all that enter into the host, to do the work in the tabernacle of the congregation.
Nu 4:4 This shall be the service of the sons of Kohath in the tabernacle of the congregation, about the most holy things:
Nu 4:5 And when the camp setteth forward, Aaron shall come, and his sons, and they shall take down the covering vail, and cover the ark of testimony with it:
Nu 4:6 And shall put thereon the covering of badgers' skins, and shall spread over it a cloth wholly of blue, and shall put in the staves thereof.
Nu 4:7 And upon the table of shewbread they shall spread a cloth of blue, and put thereon the dishes, and the spoons, and the bowls, and covers to cover withal: and the continual bread shall be thereon:
Nu 4:8 And they shall spread upon them a cloth of scarlet, and cover the same with a covering of badgers' skins, and shall put in the staves thereof.
Nu 4:9 And they shall take a cloth of blue, and cover the candlestick of the light, and his lamps, and his tongs, and his snuffdishes, and all the oil vessels thereof, wherewith they minister unto it:
Nu 4:10 And they shall put it and all the vessels thereof within

indeni et grævlingeskindsdække, og skal putte den på en tværplanke.
[4Mo 4:11 DK-KJV] Og de skal sprede et blåt klæde over guldalteret, og dække det med et grævlingeskindsdække, og skal putte des 2 stave i.
[4Mo 4:12 DK-KJV] Og de skal ta' alle betjeningsredskaberne, hvormed de betjener i helligdommen, og putte dem i en blåt klæde, og dække dem med et grævlingeskindsdække, og skal putte dem på en tværplanke.
[4Mo 4:13 DK-KJV] Og de skal fjerne asken fra alteret, og sprede et violet klæde over det:
[4Mo 4:14 DK-KJV] Og ovenpå det skal de putte alle des kar, hvormed de betjener omkring det, ja røgelsesbrænderne, kødkrogene, og skovlene, baljerne, alle alterets kar; og de skal sprede et grævlingeskindsdække over det, og putte des 2 stave i.
[4Mo 4:15 DK-KJV] Og da Aaron og hans sønner var færdig med at dække helligdommen, og alle helligdommens kar, som lejeren var klar til at drage ud; efter det, skal Kohaths sønner komme for at bærer det: men de skal ikke røre ved nogle hellige ting, for ikke at de dør. Disse ting er byrden for Kohaths sønner i menighedens tabernakel.
[4Mo 4:16 DK-KJV] Og til præstens Eleazar Aarons søns embede tilhører olien til lyset, og den søde røgelse, og den daglige madoffergave, og salveolien, og opsynet med hele tabernaklet, og med alt det der er derinde, i helligdommen, og i des kar.
[4Mo 4:17 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger,
[4Mo 4:18 DK-KJV] Fjern I ikke Kohathiternes familiers stamme blandt Leviterne:
[4Mo 4:19 DK-KJV] Men gør sådant her mod dem, så de må leve, og ikke dø, når de nærmer sig de helligste ting: skal Aaron og hans sønner gå ind, og tildele dem hver og en til hans tjeneste og til hans bryde:
[4Mo 4:20 DK-KJV] Men de skal ikke gå ind for at se når de hellige ting er dækket, for ikke at de dør.
[4Mo 4:21 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 4:22 DK-KJV] Ta' også summen af Gershons sønner, udover deres fædres hus, via deres familier;
[4Mo 4:23 DK-KJV] Fra 30 år gammel og opad lige indtil 50 år gammel skal du tælle dem; alle der går ind for at udføre tjenesten, for at udføre virket i menighedens tabernakel.
[4Mo 4:24 DK-KJV] Dette er Gershoniternes familiers tjeneste, at tjene, og stå for byrder:
[4Mo 4:25 DK-KJV] Og de skal bære tabernaklets gardiner, og menighedens tabernakel, hans dække, og grævlingeskindsdækket der er ovenpå det, og forhænget til menighedens tabernakeldør,
[4Mo 4:26 DK-KJV] Og gårdspladsens forhæng, og forhænget til gårdspladsens portdør, som er ved tabernaklet og ved alteret rundt om, og deres strenge, og alle redskaberne til deres tjeneste, og alt der er lavet til dem: sådant skal de tjene.
[4Mo 4:27 DK-KJV] Det som Aaron og hans sønner udpeger skal være hele Gershoniternes familiers tjeneste, i alle deres byrder, og i hele deres tjeneste: og I skal som ansvarlige udpege alle deres byrder for dem.
[4Mo 4:28 DK-KJV] Dette er Gershoniternes familiers tjeneste i menighedens tabernakel: og deres pålæg skal være under opsyn af præsten Ithamar Aarons søn.

a covering of badgers' skins, and shall put it upon a bar.

Nu 4:11 And upon the golden altar they shall spread a cloth of blue, and cover it with a covering of badgers' skins, and shall put to the staves thereof:

Nu 4:12 And they shall take all the instruments of ministry, wherewith they minister in the sanctuary, and put them in a cloth of blue, and cover them with a covering of badgers' skins, and shall put them on a bar:
Nu 4:13 And they shall take away the ashes from the altar, and spread a purple cloth thereon:
Nu 4:14 And they shall put upon it all the vessels thereof, wherewith they minister about it, even the censers, the fleshhooks, and the shovels, and the basons, all the vessels of the altar; and they shall spread upon it a covering of badgers' skins, and put to the staves of it.
Nu 4:15 And when Aaron and his sons have made an end of covering the sanctuary, and all the vessels of the sanctuary, as the camp is to set forward; after that, the sons of Kohath shall come to bear it: but they shall not touch any holy thing, lest they die. These things are the burden of the sons of Kohath in the tabernacle of the congregation.
Nu 4:16 And to the office of Eleazar the son of Aaron the priest pertaineth the oil for the light, and the sweet incense, and the daily meat offering, and the anointing oil, and the oversight of all the tabernacle, and of all that therein is, in the sanctuary, and in the vessels thereof.
Nu 4:17 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,
Nu 4:18 Cut ye not off the tribe of the families of the Kohathites from among the Levites:
Nu 4:19 But thus do unto them, that they may live, and not die, when they approach unto the most holy things: Aaron and his sons shall go in, and appoint them every one to his service and to his burden:
Nu 4:20 But they shall not go in to see when the holy things are covered, lest they die.

Nu 4:21 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 4:22 Take also the sum of the sons of Gershon, throughout the houses of their fathers, by their families;
Nu 4:23 From thirty years old and upward until fifty years old shalt thou number them; all that enter in to perform the service, to do the work in the tabernacle of the congregation.
Nu 4:24 This is the service of the families of the Gershonites, to serve, and for burdens:
Nu 4:25 And they shall bear the curtains of the tabernacle, and the tabernacle of the congregation, his covering, and the covering of the badgers' skins that is above upon it, and the hanging for the door of the tabernacle of the congregation,
Nu 4:26 And the hangings of the court, and the hanging for the door of the gate of the court, which is by the tabernacle and by the altar round about, and their cords, and all the instruments of their service, and all that is made for them: so shall they serve.
Nu 4:27 At the appointment of Aaron and his sons shall be all the service of the sons of the Gershonites, in all their burdens, and in all their service: and ye shall appoint unto them in charge all their burdens.
Nu 4:28 This is the service of the families of the sons of Gershon in the tabernacle of the congregation: and their charge shall be under the hand of Ithamar the son of Aaron

the priest.

[4Mo 4:29 DK-KJV] Angående Meraris sønner, du skal tælle dem efter deres familier, via deres fædres hus;

Nu 4:29 As for the sons of Merari, thou shalt number them after their families, by the house of their fathers;

[4Mo 4:30 DK-KJV] Fra 30 år gammel og opad lige indtil 50 år gammel skal du tælle dem, enhver der går ind i tjenesten, for at udføre virket i menighedens tabernakel.

Nu 4:30 From thirty years old and upward even unto fifty years old shalt thou number them, every one that entereth into the service, to do the work of the tabernacle of the congregation.

[4Mo 4:31 DK-KJV] Og dette er deres byrdes pålæg, ifølge hele deres tjeneste i menighedens tabernakel; tabernaklets planker, des tværlæggere, des søjler, og des sokler,

Nu 4:31 And this is the charge of their burden, according to all their service in the tabernacle of the congregation; the boards of the tabernacle, and the bars thereof, and the pillars thereof, and sockets thereof,

[4Mo 4:32 DK-KJV] Og søjlerne til gårdspladsen rundt om, og deres sokler, og deres nagler, og deres strenge, med deres redskaber, og med hele deres tjeneste: og via navn skal I tildele redskaberne til at varetage deres byrder.

Nu 4:32 And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords, with all their instruments, and with all their service: and by name ye shall reckon the instruments of the charge of their burden.

[4Mo 4:33 DK-KJV] Dette er Meraris sønners familiers tjeneste, ifølge hele deres tjeneste, i menighedens tabernakel, under opsyn af præsten Ithamar Aarons søn.

Nu 4:33 This is the service of the families of the sons of Merari, according to all their service, in the tabernacle of the congregation, under the hand of Ithamar the son of Aaron the priest.

[4Mo 4:34 DK-KJV] Og Moses og Aaron menighedens leder talte Kohathiternes sønner efter deres familier, og efter deres fædres hus,

Nu 4:34 And Moses and Aaron and the chief of the congregation numbered the sons of the Kohathites after their families, and after the house of their fathers,

[4Mo 4:35 DK-KJV] Fra 30 år gammel og opad lige indtil 50 år gammel, enhver der gik ind i tjenesten, til virket i menighedens tabernakel.

Nu 4:35 From thirty years old and upward even unto fifty years old, every one that entereth into the service, for the work in the tabernacle of the congregation:

[4Mo 4:36 DK-KJV] Og de der var talt af dem via deres familier var 2.750.

Nu 4:36 And those that were numbered of them by their families were two thousand seven hundred and fifty.

[4Mo 4:37 DK-KJV] Disse var de der var talt af Kohathiternes familier, alle der måtte gøre tjeneste i menighedens tabernakel, som Moses og Aaron talte ifølge HERRENs befaling ved Moses' hånd.

Nu 4:37 These were they that were numbered of the families of the Kohathites, all that might do service in the tabernacle of the congregation, which Moses and Aaron did number according to the commandment of the LORD by the hand of Moses.

[4Mo 4:38 DK-KJV] Og de der var talt af Gershons sønner, udover deres familier, og via deres fædres hus,

Nu 4:38 And those that were numbered of the sons of Gershon, throughout their families, and by the house of their fathers,

[4Mo 4:39 DK-KJV] Fra 30 år gammel og opad lige indtil 50 år gammel, enhver der gik ind i tjenesten, til virket i menighedens tabernakel.

Nu 4:39 From thirty years old and upward even unto fifty years old, every one that entereth into the service, for the work in the tabernacle of the congregation,

[4Mo 4:40 DK-KJV] Ja de der var talt af dem, udover deres familier, via deres fædres hus, var 2.630.

Nu 4:40 Even those that were numbered of them, throughout their families, by the house of their fathers, were two thousand and six hundred and thirty.

[4Mo 4:41 DK-KJV] Disse er de der var talt af familierne til Gershons sønner, af alle der måtte gøre tjeneste i menighedens tabernakel, hvem Moses og Aaron talte ifølge HERRENs befaling.

Nu 4:41 These are they that were numbered of the families of the sons of Gershon, of all that might do service in the tabernacle of the congregation, whom Moses and Aaron did number according to the commandment of the LORD.

[4Mo 4:42 DK-KJV] Og de der var talt af familierne til Meraris sønner, udover deres familier, via deres fædres hus,

Nu 4:42 And those that were numbered of the families of the sons of Merari, throughout their families, by the house of their fathers,

[4Mo 4:43 DK-KJV] Fra 30 år gammel og opad lige indtil 50 år gammel, enhver der gik ind i tjenesten, til virket i menighedens tabernakel.

Nu 4:43 From thirty years old and upward even unto fifty years old, every one that entereth into the service, for the work in the tabernacle of the congregation,

[4Mo 4:44 DK-KJV] Ja de der var talt af dem effter deres familier, var 3.200.

Nu 4:44 Even those that were numbered of them after their families, were three thousand and two hundred.

[4Mo 4:45 DK-KJV] Disse er de der var talt af familierne til Meraris sønner, hvem Moses og Aaron talte ifølge HERRENs ord via Moses' hånd.

Nu 4:45 These be those that were numbered of the families of the sons of Merari, whom Moses and Aaron numbered according to the word of the LORD by the hand of Moses.

[4Mo 4:46 DK-KJV] Alle de der var talt af Leviterne, hvem Moses og Aaron og lederne i Israel talte, efter deres familier, og efter deres fædres hus,

Nu 4:46 All those that were numbered of the Levites, whom Moses and Aaron and the chief of Israel numbered, after their families, and after the house of their fathers,

[4Mo 4:47 DK-KJV] Fra 30 år gammel og opad lige indtil 50 år gammel, enhver der kom for at udføre tjenesten for præsteembedet, og tjenesten for byrden i menighedens tabernakel,

Nu 4:47 From thirty years old and upward even unto fifty years old, every one that came to do the service of the ministry, and the service of the burden in the tabernacle of the congregation,

[4Mo 4:48 DK-KJV] Ja de der var talt af dem, var 8.580.
[4Mo 4:49 DK-KJV] Ifølge HERRENs befaling var de talt via Moses' hånd, enhver ifølge hans tjeneste, og ifølge hans byrde: således var de talt af ham, som HERREN befalede Moses.

Nu 4:48 Even those that were numbered of them, were eight thousand and five hundred and fourscore.
Nu 4:49 According to the commandment of the LORD they were numbered by the hand of Moses, every one according to his service, and according to his burden: thus were they numbered of him, as the LORD commanded Moses.

4 Mosebog Kapitel 5 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 5:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 5:2 DK-KJV] Befal Israels børn, at de sætter enhver spedalsk udenfor lejren, og enhver der har udflod, enhver der er besmittet via de døde:
[4Mo 5:3 DK-KJV] Både hankøn og hunkøn skal I sætte udenfor, I skal sætte dem udenfor lejren; så de ikke besmitter deres lejre, jeg bor i dens midte.
[4Mo 5:4 DK-KJV] Og Israels børn gjorde sådant, og satte dem udenfor lejren: som HERREN talte til Moses, sådant gjorde Israels børn.

Nu 5:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 5:2 Command the children of Israel, that they put out of the camp every leper, and every one that hath an issue, and whosoever is defiled by the dead:
Nu 5:3 Both male and female shall ye put out, without the camp shall ye put them; that they defile not their camps, in the midst whereof I dwell.
Nu 5:4 And the children of Israel did so, and put them out without the camp: as the LORD spake unto Moses, so did the children of Israel.

[4Mo 5:5 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 5:6 DK-KJV] Tal til Israels børn, Når en mand eller kvinde begår en hvilkensomhelst synd som mennesket begår, for at begå en overtrædelse mod HERREN, og den person er skyldig;
[4Mo 5:7 DK-KJV] Da skal de bekende deres synd som de har gjort: og han skal tilbagebetale sin overtrædelse med dens hovedstol, og lægge 1/5 del dertil, og gi' det tilbage til ham hvem han har overtrådt imod.
[4Mo 5:8 DK-KJV] Men hvis manden ikke har nogen stammefælle at tilbagebetale overtrædelsen til, lad overtrædelsen bli' tilbagebetalt til HERREN, ja til præsten; i tillæg til soningsvædderen, hvorved en soning skal bli' lavet for ham.

Nu 5:5 And the LORD spake unto Moses, saying,

Nu 5:6 Speak unto the children of Israel, When a man or woman shall commit any sin that men commit, to do a trespass against the LORD, and that person be guilty;
Nu 5:7 Then they shall confess their sin which they have done: and he shall recompense his trespass with the principal thereof, and add unto it the fifth part thereof, and give it unto him against whom he hath trespassed.

Nu 5:8 But if the man have no kinsman to recompense the trespass unto, let the trespass be recompensed unto the LORD, even to the priest; beside the ram of the atonement, whereby an atonement shall be made for him.
Nu 5:9 And every offering of all the holy things of the children of Israel, which they bring unto the priest, shall be his.

[4Mo 5:9 DK-KJV] Og enhver offergave af alle de hellige ting fra Israels børn, som de bringer til præsten, skal være hans.
[4Mo 5:10 DK-KJV] Og ethvert menneskes helligede ting skal være hans: hvadsomhelst et menneske giver til præsten, det skal være hans.

Nu 5:10 And every man's hallowed things shall be his: whatsoever any man giveth the priest, it shall be his.

[4Mo 5:11 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 5:11 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 5:12 Speak unto the children of Israel, and say unto them, If any man's wife go aside, and commit a trespass against him,

[4Mo 5:12 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Hvis en mands hustru går til side, og begår en overtrædelse imod ham,
[4Mo 5:13 DK-KJV] Og en mand ligger kødeligt med hende, og det er skjult fra hendes ægtemands øjne, og holdt tæt, og hun er besmittet, og der intet vidne er imod hende, så hun fanges på den måde;
[4Mo 5:14 DK-KJV] Og jalousiens ånd kommer over ham, og han er jaloux på sin hustru, og hun er besmittet: eller hvis jalousiens ånd kommer over ham, og han er jaloux på sin hustru, og hun ikke er besmittet:

Nu 5:13 And a man lie with her carnally, and it be hid from the eyes of her husband, and be kept close, and she be defiled, and there be no witness against her, neither she be taken with the manner;
Nu 5:14 And the spirit of jealousy come upon him, and he be jealous of his wife, and she be defiled: or if the spirit of jealousy come upon him, and he be jealous of his wife, and she be not defiled:

[4Mo 5:15 DK-KJV] Da skal den mand bringe sin hustru til præsten, og han skal bringe hendes offergave for hende, en 10'ne del af et efa-mål med bygmel; ved at bringe fejltrinet til ihukommelse.
[4Mo 5:16 DK-KJV] Og præsten skal bringe hende nær, og sætte hende foran HERREN:
[4Mo 5:17 DK-KJV] Og præsten skal ta' hellig vand i et jordisk kar; og støvet der er på tabernakelgulvet skal præsten ta' af, og

Nu 5:15 Then shall the man bring his wife unto the priest, and he shall bring her offering for her, the tenth part of an ephah of barley meal; he shall pour no oil upon it, nor put frankincense thereon; for it is an offering of jealousy, an offering of memorial, bringing iniquity to remembrance.
Nu 5:16 And the priest shall bring her near, and set her before the LORD:
Nu 5:17 And the priest shall take holy water in an earthen vessel; and of the dust that is in the floor of the tabernacle

putte det i vandet:

[4Mo 5:18 DK-KJV] Og præsten skal sætte hende foran HERREN, og fjerne sløret fra kvindens hoved, og mindesmærkeoffergaven i hendes hænder, som er jalousioffergaven: og præsten skal ha' det bitre vand i sin hånd der forårsager forbandelsen:
[4Mo 5:19 DK-KJV] Og præsten skal pålægge hende med en ed, og sige til kvinden, Hvis ingen mand har ligget med dig, og hvis du ikke har gået til side efter urenhed med en anden i stedet for din ægtemand, er du fri fra dette bitre vand der forårsager forbandelsen:
[4Mo 5:20 DK-KJV] Men hvis du er gået til side efter en anden i stedet for din ægtemand, og hvis du er besmittet, og en anden har ligget med dig foruden din ægtemand:

[4Mo 5:21 DK-KJV] Da skal præsten pålægge kvinden med en forbandelsesed, og præsten skal sige til kvinden, HERREN gør dig til en forbandelse og en ed blandt dit folk, når HERREN får dit lår til at rådne, og din mave til at svulme op;
[4Mo 5:22 DK-KJV] Og dette vand der forårsager forbandelsen skal gå ind i dit indre, og få din mave til at svulme op, og dit lår til at rådne: Og kvinden skal sige, Amen, amen.
[4Mo 5:23 DK-KJV] Og præsten skal nedskrive disse forbandelser i en bog, og han skal viske dem ud med det bitre vand:
[4Mo 5:24 DK-KJV] Og han skal få kvinden til at drikke det vand der forårsager forbandelsen: og vandet der forårsager forbandelsen skal gå ind i hende, og bli' bittert.
[4Mo 5:25 DK-KJV] Da skal præsten ta' jalousioffergaven ud af kvindens hånd, og skal vifte offergaven foran HERREN, og tilbyde det på alteret:
[4Mo 5:26 DK-KJV] Og præsten skal ta' en håndfuld af offergaven, ja des mindesmærke, og brænde det på alteret, og skal bagefter få kvinden til at drikke vandet.
[4Mo 5:27 DK-KJV] Og når han har fået hende til at drikke vandet, da skal det ske, at, hvis hun er besmittet, og har gjort en overtrædelse imod hendes ægtemand, at vandet der forårsager forbandelsen skal gå ind i hende, og bli' bittert, og hendes mave svulmer op, og hendes lår skal rådne: og kvinden skal være en forbandelse blandt hendes folk.
[4Mo 5:28 DK-KJV] Og hvis kvinden ikke er besmittet, men er ren; da skal hun være fri, og skal undfange sæd.
[4Mo 5:29 DK-KJV] Dette er jalousiloven, når en kvinde går til side efter en anden i stedet for hendes ægtemand, og er besmittet;

[4Mo 5:30 DK-KJV] Eller når jalousiånden kommer over ham, og han er jaloux over sin hustru, og skal sætte kvinden foran HERREN, og præsten skal udøve hele denne lov over hende.
[4Mo 5:31 DK-KJV] Da skal manden være skyldfri fra fejltrin, og denne kvinde skal bære hendes fejltrin.

the priest shall take, and put it into the water:

Nu 5:18 And the priest shall set the woman before the LORD, and uncover the woman's head, and put the offering of memorial in her hands, which is the jealousy offering: and the priest shall have in his hand the bitter water that causeth the curse:
Nu 5:19 And the priest shall charge her by an oath, and say unto the woman, If no man have lain with thee, and if thou hast not gone aside to uncleanness with another instead of thy husband, be thou free from this bitter water that causeth the curse:
Nu 5:20 But if thou hast gone aside to another instead of thy husband, and if thou be defiled, and some man have lain with thee beside thine husband:
Nu 5:21 Then the priest shall charge the woman with an oath of cursing, and the priest shall say unto the woman, The LORD make thee a curse and an oath among thy people, when the LORD doth make thy thigh to rot, and thy belly to swell;
Nu 5:22 And this water that causeth the curse shall go into thy bowels, to make thy belly to swell, and thy thigh to rot: And the woman shall say, Amen, amen.

Nu 5:23 And the priest shall write these curses in a book, and he shall blot them out with the bitter water:
Nu 5:24 And he shall cause the woman to drink the bitter water that causeth the curse: and the water that causeth the curse shall enter into her, and become bitter.
Nu 5:25 Then the priest shall take the jealousy offering out of the woman's hand, and shall wave the offering before the LORD, and offer it upon the altar:
Nu 5:26 And the priest shall take an handful of the offering, even the memorial thereof, and burn it upon the altar, and afterward shall cause the woman to drink the water.
Nu 5:27 And when he hath made her to drink the water, then it shall come to pass, that, if she be defiled, and have done trespass against her husband, that the water that causeth the curse shall enter into her, and become bitter, and her belly shall swell, and her thigh shall rot: and the woman shall be a curse among her people.
Nu 5:28 And if the woman be not defiled, but be clean; then she shall be free, and shall conceive seed.

Nu 5:29 This is the law of jealousies, when a wife goeth aside to another instead of her husband, and is defiled;
Nu 5:30 Or when the spirit of jealousy cometh upon him, and he be jealous over his wife, and shall set the woman before the LORD, and the priest shall execute upon her all this law.
Nu 5:31 Then shall the man be guiltless from iniquity, and this woman shall bear her iniquity.

4 Mosebog Kapitel 6 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 6:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

[4Mo 6:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når enten mand eller kvinde skal separere sig for at aflægge et Nasiræerløfte, for at separere sig til HERREN:
[4Mo 6:3 DK-KJV] Ska han separere sig fra vin og stærke drikke, og skal ikke drikke noget eddike fra vin, eller eddike fra stærke drikke, han skal heller ikke drikke noget likør fra druer,

Nu 6:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 6:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When either man or woman shall separate themselves to vow a vow of a Nazarite, to separate themselves unto the LORD:
Nu 6:3 He shall separate himself from wine and strong drink, and shall drink no vinegar of wine, or vinegar of strong drink, neither shall he drink any liquor of grapes, nor eat moist

eller spise fugtige druer, eller tørrede.

[4Mo 6:4 DK-KJV] Alle dagene for hans separation skal han ikke spise nogenting der er lavet af vinstokken, fra kernerne lige til skallen.
[4Mo 6:5 DK-KJV] Alle dagene for hans separationsløfte skal intet barberblad komme over hans hoved: før dagene er fuldendt, i hvilke han separerer sig til HERREN, han skal være hellig, og skal lade hårlokkerne på hans hoved gro.
[4Mo 6:6 DK-KJV] Alle dagene hvor han separerer sig til HERREN skal han ikke nærme sig nogen dø krop.
[4Mo 6:7 DK-KJV] Han skal ikke gøre sigselv uren for sin far, eller for sin mor , for sin bror, eller for sin søster, når de dør: fordi hans Guds indvielse er over hans hoved.
[4Mo 6:8 DK-KJV] Alle dagene for hans separation er han hellig overfor HERREN.
[4Mo 6:9 DK-KJV] Og hvis nogen ligepludselig dør hos ham, og han har besmittet sit indvielseshoved; da skal han barbere sit hoved i dagen for sin rensning, på den 7'ne dag skal han barbere det.
[4Mo 6:10 DK-KJV] Og på den 8'ne dag skal han bringe 2 turtelduer , eller 2 unge duer, til præsten, ved menighedens tabernakeldør:
[4Mo 6:11 DK-KJV] Og præsten skal tilbyde den ene som en syndoffergave, og den anden som en brændoffergave, og lave en soning for ham, eftersom han har syndet via de døde, og skal hellige hans hoved den samme dag.
[4Mo 6:12 DK-KJV] Og han skal indvie dagene for sin separation til HERREN, og skal bringe et lam fra det første år som en overtrædelsesoffergave: men de dage der var før skal være tabt, fordi hans separation var besmittet.
[4Mo 6:13 DK-KJV] Og dette er Nasiræerloven, når dagene for hans separation er fuldendt: skal han bringes til menighedens tabernakeldør:
[4Mo 6:14 DK-KJV] Og han skal tilbyde hans offergave til HERREN, et fejlfrit han lam fra det første år som en brændoffergave, og et fejlfrit hun lam fra det første år som en brændoffergave, og en fejlfri vædder som fredsoffergaver,

[4Mo 6:15 DK-KJV] Og en kurv med usyret brød, kager af fint mel blandet med olie, og vafler af usyret brød salvet med olie, og deres madoffergave, og deres drikoffergaver.
[4Mo 6:16 DK-KJV] Og præsten skal bringe dem foran HERREN, og skal tilbyde sin syndoffergave, og sin brændoffergave:
[4Mo 6:17 DK-KJV] Og han skal tilbyde vædderen som et offer af fredsoffergaver overfor HERREN, med kurven med usyret brød: præsten skal også tilbyde sin madoffergave, og sin drikoffergave.

[4Mo 6:18 DK-KJV] Og Nasiræeren skal barbere sit separationshoved ved menighedens tabernakeldør, og skal ta' håret fra sit separationshoved, og skal putte det i ilden der er under offeret af fredsoffergaverne.
[4Mo 6:19 DK-KJV] Og præsten skal ta' den sydede skulder fra vædderen, og 1 usyret kage ud af kurven, og 1 usyret vaffel, og skal putte dem i Nasiræerens hænder, efter at hans separationshår er barbaret:
[4Mo 6:20 DK-KJV] Og præsten skal vifte dem som en vifteoffergave foran HERREN: dette er helligt for præsten, med viftebryst og hæveskulder: og efter det må Nasiræeren drikke vin.

[4Mo 6:21 DK-KJV] Dette er Nasiræerloven som har afgivet et

grapes, or dried.

Nu 6:4 All the days of his separation shall he eat nothing that is made of the vine tree, from the kernels even to the husk.
Nu 6:5 All the days of the vow of his separation there shall no rasor come upon his head: until the days be fulfilled, in the which he separateth himself unto the LORD, he shall be holy, and shall let the locks of the hair of his head grow.
Nu 6:6 All the days that he separateth himself unto the LORD he shall come at no dead body.
Nu 6:7 He shall not make himself unclean for his father, or for his mother, for his brother, or for his sister, when they die: because the consecration of his God is upon his head.
Nu 6:8 All the days of his separation he is holy unto the LORD.
Nu 6:9 And if any man die very suddenly by him, and he hath defiled the head of his consecration; then he shall shave his head in the day of his cleansing, on the seventh day shall he shave it.
Nu 6:10 And on the eighth day he shall bring two turtles, or two young pigeons, to the priest, to the door of the tabernacle of the congregation:
Nu 6:11 And the priest shall offer the one for a sin offering, and the other for a burnt offering, and make an atonement for him, for that he sinned by the dead, and shall hallow his head that same day.
Nu 6:12 And he shall consecrate unto the LORD the days of his separation, and shall bring a lamb of the first year for a trespass offering: but the days that were before shall be lost, because his separation was defiled.
Nu 6:13 And this is the law of the Nazarite, when the days of his separation are fulfilled: he shall be brought unto the door of the tabernacle of the congregation:
Nu 6:14 And he shall offer his offering unto the LORD, one he lamb of the first year without blemish for a burnt offering, and one ewe lamb of the first year without blemish for a sin offering, and one ram without blemish for peace offerings,
Nu 6:15 And a basket of unleavened bread, cakes of fine flour mingled with oil, and wafers of unleavened bread anointed with oil, and their meat offering, and their drink offerings.

Nu 6:16 And the priest shall bring them before the LORD, and shall offer his sin offering, and his burnt offering:
Nu 6:17 And he shall offer the ram for a sacrifice of peace offerings unto the LORD, with the basket of unleavened bread: the priest shall offer also his meat offering, and his drink offering.
Nu 6:18 And the Nazarite shall shave the head of his separation at the door of the tabernacle of the congregation, and shall take the hair of the head of his separation, and put it in the fire which is under the sacrifice of the peace offerings.
Nu 6:19 And the priest shall take the sodden shoulder of the ram, and one unleavened cake out of the basket, and one unleavened wafer, and shall put them upon the hands of the Nazarite, after the hair of his separation is shaven:
Nu 6:20 And the priest shall wave them for a wave offering before the LORD: this is holy for the priest, with the wave breast and heave shoulder: and after that the Nazarite may drink wine.

Nu 6:21 This is the law of the Nazarite who hath vowed, and

løfte, og af hans offergave til HERREN for hans separation, udover det som hans hånd skal få: i samsvar med løftet som han afgav, sådant må han gøre efter hans separationslov.

of his offering unto the LORD for his separation, beside that that his hand shall get: according to the vow which he vowed, so he must do after the law of his separation.

[4Mo 6:22 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 6:22 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 6:23 DK-KJV] Tal til Aaron og til hans sønner, og sig, På denne måde skal I velsigne Israels børn, ved at sige til dem,

Nu 6:23 Speak unto Aaron and unto his sons, saying, On this wise ye shall bless the children of Israel, saying unto them,

[4Mo 6:24 DK-KJV] HERREN velsigne dig, og bevare dig:

Nu 6:24 The LORD bless thee, and keep thee:

[4Mo 6:25 DK-KJV] HERREN få sit ansigt til at skinne på dig, og være nådig mod dig:

Nu 6:25 The LORD make his face shine upon thee, and be gracious unto thee:

[4Mo 6:26 DK-KJV] HERREN opløfte sin accept over dig, og giv dig fred.

Nu 6:26 The LORD lift up his countenance upon thee, and give thee peace.

[4Mo 6:27 DK-KJV] Og de skal putte mit navn på Israels børn; og jeg vil velsigne dem.

Nu 6:27 And they shall put my name upon the children of Israel; and I will bless them.

4 Mosebog Kapitel 7 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 7:1 DK-KJV] Og det skete på dagen hvor Moses var helt færdig med at sætte tabernaklet op, og havde salvet det, og helliggjort det, og alle des redskaber, både alteret og alle des kar, og havde salvet dem, og helliggjort dem;

Nu 7:1 And it came to pass on the day that Moses had fully set up the tabernacle, and had anointed it, and sanctified it, and all the instruments thereof, both the altar and all the vessels thereof, and had anointed them, and sanctified them;

[4Mo 7:2 DK-KJV] At Israels prinser, ledere af deres fædres hus, som var prinserne af stammerne, og var over dem der var talt, tilbød:

Nu 7:2 That the princes of Israel, heads of the house of their fathers, who were the princes of the tribes, and were over them that were numbered, offered:

[4Mo 7:3 DK-KJV] Og de bragte deres offergave foran HERREN, 6 dækkede vogne, og 12 okser; en vogn til 2 af prinserne, og til hver og en 1 okse: og de bragte dem foran tabernaklet.

Nu 7:3 And they brought their offering before the LORD, six covered wagons, and twelve oxen; a wagon for two of the princes, and for each one an ox: and they brought them before the tabernacle.

[4Mo 7:4 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 7:4 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 7:5 DK-KJV] Ta' det af dem, så de må være der til at gøre tjeneste i menighedens tabernakel; og du skal gi' dem til Leviterne, til enhver mand ifølge hans tjeneste.

Nu 7:5 Take it of them, that they may be to do the service of the tabernacle of the congregation; and thou shalt give them unto the Levites, to every man according to his service.

[4Mo 7:6 DK-KJV] Og Moses tog vognene og okserne, og gav dem til Leviterne.

Nu 7:6 And Moses took the wagons and the oxen, and gave them unto the Levites.

[4Mo 7:7 DK-KJV] 2 vogne og 4 okser gav han til sønnerne af Gershon, efter deres tjeneste:

Nu 7:7 Two wagons and four oxen he gave unto the sons of Gershon, according to their service:

[4Mo 7:8 DK-KJV] Og 4 vogne og 8 okser gav han til sønnerne af Merari, efter deres tjeneste, ved Ithamars hånd sønnen af præsten Aaron.

Nu 7:8 And four wagons and eight oxen he gave unto the sons of Merari, according unto their service, under the hand of Ithamar the son of Aaron the priest.

[4Mo 7:9 DK-KJV] Men til sønnerne af Kohath gav han ingen: fordi helligdomstjenesten der tilhørte dem var den de skulle bære på deres skuldre.

Nu 7:9 But unto the sons of Kohath he gave none: because the service of the sanctuary belonging unto them was that they should bear upon their shoulders.

[4Mo 7:10 DK-KJV] Og præsterne tilbød som en alterdedikation på dagen hvor det var salvet, selv præsterne tilbød deres offergave foran alteret.

Nu 7:10 And the princes offered for dedicating of the altar in the day that it was anointed, even the princes offered their offering before the altar.

[4Mo 7:11 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, De skal tilbyde deres offergave, hver prins på hans dag, som en alterdedikation.

Nu 7:11 And the LORD said unto Moses, They shall offer their offering, each prince on his day, for the dedicating of the altar.

[4Mo 7:12 DK-KJV] Og han der tilbød hans offergave den første dag var Nehshon sønnen af Amminadab, fra Judahs stamme:

Nu 7:12 And he that offered his offering the first day was Nahshon the son of Amminadab, of the tribe of Judah:

[4Mo 7:13 DK-KJV] Og hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:

Nu 7:13 And his offering was one silver charger, the weight thereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them were full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

[4Mo 7:14 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:

Nu 7:14 One spoon of ten shekels of gold, full of incense:

[4Mo 7:15 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

Nu 7:15 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

[4Mo 7:16 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:

Nu 7:16 One kid of the goats for a sin offering:

[4Mo 7:17 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år:

Nu 7:17 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the

dette var offergaven fra Nahshon sønnen af Amminadab.
[4Mo 7:18 DK-KJV] På den anden dag tilbød Nethaneel sønnen af Zuar, Issachars prins:
[4Mo 7:19 DK-KJV] Han tilbød et sølvfad som hans offergave, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:20 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:21 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:
[4Mo 7:22 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:23 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Nethaneel sønnen af Zuar.
[4Mo 7:24 DK-KJV] På den 3'je dag tilbød Eliab sønnen af Helon, Zebuluns børns prins:
[4Mo 7:25 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:26 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:27 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:
[4Mo 7:28 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:29 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Eliab sønnen af Helon.
[4Mo 7:30 DK-KJV] På den 4're dag tilbød Elizur sønnen af Shedeur, Reubens børns prins:
[4Mo 7:31 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:32 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:33 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:
[4Mo 7:34 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:35 DK-KJV] Og som et offer af fredsofreoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Elizur sønnen af Shedeur.
[4Mo 7:36 DK-KJV] På den 5'te dag tilbød Shelumiel sønnen af Zurishaddai, Simeons børns prins:
[4Mo 7:37 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:38 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:39 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:
[4Mo 7:40 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:41 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Shelumiel sønnen af Zurishaddai.
[4Mo 7:42 DK-KJV] På den 6'te dag tilbød Eliasaph sønnen af Deuel, Gads børns prins:
[4Mo 7:43 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter

offering of Nahshon the son of Amminadab.
Nu 7:18 On the second day Nethaneel the son of Zuar, prince of Issachar, did offer:
Nu 7:19 He offered for his offering one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:
Nu 7:20 One spoon of gold of ten shekels, full of incense:
Nu 7:21 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:
Nu 7:22 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:23 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Nethaneel the son of Zuar.
Nu 7:24 On the third day Eliab the son of Helon, prince of the children of Zebulun, did offer:
Nu 7:25 His offering was one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:
Nu 7:26 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:27 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:
Nu 7:28 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:29 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Eliab the son of Helon.
Nu 7:30 On the fourth day Elizur the son of Shedeur, prince of the children of Reuben, did offer:
Nu 7:31 His offering was one silver charger of the weight of an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:
Nu 7:32 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:33 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:
Nu 7:34 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:35 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Elizur the son of Shedeur.
Nu 7:36 On the fifth day Shelumiel the son of Zurishaddai, prince of the children of Simeon, did offer:
Nu 7:37 His offering was one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:
Nu 7:38 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:39 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:
Nu 7:40 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:41 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Shelumiel the son of Zurishaddai.
Nu 7:42 On the sixth day Eliasaph the son of Deuel, prince of the children of Gad, offered:
Nu 7:43 His offering was one silver charger of the weight of an hundred and thirty shekels, a silver bowl of seventy shekels,

helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:44 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:45 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

[4Mo 7:46 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:47 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Eliasaph sønnen af Deuel.
[4Mo 7:48 DK-KJV] På den 7'ne dag tilbød Elishama sønnen af Ammihud, Ephraims børns prins:
[4Mo 7:49 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:50 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:51 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

[4Mo 7:52 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:53 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Elishama sønnen af Ammihud.
[4Mo 7:54 DK-KJV] På den 8'ne dag tilbød Gamaliel sønnen af Pedahzur, Manassehs børns prins:
[4Mo 7:55 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:56 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:57 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

[4Mo 7:58 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:59 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Gamaliel sønnen af Pedahzur.
[4Mo 7:60 DK-KJV] På den 9'ne dag tilbød Abidan sønnen af Gideoni, Benjamins børns prins:
[4Mo 7:61 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:62 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:63 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

[4Mo 7:64 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:65 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var ofgergaven fra Abidan sønnen af Gideoni.
[4Mo 7:66 DK-KJV] På den 10'ne dag tilbød Ahiezer sønnen af Ammishaddai, Dans børns prins:
[4Mo 7:67 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:68 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:69 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

Nu 7:44 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:45 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

Nu 7:46 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:47 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Eliasaph the son of Deuel.
Nu 7:48 On the seventh day Elishama the son of Ammihud, prince of the children of Ephraim, offered:
Nu 7:49 His offering was one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

Nu 7:50 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:51 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

Nu 7:52 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:53 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Elishama the son of Ammihud.
Nu 7:54 On the eighth day offered Gamaliel the son of Pedahzur, prince of the children of Manasseh:
Nu 7:55 His offering was one silver charger of the weight of an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

Nu 7:56 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:57 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

Nu 7:58 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:59 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Gamaliel the son of Pedahzur.
Nu 7:60 On the ninth day Abidan the son of Gideoni, prince of the children of Benjamin, offered:
Nu 7:61 His offering was one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

Nu 7:62 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:63 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

Nu 7:64 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:65 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Abidan the son of Gideoni.
Nu 7:66 On the tenth day Ahiezer the son of Ammishaddai, prince of the children of Dan, offered:
Nu 7:67 His offering was one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

Nu 7:68 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:69 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

[4Mo 7:70 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:71 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Ahiezer sønnen af Ammishaddai.
[4Mo 7:72 DK-KJV] På den 11'te dag tilbød Pagiel sønnen af Ocran, Ashers børns prins:
[4Mo 7:73 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:74 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:75 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

[4Mo 7:76 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:77 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Pagiel sønnen af Ocran.
[4Mo 7:78 DK-KJV] På den 12'te dag tilbød Ahira sønnen af Enan, Naphtalis børns prins:
[4Mo 7:79 DK-KJV] Hans offergave var et sølvfad, des vægt var 130 shekler, 1 sølvskål på 70 shekler, efter helligdomssheklen; beggen af dem var fulde af fint mel blandet med olie som en madoffergave:
[4Mo 7:80 DK-KJV] 1 guldske på 10 shekler, fuld af røgelse:
[4Mo 7:81 DK-KJV] 1 ung stud, 1 vædder, et lam fra det første år, som en brændoffergave:

[4Mo 7:82 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave:
[4Mo 7:83 DK-KJV] Og som et offer af fredsoffergaver, 2 okser, 5 væddere, 5 han gedder, 5 lam fra det første år: dette var offergaven fra Ahira sønnen af Enan.
[4Mo 7:84 DK-KJV] Dette var alterdedikationen, på dagen hvor det var salvet, af Israels prinser: 12 sølvfade, 12 sølvskåle, 12 guldskeer:

[4Mo 7:85 DK-KJV] Hvert sølvfad vejede 130 shekler, hver skål 70: alle sølvkarrene vejede 2.400 shekles, efter helligdomssheklen:
[4Mo 7:86 DK-KJV] Der var 12 guldskeer, fulde af røgelse, der vejede 10 shekler stykket, efter helligdomssheklen: alle guldskeerne var 120 shekler.
[4Mo 7:87 DK-KJV] Alle okserne til brændoffergaven var 12 stude, vædderne 12, lammene fra det første år 12, med deres madoffergave: og gedekiddene til syndoffergave 12.
[4Mo 7:88 DK-KJV] Og alle okserne til offeret af fredsoffergaverne var 24 stude, vædderne 60, han gederne 60, lammene fra det første år 60. Dette var alterdedikationen, efter at det var salvet.
[4Mo 7:89 DK-KJV] Og da Moses var gået ind i menighedens tabernakel for at tale med ham, da hørte han stemmen af en der talte til ham fra barmhjertighedssædet der var på vidnesbyrdets ark, mellem de 2 keruber: og han talte til ham.

Nu 7:70 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:71 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Ahiezer the son of Ammishaddai.
Nu 7:72 On the eleventh day Pagiel the son of Ocran, prince of the children of Asher, offered:
Nu 7:73 His offering was one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

Nu 7:74 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:75 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

Nu 7:76 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:77 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Pagiel the son of Ocran.
Nu 7:78 On the twelfth day Ahira the son of Enan, prince of the children of Naphtali, offered:
Nu 7:79 His offering was one silver charger, the weight whereof was an hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

Nu 7:80 One golden spoon of ten shekels, full of incense:
Nu 7:81 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering:

Nu 7:82 One kid of the goats for a sin offering:
Nu 7:83 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Ahira the son of Enan.
Nu 7:84 This was the dedication of the altar, in the day when it was anointed, by the princes of Israel: twelve chargers of silver, twelve silver bowls, twelve spoons of gold:
Nu 7:85 Each charger of silver weighing an hundred and thirty shekels, each bowl seventy: all the silver vessels weighed two thousand and four hundred shekels, after the shekel of the sanctuary:
Nu 7:86 The golden spoons were twelve, full of incense, weighing ten shekels apiece, after the shekel of the sanctuary: all the gold of the spoons was an hundred and twenty shekels.

Nu 7:87 All the oxen for the burnt offering were twelve bullocks, the rams twelve, the lambs of the first year twelve, with their meat offering: and the kids of the goats for sin offering twelve.
Nu 7:88 And all the oxen for the sacrifice of the peace offerings were twenty and four bullocks, the rams sixty, the he goats sixty, the lambs of the first year sixty. This was the dedication of the altar, after that it was anointed.
Nu 7:89 And when Moses was gone into the tabernacle of the congregation to speak with him, then he heard the voice of one speaking unto him from off the mercy seat that was upon the ark of testimony, from between the two cherubims: and he spake unto him.

4 Mosebog Kapitel 8 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 8:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 8:2 DK-KJV] Tal til Aaron, og sig til ham, Når du

Nu 8:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 8:2 Speak unto Aaron, and say unto him, When thou lightest

tænder lamperne, skal de syv lamper give lys overfor lysestagen.
[4Mo 8:3 DK-KJV] Og Aaron gjorde således; han tændte dens lamper overfor lysestagen, som HERREN havde befalet Moses.
[4Mo 8:4 DK-KJV] Og dette lysestagearbejde var af slået guld, til dets skaft, til dets blomster, var slået arbejde: efter den skabelon som HERREN havde vist Moses, sådant lavede han lysestagen.
[4Mo 8:5 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 8:6 DK-KJV] Ta' Leviterne blandt Israels børn, og rens dem.
[4Mo 8:7 DK-KJV] Og dette skal du gøre overfor dem, for at rense dem: Stænkt rensningsvand på dem, og lad dem barbere alt deres kød, og lad dem vaske deres tøj, og sådant gøre demselv rene.
[4Mo 8:8 DK-KJV] Lad dem så ta' en ung stud med hans madoffergave, ja fint mel blandet med olie, og en anden ung stud skal du ta' som en syndoffergave.
[4Mo 8:9 DK-KJV] Og du skal bringe Leviterne foran menighedens tabernakel, og du skal samle hele forsamlingen af Israels børn sammen:
[4Mo 8:10 DK-KJV] Og du skal bringe Leviterne foran HERREN: og Israels børn skal lægge deres hænder på Leviterne:
[4Mo 8:11 DK-KJV] Og Aaron skal tilbyde Leviterne foran HERREN som en offergave fra Israels børn, så de må udføre HERREtjenesten.
[4Mo 8:12 DK-KJV] Og Leviterne skal lægge deres hænder på studenes hoveder; og du skal tilbyde den ene som en syndoffergave, og den anden som en brændoffergave, overfor HERREN, for at gøre en soning for Leviterne.
[4Mo 8:13 DK-KJV] Og du skal sætte Leviterne foran Aaron, og foran hans sønner, og tilbyde dem som en offergave overfor HERREN.
[4Mo 8:14 DK-KJV] Således skal du adskille Leviterne blandt Israels børn, og Leviterne skal være mine.
[4Mo 8:15 DK-KJV] Og efter det skal Leviterne gå ind for at udføre menighedens tabernakeltjeneste: og du skal rense dem, og tilbyde dem som en offergave.
[4Mo 8:16 DK-KJV] For de er fuldt ud givet til mig blandt Israels børn; i stedet for sådanne som åbner enhver livmoder, ja i stedet for den førstefødte af alle Israels børn, har jeg taget dem til mig.
[4Mo 8:17 DK-KJV] For alle Israels børns førstefødte er mine, både mennesker og dyr: på den dag hvor jeg slog alle førstefødte i Egypten helligede jeg dem til migselv.
[4Mo 8:18 DK-KJV] Og jeg har taget Leviterne for alle de førstefødte af Israels børn.
[4Mo 8:19 DK-KJV] Og jeg har givet Leviterne som en gave til Aaron og til hans sønner blandt Israels børn, for at udføre tjenesten for Israels børn i menighedens tabernakel, og for at lave en soning for Israels børn: så der ingen plage er blandt Israels børn, når Israels børn nærmer sig helligdommen.
[4Mo 8:20 DK-KJV] Og Moses, og Aaron, og hele Israels børns menighed, gjorde med Leviterne i overensstemmelse med alt det HERREN havde befalet Moses vedrørende Leviterne, således gjorde Israels børn med dem.
[4Mo 8:21 DK-KJV] Og Leviterne blev renset, og de vaskede deres tøj; og Aaron tilbød dem som en offergave foran HERREN; og Aaron lavede en soning for

the lamps, the seven lamps shall give light over against the candlestick.

Nu 8:3 And Aaron did so; he lighted the lamps thereof over against the candlestick, as the LORD commanded Moses.
Nu 8:4 And this work of the candlestick was of beaten gold, unto the shaft thereof, unto the flowers thereof, was beaten work: according unto the pattern which the LORD had shewed Moses, so he made the candlestick.
Nu 8:5 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 8:6 Take the Levites from among the children of Israel, and cleanse them.
Nu 8:7 And thus shalt thou do unto them, to cleanse them: Sprinkle water of purifying upon them, and let them shave all their flesh, and let them wash their clothes, and so make themselves clean.
Nu 8:8 Then let them take a young bullock with his meat offering, even fine flour mingled with oil, and another young bullock shalt thou take for a sin offering.
Nu 8:9 And thou shalt bring the Levites before the tabernacle of the congregation: and thou shalt gather the whole assembly of the children of Israel together:

Nu 8:10 And thou shalt bring the Levites before the LORD: and the children of Israel shall put their hands upon the Levites:
Nu 8:11 And Aaron shall offer the Levites before the LORD for an offering of the children of Israel, that they may execute the service of the LORD.

Nu 8:12 And the Levites shall lay their hands upon the heads of the bullocks: and thou shalt offer the one for a sin offering, and the other for a burnt offering, unto the LORD, to make an atonement for the Levites.

Nu 8:13 And thou shalt set the Levites before Aaron, and before his sons, and offer them for an offering unto the LORD.
Nu 8:14 Thus shalt thou separate the Levites from among the children of Israel: and the Levites shall be mine.
Nu 8:15 And after that shall the Levites go in to do the service of the tabernacle of the congregation: and thou shalt cleanse them, and offer them for an offering.
Nu 8:16 For they are wholly given unto me from among the children of Israel; instead of such as open every womb, even instead of the firstborn of all the children of Israel, have I taken them unto me.
Nu 8:17 For all the firstborn of the children of Israel are mine, both man and beast: on the day that I smote every firstborn in the land of Egypt I sanctified them for myself.
Nu 8:18 And I have taken the Levites for all the firstborn of the children of Israel.
Nu 8:19 And I have given the Levites as a gift to Aaron and to his sons from among the children of Israel, to do the service of the children of Israel in the tabernacle of the congregation, and to make an atonement for the children of Israel: that there be no plague among the children of Israel, when the children of Israel come nigh unto the sanctuary.

Nu 8:20 And Moses, and Aaron, and all the congregation of the children of Israel, did to the Levites according unto all that the LORD commanded Moses concerning the Levites, so did the children of Israel unto them.
Nu 8:21 And the Levites were purified, and they washed their clothes; and Aaron offered them as an offering before the LORD; and Aaron made an atonement for them to cleanse them.

dem for at rense dem.

[4Mo 8:22 DK-KJV] Og efter det gik Leviterne ind for at udføre deres tjeneste for menighedens tabernakel foran Aaron, og foran hans sønner: som HERREN havde befalet Moses vedrørende Leviterne, sådant gjorde de for dem.

Nu 8:22 And after that went the Levites in to do their service in the tabernacle of the congregation before Aaron, and before his sons: as the LORD had commanded Moses concerning the Levites, so did they unto them.

[4Mo 8:23 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 8:23 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 8:24 DK-KJV] Dette er det der hører Leviterne til: fra 25 år gamle og opefter skal de gå ind for at vente på tjenesten for menighedens tabernakel.

Nu 8:24 This is it that belongeth unto the Levites: from twenty and five years old and upward they shall go in to wait upon the service of the tabernacle of the congregation:

[4Mo 8:25 DK-KJV] Og fra 50-årsalderen skal de stoppe med at vente på dens tjeneste, og skal ikke tjene mere:

Nu 8:25 And from the age of fifty years they shall cease waiting upon the service thereof, and shall serve no more:

[4Mo 8:26 DK-KJV] Men skal betjene med deres brødre i menighedens tabernakel, for at bevare pålægget, og skal ingen tjeneste udføre. Således skal du gøre med Leviterne vedrørende deres pålæg.

Nu 8:26 But shall minister with their brethren in the tabernacle of the congregation, to keep the charge, and shall do no service. Thus shalt thou do unto the Levites touching their charge.

4 Mosebog Kapitel 9 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 9:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses i Sinais vildmark, i den første måned af det andet år efter de var kommet ud af Egyptens land, og siger,

Nu 9:1 And the LORD spake unto Moses in the wilderness of Sinai, in the first month of the second year after they were come out of the land of Egypt, saying,

[4Mo 9:2 DK-KJV] Lad også Israels børn holde påsken i hans udvalgte årstid.

Nu 9:2 Let the children of Israel also keep the passover at his appointed season.

[4Mo 9:3 DK-KJV] I den 14'ne dag af denne måned, om aftenen, I skal holde den i hans udvalgte årstid: efter alle dens ritualer, og efter alle dens ceremonier, skal I holde den.

Nu 9:3 In the fourteenth day of this month, at even, ye shall keep it in his appointed season: according to all the rites of it, and according to all the ceremonies thereof, shall ye keep it.

[4Mo 9:4 DK-KJV] Og Moses talte til Israels børn, for at de skulle holde påsken.

Nu 9:4 And Moses spake unto the children of Israel, that they should keep the passover.

[4Mo 9:5 DK-KJV] Og de holdt påsken om aftenen i på den 14'ne dag af den første måned i Sinais vildmark: i overensstemmelse med alt det HERREN befalede Moses, sådant gjorde Israels børn.

Nu 9:5 And they kept the passover on the fourteenth day of the first month at even in the wilderness of Sinai: according to all that the LORD commanded Moses, so did the children of Israel.

[4Mo 9:6 DK-KJV] Og der var bestemte mænd, som var besmittet via en død mands krop, så de ikke kunne holde påsken på den dag: og de kom foran Moses og foran Aaron på den dag:

Nu 9:6 And there were certain men, who were defiled by the dead body of a man, that they could not keep the passover on that day: and they came before Moses and before Aaron on that day:

[4Mo 9:7 DK-KJV] Og disse mænd sagde til ham, Vi er besmittet via en død mands krop: hvorfor er vi holdt tilbage, så vi ikke blandt Israels børn må tilbyde en offergave fra HERREN i hans udvalgte årstid?

Nu 9:7 And those men said unto him, We are defiled by the dead body of a man: wherefore are we kept back, that we may not offer an offering of the LORD in his appointed season among the children of Israel?

[4Mo 9:8 DK-KJV] Og Moses sagde til dem, Stå stille, og jeg vil høre hvad HERREN vil befale vedrørende jer.

Nu 9:8 And Moses said unto them, Stand still, and I will hear what the LORD will command concerning you.

[4Mo 9:9 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 9:9 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 9:10 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, Hvis der er en mand der blandt jer eller blandt jeres efterslægt skal være uren på grund af en død krop, eller være på en fjern rejse, skal han dog alligevel holde påsken overfor HERREN.

Nu 9:10 Speak unto the children of Israel, saying, If any man of you or of your posterity shall be unclean by reason of a dead body, or be in a journey afar off, yet he shall keep the passover unto the LORD.

[4Mo 9:11 DK-KJV] Den 14'ne dag af den anden måned om aftenen skal de holde den, og spise den med usyret brød og bitre urter.

Nu 9:11 The fourteenth day of the second month at even they shall keep it, and eat it with unleavened bread and bitter herbs.

[4Mo 9:12 DK-KJV] De skal ikke efterlade noget af den indtil om morgenen, ej heller brække dens knogler: de skal holde den efter alle påskeritualerne.

Nu 9:12 They shall leave none of it unto the morning, nor break any bone of it: according to all the ordinances of the passover they shall keep it.

[4Mo 9:13 DK-KJV] Men den mand der er ren, og ikke er på en rejse, og undlader at holde påsken, ja den samme skal fjernes blandt sit folk: fordi han ikke bragte HERRENs offergave i hans udvalgte årstid, den mand

Nu 9:13 But the man that is clean, and is not in a journey, and forbeareth to keep the passover, even the same soul shall be cut off from among his people: because he brought not the offering of the LORD in his appointed season, that man shall bear his sin.

skal bære sin synd.

[4Mo 9:14 DK-KJV] Og hvis en fremmed opholder sig blandt jer, og vil holde påsken overfor HERREN; ifølge påskeritualet, og ifølge dens skik, sådant skal han gøre: I skal ha' et ritual, både for de fremmede, og for ham der var født i det land.
Nu 9:14 And if a stranger shall sojourn among you, and will keep the passover unto the LORD; according to the ordinance of the passover, and according to the manner thereof, so shall he do: ye shall have one ordinance, both for the stranger, and for him that was born in the land.

[4Mo 9:15 DK-KJV] Og på den dag som tabernaklet var rejst op dækkede en sky tabernaklet, nemlig, vidnesbyrdets telt: og om aftenen var der som var det ild der viste sig over tabernaklet, indtil om morgenen.
Nu 9:15 And on the day that the tabernacle was reared up the cloud covered the tabernacle, namely, the tent of the testimony: and at even there was upon the tabernacle as it were the appearance of fire, until the morning.

[4Mo 9:16 DK-KJV] Sådant var det altid: skyen dækkede det om dagen, og ilden viste sig om natten.
Nu 9:16 So it was alway: the cloud covered it by day, and the appearance of fire by night.

[4Mo 9:17 DK-KJV] Og da skyen var taget op fra tabernaklet, derefter rejste Israels børn: og i det sted hvor skyen blev stående, der slog Israels børn deres telte op.
Nu 9:17 And when the cloud was taken up from the tabernacle, then after that the children of Israel journeyed: and in the place where the cloud abode, there the children of Israel pitched their tents.

[4Mo 9:18 DK-KJV] Ved HERRENs befaling rejste Israels børn, og ved HERRENs befaling lejrede de: så længe som skyen blev stående over tabernaklet hvilede de i deres telte.
Nu 9:18 At the commandment of the LORD the children of Israel journeyed, and at the commandment of the LORD they pitched: as long as the cloud abode upon the tabernacle they rested in their tents.

[4Mo 9:19 DK-KJV] Og når skyen blev længe over tabernaklet i mange dage, da holdt Israels børn HERRENs påbud og rejset ikke.
Nu 9:19 And when the cloud tarried long upon the tabernacle many days, then the children of Israel kept the charge of the LORD, and journeyed not.

[4Mo 9:20 DK-KJV] Og sådant var det, når skyen var over tabernaklet i nogle få dage; blev de tilbage i deres telte ifølge HERRENs befaling, og de rejste ifølge HERRENs befaling.
Nu 9:20 And so it was, when the cloud was a few days upon the tabernacle; according to the commandment of the LORD they abode in their tents, and according to the commandment of the LORD they journeyed.

[4Mo 9:21 DK-KJV] Og sådant var det, når skyen var der fra aften indtil morgenen, og at skyen var taget op om morgenen, da rejste de: om det så var om dagen eller om aftenen at skyen var taget op, rejste de.
Nu 9:21 And so it was, when the cloud abode from even unto the morning, and that the cloud was taken up in the morning, then they journeyed: whether it was by day or by night that the cloud was taken up, they journeyed.

[4Mo 9:22 DK-KJV] Eller om det var 2 dage, eller en måned, eller et år, at skyen blev tilbage over tabernaklet, ved fortsat at være derpå, blev Israels børn tilbage i deres telte, og rejste ikke: men når den var taget op, rejste de.
Nu 9:22 Or whether it were two days, or a month, or a year, that the cloud tarried upon the tabernacle, remaining thereon, the children of Israel abode in their tents, and journeyed not: but when it was taken up, they journeyed.

[4Mo 9:23 DK-KJV] De hvilede i deres telte ved HERRENs befaling, og de rejste ved HERRENs befaling: de holdt HERRENs påbud, ved HERRENs befaling via Moses' hånd.
Nu 9:23 At the commandment of the LORD they rested in the tents, and at the commandment of the LORD they journeyed: they kept the charge of the LORD, at the commandment of the LORD by the hand of Moses.

4 Mosebog Kapitel 10 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 10:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 10:1 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 10:2 DK-KJV] Lav dig 2 trompeter af sølv; af et helt stykke skal du lave dem: så du kan bruge dem til at kalde forsamlingen sammen, og til lejrenes rejser.
Nu 10:2 Make thee two trumpets of silver; of a whole piece shalt thou make them: that thou mayest use them for the calling of the assembly, and for the journeying of the camps.

[4Mo 10:3 DK-KJV] Og når de skal blæse i dem, skal hele forsamlingen forsamle demselv hos dig ved menighedens tabernakeldør.
Nu 10:3 And when they shall blow with them, all the assembly shall assemble themselves to thee at the door of the tabernacle of the congregation.

[4Mo 10:4 DK-KJV] Og hvis de kun blæser i 1 trompet, da skal prinserne, som er lederne for tusindvis i Israel, forsamle demselv hos dig.
Nu 10:4 And if they blow but with one trumpet, then the princes, which are heads of the thousands of Israel, shall gather themselves unto thee.

[4Mo 10:5 DK-KJV] Når I blæser en alarm, da skal lejrene der ligger på østsiden gå fremad.
Nu 10:5 When ye blow an alarm, then the camps that lie on the east parts shall go forward.

[4Mo 10:6 DK-KJV] Når I blæser en alarm den anden gang, da skal lejrene der ligger på sydsiden ta' deres rejse: de skal blæse en alarm for jeres rejser.
Nu 10:6 When ye blow an alarm the second time, then the camps that lie on the south side shall take their journey: they shall blow an alarm for their journeys.

[4Mo 10:7 DK-KJV] Men når menigheden står overfor at skulle forsamles, skal I blæse, men I skal ikke la' en alarm lyde.
Nu 10:7 But when the congregation is to be gathered together, ye shall blow, but ye shall not sound an alarm.

[4Mo 10:8 DK-KJV] Og sønnerne af Aaron, præsterne, skal
Nu 10:8 And the sons of Aaron, the priests, shall blow with

blæse i trompeterne; og de skal for jer være som et ritual udover jeres generationer for evigt.
[4Mo 10:9 DK-KJV] Og hvis I går i krig imod fjenden der undertrykker jer, da skal I blæse en alarm i trompeterne; og I skal bli' husket foran HERREN jeres Gud, og I skal bli' frelst fra deres fjender.
[4Mo 10:10 DK-KJV] Også på jeres glædesdag, og i jeres højtidelige dage, og i begyndelsen af jeres måneder, skal I blæse i trompeterne over jeres brændoffergaver, og over ofrene af jeres fredsoffergaver; så de for jer må være som et mindesmærke foran jeres Gud: Jeg er HERREN jeres Gud.
[4Mo 10:11 DK-KJV] Og det skete på den 30'te dag af den anden måned, i det andet år, at skyen var taget op fra at være over vidnesbyrdets tabernakel.
[4Mo 10:12 DK-KJV] Og Israels børn tog deres rejse ud af Sinais vildmark; og skyen hvilede i Parans vildmark. *"Sinai - En busk, Fjendskab / Paran - Skønhed, Herlighed"*
[4Mo 10:13 DK-KJV] Og de tog først deres rejse ifølge HERRENs befaling via Moses' hånd.
[4Mo 10:14 DK-KJV] På førstepladsen gik lejrbanneren for Judahs børn efter deres hære: og over hans hær var Nahshon sønnen af Amminadab.
[4Mo 10:15 DK-KJV] Og over stammehæren for Issachars børn var Nethaneel sønnen af Zuar.
[4Mo 10:16 DK-KJV] Og over stammehæren for Zebuluns børn var Eliab sønnen af Helon.
[4Mo 10:17 DK-KJV] Og tabernaklet blev pillet ned; og sønnerne af Gershon og sønnerne af Merari drog ud, og bar tabernaklet.
[4Mo 10:18 DK-KJV] Og lejrbanneren for Reuben drog ud efter deres hære: og over hans hær var Elizur sønnen af Shedeur.
[4Mo 10:19 DK-KJV] Og over stammehæren for Simeons børn var Shelumiel sønnen af Zurishaddai.
[4Mo 10:20 DK-KJV] Og over stammehæren for Gads børn var Eliasaph sønnen af Deuel.
[4Mo 10:21 DK-KJV] Og Kohathiterne drog ud, og bar helligdommen: og de andre opsatte tabernaklet før de andre kom.
[4Mo 10:22 DK-KJV] Og lejrbanneren for Ephraims børn drog ud efter deres hære: og over hans hær var Elishama sønnen af Ammihud.
[4Mo 10:23 DK-KJV] Og over stammehæren for Manassehs børn var Gamaliel sønnen af Pedahzur.
[4Mo 10:24 DK-KJV] Og over stammehæren for Benjamins børn var Abidan sønnen af Gideoni.

[4Mo 10:25 DK-KJV] Og lejrbanneren for Dans børn drog ud, som var hele lejrens bagtrop udover deres hære: og over hans hær var Ahiezer sønnen af Ammishaddai.
[4Mo 10:26 DK-KJV] Og over stammehæren for Ashers børn var Pagiel sønnen af Ocran.
[4Mo 10:27 DK-KJV] Og over stammehæren for Naphtalis børn var Ahira sønnen af Enan
[4Mo 10:28 DK-KJV] Således var rejserne for Israels børn efter deres hære, da de drog ud.
[4Mo 10:29 DK-KJV] Og Moses sagde til Hobab, sønnen af Raguel Midianiten, Moses' svigerfar, Vi rejser til det sted hvorom HERREN har sagt, Jeg vil gi' det til jer: kom du med os, og vi vil være god mod dig: for HERREN har talt godt om Israel.
[4Mo 10:30 DK-KJV] Og han sagde til ham, Jeg tar' ikke med;

the trumpets; and they shall be to you for an ordinance for ever throughout your generations.
Nu 10:9 And if ye go to war in your land against the enemy that oppresseth you, then ye shall blow an alarm with the trumpets; and ye shall be remembered before the LORD your God, and ye shall be saved from your enemies.
Nu 10:10 Also in the day of your gladness, and in your solemn days, and in the beginnings of your months, ye shall blow with the trumpets over your burnt offerings, and over the sacrifices of your peace offerings; that they may be to you for a memorial before your God: I am the LORD your God.
Nu 10:11 And it came to pass on the twentieth day of the second month, in the second year, that the cloud was taken up from off the tabernacle of the testimony.
Nu 10:12 And the children of Israel took their journeys out of the wilderness of Sinai; and the cloud rested in the wilderness of Paran.
Nu 10:13 And they first took their journey according to the commandment of the LORD by the hand of Moses.
Nu 10:14 In the first place went the standard of the camp of the children of Judah according to their armies: and over his host was Nahshon the son of Amminadab.
Nu 10:15 And over the host of the tribe of the children of Issachar was Nethaneel the son of Zuar.
Nu 10:16 And over the host of the tribe of the children of Zebulun was Eliab the son of Helon.
Nu 10:17 And the tabernacle was taken down; and the sons of Gershon and the sons of Merari set forward, bearing the tabernacle.
Nu 10:18 And the standard of the camp of Reuben set forward according to their armies: and over his host was Elizur the son of Shedeur.
Nu 10:19 And over the host of the tribe of the children of Simeon was Shelumiel the son of Zurishaddai.
Nu 10:20 And over the host of the tribe of the children of Gad was Eliasaph the son of Deuel.
Nu 10:21 And the Kohathites set forward, bearing the sanctuary: and the other did set up the tabernacle against they came.
Nu 10:22 And the standard of the camp of the children of Ephraim set forward according to their armies: and over his host was Elishama the son of Ammihud.
Nu 10:23 And over the host of the tribe of the children of Manasseh was Gamaliel the son of Pedahzur.
Nu 10:24 And over the host of the tribe of the children of Benjamin was Abidan the son of Gideoni.
Nu 10:25 And the standard of the camp of the children of Dan set forward, which was the rereward of all the camps throughout their hosts: and over his host was Ahiezer the son of Ammishaddai.
Nu 10:26 And over the host of the tribe of the children of Asher was Pagiel the son of Ocran.
Nu 10:27 And over the host of the tribe of the children of Naphtali was Ahira the son of Enan.
Nu 10:28 Thus were the journeyings of the children of Israel according to their armies, when they set forward.
Nu 10:29 And Moses said unto Hobab, the son of Raguel the Midianite, Moses' father in law, We are journeying unto the place of which the LORD said, I will give it you: come thou with us, and we will do thee good: for the LORD hath spoken good concerning Israel.
Nu 10:30 And he said unto him, I will not go; but I will depart

men jeg vil rejse tilbage til mit eget land, og til min slægt.

to mine own land, and to my kindred.

[4Mo 10:31 DK-KJV] Og han sagde, Forlad os ikke, jeg ber dig; eftersom du ved hvordan vi slår lejren op i vildmarken, og du for os må være i stedet for øjne.
[4Mo 10:32 DK-KJV] Og det skal ske, hvis du går med os, ja, det skal ske, at den godhed som HERREN skal gøre for os, den samme vil vi gøre for dig.

Nu 10:31 And he said, Leave us not, I pray thee; forasmuch as thou knowest how we are to encamp in the wilderness, and thou mayest be to us instead of eyes.
Nu 10:32 And it shall be, if thou go with us, yea, it shall be, that what goodness the LORD shall do unto us, the same will we do unto thee.

[4Mo 10:33 DK-KJV] Og de rejste 3 dagsrejser væk fra HERRENs bjerg: og HERRENs pagtsark gik foran dem i de 3 dagsrejser, for at søge efter et hvilested for dem.
[4Mo 10:34 DK-KJV] Og HERRENs sky var over dem om dagen, når de gik ud af lejren.
[4Mo 10:35 DK-KJV] Og det skete, når arken drog ud, at Moses sagde, Rejs dig op, HERRE, og lad dine fjender bli' spredt; og lad dem der hader dig flygte foran dig.
[4Mo 10:36 DK-KJV] Og når den hvilede, sagde ham, Vend tilbage, Kæreste HERRE, til de mange tusindvis i Israel.

Nu 10:33 And they departed from the mount of the LORD three days' journey: and the ark of the covenant of the LORD went before them in the three days' journey, to search out a resting place for them.
Nu 10:34 And the cloud of the LORD was upon them by day, when they went out of the camp.
Nu 10:35 And it came to pass, when the ark set forward, that Moses said, Rise up, LORD, and let thine enemies be scattered; and let them that hate thee flee before thee.
Nu 10:36 And when it rested, he said, Return, O LORD, unto the many thousands of Israel.

4 Mosebog Kapitel 11 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 11:1 DK-KJV] Og da folket beklagede sig, gjorde det HERREN utilfreds: og HERREN hørte det; og hans vrede var antændt; og HERRENs ild brændte blandt dem, og fortærede dem der var i de yderste dele af lejren.
[4Mo 11:2 DK-KJV] Og folket råbte på Moses; og da Moses bad til HERREN, var ilden slukket.
[4Mo 11:3 DK-KJV] Og han kaldte navnet på det sted Tabarah: fordi HERRENs ild brændte blandt dem.
[4Mo 11:4 DK-KJV] Og den blandede folkemængde der var blandt dem faldt for et begær: og Israels børn græd igen, og sagde, Hvem skal gi' os kød at spise?

Nu 11:1 And when the people complained, it displeased the LORD: and the LORD heard it; and his anger was kindled; and the fire of the LORD burnt among them, and consumed them that were in the uttermost parts of the camp.
Nu 11:2 And the people cried unto Moses; and when Moses prayed unto the LORD, the fire was quenched.
Nu 11:3 And he called the name of the place Taberah: because the fire of the LORD burnt among them.
Nu 11:4 And the mixt multitude that was among them fell a lusting: and the children of Israel also wept again, and said, Who shall give us flesh to eat?

[4Mo 11:5 DK-KJV] Vi husker fisken, som vi frit spiste i Egypten; agurkerne, og melonerne, og porrerne, og løgene, og hvidløgene:
[4Mo 11:6 DK-KJV] Men nu er vores sjæl tørret væk: der er intet overhovedet, foruden denne manna, foran vore øjne.
[4Mo 11:7 DK-KJV] Og mannaen var som koriander frø, og farven som farven på bdellium.

Nu 11:5 We remember the fish, which we did eat in Egypt freely; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlick:
Nu 11:6 But now our soul is dried away: there is nothing at all, beside this manna, before our eyes.
Nu 11:7 And the manna was as coriander seed, and the colour thereof as the colour of bdellium.

[4Mo 11:8 DK-KJV] Og folket gik rundt, og indsamlede det, og malede det i møller, eller kværnede det i en morter, eller knuste det i pander, og lavede kager af det: og det smagte som frisk olie.
[4Mo 11:9 DK-KJV] Og når duggen faldt på lejren om natten, faldt mannaen på den.

Nu 11:8 And the people went about, and gathered it, and ground it in mills, or beat it in a mortar, and baked it in pans, and made cakes of it: and the taste of it was as the taste of fresh oil.
Nu 11:9 And when the dew fell upon the camp in the night, the manna fell upon it.

[4Mo 11:10 DK-KJV] Da hørte Moses folket græde udover deres familier, hver og en i hans teltdør: og HERRENs vrede var voldsomt antændt; Moses var også utilfreds.

Nu 11:10 Then Moses heard the people weep throughout their families, every man in the door of his tent: and the anger of the LORD was kindled greatly; Moses also was displeased.

[4Mo 11:11 DK-KJV] Og Moses sagde til HERREN, Hvorfor har du plaget din tjener? og hvorfor har jeg ikke fundet favør i dine øjne, at du lægger hele dette folks byrde på mig?

Nu 11:11 And Moses said unto the LORD, Wherefore hast thou afflicted thy servant? and wherefore have I not found favour in thy sight, that thou layest the burden of all this people upon me?

[4Mo 11:12 DK-KJV] Har jeg planlagt hele dette folk? har jeg avlet dem, så du skulle sige til mig, Bær dem i dit skød, som en plejende far bærer diebarnet, til det land som du svor til deres fædre?
[4Mo 11:13 DK-KJV] Hvorfra skulle jeg ha' kød til at give til hele dette folk? for de græder overfor mig, og siger, Gi' os kød, så vi må spise.

Nu 11:12 Have I conceived all this people? have I begotten them, that thou shouldest say unto me, Carry them in thy bosom, as a nursing father beareth the sucking child, unto the land which thou swarest unto their fathers?
Nu 11:13 Whence should I have flesh to give unto all this people? for they weep unto me, saying, Give us flesh, that we may eat.

[4Mo 11:14 DK-KJV] Jeg er ikke i stand til at bære hele dette folk alene, for det er for tungt for mig.
[4Mo 11:15 DK-KJV] Og hvis du handler således mig mig, dræb mig, jeg ber dig, her og nu, hvis jeg ikke har fundet favør i dine øjne; og lad mig ikke se min elendighed.

[4Mo 11:16 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, forsaml 70 af Israels ældste foran mig, som du kender til er folkets ældste, og officerer over dem; og bring dem til menighedens tabernakel, så de må stå der med dig.
[4Mo 11:17 DK-KJV] Og jeg vil komme ned og tale med dig der: og jeg vil ta' af ånden som er over dig, og vil putte den over dem; og de skal bære folkets byrde med dig, så du ikke digselv bærer den alene.

[4Mo 11:18 DK-KJV] Og sig du til folket, Helliggør jerselv imod i morgen, og I skal spise kød: for I har grædt i HERRENs ører, og siger, Hvem skal gi' os kød at spise? for det gik os godt i Egypten: derfor vil HERREN gi' jer kød, og I skal spise.
[4Mo 11:19 DK-KJV] I skal ikke spise 1 dag, eller 2 dage, eller 5 dage, hverken 10 dage, eller 20 dage;

[4Mo 11:20 DK-KJV] Men selv i en hel måned, indtil det kommer ud af jeres næsebor, og det bli'r afskyeligt for jer: eftersom I har foragtet HERREN som er blandt jer, og har grædt foran ham, og siger, Hvorfor kom vil frem ud af Egypten?

[4Mo 11:21 DK-KJV] Og Moses sagde, Det folk, blandt hvem jeg er, er 600.000 fodmænd; og du har sagt, Jeg vil gi' dem kød, så de må spise i en hel måned.
[4Mo 11:22 DK-KJV] Skal flokkene og besætningerne dræbes til dem, for at tilfredsstille dem? eller skal alle havets fisk bli' samlet sammen til dem, for at tilfredsstille dem?
[4Mo 11:23 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Er HERRENs hånd blevet forkortet? nu skal du se om mit ord skal komme til at ske overfor dig eller ikke.

[4Mo 11:24 DK-KJV] Og Moses gik ud, og fortalte folket HERRENs ord, og samlede 70 mænd af folkets ældste, og satte dem rundt om tabernaklet.

[4Mo 11:25 DK-KJV] Og HERREN kom ned i en sky, og talte til ham, og tog af ånden der var over ham, og gav den til de 70 ældste: og det skete, at, da ånden hvilede over dem, profeterede de, og stoppede ikke.
[4Mo 11:26 DK-KJV] Men der var stadig 2 mænd tilbage i lejren, navnet på den ene var Eldad, og navnet på den anden Medad: og ånden hvilede over dem; og de var af dem der var nedskrevet, men gik ikke ud til tabernaklet: og de profeterede i lejren. "Eldad - Favoriseret af Gud, Elsket af Gud / Medad - Han der måler, Vand af kærlighed"
[4Mo 11:27 DK-KJV] Og der var en ung mand der løb, og fortalte det til Moses, og sagde, Eldad og Medad profetere i lejren.
[4Mo 11:28 DK-KJV] Og Josva sønnen af Nun, tjeneren af Moses, en af hans unge mænd, svarede og sagde, Min herre Moses, forbyd dem.

[4Mo 11:29 DK-KJV] Og Moses sagde til ham, Misunder du for min skyld? ville Gud at alle HERRENs folk var profeter, og at HERREN ville putte hans ånd over dem!

[4Mo 11:30 DK-KJV] Og Moses kom sig ind i lejren, han og Israels

Nu 11:14 I am not able to bear all this people alone, because it is too heavy for me.
Nu 11:15 And if thou deal thus with me, kill me, I pray thee, out of hand, if I have found favour in thy sight; and let me not see my wretchedness.
Nu 11:16 And the LORD said unto Moses, Gather unto me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the tabernacle of the congregation, that they may stand there with thee.
Nu 11:17 And I will come down and talk with thee there: and I will take of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear the burden of the people with thee, that thou bear it not thyself alone.
Nu 11:18 And say thou unto the people, Sanctify yourselves against to morrow, and ye shall eat flesh: for ye have wept in the ears of the LORD, saying, Who shall give us flesh to eat? for it was well with us in Egypt: therefore the LORD will give you flesh, and ye shall eat.
Nu 11:19 Ye shall not eat one day, nor two days, nor five days, neither ten days, nor twenty days;
Nu 11:20 But even a whole month, until it come out at your nostrils, and it be loathsome unto you: because that ye have despised the LORD which is among you, and have wept before him, saying, Why came we forth out of Egypt?
Nu 11:21 And Moses said, The people, among whom I am, are six hundred thousand footmen; and thou hast said, I will give them flesh, that they may eat a whole month.
Nu 11:22 Shall the flocks and the herds be slain for them, to suffice them? or shall all the fish of the sea be gathered together for them, to suffice them?
Nu 11:23 And the LORD said unto Moses, Is the LORD'S hand waxed short? thou shalt see now whether my word shall come to pass unto thee or not.
Nu 11:24 And Moses went out, and told the people the words of the LORD, and gathered the seventy men of the elders of the people, and set them round about the tabernacle.
Nu 11:25 And the LORD came down in a cloud, and spake unto him, and took of the spirit that was upon him, and gave it unto the seventy elders: and it came to pass, that, when the spirit rested upon them, they prophesied, and did not cease.

Nu 11:26 But there remained two of the men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Medad: and the spirit rested upon them; and they were of them that were written, but went not out unto the tabernacle: and they prophesied in the camp.
Nu 11:27 And there ran a young man, and told Moses, and said, Eldad and Medad do prophesy in the camp.
Nu 11:28 And Joshua the son of Nun, the servant of Moses, one of his young men, answered and said, My lord Moses, forbid them.
Nu 11:29 And Moses said unto him, Enviest thou for my sake? would God that all the LORD'S people were prophets, and that the LORD would put his spirit upon them!

Nu 11:30 And Moses gat him into the camp, he and the

ældste.

[4Mo 11:31 DK-KJV] Og der udgik en vind fra HERREN, og bragte vagtler fra havet, og lod dem falde ved lejren, som var det en dags rejse på denne side, og som var det en dags rejse på den anden side, rundt om lejren, og som var det 1 meter op over jordens overflade.

[4Mo 11:32 DK-KJV] Og folket stod op hele den dag, og hele den nat, og hele den næste dag, og indsamlede vagtlerne: han der samlede mindst indsamlede 10 homers "2.200 liter": og de spredte dem alle bredt for demselv rundt om lejren.

[4Mo 11:33 DK-KJV] Og mens kødet stadig var mellem deres telte, førend det var tygget, var HERRENs arrigskab antændt imod folket, og HERREN slog folket med en meget stor pest.
[4Mo 11:34 DK-KJV] Og han kaldte navnet på det sted Kibroth-hattaavah: fordi de begravede folket som begærede der. "Kibroth-hattaavah = Begærets grave"
[4Mo 11:35 DK-KJV] Og folket rejste fra Kibroth-hattaavah til Hazeroth; og opholdte sig i Hazeroth.

elders of Israel.

Nu 11:31 And there went forth a wind from the LORD, and brought quails from the sea, and let them fall by the camp, as it were a day's journey on this side, and as it were a day's journey on the other side, round about the camp, and as it were two cubits high upon the face of the earth.
Nu 11:32 And the people stood up all that day, and all that night, and all the next day, and they gathered the quails: he that gathered least gathered ten homers: and they spread them all abroad for themselves round about the camp.
Nu 11:33 And while the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed, the wrath of the LORD was kindled against the people, and the LORD smote the people with a very great plague.
Nu 11:34 And he called the name of that place Kibroth-hattaavah: because there they buried the people that lusted.
Nu 11:35 And the people journeyed from Kibroth-hattaavah unto Hazeroth; and abode at Hazeroth.

4 Mosebog Kapitel 12 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 12:1 DK-KJV] Og Miriam og Aaron talte imod Moses på grund af den Etiopiske kvinde som han havde gifte sig med: for han havde giftet sig med en Etiopisk kvinde.

[4Mo 12:2 DK-KJV] Og de sagde, Har HERREN virkelig kun talt via Moses? har han ikke også talt via os? Og Moses hørte det.
[4Mo 12:3 DK-KJV] (Nu var manden Moses meget sagtmodig, mere end alle mændene som var på jordens overflade.)
[4Mo 12:4 DK-KJV] Og pludseligt talte HERREN til Moses, og til Aaron, og til Miriam, Kom I 3 ud til menighedens tabernakel. Og de 3 kom ud.
[4Mo 12:5 DK-KJV] Og HERREN kom ned i skysøjlen, og stod i tabernakeldøren, og kaldte på Aaron og Miriam: og de kom begge frem.
[4Mo 12:6 DK-KJV] Og han sagde, Hør nu mine ord: Hvis der er en profet blandt jer, vil jeg HERREN gøre migselv kendt overfor ham i en vision, og vil tale til ham i en drøm.
[4Mo 12:7 DK-KJV] Min tjener Moses er ikke sådan, han som er trofast i hele mit hus.
[4Mo 12:8 DK-KJV] Med ham vil jeg tale mund til mund, ja helt tydeligt, og ikke i mørke taler; og han skal lægge mærke hvordan HERREN er: hvorfor var I da ikke bange for at tale imod min tjener Moses?
[4Mo 12:9 DK-KJV] Og HERRENs vrede var antændt imod dem, og han tog afsted.
[4Mo 12:10 DK-KJV] Og skyen fjernede sig fra tabernaklet; og, læg mærke til, Miriam blev spedalsk, hvid som sne: og Aaron kiggede på Miriam, og, læg mærke til, hun var spedalsk.
[4Mo 12:11 DK-KJV] Og Aaron sagde til Moses, Arme mig, min herre, Jeg bønfalder dig, læg ikke synden på os, hvori vi har gjort tåbeligt, og hvori vi har syndet.
[4Mo 12:12 DK-KJV] Lad hende ikke være som en død, af hvem kødet er halvvejs fortæret når han kommer ud af hans mors livmoder.
[4Mo 12:13 DK-KJV] Og Moses råbte til HERREN, og siger, Helbred hende nu, Kæreste Gud, jeg bønfalder dig.
[4Mo 12:14 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Hvis hendes far bare havde spyttet hende i ansigtet, skulle hun så ikke ha' skammet sig i 7 dage? lad hende være udelukket fra lejren i 7

Nu 12:1 And Miriam and Aaron spake against Moses because of the Ethiopian woman whom he had married: for he had married an Ethiopian woman.
Nu 12:2 And they said, Hath the LORD indeed spoken only by Moses? hath he not spoken also by us? And the LORD heard it.
Nu 12:3 (Now the man Moses was very meek, above all the men which were upon the face of the earth.)
Nu 12:4 And the LORD spake suddenly unto Moses, and unto Aaron, and unto Miriam, Come out ye three unto the tabernacle of the congregation. And they three came out.
Nu 12:5 And the LORD came down in the pillar of the cloud, and stood in the door of the tabernacle, and called Aaron and Miriam: and they both came forth.
Nu 12:6 And he said, Hear now my words: If there be a prophet among you, I the LORD will make myself known unto him in a vision, and will speak unto him in a dream.
Nu 12:7 My servant Moses is not so, who is faithful in all mine house.
Nu 12:8 With him will I speak mouth to mouth, even apparently, and not in dark speeches; and the similitude of the LORD shall he behold: wherefore then were ye not afraid to speak against my servant Moses?
Nu 12:9 And the anger of the LORD was kindled against them; and he departed.
Nu 12:10 And the cloud departed from off the tabernacle; and, behold, Miriam became leprous, white as snow: and Aaron looked upon Miriam, and, behold, she was leprous.
Nu 12:11 And Aaron said unto Moses, Alas, my lord, I beseech thee, lay not the sin upon us, wherein we have done foolishly, and wherein we have sinned.
Nu 12:12 Let her not be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he cometh out of his mother's womb.
Nu 12:13 And Moses cried unto the LORD, saying, Heal her now, O God, I beseech thee.
Nu 12:14 And the LORD said unto Moses, If her father had but spit in her face, should she not be ashamed seven days? let her be shut out from the camp seven

dage, og efter det lad hende bli' modtaget igen.

[4Mo 12:15 DK-KJV] Og Miriam var udelukket fra lejren i 7 dage: og folket rejste ikke førend Miriam var bragt ind igen.
[4Mo 12:16 DK-KJV] Og bagefter flyttede folket sig fra Hazeroth, og lejrede i Parans vildmark.

days, and after that let her be received in again.

Nu 12:15 And Miriam was shut out from the camp seven days: and the people journeyed not till Miriam was brought in again.
Nu 12:16 And afterward the people removed from Hazeroth, and pitched in the wilderness of Paran.

4 Mosebog Kapitel 13 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 13:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 13:2 DK-KJV] Send du mænd, så de må gennemsøge Canaans land, som jeg giver til Israels børn: af enhver af deres fædres stammer skal I sende én mand, hver og én en leder blandt dem.
[4Mo 13:3 DK-KJV] Og ved HERRENs befaling sendte Moses dem fra Parans vildmark: alle disse mænd var ledere af Israels børn.
[4Mo 13:4 DK-KJV] Og dette var deres navne: af Reubens stamme, Zaccurs søn Shammua.
[4Mo 13:5 DK-KJV] Af Simeons stamme, Horis søn Shaphat.
[4Mo 13:6 DK-KJV] Af Judahs stamme, Jephunnehs søn Caleb.
[4Mo 13:7 DK-KJV] Af Issachars stamme, Josephs søn Igal.
[4Mo 13:8 DK-KJV] Af Ephraims stamme, Nuns søn Oshea.
[4Mo 13:9 DK-KJV] Af Benjamins stamme, Raphus søn Palti.
[4Mo 13:10 DK-KJV] Af Zebuluns stamme, Sodis søn Gaddiel.
[4Mo 13:11 DK-KJV] Af Josephs stamme, nemlig, af Manassehs stamme, Susis søn Gaddi.
[4Mo 13:12 DK-KJV] Af Dans stamme, Gemallis søn Ammiel.
[4Mo 13:13 DK-KJV] Af Ashers stamme, Michaels søn Sethur.
[4Mo 13:14 DK-KJV] Af Naphtalis stamme, Vophsis søn Nahbi.
[4Mo 13:15 DK-KJV]) Af Gads stamme, Machis søn Geuel.
[4Mo 13:16 DK-KJV] Dette er navnene på de mænd som Moses sendte for at udspionere landet. Og Moses kaldte Oshea Nuns søn Jehoshua.
[4Mo 13:17 DK-KJV] Og Moses sendte dem for at udspionere Canaans land, og sagde til dem, Gå I op denne vej sydpå, og gå op på bjerget:
[4Mo 13:18 DK-KJV] Og se det land, hvad det er; og det folk der bor derinde, om de er stærke eller svage, få eller mange;
[4Mo 13:19 DK-KJV] Og hvordan det land er som de bor i, om det er godt eller dårligt; og hvordan byerne er som de bor i, om det er i telte, eller i fæstninger;
[4Mo 13:20 DK-KJV] Og hvordan det land er, om det er fedt eller magert, om der er træ derinde, eller ikke. Og vær I ved godt mod, og bring af landets frugt. Nu var det tiden for de førstmodne druers tid.
[4Mo 13:21 DK-KJV] Sådant gik de op, og gennemsøgte landet fra Zins vildmark til Rehob, som mænd kommer til Hamath.
[4Mo 13:22 DK-KJV] Og de rejste op via syden, og kom til Hebron; hvor Ahiman, Sheshai, og Talmai, Anaks børn, var. (Nu var Hebron bygget 7 år før Zoan i Egypten.)

Nu 13:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 13:2 Send thou men, that they may search the land of Canaan, which I give unto the children of Israel: of every tribe of their fathers shall ye send a man, every one a ruler among them.
Nu 13:3 And Moses by the commandment of the LORD sent them from the wilderness of Paran: all those men were heads of the children of Israel.
Nu 13:4 And these were their names: of the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaccur.
Nu 13:5 Of the tribe of Simeon, Shaphat the son of Hori.
Nu 13:6 Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.
Nu 13:7 Of the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph.
Nu 13:8 Of the tribe of Ephraim, Oshea the son of Nun.
Nu 13:9 Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu.
Nu 13:10 Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi.
Nu 13:11 Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi.
Nu 13:12 Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli.
Nu 13:13 Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael.
Nu 13:14 Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi.
Nu 13:15 Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi.
Nu 13:16 These are the names of the men which Moses sent to spy out the land. And Moses called Oshea the son of Nun Jehoshua.
Nu 13:17 And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them, Get you up this way southward, and go up into the mountain:
Nu 13:18 And see the land, what it is; and the people that dwelleth therein, whether they be strong or weak, few or many;
Nu 13:19 And what the land is that they dwell in, whether it be good or bad; and what cities they be that they dwell in, whether in tents, or in strong holds;
Nu 13:20 And what the land is, whether it be fat or lean, whether there be wood therein, or not. And be ye of good courage, and bring of the fruit of the land. Now the time was the time of the firstripe grapes.
Nu 13:21 So they went up, and searched the land from the wilderness of Zin unto Rehob, as men come to Hamath.
Nu 13:22 And they ascended by the south, and came unto Hebron; where Ahiman, Sheshai, and Talmai, the children of Anak, were. (Now Hebron was built seven years before Zoan in Egypt.)

[4Mo 13:23 DK-KJV] Og de kom til Eshcols bæk, og afskar derfra en gren med én drueklase, og de bar den mellem 2 på en stav; og de bragte af granatæblerne, og af fignerne.

[4Mo 13:24 DK-KJV] Det sted var kaldet Eshcolbækken, på grund af drueklasen som Israels børn skar ned derfra.
[4Mo 13:25 DK-KJV] Og de returnerede fra gennemsøgningen af landet efter 40 dage.

[4Mo 13:26 DK-KJV] Og de gik og kom til Moses, og til Aaron, og til hele Israels børns menighed, indi Perans vildmark, til Kadesh; og bragte dem ord tilbage, og til hele menigheden, og viste dem landets frugt.
[4Mo 13:27 DK-KJV] Og de fortalte ham, og sagde, Vi kom til det land hvor du sendte os til, og sandelig det flyder med mælk og honning; og dette er des frugter.
[4Mo 13:28 DK-KJV] Imidlertid er folket stærkt der bor i det land, og byerne er omslutte af mure, og meget store: og desuden så' vi Anaks børn der.

[4Mo 13:29 DK-KJV] Amalekiterne bor i sydlandet: og Hittiterne, og Jebusiterne, og Amoriterne, bor på bjergene: og Canaaniterne bor ved havet, og ved Jordanflodens kyst.
[4Mo 13:30 DK-KJV] Og Caleb stilnede folket foran Moses, og sagde, Lad os gå op med det samme, og besidde det; for vi er godt i stand til at vinde over det.
[4Mo 13:31 DK-KJV] Men mændene som gik op med ham sagde, Vi er ikke istand til at gå op imod det folk; for de er stærker end os.
[4Mo 13:32 DK-KJV] Og de frembragte en ond rapport om det land som de havde gennemsøgt for Israels børn, og siger, Det land, gennem hvilket vi har gået for at gennemsøge det, er et land der opæder des indbyggere; og hele det folk som vi så' i det er mænd af en stor statur.
[4Mo 13:33 DK-KJV] Og vi så' giganter der, Anaks sønner, som kommer fra giganterne: og vi så' osselv som græshopper, og sådant var vi i deres øjne.

Nu 13:23 And they came unto the brook of Eshcol, and cut down from thence a branch with one cluster of grapes, and they bare it between two upon a staff; and they brought of the pomegranates, and of the figs.
Nu 13:24 The place was called the brook Eshcol, because of the cluster of grapes which the children of Israel cut down from thence.
Nu 13:25 And they returned from searching of the land after forty days.
Nu 13:26 And they went and came to Moses, and to Aaron, and to all the congregation of the children of Israel, unto the wilderness of Paran, to Kadesh; and brought back word unto them, and unto all the congregation, and shewed them the fruit of the land.
Nu 13:27 And they told him, and said, We came unto the land whither thou sentest us, and surely it floweth with milk and honey; and this is the fruit of it.
Nu 13:28 Nevertheless the people be strong that dwell in the land, and the cities are walled, and very great: and moreover we saw the children of Anak there.
Nu 13:29 The Amalekites dwell in the land of the south: and the Hittites, and the Jebusites, and the Amorites, dwell in the mountains: and the Canaanites dwell by the sea, and by the coast of Jordan.
Nu 13:30 And Caleb stilled the people before Moses, and said, Let us go up at once, and possess it; for we are well able to overcome it.
Nu 13:31 But the men that went up with him said, We be not able to go up against the people; for they are stronger than we.
Nu 13:32 And they brought up an evil report of the land which they had searched unto the children of Israel, saying, The land, through which we have gone to search it, is a land that eateth up the inhabitants thereof; and all the people that we saw in it are men of a great stature.
Nu 13:33 And there we saw the giants, the sons of Anak, which come of the giants: and we were in our own sight as grasshoppers, and so we were in their sight.

[4Mo 14:1 DK-KJV] Og hele menigheden opløftede der stemme, og råbte; og folket græd den nat.
[4Mo 14:2 DK-KJV] Og alle Israels børn beklagede sig overfor Moses og overfor Aaron: og hele menigheden sagde til dem, Ville Gud at vi havde været døde i Egyptens land! eller ville Gud at vi var døde i denne vildmark!
[4Mo 14:3 DK-KJV] Og hvorfor har HERREN bragt os hentil dette land, for at falde ved sværdet, så vore hustruer og vore børn skulle være et bytte? ville det ikke være bedre for os at vende tilbage til Egypten?
[4Mo 14:4 DK-KJV] Og de sagde til hinanden, Lad os udnævne en kaptajn, og lad os returnere til Egypten.
[4Mo 14:5 DK-KJV] Da faldt Moses og Aaron på deres ansigter foran hele Israels børns menighedsforsamlingen.
[4Mo 14:6 DK-KJV] Og Josva sønnen til Nun, og Caleb sønnen til Jephunneh, som var af dem der undersøgte landet, iturev deres tøj:
[4Mo 14:7 DK-KJV] Og de talte til hele gruppen med Israels børn, og siger, Landet, som vi passerede igennem for at undersøge det, er et virkelig godt land.
[4Mo 14:8 DK-KJV] Hvis HERREN glæder sig over os, da

Nu 14:1 And all the congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night.

Nu 14:2 And all the children of Israel murmured against Moses and against Aaron: and the whole congregation said unto them, Would God that we had died in the land of Egypt! or would God we had died in this wilderness!

Nu 14:3 And wherefore hath the LORD brought us unto this land, to fall by the sword, that our wives and our children should be a prey? were it not better for us to return into Egypt?
Nu 14:4 And they said one to another, Let us make a captain, and let us return into Egypt.
Nu 14:5 Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Israel.
Nu 14:6 And Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, which were of them that searched the land, rent their clothes:
Nu 14:7 And they spake unto all the company of the children of Israel, saying, The land, which we passed through to search it, is an exceeding good land.
Nu 14:8 If the LORD delight in us, then he will bring us into this

vil han bringe os ind i dette land, og gi' det til os; et land som flyder med mælk og honning.
[4Mo 14:9 DK-KJV] Men lav I ikke oprør imod HERREN, frygt I heller ikke folket fra det land; for de er brød for os: deres beskyttelse er fjernet fra dem, og HERREN er med os: frygt dem ikke.
[4Mo 14:10 DK-KJV] Og hele menigheden bød at de skulle stenes. Og HERRENs herlighed viste sig i menighedens tabernakel foran alle Israels børn.
[4Mo 14:11 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Hvor længe vil dette folk provokere mig? og hvor længe vil det vare før de tror mig, for alle de tegn som jeg har fremvist iblandt dem?
[4Mo 14:12 DK-KJV] Jeg vil slå dem med pesten, og fratage dem deres arv, og vil af dig lave en større og mægtigere nation end dem.
[4Mo 14:13 DK-KJV] Og Moses sagde til HERREN, Dette vil Egypten høre om, (for du førte dette folk op med din magt fra at være blandt dem;)
[4Mo 14:14 DK-KJV] Og de vil fortælle det til dette lands indbyggere: for de har hørt at HERREN er blandt dette folk, at du HERRE kan ses ansigt til ansigt, og at din sky står over dem, og at du går foran dem, om dagen i en skysøjle, og i en ildsøjle om natten.
[4Mo 14:15 DK-KJV] Hvis du nu slår hele dette folk ihjel som én mand, da vil de nationer som har hørt om din berømmelse tale, og sige:
[4Mo 14:16 DK-KJV] Fordi HERREN ikke var i stand til at føre dette folk ind i det land som han havde svoret til dem, derfor har han dræbt dem i ørkenen.
[4Mo 14:17 DK-KJV] Og nu, jeg bønfalder dig, lad min Herres kraft være stor, ligesom du har talt, ved at sige:
[4Mo 14:18 DK-KJV] HERREN er overbærende, og har stor barmhjertighed, han tilgiver fejltrin og overtrædelse, og lader på ingen måde de skyldige gå fri, han hjemsøger fædrenes fejltrin over børnene indtil den tredje og fjerde generation.
[4Mo 14:19 DK-KJV] Frikend, jeg bønfalder dig, dette folks fejltrin efter storheden i din barmhjertighed, og som du har tilgivet dette folk, fra Egypten lige indtil nu.
[4Mo 14:20 DK-KJV] Og HERREN sagde: Jeg har frikendt ifølge dit ord:
[4Mo 14:21 DK-KJV] For så sandt som jeg lever, skal hele jorden bli' fyldt med HERRENs herlighed.
[4Mo 14:22 DK-KJV] Eftersom alle de mennesker som har set min herlighed, og mine mirakler, som jeg udførte i Egypten og i vildmarken, og som nu har fristet mig disse 10 gange, og ikke har lyttet til min stemme;
[4Mo 14:23 DK-KJV] De skal med sikkerhed ikke se det land som jeg svor til deres fædre, heller ingen af dem der provokerede mig skal se det:
[4Mo 14:24 DK-KJV] Men det skal min tjener Caleb, eftersom han havde en anden ånd med sig, og fuldt ud har fulgt mig, ham vil jeg bringe ind i det land, hvorind han gik; og hans sæd skal besidde det.
[4Mo 14:25 DK-KJV] (Nu boede Amalekiterne og Canaaniterne i den dal.) Vend I om i morgen, og kom jer ind i vildmarken via vejen til det Røde hav.
[4Mo 14:26 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger,
[4Mo 14:27 DK-KJV] Hvor længe skal jeg bære over med denne onde genneration, som beklager sig overfor mig?

land, and give it us; a land which floweth with milk and honey.

Nu 14:9 Only rebel not ye against the LORD, neither fear ye the people of the land; for they are bread for us: their defence is departed from them, and the LORD is with us: fear them not.
Nu 14:10 But all the congregation bade stone them with stones. And the glory of the LORD appeared in the tabernacle of the congregation before all the children of Israel.

Nu 14:11 And the LORD said unto Moses, How long will this people provoke me? and how long will it be ere they believe me, for all the signs which I have shewed among them?
Nu 14:12 I will smite them with the pestilence, and disinherit them, and will make of thee a greater nation and mightier than they.
Nu 14:13 And Moses said unto the LORD, Then the Egyptians shall hear it, (for thou broughtest up this people in thy might from among them;)
Nu 14:14 And they will tell it to the inhabitants of this land: for they have heard that thou LORD art among this people, that thou LORD art seen face to face, and that thy cloud standeth over them, and that thou goest before them, by day time in a pillar of a cloud, and in a pillar of fire by night.

Nu 14:15 Now if thou shalt kill all this people as one man, then the nations which have heard the fame of thee will speak, saying,
Nu 14:16 Because the LORD was not able to bring this people into the land which he sware unto them, therefore he hath slain them in the wilderness.
Nu 14:17 And now, I beseech thee, let the power of my Lord be great, according as thou hast spoken, saying,

Nu 14:18 The LORD is longsuffering, and of great mercy, forgiving iniquity and transgression, and by no means clearing the guilty, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation.
Nu 14:19 Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people according unto the greatness of thy mercy, and as thou hast forgiven this people, from Egypt even until now.
Nu 14:20 And the LORD said, I have pardoned according to thy word:
Nu 14:21 But as truly as I live, all the earth shall be filled with the glory of the LORD.
Nu 14:22 Because all those men which have seen my glory, and my miracles, which I did in Egypt and in the wilderness, and have tempted me now these ten times, and have not hearkened to my voice;

Nu 14:23 Surely they shall not see the land which I sware unto their fathers, neither shall any of them that provoked me see it:

Nu 14:24 But my servant Caleb, because he had another spirit with him, and hath followed me fully, him will I bring into the land whereinto he went; and his seed shall possess it.
Nu 14:25 (Now the Amalekites and the Canaanites dwelt in the valley.) To morrow turn you, and get you into the wilderness by the way of the Red sea.
Nu 14:26 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,
Nu 14:27 How long shall I bear with this evil congregation, which murmur against me? I have heard the murmurings of the children

jeg har hørt beklagelserne fra Israels børn, som de beklager sig overfor mig.
[4Mo 14:28 DK-KJV] Sig til dem, Så sandt som jeg lever, siger HERREN, som I har talt i mine ører, sådant vil jeg gøre med jer:
[4Mo 14:29 DK-KJV] Jeres kadavere skal falde i vildmarken; og alle der var talt blandt jer, efter hele jeres tal, fra 20 år og opad, som har beklaget sig overfor mig,
[4Mo 14:30 DK-KJV] I skal helt sikkert ikke komme ind i det land, omkring hvilket jeg svor at I skulle bo i, foruden Caleb sønnen til Jephunneh, og Josva sønnen til Nun.
[4Mo 14:31 DK-KJV] Men jeres små, som I sagde skulle være et bytte, de vil jeg bringe ind, og de skal kende det land som I har foragtet.
[4Mo 14:32 DK-KJV] Men angående jer, jeres kadavere, de skal falde i denne vildmark.
[4Mo 14:33 DK-KJV] Og jeres børn skal vandre rundt i vildmarken i 40 år, og bære jeres prostituerede, indtil jeres kadavere er gået tabt i vildmarken.

[4Mo 14:34 DK-KJV] Efter tallet på de dage efter hvilke I undersøgte landet, ja 40 dage, hver dag for et år, skal I bære jeres fejltrin, ja 40 år, og I skal kende mit løftebrud.
[4Mo 14:35 DK-KJV] Jeg HERREN har sagt, Jeg vil visselig gøre det mod hele denne onde menighed, de der har forsamlet sig imod mig: i denne vildmark skal de konsumeres, og der skal de dø.
[4Mo 14:36 DK-KJV] Og de mænd, som Moses sendte for at undersøge landet, som er vendt tilbage, og fik hele menigheden til at beklage sig overfor ham, ved at finde på en røverhistiorier omkring landet,
[4Mo 14:37 DK-KJV] Ja de mænd der fandt på den onde report omkring landet, døde via pesten foran HERREN.
[4Mo 14:38 DK-KJV] Men Josva sønnen til Nun, og Caleb sønnen til Jephunneh, som var blandt de mænd der gik for at undersøge landet, levede stadig.
[4Mo 14:39 DK-KJV] Og Moses fortalte disse ordsprog til alle Israels børn: og folket sørgede meget.
[4Mo 14:40 DK-KJV] Og de stod tidligt op om morgenen, og kom sig op på toppen af bjerget, og siger, Se, vi er her, og vil gå op til det sted som HERREN har lovet: for vi har syndet.
[4Mo 14:41 DK-KJV] Og Moses sagde, Hvorfor er det nu lige at I overtræder HERRENs befaling? for det skal ikke lykkedes.
[4Mo 14:42 DK-KJV] Gå ikke op, for HERREN er ikke blandt jer; for ikke at i bli'r slået foran jeres fjender.
[4Mo 14:43 DK-KJV] For Amalekiterne og Canaaniterne er der foran jer, og I skal falde ved sværdet: fordi I har vendt jer bort fra HERREN, derfor vil HERREN ikke være med jer.
[4Mo 14:44 DK-KJV] Men de forsøgte at gå op på bakketoppen: imidlertid forlod HERRENs pagtsark, og Moses, ikke lejren.
[4Mo 14:45 DK-KJV] Da kom Amalekiterne ned, og Canaaniterne som bor på den bakke, og slog dem, og gjorde dem utilpas, lige indtil Hormah.

of Israel, which they murmur against me.

Nu 14:28 Say unto them, As truly as I live, saith the LORD, as ye have spoken in mine ears, so will I do to you:
Nu 14:29 Your carcases shall fall in this wilderness; and all that were numbered of you, according to your whole number, from twenty years old and upward, which have murmured against me,
Nu 14:30 Doubtless ye shall not come into the land, concerning which I sware to make you dwell therein, save Caleb the son of Jephunneh, and Joshua the son of Nun.
Nu 14:31 But your little ones, which ye said should be a prey, them will I bring in, and they shall know the land which ye have despised.
Nu 14:32 But as for you, your carcases, they shall fall in this wilderness.
Nu 14:33 And your children shall wander in the wilderness forty years, and bear your whoredoms, until your carcases be wasted in the wilderness.
Nu 14:34 After the number of the days in which ye searched the land, even forty days, each day for a year, shall ye bear your iniquities, even forty years, and ye shall know my breach of promise.

Nu 14:35 I the LORD have said, I will surely do it unto all this evil congregation, that are gathered together against me: in this wilderness they shall be consumed, and there they shall die.

Nu 14:36 And the men, which Moses sent to search the land, who returned, and made all the congregation to murmur against him, by bringing up a slander upon the land,
Nu 14:37 Even those men that did bring up the evil report upon the land, died by the plague before the LORD.
Nu 14:38 But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, which were of the men that went to search the land, lived still.
Nu 14:39 And Moses told these sayings unto all the children of Israel: and the people mourned greatly.
Nu 14:40 And they rose up early in the morning, and gat them up into the top of the mountain, saying, Lo, we be here, and will go up unto the place which the LORD hath promised: for we have sinned.

Nu 14:41 And Moses said, Wherefore now do ye transgress the commandment of the LORD? but it shall not prosper.
Nu 14:42 Go not up, for the LORD is not among you; that ye be not smitten before your enemies.

Nu 14:43 For the Amalekites and the Canaanites are there before you, and ye shall fall by the sword: because ye are turned away from the LORD, therefore the LORD will not be with you.
Nu 14:44 But they presumed to go up unto the hill top: nevertheless the ark of the covenant of the LORD, and Moses, departed not out of the camp.
Nu 14:45 Then the Amalekites came down, and the Canaanites which dwelt in that hill, and smote them, and discomfited them, even unto Hormah.

4 Mosebog Kapitel 15 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 15:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 15:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når I er kommet ind i landet for jeres beboelser, som jeg giver til

Nu 15:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 15:2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye be come into the land of your habitations, which I give

jer,

[4Mo 15:3 DK-KJV] Og vil lave en offergave via ild overfor HERREN, en brændoffergave, eller et offer i forbindelse med et løfte, eller i en frivillig offergave, eller i jeres højtidige fester, for at lave en sød duft overfor HERREN, af besætningen, eller af flokken:
[4Mo 15:4 DK-KJV] Da skal han der tilbyder hans offergave overfor HERREN bringe en madoffergave af 2.2 kilo mel blandet med 1 liter olie.

[4Mo 15:5 DK-KJV] Og 1 liter vin som en drikoffergave skal du forberede med brændoffergaven eller offeret, for et lam.

[4Mo 15:6 DK-KJV]

[4Mo 15:7 DK-KJV]

[4Mo 15:8 DK-KJV]

[4Mo 15:9 DK-KJV]

[4Mo 15:10 DK-KJV]

[4Mo 15:11 DK-KJV]
[4Mo 15:12 DK-KJV] Efter det antal som I skal forberede, således skal I gøre med enhver efter deres antal.
[4Mo 15:13 DK-KJV] Alle der er født i landet skal gøre disse ting efter denne skik, i at tilbyde en ofring lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN.
[4Mo 15:14 DK-KJV] Og hvis en fremmed opholder sig hos jer, eller hvemsomhelst der er blandt jer i jeres generationer, og vil tilbyde en ofring lavet via ild, at en sød duft overfor HERREN; som I gør sådant skal han gøre.
[4Mo 15:15 DK-KJV] Et ritual skal både være for jer i menigheden, og også for de fremmede der opholder sig hos jer, et ritual i jeres generationer for evigt: som I er, sådant skal de fremmede være foran HERREN.
[4Mo 15:16 DK-KJV] En lov og en skik skal være til jer, og til de fremmede der opholder sig hos jer.

[4Mo 15:17 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 15:18 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når I kommer ind i det land som jeg bringer jer hentil,
[4Mo 15:19 DK-KJV] Da skal det ske, at, når I spiser af brødet i det land, skal I opofre et hæveoffer overfor HERREN.

[4Mo 15:20 DK-KJV]

[4Mo 15:21 DK-KJV]

[4Mo 15:22 DK-KJV]

[4Mo 15:23 DK-KJV]
[4Mo 15:24 DK-KJV] Da skal det ske, hvis noget er begået ud af uvidenhed uden menighedens viden, at hele menigheden skal tilbyde en ung stud som en brændoffergave, som en sød duft overfor HERREN, med hans madoffergave, og hans drikoffergave, ifølge skikken,

unto you,

Nu 15:3 And will make an offering by fire unto the LORD, a burnt offering, or a sacrifice in performing a vow, or in a freewill offering, or in your solemn feasts, to make a sweet savour unto the LORD, of the herd, or of the flock:
Nu 15:4 Then shall he that offereth his offering unto the LORD bring a meat offering of a tenth deal of flour mingled with the fourth part of an hin of oil.
Nu 15:5 And the fourth part of an hin of wine for a drink offering shalt thou prepare with the burnt offering or sacrifice, for one lamb.
Nu 15:6 Or for a ram, thou shalt prepare for a meat offering two tenth deals of flour mingled with the third part of an hin of oil.
Nu 15:7 And for a drink offering thou shalt offer the third part of an hin of wine, for a sweet savour unto the LORD.
Nu 15:8 And when thou preparest a bullock for a burnt offering, or for a sacrifice in performing a vow, or peace offerings unto the LORD:
Nu 15:9 Then shall he bring with a bullock a meat offering of three tenth deals of flour mingled with half an hin of oil.
Nu 15:10 And thou shalt bring for a drink offering half an hin of wine, for an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.
Nu 15:11 Thus shall it be done for one bullock, or for one ram, or for a lamb, or a kid.
Nu 15:12 According to the number that ye shall prepare, so shall ye do to every one according to their number.
Nu 15:13 All that are born of the country shall do these things after this manner, in offering an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD.
Nu 15:14 And if a stranger sojourn with you, or whosoever be among you in your generations, and will offer an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD; as ye do, so he shall do.
Nu 15:15 One ordinance shall be both for you of the congregation, and also for the stranger that sojourneth with you, an ordinance for ever in your generations: as ye are, so shall the stranger be before the LORD.
Nu 15:16 One law and one manner shall be for you, and for the stranger that sojourneth with you.
Nu 15:17 And the LORD spake unto Moses, saying,
Nu 15:18 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye come into the land whither I bring you,

Nu 15:19 Then it shall be, that, when ye eat of the bread of the land, ye shall offer up an heave offering unto the LORD.
Nu 15:20 Ye shall offer up a cake of the first of your dough for an heave offering: as ye do the heave offering of the threshingfloor, so shall ye heave it.
Nu 15:21 Of the first of your dough ye shall give unto the LORD an heave offering in your generations.
Nu 15:22 And if ye have erred, and not observed all these commandments, which the LORD hath spoken unto Moses,
Nu 15:23 Even all that the LORD hath commanded you by the hand of Moses, from the day that the LORD commanded Moses, and henceforward among your generations;
Nu 15:24 Then it shall be, if ought be committed by ignorance without the knowledge of the congregation, that all the congregation shall offer one young bullock for a burnt offering, for a sweet savour unto the LORD, with his meat offering, and his drink offering, according to the manner, and one kid of the

og et gedekid som en syndoffergave.

goats for a sin offering.

Nu 15:25 And the priest shall make an atonement for all the congregation of the children of Israel, and it shall be forgiven them; for it is ignorance: and they shall bring their offering, a sacrifice made by fire unto the LORD, and their sin offering

[4Mo 15:25 DK-KJV]

before the LORD, for their ignorance:

Nu 15:26 And it shall be forgiven all the congregation of the children of Israel, and the stranger that sojourneth among

[4Mo 15:26 DK-KJV]

them; seeing all the people were in ignorance.

Nu 15:27 And if any soul sin through ignorance, then he shall

[4Mo 15:27 DK-KJV]

bring a she goat of the first year for a sin offering.

Nu 15:28 And the priest shall make an atonement for the soul that sinneth ignorantly, when he sinneth by ignorance before the LORD, to make an atonement for him; and it shall be

[4Mo 15:28 DK-KJV]

forgiven him.

[4Mo 15:29 DK-KJV] I skal have én lov for ham der synder af uvidenhed, både for ham der er født blandt Israels børn, og for den fremmede der opholder sig blandt dem.

Nu 15:29 Ye shall have one law for him that sinneth through ignorance, both for him that is born among the children of Israel, and for the stranger that sojourneth among them.

[4Mo 15:30 DK-KJV] Men den sjæl der gør noget arrogant, om han er født i landet, eller en fremmed, den samme håner HERREN; og den sjæl skal fjernes fra at være blandt sit folk.

Nu 15:30 But the soul that doeth ought presumptuously, whether he be born in the land, or a stranger, the same reproacheth the LORD; and that soul shall be cut off from among his people.

[4Mo 15:31 DK-KJV] Fordi han har foragtet HERRENs ord, og har brudt hans befaling, den sjæl skal fjernes fuldstændigt; hans fejltrin skal være over ham.

Nu 15:31 Because he hath despised the word of the LORD, and hath broken his commandment, that soul shall utterly be cut off; his iniquity shall be upon him.

Nu 15:32 And while the children of Israel were in the wilderness, they found a man that gathered sticks upon the

[4Mo 15:32 DK-KJV]

sabbath day.

Nu 15:33 And they that found him gathering sticks brought him

[4Mo 15:33 DK-KJV]

unto Moses and Aaron, and unto all the congregation.

Nu 15:34 And they put him in ward, because it was not

[4Mo 15:34 DK-KJV]

declared what should be done to him.

Nu 15:35 And the LORD said unto Moses, The man shall be surely put to death: all the congregation shall stone him with

[4Mo 15:35 DK-KJV]

stones without the camp.

Nu 15:36 And all the congregation brought him without the camp, and stoned him with stones, and he died; as the LORD

[4Mo 15:36 DK-KJV] ; som HERREN befalede Moses.

commanded Moses.

[4Mo 15:37 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 15:37 And the LORD spake unto Moses, saying,

Nu 15:38 Speak unto the children of Israel, and bid them that they make them fringes in the borders of their garments

[4Mo 15:38 DK-KJV] Tal til Israels børn, beklædningsgenstande

throughout their generations, and that they put upon the fringe of the borders a ribband of blue:

Nu 15:39 And it shall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the LORD, and do them; and that ye seek not after your own heart and

[4Mo 15:39 DK-KJV]

your own eyes, after which ye use to go a whoring:

Nu 15:40 That ye may remember, and do all my

[4Mo 15:40 DK-KJV]

commandments, and be holy unto your God.

Nu 15:41 I am the LORD your God, which brought you out of

[4Mo 15:41 DK-KJV]

the land of Egypt, to be your God: I am the LORD your God.

4 Mosebog Kapitel 16 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Nu 16:1 Now Korah, the son of Izhar, the son of Kohath, the son of Levi, and Dathan and Abiram, the sons of Eliab, and On, the son of Peleth, sons of

[4Mo 16:1 DK-KJV]

Reuben, took men:

Nu 16:2 And they rose up before Moses, with certain of the children of Israel, two hundred and fifty princes of the assembly, famous in the congregation, men

[4Mo 16:2 DK-KJV]

of renown:

Nu 16:3 And they gathered themselves together against Moses and against

[4Mo 16:3 DK-KJV]

Aaron, and said unto them, Ye take too much upon you, seeing all the

congregation are holy, every one of them, and the LORD is among them: wherefore then lift ye up yourselves above the congregation of the LORD?

[4Mo 16:4 DK-KJV] Nu 16:4 And when Moses heard it, he fell upon his face:

Nu 16:5 And he spake unto Korah and unto all his company, saying, Even to morrow the LORD will shew who are his, and who is holy; and will cause him to come near unto him: even him whom he hath chosen will he cause to come

[4Mo 16:5 DK-KJV] near unto him.

[4Mo 16:6 DK-KJV] røgelsesbrændere Nu 16:6 This do; Take you censers, Korah, and all his company;

Nu 16:7 And put fire therein, and put incense in them before the LORD to morrow: and it shall be that the man whom the LORD doth choose, he shall be

[4Mo 16:7 DK-KJV] holy: ye take too much upon you, ye sons of Levi.

[4Mo 16:8 DK-KJV] Nu 16:8 And Moses said unto Korah, Hear, I pray you, ye sons of Levi:

Nu 16:9 Seemeth it but a small thing unto you, that the God of Israel hath separated you from the congregation of Israel, to bring you near to himself to do the service of the tabernacle of the LORD, and to stand before the

[4Mo 16:9 DK-KJV] congregation to minister unto them?

Nu 16:10 And he hath brought thee near to him, and all thy brethren the sons of

[4Mo 16:10 DK-KJV] Levi with thee: and seek ye the priesthood also?

Nu 16:11 For which cause both thou and all thy company are gathered together

[4Mo 16:11 DK-KJV] against the LORD: and what is Aaron, that ye murmur against him?

Nu 16:12 And Moses sent to call Dathan and Abiram, the sons of Eliab: which

[4Mo 16:12 DK-KJV] said, We will not come up:

Nu 16:13 Is it a small thing that thou hast brought us up out of a land that floweth with milk and honey, to kill us in the wilderness, except thou make

[4Mo 16:13 DK-KJV] thyself altogether a prince over us?

Nu 16:14 Moreover thou hast not brought us into a land that floweth with milk and honey, or given us inheritance of fields and vineyards: wilt thou put out the

[4Mo 16:14 DK-KJV] eyes of these men? we will not come up.

Nu 16:15 And Moses was very wroth, and said unto the LORD, Respect not thou their offering: I have not taken one ass from them, neither have I hurt one

[4Mo 16:15 DK-KJV] of them.

Nu 16:16 And Moses said unto Korah, Be thou and all thy company before the

[4Mo 16:16 DK-KJV] LORD, thou, and they, and Aaron, to morrow:

Nu 16:17 And take every man his censer, and put incense in them, and bring ye before the LORD every man his censer, two hundred and fifty censers; thou

[4Mo 16:17 DK-KJV] røgelsesbrænder also, and Aaron, each of you his censer.

Nu 16:18 And they took every man his censer, and put fire in them, and laid

[4Mo 16:18 DK-KJV] menighedens tabernakeldør incense thereon, and stood in the door of the tabernacle of the congregation with Moses and Aaron.

Nu 16:19 And Korah gathered all the congregation against them unto the door

[4Mo 16:19 DK-KJV] menighedens tabernakeldør of the tabernacle of the congregation: and the glory of the LORD appeared unto all the congregation.

[4Mo 16:20 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger, Nu 16:20 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,

Nu 16:21 Separate yourselves from among this congregation, that I may

[4Mo 16:21 DK-KJV] consume them in a moment.

Nu 16:22 And they fell upon their faces, and said, O God, the God of the spirits

[4Mo 16:22 DK-KJV] of all flesh, shall one man sin, and wilt thou be wroth with all the congregation?

[4Mo 16:23 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger, Nu 16:23 And the LORD spake unto Moses, saying,

Nu 16:24 Speak unto the congregation, saying, Get you up from about the

[4Mo 16:24 DK-KJV] tabernacle of Korah, Dathan, and Abiram.

Nu 16:25 And Moses rose up and went unto Dathan and Abiram; and the

[4Mo 16:25 DK-KJV] elders of Israel followed him.

Nu 16:26 And he spake unto the congregation, saying, Depart, I pray you, from the tents of these wicked men, and touch nothing of theirs, lest ye be

[4Mo 16:26 DK-KJV] consumed in all their sins.

Nu 16:27 So they gat up from the tabernacle of Korah, Dathan, and Abiram, on every side: and Dathan and Abiram came out, and stood in the door of their

[4Mo 16:27 DK-KJV] tents, and their wives, and their sons, and their little children.

[4Mo 16:28 DK-KJV] Nu 16:28 And Moses said, Hereby ye shall know that the LORD hath sent me

to do all these works; for I have not done them of mine own mind.

[4Mo 16:29 DK-KJV]
Nu 16:29 If these men die the common death of all men, or if they be visited after the visitation of all men; then the LORD hath not sent me.

[4Mo 16:30 DK-KJV]
Nu 16:30 But if the LORD make a new thing, and the earth open her mouth, and swallow them up, with all that appertain unto them, and they go down quick into the pit; then ye shall understand that these men have provoked the LORD.

[4Mo 16:31 DK-KJV]
Nu 16:31 And it came to pass, as he had made an end of speaking all these words, that the ground clave asunder that was under them:

[4Mo 16:32 DK-KJV]
Nu 16:32 And the earth opened her mouth, and swallowed them up, and their houses, and all the men that appertained unto Korah, and all their goods.

[4Mo 16:33 DK-KJV]
Nu 16:33 They, and all that appertained to them, went down alive into the pit, and the earth closed upon them: and they perished from among the congregation.

[4Mo 16:34 DK-KJV]
Nu 16:34 And all Israel that were round about them fled at the cry of them: for they said, Lest the earth swallow us up also.

[4Mo 16:35 DK-KJV]
Nu 16:35 And there came out a fire from the LORD, and consumed the two hundred and fifty men that offered incense.

[4Mo 16:36 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 16:36 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 16:37 DK-KJV] Tal til Eleazar sønnen af præsten Aaron, at han skal ta' røgelsesbrænderne ud af afbrændingen, og spred du ilden derover; for de er helligede.
Nu 16:37 Speak unto Eleazar the son of Aaron the priest, that he take up the censers out of the burning, and scatter thou the fire yonder; for they are hallowed.

[4Mo 16:38 DK-KJV]
Nu 16:38 The censers of these sinners against their own souls, let them make them broad plates for a covering of the altar: for they offered them before the LORD, therefore they are hallowed: and they shall be a sign unto the children of Israel.

[4Mo 16:39 DK-KJV]
Nu 16:39 And Eleazar the priest took the brasen censers, wherewith they that were burnt had offered; and they were made broad plates for a covering of the altar:

[4Mo 16:40 DK-KJV]
Nu 16:40 To be a memorial unto the children of Israel, that no stranger, which is not of the seed of Aaron, come near to offer incense before the LORD; that he be not as Korah, and as his company: as the LORD said to him by the hand of Moses.

[4Mo 16:41 DK-KJV] Men den næste dag beklagede hele Israels børns menighed sig overfor Moses og Aaron, og siger, I har dræbt HERRENs folk.
Nu 16:41 But on the morrow all the congregation of the children of Israel murmured against Moses and against Aaron, saying, Ye have killed the people of the LORD.

[4Mo 16:42 DK-KJV] menighedens tabernakel
Nu 16:42 And it came to pass, when the congregation was gathered against Moses and against Aaron, that they looked toward the tabernacle of the congregation: and, behold, the cloud covered it, and the glory of the LORD appeared.

[4Mo 16:43 DK-KJV] menighedens tabernakel
Nu 16:43 And Moses and Aaron came before the tabernacle of the congregation.

[4Mo 16:44 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 16:44 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 16:45 DK-KJV]
Nu 16:45 Get you up from among this congregation, that I may consume them as in a moment. And they fell upon their faces.

[4Mo 16:46 DK-KJV]
Nu 16:46 And Moses said unto Aaron, Take a censer, and put fire therein from off the altar, and put on incense, and go quickly unto the congregation, and make an atonement for them: for there is wrath gone out from the LORD; the plague is begun.

[4Mo 16:47 DK-KJV]
Nu 16:47 And Aaron took as Moses commanded, and ran into the midst of the congregation; and, behold, the plague was begun among the people: and he put on incense, and made an atonement for the people.

[4Mo 16:48 DK-KJV]
Nu 16:48 And he stood between the dead and the living; and the plague was stayed.

[4Mo 16:49 DK-KJV]
Nu 16:49 Now they that died in the plague were fourteen thousand and seven hundred, beside them that died about the matter of Korah.

[4Mo 16:50 DK-KJV] menighedens tabernakeldør
Nu 16:50 And Aaron returned unto Moses unto the door of the tabernacle of the congregation: and the plague was stayed.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 17:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 17:1 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 17:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og ta' en stav fra enhver en af dem efter deres fædres hus, fra alle deres prinser efter deres fædres hus' 12 stave: skriv du enhver mands navn på hans stav.
Nu 17:2 Speak unto the children of Israel, and take of every one of them a rod according to the house of their fathers, of all their princes according to the house of their fathers twelve rods: write thou every man's name upon his rod.

[4Mo 17:3 DK-KJV] Og du skal skrive Aarons navn på Levis stav: for 1 stav skal være for lederen af deres fædres hus.
Nu 17:3 And thou shalt write Aaron's name upon the rod of Levi: for one rod shall be for the head of the house of their fathers.

[4Mo 17:4 DK-KJV] Og du skal lægge dem op i menighedens tabernakel foran vidnesbyrdet, hvor jeg vil mødes med jer.
Nu 17:4 And thou shalt lay them up in the tabernacle of the congregation before the testimony, where I will meet with you.

[4Mo 17:5 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at den mands stav, som jeg skal udvælge, skal blomstre: og jeg vil få Israels børns knurren til at stoppe foran mig, hvorved de knurre imod jer.
Nu 17:5 And it shall come to pass, that the man's rod, whom I shall choose, shall blossom: and I will make to cease from me the murmurings of the children of Israel, whereby they murmur against you.

[4Mo 17:6 DK-KJV] Og Moses talte til Israels børn, og alle deres prinser gav ham en stav hver og en, fra hver prins 1, efter deres fædres hus, ja 12 stave: og Aarons stav var blandt deres stave.
Nu 17:6 And Moses spake unto the children of Israel, and every one of their princes gave him a rod apiece, for each prince one, according to their fathers' houses, even twelve rods: and the rod of Aaron was among their rods.

[4Mo 17:7 DK-KJV] Og Moses lagde stavene op foran HERREN i vidnestabernaklet.
Nu 17:7 And Moses laid up the rods before the LORD in the tabernacle of witness.

[4Mo 17:8 DK-KJV] Og det skete, at om morgenen gik Moses indtil vidnestabernaklet; og, læg mærke til, Aarons stav for Levis hus var spirret, og frembragte knopper, og satte blomster, og frembragte mandler.
Nu 17:8 And it came to pass, that on the morrow Moses went into the tabernacle of witness; and, behold, the rod of Aaron for the house of Levi was budded, and brought forth buds, and bloomed blossoms, and yielded almonds.

[4Mo 17:9 DK-KJV] Og Moses bragte alle stavene ud som havde været foran HERREN til alle Israels børn: og de kiggede, og tog hver og en sin stav.
Nu 17:9 And Moses brought out all the rods from before the LORD unto all the children of Israel: and they looked, and took every man his rod.

[4Mo 17:10 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Bring Aarons stav tilbage foran vidnesbyrdet, til at bli' bevaret som et bevis imod rebellerne; og du skal fuldstændig fjerne deres knurren fra mig, så de ikke dør.
Nu 17:10 And the LORD said unto Moses, Bring Aaron's rod again before the testimony, to be kept for a token against the rebels; and thou shalt quite take away their murmurings from me, that they die not.

[4Mo 17:11 DK-KJV] Og Moses gjorde sådant: som HERREN befalede ham, sådant gjorde han.
Nu 17:11 And Moses did so: as the LORD commanded him, so did he.

[4Mo 17:12 DK-KJV] Og Israels børn talte til Moses, og siger, Læg mærke til, vi dør, vi omkommer, vi omkommer alle sammen.
Nu 17:12 And the children of Israel spake unto Moses, saying, Behold, we die, we perish, we all perish.

[4Mo 17:13 DK-KJV] Hvemsomhelst der kommer nogle ting nær ved HERRENs tabernakel skal dø: skal vi bli' opslugt med døende?
Nu 17:13 Whosoever cometh any thing near unto the tabernacle of the LORD shall die: shall we be consumed with dying?

4 Mosebog Kapitel 18 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 18:1 DK-KJV]
Nu 18:1 And the LORD said unto Aaron, Thou and thy sons and thy father's house with thee shall bear the iniquity of the sanctuary: and thou and thy sons with thee shall bear the iniquity of your priesthood.

[4Mo 18:2 DK-KJV]
Nu 18:2 And thy brethren also of the tribe of Levi, the tribe of thy father, bring thou with thee, that they may be joined unto thee, and minister unto thee: but thou and thy sons with thee shall minister before the tabernacle of witness.

[4Mo 18:3 DK-KJV]
Nu 18:3 And they shall keep thy charge, and the charge of all the tabernacle: only they shall not come nigh the vessels of the sanctuary and the altar, that neither they, nor ye also, die.

[4Mo 18:4 DK-KJV] menighedens tabernakel
Nu 18:4 And they shall be joined unto thee, and keep the charge of the tabernacle of the congregation, for all the service of the tabernacle: and a stranger shall not come nigh unto you.

[4Mo 18:5 DK-KJV]
Nu 18:5 And ye shall keep the charge of the sanctuary, and the charge of the altar: that there be no wrath any more upon the

children of Israel.

[4Mo 18:6 DK-KJV] Og jeg, læg mærke til, jeg har taget jeres brødre blandt Israels børn: de er givet til jer som en gave til HERREN, for at udføre menighedens tabernakeltjeneste.

Nu 18:6 And I, behold, I have taken your brethren the Levites from among the children of Israel: to you they are given as a gift for the LORD, to do the service of the tabernacle of the congregation.

Nu 18:7 Therefore thou and thy sons with thee shall keep your priest's office for every thing of the altar, and within the vail; and ye shall serve: I have given your priest's office unto you as a service of gift: and the stranger that cometh nigh shall be put to death.

[4Mo 18:7 DK-KJV]

[4Mo 18:8 DK-KJV] Og HERREN talte til Aaron, Læg mærke til, jeg har også givet dig ansvaret for mine hæveoffergaver for alle de helligede ting fra Israels børn; til dig har jeg givet dem grundet salvningen, og til dine sønner, via et ritual for evigt.

Nu 18:8 And the LORD spake unto Aaron, Behold, I also have given thee the charge of mine heave offerings of all the hallowed things of the children of Israel; unto thee have I given them by reason of the anointing, and to thy sons, by an ordinance for ever.

[4Mo 18:9 DK-KJV] Dette skal være dit af de helligste ting, forbeholdt ilden; alle deres offergaver, alle deres madoffergaver, og alle deres syndoffergaver, og alle deres overtrædelsesoffergaver, som de gir' til mig, skal være helligst for dig og for dine sønner.

Nu 18:9 This shall be thine of the most holy things, reserved from the fire: every oblation of theirs, every meat offering of theirs, and every sin offering of theirs, and every trespass offering of theirs, which they shall render unto me, shall be most holy for thee and for thy sons.

[4Mo 18:10 DK-KJV] I det helligste sted skal I spise det: ethvert hankøn skal spise det: det skal være helligt for dig.

Nu 18:10 In the most holy place shalt thou eat it; every male shall eat it: it shall be holy unto thee.

[4Mo 18:11 DK-KJV] Og dette er dit; deres hæveoffergaver, med alle Israels børns vifteoffergaver: jeg har givet dem til dig, og til dine sønner og til dine døtre hos dig, via en vedtægt for evigt: hver og en der i dit hus er ren skal spise af det.

Nu 18:11 And this is thine; the heave offering of their gift, with all the wave offerings of the children of Israel: I have given them unto thee, and to thy sons and to thy daughters with thee, by a statute for ever: every one that is clean in thy house shall eat of it.

Nu 18:12 All the best of the oil, and all the best of the wine, and of the wheat, the firstfruits of them which they shall offer unto the LORD, them have I given thee.

[4Mo 18:12 DK-KJV]

Nu 18:13 And whatsoever is first ripe in the land, which they shall bring unto the LORD, shall be thine; every one that is clean in thine house shall eat of it.

[4Mo 18:13 DK-KJV]

[4Mo 18:14 DK-KJV]

Nu 18:14 Every thing devoted in Israel shall be thine.

Nu 18:15 Every thing that openeth the matrix in all flesh, which they bring unto the LORD, whether it be of men or beasts, shall be thine: nevertheless the firstborn of man shalt thou surely redeem, and the firstling of unclean beasts shalt thou redeem.

[4Mo 18:15 DK-KJV]

Nu 18:16 And those that are to be redeemed from a month old shalt thou redeem, according to thine estimation, for the money of five shekels, after the shekel of the sanctuary, which is twenty gerahs.

[4Mo 18:16 DK-KJV] , efter helligdomssheklen,

Nu 18:17 But the firstling of a cow, or the firstling of a sheep, or the firstling of a goat, thou shalt not redeem; they are holy: thou shalt sprinkle their blood upon the altar, and shalt burn their fat for an offering made by fire, for a sweet savour unto the LORD.

[4Mo 18:17 DK-KJV]

Nu 18:18 And the flesh of them shall be thine, as the wave breast and as the right shoulder are thine.

[4Mo 18:18 DK-KJV]

Nu 18:19 All the heave offerings of the holy things, which the children of Israel offer unto the LORD, have I given thee, and thy sons and thy daughters with thee, by a statute for ever: it is a covenant of salt for ever before the LORD unto thee and to thy seed with thee.

[4Mo 18:19 DK-KJV]

Nu 18:20 And the LORD spake unto Aaron, Thou shalt have no inheritance in their land, neither shalt thou have any part among them: I am thy part and thine inheritance among the children of Israel.

[4Mo 18:20 DK-KJV] Og HERREN talte til Aaron,

Nu 18:21 And, behold, I have given the children of Levi all the tenth in Israel for an inheritance, for their service which they serve, even the service of the tabernacle of the congregation.

[4Mo 18:21 DK-KJV] menighedens tabernakel

Nu 18:22 Neither must the children of Israel henceforth come nigh the tabernacle of the congregation, lest they bear sin, and die.

[4Mo 18:22 DK-KJV] menighedens tabernakel

[4Mo 18:23 DK-KJV] menighedens tabernakel

Nu 18:23 But the Levites shall do the service of the tabernacle of the congregation, and they shall bear their iniquity: it shall be a statute for ever throughout your generations, that among the children of Israel they have no inheritance.

[4Mo 18:24 DK-KJV]

Nu 18:24 But the tithes of the children of Israel, which they offer as an heave offering unto the LORD, I have given to the Levites to inherit: therefore I have said unto them, Among the children of Israel they shall have no inheritance.

[4Mo 18:25 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 18:25 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 18:26 DK-KJV]

Nu 18:26 Thus speak unto the Levites, and say unto them, When ye take of the children of Israel the tithes which I have given you from them for your inheritance, then ye shall offer up an heave offering of it for the LORD, even a tenth part of the tithe.

[4Mo 18:27 DK-KJV]

Nu 18:27 And this your heave offering shall be reckoned unto you, as though it were the corn of the threshingfloor, and as the fulness of the winepress.

[4Mo 18:28 DK-KJV] Således skal I også tilbyde en hæveoffergave overfor HERREN af hele jeres 10'ne, som I modtager af Israels børn; og I skal gi denne HERRENs hæveoffergave til præsten Aaron.

Nu 18:28 Thus ye also shall offer an heave offering unto the LORD of all your tithes, which ye receive of the children of Israel; and ye shall give thereof the LORD'S heave offering to Aaron the priest.

[4Mo 18:29 DK-KJV] Ud af alle jeres gaver skal I tilbyde enhver hæveoffergave fra HERREN, af alt dens bedste, ja dens helligede del ud af den.

Nu 18:29 Out of all your gifts ye shall offer every heave offering of the LORD, of all the best thereof, even the hallowed part thereof out of it.

[4Mo 18:30 DK-KJV] Derfor skal du sige til dem, Når I har hævet dens bedste af den, da skal den bli' regnet som tærskegulvets forøgelse overfor Leviterne, og som vinpressens forøgelse.

Nu 18:30 Therefore thou shalt say unto them, When ye have heaved the best thereof from it, then it shall be counted unto the Levites as the increase of the threshingfloor, and as the increase of the winepress.

[4Mo 18:31 DK-KJV] Og I skal spise den i ethvert sted, I og jeres hushold: for den er jeres belønning for jeres tjeneste i menighedens tabernakel.

Nu 18:31 And ye shall eat it in every place, ye and your households: for it is your reward for your service in the tabernacle of the congregation.

[4Mo 18:32 DK-KJV] Og på grund af den skal I ingen synd bære, når I har hævet dens bedste af den: I skal heller ikke forurene de hellige ting fra Israels børn, for ikke at I dør.

Nu 18:32 And ye shall bear no sin by reason of it, when ye have heaved from it the best of it: neither shall ye pollute the holy things of the children of Israel, lest ye die.

4 Mosebog Kapitel 19 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 19:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og til Aaron, og siger,

Nu 19:1 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying,

[4Mo 19:2 DK-KJV] Dette er lovritualet som HERREN har befalet, og siger, Tal til Israels børn, så de bringer en uplettet kvie, hvori der ingen skavank er, og over hvilken der aldrig kom et åg:

Nu 19:2 This is the ordinance of the law which the LORD hath commanded, saying, Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer without spot, wherein is no blemish, and upon which never came yoke:

[4Mo 19:3 DK-KJV] Og I skal gi' hende til præsten Eleazar, så han må bringe hende frem udenfor lejren, og én skal slagte hende foran hans ansigt.

Nu 19:3 And ye shall give her unto Eleazar the priest, that he may bring her forth without the camp, and one shall slay her before his face:

[4Mo 19:4 DK-KJV] Og præsten Eleazar skal med sin finger ta' af hendes blod, og stænke af hendes blod direkte foran menighedens tabernakel 7 gange:

Nu 19:4 And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood directly before the tabernacle of the congregation seven times:

[4Mo 19:5 DK-KJV] Og én skal brænde kvien mens han ser det; hendes hud, og hendes kød, og hendes blod, og hendes møg, skal han brænde:

Nu 19:5 And one shall burn the heifer in his sight; her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall he burn:

[4Mo 19:6 DK-KJV] Og præsten skal ta' cedertræ, og isopstav, og skarlagenrød, og kaste det ind i midten af afbrændingen af kvien.

Nu 19:6 And the priest shall take cedar wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.

[4Mo 19:7 DK-KJV] Derefter skal præsten vaske sit tøj, og han skal bade sit kød med vand, og bagefter skal han komme ind i lejren, og præsten skal være uren indtil om aftenen.

Nu 19:7 Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he shall come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.

[4Mo 19:8 DK-KJV] Og han der brænder hende skal vaske sit tøj med vand, og bade sit kød med vand, og skal være

Nu 19:8 And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until

uren indtil om aftenen.

[4Mo 19:9 DK-KJV] Og en mand der er ren skal samle asken op efter kvien, og lægge det op udenfor lejren på et rent sted, og det skal opbevares til Israels børns menighed som et separationsvand: det er en rensning for synd.
[4Mo 19:10 DK-KJV] Og han der samler asken op efter kvien skal vaske sit tøj, og være uren indtil om aftenen: og det skal være for Israels børn, og for de fremmede der opholder sig blandt dem, som en vedtægt for evigt.
[4Mo 19:11 DK-KJV] Han som rører ved nogens døde krop skal være uren i 7 dage.
[4Mo 19:12 DK-KJV] Han skal rense sig med det på den 3'je dag, og på den 7'ne dag skal han være ren: men hvis han ikke renser sig den 3'je dag, da skal han ikke være ren den 7'ne dag.
[4Mo 19:13 DK-KJV] Enhver der rører ved det døde legeme af et menneske der er dødt, og ikke renser sig, besmitter HERRENS tabernakel; og den sjæl skal fjernes fra Israel: fordi separationsvandet ikke var stænket på ham, skal han være uren; hans urenhed er stadig over ham.
[4Mo 19:14 DK-KJV] Dette er loven, når en mand dør i et telt; alle der kommer ind i teltet, og alle der er i teltet, skal være urene i 7 dage.
[4Mo 19:15 DK-KJV] Og ethvert kar, som ikke er tildækket, er urent.
[4Mo 19:16 DK-KJV] Og hvemsomhelst der rører én der er drabt med et sværd på de åbne marker, eller en død krop, eller en menneskeknogle, eller en grav, skal være uren i 7 dage.
[4Mo 19:17 DK-KJV] Og for en uren person skal de ta' af asken fra den brændte renselseskvie for synd, og der skal kommes rindende vand i et kar.
[4Mo 19:18 DK-KJV] Og en ren person skal ta' isopstav, og dyppe den i vandet, og stænke det på teltet, og på karene, og på de personer der var der, og på ham der rørte en knogle, eller en dræbt, eller en død, eller en grav:
[4Mo 19:19 DK-KJV] Og den rene person skal stænke på den urene på den 3'je dag, og på den 7'ne dag: og på den 7'ne dag skal han rense sig, og vaske sit tøj, og bade sig med vand, og skal være ren om aftenen.
[4Mo 19:20 DK-KJV] Men den mand der skal være uren, og ikke skal rense sig, den sjæl skal fjernes fra at være blandt menigheden, fordi han har besmittet HERRENs helligdom: separationsvandet har ikke været stænket på ham; han er uren.
[4Mo 19:21 DK-KJV] Og det skal være en vedvarende vedtægt overfor dem, at han der stænker separationsvandet skal vaske sit tøj; og han der rører separationsvandet skal være uren indtil om aftenen.
[4Mo 19:22 DK-KJV] Og hvadsomhelst den urene rører skal være urent; og den sjæl der rører det skal være uren indtil om aftenen.

the even.

Nu 19:9 And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the camp in a clean place, and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of separation: it is a purification for sin.
Nu 19:10 And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even: and it shall be unto the children of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever.
Nu 19:11 He that toucheth the dead body of any man shall be unclean seven days.
Nu 19:12 He shall purify himself with it on the third day, and on the seventh day he shall be clean: but if he purify not himself the third day, then the seventh day he shall not be clean.
Nu 19:13 Whosoever toucheth the dead body of any man that is dead, and purifieth not himself, defileth the tabernacle of the LORD; and that soul shall be cut off from Israel: because the water of separation was not sprinkled upon him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him.
Nu 19:14 This is the law, when a man dieth in a tent: all that come into the tent, and all that is in the tent, shall be unclean seven days.
Nu 19:15 And every open vessel, which hath no covering bound upon it, is unclean.

Nu 19:16 And whosoever toucheth one that is slain with a sword in the open fields, or a dead body, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days.
Nu 19:17 And for an unclean person they shall take of the ashes of the burnt heifer of purification for sin, and running water shall be put thereto in a vessel:
Nu 19:18 And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that were there, and upon him that touched a bone, or one slain, or one dead, or a grave:
Nu 19:19 And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day, and on the seventh day: and on the seventh day he shall purify himself, and wash his clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at even.
Nu 19:20 But the man that shall be unclean, and shall not purify himself, that soul shall be cut off from among the congregation, because he hath defiled the sanctuary of the LORD: the water of separation hath not been sprinkled upon him; he is unclean.
Nu 19:21 And it shall be a perpetual statute unto them, that he that sprinkleth the water of separation shall wash his clothes; and he that toucheth the water of separation shall be unclean until even.
Nu 19:22 And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the soul that toucheth it shall be unclean until even.

4 Mosebog Kapitel 20 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 20:1 DK-KJV]

Nu 20:1 Then came the children of Israel, even the whole congregation, into the desert of Zin in the first month: and the people abode in Kadesh; and Miriam died there, and was buried there.

[4Mo 20:2 DK-KJV]

Nu 20:2 And there was no water for the congregation: and they gathered themselves together against Moses and against Aaron.

[4Mo 20:3 DK-KJV]

Nu 20:3 And the people chode with Moses, and spake, saying, Would God that we had died when our brethren died before the LORD!

[4Mo 20:4 DK-KJV]
Nu 20:4 And why have ye brought up the congregation of the LORD into this wilderness, that we and our cattle should die there?

[4Mo 20:5 DK-KJV]
Nu 20:5 And wherefore have ye made us to come up out of Egypt, to bring us in unto this evil place? it is no place of seed, or of figs, or of vines, or of pomegranates; neither is there any water to drink.

[4Mo 20:6 DK-KJV] menighedens tabernakeldør
Nu 20:6 And Moses and Aaron went from the presence of the assembly unto the door of the tabernacle of the congregation, and they fell upon their faces: and the glory of the LORD appeared unto them.

[4Mo 20:7 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 20:7 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 20:8 DK-KJV]
Nu 20:8 Take the rod, and gather thou the assembly together, thou, and Aaron thy brother, and speak ye unto the rock before their eyes; and it shall give forth his water, and thou shalt bring forth to them water out of the rock: so thou shalt give the congregation and their beasts drink.

[4Mo 20:9 DK-KJV]
Nu 20:9 And Moses took the rod from before the LORD, as he commanded him.

[4Mo 20:10 DK-KJV]
Nu 20:10 And Moses and Aaron gathered the congregation together before the rock, and he said unto them, Hear now, ye rebels; must we fetch you water out of this rock?

[4Mo 20:11 DK-KJV]
Nu 20:11 And Moses lifted up his hand, and with his rod he smote the rock twice: and the water came out abundantly, and the congregation drank, and their beasts also.

[4Mo 20:12 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og Aaron,
Nu 20:12 And the LORD spake unto Moses and Aaron, Because ye believed me not, to sanctify me in the eyes of the children of Israel, therefore ye shall not bring this congregation into the land which I have given them.

[4Mo 20:13 DK-KJV]
Nu 20:13 This is the water of Meribah; because the children of Israel strove with the LORD, and he was sanctified in them.

[4Mo 20:14 DK-KJV]
Nu 20:14 And Moses sent messengers from Kadesh unto the king of Edom, Thus saith thy brother Israel, Thou knowest all the travail that hath befallen us:

[4Mo 20:15 DK-KJV]
Nu 20:15 How our fathers went down into Egypt, and we have dwelt in Egypt a long time; and the Egyptians vexed us, and our fathers:

[4Mo 20:16 DK-KJV] Og da vi råbte på HERREN, hørte han vor røst, og sendte en engel, og har bragt os frem ud af Egypten: og, læg mærke til, vi er i Kadesh, en by ved din yderste grænse:
Nu 20:16 And when we cried unto the LORD, he heard our voice, and sent an angel, and hath brought us forth out of Egypt: and, behold, we are in Kadesh, a city in the uttermost of thy border:

[4Mo 20:17 DK-KJV]
Nu 20:17 Let us pass, I pray thee, through thy country: we will not pass through the fields, or through the vineyards, neither will we drink of the water of the wells: we will go by the king's high way, we will not turn to the right hand nor to the left, until we have passed thy borders.

[4Mo 20:18 DK-KJV]
Nu 20:18 And Edom said unto him, Thou shalt not pass by me, lest I come out against thee with the sword.

[4Mo 20:19 DK-KJV]
Nu 20:19 And the children of Israel said unto him, We will go by the high way: and if I and my cattle drink of thy water, then I will pay for it: I will only, without doing any thing else, go through on my feet.

[4Mo 20:20 DK-KJV]
Nu 20:20 And he said, Thou shalt not go through. And Edom came out against him with much people, and with a strong hand.

[4Mo 20:21 DK-KJV]
Nu 20:21 Thus Edom refused to give Israel passage through his border: wherefore Israel turned away from him.

[4Mo 20:22 DK-KJV]
Nu 20:22 And the children of Israel, even the whole congregation, journeyed from Kadesh, and came unto mount Hor.

[4Mo 20:23 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses og Aaron på Hor-bjerget, ved landet Edoms kyst, og siger,
Nu 20:23 And the LORD spake unto Moses and Aaron in mount Hor, by the coast of the land of Edom, saying,

[4Mo 20:24 DK-KJV]
Nu 20:24 Aaron shall be gathered unto his people: for he shall not enter into the land which I have given unto the children of Israel, because ye rebelled against my word at the water of Meribah.

[4Mo 20:25 DK-KJV]
Nu 20:25 Take Aaron and Eleazar his son, and bring them up unto mount Hor:

[4Mo 20:26 DK-KJV] beklædningsgenstande
Nu 20:26 And strip Aaron of his garments, and put them upon Eleazar his

son: and Aaron shall be gathered unto his people, and shall die there.

[4Mo 20:27 DK-KJV] Nu 20:27 And Moses did as the LORD commanded: and they went up into mount Hor in the sight of all the congregation.

[4Mo 20:28 DK-KJV] Nu 20:28 And Moses stripped Aaron of his garments, and put them upon Eleazar his son; and Aaron died there in the top of the mount: and Moses and Eleazar came down from the mount.

[4Mo 20:29 DK-KJV] Nu 20:29 And when all the congregation saw that Aaron was dead, they mourned for Aaron thirty days, even all the house of Israel.

[4Mo 21:1 DK-KJV] Og da Canaaniten kong Arad, som boede i syden, fik høre at Israel kom via spionernes vej; da han kæmpede imod Israel, og tog nogle af dem til fange.

Nu 21:1 And when king Arad the Canaanite, which dwelt in the south, heard tell that Israel came by the way of the spies; then he fought against Israel, and took some of them prisoners.

[4Mo 21:2 DK-KJV] Nu 21:2 And Israel vowed a vow unto the LORD, and said, If thou wilt indeed deliver this people into my hand, then I will utterly destroy their cities.

[4Mo 21:3 DK-KJV] Nu 21:3 And the LORD hearkened to the voice of Israel, and delivered up the Canaanites; and they utterly destroyed them and their cities: and he called the name of the place Hormah.

[4Mo 21:4 DK-KJV] Nu 21:4 And they journeyed from mount Hor by the way of the Red sea, to compass the land of Edom: and the soul of the people was much discouraged because of the way.

[4Mo 21:5 DK-KJV] Nu 21:5 And the people spake against God, and against Moses, Wherefore have ye brought us up out of Egypt to die in the wilderness? for there is no bread, neither is there any water; and our soul loatheth this light bread.

[4Mo 21:6 DK-KJV] Nu 21:6 And the LORD sent fiery serpents among the people, and they bit the people; and much people of Israel died.

[4Mo 21:7 DK-KJV] Nu 21:7 Therefore the people came to Moses, and said, We have sinned, for we have spoken against the LORD, and against thee; pray unto the LORD, that he take away the serpents from us. And Moses prayed for the people.

[4Mo 21:8 DK-KJV] Nu 21:8 And the LORD said unto Moses, Make thee a fiery serpent, and set it upon a pole: and it shall come to pass, that every one that is bitten, when he looketh upon it, shall live.

[4Mo 21:9 DK-KJV] Nu 21:9 And Moses made a serpent of brass, and put it upon a pole, and it came to pass, that if a serpent had bitten any man, when he beheld the serpent of brass, he lived.

[4Mo 21:10 DK-KJV] , og slog lejren op i Nu 21:10 And the children of Israel set forward, and pitched in Oboth.

[4Mo 21:11 DK-KJV] Nu 21:11 And they journeyed from Oboth, and pitched at Ije-abarim, in the wilderness which is before Moab, toward the sunrising.

[4Mo 21:12 DK-KJV] , og slog lejren op i Nu 21:12 From thence they removed, and pitched in the valley of Zared.

[4Mo 21:13 DK-KJV] Nu 21:13 From thence they removed, and pitched on the other side of Arnon, which is in the wilderness that cometh out of the coasts of the Amorites: for Arnon is the border of Moab, between Moab and the Amorites.

[4Mo 21:14 DK-KJV] Derfor er det sagt i HERRENs krigsbog, Hvad han gjorde i det røde hav, og i Arnonbækkene,

Nu 21:14 Wherefore it is said in the book of the wars of the LORD, What he did in the Red sea, and in the brooks of Arnon,

[4Mo 21:15 DK-KJV] Nu 21:15 And at the stream of the brooks that goeth down to the dwelling of Ar, and lieth upon the border of Moab.

[4Mo 21:16 DK-KJV] Nu 21:16 And from thence they went to Beer: that is the well whereof the LORD spake unto Moses, Gather the people together, and I will give them water.

[4Mo 21:17 DK-KJV] Nu 21:17 Then Israel sang this song, Spring up, O well; sing ye unto it:

[4Mo 21:18 DK-KJV] Nu 21:18 The princes digged the well, the nobles of the people digged it, by the direction of the lawgiver, with their staves. And from the wilderness they went to Mattanah:

[4Mo 21:19 DK-KJV] Nu 21:19 And from Mattanah to Nahaliel: and from Nahaliel to Bamoth:

[4Mo 21:20 DK-KJV] Nu 21:20 And from Bamoth in the valley, that is in the country of Moab, to the top of Pisgah, which looketh toward Jeshimon.

[4Mo 21:21 DK-KJV] Nu 21:21 And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, saying,

[4Mo 21:22 DK-KJV] Nu 21:22 Let me pass through thy land: we will not turn into the fields, or into the

vineyards; we will not drink of the waters of the well: but we will go along by the king's high way, until we be past thy borders.
Nu 21:23 And Sihon would not suffer Israel to pass through his border: but Sihon gathered all his people together, and went out against Israel into the wilderness:
[4Mo 21:23 DK-KJV] and he came to Jahaz, and fought against Israel.
Nu 21:24 And Israel smote him with the edge of the sword, and possessed his land from Arnon unto Jabbok, even unto the children of Ammon: for the border of
[4Mo 21:24 DK-KJV] the children of Ammon was strong.
Nu 21:25 And Israel took all these cities: and Israel dwelt in all the cities of the
[4Mo 21:25 DK-KJV] Amorites, in Heshbon, and in all the villages thereof.
Nu 21:26 For Heshbon was the city of Sihon the king of the Amorites, who had fought against the former king of Moab, and taken all his land out of his hand,
[4Mo 21:26 DK-KJV] even unto Arnon.
Nu 21:27 Wherefore they that speak in proverbs say, Come into Heshbon, let the
[4Mo 21:27 DK-KJV] city of Sihon be built and prepared:
Nu 21:28 For there is a fire gone out of Heshbon, a flame from the city of Sihon: it
[4Mo 21:28 DK-KJV] hath consumed Ar of Moab, and the lords of the high places of Arnon.
Nu 21:29 Woe to thee, Moab! thou art undone, O people of Chemosh: he hath given his sons that escaped, and his daughters, into captivity unto Sihon king of
[4Mo 21:29 DK-KJV] the Amorites.
Nu 21:30 We have shot at them; Heshbon is perished even unto Dibon, and we
[4Mo 21:30 DK-KJV] have laid them waste even unto Nophah, which reacheth unto Medeba.
[4Mo 21:31 DK-KJV] Nu 21:31 Thus Israel dwelt in the land of the Amorites.
Nu 21:32 And Moses sent to spy out Jaazer, and they took the villages thereof,
[4Mo 21:32 DK-KJV] and drove out the Amorites that were there.
Nu 21:33 And they turned and went up by the way of Bashan: and Og the king of
[4Mo 21:33 DK-KJV] Bashan went out against them, he, and all his people, to the battle at Edrei.
Nu 21:34 And the LORD said unto Moses, Fear him not: for I have delivered him into thy hand, and all his people, and his land; and thou shalt do to him as thou
[4Mo 21:34 DK-KJV] didst unto Sihon king of the Amorites, which dwelt at Heshbon.
Nu 21:35 So they smote him, and his sons, and all his people, until there was
[4Mo 21:35 DK-KJV] none left him alive: and they possessed his land.

4 Mosebog Kapitel 22 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 22:1 DK-KJV] Og Israels børn gik videre, og lejrede på Moabsletterne på denne side af Jordanfloden ved Jeriko.
Nu 22:1 And the children of Israel set forward, and pitched in the plains of Moab on this side Jordan by Jericho.
[4Mo 22:2 DK-KJV] Og Balak sønnen af Zippor så alt det som Israel havde gjort mod Amoriterne.
Nu 22:2 And Balak the son of Zippor saw all that Israel had done to the Amorites.
[4Mo 22:3 DK-KJV] Og Moab var meget bange for folket, fordi de var mange: og Moab var bekymrede på grund af Israels børn.
Nu 22:3 And Moab was sore afraid of the people, because they were many: and Moab was distressed because of the children of Israel.
[4Mo 22:4 DK-KJV] Og Moab sagde til de ældste fra Midian, Nu skal denne gruppe slikke alt det der er rundt om os op, som oksen slikker græsset op der er på marken. Og Balak sønnen af Zippor var konge af Moabiterne på det tidspunkt.
Nu 22:4 And Moab said unto the elders of Midian, Now shall this company lick up all that are round about us, as the ox licketh up the grass of the field. And Balak the son of Zippor was king of the Moabites at that time.
[4Mo 22:5 DK-KJV] Han sendte derfor budbringere til Balaam sønnen af Beor i Pethor, som er ved floden af det land med hans børns folk, for at indkalde ham, og siger, Læg mærke til, der er kommet et folk ud fra Egypten: læg mærke til, de dækker jordens overflade, og opholder sig lige op imod mig:
Nu 22:5 He sent messengers therefore unto Balaam the son of Beor to Pethor, which is by the river of the land of the children of his people, to call him, saying, Behold, there is a people come out from Egypt: behold, they cover the face of the earth, and they abide over against me:
[4Mo 22:6 DK-KJV] Kom nu derfor, jeg ber dig, forband mig dette folk; for de er for mægtige for mig: hvis jeg om muligt vil sejre, så vi må slå dem, og så jeg må drive dem ud af landet: for jeg ved at han hvem du velsigner er velsignet, og han hvem du forbander er forbandet.
Nu 22:6 Come now therefore, I pray thee, curse me this people; for they are too mighty for me: peradventure I shall prevail, that we may smite them, and that I may drive them out of the land: for I wot that he whom thou blessest is blessed, and he whom thou cursest is cursed.
[4Mo 22:7 DK-KJV] Og de ældste fra Moab og de ældste fra Midian tog afsted med spådomsbelønningerne i deres hånd; og de kom til Balaam, og talte Balaks ord til ham.
Nu 22:7 And the elders of Moab and the elders of Midian departed with the rewards of divination in their hand; and they came unto Balaam, and spake unto him the words of Balak.
[4Mo 22:8 DK-KJV] Og han sagde til dem, Loger her denne nat,
Nu 22:8 And he said unto them, Lodge here this night, and

og jeg vil gi' jer en tilbagemelding, som HERREN skal tale til mig: og prinserne fra Moab opholdt sig hos Balaam.
[4Mo 22:9 DK-KJV] Og Gud kom til Balaam, og sagde, Hvem er disse mænd hos dig?
[4Mo 22:10 DK-KJV] Og Balaam sagde til Gud, Balak sønnen af Zippor, konge af Moab, har sendt bud efter mig, og siger,
[4Mo 22:11 DK-KJV] Læg mærke til, der er kommet et folk ud af Egypten, som dækker jordens overflade: kom nu, forband mig dem; hvis jeg om muligt skal være i stand til at vinder over dem, og drive dem ud.

[4Mo 22:12 DK-KJV] Og Gud sagde til Balaam, Du skal ikke gå med dem; du skal ikke forbande folket: for de er velsignet.
[4Mo 22:13 DK-KJV] Og Balaam stod op om morgenen, og sagde til Balaks prinser, Kom jer ind i jeres land: for HERREN afstår fra at gi' mig fri til at gå med jer.
[4Mo 22:14 DK-KJV] Og prinserne fra Moab rejste sig op, og de gik til Balak, og sagde, Balaam afstår fra at komme med os.
[4Mo 22:15 DK-KJV] Og Balak sendte endnu engang, flere, og mere ærbare end de.
[4Mo 22:16 DK-KJV] Og de kom til Balaam, og sagde til ham, Dette siger Balak sønnen af Zippor, Lad ingenting, jeg ber dig, forhindre dig i at komme til mig:
[4Mo 22:17 DK-KJV] For jeg vil forfremme dig til meget stor hæder, og jeg vil gøre hvadsomhelst du siger til mig: kom derfor, jeg ber dig, forband mig dette folk.
[4Mo 22:18 DK-KJV] Og Balaam svarede og sagde til Balaks tjenere, Hvis Balak ville gi' mig hans hus fuld af sølv og guld, jeg kan ikke gå udover HERREN min Guds ord, for at gøre mindre eller mere.

[4Mo 22:19 DK-KJV] Nu derfor, ber jeg jer, vent I også her denne nat, så jeg må vide hvad HERREN mere vil sige til mig.
[4Mo 22:20 DK-KJV] Og Gud kom til Balaam om natten, og sagde til ham, Hvis de mænd kommer for at kalde på dig, rejs dig op, og gå med dem; men det ord som jeg nu alligevel skal sige til dig, det skal du gøre.
[4Mo 22:21 DK-KJV] Og Balaam stod op om morgenen, og sadlede hans æsel, og gik med prinserne fra Moab.
[4Mo 22:22 DK-KJV] Og Guds vrede var antændt fordi han gik: og HERRENs engel stod på vejen som en modstander imod ham. Nu red han på hans æsel, og hans 2 tjenere var med ham.
[4Mo 22:23 DK-KJV] Og æslet så HERRENs engel der stod på vejen, og hans sværd trukket i hans hånd: og æslet gik væk fra vejen, og gik indpå marken: og Balaam slog æslet, for at få hende tilbage på vejen.
[4Mo 22:24 DK-KJV] Men HERRENs engel stod i en del af vingårdene, ved at en mur var på denne side, og en mur på den side.
[4Mo 22:25 DK-KJV] Og da æslet så HERRENs engel, stødte hun hendeselv ind i muren, og maste Balaams fod imod muren: og han slog hende igen.
[4Mo 22:26 DK-KJV] Og HERRENs engel gik videre, og stod i et smalt sted, hvor der ikke var plads til at vende hverken til den højre hånd eller til den venstre.
[4Mo 22:27 DK-KJV] Og da æslet så HERRENs engel, faldt hun under Balaam: og Balaams vrede var antændt, og han slog æslet med en stav.
[4Mo 22:28 DK-KJV] Og HERREN åbnede æslets mund, og hun sagde til Balaam, Hvad har jeg gjort mod dig, at du har slået mig disse 3 gange?
[4Mo 22:29 DK-KJV] Og Balaam sagde til æslet, Fordi du har hånet mig: jeg ville at der var et sværd i min hånd, for nu ville

I will bring you word again, as the LORD shall speak unto me: and the princes of Moab abode with Balaam.
Nu 22:9 And God came unto Balaam, and said, What men are these with thee?
Nu 22:10 And Balaam said unto God, Balak the son of Zippor, king of Moab, hath sent unto me, saying,
Nu 22:11 Behold, there is a people come out of Egypt, which covereth the face of the earth: come now, curse me them; peradventure I shall be able to overcome them, and drive them out.
Nu 22:12 And God said unto Balaam, Thou shalt not go with them; thou shalt not curse the people: for they are blessed.
Nu 22:13 And Balaam rose up in the morning, and said unto the princes of Balak, Get you into your land: for the LORD refuseth to give me leave to go with you.
Nu 22:14 And the princes of Moab rose up, and they went unto Balak, and said, Balaam refuseth to come with us.
Nu 22:15 And Balak sent yet again princes, more, and more honourable than they.
Nu 22:16 And they came to Balaam, and said to him, Thus saith Balak the son of Zippor, Let nothing, I pray thee, hinder thee from coming unto me:
Nu 22:17 For I will promote thee unto very great honour, and I will do whatsoever thou sayest unto me: come therefore, I pray thee, curse me this people.
Nu 22:18 And Balaam answered and said unto the servants of Balak, If Balak would give me his house full of silver and gold, I cannot go beyond the word of the LORD my God, to do less or more.
Nu 22:19 Now therefore, I pray you, tarry ye also here this night, that I may know what the LORD will say unto me more.
Nu 22:20 And God came unto Balaam at night, and said unto him, If the men come to call thee, rise up, and go with them; but yet the word which I shall say unto thee, that shalt thou do.
Nu 22:21 And Balaam rose up in the morning, and saddled his ass, and went with the princes of Moab.
Nu 22:22 And God's anger was kindled because he went: and the angel of the LORD stood in the way for an adversary against him. Now he was riding upon his ass, and his two servants were with him.
Nu 22:23 And the ass saw the angel of the LORD standing in the way, and his sword drawn in his hand: and the ass turned aside out of the way, and went into the field: and Balaam smote the ass, to turn her into the way.

Nu 22:24 But the angel of the LORD stood in a path of the vineyards, a wall being on this side, and a wall on that side.
Nu 22:25 And when the ass saw the angel of the LORD, she thrust herself unto the wall, and crushed Balaam's foot against the wall: and he smote her again.
Nu 22:26 And the angel of the LORD went further, and stood in a narrow place, where was no way to turn either to the right hand or to the left.
Nu 22:27 And when the ass saw the angel of the LORD, she fell down under Balaam: and Balaam's anger was kindled, and he smote the ass with a staff.
Nu 22:28 And the LORD opened the mouth of the ass, and she said unto Balaam, What have I done unto thee, that thou hast smitten me these three times?
Nu 22:29 And Balaam said unto the ass, Because thou hast mocked me: I would there were a sword in mine hand,

jeg dræbe dig.

[4Mo 22:30 DK-KJV] Og æslet sagde til Balaam, Er jeg ikke dit æsel, på hvilket du her redet lige siden jeg var din indtil denne dag? var jeg nogensinde vant til at gøre sådant mod dig? Og han sagde, Nej.
[4Mo 22:31 DK-KJV] Da åbnede HERREN Balaams øjne, og han så HERRENs engel som stod på vejen, og hans sværd trukket i hans hånd: og han bukkede hans hoved ned, og faldt fladt på hans ansigt.

[4Mo 22:32 DK-KJV] Og HERRENs engel sagde til ham, Hvorfor har du slået dit æsel disse 3 gange? læg mærke til, jeg gik ud for at stå dig imod, fordi din vej er forvrænget foran mig:
[4Mo 22:33 DK-KJV] Og æslet så mig, og vendte sig væk fra mig disse 3 gange: hvis hun ikke havde vendt sig væk fra mig, havde jeg sandelig også dræbt dig nu, og frelst hendes liv.

[4Mo 22:34 DK-KJV] Og Balaam sagde til HERRENs engel, Jeg har syndet; for jeg vidste ikke at du stod på vejen imod mig: nu derfor, hvis det behager dig, vil jeg komme mig tilbage igen.

[4Mo 22:35 DK-KJV] Og HERRENs engel sagde til Balaam, Gå med mændene: men kun det ord som jeg skal tale til dig, det skal du tale. Sådant gik Balaam med Balaks prinser.
[4Mo 22:36 DK-KJV] Og da Balak hørte at Balaam var kommet, gik han ud for at møde ham i en by fra Moab, som er på grænsen til Arnon, som er i den yderste kyst.
[4Mo 22:37 DK-KJV] Og Balak sagde til Balaam, Sendte jeg ikke oprigtigt bud efter dig for at indkalde dig? hvorfor kom du ikke til mig? er jeg virkelig ikke i stand til at forfremme dig til hæder?
[4Mo 22:38 DK-KJV] Og Balaam sagde til Balak, Se, jeg er kommet til dig: har jeg nu overhovedet nogen myndighed til at sige nogen ting? det ord som Gud putter i min mund, det skal jeg tale.
[4Mo 22:39 DK-KJV] Og Balaam gik med Balak, og de kom til Kirjath-huzoth.
[4Mo 22:40 DK-KJV] Og Balak tilbød okser og får, og sendte bud efter Balaam, og efter prinserne der var hos ham.

[4Mo 22:41 DK-KJV] Og det skete om morgenen, at Balak tog Balaam, og bragte ham op ind i Baals høje steder, så han derfra måtte se folkets yderste sted.

for now would I kill thee.

Nu 22:30 And the ass said unto Balaam, Am not I thine ass, upon which thou hast ridden ever since I was thine unto this day? was I ever wont to do so unto thee? And he said, Nay.
Nu 22:31 Then the LORD opened the eyes of Balaam, and he saw the angel of the LORD standing in the way, and his sword drawn in his hand: and he bowed down his head, and fell flat on his face.
Nu 22:32 And the angel of the LORD said unto him, Wherefore hast thou smitten thine ass these three times? behold, I went out to withstand thee, because thy way is perverse before me:
Nu 22:33 And the ass saw me, and turned from me these three times: unless she had turned from me, surely now also I had slain thee, and saved her alive.
Nu 22:34 And Balaam said unto the angel of the LORD, I have sinned; for I knew not that thou stoodest in the way against me: now therefore, if it displease thee, I will get me back again.
Nu 22:35 And the angel of the LORD said unto Balaam, Go with the men: but only the word that I shall speak unto thee, that thou shalt speak. So Balaam went with the princes of Balak.
Nu 22:36 And when Balak heard that Balaam was come, he went out to meet him unto a city of Moab, which is in the border of Arnon, which is in the utmost coast.

Nu 22:37 And Balak said unto Balaam, Did I not earnestly send unto thee to call thee? wherefore camest thou not unto me? am I not able indeed to promote thee to honour?

Nu 22:38 And Balaam said unto Balak, Lo, I am come unto thee: have I now any power at all to say any thing? the word that God putteth in my mouth, that shall I speak.
Nu 22:39 And Balaam went with Balak, and they came unto Kirjath-huzoth.
Nu 22:40 And Balak offered oxen and sheep, and sent to Balaam, and to the princes that were with him.
Nu 22:41 And it came to pass on the morrow, that Balak took Balaam, and brought him up into the high places of Baal, that thence he might see the utmost part of the people.

4 Mosebog Kapitel 23 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 23:1 DK-KJV] Og Balaam sagde til Balak, Byg mig 7 altre her, og forbered mig her 7 okser og 7 væddere.
[4Mo 23:2 DK-KJV] Og Balak gjorde som Balaam havde talt; og Balak og Balaam tilbød på hvert alter 1 stud og 1 vædder.
[4Mo 23:3 DK-KJV] Og Balaam sagde til Balak, Stå hos din brændoffergave, og jeg vil gå: hvis HERREN om muligt vil komme for at møde mig: og hvadsomhelst han viser mig vil jeg fortælle dig. Og han gik til et højt sted.
[4Mo 23:4 DK-KJV] Og Gud mødte Balaam: og sagde til ham, Jeg har forberedt 7 altre, og jeg har tilbudt på hvert alter 1 stud og 1 vædder.
[4Mo 23:5 DK-KJV] Og HERREN puttede et ord i Balaams mund, og sagde, Gå tilbage til Balak, og dette skal du tale.
[4Mo 23:6 DK-KJV] Og han vendte tilbage til ham, og, se, han stod hos hans brændoffer, han, og alle Moabs prinser.

Nu 23:1 And Balaam said unto Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven oxen and seven rams.
Nu 23:2 And Balak did as Balaam had spoken; and Balak and Balaam offered on every altar a bullock and a ram.
Nu 23:3 And Balaam said unto Balak, Stand by thy burnt offering, and I will go: peradventure the LORD will come to meet me: and whatsoever he sheweth me I will tell thee. And he went to an high place.
Nu 23:4 And God met Balaam: and he said unto him, I have prepared seven altars, and I have offered upon every altar a bullock and a ram.
Nu 23:5 And the LORD put a word in Balaam's mouth, and said, Return unto Balak, and thus thou shalt speak.
Nu 23:6 And he returned unto him, and, lo, he stood by his burnt sacrifice, he, and all the princes of Moab.

[4Mo 23:7 DK-KJV] Og han tog hans lignelse op, og sagde, Balak kongen af Moab har bragt mig fra Aram, ud fra østens bjerge, og siger, Kom, forband mig Jacob, og kom, trods Israel.
[4Mo 23:8 DK-KJV] Hvordan skal jeg forbande, hvem Gud ikke har forbandet? eller hvordan skal jeg trodse, hvem HERREN ikke her trodset?
[4Mo 23:9 DK-KJV] For fra toppen af klipperne ser jeg ham, og fra bakkerne lægger jeg mærke til ham; se, folket skal bo alene, og skal ikke tælles med blandt nationerne.
[4Mo 23:10 DK-KJV] Hvem kan tælle Jacobs støv, og antallet på 1/4 del af Israel? Lad mig dø den retskafnes død, og lad min sidste ende være som hans!
[4Mo 23:11 DK-KJV] Og Balak sagde til Balaam, Hvad har du gjort mod mig? jeg tog dig for at forbande mine fjender, og, læg mærke til, du har velsignet dem allesammen.
[4Mo 23:12 DK-KJV] Og han svarede og sagde, Måtte jeg ikke ta' vare på at tale det som HERREN har puttet i min mund?
[4Mo 23:13 DK-KJV] Og Balak sagde til ham, Kom, jeg ber dig, med mig til et andet sted, hvorfra du må se dem: du skal kun se den yderste del af dem, og skal ikke se dem alle: og forband mig dem derfra.
[4Mo 23:14 DK-KJV] Og han bragte ham ind på Zophims mark, til toppen af Pisgah, og byggede 7 altre, og tilbød 1 stud og 1 vædder på hvert alter.
[4Mo 23:15 DK-KJV] Og han sagde til Balak, Stå her ved siden af din brændoffergave, mens jeg møder HERREN derhenne.
[4Mo 23:16 DK-KJV] Og HERREN mødte Balaam, og puttede et ord i hans mund, og sagde, Gå tilbage til Balak, og sig dette.
[4Mo 23:17 DK-KJV] Og da han kom til ham, læg mærke til, han stod hos hans brændoffergave, og Moabs prinser hos ham. Og Balak sagde til ham, Hvad har HERREN talt?
[4Mo 23:18 DK-KJV] Og han tog hans lignelse op, og sagde, Rejs dig op, Balak, og hør; lyt på mig, du søn af Zippor:
[4Mo 23:19 DK-KJV] Gud er ikke et menneske, at han skulle lyve; ej heller menneskesønnen, at han skulle angre: har han sagt, og skal han ikke gøre det? eller har han talt, og skal han ikke gøre det godt?
[4Mo 23:20 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har modtaget befaling til at velsigne: og han har velsignet; og jeg kan ikke gøre det om.
[4Mo 23:21 DK-KJV] Han har ikke lagt mærke til fejltrin i Jacob, han har heller ikke set noget forkert i Israel: HERREN hans Gud er med ham, og råbet fra en konge er blandt dem.
[4Mo 23:22 DK-KJV] Gud bragte dem ud af Egypten; han har som var det styrken fra en enhjørning.
[4Mo 23:23 DK-KJV] Der er i virkeligheden ingen fortryllelse imod Jacob, der er heller ikke nogen spådom imod Israel: efter denne tid skal det bli' sagt om Jacob og om Israel, Hvad har Gud frembragt!
[4Mo 23:24 DK-KJV] Læg mærke til, det folk skal rejse sig op som en stor løve, og løfte sigselv op som en ung løve: han skal ikke lægge sig ned før han spiser af byttet, og drikker de ihjelslånes blod.
[4Mo 23:25 DK-KJV] Og Balak sagde til Balaam, Forband dem overhovedet ikke, og velsign dem overhovedet heller ikke.
[4Mo 23:26 DK-KJV] Og Balaam svarede og sagde til Balak, Var det ikke det jeg sagde til dig, og siger, Alt det HERREN taler, det må jeg gøre?
[4Mo 23:27 DK-KJV] Og Balak sagde til Balaam, Kom, jeg

Nu 23:7 And he took up his parable, and said, Balak the king of Moab hath brought me from Aram, out of the mountains of the east, saying, Come, curse me Jacob, and come, defy Israel.

Nu 23:8 How shall I curse, whom God hath not cursed? or how shall I defy, whom the LORD hath not defied?
Nu 23:9 For from the top of the rocks I see him, and from the hills I behold him: lo, the people shall dwell alone, and shall not be reckoned among the nations.
Nu 23:10 Who can count the dust of Jacob, and the number of the fourth part of Israel? Let me die the death of the righteous, and let my last end be like his!
Nu 23:11 And Balak said unto Balaam, What hast thou done unto me? I took thee to curse mine enemies, and, behold, thou hast blessed them altogether.

Nu 23:12 And he answered and said, Must I not take heed to speak that which the LORD hath put in my mouth?
Nu 23:13 And Balak said unto him, Come, I pray thee, with me unto another place, from whence thou mayest see them: thou shalt see but the utmost part of them, and shalt not see them all: and curse me them from thence.
Nu 23:14 And he brought him into the field of Zophim, to the top of Pisgah, and built seven altars, and offered a bullock and a ram on every altar.

Nu 23:15 And he said unto Balak, Stand here by thy burnt offering, while I meet the LORD yonder.

Nu 23:16 And the LORD met Balaam, and put a word in his mouth, and said, Go again unto Balak, and say thus.
Nu 23:17 And when he came to him, behold, he stood by his burnt offering, and the princes of Moab with him. And Balak said unto him, What hath the LORD spoken?
Nu 23:18 And he took up his parable, and said, Rise up, Balak, and hear; hearken unto me, thou son of Zippor:

Nu 23:19 God is not a man, that he should lie; neither the son of man, that he should repent: hath he said, and shall he not do it? or hath he spoken, and shall he not make it good?

Nu 23:20 Behold, I have received commandment to bless: and he hath blessed; and I cannot reverse it.
Nu 23:21 He hath not beheld iniquity in Jacob, neither hath he seen perverseness in Israel: the LORD his God is with him, and the shout of a king is among them.
Nu 23:22 God brought them out of Egypt; he hath as it were the strength of an unicorn.
Nu 23:23 Surely there is no enchantment against Jacob, neither is there any divination against Israel: according to this time it shall be said of Jacob and of Israel, What hath God wrought!

Nu 23:24 Behold, the people shall rise up as a great lion, and lift up himself as a young lion: he shall not lie down until he eat of the prey, and drink the blood of the slain.

Nu 23:25 And Balak said unto Balaam, Neither curse them at all, nor bless them at all.

Nu 23:26 But Balaam answered and said unto Balak, Told not I thee, saying, All that the LORD speaketh, that I must do?

Nu 23:27 And Balak said unto Balaam, Come, I pray thee, I

ber dig, jeg vil bringe dig til et andet sted; hvad nu hvis det vil behage Gud at du måtte forbande dem der er derfra til mig.
[4Mo 23:28 DK-KJV] Og Balak bragte Balaam til toppen af Peor, der vender mod Jeshimon.
[4Mo 23:29 DK-KJV] Og Balaam sagde til Balak, Byg 7 altre til mig her, og forbered til mig her 7 stude og 7 væddere.
[4Mo 23:30 DK-KJV] Og Balak gjorde som Balaam havde sagt, og tilbød 1 stud og 1 vædder på hvert alter.

will bring thee unto another place; peradventure it will please God that thou mayest curse me them from thence.
Nu 23:28 And Balak brought Balaam unto the top of Peor, that looketh toward Jeshimon.
Nu 23:29 And Balaam said unto Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven bullocks and seven rams.
Nu 23:30 And Balak did as Balaam had said, and offered a bullock and a ram on every altar.

4 Mosebog Kapitel 24 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 24:1 DK-KJV] Og da Balaam så ar det behagede HERREN at velsigne Israel, gik han ikke, som andre gange, for at søge efter fortryllelser, men han rettede sit ansigt mod vildmarken.

Nu 24:1 And when Balaam saw that it pleased the LORD to bless Israel, he went not, as at other times, to seek for enchantments, but he set his face toward the wilderness.
Nu 24:2 And Balaam lifted up his eyes, and he saw Israel abiding in his tents according to their tribes; and the spirit of God came upon him.

[4Mo 24:2 DK-KJV] Og Balaam opløftede sine øjne, og han så' Israel der opholdt sig i sine telte efter deres stammer; og Guds ånd kom over ham.
[4Mo 24:3 DK-KJV] Og han tog hans lignelse op, og sagde, Balaam sønnen af Beor har sagt, og den mand hvis øjne er åben har sagt: ***"Sønnen af Beor" navnebetydninger Beor = brændende, tåbelig, gal - Bela = destruktion - Balaam = den ældgamle fra det folk, destruktionen af det folk - Balak = han der lægger øde eller destruerer - Læs gerne vers rundt omkring linkene" 1Mo 36:32 - 4Mo 22:5 - 4Mo 24:3 - 4Mo 24:15 - 4Mo 31:8 - 5Mo 23:4 - Jos 13:22 - Jos 24:9 - 1Kr 1:43 - Mik 6:5 - 2Pe 2:15***

Nu 24:3 And he took up his parable, and said, Balaam the son of Beor hath said, and the man whose eyes are open hath said:
Nu 24:4 He hath said, which heard the words of God, which saw the vision of the Almighty, falling into a trance, but having his eyes open:
Nu 24:5 How goodly are thy tents, O Jacob, and thy tabernacles, O Israel!
Nu 24:6 As the valleys are they spread forth, as gardens by the river's side, as the trees of lign aloes which the LORD hath planted, and as cedar trees beside the waters.
Nu 24:7 He shall pour the water out of his buckets, and his seed shall be in many waters, and his king shall be higher than Agag, and his kingdom shall be exalted.
Nu 24:8 God brought him forth out of Egypt; he hath as it were the strength of an unicorn: he shall eat up the nations his enemies, and shall break their bones, and pierce them through with his arrows.
Nu 24:9 He couched, he lay down as a lion, and as a great lion: who shall stir him up? Blessed is he that blesseth thee, and cursed is he that curseth thee.
Nu 24:10 And Balak's anger was kindled against Balaam, and he smote his hands together: and Balak said unto Balaam, I called thee to curse mine enemies, and, behold, thou hast altogether blessed them these three times.
Nu 24:11 Therefore now flee thou to thy place: I thought to promote thee unto great honour; but, lo, the LORD hath kept thee back from honour.

[4Mo 24:4 DK-KJV] Han har sagt, som hørte Guds ord, som så' den Almægtiges vision, ved at falde ind i en trance, men ved at ha' sine øjne åbne:
[4Mo 24:5 DK-KJV] Hvor er dine telte prægtige, Kæreste Jacob, og dine tabernakler, Kæreste Israel!

[4Mo 24:6 DK-KJV] Som dalene er de spredt ud, som haver ved flodbredden, som træerne med aloe-træ-balsam som HERREN har plantet, og som cedertræer ved siden af vandmasserne. ***"aloe-træ-balsam/ Agaru / Aquilaria Agallacha"***

[4Mo 24:7 DK-KJV] Han skal hælde vandet ud af sine spande, og hans sæd skal være i mange vandmasser, og hans konge skal være højere end Agag, og hans kongerige skal bli' ophøjet. "Agag betyder - Tag; Overetage"

[4Mo 24:8 DK-KJV] Gud bragte ham frem ud af Egypten; han har styrken som var det fra en enhjørning: han skal fortære sine fjender nationerne, og brække deres knogler, og gennembore dem med sine pile.

[4Mo 24:9 DK-KJV] Han lagde sig ned, han lagde sig ned som en løve, og som en stor løve: hvem skal ophidse ham? velsignet er han der velsigner dig, og forbandet er han der forbander dig.

[4Mo 24:10 DK-KJV] Og Balaks vrede var antændt imod Balaam, og han slog sine hænder sammen: og Balak sagde til Balaam, jeg kaldt på dig for at forbande mine fjender, og, læg mærke til, du har fuldstændigt velsignet dem disse 3 gange.

[4Mo 24:11 DK-KJV] Flygt du nu derfor til dit sted: Jeg tænkte at forfremme dig til stor ære; men, se, HERREN har holdt dig tilbage fra ære.

[4Mo 24:12 DK-KJV] Og Balaam sagde til Balak, Talte jeg ikke også til dine budbringere som du sendte til mig, ved at sige,

Nu 24:12 And Balaam said unto Balak, Spake I not also to thy messengers which thou sentest unto me, saying,

[4Mo 24:13 DK-KJV] Hvis Balak ville gi' mig hans hus fuld af sølv og guld, kan jeg ikke gå ud over HERRENs befaling, for hverken at gøre godt eller ondt i mit eget sind; men hvad HERREN siger, det vil jeg tale?

Nu 24:13 If Balak would give me his house full of silver and gold, I cannot go beyond the commandment of the LORD, to do either good or bad of mine own mind; but what the LORD saith, that will I speak?

[4Mo 24:14 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, jeg går til mit folk: kom derfor, og jeg vil vise dig hvad dette folk skal gøre mod dit folk i de sidste dage.

Nu 24:14 And now, behold, I go unto my people: come therefore, and I will advertise thee what this people shall do to thy people in the latter days.

[4Mo 24:15 DK-KJV] Og han tog hans lignelse op, og sagde, Balaam sønnen af Beor har sagt, og den mand hvis øjne er åben har sagt: ***"Sønnen af Beor" navnebetydninger Beor = brændende, tåbelig, gal - Bela = destruktion - Balaam = den ældgamle fra det folk, destruktionen af det folk - Balak = han der lægger øde eller destruerer - Læs gerne vers rundt omkring linkene" 1Mo 36:32 - 4Mo 22:5 - 4Mo 24:3 - 4Mo 24:15 - 4Mo 31:8 - 5Mo 23:4 - Jos 13:22 - Jos 24:9 - 1Kr 1:43 - Mik 6:5 - 2Pe 2:15***

Nu 24:15 And he took up his parable, and said, Balaam the son of Beor hath said, and the man whose eyes are open hath said:

[4Mo 24:16 DK-KJV] Han har sagt, som hørte Guds ord, og kendte kundskaben fra den Allerhøjeste, som så visionen fra den Almægtige, ved at falde ind i en trance, men ved at ha' sine øjne åbne:

Nu 24:16 He hath said, which heard the words of God, and knew the knowledge of the most High, which saw the vision of the Almighty, falling into a trance, but having his eyes open:

[4Mo 24:17 DK-KJV] Jeg skal se ham, men ikke nu: Jeg skal lægge mærke til ham, men ikke nær: der skal komme en Stjerne ud af Jacob, og et Scepter skal rejse sig ud af Israel, og skal slå hjørnerne af Moab, og destruere alle børnene til Sheth.

Nu 24:17 I shall see him, but not now: I shall behold him, but not nigh: there shall come a Star out of Jacob, and a Sceptre shall rise out of Israel, and shall smite the corners of Moab, and destroy all the children of Sheth.

[4Mo 24:18 DK-KJV] Og Edom skal være en besiddelse, Seir skal også være en besiddelse for hans fjender; og Israel skal være tapper.

Nu 24:18 And Edom shall be a possession, Seir also shall be a possession for his enemies; and Israel shall do valiantly.

[4Mo 24:19 DK-KJV] Ud af Jacob skal han komme der har herredømme, og skal destruere ham der er tilbage i byen.

Nu 24:19 Out of Jacob shall come he that shall have dominion, and shall destroy him that remaineth of the city.

[4Mo 24:20 DK-KJV] Og da han kiggede på Amalek, tog han hans lignelse op, og sagde, Amalek var den første af nationerne; men hans sidste ende skal være at han går tabt for evigt.

Nu 24:20 And when he looked on Amalek, he took up his parable, and said, Amalek was the first of the nations; but his latter end shall be that he perish for ever.

[4Mo 24:21 DK-KJV] Og han kiggede på Keniterne, og tog hans lignelse op, og sagde, Stærkt er dit bosted, og du putter din rede på en klippe.

Nu 24:21 And he looked on the Kenites, and took up his parable, and said, Strong is thy dwellingplace, and thou puttest thy nest in a rock.

[4Mo 24:22 DK-KJV] Imidlertid skal Keniten bli' hærget, indtil Asshur skal føre dig tilfangetaget væk.

Nu 24:22 Nevertheless the Kenite shall be wasted, until Asshur shall carry thee away captive.

[4Mo 24:23 DK-KJV] Og han tog hans lignelse op, og sagde, Arme jer, som skal leve når Gud gør dette!

Nu 24:23 And he took up his parable, and said, Alas, who shall live when God doeth this!

[4Mo 24:24 DK-KJV] Og skibe skal komme fra Cyperns kyst, og skal plage Asshur, og skal plage Eber, og han skal også gå tabt for evigt.

Nu 24:24 And ships shall come from the coast of Chittim, and shall afflict Asshur, and shall afflict Eber, and he also shall perish for ever.

[4Mo 24:25 DK-KJV] Og Balaam rejste sig op, og gik og returnerede til hans sted: og Balak gik også hans vej.

Nu 24:25 And Balaam rose up, and went and returned to his place: and Balak also went his way.

4 Mosebog Kapitel 25 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 25:1 DK-KJV] Og Israel opholdt sig i Shittim, og folket bebyndte at begå prostitution med Moabs døtre.

Nu 25:1 And Israel abode in Shittim, and the people began to commit whoredom with the daughters of Moab.

[4Mo 25:2 DK-KJV] Og de indkaldte folket til deres guders ofre:

Nu 25:2 And they called the people unto the sacrifices of

og folket spiste, og bøjede sig ned for deres guder.

[4Mo 25:3 DK-KJV] Og Israel forenede sigselv med Baal-peor; og HERRENs vrede var antændt imod Israel.

[4Mo 25:4 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Ta' alle folkets ledere, og hæng dem op foran HERREN imod solen, så HERRENs voldsomme vrede må bli' fjernet fra Israel.
[4Mo 25:5 DK-KJV] Og Moses sagde til Israels dommer, Dræb I hver og en hans mænd der var forenet med Baal-peor.

[4Mo 25:6 DK-KJV] Og, læg mærke til, en af Israels børn kom imens Moses så det og bragte en Midianitisk kvinde til sine brødre, og imens hele Israels børns menighed så det, som græd foran menighedens tabernakeldør.
[4Mo 25:7 DK-KJV] Og da Phinehas, sønnen af Eleazar, sønnen af Aaron, så det, rejste han sig op blandt menigheden, og tog et spyd i sin hand;
[4Mo 25:8 DK-KJV] Og han gik ind i teltet efter manden fra Israel, og gennemborede dem begge gennem maven, både manden fra Israel, og kvinden. Sådant var plagen holdt tilbage fra Israels børn.

[4Mo 25:9 DK-KJV] Og de der døde under plagen var 24.000.

[4Mo 25:10 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
[4Mo 25:11 DK-KJV] Phinehas, sønnen af Eleazar, sønnen af præsten Aaron, har vendt mit arrigskab væk fra Israels børn, mens han var nidkær blandt dem for min skyld, så jeg ikke fortærede Israels børn i min jalousi. ***"Phinehas means = Bold aspect; face of trust or protection"***
[4Mo 25:12 DK-KJV] Sig derfor, Læg mærke til, giver jeg min fredspagt til ham:

[4Mo 25:13 DK-KJV] Og han skal ha' den, og hans sæd efter ham, ja pagten af et evigvarende præsteskab: fordi han var nidkær for sin Gud, og lavede en soning for Israels børn.

[4Mo 25:14 DK-KJV] Nu var navnet på Israeliten der var dræbt, ja der var dræbt med den Midianitiske kvinde, Zimri, sønnen af Salu, en prins af et hovedhus blandt Simeoniterne.
[4Mo 25:15 DK-KJV] Og navnet på den Midianitiske kvinde der var dræbt var Cozbi, datteren af Zur; han var leder over et folk, og af et hovedhus i Midian.

[4Mo 25:16 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

[4Mo 25:17 DK-KJV] Plag Midianiterne, og slå dem!
[4Mo 25:18 DK-KJV] For de plager jer med deres list, hvormed de har forført jer i sagen vedrørende Peor, og i sagen vedrørende Cozbi, datteren af en prins fra Midian, deres søster, som var dræbt i dagen for plagen for Peors skyld.

their gods: and the people did eat, and bowed down to their gods.
Nu 25:3 And Israel joined himself unto Baal-peor: and the anger of the LORD was kindled against Israel.
Nu 25:4 And the LORD said unto Moses, Take all the heads of the people, and hang them up before the LORD against the sun, that the fierce anger of the LORD may be turned away from Israel.
Nu 25:5 And Moses said unto the judges of Israel, Slay ye every one his men that were joined unto Baal-peor.
Nu 25:6 And, behold, one of the children of Israel came and brought unto his brethren a Midianitish woman in the sight of Moses, and in the sight of all the congregation of the children of Israel, who were weeping before the door of the tabernacle of the congregation.
Nu 25:7 And when Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, saw it, he rose up from among the congregation, and took a javelin in his hand;
Nu 25:8 And he went after the man of Israel into the tent, and thrust both of them through, the man of Israel, and the woman through her belly. So the plague was stayed from the children of Israel.
Nu 25:9 And those that died in the plague were twenty and four thousand.

Nu 25:10 And the LORD spake unto Moses, saying,

Nu 25:11 Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, hath turned my wrath away from the children of Israel, while he was zealous for my sake among them, that I consumed not the children of Israel in my jealousy.
Nu 25:12 Wherefore say, Behold, I give unto him my covenant of peace:
Nu 25:13 And he shall have it, and his seed after him, even the covenant of an everlasting priesthood; because he was zealous for his God, and made an atonement for the children of Israel.
Nu 25:14 Now the name of the Israelite that was slain, even that was slain with the Midianitish woman, was Zimri, the son of Salu, a prince of a chief house among the Simeonites.
Nu 25:15 And the name of the Midianitish woman that was slain was Cozbi, the daughter of Zur; he was head over a people, and of a chief house in Midian.

Nu 25:16 And the LORD spake unto Moses, saying,

Nu 25:17 Vex the Midianites, and smite them:
Nu 25:18 For they vex you with their wiles, wherewith they have beguiled you in the matter of Peor, and in the matter of Cozbi, the daughter of a prince of Midian, their sister, which was slain in the day of the plague for Peor's sake.

4 Mosebog Kapitel 26 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 26:1 DK-KJV]

Nu 26:1 And it came to pass after the plague, that the LORD spake unto Moses and unto Eleazar the son of Aaron the priest, saying,
Nu 26:2 Take the sum of all the congregation of the children of Israel, from twenty years old and upward, throughout their fathers' house, all that are able to go to war in Israel.

[4Mo 26:2 DK-KJV]
[4Mo 26:3 DK-KJV] Og Moses og præsten Eleazar talte med dem på Moabsletterne ved Jordanfleden nær

Nu 26:3 And Moses and Eleazar the priest spake with them in the plains of Moab by Jordan near Jericho, saying,

Jeriko, og siger,

[4Mo 26:4 DK-KJV]
Nu 26:4 Take the sum of the people, from twenty years old and upward; as the LORD commanded Moses and the children of Israel, which went forth out of the land of Egypt.

[4Mo 26:5 DK-KJV]
Nu 26:5 Reuben, the eldest son of Israel: the children of Reuben; Hanoch, of whom cometh the family of the Hanochites: of Pallu, the family of the Palluites:

[4Mo 26:6 DK-KJV]
Nu 26:6 Of Hezron, the family of the Hezronites: of Carmi, the family of the Carmites.

[4Mo 26:7 DK-KJV]
Nu 26:7 These are the families of the Reubenites: and they that were numbered of them were forty and three thousand and seven hundred and thirty.

[4Mo 26:8 DK-KJV] Og Pallus sønner; Eliab.
Nu 26:8 And the sons of Pallu; Eliab.

[4Mo 26:9 DK-KJV] Og Eliabs sønner; Nemuel, og Dathan, og Abiram. Dette er den Dathan og Abiram, som var berømte i menigheden, som stred imod Moses og imod Aaron i Korahs gruppe, da de stred imod HERREN:
Nu 26:9 And the sons of Eliab; Nemuel, and Dathan, and Abiram. This is that Dathan and Abiram, which were famous in the congregation, who strove against Moses and against Aaron in the company of Korah, when they strove against the LORD:

[4Mo 26:10 DK-KJV] Og jorden åbnede hendes mund, og opslugte dem sammen med Korah, da den gruppe døde, den gang da ilden fortærede 250 mænd: og de blev et tegn.
Nu 26:10 And the earth opened her mouth, and swallowed them up together with Korah, when that company died, what time the fire devoured two hundred and fifty men: and they became a sign.

[4Mo 26:11 DK-KJV] Imidlertid døde Korahs børn ikke.
Nu 26:11 Notwithstanding the children of Korah died not.

[4Mo 26:12 DK-KJV]
Nu 26:12 The sons of Simeon after their families: of Nemuel, the family of the Nemuelites: of Jamin, the family of the Jaminites: of Jachin, the family of the Jachinites:

[4Mo 26:13 DK-KJV]
Nu 26:13 Of Zerah, the family of the Zarhites: of Shaul, the family of the Shaulites.

[4Mo 26:14 DK-KJV]
Nu 26:14 These are the families of the Simeonites, twenty and two thousand and two hundred.

[4Mo 26:15 DK-KJV]
Nu 26:15 The children of Gad after their families: of Zephon, the family of the Zephonites: of Haggi, the family of the Haggites: of Shuni, the family of the Shunites:

[4Mo 26:16 DK-KJV]
Nu 26:16 Of Ozni, the family of the Oznites: of Eri, the family of the Erites:

[4Mo 26:17 DK-KJV]
Nu 26:17 Of Arod, the family of the Arodites: of Areli, the family of the Arelites.

[4Mo 26:18 DK-KJV]
Nu 26:18 These are the families of the children of Gad according to those that were numbered of them, forty thousand and five hundred.

[4Mo 26:19 DK-KJV]
Nu 26:19 The sons of Judah were Er and Onan: and Er and Onan died in the land of Canaan.

[4Mo 26:20 DK-KJV]
Nu 26:20 And the sons of Judah after their families were; of Shelah, the family of the Shelanites: of Pharez, the family of the Pharzites: of Zerah, the family of the Zarhites.

[4Mo 26:21 DK-KJV]
Nu 26:21 And the sons of Pharez were; of Hezron, the family of the Hezronites: of Hamul, the family of the Hamulites.

[4Mo 26:22 DK-KJV]
Nu 26:22 These are the families of Judah according to those that were numbered of them, threescore and sixteen thousand and five hundred.

[4Mo 26:23 DK-KJV]
Nu 26:23 Of the sons of Issachar after their families: of Tola, the family of the Tolaites: of Pua, the family of the Punites:

[4Mo 26:24 DK-KJV]
Nu 26:24 Of Jashub, the family of the Jashubites: of Shimron, the family of the Shimronites.

[4Mo 26:25 DK-KJV]
Nu 26:25 These are the families of Issachar according to those that were numbered of them, threescore and four thousand and three hundred.

[4Mo 26:26 DK-KJV]
Nu 26:26 Of the sons of Zebulun after their families: of Sered, the family of the Sardites: of Elon, the family of the Elonites: of Jahleel, the family of the Jahleelites.

[4Mo 26:27 DK-KJV]
Nu 26:27 These are the families of the Zebulunites according to those that were numbered of them, threescore thousand and five hundred.

[4Mo 26:28 DK-KJV]
Nu 26:28 The sons of Joseph after their families were Manasseh and Ephraim.

[4Mo 26:29 DK-KJV]
Nu 26:29 Of the sons of Manasseh: of Machir, the family of the Machirites: and Machir begat Gilead: of Gilead come the family of the Gileadites.

[4Mo 26:30 DK-KJV]
Nu 26:30 These are the sons of Gilead: of Jeezer, the family of the Jeezerites: of Helek, the family of the Helekites:

[4Mo 26:31 DK-KJV]
Nu 26:31 And of Asriel, the family of the Asrielites: and of Shechem, the family of the Shechemites:

[4Mo 26:32 DK-KJV]
Nu 26:32 And of Shemida, the family of the Shemidaites: and of Hepher, the family of the Hepherites.

[4Mo 26:33 DK-KJV]
Nu 26:33 And Zelophehad the son of Hepher had no sons, but daughters: and the names of the daughters of Zelophehad were Mahlah, and Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah.

[4Mo 26:34 DK-KJV]
Nu 26:34 These are the families of Manasseh, and those that were numbered of them, fifty and two thousand and seven hundred.

[4Mo 26:35 DK-KJV]
Nu 26:35 These are the sons of Ephraim after their families: of Shuthelah, the family of the Shuthalhites: of Becher, the family of the Bachrites: of Tahan, the family of the Tahanites.

[4Mo 26:36 DK-KJV]
Nu 26:36 And these are the sons of Shuthelah: of Eran, the family of the Eranites.

[4Mo 26:37 DK-KJV]
Nu 26:37 These are the families of the sons of Ephraim according to those that were numbered of them, thirty and two thousand and five hundred. These are the sons of Joseph after their families.

[4Mo 26:38 DK-KJV]
Nu 26:38 The sons of Benjamin after their families: of Bela, the family of the Belaites: of Ashbel, the family of the Ashbelites: of Ahiram, the family of the Ahiramites:

[4Mo 26:39 DK-KJV]
Nu 26:39 Of Shupham, the family of the Shuphamites: of Hupham, the family of the Huphamites.

[4Mo 26:40 DK-KJV]
Nu 26:40 And the sons of Bela were Ard and Naaman: of Ard, the family of the Ardites: and of Naaman, the family of the Naamites.

[4Mo 26:41 DK-KJV]
Nu 26:41 These are the sons of Benjamin after their families: and they that were numbered of them were forty and five thousand and six hundred.

[4Mo 26:42 DK-KJV]
Nu 26:42 These are the sons of Dan after their families: of Shuham, the family of the Shuhamites. These are the families of Dan after their families.

[4Mo 26:43 DK-KJV]
Nu 26:43 All the families of the Shuhamites, according to those that were numbered of them, were threescore and four thousand and four hundred.

[4Mo 26:44 DK-KJV]
Nu 26:44 Of the children of Asher after their families: of Jimna, the family of the Jimnites: of Jesui, the family of the Jesuites: of Beriah, the family of the Beriites.

[4Mo 26:45 DK-KJV]
Nu 26:45 Of the sons of Beriah: of Heber, the family of the Heberites: of Malchiel, the family of the Malchielites.

[4Mo 26:46 DK-KJV]
Nu 26:46 And the name of the daughter of Asher was Sarah.

[4Mo 26:47 DK-KJV]
Nu 26:47 These are the families of the sons of Asher according to those that were numbered of them; who were fifty and three thousand and four hundred.

[4Mo 26:48 DK-KJV]
Nu 26:48 Of the sons of Naphtali after their families: of Jahzeel, the family of the Jahzeelites: of Guni, the family of the Gunites:

[4Mo 26:49 DK-KJV]
Nu 26:49 Of Jezer, the family of the Jezerites: of Shillem, the family of the Shillemites.

[4Mo 26:50 DK-KJV] Disse er familierne af Nephtali efter deres familier: og de der var talt af dem var 45.400.
Nu 26:50 These are the families of Naphtali according to their families: and they that were numbered of them were forty and five thousand and four hundred.

[4Mo 26:51 DK-KJV]
Nu 26:51 These were the numbered of the children of Israel, six hundred thousand and a thousand seven hundred and thirty.

[4Mo 26:52 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 26:52 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 26:53 DK-KJV]
Nu 26:53 Unto these the land shall be divided for an inheritance

according to the number of names.

[4Mo 26:54 DK-KJV] Nu 26:54 To many thou shalt give the more inheritance, and to few thou shalt give the less inheritance: to every one shall his inheritance be given according to those that were numbered of him.

[4Mo 26:55 DK-KJV] Nu 26:55 Notwithstanding the land shall be divided by lot: according to the names of the tribes of their fathers they shall inherit.

[4Mo 26:56 DK-KJV] Nu 26:56 According to the lot shall the possession thereof be divided between many and few.

[4Mo 26:57 DK-KJV] Nu 26:57 And these are they that were numbered of the Levites after their families: of Gershon, the family of the Gershonites: of Kohath, the family of the Kohathites: of Merari, the family of the Merarites.

[4Mo 26:58 DK-KJV] Nu 26:58 These are the families of the Levites: the family of the Libnites, the family of the Hebronites, the family of the Mahlites, the family of the Mushites, the family of the Korathites. And Kohath begat Amram.

[4Mo 26:59 DK-KJV] Nu 26:59 And the name of Amram's wife was Jochebed, the daughter of Levi, whom her mother bare to Levi in Egypt: and she bare unto Amram Aaron and Moses, and Miriam their sister.

[4Mo 26:60 DK-KJV] Nu 26:60 And unto Aaron was born Nadab, and Abihu, Eleazar, and Ithamar.

[4Mo 26:61 DK-KJV] Nu 26:61 And Nadab and Abihu died, when they offered strange fire before the LORD.

[4Mo 26:62 DK-KJV] Nu 26:62 And those that were numbered of them were twenty and three thousand, all males from a month old and upward: for they were not numbered among the children of Israel, because there was no inheritance given them among the children of Israel.

[4Mo 26:63 DK-KJV] på Moabsletterne ved Jordanfloden nær Jeriko. Nu 26:63 These are they that were numbered by Moses and Eleazar the priest, who numbered the children of Israel in the plains of Moab by Jordan near Jericho.

[4Mo 26:64 DK-KJV] Nu 26:64 But among these there was not a man of them whom Moses and Aaron the priest numbered, when they numbered the children of Israel in the wilderness of Sinai.

[4Mo 26:65 DK-KJV] Nu 26:65 For the LORD had said of them, They shall surely die in the wilderness. And there was not left a man of them, save Caleb the son of Jephunneh, and Joshua the son of Nun.

Nu 27:1 Then came the daughters of Zelophehad, the son of Hepher, the son of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh, of the families of Manasseh the son of Joseph: and these are the

[4Mo 27:1 DK-KJV] names of his daughters; Mahlah, Noah, and Hoglah, and Milcah, and Tirzah.

[4Mo 27:2 DK-KJV]

menighedens tabernakeldør Nu 27:2 And they stood before Moses, and before Eleazar the priest, and before the princes and all the congregation, by the door of the tabernacle of the congregation, saying,

Nu 27:3 Our father died in the wilderness, and he was not in the company of them that gathered themselves together against the LORD in the company of Korah; but died in his own sin, and had

[4Mo 27:3 DK-KJV] no sons.

Nu 27:4 Why should the name of our father be done away from among his family, because he hath

[4Mo 27:4 DK-KJV] no son? Give unto us therefore a possession among the brethren of our father.

[4Mo 27:5 DK-KJV] Nu 27:5 And Moses brought their cause before the LORD.

[4Mo 27:6 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger, Nu 27:6 And the LORD spake unto Moses, saying,

Nu 27:7 The daughters of Zelophehad speak right: thou shalt surely give them a possession of an inheritance among their father's brethren; and thou shalt cause the inheritance of their father to

[4Mo 27:7 DK-KJV] pass unto them.

[4Mo 27:8 DK-KJV] Og du skal tale til Israels børn, og sige, Nu 27:8 And thou shalt speak unto the children of Israel, saying, If a man die, and have no son, then ye shall cause his inheritance to pass unto his daughter.

[4Mo 27:9 DK-KJV] Nu 27:9 And if he have no daughter, then ye shall give his inheritance unto his brethren.
[4Mo 27:10 DK-KJV] Nu 27:10 And if he have no brethren, then ye shall give his inheritance unto his father's brethren.
[4Mo 27:11 DK-KJV] Nu 27:11 And if his father have no brethren, then ye shall give his inheritance unto his kinsman that is next to him of his family, and he shall possess it: and it shall be unto the children of Israel a statute of judgment, as the LORD commanded Moses.
[4Mo 27:12 DK-KJV] Nu 27:12 And the LORD said unto Moses, Get thee up into this mount Abarim, and see the land which I have given unto the children of Israel.
[4Mo 27:13 DK-KJV] Nu 27:13 And when thou hast seen it, thou also shalt be gathered unto thy people, as Aaron thy brother was gathered.
[4Mo 27:14 DK-KJV] Nu 27:14 For ye rebelled against my commandment in the desert of Zin, in the strife of the congregation, to sanctify me at the water before their eyes: that is the water of Meribah in Kadesh in the wilderness of Zin.
[4Mo 27:15 DK-KJV] Nu 27:15 And Moses spake unto the LORD, saying,
[4Mo 27:16 DK-KJV] Nu 27:16 Let the LORD, the God of the spirits of all flesh, set a man over the congregation,
[4Mo 27:17 DK-KJV] Nu 27:17 Which may go out before them, and which may go in before them, and which may lead them out, and which may bring them in; that the congregation of the LORD be not as sheep which have no shepherd.
[4Mo 27:18 DK-KJV] Nu 27:18 And the LORD said unto Moses, Take thee Joshua the son of Nun, a man in whom is the spirit, and lay thine hand upon him;
[4Mo 27:19 DK-KJV] Nu 27:19 And set him before Eleazar the priest, and before all the congregation; and give him a charge in their sight.
[4Mo 27:20 DK-KJV] Nu 27:20 And thou shalt put some of thine honour upon him, that all the congregation of the children of Israel may be obedient.
[4Mo 27:21 DK-KJV] Nu 27:21 And he shall stand before Eleazar the priest, who shall ask counsel for him after the judgment of Urim before the LORD: at his word shall they go out, and at his word they shall come in, both he, and all the children of Israel with him, even all the congregation.
[4Mo 27:22 DK-KJV] Nu 27:22 And Moses did as the LORD commanded him: and he took Joshua, and set him before Eleazar the priest, and before all the congregation:
[4Mo 27:23 DK-KJV] Nu 27:23 And he laid his hands upon him, and gave him a charge, as the LORD commanded by the hand of Moses.

4 Mosebog Kapitel 28 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 28:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 28:1 And the LORD spake unto Moses, saying,
[4Mo 28:2 DK-KJV] Befal Israels børn, og sig til dem, Min offergave, og mit brød til mine ofre lavet via ild, som en sød duft overfor mig, skal I bli' ved med at tilbyde overfor mig i deres rette årstider.
Nu 28:2 Command the children of Israel, and say unto them, My offering, and my bread for my sacrifices made by fire, for a sweet savour unto me, shall ye observe to offer unto me in their due season.
[4Mo 28:3 DK-KJV] Og du skal sige til dem, Dette er offergaven lavet via ild som I skal tilbyde overfor HERREN; dag efter dag 2 uplettede lam fra det første år, som en kontinuerlig brændoffergave.
Nu 28:3 And thou shalt say unto them, This is the offering made by fire which ye shall offer unto the LORD; two lambs of the first year without spot day by day, for a continual burnt offering.
[4Mo 28:4 DK-KJV] Det ene lam skal du tilbyde om morgenen, og det andet lam skal du tilbyde om aftenen;
Nu 28:4 The one lamb shalt thou offer in the morning, and the other lamb shalt thou offer at even;
[4Mo 28:5 DK-KJV] Og 2,2 kilo mel som en madoffergave, blandet med 1 liter presset olie.
Nu 28:5 And a tenth part of an ephah of flour for a meat offering, mingled with the fourth part of an hin of beaten oil.
[4Mo 28:6 DK-KJV] Det er en kontinuerlig brændoffergave, som var forordnet på Sinaibjerget som en sød duft, en offergave lavet via ild overfor HERREN.
Nu 28:6 It is a continual burnt offering, which was ordained in mount Sinai for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.
[4Mo 28:7 DK-KJV] Og des drikoffergave skal være 1 liter for det andet lam: i det hellige sted skal du sørge for at den stærke vin bli'r hældt ud foran HERREN som en drikoffergave.
Nu 28:7 And the drink offering thereof shall be the fourth part of an hin for the one lamb: in the holy place shalt thou cause the strong wine to be poured unto the LORD for a drink offering.
[4Mo 28:8 DK-KJV] Og det andet lam skal du tilbyde om aftenen: som madoffergaven om morgenen, og som des drikoffergave, skal du tilbyde det, et offer lavet via ild, som en sød duft overfor HERREN.
Nu 28:8 And the other lamb shalt thou offer at even: as the meat offering of the morning, and as the drink offering thereof, thou shalt offer it, a sacrifice made by fire, of a sweet savour unto the LORD.
[4Mo 28:9 DK-KJV] Og på sabbatsdagen 2 uplettede lam fra det første år, og 4.4 kilo mel som en madoffergave, blandet med olie, og des drikoffergave:
Nu 28:9 And on the sabbath day two lambs of the first year without spot, and two tenth deals of flour for a meat offering, mingled with oil, and the drink offering thereof:

[4Mo 28:10 DK-KJV] Dette er brændoffergaven for enhver sabbat, i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og hans drikoffergave.
[4Mo 28:11 DK-KJV] Og i begyndelserne af jeres måneder skal I tilbyde en brændoffergave overfor HERREN; 2 unge stude, og 1 vædder, 7 uplettede lam fra det første år;
[4Mo 28:12 DK-KJV] Og 6.6 kilo mel som en madoffergave, blandet med olie, for 1 stud; og 4.4 kilo mel som en madoffergave, blandet med olie, for 1 vædder;
[4Mo 28:13 DK-KJV] Og 2,2 kilo mel blandet med olie som en madoffergave for et lam; som en brændoffergave af en sød duft, en offergave lavet via ild overfor HERREN.
[4Mo 28:14 DK-KJV] Og deres drikoffergaver skal være 2 liter vin for én stud, og 1,33 liter for én vædder, og 1 liter for et lam: dette er brændoffergaven for enhver måned udover årets måneder.
[4Mo 28:15 DK-KJV] Og et gedekid som en syndoffergave overfor HERREN skal bli' tilbudt, i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og hans drikoffergave.
[4Mo 28:16 DK-KJV] Og i den 14'ne dag af den første måned er HERRENs påske.
[4Mo 28:17 DK-KJV] Og i den 15'ne dag af denne måned er festen: 7 dage skal usyret brød bli' spist.
[4Mo 28:18 DK-KJV] I den første dag skal være en hellig sammenkomst; i den skal I ikke udføre nogen former for slavearbejde:
[4Mo 28:19 DK-KJV] Men I skal tilbyde et offer lavet via ild som en brændoffergave overfor HERREN; 2 unge stude, og 1 vædder, og 7 lam fra det første år: de skal være fejlfrie overfor jer:
[4Mo 28:20 DK-KJV] Og deres madoffergave skal være af mel blandet med olie: 6,6 kilo skal I tilbyde for én stud, og 4.4 kilo for én vædder:
[4Mo 28:21 DK-KJV] 2.2 kilo skal du tilbyde for hvert lam, udover de 7 lam:
[4Mo 28:22 DK-KJV] Og 1 ged som en syndoffergave, til at lave en soning for jer.
[4Mo 28:23 DK-KJV] I skal tilbyde disse i tillæg til brændoffergaven om morgenen, som er som en kontinuerlig brændoffergave.
[4Mo 28:24 DK-KJV] Efter denne skik skal I dagligt tilbyde, udover de 7 dage, offergavemaden lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN: det skal bli' tilbudt i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og hans drikoffergave.
[4Mo 28:25 DK-KJV] Og på den 7'ne dag skal I ha' en hellig sammenkomst: I skal ikke udføre slavearbejde.
[4Mo 28:26 DK-KJV] Også på dagen for førstefrugterne, når I bringer en ny madoffergave overfor HERREN, efter jeres uger tar slut, skal I ha' en hellig sammenkomst; I skal ikke udføre slavearbejde.
[4Mo 28:27 DK-KJV] Men I skal tilbyde brændoffergaven som en sød duft overfor HERREN: 2 unge stude, 1 vædder, 7 lam fra det første år;

[4Mo 28:28 DK-KJV] Og deres madoffergave af mel blandet med olie, 6,6 kilo for 1 stud, 4,4 kilo for 1 vædder,

[4Mo 28:29 DK-KJV] 2.2 kilo for et lam, udover de 7 lam;
[4Mo 28:30 DK-KJV] Og et gedekid, til at lave en soning for jer.
[4Mo 28:31 DK-KJV] I skal tilbyde dem i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og hans madoffergave, (de skal være fejlfrie overfor jer) og deres drikoffergaver.

Nu 28:10 This is the burnt offering of every sabbath, beside the continual burnt offering, and his drink offering.
Nu 28:11 And in the beginnings of your months ye shall offer a burnt offering unto the LORD; two young bullocks, and one ram, seven lambs of the first year without spot;
Nu 28:12 And three tenth deals of flour for a meat offering, mingled with oil, for one bullock; and two tenth deals of flour for a meat offering, mingled with oil, for one ram;
Nu 28:13 And a several tenth deal of flour mingled with oil for a meat offering unto one lamb; for a burnt offering of a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.
Nu 28:14 And their drink offerings shall be half an hin of wine unto a bullock, and the third part of an hin unto a ram, and a fourth part of an hin unto a lamb: this is the burnt offering of every month throughout the months of the year.
Nu 28:15 And one kid of the goats for a sin offering unto the LORD shall be offered, beside the continual burnt offering, and his drink offering.
Nu 28:16 And in the fourteenth day of the first month is the passover of the LORD.
Nu 28:17 And in the fifteenth day of this month is the feast: seven days shall unleavened bread be eaten.

Nu 28:18 In the first day shall be an holy convocation; ye shall do no manner of servile work therein:
Nu 28:19 But ye shall offer a sacrifice made by fire for a burnt offering unto the LORD; two young bullocks, and one ram, and seven lambs of the first year: they shall be unto you without blemish:
Nu 28:20 And their meat offering shall be of flour mingled with oil: three tenth deals shall ye offer for a bullock, and two tenth deals for a ram;
Nu 28:21 A several tenth deal shalt thou offer for every lamb, throughout the seven lambs:
Nu 28:22 And one goat for a sin offering, to make an atonement for you.

Nu 28:23 Ye shall offer these beside the burnt offering in the morning, which is for a continual burnt offering.
Nu 28:24 After this manner ye shall offer daily, throughout the seven days, the meat of the sacrifice made by fire, of a sweet savour unto the LORD: it shall be offered beside the continual burnt offering, and his drink offering.
Nu 28:25 And on the seventh day ye shall have an holy convocation; ye shall do no servile work.

Nu 28:26 Also in the day of the firstfruits, when ye bring a new meat offering unto the LORD, after your weeks be out, ye shall have an holy convocation; ye shall do no servile work:
Nu 28:27 But ye shall offer the burnt offering for a sweet savour unto the LORD; two young bullocks, one ram, seven lambs of the first year;
Nu 28:28 And their meat offering of flour mingled with oil, three tenth deals unto one bullock, two tenth deals unto one ram,
Nu 28:29 A several tenth deal unto one lamb, throughout the seven lambs;
Nu 28:30 And one kid of the goats, to make an atonement for you.
Nu 28:31 Ye shall offer them beside the continual burnt offering, and his meat offering, (they shall be unto you without blemish) and their drink offerings.

[4Mo 29:1 DK-KJV] Og i den 7'ne måned, på den første dag af den måned, skal I ha' en hellig sammenkomst; I skal ikke udføre slavearbejde: det er for jer en dag hvor der skal blæses i trompeter.
[4Mo 29:2 DK-KJV] Og I skal tilbyde en brændoffergave som en sød duft overfor HERREN; 1 ung stud, 1 vædder, og 7 fejlfrie lam fra det første år:

[4Mo 29:3 DK-KJV] Og deres madoffergave skal være af mel blandet med olie, 6.6 kilo for 1 stud, og 4.4 kilo for 1 vædder,

[4Mo 29:4 DK-KJV] Og 2.2 kilo for et lam, udover de 7 lam:
[4Mo 29:5 DK-KJV] Og et gedekid som en syndoffergave, til at lave en soning for jer:

[4Mo 29:6 DK-KJV] I tillæg til den måneds brændoffergave, og hans madoffergave, og den daglige brændoffergave, og hans madoffergave, og deres drikoffergaver, ifølge deres skik, som en sød duft, en offergave lavet via ild overfor HERREN.
[4Mo 29:7 DK-KJV] Og på den 10'ne dag skal I ha' en hellig sammenkomst; og I skal plage jeres sjæle: i den skal I intet arbejde udføre:

[4Mo 29:8 DK-KJV] Men I skal tilbyde en brændoffergave overfor HERREN som en sød duft: 1 ung stud, 1 vædder, og 7 lam fra det første år; de skal være fejlfrie overfor jer:

[4Mo 29:9 DK-KJV] Og deres madoffergave skal være af mel blandet med olie, 6.6 kilo for 1 stud, og 4.4 kilo for 1 vædder,

[4Mo 29:10 DK-KJV] 2.2 kilo for et lam, udover de 7 lam:
[4Mo 29:11 DK-KJV] Et gedekid som en syndoffergave; i tillæg til syndsoningsoffergaven, og den kontinuerlige brændoffergave, og dens madoffergaven, og deres drikoffergaver.
[4Mo 29:12 DK-KJV] Og på den 15'ne dag af den 7'ne måned skal I ha' en hellig sammenkomst; I skal ikke udføre slavearbejde, og I skal holde en 7 dages fest for HERREN:
[4Mo 29:13 DK-KJV] Og I skal tilbyde en brændoffergave, et offer lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN; 13 unge stude, 2 væddere, og 14 lam fra det første år; de skal være fejlfrie:
[4Mo 29:14 DK-KJV] Og deres madoffergave skal være af mel blandet med olie, 6.6 kilo for hver stud af de 13 stude, 4.4 kilo for hver vædder af de 2 væddere,

[4Mo 29:15 DK-KJV] Og 2.2 kilo for hvert lam af de 14 lam:
[4Mo 29:16 DK-KJV] Og et gedekid som en syndoffergave: i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og hans madoffergave, og hans drikofring.

[4Mo 29:17 DK-KJV] Og på den anden dag skal I tilbyde 12 unge stude, 2 væddere, 14 uplettede lam fra det første år:
[4Mo 29:18 DK-KJV] Og deres madoffergave og deres drikoffergaver for studene, for vædderne, og for lammene, skal være efter deres antal, ifølge skikken:
[4Mo 29:19 DK-KJV] Og et gedekid som en syndoffergave: i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og dens madoffergave, og deres drikoffergaver.

Nu 29:1 And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have an holy convocation; ye shall do no servile work: it is a day of blowing the trumpets unto you.
Nu 29:2 And ye shall offer a burnt offering for a sweet savour unto the LORD; one young bullock, one ram, and seven lambs of the first year without blemish:
Nu 29:3 And their meat offering shall be of flour mingled with oil, three tenth deals for a bullock, and two tenth deals for a ram,
Nu 29:4 And one tenth deal for one lamb, throughout the seven lambs:
Nu 29:5 And one kid of the goats for a sin offering, to make an atonement for you:
Nu 29:6 Beside the burnt offering of the month, and his meat offering, and the daily burnt offering, and his meat offering, and their drink offerings, according unto their manner, for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.
Nu 29:7 And ye shall have on the tenth day of this seventh month an holy convocation; and ye shall afflict your souls: ye shall not do any work therein:
Nu 29:8 But ye shall offer a burnt offering unto the LORD for a sweet savour; one young bullock, one ram, and seven lambs of the first year; they shall be unto you without blemish:
Nu 29:9 And their meat offering shall be of flour mingled with oil, three tenth deals to a bullock, and two tenth deals to one ram,
Nu 29:10 A several tenth deal for one lamb, throughout the seven lambs:

Nu 29:11 One kid of the goats for a sin offering; beside the sin offering of atonement, and the continual burnt offering, and the meat offering of it, and their drink offerings.
Nu 29:12 And on the fifteenth day of the seventh month ye shall have an holy convocation; ye shall do no servile work, and ye shall keep a feast unto the LORD seven days:
Nu 29:13 And ye shall offer a burnt offering, a sacrifice made by fire, of a sweet savour unto the LORD; thirteen young bullocks, two rams, and fourteen lambs of the first year; they shall be without blemish:
Nu 29:14 And their meat offering shall be of flour mingled with oil, three tenth deals unto every bullock of the thirteen bullocks, two tenth deals to each ram of the two rams,
Nu 29:15 And a several tenth deal to each lamb of the fourteen lambs:
Nu 29:16 And one kid of the goats for a sin offering; beside the continual burnt offering, his meat offering, and his drink offering.
Nu 29:17 And on the second day ye shall offer twelve young bullocks, two rams, fourteen lambs of the first year without spot:
Nu 29:18 And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the manner:
Nu 29:19 And one kid of the goats for a sin offering; beside the continual burnt offering, and the meat offering thereof, and their drink offerings.

[4Mo 29:20 DK-KJV] Og på den 3'je dag 11 stude, 2 væddere, 14 fejlfrie lam fra det første år;
Nu 29:20 And on the third day eleven bullocks, two rams, fourteen lambs of the first year without blemish;
[4Mo 29:21 DK-KJV] Og deres madoffergave og deres drikoffergaver for studene, for vædderne, og for lammene, skal være efter deres antal, ifølge skikken:
Nu 29:21 And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the manner:
[4Mo 29:22 DK-KJV] Og 1 ged som en syndoffergave; i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og hans madoffergave, og hans drikoffergave.
Nu 29:22 And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and his meat offering, and his drink offering.
[4Mo 29:23 DK-KJV] Og på den 4're dag 10 stude, 2 væddere, 14 fejlfrie lam fra det første år;
Nu 29:23 And on the fourth day ten bullocks, two rams, and fourteen lambs of the first year without blemish:
[4Mo 29:24 DK-KJV] Deres madoffergave og deres drikoffergaver for studene, for vædderne, og for lammene, skal være efter deres antal, ifølge skikken:
Nu 29:24 Their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the manner:
[4Mo 29:25 DK-KJV] Og et gedekid som en syndoffergave: i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, hans madoffergave, og hans drikoffergave.
Nu 29:25 And one kid of the goats for a sin offering; beside the continual burnt offering, his meat offering, and his drink offering.
[4Mo 29:26 DK-KJV] Og på den 5'te dag 9 stude, 2 væddere, og 14 uplettede lam fra det første år:
Nu 29:26 And on the fifth day nine bullocks, two rams, and fourteen lambs of the first year without spot:
[4Mo 29:27 DK-KJV] Og deres madoffergave og deres drikoffergaver for studene, for vædderne, og for lammene, skal være efter deres antal, ifølge skikken:
Nu 29:27 And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the manner:
[4Mo 29:28 DK-KJV] Og 1 ged som en syndoffergave; i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, og hans madoffergave, og hans drikoffergave.
Nu 29:28 And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and his meat offering, and his drink offering.
[4Mo 29:29 DK-KJV] Og på den 6'te dag 8 stude, 2 væddere, 14 fejlfrie lam fra det første år;
Nu 29:29 And on the sixth day eight bullocks, two rams, and fourteen lambs of the first year without blemish:
[4Mo 29:30 DK-KJV] Og deres madoffergave og deres drikoffergaver for studene, for vædderne, og for lammene, skal være efter deres antal, ifølge skikken:
Nu 29:30 And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the manner:
[4Mo 29:31 DK-KJV] Og 1 ged som en syndoffergave; i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, hans madoffergave, og hans drikoffergave.
Nu 29:31 And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, his meat offering, and his drink offering.
[4Mo 29:32 DK-KJV] Og på den 7'ne dag 7 stude, 2 væddere, 14 fejlfrie lam fra det første år;
Nu 29:32 And on the seventh day seven bullocks, two rams, and fourteen lambs of the first year without blemish:
[4Mo 29:33 DK-KJV] Og deres madoffergave og deres drikoffergaver for studene, for vædderne, og for lammene, skal være efter deres antal, ifølge skikken:
Nu 29:33 And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the manner:
[4Mo 29:34 DK-KJV] Og 1 ged som en syndoffergave; i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, hans madoffergave, og hans drikoffergave.
Nu 29:34 And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, his meat offering, and his drink offering.
[4Mo 29:35 DK-KJV] På den 8'ne dag skal I ha' en højtidelig forsamling: i den skal I ikke udføre slavearbejde:
Nu 29:35 On the eighth day ye shall have a solemn assembly: ye shall do no servile work therein:
[4Mo 29:36 DK-KJV] Og I skal tilbyde en brændoffergave, et offer lavet via ild, af en sød duft overfor HERREN; 1 stud, 1 vædder, 7 fejlfrie lam fra det første år:
Nu 29:36 But ye shall offer a burnt offering, a sacrifice made by fire, of a sweet savour unto the LORD: one bullock, one ram, seven lambs of the first year without blemish:
[4Mo 29:37 DK-KJV] Deres madoffergave og deres drikoffergaver for studen, for vædderen, og for lammene, skal være efter deres antal, ifølge skikken:
Nu 29:37 Their meat offering and their drink offerings for the bullock, for the ram, and for the lambs, shall be according to their number, after the manner:
[4Mo 29:38 DK-KJV] Og 1 ged som en syndoffergave; i tillæg til den kontinuerlige brændoffergave, hans madoffergave, og hans drikoffergave.
Nu 29:38 And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and his meat offering, and his drink offering.
[4Mo 29:39 DK-KJV] Disse ting skal I gøre overfor HERREN i jeres fastsatte fester, i tillæg til jeres løfter, og jeres frivillige offergaver, for jeres brændoffergaver, og for jeres madoffergaver, og for jeres drikoffergaver, og for jeres fredsoffergaver.
Nu 29:39 These things ye shall do unto the LORD in your set feasts, beside your vows, and your freewill offerings, for your burnt offerings, and for your meat offerings, and for your drink offerings, and for your peace offerings.
[4Mo 29:40 DK-KJV] Og Moses fortalte Israels børn i overensstemmelse med alt det HERREN befalede Moses.
Nu 29:40 And Moses told the children of Israel according to all that the LORD commanded Moses.

4 Mosebog Kapitel 30 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 30:1 DK-KJV] Og Moses talte til lederne af stammerne angående Israels børn, og siger, Dette er tingene som HERREN
Nu 30:1 And Moses spake unto the heads of the tribes concerning the children of Israel, saying, This is the

har befalet.

[4Mo 30:2 DK-KJV] Hvis en mand afgir et løfte til HERREN, eller sværger en ed for at binde sin sjæl med en forpligtigelse: skal han ikke bryde sit ord, han skal gøre efter alt der udgår fra hans mund.
[4Mo 30:3 DK-KJV] Hvis en kvinde også afgir et løfte til HERREN, og binder hendeselv med en forpligtigelse, ved i hendes ungdom at være i hendes fars hus;
[4Mo 30:4 DK-KJV] Og hendes far hører hendes løfte, og hendes forpligtigelse hvormed hun har bundet hendes sjæl, og hendes far ikke siger noget til hende: da skal alle hendes løfter stå fast, og enhver forpligtigelse hvormed hun har bundet hendes sjæl skal stå fast.
[4Mo 30:5 DK-KJV] Men hvis hendes far ikke tillader hende at gøre det på dagen han hører det; skal ingen af hendes løfter, eller hendes forpligtigelser hvormed hun har bundet hendes sjæl, stå fast: og HERREN skal tilgive hende, fordi hendes far ikke tillod hende at gøre det.
[4Mo 30:6 DK-KJV] Og hvis hun overhovedet havde en ægtemand, da hun afga' løfte, eller ytrede noget uf af hendes læber, hvormed hun bandt hendes sjæl;
4Mo 30:7 DK-KJV] Og hendes ægtemand hørte det, og ikke sagde noget til det på dagen da han hørte det: da skal hendes løfter stå fast, og hendes forpligtigelser hvormed hun bandt hendes sjæl skal stå fast.
[4Mo 30:8 DK-KJV] Men hvis hendes ægtemand ikke tillader hende at gøre det i den dag da han hørte det; da skal han gøre hendes løfte som hun afgav, og det som hun ytrede med hendes læber, hvormed hun bandt hendes sjæl, ugyldig: og HERREN skal tilgive hende.
[4Mo 30:9 DK-KJV] Men ethvert løfte fra en enke, og fra hende der er skilt, hvormed de har bundet deres sjæle, skal stå fast imod hende.
[4Mo 30:10 DK-KJV] Og hvis hun afga' løfte i hendes ægtemands hus, eller bandt hendes sjæl via en forpligtigelse med en ed;
[4Mo 30:11 DK-KJV] Og hendes ægtemand hørte det, og ikke sagde noget til hende, og ikke forbød hende at gøre det: da skal alle hendes løfter stå fast, og enhver forpligtigelse hvormed hun bandt hendes sjæl skal stå fast.

[4Mo 30:12 DK-KJV] Men hvis hendes ægtemand fuldstændig gjorde dem ugyldige i den dag da han hørte dem; da skal hvadsomhelst der udgik af hendes læber angående hendes løfter, eller angående forpligtigelsen af hendes sjæl, ikke stå fast: hendes ægtemand har gjort dem ugyldig; og HERREN skal tilgive hende.
[4Mo 30:13 DK-KJV] Ethvert løfte, og enhver bindene ed til at plage sjælen, må hendes ægtemand gøre gyldig, eller hendes ægtemand må gøre det ugyldig.
[4Mo 30:14 DK-KJV] Men hvis hendes ægtemand overhovedet ikke siger noget til hende fra dag til dag; da gyldiggør han alle hendes løfter, eller alle hendes forpligtigelser, som er over hende: han bekræfter dem, fordi han ikke sagde noget til hende på dagen da han hørte dem.
[4Mo 30:15 DK-KJV] Men hvis han på nogen måde ugyldigør dem efter at han hørte dem; da skal han bære hendes fejltrin.

[4Mo 30:16 DK-KJV] Disse er vedtægterne, som HERREN befalede Moses, mellem en mand og hans hustru, mellem faderen og hans datter, som stadig er i hendes ungdom i hendes fars hus.

thing which the LORD hath commanded.

Nu 30:2 If a man vow a vow unto the LORD, or swear an oath to bind his soul with a bond; he shall not break his word, he shall do according to all that proceedeth out of his mouth.
Nu 30:3 If a woman also vow a vow unto the LORD, and bind herself by a bond, being in her father's house in her youth;
Nu 30:4 And her father hear her vow, and her bond wherewith she hath bound her soul, and her father shall hold his peace at her: then all her vows shall stand, and every bond wherewith she hath bound her soul shall stand.

Nu 30:5 But if her father disallow her in the day that he heareth; not any of her vows, or of her bonds wherewith she hath bound her soul, shall stand: and the LORD shall forgive her, because her father disallowed her.
Nu 30:6 And if she had at all an husband, when she vowed, or uttered ought out of her lips, wherewith she bound her soul;
Nu 30:7 And her husband heard it, and held his peace at her in the day that he heard it: then her vows shall stand, and her bonds wherewith she bound her soul shall stand.
Nu 30:8 But if her husband disallowed her on the day that he heard it; then he shall make her vow which she vowed, and that which she uttered with her lips, wherewith she bound her soul, of none effect: and the LORD shall forgive her.
Nu 30:9 But every vow of a widow, and of her that is divorced, wherewith they have bound their souls, shall stand against her.
Nu 30:10 And if she vowed in her husband's house, or bound her soul by a bond with an oath;
Nu 30:11 And her husband heard it, and held his peace at her, and disallowed her not: then all her vows shall stand, and every bond wherewith she bound her soul shall stand.
Nu 30:12 But if her husband hath utterly made them void on the day he heard them; then whatsoever proceeded out of her lips concerning her vows, or concerning the bond of her soul, shall not stand: her husband hath made them void; and the LORD shall forgive her.
Nu 30:13 Every vow, and every binding oath to afflict the soul, her husband may establish it, or her husband may make it void.
Nu 30:14 But if her husband altogether hold his peace at her from day to day; then he establisheth all her vows, or all her bonds, which are upon her: he confirmeth them, because he held his peace at her in the day that he heard them.
Nu 30:15 But if he shall any ways make them void after that he hath heard them; then he shall bear her iniquity.
Nu 30:16 These are the statutes, which the LORD commanded Moses, between a man and his wife, between the father and his daughter, being yet in her youth in her father's house.

[4Mo 31:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 31:1 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 31:2 DK-KJV]

Nu 31:2 Avenge the children of Israel of the Midianites: afterward shalt thou be gathered unto thy people.

[4Mo 31:3 DK-KJV]

Nu 31:3 And Moses spake unto the people, saying, Arm some of yourselves unto the war, and let them go against the Midianites, and avenge the LORD of Midian.

[4Mo 31:4 DK-KJV]

Nu 31:4 Of every tribe a thousand, throughout all the tribes of Israel, shall ye send to the war.

[4Mo 31:5 DK-KJV]

Nu 31:5 So there were delivered out of the thousands of Israel, a thousand of every tribe, twelve thousand armed for war.

[4Mo 31:6 DK-KJV]

Nu 31:6 And Moses sent them to the war, a thousand of every tribe, them and Phinehas the son of Eleazar the priest, to the war, with the holy instruments, and the trumpets to blow in his hand.

[4Mo 31:7 DK-KJV] Og de advarede imod Midianiterne, som HERREN befalede Moses; og de dræbte alle hankønene

Nu 31:7 And they warred against the Midianites, as the LORD commanded Moses; and they slew all the males.

[4Mo 31:8 DK-KJV] Og de dræbte kongerne fra Midian, udover resten af dem der var dræbt, nemlig, Evi, og Rekem, og Zur, og Hur, og Reba, 5 konger fra Midian: de dræbte også Balaam sønnen af Beor med sværdet.

Nu 31:8 And they slew the kings of Midian, beside the rest of them that were slain; namely, Evi, and Rekem, and Zur, and Hur, and Reba, five kings of Midian: Balaam also the son of Beor they slew with the sword.

[4Mo 31:9 DK-KJV] Og Israels børn tog kvinderne fra Midian til fange, og deres små, og tog alt deres kvæg som bytte, og alle deres flokke, og alle deres guder.

Nu 31:9 And the children of Israel took all the women of Midian captives, and their little ones, and took the spoil of all their cattle, and all their flocks, and all their goods.

[4Mo 31:10 DK-KJV] Og de brændte alle deres byer hvori de boede, og alt deres prægtige kvæg, med ild.

Nu 31:10 And they burnt all their cities wherein they dwelt, and all their goodly castles, with fire.

[4Mo 31:11 DK-KJV]

Nu 31:11 And they took all the spoil, and all the prey, both of men and of beasts.

[4Mo 31:12 DK-KJV] , til lejren på Moabsletterne, som er ved Jordanfloden nær Jeriko.

Nu 31:12 And they brought the captives, and the prey, and the spoil, unto Moses, and Eleazar the priest, and unto the congregation of the children of Israel, unto the camp at the plains of Moab, which are by Jordan near Jericho.

[4Mo 31:13 DK-KJV]

Nu 31:13 And Moses, and Eleazar the priest, and all the princes of the congregation, went forth to meet them without the camp.

[4Mo 31:14 DK-KJV]

Nu 31:14 And Moses was wroth with the officers of the host, with the captains over thousands, and captains over hundreds, which came from the battle.

[4Mo 31:15 DK-KJV]

Nu 31:15 And Moses said unto them, Have ye saved all the women alive?

[4Mo 31:16 DK-KJV]

Nu 31:16 Behold, these caused the children of Israel, through the counsel of Balaam, to commit trespass against the LORD in the matter of Peor, and there was a plague among the congregation of the LORD.

[4Mo 31:17 DK-KJV]

Nu 31:17 Now therefore kill every male among the little ones, and kill every woman that hath known man by lying with him.

[4Mo 31:18 DK-KJV]

Nu 31:18 But all the women children, that have not known a man by lying with him, keep alive for yourselves.

[4Mo 31:19 DK-KJV]

Nu 31:19 And do ye abide without the camp seven days: whosoever hath killed any person, and whosoever hath touched any slain, purify both yourselves and your captives on the third day, and on the seventh day.

[4Mo 31:20 DK-KJV]

Nu 31:20 And purify all your raiment, and all that is made of skins, and all work of goats' hair, and all things made of wood.

[4Mo 31:21 DK-KJV] Og præsten Eleazar sagde til krigerne der skulle i kamp, Dette er lovritualet som HERREN befalede Moses;

Nu 31:21 And Eleazar the priest said unto the men of war which went to the battle, This is the ordinance of the law which the LORD commanded Moses;

[4Mo 31:22 DK-KJV]

Nu 31:22 Only the gold, and the silver, the brass, the iron, the tin, and the lead,

[4Mo 31:23 DK-KJV] Enhver ting der kan tåle ilden, det skal I få til at gå gennem ilden, og det skal være rent: imidlertid skal det renses med separationsvandet: og alle ting der ikke tåler ilden skal I få til at gå gennem vandet.

Nu 31:23 Every thing that may abide the fire, ye shall make it go through the fire, and it shall be clean: nevertheless it shall be purified with the water of separation: and all that abideth not the fire ye shall make go through the water.

[4Mo 31:24 DK-KJV] Og den 7'ende dag skal I vaske jeres tøj, og I skal være rene, og bagefter skal i komme ind i lejren.
Nu 31:24 And ye shall wash your clothes on the seventh day, and ye shall be clean, and afterward ye shall come into the camp.

[4Mo 31:25 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 31:25 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 31:26 DK-KJV] Ta' summen af byttet der var taget, både af mænd og af dyr, du, og præsten Eleazar, og menighedens ledende fædre:
Nu 31:26 Take the sum of the prey that was taken, both of man and of beast, thou, and Eleazar the priest, and the chief fathers of the congregation:

[4Mo 31:27 DK-KJV] Og del byttet ind i 2 dele; mellem dem der tog krigen på sig, som drog ud i kamp, og mellem hele menigheden:
Nu 31:27 And divide the prey into two parts; between them that took the war upon them, who went out to battle, and between all the congregation:

[4Mo 31:28 DK-KJV] Og udskriv en skat til HERREN af de krigsførene mænd som gik ud i kamp: en sjæl af 500, både af personerne, og af kreaturene, og af æslerne, og af fårene:
Nu 31:28 And levy a tribute unto the LORD of the men of war which went out to battle: one soul of five hundred, both of the persons, and of the beeves, and of the asses, and of the sheep:

[4Mo 31:29 DK-KJV] Ta' den af deres halvdel, og gi' den til præsten Eleazar, som en hæveoffergave fra HERREN.
Nu 31:29 Take it of their half, and give it unto Eleazar the priest, for an heave offering of the LORD.

[4Mo 31:30 DK-KJV]
Nu 31:30 And of the children of Israel's half, thou shalt take one portion of fifty, of the persons, of the beeves, of the asses, and of the flocks, of all manner of beasts, and give them unto the Levites, which keep the charge of the tabernacle of the LORD.

[4Mo 31:31 DK-KJV]
Nu 31:31 And Moses and Eleazar the priest did as the LORD commanded Moses.

[4Mo 31:32 DK-KJV]
Nu 31:32 And the booty, being the rest of the prey which the men of war had caught, was six hundred thousand and seventy thousand and five thousand sheep,

[4Mo 31:33 DK-KJV]
Nu 31:33 And threescore and twelve thousand beeves,

[4Mo 31:34 DK-KJV]
Nu 31:34 And threescore and one thousand asses,

[4Mo 31:35 DK-KJV]
Nu 31:35 And thirty and two thousand persons in all, of women that had not known man by lying with him.

[4Mo 31:36 DK-KJV]
Nu 31:36 And the half, which was the portion of them that went out to war, was in number three hundred thousand and seven and thirty thousand and five hundred sheep:

[4Mo 31:37 DK-KJV] Og HERRENs skat af fårene var 675.
Nu 31:37 And the LORD'S tribute of the sheep was six hundred and threescore and fifteen.

[4Mo 31:38 DK-KJV] Og kreaturene var 36.000; hvoraf HERRENs skat var 72.
Nu 31:38 And the beeves were thirty and six thousand; of which the LORD'S tribute was threescore and twelve.

[4Mo 31:39 DK-KJV] Og æslerne var 30.500; hvoraf HERRENs skat var 61.
Nu 31:39 And the asses were thirty thousand and five hundred; of which the LORD'S tribute was threescore and one.

[4Mo 31:40 DK-KJV] Og personerne var 16.000; hvoraf HERRENs skat var 32 personer.
Nu 31:40 And the persons were sixteen thousand; of which the LORD'S tribute was thirty and two persons.

[4Mo 31:41 DK-KJV]] Og Moses gav skatten, som var HERRENs hæveoffer, til præsten Eleazar, som HERREN befalede Moses.
Nu 31:41 And Moses gave the tribute, which was the LORD'S heave offering, unto Eleazar the priest, as the LORD commanded Moses.

[4Mo 31:42 DK-KJV]
Nu 31:42 And of the children of Israel's half, which Moses divided from the men that warred,

[4Mo 31:43 DK-KJV]
Nu 31:43 (Now the half that pertained unto the congregation was three hundred thousand and thirty thousand and seven thousand and five hundred sheep,

[4Mo 31:44 DK-KJV]
Nu 31:44 And thirty and six thousand beeves,

[4Mo 31:45 DK-KJV]
Nu 31:45 And thirty thousand asses and five hundred,

[4Mo 31:46 DK-KJV]
Nu 31:46 And sixteen thousand persons;)

[4Mo 31:47 DK-KJV] Ja af halvdelen af Israels børn, tog Moses 1 del ud af 50, både af menneske og dyr, og gav dem til Leviterne, som havde opsynet med HERRENs tabernakel; som HERREN befalede Moses.
Nu 31:47 Even of the children of Israel's half, Moses took one portion of fifty, both of man and of beast, and gave them unto the Levites, which kept the charge of the tabernacle of the LORD; as the LORD commanded Moses.

[4Mo 31:48 DK-KJV]
Nu 31:48 And the officers which were over thousands of the host, the captains of thousands, and captains of hundreds, came near unto Moses:

[4Mo 31:49 DK-KJV]
Nu 31:49 And they said unto Moses, Thy servants have taken the sum of the men of war which are under our charge, and there

lacketh not one man of us.

Nu 31:50 We have therefore brought an oblation for the LORD, what every man hath gotten, of jewels of gold, chains, and
[4Mo 31:50 DK-KJV] Vi har derfor bragt en offergave til HERREN, bracelets, rings, earrings, and tablets, to make an atonement for our souls before the LORD.

Nu 31:51 And Moses and Eleazar the priest took the gold of
[4Mo 31:51 DK-KJV] them, even all wrought jewels.

Nu 31:52 And all the gold of the offering that they offered up to the LORD, of the captains of thousands, and of the captains of hundreds, was sixteen thousand seven hundred and fifty
[4Mo 31:52 DK-KJV] shekels.

Nu 31:53 (For the men of war had taken spoil, every man for
[4Mo 31:53 DK-KJV] himself.)

Nu 31:54 And Moses and Eleazar the priest took the gold of the captains of thousands and of hundreds, and brought it into the tabernacle of the congregation, for a memorial for the children of
[4Mo 31:54 DK-KJV] menighedens tabernakel Israel before the LORD.

4 Mosebog Kapitel 32 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Nu 32:1 Now the children of Reuben and the children of Gad had a very great multitude of cattle: and when they saw the land of Jazer, and the land of Gilead, that,
[4Mo 32:1 DK-KJV] behold, the place was a place for cattle;

Nu 32:2 The children of Gad and the children of Reuben came and spake unto
[4Mo 32:2 DK-KJV] Moses, and to Eleazar the priest, and unto the princes of the congregation, saying,

Nu 32:3 Ataroth, and Dibon, and Jazer, and Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, and
[4Mo 32:3 DK-KJV] Shebam, and Nebo, and Beon,

Nu 32:4 Even the country which the LORD smote before the congregation of Israel,
[4Mo 32:4 DK-KJV] is a land for cattle, and thy servants have cattle:

Nu 32:5 Wherefore, said they, if we have found grace in thy sight, let this land be
[4Mo 32:5 DK-KJV] given unto thy servants for a possession, and bring us not over Jordan.

Nu 32:6 And Moses said unto the children of Gad and to the children of Reuben,
[4Mo 32:6 DK-KJV] Shall your brethren go to war, and shall ye sit here?

Nu 32:7 And wherefore discourage ye the heart of the children of Israel from going
[4Mo 32:7 DK-KJV] over into the land which the LORD hath given them?

Nu 32:8 Thus did your fathers, when I sent them from Kadesh-barnea to see the
[4Mo 32:8 DK-KJV] land.

Nu 32:9 For when they went up unto the valley of Eshcol, and saw the land, they discouraged the heart of the children of Israel, that they should not go into the land
[4Mo 32:9 DK-KJV] which the LORD had given them.

[4Mo 32:10 DK-KJV] Nu 32:10 And the LORD'S anger was kindled the same time, and he sware, saying,

Nu 32:11 Surely none of the men that came up out of Egypt, from twenty years old and upward, shall see the land which I sware unto Abraham, unto Isaac, and unto
[4Mo 32:11 DK-KJV] Jacob; because they have not wholly followed me:

Nu 32:12 Save Caleb the son of Jephunneh the Kenezite, and Joshua the son of
[4Mo 32:12 DK-KJV] Nun: for they have wholly followed the LORD.

Nu 32:13 And the LORD'S anger was kindled against Israel, and he made them wander in the wilderness forty years, until all the generation, that had done evil in the
[4Mo 32:13 DK-KJV] sight of the LORD, was consumed.

[4Mo 32:14 DK-KJV] HERRENs voldsomme vrede Nu 32:14 And, behold, ye are risen up in your fathers' stead, an increase of sinful men, to augment yet the fierce anger of the LORD toward Israel.

Nu 32:15 For if ye turn away from after him, he will yet again leave them in the
[4Mo 32:15 DK-KJV] wilderness; and ye shall destroy all this people.

Nu 32:16 And they came near unto him, and said, We will build sheepfolds here for
[4Mo 32:16 DK-KJV] our cattle, and cities for our little ones:

Nu 32:17 But we ourselves will go ready armed before the children of Israel, until we have brought them unto their place: and our little ones shall dwell in the fenced cities
[4Mo 32:17 DK-KJV] because of the inhabitants of the land.

Nu 32:18 We will not return unto our houses, until the children of Israel have inherited
[4Mo 32:18 DK-KJV] every man his inheritance.

Nu 32:19 For we will not inherit with them on yonder side Jordan, or forward;
[4Mo 32:19 DK-KJV] because our inheritance is fallen to us on this side Jordan eastward.

[4Mo 32:20 DK-KJV] Nu 32:20 And Moses said unto them, If ye will do this thing, if ye will go armed before the LORD to war,

[4Mo 32:21 DK-KJV] Nu 32:21 And will go all of you armed over Jordan before the LORD, until he hath driven out his enemies from before him,

[4Mo 32:22 DK-KJV] Nu 32:22 And the land be subdued before the LORD: then afterward ye shall return, and be guiltless before the LORD, and before Israel; and this land shall be your possession before the LORD.

[4Mo 32:23 DK-KJV] Nu 32:23 But if ye will not do so, behold, ye have sinned against the LORD: and be sure your sin will find you out.

[4Mo 32:24 DK-KJV] Nu 32:24 Build you cities for your little ones, and folds for your sheep; and do that which hath proceeded out of your mouth.

[4Mo 32:25 DK-KJV] Nu 32:25 And the children of Gad and the children of Reuben spake unto Moses, saying, Thy servants will do as my lord commandeth.

[4Mo 32:26 DK-KJV] Nu 32:26 Our little ones, our wives, our flocks, and all our cattle, shall be there in the cities of Gilead:

[4Mo 32:27 DK-KJV] Nu 32:27 But thy servants will pass over, every man armed for war, before the LORD to battle, as my lord saith.

[4Mo 32:28 DK-KJV] Nu 32:28 So concerning them Moses commanded Eleazar the priest, and Joshua the son of Nun, and the chief fathers of the tribes of the children of Israel:

[4Mo 32:29 DK-KJV] Nu 32:29 And Moses said unto them, If the children of Gad and the children of Reuben will pass with you over Jordan, every man armed to battle, before the LORD, and the land shall be subdued before you; then ye shall give them the land of Gilead for a possession:

[4Mo 32:30 DK-KJV] Nu 32:30 But if they will not pass over with you armed, they shall have possessions among you in the land of Canaan.

[4Mo 32:31 DK-KJV] Nu 32:31 And the children of Gad and the children of Reuben answered, saying, As the LORD hath said unto thy servants, so will we do.

[4Mo 32:32 DK-KJV] Nu 32:32 We will pass over armed before the LORD into the land of Canaan, that the possession of our inheritance on this side Jordan may be ours.

[4Mo 32:33 DK-KJV] Nu 32:33 And Moses gave unto them, even to the children of Gad, and to the children of Reuben, and unto half the tribe of Manasseh the son of Joseph, the kingdom of Sihon king of the Amorites, and the kingdom of Og king of Bashan, the land, with the cities thereof in the coasts, even the cities of the country round about.

[4Mo 32:34 DK-KJV] Nu 32:34 And the children of Gad built Dibon, and Ataroth, and Aroer,

[4Mo 32:35 DK-KJV] Nu 32:35 And Atroth, Shophan, and Jaazer, and Jogbehah,

[4Mo 32:36 DK-KJV] Nu 32:36 And Beth-nimrah, and Beth-haran, fenced cities: and folds for sheep.

[4Mo 32:37 DK-KJV] Nu 32:37 And the children of Reuben built Heshbon, and Elealeh, and Kirjath-aim,

[4Mo 32:38 DK-KJV] Nu 32:38 And Nebo, and Baal-meon, (their names being changed,) and Shibmah: and gave other names unto the cities which they builded.

[4Mo 32:39 DK-KJV] Og børnene af Machir sønnen til Manasseh gik til Gilead, og indtog den, og fordrev Amoriterne som var i den. Nu 32:39 And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorite which was in it.

[4Mo 32:40 DK-KJV] Og Moses gav Gilead til Machir sønnen af Manasseh; og han boede derinde. Nu 32:40 And Moses gave Gilead unto Machir the son of Manasseh; and he dwelt therein.

[4Mo 32:41 DK-KJV] Og Jair sønnen af Manasseh gik og tog dens små landsbyer, og kaldte dem Havoth-jair. "landsbyerne der oplyser dig" Nu 32:41 And Jair the son of Manasseh went and took the small towns thereof, and called them Havoth-jair.

[4Mo 32:42 DK-KJV] Og Nobah gik og tog Kenath, og dens landsbyer, og kaldte den Nobah, efter hans eget navn. "Nobah = der gør eller bjæffer " Nu 32:42 And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, after his own name.

4 Mosebog Kapitel 33 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 33:1 DK-KJV] Disse er Israels børns rejser, som gik frem ud af Egyptens land med deres hære under Moses' og Aarons hånd. Nu 33:1 These are the journeys of the children of Israel, which went forth out of the land of Egypt with their armies under the hand of Moses and Aaron.

[4Mo 33:2 DK-KJV] Og Moses nedskrev deres udgange efter deres rejser ved HERRENs befaling: og disse er deres rejser efter deres udgange.
[4Mo 33:3 DK-KJV] Og de tog afsted fra Rameses i den første måned, på den 15'ne dag af den første måned; om morgenen efter påsken gik Israels børn ud med en høj hånd foran alle Egypternes øjne.
[4Mo 33:4 DK-KJV] For Egypterne begravede alle deres førstefødte, som HERREN havde slået blandt dem: over deres guder udførte HERREN også domme.
[4Mo 33:5 DK-KJV] Og Israels børn tog afsted fra fra Rameses, og lejrede i Succoth.
[4Mo 33:6 DK-KJV] Og de tog afsted fra Succoth, og lejrede i Etham, som er på kanten af vildmarken.
[4Mo 33:7 DK-KJV] Og de flyttede fra Etham, og slog lejren op i Pi-hahiroth, som er foran Baal-zephon: og de lejrede foran Migdol.
[4Mo 33:8 DK-KJV] Og de tog afsted fra foran Pi-hahiroth, og passerede midt igennem havet ind i vildmarken, og gik 3 dagsrejser i Ethans vildmark, og lejrede i Marah.
[4Mo 33:9 DK-KJV] Og de flyttede fra Marah, og de kom til Elim: og i Elim var der 12 vandfontæner, og 70 palmetræer; og lejrede der.
[4Mo 33:10 DK-KJV] Og de flyttede fra Elim, og slog lejren op ved det Røde hav.
[4Mo 33:11 DK-KJV] Og de flyttede fra det Røde hav, og slog lejren op i Sins vildmark.
[4Mo 33:12 DK-KJV] Og de tog deres rejse ud af Sins vildmark, og slog lejren op i Dophkah.
[4Mo 33:13 DK-KJV] Og de tog afsted fra Dophkah, og slog lejren op i Alush.
[4Mo 33:14 DK-KJV] Og de flyttede fra Alush, og slog lejren op ved Rephidim, hvor der ikke var noget vand som folket kunne drikke.
[4Mo 33:15 DK-KJV] Og de tog afsted fra Rephidim, og lejrede i Sinais vildmark.
[4Mo 33:16 DK-KJV] Og de flyttede fra Sinaiørkenen, og lejrede ved Kibroth-hattaavah.
[4Mo 33:17 DK-KJV] Og de tog afsted fra Kibroth-hattaavah, og lejrede ved Hazeroth.
[4Mo 33:18 DK-KJV] Og de tog afsted fra Hazeroth, og lejrede i Rithmah.
[4Mo 33:19 DK-KJV] Og de tog afsted fra Rithmah, og lejrede ved Rimmon-parez.
[4Mo 33:20 DK-KJV] Og de tog afsted fra Rimmon-parez, og lejrede i Libnah.
[4Mo 33:21 DK-KJV] Og de flyttede fra Libnah, og lejrede ved Rissah.
[4Mo 33:22 DK-KJV] Og de rejste fra Rissah, og lejrede i Kehelathah.
[4Mo 33:23 DK-KJV] Og de gik fra Kehelathah, og lejrede på Shapher-bjerget.
[4Mo 33:24 DK-KJV] Og de flyttede fra Shapher, og lejrede i Haradah.
[4Mo 33:25 DK-KJV] Og de flyttede fra Haradah, og lejrede i Makheloth.
[4Mo 33:26 DK-KJV] Og de flyttede fra Makheloth, og lejrede ved Tahath.
[4Mo 33:27 DK-KJV] Og de tog afsted fra Makheloth, og lejrede ved Tarah.
[4Mo 33:28 DK-KJV] Og de flyttede fra Tarah, og lejrede i Mithcah.
[4Mo 33:29 DK-KJV] Og de gik fra Mithcah, og lejrede i Hashmonah.

Nu 33:2 And Moses wrote their goings out according to their journeys by the commandment of the LORD: and these are their journeys according to their goings out.
Nu 33:3 And they departed from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month; on the morrow after the passover the children of Israel went out with an high hand in the sight of all the Egyptians.
Nu 33:4 For the Egyptians buried all their firstborn, which the LORD had smitten among them: upon their gods also the LORD executed judgments.
Nu 33:5 And the children of Israel removed from Rameses, and pitched in Succoth.
Nu 33:6 And they departed from Succoth, and pitched in Etham, which is in the edge of the wilderness.
Nu 33:7 And they removed from Etham, and turned again unto Pi-hahiroth, which is before Baal-zephon: and they pitched before Migdol.
Nu 33:8 And they departed from before Pi-hahiroth, and passed through the midst of the sea into the wilderness, and went three days' journey in the wilderness of Etham, and pitched in Marah.
Nu 33:9 And they removed from Marah, and came unto Elim: and in Elim were twelve fountains of water, and threescore and ten palm trees; and they pitched there.
Nu 33:10 And they removed from Elim, and encamped by the Red sea.
Nu 33:11 And they removed from the Red sea, and encamped in the wilderness of Sin.
Nu 33:12 And they took their journey out of the wilderness of Sin, and encamped in Dophkah.
Nu 33:13 And they departed from Dophkah, and encamped in Alush.

Nu 33:14 And they removed from Alush, and encamped at Rephidim, where was no water for the people to drink.
Nu 33:15 And they departed from Rephidim, and pitched in the wilderness of Sinai.
Nu 33:16 And they removed from the desert of Sinai, and pitched at Kibroth-hattaavah.
Nu 33:17 And they departed from Kibroth-hattaavah, and encamped at Hazeroth.
Nu 33:18 And they departed from Hazeroth, and pitched in Rithmah.
Nu 33:19 And they departed from Rithmah, and pitched at Rimmon-parez.
Nu 33:20 And they departed from Rimmon-parez, and pitched in Libnah.

Nu 33:21 And they removed from Libnah, and pitched at Rissah.
Nu 33:22 And they journeyed from Rissah, and pitched in Kehelathah.
Nu 33:23 And they went from Kehelathah, and pitched in mount Shapher.
Nu 33:24 And they removed from mount Shapher, and encamped in Haradah.
Nu 33:25 And they removed from Haradah, and pitched in Makheloth.
Nu 33:26 And they removed from Makheloth, and encamped at Tahath.

Nu 33:27 And they departed from Tahath, and pitched at Tarah.

Nu 33:28 And they removed from Tarah, and pitched in Mithcah.
Nu 33:29 And they went from Mithcah, and pitched in Hashmonah.

[4Mo 33:30 DK-KJV] Og de tog afsted fra Hashmonah, og lejrede ved Moseroth.
[4Mo 33:31 DK-KJV] Og de tog afsted fra Moseroth, og lejrede i Bene-jaakan.
[4Mo 33:32 DK-KJV] Og de flyttede fra Bene-jaakan, og lejrede ved Hor-hagidgad. "lyksaglighedsbakken"
[4Mo 33:33 DK-KJV] Og de gik fra Hor-hagidgad, og lejrede i Jotbathah.
[4Mo 33:34 DK-KJV] Og de flyttede fra Jotbathah, og lejrede ved Ebronah.
[4Mo 33:35 DK-KJV] Og de tog afsted fra Ebronah, og lejrede ved Ezion-gaber.
[4Mo 33:36 DK-KJV] Og de flyttede fra Ezion-gaber, og lejrede i Zins vildmark, som er Kadesh.
[4Mo 33:37 DK-KJV] Og de flyttede fra Kadesh, og lejrede på Hor-bjerget, på kanten af landet Edom.
[4Mo 33:38 DK-KJV] Og Aaron præsten gik op på Hor-bjerget ved HERRENs befaling, og døde der, i det 14'ne år efter at Israels børn var kommet ud af Egyptens land, i den første dag af den 5'te måned.
[4Mo 33:39 DK-KJV] Og Aaron var 123 år gammel da han døde på Hor-bjerget.
[4Mo 33:40 DK-KJV] Og Canaanitkongen Arad, som boede i Canaans sydland, hørte om Israels børns ankomst.
[4Mo 33:41 DK-KJV] Og de tog afsted fra Hor, og lejrede i Zalmonah.
[4Mo 33:42 DK-KJV] Og de tog afsted fra Zalmonah, og lejrede i Punon.
[4Mo 33:43 DK-KJV] Og de tog afsted fra Punon, og lejrede i Oboth.
[4Mo 33:44 DK-KJV] Og de tog afsted fra Oboth, og lejrede på grænsen til Moab.
[4Mo 33:45 DK-KJV] Og de tog afsted fra Iim, og lejrede i Dibon-gad.
[4Mo 33:46 DK-KJV] Og de flyttede fra Dibon-gad, og lejrede i Almon-diblathaim. "gemt i en klynge af figentræer"
[4Mo 33:47 DK-KJV] Og de flyttede fra Almon-diblathaim, og lejrede på Abarims bjerge, foran Nebo.
[4Mo 33:48 DK-KJV] Og de tog afsted fra Abarims bjerge, og lejrede på Moabsletterne ved Jordanfloden nær Jeriko.
[4Mo 33:49 DK-KJV] Og de lejrede ved Jordanfloden, fra Beth-jesimoth lige til Abel-shittim på Moabsletterne.
[4Mo 33:50 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses på Moabsletterne ved Jordanfloden nær Jeriko, og siger,
[4Mo 33:51 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem, Når I er passeret over Jordanfloden ind i Canaans land:
[4Mo 33:52 DK-KJV] Da skal I drive alle indbyggerne ud af landet foran jer, og destruere alle deres billeder, og destruere alle deres støbte figurer, og fuldstændigt nedbryde alle deres høje steder:
[4Mo 33:53 DK-KJV] Og I skal fordrive landets indbyggere, og bo derinde: for jeg har givet jer landet for at besidde det.
[4Mo 33:54 DK-KJV] Og I skal dele landet ved lod som en arv blandt jeres familier: og til de som er mange skal I gi' en større arv, og til de som er få skal I gi' en mindre arv: enhver mands arv skal være på det sted hvor hans lod falder; efter jeres fædres stammer skal I arve.
[4Mo 33:55 DK-KJV] Men hvis I ikke uddriver landets indbyggere foran jer, da skal det ske, at de som I lader

Nu 33:30 And they departed from Hashmonah, and encamped at Moseroth.
Nu 33:31 And they departed from Moseroth, and pitched in Bene-jaakan.
Nu 33:32 And they removed from Bene-jaakan, and encamped at Hor-hagidgad.
Nu 33:33 And they went from Hor-hagidgad, and pitched in Jotbathah.
Nu 33:34 And they removed from Jotbathah, and encamped at Ebronah.
Nu 33:35 And they departed from Ebronah, and encamped at Ezion-gaber.
Nu 33:36 And they removed from Ezion-gaber, and pitched in the wilderness of Zin, which is Kadesh.
Nu 33:37 And they removed from Kadesh, and pitched in mount Hor, in the edge of the land of Edom.
Nu 33:38 And Aaron the priest went up into mount Hor at the commandment of the LORD, and died there, in the fortieth year after the children of Israel were come out of the land of Egypt, in the first day of the fifth month.
Nu 33:39 And Aaron was an hundred and twenty and three years old when he died in mount Hor.
Nu 33:40 And king Arad the Canaanite, which dwelt in the south in the land of Canaan, heard of the coming of the children of Israel.
Nu 33:41 And they departed from mount Hor, and pitched in Zalmonah.
Nu 33:42 And they departed from Zalmonah, and pitched in Punon.

Nu 33:43 And they departed from Punon, and pitched in Oboth.
Nu 33:44 And they departed from Oboth, and pitched in Ije-abarim, in the border of Moab.

Nu 33:45 And they departed from Iim, and pitched in Dibon-gad.

Nu 33:46 And they removed from Dibon-gad, and encamped in Almon-diblathaim.
Nu 33:47 And they removed from Almon-diblathaim, and pitched in the mountains of Abarim, before Nebo.
Nu 33:48 And they departed from the mountains of Abarim, and pitched in the plains of Moab by Jordan near Jericho.
Nu 33:49 And they pitched by Jordan, from Beth-jesimoth even unto Abel-shittim in the plains of Moab.
Nu 33:50 And the LORD spake unto Moses in the plains of Moab by Jordan near Jericho, saying,
Nu 33:51 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye are passed over Jordan into the land of Canaan;

Nu 33:52 Then ye shall drive out all the inhabitants of the land from before you, and destroy all their pictures, and destroy all their molten images, and quite pluck down all their high places:

Nu 33:53 And ye shall dispossess the inhabitants of the land, and dwell therein: for I have given you the land to possess it.
Nu 33:54 And ye shall divide the land by lot for an inheritance among your families: and to the more ye shall give the more inheritance, and to the fewer ye shall give the less inheritance: every man's inheritance shall be in the place where his lot falleth; according to the tribes of your fathers ye shall inherit.
Nu 33:55 But if ye will not drive out the inhabitants of the land from before you; then it shall come to pass, that those which ye

tilbage af dem skal være sylespidser i jeres øjne, og torne i jeres sider, og skal plage jer i det land hvori I bor.
[4Mo 33:56 DK-KJV] Desuden skal det komme til at ske, at jeg skal gøre det med jer, som jeg tænkte at gøre med dem.

let remain of them shall be pricks in your eyes, and thorns in your sides, and shall vex you in the land wherein ye dwell.

Nu 33:56 Moreover it shall come to pass, that I shall do unto you, as I thought to do unto them.

[4Mo 34:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 34:1 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 34:2 DK-KJV]

Nu 34:2 Command the children of Israel, and say unto them, When ye come into the land of Canaan; (this is the land that shall fall unto you for an inheritance, even the land of Canaan with the coasts thereof:)

[4Mo 34:3 DK-KJV]

Nu 34:3 Then your south quarter shall be from the wilderness of Zin along by the coast of Edom, and your south border shall be the outmost coast of the salt sea eastward:

[4Mo 34:4 DK-KJV]

Nu 34:4 And your border shall turn from the south to the ascent of Akrabbim, and pass on to Zin: and the going forth thereof shall be from the south to Kadesh-barnea, and shall go on to Hazar-addar, and pass on to Azmon:

[4Mo 34:5 DK-KJV]

Nu 34:5 And the border shall fetch a compass from Azmon unto the river of Egypt, and the goings out of it shall be at the sea.

[4Mo 34:6 DK-KJV]

Nu 34:6 And as for the western border, ye shall even have the great sea for a border: this shall be your west border.

[4Mo 34:7 DK-KJV]

Nu 34:7 And this shall be your north border: from the great sea ye shall point out for you mount Hor:

[4Mo 34:8 DK-KJV]

Nu 34:8 From mount Hor ye shall point out your border unto the entrance of Hamath; and the goings forth of the border shall be to Zedad:

[4Mo 34:9 DK-KJV]

Nu 34:9 And the border shall go on to Ziphron, and the goings out of it shall be at Hazar-enan: this shall be your north border.

[4Mo 34:10 DK-KJV]

Nu 34:10 And ye shall point out your east border from Hazar-enan to Shepham:

[4Mo 34:11 DK-KJV]

Nu 34:11 And the coast shall go down from Shepham to Riblah, on the east side of Ain; and the border shall descend, and shall reach unto the side of the sea of Chinnereth eastward:

[4Mo 34:12 DK-KJV]

Nu 34:12 And the border shall go down to Jordan, and the goings out of it shall be at the salt sea: this shall be your land with the coasts thereof round about.

[4Mo 34:13 DK-KJV]

Nu 34:13 And Moses commanded the children of Israel, saying, This is the land which ye shall inherit by lot, which the LORD commanded to give unto the nine tribes, and to the half tribe:

[4Mo 34:14 DK-KJV] Til stammen med Reubens børn efter deres fædres hus, og stammen med Gads børn efter deres fædres hus, har modtaget deres arv; og halvdelen af Manassehs stamme har modtaget deres arv:

Nu 34:14 For the tribe of the children of Reuben according to the house of their fathers, and the tribe of the children of Gad according to the house of their fathers, have received their inheritance; and half the tribe of Manasseh have received their inheritance:

[4Mo 34:15 DK-KJV]

Nu 34:15 The two tribes and the half tribe have received their inheritance on this side Jordan near Jericho eastward, toward the sunrising.

[4Mo 34:16 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,

Nu 34:16 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 34:17 DK-KJV]

Nu 34:17 These are the names of the men which shall divide the land unto you: Eleazar the priest, and Joshua the son of Nun.

[4Mo 34:18 DK-KJV]

Nu 34:18 And ye shall take one prince of every tribe, to divide the land by inheritance.

[4Mo 34:19 DK-KJV]

Nu 34:19 And the names of the men are these: Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh.

[4Mo 34:20 DK-KJV]

Nu 34:20 And of the tribe of the children of Simeon, Shemuel the son of Ammihud.

[4Mo 34:21 DK-KJV]

Nu 34:21 Of the tribe of Benjamin, Elidad the son of Chislon.

[4Mo 34:22 DK-KJV]
Nu 34:22 And the prince of the tribe of the children of Dan, Bukki the son of Jogli.

[4Mo 34:23 DK-KJV]
Nu 34:23 The prince of the children of Joseph, for the tribe of the children of Manasseh, Hanniel the son of Ephod.

[4Mo 34:24 DK-KJV]
Nu 34:24 And the prince of the tribe of the children of Ephraim, Kemuel the son of Shiphtan.

[4Mo 34:25 DK-KJV]
Nu 34:25 And the prince of the tribe of the children of Zebulun, Elizaphan the son of Parnach.

[4Mo 34:26 DK-KJV]
Nu 34:26 And the prince of the tribe of the children of Issachar, Paltiel the son of Azzan.

[4Mo 34:27 DK-KJV]
Nu 34:27 And the prince of the tribe of the children of Asher, Ahihud the son of Shelomi.

[4Mo 34:28 DK-KJV]
Nu 34:28 And the prince of the tribe of the children of Naphtali, Pedahel the son of Ammihud.

[4Mo 34:29 DK-KJV]
Nu 34:29 These are they whom the LORD commanded to divide the inheritance unto the children of Israel in the land of Canaan.

4 Mosebog Kapitel 35 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 35:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses på Moabsletterne ved Jordanfloden nær Jeriko, og siger,
Nu 35:1 And the LORD spake unto Moses in the plains of Moab by Jordan near Jericho, saying,

[4Mo 35:2 DK-KJV]
Nu 35:2 Command the children of Israel, that they give unto the Levites of the inheritance of their possession cities to dwell in; and ye shall give also unto the Levites suburbs for the cities round about them.

[4Mo 35:3 DK-KJV]
Nu 35:3 And the cities shall they have to dwell in; and the suburbs of them shall be for their cattle, and for their goods, and for all their beasts.

[4Mo 35:4 DK-KJV]
Nu 35:4 And the suburbs of the cities, which ye shall give unto the Levites, shall reach from the wall of the city and outward a thousand cubits round about.

[4Mo 35:5 DK-KJV]
Nu 35:5 And ye shall measure from without the city on the east side two thousand cubits, and on the south side two thousand cubits, and on the west side two thousand cubits, and on the north side two thousand cubits; and the city shall be in the midst: this shall be to them the suburbs of the cities.

[4Mo 35:6 DK-KJV]
Nu 35:6 And among the cities which ye shall give unto the Levites there shall be six cities for refuge, which ye shall appoint for the manslayer, that he may flee thither: and to them ye shall add forty and two cities.

[4Mo 35:7 DK-KJV]
Nu 35:7 So all the cities which ye shall give to the Levites shall be forty and eight cities: them shall ye give with their suburbs.

[4Mo 35:8 DK-KJV]
Nu 35:8 And the cities which ye shall give shall be of the possession of the children of Israel: from them that have many ye shall give many; but from them that have few ye shall give few: every one shall give of his cities unto the Levites according to his inheritance which he inheriteth.

[4Mo 35:9 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses, og siger,
Nu 35:9 And the LORD spake unto Moses, saying,

[4Mo 35:10 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig til dem,
Nu 35:10 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye be come over Jordan into the land of Canaan;

[4Mo 35:11 DK-KJV]
Nu 35:11 Then ye shall appoint you cities to be cities of refuge for you; that the slayer may flee thither, which killeth any person at unawares.

[4Mo 35:12 DK-KJV]
Nu 35:12 And they shall be unto you cities for refuge from the avenger; that the manslayer die not, until he stand before the congregation in judgment.

[4Mo 35:13 DK-KJV]
Nu 35:13 And of these cities which ye shall give six cities shall ye have for refuge.

[4Mo 35:14 DK-KJV]
Nu 35:14 Ye shall give three cities on this side Jordan, and three cities shall ye give in the land of Canaan, which shall be cities of refuge.

[4Mo 35:15 DK-KJV]
Nu 35:15 These six cities shall be a refuge, both for the children of Israel, and for the stranger, and for the sojourner among them: that every one that killeth any person unawares may flee thither.

[4Mo 35:16 DK-KJV]
Nu 35:16 And if he smite him with an instrument of iron, so that he die, he

is a murderer: the murderer shall surely be put to death.

[4Mo 35:17 DK-KJV]
Nu 35:17 And if he smite him with throwing a stone, wherewith he may die, and he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death.

[4Mo 35:18 DK-KJV]
Nu 35:18 Or if he smite him with an hand weapon of wood, wherewith he may die, and he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death.

[4Mo 35:19 DK-KJV]
Nu 35:19 The revenger of blood himself shall slay the murderer: when he meeteth him, he shall slay him.

[4Mo 35:20 DK-KJV]
Nu 35:20 But if he thrust him of hatred, or hurl at him by laying of wait, that he die;

[4Mo 35:21 DK-KJV]
Nu 35:21 Or in enmity smite him with his hand, that he die: he that smote him shall surely be put to death; for he is a murderer: the revenger of blood shall slay the murderer, when he meeteth him.

[4Mo 35:22 DK-KJV]
Nu 35:22 But if he thrust him suddenly without enmity, or have cast upon him any thing without laying of wait,

[4Mo 35:23 DK-KJV]
Nu 35:23 Or with any stone, wherewith a man may die, seeing him not, and cast it upon him, that he die, and was not his enemy, neither sought his harm:

[4Mo 35:24 DK-KJV] ifølge disse domme:
Nu 35:24 Then the congregation shall judge between the slayer and the revenger of blood according to these judgments:

[4Mo 35:25 DK-KJV]
Nu 35:25 And the congregation shall deliver the slayer out of the hand of the revenger of blood, and the congregation shall restore him to the city of his refuge, whither he was fled: and he shall abide in it unto the death of the high priest, which was anointed with the holy oil.

[4Mo 35:26 DK-KJV]
Nu 35:26 But if the slayer shall at any time come without the border of the city of his refuge, whither he was fled;

[4Mo 35:27 DK-KJV]
Nu 35:27 And the revenger of blood find him without the borders of the city of his refuge, and the revenger of blood kill the slayer; he shall not be guilty of blood:

[4Mo 35:28 DK-KJV]
Nu 35:28 Because he should have remained in the city of his refuge until the death of the high priest: but after the death of the high priest the slayer shall return into the land of his possession.

[4Mo 35:29 DK-KJV]
Nu 35:29 So these things shall be for a statute of judgment unto you throughout your generations in all your dwellings.

[4Mo 35:30 DK-KJV] Den som
Nu 35:30 Whoso killeth any person, the murderer shall be put to death by the mouth of witnesses: but one witness shall not testify against any person to cause him to die.

[4Mo 35:31 DK-KJV]
Nu 35:31 Moreover ye shall take no satisfaction for the life of a murderer, which is guilty of death: but he shall be surely put to death.

[4Mo 35:32 DK-KJV]
Nu 35:32 And ye shall take no satisfaction for him that is fled to the city of his refuge, that he should come again to dwell in the land, until the death of the priest.

[4Mo 35:33 DK-KJV] Sådant skal I ikke besmitte landet hvori I er: for blod det besmitter landet: og landet kan ikke bli' renset for det blod der er udgydt deri, foruden via blodet fra ham der udgød det.
Nu 35:33 So ye shall not pollute the land wherein ye are: for blood it defileth the land: and the land cannot be cleansed of the blood that is shed therein, but by the blood of him that shed it.

[4Mo 35:34 DK-KJV] Besmit derfor ikke landet som I skal bebo, hvori jeg bor: for jeg HERREN bor blandt Israels børn.
Nu 35:34 Defile not therefore the land which ye shall inhabit, wherein I dwell: for I the LORD dwell among the children of Israel.

4 Mosebog Kapitel 36 - Til toppen af 4 Mosebog - Numbers KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[4Mo 36:1 DK-KJV] Og de ledende fædre fra familierne til Gileads børn, sønnen af Machir, sønnen af Manasseh, fra familierne til Josephs sønner, kom nær, og talte foran Moses, og foran prinserne, de ledende fædre fra Israels børn:
Nu 36:1 And the chief fathers of the families of the children of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh, of the families of the sons of Joseph, came near, and spake before Moses, and before the princes, the chief fathers of the children of Israel:

[4Mo 36:2 DK-KJV] Og de sagde, HERREN befalede min herre at give landet som en arv via lod til Israels børn: og min herre var befalet af HERREN til at give vor bror Zelophehads arv til hans døtre.
Nu 36:2 And they said, The LORD commanded my lord to give the land for an inheritance by lot to the children of Israel: and my lord was commanded by the LORD to give the inheritance of Zelophehad our brother unto his daughters.

[4Mo 36:3 DK-KJV] Og hvis de er gift med nogle af sønnerne til de andre stammer fra Israels børn, da skal deres arv bli' taget fra arven til vore fædre, og skal lægges til arven til den stamme hvori de er modtaget: sådant skal den bli' taget fra loddet fra vores arv.
[4Mo 36:4 DK-KJV] Og når det er tid for Israels børns jubelår, da skal deres arv bli' lagt til arven til den stamme hvori de er modtaget: sådant skal deres arv bli' taget fra arven til stammen for vore fædre.
[4Mo 36:5 DK-KJV] Og Moses befalede Israels børn i overensstemmelse med HERRENs ord, og siger, Stammen til sønnerne af Joseph har sagt det godt.
[4Mo 36:6 DK-KJV] Dette er den ting som HERREN befaler vedrørende døtrene til Zelophehad, og siger, Lad dem gifte sig med dem de syntes er bedst; de skal dog kun gifte sig med familien til deres fars stamme.
[4Mo 36:7 DK-KJV] Sådant skal arven til Israels børn ikke flyttes fra stamme til stamme: for hver og en fra Israels børn skal holde sig til arven for hans fædres stamme.
[4Mo 36:8 DK-KJV] Og enhver datter, der besidder en arv i en hvilkensomhelst stamme af Israels børn, skal være hustru til en fra familien til hendes fars stamme, så enhver blandt Israels børn må nyde hans fædres arv.
[4Mo 36:9 DK-KJV] Arven skal heller ikke flyttes fra en stamme til en anden stamme; for hver og en af Israels børns stammer skal holde sig til hans egen arv.
[4Mo 36:10 DK-KJV] Ligesom HERREN befalede Moses, sådant gjorde døtrene til Zelophehad:
[4Mo 36:11 DK-KJV] For Mahlah, Tirzah, og Hoglah, og Milcah, og Noah, døtrene til Zelophehad, var giftet med deres farbrors sønner:
[4Mo 36:12 DK-KJV] Og de var giftet ind i familierne af sønnerne til Manassehs sønnen af Joseph, og deres arv forblev i stammen for familien til deres fædre.
[4Mo 36:13 DK-KJV] Disse er befalingerne og dommene, som HERREN befalede via Moses' hånd overfor Israels børn på Moabsletterne ved Jordanfloden nær Jeriko.

Nu 36:3 And if they be married to any of the sons of the other tribes of the children of Israel, then shall their inheritance be taken from the inheritance of our fathers, and shall be put to the inheritance of the tribe whereunto they are received: so shall it be taken from the lot of our inheritance.
Nu 36:4 And when the jubile of the children of Israel shall be, then shall their inheritance be put unto the inheritance of the tribe whereunto they are received: so shall their inheritance be taken away from the inheritance of the tribe of our fathers.
Nu 36:5 And Moses commanded the children of Israel according to the word of the LORD, saying, The tribe of the sons of Joseph hath said well.
Nu 36:6 This is the thing which the LORD doth command concerning the daughters of Zelophehad, saying, Let them marry to whom they think best; only to the family of the tribe of their father shall they marry.
Nu 36:7 So shall not the inheritance of the children of Israel remove from tribe to tribe: for every one of the children of Israel shall keep himself to the inheritance of the tribe of his fathers.
Nu 36:8 And every daughter, that possesseth an inheritance in any tribe of the children of Israel, shall be wife unto one of the family of the tribe of her father, that the children of Israel may enjoy every man the inheritance of his fathers.
Nu 36:9 Neither shall the inheritance remove from one tribe to another tribe; but every one of the tribes of the children of Israel shall keep himself to his own inheritance.
Nu 36:10 Even as the LORD commanded Moses, so did the daughters of Zelophehad:
Nu 36:11 For Mahlah, Tirzah, and Hoglah, and Milcah, and Noah, the daughters of Zelophehad, were married unto their father's brothers' sons:
Nu 36:12 And they were married into the families of the sons of Manasseh the son of Joseph, and their inheritance remained in the tribe of the family of their father.
Nu 36:13 These are the commandments and the judgments, which the LORD commanded by the hand of Moses unto the children of Israel in the plains of Moab by Jordan near Jericho.

5Mosebog - Index005
Navnebetydning for Deuteronomy = Gentagelse af loven & Moses = Trukket ud af vandet
Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk
Der er deslige oversat vers her og der
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34
5 Mosebog Kapitel 1 - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 1:1 DK-KJV] Disse er ordene som Moses talte til hele Israel på denne side af Jordanfloden i vildmarken, på sletten over imod det Røde hav, mellem Paran, og Tophel, og Laban, og Hazeroth, og Dizahab.
[5Mo 1:2 DK-KJV] (Der er 11 dages rejse fra Horeb via Seir-bjergets vej til Kadesh-barnea.)
[5Mo 1:3 DK-KJV] Og det skete i det 40'tyvende år, i den 11'te måned, på den første dag af måneden, at Moses talte til Israels børn, i overensstemmelse med alt det HERREN havde givet til ham som befaling til dem;
[5Mo 1:4 DK-KJV] Efter at han havde dræbt Amoriter kongen Sihon, som boede i Heshbon, og Bashans konge Og, som boede ved Astaroth i Edrei:
[5Mo 1:5 DK-KJV] På denne side af Jordanfloden, i landet

De 1:1 These be the words which Moses spake unto all Israel on this side Jordan in the wilderness, in the plain over against the Red sea, between Paran, and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Dizahab.
De 1:2 (There are eleven days' journey from Horeb by the way of mount Seir unto Kadesh-barnea.)
De 1:3 And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spake unto the children of Israel, according unto all that the LORD had given him in commandment unto them;
De 1:4 After he had slain Sihon the king of the Amorites, which dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, which dwelt at Astaroth in Edrei:
De 1:5 On this side Jordan, in the land of Moab, began Moses

Moab, begyndte Moses at erklære denne lov, og siger,

[5Mo 1:6 DK-KJV] HERREN vor Gud talte til os i Horeb, og siger, I har boet længe nok på dette bjerg:
[5Mo 1:7 DK-KJV] Vend jer, og rejs, og gå til Amoriternes bjerg, og til alle stederne nær derved, på sletten, på bakkerne, og i dalen, og sydpå, og udtil havet, til Canaaniternes land, og til Libanon, til den store flod, floden Eufrat.
[5Mo 1:8 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har sat landet foran jer: gå ind og besid landet hvilket HERREN svor til jeres fædre, Abraham, Isak, og Jacob, for at give det til dem og til deres sæd efter dem.
[5Mo 1:9 DK-KJV] Og jeg talte til jer på det tidspunkt, og siger, Jeg migselv er ikke istand til at bære jer alene:
[5Mo 1:10 DK-KJV] HERREN jeres Gud har multipliceret jer, og, læg mærke til, I er denne dag som himlens stjerner i mangfoldighed.
[5Mo 1:11 DK-KJV] (Jeres fædres Gud HERREN gør jer et tusind gange så mange mere end I er, og velsigner jer, som han har lovet jer!)
[5Mo 1:12 DK-KJV] Hvordan kan jeg migselv alene bære jeres bekymringer, og jeres byrder, og jeres stridigheder?
[5Mo 1:13 DK-KJV] Ta' jer vise mænd, og forstående, og kendte blandt jeres stammer, og jeg vil gøre dem til ledere over jer.
[5Mo 1:14 DK-KJV] Og I svarede mig, og sagde, De ting som du har talt er gode for os at gøre.
[5Mo 1:15 DK-KJV] Sådant tog jeg lederen af jeres stammer, vise mænd, og kendte, og gjorde dem til ledere over jer, kaptajner over 1.000, og kaptajner over 100, og kaptajner over 50, og kaptajner over 10, og officere blandt jeres stammer.
[5Mo 1:16 DK-KJV] Og jeg pålagde jeres dommere på det tidspunkt, og siger, Hør sagerne mellem jeres brødre, og døm retfærdigt mellem enhver mand og hans broder, og de fremmede der er hos ham.
[5Mo 1:17 DK-KJV] I skal ikke respektere mennesker i dommen; men i skal høre de små såvel som de store; I skal ikke være bange for menneskets ansigt; for dommen er Guds: og sagen der er for svær for jer, bring den til mig, og jeg vil høre den.
[5Mo 1:18 DK-KJV] Og jeg befalede jer på det tidspunkt alle de ting som I skulle gøre.
[5Mo 1:19 DK-KJV] Og da vi rejste fra Horeb, gik vi gennem hele den store og forfærdelige vildmark, som I så' på vejen til Amoriternes bjerg, som HERREN vor Gud befalede os; og vi kom til Kadesh-barnea.
[5Mo 1:20 DK-KJV] Og jeg sagde til jer, I er kommet til Amoriternes bjerg, som HERREN vor Gud har giver til os.
[5Mo 1:21 DK-KJV] Læg mærke til, HERREN din Gud har sat landet foran dig: gå op og besid det, som dine fædres Gud HERREN har sagt til dig; frygt ikke, vær heller ikke modløs.
[5Mo 1:22 DK-KJV] Og I kom nær indtil mig hver en af jer, og sagde, Vi vil sende mænd foran os, og de skal undersøge landet for os, og gi' os en tilbagemelding af hvilken vej vi må gå op, og ind i hvilke byer vi skal komme.
[5Mo 1:23 DK-KJV] Og udtalelsen behagede mig vel: og jeg tog 12 mænd fra jer, en fra hver stamme:
[5Mo 1:24 DK-KJV] Og de vendte om og gik op til bjerget, og kom til Eshcol-dalen, og gennemsøgte den.
[5Mo 1:25 DK-KJV] Og de tog i deres hænder af landets frugt, og bragte det ned til os, og gav os en tilbagemelding, og sagde, Det er et godt land som HERREN vor Gud giver

to declare this law, saying,

De 1:6 The LORD our God spake unto us in Horeb, saying, Ye have dwelt long enough in this mount:
De 1:7 Turn you, and take your journey, and go to the mount of the Amorites, and unto all the places nigh thereunto, in the plain, in the hills, and in the vale, and in the south, and by the sea side, to the land of the Canaanites, and unto Lebanon, unto the great river, the river Euphrates.
De 1:8 Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD sware unto your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, to give unto them and to their seed after them.
De 1:9 And I spake unto you at that time, saying, I am not able to bear you myself alone:

De 1:10 The LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude.
De 1:11 (The LORD God of your fathers make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as he hath promised you!)
De 1:12 How can I myself alone bear your cumbrance, and your burden, and your strife?

De 1:13 Take you wise men, and understanding, and known among your tribes, and I will make them rulers over you.
De 1:14 And ye answered me, and said, The thing which thou hast spoken is good for us to do.

De 1:15 So I took the chief of your tribes, wise men, and known, and made them heads over you, captains over thousands, and captains over hundreds, and captains over fifties, and captains over tens, and officers among your tribes.
De 1:16 And I charged your judges at that time, saying, Hear the causes between your brethren, and judge righteously between every man and his brother, and the stranger that is with him.

De 1:17 Ye shall not respect persons in judgment; but ye shall hear the small as well as the great; ye shall not be afraid of the face of man; for the judgment is God's: and the cause that is too hard for you, bring it unto me, and I will hear it.
De 1:18 And I commanded you at that time all the things which ye should do.
De 1:19 And when we departed from Horeb, we went through all that great and terrible wilderness, which ye saw by the way of the mountain of the Amorites, as the LORD our God commanded us; and we came to Kadesh-barnea.
De 1:20 And I said unto you, Ye are come unto the mountain of the Amorites, which the LORD our God doth give unto us.

De 1:21 Behold, the LORD thy God hath set the land before thee: go up and possess it, as the LORD God of thy fathers hath said unto thee; fear not, neither be discouraged.
De 1:22 And ye came near unto me every one of you, and said, We will send men before us, and they shall search us out the land, and bring us word again by what way we must go up, and into what cities we shall come.
De 1:23 And the saying pleased me well: and I took twelve men of you, one of a tribe:
De 1:24 And they turned and went up into the mountain, and came unto the valley of Eshcol, and searched it out.
De 1:25 And they took of the fruit of the land in their hands, and brought it down unto us, and brought us word again, and said, It is a good land which the LORD our God doth give us.

os.

[5Mo 1:26 DK-KJV] Imidlertid ville I ikke gå op, men gjorde oprør imod jeres Gud HERRENs befaling:
De 1:26 Notwithstanding ye would not go up, but rebelled against the commandment of the LORD your God:

[5Mo 1:27 DK-KJV] Og I mumlede i jeres telte, og sagde, Fordi HERREN hadede os, har han bragt os videre ud af Egyptens land, for at forløst os ind i Amoriternes hånd, for at destruere os.
De 1:27 And ye murmured in your tents, and said, Because the LORD hated us, he hath brought us forth out of the land of Egypt, to deliver us into the hand of the Amorites, to destroy us.
[5Mo 1:28 DK-KJV] Hvor skal vi gå op henne? vore brødre har gjort vore hjerter modløse, og siger, Folket er større og højere end vi; byerne er store og murede op til himlen; og desuden har vi set Anakimernes sønner der.
De 1:28 Whither shall we go up? our brethren have discouraged our heart, saying, The people is greater and taller than we; the cities are great and walled up to heaven; and moreover we have seen the sons of the Anakims there.
[5Mo 1:29 DK-KJV] Da sagde jeg til jer, Vær ikke rædselsslagen, vær heller ikke bange for dem.
De 1:29 Then I said unto you, Dread not, neither be afraid of them.
[5Mo 1:30 DK-KJV] HERREN vor Gud som går foran jer, han skal kæmpe for jer, i overensstemmelse med alt det som han gjorde for jer i Egypten foran jeres øjne;
De 1:30 The LORD your God which goeth before you, he shall fight for you, according to all that he did for you in Egypt before your eyes;

[5Mo 1:31 DK-KJV] Og i vildmarken, hvor du har set hvordan at HERREN din Gud bar dig, som en mand bære hans søn, på hele vejen hvor I gik, indtil I kom til dette sted.
De 1:31 And in the wilderness, where thou hast seen how that the LORD thy God bare thee, as a man doth bear his son, in all the way that ye went, until ye came into this place.

[5Mo 1:32 DK-KJV] Dog i denne ting troede I ikke HERREN jeres Gud,
De 1:32 Yet in this thing ye did not believe the LORD your God,
[5Mo 1:33 DK-KJV] Som gik på vejen foran jer, for at finde jer et sted til at slå jeres telte op i, i ild om natten, for at vise jer ved hvilken vej I skulle gå, og i en sky om dagen.
De 1:33 Who went in the way before you, to search you out a place to pitch your tents in, in fire by night, to shew you by what way ye should go, and in a cloud by day.
[5Mo 1:34 DK-KJV] Og HERREN hørte jeres ords stemme, og var vred, og sværgede, og siger,
De 1:34 And the LORD heard the voice of your words, and was wroth, and sware, saying,
[5Mo 1:35 DK-KJV] Med sikkerhed skal ikke én af disse mennesker af denne onde generation se det gode land, som jeg svor at gi' til jeres fædre,
De 1:35 Surely there shall not one of these men of this evil generation see that good land, which I sware to give unto your fathers,
[5Mo 1:36 DK-KJV] Foruden Jephunnehs søn Caleb; han skal se det, og til ham vil jeg gi' landet som han har trådt på, og til hans børn, fordi han fuldt ud har fulgt HERREN.
De 1:36 Save Caleb the son of Jephunneh; he shall see it, and to him will I give the land that he hath trodden upon, and to his children, because he hath wholly followed the LORD.
[5Mo 1:37 DK-KJV] HERREN var også vred på mig for jeres skyld, og siger, Også du skal ikke gå derhen.
De 1:37 Also the LORD was angry with me for your sakes, saying, Thou also shalt not go in thither.
[5Mo 1:38 DK-KJV] Men Nuns søn Josva, som står foran dig, han skal gå derhen: opmuntre ham: for han skal være skyld i at Israel arver det.
De 1:38 But Joshua the son of Nun, which standeth before thee, he shall go in thither: encourage him: for he shall cause Israel to inherit it.
[5Mo 1:39 DK-KJV] Desuden jeres små, som I sagde skulle være et bytte, og jeres børn, som i den dag ikke havde kundskab mellem godt og ondt, de skal gå derind, og til dem vil jeg gi' det, og de skal besidde det.
De 1:39 Moreover your little ones, which ye said should be a prey, and your children, which in that day had no knowledge between good and evil, they shall go in thither, and unto them will I give it, and they shall possess it.
[5Mo 1:40 DK-KJV] Men angående jer, vend jer om, og ta' jeres rejse ind i vildmarken på vejen til det Røde hav.
De 1:40 But as for you, turn you, and take your journey into the wilderness by the way of the Red sea.
[5Mo 1:41 DK-KJV] Da svarede I og sagde til mig, Vi har syndet imod HERREN, vi vil gå op og kæmpe, i overensstemmelse med alt det HERREN vor Gud befalede os. Og da I havde bevæbnet hver en mand med hans krigsvåben, var I klar til at gå op til bakken.
De 1:41 Then ye answered and said unto me, We have sinned against the LORD, we will go up and fight, according to all that the LORD our God commanded us. And when ye had girded on every man his weapons of war, ye were ready to go up into the hill.
[5Mo 1:42 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Sig til dem, Gå ikke op, kæmp heller ikke; for jeg er ikke blandt jer; for ikke at I er slået foran jeres fjender.
De 1:42 And the LORD said unto me, Say unto them, Go not up, neither fight; for I am not among you; lest ye be smitten before your enemies.
[5Mo 1:43 DK-KJV] Sådant talte jeg til jer; og I ville ikke høre, men gjorde oprør imod HERRENs befaling, og gik arrogant op til bakken.
De 1:43 So I spake unto you; and ye would not hear, but rebelled against the commandment of the LORD, and went presumptuously up into the hill.
[5Mo 1:44 DK-KJV] Og Amoriterne, som bor på det bjerg, kom ud imod jer, og jagede jer, som bier gør, og destruerede jer i Seir, lige til Hormah.
De 1:44 And the Amorites, which dwelt in that mountain, came out against you, and chased you, as bees do, and destroyed you in Seir, even unto Hormah.

[5Mo 1:45 DK-KJV] Og I returnerede og græd foran HERREN; men HERREN ville ikke lytte til jeres stemme, heller ikke høre hvad I siger.
De 1:45 And ye returned and wept before the LORD; but the LORD would not hearken to your voice, nor give ear unto you.

[5Mo 1:46 DK-KJV] Sådant opholdt I jer i Kadesh i mange
De 1:46 So ye abode in Kadesh many days, according unto the

dage, ifølge de dage som i opholdt jer der.

days that ye abode there.

[5Mo 2:1 DK-KJV] Da vendte vi om, og tog vores rejse ind i vildmarken på vejen til det Røde hav, som HERREN fortalte mig: og vi gik rundt om bjerget Seir i mange dage.

De 2:1 Then we turned, and took our journey into the wilderness by the way of the Red sea, as the LORD spake unto me: and we compassed mount Seir many days.

[5Mo 2:2 DK-KJV] Og HERREN talte til mig, og siger,
[5Mo 2:3 DK-KJV] I har gået rundt om dette bjerg længe nok: vend jer nordpå.
[5Mo 2:4 DK-KJV] Og befal du folket, og sig, I skal til at passere gennem jeres brødres kyst Esaus børn, som bor i Seir; og de skal være bange for jer: pas I derfor godt på jerselv:
[5Mo 2:5 DK-KJV] Bland jer ikke med dem; for jeg vil ikke gi' jer af deres land, nej, ikke så meget som en fodsbredde; fordi jeg har givet Seir-bjerget som en besiddelse til Esau.
[5Mo 2:6 DK-KJV] I skal købe mad af dem for penge, så I må spise; og I skal også købe vand af dem for penge, så I må drikke.
[5Mo 2:7 DK-KJV] For HERREN din Gud har velsignet dig i hele din hånds virke: han kender din vandring gennem denne store vildmark: disse 40 år har HERREN din Gud været med dig; du har ingenting manglet.
[5Mo 2:8 DK-KJV] Og da vi passerede forbi fra Esaus børn vore brødre, som bor i Seir, via vejen på sletten fra Elath, og fra Ezion-geber, vendte vi og passerede forbi vejen i Moabs vildmark.
[5Mo 2:9 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Forurolig ikke Moabiterne, kæmp heller ikke mod dem i kamp: for jeg vil ikke gi' dig af deres land som en besiddelse; fordi jeg har givet Ar til Lots børn som en besiddelse.
[5Mo 2:10 DK-KJV] Emimerne boede derinde før i tiden, et stort folk, og mange, og høje, som Anakimerne;
[5Mo 2:11 DK-KJV] Som også var anset for at være giganter, som Anakimerne; men Moabiterne kalder dem for Emims.
[5Mo 2:12 DK-KJV] Horimerne boede også før i tiden i Seir; men Esaus børn efterfulgte dem, da de havde destrueret dem foran sig, og boede i deres sted; som Israel gjorde mod landet i hans besiddelse, som HERREN gav til dem.
[5Mo 2:13 DK-KJV] Rejs jer nu op, sagde jeg, og kom jer over Zered-bækken. Og vi gik over Zered-bækken.
[5Mo 2:14 DK-KJV] Og tidsrummet i hvilket vi kom fra Kadesh-barnea, indtil vi var kommet over Zered-bækken, var 38 år; indtil hele generationen af soldater var spildt ud fra hæren, som HERREN svor overfor dem.
[5Mo 2:15 DK-KJV] For HERREN hånd var sandelig imod dem, for at destruere dem fra hæren, indtil de var fortæret.
[5Mo 2:16 DK-KJV] Sådant skete det, da alle soldaterne var fortæret og døde blandt folket,

De 2:2 And the LORD spake unto me, saying,
De 2:3 Ye have compassed this mountain long enough: turn you northward.
De 2:4 And command thou the people, saying, Ye are to pass through the coast of your brethren the children of Esau, which dwell in Seir; and they shall be afraid of you: take ye good heed unto yourselves therefore:
De 2:5 Meddle not with them; for I will not give you of their land, no, not so much as a foot breadth; because I have given mount Seir unto Esau for a possession.
De 2:6 Ye shall buy meat of them for money, that ye may eat; and ye shall also buy water of them for money, that ye may drink.
De 2:7 For the LORD thy God hath blessed thee in all the works of thy hand: he knoweth thy walking through this great wilderness: these forty years the LORD thy God hath been with thee; thou hast lacked nothing.
De 2:8 And when we passed by from our brethren the children of Esau, which dwelt in Seir, through the way of the plain from Elath, and from Ezion-gaber, we turned and passed by the way of the wilderness of Moab.
De 2:9 And the LORD said unto me, Distress not the Moabites, neither contend with them in battle: for I will not give thee of their land for a possession; because I have given Ar unto the children of Lot for a possession.
De 2:10 The Emims dwelt therein in times past, a people great, and many, and tall, as the Anakims;

De 2:11 Which also were accounted giants, as the Anakims; but the Moabites call them Emims.
De 2:12 The Horims also dwelt in Seir beforetime; but the children of Esau succeeded them, when they had destroyed them from before them, and dwelt in their stead; as Israel did unto the land of his possession, which the LORD gave unto them.
De 2:13 Now rise up, said I, and get you over the brook Zered. And we went over the brook Zered.
De 2:14 And the space in which we came from Kadesh-barnea, until we were come over the brook Zered, was thirty and eight years; until all the generation of the men of war were wasted out from among the host, as the LORD sware unto them.
De 2:15 For indeed the hand of the LORD was against them, to destroy them from among the host, until they were consumed.
De 2:16 So it came to pass, when all the men of war were consumed and dead from among the people,

[5Mo 2:17 DK-KJV] At HERREN talte til mig, og siger,
[5Mo 2:18 DK-KJV] Du skal passere over gennem Ar, Moabs kyst, denne dag:
[5Mo 2:19 DK-KJV] Og når du kommer nær over imod Ammons børn, Forurolig dem ikke, bland jer heller ikke med dem: for jeg vil ikke gi' dig nogen besiddelse af Ammons børns land; fordi jeg har givet det som en besiddelse til Lots børn.
[5Mo 2:20 DK-KJV] (Det var også anset for at være et gigantland: giganter boede derinde i gammel tid; og

De 2:17 That the LORD spake unto me, saying,
De 2:18 Thou art to pass over through Ar, the coast of Moab, this day:
De 2:19 And when thou comest nigh over against the children of Ammon, distress them not, nor meddle with them: for I will not give thee of the land of the children of Ammon any possession; because I have given it unto the children of Lot for a possession.
De 2:20 (That also was accounted a land of giants: giants dwelt therein in old time; and the Ammonites call them Zamzummims;

Ammoniterne kalder dem Zamzummims;

[5Mo 2:21 DK-KJV] Et folk stort, og mange, og høje, som Anakimerne; men HERREN destruerede dem foran dem; og de efterfulgte dem, og boede i deres sted:
De 2:21 A people great, and many, and tall, as the Anakims; but the LORD destroyed them before them; and they succeeded them, and dwelt in their stead:

[5Mo 2:22 DK-KJV] Som han gjorde overfor Esaus børn, som boede i Seir, da han destruerede Horimerne foran dem; og de efterfulgte dem, og boede i deres sted lige indtil denne dag:
De 2:22 As he did to the children of Esau, which dwelt in Seir, when he destroyed the Horims from before them; and they succeeded them, and dwelt in their stead even unto this day:
De 2:23 And the Avims which dwelt in Hazerim, even unto Azzah, the Caphtorims, which came forth out of Caphtor, destroyed them, and dwelt in their stead.)
[5Mo 2:23 DK-KJV] Og Avimerne som boede i Hazerim, lige til Azzaah, Caphtorimerne, som kom frem ud af Caphtor, destruerede dem, og boede i deres sted.)
[5Mo 2:24 DK-KJV] Rejs I jer op, ta' jeres rejse, og passer over floden Arnon: læg mærke til, jeg har givet Sihon Amoriten ind i din hånd, Heshbons konge, og hans land: begynd at indta' det, og kæmp mod ham i kamp.
De 2:24 Rise ye up, take your journey, and pass over the river Arnon: behold, I have given into thine hand Sihon the Amorite, king of Heshbon, and his land: begin to possess it, and contend with him in battle.
[5Mo 2:25 DK-KJV] Denne dag vil jeg begynde at putte skrækken for dig og frygten for dig over nationerne der er under hele himmelen, som skal høre report om dig, og skal ryste, og være i angst på grund af dig.
De 2:25 This day will I begin to put the dread of thee and the fear of thee upon the nations that are under the whole heaven, who shall hear report of thee, and shall tremble, and be in anguish because of thee.
[5Mo 2:26 DK-KJV] Og jeg sendte budbringere ud af Kedemoths vildmark til Heshbons konge Sihon med ord om fred, som siger,
De 2:26 And I sent messengers out of the wilderness of Kedemoth unto Sihon king of Heshbon with words of peace, saying,

[5Mo 2:27 DK-KJV] Lad mig passere gennem dit land: jeg vil gå langs med landevejen, jeg vil hverken vende mig mod højre hånd eller mod venstre.
De 2:27 Let me pass through thy land: I will go along by the high way, I will neither turn unto the right hand nor to the left.
[5Mo 2:28 DK-KJV] Du skal sælge mig mad for penge, så jeg må spise; og gi' mig vand for penge, så jeg må drikke: kun jeg vil passere gennem på mine fødder;
De 2:28 Thou shalt sell me meat for money, that I may eat; and give me water for money, that I may drink: only I will pass through on my feet;

[5Mo 2:29 DK-KJV] (Som Esaus børn som bor i Seir, og Moabiterne som bor i Ar, gjorde overfor mig;) indtil jeg skal passere over Jordanfloden ind i det land som HERREN vor Gud giver os.
De 2:29 (As the children of Esau which dwell in Seir, and the Moabites which dwell in Ar, did unto me;) until I shall pass over Jordan into the land which the LORD our God giveth us.

[5Mo 2:30 DK-KJV] Men Heshbons konge Sihon ville ikke lade mig passere forbi ham: for HERREN din Gud forhærdede hans ånd, og gjorde hans hjerte stædig, så han måtte forløse ham ind i din hånd, som det viser sig denne dag.
De 2:30 But Sihon king of Heshbon would not let us pass by him: for the LORD thy God hardened his spirit, and made his heart obstinate, that he might deliver him into thy hand, as appeareth this day.
[5Mo 2:31 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Læg mærke til, jeg har begyndt at gi' Sihon og hans land foran dig: begynd at besid, så du må arve hans land.
De 2:31 And the LORD said unto me, Behold, I have begun to give Sihon and his land before thee: begin to possess, that thou mayest inherit his land.
[5Mo 2:32 DK-KJV] Da kom Sihon ud imod os, han og hele hans folk, for at kæmpe i Jahaz.
De 2:32 Then Sihon came out against us, he and all his people, to fight at Jahaz.

[5Mo 2:33 DK-KJV] Og HERREN vor Gud forløste ham foran os; og vi slog ham, og hans sønner, og hele hans folk.
De 2:33 And the LORD our God delivered him before us; and we smote him, and his sons, and all his people.

[5Mo 2:34 DK-KJV] Og vi tog alle hans byer på det tidspunkt, og destruerede fuldstændigt mændene, og kvinderne, og de små, i enhver by, vi lod ingen være tilbage:
De 2:34 And we took all his cities at that time, and utterly destroyed the men, and the women, and the little ones, of every city, we left none to remain:
[5Mo 2:35 DK-KJV] Kun kvæget tog vi som et bytte til osselv, og byttet fra byerne som vi tog.
De 2:35 Only the cattle we took for a prey unto ourselves, and the spoil of the cities which we took.
[5Mo 2:36 DK-KJV] Fra Aroer, som er ved kanten af floden Arnon, og fra byen der er ved floden, lige til Gilead, der var der ikke en by der var for stærk for os: HERREN forløste alt til os:
De 2:36 From Aroer, which is by the brink of the river of Arnon, and from the city that is by the river, even unto Gilead, there was not one city too strong for us: the LORD our God delivered all unto us:
[5Mo 2:37 DK-KJV] Kun mod Ammons børns land kom du ikke, heller ikke mod noget sted fra floden Jabbok, heller ikke mod byerne på bjerget, ej heller mod hvadsomhelst HERREN vor Gud forbød os.
De 2:37 Only unto the land of the children of Ammon thou camest not, nor unto any place of the river Jabbok, nor unto the cities in the mountains, nor unto whatsoever the LORD our God forbad us.

[5Mo 3:1 DK-KJV] Da vendte vi om, og gik på af vejen til Bashan: og Bashans konge Og kom ud imod os, han og hele hans folk, til kamp i Edrei.
De 3:1 Then we turned, and went up the way to Bashan: and Og the king of Bashan came out against us, he and all his people, to battle at Edrei.
[5Mo 3:2 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Frygt ham ikke: for jeg vil forløse ham, og hele hans folk, og hans land, ind i din hånd, som du skal gøre mod ham som du gjorde mod Amoriternes konge Sihon, som boede i Heshbon.
De 3:2 And the LORD said unto me, Fear him not: for I will deliver him, and all his people, and his land, into thy hand; and thou shalt do unto him as thou didst unto Sihon king of the Amorites, which dwelt at Heshbon.
[5Mo 3:3 DK-KJV] Sådant forløste HERREN vor Gud også Og ind i vores hænder, Bashans konge, og hele hans folk: og vi slog ham indtil der ikke var nogen af hans tilbage.
De 3:3 So the LORD our God delivered into our hands Og also, the king of Bashan, and all his people: and we smote him until none was left to him remaining.
[5Mo 3:4 DK-KJV] Og vi tog alle hans byer på det tidspunkt, der var ikke en by som vi ikke tog fra dem, 60 byer, hele Argob-regionen, Ogs kongerige i Bashan.
De 3:4 And we took all his cities at that time, there was not a city which we took not from them, threescore cities, all the region of Argob, the kingdom of Og in Bashan.
[5Mo 3:5 DK-KJV] Alle disse byer var indhegnet med høje mure, porte, og tværlæggere; foruden landsbyer en hele del.
De 3:5 All these cities were fenced with high walls, gates, and bars; beside unwalled towns a great many.
[5Mo 3:6 DK-KJV] Og vi destruerede dem fuldstændigt, som vi gjorde mod Heshbons konge Sihon, ved fuldstændigt at destruere mændene, kvinder, og børn, i enhver by.
De 3:6 And we utterly destroyed them, as we did unto Sihon king of Heshbon, utterly destroying the men, women, and children, of every city.
[5Mo 3:7 DK-KJV] Men alt kvæget, og byttet fra byerne, tog vi til osselv som et bytte.
De 3:7 But all the cattle, and the spoil of the cities, we took for a prey to ourselves.
[5Mo 3:8 DK-KJV] Og vi tog på det tidspunkt ud af hånden på de 2 Amorit konger det land der var på denne side af Jordanfloden, fra Arnon-floden til Hermon;
De 3:8 And we took at that time out of the hand of the two kings of the Amorites the land that was on this side Jordan, from the river of Arnon unto mount Hermon;
[5Mo 3:9 DK-KJV] (Dette Hermon-bjerg kalder Sidonianerne for Sirion; og Amoriterne kalder det Shenir;)
De 3:9 (Which Hermon the Sidonians call Sirion; and the Amorites call it Shenir;)
[5Mo 3:10 DK-KJV] Alle byerne på sletten, og hele Gilead, og hele Bashan, indtil Salchah og Edrei, byer i Ogs kongerige i Bashan.
De 3:10 All the cities of the plain, and all Gilead, and all Bashan, unto Salchah and Edrei, cities of the kingdom of Og in Bashan.
[5Mo 3:11 DK-KJV] For kun Bashans konge Og var tilbage fra resterne af giganterne; læg mærke til, hans seng var en jernseng; er den ikke i Ammons børns Rabbath? 4.5 meter var dens længde, og den var 2 meter bred, efter et menneskes metermål.
De 3:11 For only Og king of Bashan remained of the remnant of giants; behold, his bedstead was a bedstead of iron; is it not in Rabbath of the children of Ammon? nine cubits was the length thereof, and four cubits the breadth of it, after the cubit of a man.
[5Mo 3:12 DK-KJV] Og dette land, som vi besad på dette tidspunkt, fra Aroer, som er ved floden Arnon, og halvdelen af Gilead, og dens byer, gav jeg til Rubenniterne og Gaditerne.
De 3:12 And this land, which we possessed at that time, from Aroer, which is by the river Arnon, and half mount Gilead, and the cities thereof, gave I unto the Reubenites and to the Gadites.
[5Mo 3:13 DK-KJV] Og resten af Gilead, og hele Bashan, som var Ogs kongerige, gav jeg til halvdelen af Manassehs stamme; hele Argob-regionen, med hele Bashan, som var kaldt giganternes land.
De 3:13 And the rest of Gilead, and all Bashan, being the kingdom of Og, gave I unto the half tribe of Manasseh; all the region of Argob, with all Bashan, which was called the land of giants.
[5Mo 3:14 DK-KJV] Jair sønnen af Manasseh tog hele Argobs land udtil Geshuris og Maachathis kyster; og kaldte dem efter hans eget navn, Bashan-havoth-jair, indtil denne dag.
De 3:14 Jair the son of Manasseh took all the country of Argob unto the coasts of Geshuri and Maachathi; and called them after his own name, Bashan-havoth-jair, unto this day.
[5Mo 3:15 DK-KJV] Og jeg gav Gilead til Machir.
De 3:15 And I gave Gilead unto Machir.
[5Mo 3:16 DK-KJV] Og til Rubeniterne og til Gaditerne gav jeg fra Gilead lige til floden Arnon halvdelen af dalen, og grænsen lige til floden Jabbok, som er Ammons børns grænse;
De 3:16 And unto the Reubenites and unto the Gadites I gave from Gilead even unto the river Arnon half the valley, and the border even unto the river Jabbok, which is the border of the children of Ammon;
[5Mo 3:17 DK-KJV] Også sletten, og Jordanfloden, og dens kyst, fra Chinnereth lige til havet på sletten, ja salthavet, under Ashdoth-pisgah østpå.
De 3:17 The plain also, and Jordan, and the coast thereof, from Chinnereth even unto the sea of the plain, even the salt sea, under Ashdoth-pisgah eastward.
[5Mo 3:18 DK-KJV] Og jeg befalede jer på det tidspunkt, og siger, HERREN jeres Gud har givet jer dette land for at besidde det: I skal passere armerede over foran jeres brødre Israels børn, alle der er egnet til krigen.
De 3:18 And I commanded you at that time, saying, The LORD your God hath given you this land to possess it: ye shall pass over armed before your brethren the children of Israel, all that are meet for the war.
[5Mo 3:19 DK-KJV] Men jeres hustruer, og jeres små, og jeres kvæg, (for jeg ved at I har meget kvæg,) skal bli' tilbage i jeres byer som jeg har givet jer;
De 3:19 But your wives, and your little ones, and your cattle, (for I know that ye have much cattle,) shall abide in your cities which I have given you;
[5Mo 3:20 DK-KJV] Indtil HERREN har givet resten til jeres brødre, på samme måde som til jer, og indtil de også besidder det land som HERREN jeres Gud har givet dem på den anden
De 3:20 Until the LORD have given rest unto your brethren, as well as unto you, and until they also possess the land which the LORD your God hath given them

side af Jordanfloden: og da skal alle mand vende tilbage til hans besiddelse, som jeg har givet jer.
[5Mo 3:21 DK-KJV] Og jeg befalede Josva på det tidspunkt, og siger, Dine øjne har set alt det HERREN jeres Gud har gjort mod disse 2 konger: sådant skal HERREN gøre mod alle kongerigerne hvor du passere hen.
[5Mo 3:22 DK-KJV] I skal ikke frygte dem: for HERREN jeres Gud han skal kæmpe for jer.
[5Mo 3:23 DK-KJV] Og jeg bønfaldt HERREN på det tidspunkt, og siger,
[5Mo 3:24 DK-KJV] Kæreste Herre GUD, du har begyndt at vise din tjener din storhed, og din mægtige hånd: for hvilken Gud er der i himmel eller på jord, der kan gøre ifølge dine gerninger, og ifølge din magt?
[5Mo 3:25 DK-KJV] Jeg ber dig, lad mig gå over, og se det gode land der er på den anden side af Jordanfloden, det smukke bjerg, og Libanon.
[5Mo 3:26 DK-KJV] Men HERREN var vred på mig for jeres skyld, og ville ikke høre på mig: og HERREN sagde til mig, Lad det være nok for dig; tal ikke mere til mig om denne sag.
[5Mo 3:27 DK-KJV] Kom dig op på toppen af Pisgah, og opløft dine øjne vestover, og nordover, og sydover, og østover, og læg mærke til det med dine øjne: for du skal ikke gå over denne Jordanflod.

[5Mo 3:28 DK-KJV] Men læg det på Josva, og opmuntre ham, og styrk ham: for han skal gå over foran dette folk, og hans skal forårsage dem til at arve det land som du skal se.
[5Mo 3:29 DK-KJV] Sådant opholdt vi os i dalen over imod Beth-peor.

beyond Jordan: and then shall ye return every man unto his possession, which I have given you.
De 3:21 And I commanded Joshua at that time, saying, Thine eyes have seen all that the LORD your God hath done unto these two kings: so shall the LORD do unto all the kingdoms whither thou passest.
De 3:22 Ye shall not fear them: for the LORD your God he shall fight for you.

De 3:23 And I besought the LORD at that time, saying,
De 3:24 O Lord GOD, thou hast begun to shew thy servant thy greatness, and thy mighty hand: for what God is there in heaven or in earth, that can do according to thy works, and according to thy might?
De 3:25 I pray thee, let me go over, and see the good land that is beyond Jordan, that goodly mountain, and Lebanon.
De 3:26 But the LORD was wroth with me for your sakes, and would not hear me: and the LORD said unto me, Let it suffice thee; speak no more unto me of this matter.
De 3:27 Get thee up into the top of Pisgah, and lift up thine eyes westward, and northward, and southward, and eastward, and behold it with thine eyes: for thou shalt not go over this Jordan.
De 3:28 But charge Joshua, and encourage him, and strengthen him: for he shall go over before this people, and he shall cause them to inherit the land which thou shalt see.

De 3:29 So we abode in the valley over against Beth-peor.

5 Mosebog Kapitel 4 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 4:1 DK-KJV] Lyt nu derfor efter, Kæreste Israel, på vedtægterne og dommene, som jeg lærer jer, for at gøre dem, så I må leve, og gå ind og besidde det land som HERREN Gud af jeres fædre giver jer.

[5Mo 4:2 DK-KJV] I skal ikke lægge til det ord som jeg befaler jer, I skal heller ikke trække noget fra det, så I må holde befalingerne fra HERREN jeres Gud som jeg befaler jer.
[5Mo 4:3 DK-KJV] Jeres øjne har set hvad HERREN gjorde på grund af Baal-peor: for alle de mænd der fulgte Baal-peor, dem har HERREN jeres Gud destrueret blandt jer.
[5Mo 4:4 DK-KJV] Men I der klyngede jer til HERREN jeres Gud er i live hver og en af jer denne dag.
[5Mo 4:5 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har lært jer vedtægter og domme, ligesom HERREN min Gud befalede mig, så I skulle gøre sådant i det land der hvor I går hen for at besidde det.
[5Mo 4:6 DK-KJV] Hold og gør dem derfor; for dette er jeres visdom og jeres forståelse foran nationernes øjne, som skal høre alle disse vedtægter, og sige, Denne store nation er sandelig et vist og forstående folk.
[5Mo 4:7 DK-KJV] For hvilken nation er der, der er så stor, som har Gud så nær ved dem, som HERREN vor Gud er i alle ting som vi kalder på ham for?
[5Mo 4:8 DK-KJV] Og hvilken nation er der, der er så stor, der har vedtægter og domme så retfærdige som hele denne lov, som er sat foran jer denne dag?
[5Mo 4:9 DK-KJV] Men pas på digselv, og hold din sjæl

De 4:1 Now therefore hearken, O Israel, unto the statutes and unto the judgments, which I teach you, for to do them, that ye may live, and go in and possess the land which the LORD God of your fathers giveth you.
De 4:2 Ye shall not add unto the word which I command you, neither shall ye diminish ought from it, that ye may keep the commandments of the LORD your God which I command you.
De 4:3 Your eyes have seen what the LORD did because of Baal-peor: for all the men that followed Baal-peor, the LORD thy God hath destroyed them from among you.
De 4:4 But ye that did cleave unto the LORD your God are alive every one of you this day.

De 4:5 Behold, I have taught you statutes and judgments, even as the LORD my God commanded me, that ye should do so in the land whither ye go to possess it.
De 4:6 Keep therefore and do them; for this is your wisdom and your understanding in the sight of the nations, which shall hear all these statutes, and say, Surely this great nation is a wise and understanding people.
De 4:7 For what nation is there so great, who hath God so nigh unto them, as the LORD our God is in all things that we call upon him for?
De 4:8 And what nation is there so great, that hath statutes and judgments so righteous as all this law, which I set before you this day?
De 4:9 Only take heed to thyself, and keep thy soul

påpasselig, for ikke at du glemmer de ting som dine øjne har set, og for ikke at de forlader dit hjerte alle dagene i dit liv: men lær dine sønner dem, og dine sønners sønner.

[5Mo 4:10 DK-KJV] Specielt den dag hvor du stod foran HERREN din Gud i Horeb, da HERREN sagde til mig, Saml folket sammen til mig, og jeg vil få dem til at høre mine ord, så de må lære at frygte mig alle dagene som de skal leve på jorden, og så de må undervise deres børn.
[5Mo 4:11 DK-KJV] Og I kom nær og stod nedenfor bjerget; og bjerget brændte med ild indtil midten af himlen, med mørke, skyer, og tyk mørke.
[5Mo 4:12 DK-KJV] Og HERREN talte til jer ud af ildens midte: I hørte ordenes stemme, men så' ingen skikkelse; I hørte kun en stemme.
[5Mo 4:13 DK-KJV] Og han erklærede hans pagt overfor jer, som han befalede jer at udføre, ja 10 befalinger; og han skrev dem på 2 stentavler.
[5Mo 4:14 DK-KJV] Og HERREN befalede mig på det tidspunkt at lære jer vedtægter og domme, så I måtte gøre dem i det land der hvorover I går hen for at besidde det.
[5Mo 4:15 DK-KJV] Pas I derfor rigtig godt på jerselv; for I så' ingen slags skikkelse i den dag hvor HERREN talte til jer i Horeb ud af ildens midte:
[5Mo 4:16 DK-KJV] For ikke at I korrumperer jerselv, og laver jer en udformet figur, skikkelsen af en figur, der ligner et hankøn eller et hunkøn,
[5Mo 4:17 DK-KJV] Der ligner et dyr der er på jorden, der ligner en vinget fugl der flyver i luften,

[5Mo 4:18 DK-KJV] Der ligner en ting der kryber på jorden, der ligner en fisk der er i vandmasserne under jorden:
[5Mo 4:19 DK-KJV] Og for ikke at du opløfter dine øjne mod himlen, og når du ser solen, og månen, og stjernerne, ja hele himmelhæren, skulle bli' drevet til at tilbede dem, og tjene dem, som HERREN din Gud har delt til alle nationer under hele himlen.
[5Mo 4:20 DK-KJV] Men HERREN har taget jer, og bragt jer frem ud af ildovnen, ja ud af Egypten, for at være et arvende folk overfor ham, som I er denne dag.
[5Mo 4:21 DK-KJV] Desuden var HERREN vred på mig for jeres skyld, og svor at jeg ikke skulle gå over Jordanfloden, og at jeg ikke skulle gå ind i det gode land, som HERREN din Gud giver dig som en arv:
[5Mo 4:22 DK-KJV] Men jeg må dø i dette land, jeg må ikke gå over Jordanfloden: men I skal gå over, og besidde det gode land.
[5Mo 4:23 DK-KJV] Pas godt på jerselv, for ikke at I glemmer pagten fra HERREN jeres Gud, som han lavede med jer, og laver jer en udformet figur, eller der ligner en ting, som HERREN din Gud har forbudt dig.
[5Mo 4:24 DK-KJV] For HERREN din Gud er en fortærende ild, ja en jaloux Gud.
[5Mo 4:25 DK-KJV] Når du skal avle børn, og børnebørn, og I skal ha' været længe i landet, og skal korrumpere jerselv, og skal lave en udformet figur, eller der ligner en ting, og skal gøre ondt i HERREN din Gud øjne, for at provokere ham til vrede.
[5Mo 4:26 DK-KJV] Kalder jeg himmel og jord til vidne imod jer denne dag, at I snart fuldstændigt skal gå tabt udaf det land hvortil I går over Jordanfloden for at besidde det; I skal ikke forlænge jeres dage over det, men skal bli' fuldstændigt destrueret.
[5Mo 4:27 DK-KJV] Og HERREN skal sprede jer blandt

diligently, lest thou forget the things which thine eyes have seen, and lest they depart from thy heart all the days of thy life: but teach them thy sons, and thy sons' sons;
De 4:10 Specially the day that thou stoodest before the LORD thy God in Horeb, when the LORD said unto me, Gather me the people together, and I will make them hear my words, that they may learn to fear me all the days that they shall live upon the earth, and that they may teach their children.
De 4:11 And ye came near and stood under the mountain; and the mountain burned with fire unto the midst of heaven, with darkness, clouds, and thick darkness.
De 4:12 And the LORD spake unto you out of the midst of the fire: ye heard the voice of the words, but saw no similitude; only ye heard a voice.
De 4:13 And he declared unto you his covenant, which he commanded you to perform, even ten commandments; and he wrote them upon two tables of stone.
De 4:14 And the LORD commanded me at that time to teach you statutes and judgments, that ye might do them in the land whither ye go over to possess it.
De 4:15 Take ye therefore good heed unto yourselves; for ye saw no manner of similitude on the day that the LORD spake unto you in Horeb out of the midst of the fire:
De 4:16 Lest ye corrupt yourselves, and make you a graven image, the similitude of any figure, the likeness of male or female,
De 4:17 The likeness of any beast that is on the earth, the likeness of any winged fowl that flieth in the air,
De 4:18 The likeness of any thing that creepeth on the ground, the likeness of any fish that is in the waters beneath the earth:
De 4:19 And lest thou lift up thine eyes unto heaven, and when thou seest the sun, and the moon, and the stars, even all the host of heaven, shouldest be driven to worship them, and serve them, which the LORD thy God hath divided unto all nations under the whole heaven.
De 4:20 But the LORD hath taken you, and brought you forth out of the iron furnace, even out of Egypt, to be unto him a people of inheritance, as ye are this day.
De 4:21 Furthermore the LORD was angry with me for your sakes, and sware that I should not go over Jordan, and that I should not go in unto that good land, which the LORD thy God giveth thee for an inheritance:

De 4:22 But I must die in this land, I must not go over Jordan: but ye shall go over, and possess that good land.
De 4:23 Take heed unto yourselves, lest ye forget the covenant of the LORD your God, which he made with you, and make you a graven image, or the likeness of any thing, which the LORD thy God hath forbidden thee.
De 4:24 For the LORD thy God is a consuming fire, even a jealous God.
De 4:25 When thou shalt beget children, and children's children, and ye shall have remained long in the land, and shall corrupt yourselves, and make a graven image, or the likeness of any thing, and shall do evil in the sight of the LORD thy God, to provoke him to anger:

De 4:26 I call heaven and earth to witness against you this day, that ye shall soon utterly perish from off the land whereunto ye go over Jordan to possess it; ye shall not prolong your days upon it, but shall utterly be destroyed.
De 4:27 And the LORD shall scatter you among the nations,

nationerne, og I skal bli' efterladt få i antal blandt hedningerne, der hvor HERRE skal lede jer hen.
[5Mo 4:28 DK-KJV] Og der skal I tjene guder, udformet af menneskets hænder, træ og sten, som hverken ser, eller hører, eller spiser, eller lugter.
[5Mo 4:29 DK-KJV] Men hvis du skal søge HERREN din Gud derfra, skal du finde ham, hvis du søger ham med hele dit hjerte og med hele din sjæl.
[5Mo 4:30 DK-KJV] Når du er i trængsel, og alle disse ting er kommet over dig, ja i de sidste dage, hvis du vender dig mod HERREN din Gud, og skal være lydig overfor hans stemme;
[5Mo 4:31 DK-KJV] (For HERREN din Gud er en barmhjertig Gud;) vil han ikke forlade dig, heller ikke destruere dig, eller glemme dine fædres pagt som han svor overfor dem.
[5Mo 4:32 DK-KJV] For spørg nu om de dage der er gået, som var før dig, siden den dag hvor Gud skabte mennesket på jorden, og spørg fra den ene side af himlen til den anden, om der har været nogen sådan ting som denne store ting er, eller har været hørt som den?
[5Mo 4:33 DK-KJV] Har folk nogensiden hørt Guds stemme talende ud af ildens midte, som du har hørt, og levet?
[5Mo 4:34 DK-KJV] Eller har Gud prøvet at gå og ta' sig en nation fra midten af en anden nation, via fristelser, via tegn, og via undere, og via krig, og via en mægtig hånd, og via en udstrakt arm, og via stor terror, i overensstemmelse med alt det som HERREN jeres Gud gjorde for jer i Egypten foran jeres øjne?
[5Mo 4:35 DK-KJV] Det var vist til dig, så du måtte kende at HERREN han er Gud; der er ingen anden foruden ham.

[5Mo 4:36 DK-KJV] Han fik dig til at høre hans stemme ud af himlen, så han måtte instruere dig: og han viste dig hans store ild på jorden; og du hørte hans ord ud fra ildens midte.
[5Mo 4:37 DK-KJV] Og fordi han elskede dine fædre, derfor udvalgte han deres sæd efter dem, og bragte dig ud af Egypten ud foran hans øjne med hans mægtige kraft;
[5Mo 4:38 DK-KJV] For at uddrive nationer foran dig der er større og mægtigere end du er, for at bringe dig ind, for at gi' dig deres land som en arv, som det er denne dag.
[5Mo 4:39 DK-KJV] Forstå derfor denne dag, og tænk over det i dit hjerte, at HERREN han er Gud i himmel foroven, og på jorden forenden: der er ingen anden.
[5Mo 4:40 DK-KJV] Derfor skal du holde hans vedtægter, og hans befalinger, som jeg denne dag befaler dig, så det må gå dig godt, og med dine børn efter dig, og at du må forlænge dine dage på jorden, som HERREN din Gud giver dig, for evigt.
[5Mo 4:41 DK-KJV] Derefter løsrev Moses 3 byer på denne side af Jordanfloden mod solopgangen;
[5Mo 4:42 DK-KJV] Så drabsmændene måtte flygte derhen, som ubevidst skulle dræbe sin næste, og ikke hadede ham før i tiden; og at han måtte leve ved at flygte til en af disse byer:
[5Mo 4:43 DK-KJV] Nemlig, Bezer i vildmarken, i slettelandet, fra Reubeniterne; og Ramoth i Gilead, fra Gaditerne; og Golan i Bashan, fra Manassiterne.
[5Mo 4:44 DK-KJV] Og dette er loven som Moses satte foran Israels børn:
[5Mo 4:45 DK-KJV] Disse er vidnesbyrdene, og vedtægterne, og dommene, som Moses talte til Israels børn, efter de kom frem ud af Egypten,
[5Mo 4:46 DK-KJV] På denne side af Jordanfloden, i dalen over imod Beth-peor, i Amoriter kongen Sihons land, som

and ye shall be left few in number among the heathen, whither the LORD shall lead you.
De 4:28 And there ye shall serve gods, the work of men's hands, wood and stone, which neither see, nor hear, nor eat, nor smell.
De 4:29 But if from thence thou shalt seek the LORD thy God, thou shalt find him, if thou seek him with all thy heart and with all thy soul.
De 4:30 When thou art in tribulation, and all these things are come upon thee, even in the latter days, if thou turn to the LORD thy God, and shalt be obedient unto his voice;
De 4:31 (For the LORD thy God is a merciful God;) he will not forsake thee, neither destroy thee, nor forget the covenant of thy fathers which he sware unto them.
De 4:32 For ask now of the days that are past, which were before thee, since the day that God created man upon the earth, and ask from the one side of heaven unto the other, whether there hath been any such thing as this great thing is, or hath been heard like it?
De 4:33 Did ever people hear the voice of God speaking out of the midst of the fire, as thou hast heard, and live?
De 4:34 Or hath God assayed to go and take him a nation from the midst of another nation, by temptations, by signs, and by wonders, and by war, and by a mighty hand, and by a stretched out arm, and by great terrors, according to all that the LORD your God did for you in Egypt before your eyes?
De 4:35 Unto thee it was shewed, that thou mightest know that the LORD he is God; there is none else beside him.
De 4:36 Out of heaven he made thee to hear his voice, that he might instruct thee: and upon earth he shewed thee his great fire; and thou heardest his words out of the midst of the fire.
De 4:37 And because he loved thy fathers, therefore he chose their seed after them, and brought thee out in his sight with his mighty power out of Egypt;
De 4:38 To drive out nations from before thee greater and mightier than thou art, to bring thee in, to give thee their land for an inheritance, as it is this day.
De 4:39 Know therefore this day, and consider it in thine heart, that the LORD he is God in heaven above, and upon the earth beneath: there is none else.
De 4:40 Thou shalt keep therefore his statutes, and his commandments, which I command thee this day, that it may go well with thee, and with thy children after thee, and that thou mayest prolong thy days upon the earth, which the LORD thy God giveth thee, for ever.
De 4:41 Then Moses severed three cities on this side Jordan toward the sunrising;
De 4:42 That the slayer might flee thither, which should kill his neighbour unawares, and hated him not in times past; and that fleeing unto one of these cities he might live:
De 4:43 Namely, Bezer in the wilderness, in the plain country, of the Reubenites; and Ramoth in Gilead, of the Gadites; and Golan in Bashan, of the Manassites.
De 4:44 And this is the law which Moses set before the children of Israel:
De 4:45 These are the testimonies, and the statutes, and the judgments, which Moses spake unto the children of Israel, after they came forth out of Egypt,
De 4:46 On this side Jordan, in the valley over against Beth-peor, in the land of Sihon king of the Amorites, who dwelt at

boede i Heshbon, hvem Moses og Israels børn slog, efter de var kommet frem ud af Egypten:
[5Mo 4:47 DK-KJV] Og de besatte hans land, og landet for Bashan kongen Og, 2 Amoriter konger, som var på denne side af Jordanfloden mod solopgangen:
[5Mo 4:48 DK-KJV] Fra Aroer, som er ved bredden af floden Arnon, lige til Sion bjerget, som er Hermon-bjerget,
[5Mo 4:49 DK-KJV] Og hele sletten på denne side af Jordanfloden østpå, lige til havet på sletten, under Pisgahs kilder.

Heshbon, whom Moses and the children of Israel smote, after they were come forth out of Egypt:
De 4:47 And they possessed his land, and the land of Og king of Bashan, two kings of the Amorites, which were on this side Jordan toward the sunrising;
De 4:48 From Aroer, which is by the bank of the river Arnon, even unto mount Sion, which is Hermon,

De 4:49 And all the plain on this side Jordan eastward, even unto the sea of the plain, under the springs of Pisgah.

[5Mo 5:1 DK-KJV] Og Moses indkaldte hele Israel, og sagde til dem, Hør, Kæreste Israel, vedtægterne og dommene som jeg denne dag taler i jeres ører, så I må lære dem, og holde, og gøre dem.
[5Mo 5:2 DK-KJV] HERREN vor Gud lavede en pagt med os i Horeb.

[5Mo 5:3 DK-KJV] HERREN lavede ikke denne pagt med jeres fædre, men med os, ja os, som alle af os er her i live denne dag.
[5Mo 5:4 DK-KJV] HERREN talte med jer ansigt til ansigt på bjerget ud af ildens midte,

[5Mo 5:5 DK-KJV] (Jeg stod mellem HERREN og jer på det tidspunkt, for at vise jer HERRENs ord: for I var bange på grund af ilden, og gik ikke op ind i bjerget;) og siger,
[5Mo 5:6 DK-KJV] Jeg er HERREN din Gud, som bragte dig ud af Egyptens land, fra slaveriets hus.

De 5:1 And Moses called all Israel, and said unto them, Hear, O Israel, the statutes and judgments which I speak in your ears this day, that ye may learn them, and keep, and do them.
De 5:2 The LORD our God made a covenant with us in Horeb.
De 5:3 The LORD made not this covenant with our fathers, but with us, even us, who are all of us here alive this day.
De 5:4 The LORD talked with you face to face in the mount out of the midst of the fire,
De 5:5 (I stood between the LORD and you at that time, to shew you the word of the LORD: for ye were afraid by reason of the fire, and went not up into the mount;) saying,
De 5:6 I am the LORD thy God, which brought thee out of the land of Egypt, from the house of bondage.

[5Mo 5:7 DK-KJV] Du skal ingen andre guder ha' foran mig.
[5Mo 5:8 DK-KJV] Du skal ikke lave nogen udformet figur til digselv, eller noget der ligner nogle ting der er i himlen foroven, eller der er på jorden nedenunder, eller der er i vandmasserne under jorden:
[5Mo 5:9 DK-KJV] Du skal ikke bukke digselv ned for dem, heller ikke tjene dem: for jeg HERREN din Gud er en jaloux Gud, jeg hjemsøger fædrenes fejltrin over børnene indtil den tredje og fjerde generation af dem der hader mig,
[5Mo 5:10 DK-KJV] Og ved at vise barmhjertighed mod tusindvis af dem der elsker mig og holder mine befalinger.
[5Mo 5:11 DK-KJV] Du skal ikke bruge HERREN din Guds navn forgæves: for HERREN vil ikke holde ham skyldfri der bruger hans navn forgæves.
[5Mo 5:12 DK-KJV] Hold sabbatsdagen for at helligøre den, som HERREN din Gud har befalet dig.

De 5:7 Thou shalt have none other gods before me.
De 5:8 Thou shalt not make thee any graven image, or any likeness of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the waters beneath the earth:
De 5:9 Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them: for I the LORD thy God am a jealous God, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate me,
De 5:10 And shewing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.
De 5:11 Thou shalt not take the name of the LORD thy God in vain: for the LORD will not hold him guiltless that taketh his name in vain.
De 5:12 Keep the sabbath day to sanctify it, as the LORD thy God hath commanded thee.

[5Mo 5:13 DK-KJV] 6 dage skal du arbejde, og gøre alt dit virke:
[5Mo 5:14 DK-KJV] Men den 7'ne dag er HERREN din Guds sabbat: i den skal du ikke udføre noget arbejde, du, heller ikke din søn, heller ikke din datter, heller ikke din tjenestemand, heller ikke din tjenestepige, heller ikke din okse, heller ikke dit æsel, heller ikke dit kvæg, heller ikke dine fremmede der er indenfor dine porte; så din tjenestemand og din tjenestepige må hvile som du gør.

[5Mo 5:15 DK-KJV] Og husk at du var en tjener i Egyptens land, og at HERREN din Gud bragte dig ud derfra gennem en mægtig hånd og via en udstrakt arm: derfor befaler HERREN din Gud dig at holde sabbatsdagen.
[5Mo 5:16 DK-KJV] Ær din far og din mor: som HERREN din Gud har befalet dig; så dine dage må bli' forlænget, og så det må gå vel med dig, i det land som HERREN din Gud giver dig.

De 5:13 Six days thou shalt labour, and do all thy work:
De 5:14 But the seventh day is the sabbath of the LORD thy God: in it thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, nor thy manservant, nor thy maidservant, nor thine ox, nor thine ass, nor any of thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates; that thy manservant and thy maidservant may rest as well as thou.
De 5:15 And remember that thou wast a servant in the land of Egypt, and that the LORD thy God brought thee out thence through a mighty hand and by a stretched out arm: therefore the LORD thy God commanded thee to keep the sabbath day.
De 5:16 Honour thy father and thy mother, as the LORD thy God hath commanded thee; that thy days may be prolonged, and that it may go well with thee, in the land

which the LORD thy God giveth thee.

[5Mo 5:17 DK-KJV] Du skal ikke slå ihjel.
De 5:17 Thou shalt not kill.

[5Mo 5:18 DK-KJV] Du skal heller ikke begå utroskab.
De 5:18 Neither shalt thou commit adultery.

[5Mo 5:19 DK-KJV] Du skal heller ikke stjæle.
De 5:19 Neither shalt thou steal.

[5Mo 5:20 DK-KJV] Du skal heller ikke fremføre falsk vidnesbyrd imod din næste.
De 5:20 Neither shalt thou bear false witness against thy neighbour.

[5Mo 5:21 DK-KJV] Du skal heller ikke begære din næstes hustru, du skal heller ikke begære din næstes hus, hans mark, eller hans tjenestemand, eller hans tjenestepige, hans okse, eller hans æsel, eller nogen ting der er din næstes.
De 5:21 Neither shalt thou desire thy neighbour's wife, neither shalt thou covet thy neighbour's house, his field, or his manservant, or his maidservant, his ox, or his ass, or any thing that is thy neighbour's.

[5Mo 5:22 DK-KJV] Disse ord talte HERREN til hele jeres forsamling på bjerget ud af ildens midte, fra skyen, og fra det tykke mørke, med en stor stemme: og han lagde ikke noget til. Og han skrev dem på 2 stentavler, og forløste dem til mig.
De 5:22 These words the LORD spake unto all your assembly in the mount out of the midst of the fire, of the cloud, and of the thick darkness, with a great voice: and he added no more. And he wrote them in two tables of stone, and delivered them unto me.

[5Mo 5:23 DK-KJV] Og det skete, da I hørte stemmen ud af mørkets midte, (for bjerget brændte med ild,) at I kom nær til mig, ja alle lederne af jeres stammer, og jeres ældste;
De 5:23 And it came to pass, when ye heard the voice out of the midst of the darkness, (for the mountain did burn with fire,) that ye came near unto me, even all the heads of your tribes, and your elders;

[5Mo 5:24 DK-KJV] Og I sagde, Læg mærke til, HERREN vor Gud har vist os hans herlighed og hans storhed, og vi har hørt hans stemme ud af ildens midte: vi har denne dag set at Gud sandelig taler med mennesket, og han lever.
De 5:24 And ye said, Behold, the LORD our God hath shewed us his glory and his greatness, and we have heard his voice out of the midst of the fire: we have seen this day that God doth talk with man, and he liveth.

[5Mo 5:25 DK-KJV] Hvorfor skulle vi dø nu? for denne store ild fortærer os: hvis vi hører HERREN vor Guds stemme mere, da skal vi dø.
De 5:25 Now therefore why should we die? for this great fire will consume us: if we hear the voice of the LORD our God any more, then we shall die.

[5Mo 5:26 DK-KJV] For hvem er der af alt kød, der har hørt den levende Guds stemme som taler ud af ildens midte, som vi har, og levet?
De 5:26 For who is there of all flesh, that hath heard the voice of the living God speaking out of the midst of the fire, as we have, and lived?

[5Mo 5:27 DK-KJV] Gå du nær, og hør alt det HERREN vor Gud skal sige: og tal du til os alt det HERREN vor Gud taler til dig; og vi vil høre det, og gøre det.
De 5:27 Go thou near, and hear all that the LORD our God shall say: and speak thou unto us all that the LORD our God shall speak unto thee; and we will hear it, and do it.

[5Mo 5:28 DK-KJV] Og HERREN hørte ordene fra jeres stemme, da I talte til mig; og HERREN sagde til mig, Jeg har hørt ordene fra dette folks stemme, som de har talt til dig; de har sagt vel i alt det de har talt.
De 5:28 And the LORD heard the voice of your words, when ye spake unto me; and the LORD said unto me, I have heard the voice of the words of this people, which they have spoken unto thee: they have well said all that they have spoken.

[5Mo 5:29 DK-KJV] Kæreste at der var et sådant hjerte i dem, så de ville frygte mig, og altid holde mine befalinger, så det måtte være vel med dem, og med deres børn for evigt!
De 5:29 O that there were such an heart in them, that they would fear me, and keep all my commandments always, that it might be well with them, and with their children for ever!

[5Mo 5:30 DK-KJV] Gå og sig til dem, Kom jer ind i jeres telte igen.
De 5:30 Go say to them, Get you into your tents again.

[5Mo 5:31 DK-KJV] Men angående dig, stå du her hos mig, og jeg vil fortælle dig alle befalingerne, og vedtægterne, og dommene, som du skal undervise dem, så de må gøre dem i det land som jeg giver dem for at besidde det.
De 5:31 But as for thee, stand thou here by me, and I will speak unto thee all the commandments, and the statutes, and the judgments, which thou shalt teach them, that they may do them in the land which I give them to possess it.

[5Mo 5:32 DK-KJV] I skal derfor overholde at gøre som HERREN jeres Gud har befalet jer: I skal ikke vende rundt mod den højre hånd eller den venstre.
De 5:32 Ye shall observe to do therefore as the LORD your God hath commanded you: ye shall not turn aside to the right hand or to the left.

[5Mo 5:33 DK-KJV] I skal vandre på alle de veje som HERREN jeres Gud befaler jer, så I må leve, og så det må være vel med jer, og så I må forlænge jeres dage i det land som I skal besidde.
De 5:33 Ye shall walk in all the ways which the LORD your God hath commanded you, that ye may live, and that it may be well with you, and that ye may prolong your days in the land which ye shall possess.

5 Mosebog Kapitel 6 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 6:1 DK-KJV] Nu er disse befalingerne, og vedtægterne,
De 6:1 Now these are the commandments, the statutes, and

og dommene, som HERREN jeres Gud befalede skulle undervises jer, så I måtte gøre dem i det land som I går hen for at besidde:
[5Mo 6:2 DK-KJV] Så du måtte frygte HERREN din Gud, til at holde alle hans vedtægter og hans befalinger, som jeg befaler dig, du, og din søn, og sønnen til din søn, alle dagene i dit liv; og så dine dage må bli' forlængede.
[5Mo 6:3 DK-KJV] Hør derfor, Kæreste Israel, og læg vægt på at gøre det; så det må gå dig godt, og så du må vokse meget, som HERREN dine fædres Gud har lovet dig, i landet der flyder med mælk og honning.
[5Mo 6:4 DK-KJV] Hør, Kæreste Israel: HERREN vor Gud er 1 HERRE:
[5Mo 6:5 DK-KJV] Og du skal elske HERREN din Gud med hele dit hjerte, og med hele din sjæl, og med hele din styrke.
[5Mo 6:6 DK-KJV] Og disse ord, som jeg befaler dig denne dag, skal være i dit hjerte:

[5Mo 6:7 DK-KJV] Og du skal flitigt undervise dine børn i dem, og skal tale om dem når du sidder i dit hus, og når du vandre på vejen, og når du ligger ned, og når du rejser dig op.
[5Mo 6:8 DK-KJV] Og du skal binde dem som et tegn på din hånd, og de skal være som pandesmykker mellem dine øjne.
[5Mo 6:9 DK-KJV] Og du skal skrive dem på dørkarmene i dit hus, og på dine porte.
[5Mo 6:10 DK-KJV] Og det skal ske, når HERREN din Gud skal ha' bragt dig ind i det land han svor til dine fædre, til Abraham, til Isak, og til Jacob, for at gi' dig store og smukke byer, som du ikke byggede,
[5Mo 6:11 DK-KJV] Og huse fuld af alle gode ting, som du fyldte derind, og gravede brønde, som du ikke gravede, vingårde og oliventræer, som du ikke plantede; når du skal ha' spist og er mæt;
[5Mo 6:12 DK-KJV] Vær da varsom så du ikke glemmer HERREN, som bragte dig frem ud af Egyptens land, fra slaveriets hus.
[5Mo 6:13 DK-KJV] Du skal frygte HERREN din Gud, og tjene ham, og skal sværge ved hans navn.
[5Mo 6:14 DK-KJV] I skal ikke gå efter andre guder, af de guder fra folket som er rundt omkring jer;
[5Mo 6:15 DK-KJV] (For HERREN din Gud er en jaloux blandt jer) for ikke at HERREN din Guds vrede skal antænde imod dig, og destruere dig fra jordens overflade.
[5Mo 6:16 DK-KJV] I skal ikke friste HERREN jeres Gud, som I fristede ham i Massah.
[5Mo 6:17 DK-KJV] I skal med flid holde HERREN jeres Guds befalinger, og hans vidnesbyrd, og hans vedtægter, som han har befalet dig.

[5Mo 6:18 DK-KJV] Og du skal gøre det som ret og godt i HERRENs øjne: så det må gå dig godt, og så du må gå ind og besidde det gode land som HERREN svor til dine fædre,
[5Mo 6:19 DK-KJV] For at kaste alle dine fjender ud foran dig, som HERREN har talt.
[5Mo 6:20 DK-KJV] Og når din søn spørger dig i tiden der kommer, og siger, Hvad betyder vidnesbyrdene, og vedtægterne, og dommene, som HERREN vor Gud har befalet jer?
[5Mo 6:21 DK-KJV] Da skal du sige til din søn, Vi var Faraos slaver i Egypten: og HERREN bragte os ud af Egypten med en mægtig hånd:
[5Mo 6:22 DK-KJV] Og HERREN fremviste tegn og undere, store og ømme, over Egypten, over Farao, og over hele hans hushold, foran vore øjne:

the judgments, which the LORD your God commanded to teach you, that ye might do them in the land whither ye go to possess it:
De 6:2 That thou mightest fear the LORD thy God, to keep all his statutes and his commandments, which I command thee, thou, and thy son, and thy son's son, all the days of thy life; and that thy days may be prolonged.
De 6:3 Hear therefore, O Israel, and observe to do it; that it may be well with thee, and that ye may increase mightily, as the LORD God of thy fathers hath promised thee, in the land that floweth with milk and honey.

De 6:4 Hear, O Israel: The LORD our God is one LORD:
De 6:5 And thou shalt love the LORD thy God with all thine heart, and with all thy soul, and with all thy might.
De 6:6 And these words, which I command thee this day, shall be in thine heart:
De 6:7 And thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thine house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up.
De 6:8 And thou shalt bind them for a sign upon thine hand, and they shall be as frontlets between thine eyes.
De 6:9 And thou shalt write them upon the posts of thy house, and on thy gates.
De 6:10 And it shall be, when the LORD thy God shall have brought thee into the land which he sware unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give thee great and goodly cities, which thou buildedst not,
De 6:11 And houses full of all good things, which thou filledst not, and wells digged, which thou diggedst not, vineyards and olive trees, which thou plantedst not; when thou shalt have eaten and be full;
De 6:12 Then beware lest thou forget the LORD, which brought thee forth out of the land of Egypt, from the house of bondage.
De 6:13 Thou shalt fear the LORD thy God, and serve him, and shalt swear by his name.
De 6:14 Ye shall not go after other gods, of the gods of the people which are round about you;
De 6:15 (For the LORD thy God is a jealous God among you) lest the anger of the LORD thy God be kindled against thee, and destroy thee from off the face of the earth.
De 6:16 Ye shall not tempt the LORD your God, as ye tempted him in Massah.
De 6:17 Ye shall diligently keep the commandments of the LORD your God, and his testimonies, and his statutes, which he hath commanded thee.
De 6:18 And thou shalt do that which is right and good in the sight of the LORD: that it may be well with thee, and that thou mayest go in and possess the good land which the LORD sware unto thy fathers,
De 6:19 To cast out all thine enemies from before thee, as the LORD hath spoken.
De 6:20 And when thy son asketh thee in time to come, saying, What mean the testimonies, and the statutes, and the judgments, which the LORD our God hath commanded you?
De 6:21 Then thou shalt say unto thy son, We were Pharaoh's bondmen in Egypt; and the LORD brought us out of Egypt with a mighty hand:
De 6:22 And the LORD shewed signs and wonders, great and sore, upon Egypt, upon Pharaoh, and upon all his household, before our eyes:

[5Mo 6:23 DK-KJV] Og han bragte os ud derfra, så han måtte bringe og ind, for at give os landet som han svor til vore fædre.
De 6:23 And he brought us out from thence, that he might bring us in, to give us the land which he sware unto our fathers.

[5Mo 6:24 DK-KJV] Og HERREN befalede os at gøre alle disse vedtægter, at frygte HERREN vor Gud, for vores bedste hele vejen, så han måtte bevare os i live, som det er denne dag.
De 6:24 And the LORD commanded us to do all these statutes, to fear the LORD our God, for our good always, that he might preserve us alive, as it is at this day.

[5Mo 6:25 DK-KJV] Og det skal være vor retfærdighed, hvis vi tager vare på at gøre alle disse befalinger foran HERREN vor Gud, som han har befalet os.
De 6:25 And it shall be our righteousness, if we observe to do all these commandments before the LORD our God, as he hath commanded us.

5 Mosebog Kapitel 7 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 7:1 DK-KJV] Når HERREN din Gud skal bringe dig ind i det land hvorhen du går for at besidde det, og har uddrevet mange nationer foran dig, Hittiterne, og Girgashiterne, og Amoriterne, og Canaaniterne, og Perizziterne, og Hiviterne, og Jebusiterne, 7 nationer større og mægtigere end du;
De 7:1 When the LORD thy God shall bring thee into the land whither thou goest to possess it, and hath cast out many nations before thee, the Hittites, and the Girgashites, and the Amorites, and the Canaanites, and the Perizzites, and the Hivites, and the Jebusites, seven nations greater and mightier than thou;

[5Mo 7:2 DK-KJV] Og når HERREN din Gud skal forløse dem foran dig; skal du slå dem, og destruere dem fuldstændigt; du skal ikke lave nogen pagt med dem, ej heller vise dem barmhjertighed:
De 7:2 And when the LORD thy God shall deliver them before thee; thou shalt smite them, and utterly destroy them; thou shalt make no covenant with them, nor shew mercy unto them:

[5Mo 7:3 DK-KJV] Du skal heller ikke indgå ægteskaber med dem; du skal ikke gi' din datter til hans søn, du skal heller ikke ta' hans datter til din søn.
De 7:3 Neither shalt thou make marriages with them; thy daughter thou shalt not give unto his son, nor his daughter shalt thou take unto thy son.

[5Mo 7:4 DK-KJV] For de vil vende din søn væk fra at følge mig, så de må tjene andre guder: sådant vil HERRENs vrede bli' antændt imod jer, og destruere dig pludseligt.
De 7:4 For they will turn away thy son from following me, that they may serve other gods: so will the anger of the LORD be kindled against you, and destroy thee suddenly.

[5Mo 7:5 DK-KJV] Men sådan her skal I handle med dem; I skal destruere deres altre, og bryde deres figurer ned, og fælde deres lunde, og brænde deres udformede figurer med ild.
De 7:5 But thus shall ye deal with them; ye shall destroy their altars, and break down their images, and cut down their groves, and burn their graven images with fire.

[5Mo 7:6 DK-KJV] For du er et helligt folk overfor HERREN din Gud: HERREN din Gud har udvalgt dig til at være en specielt folk overfor hamselv, over alle folk der er på jordens overflade.
De 7:6 For thou art an holy people unto the LORD thy God: the LORD thy God hath chosen thee to be a special people unto himself, above all people that are upon the face of the earth.

[5Mo 7:7 DK-KJV] HERREN rettede ikke hans kærlighed mod jer, udvalgte jer heller ikke, fordi I var flere i antal end noget andet folk; for I var færrest af alle folk:
De 7:7 The LORD did not set his love upon you, nor choose you, because ye were more in number than any people; for ye were the fewest of all people:

[5Mo 7:8 DK-KJV] Men fordi HERREN elskede jer, og fordi han ville holde eden som han havde svoret overfor jeres fædre, har HERREN bragt jer ud med en mægtig hånd, og udfriede jer fra slavehuset, fra Faraos hånd kongen i Egypten.
De 7:8 But because the LORD loved you, and because he would keep the oath which he had sworn unto your fathers, hath the LORD brought you out with a mighty hand, and redeemed you out of the house of bondmen, from the hand of Pharaoh king of Egypt.

[5Mo 7:9 DK-KJV] Forstå derfor at HERREN din Gud, han er Gud, den trofaste Gud, som holder pagt og barmhjertighed med dem der elsker ham og holder hans befalinger i 1.000 generationer;
De 7:9 Know therefore that the LORD thy God, he is God, the faithful God, which keepeth covenant and mercy with them that love him and keep his commandments to a thousand generations;

[5Mo 7:10 DK-KJV] Og tilbagebetaler dem der hader ham til deres ansigt, for at destruere dem: han vil ikke holde sig tilbage overfor ham der hader ham, han vil tilbagebetale ham til hans ansigt.
De 7:10 And repayeth them that hate him to their face, to destroy them: he will not be slack to him that hateth him, he will repay him to his face.

[5Mo 7:11 DK-KJV] Du skal derfor holde befalingerne, og vedtægterne, og dommene, som jeg denne dag befaler dig, for at gøre dem.
De 7:11 Thou shalt therefore keep the commandments, and the statutes, and the judgments, which I command thee this day, to do them.

[5Mo 7:12 DK-KJV] Derfor skal det komme til at ske, hvis I lytter til disse domme, og holder, og gør dem, at HERREN din Gud skal holde pagten og barmhjertigheden overfor dig som han svor overfor dine fædre:
De 7:12 Wherefore it shall come to pass, if ye hearken to these judgments, and keep, and do them, that the LORD thy God shall keep unto thee the covenant and the mercy which he sware unto thy fathers:

[5Mo 7:13 DK-KJV] Og han vil elske dig, og velsigne dig, og
De 7:13 And he will love thee, and bless thee, and multiply

multiplicere dig: han vil også velsigne frugten i din livmoder, og frugten i dit land, dit korn, og din vin, og din olie, øgningen af dine kvæg, og flokkene med dine får, i landet som han svor til dine fædre at gi' dig.
[5Mo 7:14 DK-KJV] Du skal bli' velsignet over alle folk: der skal ikke værre golde han eller hunkøn blandt jer, eller blandt jeres kvæg.
[5Mo 7:15 DK-KJV] Og HERREN vil fjerne al sygdom blandt jer, og vil ikke putte nogen af de onde sygdomme fra Egypten, som du kender til, over dig; men vil lægge dem på alle dem der hader dig.
[5Mo 7:16 DK-KJV] Og du skal fortære alle de folk som HERREN din Gud skal forløse til dig; dit øje skal ikke ha' nogen medlidenhed med dem: du skal heller ikke tjene deres guder; for det vil være en fælde for dig.
[5Mo 7:17 DK-KJV] Hvis du i dit hjerte skal sige, Disse nationer er mere end jeg; hvordan kan jeg fordrive dem?
[5Mo 7:18 DK-KJV] Du skal ikke være bange for dem: men skal blot huske på hvad HERREN din Gud gjorde mod Farao, og mod hele Egypten;
[5Mo 7:19 DK-KJV] De store fristelser som dine øjne så, og tegnene, og underne, og den mægtige hånd, og den udstrakte arm, hvormed HERREN din Gud bragte dig ud: sådant skal HERREN din Gud gøre mod alle de folk af hvem du er bange for.
[5Mo 7:20 DK-KJV] Desuden vil HERREN din Gud sende gedehamsen blandt dem, indtil de der er tilbage, og skjuler demselv fra dig, er destrueret.
[5Mo 7:21 DK-KJV] Du skal ikke være bange for dem: for HERREN din Gud er blandt jer, en mægtig og frygtingydende Gud.
[5Mo 7:22 DK-KJV] Og HERREN din Gud vil fjerne disse nationer foran dig lidt efter lidt: du må ikke fortære dem med det samme, for ikke at markens dyr får overtaget over dig.
[5Mo 7:23 DK-KJV] Men HERREN din Gud skal forløse dem til dig, og skal destruere dem med en mægtig destruktion, indtil de er destrueret.
[5Mo 7:24 DK-KJV] Og han skal forløse deres konger ind i din hånd, og du skal destruere deres navn fra at være under himlen: der skal intet menneske være i stand til at stå foran dig, indtil du har destrueret dem.
[5Mo 7:25 DK-KJV] De udformede figurer af deres guder skal i brænde med ild: du skal ikke ønske dig sølvet eller guldet der er på dem, ej heller ta' det til dig, for ikke at du er fanget derved: for den er en hæslighed for HERREN din Gud.
[5Mo 7:26 DK-KJV] Du skal heller ikke bringe en hæslighed ind i dit hus, for ikke at du er en forbandet ting som den: men du skal fuldstændig væmmes ved den, og du skal fuldstændig afsky den; for den er en forbandet ting.

thee: he will also bless the fruit of thy womb, and the fruit of thy land, thy corn, and thy wine, and thine oil, the increase of thy kine, and the flocks of thy sheep, in the land which he sware unto thy fathers to give thee.
De 7:14 Thou shalt be blessed above all people: there shall not be male or female barren among you, or among your cattle.
De 7:15 And the LORD will take away from thee all sickness, and will put none of the evil diseases of Egypt, which thou knowest, upon thee; but will lay them upon all them that hate thee.
De 7:16 And thou shalt consume all the people which the LORD thy God shall deliver thee; thine eye shall have no pity upon them: neither shalt thou serve their gods; for that will be a snare unto thee.
De 7:17 If thou shalt say in thine heart, These nations are more than I; how can I dispossess them?
De 7:18 Thou shalt not be afraid of them: but shalt well remember what the LORD thy God did unto Pharaoh, and unto all Egypt;
De 7:19 The great temptations which thine eyes saw, and the signs, and the wonders, and the mighty hand, and the stretched out arm, whereby the LORD thy God brought thee out: so shall the LORD thy God do unto all the people of whom thou art afraid.
De 7:20 Moreover the LORD thy God will send the hornet among them, until they that are left, and hide themselves from thee, be destroyed.

De 7:21 Thou shalt not be affrighted at them: for the LORD thy God is among you, a mighty God and terrible.
De 7:22 And the LORD thy God will put out those nations before thee by little and little: thou mayest not consume them at once, lest the beasts of the field increase upon thee.
De 7:23 But the LORD thy God shall deliver them unto thee, and shall destroy them with a mighty destruction, until they be destroyed.
De 7:24 And he shall deliver their kings into thine hand, and thou shalt destroy their name from under heaven: there shall no man be able to stand before thee, until thou have destroyed them.

De 7:25 The graven images of their gods shall ye burn with fire: thou shalt not desire the silver or gold that is on them, nor take it unto thee, lest thou be snared therein: for it is an abomination to the LORD thy God.

De 7:26 Neither shalt thou bring an abomination into thine house, lest thou be a cursed thing like it: but thou shalt utterly detest it, and thou shalt utterly abhor it; for it is a cursed thing.

5 Mosebog Kapitel 8 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 8:1 DK-KJV] Alle de befalinger som jeg denne dag befaler dig skal I lægge vægt på at gøre, så I må leve, og multiplicere, og gå ind og beside det land som HERREN svor til jeres fædre.
[5Mo 8:2 DK-KJV] Og du skal huske på hele vejen som HERREN din Gud ledte dig på disse 40 år i vildmarken, for at ydmyge dig, og for at prøve dig, for at vide hvad som var i dit hjerte, hvorvidt du ville holde hans befalinger, eller ikke.
[5Mo 8:3 DK-KJV] Og han ydmygede dig, og fik dig til at sulte, og fodrede dig med manna, som hverken du eller dine

De 8:1 All the commandments which I command thee this day shall ye observe to do, that ye may live, and multiply, and go in and possess the land which the LORD sware unto your fathers.
De 8:2 And thou shalt remember all the way which the LORD thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what was in thine heart, whether thou wouldest keep his commandments, or no.
De 8:3 And he humbled thee, and suffered thee to hunger, and fed thee with manna, which thou knewest not, neither did thy

fædre kendte til; så han måtte få dig til at forstå at mennesket ikke alene lever af brød, men at mennesket lever via ethvert ord der udgår fra HERRENs mund.
[5Mo 8:4 DK-KJV] Dit tøj blev ikke gammelt over dig, din fod hævede heller ikke, i disse 40 år.
[5Mo 8:5 DK-KJV] I dit hjerte skal du også tænke over, at, som en mand irettesætter sin søn, sådant irettesætter HERREN din Gud dig.
[5Mo 8:6 DK-KJV] Derfor skal du holde HERREN din Guds befalinger, for at vandre på hans veje, og for at frygte ham.
[5Mo 8:7 DK-KJV] For HERREN din Gud bringer dig ind i et godt land, et land med bække af vand, med fontæner og dyb der springer ud af dale og bakker;
[5Mo 8:8 DK-KJV] Et land med hvede, og byg, og vinranker, og figentræer, og granatæbler; et land med olivenolie, og honning;
[5Mo 8:9 DK-KJV] Et land hvori du skal spise brød i overflod, du skal ikke mangle nogen ting i det; et land hvis sten er jern, og ud af hvis bakker du må grave messing.
[5Mo 8:10 DK-KJV] Når du har spist og er mæt, da skal du velsigne HERREN din Gud for det gode land som han har givet dig.
[5Mo 8:11 DK-KJV] Vær varsom så du ikke glemmer HERREN din Gud, i ikke at holde hans befalinger, og hans domme, og hans vedtægter, som jeg befaler dig denne dag:
[5Mo 8:12 DK-KJV] For ikke at når du har spist og er mæt, og har bygget prægtige huse, og boet deri;
[5Mo 8:13 DK-KJV] Og når dine hjorde og dine flokke multiplicere, og dit sølv og dit guld er multipliceret, og alt det du har er multipliceret:
[5Mo 8:14 DK-KJV] Når dit hjerte er opløftet, og du glemmer HERREN din Gud, som bragte dig frem ud af Egyptens land, fra slaveriets hus;
[5Mo 8:15 DK-KJV] Som ledte dig gennem den store og forfærdelige vildmark, hvori der var hidsige slanger, og skorpioner, hvor der intet vand var; som bragte dig vand ud af flintklippen;
[5Mo 8:16 DK-KJV] Som fodrede dig i vildmarken med manna, som dine fædre ikke kendte til, så han måtte ydmyge dig, og så han måtte prøve dig, for at gøre dig godt i din sidste ende;
[5Mo 8:17 DK-KJV] Og du siger i dit hjerte, Min styrke og kraften i min hånd har skaffet mig denne rigdom.
[5Mo 8:18 DK-KJV] Men du skal huske på HERREN din Gud: for det er han der giver dig styrke til at få rigdom, så han må etablere hans pagt som hans svor overfor dine fædre, som det er denne dag.
[5Mo 8:19 DK-KJV] Og det skal ske, hvis du på nogen måde glemmer HERREN din Gud, og vandre efter andre guder, og tjener dem, og tilbeder dem, jeg vidner imod jer denne dag at I skal med sikkerhed omkomme.
[5Mo 8:20 DK-KJV] Ligesom de nationer som HERREN destruerer foran jeres ansigt, sådant skal I omkomme; fordi I ikke ville være lydige overfor HERREN jeres Guds stemme.

fathers know; that he might make thee know that man doth not live by bread only, but by every word that proceedeth out of the mouth of the LORD doth man live.
De 8:4 Thy raiment waxed not old upon thee, neither did thy foot swell, these forty years.

De 8:5 Thou shalt also consider in thine heart, that, as a man chasteneth his son, so the LORD thy God chasteneth thee.
De 8:6 Therefore thou shalt keep the commandments of the LORD thy God, to walk in his ways, and to fear him.
De 8:7 For the LORD thy God bringeth thee into a good land, a land of brooks of water, of fountains and depths that spring out of valleys and hills;

De 8:8 A land of wheat, and barley, and vines, and fig trees, and pomegranates; a land of oil olive, and honey;
De 8:9 A land wherein thou shalt eat bread without scarceness, thou shalt not lack any thing in it; a land whose stones are iron, and out of whose hills thou mayest dig brass.
De 8:10 When thou hast eaten and art full, then thou shalt bless the LORD thy God for the good land which he hath given thee.
De 8:11 Beware that thou forget not the LORD thy God, in not keeping his commandments, and his judgments, and his statutes, which I command thee this day:
De 8:12 Lest when thou hast eaten and art full, and hast built goodly houses, and dwelt therein;
De 8:13 And when thy herds and thy flocks multiply, and thy silver and thy gold is multiplied, and all that thou hast is multiplied;
De 8:14 Then thine heart be lifted up, and thou forget the LORD thy God, which brought thee forth out of the land of Egypt, from the house of bondage;
De 8:15 Who led thee through that great and terrible wilderness, wherein were fiery serpents, and scorpions, and drought, where there was no water; who brought thee forth water out of the rock of flint;

De 8:16 Who fed thee in the wilderness with manna, which thy fathers knew not, that he might humble thee, and that he might prove thee, to do thee good at thy latter end;
De 8:17 And thou say in thine heart, My power and the might of mine hand hath gotten me this wealth.

De 8:18 But thou shalt remember the LORD thy God: for it is he that giveth thee power to get wealth, that he may establish his covenant which he sware unto thy fathers, as it is this day.

De 8:19 And it shall be, if thou do at all forget the LORD thy God, and walk after other gods, and serve them, and worship them, I testify against you this day that ye shall surely perish.
De 8:20 As the nations which the LORD destroyeth before your face, so shall ye perish; because ye would not be obedient unto the voice of the LORD your God.

5 Mosebog Kapitel 9 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 9:1 DK-KJV] Hør, Kæreste Israel: Du er ved at skulle passere over jordenfloden denne dag, for at gå ind for at besidde nationer størrere og mægtigere end digselv, store byer indhegnede op til himlen,

De 9:1 Hear, O Israel: Thou art to pass over Jordan this day, to go in to possess nations greater and mightier than thyself, cities great and fenced up to heaven,

[5Mo 9:2 DK-KJV] Et folk stort og højt, Anakimernes børn, hvem du kender til, og om hvem du har hørt sagt, Hvem kan stå foran Anaks børn!
De 9:2 A people great and tall, the children of the Anakims, whom thou knowest, and of whom thou hast heard say, Who can stand before the children of Anak!
[5Mo 9:3 DK-KJV] Forstå derfor denne dag, at HERREN din Gud er han som går over foran dig; som en fortærende ild skal han destruere dem, og han skal bringe dem ned foran dit ansigt: sådant skal du drive dem ud, og destruere dem hurtigt, som HERREN har sagt til dig.
De 9:3 Understand therefore this day, that the LORD thy God is he which goeth over before thee; as a consuming fire he shall destroy them, and he shall bring them down before thy face: so shalt thou drive them out, and destroy them quickly, as the LORD hath said unto thee.
[5Mo 9:4 DK-KJV] Sig du ikke i dit hjerte, efter at HERREN din Gud har kastet dem ud fra at være foran dig, ved at sige, Det er grundet min retfærdighed at HERREN har bragt mig ind for at besidde dette land: men grundet ondskaben i disse nationer uddriver HERREN dem fra at være foran dig.
De 9:4 Speak not thou in thine heart, after that the LORD thy God hath cast them out from before thee, saying, For my righteousness the LORD hath brought me in to possess this land: but for the wickedness of these nations the LORD doth drive them out from before thee.
[5Mo 9:5 DK-KJV] Det er ikke grundet din retfærdighed, eller grundet oprigtigheden i dit hjerte, at du går ind for at besidde deres land: men grundet ondskaben i disse nationer uddriver HERREN din Gud dem fra at være foran dig, og så han må udføre ordet som HERREN svor overfor dine fædre, Abraham, Isak, og Jacob.
De 9:5 Not for thy righteousness, or for the uprightness of thine heart, dost thou go to possess their land: but for the wickedness of these nations the LORD thy God doth drive them out from before thee, and that he may perform the word which the LORD sware unto thy fathers, Abraham, Isaac, and Jacob.
[5Mo 9:6 DK-KJV] Forstå derfor, at HERREN din Gud giver dig ikke dette gode land for at besidde det grundet din retfærdighed; for du er et stivnakket folk.
De 9:6 Understand therefore, that the LORD thy God giveth thee not this good land to possess it for thy righteousness; for thou art a stiffnecked people.
[5Mo 9:7 DK-KJV] Husk på, og glem ikke, hvordan du provokerede HERREN din Gud til arrigskab i vildmarken: fra den dag da du rejste ud af Egyptens land, indtil I kom til dette sted, har I været oprørsk imod HERREN.
De 9:7 Remember, and forget not, how thou provokedst the LORD thy God to wrath in the wilderness: from the day that thou didst depart out of the land of Egypt, until ye came unto this place, ye have been rebellious against the LORD.

[5Mo 9:8 DK-KJV] Også i Horeb provokerede I HERREN til arrigskab, sådant at HERREN var vred på jer til at ha' destrueret jer.
De 9:8 Also in Horeb ye provoked the LORD to wrath, so that the LORD was angry with you to have destroyed you.
[5Mo 9:9 DK-KJV] Da jeg var gået op på bjerget for at modtage stentavlerne, ja pagtstavlerne som HERREN lavede med jer, da jeg opholdt mig på bjerget i 40 dage og 40 nætter, og jeg spiste hverken brød eller drak vand:
De 9:9 When I was gone up into the mount to receive the tables of stone, even the tables of the covenant which the LORD made with you, then I abode in the mount forty days and forty nights, I neither did eat bread nor drink water:

[5Mo 9:10 DK-KJV] Og HERREN forløste 2 stentavler til mig skrevet med Guds finger; og på dem var skrevet i overensstemmelse med alle de ord, som HERREN talte med jer på bjerget ud af ildens midte i dagen for forsamlingen.
De 9:10 And the LORD delivered unto me two tables of stone written with the finger of God; and on them was written according to all the words, which the LORD spake with you in the mount out of the midst of the fire in the day of the assembly.
[5Mo 9:11 DK-KJV] Og det skete ved enden af de 40 dage og de 40 nætter, at HERREN gav mig de 2 stentavler, ja pagtstavlerne.
De 9:11 And it came to pass at the end of forty days and forty nights, that the LORD gave me the two tables of stone, even the tables of the covenant.

[5Mo 9:12 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Rejs dig, kom dig hurtigt ned herfra; for dit folk som du har bragt frem ud af Egypten har fordærvet demselv; de har hurtigt forladt vejen som jeg befalede dem; de har lavet sig en støbt figur.
De 9:12 And the LORD said unto me, Arise, get thee down quickly from hence; for thy people which thou hast brought forth out of Egypt have corrupted themselves; they are quickly turned aside out of the way which I commanded them; they have made them a molten image.
[5Mo 9:13 DK-KJV] Ud over det talte HERREN til mig, og siger, Jeg har set dette folk, og, læg mærke til, det er et stivnakket folk:
De 9:13 Furthermore the LORD spake unto me, saying, I have seen this people, and, behold, it is a stiffnecked people:
[5Mo 9:14 DK-KJV] Lad mig være alene, så jeg må destruere dem, og viske deres navn ud fra at være under himlen: og jeg vil af dig lave en nation størrere og mægtigere end de.
De 9:14 Let me alone, that I may destroy them, and blot out their name from under heaven: and I will make of thee a nation mightier and greater than they.
[5Mo 9:15 DK-KJV] Sådant vendte jeg om og kom ned fra bjerget, og bjerget brændte med ild: og de 2 pagtstavler var i mine 2 hænder.
De 9:15 So I turned and came down from the mount, and the mount burned with fire: and the two tables of the covenant were in my two hands.

[5Mo 9:16 DK-KJV] Og jeg kiggede, og, læg mærke til, I havde syndet imod HERREN jeres Gud, og havde lavet en støbt kalv: I havde hurtigt forladt vejen som HERREN havde befalet jer.
De 9:16 And I looked, and, behold, ye had sinned against the LORD your God, and had made you a molten calf: ye had turned aside quickly out of the way which the LORD had commanded you.
[5Mo 9:17 DK-KJV] Og jeg tog de 2 tavler, og kastede dem ud af mine 2 hænder, og knuste dem foran jeres øjne.
De 9:17 And I took the two tables, and cast them out of my two hands, and brake them before your eyes.
[5Mo 9:18 DK-KJV] Og jeg faldt ned foran HERREN, som i starten, i 40 dage og 40 nætter: jeg spiste hverken brød, drak heller ikke vand, på grund af alle jeres synder som I syndede, i
De 9:18 And I fell down before the LORD, as at the first, forty days and forty nights: I did neither eat bread, nor drink water, because of all your sins which ye sinned, in doing

at gøre ondt i HERREN øjne, for at provokere ham til vrede.

wickedly in the sight of the LORD, to provoke him to anger.

[5Mo 9:19 DK-KJV] For jeg var bange for vreden og den hede utilfredshed, hvorved HERREN var arrig på jer for at destruere jer: Men HERREN lyttede også til mig på det tidspunkt.

De 9:19 For I was afraid of the anger and hot displeasure, wherewith the LORD was wroth against you to destroy you. But the LORD hearkened unto me at that time also.

[5Mo 9:20 DK-KJV] Og HERREN var også meget vred på Aaron for at ha' destrueret ham: og jeg bad samtidigt også for Aaron.

De 9:20 And the LORD was very angry with Aaron to have destroyed him: and I prayed for Aaron also the same time.

[5Mo 9:21 DK-KJV] Og jeg tog jeres synd, kalven som I havde lavet, og brændte den med ild, og knuste den, og kværnede den meget småt, lige indtil den var så lille som støv: og jeg kastede dens støv ud i bækken der randt ud af bjerget.

De 9:21 And I took your sin, the calf which ye had made, and burnt it with fire, and stamped it, and ground it very small, even until it was as small as dust: and I cast the dust thereof into the brook that descended out of the mount.

[5Mo 9:22 DK-KJV] Og ved Taberah. og ved Massah, og ved Kibroth-hattaavah, provokerede I HERREN til arrigskab.

De 9:22 And at Taberah, and at Massah, and at Kibroth-hattaavah, ye provoked the LORD to wrath.

[5Mo 9:23 DK-KJV] Ligeså da HERREN sendte jer fra Kadesh-barnea, og siger, Gå op og besid landet som jeg har givet jer; da gjorde I oprør imod HERREN jeres Guds befaling, og I troede ikke på ham, lyttede heller ikke til hans røst.

De 9:23 Likewise when the LORD sent you from Kadesh-barnea, saying, Go up and possess the land which I have given you; then ye rebelled against the commandment of the LORD your God, and ye believed him not, nor hearkened to his voice.

[5Mo 9:24 DK-KJV] I har været oprørsk imod HERREN fra den dag jeg kendte jer.

De 9:24 Ye have been rebellious against the LORD from the day that I knew you.

[5Mo 9:25 DK-KJV] Derfor faldt jeg ned foran HERREN i 40 dage og 40 nætter, som jeg faldt ned i starten; fordi HERREN havde sagt at han ville destruere jer.

De 9:25 Thus I fell down before the LORD forty days and forty nights, as I fell down at the first; because the LORD had said he would destroy you.

[5Mo 9:26 DK-KJV] Jeg bad derfor til HERREN, og sagde, Kærste Herre GUD, destruer ikke dit folk og din arv, som du har forløst gennem din stordhed, som du har bragt frem ud af Egypten med en mægtig hånd.

De 9:26 I prayed therefore unto the LORD, and said, O Lord GOD, destroy not thy people and thine inheritance, which thou hast redeemed through thy greatness, which thou hast brought forth out of Egypt with a mighty hand.

[5Mo 9:27 DK-KJV] Husk på dine tjenere, Abraham, Isak, og Jacob; kig ikke på stædigheden i dette folk, ej heller på deres ondskab, eller på deres synd:

De 9:27 Remember thy servants, Abraham, Isaac, and Jacob; look not unto the stubbornness of this people, nor to their wickedness, nor to their sin:

[5Mo 9:28 DK-KJV] For ikke at det land som du bragte os ud af siger, Det var fordi HERREN ikke var i stand til bringe dem ind i det land som han havde lovet dem, og fordi han hadede dem, han har bragt dem ud for at dræbe dem i vildmarken.

De 9:28 Lest the land whence thou broughtest us out say, Because the LORD was not able to bring them into the land which he promised them, and because he hated them, he hath brought them out to slay them in the wilderness.

[5Mo 9:29 DK-KJV] For de er dit folk og din arv, som du bragte ud via din mægtige styrke og via din udstrakte arm.

De 9:29 Yet they are thy people and thine inheritance, which thou broughtest out by thy mighty power and by thy stretched out arm.

5 Mosebog Kapitel 10 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 10:1 DK-KJV] På det tidspunkt sagde HERREN til mig, Hug dig 2 stentavler lige som de første, og kom op til mig på bjerget, og lav dig en ark af træ.

De 10:1 At that time the LORD said unto me, Hew thee two tables of stone like unto the first, and come up unto me into the mount, and make thee an ark of wood.

[5Mo 10:2 DK-KJV] Og på tavlerne vil jeg skrive de ord der var på de første tavler som du knuste, og du skal putte dem ned i arken.

De 10:2 And I will write on the tables the words that were in the first tables which thou brakest, and thou shalt put them in the ark.

[5Mo 10:3 DK-KJV] Og jeg lavede en ark af akacietræ, og huggede 2 stentavler ligesom de første, og gik op på bjerget, og havde de 2 tavler i min hånd.

De 10:3 And I made an ark of shittim wood, and hewed two tables of stone like unto the first, and went up into the mount, having the two tables in mine hand.

[5Mo 10:4 DK-KJV] Og han skrev på tavlerne, ligesom den første skrift, 10 befalinger, som HERREN talte til jer på bjerget ud af ildens midte på dagen for forsamlingen: og HERREN gav dem til mig.

De 10:4 And he wrote on the tables, according to the first writing, the ten commandments, which the LORD spake unto you in the mount out of the midst of the fire in the day of the assembly: and the LORD gave them unto me.

[5Mo 10:5 DK-KJV] Og jeg vendte mig og kom ned fra bjerget, og puttede tavlerne i arken som jeg havde lavet; og der er de, som HERREN befalede mig.

De 10:5 And I turned myself and came down from the mount, and put the tables in the ark which I had made; and there they be, as the LORD commanded me.

[5Mo 10:6 DK-KJV] Og Israels børn tog deres rejse fra Jaakans børns Beeroth til Mosera: der døde Aaron, og der var han begravet; og Eleazar hans søn tjente i præsteembedet i hans sted.

De 10:6 And the children of Israel took their journey from Beeroth of the children of Jaakan to Mosera: there Aaron died, and there he was buried; and Eleazar his son ministered in the priest's office in his stead.

[5Mo 10:7 DK-KJV] Derfra rejste de til Gudgodah; og fra

De 10:7 From thence they journeyed unto Gudgodah; and

Gudgodah til Jotbath, et land med floder og vandmasser.

from Gudgodah to Jotbath, a land of rivers of waters.

[5Mo 10:8 DK-KJV] På det tidspunkt adskilte HERREN Levis stamme, for at bære HERRENs pagtsark, til at stå foran HERREN for at betjene overfor ham, og for at velsigne hans navn, indtil denne dag.

De 10:8 At that time the LORD separated the tribe of Levi, to bear the ark of the covenant of the LORD, to stand before the LORD to minister unto him, and to bless in his name, unto this day.

[5Mo 10:9 DK-KJV] Derfor havde Levi ingen del ej heller arv med hans brødre; HERREN er hans arv, ligesom HERREN din Gud lovede ham.

De 10:9 Wherefore Levi hath no part nor inheritance with his brethren; the LORD is his inheritance, according as the LORD thy God promised him.

[5Mo 10:10 DK-KJV] Og jeg opholdt mig på bjerget, ligesom første gang, i 40 dage og 40 nætter; og HERREN lyttede også til mig denne gang, og HERREN vil ikke destruere dig.

De 10:10 And I stayed in the mount, according to the first time, forty days and forty nights; and the LORD hearkened unto me at that time also, and the LORD would not destroy thee.

[5Mo 10:11 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Rejs dig, ta' din rejse foran folket, så de må gå ind og besidde landet, som jeg svor til deres fædre for at gi' det til dem.

De 10:11 And the LORD said unto me, Arise, take thy journey before the people, that they may go in and possess the land, which I sware unto their fathers to give unto them.

[5Mo 10:12 DK-KJV] Og nu, Israel, hvad kræver HERREN din Gud af dig, foruden at frygte HERREN din Gud, for at vandre på alle hans veje, og for at elske ham, og for at tjene HERREN din Gud med hele dit hjerte og med hele din sjæl,

De 10:12 And now, Israel, what doth the LORD thy God require of thee, but to fear the LORD thy God, to walk in all his ways, and to love him, and to serve the LORD thy God with all thy heart and with all thy soul,

[5Mo 10:13 DK-KJV] For at holde HERRENs befalinger, og hans vedtægter, som jeg denne dag befaler dig for dit bedste?

De 10:13 To keep the commandments of the LORD, and his statutes, which I command thee this day for thy good?

[5Mo 10:14 DK-KJV] Læg mærke til, himmelen og himlenes himmel er HERRENs din Guds, også jorden, med alt der er derinde.

De 10:14 Behold, the heaven and the heaven of heavens is the LORD'S thy God, the earth also, with all that therein is.

[5Mo 10:15 DK-KJV] HERREN havde kun en glæde i dine fædre til at elske dem, og han udvalgte deres sæd efter dem, ja jer over alle folk, som det er denne dag.

De 10:15 Only the LORD had a delight in thy fathers to love them, and he chose their seed after them, even you above all people, as it is this day.

[5Mo 10:16 DK-KJV] Omskær derfor forhuden i jeres hjerte, og vær ikke længere stivnakkede.

De 10:16 Circumcise therefore the foreskin of your heart, and be no more stiffnecked.

[5Mo 10:17 DK-KJV] For HERREN jeres Gud er Gud over guder, og Herre over herrer, en stor Gud, en mægtig, og en frygtindgydende, som ikke værdsætter personer, ej heller tager belønning:

De 10:17 For the LORD your God is God of gods, and Lord of lords, a great God, a mighty, and a terrible, which regardeth not persons, nor taketh reward:

[5Mo 10:18 DK-KJV] Han udfører dommen for den faderløse og enken, og elsker den fremmede, i at gi' ham mad og tøj.

De 10:18 He doth execute the judgment of the fatherless and widow, and loveth the stranger, in giving him food and raiment.

[5Mo 10:19 DK-KJV] Elsk I derfor den fremmede: for I var fremmede i Egyptens land.

De 10:19 Love ye therefore the stranger: for ye were strangers in the land of Egypt.

[5Mo 10:20 DK-KJV] Du skal frygte HERREN din Gud; ham skal du tjene, og du skal klynge dig til ham, og sværge via hans navn.

De 10:20 Thou shalt fear the LORD thy God; him shalt thou serve, and to him shalt thou cleave, and swear by his name.

[5Mo 10:21 DK-KJV] Han er din ros, og han er din Gud, der for dig har gjort disse frygtindgydende ting, som dine øjne har set.

De 10:21 He is thy praise, and he is thy God, that hath done for thee these great and terrible things, which thine eyes have seen.

[5Mo 10:22 DK-KJV] Dine fædre gik ned til Egypten med 70 personer; og nu har HERREN din Gud lavet dig som stjernerne på himlen i folkeskare.

De 10:22 Thy fathers went down into Egypt with threescore and ten persons; and now the LORD thy God hath made thee as the stars of heaven for multitude.

5 Mosebog Kapitel 11 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 11:1 DK-KJV] Derfor skal du elske HERREN din Gud, og holde hans pålæg, og hans vedtægter, og hans domme, og hans befalinger, altid.

De 11:1 Therefore thou shalt love the LORD thy God, and keep his charge, and his statutes, and his judgments, and his commandments, alway.

[5Mo 11:2 DK-KJV] Og forstå I denne dag; for jeg taler ikke med jeres børn som ikke har kendt til det, og som ikke har set HERREN jeres Guds irettesættelse, hans storhed, hans mægtige hånd, og hans udstrakte arm,

De 11:2 And know ye this day: for I speak not with your children which have not known, and which have not seen the chastisement of the LORD your God, his greatness, his mighty hand, and his stretched out arm,

[5Mo 11:3 DK-KJV] Og hans mirakler, og han handlinger, som han gjorde i Egyptens midte mod Egyptens konge Farao, og mod hele hans land.

De 11:3 And his miracles, and his acts, which he did in the midst of Egypt unto Pharaoh the king of Egypt, and unto all his land;

[5Mo 11:4 DK-KJV] Og hvad han gjorde mod Egyptens hær, mod deres heste, og mod deres stridsvogne; hvordan han fik vandet i det røde hav til at oversvømme dem da de forfulgte

De 11:4 And what he did unto the army of Egypt, unto their horses, and to their chariots; how he made the water of the Red sea to overflow them as they pursued after you, and

jer, og hvordan HERREN har destrueret dem indtil denne dag;
[5Mo 11:5 DK-KJV] Og det han gjorde mod jer i vildmarken, indtil I kom ind i dette sted;
[5Mo 11:6 DK-KJV] Og der han gjorde mod Dathan og Abiram, sønnerne af Eliab, sønnen af Reuben: hvordan jorden åbnede hendes mund, og opslugte dem, og deres hushold, og deres telte, og hele den substans der var i deres besiddelse, midt foran hele Israel.
[5Mo 11:7 DK-KJV] Men jeres øjne har set alle de store handlinger fra HERREN som han gjorde.
[5Mo 11:8 DK-KJV] Derfor skal I holde alle befalingerne som jeg denne dag befaler jer, så I må være stærke, og gå ind for at besidde landet, der hvor I går hen for at besidde det.
[5Mo 11:9 DK-KJV] Og så I må forlænge jeres dage i landet, som HERREN svor til jeres fædre at gi' det dem og til deres sæd, et land der flyder med mælk og honning.
[5Mo 11:10 DK-KJV] For landet, der hvor I går hen for at besidde det, er ikke som Egyptens land, hvorfra I kom ud, hvor du såede din sæd, og vandede det med din fod, som en have med urter:
[5Mo 11:11 DK-KJV] Men landet, der hvor I går hen for at besidde det, er et land med bakker og dale, og drikker vand af regnen fra himlen:
[5Mo 11:12 DK-KJV] Et land som HERREN din Gud har omsorg for: HERREN din Gud øjne er altid rettet mod det, fra begyndelsen af året lige til enden af året.
[5Mo 11:13 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, hvis I påpasseligt lytter efter mine befalinger som jeg denne dag befaler jer, til at elske HERREN jeres Gud, og til at tjene ham med hele jeres hjerte og med hele jeres sjæl,
[5Mo 11:14 DK-KJV] Så vil jeg gi' jer regnen i jeres land i rette tid, den første regn og den sidste regn, så du måtte samle dit korn ind, og din vin, og din olie.
[5Mo 11:15 DK-KJV] Og jeg vil sende græs på dine marker til kvæget, så du måtte spise og være mæt.
[5Mo 11:16 DK-KJV] Pas på jerselv, så jeres hjerte ikke bli'r bedraget, og I vender jer væk, og tjener andre guder, og tilbeder dem;
[5Mo 11:17 DK-KJV] Og HERRENs arrigskab da er vendt imod jer, og han lukker for himlen, så der ikke er noget regn, og så landet ikke frembringer hendes frugt; og for ikke at I hurtigt går tabt fra det gode land som HERREN giver jer.
[5Mo 11:18 DK-KJV] Derfor skal I lægge disse ord op i jeres hjerte og i jeres sjæl, og binde dem som et tegn på jeres hånd, så de må være som pandesmykker mellem jeres øjne.

[5Mo 11:19 DK-KJV] Og I skal undervise jeres børn i dem, ved at tale omkring dem når du sidder i dit hus, og når du går på vejen, når du ligger ned, og når du rejser dig op.
[5Mo 11:20 DK-KJV] Og du skal skrive dem på dine dørstolper i dit hus, og på dine porte:
[5Mo 11:21 DK-KJV] Så jeres dage må bli' multipliceret, og jeres børns dage, i det land som HERREN svor til jeres fædre at gi' til dem, som dagene i himlen over jorden.
[5Mo 11:22 DK-KJV] For hvis I påpasseligt holder alle disse befalinger som jeg befaler jer, for at gøre dem, til at elske HERREN jeres Gud, til at vandre på alle hans veje, og til at klynge jer til ham;
[5Mo 11:23 DK-KJV] Da vil HERRE drive alle disse nationer ud foran jer, og I skal besidde størrere og mægtigere nationer end jerselv.

how the LORD hath destroyed them unto this day;

De 11:5 And what he did unto you in the wilderness, until ye came into this place;
De 11:6 And what he did unto Dathan and Abiram, the sons of Eliab, the son of Reuben: how the earth opened her mouth, and swallowed them up, and their households, and their tents, and all the substance that was in their possession, in the midst of all Israel:
De 11:7 But your eyes have seen all the great acts of the LORD which he did.
De 11:8 Therefore shall ye keep all the commandments which I command you this day, that ye may be strong, and go in and possess the land, whither ye go to possess it;
De 11:9 And that ye may prolong your days in the land, which the LORD sware unto your fathers to give unto them and to their seed, a land that floweth with milk and honey.
De 11:10 For the land, whither thou goest in to possess it, is not as the land of Egypt, from whence ye came out, where thou sowedst thy seed, and wateredst it with thy foot, as a garden of herbs:

De 11:11 But the land, whither ye go to possess it, is a land of hills and valleys, and drinketh water of the rain of heaven:
De 11:12 A land which the LORD thy God careth for: the eyes of the LORD thy God are always upon it, from the beginning of the year even unto the end of the year.
De 11:13 And it shall come to pass, if ye shall hearken diligently unto my commandments which I command you this day, to love the LORD your God, and to serve him with all your heart and with all your soul,
De 11:14 That I will give you the rain of your land in his due season, the first rain and the latter rain, that thou mayest gather in thy corn, and thy wine, and thine oil.
De 11:15 And I will send grass in thy fields for thy cattle, that thou mayest eat and be full.
De 11:16 Take heed to yourselves, that your heart be not deceived, and ye turn aside, and serve other gods, and worship them;
De 11:17 And then the LORD'S wrath be kindled against you, and he shut up the heaven, that there be no rain, and that the land yield not her fruit; and lest ye perish quickly from off the good land which the LORD giveth you.
De 11:18 Therefore shall ye lay up these my words in your heart and in your soul, and bind them for a sign upon your hand, that they may be as frontlets between your eyes.
De 11:19 And ye shall teach them your children, speaking of them when thou sittest in thine house, and when thou walkest by the way, when thou liest down, and when thou risest up.
De 11:20 And thou shalt write them upon the door posts of thine house, and upon thy gates:
De 11:21 That your days may be multiplied, and the days of your children, in the land which the LORD sware unto your fathers to give them, as the days of heaven upon the earth.
De 11:22 For if ye shall diligently keep all these commandments which I command you, to do them, to love the LORD your God, to walk in all his ways, and to cleave unto him;
De 11:23 Then will the LORD drive out all these nations from before you, and ye shall possess greater nations and mightier than yourselves.

[5Mo 11:24 DK-KJV] Ethvert sted hvorpå fodsålerne på jeres fødder skal træde er jeres: fra vildmarken og Libanon, fra floden, Eufratfloden, lige til det yderste hav skal jeres kyst være.
De 11:24 Every place whereon the soles of your feet shall tread shall be yours: from the wilderness and Lebanon, from the river, the river Euphrates, even unto the uttermost sea shall your coast be.

[5Mo 11:25 DK-KJV] Intet menneske skal der være i stand til at stå foran jer: for HERREN jeres Gud skal lægge frygten overfor jer og rædslen overfor jer over hele det land som I skal træde på, som han har sagt til jer.
De 11:25 There shall no man be able to stand before you: for the LORD your God shall lay the fear of you and the dread of you upon all the land that ye shall tread upon, as he hath said unto you.

[5Mo 11:26 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har denne dag sat en velsignelse og en en forbandelse foran jer;
De 11:26 Behold, I set before you this day a blessing and a curse;

[5Mo 11:27 DK-KJV] En velsignelse, hvis I adlyder befalingerne fra HERREN jeres Gud, som jeg befaler jer denne dag:
De 11:27 A blessing, if ye obey the commandments of the LORD your God, which I command you this day:

[5Mo 11:28 DK-KJV] Og en forbandelse, hvis I ikke vil adlyde befalingerne fra HERREN jeres Gud, men vender jer væk fra den vej som jeg befaler jer denne dag, for at gå efter andre guder, som I ikke har kendt.
De 11:28 And a curse, if ye will not obey the commandments of the LORD your God, but turn aside out of the way which I command you this day, to go after other gods, which ye have not known.

[5Mo 11:29 DK-KJV] Og det skal ske, når HERREN din Gud har bragt dig ind i landet der hvor du går for at besidde det, at du skal putte velsignelsen på Gerizimbjerget, og forbandelsen på Ebalbjerget.
De 11:29 And it shall come to pass, when the LORD thy God hath brought thee in unto the land whither thou goest to possess it, that thou shalt put the blessing upon mount Gerizim, and the curse upon mount Ebal.

[5Mo 11:30 DK-KJV] Er de ikke på den anden side af Jordanfloden, ved vejen hvor solen går ned, i Canaaniternes land, som bor i området op imod Gilgal, ved siden af Morehsletterne?
De 11:30 Are they not on the other side Jordan, by the way where the sun goeth down, in the land of the Canaanites, which dwell in the champaign over against Gilgal, beside the plains of Moreh?

[5Mo 11:31 DK-KJV] For I skal gå over Jordanfloden for at besidde landet som HERREN jeres Gud giver jer, og I skal besidde det, og bo derinde.
De 11:31 For ye shall pass over Jordan to go in to possess the land which the LORD your God giveth you, and ye shall possess it, and dwell therein.

[5Mo 11:32 DK-KJV] Og I skal overholde at gøre alle vedtægterne og dommene som jeg denne dag sætter foran jer.
De 11:32 And ye shall observe to do all the statutes and judgments which I set before you this day.

5 Mosebog Kapitel 12 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 12:1 DK-KJV] Disse er vedtægterne og dommene, som I skal overholde at gøre i landet, som HERREN jeres fædres Gud giver dig for at besidde det, alle de dage som I lever på jorden.
De 12:1 These are the statutes and judgments, which ye shall observe to do in the land, which the LORD God of thy fathers giveth thee to possess it, all the days that ye live upon the earth.

[5Mo 12:2 DK-KJV]
De 12:2 Ye shall utterly destroy all the places, wherein the nations which ye shall possess served their gods, upon the high mountains, and upon the hills, and under every green tree:

[5Mo 12:3 DK-KJV]
De 12:3 And ye shall overthrow their altars, and break their pillars, and burn their groves with fire; and ye shall hew down the graven images of their gods, and destroy the names of them out of that place.

[5Mo 12:4 DK-KJV] Sådant skal I ikke gøre overfor HERREN jeres Gud.
De 12:4 Ye shall not do so unto the LORD your God.

[5Mo 12:5 DK-KJV]
De 12:5 But unto the place which the LORD your God shall choose out of all your tribes to put his name there, even unto his habitation shall ye seek, and thither thou shalt come:

[5Mo 12:6 DK-KJV]
De 12:6 And thither ye shall bring your burnt offerings, and your sacrifices, and your tithes, and heave offerings of your hand, and your vows, and your freewill offerings, and the firstlings of your herds and of your flocks:

[5Mo 12:7 DK-KJV]
De 12:7 And there ye shall eat before the LORD your God, and ye shall rejoice in all that ye put your hand unto, ye and your households, wherein the LORD thy God hath blessed thee.

[5Mo 12:8 DK-KJV]
De 12:8 Ye shall not do after all the things that we do here this day, every man whatsoever is right in his own eyes.

[5Mo 12:9 DK-KJV]
De 12:9 For ye are not as yet come to the rest and to the inheritance, which the LORD your God giveth you.

[5Mo 12:10 DK-KJV]
De 12:10 But when ye go over Jordan, and dwell in the land

which the LORD your God giveth you to inherit, and when he giveth you rest from all your enemies round about, so that ye dwell in safety;
De 12:11 Then there shall be a place which the LORD your God shall choose to cause his name to dwell there; thither shall ye bring all that I command you; your burnt offerings, and your sacrifices, your tithes, and the heave offering of your hand, and all your choice vows which ye vow unto the LORD:

[5Mo 12:11 DK-KJV]
[5Mo 12:12 DK-KJV] Og I skal juble foran HERREN jeres Gud, I, og jeres sønner, og jeres døtre, og jeres tjenestemænd, og jeres tjenestepiger, og Leviten der er indenfor jeres porte; eftersom han ingen del har ej heller arv hos jer.

De 12:12 And ye shall rejoice before the LORD your God, ye, and your sons, and your daughters, and your menservants, and your maidservants, and the Levite that is within your gates; forasmuch as he hath no part nor inheritance with you.
De 12:13 Take heed to thyself that thou offer not thy burnt offerings in every place that thou seest:

[5Mo 12:13 DK-KJV]
De 12:14 But in the place which the LORD shall choose in one of thy tribes, there thou shalt offer thy burnt offerings, and there thou shalt do all that I command thee.

[5Mo 12:14 DK-KJV]
De 12:15 Notwithstanding thou mayest kill and eat flesh in all thy gates, whatsoever thy soul lusteth after, according to the blessing of the LORD thy God which he hath given thee: the unclean and the clean may eat thereof, as of the roebuck, and as of the hart.

[5Mo 12:15 DK-KJV]
De 12:16 Only ye shall not eat the blood; ye shall pour it upon the earth as water.

[5Mo 12:16 DK-KJV]
De 12:17 Thou mayest not eat within thy gates the tithe of thy corn, or of thy wine, or of thy oil, or the firstlings of thy herds or of thy flock, nor any of thy vows which thou vowest, nor thy freewill offerings, or heave offering of thine hand:

[5Mo 12:17 DK-KJV]
[5Mo 12:18 DK-KJV] Men du skal spise dem foran HERREN din Gud i det sted som HERREN din Gud skal udvælge, du, og din søn, og din datter, og din tjenestemand, og din tjenestepige, og Leviten der er indenfor dine porte: og du skal juble foran HERREN din Gud i alt hvad du lægger din hånd på.
[5Mo 12:19 DK-KJV] Pas på dig selv så du ikke forsømmer Leviten så længe du lever på jorden.

De 12:18 But thou must eat them before the LORD thy God in the place which the LORD thy God shall choose, thou, and thy son, and thy daughter, and thy manservant, and thy maidservant, and the Levite that is within thy gates: and thou shalt rejoice before the LORD thy God in all that thou puttest thine hands unto.
De 12:19 Take heed to thyself that thou forsake not the Levite as long as thou livest upon the earth.
De 12:20 When the LORD thy God shall enlarge thy border, as he hath promised thee, and thou shalt say, I will eat flesh, because thy soul longeth to eat flesh; thou mayest eat flesh, whatsoever thy soul lusteth after.

[5Mo 12:20 DK-KJV]
De 12:21 If the place which the LORD thy God hath chosen to put his name there be too far from thee, then thou shalt kill of thy herd and of thy flock, which the LORD hath given thee, as I have commanded thee, and thou shalt eat in thy gates whatsoever thy soul lusteth after.

[5Mo 12:21 DK-KJV]
De 12:22 Even as the roebuck and the hart is eaten, so thou shalt eat them: the unclean and the clean shall eat of them alike.

[5Mo 12:22 DK-KJV]
De 12:23 Only be sure that thou eat not the blood: for the blood is the life; and thou mayest not eat the life with the flesh.

[5Mo 12:23 DK-KJV]
De 12:24 Thou shalt not eat it; thou shalt pour it upon the earth as water.

[5Mo 12:24 DK-KJV]
De 12:25 Thou shalt not eat it; that it may go well with thee, and with thy children after thee, when thou shalt do that which is right in the sight of the LORD.

[5Mo 12:25 DK-KJV]
De 12:26 Only thy holy things which thou hast, and thy vows, thou shalt take, and go unto the place which the LORD shall choose:

[5Mo 12:26 DK-KJV]
De 12:27 And thou shalt offer thy burnt offerings, the flesh and the blood, upon the altar of the LORD thy God: and the blood of thy sacrifices shall be poured out upon the altar of the LORD

[5Mo 12:27 DK-KJV]

thy God, and thou shalt eat the flesh.

[5Mo 12:28 DK-KJV] De 12:28 Observe and hear all these words which I command thee, that it may go well with thee, and with thy children after thee for ever, when thou doest that which is good and right in the sight of the LORD thy God.

[5Mo 12:29 DK-KJV] De 12:29 When the LORD thy God shall cut off the nations from before thee, whither thou goest to possess them, and thou succeedest them, and dwellest in their land;

[5Mo 12:30 DK-KJV] De 12:30 Take heed to thyself that thou be not snared by following them, after that they be destroyed from before thee; and that thou inquire not after their gods, saying, How did these nations serve their gods? even so will I do likewise.

[5Mo 12:31 DK-KJV] De 12:31 Thou shalt not do so unto the LORD thy God: for every abomination to the LORD, which he hateth, have they done unto their gods; for even their sons and their daughters they have burnt in the fire to their gods.

[5Mo 12:32 DK-KJV] De 12:32 What thing soever I command you, observe to do it: thou shalt not add thereto, nor diminish from it.

[5Mo 13:1 DK-KJV] De 13:1 If there arise among you a prophet, or a dreamer of dreams, and giveth thee a sign or a wonder,

[5Mo 13:2 DK-KJV] De 13:2 And the sign or the wonder come to pass, whereof he spake unto thee, saying, Let us go after other gods, which thou hast not known, and let us serve them;

[5Mo 13:3 DK-KJV] De 13:3 Thou shalt not hearken unto the words of that prophet, or that dreamer of dreams: for the LORD your God proveth you, to know whether ye love the LORD your God with all your heart and with all your soul.

[5Mo 13:4 DK-KJV] De 13:4 Ye shall walk after the LORD your God, and fear him, and keep his commandments, and obey his voice, and ye shall serve him, and cleave unto him.

[5Mo 13:5 DK-KJV] De 13:5 And that prophet, or that dreamer of dreams, shall be put to death; because he hath spoken to turn you away from the LORD your God, which brought you out of the land of Egypt, and redeemed you out of the house of bondage, to thrust thee out of the way which the LORD thy God commanded thee to walk in. So shalt thou put the evil away from the midst of thee.

[5Mo 13:6 DK-KJV] De 13:6 If thy brother, the son of thy mother, or thy son, or thy daughter, or the wife of thy bosom, or thy friend, which is as thine own soul, entice thee secretly, saying, Let us go and serve other gods, which thou hast not known, thou, nor thy fathers;

[5Mo 13:7 DK-KJV] Nemlig De 13:7 Namely, of the gods of the people which are round about you, nigh unto thee, or far off from thee, from the one end of the earth even unto the other end of the earth;

[5Mo 13:8 DK-KJV] De 13:8 Thou shalt not consent unto him, nor hearken unto him; neither shall thine eye pity him, neither shalt thou spare, neither shalt thou conceal him:

[5Mo 13:9 DK-KJV] De 13:9 But thou shalt surely kill him; thine hand shall be first upon him to put him to death, and afterwards the hand of all the people.

[5Mo 13:10 DK-KJV] De 13:10 And thou shalt stone him with stones, that he die; because he hath sought to thrust thee away from the LORD thy God, which brought thee out of the land of Egypt, from the house of bondage.

[5Mo 13:11 DK-KJV] De 13:11 And all Israel shall hear, and fear, and shall do no more any such wickedness as this is among you.

[5Mo 13:12 DK-KJV] De 13:12 If thou shalt hear say in one of thy cities, which the LORD thy God hath given thee to dwell there, saying,

[5Mo 13:13 DK-KJV] De 13:13 Certain men, the children of Belial, are gone out from among you, and have withdrawn the inhabitants of their city, saying, Let us go and serve other gods, which ye have not known;

[5Mo 13:14 DK-KJV] De 13:14 Then shalt thou inquire, and make search, and ask diligently; and, behold, if it be truth, and the thing certain, that such abomination is wrought among you;

[5Mo 13:15 DK-KJV]
De 13:15 Thou shalt surely smite the inhabitants of that city with the edge of the sword, destroying it utterly, and all that is therein, and the cattle thereof, with the edge of the sword.

[5Mo 13:16 DK-KJV] Og du samle hele byttet fra den ud på midten af dens gader, og skal brænde byen med ild, og hele dens bytte fuldstændig, for HERREN din Gud: og den skal være en bunke for evigt; den skal ikke bli' bygget igen.
De 13:16 And thou shalt gather all the spoil of it into the midst of the street thereof, and shalt burn with fire the city, and all the spoil thereof every whit, for the LORD thy God: and it shall be an heap for ever; it shall not be built again.

[5Mo 13:17 DK-KJV] Og intet fra den forbandede ting skal klynge sig til din hånd: så HERREN må vende sig væk fra voldsomheden i hans vrede.
De 13:17 And there shall cleave nought of the cursed thing to thine hand: that the LORD may turn from the fierceness of his anger, and shew thee mercy, and have compassion upon thee, and multiply thee, as he hath sworn unto thy fathers;

[5Mo 13:18 DK-KJV] Derefter skal du lytte til HERREN din Guds stemme, for at holde alle hans befalinger som jeg denne dag befaler dig, for at gøre det som er ret i HERREN din Guds øjne.
De 13:18 When thou shalt hearken to the voice of the LORD thy God, to keep all his commandments which I command thee this day, to do that which is right in the eyes of the LORD thy God.

5 Mosebog Kapitel 14 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 14:1 DK-KJV]
De 14:1 Ye are the children of the LORD your God: ye shall not cut yourselves, nor make any baldness between your eyes for the dead.

[5Mo 14:2 DK-KJV]
De 14:2 For thou art an holy people unto the LORD thy God, and the LORD hath chosen thee to be a peculiar people unto himself, above all the nations that are upon the earth.

[5Mo 14:3 DK-KJV]
De 14:3 Thou shalt not eat any abominable thing.

[5Mo 14:4 DK-KJV]
De 14:4 These are the beasts which ye shall eat: the ox, the sheep, and the goat,

[5Mo 14:5 DK-KJV]
De 14:5 The hart, and the roebuck, and the fallow deer, and the wild goat, and the pygarg, and the wild ox, and the chamois.

[5Mo 14:6 DK-KJV]
De 14:6 And every beast that parteth the hoof, and cleaveth the cleft into two claws, and cheweth the cud among the beasts, that ye shall eat.

[5Mo 14:7 DK-KJV]
De 14:7 Nevertheless these ye shall not eat of them that chew the cud, or of them that divide the cloven hoof; as the camel, and the hare, and the coney: for they chew the cud, but divide not the hoof; therefore they are unclean unto you.

[5Mo 14:8 DK-KJV]
De 14:8 And the swine, because it divideth the hoof, yet cheweth not the cud, it is unclean unto you: ye shall not eat of their flesh, nor touch their dead carcase.

[5Mo 14:9 DK-KJV]
De 14:9 These ye shall eat of all that are in the waters: all that have fins and scales shall ye eat:

[5Mo 14:10 DK-KJV]
De 14:10 And whatsoever hath not fins and scales ye may not eat; it is unclean unto you.

[5Mo 14:11 DK-KJV]
De 14:11 Of all clean birds ye shall eat.

[5Mo 14:12 DK-KJV]
De 14:12 But these are they of which ye shall not eat: the eagle, and the ossifrage, and the ospray,

[5Mo 14:13 DK-KJV]
De 14:13 And the glede, and the kite, and the vulture after his kind,

[5Mo 14:14 DK-KJV]
De 14:14 And every raven after his kind,

[5Mo 14:15 DK-KJV]
De 14:15 And the owl, and the night hawk, and the cuckow, and the hawk after his kind,

[5Mo 14:16 DK-KJV]
De 14:16 The little owl, and the great owl, and the swan,

[5Mo 14:17 DK-KJV]
De 14:17 And the pelican, and the gier eagle, and the cormorant,

[5Mo 14:18 DK-KJV]
De 14:18 And the stork, and the heron after her kind, and the lapwing, and the bat.

[5Mo 14:19 DK-KJV]
De 14:19 And every creeping thing that flieth is unclean unto you: they shall not be eaten.

[5Mo 14:20 DK-KJV]
De 14:20 But of all clean fowls ye may eat.

[5Mo 14:21 DK-KJV]
De 14:21 Ye shall not eat of any thing that dieth of itself: thou shalt give it unto the stranger that is in thy gates, that he may eat it; or thou mayest sell it unto an alien: for thou art an holy people unto the LORD thy God. Thou shalt not seethe a kid in his mother's milk.

[5Mo 14:22 DK-KJV]
De 14:22 Thou shalt truly tithe all the increase of thy seed, that the field bringeth forth year by year.

[5Mo 14:23 DK-KJV]
De 14:23 And thou shalt eat before the LORD thy God, in the place which he shall choose to place his name there, the tithe of thy corn, of thy wine, and of thine oil, and the firstlings of thy herds and of thy flocks; that thou mayest learn to fear the LORD thy God always.

[5Mo 14:24 DK-KJV]
De 14:24 And if the way be too long for thee, so that thou art not able to carry it; or if the place be too far from thee, which the LORD thy God shall choose to set his name there, when the LORD thy God

hath blessed thee:

[5Mo 14:25 DK-KJV] De 14:25 Then shalt thou turn it into money, and bind up the money in thine hand, and shalt go unto the place which the LORD thy God shall choose:

[5Mo 14:26 DK-KJV] De 14:26 And thou shalt bestow that money for whatsoever thy soul lusteth after, for oxen, or for sheep, or for wine, or for strong drink, or for whatsoever thy soul desireth: and thou shalt eat there before the LORD thy God, and thou shalt rejoice, thou, and thine household,

[5Mo 14:27 DK-KJV] De 14:27 And the Levite that is within thy gates; thou shalt not forsake him; for he hath no part nor inheritance with thee.

[5Mo 14:28 DK-KJV] De 14:28 At the end of three years thou shalt bring forth all the tithe of thine increase the same year, and shalt lay it up within thy gates:

[5Mo 14:29 DK-KJV] De 14:29 And the Levite, (because he hath no part nor inheritance with thee,) and the stranger, and the fatherless, and the widow, which are within thy gates, shall come, and shall eat and be satisfied; that the LORD thy God may bless thee in all the work of thine hand which thou doest.

[5Mo 15:1 DK-KJV] Ved enden af hvert 7'ne år skal du lave en frigivelse.

De 15:1 At the end of every seven years thou shalt make a release.

[5Mo 15:2 DK-KJV] Og dette er frigivelsesskikken: Enhver kreditor der låner noget til hans næste skal frigi' det; han skal ikke inddrive det af hans næste, eller af hans broder; fordi det er kaldt HERREfrigivelsen.

De 15:2 And this is the manner of the release: Every creditor that lendeth ought unto his neighbour shall release it; he shall not exact it of his neighbour, or of his brother; because it is called the LORD'S release.

[5Mo 15:3 DK-KJV] Af en fremmed må du inddrive det igen: men det som er dit hos din broder skal din hånd frigi';

De 15:3 Of a foreigner thou mayest exact it again: but that which is thine with thy brother thine hand shall release;

[5Mo 15:4 DK-KJV] De 15:4 Save when there shall be no poor among you; for the LORD shall greatly bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it:

[5Mo 15:5 DK-KJV] De 15:5 Only if thou carefully hearken unto the voice of the LORD thy God, to observe to do all these commandments which I command thee this day.

[5Mo 15:6 DK-KJV] De 15:6 For the LORD thy God blesseth thee, as he promised thee: and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow; and thou shalt reign over many nations, but they shall not reign over thee.

[5Mo 15:7 DK-KJV] De 15:7 If there be among you a poor man of one of thy brethren within any of thy gates in thy land which the LORD thy God giveth thee, thou shalt not harden thine heart, nor shut thine hand from thy poor brother:

[5Mo 15:8 DK-KJV] De 15:8 But thou shalt open thine hand wide unto him, and shalt surely lend him sufficient for his need, in that which he wanteth.

[5Mo 15:9 DK-KJV] De 15:9 Beware that there be not a thought in thy wicked heart, saying, The seventh year, the year of release, is at hand; and thine eye be evil against thy poor brother, and thou givest him nought; and he cry unto the LORD against thee, and it be sin unto thee.

[5Mo 15:10 DK-KJV] eftersom HERREN din Gud vil velsigne dig i alle dine gerninger på grund af dennne ting

De 15:10 Thou shalt surely give him, and thine heart shall not be grieved when thou givest unto him: because that for this thing the LORD thy God shall bless thee in all thy works, and in all that thou puttest thine hand unto.

[5Mo 15:11 DK-KJV] De 15:11 For the poor shall never cease out of the land: therefore I command thee, saying, Thou shalt open thine hand wide unto thy brother, to thy poor, and to thy needy, in thy land.

[5Mo 15:12 DK-KJV] De 15:12 And if thy brother, an Hebrew man, or an Hebrew woman, be sold unto thee, and serve thee six years; then in the seventh year thou shalt let him go free from thee.

[5Mo 15:13 DK-KJV] De 15:13 And when thou sendest him out free from thee, thou shalt not let him go away empty:

[5Mo 15:14 DK-KJV] De 15:14 Thou shalt furnish him liberally out of thy flock, and out of thy floor, and out of thy winepress: of that wherewith the LORD thy God hath blessed thee thou shalt give unto him.

[5Mo 15:15 DK-KJV] De 15:15 And thou shalt remember that thou wast a bondman in the land of Egypt, and the LORD thy God redeemed thee: therefore I

command thee this thing to day.

[5Mo 15:16 DK-KJV] De 15:16 And it shall be, if he say unto thee, I will not go away from thee; because he loveth thee and thine house, because he is well with thee;

[5Mo 15:17 DK-KJV] De 15:17 Then thou shalt take an aul, and thrust it through his ear unto the door, and he shall be thy servant for ever. And also unto thy maidservant thou shalt do likewise.

[5Mo 15:18 DK-KJV] De 15:18 It shall not seem hard unto thee, when thou sendest him away free from thee; for he hath been worth a double hired servant to thee, in serving thee six years: and the LORD thy God shall bless thee in all that thou doest.

[5Mo 15:19 DK-KJV] De 15:19 All the firstling males that come of thy herd and of thy flock thou shalt sanctify unto the LORD thy God: thou shalt do no work with the firstling of thy bullock, nor shear the firstling of thy sheep.

[5Mo 15:20 DK-KJV] De 15:20 Thou shalt eat it before the LORD thy God year by year in the place which the LORD shall choose, thou and thy household.

[5Mo 15:21 DK-KJV] De 15:21 And if there be any blemish therein, as if it be lame, or blind, or have any ill blemish, thou shalt not sacrifice it unto the LORD thy God.

[5Mo 15:22 DK-KJV] De 15:22 Thou shalt eat it within thy gates: the unclean and the clean person shall eat it alike, as the roebuck, and as the hart.

[5Mo 15:23 DK-KJV] De 15:23 Only thou shalt not eat the blood thereof; thou shalt pour it upon the ground as water.

5 Mosebog Kapitel 16 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 16:1 DK-KJV] Overhold måneden Abib, og hold påsken for HERREN din Gud: for om natten i måneden Abib bragte HERREN din Gud dig frem ud af Egypten.
De 16:1 Observe the month of Abib, and keep the passover unto the LORD thy God: for in the month of Abib the LORD thy God brought thee forth out of Egypt by night.

[5Mo 16:2 DK-KJV] Derfor skal du ofre påsken for HERREN din Gud, af flokken og af hjorden, i det specifikke sted som HERREN skal vælge at placere hans navn.
De 16:2 Thou shalt therefore sacrifice the passover unto the LORD thy God, of the flock and the herd, in the place which the LORD shall choose to place his name there.

[5Mo 16:3 DK-KJV] Du skal ikke spise noget syret brød sammen med det; i 7 dage skal du spise usyret brød sammen med det, ja trængselsbrødet; for i hast kom du frem ud af Egyptens land: for at du i alle dagene i dit liv måtte huske på den dag da du kom frem ud af Egyptens land.
De 16:3 Thou shalt eat no leavened bread with it; seven days shalt thou eat unleavened bread therewith, even the bread of affliction; for thou camest forth out of the land of Egypt in haste: that thou mayest remember the day when thou camest forth out of the land of Egypt all the days of thy life.

[5Mo 16:4 DK-KJV] Og i 7 dage skal der ikke være noget syret brød hos dig udover alle dine kyster; og heller ikke noget af kødet, som du slagtede den første dag om aftenen, må forblive natten over indtil om morgenen.
De 16:4 And there shall be no leavened bread seen with thee in all thy coast seven days; neither shall there any thing of the flesh, which thou sacrificedst the first day at even, remain all night until the morning.

[5Mo 16:5 DK-KJV] Du må ikke slagte påsken indenfor nogle af dine porte, som HERREN din Gud giver dig:
De 16:5 Thou mayest not sacrifice the passover within any of thy gates, which the LORD thy God giveth thee:

[5Mo 16:6 DK-KJV] Men på det sted som HERREN din Gud skal vælge at placere hans navn i, der skal du ofre påsken om aftenen, ved solnedgang, på det tidspunkt hvor du kom frem ud af Egypten.
De 16:6 But at the place which the LORD thy God shall choose to place his name in, there thou shalt sacrifice the passover at even, at the going down of the sun, at the season that thou camest forth out of Egypt.

[5Mo 16:7 DK-KJV] Og du skal stege og spise det i det sted som HERREN din Gud skal vælge: og om morgenen skal du vende dig, og gå til dine telte.
De 16:7 And thou shalt roast and eat it in the place which the LORD thy God shall choose: and thou shalt turn in the morning, and go unto thy tents.

[5Mo 16:8 DK-KJV] I 6 dage skal du spise usyret brød: og på den 7 ende dag skal der være en højtidelig forsamling for HERREN din Gud: du skal ikke udføre noget arbejde i den.
De 16:8 Six days thou shalt eat unleavened bread: and on the seventh day shall be a solemn assembly to the LORD thy God: thou shalt do no work therein.

[5Mo 16:9 DK-KJV] 7 uger skal du tælle til dig; begynd med at tælle de 7 uger fra et sådant tidspunkt hvor du begynder at sætte seglet for kornet.
De 16:9 Seven weeks shalt thou number unto thee: begin to number the seven weeks from such time as thou beginnest to put the sickle to the corn.

[5Mo 16:10 DK-KJV] Og du skal holde ugernes fest for HERREN din Gud med en skat af en frivillig offergave fra din hånd, som du skal gi' til HERREN din Gud, ligesom HERREN din Gud har velsignet dig:
De 16:10 And thou shalt keep the feast of weeks unto the LORD thy God with a tribute of a freewill offering of thine hand, which thou shalt give unto the LORD thy God, according as the LORD thy God hath blessed thee:

[5Mo 16:11 DK-KJV] Og du skal juble foran HERREN din Gud, du, og din søn, og din datter, og din tjenestemand, og din tjenestepige, og Leviten der er indenfor dine porte, og den fremmede, og den faderløse, og enken, der er blandt jer, i det specifikke sted som HERREN din Gud har valgt at placere hans navn.
De 16:11 And thou shalt rejoice before the LORD thy God, thou, and thy son, and thy daughter, and thy manservant, and thy maidservant, and the Levite that is within thy gates, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are among you, in the place which the LORD thy God hath chosen to place his name there.

[5Mo 16:12 DK-KJV] Og du skal huske på at du var en slave i Egypten: og du skal overholde og gøre disse vedtægter.
De 16:12 And thou shalt remember that thou wast a bondman in Egypt: and thou shalt observe and do these statutes.

[5Mo 16:13 DK-KJV] Du skal overholde tabernaklernes fest i 7 dage, efter det skal du indsamle dit korn og din vin:
De 16:13 Thou shalt observe the feast of tabernacles seven days, after that thou hast gathered in thy corn and thy wine:

[5Mo 16:14 DK-KJV] Og du skal juble i din fest, du, og din søn, og din datter, og din tjenestemand, og din tjenestepige, og Leviten, den fremmede, og den faderløse, og enken, der er indenfor dine porte.
De 16:14 And thou shalt rejoice in thy feast, thou, and thy son, and thy daughter, and thy manservant, and thy maidservant, and the Levite, the stranger, and the fatherless, and the widow, that are within thy gates.

[5Mo 16:15 DK-KJV] I 7 dage skal du holde en højtidlig fest for HERREN din Gud i det sted som HERREN skal vælge: eftersom HERREN din Gud skal velsigne dig i al din tilvækst, og i alle gerningerne med dine hænder, derfor skal du med sikkerhed juble.
De 16:15 Seven days shalt thou keep a solemn feast unto the LORD thy God in the place which the LORD shall choose: because the LORD thy God shall bless thee in all thine increase, and in all the works of thine hands, therefore thou shalt surely rejoice.

[5Mo 16:16 DK-KJV] 3 gange hvert år skal alle hankøn vise sig foran HERREN din Gud i det sted som han skal vælge; i de usyrede brøds fest, og i ugernes fest, og i tabernaklernes fest: og de skal ikke vise sig foran HERREN tomhændet:
De 16:16 Three times in a year shall all thy males appear before the LORD thy God in the place which he shall choose; in the feast of unleavened bread, and in the feast of weeks, and in the feast of tabernacles: and they shall not appear before the LORD empty:

[5Mo 16:17 DK-KJV] Hver mand skal gi' som han er i stand til, efter HERREN din Guds velsignelse som han har givet dig.
De 16:17 Every man shall give as he is able, according to the blessing of the LORD thy God which he hath given thee.

[5Mo 16:18 DK-KJV] Dommere og embedsmænd skal du indsætte ved alle dine porte, som HERREN din Gud giver dig, udover dine stammer: og de skal dømme folket med en retfærdig dom.
De 16:18 Judges and officers shalt thou make thee in all thy gates, which the LORD thy God giveth thee, throughout thy tribes: and they shall judge the people with just judgment.

[5Mo 16:19 DK-KJV] Du skal ikke fordreje dom; du skal ikke respektere personer, ej heller ta' en gave: for en gave forblænder de vises øjne, og forvrænger de retskafnes ord.
De 16:19 Thou shalt not wrest judgment; thou shalt not respect persons, neither take a gift: for a gift doth blind the eyes of the wise, and pervert the words of the righteous.

[5Mo 16:20 DK-KJV] Det som er fuldstændig retfærdigt skal du følge, så du må leve, og arve det land som HERREN din Gud giver dig.
De 16:20 That which is altogether just shalt thou follow, that thou mayest live, and inherit the land which the LORD thy God giveth thee.

[5Mo 16:21 DK-KJV] Du skal ikke plante dig en lund af nogen træer nær ved alteret for HERREN din Gud, som du selv skal lave.
De 16:21 Thou shalt not plant thee a grove of any trees near unto the altar of the LORD thy God, which thou shalt make thee.

[5Mo 16:22 DK-KJV] Du skal heller ikke rejse dig nogen figur; som HERREN din Gud hader:
De 16:22 Neither shalt thou set thee up any image; which the LORD thy God hateth.

[5Mo 17:1 DK-KJV]
De 17:1 Thou shalt not sacrifice unto the LORD thy God any bullock, or sheep, wherein is blemish, or any evilfavouredness: for that is an abomination unto the LORD thy God.

[5Mo 17:2 DK-KJV]
De 17:2 If there be found among you, within any of thy gates which the LORD thy God giveth thee, man or woman, that hath wrought wickedness in the sight of the LORD thy God, in transgressing his covenant,

[5Mo 17:3 DK-KJV]
De 17:3 And hath gone and served other gods, and worshipped them, either the sun, or moon, or any of the host of heaven, which I have not commanded;

[5Mo 17:4 DK-KJV]
De 17:4 And it be told thee, and thou hast heard of it, and inquired diligently, and, behold, it be true, and the thing certain, that such abomination is wrought in Israel:

[5Mo 17:5 DK-KJV]
De 17:5 Then shalt thou bring forth that man or that woman, which have committed that wicked thing, unto thy gates, even that man or that woman, and shalt stone them with stones, till they die.

[5Mo 17:6 DK-KJV]
De 17:6 At the mouth of two witnesses, or three witnesses,

shall he that is worthy of death be put to death; but at the mouth of one witness he shall not be put to death.

[5Mo 17:7 DK-KJV]

De 17:7 The hands of the witnesses shall be first upon him to put him to death, and afterward the hands of all the people. So thou shalt put the evil away from among you.

De 17:8 If there arise a matter too hard for thee in judgment, between blood and blood, between plea and plea, and between stroke and stroke, being matters of controversy within thy gates: then shalt thou arise, and get thee up into the place

[5Mo 17:8 DK-KJV]

which the LORD thy God shall choose;

[5Mo 17:9 DK-KJV] Og du skal komme til Levitpræsterne, og til dommeren der skal være i de dage, og forhøre dig; og de skal vise dig domafsigelsen.

De 17:9 And thou shalt come unto the priests the Levites, and unto the judge that shall be in those days, and inquire; and they shall shew thee the sentence of judgment:

[5Mo 17:10 DK-KJV] Og du skal gøre i overensstemmelse med domsfældelsen, som de fra det sted som HERREN skal udvælge skal vise dig; og du skal overholde at gøre i overensstemmelse med alt det de informere dig om:

De 17:10 And thou shalt do according to the sentence, which they of that place which the LORD shall choose shall shew thee; and thou shalt observe to do according to all that they inform thee:

[5Mo 17:11 DK-KJV] I overensstemmelse med lovdomsfældelsen som de skal undervise dig i, og i overensstemmelse med dommen som de skal fortælle dig, skal du gøre: du skal ikke afvise domsfældelsen som de skal vise dig, til den højre hånd, ej heller til den venstre.

De 17:11 According to the sentence of the law which they shall teach thee, and according to the judgment which they shall tell thee, thou shalt do: thou shalt not decline from the sentence which they shall shew thee, to the right hand, nor to the left.

De 17:12 And the man that will do presumptuously, and will not hearken unto the priest that standeth to minister there before the LORD thy God, or unto the judge, even that man shall die: and thou shalt put away the evil from Israel.

[5Mo 17:12 DK-KJV] arrogant

De 17:13 And all the people shall hear, and fear, and do no more presumptuously.

[5Mo 17:13 DK-KJV] arrogant

De 17:14 When thou art come unto the land which the LORD thy God giveth thee, and shalt possess it, and shalt dwell therein, and shalt say, I will set a king over me, like as all the

[5Mo 17:14 DK-KJV]

nations that are about me;

De 17:15 Thou shalt in any wise set him king over thee, whom the LORD thy God shall choose: one from among thy brethren shalt thou set king over thee: thou mayest not set a stranger

[5Mo 17:15 DK-KJV]

over thee, which is not thy brother.

De 17:16 But he shall not multiply horses to himself, nor cause the people to return to Egypt, to the end that he should

[5Mo 17:16 DK-KJV] med det endemål at han skulle multiplicere hestene:

multiply horses: forasmuch as the LORD hath said unto you, Ye shall henceforth return no more that way.

De 17:17 Neither shall he multiply wives to himself, that his heart turn not away: neither shall he greatly multiply to himself

[5Mo 17:17 DK-KJV]

silver and gold.

[5Mo 17:18 DK-KJV] Og det skal ske, når han sidder på tronen for hans kongerige, at han skal skrive ham en kopi af denne lov i en bog ud fra den som er foran Levitpræsterne:

De 17:18 And it shall be, when he sitteth upon the throne of his kingdom, that he shall write him a copy of this law in a book out of that which is before the priests the Levites:

De 17:19 And it shall be with him, and he shall read therein all the days of his life: that he may learn to fear the LORD his God, to keep all the words of this law and these statutes, to do

[5Mo 17:19 DK-KJV]

them:

[5Mo 17:20 DK-KJV] Så hans hjerte ikke bli'r opløftet over sine brødre, og så han ikke afviger fra befalingen, mod den højre hånd, eller mod den venstre: med det endemål at han måtte forlænge sine dage i sit kongerige, han, og hans børn, i Israels midte.

De 17:20 That his heart be not lifted up above his brethren, and that he turn not aside from the commandment, to the right hand, or to the left: to the end that he may prolong his days in his kingdom, he, and his children, in the midst of Israel.

5 Mosebog Kapitel 18 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 18:1 DK-KJV] Levitpræsterne, og hele Levis stamme, skal ikke ha' nogen del ej heller del med Israel: de skal spise offergaverne fra HERREN lavet via ild, og hans arv.

De 18:1 The priests the Levites, and all the tribe of Levi, shall have no part nor inheritance with Israel: they shall eat the offerings of the LORD made by fire, and his inheritance.

[5Mo 18:2 DK-KJV] Derfor skal de ingen arv ha' blandt deres brødre: HERREN er deres arv, som han har sagt til dem.

[5Mo 18:3 DK-KJV] Og dette skal være præsternes betaling fra folket, fra dem der tilbyder et offer, om det er okse eller får; og de skal gi' boven til præsten, og de 2 kinder, og maven.

[5Mo 18:4 DK-KJV] Førstefrugten også fra dit korn, fra din vin, og fra din olie, og det første af fårets uld, skal du gi' ham.
[5Mo 18:5 DK-KJV] For HERREN din Gud har udvalgt ham ud af alle dine stammer, til at stå for at betjene i HERRENs navn, ham og hans sønner for evigt.
[5Mo 18:6 DK-KJV] Og hvis en Levit kom fra nogle af dine porte ud fra hele Israel, hvor han opholdt sig, og kom med hele hans sinds ønske til det sted som HERREN skal udvælge;
[5Mo 18:7 DK-KJV] Da skal han betjene i HERRENs navn hans Gud, som alle hans brødre Leviterne gør, som står der foran HERREN.
[5Mo 18:8 DK-KJV] De skal ha' de samme portioner at spise, udover det som kommer fra salget af hans fædrene arv.
[5Mo 18:9 DK-KJV] Når du er kommet ind i det land som HERREN din Gud giver dig, skal du ikke lære at gøre efter disse nationers hæsligheder.
[5Mo 18:10 DK-KJV] Der skal ikke bli' fundet nogle blandt jer der får hans søn eller hans datter til at gå gennem ilden, eller der bruger smådom, eller en overholder af tider, eller en charmør, eller en heks,
[5Mo 18:11 DK-KJV] Eller en hedningepræst, eller en der rådgiver sig med åndemanere, eller en troldmand, eller en nekromantiker.
[5Mo 18:12 DK-KJV] For alle der gør disse ting er en hæslighed overfor HERREN: og på grund af disse hæsligheder driver HERREN din Gud dem ud foran dig.
[5Mo 18:13 DK-KJV] Du skal være perfekt hos HERREN din Gud.
[5Mo 18:14 DK-KJV] For disse nationer, som du skal besidde, lyttede på dem der er overholdere af tider, og på spådomme: men angående dig, HERREN din Gud har ikke tilladt dig at gøre sådant.
[5Mo 18:15 DK-KJV] HERREN din Gud vil til dig oprejse en Profet fra din midte, fra dine brødre, der er som mig; I skal lytte på ham;
[5Mo 18:16 DK-KJV] I overensstemmelse med alt det du ønskede af HERREN din Gud i Horeb i dagen for forsamlingen, og siger, Lad mig ikke igen høre HERREN min Guds stemme, lad mig heller ikke se denne store ild mere, for ikke at jeg dør.
[5Mo 18:17 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, De har talt vel det som de har talt.
[5Mo 18:18 DK-KJV] Jeg vil til dem rejse en Profet op der er fra deres brødre, der er som dig, og jeg vil putte mine ord i hans mund; og han skal fortælle dem alt det som jeg skal befale ham.
[5Mo 18:19 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at hvemsomhelst der ikke vil lytte på mine ord som han skal tale i mit navn, det vil jeg kræve ham til regnskab for.

[5Mo 18:20 DK-KJV] Men den profet, som skal formodes at tale et ord i mit navn, som jeg ikke har befalet ham at tale, eller der skal tale i mit navn om andre guder, ja den profet skal dø.
[5Mo 18:21 DK-KJV] Og hvis du i dit hjerte siger, Hvordan skal vi kende det ord som HERREN ikke har talt?
[5Mo 18:22 DK-KJV] Når en profet taler i HERRENs navn, hvis tingene ikke sker efterfølgende, og heller ikke kommer til at

De 18:2 Therefore shall they have no inheritance among their brethren: the LORD is their inheritance, as he hath said unto them.
De 18:3 And this shall be the priest's due from the people, from them that offer a sacrifice, whether it be ox or sheep; and they shall give unto the priest the shoulder, and the two cheeks, and the maw.
De 18:4 The firstfruit also of thy corn, of thy wine, and of thine oil, and the first of the fleece of thy sheep, shalt thou give him.
De 18:5 For the LORD thy God hath chosen him out of all thy tribes, to stand to minister in the name of the LORD, him and his sons for ever.
De 18:6 And if a Levite come from any of thy gates out of all Israel, where he sojourned, and come with all the desire of his mind unto the place which the LORD shall choose;
De 18:7 Then he shall minister in the name of the LORD his God, as all his brethren the Levites do, which stand there before the LORD.
De 18:8 They shall have like portions to eat, beside that which cometh of the sale of his patrimony.
De 18:9 When thou art come into the land which the LORD thy God giveth thee, thou shalt not learn to do after the abominations of those nations.
De 18:10 There shall not be found among you any one that maketh his son or his daughter to pass through the fire, or that useth divination, or an observer of times, or an enchanter, or a witch,

De 18:11 Or a charmer, or a consulter with familiar spirits, or a wizard, or a necromancer.
De 18:12 For all that do these things are an abomination unto the LORD: and because of these abominations the LORD thy God doth drive them out from before thee.

De 18:13 Thou shalt be perfect with the LORD thy God.
De 18:14 For these nations, which thou shalt possess, hearkened unto observers of times, and unto diviners: but as for thee, the LORD thy God hath not suffered thee so to do.
De 18:15 The LORD thy God will raise up unto thee a Prophet from the midst of thee, of thy brethren, like unto me; unto him ye shall hearken;
De 18:16 According to all that thou desiredst of the LORD thy God in Horeb in the day of the assembly, saying, Let me not hear again the voice of the LORD my God, neither let me see this great fire any more, that I die not.
De 18:17 And the LORD said unto me, They have well spoken that which they have spoken.

De 18:18 I will raise them up a Prophet from among their brethren, like unto thee, and will put my words in his mouth; and he shall speak unto them all that I shall command him.
De 18:19 And it shall come to pass, that whosoever will not hearken unto my words which he shall speak in my name, I will require it of him.
De 18:20 But the prophet, which shall presume to speak a word in my name, which I have not commanded him to speak, or that shall speak in the name of other gods, even that prophet shall die.
De 18:21 And if thou say in thine heart, How shall we know the word which the LORD hath not spoken?
De 18:22 When a prophet speaketh in the name of the LORD, if the thing follow not, nor come to pass, that is the

ske, det er tingene som HERREN ikke har talt, men profeten har talt det arrogant: du skal ikke være bange for ham.

thing which the LORD hath not spoken, but the prophet hath spoken it presumptuously: thou shalt not be afraid of him.

5 Mosebog Kapitel 19 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 19:1 DK-KJV]	De 19:1 When the LORD thy God hath cut off the nations, whose land the LORD thy God giveth thee, and thou succeedest them, and dwellest in their cities, and in their houses;
[5Mo 19:2 DK-KJV]	De 19:2 Thou shalt separate three cities for thee in the midst of thy land, which the LORD thy God giveth thee to possess it.
[5Mo 19:3 DK-KJV]	De 19:3 Thou shalt prepare thee a way, and divide the coasts of thy land, which the LORD thy God giveth thee to inherit, into three parts, that every slayer may flee thither.
[5Mo 19:4 DK-KJV] : Den som dræber sin næste	De 19:4 And this is the case of the slayer, which shall flee thither, that he may live: Whoso killeth his neighbour ignorantly, whom he hated not in time past;
[5Mo 19:5 DK-KJV] næste	De 19:5 As when a man goeth into the wood with his neighbour to hew wood, and his hand fetcheth a stroke with the axe to cut down the tree, and the head slippeth from the helve, and lighteth upon his neighbour, that he die; he shall flee unto one of those cities, and live:
[5Mo 19:6 DK-KJV] , eftersom han ikke hadede ham før i tiden.	De 19:6 Lest the avenger of the blood pursue the slayer, while his heart is hot, and overtake him, because the way is long, and slay him; whereas he was not worthy of death, inasmuch as he hated him not in time past.
[5Mo 19:7 DK-KJV]	De 19:7 Wherefore I command thee, saying, Thou shalt separate three cities for thee.
[5Mo 19:8 DK-KJV]	De 19:8 And if the LORD thy God enlarge thy coast, as he hath sworn unto thy fathers, and give thee all the land which he promised to give unto thy fathers;
[5Mo 19:9 DK-KJV]	De 19:9 If thou shalt keep all these commandments to do them, which I command thee this day, to love the LORD thy God, and to walk ever in his ways; then shalt thou add three cities more for thee, beside these three:
[5Mo 19:10 DK-KJV]	De 19:10 That innocent blood be not shed in thy land, which the LORD thy God giveth thee for an inheritance, and so blood be upon thee.
[5Mo 19:11 DK-KJV] næste	De 19:11 But if any man hate his neighbour, and lie in wait for him, and rise up against him, and smite him mortally that he die, and fleeth into one of these cities:
[5Mo 19:12 DK-KJV]	De 19:12 Then the elders of his city shall send and fetch him thence, and deliver him into the hand of the avenger of blood, that he may die.
[5Mo 19:13 DK-KJV]	De 19:13 Thine eye shall not pity him, but thou shalt put away the guilt of innocent blood from Israel, that it may go well with thee.
[5Mo 19:14 DK-KJV] næstes	De 19:14 Thou shalt not remove thy neighbour's landmark, which they of old time have set in thine inheritance, which thou shalt inherit in the land that the LORD thy God giveth thee to possess it.
[5Mo 19:15 DK-KJV]	De 19:15 One witness shall not rise up against a man for any iniquity, or for any sin, in any sin that he sinneth: at the mouth of two witnesses, or at the mouth of three witnesses, shall the matter be established.
[5Mo 19:16 DK-KJV]	De 19:16 If a false witness rise up against any man to testify against him that which is wrong;
[5Mo 19:17 DK-KJV]	De 19:17 Then both the men, between whom the controversy is, shall stand before the LORD, before the priests and the judges, which shall be in those days;
[5Mo 19:18 DK-KJV]	De 19:18 And the judges shall make diligent inquisition: and, behold, if the witness be a false witness, and hath testified falsely against his brother;
[5Mo 19:19 DK-KJV]	De 19:19 Then shall ye do unto him, as he had thought to have done unto his brother: so shalt thou put the evil away from among you.
[5Mo 19:20 DK-KJV]	De 19:20 And those which remain shall hear, and fear, and shall henceforth commit no more any such evil among you.
[5Mo 19:21 DK-KJV]	De 19:21 And thine eye shall not pity; but life shall go for life, eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot.

5 Mosebog Kapitel 20 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 20:1 DK-KJV]	De 20:1 When thou goest out to battle against thine enemies, and seest horses, and chariots, and a people more than thou, be not afraid of them: for the LORD thy God is with thee, which brought thee up out of the land of Egypt.
[5Mo 20:2 DK-KJV]	De 20:2 And it shall be, when ye are come nigh unto the battle, that the priest shall approach and speak unto the people,

De 20:3 And shall say unto them, Hear, O Israel, ye approach this day unto battle against your enemies: let not your hearts faint, fear not, and do not tremble, neither be ye terrified because of
[5Mo 20:3 DK-KJV] them;
De 20:4 For the LORD your God is he that goeth with you, to fight for you against your enemies, to
[5Mo 20:4 DK-KJV] save you.
De 20:5 And the officers shall speak unto the people, saying, What man is there that hath built a new house, and hath not dedicated it? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and
[5Mo 20:5 DK-KJV] another man dedicate it.
De 20:6 And what man is he that hath planted a vineyard, and hath not yet eaten of it? let him also
[5Mo 20:6 DK-KJV] go and return unto his house, lest he die in the battle, and another man eat of it.
De 20:7 And what man is there that hath betrothed a wife, and hath not taken her? let him go and
[5Mo 20:7 DK-KJV] return unto his house, lest he die in the battle, and another man take her.
De 20:8 And the officers shall speak further unto the people, and they shall say, What man is there that is fearful and fainthearted? let him go and return unto his house, lest his brethren's heart faint as
[5Mo 20:8 DK-KJV] well as his heart.
De 20:9 And it shall be, when the officers have made an end of speaking unto the people, that they
[5Mo 20:9 DK-KJV] shall make captains of the armies to lead the people.
[5Mo 20:10 DK-KJV] De 20:10 When thou comest nigh unto a city to fight against it, then proclaim peace unto it.
De 20:11 And it shall be, if it make thee answer of peace, and open unto thee, then it shall be, that all
[5Mo 20:11 DK-KJV] the people that is found therein shall be tributaries unto thee, and they shall serve thee.
De 20:12 And if it will make no peace with thee, but will make war against thee, then thou shalt
[5Mo 20:12 DK-KJV] besiege it:
De 20:13 And when the LORD thy God hath delivered it into thine hands, thou shalt smite every male
[5Mo 20:13 DK-KJV] thereof with the edge of the sword:
De 20:14 But the women, and the little ones, and the cattle, and all that is in the city, even all the spoil thereof, shalt thou take unto thyself; and thou shalt eat the spoil of thine enemies, which the
[5Mo 20:14 DK-KJV] LORD thy God hath given thee.
De 20:15 Thus shalt thou do unto all the cities which are very far off from thee, which are not of the
[5Mo 20:15 DK-KJV] cities of these nations.
De 20:16 But of the cities of these people, which the LORD thy God doth give thee for an inheritance,
[5Mo 20:16 DK-KJV] thou shalt save alive nothing that breatheth:
[5Mo 20:17 DK-KJV] ; De 20:17 But thou shalt utterly destroy them; namely, the Hittites, and the Amorites, the Canaanites,
nemlig, and the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites; as the LORD thy God hath commanded thee:
De 20:18 That they teach you not to do after all their abominations, which they have done unto their
[5Mo 20:18 DK-KJV] gods; so should ye sin against the LORD your God.
De 20:19 When thou shalt besiege a city a long time, in making war against it to take it, thou shalt not destroy the trees thereof by forcing an axe against them: for thou mayest eat of them, and thou shalt
[5Mo 20:19 DK-KJV] not cut them down (for the tree of the field is man's life) to employ them in the siege:
De 20:20 Only the trees which thou knowest that they be not trees for meat, thou shalt destroy and cut them down; and thou shalt build bulwarks against the city that maketh war with thee, until it be
[5Mo 20:20 DK-KJV] subdued.

5 Mosebog Kapitel 21 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

De 21:1 If one be found slain in the land which the LORD thy God giveth thee to possess it, lying
[5Mo 21:1 DK-KJV] in the field, and it be not known who hath slain him:
De 21:2 Then thy elders and thy judges shall come forth, and they shall measure unto the cities
[5Mo 21:2 DK-KJV] which are round about him that is slain:
De 21:3 And it shall be, that the city which is next unto the slain man, even the elders of that city
[5Mo 21:3 DK-KJV] shall take an heifer, which hath not been wrought with, and which hath not drawn in the yoke;
De 21:4 And the elders of that city shall bring down the heifer unto a rough valley, which is
[5Mo 21:4 DK-KJV] neither eared nor sown, and shall strike off the heifer's neck there in the valley:
De 21:5 And the priests the sons of Levi shall come near; for them the LORD thy God hath chosen to minister unto him, and to bless in the name of the LORD; and by their word shall every
[5Mo 21:5 DK-KJV] controversy and every stroke be tried:
De 21:6 And all the elders of that city, that are next unto the slain man, shall wash their hands
[5Mo 21:6 DK-KJV] over the heifer that is beheaded in the valley:
De 21:7 And they shall answer and say, Our hands have not shed this blood, neither have our
[5Mo 21:7 DK-KJV] eyes seen it.
De 21:8 Be merciful, O LORD, unto thy people Israel, whom thou hast redeemed, and lay not
[5Mo 21:8 DK-KJV] innocent blood unto thy people of Israel's charge. And the blood shall be forgiven them.
De 21:9 So shalt thou put away the guilt of innocent blood from among you, when thou shalt do
[5Mo 21:9 DK-KJV] that which is right in the sight of the LORD.

[5Mo 21:10 DK-KJV] De 21:10 When thou goest forth to war against thine enemies, and the LORD thy God hath delivered them into thine hands, and thou hast taken them captive,
[5Mo 21:11 DK-KJV] De 21:11 And seest among the captives a beautiful woman, and hast a desire unto her, that thou wouldest have her to thy wife;
[5Mo 21:12 DK-KJV] De 21:12 Then thou shalt bring her home to thine house; and she shall shave her head, and pare her nails;
[5Mo 21:13 DK-KJV] De 21:13 And she shall put the raiment of her captivity from off her, and shall remain in thine house, and bewail her father and her mother a full month: and after that thou shalt go in unto her, and be her husband, and she shall be thy wife.
[5Mo 21:14 DK-KJV] De 21:14 And it shall be, if thou have no delight in her, then thou shalt let her go whither she will; but thou shalt not sell her at all for money, thou shalt not make merchandise of her, because thou hast humbled her.
[5Mo 21:15 DK-KJV] De 21:15 If a man have two wives, one beloved, and another hated, and they have born him children, both the beloved and the hated; and if the firstborn son be hers that was hated:
[5Mo 21:16 DK-KJV] De 21:16 Then it shall be, when he maketh his sons to inherit that which he hath, that he may not make the son of the beloved firstborn before the son of the hated, which is indeed the firstborn:
[5Mo 21:17 DK-KJV] De 21:17 But he shall acknowledge the son of the hated for the firstborn, by giving him a double portion of all that he hath: for he is the beginning of his strength; the right of the firstborn is his.
[5Mo 21:18 DK-KJV] De 21:18 If a man have a stubborn and rebellious son, which will not obey the voice of his father, or the voice of his mother, and that, when they have chastened him, will not hearken unto them:
[5Mo 21:19 DK-KJV] De 21:19 Then shall his father and his mother lay hold on him, and bring him out unto the elders of his city, and unto the gate of his place;
[5Mo 21:20 DK-KJV] De 21:20 And they shall say unto the elders of his city, This our son is stubborn and rebellious, he will not obey our voice; he is a glutton, and a drunkard.
[5Mo 21:21 DK-KJV] De 21:21 And all the men of his city shall stone him with stones, that he die: so shalt thou put evil away from among you; and all Israel shall hear, and fear.
[5Mo 21:22 DK-KJV] De 21:22 And if a man have committed a sin worthy of death, and he be to be put to death, and thou hang him on a tree:
[5Mo 21:23 DK-KJV] De 21:23 His body shall not remain all night upon the tree, but thou shalt in any wise bury him that day; (for he that is hanged is accursed of God;) that thy land be not defiled, which the LORD thy God giveth thee for an inheritance.

5 Mosebog Kapitel 22 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 22:1 DK-KJV] De 22:1 Thou shalt not see thy brother's ox or his sheep go astray, and hide thyself from them: thou shalt in any case bring them again unto thy brother.
[5Mo 22:2 DK-KJV] De 22:2 And if thy brother be not nigh unto thee, or if thou know him not, then thou shalt bring it unto thine own house, and it shall be with thee until thy brother seek after it, and thou shalt restore it to him again.
[5Mo 22:3 DK-KJV] De 22:3 In like manner shalt thou do with his ass; and so shalt thou do with his raiment; and with all lost thing of thy brother's, which he hath lost, and thou hast found, shalt thou do likewise: thou mayest not hide thyself.
[5Mo 22:4 DK-KJV] De 22:4 Thou shalt not see thy brother's ass or his ox fall down by the way, and hide thyself from them: thou shalt surely help him to lift them up again.
[5Mo 22:5 DK-KJV] De 22:5 The woman shall not wear that which pertaineth unto a man, neither shall a man put on a woman's garment: for all that do so are abomination unto the LORD thy God.
[5Mo 22:6 DK-KJV] De 22:6 If a bird's nest chance to be before thee in the way in any tree, or on the ground, whether they be young ones, or eggs, and the dam sitting upon the young, or upon the eggs, thou shalt not take the dam with the young:
[5Mo 22:7 DK-KJV] De 22:7 But thou shalt in any wise let the dam go, and take the young to thee; that it may be well with thee, and that thou mayest prolong thy days.
[5Mo 22:8 DK-KJV] De 22:8 When thou buildest a new house, then thou shalt make a battlement for thy roof, that thou bring not blood upon thine house, if any man fall from thence.
[5Mo 22:9 DK-KJV] De 22:9 Thou shalt not sow thy vineyard with divers seeds: lest the fruit of thy seed which thou hast sown, and the fruit of thy vineyard, be defiled.
[5Mo 22:10 DK-KJV] De 22:10 Thou shalt not plow with an ox and an ass together.
[5Mo 22:11 DK-KJV] De 22:11 Thou shalt not wear a garment of divers sorts, as of woollen and linen together.
[5Mo 22:12 DK-KJV] kåbe De 22:12 Thou shalt make thee fringes upon the four quarters of thy vesture, wherewith thou coverest thyself.
[5Mo 22:13 DK-KJV] De 22:13 If any man take a wife, and go in unto her, and hate her,

De 22:14 And give occasions of speech against her, and bring up an evil name upon her, and
[5Mo 22:14 DK-KJV] say, I took this woman, and when I came to her, I found her not a maid:
De 22:15 Then shall the father of the damsel, and her mother, take and bring forth the tokens of
[5Mo 22:15 DK-KJV] the damsel's virginity unto the elders of the city in the gate:
De 22:16 And the damsel's father shall say unto the elders, I gave my daughter unto this man to
[5Mo 22:16 DK-KJV] wife, and he hateth her;
De 22:17 And, lo, he hath given occasions of speech against her, saying, I found not thy daughter a maid; and yet these are the tokens of my daughter's virginity. And they shall spread
[5Mo 22:17 DK-KJV] the cloth before the elders of the city.
[5Mo 22:18 DK-KJV] Og de ældste i den by skal ta' den mand og irettesætte ham
De 22:18 And the elders of that city shall take that man and chastise him;
De 22:19 And they shall amerce him in an hundred shekels of silver, and give them unto the father of the damsel, because he hath brought up an evil name upon a virgin of Israel: and she
[5Mo 22:19 DK-KJV] shall be his wife; he may not put her away all his days.
[5Mo 22:20 DK-KJV] De 22:20 But if this thing be true, and the tokens of virginity be not found for the damsel:
De 22:21 Then they shall bring out the damsel to the door of her father's house, and the men of her city shall stone her with stones that she die: because she hath wrought folly in Israel, to play
[5Mo 22:21 DK-KJV] the whore in her father's house: so shalt thou put evil away from among you.
De 22:22 If a man be found lying with a woman married to an husband, then they shall both of them die, both the man that lay with the woman, and the woman: so shalt thou put away evil
[5Mo 22:22 DK-KJV] from Israel.
De 22:23 If a damsel that is a virgin be betrothed unto an husband, and a man find her in the
[5Mo 22:23 DK-KJV] city, and lie with her;
De 22:24 Then ye shall bring them both out unto the gate of that city, and ye shall stone them
[5Mo 22:24 DK-KJV] with stones that they die; the damsel, because she cried not, being in the city; and the man, because he hath humbled his neighbour's wife: so thou shalt put away evil from among you.
næstes
De 22:25 But if a man find a betrothed damsel in the field, and the man force her, and lie with
[5Mo 22:25 DK-KJV] her: then the man only that lay with her shall die:
[5Mo 22:26 DK-KJV] De 22:26 But unto the damsel thou shalt do nothing; there is in the damsel no sin worthy of death: for as when a man riseth against his neighbour, and slayeth him, even so is this matter:
næste
De 22:27 For he found her in the field, and the betrothed damsel cried, and there was none to
[5Mo 22:27 DK-KJV] save her.
De 22:28 If a man find a damsel that is a virgin, which is not betrothed, and lay hold on her, and
[5Mo 22:28 DK-KJV] lie with her, and they be found;
De 22:29 Then the man that lay with her shall give unto the damsel's father fifty shekels of silver, and she shall be his wife; because he hath humbled her, he may not put her away all his
[5Mo 22:29 DK-KJV] days.
[5Mo 22:30 DK-KJV] De 22:30 A man shall not take his father's wife, nor discover his father's skirt.

De 23:1 He that is wounded in the stones, or hath his privy member cut off, shall not enter into the congregation of the
[5Mo 23:1 DK-KJV] LORD.
De 23:2 A bastard shall not enter into the congregation of the LORD; even to his tenth generation shall he not enter into the
[5Mo 23:2 DK-KJV] congregation of the LORD.
De 23:3 An Ammonite or Moabite shall not enter into the congregation of the LORD; even to their tenth generation shall
[5Mo 23:3 DK-KJV] they not enter into the congregation of the LORD for ever:
[5Mo 23:4 DK-KJV] Fordi de ikke på vejen mødte jer med brød og vand, da I kom frem ud af Egypten; og fordi de imod dig hyrede Balaam sønnen af Beor fra Pethor i Mesopotanien, for at forbande dig.
De 23:4 Because they met you not with bread and with water in the way, when ye came forth out of Egypt; and because they hired against thee Balaam the son of Beor of Pethor of Mesopotamia, to curse thee.
[5Mo 23:5 DK-KJV] Imidlertid ville HERREN din Gud ikke lytte til Balaam; men HERREN din Gud vendte forbandelsen indtil en velsignelse overfor dig, fordi HERREN din Gud elskede dig.
De 23:5 Nevertheless the LORD thy God would not hearken unto Balaam; but the LORD thy God turned the curse into a blessing unto thee, because the LORD thy God loved thee.
[5Mo 23:6 DK-KJV] Du skal ikke søge deres fred ej heller deres velstand alle dine dage for evigt.
De 23:6 Thou shalt not seek their peace nor their prosperity all thy days for ever.

[5Mo 23:7 DK-KJV]
De 23:7 Thou shalt not abhor an Edomite; for he is thy brother: thou shalt not abhor an Egyptian; because thou wast a stranger in his land.

[5Mo 23:8 DK-KJV]
De 23:8 The children that are begotten of them shall enter into the congregation of the LORD in their third generation.

[5Mo 23:9 DK-KJV]
De 23:9 When the host goeth forth against thine enemies, then keep thee from every wicked thing.

[5Mo 23:10 DK-KJV]
De 23:10 If there be among you any man, that is not clean by reason of uncleanness that chanceth him by night, then shall he go abroad out of the camp, he shall not come within the camp:

[5Mo 23:11 DK-KJV]
De 23:11 But it shall be, when evening cometh on, he shall wash himself with water: and when the sun is down, he shall come into the camp again.

[5Mo 23:12 DK-KJV]
De 23:12 Thou shalt have a place also without the camp, whither thou shalt go forth abroad:

[5Mo 23:13 DK-KJV]
De 23:13 And thou shalt have a paddle upon thy weapon; and it shall be, when thou wilt ease thyself abroad, thou shalt dig therewith, and shalt turn back and cover that which cometh from thee:

[5Mo 23:14 DK-KJV]
De 23:14 For the LORD thy God walketh in the midst of thy camp, to deliver thee, and to give up thine enemies before thee; therefore shall thy camp be holy: that he see no unclean thing in thee, and turn away from thee.

[5Mo 23:15 DK-KJV]
De 23:15 Thou shalt not deliver unto his master the servant which is escaped from his master unto thee:

[5Mo 23:16 DK-KJV]
De 23:16 He shall dwell with thee, even among you, in that place which he shall choose in one of thy gates, where it liketh him best: thou shalt not oppress him.

[5Mo 23:17 DK-KJV]
De 23:17 There shall be no whore of the daughters of Israel, nor a sodomite of the sons of Israel.

[5Mo 23:18 DK-KJV]
De 23:18 Thou shalt not bring the hire of a whore, or the price of a dog, into the house of the LORD thy God for any vow: for even both these are abomination unto the LORD thy God.

[5Mo 23:19 DK-KJV]
De 23:19 Thou shalt not lend upon usury to thy brother; usury of money, usury of victuals, usury of any thing that is lent upon usury:

[5Mo 23:20 DK-KJV]
De 23:20 Unto a stranger thou mayest lend upon usury; but unto thy brother thou shalt not lend upon usury: that the LORD thy God may bless thee in all that thou settest thine hand to in the land whither thou goest to possess it.

[5Mo 23:21 DK-KJV]
De 23:21 When thou shalt vow a vow unto the LORD thy God, thou shalt not slack to pay it: for the LORD thy God will surely require it of thee; and it would be sin in thee.

[5Mo 23:22 DK-KJV]
De 23:22 But if thou shalt forbear to vow, it shall be no sin in thee.

[5Mo 23:23 DK-KJV] Det som er gået ud over dine læber skal du holde og udføre; ja en frivillig offergave, ligesom du har ingået et løfte omkring overfor HERREN din Gud, som du har lovet med din mund.
De 23:23 That which is gone out of thy lips thou shalt keep and perform; even a freewill offering, according as thou hast vowed unto the LORD thy God, which thou hast promised with thy mouth.

[5Mo 23:24 DK-KJV] næstes
De 23:24 When thou comest into thy neighbour's vineyard, then thou mayest eat grapes thy fill at thine own pleasure; but thou shalt not put any in thy vessel.

[5Mo 23:25 DK-KJV] næste
De 23:25 When thou comest into the standing corn of thy neighbour, then thou mayest pluck the ears with thine hand; but thou shalt not move a sickle unto thy neighbour's standing corn.

5 Mosebog Kapitel 24 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 24:1 DK-KJV]
De 24:1 When a man hath taken a wife, and married her, and it come to pass that she find no favour in his eyes, because he hath found some uncleanness in her: then let him write her a bill of

divorcement, and give it in her hand, and send her out of his house.

[5Mo 24:2 DK-KJV] De 24:2 And when she is departed out of his house, she may go and be another man's wife.

[5Mo 24:3 DK-KJV] De 24:3 And if the latter husband hate her, and write her a bill of divorcement, and giveth it in her hand, and sendeth her out of his house; or if the latter husband die, which took her to be his wife;

[5Mo 24:4 DK-KJV] De 24:4 Her former husband, which sent her away, may not take her again to be his wife, after that she is defiled; for that is abomination before the LORD: and thou shalt not cause the land to sin, which the LORD thy God giveth thee for an inheritance.

[5Mo 24:5 DK-KJV] De 24:5 When a man hath taken a new wife, he shall not go out to war, neither shall he be charged with any business: but he shall be free at home one year, and shall cheer up his wife which he hath taken.

[5Mo 24:6 DK-KJV] De 24:6 No man shall take the nether or the upper millstone to pledge: for he taketh a man's life to pledge.

[5Mo 24:7 DK-KJV] De 24:7 If a man be found stealing any of his brethren of the children of Israel, and maketh merchandise of him, or selleth him; then that thief shall die; and thou shalt put evil away from among you.

[5Mo 24:8 DK-KJV] Vær varsom i spedalskhedens plage, at du flittigt overholder, og gør i overensstemmelse med alt det Levitpræsterne skal undervise jer i; som jeg befalede dem, således skal I sørge for at gøre.

De 24:8 Take heed in the plague of leprosy, that thou observe diligently, and do according to all that the priests the Levites shall teach you: as I commanded them, so ye shall observe to do.

[5Mo 24:9 DK-KJV] Husk på hvad HERREN din Gud gjorde mod Miriam på vejen, efter at I var kommet frem ud af Egypten.

De 24:9 Remember what the LORD thy God did unto Miriam by the way, after that ye were come forth out of Egypt.

[5Mo 24:10 DK-KJV] De 24:10 When thou dost lend thy brother any thing, thou shalt not go into his house to fetch his pledge.

[5Mo 24:11 DK-KJV] De 24:11 Thou shalt stand abroad, and the man to whom thou dost lend shall bring out the pledge abroad unto thee.

[5Mo 24:12 DK-KJV] De 24:12 And if the man be poor, thou shalt not sleep with his pledge:

[5Mo 24:13 DK-KJV] De 24:13 In any case thou shalt deliver him the pledge again when the sun goeth down, that he may sleep in his own raiment, and bless thee: and it shall be righteousness unto thee before the LORD thy God.

[5Mo 24:14 DK-KJV] De 24:14 Thou shalt not oppress an hired servant that is poor and needy, whether he be of thy brethren, or of thy strangers that are in thy land within thy gates:

[5Mo 24:15 DK-KJV] De 24:15 At his day thou shalt give him his hire, neither shall the sun go down upon it; for he is poor, and setteth his heart upon it: lest he cry against thee unto the LORD, and it be sin unto thee.

[5Mo 24:16 DK-KJV] De 24:16 The fathers shall not be put to death for the children, neither shall the children be put to death for the fathers: every man shall be put to death for his own sin.

[5Mo 24:17 DK-KJV] De 24:17 Thou shalt not pervert the judgment of the stranger, nor of the fatherless; nor take a widow's raiment to pledge:

[5Mo 24:18 DK-KJV] De 24:18 But thou shalt remember that thou wast a bondman in Egypt, and the LORD thy God redeemed thee thence: therefore I command thee to do this thing.

[5Mo 24:19 DK-KJV] De 24:19 When thou cuttest down thine harvest in thy field, and hast forgot a sheaf in the field, thou shalt not go again to fetch it: it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow: that the LORD thy God may bless thee in all the work of thine hands.

[5Mo 24:20 DK-KJV] De 24:20 When thou beatest thine olive tree, thou shalt not go over the boughs again: it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow.

[5Mo 24:21 DK-KJV] De 24:21 When thou gatherest the grapes of thy vineyard, thou shalt not glean it afterward: it shall be for the stranger, for the fatherless, and for the widow.

[5Mo 24:22 DK-KJV] De 24:22 And thou shalt remember that thou wast a bondman in the land of Egypt: therefore I command thee to do this thing.

[5Mo 25:1 DK-KJV]
De 25:1 If there be a controversy between men, and they come unto judgment, that the judges may judge them; then they shall justify the righteous, and condemn the wicked.

[5Mo 25:2 DK-KJV]
De 25:2 And it shall be, if the wicked man be worthy to be beaten, that the judge shall cause him to lie down, and to be beaten before his face, according to his fault, by a certain number.

[5Mo 25:3 DK-KJV]
De 25:3 Forty stripes he may give him, and not exceed: lest, if he should exceed, and beat him above these with many stripes, then thy brother should seem vile unto thee.

[5Mo 25:4 DK-KJV]
De 25:4 Thou shalt not muzzle the ox when he treadeth out the corn.

[5Mo 25:5 DK-KJV]
De 25:5 If brethren dwell together, and one of them die, and have no child, the wife of the dead shall not marry without unto a stranger: her husband's brother shall go in unto her, and take her to him to wife, and perform the duty of an husband's brother unto her.

[5Mo 25:6 DK-KJV]
De 25:6 And it shall be, that the firstborn which she beareth shall succeed in the name of his brother which is dead, that his name be not put out of Israel.

[5Mo 25:7 DK-KJV]
De 25:7 And if the man like not to take his brother's wife, then let his brother's wife go up to the gate unto the elders, and say, My husband's brother refuseth to raise up unto his brother a name in Israel, he will not perform the duty of my husband's brother.

[5Mo 25:8 DK-KJV] Da skal de ældste i hans by indkalde ham, og tale til ham: og hvis han står ved det, og siger, Jeg bryder mig ikke om at ta' hende;
De 25:8 Then the elders of his city shall call him, and speak unto him: and if he stand to it, and say, I like not to take her;

[5Mo 25:9 DK-KJV] Da skal hans brors hustru komme til ham i de ældstes nærvær, og løsne hans sko fra hans fødder, og spytte ham i ansigtet, og skal svare og sige, Sådant skal det gøres mod den mand der ikke vil opbygge sin brors hus.
De 25:9 Then shall his brother's wife come unto him in the presence of the elders, and loose his shoe from off his foot, and spit in his face, and shall answer and say, So shall it be done unto that man that will not build up his brother's house.

[5Mo 25:10 DK-KJV] I i Israel skal hans navn kaldes, Huset til ham der har sine sko løsnet.
De 25:10 And his name shall be called in Israel, The house of him that hath his shoe loosed.

[5Mo 25:11 DK-KJV]
De 25:11 When men strive together one with another, and the wife of the one draweth near for to deliver her husband out of the hand of him that smiteth him, and putteth forth her hand, and taketh him by the secrets:

[5Mo 25:12 DK-KJV]
De 25:12 Then thou shalt cut off her hand, thine eye shall not pity her.

[5Mo 25:13 DK-KJV]
De 25:13 Thou shalt not have in thy bag divers weights, a great and a small.

[5Mo 25:14 DK-KJV]
De 25:14 Thou shalt not have in thine house divers measures, a great and a small.

[5Mo 25:15 DK-KJV]
De 25:15 But thou shalt have a perfect and just weight, a perfect and just measure shalt thou have: that thy days may be lengthened in the land which the LORD thy God giveth thee.

[5Mo 25:16 DK-KJV]
De 25:16 For all that do such things, and all that do unrighteously, are an abomination unto the LORD thy God.

[5Mo 25:17 DK-KJV]
De 25:17 Remember what Amalek did unto thee by the way, when ye were come forth out of Egypt;

[5Mo 25:18 DK-KJV]
De 25:18 How he met thee by the way, and smote the hindmost of thee, even all that were feeble behind thee, when thou wast faint and weary; and he feared not God.

[5Mo 25:19 DK-KJV]
De 25:19 Therefore it shall be, when the LORD thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget it.

[5Mo 26:1 DK-KJV]
De 26:1 And it shall be, when thou art come in unto the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance, and possessest it, and dwellest therein;

[5Mo 26:2 DK-KJV]
De 26:2 That thou shalt take of the first of all the fruit of the earth, which thou shalt bring of thy land that the LORD thy God giveth thee, and shalt put it in a basket, and shalt go unto the place which the LORD thy God shall choose to place his name there.

[5Mo 26:3 DK-KJV]
De 26:3 And thou shalt go unto the priest that shall be in those days, and say unto him, I profess this day unto the LORD thy God, that I am come unto the country which the LORD sware unto our fathers for to give us.

[5Mo 26:4 DK-KJV]
De 26:4 And the priest shall take the basket out of thine hand, and set it down before the altar of the LORD thy God.

[5Mo 26:5 DK-KJV]
De 26:5 And thou shalt speak and say before the LORD thy God, A Syrian ready to perish was my father, and he went down into Egypt, and sojourned there with a few, and became there a nation, great, mighty, and populous:

[5Mo 26:6 DK-KJV]
De 26:6 And the Egyptians evil entreated us, and afflicted us, and laid upon us hard bondage:

[5Mo 26:7 DK-KJV]
De 26:7 And when we cried unto the LORD God of our fathers, the LORD heard our voice, and looked on our affliction, and our labour, and our oppression:

[5Mo 26:8 DK-KJV]
De 26:8 And the LORD brought us forth out of Egypt with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terribleness, and with signs, and with wonders:

[5Mo 26:9 DK-KJV]
De 26:9 And he hath brought us into this place, and hath given us this land, even a land that floweth with milk and honey.

[5Mo 26:10 DK-KJV]
De 26:10 And now, behold, I have brought the firstfruits of the land, which thou, O LORD, hast given me. And thou shalt set it before the LORD thy God, and worship before the LORD thy God:

[5Mo 26:11 DK-KJV]
De 26:11 And thou shalt rejoice in every good thing which the LORD thy God hath given unto thee, and unto thine house, thou, and the Levite, and the stranger that is among you.

[5Mo 26:12 DK-KJV] Når du har gjort en ende på 10'ende hele 10'ende af din tilvækst i det 3'je år, som er året for 10'ende, og har givet det til Leviten, den fremmede, den faderløse, og enken, så de kan spise indenfor dine porte, og bli' mættet:
De 26:12 When thou hast made an end of tithing all the tithes of thine increase the third year, which is the year of tithing, and hast given it unto the Levite, the stranger, the fatherless, and the widow, that they may eat within thy gates, and be filled;

[5Mo 26:13 DK-KJV] Da skal du sige foran HERREN din Gud, Jeg har fjernet de helligede ting ud af mit hus, og har også givet dem til Leviten, og til den fremmede, til den faderløse, og til enken, i overensstemmelse med alle dine befalinger som du har befalet mig: Jeg har ikke overtrådt imod dine befalinger, og jeg har heller ikke glemt dem:
De 26:13 Then thou shalt say before the LORD thy God, I have brought away the hallowed things out of mine house, and also have given them unto the Levite, and unto the stranger, to the fatherless, and to the widow, according to all thy commandments which thou hast commanded me: I have not transgressed thy commandments, neither have I forgotten them:

[5Mo 26:14 DK-KJV] Jeg har ikke spist af det i min sørgen, jeg har heller ikke fjernet noget af det til noget urent brug, eller givet noget af det til de døde: men jeg har lyttet til HERREN min Guds røst, og har gjort i overnesstemmelse med alt det du har befalet mig.
De 26:14 I have not eaten thereof in my mourning, neither have I taken away ought thereof for any unclean use, nor given ought thereof for the dead: but I have hearkened to the voice of the LORD my God, and have done according to all that thou hast commanded me.

[5Mo 26:15 DK-KJV] Kig ned fra din hellige bolig, fra himlen, og velsign dit folk Israel, og det land som du har givet os, som du svor til vore fædre, et land der flyder med mælk og honning.
De 26:15 Look down from thy holy habitation, from heaven, and bless thy people Israel, and the land which thou hast given us, as thou swarest unto our fathers, a land that floweth with milk and honey.

[5Mo 26:16 DK-KJV] Denne dag har HERREN din Gud befalet dig at gøre disse vedtægter og domme: du skal derfor holde og gøre dem med hele dit hjerte, og hele din sjæl.
De 26:16 This day the LORD thy God hath commanded thee to do these statutes and judgments: thou shalt therefore keep and do them with all thine heart, and with all thy soul.

[5Mo 26:17 DK-KJV]
De 26:17 Thou hast avouched the LORD this day to be thy God, and to walk in his ways, and to keep his statutes, and his commandments, and his judgments, and to hearken unto his voice:

[5Mo 26:18 DK-KJV]
De 26:18 And the LORD hath avouched thee this day to be his peculiar people, as he hath promised thee, and that thou shouldest keep all his commandments;

[5Mo 26:19 DK-KJV]
De 26:19 And to make thee high above all nations which he hath made, in praise, and in name, and in honour; and that thou mayest be an holy people unto the LORD thy God, as he hath spoken.

5 Mosebog Kapitel 27 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 27:1 DK-KJV]
De 27:1 And Moses with the elders of Israel commanded the people, saying, Keep all the commandments which I command you this day.

[5Mo 27:2 DK-KJV]
De 27:2 And it shall be on the day when ye shall pass over Jordan unto the land which the LORD thy God giveth thee, that thou shalt set thee up great stones, and plaister them with plaister:

[5Mo 27:3 DK-KJV]
De 27:3 And thou shalt write upon them all the words of this law, when thou art passed over, that thou mayest go in unto the land which the LORD thy God giveth thee, a land that floweth with milk and honey; as the LORD God of thy fathers hath promised thee.

[5Mo 27:4 DK-KJV]
De 27:4 Therefore it shall be when ye be gone over Jordan, that ye shall set up these stones, which I command you this day, in mount Ebal, and thou shalt plaister them with plaister.

[5Mo 27:5 DK-KJV]
De 27:5 And there shalt thou build an altar unto the LORD thy God, an altar of stones: thou shalt not lift up any iron tool upon them.

[5Mo 27:6 DK-KJV]
De 27:6 Thou shalt build the altar of the LORD thy God of whole stones: and thou shalt offer burnt offerings thereon unto the LORD thy God:

[5Mo 27:7 DK-KJV]
De 27:7 And thou shalt offer peace offerings, and shalt eat there, and rejoice before the LORD thy God.

[5Mo 27:8 DK-KJV]
De 27:8 And thou shalt write upon the stones all the words of this law very plainly.

[5Mo 27:9 DK-KJV] Og Moses og Levitpræsterne talte til hele Israel, og siger, Vær varsom, og lyt, Kæreste Israel; denne dag er du blevet HERREN din Guds folk.
De 27:9 And Moses and the priests the Levites spake unto all Israel, saying, Take heed, and hearken, O Israel; this day thou art become the people of the LORD thy God.

[5Mo 27:10 DK-KJV] Du skal derfor adlyde HERREN din Gud, og gøre hans befalinger og hans vedtægter, som jeg befaler dig denne dag.
De 27:10 Thou shalt therefore obey the voice of the LORD thy God, and do his commandments and his statutes, which I command thee this day.

[5Mo 27:11 DK-KJV]
De 27:11 And Moses charged the people the same day, saying,

[5Mo 27:12 DK-KJV]
De 27:12 These shall stand upon mount Gerizim to bless the people, when ye are come over Jordan; Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar, and Joseph, and Benjamin:

[5Mo 27:13 DK-KJV]
De 27:13 And these shall stand upon mount Ebal to curse; Reuben, Gad, and Asher, and Zebulun, Dan, and Naphtali.

[5Mo 27:14 DK-KJV]
De 27:14 And the Levites shall speak, and say unto all the men of Israel with a loud voice,

[5Mo 27:15 DK-KJV]
De 27:15 Cursed be the man that maketh any graven or molten image, an abomination unto the LORD, the work of the hands of the craftsman, and putteth it in a secret place. And all the people shall answer and say, Amen.

[5Mo 27:16 DK-KJV]
De 27:16 Cursed be he that setteth light by his father or his mother. And all the people shall say, Amen.

[5Mo 27:17 DK-KJV] næstes
De 27:17 Cursed be he that removeth his neighbour's landmark. And all the people shall say, Amen.

[5Mo 27:18 DK-KJV]
De 27:18 Cursed be he that maketh the blind to wander out of the way. And all the people shall say, Amen.

[5Mo 27:19 DK-KJV]
De 27:19 Cursed be he that perverteth the judgment of the stranger, fatherless, and widow. And all the people shall say, Amen.

[5Mo 27:20 DK-KJV]	De 27:20 Cursed be he that lieth with his father's wife; because he uncovereth his father's skirt. And all the people shall say, Amen.
[5Mo 27:21 DK-KJV]	De 27:21 Cursed be he that lieth with any manner of beast. And all the people shall say, Amen.
[5Mo 27:22 DK-KJV]	De 27:22 Cursed be he that lieth with his sister, the daughter of his father, or the daughter of his mother. And all the people shall say, Amen.
[5Mo 27:23 DK-KJV]	De 27:23 Cursed be he that lieth with his mother in law. And all the people shall say, Amen.
[5Mo 27:24 DK-KJV] næste	De 27:24 Cursed be he that smiteth his neighbour secretly. And all the people shall say, Amen.
[5Mo 27:25 DK-KJV]	De 27:25 Cursed be he that taketh reward to slay an innocent person. And all the people shall say, Amen.
[5Mo 27:26 DK-KJV]	De 27:26 Cursed be he that confirmeth not all the words of this law to do them. And all the people shall say, Amen.

[5Mo 28:1 DK-KJV]	De 28:1 And it shall come to pass, if thou shalt hearken diligently unto the voice of the LORD thy God, to observe and to do all his commandments which I command thee this day, that the LORD thy God will set thee on high above all nations of the earth:
[5Mo 28:2 DK-KJV]	De 28:2 And all these blessings shall come on thee, and overtake thee, if thou shalt hearken unto the voice of the LORD thy God.
[5Mo 28:3 DK-KJV]	De 28:3 Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field.
[5Mo 28:4 DK-KJV]	De 28:4 Blessed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy ground, and the fruit of thy cattle, the increase of thy kine, and the flocks of thy sheep.
[5Mo 28:5 DK-KJV]	De 28:5 Blessed shall be thy basket and thy store.
[5Mo 28:6 DK-KJV]	De 28:6 Blessed shalt thou be when thou comest in, and blessed shalt thou be when thou goest out.
[5Mo 28:7 DK-KJV]	De 28:7 The LORD shall cause thine enemies that rise up against thee to be smitten before thy face: they shall come out against thee one way, and flee before thee seven ways.
[5Mo 28:8 DK-KJV]	De 28:8 The LORD shall command the blessing upon thee in thy storehouses, and in all that thou settest thine hand unto; and he shall bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee.
[5Mo 28:9 DK-KJV]	De 28:9 The LORD shall establish thee an holy people unto himself, as he hath sworn unto thee, if thou shalt keep the commandments of the LORD thy God, and walk in his ways.
[5Mo 28:10 DK-KJV] Og alle mennesker på jorden skal se at du er kaldet via HERRENs navn; og de skal være bange for dig.	De 28:10 And all people of the earth shall see that thou art called by the name of the LORD; and they shall be afraid of thee.
[5Mo 28:11 DK-KJV]	De 28:11 And the LORD shall make thee plenteous in goods, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy ground, in the land which the LORD sware unto thy fathers to give thee.
[5Mo 28:12 DK-KJV]	De 28:12 The LORD shall open unto thee his good treasure, the heaven to give the rain unto thy land in his season, and to bless all the work of thine hand: and thou shalt lend unto many nations, and thou shalt not borrow.
[5Mo 28:13 DK-KJV]	De 28:13 And the LORD shall make thee the head, and not the tail; and thou shalt be above only, and thou shalt not be beneath; if that thou hearken unto the commandments of the LORD thy God, which I command thee this day, to observe and to do them:
[5Mo 28:14 DK-KJV]	De 28:14 And thou shalt not go aside from any of the words which I command thee this day, to the right hand, or to the left, to go after other gods to serve them.

De 28:15 But it shall come to pass, if thou wilt not hearken unto the voice of the LORD thy God, to observe to do all his commandments and his statutes which I command thee this day; that all these curses shall come upon thee, and overtake thee:

[5Mo 28:15 DK-KJV]

De 28:16 Cursed shalt thou be in the city, and cursed shalt thou be in the field.

[5Mo 28:16 DK-KJV]

De 28:17 Cursed shall be thy basket and thy store.

[5Mo 28:17 DK-KJV]

De 28:18 Cursed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, the increase of thy kine, and the flocks of thy sheep.

[5Mo 28:18 DK-KJV]

De 28:19 Cursed shalt thou be when thou comest in, and cursed shalt thou be when thou goest out.

[5Mo 28:19 DK-KJV]

De 28:20 The LORD shall send upon thee cursing, vexation, and rebuke, in all that thou settest thine hand unto for to do, until thou be destroyed, and until thou perish quickly; because of the wickedness of thy doings, whereby thou hast forsaken me.

[5Mo 28:20 DK-KJV]

De 28:21 The LORD shall make the pestilence cleave unto thee, until he have consumed thee from off the land, whither thou goest to possess it.

[5Mo 28:21 DK-KJV]

[5Mo 28:22 DK-KJV] HERREN skal slå dig med en tuberkulose, og med en feber, og med en inflammation, og med en extreme brænding, og med sværdet, og med sprængning, og meldug; og de skal forfølge dig indtil du omkommer.

De 28:22 The LORD shall smite thee with a consumption, and with a fever, and with an inflammation, and with an extreme burning, and with the sword, and with blasting, and with mildew; and they shall pursue thee until thou perish.

[5Mo 28:23 DK-KJV] Og din himmel der er over dit hoved skal være messing, og jorden der er under dig skal være jern.

De 28:23 And thy heaven that is over thy head shall be brass, and the earth that is under thee shall be iron.

De 28:24 The LORD shall make the rain of thy land powder and dust: from heaven shall it come down upon thee, until thou be destroyed.

[5Mo 28:24 DK-KJV]

De 28:25 The LORD shall cause thee to be smitten before thine enemies: thou shalt go out one way against them, and flee seven ways before them: and shalt be removed into all the kingdoms of the earth.

[5Mo 28:25 DK-KJV]

De 28:26 And thy carcase shall be meat unto all fowls of the air, and unto the beasts of the earth, and no man shall fray them away.

[5Mo 28:26 DK-KJV]

De 28:27 The LORD will smite thee with the botch of Egypt, and with the emerods, and with the scab, and with the itch, whereof thou canst not be healed.

[5Mo 28:27 DK-KJV]

[5Mo 28:28 DK-KJV] HERREN skal slå dig med galskab, og blindhed, og forbløffelse i hjertet:

De 28:28 The LORD shall smite thee with madness, and blindness, and astonishment of heart:

De 28:29 And thou shalt grope at noonday, as the blind gropeth in darkness, and thou shalt not prosper in thy ways: and thou shalt be only oppressed and spoiled evermore, and no man shall save thee.

[5Mo 28:29 DK-KJV]

De 28:30 Thou shalt betroth a wife, and another man shall lie with her: thou shalt build an house, and thou shalt not dwell therein: thou shalt plant a vineyard, and shalt not gather the grapes thereof.

[5Mo 28:30 DK-KJV]

De 28:31 Thine ox shall be slain before thine eyes, and thou shalt not eat thereof: thine ass shall be violently taken away from before thy face, and shall not be restored to thee: thy sheep shall be given unto thine enemies, and thou shalt have none to rescue them.

[5Mo 28:31 DK-KJV]

De 28:32 Thy sons and thy daughters shall be given unto another people, and thine eyes shall look, and fail with longing for them all the day long: and there shall be no might in thine hand.

[5Mo 28:32 DK-KJV]

De 28:33 The fruit of thy land, and all thy labours, shall a nation which thou knowest not eat up; and thou shalt be only

[5Mo 28:33 DK-KJV]

oppressed and crushed alway:

[5Mo 28:34 DK-KJV]
De 28:34 So that thou shalt be mad for the sight of thine eyes which thou shalt see.

[5Mo 28:35 DK-KJV]
De 28:35 The LORD shall smite thee in the knees, and in the legs, with a sore botch that cannot be healed, from the sole of thy foot unto the top of thy head.

[5Mo 28:36 DK-KJV]
De 28:36 The LORD shall bring thee, and thy king which thou shalt set over thee, unto a nation which neither thou nor thy fathers have known; and there shalt thou serve other gods, wood and stone.

[5Mo 28:37 DK-KJV] Og du skal bli' til en forløffelse, et ordsprog, og et dårligt slogan, blandt de nationer hvor HERREN skal lede dig hentil.
De 28:37 And thou shalt become an astonishment, a proverb, and a byword, among all nations whither the LORD shall lead thee.

[5Mo 28:38 DK-KJV]
De 28:38 Thou shalt carry much seed out into the field, and shalt gather but little in; for the locust shall consume it.

[5Mo 28:39 DK-KJV]
De 28:39 Thou shalt plant vineyards, and dress them, but shalt neither drink of the wine, nor gather the grapes; for the worms shall eat them.

[5Mo 28:40 DK-KJV]
De 28:40 Thou shalt have olive trees throughout all thy coasts, but thou shalt not anoint thyself with the oil; for thine olive shall cast his fruit.

[5Mo 28:41 DK-KJV]
De 28:41 Thou shalt beget sons and daughters, but thou shalt not enjoy them; for they shall go into captivity.

[5Mo 28:42 DK-KJV]
De 28:42 All thy trees and fruit of thy land shall the locust consume.

[5Mo 28:43 DK-KJV]
De 28:43 The stranger that is within thee shall get up above thee very high; and thou shalt come down very low.

[5Mo 28:44 DK-KJV]
De 28:44 He shall lend to thee, and thou shalt not lend to him: he shall be the head, and thou shalt be the tail.

[5Mo 28:45 DK-KJV]
De 28:45 Moreover all these curses shall come upon thee, and shall pursue thee, and overtake thee, till thou be destroyed; because thou hearkenedst not unto the voice of the LORD thy God, to keep his commandments and his statutes which he commanded thee:

[5Mo 28:46 DK-KJV]
De 28:46 And they shall be upon thee for a sign and for a wonder, and upon thy seed for ever.

[5Mo 28:47 DK-KJV]
De 28:47 Because thou servedst not the LORD thy God with joyfulness, and with gladness of heart, for the abundance of all things;

[5Mo 28:48 DK-KJV]
De 28:48 Therefore shalt thou serve thine enemies which the LORD shall send against thee, in hunger, and in thirst, and in nakedness, and in want of all things: and he shall put a yoke of iron upon thy neck, until he have destroyed thee.

[5Mo 28:49 DK-KJV] HERREN skal bringe en fjern nation imod dig, fra jordens ende, så hurtigt som ørnen flyver; en nation hvis sprog du ikke skal forstå;
De 28:49 The LORD shall bring a nation against thee from far, from the end of the earth, as swift as the eagle flieth; a nation whose tongue thou shalt not understand;

[5Mo 28:50 DK-KJV] En nation med en voldsom udstråling, som ikke skal værdsætte den gamles person, ej heller vise favør mod den unge:
De 28:50 A nation of fierce countenance, which shall not regard the person of the old, nor shew favour to the young:

[5Mo 28:51 DK-KJV] Og han skal spise frugten af dit kvæg, og frugten fra dit land, indtil du er destrueret: som også skal efterlade dig uden korn, vin, eller olie, eller tilvækst hos dit kvæg, eller hos flokkene med dine får, før han har destrueret dig.
De 28:51 And he shall eat the fruit of thy cattle, and the fruit of thy land, until thou be destroyed: which also shall not leave thee either corn, wine, or oil, or the increase of thy kine, or flocks of thy sheep, until he have destroyed thee.

[5Mo 28:52 DK-KJV] Og han skal belejre dig i dine porte, indtil dine høje mure rives ned, de du stolede på, udover hele dit land: og han skal belejre dig i alle dine porte udover hele dit land, som HERREN din Gud har givet dig.
De 28:52 And he shall besiege thee in all thy gates, until thy high and fenced walls come down, wherein thou trustedst, throughout all thy land: and he shall besiege thee in all thy gates throughout all thy land, which the LORD thy God hath given thee.

[5Mo 28:53 DK-KJV] Og du skal spise frugten af din egen krop, kødet på dine sønner, og på dine døtre, som HERREN din Gud har givet dig, i belejringen, og i manglen, nu hvor dine fjender skal plage dig i alle dine porte.
De 28:53 And thou shalt eat the fruit of thine own body, the flesh of thy sons and of thy daughters, which the LORD thy God hath given thee, in the siege, and in the straitness, wherewith thine enemies shall distress thee:

[5Mo 28:54 DK-KJV] Sådant at den mand der er sart blandt jer, og meget delikat, hans øje skal være ond mod sin bror, og mod hustruen i hans favn, og mod resten af sine børn som han skal efterlade:
De 28:54 So that the man that is tender among you, and very delicate, his eye shall be evil toward his brother, and toward the wife of his bosom, and toward the remnant of his children which he shall leave:

[5Mo 28:55 DK-KJV] Sådant at han ikke vil gi' sine børns kød som han skal spise til nogen af dem: fordi han ikke har noget tilbage i belejringen, og i manglen, nu hvor dine fjender skal plage dig i alle dine porte.
De 28:55 So that he will not give to any of them of the flesh of his children whom he shall eat: because he hath nothing left him in the siege, and in the straitness, wherewith thine enemies shall distress thee in all thy gates.

[5Mo 28:56 DK-KJV] Den sarte og delikate kvinde blandt jer, som ikke ville opleve at sætte hendes fodsål på jorden fordi hun er delikat og sart, hendes øje skal være ond mod ægtemanden i hendes favn, og mod sin søn, og mod sin datter,
De 28:56 The tender and delicate woman among you, which would not adventure to set the sole of her foot upon the ground for delicateness and tenderness, her eye shall be evil toward the husband of her bosom, and toward her son, and toward her daughter,

[5Mo 28:57 DK-KJV] Og mod sin unge der kommer ud mellem hendes ben, og mod sine børn som hun skal bære: for hun skal i hemmelighed spise dem fordi hun mangler alle ting i belejringen og maglen, nu hvor dine fjender skal plage dig i alle dine porte.
De 28:57 And toward her young one that cometh out from between her feet, and toward her children which she shall bear: for she shall eat them for want of all things secretly in the siege and straitness, wherewith thine enemy shall distress thee in thy gates.

[5Mo 28:58 DK-KJV] Hvis du ikke vil observere at gøre alle ordene i denne lov som er skrevet i denne bog, at du skulle frygte dette herlige og frygtindgydende navn, HERREN DIN GUD;
De 28:58 If thou wilt not observe to do all the words of this law that are written in this book, that thou mayest fear this glorious and fearful name, THE LORD THY GOD;

[5Mo 28:59 DK-KJV]
De 28:59 Then the LORD will make thy plagues wonderful, and the plagues of thy seed, even great plagues, and of long continuance, and sore sicknesses, and of long continuance.

[5Mo 28:60 DK-KJV]
De 28:60 Moreover he will bring upon thee all the diseases of Egypt, which thou wast afraid of; and they shall cleave unto thee.

[5Mo 28:61 DK-KJV]
De 28:61 Also every sickness, and every plague, which is not written in the book of this law, them will the LORD bring upon thee, until thou be destroyed.

[5Mo 28:62 DK-KJV]
De 28:62 And ye shall be left few in number, whereas ye were as the stars of heaven for multitude; because thou wouldest not obey the voice of the LORD thy God.

[5Mo 28:63 DK-KJV]
De 28:63 And it shall come to pass, that as the LORD rejoiced over you to do you good, and to multiply you; so the LORD will rejoice over you to destroy you, and to bring you to nought; and ye shall be plucked from off the land whither thou goest to possess it.

[5Mo 28:64 DK-KJV]
De 28:64 And the LORD shall scatter thee among all people, from the one end of the earth even unto the other; and there thou shalt serve other gods, which neither thou nor thy fathers have known, even wood and stone.

[5Mo 28:65 DK-KJV]
De 28:65 And among these nations shalt thou find no ease, neither shall the sole of thy foot have rest: but the LORD shall give thee there a trembling heart, and failing of eyes, and sorrow of mind:

[5Mo 28:66 DK-KJV]
De 28:66 And thy life shall hang in doubt before thee; and thou shalt fear day and night, and shalt have none assurance of thy life:

[5Mo 28:67 DK-KJV] Om morgenen skal du sige, Ville Gud at det var aften!
De 28:67 In the morning thou shalt say, Would God it were even! and at even thou shalt say, Would God it were morning! for the fear of thine heart wherewith thou shalt fear, and for the sight of thine eyes which thou shalt see.

[5Mo 28:68 DK-KJV] Og HERREN skal bringe dig ind i Egypten igen med skibe, via den vej hvorom jeg talte til dig, Du skal ikke mere se den igen: og der skal I bli' solgt til jeres fjender som slavemænd og slavekvinde, og ingen skal købe jer.
De 28:68 And the LORD shall bring thee into Egypt again with ships, by the way whereof I spake unto thee, Thou shalt see it no more again: and there ye shall be sold unto your enemies for bondmen and bondwomen, and no man shall buy you.

[5Mo 29:1 DK-KJV] Dette er pagtsordene, som HERREN befalede Moses til at lave med Israels børn i Moabs land, i tillæg til den pagt som han lavede med dem i Horeb.
De 29:1 These are the words of the covenant, which the LORD commanded Moses to make with the children of Israel in the land of Moab, beside the covenant which he made with them in Horeb.

[5Mo 29:2 DK-KJV] Og Moses sammenkaldte hele Israel, og sagde til dem, I har set alt det HERREN gjorde foran jeres øjne mod Farao i Egyptens land, og mod alle hans tjenere, og mod hele hans land;
De 29:2 And Moses called unto all Israel, and said unto them, Ye have seen all that the LORD did before your eyes in the land of Egypt unto Pharaoh, and unto all his servants, and unto all his land;

[5Mo 29:3 DK-KJV] De store fristelser som dine øjne har set, tegnene, og de store mirakler:
De 29:3 The great temptations which thine eyes have seen, the signs, and those great miracles:

[5Mo 29:4 DK-KJV] Men HERREN har ikke givet jer et hjerte til at forstå, og øjne til at se, og ører til at høre, mod denne dag.
De 29:4 Yet the LORD hath not given you an heart to perceive, and eyes to see, and ears to hear, unto this day.

[5Mo 29:5 DK-KJV] Og i 40 år har jeg ledt jer ude i vildmarken: jeres tøj er ikke blevet gammelt på jer, og dine sko er ikke blevet gamle på dine fødder.
De 29:5 And I have led you forty years in the wilderness: your clothes are not waxen old upon you, and thy shoe is not waxen old upon thy foot.

[5Mo 29:6 DK-KJV] I har ikke spist brød, I har heller ikke drukket vin eller stærke drikke: så I måtte vide at jeg er HERREN jeres Gud.
De 29:6 Ye have not eaten bread, neither have ye drunk wine or strong drink: that ye might know that I am the LORD your God.

[5Mo 29:7 DK-KJV] Og da I kom ind i dette sted, kom Sihon kongen af Hesbon, og Og kongen af Bashan, ud imod os til kamp, og vi slog dem:
De 29:7 And when ye came unto this place, Sihon the king of Heshbon, and Og the king of Bashan, came out against us unto battle, and we smote them:

[5Mo 29:8 DK-KJV] Og vi tog deres land, og gav det som en arv til Reubeniterne, og til Gaditerne, og til halvdelen af Manassehs stamme.
De 29:8 And we took their land, and gave it for an inheritance unto the Reubenites, and to the Gadites, and to the half tribe of Manasseh.

[5Mo 29:9 DK-KJV] Hold derfor ordene fra denne pagt, og gør dem, så I må blomstre i alt hvad I gør.
De 29:9 Keep therefore the words of this covenant, and do them, that ye may prosper in all that ye do.

[5Mo 29:10 DK-KJV] I står alle af jer denne dag foran HERREN jeres Gud; jeres kaptajner for jeres stammer, jeres ældste, og jeres officere, med alle Israels mænd,
De 29:10 Ye stand this day all of you before the LORD your God; your captains of your tribes, your elders, and your officers, with all the men of Israel,

[5Mo 29:11 DK-KJV] Jeres små, jeres hustruer, og dine fremmede der er i din lejr, fra dine skovhuggere til dine vandhentere:
De 29:11 Your little ones, your wives, and thy stranger that is in thy camp, from the hewer of thy wood unto the drawer of thy water:

[5Mo 29:12 DK-KJV] For at du skulle gå ind i pagt med HERREN din Gud, og ind i hans ed, som HERREN din Gud denne dag laver med dig:
De 29:12 That thou shouldest enter into covenant with the LORD thy God, and into his oath, which the LORD thy God maketh with thee this day:

[5Mo 29:13 DK-KJV] Så han i dag må etablere dig som et folk til hamselv, og så han må være en Gud for dig, som han har sagt til dig, og som han har svoret overfor dine fædre, overfor Abraham, overfor Isak, og overfor Jacob.
De 29:13 That he may establish thee to day for a people unto himself, and that he may be unto thee a God, as he hath said unto thee, and as he hath sworn unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

[5Mo 29:14 DK-KJV] Men ikke blot med jer laver jeg denne pagt og denne ed:
De 29:14 Neither with you only do I make this covenant and this oath;

[5Mo 29:15 DK-KJV] Men med ham der denne dag står her hos os foran HERREN vor Gud, og også med ham der ikke er her hos os denne dag:
De 29:15 But with him that standeth here with us this day before the LORD our God, and also with him that is not here with us this day:

[5Mo 29:16 DK-KJV] (For I ved hvordan vi har boet i Egyptens land; og hvordan vi kom gennem nationerne som vi passerede forbi;
De 29:16 (For ye know how we have dwelt in the land of Egypt; and how we came through the nations which ye passed by;

[5Mo 29:17 DK-KJV] Og I har set deres hæsligheder, og deres afguder, træ og sten, sølv og guld, som var blandt dem:)
De 29:17 And ye have seen their abominations, and their idols, wood and stone, silver and gold, which were among them:)

[5Mo 29:18 DK-KJV] For ikke at der blandt jer skulle være mand, eller kvinde, eller familie, eller stamme, hvis hjerte skulle vende sig væk fra HERREN vor Gud denne dag, for at gå og tjene de guder fra de nationer; For ikke at der blandt jer skulle være en rod der bærer galde og malurt;
De 29:18 Lest there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turneth away this day from the LORD our God, to go and serve the gods of these nations; lest there should be among you a root that beareth gall and wormwood;

[5Mo 29:19 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, når han hører ordene fra denne forbandelse, at han velsigner hamselv i hans hjerte, og siger, Jeg skal ha' fred, selvom jeg vandre i fantasien fra mit hjerte, til at lægge fuldskab til tørst:
De 29:19 And it come to pass, when he heareth the words of this curse, that he bless himself in his heart, saying, I shall have peace, though I walk in the imagination of mine heart, to add drunkenness to thirst:

[5Mo 29:20 DK-KJV] HERREN skal ikke skåne ham, men når HERRENs vrede og hans jalousi skal ryge imod den mand, og alle forbandelserne der er skrevet i denne bog skal ligge på ham, og HERREN skal viske hans navn ud fra at være under
De 29:20 The LORD will not spare him, but then the anger of the LORD and his jealousy shall smoke against that man, and all the curses that are written in this book shall lie upon him, and the LORD shall blot out his name from

himlen.

[5Mo 29:21 DK-KJV] Og HERREN skal separere ham til ondt ud af alle Israels stammer, i overensstemmelse med alle pagtsforbandelserne der er skrevet i denne lovbog:

[5Mo 29:22 DK-KJV] Sådant at generationen der kommer fra jeres børn der rejser sig efter jer, og de fremmede der skal komme fra et fjernt land, skal sige, når de ser på plagerne fra det land, og de sygdomme som HERREN har lagt på det;
[5Mo 29:23 DK-KJV] Og at des ganske land er svovlsten, og salt, og brænding, så det ikke er tilsået, ej heller bærer, og der er heller ikke noget græs der vokser derinde, som Sodomas væltning, og Gomorras, Admahs, og Zeboims, som HERREN væltede i hans vrede, og i hans arrigskab:
[5Mo 29:24 DK-KJV] Ja alle nationer skal sige, Hvorfor har HERREN gjort dette mod hans land? hvad betyder varmen fra denne store vrede?

[5Mo 29:25 DK-KJV] Da skal mænd sige, Fordi de har forladt HERRENs pagt fra deres fædres Gud, som han lavede med dem da han bragte dem frem ud af Egyptens land:
[5Mo 29:26 DK-KJV] For de gik og tjente andre guder, og tilbad dem, guder som de ikke kendte, og som han ikke havde givet til dem:
[5Mo 29:27 DK-KJV] Og HERRENs vrede var antændt imod dette land, for at bringe alle forbandelserne der er skrevet i denne bog over det:
[5Mo 29:28 DK-KJV] Og HERREN hev dem op med rode ud af deres land i vrede, og i arrigskab, og i stor harme, og smed dem ind i et andet land, som det er denne dag.

[5Mo 29:29 DK-KJV] De hemmelige ting tilhører HERREN vor Gud: men de ting som er afsløret tilhører os og til vore børn for evigt, så vi må følge alle ordene i denne lov.

under heaven.

De 29:21 And the LORD shall separate him unto evil out of all the tribes of Israel, according to all the curses of the covenant that are written in this book of the law:
De 29:22 So that the generation to come of your children that shall rise up after you, and the stranger that shall come from a far land, shall say, when they see the plagues of that land, and the sicknesses which the LORD hath laid upon it;
De 29:23 And that the whole land thereof is brimstone, and salt, and burning, that it is not sown, nor beareth, nor any grass groweth therein, like the overthrow of Sodom, and Gomorrah, Admah, and Zeboim, which the LORD overthrew in his anger, and in his wrath:
De 29:24 Even all nations shall say, Wherefore hath the LORD done thus unto this land? what meaneth the heat of this great anger?
De 29:25 Then men shall say, Because they have forsaken the covenant of the LORD God of their fathers, which he made with them when he brought them forth out of the land of Egypt:
De 29:26 For they went and served other gods, and worshipped them, gods whom they knew not, and whom he had not given unto them:
De 29:27 And the anger of the LORD was kindled against this land, to bring upon it all the curses that are written in this book:
De 29:28 And the LORD rooted them out of their land in anger, and in wrath, and in great indignation, and cast them into another land, as it is this day.
De 29:29 The secret things belong unto the LORD our God: but those things which are revealed belong unto us and to our children for ever, that we may do all the words of this law.

5 Mosebog Kapitel 30 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 30:1 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, når alle disse ting er kommet over dig, velsignelsen og forbandelsen, som jeg har sat foran dig, og du skal kalde dem til ihukommelse blandt alle nationerne, der hvor HERREN din Gud har drevet dig hen,
[5Mo 30:2 DK-KJV] Og skal returnere til HERREN din Gud, og skal adlyde hans stemme i overensstemmelse med alt det jeg denne dag befaler dig, du og dine børn, med hele dit hjerte, og med hele din sjæl;
[5Mo 30:3 DK-KJV] At da vil HERREN din Gud vende din tilfangetagelse, og ha' medlidenhed med dig, og vil returnere og samle dig fra nationerne, der HERREN din Gud har spredt dig hen.
[5Mo 30:4 DK-KJV] Hvis nogle af dine er drevet ud til de yderste dele af himlen, derfra vil HERREN din Gud samle dig, og derfra vil han hente dig:
[5Mo 30:5 DK-KJV] Og HERREN din Gud vil bringe dig ind i landet som dine fædre besad, og du skal besidde det; og han vil være god mod dig, og multiplicere dig mere end dine fædre.
[5Mo 30:6 DK-KJV] Og HERREN din Gud vil omskære dit hjerte, og din sæds hjerte, til at elske HERREN din Gud med hele dit hjerte, og med hele din sjæl, så du må leve.
[5Mo 30:7 DK-KJV] Og HERREN din Gud vil putte alle disse

De 30:1 And it shall come to pass, when all these things are come upon thee, the blessing and the curse, which I have set before thee, and thou shalt call them to mind among all the nations, whither the LORD thy God hath driven thee,
De 30:2 And shalt return unto the LORD thy God, and shalt obey his voice according to all that I command thee this day, thou and thy children, with all thine heart, and with all thy soul;
De 30:3 That then the LORD thy God will turn thy captivity, and have compassion upon thee, and will return and gather thee from all the nations, whither the LORD thy God hath scattered thee.
De 30:4 If any of thine be driven out unto the outmost parts of heaven, from thence will the LORD thy God gather thee, and from thence will he fetch thee:
De 30:5 And the LORD thy God will bring thee into the land which thy fathers possessed, and thou shalt possess it; and he will do thee good, and multiply thee above thy fathers.
De 30:6 And the LORD thy God will circumcise thine heart, and the heart of thy seed, to love the LORD thy God with all thine heart, and with all thy soul, that thou mayest live.
De 30:7 And the LORD thy God will put all these curses upon

forbandelser over dine fjender, og over dem der hader dig, som forfulgte dig.
[5Mo 30:8 DK-KJV] Og du skal vende tilbage og adlyde HERRENs røst, og gøre alle hans befalinger som jeg denne dag befaler dig.
[5Mo 30:9 DK-KJV] Og HERREN din Gud vil give dig overflod i alt din hånds virke, i frugten fra din krop, i frugten fra dit kvæg, og i frugten fra dit land, for dit bedste: for HERREN vil igen juble over dig for dit bedste, som han jublede over dine fædre:
[5Mo 30:10 DK-KJV] Og du skal lytte til HERREN din Guds røst, for at holde hans befalinger og hans vedtægter som er skrevet i denne lovbog, og hvis du vender dig mod HERREN din Gud med hele dit hjerte, og med hele din sjæl.
[5Mo 30:11 DK-KJV] For denne befaling som jeg denne dag befaler dig, den er ikke skjult for dig, den er heller ikke fjern.
[5Mo 30:12 DK-KJV] Den er ikke i himlen, så du skulle sige, Hvem skal gå op til himlen for os, og bringe den ned til os, så vi må høre den, og gøre den?
[5Mo 30:13 DK-KJV] Den er heller ikke på den anden side af havet, så du skulle sige, Hvem skal sejle over havet for os, og bringe den til os, så vi må høre den, og gøre den?
[5Mo 30:14 DK-KJV] Men ordet er dig meget nær, i din mund, og i dit hjerte, så du må gøre det.
[5Mo 30:15 DK-KJV] Se, jeg har denne dag sat liv og godt foran dig, og død og ondt;
[5Mo 30:16 DK-KJV] I og med at jeg denne dag befaler dig at elske HERREN din Gud, til at vandre på hans veje, og at holde hans befalinger og hans vedtægter og hans domme, så du må leve og multiplicere: og HERREN din Gud skal velsigne dig i det land der hvor du går over for at besidde det.
[5Mo 30:17 DK-KJV] Men hvis dit hjerte vender sig bort, sådant at du ikke vil høre, men skal bli' draget bort, og tilbede andre guder, og tjene dem;
[5Mo 30:18 DK-KJV] Da proklamerer jeg overfor jer denne dag, at I med sikkerhed skal omkomme, og at I ikke skal forlænge jeres dage i det land, der hvor du passerer over Jordanfloden for at gå for at besidde det.
[5Mo 30:19 DK-KJV] Jeg indkalder himmel og jord som vidne imod jer denne dag, at jeg har sat liv og død foran jer, ved at velsigne og ved at forbande: vælg derfor liv, så både du og din sæd må leve:
[5Mo 30:20 DK-KJV] Så du må elske HERREN din Gud, og så du må adlyde hans røst, og så du må klynge dig til ham: for han er dit liv, og længden på dine dage: så du må bo i det land som HERREN svor overfor dine fædre, til Abraham, til Isak, og til Jacob, at gi' til dem.

thine enemies, and on them that hate thee, which persecuted thee.
De 30:8 And thou shalt return and obey the voice of the LORD, and do all his commandments which I command thee this day.
De 30:9 And the LORD thy God will make thee plenteous in every work of thine hand, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy land, for good: for the LORD will again rejoice over thee for good, as he rejoiced over thy fathers:
De 30:10 If thou shalt hearken unto the voice of the LORD thy God, to keep his commandments and his statutes which are written in this book of the law, and if thou turn unto the LORD thy God with all thine heart, and with all thy soul.
De 30:11 For this commandment which I command thee this day, it is not hidden from thee, neither is it far off.
De 30:12 It is not in heaven, that thou shouldest say, Who shall go up for us to heaven, and bring it unto us, that we may hear it, and do it?
De 30:13 Neither is it beyond the sea, that thou shouldest say, Who shall go over the sea for us, and bring it unto us, that we may hear it, and do it?
De 30:14 But the word is very nigh unto thee, in thy mouth, and in thy heart, that thou mayest do it.
De 30:15 See, I have set before thee this day life and good, and death and evil;
De 30:16 In that I command thee this day to love the LORD thy God, to walk in his ways, and to keep his commandments and his statutes and his judgments, that thou mayest live and multiply: and the LORD thy God shall bless thee in the land whither thou goest to possess it.
De 30:17 But if thine heart turn away, so that thou wilt not hear, but shalt be drawn away, and worship other gods, and serve them;

De 30:18 I denounce unto you this day, that ye shall surely perish, and that ye shall not prolong your days upon the land, whither thou passest over Jordan to go to possess it.
De 30:19 I call heaven and earth to record this day against you, that I have set before you life and death, blessing and cursing: therefore choose life, that both thou and thy seed may live:
De 30:20 That thou mayest love the LORD thy God, and that thou mayest obey his voice, and that thou mayest cleave unto him: for he is thy life, and the length of thy days: that thou mayest dwell in the land which the LORD sware unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give them.

5 Mosebog Kapitel 31 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 31:1 DK-KJV] Og Moses gik og talte disse ord til Israel.
[5Mo 31:2 DK-KJV] Og han sagde til dem, Jeg er denne dag 120 år gammel; jeg kan ikke længere gå ud og komme ind: også har HERREN sagt til mig, Du skal ikke gå over denne Jordanflod.
[5Mo 31:3 DK-KJV] HERREN din Gud, han vil gå over foran dig, og han vil destruere disse nationer foran dig, og du skal besidde dem: og Josva, han skal gå over foran dig, som HERREN har sagt.
[5Mo 31:4 DK-KJV] Og HERREN skal gøre mod dem som han gjorde mod Sihon og Og, Amoriternes korger, og mod deres land, som han destruerede.

De 31:1 And Moses went and spake these words unto all Israel.

De 31:2 And he said unto them, I am an hundred and twenty years old this day; I can no more go out and come in: also the LORD hath said unto me, Thou shalt not go over this Jordan.
De 31:3 The LORD thy God, he will go over before thee, and he will destroy these nations from before thee, and thou shalt possess them: and Joshua, he shall go over before thee, as the LORD hath said.
De 31:4 And the LORD shall do unto them as he did to Sihon and to Og, kings of the Amorites, and unto the land of them, whom he destroyed.

[5Mo 31:5 DK-KJV] Og HERREN skal udlevere dem foran jeres ansigt, så I må gøre mod dem i overensstemmelse med alle de befalinger som jeg har befalet jer.
[5Mo 31:6 DK-KJV] Vær stærk og ved godt mod, frygt ikke, vær heller ikke bange for dem: for HERREN din Gud, det er han der går med dig; han vil ikke svigte dig, ej heller forlade dig.

[5Mo 31:7 DK-KJV] Og Moses kaldte på Josva, og sagde til ham mens hele Israel så det, Vær stærk og ved godt mod: for du må gå med dette folk ind i landet som HERREN svor til deres fædre at gi' dem; og du skal få dem til at arve det.
[5Mo 31:8 DK-KJV] Og HERREN, det er han der går foran dig; han vil være med dig, han vil ikke svigte dig, ej heller forlade dig: frygt ikke, og vær heller ikke forfærdet.
[5Mo 31:9 DK-KJV] Og Moses skrev denne lov, og forløste den til præsterne sønnerne af Levi, som bar HERRENs pagtsark, og til alle Israels ældste.
[5Mo 31:10 DK-KJV] Og Moses befalede dem, og siger, Ved enden af hvert 7'ne år i udgivelsesårets højtidelighed, i festen for tabernaklerne,
[5Mo 31:11 DK-KJV] Når hele Israel er kommet for at vise sig foran HERREN din Gud i det sted som han skal udvælge, skal du læse denne lov, foran hele Israel mens de høre efter.
[5Mo 31:12 DK-KJV] Forsaml folket, mænd, og kvinder, og børn, og dine fremmede der indenfor dine porte, så de må høre, og så de må lære, og frygte HERREN jeres Gud, og lægge vægt på at gøre alle ordene fra denne lov.
[5Mo 31:13 DK-KJV] Og så deres børn, som ikke har kendt til nogle ting, må høre, og lære at frygte HERREN jeres Gud, så længe som I lever i det land hvor i går over Jordanfloden for at besidde det.
[5Mo 31:14 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Læg mærke til, dine dage nærmer sig for at du må dø: kald på Josva, og præsenter jerselv i menighedens tabernakel, så jeg må give ham en pålæg. Og Moses og Josva gik, og præsenterede demselv i menighedens tabernakel.

[5Mo 31:15 DK-KJV] Og HERREN viste sig i tabernaklet i en skysøjle: og skysøjlen stod over tabernakeldøren.
[5Mo 31:16 DK-KJV] Og HERREN sagde til Moses, Læg mærke til, du skal sove hos dine fædre; og dette folk vil rejse sig op, og gå ind på horevejen efter landets fremmede guder, der hvor de går hen for at være iblandt dem, og vil forlade mig, og bryde min pagt, som jeg har lavet med dem.
[5Mo 31:17 DK-KJV] Da skal min vrede antændes imod dem i den dag, og jeg vil forlade dem, og jeg vil skjule mit ansigt for dem, og de skal bli' fortæret, og meget ondt og trængsler skal ramme dem; sådant at de i den dag vil sige, Er ikke dette onde kommer over os, fordi vor Gud ikke er blandt os?
[5Mo 31:18 DK-KJV] Og jeg vil med sikkerhed skjule mit ansigt i den dag på grund af alt det onde som de skal ha' udvirket, i og med at de vendte sig mod andre guder.
[5Mo 31:19 DK-KJV] Skriv I nu derfor denne sang til jer, og undervis Israels børn i den: og put den i deres munde, så denne sang må være et vidne for mig imod Israels børn.
[5Mo 31:20 DK-KJV] For når jeg skal ha' bragt dem ind i landet som jeg svor til deres fædre, der flyder med mælk og honning; og de skal ha' spist og mættet demselv, og blevet fede; da vil de vende sig mod andre guder, og tjene dem,

De 31:5 And the LORD shall give them up before your face, that ye may do unto them according unto all the commandments which I have commanded you.

De 31:6 Be strong and of a good courage, fear not, nor be afraid of them: for the LORD thy God, he it is that doth go with thee; he will not fail thee, nor forsake thee.
De 31:7 And Moses called unto Joshua, and said unto him in the sight of all Israel, Be strong and of a good courage: for thou must go with this people unto the land which the LORD hath sworn unto their fathers to give them; and thou shalt cause them to inherit it.
De 31:8 And the LORD, he it is that doth go before thee; he will be with thee, he will not fail thee, neither forsake thee: fear not, neither be dismayed.
De 31:9 And Moses wrote this law, and delivered it unto the priests the sons of Levi, which bare the ark of the covenant of the LORD, and unto all the elders of Israel.
De 31:10 And Moses commanded them, saying, At the end of every seven years, in the solemnity of the year of release, in the feast of tabernacles,

De 31:11 When all Israel is come to appear before the LORD thy God in the place which he shall choose, thou shalt read this law before all Israel in their hearing.
De 31:12 Gather the people together, men, and women, and children, and thy stranger that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear the LORD your God, and observe to do all the words of this law:

De 31:13 And that their children, which have not known any thing, may hear, and learn to fear the LORD your God, as long as ye live in the land whither ye go over Jordan to possess it.
De 31:14 And the LORD said unto Moses, Behold, thy days approach that thou must die: call Joshua, and present yourselves in the tabernacle of the congregation, that I may give him a charge. And Moses and Joshua went, and presented themselves in the tabernacle of the congregation.
De 31:15 And the LORD appeared in the tabernacle in a pillar of a cloud: and the pillar of the cloud stood over the door of the tabernacle.
De 31:16 And the LORD said unto Moses, Behold, thou shalt sleep with thy fathers; and this people will rise up, and go a whoring after the gods of the strangers of the land, whither they go to be among them, and will forsake me, and break my covenant which I have made with them.

De 31:17 Then my anger shall be kindled against them in that day, and I will forsake them, and I will hide my face from them, and they shall be devoured, and many evils and troubles shall befall them; so that they will say in that day, Are not these evils come upon us, because our God is not among us?
De 31:18 And I will surely hide my face in that day for all the evils which they shall have wrought, in that they are turned unto other gods.
De 31:19 Now therefore write ye this song for you, and teach it the children of Israel: put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the children of Israel.
De 31:20 For when I shall have brought them into the land which I sware unto their fathers, that floweth with milk and honey; and they shall have eaten and filled themselves, and waxen fat; then will they turn unto other gods, and serve them,

og provokere mig, og bryde min pagt.

[5Mo 31:21 DK-KJV] Og det skal ske, når meget ondt og trængsler skal ramme dem, at denne sang skal vidne imod dem som et vidne; for den skal ikke bli' glemt ud af mundene på deres sæd: for jeg kender deres fantasi, som de har gang i, ja nu, før jeg har bragt dem ind i landet som jeg svor.
[5Mo 31:22 DK-KJV] Derfor skrev Moses den samme dag denne sang, og underviste Israels børn i den.
[5Mo 31:23 DK-KJV] Og han gav Josva sønnen af Nun et pålæg, og sagde, Vær stærk og ved godt mod: for du skal bringe Israels børn ind i landet som jeg svor til dem: og jeg vil være med dig.

[5Mo 31:24 DK-KJV] Og det skete, da Moses var færdig med at skrive denne lovs ord i en bog, indtil de var færdige.
[5Mo 31:25 DK-KJV] At Moses befalede Leviterne, som bar HERRENs pagtsark, og siger,
[5Mo 31:26 DK-KJV] Tag denne lovbog, og put den ned i HERRENs pagtsark jeres Gud, så den må være der som et vidne imod dig.
[5Mo 31:27 DK-KJV] For jeg kender dit oprør, og din stive nakke: læg mærke til, mens jeg stadig er i live hos jer denne dag, I har været oprørske imod HERREN; og hvor meget mere efter min død?
[5Mo 31:28 DK-KJV] Saml alle de ældste fra jeres stammer hos mig, og jeres officere, så jeg må tale disse ord i deres ører, og indkalde himmel og jord som vidne imod dem.
[5Mo 31:29 DK-KJV] For jeg ved at efter min død vil I fuldstændig fordærve jerselv, og vende jer væk fra vejen som jeg har befalet jer; og ondt vil komme over jer i de sidste dage; fordi I vil gøre ondt i HERRENs øjne, for at provokere ham til vrede gennem jeres hænders værk.
[5Mo 31:30 DK-KJV] Og Moses talte ordene af denne sang i hele Israels menigheds ører, indtil de var afsluttet.

and provoke me, and break my covenant.

De 31:21 And it shall come to pass, when many evils and troubles are befallen them, that this song shall testify against them as a witness; for it shall not be forgotten out of the mouths of their seed: for I know their imagination which they go about, even now, before I have brought them into the land which I sware.
De 31:22 Moses therefore wrote this song the same day, and taught it the children of Israel.
De 31:23 And he gave Joshua the son of Nun a charge, and said, Be strong and of a good courage: for thou shalt bring the children of Israel into the land which I sware unto them: and I will be with thee.
De 31:24 And it came to pass, when Moses had made an end of writing the words of this law in a book, until they were finished,
De 31:25 That Moses commanded the Levites, which bare the ark of the covenant of the LORD, saying,
De 31:26 Take this book of the law, and put it in the side of the ark of the covenant of the LORD your God, that it may be there for a witness against thee.

De 31:27 For I know thy rebellion, and thy stiff neck: behold, while I am yet alive with you this day, ye have been rebellious against the LORD; and how much more after my death?
De 31:28 Gather unto me all the elders of your tribes, and your officers, that I may speak these words in their ears, and call heaven and earth to record against them.
De 31:29 For I know that after my death ye will utterly corrupt yourselves, and turn aside from the way which I have commanded you; and evil will befall you in the latter days; because ye will do evil in the sight of the LORD, to provoke him to anger through the work of your hands.
De 31:30 And Moses spake in the ears of all the congregation of Israel the words of this song, until they were ended.

5 Mosebog Kapitel 32 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 32:1 DK-KJV] Lyt efter, Kæreste i himle, og jeg vil tale; og hør, kæreste jord, ordene fra min mund.
[5Mo 32:2 DK-KJV] Min doktrin skal dryppe som regnen, min tale skal destillere som duggen, som støvregn på den sarte urte, og som skylleren på græsset:
[5Mo 32:3 DK-KJV] Fordi jeg vil publicere HERRENs navn: tilskriv I storhed til vor Gud.
[5Mo 32:4 DK-KJV] Han er Klippen, hans virke er perfekt: for alle hans veje er dom: en Gud af sandhed og uden fejltrin, ret og retfærdig er han.
[5Mo 32:5 DK-KJV] De har korrumperet demselv, deres skamplet er ikke skampletten fra hans børn: de er en forvildet og fordrejet generation.
[5Mo 32:6 DK-KJV] Gengælder I HERREN således, Kæreste tåbelige og uvise folk? er han ikke din far der har købt dig? har han ikke lavet dig, og etableret dig?
[5Mo 32:7 DK-KJV] Husk på de gamle dage, betragt årene efter mange generationer: spørg din far, og han vil vise dig det; dine ældste, og de vil fortælle dig det.

[5Mo 32:8 DK-KJV] Da den Allerhøjeste delte deres arv til nationerne, da han adskilte Adams sønner, satte han folkets grænser efter antallet på Israels børn.
[5Mo 32:9 DK-KJV] For HERRENs del er hans folk; Jacob er hans arvelod.

De 32:1 Give ear, O ye heavens, and I will speak; and hear, O earth, the words of my mouth.
De 32:2 My doctrine shall drop as the rain, my speech shall distil as the dew, as the small rain upon the tender herb, and as the showers upon the grass:
De 32:3 Because I will publish the name of the LORD: ascribe ye greatness unto our God.
De 32:4 He is the Rock, his work is perfect: for all his ways are judgment: a God of truth and without iniquity, just and right is he.
De 32:5 They have corrupted themselves, their spot is not the spot of his children: they are a perverse and crooked generation.
De 32:6 Do ye thus requite the LORD, O foolish people and unwise? is not he thy father that hath bought thee? hath he not made thee, and established thee?
De 32:7 Remember the days of old, consider the years of many generations: ask thy father, and he will shew thee; thy elders, and they will tell thee.
De 32:8 When the most High divided to the nations their inheritance, when he separated the sons of Adam, he set the bounds of the people according to the number of the children of Israel.
De 32:9 For the LORD'S portion is his people; Jacob is the lot of his inheritance.

[5Mo 32:10 DK-KJV] Han fandt ham i et ørkenland, og i det øde hylende vildnis; han ledte ham rundt, og instruerede ham, han holdt ham som hans øjesten.
[5Mo 32:11 DK-KJV] Som en ørn rusker op i hendes rede, flagrer over hendes unge, spreder hendes vinger ud, tager dem, bærer dem på hendes vinger:
[5Mo 32:12 DK-KJV] Sådant ledte HERREN ham alene, og der var ingen underlig gud hos ham.
[5Mo 32:13 DK-KJV] Han fik han til at ride på jordens høje steder, så han måtte spise hvad markerne frembragte; og han fik ham til at suge honning ud af klippen, og olie ud af flintklippen;

[5Mo 32:14 DK-KJV] Smør fra ko, og mælk fra får, med fedt fra lammene, og væddere af Bashan racen, og geder, med fedtet fra nyrerne fra hvede; og du drak det rene blod fra druen.
[5Mo 32:15 DK-KJV] Men Jeshurun blev fed, og sparkede: du er blevet fed, du er blevet tyk, du er dækket med fedme; da han svigtede Gud der lavede ham, og ikke agtede på hans frelses Klippe.
[5Mo 32:16 DK-KJV] De provokerede ham til jalousi med underlige guder, med hæsligheder provokerede de ham til vrede.
[5Mo 32:17 DK-KJV] De ofrede til djævle, ikke til Gud; til guder som de ikke kendte, til nye guder der for nyligt er kommet op, som jeres fædre ikke frygtede.
[5Mo 32:18 DK-KJV] Du tænker ikke over Klippen der avlede dig, og har glemt Gud der formede dig.
[5Mo 32:19 DK-KJV] Og da HERREN så' det, afskyede han dem, på grund af provokationen fra hans sønner, og fra hans døtre.
[5Mo 32:20 DK-KJV] Og han sagde, Jeg vil gemme mit ansigt for dem, jeg vil se hvad deres ende skal være: for de er en meget genstridig generation, børn i hvem der ingen tro er.
[5Mo 32:21 DK-KJV] De har bevæget mig til jalousi med det som ikke er Gud; de har provokeret mig til vrede med deres forfængeligheder: og jeg vil bevæge dem til jalousi med dem som ikke er et folk; jeg vil provokere dem til vrede med en tåbelig nation.
[5Mo 32:22 DK-KJV] For en ild er antændt i min vrede, og skal brænde til det laveste helvede, og skal konsumere jorden med hendes vækst, og sætte ild i bjergenes fundamenter.
[5Mo 32:23 DK-KJV] Jeg vil samle misgerninger over dem; jeg vil bruge mine pile på dem.

[5Mo 32:24 DK-KJV] De skal bli' brændt med sult, og opædt med brændende hede, og med bitter destruktion: jeg vil også sende dyrenes tænder over dem, med slangers gift fra sløvet.
[5Mo 32:25 DK-KJV] Sværdet udenfor, og terror indeni, skal destruere den unge mand og jomfruen, spædbarnet også med manden med gråt hår.
[5Mo 32:26 DK-KJV] Jeg sagde, Jeg ville sprede dem ind i hjørner, jeg ville gøre at ihukommelsen om dem ophøre blandt mennesker:
[5Mo 32:27 DK-KJV] Var det ikke at jeg frygtede fjendens arrigskab, for ikke at deres modstandere skulle opføre demselv underligt, og for ikke at de skulle sige, Vor hånd er høj, og HERREN har ikke gjort alt dette.
[5Mo 32:28 DK-KJV] For de er en nation blottet for råd, ej heller er der nogen forståelse i dem.
[5Mo 32:29 DK-KJV] Åh hvis bare de var vise, så de forstod dette, så de ville betragte deres sidste ende!

De 32:10 He found him in a desert land, and in the waste howling wilderness; he led him about, he instructed him, he kept him as the apple of his eye.
De 32:11 As an eagle stirreth up her nest, fluttereth over her young, spreadeth abroad her wings, taketh them, beareth them on her wings:
De 32:12 So the LORD alone did lead him, and there was no strange god with him.
De 32:13 He made him ride on the high places of the earth, that he might eat the increase of the fields; and he made him to suck honey out of the rock, and oil out of the flinty rock;
De 32:14 Butter of kine, and milk of sheep, with fat of lambs, and rams of the breed of Bashan, and goats, with the fat of kidneys of wheat; and thou didst drink the pure blood of the grape.
De 32:15 But Jeshurun waxed fat, and kicked: thou art waxen fat, thou art grown thick, thou art covered with fatness; then he forsook God which made him, and lightly esteemed the Rock of his salvation.

De 32:16 They provoked him to jealousy with strange gods, with abominations provoked they him to anger.
De 32:17 They sacrificed unto devils, not to God; to gods whom they knew not, to new gods that came newly up, whom your fathers feared not.
De 32:18 Of the Rock that begat thee thou art unmindful, and hast forgotten God that formed thee.

De 32:19 And when the LORD saw it, he abhorred them, because of the provoking of his sons, and of his daughters.
De 32:20 And he said, I will hide my face from them, I will see what their end shall be: for they are a very froward generation, children in whom is no faith.
De 32:21 They have moved me to jealousy with that which is not God; they have provoked me to anger with their vanities: and I will move them to jealousy with those which are not a people; I will provoke them to anger with a foolish nation.
De 32:22 For a fire is kindled in mine anger, and shall burn unto the lowest hell, and shall consume the earth with her increase, and set on fire the foundations of the mountains.
De 32:23 I will heap mischiefs upon them; I will spend mine arrows upon them.
De 32:24 They shall be burnt with hunger, and devoured with burning heat, and with bitter destruction: I will also send the teeth of beasts upon them, with the poison of serpents of the dust.
De 32:25 The sword without, and terror within, shall destroy both the young man and the virgin, the suckling also with the man of gray hairs.

De 32:26 I said, I would scatter them into corners, I would make the remembrance of them to cease from among men:
De 32:27 Were it not that I feared the wrath of the enemy, lest their adversaries should behave themselves strangely, and lest they should say, Our hand is high, and the LORD hath not done all this.
De 32:28 For they are a nation void of counsel, neither is there any understanding in them.
De 32:29 O that they were wise, that they understood this, that they would consider their latter end!

[5Mo 32:30 DK-KJV] Hvordan skal 1 jage 1.000, og 2 sætte 10.000 i kamp, på nær hvis deres Klippe havde solgt dem, og HERREN havde lukket dem inde?
[5Mo 32:31 DK-KJV] For deres klippe er ikke som vor Klippe, ja vore fjender demselv er dommere.
[5Mo 32:32 DK-KJV] For deres vinstok er af Sodomas vinstok, og fra Gomorras marker; deres druer er druer af galde, deres klasser er bitre:
[5Mo 32:33 DK-KJV] Deres vin er giften fra drager, og den grusomme gift fra asp hugorme. ***"Vipera Aspis - https://da.frwiki.wiki/wiki/Vipère_aspic "***
[5Mo 32:34 DK-KJV] Er ikke dette lagt op på lager hos mig, og forseglet blandt mine skatte?

[5Mo 32:35 DK-KJV] Til mig tilhører hævn, og tilbagebetaling; deres fod skal skride i rette tid: for deres katastrofedag er nær, og de ting der skal komme over dem kommer meget snart.
[5Mo 32:36 DK-KJV] For HERREN skal dømme hans folk, og omvende hamselv for hans tjenere, når han ser at deres styrke er væk, og der er ingen der er lukket inde, eller efterladt.
[5Mo 32:37 DK-KJV] Og han skal sige, Hvor der deres guder, deres klippe som de havde sat sin lid til,
[5Mo 32:38 DK-KJV] Som spiste fedtet fra deres ofre, og drak vinen fra deres drikoffergaver? lad dem rejse sig op og hjælpe jer, og være jeres beskyttelse.
[5Mo 32:39 DK-KJV] Se nu at jeg, ja jeg, er han, og der er ingen gud hos mig: jeg dræber, og jeg levendegør; jeg sårer, og jeg héler: der er heller ikke nogen der kan forløse ud af min hånd.
[5Mo 32:40 DK-KJV] For jeg opløfter min hånd mod himlen, og siger, Jeg lever for evigt.
[5Mo 32:41 DK-KJV] Hvis jeg gør mit glitrende sværd vådt, og min hånd holder fast i dom; vil jeg tilbagebetale hævn mod mine fjender, og vil belønne dem der hader mig.
[5Mo 32:42 DK-KJV] Jeg vil gøre mine pile fulde med blod, og mit sværd skal fortærer kød; og det med blodet fra de dræbte og af de tilfangetagne, fra gengældelsernes begyndelse over fjenden.
[5Mo 32:43 DK-KJV] Jubel, Kæreste i nationer, med hans folk: for han vil hævne blodet fra hans tjenere, og vil tilbagebetale hævn mod hans modstandere, og vil være barmhjertig mod hans land, og mod hans folk.

[5Mo 32:44 DK-KJV] Og Moses kom og talte alle de ord fra denne sang i det folks øre, han, og Hoshea Nuns søn.
[5Mo 32:45 DK-KJV] Og Moses ender med at tale alle disse ord til hele Israel:
[5Mo 32:46 DK-KJV] Og han sagde til dem, Få jeres hjerter til at høre efter alle de ord som jeg vidner for jer denne dag, som I skal befale jeres børn at overholde for at gøre, alle de ord fra denne lov.
[5Mo 32:47 DK-KJV] For det er ikke en nyttesløs ting for jer; fordi det er jeres liv: og gennem denne ting skal I forlænge jeres dage i landet, der hvor I går over jordanfloden for at besidde det.
[5Mo 32:48 DK-KJV] Og HERREN talte til Moses den selvsamme dag, og siger,
[5Mo 32:49 DK-KJV] Kom dig op på dette bjerg Abarim, til Nebobjerget, som er i Moabs land, der er over imod Jeriko; og læg mærke til Canaans land, som jeg giver til Israels børn som en besiddelse:
[5Mo 32:50 DK-KJV] Og dø på det bjerg hvor du går op, og vær forsamlet med dit folk; som din bror Aaron døde på Horbjerget, og var forsamlet med hans folk:

De 32:30 How should one chase a thousand, and two put ten thousand to flight, except their Rock had sold them, and the LORD had shut them up?
De 32:31 For their rock is not as our Rock, even our enemies themselves being judges.
De 32:32 For their vine is of the vine of Sodom, and of the fields of Gomorrah: their grapes are grapes of gall, their clusters are bitter:

De 32:33 Their wine is the poison of dragons, and the cruel venom of asps.
De 32:34 Is not this laid up in store with me, and sealed up among my treasures?
De 32:35 To me belongeth vengeance, and recompence; their foot shall slide in due time: for the day of their calamity is at hand, and the things that shall come upon them make haste.
De 32:36 For the LORD shall judge his people, and repent himself for his servants, when he seeth that their power is gone, and there is none shut up, or left.
De 32:37 And he shall say, Where are their gods, their rock in whom they trusted,
De 32:38 Which did eat the fat of their sacrifices, and drank the wine of their drink offerings? let them rise up and help you, and be your protection.

De 32:39 See now that I, even I, am he, and there is no god with me: I kill, and I make alive; I wound, and I heal: neither is there any that can deliver out of my hand.
De 32:40 For I lift up my hand to heaven, and say, I live for ever.
De 32:41 If I whet my glittering sword, and mine hand take hold on judgment; I will render vengeance to mine enemies, and will reward them that hate me.
De 32:42 I will make mine arrows drunk with blood, and my sword shall devour flesh; and that with the blood of the slain and of the captives, from the beginning of revenges upon the enemy.
De 32:43 Rejoice, O ye nations, with his people: for he will avenge the blood of his servants, and will render vengeance to his adversaries, and will be merciful unto his land, and to his people.
De 32:44 And Moses came and spake all the words of this song in the ears of the people, he, and Hoshea the son of Nun.
De 32:45 And Moses made an end of speaking all these words to all Israel:
De 32:46 And he said unto them, Set your hearts unto all the words which I testify among you this day, which ye shall command your children to observe to do, all the words of this law.

De 32:47 For it is not a vain thing for you; because it is your life: and through this thing ye shall prolong your days in the land, whither ye go over Jordan to possess it.
De 32:48 And the LORD spake unto Moses that selfsame day, saying,
De 32:49 Get thee up into this mountain Abarim, unto mount Nebo, which is in the land of Moab, that is over against Jericho; and behold the land of Canaan, which I give unto the children of Israel for a possession:
De 32:50 And die in the mount whither thou goest up, and be gathered unto thy people; as Aaron thy brother died in mount Hor, and was gathered unto his people:

[5Mo 32:51 DK-KJV] Fordi I overtrådte imod mig blandt Israels børn ved Meribah-Kadeshs vandmasser, i Zins vildmark; fordi I ikke tilfredsstillede mig i Israels børns midte.

De 32:51 Because ye trespassed against me among the children of Israel at the waters of Meribah-Kadesh, in the wilderness of Zin; because ye sanctified me not in the midst of the children of Israel.

[5Mo 32:52 DK-KJV] Du skal dog se landet foran dig; men du skal ikke gå ind i landet som jeg giver til Israels børn.

De 32:52 Yet thou shalt see the land before thee; but thou shalt not go thither unto the land which I give the children of Israel.

5 Mosebog Kapitel 33 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 33:1 DK-KJV] Og dette er velsignelsen, hvormed Guds mand Moses velsignede Israels børn før hans død.

De 33:1 And this is the blessing, wherewith Moses the man of God blessed the children of Israel before his death.

[5Mo 33:2 DK-KJV] Og han sagde, HERREN kom fra Sinai, og rejste sig op fra Seir for dem; han skinnede udfra Paranbjerget, og han kom med 10 tusindvis af hans hellige: fra hans højre hånd udgik en flammende lov for dem

De 33:2 And he said, The LORD came from Sinai, and rose up from Seir unto them; he shined forth from mount Paran, and he came with ten thousands of saints: from his right hand went a fiery law for them.

[5Mo 33:3 DK-KJV] Ja, han elskede det folk; alle hans hellige er i din hånd: og de sad ned ved dine fødder; hver og en skal modtage af dine ord.

De 33:3 Yea, he loved the people; all his saints are in thy hand: and they sat down at thy feet; every one shall receive of thy words.

[5Mo 33:4 DK-KJV] Moses befalede os en lov, ja Jacobs menigheds arv.

De 33:4 Moses commanded us a law, even the inheritance of the congregation of Jacob.

[5Mo 33:5 DK-KJV] Og han var konge i Jeshurun, da folkets ledere og Israels stammer var forsamlede.

De 33:5 And he was king in Jeshurun, when the heads of the people and the tribes of Israel were gathered together.

[5Mo 33:6 DK-KJV] Lad Reuben leve, og ikke dø; og lad ikke hans mænd være få.

De 33:6 Let Reuben live, and not die; and let not his men be few.

[5Mo 33:7 DK-KJV] Og dette er Judahs velsignelse: og han sagde, Hør, HERRE, Judahs stemme, og bring ham til hans folk: lad hans hænder være tilstrækkelige for ham; og vær du en hjælp for ham fra hans fjender.

De 33:7 And this is the blessing of Judah: and he said, Hear, LORD, the voice of Judah, and bring him unto his people: let his hands be sufficient for him; and be thou an help to him from his enemies.

[5Mo 33:8 DK-KJV] Og om Levi sagde han, lad din Thummim og dit Urim være med din hellige éner, som du testede i Massah, og med hvem du stred med i Meribahs vandmasser. *(Navnebetydninger - Levi: kan sammenlignes med ham - Thummim: emblem af den perfekte sandhed - Urim: lys - Massah: fristelsen - Meribah: ordstriden)*

De 33:8 And of Levi he said, Let thy Thummim and thy Urim be with thy holy one, whom thou didst prove at Massah, and with whom thou didst strive at the waters of Meribah;

[5Mo 33:9 DK-KJV] Som sagde til hans far og til hans mor, Jeg har ikke set ham; han anerkendte heller ikke hans brødre, eller kendte hans egne børn: for de har overholdt dit ord, og holdt din pagt.

De 33:9 Who said unto his father and to his mother, I have not seen him; neither did he acknowledge his brethren, nor knew his own children: for they have observed thy word, and kept thy covenant.

[5Mo 33:10 DK-KJV] De skal lære Jacob dine domme, og Israel din lov: de skal sætte røgelse foran dig, og hele brændoffer på dit alter.

De 33:10 They shall teach Jacob thy judgments, and Israel thy law: they shall put incense before thee, and whole burnt sacrifice upon thine altar.

[5Mo 33:11 DK-KJV] Velsign, HERRE, hans substans, og accepter hans hænders virke: slå gennem lænderne på dem der rejser sig imod ham, og på dem der hader ham, så de ikke rejser sig igen.

De 33:11 Bless, LORD, his substance, and accept the work of his hands: smite through the loins of them that rise against him, and of them that hate him, that they rise not again.

[5Mo 33:12 DK-KJV] Og om Benjamin sagde han, HERRENs elskede skal bo i sikkerhed ved ham; og HERREN skal dække ham hele dagen lang, og han skal bo mellem hans skuldre.

De 33:12 And of Benjamin he said, The beloved of the LORD shall dwell in safety by him; and the LORD shall cover him all the day long, and he shall dwell between his shoulders.

[5Mo 33:13 DK-KJV] Og om Joseph sagde han, velsignet af HERREN er hans land, for de værdifulde ting fra himlen, for duggen, og for dybet der ligger nedenunder,

De 33:13 And of Joseph he said, Blessed of the LORD be his land, for the precious things of heaven, for the dew, and for the deep that coucheth beneath,

[5Mo 33:14 DK-KJV] Og for de værdifulde frugter frembragt af solen, og for de værdifulde ting fremsat af månen,

De 33:14 And for the precious fruits brought forth by the sun, and for the precious things put forth by the moon,

[5Mo 33:15 DK-KJV] Og for de ledende ting fra de gamle bjerge, og for de værdifulde ting fra de evigvarende bakker,

De 33:15 And for the chief things of the ancient mountains, and for the precious things of the lasting

[5Mo 33:16 DK-KJV] Og for de værdifulde ting fra jorden og dens fylde, og for velviljen fra ham der boede i busken: lad velsignelsen komme over Josephs hoved, og på toppen af hovedet af ham der var adskilt fra hans brødre.

[5Mo 33:17 DK-KJV] Hans herlighed er ligesom hans studes førstefødte, og hans horn er ligesom enhjørningernes horn: med dem skal han samle folket sammen til jordens ende: og de er de 10 tusindvis fra Ephraim, og de er de tusindvis fra Manasseh.
[5Mo 33:18 DK-KJV] Og om Zebulun sagde han, Jubel, Zebulun, i din udgang; og Issachar, i dine telte.

[5Mo 33:19 DK-KJV] De skal kalde folket til bjerget; der skal de ofre ofre af retfærdighed: for de skal suge af havets overflod, og af skatte gemt i sandet.
[5Mo 33:20 DK-KJV] Og om Gad sagde han, Velsignet er han der forstørre Gad: han bor som en løve, og river armen med hovedets krone.

[5Mo 33:21 DK-KJV] Og han gav den første del til hamselv, fordi der, i lovgiverens del, var han sat: og han kom med folkets ledere, han exekverede HERRENs retfærdighed, og hans domme med Israel.
[5Mo 33:22 DK-KJV] Og om Dan sagde han, Dan er en løveunge: han skal springe fra Bashan.
[5Mo 33:23 DK-KJV] Og om Naphtali sagde han, Kæreste Naphtali, tilfredsstillet med favør, og fuld med velsignelsen fra HERREN: besid du vesten og syden.
[5Mo 33:24 DK-KJV] Og om Asher sagde han, Lad Asher være velsignet med børn; lad ham være acceptabel for hans brødre, og lad ham dyppe hans fod i olie.
[5Mo 33:25 DK-KJV] Dine sko skal være jern og messing; og som dine dage, sådant skal din styrke være.

[5Mo 33:26 DK-KJV] Der er ingen som Jeshuruns Gud, som rider på himlen i din hjælp, og i hans excellence på skyen.

[5Mo 33:27 DK-KJV] Den evige Gud er din tilflugt, og forneden er de evige arme: og han skal drive fjenden ud foran dig; og skal sige, Destruer dem.
[5Mo 33:28 DK-KJV] Da skal alene Israel bo i sikkerhed: Jacobs kilde skal være over et land af korn og vin; hans himle skal også lade duggen falde.
[5Mo 33:29 DK-KJV] Lykkelig er du, Kæreste Israel: hvem kan sammenlignes med dig, Kæreste folk frelst af HERREN, skjoldet for din hjælp, og som er sværdet for din fortræffelighed! og dine fjender skal bli' fundet at være løgnere overfor dig; og du skal træde på deres høje steder.

hills,
De 33:16 And for the precious things of the earth and fulness thereof, and for the good will of him that dwelt in the bush: let the blessing come upon the head of Joseph, and upon the top of the head of him that was separated from his brethren.
De 33:17 His glory is like the firstling of his bullock, and his horns are like the horns of unicorns: with them he shall push the people together to the ends of the earth: and they are the ten thousands of Ephraim, and they are the thousands of Manasseh.
De 33:18 And of Zebulun he said, Rejoice, Zebulun, in thy going out; and, Issachar, in thy tents.
De 33:19 They shall call the people unto the mountain; there they shall offer sacrifices of righteousness: for they shall suck of the abundance of the seas, and of treasures hid in the sand.
De 33:20 And of Gad he said, Blessed be he that enlargeth Gad: he dwelleth as a lion, and teareth the arm with the crown of the head.
De 33:21 And he provided the first part for himself, because there, in a portion of the lawgiver, was he seated; and he came with the heads of the people, he executed the justice of the LORD, and his judgments with Israel.
De 33:22 And of Dan he said, Dan is a lion's whelp: he shall leap from Bashan.
De 33:23 And of Naphtali he said, O Naphtali, satisfied with favour, and full with the blessing of the LORD: possess thou the west and the south.
De 33:24 And of Asher he said, Let Asher be blessed with children; let him be acceptable to his brethren, and let him dip his foot in oil.
De 33:25 Thy shoes shall be iron and brass; and as thy days, so shall thy strength be.
De 33:26 There is none like unto the God of Jeshurun, who rideth upon the heaven in thy help, and in his excellency on the sky.
De 33:27 The eternal God is thy refuge, and underneath are the everlasting arms: and he shall thrust out the enemy from before thee; and shall say, Destroy them.
De 33:28 Israel then shall dwell in safety alone: the fountain of Jacob shall be upon a land of corn and wine; also his heavens shall drop down dew.
De 33:29 Happy art thou, O Israel: who is like unto thee, O people saved by the LORD, the shield of thy help, and who is the sword of thy excellency! and thine enemies shall be found liars unto thee; and thou shalt tread upon their high places.

5 Mosebog Kapitel 34 - Til toppen af 5 Mosebog - Deuteronomy KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[5Mo 34:1 DK-KJV] Og Moses gik op fra Moabsletterne til Nebobjerget, til toppen af Pisgah, som er over imod Jeriko. Og HERREN viste ham hele Gileads land, indtil Dan,
[5Mo 34:2 DK-KJV] Og hele Naphtali, og Ephraims land, og Manasseh, og hele Judahs land, indtil det yderste hav,
[5Mo 34:3 DK-KJV] Og syden, og Jerikos slettedal, palmetræernes by, indtil Zoar.
[5Mo 34:4 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Dette er det land jeg svor til Abraham, til Isak, og til Jacob, og siger, Jeg

De 34:1 And Moses went up from the plains of Moab unto the mountain of Nebo, to the top of Pisgah, that is over against Jericho. And the LORD shewed him all the land of Gilead, unto Dan,
De 34:2 And all Naphtali, and the land of Ephraim, and Manasseh, and all the land of Judah, unto the utmost sea,
De 34:3 And the south, and the plain of the valley of Jericho, the city of palm trees, unto Zoar.
De 34:4 And the LORD said unto him, This is the land which I sware unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, saying, I will

vil give det til din sæd: jeg har fået dig til at se det med dine øjne, men du skal ikke gå derover.
[5Mo 34:5 DK-KJV] Sådant døde HERRENs tjener Moses i Moabs land, i overensstemmelse med HERRENs ord.
[5Mo 34:6 DK-KJV] Og han begravede ham i en dal i Moabs land, over imod Beth-peor; men intet menneske kender til hans gravkammer indtil denne dag.
[5Mo 34:7 DK-KJV] Og Moses var 120 år gammel da han døde: hans øje var ikke sløret, hans naturlige styrke var heller ikke aftaget.
[5Mo 34:8 DK-KJV] Og Israels børn græd i 30 dage over Moses på Moabsletterne: sådant var dagene af gråd og sorg over Moses tilendebragt.
[5Mo 34:9 DK-KJV] Og Josva Nuns søn var fuld af visdoms ånd; for Moses havde lagt hans hænder på ham: og Israels børn lyttede til ham, og gjorde som HERREN befalede Moses.
[5Mo 34:10 DK-KJV] Og der rejste sig ingen profet i Israel ligesom Moses, hvem HERREN kendte ansigt til ansigt,
[5Mo 34:11 DK-KJV] I alle tegnene og underne, som HERREN sendte ham for at gøre i Egyptens land mod Farao, og mod alle hans tjenere, og mod hele hans land,
[5Mo 34:12 DK-KJV] Og i hele den mægtige hånd, og i hele den store terror som Moses fremviste foran hele Israels øjne.

give it unto thy seed: I have caused thee to see it with thine eyes, but thou shalt not go over thither.
De 34:5 So Moses the servant of the LORD died there in the land of Moab, according to the word of the LORD.
De 34:6 And he buried him in a valley in the land of Moab, over against Beth-peor: but no man knoweth of his sepulchre unto this day.
De 34:7 And Moses was an hundred and twenty years old when he died: his eye was not dim, nor his natural force abated.
De 34:8 And the children of Israel wept for Moses in the plains of Moab thirty days: so the days of weeping and mourning for Moses were ended.
De 34:9 And Joshua the son of Nun was full of the spirit of wisdom; for Moses had laid his hands upon him: and the children of Israel hearkened unto him, and did as the LORD commanded Moses.
De 34:10 And there arose not a prophet since in Israel like unto Moses, whom the LORD knew face to face,
De 34:11 In all the signs and the wonders, which the LORD sent him to do in the land of Egypt to Pharaoh, and to all his servants, and to all his land,

De 34:12 And in all that mighty hand, and in all the great terror which Moses shewed in the sight of all Israel.

Josva - Index006

Navnebetydning for Josva = Gud frelser

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24

Josva Kapitel 1 - Joshua KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 1:1 DK-KJV] Nu efter Moses' død HERRENs tjener skete det, at HERREN talte til Josva sønnen af Nun, Moses' betjener, og siger,
[Jos 1:2 DK-KJV] Moses min tjener er død; rejs dig nu derfor, gå over denne Jordanflod, du, og hele dette folk, til landet som jeg gir til dem, ja til Israels børn.
[Jos 1:3 DK-KJV] Ethvert sted som jeres fodsål skal træde på, det har jeg givet til jer, som jeg sagde det til Moses.

[Jos 1:4 DK-KJV] Fra vildmarken og dette Libanon lige til den store flod, Eufratfloden, hele Hittiternes land, og til det store hav mod solnedgangen, skal være jeres kyst.
[Jos 1:5 DK-KJV] Intet menneske skal være i stand til at stå foran dig der alle dagene i dit liv: som jeg var med Moses, sådant vil jeg være med dig: jeg vil ikke svigte dig, heller ikke forlade dig.
[Jos 1:6 DK-KJV] Vær stærk og ved godt mod: for til dette folk skal du dele landet som en arv, som jeg sværgede til deres fædre at give dem.
[Jos 1:7 DK-KJV] Vær du dog stærk og meget tapper, så du må overholde at gøre i overensstemmelse med hele loven, som min tjener Moses befalede dig: vend dig ikke bort fra den til højre eller til venstre, for at du må ha' fremgang hvorsomhelst du går hen.
[Jos 1:8 DK-KJV] Denne lovbog skal ikke forlade din mund; men du skal meditere deri dag og nat, så du må overholde at gøre i overensstemmelse med alt der er skrevet deri: for da skal du gøre din vej fremgangsrig, og da skal du ha' god success.

Jos 1:1 Now after the death of Moses the servant of the LORD it came to pass, that the LORD spake unto Joshua the son of Nun, Moses' minister, saying,
Jos 1:2 Moses my servant is dead; now therefore arise, go over this Jordan, thou, and all this people, unto the land which I do give to them, even to the children of Israel.
Jos 1:3 Every place that the sole of your foot shall tread upon, that have I given unto you, as I said unto Moses.
Jos 1:4 From the wilderness and this Lebanon even unto the great river, the river Euphrates, all the land of the Hittites, and unto the great sea toward the going down of the sun, shall be your coast.

Jos 1:5 There shall not any man be able to stand before thee all the days of thy life: as I was with Moses, so I will be with thee: I will not fail thee, nor forsake thee.
Jos 1:6 Be strong and of a good courage: for unto this people shalt thou divide for an inheritance the land, which I sware unto their fathers to give them.
Jos 1:7 Only be thou strong and very courageous, that thou mayest observe to do according to all the law, which Moses my servant commanded thee: turn not from it to the right hand or to the left, that thou mayest prosper whithersoever thou goest.
Jos 1:8 This book of the law shall not depart out of thy mouth; but thou shalt meditate therein day and night, that thou mayest observe to do according to all that is written therein: for then thou shalt make thy way prosperous, and then thou shalt have good success.

[Jos 1:9 DK-KJV] Har jeg ikke befalet dig? Vær stærk og ved

Jos 1:9 Have not I commanded thee? Be strong and of a good

godt mod; vær ikke bange, vær du heller ikke fortvivlet: for din Gud HERREN er med dig hvorsomhelst du går hen.
[Jos 1:10 DK-KJV] Da befalede Josva folkets officere, og siger,
[Jos 1:11 DK-KJV] Passer gennem hæren, og befal folket, og sig, Forbered jer proviant; for indenfor 3 dage skal I passer over denne Jordanflod, for at gå og besidde landet, som jeres Gud HERREN giver jer for at besidde det.
[Jos 1:12 DK-KJV] Og til Reubeniterne, og til Gaditerne, og til halvdelen af Manassehs stamme, talte Josva, og siger,
[Jos 1:13 DK-KJV] Husk på ordet som Moses HERRENs tjener befalede jer, som siger, jeres Gud HERREN har givet jer hvile, og har givet jer dette land.
[Jos 1:14 DK-KJV] Jeres hustruer, jeres små, og jeres kvæg, skal bli' tilbage i landet som Moses gav jer på denne side af Jordanfloden; men I skal passere armeret foran jeres brødre, alle de mægtige tapre mænd, og hjælp dem;
[Jos 1:15 DK-KJV] Indtil HERREN har givet jeres brødre hvile, som han har givet jer, og de har også besiddet landet som jeres Gud HERREN giver dem: da skal I returnere til landet af jeres besiddelse, og nyde det, som Moses HERRENs tjener gav jer på denne side af Jordanfloden mod solopgangen.
[Jos 1:16 DK-KJV] Og de svarede Josva, og siger, Alt det du befaler os vil vi gøre, og hvorsomhelst du sender os hen, vil vi gå.
[Jos 1:17 DK-KJV] Ligesom vi lyttede til Moses i alle ting, sådant vil vi lytte til dig: lad kun din Gud HERREN være med dig, som han var med Moses.
[Jos 1:18 DK-KJV] Hvemsomhelst han er som gør oprør imod din befaling, og ikke vil lytte til dine ord i alt det du befaler ham, han skal lide døden: vær bare stærk og ved godt mod.

courage; be not afraid, neither be thou dismayed: for the LORD thy God is with thee whithersoever thou goest.
Jos 1:10 Then Joshua commanded the officers of the people, saying,
Jos 1:11 Pass through the host, and command the people, saying, Prepare you victuals; for within three days ye shall pass over this Jordan, to go in to possess the land, which the LORD your God giveth you to possess it.
Jos 1:12 And to the Reubenites, and to the Gadites, and to half the tribe of Manasseh, spake Joshua, saying,
Jos 1:13 Remember the word which Moses the servant of the LORD commanded you, saying, The LORD your God hath given you rest, and hath given you this land.
Jos 1:14 Your wives, your little ones, and your cattle, shall remain in the land which Moses gave you on this side Jordan; but ye shall pass before your brethren armed, all the mighty men of valour, and help them;
Jos 1:15 Until the LORD have given your brethren rest, as he hath given you, and they also have possessed the land which the LORD your God giveth them: then ye shall return unto the land of your possession, and enjoy it, which Moses the LORD'S servant gave you on this side Jordan toward the sunrising.
Jos 1:16 And they answered Joshua, saying, All that thou commandest us we will do, and whithersoever thou sendest us, we will go.
Jos 1:17 According as we hearkened unto Moses in all things, so will we hearken unto thee: only the LORD thy God be with thee, as he was with Moses.
Jos 1:18 Whosoever he be that doth rebel against thy commandment, and will not hearken unto thy words in all that thou commandest him, he shall be put to death: only be strong and of a good courage.

Josva Kapitel 2 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 2:1 DK-KJV] Og Josva sønnen af Nun sendte 2 mænd ud fra Shittim for at udspionere i hemmelighed, og siger, Gå og kig på landet, ja på Jeriko. Og de gik, og kom ind i en skøges hus, kaldet Rahab, og logerede der.
[Jos 2:2 DK-KJV] Og det var fortalt til Jerikos konge, og sagt, Læg mærke til, der kom mænd herhen fra Israels børn for at gennemsøge landet.

[Jos 2:3 DK-KJV] Og Jerikos konge sendte bud til Rahab, og siger, frembring de mænd der er kommet til dig, som er kommet ind i dit hus: for de er kommet for at gennemsøge hele landet.
[Jos 2:4 DK-KJV] Og kvinden tog de 2 mænd, og gemte dem, og sagde således, Der kom mænd til mig, men jeg vidste ikke hvor de var fra:

[Jos 2:5 DK-KJV] Og det skete omkring tiden for portlukningen, da det var mørkt, at mændene gik ud: hvorhen mændene gik ved jeg ikke: følg hurtigt efter dem; for I skal fange dem.
[Jos 2:6 DK-KJV] Men hun havde bragt dem op på hustaget, og gemt dem blandt hør-negene, som hun havde lagt i orden på taget.
[Jos 2:7 DK-KJV] Og mændene forfulgte dem på vejen mod Jordanfloden til vadestederne: og lige så snart som de der forfulgte dem var gået ud, lukkede de porten.
[Jos 2:8 DK-KJV] Og før de var lagt ned, kom hun op til dem på taget;
[Jos 2:9 DK-KJV] Og hun sagde til mændene, Jeg ved at

Jos 2:1 And Joshua the son of Nun sent out of Shittim two men to spy secretly, saying, Go view the land, even Jericho. And they went, and came into an harlot's house, named Rahab, and lodged there.
Jos 2:2 And it was told the king of Jericho, saying, Behold, there came men in hither to night of the children of Israel to search out the country.
Jos 2:3 And the king of Jericho sent unto Rahab, saying, Bring forth the men that are come to thee, which are entered into thine house: for they be come to search out all the country.
Jos 2:4 And the woman took the two men, and hid them, and said thus, There came men unto me, but I wist not whence they were:
Jos 2:5 And it came to pass about the time of shutting of the gate, when it was dark, that the men went out: whither the men went I wot not: pursue after them quickly; for ye shall overtake them.
Jos 2:6 But she had brought them up to the roof of the house, and hid them with the stalks of flax, which she had laid in order upon the roof.
Jos 2:7 And the men pursued after them the way to Jordan unto the fords: and as soon as they which pursued after them were gone out, they shut the gate.
Jos 2:8 And before they were laid down, she came up unto them upon the roof;
Jos 2:9 And she said unto the men, I know that the LORD

HERREN har givet jer landet, og at jeres terror er faldet på os, og at alle landets indbyggere dåner på grund af jer.

[Jos 2:10 DK-KJV] For vi har hørt hvordan HERREN for jer udtørrede vandet fra det Røde hav, da I kom ud af Egypten; og hvad I gjorde ved de 2 Amorit konger, der var på den anden side af Jordanfloden, Sihon og Og, hvem I fuldstændigt destruerede.
[Jos 2:11 DK-KJV] Og lige så snart som vi hørte disse ting, smeltede vore hjerter, og der var heller ikke mere mod tilbage i nogen mand, på grund af jer: for jeres Gud HERREN, han er Gud i himmel foroven, og på jord forneden.

[Jos 2:12 DK-KJV] Nu derfor, ber jeg jer, sværg til mig ved HERREN, siden jeg har udvist jer godhed, så I også vil vise godhed overfor min fars hus, og giv mig et sandt kendetegn:
[Jos 2:13 DK-KJV] Og så I vil frelse min fars liv, og min mors, og mine brødres, og mine søstres, og alt det de har, og forløse vore liv fra døden.
[Jos 2:14 DK-KJV] Og mændene svarede hende, Vore liv for jeres, hvis I ikke afslører dette vort forehavende. Og det skal ske, når HERREN har givet os landet, at vi vil handle venligt og oprigtigt med dig.
[Jos 2:15 DK-KJV] Da firede hun dem ned via en snor gennem vinduet: for hendes hus var på provinsbymuren, og hun boede på muren.
[Jos 2:16 DK-KJV] Og hun sagde til dem, Skynd jer overtil bjerget, for ikke at forfølgerne møder jer; og gem jerselv der i 3 dage, indtil forfølgerne er returneret: og bagefter må I gå jeres vej.
[Jos 2:17 DK-KJV] Og mændene sagde til hende, Vi vil være uangribelige af denne din ed som du har fået os til at sværge.

[Jos 2:18 DK-KJV] Læg mærke til, når vi kommer ind i landet, skal du binde denne line af skarlagenrød tråd i vinduet som du firede os ned ad: og du skal bringe din far, og din mor, og dine brødre, og hele din fars hushold, hjem til dig.
[Jos 2:19 DK-KJV] Og det skal ske, at hvemsomhelst der skal gå ud af dørene fra dit hus ud på gaden, hans blod skal være på hans hoved, og vi vil være skyldfri: og hvemsomhelst der skal være hos dig i huset, hans blod skal være på vort hoved, hvis nogens hånd er over ham.
[Jos 2:20 DK-KJV] Og hvis du fortæller om dette vort forehavende, da vil vi være fri fra din ed som du har fået os til at sværge.
[Jos 2:21 DK-KJV] Og hun sagde, I overensstemmelse med jeres ord, sådant er det. Og hun sendte dem væk, og de rejste: og hun bandt den skarlagenrøde line i vinduet.

[Jos 2:22 DK-KJV] Og de gik, og kom til bjerget, og opholdt sig der i 3 dage, indtil forfølgerne var returneret: og forfølgerne søgte efter dem udover det hele, men fandt dem ikke.
[Jos 2:23 DK-KJV] Sådant returnerede de 2 mænd, og steg ned fra bjerget, og passerede over, og kom til Josva sønnen af Nun, og fortalte ham alle de ting der var sket for dem.
[Jos 2:24 DK-KJV] Og de sagde til Josva, HERREN har sandelig forløst hele landet ind i vore hænder; ja for alle landets indbygger dåner på grund af os.

hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land faint because of you.
Jos 2:10 For we have heard how the LORD dried up the water of the Red sea for you, when ye came out of Egypt; and what ye did unto the two kings of the Amorites, that were on the other side Jordan, Sihon and Og, whom ye utterly destroyed.
Jos 2:11 And as soon as we had heard these things, our hearts did melt, neither did there remain any more courage in any man, because of you: for the LORD your God, he is God in heaven above, and in earth beneath.
Jos 2:12 Now therefore, I pray you, swear unto me by the LORD, since I have shewed you kindness, that ye will also shew kindness unto my father's house, and give me a true token:
Jos 2:13 And that ye will save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death.
Jos 2:14 And the men answered her, Our life for yours, if ye utter not this our business. And it shall be, when the LORD hath given us the land, that we will deal kindly and truly with thee.
Jos 2:15 Then she let them down by a cord through the window: for her house was upon the town wall, and she dwelt upon the wall.
Jos 2:16 And she said unto them, Get you to the mountain, lest the pursuers meet you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned: and afterward may ye go your way.
Jos 2:17 And the men said unto her, We will be blameless of this thine oath which thou hast made us swear.
Jos 2:18 Behold, when we come into the land, thou shalt bind this line of scarlet thread in the window which thou didst let us down by: and thou shalt bring thy father, and thy mother, and thy brethren, and all thy father's household, home unto thee.
Jos 2:19 And it shall be, that whosoever shall go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless: and whosoever shall be with thee in the house, his blood shall be on our head, if any hand be upon him.

Jos 2:20 And if thou utter this our business, then we will be quit of thine oath which thou hast made us to swear.
Jos 2:21 And she said, According unto your words, so be it. And she sent them away, and they departed: and she bound the scarlet line in the window.
Jos 2:22 And they went, and came unto the mountain, and abode there three days, until the pursuers were returned: and the pursuers sought them throughout all the way, but found them not.
Jos 2:23 So the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Nun, and told him all things that befell them:
Jos 2:24 And they said unto Joshua, Truly the LORD hath delivered into our hands all the land; for even all the inhabitants of the country do faint because of us.

[Jos 3:1 DK-KJV] Og Josva stod tidligt op om morgenen; og de flyttede sig fra Shittim, og kom til Jordanfloden, han og alle Israels børn, og logerede der før de passerede over.
[Jos 3:2 DK-KJV] Og det skete efter 3 dage, at officererne gik gennem hæren;

[Jos 3:3 DK-KJV] Og de befalede folket, og siger, Når I ser HERRENs pagtsark fra jeres Gud, og Levitpræsterne bære den, da skal I flytte jer fra jeres sted, og gå efter den.
[Jos 3:4 DK-KJV] Der skal dog være en afstand mellem jer og den, et mål på omkring 1.000 meter: kom ikke nær indtil den, så I må kende vejen af hvilken I skal gå: for I har ikke passeret denne vej hidtil. "Tilbage til ApG 1:12"

[Jos 3:5 DK-KJV] Og Josva sagde til folket, Indvi jerselv: for i morgen vil HERREN gøre undere blandt jer.

[Jos 3:6 DK-KJV] Og Josva talte til præsterne, og siger, Ta' pagtsarken op, og passer over foran folket. Og de tog pagtsarken op, og gik foran folket.
[Jos 3:7 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, Denne dag vil jeg begynde at forstørre dig foran hele Israels øjne, så de må vide at, som jeg var med Moses, sådant vil jeg være med dig.
[Jos 3:8 DK-KJV] Og du skal befale præsterne der bærer pagtsarken, og sige, Når I er kommet til Jordanflodens vandkant, skal I stå stille i Jordanfloden.
[Jos 3:9 DK-KJV] Og Josva sagde til Israels børn, Kom herhen, og hør ordene fra HERREN jeres Gud.
[Jos 3:10 DK-KJV] Og Josva sagde, Herved skal I vide at den levende Gud er blandt jer, og at han uden fejl vil uddrive Canaaniterne foran jer, og Hittiterne, og Hiviterne, og Perizziterne, og og Girgasiterne, og Amoriterne, og Jebusiterne.
[Jos 3:11 DK-KJV] Læg mærke til, Herrens pagtsark for hele denne jord passerer over foran jer ud i Jordanfloden.
[Jos 3:12 DK-KJV] Ta' jer derfor nu ud 12 mænd af Israels stammer, ud af enhver stamme en mand.
[Jos 3:13 DK-KJV] Og det skal ske, lige så snart som præsternes fodsåler der bærer HERRENs ark, hele jordens Herre, skal røre Jordanflodens vandmasser, så skal Jordanflodens vandmasser bli' afskåret fra de vandmasser der kommer ned fra foroven; og de skal stå over en bunke.
[Jos 3:14 DK-KJV] Og det skete, da folket flyttede sig fra deres telte, for at passere over Jordanfloden, og præsterne bar pagtsarken foran folket;
[Jos 3:15 DK-KJV] Og da de der bar arken var komme ud i Jordanfloden, og fødderne fra præsterne der bar arken var dyppet i vandkanten, (for Jordanfloden oversvømmede hele tiden alle hans bredder i høsttiden,)
[Jos 3:16 DK-KJV] At de vandmasser som kom ned fra foroven stod og rejste sig op over en bunke meget langt fra byen Adam, der er ved siden af Zaretan: og de der kom ned imod havet på sletten, ja det salte hav, strandede, og var afskåret: og folket passerede over lige hen imod Jeriko.
[Jos 3:17 DK-KJV] Og præsterne der bar HERRENs pagtsark stod fast på tør jord i Jordanflodens midte, og alle Israeliterne passerede over på tør jord, indtil hele folket var passeret helt over Jordanfloden.

Jos 3:1 And Joshua rose early in the morning; and they removed from Shittim, and came to Jordan, he and all the children of Israel, and lodged there before they passed over.
Jos 3:2 And it came to pass after three days, that the officers went through the host;
Jos 3:3 And they commanded the people, saying, When ye see the ark of the covenant of the LORD your God, and the priests the Levites bearing it, then ye shall remove from your place, and go after it.
Jos 3:4 Yet there shall be a space between you and it, about two thousand cubits by measure: come not near unto it, that ye may know the way by which ye must go: for ye have not passed this way heretofore.
Jos 3:5 And Joshua said unto the people, Sanctify yourselves: for to morrow the LORD will do wonders among you.
Jos 3:6 And Joshua spake unto the priests, saying, Take up the ark of the covenant, and pass over before the people. And they took up the ark of the covenant, and went before the people.

Jos 3:7 And the LORD said unto Joshua, This day will I begin to magnify thee in the sight of all Israel, that they may know that, as I was with Moses, so I will be with thee.
Jos 3:8 And thou shalt command the priests that bear the ark of the covenant, saying, When ye are come to the brink of the water of Jordan, ye shall stand still in Jordan.
Jos 3:9 And Joshua said unto the children of Israel, Come hither, and hear the words of the LORD your God.
Jos 3:10 And Joshua said, Hereby ye shall know that the living God is among you, and that he will without fail drive out from before you the Canaanites, and the Hittites, and the Hivites, and the Perizzites, and the Girgashites, and the Amorites, and the Jebusites.
Jos 3:11 Behold, the ark of the covenant of the Lord of all the earth passeth over before you into Jordan.
Jos 3:12 Now therefore take you twelve men out of the tribes of Israel, out of every tribe a man.
Jos 3:13 And it shall come to pass, as soon as the soles of the feet of the priests that bear the ark of the LORD, the Lord of all the earth, shall rest in the waters of Jordan, that the waters of Jordan shall be cut off from the waters that come down from above; and they shall stand upon an heap.
Jos 3:14 And it came to pass, when the people removed from their tents, to pass over Jordan, and the priests bearing the ark of the covenant before the people;
Jos 3:15 And as they that bare the ark were come unto Jordan, and the feet of the priests that bare the ark were dipped in the brim of the water, (for Jordan overfloweth all his banks all the time of harvest,)
Jos 3:16 That the waters which came down from above stood and rose up upon an heap very far from the city Adam, that is beside Zaretan: and those that came down toward the sea of the plain, even the salt sea, failed, and were cut off: and the people passed over right against Jericho.
Jos 3:17 And the priests that bare the ark of the covenant of the LORD stood firm on dry ground in the midst of Jordan, and all the Israelites passed over on dry ground, until all the people were passed clean over Jordan.

Josva Kapitel 4 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 4:1 DK-KJV] Og det skete, da hele folket var passeret

Jos 4:1 And it came to pass, when all the people were clean

rene over Jordanfloden, at HERREN talte til Josva, og siger,
[Jos 4:2 DK-KJV] Ta' jer 12 mænd ud af folket, ud af enhver stamme en mand,
[Jos 4:3 DK-KJV] Og befal I dem, og sig, Ta' med jer ud af Jordanflodens midte, ud af stedet hvor præsterne fødder stod fast, 12 sten, og I skal bære den over med jer, og efterlade dem på longerings stedet, hvor I skal logere denne nat.
[Jos 4:4 DK-KJV] Da sammenkaldte Josva de 12 mænd, som han havde forberedt af Israels børn, ud af enhver stamme en mand:
[Jos 4:5 DK-KJV] Og Josva sagde til dem, Passer over foran jeres Gud HERRENs ark ind i Jordanflodens midte, og ta' I enhver mand af jer en sten på jeres skuldre, efter antallet på Israels børns stammer:
[Jos 4:6 DK-KJV] For at denne må være et tegn blandt jer, så når børn spørger deres fædre i tiden der kommer, og siger, Hvad mener I med disse sten?
[Jos 4:7 DK-KJV] Da skal I svare dem, At Jordanflodens vandmasser var afskåret foran HERRENs pagtsark; da den passerede over Jordanfloden, var Jordanflodens vandmasser afskåret: og disse sten skal være for et mindesmærke for Israels børn for evigt.

[Jos 4:8 DK-KJV] Og Israels børn gjorde som Josva befalede, og samlede 12 sten op ud af Jordanflodens midte, som HERREN talte til Josva, efter antallet på Israels børns stammer, og bar dem over med dem til stedet hvor de logerede, og lagde dem ned der.
[Jos 4:9 DK-KJV] Og Josva satte 12 sten op i Jordanflodens midte, på stedet hvor fødderne fra præsterne der bar pagtsarken stod: og de er der indtil denne dag.
[Jos 4:10 DK-KJV] For præsterne som bar arken stod i Jordanflodens midte, indtil alle ting var fuldført som HERREN befalede Josva at tale til folket, i overensstemmelse med alt det Moses befalede Josva: og folket skyndt sig og passerede over.
[Jos 4:11 DK-KJV] Og det skete, da hele folket var passeret rene over, at HERRENs ark passerede over, og præsterne, i folkets nærvær.
[Jos 4:12 DK-KJV] Og Reubens børn, og Gads børn, og halvdelen af Manassehs stamme, passerede armeret over foran Israels børn, som Moses talte til dem:
[Jos 4:13 DK-KJV] Omkring 40.000 forberedt for krig passerede over foran HERREN til kamp, til Jerikos sletter.
[Jos 4:14 DK-KJV] På den dag forstørrede HERREN Josva foran hele Israels øjne; og de frygtede ham, som de frygtede Moses, alle dagene af hans liv.

[Jos 4:15 DK-KJV] Og HERREN talte til Josva, og siger,
[Jos 4:16 DK-KJV] Befal præsterne at bære vidnesbyrdets ark, så de kommer op ud af Jordanfloden.
[Jos 4:17 DK-KJV] Derfor befalede Josva præsterne, og siger, Kom I op ud af Jordanfloden.
[Jos 4:18 DK-KJV] Og det skete, da præsterne der bar HERRENs pagtsark var kommet op ud af Jordanflodens midte, og præsternes fodsåler var opløftet til det tørre land, at Jordanflodens vandmasser returnerede til deres sted, og oversvømmede alle hans bredder, som de gjorde før.
[Jos 4:19 DK-KJV] Og folket kom op ud af Jordanfloden på den tiende dag af den første måned, og slog lejr i Gilgal,

passed over Jordan, that the LORD spake unto Joshua, saying,

Jos 4:2 Take you twelve men out of the people, out of every tribe a man,
Jos 4:3 And command ye them, saying, Take you hence out of the midst of Jordan, out of the place where the priests' feet stood firm, twelve stones, and ye shall carry them over with you, and leave them in the lodging place, where ye shall lodge this night.

Jos 4:4 Then Joshua called the twelve men, whom he had prepared of the children of Israel, out of every tribe a man:
Jos 4:5 And Joshua said unto them, Pass over before the ark of the LORD your God into the midst of Jordan, and take ye up every man of you a stone upon his shoulder, according unto the number of the tribes of the children of Israel:
Jos 4:6 That this may be a sign among you, that when your children ask their fathers in time to come, saying, What mean ye by these stones?
Jos 4:7 Then ye shall answer them, That the waters of Jordan were cut off before the ark of the covenant of the LORD; when it passed over Jordan, the waters of Jordan were cut off: and these stones shall be for a memorial unto the children of Israel for ever.
Jos 4:8 And the children of Israel did so as Joshua commanded, and took up twelve stones out of the midst of Jordan, as the LORD spake unto Joshua, according to the number of the tribes of the children of Israel, and carried them over with them unto the place where they lodged, and laid them down there.

Jos 4:9 And Joshua set up twelve stones in the midst of Jordan, in the place where the feet of the priests which bare the ark of the covenant stood: and they are there unto this day.
Jos 4:10 For the priests which bare the ark stood in the midst of Jordan, until every thing was finished that the LORD commanded Joshua to speak unto the people, according to all that Moses commanded Joshua: and the people hasted and passed over.
Jos 4:11 And it came to pass, when all the people were clean passed over, that the ark of the LORD passed over, and the priests, in the presence of the people.
Jos 4:12 And the children of Reuben, and the children of Gad, and half the tribe of Manasseh, passed over armed before the children of Israel, as Moses spake unto them:
Jos 4:13 About forty thousand prepared for war passed over before the LORD unto battle, to the plains of Jericho.
Jos 4:14 On that day the LORD magnified Joshua in the sight of all Israel; and they feared him, as they feared Moses, all the days of his life.

Jos 4:15 And the LORD spake unto Joshua, saying,
Jos 4:16 Command the priests that bear the ark of the testimony, that they come up out of Jordan.
Jos 4:17 Joshua therefore commanded the priests, saying, Come ye up out of Jordan.
Jos 4:18 And it came to pass, when the priests that bare the ark of the covenant of the LORD were come up out of the midst of Jordan, and the soles of the priests' feet were lifted up unto the dry land, that the waters of Jordan returned unto their place, and flowed over all his banks, as they did before.
Jos 4:19 And the people came up out of Jordan on the tenth day of the first month, and encamped in Gilgal, in the east

på østsiden af Jeriko.

[Jos 4:20 DK-KJV] Og de 12 sten, som de tog ud af Jordanfloden, rejste Josva i Gilgal.
[Jos 4:21 DK-KJV] Og han talte til Israels børn, og siger, Når jeres børn skal spørge deres fædre i tiden som kommer, og sige, Hvad betyder disse sten?
[Jos 4:22 DK-KJV] Da skal I lade jeres børn vide, og sige, Israel kom over denne Jordanflod på tørt land.
[Jos 4:23 DK-KJV] For jeres Gud HERREN udtørrede Jordanflodens vandmasser foran jer, indtil I var passeret over, som jeres Gud HERREN gjorde det med det Røde hav, hvilket han udtørrede foran os, indtil vi var gået over:
[Jos 4:24 DK-KJV] Så alle folk på jorden måtte kende HERRENs hånd, at den er mægtig: så I måtte frygte jeres Gud HERREN for evigt.

border of Jericho.

Jos 4:20 And those twelve stones, which they took out of Jordan, did Joshua pitch in Gilgal.
Jos 4:21 And he spake unto the children of Israel, saying, When your children shall ask their fathers in time to come, saying, What mean these stones?
Jos 4:22 Then ye shall let your children know, saying, Israel came over this Jordan on dry land.
Jos 4:23 For the LORD your God dried up the waters of Jordan from before you, until ye were passed over, as the LORD your God did to the Red sea, which he dried up from before us, until we were gone over:
Jos 4:24 That all the people of the earth might know the hand of the LORD, that it is mighty: that ye might fear the LORD your God for ever.

Josva Kapitel 5 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 5:1 DK-KJV] Og det skete, da alle Amoriternes konger, som var på Jordanflodens østside, og alle Canaaniternes konger, som var ved havet, hørte at HERREN havde udtørret Jordanflodens vandmasser foran Israels børn, indtil vi var passeret over, at deres hjerter smeltede, der var heller ikke ånd i dem mere, på grund af Israels børn.
[Jos 5:2 DK-KJV] På det tidspunkt sagde HERREN til Josva, Lav dig skarpe knive, og omskær igen Israels børn denne anden gang.
[Jos 5:3 DK-KJV] Og Josva lavede ham skarpe knive, og omskar Israels børn ved forskinds bakken.
[Jos 5:4 DK-KJV] Og dette er grunden til hvorfor Josva omskar: Hele folket der kom ud af Egypten, der var hankøn, ja alle soldaterne, døde i vildmarken ved vejen, efter de kom ud af Egypten.
[Jos 5:5 DK-KJV] Nu hele folket der kom ud var omskåret: men hele folket der var født i vildmarken ved vejen som de kom videre ud af Egypten, dem havde de ikke omskåret.

[Jos 5:6 DK-KJV] For Israels børn vandrede 40 år i vildmarken, indtil hele folket der var soldater, som kom ud af Egypten, var konsumeret, fordi de ikke adlød HERRENs stemme: til hvem HERREN sværgede at han ikke ville vise dem landet, hvilket HERREN sværgede til deres fædre at han ville gi' os, et land der flyder med mælk og honning.
[Jos 5:7 DK-KJV] Og deres børn, hvem han opfostrede i deres sted, dem omskar Josva: for de var uomskåret, fordi de ikke havde omskåret dem ved vejen.
[Jos 5:8 DK-KJV] Og det skete, da de havde udført omskærelsen af hele folket, at de blev tilbage i deres steder i lejren, indtil de var hele.
[Jos 5:9 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, Denne dag har jeg rullet Egyptens bebrejdelse væk fra jer. Derfor er navnet på det sted kaldet Gilgal indtil denne dag.
[Jos 5:10 DK-KJV] Og Israels børn slog lejr i Gilgal, og holdt påsken på den 14'ne dag af den måned om aftenen på Jerikos sletter.
[Jos 5:11 DK-KJV] Og de spiste af landets gamle korn den næste dag efter påsken, usyrede kager, og udtørret korn på den selvsamme dag.
[Jos 5:12 DK-KJV] Og mannaen stoppede om morgenen efter de havde spist af landets gamle korn; Israels børn havde heller ikke mere manna; men det år spiste de at frugten fra Canaans land.

Jos 5:1 And it came to pass, when all the kings of the Amorites, which were on the side of Jordan westward, and all the kings of the Canaanites, which were by the sea, heard that the LORD had dried up the waters of Jordan from before the children of Israel, until we were passed over, that their heart melted, neither was there spirit in them any more, because of the children of Israel.
Jos 5:2 At that time the LORD said unto Joshua, Make thee sharp knives, and circumcise again the children of Israel the second time.
Jos 5:3 And Joshua made him sharp knives, and circumcised the children of Israel at the hill of the foreskins.
Jos 5:4 And this is the cause why Joshua did circumcise: All the people that came out of Egypt, that were males, even all the men of war, died in the wilderness by the way, after they came out of Egypt.
Jos 5:5 Now all the people that came out were circumcised: but all the people that were born in the wilderness by the way as they came forth out of Egypt, them they had not circumcised.
Jos 5:6 For the children of Israel walked forty years in the wilderness, till all the people that were men of war, which came out of Egypt, were consumed, because they obeyed not the voice of the LORD: unto whom the LORD sware that he would not shew them the land, which the LORD sware unto their fathers that he would give us, a land that floweth with milk and honey.
Jos 5:7 And their children, whom he raised up in their stead, them Joshua circumcised: for they were uncircumcised, because they had not circumcised them by the way.
Jos 5:8 And it came to pass, when they had done circumcising all the people, that they abode in their places in the camp, till they were whole.
Jos 5:9 And the LORD said unto Joshua, This day have I rolled away the reproach of Egypt from off you. Wherefore the name of the place is called Gilgal unto this day.
Jos 5:10 And the children of Israel encamped in Gilgal, and kept the passover on the fourteenth day of the month at even in the plains of Jericho.
Jos 5:11 And they did eat of the old corn of the land on the morrow after the passover, unleavened cakes, and parched corn in the selfsame day.
Jos 5:12 And the manna ceased on the morrow after they had eaten of the old corn of the land; neither had the children of Israel manna any more; but they did eat of the fruit of the land of Canaan that year.

[Jos 5:13 DK-KJV] Og det skete, da Josva var ved Jeriko, at han opløftede hans øjne og kiggede, og, læg mærke til, der stod en mand et stykke fra ham med hans sværd trukket i hans hånd: og Josva gik over til ham, og sagde til ham, Er du for os, eller for vore modstandere?
[Jos 5:14 DK-KJV] Og han sagde, Nej; men som kaptajn for HERRENs hær er jeg kommet nu. Og Josva faldt med hans ansigt mod jorden, og tilbad, og sagde til ham, Hvad siger min herre til hans tjener?
[Jos 5:15 DK-KJV] Og kaptajnen for HERRENs hær sagde til Josva, Løs dine sko fra dine fødder; for stedet hvorpå du står er hellig. Og Josva gjorde sådant.

Jos 5:13 And it came to pass, when Joshua was by Jericho, that he lifted up his eyes and looked, and, behold, there stood a man over against him with his sword drawn in his hand: and Joshua went unto him, and said unto him, Art thou for us, or for our adversaries?
Jos 5:14 And he said, Nay; but as captain of the host of the LORD am I now come. And Joshua fell on his face to the earth, and did worship, and said unto him, What saith my lord unto his servant?
Jos 5:15 And the captain of the LORD'S host said unto Joshua, Loose thy shoe from off thy foot; for the place whereon thou standest is holy. And Joshua did so.

Josva Kapitel 6 - Til toppen af Josva - Joshua KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 6:1 DK-KJV] Nu var Jeriko tæt befæstet på grund af Israels børn: ingen gik ud, og ingen kom ind.
[Jos 6:2 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, Se, jeg har givet Jeriko ind i din hånd, og dens konge, og de mægtige tapre mænd.
[Jos 6:3 DK-KJV] Og I skal omringe byen, alle I soldater, og gå rundt omkring byen 1 gang. Dette skal du gøre i 6 dage.
[Jos 6:4 DK-KJV] Og 7 præster skal foran arken bære 7 vædderhornstrompeter: og den 7'ne dag skal I omringe byen 7 gange, og præsterne skal blæse i trompeterne.
[Jos 6:5 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, når de laver et langt trut i vædderhornene, og når I hører lyden fra trompeterne, at hele folket skal råbe med et højt råb; og bymuren skal falde fladt ned, og folket skal stige op enhver mand lige foran ham.
[Jos 6:6 DK-KJV] Og Josva Nuns søn kaldte på præsterne, og sagde til dem, Ta' pagtsarken op, og lad 7 præster bære 7 vædderhornstrompeter foran HERRENs ark.
[Jos 6:7 DK-KJV] Og han sagde til folket, Gå videre, og omring byen, og lad ham der er armeret gå videre foran HERRENs ark.
[Jos 6:8 DK-KJV] Og det skete, da Josva havde talt til folket, at de 7 præster som bar de 7 vædderhornstrompeter passerede forbi foran HERREN, og blæste i trompeterne: og HERRENs pagtsark fulgte dem.
[Jos 6:9 DK-KJV] Og de armerede mænd gik foran præsterne der blæste i trompeterne, og bagtroppen kom efter arken, og præsterne gik fortsat, og blæste i trompeterne.
[Jos 6:10 DK-KJV] Og Josva havde befalet folket, ved at sige, I skal ikke råbe, heller ikke lave nogen lyd med jeres stemme, der skal heller ikke komme noget ord ud af jeres mund, før den dag jeg byder jer at råbe; da skal i råbe.
[Jos 6:11 DK-KJV] Sådant omringede HERRENs ark byen, og gik omkring den 1 gang: og de kom ind i lejren, og logerede i lejren.
[Jos 6:12 DK-KJV] Og Josva stod tidligt op om morgenen, og præsterne tog HERRENs ark op.
[Jos 6:13 DK-KJV] Og de 7 præster som bar de 7 vædderhornstrompeter gik kontinuerligt foran HERRENs ark, og blæste i trompeterne: og de armerede mænd gik foran dem; men bagtroppen kom efter HERRENs ark, og

Jos 6:1 Now Jericho was straitly shut up because of the children of Israel: none went out, and none came in.
Jos 6:2 And the LORD said unto Joshua, See, I have given into thine hand Jericho, and the king thereof, and the mighty men of valour.

Jos 6:3 And ye shall compass the city, all ye men of war, and go round about the city once. Thus shalt thou do six days.
Jos 6:4 And seven priests shall bear before the ark seven trumpets of rams' horns: and the seventh day ye shall compass the city seven times, and the priests shall blow with the trumpets.
Jos 6:5 And it shall come to pass, that when they make a long blast with the ram's horn, and when ye hear the sound of the trumpet, all the people shall shout with a great shout; and the wall of the city shall fall down flat, and the people shall ascend up every man straight before him.

Jos 6:6 And Joshua the son of Nun called the priests, and said unto them, Take up the ark of the covenant, and let seven priests bear seven trumpets of rams' horns before the ark of the LORD.
Jos 6:7 And he said unto the people, Pass on, and compass the city, and let him that is armed pass on before the ark of the LORD.

Jos 6:8 And it came to pass, when Joshua had spoken unto the people, that the seven priests bearing the seven trumpets of rams' horns passed on before the LORD, and blew with the trumpets: and the ark of the covenant of the LORD followed them.

Jos 6:9 And the armed men went before the priests that blew with the trumpets, and the rereward came after the ark, the priests going on, and blowing with the trumpets.

Jos 6:10 And Joshua had commanded the people, saying, Ye shall not shout, nor make any noise with your voice, neither shall any word proceed out of your mouth, until the day I bid you shout; then shall ye shout.

Jos 6:11 So the ark of the LORD compassed the city, going about it once: and they came into the camp, and lodged in the camp.
Jos 6:12 And Joshua rose early in the morning, and the priests took up the ark of the LORD.
Jos 6:13 And seven priests bearing seven trumpets of rams' horns before the ark of the LORD went on continually, and blew with the trumpets: and the armed men went before them; but the rereward came after the ark of the LORD, the priests going on,

præsterne gik fortsat, og blæste i trompeterne.

and blowing with the trumpets.

[Jos 6:14 DK-KJV] Og den anden dag omringede de byen 1 gang, og returnerede ind i lejren: sådant gjorde de i 6 dage.

Jos 6:14 And the second day they compassed the city once, and returned into the camp: so they did six days.

[Jos 6:15 DK-KJV] Og på den 7'ne dag det skete, at de stod tidligt op omkring ved daggry, og omringede byen 7 gange efter den samme regel: kun på den dag omringede de byen 7 gange.

Jos 6:15 And it came to pass on the seventh day, that they rose early about the dawning of the day, and compassed the city after the same manner seven times: only on that day they compassed the city seven times.

[Jos 6:16 DK-KJV] Og det skete ved den 7'ne gang, da præsterne blæste i trompeterne, at Josva sagde til folket, Råb; for HERREN har givet jer byen.

Jos 6:16 And it came to pass at the seventh time, when the priests blew with the trumpets, Joshua said unto the people, Shout; for the LORD hath given you the city.

[Jos 6:17 DK-KJV] Og byen skal bli' forbandet, ja den, og alle der er derinde, overfor HERREN: kun skøgen Rahab skal leve, hun og alle der er hos hende i huset, eftersom hun gemte budbringerne som vi sendte.

Jos 6:17 And the city shall be accursed, even it, and all that are therein, to the LORD: only Rahab the harlot shall live, she and all that are with her in the house, because she hid the messengers that we sent.

[Jos 6:18 DK-KJV] Og I, hold jerselv på enhver måde fra de forbandede ting, for ikke at I gør jerselv forbandet, når I tager af de forbandede ting, og gør Israels lejr til en forbandelse, og plager den.

Jos 6:18 And ye, in any wise keep yourselves from the accursed thing, lest ye make yourselves accursed, when ye take of the accursed thing, and make the camp of Israel a curse, and trouble it.

[Jos 6:19 DK-KJV] For alt sølvet, og guldet, og karrene af messing og jern, er indviet til HERREN: de skal komme ind i HERRENs skattekammer.

Jos 6:19 But all the silver, and gold, and vessels of brass and iron, are consecrated unto the LORD: they shall come into the treasury of the LORD.

[Jos 6:20 DK-KJV] Sådant råbte folket da præsterne blæste i trompeterne: og det skete, da folket hørte lyden fra trompeterne, og folket råbte med et højt råb, at muren faldt fladt ned, sådant at folket gik op ind i byen, enhver mand lige foran ham, og de indtog byen.

Jos 6:20 So the people shouted when the priests blew with the trumpets: and it came to pass, when the people heard the sound of the trumpet, and the people shouted with a great shout, that the wall fell down flat, so that the people went up into the city, every man straight before him, and they took the city.

[Jos 6:21 DK-KJV] Og de destruerede fuldstændigt alt der var i byen, både mænd og kvinder, unge og gamle, og okser, og får, og æsler, med sværdæggen.

Jos 6:21 And they utterly destroyed all that was in the city, both man and woman, young and old, and ox, and sheep, and ass, with the edge of the sword.

[Jos 6:22 DK-KJV] Men Josva havde sagt til de 2 mænd der havde udspioneret landet, Gå ind i skøgens hus, og før kvinden herud, og alt det hun har, som I sværgede overfor hende.

Jos 6:22 But Joshua had said unto the two men that had spied out the country, Go into the harlot's house, and bring out thence the woman, and all that she hath, as ye sware unto her.

[Jos 6:23 DK-KJV] Og de unge mænd der var spioner gik ind, og bragte Rahab ud, og hendes far, og hendes mor, og hendes brødre, og alt det hun havde; og de bragte hele hendes slægt ud, og efterlod dem udenfor Israels lejr.

Jos 6:23 And the young men that were spies went in, and brought out Rahab, and her father, and her mother, and her brethren, and all that she had; and they brought out all her kindred, and left them without the camp of Israel.

[Jos 6:24 DK-KJV] Og de brændte byen med ild, og alt der var derinde: kun sølvet, og guldet, og karrene af messing og jern, puttede de ind i HERRENs hus' skattekammer.

Jos 6:24 And they burnt the city with fire, and all that was therein: only the silver, and the gold, and the vessels of brass and of iron, they put into the treasury of the house of the LORD.

[Jos 6:25 DK-KJV] Og Josva frelste skøgen Rahab i live, og hendes fars hushold, og alt det hun havde; og hun bor i Israel lige indtil denne dag; eftersom hun havde gemt budbringerne, som Josva sendte for at udspionere Jeriko.

Jos 6:25 And Joshua saved Rahab the harlot alive, and her father's household, and all that she had; and she dwelleth in Israel even unto this day; because she hid the messengers, which Joshua sent to spy out Jericho.

[Jos 6:26 DK-KJV] Og Josva besvor dem på det tidspunkt, og siger, Forbandet er den mand foran HERREN, der rejser sig op og bygger denne by Jeriko: han skal lægge dens fundamentet i hans førstefødte, og i hans yngste søn skal han opsætte dens porte.

Jos 6:26 And Joshua adjured them at that time, saying, Cursed be the man before the LORD, that riseth up and buildeth this city Jericho: he shall lay the foundation thereof in his firstborn, and in his youngest son shall he set up the gates of it.

[Jos 6:27 DK-KJV] Sådant var HERREN med Josva; og hans berømmelse var spredt udover hele landet.

Jos 6:27 So the LORD was with Joshua; and his fame was noised throughout all the country.

Josva Kapitel 7 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 7:1 DK-KJV] Men Israels børn begik en overtrædelse i den forbandede ting: for Achan, Carmis søn, Zabdis søn, Zerahs søn, fra Judahs stamme, tog af den forbandede ting: og HERRENs vrede var antændt imod Israels børn.

Jos 7:1 But the children of Israel committed a trespass in the accursed thing: for Achan, the son of Carmi, the son of Zabdi, the son of Zerah, of the tribe of Judah, took of the accursed thing: and the anger of the LORD was kindled against the children of Israel.

[Jos 7:2 DK-KJV] Og Josva sendte mænd fra Jeriko til Ai, som er ved siden af Beth-aven, på østsiden af Beth-el, og talte til dem, og siger, Gå op og kig på landet. Og mændene gik og kiggede på Ai.
[Jos 7:3 DK-KJV] Og de returnerede til Josva, og sagde til ham, Lad ikke hele folket gå op; men lad 2 eller 3 tusinde mænd gå op og slå Ai; og få ikke hele folket til at arbejde sig derhen; for de er kun få.
[Jos 7:4 DK-KJV] Sådant gik der omkring 3.000 mænd fra folket derhen: og de flygtede foran Ais mænd.
[Jos 7:5 DK-KJV] Og af dem slog Ais mænd omkring 36 mænd: for de jagede dem fra porten lige til Shebarim, og slog dem på tilbagevejen: derfor smeltede folkets hjerter, og blev som vand.
[Jos 7:6 DK-KJV] Og Josva sønderrev hans tøj, og faldt til jorden på hans ansigt foran HERRENs ark indtil det blev aften, han og Israels ældste, og puttede støv på deres hoveder.
[Jos 7:7 DK-KJV] Og Josva sagde, Ak, Kæreste Herre GUD, hvorfor har du overhovedet bragt dette folk over Jordanfloden, for at forløse os ind i Amoriternes hænder, for at destruere os? Gud gi' at vi havde været tilfreds, og boede på den anden side af Jordanfloden!
[Jos 7:8 DK-KJV] Kæreste Herre, hvad skal jeg sige, når Israel vender deres rygge foran deres fjender!
[Jos 7:9 DK-KJV] For Canaaniterne og alle landets indbyggere skal høre om det, og skal omringe os, og afskære vort navn fra jorden: og hvad vil du gøre med dit store navn?
[Jos 7:10 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, Rejs dig op; hvorfor ligger du således på dit ansigt?

[Jos 7:11 DK-KJV] Israel har syndet, og de har også overtrådt imod min pagt som jeg befalede dem: for ja de har taget af den forbandede ting, og har også stjålet, og også adskilt sig, og ja de har puttet den blandt deres egne ting.
[Jos 7:12 DK-KJV] Derfor kunne Israels børn ikke stå foran deres fjender, men vendte deres rygge foran deres fjender, fordi de var forbandet: jeg vil heller ikke være med jer længere, medmindre I destruerer den forbandede blandt jer.
[Jos 7:13 DK-KJV] Op, indvi' folket, og sig, Indvi' jerselv imod i morgen: for dette siger HERREN Israels Gud, Der er en forbandet ting i din midte, Kæreste Israel: du kan ikke stå foran dine fjender, førend I fjerner den forbandede ting blandt jer.
[Jos 7:14 DK-KJV] I morgen skal I derfor bringe i følge med jeres stammer: og det skal ske, at den stamme som HERREN tager skal komme i følge med dens familier; og den familie som HERREN skal ta' skal komme via husholdene; og det hushold som HERREN skal ta' skal komme mand efter mand.
[Jos 7:15 DK-KJV] Og det skal ske, at han der er taget med den forbandede ting skal bli' brændt med ild, han og alt det han har: fordi han har overtrådt imod HERRENs pagt, og fordi han udvirket tåbelighed i Israel.
[Jos 7:16 DK-KJV] Sådant stod Josva tidligt op om morgenen, og bragte Israel via deres stammer; og Judahs stamme var taget:
[Jos 7:17 DK-KJV] Og han bragte Judahs familie; og han tog Zarhites familie: og han bragte Zarhites familie mand efter mand; og Zabdi var taget:
[Jos 7:18 DK-KJV] Og han bragte hans hushold mand efter

Jos 7:2 And Joshua sent men from Jericho to Ai, which is beside Beth-aven, on the east side of Beth-el, and spake unto them, saying, Go up and view the country. And the men went up and viewed Ai.
Jos 7:3 And they returned to Joshua, and said unto him, Let not all the people go up; but let about two or three thousand men go up and smite Ai; and make not all the people to labour thither; for they are but few.
Jos 7:4 So there went up thither of the people about three thousand men: and they fled before the men of Ai.
Jos 7:5 And the men of Ai smote of them about thirty and six men: for they chased them from before the gate even unto Shebarim, and smote them in the going down: wherefore the hearts of the people melted, and became as water.

Jos 7:6 And Joshua rent his clothes, and fell to the earth upon his face before the ark of the LORD until the eventide, he and the elders of Israel, and put dust upon their heads.

Jos 7:7 And Joshua said, Alas, O Lord GOD, wherefore hast thou at all brought this people over Jordan, to deliver us into the hand of the Amorites, to destroy us? would to God we had been content, and dwelt on the other side Jordan!
Jos 7:8 O Lord, what shall I say, when Israel turneth their backs before their enemies!
Jos 7:9 For the Canaanites and all the inhabitants of the land shall hear of it, and shall environ us round, and cut off our name from the earth: and what wilt thou do unto thy great name?
Jos 7:10 And the LORD said unto Joshua, Get thee up; wherefore liest thou thus upon thy face?
Jos 7:11 Israel hath sinned, and they have also transgressed my covenant which I commanded them: for they have even taken of the accursed thing, and have also stolen, and dissembled also, and they have put it even among their own stuff.
Jos 7:12 Therefore the children of Israel could not stand before their enemies, but turned their backs before their enemies, because they were accursed: neither will I be with you any more, except ye destroy the accursed from among you.
Jos 7:13 Up, sanctify the people, and say, Sanctify yourselves against to morrow: for thus saith the LORD God of Israel, There is an accursed thing in the midst of thee, O Israel: thou canst not stand before thine enemies, until ye take away the accursed thing from among you.
Jos 7:14 In the morning therefore ye shall be brought according to your tribes: and it shall be, that the tribe which the LORD taketh shall come according to the families thereof; and the family which the LORD shall take shall come by households; and the household which the LORD shall take shall come man by man.
Jos 7:15 And it shall be, that he that is taken with the accursed thing shall be burnt with fire, he and all that he hath: because he hath transgressed the covenant of the LORD, and because he hath wrought folly in Israel.

Jos 7:16 So Joshua rose up early in the morning, and brought Israel by their tribes; and the tribe of Judah was taken:
Jos 7:17 And he brought the family of Judah; and he took the family of the Zarhites: and he brought the family of the Zarhites man by man; and Zabdi was taken:
Jos 7:18 And he brought his household man by man; and

mand, Carmis søn, Zabdis søn, Zerahs søn, fra Judahs stamme, var taget.
[Jos 7:19 DK-KJV] Og Josva sagde til Achan, Min søn, gi', jeg ber dig, herlighed til HERREN Israels Gud, og gør en bekendelse overfor ham: og fortæl mig nu hvad du har gjort; gem det ikke fra mig.
[Jos 7:20 DK-KJV] Og Achan svarede Josva, og sagde, Jeg har i virkeligheden syndet imod HERREN Israels Gud, og således og således har jeg gjort:
[Jos 7:21 DK-KJV] Da jeg så en smuk Babylonsk beklædning blandt byttet, og 200 sølvshekler, og en guldkile der vejede 50 shekler, da begærede jeg dem, og tog dem; og, læg mærke til, de er gemt i jorden midt indei mit telt, og sølvet under den.
[Jos 7:22 DK-KJV] Sådant sendte Josva budbringere, og de løb ind i teltet; og, læg mærke til, den var gemt i hans telt, og sølvet under den.
[Jos 7:23 DK-KJV] Og de tog dem ud af teltets midte, og bragte dem til Josva, og til alle Israels børn, og lagde dem ud foran HERREN.
[Jos 7:24 DK-KJV] Og Josva, og hele Israel med ham, tog Achan sønnen af Zerah, og sølvet, og beklædningen, og kilen af guld, og hans sønner, og hans døtre, og hans okser, og hans æsler, og hans får, og hans telt, og alt det han havde: og de bragte dem til Achordalen.
[Jos 7:25 DK-KJV] Og Josva sagde, Hvorfor har du bekymret os? HERREN skal denne dag bekymre dig. Og hele Israel stenede ham med sten, og brændte dem med ild, efter de havde stenet dem med sten.
[Jos 7:26 DK-KJV] Og de rejste en stor bunke med sten over ham indtil denne dag. Sådant vendte HERREN sig fra voldsomheden i hans vrede. Derfor er navnet på det sted kaldet, Achordalen, indtil denne dag. "Bekymringsdalen"

Achan, the son of Carmi, the son of Zabdi, the son of Zerah, of the tribe of Judah, was taken.
Jos 7:19 And Joshua said unto Achan, My son, give, I pray thee, glory to the LORD God of Israel, and make confession unto him; and tell me now what thou hast done; hide it not from me.
Jos 7:20 And Achan answered Joshua, and said, Indeed I have sinned against the LORD God of Israel, and thus and thus have I done:
Jos 7:21 When I saw among the spoils a goodly Babylonish garment, and two hundred shekels of silver, and a wedge of gold of fifty shekels weight, then I coveted them, and took them; and, behold, they are hid in the earth in the midst of my tent, and the silver under it.

Jos 7:22 So Joshua sent messengers, and they ran unto the tent; and, behold, it was hid in his tent, and the silver under it.
Jos 7:23 And they took them out of the midst of the tent, and brought them unto Joshua, and unto all the children of Israel, and laid them out before the LORD.
Jos 7:24 And Joshua, and all Israel with him, took Achan the son of Zerah, and the silver, and the garment, and the wedge of gold, and his sons, and his daughters, and his oxen, and his asses, and his sheep, and his tent, and all that he had: and they brought them unto the valley of Achor.
Jos 7:25 And Joshua said, Why hast thou troubled us? the LORD shall trouble thee this day. And all Israel stoned him with stones, and burned them with fire, after they had stoned them with stones.
Jos 7:26 And they raised over him a great heap of stones unto this day. So the LORD turned from the fierceness of his anger. Wherefore the name of that place was called, The valley of Achor, unto this day.

Josva Kapitel 8 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 8:1 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, Frygt ikke, vær heller ikke bestyrtet: ta' alle soldaterne med dig, og rejs dig, gå op til Ai: se, jeg har givet Ais konge ind i din hånd, og hans folk, og hans by, og hans land:
[Jos 8:2 DK-KJV] Og du skal gøre med Ai og hendes konge som du gjorde med Jeriko og hendes konge: men byttet derfra, og kvæget derfra, skal I ta' som et bytte til jerselv: læg dig i baghold for byen bag den.
[Jos 8:3 DK-KJV] Sådant rejste Josva sig, og alle soldaterne, for at gå op imod Ai: og Josva udvalgte 30.000 mægtige tapre mænd, og sendte dem afsted om natten.
[Jos 8:4 DK-KJV] Og han befalede dem, og siger, Læg mærke til, I skal ligge på lur imod byen, lige bag byen: gå ikke langt væk fra byen, men vær I alle klar:

[Jos 8:5 DK-KJV] Og jeg, og hele folket der er hos mig, vil gå hen imod byen: og det skal komme til at ske, når de kommer ud imod os, som i starten, at vi vil flygte foran dem,
[Jos 8:6 DK-KJV] (For de vil komme ud efter os) indtil vi har trukket dem væk fra byen; for de vil sige, De flygter foran os, som i starten: derfor vil vi flygte foran dem.
[Jos 8:7 DK-KJV] Da skal I rejse jer op fra bagholdet, og beslaglægge byen: for jeres Gud HERREN vil forløse den ind i jeres hånd.
[Jos 8:8 DK-KJV] Og det skal ske, når I har taget byen, at I skal sætte ild til byen: ifølge HERRENs befaling skal I gøre, Se, jeg har befalet jer.

Jos 8:1 And the LORD said unto Joshua, Fear not, neither be thou dismayed: take all the people of war with thee, and arise, go up to Ai: see, I have given into thy hand the king of Ai, and his people, and his city, and his land:
Jos 8:2 And thou shalt do to Ai and her king as thou didst unto Jericho and her king: only the spoil thereof, and the cattle thereof, shall ye take for a prey unto yourselves: lay thee an ambush for the city behind it.
Jos 8:3 So Joshua arose, and all the people of war, to go up against Ai: and Joshua chose out thirty thousand mighty men of valour, and sent them away by night.
Jos 8:4 And he commanded them, saying, Behold, ye shall lie in wait against the city, even behind the city: go not very far from the city, but be ye all ready:
Jos 8:5 And I, and all the people that are with me, will approach unto the city: and it shall come to pass, when they come out against us, as at the first, that we will flee before them,
Jos 8:6 (For they will come out after us) till we have drawn them from the city; for they will say, They flee before us, as at the first: therefore we will flee before them.
Jos 8:7 Then ye shall rise up from the ambush, and seize upon the city: for the LORD your God will deliver it into your hand.
Jos 8:8 And it shall be, when ye have taken the city, that ye shall set the city on fire: according to the commandment of the LORD shall ye do. See, I have commanded you.

[Jos 8:9 DK-KJV] Derfor sendte Josva dem videre: og de gik for at ligge i baghold, og blev mellem Beth-el og Ai, på vestsiden af Ai: men Josva logerede den nat blandt folket.

[Jos 8:10 DK-KJV] Og Josva stod tidligt op om morgenen, og talte folket, og gik op, han og Israels ældste, foran folket til Ai.

[Jos 8:11 DK-KJV] Og hele folket, ja soldaterne der var hos ham, gik op, og nærmede sig, og kom foran byen, og lejrede på nordsiden af Ai: nu var der en dal mellem dem og Ai.
[Jos 8:12 DK-KJV] Og han tog omkring 5.000 mænd, og sendte dem for at ligge i baghold mellem Beth-el og Ai, på vestsiden af byen.

[Jos 8:13 DK-KJV] Og da de havde klargjort folket, ja hele hæren der var på byens nordside, og deres liggere på lur på byens vestside, gik Josva den nat ind i dalens midte.
[Jos 8:14 DK-KJV] Og det skete, da Ais konge så' det, at de skyndte sig og stod tidligt op, og byens mænd gik ud imod Israel i kamp, han og hele hans folk, på den udvalgte tid, foran sletten; men han vidste ikke at der var liggere i baghold imod ham bagved byen.
[Jos 8:15 DK-KJV] Og Josva og hele Israel lod som om de var slået foran dem, og flygtede ved vejen til vildmarken.
[Jos 8:16 DK-KJV] Og hele folket der var i Ai var sammenkaldt for at følge efter dem: og de fulgte efter Josva, og var trukket væk fra byen.
[Jos 8:17 DK-KJV] Og der var ingen mand tilbage i Ai eller Beth-el, der ikke gik ud efter Israel: og de efterlod byen åben, og fulgte efter Israel.
[Jos 8:18 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, Stræk spydet der er i din hånd ud mod Ai; for jeg vil gi' den ind i din hånd. Og Josva strak spydet som han havde i hans hånd ud mod byen.
[Jos 8:19 DK-KJV] Og bagholdet rejste sig hurtigt ud af deres sted, og de løb lige så snart som han havde strukket hans hånd ud: og de gik ind i byen, og tog den, og skyndte sig og satte ild på den.

[Jos 8:20 DK-KJV] Og da Ais mænd kigge bag ved dem, så' de, og, læg mærke til, byens røg stigende op til himlen, og de havde ingen styrke til at flygte denne vej eller den vej: og folket der flygtede til vildmarken vendte sig mod forfølgerne.
[Jos 8:21 DK-KJV] Og da Josva og hele Israel så' at bagholdet havde taget byen, og at byens røg steg op, da vendte de om igen, og slog Ais mænd ihjel.
[Jos 8:22 DK-KJV] Og de andre skyndte sig ud af byen imod dem; sådant at de var i Israels midte, nogle på denne side, og nogle på den side: og de slog dem, sådant at de ikke lod nogle af dem være tilbage eller flygte.
[Jos 8:23 DK-KJV] Og Ais konge tog de i live, og bragte han til Josva.
[Jos 8:24 DK-KJV] Og det skete, da Israel havde lavet en ende på slagtningen af Ais indbyggere på sletten, i vildmarken hvori de fangede dem, og når de alle var faldet ved sværdæggen, indtil de var konsumeret, at alle Israeliterne returnerede indtil Ai, og slog den med sværdæggen.
[Jos 8:25 DK-KJV] Og det var sådant, at alle der faldt den dag, både mænd og kvinder, var 12.000, ja alle Ai' mænd.
[Jos 8:26 DK-KJV] For Josva trak ikke hans hånd tilbage, hvormed han strak spydet ud, før han fuldstændigt havde

Jos 8:9 Joshua therefore sent them forth: and they went to lie in ambush, and abode between Beth-el and Ai, on the west side of Ai: but Joshua lodged that night among the people.
Jos 8:10 And Joshua rose up early in the morning, and numbered the people, and went up, he and the elders of Israel, before the people to Ai.
Jos 8:11 And all the people, even the people of war that were with him, went up, and drew nigh, and came before the city, and pitched on the north side of Ai: now there was a valley between them and Ai.
Jos 8:12 And he took about five thousand men, and set them to lie in ambush between Beth-el and Ai, on the west side of the city.
Jos 8:13 And when they had set the people, even all the host that was on the north of the city, and their liers in wait on the west of the city, Joshua went that night into the midst of the valley.
Jos 8:14 And it came to pass, when the king of Ai saw it, that they hasted and rose up early, and the men of the city went out against Israel to battle, he and all his people, at a time appointed, before the plain; but he wist not that there were liers in ambush against him behind the city.
Jos 8:15 And Joshua and all Israel made as if they were beaten before them, and fled by the way of the wilderness.
Jos 8:16 And all the people that were in Ai were called together to pursue after them: and they pursued after Joshua, and were drawn away from the city.
Jos 8:17 And there was not a man left in Ai or Beth-el, that went not out after Israel: and they left the city open, and pursued after Israel.
Jos 8:18 And the LORD said unto Joshua, Stretch out the spear that is in thy hand toward Ai; for I will give it into thine hand. And Joshua stretched out the spear that he had in his hand toward the city.
Jos 8:19 And the ambush arose quickly out of their place, and they ran as soon as he had stretched out his hand: and they entered into the city, and took it, and hasted and set the city on fire.
Jos 8:20 And when the men of Ai looked behind them, they saw, and, behold, the smoke of the city ascended up to heaven, and they had no power to flee this way or that way: and the people that fled to the wilderness turned back upon the pursuers.
Jos 8:21 And when Joshua and all Israel saw that the ambush had taken the city, and that the smoke of the city ascended, then they turned again, and slew the men of Ai.
Jos 8:22 And the other issued out of the city against them; so they were in the midst of Israel, some on this side, and some on that side: and they smote them, so that they let none of them remain or escape.
Jos 8:23 And the king of Ai they took alive, and brought him to Joshua.
Jos 8:24 And it came to pass, when Israel had made an end of slaying all the inhabitants of Ai in the field, in the wilderness wherein they chased them, and when they were all fallen on the edge of the sword, until they were consumed, that all the Israelites returned unto Ai, and smote it with the edge of the sword.
Jos 8:25 And so it was, that all that fell that day, both of men and women, were twelve thousand, even all the men of Ai.
Jos 8:26 For Joshua drew not his hand back, wherewith he stretched out the spear, until he had utterly destroyed all the

destrueret alle Ais indbyggere.

[Jos 8:27 DK-KJV] Men kvæget og byttet fra den by tog Israel som et bytte til demselv, i overensstemmelse med HERRENs ord hvilket han befalede Josva.
[Jos 8:28 DK-KJV] Og Josva brændte Ai, og gjorde den til en bunke for evigt, ja en ødelæggelse indtil denne dag.

[Jos 8:29 DK-KJV] Og Ais konge hang han på et træ indtil det var blevet aften: og lige så snart som solen var gået ned, befalede Josva at de skulle ta' hans kadaver ned fra træet, og kaste det ved indgangen til byporten, og rejste derpå en stor stendynge, der er der indtil denne dag.
[Jos 8:30 DK-KJV] Da byggede Josva et alter til HERREN Israels Gud på bjerget Ebal,
[Jos 8:31 DK-KJV] Som Moses HERRENs tjener befalede Israels børn, som det er skrevet i bogen med Moseloven, et alter af hele sten, over hvilket intet menneske har opløftet noget jern: og derpå tilbød de brændoffergaver for HERREN, og ofrede fredsoffergaver.

[Jos 8:32 DK-KJV] Og han skrev der på stenene en kopi af Moseloven, som han skrev i Israels børns nærvær.
[Jos 8:33 DK-KJV] Og hele Israel, og deres ældste, og officere, og deres dommere, stod på denne side af arken og på den side foran Levitpræsterne, som bar HERRENs pagtsark, og også de fremmede, som han der var født blandt dem; halvdelen af dem over imod bjerget Gerizim, og halvdelen over imod bjerget Edal; som Moses HERRENs tjener tidligere havde befalet, at de skulle velsigne Israels folk.
[Jos 8:34 DK-KJV] Og bagefter læste han alle ordene i loven, velsignelserne og forbandelserne, i overensstemmelse med alt der er skrevet i lovbogen.
[Jos 8:35 DK-KJV] Der var ikke et ord af alt det Moses befalede, som Josva ikke læste foran hele Israels menighed, med kvinderne, og de små, og de fremmede der var kyndige blandt dem.

inhabitants of Ai.

Jos 8:27 Only the cattle and the spoil of that city Israel took for a prey unto themselves, according unto the word of the LORD which he commanded Joshua.
Jos 8:28 And Joshua burnt Ai, and made it an heap for ever, even a desolation unto this day.
Jos 8:29 And the king of Ai he hanged on a tree until eventide: and as soon as the sun was down, Joshua commanded that they should take his carcase down from the tree, and cast it at the entering of the gate of the city, and raise thereon a great heap of stones, that remaineth unto this day.
Jos 8:30 Then Joshua built an altar unto the LORD God of Israel in mount Ebal,
Jos 8:31 As Moses the servant of the LORD commanded the children of Israel, as it is written in the book of the law of Moses, an altar of whole stones, over which no man hath lift up any iron: and they offered thereon burnt offerings unto the LORD, and sacrificed peace offerings.
Jos 8:32 And he wrote there upon the stones a copy of the law of Moses, which he wrote in the presence of the children of Israel.
Jos 8:33 And all Israel, and their elders, and officers, and their judges, stood on this side the ark and on that side before the priests the Levites, which bare the ark of the covenant of the LORD, as well the stranger, as he that was born among them; half of them over against mount Gerizim, and half of them over against mount Ebal; as Moses the servant of the LORD had commanded before, that they should bless the people of Israel.
Jos 8:34 And afterward he read all the words of the law, the blessings and cursings, according to all that is written in the book of the law.
Jos 8:35 There was not a word of all that Moses commanded, which Joshua read not before all the congregation of Israel, with the women, and the little ones, and the strangers that were conversant among them.

Josva Kapitel 9 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 9:1 DK-KJV] Og det skete, da alle kongerne som var på denne side af Jordanfloden, på bakkerne, og i dalene, og på det store havs kyst over imod Libanon, Hettiterne, og Amoriterne, Canaaniterne, Perizziterne, Hiviterne, og Jebusiterne, hørte derom;
[Jos 9:2 DK-KJV] At de forsamlede demselv, for at kæmpe med Josva og med Israel, enstemmigt.
[Jos 9:3 DK-KJV] Og da Gibeons indbyggere hørte hvad Josva havde gjort med Jeriko og med Ai,
[Jos 9:4 DK-KJV] Arbejdede de villigt, og gik og gjorde som hvis de havde været ambassadører, og tog gamle sække på deres æsler, og vinflasker, gamle, og iturevne, og bandt det fast;
[Jos 9:5 DK-KJV] Og gamle sko og klude på deres fødder, og gamle beklædningsgenstande over dem; og alt brødet fra deres proviant var tørt og muggent.
[Jos 9:6 DK-KJV] Og de gik til Josva i lejren ved Gilgal, og sagde til ham, og til Israels mænd, Vi er kommet fra et land langt væk fra: lav I nu derfor en liga med os.
[Jos 9:7 DK-KJV] Og Israels mænd sagde til Hiviterne, Hvad nu hvis I bor blandt os; og hvordan skal vi lave en liga med jer?

Jos 9:1 And it came to pass, when all the kings which were on this side Jordan, in the hills, and in the valleys, and in all the coasts of the great sea over against Lebanon, the Hittite, and the Amorite, the Canaanite, the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite, heard thereof;
Jos 9:2 That they gathered themselves together, to fight with Joshua and with Israel, with one accord.
Jos 9:3 And when the inhabitants of Gibeon heard what Joshua had done unto Jericho and to Ai,

Jos 9:4 They did work wilily, and went and made as if they had been ambassadors, and took old sacks upon their asses, and wine bottles, old, and rent, and bound up;
Jos 9:5 And old shoes and clouted upon their feet, and old garments upon them; and all the bread of their provision was dry and mouldy.
Jos 9:6 And they went to Joshua unto the camp at Gilgal, and said unto him, and to the men of Israel, We be come from a far country: now therefore make ye a league with us.
Jos 9:7 And the men of Israel said unto the Hivites, Peradventure ye dwell among us; and how shall we make a league with you?

[Jos 9:8 DK-KJV] Og de sagde til Josva, Vi er dine tjenere. Og Josva sagde til dem, Hvem er I? og hvorfra kommer I?
[Jos 9:9 DK-KJV] Og de sagde til ham, Fra et land meget langt væk fra er dine tjenere kommet på grund af din Gud HERRENs navn: for vi har hørt om hans berømmelse, og alt hvad han gjorde i Egypten,
[Jos 9:10 DK-KJV] Og alt hvad han gjorde med de 2 Amorit konger, der var på den anden side af Jordanfloden, med Heshbons konge Sihon, og med Bashans konge Og, som var ved Astaroth.
[Jos 9:11 DK-KJV] Derfor talte vore ældste og alle indbyggerne fra vores land til os, og siger, Ta' proviant med jer på jeres rejse, og gå og mød dem, og sig til dem, Vi er jeres tjenere: Lav I nu derfor en liga med os.
[Jos 9:12 DK-KJV] Dette vores brød tog vi varmt ud af vore huse som proviant på den dag vi kom frem for at gå til jer; men nu, læg mærke til, er det tørt, og det er muggent:
[Jos 9:13 DK-KJV] Og disse vinflasker, som vi fyldte, var nye; og, læg mærke til, de er iturevne: og disse vore beklædningsgenstande og vore sko er blevet gamle på grund af vores meget lange rejse.
[Jos 9:14 DK-KJV] Og mændene tog deres proviant af, og spurgte ikke om råd ved HERRENs bjerg.
[Jos 9:15 DK-KJV] Og Josva lavede fred med dem, og lavede en liga med dem, for at lade dem leve: og menighedens prinser sværgede overfor dem.
[Jos 9:16 DK-KJV] Og det skete ved enden af de 3 dage efter at de havde lavet en liga med dem, at de hørte at de var deres naboer, og at de boede blandt dem.
[Jos 9:17 DK-KJV] Og Israels børn rejste, og kom til deres byer på den tredje dag. Nu var deres byer Gibeon, og Chehpirah, og Beeroth, og Kirjath-jearim.
[Jos 9:18 DK-KJV] Og Israels børn slog dem ikke, fordi menighedens prinser havde sværget overfor dem ved HERREN Israels Gud. Og hele menigheden mumlede imod prinserne.
[Jos 9:19 DK-KJV] Men alle prinserne sagde til hele menigheden, Vi har sværget overfor dem ved HERREN Israels Gud: nu derfor må vi ikke rører dem.
[Jos 9:20 DK-KJV] Dette vil vi gøre med dem; ja jeg vil lade dem leve, for ikke at arrigskab er over os, på grund af eden som vi svor overfor dem.
[Jos 9:21 DK-KJV] Og prinserne sagde til dem, Lad dem leve; men lad dem være brændehuggere og vandhentere for hele menigheden; som prinserne havde lovet dem.
[Jos 9:22 DK-KJV] Og Josva kaldte på dem, og han talte til dem, og siger, Hvorfor har i bedraget os, og sagt, Vi er meget langt væk fra jer; når I bor blandt os?
[Jos 9:23 DK-KJV] Derfor er I nu forbandet, og ingen af jer skal bli' friet fra at være slaver, og brændehuggere og vandhentere for min Guds hus.
[Jos 9:24 DK-KJV] Og de svarede Josva, og sagde, Fordi det helt sikkert var fortalt dine tjenere, hvordan at din Gud HERREN befalede hans tjener Moses at give jer hele landet, og at destruere alle landets indbyggere foran jer, derfor var vi meget bange for vore liv på grund af jer, og har gjort denne ting.
[Jos 9:25 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, vi er i din hånd: som det ser godt og rigtigt ud for dig at gøre med os, gør.
[Jos 9:26 DK-KJV] Og sådant gjorde han med dem, og forløste dem ud af Israels børns hånd, så de ikke slog dem

Jos 9:8 And they said unto Joshua, We are thy servants. And Joshua said unto them, Who are ye? and from whence come ye?

Jos 9:9 And they said unto him, From a very far country thy servants are come because of the name of the LORD thy God: for we have heard the fame of him, and all that he did in Egypt,

Jos 9:10 And all that he did to the two kings of the Amorites, that were beyond Jordan, to Sihon king of Heshbon, and to Og king of Bashan, which was at Ashtaroth.
Jos 9:11 Wherefore our elders and all the inhabitants of our country spake to us, saying, Take victuals with you for the journey, and go to meet them, and say unto them, We are your servants: therefore now make ye a league with us.
Jos 9:12 This our bread we took hot for our provision out of our houses on the day we came forth to go unto you; but now, behold, it is dry, and it is mouldy:

Jos 9:13 And these bottles of wine, which we filled, were new; and, behold, they be rent: and these our garments and our shoes are become old by reason of the very long journey.
Jos 9:14 And the men took of their victuals, and asked not counsel at the mouth of the LORD.
Jos 9:15 And Joshua made peace with them, and made a league with them, to let them live: and the princes of the congregation sware unto them.
Jos 9:16 And it came to pass at the end of three days after they had made a league with them, that they heard that they were their neighbours, and that they dwelt among them.
Jos 9:17 And the children of Israel journeyed, and came unto their cities on the third day. Now their cities were Gibeon, and Chephirah, and Beeroth, and Kirjath-jearim.
Jos 9:18 And the children of Israel smote them not, because the princes of the congregation had sworn unto them by the LORD God of Israel. And all the congregation murmured against the princes.
Jos 9:19 But all the princes said unto all the congregation, We have sworn unto them by the LORD God of Israel: now therefore we may not touch them.
Jos 9:20 This we will do to them; we will even let them live, lest wrath be upon us, because of the oath which we sware unto them.
Jos 9:21 And the princes said unto them, Let them live; but let them be hewers of wood and drawers of water unto all the congregation; as the princes had promised them.
Jos 9:22 And Joshua called for them, and he spake unto them, saying, Wherefore have ye beguiled us, saying, We are very far from you; when ye dwell among us?
Jos 9:23 Now therefore ye are cursed, and there shall none of you be freed from being bondmen, and hewers of wood and drawers of water for the house of my God.
Jos 9:24 And they answered Joshua, and said, Because it was certainly told thy servants, how that the LORD thy God commanded his servant Moses to give you all the land, and to destroy all the inhabitants of the land from before you, therefore we were sore afraid of our lives because of you, and have done this thing.
Jos 9:25 And now, behold, we are in thine hand: as it seemeth good and right unto thee to do unto us, do.
Jos 9:26 And so did he unto them, and delivered them out of the hand of the children of Israel, that they slew them not.

ihjel.

[Jos 9:27 DK-KJV] Og Josva gjorde dem den dag til brændehuggere og vandhentere for menigheden, og for HERRENs alter, lige indtil denne dag, i det sted som han skulle vælge.

Jos 9:27 And Joshua made them that day hewers of wood and drawers of water for the congregation, and for the altar of the LORD, even unto this day, in the place which he should choose.

Josva Kapitel 10 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 10:1 DK-KJV] Nu skete det, da Jerusalems konge Adoni-zedek havde hørt hvordan Josva havde taget Ai, og fuldstændig havde destrueret den; som han havde gjort med Jeriko og hendes konge, sådant som han havde gjort med Ai og hendes konge; og hvordan Gibeons indbyggere havde lavet fred med Israel, og var blandt dem;

Jos 10:1 Now it came to pass, when Adoni-zedek king of Jerusalem had heard how Joshua had taken Ai, and had utterly destroyed it; as he had done to Jericho and her king, so he had done to Ai and her king; and how the inhabitants of Gibeon had made peace with Israel, and were among them;

[Jos 10:2 DK-KJV] At de frygtede meget, fordi Gibeon var en stor by, som en af de kongelige byer, og fordi den var større end Ai, og alle mændene derfra var mægtige.

Jos 10:2 That they feared greatly, because Gibeon was a great city, as one of the royal cities, and because it was greater than Ai, and all the men thereof were mighty.

[Jos 10:3 DK-KJV] Derfor sendte Jerusalems konge Adoni-zedek bud til Hebrons konge Hoham, og til Jermuths konge Piram, og til Lachishs konge Japhia, og til Eglons konge Debir, og siger,

Jos 10:3 Wherefore Adoni-zedek king of Jerusalem sent unto Hoham king of Hebron, and unto Piram king of Jarmuth, and unto Japhia king of Lachish, and unto Debir king of Eglon, saying,

[Jos 10:4 DK-KJV] Kom op til mig, og hjælp mig, så vi må slå Gibeon: for den har lavet fred med Josva og med Israels børn.

Jos 10:4 Come up unto me, and help me, that we may smite Gibeon: for it hath made peace with Joshua and with the children of Israel.

[Jos 10:5 DK-KJV] Derfor Amoriternes 5 konger, Jerusalems konge, Hebrons konge, Jermuths konge, Lachishs konge, Eglons konge, forsamlede sig, og gik op, de og hele deres hær, og omringede Gibeon, og gik i krig imod den.

Jos 10:5 Therefore the five kings of the Amorites, the king of Jerusalem, the king of Hebron, the king of Jarmuth, the king of Lachish, the king of Eglon, gathered themselves together, and went up, they and all their hosts, and encamped before Gibeon, and made war against it.

[Jos 10:6 DK-KJV] Og Gibeons mænd sendte bud til Josva til lejren til Gilgal, og siger, Hold ikke din hånd tilbage fra dine tjenere; kom hurtigt op til os, og frels os, og hjælp os: for alle Amorit kongerne der bor i bjergene er forsamlet imod os.

Jos 10:6 And the men of Gibeon sent unto Joshua to the camp to Gilgal, saying, Slack not thy hand from thy servants; come up to us quickly, and save us, and help us: for all the kings of the Amorites that dwell in the mountains are gathered together against us.

[Jos 10:7 DK-KJV] Sådant steg Josva op fra Gilgal, han, og alle soldaterne med ham, og alle de mægtige tapre mænd.

Jos 10:7 So Joshua ascended from Gilgal, he, and all the people of war with him, and all the mighty men of valour.

[Jos 10:8 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, Frygt dem ikke: for jeg har forløst dem ind i din hånd; ingen af dem skal stå foran dig der.

Jos 10:8 And the LORD said unto Joshua, Fear them not: for I have delivered them into thine hand; there shall not a man of them stand before thee.

[Jos 10:9 DK-KJV] Josva kom derfor pludseligt til dem, og gik op fra Gilgal hele natten.

Jos 10:9 Joshua therefore came unto them suddenly, and went up from Gilgal all night.

[Jos 10:10 DK-KJV] Og HERREN foruroligede dem foran Israel, og slog dem ihjel med en stor slagtning ved Gibeon, og jagtede dem langs vejen der går op til Beth-horon passet, og slog dem til Azekah, og til Makkedah.

Jos 10:10 And the LORD discomfited them before Israel, and slew them with a great slaughter at Gibeon, and chased them along the way that goeth up to Beth-horon, and smote them to Azekah, and unto Makkedah.

[Jos 10:11 DK-KJV] Og det skete, som de flygtede foran Israel, og var på vej ned til Beth-horon passet, at HERREN kastede store sten ned fra himlen på dem til Azekah, og de døde: der var flere der døde ved haglstenene end de hvem Israels børn slog ihjel med sværdet.

Jos 10:11 And it came to pass, as they fled from before Israel, and were in the going down to Beth-horon, that the LORD cast down great stones from heaven upon them unto Azekah, and they died: they were more which died with hailstones than they whom the children of Israel slew with the sword.

[Jos 10:12 DK-KJV] Da talte Josva til HERREN på dagen da HERREN udleverede Amoriterne foran Israels børn, og han sagde foran Israels øjne, Sol, stå du stille over Gibeon; og du, Måne, i Ajalons dal.

Jos 10:12 Then spake Joshua to the LORD in the day when the LORD delivered up the Amorites before the children of Israel, and he said in the sight of Israel, Sun, stand thou still upon Gibeon; and thou, Moon, in the valley of Ajalon.

[Jos 10:13 DK-KJV] Og solen stod stille, og månen standsede, indtil folket havde hævnet demselv på deres fjender. Er dette ikke skrevet i Jashers bog? Sådant stod solen stille på himlens midte, og skyndte

Jos 10:13 And the sun stood still, and the moon stayed, until the people had avenged themselves upon their enemies. Is not this written in the book of

sig ikke med at gå ned omkring en hel dag. *"Jashers bog 88:64 Og HERREN lyttede til Josvas stemme, og solen stod stille på himlens midte, og den stod stille 36 momenter, og månen stod også stille og skyndte sig ikke med at gå ned en hele dag. And the Lord hearkened to the voice of Joshua, and the sun stood still in the midst of the heavens, and it stood still six and thirty moments, and the moon also stood still and hastened not to go down a whole day."*

Jasher? So the sun stood still in the midst of heaven, and hasted not to go down about a whole day.

[Jos 10:14 DK-KJV] Og der var ingen dag som den før den eller efter den, hvor HERREN lyttede til menneskets stemme: for HERREN kæmpede for Israel

Jos 10:14 And there was no day like that before it or after it, that the LORD hearkened unto the voice of a man: for the LORD fought for Israel.

[Jos 10:15 DK-KJV] Og Josva returnerede, og hele Israel med ham, til lejren til Gilgal.

Jos 10:15 And Joshua returned, and all Israel with him, unto the camp to Gilgal.

[Jos 10:16 DK-KJV] Men disse 5 konger flygtede, og gemte demselv i en grotte ved Makkedah.

Jos 10:16 But these five kings fled, and hid themselves in a cave at Makkedah.

[Jos 10:17 DK-KJV] Og det var fortalt til Josva, som siger, De 5 konger er fundet gemt i en grotte ved Makkedah.

Jos 10:17 And it was told Joshua, saying, The five kings are found hid in a cave at Makkedah.

[Jos 10:18 DK-KJV] Og Josva sagde, Rul store sten for grotteåbningen, og sæt mænd ved den for at tilbageholde dem:

Jos 10:18 And Joshua said, Roll great stones upon the mouth of the cave, and set men by it for to keep them:

[Jos 10:19 DK-KJV] Og bliv I ikke tilbage, men forfølg jeres fjender, og slå de bagerste af dem; tillad dem ikke at gå ind i deres byer: for jeres Gud HERREN har forløst dem ind i jeres hånd.

Jos 10:19 And stay ye not, but pursue after your enemies, and smite the hindmost of them; suffer them not to enter into their cities: for the LORD your God hath delivered them into your hand.

[Jos 10:20 DK-KJV] Og det skete, da Josva og Israels børn havde gjort en ende på slagtningen af dem med en meget stor slagtning, indtil de var konsumeret, at de resterende der var tilbage af dem gik ind i befæstede byer.

Jos 10:20 And it came to pass, when Joshua and the children of Israel had made an end of slaying them with a very great slaughter, till they were consumed, that the rest which remained of them entered into fenced cities.

[Jos 10:21 DK-KJV] Og hele folket returnerede til lejren til Josva ved Makkedah i fred: ingen bevægede hans tunge imod nogen af Israels børn.

Jos 10:21 And all the people returned to the camp to Joshua at Makkedah in peace: none moved his tongue against any of the children of Israel.

[Jos 10:22 DK-KJV] Da sagde Josva, Åben grotteåbningen, og bring de 5 konger ud af grotten til mig.

Jos 10:22 Then said Joshua, Open the mouth of the cave, and bring out those five kings unto me out of the cave.

[Jos 10:23 DK-KJV] Og de gjorde sådant, og frembragte de 5 konger ud af grotten til ham, Jerusalems konge, Hebrons konge, Jermuths konge, Lachishs konge, og Eglons konge.

Jos 10:23 And they did so, and brought forth those five kings unto him out of the cave, the king of Jerusalem, the king of Hebron, the king of Jarmuth, the king of Lachish, and the king of Eglon.

[Jos 10:24 DK-KJV] Og det skete, da de bragte de konger ud til Josva, at Josva sammenkaldte alle Israels mænd, og sagde til kaptajnerne for soldaterne som gik med ham, Kom nær, sæt jeres fødder på disse kongers nakker. Og de kom nær, og satte deres fødder på deres nakker.

Jos 10:24 And it came to pass, when they brought out those kings unto Joshua, that Joshua called for all the men of Israel, and said unto the captains of the men of war which went with him, Come near, put your feet upon the necks of these kings. And they came near, and put their feet upon the necks of them.

[Jos 10:25 DK-KJV] Og Josva sagde til dem, Frygt ikke, vær heller ikke foruroliget, vær stærk og ved godt mod: for således skal HERREN gøre ved alle jeres fjender imod hvem I kæmper.

Jos 10:25 And Joshua said unto them, Fear not, nor be dismayed, be strong and of good courage: for thus shall the LORD do to all your enemies against whom ye fight.

[Jos 10:26 DK-KJV] Og bagefter slog Josva dem, og slog dem ihjel, og hang dem på 5 træer: og de blev hængende på de træer indtil det blev aften.

Jos 10:26 And afterward Joshua smote them, and slew them, and hanged them on five trees: and they were hanging upon the trees until the evening.

[Jos 10:27 DK-KJV] Og det skete ved tiden for solnedgangen, at Josva befalede, og de tog dem ned fra træerne, og kastede dem ind i grotten hvori de havde været gemt, og lagde store sten på grotteåbningen, som er der indtil denne selvsamme dag.

Jos 10:27 And it came to pass at the time of the going down of the sun, that Joshua commanded, and they took them down off the trees, and cast them into the cave wherein they had been hid, and laid great stones in the cave's mouth, which remain until this very day.

[Jos 10:28 DK-KJV] Og den dag tog Josva Makkedah, og slog den med sværdæggen, og kongen derfra destruerede han fuldstændigt, dem, og alle sjælene der var derinde; han lod ingen være tilbage: og han gjorde med Makkedahs konge som han gjorde med Jerikos konge.

Jos 10:28 And that day Joshua took Makkedah, and smote it with the edge of the sword, and the king thereof he utterly destroyed, them, and all the souls that were therein; he let none remain: and he did to the king of Makkedah as he did unto the king of Jericho.

[Jos 10:29 DK-KJV] Da forlod Josva Massedah, og hele Israel med ham, til Libnah, og kæmpede imod Libnah:

[Jos 10:30 DK-KJV] Og HERREN forløste også den, og kongen derfra, ind i Israels hånd; og han slog den med sværdæggen, og alle sjælene der var derinde; han lod ingen være tilbage i den; men gjorde med kongen derfra som han gjorde med Jerikos konge.

[Jos 10:31 DK-KJV] Og Josva forlod Libnah, og hele Israel med ham, til Lachish, og omringede den, og kæmpede imod den:

[Jos 10:32 DK-KJV] Og HERREN forløste Lachish ind i Israels hånd, som tog den på den anden dag, og slog den med sværdæggen, og alle sjælene der var derinde, efter alt det han havde gjort mod Libnah.
[Jos 10:33 DK-KJV] Da kom Horam Gezers konge op for at hjælpe Lachish; og Josva slog ham og hans folk, indtil han havde efterladt ham ingen tilbageværende.

[Jos 10:34 DK-KJV] Og fra Lachish gik Josva til Eglon, og hele Israel med ham; og de omringede den, og kæmpede imod den:

[Jos 10:35 DK-KJV] Og de tog den på den dag, og slog den med sværdæggen, og alle sjælene der var derinde destruerede han fuldstændigt den dag, efter alt det han havde gjort mod Lachish.

[Jos 10:36 DK-KJV] Og Josva gik op fra Eglon, og hele Israel med ham, til Hebron; og de kæmpede imod den:

[Jos 10:37 DK-KJV] Og de tog den, og slog den med sværdæggen, og kongen derfra, og alle byerne derfra, og alle sjælene der var derinde; han lod ingen være tilbage, efter alt det han havde gjort mod Eglon; men destruerede den fuldstændigt, og alle sjælene der var derinde.
[Jos 10:38 DK-KJV] Og Josva returnerede, og hele Israel med ham, til Debir; og kæmpede imod den:
[Jos 10:39 DK-KJV] Og han tog den, og kongen derfra, og alle byerne derfra; og de slog dem med sværdæggen, og destruerede fuldstændigt alle sjælene der var derinde; han lod ingen være tilbage: som han havde gjort med Hebron, sådant gjorde han med Debir, og med kongen derfra; som han også havde gjort med Libnah, og med hendes konge.

[Jos 10:40 DK-KJV]Sådant slog Josva alle bakkelandene, og fra syden, og fra dalen, og fra kilderne, og alle deres konger: han lod ingen være tilbage, men destruerede fuldstændigt alle der trak vejret, som HERREN Israels Gud befalede.

[Jos 10:41 DK-KJV] Og Josva slog dem fra Kadesh-barnea lige til Gaza, og hele Goshens land, lige til Gibeon.

[Jos 10:42 DK-KJV] Og alle disse konger og deres land tog Josva på en gang, fordi HERREN Israels Gud kæmpede for Israel.
[Jos 10:43 DK-KJV] Og Josva returnerede, og hele Israel med ham, til lejren til Gilgal.

Jos 10:29 Then Joshua passed from Makkedah, and all Israel with him, unto Libnah, and fought against Libnah:
Jos 10:30 And the LORD delivered it also, and the king thereof, into the hand of Israel; and he smote it with the edge of the sword, and all the souls that were therein; he let none remain in it; but did unto the king thereof as he did unto the king of Jericho.
Jos 10:31 And Joshua passed from Libnah, and all Israel with him, unto Lachish, and encamped against it, and fought against it:
Jos 10:32 And the LORD delivered Lachish into the hand of Israel, which took it on the second day, and smote it with the edge of the sword, and all the souls that were therein, according to all that he had done to Libnah.
Jos 10:33 Then Horam king of Gezer came up to help Lachish; and Joshua smote him and his people, until he had left him none remaining.
Jos 10:34 And from Lachish Joshua passed unto Eglon, and all Israel with him; and they encamped against it, and fought against it:
Jos 10:35 And they took it on that day, and smote it with the edge of the sword, and all the souls that were therein he utterly destroyed that day, according to all that he had done to Lachish.
Jos 10:36 And Joshua went up from Eglon, and all Israel with him, unto Hebron; and they fought against it:
Jos 10:37 And they took it, and smote it with the edge of the sword, and the king thereof, and all the cities thereof, and all the souls that were therein; he left none remaining, according to all that he had done to Eglon; but destroyed it utterly, and all the souls that were therein.
Jos 10:38 And Joshua returned, and all Israel with him, to Debir; and fought against it:
Jos 10:39 And he took it, and the king thereof, and all the cities thereof; and they smote them with the edge of the sword, and utterly destroyed all the souls that were therein; he left none remaining: as he had done to Hebron, so he did to Debir, and to the king thereof; as he had done also to Libnah, and to her king.
Jos 10:40 So Joshua smote all the country of the hills, and of the south, and of the vale, and of the springs, and all their kings: he left none remaining, but utterly destroyed all that breathed, as the LORD God of Israel commanded.
Jos 10:41 And Joshua smote them from Kadesh-barnea even unto Gaza, and all the country of Goshen, even unto Gibeon.
Jos 10:42 And all these kings and their land did Joshua take at one time, because the LORD God of Israel fought for Israel.
Jos 10:43 And Joshua returned, and all Israel with him, unto the camp to Gilgal.

Josva Kapitel 11 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 11:1 DK-KJV] Og det skete, da Jabin Hazors konge havde hørt om de ting, at han sendte bud til Jobab Madons konge, og til Shimrons konge, og til Achshafs konge,

[Jos 11:2 DK-KJV] Og til kongerne der var på nordsiden af

Jos 11:1 And it came to pass, when Jabin king of Hazor had heard those things, that he sent to Jobab king of Madon, and to the king of Shimron, and to the king of Achshaph,

Jos 11:2 And to the kings that were on the north of the

bjergene, og på sletterne syd for Chinneroth, og i dalene, og i Dors grænseland på vestsiden,
[Jos 11:3 DK-KJV] Og til Canaaniterne på østsiden og vestsiden, og til Amoriterne, og Hittiterne, og Perizziterne, og Jebusiterne i bjergene, og til Hiviterne under Hermon i Mizpehs land.
[Jos 11:4 DK-KJV] Og de gik ud, de og hele deres hær med dem, mange mennesker, ligesom sandet der er på stranden i mængder, med heste og vogne rigtigt mange.
[Jos 11:5 DK-KJV] Og da alle disse konger var forsamlet, kom de og lejrede sammen ved Meroms vandmasser, for at kæmpe imod Israel.
[Jos 11:6 DK-KJV] Og HERREN sagde til Josva, vær ikke bange på grund af dem: for i morgen omkring denne tid vil jeg forløse dem alle op ihjelslåne foran Israel: du skal afskære deres hestes hove, og brænde deres vogne med ild.
[Jos 11:7 DK-KJV] Sådant kom Josva pludseligt, og alle soldaterne med ham, imod dem ved Meroms vandmasser; og de overfaldt dem.

[Jos 11:8 DK-KJV] Og HERREN forløste dem ind i Israels hånd, som slog dem, og jagtede dem til store Zidon, og til Misrephoth-maim, og til Mizpehs dals østside; og de slog dem, indtil de ikke havde efterladt nogen af dem tilbage.
[Jos 11:9 DK-KJV] Og Josva gjorde med dem som HERREN bad ham: han hasebeskar deres heste, og brændte deres stridsvogne med ild.
[Jos 11:10 DK-KJV] Og ved den tid vendte Josva om , og tog Hazor, og slog kongen derfra med sværdæggen: for før i tiden var Hazor lederen af alle disse kongeriger.
[Jos 11:11 DK-KJV] Og de slog alle sjælene der var derinde med sværdæggen, og destruerede dem fuldstændigt: der var ingen efterladt til at trække vejret: og han brændte Hazor med ild.
[Jos 11:12 DK-KJV] Og alle byerne for disse konger, og alle deres konger, tog Josva, og slog dem med sværdæggen, og han destruerede dem fuldstændigt, som Moses HERRENs tjener befalede.
[Jos 11:13 DK-KJV] Men angående de byer der stadig stod i deres styrke, brændte Israel ingen af dem, men kun Hazor; den brændte Josva.
[Jos 11:14 DK-KJV] Og alt bytte fra disse byer, og kvæget, tog Israels børn som et bytte til demselv; men hvert menneske slog de med sværdæggen, indtil de havde destrueret dem, og de efterlod ingen til at trække vejret.
[Jos 11:15 DK-KJV] Som HERREN befalede Moses hans tjener, sådant befalede Moses Josva, og sådant gjorde Josva; han lod intet være ugjort af alt det HERREN befalede Moses.

[Jos 11:16 DK-KJV] Sådant tog Josva alt det land, bakkerne, og hele sydlandet, og hele Goshens land, og dalen, og sletten, og Israels bjerg, og dalen af det samme;

[Jos 11:17 DK-KJV] Lige fra bjerget Halak, der går op til Seir, lige til Baal-gad i Libanons dal under bjerget Hermon: og alle deres konger tog han, og slog dem, og dræbte dem.

[Jos 11:18 DK-KJV] Josva bekrigede disse konger i lang tid.
[Jos 11:19 DK-KJV] Der var ikke én by der lavede fred med Israels børn, foruden Hiviterne Gibeons indbyggere: alle andre tog de i kamp.
[Jos 11:20 DK-KJV] For det var fra HERREN at forhærde deres hjerter, at de skulle komme imod Israel i kamp, så han

mountains, and of the plains south of Chinneroth, and in the valley, and in the borders of Dor on the west,
Jos 11:3 And to the Canaanite on the east and on the west, and to the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Jebusite in the mountains, and to the Hivite under Hermon in the land of Mizpeh.
Jos 11:4 And they went out, they and all their hosts with them, much people, even as the sand that is upon the sea shore in multitude, with horses and chariots very many.
Jos 11:5 And when all these kings were met together, they came and pitched together at the waters of Merom, to fight against Israel.
Jos 11:6 And the LORD said unto Joshua, Be not afraid because of them: for to morrow about this time will I deliver them up all slain before Israel: thou shalt hough their horses, and burn their chariots with fire.
Jos 11:7 So Joshua came, and all the people of war with him, against them by the waters of Merom suddenly; and they fell upon them.
Jos 11:8 And the LORD delivered them into the hand of Israel, who smote them, and chased them unto great Zidon, and unto Misrephoth-maim, and unto the valley of Mizpeh eastward; and they smote them, until they left them none remaining.

Jos 11:9 And Joshua did unto them as the LORD bade him: he houghed their horses, and burnt their chariots with fire.
Jos 11:10 And Joshua at that time turned back, and took Hazor, and smote the king thereof with the sword: for Hazor beforetime was the head of all those kingdoms.

Jos 11:11 And they smote all the souls that were therein with the edge of the sword, utterly destroying them: there was not any left to breathe: and he burnt Hazor with fire.
Jos 11:12 And all the cities of those kings, and all the kings of them, did Joshua take, and smote them with the edge of the sword, and he utterly destroyed them, as Moses the servant of the LORD commanded.
Jos 11:13 But as for the cities that stood still in their strength, Israel burned none of them, save Hazor only; that did Joshua burn.
Jos 11:14 And all the spoil of these cities, and the cattle, the children of Israel took for a prey unto themselves; but every man they smote with the edge of the sword, until they had destroyed them, neither left they any to breathe.
Jos 11:15 As the LORD commanded Moses his servant, so did Moses command Joshua, and so did Joshua; he left nothing undone of all that the LORD commanded Moses.
Jos 11:16 So Joshua took all that land, the hills, and all the south country, and all the land of Goshen, and the valley, and the plain, and the mountain of Israel, and the valley of the same;
Jos 11:17 Even from the mount Halak, that goeth up to Seir, even unto Baal-gad in the valley of Lebanon under mount Hermon: and all their kings he took, and smote them, and slew them.

Jos 11:18 Joshua made war a long time with all those kings.
Jos 11:19 There was not a city that made peace with the children of Israel, save the Hivites the inhabitants of Gibeon: all other they took in battle.
Jos 11:20 For it was of the LORD to harden their hearts, that they should come against Israel in battle, that he might

fuldstændigt måtte destruere dem, og at de ikke måtte ha' favør, men at han måtte destruere dem, som HERREN befalede Moses.

[Jos 11:21 DK-KJV] Og på det tidspunkt kom Josva, og afskar Anakimerne fra bjergene, fra Hebron, fra Debir, fra Anab, og fra alle Judahs bjerge, og fra alle Israels bjerge: Josva destruerede dem fuldstændigt med deres byer.
[Jos 11:22 DK-KJV] Der var ingen af Anakimerne tilbage i Israels børns land: kun i Gaza, i Gath, og i Ashdod, var der nogle.
[Jos 11:23 DK-KJV] Sådant tog Josva hele landet, i overensstemmelse med alt det HERREN sagde til Moses; og Josva gav det som en arv til Israel efter deres opdelinger ved deres stammer. Og landet hvilede fra krig.

destroy them utterly, and that they might have no favour, but that he might destroy them, as the LORD commanded Moses.
Jos 11:21 And at that time came Joshua, and cut off the Anakims from the mountains, from Hebron, from Debir, from Anab, and from all the mountains of Judah, and from all the mountains of Israel: Joshua destroyed them utterly with their cities.
Jos 11:22 There was none of the Anakims left in the land of the children of Israel: only in Gaza, in Gath, and in Ashdod, there remained.
Jos 11:23 So Joshua took the whole land, according to all that the LORD said unto Moses; and Joshua gave it for an inheritance unto Israel according to their divisions by their tribes. And the land rested from war.

Josva Kapitel 12 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 12:1 DK-KJV] Nu er disse landets konger, hvilke Israels børn slog, og besad deres land på den anden side af Jordanfloden mod solens opgang, fra floden Arnon til bjerget Hermon, og alle sletterne på østsiden:
[Jos 12:2 DK-KJV] Amoriternes konge Sihon, som bor i Heshbon, og regerede fra Aroer, som er på Arnonflodens bred, og fra midten af floden, og fra halvdelen af Gilead, lige til Jabbokfloden, som grænser op til Ammons børn;
[Jos 12:3 DK-KJV] Og fra sletten til Chinneroth-havet på østsiden, og til slettehavet, ja salthavet på østsiden, på vejen til Beth-jeshimoth; og fra syden, under Ashdoth-pisgah:
[Jos 12:4 DK-KJV] Og Ogs kyst Bashans konge, som var tilbage fra giganterne, der boede ved Ashtaroth og ved Edrei,
[Jos 12:5 DK-KJV] Og regerede på bjerget Hermon, og i Salcah, og i Bashan, til Geshurititernes grænse og Maachathiterne, og halvdelen af Gilead, der grænser op til Sihon Heshbons konge.
[Jos 12:6 DK-KJV] Dem slog Moses HERRENs tjener og Israels børn: og Moses HERRENs tjener gav det som en besiddelse til Reubenniterne, og Gadditerne, og halvdelen af Manasseh stamme.
[Jos 12:7 DK-KJV] Og disse er landenes konger som Josva og Israels børn slog på denne side af Jordanfloden på vestsiden, fra Baal-gad i Libanons dale lige til bjerget Halak, der går op til Seir; som Josva gav til Israels stammer som en besiddelse efter deres opdelinger;
[Jos 12:8 DK-KJV] På bjergene, og i dalene, og på sletterne, og ved kilderne, og i vildmarken, og i sydlandet; Hittiterne, Amoriterne, og Canaaniterne, Perizzititerne, Hiviterne, og Jebusiterne:
[Jos 12:9 DK-KJV] Jerikos konge, 1; Ais konge, som er ved siden af Beth-el, 1;
[Jos 12:10 DK-KJV] Jerusalems konge, 1; Hebrons konge, 1;
[Jos 12:11 DK-KJV] Jermuths konge, 1; Lachishs konge, 1;
[Jos 12:12 DK-KJV] Eglons konge, 1; Gezers konge, 1;
[Jos 12:13 DK-KJV] Debirs konge, 1; Geders konge, 1;
[Jos 12:14 DK-KJV] Hormahs konge, 1; Arads konge, 1;
[Jos 12:15 DK-KJV] Libnahs konge, 1; Adullams konge, 1;
[Jos 12:16 DK-KJV] Makkedahs konge, 1; Beth-els

Jos 12:1 Now these are the kings of the land, which the children of Israel smote, and possessed their land on the other side Jordan toward the rising of the sun, from the river Arnon unto mount Hermon, and all the plain on the east:
Jos 12:2 Sihon king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and ruled from Aroer, which is upon the bank of the river Arnon, and from the middle of the river, and from half Gilead, even unto the river Jabbok, which is the border of the children of Ammon;
Jos 12:3 And from the plain to the sea of Chinneroth on the east, and unto the sea of the plain, even the salt sea on the east, the way to Beth-jeshimoth; and from the south, under Ashdoth-pisgah:

Jos 12:4 And the coast of Og king of Bashan, which was of the remnant of the giants, that dwelt at Ashtaroth and at Edrei,

Jos 12:5 And reigned in mount Hermon, and in Salcah, and in all Bashan, unto the border of the Geshurites and the Maachathites, and half Gilead, the border of Sihon king of Heshbon.
Jos 12:6 Them did Moses the servant of the LORD and the children of Israel smite: and Moses the servant of the LORD gave it for a possession unto the Reubenites, and the Gadites, and the half tribe of Manasseh.
Jos 12:7 And these are the kings of the country which Joshua and the children of Israel smote on this side Jordan on the west, from Baal-gad in the valley of Lebanon even unto the mount Halak, that goeth up to Seir; which Joshua gave unto the tribes of Israel for a possession according to their divisions;
Jos 12:8 In the mountains, and in the valleys, and in the plains, and in the springs, and in the wilderness, and in the south country; the Hittites, the Amorites, and the Canaanites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites:
Jos 12:9 The king of Jericho, one; the king of Ai, which is beside Beth-el, one;

Jos 12:10 The king of Jerusalem, one; the king of Hebron, one;

Jos 12:11 The king of Jarmuth, one; the king of Lachish, one;

Jos 12:12 The king of Eglon, one; the king of Gezer, one;

Jos 12:13 The king of Debir, one; the king of Geder, one;

Jos 12:14 The king of Hormah, one; the king of Arad, one;

Jos 12:15 The king of Libnah, one; the king of Adullam, one;

Jos 12:16 The king of Makkedah, one; the king of Beth-el, one;

konge, 1;

[Jos 12:17 DK-KJV] Tappuahs konge, 1; Hephers konge, 1;
Jos 12:17 The king of Tappuah, one; the king of Hepher, one;

[Jos 12:18 DK-KJV] Apheks konge, 1; Lasharons konge, 1;
Jos 12:18 The king of Aphek, one; the king of Lasharon, one;

[Jos 12:19 DK-KJV] Madons konge, 1; Hazors konge, 1;
Jos 12:19 The king of Madon, one; the king of Hazor, one;

[Jos 12:20 DK-KJV] Shimron-merons konge, 1; Achshaphs konge, 1;
Jos 12:20 The king of Shimron-meron, one; the king of Achshaph, one;

[Jos 12:21 DK-KJV] Taanachs konge, 1; Megiddos konge, 1;
Jos 12:21 The king of Taanach, one; the king of Megiddo, one;

[Jos 12:22 DK-KJV] Kedeshs konge, 1; Jokneams konge fra Carmel, 1;
Jos 12:22 The king of Kedesh, one; the king of Jokneam of Carmel, one;

[Jos 12:23 DK-KJV] Dors konge ved Dors kyst, 1; Gilgal nationernes konge, 1;
Jos 12:23 The king of Dor in the coast of Dor, one; the king of the nations of Gilgal, one;

[Jos 12:24 DK-KJV] Tirzahs konge, 1: alle kongerne 31.
Jos 12:24 The king of Tirzah, one: all the kings thirty and one.

Josva Kapitel 13 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 13:1 DK-KJV] Nu var Josva gammel og godt oppe i årene; og HERREN sagde til ham, Du er gammel og godt oppe i årene, og der mangler stadig rigtigt meget land til at bli' besat.
Jos 13:1 Now Joshua was old and stricken in years; and the LORD said unto him, Thou art old and stricken in years, and there remaineth yet very much land to be possessed.

[Jos 13:2 DK-KJV] Dette er landet der stadig mangler: hele Filisternes grænseland, og hele Geshuri,
Jos 13:2 This is the land that yet remaineth: all the borders of the Philistines, and all Geshuri,

[Jos 13:3 DK-KJV] Fra Sihor, som er foran Egypten, lige til Ekrons grænseland på nordsiden, som er regnet for at være Canaaniten: 5 herrer fra Filisterne; Gazathiterne, og Ashdothiterne, Eshkaloniterne, Gittiterne, og Ekroniterne; også Aviterne:
Jos 13:3 From Sihor, which is before Egypt, even unto the borders of Ekron northward, which is counted to the Canaanite: five lords of the Philistines; the Gazathites, and the Ashdothites, the Eshkalonites, the Gittites, and the Ekronites; also the Avites:

[Jos 13:4 DK-KJV] Fra syden, hele Canaaniternes land, og Mearah der er ved siden af Sidoniterne, til Aphek, til Amoriternes grænseland:
Jos 13:4 From the south, all the land of the Canaanites, and Mearah that is beside the Sidonians, unto Aphek, to the borders of the Amorites:

[Jos 13:5 DK-KJV] Og Gibliternes land, og hele Libanon, mod solopgangen, fra Baal-gad under bjerget Hermon til indgangen til Hamath.
Jos 13:5 And the land of the Giblites, and all Lebanon, toward the sunrising, from Baal-gad under mount Hermon unto the entering into Hamath.

[Jos 13:6 DK-KJV] Alle indbyggerne fra bakkelandet fra Libanon til Misrephoth-maim, og alle Sidonianerne, dem vil jeg drive ud foran Israels børn: opdel du kun det ved lod til Israeliterne som en arv, som jeg har befalet dig.
Jos 13:6 All the inhabitants of the hill country from Lebanon unto Misrephoth-maim, and all the Sidonians, them will I drive out from before the children of Israel: only divide thou it by lot unto the Israelites for an inheritance, as I have commanded thee.

[Jos 13:7 DK-KJV] Nu derfor opdel dette land som en arv til de 9 stammer, og halvdelen af Manasseh stamme,
Jos 13:7 Now therefore divide this land for an inheritance unto the nine tribes, and the half tribe of Manasseh,

[Jos 13:8 DK-KJV] Med hvem Reubenniterne og Gadditerne har modtaget deres arv, hvilket Moses gav dem, på den anden side af Jordanfloden østpå, ligesom Moses HERRENs tjener gav dem;
Jos 13:8 With whom the Reubenites and the Gadites have received their inheritance, which Moses gave them, beyond Jordan eastward, even as Moses the servant of the LORD gave them;

[Jos 13:9 DK-KJV] Fra Aroer, der er på Arnonflodens bred, og byen der i flodens midte, og hele Medebasletten til Dibon;
Jos 13:9 From Aroer, that is upon the bank of the river Arnon, and the city that is in the midst of the river, and all the plain of Medeba unto Dibon;

[Jos 13:10 DK-KJV] Og alle Amoriternes konge Sihons byer, som regerede i Heshbon, til Ammons børns grænse;
Jos 13:10 And all the cities of Sihon king of the Amorites, which reigned in Heshbon, unto the border of the children of Ammon;

[Jos 13:11 DK-KJV] Og Gilead, og Geshuiternes og Maachatgiternes grænse, og hele bjerget Hermon, og hele Bashan til Salcah;
Jos 13:11 And Gilead, and the border of the Geshurites and Maachathites, and all mount Hermon, and all Bashan unto Salcah;

[Jos 13:12 DK-KJV] Hele Ogs kongerige i Bashan, som regerede i Asharoth og i Edrei, som var tilbage af resterne af giganterne: for disse slog Moses, og kastede dem ud.
Jos 13:12 All the kingdom of Og in Bashan, which reigned in Ashtaroth and in Edrei, who remained of the remnant of the giants: for these did Moses smite, and cast them out.

[Jos 13:13 DK-KJV] Imidlertid bortviste Israels børn ikke Geshuriterne, heller ikke Maachathiterne: men Geshuriterne og Maachathiterne bor blandt Israeliterne
Jos 13:13 Nevertheless the children of Israel expelled not the Geshurites, nor the Maachathites: but the Geshurites and the Maachathites dwell among the Israelites until this day.

indtil denne dag.

[Jos 13:14 DK-KJV] Kun til Levis stamme gav han ingen arv; HERRENs ofre Israels Gud lavet af ild er deres arv, som han sagde til dem. (Er det ikke det ny Jerusalem)
[Jos 13:15 DK-KJV] Og Moses gav Reubens børns stamme arv efter deres familier.
[Jos 13:16 DK-KJV] Og deres kyst var fra Aroer, der er på Arnonflodens bred, og byen der er i flodens midte, og hele Madebasletten;
[Jos 13:17 DK-KJV] Heshbon, og alle hendes byer der er på sletten; Dibon, og Bamoth-baal, og Beth-baal-meon,
[Jos 13:18 DK-KJV] Og Jahazah, og Kedemoth, og Mephaath,
[Jos 13:19 DK-KJV] Og Kirjathaim, og Sibmah, og Zareth-shahar på dalens bjerg,
[Jos 13:20 DK-KJV] Og Beth-peor, og Ashdoth-pisgah, og Beth-jeshimoth,
[Jos 13:21 DK-KJV] Og alle slettens byer, og hele Sihons kongerige Amoriternes konge, som regerede i Heshbon, som Moses slog med Midians prinser, Evi, og Reken, og Zur, og Hur, og Reba, som var Sihons hertuger, der boede i landet.
[Jos 13:22 DK-KJV] Balaam også sønnen af Beor, sandsigeren, dræbte Israels børn med sværdet blandt dem der var dræbt af dem.
[Jos 13:23 DK-KJV] Og Reubens børns grænse var Jordanfloden, og bredderne deraf. Dette var Reubens børns arv efter deres familier, byerne og landsbyerne derfra.
[Jos 13:24 DK-KJV] Og Moses gav arv til Gads stamme, ja til Gads børn efter deres familier.
[Jos 13:25 DK-KJV] Og deres kyst var Jazer, og alle Gileads byer, og halvdelen af Ammons børns land, til Aroer der er foran Rabbah;
[Jos 13:26 DK-KJV] Og fra Heshbon til Ramath-mizpeh, og Betonim; og fra Mahanaim til Debirs grænse;
[Jos 13:27 DK-KJV] Og i dalen, Beth-aram, og Beth-nimrah, og Succoth, og Zaphon, og resten af Sihons kongerige Heshbons konge, Jordanfloden og hans grænser, lige til kanten af Chinnerethhavet østpå på den anden side af Jordanfloden.
[Jos 13:28 DK-KJV] Dette er Gads børns arv efter deres familier, byerne, og deres landsbyer.
[Jos 13:29 DK-KJV] Og Moses gav arv til halvdelen af Manasseh stamme: og dette var halvdelen af Manasseh stammes besiddelse ved deres familier.
[Jos 13:30 DK-KJV] Og deres kyst var fra Mahanaim, hele Bashan, hele Ogs kongerige Bashans konge, og alle Jairs provinsbyer, som er i Bashan, 60 byer:
[Jos 13:31 DK-KJV] Og halvdelen af Gilead, og Ashtaroth, og Edrei, Ogs kongeriges byer i Bashan, tilhøre Machirs børn Manasseh søn, ja til halvdelen af Machirs børn ved deres familier.
[Jos 13:32 DK-KJV] Disse er landene som Moses fordelte som en arv på Moabsletterne, på den anden side af Jordanfloden, ved Jeriko, østpå.
[Jos 13:33 DK-KJV] Men Levis stammen gav Moses ingen arv: HERREN Israels Gud var deres arv, som han sagde til dem.

Jos 13:14 Only unto the tribe of Levi he gave none inheritance; the sacrifices of the LORD God of Israel made by fire are their inheritance, as he said unto them.
Jos 13:15 And Moses gave unto the tribe of the children of Reuben inheritance according to their families.
Jos 13:16 And their coast was from Aroer, that is on the bank of the river Arnon, and the city that is in the midst of the river, and all the plain by Medeba;
Jos 13:17 Heshbon, and all her cities that are in the plain; Dibon, and Bamoth-baal, and Beth-baal-meon,

Jos 13:18 And Jahazah, and Kedemoth, and Mephaath,
Jos 13:19 And Kirjath-aim, and Sibmah, and Zareth-shahar in the mount of the valley,
Jos 13:20 And Beth-peor, and Ashdoth-pisgah, and Beth-jeshimoth,
Jos 13:21 And all the cities of the plain, and all the kingdom of Sihon king of the Amorites, which reigned in Heshbon, whom Moses smote with the princes of Midian, Evi, and Rekem, and Zur, and Hur, and Reba, which were dukes of Sihon, dwelling in the country.
Jos 13:22 Balaam also the son of Beor, the soothsayer, did the children of Israel slay with the sword among them that were slain by them.
Jos 13:23 And the border of the children of Reuben was Jordan, and the border thereof. This was the inheritance of the children of Reuben after their families, the cities and the villages thereof.
Jos 13:24 And Moses gave inheritance unto the tribe of Gad, even unto the children of Gad according to their families.
Jos 13:25 And their coast was Jazer, and all the cities of Gilead, and half the land of the children of Ammon, unto Aroer that is before Rabbah;
Jos 13:26 And from Heshbon unto Ramath-mizpeh, and Betonim; and from Mahanaim unto the border of Debir;

Jos 13:27 And in the valley, Beth-aram, and Beth-nimrah, and Succoth, and Zaphon, the rest of the kingdom of Sihon king of Heshbon, Jordan and his border, even unto the edge of the sea of Chinnereth on the other side Jordan eastward.
Jos 13:28 This is the inheritance of the children of Gad after their families, the cities, and their villages.
Jos 13:29 And Moses gave inheritance unto the half tribe of Manasseh: and this was the possession of the half tribe of the children of Manasseh by their families.
Jos 13:30 And their coast was from Mahanaim, all Bashan, all the kingdom of Og king of Bashan, and all the towns of Jair, which are in Bashan, threescore cities:
Jos 13:31 And half Gilead, and Ashtaroth, and Edrei, cities of the kingdom of Og in Bashan, were pertaining unto the children of Machir the son of Manasseh, even to the one half of the children of Machir by their families.
Jos 13:32 These are the countries which Moses did distribute for inheritance in the plains of Moab, on the other side Jordan, by Jericho, eastward.
Jos 13:33 But unto the tribe of Levi Moses gave not any inheritance: the LORD God of Israel was their inheritance, as he said unto them.

[Jos 14:1 DK-KJV] Og dette er de lande som Israels børn arvede i Canaans land, som præsten Eleazar, og Josva Nuns søn, og lederne af stammernes fædre af Israels børn, fordelte som arv til dem.
[Jos 14:2 DK-KJV] Ved lod var deres arv, som HERREN befalede ved Moses' hånd, for de 9 stammer, og for den halve stamme.
[Jos 14:3 DK-KJV] For Moses havde givet to og en halv stamme arv på den anden side af Jordanfloden: men til Leviterne gav han ingen arv blandt dem.
[Jos 14:4 DK-KJV] For Josephs børn var 2 stammer, Manasse og Ephraim: derfor gav de ingen del til Leviterne i landet, foruden byer til at bo i, med deres opland til deres kvæg og til deres substans.
[Jos 14:5 DK-KJV] Som HERREN befalede Moses, sådant gjorde Israels børn, og de delte landet.

[Jos 14:6 DK-KJV] Da Judahs børn kom til Josva i Gilgal: og Caleb Jephunnehs søn Keneziten sagde til ham, Du kender til de ting som HERREN sagde til Guds mand Moses angående mig og dig i Kadesh-barnea.
[Jos 14:7 DK-KJV] Jeg var 40 år gammel da Moses HERRENs tjener sendte mig fra Kadesh-barnea for at udspionere landet; og jeg gav ham en tilbagemelding som det var i mit hjerte.
[Jos 14:8 DK-KJV] Imidlertid fik mine brødre der gik op med mig folkets hjerte til at smelte: men jeg fulgte trofast HERREN min Gud.
[Jos 14:9 DK-KJV] Og Moses svor på den dag, og siger, Landet hvorpå din fod træder skal med sikkerhed bli' din arv, og dine børns for evigt, fordi du trofast fulgte HERREN min Gud.

[Jos 14:10 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, HERREN har holdt mig i live, som han sagde, disse 45 år, lige siden HERREN talte dette ord til Moses, mens Israels børn vandrede rundt i vildmarken: og nu, se, jeg er denne dag 85 år gammel.
[Jos 14:11 DK-KJV] Endnu er jeg lige så stærk denne dag som jeg var på dagen hvor Moses sendte mig: på sammen måde er min styrke nu, for krig, både til at gå ud, og til at komme ind.
[Jos 14:12 DK-KJV] Gi' mig nu derfor dette bjerg, hvorom HERREN talte på den dag; for du hørte på den dag hvordan Anakimerne var der, og at byerne var store og befæstede: hvis det er sådant at HERREN vil være med mig, da skal jeg være i stand til at drive dem ud, som HERREN sagde.
[Jos 14:13 DK-KJV] Og Josva velsignede ham, og gav Hebron til Caleb Jephunnehs søn som en arv.
[Jos 14:14 DK-KJV] Derfor blev Hebron Calebs arv Jephunnehs søn Keneziten indtil denne dag, eftersom han trofast fulgte HERREN Israels Gud.
[Jos 14:15 DK-KJV] Og Hebrons navn var Kirjath-arba; denne Arba var en stor mand blandt Anakimerne. Og landet havde hvile fra krig.

Jos 14:1 And these are the countries which the children of Israel inherited in the land of Canaan, which Eleazar the priest, and Joshua the son of Nun, and the heads of the fathers of the tribes of the children of Israel, distributed for inheritance to them.
Jos 14:2 By lot was their inheritance, as the LORD commanded by the hand of Moses, for the nine tribes, and for the half tribe.
Jos 14:3 For Moses had given the inheritance of two tribes and an half tribe on the other side Jordan: but unto the Levites he gave none inheritance among them.
Jos 14:4 For the children of Joseph were two tribes, Manasseh and Ephraim: therefore they gave no part unto the Levites in the land, save cities to dwell in, with their suburbs for their cattle and for their substance.
Jos 14:5 As the LORD commanded Moses, so the children of Israel did, and they divided the land.
Jos 14:6 Then the children of Judah came unto Joshua in Gilgal: and Caleb the son of Jephunneh the Kenezite said unto him, Thou knowest the thing that the LORD said unto Moses the man of God concerning me and thee in Kadesh-barnea.
Jos 14:7 Forty years old was I when Moses the servant of the LORD sent me from Kadesh-barnea to espy out the land; and I brought him word again as it was in mine heart.
Jos 14:8 Nevertheless my brethren that went up with me made the heart of the people melt: but I wholly followed the LORD my God.
Jos 14:9 And Moses sware on that day, saying, Surely the land whereon thy feet have trodden shall be thine inheritance, and thy children's for ever, because thou hast wholly followed the LORD my God.
Jos 14:10 And now, behold, the LORD hath kept me alive, as he said, these forty and five years, even since the LORD spake this word unto Moses, while the children of Israel wandered in the wilderness: and now, lo, I am this day fourscore and five years old.
Jos 14:11 As yet I am as strong this day as I was in the day that Moses sent me: as my strength was then, even so is my strength now, for war, both to go out, and to come in.
Jos 14:12 Now therefore give me this mountain, whereof the LORD spake in that day; for thou heardest in that day how the Anakims were there, and that the cities were great and fenced: if so be the LORD will be with me, then I shall be able to drive them out, as the LORD said.
Jos 14:13 And Joshua blessed him, and gave unto Caleb the son of Jephunneh Hebron for an inheritance.
Jos 14:14 Hebron therefore became the inheritance of Caleb the son of Jephunneh the Kenezite unto this day, because that he wholly followed the LORD God of Israel.
Jos 14:15 And the name of Hebron before was Kirjath-arba; which Arba was a great man among the Anakims. And the land had rest from war.

Josva Kapitel 15 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 15:1 DK-KJV] Dette var da loddet for Judahs børns stamme ved deres familier; lige til Edoms grænse Zins vildmark sydpå var den yderste del af sydkysten.

Jos 15:1 This then was the lot of the tribe of the children of Judah by their families; even to the border of Edom the wilderness of Zin southward was the uttermost part of the south coast.

[Jos 15:2 DK-KJV] Og deres sydgrænse var fra salthavets

Jos 15:2 And their south border was from the shore of the salt

kyst, fra bugten der kigger sydpå:

[Jos 15:3 DK-KJV] Og den gik ud til Maaleh-acrabbims sydside, og gik videre til Zin, og steg op på sydsiden til Kadesh-barnea, og gik videre til Hezron, og gik op til Adar, og ændrede kurs til Karkaa:
[Jos 15:4 DK-KJV] Derfra passerede den mod Azmon, og gik ud til Egyptens flod; og udgangene fra den kyst var ved havet: dette skal være jeres sydkyst.
[Jos 15:5 DK-KJV] Og østgrænsen var salthavet, lige til enden af Jordanfloden. Og deres grænse i nordkvaterene var fra bugten af havet ved Jordanfloden yderste del:
[Jos 15:6 DK-KJV] Og grænsen gik op til Beth-hogla, og passerede videre ved Beth-arabah nordside; og grænsen gik op til Bohan-stenen Reubens søn:
[Jos 15:7 DK-KJV] Og grænsen gik op mod Debir fra Achor-dalen, og sådant nordpå, kiggende mod Gilgal, det er foran Adummim-opgangen, som er på sydsiden af floden: og grænsen passerede mod En-shemeshs vandmasser, og udgangen derfra var ved En-rogel:
[Jos 15:8 DK-KJV] Og grænsen gik op ved Hinnoms søns dal til Jebusiternes sydside; denne samme er Jerusalem: og grænsen gik op til toppen af bjerget der ligger foran Hinnoms dal vestpå, som er ved enden af giganternes dal nordpå:
[Jos 15:9 DK-KJV] Og grænsen var trukket fra toppen af bakken til Nephtoahs vandfontæne, og gik ud til byerne fra bjerget Ephron; og grænsen var trukket til Baalah, som er Kirjath-jearim:
[Jos 15:10 DK-KJV] Og grænsen omringede fra Baalah vestpå til bjerget Seir, og gik langs med siden af bjerget Jearim, som er Chesalon, på nordsiden, og gik ned til Beth-shemesh, og gik videre til Timnah::
[Jos 15:11 DK-KJV] Og grænsen gik ud til siden af Ekron nordpå: og grænsen var trukket til Shicron, og gik videre til bjerget Baalah, og gik ud til Jabneel; og udgangen af grænsen var ved havet.
[Jos 15:12 DK-KJV] Og vestgrænsen var mod det store hav, og des kyst. Dette er Judahs børns kyst rundt omkring efter deres familier.
[Jos 15:13 DK-KJV] Og til Caleb sønnen af Jephunneh gav han en del blandt Judahs børn, ifølge HERRENs befaling til Josva, ja byen efter Arba faderen af Anak, denne by er Hebron.
[Jos 15:14 DK-KJV] Caleb drev derfra de tre sønner af Anak, Sheshai, og Ahiman, og Talmai, Anaks børn.
[Jos 15:15 DK-KJV] Og han gik op derfra til Debirs indbyggere: og Debirs navn var før Kirjath-sepher.
[Jos 15:16 DK-KJV] Og Caleb sagde, han der slår Kirjath-sepher, og tager den, til ham vil jeg gi' Achsah min datter til hustru.
[Jos 15:17 DK-KJV] Og Othniel sønnen af Kenaz, broderen af Caleb, tog den: og han gav ham Achsah hans datter til hustru.
[Jos 15:18 DK-KJV] Og det skete, da hun kom til ham, at hun bevægede ham til at spørge hendes far om en mark: og hun aflæssede hendes æsel; og Caleb sagde til hende, Hvad ville du?
[Jos 15:19 DK-KJV] Som svarede, Giv mig en velsignelse; for du har givet mig et sydland; giv mig også kildevand. Og han gav hende de øvre kilder, og de nedre kilder.
[Jos 15:20 DK-KJV] Dette er arven for Judahs børns stamme efter deres familier.
[Jos 15:21 DK-KJV] Og de yderste byer for Judahs børns stamme mod Edoms kyst sydpå var Kabzeel, og Eder, og

sea, from the bay that looketh southward:

Jos 15:3 And it went out to the south side to Maaleh-acrabbim, and passed along to Zin, and ascended up on the south side unto Kadesh-barnea, and passed along to Hezron, and went up to Adar, and fetched a compass to Karkaa:
Jos 15:4 From thence it passed toward Azmon, and went out unto the river of Egypt; and the goings out of that coast were at the sea: this shall be your south coast.
Jos 15:5 And the east border was the salt sea, even unto the end of Jordan. And their border in the north quarter was from the bay of the sea at the uttermost part of Jordan:
Jos 15:6 And the border went up to Beth-hogla, and passed along by the north of Beth-arabah; and the border went up to the stone of Bohan the son of Reuben:
Jos 15:7 And the border went up toward Debir from the valley of Achor, and so northward, looking toward Gilgal, that is before the going up to Adummim, which is on the south side of the river: and the border passed toward the waters of En-shemesh, and the goings out thereof were at En-rogel:
Jos 15:8 And the border went up by the valley of the son of Hinnom unto the south side of the Jebusite; the same is Jerusalem: and the border went up to the top of the mountain that lieth before the valley of Hinnom westward, which is at the end of the valley of the giants northward:
Jos 15:9 And the border was drawn from the top of the hill unto the fountain of the water of Nephtoah, and went out to the cities of mount Ephron; and the border was drawn to Baalah, which is Kirjath-jearim:
Jos 15:10 And the border compassed from Baalah westward unto mount Seir, and passed along unto the side of mount Jearim, which is Chesalon, on the north side, and went down to Beth-shemesh, and passed on to Timnah:
Jos 15:11 And the border went out unto the side of Ekron northward: and the border was drawn to Shicron, and passed along to mount Baalah, and went out unto Jabneel; and the goings out of the border were at the sea.
Jos 15:12 And the west border was to the great sea, and the coast thereof. This is the coast of the children of Judah round about according to their families.
Jos 15:13 And unto Caleb the son of Jephunneh he gave a part among the children of Judah, according to the commandment of the LORD to Joshua, even the city of Arba the father of Anak, which city is Hebron.
Jos 15:14 And Caleb drove thence the three sons of Anak, Sheshai, and Ahiman, and Talmai, the children of Anak.
Jos 15:15 And he went up thence to the inhabitants of Debir: and the name of Debir before was Kirjath-sepher.

Jos 15:16 And Caleb said, He that smiteth Kirjath-sepher, and taketh it, to him will I give Achsah my daughter to wife.

Jos 15:17 And Othniel the son of Kenaz, the brother of Caleb, took it: and he gave him Achsah his daughter to wife.

Jos 15:18 And it came to pass, as she came unto him, that she moved him to ask of her father a field: and she lighted off her ass; and Caleb said unto her, What wouldest thou?
Jos 15:19 Who answered, Give me a blessing; for thou hast given me a south land; give me also springs of water. And he gave her the upper springs, and the nether springs.
Jos 15:20 This is the inheritance of the tribe of the children of Judah according to their families.
Jos 15:21 And the uttermost cities of the tribe of the children of Judah toward the coast of Edom southward were Kabzeel, and

Jagur,

[Jos 15:22 DK-KJV] Og Kinah, og Dimonah, og Adadah,

[Jos 15:23 DK-KJV] Og Kedesh, og Hazor, og Ithnan,

[Jos 15:24 DK-KJV] Ziph, og Telem, og Bealoth,
[Jos 15:25 DK-KJV] Og Hazor, Hadattah, og Kerioth, og Hezron, som er Hazor,

[Jos 15:26 DK-KJV] Amam, og Shema, og Moladah,
[Jos 15:27 DK-KJV] Og Hazar-gaddah, og Heshmon, og Beth-palet,
[Jos 15:28 DK-KJV] Og Hazar-shual, og Beer-sheba, og Bizjothjah,

[Jos 15:29 DK-KJV] Baalah, og Iim, og Azem,

[Jos 15:30 DK-KJV] Og Eltolad, og Chesil, og Hormah,
[Jos 15:31 DK-KJV] Og Ziklag, og Madmannah, og Sansannah,
[Jos 15:32 DK-KJV] Og Lebaoth, og Shilhim, og Ain, og Rimmon: alle byerne er 29, med deres landsbyer:
[Jos 15:33 DK-KJV] Og i dalen, Eshtaol, og Zoreah, og Ashnah,
[Jos 15:34 DK-KJV] Og Zanoah, og En-gannim, Tappuah, og Enam,
[Jos 15:35 DK-KJV] Jarmuth, og Adullam, Socoh, og Azekah,
[Jos 15:36 DK-KJV] Og Sharaim, og Adithaim, og Gederah, og Gederothaim; 14 byer med deres landsbyer:

[Jos 15:37 DK-KJV] Zenan, og Hadashah, og Migdal-gad,

[Jos 15:38 DK-KJV] Og Dilean, og Mizpeh, og Joktheel,

[Jos 15:39 DK-KJV] Lachish, og Bozkath, og Eglon,

[Jos 15:40 DK-KJV] Og Cabbon, og Lahmam, og Kithlish,
[Jos 15:41 DK-KJV] Og Gederoth, Beth-dagon, og Naamah, og Makkedah; 16 byer med deres landsbyer:

[Jos 15:42 DK-KJV] Libnah, og Ether, og Ashan,

[Jos 15:43 DK-KJV] Og Jiphtah, og Ashnah, og Nezib,
[Jos 15:44 DK-KJV] Og Keilah, og Achzib, og Mareshah; 9 byer med deres landsbyer:
[Jos 15:45 DK-KJV] Ekron, med hendes provinsbyer og landsbyer:
[Jos 15:46 DK-KJV] Fra Ekron lige til havet, alle der lå nær Ashdod, med deres landsbyer:
[Jos 15:47 DK-KJV] Ashdod med hendes provinsbyer og hendes landsbyer, Gaza med hendes provinsbyer og hendes landsbyer, til Egyptens flod, og det store hav, og grænsen deraf:
[Jos 15:48 DK-KJV] Og på bjergene, Shamir, og Jattir, og Socoh,
[Jos 15:49 DK-KJV] Og Dannah, og Kirjath-sannah, som er Debir,

[Jos 15:50 DK-KJV] Og Anab, og Eshtemoh, og Anim,
[Jos 15:51 DK-KJV] Og Goshen, og Holon, og Giloh; 11 byer med deres landsbyer:

[Jos 15:52 DK-KJV] Arab, og Dumah, og Eshean,
[Jos 15:53 DK-KJV] Og Janum, og Beth-tappuah, og Aphekah,
[Jos 15:54 DK-KJV] Og Humtah, og Kirjath-arba, som er Hebron, og Zior; 9 byer med deres landsbyer:

[Jos 15:55 DK-KJV] Maon, Carmel, og Ziph, og Juttah,

[Jos 15:56 DK-KJV] Og Jezreel, og Jokdeam, og Zanoah,

Eder, and Jagur,

Jos 15:22 And Kinah, and Dimonah, and Adadah,

Jos 15:23 And Kedesh, and Hazor, and Ithnan,

Jos 15:24 Ziph, and Telem, and Bealoth,
Jos 15:25 And Hazor, Hadattah, and Kerioth, and Hezron, which is Hazor,

Jos 15:26 Amam, and Shema, and Moladah,

Jos 15:27 And Hazar-gaddah, and Heshmon, and Beth-palet,

Jos 15:28 And Hazar-shual, and Beer-sheba, and Bizjothjah,

Jos 15:29 Baalah, and Iim, and Azem,

Jos 15:30 And Eltolad, and Chesil, and Hormah,

Jos 15:31 And Ziklag, and Madmannah, and Sansannah,
Jos 15:32 And Lebaoth, and Shilhim, and Ain, and Rimmon: all the cities are twenty and nine, with their villages:

Jos 15:33 And in the valley, Eshtaol, and Zoreah, and Ashnah,

Jos 15:34 And Zanoah, and En-gannim, Tappuah, and Enam,

Jos 15:35 Jarmuth, and Adullam, Socoh, and Azekah,
Jos 15:36 And Sharaim, and Adithaim, and Gederah, and Gederothaim; fourteen cities with their villages:

Jos 15:37 Zenan, and Hadashah, and Migdal-gad,

Jos 15:38 And Dilean, and Mizpeh, and Joktheel,

Jos 15:39 Lachish, and Bozkath, and Eglon,

Jos 15:40 And Cabbon, and Lahmam, and Kithlish,
Jos 15:41 And Gederoth, Beth-dagon, and Naamah, and Makkedah; sixteen cities with their villages:

Jos 15:42 Libnah, and Ether, and Ashan,

Jos 15:43 And Jiphtah, and Ashnah, and Nezib,
Jos 15:44 And Keilah, and Achzib, and Mareshah; nine cities with their villages:

Jos 15:45 Ekron, with her towns and her villages:
Jos 15:46 From Ekron even unto the sea, all that lay near Ashdod, with their villages:

Jos 15:47 Ashdod with her towns and her villages, Gaza with her towns and her villages, unto the river of Egypt, and the great sea, and the border thereof:

Jos 15:48 And in the mountains, Shamir, and Jattir, and Socoh,

Jos 15:49 And Dannah, and Kirjath-sannah, which is Debir,

Jos 15:50 And Anab, and Eshtemoh, and Anim,
Jos 15:51 And Goshen, and Holon, and Giloh; eleven cities with their villages:

Jos 15:52 Arab, and Dumah, and Eshean,

Jos 15:53 And Janum, and Beth-tappuah, and Aphekah,
Jos 15:54 And Humtah, and Kirjath-arba, which is Hebron, and Zior; nine cities with their villages:

Jos 15:55 Maon, Carmel, and Ziph, and Juttah,

Jos 15:56 And Jezreel, and Jokdeam, and Zanoah,

[Jos 15:57 DK-KJV] Cain, Gibeah, og Timnah; 10 byer med deres landsbyer:
Jos 15:57 Cain, Gibeah, and Timnah; ten cities with their villages:

[Jos 15:58 DK-KJV] Halhul, Beth-zur, og Gedor,
Jos 15:58 Halhul, Beth-zur, and Gedor,

[Jos 15:59 DK-KJV] Og Maarath, og Beth-anoth, og Eltekon; 6 byer med deres landsbyer:
Jos 15:59 And Maarath, and Beth-anoth, and Eltekon; six cities with their villages:

[Jos 15:60 DK-KJV] Kirjath-baal, som er Kirjath-jearim, og Rabbah; 2 byer med deres landsbyer:
Jos 15:60 Kirjath-baal, which is Kirjath-jearim, and Rabbah; two cities with their villages:

[Jos 15:61 DK-KJV] I vildmarken, Beth-arabah, Middin, og Secacah,
Jos 15:61 In the wilderness, Beth-arabah, Middin, and Secacah,

[Jos 15:62 DK-KJV] Og Nibshan, og Saltbyen, og En-gedi; 6 byer med deres landsbyer.
Jos 15:62 And Nibshan, and the city of Salt, and En-gedi; six cities with their villages.

[Jos 15:63 DK-KJV] Og for Jebusiterne Jerusalems indbyggere, dem kunne Judahs børn ikke drive ud: men Jebusiterne bor hos Judahs børn i Jerusalem indtil denne dag.
Jos 15:63 As for the Jebusites the inhabitants of Jerusalem, the children of Judah could not drive them out: but the Jebusites dwell with the children of Judah at Jerusalem unto this day.

Josva Kapitel 16 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 16:1 DK-KJV] Og loddet for Josephs børn faldt fra Jordanfloden ved Jeriko, til Jerikos vand på østsiden, til vildmarken der går op fra Jeriko udover bjerget Beth-el,
Jos 16:1 And the lot of the children of Joseph fell from Jordan by Jericho, unto the water of Jericho on the east, to the wilderness that goeth up from Jericho throughout mount Beth-el,

[Jos 16:2 DK-KJV] Og går ud fra Beth-el til Luz, og passerer indtil langs med Archis grænser til Atatoth,
Jos 16:2 And goeth out from Beth-el to Luz, and passeth along unto the borders of Archi to Ataroth,

[Jos 16:3 DK-KJV] Og går ned vestpå til Jephletis kyst, til Beth-horon nedre kyst, og til Gezer: og udgangen derfra er ved havet.
Jos 16:3 And goeth down westward to the coast of Japhleti, unto the coast of Beth-horon the nether, and to Gezer: and the goings out thereof are at the sea.

[Jos 16:4 DK-KJV] Sådant tog Josephs børn, Manasse og Ephraim, deres arv.
Jos 16:4 So the children of Joseph, Manasseh and Ephraim, took their inheritance.

[Jos 16:5 DK-KJV] Og Ephraims børns grænse efter deres familier var således: ja grænsen for deres arv på østsiden var Ataroth-addar, til den øvre del af Beth-horon;
Jos 16:5 And the border of the children of Ephraim according to their families was thus: even the border of their inheritance on the east side was Ataroth-addar, unto Beth-horon the upper;

[Jos 16:6 DK-KJV] Og grænsen gik ud mod havet til Michmethah på nordsiden; og grænsen gik videre østpå til Taanath-shiloh, og passerede forbi den på østsiden til Janohah;
Jos 16:6 And the border went out toward the sea to Michmethah on the north side; and the border went about eastward unto Taanath-shiloh, and passed by it on the east to Janohah;

[Jos 16:7 DK-KJV] Og den gik ned fra Janohah til Ataroth, og til Naarath, og kom til Jeriko, og gik ud ved Jordanfloden.
Jos 16:7 And it went down from Janohah to Ataroth, and to Naarath, and came to Jericho, and went out at Jordan.

[Jos 16:8 DK-KJV] Grænsen gik ud fra Tappuah østpå til Kanahfloden; og udgangen derfra var ved havet. Dette er stammen for Ephraims børns arv ved deres familier.
Jos 16:8 The border went out from Tappuah westward unto the river Kanah; and the goings out thereof were at the sea. This is the inheritance of the tribe of the children of Ephraim by their families.

[Jos 16:9 DK-KJV] Og de separate byer for Ephraims børn var blandt Manasseh børns arv, alle byerne med deres landsbyer.
Jos 16:9 And the separate cities for the children of Ephraim were among the inheritance of the children of Manasseh, all the cities with their villages.

[Jos 16:10 DK-KJV] Og de drev ikke Canaaniterne ud der boede i Gezer: men Canaaniterne bor blandt Ephraimiterne indtil denne dag, og tjener under skat.
Jos 16:10 And they drave not out the Canaanites that dwelt in Gezer: but the Canaanites dwell among the Ephraimites unto this day, and serve under tribute.

Josva Kapitel 17 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 17:1 DK-KJV] Der var også et lod til Manasseh stamme; for han var Josephs førstefødte; det faldt på Machir Manasseh førstefødte, Gileads fader: fordi han var en kriger, derfor havde han Gilead og Bashan.
Jos 17:1 There was also a lot for the tribe of Manasseh; for he was the firstborn of Joseph; to wit, for Machir the firstborn of Manasseh, the father of Gilead: because he was a man of war, therefore he had Gilead and Bashan.

[Jos 17:2 DK-KJV] Der var også et lod for resten af Manasseh børn ved deres familier; for Abi-ezers børn, og for Heleks børn, og for Asriels børn, og for Shechems børn, og for Hephers børn, og for Shemidas børn: disse var Manasseh drengebørn Josephs søn ved deres familier.
Jos 17:2 There was also a lot for the rest of the children of Manasseh by their families; for the children of Abiezer, and for the children of Helek, and for the children of Asriel, and for the children of Shechem, and for the children of Hepher, and for the children of Shemida: these were the male children of Manasseh the son of Joseph by their families.

[Jos 17:3 DK-KJV] Men Zelophehad, Hephers søn, Gileads søn, Machirs søn, Manasseh søn, havde ingen sønner, men døtre: og disse er navnene på hans døtre, Mahlah, og Noah, Hoglah, Milcah, og Tirzah.

[Jos 17:4 DK-KJV] Og de kom nær foran præsten Eleazar, og foran Josva Nuns søn, og foran prinserne, og siger, HERREN befalede Moses at gi' os en arv blandt vore brødre. Derfor ifølge HERRENs befaling gav han dem en arv blandt deres fædres brødre.
[Jos 17:5 DK-KJV] Og der faldt 10 portioner til Manasse, i tillæg til landet af Gilead og Bashan, som var på den anden side af Jordanfloden;
[Jos 17:6 DK-KJV] Fordi Manasseh døtre havde en arv blandt hans sønner: og resten af Manasseh sønner havde landet af Gilead.
[Jos 17:7 DK-KJV] Og Manasseh kyst var fra Asher til Michmethah, der ligger foran Shechem; og grænsen gik langs på den højre hånd indtil En-tappuahs indbyggere.
[Jos 17:8 DK-KJV] Nu havde Manasse landet af Tappuah: men Tappuah på Manasseh grænse hørte til Ephraims børn;
[Jos 17:9 DK-KJV] Og kysten gik ned til Kanahfloden, sydpå fra floden: disse Ephraims byer er blandt Manasseh byer: Manasseh kyst var også på nordsiden af floden, og udgangen af den ved havet:
[Jos 17:10 DK-KJV] Sydpå var den Ephraims, og nordpå var den Manasseh, og havet er hans grænse; og de samledes i Asher på nordsiden, og i Issachar på østsiden.
[Jos 17:11 DK-KJV] Og Manasse havde i Issachar og i Asher Beth-shean og hendes provinsbyer, og Ibleam og hendes provinsbyer, og Dors indbyggere og hendes provinsbyer, og En-dors indbyggere og hendes provinsbyer, og Taanachs indbyggere og hendes provinsbyer, og Megiddos indbyggere og hendes provinsbyer, ja 3 lande.
[Jos 17:12 DK-KJV] Dog Manasseh børn kunne ikke drive indbyggerne af disse byer ud; men Canaaniterne ville bo i det land.
[Jos 17:13 DK-KJV] Dog skete det, da Israels børn var vokset stærke, at de beskattede Canaaniterne; men drev dem ikke fuldstændigt ud.
[Jos 17:14 DK-KJV] Og Josephs børn talte til Josva, og siger, Hvorfor har du kun givet mig et lod og en portion som arv, eftersom jeg er et stort folk, og eftersom HERREN har velsignet mig indtil nu?
[Jos 17:15 DK-KJV] Og Josva svarede dem, Hvis du er et stort folk, så kom dig op til træ-landet, og hug der ned for digselv i Perizziternes og giganternes land, hvis bjerget Ephraim er for smalt for dig.

[Jos 17:16 DK-KJV] Og Josephs børn sagde, Bakken er ikke nok for os: og alle Canaaniterne der bor i dal-landet har vogne af jern, både de som er fra Beth-shean og hendes provinsbyer, og de som er fra Jezreeldalen.
[Jos 17:17 DK-KJV] Og Josva talte til Josephs hus, ja til Ephraim og til Manasse, og siger, Du er et stort folk, og har stor kraft: du skal ikke kun ha' et lod:
[Jos 17:18 DK-KJV] Men bjergene skal være dine; for det er en skov, og du skal hugge den ned: og udgangen af den skal være din: for du skal drive Canaaniterne ud, selvom at de har jernvogne, og selvom at de er stærke.

Jos 17:3 But Zelophehad, the son of Hepher, the son of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh, had no sons, but daughters: and these are the names of his daughters, Mahlah, and Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah.
Jos 17:4 And they came near before Eleazar the priest, and before Joshua the son of Nun, and before the princes, saying, The LORD commanded Moses to give us an inheritance among our brethren. Therefore according to the commandment of the LORD he gave them an inheritance among the brethren of their father.
Jos 17:5 And there fell ten portions to Manasseh, beside the land of Gilead and Bashan, which were on the other side Jordan;
Jos 17:6 Because the daughters of Manasseh had an inheritance among his sons: and the rest of Manasseh's sons had the land of Gilead.
Jos 17:7 And the coast of Manasseh was from Asher to Michmethah, that lieth before Shechem; and the border went along on the right hand unto the inhabitants of En-tappuah.
Jos 17:8 Now Manasseh had the land of Tappuah: but Tappuah on the border of Manasseh belonged to the children of Ephraim;
Jos 17:9 And the coast descended unto the river Kanah, southward of the river: these cities of Ephraim are among the cities of Manasseh: the coast of Manasseh also was on the north side of the river, and the outgoings of it were at the sea:
Jos 17:10 Southward it was Ephraim's, and northward it was Manasseh's, and the sea is his border; and they met together in Asher on the north, and in Issachar on the east.
Jos 17:11 And Manasseh had in Issachar and in Asher Beth-shean and her towns, and Ibleam and her towns, and the inhabitants of Dor and her towns, and the inhabitants of Endor and her towns, and the inhabitants of Taanach and her towns, and the inhabitants of Megiddo and her towns, even three countries.
Jos 17:12 Yet the children of Manasseh could not drive out the inhabitants of those cities; but the Canaanites would dwell in that land.
Jos 17:13 Yet it came to pass, when the children of Israel were waxen strong, that they put the Canaanites to tribute; but did not utterly drive them out.
Jos 17:14 And the children of Joseph spake unto Joshua, saying, Why hast thou given me but one lot and one portion to inherit, seeing I am a great people, forasmuch as the LORD hath blessed me hitherto?
Jos 17:15 And Joshua answered them, If thou be a great people, then get thee up to the wood country, and cut down for thyself there in the land of the Perizzites and of the giants, if mount Ephraim be too narrow for thee.
Jos 17:16 And the children of Joseph said, The hill is not enough for us: and all the Canaanites that dwell in the land of the valley have chariots of iron, both they who are of Beth-shean and her towns, and they who are of the valley of Jezreel.
Jos 17:17 And Joshua spake unto the house of Joseph, even to Ephraim and to Manasseh, saying, Thou art a great people, and hast great power: thou shalt not have one lot only:
Jos 17:18 But the mountain shall be thine; for it is a wood, and thou shalt cut it down: and the outgoings of it shall be thine: for thou shalt drive out the Canaanites, though they have iron chariots, and though they be strong.

[Jos 18:1 DK-KJV] Og hele Israels børns menighed forsamledes ved Shiloh, og opsatte menighedens tabernakel der. Og landet var underkastet foran dem.
[Jos 18:2 DK-KJV] Og der manglede blandt Israels børn 7 stammer, som stadig ikke havde modtaget deres arv.
[Jos 18:3 DK-KJV] Og Josva sagde til Israels børn, Hvor længe er i langsomme med at gå og besidde landet, hvilket jeres fædres Gud HERREN har givet jer?
[Jos 18:4 DK-KJV] Kom med 3 mænd fra jeres stammer: og jeg vil sende dem, og de skal rejse sig, og gå gennem landet, og betegne det efter deres arv; og de skal komme tilbage til mig.
[Jos 18:5 DK-KJV] Og de skal dele det ind i 7 dele: Judah skal bo på deres kyst mod syden, og Josephs hus skal bo på deres kyster mod norden.
[Jos 18:6 DK-KJV] I skal derfor betegne landet ind i 7 dele, og bring betegnelsen herhen til mig, så jeg må kaste lod for jer foran vor Gud HERREN.
[Jos 18:7 DK-KJV] Men Leviterne har ingen del blandt jer; for HERRENs præsteskab er deres arv: og Gad, og Reuben, og halvdelen af Manasseh stamme, har modtaget der arv foran Jordanfloden på østsiden, som Moses HERRENs tjener gav dem.
[Jos 18:8 DK-KJV] Og mændene rejste sig, og gik væk: og Josva pålagde dem der gik for at betegne landet, og siger, Gå og vandre gennem landet, og betegn det, og kom tilbage til mig, så jeg her i Shiloh må kaste lod for jer foran HERREN.
[Jos 18:9 DK-KJV] Og mændene gik og passerede gennem landet, og beskrev det via byer ind i 7 dele i en bog, og kom tilbage til Josva til hæren ved Shiloh.
[Jos 18:10 DK-KJV] Og Josva kastede lod om dem i Shiloh foran HERREN: og der opdelte Josva landet til Israels børn efter deres opdelinger.

[Jos 18:11 DK-KJV] Og loddet for stammen af Benjamins børn kom op efter deres familier: og deres lods kyst kom frem mellem Judahs børn og Josephs børn.
[Jos 18:12 DK-KJV] Og deres grænse på nordsiden var fra Jordanfloden; og grænsen gik op til siden af Jeriko på nordsiden, og gik på gennem bjergene vestpå; og udgangen deraf var ved Beth-avens vildmark.
[Jos 18:13 DK-KJV] Og grænsen gik over derfra til Luz, til siden af Luz, som er Beth-el, sydpå; og grænsen gik ned til Ataroth-adar, nær bakken der ligger på sydsiden af det nedre Beth-horon.
[Jos 18:14 DK-KJV] Og grænsen var trukket videre, og gik rundt om hjørnet af havet sydpå, fra bakken der ligger foran Beth-horon sydpå; og udgangen derfra var ved Kirjath-baal, som er Kirjath-jearim, en by af Judahs børn: dette var det vestlige kvarter.
[Jos 18:15 DK-KJV] Og det sydlige kvarter var fra enden af Kirjath-jearim, og grænsen gik ud på vestsiden, og gik ud til Nephtoahs vandbrønd:

[Jos 18:16 DK-KJV] Og grænsen kom ned til enden af bjerget der ligger foran Hinnoms søns dal, og denne er i giganternes dal på nordsiden, og går ned til Hinnoms dal, til siden af Jebusi på sydsiden, og går ned til En-rogel,
[Jos 18:17 DK-KJV] Og var trukket fra norden, og gik videre til En-shemesh, og gik videre mod Geliloth, som er

Jos 18:1 And the whole congregation of the children of Israel assembled together at Shiloh, and set up the tabernacle of the congregation there. And the land was subdued before them.
Jos 18:2 And there remained among the children of Israel seven tribes, which had not yet received their inheritance.
Jos 18:3 And Joshua said unto the children of Israel, How long are ye slack to go to possess the land, which the LORD God of your fathers hath given you?
Jos 18:4 Give out from among you three men for each tribe: and I will send them, and they shall rise, and go through the land, and describe it according to the inheritance of them; and they shall come again to me.
Jos 18:5 And they shall divide it into seven parts: Judah shall abide in their coast on the south, and the house of Joseph shall abide in their coasts on the north.
Jos 18:6 Ye shall therefore describe the land into seven parts, and bring the description hither to me, that I may cast lots for you here before the LORD our God.
Jos 18:7 But the Levites have no part among you; for the priesthood of the LORD is their inheritance: and Gad, and Reuben, and half the tribe of Manasseh, have received their inheritance beyond Jordan on the east, which Moses the servant of the LORD gave them.

Jos 18:8 And the men arose, and went away: and Joshua charged them that went to describe the land, saying, Go and walk through the land, and describe it, and come again to me, that I may here cast lots for you before the LORD in Shiloh.
Jos 18:9 And the men went and passed through the land, and described it by cities into seven parts in a book, and came again to Joshua to the host at Shiloh.
Jos 18:10 And Joshua cast lots for them in Shiloh before the LORD: and there Joshua divided the land unto the children of Israel according to their divisions.
Jos 18:11 And the lot of the tribe of the children of Benjamin came up according to their families: and the coast of their lot came forth between the children of Judah and the children of Joseph.
Jos 18:12 And their border on the north side was from Jordan; and the border went up to the side of Jericho on the north side, and went up through the mountains westward; and the goings out thereof were at the wilderness of Beth-aven.
Jos 18:13 And the border went over from thence toward Luz, to the side of Luz, which is Beth-el, southward; and the border descended to Ataroth-adar, near the hill that lieth on the south side of the nether Beth-horon.
Jos 18:14 And the border was drawn thence, and compassed the corner of the sea southward, from the hill that lieth before Beth-horon southward; and the goings out thereof were at Kirjath-baal, which is Kirjath-jearim, a city of the children of Judah: this was the west quarter.
Jos 18:15 And the south quarter was from the end of Kirjath-jearim, and the border went out on the west, and went out to the well of waters of Nephtoah:
Jos 18:16 And the border came down to the end of the mountain that lieth before the valley of the son of Hinnom, and which is in the valley of the giants on the north, and descended to the valley of Hinnom, to the side of Jebusi on the south, and descended to En-rogel,
Jos 18:17 And was drawn from the north, and went forth to En-shemesh, and went forth toward Geliloth, which is over against

over imod Adummim-opgangen, og gik ned til Bohan-stenen Reubens søn,
[Jos 18:18 DK-KJV] Og passer langs mod siden over imod Arabah nordpå, og gik ned til Arabah:
[Jos 18:19 DK-KJV] Og grænsen passerede langs med siden af Beth-hoglah nordpå: og udgangen af grænsen var ved nordbugten af havet ved sydenden af Jordanfloden: dette var den sydlige kyst.
[Jos 18:20 DK-KJV] Og Jordanfloden var grænsen for det på østsiden. Dette var Benjamins børns arv, ved dens kyster rundt om, efter deres familier.
[Jos 18:21 DK-KJV] Nu byerne for stammen af Benjamins børn til deres familier var Jeriko, og Beth-hoglah, og Kezizdalen,
[Jos 18:22 DK-KJV] Og Beth-arabah, og Zemaraim, og Beth-el,
[Jos 18:23 DK-KJV] Og Avim, og Parah, og Ophrah,
[Jos 18:24 DK-KJV] Og Chephar-haammonai, og Ophni, og Gaba; 12 byer med deres landsbyer:
[Jos 18:25 DK-KJV] Gibeon, og Ramah, og Beeroth,
[Jos 18:26 DK-KJV] Og Mizpeh, og Chephirah, og Mozah,
[Jos 18:27 DK-KJV] Og Rekem, og Irpeel, og Taralah,
[Jos 18:28 DK-KJV] Og Zelah, Eleph, og Jebusi, som er Jerusalem, Gibeath, og Kirjath; 14 byer med deres landsbyer. Dette er Benjamins børns arv efter deres familier.

the going up of Adummim, and descended to the stone of Bohan the son of Reuben,
Jos 18:18 And passed along toward the side over against Arabah northward, and went down unto Arabah:
Jos 18:19 And the border passed along to the side of Beth-hoglah northward: and the outgoings of the border were at the north bay of the salt sea at the south end of Jordan: this was the south coast.
Jos 18:20 And Jordan was the border of it on the east side. This was the inheritance of the children of Benjamin, by the coasts thereof round about, according to their families.
Jos 18:21 Now the cities of the tribe of the children of Benjamin according to their families were Jericho, and Beth-hoglah, and the valley of Keziz,
Jos 18:22 And Beth-arabah, and Zemaraim, and Beth-el,
Jos 18:23 And Avim, and Parah, and Ophrah,
Jos 18:24 And Chephar-haammonai, and Ophni, and Gaba; twelve cities with their villages:
Jos 18:25 Gibeon, and Ramah, and Beeroth,
Jos 18:26 And Mizpeh, and Chephirah, and Mozah,
Jos 18:27 And Rekem, and Irpeel, and Taralah,
Jos 18:28 And Zelah, Eleph, and Jebusi, which is Jerusalem, Gibeath, and Kirjath; fourteen cities with their villages. This is the inheritance of the children of Benjamin according to their families.

Josva Kapitel 19 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 19:1 DK-KJV] Og det andet lod kom frem til Simeon, ja til stammen for Simeons børn efter deres familier: og deres arv var indeholdt i Judahs børns arv.
[Jos 19:2 DK-KJV] Og de havde i deres arv Beer-sheba, eller Sheba, og Moladah,
[Jos 19:3 DK-KJV] Og Hazar-shual, og Balah, og Azem,
[Jos 19:4 DK-KJV] Og Eltolad, og Bethul, og Hormah,
[Jos 19:5 DK-KJV] Og Ziklag, og Beth-marcaboth, og Hazar-susah,
[Jos 19:6 DK-KJV] Og Beth-lebaoth, og Sharuhen; 13 byer og deres landsbyer:
[Jos 19:7 DK-KJV] Ain, Remmon, og Ether, og Ashan; 4 byer og deres landsbyer:
[Jos 19:8 DK-KJV] Og alle landsbyerne der var rundt omkring disse byer til Baalath-beer, Ramath fra syden. Dette er arven for stammen af Simeons børn efter deres familier.
[Jos 19:9 DK-KJV] Ud af portionen for Judahs børn var arven for Simeons børn: for Judahs børn del var for meget for dem: derfor havde Simeons børn deres arv indeholdt i deres arv.
[Jos 19:10 DK-KJV] Og det 3'je lod kom ud for Zebulun efter deres familier: og grænsen af deres arv var indtil Sarid:
[Jos 19:11 DK-KJV] Og deres grænse gik op mod havet, og Maralah, og strakte sig til Dabbasheth, og rakte til floden der er foran Jokneam;
[Jos 19:12 DK-KJV] Og vendte fra Sarid østpå mod solopgangen indtil Chisloth-tabors grænse, og går da ud

Jos 19:1 And the second lot came forth to Simeon, even for the tribe of the children of Simeon according to their families: and their inheritance was within the inheritance of the children of Judah.
Jos 19:2 And they had in their inheritance Beer-sheba, or Sheba, and Moladah,
Jos 19:3 And Hazar-shual, and Balah, and Azem,
Jos 19:4 And Eltolad, and Bethul, and Hormah,
Jos 19:5 And Ziklag, and Beth-marcaboth, and Hazar-susah,
Jos 19:6 And Beth-lebaoth, and Sharuhen; thirteen cities and their villages:
Jos 19:7 Ain, Remmon, and Ether, and Ashan; four cities and their villages:
Jos 19:8 And all the villages that were round about these cities to Baalath-beer, Ramath of the south. This is the inheritance of the tribe of the children of Simeon according to their families.
Jos 19:9 Out of the portion of the children of Judah was the inheritance of the children of Simeon: for the part of the children of Judah was too much for them: therefore the children of Simeon had their inheritance within the inheritance of them.
Jos 19:10 And the third lot came up for the children of Zebulun according to their families: and the border of their inheritance was unto Sarid:
Jos 19:11 And their border went up toward the sea, and Maralah, and reached to Dabbasheth, and reached to the river that is before Jokneam;
Jos 19:12 And turned from Sarid eastward toward the sunrising unto the border of Chisloth-tabor, and then goeth out to

til Daberath, og går op til Japhia,

[Jos 19:13 DK-KJV] Og derfra passere langs med østsiden til Gittah-hepher, til Ittah-kazin, og går ud til Remmon-methoar til Neah;

[Jos 19:14 DK-KJV] Og grænsen gik rundt om nordsiden til Hannathon: og udgangen deraf er i Jiphthah-el-dalen:
[Jos 19:15 DK-KJV] Og Kattath, og Nahallal, og Shimron, og Idalah, og Bethlehem: 12 byer og deres landsbyer.
[Jos 19:16 DK-KJV] Dette er arven for Zebuluns børn efter deres familier, disse byer med deres landsbyer.
[Jos 19:17 DK-KJV] Og det 4'er lod kom ud til Issachar, for Issachars børn efter deres familier.
[Jos 19:18 DK-KJV] Og deres grænse var mod Jezreel, og Chesulloth, og Shunem,
[Jos 19:19 DK-KJV] Og Hapharaim, og Shion, og Anaharath,

[Jos 19:20 DK-KJV] Og Rabbith, og Kishion, og Abez,
[Jos 19:21 DK-KJV] Og Remeth, og En-gannim, og En-haddah, og Beth-pazzez;
[Jos 19:22 DK-KJV] Og kysten strækker sig mod Tabor, og Shahazimah, og Beth-shemesh; og udgangen af deres grænse var ved Jordanfloden: 16 byer med deres landsbyer.
[Jos 19:23 DK-KJV] Dette er arven for stammen af Issachars børn efter deres familier, byerne og deres landsbyer.
[Jos 19:24 DK-KJV] Og det 5'te lod kom ud til stammen for Ashers børn efter deres familier.
[Jos 19:25 DK-KJV] Og deres grænse var Helkath, og Hali, og Beten, og Achshaph,
[Jos 19:26 DK-KJV] Og Alammelech, og Amad, og Misheal; og strækker sig til Carmel vestpå, og til Shihor-libnath;
[Jos 19:27 DK-KJV] Og vender mod solopgangen til Beth-dagon, og strækker sig til Zebulun, og til Jiphthah-el-dalen mod nordsiden af Beth-emek, og Neiel, og går ud til Cabul på venstre hånd,
[Jos 19:28 DK-KJV] Og Hebron, og Rehob, og Hammon, og Kanah, lige til store Zidon;
[Jos 19:29 DK-KJV] Og da vender kysten til Ramah, og til den stærke by Tyrus; og kysten vender til Hosah; og dens udgang er ved havet fra Achzib-kysten:
[Jos 19:30 DK-KJV] Også Ummah, og Aphek, og Rehob: 22 byer med deres landsbyer.
[Jos 19:31 DK-KJV] Dette er arven for stammen af Ashers børn efter deres familier, disse byer og deres landsbyer.
[Jos 19:32 DK-KJV] Det 6'te lod kom ud til Naphtalis børn, ja til Naphtalis børn efter deres familier.
[Jos 19:33 DK-KJV] Og deres kyst var fra Heleph, fra Allon til Zaanannim, og Adami, Nekeb, og Jabneel, indtil Lakum; og udgangen derfra var ved Jordanfloden:
[Jos 19:34 DK-KJV] Og da vender kysten vestpå til Aznoth-tabor, og går ud derfra til Hukkok, og strækker sig til Zebulun på sydsiden, og strækker sig til Asher på vestsiden, og til Judah over Jordanfloden mod solopgangen.
[Jos 19:35 DK-KJV] Og de befæstede byer er Ziddim, Zer, og Hammath, Rakkath, og Chinnereth,

[Jos 19:36 DK-KJV] Og Adamah, og Ramah, og Hazor,

[Jos 19:37 DK-KJV] Og Kedesh, og Edrei, og En-hazor,

Daberath, and goeth up to Japhia,

Jos 19:13 And from thence passeth on along on the east to Gittah-hepher, to Ittah-kazin, and goeth out to Remmon-methoar to Neah;
Jos 19:14 And the border compasseth it on the north side to Hannathon: and the outgoings thereof are in the valley of Jiphthah-el:
Jos 19:15 And Kattath, and Nahallal, and Shimron, and Idalah, and Beth-lehem: twelve cities with their villages.
Jos 19:16 This is the inheritance of the children of Zebulun according to their families, these cities with their villages.
Jos 19:17 And the fourth lot came out to Issachar, for the children of Issachar according to their families.
Jos 19:18 And their border was toward Jezreel, and Chesulloth, and Shunem,

Jos 19:19 And Hapharaim, and Shion, and Anaharath,

Jos 19:20 And Rabbith, and Kishion, and Abez,
Jos 19:21 And Remeth, and En-gannim, and En-haddah, and Beth-pazzez;

Jos 19:22 And the coast reacheth to Tabor, and Shahazimah, and Beth-shemesh; and the outgoings of their border were at Jordan: sixteen cities with their villages.

Jos 19:23 This is the inheritance of the tribe of the children of Issachar according to their families, the cities and their villages.
Jos 19:24 And the fifth lot came out for the tribe of the children of Asher according to their families.
Jos 19:25 And their border was Helkath, and Hali, and Beten, and Achshaph,

Jos 19:26 And Alammelech, and Amad, and Misheal; and reacheth to Carmel westward, and to Shihor-libnath;
Jos 19:27 And turneth toward the sunrising to Beth-dagon, and reacheth to Zebulun, and to the valley of Jiphthah-el toward the north side of Beth-emek, and Neiel, and goeth out to Cabul on the left hand,
Jos 19:28 And Hebron, and Rehob, and Hammon, and Kanah, even unto great Zidon;
Jos 19:29 And then the coast turneth to Ramah, and to the strong city Tyre; and the coast turneth to Hosah; and the outgoings thereof are at the sea from the coast to Achzib:
Jos 19:30 Ummah also, and Aphek, and Rehob: twenty and two cities with their villages.

Jos 19:31 This is the inheritance of the tribe of the children of Asher according to their families, these cities with their villages.
Jos 19:32 The sixth lot came out to the children of Naphtali, even for the children of Naphtali according to their families.
Jos 19:33 And their coast was from Heleph, from Allon to Zaanannim, and Adami, Nekeb, and Jabneel, unto Lakum; and the outgoings thereof were at Jordan:

Jos 19:34 And then the coast turneth westward to Aznoth-tabor, and goeth out from thence to Hukkok, and reacheth to Zebulun on the south side, and reacheth to Asher on the west side, and to Judah upon Jordan toward the sunrising.
Jos 19:35 And the fenced cities are Ziddim, Zer, and Hammath, Rakkath, and Chinnereth,

Jos 19:36 And Adamah, and Ramah, and Hazor,

Jos 19:37 And Kedesh, and Edrei, and En-hazor,

[Jos 19:38 DK-KJV] Og Iron, og Migdalel, Horem, og Beth-anath, og Beth-shemesh; 19 byer med deres landsbyer.
[Jos 19:39 DK-KJV] Dette er arven for stammen af Naphtalis børn efter deres familier, byerne og deres landsbyer.
[Jos 19:40 DK-KJV] Og det 7'ne lod kom ud for stammen af Dans børn efter deres familier.
[Jos 19:41 DK-KJV] Og kysten for deres arv var Zorah, og Eshtaol, og Ir-shemesh,
[Jos 19:42 DK-KJV] Og Shaalabbin, og Ajalon, og Jethlah,
[Jos 19:43 DK-KJV] Og Elon, og Thimnathah, og Ekron,
[Jos 19:44 DK-KJV] Og Eltekeh, og Gibbethon, og Baalath,
[Jos 19:45 DK-KJV] Og Jehud, og Bene-berak, og Gath-rimmon,
[Jos 19:46 DK-KJV] Og Me-jarkon, og Rakkon, med grænsen foran Japho.
[Jos 19:47 DK-KJV] Og kysten for Dans børn som gik ud var for lille for dem: derfor gik Dans børn op og kæmpede imod Leshem, og tog den, og slog den med sværdæggen, og besad den, og boede derinde, og kaldte Leshem, Dan, efter navnet Dan deres fader.
[Jos 19:48 DK-KJV] Dette er arven for stammen af Dans børn efter deres familier, disse byer med deres landsbyer.
[Jos 19:49 DK-KJV] Da de havde lavet en ende på opdelingen af landet som arv ved deres kyster, gav Israels børn en arv til Josva Nuns søn blandt dem:
[Jos 19:50 DK-KJV] I overensstemmelse med HERRENs ord gav de ham den by som han spurgte om, ja Timnath-serah på bjerget Ephraim: og han byggede den by, og boede derinde.
[Jos 19:51 DK-KJV] Dette er de arvelodder, som præsten Eleazar, og Josva Nuns søn, og lederne af stammernes fædre af Israels børn, fordelte som en arv ved lod i Shiloh foran HERREN, ved menighedens tabernakeldør. Sådant gjorde de en ende på opdelingen af landet.

Jos 19:38 And Iron, and Migdal-el, Horem, and Beth-anath, and Beth-shemesh; nineteen cities with their villages.
Jos 19:39 This is the inheritance of the tribe of the children of Naphtali according to their families, the cities and their villages.
Jos 19:40 And the seventh lot came out for the tribe of the children of Dan according to their families.
Jos 19:41 And the coast of their inheritance was Zorah, and Eshtaol, and Ir-shemesh,
Jos 19:42 And Shaalabbin, and Ajalon, and Jethlah,
Jos 19:43 And Elon, and Thimnathah, and Ekron,
Jos 19:44 And Eltekeh, and Gibbethon, and Baalath,
Jos 19:45 And Jehud, and Bene-berak, and Gath-rimmon,
Jos 19:46 And Me-jarkon, and Rakkon, with the border before Japho.
Jos 19:47 And the coast of the children of Dan went out too little for them: therefore the children of Dan went up to fight against Leshem, and took it, and smote it with the edge of the sword, and possessed it, and dwelt therein, and called Leshem, Dan, after the name of Dan their father.
Jos 19:48 This is the inheritance of the tribe of the children of Dan according to their families, these cities with their villages.
Jos 19:49 When they had made an end of dividing the land for inheritance by their coasts, the children of Israel gave an inheritance to Joshua the son of Nun among them:
Jos 19:50 According to the word of the LORD they gave him the city which he asked, even Timnath-serah in mount Ephraim: and he built the city, and dwelt therein.
Jos 19:51 These are the inheritances, which Eleazar the priest, and Joshua the son of Nun, and the heads of the fathers of the tribes of the children of Israel, divided for an inheritance by lot in Shiloh before the LORD, at the door of the tabernacle of the congregation. So they made an end of dividing the country.

Josva Kapitel 20 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 20:1 DK-KJV] Og HERREN talte til Josva, og siger,
[Jos 20:2 DK-KJV] Tal til Israels børn, og sig, Udvælg jer tilflugtsbyer, hvorom jeg fortalte jer ved Moses hånd:
[Jos 20:3 DK-KJV] Så morderen der uvidende og ubevidst dræber en person må flygte derhen: og de skal være jeres tilflugt fra blodhævneren.
[Jos 20:4 DK-KJV] Og når han der flygter indtil en af de byer skal stå ved indgangsporten til byen, og skal erklære hans sag mens de ældste fra den by hører det, skal de ta' ham ind i byen til dem, og gi' ham et sted, så han må bo blandt dem.
[Jos 20:5 DK-KJV] Og hvis blodhævneren følger efter ham, da skal de ikke forløse morderen ind i hans hånd; fordi han ubevidst slog hans næste, og ikke hadede ham før i tiden.
[Jos 20:6 DK-KJV] Og han skal bo i den by, indtil han står foran menigheden for dom, og indtil ypperstepræsten der skal være i de dage er dø: da skal morderen returnere, og komme til hans egen by, og til hans eget hus, til byen

Jos 20:1 The LORD also spake unto Joshua, saying,
Jos 20:2 Speak to the children of Israel, saying, Appoint out for you cities of refuge, whereof I spake unto you by the hand of Moses:
Jos 20:3 That the slayer that killeth any person unawares and unwittingly may flee thither: and they shall be your refuge from the avenger of blood.
Jos 20:4 And when he that doth flee unto one of those cities shall stand at the entering of the gate of the city, and shall declare his cause in the ears of the elders of that city, they shall take him into the city unto them, and give him a place, that he may dwell among them.
Jos 20:5 And if the avenger of blood pursue after him, then they shall not deliver the slayer up into his hand; because he smote his neighbour unwittingly, and hated him not beforetime.
Jos 20:6 And he shall dwell in that city, until he stand before the congregation for judgment, and until the death of the high priest that shall be in those days: then shall the slayer return, and come unto his own city, and unto his own house, unto the

hvorfra han flygtede.

[Jos 20:7 DK-KJV] Og de udvalgte Kedesh i Galilæa på bjerget Naphtali, og Shechem på bjerget Ephraim, og Kirjath-arba, som er Hebron, på Judahs bjerg.
[Jos 20:8 DK-KJV] Og på den anden side af Jordanfloden ved Jeriko, tildelte de Bezer i vildmarken på sletten ud af Reubens stamme, og Ramoth i Gilead ud af Gads stamme, og Golan i Bashan ud af Manasseh stamme.
[Jos 20:9 DK-KJV] Disse var de udvalgte byer for alle Israels børn, og for fremmede der opholder sig blandt dem, så hvemsomhelst der ubevidste dræber en person måtte flygte derhen, og ikke dø ved blodhævnerens hånd, før han stod foran menigheden.

city from whence he fled.

Jos 20:7 And they appointed Kedesh in Galilee in mount Naphtali, and Shechem in mount Ephraim, and Kirjath-arba, which is Hebron, in the mountain of Judah.
Jos 20:8 And on the other side Jordan by Jericho eastward, they assigned Bezer in the wilderness upon the plain out of the tribe of Reuben, and Ramoth in Gilead out of the tribe of Gad, and Golan in Bashan out of the tribe of Manasseh.
Jos 20:9 These were the cities appointed for all the children of Israel, and for the stranger that sojourneth among them, that whosoever killeth any person at unawares might flee thither, and not die by the hand of the avenger of blood, until he stood before the congregation.

Josva Kapitel 21 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 21:1 DK-KJV] Da kom lederne af Leviternes fædre nær hentil præsten Eleazar, og hentil Josva Nuns søn, og hentil lederne af stammernes fædre af Israels børn;

[Jos 21:2 DK-KJV] Og de talte til dem ved Shiloh i Canaans land, og siger, HERREN befalede ved Moses' hånd at gi' os byer til at bo i, med oplandet derfra til vores kvæg.
[Jos 21:3 DK-KJV] Og Israels børn gav til Leviterne ud af deres arv, ved HERRENs befaling, disse byer og deres opland.

[Jos 21:4 DK-KJV] Og loddet kom ud for Kohathiternes stamme: og præsten Aarons børn, som var af Leviterne, havde ved lod ud af Judahs stamme, og ud af Simeons stamme, og ud af Benjamins stamme, 13 byer.
[Jos 21:5 DK-KJV] Og resten af Kohaths stamme havde ved lod ud af familierne fra Ephraims stamme, og ud af Dans stamme, og ud af Manasseh stamme, 10 byer.
[Jos 21:6 DK-KJV] Og Gershons børn havde ved lod ud af familierne fra Issachars stamme, og ud af Ashers stamme, og ud af Naphtalis stammen, og ud af halvdelen af Manasseh stamme i Bashan, 13 byer.
[Jos 21:7 DK-KJV] Meraris børn ved deres familier havde ud af Reubens stamme, og ud af Gads stamme, og ud af Zebuluns stamme, 12 byer.
[Jos 21:8 DK-KJV] Og Israels børn gav disse byer med deres opland til Leviterne ved lod, som HERREN befalede ved Moses' hånd.
[Jos 21:9 DK-KJV] Og de gav ud af stammen for Judahs børn, og ud af stammen for Simeons børn, disse byer som der er nævnt her ved navn,
[Jos 21:10 DK-KJV] Som Aarons børn, der var af Kohathiternes familier, som var af Levis børn, havde: for deres var det første lod.
[Jos 21:11 DK-KJV] Og de gav dem Anaks faders by Arba, som er Hebron, i Judahs bakkeland, med dens opland rundt omkring den.
[Jos 21:12 DK-KJV] Men byens marker, og landsbyerne derfra, gav de til Caleb Jephunnehs søn som hans besiddelse.
[Jos 21:13 DK-KJV] Således gav de Hebron til præsten Aarons børn med hendes opland, til at være en tilflugtsby for morderen; og Libnah med hendes opland,
[Jos 21:14 DK-KJV] Og Jattir med hendes opland, og Eshtemoa med hendes opland,

Jos 21:1 Then came near the heads of the fathers of the Levites unto Eleazar the priest, and unto Joshua the son of Nun, and unto the heads of the fathers of the tribes of the children of Israel;
Jos 21:2 And they spake unto them at Shiloh in the land of Canaan, saying, The LORD commanded by the hand of Moses to give us cities to dwell in, with the suburbs thereof for our cattle.
Jos 21:3 And the children of Israel gave unto the Levites out of their inheritance, at the commandment of the LORD, these cities and their suburbs.
Jos 21:4 And the lot came out for the families of the Kohathites: and the children of Aaron the priest, which were of the Levites, had by lot out of the tribe of Judah, and out of the tribe of Simeon, and out of the tribe of Benjamin, thirteen cities.
Jos 21:5 And the rest of the children of Kohath had by lot out of the families of the tribe of Ephraim, and out of the tribe of Dan, and out of the half tribe of Manasseh, ten cities.
Jos 21:6 And the children of Gershon had by lot out of the families of the tribe of Issachar, and out of the tribe of Asher, and out of the tribe of Naphtali, and out of the half tribe of Manasseh in Bashan, thirteen cities.
Jos 21:7 The children of Merari by their families had out of the tribe of Reuben, and out of the tribe of Gad, and out of the tribe of Zebulun, twelve cities.
Jos 21:8 And the children of Israel gave by lot unto the Levites these cities with their suburbs, as the LORD commanded by the hand of Moses.
Jos 21:9 And they gave out of the tribe of the children of Judah, and out of the tribe of the children of Simeon, these cities which are here mentioned by name,
Jos 21:10 Which the children of Aaron, being of the families of the Kohathites, who were of the children of Levi, had: for theirs was the first lot.
Jos 21:11 And they gave them the city of Arba the father of Anak, which city is Hebron, in the hill country of Judah, with the suburbs thereof round about it.

Jos 21:12 But the fields of the city, and the villages thereof, gave they to Caleb the son of Jephunneh for his possession.
Jos 21:13 Thus they gave to the children of Aaron the priest Hebron with her suburbs, to be a city of refuge for the slayer; and Libnah with her suburbs,
Jos 21:14 And Jattir with her suburbs, and Eshtemoa with her suburbs,

[Jos 21:15 DK-KJV] Og Holon med hendes opland, og Debir med hendes opland,
[Jos 21:16 DK-KJV] Og Ain med hendes opland, og Juttah med hendes opland, Beth-shemesh med hendes opland; 9 byer ud af de 2 stammer.
[Jos 21:17 DK-KJV] Og ud af Benjamins stamme, Gibeon med hendes opland, Geba med hendes opland,
[Jos 21:18 DK-KJV] Anathoth med hendes opland, og Almon med hendes opland; 4 byer.
[Jos 21:19 DK-KJV] Alle Aarons børns byer, præsterne, var 13 byer med deres opland.
[Jos 21:20 DK-KJV] Og Kohaths børns familier, Leviterne der var tilbage efter Kohaths børn, ja de havde byerne efter deres lod ud af Ephraims stamme.
[Jos 21:21 DK-KJV] For de gav dem Shechem med hendes opland på bjerget Ephraim, til at være en tilflugtsby for morderen; og Gezer med hendes opland,
[Jos 21:22 DK-KJV] Og Kibzaim med hendes opland, Beth-horon med hendes opland; 4 byer.
[Jos 21:23 DK-KJV] Og ud af Dans stamme, Eltekeh med hendes opland, Gibbethon med hendes opland,
[Jos 21:24 DK-KJV] Aijalon med hendes opland, Gath-rimmon med hendes opland; 4 byer.
[Jos 21:25 DK-KJV] Og ud af Manasseh stamme, Tanak med hendes opland, Gath-rimmon med hendes opland; 2 byer.
[Jos 21:26 DK-KJV] Alle de byer var 10 med deres opland til familierne fra Kohaths børn der var tilbage.
[Jos 21:27 DK-KJV] Og til Gershons børn, fra Leviternes familier, ud af den anden halvdel af Manasseh stamme gav de Golan i Bashan med hendes opland, til at være en tilflugtsby for morderen; og Beesh-terah med hendes opland; 2 byer.
[Jos 21:28 DK-KJV] Og ud af Issachars stammen, Kishon med hendes opland, Dabareh med hendes opland,
[Jos 21:29 DK-KJV] Jarmuth med hendes opland, En-gannim med hendes opland; 4 byer.
[Jos 21:30 DK-KJV] Og ud af Ashers stammen, Mishal med hendes opland, Abdon med hendes opland,
[Jos 21:31 DK-KJV] Helkath med hendes opland, og Rehob med hendes opland; 4 byer.
[Jos 21:32 DK-KJV] Og ud af Naphtalis stamme, Kedesh med hendes opland, til at være en tilflugtsby for morderen; og Hammoth-dor med hendes opland, og Kartan med hendes opland; 3 byer.
[Jos 21:33 DK-KJV] Alle byerne fra Gerhoniterne efter deres familier var 13 byer med deres opland.
[Jos 21:34 DK-KJV] Og til familierne for Meraris børn, resten af Leviterne, ud af Zebuluns stamme, Jokneam med hendes opland, og Kartah med hendes opland,
[Jos 21:35 DK-KJV] Dimnah med hendes opland, Nahalal med hendes opland; 4 byer.
[Jos 21:36 DK-KJV] Og ud af Reubens stamme, Bezer med hendes opland, og Jahazah med hendes opland,
[Jos 21:37 DK-KJV] Kedemoth med hendes opland, og Mephaath med hendes opland; 4 byer.
[Jos 21:38 DK-KJV] Og ud af Gads stamme, Ramoth i Gilead med hendes opland, til at være en tilflugtsby for morderen; og Mahanaim med hendes opland,
[Jos 21:39 DK-KJV] Heshbon med hendes opland, Jazer med hendes opland; 4 byer i alt.
[Jos 21:40 DK-KJV] Sådant var alle byerne ved lod for Meraris børn ved deres familier, som var tilbage af familierne

Jos 21:15 And Holon with her suburbs, and Debir with her suburbs,
Jos 21:16 And Ain with her suburbs, and Juttah with her suburbs, and Beth-shemesh with her suburbs; nine cities out of those two tribes.
Jos 21:17 And out of the tribe of Benjamin, Gibeon with her suburbs, Geba with her suburbs,
Jos 21:18 Anathoth with her suburbs, and Almon with her suburbs; four cities.
Jos 21:19 All the cities of the children of Aaron, the priests, were thirteen cities with their suburbs.
Jos 21:20 And the families of the children of Kohath, the Levites which remained of the children of Kohath, even they had the cities of their lot out of the tribe of Ephraim.
Jos 21:21 For they gave them Shechem with her suburbs in mount Ephraim, to be a city of refuge for the slayer; and Gezer with her suburbs,
Jos 21:22 And Kibzaim with her suburbs, and Beth-horon with her suburbs; four cities.
Jos 21:23 And out of the tribe of Dan, Eltekeh with her suburbs, Gibbethon with her suburbs,
Jos 21:24 Aijalon with her suburbs, Gath-rimmon with her suburbs; four cities.
Jos 21:25 And out of the half tribe of Manasseh, Tanach with her suburbs, and Gath-rimmon with her suburbs; two cities.
Jos 21:26 All the cities were ten with their suburbs for the families of the children of Kohath that remained.

Jos 21:27 And unto the children of Gershon, of the families of the Levites, out of the other half tribe of Manasseh they gave Golan in Bashan with her suburbs, to be a city of refuge for the slayer; and Beesh-terah with her suburbs; two cities.
Jos 21:28 And out of the tribe of Issachar, Kishon with her suburbs, Dabareh with her suburbs,
Jos 21:29 Jarmuth with her suburbs, En-gannim with her suburbs; four cities.
Jos 21:30 And out of the tribe of Asher, Mishal with her suburbs, Abdon with her suburbs,
Jos 21:31 Helkath with her suburbs, and Rehob with her suburbs; four cities.
Jos 21:32 And out of the tribe of Naphtali, Kedesh in Galilee with her suburbs, to be a city of refuge for the slayer; and Hammoth-dor with her suburbs, and Kartan with her suburbs; three cities.
Jos 21:33 All the cities of the Gershonites according to their families were thirteen cities with their suburbs.
Jos 21:34 And unto the families of the children of Merari, the rest of the Levites, out of the tribe of Zebulun, Jokneam with her suburbs, and Kartah with her suburbs,
Jos 21:35 Dimnah with her suburbs, Nahalal with her suburbs; four cities.
Jos 21:36 And out of the tribe of Reuben, Bezer with her suburbs, and Jahazah with her suburbs,
Jos 21:37 Kedemoth with her suburbs, and Mephaath with her suburbs; four cities.
Jos 21:38 And out of the tribe of Gad, Ramoth in Gilead with her suburbs, to be a city of refuge for the slayer; and Mahanaim with her suburbs,
Jos 21:39 Heshbon with her suburbs, Jazer with her suburbs; four cities in all.
Jos 21:40 So all the cities for the children of Merari by their families, which were remaining of the families of the Levites,

for Leviterne, 12 byer.

[Jos 21:41 DK-KJV] Alle Leviternes byer der var i Israels børns besiddelse var 48 med deres opland.
[Jos 21:42 DK-KJV] Disse byer var hver og en med deres opland rundt omkring dem: således var alle disse byer.
[Jos 21:43 DK-KJV] Og HERREN gav til Israel hele landet som han svor at give til deres fædre; og de besad det, og boede derinde.
[Jos 21:44 DK-KJV] Og HERREN gav dem hvile rundt omkring, i overensstemmelse med alt det han svor til deres fædre: og der stod ikke en mand af alle deres fjender foran dem; HERREN forløste alle deres fjender ind i deres hånd.
[Jos 21:45 DK-KJV] Der fejlede ikke noget af nogen god ting som HERREN havde talt til Israels hus; alt skete.

were by their lot twelve cities.

Jos 21:41 All the cities of the Levites within the possession of the children of Israel were forty and eight cities with their suburbs.
Jos 21:42 These cities were every one with their suburbs round about them: thus were all these cities.
Jos 21:43 And the LORD gave unto Israel all the land which he sware to give unto their fathers; and they possessed it, and dwelt therein.
Jos 21:44 And the LORD gave them rest round about, according to all that he sware unto their fathers: and there stood not a man of all their enemies before them; the LORD delivered all their enemies into their hand.
Jos 21:45 There failed not ought of any good thing which the LORD had spoken unto the house of Israel; all came to pass.

Josva Kapitel 22 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 22:1 DK-KJV] Da sammenkaldte Josva Reubeniterne, og Gaditerne, og halvdelen af Manasseh stamme,
[Jos 22:2 DK-KJV] Og sagde til dem, I har holdt alt hvad Moses HERRENs tjener befalede jer, og har adlydt min stemme i alt jeg befalede jer:
[Jos 22:3 DK-KJV] I har ikke efterladt jeres brødre disse mange dage indtil denne dag, men har holdt påbuddet fra befalingen fra jeres Gud HERREN,
[Jos 22:4 DK-KJV] Og nu har jeres Gud HERREN givet hvile til jeres brødre, som han lovede dem: returner I derfor nu, og kom jer ind i jeres telte, og indtil landet af jeres besiddelse, som Moses HERRENs tjener gav jer på den anden side af Jordanfloden.
[Jos 22:5 DK-KJV] Men vær meget omhyggelige med at gøre befalingen og loven, som Moses HERRENs tjener pålagde jer, at elske jeres Gud HERREN, og at vandre på alle hans veje, og at holde hans befalinger, og at klynge jer til ham, og at tjene ham med hele jeres hjerte og med hele jeres sjæl.
[Jos 22:6 DK-KJV] Sådant velsignede Josva dem, og sendte dem væk; og de gik til deres telte.
[Jos 22:7 DK-KJV] Nu til den ene halvdel af Manasseh stammen havde Moses givet besiddelse i Bashan: men til den anden halvdel deraf gav Josva blandt deres brødre på denne side af Jordanfloden vestpå. Og da Josva også sendte dem væk til deres telte, da velsignede han dem,
[Jos 22:8 DK-KJV] Og talte til dem, og siger, Returner med mange rigdomme til jeres telte, og med rigtig meget kvæg, med sølv, og med guld, og med messing, og med jern, og med rigtig meget tøj: del byttet fra jeres fjender med jeres brødre.
[Jos 22:9 DK-KJV] Og Reubens børn og Gads børn og halvdelen af Manasseh stamme returnerede, og rejste fra Israels børn ud af Shiloh, som er i Canaans land, for at gå til landet Gilead, til landet af deres besiddelse, hvoraf de var i besiddelse, i overensstemmelse med HERRENs ord ved Moses' hånd.
[Jos 22:10 DK-KJV] Og da de kom til Jordanflodens grænser, der er i Canaans land, byggede Reubens børn og Gads børn og halvdelen af Manasseh stamme der et alter ved Jordanfloden, et stort alter at se på.
[Jos 22:11 DK-KJV] Og Israels børn hørte det sagt, Læg mærke til, Reubens børn og Gads børn og halvdelen af Manasseh stamme har bygget et alter over imod Canaans land, i Jordanflodens grænseland, ved Israels børns

Jos 22:1 Then Joshua called the Reubenites, and the Gadites, and the half tribe of Manasseh,
Jos 22:2 And said unto them, Ye have kept all that Moses the servant of the LORD commanded you, and have obeyed my voice in all that I commanded you:
Jos 22:3 Ye have not left your brethren these many days unto this day, but have kept the charge of the commandment of the LORD your God.
Jos 22:4 And now the LORD your God hath given rest unto your brethren, as he promised them: therefore now return ye, and get you unto your tents, and unto the land of your possession, which Moses the servant of the LORD gave you on the other side Jordan.

Jos 22:5 But take diligent heed to do the commandment and the law, which Moses the servant of the LORD charged you, to love the LORD your God, and to walk in all his ways, and to keep his commandments, and to cleave unto him, and to serve him with all your heart and with all your soul.
Jos 22:6 So Joshua blessed them, and sent them away: and they went unto their tents.
Jos 22:7 Now to the one half of the tribe of Manasseh Moses had given possession in Bashan: but unto the other half thereof gave Joshua among their brethren on this side Jordan westward. And when Joshua sent them away also unto their tents, then he blessed them,
Jos 22:8 And he spake unto them, saying, Return with much riches unto your tents, and with very much cattle, with silver, and with gold, and with brass, and with iron, and with very much raiment: divide the spoil of your enemies with your brethren.
Jos 22:9 And the children of Reuben and the children of Gad and the half tribe of Manasseh returned, and departed from the children of Israel out of Shiloh, which is in the land of Canaan, to go unto the country of Gilead, to the land of their possession, whereof they were possessed, according to the word of the LORD by the hand of Moses.
Jos 22:10 And when they came unto the borders of Jordan, that are in the land of Canaan, the children of Reuben and the children of Gad and the half tribe of Manasseh built there an altar by Jordan, a great altar to see to.
Jos 22:11 And the children of Israel heard say, Behold, the children of Reuben and the children of Gad and the half tribe of Manasseh have built an altar over against the land of Canaan, in the borders of Jordan, at the passage of the children of

passage.

[Jos 22:12 DK-KJV] Og da Israels børn hørte om det, forsamledes hele Israels børns menighed ved Shiloh, for at gå op og gå i krig imod dem.

[Jos 22:13 DK-KJV] Og Israels børn sendte til Reubens børn, og Gads børn, og halvdelen af Manasseh stamme, ind i landet Gilead, præsten Phinehas Eleazars søn,
[Jos 22:14 DK-KJV] Og med ham 10 prinser, fra hvert ledende hus en prins udfra alle Israels stammer; og hver én var en leder for deres fædres hus blandt de tusindvis i Israel.
[Jos 22:15 DK-KJV] Og de kom til Reubens børn, og til Gads børn, og til halvdelen af Manasseh stamme, til landet Gilead, og de talte med dem, og siger,
[Jos 22:16 DK-KJV] Således siger hele HERRENs menighed, Hvilken overtrædelse er dette som I begået imod Israels Gud, at I denne dag vender om fra at følge HERREN, i det at I har bygget jer et alter, så I denne dag måtte lave oprør imod HERREN?
[Jos 22:17 DK-KJV] Er Peors fejltrin for små for os, fra hvilken vi ikke er renset fra indtil denne dag, selvom der var en plage i HERRENs menighed,
[Jos 22:18 DK-KJV] Men at I denne dag må vende jer fra at følge HERREN? og det vil ske, eftersom I i dag gør oprør imod HERREN, så han i morgen vil være vred på hele Israels menighed.
[Jos 22:19 DK-KJV] Til trods for det, hvis landet af jeres besiddelse er uren, passer I da over til landet af jeres besiddelse fra HERREN, hvori HERRENs tabernakel bor, og ta' besiddelse blandt os: men gør ikke oprør imod HERREN, og gør heller ikke oprør imod os, i at bygge jer et alter i tillæg til vor Gud HERRENs alter.
[Jos 22:20 DK-KJV] Gjorde Achan sønnen af Zerah ikke det at han begik en overtrædelse i den forbandede ting, og arrigskab kom over hele Israels menighed? og den mand forulykkede ikke alene i hans fejltrin.
[Jos 22:21 DK-KJV] Da svarede Reubens børn og Gads børn og halvdelen af Manasseh stamme, og sagde til lederne for de tusindvis i Israel,
[Jos 22:22 DK-KJV] gudernes Gud HERREN, gudernes Gud HERREN, han ved det, og Israel skal vide det; hvis det er i oprør, eller hvis i overtrædelse imod HERREN, (frels os ikke denne dag,)
[Jos 22:23 DK-KJV] At vi har bygget os et alter for at vende os fra at følge HERREN, eller hvis det var for at tilbyde brændoffergave og madoffergave derpå, eller hvis det var for at tilbyde fredsoffergaver derpå, lad HERREN hamselv forlange det;
[Jos 22:24 DK-KJV] Og hvis vi ikke snarere har gjort det udaf frygt for denne ting, og siger, I tiden der kommer måtte jeres børn tale til vore børn, og sige, Hvad har I at gøre med HERREN Israels Gud?
[Jos 22:25 DK-KJV] For HERREN har lavet Jordanfloden til at være en grænse mellem os og jer, I Reubens børn og Gads børn; I har ingen del i HERREN: sådant skal jeres børn få vores børn til at stoppe med at frygte HERREN.
[Jos 22:26 DK-KJV] Derfor sagde vi, Lad os nu forberede på at bygge os et alter, ikke til brændoffergave, heller ikke til offer:
[Jos 22:27 DK-KJV] Men så det må være et vidne mellem os, og jer, og vore generationer efter os, så vi måtte gøre

Israel.

Jos 22:12 And when the children of Israel heard of it, the whole congregation of the children of Israel gathered themselves together at Shiloh, to go up to war against them.
Jos 22:13 And the children of Israel sent unto the children of Reuben, and to the children of Gad, and to the half tribe of Manasseh, into the land of Gilead, Phinehas the son of Eleazar the priest,
Jos 22:14 And with him ten princes, of each chief house a prince throughout all the tribes of Israel; and each one was an head of the house of their fathers among the thousands of Israel.
Jos 22:15 And they came unto the children of Reuben, and to the children of Gad, and to the half tribe of Manasseh, unto the land of Gilead, and they spake with them, saying,
Jos 22:16 Thus saith the whole congregation of the LORD, What trespass is this that ye have committed against the God of Israel, to turn away this day from following the LORD, in that ye have builded you an altar, that ye might rebel this day against the LORD?
Jos 22:17 Is the iniquity of Peor too little for us, from which we are not cleansed until this day, although there was a plague in the congregation of the LORD,
Jos 22:18 But that ye must turn away this day from following the LORD? and it will be, seeing ye rebel to day against the LORD, that to morrow he will be wroth with the whole congregation of Israel.
Jos 22:19 Notwithstanding, if the land of your possession be unclean, then pass ye over unto the land of the possession of the LORD, wherein the LORD'S tabernacle dwelleth, and take possession among us: but rebel not against the LORD, nor rebel against us, in building you an altar beside the altar of the LORD our God.

Jos 22:20 Did not Achan the son of Zerah commit a trespass in the accursed thing, and wrath fell on all the congregation of Israel? and that man perished not alone in his iniquity.
Jos 22:21 Then the children of Reuben and the children of Gad and the half tribe of Manasseh answered, and said unto the heads of the thousands of Israel,

Jos 22:22 The LORD God of gods, the LORD God of gods, he knoweth, and Israel he shall know; if it be in rebellion, or if in transgression against the LORD, (save us not this day,)

Jos 22:23 That we have built us an altar to turn from following the LORD, or if to offer thereon burnt offering or meat offering, or if to offer peace offerings thereon, let the LORD himself require it;
Jos 22:24 And if we have not rather done it for fear of this thing, saying, In time to come your children might speak unto our children, saying, What have ye to do with the LORD God of Israel?
Jos 22:25 For the LORD hath made Jordan a border between us and you, ye children of Reuben and children of Gad; ye have no part in the LORD: so shall your children make our children cease from fearing the LORD.

Jos 22:26 Therefore we said, Let us now prepare to build us an altar, not for burnt offering, nor for sacrifice:
Jos 22:27 But that it may be a witness between us, and you, and our generations after us, that we might do the service of

HERREtjenesten foran ham med vore brændoffergaver, og med vore ofre, og med vore fredsoffergaver; så jeres børn ikke må sige til vore børn i tiden der kommer, I har ingen del i HERREN.
[Jos 22:28 DK-KJV] Derfor sagde vi, at det skal ske, når de skulle sige sådant til os eller til vore generationer i tiden der kommer, at vi igen må sige, Læg mærke til skabelonen på HERRENs alter, som vore fædre lavede, ikke for brændofre, heller ikke for ofre; men det er et vidne mellem os og jer.
[Jos 22:29 DK-KJV] Gud forbyde at vi skulle gøre oprør imod HERREN, og vende os fra at følge HERREN denne dag, for at bygge et alter til brændoffergaver, til madoffergaver, eller til ofre, i tillæg til HERREN vor Guds alter der er foran hans tabernakel.
[Jos 22:30 DK-KJV] Og da præsten Phinehas, og menighedens prinser og lederne for de tusindvis i Israel som var hos ham, hørte ordene som Reubens børn og Gads børn og halvdelen af Manasseh stamme talte, behagede det dem.

[Jos 22:31 DK-KJV] Og præsten Phinehas Eleazars søn sagde til Reubens børn, og til Gads børn, og til Manasseh børn, Denne dag forstår vi at HERREN er blandt os, fordi I ikke har begået denne overtrædelse imod HERREN: nu har I forløst Israels børn ud af HERRENs hånd.
[Jos 22:32 DK-KJV] Og præsten Phinehas Eleazars søn, og prinserne, returnerede fra Reubens børn, og fra Gads børn, ud af landet Gilead, til Canaans land, til Israels børn, og gav dem en tilbagemelding.
[Jos 22:33 DK-KJV] Og de ting behagede Israels børn; og Israels børn velsignede Gud, og prøvede ikke igen at gå op imod dem i kamp, for at destruere landet hvori Reubens børn og Gads børn boede.
[Jos 22:34 DK-KJV] Og Reubens børn og Gads børn kaldte alteret Ed: for det skal være et vidne mellem os hvor Gud er HERREN.

the LORD before him with our burnt offerings, and with our sacrifices, and with our peace offerings; that your children may not say to our children in time to come, Ye have no part in the LORD.

Jos 22:28 Therefore said we, that it shall be, when they should so say to us or to our generations in time to come, that we may say again, Behold the pattern of the altar of the LORD, which our fathers made, not for burnt offerings, nor for sacrifices; but it is a witness between us and you.

Jos 22:29 God forbid that we should rebel against the LORD, and turn this day from following the LORD, to build an altar for burnt offerings, for meat offerings, or for sacrifices, beside the altar of the LORD our God that is before his tabernacle.
Jos 22:30 And when Phinehas the priest, and the princes of the congregation and heads of the thousands of Israel which were with him, heard the words that the children of Reuben and the children of Gad and the children of Manasseh spake, it pleased them.
Jos 22:31 And Phinehas the son of Eleazar the priest said unto the children of Reuben, and to the children of Gad, and to the children of Manasseh, This day we perceive that the LORD is among us, because ye have not committed this trespass against the LORD: now ye have delivered the children of Israel out of the hand of the LORD.
Jos 22:32 And Phinehas the son of Eleazar the priest, and the princes, returned from the children of Reuben, and from the children of Gad, out of the land of Gilead, unto the land of Canaan, to the children of Israel, and brought them word again.
Jos 22:33 And the thing pleased the children of Israel; and the children of Israel blessed God, and did not intend to go up against them in battle, to destroy the land wherein the children of Reuben and Gad dwelt.
Jos 22:34 And the children of Reuben and the children of Gad called the altar Ed: for it shall be a witness between us that the LORD is God.

Josva Kapitel 23 - Til toppen af Josva - Joshua KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 23:1 DK-KJV] Og det skete lang tid efter at HERREN havde givet hvile til Israel fra alle deres fjender rundt omkring, at Josva var blevet gammel og godt oppe i årene.
[Jos 23:2 DK-KJV] Og Josva kaldte på hele Israel, og på deres ældste, og på deres ledere, og på deres dommere, og på deres officere, og sagde til dem, Jeg er gammel og godt oppe i årene:
[Jos 23:3 DK-KJV] Og I har set alt det jeres Gud HERREN har gjort med alle disse nationer på grund af jer; for jeres Gud HERREN er han der har kæmpet for jer.
[Jos 23:4 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har opdelt til jer ved lod nationer der mangler, til at bli' en arv for jeres stammer, fra Jordanfloden, med alle nationerne som jeg har afskåret, lige til det store hav vestpå.
[Jos 23:5 DK-KJV] Og jeres Gud HERREN, han skal udvise dem foran jer, og drive dem ud fra jeres synsfelt; og I skal besidde deres land, som jeres Gud HERREN har lovet til jer.
[Jos 23:6 DK-KJV] Vær I derfor meget modige til at beholde og at gøre alt der er skrevet i bogen med Moseloven, så I ikke vender jer væk derfra til den højre side eller til den venstre side;

Jos 23:1 And it came to pass a long time after that the LORD had given rest unto Israel from all their enemies round about, that Joshua waxed old and stricken in age.

Jos 23:2 And Joshua called for all Israel, and for their elders, and for their heads, and for their judges, and for their officers, and said unto them, I am old and stricken in age:
Jos 23:3 And ye have seen all that the LORD your God hath done unto all these nations because of you; for the LORD your God is he that hath fought for you.
Jos 23:4 Behold, I have divided unto you by lot these nations that remain, to be an inheritance for your tribes, from Jordan, with all the nations that I have cut off, even unto the great sea westward.
Jos 23:5 And the LORD your God, he shall expel them from before you, and drive them from out of your sight; and ye shall possess their land, as the LORD your God hath promised unto you.

Jos 23:6 Be ye therefore very courageous to keep and to do all that is written in the book of the law of Moses, that ye turn not aside therefrom to the right hand or to the left;

[Jos 23:7 DK-KJV] Så I ikke kommer blandt disse nationer, disse der er tilbage blandt jer; nævn heller ikke navnet på deres guder, eller få nogen til at sværge via dem, tjen dem heller ikke, eller buk jerselv ned for dem:
[Jos 23:8 DK-KJV] Men klyng jer til jeres Gud HERREN, som I har gjort indtil denne dag.
[Jos 23:9 DK-KJV] For HERREN har uddrevet store og stærke nationer foran jer: men angående jer, intet menneske har været i stand til at stå foran jer indtil denne dag.
[Jos 23:10 DK-KJV] Én mand fra jer skal jage 1.000: for jeres Gud HERREN, det er han der kæmper for jer, som han har lovet jer.
[Jos 23:11 DK-KJV] Pas derfor godt på jerselv, så I elsker jeres Gud HERREN.
[Jos 23:12 DK-KJV] For hvis I på nogen måde vender om, og klynger jer til resterne af disse nationer, ja til disse der er tilbage blandt jer, og skal lave giftemål med dem, og gå ind til dem, og de til jer:
[Jos 23:13 DK-KJV] Da skal I med sikkerhed kende at jeres Gud HERREN ikke længer vil drive disse nationer ud foran jer; men de skal være fælder og klapfælder for jer, og plage jeres sider, og trone i jeres øjne, indtil I går tabt fra dette gode land som jeres Gud HERREN har givet jer.
[Jos 23:14 DK-KJV] Og, læg mærke til, denne dag går jeg hele jordens vej: og I kender i alle jeres hjerter og i alle jeres sjæle, at ikke en ting har fejlet af alle de gode ting som jeres Gud HERREN talte angående jer; alt er sket for jer, og ikke én ting er fejlet deraf.
[Jos 23:15 DK-KJV] Derfor skal det ske, at som alle gode ting er kommet over jer, som jeres Gud HERREN lovede jer; sådant skal HERREN bringe over jer alle onde ting, indtil han har destrueret jer fra dette gode land som jeres Gud HERREN har givet jer.

[Jos 23:16 DK-KJV] Da I har overtrådt jeres Gud HERRENs pagt, som han befalede jer, og har gået og tjent andre guder, og bukket jerselv for dem; da skal HERRENs arrigskab bli' antændt imod jer, og I skal hurtigt gå tabt fra det gode land som han har givet til jer.

Jos 23:7 That ye come not among these nations, these that remain among you; neither make mention of the name of their gods, nor cause to swear by them, neither serve them, nor bow yourselves unto them:
Jos 23:8 But cleave unto the LORD your God, as ye have done unto this day.

Jos 23:9 For the LORD hath driven out from before you great nations and strong: but as for you, no man hath been able to stand before you unto this day.
Jos 23:10 One man of you shall chase a thousand: for the LORD your God, he it is that fighteth for you, as he hath promised you.
Jos 23:11 Take good heed therefore unto yourselves, that ye love the LORD your God.
Jos 23:12 Else if ye do in any wise go back, and cleave unto the remnant of these nations, even these that remain among you, and shall make marriages with them, and go in unto them, and they to you:
Jos 23:13 Know for a certainty that the LORD your God will no more drive out any of these nations from before you; but they shall be snares and traps unto you, and scourges in your sides, and thorns in your eyes, until ye perish from off this good land which the LORD your God hath given you.
Jos 23:14 And, behold, this day I am going the way of all the earth: and ye know in all your hearts and in all your souls, that not one thing hath failed of all the good things which the LORD your God spake concerning you; all are come to pass unto you, and not one thing hath failed thereof.
Jos 23:15 Therefore it shall come to pass, that as all good things are come upon you, which the LORD your God promised you; so shall the LORD bring upon you all evil things, until he have destroyed you from off this good land which the LORD your God hath given you.
Jos 23:16 When ye have transgressed the covenant of the LORD your God, which he commanded you, and have gone and served other gods, and bowed yourselves to them; then shall the anger of the LORD be kindled against you, and ye shall perish quickly from off the good land which he hath given unto you.

Josva Kapitel 24 - Til toppen af Josva - Joshua KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jos 24:1 DK-KJV] Og Josva forsamlede alle Israels stammer ved Shechem, og kaldte på Israels ældste, og på deres ledere, og på deres dommere, og på deres officere; og de presenterede demselv foran Gud.
[Jos 24:2 DK-KJV] Og Josva sagde til hele folket, Dette siger HERREN Israels Gud, Jeres fædre boede på den anden side af oversvømmelsen i gammel tid, ja Terah, Abrahams far, og Nahors far: og de tjente andre guder.
[Jos 24:3 DK-KJV] Og jeg tog jeres fader Abraham fra den anden side af oversvømmelsen, og ledte ham udover hele Canaans land, og multiplicerede hans sæd, og gav ham Isak.
[Jos 24:4 DK-KJV] Og jeg gav Jacob og Esau til Isaac: og jeg gav Esau bjerget Seir, for at besidde det; men Jacob og hans børn gik ned til Egypten.
[Jos 24:5 DK-KJV] Jeg sendte Moses og også Aaron, og jeg plagede Egypten, i overensstemmelse med det som jeg gjorde blandt dem: og bagefter bragte jeg jer ud.
[Jos 24:6 DK-KJV] Og jeg bragte jeres fædre ud af Egypten:

Jos 24:1 And Joshua gathered all the tribes of Israel to Shechem, and called for the elders of Israel, and for their heads, and for their judges, and for their officers; and they presented themselves before God.
Jos 24:2 And Joshua said unto all the people, Thus saith the LORD God of Israel, Your fathers dwelt on the other side of the flood in old time, even Terah, the father of Abraham, and the father of Nachor: and they served other gods.
Jos 24:3 And I took your father Abraham from the other side of the flood, and led him throughout all the land of Canaan, and multiplied his seed, and gave him Isaac.
Jos 24:4 And I gave unto Isaac Jacob and Esau: and I gave unto Esau mount Seir, to possess it; but Jacob and his children went down into Egypt.
Jos 24:5 I sent Moses also and Aaron, and I plagued Egypt, according to that which I did among them: and afterward I brought you out.
Jos 24:6 And I brought your fathers out of Egypt: and ye

og I kom til havet; og Egypterne forfulgte jeres fædre med vogne og ryttere ud i det Røde hav.

[Jos 24:7 DK-KJV] Og da de råbte til HERREN, satte han mørke mellem jer og Egypterne, og bragte havet over dem, og dækkede dem; og jeres øjne har set hvad jeg har gjort i Egypten: og I boede lang tid i vildmarken.
[Jos 24:8 DK-KJV] Og jeg bragte jer ind i Amoriternes land, som bor på den anden side af Jordanfloden; og de kæmpede mod jer: og jeg gav dem ind i jeres hånd, så I måtte besidde deres land; og jeg destruerede dem foran jer.
[Jos 24:9 DK-KJV] Da Balak sønnen af Zippor, Moabs konge, rejste sig og gik i krig imod Israel, og sendte bud og indkaldte Balaam sønnen af Beor for at forbande jer:
[Jos 24:10 DK-KJV] Men jeg ville ikke lytte til Balaam; derfor velsignede han jer stadig: sådant forløste jeg jer ud af hans hånd.
[Jos 24:11 DK-KJV] Og I gik over Jordanfloden, og kom til Jeriko, og Jerikos mænd kæmpede imod jer, Amoriterne, Perizziterne, og Canaaniterne, og Hittiterne, og Girgashiterne, og Hiviterne, og Jebusiterne; og jeg forløste dem ind i jeres hånd.
[Jos 24:12 DK-KJV] Og jeg sendte gedehamsen foran jer, som drev dem ud foran jer, ja de 2 konger fra Amoriterne; men ikke med dit sværd, heller ikke med din bue.
[Jos 24:13 DK-KJV] Og jeg har givet jer et land for hvilket I ikke arbejdede for, og byer hvilke i ikke byggede, og I bor i dem; af vingårde og olivenlunde spiser I som I ikke plantede.
[Jos 24:14 DK-KJV] Nu derfor frygt HERREN, og tjen ham med oprigtighed og i sandhed: og fjern guderne som jeres fædre tjente på den anden side af oversvømmelsen, og i Egypten; og tjen I HERREN.
[Jos 24:15 DK-KJV] Og hvis det ser ondt ud for jer at tjene HERREN, udvælg jer denne dag hvem I vil tjene; om det er guderne som jeres fædre tjente der var på den anden side af oversvømmelsen, eller Amoriternes guder, i hvis land i bor: men angående mig og mit hus, vi vil tjene HERREN.
[Jos 24:16 DK-KJV] Og folket svarede og sagde, Gud forbyde at vi skulle forlade HERREN, for at tjene andre guder;
[Jos 24:17 DK-KJV] For vores Gud HERREN, det er han der bragte os og vore fædre op ud af Egyptens land, fra slaveriets hus, og som gjorde disse store tegn foran vore øjne, og bevarede os på alle vejene hvorpå vi gik, og blandt alle de folk igennem hvem vi passerede:
[Jos 24:18 DK-KJV] Og HERREN fordrev alle de folk ud foran os, ja Amoriterne som boede i landet: derfor vil vi også tjene HERREN; for han er vores Gud.
[Jos 24:19 DK-KJV] Og Josva sagde til folket, I kan ikke tjene HERREN: for han er en hellig Gud; han er en jealou Gud; han vil ikke tilgive jeres overtrædelser heller ikke jeres synder.
[Jos 24:20 DK-KJV] Hvis I forlader HERREN, og tjener underlige guder, da vil han vende og gøre jer ondt, og konsumere jer, efter at han han har gjort jer godt.
[Jos 24:21 DK-KJV] Og folket sagde til Josva, Nej; men vi vil tjene HERREN.
[Jos 24:22 DK-KJV] Og Josva sagde til folket, I er vidner imod jerselv at I har udvalgt jer HERREN, for at tjene ham. Og de sagde, Vi er vidner.
[Jos 24:23 DK-KJV] Fjern derfor nu, sagde han, de underlige guder som er blandt jer, og indvi jeres hjerte til HERREN Israels Gud.
[Jos 24:24 DK-KJV] Og folket sagde til Josva, Vores Gud HERREN vil vi tjene, og hans stemme vil vi adlyde.
[Jos 24:25 DK-KJV] Sådant lavede Josva en pagt med folket

came unto the sea; and the Egyptians pursued after your fathers with chariots and horsemen unto the Red sea.
Jos 24:7 And when they cried unto the LORD, he put darkness between you and the Egyptians, and brought the sea upon them, and covered them; and your eyes have seen what I have done in Egypt: and ye dwelt in the wilderness a long season.
Jos 24:8 And I brought you into the land of the Amorites, which dwelt on the other side Jordan; and they fought with you: and I gave them into your hand, that ye might possess their land; and I destroyed them from before you.
Jos 24:9 Then Balak the son of Zippor, king of Moab, arose and warred against Israel, and sent and called Balaam the son of Beor to curse you:

Jos 24:10 But I would not hearken unto Balaam; therefore he blessed you still: so I delivered you out of his hand.
Jos 24:11 And ye went over Jordan, and came unto Jericho: and the men of Jericho fought against you, the Amorites, and the Perizzites, and the Canaanites, and the Hittites, and the Girgashites, the Hivites, and the Jebusites; and I delivered them into your hand.
Jos 24:12 And I sent the hornet before you, which drave them out from before you, even the two kings of the Amorites; but not with thy sword, nor with thy bow.
Jos 24:13 And I have given you a land for which ye did not labour, and cities which ye built not, and ye dwell in them; of the vineyards and oliveyards which ye planted not do ye eat.
Jos 24:14 Now therefore fear the LORD, and serve him in sincerity and in truth: and put away the gods which your fathers served on the other side of the flood, and in Egypt; and serve ye the LORD.
Jos 24:15 And if it seem evil unto you to serve the LORD, choose you this day whom ye will serve; whether the gods which your fathers served that were on the other side of the flood, or the gods of the Amorites, in whose land ye dwell: but as for me and my house, we will serve the LORD.
Jos 24:16 And the people answered and said, God forbid that we should forsake the LORD, to serve other gods;
Jos 24:17 For the LORD our God, he it is that brought us up and our fathers out of the land of Egypt, from the house of bondage, and which did those great signs in our sight, and preserved us in all the way wherein we went, and among all the people through whom we passed:
Jos 24:18 And the LORD drave out from before us all the people, even the Amorites which dwelt in the land: therefore will we also serve the LORD; for he is our God.
Jos 24:19 And Joshua said unto the people, Ye cannot serve the LORD: for he is an holy God; he is a jealous God; he will not forgive your transgressions nor your sins.
Jos 24:20 If ye forsake the LORD, and serve strange gods, then he will turn and do you hurt, and consume you, after that he hath done you good.
Jos 24:21 And the people said unto Joshua, Nay; but we will serve the LORD.
Jos 24:22 And Joshua said unto the people, Ye are witnesses against yourselves that ye have chosen you the LORD, to serve him. And they said, We are witnesses.
Jos 24:23 Now therefore put away, said he, the strange gods which are among you, and incline your heart unto the LORD God of Israel.
Jos 24:24 And the people said unto Joshua, The LORD our God will we serve, and his voice will we obey.
Jos 24:25 So Joshua made a covenant with the people that

denne dag, og gav dem en vedtægt og et ritual i Shechem.

[Jos 24:26 DK-KJV] Og Josva skrev disse ord i Guds lovbog, og tog en stor sten, og satte den op under en eg, der var ved HERRENs helligdom.
[Jos 24:27 DK-KJV] Og Josva sagde til hele folket, Læg mærke til, denne sten er et vidne for os; for den har hørt alle HERRENs ord som han talte til os: den skal derfor være et vidne for jer, for ikke at I fornægter jeres Gud.
[Jos 24:28 DK-KJV] Sådant lod Josva folket rejse, enhver mand til hans arv.

[Jos 24:29 DK-KJV] Og det skete efter disse ting, at Josva Nuns søn, HERRENs tjener, døde, værende 110 år gammel.
[Jos 24:30 DK-KJV] Og de begravede han på grænsen af hans arv i Timnath-serah, som er på bjerget Ephraim, på nordsiden af bakken Gaash.
[Jos 24:31 DK-KJV] Og Israel tjente HERREN alle Josvas dage, og alle de ældstes dage der overlevede Josva, og som havde kendt hele HERRENs virke, som han havde gjort for Israel.
[Jos 24:32 DK-KJV] Og Josephs knogler, som Israels børn bragte op ud af Egypten, begravede de i Shechem, på en jordparcel som Jacob købte af Hamors sønner Shechems fader for 100 sølvstykker: og den blev arven for Josephs børn.
[Jos 24:33 DK-KJV] Og Eleazar Aarons søn døde; og de begravede ham på en bakke der hørte til Phinehas hans søn, som var givet ham på bjerget Ephraim.

day, and set them a statute and an ordinance in Shechem.

Jos 24:26 And Joshua wrote these words in the book of the law of God, and took a great stone, and set it up there under an oak, that was by the sanctuary of the LORD.
Jos 24:27 And Joshua said unto all the people, Behold, this stone shall be a witness unto us; for it hath heard all the words of the LORD which he spake unto us: it shall be therefore a witness unto you, lest ye deny your God.
Jos 24:28 So Joshua let the people depart, every man unto his inheritance.
Jos 24:29 And it came to pass after these things, that Joshua the son of Nun, the servant of the LORD, died, being an hundred and ten years old.
Jos 24:30 And they buried him in the border of his inheritance in Timnath-serah, which is in mount Ephraim, on the north side of the hill of Gaash.
Jos 24:31 And Israel served the LORD all the days of Joshua, and all the days of the elders that overlived Joshua, and which had known all the works of the LORD, that he had done for Israel.
Jos 24:32 And the bones of Joseph, which the children of Israel brought up out of Egypt, buried they in Shechem, in a parcel of ground which Jacob bought of the sons of Hamor the father of Shechem for an hundred pieces of silver: and it became the inheritance of the children of Joseph.
Jos 24:33 And Eleazar the son of Aaron died; and they buried him in a hill that pertained to Phinehas his son, which was given him in mount Ephraim.

Dommerbogen - Index007
Navnebetydning for Dommer = Mægtig
Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk
Der er deslige oversat vers her og der
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21
Dommerbogen Kapitel 1 - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 1:1 DK-KJV] Nu skete det efter Josvas død, at Israels børn spurgte HERREN, og siger, Hvem af os skal først gå op imod Canaaniterne, for at kæmpe imod dem?
[Do 1:2 DK-KJV] Og HERREN sagde, Judah skal gå op: læg mærke til, jeg har forløst landet ind i hans hånd.
[Do 1:3 DK-KJV] Og Judah sagde til hans bror Simeon, Kom op med mig indtil min lod, så vi må kæmpe imod Canaaniterne; og jeg vil ligeledes gå med dig indtil din lod. Sådant gik Simeon med ham.
[Do 1:4 DK-KJV] Og Judah gik op; og HERREN forløste Canaaniterne og Perizziterne ind i deres hånd: og i Bezek dræbte de 10.000 af deres mænd.
[Do 1:5 DK-KJV] Og i Bezek fandt de Adoni-bezek: og de kæmpede imod ham, og de dræbte Canaaniterne og Perizziterne.
[Do 1:6 DK-KJV] Men Adoni-bezek flygtede; og de forfulgte ham, og fangede ham, og afskar hans tommelfinger og hans storetæer.
[Do 1:7 DK-KJV] Og Adoni-bezek sagde, 70 konger, som har

Jg 1:1 Now after the death of Joshua it came to pass, that the children of Israel asked the LORD, saying, Who shall go up for us against the Canaanites first, to fight against them?
Jg 1:2 And the LORD said, Judah shall go up: behold, I have delivered the land into his hand.
Jg 1:3 And Judah said unto Simeon his brother, Come up with me into my lot, that we may fight against the Canaanites; and I likewise will go with thee into thy lot. So Simeon went with him.
Jg 1:4 And Judah went up; and the LORD delivered the Canaanites and the Perizzites into their hand: and they slew of them in Bezek ten thousand men.
Jg 1:5 And they found Adoni-bezek in Bezek: and they fought against him, and they slew the Canaanites and the Perizzites.
Jg 1:6 But Adoni-bezek fled; and they pursued after him, and caught him, and cut off his thumbs and his great toes.
Jg 1:7 And Adoni-bezek said, Threescore and ten kings,

afskåret deres tommelfinger og storetæer, samlede deres kød under mit bord: som jeg har gjort, sådant har Gud gengældt mig. Og de bragte ham til Jerusalem, og der døde han.

[Do 1:8 DK-KJV] Nu havde Judahs børn kæmpet imod Jerusalem, og havde taget den, og slået den med sværdæggen, og sat byen i brand.
[Do 1:9 DK-KJV] Og bagefter gik Judahs børn ned og kæmpede imod Canaaniterne, der opholdt sig i bjerget, og i syden, og i dalen.

[Do 1:10 DK-KJV] Og Judah gik imod Canaaniterne der opholdt sig i Hebron: (nu var Hebrons navn før Kirjath-arba:) og de dræbte Sheshai, og Ahiman, og Talmai.

[Do 1:11 DK-KJV] Og derfra gik han imod Debirs indbyggere: og Debirs navn var før Kirjath-sepher:

[Do 1:12 DK-KJV] Og Caleb sagde, Han der slår Kirjath-sepher, og tager den, til ham vil jeg give min datter Achsah til hustru.

[Do 1:13 DK-KJV] Og Kenazs søn Othniel, Calebs yngre bror, tog den: og han gav ham hans datter Achsah til hustru.

[Do 1:14 DK-KJV] Og det skete, da hun kom til ham, at hun bevægede ham til at spørge hendes far om en mark: og hun steg ned fra hendes æsel; og Caleb sagde til hende, Hvad vil du?

[Do 1:15 DK-KJV] Og hun sagde til ham, Giv mig en velsignelse: for du har givet mig et sydland: giv mig også kildevand. Og Celeb gav hende de ovre kilder og de nedre kilder.

[Do 1:16 DK-KJV] Og Kenitens børn, Moses' svigerfar, gik op ud af palmetræernes by med Judahs børn ind i Judahs vildmark, som ligger syd for Arad; og de gik og opholdt sig blandt det folk.

[Do 1:17 DK-KJV] Og Judah gik med hans bror Simeon, og de dræbte Canaaniterne der beboede Zephath, og destruerede den fuldstændigt. Og navnet på den by var kaldet Hormah.

[Do 1:18 DK-KJV] Judah tog også Gaza med dens kyst, og Askelon med dens kyst, og Ekron med dens kyst.

[Do 1:19 DK-KJV] Og HERREN var med Judah; og han drev indbyggerne fra bjerget ud; men kunne ikke drive indbyggerne fra dalen ud, fordi de havde vogne af jern.
[Do 1:20 DK-KJV] Og de gav Hebron til Caleb, som Moses sagde: og han bortviste Anaks 3 sønner derhen.

[Do 1:21 DK-KJV] Og Benjamins børn drev ikke Jebusiterne ud der beboede Jerusalem; men Jebusiterne bor sammen med Benjamins børn indtil denne dag.
[Do 1:22 DK-KJV] Og Josephs hus, de gik også op imod Beth-el: og HERREN var med dem.
[Do 1:23 DK-KJV] Og Josephs hus sendte for at udspionere Beth-el. (Nu var navnet på den by før Luz.)
[Do 1:24 DK-KJV] Og spionerne så en mand der kom ud af byen, og de sagde til ham, Vis os, vi ber dig, indgangen ind i byen, og vi vil vise dig barmhjertighed.
[Do 1:25 DK-KJV] Og da han viste dem indgangen ind i byen, slog de byen med sværdæggen; men de lod den mand gå og hele hans familie.

[Do 1:26 DK-KJV] Og den mand gik ind i Hittiternes land, og

having their thumbs and their great toes cut off, gathered their meat under my table: as I have done, so God hath requited me. And they brought him to Jerusalem, and there he died.
Jg 1:8 Now the children of Judah had fought against Jerusalem, and had taken it, and smitten it with the edge of the sword, and set the city on fire.
Jg 1:9 And afterward the children of Judah went down to fight against the Canaanites, that dwelt in the mountain, and in the south, and in the valley.
Jg 1:10 And Judah went against the Canaanites that dwelt in Hebron: (now the name of Hebron before was Kirjath-arba:) and they slew Sheshai, and Ahiman, and Talmai.
Jg 1:11 And from thence he went against the inhabitants of Debir: and the name of Debir before was Kirjath-sepher:
Jg 1:12 And Caleb said, He that smiteth Kirjath-sepher, and taketh it, to him will I give Achsah my daughter to wife.
Jg 1:13 And Othniel the son of Kenaz, Caleb's younger brother, took it: and he gave him Achsah his daughter to wife.
Jg 1:14 And it came to pass, when she came to him, that she moved him to ask of her father a field: and she lighted from off her ass; and Caleb said unto her, What wilt thou?
Jg 1:15 And she said unto him, Give me a blessing: for thou hast given me a south land; give me also springs of water. And Caleb gave her the upper springs and the nether springs.
Jg 1:16 And the children of the Kenite, Moses' father in law, went up out of the city of palm trees with the children of Judah into the wilderness of Judah, which lieth in the south of Arad; and they went and dwelt among the people.
Jg 1:17 And Judah went with Simeon his brother, and they slew the Canaanites that inhabited Zephath, and utterly destroyed it. And the name of the city was called Hormah.
Jg 1:18 Also Judah took Gaza with the coast thereof, and Askelon with the coast thereof, and Ekron with the coast thereof.
Jg 1:19 And the LORD was with Judah; and he drave out the inhabitants of the mountain; but could not drive out the inhabitants of the valley, because they had chariots of iron.
Jg 1:20 And they gave Hebron unto Caleb, as Moses said: and he expelled thence the three sons of Anak.
Jg 1:21 And the children of Benjamin did not drive out the Jebusites that inhabited Jerusalem; but the Jebusites dwell with the children of Benjamin in Jerusalem unto this day.
Jg 1:22 And the house of Joseph, they also went up against Beth-el: and the LORD was with them.
Jg 1:23 And the house of Joseph sent to descry Beth-el. (Now the name of the city before was Luz.)
Jg 1:24 And the spies saw a man come forth out of the city, and they said unto him, Shew us, we pray thee, the entrance into the city, and we will shew thee mercy.
Jg 1:25 And when he shewed them the entrance into the city, they smote the city with the edge of the sword; but they let go the man and all his family.

Jg 1:26 And the man went into the land of the Hittites,

byggede en by, og kaldte dens navn Luz: hvilket er dens navn indtil denne dag.
[Do 1:27 DK-KJV] Manasse drev hverken indbyggerne fra Beth-shean og hendes provinsbyer ud, eller Taanach og hendes provinsbyer, eller indbyggerne fra Dor og hendes provinsbyer, eller indbyggerne fra Ibleam og hendes provinsbyer, eller indbyggerne fra Megiddo og hendes provinsbyer: men Canaaniterne ville bo i det land.

[Do 1:28 DK-KJV] Og det skete, da Israel var stærk, at de beskattede Canaaniterne, og drev dem ikke fuldstændigt ud.
[Do 1:29 DK-KJV] Ephraim drev heller ikke Canaaniterne ud der opholdt sig i Gezer; men Canaaniterne opholdt sig i Gezer blandt dem.
[Do 1:30 DK-KJV] Zebulun drev hverken indbyggerne fra Kitron ud, eller indbyggerne fra Nahalon: men Canaaniterne opholdt sig blandt dem, og blev skattebetalere.
[Do 1:31 DK-KJV] Asher drev hverken indbyggerne fra Accho ud, eller indbyggerne fra Zidon, eller fra Ahlab, eller fra Achzib, eller fra Helbah, eller fra Aphik, eller fra Rehob,

[Do 1:32 DK-KJV] Men Asheriterne opholdt sig blandt Canaaniterne, det lands indbyggere: for de drev dem ikke ud.
[Do 1:33 DK-KJV] Naphtali drev hverken indbyggerne fra Beth-shemesh ud, eller indbyggerne fra Beth-anath; men han boede blandt Canaaniterne, det lands indbyggere: imidlertid blev indbyggerne fra Beth-shemesh og fra Beth-anath skattebetalere til dem.

[Do 1:34 DK-KJV] Og Amoriterne tvang Dans børn op på bjerget: for de ville ikke tillade dem at komme ned i dalen:
[Do 1:35 DK-KJV] Men Amoriterne ville opholde sig på Heres bjerg i Aijalon: hånden fra Josephs hus fik dog overhånd, sådant at de blev skattebetalere.
[Do 1:36 DK-KJV] Og Amoriternes kyst var fra opgangen til Akrabbim, fra stenen, og opad.

and built a city, and called the name thereof Luz: which is the name thereof unto this day.
Jg 1:27 Neither did Manasseh drive out the inhabitants of Beth-shean and her towns, nor Taanach and her towns, nor the inhabitants of Dor and her towns, nor the inhabitants of Ibleam and her towns, nor the inhabitants of Megiddo and her towns: but the Canaanites would dwell in that land.
Jg 1:28 And it came to pass, when Israel was strong, that they put the Canaanites to tribute, and did not utterly drive them out.
Jg 1:29 Neither did Ephraim drive out the Canaanites that dwelt in Gezer; but the Canaanites dwelt in Gezer among them.
Jg 1:30 Neither did Zebulun drive out the inhabitants of Kitron, nor the inhabitants of Nahalol; but the Canaanites dwelt among them, and became tributaries.
Jg 1:31 Neither did Asher drive out the inhabitants of Accho, nor the inhabitants of Zidon, nor of Ahlab, nor of Achzib, nor of Helbah, nor of Aphik, nor of Rehob:
Jg 1:32 But the Asherites dwelt among the Canaanites, the inhabitants of the land: for they did not drive them out.
Jg 1:33 Neither did Naphtali drive out the inhabitants of Beth-shemesh, nor the inhabitants of Beth-anath; but he dwelt among the Canaanites, the inhabitants of the land: nevertheless the inhabitants of Beth-shemesh and of Beth-anath became tributaries unto them.
Jg 1:34 And the Amorites forced the children of Dan into the mountain: for they would not suffer them to come down to the valley:
Jg 1:35 But the Amorites would dwell in mount Heres in Aijalon, and in Shaalbim: yet the hand of the house of Joseph prevailed, so that they became tributaries.
Jg 1:36 And the coast of the Amorites was from the going up to Akrabbim, from the rock, and upward.

Dommerbogen Kapitel 2 - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 2:1 DK-KJV] Og en engel fra HERREN kom op fra Gilgal til Bochim, og sagde, Jeg lavede jer for at gå op ud af Egypten, og har bragt jer indtil det land jeg svor til jeres fædre; og jeg sagde, Jeg vil aldrig bryde min pagt med jer.
[Do 2:2 DK-KJV] Og I skal ikke lave nogen liga med indbyggerne fra dette land: I skal vælte deres altre; men I har ikke adlydt min stemme: hvorfor har I gjort dette?
[Do 2:3 DK-KJV] Derfor sagde jeg også, Jeg vil ikke drive dem ud foran jer; men de skal være som torne i jeres sider, og deres guder skal være en fælde for jer.
[Do 2:4 DK-KJV] Og det skete, da HERRENs engel talte disse ord til alle Israels børn, at folket opløftede deres stemmer, og græd.
[Do 2:5 DK-KJV] Og de kaldte navnet på det sted Bochim: og der ofrede de til HERREN.
[Do 2:6 DK-KJV] Og da Josva havde ladet folket gå, gik hver mand fra Israels børn til hans arv, for at besidde landet.
[Do 2:7 DK-KJV] Og folket tjente HERREN alle Josvas dage, og alle de ældstes dage der overlevede Josva, som havde set alle HERRENs store gerninger, som han gjorde for Israel.

Jg 2:1 And an angel of the LORD came up from Gilgal to Bochim, and said, I made you to go up out of Egypt, and have brought you unto the land which I sware unto your fathers; and I said, I will never break my covenant with you.
Jg 2:2 And ye shall make no league with the inhabitants of this land; ye shall throw down their altars: but ye have not obeyed my voice: why have ye done this?
Jg 2:3 Wherefore I also said, I will not drive them out from before you; but they shall be as thorns in your sides, and their gods shall be a snare unto you.
Jg 2:4 And it came to pass, when the angel of the LORD spake these words unto all the children of Israel, that the people lifted up their voice, and wept.
Jg 2:5 And they called the name of that place Bochim: and they sacrificed there unto the LORD.
Jg 2:6 And when Joshua had let the people go, the children of Israel went every man unto his inheritance to possess the land.
Jg 2:7 And the people served the LORD all the days of Joshua, and all the days of the elders that outlived Joshua, who had seen all the great works of the LORD, that he did for Israel.

[Do 2:8 DK-KJV] Og Josva Nuns søn, HERRENs tjener, døde, værende 110 år gammel.
[Do 2:9 DK-KJV] Og de begravede ham på grænsen af hans arv i Timnath-heres, på bjerget Ephraim, på nordsiden af Gaash bakken.
[Do 2:10 DK-KJV] Og også hele den generation var samlet hos deres fædre: og der rejste sig en anden generation efter dem, som ikke kendte HERREN, og heller ikke de gerninger som han havde gjort for Israel.
[Do 2:11 DK-KJV] Og Israels børn gjorde i HERRENs øjne ondt, og tjente Baalim:
[Do 2:12 DK-KJV] Og de forlod deres fædres Gud HERREN, som bragte dem ud af Egyptens land, og fulgte andre guder, af folkets guder der var rundt omkring dem, og bøjede demselv for dem, og provokerede HERREN til vrede.
[Do 2:13 DK-KJV] Og de forlod HERREN, og tjente Baal og Ashtaroth.
[Do 2:14 DK-KJV] Og HERRENs vrede var antændt imod Israel, og han forløste dem ind i hænderne på plyndrere der plyndrede dem, og han solgte dem ind i hænderne på deres fjender rundt omkring, sådant at de ikke længere kunne stå foran deres fjender.
[Do 2:15 DK-KJV] Hvorsomhelst de gik ud, var HERRENs hånd imod dem for ondt, som HERREN havde sagt, og som HERREN havde svoret overfor dem: og de var meget nødstedte.
[Do 2:16 DK-KJV] Imidlertid oprejste HERREN dommere, som forløste dem ud af hænderne på dem der plyndrede dem.
[Do 2:17 DK-KJV] Og alligevel ville de ikke lytte til deres dommere, men de gik og horede efter andre guder, og bøjede demselv for dem: og vendte sig hurtigt væk fra den vej deres fædre vandrede på, i at adlyde HERRENs befalinger: men sådant gjorde de ikke.
[Do 2:18 DK-KJV] Og da HERREN oprejste dem dommere, da var HERREN med dommeren, og forløste dem ud af hænderne på deres fjender alle dommernes dage: for deres sukken omvendte HERREN på grund af dem der undertrykte dem og plagede dem.
[Do 2:19 DK-KJV] Og det skete, da dommeren var død, at de returnerede, og korrumperede demselv mere end deres fædre, i at følge andre guder for at tjene dem, og at bøje sig ned for dem; de holdt sig ikke fra deres egen gøren, heller ikke fra deres stædige vej.
[Do 2:20 DK-KJV] Og HERRENs vrede var stor imod Israel; og han sagde, Eftersom dette folk har overtrådt min pagt som jeg befalede deres fædre, og ikke har lyttet til min stemme;
[Do 2:21 DK-KJV] Også vil jeg herefter ikke mere uddrive nogen foran dem af de nationer som Josva efterlod da han døde:
[Do 2:22 DK-KJV] Så jeg gennem dem må teste Israel, om de vil holde HERRENs vej for at vandre deri, som deres fædre holdt den, eller ikke.
[Do 2:23 DK-KJV] Derfor efterlod HERREN disse nationer, uden hurtigt at drive dem ud; og han forløste dem heller ikke ind i Josvas hånd.

Jg 2:8 And Joshua the son of Nun, the servant of the LORD, died, being an hundred and ten years old.
Jg 2:9 And they buried him in the border of his inheritance in Timnath-heres, in the mount of Ephraim, on the north side of the hill Gaash.
Jg 2:10 And also all that generation were gathered unto their fathers: and there arose another generation after them, which knew not the LORD, nor yet the works which he had done for Israel.
Jg 2:11 And the children of Israel did evil in the sight of the LORD, and served Baalim:
Jg 2:12 And they forsook the LORD God of their fathers, which brought them out of the land of Egypt, and followed other gods, of the gods of the people that were round about them, and bowed themselves unto them, and provoked the LORD to anger.
Jg 2:13 And they forsook the LORD, and served Baal and Ashtaroth.

Jg 2:14 And the anger of the LORD was hot against Israel, and he delivered them into the hands of spoilers that spoiled them, and he sold them into the hands of their enemies round about, so that they could not any longer stand before their enemies.

Jg 2:15 Whithersoever they went out, the hand of the LORD was against them for evil, as the LORD had said, and as the LORD had sworn unto them: and they were greatly distressed.

Jg 2:16 Nevertheless the LORD raised up judges, which delivered them out of the hand of those that spoiled them.
Jg 2:17 And yet they would not hearken unto their judges, but they went a whoring after other gods, and bowed themselves unto them: they turned quickly out of the way which their fathers walked in, obeying the commandments of the LORD; but they did not so.
Jg 2:18 And when the LORD raised them up judges, then the LORD was with the judge, and delivered them out of the hand of their enemies all the days of the judge: for it repented the LORD because of their groanings by reason of them that oppressed them and vexed them.
Jg 2:19 And it came to pass, when the judge was dead, that they returned, and corrupted themselves more than their fathers, in following other gods to serve them, and to bow down unto them; they ceased not from their own doings, nor from their stubborn way.
Jg 2:20 And the anger of the LORD was hot against Israel; and he said, Because that this people hath transgressed my covenant which I commanded their fathers, and have not hearkened unto my voice;

Jg 2:21 I also will not henceforth drive out any from before them of the nations which Joshua left when he died:
Jg 2:22 That through them I may prove Israel, whether they will keep the way of the LORD to walk therein, as their fathers did keep it, or not.
Jg 2:23 Therefore the LORD left those nations, without driving them out hastily; neither delivered he them into the hand of Joshua.

Dommerbogen Kapitel 3 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 3:1 DK-KJV]

Jg 3:1 Now these are the nations which the LORD left, to

prove Israel by them, even as many of Israel as had not known all the wars of Canaan;

[Do 3:2 DK-KJV] Jg 3:2 Only that the generations of the children of Israel might know, to teach them war, at the least such as before knew nothing thereof;

[Do 3:3 DK-KJV] Nemlig, Jg 3:3 Namely, five lords of the Philistines, and all the Canaanites, and the Sidonians, and the Hivites that dwelt in mount Lebanon, from mount Baal-hermon unto the entering in of Hamath.

[Do 3:4 DK-KJV] Jg 3:4 And they were to prove Israel by them, to know whether they would hearken unto the commandments of the LORD, which he commanded their fathers by the hand of Moses.

[Do 3:5 DK-KJV] Jg 3:5 And the children of Israel dwelt among the Canaanites, Hittites, and Amorites, and Perizzites, and Hivites, and Jebusites:

[Do 3:6 DK-KJV] Jg 3:6 And they took their daughters to be their wives, and gave their daughters to their sons, and served their gods.

[Do 3:7 DK-KJV] Jg 3:7 And the children of Israel did evil in the sight of the LORD, and forgat the LORD their God, and served Baalim and the groves.

[Do 3:8 DK-KJV] Jg 3:8 Therefore the anger of the LORD was hot against Israel, and he sold them into the hand of Chushan-rishathaim king of Mesopotamia: and the children of Israel served Chushan-rishathaim eight years.

[Do 3:9 DK-KJV] Jg 3:9 And when the children of Israel cried unto the LORD, the LORD raised up a deliverer to the children of Israel, who delivered them, even Othniel the son of Kenaz, Caleb's younger brother.

[Do 3:10 DK-KJV] Jg 3:10 And the Spirit of the LORD came upon him, and he judged Israel, and went out to war: and the LORD delivered Chushan-rishathaim king of Mesopotamia into his hand; and his hand prevailed against Chushan-rishathaim.

[Do 3:11 DK-KJV] Jg 3:11 And the land had rest forty years. And Othniel the son of Kenaz died.

[Do 3:12 DK-KJV] Jg 3:12 And the children of Israel did evil again in the sight of the LORD: and the LORD strengthened Eglon the king of Moab against Israel, because they had done evil in the sight of the LORD.

[Do 3:13 DK-KJV] Jg 3:13 And he gathered unto him the children of Ammon and Amalek, and went and smote Israel, and possessed the city of palm trees.

[Do 3:14 DK-KJV] Jg 3:14 So the children of Israel served Eglon the king of Moab eighteen years.

[Do 3:15 DK-KJV] Jg 3:15 But when the children of Israel cried unto the LORD, the LORD raised them up a deliverer, Ehud the son of Gera, a Benjamite, a man lefthanded: and by him the children of Israel sent a present unto Eglon the king of Moab.

[Do 3:16 DK-KJV] Jg 3:16 But Ehud made him a dagger which had two edges, of a cubit length; and he did gird it under his raiment upon his right thigh.

[Do 3:17 DK-KJV] Jg 3:17 And he brought the present unto Eglon king of Moab: and Eglon was a very fat man.

[Do 3:18 DK-KJV] Jg 3:18 And when he had made an end to offer the present, he sent away the people that bare the present.

[Do 3:19 DK-KJV] Jg 3:19 But he himself turned again from the quarries that were by Gilgal, and said, I have a secret errand unto thee, O king: who said, Keep silence. And all that stood by him went out from him.

[Do 3:20 DK-KJV] Jg 3:20 And Ehud came unto him; and he was sitting in a summer parlour, which he had for himself alone. And Ehud

said, I have a message from God unto thee. And he arose out of his seat.

[Do 3:21 DK-KJV]

Jg 3:21 And Ehud put forth his left hand, and took the dagger from his right thigh, and thrust it into his belly:

[Do 3:22 DK-KJV]

Jg 3:22 And the haft also went in after the blade; and the fat closed upon the blade, so that he could not draw the dagger out of his belly; and the dirt came out.

[Do 3:23 DK-KJV]

Jg 3:23 Then Ehud went forth through the porch, and shut the doors of the parlour upon him, and locked them.

[Do 3:24 DK-KJV]

Jg 3:24 When he was gone out, his servants came; and when they saw that, behold, the doors of the parlour were locked, they said, Surely he covereth his feet in his summer chamber.

[Do 3:25 DK-KJV]

Jg 3:25 And they tarried till they were ashamed: and, behold, he opened not the doors of the parlour; therefore they took a key, and opened them: and, behold, their lord was fallen down dead on the earth.

[Do 3:26 DK-KJV]

Jg 3:26 And Ehud escaped while they tarried, and passed beyond the quarries, and escaped unto Seirath.

[Do 3:27 DK-KJV] Og det skete, da han var kommet, at han blæste i en trompet på Ephraims bjerg, og Israels børn, gik ned med ham fra bjerget, og han foran dem.

Jg 3:27 And it came to pass, when he was come, that he blew a trumpet in the mountain of Ephraim, and the children of Israel went down with him from the mount, and he before them.

[Do 3:28 DK-KJV] Og han sagde til dem, Følg efter mig: for HERREN har forløst jeres fjender Moabiterne ind i jeres hånd. Og de gik ned efter ham, og indtog Jordanflodens vadesteder over imod Moab, og tillod intet menneske at passere over.

Jg 3:28 And he said unto them, Follow after me: for the LORD hath delivered your enemies the Moabites into your hand. And they went down after him, and took the fords of Jordan toward Moab, and suffered not a man to pass over.

[Do 3:29 DK-KJV] Og på det tidspunkt dræbte de omkring 10.000 mænd, alle sunde og stærke, og alle tapre mænd; og der var ikke en mand der unslap.

Jg 3:29 And they slew of Moab at that time about ten thousand men, all lusty, and all men of valour; and there escaped not a man.

[Do 3:30 DK-KJV] Sådant var Moab den dag lagt ind under Israels hånd. Og landet havde hvile i 80 år

Jg 3:30 So Moab was subdued that day under the hand of Israel. And the land had rest fourscore years.

[Do 3:31 DK-KJV] Og efter ham var Shamgar sønnen af Anath, som af Filisterne dræbte 600 mænd med en oksedrivers pigstav: og han forløste også Israel.

Jg 3:31 And after him was Shamgar the son of Anath, which slew of the Philistines six hundred men with an ox goad: and he also delivered Israel.

Dommerbogen Kapitel 4 mangler dansk oversættelse på nær 9 vers - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 4:1 DK-KJV] Og igen gjorde Israels børn i HERRENs øjne ondt, da Ehud var død.

Jg 4:1 And the children of Israel again did evil in the sight of the LORD, when Ehud was dead.

[Do 4:2 DK-KJV] Og HERREN solgte dem ind i hånden på kong Jabin fra Canaan, der regerede i Hazor; kaptajnen over denne hær var Sisera, der boede i Hedningernes Harosheth.

Jg 4:2 And the LORD sold them into the hand of Jabin king of Canaan, that reigned in Hazor; the captain of whose host was Sisera, which dwelt in Harosheth of the Gentiles.

[Do 4:3 DK-KJV] Og Israels børn råbte på HERREN: for han havde 900 stridsvogne af jern; og i 20 år undertrykte han mægtigt Israels børn.

Jg 4:3 And the children of Israel cried unto the LORD: for he had nine hundred chariots of iron; and twenty years he mightily oppressed the children of Israel.

[Do 4:4 DK-KJV] Og Deborah, en profetinde, hustruen af Lapidoth, hun dømte Israel i den tid.

Jg 4:4 And Deborah, a prophetess, the wife of Lapidoth, she judged Israel at that time.

[Do 4:5 DK-KJV] Og hun boede under Deborahs palmetræ mellem Ramah og Beth-el på Ephraim-bjerget: og Israels børn kom op til hende for dom.

Jg 4:5 And she dwelt under the palm tree of Deborah between Ramah and Beth-el in mount Ephraim: and the children of Israel came up to her for judgment.

[Do 4:6 DK-KJV] Og hun sendte bud ud fra Kedesh-naphtali og indkaldte Barak sønnen af Abinoam, og sagde til ham, Har HERREN Israels Gud ikke befalet, Gå og drag mod Tabor, og ta' 10.000 mænd med af Naphtalis børn og af Zebuluns børn?

Jg 4:6 And she sent and called Barak the son of Abinoam out of Kedesh-naphtali, and said unto him, Hath not the LORD God of Israel commanded, saying, Go and draw toward mount Tabor, and take with thee ten thousand men of the children of Naphtali and of the children of Zebulun?

[Do 4:7 DK-KJV] Og jeg vil drage Sisera mod dig til floden Kishon, kaptajnen for Jabins hær, med hans stridsvogne og hans folkemængder; og jeg vil forløse ham ind i din hånd.

Jg 4:7 And I will draw unto thee to the river Kishon Sisera, the captain of Jabin's army, with his chariots and his multitude; and I will deliver him into thine hand.

[Do 4:8 DK-KJV] Og Barak sagde til hende, Hvis du vil gå med mig, da vil jeg gå: men hvis du ikke vil gå med

Jg 4:8 And Barak said unto her, If thou wilt go with me, then I will go: but if thou wilt not go with me, then I will not go.

mig, da vil jeg ikke gå.

[Do 4:9 DK-KJV] Og hun sagde, Jeg vil helt sikkert gå med dig: den rejse som du tager skal til trods for det ikke være for din ære; for HERREN skal sælge Sisera ind i hånden på en kvinde. Og Deborah rejste sig, og gik med Barak til Kedesh.

Jg 4:9 And she said, I will surely go with thee: notwithstanding the journey that thou takest shall not be for thine honour; for the LORD shall sell Sisera into the hand of a woman. And Deborah arose, and went with Barak to Kedesh.

[Do 4:10 DK-KJV]

Jg 4:10 And Barak called Zebulun and Naphtali to Kedesh; and he went up with ten thousand men at his feet: and Deborah went up with him.

[Do 4:11 DK-KJV]

Jg 4:11 Now Heber the Kenite, which was of the children of Hobab the father in law of Moses, had severed himself from the Kenites, and pitched his tent unto the plain of Zaanaim, which is by Kedesh.

[Do 4:12 DK-KJV]

Jg 4:12 And they shewed Sisera that Barak the son of Abinoam was gone up to mount Tabor.

[Do 4:13 DK-KJV]

Jg 4:13 And Sisera gathered together all his chariots, even nine hundred chariots of iron, and all the people that were with him, from Harosheth of the Gentiles unto the river of Kishon.

[Do 4:14 DK-KJV]

Jg 4:14 And Deborah said unto Barak, Up; for this is the day in which the LORD hath delivered Sisera into thine hand: is not the LORD gone out before thee? So Barak went down from mount Tabor, and ten thousand men after him.

[Do 4:15 DK-KJV]

Jg 4:15 And the LORD discomfited Sisera, and all his chariots, and all his host, with the edge of the sword before Barak; so that Sisera lighted down off his chariot, and fled away on his feet.

[Do 4:16 DK-KJV]

Jg 4:16 But Barak pursued after the chariots, and after the host, unto Harosheth of the Gentiles: and all the host of Sisera fell upon the edge of the sword; and there was not a man left.

[Do 4:17 DK-KJV]

Jg 4:17 Howbeit Sisera fled away on his feet to the tent of Jael the wife of Heber the Kenite: for there was peace between Jabin the king of Hazor and the house of Heber the Kenite.

[Do 4:18 DK-KJV]

Jg 4:18 And Jael went out to meet Sisera, and said unto him, Turn in, my lord, turn in to me; fear not. And when he had turned in unto her into the tent, she covered him with a mantle.

[Do 4:19 DK-KJV]

Jg 4:19 And he said unto her, Give me, I pray thee, a little water to drink; for I am thirsty. And she opened a bottle of milk, and gave him drink, and covered him.

[Do 4:20 DK-KJV]

Jg 4:20 Again he said unto her, Stand in the door of the tent, and it shall be, when any man doth come and inquire of thee, and say, Is there any man here? that thou shalt say, No.

[Do 4:21 DK-KJV]

Jg 4:21 Then Jael Heber's wife took a nail of the tent, and took an hammer in her hand, and went softly unto him, and smote the nail into his temples, and fastened it into the ground: for he was fast asleep and weary. So he died.

[Do 4:22 DK-KJV]

Jg 4:22 And, behold, as Barak pursued Sisera, Jael came out to meet him, and said unto him, Come, and I will shew thee the man whom thou seekest. And when he came into her tent, behold, Sisera lay dead, and the nail was in his temples.

[Do 4:23 DK-KJV]

Jg 4:23 So God subdued on that day Jabin the king of Canaan before the children of Israel.

[Do 4:24 DK-KJV]

Jg 4:24 And the hand of the children of Israel prospered, and prevailed against Jabin the king of Canaan, until they had destroyed Jabin king of Canaan.

Dommerbogen Kapitel 5 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 5:1 DK-KJV]

Jg 5:1 Then sang Deborah and Barak the son of Abinoam on that day, saying,

[Do 5:2 DK-KJV]

Jg 5:2 Praise ye the LORD for the avenging of Israel, when the people willingly offered themselves.

[Do 5:3 DK-KJV] Lyt, Kæreste I konger, lyt efter,

Jg 5:3 Hear, O ye kings; give ear, O ye princes; I, even I, will sing

Kæreste I prinser; jeg, ja jeg, vil synge til HERREN; jeg vil synge lovsang til HERREN Israels Gud.	unto the LORD; I will sing praise to the LORD God of Israel.
[Do 5:4 DK-KJV]	Jg 5:4 LORD, when thou wentest out of Seir, when thou marchedst out of the field of Edom, the earth trembled, and the heavens dropped, the clouds also dropped water.
[Do 5:5 DK-KJV] HERREN Israels Gud	Jg 5:5 The mountains melted from before the LORD, even that Sinai from before the LORD God of Israel.
[Do 5:6 DK-KJV]	Jg 5:6 In the days of Shamgar the son of Anath, in the days of Jael, the highways were unoccupied, and the travellers walked through byways.
[Do 5:7 DK-KJV]	Jg 5:7 The inhabitants of the villages ceased, they ceased in Israel, until that I Deborah arose, that I arose a mother in Israel.
[Do 5:8 DK-KJV]	Jg 5:8 They chose new gods; then was war in the gates: was there a shield or spear seen among forty thousand in Israel?
[Do 5:9 DK-KJV]	Jg 5:9 My heart is toward the governors of Israel, that offered themselves willingly among the people. Bless ye the LORD.
[Do 5:10 DK-KJV]	Jg 5:10 Speak, ye that ride on white asses, ye that sit in judgment, and walk by the way.
[Do 5:11 DK-KJV]	Jg 5:11 They that are delivered from the noise of archers in the places of drawing water, there shall they rehearse the righteous acts of the LORD, even the righteous acts toward the inhabitants of his villages in Israel: then shall the people of the LORD go down to the gates.
[Do 5:12 DK-KJV]	Jg 5:12 Awake, awake, Deborah: awake, awake, utter a song: arise, Barak, and lead thy captivity captive, thou son of Abinoam.
[Do 5:13 DK-KJV]	Jg 5:13 Then he made him that remaineth have dominion over the nobles among the people: the LORD made me have dominion over the mighty.
[Do 5:14 DK-KJV]	Jg 5:14 Out of Ephraim was there a root of them against Amalek; after thee, Benjamin, among thy people; out of Machir came down governors, and out of Zebulun they that handle the pen of the writer.
[Do 5:15 DK-KJV]	Jg 5:15 And the princes of Issachar were with Deborah; even Issachar, and also Barak: he was sent on foot into the valley. For the divisions of Reuben there were great thoughts of heart.
[Do 5:16 DK-KJV]	Jg 5:16 Why abodest thou among the sheepfolds, to hear the bleatings of the flocks? For the divisions of Reuben there were great searchings of heart.
[Do 5:17 DK-KJV]	Jg 5:17 Gilead abode beyond Jordan: and why did Dan remain in ships? Asher continued on the sea shore, and abode in his breaches.
[Do 5:18 DK-KJV]	Jg 5:18 Zebulun and Naphtali were a people that jeoparded their lives unto the death in the high places of the field.
[Do 5:19 DK-KJV]	Jg 5:19 The kings came and fought, then fought the kings of Canaan in Taanach by the waters of Megiddo; they took no gain of money.
[Do 5:20 DK-KJV] De kæmpede fra himlen; stjernerne i deres rækker kæmpede imod Sisera.	Jg 5:20 They fought from heaven; the stars in their courses fought against Sisera.
[Do 5:21 DK-KJV] Floden fra Kishon rev dem væk, den gamle flod, Kishonfloden. Kæreste min sjæl, du har trådt styrker ned.	Jg 5:21 The river of Kishon swept them away, that ancient river, the river Kishon. O my soul, thou hast trodden down strength.
[Do 5:22 DK-KJV] Derefter var hestehovene brudt ved hjælp af de galopperende, deres mægtige éneres galopperen.	Jg 5:22 Then were the horsehoofs broken by the means of the pransings, the pransings of their mighty ones.
[Do 5:23 DK-KJV] Forban I Meroz, siger HERRENs engel, forban I bitterligt dens indbyggere; fordi de ikke kom for at hjælpe HERREN, for at hjælpe HERREN imod den mægtige.	Jg 5:23 Curse ye Meroz, said the angel of the LORD, curse ye bitterly the inhabitants thereof; because they came not to the help of the LORD, to the help of the LORD against the mighty.
[Do 5:24 DK-KJV] Jael hustruen af Keniten Heber skal være velsignet over kvinder, i teltet skal hun være velsignet over kvinder.	Jg 5:24 Blessed above women shall Jael the wife of Heber the Kenite be, blessed shall she be above women in the tent.
[Do 5:25 DK-KJV] Han spurgte om vand, og hun gav ham mælk; hun frembragte smør i en ret fra herren.	Jg 5:25 He asked water, and she gave him milk; she brought forth butter in a lordly dish.
[Do 5:26 DK-KJV] Hun lagde hendes hånd på sømmet, og hendes højre hånd på håndværkerens	Jg 5:26 She put her hand to the nail, and her right hand to the workmen's hammer; and with the hammer she smote Sisera, she

hammer; og med hammeren slog hun Sisera, hun slog hans hoved af, da hun havde pircet og gennemboret hans tindinger.

smote off his head, when she had pierced and stricken through his temples.

[Do 5:27 DK-KJV] Ved hendes fødder bukkede han, han faldt, han lå ned: ved hendes fødder bukkede han, han faldt: der bukkede han, der faldt han død ned.

Jg 5:27 At her feet he bowed, he fell, he lay down: at her feet he bowed, he fell: where he bowed, there he fell down dead.

[Do 5:28 DK-KJV] Siseras mor kiggede ud af vinduet, og råbte gennem gitteret, Hvorfor er hans stridsvogn så lang tid om at ankomme? hvorfor venter hjulene fra hans stridsvogne?

Jg 5:28 The mother of Sisera looked out at a window, and cried through the lattice, Why is his chariot so long in coming? why tarry the wheels of his chariots?

[Do 5:29 DK-KJV]

Jg 5:29 Her wise ladies answered her, yea, she returned answer to herself,

[Do 5:30 DK-KJV]

Jg 5:30 Have they not sped? have they not divided the prey; to every man a damsel or two; to Sisera a prey of divers colours, a prey of divers colours of needlework, of divers colours of needlework on both sides, meet for the necks of them that take the spoil?

[Do 5:31 DK-KJV]

Jg 5:31 So let all thine enemies perish, O LORD: but let them that love him be as the sun when he goeth forth in his might. And the land had rest forty years.

Dommerbogen Kapitel 6 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 6:1 DK-KJV]

Jg 6:1 And the children of Israel did evil in the sight of the LORD: and the LORD delivered them into the hand of Midian seven years.

[Do 6:2 DK-KJV]

Jg 6:2 And the hand of Midian prevailed against Israel: and because of the Midianites the children of Israel made them the dens which are in the mountains, and caves, and strong holds.

[Do 6:3 DK-KJV]

Jg 6:3 And so it was, when Israel had sown, that the Midianites came up, and the Amalekites, and the children of the east, even they came up against them;

[Do 6:4 DK-KJV] Og de omringede dem, og destruerede jordens tilvækst, indtil de kom til Gaza, og efterlod ingen forsørgelse til Israel, hverken får, eller okse, eller æsel.

Jg 6:4 And they encamped against them, and destroyed the increase of the earth, till thou come unto Gaza, and left no sustenance for Israel, neither sheep, nor ox, nor ass.

[Do 6:5 DK-KJV]

Jg 6:5 For they came up with their cattle and their tents, and they came as grasshoppers for multitude; for both they and their camels were without number: and they entered into the land to destroy it.

[Do 6:6 DK-KJV]

Jg 6:6 And Israel was greatly impoverished because of the Midianites; and the children of Israel cried unto the LORD.

[Do 6:7 DK-KJV]

Jg 6:7 And it came to pass, when the children of Israel cried unto the LORD because of the Midianites,

[Do 6:8 DK-KJV] , Dette siger HERREN Israels Gud, Jeg bragte jer op fra Egypten, og bragte jer frem ud af slaveriets hus;

Jg 6:8 That the LORD sent a prophet unto the children of Israel, which said unto them, Thus saith the LORD God of Israel, I brought you up from Egypt, and brought you forth out of the house of bondage;

[Do 6:9 DK-KJV]

Jg 6:9 And I delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of all that oppressed you, and drave them out from before you, and gave you their land;

[Do 6:10 DK-KJV]

Jg 6:10 And I said unto you, I am the LORD your God; fear not the gods of the Amorites, in whose land ye dwell: but ye have not obeyed my voice.

[Do 6:11 DK-KJV]

Jg 6:11 And there came an angel of the LORD, and sat under an oak which was in Ophrah, that pertained unto Joash the Abi-ezrite: and his son Gideon threshed wheat by the winepress, to hide it from the Midianites.

[Do 6:12 DK-KJV]

Jg 6:12 And the angel of the LORD appeared unto him, and said unto him, The LORD is with thee, thou mighty man of valour.

[Do 6:13 DK-KJV]

Jg 6:13 And Gideon said unto him, Oh my Lord, if the LORD be with us, why then is all this befallen us? and where be all his miracles which our fathers told us of, saying, Did not the LORD bring us up from Egypt? but now the LORD hath forsaken us, and delivered us into the hands of the Midianites.

[Do 6:14 DK-KJV]

Jg 6:14 And the LORD looked upon him, and said, Go in this thy might, and thou shalt save Israel from the hand of the Midianites: have not I sent thee?

[Do 6:15 DK-KJV]

Jg 6:15 And he said unto him, Oh my Lord, wherewith shall I save Israel?

behold, my family is poor in Manasseh, and I am the least in my father's house.

Jg 6:16 And the LORD said unto him, Surely I will be with thee, and thou shalt
[Do 6:16 DK-KJV] smite the Midianites as one man.

Jg 6:17 And he said unto him, If now I have found grace in thy sight, then shew
[Do 6:17 DK-KJV] me a sign that thou talkest with me.

Jg 6:18 Depart not hence, I pray thee, until I come unto thee, and bring forth my present, and set it before thee. And he said, I will tarry until thou come
[Do 6:18 DK-KJV] again.

Jg 6:19 And Gideon went in, and made ready a kid, and unleavened cakes of
[Do 6:19 DK-KJV] usyrede kager fra et efa- an ephah of flour: the flesh he put in a basket, and he put the broth in a pot,
mål 22 liter med mel: and brought it out unto him under the oak, and presented it.

Jg 6:20 And the angel of God said unto him, Take the flesh and the unleavened cakes, and lay them upon this rock, and pour out the broth. And he
[Do 6:20 DK-KJV] did so.

Jg 6:21 Then the angel of the LORD put forth the end of the staff that was in his hand, and touched the flesh and the unleavened cakes; and there rose up fire out of the rock, and consumed the flesh and the unleavened cakes. Then
[Do 6:21 DK-KJV] the angel of the LORD departed out of his sight.

Jg 6:22 And when Gideon perceived that he was an angel of the LORD, Gideon said, Alas, O Lord GOD! for because I have seen an angel of the
[Do 6:22 DK-KJV] LORD face to face.

Jg 6:23 And the LORD said unto him, Peace be unto thee; fear not: thou shalt
[Do 6:23 DK-KJV] not die.

Jg 6:24 Then Gideon built an altar there unto the LORD, and called it Jehovah-
[Do 6:24 DK-KJV] shalom: unto this day it is yet in Ophrah of the Abi-ezrites.

Jg 6:25 And it came to pass the same night, that the LORD said unto him, Take thy father's young bullock, even the second bullock of seven years old, and throw down the altar of Baal that thy father hath, and cut down the grove
[Do 6:25 DK-KJV] that is by it:

Jg 6:26 And build an altar unto the LORD thy God upon the top of this rock, in the ordered place, and take the second bullock, and offer a burnt sacrifice with
[Do 6:26 DK-KJV] the wood of the grove which thou shalt cut down.

Jg 6:27 Then Gideon took ten men of his servants, and did as the LORD had said unto him: and so it was, because he feared his father's household, and the
[Do 6:27 DK-KJV] men of the city, that he could not do it by day, that he did it by night.

Jg 6:28 And when the men of the city arose early in the morning, behold, the altar of Baal was cast down, and the grove was cut down that was by it, and
[Do 6:28 DK-KJV] the second bullock was offered upon the altar that was built.

Jg 6:29 And they said one to another, Who hath done this thing? And when they inquired and asked, they said, Gideon the son of Joash hath done this
[Do 6:29 DK-KJV] thing.

Jg 6:30 Then the men of the city said unto Joash, Bring out thy son, that he may die: because he hath cast down the altar of Baal, and because he hath cut
[Do 6:30 DK-KJV] down the grove that was by it.

Jg 6:31 And Joash said unto all that stood against him, Will ye plead for Baal? will ye save him? he that will plead for him, let him be put to death whilst it is yet morning: if he be a god, let him plead for himself, because one hath cast
[Do 6:31 DK-KJV] down his altar.

Jg 6:32 Therefore on that day he called him Jerubbaal, saying, Let Baal plead
[Do 6:32 DK-KJV] against him, because he hath thrown down his altar.

Jg 6:33 Then all the Midianites and the Amalekites and the children of the east
[Do 6:33 DK-KJV] , og slog lejren op i were gathered together, and went over, and pitched in the valley of Jezreel.

Jg 6:34 But the Spirit of the LORD came upon Gideon, and he blew a trumpet;
[Do 6:34 DK-KJV] and Abi-ezer was gathered after him.

Jg 6:35 And he sent messengers throughout all Manasseh; who also was gathered after him: and he sent messengers unto Asher, and unto Zebulun,
[Do 6:35 DK-KJV] and unto Naphtali; and they came up to meet them.

Jg 6:36 And Gideon said unto God, If thou wilt save Israel by mine hand, as
[Do 6:36 DK-KJV] thou hast said,

Jg 6:37 Behold, I will put a fleece of wool in the floor; and if the dew be on the fleece only, and it be dry upon all the earth beside, then shall I know that thou
[Do 6:37 DK-KJV] wilt save Israel by mine hand, as thou hast said.

Jg 6:38 And it was so: for he rose up early on the morrow, and thrust the fleece
[Do 6:38 DK-KJV] together, and wringed the dew out of the fleece, a bowl full of water.

Jg 6:39 And Gideon said unto God, Let not thine anger be hot against me, and I will speak but this once: let me prove, I pray thee, but this once with the fleece; let it now be dry only upon the fleece, and upon all the ground let there
[Do 6:39 DK-KJV] be dew.
Jg 6:40 And God did so that night: for it was dry upon the fleece only, and there
[Do 6:40 DK-KJV] was dew on all the ground.

Dommerbogen Kapitel 7 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jg 7:1 Then Jerubbaal, who is Gideon, and all the people that were with him, rose up early, and pitched beside the well of Harod: so that the host of the Midianites were on the north side of them, by the hill of
[Do 7:1 DK-KJV] Moreh, in the valley.
Jg 7:2 And the LORD said unto Gideon, The people that are with thee are too many for me to give the Midianites into their hands, lest Israel vaunt themselves against me, saying, Mine own hand hath saved
[Do 7:2 DK-KJV] me.
Jg 7:3 Now therefore go to, proclaim in the ears of the people, saying, Whosoever is fearful and afraid, let him return and depart early from mount Gilead. And there returned of the people twenty and two
[Do 7:3 DK-KJV] thousand; and there remained ten thousand.
Jg 7:4 And the LORD said unto Gideon, The people are yet too many; bring them down unto the water, and I will try them for thee there: and it shall be, that of whom I say unto thee, This shall go with thee, the same shall go with thee; and of whomsoever I say unto thee, This shall not go with thee, the same
[Do 7:4 DK-KJV] shall not go.
Jg 7:5 So he brought down the people unto the water: and the LORD said unto Gideon, Every one that lappeth of the water with his tongue, as a dog lappeth, him shalt thou set by himself; likewise every one
[Do 7:5 DK-KJV] that boweth down upon his knees to drink.
[Do 7:6 DK-KJV] Jg 7:6 And the number of them that lapped, putting their hand to their mouth, were three hundred men:
Og antallet på dem but all the rest of the people bowed down upon their knees to drink water.
Jg 7:7 And the LORD said unto Gideon, By the three hundred men that lapped will I save you, and
[Do 7:7 DK-KJV] deliver the Midianites into thine hand: and let all the other people go every man unto his place.
Jg 7:8 So the people took victuals in their hand, and their trumpets: and he sent all the rest of Israel every man unto his tent, and retained those three hundred men: and the host of Midian was beneath
[Do 7:8 DK-KJV] him in the valley.
Jg 7:9 And it came to pass the same night, that the LORD said unto him, Arise, get thee down unto the
[Do 7:9 DK-KJV] host; for I have delivered it into thine hand.
[Do 7:10 DK-KJV] Jg 7:10 But if thou fear to go down, go thou with Phurah thy servant down to the host:
Jg 7:11 And thou shalt hear what they say; and afterward shall thine hands be strengthened to go down unto the host. Then went he down with Phurah his servant unto the outside of the armed men
[Do 7:11 DK-KJV] that were in the host.
Jg 7:12 And the Midianites and the Amalekites and all the children of the east lay along in the valley like grasshoppers for multitude; and their camels were without number, as the sand by the sea side for
[Do 7:12 DK-KJV] multitude.
Jg 7:13 And when Gideon was come, behold, there was a man that told a dream unto his fellow, and said, Behold, I dreamed a dream, and, lo, a cake of barley bread tumbled into the host of Midian, and
[Do 7:13 DK-KJV] came unto a tent, and smote it that it fell, and overturned it, that the tent lay along.
Jg 7:14 And his fellow answered and said, This is nothing else save the sword of Gideon the son of
[Do 7:14 DK-KJV] Joash, a man of Israel: for into his hand hath God delivered Midian, and all the host.
Jg 7:15 And it was so, when Gideon heard the telling of the dream, and the interpretation thereof, that he worshipped, and returned into the host of Israel, and said, Arise; for the LORD hath delivered into
[Do 7:15 DK-KJV] your hand the host of Midian.
Jg 7:16 And he divided the three hundred men into three companies, and he put a trumpet in every
[Do 7:16 DK-KJV] man's hand, with empty pitchers, and lamps within the pitchers.
Jg 7:17 And he said unto them, Look on me, and do likewise: and, behold, when I come to the outside
[Do 7:17 DK-KJV] of the camp, it shall be that, as I do, so shall ye do.
Jg 7:18 When I blow with a trumpet, I and all that are with me, then blow ye the trumpets also on every
[Do 7:18 DK-KJV] side of all the camp, and say, The sword of the LORD, and of Gideon.
Jg 7:19 So Gideon, and the hundred men that were with him, came unto the outside of the camp in the beginning of the middle watch; and they had but newly set the watch: and they blew the trumpets, and
[Do 7:19 DK-KJV] brake the pitchers that were in their hands.
Jg 7:20 And the three companies blew the trumpets, and brake the pitchers, and held the lamps in their left hands, and the trumpets in their right hands to blow withal: and they cried, The sword of the LORD,
[Do 7:20 DK-KJV] and of Gideon.

Jg 7:21 And they stood every man in his place round about the camp: and all the host ran, and cried,
[Do 7:21 DK-KJV] and fled.
Jg 7:22 And the three hundred blew the trumpets, and the LORD set every man's sword against his fellow, even throughout all the host: and the host fled to Beth-shittah in Zererath, and to the border of
[Do 7:22 DK-KJV] Abel-meholah, unto Tabbath.
Jg 7:23 And the men of Israel gathered themselves together out of Naphtali, and out of Asher, and out
[Do 7:23 DK-KJV] of all Manasseh, and pursued after the Midianites.
Jg 7:24 And Gideon sent messengers throughout all mount Ephraim, saying, Come down against the Midianites, and take before them the waters unto Beth-barah and Jordan. Then all the men of Ephraim
[Do 7:24 DK-KJV] gathered themselves together, and took the waters unto Beth-barah and Jordan.
Jg 7:25 And they took two princes of the Midianites, Oreb and Zeeb; and they slew Oreb upon the rock Oreb, and Zeeb they slew at the winepress of Zeeb, and pursued Midian, and brought the heads of
[Do 7:25 DK-KJV] Oreb and Zeeb to Gideon on the other side Jordan.

Dommerbogen Kapitel 8 mangler dansk oversættelse - på nær 9 vers - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 8:1 DK-KJV] Og Ephraims mænd sagde til ham, Hvorfor har du tjent os således, så du ikke kaldte på os, da du drog i kamp mod Midianiterne? Og de irettesatte han skarpt på grund af det.
Jg 8:1 And the men of Ephraim said unto him, Why hast thou served us thus, that thou calledst us not, when thou wentest to fight with the Midianites? And they did chide with him sharply.

[Do 8:2 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvad har jeg nu gjort i sammenligning med jer? Er ikke indsamling af Ephraims druer bedre end Abi-ezers vinhøst?
Jg 8:2 And he said unto them, What have I done now in comparison of you? Is not the gleaning of the grapes of Ephraim better than the vintage of Abi-ezer?

[Do 8:3 DK-KJV] Gud har forløst Medians prins ind i jeres hænder, Oreb og Zeeb: og hvad var jeg i stand til at gøre i sammenligning med jer? Da var deres vrede stilnet imod ham, da han havde sagt det.
Jg 8:3 God hath delivered into your hands the princes of Midian, Oreb and Zeeb: and what was I able to do in comparison of you? Then their anger was abated toward him, when he had said that.

[Do 8:4 DK-KJV] Og Gideon kom til Jordanfloden, og passerede over, han, og 300 mænd der var hos ham, udmattet, men forfulgte dem alligevel.
Jg 8:4 And Gideon came to Jordan, and passed over, he, and the three hundred men that were with him, faint, yet pursuing them.

[Do 8:5 DK-KJV] Og han sagde til Succoths mænd, Giv, jeg ber jer, brødstykker til folket der fulgte mig; for de er udmattede, og jeg forfølger efter Zebah og Zalmunna, Midians konger.
Jg 8:5 And he said unto the men of Succoth, Give, I pray you, loaves of bread unto the people that follow me; for they be faint, and I am pursuing after Zebah and Zalmunna, kings of Midian.

[Do 8:6 DK-KJV] Og prinserne fra Succoth sagde, Er Zebah and Zalmunnas hænder nu i din hånd, så vi skulle gi' brød til din hær?
Jg 8:6 And the princes of Succoth said, Are the hands of Zebah and Zalmunna now in thine hand, that we should give bread unto thine army?

[Do 8:7 DK-KJV] Og Gideon sagde, Når derfor HERREN har forløst Zebah and Zalmunna ind i min hånd, da vil jeg flå jeres kød med vildmarkens torne og med tidsler.
Jg 8:7 And Gideon said, Therefore when the LORD hath delivered Zebah and Zalmunna into mine hand, then I will tear your flesh with the thorns of the wilderness and with briers.

[Do 8:8 DK-KJV] Og så gik han op til Penuel, og sagde det samme til dem: og Penuels mænd svarede ham som Succoths mænd havde svaret ham.
Jg 8:8 And he went up thence to Penuel, and spake unto them likewise: and the men of Penuel answered him as the men of Succoth had answered him.

[Do 8:9 DK-KJV] Og han talte også til Penuels mænd, og siger, Når jeg kommer tilbage i fred, vil jeg bryde dette tårn ned.
Jg 8:9 And he spake also unto the men of Penuel, saying, When I come again in peace, I will break down this tower.

[Do 8:10 DK-KJV]
Jg 8:10 Now Zebah and Zalmunna were in Karkor, and their hosts with them, about fifteen thousand men, all that were left of all the hosts of the children of the east: for there fell an hundred and twenty thousand men that drew sword.

[Do 8:11 DK-KJV]
Jg 8:11 And Gideon went up by the way of them that dwelt in tents on the east of Nobah and Jogbehah, and smote the host: for the host was secure.

[Do 8:12 DK-KJV]
Jg 8:12 And when Zebah and Zalmunna fled, he pursued after them, and took the two kings of Midian, Zebah and Zalmunna, and discomfited all the host.

[Do 8:13 DK-KJV]
Jg 8:13 And Gideon the son of Joash returned from battle before the sun was up,

[Do 8:14 DK-KJV]
Jg 8:14 And caught a young man of the men of Succoth, and inquired of him: and he described unto him the princes of Succoth, and the elders thereof, even threescore and seventeen men.

[Do 8:15 DK-KJV]
Jg 8:15 And he came unto the men of Succoth, and said, Behold

Zebah and Zalmunna, with whom ye did upbraid me, saying, Are the hands of Zebah and Zalmunna now in thine hand, that we should give bread unto thy men that are weary?

Jg 8:16 And he took the elders of the city, and thorns of the wilderness and briers, and with them he taught the men of

[Do 8:16 DK-KJV] Succoth.

Jg 8:17 And he beat down the tower of Penuel, and slew the men

[Do 8:17 DK-KJV] of the city.

Jg 8:18 Then said he unto Zebah and Zalmunna, What manner of men were they whom ye slew at Tabor? And they answered, As thou art, so were they; each one resembled the children of a

[Do 8:18 DK-KJV] king.

Jg 8:19 And he said, They were my brethren, even the sons of my mother: as the LORD liveth, if ye had saved them alive, I

[Do 8:19 DK-KJV] would not slay you.

Jg 8:20 And he said unto Jether his firstborn, Up, and slay them. But the youth drew not his sword: for he feared, because he was

[Do 8:20 DK-KJV] yet a youth.

Jg 8:21 Then Zebah and Zalmunna said, Rise thou, and fall upon us: for as the man is, so is his strength. And Gideon arose, and slew Zebah and Zalmunna, and took away the ornaments that

[Do 8:21 DK-KJV] were on their camels' necks.

Jg 8:22 Then the men of Israel said unto Gideon, Rule thou over us, both thou, and thy son, and thy son's son also: for thou hast

[Do 8:22 DK-KJV] delivered us from the hand of Midian.

Jg 8:23 And Gideon said unto them, I will not rule over you,

[Do 8:23 DK-KJV] neither shall my son rule over you: the LORD shall rule over you.

Jg 8:24 And Gideon said unto them, I would desire a request of you, that ye would give me every man the earrings of his prey.

[Do 8:24 DK-KJV] (For they had golden earrings, because they were Ishmaelites.)

Jg 8:25 And they answered, We will willingly give them. And they spread a garment, and did cast therein every man the earrings of

[Do 8:25 DK-KJV] his prey.

[Do 8:26 DK-KJV] Og vægten på guldøreringene som han bad om var 1.700 guldshekler; ved siden af smykker, og kraver, og violette klæder der var på Midians konge, og kæderne der var omkring halsen på deres deres kameler.

Jg 8:26 And the weight of the golden earrings that he requested was a thousand and seven hundred shekels of gold; beside ornaments, and collars, and purple raiment that was on the kings of Midian, and beside the chains that were about their camels' necks.

Jg 8:27 And Gideon made an ephod thereof, and put it in his city, even in Ophrah: and all Israel went thither a whoring after it:

[Do 8:27 DK-KJV] which thing became a snare unto Gideon, and to his house.

Jg 8:28 Thus was Midian subdued before the children of Israel, so that they lifted up their heads no more. And the country was in

[Do 8:28 DK-KJV] quietness forty years in the days of Gideon.

Jg 8:29 And Jerubbaal the son of Joash went and dwelt in his

[Do 8:29 DK-KJV] own house.

Jg 8:30 And Gideon had threescore and ten sons of his body

[Do 8:30 DK-KJV] begotten: for he had many wives.

Jg 8:31 And his concubine that was in Shechem, she also bare

[Do 8:31 DK-KJV] him a son, whose name he called Abimelech.

Jg 8:32 And Gideon the son of Joash died in a good old age, and was buried in the sepulchre of Joash his father, in Ophrah of the

[Do 8:32 DK-KJV] Abi-ezrites.

Jg 8:33 And it came to pass, as soon as Gideon was dead, that the children of Israel turned again, and went a whoring after

[Do 8:33 DK-KJV] Baalim, and made Baal-berith their god.

Jg 8:34 And the children of Israel remembered not the LORD their God, who had delivered them out of the hands of all their

[Do 8:34 DK-KJV] enemies on every side:

[Do 8:35 DK-KJV] De viste heller ikke godhed mod Jerubbaals hus, nemlig, Gideon, i overensstemmelse med hele den godhed som han havde vist mod Israel.

Jg 8:35 Neither shewed they kindness to the house of Jerubbaal, namely, Gideon, according to all the goodness which he had shewed unto Israel.

[Do 9:1 DK-KJV] Og Abimelech sønnen til Jerubbaal gik mod Shechem til hans mors brødre, og talte med dem, og med hele familien i huset til hans morfar, og siger,

Jg 9:1 And Abimelech the son of Jerubbaal went to Shechem unto his mother's brethren, and communed with them, and with all the family of the house of his mother's father, saying,

[Do 9:2 DK-KJV] Tal, jeg ber jer, i ørene på alle mændene fra Shechem, Om det er bedst for jer, enten at ha' sønnerne til Jerubbaal, som er 70 personer, til at regere over jer, eller at én til at regere over jer? husk også på at jeg er jeres knogler og jeres kød.

Jg 9:2 Speak, I pray you, in the ears of all the men of Shechem, Whether is better for you, either that all the sons of Jerubbaal, which are threescore and ten persons, reign over you, or that one reign over you? remember also that I am your bone and your flesh.

[Do 9:3 DK-KJV] Og hans mors brødre talte alle disse ord fra ham i ørene på alle mændene fra Shechem: og deres hjerte havde trang til at følge Abimelech; for de sagde, Han er vor bror.

Jg 9:3 And his mother's brethren spake of him in the ears of all the men of Shechem all these words: and their hearts inclined to follow Abimelech; for they said, He is our brother.

[Do 9:4 DK-KJV] Og ud af Baal-beriths hus gav de ham 70 sølvstykker, og for dem hyrede Abimelech nyttesløse og hensynsløse personer, som fulgte efter ham.

Jg 9:4 And they gave him threescore and ten pieces of silver out of the house of Baal-berith, wherewith Abimelech hired vain and light persons, which followed him.

[Do 9:5 DK-KJV] Og han gik til hans fars hus i Ophrah, og dræbte hans brødre sønnerne til Jerubbaal, som var 70 personer, på en sten: imidlertid var den yngste søn til Jerubbaal stadig tilbage; for han havde gemt sig.

Jg 9:5 And he went unto his father's house at Ophrah, and slew his brethren the sons of Jerubbaal, being threescore and ten persons, upon one stone: notwithstanding yet Jotham the youngest son of Jerubbaal was left; for he hid himself.

[Do 9:6 DK-KJV] Og alle mændene fra Shechem forsamledes, og hele Millos hus, og gik, og gjorde Abimelech til konge, ved søjlesletten der var i Shechem.

Jg 9:6 And all the men of Shechem gathered together, and all the house of Millo, and went, and made Abimelech king, by the plain of the pillar that was in Shechem.

[Do 9:7 DK-KJV] Og da de fortalte det til Jotham, Gik og stod han på toppen af Gerizimbjerget, og opløftede hans stemme, og råbte, og sagde til dem, Lyt til mig, I mænd fra Shechem, så Gud må lytte på jer.

Jg 9:7 And when they told it to Jotham, he went and stood in the top of mount Gerizim, and lifted up his voice, and cried, and said unto them, Hearken unto me, ye men of Shechem, that God may hearken unto you.

[Do 9:8 DK-KJV] Træerne gik på et tidspunkt ud for at salve en konge over dem; og de sagde til oliventræet, Reger du over os.

Jg 9:8 The trees went forth on a time to anoint a king over them; and they said unto the olive tree, Reign thou over us.

[Do 9:9 DK-KJV] Men oliventræet sagde til dem, Skulle jeg efterlade min fedme, den som de ærer Gud og mennesket med gennem mig, og gå for at bli' forfremmet over træerne?

Jg 9:9 But the olive tree said unto them, Should I leave my fatness, wherewith by me they honour God and man, and go to be promoted over the trees?

[Do 9:10 DK-KJV] Og træerne sagde til figentræet, Kom du, og reger over os.

Jg 9:10 And the trees said to the fig tree, Come thou, and reign over us.

[Do 9:11 DK-KJV] Men figentræet sagde til dem, Skulle jeg forlade min sødme, og min gode frugt, og gå for at bli' forfremmet over træerne?

Jg 9:11 But the fig tree said unto them, Should I forsake my sweetness, and my good fruit, and go to be promoted over the trees?

[Do 9:12 DK-KJV] Da sagde træerne til vinstokken, Kom du, og reger over os.

Jg 9:12 Then said the trees unto the vine, Come thou, and reign over us.

[Do 9:13 DK-KJV] Og vinstokken sagde til dem, Skulle jeg efterlade min vin, som skåler med Gud og mennesket, og gå for at bli' forfremmet over træerne?

Jg 9:13 And the vine said unto them, Should I leave my wine, which cheereth God and man, and go to be promoted over the trees?

[Do 9:14 DK-KJV] Da sagde alle træerne til brombærbusken, Kom du, og reger over os.

Jg 9:14 Then said all the trees unto the bramble, Come thou, and reign over us.

[Do 9:15 DK-KJV] Og brombærbusken sagde til træerne, Hvis I virkelig salver mig som konge over jer, så kom og sæt jeres lid til min skygge: og hvis ikke, lad ild komme ud af brombærbusken, og fortære Libanons cedertræer.

Jg 9:15 And the bramble said unto the trees, If in truth ye anoint me king over you, then come and put your trust in my shadow: and if not, let fire come out of the bramble, and devour the cedars of Lebanon.

[Do 9:16 DK-KJV] Hvis I nu derfor, har gjort sandt og oprigtigt, ved at gøre Abimelech til konge, og hvis I har handlet vel mod Jerubbaal og hans hus, og har gjort mod ham efter hvad han fortjener;

Jg 9:16 Now therefore, if ye have done truly and sincerely, in that ye have made Abimelech king, and if ye have dealt well with Jerubbaal and his house, and have done unto him according to the deserving of his hands;

[Do 9:17 DK-KJV] (For min far kæmpede for jer, og oplevede hans liv langt, og forløste jer ud af Midians

Jg 9:17 (For my father fought for you, and adventured his life far, and delivered you out of the hand of Midian:

hånd:

[Do 9:18 DK-KJV] Og I er denne dag rejst op imod min fars hus, og har dræbt hans sønner, 70 personer, på en sten, og har gjort Abimelech, sønnen til hans tjenestepige, konge over mændene fra Shechem, fordi han er jeres bror;)
Jg 9:18 And ye are risen up against my father's house this day, and have slain his sons, threescore and ten persons, upon one stone, and have made Abimelech, the son of his maidservant, king over the men of Shechem, because he is your brother;)

[Do 9:19 DK-KJV] Hvis I da denne dag har handlet sandt og oprigtigt mod Jerubbaal og mod hans hus, så jubel I over Abimelech, og lad også ham juble over jer:
Jg 9:19 If ye then have dealt truly and sincerely with Jerubbaal and with his house this day, then rejoice ye in Abimelech, and let him also rejoice in you:

[Do 9:20 DK-KJV] Men hvis ikke, lad ild komme ud fra Abimelech, og fortære mændene fra Shechem, og Millos hus; og lad ild komme ud fra Shechem, og fra Millos hus, og fortære Abimelech.
Jg 9:20 But if not, let fire come out from Abimelech, and devour the men of Shechem, and the house of Millo; and let fire come out from the men of Shechem, and from the house of Millo, and devour Abimelech.

[Do 9:21 DK-KJV] Og Jotham stak af, og flygtede, og gik til Beer, og boede der, fordi han var bange for hans bror Abimelech.
Jg 9:21 And Jotham ran away, and fled, and went to Beer, and dwelt there, for fear of Abimelech his brother.

[Do 9:22 DK-KJV] Da Abimelech havde regeret 3 år over Israel,
Jg 9:22 When Abimelech had reigned three years over Israel,

[Do 9:23 DK-KJV] Da sendte Gud en ond ånd mellem Abimelech og mændene fra Shechem: og mændene fra Shechem handlede forræderisk mod Abimelech:
Jg 9:23 Then God sent an evil spirit between Abimelech and the men of Shechem; and the men of Shechem dealt treacherously with Abimelech:

[Do 9:24 DK-KJV] Så ondskaben gjort mod de 70 sønner af Jerubbaal måtte komme, og deres blod bli' lagt på Abimelech deres bror, som dræbte dem; og på mændene fra Shechem, som hjalp ham med at slå hans brødre ihjel.
Jg 9:24 That the cruelty done to the threescore and ten sons of Jerubbaal might come, and their blood be laid upon Abimelech their brother, which slew them; and upon the men of Shechem, which aided him in the killing of his brethren.

[Do 9:25 DK-KJV]
Jg 9:25 And the men of Shechem set liers in wait for him in the top of the mountains, and they robbed all that came along that way by them: and it was told Abimelech.

[Do 9:26 DK-KJV]
Jg 9:26 And Gaal the son of Ebed came with his brethren, and went over to Shechem: and the men of Shechem put their confidence in him.

[Do 9:27 DK-KJV]
Jg 9:27 And they went out into the fields, and gathered their vineyards, and trode the grapes, and made merry, and went into the house of their god, and did eat and drink, and cursed Abimelech.

[Do 9:28 DK-KJV]
Jg 9:28 And Gaal the son of Ebed said, Who is Abimelech, and who is Shechem, that we should serve him? is not he the son of Jerubbaal? and Zebul his officer? serve the men of Hamor the father of Shechem: for why should we serve him?

[Do 9:29 DK-KJV] Og Gud gi' at dette folk var under min hånd! da ville jeg fjerne Abimelech. Og han sagde til Abimelech, Forstør dig hær, og kom ud.
Jg 9:29 And would to God this people were under my hand! then would I remove Abimelech. And he said to Abimelech, Increase thine army, and come out.

[Do 9:30 DK-KJV]
Jg 9:30 And when Zebul the ruler of the city heard the words of Gaal the son of Ebed, his anger was kindled.

[Do 9:31 DK-KJV]
Jg 9:31 And he sent messengers unto Abimelech privily, saying, Behold, Gaal the son of Ebed and his brethren be come to Shechem; and, behold, they fortify the city against thee.

[Do 9:32 DK-KJV]
Jg 9:32 Now therefore up by night, thou and the people that is with thee, and lie in wait in the field:

[Do 9:33 DK-KJV]
Jg 9:33 And it shall be, that in the morning, as soon as the sun is up, thou shalt rise early, and set upon the city: and, behold, when he and the people that is with him come out against thee, then mayest thou do to them as thou shalt find occasion.

[Do 9:34 DK-KJV]
Jg 9:34 And Abimelech rose up, and all the people that were with him, by night, and they laid wait against Shechem in four companies.

[Do 9:35 DK-KJV]
Jg 9:35 And Gaal the son of Ebed went out, and stood in the entering of the gate of the city: and Abimelech rose up, and the people that were with him, from lying in wait.

[Do 9:36 DK-KJV]
Jg 9:36 And when Gaal saw the people, he said to Zebul, Behold, there come people down from the top of the mountains. And Zebul said unto him, Thou seest the shadow of the mountains as if they

were men.

[Do 9:37 DK-KJV]
Jg 9:37 And Gaal spake again and said, See there come people down by the middle of the land, and another company come along by the plain of Meonenim.

[Do 9:38 DK-KJV]
Jg 9:38 Then said Zebul unto him, Where is now thy mouth, wherewith thou saidst, Who is Abimelech, that we should serve him? is not this the people that thou hast despised? go out, I pray now, and fight with them.

[Do 9:39 DK-KJV]
Jg 9:39 And Gaal went out before the men of Shechem, and fought with Abimelech.

[Do 9:40 DK-KJV]
Jg 9:40 And Abimelech chased him, and he fled before him, and many were overthrown and wounded, even unto the entering of the gate.

[Do 9:41 DK-KJV]
Jg 9:41 And Abimelech dwelt at Arumah: and Zebul thrust out Gaal and his brethren, that they should not dwell in Shechem.

[Do 9:42 DK-KJV]
Jg 9:42 And it came to pass on the morrow, that the people went out into the field; and they told Abimelech.

[Do 9:43 DK-KJV]
Jg 9:43 And he took the people, and divided them into three companies, and laid wait in the field, and looked, and, behold, the people were come forth out of the city; and he rose up against them, and smote them.

[Do 9:44 DK-KJV]
Jg 9:44 And Abimelech, and the company that was with him, rushed forward, and stood in the entering of the gate of the city: and the two other companies ran upon all the people that were in the fields, and slew them.

[Do 9:45 DK-KJV]
Jg 9:45 And Abimelech fought against the city all that day; and he took the city, and slew the people that was therein, and beat down the city, and sowed it with salt.

[Do 9:46 DK-KJV]
Jg 9:46 And when all the men of the tower of Shechem heard that, they entered into an hold of the house of the god Berith.

[Do 9:47 DK-KJV]
Jg 9:47 And it was told Abimelech, that all the men of the tower of Shechem were gathered together.

[Do 9:48 DK-KJV]
Jg 9:48 And Abimelech gat him up to mount Zalmon, he and all the people that were with him; and Abimelech took an axe in his hand, and cut down a bough from the trees, and took it, and laid it on his shoulder, and said unto the people that were with him, What ye have seen me do, make haste, and do as I have done.

[Do 9:49 DK-KJV]
Jg 9:49 And all the people likewise cut down every man his bough, and followed Abimelech, and put them to the hold, and set the hold on fire upon them; so that all the men of the tower of Shechem died also, about a thousand men and women.

[Do 9:50 DK-KJV] Da gik Abimelech til Thebez, og omringede Thebez, og indtog den.
Jg 9:50 Then went Abimelech to Thebez, and encamped against Thebez, and took it.

[Do 9:51 DK-KJV]
Jg 9:51 But there was a strong tower within the city, and thither fled all the men and women, and all they of the city, and shut it to them, and gat them up to the top of the tower.

[Do 9:52 DK-KJV]
Jg 9:52 And Abimelech came unto the tower, and fought against it, and went hard unto the door of the tower to burn it with fire.

[Do 9:53 DK-KJV]
Jg 9:53 And a certain woman cast a piece of a millstone upon Abimelech's head, and all to brake his skull.

[Do 9:54 DK-KJV]
Jg 9:54 Then he called hastily unto the young man his armourbearer, and said unto him, Draw thy sword, and slay me, that men say not of me, A woman slew him. And his young man thrust him through, and he died.

[Do 9:55 DK-KJV]
Jg 9:55 And when the men of Israel saw that Abimelech was dead, they departed every man unto his place.

[Do 9:56 DK-KJV]
Jg 9:56 Thus God rendered the wickedness of Abimelech, which he did unto his father, in slaying his seventy brethren:

[Do 9:57 DK-KJV]
Jg 9:57 And all the evil of the men of Shechem did God render upon their heads: and upon them came the curse of Jotham the son of Jerubbaal.

[Do 10:1 DK-KJV]	Jg 10:1 And after Abimelech there arose to defend Israel Tola the son of Puah, the son of Dodo, a man of Issachar; and he dwelt in Shamir in mount Ephraim.
[Do 10:2 DK-KJV]	Jg 10:2 And he judged Israel twenty and three years, and died, and was buried in Shamir.
[Do 10:3 DK-KJV]	Jg 10:3 And after him arose Jair, a Gileadite, and judged Israel twenty and two years.
[Do 10:4 DK-KJV]	Jg 10:4 And he had thirty sons that rode on thirty ass colts, and they had thirty cities, which are called Havoth-jair unto this day, which are in the land of Gilead.
[Do 10:5 DK-KJV]	Jg 10:5 And Jair died, and was buried in Camon.
[Do 10:6 DK-KJV]	Jg 10:6 And the children of Israel did evil again in the sight of the LORD, and served Baalim, and Ashtaroth, and the gods of Syria, and the gods of Zidon, and the gods of Moab, and the gods of the children of Ammon, and the gods of the Philistines, and forsook the LORD, and served not him.
[Do 10:7 DK-KJV]	Jg 10:7 And the anger of the LORD was hot against Israel, and he sold them into the hands of the Philistines, and into the hands of the children of Ammon.
[Do 10:8 DK-KJV]	Jg 10:8 And that year they vexed and oppressed the children of Israel: eighteen years, all the children of Israel that were on the other side Jordan in the land of the Amorites, which is in Gilead.
[Do 10:9 DK-KJV]	Jg 10:9 Moreover the children of Ammon passed over Jordan to fight also against Judah, and against Benjamin, and against the house of Ephraim; so that Israel was sore distressed.
[Do 10:10 DK-KJV]	Jg 10:10 And the children of Israel cried unto the LORD, saying, We have sinned against thee, both because we have forsaken our God, and also served Baalim.
[Do 10:11 DK-KJV]	Jg 10:11 And the LORD said unto the children of Israel, Did not I deliver you from the Egyptians, and from the Amorites, from the children of Ammon, and from the Philistines?
[Do 10:12 DK-KJV]	Jg 10:12 The Zidonians also, and the Amalekites, and the Maonites, did oppress you; and ye cried to me, and I delivered you out of their hand.
[Do 10:13 DK-KJV]	Jg 10:13 Yet ye have forsaken me, and served other gods: wherefore I will deliver you no more.
[Do 10:14 DK-KJV] Gå og råb til de guder som I har udvalgt; lad dem forløse jer i den tid med jeres trængsel.	Jg 10:14 Go and cry unto the gods which ye have chosen; let them deliver you in the time of your tribulation.
[Do 10:15 DK-KJV]	Jg 10:15 And the children of Israel said unto the LORD, We have sinned: do thou unto us whatsoever seemeth good unto thee; deliver us only, we pray thee, this day.
[Do 10:16 DK-KJV]	Jg 10:16 And they put away the strange gods from among them, and served the LORD: and his soul was grieved for the misery of Israel.
[Do 10:17 DK-KJV]	Jg 10:17 Then the children of Ammon were gathered together, and encamped in Gilead. And the children of Israel assembled themselves together, and encamped in Mizpeh.
[Do 10:18 DK-KJV]	Jg 10:18 And the people and princes of Gilead said one to another, What man is he that will begin to fight against the children of Ammon? he shall be head over all the inhabitants of Gilead.

Dommerbogen Kapitel 11 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 11:1 DK-KJV]	Jg 11:1 Now Jephthah the Gileadite was a mighty man of valour, and he was the son of an harlot: and Gilead begat Jephthah.
[Do 11:2 DK-KJV]	Jg 11:2 And Gilead's wife bare him sons; and his wife's sons grew up, and they thrust out Jephthah, and said unto him, Thou shalt not inherit in our father's house; for thou art the son of a strange woman.
[Do 11:3 DK-KJV]	Jg 11:3 Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob: and there were gathered vain men to Jephthah, and went out with him.
[Do 11:4 DK-KJV]	Jg 11:4 And it came to pass in process of time, that the children of Ammon made war against Israel.
[Do 11:5 DK-KJV]	Jg 11:5 And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob:
[Do 11:6 DK-KJV]	Jg 11:6 And they said unto Jephthah, Come, and be our captain, that we may fight with the children of Ammon.

[Do 11:7 DK-KJV]

Jg 11:7 And Jephthah said unto the elders of Gilead, Did not ye hate me, and expel me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress?

[Do 11:8 DK-KJV]

Jg 11:8 And the elders of Gilead said unto Jephthah, Therefore we turn again to thee now, that thou mayest go with us, and fight against the children of Ammon, and be our head over all the inhabitants of Gilead.

[Do 11:9 DK-KJV]

Jg 11:9 And Jephthah said unto the elders of Gilead, If ye bring me home again to fight against the children of Ammon, and the LORD deliver them before me, shall I be your head?

[Do 11:10 DK-KJV] Og de ældste i Gilead sagde til Jephthah, HERREN er vidne mellem os, hvis vi ikke gør sådant ifølge dit ord.

Jg 11:10 And the elders of Gilead said unto Jephthah, The LORD be witness between us, if we do not so according to thy words.

[Do 11:11 DK-KJV]

Jg 11:11 Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and captain over them: and Jephthah uttered all his words before the LORD in Mizpeh.

[Do 11:12 DK-KJV]

Jg 11:12 And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying, What hast thou to do with me, that thou art come against me to fight in my land?

[Do 11:13 DK-KJV]

Jg 11:13 And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah, Because Israel took away my land, when they came up out of Egypt, from Arnon even unto Jabbok, and unto Jordan: now therefore restore those lands again peaceably.

[Do 11:14 DK-KJV]

Jg 11:14 And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon:

[Do 11:15 DK-KJV]

Jg 11:15 And said unto him, Thus saith Jephthah, Israel took not away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon:

[Do 11:16 DK-KJV]

Jg 11:16 But when Israel came up from Egypt, and walked through the wilderness unto the Red sea, and came to Kadesh;

[Do 11:17 DK-KJV]

Jg 11:17 Then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying, Let me, I pray thee, pass through thy land: but the king of Edom would not hearken thereto. And in like manner they sent unto the king of Moab: but he would not consent: and Israel abode in Kadesh.

[Do 11:18 DK-KJV]

Jg 11:18 Then they went along through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and came by the east side of the land of Moab, and pitched on the other side of Arnon, but came not within the border of Moab: for Arnon was the border of Moab.

[Do 11:19 DK-KJV]

Jg 11:19 And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him, Let us pass, we pray thee, through thy land into my place.

[Do 11:20 DK-KJV] , og slog lejren op i

Jg 11:20 But Sihon trusted not Israel to pass through his coast: but Sihon gathered all his people together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel.

[Do 11:21 DK-KJV] Og HERREN Israels Gud

Jg 11:21 And the LORD God of Israel delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smote them: so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country.

[Do 11:22 DK-KJV]

Jg 11:22 And they possessed all the coasts of the Amorites, from Arnon even unto Jabbok, and from the wilderness even unto Jordan.

[Do 11:23 DK-KJV] HERREN Israels Gud

Jg 11:23 So now the LORD God of Israel hath dispossessed the Amorites from before his people Israel, and shouldest thou possess it?

[Do 11:24 DK-KJV]

Jg 11:24 Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the LORD our God shall drive out from before us, them will we possess.

[Do 11:25 DK-KJV]

Jg 11:25 And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor, king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them,

[Do 11:26 DK-KJV]

Jg 11:26 While Israel dwelt in Heshbon and her towns, and in Aroer and her towns, and in all the cities that be along by the coasts of Arnon, three hundred years? why therefore did ye not

recover them within that time?

[Do 11:27 DK-KJV]
Jg 11:27 Wherefore I have not sinned against thee, but thou doest me wrong to war against me: the LORD the Judge be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon.

[Do 11:28 DK-KJV]
Jg 11:28 Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him.

[Do 11:29 DK-KJV]
Jg 11:29 Then the Spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead, and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon.

[Do 11:30 DK-KJV]
Jg 11:30 And Jephthah vowed a vow unto the LORD, and said, If thou shalt without fail deliver the children of Ammon into mine hands,

[Do 11:31 DK-KJV]
Jg 11:31 Then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, shall surely be the LORD'S, and I will offer it up for a burnt offering.

[Do 11:32 DK-KJV]
Jg 11:32 So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the LORD delivered them into his hands.

[Do 11:33 DK-KJV]
Jg 11:33 And he smote them from Aroer, even till thou come to Minnith, even twenty cities, and unto the plain of the vineyards, with a very great slaughter. Thus the children of Ammon were subdued before the children of Israel.

[Do 11:34 DK-KJV]
Jg 11:34 And Jephthah came to Mizpeh unto his house, and, behold, his daughter came out to meet him with timbrels and with dances: and she was his only child; beside her he had neither son nor daughter.

[Do 11:35 DK-KJV] Og det skete, da han så' hende, at han iturev sit tøj, og sagde, Arme dig, min datter! du har nedgjort mig, og du er en af dem der plager mig: for jeg har åbnet min mund til HERREN, og kan ikke trække det tilbage.

Jg 11:35 And it came to pass, when he saw her, that he rent his clothes, and said, Alas, my daughter! thou hast brought me very low, and thou art one of them that trouble me: for I have opened my mouth unto the LORD, and I cannot go back.

[Do 11:36 DK-KJV] , ja af Ammons børn.
Jg 11:36 And she said unto him, My father, if thou hast opened thy mouth unto the LORD, do to me according to that which hath proceeded out of thy mouth; forasmuch as the LORD hath taken vengeance for thee of thine enemies, even of the children of Ammon.

[Do 11:37 DK-KJV]
Jg 11:37 And she said unto her father, Let this thing be done for me: let me alone two months, that I may go up and down upon the mountains, and bewail my virginity, I and my fellows.

[Do 11:38 DK-KJV]
Jg 11:38 And he said, Go. And he sent her away for two months: and she went with her companions, and bewailed her virginity upon the mountains.

[Do 11:39 DK-KJV]
Jg 11:39 And it came to pass at the end of two months, that she returned unto her father, who did with her according to his vow which he had vowed: and she knew no man. And it was a custom in Israel,

[Do 11:40 DK-KJV]
Jg 11:40 That the daughters of Israel went yearly to lament the daughter of Jephthah the Gileadite four days in a year.

Dommerbogen Kapitel 12 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 12:1 DK-KJV]
Jg 12:1 And the men of Ephraim gathered themselves together, and went northward, and said unto Jephthah, Wherefore passedst thou over to fight against the children of Ammon, and didst not call us to go with thee? we will burn thine house upon thee with fire.

[Do 12:2 DK-KJV]
Jg 12:2 And Jephthah said unto them, I and my people were at great strife with the children of Ammon; and when I called you, ye delivered me not out of their hands.

[Do 12:3 DK-KJV]
Jg 12:3 And when I saw that ye delivered me not, I put my life in my hands, and passed over against the children of Ammon, and the LORD delivered them into my hand: wherefore then are ye come up unto me this day, to fight against me?

[Do 12:4 DK-KJV]
Jg 12:4 Then Jephthah gathered together all the men of Gilead, and fought with Ephraim: and the

men of Gilead smote Ephraim, because they said, Ye Gileadites are fugitives of Ephraim among the Ephraimites, and among the Manassites.

Jg 12:5 And the Gileadites took the passages of Jordan before the Ephraimites: and it was so, that when those Ephraimites which were escaped said, Let me go over; that the men of Gilead said
[Do 12:5 DK-KJV] unto him, Art thou an Ephraimite? If he said, Nay;

Jg 12:6 Then said they unto him, Say now Shibboleth: and he said Sibboleth: for he could not frame to pronounce it right. Then they took him, and slew him at the passages of Jordan: and
[Do 12:6 DK-KJV] there fell at that time of the Ephraimites forty and two thousand.

Jg 12:7 And Jephthah judged Israel six years. Then died Jephthah the Gileadite, and was buried in
[Do 12:7 DK-KJV] one of the cities of Gilead.

[Do 12:8 DK-KJV] Jg 12:8 And after him Ibzan of Beth-lehem judged Israel.

Jg 12:9 And he had thirty sons, and thirty daughters, whom he sent abroad, and took in thirty
[Do 12:9 DK-KJV] daughters from abroad for his sons. And he judged Israel seven years.

[Do 12:10 DK-KJV] Jg 12:10 Then died Ibzan, and was buried at Beth-lehem.

[Do 12:11 DK-KJV] Jg 12:11 And after him Elon, a Zebulonite, judged Israel; and he judged Israel ten years.

[Do 12:12 DK-KJV] Jg 12:12 And Elon the Zebulonite died, and was buried in Aijalon in the country of Zebulun.

[Do 12:13 DK-KJV] Jg 12:13 And after him Abdon the son of Hillel, a Pirathonite, judged Israel.

Jg 12:14 And he had forty sons and thirty nephews, that rode on threescore and ten ass colts: and
[Do 12:14 DK-KJV] he judged Israel eight years.

Jg 12:15 And Abdon the son of Hillel the Pirathonite died, and was buried in Pirathon in the land of
[Do 12:15 DK-KJV] Ephraim, in the mount of the Amalekites.

Dommerbogen Kapitel 13 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jg 13:1 And the children of Israel did evil again in the sight of the LORD; and the LORD delivered
[Do 13:1 DK-KJV] them into the hand of the Philistines forty years.

Jg 13:2 And there was a certain man of Zorah, of the family of the Danites, whose name was
[Do 13:2 DK-KJV] Manoah; and his wife was barren, and bare not.

Jg 13:3 And the angel of the LORD appeared unto the woman, and said unto her, Behold now,
[Do 13:3 DK-KJV] thou art barren, and bearest not: but thou shalt conceive, and bear a son.

Jg 13:4 Now therefore beware, I pray thee, and drink not wine nor strong drink, and eat not any
[Do 13:4 DK-KJV] unclean thing:

Jg 13:5 For, lo, thou shalt conceive, and bear a son; and no rasor shall come on his head: for the child shall be a Nazarite unto God from the womb: and he shall begin to deliver Israel out of the
[Do 13:5 DK-KJV] hand of the Philistines.

Jg 13:6 Then the woman came and told her husband, saying, A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of an angel of God, very terrible: but I asked him not
[Do 13:6 DK-KJV] whence he was, neither told he me his name:

Jg 13:7 But he said unto me, Behold, thou shalt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, neither eat any unclean thing: for the child shall be a Nazarite to God from the
[Do 13:7 DK-KJV] womb to the day of his death.

Jg 13:8 Then Manoah intreated the LORD, and said, O my Lord, let the man of God which thou
[Do 13:8 DK-KJV] didst send come again unto us, and teach us what we shall do unto the child that shall be born.

Jg 13:9 And God hearkened to the voice of Manoah; and the angel of God came again unto the
[Do 13:9 DK-KJV] woman as she sat in the field: but Manoah her husband was not with her.

Jg 13:10 And the woman made haste, and ran, and shewed her husband, and said unto him,
[Do 13:10 DK-KJV] Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me the other day.

Jg 13:11 And Manoah arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him, Art
[Do 13:11 DK-KJV] thou the man that spakest unto the woman? And he said, I am.

Jg 13:12 And Manoah said, Now let thy words come to pass. How shall we order the child, and how
[Do 13:12 DK-KJV] shall we do unto him?

Jg 13:13 And the angel of the LORD said unto Manoah, Of all that I said unto the woman let her
[Do 13:13 DK-KJV] beware.

Jg 13:14 She may not eat of any thing that cometh of the vine, neither let her drink wine or strong
[Do 13:14 DK-KJV] drink, nor eat any unclean thing: all that I commanded her let her observe.

Jg 13:15 And Manoah said unto the angel of the LORD, I pray thee, let us detain thee, until we
[Do 13:15 DK-KJV] shall have made ready a kid for thee.

Jg 13:16 And the angel of the LORD said unto Manoah, Though thou detain me, I will not eat of thy bread: and if thou wilt offer a burnt offering, thou must offer it unto the LORD. For Manoah knew not
[Do 13:16 DK-KJV] that he was an angel of the LORD.

[Do 13:17 DK-KJV] Jg 13:17 And Manoah said unto the angel of the LORD, What is thy name, that when thy sayings

come to pass we may do thee honour?

[Do 13:18 DK-KJV] Jg 13:18 And the angel of the LORD said unto him, Why askest thou thus after my name, seeing it is secret?

[Do 13:19 DK-KJV] Jg 13:19 So Manoah took a kid with a meat offering, and offered it upon a rock unto the LORD: and the angel did wondrously; and Manoah and his wife looked on.

[Do 13:20 DK-KJV] Jg 13:20 For it came to pass, when the flame went up toward heaven from off the altar, that the angel of the LORD ascended in the flame of the altar. And Manoah and his wife looked on it, and fell on their faces to the ground.

[Do 13:21 DK-KJV] Jg 13:21 But the angel of the LORD did no more appear to Manoah and to his wife. Then Manoah knew that he was an angel of the LORD.

[Do 13:22 DK-KJV] Jg 13:22 And Manoah said unto his wife, We shall surely die, because we have seen God.

[Do 13:23 DK-KJV] Jg 13:23 But his wife said unto him, If the LORD were pleased to kill us, he would not have received a burnt offering and a meat offering at our hands, neither would he have shewed us all these things, nor would as at this time have told us such things as these.

[Do 13:24 DK-KJV] Jg 13:24 And the woman bare a son, and called his name Samson: and the child grew, and the LORD blessed him.

[Do 13:25 DK-KJV] Jg 13:25 And the Spirit of the LORD began to move him at times in the camp of Dan between Zorah and Eshtaol.

Dommerbogen Kapitel 14 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 14:1 DK-KJV] Jg 14:1 And Samson went down to Timnath, and saw a woman in Timnath of the daughters of the Philistines.

[Do 14:2 DK-KJV] Jg 14:2 And he came up, and told his father and his mother, and said, I have seen a woman in Timnath of the daughters of the Philistines: now therefore get her for me to wife.

[Do 14:3 DK-KJV] Jg 14:3 Then his father and his mother said unto him, Is there never a woman among the daughters of thy brethren, or among all my people, that thou goest to take a wife of the uncircumcised Philistines? And Samson said unto his father, Get her for me; for she pleaseth me well.

[Do 14:4 DK-KJV] Jg 14:4 But his father and his mother knew not that it was of the LORD, that he sought an occasion against the Philistines: for at that time the Philistines had dominion over Israel.

[Do 14:5 DK-KJV] Jg 14:5 Then went Samson down, and his father and his mother, to Timnath, and came to the vineyards of Timnath: and, behold, a young lion roared against him.

[Do 14:6 DK-KJV] Jg 14:6 And the Spirit of the LORD came mightily upon him, and he rent him as he would have rent a kid, and he had nothing in his hand: but he told not his father or his mother what he had done.

[Do 14:7 DK-KJV] Jg 14:7 And he went down, and talked with the woman; and she pleased Samson well.

[Do 14:8 DK-KJV] Jg 14:8 And after a time he returned to take her, and he turned aside to see the carcase of the lion: and, behold, there was a swarm of bees and honey in the carcase of the lion.

[Do 14:9 DK-KJV] Jg 14:9 And he took thereof in his hands, and went on eating, and came to his father and mother, and he gave them, and they did eat: but he told not them that he had taken the honey out of the carcase of the lion.

[Do 14:10 DK-KJV] Jg 14:10 So his father went down unto the woman: and Samson made there a feast; for so used the young men to do.

[Do 14:11 DK-KJV] Jg 14:11 And it came to pass, when they saw him, that they brought thirty companions to be with him.

[Do 14:12 DK-KJV] beklædningsgenstande Jg 14:12 And Samson said unto them, I will now put forth a riddle unto you: if ye can certainly declare it me within the seven days of the feast, and find it out, then I will give you thirty sheets and thirty change of garments:

[Do 14:13 DK-KJV] Jg 14:13 But if ye cannot declare it me, then shall ye give me thirty sheets and thirty change of garments. And they said unto him, Put forth thy riddle, that we may hear it.

[Do 14:14 DK-KJV] Jg 14:14 And he said unto them, Out of the eater came forth meat, and out of the strong came forth sweetness. And they could not in three days expound the riddle.

[Do 14:15 DK-KJV] Jg 14:15 And it came to pass on the seventh day, that they said unto Samson's wife, Entice thy husband, that he may declare unto us the riddle, lest we burn thee and thy father's house with fire: have ye called us to take that we have? is it not so?

[Do 14:16 DK-KJV] Jg 14:16 And Samson's wife wept before him, and said, Thou dost but hate me, and lovest me not: thou hast put forth a riddle unto the children of my people, and hast not told it me. And he said unto her, Behold, I have not told it my father nor my mother, and shall I tell it thee?

[Do 14:17 DK-KJV] Jg 14:17 And she wept before him the seven days, while their feast lasted: and it came to pass on the seventh day, that he told her, because she lay sore upon him: and she told the riddle to the children of her people.

[Do 14:18 DK-KJV]	Jg 14:18 And the men of the city said unto him on the seventh day before the sun went down, What is sweeter than honey? and what is stronger than a lion? And he said unto them, If ye had not plowed with my heifer, ye had not found out my riddle.
[Do 14:19 DK-KJV] beklædningsgenstande	Jg 14:19 And the Spirit of the LORD came upon him, and he went down to Ashkelon, and slew thirty men of them, and took their spoil, and gave change of garments unto them which expounded the riddle. And his anger was kindled, and he went up to his father's house.
[Do 14:20 DK-KJV]	Jg 14:20 But Samson's wife was given to his companion, whom he had used as his friend.

[Do 15:1 DK-KJV]	Jg 15:1 But it came to pass within a while after, in the time of wheat harvest, that Samson visited his wife with a kid; and he said, I will go in to my wife into the chamber. But her father would not suffer him to go in.
[Do 15:2 DK-KJV]	Jg 15:2 And her father said, I verily thought that thou hadst utterly hated her; therefore I gave her to thy companion: is not her younger sister fairer than she? take her, I pray thee, instead of her.
[Do 15:3 DK-KJV]	Jg 15:3 And Samson said concerning them, Now shall I be more blameless than the Philistines, though I do them a displeasure.
[Do 15:4 DK-KJV] Og Samson gik og fangede 300 ræve, og tog fakler, og vendte hale mod hale, og satte en fakkel i midten mellem 2 haler.	Jg 15:4 And Samson went and caught three hundred foxes, and took firebrands, and turned tail to tail, and put a firebrand in the midst between two tails.
[Do 15:5 DK-KJV] Og da han havde sat ild i faklerne, lod han dem gå ind i Filisternes uhøstede kornmark, og brændte både det høstede, og også den uhøstede kornmark, sammen med oliven og vinmarkerne.	Jg 15:5 And when he had set the brands on fire, he let them go into the standing corn of the Philistines, and burnt up both the shocks, and also the standing corn, with the vineyards and olives.
[Do 15:6 DK-KJV] Da sagde Filisterne, Hvem har gjort dette? Og de svarede, Samson, svigersønnen til Timniten, fordi han havde taget hans hustru, og givet hende til hans ven. Og Filisterne kom op, og brændte hende og hendes far med ild.	Jg 15:6 Then the Philistines said, Who hath done this? And they answered, Samson, the son in law of the Timnite, because he had taken his wife, and given her to his companion. And the Philistines came up, and burnt her and her father with fire.
[Do 15:7 DK-KJV]	Jg 15:7 And Samson said unto them, Though ye have done this, yet will I be avenged of you, and after that I will cease.
[Do 15:8 DK-KJV]	Jg 15:8 And he smote them hip and thigh with a great slaughter: and he went down and dwelt in the top of the rock Etam.
[Do 15:9 DK-KJV] , og slog lejren op i	Jg 15:9 Then the Philistines went up, and pitched in Judah, and spread themselves in Lehi.
[Do 15:10 DK-KJV]	Jg 15:10 And the men of Judah said, Why are ye come up against us? And they answered, To bind Samson are we come up, to do to him as he hath done to us.
[Do 15:11 DK-KJV]	Jg 15:11 Then three thousand men of Judah went to the top of the rock Etam, and said to Samson, Knowest thou not that the Philistines are rulers over us? what is this that thou hast done unto us? And he said unto them, As they did unto me, so have I done unto them.
[Do 15:12 DK-KJV]	Jg 15:12 And they said unto him, We are come down to bind thee, that we may deliver thee into the hand of the Philistines. And Samson said unto them, Swear unto me, that ye will not fall upon me yourselves.
[Do 15:13 DK-KJV]	Jg 15:13 And they spake unto him, saying, No; but we will bind thee fast, and deliver thee into their hand: but surely we will not kill thee. And they bound him with two new cords, and brought him up from the rock.
[Do 15:14 DK-KJV] Og da han kom til Lehi, råbte Filisterne imod ham: og HERRENs Ånd kom mægtigt over ham, og rebene der var over hans arme blev som hør der var brændt med ild, og hans bånd løsnede sig fra hans hænder.	Jg 15:14 And when he came unto Lehi, the Philistines shouted against him: and the Spirit of the LORD came mightily upon him, and the cords that were upon his arms became as flax that was burnt with fire, and his bands loosed from off his hands.
[Do 15:15 DK-KJV] Og han fandt et nyt kæbeben fra et æsel, og strak hans hånd frem, og tog det, og dræbte med det 1.000 mænd.	Jg 15:15 And he found a new jawbone of an ass, and put forth his hand, and took it, and slew a thousand men therewith.

[Do 15:16 DK-KJV] Og Samson sagde, Med kæbebenet fra et æsel, bunker over bunker, med kæbebenet fra et æsel har jeg dræbt 1.000 mænd.

Jg 15:16 And Samson said, With the jawbone of an ass, heaps upon heaps, with the jaw of an ass have I slain a thousand men.

[Do 15:17 DK-KJV]

Jg 15:17 And it came to pass, when he had made an end of speaking, that he cast away the jawbone out of his hand, and called that place Ramath-lehi.

[Do 15:18 DK-KJV]

Jg 15:18 And he was sore athirst, and called on the LORD, and said, Thou hast given this great deliverance into the hand of thy servant: and now shall I die for thirst, and fall into the hand of the uncircumcised?

[Do 15:19 DK-KJV]

Jg 15:19 But God clave an hollow place that was in the jaw, and there came water thereout; and when he had drunk, his spirit came again, and he revived: wherefore he called the name thereof En-hakkore, which is in Lehi unto this day.

[Do 15:20 DK-KJV]

Jg 15:20 And he judged Israel in the days of the Philistines twenty years.

Dommerbogen Kapitel 16 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 16:1 DK-KJV] Da gik Samson til Gaza, og så' der en skøge, og gik ind til hende.

Jg 16:1 Then went Samson to Gaza, and saw there an harlot, and went in unto her.

[Do 16:2 DK-KJV] Og det var fortalt Geziterne, og sagt, Samson er kommet herhen. Og de omringede ham, og lå på lur efter ham hele natten i byporten, og var stille hele natten, og siger, når det bli'r morgen, skal vi dræbe ham.

Jg 16:2 And it was told the Gazites, saying, Samson is come hither. And they compassed him in, and laid wait for him all night in the gate of the city, and were quiet all the night, saying, In the morning, when it is day, we shall kill him.

[Do 16:3 DK-KJV]

Jg 16:3 And Samson lay till midnight, and arose at midnight, and took the doors of the gate of the city, and the two posts, and went away with them, bar and all, and put them upon his shoulders, and carried them up to the top of an hill that is before Hebron.

[Do 16:4 DK-KJV]

Jg 16:4 And it came to pass afterward, that he loved a woman in the valley of Sorek, whose name was Delilah.

[Do 16:5 DK-KJV]

Jg 16:5 And the lords of the Philistines came up unto her, and said unto her, Entice him, and see wherein his great strength lieth, and by what means we may prevail against him, that we may bind him to afflict him: and we will give thee every one of us eleven hundred pieces of silver.

[Do 16:6 DK-KJV]

Jg 16:6 And Delilah said to Samson, Tell me, I pray thee, wherein thy great strength lieth, and wherewith thou mightest be bound to afflict thee.

[Do 16:7 DK-KJV]

Jg 16:7 And Samson said unto her, If they bind me with seven green withs that were never dried, then shall I be weak, and be as another man.

[Do 16:8 DK-KJV] Da bragte Filisternes herrer 7 grønne reb som ikke var tørret op til hende, og hun bandt ham med dem.

Jg 16:8 Then the lords of the Philistines brought up to her seven green withs which had not been dried, and she bound him with them.

[Do 16:9 DK-KJV] Nu lå der mænd på lur, ved at være hos hende i kammeret. Og hun sagde til ham, Filisterne er over dig Samson. Og han brød rebbene, som en tråd af hørfiber er knækket når den rører ilden. Sådant var hans styrke ikke kendt.

Jg 16:9 Now there were men lying in wait, abiding with her in the chamber. And she said unto him, The Philistines be upon thee, Samson. And he brake the withs, as a thread of tow is broken when it toucheth the fire. So his strength was not known.

[Do 16:10 DK-KJV]

Jg 16:10 And Delilah said unto Samson, Behold, thou hast mocked me, and told me lies: now tell me, I pray thee, wherewith thou mightest be bound.

[Do 16:11 DK-KJV]

Jg 16:11 And he said unto her, If they bind me fast with new ropes that never were occupied, then shall I be weak, and be as another man.

[Do 16:12 DK-KJV]

Jg 16:12 Delilah therefore took new ropes, and bound him therewith, and said unto him, The Philistines be upon thee, Samson. And there were liers in wait abiding in the chamber. And he brake them from off his arms like a thread.

Jg 16:13 And Delilah said unto Samson, Hitherto thou hast mocked me, and told me lies: tell me wherewith thou mightest be bound. And he said unto her, If thou weavest the seven locks of
[Do 16:13 DK-KJV] my head with the web.
Jg 16:14 And she fastened it with the pin, and said unto him, The Philistines be upon thee, Samson. And he awaked out of his
[Do 16:14 DK-KJV] sleep, and went away with the pin of the beam, and with the web.
Jg 16:15 And she said unto him, How canst thou say, I love thee, when thine heart is not with me? thou hast mocked me these
[Do 16:15 DK-KJV] three times, and hast not told me wherein thy great strength lieth.
Jg 16:16 And it came to pass, when she pressed him daily with
[Do 16:16 DK-KJV] her words, and urged him, so that his soul was vexed unto death;
Jg 16:17 That he told her all his heart, and said unto her, There hath not come a rasor upon mine head; for I have been a Nazarite unto God from my mother's womb: if I be shaven, then my strength will go from me, and I shall become weak, and be like
[Do 16:17 DK-KJV] any other man.
Jg 16:18 And when Delilah saw that he had told her all his heart, she sent and called for the lords of the Philistines, saying, Come up this once, for he hath shewed me all his heart. Then the lords of the Philistines came up unto her, and brought money in their
[Do 16:18 DK-KJV] hand.
Jg 16:19 And she made him sleep upon her knees; and she called for a man, and she caused him to shave off the seven locks of his head; and she began to afflict him, and his strength went
[Do 16:19 DK-KJV] from him.
Jg 16:20 And she said, The Philistines be upon thee, Samson. And he awoke out of his sleep, and said, I will go out as at other times before, and shake myself. And he wist not that the LORD
[Do 16:20 DK-KJV] was departed from him.
Jg 16:21 But the Philistines took him, and put out his eyes, and brought him down to Gaza, and bound him with fetters of brass;
[Do 16:21 DK-KJV] and he did grind in the prison house.
Jg 16:22 Howbeit the hair of his head began to grow again after
[Do 16:22 DK-KJV] he was shaven.
Jg 16:23 Then the lords of the Philistines gathered them together for to offer a great sacrifice unto Dagon their god, and to rejoice: for they said, Our god hath delivered Samson our enemy into our
[Do 16:23 DK-KJV] hand.
Jg 16:24 And when the people saw him, they praised their god: for they said, Our god hath delivered into our hands our enemy,
[Do 16:24 DK-KJV] and the destroyer of our country, which slew many of us.
Jg 16:25 And it came to pass, when their hearts were merry, that they said, Call for Samson, that he may make us sport. And they called for Samson out of the prison house; and he made them
[Do 16:25 DK-KJV] sport: and they set him between the pillars.
Jg 16:26 And Samson said unto the lad that held him by the hand, Suffer me that I may feel the pillars whereupon the house
[Do 16:26 DK-KJV] standeth, that I may lean upon them.
Jg 16:27 Now the house was full of men and women; and all the lords of the Philistines were there; and there were upon the roof about three thousand men and women, that beheld while Samson
[Do 16:27 DK-KJV] made sport.
Jg 16:28 And Samson called unto the LORD, and said, O Lord GOD, remember me, I pray thee, and strengthen me, I pray thee, only this once, O God, that I may be at once avenged of the
[Do 16:28 DK-KJV] Philistines for my two eyes.
Jg 16:29 And Samson took hold of the two middle pillars upon which the house stood, and on which it was borne up, of the one
[Do 16:29 DK-KJV] with his right hand, and of the other with his left.
Jg 16:30 And Samson said, Let me die with the Philistines. And he bowed himself with all his might; and the house fell upon the lords, and upon all the people that were therein. So the dead
[Do 16:30 DK-KJV] which he slew at his death were more than they which he slew in

his life.

[Do 16:31 DK-KJV] Jg 16:31 Then his brethren and all the house of his father came down, and took him, and brought him up, and buried him between Zorah and Eshtaol in the buryingplace of Manoah his father. And he judged Israel twenty years.

Dommerbogen Kapitel 17 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 17:1 DK-KJV] Jg 17:1 And there was a man of mount Ephraim, whose name was Micah.

[Do 17:2 DK-KJV] Jg 17:2 And he said unto his mother, The eleven hundred shekels of silver that were taken from thee, about which thou cursedst, and spakest of also in mine ears, behold, the silver is with me; I took it. And his mother said, Blessed be thou of the LORD, my son.

[Do 17:3 DK-KJV] Jg 17:3 And when he had restored the eleven hundred shekels of silver to his mother, his mother said, I had wholly dedicated the silver unto the LORD from my hand for my son, to make a graven image and a molten image: now therefore I will restore it unto thee.

[Do 17:4 DK-KJV] Jg 17:4 Yet he restored the money unto his mother; and his mother took two hundred shekels of silver, and gave them to the founder, who made thereof a graven image and a molten image: and they were in the house of Micah.

[Do 17:5 DK-KJV] Jg 17:5 And the man Micah had an house of gods, and made an ephod, and teraphim, and consecrated one of his sons, who became his priest.

[Do 17:6 DK-KJV] I de dage var der ingen konge i Israel, men enhver gjorde det som var rigtigt i sine egne øjne.

Jg 17:6 In those days there was no king in Israel, but every man did that which was right in his own eyes.

[Do 17:7 DK-KJV] Jg 17:7 And there was a young man out of Beth-lehem-judah of the family of Judah, who was a Levite, and he sojourned there.

[Do 17:8 DK-KJV] Jg 17:8 And the man departed out of the city from Beth-lehem-judah to sojourn where he could find a place: and he came to mount Ephraim to the house of Micah, as he journeyed.

[Do 17:9 DK-KJV] Jg 17:9 And Micah said unto him, Whence comest thou? And he said unto him, I am a Levite of Beth-lehem-judah, and I go to sojourn where I may find a place.

[Do 17:10 DK-KJV] Jg 17:10 And Micah said unto him, Dwell with me, and be unto me a father and a priest, and I will give thee ten shekels of silver by the year, and a suit of apparel, and thy victuals. So the Levite went in.

[Do 17:11 DK-KJV] Jg 17:11 And the Levite was content to dwell with the man; and the young man was unto him as one of his sons.

[Do 17:12 DK-KJV] Jg 17:12 And Micah consecrated the Levite; and the young man became his priest, and was in the house of Micah.

[Do 17:13 DK-KJV] Jg 17:13 Then said Micah, Now know I that the LORD will do me good, seeing I have a Levite to my priest.

Dommerbogen Kapitel 18 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 18:1 DK-KJV] Jg 18:1 In those days there was no king in Israel: and in those days the tribe of the Danites sought them an inheritance to dwell in; for unto that day all their inheritance had not fallen unto them among the tribes of Israel.

[Do 18:2 DK-KJV] Jg 18:2 And the children of Dan sent of their family five men from their coasts, men of valour, from Zorah, and from Eshtaol, to spy out the land, and to search it; and they said unto them, Go, search the land: who when they came to mount Ephraim, to the house of Micah, they lodged there.

[Do 18:3 DK-KJV] Jg 18:3 When they were by the house of Micah, they knew the voice of the young man the Levite: and they turned in thither, and said unto him, Who brought thee hither? and what makest thou in this place? and what hast thou here?

[Do 18:4 DK-KJV] Jg 18:4 And he said unto them, Thus and thus dealeth Micah with me, and hath hired me, and I am his priest.

[Do 18:5 DK-KJV] Jg 18:5 And they said unto him, Ask counsel, we pray thee, of God, that we may know whether our way which we go shall be prosperous.

[Do 18:6 DK-KJV] Jg 18:6 And the priest said unto them, Go in peace: before the LORD is your way wherein ye go.

Jg 18:7 Then the five men departed, and came to Laish, and saw the people that were therein, how they dwelt careless, after the manner of the Zidonians, quiet and secure; and there was no magistrate in the land, that might put them to shame in any thing; and they were far from the Zidonians, and had no
[Do 18:7 DK-KJV] business with any man.
Jg 18:8 And they came unto their brethren to Zorah and Eshtaol: and their brethren said unto them,
[Do 18:8 DK-KJV] What say ye?
Jg 18:9 And they said, Arise, that we may go up against them: for we have seen the land, and, behold,
[Do 18:9 DK-KJV] it is very good: and are ye still? be not slothful to go, and to enter to possess the land.
Jg 18:10 When ye go, ye shall come unto a people secure, and to a large land: for God hath given it
[Do 18:10 DK-KJV] into your hands; a place where there is no want of any thing that is in the earth.
Jg 18:11 And there went from thence of the family of the Danites, out of Zorah and out of Eshtaol, six
[Do 18:11 DK-KJV] hundred men appointed with weapons of war.
[Do 18:12 DK-KJV] Jg 18:12 And they went up, and pitched in Kirjath-jearim, in Judah: wherefore they called that place
, og slog lejren op i Mahaneh-dan unto this day: behold, it is behind Kirjath-jearim.
[Do 18:13 DK-KJV] Jg 18:13 And they passed thence unto mount Ephraim, and came unto the house of Micah.
Jg 18:14 Then answered the five men that went to spy out the country of Laish, and said unto their brethren, Do ye know that there is in these houses an ephod, and teraphim, and a graven image, and a
[Do 18:14 DK-KJV] molten image? now therefore consider what ye have to do.
Jg 18:15 And they turned thitherward, and came to the house of the young man the Levite, even unto
[Do 18:15 DK-KJV] the house of Micah, and saluted him.
Jg 18:16 And the six hundred men appointed with their weapons of war, which were of the children of
[Do 18:16 DK-KJV] Dan, stood by the entering of the gate.
Jg 18:17 And the five men that went to spy out the land went up, and came in thither, and took the graven image, and the ephod, and the teraphim, and the molten image: and the priest stood in the
[Do 18:17 DK-KJV] entering of the gate with the six hundred men that were appointed with weapons of war.
Jg 18:18 And these went into Micah's house, and fetched the carved image, the ephod, and the
[Do 18:18 DK-KJV] teraphim, and the molten image. Then said the priest unto them, What do ye?
Jg 18:19 And they said unto him, Hold thy peace, lay thine hand upon thy mouth, and go with us, and be to us a father and a priest: is it better for thee to be a priest unto the house of one man, or that thou
[Do 18:19 DK-KJV] be a priest unto a tribe and a family in Israel?
Jg 18:20 And the priest's heart was glad, and he took the ephod, and the teraphim, and the graven
[Do 18:20 DK-KJV] image, and went in the midst of the people.
Jg 18:21 So they turned and departed, and put the little ones and the cattle and the carriage before
[Do 18:21 DK-KJV] them.
Jg 18:22 And when they were a good way from the house of Micah, the men that were in the houses
[Do 18:22 DK-KJV] near to Micah's house were gathered together, and overtook the children of Dan.
Jg 18:23 And they cried unto the children of Dan. And they turned their faces, and said unto Micah,
[Do 18:23 DK-KJV] What aileth thee, that thou comest with such a company?
Jg 18:24 And he said, Ye have taken away my gods which I made, and the priest, and ye are gone
[Do 18:24 DK-KJV] away: and what have I more? and what is this that ye say unto me, What aileth thee?
Jg 18:25 And the children of Dan said unto him, Let not thy voice be heard among us, lest angry fellows
[Do 18:25 DK-KJV] run upon thee, and thou lose thy life, with the lives of thy household.
Jg 18:26 And the children of Dan went their way: and when Micah saw that they were too strong for
[Do 18:26 DK-KJV] him, he turned and went back unto his house.
Jg 18:27 And they took the things which Micah had made, and the priest which he had, and came unto Laish, unto a people that were at quiet and secure: and they smote them with the edge of the sword,
[Do 18:27 DK-KJV] and burnt the city with fire.
Jg 18:28 And there was no deliverer, because it was far from Zidon, and they had no business with any
[Do 18:28 DK-KJV] man; and it was in the valley that lieth by Beth-rehob. And they built a city, and dwelt therein.
Jg 18:29 And they called the name of the city Dan, after the name of Dan their father, who was born
[Do 18:29 DK-KJV] unto Israel: howbeit the name of the city was Laish at the first.
Jg 18:30 And the children of Dan set up the graven image: and Jonathan, the son of Gershom, the son
[Do 18:30 DK-KJV] of Manasseh, he and his sons were priests to the tribe of Dan until the day of the captivity of the land.
Jg 18:31 And they set them up Micah's graven image, which he made, all the time that the house of
[Do 18:31 DK-KJV] God was in Shiloh.

Dommerbogen Kapitel 19 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jg 19:1 And it came to pass in those days, when there was no king in Israel, that there was a certain Levite sojourning on the side of mount Ephraim, who took to him a concubine out of Beth-lehem-
[Do 19:1 DK-KJV] judah.

[Do 19:2 DK-KJV]
Jg 19:2 And his concubine played the whore against him, and went away from him unto her father's house to Beth-lehem-judah, and was there four whole months.

[Do 19:3 DK-KJV]
Jg 19:3 And her husband arose, and went after her, to speak friendly unto her, and to bring her again, having his servant with him, and a couple of asses: and she brought him into her father's house: and when the father of the damsel saw him, he rejoiced to meet him.

[Do 19:4 DK-KJV]
Jg 19:4 And his father in law, the damsel's father, retained him; and he abode with him three days: so they did eat and drink, and lodged there.

[Do 19:5 DK-KJV]
Jg 19:5 And it came to pass on the fourth day, when they arose early in the morning, that he rose up to depart: and the damsel's father said unto his son in law, Comfort thine heart with a morsel of bread, and afterward go your way.

[Do 19:6 DK-KJV]
Jg 19:6 And they sat down, and did eat and drink both of them together: for the damsel's father had said unto the man, Be content, I pray thee, and tarry all night, and let thine heart be merry.

[Do 19:7 DK-KJV]
Jg 19:7 And when the man rose up to depart, his father in law urged him: therefore he lodged there again.

[Do 19:8 DK-KJV]
Jg 19:8 And he arose early in the morning on the fifth day to depart: and the damsel's father said, Comfort thine heart, I pray thee. And they tarried until afternoon, and they did eat both of them.

[Do 19:9 DK-KJV]
Jg 19:9 And when the man rose up to depart, he, and his concubine, and his servant, his father in law, the damsel's father, said unto him, Behold, now the day draweth toward evening, I pray you tarry all night: behold, the day groweth to an end, lodge here, that thine heart may be merry; and to morrow get you early on your way, that thou mayest go home.

[Do 19:10 DK-KJV]
Jg 19:10 But the man would not tarry that night, but he rose up and departed, and came over against Jebus, which is Jerusalem; and there were with him two asses saddled, his concubine also was with him.

[Do 19:11 DK-KJV]
Jg 19:11 And when they were by Jebus, the day was far spent; and the servant said unto his master, Come, I pray thee, and let us turn in into this city of the Jebusites, and lodge in it.

[Do 19:12 DK-KJV]
Jg 19:12 And his master said unto him, We will not turn aside hither into the city of a stranger, that is not of the children of Israel; we will pass over to Gibeah.

[Do 19:13 DK-KJV]
Jg 19:13 And he said unto his servant, Come, and let us draw near to one of these places to lodge all night, in Gibeah, or in Ramah.

[Do 19:14 DK-KJV]
Jg 19:14 And they passed on and went their way; and the sun went down upon them when they were by Gibeah, which belongeth to Benjamin.

[Do 19:15 DK-KJV]
Jg 19:15 And they turned aside thither, to go in and to lodge in Gibeah: and when he went in, he sat him down in a street of the city: for there was no man that took them into his house to lodging.

[Do 19:16 DK-KJV]
Jg 19:16 And, behold, there came an old man from his work out of the field at even, which was also of mount Ephraim; and he sojourned in Gibeah: but the men of the place were Benjamites.

[Do 19:17 DK-KJV]
Jg 19:17 And when he had lifted up his eyes, he saw a wayfaring man in the street of the city: and the old man said, Whither goest thou? and whence comest thou?

[Do 19:18 DK-KJV]
Jg 19:18 And he said unto him, We are passing from Beth-lehem-judah toward the side of mount Ephraim; from thence am I: and I went to Beth-lehem-judah, but I am now going to the house of the LORD; and there is no man that receiveth me to house.

[Do 19:19 DK-KJV]
Jg 19:19 Yet there is both straw and provender for our asses; and there is bread and wine also for me, and for thy handmaid, and for the young man which is with thy servants: there is no want of any thing.

[Do 19:20 DK-KJV] Og den gamle mand sagde, Fred være med dig; lad alle dine ønsker ligge på mig
Jg 19:20 And the old man said, Peace be with thee; howsoever let all thy wants lie upon me; only lodge not in the street.

uanset; men overnat ikke i gaden.

[Do 19:21 DK-KJV] Sådant bragte han ham ind i sit hus, og gav æslerne foder: og de vaskede sine fødder, og spiste og drak.

Jg 19:21 So he brought him into his house, and gave provender unto the asses: and they washed their feet, and did eat and drink.

[Do 19:22 DK-KJV] Nu da de gjorde deres hjerter glade, læg mærke til, mændene i byen, bestemte sønner af Belial, omsluttede huset rundt om, og bankede på døren, og talte til husets mester, den gamle mand, og siger, Frembring den mand der kom ind i dit hus, så vi må kende ham.

Jg 19:22 Now as they were making their hearts merry, behold, the men of the city, certain sons of Belial, beset the house round about, and beat at the door, and spake to the master of the house, the old man, saying, Bring forth the man that came into thine house, that we may know him.

[Do 19:23 DK-KJV] Og manden, husets mester, gik ud til dem, og sagde til dem, Nej, mine brødre, nej, jeg ber jer, gør ikke så ondskabsfuldt; eftersom denne mand er kommet ind i mit hus, gør ikke denne tåbelighed.

Jg 19:23 And the man, the master of the house, went out unto them, and said unto them, Nay, my brethren, nay, I pray you, do not so wickedly; seeing that this man is come into mine house, do not this folly.

[Do 19:24 DK-KJV] Læg mærke til, her er min datter en ung pige, og hans konkubine; dem vil jeg bringe ud nu, og ydmyg I dem, og gør med dem hvad I mener er godt for jer: men gør ikke en så modbydelig ting mod denne mand.

Jg 19:24 Behold, here is my daughter a maiden, and his concubine; them I will bring out now, and humble ye them, and do with them what seemeth good unto you: but unto this man do not so vile a thing.

[Do 19:25 DK-KJV] Men mændene ville ikke lyttet på ham: så tog manden sin konkubine, og bragte hende frem til dem; og de kendte hende, og misbrugte hende hele natten indtil om morgenen: og da dagen begyndte at gry, lod de hende gå.

Jg 19:25 But the men would not hearken to him: so the man took his concubine, and brought her forth unto them; and they knew her, and abused her all the night until the morning: and when the day began to spring, they let her go.

[Do 19:26 DK-KJV]

Jg 19:26 Then came the woman in the dawning of the day, and fell down at the door of the man's house where her lord was, till it was light.

[Do 19:27 DK-KJV]

Jg 19:27 And her lord rose up in the morning, and opened the doors of the house, and went out to go his way: and, behold, the woman his concubine was fallen down at the door of the house, and her hands were upon the threshold.

[Do 19:28 DK-KJV]

Jg 19:28 And he said unto her, Up, and let us be going. But none answered. Then the man took her up upon an ass, and the man rose up, and gat him unto his place.

[Do 19:29 DK-KJV]

Jg 19:29 And when he was come into his house, he took a knife, and laid hold on his concubine, and divided her, together with her bones, into twelve pieces, and sent her into all the coasts of Israel.

[Do 19:30 DK-KJV]

Jg 19:30 And it was so, that all that saw it said, There was no such deed done nor seen from the day that the children of Israel came up out of the land of Egypt unto this day: consider of it, take advice, and speak your minds.

Dommerbogen Kapitel 20 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 20:1 DK-KJV] Da gik alle Israels børn ud, og menigheden var forsamlet som en mand, fra Dan ligetil Beer-sheba, sammen med Gileads land, hentil HERREN i Mizpeh. Navnebetydning for Mizpeh = Et vagttårn

Jg 20:1 Then all the children of Israel went out, and the congregation was gathered together as one man, from Dan even to Beer-sheba, with the land of Gilead, unto the LORD in Mizpeh.

[Do 20:2 DK-KJV]

Jg 20:2 And the chief of all the people, even of all the tribes of Israel, presented themselves in the assembly of the people of God, four hundred thousand footmen that drew sword.

[Do 20:3 DK-KJV]

Jg 20:3 (Now the children of Benjamin heard that the children of Israel were gone up to Mizpeh.) Then said the children of Israel, Tell us, how was this wickedness?

[Do 20:4 DK-KJV]

Jg 20:4 And the Levite, the husband of the woman that was slain, answered and said, I came into Gibeah that belongeth to Benjamin, I and my concubine, to lodge.

[Do 20:5 DK-KJV] Og mændene i Gibeah rejste sig imod mig, og omsluttede huset rundt omkring mig om natten, og tænkte at de havde drabt mig: og min konkubine havde de tvunget, så hun er død.

Jg 20:5 And the men of Gibeah rose against me, and beset the house round about upon me by night, and thought to have slain me: and my concubine have they forced, that she is dead.

Jg 20:6 And I took my concubine, and cut her in pieces, and sent her throughout all the country of the inheritance of Israel: for they have committed lewdness and folly in Israel.

[Do 20:6 DK-KJV]

Jg 20:7 Behold, ye are all children of Israel; give here your advice and counsel.

[Do 20:7 DK-KJV]

Jg 20:8 And all the people arose as one man, saying, We will not any of us go to his tent, neither will we any of us turn into his house.

[Do 20:8 DK-KJV]

Jg 20:9 But now this shall be the thing which we will do to Gibeah; we will go up by lot against it;

[Do 20:9 DK-KJV]

[Do 20:10 DK-KJV] Og vi vil ta' 10 mænd ud af 100 udover alle Israels stammer, og 100 ud af 1.000, og 1.000 ud af 10.000, for at hente proviant til folket, så de må gøre, når de kommer til Benjamins Gibeah, ifølge hele tåbeligheden som de har udvirket i Israel.

Jg 20:10 And we will take ten men of an hundred throughout all the tribes of Israel, and an hundred of a thousand, and a thousand out of ten thousand, to fetch victual for the people, that they may do, when they come to Gibeah of Benjamin, according to all the folly that they have wrought in Israel.

[Do 20:11 DK-KJV] Sådant var alle Israels mænd forsamlet imod byen, knyttet sammen som 1 mand.

Jg 20:11 So all the men of Israel were gathered against the city, knit together as one man.

Jg 20:12 And the tribes of Israel sent men through all the tribe of Benjamin, saying, What wickedness is this that is done among you?

[Do 20:12 DK-KJV]

Jg 20:13 Now therefore deliver us the men, the children of Belial, which are in Gibeah, that we may put them to death, and put away evil from Israel. But the children of Benjamin would not hearken to the voice of their brethren the children of Israel:

[Do 20:13 DK-KJV]

Jg 20:14 But the children of Benjamin gathered themselves together out of the cities unto Gibeah, to go out to battle against the children of Israel.

[Do 20:14 DK-KJV]

Jg 20:15 And the children of Benjamin were numbered at that time out of the cities twenty and six thousand men that drew sword, beside the inhabitants of Gibeah, which were numbered seven hundred chosen men.

[Do 20:15 DK-KJV]

Jg 20:16 Among all this people there were seven hundred chosen men lefthanded; every one could sling stones at an hair breadth, and not miss.

[Do 20:16 DK-KJV]

Jg 20:17 And the men of Israel, beside Benjamin, were numbered four hundred thousand men that drew sword: all these were men of war.

[Do 20:17 DK-KJV]

Jg 20:18 And the children of Israel arose, and went up to the house of God, and asked counsel of God, and said, Which of us shall go up first to the battle against the children of Benjamin? And the LORD said, Judah shall go up first.

[Do 20:18 DK-KJV]

[Do 20:19 DK-KJV] Og Israels børn stod op om morgenen, og omringede Gibeah.

Jg 20:19 And the children of Israel rose up in the morning, and encamped against Gibeah.

Jg 20:20 And the men of Israel went out to battle against Benjamin; and the men of Israel put themselves in array to fight against them at Gibeah.

[Do 20:20 DK-KJV]

Jg 20:21 And the children of Benjamin came forth out of Gibeah, and destroyed down to the ground of the Israelites that day twenty and two thousand men.

[Do 20:21 DK-KJV]

Jg 20:22 And the people the men of Israel encouraged themselves, and set their battle again in array in the place where they put themselves in array the first day.

[Do 20:22 DK-KJV]

Jg 20:23 (And the children of Israel went up and wept before the LORD until even, and asked counsel of the LORD, saying, Shall I go up again to battle against the children of Benjamin my brother? And the LORD said, Go up against him.)

[Do 20:23 DK-KJV]

Jg 20:24 And the children of Israel came near against the children of Benjamin the second day.

[Do 20:24 DK-KJV]

Jg 20:25 And Benjamin went forth against them out of Gibeah the second day, and destroyed down to the ground of the children of Israel again eighteen thousand men; all these drew the sword.

[Do 20:25 DK-KJV]

[Do 20:26 DK-KJV] Da gik alle Israels børn, og hele

Jg 20:26 Then all the children of Israel, and all the people, went

folket, op, og kom hentil Guds hus, og gråd, og sad der foran HERREN, og fastede den dag indtil aften, og tilbød brandofre og fredsofre foran HERREN.

up, and came unto the house of God, and wept, and sat there before the LORD, and fasted that day until even, and offered burnt offerings and peace offerings before the LORD.

[Do 20:27 DK-KJV] (for Guds pagtsark var der i de dage,

Jg 20:27 And the children of Israel inquired of the LORD, (for the ark of the covenant of God was there in those days,

Jg 20:28 And Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron, stood before it in those days,) saying, Shall I yet again go out to battle against the children of Benjamin my brother, or shall I cease? And the LORD said, Go up; for to morrow I will deliver them into thine hand.

[Do 20:28 DK-KJV]

[Do 20:29 DK-KJV]

Jg 20:29 And Israel set liers in wait round about Gibeah.

Jg 20:30 And the children of Israel went up against the children of Benjamin on the third day, and put themselves in array against Gibeah, as at other times.

[Do 20:30 DK-KJV]

Jg 20:31 And the children of Benjamin went out against the people, and were drawn away from the city; and they began to smite of the people, and kill, as at other times, in the highways, of which one goeth up to the house of God, and the other to Gibeah in the field, about thirty men of Israel.

[Do 20:31 DK-KJV]

Jg 20:32 And the children of Benjamin said, They are smitten down before us, as at the first. But the children of Israel said, Let us flee, and draw them from the city unto the highways.

[Do 20:32 DK-KJV]

Jg 20:33 And all the men of Israel rose up out of their place, and put themselves in array at Baal-tamar: and the liers in wait of Israel came forth out of their places, even out of the meadows of Gibeah.

[Do 20:33 DK-KJV]

Jg 20:34 And there came against Gibeah ten thousand chosen men out of all Israel, and the battle was sore: but they knew not that evil was near them.

[Do 20:34 DK-KJV]

Jg 20:35 And the LORD smote Benjamin before Israel: and the children of Israel destroyed of the Benjamites that day twenty and five thousand and an hundred men: all these drew the sword.

[Do 20:35 DK-KJV]

Jg 20:36 So the children of Benjamin saw that they were smitten: for the men of Israel gave place to the Benjamites, because they trusted unto the liers in wait which they had set beside Gibeah.

[Do 20:36 DK-KJV]

Jg 20:37 And the liers in wait hasted, and rushed upon Gibeah; and the liers in wait drew themselves along, and smote all the city with the edge of the sword.

[Do 20:37 DK-KJV]

Jg 20:38 Now there was an appointed sign between the men of Israel and the liers in wait, that they should make a great flame with smoke rise up out of the city.

[Do 20:38 DK-KJV]

Jg 20:39 And when the men of Israel retired in the battle, Benjamin began to smite and kill of the men of Israel about thirty persons: for they said, Surely they are smitten down before us, as in the first battle.

[Do 20:39 DK-KJV]

Jg 20:40 But when the flame began to arise up out of the city with a pillar of smoke, the Benjamites looked behind them, and, behold, the flame of the city ascended up to heaven.

[Do 20:40 DK-KJV]

Jg 20:41 And when the men of Israel turned again, the men of Benjamin were amazed: for they saw that evil was come upon them.

[Do 20:41 DK-KJV]

Jg 20:42 Therefore they turned their backs before the men of Israel unto the way of the wilderness; but the battle overtook them; and them which came out of the cities they destroyed in the midst of them.

[Do 20:42 DK-KJV]

Jg 20:43 Thus they inclosed the Benjamites round about, and chased them, and trode them down with ease over against Gibeah toward the sunrising.

[Do 20:43 DK-KJV]

Jg 20:44 And there fell of Benjamin eighteen thousand men; all these were men of valour.

[Do 20:44 DK-KJV]

Jg 20:45 And they turned and fled toward the wilderness unto the rock of Rimmon: and they gleaned of them in the highways five thousand men; and pursued hard after them unto Gidom, and slew two thousand men of them.

[Do 20:45 DK-KJV]

[Do 20:46 DK-KJV]
Jg 20:46 So that all which fell that day of Benjamin were twenty and five thousand men that drew the sword; all these were men of valour.

[Do 20:47 DK-KJV]
Jg 20:47 But six hundred men turned and fled to the wilderness unto the rock Rimmon, and abode in the rock Rimmon four months.

[Do 20:48 DK-KJV]
Jg 20:48 And the men of Israel turned again upon the children of Benjamin, and smote them with the edge of the sword, as well the men of every city, as the beast, and all that came to hand: also they set on fire all the cities that they came to.

Dommerbogen Kapitel 21 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Dommerbogen - Judges KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Do 21:1 DK-KJV]
Jg 21:1 Now the men of Israel had sworn in Mizpeh, saying, There shall not any of us give his daughter unto Benjamin to wife.

[Do 21:2 DK-KJV]
Jg 21:2 And the people came to the house of God, and abode there till even before God, and lifted up their voices, and wept sore;

[Do 21:3 DK-KJV]
Jg 21:3 And said, O LORD God of Israel, why is this come to pass in Israel, that there should be to day one tribe lacking in Israel?

[Do 21:4 DK-KJV]
Jg 21:4 And it came to pass on the morrow, that the people rose early, and built there an altar, and offered burnt offerings and peace offerings.

[Do 21:5 DK-KJV]
Jg 21:5 And the children of Israel said, Who is there among all the tribes of Israel that came not up with the congregation unto the LORD? For they had made a great oath concerning him that came not up to the LORD to Mizpeh, saying, He shall surely be put to death.

[Do 21:6 DK-KJV]
Jg 21:6 And the children of Israel repented them for Benjamin their brother, and said, There is one tribe cut off from Israel this day.

[Do 21:7 DK-KJV]
Jg 21:7 How shall we do for wives for them that remain, seeing we have sworn by the LORD that we will not give them of our daughters to wives?

[Do 21:8 DK-KJV]
Jg 21:8 And they said, What one is there of the tribes of Israel that came not up to Mizpeh to the LORD? And, behold, there came none to the camp from Jabesh-gilead to the assembly.

[Do 21:9 DK-KJV]
Jg 21:9 For the people were numbered, and, behold, there were none of the inhabitants of Jabesh-gilead there.

[Do 21:10 DK-KJV]
Jg 21:10 And the congregation sent thither twelve thousand men of the valiantest, and commanded them, saying, Go and smite the inhabitants of Jabesh-gilead with the edge of the sword, with the women and the children.

[Do 21:11 DK-KJV]
Jg 21:11 And this is the thing that ye shall do, Ye shall utterly destroy every male, and every woman that hath lain by man.

[Do 21:12 DK-KJV]
Jg 21:12 And they found among the inhabitants of Jabesh-gilead four hundred young virgins, that had known no man by lying with any male: and they brought them unto the camp to Shiloh, which is in the land of Canaan.

[Do 21:13 DK-KJV]
Jg 21:13 And the whole congregation sent some to speak to the children of Benjamin that were in the rock Rimmon, and to call peaceably unto them.

[Do 21:14 DK-KJV]
Jg 21:14 And Benjamin came again at that time; and they gave them wives which they had saved alive of the women of Jabesh-gilead: and yet so they sufficed them not.

[Do 21:15 DK-KJV] eftersom HERREN
Jg 21:15 And the people repented them for Benjamin, because that the LORD had made a breach in the tribes of

Israel.

[Do 21:16 DK-KJV]

Jg 21:16 Then the elders of the congregation said, How shall we do for wives for them that remain, seeing the women are destroyed out of Benjamin?

[Do 21:17 DK-KJV]

Jg 21:17 And they said, There must be an inheritance for them that be escaped of Benjamin, that a tribe be not destroyed out of Israel.

[Do 21:18 DK-KJV]

Jg 21:18 Howbeit we may not give them wives of our daughters: for the children of Israel have sworn, saying, Cursed be he that giveth a wife to Benjamin.

[Do 21:19 DK-KJV]

Jg 21:19 Then they said, Behold, there is a feast of the LORD in Shiloh yearly in a place which is on the north side of Beth-el, on the east side of the highway that goeth up from Beth-el to Shechem, and on the south of Lebonah.

[Do 21:20 DK-KJV]

Jg 21:20 Therefore they commanded the children of Benjamin, saying, Go and lie in wait in the vineyards;

[Do 21:21 DK-KJV]

Jg 21:21 And see, and, behold, if the daughters of Shiloh come out to dance in dances, then come ye out of the vineyards, and catch you every man his wife of the daughters of Shiloh, and go to the land of Benjamin.

[Do 21:22 DK-KJV] Og det skal ske, når deres fædre eller deres brødre kommer til os for at beklage sig, at vi vil sige til dem: Vær positive overfor dem for vores skyld: eftersom vi ikke hver mand reserverede os en hustru i krigen, for på dette tidspunkt gav I ikke til dem, så I skulle være skyldige.

Jg 21:22 And it shall be, when their fathers or their brethren come unto us to complain, that we will say unto them, Be favourable unto them for our sakes: because we reserved not to each man his wife in the war: for ye did not give unto them at this time, that ye should be guilty.

[Do 21:23 DK-KJV] Og Benjamins børn gjorde sådant, og tog sig hustruer, efter deres antal, af dem der dansede, som de fangede: og de gik og returnerede til deres arv, og istandsatte byerne, og boede i dem.

Jg 21:23 And the children of Benjamin did so, and took them wives, according to their number, of them that danced, whom they caught: and they went and returned unto their inheritance, and repaired the cities, and dwelt in them.

[Do 21:24 DK-KJV] Og på dette tidspunkt rejste Israels børn derfra, hver mand til sin stamme og til sin familie, og de gik ud derfra hver mand til sin arv.

Jg 21:24 And the children of Israel departed thence at that time, every man to his tribe and to his family, and they went out from thence every man to his inheritance.

[Do 21:25 DK-KJV] I de dage var der ingen konge i Israel: enhver gjorde det der var rigtigt i sine egne øjne.

Jg 21:25 In those days there was no king in Israel: every man did that which was right in his own eyes.

Ruths bog - Index008

Navnebetydning for Ruth = Ven

Kapitler: 1-2-3-4

Ruths bog Kapitel 1 - Ruth KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ru 1:1 DK-KJV] Nu skete det i de dage da dommerne regerede, at der var en hungersnød i landet. Og en bestemt mand fra Beth-lehem-judah gik for at opholde sig i landet Moab, han, og hans hustru, og hans 2 sønner.

Ru 1:1 Now it came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. And a certain man of Beth-lehem-judah went to sojourn in the country of Moab, he, and his wife, and his two sons.

[Ru 1:2 DK-KJV] Og mandens navn var Elimelech, og hans hustrus navn var Naomi, og hans sønners navne var Mahlon og Chilion, Ephrathiter fra Beth-lehem-judah. Og de kom ind i landet Moab, og fortsatte der.

Ru 1:2 And the name of the man was Elimelech, and the name of his wife Naomi, and the name of his two sons Mahlon and Chilion, Ephrathites of Beth-lehem-judah. And they came into the country of Moab, and continued there.

[Ru 1:3 DK-KJV] Og Elimelech Naomis ægtemand døde; og hun var efterladt, og hendes 2 sønner.

Ru 1:3 And Elimelech Naomi's husband died; and she was left, and her two sons.

[Ru 1:4 DK-KJV] Og de tog hustruer af Moabs kvinder; den enes navn var Orpah, og den andens navn var Ruth: og de boede der omkring 10 år.

Ru 1:4 And they took them wives of the women of Moab; the name of the one was Orpah, and the name of the other Ruth: and they dwelled there about ten years.

[Ru 1:5 DK-KJV] Og Mahlon og Chilion døde også begge af dem; og kvinden var efterladt af hendes 2 sønner og hendes ægtemand.

Ru 1:5 And Mahlon and Chilion died also both of them; and the woman was left of her two sons and her husband.

[Ru 1:6 DK-KJV] Da rejste hun sig med hendes svigerdøtre, så hun måtte returnere fra landet Moab: for hun havde hørt

Ru 1:6 Then she arose with her daughters in law, that she might return from the country of Moab: for she had heard in the

i landet Moab hvordan at HERREN havde besøgt hans folk i at give dem brød.
[Ru 1:7 DK-KJV] Derfor gik hun videre fra stedet hvor hun var, og hendes 2 svigerdøtre med hende; og de tog af sted for at returnere til landet Judah.
[Ru 1:8 DK-KJV] Og Naomi sagde til hendes 2 svigerdøtre, Gå, returner hver af jer til jeres mors hus: HERREN vil handle venligt med jer, som I har handlet med de døde, og med mig.
[Ru 1:9 DK-KJV] HERREN giver jer at I må finde hvile, hver af jer i hendes ægtemands hus. Da kyssede hun dem; og de opløftede deres stemmer, og græd.
[Ru 1:10 DK-KJV] Og de sagde til hende, Vi vil med sikkerhed returnere med dig til dit folk.
[Ru 1:11 DK-KJV] Og Naomi sagde, Vend om igen, mine døtre: hvorfor vil I gå med mig? er der stadig flere sønner i min livmoder, så de må være jeres ægtemænd?
[Ru 1:12 DK-KJV] Vend om igen, mine døtre, gå jeres vej; for jeg er for gammel til at ha' en ægtemand. Hvis jeg skulle sige at jeg har håb, hvis jeg også skulle ha' en ægtemand i nat, og også skulle bære sønner;
[Ru 1:13 DK-KJV] Ville I vente på dem indtil de var vokset op? vil I bli' tilbage for dem fra at ha' ægtemænd? nej, mine døtre; for det bedrøver mig meget for jeres skyld at HERRENs hånd er gået ud imod mig.
[Ru 1:14 DK-KJV] Og de opløftede deres stemmer, og græd igen: og Orpah kyssede hendes svigermor; men Ruth klyngede sig til hende.
[Ru 1:15 DK-KJV] Og hun sagde, Læg mærke til, din svigerinde er gået tilbage til hendes folk, og til hendes guder: returner du efter din svigerinde.
[Ru 1:16 DK-KJV] Og Ruth sagde, Be' mig ikke om at forlade dig, eller til at stoppe med at følge efter dig: for der hvor du går, vil jeg gå; og hvor du logerer, vil jeg logere: dit folk skal være mit folk, og din Gud min Gud:
[Ru 1:17 DK-KJV] Hvor du dør, vil jeg dø, og der vil jeg bli' begravet: HERREN gør sådant for mig, og mere også, hvis noget andet end døden skiller dig fra mig.
[Ru 1:18 DK-KJV] Da hun så at hun var fast besluttet på at gå med hende, da stoppede hun med at snakke til hende.
[Ru 1:19 DK-KJV] Sådant gik de 2 indtil de kom til Bethlehem. Og det skete, da de var kommet til Bethlehem, at hele byen var bevæget omkring dem, og de sagde, Er dette Naomi?
[Ru 1:20 DK-KJV] Og hun sagde til dem, Kald mig ikke Naomi, kald mig Mara: for den Almægtige har handlet meget bittert med mig.
[Ru 1:21 DK-KJV] Jeg gik ud fuld, og HERREN har bragt mig hjem igen tom: hvorfor kalder I mig da Naomi, eftersom HERREN har vidnet imod mig, og den Almægtige har plaget mig?
[Ru 1:22 DK-KJV] Sådant returnerede Naomi, og Moabiten Ruth, hendes svigerdatter, med hende, som returnerede ud fra landet Moab: og de kom til Bethlehem i begyndelsen af byghøsten.

country of Moab how that the LORD had visited his people in giving them bread.
Ru 1:7 Wherefore she went forth out of the place where she was, and her two daughters in law with her; and they went on the way to return unto the land of Judah.

Ru 1:8 And Naomi said unto her two daughters in law, Go, return each to her mother's house: the LORD deal kindly with you, as ye have dealt with the dead, and with me.
Ru 1:9 The LORD grant you that ye may find rest, each of you in the house of her husband. Then she kissed them; and they lifted up their voice, and wept.
Ru 1:10 And they said unto her, Surely we will return with thee unto thy people.
Ru 1:11 And Naomi said, Turn again, my daughters: why will ye go with me? are there yet any more sons in my womb, that they may be your husbands?

Ru 1:12 Turn again, my daughters, go your way; for I am too old to have an husband. If I should say, I have hope, if I should have an husband also to night, and should also bear sons;
Ru 1:13 Would ye tarry for them till they were grown? would ye stay for them from having husbands? nay, my daughters; for it grieveth me much for your sakes that the hand of the LORD is gone out against me.

Ru 1:14 And they lifted up their voice, and wept again: and Orpah kissed her mother in law; but Ruth clave unto her.
Ru 1:15 And she said, Behold, thy sister in law is gone back unto her people, and unto her gods: return thou after thy sister in law.
Ru 1:16 And Ruth said, Intreat me not to leave thee, or to return from following after thee: for whither thou goest, I will go; and where thou lodgest, I will lodge: thy people shall be my people, and thy God my God:
Ru 1:17 Where thou diest, will I die, and there will I be buried: the LORD do so to me, and more also, if ought but death part thee and me.
Ru 1:18 When she saw that she was stedfastly minded to go with her, then she left speaking unto her.

Ru 1:19 So they two went until they came to Beth-lehem. And it came to pass, when they were come to Beth-lehem, that all the city was moved about them, and they said, Is this Naomi?

Ru 1:20 And she said unto them, Call me not Naomi, call me Mara: for the Almighty hath dealt very bitterly with me.

Ru 1:21 I went out full, and the LORD hath brought me home again empty: why then call ye me Naomi, seeing the LORD hath testified against me, and the Almighty hath afflicted me?
Ru 1:22 So Naomi returned, and Ruth the Moabitess, her daughter in law, with her, which returned out of the country of Moab: and they came to Beth-lehem in the beginning of barley harvest.

Ruths bog Kapitel 2 - Til toppen af Ruths bog - Ruth KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ru 2:1 DK-KJV] Og Naomi havde en stammefælle fra hendes ægtemand, en mægtig mand af rigdom, fra Elimelechs familie; og hans navn var Boaz.

Ru 2:1 And Naomi had a kinsman of her husband's, a mighty man of wealth, of the family of Elimelech; and his name was Boaz.

[Ru 2:2 DK-KJV] Og Moabiten Ruth sagde til Naomi, Lad mig nu gå til marken, og sanke kornaks efter ham i hvis øjne jeg skal finde nåde. Og hun sagde til hende, Gå, min datter.
[Ru 2:3 DK-KJV] Og hun gik, og kom, og sankede på marken efter høstfolkene: og hendes pose var for let på en del af den mark som tilhører Boaz, som var i familie med Elimelech.
[Ru 2:4 DK-KJV] Og, læg mærke til, Boaz kom fra Bethlehem, og sagde til høstfolkene, HERREN være med jer. Og de svarede ham, HERREN velsigne dig.
[Ru 2:5 DK-KJV] Da sagde Boaz til hans tjener der var sat over høstfolkene, Hvis unge pige er dette?
[Ru 2:6 DK-KJV] Og tjeneren der var sat over høstfolkene svarede og sagde, Det er den unge Moabittiske pige der kom tilbage med Naomi ud af landet Moab:
[Ru 2:7 DK-KJV] Og hun sagde, Jeg ber jer, lad mig sanke og samle efter høstfolkene blandt negene: sådant kom hun, og har fortsat lige fra i morges indtil nu, så hun kun opholdt sig i huset et lille stykke tid.
[Ru 2:8 DK-KJV] Da sagde Boaz til Ruth, Hører du ikke, min datter? Gå ikke for at sanke på nogen anden mark, gå heller ikke væk herfra, men bliv tilbage her ved mine piger:
[Ru 2:9 DK-KJV] Lad dine øjen være på marken som de høster, og gå du efter dem: har jeg ikke beordret de unge mænd at de ikke skal rører dig? og når du er tørstig, gå til karrene, og drik af det som de unge mænd har trukket.
[Ru 2:10 DK-KJV] Da faldt hun på hendes ansigt, og bukkede hendeselv til jorden, og sagde til ham, Hvorfor har jeg fundet nåde i dine øjne, så du skulle lægge mærke til mig, eftersom jeg er en fremmed?
[Ru 2:11 DK-KJV] Og Boaz svarede og sagde til hende, Det har fuldt ud blevet vist mig, alt det du har gjort for din svigermor siden din ægtemand døde: og hvorledes du har forladt din far og din mor, og dit fødeland, og er kommet til et folk som du ikke kendte på forhånd.
[Ru 2:12 DK-KJV] HERREN tilbagebetaler dit virke, og en fuld belønning er givet dig af HERREN Israels Gud, under hvis vinger du er kommet til at stole på.
[Ru 2:13 DK-KJV] Da sagde hun, Lad mig finde favør i dine øjne, min herre; eftersom at du har trøstet mig, og eftersom at du har talt venligt til din tjenestepige, selvom at jeg ikke er som en af dine tjenestepiger.
[Ru 2:14 DK-KJV] Og Boaz sagde til hende, Ved spisetid kom du herhen, og spis af brødet, og dyp dit brødstykke i vineddiken. Og hun sad ved siden af høstfolkene: og han rakte hende udtørret korn, og hun spiste, og var tilfreds, og gik.
[Ru 2:15 DK-KJV] Og da hun havde rejst sig for at sanke, befalede Boaz hans unge mænd, og siger, Lad hende sanke ja blandt negene, og bebrejd hende ikke:
[Ru 2:16 DK-KJV] Og lad også med vilje nogle håndfulde falde for hende, og efterlad dem, så hun må sanke dem, og irettesæt hende ikke.
[Ru 2:17 DK-KJV]Sådant sankede hun på marken indtil aften, og bankede det ud som hun havde sanket: og der var omkring et efa-mål 22 liter med ryg.
[Ru 2:18 DK-KJV] Og hun tog det op, og gik ind i byen: og hendes svigermor så at hun havde sanket: og hun frembragte det, og gav til hende som hun havde reserveret efter at hun var tilfreds.
[Ru 2:19 DK-KJV] Og hendes svigermor sagde til hende, Hvor har du sanket i dag? og hvor udvirkede du? velsignet er han der lagde mærke til dig. Og hun viste hendes

Ru 2:2 And Ruth the Moabitess said unto Naomi, Let me now go to the field, and glean ears of corn after him in whose sight I shall find grace. And she said unto her, Go, my daughter.

Ru 2:3 And she went, and came, and gleaned in the field after the reapers: and her hap was to light on a part of the field belonging unto Boaz, who was of the kindred of Elimelech.
Ru 2:4 And, behold, Boaz came from Beth-lehem, and said unto the reapers, The LORD be with you. And they answered him, The LORD bless thee.
Ru 2:5 Then said Boaz unto his servant that was set over the reapers, Whose damsel is this?
Ru 2:6 And the servant that was set over the reapers answered and said, It is the Moabitish damsel that came back with Naomi out of the country of Moab:
Ru 2:7 And she said, I pray you, let me glean and gather after the reapers among the sheaves: so she came, and hath continued even from the morning until now, that she tarried a little in the house.
Ru 2:8 Then said Boaz unto Ruth, Hearest thou not, my daughter? Go not to glean in another field, neither go from hence, but abide here fast by my maidens:
Ru 2:9 Let thine eyes be on the field that they do reap, and go thou after them: have I not charged the young men that they shall not touch thee? and when thou art athirst, go unto the vessels, and drink of that which the young men have drawn.
Ru 2:10 Then she fell on her face, and bowed herself to the ground, and said unto him, Why have I found grace in thine eyes, that thou shouldest take knowledge of me, seeing I am a stranger?
Ru 2:11 And Boaz answered and said unto her, It hath fully been shewed me, all that thou hast done unto thy mother in law since the death of thine husband: and how thou hast left thy father and thy mother, and the land of thy nativity, and art come unto a people which thou knewest not heretofore.
Ru 2:12 The LORD recompense thy work, and a full reward be given thee of the LORD God of Israel, under whose wings thou art come to trust.
Ru 2:13 Then she said, Let me find favour in thy sight, my lord; for that thou hast comforted me, and for that thou hast spoken friendly unto thine handmaid, though I be not like unto one of thine handmaidens.

Ru 2:14 And Boaz said unto her, At mealtime come thou hither, and eat of the bread, and dip thy morsel in the vinegar. And she sat beside the reapers: and he reached her parched corn, and she did eat, and was sufficed, and left.
Ru 2:15 And when she was risen up to glean, Boaz commanded his young men, saying, Let her glean even among the sheaves, and reproach her not:
Ru 2:16 And let fall also some of the handfuls of purpose for her, and leave them, that she may glean them, and rebuke her not.

Ru 2:17 So she gleaned in the field until even, and beat out that she had gleaned: and it was about an ephah of barley.

Ru 2:18 And she took it up, and went into the city: and her mother in law saw what she had gleaned: and she brought forth, and gave to her that she had reserved after she was sufficed.
Ru 2:19 And her mother in law said unto her, Where hast thou gleaned to day? and where wroughtest thou? blessed be he that did take knowledge of thee. And she shewed her mother in law

svigermor hos hvem hun havde virket, og sagde, Den mands navn hos hvem jeg virkede i dag er Boaz.
[Ru 2:20 DK-KJV] Og Naomi sagde hendes svigerdatter, Velsignet er han af HERREN, som ikke har efterladt af hans godhed til den levende og de døde. Og Naomi sagde til hende, Den mand er nært beslægtet med os, en af vores nærmeste stammefæller.
[Ru 2:21 DK-KJV] Og Moabiten Ruth sagde, Han sagde også til mig, Du skal holde dig tæt indtil mine unge mænd, indtil de har afsluttet hele min høst.
[Ru 2:22 DK-KJV] Og Naomi sagde til Ruth hendes svigerdatter, Det er godt, min datter, at du går ud med hans piger, så de ikke møder dig på nogen anden mark.
[Ru 2:23 DK-KJV] Sådant holdt hun sig tæt indtil Boazs piger for at sanke indtil enden af byghøsten og af hvedehøsten; og boede med hendes svigermor.

with whom she had wrought, and said, The man's name with whom I wrought to day is Boaz.

Ru 2:20 And Naomi said unto her daughter in law, Blessed be he of the LORD, who hath not left off his kindness to the living and to the dead. And Naomi said unto her, The man is near of kin unto us, one of our next kinsmen.
Ru 2:21 And Ruth the Moabitess said, He said unto me also, Thou shalt keep fast by my young men, until they have ended all my harvest.
Ru 2:22 And Naomi said unto Ruth her daughter in law, It is good, my daughter, that thou go out with his maidens, that they meet thee not in any other field.
Ru 2:23 So she kept fast by the maidens of Boaz to glean unto the end of barley harvest and of wheat harvest; and dwelt with her mother in law.

Ruths bog Kapitel 3 - Til toppen af Ruths bog - Ruth KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ru 3:1 DK-KJV] Da sagde Naomi hendes svigermor til hende, Min datter, skal jeg ikke søge hvile for dig, så det må være vel med dig?
[Ru 3:2 DK-KJV] Og nu er Boaz ikke af vor familie, hos hvis piger du var? Læg mærke til, han spreder i nat byg udpå tærskegulvet.

[Ru 3:3 DK-KJV] Vask digselv derfor, og savl dig, og put din kappe over dig, og kom dig ned til gulvet: men gør ikke digselv kendt for den mand, før han er færdig med at spise og drikke.
[Ru 3:4 DK-KJV] Og det skal ske, når han ligger ned, at du skal markere stedet hvor han skal ligge, og du skal gå ind, og afdække hans fødder, og lægge dig ned; og han vil fortælle dig hvad du skal gøre.
[Ru 3:5 DK-KJV] Og hun sagde til hende, Alt det du siger til mig vil jeg gøre.
[Ru 3:6 DK-KJV] Og hun gik ned til gulvet, og gjorde ifølge alt det hendes svigermor bød hende.
[Ru 3:7 DK-KJV] Og da Boaz havde spist og drukket, og hans hjerte var tilfreds, gik han for at lægge sig forenden af kornbunken: og hun kom forsigtigt, og afdækkede hans fødder, og lagde sig ned.
[Ru 3:8 DK-KJV] Og ved midnat skete det, at manden var bange, og vendte sigselv: og, læg mærke til, en kvinde lå ved hans fødder.
[Ru 3:9 DK-KJV] Og han sagde, Hvem er du? Og hun svarede, Jeg er Ruth din tjenestepige: læg derfor dit skørt over din tjenestepige; for du er en nær slægtning.
[Ru 3:10 DK-KJV] Og han sagde, Velsignet er du af HERREN, min datter: for du har vist mere godhed i den sidste tid end i begyndelsen, eftersom du ikke fulgte unge mænd, hverken fattig eller rig.
[Ru 3:11 DK-KJV] Og nu, min datter, frygt ikke; Jeg vil for dig gøre alt det du spørger om: for hele byen af mit folk ved godt at du er en dydig kvinde.
[Ru 3:12 DK-KJV] Og nu er det sandt at jeg er din nære slægtning. Men der er en slægtning nærmere end jeg.
[Ru 3:13 DK-KJV] Vent denne nat, og det skal ske i morgen, at hvis han overfor dig vil udføre en slægtnings del, godt; lad ham gøre slægtningens del: men hvis han ikke vil gøre en slægtnings del for dig, da vil jeg gøre en slægtnings del for dig, som HERREN lever: lig ned indtil det bli'r morgen.

Ru 3:1 Then Naomi her mother in law said unto her, My daughter, shall I not seek rest for thee, that it may be well with thee?
Ru 3:2 And now is not Boaz of our kindred, with whose maidens thou wast? Behold, he winnoweth barley to night in the threshingfloor.
Ru 3:3 Wash thyself therefore, and anoint thee, and put thy raiment upon thee, and get thee down to the floor: but make not thyself known unto the man, until he shall have done eating and drinking.
Ru 3:4 And it shall be, when he lieth down, that thou shalt mark the place where he shall lie, and thou shalt go in, and uncover his feet, and lay thee down; and he will tell thee what thou shalt do.
Ru 3:5 And she said unto her, All that thou sayest unto me I will do.
Ru 3:6 And she went down unto the floor, and did according to all that her mother in law bade her.
Ru 3:7 And when Boaz had eaten and drunk, and his heart was merry, he went to lie down at the end of the heap of corn: and she came softly, and uncovered his feet, and laid her down.
Ru 3:8 And it came to pass at midnight, that the man was afraid, and turned himself: and, behold, a woman lay at his feet.
Ru 3:9 And he said, Who art thou? And she answered, I am Ruth thine handmaid: spread therefore thy skirt over thine handmaid; for thou art a near kinsman.
Ru 3:10 And he said, Blessed be thou of the LORD, my daughter: for thou hast shewed more kindness in the latter end than at the beginning, inasmuch as thou followedst not young men, whether poor or rich.
Ru 3:11 And now, my daughter, fear not; I will do to thee all that thou requirest: for all the city of my people doth know that thou art a virtuous woman.
Ru 3:12 And now it is true that I am thy near kinsman: howbeit there is a kinsman nearer than I.
Ru 3:13 Tarry this night, and it shall be in the morning, that if he will perform unto thee the part of a kinsman, well; let him do the kinsman's part: but if he will not do the part of a kinsman to thee, then will I do the part of a kinsman to thee, as the LORD liveth: lie down until the morning.

[Ru 3:14 DK-KJV] Og hun lå ved hans fødder indtil det blev morgen: og hun stod op før en kunne kende en anden. Og han sagde, Lad det ikke bli' kendt at en kvinde kom udpå gulvet.

[Ru 3:15 DK-KJV] Han sagde også, Bring sløret som du har over dig, og hold det. Og da hun holdt det, opmålte han 6 portioner af byg, og lagde det på hende: og hun gik ind i byen.
[Ru 3:16 DK-KJV] Og da hun kom til hendes svigermor, sagde hun, Hvem er du, min datter? Og hun fortalte alt det som den mand havde gjort for hende.
[Ru 3:17 DK-KJV] Og hun sagde, Disse 6 portioner af byg gav han mig; for han sagde til mig, Gå ikke tomhændet til din svigermor.
[Ru 3:18 DK-KJV] Da sagde hun, Sid stille, min datter, indtil du ved hvordan sagen vil falde ud: for den mand vil ikke være i hvile, før han denne dag har fuldført den ting.

Ru 3:14 And she lay at his feet until the morning: and she rose up before one could know another. And he said, Let it not be known that a woman came into the floor.
Ru 3:15 Also he said, Bring the vail that thou hast upon thee, and hold it. And when she held it, he measured six measures of barley, and laid it on her: and she went into the city.
Ru 3:16 And when she came to her mother in law, she said, Who art thou, my daughter? And she told her all that the man had done to her.
Ru 3:17 And she said, These six measures of barley gave he me; for he said to me, Go not empty unto thy mother in law.
Ru 3:18 Then said she, Sit still, my daughter, until thou know how the matter will fall: for the man will not be in rest, until he have finished the thing this day.

Ruths bog Kapitel 4 - Til toppen af Ruths bog - Ruth KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ru 4:4 DK-KJV] Og jeg tænkte at jeg ville annoncere den for dig, og sige, Køb den foran indbyggerne, og foran de ældste fra mit folk. Hvis du vil løskøbe den, løskøb den: men hvis du ikke vil løskøbe den, så fortæl mig det, så jeg må vide det: for der er ingen til at løskøbe den foruden dig; og jeg er efter dig. Og han sagde, Jeg vil løskøbe den.
[Ru 4:5 DK-KJV] Da sagde Boaz, Den dag du køber marken af Naomis hånd, må du også købe den af Moabiten Ruths, den dødes hustru, for at oprejse den dødes navn over hans arv.
[Ru 4:6 DK-KJV] Og stammefællen sagde, Jeg kan ikke løskøbe den til migselv, for ikke at jeg beskæmmer min egen arv: løskøb du min ret til digselv; for jeg kan ikke løskøbe den.
[Ru 4:7 DK-KJV] Nu var dette fremgangsmåden i tidligere tider i Israel angående løskøbning og angående ændring, for at bekræfte alle ting; en mand tog hans sko af, og gav den til hans næste: og dette var et vidnesbyrd i Israel.
[Ru 4:8 DK-KJV] Derfor sagde stammefællen til Boaz, Køb den til dig. Sådant tog han hans sko af.
[Ru 4:9 DK-KJV] Og Boaz sagde til de ældste, og til hele folket, I er vidner denne dag, at jeg har købt alt som var Elimelechs, og alt der var Chilions og Mahlons, fra Naomis hånd.
[Ru 4:10 DK-KJV] Desuden Moabiten Ruth, Mahlons hustru, har jeg købt for at være min hustru, for at oprejse den dødes navn over hans arv, så den dødes navn ikke bli'r afskåret blandt hans brødre, og fra porten af hans sted: I er vidner denne dag.
[Ru 4:11 DK-KJV] Og hele folket der var i porten, og de ældste, sagde, Vi er vidner. HERREN gør kvinden der er kommet ind i dit hus som Rachel og som Leah, de 2 byggede Israels hus: og gør dig værdighed i Ephratah, og bli'r berømt i Bethlehem:
[Ru 4:12 DK-KJV] Og lad dit hus bli' ligesom Pharezs hus, hvem Tamar bar til Judah, af den sæd som HERREN skal give dig af denne unge kvinde.
[Ru 4:13 DK-KJV] Sådant tog Boaz Ruth, og hun var hans hustru: og da han gik indtil hende, gav HERREN hende undfangelse, og hun bar en søn.
[Ru 4:14 DK-KJV] Og kvinden sagde til Naomi, Velsignet er HERREN, som denne dag ikke har efterladt dig uden en slægtning, så hans navn må være berømt i Israel.

Ru 4:4 And I thought to advertise thee, saying, Buy it before the inhabitants, and before the elders of my people. If thou wilt redeem it, redeem it: but if thou wilt not redeem it, then tell me, that I may know: for there is none to redeem it beside thee; and I am after thee. And he said, I will redeem it.
Ru 4:5 Then said Boaz, What day thou buyest the field of the hand of Naomi, thou must buy it also of Ruth the Moabitess, the wife of the dead, to raise up the name of the dead upon his inheritance.

Ru 4:6 And the kinsman said, I cannot redeem it for myself, lest I mar mine own inheritance: redeem thou my right to thyself; for I cannot redeem it.
Ru 4:7 Now this was the manner in former time in Israel concerning redeeming and concerning changing, for to confirm all things; a man plucked off his shoe, and gave it to his neighbour: and this was a testimony in Israel.
Ru 4:8 Therefore the kinsman said unto Boaz, Buy it for thee. So he drew off his shoe.
Ru 4:9 And Boaz said unto the elders, and unto all the people, Ye are witnesses this day, that I have bought all that was Elimelech's, and all that was Chilion's and Mahlon's, of the hand of Naomi.
Ru 4:10 Moreover Ruth the Moabitess, the wife of Mahlon, have I purchased to be my wife, to raise up the name of the dead upon his inheritance, that the name of the dead be not cut off from among his brethren, and from the gate of his place: ye are witnesses this day.
Ru 4:11 And all the people that were in the gate, and the elders, said, We are witnesses. The LORD make the woman that is come into thine house like Rachel and like Leah, which two did build the house of Israel: and do thou worthily in Ephratah, and be famous in Beth-lehem:
Ru 4:12 And let thy house be like the house of Pharez, whom Tamar bare unto Judah, of the seed which the LORD shall give thee of this young woman.
Ru 4:13 So Boaz took Ruth, and she was his wife: and when he went in unto her, the LORD gave her conception, and she bare a son.
Ru 4:14 And the women said unto Naomi, Blessed be the LORD, which hath not left thee this day without a kinsman, that his name may be famous in Israel.

[Ru 4:15 DK-KJV] Og han skal for dig være en der genoprette dit liv, og en der passer på dig i dine høje alder: for din svigerdatter, som elsker dig, som er bedre for dig end 7 sønner, har født ham.
[Ru 4:16 DK-KJV] Og Naomi tog barnet, og lagde det i hendes barm, og blev ammende barnepige for det.
[Ru 4:17 DK-KJV] Og kvinderne hendes naboer gav det et navn, og siger, Der er født en søn til Naomi; og de kaldte hans navn Obed: han er Jesses far, Davids far. "David = højt elskede"
[Ru 4:18 DK-KJV] Nu er disse generationerne efter Pharez: Pharez avlede Hezron,
[Ru 4:19 DK-KJV] Og Hezron avlede Ram, og Ram avlede Amminadab,
[Ru 4:20 DK-KJV] Og Amminadab avlede Nahshon, og Nahshon avlede Salmon,
[Ru 4:21 DK-KJV] Og Salmon avlede Boaz, og Boaz avlede Obed,
[Ru 4:22 DK-KJV] Og Obed avlede Jesse, og Jesse avlede David.

Ru 4:15 And he shall be unto thee a restorer of thy life, and a nourisher of thine old age: for thy daughter in law, which loveth thee, which is better to thee than seven sons, hath born him.
Ru 4:16 And Naomi took the child, and laid it in her bosom, and became nurse unto it.

Ru 4:17 And the women her neighbours gave it a name, saying, There is a son born to Naomi; and they called his name Obed: he is the father of Jesse, the father of David.
Ru 4:18 Now these are the generations of Pharez: Pharez begat Hezron,

Ru 4:19 And Hezron begat Ram, and Ram begat Amminadab,
Ru 4:20 And Amminadab begat Nahshon, and Nahshon begat Salmon,

Ru 4:21 And Salmon begat Boaz, and Boaz begat Obed,

Ru 4:22 And Obed begat Jesse, and Jesse begat David.

[Ru 4:1 DK-KJV] Da gik Boaz op til porten, og satte sig ned der: og, læg mærke til, stammefællen om hvem Boaz talte kom forbi; til hvem han sagde, Hej, med dig! træd nærmere, sid ned her. Og han kom nærmere, og sad ned.

[Ru 4:2 DK-KJV] Og han tog 10 mænd af de ældste fra byen, og sagde, Sid I ned her. Og de sad ned.
[Ru 4:3 DK-KJV] Og han sagde til stammefællen, Naomi, der er kommet tilbage ud af landet Moab, sælger en jordlod, som var vor broder Elimelechs:
[Ru 4:4 DK-KJV] Og jeg tænkte at jeg ville annoncere den for dig, og sige, Køb den foran indbyggerne, og foran de ældste fra mit folk. Hvis du vil løskøbe den, løskøb den: men hvis du ikke vil løskøbe den, så fortæl mig det, så jeg må vide det: for der er ingen til at løskøbe den foruden dig; og jeg er efter dig. Og han sagde, Jeg vil løskøbe den.

[Ru 4:5 DK-KJV] Da sagde Boaz, Den dag du køber marken af Naomis hånd, må du også købe den af Moabiten Ruths, den dødes hustru, for at oprejse den dødes navn over hans arv.
[Ru 4:6 DK-KJV] Og stammefællen sagde, Jeg kan ikke løskøbe den til migselv, for ikke at jeg beskæmmer min egen arv: løskøb du min ret til digselv; for jeg kan ikke løskøbe den.
[Ru 4:7 DK-KJV] Nu var dette fremgangsmåden i tidligere tider i Israel angående løskøbning og angående ændring, for at bekræfte alle ting; en mand tog hans sko af, og gav den til hans næste: og dette var et vidnesbyrd i Israel.
[Ru 4:8 DK-KJV] Derfor sagde stammefællen til Boaz, Køb den til dig. Sådant tog han hans sko af.

[Ru 4:9 DK-KJV] Og Boaz sagde til de ældste, og til hele folket, I er vidner denne dag, at jeg har købt alt som var Elimelechs, og alt der var Chilions og Mahlons, fra Naomis hånd.

[Ru 4:10 DK-KJV] Desuden Moabiten Ruth, Mahlons hustru, har jeg købt for at være min hustru, for at oprejse den dødes navn over hans arv, så den dødes navn ikke bli'r afskåret blandt hans brødre, og fra porten af hans sted: I er vidner denne dag.
[Ru 4:11 DK-KJV] Og hele folket der var i porten, og de ældste, sagde, Vi er vidner. HERREN gør kvinden der er kommet ind i dit hus som Rachel og som Leah, de 2 byggede Israels hus: og gør

Ru 4:1 Then went Boaz up to the gate, and sat him down there: and, behold, the kinsman of whom Boaz spake came by; unto whom he said, Ho, such a one! turn aside, sit down here. And he turned aside, and sat down.
Ru 4:2 And he took ten men of the elders of the city, and said, Sit ye down here. And they sat down.
Ru 4:3 And he said unto the kinsman, Naomi, that is come again out of the country of Moab, selleth a parcel of land, which was our brother Elimelech's:
Ru 4:4 And I thought to advertise thee, saying, Buy it before the inhabitants, and before the elders of my people. If thou wilt redeem it, redeem it: but if thou wilt not redeem it, then tell me, that I may know: for there is none to redeem it beside thee; and I am after thee. And he said, I will redeem it.
Ru 4:5 Then said Boaz, What day thou buyest the field of the hand of Naomi, thou must buy it also of Ruth the Moabitess, the wife of the dead, to raise up the name of the dead upon his inheritance.
Ru 4:6 And the kinsman said, I cannot redeem it for myself, lest I mar mine own inheritance: redeem thou my right to thyself; for I cannot redeem it.
Ru 4:7 Now this was the manner in former time in Israel concerning redeeming and concerning changing, for to confirm all things; a man plucked off his shoe, and gave it to his neighbour: and this was a testimony in Israel.
Ru 4:8 Therefore the kinsman said unto Boaz, Buy it for thee. So he drew off his shoe.
Ru 4:9 And Boaz said unto the elders, and unto all the people, Ye are witnesses this day, that I have bought all that was Elimelech's, and all that was Chilion's and Mahlon's, of the hand of Naomi.
Ru 4:10 Moreover Ruth the Moabitess, the wife of Mahlon, have I purchased to be my wife, to raise up the name of the dead upon his inheritance, that the name of the dead be not cut off from among his brethren, and from the gate of his place: ye are witnesses this day.
Ru 4:11 And all the people that were in the gate, and the elders, said, We are witnesses. The LORD make the woman that is come into thine house like Rachel and like

dig værdighed i Ephratah, og bli'r berømt i Bethlehem:

[Ru 4:12 DK-KJV] Og lad dit hus bli' ligesom Pharezs hus, hvem Tamar bar til Judah, af den sæd som HERREN skal give dig af denne unge kvinde.
[Ru 4:13 DK-KJV] Sådant tog Boaz Ruth, og hun var hans hustru: og da han gik indtil hende, gav HERREN hende undfangelse, og hun bar en søn.
[Ru 4:14 DK-KJV] Og kvinden sagde til Naomi, Velsignet er HERREN, som denne dag ikke har efterladt dig uden en slægtning, så hans navn må være berømt i Israel.

[Ru 4:15 DK-KJV] Og han skal for dig være en der genoprette dit liv, og en der passer på dig i dine høje alder: for din svigerdatter, som elsker dig, som er bedre for dig end 7 sønner, har født ham.
[Ru 4:16 DK-KJV] Og Naomi tog barnet, og lagde det i hendes barm, og blev ammende barnepige for det.

[Ru 4:17 DK-KJV] Og kvinderne hendes naboer gav det et navn, og siger, Der er født en søn til Naomi; og de kaldte hans navn Obed: han er Jesses far, Davids far. "David = højt elskede"
[Ru 4:18 DK-KJV] Nu er disse generationerne efter Pharez: Pharez avlede Hezron,
[Ru 4:19 DK-KJV] Og Hezron avlede Ram, og Ram avlede Amminadab,
[Ru 4:20 DK-KJV] Og Amminadab avlede Nahshon, og Nahshon avlede Salmon,
[Ru 4:21 DK-KJV] Og Salmon avlede Boaz, og Boaz avlede Obed,
[Ru 4:22 DK-KJV] Og Obed avlede Jesse, og Jesse avlede David.

Leah, which two did build the house of Israel: and do thou worthily in Ephratah, and be famous in Beth-lehem:
Ru 4:12 And let thy house be like the house of Pharez, whom Tamar bare unto Judah, of the seed which the LORD shall give thee of this young woman.
Ru 4:13 So Boaz took Ruth, and she was his wife: and when he went in unto her, the LORD gave her conception, and she bare a son.
Ru 4:14 And the women said unto Naomi, Blessed be the LORD, which hath not left thee this day without a kinsman, that his name may be famous in Israel.
Ru 4:15 And he shall be unto thee a restorer of thy life, and a nourisher of thine old age: for thy daughter in law, which loveth thee, which is better to thee than seven sons, hath born him.
Ru 4:16 And Naomi took the child, and laid it in her bosom, and became nurse unto it.
Ru 4:17 And the women her neighbours gave it a name, saying, There is a son born to Naomi; and they called his name Obed: he is the father of Jesse, the father of David.
Ru 4:18 Now these are the generations of Pharez: Pharez begat Hezron,
Ru 4:19 And Hezron begat Ram, and Ram begat Amminadab,
Ru 4:20 And Amminadab begat Nahshon, and Nahshon begat Salmon,
Ru 4:21 And Salmon begat Boaz, and Boaz begat Obed,
Ru 4:22 And Obed begat Jesse, and Jesse begat David.

1Samuel - Index009
Navnebetydning for Samuel = Hørt af Gud
Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk
Der er deslige oversat vers her og der
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31
1 Samuels bog Kapitel 1 - 1 Samuel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 1:1 DK-KJV] Nu var der en bestemt mand fra Ramathaim-zophim, fra Ephrahims bjerg, og hans navn var Elkanah, Jerohams søn, Elihus søn, Tohus søn, Zuphs søn, en Ephrait:
[1Sa 1:2 DK-KJV] Og han havde 2 hustruer; navnet på den ene var Hannah, og navnet på den anden var Peninnah: og Peninnah havde børn, men Hannah havde ingen børn.
[1Sa 1:3 DK-KJV] Og denne mand gik tidligt op ud af hans by for at tilbede og for at ofre til hærskarers HERRE i Shiloh. Og Elis 2 sønner, Hophni og Phinehas, HERRENs præster, var der.
[1Sa 1:4 DK-KJV] Og da tiden for Elkanahs ofring var, gav han portioner til hans hustru Peninnah, og til alle hendes sønner og hendes døtre:
[1Sa 1:5 DK-KJV] Men til Hannah gav han en værdig portion; for han elskede Hannah: men HERREN havde lukket hendes livmoder.
[1Sa 1:6 DK-KJV] Og hendes modstander provokerede hende også meget, for at gøre hende ærgerlig, fordi HERREN havde lukket hendes livmoder.
[1Sa 1:7 DK-KJV] Og da han gjorde sådant år efter år, da hun

1Sa 1:1 Now there was a certain man of Ramathaim-zophim, of mount Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephrathite:
1Sa 1:2 And he had two wives; the name of the one was Hannah, and the name of the other Peninnah: and Peninnah had children, but Hannah had no children.
1Sa 1:3 And this man went up out of his city yearly to worship and to sacrifice unto the LORD of hosts in Shiloh. And the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, the priests of the LORD, were there.
1Sa 1:4 And when the time was that Elkanah offered, he gave to Peninnah his wife, and to all her sons and her daughters, portions:

1Sa 1:5 But unto Hannah he gave a worthy portion; for he loved Hannah: but the LORD had shut up her womb.

1Sa 1:6 And her adversary also provoked her sore, for to make her fret, because the LORD had shut up her womb.

1Sa 1:7 And as he did so year by year, when she went up

gik op til HERRENs hus, så provokerede hun hende; derfor græd hun, og spiste ikke.
[1Sa 1:8 DK-KJV] Da sagde Elkanah hendes ægtemand til hende, Hannah, hvorfor græder du? og hvorfor spiser du ikke? og hvorfor er dit hjerte sørgmodigt? er jeg ikke bedre for dig end 10 sønner?
[1Sa 1:9 DK-KJV] Sådant rejste Hannah sig op efter at de havde spist i Shiloh, og efter at de havde drukket. Nu sad præsten Eli på et sæde ved en dørstolpe til HERRENs tempel.
[1Sa 1:10 DK-KJV] Og hun var bitter i sjælen, og bad til HERREN, og græd meget.
[1Sa 1:11 DK-KJV] Og hun aflagde et løfte, og sagde, Kæreste hærskarers HERRE, hvis du virkelig vil kigge på din tjenestepiges lidelse, og huske på mig, og ikke glemme din tjenestepige, men vil gi' din tjenestepige et drengebarn, da vil jeg gi' ham til HERREN alle dagene af hans liv, og der skal ikke komme et barberblad over hans hoved.
[1Sa 1:12 DK-KJV] Og det skete, som hun fortsatte med at be' foran HERREN, at Eli lagde mærke til hendes mund.
[1Sa 1:13 DK-KJV] Nu Hannah, hun talte i hendes hjerte; det var kun hendes læber der bevægede sig, men hendes stemme kunne ikke høres: derfor tænkte Eli at hun var beruset.
[1Sa 1:14 DK-KJV] Og Eli sagde til hende, Hvor længe vil du være beruset? fjern din vin fra dig.
[1Sa 1:15 DK-KJV] Og Hannah svarede og sagde, Nej, min herre, jeg er en kvinde med en sorgfuld ånd: jeg har hverken drukket vin eller stærke drikke, men har udtømt min sjæl foran HERREN.
[1Sa 1:16 DK-KJV] Anse ikke din tjenestepige for at være en datter af Belial: for ud af overfloden af min beklagelse og sorg har jeg talt indtil nu.
[1Sa 1:17 DK-KJV] Da svarede Eli og sagde, Gå i fred: og Israels Gud gir svar på din anmodning som du spurgte ham om.
[1Sa 1:18 DK-KJV] Og hun sagde, Lad din tjenestepige finde nåde i dine øjne. Sådant gik kvinden hendes vej, og spiste, og hende udstråling var ikke længere sørgmodig.
[1Sa 1:19 DK-KJV] Og de stod tidligt op om morgenen, og tilbad foran HERREN, og vendte tilbage, og kom til deres hus i Ramah: og Elkanah kendte hans hustru; og HERREN huskede på hende.

[1Sa 1:20 DK-KJV] Derfor skete det, da tiden var inde efter at Hannah havde undfanget, at hun bar en søn, og kaldte hans navn Samuel, og siger, Fordi jeg har spurgt HERREN om ham.
[1Sa 1:21 DK-KJV] Og manden Elkanah, og hele hans hus, gik op for at tilbyde det årige offer til HERREN, og hans løfte.
[1Sa 1:22 DK-KJV] Men Hannah gik ikke op; for hun sagde til hendes ægtemand, Jeg vil ikke gå op før barnet er afvænnet, og da vil jeg bringe ham, så han må vise sig foran HERREN, og bli' der for evigt.
[1Sa 1:23 DK-KJV] Og Elkanah hendes ægtemand sagde til hende, Gør hvad der synes godt for dig; bli' her indtil du har afvænnet ham, kun HERREN etablerer hans ord. Sådant gjorde kvinden, og gav hendes søn bryst indtil hun havde afvænnet ham.
[1Sa 1:24 DK-KJV] Og da hun havde afvænnet ham, tog hun ham op sammen med hende, sammen med 3 stude, og 22 kilo mel, og en flaske med vin, og bragte ham til HERRENs hus i Shiloh: og barnet var ungt.
[1Sa 1:25 DK-KJV] Og de dræbte én stud, og bragte barnet til Eli.

to the house of the LORD, so she provoked her; therefore she wept, and did not eat.

1Sa 1:8 Then said Elkanah her husband to her, Hannah, why weepest thou? and why eatest thou not? and why is thy heart grieved? am not I better to thee than ten sons?
1Sa 1:9 So Hannah rose up after they had eaten in Shiloh, and after they had drunk. Now Eli the priest sat upon a seat by a post of the temple of the LORD.
1Sa 1:10 And she was in bitterness of soul, and prayed unto the LORD, and wept sore.
1Sa 1:11 And she vowed a vow, and said, O LORD of hosts, if thou wilt indeed look on the affliction of thine handmaid, and remember me, and not forget thine handmaid, but wilt give unto thine handmaid a man child, then I will give him unto the LORD all the days of his life, and there shall no rasor come upon his head.
1Sa 1:12 And it came to pass, as she continued praying before the LORD, that Eli marked her mouth.
1Sa 1:13 Now Hannah, she spake in her heart; only her lips moved, but her voice was not heard: therefore Eli thought she had been drunken.
1Sa 1:14 And Eli said unto her, How long wilt thou be drunken? put away thy wine from thee.
1Sa 1:15 And Hannah answered and said, No, my lord, I am a woman of a sorrowful spirit: I have drunk neither wine nor strong drink, but have poured out my soul before the LORD.
1Sa 1:16 Count not thine handmaid for a daughter of Belial: for out of the abundance of my complaint and grief have I spoken hitherto.
1Sa 1:17 Then Eli answered and said, Go in peace: and the God of Israel grant thee thy petition that thou hast asked of him.
1Sa 1:18 And she said, Let thine handmaid find grace in thy sight. So the woman went her way, and did eat, and her countenance was no more sad.
1Sa 1:19 And they rose up in the morning early, and worshipped before the LORD, and returned, and came to their house to Ramah: and Elkanah knew Hannah his wife; and the LORD remembered her.
1Sa 1:20 Wherefore it came to pass, when the time was come about after Hannah had conceived, that she bare a son, and called his name Samuel, saying, Because I have asked him of the LORD.
1Sa 1:21 And the man Elkanah, and all his house, went up to offer unto the LORD the yearly sacrifice, and his vow.
1Sa 1:22 But Hannah went not up; for she said unto her husband, I will not go up until the child be weaned, and then I will bring him, that he may appear before the LORD, and there abide for ever.

1Sa 1:23 And Elkanah her husband said unto her, Do what seemeth thee good; tarry until thou have weaned him; only the LORD establish his word. So the woman abode, and gave her son suck until she weaned him.
1Sa 1:24 And when she had weaned him, she took him up with her, with three bullocks, and one ephah of flour, and a bottle of wine, and brought him unto the house of the LORD in Shiloh: and the child was young.
1Sa 1:25 And they slew a bullock, and brought the child to Eli.

[1Sa 1:26 DK-KJV] Og hun sagde, Åh min herre, som din sjæl lever, min herre, jeg er den kvinde der stod hos dig her, og bad til HERREN.
[1Sa 1:27 DK-KJV] For dette barn bad jeg om; og HERREN har givet mig svar på min anmodning som jeg spurgte ham om:
[1Sa 1:28 DK-KJV] Derfor har jeg også lånt ham ud til HERREN; så længe som han lever skal han være lånt ud til HERREN. Og han tilbad HERREN der.

1Sa 1:26 And she said, Oh my lord, as thy soul liveth, my lord, I am the woman that stood by thee here, praying unto the LORD.
1Sa 1:27 For this child I prayed; and the LORD hath given me my petition which I asked of him:
1Sa 1:28 Therefore also I have lent him to the LORD; as long as he liveth he shall be lent to the LORD. And he worshipped the LORD there.

1 Samuels bog Kapitel 2 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 2:1 DK-KJV] Og Hannah bad, Mit hjerte jubler i HERREN, mit horn er ophøjet i HERREN: min mund er forstørret over mine fjender; fordi jeg jubler over din frelse.
[1Sa 2:2 DK-KJV] Der er ingen hellig som HERREN: for der er ingen i tillæg til dig: der er heller ingen klippe som vor Gud.
[1Sa 2:3 DK-KJV] Tal ikke mere så overmådeligt stolt; lad ikke arrogance komme ud af jeres mund: for HERREN er kundskabens Gud, og via ham er handlinger vejet.
[1Sa 2:4 DK-KJV] De mægtige mænds buer er knækket, og de der snubler er omsluttet med styrke.
[1Sa 2:5 DK-KJV] De der var mætte har lejet demselv ud for brød; og de der var sultne var det ikke mere: sådant at den golde har båret 7; og hende der har mange børn er blevet svag.
[1Sa 2:6 DK-KJV] HERREN dræber, og levendegør: han bringer ned til graven, og han bringer op.
[1Sa 2:7 DK-KJV] HERREN gør fattig, og HERREN gør rig: han bringer ned, og løfter op.
[1Sa 2:8 DK-KJV] Han rejser den fattige ud af støvet, og løfter tiggeren op fra møgbunken, for at sætte dem blandt prinser, og for at få dem til at arve herlighedens trone: for jorden søjler er HERRENs, og han har sat denne verden på dem.
[1Sa 2:9 DK-KJV] Han vil passe på hans helliges fødder, og de onde skal være stille i mørke; for intet menneske skal vinde frem via styrke.
[1Sa 2:10 DK-KJV] HERRENs modstandere skal bli' brudt i stykker; ud fra himlen skal han tordne på dem: HERREN skal dømme jordens ende: og han skal gi' styrke til hans konge, og ophøje hans salvedes horn.
[1Sa 2:11 DK-KJV] Og Elkanah gik til hans hus i Ramah. Og barnet betjente overfor HERREN foran præsten Eli.
[1Sa 2:12 DK-KJV] Nu var Elis sønner Belials sønner; de kendte ikke HERREN.

[1Sa 2:13 DK-KJV] Og præsternes skik med folket var, at, når nogen mand tilbød ofre, så kom præstens tjener, mens kødet sydede, med en tretannet kødkrog i hans hånd;
[1Sa 2:14 DK-KJV] Og han slog den ned i panden, eller kedlen, eller krukken; alt det kødkrogen bragte op tog præsten til hamselv. Sådant gjorde de i Shiloh overfor alle de Israeliter der kom derhen.
[1Sa 2:15 DK-KJV] Også før de brændte fedtet, kom præstens tjener, og sagde til den mand der ofrede, Gi' præsten kød til at grille; for han vil ikke ha' sydet kød af dig, men råt.
[1Sa 2:16 DK-KJV] Og hvis der er en mand der sagde til ham, Lad dem ikke undlade at brænde fedtet om lidt, og ta' da så meget som din sjæl ønsker; derefter vil han svare ham, Nej; men du skal gi' det til mig nu: og hvis ikke, vil jeg ta' det med magt.

1Sa 2:1 And Hannah prayed, and said, My heart rejoiceth in the LORD, mine horn is exalted in the LORD: my mouth is enlarged over mine enemies; because I rejoice in thy salvation.

1Sa 2:2 There is none holy as the LORD: for there is none beside thee: neither is there any rock like our God.
1Sa 2:3 Talk no more so exceeding proudly; let not arrogancy come out of your mouth: for the LORD is a God of knowledge, and by him actions are weighed.
1Sa 2:4 The bows of the mighty men are broken, and they that stumbled are girded with strength.
1Sa 2:5 They that were full have hired out themselves for bread; and they that were hungry ceased: so that the barren hath born seven; and she that hath many children is waxed feeble.
1Sa 2:6 The LORD killeth, and maketh alive: he bringeth down to the grave, and bringeth up.
1Sa 2:7 The LORD maketh poor, and maketh rich: he bringeth low, and lifteth up.

1Sa 2:8 He raiseth up the poor out of the dust, and lifteth up the beggar from the dunghill, to set them among princes, and to make them inherit the throne of glory: for the pillars of the earth are the LORD'S, and he hath set the world upon them.

1Sa 2:9 He will keep the feet of his saints, and the wicked shall be silent in darkness; for by strength shall no man prevail.
1Sa 2:10 The adversaries of the LORD shall be broken to pieces; out of heaven shall he thunder upon them: the LORD shall judge the ends of the earth; and he shall give strength unto his king, and exalt the horn of his anointed.
1Sa 2:11 And Elkanah went to Ramah to his house. And the child did minister unto the LORD before Eli the priest.
1Sa 2:12 Now the sons of Eli were sons of Belial; they knew not the LORD.
1Sa 2:13 And the priests' custom with the people was, that, when any man offered sacrifice, the priest's servant came, while the flesh was in seething, with a fleshhook of three teeth in his hand;

1Sa 2:14 And he struck it into the pan, or kettle, or caldron, or pot; all that the fleshhook brought up the priest took for himself. So they did in Shiloh unto all the Israelites that came thither.

1Sa 2:15 Also before they burnt the fat, the priest's servant came, and said to the man that sacrificed, Give flesh to roast for the priest; for he will not have sodden flesh of thee, but raw.

1Sa 2:16 And if any man said unto him, Let them not fail to burn the fat presently, and then take as much as thy soul desireth; then he would answer him, Nay; but thou shalt give it me now: and if not, I will take it by force.

[1Sa 2:17 DK-KJV] Derfor var de unge mænds synd meget stor foran HERREN: for mændene afskyede HERRENs offergave.
[1Sa 2:18 DK-KJV] Men Samuel betjente foran HERREN, som et barn, omsluttet med en linned efod.
[1Sa 2:19 DK-KJV] Desuden lavede hans mor en lille frakke til ham, og bragte den til ham år efter år, da hun kom op for at tilbyde det årlige offer med hendes ægtemand.
[1Sa 2:20 DK-KJV] Og Eli velsignede Elkanah og hans hustru, og sagde, HERREN giver dig sæd af denne kvinde for det lån som er udlånt til HERREN. Og de gik til deres eget hjem.
[1Sa 2:21 DK-KJV] Og HERREN besøgte Hannah, sådant at hun undfangede, og bar 3 sønner og 2 døtre. Og barnet Samuel voksede foran HERREN.
[1Sa 2:22 DK-KJV] Nu var Eli gammel, og hørte alt det som hans sønner gjorde overfor Israel; og hvordan de lå med de kvinder der forsamlede sig ved menighedens tabernakeldør.
[1Sa 2:23 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvorfor gør I sådanne ting? for af dette folk hører jeg om jeres onde handlinger.
[1Sa 2:24 DK-KJV] Nej, mine sønner; for det er ingen god rapport som jeg hører: I får HERRENs folk til at overtræde.
[1Sa 2:25 DK-KJV] Hvis én mand synder imod en anden, skal dommeren dømme ham: men hvis en mand synder imod HERREN, hvem skal da bede for ham? Imidlertid lyttede de ikke på deres fars stemme, fordi HERREN ville slå dem ihjel.
[1Sa 2:26 DK-KJV] Og barnet Samuel voksede videre, og var i favør både hos HERREN, og også hos mennesket.
[1Sa 2:27 DK-KJV] Og der kom en mand fra Gud til Eli, og sagde til ham, Dette siger HERREN, Viste jeg mig ikke klart og tydeligt overfor din fars hus, da de var i Egypten i Faraos hus?
[1Sa 2:28 DK-KJV] Og udvalgte jeg ham ud af alle Israels stammer for at være min præst, til at tilbyde på mit alter, til at brænde røgelse, til at bære en efod foran mig? og gav jeg alle offergaverne lavet via ild fra Israels børn til din fars hus?
[1Sa 2:29 DK-KJV] Hvorfor sparker I da til mit offer og til min offergave, som jeg har befalet i min bolig; og hædre dine sønner over mig, for at gøre jerselv fede med det bedste af alle offergaverne fra Israels børn?
[1Sa 2:30 DK-KJV] Derfor siger HERREN Israels Gud, Jeg sagde rigtignok at dit hus, og din fars hus, skulle vandre foran mig for evigt: men nu siger HERREN, Det være langt fra mig; for dem der hædre mig vil jeg hædre, og de der foragter mig skal agtes lidt.
[1Sa 2:31 DK-KJV] Læg mærke til, de dage kommer, hvor jeg vil skære din arm af, og armen fra din fars hus, sådant at der ikke skal være en gammel mand i dit hus.
[1Sa 2:32 DK-KJV] Og du skal se en fjende i min bolig, i al rigdommen som Gud skal gi' Israel: og der skal ikke være en gammel mand i dit hus for evigt.
[1Sa 2:33 DK-KJV] Og den mand af dine, som jeg ikke skal fjerne fra mit alter, skal være der for at fortære dine øjne, og for at gøre dit hjerte sørgmodigt: og alt tilvæksten fra dit hus skal dø når de blomstrer bedst.
[1Sa 2:34 DK-KJV] Og dette skal være et tegn overfor dig, det som skal komme over dine sønner, over Hophni og Phinehas; på en dag skal de dø begge af dem.

1Sa 2:17 Wherefore the sin of the young men was very great before the LORD: for men abhorred the offering of the LORD.
1Sa 2:18 But Samuel ministered before the LORD, being a child, girded with a linen ephod.
1Sa 2:19 Moreover his mother made him a little coat, and brought it to him from year to year, when she came up with her husband to offer the yearly sacrifice.

1Sa 2:20 And Eli blessed Elkanah and his wife, and said, The LORD give thee seed of this woman for the loan which is lent to the LORD. And they went unto their own home.
1Sa 2:21 And the LORD visited Hannah, so that she conceived, and bare three sons and two daughters. And the child Samuel grew before the LORD.

1Sa 2:22 Now Eli was very old, and heard all that his sons did unto all Israel; and how they lay with the women that assembled at the door of the tabernacle of the congregation.

1Sa 2:23 And he said unto them, Why do ye such things? for I hear of your evil dealings by all this people.
1Sa 2:24 Nay, my sons; for it is no good report that I hear: ye make the LORD'S people to transgress.

1Sa 2:25 If one man sin against another, the judge shall judge him: but if a man sin against the LORD, who shall intreat for him? Notwithstanding they hearkened not unto the voice of their father, because the LORD would slay them.
1Sa 2:26 And the child Samuel grew on, and was in favour both with the LORD, and also with men.

1Sa 2:27 And there came a man of God unto Eli, and said unto him, Thus saith the LORD, Did I plainly appear unto the house of thy father, when they were in Egypt in Pharaoh's house?

1Sa 2:28 And did I choose him out of all the tribes of Israel to be my priest, to offer upon mine altar, to burn incense, to wear an ephod before me? and did I give unto the house of thy father all the offerings made by fire of the children of Israel?
1Sa 2:29 Wherefore kick ye at my sacrifice and at mine offering, which I have commanded in my habitation; and honourest thy sons above me, to make yourselves fat with the chiefest of all the offerings of Israel my people?
1Sa 2:30 Wherefore the LORD God of Israel saith, I said indeed that thy house, and the house of thy father, should walk before me for ever: but now the LORD saith, Be it far from me; for them that honour me I will honour, and they that despise me shall be lightly esteemed.
1Sa 2:31 Behold, the days come, that I will cut off thine arm, and the arm of thy father's house, that there shall not be an old man in thine house.
1Sa 2:32 And thou shalt see an enemy in my habitation, in all the wealth which God shall give Israel: and there shall not be an old man in thine house for ever.
1Sa 2:33 And the man of thine, whom I shall not cut off from mine altar, shall be to consume thine eyes, and to grieve thine heart: and all the increase of thine house shall die in the flower of their age.
1Sa 2:34 And this shall be a sign unto thee, that shall come upon thy two sons, on Hophni and Phinehas; in one day they shall die both of them.

[1Sa 2:35 DK-KJV] Og jeg vil oprejse mig en trofast præst, der skal gøre efter det som er i mit hjerte og i mit sind: og jeg vil bygge ham et sikkert hus; og han skal gå foran min salvede for altid.
[1Sa 2:36 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at hver og en der er efterladt i dit hus skal komme og krybe sammen overfor ham for et stykke sølv og en bid brød, og skal sige, Sæt mig, jeg ber dig, ind i et af præsteembederne, så jeg må spise et stykke brød.

1Sa 2:35 And I will raise me up a faithful priest, that shall do according to that which is in mine heart and in my mind: and I will build him a sure house; and he shall walk before mine anointed for ever.

1Sa 2:36 And it shall come to pass, that every one that is left in thine house shall come and crouch to him for a piece of silver and a morsel of bread, and shall say, Put me, I pray thee, into one of the priests' offices, that I may eat a piece of bread.

1 Samuels bog Kapitel 3 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 3:1 DK-KJV] Og barnet Samuel betjente overfor HERREN foran Eli. Og HERRENs ord var dyrebart i de dage; der var ingen åben vision.
[1Sa 3:2 DK-KJV] Og i den tid skete det, da Eli var lagt ned i hans sted, og hans øjne begyndte at bli' slørede, så han ikke kunne se;
[1Sa 3:3 DK-KJV] Og længe før at Guds lampe gik ud i HERRENs tempel, der hvor Guds ark var, og Samuel var lagt ned for at sove;
[1Sa 3:4 DK-KJV] At HERREN kaldte på Samuel: og han svarede, Her er jeg.
[1Sa 3:5 DK-KJV] Og han løb hentil Eli, og sagde, Her er jeg; for du kalder på mig. Og han sagde, Jeg kaldte ikke; læg dig ned igen. Og han gik og lagde sig ned.
[1Sa 3:6 DK-KJV] Og HERREN kaldte endnu en gang, på Samuel. Og Samuel stod op og gik til Eli, og sagde, Her er jeg; for du kaldte på mig. Og han svarede, jeg kaldte ikke; læg dig ned igen.
[1Sa 3:7 DK-KJV] Nu kendte Samuel stadig ikke HERREN, HERRENs ord var stadig heller ikke afsløret overfor ham.
[1Sa 3:8 DK-KJV] Og HERREN kaldte igen tredje gang på Samuel. Og han stod op og gik til Eli, og sagde, Her er jeg; for du kaldte på mig. Og Eli forstod at HERREN havde kaldt på barnet.
[1Sa 3:9 DK-KJV] Derfor sagde Eli til Samuel, Gå, læg dig ned: og det skal ske, hvis han kalder på dig, at du skal sige, Tal, HERRE; for din tjener hører. Sådant gik Samuel og lagde sig i hans sted.
[1Sa 3:10 DK-KJV] Og HERREN kom, og stod, og kaldte som de andre gange, Samuel, Samuel. Da svarede Samuel, Tal; for din tjener hører.
[1Sa 3:11 DK-KJV] Og HERREN sagde til Samuel, Læg mærke til, jeg vil gøre en ting i Israel, og da skal enhvers øre der hører snurre.
[1Sa 3:12 DK-KJV] I den dag vil jeg udføre alle tingene som jeg har talt imod Eli vedrørende hans hus: når jeg begynder, vil jeg også lave en slutning.
[1Sa 3:13 DK-KJV] For jeg har fortalt ham at jeg vil dømme hans hus for evigt for de fejltrin som han kender til; fordi hans sønner gjorde demselv afskyelige, og han holdt dem ikke tilbage.
[1Sa 3:14 DK-KJV] Og derfor har jeg svoret overfor Elis hus, at fejltrinet fra Elis hus skal ikke bli' renset med offer ej heller offergave for evigt.
[1Sa 3:15 DK-KJV] Og Samuel lå indtil om morgenen, og åbnede dørene til HERRENs hus. Og Samuel frygtede for at vise Eli visionen.
[1Sa 3:16 DK-KJV] Da kaldte Eli på Samuel, og sagde, Samuel, min søn. Og han svarede, Her er jeg.
[1Sa 3:17 DK-KJV] Og han sagde, Hvad er det for en ting som HERREN har sagt til dig? jeg ber dig skjul det ikke for mig: Gud

1Sa 3:1 And the child Samuel ministered unto the LORD before Eli. And the word of the LORD was precious in those days; there was no open vision.
1Sa 3:2 And it came to pass at that time, when Eli was laid down in his place, and his eyes began to wax dim, that he could not see;
1Sa 3:3 And ere the lamp of God went out in the temple of the LORD, where the ark of God was, and Samuel was laid down to sleep;
1Sa 3:4 That the LORD called Samuel: and he answered, Here am I.
1Sa 3:5 And he ran unto Eli, and said, Here am I; for thou calledst me. And he said, I called not; lie down again. And he went and lay down.
1Sa 3:6 And the LORD called yet again, Samuel. And Samuel arose and went to Eli, and said, Here am I; for thou didst call me. And he answered, I called not, my son; lie down again.
1Sa 3:7 Now Samuel did not yet know the LORD, neither was the word of the LORD yet revealed unto him.
1Sa 3:8 And the LORD called Samuel again the third time. And he arose and went to Eli, and said, Here am I; for thou didst call me. And Eli perceived that the LORD had called the child.
1Sa 3:9 Therefore Eli said unto Samuel, Go, lie down: and it shall be, if he call thee, that thou shalt say, Speak, LORD; for thy servant heareth. So Samuel went and lay down in his place.
1Sa 3:10 And the LORD came, and stood, and called as at other times, Samuel, Samuel. Then Samuel answered, Speak; for thy servant heareth.
1Sa 3:11 And the LORD said to Samuel, Behold, I will do a thing in Israel, at which both the ears of every one that heareth it shall tingle.
1Sa 3:12 In that day I will perform against Eli all things which I have spoken concerning his house: when I begin, I will also make an end.

1Sa 3:13 For I have told him that I will judge his house for ever for the iniquity which he knoweth; because his sons made themselves vile, and he restrained them not.
1Sa 3:14 And therefore I have sworn unto the house of Eli, that the iniquity of Eli's house shall not be purged with sacrifice nor offering for ever.
1Sa 3:15 And Samuel lay until the morning, and opened the doors of the house of the LORD. And Samuel feared to shew Eli the vision.
1Sa 3:16 Then Eli called Samuel, and said, Samuel, my son. And he answered, Here am I.
1Sa 3:17 And he said, What is the thing that the LORD hath said unto thee? I pray thee hide it not from me: God

gør sådant mod dig, og mere også, hvis du skjuler nogle ting for mig af alle de ting som han sagde til dig.
[1Sa 3:18 DK-KJV] Og Samuel fortalte ham en hver detalje, og gemte intet for ham: Og han sagde, Det er HERREN: lad ham gøre det som forekommer godt for ham.
[1Sa 3:19 DK-KJV] Og Samuel voksede, og HERREN var med ham, og lod ingen af hans ord falde til jorden.

[1Sa 3:20 DK-KJV] Og hele Israel fra Dan lige til Beer-sheba vidste at Samuel var etableret til at være en profet fra HERREN.
[1Sa 3:21 DK-KJV] Og HERREN viste sig igen i Shiloh: for HERREN afslørede hamselv overfor Samuel i Shiloh via HERRENs ord.

do so to thee, and more also, if thou hide any thing from me of all the things that he said unto thee.
1Sa 3:18 And Samuel told him every whit, and hid nothing from him. And he said, It is the LORD: let him do what seemeth him good.
1Sa 3:19 And Samuel grew, and the LORD was with him, and did let none of his words fall to the ground.
1Sa 3:20 And all Israel from Dan even to Beer-sheba knew that Samuel was established to be a prophet of the LORD.
1Sa 3:21 And the LORD appeared again in Shiloh: for the LORD revealed himself to Samuel in Shiloh by the word of the LORD.

1 Samuels bog Kapitel 4 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 4:1 DK-KJV] Og Samuels ord kom til hele Israel. Nu gik Israel ud imod Filisterne i kamp, og lejrede ved siden af Eben-ezer: og Filisterne lejrede i Aphek.
[1Sa 4:2 DK-KJV] Og Filisterne opstillede sig i række imod Israel: og da de mødtes i slaget, var Israel slået foran Filisterne: og på marken dræbte de omkring 4.000 af hærens mænd.
[1Sa 4:3 DK-KJV] Og da folket var komme ind i lejren, sagde Israels ældste, Hvorfor har HERREN slået os foran Filisterne i dag? Lad os få hentet HERRENs pagtsark ud fra Shiloh, så, når den kommer ind blandt os, må den frelse os ud af vores fjenders hånd.
[1Sa 4:4 DK-KJV] Sådant sendte folket bud til Shiloh, så de derfra måtte bringe hærskarers HERRENs pagtsark, som bor mellem keruberne: og Elis 2 sønner, Hophni and Phinehas, var der hos Guds pagtsark.
[1Sa 4:5 DK-KJV] Og da HERRENs pagtsark kom ind i lejren, råbte hele Israel med et højt råb, sådant at jorden igen ringede.
[1Sa 4:6 DK-KJV] Og da Filisterne hørte spetaklet fra råbet, sagde de, Hvad betyder spetaklet fra dette store råb i Hebræernes lejr? Og de forstod at HERRENs ark var kommet ind i lejren.
[1Sa 4:7 DK-KJV] Og Filisterne var bange, for de sagde, Gud er kommet ind i lejren. Og de sagde, Arme os! for en sådan ting var ikke været sket før.
[1Sa 4:8 DK-KJV] Arme os! hvem skal forløse os ud af hænderne på disse mægtige Guder? disse er de Guder der slog Egypterne med alle plagerne i vildmarken.
[1Sa 4:9 DK-KJV] Vær stærke, og opfør jer som mænd, Kæreste I Filistere, for ikke at I bli'r Hebræernes tjenere, som de har været jeres: opfør jer som mænd, og kæmp.
[1Sa 4:10 DK-KJV] Og Filisterne kæmpede, og Israel var slået, og de flygtede alle mand til sit telt: og der var en vældig stor nedslagtning; for der faldt i Israel 30.000 soldater.
[1Sa 4:11 DK-KJV] Og Guds ark var taget; og Elis 2 sønner, Hophni and Phinehas, var dræbt.
[1Sa 4:12 DK-KJV] Og der løb en mand fra Benjamin ud fra hæren, og kom til Shiloh den samme dag med hans iturevne tøj, og med jord på sit hoved.
[1Sa 4:13 DK-KJV] Og da han kom, se, Eli sad på et sæde ved vejsiden og kiggede: for hans hjerte tystede på grund af Guds ark. Og da manden kom ind i lejren, og fortalte det, råbte hele byen højt.

1Sa 4:1 And the word of Samuel came to all Israel. Now Israel went out against the Philistines to battle, and pitched beside Eben-ezer: and the Philistines pitched in Aphek.
1Sa 4:2 And the Philistines put themselves in array against Israel: and when they joined battle, Israel was smitten before the Philistines: and they slew of the army in the field about four thousand men.
1Sa 4:3 And when the people were come into the camp, the elders of Israel said, Wherefore hath the LORD smitten us to day before the Philistines? Let us fetch the ark of the covenant of the LORD out of Shiloh unto us, that, when it cometh among us, it may save us out of the hand of our enemies.
1Sa 4:4 So the people sent to Shiloh, that they might bring from thence the ark of the covenant of the LORD of hosts, which dwelleth between the cherubims: and the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, were there with the ark of the covenant of God.
1Sa 4:5 And when the ark of the covenant of the LORD came into the camp, all Israel shouted with a great shout, so that the earth rang again.
1Sa 4:6 And when the Philistines heard the noise of the shout, they said, What meaneth the noise of this great shout in the camp of the Hebrews? And they understood that the ark of the LORD was come into the camp.
1Sa 4:7 And the Philistines were afraid, for they said, God is come into the camp. And they said, Woe unto us! for there hath not been such a thing heretofore.
1Sa 4:8 Woe unto us! who shall deliver us out of the hand of these mighty Gods? these are the Gods that smote the Egyptians with all the plagues in the wilderness.
1Sa 4:9 Be strong, and quit yourselves like men, O ye Philistines, that ye be not servants unto the Hebrews, as they have been to you: quit yourselves like men, and fight.

1Sa 4:10 And the Philistines fought, and Israel was smitten, and they fled every man into his tent: and there was a very great slaughter; for there fell of Israel thirty thousand footmen.
1Sa 4:11 And the ark of God was taken; and the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, were slain.
1Sa 4:12 And there ran a man of Benjamin out of the army, and came to Shiloh the same day with his clothes rent, and with earth upon his head.

1Sa 4:13 And when he came, lo, Eli sat upon a seat by the wayside watching: for his heart trembled for the ark of God. And when the man came into the city, and told it, all the city cried out.

[1Sa 4:14 DK-KJV] Og da Eli hørte spetaklet fra råbet, sagde han, Hvad betyder spetaklet og denne tumult? Og manden kom hurtigt ind, og fortalte det til Eli.
[1Sa 4:15 DK-KJV] Nu var Eli 98 år gammel; og hans øjne var sløret, så han ikke kunne se.
[1Sa 4:16 DK-KJV] Og manden sagde til Eli, Jeg er han der kom ud af hæren, og i dag flygtede jeg ud af hæren. Og han sagde, Hvad er der sket, min søn?
[1Sa 4:17 DK-KJV] Og budbringeren svarede og sagde, Israel er flygtet foran Filisterne, og der har også været en stor nedslagtning blandt folket, og også dine 2 sønner, Hophni and Phinehas, er døde, og Guds ark er taget.
[1Sa 4:18 DK-KJV] Og det skete, da han nævnte Guds ark, at han faldt baglæns ned fra sædet der ved siden af porten, og han brækkede halsen, og han døde: for han var en gammel mand, og tung. Og han havde dømt Israel i 40 år.

[1Sa 4:19 DK-KJV] Og hans svigerdatter, Phinehas hustru, var med barn, nær ved at bli' forløst: og hun bukkede sigselv og fødte; for hendes veer kom over hende.
[1Sa 4:20 DK-KJV] Og omkring tiden for hendes død sagde kvinden der stod hos hende til hende, Frygt ikke, for du har født en søn. Men hun svarede ikke, hun værdsatte det heller ikke.
[1Sa 4:21 DK-KJV] Og hun navngav barnet I-chabod, og siger, Herligheden har forladt Israel: fordi Guds ark var taget, og på grund af hendes svigerfar og hendes ægtemand. **"I-chabod betyder - Hvor er herligheden? - eller - ingen herlighed"**
[1Sa 4:22 DK-KJV] Og hun sagde, Herligheden har forladt Israel: for Guds ark er taget.

1Sa 4:14 And when Eli heard the noise of the crying, he said, What meaneth the noise of this tumult? And the man came in hastily, and told Eli.
1Sa 4:15 Now Eli was ninety and eight years old; and his eyes were dim, that he could not see.
1Sa 4:16 And the man said unto Eli, I am he that came out of the army, and I fled to day out of the army. And he said, What is there done, my son?
1Sa 4:17 And the messenger answered and said, Israel is fled before the Philistines, and there hath been also a great slaughter among the people, and thy two sons also, Hophni and Phinehas, are dead, and the ark of God is taken.

1Sa 4:18 And it came to pass, when he made mention of the ark of God, that he fell from off the seat backward by the side of the gate, and his neck brake, and he died: for he was an old man, and heavy. And he had judged Israel forty years.
1Sa 4:19 And his daughter in law, Phinehas' wife, was with child, near to be delivered: and when she heard the tidings that the ark of God was taken, and that her father in law and her husband were dead, she bowed herself and travailed; for her pains came upon her.

1Sa 4:20 And about the time of her death the women that stood by her said unto her, Fear not; for thou hast born a son. But she answered not, neither did she regard it.

1Sa 4:21 And she named the child I-chabod, saying, The glory is departed from Israel: because the ark of God was taken, and because of her father in law and her husband.
1Sa 4:22 And she said, The glory is departed from Israel: for the ark of God is taken.

1 Samuels bog Kapitel 5 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 5:1 DK-KJV] Og Filisterne tog Gud ark, og bragte den fra Eben-ezer til Ashdod. **"Eben-ezer betyder - Hjælpestenen - Ashdod betyder - Noget der er udgydt eller spildt - Tilnærmelse - Tyveri"**
[1Sa 5:2 DK-KJV] Da Filisterne tog Gud ark, bragte de den ind i Dagons hus, og satte den ved siden af Dagon. **"Dagon betyder - Korn - eller - en fisk"**
[1Sa 5:3 DK-KJV] Og da de fra Ashdod stod tidligt op den næste dag, læg mærke til, Dagon var faldet med hans hoved mod jorden foran HERRENs ark. Og de tog Dagon, og satte ham på hans plads igen.
[1Sa 5:4 DK-KJV] Og da de stod tidligt op den næste dags morgen, læg mærke til, Dagon var faldet med hans hoved mod jorden foran HERRENs ark; og Dagons hoved og begge hans hænders håndflader var skåret af på dørtrinet; kun stuben af Dagon var tilbage af ham.
[1Sa 5:5 DK-KJV] Derfor trådte hverken Dagonpræsterne, eller nogen der kom ind i Dagonhuset, på Dagondørtrinet i Ashdod indtil denne dag.
[1Sa 5:6 DK-KJV] Men HERRENs hånd var tungt over dem i Ashdod, og han destruerede dem, og slog dem med hæmorider, ja Ashdod og dens kyster.
[1Sa 5:7 DK-KJV] Og da mændene i Ashdod så' at det var således, sagde de, Israels Guds ark skal ikke forbli' hos os: for hans hånd er smertelig over os, og over vor gud Dagon.
[1Sa 5:8 DK-KJV] De sendte derfor bud og forsamlede alle Filisternes herrer hos dem, og sagde, Hvad skal vi gør med

1Sa 5:1 And the Philistines took the ark of God, and brought it from Eben-ezer unto Ashdod.

1Sa 5:2 When the Philistines took the ark of God, they brought it into the house of Dagon, and set it by Dagon.
1Sa 5:3 And when they of Ashdod arose early on the morrow, behold, Dagon was fallen upon his face to the earth before the ark of the LORD. And they took Dagon, and set him in his place again.
1Sa 5:4 And when they arose early on the morrow morning, behold, Dagon was fallen upon his face to the ground before the ark of the LORD; and the head of Dagon and both the palms of his hands were cut off upon the threshold; only the stump of Dagon was left to him.
1Sa 5:5 Therefore neither the priests of Dagon, nor any that come into Dagon's house, tread on the threshold of Dagon in Ashdod unto this day.
1Sa 5:6 But the hand of the LORD was heavy upon them of Ashdod, and he destroyed them, and smote them with emerods, even Ashdod and the coasts thereof.
1Sa 5:7 And when the men of Ashdod saw that it was so, they said, The ark of the God of Israel shall not abide with us: for his hand is sore upon us, and upon Dagon our god.
1Sa 5:8 They sent therefore and gathered all the lords of the Philistines unto them, and said, What shall we do with the ark

Israels Guds ark? Og de svarede, Lad Israels Guds ark bli' båret til Gath. Og de bar Israels Guds ark derhen

[1Sa 5:9 DK-KJV] Og det var sådant, at, efter de havde båret rundt på den, var HERRENs hånd imod byen med en meget stor destruktion: og han slog mændene i byen, både lille og stor, og de havde hæmorider i deres hemmelige dele.
[1Sa 5:10 DK-KJV] Derfor sendte de Guds ark til Ekron. Og det skete, som Guds ark kom til Ekron, at Ekroniterne råbte højt, og siger, De har bragt Israels Guds ark til os, for at dræbe os og vort folk.
[1Sa 5:11 DK-KJV] Sådant sendte de bud og forsamlede alle Filisternes herrer, og sagde, Send Israels Guds ark væk, og lad den komme tilbage til sit eget sted, for ikke at den dræber os, og vort folk: for der var en dødelig destruktion udover hele byen; Guds hånd var meget tung der.
[1Sa 5:12 DK-KJV] Og de mænd der ikke døde var slået med hæmorider: og råbet fra byen gik op til himlen.

of the God of Israel? And they answered, Let the ark of the God of Israel be carried about unto Gath. And they carried the ark of the God of Israel about thither.
1Sa 5:9 And it was so, that, after they had carried it about, the hand of the LORD was against the city with a very great destruction: and he smote the men of the city, both small and great, and they had emerods in their secret parts.
1Sa 5:10 Therefore they sent the ark of God to Ekron. And it came to pass, as the ark of God came to Ekron, that the Ekronites cried out, saying, They have brought about the ark of the God of Israel to us, to slay us and our people.

1Sa 5:11 So they sent and gathered together all the lords of the Philistines, and said, Send away the ark of the God of Israel, and let it go again to his own place, that it slay us not, and our people: for there was a deadly destruction throughout all the city; the hand of God was very heavy there.
1Sa 5:12 And the men that died not were smitten with the emerods: and the cry of the city went up to heaven.

1 Samuels bog Kapitel 6 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 6:1 DK-KJV] Og HERRENs ark var i Filisternes land i 7 måneder.
[1Sa 6:2 DK-KJV] Og Filisterne kaldte på præsterne og spåmændene, og siger, Hvad skal vi gøre med HERRENs ark? fortæl os hvorledes vi skal sende den til sit sted.
[1Sa 6:3 DK-KJV] Og de sagde, Hvis I sender Israels Guds ark væk, send den ikke tom; men giv ham i hvert fald en overtrædelsesoffergave: da skal I bli' helbredt, og I skal vide hvorfor hans hånd ikke er fjernet fra jer.
[1Sa 6:4 DK-KJV] Da sagde de, Hvad skal overtrædelsesoffergaven være som vi skal giv ham? De svarede, 5 gyldne hæmorider, og 5 gyldne mus, efter antallet på Filisternes herrer: for det var den samme plage der var over alle jer, og over jeres herrer.
[1Sa 6:5 DK-KJV] Derfor skal I lave figurer af jeres hæmorider, og figurer af jeres mus der øderlægger landet; og I skal gi' herlighed til Israels Gud: det kunne jo godt være at han ville lætte hans hånd fra jer, og fra jeres guder, og fra jeres land.
[1Sa 6:6 DK-KJV] Hvorfor forhærder I da jeres hjerter, som Egypterne og Farao forhærdede deres hjerter? da han havde udvirket underfuldt iblandt dem, lod de ikke folket gå, og de rejste?
[1Sa 6:7 DK-KJV] Lav nu derfor en ny vogn, og ta' 2 malkekøer, over hvilke der intet åg er kommet, og bind køerne for vognen, og bring deres kalve hjem fra dem:
[1Sa 6:8 DK-KJV] Og ta' HERRENs ark, og stil den på vognen; og læg guldsmykkerne, som I skal giv ham som en overtrædelsesoffergave, i en kasse ved siden af den; og send den væk, så den må gå.
[1Sa 6:9 DK-KJV] Og se, hvis den går op via vejen til sin egen kyst til Beth-shemesh, da har han gjort dette store onde mod os: men hvis ikke, da skal vi vide at det ikke var hans hånd der slog os: det der skete mod os var rent tilfældigt.
[1Sa 6:10 DK-KJV] Og sådant gjorde mændene; og tog 2 kalkekøer, og bandt dem for vognen, og lukkede deres kalve inde derhjemme:
[1Sa 6:11 DK-KJV] Og de lagde HERRENs ark på vognen,

1Sa 6:1 And the ark of the LORD was in the country of the Philistines seven months.
1Sa 6:2 And the Philistines called for the priests and the diviners, saying, What shall we do to the ark of the LORD? tell us wherewith we shall send it to his place.
1Sa 6:3 And they said, If ye send away the ark of the God of Israel, send it not empty; but in any wise return him a trespass offering: then ye shall be healed, and it shall be known to you why his hand is not removed from you.
1Sa 6:4 Then said they, What shall be the trespass offering which we shall return to him? They answered, Five golden emerods, and five golden mice, according to the number of the lords of the Philistines: for one plague was on you all, and on your lords.

1Sa 6:5 Wherefore ye shall make images of your emerods, and images of your mice that mar the land; and ye shall give glory unto the God of Israel: peradventure he will lighten his hand from off you, and from off your gods, and from off your land.
1Sa 6:6 Wherefore then do ye harden your hearts, as the Egyptians and Pharaoh hardened their hearts? when he had wrought wonderfully among them, did they not let the people go, and they departed?
1Sa 6:7 Now therefore make a new cart, and take two milch kine, on which there hath come no yoke, and tie the kine to the cart, and bring their calves home from them:
1Sa 6:8 And take the ark of the LORD, and lay it upon the cart; and put the jewels of gold, which ye return him for a trespass offering, in a coffer by the side thereof; and send it away, that it may go.

1Sa 6:9 And see, if it goeth up by the way of his own coast to Beth-shemesh, then he hath done us this great evil: but if not, then we shall know that it is not his hand that smote us; it was a chance that happened to us.

1Sa 6:10 And the men did so; and took two milch kine, and tied them to the cart, and shut up their calves at home:
1Sa 6:11 And they laid the ark of the LORD upon the cart, and

og kassen med guldmusene og figurene af deres hæmorider.
[1Sa 6:12 DK-KJV] Og køerne tog den lige vej til Beth-shemesh-vejen, og gik langs med landevejen, og mu'ede mens de gik, og vendte ikke tilside mod højre eller venstre; og Filisternes herrer gik efter dem til Beth-shemeshs grænse.
[1Sa 6:13 DK-KJV] Og de fra Beth-shemesh var igen med at høste deres hvede i dalen: og de opløftede sine øjne og så' arken, og jublede over at se den.
[1Sa 6:14 DK-KJV] Og vognen kom ind på Joshuas mark, en Beth-shemite, og stod der, hvor der var en stor sten: og de kløvede træet fra vognen, og tilbød køerne som en brændoffergave til HERREN.
[1Sa 6:15 DK-KJV] Og Leviterne tog HERRENs ark ned, og kassen der var hos den, hvori guldsmykkerne var, og lagde dem på den store sten: og den samme dag tilbød mændene fra Beth-shemesh brændoffergaver og ofrede ofre til HERREN.
[1Sa 6:16 DK-KJV] Og da Filisternes herrer havde set det, retunerede de den sammen dag til Ekron.
[1Sa 6:17 DK-KJV] Og disse er de gyldne hæmorider som Filisterne returnerede som en overtrædelsesoffergave til HERREN; 1 for Ashdod, 1 for Gaza, 1 for Askelon, 1 for Gath, 1 for Ekron;
[1Sa 6:18 DK-KJV] Og de gyldne mus, efter antallet på Filisternes byer tilhørende de 5 herrer, begge fra befæstede byer, og fra landsbyer ude på landet, lige hentil den store sten i Abal, hvorpå de satte HERRENs ark ned: denne sten der der stadig indtil denne dag på Joshuas mark, Beth-shemiten.
[1Sa 6:19 DK-KJV] Og han slog mændene fra Beth-shemesh, fordi de havde kigget ned i HERRENs ark, ja af folket slog han 5.070 mænd: og folket sang sørgesange, eftersom HERREN havde slået mange fra folket med en stor slagtning.
[1Sa 6:20 DK-KJV] Og mændene fra Beth-shemesh sagde, Hvem er i stand til at stå foran denne hellige HERRE Gud? og til hvem skal han henvende sig til fra os?
[1Sa 6:21 DK-KJV] Og de sendte budbringere til indbyggerne i Kirjath-jearim , og siger, Filisterne har bragt HERRENs ark tilbage; kom I ned, og hent den op til jer.

the coffer with the mice of gold and the images of their emerods.
1Sa 6:12 And the kine took the straight way to the way of Beth-shemesh, and went along the highway, lowing as they went, and turned not aside to the right hand or to the left; and the lords of the Philistines went after them unto the border of Beth-shemesh.
1Sa 6:13 And they of Beth-shemesh were reaping their wheat harvest in the valley: and they lifted up their eyes, and saw the ark, and rejoiced to see it.
1Sa 6:14 And the cart came into the field of Joshua, a Beth-shemite, and stood there, where there was a great stone: and they clave the wood of the cart, and offered the kine a burnt offering unto the LORD.
1Sa 6:15 And the Levites took down the ark of the LORD, and the coffer that was with it, wherein the jewels of gold were, and put them on the great stone: and the men of Beth-shemesh offered burnt offerings and sacrificed sacrifices the same day unto the LORD.
1Sa 6:16 And when the five lords of the Philistines had seen it, they returned to Ekron the same day.
1Sa 6:17 And these are the golden emerods which the Philistines returned for a trespass offering unto the LORD; for Ashdod one, for Gaza one, for Askelon one, for Gath one, for Ekron one;
1Sa 6:18 And the golden mice, according to the number of all the cities of the Philistines belonging to the five lords, both of fenced cities, and of country villages, even unto the great stone of Abel, whereon they set down the ark of the LORD: which stone remaineth unto this day in the field of Joshua, the Beth-shemite.
1Sa 6:19 And he smote the men of Beth-shemesh, because they had looked into the ark of the LORD, even he smote of the people fifty thousand and threescore and ten men: and the people lamented, because the LORD had smitten many of the people with a great slaughter.
1Sa 6:20 And the men of Beth-shemesh said, Who is able to stand before this holy LORD God? and to whom shall he go up from us?
1Sa 6:21 And they sent messengers to the inhabitants of Kirjath-jearim, saying, The Philistines have brought again the ark of the LORD; come ye down, and fetch it up to you.

1 Samuels bog Kapitel 7 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 7:1 DK-KJV] Og mændene fra Kirjath-jearim kom, og hentede HERRENs ark, og bragte den ind i Abinadabs hus på bakken, og helliggjorde hans søn Eleazar til at passe på HERRENs ark.
[1Sa 7:2 DK-KJV] Og det skete, mens arken opholdt sig i Kirjath-jearim, at tiden var lang; for det var i 20 år: og hele Israels hus længtes efter HERREN.
[1Sa 7:3 DK-KJV] Og Samuel talte til Israels hus, og siger, Hvis I vender tilbage til HERREN med hele jeres hjerte, så fjern de fremmede guder og Ashtaroth blandt jer, og forbered jeres hjerter for HERREN, og tjen kun ham: og han vil forløse jer ud af Filisternes hånd.
[1Sa 7:4 DK-KJV] Da fjernede Israels børn Baalim og Ashtaroth, og tjente kun HERREN.
[1Sa 7:5 DK-KJV] Og Samuel sagde, Saml hele Israel i Mizpeh, og jeg vil be' til HERREN for jer.
[1Sa 7:6 DK-KJV] Og de forsamlede sig i Mizpeh, og trak vand, og hændte der ud foran HERREN, og fastede den

1Sa 7:1 And the men of Kirjath-jearim came, and fetched up the ark of the LORD, and brought it into the house of Abinadab in the hill, and sanctified Eleazar his son to keep the ark of the LORD.
1Sa 7:2 And it came to pass, while the ark abode in Kirjath-jearim, that the time was long; for it was twenty years: and all the house of Israel lamented after the LORD.
1Sa 7:3 And Samuel spake unto all the house of Israel, saying, If ye do return unto the LORD with all your hearts, then put away the strange gods and Ashtaroth from among you, and prepare your hearts unto the LORD, and serve him only: and he will deliver you out of the hand of the Philistines.
1Sa 7:4 Then the children of Israel did put away Baalim and Ashtaroth, and served the LORD only.
1Sa 7:5 And Samuel said, Gather all Israel to Mizpeh, and I will pray for you unto the LORD.
1Sa 7:6 And they gathered together to Mizpeh, and drew water, and poured it out before the LORD, and fasted on that day, and

dag, og sagde der, Vi har syndet imod HERREN. Og Samuel dømte Israels børn i Mizpeh.
[1Sa 7:7 DK-KJV] Og da Filistrene hørte at Israels børn var forsamlet i Mizpeh, gik Filistrenes herrer op imod Israel. Og da Israels børn hørte det, var de bange for Filisterne.
[1Sa 7:8 DK-KJV] Og Israels børn sagde til Samuel, Stop ikke med at råbe på HERREN for os, at han vil frelse os ud af Filisternes hånd.
[1Sa 7:9 DK-KJV] Og Samuel tog et diende lam, og tilbød det helt som en brændoffergave til HERREN: og Samuel råbte på HERREN for Israel; og HERREN hørte ham.
[1Sa 7:10 DK-KJV] Og mens Samuel opofrede brændoffergaven, nærmede Filisterne sig til kamp imod Israel: men den dag lod HERREN et stort tordenvejr være over Filisterne, og gjorde dem utilpas; og de var slået foran Israel.
[1Sa 7:11 DK-KJV] Og mændene fra Israel gik ud af Mizpeh, og forfulgte Filisterne, og slog dem, indtil de kom under Beth-car.
[1Sa 7:12 DK-KJV] Da tog Samuel en sten, og satte den mellem Mizpeh og Shen, og navngav den Eben-ezer, og siger, Indtil nu har HERREN hjulpet os.
[1Sa 7:13 DK-KJV] Sådant var Filisterne underkastet, og de kom ikke mere indenfor Israels kyster: og HERRENs hånd var imod Filisterne i alle Samuels dage.

[1Sa 7:14 DK-KJV] Og de byer som Filisterne havde taget fra Israel var genoprettet til Israel, fra Ekron lige til Gath; og kysterne derfra forløste Israel ud af Filisternes hænder. Og der var fred mellem Israel og Amoriterne.
[1Sa 7:15 DK-KJV] Og Samuel dømte Israel alle dagene i hans liv.
[1Sa 7:16 DK-KJV] Og han gik år efter år i kredsløb mellem Beth-el, og Gilgal, og Mizpeh, og dømte Israel i alle disse steder.
[1Sa 7:17 DK-KJV] Og han vendte tilbage til Ramah; for der var hans hus; og der dømte han Israel; og der byggede han et alter til HERREN.

said there, We have sinned against the LORD. And Samuel judged the children of Israel in Mizpeh.
1Sa 7:7 And when the Philistines heard that the children of Israel were gathered together to Mizpeh, the lords of the Philistines went up against Israel. And when the children of Israel heard it, they were afraid of the Philistines.
1Sa 7:8 And the children of Israel said to Samuel, Cease not to cry unto the LORD our God for us, that he will save us out of the hand of the Philistines.
1Sa 7:9 And Samuel took a sucking lamb, and offered it for a burnt offering wholly unto the LORD: and Samuel cried unto the LORD for Israel; and the LORD heard him.

1Sa 7:10 And as Samuel was offering up the burnt offering, the Philistines drew near to battle against Israel: but the LORD thundered with a great thunder on that day upon the Philistines, and discomfited them; and they were smitten before Israel.

1Sa 7:11 And the men of Israel went out of Mizpeh, and pursued the Philistines, and smote them, until they came under Beth-car.
1Sa 7:12 Then Samuel took a stone, and set it between Mizpeh and Shen, and called the name of it Eben-ezer, saying, Hitherto hath the LORD helped us.
1Sa 7:13 So the Philistines were subdued, and they came no more into the coast of Israel: and the hand of the LORD was against the Philistines all the days of Samuel.
1Sa 7:14 And the cities which the Philistines had taken from Israel were restored to Israel, from Ekron even unto Gath; and the coasts thereof did Israel deliver out of the hands of the Philistines. And there was peace between Israel and the Amorites.

1Sa 7:15 And Samuel judged Israel all the days of his life.

1Sa 7:16 And he went from year to year in circuit to Beth-el, and Gilgal, and Mizpeh, and judged Israel in all those places.
1Sa 7:17 And his return was to Ramah; for there was his house; and there he judged Israel; and there he built an altar unto the LORD.

1 Samuels bog Kapitel 8 - 1 Samuel KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 8:1 DK-KJV] Og det skete, da Samuel var gammel, at han gjorde hans sønner til dommer over Israel.

[1Sa 8:2 DK-KJV] Nu var navnet på hans førstefødte Joel; og navnet på den anden, Abiah: de var dommere i Beer-sheba.
[1Sa 8:3 DK-KJV] Og hans sønner vandrede ikke efter hans veje; men vendte sig efter penge, og tog imod bestikkelser, og fordrejede dom.
[1Sa 8:4 DK-KJV] Da forsamlede alle Israels ældste sig, og kom til Samuel i Ramah,
[1Sa 8:5 DK-KJV] Og sagde til ham, Læg mærke til, du er gammel, og dine sønner vandre ikke efter dine veje: lav os nu en konge til at dømme os som alle nationerne.
[1Sa 8:6 DK-KJV] Men det behagede ikke Samuel, da de sagde, Gi' os en konge til at dømme os. Og Samuel bad til HERREN.
[1Sa 8:7 DK-KJV] Og HERREN sagde til Samuel, Lyt til folkets stemme i alt det de siger til dig: for de har ikke forkastet dig, men de har forkastet mig, for ikke at jeg skulle regere over

1Sa 8:1 And it came to pass, when Samuel was old, that he made his sons judges over Israel.
1Sa 8:2 Now the name of his firstborn was Joel; and the name of his second, Abiah: they were judges in Beer-sheba.

1Sa 8:3 And his sons walked not in his ways, but turned aside after lucre, and took bribes, and perverted judgment.
1Sa 8:4 Then all the elders of Israel gathered themselves together, and came to Samuel unto Ramah,
1Sa 8:5 And said unto him, Behold, thou art old, and thy sons walk not in thy ways: now make us a king to judge us like all the nations.
1Sa 8:6 But the thing displeased Samuel, when they said, Give us a king to judge us. And Samuel prayed unto the LORD.
1Sa 8:7 And the LORD said unto Samuel, Hearken unto the voice of the people in all that they say unto thee: for they have not rejected thee, but they have rejected me, that

dem.

I should not reign over them.

[1Sa 8:8 DK-KJV] Efter alle de gerninger som de har gjort siden den dag hvor jeg bragte dem op ud af Egypten lige til denne dag, hvorved de har svigtet mig, og tjent andre guder, sådant gør de også overfor dig.

1Sa 8:8 According to all the works which they have done since the day that I brought them up out of Egypt even unto this day, wherewith they have forsaken me, and served other gods, so do they also unto thee.

[1Sa 8:9 DK-KJV] Lyt nu derfor til deres stemme: men protester alligevel højtideligt overfor dem, og vis dem kongens måde som skal regere over dem.

1Sa 8:9 Now therefore hearken unto their voice: howbeit yet protest solemnly unto them, and shew them the manner of the king that shall reign over them.

[1Sa 8:10 DK-KJV] Og Samuel fortalte alle HERRENs ord til det folk der af ham spurgte om en konge.

1Sa 8:10 And Samuel told all the words of the LORD unto the people that asked of him a king.

[1Sa 8:11 DK-KJV] Og han sagde, Dette er kongens måde som skal regere over jer: Han vil ta' jeres sønner, og udnævne dem til hamselv, til hans stridsvogne, og til at være hans ryttere; og nogle skal løbe foran hans stridsvogne.

1Sa 8:11 And he said, This will be the manner of the king that shall reign over you: He will take your sons, and appoint them for himself, for his chariots, and to be his horsemen; and some shall run before his chariots.

[1Sa 8:12 DK-KJV] Og han vil udnævne sig kaptajner over 1.000, og kaptajner over 50; og vil sætte dem til at pløje hans jord, og til at maje hans høst, og til at lave hans redskaber til krig, og redskaber til hans stridsvogne.

1Sa 8:12 And he will appoint him captains over thousands, and captains over fifties; and will set them to ear his ground, and to reap his harvest, and to make his instruments of war, and instruments of his chariots.

[1Sa 8:13 DK-KJV] Og han vil ta' jeres døtre til at være konditorer, og til at være kokke, og til at være bagere.

1Sa 8:13 And he will take your daughters to be confectionaries, and to be cooks, and to be bakers.

[1Sa 8:14 DK-KJV] Og han vil ta' jeres marker, og jeres vingårde, og jeres olivenlunde, ja de bedste af dem, og gi' dem til hans tjenere.

1Sa 8:14 And he will take your fields, and your vineyards, and your oliveyards, even the best of them, and give them to his servants.

[1Sa 8:15 DK-KJV] Og han vil ta' 10'ne af jeres sæd, og af jeres vingårde, og gi' til hans officere, og til hans tjenere.

1Sa 8:15 And he will take the tenth of your seed, and of your vineyards, and give to his officers, and to his servants.

[1Sa 8:16 DK-KJV] Og han vil ta' jeres tjenestemænd, og jeres tjenestepiger, og jeres dygtigste unge mænd, og jeres æsler, og sætte dem til at arbejde for ham.

1Sa 8:16 And he will take your menservants, and your maidservants, and your goodliest young men, and your asses, and put them to his work.

[1Sa 8:17 DK-KJV] Og han vil ta' 10'ne af jeres får: og I skal være hans tjenere.

1Sa 8:17 He will take the tenth of your sheep: and ye shall be his servants.

[1Sa 8:18 DK-KJV] Og I skal råbe højt på den dag på grund af jeres konge som I skal ha' udvalgt jer; og HERREN vil ikke høre jer på den dag.

1Sa 8:18 And ye shall cry out in that day because of your king which ye shall have chosen you; and the LORD will not hear you in that day.

[1Sa 8:19 DK-KJV] Imidlertid afviste folket at adlyde Samuels stemme; og de sagde, Nej; men vi vil ha' en konge over os;

1Sa 8:19 Nevertheless the people refused to obey the voice of Samuel; and they said, Nay; but we will have a king over us;

[1Sa 8:20 DK-KJV] Så vi også må være som alle nationerne; og så vor konge må dømme os, og gå ud foran os, og kæmpe vore kampe.

1Sa 8:20 That we also may be like all the nations; and that our king may judge us, and go out before us, and fight our battles.

[1Sa 8:21 DK-KJV] Og Samuel hørte hele folkets ord, og han prøvede dem i HERRENs ører.

1Sa 8:21 And Samuel heard all the words of the people, and he rehearsed them in the ears of the LORD.

[1Sa 8:22 DK-KJV] Og HERREN sagde til Samuel, Lyt til deres stemme, og lav dem en konge. Og Samuel sagde til Israels mænd, Gå I hver mand til hans by.

1Sa 8:22 And the LORD said to Samuel, Hearken unto their voice, and make them a king. And Samuel said unto the men of Israel, Go ye every man unto his city.

1 Samuels bog Kapitel 9 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 9:1 DK-KJV] Nu var der en mand fra Benjamin, hvis navn var Kish, sønnen af Abiel, sønnen af Zeror, sønnen af Bechorath, sønnen af Aphiah, en Benjamit, en mægtig mand med myndighed.

1Sa 9:1 Now there was a man of Benjamin, whose name was Kish, the son of Abiel, the son of Zeror, the son of Bechorath, the son of Aphiah, a Benjamite, a mighty man of power.

[1Sa 9:2 DK-KJV] Og han havde en søn, hvis navn var Saul, en udvalgt ung mand, og en smuk: og der var ikke blandt Israels børn en smukkere persom end ham: fra hans skuldre og opad var han højere end nogle fra folket.

1Sa 9:2 And he had a son, whose name was Saul, a choice young man, and a goodly: and there was not among the children of Israel a goodlier person than he: from his shoulders and upward he was higher than any of the people.

[1Sa 9:3 DK-KJV] Og Sauls far Kish havde mistet sine æsler, Og Kish sagde til sin søn Saul, Ta' nu en af tjenerne hos dig, og rejs dig, gå og søg efter æslerne.

1Sa 9:3 And the asses of Kish Saul's father were lost. And Kish said to Saul his son, Take now one of the servants with thee, and arise, go seek the asses.

[1Sa 9:4 DK-KJV] Og han gik gennem Ephraimbjerget, og gennem Shelishas land, men de fandt dem ikke: da gik de gennem Shalims land, og der var de ikke: og han gik gennem Benjamiternes land, men de fandt dem ikke.

1Sa 9:4 And he passed through mount Ephraim, and passed through the land of Shalisha, but they found them not: then they passed through the land of Shalim, and there they were not: and he passed through the land of the

Benjamites, but they found them not.

[1Sa 9:5 DK-KJV] Da da de var kommet til Zuphs land, sagde Saul til sin tjener der var hos ham, Kom, og lad os gå tilbage; for ikke at min far stopper med at bekymre sig for æslerne, og bli'r bekymret for os.
1Sa 9:5 And when they were come to the land of Zuph, Saul said to his servant that was with him, Come, and let us return; lest my father leave caring for the asses, and take thought for us.

[1Sa 9:6 DK-KJV] Og han sagde til ham, Læg nu mærke til, der er i denne by en mand fra Gud, og han er en hæderlig mand; alt det han siger kommer til at ske: lad os nu gå derhen; det kan jo godt være at han kan vise os hvilken vej vi skal gå.
1Sa 9:6 And he said unto him, Behold now, there is in this city a man of God, and he is an honourable man; all that he saith cometh surely to pass: now let us go thither; peradventure he can shew us our way that we should go.

[1Sa 9:7 DK-KJV] Da sagde Saul til sin tjener, Men, læg mærke til, hvis vi går, hvad skal vi ta' med til manden? for brødet er opbrugt i vore kar, og der er ingen gave til at gi' til Guds mand: hvad har vi?
1Sa 9:7 Then said Saul to his servant, But, behold, if we go, what shall we bring the man? for the bread is spent in our vessels, and there is not a present to bring to the man of God: what have we?

[1Sa 9:8 DK-KJV] Og tjeneren svarede Saul tilbage, og sagde, Læg mærke til, jeg har her i hånden 1/4 del af en sølvshekel: det vil jeg gi' til Guds mand, for at vise os vor vej.
1Sa 9:8 And the servant answered Saul again, and said, Behold, I have here at hand the fourth part of a shekel of silver: that will I give to the man of God, to tell us our way.

[1Sa 9:9 DK-KJV] (Før i tiden i Israel, når en mand gik for at spørge Gud, sagde han dette, Kom, og lad os gå til seeren: for han der nu er kaldt for en Profet var før i tiden kaldt for en Seer.)
1Sa 9:9 (Beforetime in Israel, when a man went to inquire of God, thus he spake, Come, and let us go to the seer: for he that is now called a Prophet was beforetime called a Seer.)

[1Sa 9:10 DK-KJV] Da sagde Saul til sin tjener, Godt sagt; kom, lad os gå. Sådant gik de til den by hvor Guds mand var.
1Sa 9:10 Then said Saul to his servant, Well said; come, let us go. So they went unto the city where the man of God was.

[1Sa 9:11 DK-KJV] Og som de gik opad bakken til byen, fandt de unge piger i færd med at trække vand, og de sagde til dem, Er seeren her?
1Sa 9:11 And as they went up the hill to the city, they found young maidens going out to draw water, and said unto them, Is the seer here?

[1Sa 9:12 DK-KJV] Og de svarede dem, og sagde, Han er; læg mærke til, han er foran jer: skynd jer ikke, for i dag kom han til byen; for i dag er der et offer fra folket i det høje sted:
1Sa 9:12 And they answered them, and said, He is; behold, he is before you: make haste now, for he came to day to the city; for there is a sacrifice of the people to day in the high place:

[1Sa 9:13 DK-KJV Lige når I er kommet ind i byen, skal I finde ham med det samme, før han går op til det høje sted for at spise: for folket vil ikke spise før han kommer, eftersom det er han der velsigner ofret; og bagefter spiser de det der bli'r tilbudt dem. Ta' I nu defor afsted; for omkring denne tid skal I finde ham.
1Sa 9:13 As soon as ye be come into the city, ye shall straightway find him, before he go up to the high place to eat: for the people will not eat until he come, because he doth bless the sacrifice; and afterwards they eat that be bidden. Now therefore get you up; for about this time ye shall find him.

[1Sa 9:14 DK-KJV] Og de gik op til byen: og da de var kommet ind i byen, læg mærke til, Samuel kom ud foran dem, for at gå op til det høje sted.
1Sa 9:14 And they went up into the city: and when they were come into the city, behold, Samuel came out against them, for to go up to the high place.

[1Sa 9:15 DK-KJV] Nu havde HERREN en dag i forvejen fortalt i Samuels øre at Saul kom, ved at sige,
1Sa 9:15 Now the LORD had told Samuel in his ear a day before Saul came, saying,

[1Sa 9:16 DK-KJV] I morgen omkring denne tid vil jeg sende dig en mand ud fra Benjamins land, og du skal salve ham til at være kaptajn over mit folk Israel, så han må frelse mit folk ud af Filisternes hånd: for jeg har kigge på mit folk, eftersom deres råb er kommet til mig.
1Sa 9:16 To morrow about this time I will send thee a man out of the land of Benjamin, and thou shalt anoint him to be captain over my people Israel, that he may save my people out of the hand of the Philistines: for I have looked upon my people, because their cry is come unto me.

[1Sa 9:17 DK-KJV] Og da Samuel så Saul, sagde HERREN til ham, Læg mærke til manden som jeg talte til dig om! denne samme skal regere over mit folk.
1Sa 9:17 And when Samuel saw Saul, the LORD said unto him, Behold the man whom I spake to thee of! this same shall reign over my people.

[1Sa 9:18 DK-KJV] Da nærmede Saul sig Samuel i porten, og sagde, Fortæl mig, jeg ber dig, hvor seerens hus er.
1Sa 9:18 Then Saul drew near to Samuel in the gate, and said, Tell me, I pray thee, where the seer's house is.

[1Sa 9:19 DK-KJV] Og Samuel svarede Saul, og sagde, Jeg er seeren: gå op foran mig til det høje sted; for i dag skal I spise hos mig, og i morgen vil jeg la' dig gå, og vil fortælle dig alt det der er i dit hjerte.
1Sa 9:19 And Samuel answered Saul, and said, I am the seer: go up before me unto the high place; for ye shall eat with me to day, and to morrow I will let thee go, and will tell thee all that is in thine heart.

[1Sa 9:20 DK-KJV] Og angående dine æsler der var blevet væh for 3 dage siden, tænk ikke videre over dem; for de er fundet. Og hvem er det at hele Israel ønsker sig? er det ikke dig, og hele din fars hus?
1Sa 9:20 And as for thine asses that were lost three days ago, set not thy mind on them; for they are found. And on whom is all the desire of Israel? Is it not on thee, and on all thy father's house?

[1Sa 9:21 DK-KJV] Og Saul svarede og sagde, Er jeg ikke en Benjamit, fra den mindste stamme i Israel? og min familie den mindste af alle familierne fra Benjamins stamme? hvorfor taler
1Sa 9:21 And Saul answered and said, Am not I a Benjamite, of the smallest of the tribes of Israel? and my family the least of all the families of the tribe of Benjamin?

du da sådant til mig?

[1Sa 9:22 DK-KJV] Og Samuel tog Saul og hans tjener, og bragte dem ind i salonen, og fik dem til at sidde på den bedste plads blandt dem der var indbudt, som var omkring 30 personer.
[1Sa 9:23 DK-KJV] Og Samuel sagde til kokken, Kom med portionen som jeg gav dig, af hvilken jeg sagde til dig, Sæt den hos dig.
[1Sa 9:24 DK-KJV] Og kokken tog boven op, og det der var på den, og satte den foran Saul. Og Samuel sagde, Læg mærke til det som er tilbage! sæt det foran dig, og spis: for indtil denne dag er det passet på på grund af dig siden jeg sagde, Jeg har inviteret folket. Sådant spiste Saul hos Samuel den dag.

[1Sa 9:25 DK-KJV] Og da de var kommet ned fra det høje sted til byen, talte Samuel med Saul på toppen af huset.

[1Sa 9:26 DK-KJV] Og de stod tidligt op: og det skete omkring daggry, at Samuel kaldte Saul op på toppen af huset, og siger, Rejs dig, så jeg kan sendet dig afsted. Og Saul rejste sig, og de gik begge ud, han og Samuel, udenfor.
[1Sa 9:27 DK-KJV] Og som de gik ned til enden af byen, sagde Samuel til Saul, Få din tjener til at gå i forvejen, (og han gik i forvejen,) men stå du stille et stykke tid, så jeg kan vise dig Guds ord.

wherefore then speakest thou so to me?

1Sa 9:22 And Samuel took Saul and his servant, and brought them into the parlour, and made them sit in the chiefest place among them that were bidden, which were about thirty persons.

1Sa 9:23 And Samuel said unto the cook, Bring the portion which I gave thee, of which I said unto thee, Set it by thee.
1Sa 9:24 And the cook took up the shoulder, and that which was upon it, and set it before Saul. And Samuel said, Behold that which is left! set it before thee, and eat: for unto this time hath it been kept for thee since I said, I have invited the people. So Saul did eat with Samuel that day.
1Sa 9:25 And when they were come down from the high place into the city, Samuel communed with Saul upon the top of the house.
1Sa 9:26 And they arose early: and it came to pass about the spring of the day, that Samuel called Saul to the top of the house, saying, Up, that I may send thee away. And Saul arose, and they went out both of them, he and Samuel, abroad.
1Sa 9:27 And as they were going down to the end of the city, Samuel said to Saul, Bid the servant pass on before us, (and he passed on,) but stand thou still a while, that I may shew thee the word of God.

1 Samuels bog Kapitel 10 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 10:1 DK-KJV] Da tog Samuel en skål med olie, og hældte den over hans hoved, og kyssede ham, og sagde, Er det ikke fordi HERREN har salvet dig til at være kaptajn over hans arv?
[1Sa 10:2 DK-KJV] Når du i dag er rejst fra mig, da skal du finde 2 mænd ved Rachels gravkammer på Benjamins grænse ved Zelzah; og de vil sige til dig, Æslerne som du ledte efter er fundet: og, se, din far er stoppet med at bekymre sig for æslerne, og bekymre sig for jer, og siger, Hvad skal jeg gøre for min søn?

[1Sa 10:3 DK-KJV] Derefter skal du gå videre derfra, og du skal kommet til Taborsletten, og der skal 3 mænd møde dig som går op til Gud i Beth-el, én bærer 3 kid, og én anden bærer 3 hele brød, og én anden bærer 1 vinflaske:
[1Sa 10:4 DK-KJV] Og de vil hylde dig, og give dig 2 hele brød; som du skal modtage fra deres hænder.
[1Sa 10:5 DK-KJV] Efter det skal du komme til Guds bakke, hvor Filisternes garnison er: og det skal ske, når du er kommet derhen til byen, at du skal møde en gruppe med profeter der kommer ned fra det høje sted med et klaver, og en tamburin, og en fløjte, og en harpe, foran sig; og de skal profetere:
[1Sa 10:6 DK-KJV] Og HERRENs Ånd vil komme over dig, og du skal profetere med dem, og skal bli' forvandlet til en anden mand.
[1Sa 10:7 DK-KJV] Og lad det ske, når disse tegn kommer til dig, at du gør som begivenheden tjener dig; for Gud er med dig.
[1Sa 10:8 DK-KJV] Og du skal gå ned til Gilgal før mig; og, læg mærke til, jeg vil komme ned til dig, for at tilbyde brændoffergaver, og for at ofre ofre af fredsoffergaver: du skal være der i 7 dage, også kommer jeg til dig, og viser dig hvad du skal gøre.

1Sa 10:1 Then Samuel took a vial of oil, and poured it upon his head, and kissed him, and said, Is it not because the LORD hath anointed thee to be captain over his inheritance?
1Sa 10:2 When thou art departed from me to day, then thou shalt find two men by Rachel's sepulchre in the border of Benjamin at Zelzah; and they will say unto thee, The asses which thou wentest to seek are found: and, lo, thy father hath left the care of the asses, and sorroweth for you, saying, What shall I do for my son?
1Sa 10:3 Then shalt thou go on forward from thence, and thou shalt come to the plain of Tabor, and there shall meet thee three men going up to God to Beth-el, one carrying three kids, and another carrying three loaves of bread, and another carrying a bottle of wine:
1Sa 10:4 And they will salute thee, and give thee two loaves of bread; which thou shalt receive of their hands.
1Sa 10:5 After that thou shalt come to the hill of God, where is the garrison of the Philistines: and it shall come to pass, when thou art come thither to the city, that thou shalt meet a company of prophets coming down from the high place with a psaltery, and a tabret, and a pipe, and a harp, before them; and they shall prophesy:
1Sa 10:6 And the Spirit of the LORD will come upon thee, and thou shalt prophesy with them, and shalt be turned into another man.

1Sa 10:7 And let it be, when these signs are come unto thee, that thou do as occasion serve thee; for God is with thee.
1Sa 10:8 And thou shalt go down before me to Gilgal; and, behold, I will come down unto thee, to offer burnt offerings, and to sacrifice sacrifices of peace offerings: seven days shalt thou tarry, till I come to thee, and shew thee what thou shalt do.

[1Sa 10:9 DK-KJV] Og det var sådant, da han havde vendt ryggen for at forlade Samuel, at Gud gav ham et andet hjerte: og alle disse tegn skete den dag.
[1Sa 10:10 DK-KJV] Og da de kom hentil bakken, læg mærke til, en gruppe med profeter mødte ham; og Guds Ånd kom over ham, og han profeterede blandt dem.

[1Sa 10:11 DK-KJV] Og det skete, når alle der kendte ham før i tiden så' det, læg mærke til, han profeterede blandt profeterne, da sagde folket til hinanden, Hvad er dette der er kommet til Kishs søn? Er Saul også blandt profeterne?
[1Sa 10:12 DK-KJV] Og én fra det samme sted svarede og sagde, Men hvem er deres far? Derfor blev det et ordsprog, Er Saul også blandt profeterne?
[1Sa 10:13 DK-KJV] Og da han var færdig med at profetere, kom han til det høje sted.
[1Sa 10:14 DK-KJV] Og Sauls onkel sagde til ham og til hans tjener, Hvor har I været? Og han sagde, For at søge efter æslerne: og da vi så' at de ikke var nogen steder, kom vi til Samuel.
[1Sa 10:15 DK-KJV] Og Sauls onkel sagde, Fortæl mig, jeg ber dig, hvad Samuel sagde til dig.
[1Sa 10:16 DK-KJV] Og Saul sagde til sin onkel, Han fortalte mig ligeud at æslerne var fundet. Men omkring sagen vedrørende kongeriget, hvorom Samuel talte, fortalte han ham ikke.
[1Sa 10:17 DK-KJV] Og Samuel kaldte folket sammen til HERREN i Mizpeh;
[1Sa 10:18 DK-KJV] Og sagde til Israels børn, Dette siger HERREN Israels Gud, Jeg bragte Israel op ud af Egypten, og forløste jer ud af Egypternes hånd, og ud af alle kongerigernes hånd, og fra dem der undertrykte jer:
[1Sa 10:19 DK-KJV] Og I har denne dag afvist jeres Gud, som egenhændigt frelste jer ud af al jeres modgang og jeres trængsel; og til ham har I sagt, Nej, men sæt en konge over os. Præsenter I jer nu derfor foran HERREN via jeres stammer, og via jeres tusindvis.
[1Sa 10:20 DK-KJV] Og da Samuel havde fået alle Israels stammer til at komme nær, var Benjamins stamme taget.
[1Sa 10:21 DK-KJV] Da han havde fået Benjamins stamme til at komme nær via deres familier, var Matris familie taget, og Saul sønnen af Kish var taget: og da de søgte efter ham, kunne han ikke bli' fundet.
[1Sa 10:22 DK-KJV] Derfor spurgte de HERREN yderligere, om manden stadig skulle komme derhen. Og HERREN svarede, Læg mærke til, han har skjult sig blandt tingene.
[1Sa 10:23 DK-KJV] Og de løb og hentede ham der: og da han stod blandt folket, var han højere end nogle fra folket fra hans skuldre og opad.
[1Sa 10:24 DK-KJV] Og Samuel sagde til hele folket, Kan I se ham hvem HERREN har udvalgt, at der ikke er nogen som ham blandt folket? Og hele folket råbte, og sagde, Gud bevare kongen.
[1Sa 10:25 DK-KJV] Da fortalte Samuel folket om kongerigets måde, og skrev det i en bog, og lagde den op foran HERREN. Og Samuel sendte hele folket væk, hver og en til sit hus.
[1Sa 10:26 DK-KJV] Og Saul gik også hjem til Gibeah; og der var en gruppe mænd der gik med ham, hvis hjerter Gud havde rørt.
[1Sa 10:27 DK-KJV] Men Belials børn sagde, Hvordan skal denne mand frelse os? Og de gjorde ham utilfreds, og gav

1Sa 10:9 And it was so, that when he had turned his back to go from Samuel, God gave him another heart: and all those signs came to pass that day.
1Sa 10:10 And when they came thither to the hill, behold, a company of prophets met him; and the Spirit of God came upon him, and he prophesied among them.
1Sa 10:11 And it came to pass, when all that knew him beforetime saw that, behold, he prophesied among the prophets, then the people said one to another, What is this that is come unto the son of Kish? Is Saul also among the prophets?
1Sa 10:12 And one of the same place answered and said, But who is their father? Therefore it became a proverb, Is Saul also among the prophets?
1Sa 10:13 And when he had made an end of prophesying, he came to the high place.

1Sa 10:14 And Saul's uncle said unto him and to his servant, Whither went ye? And he said, To seek the asses: and when we saw that they were no where, we came to Samuel.
1Sa 10:15 And Saul's uncle said, Tell me, I pray thee, what Samuel said unto you.

1Sa 10:16 And Saul said unto his uncle, He told us plainly that the asses were found. But of the matter of the kingdom, whereof Samuel spake, he told him not.
1Sa 10:17 And Samuel called the people together unto the LORD to Mizpeh;
1Sa 10:18 And said unto the children of Israel, Thus saith the LORD God of Israel, I brought up Israel out of Egypt, and delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of all kingdoms, and of them that oppressed you:
1Sa 10:19 And ye have this day rejected your God, who himself saved you out of all your adversities and your tribulations; and ye have said unto him, Nay, but set a king over us. Now therefore present yourselves before the LORD by your tribes, and by your thousands.
1Sa 10:20 And when Samuel had caused all the tribes of Israel to come near, the tribe of Benjamin was taken.
1Sa 10:21 When he had caused the tribe of Benjamin to come near by their families, the family of Matri was taken, and Saul the son of Kish was taken: and when they sought him, he could not be found.
1Sa 10:22 Therefore they inquired of the LORD further, if the man should yet come thither. And the LORD answered, Behold, he hath hid himself among the stuff.
1Sa 10:23 And they ran and fetched him thence: and when he stood among the people, he was higher than any of the people from his shoulders and upward.
1Sa 10:24 And Samuel said to all the people, See ye him whom the LORD hath chosen, that there is none like him among all the people? And all the people shouted, and said, God save the king.
1Sa 10:25 Then Samuel told the people the manner of the kingdom, and wrote it in a book, and laid it up before the LORD. And Samuel sent all the people away, every man to his house.

1Sa 10:26 And Saul also went home to Gibeah; and there went with him a band of men, whose hearts God had touched.
1Sa 10:27 But the children of Belial said, How shall this man save us? And they despised him, and brought him no

ham ingen gaver. Men han sagde ikke noget.

presents. But he held his peace.

1 Samuels bog Kapitel 11 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 11:1 DK-KJV] Da kom Ammoniten Nahash op, og omringede Jabesh-gilead: og alle mændene i Jabesh sagde til Nahash, Lav en pagt med os, og vi vil tjene dig.
[1Sa 11:2 DK-KJV] Og Ammoniten Nahash svarede dem, På denne betingelse vil jeg lave en pagt med jer, at jeg må rive alle jeres højre øjer ud, og lægge det som en bebrejdelse over Israel.
[1Sa 11:3 DK-KJV] Og Jabeshs ældste sagde til ham, Gi' os 7 dages pusterum, så vi må sende budbringere til alle Israels kyster: og derefter, hvis der ingen mand er til at frelse os, vil vi komme til dig.
[1Sa 11:4 DK-KJV] Da kom budbringerne til Sauls Gibeah, og fortalte nyhederne i folkets ører: og hele folket opløftede sine stemmer, og græd.
[1Sa 11:5 DK-KJV] Og, læg mærke til, Saul kom efter besætningen ude på marken; og Saul sagde, Hvad forårsager at folket græder? Og de fortalte ham nyhederne fra mændene i Jabesh.
[1Sa 11:6 DK-KJV] Og Guds Ånd kom over Saul da han hørte disse nyheder, og hans vrede var volsomt antændt.
[1Sa 11:7 DK-KJV] Og han tog et åg med okser, og huggede dem i stykker, og sendte dem udover alle Israels kyster via budbringernes hænder, og siger, Hvemsomhelst der ikke kommer frem efter Saul og efter Samuel, sådant skal det bli' gjort med hans okser. Og frygten for HERREN kom over folket, og de kom enstemmigt ud.

[1Sa 11:8 DK-KJV] Og da han havde talt dem i Bezek, var Israels børn 300.000, og Judahs mænd 30.000.
[1Sa 11:9 DK-KJV] Og de sagde til budbringerne der kom, Dette skal I sige til mændene i Jabesh-gilead, I morgen, ved den tid hvor solen er varm, skal I få hjælp. Og budbringerne kom og fremlagde det for mændene i Jabesh-gilead; og de var glade.
[1Sa 11:10 DK-KJV] Derfor sagde mændene i Jabesh, I morgen vil vi komme ud til jer, og I skal gøre alt det der virker godt for jer med os.

[1Sa 11:11 DK-KJV] Og det var sådant den næste dag, at Saul inddelte folket i 3 grupper; og de de kom ind i midten af hæren i morgenvagten, og dræbte Ammoriterne indtil midt på dagen: og det skete, at de der var tilbage var spredt, sådant at 2 af dem ikke blev efterladt sammen.
[1Sa 11:12 DK-KJV] Og folket sagde til Samuel, Hvem er han der sagde, Skal Saul regere over os? bring mændene, så vi må aflive dem.
[1Sa 11:13 DK-KJV] Og Saul sagde, Der er ikke nogen mand der skal aflives denne dag: for i dag har HERREN udvirket frelse i Israel.
[1Sa 11:14 DK-KJV] Da sagde Samuel til folket, Kom, og lad os gå til Gilgal, og forny kongeriget der.
[1Sa 11:15 DK-KJV] Og hele folket gik til Gilgal; og der gjorde de Saul til konge foran HERREN i Gilgal; og der ofrede de ofre af fredsoffergaver foran HERREN; og der jublede Saul og alle Israels mænd meget. ***"Gilgal betyder - wheel/hjul; rolling/rullende; heap/bunke eller dynge."***

1Sa 11:1 Then Nahash the Ammonite came up, and encamped against Jabesh-gilead: and all the men of Jabesh said unto Nahash, Make a covenant with us, and we will serve thee.
1Sa 11:2 And Nahash the Ammonite answered them, On this condition will I make a covenant with you, that I may thrust out all your right eyes, and lay it for a reproach upon all Israel.
1Sa 11:3 And the elders of Jabesh said unto him, Give us seven days' respite, that we may send messengers unto all the coasts of Israel: and then, if there be no man to save us, we will come out to thee.
1Sa 11:4 Then came the messengers to Gibeah of Saul, and told the tidings in the ears of the people: and all the people lifted up their voices, and wept.

1Sa 11:5 And, behold, Saul came after the herd out of the field; and Saul said, What aileth the people that they weep? And they told him the tidings of the men of Jabesh.
1Sa 11:6 And the Spirit of God came upon Saul when he heard those tidings, and his anger was kindled greatly.
1Sa 11:7 And he took a yoke of oxen, and hewed them in pieces, and sent them throughout all the coasts of Israel by the hands of messengers, saying, Whosoever cometh not forth after Saul and after Samuel, so shall it be done unto his oxen. And the fear of the LORD fell on the people, and they came out with one consent.
1Sa 11:8 And when he numbered them in Bezek, the children of Israel were three hundred thousand, and the men of Judah thirty thousand.
1Sa 11:9 And they said unto the messengers that came, Thus shall ye say unto the men of Jabesh-gilead, To morrow, by that time the sun be hot, ye shall have help. And the messengers came and shewed it to the men of Jabesh; and they were glad.
1Sa 11:10 Therefore the men of Jabesh said, To morrow we will come out unto you, and ye shall do with us all that seemeth good unto you.
1Sa 11:11 And it was so on the morrow, that Saul put the people in three companies; and they came into the midst of the host in the morning watch, and slew the Ammonites until the heat of the day: and it came to pass, that they which remained were scattered, so that two of them were not left together.
1Sa 11:12 And the people said unto Samuel, Who is he that said, Shall Saul reign over us? bring the men, that we may put them to death.
1Sa 11:13 And Saul said, There shall not a man be put to death this day: for to day the LORD hath wrought salvation in Israel.
1Sa 11:14 Then said Samuel to the people, Come, and let us go to Gilgal, and renew the kingdom there.

1Sa 11:15 And all the people went to Gilgal; and there they made Saul king before the LORD in Gilgal; and there they sacrificed sacrifices of peace offerings before the LORD; and there Saul and all the men of Israel rejoiced greatly.

1 Samuels bog Kapitel 12 - Til toppen af 1 Samuels bog

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 12:1 DK-KJV] Og Samuel sagde til hele Israel, Læg mærke til, Jeg har lyttet til deres stemme i alt det som I sagde til mig, og har lavet en konge over jer.
[1Sa 12:2 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, kongen vandrer foran jer: og jeg er gammel og gråhåret; og, læg mærke til, mine sønner er hos jer: og jeg har vandret foran jer fra min barndom af og indtil denne dag.
[1Sa 12:3 DK-KJV] Læg mærke til, her er jeg: vidn imod mig foran HERREN, og foran hans salvede: hvis okse har jeg taget? eller hvis æsel har jeg taget? eller hvem har jeg snydt? hvem har jeg undertrygt? eller af hvis hånd har jeg modtaget nogen bestikkelse for at blinde mine øjne dermed? og jeg vil gi' det tilbage til jer.
[1Sa 12:4 DK-KJV] Og de sagde, Du har ikke snydt os, heller ikke undertrygt os, du har heller ikke taget noget fra nogen mands hånd.

[1Sa 12:5 DK-KJV] Og han sagde til dem, HERREN er vidne imod jer, og hans salvede er denne dag vidne, at I ikke har fundet noget i min hånd. Og de svarede, Han er vidne.
[1Sa 12:6 DK-KJV] Og Samuel sagde til folket, Det er HERREN der forfremmede Moses og Aaron, og der bragte jeres fædre op ud af Egyptens land.
[1Sa 12:7 DK-KJV] Stå nu derfor stille, så jeg må ræssonere med jer foran HERREN omkring alle HERRENs retfærdige gerninger, som han gjorde mod jer og mod jeres fædre.
[1Sa 12:8 DK-KJV] Da Jacob var kommet ind i Egypten, og jeres fædre råbte på HERREN, da sendte HERREN Moses og Aaron, som bragte jeres fædre frem ud af Egypten, og fik dem til at bo i dette sted.
[1Sa 12:9 DK-KJV] Og da de glemte HERREN deres Gud, solgte han dem ind i Siseras hånd, hærkaptajnen i Hazor, og ind i Filisternes hånd, og ind i Moabs konges hånd, og de kæmpede imod dem.
[1Sa 12:10 DK-KJV] Og de råbte på HERREN, og sagde, Vi har syndet, eftersom vi har svigtet HERREN, og har tjent Baalim og Ashtaroth: men forløs os nu ud af vore fjenders hånd, og vi vil tjene dig.
[1Sa 12:11 DK-KJV] Og HERREN sendte Jerubbaal, og Bedan, og Jephthah, og Samuel, og forløste jer på alle sider ud af jeres fjenders hånd, og I boede sikkert.

[1Sa 12:12 DK-KJV] Og da I så' at Nahash kongen for Ammons børn kom imod jer, sagde I til mig, Nej; men en konge skal regere over os: da HERREN jeres Gud var jeres konge.
[1Sa 12:13 DK-KJV] Læg nu derfor mærke til kongen som I har udvalgt, og som I har ønsket jer! og, læg mærke til, HERREN har sat en konge over jer.
[1Sa 12:14 DK-KJV] Hvis I vil frygte HERREN, og tjene ham, og adlyde hans stemme, og ikke gøre oprør imod HERRENs befaling, da skal både I og også kongen der regerer over jer fortsætte med at følge HERREN jeres Gud:

[1Sa 12:15 DK-KJV] Men hvis I ikke vil adlyde HERRENs stemme, og gør oprør imod HERRENs befaling, da skal HERRENs hånd være imod jer, som den var imod jeres fædre.
[1Sa 12:16 DK-KJV] Stå nu derfor og se denne store ting, som HERREN vil gøre foran jeres øjne.
[1Sa 12:17 DK-KJV] Er det ikke hvedehøst i dag? jeg vil kalde på HERREN, og han skal sende torden og regn; så I må forstå

1Sa 12:1 And Samuel said unto all Israel, Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you.
1Sa 12:2 And now, behold, the king walketh before you: and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you: and I have walked before you from my childhood unto this day.
1Sa 12:3 Behold, here I am: witness against me before the LORD, and before his anointed: whose ox have I taken? or whose ass have I taken? or whom have I defrauded? whom have I oppressed? or of whose hand have I received any bribe to blind mine eyes therewith? and I will restore it you.
1Sa 12:4 And they said, Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken ought of any man's hand.
1Sa 12:5 And he said unto them, The LORD is witness against you, and his anointed is witness this day, that ye have not found ought in my hand. And they answered, He is witness.
1Sa 12:6 And Samuel said unto the people, It is the LORD that advanced Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt.
1Sa 12:7 Now therefore stand still, that I may reason with you before the LORD of all the righteous acts of the LORD, which he did to you and to your fathers.
1Sa 12:8 When Jacob was come into Egypt, and your fathers cried unto the LORD, then the LORD sent Moses and Aaron, which brought forth your fathers out of Egypt, and made them dwell in this place.
1Sa 12:9 And when they forgat the LORD their God, he sold them into the hand of Sisera, captain of the host of Hazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the king of Moab, and they fought against them.
1Sa 12:10 And they cried unto the LORD, and said, We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served Baalim and Ashtaroth: but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve thee.
1Sa 12:11 And the LORD sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and ye dwelled safe.
1Sa 12:12 And when ye saw that Nahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me, Nay; but a king shall reign over us: when the LORD your God was your king.
1Sa 12:13 Now therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have desired! and, behold, the LORD hath set a king over you.
1Sa 12:14 If ye will fear the LORD, and serve him, and obey his voice, and not rebel against the commandment of the LORD, then shall both ye and also the king that reigneth over you continue following the LORD your God:
1Sa 12:15 But if ye will not obey the voice of the LORD, but rebel against the commandment of the LORD, then shall the hand of the LORD be against you, as it was against your fathers.
1Sa 12:16 Now therefore stand and see this great thing, which the LORD will do before your eyes.
1Sa 12:17 Is it not wheat harvest to day? I will call unto the LORD, and he shall send thunder and rain; that ye may

og se at jeres ondskab er stor, som I har gjort foran HERRENs øjne, i det at I spørger efter en konge.
[1Sa 12:18 DK-KJV] Sådant kaldte Samuel på HERREN; og den dag sendte HERREN torden og regn: og hele folket frygtede HERREN og Samuel meget.
[1Sa 12:19 DK-KJV] Og hele folket sagde til Samuel, Be' til HERREN din Gud for dine tjenere, så vi ikke dør: for vi har lagt alt dette onde til vore synder, at vi spørger efter en konge.

[1Sa 12:20 DK-KJV] Og Samuel sagde til folket, Frygt ikke: I har gjort al denne ondskab: men vend jer ikke væk fra at følge HERREN, men tjen HERREN med hele jeres hjerte;
[1Sa 12:21 DK-KJV] Og vend I jer ikke væk: for da skulle I gå efter tomme ting, som hverken gavner eller forløser jer; for de er tomme.
[1Sa 12:22 DK-KJV] For HERREN vil ikke svigte hans folk på grund af hans store navn skyld: eftersom det har behaget HERREN at gøre jer til hans folk.
[1Sa 12:23 DK-KJV] Desuden hvad angår mig, Gud forbyde at jeg skulle synde imod HERREN i at stoppe med at be' for jer: for jeg vil undervise jer i den gode og rigtige vej:
[1Sa 12:24 DK-KJV] Men frygt HERREN, og tjen ham i sandhed med hele jeres hjerte: for tænk over hvor store ting han har gjort for jer.
[1Sa 12:25 DK-KJV] Men hvis I stadig gør ondt, skal I konsumeres, både I og jeres konge.

perceive and see that your wickedness is great, which ye have done in the sight of the LORD, in asking you a king.
1Sa 12:18 So Samuel called unto the LORD; and the LORD sent thunder and rain that day: and all the people greatly feared the LORD and Samuel.
1Sa 12:19 And all the people said unto Samuel, Pray for thy servants unto the LORD thy God, that we die not: for we have added unto all our sins this evil, to ask us a king.
1Sa 12:20 And Samuel said unto the people, Fear not: ye have done all this wickedness: yet turn not aside from following the LORD, but serve the LORD with all your heart;
1Sa 12:21 And turn ye not aside: for then should ye go after vain things, which cannot profit nor deliver; for they are vain.
1Sa 12:22 For the LORD will not forsake his people for his great name's sake: because it hath pleased the LORD to make you his people.
1Sa 12:23 Moreover as for me, God forbid that I should sin against the LORD in ceasing to pray for you: but I will teach you the good and the right way:
1Sa 12:24 Only fear the LORD, and serve him in truth with all your heart: for consider how great things he hath done for you.
1Sa 12:25 But if ye shall still do wickedly, ye shall be consumed, both ye and your king.

1 Samuels bog Kapitel 13 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 13:1 DK-KJV] 1Sa 13:1 Saul reigned one year; and when he had reigned two years over Israel,
1Sa 13:2 Saul chose him three thousand men of Israel; whereof two thousand were with Saul in Michmash and in mount Beth-el, and a thousand were with Jonathan in Gibeah of Benjamin: and
[1Sa 13:2 DK-KJV] the rest of the people he sent every man to his tent.
1Sa 13:3 And Jonathan smote the garrison of the Philistines that was in Geba, and the Philistines
[1Sa 13:3 DK-KJV] heard of it. And Saul blew the trumpet throughout all the land, saying, Let the Hebrews hear.
1Sa 13:4 And all Israel heard say that Saul had smitten a garrison of the Philistines, and that Israel also was had in abomination with the Philistines. And the people were called together after Saul to
[1Sa 13:4 DK-KJV] Gilgal.
1Sa 13:5 And the Philistines gathered themselves together to fight with Israel, thirty thousand
[1Sa 13:5 DK-KJV] , chariots, and six thousand horsemen, and people as the sand which is on the sea shore in
og slog lejren op i multitude: and they came up, and pitched in Michmash, eastward from Beth-aven.
1Sa 13:6 When the men of Israel saw that they were in a strait, (for the people were distressed,) then the people did hide themselves in caves, and in thickets, and in rocks, and in high places, and
[1Sa 13:6 DK-KJV] in pits.
1Sa 13:7 And some of the Hebrews went over Jordan to the land of Gad and Gilead. As for Saul, he
[1Sa 13:7 DK-KJV] was yet in Gilgal, and all the people followed him trembling.
1Sa 13:8 And he tarried seven days, according to the set time that Samuel had appointed: but
[1Sa 13:8 DK-KJV] Samuel came not to Gilgal; and the people were scattered from him.
1Sa 13:9 And Saul said, Bring hither a burnt offering to me, and peace offerings. And he offered the
[1Sa 13:9 DK-KJV] burnt offering.
1Sa 13:10 And it came to pass, that as soon as he had made an end of offering the burnt offering,
[1Sa 13:10 DK-KJV] behold, Samuel came; and Saul went out to meet him, that he might salute him.
1Sa 13:11 And Samuel said, What hast thou done? And Saul said, Because I saw that the people were scattered from me, and that thou camest not within the days appointed, and that the
[1Sa 13:11 DK-KJV] Philistines gathered themselves together at Michmash;
1Sa 13:12 Therefore said I, The Philistines will come down now upon me to Gilgal, and I have not
[1Sa 13:12 DK-KJV] made supplication unto the LORD: I forced myself therefore, and offered a burnt offering.
1Sa 13:13 And Samuel said to Saul, Thou hast done foolishly: thou hast not kept the commandment of the LORD thy God, which he commanded thee: for now would the LORD have
[1Sa 13:13 DK-KJV] established thy kingdom upon Israel for ever.
1Sa 13:14 But now thy kingdom shall not continue: the LORD hath sought him a man after his own heart, and the LORD hath commanded him to be captain over his people, because thou hast not
[1Sa 13:14 DK-KJV] kept that which the LORD commanded thee.

[1Sa 13:15 DK-KJV] 1Sa 13:15 And Samuel arose, and gat him up from Gilgal unto Gibeah of Benjamin. And Saul numbered the people that were present with him, about six hundred men.
[1Sa 13:16 DK-KJV] 1Sa 13:16 And Saul, and Jonathan his son, and the people that were present with them, abode in Gibeah of Benjamin: but the Philistines encamped in Michmash.
[1Sa 13:17 DK-KJV] 1Sa 13:17 And the spoilers came out of the camp of the Philistines in three companies: one company turned unto the way that leadeth to Ophrah, unto the land of Shual:
[1Sa 13:18 DK-KJV] 1Sa 13:18 And another company turned the way to Beth-horon: and another company turned to the way of the border that looketh to the valley of Zeboim toward the wilderness.
[1Sa 13:19 DK-KJV] 1Sa 13:19 Now there was no smith found throughout all the land of Israel: for the Philistines said, Lest the Hebrews make them swords or spears:
[1Sa 13:20 DK-KJV] 1Sa 13:20 But all the Israelites went down to the Philistines, to sharpen every man his share, and his coulter, and his axe, and his mattock.
[1Sa 13:21 DK-KJV] 1Sa 13:21 Yet they had a file for the mattocks, and for the coulters, and for the forks, and for the axes, and to sharpen the goads.
[1Sa 13:22 DK-KJV] 1Sa 13:22 So it came to pass in the day of battle, that there was neither sword nor spear found in the hand of any of the people that were with Saul and Jonathan: but with Saul and with Jonathan his son was there found.
[1Sa 13:23 DK-KJV] 1Sa 13:23 And the garrison of the Philistines went out to the passage of Michmash.

1 Samuels bog Kapitel 14 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 14:1 DK-KJV] 1Sa 14:1 Now it came to pass upon a day, that Jonathan the son of Saul said unto the young man that bare his armour, Come, and let us go over to the Philistines' garrison, that is on the other side. But he told not his father.
[1Sa 14:2 DK-KJV] 1Sa 14:2 And Saul tarried in the uttermost part of Gibeah under a pomegranate tree which is in Migron: and the people that were with him were about six hundred men;
[1Sa 14:3 DK-KJV] 1Sa 14:3 And Ahiah, the son of Ahitub, I-chabod's brother, the son of Phinehas, the son of Eli, the LORD'S priest in Shiloh, wearing an ephod. And the people knew not that Jonathan was gone.
[1Sa 14:4 DK-KJV] 1Sa 14:4 And between the passages, by which Jonathan sought to go over unto the Philistines' garrison, there was a sharp rock on the one side, and a sharp rock on the other side: and the name of the one was Bozez, and the name of the other Seneh.
[1Sa 14:5 DK-KJV] Forsiden af den ene var placeret nordpå opimod Michmash, og den anden vestpå opimod Gibeah.
1Sa 14:5 The forefront of the one was situate northward over against Michmash, and the other southward over against Gibeah.
[1Sa 14:6 DK-KJV] Og Jonathan sagde til den unge mand der bar hans rustning, Kom, og lad os gå overtil disse uomskånes garnison: det kan godt være at HERREN vil arbejde for os: der er intet der holder HERREN tilbage for at frelse via mange eller via få.
1Sa 14:6 And Jonathan said to the young man that bare his armour, Come, and let us go over unto the garrison of these uncircumcised: it may be that the LORD will work for us: for there is no restraint to the LORD to save by many or by few.
[1Sa 14:7 DK-KJV] Og hans rustningebærer sagde til ham, Gør alt det er er i dit hjerte: vend dig; læg mærke til, jeg er med dig ifølge dit hjerte.
1Sa 14:7 And his armourbearer said unto him, Do all that is in thine heart: turn thee; behold, I am with thee according to thy heart.
[1Sa 14:8 DK-KJV] 1Sa 14:8 Then said Jonathan, Behold, we will pass over unto these men, and we will discover ourselves unto them.
[1Sa 14:9 DK-KJV] 1Sa 14:9 If they say thus unto us, Tarry until we come to you; then we will stand still in our place, and will not go up unto them.
[1Sa 14:10 DK-KJV] 1Sa 14:10 But if they say thus, Come up unto us; then we will go up: for the LORD hath delivered them into our hand: and this shall be a sign unto us.
[1Sa 14:11 DK-KJV] 1Sa 14:11 And both of them discovered themselves unto the garrison of the Philistines: and the Philistines said, Behold, the Hebrews come forth out of the holes where they had hid themselves.
[1Sa 14:12 DK-KJV] 1Sa 14:12 And the men of the garrison answered Jonathan and his armourbearer, and said, Come up to us, and we will shew you a thing. And Jonathan said unto his armourbearer, Come up after me: for the LORD hath delivered them into the hand of Israel.

1Sa 14:13 And Jonathan climbed up upon his hands and upon his feet, and his armourbearer after him: and they fell before Jonathan; and his armourbearer slew after him.

[1Sa 14:13 DK-KJV]

1Sa 14:14 And that first slaughter, which Jonathan and his armourbearer made, was about twenty men, within as it were an half acre of land, which a yoke of oxen might plow.

[1Sa 14:14 DK-KJV]

1Sa 14:15 And there was trembling in the host, in the field, and among all the people: the garrison, and the spoilers, they also trembled, and the earth quaked: so it was a very great trembling.

[1Sa 14:15 DK-KJV]

1Sa 14:16 And the watchmen of Saul in Gibeah of Benjamin looked; and, behold, the multitude melted away, and they went on beating down one another.

[1Sa 14:16 DK-KJV]

1Sa 14:17 Then said Saul unto the people that were with him, Number now, and see who is gone from us. And when they had numbered, behold, Jonathan and his armourbearer were not there.

[1Sa 14:17 DK-KJV]

1Sa 14:18 And Saul said unto Ahiah, Bring hither the ark of God. For the ark of God was at that time with the children of Israel.

[1Sa 14:18 DK-KJV]

1Sa 14:19 And it came to pass, while Saul talked unto the priest, that the noise that was in the host of the Philistines went on and increased: and Saul said unto the priest, Withdraw thine hand.

[1Sa 14:19 DK-KJV]

1Sa 14:20 And Saul and all the people that were with him assembled themselves, and they came to the battle: and, behold, every man's sword was against his fellow, and there was a very great discomfiture.

[1Sa 14:20 DK-KJV]

1Sa 14:21 Moreover the Hebrews that were with the Philistines before that time, which went up with them into the camp from the country round about, even they also turned to be with the Israelites that were with Saul and Jonathan.

[1Sa 14:21 DK-KJV]

1Sa 14:22 Likewise all the men of Israel which had hid themselves in mount Ephraim, when they heard that the Philistines fled, even they also followed hard after them in the battle.

[1Sa 14:22 DK-KJV]

1Sa 14:23 So the LORD saved Israel that day: and the battle passed over unto Beth-aven.

[1Sa 14:23 DK-KJV]

1Sa 14:24 And the men of Israel were distressed that day: for Saul had adjured the people, saying, Cursed be the man that eateth any food until evening, that I may be avenged on mine enemies. So none of the people tasted any food.

[1Sa 14:24 DK-KJV]

1Sa 14:25 And all they of the land came to a wood; and there was honey upon the ground.

[1Sa 14:25 DK-KJV]

1Sa 14:26 And when the people were come into the wood, behold, the honey dropped; but no man put his hand to his mouth: for the people feared the oath.

[1Sa 14:26 DK-KJV]

1Sa 14:27 But Jonathan heard not when his father charged the people with the oath: wherefore he put forth the end of the rod that was in his hand, and dipped it in an honeycomb, and put his hand to his mouth; and his eyes were enlightened.

[1Sa 14:27 DK-KJV]

1Sa 14:28 Then answered one of the people, and said, Thy father straitly charged the people with an oath, saying, Cursed be the man that eateth any food this day. And the people were faint.

[1Sa 14:28 DK-KJV]

[1Sa 14:29 DK-KJV] Da sagde Jonathan, Min far har bekymret landet: se, jeg ber dig, hvordan mine øjne er blevet oplyste, fordi jeg smagte lidt på denne honning.

1Sa 14:29 Then said Jonathan, My father hath troubled the land: see, I pray you, how mine eyes have been enlightened, because I tasted a little of this honey.

1Sa 14:30 How much more, if haply the people had eaten freely to day of the spoil of their enemies which they found? for had there not been now a much greater slaughter among the Philistines?

[1Sa 14:30 DK-KJV]

1Sa 14:31 And they smote the Philistines that day from Michmash to Aijalon: and the people were very faint.

[1Sa 14:31 DK-KJV]

1Sa 14:32 And the people flew upon the spoil, and took sheep, and oxen, and calves, and slew them on the ground: and the people did eat them with the blood.

[1Sa 14:32 DK-KJV]

1Sa 14:33 Then they told Saul, saying, Behold, the people sin against the LORD, in that they eat with the blood. And he said, Ye have transgressed: roll a great stone unto me this day.

[1Sa 14:33 DK-KJV]

[1Sa 14:34 DK-KJV]

1Sa 14:34 And Saul said, Disperse yourselves among the people,

and say unto them, Bring me hither every man his ox, and every man his sheep, and slay them here, and eat; and sin not against the LORD in eating with the blood. And all the people brought every man his ox with him that night, and slew them there.

[1Sa 14:35 DK-KJV] 1Sa 14:35 And Saul built an altar unto the LORD: the same was the first altar that he built unto the LORD.

[1Sa 14:36 DK-KJV] 1Sa 14:36 And Saul said, Let us go down after the Philistines by night, and spoil them until the morning light, and let us not leave a man of them. And they said, Do whatsoever seemeth good unto thee. Then said the priest, Let us draw near hither unto God.

[1Sa 14:37 DK-KJV] 1Sa 14:37 And Saul asked counsel of God, Shall I go down after the Philistines? wilt thou deliver them into the hand of Israel? But he answered him not that day.

[1Sa 14:38 DK-KJV] 1Sa 14:38 And Saul said, Draw ye near hither, all the chief of the people: and know and see wherein this sin hath been this day.

[1Sa 14:39 DK-KJV] 1Sa 14:39 For, as the LORD liveth, which saveth Israel, though it be in Jonathan my son, he shall surely die. But there was not a man among all the people that answered him.

[1Sa 14:40 DK-KJV] 1Sa 14:40 Then said he unto all Israel, Be ye on one side, and I and Jonathan my son will be on the other side. And the people said unto Saul, Do what seemeth good unto thee.

[1Sa 14:41 DK-KJV]HERREN Israels Gud 1Sa 14:41 Therefore Saul said unto the LORD God of Israel, Give a perfect lot. And Saul and Jonathan were taken: but the people escaped.

[1Sa 14:42 DK-KJV] 1Sa 14:42 And Saul said, Cast lots between me and Jonathan my son. And Jonathan was taken.

[1Sa 14:43 DK-KJV] 1Sa 14:43 Then Saul said to Jonathan, Tell me what thou hast done. And Jonathan told him, and said, I did but taste a little honey with the end of the rod that was in mine hand, and, lo, I must die.

[1Sa 14:44 DK-KJV] 1Sa 14:44 And Saul answered, God do so and more also: for thou shalt surely die, Jonathan.

[1Sa 14:45 DK-KJV] 1Sa 14:45 And the people said unto Saul, Shall Jonathan die, who hath wrought this great salvation in Israel? God forbid: as the LORD liveth, there shall not one hair of his head fall to the ground; for he hath wrought with God this day. So the people rescued Jonathan, that he died not.

[1Sa 14:46 DK-KJV] 1Sa 14:46 Then Saul went up from following the Philistines: and the Philistines went to their own place.

[1Sa 14:47 DK-KJV] 1Sa 14:47 So Saul took the kingdom over Israel, and fought against all his enemies on every side, against Moab, and against the children of Ammon, and against Edom, and against the kings of Zobah, and against the Philistines: and whithersoever he turned himself, he vexed them.

[1Sa 14:48 DK-KJV] 1Sa 14:48 And he gathered an host, and smote the Amalekites, and delivered Israel out of the hands of them that spoiled them.

[1Sa 14:49 DK-KJV] 1Sa 14:49 Now the sons of Saul were Jonathan, and Ishui, and Melchi-shua: and the names of his two daughters were these; the name of the firstborn Merab, and the name of the younger Michal:

[1Sa 14:50 DK-KJV] 1Sa 14:50 And the name of Saul's wife was Ahinoam, the daughter of Ahimaaz: and the name of the captain of his host was Abner, the son of Ner, Saul's uncle.

[1Sa 14:51 DK-KJV] 1Sa 14:51 And Kish was the father of Saul; and Ner the father of Abner was the son of Abiel.

[1Sa 14:52 DK-KJV] 1Sa 14:52 And there was sore war against the Philistines all the days of Saul: and when Saul saw any strong man, or any valiant man, he took him unto him.

1 Samuels bog Kapitel 15 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 15:1 DK-KJV] 1Sa 15:1 Samuel also said unto Saul, The LORD sent me to anoint thee to be king over his people, over Israel: now therefore hearken

thou unto the voice of the words of the LORD.

[1Sa 15:2 DK-KJV] 1Sa 15:2 Thus saith the LORD of hosts, I remember that which Amalek did to Israel, how he laid wait for him in the way, when he came up from Egypt.

[1Sa 15:3 DK-KJV] 1Sa 15:3 Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.

[1Sa 15:4 DK-KJV] 1Sa 15:4 And Saul gathered the people together, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

[1Sa 15:5 DK-KJV] 1Sa 15:5 And Saul came to a city of Amalek, and laid wait in the valley.

[1Sa 15:6 DK-KJV] 1Sa 15:6 And Saul said unto the Kenites, Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them: for ye shewed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt. So the Kenites departed from among the Amalekites.

[1Sa 15:7 DK-KJV] 1Sa 15:7 And Saul smote the Amalekites from Havilah until thou comest to Shur, that is over against Egypt.

[1Sa 15:8 DK-KJV] 1Sa 15:8 And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

[1Sa 15:9 DK-KJV] 1Sa 15:9 But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, and of the fatlings, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them: but every thing that was vile and refuse, that they destroyed utterly.

[1Sa 15:10 DK-KJV] 1Sa 15:10 Then came the word of the LORD unto Samuel, saying,

[1Sa 15:11 DK-KJV] 1Sa 15:11 It repenteth me that I have set up Saul to be king: for he is turned back from following me, and hath not performed my commandments. And it grieved Samuel; and he cried unto the LORD all night.

[1Sa 15:12 DK-KJV] 1Sa 15:12 And when Samuel rose early to meet Saul in the morning, it was told Samuel, saying, Saul came to Carmel, and, behold, he set him up a place, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.

[1Sa 15:13 DK-KJV] 1Sa 15:13 And Samuel came to Saul: and Saul said unto him, Blessed be thou of the LORD: I have performed the commandment of the LORD.

[1Sa 15:14 DK-KJV] 1Sa 15:14 And Samuel said, What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?

[1Sa 15:15 DK-KJV] 1Sa 15:15 And Saul said, They have brought them from the Amalekites: for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.

[1Sa 15:16 DK-KJV] 1Sa 15:16 Then Samuel said unto Saul, Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night. And he said unto him, Say on.

[1Sa 15:17 DK-KJV] 1Sa 15:17 And Samuel said, When thou wast little in thine own sight, wast thou not made the head of the tribes of Israel, and the LORD anointed thee king over Israel?

[1Sa 15:18 DK-KJV] 1Sa 15:18 And the LORD sent thee on a journey, and said, Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

[1Sa 15:19 DK-KJV] 1Sa 15:19 Wherefore then didst thou not obey the voice of the LORD, but didst fly upon the spoil, and didst evil in the sight of the LORD?

[1Sa 15:20 DK-KJV] 1Sa 15:20 And Saul said unto Samuel, Yea, I have obeyed the voice of the LORD, and have gone the way which the LORD sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.

[1Sa 15:21 DK-KJV] 1Sa 15:21 But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the things which should have been utterly destroyed, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.

[1Sa 15:22 DK-KJV] Og Samuel sagde, Har HERREN lige så stor glæde i brændoffergaver og ofre, som i at adlyde HERRENs røst?

1Sa 15:22 And Samuel said, Hath the LORD as great delight in burnt offerings and sacrifices, as in obeying the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams.

[1Sa 15:23 DK-KJV] For rebelskhed er som synden i

1Sa 15:23 For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness is

heksekunst, og stædighed er som fejltrin og afgudsdyrkelse. Fordi du har afvist HERRENs ord, har han også afvist dig fra at være konge.
[1Sa 15:24 DK-KJV] Og Saul sagde til Samuel, Jeg har syndet: for jeg har overtrådt HERRENs befaling, og dine ord: fordi jeg frygtede folket, og adlød deres røst.
[1Sa 15:25 DK-KJV] Nu derfor, jeg ber dig, bær over med min synd, og vend tilbage med mig, så jeg må tilbede HERREN.
[1Sa 15:26 DK-KJV] Og Samuel sagde til Saul, Jeg vil ikke vende tilbage med dig: for du har afvist HERRENs ord, og HERREN har afvist dig fra at være konge over Israel.

[1Sa 15:27 DK-KJV]

[1Sa 15:28 DK-KJV] næste

[1Sa 15:29 DK-KJV]

[1Sa 15:30 DK-KJV]

[1Sa 15:31 DK-KJV]
[1Sa 15:32 DK-KJV] Da sagde Samuel, Bring I Amalekiternes konge Agag herhen til mig. Og Agag kom yndefuldt til ham. Og Agag sagde, Visseligt er dødens bitterhed over.
[1Sa 15:33 DK-KJV] Og Samuel sagde, Som dit sværd har gjort kvinder barnløse, sådant skal din mor være barnløs blandt kvinder. Og Samuel huggede Agag i stykker foran HERREN i Gilgal.
[1Sa 15:34 DK-KJV] Derefter gik Samuel til Ramah; og Saul gik op til hans hus i Sauls Gibeah.
[1Sa 15:35 DK-KJV] Og Samuel kom ikke mere for at se Saul før dagen for hans død: ikke desto mindre sørgede Samuel over Saul: og HERREN fortrød at han havde gjort Saul til konge over Israel.

as iniquity and idolatry. Because thou hast rejected the word of the LORD, he hath also rejected thee from being king.

1Sa 15:24 And Saul said unto Samuel, I have sinned: for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words: because I feared the people, and obeyed their voice.

1Sa 15:25 Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and turn again with me, that I may worship the LORD.

1Sa 15:26 And Samuel said unto Saul, I will not return with thee: for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.
1Sa 15:27 And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his mantle, and it rent.
1Sa 15:28 And Samuel said unto him, The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
1Sa 15:29 And also the Strength of Israel will not lie nor repent: for he is not a man, that he should repent.
1Sa 15:30 Then he said, I have sinned: yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and turn again with me, that I may worship the LORD thy God.
1Sa 15:31 So Samuel turned again after Saul; and Saul worshipped the LORD.

1Sa 15:32 Then said Samuel, Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites. And Agag came unto him delicately. And Agag said, Surely the bitterness of death is past.

1Sa 15:33 And Samuel said, As thy sword hath made women childless, so shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the LORD in Gilgal.
1Sa 15:34 Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeah of Saul.

1Sa 15:35 And Samuel came no more to see Saul until the day of his death: nevertheless Samuel mourned for Saul: and the LORD repented that he had made Saul king over Israel.

1 Samuels bog Kapitel 16 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 16:1 DK-KJV] Og Herren sagde til Samuel, Hvor længe vil du sørge over Saul, eftersom jeg har forkastet ham fra at regere over Israel? Fyld dit horn med olie, og gå, jeg vil sende dig til Bethlehemiten Jesse: for jeg har tilvejebragt mig en konge blandt hans sønner.
[1Sa 16:2 DK-KJV] Og Samuel sagde, Hvordan kan jeg gå? hvis Saul hører det, vil han dræbe mig. Og HERREN sagde, Ta' en kvie med dig, og sig, Jeg er kommet for at ofre til HERREN.
[1Sa 16:3 DK-KJV] Og indkald Jesse til offeret, og jeg vil vise dig hvad du skal gøre: og til mig skal du salve ham hvem jeg navngiver til dig.
[1Sa 16:4 DK-KJV] Og Samuel gjorde det som HERREN talte, og kom til Bethlehem. Og de ældste fra den by rystede over hans ankomst, og sagde, Kommer du fredsommeligt?
[1Sa 16:5 DK-KJV] Og han sagde, Fredsommeligt: Jeg er kommet for at ofre til HERREN: helliggør jerselv, og kom med mig til offeret. Og han helliggjorde Jesse og hans sønner, og

1Sa 16:1 And the LORD said unto Samuel, How long wilt thou mourn for Saul, seeing I have rejected him from reigning over Israel? fill thine horn with oil, and go, I will send thee to Jesse the Beth-lehemite: for I have provided me a king among his sons.

1Sa 16:2 And Samuel said, How can I go? if Saul hear it, he will kill me. And the LORD said, Take an heifer with thee, and say, I am come to sacrifice to the LORD.
1Sa 16:3 And call Jesse to the sacrifice, and I will shew thee what thou shalt do: and thou shalt anoint unto me him whom I name unto thee.
1Sa 16:4 And Samuel did that which the LORD spake, and came to Beth-lehem. And the elders of the town trembled at his coming, and said, Comest thou peaceably?
1Sa 16:5 And he said, Peaceably: I am come to sacrifice unto the LORD: sanctify yourselves, and come with me to the sacrifice. And he sanctified Jesse and his sons, and

kaldte dem til offeret.

[1Sa 16:6 DK-KJV] Og det skete, da de var kommet, at han kiggede på Eliab, og sagde, HERRENs salvede er visselig foran ham.

[1Sa 16:7 DK-KJV] Men HERREN sagde til Samuel, Kig ikke på hans fremtoning, eller på højden af hans statur; eftersom jeg har afvist ham: for HERREN ser ikke som mennesket ser; for mennesket kigger på det udvendige udseende, men HERREN kigger på hjertet.

[1Sa 16:8 DK-KJV] Da indkaldte Jesse Abinadab, og fik ham til at passere foran Samuel. Og han sagde, HERREN har heller ikke udvalgt denne.

[1Sa 16:9 DK-KJV] Da fik Jesse Shammah til at passere forbi. Og han sagde, HERREN har heller ikke udvalgt denne.

[1Sa 16:10 DK-KJV] Igen, fik Jesse 7 af hans sønner til at passere foran Samuel. Og Samuel sagde til Jesse, HERREN har heller ikke udvalgt disse.

[1Sa 16:11 DK-KJV] Og Samuel sagde til Jesse, Er alle dine børn her? Og han sagde, Der mangler stadig den yngste, og, læg mærke til, han passer fårene. Og Samuel sagde til Jesse, Send bud og hent ham: for vi vil ikke sidde ned før han kommer herhen.

[1Sa 16:12 DK-KJV] Og han sendte bud, og bragte ham ind. Nu var han rødmosset, og helt igennem af en smuk fremtoning, og prægtig at se på. Og HERREN sagde, Rejs dig, salv ham: for dette er han.

[1Sa 16:13 DK-KJV] Da tog Samuel salvehornet, og salvede ham i hans brødres midte: og HERRENs Ånd kom over David fra den dag fremefter. Sådant rejste Samuel sig op, og gik til Ramah.

[1Sa 16:14 DK-KJV] Men HERRENs Ånd forlod Saul, og en ond ånd fra HERREN bekymrede ham.

[1Sa 16:15 DK-KJV] Og Sauls tjenere sagde til ham, Læg nu mærke til, en ond ånd fra HERREN bekymrer dig.

[1Sa 16:16 DK-KJV] Lad nu vor herre befale dine tjenere, som er foran dig, til at søge efter en mand, som er en kyndig spiller på en harpe: og det skal komme til at ske, når den onde ånd fra Gud er over dig, at han skal spille med hans hånd, og du skal få det bedre.

[1Sa 16:17 DK-KJV] Og Saul sagde til hans tjenere, Tilvejebring mig nu en mand der kan spille godt, og bring ham til mig.

[1Sa 16:18 DK-KJV] Da svarede en af hans tjenere, og sagde, Læg mærke til, jeg har set en søn af Bethlehemiten Jesse, der er kyndig i at spille, og en mægtig tapper mand, og en kriger, og dygtig i sager, og en tækkelig person, og HERREN er med ham.

[1Sa 16:19 DK-KJV] Derfor sendte Saul budbringere til Jesse, og sagde, Send mig din søn David, som er hos fårene.

[1Sa 16:20 DK-KJV] Og Jesse tog et æsel læsset med brød, og en flaske med vin, og et kid, og sendte dem via hans søn David til Saul.

[1Sa 16:21 DK-KJV] Og David kom til Saul, og stod foran ham: og han elskede ham meget; og han blev hans rustningebærer.

[1Sa 16:22 DK-KJV] Og Saul sendte bud til Jesse, og siger, Lad David, jeg ber dig, stå foran mig; for han har fundet favør i mine øjne.

[1Sa 16:23 DK-KJV] Og det skete, når den onde ånd fra Gud var over Saul, at David tog en harpe, og spillede med hans hånd: sådant var Saul forfrisket, og fik det bedre, og den onde ånd forlod ham.

called them to the sacrifice.

1Sa 16:6 And it came to pass, when they were come, that he looked on Eliab, and said, Surely the LORD'S anointed is before him.

1Sa 16:7 But the LORD said unto Samuel, Look not on his countenance, or on the height of his stature; because I have refused him: for the LORD seeth not as man seeth; for man looketh on the outward appearance, but the LORD looketh on the heart.

1Sa 16:8 Then Jesse called Abinadab, and made him pass before Samuel. And he said, Neither hath the LORD chosen this.

1Sa 16:9 Then Jesse made Shammah to pass by. And he said, Neither hath the LORD chosen this.

1Sa 16:10 Again, Jesse made seven of his sons to pass before Samuel. And Samuel said unto Jesse, The LORD hath not chosen these.

1Sa 16:11 And Samuel said unto Jesse, Are here all thy children? And he said, There remaineth yet the youngest, and, behold, he keepeth the sheep. And Samuel said unto Jesse, Send and fetch him: for we will not sit down till he come hither.

1Sa 16:12 And he sent, and brought him in. Now he was ruddy, and withal of a beautiful countenance, and goodly to look to. And the LORD said, Arise, anoint him: for this is he.

1Sa 16:13 Then Samuel took the horn of oil, and anointed him in the midst of his brethren: and the Spirit of the LORD came upon David from that day forward. So Samuel rose up, and went to Ramah.

1Sa 16:14 But the Spirit of the LORD departed from Saul, and an evil spirit from the LORD troubled him.

1Sa 16:15 And Saul's servants said unto him, Behold now, an evil spirit from God troubleth thee.

1Sa 16:16 Let our lord now command thy servants, which are before thee, to seek out a man, who is a cunning player on an harp: and it shall come to pass, when the evil spirit from God is upon thee, that he shall play with his hand, and thou shalt be well.

1Sa 16:17 And Saul said unto his servants, Provide me now a man that can play well, and bring him to me.

1Sa 16:18 Then answered one of the servants, and said, Behold, I have seen a son of Jesse the Beth-lehemite, that is cunning in playing, and a mighty valiant man, and a man of war, and prudent in matters, and a comely person, and the LORD is with him.

1Sa 16:19 Wherefore Saul sent messengers unto Jesse, and said, Send me David thy son, which is with the sheep.

1Sa 16:20 And Jesse took an ass laden with bread, and a bottle of wine, and a kid, and sent them by David his son unto Saul.

1Sa 16:21 And David came to Saul, and stood before him: and he loved him greatly; and he became his armourbearer.

1Sa 16:22 And Saul sent to Jesse, saying, Let David, I pray thee, stand before me; for he hath found favour in my sight.

1Sa 16:23 And it came to pass, when the evil spirit from God was upon Saul, that David took an harp, and played with his hand: so Saul was refreshed, and was well, and the evil spirit departed from him.

[1Sa 17:1 DK-KJV] Filisterne forsamlede nu deres hære til kamp, og var forsamlet ved Shochoh, som tilhører Judah, og slog lejr mellem Shochoh og Azekah, i Ephes-dammim.
[1Sa 17:2 DK-KJV] Og Saul og Israels mænd var forsamlet, og slog lejr ved Elahdalen, og satte kampen i geled imod Filisterne.
[1Sa 17:3 DK-KJV] Og Filisterne stod på et bjerg på den ene side, og Israel stod på et bjerg på den anden side: og der var en dal imellem dem.
[1Sa 17:4 DK-KJV] Og der kom en mester ud af Filisternes lejr, kaldet Goliath, fra Gath, hvis højde var 3.25 meter.
[1Sa 17:5 DK-KJV] Og han havde en messinghjelm på hans hoved, og han var armret med en brynje; og vægten på messingbrynjen var 5.000 shekler/57 kilo.
[1Sa 17:6 DK-KJV] Og han havde messingbenskinner på hans ben, og et messingskjold mellem hans skuldre.
[1Sa 17:7 DK-KJV] Og staven til hans spyd var som en vævers bjælke; og hans jernspydhoved vejede 600 shekler/7 kilo; og der var en der bar et skjold foran ham.
[1Sa 17:8 DK-KJV] Og han stod og råbte til Israels hære, og sagde til dem, Hvorfor er I kommet ud for at sætte jeres kamp i geled? er ikke jeg en Filister, og I tjenere af Saul? udvælg I en af jeres mænd, og lad ham komme ned til mig.
[1Sa 17:9 DK-KJV] Hvis han er i stand til at kæmpe mod mig, og at dræbe mig, da vil vi være jeres tjenere: men hvis jeg vinder over ham, og dræber ham, da skal I være vore tjenere, og tjene os.
[1Sa 17:10 DK-KJV] Og Filisteren sagde, Jeg trodser denne dag Israels hære; giv mig en mand, så vi må kæmpe sammen.
[1Sa 17:11 DK-KJV] Da Saul og hele Israel hørte disse ord fra Filisteren, var de skrækslagne, og meget bange.
[1Sa 17:12 DK-KJV] Nu var David sønnen af den Ephrathit fra Beth-lehem-judah, hvis navn var Jesse; og han havde 8 sønner: og den mand gik for at være en gammel mand blandt mennesker i Sauls dage.
[1Sa 17:13 DK-KJV] Og de 3 ældste sønner af Jesse gik og fulgte Saul til kampen: og navnene på hans 3 sønner der gik til kampen var Eliab den førstefødte, og efter ham Abinadab, og den tredje Shammah.
[1Sa 17:14 DK-KJV] Og David var den yngste: og de 3 ældste fulgte Saul.
[1Sa 17:15 DK-KJV] Men David gik og vendte tilbage fra Saul for at gi' mad til hans fars får i Bethlehem.
[1Sa 17:16 DK-KJV] Og Filisteren nærmede sig om morgenen og aftenen, og fremviste hamselv i 40 dage.
[1Sa 17:17 DK-KJV] Og Jesse sagde til David hans søn, Ta' nu et efa-mål med dette tørrede korn til dine brødre, og disse 10 brød, og løb til lejren til dine brødre;
[1Sa 17:18 DK-KJV] Og bær disse 10 oste til kaptajnen for deres 1.000, og se hvordan dine brødre klarer sig, og ta' deres løfte.
[1Sa 17:19 DK-KJV] Nu var Saul, og de, og alle Israels mænd, I Elahdalen, og kæmpede mod Filisterne.
[1Sa 17:20 DK-KJV] Og den morgen stod David tidligt op, og forlod fårene hos en vogter, og tog, og gik, som Jesse havde befalet ham; og han kom til skyttegraven, som hæren var ved at gå i kamp, og råbte for kampen.

1Sa 17:1 Now the Philistines gathered together their armies to battle, and were gathered together at Shochoh, which belongeth to Judah, and pitched between Shochoh and Azekah, in Ephes-dammim.
1Sa 17:2 And Saul and the men of Israel were gathered together, and pitched by the valley of Elah, and set the battle in array against the Philistines.
1Sa 17:3 And the Philistines stood on a mountain on the one side, and Israel stood on a mountain on the other side: and there was a valley between them.
1Sa 17:4 And there went out a champion out of the camp of the Philistines, named Goliath, of Gath, whose height was six cubits and a span.
1Sa 17:5 And he had an helmet of brass upon his head, and he was armed with a coat of mail; and the weight of the coat was five thousand shekels of brass.
1Sa 17:6 And he had greaves of brass upon his legs, and a target of brass between his shoulders.
1Sa 17:7 And the staff of his spear was like a weaver's beam; and his spear's head weighed six hundred shekels of iron: and one bearing a shield went before him.

1Sa 17:8 And he stood and cried unto the armies of Israel, and said unto them, Why are ye come out to set your battle in array? am not I a Philistine, and ye servants to Saul? choose you a man for you, and let him come down to me.

1Sa 17:9 If he be able to fight with me, and to kill me, then will we be your servants: but if I prevail against him, and kill him, then shall ye be our servants, and serve us.

1Sa 17:10 And the Philistine said, I defy the armies of Israel this day; give me a man, that we may fight together.
1Sa 17:11 When Saul and all Israel heard those words of the Philistine, they were dismayed, and greatly afraid.
1Sa 17:12 Now David was the son of that Ephrathite of Beth-lehem-judah, whose name was Jesse; and he had eight sons: and the man went among men for an old man in the days of Saul.
1Sa 17:13 And the three eldest sons of Jesse went and followed Saul to the battle: and the names of his three sons that went to the battle were Eliab the firstborn, and next unto him Abinadab, and the third Shammah.
1Sa 17:14 And David was the youngest: and the three eldest followed Saul.
1Sa 17:15 But David went and returned from Saul to feed his father's sheep at Beth-lehem.
1Sa 17:16 And the Philistine drew near morning and evening, and presented himself forty days.
1Sa 17:17 And Jesse said unto David his son, Take now for thy brethren an ephah of this parched corn, and these ten loaves, and run to the camp to thy brethren;

1Sa 17:18 And carry these ten cheeses unto the captain of their thousand, and look how thy brethren fare, and take their pledge.
1Sa 17:19 Now Saul, and they, and all the men of Israel, were in the valley of Elah, fighting with the Philistines.
1Sa 17:20 And David rose up early in the morning, and left the sheep with a keeper, and took, and went, as Jesse had commanded him; and he came to the trench, as the host was going forth to the fight, and shouted for the battle.

[1Sa 17:21 DK-KJV] For Israel og Filisterne havde sat kampen i geled, hær imod hær.
[1Sa 17:22 DK-KJV] Og David efterlod hans vogn i hænderne på vognvogteren, og løb ind i hæren, og kom og hyllede hans brødre.
[1Sa 17:23 DK-KJV] Og da han talte med dem, læg mærke til, der kom mesteren op, Filisteren fra Gath, Goliath ved navn, ud fra Filisternes hære, og talte efter de samme ord: og David hørte dem.
[1Sa 17:24 DK-KJV] Og alle Israels mænd, da de så manden, flygtede fra ham, og var meget bange.
[1Sa 17:25 DK-KJV] Og Israels mænd sagde, Har I set denne mand der er kommet op? han er med sikkerhed kommet op for at trodse Israel: og det skal ske, at den mand der dræber ham, ham vil kongen berige med store rigdomme, og vil gi' ham hans datter, og gøre hans fars hus fri i Israel.
[1Sa 17:26 DK-KJV] Og David talte til de mænd der stod hos ham, og siger, Hvad skal der ske med den mand der dræber denne Filister, og fjerner bebrejdelsen fra Israel? for hvem er denne uomskårede Filister, at han skulle trodse hærene fra den levende Gud?
[1Sa 17:27 DK-KJV] Og folket svarede ham på denne måde, og siger, Sådant skal det bli' gjort for den mand der dræber ham.
[1Sa 17:28 DK-KJV] Og Eliab hans ældste bror hørte da han talte med mændene; og Eliabs vrede var antændt imod David, og han sagde, Hvorfor kom du herned? og hos hvem har du efterladt disse få får i vildmarken? jeg kender til din stolthed, og dit hjertes frækhed; for du er kommet ned for at se kampen.
[1Sa 17:29 DK-KJV] Og David sagde, Hvad har jeg nu gjort? Er der ikke en grund?
[1Sa 17:30 DK-KJV] Og han vendte sig væk fra ham mod en anden, og talte på den samme måde: og folket svarede ham tilbage på den tidligere måde.
[1Sa 17:31 DK-KJV] Og da ordene var hørt som David talte, prøvede de dem foran Saul: og han sendte bud efter ham.
[1Sa 17:32 DK-KJV] Og David sagde til Saul, Lad ingen mands hjerte fejle på grund af ham; din tjener vil gå og kæmpe mod denne Filister.
[1Sa 17:33 DK-KJV] Og Saul sagde til David, Du er ikke i stand til at gå imod denne Filister for at kæmpe mod ham: for du er kun en knægt, og han en kriger fra barn ben af.
[1Sa 17:34 DK-KJV] Og David sagde til Saul, Din tjener holdt hans far får, og der kom en løve, og en bjørn, og tog et lam ud af flokken:
[1Sa 17:35 DK-KJV] Og jeg gik ud efter ham, og slog ham, og forløste det ud af hans mund: og da han rejste sig imod mig, fangede jeg ham ved hans skæg, og slog ham, og dræbte ham.
[1Sa 17:36 DK-KJV] Din tjener dræbte både løven og bjørnen: og denne uomskårne Filister skal bli' som en af dem, eftersom han har trodset hærene fra den levende Gud.
[1Sa 17:37 DK-KJV] David sagde desuden, HERREN har forløst mig ud af løvens pote, og ud af bjørnens pote, han vil forløse mig ud af denne Filisters hånd. Og Saul sagde til David, Gå, og HERREN er med dig.
[1Sa 17:38 DK-KJV] Og Saul armerede David med hans rustning, og han satte en messinghjelm på hans hoved; han armerede ham også med en brynje.
[1Sa 17:39 DK-KJV] Og David fæstnede hans sværd på

1Sa 17:21 For Israel and the Philistines had put the battle in array, army against army.
1Sa 17:22 And David left his carriage in the hand of the keeper of the carriage, and ran into the army, and came and saluted his brethren.
1Sa 17:23 And as he talked with them, behold, there came up the champion, the Philistine of Gath, Goliath by name, out of the armies of the Philistines, and spake according to the same words: and David heard them.
1Sa 17:24 And all the men of Israel, when they saw the man, fled from him, and were sore afraid.

1Sa 17:25 And the men of Israel said, Have ye seen this man that is come up? surely to defy Israel is he come up: and it shall be, that the man who killeth him, the king will enrich him with great riches, and will give him his daughter, and make his father's house free in Israel.
1Sa 17:26 And David spake to the men that stood by him, saying, What shall be done to the man that killeth this Philistine, and taketh away the reproach from Israel? for who is this uncircumcised Philistine, that he should defy the armies of the living God?

1Sa 17:27 And the people answered him after this manner, saying, So shall it be done to the man that killeth him.
1Sa 17:28 And Eliab his eldest brother heard when he spake unto the men; and Eliab's anger was kindled against David, and he said, Why camest thou down hither? and with whom hast thou left those few sheep in the wilderness? I know thy pride, and the naughtiness of thine heart; for thou art come down that thou mightest see the battle.
1Sa 17:29 And David said, What have I now done? Is there not a cause?
1Sa 17:30 And he turned from him toward another, and spake after the same manner: and the people answered him again after the former manner.

1Sa 17:31 And when the words were heard which David spake, they rehearsed them before Saul: and he sent for him.

1Sa 17:32 And David said to Saul, Let no man's heart fail because of him; thy servant will go and fight with this Philistine.
1Sa 17:33 And Saul said to David, Thou art not able to go against this Philistine to fight with him: for thou art but a youth, and he a man of war from his youth.
1Sa 17:34 And David said unto Saul, Thy servant kept his father's sheep, and there came a lion, and a bear, and took a lamb out of the flock:

1Sa 17:35 And I went out after him, and smote him, and delivered it out of his mouth: and when he arose against me, I caught him by his beard, and smote him, and slew him.

1Sa 17:36 Thy servant slew both the lion and the bear: and this uncircumcised Philistine shall be as one of them, seeing he hath defied the armies of the living God.
1Sa 17:37 David said moreover, The LORD that delivered me out of the paw of the lion, and out of the paw of the bear, he will deliver me out of the hand of this Philistine. And Saul said unto David, Go, and the LORD be with thee.
1Sa 17:38 And Saul armed David with his armour, and he put an helmet of brass upon his head; also he armed him with a coat of mail.
1Sa 17:39 And David girded his sword upon his armour, and he

hans rustning, og han prøvede at gå; for han havde ikke prøvet den. Og David sagde til Saul, Jeg kan ikke gå med disse; for jeg har ikke prøvet dem. Og David tog dem af.
[1Sa 17:40 DK-KJV] Og han tog hans stav i hans hånd, og udvalgte sig 5 glatte sten ud fra bækken, og puttede dem i en fårehyrdes taske som han havde, ja i en rejsetaske; og hans slynge var i hans hånd: og han nærmede sig Filisteren.
[1Sa 17:41 DK-KJV] Og Filisteren kom også og nærmede sig David; og den mand der bar hans skjold gik foran ham.
[1Sa 17:42 DK-KJV] Og da Filisteren kiggede rundt, og så David, foragtede han ham: for han var kun en knægt, og rødmosset, og af en smuk fremtoning.
[1Sa 17:43 DK-KJV] Og Filisteren sagde til David, Er jeg en hund, siden du kommer til mig med stave? Og Filisteren forbandede David via hans guder.
[1Sa 17:44 DK-KJV] Og Filisteren sagde til David, Kom til mig, og jeg vil gi' dit kød til luftens fugle, og til markens dyr.
[1Sa 17:45 DK-KJV] Da sagde David til Filisteren, Du kommer til mig med et sværd, og med et spyd, og med et skjold: men jeg kommer til dig i hærskarers HERREs navn, Israels hærers Gud, hvem du har trodset.
[1Sa 17:46 DK-KJV] Denne dag vil HERREN forløse dig ind i min hånd; og jeg vil slå dig, og ta' dit hoved fra dig; og jeg vil denne dag gi' kadaverne fra Filisternes hær til luftens fugle, og til de vilde dyr på jorden; så hele jorden må vide at der er en Gud i Israel.
[1Sa 17:47 DK-KJV] Og hele denne forsamling skal vide at HERREN ikke frelser med sværd og spyd: for kampen er HERRENs, og han vil gi' jer ind i vore hænder.
[1Sa 17:48 DK-KJV] Og det skete, da Filisteren rejste sig, og kom og nærmede sig for at møde David, og David skyndte sig, og løb mod hæren for at møde Filisteren.
[1Sa 17:49 DK-KJV] Og David puttede hans hånd i hans taske, og tog derfra en sten, og slyngede den, og slog Filisteren i hans pande, så stenen sank ind i hans pande; og han faldt til jorden på hans ansigt.
[1Sa 17:50 DK-KJV] Sådant vandt David over Filisteren med en slynge og med en sten, og slog Filisteren, og dræbte ham; men der var intet sværd i Davids hånd.
[1Sa 17:51 DK-KJV] Derfor løb David, og stod over Filisteren, og tog hans sværd, og trak det ud af des skede, og dræbte ham, og skar hans hoved af med det. Og da Filisterne så deres mester var død, flygtede de.
[1Sa 17:52 DK-KJV] Og mændene fra Israel og fra Judah rejste sig, og råbte, og forfulgte Filisterne, indtil du kommer til dalen, og til Ekrons porte. Og Filisternes sårede faldt ned ved vejen til Shaaraim, lige til Gath, og til Ekron.
[1Sa 17:53 DK-KJV] Og Israel børn vendte tilbage fra at forfølge Filisterne, og de plyndrede deres telte.
[1Sa 17:54 DK-KJV] Og David tog Filisterens hoved, og bragte det til Jerusalem; men han lagde hans rustning i hans telt.
[1Sa 17:55 DK-KJV] Og da Saul så David gå frem imod Filisteren, sagde han til Abner, kaptajnen for hæren, Abner, hvis søn er denne knægt? Og Abner sagde, Som din sjæl lever, Kæreste konge, det ved jeg ikke.
[1Sa 17:56 DK-KJV] Og kongen sagde, Find du ud af hvis søn knægten er.
[1Sa 17:57 DK-KJV] Og da David vendte tilbage fra

assayed to go; for he had not proved it. And David said unto Saul, I cannot go with these; for I have not proved them. And David put them off him.

1Sa 17:40 And he took his staff in his hand, and chose him five smooth stones out of the brook, and put them in a shepherd's bag which he had, even in a scrip; and his sling was in his hand: and he drew near to the Philistine.
1Sa 17:41 And the Philistine came on and drew near unto David; and the man that bare the shield went before him.
1Sa 17:42 And when the Philistine looked about, and saw David, he disdained him: for he was but a youth, and ruddy, and of a fair countenance.
1Sa 17:43 And the Philistine said unto David, Am I a dog, that thou comest to me with staves? And the Philistine cursed David by his gods.
1Sa 17:44 And the Philistine said to David, Come to me, and I will give thy flesh unto the fowls of the air, and to the beasts of the field.
1Sa 17:45 Then said David to the Philistine, Thou comest to me with a sword, and with a spear, and with a shield: but I come to thee in the name of the LORD of hosts, the God of the armies of Israel, whom thou hast defied.
1Sa 17:46 This day will the LORD deliver thee into mine hand; and I will smite thee, and take thine head from thee; and I will give the carcases of the host of the Philistines this day unto the fowls of the air, and to the wild beasts of the earth; that all the earth may know that there is a God in Israel.
1Sa 17:47 And all this assembly shall know that the LORD saveth not with sword and spear: for the battle is the LORD'S, and he will give you into our hands.
1Sa 17:48 And it came to pass, when the Philistine arose, and came and drew nigh to meet David, that David hasted, and ran toward the army to meet the Philistine.
1Sa 17:49 And David put his hand in his bag, and took thence a stone, and slang it, and smote the Philistine in his forehead, that the stone sunk into his forehead; and he fell upon his face to the earth.
1Sa 17:50 So David prevailed over the Philistine with a sling and with a stone, and smote the Philistine, and slew him; but there was no sword in the hand of David.
1Sa 17:51 Therefore David ran, and stood upon the Philistine, and took his sword, and drew it out of the sheath thereof, and slew him, and cut off his head therewith. And when the Philistines saw their champion was dead, they fled.
1Sa 17:52 And the men of Israel and of Judah arose, and shouted, and pursued the Philistines, until thou come to the valley, and to the gates of Ekron. And the wounded of the Philistines fell down by the way to Shaaraim, even unto Gath, and unto Ekron.
1Sa 17:53 And the children of Israel returned from chasing after the Philistines, and they spoiled their tents.

1Sa 17:54 And David took the head of the Philistine, and brought it to Jerusalem; but he put his armour in his tent.
1Sa 17:55 And when Saul saw David go forth against the Philistine, he said unto Abner, the captain of the host, Abner, whose son is this youth? And Abner said, As thy soul liveth, O king, I cannot tell.
1Sa 17:56 And the king said, Inquire thou whose son the stripling is.
1Sa 17:57 And as David returned from the slaughter of the

slagtningen af Filisteren, tog Abner ham, og bragte ham foran Saul med Filisterens hoved i hans hånd.
[1Sa 17:58 DK-KJV] Og Saul sagde til ham, Hvis søn er du, du unge mand? Og David svarede, Jeg er sønnen af din tjener Jesse Bethelemiten.

Philistine, Abner took him, and brought him before Saul with the head of the Philistine in his hand.
1Sa 17:58 And Saul said to him, Whose son art thou, thou young man? And David answered, I am the son of thy servant Jesse the Beth-lehemite.

[1Sa 18:1 DK-KJV]	1Sa 18:1 And it came to pass, when he had made an end of speaking unto Saul, that the soul of Jonathan was knit with the soul of David, and Jonathan loved him as his own soul.
[1Sa 18:2 DK-KJV]	1Sa 18:2 And Saul took him that day, and would let him go no more home to his father's house.
[1Sa 18:3 DK-KJV]	1Sa 18:3 Then Jonathan and David made a covenant, because he loved him as his own soul.
[1Sa 18:4 DK-KJV] beklædningsgenstande	1Sa 18:4 And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his garments, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.
[1Sa 18:5 DK-KJV]	1Sa 18:5 And David went out whithersoever Saul sent him, and behaved himself wisely: and Saul set him over the men of war, and he was accepted in the sight of all the people, and also in the sight of Saul's servants.
[1Sa 18:6 DK-KJV]	1Sa 18:6 And it came to pass as they came, when David was returned from the slaughter of the Philistine, that the women came out of all cities of Israel, singing and dancing, to meet king Saul, with tabrets, with joy, and with instruments of musick.
[1Sa 18:7 DK-KJV]	1Sa 18:7 And the women answered one another as they played, and said, Saul hath slain his thousands, and David his ten thousands.
[1Sa 18:8 DK-KJV]	1Sa 18:8 And Saul was very wroth, and the saying displeased him; and he said, They have ascribed unto David ten thousands, and to me they have ascribed but thousands: and what can he have more but the kingdom?
[1Sa 18:9 DK-KJV]	1Sa 18:9 And Saul eyed David from that day and forward.
[1Sa 18:10 DK-KJV]	1Sa 18:10 And it came to pass on the morrow, that the evil spirit from God came upon Saul, and he prophesied in the midst of the house: and David played with his hand, as at other times: and there was a javelin in Saul's hand.
[1Sa 18:11 DK-KJV]	1Sa 18:11 And Saul cast the javelin; for he said, I will smite David even to the wall with it. And David avoided out of his presence twice.
[1Sa 18:12 DK-KJV]	1Sa 18:12 And Saul was afraid of David, because the LORD was with him, and was departed from Saul.
[1Sa 18:13 DK-KJV]	1Sa 18:13 Therefore Saul removed him from him, and made him his captain over a thousand; and he went out and came in before the people.
[1Sa 18:14 DK-KJV]	1Sa 18:14 And David behaved himself wisely in all his ways; and the LORD was with him.
[1Sa 18:15 DK-KJV]	1Sa 18:15 Wherefore when Saul saw that he behaved himself very wisely, he was afraid of him.
[1Sa 18:16 DK-KJV]	1Sa 18:16 But all Israel and Judah loved David, because he went out and came in before them.
[1Sa 18:17 DK-KJV]	1Sa 18:17 And Saul said to David, Behold my elder daughter Merab, her will I give thee to wife: only be thou valiant for me, and fight the LORD'S battles. For Saul said, Let not mine hand be upon him, but let the hand of the Philistines be upon him.
[1Sa 18:18 DK-KJV]	1Sa 18:18 And David said unto Saul, Who am I? and what is my life, or my father's family in Israel, that I should be son in law to the king?
[1Sa 18:19 DK-KJV]	1Sa 18:19 But it came to pass at the time when Merab Saul's daughter should have been given to David, that she was given unto Adriel the Meholathite to wife.
[1Sa 18:20 DK-KJV]	1Sa 18:20 And Michal Saul's daughter loved David: and they told Saul, and the thing pleased him.
[1Sa 18:21 DK-KJV]	1Sa 18:21 And Saul said, I will give him her, that she may be a snare to him, and that the hand of the Philistines may be against him. Wherefore Saul said to David, Thou shalt this day be my son in law in the one of the twain.
[1Sa 18:22 DK-KJV]	1Sa 18:22 And Saul commanded his servants, saying, Commune with David secretly, and say, Behold, the king hath delight in thee, and all his servants love thee: now therefore be the king's son in law.
[1Sa 18:23 DK-KJV]	1Sa 18:23 And Saul's servants spake those words in the ears of David. And David said, Seemeth it to you a light thing to be a king's son in law, seeing that I am a poor man, and lightly esteemed?
[1Sa 18:24 DK-KJV]	1Sa 18:24 And the servants of Saul told him, saying, On this manner spake David.
[1Sa 18:25 DK-KJV]	1Sa 18:25 And Saul said, Thus shall ye say to David, The king desireth not any dowry, but an hundred foreskins of the Philistines, to be avenged of the king's enemies. But Saul thought to make David fall by the hand of the Philistines.
[1Sa 18:26 DK-KJV]	1Sa 18:26 And when his servants told David these words, it pleased David well to be the king's son in law: and the days were not expired.

[1Sa 18:27 DK-KJV] 1Sa 18:27 Wherefore David arose and went, he and his men, and slew of the Philistines two hundred men; and David brought their foreskins, and they gave them in full tale to the king, that he might be the king's son in law. And Saul gave him Michal his daughter to wife.

[1Sa 18:28 DK-KJV] 1Sa 18:28 And Saul saw and knew that the LORD was with David, and that Michal Saul's daughter loved him.

[1Sa 18:29 DK-KJV] 1Sa 18:29 And Saul was yet the more afraid of David; and Saul became David's enemy continually.

[1Sa 18:30 DK-KJV] 1Sa 18:30 Then the princes of the Philistines went forth: and it came to pass, after they went forth, that David behaved himself more wisely than all the servants of Saul; so that his name was much set by.

1 Samuels bog Kapitel 19 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 19:1 DK-KJV] 1Sa 19:1 And Saul spake to Jonathan his son, and to all his servants, that they should kill David.

[1Sa 19:2 DK-KJV] 1Sa 19:2 But Jonathan Saul's son delighted much in David: and Jonathan told David, saying, Saul my father seeketh to kill thee: now therefore, I pray thee, take heed to thyself until the morning, and abide in a secret place, and hide thyself:

[1Sa 19:3 DK-KJV] 1Sa 19:3 And I will go out and stand beside my father in the field where thou art, and I will commune with my father of thee; and what I see, that I will tell thee.

[1Sa 19:4 DK-KJV] 1Sa 19:4 And Jonathan spake good of David unto Saul his father, and said unto him, Let not the king sin against his servant, against David; because he hath not sinned against thee, and because his works have been to thee-ward very good:

[1Sa 19:5 DK-KJV] 1Sa 19:5 For he did put his life in his hand, and slew the Philistine, and the LORD wrought a great salvation for all Israel: thou sawest it, and didst rejoice: wherefore then wilt thou sin against innocent blood, to slay David without a cause?

[1Sa 19:6 DK-KJV] 1Sa 19:6 And Saul hearkened unto the voice of Jonathan: and Saul sware, As the LORD liveth, he shall not be slain.

[1Sa 19:7 DK-KJV] 1Sa 19:7 And Jonathan called David, and Jonathan shewed him all those things. And Jonathan brought David to Saul, and he was in his presence, as in times past.

[1Sa 19:8 DK-KJV] 1Sa 19:8 And there was war again: and David went out, and fought with the Philistines, and slew them with a great slaughter; and they fled from him.

[1Sa 19:9 DK-KJV] 1Sa 19:9 And the evil spirit from the LORD was upon Saul, as he sat in his house with his javelin in his hand: and David played with his hand.

[1Sa 19:10 DK-KJV] 1Sa 19:10 And Saul sought to smite David even to the wall with the javelin; but he slipped away out of Saul's presence, and he smote the javelin into the wall: and David fled, and escaped that night.

[1Sa 19:11 DK-KJV] 1Sa 19:11 Saul also sent messengers unto David's house, to watch him, and to slay him in the morning: and Michal David's wife told him, saying, If thou save not thy life to night, to morrow thou shalt be slain.

[1Sa 19:12 DK-KJV] 1Sa 19:12 So Michal let David down through a window: and he went, and fled, and escaped.

[1Sa 19:13 DK-KJV] 1Sa 19:13 And Michal took an image, and laid it in the bed, and put a pillow of goats' hair for his bolster, and covered it with a cloth.

[1Sa 19:14 DK-KJV] 1Sa 19:14 And when Saul sent messengers to take David, she said, He is sick.

[1Sa 19:15 DK-KJV] 1Sa 19:15 And Saul sent the messengers again to see David, saying, Bring him up to me in the bed, that I may slay him.

[1Sa 19:16 DK-KJV] 1Sa 19:16 And when the messengers were come in, behold, there was an image in the bed, with a pillow of goats' hair for his bolster.

[1Sa 19:17 DK-KJV] 1Sa 19:17 And Saul said unto Michal, Why hast thou deceived me so, and sent away mine enemy, that he is escaped? And Michal answered Saul, He said unto me, Let me go; why should I kill thee?

[1Sa 19:18 DK-KJV] 1Sa 19:18 So David fled, and escaped, and came to Samuel to Ramah, and told him all that Saul had done to him. And he and Samuel went and dwelt in Naioth.

[1Sa 19:19 DK-KJV] 1Sa 19:19 And it was told Saul, saying, Behold, David is at Naioth in Ramah.

[1Sa 19:20 DK-KJV] 1Sa 19:20 And Saul sent messengers to take David: and when they saw the company of the prophets prophesying, and Samuel standing as appointed over them, the Spirit of God was upon the messengers of Saul, and they also prophesied.

[1Sa 19:21 DK-KJV] 1Sa 19:21 And when it was told Saul, he sent other messengers, and they prophesied likewise. And Saul sent messengers again the third time, and they prophesied also.

[1Sa 19:22 DK-KJV] 1Sa 19:22 Then went he also to Ramah, and came to a great well that is in Sechu: and he asked and said, Where are Samuel and David? And one said, Behold, they be at Naioth in Ramah.

[1Sa 19:23 DK-KJV] 1Sa 19:23 And he went thither to Naioth in Ramah: and the Spirit of God was upon him also, and he went on, and prophesied, until he came to Naioth in Ramah.

[1Sa 19:24 DK-KJV] 1Sa 19:24 And he stripped off his clothes also, and prophesied before Samuel in like manner, and lay down naked all that day and all that night. Wherefore they say, Is Saul also among the prophets?

1 Samuels bog Kapitel 20 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 20:1 DK-KJV] Og David flygtede fra Naioth i Ramah, og kom og sagde foran Jonathan, Hvad har jeg gjort? hvad er mit fejltrin? og hvad er min synd foran din far, at han søger mit liv?

1Sa 20:1 And David fled from Naioth in Ramah, and came and said before Jonathan, What have I done? what is mine iniquity? and what is my sin before thy father, that he seeketh my life?

[1Sa 20:2 DK-KJV] Og han sagde til ham, Gud forbyde det; du skal ikke dø: læg mærke til, min far vil ikke gøre nogenting hverken stort eller småt, foruden at han vil vise mig det: og hvorfor skulle min far skjule denne ting fra mig? sådant er det ikke.

1Sa 20:2 And he said unto him, God forbid; thou shalt not die: behold, my father will do nothing either great or small, but that he will shew it me: and why should my father hide this thing from me? it is not so.

[1Sa 20:3 DK-KJV] Og David svor desuden, og sagde, Din far kender bestemt til at jeg fandt nåde i dine øjne; og han sagde, Lad ikke Jonathan kende til dette, for ikke at han bli'r ked af det: men sandelig som HERREN lever, og som din sjæl lever, der er kun et trin mellem mig og døden.

1Sa 20:3 And David sware moreover, and said, Thy father certainly knoweth that I have found grace in thine eyes; and he saith, Let not Jonathan know this, lest he be grieved: but truly as the LORD liveth, and as thy soul liveth, there is but a step between me and death.

[1Sa 20:4 DK-KJV] Da sagde Jonathan til David, Hvadsomhelst din sjæl ønsker, ja det vil jeg gøre for dig.

1Sa 20:4 Then said Jonathan unto David, Whatsoever thy soul desireth, I will even do it for thee.

[1Sa 20:5 DK-KJV] Og David sagde til Jonathan, Læg mærke til, i morgen er det nymåne, og jeg skulle ikke forsømme at sidde til bords med kongen: men lad mig gå, så jeg må skjule mig på marken indtil den tredje dag om aftenen.

1Sa 20:5 And David said unto Jonathan, Behold, to morrow is the new moon, and I should not fail to sit with the king at meat: but let me go, that I may hide myself in the field unto the third day at even.

[1Sa 20:6 DK-KJV] Hvis din far overhovedet savner mig, sig da, David spurgte mig oprigtigt om fri så han måtte løbe til hans by Bethlehem: for der er der et årligt offer for alle familierne.

1Sa 20:6 If thy father at all miss me, then say, David earnestly asked leave of me that he might run to Beth-lehem his city: for there is a yearly sacrifice there for all the family.

[1Sa 20:7 DK-KJV] Hvis han siger dette, Det er ok; din tjener skal ha' fred: men hvis han bli'r meget vred, vær da sikker på at ondt er besluttet af ham.

1Sa 20:7 If he say thus, It is well; thy servant shall have peace: but if he be very wroth, then be sure that evil is determined by him.

[1Sa 20:8 DK-KJV] 1Sa 20:8 Therefore thou shalt deal kindly with thy servant; for thou hast brought thy servant into a covenant of the LORD with thee: notwithstanding, if there be in me iniquity, slay me thyself; for why shouldest thou bring me to thy father?

[1Sa 20:9 DK-KJV] 1Sa 20:9 And Jonathan said, Far be it from thee: for if I knew certainly that evil were determined by my father to come upon thee, then would not I tell it thee?

[1Sa 20:10 DK-KJV] 1Sa 20:10 Then said David to Jonathan, Who shall tell me? or what if thy father answer thee roughly?

[1Sa 20:11 DK-KJV] 1Sa 20:11 And Jonathan said unto David, Come, and let us go out into the field. And they went out both of them into the field.

[1Sa 20:12 DK-KJV] 1Sa 20:12 And Jonathan said unto David, O LORD God of Israel, when I have sounded my father about to morrow any time, or the third day, and, behold, if there be good toward David, and I then send not unto thee, and shew it thee;

[1Sa 20:13 DK-KJV] 1Sa 20:13 The LORD do so and much more to Jonathan: but if it please my father to do thee evil, then I will shew it thee, and send thee away, that thou mayest go in peace: and the LORD be with thee, as he hath been with my father.

[1Sa 20:14 DK-KJV] 1Sa 20:14 And thou shalt not only while yet I live shew me the kindness of the LORD, that I die not:

[1Sa 20:15 DK-KJV] 1Sa 20:15 But also thou shalt not cut off thy kindness from my house for ever: no, not when the LORD hath cut off the enemies of David every one from the face of the earth.

[1Sa 20:16 DK-KJV] 1Sa 20:16 So Jonathan made a covenant with the house of David, saying, Let the LORD even require it at the hand of

David's enemies.

[1Sa 20:17 DK-KJV]

1Sa 20:17 And Jonathan caused David to swear again, because he loved him: for he loved him as he loved his own soul.

[1Sa 20:18 DK-KJV]

1Sa 20:18 Then Jonathan said to David, To morrow is the new moon: and thou shalt be missed, because thy seat will be empty.

[1Sa 20:19 DK-KJV]

1Sa 20:19 And when thou hast stayed three days, then thou shalt go down quickly, and come to the place where thou didst hide thyself when the business was in hand, and shalt remain by the stone Ezel.

[1Sa 20:20 DK-KJV]

1Sa 20:20 And I will shoot three arrows on the side thereof, as though I shot at a mark.

[1Sa 20:21 DK-KJV]

1Sa 20:21 And, behold, I will send a lad, saying, Go, find out the arrows. If I expressly say unto the lad, Behold, the arrows are on this side of thee, take them; then come thou: for there is peace to thee, and no hurt; as the LORD liveth.

[1Sa 20:22 DK-KJV]

1Sa 20:22 But if I say thus unto the young man, Behold, the arrows are beyond thee; go thy way: for the LORD hath sent thee away.

[1Sa 20:23 DK-KJV]

1Sa 20:23 And as touching the matter which thou and I have spoken of, behold, the LORD be between thee and me for ever.

[1Sa 20:24 DK-KJV]

1Sa 20:24 So David hid himself in the field: and when the new moon was come, the king sat him down to eat meat.

[1Sa 20:25 DK-KJV] Og kongen sad på hans sæde, som på andre tidspunkter, ja på et sæde ved muren: og Jonahtan rejste sig, og Abner sad ved siden af Saul, og Davids plads var tom.

1Sa 20:25 And the king sat upon his seat, as at other times, even upon a seat by the wall: and Jonathan arose, and Abner sat by Saul's side, and David's place was empty.

[1Sa 20:26 DK-KJV] Ikke desto mindre så talte Saul ingenting den dag: for han tænkte, Der er sket noget med ham, han er ikke ren; han er med sikkerhed ikke ren.

1Sa 20:26 Nevertheless Saul spake not any thing that day: for he thought, Something hath befallen him, he is not clean; surely he is not clean.

[1Sa 20:27 DK-KJV] Og om morgenen skete det, som var den anden dag af den måned, at Davids plads var tom: og Saul sagde til hans søn Jonathan, Hvorfor kommer Jesses søn ikke til bords, hverken i går, eller i dag?

1Sa 20:27 And it came to pass on the morrow, which was the second day of the month, that David's place was empty: and Saul said unto Jonathan his son, Wherefore cometh not the son of Jesse to meat, neither yesterday, nor to day?

[1Sa 20:28 DK-KJV] Og Jonahtan svarede Saul, David spurgte oprigtigt om lov til at gå til Beth-elhem:

1Sa 20:28 And Jonathan answered Saul, David earnestly asked leave of me to go to Beth-lehem:

[1Sa 20:29 DK-KJV] Og han sagde, Lad mig gå, jeg ber dig; for vor familie har et offer i den by; og min bror, han har befalet mig til at være der: og nu, hvis jeg har fundet favør i dine øjne, lad mig ta' afsted, jeg ber dig, og se mine brødre. Derfor kommer han ikke til kongens bord.

1Sa 20:29 And he said, Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me to be there: and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he cometh not unto the king's table.

[1Sa 20:30 DK-KJV]

1Sa 20:30 Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him, Thou son of the perverse rebellious woman, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own confusion, and unto the confusion of thy mother's nakedness?

[1Sa 20:31 DK-KJV]

1Sa 20:31 For as long as the son of Jesse liveth upon the ground, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he shall surely die.

[1Sa 20:32 DK-KJV]

1Sa 20:32 And Jonathan answered Saul his father, and said unto him, Wherefore shall he be slain? what hath he done?

[1Sa 20:33 DK-KJV]

1Sa 20:33 And Saul cast a javelin at him to smite him: whereby Jonathan knew that it was determined of his father to slay David.

[1Sa 20:34 DK-KJV] Sådant rejste Jonathan sig fra bordet i voldsom vrede,

1Sa 20:34 So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no meat the second day of the month: for he was grieved for David, because his father had done him shame.

[1Sa 20:35 DK-KJV]

1Sa 20:35 And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a

little lad with him.

[1Sa 20:36 DK-KJV] 1Sa 20:36 And he said unto his lad, Run, find out now the arrows which I shoot. And as the lad ran, he shot an arrow beyond him.

[1Sa 20:37 DK-KJV] 1Sa 20:37 And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said, Is not the arrow beyond thee?

[1Sa 20:38 DK-KJV] 1Sa 20:38 And Jonathan cried after the lad, Make speed, haste, stay not. And Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master.

[1Sa 20:39 DK-KJV] 1Sa 20:39 But the lad knew not any thing: only Jonathan and David knew the matter.

[1Sa 20:40 DK-KJV] 1Sa 20:40 And Jonathan gave his artillery unto his lad, and said unto him, Go, carry them to the city.

[1Sa 20:41 DK-KJV] 1Sa 20:41 And as soon as the lad was gone, David arose out of a place toward the south, and fell on his face to the ground, and bowed himself three times: and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded.

[1Sa 20:42 DK-KJV] 1Sa 20:42 And Jonathan said to David, Go in peace, forasmuch as we have sworn both of us in the name of the LORD, saying, The LORD be between me and thee, and between my seed and thy seed for ever. And he arose and departed: and Jonathan went into the city.

1 Samuels bog Kapitel 21 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 21:1 DK-KJV] 1Sa 21:1 Then came David to Nob to Ahimelech the priest: and Ahimelech was afraid at the meeting of David, and said unto him, Why art thou alone, and no man with thee?

[1Sa 21:2 DK-KJV] 1Sa 21:2 And David said unto Ahimelech the priest, The king hath commanded me a business, and hath said unto me, Let no man know any thing of the business whereabout I send thee, and what I have commanded thee: and I have appointed my servants to such and such a place.

[1Sa 21:3 DK-KJV] 1Sa 21:3 Now therefore what is under thine hand? give me five loaves of bread in mine hand, or what there is present.

[1Sa 21:4 DK-KJV] 1Sa 21:4 And the priest answered David, and said, There is no common bread under mine hand, but there is hallowed bread; if the young men have kept themselves at least from women.

[1Sa 21:5 DK-KJV] 1Sa 21:5 And David answered the priest, and said unto him, Of a truth women have been kept from us about these three days, since I came out, and the vessels of the young men are holy, and the bread is in a manner common, yea, though it were sanctified this day in the vessel.

[1Sa 21:6 DK-KJV] 1Sa 21:6 So the priest gave him hallowed bread: for there was no bread there but the shewbread, that was taken from before the LORD, to put hot bread in the day when it was taken away.

[1Sa 21:7 DK-KJV] 1Sa 21:7 Now a certain man of the servants of Saul was there that day, detained before the LORD; and his name was Doeg, an Edomite, the chiefest of the herdmen that belonged to Saul.

[1Sa 21:8 DK-KJV] 1Sa 21:8 And David said unto Ahimelech, And is there not here under thine hand spear or sword? for I have neither brought my sword nor my weapons with me, because the king's business required haste.

[1Sa 21:9 DK-KJV] 1Sa 21:9 And the priest said, The sword of Goliath the Philistine, whom thou slewest in the valley of Elah, behold, it is here wrapped in a cloth behind the ephod: if thou wilt take that, take it: for there is no other save that here. And David said, There is none like that; give it me.

[1Sa 21:10 DK-KJV] 1Sa 21:10 And David arose, and fled that day for fear of Saul, and went to Achish the king of Gath.

[1Sa 21:11 DK-KJV] 1Sa 21:11 And the servants of Achish said unto him, Is not this David the king of the land? did they not sing one to another of him in dances, saying, Saul hath slain his thousands, and David his ten thousands?

[1Sa 21:12 DK-KJV] 1Sa 21:12 And David laid up these words in his heart, and was sore afraid of Achish the king of Gath.

[1Sa 21:13 DK-KJV] 1Sa 21:13 And he changed his behaviour before them, and feigned himself mad in their hands, and scrabbled on the doors of the gate, and let his spittle fall down upon his beard.

[1Sa 21:14 DK-KJV] 1Sa 21:14 Then said Achish unto his servants, Lo, ye see the man is mad: wherefore then have ye brought him to me?

[1Sa 21:15 DK-KJV] 1Sa 21:15 Have I need of mad men, that ye have brought this fellow to play the mad man in my presence? shall this fellow come into my house?

1 Samuels bog Kapitel 22 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 22:1 DK-KJV] 1Sa 22:1 David therefore departed thence, and escaped to the cave Adullam: and when his brethren and all his father's house heard it, they went down thither to him.
[1Sa 22:2 DK-KJV] 1Sa 22:2 And every one that was in distress, and every one that was in debt, and every one that was discontented, gathered themselves unto him; and he became a captain over them: and there were with him about four hundred men.
[1Sa 22:3 DK-KJV] 1Sa 22:3 And David went thence to Mizpeh of Moab: and he said unto the king of Moab, Let my father and my mother, I pray thee, come forth, and be with you, till I know what God will do for me.
[1Sa 22:4 DK-KJV] 1Sa 22:4 And he brought them before the king of Moab: and they dwelt with him all the while that David was in the hold.
[1Sa 22:5 DK-KJV] 1Sa 22:5 And the prophet Gad said unto David, Abide not in the hold; depart, and get thee into the land of Judah. Then David departed, and came into the forest of Hareth.
[1Sa 22:6 DK-KJV] 1Sa 22:6 When Saul heard that David was discovered, and the men that were with him, (now Saul abode in Gibeah under a tree in Ramah, having his spear in his hand, and all his servants were standing about him;)
[1Sa 22:7 DK-KJV] 1Sa 22:7 Then Saul said unto his servants that stood about him, Hear now, ye Benjamites; will the son of Jesse give every one of you fields and vineyards, and make you all captains of thousands, and captains of hundreds;
[1Sa 22:8 DK-KJV] 1Sa 22:8 That all of you have conspired against me, and there is none that sheweth me that my son hath made a league with the son of Jesse, and there is none of you that is sorry for me, or sheweth unto me that my son hath stirred up my servant against me, to lie in wait, as at this day?
[1Sa 22:9 DK-KJV] 1Sa 22:9 Then answered Doeg the Edomite, which was set over the servants of Saul, and said, I saw the son of Jesse coming to Nob, to Ahimelech the son of Ahitub.
[1Sa 22:10 DK-KJV] 1Sa 22:10 And he inquired of the LORD for him, and gave him victuals, and gave him the sword of Goliath the Philistine.
[1Sa 22:11 DK-KJV] 1Sa 22:11 Then the king sent to call Ahimelech the priest, the son of Ahitub, and all his father's house, the priests that were in Nob: and they came all of them to the king.
[1Sa 22:12 DK-KJV] 1Sa 22:12 And Saul said, Hear now, thou son of Ahitub. And he answered, Here I am, my lord.
[1Sa 22:13 DK-KJV] 1Sa 22:13 And Saul said unto him, Why have ye conspired against me, thou and the son of Jesse, in that thou hast given him bread, and a sword, and hast inquired of God for him, that he should rise against me, to lie in wait, as at this day?
[1Sa 22:14 DK-KJV] 1Sa 22:14 Then Ahimelech answered the king, and said, And who is so faithful among all thy servants as David, which is the king's son in law, and goeth at thy bidding, and is honourable in thine house?
[1Sa 22:15 DK-KJV] 1Sa 22:15 Did I then begin to inquire of God for him? be it far from me: let not the king impute any thing unto his servant, nor to all the house of my father: for thy servant knew nothing of all this, less or more.
[1Sa 22:16 DK-KJV] 1Sa 22:16 And the king said, Thou shalt surely die, Ahimelech, thou, and all thy father's house.
[1Sa 22:17 DK-KJV] 1Sa 22:17 And the king said unto the footmen that stood about him, Turn, and slay the priests of the LORD; because their hand also is with David, and because they knew when he fled, and did not shew it to me. But the servants of the king would not put forth their hand to fall upon the priests of the LORD.
[1Sa 22:18 DK-KJV] 1Sa 22:18 And the king said to Doeg, Turn thou, and fall upon the priests. And Doeg the Edomite turned, and he fell upon the priests, and slew on that day fourscore and five persons that did wear a linen ephod.
[1Sa 22:19 DK-KJV] 1Sa 22:19 And Nob, the city of the priests, smote he with the edge of the sword, both men and women, children and sucklings, and oxen, and asses, and sheep, with the edge of the sword.
[1Sa 22:20 DK-KJV] 1Sa 22:20 And one of the sons of Ahimelech the son of Ahitub, named Abiathar, escaped, and fled after David.
[1Sa 22:21 DK-KJV] 1Sa 22:21 And Abiathar shewed David that Saul had slain the LORD'S priests.
[1Sa 22:22 DK-KJV] 1Sa 22:22 And David said unto Abiathar, I knew it that day, when Doeg the Edomite was there, that he would surely tell Saul: I have occasioned the death of all the persons of thy father's house.
[1Sa 22:23 DK-KJV] 1Sa 22:23 Abide thou with me, fear not: for he that seeketh my life seeketh thy life: but with me thou shalt be in safeguard.

1 Samuels bog Kapitel 23 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 23:1 DK-KJV] 1Sa 23:1 Then they told David, saying, Behold, the Philistines fight against Keilah, and they rob the threshingfloors.
[1Sa 23:2 DK-KJV] 1Sa 23:2 Therefore David inquired of the LORD, saying, Shall I go and smite these Philistines? And the LORD said unto David, Go, and smite the

Philistines, and save Keilah.

[1Sa 23:3 DK-KJV]
1Sa 23:3 And David's men said unto him, Behold, we be afraid here in Judah: how much more then if we come to Keilah against the armies of the Philistines?

[1Sa 23:4 DK-KJV]
1Sa 23:4 Then David inquired of the LORD yet again. And the LORD answered him and said, Arise, go down to Keilah; for I will deliver the Philistines into thine hand.

[1Sa 23:5 DK-KJV]
1Sa 23:5 So David and his men went to Keilah, and fought with the Philistines, and brought away their cattle, and smote them with a great slaughter. So David saved the inhabitants of Keilah.

[1Sa 23:6 DK-KJV]
1Sa 23:6 And it came to pass, when Abiathar the son of Ahimelech fled to David to Keilah, that he came down with an ephod in his hand.

[1Sa 23:7 DK-KJV]
1Sa 23:7 And it was told Saul that David was come to Keilah. And Saul said, God hath delivered him into mine hand; for he is shut in, by entering into a town that hath gates and bars.

[1Sa 23:8 DK-KJV]
1Sa 23:8 And Saul called all the people together to war, to go down to Keilah, to besiege David and his men.

[1Sa 23:9 DK-KJV]
1Sa 23:9 And David knew that Saul secretly practised mischief against him; and he said to Abiathar the priest, Bring hither the ephod.

[1Sa 23:10 DK-KJV]
1Sa 23:10 Then said David, O LORD God of Israel, thy servant hath certainly heard that Saul seeketh to come to Keilah, to destroy the city for my sake.

[1Sa 23:11 DK-KJV]
1Sa 23:11 Will the men of Keilah deliver me up into his hand? will Saul come down, as thy servant hath heard? O LORD God of Israel, I beseech thee, tell thy servant. And the LORD said, He will come down.

[1Sa 23:12 DK-KJV]
1Sa 23:12 Then said David, Will the men of Keilah deliver me and my men into the hand of Saul? And the LORD said, They will deliver thee up.

[1Sa 23:13 DK-KJV]
1Sa 23:13 Then David and his men, which were about six hundred, arose and departed out of Keilah, and went whithersoever they could go. And it was told Saul that David was escaped from Keilah; and he forbare to go forth.

[1Sa 23:14 DK-KJV]
1Sa 23:14 And David abode in the wilderness in strong holds, and remained in a mountain in the wilderness of Ziph. And Saul sought him every day, but God delivered him not into his hand.

[1Sa 23:15 DK-KJV]
1Sa 23:15 And David saw that Saul was come out to seek his life: and David was in the wilderness of Ziph in a wood.

[1Sa 23:16 DK-KJV]
1Sa 23:16 And Jonathan Saul's son arose, and went to David into the wood, and strengthened his hand in God.

[1Sa 23:17 DK-KJV]
1Sa 23:17 And he said unto him, Fear not: for the hand of Saul my father shall not find thee; and thou shalt be king over Israel, and I shall be next unto thee; and that also Saul my father knoweth.

[1Sa 23:18 DK-KJV]
1Sa 23:18 And they two made a covenant before the LORD: and David abode in the wood, and Jonathan went to his house.

[1Sa 23:19 DK-KJV]
1Sa 23:19 Then came up the Ziphites to Saul to Gibeah, saying, Doth not David hide himself with us in strong holds in the wood, in the hill of Hachilah, which is on the south of Jeshimon?

[1Sa 23:20 DK-KJV] Nu derfor, Kæreste konge, kom ned efter hele din sjæls ønske om at komme ned; og vores del skal være at forløse ham ind i kongens hånd.

1Sa 23:20 Now therefore, O king, come down according to all the desire of thy soul to come down; and our part shall be to deliver him into the king's hand.

[1Sa 23:21 DK-KJV] Og Saul sagde, Velsignet er I af HERREN; for I har medlidenhed med mig.

1Sa 23:21 And Saul said, Blessed be ye of the LORD; for ye have compassion on me.

[1Sa 23:22 DK-KJV]
1Sa 23:22 Go, I pray you, prepare yet, and know and see his place where his haunt is, and who hath seen him there: for it is told me that he dealeth very subtilly.

[1Sa 23:23 DK-KJV]
1Sa 23:23 See therefore, and take knowledge of all the lurking places where he hideth himself, and come ye again to me with the certainty, and I will go with you: and it shall come to pass, if he be in the land, that I will search him out throughout all the thousands of Judah.

[1Sa 23:24 DK-KJV]
1Sa 23:24 And they arose, and went to Ziph before Saul: but David and his men were in the wilderness of Maon, in the plain on the south of Jeshimon.

[1Sa 23:25 DK-KJV]
1Sa 23:25 Saul also and his men went to seek him. And they told David: wherefore he came down into a rock, and abode in the wilderness of Maon. And when Saul heard that, he pursued after David in the wilderness of Maon.

1Sa 23:26 And Saul went on this side of the mountain, and David and his men on that side of the mountain: and David made haste to get away for fear of Saul; for Saul and his men compassed David and his men round about to
[1Sa 23:26 DK-KJV] take them.
1Sa 23:27 But there came a messenger unto Saul, saying, Haste thee, and
[1Sa 23:27 DK-KJV] come; for the Philistines have invaded the land.
1Sa 23:28 Wherefore Saul returned from pursuing after David, and went
[1Sa 23:28 DK-KJV] against the Philistines: therefore they called that place Sela-hammahlekoth.
1Sa 23:29 And David went up from thence, and dwelt in strong holds at En-
[1Sa 23:29 DK-KJV] gedi.

1 Samuels bog Kapitel 24 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

1Sa 24:1 And it came to pass, when Saul was returned from following the Philistines, that it was told
[1Sa 24:1 DK-KJV] him, saying, Behold, David is in the wilderness of En-gedi.
1Sa 24:2 Then Saul took three thousand chosen men out of all Israel, and went to seek David and
[1Sa 24:2 DK-KJV] his men upon the rocks of the wild goats.
1Sa 24:3 And he came to the sheepcotes by the way, where was a cave; and Saul went in to cover
[1Sa 24:3 DK-KJV] his feet: and David and his men remained in the sides of the cave.
1Sa 24:4 And the men of David said unto him, Behold the day of which the LORD said unto thee, Behold, I will deliver thine enemy into thine hand, that thou mayest do to him as it shall seem good
[1Sa 24:4 DK-KJV] unto thee. Then David arose, and cut off the skirt of Saul's robe privily.
1Sa 24:5 And it came to pass afterward, that David's heart smote him, because he had cut off Saul's
[1Sa 24:5 DK-KJV] skirt.
1Sa 24:6 And he said unto his men, The LORD forbid that I should do this thing unto my master, the
[1Sa 24:6 DK-KJV] LORD'S anointed, to stretch forth mine hand against him, seeing he is the anointed of the LORD.
1Sa 24:7 So David stayed his servants with these words, and suffered them not to rise against Saul.
[1Sa 24:7 DK-KJV] But Saul rose up out of the cave, and went on his way.
1Sa 24:8 David also arose afterward, and went out of the cave, and cried after Saul, saying, My lord the king. And when Saul looked behind him, David stooped with his face to the earth, and bowed
[1Sa 24:8 DK-KJV] himself.
1Sa 24:9 And David said to Saul, Wherefore hearest thou men's words, saying, Behold, David
[1Sa 24:9 DK-KJV] seeketh thy hurt?
1Sa 24:10 Behold, this day thine eyes have seen how that the LORD had delivered thee to day into mine hand in the cave: and some bade me kill thee: but mine eye spared thee; and I said, I will not
[1Sa 24:10 DK-KJV] put forth mine hand against my lord; for he is the LORD'S anointed.
1Sa 24:11 Moreover, my father, see, yea, see the skirt of thy robe in my hand: for in that I cut off the skirt of thy robe, and killed thee not, know thou and see that there is neither evil nor transgression in
[1Sa 24:11 DK-KJV] mine hand, and I have not sinned against thee; yet thou huntest my soul to take it.
1Sa 24:12 The LORD judge between me and thee, and the LORD avenge me of thee: but mine hand
[1Sa 24:12 DK-KJV] shall not be upon thee.
1Sa 24:13 As saith the proverb of the ancients, Wickedness proceedeth from the wicked: but mine
[1Sa 24:13 DK-KJV] hand shall not be upon thee.
1Sa 24:14 After whom is the king of Israel come out? after whom dost thou pursue? after a dead
[1Sa 24:14 DK-KJV] dog, after a flea.
1Sa 24:15 The LORD therefore be judge, and judge between me and thee, and see, and plead my
[1Sa 24:15 DK-KJV] cause, and deliver me out of thine hand.
1Sa 24:16 And it came to pass, when David had made an end of speaking these words unto Saul,
[1Sa 24:16 DK-KJV] that Saul said, Is this thy voice, my son David? And Saul lifted up his voice, and wept.
1Sa 24:17 And he said to David, Thou art more righteous than I: for thou hast rewarded me good,
[1Sa 24:17 DK-KJV] whereas I have rewarded thee evil.
1Sa 24:18 And thou hast shewed this day how that thou hast dealt well with me: forasmuch as when
[1Sa 24:18 DK-KJV] the LORD had delivered me into thine hand, thou killedst me not.
1Sa 24:19 For if a man find his enemy, will he let him go well away? wherefore the LORD reward
[1Sa 24:19 DK-KJV] thee good for that thou hast done unto me this day.
1Sa 24:20 And now, behold, I know well that thou shalt surely be king, and that the kingdom of Israel
[1Sa 24:20 DK-KJV] shall be established in thine hand.
1Sa 24:21 Swear now therefore unto me by the LORD, that thou wilt not cut off my seed after me,
[1Sa 24:21 DK-KJV] and that thou wilt not destroy my name out of my father's house.
1Sa 24:22 And David sware unto Saul. And Saul went home; but David and his men gat them up
[1Sa 24:22 DK-KJV] unto the hold.

	1Sa 25:1 And Samuel died; and all the Israelites were gathered together, and lamented him, and buried him in his house at Ramah. And David arose, and
[1Sa 25:1 DK-KJV]	went down to the wilderness of Paran.
	1Sa 25:2 And there was a man in Maon, whose possessions were in Carmel; and the man was very great, and he had three thousand sheep, and a
[1Sa 25:2 DK-KJV]	thousand goats: and he was shearing his sheep in Carmel.
	1Sa 25:3 Now the name of the man was Nabal; and the name of his wife Abigail: and she was a woman of good understanding, and of a beautiful countenance: but the man was churlish and evil in his doings; and he was of
[1Sa 25:3 DK-KJV]	the house of Caleb.
[1Sa 25:4 DK-KJV]	1Sa 25:4 And David heard in the wilderness that Nabal did shear his sheep.
	1Sa 25:5 And David sent out ten young men, and David said unto the young
[1Sa 25:5 DK-KJV]	men, Get you up to Carmel, and go to Nabal, and greet him in my name:
	1Sa 25:6 And thus shall ye say to him that liveth in prosperity, Peace be both
[1Sa 25:6 DK-KJV]	to thee, and peace be to thine house, and peace be unto all that thou hast.
	1Sa 25:7 And now I have heard that thou hast shearers: now thy shepherds which were with us, we hurt them not, neither was there ought missing unto
[1Sa 25:7 DK-KJV]	them, all the while they were in Carmel.
	1Sa 25:8 Ask thy young men, and they will shew thee. Wherefore let the young men find favour in thine eyes: for we come in a good day: give, I pray thee, whatsoever cometh to thine hand unto thy servants, and to thy son
[1Sa 25:8 DK-KJV]	David.
[1Sa 25:9 DK-KJV] Og da Davids unge mænd kom, talte de til Nabal efter alle disse ord i Davids navn, og stoppede.	1Sa 25:9 And when David's young men came, they spake to Nabal according to all those words in the name of David, and ceased.
	1Sa 25:10 And Nabal answered David's servants, and said, Who is David? and who is the son of Jesse? there be many servants now a days that break
[1Sa 25:10 DK-KJV]	away every man from his master.
	1Sa 25:11 Shall I then take my bread, and my water, and my flesh that I have killed for my shearers, and give it unto men, whom I know not whence they
[1Sa 25:11 DK-KJV]	be?
	1Sa 25:12 So David's young men turned their way, and went again, and came
[1Sa 25:12 DK-KJV]	and told him all those sayings.
	1Sa 25:13 And David said unto his men, Gird ye on every man his sword. And they girded on every man his sword; and David also girded on his sword: and there went up after David about four hundred men; and two hundred abode by
[1Sa 25:13 DK-KJV]	the stuff.
	1Sa 25:14 But one of the young men told Abigail, Nabal's wife, saying, Behold, David sent messengers out of the wilderness to salute our master;
[1Sa 25:14 DK-KJV]	and he railed on them.
[1Sa 25:15 DK-KJV] Men mændene var meget gode overfor os, og vi var ikke skadet, vi manglede heller ikke nogen ting, så længe som vi var kyndige hos dem, når vi var på markerne:	1Sa 25:15 But the men were very good unto us, and we were not hurt, neither missed we any thing, as long as we were conversant with them, when we were in the fields:
	1Sa 25:16 They were a wall unto us both by night and day, all the while we
[1Sa 25:16 DK-KJV]	were with them keeping the sheep.
	1Sa 25:17 Now therefore know and consider what thou wilt do; for evil is determined against our master, and against all his household: for he is such a
[1Sa 25:17 DK-KJV]	son of Belial, that a man cannot speak to him.
	1Sa 25:18 Then Abigail made haste, and took two hundred loaves, and two bottles of wine, and five sheep ready dressed, and five measures of parched corn, and an hundred clusters of raisins, and two hundred cakes of figs, and
[1Sa 25:18 DK-KJV]	laid them on asses.
	1Sa 25:19 And she said unto her servants, Go on before me; behold, I come
[1Sa 25:19 DK-KJV]	after you. But she told not her husband Nabal.
	1Sa 25:20 And it was so, as she rode on the ass, that she came down by the covert of the hill, and, behold, David and his men came down against her; and
[1Sa 25:20 DK-KJV]	she met them.

1Sa 25:21 Now David had said, Surely in vain have I kept all that this fellow hath in the wilderness, so that nothing was missed of all that pertained unto
[1Sa 25:21 DK-KJV] him: and he hath requited me evil for good.
1Sa 25:22 So and more also do God unto the enemies of David, if I leave of
[1Sa 25:22 DK-KJV] all that pertain to him by the morning light any that pisseth against the wall.
1Sa 25:23 And when Abigail saw David, she hasted, and lighted off the ass,
[1Sa 25:23 DK-KJV] and fell before David on her face, and bowed herself to the ground,
1Sa 25:24 And fell at his feet, and said, Upon me, my lord, upon me let this iniquity be: and let thine handmaid, I pray thee, speak in thine audience, and
[1Sa 25:24 DK-KJV] hear the words of thine handmaid.
1Sa 25:25 Let not my lord, I pray thee, regard this man of Belial, even Nabal: for as his name is, so is he; Nabal is his name, and folly is with him: but I thine
[1Sa 25:25 DK-KJV] handmaid saw not the young men of my lord, whom thou didst send.
1Sa 25:26 Now therefore, my lord, as the LORD liveth, and as thy soul liveth, seeing the LORD hath withholden thee from coming to shed blood, and from avenging thyself with thine own hand, now let thine enemies, and they that
[1Sa 25:26 DK-KJV] seek evil to my lord, be as Nabal.
1Sa 25:27 And now this blessing which thine handmaid hath brought unto my
[1Sa 25:27 DK-KJV] lord, let it even be given unto the young men that follow my lord.
1Sa 25:28 I pray thee, forgive the trespass of thine handmaid: for the LORD will certainly make my lord a sure house; because my lord fighteth the battles
[1Sa 25:28 DK-KJV] of the LORD, and evil hath not been found in thee all thy days.
1Sa 25:29 Yet a man is risen to pursue thee, and to seek thy soul: but the soul of my lord shall be bound in the bundle of life with the LORD thy God; and the souls of thine enemies, them shall he sling out, as out of the middle of
[1Sa 25:29 DK-KJV] a sling.
[1Sa 25:30 DK-KJV] Og det skal ske, når HERREN skal ha' gjort med min herre i overensstemmelse med alt det gode som han har talt vedrørende dig, og skal ha' udvalgt dig til regent over Israel;
1Sa 25:30 And it shall come to pass, when the LORD shall have done to my lord according to all the good that he hath spoken concerning thee, and shall have appointed thee ruler over Israel;
1Sa 25:31 That this shall be no grief unto thee, nor offence of heart unto my lord, either that thou hast shed blood causeless, or that my lord hath avenged himself: but when the LORD shall have dealt well with my lord, then
[1Sa 25:31 DK-KJV] remember thine handmaid.
[1Sa 25:32 DK-KJV] , Velsignet være HERREN Israels Gud,
1Sa 25:32 And David said to Abigail, Blessed be the LORD God of Israel, which sent thee this day to meet me:
1Sa 25:33 And blessed be thy advice, and blessed be thou, which hast kept me this day from coming to shed blood, and from avenging myself with mine
[1Sa 25:33 DK-KJV] own hand.
1Sa 25:34 For in very deed, as the LORD God of Israel liveth, which hath kept me back from hurting thee, except thou hadst hasted and come to meet me, surely there had not been left unto Nabal by the morning light any that pisseth
[1Sa 25:34 DK-KJV]HERREN Israels Gud against the wall.
1Sa 25:35 So David received of her hand that which she had brought him, and said unto her, Go up in peace to thine house; see, I have hearkened to
[1Sa 25:35 DK-KJV] thy voice, and have accepted thy person.
1Sa 25:36 And Abigail came to Nabal; and, behold, he held a feast in his house, like the feast of a king; and Nabal's heart was merry within him, for he was very drunken: wherefore she told him nothing, less or more, until the
[1Sa 25:36 DK-KJV] morning light.
1Sa 25:37 But it came to pass in the morning, when the wine was gone out of Nabal, and his wife had told him these things, that his heart died within him,
[1Sa 25:37 DK-KJV] and he became as a stone.
1Sa 25:38 And it came to pass about ten days after, that the LORD smote
[1Sa 25:38 DK-KJV] Nabal, that he died.
1Sa 25:39 And when David heard that Nabal was dead, he said, Blessed be the LORD, that hath pleaded the cause of my reproach from the hand of Nabal, and hath kept his servant from evil: for the LORD hath returned the wickedness of Nabal upon his own head. And David sent and communed with
[1Sa 25:39 DK-KJV] Abigail, to take her to him to wife.
[1Sa 25:40 DK-KJV] 1Sa 25:40 And when the servants of David were come to Abigail to Carmel,

they spake unto her, saying, David sent us unto thee, to take thee to him to wife.

[1Sa 25:41 DK-KJV] 1Sa 25:41 And she arose, and bowed herself on her face to the earth, and said, Behold, let thine handmaid be a servant to wash the feet of the servants of my lord.

[1Sa 25:42 DK-KJV] 1Sa 25:42 And Abigail hasted, and arose, and rode upon an ass, with five damsels of hers that went after her; and she went after the messengers of David, and became his wife.

[1Sa 25:43 DK-KJV] 1Sa 25:43 David also took Ahinoam of Jezreel; and they were also both of them his wives.

[1Sa 25:44 DK-KJV] 1Sa 25:44 But Saul had given Michal his daughter, David's wife, to Phalti the son of Laish, which was of Gallim.

1 Samuels bog Kapitel 26 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 26:1 DK-KJV] 1Sa 26:1 And the Ziphites came unto Saul to Gibeah, saying, Doth not David hide himself in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon?

[1Sa 26:2 DK-KJV] 1Sa 26:2 Then Saul arose, and went down to the wilderness of Ziph, having three thousand chosen men of Israel with him, to seek David in the wilderness of Ziph.

[1Sa 26:3 DK-KJV] Og Saul slog lejren op på Hachilah-bakken, som er foran Jeshimon, ved vejen. Men David blev tilbage i vildmarken, og han så at Saul kom efter ham ud i vildmarken.

1Sa 26:3 And Saul pitched in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon, by the way. But David abode in the wilderness, and he saw that Saul came after him into the wilderness.

[1Sa 26:4 DK-KJV] 1Sa 26:4 David therefore sent out spies, and understood that Saul was come in very deed.

[1Sa 26:5 DK-KJV] 1Sa 26:5 And David arose, and came to the place where Saul had pitched: and David beheld the place where Saul lay, and Abner the son of Ner, the captain of his host: and Saul lay in the trench, and the people pitched round about him.

[1Sa 26:6 DK-KJV] 1Sa 26:6 Then answered David and said to Ahimelech the Hittite, and to Abishai the son of Zeruiah, brother to Joab, saying, Who will go down with me to Saul to the camp? And Abishai said, I will go down with thee.

[1Sa 26:7 DK-KJV] 1Sa 26:7 So David and Abishai came to the people by night: and, behold, Saul lay sleeping within the trench, and his spear stuck in the ground at his bolster: but Abner and the people lay round about him.

[1Sa 26:8 DK-KJV] 1Sa 26:8 Then said Abishai to David, God hath delivered thine enemy into thine hand this day: now therefore let me smite him, I pray thee, with the spear even to the earth at once, and I will not smite him the second time.

[1Sa 26:9 DK-KJV] 1Sa 26:9 And David said to Abishai, Destroy him not: for who can stretch forth his hand against the LORD'S anointed, and be guiltless?

[1Sa 26:10 DK-KJV] 1Sa 26:10 David said furthermore, As the LORD liveth, the LORD shall smite him; or his day shall come to die; or he shall descend into battle, and perish.

[1Sa 26:11 DK-KJV] 1Sa 26:11 The LORD forbid that I should stretch forth mine hand against the LORD'S anointed: but, I pray thee, take thou now the spear that is at his bolster, and the cruse of water, and let us go.

[1Sa 26:12 DK-KJV] 1Sa 26:12 So David took the spear and the cruse of water from Saul's bolster; and they gat them away, and no man saw it, nor knew it, neither awaked: for they were all asleep; because a deep sleep from the LORD was fallen upon them.

[1Sa 26:13 DK-KJV] 1Sa 26:13 Then David went over to the other side, and stood on the top of an hill afar off; a great space being between them:

[1Sa 26:14 DK-KJV] 1Sa 26:14 And David cried to the people, and to Abner the son of Ner, saying, Answerest thou not, Abner? Then Abner answered and said, Who art thou that criest to the king?

[1Sa 26:15 DK-KJV] 1Sa 26:15 And David said to Abner, Art not thou a valiant man? and who is like to thee in Israel? wherefore then hast thou not kept thy lord the king? for there came one of the people in to destroy the king thy lord.

[1Sa 26:16 DK-KJV] 1Sa 26:16 This thing is not good that thou hast done. As the LORD liveth, ye are worthy to die, because ye have not kept your master, the LORD'S anointed. And now see where the king's spear is, and the cruse of water that was at his bolster.

[1Sa 26:17 DK-KJV] 1Sa 26:17 And Saul knew David's voice, and said, Is this thy voice, my son

David? And David said, It is my voice, my lord, O king.

[1Sa 26:18 DK-KJV] 1Sa 26:18 And he said, Wherefore doth my lord thus pursue after his servant? for what have I done? or what evil is in mine hand?

[1Sa 26:19 DK-KJV] 1Sa 26:19 Now therefore, I pray thee, let my lord the king hear the words of his servant. If the LORD have stirred thee up against me, let him accept an offering: but if they be the children of men, cursed be they before the LORD; for they have driven me out this day from abiding in the inheritance of the LORD, saying, Go, serve other gods.

[1Sa 26:20 DK-KJV] 1Sa 26:20 Now therefore, let not my blood fall to the earth before the face of the LORD: for the king of Israel is come out to seek a flea, as when one doth hunt a partridge in the mountains.

[1Sa 26:21 DK-KJV] 1Sa 26:21 Then said Saul, I have sinned: return, my son David: for I will no more do thee harm, because my soul was precious in thine eyes this day: behold, I have played the fool, and have erred exceedingly.

[1Sa 26:22 DK-KJV] 1Sa 26:22 And David answered and said, Behold the king's spear! and let one of the young men come over and fetch it.

[1Sa 26:23 DK-KJV] 1Sa 26:23 The LORD render to every man his righteousness and his faithfulness: for the LORD delivered thee into my hand to day, but I would not stretch forth mine hand against the LORD'S anointed.

[1Sa 26:24 DK-KJV] 1Sa 26:24 And, behold, as thy life was much set by this day in mine eyes, so let my life be much set by in the eyes of the LORD, and let him deliver me out of all tribulation.

[1Sa 26:25 DK-KJV] 1Sa 26:25 Then Saul said to David, Blessed be thou, my son David: thou shalt both do great things, and also shalt still prevail. So David went on his way, and Saul returned to his place.

1 Samuels bog Kapitel 27 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 27:1 DK-KJV] 1Sa 27:1 And David said in his heart, I shall now perish one day by the hand of Saul: there is nothing better for me than that I should speedily escape into the land of the Philistines; and Saul shall despair of me, to seek me any more in any coast of Israel: so shall I escape out of his hand.

[1Sa 27:2 DK-KJV] 1Sa 27:2 And David arose, and he passed over with the six hundred men that were with him unto Achish, the son of Maoch, king of Gath.

[1Sa 27:3 DK-KJV] 1Sa 27:3 And David dwelt with Achish at Gath, he and his men, every man with his household, even David with his two wives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the Carmelitess, Nabal's wife.

[1Sa 27:4 DK-KJV] Og det var fortalt Saul at David var flygtet til Gath: og han søgte ikke længere efter ham. 1Sa 27:4 And it was told Saul that David was fled to Gath: and he sought no more again for him.

[1Sa 27:5 DK-KJV] 1Sa 27:5 And David said unto Achish, If I have now found grace in thine eyes, let them give me a place in some town in the country, that I may dwell there: for why should thy servant dwell in the royal city with thee?

[1Sa 27:6 DK-KJV] 1Sa 27:6 Then Achish gave him Ziklag that day: wherefore Ziklag pertaineth unto the kings of Judah unto this day.

[1Sa 27:7 DK-KJV] 1Sa 27:7 And the time that David dwelt in the country of the Philistines was a full year and four months.

[1Sa 27:8 DK-KJV] 1Sa 27:8 And David and his men went up, and invaded the Geshurites, and the Gezrites, and the Amalekites: for those nations were of old the inhabitants of the land, as thou goest to Shur, even unto the land of Egypt.

[1Sa 27:9 DK-KJV] 1Sa 27:9 And David smote the land, and left neither man nor woman alive, and took away the sheep, and the oxen, and the asses, and the camels, and the apparel, and returned, and came to Achish.

[1Sa 27:10 DK-KJV] 1Sa 27:10 And Achish said, Whither have ye made a road to day? And David said, Against the south of Judah, and against the south of the Jerahmeelites, and against the south of the Kenites.

[1Sa 27:11 DK-KJV] 1Sa 27:11 And David saved neither man nor woman alive, to bring tidings to Gath, saying, Lest they should tell on us, saying, So did David, and so will be his manner all the while he dwelleth in the country of the Philistines.

[1Sa 27:12 DK-KJV] 1Sa 27:12 And Achish believed David, saying, He hath made his people Israel utterly to abhor him; therefore he shall be my servant for ever.

[1Sa 28:1 DK-KJV] Og det skete i de dage, at Filisterne samlede deres hære sammen for at gå i krig, for at kæmpe mod Israel. Og Achish sagde til David, Ved du med sikkerhed, at du skal gå med mig ud i kamp, du og dine mænd.
[1Sa 28:2 DK-KJV] Og David sagde til Achish, Du skal med sikkerhed vide hvad din tjener kan gøre. Og Achish sagde til David, Derfor vil jeg gøre dig til den der vogter mit hoved for evigt.
[1Sa 28:3 DK-KJV] Nu var Samuel død, og hele Israel havde sunget klagesange over ham, og begravede ham i Ramah, ja i hans egen by. Og Saul havde fjernet de der havde åndemanere, og troldmændene, ud af landet.
[1Sa 28:4 DK-KJV] Og Filisterne samlede demselv sammen, og kom og lejrede i Shunem: og Saul samlede hele Israel sammen, og de lejrede i Gilboa.
[1Sa 28:5 DK-KJV] Og da Saul så Filisternes hær, var han bange, og hans hjerte rystede meget.
[1Sa 28:6 DK-KJV] Og da Saul spurgte HERREN, svarede HERREN ham ikke, hverken via drømme, eller via Urim, eller via profeter.
[1Sa 28:7 DK-KJV] Da sagde Saul til hans tjener, Søg efter en kvinde til mig der en åndemaner, så jeg må gå til hende, og udspørge hende. Og hans tjener sagde til ham, Læg mærke til, der er en kvinde der har en åndemaner i En-dor,
[1Sa 28:8 DK-KJV] Og Saul forklædte sigselv, og tog en anden klædning på, og han gik, og 2 mænd med ham, og de kom til kvinden om natten: og han sagde, Jeg ber dig, spå for mig via åndemaneren, og bring ham op for mig, hvem jeg skal nævne for dig.

[1Sa 28:9 DK-KJV] Og kvinden sagde til ham, Læg mærke til, du ved hvad Saul har gjort, hvordan han har afskåret dem der har åndemanere, og troldmændene, ud af landet; hvorfor lægger du da en fælde for mit liv, ved at få mig til at dø?
[1Sa 28:10 DK-KJV] Og Saul svor til hende via HERREN, og siger, Som HERREN lever, du skal ikke bli' straffet for denne ting.
[1Sa 28:11 DK-KJV] Da sagde kvinden, Hvem skal jeg bringe op til dig? Og han sagde, Bring Samuel op til mig.
[1Sa 28:12 DK-KJV] Og da kvinden så Samuel, råbte hun med en høj stemme: og kvinden talte til Saul, og siger, Hvorfor har du bedraget mig? for du er Saul.
[1Sa 28:13 DK-KJV] Og kongen sagde til hende, Vær ikke bange: for hvad så du? Og kvinden sagde til Saul, Jeg så guder stige op ud af jorden.
[1Sa 28:14 DK-KJV] Og han sagde til hende, Hvilken slags skikkelse har han? Og hun sagde, En gammel mand kommer op; og han er dækket af en kappe. Og Saul forstod at det var Samuel, og han sprang med hans ansigt mod jorden, og bukkede sig.
[1Sa 28:15 DK-KJV] Og Samuel sagde til Saul, Hvorfor har du forstyrret mig, for at bringe mig op? Og Saul svarede, Jeg er meget fortvivlet; for Filisterne bekriger mig, og Gud har forladt mig, og svarer mig ikke længere, hverken via profeter, eller i drømme: det er derfor jeg har kaldt på dig, for at du for mig måtte kundgøre hvad jeg skal gøre.
[1Sa 28:16 DK-KJV] Da sagde Samuel, Hvorfor er det da du spørger til råds, eftersom HERREN har forladt dig, og er blevet din fjende?

1Sa 28:1 And it came to pass in those days, that the Philistines gathered their armies together for warfare, to fight with Israel. And Achish said unto David, Know thou assuredly, that thou shalt go out with me to battle, thou and thy men.

1Sa 28:2 And David said to Achish, Surely thou shalt know what thy servant can do. And Achish said to David, Therefore will I make thee keeper of mine head for ever.
1Sa 28:3 Now Samuel was dead, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, even in his own city. And Saul had put away those that had familiar spirits, and the wizards, out of the land.
1Sa 28:4 And the Philistines gathered themselves together, and came and pitched in Shunem: and Saul gathered all Israel together, and they pitched in Gilboa.
1Sa 28:5 And when Saul saw the host of the Philistines, he was afraid, and his heart greatly trembled.
1Sa 28:6 And when Saul inquired of the LORD, the LORD answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets.
1Sa 28:7 Then said Saul unto his servants, Seek me a woman that hath a familiar spirit, that I may go to her, and inquire of her. And his servants said to him, Behold, there is a woman that hath a familiar spirit at En-dor.
1Sa 28:8 And Saul disguised himself, and put on other raiment, and he went, and two men with him, and they came to the woman by night: and he said, I pray thee, divine unto me by the familiar spirit, and bring me him up, whom I shall name unto thee.
1Sa 28:9 And the woman said unto him, Behold, thou knowest what Saul hath done, how he hath cut off those that have familiar spirits, and the wizards, out of the land: wherefore then layest thou a snare for my life, to cause me to die?
1Sa 28:10 And Saul sware to her by the LORD, saying, As the LORD liveth, there shall no punishment happen to thee for this thing.
1Sa 28:11 Then said the woman, Whom shall I bring up unto thee? And he said, Bring me up Samuel.
1Sa 28:12 And when the woman saw Samuel, she cried with a loud voice: and the woman spake to Saul, saying, Why hast thou deceived me? for thou art Saul.
1Sa 28:13 And the king said unto her, Be not afraid: for what sawest thou? And the woman said unto Saul, I saw gods ascending out of the earth.

1Sa 28:14 And he said unto her, What form is he of? And she said, An old man cometh up; and he is covered with a mantle. And Saul perceived that it was Samuel, and he stooped with his face to the ground, and bowed himself.
1Sa 28:15 And Samuel said to Saul, Why hast thou disquieted me, to bring me up? And Saul answered, I am sore distressed; for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams: therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do.
1Sa 28:16 Then said Samuel, Wherefore then dost thou ask of me, seeing the LORD is departed from thee, and is become thine enemy?

[1Sa 28:17 DK-KJV] Og HERREN har gjort mod ham, som han talte via mig: for HERREN har revet kongeriget ud af din hånd, og givet det til din næste, ja til David:
[1Sa 28:18 DK-KJV] Fordi du ikke adlød HERRENs stemme, eller udøvede hans voldsomme arrigskab over Amalek, derfor har HERREN gjort denne ting mod dig denne dag.
[1Sa 28:19 DK-KJV] Desuden vil HERREN også forløse Israel sammen med dig ind i Filisternes hånd: og i morgen skal du og dine sønner være hos mig: HERREN skal også forløse Israels hær ind i Filisternes hånd.
[1Sa 28:20 DK-KJV] Da faldt Saul straks hovedkuls på jorden, og var meget bange, på grund af Samuels ord: og der var ingen styrke i ham; for han havde ikke spist noget brød hele dagen, eller hele natten.
[1Sa 28:21 DK-KJV] Og kvinden kom til Saul, og så at han var meget bekymret, og sagde til ham, Læg mærke til, din tjenestepige har adlydt din stemme, og jeg har lagt mit liv i din hånd, og har lyttet til dine ord som du talte til mig.

[1Sa 28:22 DK-KJV] Nu derfor, jeg ber dig, lyt du også til din tjenestepiges stemme, og lad mig sætte en skål med brød foran dig; og spis, så du må ha' styrke, når du tager afsted.
[1Sa 28:23 DK-KJV] Men han afstod, og sagde, jeg vil ikke spise. Men hans tjenere, sammen med kvinden, overtalte ham; og han lyttede på deres stemme. Sådant rejste han sig fra jorden, og sad på sengen.
[1Sa 28:24 DK-KJV] Og kvinden havde en fed kalv i huset; og hun skyndte sig, og drabte den, og tog mel, og æltede det, og bagte usyret brød deraf:
[1Sa 28:25 DK-KJV] Og hun bragte det foran Saul, og foran hans tjenere, og de spiste. Derpå rejste de sig, og tog afsted den nat.

1Sa 28:17 And the LORD hath done to him, as he spake by me: for the LORD hath rent the kingdom out of thine hand, and given it to thy neighbour, even to David:
1Sa 28:18 Because thou obeyedst not the voice of the LORD, nor executedst his fierce wrath upon Amalek, therefore hath the LORD done this thing unto thee this day.
1Sa 28:19 Moreover the LORD will also deliver Israel with thee into the hand of the Philistines: and to morrow shalt thou and thy sons be with me: the LORD also shall deliver the host of Israel into the hand of the Philistines.
1Sa 28:20 Then Saul fell straightway all along on the earth, and was sore afraid, because of the words of Samuel: and there was no strength in him; for he had eaten no bread all the day, nor all the night.
1Sa 28:21 And the woman came unto Saul, and saw that he was sore troubled, and said unto him, Behold, thine handmaid hath obeyed thy voice, and I have put my life in my hand, and have hearkened unto thy words which thou spakest unto me.
1Sa 28:22 Now therefore, I pray thee, hearken thou also unto the voice of thine handmaid, and let me set a morsel of bread before thee; and eat, that thou mayest have strength, when thou goest on thy way.
1Sa 28:23 But he refused, and said, I will not eat. But his servants, together with the woman, compelled him; and he hearkened unto their voice. So he arose from the earth, and sat upon the bed.
1Sa 28:24 And the woman had a fat calf in the house; and she hasted, and killed it, and took flour, and kneaded it, and did bake unleavened bread thereof:
1Sa 28:25 And she brought it before Saul, and before his servants; and they did eat. Then they rose up, and went away that night.

1 Samuels bog Kapitel 29 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 29:1 DK-KJV] 1Sa 29:1 Now the Philistines gathered together all their armies to Aphek: and the Israelites pitched by a fountain which is in Jezreel.
[1Sa 29:2 DK-KJV] 1Sa 29:2 And the lords of the Philistines passed on by hundreds, and by thousands: but David and his men passed on in the rereward with Achish.
[1Sa 29:3 DK-KJV] 1Sa 29:3 Then said the princes of the Philistines, What do these Hebrews here? And Achish said unto the princes of the Philistines, Is not this David, the servant of Saul the king of Israel, which hath been with me these days, or these years, and I have found no fault in him since he fell unto me unto this day?
[1Sa 29:4 DK-KJV] 1Sa 29:4 And the princes of the Philistines were wroth with him; and the princes of the Philistines said unto him, Make this fellow return, that he may go again to his place which thou hast appointed him, and let him not go down with us to battle, lest in the battle he be an adversary to us: for wherewith should he reconcile himself unto his master? should it not be with the heads of these men?
[1Sa 29:5 DK-KJV] 1Sa 29:5 Is not this David, of whom they sang one to another in dances, saying, Saul slew his thousands, and David his ten thousands?
[1Sa 29:6 DK-KJV] 1Sa 29:6 Then Achish called David, and said unto him, Surely, as the LORD liveth, thou hast been upright, and thy going out and thy coming in with me in the host is good in my sight: for I have not found evil in thee since the day of thy coming unto me unto this day: nevertheless the lords favour thee not.
[1Sa 29:7 DK-KJV] 1Sa 29:7 Wherefore now return, and go in peace, that thou displease not the lords of the Philistines.
[1Sa 29:8 DK-KJV] 1Sa 29:8 And David said unto Achish, But what have I done? and what hast thou found in thy servant so long as I have been with thee unto this day, that I may not go fight against the enemies of my lord the king?
[1Sa 29:9 DK-KJV] 1Sa 29:9 And Achish answered and said to David, I know that thou art good in my sight, as an angel of God: notwithstanding the princes of the Philistines have said, He shall not go up with us to the battle.
[1Sa 29:10 DK-KJV] 1Sa 29:10 Wherefore now rise up early in the morning with thy master's servants that are come with thee: and as soon as ye be up early in the morning, and have light, depart.
[1Sa 29:11 DK-KJV] 1Sa 29:11 So David and his men rose up early to depart in the morning, to return into the land of the

KJV] Philistines. And the Philistines went up to Jezreel.

1Sa 30:1 And it came to pass, when David and his men were come to Ziklag on the third day, that the
[1Sa 30:1 DK-KJV] Amalekites had invaded the south, and Ziklag, and smitten Ziklag, and burned it with fire;
1Sa 30:2 And had taken the women captives, that were therein: they slew not any, either great or
[1Sa 30:2 DK-KJV] small, but carried them away, and went on their way.
1Sa 30:3 So David and his men came to the city, and, behold, it was burned with fire; and their wives,
[1Sa 30:3 DK-KJV] and their sons, and their daughters, were taken captives.
1Sa 30:4 Then David and the people that were with him lifted up their voice and wept, until they had
[1Sa 30:4 DK-KJV] no more power to weep.
1Sa 30:5 And David's two wives were taken captives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the wife
[1Sa 30:5 DK-KJV] of Nabal the Carmelite.
1Sa 30:6 And David was greatly distressed; for the people spake of stoning him, because the soul of
all the people was grieved, every man for his sons and for his daughters: but David encouraged
[1Sa 30:6 DK-KJV] himself in the LORD his God.
1Sa 30:7 And David said to Abiathar the priest, Ahimelech's son, I pray thee, bring me hither the
[1Sa 30:7 DK-KJV] ephod. And Abiathar brought thither the ephod to David.
1Sa 30:8 And David inquired at the LORD, saying, Shall I pursue after this troop? shall I overtake
[1Sa 30:8 DK-KJV] them? And he answered him, Pursue: for thou shalt surely overtake them, and without fail recover all.
1Sa 30:9 So David went, he and the six hundred men that were with him, and came to the brook
[1Sa 30:9 DK-KJV] Besor, where those that were left behind stayed.
1Sa 30:10 But David pursued, he and four hundred men: for two hundred abode behind, which were
[1Sa 30:10 DK-KJV] so faint that they could not go over the brook Besor.
1Sa 30:11 And they found an Egyptian in the field, and brought him to David, and gave him bread,
[1Sa 30:11 DK-KJV] and he did eat; and they made him drink water;
1Sa 30:12 And they gave him a piece of a cake of figs, and two clusters of raisins: and when he had
eaten, his spirit came again to him: for he had eaten no bread, nor drunk any water, three days and
[1Sa 30:12 DK-KJV] three nights.
1Sa 30:13 And David said unto him, To whom belongest thou? and whence art thou? And he said, I
am a young man of Egypt, servant to an Amalekite; and my master left me, because three days
[1Sa 30:13 DK-KJV] agone I fell sick.
1Sa 30:14 We made an invasion upon the south of the Cherethites, and upon the coast which
[1Sa 30:14 DK-KJV] belongeth to Judah, and upon the south of Caleb; and we burned Ziklag with fire.
1Sa 30:15 And David said to him, Canst thou bring me down to this company? And he said, Swear
unto me by God, that thou wilt neither kill me, nor deliver me into the hands of my master, and I will
[1Sa 30:15 DK-KJV] bring thee down to this company.
1Sa 30:16 And when he had brought him down, behold, they were spread abroad upon all the earth,
eating and drinking, and dancing, because of all the great spoil that they had taken out of the land of
[1Sa 30:16 DK-KJV] the Philistines, and out of the land of Judah.
1Sa 30:17 And David smote them from the twilight even unto the evening of the next day: and there
[1Sa 30:17 DK-KJV] escaped not a man of them, save four hundred young men, which rode upon camels, and fled.
1Sa 30:18 And David recovered all that the Amalekites had carried away: and David rescued his two
[1Sa 30:18 DK-KJV] wives.
1Sa 30:19 And there was nothing lacking to them, neither small nor great, neither sons nor daughters,
[1Sa 30:19 DK-KJV] neither spoil, nor any thing that they had taken to them: David recovered all.
1Sa 30:20 And David took all the flocks and the herds, which they drave before those other cattle, and
[1Sa 30:20 DK-KJV] said, This is David's spoil.
1Sa 30:21 And David came to the two hundred men, which were so faint that they could not follow
David, whom they had made also to abide at the brook Besor: and they went forth to meet David, and
[1Sa 30:21 DK-KJV] to meet the people that were with him: and when David came near to the people, he saluted them.
1Sa 30:22 Then answered all the wicked men and men of Belial, of those that went with David, and
said, Because they went not with us, we will not give them ought of the spoil that we have recovered,
[1Sa 30:22 DK-KJV] save to every man his wife and his children, that they may lead them away, and depart.
1Sa 30:23 Then said David, Ye shall not do so, my brethren, with that which the LORD hath given us,
[1Sa 30:23 DK-KJV] who hath preserved us, and delivered the company that came against us into our hand.
1Sa 30:24 For who will hearken unto you in this matter? but as his part is that goeth down to the
[1Sa 30:24 DK-KJV] battle, so shall his part be that tarrieth by the stuff: they shall part alike.
1Sa 30:25 And it was so from that day forward, that he made it a statute and an ordinance for Israel
[1Sa 30:25 DK-KJV] unto this day.
1Sa 30:26 And when David came to Ziklag, he sent of the spoil unto the elders of Judah, even to his
[1Sa 30:26 DK-KJV] friends, saying, Behold a present for you of the spoil of the enemies of the LORD;

[1Sa 30:27 DK-KJV] 1Sa 30:27 To them which were in Beth-el, and to them which were in south Ramoth, and to them which were in Jattir,
[1Sa 30:28 DK-KJV] 1Sa 30:28 And to them which were in Aroer, and to them which were in Siphmoth, and to them which were in Eshtemoa,
[1Sa 30:29 DK-KJV] 1Sa 30:29 And to them which were in Rachal, and to them which were in the cities of the Jerahmeelites, and to them which were in the cities of the Kenites,
[1Sa 30:30 DK-KJV] 1Sa 30:30 And to them which were in Hormah, and to them which were in Chor-ashan, and to them which were in Athach,
[1Sa 30:31 DK-KJV] 1Sa 30:31 And to them which were in Hebron, and to all the places where David himself and his men were wont to haunt.

1 Samuels bog Kapitel 31 - Til toppen af 1 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Sa 31:1 DK-KJV] Nu kæmpede Filisterne imod Israel: og Israels mænd flygtede foran Filisterne, og faldt døde ned på Gilboabjerget.
[1Sa 31:2 DK-KJV] Og Filisterne forfulgte hårdt efter Saul og efter hans sønner; og Filisterne dræbte Jonathan, og Abinadab, og Malchi-shua, Sauls sønner.
[1Sa 31:3 DK-KJV] Og kampen var hård imod Saul, og bueskytterne ramte ham; og han var kraftigt såret af bueskytterne.
[1Sa 31:4 DK-KJV] Da sagde han til sin rustningebærer, Drag dit sværd, og gennembor mig med det; for ikke at disse uomskårne kommer og gennemborer mig, og misbruger mig. Men hans rustningebærer ville ikke; for han var meget bange. Derfor tog Saul et sværd, og faldt ned over det.
[1Sa 31:5 DK-KJV] Og da hans rustningebærer så at Saul var død, faldt han ligeledes ned over hans sværd, og døde hos ham.
[1Sa 31:6 DK-KJV] Sådant døde Saul, og hans 3 sønner, og hans rustningebærer, og alle hans mænd, den samme dag sammen.
[1Sa 31:7 DK-KJV] Og da Israels mænd der var på den anden sige af dalen, og de der var på den anden side af Jordanfloden, så at Israels mænd flygtede, og at Saul og hans sønner var døde, svigtede de byerne, og flygtede; og Filisterne kom og boede i dem.
[1Sa 31:8 DK-KJV] Og det skete om morgenen, da Filisterne kom for at afklæde de døde, at de fandt Saul og hans sønner faldne på Gilboabjerget.

[1Sa 31:9 DK-KJV] Og de afskar hans hoved, og tog hans rustning af, og sendte bud ind i Filisternes land rundt om, for at publicere det i huset for deres afguder, og blandt folket.

[1Sa 31:10 DK-KJV] Og de puttede hans rustning ind i huset for Ashtaroth: og de fæstnede hans krop til muren i Beth-shan.
[1Sa 31:11 DK-KJV] Og da indbyggerne i Jabesh-gilead hørte om det som Filisterne havde gjort mod Saul;

[1Sa 31:12 DK-KJV] Rejste alle de tapre mænd sig op, og gik hele natten, og tog Sauls krop og hans sønners kroppe ned fra muren i Beth-shan, og kom til Jabesh, og brændte dem der.
[1Sa 31:13 DK-KJV] Og de tog deres knogler, og brændte dem under et træ i Jabesh, og fastede i 7 dage.

1Sa 31:1 Now the Philistines fought against Israel: and the men of Israel fled from before the Philistines, and fell down slain in mount Gilboa.
1Sa 31:2 And the Philistines followed hard upon Saul and upon his sons; and the Philistines slew Jonathan, and Abinadab, and Malchi-shua, Saul's sons.

1Sa 31:3 And the battle went sore against Saul, and the archers hit him; and he was sore wounded of the archers.
1Sa 31:4 Then said Saul unto his armourbearer, Draw thy sword, and thrust me through therewith; lest these uncircumcised come and thrust me through, and abuse me. But his armourbearer would not; for he was sore afraid. Therefore Saul took a sword, and fell upon it.

1Sa 31:5 And when his armourbearer saw that Saul was dead, he fell likewise upon his sword, and died with him.

1Sa 31:6 So Saul died, and his three sons, and his armourbearer, and all his men, that same day together.
1Sa 31:7 And when the men of Israel that were on the other side of the valley, and they that were on the other side Jordan, saw that the men of Israel fled, and that Saul and his sons were dead, they forsook the cities, and fled; and the Philistines came and dwelt in them.
1Sa 31:8 And it came to pass on the morrow, when the Philistines came to strip the slain, that they found Saul and his three sons fallen in mount Gilboa.
1Sa 31:9 And they cut off his head, and stripped off his armour, and sent into the land of the Philistines round about, to publish it in the house of their idols, and among the people.
1Sa 31:10 And they put his armour in the house of Ashtaroth: and they fastened his body to the wall of Beth-shan.
1Sa 31:11 And when the inhabitants of Jabesh-gilead heard of that which the Philistines had done to Saul;
1Sa 31:12 All the valiant men arose, and went all night, and took the body of Saul and the bodies of his sons from the wall of Beth-shan, and came to Jabesh, and burnt them there.
1Sa 31:13 And they took their bones, and buried them under a tree at Jabesh, and fasted seven days.

2Samuel - Index010

Navnebetydning for Samuel = Hørt af Gud

Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk

Der er deslige oversat vers her og der

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24

2 Samuels bog Kapitel 1 - 2 Samuel KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 1:1 DK-KJV] Nu skete det efter Sauls død, da David var returneret fra slagtningen af Amalekiterne, og David havde opholdt sig 2 dage i Ziklag;
[2Sa 1:2 DK-KJV] Ja det skete på den tredje dag, at, læg mærke til, en mand kom ud af Sauls lejr med hans tøj iturevet, og jord på hans hoved: og sådant var det, da han kom til David, at han faldt til jorden, og udviste ærbødighed.

[2Sa 1:3 DK-KJV] Og David sagde til ham, Hvor kommer du fra? Og han sagde til ham, Jeg er flygtet ud af Israels lejr.
[2Sa 1:4 DK-KJV] Og David sagde, Hvordan faldt sagen ud? jeg ber dig, fortæl mig det. Og han svarede, At folket var flygtet fra slaget, og mange fra folket også er faldet og døde; og Saul og hans søn Jonathan er også døde.
[2Sa 1:5 DK-KJV] Og David sagde til den unge mand der fortalte ham det, Hvordan ved du at Saul og hans søn Jonathan er døde?
[2Sa 1:6 DK-KJV] Og den unge mand der fortalte ham det sagde, Eftersom jeg tilfældigvis var på Gilboa-bjerget, læg mærke til, Saul lænede sig op ad hans spyd; og, se, stridsvognene og rytterne fulgte hårdt efter ham.
[2Sa 1:7 DK-KJV] Og da han kiggede bagved sig, så han mig, og kaldte på mig. Og jeg svarede, Her er jeg.
[2Sa 1:8 DK-KJV] Og han sagde til mig, Hvem er du? Og jeg svarede ham, Jeg er en Amalekit.
[2Sa 1:9 DK-KJV] Han sagde til mig igen, Stå, jeg ber dig, over mig, og dræb mig: for angst er kommet over mig, fordi mit liv fortsat er i mig.
[2Sa 1:10 DK-KJV] Sådant stod jeg over ham, og dræbte ham, fordi jeg var sikker på at han ikke kunne leve efter at han var faldet: og jeg tog kronen der var på hans hoved, og armbåndet der var på hans arm, og har bragt dem herhen til min herre.
[2Sa 1:11 DK-KJV] Da tog David fat i sit tøj, og iturev dem; og ligeledes alle mændene der var hos ham:
[2Sa 1:12 DK-KJV] Og de sørgede, og græd, og fastede indtil aften, over Saul, og over hans søn Jonathan, og over HERRENs folk, og over Israels hus; fordi de var faldet via sværdet.
[2Sa 1:13 DK-KJV] Og David sagde til den unge mand der fortalte ham det, Hvor er du fra? Og han svarede, Jeg er sønnen af en fremmed, en Amalekit.
[2Sa 1:14 DK-KJV] Og David sagde til ham, Hvordan kan det være at du ikke var bange for at strække din hånd frem for at dræbe HERRENs salvede?
[2Sa 1:15 DK-KJV] Og David kaldet på en af de unge mænd, og sagde, Gå nær, og overfald ham. Og han slog ham så han døde.
[2Sa 1:16 DK-KJV] Og David sagde til ham, Dit blod er over dit hoved; for din mund har vidnet imod dig, ved at sige, Jeg har dræbt HERRENs salvede.
[2Sa 1:17 DK-KJV] Og David sørgede over Saul og over hans søn Jonathan med denne klagesang:
[2Sa 1:18 DK-KJV] (Han bad dem også om at undervise Judahs børn i at bruge buen: læg mærke til, det er skrevet i Jashers bog.)
[2Sa 1:19 DK-KJV] Israels skønhed er dræbt på dine høje

2Sa 1:1 Now it came to pass after the death of Saul, when David was returned from the slaughter of the Amalekites, and David had abode two days in Ziklag;
2Sa 1:2 It came even to pass on the third day, that, behold, a man came out of the camp from Saul with his clothes rent, and earth upon his head: and so it was, when he came to David, that he fell to the earth, and did obeisance.
2Sa 1:3 And David said unto him, From whence comest thou? And he said unto him, Out of the camp of Israel am I escaped.
2Sa 1:4 And David said unto him, How went the matter? I pray thee, tell me. And he answered, That the people are fled from the battle, and many of the people also are fallen and dead; and Saul and Jonathan his son are dead also.

2Sa 1:5 And David said unto the young man that told him, How knowest thou that Saul and Jonathan his son be dead?
2Sa 1:6 And the young man that told him said, As I happened by chance upon mount Gilboa, behold, Saul leaned upon his spear; and, lo, the chariots and horsemen followed hard after him.
2Sa 1:7 And when he looked behind him, he saw me, and called unto me. And I answered, Here am I.
2Sa 1:8 And he said unto me, Who art thou? And I answered him, I am an Amalekite.
2Sa 1:9 He said unto me again, Stand, I pray thee, upon me, and slay me: for anguish is come upon me, because my life is yet whole in me.
2Sa 1:10 So I stood upon him, and slew him, because I was sure that he could not live after that he was fallen: and I took the crown that was upon his head, and the bracelet that was on his arm, and have brought them hither unto my lord.
2Sa 1:11 Then David took hold on his clothes, and rent them; and likewise all the men that were with him:
2Sa 1:12 And they mourned, and wept, and fasted until even, for Saul, and for Jonathan his son, and for the people of the LORD, and for the house of Israel; because they were fallen by the sword.
2Sa 1:13 And David said unto the young man that told him, Whence art thou? And he answered, I am the son of a stranger, an Amalekite.

2Sa 1:14 And David said unto him, How wast thou not afraid to stretch forth thine hand to destroy the LORD'S anointed?

2Sa 1:15 And David called one of the young men, and said, Go near, and fall upon him. And he smote him that he died.
2Sa 1:16 And David said unto him, Thy blood be upon thy head; for thy mouth hath testified against thee, saying, I have slain the LORD'S anointed.
2Sa 1:17 And David lamented with this lamentation over Saul and over Jonathan his son:
2Sa 1:18 (Also he bade them teach the children of Judah the use of the bow: behold, it is written in the book of Jasher.)
2Sa 1:19 The beauty of Israel is slain upon thy high places:

steder: hvordan er den mægtige faldet!
[2Sa 1:20 DK-KJV] Fortæl det ikke til Gath, publicer det ikke i Askelons gader; for ikke at Filisternes døtre jubler, for ikke at de uomskårnes døtre triumferer.
[2Sa 1:21 DK-KJV] I bjerge i Gilboa, lad der ikke være noget dug, ej heller regn, over jer, heller ikke offergavemarker: for der er den mægtiges skjold skammeligt bortkastet, Sauls skjold, som om han ikke havde være salvet med olie.
[2Sa 1:22 DK-KJV] Fra den dræbtes blod, fra den mægtiges fedt, vendte Jonathans bue sig ikke væk, og Sauls sværd vendte ikke tomt tilbage.
[2Sa 1:23 DK-KJV] Saul og Jonathan var vidunderlige og behagelige i deres liv, og i deres død var de ikke adskilt: de var hurtigere end engle, de var stærkere end løver.
[2Sa 1:24 DK-KJV] I Israels døtre, græd over Saul, som iklædte jer i skarlagenrød, med andre velbehageligheder, han som puttede guldornamenter over jeres beklædning.
[2Sa 1:25 DK-KJV] Hvordan er den mægtige faldet i slagets midte! Kæreste Jonathan, du var dræbt i dine høje steder.
[2Sa 1:26 DK-KJV] Jeg er ulykkelig over dig, min broder Jonathan: du har været meget behagelig overfor mig: din kærlighed overfor mig var vidunderlig, mere end kærligheden fra kvinder.
[2Sa 1:27 DK-KJV] Hvordan er den mægtige faldet, og krigsvåbnene forsvundet!

how are the mighty fallen!
2Sa 1:20 Tell it not in Gath, publish it not in the streets of Askelon; lest the daughters of the Philistines rejoice, lest the daughters of the uncircumcised triumph.
2Sa 1:21 Ye mountains of Gilboa, let there be no dew, neither let there be rain, upon you, nor fields of offerings: for there the shield of the mighty is vilely cast away, the shield of Saul, as though he had not been anointed with oil.
2Sa 1:22 From the blood of the slain, from the fat of the mighty, the bow of Jonathan turned not back, and the sword of Saul returned not empty.
2Sa 1:23 Saul and Jonathan were lovely and pleasant in their lives, and in their death they were not divided: they were swifter than eagles, they were stronger than lions.
2Sa 1:24 Ye daughters of Israel, weep over Saul, who clothed you in scarlet, with other delights, who put on ornaments of gold upon your apparel.
2Sa 1:25 How are the mighty fallen in the midst of the battle! O Jonathan, thou wast slain in thine high places.

2Sa 1:26 I am distressed for thee, my brother Jonathan: very pleasant hast thou been unto me: thy love to me was wonderful, passing the love of women.
2Sa 1:27 How are the mighty fallen, and the weapons of war perished!

2 Samuels bog Kapitel 2 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 2:1 DK-KJV] Og efter dette skete det, at David spurgte HERREN, og siger, Skal jeg gå op ind i nogen af Judahs byer? Og HERREN sagde til ham, Gå op. Og David sagde, Hvor skal jeg gå op? Og han sagde, til Hebron.
[2Sa 2:2 DK-KJV] Sådant gik David derhen, og også hans 2 hustruer, Ahinoam Jezreelitinden, og Abigail Carmeliten Nabals hustru.
[2Sa 2:3 DK-KJV] Og hans mænd der var hos ham tog David med sig, alle mand med hans hushold: og de boede i Hebrons byer.
[2Sa 2:4 DK-KJV] Og Judahs mænd kom, og der salvede de David til at være konge over Judahs hus. Og de fortalte David, og siger, At Jabesh-gileads mænd var de der begravede Saul.
[2Sa 2:5 DK-KJV] Og David sendte budbringere til Jabesh-gileads mænd, og sagde til dem, Velsignet er I af HERREN, at I har fremvist denne godhed overfor jeres herre, ja overfor Saul, og har begravet ham.
[2Sa 2:6 DK-KJV] Og nu viser HERREN godhed og sandhed overfor jer: og jeg vil også gengælde jer denne godhed, fordi I har gjort denne ting.
[2Sa 2:7 DK-KJV] Lad nu derfor jeres hænder være styrket, og vær I tapre: for jeres mester Saul er død, og også Judahs hus har salvet mig som konge over dem.
[2Sa 2:8 DK-KJV] Men Abner sønnen af Ner, kaptajn af Sauls hær, tog Ish-bosheth sønnen af Saul, og bragte ham over til Mahanaim;
[2Sa 2:9 DK-KJV] Og gjorde ham til konge over Gilead, og over Ashuriterne, og over Jezreel, og over Ephraim, og over Benjamin, og over hele Israel.
[2Sa 2:10 DK-KJV] Ish-bosheth Sauls søn var 40 år gammel da han begyndte at regere over Israel, og regerede i 2 år. Men Judahs hus fulgte David.

2Sa 2:1 And it came to pass after this, that David inquired of the LORD, saying, Shall I go up into any of the cities of Judah? And the LORD said unto him, Go up. And David said, Whither shall I go up? And he said, Unto Hebron.
2Sa 2:2 So David went up thither, and his two wives also, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail Nabal's wife the Carmelite.
2Sa 2:3 And his men that were with him did David bring up, every man with his household: and they dwelt in the cities of Hebron.
2Sa 2:4 And the men of Judah came, and there they anointed David king over the house of Judah. And they told David, saying, That the men of Jabesh-gilead were they that buried Saul.
2Sa 2:5 And David sent messengers unto the men of Jabesh-gilead, and said unto them, Blessed be ye of the LORD, that ye have shewed this kindness unto your lord, even unto Saul, and have buried him.
2Sa 2:6 And now the LORD shew kindness and truth unto you: and I also will requite you this kindness, because ye have done this thing.
2Sa 2:7 Therefore now let your hands be strengthened, and be ye valiant: for your master Saul is dead, and also the house of Judah have anointed me king over them.
2Sa 2:8 But Abner the son of Ner, captain of Saul's host, took Ish-bosheth the son of Saul, and brought him over to Mahanaim;
2Sa 2:9 And made him king over Gilead, and over the Ashurites, and over Jezreel, and over Ephraim, and over Benjamin, and over all Israel.
2Sa 2:10 Ish-bosheth Saul's son was forty years old when he began to reign over Israel, and reigned two years. But the house of Judah followed David.

[2Sa 2:11 DK-KJV] Og den tid som David var konge i Hebron over Judahs hus var 7 år og 6 måneder.
[2Sa 2:12 DK-KJV] Og Abner sønnen af Ner, og tjenerne af Ish-bosheth sønnen af Saul, gik ud fra Mahanaim til Gibeon.
[2Sa 2:13 DK-KJV] Og Joab sønnen af Zeruiah, og tjenerne til David, gik ud, og mødtes ved bassinet i Gibeon: og de sad ned, den ene på den ene side af bassinet, og den anden på den anden side af bassinet.
[2Sa 2:14 DK-KJV] Og Abner sagde til Joab, Lad nu de unge mænd rejse sig, og spille foran os. Og Joab sagde, Lad dem rejse sig.
[2Sa 2:15 DK-KJV] Da rejste der sig og gik over ved antal 12 fra Benjamin, som hørte til Ish-bosheth sønnen af Saul, og 12 af tjenerne til David.
[2Sa 2:16 DK-KJV] Og de greb hver og en fat i hans kammerats hoved, og stødte hans sværd i hans kammerats side; sådant faldt de ned sammen: derfor var det sted kaldt for Helkath-hazzurim, som er i Gibeon.
[2Sa 2:17 DK-KJV] Og der var en meget smertelig kamp den dag; og Abner var stået, og mændene fra Israel, foran tjenerne til David.
[2Sa 2:18 DK-KJV] Og der var 3 sønner af Zeruiah der, Joab, og Abishai, og Asahel: og Asahel var let til fods som et vildt rådyr.
[2Sa 2:19 DK-KJV] Og Asahel fulgte efter Abner; og på hans vej vendte han ikke til højre eller venstre side i at følge efter Abner.
[2Sa 2:20 DK-KJV] Da kigge Abner sig tilbage, og sagde, Er du Asahel? Og han svarede, Jeg er.
[2Sa 2:21 DK-KJV] Og Abner sagde til ham, Vend dig mod din højre eller venstre side, og tag fat i en af de unge mænd, og tag du hans rustning. Men Asahel ville ikke stoppe med at følge efter ham.
[2Sa 2:22 DK-KJV] Og Abner sagde igen til Asahel, Stop du med at følge efter mig: hvorfor skulle jeg stå dig til jorden? hvordan skulle jeg da kunne stå standhaftig foran din bror Joab?
[2Sa 2:23 DK-KJV] Imidlertid ville han ikke stoppe med at følge efter: derfor jog Abner spydets bagende indunder hans 5'te ribben, så spydet kom ud bagved ham; og han faldt ned der, og døde på det samme sted: og det skete, at alle de der kom til det sted hvor Asahel fandt ned og døde stod stille.
[2Sa 2:24 DK-KJV] Joab og Abishai fulgte også efter Abner: og solen gik ned da de var kommet til bakken i Ammah, der ligger foran Giah ved vejen til Gibeons vildmark.
[2Sa 2:25 DK-KJV] Og Benjamins børn forsamlede demselv bag Abner, og blev en troppe, og stod på toppen af en bakke.
[2Sa 2:26 DK-KJV] Da kaldte Abner på Joab, og sagde, Skal sværdet fortære for evigt? Ved du ikke at det vil være bitterhed i den sidste ende? hvorlænge skal det da vare, før du byder folket at de skal stoppe med at følge efter deres brødre?
[2Sa 2:27 DK-KJV] Og Joab sagde, Som Gud lever, medmindre du havde talt, havde folket med sikkerhed om morgenen gået op hver og en og stoppet med at følge efter deres brødre.
[2Sa 2:28 DK-KJV] Så blæste Joab i en trompet, og hele folket stod stille, og fulgte ikke længer efter Israel, de kæmpede heller ikke længere.
[2Sa 2:29 DK-KJV] Og Abner og hans mænd gik hele den nat gennem sletten, og passerede over Jordanfloden, og gik gennem hele Bithron, og de kom til Mahanaim.

2Sa 2:11 And the time that David was king in Hebron over the house of Judah was seven years and six months.
2Sa 2:12 And Abner the son of Ner, and the servants of Ish-bosheth the son of Saul, went out from Mahanaim to Gibeon.
2Sa 2:13 And Joab the son of Zeruiah, and the servants of David, went out, and met together by the pool of Gibeon: and they sat down, the one on the one side of the pool, and the other on the other side of the pool.

2Sa 2:14 And Abner said to Joab, Let the young men now arise, and play before us. And Joab said, Let them arise.
2Sa 2:15 Then there arose and went over by number twelve of Benjamin, which pertained to Ish-bosheth the son of Saul, and twelve of the servants of David.
2Sa 2:16 And they caught every one his fellow by the head, and thrust his sword in his fellow's side; so they fell down together: wherefore that place was called Helkath-hazzurim, which is in Gibeon.
2Sa 2:17 And there was a very sore battle that day; and Abner was beaten, and the men of Israel, before the servants of David.
2Sa 2:18 And there were three sons of Zeruiah there, Joab, and Abishai, and Asahel: and Asahel was as light of foot as a wild roe.

2Sa 2:19 And Asahel pursued after Abner; and in going he turned not to the right hand nor to the left from following Abner.
2Sa 2:20 Then Abner looked behind him, and said, Art thou Asahel? And he answered, I am.
2Sa 2:21 And Abner said to him, Turn thee aside to thy right hand or to thy left, and lay thee hold on one of the young men, and take thee his armour. But Asahel would not turn aside from following of him.
2Sa 2:22 And Abner said again to Asahel, Turn thee aside from following me: wherefore should I smite thee to the ground? how then should I hold up my face to Joab thy brother?
2Sa 2:23 Howbeit he refused to turn aside: wherefore Abner with the hinder end of the spear smote him under the fifth rib, that the spear came out behind him; and he fell down there, and died in the same place: and it came to pass, that as many as came to the place where Asahel fell down and died stood still.
2Sa 2:24 Joab also and Abishai pursued after Abner: and the sun went down when they were come to the hill of Ammah, that lieth before Giah by the way of the wilderness of Gibeon.
2Sa 2:25 And the children of Benjamin gathered themselves together after Abner, and became one troop, and stood on the top of an hill.

2Sa 2:26 Then Abner called to Joab, and said, Shall the sword devour for ever? knowest thou not that it will be bitterness in the latter end? how long shall it be then, ere thou bid the people return from following their brethren?

2Sa 2:27 And Joab said, As God liveth, unless thou hadst spoken, surely then in the morning the people had gone up every one from following his brother.
2Sa 2:28 So Joab blew a trumpet, and all the people stood still, and pursued after Israel no more, neither fought they any more.
2Sa 2:29 And Abner and his men walked all that night through the plain, and passed over Jordan, and went through all Bithron, and they came to Mahanaim.

[2Sa 2:30 DK-KJV] Og Joab stoppede med af følge efter Abner: og da han havde forsamlet hele folket, manglede der 19 af Davids tjenere og Asahel.

[2Sa 2:31 DK-KJV] Men tjenerne til David havde slået af Benjamin, og af Abners mænd, sådant at 360 mænd døde.
[2Sa 2:32 DK-KJV] Og de samlede Asahel op, og begravede ham i hans fars gravkammer, som er i Bethlehem. Og Joab og hans mænd gik hele natten, og ved daggry kom de til Hebron.

2Sa 2:30 And Joab returned from following Abner: and when he had gathered all the people together, there lacked of David's servants nineteen men and Asahel.
2Sa 2:31 But the servants of David had smitten of Benjamin, and of Abner's men, so that three hundred and threescore men died.
2Sa 2:32 And they took up Asahel, and buried him in the sepulchre of his father, which was in Beth-lehem. And Joab and his men went all night, and they came to Hebron at break of day.

2 Samuels bog Kapitel 3 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 3:2 DK-KJV] Og til David var sønner født i Hebron: og hans førstefødte var Amnon, fra Ahinoam Jezreelitinden;
[2Sa 3:3 DK-KJV] Og hans anden, Chileab, fra Abigail Carmeliten Nabals hustru; og den tredje, Absalom sønnen fra Maacah datteren af Talmai Geshurs konge;
[2Sa 3:4 DK-KJV] Og den fjerde, Adonijah sønnen af Haggith; og den femte, Shephatiah sønnen af Abital;
[2Sa 3:5 DK-KJV] Og den sjette, Ithream, via Eglah Davids hustru. Disse var født til David i Hebron.
[2Sa 3:6 DK-KJV] Og det skete, mens der var krig mellem Sauls hus og Davids hus, at Abner styrkede sigselv for Sauls hus.
[2Sa 3:7 DK-KJV] Og Saul havde en konkubine, hvis navn var Rizpah, Aiahs datter: og Ish-bosheth sagde til Abner, Hvorfor er du gået indtil min fars konkubine?
[2Sa 3:8 DK-KJV] Da var Abner meget vred på grund af Ish-bosheths ord, og sagde, Er jeg et hundehoved, som denne dag viser godhed mod Judah overfor Sauls hus din far, overfor hans brødre, og overfor hans venner, og har ikke forløst dig ind i Davids hånd, for at du i dag anklager mig for en fejl vedrørende denne kvinde?
[2Sa 3:9 DK-KJV] Sådant gør Gud overfor Abner, og mere også, på nær, som HERREN har svoret overfor David, på sammen måde gør jeg overfor ham;
[2Sa 3:10 DK-KJV] For at transformere kongeriget fra Sauls hus, og for at sætte Davids trone op over Israel og over Judah, fra Dan lige til Beer-sheba.
[2Sa 3:11 DK-KJV] Og han kunne ikke svare Abner et ord tilbage, fordi han frygtede ham.
[2Sa 3:12 DK-KJV] Og Abner sendte på egne veje budbringere til David, og siger, Hvis er landet? og siger også, Slå dig sammen med mig, og, læg mærke til, min hånd skal være med dig, til at bringe hele Israel over til dig.
[2Sa 3:13 DK-KJV] Og han sagde, Godt; jeg slår mig sammen med dig: men en ting kræver jeg af dig, det er, Du skal ikke se mit ansigt, på nær hvis du først bringer Michal Sauls datter, når du kommer for at se mit ansigt.
[2Sa 3:14 DK-KJV] Og David sendte budbringere til Ish-bosheth Sauls søn, og siger, Aflever Michal min hustru til mig, som jeg forlovede til mig for 100 Filisterforhuder.
[2Sa 3:15 DK-KJV] Og Ish-bosheth sendte bud, og tog hende fra hendes ægtemand, ja fra Phaltiel sønnen af Laish.
[2Sa 3:16 DK-KJV] Og hendes ægtemand gik med hende grædende bag hende til Bahurim. Da sagde Abner til ham, Gå, vend tilbage. Og han vendte tilbage.
[2Sa 3:17 DK-KJV] Og Abner havde kommunikation med Israels ældste, og siger, I søgte før i tiden efter David til at være konge over jer:

2Sa 3:2 And unto David were sons born in Hebron: and his firstborn was Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess;
2Sa 3:3 And his second, Chileab, of Abigail the wife of Nabal the Carmelite; and the third, Absalom the son of Maacah the daughter of Talmai king of Geshur;
2Sa 3:4 And the fourth, Adonijah the son of Haggith; and the fifth, Shephatiah the son of Abital;
2Sa 3:5 And the sixth, Ithream, by Eglah David's wife. These were born to David in Hebron.
2Sa 3:6 And it came to pass, while there was war between the house of Saul and the house of David, that Abner made himself strong for the house of Saul.
2Sa 3:7 And Saul had a concubine, whose name was Rizpah, the daughter of Aiah: and Ish-bosheth said to Abner, Wherefore hast thou gone in unto my father's concubine?
2Sa 3:8 Then was Abner very wroth for the words of Ish-bosheth, and said, Am I a dog's head, which against Judah do shew kindness this day unto the house of Saul thy father, to his brethren, and to his friends, and have not delivered thee into the hand of David, that thou chargest me to day with a fault concerning this woman?

2Sa 3:9 So do God to Abner, and more also, except, as the LORD hath sworn to David, even so I do to him;
2Sa 3:10 To translate the kingdom from the house of Saul, and to set up the throne of David over Israel and over Judah, from Dan even to Beer-sheba.
2Sa 3:11 And he could not answer Abner a word again, because he feared him.
2Sa 3:12 And Abner sent messengers to David on his behalf, saying, Whose is the land? saying also, Make thy league with me, and, behold, my hand shall be with thee, to bring about all Israel unto thee.
2Sa 3:13 And he said, Well; I will make a league with thee: but one thing I require of thee, that is, Thou shalt not see my face, except thou first bring Michal Saul's daughter, when thou comest to see my face.
2Sa 3:14 And David sent messengers to Ish-bosheth Saul's son, saying, Deliver me my wife Michal, which I espoused to me for an hundred foreskins of the Philistines.
2Sa 3:15 And Ish-bosheth sent, and took her from her husband, even from Phaltiel the son of Laish.
2Sa 3:16 And her husband went with her along weeping behind her to Bahurim. Then said Abner unto him, Go, return. And he returned.
2Sa 3:17 And Abner had communication with the elders of Israel, saying, Ye sought for David in times past to be king over you:

[2Sa 3:18 DK-KJV] Gør det nu: for HERREN har talt om David, og siger, Via David min tjeners hånd vil jeg frelse mit folk ud af Filisternes hånd, og ud af alle deres fjenders hånd.
[2Sa 3:19 DK-KJV] Og Abner talte også i Benjamins øre: og Abner gik også for at tale i Davids øre i Hebron alt det der virkede godt for Israel, og alt det der virkede godt for hele Benjamins hus.
[2Sa 3:20 DK-KJV] Sådant kom Abner til David i Hebron, og 20 mand med ham. Og David holdt en fest for Abner og de mænd der var med ham.
[2Sa 3:21 DK-KJV] Og Abner sagde til David, Jeg vil rejse mig mig og gå, og vil samle hele Israel hos min herre kongen, så de må indgå et forbund med dig, og så du må regere over alt det dit hjerte ønsker. Og David sendte Abner på vej; og han gik i fred.
[2Sa 3:22 DK-KJV] Og, læg mærke til, Davids tjenere og Joab kom fra at ha' forfulgt en troppe, og havde et stort bytte med sig: men Abner var ikke hos David i Hebron; for han havde sendt ham på vej, og han var gået i fred.
[2Sa 3:23 DK-KJV] Da Joab og hele hæren der var hos ham var kommet, fortalte de Joab, og siger, Abner sønnen af Ner kom til kongen, og han har sendt ham på vej, og han er gået i fred.
[2Sa 3:24 DK-KJV] Da kom Joab til kongen, og sagde, Hvad har du gjort? læg mærke til, Abner kom til dig; hvorfor er det at du har sendt ham på vej, og han er helt væk?
[2Sa 3:25 DK-KJV] Du kender Abner sønnen af Ner, at han kom for at bedrage dig, og for at kende din udgang og din indgang, og for at kende alt det du gør.
[2Sa 3:26 DK-KJV] Og da Joab var kommet ud fra David, sendte han budbringere efter Abner, som bragte ham tilbage fra Sirah-brønden: men David vidste det ikke.
[2Sa 3:27 DK-KJV] Og da Abner var kommet tilbage til Hebron, tog Joab ham stille tilside i porten for at tale med ham, og slog ham der under det 5'te ribben, så han døde, for blodet til Asahel hans bror.
[2Sa 3:28 DK-KJV] Og da David efterfølgende hørte det, sagde han, Jeg og mit kongerige er for evigt uden skyld foran HERREN fra blodet til Abner sønnen af Ner.
[2Sa 3:29 DK-KJV] Lad det hvile over Joabs hoved, og over hele hans fars hus; og lad det ikke fejle fra Joabs hus at en har et problem, eller der er en spedalsk, eller der læner sig op af en satv, eller der falder over sværdet, eller der mangler brød.
[2Sa 3:30 DK-KJV] Sådant dræbte Joab og Abishai hans bror Abner, fordi han havde drabt deres bror Asahel ved Gibeon i slaget.
[2Sa 3:31 DK-KJV] Og David sagde til Joab, og til hele folket der var hos ham, Ituriv jeres tøj, og omslut jer med sækkelærred, og sørg foran Abner. Og kong David fulgte selv kisten.
[2Sa 3:32 DK-KJV] Og de begravede Abner i Hebron: og kongen opløftede sin stemme, og græd ved Abners grav; og hele folket græd.
[2Sa 3:33 DK-KJV] Og kongen sørgede over Abner, og sagde, Døde Abner som en tåbe dør?
[2Sa 3:34 DK-KJV] Dine hænder var ikke bundet, dine fødder var heller ikke puttet i lænker: som en mand falder foran en ond mand, sådant faldt du. Og hele folket græd igen over ham.
[2Sa 3:35 DK-KJV] Og da hele folket kom for at få David til at spise mad mens det stadig var dag, svor David, og siger, Sådant gør Gud mod mig, og mere også, hvis jeg smager

2Sa 3:18 Now then do it: for the LORD hath spoken of David, saying, By the hand of my servant David I will save my people Israel out of the hand of the Philistines, and out of the hand of all their enemies.
2Sa 3:19 And Abner also spake in the ears of Benjamin: and Abner went also to speak in the ears of David in Hebron all that seemed good to Israel, and that seemed good to the whole house of Benjamin.
2Sa 3:20 So Abner came to David to Hebron, and twenty men with him. And David made Abner and the men that were with him a feast.
2Sa 3:21 And Abner said unto David, I will arise and go, and will gather all Israel unto my lord the king, that they may make a league with thee, and that thou mayest reign over all that thine heart desireth. And David sent Abner away; and he went in peace.
2Sa 3:22 And, behold, the servants of David and Joab came from pursuing a troop, and brought in a great spoil with them: but Abner was not with David in Hebron; for he had sent him away, and he was gone in peace.
2Sa 3:23 When Joab and all the host that was with him were come, they told Joab, saying, Abner the son of Ner came to the king, and he hath sent him away, and he is gone in peace.
2Sa 3:24 Then Joab came to the king, and said, What hast thou done? behold, Abner came unto thee; why is it that thou hast sent him away, and he is quite gone?
2Sa 3:25 Thou knowest Abner the son of Ner, that he came to deceive thee, and to know thy going out and thy coming in, and to know all that thou doest.
2Sa 3:26 And when Joab was come out from David, he sent messengers after Abner, which brought him again from the well of Sirah: but David knew it not.
2Sa 3:27 And when Abner was returned to Hebron, Joab took him aside in the gate to speak with him quietly, and smote him there under the fifth rib, that he died, for the blood of Asahel his brother.
2Sa 3:28 And afterward when David heard it, he said, I and my kingdom are guiltless before the LORD for ever from the blood of Abner the son of Ner:

2Sa 3:29 Let it rest on the head of Joab, and on all his father's house; and let there not fail from the house of Joab one that hath an issue, or that is a leper, or that leaneth on a staff, or that falleth on the sword, or that lacketh bread.
2Sa 3:30 So Joab and Abishai his brother slew Abner, because he had slain their brother Asahel at Gibeon in the battle.
2Sa 3:31 And David said to Joab, and to all the people that were with him, Rend your clothes, and gird you with sackcloth, and mourn before Abner. And king David himself followed the bier.
2Sa 3:32 And they buried Abner in Hebron: and the king lifted up his voice, and wept at the grave of Abner; and all the people wept.
2Sa 3:33 And the king lamented over Abner, and said, Died Abner as a fool dieth?

2Sa 3:34 Thy hands were not bound, nor thy feet put into fetters: as a man falleth before wicked men, so fellest thou. And all the people wept again over him.
2Sa 3:35 And when all the people came to cause David to eat meat while it was yet day, David sware, saying, So do God to me, and more also, if I taste bread, or ought else, till the sun

brød, eller noget andet, før solen er gået ned.

[2Sa 3:36 DK-KJV] Og hele folket lagde mærke til det, og det behagede dem: som om at hvadsomhelst kongen gjorde det behagede hele folket.
[2Sa 3:37 DK-KJV] Og hele folket og hele Israel forstod den dag at det ikke var fra kongen at dræbe Abner sønnen af Ner.
[2Sa 3:38 DK-KJV] Og kongen sagde til hans tjenere, Ved I ikke at der denne dag er faldet en prins og en stor mand i Israel?
[2Sa 3:39 DK-KJV] Og denne dag er jeg svag, skønt salvet konge; og disse sønner af Zeruiah er for hårde for mig: HERREN skal lønne den der gør ondt i samsvar med hans ondskab.

be down.

2Sa 3:36 And all the people took notice of it, and it pleased them: as whatsoever the king did pleased all the people.

2Sa 3:37 For all the people and all Israel understood that day that it was not of the king to slay Abner the son of Ner.

2Sa 3:38 And the king said unto his servants, Know ye not that there is a prince and a great man fallen this day in Israel?

2Sa 3:39 And I am this day weak, though anointed king; and these men the sons of Zeruiah be too hard for me: the LORD shall reward the doer of evil according to his wickedness.

2 Samuels bog Kapitel 4 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 4:1 DK-KJV] Og da Sauls søn hørte at Abner var død i Hebron, var hans hænder svage, og alle Israeliterne var ængstelige.

[2Sa 4:2 DK-KJV] Og Sauls søn havde 2 mænd der var gruppekaptajner: navnet på den ene var Baanah, og navnet på den anden Rechab, sønner af Rimmon en Beerothit, fra Benjamins børn: (for Beeroth var også regnet til Benjamin:
[2Sa 4:3 DK-KJV] Og Beerothiterne flygtede til Gittaim, og var gæster der indtil denne dag.)
[2Sa 4:4 DK-KJV] Og Jonathan, Sauls søn, havde en søn der var lam i hans fødder. Han var 5 år gammel da nyhederne kom om Saul og Jonathan ud fra Jezreel, og hans amme tog ham op, og flygtede: og det skete, da hun skyndte sig med at flygte, at han faldt, og blev lam. Og hans navn var Mephibosheth.
[2Sa 4:5 DK-KJV] Og sønnerne af Rimmon Beerothiten, Rechab og Baanah, gik, og kom ved dagens hede til Ish-bosheths hus, som lå på en seng ved middagstid.

[2Sa 4:6 DK-KJV] Og de kom derhen ind i husets midte, som om de ville ha' hentet hvede; og de slog ham under det 5'te ribben: og Rechab og Baanah hans bror flygtede.
[2Sa 4:7 DK-KJV] For da de kom ind i huset, lå han på sin seng i sit soveværelse, og de slog ham, og drabte ham, og halshuggede ham, og tog hans hoved, og kom sig væk gennem sletten hele natten.
[2Sa 4:8 DK-KJV] Og de bragte hovedet til Ish-bosheth til David i Hebron, og sagde til kongen, Læg mærke til hovedet til Ish-bosheth sønnen af Saul din fjende, som søgte efter dit liv; og HERREN har denne dag hævnet min herre kongen fra Saul, og fra hans sæd.
[2Sa 4:9 DK-KJV] Og David svarede Rechab og Baanah hans bror, sønnerne af Rimmon Beerothiten, og sagde til dem, Som HERREN lever, som har forløst min sjæl ud af al modgang,
[2Sa 4:10 DK-KJV] Da en fortalte mig, og siger, Læg mærke til, Saul er død, og derved tænkte at ha' bragt gode nyheder, tog jeg fat i ham, og drabte ham i Ziklag, som tænkte at jeg ville ha' givet ham en belønning for hans nyheder:
[2Sa 4:11 DK-KJV] Hvor meget mere, når onde mænd har drabt en retskaffen person i hans eget hus i hans seng? skal jeg nu ikke derfor kræve hans blod af jeres hånd, og fjerne jer fra jorden?

2Sa 4:1 And when Saul's son heard that Abner was dead in Hebron, his hands were feeble, and all the Israelites were troubled.
2Sa 4:2 And Saul's son had two men that were captains of bands: the name of the one was Baanah, and the name of the other Rechab, the sons of Rimmon a Beerothite, of the children of Benjamin: (for Beeroth also was reckoned to Benjamin:
2Sa 4:3 And the Beerothites fled to Gittaim, and were sojourners there until this day.)
2Sa 4:4 And Jonathan, Saul's son, had a son that was lame of his feet. He was five years old when the tidings came of Saul and Jonathan out of Jezreel, and his nurse took him up, and fled: and it came to pass, as she made haste to flee, that he fell, and became lame. And his name was Mephibosheth.
2Sa 4:5 And the sons of Rimmon the Beerothite, Rechab and Baanah, went, and came about the heat of the day to the house of Ish-bosheth, who lay on a bed at noon.
2Sa 4:6 And they came thither into the midst of the house, as though they would have fetched wheat; and they smote him under the fifth rib: and Rechab and Baanah his brother escaped.
2Sa 4:7 For when they came into the house, he lay on his bed in his bedchamber, and they smote him, and slew him, and beheaded him, and took his head, and gat them away through the plain all night.
2Sa 4:8 And they brought the head of Ish-bosheth unto David to Hebron, and said to the king, Behold the head of Ish-bosheth the son of Saul thine enemy, which sought thy life; and the LORD hath avenged my lord the king this day of Saul, and of his seed.
2Sa 4:9 And David answered Rechab and Baanah his brother, the sons of Rimmon the Beerothite, and said unto them, As the LORD liveth, who hath redeemed my soul out of all adversity,
2Sa 4:10 When one told me, saying, Behold, Saul is dead, thinking to have brought good tidings, I took hold of him, and slew him in Ziklag, who thought that I would have given him a reward for his tidings:
2Sa 4:11 How much more, when wicked men have slain a righteous person in his own house upon his bed? shall I not therefore now require his blood of your hand, and take you away from the earth?

[2Sa 4:12 DK-KJV] Og David befalede hans unge mænd, og de drabte dem, og skar deres hænder og deres fødder af, og hang dem op over bassinet i Hebron. Men de tog hovedet til Ish-bosheth, og begravede det i gravkammeret til Abner i Hebron.

2Sa 4:12 And David commanded his young men, and they slew them, and cut off their hands and their feet, and hanged them up over the pool in Hebron. But they took the head of Ish-bosheth, and buried it in the sepulchre of Abner in Hebron.

2 Samuels bog Kapitel 5 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 5:1 DK-KJV] Da kom alle Israels stammer til David i Hebron, og talte, og siger, Læg mærke til, vi er dine knogler og dit kød.
[2Sa 5:2 DK-KJV] Også før i tiden, da Saul var konge over os, var du han der gik forest og bragte Israel ind: og HERREN sagde til dig, Du skal gi' mad til mit folk Israel, og du skal være kaptajn over Israel.
[2Sa 5:3 DK-KJV] Sådant kom Israels ældste til David i Hebron; og kong David indgik et forbund med dem i Hebrob foran HERREN: og de salvede David til konge over Israel.
[2Sa 5:4 DK-KJV] David var 30 år gammel da han begyndte at regere, og han regerede i 40 år.
[2Sa 5:5 DK-KJV] I Hebron regerede han over Judah i 7 år og 6 måneder: og i Jerusalem regerede han 33 år over Israel og Judah.
[2Sa 5:6 DK-KJV] Og kongen og hans mænd gik til Jebusiterne i Jerusalem, indbyggerne i det land: som talte til David, og siger, På nær hvis du fjerner de blinde og de lamme, skal du ikke komme herhen: ved at tænke, at David ikke kunne komme ind der.
[2Sa 5:7 DK-KJV] Imidlertid befæstede David sig i Zion: den samme er Davids by.
[2Sa 5:8 DK-KJV] Og den dag sagde David, Hvemsomhelst der kommer sig op til rendestenen, og slår Jebusiterne, og de lamme og de blinde der er hadet af Davids sjæl, han skal være chef og kaptajn. Derfor sagde de, De blinde og de lamme skal ikke komme ind i huset.
[2Sa 5:9 DK-KJV] Sådant boede David i fortet, og kaldte det Davids by. Og David byggede rundt om fra Millo og indad.
[2Sa 5:10 DK-KJV] Og David gik videre, og blev stor, og HERREN hærskarers Gud var med ham.
[2Sa 5:11 DK-KJV] Og Hiram konge i Tyrus sendte budbringere til David, og cedertræer, og tømrere, og murere: og de byggede et hus til David.
[2Sa 5:12 DK-KJV] Og David forstod at HERREN havde etableret ham som konge over Israel, og at han havde ophøjet hans kongerige for Israels skyld, hans folk.
[2Sa 5:13 DK-KJV] David tog sig flere konkubiner og hustruer ud fra Jerusalem, efter at han var kommet fra Hebron: og der var stadig født sønner og døtre til David.
[2Sa 5:14 DK-KJV] Og disse er navnene på dem der var født til ham i Jerusalem; Shammua, og Shobab, og Nathan, og Solomon, ***"fredsommelig, perfekt"***
[2Sa 5:15 DK-KJV] Også Ibhar, og Elishua, og Nepheg, og Japhia,
[2Sa 5:16 DK-KJV] Og Elishama, og Eliada, og Eliphalet.
[2Sa 5:17 DK-KJV] Men da Filisterne hørte at de havde salvet David til konge over Israel, kom alle Filisterne op for at søge David: og David hørte om det, og gik ned til fæstningen.
[2Sa 5:18 DK-KJV] Filisterne kom også og spredte sig udover Rephaimdalen.
[2Sa 5:19 DK-KJV] Og David spurgte HERREN, og siger, Skal jeg gå op til Filisterne? vil du forløse dem ind i min hånd? Og HERREN sagde til David, Gå op: for jeg vil utvivlsomt forløse

2Sa 5:1 Then came all the tribes of Israel to David unto Hebron, and spake, saying, Behold, we are thy bone and thy flesh.
2Sa 5:2 Also in time past, when Saul was king over us, thou wast he that leddest out and broughtest in Israel: and the LORD said to thee, Thou shalt feed my people Israel, and thou shalt be a captain over Israel.
2Sa 5:3 So all the elders of Israel came to the king to Hebron; and king David made a league with them in Hebron before the LORD: and they anointed David king over Israel.
2Sa 5:4 David was thirty years old when he began to reign, and he reigned forty years.
2Sa 5:5 In Hebron he reigned over Judah seven years and six months: and in Jerusalem he reigned thirty and three years over all Israel and Judah.
2Sa 5:6 And the king and his men went to Jerusalem unto the Jebusites, the inhabitants of the land: which spake unto David, saying, Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither: thinking, David cannot come in hither.
2Sa 5:7 Nevertheless David took the strong hold of Zion: the same is the city of David.
2Sa 5:8 And David said on that day, Whosoever getteth up to the gutter, and smiteth the Jebusites, and the lame and the blind, that are hated of David's soul, he shall be chief and captain. Wherefore they said, The blind and the lame shall not come into the house.
2Sa 5:9 So David dwelt in the fort, and called it the city of David. And David built round about from Millo and inward.
2Sa 5:10 And David went on, and grew great, and the LORD God of hosts was with him.
2Sa 5:11 And Hiram king of Tyre sent messengers to David, and cedar trees, and carpenters, and masons: and they built David an house.
2Sa 5:12 And David perceived that the LORD had established him king over Israel, and that he had exalted his kingdom for his people Israel's sake.
2Sa 5:13 And David took him more concubines and wives out of Jerusalem, after he was come from Hebron: and there were yet sons and daughters born to David.
2Sa 5:14 And these be the names of those that were born unto him in Jerusalem; Shammua, and Shobab, and Nathan, and Solomon,
2Sa 5:15 Ibhar also, and Elishua, and Nepheg, and Japhia,
2Sa 5:16 And Elishama, and Eliada, and Eliphalet.
2Sa 5:17 But when the Philistines heard that they had anointed David king over Israel, all the Philistines came up to seek David; and David heard of it, and went down to the hold.
2Sa 5:18 The Philistines also came and spread themselves in the valley of Rephaim.
2Sa 5:19 And David inquired of the LORD, saying, Shall I go up to the Philistines? wilt thou deliver them into mine hand? And the LORD said unto David, Go up: for I will doubtless

Filisterne ind i din hånd.

[2Sa 5:20 DK-KJV] Og David kom til Baal-perazim, og David slog dem der, og sagde, HERREN er brudt ud over mine fjendre foran mig, som når vandmasserne fosser frem. Derfor kaldte han navnet på det sted Baal-perazim. ***Betyder= god of divisions***
[2Sa 5:21 DK-KJV] Og der efterlod de deres figurer, og David og hans mænd begravede dem.
[2Sa 5:22 DK-KJV] Og Filisterne kom op endnu en gang, og og spredte sig udover Rephaimdalen.
[2Sa 5:23 DK-KJV] Og da David spurgte HERREN, sagde han, Du skal ikke gå op; men omslut dem bagfra, og kom over dem over imod morbærtræerne.
[2Sa 5:24 DK-KJV] Og lad det ske, når du hører lyden af en bevægelse i toppen af morbærtræerne, at så skal du gøre dig klar: for da skal HERREN gå ud foran dig, for at slå Filisternes hær.
[2Sa 5:25 DK-KJV] Og David gjorde sådant, som HERREN befalede ham; og slog Filisterne fra Gaba indtil du kommer til Gazer.

deliver the Philistines into thine hand.

2Sa 5:20 And David came to Baal-perazim, and David smote them there, and said, The LORD hath broken forth upon mine enemies before me, as the breach of waters. Therefore he called the name of that place Baal-perazim.
2Sa 5:21 And there they left their images, and David and his men burned them.
2Sa 5:22 And the Philistines came up yet again, and spread themselves in the valley of Rephaim.
2Sa 5:23 And when David inquired of the LORD, he said, Thou shalt not go up; but fetch a compass behind them, and come upon them over against the mulberry trees.
2Sa 5:24 And let it be, when thou hearest the sound of a going in the tops of the mulberry trees, that then thou shalt bestir thyself: for then shall the LORD go out before thee, to smite the host of the Philistines.
2Sa 5:25 And David did so, as the LORD had commanded him; and smote the Philistines from Geba until thou come to Gazer.

2 Samuels bog Kapitel 6 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 6:1 DK-KJV] Igen, forsamlede David alle de udvalgt mænd i Israel, 30.000.
[2Sa 6:2 DK-KJV] Og David rejste sig, og gik med hele folket der var hos ham fra Baale i Judah, for at bringe Guds ark op derfra, hvis navn er kaldt via navnet på hærskarers HERRE der bor mellem keruberne.

[2Sa 6:3 DK-KJV] Og de satte Guds ark på en ny vogn, og bragte den ud af Abinadabs hus der var i Gibeah: og Uzzah og Ahio, sønnerne af Abinadab, kørte den nye vogn.

[2Sa 6:4 DK-KJV] Og de bragte den ud af Abinadabs hus som var i Gibeah, ved at ledsage Guds ark: og Ahio gik foran arken.
[2Sa 6:5 DK-KJV] Og David og hele Israels hus spillede foran HERREN på alle former for instrumenter lavet af grantræ, ja på harper, og på psalter, og på tamburiner, og på kornetter, og på cymbaler.
[2Sa 6:6 DK-KJV] Og da de kom til Nachons tærskegulv, strak Uzzah sin hånd frem mod Guds ark, og greb fat i den; for okserne rystede den.
[2Sa 6:7 DK-KJV] Og HERRENs vrede var antændt imod Uzzah; og der slog Gud ham for hans fejl; og der døde han ved Guds ark.
[2Sa 6:8 DK-KJV] Og David var utilfreds, fordi HERREN havde brudt udover Uzzah: og han kaldte navnet på det sted Perez-uzzah indtil denne dag.
[2Sa 6:9 DK-KJV] Og David var bange for HERREN den dag, og sagde, Hvordan skal HERRENs ark komme til mig?
[2Sa 6:10 DK-KJV] Sådant ville David ikke flytte HERRENs ark over til sig ind i Davids by: men David bar den til side ind i huset til Obed-edom Gittiten.
[2Sa 6:11 DK-KJV] Og HERRENs ark forblev i huset til Obed-edom Gittiten i 3 måneder: og HERREN velsignede Obed-edom, og hele hans hushold.
[2Sa 6:12 DK-KJV] Og det var fortalt kong David, og sagt, HERREN har velsignet Obed-edoms hus, og alt det han har, på grund af Guds ark. Sådant gik David og bragte Guds ark op fra Obed-edoms hus ind i Davids by med

2Sa 6:1 Again, David gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.
2Sa 6:2 And David arose, and went with all the people that were with him from Baale of Judah, to bring up from thence the ark of God, whose name is called by the name of the LORD of hosts that dwelleth between the cherubims.
2Sa 6:3 And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in Gibeah: and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drave the new cart.
2Sa 6:4 And they brought it out of the house of Abinadab which was at Gibeah, accompanying the ark of God: and Ahio went before the ark.
2Sa 6:5 And David and all the house of Israel played before the LORD on all manner of instruments made of fir wood, even on harps, and on psalteries, and on timbrels, and on cornets, and on cymbals.
2Sa 6:6 And when they came to Nachon's threshingfloor, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it; for the oxen shook it.
2Sa 6:7 And the anger of the LORD was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error; and there he died by the ark of God.
2Sa 6:8 And David was displeased, because the LORD had made a breach upon Uzzah: and he called the name of the place Perez-uzzah to this day.
2Sa 6:9 And David was afraid of the LORD that day, and said, How shall the ark of the LORD come to me?
2Sa 6:10 So David would not remove the ark of the LORD unto him into the city of David: but David carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.
2Sa 6:11 And the ark of the LORD continued in the house of Obed-edom the Gittite three months: and the LORD blessed Obed-edom, and all his household.
2Sa 6:12 And it was told king David, saying, The LORD hath blessed the house of Obed-edom, and all that pertaineth unto him, because of the ark of God. So David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of

glæde.
David with gladness.

[2Sa 6:13 DK-KJV] Og det var sådant, at da de der bar HERRENs ark havde gået 6 skridt, ofrede han okser og fedekalve.
2Sa 6:13 And it was so, that when they that bare the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed oxen and fatlings.

[2Sa 6:14 DK-KJV] Og David dansede foran HERREN med hele sin styrke; og David var omsluttet med en linned efod.
2Sa 6:14 And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.

[2Sa 6:15 DK-KJV] Sådant bragte David og hele Israels hus råbende HERRENs ark op, og med lyden fra trompeten.
2Sa 6:15 So David and all the house of Israel brought up the ark of the LORD with shouting, and with the sound of the trumpet.

[2Sa 6:16 DK-KJV] Og som HERRENs ark kom ind i Davids by, kiggede Michal Sauls datter gennem et vindue, og så kong David hoppende og dansende foran HERREN; og hun foragtede ham i sit hjerte.
2Sa 6:16 And as the ark of the LORD came into the city of David, Michal Saul's daughter looked through a window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

[2Sa 6:17 DK-KJV] Og de bragte HERRENs ark ind, og satte den på sit sted, i midten af tabernaklet som David havde slået op til den: og David tilbød brændoffergaver og fredsoffergaver foran HERREN.
2Sa 6:17 And they brought in the ark of the LORD, and set it in his place, in the midst of the tabernacle that David had pitched for it: and David offered burnt offerings and peace offerings before the LORD.

[2Sa 6:18 DK-KJV] Og så snart som David havde gjort ende på brændoffergaverne og fredsoffergaverne, velsignede han folket i navnet til hærskarers HERRE.
2Sa 6:18 And as soon as David had made an end of offering burnt offerings and peace offerings, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.

[2Sa 6:19 DK-KJV] Og han uddelte blandt hele folket, ja blandt hele folkemængden i Israel, så vel til kvinder som mænd, til enhver en brødkage, og et godt stykke med kød, og en flaske vin. Sådant rejste hele folket hver og en tilbage til sit hus.
2Sa 6:19 And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, as well to the women as men, to every one a cake of bread, and a good piece of flesh, and a flagon of wine. So all the people departed every one to his house.

[2Sa 6:20 DK-KJV] Da returnerede David for at velsigne sit eget hushold. Og Michal datteren til Saul kom ud for at møde David, og sagde, Hvor herlig var Israels konge i dag, som i dag blottede sig foran sine tjeners tjenestepigers øjne, som en af de letsindige fyrre skamfuldt blotter sig!
2Sa 6:20 Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said, How glorious was the king of Israel to day, who uncovered himself to day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!

[2Sa 6:21 DK-KJV] Og David sagde til Michal, Det var foran HERREN, som udvalgte mig foran din far, og foran hele hans hus, for at gøre mig til leder over HERRENs folk, over Israel: derfor vil jeg spille foran HERREN.
2Sa 6:21 And David said unto Michal, It was before the LORD, which chose me before thy father, and before all his house, to appoint me ruler over the people of the LORD, over Israel: therefore will I play before the LORD.

[2Sa 6:22 DK-KJV] Og jeg vil endnu være mere modbydelig end dette, og vil være ussel i mine egne øjne: og vedrørende tjenestepigerne som du har talt om, af dem skal jeg æres.
2Sa 6:22 And I will yet be more vile than thus, and will be base in mine own sight: and of the maidservants which thou hast spoken of, of them shall I be had in honour.

[2Sa 6:23 DK-KJV] Derfor havde Michal datteren til Saul intet barn indtil dagen for hendes død.
2Sa 6:23 Therefore Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.

2 Samuels bog Kapitel 7 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 7:1 DK-KJV] Og det skete, da kongen sad i hans hus, og HERREN havde givet ham hvile rundt om fra hans fjender;
2Sa 7:1 And it came to pass, when the king sat in his house, and the LORD had given him rest round about from all his enemies;

[2Sa 7:2 DK-KJV] At kongen sagde til profeten Nathan, Se nu, jeg bor i et hus af cedertræ, men Guds ark bor indebag gardiner.
2Sa 7:2 That the king said unto Nathan the prophet, See now, I dwell in an house of cedar, but the ark of God dwelleth within curtains.

[2Sa 7:3 DK-KJV] Og Nathan sagde til kongen, Gå, gør alt der er i dit hjerte; for HERREN er med dig.
2Sa 7:3 And Nathan said to the king, Go, do all that is in thine heart; for the LORD is with thee.

[2Sa 7:4 DK-KJV] Og det skete den nat, at HERRENs ord kom til Nathan, som siger,
2Sa 7:4 And it came to pass that night, that the word of the LORD came unto Nathan, saying,

[2Sa 7:5 DK-KJV] Gå og fortæl min tjener David, Dette siger HERREN, Skal du bygge mig et hus som jeg kan bo i?
2Sa 7:5 Go and tell my servant David, Thus saith the LORD, Shalt thou build me an house for me to dwell in?

[2Sa 7:6 DK-KJV] Eftersom jeg ikke har boet i noget hus siden den tid da jeg bragte Israels børn op ud af Egypten, lige til denne dag, men har vandret i et telt og i et tabernakel.
2Sa 7:6 Whereas I have not dwelt in any house since the time that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.

[2Sa 7:7 DK-KJV] I alle de steder hvori jeg har vandret med alle Israels børn talte jeg et ord med nogle af Israels stammer, som jeg befalede at gi' mad til mit folk Israel, ved at sige, Hvorfor byggede I ikke et hus til mig af cedertræ?
2Sa 7:7 In all the places wherein I have walked with all the children of Israel spake I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed my people Israel, saying, Why build ye not me an house of cedar?

[2Sa 7:8 DK-KJV] Nu skal du derfor sige sådant til min tjener David, Dette siger hærskarers HERREN, Jeg tog dig fra fårehytten, fra at følge fåret, til at være leder over mit folk, over Israel:
[2Sa 7:9 DK-KJV] Og jeg var med dig hvorendsomhelst du gik hen, og har fjernet alle dine fjender ud fra dit synsfelt, og har lavet dig et stort navn, ligesom navnet på de store mænd der er i jorden.
[2Sa 7:10 DK-KJV] Desuden har jeg udvalgt et sted til mit folk Israel, og vil plante dem, så de må bo i deres eget sted, og ikke flytte mere; ondskabens børn skal heller ikke plage dem mere, som før i tiden, **"Se - 2Sa 7:10 - 1Kr 17:9 - "**
[2Sa 7:11 DK-KJV] Og som siden den tid hvor jeg befalede dommere til at være over mit folk Israel, og har fået dig til at hvile fra dine fjender. Fortæller HERREN dig også at han vil lave dig et hus.
[2Sa 7:12 DK-KJV] Og når dine dage er opfyldt, og du skal sove hos dine fædre, vil jeg sætte din sæd op efter dig, som skal udgå fra dit eget indre, og jeg vil etablere hans kongerige.
[2Sa 7:13 DK-KJV] Han skal bygge et hus til mit navn, og jeg vil grundfæste tronen for hans kongerige for evigt.
[2Sa 7:14 DK-KJV] Jeg vil være hans far, og han skal være min søn. Hvis han begår fejltrin, vil jeg irettesætte ham med menneskets stav, og med menneskebørnenes piskeslag.
[2Sa 7:15 DK-KJV] Men min barmhjertighed skal ikke forlade ham, som jeg tog den væk fra Saul, som jeg fjernede foran dig.
[2Sa 7:16 DK-KJV] Og dit hus og dit kongerige skal for evigt være etableret foran dig: din trone skal være etableret for evigt.
[2Sa 7:17 DK-KJV] I overensstemmelse med alle disse ord, og i overensstemmelse med hele denne vision, sådant talte Nathan til David.
[2Sa 7:18 DK-KJV] Da gik kong David ind, og sad foran HERREN, og han sagde, Hvem er jeg, Kæreste Herre GUD? og hvad er mit hus, som du har bragt mig indtil nu?
[2Sa 7:19 DK-KJV] Og dette var endnu en lille ting i dine øjne, Kæreste Herre GUD; men du har også talt om din tjeners hus langt frem i tiden. Og er dette menneskets måde, Kæreste Herre GUD?
[2Sa 7:20 DK-KJV] Og hvad mere kan David sige til dig? for du, Herre GUD, kender din tjener.
[2Sa 7:21 DK-KJV] For dit ords skyld, og efter dit eget hjerte, har du gjort alle disse store ting, for at få din tjener til at forstå dem.
[2Sa 7:22 DK-KJV] Derfor er du stor, Kæreste HERRE Gud: for der er ingen som dig, der er heller ikke nogen Gud foruden dig, i overensstemmelse med alt det vi har hørt med vore ører.

[2Sa 7:23 DK-KJV] Og hvilken nation på jorden er som dit folk, ja som Israel, hvem Gud gik for at forløse som et folk til sigselv, og for at lave sig et navn, og for at gøre store ting og forfærdelige for jer, for dit land, foran dit folk, som du forløste til dig fra Egypten, fra nationerne og deres guder?

[2Sa 7:24 DK-KJV] For du har bekræftet dit folk Israel til digselv at være et folk for dig for evigt: og du, HERRE, er blevet deres Gud.
[2Sa 7:25 DK-KJV] Og nu, Kæreste HERRE Gud, ordet som du har talt vedrørende din tjener, og vedrørende hans hus, etabler det for evigt, og gør som du har sagt.

2Sa 7:8 Now therefore so shalt thou say unto my servant David, Thus saith the LORD of hosts, I took thee from the sheepcote, from following the sheep, to be ruler over my people, over Israel:
2Sa 7:9 And I was with thee whithersoever thou wentest, and have cut off all thine enemies out of thy sight, and have made thee a great name, like unto the name of the great men that are in the earth.
2Sa 7:10 Moreover I will appoint a place for my people Israel, and will plant them, that they may dwell in a place of their own, and move no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as beforetime,
2Sa 7:11 And as since the time that I commanded judges to be over my people Israel, and have caused thee to rest from all thine enemies. Also the LORD telleth thee that he will make thee an house.

2Sa 7:12 And when thy days be fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, which shall proceed out of thy bowels, and I will establish his kingdom.
2Sa 7:13 He shall build an house for my name, and I will stablish the throne of his kingdom for ever.
2Sa 7:14 I will be his father, and he shall be my son. If he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men:

2Sa 7:15 But my mercy shall not depart away from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.
2Sa 7:16 And thine house and thy kingdom shall be established for ever before thee: thy throne shall be established for ever.

2Sa 7:17 According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David.
2Sa 7:18 Then went king David in, and sat before the LORD, and he said, Who am I, O Lord GOD? and what is my house, that thou hast brought me hitherto?
2Sa 7:19 And this was yet a small thing in thy sight, O Lord GOD; but thou hast spoken also of thy servant's house for a great while to come. And is this the manner of man, O Lord GOD?
2Sa 7:20 And what can David say more unto thee? for thou, Lord GOD, knowest thy servant.
2Sa 7:21 For thy word's sake, and according to thine own heart, hast thou done all these great things, to make thy servant know them.

2Sa 7:22 Wherefore thou art great, O LORD God: for there is none like thee, neither is there any God beside thee, according to all that we have heard with our ears.
2Sa 7:23 And what one nation in the earth is like thy people, even like Israel, whom God went to redeem for a people to himself, and to make him a name, and to do for you great things and terrible, for thy land, before thy people, which thou redeemedst to thee from Egypt, from the nations and their gods?
2Sa 7:24 For thou hast confirmed to thyself thy people Israel to be a people unto thee for ever: and thou, LORD, art become their God.
2Sa 7:25 And now, O LORD God, the word that thou hast spoken concerning thy servant, and concerning his house, establish it for ever, and do as thou hast said.

[2Sa 7:26 DK-KJV] Og lad dit navn bli' ophøjet for evigt, ved at sige, Hærskarers HERRE er Gud over Israel: lad huset til din tjener David være etableret foran dig.
2Sa 7:26 And let thy name be magnified for ever, saying, The LORD of hosts is the God over Israel: and let the house of thy servant David be established before thee.
[2Sa 7:27 DK-KJV] For du, Kæreste hærskarers HERRE, Israels Gud, har afsløret for din tjener, ved at sige, Jeg vil bygge dig et hus: derfor har din tjener fundet i sit hjerte at bede denne bøn til dig.
2Sa 7:27 For thou, O LORD of hosts, God of Israel, hast revealed to thy servant, saying, I will build thee an house: therefore hath thy servant found in his heart to pray this prayer unto thee.
[2Sa 7:28 DK-KJV] Og nu, Kæreste Herre GUD, du er den Gud, og dine ord er sande, og du har lovet denne godhed til din tjener:
2Sa 7:28 And now, O Lord GOD, thou art that God, and thy words be true, and thou hast promised this goodness unto thy servant:
[2Sa 7:29 DK-KJV] Lad det nu derfor behage dig at velsigne din tjeners hus, så det må fortsætte foran dig for evigt: for du, Kæreste HERRE GUD, har talt det: og med din velsignelse lad din tjeners hus være velsignet for evigt.
2Sa 7:29 Therefore now let it please thee to bless the house of thy servant, that it may continue for ever before thee: for thou, O Lord GOD, hast spoken it: and with thy blessing let the house of thy servant be blessed for ever.

2 Samuels bog Kapitel 8 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 8:1 DK-KJV] Og efter dette skete det, at David slog Filisterne, og underkastede dem: og David tog Metheg-ammah ud af Filisternes hånd.
2Sa 8:1 And after this it came to pass, that David smote the Philistines, and subdued them: and David took Metheg-ammah out of the hand of the Philistines.

[2Sa 8:2 DK-KJV] Og han slog Moab, og målet dem med en snor, ved at kaste dem ned mod jorden; ja med 2 snore målte han for at aflive, og med 1 hel snor for at holde i live. Og sådant blev Moabiterne Davids tjenere, og bragte gaver.
2Sa 8:2 And he smote Moab, and measured them with a line, casting them down to the ground; even with two lines measured he to put to death, and with one full line to keep alive. And so the Moabites became David's servants, and brought gifts.

[2Sa 8:3 DK-KJV] David slog også Hadadezer, sønnen til Rehob, konge i Zobah, som han gik for at gevinde hans grænse ved Eufratfloden.
2Sa 8:3 David smote also Hadadezer, the son of Rehob, king of Zobah, as he went to recover his border at the river Euphrates.
[2Sa 8:4 DK-KJV] Og David tog 1.000 stridsvogne fra ham, og 700 ryttere, og 20.000 soldater: og David hasebeskar alle stridsvognshestene, men lod 100 være tilbage som stridsvognsheste.
2Sa 8:4 And David took from him a thousand chariots, and seven hundred horsemen, and twenty thousand footmen: and David houghed all the chariot horses, but reserved of them for an hundred chariots.
[2Sa 8:5 DK-KJV] Og da Syrene fra Damaskus kom for at hjælpe kong Hadadezer fra Zobah, slog David 22.000 af de Syriske mænd.
2Sa 8:5 And when the Syrians of Damascus came to succour Hadadezer king of Zobah, David slew of the Syrians two and twenty thousand men.

[2Sa 8:6 DK-KJV] Derefter udstationerede David garnisoner i Syriens Damaskus: Og Syrene blev Davids tjenere, og bragte gaver. Og HERREN bevarede David hvorendsomhelst han gik.
2Sa 8:6 Then David put garrisons in Syria of Damascus: and the Syrians became servants to David, and brought gifts. And the LORD preserved David whithersoever he went.
[2Sa 8:7 DK-KJV] Og David tog guldskjoldene der var på Hadadezers tjenere, og bragte dem til Jesusalem.
2Sa 8:7 And David took the shields of gold that were on the servants of Hadadezer, and brought them to Jerusalem.
[2Sa 8:8 DK-KJV] Og fra Betah, og fra Berothai, byer i Hadadezer, tog kong David rigtig meget messing.
2Sa 8:8 And from Betah, and from Berothai, cities of Hadadezer, king David took exceeding much brass.
[2Sa 8:9 DK-KJV] Da Toi konge i Hamath hørte at David havde slået hele hæren i Hadadezer,
2Sa 8:9 When Toi king of Hamath heard that David had smitten all the host of Hadadezer,
[2Sa 8:10 DK-KJV] Da sendte Toi sin søn Joram til kong David, for at hylde ham, og for at velsigne ham, fordi han havde kæmpet imod Hadadezer, og slået ham: for Hadadezer havde krige mod Toi. Og tog sølvkar, og guldkar, og messingkar med sig:
2Sa 8:10 Then Toi sent Joram his son unto king David, to salute him, and to bless him, because he had fought against Hadadezer, and smitten him: for Hadadezer had wars with Toi. And Joram brought with him vessels of silver, and vessels of gold, and vessels of brass:
[2Sa 8:11 DK-KJV] Også disse indviede kong David til HERREN, sammen med sølvet og guldet som han havde indviet fra alle de nationer som han havde underkastet;
2Sa 8:11 Which also king David did dedicate unto the LORD, with the silver and gold that he had dedicated of all nations which he subdued;
[2Sa 8:12 DK-KJV] Fra Syrien, og fra Moab, og fra børnene i Ammon, og fra Filisterne, og fra Amalek, og fra byttet fra Hadadezer, søn til Rehob, konge i Zobah.
2Sa 8:12 Of Syria, and of Moab, and of the children of Ammon, and of the Philistines, and of Amalek, and of the spoil of Hadadezer, son of Rehob, king of Zobah.

[2Sa 8:13 DK-KJV] Og David fik sig et navn da han returnerede fra at ha' slået 18.000 Syrere i saltdalen.
2Sa 8:13 And David gat him a name when he returned from smiting of the Syrians in the valley of salt, being eighteen thousand men.
[2Sa 8:14 DK-KJV] Og han indsatte garnisioner i Edom; udover hele Edom indsatte han garnisioner, og alle de i Edom blev Davids tjenere. Og HERREN bevarede David hvorendsomhelst han gik.
2Sa 8:14 And he put garrisons in Edom; throughout all Edom put he garrisons, and all they of Edom became David's servants. And the LORD preserved David whithersoever he went.

[2Sa 8:15 DK-KJV] Og David regerede over hele Israel; Og David udøvede dom og retfærdighed over for hele sit folk.
[2Sa 8:16 DK-KJV] Og Joab sønnen til Zeruiah var over hæren; og Jehoshaphat sønnen til Ahilud var notar;
[2Sa 8:17 DK-KJV] Og Zadok sønnen til Ahitub, og Ahimelech sønnen til Abiathar, var præsterne; og Seraiah var den skriftkloge;
[2Sa 8:18 DK-KJV] Og Benaiah sønnen til Jehoiada var over både Cherethiterne and the Pelethiterne; og Davids sønner var ledende chefer.

2Sa 8:15 And David reigned over all Israel; and David executed judgment and justice unto all his people.
2Sa 8:16 And Joab the son of Zeruiah was over the host; and Jehoshaphat the son of Ahilud was recorder;

2Sa 8:17 And Zadok the son of Ahitub, and Ahimelech the son of Abiathar, were the priests; and Seraiah was the scribe;
2Sa 8:18 And Benaiah the son of Jehoiada was over both the Cherethites and the Pelethites; and David's sons were chief rulers.

2 Samuels bog Kapitel 9 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 9:1 DK-KJV] Og David sagde, Er der stadig nogen tilbage fra Sauls hus, som jeg for Jonatans skyld må være venlig imod?
[2Sa 9:2 DK-KJV] Og der var en tjener fra Sauls hus hvis navn var Ziba. Og da de havde kaldt ham hentil David, sagde kongen til ham, Er du Ziba? Og han svarede: Han er din tjener.
[2Sa 9:3 DK-KJV] Og kongen sagde, Er der stadig ikke nogen tilbage fra Sauls hus, som jeg kan vise Guds venlighed? Og Ziba sagde til kongen, Jonathan har stadig en søn, som er lam i sine fødder.
[2Sa 9:4 DK-KJV] Og kongen sagde til ham, Hvor er han? Og Ziba sagde til kongen: Læg mærke til, han er i Machirs hus, Ammiels søn, i Lo-debar.
[2Sa 9:5 DK-KJV] Derefter sendte kong David bud efter ham og hentede ham fra Machirs hus, Ammiels søn, fra Lo-debar.
[2Sa 9:6 DK-KJV] Nu da Mephibosheth, Jonathans søn, Sauls søn, var kommet til David, faldt han på hans ansigt, og udviste ærbødighed. Og David sagde, Mephibosheth. Og han svarede, Læg mærke til din tjener!
[2Sa 9:7 DK-KJV] Og David sagde til ham, Frygt ikke: for jeg vil helt sikkert vise dig venlighed for din fars Jonathan skyld, og jeg vil genoprette al jorden der tilhørte din far Saul; og du skal vedvarende spise brød ved mit bord.
[2Sa 9:8 DK-KJV] Og han bøjede sig, og sagde, Hvad er din tjener, at du skulle se på en sådan død hund som jeg er?
[2Sa 9:9 DK-KJV] Derefter kaldte kongen på Ziba, Sauls tjener, og sagde til ham, Jeg har givet din mesters søn alt hvad der tilhørte Saul og hele hans hus.
[2Sa 9:10 DK-KJV] Du, og dine sønner, og dine tjenere, skal derfor dyrke jorden for ham, og du skal bringe afgrøderne ind, så din mesters søn må ha' mad at spise: men Mephibosheth din mesters søn skal altid spise brød ved mit bord. Nu havde Ziba 15 sønner og 20 tjenere.
[2Sa 9:11 DK-KJV] Da sagde Ziba til kongen, efter alt det min herre kongen har befalet hans tjener, sådant skal din tjener gøre. Angående Mephibosheth, sagde kongen, han skal spise ved mit bord, som en af kongens sønner.
[2Sa 9:12 DK-KJV] Og Mephibosheth havde en ung søn, hvis navn var Micha. Og alle der boede i Zibas hus, var tjenere for Mephibosheth.
[2Sa 9:13 DK-KJV] Sådant boede Mephibosheth i Jerusalem: for han spiste vedevarende ved kongens bord; og var lam i begge sine fødder.

2Sa 9:1 And David said, Is there yet any that is left of the house of Saul, that I may shew him kindness for Jonathan's sake?
2Sa 9:2 And there was of the house of Saul a servant whose name was Ziba. And when they had called him unto David, the king said unto him, Art thou Ziba? And he said, Thy servant is he.
2Sa 9:3 And the king said, Is there not yet any of the house of Saul, that I may shew the kindness of God unto him? And Ziba said unto the king, Jonathan hath yet a son, which is lame on his feet.
2Sa 9:4 And the king said unto him, Where is he? And Ziba said unto the king, Behold, he is in the house of Machir, the son of Ammiel, in Lo-debar.
2Sa 9:5 Then king David sent, and fetched him out of the house of Machir, the son of Ammiel, from Lo-debar.
2Sa 9:6 Now when Mephibosheth, the son of Jonathan, the son of Saul, was come unto David, he fell on his face, and did reverence. And David said, Mephibosheth. And he answered, Behold thy servant!
2Sa 9:7 And David said unto him, Fear not: for I will surely shew thee kindness for Jonathan thy father's sake, and will restore thee all the land of Saul thy father; and thou shalt eat bread at my table continually.
2Sa 9:8 And he bowed himself, and said, What is thy servant, that thou shouldest look upon such a dead dog as I am?
2Sa 9:9 Then the king called to Ziba, Saul's servant, and said unto him, I have given unto thy master's son all that pertained to Saul and to all his house.
2Sa 9:10 Thou therefore, and thy sons, and thy servants, shall till the land for him, and thou shalt bring in the fruits, that thy master's son may have food to eat: but Mephibosheth thy master's son shall eat bread alway at my table. Now Ziba had fifteen sons and twenty servants.
2Sa 9:11 Then said Ziba unto the king, According to all that my lord the king hath commanded his servant, so shall thy servant do. As for Mephibosheth, said the king, he shall eat at my table, as one of the king's sons.
2Sa 9:12 And Mephibosheth had a young son, whose name was Micha. And all that dwelt in the house of Ziba were servants unto Mephibosheth.

2Sa 9:13 So Mephibosheth dwelt in Jerusalem: for he did eat continually at the king's table; and was lame on both his feet.

2 Samuels bog Kapitel 10 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 10:1 DK-KJV] Og det skete efter dette, at Ammons børns konge døde, og hans søn Hanun regerede i hans sted.
[2Sa 10:2 DK-KJV] Da sagde David, Jeg vil vise venlighed mod Hanun sønnen til Nahash, som hans far viste venlighed mod mig. Og David sendte bud for at trøste ham angående hans far via sine tjeneres hånd. Og Davids tjenere kom ind i Ammons børns land.
[2Sa 10:3 DK-KJV] Og Ammons børns prinser sagde til deres herre Hanun, Tænker du virkelig at David ærer din far, eftersom han har sendt trøstere til dig? har David ikke snarere sendt sine tjenere til dig, for at undersøge byen, og for at udspionere, og for at omstyrte den?
[2Sa 10:4 DK-KJV] Derfor tog Hanun Davids tjenere, og han barberede den ene halvdel af deres skæg af, og skar deres beklædningsgenstande midt over, ja helt ned til deres balder, og sendte dem afsted.
[2Sa 10:5 DK-KJV] Da de fortalte det til David, sendte han bud for at møde dem, fordi mændene skammede sig rigtig meget: og kongen sagde, Vent i Jeriko indtil jeres skæg er groet tilbage, og vend så tilbage.

[2Sa 10:6 DK-KJV] Og da Ammons børn så at de stank foran David, sendte Ammons børn bud og hyrede Syrerne fra Bet-rehob, og Syrerne fra Zoba, 20.000 soldater, og fra kong Maacah 1.000 mænd, og fra Ish-tob 12.000 mænd.
[2Sa 10:7 DK-KJV] Og da David hørte om det, sendte han Joab, og hele hæren med de mægtige mænd.

[2Sa 10:8 DK-KJV] Og Ammons børn kom ud, og og stillede op til kamp ved portindgangen: og Syrerne fra Zoba, og fra Rehob, og Ish-tob, og Maacah, var for sig selv på marken.
[2Sa 10:9 DK-KJV] Da Joab så at kampfronten var imod ham både for og bagfra, valgte han af alle de udvalgte mænd i Israel, og satte dem op til kamp imod Syrerne:
[2Sa 10:10 DK-KJV] Og resten af folket overgav han ind i sin bror Abishais hånd, så han kunne stille dem op til kamp imod Ammons børn.
[2Sa 10:11 DK-KJV] Og han sagde, Hvis Syrerne er for stærke for mig, da skal du hjælpe mig: men hvis Ammons børn er for stærke for dig, da vil jeg komme og hjælpe dig.
[2Sa 10:12 DK-KJV] Vær af godt mod, og lad os handle som modige mænd for vort folk, og for vor Guds byer: og HERREN gør det som virker godt for ham.
[2Sa 10:13 DK-KJV] Og Joab nærmede sig, og de folk der var hos ham, til kampen imod Syrerne: og de flygtede foran ham.
[2Sa 10:14 DK-KJV] Og da Ammons børn så at Syrerne var flygtet, da flygtede de også foran Abishai, og gik ind i byen. Sådant vendte Joab tilbage fra Ammons børn, og kom til Jerusalem.
[2Sa 10:15 DK-KJV] Og da Syrerne så at de var slået foran Israel, forsamlede de sig.
[2Sa 10:16 DK-KJV] Og Hadarezer sendte bud, og førte Syrerne ud der var på den anden side af floden: og de kom til Helam; og Shobach kaptajnen for Hadarezers hær gik foran dem.
[2Sa 10:17 DK-KJV] Og da David fik det at vide, forsamlede han hele Israel, og passerede over Jordanfloden, og kom til Helam. Og Syrerne stillede sig op til kamp imod David, og kæmpede mod ham.
[2Sa 10:18 DK-KJV] Og Syrerne flygtede foran Israel; og David dræbte mændene fra Syrernes 700 stridsvogne, og 40.000 ryttere, og slog Shobach kaptajnen for deres hær,

2Sa 10:1 And it came to pass after this, that the king of the children of Ammon died, and Hanun his son reigned in his stead.
2Sa 10:2 Then said David, I will shew kindness unto Hanun the son of Nahash, as his father shewed kindness unto me. And David sent to comfort him by the hand of his servants for his father. And David's servants came into the land of the children of Ammon.
2Sa 10:3 And the princes of the children of Ammon said unto Hanun their lord, Thinkest thou that David doth honour thy father, that he hath sent comforters unto thee? hath not David rather sent his servants unto thee, to search the city, and to spy it out, and to overthrow it?
2Sa 10:4 Wherefore Hanun took David's servants, and shaved off the one half of their beards, and cut off their garments in the middle, even to their buttocks, and sent them away.

2Sa 10:5 When they told it unto David, he sent to meet them, because the men were greatly ashamed: and the king said, Tarry at Jericho until your beards be grown, and then return.
2Sa 10:6 And when the children of Ammon saw that they stank before David, the children of Ammon sent and hired the Syrians of Beth-rehob, and the Syrians of Zoba, twenty thousand footmen, and of king Maacah a thousand men, and of Ish-tob twelve thousand men.
2Sa 10:7 And when David heard of it, he sent Joab, and all the host of the mighty men.
2Sa 10:8 And the children of Ammon came out, and put the battle in array at the entering in of the gate: and the Syrians of Zoba, and of Rehob, and Ish-tob, and Maacah, were by themselves in the field.
2Sa 10:9 When Joab saw that the front of the battle was against him before and behind, he chose of all the choice men of Israel, and put them in array against the Syrians:
2Sa 10:10 And the rest of the people he delivered into the hand of Abishai his brother, that he might put them in array against the children of Ammon.
2Sa 10:11 And he said, If the Syrians be too strong for me, then thou shalt help me: but if the children of Ammon be too strong for thee, then I will come and help thee.
2Sa 10:12 Be of good courage, and let us play the men for our people, and for the cities of our God: and the LORD do that which seemeth him good.
2Sa 10:13 And Joab drew nigh, and the people that were with him, unto the battle against the Syrians: and they fled before him.
2Sa 10:14 And when the children of Ammon saw that the Syrians were fled, then fled they also before Abishai, and entered into the city. So Joab returned from the children of Ammon, and came to Jerusalem.
2Sa 10:15 And when the Syrians saw that they were smitten before Israel, they gathered themselves together.
2Sa 10:16 And Hadarezer sent, and brought out the Syrians that were beyond the river: and they came to Helam; and Shobach the captain of the host of Hadarezer went before them.
2Sa 10:17 And when it was told David, he gathered all Israel together, and passed over Jordan, and came to Helam. And the Syrians set themselves in array against David, and fought with him.
2Sa 10:18 And the Syrians fled before Israel; and David slew the men of seven hundred chariots of the Syrians, and forty thousand horsemen, and smote Shobach the captain of their

som døde der.

[2Sa 10:19 DK-KJV] Og da alle kongerne der var tjenere til Hadarezer så at de var slået foran Israel, indgik de fred med Israel, og tjente dem. Sådant frygtede Syrerne for at hjælpe Ammons børn mere.

host, who died there.

2Sa 10:19 And when all the kings that were servants to Hadarezer saw that they were smitten before Israel, they made peace with Israel, and served them. So the Syrians feared to help the children of Ammon any more.

2 Samuels bog Kapitel 11 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 11:1 DK-KJV] Og det skete, efter det år var omme, på den tid hvor kongerne drager ud i krig, at David udsendte Joab, og hans tjenere hos ham, og hele Israel. og de destruerede Ammons børn, og belejrede Rabbah. Men David blev tilbage i Jerusalem.
[2Sa 11:2 DK-KJV] Og det skete i en aftenstund, at David rejste sig fra sin seng, og gik på kongehustaget: og fra taget så han en kvinde der vaskede sig; og kvinden var meget smuk at se på.
[2Sa 11:3 DK-KJV] Og David sendte bud og spurgte efter kvinden. Og én sagde, Er dette ikke Bath-sheba, datter til Eliam, hustruen til Hittiten Uriah?

[2Sa 11:4 DK-KJV] Og David sendte budbringere, og tog hende; og hun kom ind til ham, og han lå med hende; for hun var renset fra sin urenhed: og hun returnerede til sit hus.
[2Sa 11:5 DK-KJV] Og kvinden undfangede, og sendte bud til David, og sagde, Jeg er med barn.
[2Sa 11:6 DK-KJV] Og David sendte bud til Joab, og sagde, Send mig Hittiten Uriah. Og Joab sendte Uriah til David.
[2Sa 11:7 DK-KJV] Og da Uriah var kommet hentil ham, udspurgte David ham om hvordan det gik med Joab, hvordan det stod til med folket, og hvordan det skred frem med krigen.

[2Sa 11:8 DK-KJV] Og David sagde til Uriah, Gå ned til dit hus, og vask dine fødder. Og Uriah forlod kongens hus, og der fulgte ham en portion med mad fra kongen.
[2Sa 11:9 DK-KJV] Men Uriah sov ved kongehusdøren med alle hans herres tjenestefolk, og gik ikke ned til sit eget hus.

[2Sa 11:10 DK-KJV] Og da de havde fortalt David det, og sagt, Uriah gik ikke ned til sit hus, sagde David til Uriah, Kom du ikke fra din rejse? Hvorfor gik du da ikke ned til dit hus?
[2Sa 11:11 DK-KJV] Og Uriah sagde til David, Arken, og Israel, og Judah, bor i telte; og min herre Joab, og min herres tjenere, er lejret udepå de åbne marker; Skal jeg da gå ind i mit hus, for at spise og for at drikke, og for at ligge med min hustru? som du lever, og som din sjæl lever, vil jeg ikke gøre denne ting.
[2Sa 11:12 DK-KJV] Og David sagde til Uriah, Bliv også her i dag, og i morgen vil jeg la' dig rejse. Sådant opholdt Uriah sig i Jerusalem den dag, og næste dag.
[2Sa 11:13 DK-KJV] Og da David havde indkaldt ham, spiste og drak han foran ham; og han gjorde ham fuld: og om aftenen gik han ud for at ligge på sin seng sammen med hans herres tjenere, men han gik ikke ned til sit hus.
[2Sa 11:14 DK-KJV] Og det skete om morgenen, at David skrev et brev til Joab, og sendte det via Uriahs hånd.
[2Sa 11:15 DK-KJV] Og han skrev i brevet, og sagde, Sæt I Uriah længst fremme i det hedeste slag, og træk I jer så tilbage fra ham, så han må bli' slået, og dø.
[2Sa 11:16 DK-KJV] Og det skete, da Joab observerede byen, at han tildelte Uriah en plads hvor han vidste at der var tapre

2Sa 11:1 And it came to pass, after the year was expired, at the time when kings go forth to battle, that David sent Joab, and his servants with him, and all Israel; and they destroyed the children of Ammon, and besieged Rabbah. But David tarried still at Jerusalem.
2Sa 11:2 And it came to pass in an eveningtide, that David arose from off his bed, and walked upon the roof of the king's house: and from the roof he saw a woman washing herself; and the woman was very beautiful to look upon.
2Sa 11:3 And David sent and inquired after the woman. And one said, Is not this Bath-sheba, the daughter of Eliam, the wife of Uriah the Hittite?
2Sa 11:4 And David sent messengers, and took her; and she came in unto him, and he lay with her; for she was purified from her uncleanness: and she returned unto her house.
2Sa 11:5 And the woman conceived, and sent and told David, and said, I am with child.
2Sa 11:6 And David sent to Joab, saying, Send me Uriah the Hittite. And Joab sent Uriah to David.
2Sa 11:7 And when Uriah was come unto him, David demanded of him how Joab did, and how the people did, and how the war prospered.
2Sa 11:8 And David said to Uriah, Go down to thy house, and wash thy feet. And Uriah departed out of the king's house, and there followed him a mess of meat from the king.
2Sa 11:9 But Uriah slept at the door of the king's house with all the servants of his lord, and went not down to his house.
2Sa 11:10 And when they had told David, saying, Uriah went not down unto his house, David said unto Uriah, Camest thou not from thy journey? why then didst thou not go down unto thine house?
2Sa 11:11 And Uriah said unto David, The ark, and Israel, and Judah, abide in tents; and my lord Joab, and the servants of my lord, are encamped in the open fields; shall I then go into mine house, to eat and to drink, and to lie with my wife? as thou livest, and as thy soul liveth, I will not do this thing.
2Sa 11:12 And David said to Uriah, Tarry here to day also, and to morrow I will let thee depart. So Uriah abode in Jerusalem that day, and the morrow.
2Sa 11:13 And when David had called him, he did eat and drink before him; and he made him drunk: and at even he went out to lie on his bed with the servants of his lord, but went not down to his house.
2Sa 11:14 And it came to pass in the morning, that David wrote a letter to Joab, and sent it by the hand of Uriah.
2Sa 11:15 And he wrote in the letter, saying, Set ye Uriah in the forefront of the hottest battle, and retire ye from him, that he may be smitten, and die.
2Sa 11:16 And it came to pass, when Joab observed the city, that he assigned Uriah unto a place where he knew

mænd.

that valiant men were.

[2Sa 11:17 DK-KJV] Og mændene fra byen gik ud, og kæmpede mod Joab: og nogle af Davids tjeneres folk faldt der; og Hittiten Uriah døde også.

2Sa 11:17 And the men of the city went out, and fought with Joab: and there fell some of the people of the servants of David; and Uriah the Hittite died also.

[2Sa 11:18 DK-KJV] Derefter sendte Joab bud og fortalte David de ting der vedrørte krigen.

2Sa 11:18 Then Joab sent and told David all the things concerning the war;

[2Sa 11:19 DK-KJV] Og han pålagde budbringeren, og sagde, Når du er færdig med at fortælle kongen om krigens begivenheder,

2Sa 11:19 And charged the messenger, saying, When thou hast made an end of telling the matters of the war unto the king,

[2Sa 11:20 DK-KJV] Og hvis det sker at kongens arrigskab blusser op, og han siger til dig, Hvorfor nærmede I jer så tæt på byen, da I kæmpede? Vidste I ikke at de ville skyde fra muren?

2Sa 11:20 And if so be that the king's wrath arise, and he say unto thee, Wherefore approached ye so nigh unto the city when ye did fight? knew ye not that they would shoot from the wall?

[2Sa 11:21 DK-KJV] Hvem drabte Abimelech sønnen til Jerubbesheth? var det ikke en kvinde der kastede et stykke fra en møllesten på ham fra muren, så han døde i Thebez? Hvorfor nærmede I jer muren? Sig du så, Din tjener Hittiten Uriah er også død.

2Sa 11:21 Who smote Abimelech the son of Jerubbesheth? did not a woman cast a piece of a millstone upon him from the wall, that he died in Thebez? why went ye nigh the wall? then say thou, Thy servant Uriah the Hittite is dead also.

[2Sa 11:22 DK-KJV] Sådant gik budbringeren, og kom og viste David alt hvad Joab havde sendt ham for.

2Sa 11:22 So the messenger went, and came and shewed David all that Joab had sent him for.

[2Sa 11:23 DK-KJV] Og budbringeren sagde til David, Det er ganske vist at mændene vandt over os, og kom ud mod os på marken, og vi var over dem lige indtil portindgangen.

2Sa 11:23 And the messenger said unto David, Surely the men prevailed against us, and came out unto us into the field, and we were upon them even unto the entering of the gate.

[2Sa 11:24 DK-KJV] Og skytterne skød fra muren mod dine tjenere; og nogle af kongens tjenere er døde, og din tjener Hittiten Uriah er også død.

2Sa 11:24 And the shooters shot from off the wall upon thy servants; and some of the king's servants be dead, and thy servant Uriah the Hittite is dead also.

[2Sa 11:25 DK-KJV] Da sagde David til budbringeren, Dette skal du sige til Joab, Lad ikke denne ting vække utilfredshed hos dig, for sværdet fortærer den ene såvel som den anden: Forstærk din kamp imod byen, og omstyrt den: og opmuntre du ham.

2Sa 11:25 Then David said unto the messenger, Thus shalt thou say unto Joab, Let not this thing displease thee, for the sword devoureth one as well as another: make thy battle more strong against the city, and overthrow it: and encourage thou him.

[2Sa 11:26 DK-KJV] Og da Uriahs hustru hørte at hendes ægtemand Uriah var død, sørgede hun over sin ægtemand.

2Sa 11:26 And when the wife of Uriah heard that Uriah her husband was dead, she mourned for her husband.

[2Sa 11:27 DK-KJV] Og da sørgetiden var forbi, sendte David bud og hentede hende til sit hus, og hun blev hans hustru, og bar ham en søn. Men den ting som David havde gjort vækkede HERRENs utilfredshed.

2Sa 11:27 And when the mourning was past, David sent and fetched her to his house, and she became his wife, and bare him a son. But the thing that David had done displeased the LORD.

2 Samuels bog Kapitel 12 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 12:1 DK-KJV] Og HERREN sendte Nathan til David. Og han kom til ham, og sagde til ham, Der var 2 mænd i en by; den ene rig, og den anden fattig.

2Sa 12:1 And the LORD sent Nathan unto David. And he came unto him, and said unto him, There were two men in one city; the one rich, and the other poor.

[2Sa 12:2 DK-KJV] Den rige mand havde vældig mange flokke og besætninger:

2Sa 12:2 The rich man had exceeding many flocks and herds:

[2Sa 12:3 DK-KJV] Men den fattige havde ingenting, foruden et lille hun lam, som han havde købt og opfostret: og det voksede op sammen med ham, og med hans børn; det spiste af hans egen mad, og drak af hans egen kop, og lå i hans favn, og var for ham som en datter.

2Sa 12:3 But the poor man had nothing, save one little ewe lamb, which he had bought and nourished up: and it grew up together with him, and with his children; it did eat of his own meat, and drank of his own cup, and lay in his bosom, and was unto him as a daughter.

[2Sa 12:4 DK-KJV] Og der kom en rejsende til den rige mand; og han undlod at ta' af hans egen flok og af hans egen besætning, for at klargøre til manden der var kommet rejsende til ham; men han tog den fattige mands lam, og klargjorde det til manden der var kommet til ham.

2Sa 12:4 And there came a traveller unto the rich man, and he spared to take of his own flock and of his own herd, to dress for the wayfaring man that was come unto him; but took the poor man's lamb, and dressed it for the man that was come to him.

[2Sa 12:5 DK-KJV] Og Davids vrede var antændt voldsomt imod den mand; og han sagde til Nathan, Som HERREN lever, den mand der har gjort dette skal sandelig dø:

2Sa 12:5 And David's anger was greatly kindled against the man; and he said to Nathan, As the LORD liveth, the man that hath done this thing shall surely die:

[2Sa 12:6 DK-KJV] Og han skal genoprette lammet firefold, fordi han gjorde denne ting, og fordi han ingen medlidenhed havde.

2Sa 12:6 And he shall restore the lamb fourfold, because he did this thing, and because he had no pity.

[2Sa 12:7 DK-KJV] Og Nathan sagde til David, Du er denne mand. Dette siger HERREN Israels Gud, Jeg salvede dig til konge over Israel, og jeg forløste dig ud af Sauls hånd;
[2Sa 12:8 DK-KJV] Og jeg gav dig din mesters hus, og din mesters hustruer ind i din favn, og gav dig Israels og Judahs hus; og hvis det havde været for lidt, ville jeg desuden ha' givet dig den ene og den anden ting.
[2Sa 12:9 DK-KJV] Hvorfor har du foragtet HERRENs befaling, for at gøre ondt i hans øjne? du har dræbt Hittiten Uriah med sværdet, og har taget hans hustru til at være din hustru, og har dræbt ham med Ammons børns sværd.
[2Sa 12:10 DK-KJV] Nu derfor skal sværdet aldrig forlade dit hus: fordi du har foragtet mig, og har taget Hittiten Uriahs hustru til at være din hustru.
[2Sa 12:11 DK-KJV] Dette siger HERREN, Læg mærke til, jeg vil oprejse ondt imod dig ud af dit eget hus, og jeg vil ta' dine hustruer foran dine øjne, og gi' dem til din næste, og han skal ligge med dine hustruer foran denne sols øjne.
[2Sa 12:12 DK-KJV] For du gjorde det hemmeligt: men jeg vil gøre denne ting foran hele Israel, og foran solen.
[2Sa 12:13 DK-KJV] Og David sagde til Nathan, Jeg har syndet imod HERREN. Og Nathan sagde til David, HERREN har også fjernet din synd; du skal ikke dø.
[2Sa 12:14 DK-KJV] Imidlertid, grundet denne handling har du givet stor anledning til fjenderne af HERREN til at spotte, barnet også der er født til dig skal sandelig dø.
[2Sa 12:15 DK-KJV] Og Nathan rejste til hans hus. Og HERREN slog barnet som Uriahs hustru bar til David, og det var meget sygt.
[2Sa 12:16 DK-KJV] Derfor bønfaldt David Gud for barnet; og David fastede, og gik ind, og lå hele natten på jorden.
[2Sa 12:17 DK-KJV] Og de ældste fra hans hus rejste sig, og gik til ham, for at rejse ham op fra jorden: men han ville ikke, han spiste heller ikke brød med dem.
[2Sa 12:18 DK-KJV] Og det skete på den 7'ne dag, at barnet døde. Og Davids tjenere frygtede for at fortælle ham at barnet var dødt: for de sagde, Læg mærke til, mens barnet stadig var i live, talte vi til ham, og han ville ikke lytte til vor stemme: hvordan vil han da plage sigselv, hvis vi fortæller ham at barnet er dødt?

[2Sa 12:19 DK-KJV] Men da David så at hans tjenere viskede, forstod David at barnet var dødt: derfor sagde David til hans tjenere, Er barnet dødt? og de sagde, Han er død.
[2Sa 12:20 DK-KJV] Da rejste David sig fra jorden, og vaskede sig, og salvede hamselv, og skiftede hans tøj, og kom ind i HERRENs hus, og tilbad: da han kom ind i hans eget hus; og da han trængte til det, satte de brød foran ham, og han spiste.
[2Sa 12:21 DK-KJV] Da sagde hans tjenere til ham, Hvilken ting er dette som du har gjort? du fastede og græd for barnet, mens det var i live; men da barnet var dødt, rejste du dig og spiste brød.
[2Sa 12:22 DK-KJV] Og han sagde, Mens barnet stadig var i live, fastede og græd jeg: for jeg sagde, Hvem kan fortælle om GUD vil være elskværdig mod mig, så barnet må leve?
[2Sa 12:23 DK-KJV] Men nu er han død, hvorfor skulle jeg faste? kan jeg bringe ham tilbage igen? jeg skal gå til ham, men han skal ikke vende tilbage til mig.
[2Sa 12:24 DK-KJV] Og David trøstede Bath-sheba hans hustru, og gik indtil hende, og lå med hende: og hun bar en søn, og han kaldte hans navn Solomon: og HERREN elskede

2Sa 12:7 And Nathan said to David, Thou art the man. Thus saith the LORD God of Israel, I anointed thee king over Israel, and I delivered thee out of the hand of Saul;
2Sa 12:8 And I gave thee thy master's house, and thy master's wives into thy bosom, and gave thee the house of Israel and of Judah; and if that had been too little, I would moreover have given unto thee such and such things.
2Sa 12:9 Wherefore hast thou despised the commandment of the LORD, to do evil in his sight? thou hast killed Uriah the Hittite with the sword, and hast taken his wife to be thy wife, and hast slain him with the sword of the children of Ammon.
2Sa 12:10 Now therefore the sword shall never depart from thine house; because thou hast despised me, and hast taken the wife of Uriah the Hittite to be thy wife.
2Sa 12:11 Thus saith the LORD, Behold, I will raise up evil against thee out of thine own house, and I will take thy wives before thine eyes, and give them unto thy neighbour, and he shall lie with thy wives in the sight of this sun.
2Sa 12:12 For thou didst it secretly: but I will do this thing before all Israel, and before the sun.
2Sa 12:13 And David said unto Nathan, I have sinned against the LORD. And Nathan said unto David, The LORD also hath put away thy sin; thou shalt not die.
2Sa 12:14 Howbeit, because by this deed thou hast given great occasion to the enemies of the LORD to blaspheme, the child also that is born unto thee shall surely die.
2Sa 12:15 And Nathan departed unto his house. And the LORD struck the child that Uriah's wife bare unto David, and it was very sick.
2Sa 12:16 David therefore besought God for the child; and David fasted, and went in, and lay all night upon the earth.
2Sa 12:17 And the elders of his house arose, and went to him, to raise him up from the earth: but he would not, neither did he eat bread with them.
2Sa 12:18 And it came to pass on the seventh day, that the child died. And the servants of David feared to tell him that the child was dead: for they said, Behold, while the child was yet alive, we spake unto him, and he would not hearken unto our voice: how will he then vex himself, if we tell him that the child is dead?
2Sa 12:19 But when David saw that his servants whispered, David perceived that the child was dead: therefore David said unto his servants, Is the child dead? And they said, He is dead.
2Sa 12:20 Then David arose from the earth, and washed, and anointed himself, and changed his apparel, and came into the house of the LORD, and worshipped: then he came to his own house; and when he required, they set bread before him, and he did eat.
2Sa 12:21 Then said his servants unto him, What thing is this that thou hast done? thou didst fast and weep for the child, while it was alive; but when the child was dead, thou didst rise and eat bread.
2Sa 12:22 And he said, While the child was yet alive, I fasted and wept: for I said, Who can tell whether GOD will be gracious to me, that the child may live?
2Sa 12:23 But now he is dead, wherefore should I fast? can I bring him back again? I shall go to him, but he shall not return to me.
2Sa 12:24 And David comforted Bath-sheba his wife, and went in unto her, and lay with her: and she bare a son, and he called his name Solomon: and the LORD loved him.

ham. "Solomon = fredsommelig, perfekt, en der angre"

[2Sa 12:25 DK-KJV] Og han sendte bud via profeten Nathans hånd; og han kaldte hans navn Jedidiah, på grund af HERREN. "Jedidiah = elsket af HERREN"
2Sa 12:25 And he sent by the hand of Nathan the prophet; and he called his name Jedidiah, because of the LORD.

[2Sa 12:26 DK-KJV] Og Joab kæmpede imod Rabbah fra Ammons børn, og indtog den royale by. "Joab = faderskab, frivillig - Rabbah = stor, kraftfuld, stridbar - Ammon = et folk, sønnen af mit folk - David = højt elsket, kær"
2Sa 12:26 And Joab fought against Rabbah of the children of Ammon, and took the royal city.

[2Sa 12:27 DK-KJV] Og Joab sendte budbringere til David, og sagde, Jeg har kæmpet imod Rabbah, og har taget vandmassernes by.
2Sa 12:27 And Joab sent messengers to David, and said, I have fought against Rabbah, and have taken the city of waters.

[2Sa 12:28 DK-KJV] Saml nu derfor resten af folket sammen, og slå lejr op imod byen, og indta' den: for ikke at jeg tager byen, og den kaldes efter mit navn.
2Sa 12:28 Now therefore gather the rest of the people together, and encamp against the city, and take it: lest I take the city, and it be called after my name.

[2Sa 12:29 DK-KJV] Og David samlede hele folket sammen, og gik til Rabbah, og kæmpede imod den, og indtog den.
2Sa 12:29 And David gathered all the people together, and went to Rabbah, and fought against it, and took it.

[2Sa 12:30 DK-KJV] Og han tog deres konges krone af fra hans hoved, dens vægt var 34 kilo i guld med værdifulde sten: og den var sat på Davids hoved. og han frembragte bytte fra den by i stor overflod.
2Sa 12:30 And he took their king's crown from off his head, the weight whereof was a talent of gold with the precious stones: and it was set on David's head. And he brought forth the spoil of the city in great abundance.

[2Sa 12:31 DK-KJV] Og han frembragte det folk der var derinde, og satte dem under save, og under harver af jern, og under økser af jern, og fik dem til at passere gennem teglovnen: og dette gjorde han med alle Ammons børns byer. Sådant returnerede David og hele folket til Jerusalem.
2Sa 12:31 And he brought forth the people that were therein, and put them under saws, and under harrows of iron, and under axes of iron, and made them pass through the brickkiln: and thus did he unto all the cities of the children of Ammon. So David and all the people returned unto Jerusalem.

2 Samuels bog Kapitel 13 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 13:1 DK-KJV] Og det skete efter dette, at Absalom sønnen til David havde en smuk søster, hvis navn var Tamar; og Amnon sønnen til David elskede hende.
2Sa 13:1 And it came to pass after this, that Absalom the son of David had a fair sister, whose name was Tamar; and Amnon the son of David loved her.

[2Sa 13:2 DK-KJV] Amnon var så plaget, at han blev syg over hans søster Tamar, for hun var en jomfru; og Amnon fandt det svært for ham at gøre noget ved hende.
2Sa 13:2 And Amnon was so vexed, that he fell sick for his sister Tamar; for she was a virgin; and Amnon thought it hard for him to do any thing to her.

[2Sa 13:3 DK-KJV] Men Amnon havde en ven, hvis navn var Jonadab, sønnen til Shimeah Davids bror: og Jonadab var en meget snedig mand.
2Sa 13:3 But Amnon had a friend, whose name was Jonadab, the son of Shimeah David's brother: and Jonadab was a very subtil man.

[2Sa 13:4 DK-KJV] Og han sagde til ham, Hvorfor er du, ved nu at være kongens søn, så tynd dag for dag? Vil du ikke fortælle mig det? Og Amnon sagde til ham, Jeg elsker Tamar, min bror Absaloms søster.
2Sa 13:4 And he said unto him, Why art thou, being the king's son, lean from day to day? wilt thou not tell me? And Amnon said unto him, I love Tamar, my brother Absalom's sister.

[2Sa 13:5 DK-KJV] Og Jonadab sagde til ham, Læg dig ned på din seng, og gør digselv syg: og når din far kommer for at se dig, sig til ham, Jeg beder dig, lad Tamar min søster komme, og gi' mig mad, og tilberede maden foran mine øjne, så jeg kan se det, og spise det fra hendes hånd.
2Sa 13:5 And Jonadab said unto him, Lay thee down on thy bed, and make thyself sick: and when thy father cometh to see thee, say unto him, I pray thee, let my sister Tamar come, and give me meat, and dress the meat in my sight, that I may see it, and eat it at her hand.

[2Sa 13:6 DK-KJV] Sådant lagde Amnon sig ned, og gjorde sigselv syg: Og da kongen kom for at se til ham, sagde Amnon til kongen, Jeg ber dig, lad Tamar min søster komme, og lave et par kager foran mine øjne, så jeg kan spise fra hendes hånd.
2Sa 13:6 So Amnon lay down, and made himself sick: and when the king was come to see him, Amnon said unto the king, I pray thee, let Tamar my sister come, and make me a couple of cakes in my sight, that I may eat at her hand.

[2Sa 13:7 DK-KJV] Da sendte David bud hjem til Tamar, og sagde, Gå nu til din bror Amnons hus, og tilbered mad til ham.
2Sa 13:7 Then David sent home to Tamar, saying, Go now to thy brother Amnon's house, and dress him meat.

[2Sa 13:8 DK-KJV] Sådant gik Tamar til sin bror Amnons hus; og han lå ned. og hun tog mel, og æltede det, og lavede kager foran hans øjne, og bagte kagerne.
2Sa 13:8 So Tamar went to her brother Amnon's house; and he was laid down. And she took flour, and kneaded it, and made cakes in his sight, and did bake the cakes.

[2Sa 13:9 DK-KJV] Og hun tog en pande, og hældte dem ud foran ham; men han nægtede at spise. Amnon sagde, Få alle til at gå ud. Og de gik alle ud.
2Sa 13:9 And she took a pan, and poured them out before him; but he refused to eat. And Amnon said, Have out all men from me. And they went out every man from him.

[2Sa 13:10 DK-KJV] Og Amnon sagde til Tamar, Bring maden ind i kammeret, så jeg kan spise af din hånd. Og Tamar tog kagerne som hun havde lavet, og bragte dem ind i hendes
2Sa 13:10 And Amnon said unto Tamar, Bring the meat into the chamber, that I may eat of thine hand. And Tamar took the cakes which she had made, and brought them into the

bror Amnons kammer.

[2Sa 13:11 DK-KJV] Og da hun havde bragt dem til ham for at spise, tog han fat i hende, og sagde til hende, Kom og læg dig hos mig, min søster.
[2Sa 13:12 DK-KJV] Og hun svarede ham, Nej, min bror, tving mig ikke; for en sådan ting bør ikke gøres i Israel: gør du ikke denne tåbelighed.
[2Sa 13:13 DK-KJV] Og jeg, hvor skal jeg la' min skam gå hen? Og angående dig, du skal være som en af tåberne i Israel. Nu derfor, jeg ber dig, tal med kongen; for han vil ikke holde mig fra dig.
[2Sa 13:14 DK-KJV] Men han ville ikke lytte til hendes røst: men, han som var stærkere end hende, tvang hende, og lå med hende.
[2Sa 13:15 DK-KJV] Derefter hadede Amnon hende rigtig meget; sådant at hadet hvormed han hadede hende var større end kærligheden hvormed han havde elsket hende. Og Amnon sagde til hende, Rejs dig, forsvind.
[2Sa 13:16 DK-KJV] Og hun sagde til ham, Det hjælper ikke noget: Denne ondskab i at sende mig væk er større end den anden du gjorde mod mig. Men han ville ikke lytte til hende.
[2Sa 13:17 DK-KJV] Derefter kaldte han på den tjener der betjente ham, og sagde, Fjern nu denne kvinde fra mig, og lås døren efter hende.
[2Sa 13:18 DK-KJV] Og hun havde en beklædning med forskellige farver på sig: for med sådanne rober var kongens døtre iklædt der var jomfruer. Så hans tjener førte hende ud, og låste døren efter hende.
[2Sa 13:19 DK-KJV] Og Tamar puttede aske på sit hoved, og sønderrev sin beklædning med forskellige farver der var over hende, og lagde sin hånd på sit hoved, og gik grædende bort.
[2Sa 13:20 DK-KJV] Og hendes bror Absalom sagde til hende, Har din bror Amnon været sammen med dig? sig det ikke til nogen, min søster: han er din bror; læg ikke vægt på denne ting. Sådant forblev Tamar efterladt i sin bror Absaloms hus.
[2Sa 13:21 DK-KJV] Men da kong David hørte om alle disse ting, blev han meget vred.
[2Sa 13:22 DK-KJV] Og Absalom talte hverken godt eller ondt til sin bror Amnon: for Absalom hadede Amnon, eftersom han havde tvunget hans søster Tamar.
[2Sa 13:23 DK-KJV] Og det skete efter to hele år, at Absalom havde fåreklippere i Baal-hazor, som er ved siden af Ephraim: og Absalom indbød alle kongens sønner.
[2Sa 13:24 DK-KJV] Og Absalom kom til kongen, og sagde, Læg nu mærke til, din tjener har fåreklippere; lad kongen, jeg bønfalder dig, og hans tjenere gå med din tjener.
[2Sa 13:25 DK-KJV] Og kongen sagde til Absalom, Nej, min søn, lad os ikke alle tage af sted nu, for ikke at vi blir' en byrde for dig. Og han pressede ham: men han ville ikke gå, men velsignede ham.
[2Sa 13:26 DK-KJV] Da sagde Absalom, hvis ikke, jeg ber dig, lad min bror Amnon gå med os. Og kongen sagde til ham, Hvorfor skulle han gå med dig?
[2Sa 13:27 DK-KJV] Men Absalom pressede ham, så han lod Amnon og alle kongens sønner gå med ham.
[2Sa 13:28 DK-KJV] Nu havde Absalom befalet sine tjenere, og sagt, Læg I nu mærke til når Amnons hjerte blir' glad grundet vin, og når jeg siger til jer, Slå Amnon; dræb ham da, frygt ikke: har jeg ikke befalet jer det? Vær modige, og vær tapre.
[2Sa 13:29 DK-KJV] Og Absaloms tjenere gjorde mod Amnon

chamber to Amnon her brother.

2Sa 13:11 And when she had brought them unto him to eat, he took hold of her, and said unto her, Come lie with me, my sister.
2Sa 13:12 And she answered him, Nay, my brother, do not force me; for no such thing ought to be done in Israel: do not thou this folly.
2Sa 13:13 And I, whither shall I cause my shame to go? and as for thee, thou shalt be as one of the fools in Israel. Now therefore, I pray thee, speak unto the king; for he will not withhold me from thee.

2Sa 13:14 Howbeit he would not hearken unto her voice: but, being stronger than she, forced her, and lay with her.
2Sa 13:15 Then Amnon hated her exceedingly; so that the hatred wherewith he hated her was greater than the love wherewith he had loved her. And Amnon said unto her, Arise, be gone.
2Sa 13:16 And she said unto him, There is no cause: this evil in sending me away is greater than the other that thou didst unto me. But he would not hearken unto her.
2Sa 13:17 Then he called his servant that ministered unto him, and said, Put now this woman out from me, and bolt the door after her.
2Sa 13:18 And she had a garment of divers colours upon her: for with such robes were the king's daughters that were virgins apparelled. Then his servant brought her out, and bolted the door after her.
2Sa 13:19 And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and laid her hand on her head, and went on crying.

2Sa 13:20 And Absalom her brother said unto her, Hath Amnon thy brother been with thee? but hold now thy peace, my sister: he is thy brother; regard not this thing. So Tamar remained desolate in her brother Absalom's house.
2Sa 13:21 But when king David heard of all these things, he was very wroth.
2Sa 13:22 And Absalom spake unto his brother Amnon neither good nor bad: for Absalom hated Amnon, because he had forced his sister Tamar.
2Sa 13:23 And it came to pass after two full years, that Absalom had sheepshearers in Baal-hazor, which is beside Ephraim: and Absalom invited all the king's sons.
2Sa 13:24 And Absalom came to the king, and said, Behold now, thy servant hath sheepshearers; let the king, I beseech thee, and his servants go with thy servant.

2Sa 13:25 And the king said to Absalom, Nay, my son, let us not all now go, lest we be chargeable unto thee. And he pressed him: howbeit he would not go, but blessed him.
2Sa 13:26 Then said Absalom, If not, I pray thee, let my brother Amnon go with us. And the king said unto him, Why should he go with thee?
2Sa 13:27 But Absalom pressed him, that he let Amnon and all the king's sons go with him.
2Sa 13:28 Now Absalom had commanded his servants, saying, Mark ye now when Amnon's heart is merry with wine, and when I say unto you, Smite Amnon; then kill him, fear not: have not I commanded you? be courageous, and be valiant.
2Sa 13:29 And the servants of Absalom did unto Amnon as

som Absalom havde befalet. Derefter rejste alle kongens sønner sig, og enhver steg op på sit muldyr, og flygtede.
[2Sa 13:30 DK-KJV] Og det skete, mens de var på vejen, at budskabet kom til David, som sagde, Absalom har dræbt alle kongens sønner, og der er ikke én af dem tilbage.
[2Sa 13:31 DK-KJV] Da rejste kongen sig, og iturev sine beklædningsgenstande, og lagde sig på jorden; og alle hans tjenere stod ved siden af med deres klæder iturevet.

[2Sa 13:32 DK-KJV] Og Jonadab, sønnen til Shimeah Davids bror, svarede og sagde, Lad ikke min herre tro på at alle de unge mænd af kongens sønner er blevet dræbt; for kun Amnon er død: For ved Absaloms bestemmelse har dette været fastslået fra den dag hvor han tvang sin søster Tamar.
[2Sa 13:33 DK-KJV] Nu derfor, lad ikke min herre kongen ha' hjertekvaler over dette, at skulle tro på at alle kongens sønner er døde; for kun Amnon er død.
[2Sa 13:34 DK-KJV] Men Absalom flygtede. Og den unge mand der holdt vagt opløftede sine øjne, og kiggede, og, læg mærke til, der kom mange folk via vejen fra bakkekammen bag ham.
[2Sa 13:35 DK-KJV] Og Jonadab sagde til kongen, Læg mærke til, kongens sønner kommer: som din tjener sagde, sådan er det.
[2Sa 13:36 DK-KJV] Og det skete, så snart som han var færdig med at tale, at, læg mærke til, kongens sønner kom, og de opløftede deres røst og græd: og også kongen og alle hans tjenere græd meget smertefuldt.
[2Sa 13:37 DK-KJV] Men Absalom flygtede og gik til Talmai, sønnen til Ammihud, konge i Geshur. Og David sørgerede over sin søn hver dag.
[2Sa 13:38 DK-KJV] Sådant flygtede Absalom, og tog til Geshur, og han var der i 3 år.
[2Sa 13:39 DK-KJV] Og kong Davids sjæl længtes efter at gå hentil Absalom: for han var trøstet angående Amnon, eftersom han var død.

Absalom had commanded. Then all the king's sons arose, and every man gat him up upon his mule, and fled.
2Sa 13:30 And it came to pass, while they were in the way, that tidings came to David, saying, Absalom hath slain all the king's sons, and there is not one of them left.
2Sa 13:31 Then the king arose, and tare his garments, and lay on the earth; and all his servants stood by with their clothes rent.
2Sa 13:32 And Jonadab, the son of Shimeah David's brother, answered and said, Let not my lord suppose that they have slain all the young men the king's sons; for Amnon only is dead: for by the appointment of Absalom this hath been determined from the day that he forced his sister Tamar.
2Sa 13:33 Now therefore let not my lord the king take the thing to his heart, to think that all the king's sons are dead: for Amnon only is dead.

2Sa 13:34 But Absalom fled. And the young man that kept the watch lifted up his eyes, and looked, and, behold, there came much people by the way of the hill side behind him.

2Sa 13:35 And Jonadab said unto the king, Behold, the king's sons come: as thy servant said, so it is.
2Sa 13:36 And it came to pass, as soon as he had made an end of speaking, that, behold, the king's sons came, and lifted up their voice and wept: and the king also and all his servants wept very sore.
2Sa 13:37 But Absalom fled, and went to Talmai, the son of Ammihud, king of Geshur. And David mourned for his son every day.
2Sa 13:38 So Absalom fled, and went to Geshur, and was there three years.
2Sa 13:39 And the soul of king David longed to go forth unto Absalom: for he was comforted concerning Amnon, seeing he was dead.

2 Samuels bog Kapitel 14 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 14:1 DK-KJV] Nu forstod Joab sønnen til Zeruiah at kongens hjerte var for Absalom.

[2Sa 14:2 DK-KJV] Og Joab sendte bud til Tekoa, og hentede derfra en vis kvinde, og sagde til hende, Jeg ber dig, foregiv at du sørger, og iklæd dig sørgeklæder, og salv dig ikke med olie, men vær som en kvinde der længe har sørget over den døde:
[2Sa 14:3 DK-KJV] Og kom til kongen, og tal på denne måde til ham. Sådant lagde Joab ordene i hendes mund.
[2Sa 14:4 DK-KJV] Og da kvinden fra Tekoah talte til kongen, faldt hun til jorden på sit ansigt, og udviste ærbødighed, og sagde, Hjælp, Kæreste konge.
[2Sa 14:5 DK-KJV] Og kongen sagde til hende, Hvad plager dig? Og Hun svarede, Jeg er sandelig en enke, og min ægtemand er død.
[2Sa 14:6 DK-KJV] Og din tjenestepige havde to sønner, og de 2 kæmpede sammen på marken, og der var ingen til at skille dem ad, men den ene slog den anden, og dræbte ham.
[2Sa 14:7 DK-KJV] Og, læg mærke til, hele familien har rejst imod din tjenestepige, og de siger, Udlever ham der slog sin bror, så vi må dræbe ham, for det liv der var i hans bror som han slog; Og vi vil også destruere arvingen: og således vil de slukke den gnist der er tilbage i mig, og der vil ikke være nogen rest tilbage for min ægtemand hverken navn eller tilbageværende på

2Sa 14:1 Now Joab the son of Zeruiah perceived that the king's heart was toward Absalom.
2Sa 14:2 And Joab sent to Tekoah, and fetched thence a wise woman, and said unto her, I pray thee, feign thyself to be a mourner, and put on now mourning apparel, and anoint not thyself with oil, but be as a woman that had a long time mourned for the dead:
2Sa 14:3 And come to the king, and speak on this manner unto him. So Joab put the words in her mouth.
2Sa 14:4 And when the woman of Tekoah spake to the king, she fell on her face to the ground, and did obeisance, and said, Help, O king.
2Sa 14:5 And the king said unto her, What aileth thee? And she answered, I am indeed a widow woman, and mine husband is dead.
2Sa 14:6 And thy handmaid had two sons, and they two strove together in the field, and there was none to part them, but the one smote the other, and slew him.
2Sa 14:7 And, behold, the whole family is risen against thine handmaid, and they said, Deliver him that smote his brother, that we may kill him, for the life of his brother whom he slew; and we will destroy the heir also: and so they shall quench my coal which is left, and shall not leave to my husband neither name nor remainder upon

jorden.

[2Sa 14:8 DK-KJV] Og kongen sagde til kvinden, Gå til dit hus, og jeg vil ta' mig af dig.
[2Sa 14:9 DK-KJV] Og kvinden fra Tekoah sagde til kongen, Min herre, Kæreste konge, fejltrinet er over mig, og over min fars hus: og kongen og hans trone er uskyldig.
[2Sa 14:10 DK-KJV] Og kongen sagde, Hvis der er nogen der siger noget til dig, bring ham til mig, og han skal ikke længere røre dig.
[2Sa 14:11 DK-KJV] Da sagde hun, Jeg ber dig, lad kongen huske på HERREN din Gud, at du ikke vil tillade at blodhævnerne destruere mere, så de ikke destruerer min søn. Og han sagde, Som HERREN lever, skal ikke engang ét hår af din søn falde til jorden.
[2Sa 14:12 DK-KJV] Da sagde kvinden, Lad din tjenestepige, jeg ber dig, tale et ord til min herre kongen. Og han sagde: Sig det bare.
[2Sa 14:13 DK-KJV] Og kvinden sagde, Hvorfor har du da tænkt en sådan ting imod Guds folk? For kongen taler denne ting som en der er mangelfuld, eftersom kongen ikke bringer sin bortdrevne hjem igen.
[2Sa 14:14 DK-KJV] For vi må nødvendigvis dø, og er som vand der er spildt på jorden, som ikke kan samles op igen; og Gud har ikke respekt for nogens person: alligevel finder han måder, så hans bortdrevne ikke bliver udstødt fra ham.
[2Sa 14:15 DK-KJV] Det er derfor jeg nu er kommet for at tale om denne ting med min herre kongen, eftersom folket har skræmt mig: og din tjenestepige sagde, Nu vil jeg tale med kongen; måske vil kongen imødekomme hans tjenestepiges anmodning.
[2Sa 14:16 DK-KJV] For kongen vil høre, for at forløse hans tjenestepige ud af hånden på den mand der både ville destruere mig og min søn fra Guds arv.
[2Sa 14:17 DK-KJV] Da sagde din tjenestepige, Ordet fra min herre kongen skal nu være trøstende: for ligesom en Guds engel, sådant er min herre kongen til at skelne mellem godt og ondt; derfor vil HERREN din Gud være med dig.

[2Sa 14:18 DK-KJV] Da svarede kongen og sagde til kvinden, Skjul ikke den ting fra mig, jeg ber dig, som jeg vil spørge dig om. Og kvinden sagde, Lad nu min herre kongen tale.
[2Sa 14:19 DK-KJV] Og kongen sagde, Er Joabs hånd ikke med dig i alt dette? Og kvinden svarede og sagde, Som din sjæl lever, min herre kongen, kan ingen vende sig mod den højre eller venstre hånd fra noget af det min herre kongen har talt: for din tjener Joab, han bød mig, og lagde alle disse ord i din tjenestepiges mund:
[2Sa 14:20 DK-KJV] For at frembringe denne taleform har din tjener Joab gjort denne ting: og min herre er vis, ligesom visdommen i en Guds engel, for at kende alle ting der er på jorden.
[2Sa 14:21 DK-KJV] Og kongen sagde til Joab, Læg nu mærke til, jeg har gjort denne ting: gå derfor, bring den unge mand Absalom tilbage.

[2Sa 14:22 DK-KJV] Og Joab faldt til jorden på sit ansigt, og bøjede sig, og takkede kongen: og Joab sagde, I dag ved din tjener at jeg har fundet nåde for dine øjne, min herre, Kæreste konge, eftersom kongen har opfyldt hans tjeners anmodning.
[2Sa 14:23 DK-KJV] Sådant rejste Joab sig og gik til Geshur, og bragte Absalom til Jerusalem.

[2Sa 14:24 DK-KJV] Og kongen sagde, Lad ham vende tilbage til

the earth.

2Sa 14:8 And the king said unto the woman, Go to thine house, and I will give charge concerning thee.
2Sa 14:9 And the woman of Tekoah said unto the king, My lord, O king, the iniquity be on me, and on my father's house: and the king and his throne be guiltless.
2Sa 14:10 And the king said, Whosoever saith ought unto thee, bring him to me, and he shall not touch thee any more.
2Sa 14:11 Then said she, I pray thee, let the king remember the LORD thy God, that thou wouldest not suffer the revengers of blood to destroy any more, lest they destroy my son. And he said, As the LORD liveth, there shall not one hair of thy son fall to the earth.
2Sa 14:12 Then the woman said, Let thine handmaid, I pray thee, speak one word unto my lord the king. And he said, Say on.
2Sa 14:13 And the woman said, Wherefore then hast thou thought such a thing against the people of God? for the king doth speak this thing as one which is faulty, in that the king doth not fetch home again his banished.
2Sa 14:14 For we must needs die, and are as water spilt on the ground, which cannot be gathered up again; neither doth God respect any person: yet doth he devise means, that his banished be not expelled from him.
2Sa 14:15 Now therefore that I am come to speak of this thing unto my lord the king, it is because the people have made me afraid: and thy handmaid said, I will now speak unto the king; it may be that the king will perform the request of his handmaid.
2Sa 14:16 For the king will hear, to deliver his handmaid out of the hand of the man that would destroy me and my son together out of the inheritance of God.
2Sa 14:17 Then thine handmaid said, The word of my lord the king shall now be comfortable: for as an angel of God, so is my lord the king to discern good and bad: therefore the LORD thy God will be with thee.
2Sa 14:18 Then the king answered and said unto the woman, Hide not from me, I pray thee, the thing that I shall ask thee. And the woman said, Let my lord the king now speak.
2Sa 14:19 And the king said, Is not the hand of Joab with thee in all this? And the woman answered and said, As thy soul liveth, my lord the king, none can turn to the right hand or to the left from ought that my lord the king hath spoken: for thy servant Joab, he bade me, and he put all these words in the mouth of thine handmaid:
2Sa 14:20 To fetch about this form of speech hath thy servant Joab done this thing: and my lord is wise, according to the wisdom of an angel of God, to know all things that are in the earth.
2Sa 14:21 And the king said unto Joab, Behold now, I have done this thing: go therefore, bring the young man Absalom again.
2Sa 14:22 And Joab fell to the ground on his face, and bowed himself, and thanked the king: and Joab said, To day thy servant knoweth that I have found grace in thy sight, my lord, O king, in that the king hath fulfilled the request of his servant.
2Sa 14:23 So Joab arose and went to Geshur, and brought Absalom to Jerusalem.
2Sa 14:24 And the king said, Let him turn to his own

sit eget hus, og lad ham ikke se mit ansigt. Sådant vendte Absalom tilbage til sit eget hus, og så ikke kongens ansigt.

[2Sa 14:25 DK-KJV] Men i hele Israel var der ingen der blev rost så meget som Absalom for hans skønhed: fra hans fodsål lige til issen på hans hoved var der ingen fejl i ham.
[2Sa 14:26 DK-KJV] Og når han lod sit hovedhår klippe (for det blev klippet ved enden af hvert år: fordi hans hår var tungt på ham, derfor lod han det klippe:) vejede han håret fra hans hoved til 200 shekler efter kongens vægt.
[2Sa 14:27 DK-KJV] Og til Absalom blev der født 3 sønner, og 1 datter, hvis navn var Tamar: hun var en kvinde med en smukt fremtoning.
[2Sa 14:28 DK-KJV] Sådant boede Absalom to fulde år i Jerusalem, og så ikke kongens ansigt.
[2Sa 14:29 DK-KJV] Derfor sendte Absalom bud efter Joab, for at få ham sendt til kongen: men Joab ville ikke komme til ham: og da han sendte bud anden gang, ville han stadig ikke komme.

[2Sa 14:30 DK-KJV] Derfor sagde han til hans tjenere, Se, Joabs mark er nær min, og han har byg der; gå og sæt ild til det. Og Absaloms tjenere satte ild til marken.
[2Sa 14:31 DK-KJV] Da rejste Joab sig, og kom hentil Absaloms hus, og sagde til ham, Hvorfor har dine tjenere sat ild til min mark?
[2Sa 14:32 DK-KJV] Og Absalom svarede Joab, Læg mærke til, jeg sendte bud til dig, og sagde, kom herhen, så jeg kan sende dig til kongen, for at sige, Hvorfor er jeg vendt tilbage fra Geshur? Det havde været godt for mig stadig at være der: Lad mig nu derfor se kongens ansigt; og er der noget fejltrin i mig, lad ham slå mig ihjel.
[2Sa 14:33 DK-KJV] Sådant kom Joab til kongen, og fortalte ham det: og da han havde kaldt på Absalom, kom han til kongen, og bøjede sig ned med ansigtet mod jorden foran kongen: og kongen kyssede Absalom.

house, and let him not see my face. So Absalom returned to his own house, and saw not the king's face.
2Sa 14:25 But in all Israel there was none to be so much praised as Absalom for his beauty: from the sole of his foot even to the crown of his head there was no blemish in him.
2Sa 14:26 And when he polled his head, (for it was at every year's end that he polled it: because the hair was heavy on him, therefore he polled it:) he weighed the hair of his head at two hundred shekels after the king's weight.
2Sa 14:27 And unto Absalom there were born three sons, and one daughter, whose name was Tamar: she was a woman of a fair countenance.
2Sa 14:28 So Absalom dwelt two full years in Jerusalem, and saw not the king's face.
2Sa 14:29 Therefore Absalom sent for Joab, to have sent him to the king; but he would not come to him: and when he sent again the second time, he would not come.
2Sa 14:30 Therefore he said unto his servants, See, Joab's field is near mine, and he hath barley there; go and set it on fire. And Absalom's servants set the field on fire.
2Sa 14:31 Then Joab arose, and came to Absalom unto his house, and said unto him, Wherefore have thy servants set my field on fire?
2Sa 14:32 And Absalom answered Joab, Behold, I sent unto thee, saying, Come hither, that I may send thee to the king, to say, Wherefore am I come from Geshur? it had been good for me to have been there still: now therefore let me see the king's face; and if there be any iniquity in me, let him kill me.
2Sa 14:33 So Joab came to the king, and told him: and when he had called for Absalom, he came to the king, and bowed himself on his face to the ground before the king: and the king kissed Absalom.

2 Samuels bog Kapitel 15 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 15:1 DK-KJV] Og efter dette skete det, at Absalom forberedte stridsvogne og heste, og 50 mænd til at løbe foran ham.
[2Sa 15:2 DK-KJV] Og Absalom stod tidligt op, og stod ved siden af vejen til porten: og det var sådant, at når nogen mand der havde et mellemværende kom til kongen for dom, da kaldte Absalom ham til sig, og sagde, Fra hvilken by kommer du? Og han sagde, Din tjener er fra en af Israels stammer.
[2Sa 15:3 DK-KJV] Og Absalom sagde til ham, Se, dine sager er gode og rigtige: men der er ikke udsendt nogen mand fra kongen til at høre dig.
[2Sa 15:4 DK-KJV] Absalom sagde endvidere, Åh hvis bare jeg var gjort til dommer i dette land, så enhver mand som havde et sagsanlæg eller en sag måtte komme til mig, og jeg ville skaffe ham retfærdighed!
[2Sa 15:5 DK-KJV] Og det var sådant, at når nogen mand kom ham nær for at vise ham ærbødighed, strakte han hans hånd frem, og tog ham, og kyssede ham.
[2Sa 15:6 DK-KJV] Og på denne måde gjorde Absalom overfor hele Israel der kom til kongen for dom: sådant stjal Absalom hjerterne på Israels mænd.
[2Sa 15:7 DK-KJV] Og efter 40 år skete det, at Absalom sagde til kongen, Jeg ber dig, lad mig gå til Hebron, og indfri det løfte, jeg har lovet HERREN.
[2Sa 15:8 DK-KJV] For din tjener afgav et løfte da jeg opholdt

2Sa 15:1 And it came to pass after this, that Absalom prepared him chariots and horses, and fifty men to run before him.
2Sa 15:2 And Absalom rose up early, and stood beside the way of the gate: and it was so, that when any man that had a controversy came to the king for judgment, then Absalom called unto him, and said, Of what city art thou? And he said, Thy servant is of one of the tribes of Israel.
2Sa 15:3 And Absalom said unto him, See, thy matters are good and right; but there is no man deputed of the king to hear thee.

2Sa 15:4 Absalom said moreover, Oh that I were made judge in the land, that every man which hath any suit or cause might come unto me, and I would do him justice!
2Sa 15:5 And it was so, that when any man came nigh to him to do him obeisance, he put forth his hand, and took him, and kissed him.
2Sa 15:6 And on this manner did Absalom to all Israel that came to the king for judgment: so Absalom stole the hearts of the men of Israel.
2Sa 15:7 And it came to pass after forty years, that Absalom said unto the king, I pray thee, let me go and pay my vow, which I have vowed unto the LORD, in Hebron.
2Sa 15:8 For thy servant vowed a vow while I abode at

mig i Syriens Gashur, ved at sige, Hvis HERREN virkelig vil bringe mig tilbage til Jerusalem, da vi jeg tjene HERREN.
[2Sa 15:9 DK-KJV] Og kongen sagde til ham, Gå i fred. Sådant rejste han sig, og gik til Hebron.
[2Sa 15:10 DK-KJV] Men Absalom sende spioner udblandt alle Israels stammer, ved at sige, Så snart som I hører lyden fra trumpeten, da skal I sige, Absalom regerer i Hebron.
[2Sa 15:11 DK-KJV] Og ud af Jerusamlem gik der 200 mand med Absalom, der var kaldet; og de gik i deres enkelhed, og de vidste ikke nogen ting.
[2Sa 15:12 DK-KJV] Og Absalom sendte bud efter Giloniten Ahithophel, Davids rådgiver, fra hans by, ja fra Giloh, mens han tilbød ofre. Og sammensværgelsen var stærk, for folket voksede konstant med Absalom.
[2Sa 15:13 DK-KJV] Og der kom en budbringer til David, som sagde, Hjerterne hos mændene i Israel er vendt mod Absalom.
[2Sa 15:14 DK-KJV] Og David sagde til alle hans tjenere der var hos ham i Jerusalem, Rejs jer, og lad os flygte; for ellers undslipper vi ikke Absalom: skynd jer at ta' afsted, for ikke at han pludseligt overrumpler os, og bringer ondt over os, og slår byen med sværdæggen.
[2Sa 15:15 DK-KJV] Og kongens tjenere sagde til kongen, Læg mærke til, dine tjenere er klar til at gøre hvadsomhelst min herre kongen bestemmer sig for.
[2Sa 15:16 DK-KJV] Og kongen gik ud, og hele hans husholdning efter ham. Og kongen lod 10 kvinder, som var konkubiner, blive tilbage for at passe huset.
[2Sa 15:17 DK-KJV] Og kongen gik ud, og hele folket efter ham, og de opholdt sig et fjernt sted.

[2Sa 15:18 DK-KJV] Og alle hans tjenere gik ved siden af ham, og alle Cherethiterne, og alle Pelethiterne, og alle Gittiterne, 600 mænd som fulgte ham fra Gath, gik foran kongen.
[2Sa 15:19 DK-KJV] Da sagde kongen til Gittiten Ittai, Hvorfor går du også med os? Vend tilbage til dit sted, og bli' hos kongen: for du er en fremmed, og også en landsflygtig.
[2Sa 15:20 DK-KJV] Eftersom du kun kom i går, skulle jeg så denne dag lade dig gå op og ned med os? eftersom jeg går hvor jeg må, vend du tilbage, og genvind dine brødre: nåde og sandhed være med dig.
[2Sa 15:21 DK-KJV] Og Ittai svarede kongen, og sagde, Som HERREN lever, og som min herre kongen lever, utvilvsomt i det sted hvor min herre kongen skal være, om det er i død eller liv, ja der vil din tjener også være.
[2Sa 15:22 DK-KJV] Og David sagde til Ittai, Gå og passer over. Og Gittiten Ittai passerede over, og alle hans mænd, og alle de små der var hos ham.
[2Sa 15:23 DK-KJV] Alle i landet græd med en høj røst, og hele folket passerer over: kongen hamselv passerer også over Kidronbækken, og hele folket passerer over, mod vejen i ørkenen.
[2Sa 15:24 DK-KJV] Og se også Zadok, og alle Leviterne var hos ham, og de bar Guds pagtark: Og de satte Guds ark ned; og Abiathar gik op, indtil hele folket var færdig med at forlade byen.

[2Sa 15:25 DK-KJV] Og kongen sagde til Zadok, Bær Guds ark tilbage til byen: hvis jeg finder favør i HERRENs øjne, vil han bringe mig tilbage, og både vise mig den, og hans bolig:
[2Sa 15:26 DK-KJV] Men hvis han siger dette, Jeg har ingen glæde i dig; læg mærke til, jeg er her, lad ham gøre med mig hvad der synes godt for ham.

Geshur in Syria, saying, If the LORD shall bring me again indeed to Jerusalem, then I will serve the LORD.
2Sa 15:9 And the king said unto him, Go in peace. So he arose, and went to Hebron.
2Sa 15:10 But Absalom sent spies throughout all the tribes of Israel, saying, As soon as ye hear the sound of the trumpet, then ye shall say, Absalom reigneth in Hebron.
2Sa 15:11 And with Absalom went two hundred men out of Jerusalem, that were called; and they went in their simplicity, and they knew not any thing.
2Sa 15:12 And Absalom sent for Ahithophel the Gilonite, David's counseller, from his city, even from Giloh, while he offered sacrifices. And the conspiracy was strong; for the people increased continually with Absalom.
2Sa 15:13 And there came a messenger to David, saying, The hearts of the men of Israel are after Absalom.
2Sa 15:14 And David said unto all his servants that were with him at Jerusalem, Arise, and let us flee; for we shall not else escape from Absalom: make speed to depart, lest he overtake us suddenly, and bring evil upon us, and smite the city with the edge of the sword.
2Sa 15:15 And the king's servants said unto the king, Behold, thy servants are ready to do whatsoever my lord the king shall appoint.
2Sa 15:16 And the king went forth, and all his household after him. And the king left ten women, which were concubines, to keep the house.
2Sa 15:17 And the king went forth, and all the people after him, and tarried in a place that was far off.
2Sa 15:18 And all his servants passed on beside him; and all the Cherethites, and all the Pelethites, and all the Gittites, six hundred men which came after him from Gath, passed on before the king.
2Sa 15:19 Then said the king to Ittai the Gittite, Wherefore goest thou also with us? return to thy place, and abide with the king: for thou art a stranger, and also an exile.
2Sa 15:20 Whereas thou camest but yesterday, should I this day make thee go up and down with us? seeing I go whither I may, return thou, and take back thy brethren: mercy and truth be with thee.
2Sa 15:21 And Ittai answered the king, and said, As the LORD liveth, and as my lord the king liveth, surely in what place my lord the king shall be, whether in death or life, even there also will thy servant be.
2Sa 15:22 And David said to Ittai, Go and pass over. And Ittai the Gittite passed over, and all his men, and all the little ones that were with him.
2Sa 15:23 And all the country wept with a loud voice, and all the people passed over: the king also himself passed over the brook Kidron, and all the people passed over, toward the way of the wilderness.
2Sa 15:24 And lo Zadok also, and all the Levites were with him, bearing the ark of the covenant of God: and they set down the ark of God; and Abiathar went up, until all the people had done passing out of the city.
2Sa 15:25 And the king said unto Zadok, Carry back the ark of God into the city: if I shall find favour in the eyes of the LORD, he will bring me again, and shew me both it, and his habitation:
2Sa 15:26 But if he thus say, I have no delight in thee; behold, here am I, let him do to me as seemeth good unto him.

[2Sa 15:27 DK-KJV] Kongen sagde også til præsten Zadok, Er du ikke en seer? vend tilbage ind i byen i fred, og jeres 2 sønner med dig, din søn Ahimaaz, og Jonathan sønnen til Abiathar.
[2Sa 15:28 DK-KJV] Se, jeg vil opholde mig på sletten i ørkenen, indtil der kommer besked fra jer for at underrette mig.
[2Sa 15:29 DK-KJV] Zadok og Abiathar bar derfor Guds ark tilbage til Jerusalem: og de blev der.
[2Sa 15:30 DK-KJV] Og David gik op ad Olivenbjergets skråning, og græd mens han gik op, og havde sit hoved dækket, og gik barfodet: og hele folket der var hos ham dækkede deres hoveder alle mand, og de gik op, og græd mens de gik op.
[2Sa 15:31 DK-KJV] Og en fortalte David, og sagde, Ahithophel er blandt de sammensvorne hos Absalom. Og David sagde, Kæreste HERRE, jeg ber dig, gør Ahithophels rådgivning til tåbelighed.
[2Sa 15:32 DK-KJV] Og det skete, da David var kommet til toppen af bjerget, hvor han tilbad Gud, læg mærke til, Architen Hushai kom for at møde ham med sin frakke iturevet, og jord på sit hoved.
[2Sa 15:33 DK-KJV] Til hvem David sagde, Hvis du fortsætter med mig, vil du være en byrde for mig:
[2Sa 15:34 DK-KJV] Men hvis du vender tilbage til byen, og siger til Absalom, Jeg vil være din tjener, Kæreste konge; som jeg har været din fars tjener hidtil, sådant vil jeg også nu være din tjener: kan du på den måde nedbryde Ahithophels råd for mig.
[2Sa 15:35 DK-KJV] Og har du ikke præsterne Zadok og Abiathar hos der dér? derfor skal det ske, at hvilkensomhelst ting som du skal hører ud fra kongens hus, det skal du fortælle til præsterne Zadok og Abiathar.

[2Sa 15:36 DK-KJV] Læg mærke til, de har dér hos dem deres 2 sønner, Zadoks søn Ahimaaz, og Abiathars søn Jonathan; og via af dem skal I sende bud til mig om alle ting I kan høre.
[2Sa 15:37 DK-KJV] Sådant kom Davids ven Hushai ind i byen, og Absalom kom ind i Jerusalem.

2Sa 15:27 The king said also unto Zadok the priest, Art not thou a seer? return into the city in peace, and your two sons with you, Ahimaaz thy son, and Jonathan the son of Abiathar.
2Sa 15:28 See, I will tarry in the plain of the wilderness, until there come word from you to certify me.
2Sa 15:29 Zadok therefore and Abiathar carried the ark of God again to Jerusalem: and they tarried there.
2Sa 15:30 And David went up by the ascent of mount Olivet, and wept as he went up, and had his head covered, and he went barefoot: and all the people that was with him covered every man his head, and they went up, weeping as they went up.

2Sa 15:31 And one told David, saying, Ahithophel is among the conspirators with Absalom. And David said, O LORD, I pray thee, turn the counsel of Ahithophel into foolishness.
2Sa 15:32 And it came to pass, that when David was come to the top of the mount, where he worshipped God, behold, Hushai the Archite came to meet him with his coat rent, and earth upon his head:
2Sa 15:33 Unto whom David said, If thou passest on with me, then thou shalt be a burden unto me:

2Sa 15:34 But if thou return to the city, and say unto Absalom, I will be thy servant, O king; as I have been thy father's servant hitherto, so will I now also be thy servant: then mayest thou for me defeat the counsel of Ahithophel.
2Sa 15:35 And hast thou not there with thee Zadok and Abiathar the priests? therefore it shall be, that what thing soever thou shalt hear out of the king's house, thou shalt tell it to Zadok and Abiathar the priests.
2Sa 15:36 Behold, they have there with them their two sons, Ahimaaz Zadok's son, and Jonathan Abiathar's son; and by them ye shall send unto me every thing that ye can hear.
2Sa 15:37 So Hushai David's friend came into the city, and Absalom came into Jerusalem.

2 Samuels bog Kapitel 16 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 16:1 DK-KJV]
2Sa 16:1 And when David was a little past the top of the hill, behold, Ziba the servant of Mephibosheth met him, with a couple of asses saddled, and upon them two hundred loaves of bread, and an hundred bunches of raisins, and an hundred of summer fruits, and a bottle of wine.

[2Sa 16:2 DK-KJV]
2Sa 16:2 And the king said unto Ziba, What meanest thou by these? And Ziba said, The asses be for the king's household to ride on; and the bread and summer fruit for the young men to eat; and the wine, that such as be faint in the wilderness may drink.

[2Sa 16:3 DK-KJV]
2Sa 16:3 And the king said, And where is thy master's son? And Ziba said unto the king, Behold, he abideth at Jerusalem: for he said, To day shall the house of Israel restore me the kingdom of my father.

[2Sa 16:4 DK-KJV]
2Sa 16:4 Then said the king to Ziba, Behold, thine are all that pertained unto Mephibosheth. And Ziba said, I humbly beseech thee that I may find grace in thy sight, my lord, O king.

[2Sa 16:5 DK-KJV]
2Sa 16:5 And when king David came to Bahurim, behold, thence came out a man of the family of the house of Saul, whose name was Shimei, the son of Gera: he came forth, and cursed still as he came.

[2Sa 16:6 DK-KJV]
2Sa 16:6 And he cast stones at David, and at all the servants of king David: and all the people and all the mighty men were on his right hand and on his left.

[2Sa 16:7 DK-KJV]
2Sa 16:7 And thus said Shimei when he cursed, Come out, come out, thou bloody man, and thou man of Belial:

2Sa 16:8 The LORD hath returned upon thee all the blood of the house of Saul, in whose stead thou hast reigned; and the LORD hath delivered the kingdom into the hand of Absalom thy son: and, behold, thou art taken in
[2Sa 16:8 DK-KJV] thy mischief, because thou art a bloody man.
2Sa 16:9 Then said Abishai the son of Zeruiah unto the king, Why should this dead dog curse my lord the king? let me go over, I pray thee, and
[2Sa 16:9 DK-KJV] take off his head.
2Sa 16:10 And the king said, What have I to do with you, ye sons of Zeruiah? so let him curse, because the LORD hath said unto him, Curse
[2Sa 16:10 DK-KJV] David. Who shall then say, Wherefore hast thou done so?
2Sa 16:11 And David said to Abishai, and to all his servants, Behold, my son, which came forth of my bowels, seeketh my life: how much more now may this Benjamite do it? let him alone, and let him curse; for the
[2Sa 16:11 DK-KJV] LORD hath bidden him.
2Sa 16:12 It may be that the LORD will look on mine affliction, and that
[2Sa 16:12 DK-KJV] the LORD will requite me good for his cursing this day.
2Sa 16:13 And as David and his men went by the way, Shimei went along on the hill's side over against him, and cursed as he went, and threw
[2Sa 16:13 DK-KJV] stones at him, and cast dust.
[2Sa 16:14 DK-KJV] Og han bragte også messingalteret, som var foran HERREN, fra husets forside, som var mellem alteret og HERRENs hus, og puttede det på alterets nordside.
2Sa 16:14 And the king, and all the people that were with him, came weary, and refreshed themselves there.
2Sa 16:15 And Absalom, and all the people the men of Israel, came to
[2Sa 16:15 DK-KJV] Jerusalem, and Ahithophel with him.
2Sa 16:16 And it came to pass, when Hushai the Archite, David's friend, was come unto Absalom, that Hushai said unto Absalom, God save the
[2Sa 16:16 DK-KJV] king, God save the king.
2Sa 16:17 And Absalom said to Hushai, Is this thy kindness to thy friend?
[2Sa 16:17 DK-KJV] why wentest thou not with thy friend?
2Sa 16:18 And Hushai said unto Absalom, Nay; but whom the LORD, and this people, and all the men of Israel, choose, his will I be, and with him
[2Sa 16:18 DK-KJV] will I abide.
2Sa 16:19 And again, whom should I serve? should I not serve in the presence of his son? as I have served in thy father's presence, so will I be
[2Sa 16:19 DK-KJV] in thy presence.
2Sa 16:20 Then said Absalom to Ahithophel, Give counsel among you
[2Sa 16:20 DK-KJV] what we shall do.
2Sa 16:21 And Ahithophel said unto Absalom, Go in unto thy father's concubines, which he hath left to keep the house; and all Israel shall hear that thou art abhorred of thy father: then shall the hands of all that are
[2Sa 16:21 DK-KJV] with thee be strong.
2Sa 16:22 So they spread Absalom a tent upon the top of the house; and
[2Sa 16:22 DK-KJV] Absalom went in unto his father's concubines in the sight of all Israel.
2Sa 16:23 And the counsel of Ahithophel, which he counselled in those days, was as if a man had inquired at the oracle of God: so was all the
[2Sa 16:23 DK-KJV] counsel of Ahithophel both with David and with Absalom.

2 Samuels bog Kapitel 17 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Sa 17:1 Moreover Ahithophel said unto Absalom, Let me now choose out twelve thousand men,
[2Sa 17:1 DK-KJV] and I will arise and pursue after David this night:
2Sa 17:2 And I will come upon him while he is weary and weak handed, and will make him afraid:
[2Sa 17:2 DK-KJV] and all the people that are with him shall flee; and I will smite the king only:
2Sa 17:3 And I will bring back all the people unto thee: the man whom thou seekest is as if all
[2Sa 17:3 DK-KJV] returned: so all the people shall be in peace.
[2Sa 17:4 DK-KJV] 2Sa 17:4 And the saying pleased Absalom well, and all the elders of Israel.
2Sa 17:5 Then said Absalom, Call now Hushai the Archite also, and let us hear likewise what he
[2Sa 17:5 DK-KJV] saith.
[2Sa 17:6 DK-KJV] 2Sa 17:6 And when Hushai was come to Absalom, Absalom spake unto him, saying, Ahithophel

hath spoken after this manner: shall we do after his saying? if not; speak thou.

2Sa 17:7 And Hushai said unto Absalom, The counsel that Ahithophel hath given is not good at this
[2Sa 17:7 DK-KJV] time.
2Sa 17:8 For, said Hushai, thou knowest thy father and his men, that they be mighty men, and they be chafed in their minds, as a bear robbed of her whelps in the field: and thy father is a man of war,
[2Sa 17:8 DK-KJV] and will not lodge with the people.
2Sa 17:9 Behold, he is hid now in some pit, or in some other place: and it will come to pass, when some of them be overthrown at the first, that whosoever heareth it will say, There is a slaughter
[2Sa 17:9 DK-KJV] among the people that follow Absalom.
2Sa 17:10 And he also that is valiant, whose heart is as the heart of a lion, shall utterly melt: for all
[2Sa 17:10 DK-KJV] Israel knoweth that thy father is a mighty man, and they which be with him are valiant men.
2Sa 17:11 Therefore I counsel that all Israel be generally gathered unto thee, from Dan even to Beer-sheba, as the sand that is by the sea for multitude; and that thou go to battle in thine own
[2Sa 17:11 DK-KJV] person.
2Sa 17:12 So shall we come upon him in some place where he shall be found, and we will light upon him as the dew falleth on the ground: and of him and of all the men that are with him there
[2Sa 17:12 DK-KJV] shall not be left so much as one.
2Sa 17:13 Moreover, if he be gotten into a city, then shall all Israel bring ropes to that city, and we
[2Sa 17:13 DK-KJV] will draw it into the river, until there be not one small stone found there.
2Sa 17:14 And Absalom and all the men of Israel said, The counsel of Hushai the Archite is better than the counsel of Ahithophel. For the LORD had appointed to defeat the good counsel of
[2Sa 17:14 DK-KJV] Ahithophel, to the intent that the LORD might bring evil upon Absalom.
2Sa 17:15 Then said Hushai unto Zadok and to Abiathar the priests, Thus and thus did Ahithophel
[2Sa 17:15 DK-KJV] counsel Absalom and the elders of Israel; and thus and thus have I counselled.
2Sa 17:16 Now therefore send quickly, and tell David, saying, Lodge not this night in the plains of the wilderness, but speedily pass over; lest the king be swallowed up, and all the people that are
[2Sa 17:16 DK-KJV] with him.
2Sa 17:17 Now Jonathan and Ahimaaz stayed by En-rogel; for they might not be seen to come into
[2Sa 17:17 DK-KJV] the city: and a wench went and told them; and they went and told king David.
2Sa 17:18 Nevertheless a lad saw them, and told Absalom: but they went both of them away quickly, and came to a man's house in Bahurim, which had a well in his court; whither they went
[2Sa 17:18 DK-KJV] down.
2Sa 17:19 And the woman took and spread a covering over the well's mouth, and spread ground
[2Sa 17:19 DK-KJV] corn thereon; and the thing was not known.
2Sa 17:20 And when Absalom's servants came to the woman to the house, they said, Where is Ahimaaz and Jonathan? And the woman said unto them, They be gone over the brook of water. And
[2Sa 17:20 DK-KJV] when they had sought and could not find them, they returned to Jerusalem.
2Sa 17:21 And it came to pass, after they were departed, that they came up out of the well, and went and told king David, and said unto David, Arise, and pass quickly over the water: for thus hath
[2Sa 17:21 DK-KJV] Ahithophel counselled against you.
2Sa 17:22 Then David arose, and all the people that were with him, and they passed over Jordan:
[2Sa 17:22 DK-KJV] by the morning light there lacked not one of them that was not gone over Jordan.
2Sa 17:23 And when Ahithophel saw that his counsel was not followed, he saddled his ass, and arose, and gat him home to his house, to his city, and put his household in order, and hanged
[2Sa 17:23 DK-KJV] himself, and died, and was buried in the sepulchre of his father.
2Sa 17:24 Then David came to Mahanaim. And Absalom passed over Jordan, he and all the men of
[2Sa 17:24 DK-KJV] Israel with him.
2Sa 17:25 And Absalom made Amasa captain of the host instead of Joab: which Amasa was a man's son, whose name was Ithra an Israelite, that went in to Abigail the daughter of Nahash, sister
[2Sa 17:25 DK-KJV] to Zeruiah Joab's mother.
[2Sa 17:26 DK-KJV] ,
og slog lejren op i 2Sa 17:26 So Israel and Absalom pitched in the land of Gilead.
2Sa 17:27 And it came to pass, when David was come to Mahanaim, that Shobi the son of Nahash of Rabbah of the children of Ammon, and Machir the son of Ammiel of Lo-debar, and Barzillai the
[2Sa 17:27 DK-KJV] Gileadite of Rogelim,
2Sa 17:28 Brought beds, and basons, and earthen vessels, and wheat, and barley, and flour, and
[2Sa 17:28 DK-KJV] parched corn, and beans, and lentiles, and parched pulse,
2Sa 17:29 And honey, and butter, and sheep, and cheese of kine, for David, and for the people that
[2Sa 17:29 DK-KJV] were with him, to eat: for they said, The people is hungry, and weary, and thirsty, in the wilderness.

2 Samuels bog Kapitel 18 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Sa 18:1 And David numbered the people that were with him, and set captains of thousands and
[2Sa 18:1 DK-KJV] captains of hundreds over them.
2Sa 18:2 And David sent forth a third part of the people under the hand of Joab, and a third part
under the hand of Abishai the son of Zeruiah, Joab's brother, and a third part under the hand of Ittai
[2Sa 18:2 DK-KJV] the Gittite. And the king said unto the people, I will surely go forth with you myself also.
2Sa 18:3 But the people answered, Thou shalt not go forth: for if we flee away, they will not care for
us; neither if half of us die, will they care for us: but now thou art worth ten thousand of us: therefore
[2Sa 18:3 DK-KJV] now it is better that thou succour us out of the city.
2Sa 18:4 And the king said unto them, What seemeth you best I will do. And the king stood by the
[2Sa 18:4 DK-KJV] gate side, and all the people came out by hundreds and by thousands.
2Sa 18:5 And the king commanded Joab and Abishai and Ittai, saying, Deal gently for my sake with
the young man, even with Absalom. And all the people heard when the king gave all the captains
[2Sa 18:5 DK-KJV] charge concerning Absalom.
2Sa 18:6 So the people went out into the field against Israel: and the battle was in the wood of
[2Sa 18:6 DK-KJV] Ephraim;
2Sa 18:7 Where the people of Israel were slain before the servants of David, and there was there a
[2Sa 18:7 DK-KJV] great slaughter that day of twenty thousand men.
2Sa 18:8 For the battle was there scattered over the face of all the country: and the wood devoured
[2Sa 18:8 DK-KJV] more people that day than the sword devoured.
2Sa 18:9 And Absalom met the servants of David. And Absalom rode upon a mule, and the mule
went under the thick boughs of a great oak, and his head caught hold of the oak, and he was taken
[2Sa 18:9 DK-KJV] up between the heaven and the earth; and the mule that was under him went away.
2Sa 18:10 And a certain man saw it, and told Joab, and said, Behold, I saw Absalom hanged in an
[2Sa 18:10 DK-KJV] oak.
2Sa 18:11 And Joab said unto the man that told him, And, behold, thou sawest him, and why didst
thou not smite him there to the ground? and I would have given thee ten shekels of silver, and a
[2Sa 18:11 DK-KJV] girdle.
2Sa 18:12 And the man said unto Joab, Though I should receive a thousand shekels of silver in mine
hand, yet would I not put forth mine hand against the king's son: for in our hearing the king charged
[2Sa 18:12 DK-KJV] thee and Abishai and Ittai, saying, Beware that none touch the young man Absalom.
2Sa 18:13 Otherwise I should have wrought falsehood against mine own life: for there is no matter
[2Sa 18:13 DK-KJV] hid from the king, and thou thyself wouldest have set thyself against me.
2Sa 18:14 Then said Joab, I may not tarry thus with thee. And he took three darts in his hand, and
[2Sa 18:14 DK-KJV] thrust them through the heart of Absalom, while he was yet alive in the midst of the oak.
2Sa 18:15 And ten young men that bare Joab's armour compassed about and smote Absalom, and
[2Sa 18:15 DK-KJV] slew him.
2Sa 18:16 And Joab blew the trumpet, and the people returned from pursuing after Israel: for Joab
[2Sa 18:16 DK-KJV] held back the people.
2Sa 18:17 And they took Absalom, and cast him into a great pit in the wood, and laid a very great
[2Sa 18:17 DK-KJV] heap of stones upon him: and all Israel fled every one to his tent.
2Sa 18:18 Now Absalom in his lifetime had taken and reared up for himself a pillar, which is in the
king's dale: for he said, I have no son to keep my name in remembrance: and he called the pillar after
[2Sa 18:18 DK-KJV] his own name: and it is called unto this day, Absalom's place.
2Sa 18:19 Then said Ahimaaz the son of Zadok, Let me now run, and bear the king tidings, how that
[2Sa 18:19 DK-KJV] the LORD hath avenged him of his enemies.
2Sa 18:20 And Joab said unto him, Thou shalt not bear tidings this day, but thou shalt bear tidings
[2Sa 18:20 DK-KJV] another day: but this day thou shalt bear no tidings, because the king's son is dead.
2Sa 18:21 Then said Joab to Cushi, Go tell the king what thou hast seen. And Cushi bowed himself
[2Sa 18:21 DK-KJV] unto Joab, and ran.
2Sa 18:22 Then said Ahimaaz the son of Zadok yet again to Joab, But howsoever, let me, I pray
thee, also run after Cushi. And Joab said, Wherefore wilt thou run, my son, seeing that thou hast no
[2Sa 18:22 DK-KJV] tidings ready?
2Sa 18:23 But howsoever, said he, let me run. And he said unto him, Run. Then Ahimaaz ran by the
[2Sa 18:23 DK-KJV] way of the plain, and overran Cushi.
2Sa 18:24 And David sat between the two gates: and the watchman went up to the roof over the gate
[2Sa 18:24 DK-KJV] unto the wall, and lifted up his eyes, and looked, and behold a man running alone.
2Sa 18:25 And the watchman cried, and told the king. And the king said, If he be alone, there is
[2Sa 18:25 DK-KJV] tidings in his mouth. And he came apace, and drew near.
2Sa 18:26 And the watchman saw another man running: and the watchman called unto the porter,
[2Sa 18:26 DK-KJV] and said, Behold another man running alone. And the king said, He also bringeth tidings.
2Sa 18:27 And the watchman said, Me thinketh the running of the foremost is like the running of
[2Sa 18:27 DK-KJV] Ahimaaz the son of Zadok. And the king said, He is a good man, and cometh with good tidings.

2Sa 18:28 And Ahimaaz called, and said unto the king, All is well. And he fell down to the earth upon his face before the king, and said, Blessed be the LORD thy God, which hath delivered up the men
[2Sa 18:28 DK-KJV] that lifted up their hand against my lord the king.
2Sa 18:29 And the king said, Is the young man Absalom safe? And Ahimaaz answered, When Joab
[2Sa 18:29 DK-KJV] sent the king's servant, and me thy servant, I saw a great tumult, but I knew not what it was.
2Sa 18:30 And the king said unto him, Turn aside, and stand here. And he turned aside, and stood
[2Sa 18:30 DK-KJV] still.
2Sa 18:31 And, behold, Cushi came; and Cushi said, Tidings, my lord the king: for the LORD hath
[2Sa 18:31 DK-KJV] avenged thee this day of all them that rose up against thee.
2Sa 18:32 And the king said unto Cushi, Is the young man Absalom safe? And Cushi answered, The
[2Sa 18:32 DK-KJV] enemies of my lord the king, and all that rise against thee to do thee hurt, be as that young man is.
2Sa 18:33 And the king was much moved, and went up to the chamber over the gate, and wept: and as he went, thus he said, O my son Absalom, my son, my son Absalom! would God I had died for
[2Sa 18:33 DK-KJV] thee, O Absalom, my son, my son!

2 Samuels bog Kapitel 19 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 19:1 DK-KJV] 2Sa 19:1 And it was told Joab, Behold, the king weepeth and mourneth for Absalom.
2Sa 19:2 And the victory that day was turned into mourning unto all the people: for the people heard
[2Sa 19:2 DK-KJV] say that day how the king was grieved for his son.
2Sa 19:3 And the people gat them by stealth that day into the city, as people being ashamed steal
[2Sa 19:3 DK-KJV] away when they flee in battle.
2Sa 19:4 But the king covered his face, and the king cried with a loud voice, O my son Absalom, O
[2Sa 19:4 DK-KJV] Absalom, my son, my son!
2Sa 19:5 And Joab came into the house to the king, and said, Thou hast shamed this day the faces of all thy servants, which this day have saved thy life, and the lives of thy sons and of thy daughters, and
[2Sa 19:5 DK-KJV] the lives of thy wives, and the lives of thy concubines;
2Sa 19:6 In that thou lovest thine enemies, and hatest thy friends. For thou hast declared this day, that thou regardest neither princes nor servants: for this day I perceive, that if Absalom had lived, and all we
[2Sa 19:6 DK-KJV] had died this day, then it had pleased thee well.
2Sa 19:7 Now therefore arise, go forth, and speak comfortably unto thy servants: for I swear by the LORD, if thou go not forth, there will not tarry one with thee this night: and that will be worse unto thee
[2Sa 19:7 DK-KJV] than all the evil that befell thee from thy youth until now.
2Sa 19:8 Then the king arose, and sat in the gate. And they told unto all the people, saying, Behold, the king doth sit in the gate. And all the people came before the king: for Israel had fled every man to his
[2Sa 19:8 DK-KJV] tent.
2Sa 19:9 And all the people were at strife throughout all the tribes of Israel, saying, The king saved us out of the hand of our enemies, and he delivered us out of the hand of the Philistines; and now he is
[2Sa 19:9 DK-KJV] fled out of the land for Absalom.
[2Sa 19:10 DK-KJV] 2Sa 19:10 And Absalom, whom we anointed over us, is dead in battle. Now therefore why speak ye not a word of bringing the king back?
2Sa 19:11 And king David sent to Zadok and to Abiathar the priests, saying, Speak unto the elders of
[2Sa 19:11 DK-KJV] Judah, saying, Why are ye the last to bring the king back to his house? seeing the speech of all Israel is come to the king, even to his house.
[2Sa 19:12 DK-KJV] 2Sa 19:12 Ye are my brethren, ye are my bones and my flesh: wherefore then are ye the last to bring back the king?
[2Sa 19:13 DK-KJV] 2Sa 19:13 And say ye to Amasa, Art thou not of my bone, and of my flesh? God do so to me, and more also, if thou be not captain of the host before me continually in the room of Joab.
[2Sa 19:14 DK-KJV] 2Sa 19:14 And he bowed the heart of all the men of Judah, even as the heart of one man; so that they sent this word unto the king, Return thou, and all thy servants.
[2Sa 19:15 DK-KJV] 2Sa 19:15 So the king returned, and came to Jordan. And Judah came to Gilgal, to go to meet the king, to conduct the king over Jordan.
[2Sa 19:16 DK-KJV] 2Sa 19:16 And Shimei the son of Gera, a Benjamite, which was of Bahurim, hasted and came down with the men of Judah to meet king David.
[2Sa 19:17 DK-KJV] 2Sa 19:17 And there were a thousand men of Benjamin with him, and Ziba the servant of the house of Saul, and his fifteen sons and his twenty servants with him; and they went over Jordan before the king.
[2Sa 19:18 DK-KJV] 2Sa 19:18 And there went over a ferry boat to carry over the king's household, and to do what he thought good. And Shimei the son of Gera fell down before the king, as he was come over Jordan;
2Sa 19:19 And said unto the king, Let not my lord impute iniquity unto me, neither do thou remember
[2Sa 19:19 DK-KJV] that which thy servant did perversely the day that my lord the king went out of Jerusalem, that the king should take it to his heart.
[2Sa 19:20 DK-KJV] 2Sa 19:20 For thy servant doth know that I have sinned: therefore, behold, I am come the first this day of all the house of Joseph to go down to meet my lord the king.

[2Sa 19:21 DK-KJV] 2Sa 19:21 But Abishai the son of Zeruiah answered and said, Shall not Shimei be put to death for this, because he cursed the LORD'S anointed?

[2Sa 19:22 DK-KJV] 2Sa 19:22 And David said, What have I to do with you, ye sons of Zeruiah, that ye should this day be adversaries unto me? shall there any man be put to death this day in Israel? for do not I know that I am this day king over Israel?

[2Sa 19:23 DK-KJV] 2Sa 19:23 Therefore the king said unto Shimei, Thou shalt not die. And the king sware unto him.

[2Sa 19:24 DK-KJV] 2Sa 19:24 And Mephibosheth the son of Saul came down to meet the king, and had neither dressed his feet, nor trimmed his beard, nor washed his clothes, from the day the king departed until the day he came again in peace.

[2Sa 19:25 DK-KJV] 2Sa 19:25 And it came to pass, when he was come to Jerusalem to meet the king, that the king said unto him, Wherefore wentest not thou with me, Mephibosheth?

[2Sa 19:26 DK-KJV] 2Sa 19:26 And he answered, My lord, O king, my servant deceived me: for thy servant said, I will saddle me an ass, that I may ride thereon, and go to the king; because thy servant is lame.

[2Sa 19:27 DK-KJV] 2Sa 19:27 And he hath slandered thy servant unto my lord the king; but my lord the king is as an angel of God: do therefore what is good in thine eyes.

[2Sa 19:28 DK-KJV] 2Sa 19:28 For all of my father's house were but dead men before my lord the king: yet didst thou set thy servant among them that did eat at thine own table. What right therefore have I yet to cry any more unto the king?

[2Sa 19:29 DK-KJV] 2Sa 19:29 And the king said unto him, Why speakest thou any more of thy matters? I have said, Thou and Ziba divide the land.

[2Sa 19:30 DK-KJV] 2Sa 19:30 And Mephibosheth said unto the king, Yea, let him take all, forasmuch as my lord the king is come again in peace unto his own house.

[2Sa 19:31 DK-KJV] 2Sa 19:31 And Barzillai the Gileadite came down from Rogelim, and went over Jordan with the king, to conduct him over Jordan.

[2Sa 19:32 DK-KJV] 2Sa 19:32 Now Barzillai was a very aged man, even fourscore years old: and he had provided the king of sustenance while he lay at Mahanaim; for he was a very great man.

[2Sa 19:33 DK-KJV] 2Sa 19:33 And the king said unto Barzillai, Come thou over with me, and I will feed thee with me in Jerusalem.

[2Sa 19:34 DK-KJV] 2Sa 19:34 And Barzillai said unto the king, How long have I to live, that I should go up with the king unto Jerusalem?

[2Sa 19:35 DK-KJV] 2Sa 19:35 I am this day fourscore years old: and can I discern between good and evil? can thy servant taste what I eat or what I drink? can I hear any more the voice of singing men and singing women? wherefore then should thy servant be yet a burden unto my lord the king?

[2Sa 19:36 DK-KJV] 2Sa 19:36 Thy servant will go a little way over Jordan with the king: and why should the king recompense it me with such a reward?

[2Sa 19:37 DK-KJV] 2Sa 19:37 Let thy servant, I pray thee, turn back again, that I may die in mine own city, and be buried by the grave of my father and of my mother. But behold thy servant Chimham; let him go over with my lord the king; and do to him what shall seem good unto thee.

[2Sa 19:38 DK-KJV] 2Sa 19:38 And the king answered, Chimham shall go over with me, and I will do to him that which shall seem good unto thee: and whatsoever thou shalt require of me, that will I do for thee.

[2Sa 19:39 DK-KJV] 2Sa 19:39 And all the people went over Jordan. And when the king was come over, the king kissed Barzillai, and blessed him; and he returned unto his own place.

[2Sa 19:40 DK-KJV] 2Sa 19:40 Then the king went on to Gilgal, and Chimham went on with him: and all the people of Judah conducted the king, and also half the people of Israel.

[2Sa 19:41 DK-KJV] 2Sa 19:41 And, behold, all the men of Israel came to the king, and said unto the king, Why have our brethren the men of Judah stolen thee away, and have brought the king, and his household, and all David's men with him, over Jordan?

[2Sa 19:42 DK-KJV] 2Sa 19:42 And all the men of Judah answered the men of Israel, Because the king is near of kin to us: wherefore then be ye angry for this matter? have we eaten at all of the king's cost? or hath he given us any gift?

[2Sa 19:43 DK-KJV] 2Sa 19:43 And the men of Israel answered the men of Judah, and said, We have ten parts in the king, and we have also more right in David than ye: why then did ye despise us, that our advice should not be first had in bringing back our king? And the words of the men of Judah were fiercer than the words of the men of Israel.

2 Samuels bog Kapitel 20 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 20:1 DK-KJV] 2Sa 20:1 And there happened to be there a man of Belial, whose name was Sheba, the son of Bichri, a Benjamite: and he blew a trumpet, and said, We have no part in David, neither have we inheritance in the son of Jesse: every man to his tents, O Israel.

2Sa 20:2 So every man of Israel went up from after David, and followed Sheba the son of Bichri: but
[2Sa 20:2 DK-KJV] the men of Judah clave unto their king, from Jordan even to Jerusalem.
2Sa 20:3 And David came to his house at Jerusalem; and the king took the ten women his concubines, whom he had left to keep the house, and put them in ward, and fed them, but went not in
[2Sa 20:3 DK-KJV] unto them. So they were shut up unto the day of their death, living in widowhood.
2Sa 20:4 Then said the king to Amasa, Assemble me the men of Judah within three days, and be
[2Sa 20:4 DK-KJV] thou here present.
2Sa 20:5 So Amasa went to assemble the men of Judah: but he tarried longer than the set time
[2Sa 20:5 DK-KJV] which he had appointed him.
2Sa 20:6 And David said to Abishai, Now shall Sheba the son of Bichri do us more harm than did Absalom: take thou thy lord's servants, and pursue after him, lest he get him fenced cities, and
[2Sa 20:6 DK-KJV] escape us.
2Sa 20:7 And there went out after him Joab's men, and the Cherethites, and the Pelethites, and all
[2Sa 20:7 DK-KJV] the mighty men: and they went out of Jerusalem, to pursue after Sheba the son of Bichri.
2Sa 20:8 When they were at the great stone which is in Gibeon, Amasa went before them. And Joab's garment that he had put on was girded unto him, and upon it a girdle with a sword fastened
[2Sa 20:8 DK-KJV] upon his loins in the sheath thereof; and as he went forth it fell out.
2Sa 20:9 And Joab said to Amasa, Art thou in health, my brother? And Joab took Amasa by the
[2Sa 20:9 DK-KJV] beard with the right hand to kiss him.
2Sa 20:10 But Amasa took no heed to the sword that was in Joab's hand: so he smote him therewith in the fifth rib, and shed out his bowels to the ground, and struck him not again; and he died. So Joab
[2Sa 20:10 DK-KJV] and Abishai his brother pursued after Sheba the son of Bichri.
2Sa 20:11 And one of Joab's men stood by him, and said, He that favoureth Joab, and he that is for
[2Sa 20:11 DK-KJV] David, let him go after Joab.
2Sa 20:12 And Amasa wallowed in blood in the midst of the highway. And when the man saw that all the people stood still, he removed Amasa out of the highway into the field, and cast a cloth upon him,
[2Sa 20:12 DK-KJV] when he saw that every one that came by him stood still.
2Sa 20:13 When he was removed out of the highway, all the people went on after Joab, to pursue
[2Sa 20:13 DK-KJV] after Sheba the son of Bichri.
2Sa 20:14 And he went through all the tribes of Israel unto Abel, and to Beth-maachah, and all the
[2Sa 20:14 DK-KJV] Berites: and they were gathered together, and went also after him.
2Sa 20:15 And they came and besieged him in Abel of Beth-maachah, and they cast up a bank against the city, and it stood in the trench: and all the people that were with Joab battered the wall, to
[2Sa 20:15 DK-KJV] throw it down.
2Sa 20:16 Then cried a wise woman out of the city, Hear, hear; say, I pray you, unto Joab, Come
[2Sa 20:16 DK-KJV] near hither, that I may speak with thee.
2Sa 20:17 And when he was come near unto her, the woman said, Art thou Joab? And he answered,
[2Sa 20:17 DK-KJV] I am he. Then she said unto him, Hear the words of thine handmaid. And he answered, I do hear.
2Sa 20:18 Then she spake, saying, They were wont to speak in old time, saying, They shall surely
[2Sa 20:18 DK-KJV] ask counsel at Abel: and so they ended the matter.
2Sa 20:19 I am one of them that are peaceable and faithful in Israel: thou seekest to destroy a city
[2Sa 20:19 DK-KJV] and a mother in Israel: why wilt thou swallow up the inheritance of the LORD?
2Sa 20:20 And Joab answered and said, Far be it, far be it from me, that I should swallow up or
[2Sa 20:20 DK-KJV] destroy.
2Sa 20:21 The matter is not so: but a man of mount Ephraim, Sheba the son of Bichri by name, hath lifted up his hand against the king, even against David: deliver him only, and I will depart from the
[2Sa 20:21 DK-KJV] city. And the woman said unto Joab, Behold, his head shall be thrown to thee over the wall.
2Sa 20:22 Then the woman went unto all the people in her wisdom. And they cut off the head of Sheba the son of Bichri, and cast it out to Joab. And he blew a trumpet, and they retired from the city,
[2Sa 20:22 DK-KJV] every man to his tent. And Joab returned to Jerusalem unto the king.
2Sa 20:23 Now Joab was over all the host of Israel: and Benaiah the son of Jehoiada was over the
[2Sa 20:23 DK-KJV] Cherethites and over the Pelethites:
[2Sa 20:24 DK-KJV] 2Sa 20:24 And Adoram was over the tribute: and Jehoshaphat the son of Ahilud was recorder:
[2Sa 20:25 DK-KJV] 2Sa 20:25 And Sheva was scribe: and Zadok and Abiathar were the priests:
[2Sa 20:26 DK-KJV] 2Sa 20:26 And Ira also the Jairite was a chief ruler about David.

2 Samuels bog Kapitel 21 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 21:1 DK-KJV] Da var der en 3 års hungersnød i Davids dage, år efter år; og David spurgte HERREN. Og HERREN svarede, Det er på grund af Saul, og på grund af hans blodige hus, fordi han dræbte Gibeoniterne.

2Sa 21:1 Then there was a famine in the days of David three years, year after year; and David inquired of the LORD. And the LORD answered, It is for Saul, and for his bloody house, because he slew the Gibeonites.

[2Sa 21:2 DK-KJV] Og kongen indkaldte Gibeoniterne, og sagde til dem; (nu var Gibeoniterne ikke af Israels børn, men af Amoriternes rest; og Israels børn havde svoret overfor dem: og Saul søgte efter at dræbe dem i sin nidkærhed overfor Israel og Judahs børn.)
[2Sa 21:3 DK-KJV] Derfor sagde David til Gibeoniterne, Hvad skal jeg gøre for jer? og hvorved skal jeg lave soningen, så I må velsigne HERRENs arv?
[2Sa 21:4 DK-KJV] Og Gibeoniterne sagde til ham, Vi vil intet sølv eller guld ha' af Saul, eller af hans hus; du skal heller ikke dræbe nogen mand i Israel for os. Og han sagde, Hvad I skal sige, det vil jeg gøre for jer.
[2Sa 21:5 DK-KJV] Og de svarede kongen, Den mand der fortærede os, og der udtænkte imod os at vi skulle bli' destrueret fra at være på nogle af Israels kyster,
[2Sa 21:6 DK-KJV] Lad 7 mænd af hans sønner bli' forløst til os, og vi vil hænge dem op overfor HERREN i Sauls Gibeah, som HERREN har udvalgt. Og kongen sagde, Jeg vil gi' dem.
[2Sa 21:7 DK-KJV] Men kongen skånede Mephibosheth, sønnen til Jonathan sønnen til Saul, på grund af HERRENs ed der var mellem dem, mellem David og Jonathan sønnen til Saul.
[2Sa 21:8 DK-KJV] Men kongen tog de 2 sønner til Rizpah datteren til Aiah, som hun bar til Saul, Armoni og Mephibosheth; og de 5 sønner til Michal datteren til Saul, som hun opfostrede for Adriel sønnen til Barzillai Meholathiten:

[2Sa 21:9 DK-KJV] Og han forløste dem ind i hænderne på Gibeoniterne, og de hang dem på bakken foran HERREN: og de faldt alle 7 sammen, og var drabt i dagene for høsten, i de første dage, i begyndelsen af byghøsten.
[2Sa 21:10 DK-KJV] Og Rizpah datteren til Aiah tog sækkelærred, og spredte det for hende over klippen, fra begyndelsen af høsten indtil vand dryppede på dem ud fra himlen, og tillod hverken luftens fugle til at hvile på dem om dagen, eller markens dyr om natten.
[2Sa 21:11 DK-KJV] Og det var fortalt David hvad Rizpah datteren til Aiah, Sauls konkubine, havde gjort.
[2Sa 21:12 DK-KJV] Og David gik og tog Sauls knogler og Jonathan hans søns knogler fra de mænd i Jabesh-gilead, som havde stjålet dem fra gaden i Beth-shan, hvor Filisterne havde hængt dem, da Filisterne havde dræbt Saul i Gilboa:
[2Sa 21:13 DK-KJV] Og derfra medbragte han knoglerne til Saul og hans søn Jonathan; og de samlede knoglerne til dem der var hængt.
[2Sa 21:14 DK-KJV] Og knoglerne til Saul og hans søn Jonathan begravede de i Benjamins land i Zelah, i gravkammeret til Kish hans far: og de udførte alt det kongen befalede. Og efter det var Gud bønfaldt for landet.
[2Sa 21:15 DK-KJV] Desuden havde Filisterne stadig krig mod Israel; og David gik ned, og hans tjenere med ham, og kæmpede imod Filisterne: og David var udmattet.
[2Sa 21:16 DK-KJV] Og Ishbi-benob, som var fra gigantsønnerne, hvis messingspyd vejede 300 shekler/3.5 kg, og som var iklædt med et nyt sværd, tænkte på at slå David ihjel.
[2Sa 21:17 DK-KJV] Men Abishai sønnen til Zeruiah assisterede ham, og slog Filisteren, og dræbte ham. Da svor Davids mænd overfor ham, og siger, Du skal ikke

2Sa 21:2 And the king called the Gibeonites, and said unto them; (now the Gibeonites were not of the children of Israel, but of the remnant of the Amorites; and the children of Israel had sworn unto them: and Saul sought to slay them in his zeal to the children of Israel and Judah.)
2Sa 21:3 Wherefore David said unto the Gibeonites, What shall I do for you? and wherewith shall I make the atonement, that ye may bless the inheritance of the LORD?
2Sa 21:4 And the Gibeonites said unto him, We will have no silver nor gold of Saul, nor of his house; neither for us shalt thou kill any man in Israel. And he said, What ye shall say, that will I do for you.
2Sa 21:5 And they answered the king, The man that consumed us, and that devised against us that we should be destroyed from remaining in any of the coasts of Israel,

2Sa 21:6 Let seven men of his sons be delivered unto us, and we will hang them up unto the LORD in Gibeah of Saul, whom the LORD did choose. And the king said, I will give them.
2Sa 21:7 But the king spared Mephibosheth, the son of Jonathan the son of Saul, because of the LORD'S oath that was between them, between David and Jonathan the son of Saul.

2Sa 21:8 But the king took the two sons of Rizpah the daughter of Aiah, whom she bare unto Saul, Armoni and Mephibosheth; and the five sons of Michal the daughter of Saul, whom she brought up for Adriel the son of Barzillai the Meholathite:
2Sa 21:9 And he delivered them into the hands of the Gibeonites, and they hanged them in the hill before the LORD: and they fell all seven together, and were put to death in the days of harvest, in the first days, in the beginning of barley harvest.
2Sa 21:10 And Rizpah the daughter of Aiah took sackcloth, and spread it for her upon the rock, from the beginning of harvest until water dropped upon them out of heaven, and suffered neither the birds of the air to rest on them by day, nor the beasts of the field by night.
2Sa 21:11 And it was told David what Rizpah the daughter of Aiah, the concubine of Saul, had done.
2Sa 21:12 And David went and took the bones of Saul and the bones of Jonathan his son from the men of Jabesh-gilead, which had stolen them from the street of Beth-shan, where the Philistines had hanged them, when the Philistines had slain Saul in Gilboa:
2Sa 21:13 And he brought up from thence the bones of Saul and the bones of Jonathan his son; and they gathered the bones of them that were hanged.
2Sa 21:14 And the bones of Saul and Jonathan his son buried they in the country of Benjamin in Zelah, in the sepulchre of Kish his father: and they performed all that the king commanded. And after that God was intreated for the land.
2Sa 21:15 Moreover the Philistines had yet war again with Israel; and David went down, and his servants with him, and fought against the Philistines: and David waxed faint.
2Sa 21:16 And Ishbi-benob, which was of the sons of the giant, the weight of whose spear weighed three hundred shekels of brass in weight, he being girded with a new sword, thought to have slain David.
2Sa 21:17 But Abishai the son of Zeruiah succoured him, and smote the Philistine, and killed him. Then the men of David sware unto him, saying, Thou shalt go no more out with us to

mere gå ud med os i kamp, for ikke at du slukker Israels lys.
[2Sa 21:18 DK-KJV] Og efter dette skete det, at der igen var et slag mod Filisterne i Gob: da dræbte Hushathiten Sibbechai Saph, som var af sønnerne til giganten.
[2Sa 21:19 DK-KJV] Og der var igen et slag i Gob mod Filisterne, hvor Elhanan sønnen til Jaare-oregim, en Bethlehemit, dræbte Goliaths bror Gittiten, hvis spydskaft var som en vævers bjælke.
[2Sa 21:20 DK-KJV] Og der var endnu et slag i Gath, hvor der var en mand af stor statur, der på hver hånd havde 6 fingre, og på hver fod 6 tær, 24 i antal; og også han var født til giganten.
[2Sa 21:21 DK-KJV] Og da han besmittede Israel, dræbte Jonathan sønnen til Shimea broderen til David ham.
[2Sa 21:22 DK-KJV] Disse 4 var født til giganten i Gath, og faldt via Davids hånd, og via hans tjeneres hånd.

battle, that thou quench not the light of Israel.

2Sa 21:18 And it came to pass after this, that there was again a battle with the Philistines at Gob: then Sibbechai the Hushathite slew Saph, which was of the sons of the giant.
2Sa 21:19 And there was again a battle in Gob with the Philistines, where Elhanan the son of Jaare-oregim, a Bethlehemite, slew the brother of Goliath the Gittite, the staff of whose spear was like a weaver's beam.
2Sa 21:20 And there was yet a battle in Gath, where was a man of great stature, that had on every hand six fingers, and on every foot six toes, four and twenty in number; and he also was born to the giant.
2Sa 21:21 And when he defied Israel, Jonathan the son of Shimea the brother of David slew him.
2Sa 21:22 These four were born to the giant in Gath, and fell by the hand of David, and by the hand of his servants.

2 Samuels bog Kapitel 22 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente
Dette kapitel er synonym med Salme 18

[2Sa 22:1 DK-KJV] Og David talte alle ordene fra denne sang til HERREN på dagen da HERREN havde forløst ham ud af alle hans fjenders hånd, og ud af Sauls hånd:
[2Sa 22:2 DK-KJV] Og han sagde, HERREN er min klippe, og min fæstning, og min forløser;
[2Sa 22:3 DK-KJV] Min klippes Gud; jeg vil stole på ham: han er mit skjold, og mit frelseshorn, mit høje tårn, og min tilflugt, min frelser; du frelser mig fra voldsomhed.
[2Sa 22:4 DK-KJV] Jeg vil kalde på HERREN, som er værdig til at bli' rost: sådant skal jeg bli' frelst fra mine fjender.
[2Sa 22:5 DK-KJV] Når dødens bølger omslutter mig, oversvømmelserne af ugudelige mennesker gjorde mig bange;
[2Sa 22:6 DK-KJV] Helvedes sorger sluttede sig tæt omkring mig; dødens klapfælder mødte mig;
[2Sa 22:7 DK-KJV] I min nød kaldte jeg på HERREN, og råbte til min Gud: han hørte min stemme ud fra hans tempel, og mit råb kom ind i hans ører.
[2Sa 22:8 DK-KJV] Da rystede og skælvede jorden; himlens fundamenter bevægede sig og rystede, fordi han var rasende.
[2Sa 22:9 DK-KJV] Der udgik en røg fra hans næsebor, og ild ud af hans mund der fortærede: kulene var antændt af den.
[2Sa 22:10 DK-KJV] Han bøjede også himlene, og kom ned; og mørke var under hans fødder.
[2Sa 22:11 DK-KJV] Og han red på en kerub, og fløj: og han var set på vindens vinger.
[2Sa 22:12 DK-KJV] Og han lavede mørke telte rundt om ham, mørke vandmasser, og tykke skyer fra himlene.
[2Sa 22:13 DK-KJV] Skønt glansen foran ham var antændte kul med ild i.
[2Sa 22:14 DK-KJV] HERREN tordnede fra himlen, Og den Allerhøjeste lod hans stemme høre.
[2Sa 22:15 DK-KJV] Og han sendte pile ud, og spredte dem; ved at lyne, og gjorde det ubehageligt for dem.
[2Sa 22:16 DK-KJV] Og havets kanaler viste sig, denne verdens fundamenter var afsløret, ved HERRENs irettesættelse, ved eksplosionen fra hans næsebors udånding.
[2Sa 22:17 DK-KJV] Han sendte bud fra foroven, han tog

2Sa 22:1 And David spake unto the LORD the words of this song in the day that the LORD had delivered him out of the hand of all his enemies, and out of the hand of Saul:
2Sa 22:2 And he said, The LORD is my rock, and my fortress, and my deliverer;
2Sa 22:3 The God of my rock; in him will I trust: he is my shield, and the horn of my salvation, my high tower, and my refuge, my saviour; thou savest me from violence.

2Sa 22:4 I will call on the LORD, who is worthy to be praised: so shall I be saved from mine enemies.

2Sa 22:5 When the waves of death compassed me, the floods of ungodly men made me afraid;
2Sa 22:6 The sorrows of hell compassed me about; the snares of death prevented me;
2Sa 22:7 In my distress I called upon the LORD, and cried to my God: and he did hear my voice out of his temple, and my cry did enter into his ears.

2Sa 22:8 Then the earth shook and trembled; the foundations of heaven moved and shook, because he was wroth.

2Sa 22:9 There went up a smoke out of his nostrils, and fire out of his mouth devoured: coals were kindled by it.
2Sa 22:10 He bowed the heavens also, and came down; and darkness was under his feet.
2Sa 22:11 And he rode upon a cherub, and did fly: and he was seen upon the wings of the wind.
2Sa 22:12 And he made darkness pavilions round about him, dark waters, and thick clouds of the skies.
2Sa 22:13 Through the brightness before him were coals of fire kindled.
2Sa 22:14 The LORD thundered from heaven, and the most High uttered his voice.
2Sa 22:15 And he sent out arrows, and scattered them; lightning, and discomfited them.

2Sa 22:16 And the channels of the sea appeared, the foundations of the world were discovered, at the rebuking of the LORD, at the blast of the breath of his nostrils.
2Sa 22:17 He sent from above, he took me; he drew me out of

mig; han trak mig ud af mange vandmasser;

[2Sa 22:18 DK-KJV] Han forløste mig fra min stærke fjende, og fra dem der hadede mig: for de var for stærke for mig.
[2Sa 22:19 DK-KJV] De mødte mig på min katastrofedag: men jeg stolede på HERREN.
[2Sa 22:20 DK-KJV] Han bragte mig også videre ind i et stort sted: han forløste mig, fordi han glædede sig over mig.
[2Sa 22:21 DK-KJV] HERREN belønnede mig efter min retfærdighed: efter mine hænders renhed har han tilbagebetalt mig.
[2Sa 22:22 DK-KJV] For jeg har holdt HERRENs veje, og har ikke ondskabsfuldt forladt min Gud.
[2Sa 22:23 DK-KJV] For alle hans domme var foran mig: og angående hans vedtægter, dem forlod jeg ikke.
[2Sa 22:24 DK-KJV] Jeg var også oprigtig foran ham, og har holdt migselv tilbage fra mit fejltrin.
[2Sa 22:25 DK-KJV] Derfor har HERREN tilbagebetalt mig efter min retfærdighed; efter min renhed som han ser på det.
[2Sa 22:26 DK-KJV] Mod den barmhjertige vil du vise digselv barmhjertig, og mod den oprigtige vil du vise digselv oprigtig.
[2Sa 22:27 DK-KJV] Mod den rene vil du vise digselv ren, og mod den genstridige vil du vise digselv ubehagelig.
[2Sa 22:28 DK-KJV] Og det plagede folk vil du frelse: men dine øjne er over de hovmodige, så du må nedgøre dem.
[2Sa 22:29 DK-KJV] For du er min lampe, Kæreste HERRE: og HERREN vil oplyse mit mørke.
[2Sa 22:30 DK-KJV] For via dig har jeg løbet gennem en troppe: via min Gud har jeg hoppet over en mur.
[2Sa 22:31 DK-KJV] Angående Gud, hans vej er perfekt; HERRENs ord er prøvet: han er en beskytter for alle dem der stoler på ham.
[2Sa 22:32 DK-KJV] For hvem er Gud, foruden HERREN? og hvem er en klippe, foruden vor Gud?
[2Sa 22:33 DK-KJV] Gud er min styrke og kraft: og han gør min vej perfekt.
[2Sa 22:34 DK-KJV] Han laver mine fødder som hjortens fødder: og sætter mig på mine høje steder.
[2Sa 22:35 DK-KJV] Han underviser mine hænder i krig; sådant at en stålbue er knækket via mine arme.
[2Sa 22:36 DK-KJV] Du har også givet mig dit frelsesskjold: og din blidhed har gjort mig stor.
[2Sa 22:37 DK-KJV] Du har forstørret mine skridt under mig; sådant at mine fødder ikke fejler.
[2Sa 22:38 DK-KJV] Jeg har forfulgt mine fjender, og destrueret dem; og vendte ikke om igen før jeg havde fortæret dem.
[2Sa 22:39 DK-KJV] Og jeg har fortæret dem, og såret dem, så de ikke kunne rejse sig: ja, de er faldet under mine fødder.
[2Sa 22:40 DK-KJV] Og du har omsluttet mig med styrke mod slaget: dem der rejste sig op imod mig har du underkastet under mig.
[2Sa 22:41 DK-KJV] Du har også givet mig mine fjenders nakker, så jeg måtte destruere dem der hader mig.
[2Sa 22:42 DK-KJV] De kiggede, men der var ingen til at frelse; ja mod HERREN, men han svarede dem ikke.
[2Sa 22:43 DK-KJV] Da slog jeg dem så småt som jordens støv, jeg trampede på dem som dyndet på gaden, og spredte dem bredt.
[2Sa 22:44 DK-KJV] Du har også forløst mig fra mit folks

many waters;

2Sa 22:18 He delivered me from my strong enemy, and from them that hated me: for they were too strong for me.
2Sa 22:19 They prevented me in the day of my calamity: but the LORD was my stay.
2Sa 22:20 He brought me forth also into a large place: he delivered me, because he delighted in me.
2Sa 22:21 The LORD rewarded me according to my righteousness: according to the cleanness of my hands hath he recompensed me.
2Sa 22:22 For I have kept the ways of the LORD, and have not wickedly departed from my God.
2Sa 22:23 For all his judgments were before me: and as for his statutes, I did not depart from them.
2Sa 22:24 I was also upright before him, and have kept myself from mine iniquity.
2Sa 22:25 Therefore the LORD hath recompensed me according to my righteousness; according to my cleanness in his eye sight.

2Sa 22:26 With the merciful thou wilt shew thyself merciful, and with the upright man thou wilt shew thyself upright.
2Sa 22:27 With the pure thou wilt shew thyself pure; and with the froward thou wilt shew thyself unsavoury.
2Sa 22:28 And the afflicted people thou wilt save: but thine eyes are upon the haughty, that thou mayest bring them down.
2Sa 22:29 For thou art my lamp, O LORD: and the LORD will lighten my darkness.
2Sa 22:30 For by thee I have run through a troop: by my God have I leaped over a wall.

2Sa 22:31 As for God, his way is perfect; the word of the LORD is tried: he is a buckler to all them that trust in him.
2Sa 22:32 For who is God, save the LORD? and who is a rock, save our God?
2Sa 22:33 God is my strength and power: and he maketh my way perfect.
2Sa 22:34 He maketh my feet like hinds' feet: and setteth me upon my high places.
2Sa 22:35 He teacheth my hands to war; so that a bow of steel is broken by mine arms.
2Sa 22:36 Thou hast also given me the shield of thy salvation: and thy gentleness hath made me great.
2Sa 22:37 Thou hast enlarged my steps under me; so that my feet did not slip.

2Sa 22:38 I have pursued mine enemies, and destroyed them; and turned not again until I had consumed them.

2Sa 22:39 And I have consumed them, and wounded them, that they could not arise: yea, they are fallen under my feet.

2Sa 22:40 For thou hast girded me with strength to battle: them that rose up against me hast thou subdued under me.
2Sa 22:41 Thou hast also given me the necks of mine enemies, that I might destroy them that hate me.
2Sa 22:42 They looked, but there was none to save; even unto the LORD, but he answered them not.
2Sa 22:43 Then did I beat them as small as the dust of the earth, I did stamp them as the mire of the street, and did spread them abroad.
2Sa 22:44 Thou also hast delivered me from the strivings of

stridigheder, du har holdt mig til at være hedningernes hoved: et folk som jeg vidste ikke skal tjene mig.
[2Sa 22:45 DK-KJV] Fremmede skal underkaste demselv overfor mig, lige så hurtigt som de hører, skal de være lydige overfor mig.
[2Sa 22:46 DK-KJV] Fremmede skal falme bort, og de skal være bange ud fra deres lukkede steder.
[2Sa 22:47 DK-KJV] HERREN lever; og velsignet er min klippe; og ophøjet er Gud min frelsesklippe.
[2Sa 22:48 DK-KJV] Det er Gud der hævner mig, og der bringer folket ned under mig,
[2Sa 22:49 DK-KJV] Og der bringer mig videre fra mine fjender: du har også løftet mig højt op over dem der rejste sig op imod mig:
[2Sa 22:50 DK-KJV] Derfor vil jeg gi' taksigelsesbønner til dig, Kæreste HERRE, blandt hedningerne, og vil synge lovsange til dit navn.
[2Sa 22:51 DK-KJV] Han er frelsestårnet for hans konge: og viser barmhjertighed mod hans salvede, mod David, og mod hans sæd for evigt og altid.

my people, thou hast kept me to be head of the heathen: a people which I knew not shall serve me.

2Sa 22:45 Strangers shall submit themselves unto me: as soon as they hear, they shall be obedient unto me.
2Sa 22:46 Strangers shall fade away, and they shall be afraid out of their close places.
2Sa 22:47 The LORD liveth; and blessed be my rock; and exalted be the God of the rock of my salvation.
2Sa 22:48 It is God that avengeth me, and that bringeth down the people under me,
2Sa 22:49 And that bringeth me forth from mine enemies: thou also hast lifted me up on high above them that rose up against me: thou hast delivered me from the violent man.

2Sa 22:50 Therefore I will give thanks unto thee, O LORD, among the heathen, and I will sing praises unto thy name.
2Sa 22:51 He is the tower of salvation for his king: and sheweth mercy to his anointed, unto David, and to his seed for evermore.

2 Samuels bog Kapitel 23 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 23:1 DK-KJV] Nu er disse de sidste ord fra David. David sønnen af Jesses sagde, og den mand som var oprejst højt op, den salvede fra Jacobs Gud, og den søde salmist fra Israel, sagde, "David - Højt elsket / Jesse - Gave - offergave - 1 der er"
[2Sa 23:2 DK-KJV] HERRENs Ånd talte via mig, og hans ord var på min tunge.
[2Sa 23:3 DK-KJV] Israels Gud sagde, Israels Klippe talte til mig, Han der regerer over mennesker må være retskaffen, ved at regere i Gudsfrygt.

[2Sa 23:4 DK-KJV] Og han skal være som morgenlyset, når solen står op, ja en morgen uden skyer; som det spæde græs der springer ud af jorden ved de klare stråler efter regn.
[2Sa 23:5 DK-KJV] Skønt mit hus ikke er sådant med Gud; alligevel har han med mig lavet en evigvarende pagt, forordnet i alle tingene, og sikre: for dette er hele min frelse, og hele mit ønske, skønt han ikke får det til at gro.
[2Sa 23:6 DK-KJV] Men Belials sønner skal alle af dem være som tornebuske der smides væk, fordi de ikke kan tages med hænder: "Belial - ond - værdiløs"
[2Sa 23:7 DK-KJV] Men den mand der skal røre dem må være omsluttet med jern og staven fra et spyd; og de skal bli' fuldstændigt brændt med ild på det samme sted.
[2Sa 23:8 DK-KJV] Disse er navnene på de mægtige mænd som David havde: Tachmoniten der sad på sædet, leder blandt kaptajnerne; Den samme var Adino Ezniten: han opløftede hans spyd imod 800, som han dræbte på en gang. "Adino - Hans spyd"
[2Sa 23:9 DK-KJV] Og efter ham var Eleazar sønnen af Dodo Ahohiten, en af de 3 mægtige mænd hos David, da de besmittede Filisterne der var forsamlet der til kamp, og Israels mænd var gået væk: "Eleazar - Guds hjælp / Dodo - Hans onkel"
[2Sa 23:10 DK-KJV] Han rejste sig, og han slog Filisterne indtil hans hånd var træt, og hans hånd klyngede sig til sværdet: og HERREN frembragte en stor sejr den dag; og folket vendte tilbage efter ham kun for at plyndre.
[2Sa 23:11 DK-KJV] Og efter ham var Shammah sønnen af Agee Hararitten. Og Filisterne var forsamlet ind i en troppe, hvor

2Sa 23:1 Now these be the last words of David. David the son of Jesse said, and the man who was raised up on high, the anointed of the God of Jacob, and the sweet psalmist of Israel, said,
2Sa 23:2 The Spirit of the LORD spake by me, and his word was in my tongue.
2Sa 23:3 The God of Israel said, the Rock of Israel spake to me, He that ruleth over men must be just, ruling in the fear of God.
2Sa 23:4 And he shall be as the light of the morning, when the sun riseth, even a morning without clouds; as the tender grass springing out of the earth by clear shining after rain.
2Sa 23:5 Although my house be not so with God; yet he hath made with me an everlasting covenant, ordered in all things, and sure: for this is all my salvation, and all my desire, although he make it not to grow.
2Sa 23:6 But the sons of Belial shall be all of them as thorns thrust away, because they cannot be taken with hands:
2Sa 23:7 But the man that shall touch them must be fenced with iron and the staff of a spear; and they shall be utterly burned with fire in the same place.
2Sa 23:8 These be the names of the mighty men whom David had: The Tachmonite that sat in the seat, chief among the captains; the same was Adino the Eznite: he lift up his spear against eight hundred, whom he slew at one time.

2Sa 23:9 And after him was Eleazar the son of Dodo the Ahohite, one of the three mighty men with David, when they defied the Philistines that were there gathered together to battle, and the men of Israel were gone away:
2Sa 23:10 He arose, and smote the Philistines until his hand was weary, and his hand clave unto the sword: and the LORD wrought a great victory that day; and the people returned after him only to spoil.
2Sa 23:11 And after him was Shammah the son of Agee the Hararite. And the Philistines were gathered together

der var et stykke jord fuld af linser: og folket flygtede fra Filisterne. "Shammah - Herren er der / Agee - En dal"
[2Sa 23:12 DK-KJV] Men han stod i jordstykkets midte, og forsvarede det, og dræbte Filisterne: og HERREN frembragte en stor sejr.

[2Sa 23:13 DK-KJV] Og 3 af de 30 ledere gik ned, og kom til David i høsttiden overfor Adullamgrotten: og Filisternes troppe lejrede i Rephaimdalen.
[2Sa 23:14 DK-KJV] Og David var på det tidspunkt i en venteposition, og Filisternes garnison var på det tidspunkt i Bethlehem.
[2Sa 23:15 DK-KJV] Og David længtes, og sagde, Åh hvis bare en ville gi' mig en tår vand fra brønden i Bethlehem, som er ved porten!

[2Sa 23:16 DK-KJV] Og de 3 mægtige mænd brød gennem Filisternes hær, og trak vand ud af brønden i Bethlehem, der var ved porten, og tog det, og bragte det til David: imidlertid ville han ikke drikke deraf, men hældte det ud til HERREN.
[2Sa 23:17 DK-KJV] Og han sagde, Lad det være langt fra mig, Kæreste HERRE, at jeg skulle gøre dette: er ikke dette blodet fra mændene der gik i fare for deres liv? derfor ville han ikke drikke det. Disse ting gjorde disse 3 mægtige mænd.
[2Sa 23:18 DK-KJV] Og Abishai, broderen af Joab, sønnen af Zeruiah, var leder blandt 3. Og han opløftede hans spyd imod 300, og dræbte dem, og havde det navn blandt 3. "Abishai - min fars tilstedeværelse / Joab - faderskab / Zeruiah - HERRENs smerte eller trængsel"
[2Sa 23:19 DK-KJV] Var han ikke mest ærbar blandt 3? derfor var han deres kaptajn: han nåede imidlertid ikke op på samme niveau som de første 3.
[2Sa 23:20 DK-KJV] Og Benaiah sønnen af Jehoiada, sønnen af en tapper mand, fra Kabzeel, som havde gjort mange gerninger, han dræbte 2 løveagtige mænd fra Moab: han gik også ned i snetiden og dræbte en løve i midten af en faldgrube:
[2Sa 23:21 DK-KJV] Og han dræbte en Egypter, en smuk mand: og Egypteren havde et spyd i hans hånd; men han gik ned mod ham med en stav, og plukkede spydet ud af Egypterens hånd, og dræbte ham med hans eget spyd.
[2Sa 23:22 DK-KJV] Disse ting gjorde Benaiah sønnen af Jehoiada, og havde det navn blandt 3 mægtige mænd. "Benaiah - Herrens søn / Herrens kundskab"
[2Sa 23:23 DK-KJV] Han var mere ærbar end de 30, men han nåede imidlertid ikke op på samme niveau som de første 3. Og David satte ham over hans vagt.
[2Sa 23:24 DK-KJV] Asahel broderen af Joab var 1 af de 30; Elhanan sønnen af Dodo fra Bethlehem, "Asahel - Guds kreation broderen af (Elhanan) Faderskabet sønnen af (Dodo) Onklen fra (Beth-lehem) Brødets hus"
[2Sa 23:25 DK-KJV] Shammah Haroditen, Elika Haroditen,
[2Sa 23:26 DK-KJV] Helez Paltiten, Ira sønnen af Ikkesh Tekoiten,
[2Sa 23:27 DK-KJV] Abi-ezer Anethothiten, Mebunnai Hushathiten,
[2Sa 23:28 DK-KJV] Zalmon Ahohiten, Maharai Netophathiten,
[2Sa 23:29 DK-KJV] Heleb sønnen af Baanah, en Netophathit, Ittai sønnen af Ribai ud af Gibeah fra Benjamins børn,
[2Sa 23:30 DK-KJV] Benaiah Pirathoniten, Hiddai fra bækkene i Gaash,
[2Sa 23:31 DK-KJV] Abi-albon Arbathiten, Azmaveth Barhumiten,

into a troop, where was a piece of ground full of lentiles: and the people fled from the Philistines.
2Sa 23:12 But he stood in the midst of the ground, and defended it, and slew the Philistines: and the LORD wrought a great victory.
2Sa 23:13 And three of the thirty chief went down, and came to David in the harvest time unto the cave of Adullam: and the troop of the Philistines pitched in the valley of Rephaim.

2Sa 23:14 And David was then in an hold, and the garrison of the Philistines was then in Beth-lehem.
2Sa 23:15 And David longed, and said, Oh that one would give me drink of the water of the well of Beth-lehem, which is by the gate!
2Sa 23:16 And the three mighty men brake through the host of the Philistines, and drew water out of the well of Beth-lehem, that was by the gate, and took it, and brought it to David: nevertheless he would not drink thereof, but poured it out unto the LORD.
2Sa 23:17 And he said, Be it far from me, O LORD, that I should do this: is not this the blood of the men that went in jeopardy of their lives? therefore he would not drink it. These things did these three mighty men.

2Sa 23:18 And Abishai, the brother of Joab, the son of Zeruiah, was chief among three. And he lifted up his spear against three hundred, and slew them, and had the name among three.
2Sa 23:19 Was he not most honourable of three? therefore he was their captain: howbeit he attained not unto the first three.
2Sa 23:20 And Benaiah the son of Jehoiada, the son of a valiant man, of Kabzeel, who had done many acts, he slew two lionlike men of Moab: he went down also and slew a lion in the midst of a pit in time of snow:
2Sa 23:21 And he slew an Egyptian, a goodly man: and the Egyptian had a spear in his hand; but he went down to him with a staff, and plucked the spear out of the Egyptian's hand, and slew him with his own spear.

2Sa 23:22 These things did Benaiah the son of Jehoiada, and had the name among three mighty men.
2Sa 23:23 He was more honourable than the thirty, but he attained not to the first three. And David set him over his guard.

2Sa 23:24 Asahel the brother of Joab was one of the thirty; Elhanan the son of Dodo of Beth-lehem,
2Sa 23:25 Shammah the Harodite, Elika the Harodite,
2Sa 23:26 Helez the Paltite, Ira the son of Ikkesh the Tekoite,
2Sa 23:27 Abiezer the Anethothite, Mebunnai the Hushathite,
2Sa 23:28 Zalmon the Ahohite, Maharai the Netophathite,
2Sa 23:29 Heleb the son of Baanah, a Netophathite, Ittai the son of Ribai out of Gibeah of the children of Benjamin,
2Sa 23:30 Benaiah the Pirathonite, Hiddai of the brooks of Gaash,
2Sa 23:31 Abi-albon the Arbathite, Azmaveth the Barhumite,

[2Sa 23:32 DK-KJV] Eliahba Shaalboniten, fra sønnerne af Jashen, Jonathan,
[2Sa 23:33 DK-KJV] Shammah Hararіten, Ahiam sønnen af Sharar Hararіten,
[2Sa 23:34 DK-KJV] Eliphelet sønnen af Ahasbai, sønnen af Maachathiten, Eliam sønnen af Ahithophel Giloniten,

[2Sa 23:35 DK-KJV] Hezrai Carmeliten, Paarai Arbiten,
[2Sa 23:36 DK-KJV] Igal sønnen af Nathan fra Zobah, Bani Gaditen,
[2Sa 23:37 DK-KJV] Zelek Ammoniten, Naharai Beerothiten, rustningebærer for Joab sønnen af Zeruiah,

[2Sa 23:38 DK-KJV] Ira en Ithrit, Gareb en Ithrit,

[2Sa 23:39 DK-KJV] Uriah Hittiten: 37 i alt.

2Sa 23:32 Eliahba the Shaalbonite, of the sons of Jashen, Jonathan,
2Sa 23:33 Shammah the Hararite, Ahiam the son of Sharar the Hararite,
2Sa 23:34 Eliphelet the son of Ahasbai, the son of the Maachathite, Eliam the son of Ahithophel the Gilonite,

2Sa 23:35 Hezrai the Carmelite, Paarai the Arbite,
2Sa 23:36 Igal the son of Nathan of Zobah, Bani the Gadite,
2Sa 23:37 Zelek the Ammonite, Naharai the Beerothite, armourbearer to Joab the son of Zeruiah,

2Sa 23:38 Ira an Ithrite, Gareb an Ithrite,

2Sa 23:39 Uriah the Hittite: thirty and seven in all.

2 Samuels bog Kapitel 24 - Til toppen af 2 Samuels bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Sa 24:1 DK-KJV] Og igen var HERRENs vrede antændt imod Israel, og han bevægede David imod dem til at sige, Gå, tæl Israel og Judah.
[2Sa 24:2 DK-KJV] For kongen sagde til Joab kaptajnen for hæren, som var hos ham, Gå nu gennem alle Israels stammer, fra Dan lige til Beer-sheba, og tæl I folket, så jeg må kende folkets antal.
[2Sa 24:3 DK-KJV] Og Joab sagde til kongen, Nu lægger HERREN din Gud til folket, hvor mange de nu er, 100 fold, og det for at min herre kongens øjne må set det: men hvorfor glæder min herre kongen sig over denne ting?

[2Sa 24:4 DK-KJV] Imidlertid vandt kongens ord over Joab, og over kaptajnerne for hæren. Og Joab og kaptajnerne for hæren gik ud fra kongens nærvær, for at tælle folket i Israel.
[2Sa 24:5 DK-KJV] Og de passerede over Jordanfloden, og slog lejren op i Aroer, på den højre side af byen der ligger i midten af Gadfloden, og op imod Jazer:

[2Sa 24:6 DK-KJV] Derefter kom de til Gilead, og til Tahtim-hodshis land; og de kom til Dan-jaan, og rundt til Zidon,
[2Sa 24:7 DK-KJV] Og kom til Tyrus' fæstningsværk, og til alle Hiviternes byer, og Canaaniternes: og de gik ud på sydsiden af Judah, lige til Beer-sheba.

[2Sa 24:8 DK-KJV] Da de så var gået gennem hele landet, kom de til Jerusalem efter 9 måneder og 20 dage.

[2Sa 24:9 DK-KJV] Og Joab opgav summen af folkets antal til kongen: og i Israel var der 800.000 tapre mænd der drog sværdet; og mændene fra Judah var 500.000 mænd.
[2Sa 24:10 DK-KJV] Og Davids hjerte slog ham efter at han havde talt folket. Og David sagde til HERREN, Jeg har syndet meget i det som jeg har gjort: og nu, bønfalder jeg dig, Kæreste HERRE, fjern din tjeners fejltrin; for det jeg har gjort er meget tåbeligt.

[2Sa 24:11 DK-KJV] For da David var oppe om morgenen, kom HERRENs ord til profeten Gad, Davids seer, som siger,
[2Sa 24:12 DK-KJV] Gå og sig til David, Dette siger HERREN, Jeg tilbyder dig 3 ting; vælg du 1 af dem, så jeg må gøre det mod dig.
[2Sa 24:13 DK-KJV] Sådant kom Gad til David, og fortalte ham, og sagde til ham, Skal 7 år med hungersnød komme til dig i dit land? eller vil du flygte i 3 måneder foran dine fjender, mens de forfølger dig? eller at der er 3 dage med pestilenser i

2Sa 24:1 And again the anger of the LORD was kindled against Israel, and he moved David against them to say, Go, number Israel and Judah.
2Sa 24:2 For the king said to Joab the captain of the host, which was with him, Go now through all the tribes of Israel, from Dan even to Beer-sheba, and number ye the people, that I may know the number of the people.
2Sa 24:3 And Joab said unto the king, Now the LORD thy God add unto the people, how many soever they be, an hundredfold, and that the eyes of my lord the king may see it: but why doth my lord the king delight in this thing?
2Sa 24:4 Notwithstanding the king's word prevailed against Joab, and against the captains of the host. And Joab and the captains of the host went out from the presence of the king, to number the people of Israel.
2Sa 24:5 And they passed over Jordan, and pitched in Aroer, on the right side of the city that lieth in the midst of the river of Gad, and toward Jazer:
2Sa 24:6 Then they came to Gilead, and to the land of Tahtim-hodshi; and they came to Dan-jaan, and about to Zidon,
2Sa 24:7 And came to the strong hold of Tyre, and to all the cities of the Hivites, and of the Canaanites: and they went out to the south of Judah, even to Beer-sheba.
2Sa 24:8 So when they had gone through all the land, they came to Jerusalem at the end of nine months and twenty days.
2Sa 24:9 And Joab gave up the sum of the number of the people unto the king: and there were in Israel eight hundred thousand valiant men that drew the sword; and the men of Judah were five hundred thousand men.
2Sa 24:10 And David's heart smote him after that he had numbered the people. And David said unto the LORD, I have sinned greatly in that I have done: and now, I beseech thee, O LORD, take away the iniquity of thy servant; for I have done very foolishly.
2Sa 24:11 For when David was up in the morning, the word of the LORD came unto the prophet Gad, David's seer, saying,
2Sa 24:12 Go and say unto David, Thus saith the LORD, I offer thee three things; choose thee one of them, that I may do it unto thee.
2Sa 24:13 So Gad came to David, and told him, and said unto him, Shall seven years of famine come unto thee in thy land? or wilt thou flee three months before thine enemies, while they pursue thee? or that there be three days'

dit land? tænk dig nu om, og se hvilket svar jeg skal returnere til ham der sendte mig.
[2Sa 24:14 DK-KJV] Og David sagde til Gad, Jeg er i en vanskelig situation: lad os falde ind i HERRENs hånd nu; for hans barmhjertigheder er store: og lad mig ikke falde ind i menneskets hånd.

[2Sa 24:15 DK-KJV] Sådant sendte HERREN en pestilens over Israel fra den morgen lige til den udvalgte tid: og der døde 70.000 mænd fra Dan lige til Beer-sheba.
[2Sa 24:16 DK-KJV] Og da englen strak hans hånd ud over Jerusalem for at destruere den, omvendte HERREN ham fra det onde, og sagde til englen der destruerede folket, Det er nok: Hold din hånd tilbage. Og HERRENs engel var ved Araunah Jebusitens tærskested.

[2Sa 24:17 DK-KJV] Og David talte til HERREN da han så englen der slog folket, og sagde, Se, jeg har syndet, og jeg har gjort ondskabsfuldt: men disse får, hvad har de gjort? lad din hånd, jeg ber dig, være imod mig, og imod min fars hus.
[2Sa 24:18 DK-KJV] Og Gad kom den dag til David, og sagde til ham, Gå op, rejs et alter til HERREN på Araunah Jebusitens tærskegulv.
[2Sa 24:19 DK-KJV] Og David, i overensstemmelse med Gads udtalelse, gik op som HERREN befalede.
[2Sa 24:20 DK-KJV] Og Araunah kiggede, og så kongen og hans tjenere komme hen imod ham: og Araunah gik ud, og bukkede hamselv foran kongen med hans ansigt på jorden.
[2Sa 24:21 DK-KJV] Og Araunah sagde, Hvorfor er min herre kongen kommet til hans tjener? Og David sagde, For at købe tærskegulvet af dig, til at bygge et alter til HERREN, så plagen må bli' holdt tilbage fra folket.
[2Sa 24:22 DK-KJV] Og Araunah sagde til David, Lad min herre kongen ta' og opofre det som virker godt for ham: læg mærke til, her er okser til brændoffer, og tærskeredskaber og andre redskaber fra okserne som træ.
[2Sa 24:23 DK-KJV] Alle disse ting gjorde Araunah, som en konge, giver til kongen. Og Araunah sagde til kongen, HERREN din Gud acceptere dig.
[2Sa 24:24 DK-KJV] Og kongen sagde til Araunah, Nej; men jeg vil helt sikkert købe det af dig for en pris: jeg vil heller ikke tilbyde brændoffergaver til HERREN min Gud af det som ikke koster mig noget. Sådant købte David tærskegulvet og okserne for 50 sølvshekler.
[2Sa 24:25 DK-KJV] Og der byggede David et alter til HERREN og tilbød brændoffergaver og fredsoffergaver. Sådant var HERREN bønfaldt for landet, og plagen var holdt tilbage fra Israel.

pestilence in thy land? now advise, and see what answer I shall return to him that sent me.

2Sa 24:14 And David said unto Gad, I am in a great strait: let us fall now into the hand of the LORD; for his mercies are great: and let me not fall into the hand of man.
2Sa 24:15 So the LORD sent a pestilence upon Israel from the morning even to the time appointed: and there died of the people from Dan even to Beer-sheba seventy thousand men.
2Sa 24:16 And when the angel stretched out his hand upon Jerusalem to destroy it, the LORD repented him of the evil, and said to the angel that destroyed the people, It is enough: stay now thine hand. And the angel of the LORD was by the threshingplace of Araunah the Jebusite.
2Sa 24:17 And David spake unto the LORD when he saw the angel that smote the people, and said, Lo, I have sinned, and I have done wickedly: but these sheep, what have they done? let thine hand, I pray thee, be against me, and against my father's house.
2Sa 24:18 And Gad came that day to David, and said unto him, Go up, rear an altar unto the LORD in the threshingfloor of Araunah the Jebusite.
2Sa 24:19 And David, according to the saying of Gad, went up as the LORD commanded.
2Sa 24:20 And Araunah looked, and saw the king and his servants coming on toward him: and Araunah went out, and bowed himself before the king on his face upon the ground.
2Sa 24:21 And Araunah said, Wherefore is my lord the king come to his servant? And David said, To buy the threshingfloor of thee, to build an altar unto the LORD, that the plague may be stayed from the people.
2Sa 24:22 And Araunah said unto David, Let my lord the king take and offer up what seemeth good unto him: behold, here be oxen for burnt sacrifice, and threshing instruments and other instruments of the oxen for wood.
2Sa 24:23 All these things did Araunah, as a king, give unto the king. And Araunah said unto the king, The LORD thy God accept thee.
2Sa 24:24 And the king said unto Araunah, Nay; but I will surely buy it of thee at a price: neither will I offer burnt offerings unto the LORD my God of that which doth cost me nothing. So David bought the threshingfloor and the oxen for fifty shekels of silver.
2Sa 24:25 And David built there an altar unto the LORD, and offered burnt offerings and peace offerings. So the LORD was intreated for the land, and the plague was stayed from Israel.

1Kongebog - Index011
Navnebetydning for Konge = For at regere
Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22
1 Kongebog Kapitel 1 - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 1:1 DK-KJV] Nu var kong David gammel og godt oppe i årene; og de dækkede sig med tøj, men han fik ikke varmen.

1Ki 1:1 Now king David was old and stricken in years; and they covered him with clothes, but he gat no heat.

[1Ko 1:2 DK-KJV] Derfor sagde hans tjenere til ham, Lad der bli' søgt efter en ung jomfru til min herre kongen: og lad hende træde frem for kongen, og lad hende værdsætte ham, og lad hende ligge i din favn, så min herre kongen må få varmen.
[1Ko 1:3 DK-KJV] Så søgte de efter en smuk ung pige udover alle Israels kyster, og fandt Abishag en Shunamit, og bragte hende til kongen.
[1Ko 1:4 DK-KJV] Og den unge pige var meget smuk, og værdsatte kongen, og betjente for ham: men kongen kendte hende ikke.
[1Ko 1:5 DK-KJV] Da ophøjede Adonijah sønnen af Haggiths sigselv, og siger, Jeg vil være konge: og han forberedte stridsvogne og ryttere til sigselv, og 50 mænd til at løbe foran sig.
[1Ko 1:6 DK-KJV] Og hans far havde på intet tidspunkt misfornøjet ham med at sige, Hvorfor har du gjort sådant? og han var også en meget flot mand; og hans mor bar ham efter Absalom.
[1Ko 1:7 DK-KJV] Og han snakkede med Joab sønnen af Zeruiah, og med præsten Abiathar: og de der fulgte Adonijah hjalp ham.

[1Ko 1:8 DK-KJV] Men præsten Zadok, og Benaiah sønnen af Jehoiada, og profeten Nathan, og Shimei, og Rei, og de mægtige mænd der tilhørte David, var ikke hos Adonijah.
[1Ko 1:9 DK-KJV] Og Adonijah slagtede får og okser og fedekvæg ved Zoheleths sten, som er ved En-rogel, og indkaldte alle kongens sønner hans brødre, og alle Judahs mænd kongens tjenere:
[1Ko 1:10 DK-KJV] Men profeten Nathan, og Benaiah, og de mægtige mænd, og Solomon hans bror, indkaldte han ikke.

[1Ko 1:11 DK-KJV] Derfor talte Nathan med Bath-sheba, Solomons mor, og siger, Har du ikke hørt at Adonijah sønnen af Haggith regerer, og David vor herre ved det ikke?

[1Ko 1:12 DK-KJV] Kom nu derfor, lad mig, jeg ber dig, gi' dig råd, så du må redde dit eget liv, og din søn Solomons liv.
[1Ko 1:13 DK-KJV] Gå og kom dig hen til kong David, og sig til ham, Gjorde du ikke, min herre, Kæreste konge, det at du sværgede overfor din tjenestepige, og sagde, Solomon skal med sikkerhed regere efter mig, og han skal sidde på min trone? hvorfor regerer Adonijah da?
[1Ko 1:14 DK-KJV] Læg mærke til, mens du stadig taler med kongen der, vil jeg også komme efter dig, og bekræfte dine ord.
[1Ko 1:15 DK-KJV] Og Bath-sheba gik ind til kongen ind i kammeret: og kongen var meget gammel; og Shunamiten Abishag betjente for kongen.
[1Ko 1:16 DK-KJV] Og Bath-sheba bøjede sig, og hilste ærbødig på kongen. Og kongen sagde: Hvad ville du?
[1Ko 1:17 DK-KJV] Og hun sagde til ham, Min herre, du sværgede ved HERREN din Gud overfor din tjenestepige, og sagde, Solomon skal med sikkerhed regere efter mig, og han skal sidde på min trone.
[1Ko 1:18 DK-KJV] Og nu, læg mærke til, Adonijah regerer; og nu, min herre kongen, du ved det ikke:
[1Ko 1:19 DK-KJV] Og han har slagtet okser og fredekvæg og får i overflod, og har indkaldt alle kongens sønner, og præsten Abiathar, og Joab kaptajnen for hæren: men Solomon din tjener har han ikke indkaldt.
[1Ko 1:20 DK-KJV] Og du, min herre, Kæreste konge, alle Israels øjne er rette mod dig, for at du skulle fortælle dem hvem der skal sidde på tronen til min herre kongen efter ham.

1Ki 1:2 Wherefore his servants said unto him, Let there be sought for my lord the king a young virgin: and let her stand before the king, and let her cherish him, and let her lie in thy bosom, that my lord the king may get heat.
1Ki 1:3 So they sought for a fair damsel throughout all the coasts of Israel, and found Abishag a Shunammite, and brought her to the king.

1Ki 1:4 And the damsel was very fair, and cherished the king, and ministered to him: but the king knew her not.

1Ki 1:5 Then Adonijah the son of Haggith exalted himself, saying, I will be king: and he prepared him chariots and horsemen, and fifty men to run before him.

1Ki 1:6 And his father had not displeased him at any time in saying, Why hast thou done so? and he also was a very goodly man; and his mother bare him after Absalom.
1Ki 1:7 And he conferred with Joab the son of Zeruiah, and with Abiathar the priest: and they following Adonijah helped him.
1Ki 1:8 But Zadok the priest, and Benaiah the son of Jehoiada, and Nathan the prophet, and Shimei, and Rei, and the mighty men which belonged to David, were not with Adonijah.
1Ki 1:9 And Adonijah slew sheep and oxen and fat cattle by the stone of Zoheleth, which is by En-rogel, and called all his brethren the king's sons, and all the men of Judah the king's servants:
1Ki 1:10 But Nathan the prophet, and Benaiah, and the mighty men, and Solomon his brother, he called not.
1Ki 1:11 Wherefore Nathan spake unto Bath-sheba the mother of Solomon, saying, Hast thou not heard that Adonijah the son of Haggith doth reign, and David our lord knoweth it not?
1Ki 1:12 Now therefore come, let me, I pray thee, give thee counsel, that thou mayest save thine own life, and the life of thy son Solomon.
1Ki 1:13 Go and get thee in unto king David, and say unto him, Didst not thou, my lord, O king, swear unto thine handmaid, saying, Assuredly Solomon thy son shall reign after me, and he shall sit upon my throne? why then doth Adonijah reign?

1Ki 1:14 Behold, while thou yet talkest there with the king, I also will come in after thee, and confirm thy words.
1Ki 1:15 And Bath-sheba went in unto the king into the chamber: and the king was very old; and Abishag the Shunammite ministered unto the king.
1Ki 1:16 And Bath-sheba bowed, and did obeisance unto the king. And the king said, What wouldest thou?
1Ki 1:17 And she said unto him, My lord, thou swarest by the LORD thy God unto thine handmaid, saying, Assuredly Solomon thy son shall reign after me, and he shall sit upon my throne.
1Ki 1:18 And now, behold, Adonijah reigneth; and now, my lord the king, thou knowest it not:
1Ki 1:19 And he hath slain oxen and fat cattle and sheep in abundance, and hath called all the sons of the king, and Abiathar the priest, and Joab the captain of the host: but Solomon thy servant hath he not called.
1Ki 1:20 And thou, my lord, O king, the eyes of all Israel are upon thee, that thou shouldest tell them who shall sit on the throne of my lord the king after him.

[1Ko 1:21 DK-KJV] For ellers skal det ske, når min herre kongen skal sove hos hans fædre, at jeg og min søn Solomon skal bli' anset for at være overtrædere.
[1Ko 1:22 DK-KJV] Og, se, mens hun stadig talte med kongen, kom også Nathan ind.
[1Ko 1:23 DK-KJV] Og de fortalte kongen, og siger, Læg mærke til profeten Nathan. Og da han var kommet ind foran kongen, bukkede han sigselv foran kongen med hans ansigt mod jorden.
[1Ko 1:24 DK-KJV] Og Nathan sagde, Min herre, Kæreste konge, har du sagt, Adonijah skal regere efter mig, og han skal sidde på min trone?
[1Ko 1:25 DK-KJV] For han er denne dag gået ned, og har slagtet okser og fredekvæg og får i overflod, og har indkaldt alle kongens sønner, og kaptajnerne for hæren, og præsten Abiathar, og, læg mærke til, de spiser og drikker foran ham, og siger, Gud bevare kong Adonijah.
[1Ko 1:26 DK-KJV] Men mig, ja jeg din tjener, og præsten Zadok, og Benaiah sønnen af Jehoiada, og din tjener Solomon, har han ikke indkaldt.
[1Ko 1:27 DK-KJV] Er denne ting gjort af min herre kongen, og du har ikke vist det til din tjener, som skulle sidde på tronen til min herre kongen efter ham?
[1Ko 1:28 DK-KJV] Da svarede kong David og sagde, Kald Bath-sheba indtil mig. Og hun kom ind i kongens nærvær, og stod foran kongen.
[1Ko 1:29 DK-KJV] Og kongen svor, og sagde, Som HERREN lever, som har befriet min sjæl ud af alle sorger,
[1Ko 1:30 DK-KJV] Ligesom jeg svor overfor dig ved HERREN Israels Gud, og sagde, Din søn Solomon skal med sikkerhed regere efter mig, og han skal sidde på min trone i mit sted; ja sådant vil jeg med sikkerhed gøre denne dag.
[1Ko 1:31 DK-KJV] Da bukkede Bath-sheba sig med hendes ansigt mod jorden, og udviste ærbødighed overfor kongen, og sagde, Lad min herre kong David leve for evigt.
[1Ko 1:32 DK-KJV] Og kong David sagde, indkald præsten Zadok til mig, og profeten Nathan, og Jehoiadas søn Benaiah. Og de kom ind foran kongen.
[1Ko 1:33 DK-KJV] Kongen sagde også til dem, Ta' jeres herres tjenere med jer, og få Solomon min søn til at ride på mit muldyr, og bring ham ned til Gihon:
[1Ko 1:34 DK-KJV] Og lad præsten Zadok og profeten Nathan salve ham der til at være konge over Israel: og blæs I i trompeten, og sig, Gud bevare kong Solomon.
[1Ko 1:35 DK-KJV] Da skal I komme op efter ham, så han må komme og sidde på min trone; for han skal være konge i mit sted: og jeg udvalgt ham til at være leder over Israel og over Judah.
[1Ko 1:36 DK-KJV] Og Jehoiadas søn Benaiah svarede kongen, og sagde, Amen: min herre kongens HERRE Gud siger det samme.
[1Ko 1:37 DK-KJV] Som HERREN har været med kongen min herre, på samme måde er han med Solomon, og laver hans trone større end min herre kong Davids trone.
[1Ko 1:38 DK-KJV] Sådant gik præsten Zadok, og profeten Nathan, og Jehoiadas søn Benaiah, og Cherethiterne, og Pelethiterne, ned, og fik Solomon til at ride på kong Davids muldyr, og bragte ham til Gihon.
[1Ko 1:39 DK-KJV] Og præsten Zadok tog et oliehorn ud fra tabernaklet, og salvede Solomon. Og de blæste i trompeten; og hele folket sagde, Gud bevare kong Solomon.
[1Ko 1:40 DK-KJV] Og hele folket kom op efter ham, og folket

1Ki 1:21 Otherwise it shall come to pass, when my lord the king shall sleep with his fathers, that I and my son Solomon shall be counted offenders.
1Ki 1:22 And, lo, while she yet talked with the king, Nathan the prophet also came in.

1Ki 1:23 And they told the king, saying, Behold Nathan the prophet. And when he was come in before the king, he bowed himself before the king with his face to the ground.
1Ki 1:24 And Nathan said, My lord, O king, hast thou said, Adonijah shall reign after me, and he shall sit upon my throne?
1Ki 1:25 For he is gone down this day, and hath slain oxen and fat cattle and sheep in abundance, and hath called all the king's sons, and the captains of the host, and Abiathar the priest; and, behold, they eat and drink before him, and say, God save king Adonijah.
1Ki 1:26 But me, even me thy servant, and Zadok the priest, and Benaiah the son of Jehoiada, and thy servant Solomon, hath he not called.
1Ki 1:27 Is this thing done by my lord the king, and thou hast not shewed it unto thy servant, who should sit on the throne of my lord the king after him?
1Ki 1:28 Then king David answered and said, Call me Bath-sheba. And she came into the king's presence, and stood before the king.
1Ki 1:29 And the king sware, and said, As the LORD liveth, that hath redeemed my soul out of all distress,
1Ki 1:30 Even as I sware unto thee by the LORD God of Israel, saying, Assuredly Solomon thy son shall reign after me, and he shall sit upon my throne in my stead; even so will I certainly do this day.
1Ki 1:31 Then Bath-sheba bowed with her face to the earth, and did reverence to the king, and said, Let my lord king David live for ever.
1Ki 1:32 And king David said, Call me Zadok the priest, and Nathan the prophet, and Benaiah the son of Jehoiada. And they came before the king.
1Ki 1:33 The king also said unto them, Take with you the servants of your lord, and cause Solomon my son to ride upon mine own mule, and bring him down to Gihon:
1Ki 1:34 And let Zadok the priest and Nathan the prophet anoint him there king over Israel: and blow ye with the trumpet, and say, God save king Solomon.
1Ki 1:35 Then ye shall come up after him, that he may come and sit upon my throne; for he shall be king in my stead: and I have appointed him to be ruler over Israel and over Judah.
1Ki 1:36 And Benaiah the son of Jehoiada answered the king, and said, Amen: the LORD God of my lord the king say so too.
1Ki 1:37 As the LORD hath been with my lord the king, even so be he with Solomon, and make his throne greater than the throne of my lord king David.
1Ki 1:38 So Zadok the priest, and Nathan the prophet, and Benaiah the son of Jehoiada, and the Cherethites, and the Pelethites, went down, and caused Solomon to ride upon king David's mule, and brought him to Gihon.
1Ki 1:39 And Zadok the priest took an horn of oil out of the tabernacle, and anointed Solomon. And they blew the trumpet; and all the people said, God save king Solomon.
1Ki 1:40 And all the people came up after him, and the

fløjtede på fløjter, og jublede med stor glæde, sådant at jorden revnede ved lyden efter dem.
[1Ko 1:41 DK-KJV] Og Adonijah og alle gæsterne der var hos ham hørte det lige da de var færdige med at spise. Og da Joab hørte lyden fra trompeten, sagde han, Hvorfor er denne larm i byen somom den er i et oprør?
[1Ko 1:42 DK-KJV] Og mens han stadig talte, læg mærke til, præsten Abiathars søn Jonathan kom: og Adonijah sagde til ham, Kom ind; for du er en tapper mand, og bringer gode nyheder.
[1Ko 1:43 DK-KJV] Og Jonathan svarede og sagde til Adonijah, Vor herre kong David har sandelig gjort Solomon til konge.
[1Ko 1:44 DK-KJV] Og kongen har sendt præsten Zadok med ham, og profeten Nathan, Jehoiadas søn Benaiah, og Cherethiterne, og Pelethiterne, og de har fået ham til at ride på kongens muldyr.
[1Ko 1:45 DK-KJV] Og præsten Zadok og profeten Nathan har salvet ham til at være konge i Gihon: og de er kommet jublende op derfra, sådant at byen ringede igen. Dette er larmen som I har hørt.
[1Ko 1:46 DK-KJV] Og Solomon sidder også på kongerigets trone.
[1Ko 1:47 DK-KJV] Og desuden kom kongens tjenere for at velsigne vor herre kong David, og siger, Gud gør Solomons navn bedre end dit navn, og laver hans trone større end din trone. Og kongen bukkede sigselv over sengen.
[1Ko 1:48 DK-KJV] Og kongen sagde også dette, Velsignet være HERREN Israels Gud, som denne dag har givet at én sidder på min trone, og ja mine øjne ser det.
[1Ko 1:49 DK-KJV] Og alle gæsterne der var hos Adonijah var bange, og rejste sig op, og gik hver og en sin vej.
[1Ko 1:50 DK-KJV] Og Adonijah frygtede på grund af Solomon og rejste sig, og gik, og greb fat i alterets horn.
[1Ko 1:51 DK-KJV] Og det var fortalt Solomon, og sagt, Læg mærke til, Adonijah frygter kong Solomon: for, se, han har grebet fat i alterets horn, og siger, Lad kong Solomon sværger overfor mig i dag at han ikke vil dræbe hans tjener med sværdet.
[1Ko 1:52 DK-KJV] Og Solomon sagde, Hvis han vil fremvise sigselv at være en værdig mand, der skal ikke et hår på ham falde til jorden: men hvis ondskab skal bli' fundet i ham, skal han dø.
[1Ko 1:53 DK-KJV] Sådant sendte Solomon bud, og de bragte ham ned fra alteret. Og han kom og bukkede sigselv for kong Solomon: og Solomon sagde til ham, Gå til dit hus.

people piped with pipes, and rejoiced with great joy, so that the earth rent with the sound of them.
1Ki 1:41 And Adonijah and all the guests that were with him heard it as they had made an end of eating. And when Joab heard the sound of the trumpet, he said, Wherefore is this noise of the city being in an uproar?
1Ki 1:42 And while he yet spake, behold, Jonathan the son of Abiathar the priest came: and Adonijah said unto him, Come in; for thou art a valiant man, and bringest good tidings.

1Ki 1:43 And Jonathan answered and said to Adonijah, Verily our lord king David hath made Solomon king.
1Ki 1:44 And the king hath sent with him Zadok the priest, and Nathan the prophet, and Benaiah the son of Jehoiada, and the Cherethites, and the Pelethites, and they have caused him to ride upon the king's mule:
1Ki 1:45 And Zadok the priest and Nathan the prophet have anointed him king in Gihon: and they are come up from thence rejoicing, so that the city rang again. This is the noise that ye have heard.
1Ki 1:46 And also Solomon sitteth on the throne of the kingdom.
1Ki 1:47 And moreover the king's servants came to bless our lord king David, saying, God make the name of Solomon better than thy name, and make his throne greater than thy throne. And the king bowed himself upon the bed.
1Ki 1:48 And also thus said the king, Blessed be the LORD God of Israel, which hath given one to sit on my throne this day, mine eyes even seeing it.
1Ki 1:49 And all the guests that were with Adonijah were afraid, and rose up, and went every man his way.
1Ki 1:50 And Adonijah feared because of Solomon, and arose, and went, and caught hold on the horns of the altar.

1Ki 1:51 And it was told Solomon, saying, Behold, Adonijah feareth king Solomon: for, lo, he hath caught hold on the horns of the altar, saying, Let king Solomon swear unto me to day that he will not slay his servant with the sword.

1Ki 1:52 And Solomon said, If he will shew himself a worthy man, there shall not an hair of him fall to the earth: but if wickedness shall be found in him, he shall die.
1Ki 1:53 So king Solomon sent, and they brought him down from the altar. And he came and bowed himself to king Solomon: and Solomon said unto him, Go to thine house.

1 Kongebog Kapitel 2 - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 2:1 DK-KJV] Nu nærmede dagene sig for hvor David skulle dø; og han pålagde Solomon hans søn, og siger,
[1Ko 2:2 DK-KJV] Jeg går hele jordens vej: vær du derfor stærk, og vis digselv som en mand;
[1Ko 2:3 DK-KJV] Og hold HERREN din Guds pålæg, for at vandre på hans veje, for at holde hans vedtægter, og hans befalinger, og hans domme, og hans vidnesbyrd, som det er skrevet i Moseloven, så du må ha' fremgang i alt det du gør, og i alt hvadsomhelst du vender digselv mod:
[1Ko 2:4 DK-KJV] Så HERREN må fortsætte hans ord som han talte angående mig, Hvis dine børn tager vare på deres vej, for at vandre foran mig i sandhed med hele deres hjerte og med hele deres sjæl, skal en mand ikke svigte dig der (sagde han) på Israels trone.

1Ki 2:1 Now the days of David drew nigh that he should die; and he charged Solomon his son, saying,
1Ki 2:2 I go the way of all the earth: be thou strong therefore, and shew thyself a man;
1Ki 2:3 And keep the charge of the LORD thy God, to walk in his ways, to keep his statutes, and his commandments, and his judgments, and his testimonies, as it is written in the law of Moses, that thou mayest prosper in all that thou doest, and whithersoever thou turnest thyself:
1Ki 2:4 That the LORD may continue his word which he spake concerning me, saying, If thy children take heed to their way, to walk before me in truth with all their heart and with all their soul, there shall not fail thee (said he) a man on the throne of Israel.

[1Ko 2:5 DK-KJV] Desuden ved du også hvad Zeruiahs søn Joab gjorde mod mig, og hvad han gjorde mod de 2 Israelske hærkaptajner, mod Ners søn Abner, og mod Jethers søn Amasa, som han dræbte, og udgød krigsblod i fredstid, og puttede krigsblodet på hans omslag der var om hans lænder, og i hans sko der var på hans fødder.
[1Ko 2:6 DK-KJV] Gør derfor ifølge din visdom, og lad ikke hans hvidgrå hoved gå ned til graven i fred.
[1Ko 2:7 DK-KJV] Men vis godhed mod Gileaditen Barzillais sønner, og lad dem være blandt de er spiser ved dit bord: for sådant kom de til mig da jeg flygtede på grund af din bror Absalom.
[1Ko 2:8 DK-KJV] Og, læg mærke til, du har Geras søn Shimei hos dig, en Benjamit fra Bahurim, som forbandede mig med en smertelig forbandelse på dagen da jeg gik til Mahanaim: men han kom ned for at møde mig ved Jordanfloden, og jeg svor overfor ham ved HERREN, ved at sige, Jeg vil ikke slå dig ihjel med sværdet.
[1Ko 2:9 DK-KJV] Hold ham nu derfor ikke skyldfri: for du er en vis mand, og ved hvad du burde gøre med ham; men bring du hans hvidgrå hoved ned til graven med blod.
[1Ko 2:10 DK-KJV] Sådant sov David hos hans fædre, og var begravet i Davids by.
[1Ko 2:11 DK-KJV] Og de dage som David regerede over Israel var 40 år: 7 år regerede han i Hebron og 33 år regerede han i Jerusalem.
[1Ko 2:12 DK-KJV] Derefter sad Solomon på Davids trone hans far; og hans kongerige var i høj grad etableret.
[1Ko 2:13 DK-KJV] Og Haggiths søn Adonijah kom til Solomons mor Bath-sheba. Og hun sagde, Kommer du fredsommeligt? og han sagde, fredsommeligt.
[1Ko 2:14 DK-KJV] Han sagde desuden, Jeg har noget at fortælle dig. Og hun sagde, Sig det bare.
[1Ko 2:15 DK-KJV] Og han sagde, Du ved at kongeriget var mit, og at Israel rettede deres ansigter mod mig, for at jeg skulle regere: Hvordan kan det da være at kongeriget er vendt rundt, og er blevet min brors: for det var hans fra HERREN.
[1Ko 2:16 DK-KJV] Og nu beder jeg dig om en anmodning, nægt mig ikke. Og hun sagde, Sig det bare.
[1Ko 2:17 DK-KJV] Og han sagde, Tal, jeg ber dig med Solomon kongen, (for han vil ikke sige nej til dig,) så han giver mig Shunamiten Abishag til hustru.
[1Ko 2:18 DK-KJV] Og Bath-sheba sagde, Fint; jeg vil tale for dig til kongen.
[1Ko 2:19 DK-KJV] Bath-sheba gik derfor til kong Solomon, for at tale med ham for Adonijah. Og kongen rejste sig op for at møde hende, og bukkede sig for hende, og satte sig ned på hans trone, og sørgede for at et sæde blev opsat til kongens mor; og hun sad på hans højre hånd.
[1Ko 2:20 DK-KJV] Da sagde hun, Jeg vil be' dig om en lille anmodning; jeg ber dig, sig ikke nej til mig. Og kongen sagde til hende, Spørg løs, min mor: for jeg vil ikke sige nej til dig.
[1Ko 2:21 DK-KJV] Og hun sagde, Lad Shunamiten Abishag bli' givet som hustru til din bror Adonijah.
[1Ko 2:22 DK-KJV] Og kong Solomon svarede og sagde til sin mor, Og hvorfor spørger du om Shunamiten Abishag til Adonijah? spørg også om kongeriget til ham; for han er min ældre bror; ja til ham, og til præsten Abiathar, og til Zeruiahs søn Joab.
[1Ko 2:23 DK-KJV] Derefter svor kong Solomon ved

1Ki 2:5 Moreover thou knowest also what Joab the son of Zeruiah did to me, and what he did to the two captains of the hosts of Israel, unto Abner the son of Ner, and unto Amasa the son of Jether, whom he slew, and shed the blood of war in peace, and put the blood of war upon his girdle that was about his loins, and in his shoes that were on his feet.
1Ki 2:6 Do therefore according to thy wisdom, and let not his hoar head go down to the grave in peace.

1Ki 2:7 But shew kindness unto the sons of Barzillai the Gileadite, and let them be of those that eat at thy table: for so they came to me when I fled because of Absalom thy brother.

1Ki 2:8 And, behold, thou hast with thee Shimei the son of Gera, a Benjamite of Bahurim, which cursed me with a grievous curse in the day when I went to Mahanaim: but he came down to meet me at Jordan, and I sware to him by the LORD, saying, I will not put thee to death with the sword.
1Ki 2:9 Now therefore hold him not guiltless: for thou art a wise man, and knowest what thou oughtest to do unto him; but his hoar head bring thou down to the grave with blood.
1Ki 2:10 So David slept with his fathers, and was buried in the city of David.
1Ki 2:11 And the days that David reigned over Israel were forty years: seven years reigned he in Hebron, and thirty and three years reigned he in Jerusalem.
1Ki 2:12 Then sat Solomon upon the throne of David his father; and his kingdom was established greatly.
1Ki 2:13 And Adonijah the son of Haggith came to Bath-sheba the mother of Solomon. And she said, Comest thou peaceably? And he said, Peaceably.
1Ki 2:14 He said moreover, I have somewhat to say unto thee. And she said, Say on.

1Ki 2:15 And he said, Thou knowest that the kingdom was mine, and that all Israel set their faces on me, that I should reign: howbeit the kingdom is turned about, and is become my brother's: for it was his from the LORD.
1Ki 2:16 And now I ask one petition of thee, deny me not. And she said unto him, Say on.
1Ki 2:17 And he said, Speak, I pray thee, unto Solomon the king, (for he will not say thee nay,) that he give me Abishag the Shunammite to wife.
1Ki 2:18 And Bath-sheba said, Well; I will speak for thee unto the king.
1Ki 2:19 Bath-sheba therefore went unto king Solomon, to speak unto him for Adonijah. And the king rose up to meet her, and bowed himself unto her, and sat down on his throne, and caused a seat to be set for the king's mother; and she sat on his right hand.

1Ki 2:20 Then she said, I desire one small petition of thee; I pray thee, say me not nay. And the king said unto her, Ask on, my mother: for I will not say thee nay.
1Ki 2:21 And she said, Let Abishag the Shunammite be given to Adonijah thy brother to wife.
1Ki 2:22 And king Solomon answered and said unto his mother, And why dost thou ask Abishag the Shunammite for Adonijah? ask for him the kingdom also; for he is mine elder brother; even for him, and for Abiathar the priest, and for Joab the son of Zeruiah.

1Ki 2:23 Then king Solomon sware by the LORD, saying, God

HERREN, og siger, Gud gør sådant mod mig, og mere også, hvis Adonijah ikke har talt dette ord imod hans eget liv.
[1Ko 2:24 DK-KJV] Nu derfor, som HERREN lever, som har etableret mig, og sat mig på Davids trone min far, og som har lavet mig et hus, som han lovede, Adonijah skal denne dag lide døden.
[1Ko 2:25 DK-KJV] Og kong Solomon sendte besked via Benaiahs hånd sønnen til Jehoiada; og han overfaldt ham så han døde.
[1Ko 2:26 DK-KJV] Og til præsten Abiathar sagde kongen, Tag afsted til Anathoth, til dine egne marker; for du er døden værdig: men jeg vil ikke lade dig lide døden på dette tidspunkt, eftersom du bar Herren GUDs ark foran David min far, og fordi du har været plaget i alt det hvori min far var plaget.
[1Ko 2:27 DK-KJV] Sådant smed Solomon Abiathar ud fra at være præst for HERREN; så han måtte opfylde HERRENs ord, som han talte vedrørende Elis hus i Shiloh.
[1Ko 2:28 DK-KJV] Derefter kom nyheder til Joab: for Joab havde vendt sig mod Adonijah, skønt han ikke vendte sig mod Absalom. Og Joab flygtede til HERRENs tabernakel, og han greb fat i hornene på alteret.
[1Ko 2:29 DK-KJV] Og det var fortalt kong Solomon at Joab var flygtet til HERRENs tabernakel; og, læg mærke til, han er ved alteret. Da sendte Solomon Benaiah sønnen af Jehoiada, og siger, Gå, overfald ham.
[1Ko 2:30 DK-KJV] Og Benaiah kom til HERRENs tabernakel, og sagde til ham, Dette siger kongen, Kom frem. Og han sagde, Nej; for jeg vil dø her. Og Benaiah gav kongen en tilbagemelding, og siger, Dette sagde Joab, og således svarede han mig.
[1Ko 2:31 DK-KJV] Og kongen sagde til ham, Gør som han har sagt, og overfald ham, og begrav ham; så du må fjerne det uskyldige blod, som Joab har udgydt, fra mig, og fra min fars hus.
[1Ko 2:32 DK-KJV] Og HERREN skal returnere hans blod på hans eget hoved, som overfaldt 2 mænd der var mere retskafne end han, og dræbte dem med sværdet, uden at min far David vidste om det, for at vidne overfor, Ners søn Abner, kaptajn for Israels hær, og Jethers søn Amasa, kaptajn for Judahs hær.
[1Ko 2:33 DK-KJV] Deres blod skal derfor returnere på Joabs hoved, og på hans sæds hoved for altid: men på David, og på hans sæd, og på hans hus, og på hans trone, skal der være fred for altid fra HERREN.
[1Ko 2:34 DK-KJV] Sådant gik Jehoiadas søn Benaiah op, og overfaldt ham, og dræbte ham: og han var begravet i hans eget hus i vildmarken.
[1Ko 2:35 DK-KJV] Og over hæren indsatte kongen Jehoiadas søn Benaiah i stedet for ham: og kongen indsatte præsten Zadok i stedet for Abiathar.
[1Ko 2:36 DK-KJV] Og kongen sendte bud og indkaldte Shimei, og sagde til ham, Byg dig et hus i Jerusalem, og bo der, og gå du ikke mere ud derfra.
[1Ko 2:37 DK-KJV] For det skal ske, at på den dag du går ud, og passerer over Kidronbækken, at du med sikkerhed skal vide at du skal dø: dit blod skal være på dit eget hoved.
[1Ko 2:38 DK-KJV] Og Shimei sagde til kongen, Ordsproget er godt: som min herre kongen har sagt, sådant vil din tjener gøre. Og Shimei boede mange dage i Jerusalem.
[1Ko 2:39 DK-KJV] Og det skete ved enden af 3 år, at 2 af Shimeis tjenere stak af til Gaths konge Achish søn af Maachah. Og de fortalte det til Shimei, og siger, Læg

do so to me, and more also, if Adonijah have not spoken this word against his own life.

1Ki 2:24 Now therefore, as the LORD liveth, which hath established me, and set me on the throne of David my father, and who hath made me an house, as he promised, Adonijah shall be put to death this day.

1Ki 2:25 And king Solomon sent by the hand of Benaiah the son of Jehoiada; and he fell upon him that he died.

1Ki 2:26 And unto Abiathar the priest said the king, Get thee to Anathoth, unto thine own fields; for thou art worthy of death: but I will not at this time put thee to death, because thou barest the ark of the Lord GOD before David my father, and because thou hast been afflicted in all wherein my father was afflicted.
1Ki 2:27 So Solomon thrust out Abiathar from being priest unto the LORD; that he might fulfil the word of the LORD, which he spake concerning the house of Eli in Shiloh.
1Ki 2:28 Then tidings came to Joab: for Joab had turned after Adonijah, though he turned not after Absalom. And Joab fled unto the tabernacle of the LORD, and caught hold on the horns of the altar.
1Ki 2:29 And it was told king Solomon that Joab was fled unto the tabernacle of the LORD; and, behold, he is by the altar. Then Solomon sent Benaiah the son of Jehoiada, saying, Go, fall upon him.
1Ki 2:30 And Benaiah came to the tabernacle of the LORD, and said unto him, Thus saith the king, Come forth. And he said, Nay; but I will die here. And Benaiah brought the king word again, saying, Thus said Joab, and thus he answered me.
1Ki 2:31 And the king said unto him, Do as he hath said, and fall upon him, and bury him; that thou mayest take away the innocent blood, which Joab shed, from me, and from the house of my father.
1Ki 2:32 And the LORD shall return his blood upon his own head, who fell upon two men more righteous and better than he, and slew them with the sword, my father David not knowing thereof, to wit, Abner the son of Ner, captain of the host of Israel, and Amasa the son of Jether, captain of the host of Judah.
1Ki 2:33 Their blood shall therefore return upon the head of Joab, and upon the head of his seed for ever: but upon David, and upon his seed, and upon his house, and upon his throne, shall there be peace for ever from the LORD.
1Ki 2:34 So Benaiah the son of Jehoiada went up, and fell upon him, and slew him: and he was buried in his own house in the wilderness.
1Ki 2:35 And the king put Benaiah the son of Jehoiada in his room over the host: and Zadok the priest did the king put in the room of Abiathar.
1Ki 2:36 And the king sent and called for Shimei, and said unto him, Build thee an house in Jerusalem, and dwell there, and go not forth thence any whither.
1Ki 2:37 For it shall be, that on the day thou goest out, and passest over the brook Kidron, thou shalt know for certain that thou shalt surely die: thy blood shall be upon thine own head.
1Ki 2:38 And Shimei said unto the king, The saying is good: as my lord the king hath said, so will thy servant do. And Shimei dwelt in Jerusalem many days.
1Ki 2:39 And it came to pass at the end of three years, that two of the servants of Shimei ran away unto Achish son of Maachah king of Gath. And they told Shimei, saying, Behold,

mærke til, dine tjenere er i Gath.

thy servants be in Gath.

[1Ko 2:40 DK-KJV] Og Shimei rejste sig, og sadlede hans æsel, og gik til Gath til Achish for at søge efter hans tjenere: og Shimei gik, og tog hans tjenere med tilbage fra Gath.

1Ki 2:40 And Shimei arose, and saddled his ass, and went to Gath to Achish to seek his servants: and Shimei went, and brought his servants from Gath.

[1Ko 2:41 DK-KJV] Og det var fortalt Solomon at Shimei havde gået fra Jerusalem til Gath, og var kommet tilbage.

1Ki 2:41 And it was told Solomon that Shimei had gone from Jerusalem to Gath, and was come again.

[1Ko 2:42 DK-KJV] Og kongen sendte bud og indkaldte Shimei, og sagde til ham, Fik jeg dig ikke til at sværge ved HERREN, og gjorde det klart for dig, ved at sige, Vid det med sikkerhed, at den dag du går ud, og vandre rundt omkring , at du med sikkerhed skulle dø? og du sagde til mig, Ordet som jeg har hørt er godt.

1Ki 2:42 And the king sent and called for Shimei, and said unto him, Did I not make thee to swear by the LORD, and protested unto thee, saying, Know for a certain, on the day thou goest out, and walkest abroad any whither, that thou shalt surely die? and thou saidst unto me, The word that I have heard is good.

[1Ko 2:43 DK-KJV] Hvorfor har du da ikke holdt HERRENs ed, og befalingen som jeg har pålagt dig med?

1Ki 2:43 Why then hast thou not kept the oath of the LORD, and the commandment that I have charged thee with?

[1Ko 2:44 DK-KJV] Kongen sagde desuden til Shimei, Du ved al den ondskab som dit hjerte er indviet til, som du gjorde mod David min far: derfor skal HERREN returnere din ondskab på dit eget hoved;

1Ki 2:44 The king said moreover to Shimei, Thou knowest all the wickedness which thine heart is privy to, that thou didst to David my father: therefore the LORD shall return thy wickedness upon thine own head;

[1Ko 2:45 DK-KJV] Og kong Solomon skal være velsignet, og Davids trone skal være etableret foran HERREN for altid.

1Ki 2:45 And king Solomon shall be blessed, and the throne of David shall be established before the LORD for ever.

[1Ko 2:46 DK-KJV] Sådant befalede kongen Jehoiadas søn Benaiah; som gik ud, og overfaldt ham, så han døde. Og kongeriget var etableret i Solomons hånd.

1Ki 2:46 So the king commanded Benaiah the son of Jehoiada; which went out, and fell upon him, that he died. And the kingdom was established in the hand of Solomon.

1 Kongebog Kapitel 3 - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 3:1 DK-KJV] Og Solomon lavede et afhængighedsforhold med Egyptens konge Farao, og tog Faraos datter, og bragte hende ind i Davids by, indtil han var færdig med at bygge sit eget hus, og HERRENs hus, og Jerusalems mur rundt om.

1Ki 3:1 And Solomon made affinity with Pharaoh king of Egypt, and took Pharaoh's daughter, and brought her into the city of David, until he had made an end of building his own house, and the house of the LORD, and the wall of Jerusalem round about.

[1Ko 3:2 DK-KJV] Men folket ofrede på høje steder, fordi der intet hus var bygget til HERRENs navn, indtil de dage.

1Ki 3:2 Only the people sacrificed in high places, because there was no house built unto the name of the LORD, until those days.

[1Ko 3:3 DK-KJV] Og Solomon elskede HERREN, ved at vandre efter vedtægterne fra David hans far: men han ofrede og brændte røgelse på høje steder.

1Ki 3:3 And Solomon loved the LORD, walking in the statutes of David his father: only he sacrificed and burnt incense in high places.

[1Ko 3:4 DK-KJV] Og kongen gik til Gibeon for at ofre der; for det var det store høje sted: 1.000 brændoffergaver tilbød Solomon på det alter.

1Ki 3:4 And the king went to Gibeon to sacrifice there; for that was the great high place: a thousand burnt offerings did Solomon offer upon that altar.

[1Ko 3:5 DK-KJV] Og i Gibeon viste HERREN sig i en drøm for Solomon om natten: og Gud sagde, Spørg hvad jeg skal gi' dig.

1Ki 3:5 In Gibeon the LORD appeared to Solomon in a dream by night: and God said, Ask what I shall give thee.

[1Ko 3:6 DK-KJV] Og Solomon sagde, Du har udvist stor barmhjertighed overfor din tjener David min far, ligesom han vandrede foran dig i sandhed, og i retfærdighed, og med dig i et oprigtigt hjerte; og du har holdt denne store velvilje for ham, at du har givet ham en søn til at sidde på hans trone, som det er denne dag.

1Ki 3:6 And Solomon said, Thou hast shewed unto thy servant David my father great mercy, according as he walked before thee in truth, and in righteousness, and in uprightness of heart with thee; and thou hast kept for him this great kindness, that thou hast given him a son to sit on his throne, as it is this day.

[1Ko 3:7 DK-KJV] Og nu, Kæreste HERRE min Gud, har du gjort din tjener til konge i stedet for David min far: og jeg er kun et lille barn: jeg ved ikke hvordan man går ud eller kommer ind.

1Ki 3:7 And now, O LORD my God, thou hast made thy servant king instead of David my father: and I am but a little child: I know not how to go out or come in.

[1Ko 3:8 DK-KJV] Og din tjener er i dit folks midte som du har udvalgt, et stort folk, som ikke kan tælles ej heller opregnes fordi de er så mange.

1Ki 3:8 And thy servant is in the midst of thy people which thou hast chosen, a great people, that cannot be numbered nor counted for multitude.

[1Ko 3:9 DK-KJV] Giv derfor din tjener et forstående hjerte til at dømme dit folk, så jeg må skelne mellem godt og dårligt: for hvem er i stand til at dømme dette dit så store folk?

1Ki 3:9 Give therefore thy servant an understanding heart to judge thy people, that I may discern between good and bad: for who is able to judge this thy so great a people?

[1Ko 3:10 DK-KJV] Og talen behagede Herren, at Solomon havde spurgt om denne ting.

1Ki 3:10 And the speech pleased the Lord, that Solomon had asked this thing.

[1Ko 3:11 DK-KJV] Og Gud sagde til ham, Fordi du har spurgt om denne ting, og ikke har spurgt om et langt liv for digselv; ej heller har spurgt om rigdomme til digselv, eller har spurgt om dine fjenders liv; men har spurgt om forståelse for digselv for at kunne dømme retfærdigt.
[1Ko 3:12 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har gjort ifølge dine ord: se, jeg har givet dig et vist og forstående hjerte; sådant at der ikke var nogen som dig før dig, der er heller ikke nogen som skal rejse sig efter dig som er dig li'.
[1Ko 3:13 DK-KJV] Og jeg har også givet dig det som du ikke spurgte om, både rigdomme, og herlighed: sådant at der ikke skal være nogle blandt kongerne der skal være dig li' alle dine dage.
[1Ko 3:14 DK-KJV] Og hvis du vil vandre på mine veje, for at holde mine vedtægter og mine befalinger, som David din far vandrede, da vil jeg forlænge dine dage.
[1Ko 3:15 DK-KJV] Og Solomon vågnede; og, læg mærke til, det var en drøm. Og han kom til Jerusalem, og stod foran HERRENs pagtsark, og tilbød brændoffergaver, og tilbød fredsoffergaver, og lavede en fest for alle sine tjenere.
[1Ko 3:16 DK-KJV] Da kom der 2 kvinder, der var skøger, til kongen, og stod foran ham.
[1Ko 3:17 DK-KJV] Og den ene kvinde sagde, Kæreste min herre, jeg og denne kvinde bor i et hus; og jeg var forløst med et barn i huset hos hende.
[1Ko 3:18 DK-KJV] Og det skete den tredje dag efter at jeg var forløst, at denne kvinde også var forløst: og vi var sammen; der var ingen fremmede hos os i huset, foruden vi 2 i det hus.
[1Ko 3:19 DK-KJV] Og denne kvindes barn døde om natten; fordi hun kom til at lægge sig på det.
[1Ko 3:20 DK-KJV] Og hun stod op ved midnatstid, og tog min søn der lå ved siden af mig, altimens din tjenestepige sov, og lagde det i hendes favn, og lagde det døde barn i min favn.
[1Ko 3:21 DK-KJV] Og da jeg stod op om morgenen for at give mit barn bryst, læg mærke til, det var dødt: men da jeg havde tænkt over det om morgenen, læg mærke til, det var ikke min søn, som jeg bar på.
[1Ko 3:22 DK-KJV] Og den anden kvinde sagde, Nej; for det levende er min søn, og det døde er din søn. Og denne sagde, På ingen måde, for det døde er din søn, og det levende er min søn. Således talte de foran kongen.
[1Ko 3:23 DK-KJV] Da sagde kongen, Den ene siger, Dette er min søn der lever, og din søn er det døde: og den anden siger, Nej; for din søn er det døde, og min søn er det levende.
[1Ko 3:24 DK-KJV] Og kongen sagde, Bring mig et sværd. Og de bragte et sværd foran kongen.
[1Ko 3:25 DK-KJV] Og kongen sagde, Del det levende barn i 2, og giv halvdelen til den ene, og halvdelen til den anden.
[1Ko 3:26 DK-KJV] Da talte kvinden hvis levende barn var overfor kongen, for hendes indre længtes efter hendes søn, og hun sagde, Kæreste min herre, gi' hende det levende barn, og dræb det på ingen måde. Men den anden sagde, Lad det hverken være mit eller dit, men del det.
[1Ko 3:27 DK-KJV] Da svarede kongen og sagde, Giv hende det levende barn, og dræb det på ingen måde: hun er des mor.
[1Ko 3:28 DK-KJV] Og hele Israel hørte om dommen som kongen havde dømt; og de frygtede kongen: for de så at Guds visdom var i ham, til at dømme.

1Ki 3:11 And God said unto him, Because thou hast asked this thing, and hast not asked for thyself long life; neither hast asked riches for thyself, nor hast asked the life of thine enemies; but hast asked for thyself understanding to discern judgment;
1Ki 3:12 Behold, I have done according to thy words: lo, I have given thee a wise and an understanding heart; so that there was none like thee before thee, neither after thee shall any arise like unto thee.

1Ki 3:13 And I have also given thee that which thou hast not asked, both riches, and honour: so that there shall not be any among the kings like unto thee all thy days.
1Ki 3:14 And if thou wilt walk in my ways, to keep my statutes and my commandments, as thy father David did walk, then I will lengthen thy days.
1Ki 3:15 And Solomon awoke; and, behold, it was a dream. And he came to Jerusalem, and stood before the ark of the covenant of the LORD, and offered up burnt offerings, and offered peace offerings, and made a feast to all his servants.
1Ki 3:16 Then came there two women, that were harlots, unto the king, and stood before him.
1Ki 3:17 And the one woman said, O my lord, I and this woman dwell in one house; and I was delivered of a child with her in the house.
1Ki 3:18 And it came to pass the third day after that I was delivered, that this woman was delivered also: and we were together; there was no stranger with us in the house, save we two in the house.
1Ki 3:19 And this woman's child died in the night; because she overlaid it.
1Ki 3:20 And she arose at midnight, and took my son from beside me, while thine handmaid slept, and laid it in her bosom, and laid her dead child in my bosom.

1Ki 3:21 And when I rose in the morning to give my child suck, behold, it was dead: but when I had considered it in the morning, behold, it was not my son, which I did bear.
1Ki 3:22 And the other woman said, Nay; but the living is my son, and the dead is thy son. And this said, No; but the dead is thy son, and the living is my son. Thus they spake before the king.
1Ki 3:23 Then said the king, The one saith, This is my son that liveth, and thy son is the dead: and the other saith, Nay; but thy son is the dead, and my son is the living.
1Ki 3:24 And the king said, Bring me a sword. And they brought a sword before the king.
1Ki 3:25 And the king said, Divide the living child in two, and give half to the one, and half to the other.
1Ki 3:26 Then spake the woman whose the living child was unto the king, for her bowels yearned upon her son, and she said, O my lord, give her the living child, and in no wise slay it. But the other said, Let it be neither mine nor thine, but divide it.

1Ki 3:27 Then the king answered and said, Give her the living child, and in no wise slay it: she is the mother thereof.
1Ki 3:28 And all Israel heard of the judgment which the king had judged; and they feared the king: for they saw that the wisdom of God was in him, to do judgment.

[1Ko 4:1 DK-KJV] Sådant var kong Solomon over hele Israel.
[1Ko 4:2 DK-KJV] Og disse var prinserne som han havde; Azariah sønnen af Zadok præsten,
[1Ko 4:3 DK-KJV] Elihoreph og Ahiah, sønnerne af Shisha, skriftkloge; Jehoshaphat sønnen af Ahilud, notaren.
[1Ko 4:4 DK-KJV] Og Benaiah sønnen af Jehoiada var over hæren: og Zadok og Abiathar var præsterne:
[1Ko 4:5 DK-KJV] Og Azariah sønnen af Nathan var over officerene: og Zabud sønnen af Nathan var hoved officer, og kongens ven:
[1Ko 4:6 DK-KJV] Og Ahishar var over husholdet: og Adoniram sønnen af Abda var over skattebetalingen.
[1Ko 4:7 DK-KJV] Og Solomon havde 12 officere over hele Israel, som sørgede for proviant til kongen og hans hushold: hver mand sørgede for sin del i en måned hvert år.
[1Ko 4:8 DK-KJV] Og dette er deres navne: Sønnen af Hur, på Ephraimbjerget:
[1Ko 4:9 DK-KJV] Sønnen af Dekar, i Makaz, og i Shaalbim, og Beth-shemesh, og Elon-beth-hanan:
[1Ko 4:10 DK-KJV] Sønnen af Hesed, i Aruboth; til ham vedrørte Sochoh, og hele Hephers land:
[1Ko 4:11 DK-KJV] Sønnen af Abinadab, i hele Dorregionen; som havde Taphath datteren af Solomon til hustru:
[1Ko 4:12 DK-KJV] Baana sønnen af Ahilud; til ham vedrørte Taanach og Megiddo, og hele Beth-shean, som er ved Zartanah under Jezreel, fra Beth-shean til Abel-meholah, lige til det sted der er overfor Jokneam:
[1Ko 4:13 DK-KJV] Sønnen af Geber, i Ramoth-gilead; til ham vedrørte Jairs byer sønnen af Manasseh, som er i Gilead; til ham vedrørte Argobregionen, som er i Bashan, 60 store byer med murer og messingbomme:
[1Ko 4:14 DK-KJV] Ahinadab sønnen af Iddo havde Mahanaim:
[1Ko 4:15 DK-KJV] Ahimaaz var i Naphtali; han tog også Basmath datteren af Solomon til hustru:
[1Ko 4:16 DK-KJV] Baanah sønnen af Hushai var i Asher og i Aloth:
[1Ko 4:17 DK-KJV] Jehoshaphat sønnen af Paruah, i Issachar:
[1Ko 4:18 DK-KJV] Shimei sønnen af Elah, i Benjamin:
[1Ko 4:19 DK-KJV] Geber sønnen af Uri var i Gileads land, i Sihons land Amoriternes konge, og af Og Bashans konge; og han var den eneste officer som var i det land.
[1Ko 4:20 DK-KJV] Judah og Israel var mange, som sandet som er ved havet i folkemængde, og de spiste og drak, og giftede sig.
[1Ko 4:21 DK-KJV] Og Solomon regerede over alle kongeriger fra floden til Filisternes land, og til Egyptens grænse: de købte gaver, og tjente Solomon alle dagene i hans liv.
[1Ko 4:22 DK-KJV] Og Solomons del til en dag var 30 mål med fint mel, og 60 mål med mad,
[1Ko 4:23 DK-KJV] 10 fede okser, og 20 okser ude fra græsgangene, og 100 får, foruden hjorte, og råbukke, og dådyr, og fede fugle.
[1Ko 4:24 DK-KJV] For han havde herredømme over hele regionen på denne side af floden, fra Tiphsah lige til Azzah, over alle kongerne på denne side af floden: og han havde fred på alle sider rundt om sig.

1Ki 4:1 So king Solomon was king over all Israel.
1Ki 4:2 And these were the princes which he had; Azariah the son of Zadok the priest,
1Ki 4:3 Elihoreph and Ahiah, the sons of Shisha, scribes; Jehoshaphat the son of Ahilud, the recorder.
1Ki 4:4 And Benaiah the son of Jehoiada was over the host: and Zadok and Abiathar were the priests:
1Ki 4:5 And Azariah the son of Nathan was over the officers: and Zabud the son of Nathan was principal officer, and the king's friend:
1Ki 4:6 And Ahishar was over the household: and Adoniram the son of Abda was over the tribute.

1Ki 4:7 And Solomon had twelve officers over all Israel, which provided victuals for the king and his household: each man his month in a year made provision.
1Ki 4:8 And these are their names: The son of Hur, in mount Ephraim:
1Ki 4:9 The son of Dekar, in Makaz, and in Shaalbim, and Beth-shemesh, and Elon-beth-hanan:
1Ki 4:10 The son of Hesed, in Aruboth; to him pertained Sochoh, and all the land of Hepher:

1Ki 4:11 The son of Abinadab, in all the region of Dor; which had Taphath the daughter of Solomon to wife:
1Ki 4:12 Baana the son of Ahilud; to him pertained Taanach and Megiddo, and all Beth-shean, which is by Zartanah beneath Jezreel, from Beth-shean to Abel-meholah, even unto the place that is beyond Jokneam:
1Ki 4:13 The son of Geber, in Ramoth-gilead; to him pertained the towns of Jair the son of Manasseh, which are in Gilead; to him also pertained the region of Argob, which is in Bashan, threescore great cities with walls and brasen bars:

1Ki 4:14 Ahinadab the son of Iddo had Mahanaim:
1Ki 4:15 Ahimaaz was in Naphtali; he also took Basmath the daughter of Solomon to wife:

1Ki 4:16 Baanah the son of Hushai was in Asher and in Aloth:

1Ki 4:17 Jehoshaphat the son of Paruah, in Issachar:
1Ki 4:18 Shimei the son of Elah, in Benjamin:
1Ki 4:19 Geber the son of Uri was in the country of Gilead, in the country of Sihon king of the Amorites, and of Og king of Bashan; and he was the only officer which was in the land.

1Ki 4:20 Judah and Israel were many, as the sand which is by the sea in multitude, eating and drinking, and making merry.
1Ki 4:21 And Solomon reigned over all kingdoms from the river unto the land of the Philistines, and unto the border of Egypt: they brought presents, and served Solomon all the days of his life.
1Ki 4:22 And Solomon's provision for one day was thirty measures of fine flour, and threescore measures of meal,
1Ki 4:23 Ten fat oxen, and twenty oxen out of the pastures, and an hundred sheep, beside harts, and roebucks, and fallowdeer, and fatted fowl.

1Ki 4:24 For he had dominion over all the region on this side the river, from Tiphsah even to Azzah, over all the kings on this side the river: and he had peace on all sides round about him.

[1Ko 4:25 DK-KJV] Og Judah og Israel boede trykt, enhver mand under sin vinranke og under sit figentræ, fra Dan lige til Beer-sheba, alle Solomons dage.
1Ki 4:25 And Judah and Israel dwelt safely, every man under his vine and under his fig tree, from Dan even to Beer-sheba, all the days of Solomon.

[1Ko 4:26 DK-KJV] Og Solomon havde 40.000 båse til hans stridsvognes heste, og 12.000 ryttere.
1Ki 4:26 And Solomon had forty thousand stalls of horses for his chariots, and twelve thousand horsemen.

[1Ko 4:27 DK-KJV] Og de officerer sørgede for proviant til kong Solomon, og til alle der kom til kong Solomons bord, enhver mand i sin måned: de manglede ingenting.
1Ki 4:27 And those officers provided victual for king Solomon, and for all that came unto king Solomon's table, every man in his month: they lacked nothing.

[1Ko 4:28 DK-KJV] Også byg og strå til hestene og dromedarene bragte de til det sted hvor officerne var, enhver mand ifølge sin opgave.
1Ki 4:28 Barley also and straw for the horses and dromedaries brought they unto the place where the officers were, every man according to his charge.

[1Ko 4:29 DK-KJV] Og Gud gav Solomon rigtig meget visdom og forståelse, og et forstørret hjerte, ligesom sandet der er på stranden.
1Ki 4:29 And God gave Solomon wisdom and understanding exceeding much, and largeness of heart, even as the sand that is on the sea shore.

[1Ko 4:30 DK-KJV] Og Solomons visdom var større end visdommen fra alle børnene i østens land, og hele visdommen i Egypten.
1Ki 4:30 And Solomon's wisdom excelled the wisdom of all the children of the east country, and all the wisdom of Egypt.

[1Ko 4:31 DK-KJV] For han var visere end alle mennesker; end Ezrahiten Ethan, og Heman, og Chalcol, og Darda, sønnerne af Mahol: og hans berømmelse var ud over alle nationerne rundt om.
1Ki 4:31 For he was wiser than all men; than Ethan the Ezrahite, and Heman, and Chalcol, and Darda, the sons of Mahol: and his fame was in all nations round about.

[1Ko 4:32 DK-KJV] Og han talte 3.000 ordsprog: og hans sange var 1.005.
1Ki 4:32 And he spake three thousand proverbs: and his songs were a thousand and five.

[1Ko 4:33 DK-KJV] Og han talte om træer, fra cedertræet der er i Libanon, lige til isopen der springer ud af muren: han talte også om dyr, og om fugle, og om krybende ting, og om fiskene.
1Ki 4:33 And he spake of trees, from the cedar tree that is in Lebanon even unto the hyssop that springeth out of the wall: he spake also of beasts, and of fowl, and of creeping things, and of fishes.

[1Ko 4:34 DK-KJV] Og alle mulige folkeslag kom for at høre Solomons visdom, fra alle jordens konger, som havde hørt om hans visdom.
1Ki 4:34 And there came of all people to hear the wisdom of Solomon, from all kings of the earth, which had heard of his wisdom.

1 Kongebog Kapitel 5 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 5:1 DK-KJV] Og Hiram konge i Tyrus sendte sine tjenere til Solomon; for han havde hørt at de havde salvet ham til konge i hans fars sted: for Hiram havde altid elsket David.
1Ki 5:1 And Hiram king of Tyre sent his servants unto Solomon; for he had heard that they had anointed him king in the room of his father: for Hiram was ever a lover of David.

[1Ko 5:2 DK-KJV] Og Solomon sendte bud til Hiram, som siger,
1Ki 5:2 And Solomon sent to Hiram, saying,

[1Ko 5:3 DK-KJV]
1Ki 5:3 Thou knowest how that David my father could not build an house unto the name of the LORD his God for the wars which were about him on every side, until the LORD put them under the soles of his feet.

[1Ko 5:4 DK-KJV]
1Ki 5:4 But now the LORD my God hath given me rest on every side, so that there is neither adversary nor evil occurrent.

[1Ko 5:5 DK-KJV]
1Ki 5:5 And, behold, I purpose to build an house unto the name of the LORD my God, as the LORD spake unto David my father, saying, Thy son, whom I will set upon thy throne in thy room, he shall build an house unto my name.

[1Ko 5:6 DK-KJV] efter alt det du skal udvælge:
1Ki 5:6 Now therefore command thou that they hew me cedar trees out of Lebanon; and my servants shall be with thy servants: and unto thee will I give hire for thy servants according to all that thou shalt appoint: for thou knowest that there is not among us any that can skill to hew timber like unto the Sidonians.

[1Ko 5:7 DK-KJV]
1Ki 5:7 And it came to pass, when Hiram heard the words of Solomon, that he rejoiced greatly, and said, Blessed be the LORD this day, which hath given unto David a wise son over this great people.

[1Ko 5:8 DK-KJV]
1Ki 5:8 And Hiram sent to Solomon, saying, I have considered the things which thou sentest to me for: and I will do all thy desire concerning timber of cedar, and concerning timber of fir.

[1Ko 5:9 DK-KJV]
1Ki 5:9 My servants shall bring them down from Lebanon unto the sea: and I will convey them by sea in floats unto the place that thou shalt appoint me, and will cause them to be discharged

there, and thou shalt receive them: and thou shalt accomplish my desire, in giving food for my household.

[1Ko 5:10 DK-KJV] Sådant gav Hiram Solomon cedertræer efter hele hans ønske.

1Ki 5:10 So Hiram gave Solomon cedar trees and fir trees according to all his desire.

[1Ko 5:11 DK-KJV]

1Ki 5:11 And Solomon gave Hiram twenty thousand measures of wheat for food to his household, and twenty measures of pure oil: thus gave Solomon to Hiram year by year.

[1Ko 5:12 DK-KJV]

1Ki 5:12 And the LORD gave Solomon wisdom, as he promised him: and there was peace between Hiram and Solomon; and they two made a league together.

[1Ko 5:13 DK-KJV]

1Ki 5:13 And king Solomon raised a levy out of all Israel; and the levy was thirty thousand men.

[1Ko 5:14 DK-KJV]

1Ki 5:14 And he sent them to Lebanon, ten thousand a month by courses: a month they were in Lebanon, and two months at home: and Adoniram was over the levy.

[1Ko 5:15 DK-KJV]

1Ki 5:15 And Solomon had threescore and ten thousand that bare burdens, and fourscore thousand hewers in the mountains;

[1Ko 5:16 DK-KJV]

1Ki 5:16 Beside the chief of Solomon's officers which were over the work, three thousand and three hundred, which ruled over the people that wrought in the work.

[1Ko 5:17 DK-KJV]

1Ki 5:17 And the king commanded, and they brought great stones, costly stones, and hewed stones, to lay the foundation of the house.

[1Ko 5:18 DK-KJV]

1Ki 5:18 And Solomon's builders and Hiram's builders did hew them, and the stonesquarers: so they prepared timber and stones to build the house.

1 Kongebog Kapitel 6 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 6:1 DK-KJV] Og det skete i det 480'ne år efter at Israels børn var komme ud af Egyptens land, i Solomons 4're regeringsår over Israel, i måneden Zif "vores maj måned", som er den anden måned, at han begyndte at bygge HERRENs hus.

1Ki 6:1 And it came to pass in the four hundred and eightieth year after the children of Israel were come out of the land of Egypt, in the fourth year of Solomon's reign over Israel, in the month Zif, which is the second month, that he began to build the house of the LORD.

[1Ko 6:2 DK-KJV] Og det hus som kong Solomon byggede til HERREN, var 30 meter langt, og 10 meter bredt, og 15 meter højt.

1Ki 6:2 And the house which king Solomon built for the LORD, the length thereof was threescore cubits, and the breadth thereof twenty cubits, and the height thereof thirty cubits.

[1Ko 6:3 DK-KJV] Og søjlegangen foran tempelhuset, var 10 meter lang, ligesom husets bredde; og den stak 5 meter ud fra huset.

1Ki 6:3 And the porch before the temple of the house, twenty cubits was the length thereof, according to the breadth of the house; and ten cubits was the breadth thereof before the house.

[1Ko 6:4 DK-KJV] Og til huset lavede han vinduer af smalle lys.

1Ki 6:4 And for the house he made windows of narrow lights.

[1Ko 6:5 DK-KJV] Og op imod husets mur byggede han kamre rundt om, op imod husets mure rundt om, både til templet og til oraklet: og han lavede kamre rundt om:

1Ki 6:5 And against the wall of the house he built chambers round about, against the walls of the house round about, both of the temple and of the oracle: and he made chambers round about:

[1Ko 6:6 DK-KJV] Det laveste kammer var 2.5 meter bredt, og det midterste var 3 meter bredt, og det tredje var 3.5 meter bredt: for udenfor husmuren havde han lavet smalle støtter rundt om, så bjælkerne ikke skulle fæstnes til husmuren:

1Ki 6:6 The nethermost chamber was five cubits broad, and the middle was six cubits broad, and the third was seven cubits broad: for without in the wall of the house he made narrowed rests round about, that the beams should not be fastened in the walls of the house.

[1Ko 6:7 DK-KJV] Og huset, da det blev bygget, var bygget af sten som var klargjort til det førend de var bragt derhen: sådant at der ikke var hørt lyden af hammer eller økse eller jernværktøj i huset, mens det blev bygget.

1Ki 6:7 And the house, when it was in building, was built of stone made ready before it was brought thither: so that there was neither hammer nor axe nor any tool of iron heard in the house, while it was in building.

[1Ko 6:8 DK-KJV] Døren til det midterste kammer var på den højre side af huset: og de gik op med spindeltrapper ind i det midterste kammer, og ud af det midterste kammer ind i det tredje.

1Ki 6:8 The door for the middle chamber was in the right side of the house: and they went up with winding stairs into the middle chamber, and out of the middle into the third.

[1Ko 6:9 DK-KJV] Sådant byggede han huset, og fuldendte det; og dækkede huset med bjælker og cedertræsplanker.

1Ki 6:9 So he built the house, and finished it; and covered the house with beams and boards of cedar.

[1Ko 6:10 DK-KJV] Og derefter byggede han kamre op imod hele huset, 2.5 meter høje: og de hvilede opad huset med cedertømmer.

1Ki 6:10 And then he built chambers against all the house, five cubits high: and they rested on the house with timber of cedar.

[1Ko 6:11 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til Solomon,

1Ki 6:11 And the word of the LORD came to Solomon, saying,

som siger,

[1Ko 6:12 DK-KJV] Angående dette hus som du er ved at bygge, hvis du vil vandre i mine vedtægter, og eksekvere mine domme, og holde alle mine befalinger for at vandre i dem; da vil jeg udføre mit ord hos dig, som jeg talte til David din far:

1Ki 6:12 Concerning this house which thou art in building, if thou wilt walk in my statutes, and execute my judgments, and keep all my commandments to walk in them; then will I perform my word with thee, which I spake unto David thy father:

[1Ko 6:13 DK-KJV] Og jeg vil bo blandt Israels børn, og vil ikke svigte mit folk Israel.

1Ki 6:13 And I will dwell among the children of Israel, and will not forsake my people Israel.

[1Ko 6:14 DK-KJV] Sådant byggede Solomon huset, og fuldendte det.

1Ki 6:14 So Solomon built the house, and finished it.

1Ki 6:15 And he built the walls of the house within with boards of cedar, both the floor of the house, and the walls of the cieling: and he covered them on the inside with wood, and covered the floor of

[1Ko 6:15 DK-KJV] the house with planks of fir.

1Ki 6:16 And he built twenty cubits on the sides of the house, both the floor and the walls with boards of cedar: he even built them for

[1Ko 6:16 DK-KJV] it within, even for the oracle, even for the most holy place.

1Ki 6:17 And the house, that is, the temple before it, was forty

[1Ko 6:17 DK-KJV] cubits long.

1Ki 6:18 And the cedar of the house within was carved with knops

[1Ko 6:18 DK-KJV] and open flowers: all was cedar; there was no stone seen.

1Ki 6:19 And the oracle he prepared in the house within, to set

[1Ko 6:19 DK-KJV] HERRENs pagtsark there the ark of the covenant of the LORD.

1Ki 6:20 And the oracle in the forepart was twenty cubits in length, and twenty cubits in breadth, and twenty cubits in the height thereof: and he overlaid it with pure gold; and so covered

[1Ko 6:20 DK-KJV] the altar which was of cedar.

1Ki 6:21 So Solomon overlaid the house within with pure gold: and he made a partition by the chains of gold before the oracle;

[1Ko 6:21 DK-KJV] and he overlaid it with gold.

1Ki 6:22 And the whole house he overlaid with gold, until he had finished all the house: also the whole altar that was by the oracle

[1Ko 6:22 DK-KJV] he overlaid with gold.

1Ki 6:23 And within the oracle he made two cherubims of olive

[1Ko 6:23 DK-KJV] tree, each ten cubits high.

1Ki 6:24 And five cubits was the one wing of the cherub, and five cubits the other wing of the cherub: from the uttermost part of the

[1Ko 6:24 DK-KJV] one wing unto the uttermost part of the other were ten cubits.

1Ki 6:25 And the other cherub was ten cubits: both the cherubims

[1Ko 6:25 DK-KJV] were of one measure and one size.

1Ki 6:26 The height of the one cherub was ten cubits, and so was

[1Ko 6:26 DK-KJV] it of the other cherub.

1Ki 6:27 And he set the cherubims within the inner house: and they stretched forth the wings of the cherubims, so that the wing of the one touched the one wall, and the wing of the other cherub touched the other wall; and their wings touched one another in the

[1Ko 6:27 DK-KJV] midst of the house.

[1Ko 6:28 DK-KJV] 1Ki 6:28 And he overlaid the cherubims with gold.

1Ki 6:29 And he carved all the walls of the house round about with carved figures of cherubims and palm trees and open

[1Ko 6:29 DK-KJV] flowers, within and without.

1Ki 6:30 And the floor of the house he overlaid with gold, within

[1Ko 6:30 DK-KJV] and without.

1Ki 6:31 And for the entering of the oracle he made doors of olive

[1Ko 6:31 DK-KJV] tree: the lintel and side posts were a fifth part of the wall.

1Ki 6:32 The two doors also were of olive tree; and he carved upon them carvings of cherubims and palm trees and open flowers, and overlaid them with gold, and spread gold upon the

[1Ko 6:32 DK-KJV] cherubims, and upon the palm trees.

1Ki 6:33 So also made he for the door of the temple posts of olive

[1Ko 6:33 DK-KJV] tree, a fourth part of the wall.

1Ki 6:34 And the two doors were of fir tree: the two leaves of the

[1Ko 6:34 DK-KJV] one door were folding, and the two leaves of the other door were

folding.

[1Ko 6:35 DK-KJV]
1Ki 6:35 And he carved thereon cherubims and palm trees and open flowers: and covered them with gold fitted upon the carved work.

[1Ko 6:36 DK-KJV]
1Ki 6:36 And he built the inner court with three rows of hewed stone, and a row of cedar beams.

[1Ko 6:37 DK-KJV] I det 4're år var fundamentet til HERRENs hus lagt, i måneden Zif:
1Ki 6:37 In the fourth year was the foundation of the house of the LORD laid, in the month Zif:

[1Ko 6:38 DK-KJV] Og i det 11'te år, i måneden Bul, som er den 8'ne måned, var huset færdigt udover alle des dele, og efter hele des udformning. Sådant var han 7 år om at bygge det.
1Ki 6:38 And in the eleventh year, in the month Bul, which is the eighth month, was the house finished throughout all the parts thereof, and according to all the fashion of it. So was he seven years in building it.

1 Kongebog Kapitel 7 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 7:1 DK-KJV]
1Ki 7:1 But Solomon was building his own house thirteen years, and he finished all his house.

[1Ko 7:2 DK-KJV]
1Ki 7:2 He built also the house of the forest of Lebanon; the length thereof was an hundred cubits, and the breadth thereof fifty cubits, and the height thereof thirty cubits, upon four rows of cedar pillars, with cedar beams upon the pillars.

[1Ko 7:3 DK-KJV]
1Ki 7:3 And it was covered with cedar above upon the beams, that lay on forty five pillars, fifteen in a row.

[1Ko 7:4 DK-KJV]
1Ki 7:4 And there were windows in three rows, and light was against light in three ranks.

[1Ko 7:5 DK-KJV]
1Ki 7:5 And all the doors and posts were square, with the windows: and light was against light in three ranks.

[1Ko 7:6 DK-KJV]
1Ki 7:6 And he made a porch of pillars; the length thereof was fifty cubits, and the breadth thereof thirty cubits: and the porch was before them: and the other pillars and the thick beam were before them.

[1Ko 7:7 DK-KJV]
1Ki 7:7 Then he made a porch for the throne where he might judge, even the porch of judgment: and it was covered with cedar from one side of the floor to the other.

[1Ko 7:8 DK-KJV]
1Ki 7:8 And his house where he dwelt had another court within the porch, which was of the like work. Solomon made also an house for Pharaoh's daughter, whom he had taken to wife, like unto this porch.

[1Ko 7:9 DK-KJV] efter
1Ki 7:9 All these were of costly stones, according to the measures of hewed stones, sawed with saws, within and without, even from the foundation unto the coping, and so on the outside toward the great court.

[1Ko 7:10 DK-KJV]
1Ki 7:10 And the foundation was of costly stones, even great stones, stones of ten cubits, and stones of eight cubits.

[1Ko 7:11 DK-KJV]
1Ki 7:11 And above were costly stones, after the measures of hewed stones, and cedars.

[1Ko 7:12 DK-KJV]
1Ki 7:12 And the great court round about was with three rows of hewed stones, and a row of cedar beams, both for the inner court of the house of the LORD, and for the porch of the house.

[1Ko 7:13 DK-KJV]
1Ki 7:13 And king Solomon sent and fetched Hiram out of Tyre.

[1Ko 7:14 DK-KJV]
1Ki 7:14 He was a widow's son of the tribe of Naphtali, and his father was a man of Tyre, a worker in brass: and he was filled with wisdom, and understanding, and cunning to work all works in brass. And he came to king Solomon, and wrought all his work.

[1Ko 7:15 DK-KJV]
1Ki 7:15 For he cast two pillars of brass, of eighteen cubits high apiece: and a line of twelve cubits did compass either of them about.

[1Ko 7:16 DK-KJV]
1Ki 7:16 And he made two chapiters of molten brass, to set upon the tops of the pillars: the height of the one chapiter was five cubits, and the height of the other chapiter was five cubits:

[1Ko 7:17 DK-KJV]
1Ki 7:17 And nets of checker work, and wreaths of chain work, for the chapiters which were upon the top of the pillars; seven for the one chapiter, and seven for the other chapiter.

[1Ko 7:18 DK-KJV]
1Ki 7:18 And he made the pillars, and two rows round about upon the one network, to cover the chapiters that were upon the top, with pomegranates: and so did he for the other chapiter.

[1Ko 7:19 DK-KJV]
1Ki 7:19 And the chapiters that were upon the top of the pillars were of lily work in the porch, four cubits.

[1Ko 7:20 DK-KJV]
1Ki 7:20 And the chapiters upon the two pillars had pomegranates also above, over against the belly which was by the network: and the pomegranates were two hundred in rows round about upon the other chapiter.

[1Ko 7:21 DK-KJV]
1Ki 7:21 And he set up the pillars in the porch of the temple: and he set up the right pillar, and called the name thereof Jachin: and he set up the left pillar, and called the name thereof Boaz.

[1Ko 7:22 DK-KJV] 1Ki 7:22 And upon the top of the pillars was lily work: so was the work of the pillars finished.
[1Ko 7:23 DK-KJV] 1Ki 7:23 And he made a molten sea, ten cubits from the one brim to the other: it was round all about, and his height was five cubits: and a line of thirty cubits did compass it round about.
[1Ko 7:24 DK-KJV] 1Ki 7:24 And under the brim of it round about there were knops compassing it, ten in a cubit, compassing the sea round about: the knops were cast in two rows, when it was cast.
[1Ko 7:25 DK-KJV] 1Ki 7:25 It stood upon twelve oxen, three looking toward the north, and three looking toward the west, and three looking toward the south, and three looking toward the east: and the sea was set above upon them, and all their hinder parts were inward.
[1Ko 7:26 DK-KJV] 1Ki 7:26 And it was an hand breadth thick, and the brim thereof was wrought like the brim of a cup, with flowers of lilies: it contained two thousand baths.
[1Ko 7:27 DK-KJV] 1Ki 7:27 And he made ten bases of brass; four cubits was the length of one base, and four cubits the breadth thereof, and three cubits the height of it.
[1Ko 7:28 DK-KJV] 1Ki 7:28 And the work of the bases was on this manner: they had borders, and the borders were between the ledges:
[1Ko 7:29 DK-KJV] 1Ki 7:29 And on the borders that were between the ledges were lions, oxen, and cherubims: and upon the ledges there was a base above: and beneath the lions and oxen were certain additions made of thin work.
[1Ko 7:30 DK-KJV] 1Ki 7:30 And every base had four brasen wheels, and plates of brass: and the four corners thereof had undersetters: under the laver were undersetters molten, at the side of every addition.
[1Ko 7:31 DK-KJV] 1Ki 7:31 And the mouth of it within the chapiter and above was a cubit: but the mouth thereof was round after the work of the base, a cubit and an half: and also upon the mouth of it were gravings with their borders, foursquare, not round.
[1Ko 7:32 DK-KJV] 1Ki 7:32 And under the borders were four wheels; and the axletrees of the wheels were joined to the base: and the height of a wheel was a cubit and half a cubit.
[1Ko 7:33 DK-KJV] 1Ki 7:33 And the work of the wheels was like the work of a chariot wheel: their axletrees, and their naves, and their felloes, and their spokes, were all molten.
[1Ko 7:34 DK-KJV] 1Ki 7:34 And there were four undersetters to the four corners of one base: and the undersetters were of the very base itself.
[1Ko 7:35 DK-KJV] 1Ki 7:35 And in the top of the base was there a round compass of half a cubit high: and on the top of the base the ledges thereof and the borders thereof were of the same.
[1Ko 7:36 DK-KJV] 1Ki 7:36 For on the plates of the ledges thereof, and on the borders thereof, he graved cherubims, lions, and palm trees, according to the proportion of every one, and additions round about.
[1Ko 7:37 DK-KJV] 1Ki 7:37 After this manner he made the ten bases: all of them had one casting, one measure, and one size.
[1Ko 7:38 DK-KJV] 1Ki 7:38 Then made he ten lavers of brass: one laver contained forty baths: and every laver was four cubits: and upon every one of the ten bases one laver.
[1Ko 7:39 DK-KJV] 1Ki 7:39 And he put five bases on the right side of the house, and five on the left side of the house: and he set the sea on the right side of the house eastward over against the south.
[1Ko 7:40 DK-KJV] 1Ki 7:40 And Hiram made the lavers, and the shovels, and the basons. So Hiram made an end of doing all the work that he made king Solomon for the house of the LORD:
[1Ko 7:41 DK-KJV] 1Ki 7:41 The two pillars, and the two bowls of the chapiters that were on the top of the two pillars; and the two networks, to cover the two bowls of the chapiters which were upon the top of the pillars;
[1Ko 7:42 DK-KJV] 1Ki 7:42 And four hundred pomegranates for the two networks, even two rows of pomegranates for one network, to cover the two bowls of the chapiters that were upon the pillars;
[1Ko 7:43 DK-KJV] 1Ki 7:43 And the ten bases, and ten lavers on the bases;
[1Ko 7:44 DK-KJV] 1Ki 7:44 And one sea, and twelve oxen under the sea;
[1Ko 7:45 DK-KJV] 1Ki 7:45 And the pots, and the shovels, and the basons: and all these vessels, which Hiram made to king Solomon for the house of the LORD, were of bright brass.
[1Ko 7:46 DK-KJV] 1Ki 7:46 In the plain of Jordan did the king cast them, in the clay ground between Succoth and Zarthan.
[1Ko 7:47 DK-KJV] 1Ki 7:47 And Solomon left all the vessels unweighed, because they were exceeding many: neither was the weight of the brass found out.
[1Ko 7:48 DK-KJV] 1Ki 7:48 And Solomon made all the vessels that pertained unto the house of the LORD: the altar of gold, and the table of gold, whereupon the shewbread was,
[1Ko 7:49 DK-KJV] 1Ki 7:49 And the candlesticks of pure gold, five on the right side, and five on the left, before the oracle, with the flowers, and the lamps, and the tongs of gold,
[1Ko 7:50 DK-KJV] 1Ki 7:50 And the bowls, and the snuffers, and the basons, and the spoons, and the censers of pure gold; and the hinges of gold, both for the doors of the inner house, the most holy place, and for the doors of the house, to wit, of the temple.
[1Ko 7:51 DK-KJV] 1Ki 7:51 So was ended all the work that king Solomon made for the house of the LORD. And Solomon brought in the things which David his father had dedicated; even the silver, and the gold, and the vessels, did he put among the treasures of the house of the LORD.

[1Ko 8:1 DK-KJV] Da forsamlede Solomon Israels ældste, og alle overhovederne for stammerne, Israels børns ledende fædre, overfor kong Solomon i Jerusalem, så de måtte bringe HERRENs pagtsark op ud af Davids by, som er Zion.

1Ki 8:1 Then Solomon assembled the elders of Israel, and all the heads of the tribes, the chief of the fathers of the children of Israel, unto king Solomon in Jerusalem, that they might bring up the ark of the covenant of the LORD out of the city of David, which is Zion.

[1Ko 8:2 DK-KJV] Og alle Israels mænd forsamlede sig overfor kong Solomon ved festen i måneden Ethanim, som er den 7'ne måned.

1Ki 8:2 And all the men of Israel assembled themselves unto king Solomon at the feast in the month Ethanim, which is the seventh month.

[1Ko 8:3 DK-KJV] Og alle Israels ældste kom, og præsterne tog arken op.

1Ki 8:3 And all the elders of Israel came, and the priests took up the ark.

[1Ko 8:4 DK-KJV] Og de bragte HERRENs ark op, og menighedens tabernakel, og alle de hellige kar der var i tabernaklet, ja disse bragte præsterne og Leviterne op.

1Ki 8:4 And they brought up the ark of the LORD, and the tabernacle of the congregation, and all the holy vessels that were in the tabernacle, even those did the priests and the Levites bring up.

[1Ko 8:5 DK-KJV] Og kong Solomon og hele Israels menighed, der var forsamlet overfor ham, var hos ham foran arken, og ofrede får og okser, der var utællelige fordi de var så mange.

1Ki 8:5 And king Solomon, and all the congregation of Israel, that were assembled unto him, were with him before the ark, sacrificing sheep and oxen, that could not be told nor numbered for multitude.

[1Ko 8:6 DK-KJV] Og præsterne bragte HERRENs pagtsark ind til hans sted, ind i orakelhuset, til det helligste sted, ja under kerubernes vinger.

1Ki 8:6 And the priests brought in the ark of the covenant of the LORD unto his place, into the oracle of the house, to the most holy place, even under the wings of the cherubims.

[1Ko 8:7 DK-KJV] For keruberne bredte deres to vinger ud over stedet for arken, og keruberne dækkede arken og dens stave foroven.

1Ki 8:7 For the cherubims spread forth their two wings over the place of the ark, and the cherubims covered the ark and the staves thereof above.

[1Ko 8:8 DK-KJV] Og de trak stavene ud, så man kunne se at stavenes ender var ude i det hellige sted foran oraklet, og de kunne ikke ses udefra: og der er de indtil denne dag.

1Ki 8:8 And they drew out the staves, that the ends of the staves were seen out in the holy place before the oracle, and they were not seen without: and there they are unto this day.

[1Ko 8:9 DK-KJV] Der var ingenting i arken foruden de 2 stentavler, som Moses puttede deri ved Horeb, da HERREN lavede en pagt med Israels børn, da de kom ud af Egyptens land.

1Ki 8:9 There was nothing in the ark save the two tables of stone, which Moses put there at Horeb, when the LORD made a covenant with the children of Israel, when they came out of the land of Egypt.

[1Ko 8:10 DK-KJV]

1Ki 8:10 And it came to pass, when the priests were come out of the holy place, that the cloud filled the house of the LORD,

[1Ko 8:11 DK-KJV]

1Ki 8:11 So that the priests could not stand to minister because of the cloud: for the glory of the LORD had filled the house of the LORD.

[1Ko 8:12 DK-KJV]

1Ki 8:12 Then spake Solomon, The LORD said that he would dwell in the thick darkness.

[1Ko 8:13 DK-KJV]

1Ki 8:13 I have surely built thee an house to dwell in, a settled place for thee to abide in for ever.

[1Ko 8:14 DK-KJV]

1Ki 8:14 And the king turned his face about, and blessed all the congregation of Israel: (and all the congregation of Israel stood;)

[1Ko 8:15 DK-KJV] Og han sagde, Velsignet være HERREN Israels Gud,

1Ki 8:15 And he said, Blessed be the LORD God of Israel, which spake with his mouth unto David my father, and hath with his hand fulfilled it, saying,

[1Ko 8:16 DK-KJV]

1Ki 8:16 Since the day that I brought forth my people Israel out of Egypt, I chose no city out of all the tribes of Israel to build an house, that my name might be therein; but I chose David to be over my people Israel.

[1Ko 8:17 DK-KJV] Og det var i hjertet på min far David at bygge til hus til HERRENs navn Israels Gud.

1Ki 8:17 And it was in the heart of David my father to build an house for the name of the LORD God of Israel.

[1Ko 8:18 DK-KJV]

1Ki 8:18 And the LORD said unto David my father, Whereas it was in thine heart to build an house unto my name, thou didst well that it was in thine heart.

[1Ko 8:19 DK-KJV]

1Ki 8:19 Nevertheless thou shalt not build the house; but thy son that shall come forth out of thy loins, he shall build the house unto my name.

[1Ko 8:20 DK-KJV] , og har bygget et hus til

1Ki 8:20 And the LORD hath performed his word that he spake, and I

HERRENs navn Israels Gud.

[1Ko 8:21 DK-KJV] Og der har jeg opsat et sted til arken, hvori HERRENs pagt er, som han lavede med vore fædre, da han bragte dem ud af Egyptens land.
[1Ko 8:22 DK-KJV] Og Solomon stod foran HERRENs alter i nærværet af hele Israels menighed, og spredte hans hænder ud mod himlen:
[1Ko 8:23 DK-KJV] Og han sagde, HERRE Israels Gud, der er ingen Gud som dig, i himlen foroven, eller på jord forneden, som holder pagt og barmhjertighed med dine tjenere der vandre foran dig med hele deres hjerte:
[1Ko 8:24 DK-KJV] Som har holdt det med ham som du har lovet din tjener David: du taler også med din mund, og har opfyldt det med din hånd, som det er denne dag.

[1Ko 8:25 DK-KJV] Nu derfor, HERRE Israels Gud, hold det med ham som du har lovet din tjener David, og siger, En mand skal ikke svigte dig der i mine øjne til at sidde på Israels trone.
[1Ko 8:26 DK-KJV] Og nu, Kæreste Israels Gud, lad dit ord, jeg ber dig, bli' bekræftet, som du talte til din tjener David min far.
[1Ko 8:27 DK-KJV] Men vil Gud virkelig bo på jorden? læg mærke til, Himmelen og himlens himlen kan ikke rumme dig; hvor meget mindre dette hus som jeg har bygget?

[1Ko 8:28 DK-KJV]

[1Ko 8:29 DK-KJV]
[1Ko 8:30 DK-KJV] Og lyt du til din tjeners påkaldelsesbøn, og til dit folk Israels, når de skal be' mod dette sted: og hør du i himlen din bolig; og når du hører, tilgiv.
[1Ko 8:31 DK-KJV] Hvis der er en mand der overtræder imod hans næste, og en ed er lagt på ham for at få ham til at sværge, og eden kom foran dit alter i dette hus:

[1Ko 8:32 DK-KJV]

[1Ko 8:33 DK-KJV]

[1Ko 8:34 DK-KJV]

[1Ko 8:35 DK-KJV]

[1Ko 8:36 DK-KJV]

[1Ko 8:37 DK-KJV]

am risen up in the room of David my father, and sit on the throne of Israel, as the LORD promised, and have built an house for the name of the LORD God of Israel.
1Ki 8:21 And I have set there a place for the ark, wherein is the covenant of the LORD, which he made with our fathers, when he brought them out of the land of Egypt.
1Ki 8:22 And Solomon stood before the altar of the LORD in the presence of all the congregation of Israel, and spread forth his hands toward heaven:

1Ki 8:23 And he said, LORD God of Israel, there is no God like thee, in heaven above, or on earth beneath, who keepest covenant and mercy with thy servants that walk before thee with all their heart:

1Ki 8:24 Who hast kept with thy servant David my father that thou promisedst him: thou spakest also with thy mouth, and hast fulfilled it with thine hand, as it is this day.
1Ki 8:25 Therefore now, LORD God of Israel, keep with thy servant David my father that thou promisedst him, saying, There shall not fail thee a man in my sight to sit on the throne of Israel; so that thy children take heed to their way, that they walk before me as thou hast walked before me.

1Ki 8:26 And now, O God of Israel, let thy word, I pray thee, be verified, which thou spakest unto thy servant David my father.

1Ki 8:27 But will God indeed dwell on the earth? behold, the heaven and heaven of heavens cannot contain thee; how much less this house that I have builded?
1Ki 8:28 Yet have thou respect unto the prayer of thy servant, and to his supplication, O LORD my God, to hearken unto the cry and to the prayer, which thy servant prayeth before thee to day:
1Ki 8:29 That thine eyes may be open toward this house night and day, even toward the place of which thou hast said, My name shall be there: that thou mayest hearken unto the prayer which thy servant shall make toward this place.

1Ki 8:30 And hearken thou to the supplication of thy servant, and of thy people Israel, when they shall pray toward this place: and hear thou in heaven thy dwelling place: and when thou hearest, forgive.

1Ki 8:31 If any man trespass against his neighbour, and an oath be laid upon him to cause him to swear, and the oath come before thine altar in this house:
1Ki 8:32 Then hear thou in heaven, and do, and judge thy servants, condemning the wicked, to bring his way upon his head; and justifying the righteous, to give him according to his righteousness.
1Ki 8:33 When thy people Israel be smitten down before the enemy, because they have sinned against thee, and shall turn again to thee, and confess thy name, and pray, and make supplication unto thee in this house:
1Ki 8:34 Then hear thou in heaven, and forgive the sin of thy people Israel, and bring them again unto the land which thou gavest unto their fathers.
1Ki 8:35 When heaven is shut up, and there is no rain, because they have sinned against thee; if they pray toward this place, and confess thy name, and turn from their sin, when thou afflictest them:
1Ki 8:36 Then hear thou in heaven, and forgive the sin of thy servants, and of thy people Israel, that thou teach them the good way wherein they should walk, and give rain upon thy land, which thou hast given to thy people for an inheritance.
1Ki 8:37 If there be in the land famine, if there be pestilence, blasting, mildew, locust, or if there be caterpiller; if their enemy

besiege them in the land of their cities; whatsoever plague, whatsoever sickness there be;
1Ki 8:38 What prayer and supplication soever be made by any man, or by all thy people Israel, which shall know every man the plague of his own heart, and spread forth his hands toward this house:

[1Ko 8:38 DK-KJV]
[1Ko 8:39 DK-KJV] Hør du da i himlen din bolig, og tilgiv, og gør, og giv til ethvert menneske efter hans veje, de hvis hjerte du kender; (for du, ja kun du, kender alle menneskebørnenes hjerter;)

1Ki 8:39 Then hear thou in heaven thy dwelling place, and forgive, and do, and give to every man according to his ways, whose heart thou knowest; (for thou, even thou only, knowest the hearts of all the children of men;)

[1Ko 8:40 DK-KJV]

1Ki 8:40 That they may fear thee all the days that they live in the land which thou gavest unto our fathers.

[1Ko 8:41 DK-KJV]

1Ki 8:41 Moreover concerning a stranger, that is not of thy people Israel, but cometh out of a far country for thy name's sake;
1Ki 8:42 (For they shall hear of thy great name, and of thy strong hand, and of thy stretched out arm;) when he shall come and pray toward this house;

[1Ko 8:42 DK-KJV]
[1Ko 8:43 DK-KJV] Hør du i himlen din bolig, og gør i overensstemmelse med alt det den fremmede kalder på dig efter: så folket på jorden må kende navnet, for at frygte dig, som dit folk Israel gør; og at de må forstå at dette hus, som jeg har bygget, er kaldet via dit navn.

1Ki 8:43 Hear thou in heaven thy dwelling place, and do according to all that the stranger calleth to thee for: that all people of the earth may know thy name, to fear thee, as do thy people Israel; and that they may know that this house, which I have builded, is called by thy name.

[1Ko 8:44 DK-KJV]

1Ki 8:44 If thy people go out to battle against their enemy, whithersoever thou shalt send them, and shall pray unto the LORD toward the city which thou hast chosen, and toward the house that I have built for thy name:

[1Ko 8:45 DK-KJV]

1Ki 8:45 Then hear thou in heaven their prayer and their supplication, and maintain their cause.

[1Ko 8:46 DK-KJV]

1Ki 8:46 If they sin against thee, (for there is no man that sinneth not,) and thou be angry with them, and deliver them to the enemy, so that they carry them away captives unto the land of the enemy, far or near;

[1Ko 8:47 DK-KJV]

1Ki 8:47 Yet if they shall bethink themselves in the land whither they were carried captives, and repent, and make supplication unto thee in the land of them that carried them captives, saying, We have sinned, and have done perversely, we have committed wickedness;

[1Ko 8:48 DK-KJV]

1Ki 8:48 And so return unto thee with all their heart, and with all their soul, in the land of their enemies, which led them away captive, and pray unto thee toward their land, which thou gavest unto their fathers, the city which thou hast chosen, and the house which I have built for thy name:

[1Ko 8:49 DK-KJV] Hør du da deres bønner og deres påkaldelsesbønner i hilmen din bolig, og bevar deres sag,

1Ki 8:49 Then hear thou their prayer and their supplication in heaven thy dwelling place, and maintain their cause,

[1Ko 8:50 DK-KJV] Og tilgiv dit folk som har syndet imod dig, og alle deres overtrædelser hvor i de har overtrådt imod dig, og giv dem medfølelse foran dem der tog dem til fange, så de kan have medfølelse med dem:

1Ki 8:50 And forgive thy people that have sinned against thee, and all their transgressions wherein they have transgressed against thee, and give them compassion before them who carried them captive, that they may have compassion on them:

[1Ko 8:51 DK-KJV]

1Ki 8:51 For they be thy people, and thine inheritance, which thou broughtest forth out of Egypt, from the midst of the furnace of iron:

[1Ko 8:52 DK-KJV]

1Ki 8:52 That thine eyes may be open unto the supplication of thy servant, and unto the supplication of thy people Israel, to hearken unto them in all that they call for unto thee.

[1Ko 8:53 DK-KJV]

1Ki 8:53 For thou didst separate them from among all the people of the earth, to be thine inheritance, as thou spakest by the hand of Moses thy servant, when thou broughtest our fathers out of Egypt, O Lord GOD.

[1Ko 8:54 DK-KJV]

1Ki 8:54 And it was so, that when Solomon had made an end of praying all this prayer and supplication unto the LORD, he arose from before the altar of the LORD, from kneeling on his knees with his hands spread up to heaven.

[1Ko 8:55 DK-KJV]
1Ki 8:55 And he stood, and blessed all the congregation of Israel with a loud voice, saying,

[1Ko 8:56 DK-KJV] Velsignet er HERREN, som har givet hans folk Israel hvile, i overensstemmelse med alt det han lovede: der er ikke et ord der er fejlet fra hele hans løfte, som han lovede via Moses' hånd hans tjener.
1Ki 8:56 Blessed be the LORD, that hath given rest unto his people Israel, according to all that he promised: there hath not failed one word of all his good promise, which he promised by the hand of Moses his servant.

[1Ko 8:57 DK-KJV] HERREN vor Gud er hos os, som han var det hos vore fædre: lad ham ikke forlade os, ej heller svigte os:
1Ki 8:57 The LORD our God be with us, as he was with our fathers: let him not leave us, nor forsake us:

[1Ko 8:58 DK-KJV]
1Ki 8:58 That he may incline our hearts unto him, to walk in all his ways, and to keep his commandments, and his statutes, and his judgments, which he commanded our fathers.

[1Ko 8:59 DK-KJV]
1Ki 8:59 And let these my words, wherewith I have made supplication before the LORD, be nigh unto the LORD our God day and night, that he maintain the cause of his servant, and the cause of his people Israel at all times, as the matter shall require:

[1Ko 8:60 DK-KJV]
1Ki 8:60 That all the people of the earth may know that the LORD is God, and that there is none else.

[1Ko 8:61 DK-KJV]
1Ki 8:61 Let your heart therefore be perfect with the LORD our God, to walk in his statutes, and to keep his commandments, as at this day.

[1Ko 8:62 DK-KJV]
1Ki 8:62 And the king, and all Israel with him, offered sacrifice before the LORD.

[1Ko 8:63 DK-KJV]
1Ki 8:63 And Solomon offered a sacrifice of peace offerings, which he offered unto the LORD, two and twenty thousand oxen, and an hundred and twenty thousand sheep. So the king and all the children of Israel dedicated the house of the LORD.

[1Ko 8:64 DK-KJV]
1Ki 8:64 The same day did the king hallow the middle of the court that was before the house of the LORD: for there he offered burnt offerings, and meat offerings, and the fat of the peace offerings: because the brasen altar that was before the LORD was too little to receive the burnt offerings, and meat offerings, and the fat of the peace offerings.

[1Ko 8:65 DK-KJV]
1Ki 8:65 And at that time Solomon held a feast, and all Israel with him, a great congregation, from the entering in of Hamath unto the river of Egypt, before the LORD our God, seven days and seven days, even fourteen days.

[1Ko 8:66 DK-KJV]
1Ki 8:66 On the eighth day he sent the people away: and they blessed the king, and went unto their tents joyful and glad of heart for all the goodness that the LORD had done for David his servant, and for Israel his people.

1 Kongebog Kapitel 9 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 9:1 DK-KJV] Og det skete, da Solomon havde fuldendt byggeriet med HERRENs hus, og kongens hus, og alle Solomons ønsker som han ønskede at gøre,
1Ki 9:1 And it came to pass, when Solomon had finished the building of the house of the LORD, and the king's house, and all Solomon's desire which he was pleased to do,

[1Ko 9:2 DK-KJV] At HERREN nu anden gang viste sig for Solomon, som han viste sig for ham i Gibeon.
1Ki 9:2 That the LORD appeared to Solomon the second time, as he had appeared unto him at Gibeon.

[1Ko 9:3 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Jeg har hørt din bøn og din påkaldesesbøn, som du har lavet foran mig: jeg har helliget dette hus, som du har bygget, for at sætte mit navn der for evigt; og mine øjne og mit hjerte skal være der endeløst.
1Ki 9:3 And the LORD said unto him, I have heard thy prayer and thy supplication, that thou hast made before me: I have hallowed this house, which thou hast built, to put my name there for ever; and mine eyes and mine heart shall be there perpetually.

[1Ko 9:4 DK-KJV] Og hvis du vandre foran mig, som David din far vandrede, med integritet i hjertets, og oprigtighed, for at gøre i overensstemmelse med alt det som jeg har befalet dig, og vil holde mine vedtægter og mine domme:
1Ki 9:4 And if thou wilt walk before me, as David thy father walked, in integrity of heart, and in uprightness, to do according to all that I have commanded thee, and wilt keep my statutes and my judgments:

[1Ko 9:5 DK-KJV] Da vil jeg etablere dit kongeriges trone over Israel for evigt, som jeg lovede det til David din far, og siger, En mand skal ikke svigte dig der på Israels trone.
1Ki 9:5 Then I will establish the throne of thy kingdom upon Israel for ever, as I promised to David thy father, saying, There shall not fail thee a man upon the throne of Israel.

[1Ko 9:6 DK-KJV] Men hvis I overhovedet skal vende jer
1Ki 9:6 But if ye shall at all turn from following me, ye or your

fra at følge mig, I eller jeres børn, og ikke vil holde mine befalinger og mine vedtægter som jeg har sat foran jer, men gå og tjene andre guder, og tilbede dem:

[1Ko 9:7 DK-KJV] Da vil jeg fjerne Israel ud af det land som jeg har givet dem; og dette hus, som jeg har helliget til mit navn, vil jeg kaste bort fra mit synsfelt; og Israel skal være et ordsprog og et dårligt slogan blandt alle folk:

[1Ko 9:8 DK-KJV] Og over dette hus, som er højt, skal enhver der passere forbi være forbløffet over, og skal hvæse; og de skal sige, Hvorfor har HERREN gjort denne ting mod dette land, og mod dette hus?

[1Ko 9:9 DK-KJV] Og de skal sige, Fordi de svigtede HERREN deres Gud, som bragte deres fædre frem ud af Egyptens land,

[1Ko 9:10 DK-KJV] Og det skete da der var gået 20 år, da Solomon havde bygget de 2 huse, HERRENs hus, og kongens hus,

[1Ko 9:11 DK-KJV] (Nu havde kongen i Tyrus forsynet Solomon med cedertræer og grantræer, og med guld, efter hele hans ønske,) at kong Solomom da gav Hiram 20 byer i Galilæas land.

[1Ko 9:12 DK-KJV] Og Hiram kom ud fra Tyrus for at se byerne som Solomon havde givet ham; og de behagede ham ikke.

[1Ko 9:13 DK-KJV] Og han sagde, Hvilke byer er disse som du har givet mig, min Broder? Og han kaldte dem Cabuls land indtil denne dag.

[1Ko 9:14 DK-KJV] Og Hiram sendte 120 talenter guld til kongen. (4.104 kilo)

[1Ko 9:15 DK-KJV]

[1Ko 9:16 DK-KJV]

[1Ko 9:17 DK-KJV]

[1Ko 9:18 DK-KJV]

[1Ko 9:19 DK-KJV]

[1Ko 9:20 DK-KJV]

[1Ko 9:21 DK-KJV] Deres børn der var tilbage efter dem i landet, hvem Israels børn heller ikke var i stand til at destruere, over disse lagde Solomon en slaveskat indtil denne dag.

[1Ko 9:22 DK-KJV] Men Solomon gjorde ikke nogle af Israels børn til slaver: men de var soldater, og hans tjenere, og hans prinser, og hans kaptajner, og ledere over hans stridsvogne, og hans ryttere.

[1Ko 9:23 DK-KJV]

[1Ko 9:24 DK-KJV]

children, and will not keep my commandments and my statutes which I have set before you, but go and serve other gods, and worship them:

1Ki 9:7 Then will I cut off Israel out of the land which I have given them; and this house, which I have hallowed for my name, will I cast out of my sight; and Israel shall be a proverb and a byword among all people:

1Ki 9:8 And at this house, which is high, every one that passeth by it shall be astonished, and shall hiss; and they shall say, Why hath the LORD done thus unto this land, and to this house?

1Ki 9:9 And they shall answer, Because they forsook the LORD their God, who brought forth their fathers out of the land of Egypt, and have taken hold upon other gods, and have worshipped them, and served them: therefore hath the LORD brought upon them all this evil.

1Ki 9:10 And it came to pass at the end of twenty years, when Solomon had built the two houses, the house of the LORD, and the king's house,

1Ki 9:11 (Now Hiram the king of Tyre had furnished Solomon with cedar trees and fir trees, and with gold, according to all his desire,) that then king Solomon gave Hiram twenty cities in the land of Galilee.

1Ki 9:12 And Hiram came out from Tyre to see the cities which Solomon had given him; and they pleased him not.

1Ki 9:13 And he said, What cities are these which thou hast given me, my brother? And he called them the land of Cabul unto this day.

1Ki 9:14 And Hiram sent to the king sixscore talents of gold.

1Ki 9:15 And this is the reason of the levy which king Solomon raised; for to build the house of the LORD, and his own house, and Millo, and the wall of Jerusalem, and Hazor, and Megiddo, and Gezer.

1Ki 9:16 For Pharaoh king of Egypt had gone up, and taken Gezer, and burnt it with fire, and slain the Canaanites that dwelt in the city, and given it for a present unto his daughter, Solomon's wife.

1Ki 9:17 And Solomon built Gezer, and Beth-horon the nether,

1Ki 9:18 And Baalath, and Tadmor in the wilderness, in the land,

1Ki 9:19 And all the cities of store that Solomon had, and cities for his chariots, and cities for his horsemen, and that which Solomon desired to build in Jerusalem, and in Lebanon, and in all the land of his dominion.

1Ki 9:20 And all the people that were left of the Amorites, Hittites, Perizzites, Hivites, and Jebusites, which were not of the children of Israel,

1Ki 9:21 Their children that were left after them in the land, whom the children of Israel also were not able utterly to destroy, upon those did Solomon levy a tribute of bondservice unto this day.

1Ki 9:22 But of the children of Israel did Solomon make no bondmen: but they were men of war, and his servants, and his princes, and his captains, and rulers of his chariots, and his horsemen.

1Ki 9:23 These were the chief of the officers that were over Solomon's work, five hundred and fifty, which bare rule over the people that wrought in the work.

1Ki 9:24 But Pharaoh's daughter came up out of the city of David unto her house which Solomon had built for her: then did

he build Millo.

[1Ko 9:25 DK-KJV]

1Ki 9:25 And three times in a year did Solomon offer burnt offerings and peace offerings upon the altar which he built unto the LORD, and he burnt incense upon the altar that was before the LORD. So he finished the house.

[1Ko 9:26 DK-KJV]

1Ki 9:26 And king Solomon made a navy of ships in Ezion-geber, which is beside Eloth, on the shore of the Red sea, in the land of Edom.

[1Ko 9:27 DK-KJV]

1Ki 9:27 And Hiram sent in the navy his servants, shipmen that had knowledge of the sea, with the servants of Solomon.

[1Ko 9:28 DK-KJV] Og de kom til Ophir, og hentede guld derfra, 420 talenter/14.364 kilo, og bragte det til Solomon.

1Ki 9:28 And they came to Ophir, and fetched from thence gold, four hundred and twenty talents, and brought it to king Solomon.

1 Kongebog Kapitel 10 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 10:1 DK-KJV] Og da dronningen af Sheba hørte om Solomons berømmelse angående HERRENs navn, kom hun for at teste ham med vanskelige spørgsmål. "Sheba = tilfangetagelse; gammel mand; hvile; ed"

1Ki 10:1 And when the queen of Sheba heard of the fame of Solomon concerning the name of the LORD, she came to prove him with hard questions.

[1Ko 10:2 DK-KJV] Og hun kom til Jerusalem med et meget stort følge, med kameler der bar krydderier, og meget guld, og værdifulde sten: og da hun kom til Solomon, snakkende hun med ham om alt der var i hendes hjerte.

1Ki 10:2 And she came to Jerusalem with a very great train, with camels that bare spices, and very much gold, and precious stones: and when she was come to Solomon, she communed with him of all that was in her heart.

[1Ko 10:3 DK-KJV] Og Solomon fortalte hende alle hendes spørgsmål: der var ikke nogle ting gemt fra kongen, som han ikke fortalte hende.

1Ki 10:3 And Solomon told her all her questions: there was not any thing hid from the king, which he told her not.

[1Ko 10:4 DK-KJV] Og da dronningen af Sheba havde set al Solomons visdom, og huset som han havde bygget,

1Ki 10:4 And when the queen of Sheba had seen all Solomon's wisdom, and the house that he had built,

[1Ko 10:5 DK-KJV] Og maden på hans bord, og hans tjenere der sad der, og hans betjeneres tilstedeværelse, og deres tøj, og hans kopbærere, og hans opstigning via hvilken han gik op til HERRENs hus; var der ikke mere ånd i hende.

1Ki 10:5 And the meat of his table, and the sitting of his servants, and the attendance of his ministers, and their apparel, and his cupbearers, and his ascent by which he went up unto the house of the LORD; there was no more spirit in her.

[1Ko 10:6 DK-KJV] Og hun sagde til kongen, Det var en sand rapport som jeg hørte i mit eget land om dine gerninger og om din visdom.

1Ki 10:6 And she said to the king, It was a true report that I heard in mine own land of thy acts and of thy wisdom.

[1Ko 10:7 DK-KJV] Jeg troede imidlertid ikke på ordene, før jeg kom, og mine øjne har set det: og, læg mærke til, det halve var ikke fortalt mig: din visdom og velstand overgår den berømmelse som jeg hørte.

1Ki 10:7 Howbeit I believed not the words, until I came, and mine eyes had seen it: and, behold, the half was not told me: thy wisdom and prosperity exceedeth the fame which I heard.

[1Ko 10:8 DK-KJV] Lykkelige er dine mænd, lykkelige er disse dine tjenere, som kontinuerligt står foran dig, og der hører din visdom.

1Ki 10:8 Happy are thy men, happy are these thy servants, which stand continually before thee, and that hear thy wisdom.

[1Ko 10:9 DK-KJV] Velsignet er HERREN din Gud, som glæder sig over dig, for at sætte dig på Israels trone: fordi HERREN for evigt elskede Israel, derfor gjorde han dig til konge, for at udføre dom og retfærdighed.

1Ki 10:9 Blessed be the LORD thy God, which delighted in thee, to set thee on the throne of Israel: because the LORD loved Israel for ever, therefore made he thee king, to do judgment and justice.

[1Ko 10:10 DK-KJV] Og hun gav kongen 120 talenter guld "4.104 kilo", og af krydderier i store mængder, og værdifulde sten: der kom ikke efterfølgende en så stor overfold af krydderier som disse som dronningen af Sheba gav til kong Solomon.

1Ki 10:10 And she gave the king an hundred and twenty talents of gold, and of spices very great store, and precious stones: there came no more such abundance of spices as these which the queen of Sheba gave to king Solomon.

[1Ko 10:11 DK-KJV] Og også flåden fra Hiram, der bragte guld fra Ophir, bragte store mængder af sandeltræer ind fra Ophir, og værdifulde sten.

1Ki 10:11 And the navy also of Hiram, that brought gold from Ophir, brought in from Ophir great plenty of almug trees, and precious stones.

[1Ko 10:12 DK-KJV] Og kongen lavede søjler til HERRENs hus af sandeltræerne, og til kongens hus, også harper og klaverer til sangerne: der kom ingen sådanne sandeltræer, var heller ikke set indtil denne dag.

1Ki 10:12 And the king made of the almug trees pillars for the house of the LORD, and for the king's house, harps also and psalteries for singers: there came no such almug trees, nor were seen unto this day.

[1Ko 10:13 DK-KJV] Og kong Solemon gav Shebas dronning alt det hun ønskede sig, hvadsomhelst hun spurgte om, udover det som Solomon gav hende af hans royale overflod. Sådant

1Ki 10:13 And king Solomon gave unto the queen of Sheba all her desire, whatsoever she asked, beside that which Solomon gave her of his royal bounty. So she turned and

vendte hun om og gik til hendes eget land, hun og hendes tjenere.

went to her own country, she and her servants.

[1Ko 10:14 DK-KJV] Nu var vægten på det guld som kom til Solomon på et år 666 talenter guld, "22.777 kilo"

1Ki 10:14 Now the weight of gold that came to Solomon in one year was six hundred threescore and six talents of gold,

[1Ko 10:15 DK-KJV] Udover det som han havde fra handelsmændene, og fra de der handler med krydderier, og fra alle kongerne i Arabien, og fra guvernørene i landet.

1Ki 10:15 Beside that he had of the merchantmen, and of the traffick of the spice merchants, and of all the kings of Arabia, and of the governors of the country.

[1Ko 10:16 DK-KJV] Og Solomon lavede 200 skydeskiver at slået guld: hvert guldskydeskive vejede 600 shekler. ***"11,4 * 600 = 6.840 gram. Så skydeskivernes totale vægt var 200 * 6.840 g = 1.368.000 g eller 1.368 kg"***

1Ki 10:16 And king Solomon made two hundred targets of beaten gold: six hundred shekels of gold went to one target.

[1Ko 10:17 DK-KJV] Og han lavede 300 skjold af slået guld: 3 pund guld gik et skjold; og kongen puttede dem ind i skovhuset i Libanon. **" 3 pund = 1.360777 kg * 300 = 408 kg."**

1Ki 10:17 And he made three hundred shields of beaten gold; three pound of gold went to one shield: and the king put them in the house of the forest of Lebanon.

[1Ko 10:18 DK-KJV] Desuden lavede kongen en stor elfenbenstrone, og belagde den med det bedste guld.

1Ki 10:18 Moreover the king made a great throne of ivory, and overlaid it with the best gold.

1Ki 10:19 The throne had six steps, and the top of the throne was round behind: and there were stays on either side on the place of the seat, and two lions stood beside

[1Ko 10:19 DK-KJV]

the stays.

1Ki 10:20 And twelve lions stood there on the one side and on the other upon the six steps: there was not the like

[1Ko 10:20 DK-KJV]

made in any kingdom.

[1Ko 10:21 DK-KJV] Og alle kong Solomon drikkekar var af guld, og alle karene i huset i Libanonskoven var af rent guld; ingen var af sølv: for det var ikke anset for at være noget særligt i Solomons dage.

1Ki 10:21 And all king Solomon's drinking vessels were of gold, and all the vessels of the house of the forest of Lebanon were of pure gold; none were of silver: it was nothing accounted of in the days of Solomon.

[1Ko 10:22 DK-KJV] For kongen havde til søs en flåde i Tharshish med flåden i Hiram: en gang hvert tredje år kom flåden i Tharshish, medbringende, guld, sølv, elfenben, og aber, og påfugle.

1Ki 10:22 For the king had at sea a navy of Tharshish with the navy of Hiram: once in three years came the navy of Tharshish, bringing gold, and silver, ivory, and apes, and peacocks.

[1Ko 10:23 DK-KJV] Sådant overgik kong Solomon alle jordens konger i rigdom og i visdom.

1Ki 10:23 So king Solomon exceeded all the kings of the earth for riches and for wisdom.

[1Ko 10:24 DK-KJV] Og hele jorden søgte mod Solomon, for at høre hans visdom, som Gud havde lagt i hans hjerte.

1Ki 10:24 And all the earth sought to Solomon, to hear his wisdom, which God had put in his heart.

1Ki 10:25 And they brought every man his present, vessels of silver, and vessels of gold, and garments, and armour,

[1Ko 10:25 DK-KJV] beklædningsgenstande

and spices, horses, and mules, a rate year by year.

1Ki 10:26 And Solomon gathered together chariots and horsemen: and he had a thousand and four hundred chariots, and twelve thousand horsemen, whom he bestowed in the cities for chariots, and with the king at

[1Ko 10:26 DK-KJV]

Jerusalem.

1Ki 10:27 And the king made silver to be in Jerusalem as stones, and cedars made he to be as the sycomore trees

[1Ko 10:27 DK-KJV]

that are in the vale, for abundance.

1Ki 10:28 And Solomon had horses brought out of Egypt, and linen yarn: the king's merchants received the linen yarn

[1Ko 10:28 DK-KJV]

at a price.

1Ki 10:29 And a chariot came up and went out of Egypt for six hundred shekels of silver, and an horse for an hundred and fifty: and so for all the kings of the Hittites, and for the

[1Ko 10:29 DK-KJV]

kings of Syria, did they bring them out by their means.

1 Kongebog Kapitel 11 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

1Ki 11:1 But king Solomon loved many strange women, together with the daughter of

[1Ko 11:1 DK-KJV]

Pharaoh, women of the Moabites, Ammonites, Edomites, Zidonians, and Hittites;

1Ki 11:2 Of the nations concerning which the LORD said unto the children of Israel, Ye

[1Ko 11:2 DK-KJV]

shall not go in to them, neither shall they come in unto you: for surely they will turn away

your heart after their gods: Solomon clave unto these in love.

[1Ko 11:3 DK-KJV] 1Ki 11:3 And he had seven hundred wives, princesses, and three hundred concubines: and his wives turned away his heart.

[1Ko 11:4 DK-KJV] 1Ki 11:4 For it came to pass, when Solomon was old, that his wives turned away his heart after other gods: and his heart was not perfect with the LORD his God, as was the heart of David his father.

[1Ko 11:5 DK-KJV] 1Ki 11:5 For Solomon went after Ashtoreth the goddess of the Zidonians, and after Milcom the abomination of the Ammonites.

[1Ko 11:6 DK-KJV] 1Ki 11:6 And Solomon did evil in the sight of the LORD, and went not fully after the LORD, as did David his father.

[1Ko 11:7 DK-KJV] 1Ki 11:7 Then did Solomon build an high place for Chemosh, the abomination of Moab, in the hill that is before Jerusalem, and for Molech, the abomination of the children of Ammon.

[1Ko 11:8 DK-KJV] 1Ki 11:8 And likewise did he for all his strange wives, which burnt incense and sacrificed unto their gods.

[1Ko 11:9 DK-KJV]HERREN Israels Gud 1Ki 11:9 And the LORD was angry with Solomon, because his heart was turned from the LORD God of Israel, which had appeared unto him twice,

[1Ko 11:10 DK-KJV] 1Ki 11:10 And had commanded him concerning this thing, that he should not go after other gods: but he kept not that which the LORD commanded.

[1Ko 11:11 DK-KJV] 1Ki 11:11 Wherefore the LORD said unto Solomon, Forasmuch as this is done of thee, and thou hast not kept my covenant and my statutes, which I have commanded thee, I will surely rend the kingdom from thee, and will give it to thy servant.

[1Ko 11:12 DK-KJV] 1Ki 11:12 Notwithstanding in thy days I will not do it for David thy father's sake: but I will rend it out of the hand of thy son.

[1Ko 11:13 DK-KJV] 1Ki 11:13 Howbeit I will not rend away all the kingdom; but will give one tribe to thy son for David my servant's sake, and for Jerusalem's sake which I have chosen.

[1Ko 11:14 DK-KJV] 1Ki 11:14 And the LORD stirred up an adversary unto Solomon, Hadad the Edomite: he was of the king's seed in Edom.

[1Ko 11:15 DK-KJV] 1Ki 11:15 For it came to pass, when David was in Edom, and Joab the captain of the host was gone up to bury the slain, after he had smitten every male in Edom;

[1Ko 11:16 DK-KJV] 1Ki 11:16 (For six months did Joab remain there with all Israel, until he had cut off every male in Edom:)

[1Ko 11:17 DK-KJV] 1Ki 11:17 That Hadad fled, he and certain Edomites of his father's servants with him, to go into Egypt; Hadad being yet a little child.

[1Ko 11:18 DK-KJV] 1Ki 11:18 And they arose out of Midian, and came to Paran: and they took men with them out of Paran, and they came to Egypt, unto Pharaoh king of Egypt; which gave him an house, and appointed him victuals, and gave him land.

[1Ko 11:19 DK-KJV] 1Ki 11:19 And Hadad found great favour in the sight of Pharaoh, so that he gave him to wife the sister of his own wife, the sister of Tahpenes the queen.

[1Ko 11:20 DK-KJV] 1Ki 11:20 And the sister of Tahpenes bare him Genubath his son, whom Tahpenes weaned in Pharaoh's house: and Genubath was in Pharaoh's household among the sons of Pharaoh.

[1Ko 11:21 DK-KJV] 1Ki 11:21 And when Hadad heard in Egypt that David slept with his fathers, and that Joab the captain of the host was dead, Hadad said to Pharaoh, Let me depart, that I may go to mine own country.

[1Ko 11:22 DK-KJV] 1Ki 11:22 Then Pharaoh said unto him, But what hast thou lacked with me, that, behold, thou seekest to go to thine own country? And he answered, Nothing: howbeit let me go in any wise.

[1Ko 11:23 DK-KJV] 1Ki 11:23 And God stirred him up another adversary, Rezon the son of Eliadah, which fled from his lord Hadadezer king of Zobah:

[1Ko 11:24 DK-KJV] 1Ki 11:24 And he gathered men unto him, and became captain over a band, when David slew them of Zobah: and they went to Damascus, and dwelt therein, and reigned in Damascus.

[1Ko 11:25 DK-KJV] 1Ki 11:25 And he was an adversary to Israel all the days of Solomon, beside the mischief that Hadad did: and he abhorred Israel, and reigned over Syria.

[1Ko 11:26 DK-KJV] 1Ki 11:26 And Jeroboam the son of Nebat, an Ephrathite of Zereda, Solomon's servant, whose mother's name was Zeruah, a widow woman, even he lifted up his hand against the king.

[1Ko 11:27 DK-KJV] 1Ki 11:27 And this was the cause that he lifted up his hand against the king: Solomon built Millo, and repaired the breaches of the city of David his father.

[1Ko 11:28 DK-KJV] 1Ki 11:28 And the man Jeroboam was a mighty man of valour: and Solomon seeing the young man that he was industrious, he made him ruler over all the charge of the house of Joseph.

1Ki 11:29 And it came to pass at that time when Jeroboam went out of Jerusalem, that the prophet Ahijah the Shilonite found him in the way; and he had clad himself with a new
[1Ko 11:29 DK-KJV] garment; and they two were alone in the field:
1Ki 11:30 And Ahijah caught the new garment that was on him, and rent it in twelve
[1Ko 11:30 DK-KJV] pieces:
1Ki 11:31 And he said to Jeroboam, Take thee ten pieces: for thus saith the LORD, the God of Israel, Behold, I will rend the kingdom out of the hand of Solomon, and will give ten
[1Ko 11:31 DK-KJV] tribes to thee:
1Ki 11:32 (But he shall have one tribe for my servant David's sake, and for Jerusalem's
[1Ko 11:32 DK-KJV] sake, the city which I have chosen out of all the tribes of Israel:)
1Ki 11:33 Because that they have forsaken me, and have worshipped Ashtoreth the goddess of the Zidonians, Chemosh the god of the Moabites, and Milcom the god of the
[1Ko 11:33 DK-KJV] Eftersom de har forladt mig, children of Ammon, and have not walked in my ways, to do that which is right in mine eyes, and to keep my statutes and my judgments, as did David his father.
1Ki 11:34 Howbeit I will not take the whole kingdom out of his hand: but I will make him prince all the days of his life for David my servant's sake, whom I chose, because he kept
[1Ko 11:34 DK-KJV] my commandments and my statutes:
1Ki 11:35 But I will take the kingdom out of his son's hand, and will give it unto thee, even
[1Ko 11:35 DK-KJV] ten tribes.
1Ki 11:36 And unto his son will I give one tribe, that David my servant may have a light
[1Ko 11:36 DK-KJV] alway before me in Jerusalem, the city which I have chosen me to put my name there.
[1Ko 11:37 DK-KJV] Og jeg vil ta' dig, og du skal regere efter alt det din sjæl ønsker sig, og du skal være konge over Israel.
1Ki 11:37 And I will take thee, and thou shalt reign according to all that thy soul desireth, and shalt be king over Israel.
1Ki 11:38 And it shall be, if thou wilt hearken unto all that I command thee, and wilt walk in my ways, and do that is right in my sight, to keep my statutes and my commandments, as David my servant did; that I will be with thee, and build thee a sure house, as I built for
[1Ko 11:38 DK-KJV] David, and will give Israel unto thee.
[1Ko 11:39 DK-KJV] 1Ki 11:39 And I will for this afflict the seed of David, but not for ever.
1Ki 11:40 Solomon sought therefore to kill Jeroboam. And Jeroboam arose, and fled into
[1Ko 11:40 DK-KJV] Egypt, unto Shishak king of Egypt, and was in Egypt until the death of Solomon.
1Ki 11:41 And the rest of the acts of Solomon, and all that he did, and his wisdom, are
[1Ko 11:41 DK-KJV] they not written in the book of the acts of Solomon?
[1Ko 11:42 DK-KJV] 1Ki 11:42 And the time that Solomon reigned in Jerusalem over all Israel was forty years.
1Ki 11:43 And Solomon slept with his fathers, and was buried in the city of David his
[1Ko 11:43 DK-KJV] father: and Rehoboam his son reigned in his stead.

1 Kongebog Kapitel 12 - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 12:1 DK-KJV] Og Rehoboam gik til Shechem: for hele Israel var kommet til Shechem for at gøre ham til konge.
1Ki 12:1 And Rehoboam went to Shechem: for all Israel were come to Shechem to make him king.
[1Ko 12:2 DK-KJV] Og det skete, da Jeroboam sønnen af Nebat, som stadig var i Egypten, hørte om det, (for han var flygtet fra kong Solomons nærvær, og Jeroboam boede i Egypten;)
1Ki 12:2 And it came to pass, when Jeroboam the son of Nebat, who was yet in Egypt, heard of it, (for he was fled from the presence of king Solomon, and Jeroboam dwelt in Egypt;)
[1Ko 12:3 DK-KJV] At de sendte bud og indkaldte ham. Og Jeroboam og hele Israels menighed kom, og talte til Rehoboam, og siger,
1Ki 12:3 That they sent and called him. And Jeroboam and all the congregation of Israel came, and spake unto Rehoboam, saying,
[1Ko 12:4 DK-KJV] Din far lavede vor byrde smertefuld: lav du nu derfor din fars smertefulde slaveri, og hans tunge byrde som han har lagt på os, lettere, og vi vil tjene dig.
1Ki 12:4 Thy father made our yoke grievous: now therefore make thou the grievous service of thy father, and his heavy yoke which he put upon us, lighter, and we will serve thee.
[1Ko 12:5 DK-KJV] Og han sagde til dem, Rejs nu i 3 dage, kom derefter tilbage til mig igen. Og folket rejste.
1Ki 12:5 And he said unto them, Depart yet for three days, then come again to me. And the people departed.
[1Ko 12:6 DK-KJV] Og kong Rehoboam konsulterede med de gamle mænd, der stod foran hans far Solomon mens han stadig levede, og sagde, Hvordan vil I råde mig til at svare dette folk?
1Ki 12:6 And king Rehoboam consulted with the old men, that stood before Solomon his father while he yet lived, and said, How do ye advise that I may answer this people?
[1Ko 12:7 DK-KJV] Og de talte til ham, og siger, Hvis du denne dag vil være en tjener overfor dette folk, og vil tjene dem, og svare dem, og tale gode ord til dem, da vil de være
1Ki 12:7 And they spake unto him, saying, If thou wilt be a servant unto this people this day, and wilt serve them, and answer them, and speak good words to them, then they will

dine tjenere for evigt.

[1Ko 12:8 DK-KJV] Men han ville ikke lyttet til de gamle mænds råd, som de havde givet ham, og konsulterede med de unge mænd der var vokset op med ham, og som stod foran ham:

[1Ko 12:9 DK-KJV] Og han sagde til dem, Hvilket råd giver I så jeg må svare dette folk, som har talt til mig, som siger, Lav byrden som din far pålagde os lettere?

[1Ko 12:10 DK-KJV] Og de unge mænd der var vokset op med ham talte til ham, og siger, Dette skal du tale til dette folk der talte til dig, som siger, Din far lavede vor byrde tung, men lav du den lettere for os; dette skal du sige til dem, Min lillefinger skal være tykkere end min fars lænder.
[1Ko 12:11 DK-KJV] Og nu eftersom min far pålagde jer med en tung byrde, vil jeg lægge til jeres byrde: min far irettesatte jer med piskeslag, men jeg vil irettesætte jer med skorpioner.
[1Ko 12:12 DK-KJV] Sådant kom Jeroboam og hele folket til Rehoboam den tredje dag, som kongen havde udvalgt, som siger, Kom tilbage til mig igen den tredje dag.
[1Ko 12:13 DK-KJV] Og kongen svarede folket groft, og ignorerede de gamle mænds råd som de gav ham;
[1Ko 12:14 DK-KJV] Og talte til dem efter rådet fra de unge mænd, og siger, Min far lavede jeres åg tungt, og jeg vil lægge til jeres åg: min far irettesatte jer også med piskeslag, men jeg vil irettesætte jer med skorpioner.
[1Ko 12:15 DK-KJV] Derfor lyttede kongen ikke på folket; for anledningen var fra HERREN, så han måtte udføre hans ordsprog, som HERREN talte via Ahijah Shiloniten til Jeroboam sønnen af Nebat.
[1Ko 12:16 DK-KJV] Så da hele Israel så at kongen ikke lyttede på dem, svarede folket kongen, og siger, Hvilken del har vi i David? vi har hverken del i sønnen af Jesse: til jeres telte, Kæreste Israel: se nu til dit eget hus, David. Sådant tog Israel afsted til deres telte.
[1Ko 12:17 DK-KJV] Men angående Israels børn som boede i Judahs byer, dem regerede Rehoboam over.
[1Ko 12:18 DK-KJV] Da sendte Rehoboam Adoram, som stod for skattebetalingen; og hele Israel stenede ham med sten, så han døde. Derfor skyndte kong Rehoboam sig med at komme sig op i hans stridsvogn, for at flygte til Jerusalem.
[1Ko 12:19 DK-KJV] Sådant var Israel i oprør mod Davids hus indtil denne dag.

[1Ko 12:20 DK-KJV] Og det skete, da hele Israel hørte at Jeroboam var kommet tilbage, at de sendte bud og indkaldte ham til menigheden, og gjorde ham til konge over hele Israel: der var ingen der fulgte Davids hus, foruden Judahs stamme.
[1Ko 12:21 DK-KJV] Og da Rehoboam var kommet til Jerusalem, forsamlede han hele Judahs hus, med hele Benjamins stamme, 180.000 udvalgte mænd, som var krigere, for at kæmpe mod Israels hus, for at bringe kongeriget tilbage til Rehoboam sønnen af Solomon.
[1Ko 12:22 DK-KJV] Men Guds ord kom til Shemaiah Guds mand, som siger,
[1Ko 12:23 DK-KJV] Tal til Rehoboam, sønnen af Solomon, konge i Judah, og til hele Judah and Benjamins hus, og til resten af folket, og sig,
[1Ko 12:24 DK-KJV] Dette siger HERREN, I skal ikke gå op, ej heller kæmpe mod jeres brødre Israels børn: retuner alle mand til hans hus; for denne ting er fra mig. De lyttede derfor til HERRENs ord, og returnerede for at ta' afsted, i overensstemmelse med HERRENs ord.

be thy servants for ever.

1Ki 12:8 But he forsook the counsel of the old men, which they had given him, and consulted with the young men that were grown up with him, and which stood before him:
1Ki 12:9 And he said unto them, What counsel give ye that we may answer this people, who have spoken to me, saying, Make the yoke which thy father did put upon us lighter?
1Ki 12:10 And the young men that were grown up with him spake unto him, saying, Thus shalt thou speak unto this people that spake unto thee, saying, Thy father made our yoke heavy, but make thou it lighter unto us; thus shalt thou say unto them, My little finger shall be thicker than my father's loins.
1Ki 12:11 And now whereas my father did lade you with a heavy yoke, I will add to your yoke: my father hath chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions.
1Ki 12:12 So Jeroboam and all the people came to Rehoboam the third day, as the king had appointed, saying, Come to me again the third day.
1Ki 12:13 And the king answered the people roughly, and forsook the old men's counsel that they gave him;
1Ki 12:14 And spake to them after the counsel of the young men, saying, My father made your yoke heavy, and I will add to your yoke: my father also chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions.
1Ki 12:15 Wherefore the king hearkened not unto the people; for the cause was from the LORD, that he might perform his saying, which the LORD spake by Ahijah the Shilonite unto Jeroboam the son of Nebat.
1Ki 12:16 So when all Israel saw that the king hearkened not unto them, the people answered the king, saying, What portion have we in David? neither have we inheritance in the son of Jesse: to your tents, O Israel: now see to thine own house, David. So Israel departed unto their tents.
1Ki 12:17 But as for the children of Israel which dwelt in the cities of Judah, Rehoboam reigned over them.
1Ki 12:18 Then king Rehoboam sent Adoram, who was over the tribute; and all Israel stoned him with stones, that he died. Therefore king Rehoboam made speed to get him up to his chariot, to flee to Jerusalem.
1Ki 12:19 So Israel rebelled against the house of David unto this day.
1Ki 12:20 And it came to pass, when all Israel heard that Jeroboam was come again, that they sent and called him unto the congregation, and made him king over all Israel: there was none that followed the house of David, but the tribe of Judah only.
1Ki 12:21 And when Rehoboam was come to Jerusalem, he assembled all the house of Judah, with the tribe of Benjamin, an hundred and fourscore thousand chosen men, which were warriors, to fight against the house of Israel, to bring the kingdom again to Rehoboam the son of Solomon.
1Ki 12:22 But the word of God came unto Shemaiah the man of God, saying,
1Ki 12:23 Speak unto Rehoboam, the son of Solomon, king of Judah, and unto all the house of Judah and Benjamin, and to the remnant of the people, saying,
1Ki 12:24 Thus saith the LORD, Ye shall not go up, nor fight against your brethren the children of Israel: return every man to his house; for this thing is from me. They hearkened therefore to the word of the LORD, and returned to depart, according to the word of the LORD.

[1Ko 12:25 DK-KJV] Da byggede Jeroboam Shechem på bjerget Ephraim, og boede derinde; og gik ud derfra, og byggede Penuel.
1Ki 12:25 Then Jeroboam built Shechem in mount Ephraim, and dwelt therein; and went out from thence, and built Penuel.

[1Ko 12:26 DK-KJV] Og Jeroboam sagde i sit hjerte, Nu skal kongeriget returnere til Davids hus:
1Ki 12:26 And Jeroboam said in his heart, Now shall the kingdom return to the house of David:

[1Ko 12:27 DK-KJV] Hvis dette folk går op for at ofre i HERRENs hus i Jerusalem, da skal hjertet i dette folk vende tilbage til deres herre, ja til Rehoboam konge i Judah, og de skal dræbe mig, og gå tilbage til Rehoboam konge i Judah.
1Ki 12:27 If this people go up to do sacrifice in the house of the LORD at Jerusalem, then shall the heart of this people turn again unto their lord, even unto Rehoboam king of Judah, and they shall kill me, and go again to Rehoboam king of Judah.

[1Ko 12:28 DK-KJV] Hvorefter kongen tog råd, og lavede 2 kalve af guld, og sagde til dem, Det er for meget for jer at gå op til Jerusalem: læg mærke til dine guder, Kæreste Israel, som bragte dig op ud af Egyptens land.
1Ki 12:28 Whereupon the king took counsel, and made two calves of gold, and said unto them, It is too much for you to go up to Jerusalem: behold thy gods, O Israel, which brought thee up out of the land of Egypt.

[1Ko 12:29 DK-KJV] Og han opsatte den ene i Beth-el, og den anden satte han i Dan.
1Ki 12:29 And he set the one in Beth-el, and the other put he in Dan.

[1Ko 12:30 DK-KJV] Og denne ting blev en synd: for folket gik for at tilbede foran den ene, ja i Dan.
1Ki 12:30 And this thing became a sin: for the people went to worship before the one, even unto Dan.

[1Ko 12:31 DK-KJV] Og han lavede et hus på et højt sted, og han lavede præster af de laveste af folket, som ikke var af sønnerne til Levi.
1Ki 12:31 And he made an house of high places, and made priests of the lowest of the people, which were not of the sons of Levi.

[1Ko 12:32 DK-KJV] Og Jeroboam ordinerede en fest i den 8'ne måned, på den 15'ne dag af den måned, ligesom den fest der er i Judah, og han ofrede på alteret. Sådant gjorde han i Beth-el, ved at ofre til kalvene som han havde lavet: Og i Beth-el placerede han præster for de høje steder som han havde lavet.
1Ki 12:32 And Jeroboam ordained a feast in the eighth month, on the fifteenth day of the month, like unto the feast that is in Judah, and he offered upon the altar. So did he in Beth-el, sacrificing unto the calves that he had made: and he placed in Beth-el the priests of the high places which he had made.

[1Ko 12:33 DK-KJV] Sådant ofrede han på alteret som han havde lavet i Beth-el den 15'ne dag af den 8'ne måned, ja i den måned som han havde opdigtet i sit eget hjerte; og ordinerede en fest for Israels børn: og han ofrede på alteret, og brændte røgelse.
1Ki 12:33 So he offered upon the altar which he had made in Beth-el the fifteenth day of the eighth month, even in the month which he had devised of his own heart; and ordained a feast unto the children of Israel: and he offered upon the altar, and burnt incense.

1 Kongebog Kapitel 13 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 13:1 DK-KJV]
1Ki 13:1 And, behold, there came a man of God out of Judah by the word of the LORD unto Beth-el: and Jeroboam stood by the altar to burn incense.

[1Ko 13:2 DK-KJV]
1Ki 13:2 And he cried against the altar in the word of the LORD, and said, O altar, altar, thus saith the LORD; Behold, a child shall be born unto the house of David, Josiah by name; and upon thee shall he offer the priests of the high places that burn incense upon thee, and men's bones shall be burnt upon thee.

[1Ko 13:3 DK-KJV]
1Ki 13:3 And he gave a sign the same day, saying, This is the sign which the LORD hath spoken; Behold, the altar shall be rent, and the ashes that are upon it shall be poured out.

[1Ko 13:4 DK-KJV]
1Ki 13:4 And it came to pass, when king Jeroboam heard the saying of the man of God, which had cried against the altar in Beth-el, that he put forth his hand from the altar, saying, Lay hold on him. And his hand, which he put forth against him, dried up, so that he could not pull it in again to him.

[1Ko 13:5 DK-KJV]
1Ki 13:5 The altar also was rent, and the ashes poured out from the altar, according to the sign which the man of God had given by the word of the LORD.

[1Ko 13:6 DK-KJV]
1Ki 13:6 And the king answered and said unto the man of God, Intreat now the face of the LORD thy God, and pray for me, that my hand may be restored me again. And the man of God besought the LORD, and the king's hand was restored him again, and became as it was before.

[1Ko 13:7 DK-KJV]
1Ki 13:7 And the king said unto the man of God, Come home with me, and refresh thyself, and I will give thee a reward.

[1Ko 13:8 DK-KJV]
1Ki 13:8 And the man of God said unto the king, If thou wilt give me half thine house, I will not go in with thee, neither will I eat bread nor drink water in this place:

[1Ko 13:9 DK-KJV]
1Ki 13:9 For so was it charged me by the word of the LORD, saying, Eat no bread, nor drink water, nor turn again by the same way that thou camest.

[1Ko 13:10 DK-KJV]
1Ki 13:10 So he went another way, and returned not by the way that he came to Beth-el.

[1Ko 13:11 DK-KJV]
1Ki 13:11 Now there dwelt an old prophet in Beth-el; and his sons came and told him all

the works that the man of God had done that day in Beth-el: the words which he had spoken unto the king, them they told also to their father.

[1Ko 13:12 DK-KJV] 1Ki 13:12 And their father said unto them, What way went he? For his sons had seen what way the man of God went, which came from Judah.

[1Ko 13:13 DK-KJV] 1Ki 13:13 And he said unto his sons, Saddle me the ass. So they saddled him the ass: and he rode thereon,

[1Ko 13:14 DK-KJV] 1Ki 13:14 And went after the man of God, and found him sitting under an oak: and he said unto him, Art thou the man of God that camest from Judah? And he said, I am.

[1Ko 13:15 DK-KJV] 1Ki 13:15 Then he said unto him, Come home with me, and eat bread.

[1Ko 13:16 DK-KJV] 1Ki 13:16 And he said, I may not return with thee, nor go in with thee: neither will I eat bread nor drink water with thee in this place:

[1Ko 13:17 DK-KJV] 1Ki 13:17 For it was said to me by the word of the LORD, Thou shalt eat no bread nor drink water there, nor turn again to go by the way that thou camest.

[1Ko 13:18 DK-KJV] 1Ki 13:18 He said unto him, I am a prophet also as thou art; and an angel spake unto me by the word of the LORD, saying, Bring him back with thee into thine house, that he may eat bread and drink water. But he lied unto him.

[1Ko 13:19 DK-KJV] 1Ki 13:19 So he went back with him, and did eat bread in his house, and drank water.

[1Ko 13:20 DK-KJV] Og det skete, da de sad ved bordet, at HERRENs ord kom til profeten der bragte ham tilbage: 1Ki 13:20 And it came to pass, as they sat at the table, that the word of the LORD came unto the prophet that brought him back:

[1Ko 13:21 DK-KJV] 1Ki 13:21 And he cried unto the man of God that came from Judah, saying, Thus saith the LORD, Forasmuch as thou hast disobeyed the mouth of the LORD, and hast not kept the commandment which the LORD thy God commanded thee,

[1Ko 13:22 DK-KJV] 1Ki 13:22 But camest back, and hast eaten bread and drunk water in the place, of the which the LORD did say to thee, Eat no bread, and drink no water; thy carcase shall not come unto the sepulchre of thy fathers.

[1Ko 13:23 DK-KJV] 1Ki 13:23 And it came to pass, after he had eaten bread, and after he had drunk, that he saddled for him the ass, to wit, for the prophet whom he had brought back.

[1Ko 13:24 DK-KJV] 1Ki 13:24 And when he was gone, a lion met him by the way, and slew him: and his carcase was cast in the way, and the ass stood by it, the lion also stood by the carcase.

[1Ko 13:25 DK-KJV] 1Ki 13:25 And, behold, men passed by, and saw the carcase cast in the way, and the lion standing by the carcase: and they came and told it in the city where the old prophet dwelt.

[1Ko 13:26 DK-KJV] 1Ki 13:26 And when the prophet that brought him back from the way heard thereof, he said, It is the man of God, who was disobedient unto the word of the LORD: therefore the LORD hath delivered him unto the lion, which hath torn him, and slain him, according to the word of the LORD, which he spake unto him.

[1Ko 13:27 DK-KJV] 1Ki 13:27 And he spake to his sons, saying, Saddle me the ass. And they saddled him.

[1Ko 13:28 DK-KJV] 1Ki 13:28 And he went and found his carcase cast in the way, and the ass and the lion standing by the carcase: the lion had not eaten the carcase, nor torn the ass.

[1Ko 13:29 DK-KJV] 1Ki 13:29 And the prophet took up the carcase of the man of God, and laid it upon the ass, and brought it back: and the old prophet came to the city, to mourn and to bury him.

[1Ko 13:30 DK-KJV] 1Ki 13:30 And he laid his carcase in his own grave; and they mourned over him, saying, Alas, my brother!

[1Ko 13:31 DK-KJV] 1Ki 13:31 And it came to pass, after he had buried him, that he spake to his sons, saying, When I am dead, then bury me in the sepulchre wherein the man of God is buried; lay my bones beside his bones:

[1Ko 13:32 DK-KJV] 1Ki 13:32 For the saying which he cried by the word of the LORD against the altar in Beth-el, and against all the houses of the high places which are in the cities of Samaria, shall surely come to pass.

[1Ko 13:33 DK-KJV] 1Ki 13:33 After this thing Jeroboam returned not from his evil way, but made again of the lowest of the people priests of the high places: whosoever would, he consecrated him, and he became one of the priests of the high places.

[1Ko 13:34 DK-KJV] 1Ki 13:34 And this thing became sin unto the house of Jeroboam, even to cut it off, and to destroy it from off the face of the earth.

1 Kongebog Kapitel 14 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 14:1 DK-KJV] 1Ki 14:1 At that time Abijah the son of Jeroboam fell sick.

[1Ko 14:2 DK-KJV] 1Ki 14:2 And Jeroboam said to his wife, Arise, I pray thee, and disguise thyself, that thou be not known to be the wife of Jeroboam; and get thee to Shiloh: behold, there is Ahijah the

prophet, which told me that I should be king over this people.

[1Ko 14:3 DK-KJV]

1Ki 14:3 And take with thee ten loaves, and cracknels, and a cruse of honey, and go to him: he shall tell thee what shall become of the child.

[1Ko 14:4 DK-KJV]

1Ki 14:4 And Jeroboam's wife did so, and arose, and went to Shiloh, and came to the house of Ahijah. But Ahijah could not see; for his eyes were set by reason of his age.

[1Ko 14:5 DK-KJV]

1Ki 14:5 And the LORD said unto Ahijah, Behold, the wife of Jeroboam cometh to ask a thing of thee for her son; for he is sick: thus and thus shalt thou say unto her: for it shall be, when she cometh in, that she shall feign herself to be another woman.

[1Ko 14:6 DK-KJV]

1Ki 14:6 And it was so, when Ahijah heard the sound of her feet, as she came in at the door, that he said, Come in, thou wife of Jeroboam; why feignest thou thyself to be another? for I am sent to thee with heavy tidings.

[1Ko 14:7 DK-KJV] Gå, fortæl Jeroboam, Dette siger HERREN Israels Gud,

1Ki 14:7 Go, tell Jeroboam, Thus saith the LORD God of Israel, Forasmuch as I exalted thee from among the people, and made thee prince over my people Israel,

[1Ko 14:8 DK-KJV] som var rigtigt i mine øjen;

1Ki 14:8 And rent the kingdom away from the house of David, and gave it thee: and yet thou hast not been as my servant David, who kept my commandments, and who followed me with all his heart, to do that only which was right in mine eyes;

[1Ko 14:9 DK-KJV]

1Ki 14:9 But hast done evil above all that were before thee: for thou hast gone and made thee other gods, and molten images, to provoke me to anger, and hast cast me behind thy back:

[1Ko 14:10 DK-KJV]

1Ki 14:10 Therefore, behold, I will bring evil upon the house of Jeroboam, and will cut off from Jeroboam him that pisseth against the wall, and him that is shut up and left in Israel, and will take away the remnant of the house of Jeroboam, as a man taketh away dung, till it be all gone.

[1Ko 14:11 DK-KJV]

1Ki 14:11 Him that dieth of Jeroboam in the city shall the dogs eat; and him that dieth in the field shall the fowls of the air eat: for the LORD hath spoken it.

[1Ko 14:12 DK-KJV]

1Ki 14:12 Arise thou therefore, get thee to thine own house: and when thy feet enter into the city, the child shall die.

[1Ko 14:13 DK-KJV]HERREN Israels Gud

1Ki 14:13 And all Israel shall mourn for him, and bury him: for he only of Jeroboam shall come to the grave, because in him there is found some good thing toward the LORD God of Israel in the house of Jeroboam.

[1Ko 14:14 DK-KJV]

1Ki 14:14 Moreover the LORD shall raise him up a king over Israel, who shall cut off the house of Jeroboam that day: but what? even now.

[1Ko 14:15 DK-KJV] For HERREN skal slå Israel, som et rør er rystet i vandet, og han skal rykke Israel op med rode ud af dette gode land, som han gav til deres fædre, og skal sprede dem på den anden side af floden, fordi de har lavet deres lunde, for at provokere HERREN til vrede.

1Ki 14:15 For the LORD shall smite Israel, as a reed is shaken in the water, and he shall root up Israel out of this good land, which he gave to their fathers, and shall scatter them beyond the river, because they have made their groves, provoking the LORD to anger.

[1Ko 14:16 DK-KJV]

1Ki 14:16 And he shall give Israel up because of the sins of Jeroboam, who did sin, and who made Israel to sin.

[1Ko 14:17 DK-KJV]

1Ki 14:17 And Jeroboam's wife arose, and departed, and came to Tirzah: and when she came to the threshold of the door, the child died;

[1Ko 14:18 DK-KJV]

1Ki 14:18 And they buried him; and all Israel mourned for him, according to the word of the LORD, which he spake by the hand of his servant Ahijah the prophet.

[1Ko 14:19 DK-KJV]

1Ki 14:19 And the rest of the acts of Jeroboam, how he warred, and how he reigned, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.

[1Ko 14:20 DK-KJV]

1Ki 14:20 And the days which Jeroboam reigned were two and twenty years: and he slept with his fathers, and Nadab his son reigned in his stead.

[1Ko 14:21 DK-KJV]

1Ki 14:21 And Rehoboam the son of Solomon reigned in Judah.

Rehoboam was forty and one years old when he began to reign, and he reigned seventeen years in Jerusalem, the city which the LORD did choose out of all the tribes of Israel, to put his name there. And his mother's name was Naamah an Ammonitess.

1Ki 14:22 And Judah did evil in the sight of the LORD, and they provoked him to jealousy with their sins which they had committed, above all that their fathers had done.

[1Ko 14:22 DK-KJV]

1Ki 14:23 For they also built them high places, and images, and groves, on every high hill, and under every green tree.

[1Ko 14:23 DK-KJV]

[1Ko 14:24 DK-KJV] Og der var også sodomiter i landet: og de gjorde efter alle de hæsligheder i de nationer som HERREN smed ud foran Israels børn.

1Ki 14:24 And there were also sodomites in the land: and they did according to all the abominations of the nations which the LORD cast out before the children of Israel.

[1Ko 14:25 DK-KJV] Og det skete i kong Rehoboams 5'te år, at Egyptens konge Shishak kom op imod Jerusalem:

1Ki 14:25 And it came to pass in the fifth year of king Rehoboam, that Shishak king of Egypt came up against Jerusalem:

[1Ko 14:26 DK-KJV] Og han fjernede skattene i HERRENs hus, og skattene i kongens hus; ja han tog det hele: og fjernede alle de skjolde som Solomon havde lavet.

1Ki 14:26 And he took away the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king's house; he even took away all: and he took away all the shields of gold which Solomon had made.

[1Ko 14:27 DK-KJV] Og kong Rehoboam lavede messingskjolde i stedet for dem, og gav dem ind i chefvagtens hånd, som vogtede døren til kongens hus.

1Ki 14:27 And king Rehoboam made in their stead brasen shields, and committed them unto the hands of the chief of the guard, which kept the door of the king's house.

1Ki 14:28 And it was so, when the king went into the house of the LORD, that the guard bare them, and brought them back into the guard chamber.

[1Ko 14:28 DK-KJV]

1Ki 14:29 Now the rest of the acts of Rehoboam, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?

[1Ko 14:29 DK-KJV]

1Ki 14:30 And there was war between Rehoboam and Jeroboam all their days.

[1Ko 14:30 DK-KJV]

1Ki 14:31 And Rehoboam slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David. And his mother's name was Naamah an Ammonitess. And Abijam his son reigned in his stead.

[1Ko 14:31 DK-KJV]

1 Kongebog Kapitel 15 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

1Ki 15:1 Now in the eighteenth year of king Jeroboam the son of Nebat reigned Abijam over Judah.

[1Ko 15:1 DK-KJV]

1Ki 15:2 Three years reigned he in Jerusalem. And his mother's name was Maachah, the daughter of Abishalom.

[1Ko 15:2 DK-KJV]

1Ki 15:3 And he walked in all the sins of his father, which he had done before him: and his heart was not perfect with the LORD his God, as the heart of David his father.

[1Ko 15:3 DK-KJV]

[1Ko 15:4 DK-KJV] Imidlertid for Davids skyld gav HERREN hans Gud ham en lampe i Jerusalem, for at fremstille hans søn efter ham, og for at etablere Jerusalem.

1Ki 15:4 Nevertheless for David's sake did the LORD his God give him a lamp in Jerusalem, to set up his son after him, and to establish Jerusalem:

[1Ko 15:5 DK-KJV] Eftersom David gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, og vendte sig ikke bort fra nogen ting som han befalede ham alle dagene i hans liv, foruden i sagen vedrørende Hittiten Uriah.

1Ki 15:5 Because David did that which was right in the eyes of the LORD, and turned not aside from any thing that he commanded him all the days of his life, save only in the matter of Uriah the Hittite.

[1Ko 15:6 DK-KJV] Og der var krig mellem Rehoboam og Jeroboam alle dagene i hans liv.

1Ki 15:6 And there was war between Rehoboam and Jeroboam all the days of his life.

1Ki 15:7 Now the rest of the acts of Abijam, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah? And there was war between Abijam and Jeroboam.

[1Ko 15:7 DK-KJV]

1Ki 15:8 And Abijam slept with his fathers; and they buried him in the city of David: and Asa his son reigned in his stead.

[1Ko 15:8 DK-KJV]

1Ki 15:9 And in the twentieth year of Jeroboam king of Israel reigned Asa over Judah.

[1Ko 15:9 DK-KJV]

1Ki 15:10 And forty and one years reigned he in Jerusalem. And his mother's name was Maachah, the daughter of Abishalom.

[1Ko 15:10 DK-KJV]

[1Ko 15:11 DK-KJV] Og Asa gjorde det som var rigtigt I HERRENs øjne, som David hans far gjorde.

1Ki 15:11 And Asa did that which was right in the eyes of the LORD, as did David his father.

[1Ko 15:12 DK-KJV]

1Ki 15:12 And he took away the sodomites out of the land, and removed all the idols that his fathers had made.

[1Ko 15:13 DK-KJV]

1Ki 15:13 And also Maachah his mother, even her he removed from being queen, because she had made an idol in a grove; and Asa destroyed her idol, and burnt it by the brook Kidron.

[1Ko 15:14 DK-KJV]

1Ki 15:14 But the high places were not removed: nevertheless Asa's heart was perfect with the LORD all his days.

[1Ko 15:15 DK-KJV]

1Ki 15:15 And he brought in the things which his father had dedicated, and the things which himself had dedicated, into the house of the LORD, silver, and gold, and vessels.

[1Ko 15:16 DK-KJV]

1Ki 15:16 And there was war between Asa and Baasha king of Israel all their days.

[1Ko 15:17 DK-KJV]

1Ki 15:17 And Baasha king of Israel went up against Judah, and built Ramah, that he might not suffer any to go out or come in to Asa king of Judah.

[1Ko 15:18 DK-KJV]

1Ki 15:18 Then Asa took all the silver and the gold that were left in the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king's house, and delivered them into the hand of his servants: and king Asa sent them to Ben-hadad, the son of Tabrimon, the son of Hezion, king of Syria, that dwelt at Damascus, saying,

[1Ko 15:19 DK-KJV]

1Ki 15:19 There is a league between me and thee, and between my father and thy father: behold, I have sent unto thee a present of silver and gold; come and break thy league with Baasha king of Israel, that he may depart from me.

[1Ko 15:20 DK-KJV]

1Ki 15:20 So Ben-hadad hearkened unto king Asa, and sent the captains of the hosts which he had against the cities of Israel, and smote Ijon, and Dan, and Abel-beth-maachah, and all Cinneroth, with all the land of Naphtali.

[1Ko 15:21 DK-KJV] Og det skete, da Baasha hørte derom, at han stoppede med at bygge Ramah, og boede i Tirzah.

1Ki 15:21 And it came to pass, when Baasha heard thereof, that he left off building of Ramah, and dwelt in Tirzah.

[1Ko 15:22 DK-KJV]

1Ki 15:22 Then king Asa made a proclamation throughout all Judah; none was exempted: and they took away the stones of Ramah, and the timber thereof, wherewith Baasha had builded; and king Asa built with them Geba of Benjamin, and Mizpah.

[1Ko 15:23 DK-KJV]

1Ki 15:23 The rest of all the acts of Asa, and all his might, and all that he did, and the cities which he built, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah? Nevertheless in the time of his old age he was diseased in his feet.

[1Ko 15:24 DK-KJV]

1Ki 15:24 And Asa slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David his father: and Jehoshaphat his son reigned in his stead.

[1Ko 15:25 DK-KJV]

1Ki 15:25 And Nadab the son of Jeroboam began to reign over Israel in the second year of Asa king of Judah, and reigned over Israel two years.

[1Ko 15:26 DK-KJV]

1Ki 15:26 And he did evil in the sight of the LORD, and walked in the way of his father, and in his sin wherewith he made Israel to sin.

[1Ko 15:27 DK-KJV]

1Ki 15:27 And Baasha the son of Ahijah, of the house of Issachar, conspired against him; and Baasha smote him at Gibbethon, which belonged to the Philistines; for Nadab and all Israel laid siege to Gibbethon.

[1Ko 15:28 DK-KJV]

1Ki 15:28 Even in the third year of Asa king of Judah did Baasha slay him, and reigned in his stead.

[1Ko 15:29 DK-KJV]

1Ki 15:29 And it came to pass, when he reigned, that he smote all the house of Jeroboam; he left not to Jeroboam any that breathed, until he had destroyed him, according unto the saying of the LORD, which he spake by his servant Ahijah the Shilonite:

[1Ko 15:30 DK-KJV]HERREN Israels Gud

1Ki 15:30 Because of the sins of Jeroboam which he sinned, and which he made Israel sin, by his provocation wherewith he provoked the LORD God of Israel to anger.

[1Ko 15:31 DK-KJV]

1Ki 15:31 Now the rest of the acts of Nadab, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

[1Ko 15:32 DK-KJV]

1Ki 15:32 And there was war between Asa and Baasha king of Israel all their days.

[1Ko 15:33 DK-KJV]

1Ki 15:33 In the third year of Asa king of Judah began Baasha the son of Ahijah to reign over all Israel in Tirzah, twenty and four years.

[1Ko 15:34 DK-KJV]

1Ki 15:34 And he did evil in the sight of the LORD, and walked in the way of Jeroboam, and in his sin wherewith he made Israel to sin.

1 Kongebog Kapitel 16 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 16:1 DK-KJV] Da kom HERRENs ord til Jehu sønnen af Hanani imod Baasha, som siger,

1Ki 16:1 Then the word of the LORD came to Jehu the son of Hanani against Baasha, saying,

[1Ko 16:2 DK-KJV]

1Ki 16:2 Forasmuch as I exalted thee out of the dust, and made thee prince over my people Israel; and thou hast walked in the way of Jeroboam, and hast made my people Israel to sin, to provoke me to anger with their sins;

[1Ko 16:3 DK-KJV] efterslægt

1Ki 16:3 Behold, I will take away the posterity of Baasha, and the posterity of his house; and will make thy house like the house of Jeroboam the son of Nebat.

[1Ko 16:4 DK-KJV]

1Ki 16:4 Him that dieth of Baasha in the city shall the dogs eat; and him that dieth of his in the fields shall the fowls of the air eat.

[1Ko 16:5 DK-KJV]

1Ki 16:5 Now the rest of the acts of Baasha, and what he did, and his might, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

[1Ko 16:6 DK-KJV]

1Ki 16:6 So Baasha slept with his fathers, and was buried in Tirzah: and Elah his son reigned in his stead.

[1Ko 16:7 DK-KJV]

1Ki 16:7 And also by the hand of the prophet Jehu the son of Hanani came the word of the LORD against Baasha, and against his house, even for all the evil that he did in the sight of the LORD, in provoking him to anger with the work of his hands, in being like the house of Jeroboam; and because he killed him.

[1Ko 16:8 DK-KJV]

1Ki 16:8 In the twenty and sixth year of Asa king of Judah began Elah the son of Baasha to reign over Israel in Tirzah, two years.

[1Ko 16:9 DK-KJV] forvalter for hans hus i Tirzah.

1Ki 16:9 And his servant Zimri, captain of half his chariots, conspired against him, as he was in Tirzah, drinking himself drunk in the house of Arza steward of his house in Tirzah.

[1Ko 16:10 DK-KJV]

1Ki 16:10 And Zimri went in and smote him, and killed him, in the twenty and seventh year of Asa king of Judah, and reigned in his stead.

[1Ko 16:11 DK-KJV]

1Ki 16:11 And it came to pass, when he began to reign, as soon as he sat on his throne, that he slew all the house of Baasha: he left him not one that pisseth against a wall, neither of his kinsfolks, nor of his friends.

[1Ko 16:12 DK-KJV]

1Ki 16:12 Thus did Zimri destroy all the house of Baasha, according to the word of the LORD, which he spake against Baasha by Jehu the prophet,

[1Ko 16:13 DK-KJV]HERREN Israels Gud

1Ki 16:13 For all the sins of Baasha, and the sins of Elah his son, by which they sinned, and by which they made Israel to sin, in provoking the LORD God of Israel to anger with their vanities.

[1Ko 16:14 DK-KJV]

1Ki 16:14 Now the rest of the acts of Elah, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

[1Ko 16:15 DK-KJV] I Judahs konges Asas 27'ne regeringsår regerede Tirzah i 7 dage. Og folket havde omringet Gibbethon, som tilhørte Filisterne.

1Ki 16:15 In the twenty and seventh year of Asa king of Judah did Zimri reign seven days in Tirzah. And the people were encamped against Gibbethon, which belonged to the Philistines.

[1Ko 16:16 DK-KJV] Og det folk der var omringet hørte det sagt, Zimri har sammensværget, og har også drabt kongen: derfor gjorde hele Israel den dag Omri, kaptajnen for hæren, til konge over Israel i lejren.

1Ki 16:16 And the people that were encamped heard say, Zimri hath conspired, and hath also slain the king: wherefore all Israel made Omri, the captain of the host, king over Israel that day in the camp.

[1Ko 16:17 DK-KJV] Og Omri gik op fra Gibbethon, og hele Israel med ham, og belejrede Tirzah.

1Ki 16:17 And Omri went up from Gibbethon, and all Israel with him, and they besieged Tirzah.

[1Ko 16:18 DK-KJV]

1Ki 16:18 And it came to pass, when Zimri saw that the city was taken, that he went into the palace of the king's house, and burnt the king's house over him with fire, and died,

[1Ko 16:19 DK-KJV]

1Ki 16:19 For his sins which he sinned in doing evil in the sight of the

LORD, in walking in the way of Jeroboam, and in his sin which he did, to make Israel to sin.

[1Ko 16:20 DK-KJV] 1Ki 16:20 Now the rest of the acts of Zimri, and his treason that he wrought, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

[1Ko 16:21 DK-KJV] 1Ki 16:21 Then were the people of Israel divided into two parts: half of the people followed Tibni the son of Ginath, to make him king; and half followed Omri.

[1Ko 16:22 DK-KJV] 1Ki 16:22 But the people that followed Omri prevailed against the people that followed Tibni the son of Ginath: so Tibni died, and Omri reigned.

[1Ko 16:23 DK-KJV] 1Ki 16:23 In the thirty and first year of Asa king of Judah began Omri to reign over Israel, twelve years: six years reigned he in Tirzah.

[1Ko 16:24 DK-KJV] 1Ki 16:24 And he bought the hill Samaria of Shemer for two talents of silver, and built on the hill, and called the name of the city which he built, after the name of Shemer, owner of the hill, Samaria.

[1Ko 16:25 DK-KJV] 1Ki 16:25 But Omri wrought evil in the eyes of the LORD, and did worse than all that were before him.

[1Ko 16:26 DK-KJV]HERREN Israels Gud 1Ki 16:26 For he walked in all the way of Jeroboam the son of Nebat, and in his sin wherewith he made Israel to sin, to provoke the LORD God of Israel to anger with their vanities.

[1Ko 16:27 DK-KJV] 1Ki 16:27 Now the rest of the acts of Omri which he did, and his might that he shewed, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

[1Ko 16:28 DK-KJV] 1Ki 16:28 So Omri slept with his fathers, and was buried in Samaria: and Ahab his son reigned in his stead.

[1Ko 16:29 DK-KJV] 1Ki 16:29 And in the thirty and eighth year of Asa king of Judah began Ahab the son of Omri to reign over Israel: and Ahab the son of Omri reigned over Israel in Samaria twenty and two years.

[1Ko 16:30 DK-KJV] 1Ki 16:30 And Ahab the son of Omri did evil in the sight of the LORD above all that were before him.

[1Ko 16:31 DK-KJV] 1Ki 16:31 And it came to pass, as if it had been a light thing for him to walk in the sins of Jeroboam the son of Nebat, that he took to wife Jezebel the daughter of Ethbaal king of the Zidonians, and went and served Baal, and worshipped him.

[1Ko 16:32 DK-KJV] 1Ki 16:32 And he reared up an altar for Baal in the house of Baal, which he had built in Samaria.

[1Ko 16:33 DK-KJV]HERREN Israels Gud 1Ki 16:33 And Ahab made a grove; and Ahab did more to provoke the LORD God of Israel to anger than all the kings of Israel that were before him.

[1Ko 16:34 DK-KJV] 1Ki 16:34 In his days did Hiel the Beth-elite build Jericho: he laid the foundation thereof in Abiram his firstborn, and set up the gates thereof in his youngest son Segub, according to the word of the LORD, which he spake by Joshua the son of Nun.

1 Kongebog Kapitel 17 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 17:1 DK-KJV]HERREN Israels Gud 1Ki 17:1 And Elijah the Tishbite, who was of the inhabitants of Gilead, said unto Ahab, As the LORD God of Israel liveth, before whom I stand, there shall not be dew nor rain these years, but according to my word.

[1Ko 17:2 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til ham, som siger, 1Ki 17:2 And the word of the LORD came unto him, saying,

[1Ko 17:3 DK-KJV] 1Ki 17:3 Get thee hence, and turn thee eastward, and hide thyself by the brook Cherith, that is before Jordan.

[1Ko 17:4 DK-KJV] 1Ki 17:4 And it shall be, that thou shalt drink of the brook; and I have commanded the ravens to feed thee there.

[1Ko 17:5 DK-KJV] 1Ki 17:5 So he went and did according unto the word of the LORD: for he went and dwelt by the brook Cherith, that is before Jordan.

[1Ko 17:6 DK-KJV] 1Ki 17:6 And the ravens brought him bread and flesh in the morning, and bread and flesh in the evening; and he drank of the brook.

[1Ko 17:7 DK-KJV] 1Ki 17:7 And it came to pass after a while, that the brook dried up, because there had been no

rain in the land.

[1Ko 17:8 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til ham, som siger,
1Ki 17:8 And the word of the LORD came unto him, saying,
1Ki 17:9 Arise, get thee to Zarephath, which belongeth to Zidon, and dwell there: behold, I have
[1Ko 17:9 DK-KJV] commanded a widow woman there to sustain thee.
1Ki 17:10 So he arose and went to Zarephath. And when he came to the gate of the city, behold, the widow woman was there gathering of sticks: and he called to her, and said, Fetch me, I pray
[1Ko 17:10 DK-KJV] thee, a little water in a vessel, that I may drink.
1Ki 17:11 And as she was going to fetch it, he called to her, and said, Bring me, I pray thee, a
[1Ko 17:11 DK-KJV] morsel of bread in thine hand.
1Ki 17:12 And she said, As the LORD thy God liveth, I have not a cake, but an handful of meal in a barrel, and a little oil in a cruse: and, behold, I am gathering two sticks, that I may go in and
[1Ko 17:12 DK-KJV] dress it for me and my son, that we may eat it, and die.
1Ki 17:13 And Elijah said unto her, Fear not; go and do as thou hast said: but make me thereof a
[1Ko 17:13 DK-KJV] little cake first, and bring it unto me, and after make for thee and for thy son.
[1Ko 17:14 DK-KJV] For dette siger HERREN Israels Gud,
1Ki 17:14 For thus saith the LORD God of Israel, The barrel of meal shall not waste, neither shall the cruse of oil fail, until the day that the LORD sendeth rain upon the earth.
1Ki 17:15 And she went and did according to the saying of Elijah: and she, and he, and her house,
[1Ko 17:15 DK-KJV] did eat many days.
1Ki 17:16 And the barrel of meal wasted not, neither did the cruse of oil fail, according to the word
[1Ko 17:16 DK-KJV] of the LORD, which he spake by Elijah.
1Ki 17:17 And it came to pass after these things, that the son of the woman, the mistress of the
[1Ko 17:17 DK-KJV] house, fell sick; and his sickness was so sore, that there was no breath left in him.
1Ki 17:18 And she said unto Elijah, What have I to do with thee, O thou man of God? art thou
[1Ko 17:18 DK-KJV] come unto me to call my sin to remembrance, and to slay my son?
1Ki 17:19 And he said unto her, Give me thy son. And he took him out of her bosom, and carried
[1Ko 17:19 DK-KJV] him up into a loft, where he abode, and laid him upon his own bed.
1Ki 17:20 And he cried unto the LORD, and said, O LORD my God, hast thou also brought evil
[1Ko 17:20 DK-KJV] upon the widow with whom I sojourn, by slaying her son?
1Ki 17:21 And he stretched himself upon the child three times, and cried unto the LORD, and said,
[1Ko 17:21 DK-KJV] O LORD my God, I pray thee, let this child's soul come into him again.
1Ki 17:22 And the LORD heard the voice of Elijah; and the soul of the child came into him again,
[1Ko 17:22 DK-KJV] and he revived.
1Ki 17:23 And Elijah took the child, and brought him down out of the chamber into the house, and
[1Ko 17:23 DK-KJV] delivered him unto his mother: and Elijah said, See, thy son liveth.
1Ki 17:24 And the woman said to Elijah, Now by this I know that thou art a man of God, and that
[1Ko 17:24 DK-KJV] the word of the LORD in thy mouth is truth.

1 Kongebog Kapitel 18 - mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 18:1 DK-KJV] Og det skete efter mange dage, at HERRENs ord i det tredje år kom til Elias, som siger, Gå, vis digselv overfor Ahab; og jeg vil sende regn over jorden.
1Ki 18:1 And it came to pass after many days, that the word of the LORD came to Elijah in the third year, saying, Go, shew thyself unto Ahab; and I will send rain upon the earth.
[1Ko 18:2 DK-KJV] Og Elias gik og viste hamselv overfor Ahab. Og der var en smertelig hungersnød i Samaria.
1Ki 18:2 And Elijah went to shew himself unto Ahab. And there was a sore famine in Samaria.
[1Ko 18:3 DK-KJV] Og Ahab indkaldte Obadiah, som var guvernøren af hans hus. (Nu frygtede Obadiah HERREN meget:
1Ki 18:3 And Ahab called Obadiah, which was the governor of his house. (Now Obadiah feared the LORD greatly:
[1Ko 18:4 DK-KJV] For det var sådant, da Jezebel fjernede HERRENs profeter, at Obadiah tog 100 profeter, og gemte dem i grupper af 50 i en grotte, og gav den brød og vand som mad.)
1Ki 18:4 For it was so, when Jezebel cut off the prophets of the LORD, that Obadiah took an hundred prophets, and hid them by fifty in a cave, and fed them with bread and water.)
1Ki 18:5 And Ahab said unto Obadiah, Go into the land, unto all fountains of water, and unto all brooks: peradventure we may find grass to save the horses and mules alive, that we lose not
[1Ko 18:5 DK-KJV] all the beasts.
1Ki 18:6 So they divided the land between them to pass throughout it: Ahab went one way by himself, and Obadiah went
[1Ko 18:6 DK-KJV] another way by himself.

[1Ko 18:7 DK-KJV]
1Ki 18:7 And as Obadiah was in the way, behold, Elijah met him: and he knew him, and fell on his face, and said, Art thou that my lord Elijah?

[1Ko 18:8 DK-KJV]
1Ki 18:8 And he answered him, I am: go, tell thy lord, Behold, Elijah is here.

[1Ko 18:9 DK-KJV]
1Ki 18:9 And he said, What have I sinned, that thou wouldest deliver thy servant into the hand of Ahab, to slay me?

[1Ko 18:10 DK-KJV]
1Ki 18:10 As the LORD thy God liveth, there is no nation or kingdom, whither my lord hath not sent to seek thee: and when they said, He is not there; he took an oath of the kingdom and nation, that they found thee not.

[1Ko 18:11 DK-KJV]
1Ki 18:11 And now thou sayest, Go, tell thy lord, Behold, Elijah is here.

[1Ko 18:12 DK-KJV]
1Ki 18:12 And it shall come to pass, as soon as I am gone from thee, that the Spirit of the LORD shall carry thee whither I know not; and so when I come and tell Ahab, and he cannot find thee, he shall slay me: but I thy servant fear the LORD from my youth.

[1Ko 18:13 DK-KJV]
1Ki 18:13 Was it not told my lord what I did when Jezebel slew the prophets of the LORD, how I hid an hundred men of the LORD'S prophets by fifty in a cave, and fed them with bread and water?

[1Ko 18:14 DK-KJV]
1Ki 18:14 And now thou sayest, Go, tell thy lord, Behold, Elijah is here: and he shall slay me.

[1Ko 18:15 DK-KJV]
1Ki 18:15 And Elijah said, As the LORD of hosts liveth, before whom I stand, I will surely shew myself unto him to day.

[1Ko 18:16 DK-KJV]
1Ki 18:16 So Obadiah went to meet Ahab, and told him: and Ahab went to meet Elijah.

[1Ko 18:17 DK-KJV] Og det skete, da Ahab så' Elias, at Ahab sagde til ham, Er du han der bekymrer Israel?
1Ki 18:17 And it came to pass, when Ahab saw Elijah, that Ahab said unto him, Art thou he that troubleth Israel?

[1Ko 18:18 DK-KJV] Og han svarede, Jeg har ikke bekymret Israel; men du, og din fars hus, i og med at I har ignoreret HERRENs befaling, og du har fulgt efter Baalim.
1Ki 18:18 And he answered, I have not troubled Israel; but thou, and thy father's house, in that ye have forsaken the commandments of the LORD, and thou hast followed Baalim.

[1Ko 18:19 DK-KJV]
1Ki 18:19 Now therefore send, and gather to me all Israel unto mount Carmel, and the prophets of Baal four hundred and fifty, and the prophets of the groves four hundred, which eat at Jezebel's table.

[1Ko 18:20 DK-KJV]
1Ki 18:20 So Ahab sent unto all the children of Israel, and gathered the prophets together unto mount Carmel.

[1Ko 18:21 DK-KJV]
1Ki 18:21 And Elijah came unto all the people, and said, How long halt ye between two opinions? if the LORD be God, follow him: but if Baal, then follow him. And the people answered him not a word.

[1Ko 18:22 DK-KJV]
1Ki 18:22 Then said Elijah unto the people, I, even I only, remain a prophet of the LORD; but Baal's prophets are four hundred and fifty men.

[1Ko 18:23 DK-KJV]
1Ki 18:23 Let them therefore give us two bullocks; and let them choose one bullock for themselves, and cut it in pieces, and lay it on wood, and put no fire under: and I will dress the other bullock, and lay it on wood, and put no fire under:

[1Ko 18:24 DK-KJV]
1Ki 18:24 And call ye on the name of your gods, and I will call on the name of the LORD: and the God that answereth by fire, let him be God. And all the people answered and said, It is well spoken.

[1Ko 18:25 DK-KJV]
1Ki 18:25 And Elijah said unto the prophets of Baal, Choose you one bullock for yourselves, and dress it first; for ye are many; and call on the name of your gods, but put no fire under.

[1Ko 18:26 DK-KJV]
1Ki 18:26 And they took the bullock which was given them, and they dressed it, and called on the name of Baal from morning even until noon, saying, O Baal, hear us. But there was no voice, nor any that answered. And they leaped upon the altar which was made.

[1Ko 18:27 DK-KJV]
1Ki 18:27 And it came to pass at noon, that Elijah mocked them,

and said, Cry aloud: for he is a god; either he is talking, or he is pursuing, or he is in a journey, or peradventure he sleepeth, and must be awaked.

[1Ko 18:28 DK-KJV]
1Ki 18:28 And they cried aloud, and cut themselves after their manner with knives and lancets, till the blood gushed out upon them.

[1Ko 18:29 DK-KJV] Og det skete, lidt efter formiddag, og de profeterede indtil offergavetiden for aftenofferet, at der hverken var nogen stemme, eller nogen til at svare, eller nogen der værdsatte.
1Ki 18:29 And it came to pass, when midday was past, and they prophesied until the time of the offering of the evening sacrifice, that there was neither voice, nor any to answer, nor any that regarded.

[1Ko 18:30 DK-KJV] Og Elias sagde til hele folket, Kom nær til mig. Og hele folket kom nær til ham. Og han reparerede HERRENs alter der var brudt ned.
1Ki 18:30 And Elijah said unto all the people, Come near unto me. And all the people came near unto him. And he repaired the altar of the LORD that was broken down.

[1Ko 18:31 DK-KJV] Og Elias tog 12 sten, efter antallet på stammerne af Jacobs sønner, til hvem HERRENs ord kom, som siger, Israel skal være dit navn:
1Ki 18:31 And Elijah took twelve stones, according to the number of the tribes of the sons of Jacob, unto whom the word of the LORD came, saying, Israel shall be thy name:

[1Ko 18:32 DK-KJV] Og med de sten byggede han et alter i HERRENs navn: og han lavede en grøft rundt om alteret, så stor så den kunne indholde 2 mål med korn.
1Ki 18:32 And with the stones he built an altar in the name of the LORD: and he made a trench about the altar, as great as would contain two measures of seed.

[1Ko 18:33 DK-KJV] Og han lagde træet i orden, og skar studen i stykker, og lagde ham på træet, og sagde, Flyd jeres tønder med vand, og hæld det på brændofferet, og på træet.
1Ki 18:33 And he put the wood in order, and cut the bullock in pieces, and laid him on the wood, and said, Fill four barrels with water, and pour it on the burnt sacrifice, and on the wood.

[1Ko 18:34 DK-KJV] Og han sagde, Gør det nu anden gang. Og de gjorde det nu anden gang. Og sagde, Gør det nu tredje gang. Og de gjorde det nu tredje gang.
1Ki 18:34 And he said, Do it the second time. And they did it the second time. And he said, Do it the third time. And they did it the third time.

[1Ko 18:35 DK-KJV] Og vandet randt rundt om alteret; og han fyldte også grøften med vand.
1Ki 18:35 And the water ran round about the altar; and he filled the trench also with water.

[1Ko 18:36 DK-KJV] Og det skete ved offergavetiden for aftenofferet, at profeten Elias kom nær, og sagde, HERRE Gud af Abraham, Isak, og af Israel, lad det denne dag bli' kendt at du er Gud i Israel, og at jeg er din tjener, og at jeg har gjort alle disse ting ved dit ord.
1Ki 18:36 And it came to pass at the time of the offering of the evening sacrifice, that Elijah the prophet came near, and said, LORD God of Abraham, Isaac, and of Israel, let it be known this day that thou art God in Israel, and that I am thy servant, and that I have done all these things at thy word.

[1Ko 18:37 DK-KJV]
1Ki 18:37 Hear me, O LORD, hear me, that this people may know that thou art the LORD God, and that thou hast turned their heart back again.

[1Ko 18:38 DK-KJV]
1Ki 18:38 Then the fire of the LORD fell, and consumed the burnt sacrifice, and the wood, and the stones, and the dust, and licked up the water that was in the trench.

[1Ko 18:39 DK-KJV]
1Ki 18:39 And when all the people saw it, they fell on their faces: and they said, The LORD, he is the God; the LORD, he is the God.

[1Ko 18:40 DK-KJV]
1Ki 18:40 And Elijah said unto them, Take the prophets of Baal; let not one of them escape. And they took them: and Elijah brought them down to the brook Kishon, and slew them there.

[1Ko 18:41 DK-KJV]
1Ki 18:41 And Elijah said unto Ahab, Get thee up, eat and drink; for there is a sound of abundance of rain.

[1Ko 18:42 DK-KJV]
1Ki 18:42 So Ahab went up to eat and to drink. And Elijah went up to the top of Carmel; and he cast himself down upon the earth, and put his face between his knees,

[1Ko 18:43 DK-KJV]
1Ki 18:43 And said to his servant, Go up now, look toward the sea. And he went up, and looked, and said, There is nothing. And he said, Go again seven times.

[1Ko 18:44 DK-KJV]
1Ki 18:44 And it came to pass at the seventh time, that he said, Behold, there ariseth a little cloud out of the sea, like a man's hand. And he said, Go up, say unto Ahab, Prepare thy chariot, and get thee down, that the rain stop thee not.

[1Ko 18:45 DK-KJV]
1Ki 18:45 And it came to pass in the mean while, that the heaven was black with clouds and wind, and there was a great rain. And Ahab rode, and went to Jezreel.

[1Ko 18:46 DK-KJV] Og HERRENs hånd var over Elias:
1Ki 18:46 And the hand of the LORD was on Elijah; and he girded up his loins, and ran before Ahab to the entrance of Jezreel.

[1Ko 19:1 DK-KJV]
1Ki 19:1 And Ahab told Jezebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword.

[1Ko 19:2 DK-KJV]
1Ki 19:2 Then Jezebel sent a messenger unto Elijah, saying, So let the gods do to me, and more also, if I make not thy life as the life of one of them by to morrow about this time.

[1Ko 19:3 DK-KJV]
1Ki 19:3 And when he saw that, he arose, and went for his life, and came to Beer-sheba, which belongeth to Judah, and left his servant there.

[1Ko 19:4 DK-KJV]
1Ki 19:4 But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a juniper tree: and he requested for himself that he might die; and said, It is enough; now, O LORD, take away my life; for I am not better than my fathers.

[1Ko 19:5 DK-KJV]
1Ki 19:5 And as he lay and slept under a juniper tree, behold, then an angel touched him, and said unto him, Arise and eat.

[1Ko 19:6 DK-KJV]
1Ki 19:6 And he looked, and, behold, there was a cake baken on the coals, and a cruse of water at his head. And he did eat and drink, and laid him down again.

[1Ko 19:7 DK-KJV]
1Ki 19:7 And the angel of the LORD came again the second time, and touched him, and said, Arise and eat; because the journey is too great for thee.

[1Ko 19:8 DK-KJV]
1Ki 19:8 And he arose, and did eat and drink, and went in the strength of that meat forty days and forty nights unto Horeb the mount of God.

[1Ko 19:9 DK-KJV] Og han kom derhen til en grotte, og logerede der; og, læg mærke til, HERRENs ord kom til ham, og han sagde til ham, Hvad laver du her, Elias?
1Ki 19:9 And he came thither unto a cave, and lodged there; and, behold, the word of the LORD came to him, and he said unto him, What doest thou here, Elijah?

[1Ko 19:10 DK-KJV]
1Ki 19:10 And he said, I have been very jealous for the LORD God of hosts: for the children of Israel have forsaken thy covenant, thrown down thine altars, and slain thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.

[1Ko 19:11 DK-KJV]
1Ki 19:11 And he said, Go forth, and stand upon the mount before the LORD. And, behold, the LORD passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and brake in pieces the rocks before the LORD; but the LORD was not in the wind: and after the wind an earthquake; but the LORD was not in the earthquake:

[1Ko 19:12 DK-KJV]
1Ki 19:12 And after the earthquake a fire; but the LORD was not in the fire: and after the fire a still small voice.

[1Ko 19:13 DK-KJV]
1Ki 19:13 And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and went out, and stood in the entering in of the cave. And, behold, there came a voice unto him, and said, What doest thou here, Elijah?

[1Ko 19:14 DK-KJV]
1Ki 19:14 And he said, I have been very jealous for the LORD God of hosts: because the children of Israel have forsaken thy covenant, thrown down thine altars, and slain thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.

[1Ko 19:15 DK-KJV]
1Ki 19:15 And the LORD said unto him, Go, return on thy way to the wilderness of Damascus: and when thou comest, anoint Hazael to be king over Syria:

[1Ko 19:16 DK-KJV]
1Ki 19:16 And Jehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel: and Elisha the son of Shaphat of Abel-meholah shalt thou anoint to be prophet in thy room.

[1Ko 19:17 DK-KJV]
1Ki 19:17 And it shall come to pass, that him that escapeth the sword of Hazael shall Jehu slay: and him that escapeth from the sword of Jehu shall Elisha slay.

[1Ko 19:18 DK-KJV]
1Ki 19:18 Yet I have left me seven thousand in Israel, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him.

[1Ko 19:19 DK-KJV]
1Ki 19:19 So he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was plowing with twelve yoke of oxen before him, and he with the twelfth: and Elijah passed by him, and cast his mantle upon him.

[1Ko 19:20 DK-KJV]
1Ki 19:20 And he left the oxen, and ran after Elijah, and said, Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and then I will follow thee. And he said unto him, Go back again: for what have I done to thee?

[1Ko 19:21 DK-KJV]
1Ki 19:21 And he returned back from him, and took a yoke of oxen, and slew them, and boiled their flesh with the instruments of the oxen, and gave unto the

people, and they did eat. Then he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

	1Ki 20:1 And Ben-hadad the king of Syria gathered all his host together: and there were thirty and two kings with him, and horses, and chariots: and he went up and
[1Ko 20:1 DK-KJV]	besieged Samaria, and warred against it.
	1Ki 20:2 And he sent messengers to Ahab king of Israel into the city, and said unto
[1Ko 20:2 DK-KJV]	him, Thus saith Ben-hadad,
	1Ki 20:3 Thy silver and thy gold is mine; thy wives also and thy children, even the
[1Ko 20:3 DK-KJV]	goodliest, are mine.
[1Ko 20:4 DK-KJV] Og Israels konge svarede og sagde, Min herre, Kæreste konge, ifølge det du siger, jeg er din, og alt det jeg har.	1Ki 20:4 And the king of Israel answered and said, My lord, O king, according to thy saying, I am thine, and all that I have.
	1Ki 20:5 And the messengers came again, and said, Thus speaketh Ben-hadad, saying, Although I have sent unto thee, saying, Thou shalt deliver me thy silver, and thy
[1Ko 20:5 DK-KJV]	gold, and thy wives, and thy children;
	1Ki 20:6 Yet I will send my servants unto thee to morrow about this time, and they shall search thine house, and the houses of thy servants; and it shall be, that whatsoever is
[1Ko 20:6 DK-KJV]	pleasant in thine eyes, they shall put it in their hand, and take it away.
	1Ki 20:7 Then the king of Israel called all the elders of the land, and said, Mark, I pray you, and see how this man seeketh mischief: for he sent unto me for my wives, and for
[1Ko 20:7 DK-KJV]	my children, and for my silver, and for my gold; and I denied him not.
	1Ki 20:8 And all the elders and all the people said unto him, Hearken not unto him, nor
[1Ko 20:8 DK-KJV]	consent.
[1Ko 20:9 DK-KJV] xxxxx . Og budbringerne tog afsted, og gav ham en tilbagemelding.	1Ki 20:9 Wherefore he said unto the messengers of Ben-hadad, Tell my lord the king, All that thou didst send for to thy servant at the first I will do: but this thing I may not do. And the messengers departed, and brought him word again.
	1Ki 20:10 And Ben-hadad sent unto him, and said, The gods do so unto me, and more
[1Ko 20:10 DK-KJV]	also, if the dust of Samaria shall suffice for handfuls for all the people that follow me.
	1Ki 20:11 And the king of Israel answered and said, Tell him, Let not him that girdeth
[1Ko 20:11 DK-KJV]	on his harness boast himself as he that putteth it off.
	1Ki 20:12 And it came to pass, when Ben-hadad heard this message, as he was drinking, he and the kings in the pavilions, that he said unto his servants, Set
[1Ko 20:12 DK-KJV]	yourselves in array. And they set themselves in array against the city.
	1Ki 20:13 And, behold, there came a prophet unto Ahab king of Israel, saying, Thus saith the LORD, Hast thou seen all this great multitude? behold, I will deliver it into
[1Ko 20:13 DK-KJV]	thine hand this day; and thou shalt know that I am the LORD.
	1Ki 20:14 And Ahab said, By whom? And he said, Thus saith the LORD, Even by the young men of the princes of the provinces. Then he said, Who shall order the battle?
[1Ko 20:14 DK-KJV]	And he answered, Thou.
	1Ki 20:15 Then he numbered the young men of the princes of the provinces, and they were two hundred and thirty two: and after them he numbered all the people, even all
[1Ko 20:15 DK-KJV]	the children of Israel, being seven thousand.
	1Ki 20:16 And they went out at noon. But Ben-hadad was drinking himself drunk in the
[1Ko 20:16 DK-KJV]	pavilions, he and the kings, the thirty and two kings that helped him.
	1Ki 20:17 And the young men of the princes of the provinces went out first; and Ben-
[1Ko 20:17 DK-KJV]	hadad sent out, and they told him, saying, There are men come out of Samaria.
	1Ki 20:18 And he said, Whether they be come out for peace, take them alive; or
[1Ko 20:18 DK-KJV]	whether they be come out for war, take them alive.
	1Ki 20:19 So these young men of the princes of the provinces came out of the city, and
[1Ko 20:19 DK-KJV]	the army which followed them.
	1Ki 20:20 And they slew every one his man: and the Syrians fled; and Israel pursued
[1Ko 20:20 DK-KJV]	them: and Ben-hadad the king of Syria escaped on an horse with the horsemen.
	1Ki 20:21 And the king of Israel went out, and smote the horses and chariots, and slew
[1Ko 20:21 DK-KJV]	the Syrians with a great slaughter.
	1Ki 20:22 And the prophet came to the king of Israel, and said unto him, Go, strengthen thyself, and mark, and see what thou doest: for at the return of the year the
[1Ko 20:22 DK-KJV]	king of Syria will come up against thee.
	1Ki 20:23 And the servants of the king of Syria said unto him, Their gods are gods of
[1Ko 20:23 DK-KJV]	the hills; therefore they were stronger than we; but let us fight against them in the plain,

and surely we shall be stronger than they.

[1Ko 20:24 DK-KJV] 1Ki 20:24 And do this thing, Take the kings away, every man out of his place, and put captains in their rooms:

[1Ko 20:25 DK-KJV] 1Ki 20:25 And number thee an army, like the army that thou hast lost, horse for horse, and chariot for chariot: and we will fight against them in the plain, and surely we shall be stronger than they. And he hearkened unto their voice, and did so.

[1Ko 20:26 DK-KJV] 1Ki 20:26 And it came to pass at the return of the year, that Ben-hadad numbered the Syrians, and went up to Aphek, to fight against Israel.

[1Ko 20:27 DK-KJV] 1Ki 20:27 And the children of Israel were numbered, and were all present, and went against them: and the children of Israel pitched before them like two little flocks of kids; but the Syrians filled the country.

[1Ko 20:28 DK-KJV] 1Ki 20:28 And there came a man of God, and spake unto the king of Israel, and said, Thus saith the LORD, Because the Syrians have said, The LORD is God of the hills, but he is not God of the valleys, therefore will I deliver all this great multitude into thine hand, and ye shall know that I am the LORD.

[1Ko 20:29 DK-KJV] 1Ki 20:29 And they pitched one over against the other seven days. And so it was, that in the seventh day the battle was joined: and the children of Israel slew of the Syrians an hundred thousand footmen in one day.

[1Ko 20:30 DK-KJV] 1Ki 20:30 But the rest fled to Aphek, into the city; and there a wall fell upon twenty and seven thousand of the men that were left. And Ben-hadad fled, and came into the city, into an inner chamber.

[1Ko 20:31 DK-KJV] 1Ki 20:31 And his servants said unto him, Behold now, we have heard that the kings of the house of Israel are merciful kings: let us, I pray thee, put sackcloth on our loins, and ropes upon our heads, and go out to the king of Israel: peradventure he will save thy life.

[1Ko 20:32 DK-KJV] 1Ki 20:32 So they girded sackcloth on their loins, and put ropes on their heads, and came to the king of Israel, and said, Thy servant Ben-hadad saith, I pray thee, let me live. And he said, Is he yet alive? he is my brother.

[1Ko 20:33 DK-KJV] 1Ki 20:33 Now the men did diligently observe whether any thing would come from him, and did hastily catch it: and they said, Thy brother Ben-hadad. Then he said, Go ye, bring him. Then Ben-hadad came forth to him; and he caused him to come up into the chariot.

[1Ko 20:34 DK-KJV] 1Ki 20:34 And Ben-hadad said unto him, The cities, which my father took from thy father, I will restore; and thou shalt make streets for thee in Damascus, as my father made in Samaria. Then said Ahab, I will send thee away with this covenant. So he made a covenant with him, and sent him away.

[1Ko 20:35 DK-KJV] næste 1Ki 20:35 And a certain man of the sons of the prophets said unto his neighbour in the word of the LORD, Smite me, I pray thee. And the man refused to smite him.

[1Ko 20:36 DK-KJV] 1Ki 20:36 Then said he unto him, Because thou hast not obeyed the voice of the LORD, behold, as soon as thou art departed from me, a lion shall slay thee. And as soon as he was departed from him, a lion found him, and slew him.

[1Ko 20:37 DK-KJV] 1Ki 20:37 Then he found another man, and said, Smite me, I pray thee. And the man smote him, so that in smiting he wounded him.

[1Ko 20:38 DK-KJV] 1Ki 20:38 So the prophet departed, and waited for the king by the way, and disguised himself with ashes upon his face.

[1Ko 20:39 DK-KJV] 1Ki 20:39 And as the king passed by, he cried unto the king: and he said, Thy servant went out into the midst of the battle; and, behold, a man turned aside, and brought a man unto me, and said, Keep this man: if by any means he be missing, then shall thy life be for his life, or else thou shalt pay a talent of silver.

[1Ko 20:40 DK-KJV] 1Ki 20:40 And as thy servant was busy here and there, he was gone. And the king of Israel said unto him, So shall thy judgment be; thyself hast decided it.

[1Ko 20:41 DK-KJV] 1Ki 20:41 And he hasted, and took the ashes away from his face; and the king of Israel discerned him that he was of the prophets.

[1Ko 20:42 DK-KJV] 1Ki 20:42 And he said unto him, Thus saith the LORD, Because thou hast let go out of thy hand a man whom I appointed to utter destruction, therefore thy life shall go for his life, and thy people for his people.

[1Ko 20:43 DK-KJV] 1Ki 20:43 And the king of Israel went to his house heavy and displeased, and came to Samaria.

1Ki 21:1 And it came to pass after these things, that Naboth the Jezreelite had a vineyard, which was in Jezreel, hard by the palace of
[1Ko 21:1 DK-KJV] Ahab king of Samaria.
1Ki 21:2 And Ahab spake unto Naboth, saying, Give me thy vineyard, that I may have it for a garden of herbs, because it is near unto my house: and I will give thee for it a better vineyard than it; or, if it seem
[1Ko 21:2 DK-KJV] good to thee, I will give thee the worth of it in money.
1Ki 21:3 And Naboth said to Ahab, The LORD forbid it me, that I should
[1Ko 21:3 DK-KJV] give the inheritance of my fathers unto thee.
1Ki 21:4 And Ahab came into his house heavy and displeased because of the word which Naboth the Jezreelite had spoken to him: for he had said, I will not give thee the inheritance of my fathers. And he laid him
[1Ko 21:4 DK-KJV] down upon his bed, and turned away his face, and would eat no bread.
1Ki 21:5 But Jezebel his wife came to him, and said unto him, Why is thy
[1Ko 21:5 DK-KJV] spirit so sad, that thou eatest no bread?
1Ki 21:6 And he said unto her, Because I spake unto Naboth the Jezreelite, and said unto him, Give me thy vineyard for money; or else, if it please thee, I will give thee another vineyard for it: and he answered, I
[1Ko 21:6 DK-KJV] will not give thee my vineyard.
1Ki 21:7 And Jezebel his wife said unto him, Dost thou now govern the kingdom of Israel? arise, and eat bread, and let thine heart be merry: I
[1Ko 21:7 DK-KJV] will give thee the vineyard of Naboth the Jezreelite.
1Ki 21:8 So she wrote letters in Ahab's name, and sealed them with his seal, and sent the letters unto the elders and to the nobles that were in
[1Ko 21:8 DK-KJV] his city, dwelling with Naboth.
1Ki 21:9 And she wrote in the letters, saying, Proclaim a fast, and set
[1Ko 21:9 DK-KJV] Naboth on high among the people:
1Ki 21:10 And set two men, sons of Belial, before him, to bear witness against him, saying, Thou didst blaspheme God and the king. And then
[1Ko 21:10 DK-KJV] carry him out, and stone him, that he may die.
1Ki 21:11 And the men of his city, even the elders and the nobles who were the inhabitants in his city, did as Jezebel had sent unto them, and
[1Ko 21:11 DK-KJV] as it was written in the letters which she had sent unto them.
1Ki 21:12 They proclaimed a fast, and set Naboth on high among the
[1Ko 21:12 DK-KJV] people.
1Ki 21:13 And there came in two men, children of Belial, and sat before him: and the men of Belial witnessed against him, even against Naboth, in the presence of the people, saying, Naboth did blaspheme God and the king. Then they carried him forth out of the city, and stoned him with
[1Ko 21:13 DK-KJV] stones, that he died.
1Ki 21:14 Then they sent to Jezebel, saying, Naboth is stoned, and is
[1Ko 21:14 DK-KJV] dead.
1Ki 21:15 And it came to pass, when Jezebel heard that Naboth was stoned, and was dead, that Jezebel said to Ahab, Arise, take possession of the vineyard of Naboth the Jezreelite, which he refused to give thee for
[1Ko 21:15 DK-KJV] money: for Naboth is not alive, but dead.
1Ki 21:16 And it came to pass, when Ahab heard that Naboth was dead, that Ahab rose up to go down to the vineyard of Naboth the Jezreelite, to
[1Ko 21:16 DK-KJV] take possession of it.
[1Ko 21:17 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til Tishbiten Elias, som siger,
1Ki 21:17 And the word of the LORD came to Elijah the Tishbite, saying,
1Ki 21:18 Arise, go down to meet Ahab king of Israel, which is in Samaria: behold, he is in the vineyard of Naboth, whither he is gone
[1Ko 21:18 DK-KJV] down to possess it.
1Ki 21:19 And thou shalt speak unto him, saying, Thus saith the LORD, Hast thou killed, and also taken possession? And thou shalt speak unto him, saying, Thus saith the LORD, In the place where dogs licked the
[1Ko 21:19 DK-KJV] blood of Naboth shall dogs lick thy blood, even thine.
1Ki 21:20 And Ahab said to Elijah, Hast thou found me, O mine enemy? And he answered, I have found thee: because thou hast sold thyself to
[1Ko 21:20 DK-KJV] work evil in the sight of the LORD.
1Ki 21:21 Behold, I will bring evil upon thee, and will take away thy posterity, and will cut off from Ahab him that pisseth against the wall, and
[1Ko 21:21 DK-KJV] efterslægt him that is shut up and left in Israel,

[1Ko 21:22 DK-KJV]

[1Ko 21:23 DK-KJV]

[1Ko 21:24 DK-KJV]

[1Ko 21:25 DK-KJV]
[1Ko 21:26 DK-KJV] Og han gjorde meget hæsligt i at følge afguder, efter alle tingene som Amoriterne gjorde, de som HERREN smed ud foran Israels børn.
[1Ko 21:27 DK-KJV] Og han gjorde meget hæsligt i at følge afguder, efter alle tingene som Amoriterne gjorde, de som HERREN smed ud foran Israels børn.
[1Ko 21:28 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til Tishbiten Elias, som siger,
[1Ko 21:29 DK-KJV] Ser du hvordan Ahab ydmyger sigselv foran mig? fordi han ydmyger sigselv foran mig, vil jeg ikke bringe den onde i hans dage: men i hans søns dage vil jeg bringe den onde over hans hus.

1Ki 21:22 And will make thine house like the house of Jeroboam the son of Nebat, and like the house of Baasha the son of Ahijah, for the provocation wherewith thou hast provoked me to anger, and made Israel to sin.
1Ki 21:23 And of Jezebel also spake the LORD, saying, The dogs shall eat Jezebel by the wall of Jezreel.
1Ki 21:24 Him that dieth of Ahab in the city the dogs shall eat; and him that dieth in the field shall the fowls of the air eat.
1Ki 21:25 But there was none like unto Ahab, which did sell himself to work wickedness in the sight of the LORD, whom Jezebel his wife stirred up.

1Ki 21:26 And he did very abominably in following idols, according to all things as did the Amorites, whom the LORD cast out before the children of Israel.

1Ki 21:27 And it came to pass, when Ahab heard those words, that he rent his clothes, and put sackcloth upon his flesh, and fasted, and lay in sackcloth, and went softly.

1Ki 21:28 And the word of the LORD came to Elijah the Tishbite, saying,

1Ki 21:29 Seest thou how Ahab humbleth himself before me? because he humbleth himself before me, I will not bring the evil in his days: but in his son's days will I bring the evil upon his house.

1 Kongebog Kapitel 22 - Til toppen af 1 Kongebog - 1 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Ko 22:1 DK-KJV] Og de fortsatte 3 år uden krig mellem Syrien og Israel.

[1Ko 22:2 DK-KJV] Og det skete i det tredje år, at Judahs konge Jehoshaphat kom ned til Israels konge.
[1Ko 22:3 DK-KJV] Og Israels konge sagde til hans tjenere, Ved I at Ramoth i Gilead er vores, og vi er stille, og tager det ikke ud af hænderne på Syriens konge?
[1Ko 22:4 DK-KJV] Og han sagde til Jehoshaphat, Vil du gå med mig til kampen i Ramoth-gilead? Og Jehoshaphat sagde til Israels konge, Jeg er som du er, mit folk som dit folk, mine heste som dine heste.
[1Ko 22:5 DK-KJV] Og Jehoshaphat sagde til Israels konge, Find ud af det, jeg ber dig, via HERRENs ord i dag.

[1Ko 22:6 DK-KJV] Da forsamlede Israels konge profeterne, omkring 100 mand, og sagde til dem, Skal jeg gå imod Ramoth-gilead for at kæmpe, eller skal jeg lade være? Og de sagde, Gå op; for Herren skal forløse det ind i kongens hånd.
[1Ko 22:7 DK-KJV] Og Jehoshaphat sagde, Er der ikke en anden profet fra HERREN her, så vi kan spørge ham?
[1Ko 22:8 DK-KJV] Og Israels konge sagde til Jehoshaphat, Der er stadig en mand, Micaiah sønnen til Imlah, via hvem vi kan få HERRENs råd: men jeg hader ham; for han profeterer ikke godt vedrørende mig, men ondt. Og Jehoshaphat sagde, Lad ikke kongen sige sådant.
[1Ko 22:9 DK-KJV] Da kaldte Israels konge på en officer, og sagde, Skynd dig at hente Micaiah sønnen til Imlah herhen.
[1Ko 22:10 DK-KJV] Og Israels konge og Jehoshaphat Judahs konge sad begge på sin trone, og havde taget deres kåber på, på et tomt sted i portindgangen til Samaria; og alle profeterne profeterede foran dem.

1Ki 22:1 And they continued three years without war between Syria and Israel.
1Ki 22:2 And it came to pass in the third year, that Jehoshaphat the king of Judah came down to the king of Israel.
1Ki 22:3 And the king of Israel said unto his servants, Know ye that Ramoth in Gilead is ours, and we be still, and take it not out of the hand of the king of Syria?
1Ki 22:4 And he said unto Jehoshaphat, Wilt thou go with me to battle to Ramoth-gilead? And Jehoshaphat said to the king of Israel, I am as thou art, my people as thy people, my horses as thy horses.
1Ki 22:5 And Jehoshaphat said unto the king of Israel, Inquire, I pray thee, at the word of the LORD to day.
1Ki 22:6 Then the king of Israel gathered the prophets together, about four hundred men, and said unto them, Shall I go against Ramoth-gilead to battle, or shall I forbear? And they said, Go up; for the Lord shall deliver it into the hand of the king.
1Ki 22:7 And Jehoshaphat said, Is there not here a prophet of the LORD besides, that we might inquire of him?
1Ki 22:8 And the king of Israel said unto Jehoshaphat, There is yet one man, Micaiah the son of Imlah, by whom we may inquire of the LORD: but I hate him; for he doth not prophesy good concerning me, but evil. And Jehoshaphat said, Let not the king say so.
1Ki 22:9 Then the king of Israel called an officer, and said, Hasten hither Micaiah the son of Imlah.
1Ki 22:10 And the king of Israel and Jehoshaphat the king of Judah sat each on his throne, having put on their robes, in a void place in the entrance of the gate of Samaria; and all the prophets prophesied before them.

[1Ko 22:11 DK-KJV] Og Zedekiah sønnen til Chenaanah lavede sig horn af jern: og han sagde, Således siger HERREN, Med disse skal du skubbe Syrerne, indtil du har fortæret dem.
[1Ko 22:12 DK-KJV] Og alle profeterne profeterede sådant, og siger, Gå op til Ramoth-gilead, og vind: for HERREN skal forløse det ind i kongens hånd.
[1Ko 22:13 DK-KJV] Og budbringeren der var gået for at kalde på Micaiah talte til ham, og siger, Læg nu mærke til, profeternes ord erklærer godt overfor kongen med en mund: lad dit ord, jeg ber dig, være som ordet fra en af dem, og tal det som er godt.
[1Ko 22:14 DK-KJV] Og Micaiah sagde, Som HERREN lever, hvad HERREN sagde til mig, det vil jeg tale.

[1Ko 22:15 DK-KJV] Sådant kom han til kongen. Og kongen sagde til ham, Micaiah, skal vi gå imod Ramoth-gilead for at kæmpe, eller skal vi lade være? Og han svarede ham, Gå, og vind: for HERREN skal forløse det ind i kongens hånd.
[1Ko 22:16 DK-KJV] Og kongen sagde til ham, Hvor mange gange skal jeg pålægge dig at du ingenting fortæller mig end det som er sandt i HERRENs navn?
[1Ko 22:17 DK-KJV] Og han sagde, Jeg så hele Israel spredt ud over bakkerne, som får der ingen hyrde har: og HERREN sagde, Disse har ingen mester: lad dem returnere hver mand til sit hus i fred.
[1Ko 22:18 DK-KJV] Og Israels konge sagde til Jehoshaphat, Fortalte jeg dig ikke at han at intet godt ville profetere vedrørende mig, men ondt?
[1Ko 22:19 DK-KJV] Og han sagde, Hør du derfor HERRENs ord: Jeg så HERREN siddende på hans trone, og hele himmelhæren stående hos ham på hans højre hånd og på han venstre.
[1Ko 22:20 DK-KJV] Og HERREN sagde, Hvem skal overtale Ahab, så han må gå op og falde i Ramoth-gilead? Og en sagde på denne måde, og en anden på den måde.
[1Ko 22:21 DK-KJV] Og der kom en ånd frem, og stod foran HERREN, og sagde, Jeg vil overtale ham.
[1Ko 22:22 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Hvordan? Og han sagde, Jeg vil gå videre, og jeg vil være en lyvende ånd i munden på alle hans profeter. Og han sagde, Du skal overtale ham, og det skal også lykkedes for dig: gå videre, og gør sådant.
[1Ko 22:23 DK-KJV] Læg nu derfor mærke til, HERREN har puttet en lyvende ånd i munden på alle disse dine profeter, og HERREN har talt ondt vedrørende dig.
[1Ko 22:24 DK-KJV] Men Zedekiah sønnen til Chenaanah kom nær, og slog Micaiah på kinden, og sagde, Hvilken vej gik HERRENs ånd fra mig for at tale til dig?
[1Ko 22:25 DK-KJV] Og Micaiah sagde, Læg mærke til, du skal se i den dag, når du skal gå ind i et indre kammer for at gemme digselv.
[1Ko 22:26 DK-KJV] Og Israels konge sagde, Ta' Micaiah, og før ham tilbage til Amon byens guvernør, og Joash kongens søn;
[1Ko 22:27 DK-KJV] Og sig, Dette siger kongen, Put denne fyr i fængsel, og foder ham med plagebrød og med plagevand, indtil jeg kommer i fred.
[1Ko 22:28 DK-KJV] Og Micaiah sagde, Hvis du overhovedet returnere i fred, så har HERREN ikke talt det via mig. Og han sagde, Lyt, Kæreste folk, hver og en af jer.
[1Ko 22:29 DK-KJV] Sådant gik Israels konge og Jehoshaphat Judahs konge op til Ramoth-gilead.
[1Ko 22:30 DK-KJV] Og Israels konge sagde til Jehoshaphat,

1Ki 22:11 And Zedekiah the son of Chenaanah made him horns of iron: and he said, Thus saith the LORD, With these shalt thou push the Syrians, until thou have consumed them.
1Ki 22:12 And all the prophets prophesied so, saying, Go up to Ramoth-gilead, and prosper: for the LORD shall deliver it into the king's hand.
1Ki 22:13 And the messenger that was gone to call Micaiah spake unto him, saying, Behold now, the words of the prophets declare good unto the king with one mouth: let thy word, I pray thee, be like the word of one of them, and speak that which is good.
1Ki 22:14 And Micaiah said, As the LORD liveth, what the LORD saith unto me, that will I speak.
1Ki 22:15 So he came to the king. And the king said unto him, Micaiah, shall we go against Ramoth-gilead to battle, or shall we forbear? And he answered him, Go, and prosper: for the LORD shall deliver it into the hand of the king.
1Ki 22:16 And the king said unto him, How many times shall I adjure thee that thou tell me nothing but that which is true in the name of the LORD?
1Ki 22:17 And he said, I saw all Israel scattered upon the hills, as sheep that have not a shepherd: and the LORD said, These have no master: let them return every man to his house in peace.
1Ki 22:18 And the king of Israel said unto Jehoshaphat, Did I not tell thee that he would prophesy no good concerning me, but evil?
1Ki 22:19 And he said, Hear thou therefore the word of the LORD: I saw the LORD sitting on his throne, and all the host of heaven standing by him on his right hand and on his left.
1Ki 22:20 And the LORD said, Who shall persuade Ahab, that he may go up and fall at Ramoth-gilead? And one said on this manner, and another said on that manner.
1Ki 22:21 And there came forth a spirit, and stood before the LORD, and said, I will persuade him.

1Ki 22:22 And the LORD said unto him, Wherewith? And he said, I will go forth, and I will be a lying spirit in the mouth of all his prophets. And he said, Thou shalt persuade him, and prevail also: go forth, and do so.
1Ki 22:23 Now therefore, behold, the LORD hath put a lying spirit in the mouth of all these thy prophets, and the LORD hath spoken evil concerning thee.
1Ki 22:24 But Zedekiah the son of Chenaanah went near, and smote Micaiah on the cheek, and said, Which way went the Spirit of the LORD from me to speak unto thee?
1Ki 22:25 And Micaiah said, Behold, thou shalt see in that day, when thou shalt go into an inner chamber to hide thyself.
1Ki 22:26 And the king of Israel said, Take Micaiah, and carry him back unto Amon the governor of the city, and to Joash the king's son;
1Ki 22:27 And say, Thus saith the king, Put this fellow in the prison, and feed him with bread of affliction and with water of affliction, until I come in peace.
1Ki 22:28 And Micaiah said, If thou return at all in peace, the LORD hath not spoken by me. And he said, Hearken, O people, every one of you.
1Ki 22:29 So the king of Israel and Jehoshaphat the king of Judah went up to Ramoth-gilead.
1Ki 22:30 And the king of Israel said unto Jehoshaphat, I

Jeg vil maskerer migselv, og gå ind i kampen; men put du dine kåber på. Og Israels konge maskerede sigselv, og gik ind i kampen.
[1Ko 22:31 DK-KJV] Men Syriens konge befalede hans 32 kaptajner der havde lederskab over hans stridsvogne, og siger, kæmp hverken imod lille eller stor, men kun imod Israels konge.
[1Ko 22:32 DK-KJV] Og det skete, da stridsvogns-kaptajnerne så Jehoshaphat, at de sagde, Dette er helt sikkert Israels konge. Og de vendte sig for at kæmpe imod ham: og Jehoshaphat råbte højt.
[1Ko 22:33 DK-KJV] Og det skete, da stridsvogns-kaptajnerne fandt ud af at det ikke var Israels konge, at de stoppede med at forlølge ham.
[1Ko 22:34 DK-KJV] Og en bestemt mand trak en bue ved et vovestykke, og slog kongen i samlingen til brynjen: derfor sagde han til føreren af hans stridsvogn, Vend din hånd, og bær mig ud af hæren; for jeg er såret.

[1Ko 22:35 DK-KJV] Og kampen tiltog den dag: og kongen rejste sig op i hans stridsvogn imod Syrerne, og døde om aftenen: og blodet randte ud af såret ned i stridsvognens midte.
[1Ko 22:36 DK-KJV] Og der udgik en proklamation udover hele hæren omkring solnedgang, som siger, Alle mand til sin by, og alle mand til sit eget land.
[1Ko 22:37 DK-KJV] Sådant døde kongen, og var bragt til Samaria; og de begravede kongen i Samaria.
[1Ko 22:38 DK-KJV] Og en vaskede stridsvognen i Samaria-bassinet; og hundene slikkede hans blod op; og de vaskede hans rustning; i overensstemmelse med HERRENs ord som han talte.
[1Ko 22:39 DK-KJV] Nu resten af Ahabs gerninger, og alt det han gjorde, og elfenbenshuset som han lavede, og alle byerne som han byggede, er de ikke skrevet i krønikebogen til Israels konger?
[1Ko 22:40 DK-KJV] Sådant sov Ahab hos hans fædre; og Ahaziah hans søn regerede i hans sted.
[1Ko 22:41 DK-KJV] Og Jehoshaphat sønnen til Asa begyndte at regere over Judah i det 14'ne år af Ahab Israels konge.

[1Ko 22:42 DK-KJV] Jehoshaphat var 35 år gammel da han begyndte at regere; og han regerede 25 år i Jerusalem. Og hans mors navn var Azubah datteren til Shilhi.
[1Ko 22:43 DK-KJV] Og han vandrede på alle vejene til Asa hans far; han vendte sig ikke bort fra den, ved at gøre det som var rigtigt i HERRENs øjne: imidlertid var de høje steder ikke fjernet; for folket ofrede og brændte stadig røgelse i de høje steder.
[1Ko 22:44 DK-KJV] Og Jehoshaphat indgik fred med Israels konge.
[1Ko 22:45 DK-KJV] Nu resten af Jehoshaphats gerninger, og hans magt som han fremviste, og hvordan han var bekriget, er de ikke skrevet i krønikerne til Judahs konger?

[1Ko 22:46 DK-KJV] Og resten af sodomiterne, som var tilbage i dagene til hans far Asa, tog han ud af landet.
[1Ko 22:47 DK-KJV] Der var på det tidspunkt ingen konge i Edom: en fuldmægtig var konge.
[1Ko 22:48 DK-KJV] Jehoshaphat lavede skibe fra Tharshish for at sejle til Ophir efter guld: men de sejlede ikke; for skibene var i stykker i Ezion-geber.

[1Ko 22:49 DK-KJV] Da sagde Ahaziah sønnen til Ahab til

will disguise myself, and enter into the battle; but put thou on thy robes. And the king of Israel disguised himself, and went into the battle.
1Ki 22:31 But the king of Syria commanded his thirty and two captains that had rule over his chariots, saying, Fight neither with small nor great, save only with the king of Israel.
1Ki 22:32 And it came to pass, when the captains of the chariots saw Jehoshaphat, that they said, Surely it is the king of Israel. And they turned aside to fight against him: and Jehoshaphat cried out.
1Ki 22:33 And it came to pass, when the captains of the chariots perceived that it was not the king of Israel, that they turned back from pursuing him.
1Ki 22:34 And a certain man drew a bow at a venture, and smote the king of Israel between the joints of the harness: wherefore he said unto the driver of his chariot, Turn thine hand, and carry me out of the host; for I am wounded.
1Ki 22:35 And the battle increased that day: and the king was stayed up in his chariot against the Syrians, and died at even: and the blood ran out of the wound into the midst of the chariot.
1Ki 22:36 And there went a proclamation throughout the host about the going down of the sun, saying, Every man to his city, and every man to his own country.
1Ki 22:37 So the king died, and was brought to Samaria; and they buried the king in Samaria.
1Ki 22:38 And one washed the chariot in the pool of Samaria; and the dogs licked up his blood; and they washed his armour; according unto the word of the LORD which he spake.
1Ki 22:39 Now the rest of the acts of Ahab, and all that he did, and the ivory house which he made, and all the cities that he built, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?
1Ki 22:40 So Ahab slept with his fathers; and Ahaziah his son reigned in his stead.
1Ki 22:41 And Jehoshaphat the son of Asa began to reign over Judah in the fourth year of Ahab king of Israel.
1Ki 22:42 Jehoshaphat was thirty and five years old when he began to reign; and he reigned twenty and five years in Jerusalem. And his mother's name was Azubah the daughter of Shilhi.
1Ki 22:43 And he walked in all the ways of Asa his father; he turned not aside from it, doing that which was right in the eyes of the LORD: nevertheless the high places were not taken away; for the people offered and burnt incense yet in the high places.
1Ki 22:44 And Jehoshaphat made peace with the king of Israel.
1Ki 22:45 Now the rest of the acts of Jehoshaphat, and his might that he shewed, and how he warred, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?
1Ki 22:46 And the remnant of the sodomites, which remained in the days of his father Asa, he took out of the land.
1Ki 22:47 There was then no king in Edom: a deputy was king.
1Ki 22:48 Jehoshaphat made ships of Tharshish to go to Ophir for gold: but they went not; for the ships were broken at Ezion-geber.

1Ki 22:49 Then said Ahaziah the son of Ahab unto

Jehoshaphat, Lad mine tjenere gå med dine tjenere ombord på skibene. Men Jehoshaphat ville ikke.
[1Ko 22:50 DK-KJV] Og Jehoshaphat sov hos hans fædre, og var begravet hos hans fædre i byen til David hans far: og Jehoram hans søn regerede i hans sted.
[1Ko 22:51 DK-KJV] Ahaziah sønnen til Ahab begyndte at regere over Israel i Samaria det 17'ne år af Jehoshaphat Judahs konge, og regerede 2 år over Israel.
[1Ko 22:52 DK-KJV] Og han døde ond i HERRENs øjne, og vandrede på vejen efter sin far, og på vejen efter sin mor, og på vejen efter Jeroboam sønnen efter Nebat, som fik Israel til at synde:
[1Ko 22:53 DK-KJV] For han tjente Baal, og tilbad ham, og provokerede HERREN Israels Gud til vrede, efter alt det hans far havde gjort.

Jehoshaphat, Let my servants go with thy servants in the ships. But Jehoshaphat would not.
1Ki 22:50 And Jehoshaphat slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David his father: and Jehoram his son reigned in his stead.
1Ki 22:51 Ahaziah the son of Ahab began to reign over Israel in Samaria the seventeenth year of Jehoshaphat king of Judah, and reigned two years over Israel.
1Ki 22:52 And he did evil in the sight of the LORD, and walked in the way of his father, and in the way of his mother, and in the way of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin:
1Ki 22:53 For he served Baal, and worshipped him, and provoked to anger the LORD God of Israel, according to all that his father had done.

2Kongebog - Index012
Navnebetydning for Konge = For at regere
Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25
2 Kongebog Kapitel 1 - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 1:1 DK-KJV] Da Moab var i oprør imod Israel efter Ahabs død.
[2Ko 1:2 DK-KJV] Og Ahaziah faldt ned gennem et gittervindue i hans øvre kammer der var i Samaria, og var syg: og han sendte budbringere, og sagde til dem, Gå, og spørg Baal-zebub Ekrons gud om jeg vil komme mig efter denne sygdom.
[2Ko 1:3 DK-KJV] Men HERRENs engel sagde til Elias Tishbiten, Rejs dig, gå op for at møde Samarias konges budbringere, og sig til dem, Er det fordi der ikke er nogen Gud i Israel, at I går for at spørge Baal-zebub Ekrons gud?
[2Ko 1:4 DK-KJV] Nu derfor siger HERREN dette, Du skal ikke komme ned fra den seng i hvilken du er gået op, men skal helt sikkert dø, Og Elias rejste.

[2Ko 1:5 DK-KJV]

[2Ko 1:6 DK-KJV]

[2Ko 1:7 DK-KJV]

[2Ko 1:8 DK-KJV]

[2Ko 1:9 DK-KJV]

[2Ko 1:10 DK-KJV]

2Ki 1:1 Then Moab rebelled against Israel after the death of Ahab.

2Ki 1:2 And Ahaziah fell down through a lattice in his upper chamber that was in Samaria, and was sick: and he sent messengers, and said unto them, Go, inquire of Baal-zebub the god of Ekron whether I shall recover of this disease.

2Ki 1:3 But the angel of the LORD said to Elijah the Tishbite, Arise, go up to meet the messengers of the king of Samaria, and say unto them, Is it not because there is not a God in Israel, that ye go to inquire of Baal-zebub the god of Ekron?

2Ki 1:4 Now therefore thus saith the LORD, Thou shalt not come down from that bed on which thou art gone up, but shalt surely die. And Elijah departed.
2Ki 1:5 And when the messengers turned back unto him, he said unto them, Why are ye now turned back?
2Ki 1:6 And they said unto him, There came a man up to meet us, and said unto us, Go, turn again unto the king that sent you, and say unto him, Thus saith the LORD, Is it not because there is not a God in Israel, that thou sendest to inquire of Baal-zebub the god of Ekron? therefore thou shalt not come down from that bed on which thou art gone up, but shalt surely die.
2Ki 1:7 And he said unto them, What manner of man was he which came up to meet you, and told you these words?
2Ki 1:8 And they answered him, He was an hairy man, and girt with a girdle of leather about his loins. And he said, It is Elijah the Tishbite.
2Ki 1:9 Then the king sent unto him a captain of fifty with his fifty. And he went up to him: and, behold, he sat on the top of an hill. And he spake unto him, Thou man of God, the king hath said, Come down.
2Ki 1:10 And Elijah answered and said to the captain of fifty, If I be a man of God, then let fire come down from heaven, and consume thee and thy fifty. And there came down fire from heaven, and consumed him and his fifty.

2Ki 1:11 Again also he sent unto him another captain of fifty with his fifty. And he answered and said unto him, O man of God, thus hath the king
[2Ko 1:11 DK-KJV] said, Come down quickly.
2Ki 1:12 And Elijah answered and said unto them, If I be a man of God, let fire come down from heaven, and consume thee and thy fifty. And the fire
[2Ko 1:12 DK-KJV] of God came down from heaven, and consumed him and his fifty.
2Ki 1:13 And he sent again a captain of the third fifty with his fifty. And the third captain of fifty went up, and came and fell on his knees before Elijah, and besought him, and said unto him, O man of God, I pray thee, let my
[2Ko 1:13 DK-KJV] life, and the life of these fifty thy servants, be precious in thy sight.
2Ki 1:14 Behold, there came fire down from heaven, and burnt up the two captains of the former fifties with their fifties: therefore let my life now be
[2Ko 1:14 DK-KJV] precious in thy sight.
2Ki 1:15 And the angel of the LORD said unto Elijah, Go down with him:
[2Ko 1:15 DK-KJV] be not afraid of him. And he arose, and went down with him unto the king.
2Ki 1:16 And he said unto him, Thus saith the LORD, Forasmuch as thou hast sent messengers to inquire of Baal-zebub the god of Ekron, is it not because there is no God in Israel to inquire of his word? therefore thou shalt not come down off that bed on which thou art gone up, but shalt
[2Ko 1:16 DK-KJV] surely die.
2Ki 1:17 So he died according to the word of the LORD which Elijah had spoken. And Jehoram reigned in his stead in the second year of Jehoram
[2Ko 1:17 DK-KJV] the son of Jehoshaphat king of Judah; because he had no son.
2Ki 1:18 Now the rest of the acts of Ahaziah which he did, are they not
[2Ko 1:18 DK-KJV] written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

2 Kongebog Kapitel 2 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ki 2:1 And it came to pass, when the LORD would take up Elijah into heaven by a whirlwind, that
[2Ko 2:1 DK-KJV] Elijah went with Elisha from Gilgal.
2Ki 2:2 And Elijah said unto Elisha, Tarry here, I pray thee; for the LORD hath sent me to Beth-el. And Elisha said unto him, As the LORD liveth, and as thy soul liveth, I will not leave thee. So they
[2Ko 2:2 DK-KJV] went down to Beth-el.
2Ki 2:3 And the sons of the prophets that were at Beth-el came forth to Elisha, and said unto him, Knowest thou that the LORD will take away thy master from thy head to day? And he said, Yea, I
[2Ko 2:3 DK-KJV] know it; hold ye your peace.
2Ki 2:4 And Elijah said unto him, Elisha, tarry here, I pray thee; for the LORD hath sent me to Jericho. And he said, As the LORD liveth, and as thy soul liveth, I will not leave thee. So they came
[2Ko 2:4 DK-KJV] to Jericho.
2Ki 2:5 And the sons of the prophets that were at Jericho came to Elisha, and said unto him, Knowest thou that the LORD will take away thy master from thy head to day? And he answered, Yea,
[2Ko 2:5 DK-KJV] I know it; hold ye your peace.
2Ki 2:6 And Elijah said unto him, Tarry, I pray thee, here; for the LORD hath sent me to Jordan. And
[2Ko 2:6 DK-KJV] he said, As the LORD liveth, and as thy soul liveth, I will not leave thee. And they two went on.
2Ki 2:7 And fifty men of the sons of the prophets went, and stood to view afar off: and they two stood
[2Ko 2:7 DK-KJV] by Jordan.
2Ki 2:8 And Elijah took his mantle, and wrapped it together, and smote the waters, and they were
[2Ko 2:8 DK-KJV] divided hither and thither, so that they two went over on dry ground.
2Ki 2:9 And it came to pass, when they were gone over, that Elijah said unto Elisha, Ask what I shall do for thee, before I be taken away from thee. And Elisha said, I pray thee, let a double portion of thy
[2Ko 2:9 DK-KJV] spirit be upon me.
2Ki 2:10 And he said, Thou hast asked a hard thing: nevertheless, if thou see me when I am taken
[2Ko 2:10 DK-KJV] from thee, it shall be so unto thee; but if not, it shall not be so.
2Ki 2:11 And it came to pass, as they still went on, and talked, that, behold, there appeared a chariot of fire, and horses of fire, and parted them both asunder; and Elijah went up by a whirlwind into
[2Ko 2:11 DK-KJV] heaven.
2Ki 2:12 And Elisha saw it, and he cried, My father, my father, the chariot of Israel, and the horsemen
[2Ko 2:12 DK-KJV] thereof. And he saw him no more: and he took hold of his own clothes, and rent them in two pieces.
2Ki 2:13 He took up also the mantle of Elijah that fell from him, and went back, and stood by the bank
[2Ko 2:13 DK-KJV] of Jordan;
[2Ko 2:14 DK-KJV] 2Ki 2:14 And he took the mantle of Elijah that fell from him, and smote the waters, and said, Where is

the LORD God of Elijah? and when he also had smitten the waters, they parted hither and thither: and Elisha went over.

2Ki 2:15 And when the sons of the prophets which were to view at Jericho saw him, they said, The spirit of Elijah doth rest on Elisha. And they came to meet him, and bowed themselves to the ground
[2Ko 2:15 DK-KJV] before him.

2Ki 2:16 And they said unto him, Behold now, there be with thy servants fifty strong men; let them go, we pray thee, and seek thy master: lest peradventure the Spirit of the LORD hath taken him up, and
[2Ko 2:16 DK-KJV] cast him upon some mountain, or into some valley. And he said, Ye shall not send.

2Ki 2:17 And when they urged him till he was ashamed, he said, Send. They sent therefore fifty men;
[2Ko 2:17 DK-KJV] and they sought three days, but found him not.

2Ki 2:18 And when they came again to him, (for he tarried at Jericho,) he said unto them, Did I not
[2Ko 2:18 DK-KJV] say unto you, Go not?

2Ki 2:19 And the men of the city said unto Elisha, Behold, I pray thee, the situation of this city is
[2Ko 2:19 DK-KJV] pleasant, as my lord seeth: but the water is naught, and the ground barren.

[2Ko 2:20 DK-KJV] 2Ki 2:20 And he said, Bring me a new cruse, and put salt therein. And they brought it to him.

2Ki 2:21 And he went forth unto the spring of the waters, and cast the salt in there, and said, Thus saith the LORD, I have healed these waters; there shall not be from thence any more death or barren
[2Ko 2:21 DK-KJV] land.

[2Ko 2:22 DK-KJV] 2Ki 2:22 So the waters were healed unto this day, according to the saying of Elisha which he spake.

2Ki 2:23 And he went up from thence unto Beth-el: and as he was going up by the way, there came forth little children out of the city, and mocked him, and said unto him, Go up, thou bald head; go up,
[2Ko 2:23 DK-KJV] thou bald head.

2Ki 2:24 And he turned back, and looked on them, and cursed them in the name of the LORD. And
[2Ko 2:24 DK-KJV] there came forth two she bears out of the wood, and tare forty and two children of them.

[2Ko 2:25 DK-KJV] 2Ki 2:25 And he went from thence to mount Carmel, and from thence he returned to Samaria.

2 Kongebog Kapitel 3 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ki 3:1 Now Jehoram the son of Ahab began to reign over Israel in Samaria
[2Ko 3:1 DK-KJV] the eighteenth year of Jehoshaphat king of Judah, and reigned twelve years.

2Ki 3:2 And he wrought evil in the sight of the LORD; but not like his father, and like his mother: for he put away the image of Baal that his father had
[2Ko 3:2 DK-KJV] made.

2Ki 3:3 Nevertheless he cleaved unto the sins of Jeroboam the son of Nebat,
[2Ko 3:3 DK-KJV] which made Israel to sin; he departed not therefrom.

2Ki 3:4 And Mesha king of Moab was a sheepmaster, and rendered unto the king of Israel an hundred thousand lambs, and an hundred thousand rams,
[2Ko 3:4 DK-KJV] with the wool.

2Ki 3:5 But it came to pass, when Ahab was dead, that the king of Moab
[2Ko 3:5 DK-KJV] rebelled against the king of Israel.

2Ki 3:6 And king Jehoram went out of Samaria the same time, and numbered
[2Ko 3:6 DK-KJV] all Israel.

2Ki 3:7 And he went and sent to Jehoshaphat the king of Judah, saying, The king of Moab hath rebelled against me: wilt thou go with me against Moab to battle? And he said, I will go up: I am as thou art, my people as thy people, and
[2Ko 3:7 DK-KJV] my horses as thy horses.

2Ki 3:8 And he said, Which way shall we go up? And he answered, The way
[2Ko 3:8 DK-KJV] through the wilderness of Edom.

2Ki 3:9 So the king of Israel went, and the king of Judah, and the king of Edom: and they fetched a compass of seven days' journey: and there was no water
[2Ko 3:9 DK-KJV] for the host, and for the cattle that followed them.

2Ki 3:10 And the king of Israel said, Alas! that the LORD hath called these
[2Ko 3:10 DK-KJV] three kings together, to deliver them into the hand of Moab!

2Ki 3:11 But Jehoshaphat said, Is there not here a prophet of the LORD, that we may inquire of the LORD by him? And one of the king of Israel's servants answered and said, Here is Elisha the son of Shaphat, which poured water on
[2Ko 3:11 DK-KJV] the hands of Elijah.

2Ki 3:12 And Jehoshaphat said, The word of the LORD is with him. So the king
[2Ko 3:12 DK-KJV] of Israel and Jehoshaphat and the king of Edom went down to him.

2Ki 3:13 And Elisha said unto the king of Israel, What have I to do with thee? get thee to the prophets of thy father, and to the prophets of thy mother. And
[2Ko 3:13 DK-KJV] the king of Israel said unto him, Nay: for the LORD hath called these three

kings together, to deliver them into the hand of Moab.

[2Ko 3:14 DK-KJV]
2Ki 3:14 And Elisha said, As the LORD of hosts liveth, before whom I stand, surely, were it not that I regard the presence of Jehoshaphat the king of Judah, I would not look toward thee, nor see thee.

[2Ko 3:15 DK-KJV] , at HERRENs hånd kom over ham.
2Ki 3:15 But now bring me a minstrel. And it came to pass, when the minstrel played, that the hand of the LORD came upon him.

[2Ko 3:16 DK-KJV]
2Ki 3:16 And he said, Thus saith the LORD, Make this valley full of ditches.

[2Ko 3:17 DK-KJV]
2Ki 3:17 For thus saith the LORD, Ye shall not see wind, neither shall ye see rain; yet that valley shall be filled with water, that ye may drink, both ye, and your cattle, and your beasts.

[2Ko 3:18 DK-KJV]
2Ki 3:18 And this is but a light thing in the sight of the LORD: he will deliver the Moabites also into your hand.

[2Ko 3:19 DK-KJV]
2Ki 3:19 And ye shall smite every fenced city, and every choice city, and shall fell every good tree, and stop all wells of water, and mar every good piece of land with stones.

[2Ko 3:20 DK-KJV] Og det skete om morgenen, da madoffergaven var tilbudt, at, læg mærke til, der kom vand via vejen til Edom, og landet var fyldt med vand.
2Ki 3:20 And it came to pass in the morning, when the meat offering was offered, that, behold, there came water by the way of Edom, and the country was filled with water.

[2Ko 3:21 DK-KJV]
2Ki 3:21 And when all the Moabites heard that the kings were come up to fight against them, they gathered all that were able to put on armour, and upward, and stood in the border.

[2Ko 3:22 DK-KJV]
2Ki 3:22 And they rose up early in the morning, and the sun shone upon the water, and the Moabites saw the water on the other side as red as blood:

[2Ko 3:23 DK-KJV]
2Ki 3:23 And they said, This is blood: the kings are surely slain, and they have smitten one another: now therefore, Moab, to the spoil.

[2Ko 3:24 DK-KJV]
2Ki 3:24 And when they came to the camp of Israel, the Israelites rose up and smote the Moabites, so that they fled before them: but they went forward smiting the Moabites, even in their country.

[2Ko 3:25 DK-KJV]
2Ki 3:25 And they beat down the cities, and on every good piece of land cast every man his stone, and filled it; and they stopped all the wells of water, and felled all the good trees: only in Kir-haraseth left they the stones thereof; howbeit the slingers went about it, and smote it.

[2Ko 3:26 DK-KJV]
2Ki 3:26 And when the king of Moab saw that the battle was too sore for him, he took with him seven hundred men that drew swords, to break through even unto the king of Edom: but they could not.

[2Ko 3:27 DK-KJV] : Og de tog afsted fra ham, og returnerede til deres eget land
2Ki 3:27 Then he took his eldest son that should have reigned in his stead, and offered him for a burnt offering upon the wall. And there was great indignation against Israel: and they departed from him, and returned to their own land.

2 Kongebog Kapitel 4 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 4:1 DK-KJV]
2Ki 4:1 Now there cried a certain woman of the wives of the sons of the prophets unto Elisha, saying, Thy servant my husband is dead; and thou knowest that thy servant did fear the LORD: and the creditor is come to take unto him my two sons to be bondmen.

[2Ko 4:2 DK-KJV]
2Ki 4:2 And Elisha said unto her, What shall I do for thee? tell me, what hast thou in the house? And she said, Thine handmaid hath not any thing in the house, save a pot of oil.

[2Ko 4:3 DK-KJV]
2Ki 4:3 Then he said, Go, borrow thee vessels abroad of all thy neighbours, even empty vessels; borrow not a few.

[2Ko 4:4 DK-KJV]
2Ki 4:4 And when thou art come in, thou shalt shut the door upon thee and upon thy sons, and shalt pour out into all those vessels, and thou shalt set aside that which is full.

[2Ko 4:5 DK-KJV]
2Ki 4:5 So she went from him, and shut the door upon her and upon her sons, who brought the vessels to her; and she poured out.

[2Ko 4:6 DK-KJV]
2Ki 4:6 And it came to pass, when the vessels were full, that she said unto her son, Bring me yet a vessel. And he

said unto her, There is not a vessel more. And the oil stayed.

[2Ko 4:7 DK-KJV]

2Ki 4:7 Then she came and told the man of God. And he said, Go, sell the oil, and pay thy debt, and live thou and thy children of the rest.

[2Ko 4:8 DK-KJV]

2Ki 4:8 And it fell on a day, that Elisha passed to Shunem, where was a great woman; and she constrained him to eat bread. And so it was, that as oft as he passed by, he turned in thither to eat bread.

[2Ko 4:9 DK-KJV]

2Ki 4:9 And she said unto her husband, Behold now, I perceive that this is an holy man of God, which passeth by us continually.

[2Ko 4:10 DK-KJV]

2Ki 4:10 Let us make a little chamber, I pray thee, on the wall; and let us set for him there a bed, and a table, and a stool, and a candlestick: and it shall be, when he cometh to us, that he shall turn in thither.

[2Ko 4:11 DK-KJV]

2Ki 4:11 And it fell on a day, that he came thither, and he turned into the chamber, and lay there.

[2Ko 4:12 DK-KJV]

2Ki 4:12 And he said to Gehazi his servant, Call this Shunammite. And when he had called her, she stood before him.

[2Ko 4:13 DK-KJV]

2Ki 4:13 And he said unto him, Say now unto her, Behold, thou hast been careful for us with all this care; what is to be done for thee? wouldest thou be spoken for to the king, or to the captain of the host? And she answered, I dwell among mine own people.

[2Ko 4:14 DK-KJV]

2Ki 4:14 And he said, What then is to be done for her? And Gehazi answered, Verily she hath no child, and her husband is old.

[2Ko 4:15 DK-KJV] Og han sagde, Kald på hende. Og da han havde kaldt på hende, stod hun i døren.

2Ki 4:15 And he said, Call her. And when he had called her, she stood in the door.

[2Ko 4:16 DK-KJV] Og han sagde, Omkring denne tid, efter tiden for liv, skal du omfavne en søn. Og hun sagde, Nej, min herre, du Guds mand, lyv ikke for din tjenestepige.

2Ki 4:16 And he said, About this season, according to the time of life, thou shalt embrace a son. And she said, Nay, my lord, thou man of God, do not lie unto thine handmaid.

[2Ko 4:17 DK-KJV] Og kvinden undfangede, og bar en søn ved den tid som Elisha havde sagt til hende, efter tiden for liv.

2Ki 4:17 And the woman conceived, and bare a son at that season that Elisha had said unto her, according to the time of life.

[2Ko 4:18 DK-KJV] Og da barnet var blevet større, skete det en dag, at han gik ud til sin far til høstarbejderne.

2Ki 4:18 And when the child was grown, it fell on a day, that he went out to his father to the reapers.

[2Ko 4:19 DK-KJV] Og han sagde til sin far, Mit hoved, mit hoved. Og han sagde til en knægt, Bær ham til hans mor.

2Ki 4:19 And he said unto his father, My head, my head. And he said to a lad, Carry him to his mother.

[2Ko 4:20 DK-KJV] Og da han havde taget ham, og bragt ham til hans mor, sad han på hendes knæ indtil ved en 12 tiden, og døde så.

2Ki 4:20 And when he had taken him, and brought him to his mother, he sat on her knees till noon, and then died.

[2Ko 4:21 DK-KJV] Og hun gik op, og lagde ham på sengen til Guds mand, og lukkede døren til ham, og gik ud.

2Ki 4:21 And she went up, and laid him on the bed of the man of God, and shut the door upon him, and went out.

[2Ko 4:22 DK-KJV] Og hun kaldte på sin ægtemand, og sagde, Send mig, jeg ber dig, en af de unge mænd, og et af æslerne, så jeg må løbe til Guds mand, og komme tilbage.

2Ki 4:22 And she called unto her husband, and said, Send me, I pray thee, one of the young men, and one of the asses, that I may run to the man of God, and come again.

[2Ko 4:23 DK-KJV] Og han sagde, Hvorfor vil du ta' afsted til ham i dag? det er hverken nymåne, eller sabbat. Og hun sagde, Det skal gå godt.

2Ki 4:23 And he said, Wherefore wilt thou go to him to day? it is neither new moon, nor sabbath. And she said, It shall be well.

[2Ko 4:24 DK-KJV] Da sadlede hun et æsel, og sagde til hendes tjener, Kør, og gå fremad; sæt ikke farten ned for mig skyld, på nær hvis jeg siger det til dig.

2Ki 4:24 Then she saddled an ass, and said to her servant, Drive, and go forward; slack not thy riding for me, except I bid thee.

[2Ko 4:25 DK-KJV] Sådant tog hun afsted og kom til Guds mand ved Carmelbjerget. Og det skete, da Guds mand så hende på afstand, at han sagde til Gehazi hans tjener, Læg mærke til, derhenne er den Shunammit:

2Ki 4:25 So she went and came unto the man of God to mount Carmel. And it came to pass, when the man of God saw her afar off, that he said to Gehazi his servant, Behold, yonder is that Shunammite:

[2Ko 4:26 DK-KJV] Løb nu, jeg ber dig, for at møde hende, og sig til hende, Går det dig godt? går det godt med din ægtemand? går det godt med dit barn? Og hun svarede, Det går godt.

2Ki 4:26 Run now, I pray thee, to meet her, and say unto her, Is it well with thee? is it well with thy husband? is it well with the child? And she answered, It is well.

[2Ko 4:27 DK-KJV] Og da hun kom til Guds mand ved bakken,

2Ki 4:27 And when she came to the man of God to the hill,

greb hun ham ved fødderne: men Gehazi kom nær og skubbede hende væk. Og Guds mand sadge, Lad hende være; for hendes sjæl er såret inde i hende: og HERREN har skjult det for mig, og har ikke fortalt mig det.
she caught him by the feet: but Gehazi came near to thrust her away. And the man of God said, Let her alone; for her soul is vexed within her: and the LORD hath hid it from me, and hath not told me.

[2Ko 4:28 DK-KJV] Da sagde hun, Ønskede jeg mig en søn af min herre? sagde jeg ikke, Bedrag mig ikke?
2Ki 4:28 Then she said, Did I desire a son of my lord? did I not say, Do not deceive me?

[2Ko 4:29 DK-KJV] Da sagde han til Gehazi, Stram dine lænder op, og ta' din stav i din hånd, og ta' afsted: hvis du møder en mand, hyld ham ikke; og hvis nogen hylder dig, gi' ham intet svar tilbage: og læg min stav på barnets ansigt.
2Ki 4:29 Then he said to Gehazi, Gird up thy loins, and take my staff in thine hand, and go thy way: if thou meet any man, salute him not; and if any salute thee, answer him not again: and lay my staff upon the face of the child.

[2Ko 4:30 DK-KJV] Og barnets mor sagde, Som HERREN lever, og som din sjæl lever, Jeg vil ikke forlade dig. Og han rejste sig, og fulgte hende.
2Ki 4:30 And the mother of the child said, As the LORD liveth, and as thy soul liveth, I will not leave thee. And he arose, and followed her.

[2Ko 4:31 DK-KJV] Og Gehazi gik foran dem, og lagde staven på barnets ansigt; men der var hverken stemme, eller hørelse. Derfor gik han tilbage for at møde ham, og fortalte ham, og siger, Barnet er ikke vågnet.
2Ki 4:31 And Gehazi passed on before them, and laid the staff upon the face of the child; but there was neither voice, nor hearing. Wherefore he went again to meet him, and told him, saying, The child is not awaked.

[2Ko 4:32 DK-KJV] Og da Elisha kom ind i huset, læg mærke til, barnet var dødt, og lå på hans seng.
2Ki 4:32 And when Elisha was come into the house, behold, the child was dead, and laid upon his bed.

[2Ko 4:33 DK-KJV] Han gik derfor ind, og lukkede døren til for de 2, og bad til HERREN.
2Ki 4:33 He went in therefore, and shut the door upon them twain, and prayed unto the LORD.

[2Ko 4:34 DK-KJV] Og han gik op, og lagde sig over barnet, og puttede sin mund over hans mund, og sine øjne over hans øjne, og sine hænder over hans hænder: og han udstragte sig udover barnet; og barnets kød blev varmt.
2Ki 4:34 And he went up, and lay upon the child, and put his mouth upon his mouth, and his eyes upon his eyes, and his hands upon his hands: and he stretched himself upon the child; and the flesh of the child waxed warm.

[2Ko 4:35 DK-KJV] Da gik han tilbage, og vanderede rundt inde i huset; og gik op, og udstragte sig udover barnet: og barnet nyste 7 gange, og barnet åbnede sine øjne.
2Ki 4:35 Then he returned, and walked in the house to and fro; and went up, and stretched himself upon him: and the child sneezed seven times, and the child opened his eyes.

[2Ko 4:36 DK-KJV] Og han kaldte på Gehazi, og sagde, kaldt på denne Shunammit. Sådant kaldte han på hende. Og da hun var kommet indtil ham, sagde han, Ta' din søn op.
2Ki 4:36 And he called Gehazi, and said, Call this Shunammite. So he called her. And when she was come in unto him, he said, Take up thy son.

[2Ko 4:37 DK-KJV] Da gik hun ind, og faldt ved hans fødder, og bukkede sig til jorden, og tog sin søn op, og gik ud.
2Ki 4:37 Then she went in, and fell at his feet, and bowed herself to the ground, and took up her son, and went out.

2Ki 4:38 And Elisha came again to Gilgal: and there was a dearth in the land; and the sons of the prophets were sitting before him: and he said unto his servant, Set on the great pot, and seethe pottage for the sons of the prophets.

[2Ko 4:38 DK-KJV] til sønnerne af profeterne.

2Ki 4:39 And one went out into the field to gather herbs, and found a wild vine, and gathered thereof wild gourds his lap full, and came and shred them into the pot of pottage: for they knew them not.

[2Ko 4:39 DK-KJV]

2Ki 4:40 So they poured out for the men to eat. And it came to pass, as they were eating of the pottage, that they cried out, and said, O thou man of God, there is death in the pot. And they could not eat thereof.

[2Ko 4:40 DK-KJV]

2Ki 4:41 But he said, Then bring meal. And he cast it into the pot; and he said, Pour out for the people, that they may eat. And there was no harm in the pot.

[2Ko 4:41 DK-KJV]

2Ki 4:42 And there came a man from Baal-shalisha, and brought the man of God bread of the firstfruits, twenty loaves of barley, and full ears of corn in the husk thereof. And he said, Give unto the people, that they may eat.

[2Ko 4:42 DK-KJV]

2Ki 4:43 And his servitor said, What, should I set this before an hundred men? He said again, Give the people, that they may eat: for thus saith the LORD, They shall eat, and shall leave thereof.

[2Ko 4:43 DK-KJV]

2Ki 4:44 So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the LORD.

[2Ko 4:44 DK-KJV]

[2Ko 5:1 DK-KJV]	2Ki 5:1 Now Naaman, captain of the host of the king of Syria, was a great man with his master, and honourable, because by him the LORD had given deliverance unto Syria: he was also a mighty man in valour, but he was a leper.
[2Ko 5:2 DK-KJV]	2Ki 5:2 And the Syrians had gone out by companies, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Naaman's wife.
[2Ko 5:3 DK-KJV]	2Ki 5:3 And she said unto her mistress, Would God my lord were with the prophet that is in Samaria! for he would recover him of his leprosy.
[2Ko 5:4 DK-KJV]	2Ki 5:4 And one went in, and told his lord, saying, Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.
[2Ko 5:5 DK-KJVmed sig	2Ki 5:5 And the king of Syria said, Go to, go, and I will send a letter unto the king of Israel. And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.
[2Ko 5:6 DK-KJV]	2Ki 5:6 And he brought the letter to the king of Israel, saying, Now when this letter is come unto thee, behold, I have therewith sent Naaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.
[2Ko 5:7 DK-KJV]	2Ki 5:7 And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said, Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? wherefore consider, I pray you, and see how he seeketh a quarrel against me.
[2Ko 5:8 DK-KJV]	2Ki 5:8 And it was so, when Elisha the man of God had heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying, Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.
[2Ko 5:9 DK-KJV]	2Ki 5:9 So Naaman came with his horses and with his chariot, and stood at the door of the house of Elisha.
[2Ko 5:10 DK-KJV]	2Ki 5:10 And Elisha sent a messenger unto him, saying, Go and wash in Jordan seven times, and thy flesh shall come again to thee, and thou shalt be clean.
[2Ko 5:11 DK-KJV]	2Ki 5:11 But Naaman was wroth, and went away, and said, Behold, I thought, He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the LORD his God, and strike his hand over the place, and recover the leper.
[2Ko 5:12 DK-KJV]	2Ki 5:12 Are not Abana and Pharpar, rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned and went away in a rage.
[2Ko 5:13 DK-KJV]	2Ki 5:13 And his servants came near, and spake unto him, and said, My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee, Wash, and be clean?
[2Ko 5:14 DK-KJV]	2Ki 5:14 Then went he down, and dipped himself seven times in Jordan, according to the saying of the man of God: and his flesh came again like unto the flesh of a little child, and he was clean.
[2Ko 5:15 DK-KJV]	2Ki 5:15 And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him: and he said, Behold, now I know that there is no God in all the earth, but in Israel: now therefore, I pray thee, take a blessing of thy servant.
[2Ko 5:16 DK-KJV]	2Ki 5:16 But he said, As the LORD liveth, before whom I stand, I will receive none. And he urged him to take it; but he refused.
[2Ko 5:17 DK-KJV]	2Ki 5:17 And Naaman said, Shall there not then, I pray thee, be given to thy servant two mules' burden of earth? for thy servant will henceforth offer neither burnt offering nor sacrifice unto other gods, but unto the LORD.
[2Ko 5:18 DK-KJV]	2Ki 5:18 In this thing the LORD pardon thy servant, that when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I bow myself in the house of Rimmon: when I bow down myself in the house of Rimmon, the LORD pardon thy servant in this thing.
[2Ko 5:19 DK-KJV]	2Ki 5:19 And he said unto him, Go in peace. So he departed from him a little way.
[2Ko 5:20 DK-KJV]	2Ki 5:20 But Gehazi, the servant of Elisha the man of God, said, Behold, my master hath spared Naaman this Syrian, in not receiving at his hands that which he brought: but, as the LORD liveth, I will run after him, and take somewhat of him.
[2Ko 5:21 DK-KJV]	2Ki 5:21 So Gehazi followed after Naaman. And when Naaman saw him running after him, he lighted down from the chariot to meet him, and said, Is all well?
[2Ko 5:22 DK-KJV] beklædningsgenstande	2Ki 5:22 And he said, All is well. My master hath sent me, saying, Behold, even now there be come to me from mount Ephraim two young men of the sons of the prophets: give them, I pray thee, a talent of silver, and two changes of garments.
[2Ko 5:23 DK-KJV]	2Ki 5:23 And Naaman said, Be content, take two talents. And he urged him, and bound two talents of silver in two bags, with two changes of garments, and laid them upon two of his servants; and they bare them before him.
[2Ko 5:24 DK-KJV]	2Ki 5:24 And when he came to the tower, he took them from their hand, and bestowed them in the house: and he let the men go, and they departed.
[2Ko 5:25 DK-KJV]	2Ki 5:25 But he went in, and stood before his master. And Elisha said unto him, Whence comest thou, Gehazi? And he said, Thy servant went no whither.
[2Ko 5:26 DK-KJV] , tjenestemænd, og	2Ki 5:26 And he said unto him, Went not mine heart with thee, when the man turned again from his chariot to meet thee? Is it a time to receive money, and to receive garments, and oliveyards, and

tjenestepiger?

vineyards, and sheep, and oxen, and menservants, and maidservants?

[2Ko 5:27 DK-KJV]

2Ki 5:27 The leprosy therefore of Naaman shall cleave unto thee, and unto thy seed for ever. And he went out from his presence a leper as white as snow.

2 Kongebog Kapitel 6 - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 6:1 DK-KJV] Og sønnerne af profeterne sagde til Elisha, Læg nu mærke til, stedet hvor vi bor med dig er for trangt for os.

2Ki 6:1 And the sons of the prophets said unto Elisha, Behold now, the place where we dwell with thee is too strait for us.

[2Ko 6:2 DK-KJV] Lad os gå, vi ber dig, til Jordanfloden, og alle mand ta' en bjælke derfra, og lad os lave os et sted der, hvor vi kan bo. Og han svarede, Gå I bare.

2Ki 6:2 Let us go, we pray thee, unto Jordan, and take thence every man a beam, and let us make us a place there, where we may dwell. And he answered, Go ye.

[2Ko 6:3 DK-KJV] Og en sagde, Vær tilfreds, jeg ber dig, og gå med dine tjenere. Og han svarede, Jeg vil gå med.

2Ki 6:3 And one said, Be content, I pray thee, and go with thy servants. And he answered, I will go.

[2Ko 6:4 DK-KJV] Sådant gik han med dem. Og da de kom til Jordanfloden, huggede de træ ned.

2Ki 6:4 So he went with them. And when they came to Jordan, they cut down wood.

[2Ko 6:5 DK-KJV] Men da en var igang med at fælde en bjælke, faldt øksehovedet i vandet: og han råbte, og sagde, Det var en skam, mester! for det var lånt.

2Ki 6:5 But as one was felling a beam, the axe head fell into the water: and he cried, and said, Alas, master! for it was borrowed.

[2Ko 6:6 DK-KJV] Og Guds mand sagde, Hvor faldt det? Og han viste ham stedet. Og han huggede en kæp ned, og kastede den i der; og jernet flød.

2Ki 6:6 And the man of God said, Where fell it? And he shewed him the place. And he cut down a stick, and cast it in thither; and the iron did swim.

[2Ko 6:7 DK-KJV] Derfor sagde ham, Saml du det op. Og han strak sin hånd ud, og tog det.

2Ki 6:7 Therefore said he, Take it up to thee. And he put out his hand, and took it.

[2Ko 6:8 DK-KJV] Da advarede Syriens konge imod Israel, og han rådførte sig med sine tjenere, og siger, Min lejr skal være på det og det sted.

2Ki 6:8 Then the king of Syria warred against Israel, and took counsel with his servants, saying, In such and such a place shall be my camp.

[2Ko 6:9 DK-KJV] Og Guds mand sendte bud til Israels konge, og siger, Pas på at du ikke går forbi sådant et sted, for der er Syrerne kommet ned.

2Ki 6:9 And the man of God sent unto the king of Israel, saying, Beware that thou pass not such a place; for thither the Syrians are come down.

[2Ko 6:10 DK-KJV] Og Israels konge sendte bud til det sted som Guds mand fortalte og advarede ham om, og frelste sigselv der, og det ikke bare en eller to gange.

2Ki 6:10 And the king of Israel sent to the place which the man of God told him and warned him of, and saved himself there, not once nor twice.

[2Ko 6:11 DK-KJV] Derfor var Syriens konges hjerte meget bekymret over denne ting; og han kaldte på sine tjenere, og sagde til dem, Vil I ikke vise mig hvem af os der er for Israels konge?

2Ki 6:11 Therefore the heart of the king of Syria was sore troubled for this thing; and he called his servants, and said unto them, Will ye not shew me which of us is for the king of Israel?

[2Ko 6:12 DK-KJV] Og en af hans tjenere sagde, Ingen, min herre, Kæreste konge: men Elisha, profeten der er i Israel, fortæller Israels konge de ord du taler i dit soveværelse.

2Ki 6:12 And one of his servants said, None, my lord, O king: but Elisha, the prophet that is in Israel, telleth the king of Israel the words that thou speakest in thy bedchamber.

[2Ko 6:13 DK-KJV] Og han sagde, Gå og spionere der hvor han er, så jeg må sende bud og fange ham. Og det var fortalt ham, og sagt, Læg mærke til, han er i Dothan.

2Ki 6:13 And he said, Go and spy where he is, that I may send and fetch him. And it was told him, saying, Behold, he is in Dothan.

[2Ko 6:14 DK-KJV] Derfor sendte han heste derhen, og stridsvgne, og en stor hær: og de kom om natten, og omringede byen.

2Ki 6:14 Therefore sent he thither horses, and chariots, and a great host: and they came by night, and compassed the city about.

[2Ko 6:15 DK-KJV] Og da tjeneren af Guds mand var stået tidligt op, og gået videre, læg mærke til, en hær omringede byen både med heste og stridsvogne. Og hans tjener sagde til ham, Det var en skam, min mester! hvad skal vi gøre?

2Ki 6:15 And when the servant of the man of God was risen early, and gone forth, behold, an host compassed the city both with horses and chariots. And his servant said unto him, Alas, my master! how shall we do?

[2Ko 6:16 DK-KJV] Og han svarede, Frygt ikke: for de der er hos os er flere end de der er hos dem.

2Ki 6:16 And he answered, Fear not: for they that be with us are more than they that be with them.

[2Ko 6:17 DK-KJV] Og Elisha bad, og sagde, HERRE, jeg ber dig, åben hans øjne, så han må se. Og HERREN åbnede den unge mands øjne; og han så: og, læg mærke til, bjerget var fuld af heste og stridsvogne med ild i rundt om Elisha.

2Ki 6:17 And Elisha prayed, and said, LORD, I pray thee, open his eyes, that he may see. And the LORD opened the eyes of the young man; and he saw: and, behold, the mountain was full of horses and chariots of fire round about Elisha.

[2Ko 6:18 DK-KJV] Og da de kom ned til ham, bad Elisha til HERREN, og sagde, Slå dette folk, jeg ber dig, med blindhed. Og han slog dem med blindhed i samsvar med Elishas ord.

2Ki 6:18 And when they came down to him, Elisha prayed unto the LORD, and said, Smite this people, I pray thee, with blindness. And he smote them with blindness according to the word of Elisha.

[2Ko 6:19 DK-KJV] Og Elisha sagde til dem, Dette er ikke vejen, dette er heller ikke byen: følg mig, og jeg vil bringe jer til den mand som I søger. Men han ledte dem til Samaria
[2Ko 6:20 DK-KJV] Og det skete, da de var kommet ind i Samaria, at Elisha sagde, HERRE, åben øjnene på disse mænd, så de må se. Og HERREN åbnede deres øjne, og de så; og, læg mærke til, de var midt i Samaria.
[2Ko 6:21 DK-KJV] Og Israels konge sagde til Elisha, da han så dem, Min far, skal jeg slå dem? skal jeg slå dem?
[2Ko 6:22 DK-KJV] Og han svarede, Du skal ikke slå dem: ville du slå dem som du har taget til fange med dit sværd og med din bue? sæt brød og vand foran dem, så de må spise og drikke, og gå til deres mester.
[2Ko 6:23 DK-KJV] Og han forberedte meget proviant til dem: og da de havde spist og drukket, sendte han dem afsted, og de gik til deres mester. Sådant kom Syriens styrker ikke mere ind i Israels land.
[2Ko 6:24 DK-KJV] Og det skete efter dette, at Syriens konge Ben-hadad samlede hele sin hær, og belejrede Samaria.
[2Ko 6:25 DK-KJV] Og der var en stor hungersnød i Samaria: og, læg mærke til, de belejrede det, indtil et æselhoved var solgt for 80 sølvstykker, og en fjerdedel af en beholder med duemøg for 5 sølvstykker.
[2Ko 6:26 DK-KJV] Og da Israels konge passerede forbi på muren, var der en kvinde der råbte på ham, og siger, Hjælp, min herre, Kæreste konge.
[2Ko 6:27 DK-KJV] Og han sagde, Hvis HERREN ikke hjælper dig, hvordan skal jeg da hjælpe dig? ud af ladegulvet, eller ud af vinpressen?
[2Ko 6:28 DK-KJV] Og kongen sagde til hende, hvad er det der plager dig? Og hun svarede, Denne kvinde sagde til mig, Gi' din søn, så vi må spise ham i dag, og vi vil spise min søn i morgen.
[2Ko 6:29 DK-KJV] Sådant kogte vi min søn, og spiste ham: og jeg sagde til hende den næste dag, Gi' din søn, så vi må spise ham, og hun havde skjult sin søn.
[2Ko 6:30 DK-KJV] Og det skete, da kongen hørte kvindens ord, at han iturev sit tøj; og han passerede forbi på muren, og folket kiggede, og, læg mærke til, han havde sækkelærred indenunder på sit kød
[2Ko 6:31 DK-KJV] Da sagde han, Gud gør sådan og mere også mod mig, hvis hovedet til Elisha sønnen af Shaphat skal stå på ham denne dag.

[2Ko 6:32 DK-KJV] Men Elisha sad i sit hus, og de ældste hos ham; og kongen sendte en mand ind foran ham: men før budbringeren kom til ham, sagde han til de ældste, Ser I hvordan denne søn af en morder har sendt bud for at fjerne mit hoved? se, når budbringeren kommer, luk døren, og hold han fast i døren: er lyden fra hans mester ikke bagved ham?
[2Ko 6:33 DK-KJV] Og mens han stadig talte med dem, læg mærke til, budbringeren kom ned til ham: og han sagde, Læg mærke til, dette onde er fra HERREN; hvad skulle jeg vente på HERREN længere?

2Ki 6:19 And Elisha said unto them, This is not the way, neither is this the city: follow me, and I will bring you to the man whom ye seek. But he led them to Samaria.
2Ki 6:20 And it came to pass, when they were come into Samaria, that Elisha said, LORD, open the eyes of these men, that they may see. And the LORD opened their eyes, and they saw; and, behold, they were in the midst of Samaria.
2Ki 6:21 And the king of Israel said unto Elisha, when he saw them, My father, shall I smite them? shall I smite them?
2Ki 6:22 And he answered, Thou shalt not smite them: wouldest thou smite those whom thou hast taken captive with thy sword and with thy bow? set bread and water before them, that they may eat and drink, and go to their master.
2Ki 6:23 And he prepared great provision for them: and when they had eaten and drunk, he sent them away, and they went to their master. So the bands of Syria came no more into the land of Israel.
2Ki 6:24 And it came to pass after this, that Ben-hadad king of Syria gathered all his host, and went up, and besieged Samaria.
2Ki 6:25 And there was a great famine in Samaria: and, behold, they besieged it, until an ass's head was sold for fourscore pieces of silver, and the fourth part of a cab of dove's dung for five pieces of silver.
2Ki 6:26 And as the king of Israel was passing by upon the wall, there cried a woman unto him, saying, Help, my lord, O king.

2Ki 6:27 And he said, If the LORD do not help thee, whence shall I help thee? out of the barnfloor, or out of the winepress?

2Ki 6:28 And the king said unto her, What aileth thee? And she answered, This woman said unto me, Give thy son, that we may eat him to day, and we will eat my son to morrow.
2Ki 6:29 So we boiled my son, and did eat him: and I said unto her on the next day, Give thy son, that we may eat him: and she hath hid her son.
2Ki 6:30 And it came to pass, when the king heard the words of the woman, that he rent his clothes; and he passed by upon the wall, and the people looked, and, behold, he had sackcloth within upon his flesh.

2Ki 6:31 Then he said, God do so and more also to me, if the head of Elisha the son of Shaphat shall stand on him this day.
2Ki 6:32 But Elisha sat in his house, and the elders sat with him; and the king sent a man from before him: but ere the messenger came to him, he said to the elders, See ye how this son of a murderer hath sent to take away mine head? look, when the messenger cometh, shut the door, and hold him fast at the door: is not the sound of his master's feet behind him?
2Ki 6:33 And while he yet talked with them, behold, the messenger came down unto him: and he said, Behold, this evil is of the LORD; what should I wait for the LORD any longer?

2 Kongebog Kapitel 7 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 7:1 DK-KJV] Da sagde Elisha, Hør I HERRENs ord; Dette siger HERREN, I morgen omkring denne tid skal et mål med fint mel bli' solgt for en shekel, og to mål med byg for en shekel, i Samarias porte.

2Ki 7:1 Then Elisha said, Hear ye the word of the LORD; Thus saith the LORD, To morrow about this time shall a measure of fine flour be sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, in the gate of Samaria.

2Ki 7:2 Then a lord on whose hand the king leaned answered the man of God, and said, Behold, if the LORD would make windows in heaven, might this thing be? And he said, Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof.

[2Ko 7:2 DK-KJV]

2Ki 7:3 And there were four leprous men at the entering in of the gate: and they said one to another, Why sit we here until we die?

[2Ko 7:3 DK-KJV]

2Ki 7:4 If we say, We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there: and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Syrians: if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.

[2Ko 7:4 DK-KJV]

2Ki 7:5 And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Syrians: and when they were come to the uttermost part of the camp of Syria, behold, there was no man there.

[2Ko 7:5 DK-KJV]

2Ki 7:6 For the Lord had made the host of the Syrians to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host: and they said one to another, Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.

[2Ko 7:6 DK-KJV]

2Ki 7:7 Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

[2Ko 7:7 DK-KJV]

2Ki 7:8 And when these lepers came to the uttermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it; and came again, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

[2Ko 7:8 DK-KJV]

2Ki 7:9 Then they said one to another, We do not well: this day is a day of good tidings, and we hold our peace: if we tarry till the morning light, some mischief will come upon us: now therefore come, that we may go and tell the king's household.

[2Ko 7:9 DK-KJV]

2Ki 7:10 So they came and called unto the porter of the city: and they told them, saying, We came to the camp of the Syrians, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but horses tied, and asses tied, and the tents as they were.

[2Ko 7:10 DK-KJV]

2Ki 7:11 And he called the porters; and they told it to the king's house within.

[2Ko 7:11 DK-KJV]

2Ki 7:12 And the king arose in the night, and said unto his servants, I will now shew you what the Syrians have done to us. They know that we be hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying, When they come out of the city, we shall catch them alive, and get into the city.

[2Ko 7:12 DK-KJV]

2Ki 7:13 And one of his servants answered and said, Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city, (behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it: behold, I say, they are even as all the multitude of the Israelites that are consumed:) and let us send and see.

[2Ko 7:13 DK-KJV]

2Ki 7:14 They took therefore two chariot horses; and the king sent after the host of the Syrians, saying, Go and see.

[2Ko 7:14 DK-KJV]

2Ki 7:15 And they went after them unto Jordan: and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Syrians had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

[2Ko 7:15 DK-KJV] beklædningsgenstande

[2Ko 7:16 DK-KJV] Og folket gik ud, og plyndrede Syrenes telte. Sådant at et mål med fint mel var solgt for 1 shekel, og 2 mål med byg for 1 shehel, i overensstemmelse med HERRENs ord.

2Ki 7:16 And the people went out, and spoiled the tents of the Syrians. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the LORD.

2Ki 7:17 And the king appointed the lord on whose hand he leaned to have the charge of the gate: and the people trode upon him in the gate, and he died, as the man of God had said, who spake when the king came down to him.

[2Ko 7:17 DK-KJV]

[2Ko 7:18 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i morgen omkring denne tid som Guds mand havde fortalt det til kongen, ved at sige, 2 mål med byg for 1 shekel, og et mål med fint mel for 1 shekel, i Samarias porte.

2Ki 7:18 And it came to pass as the man of God had spoken to the king, saying, Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to morrow about this time in the gate of Samaria:

2Ki 7:19 And that lord answered the man of God, and said, Now, behold, if the LORD should make windows in heaven, might such a thing be? And he said, Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat
[2Ko 7:19 DK-KJV] thereof.
2Ki 7:20 And so it fell out unto him: for the people trode upon him in the
[2Ko 7:20 DK-KJV] gate, and he died.

2Ki 8:1 Then spake Elisha unto the woman, whose son he had restored to life, saying, Arise, and go thou and thine household, and sojourn wheresoever thou canst sojourn: for the LORD hath called for a
[2Ko 8:1 DK-KJV] famine; and it shall also come upon the land seven years.
2Ki 8:2 And the woman arose, and did after the saying of the man of God: and she went with her
[2Ko 8:2 DK-KJV] household, and sojourned in the land of the Philistines seven years.
2Ki 8:3 And it came to pass at the seven years' end, that the woman returned out of the land of the
[2Ko 8:3 DK-KJV] Philistines: and she went forth to cry unto the king for her house and for her land.
2Ki 8:4 And the king talked with Gehazi the servant of the man of God, saying, Tell me, I pray thee, all
[2Ko 8:4 DK-KJV] the great things that Elisha hath done.
2Ki 8:5 And it came to pass, as he was telling the king how he had restored a dead body to life, that, behold, the woman, whose son he had restored to life, cried to the king for her house and for her land.
[2Ko 8:5 DK-KJV] And Gehazi said, My lord, O king, this is the woman, and this is her son, whom Elisha restored to life.
2Ki 8:6 And when the king asked the woman, she told him. So the king appointed unto her a certain officer, saying, Restore all that was hers, and all the fruits of the field since the day that she left the
[2Ko 8:6 DK-KJV] land, even until now.
2Ki 8:7 And Elisha came to Damascus; and Ben-hadad the king of Syria was sick; and it was told him,
[2Ko 8:7 DK-KJV] saying, The man of God is come hither.
2Ki 8:8 And the king said unto Hazael, Take a present in thine hand, and go, meet the man of God,
[2Ko 8:8 DK-KJV] and inquire of the LORD by him, saying, Shall I recover of this disease?
2Ki 8:9 So Hazael went to meet him, and took a present with him, even of every good thing of Damascus, forty camels' burden, and came and stood before him, and said, Thy son Ben-hadad king
[2Ko 8:9 DK-KJV] of Syria hath sent me to thee, saying, Shall I recover of this disease?
2Ki 8:10 And Elisha said unto him, Go, say unto him, Thou mayest certainly recover: howbeit the
[2Ko 8:10 DK-KJV] LORD hath shewed me that he shall surely die.
[2Ko 8:11 DK-KJV] 2Ki 8:11 And he settled his countenance stedfastly, until he was ashamed: and the man of God wept.
2Ki 8:12 And Hazael said, Why weepeth my lord? And he answered, Because I know the evil that thou wilt do unto the children of Israel: their strong holds wilt thou set on fire, and their young men wilt thou
[2Ko 8:12 DK-KJV] slay with the sword, and wilt dash their children, and rip up their women with child.
2Ki 8:13 And Hazael said, But what, is thy servant a dog, that he should do this great thing? And
[2Ko 8:13 DK-KJV] Elisha answered, The LORD hath shewed me that thou shalt be king over Syria.
2Ki 8:14 So he departed from Elisha, and came to his master; who said to him, What said Elisha to
[2Ko 8:14 DK-KJV] thee? And he answered, He told me that thou shouldest surely recover.
2Ki 8:15 And it came to pass on the morrow, that he took a thick cloth, and dipped it in water, and
[2Ko 8:15 DK-KJV] spread it on his face, so that he died: and Hazael reigned in his stead.
2Ki 8:16 And in the fifth year of Joram the son of Ahab king of Israel, Jehoshaphat being then king of
[2Ko 8:16 DK-KJV] Judah, Jehoram the son of Jehoshaphat king of Judah began to reign.
2Ki 8:17 Thirty and two years old was he when he began to reign; and he reigned eight years in
[2Ko 8:17 DK-KJV] Jerusalem.
2Ki 8:18 And he walked in the way of the kings of Israel, as did the house of Ahab: for the daughter of
[2Ko 8:18 DK-KJV] Ahab was his wife: and he did evil in the sight of the LORD.
2Ki 8:19 Yet the LORD would not destroy Judah for David his servant's sake, as he promised him to
[2Ko 8:19 DK-KJV] give him alway a light, and to his children.
[2Ko 8:20 DK-KJV] 2Ki 8:20 In his days Edom revolted from under the hand of Judah, and made a king over themselves.
2Ki 8:21 So Joram went over to Zair, and all the chariots with him: and he rose by night, and smote the Edomites which compassed him about, and the captains of the chariots: and the people fled into
[2Ko 8:21 DK-KJV] their tents.
2Ki 8:22 Yet Edom revolted from under the hand of Judah unto this day. Then Libnah revolted at the
[2Ko 8:22 DK-KJV] same time.
2Ki 8:23 And the rest of the acts of Joram, and all that he did, are they not written in the book of the
[2Ko 8:23 DK-KJV] chronicles of the kings of Judah?
2Ki 8:24 And Joram slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David: and
[2Ko 8:24 DK-KJV] Ahaziah his son reigned in his stead.
[2Ko 8:25 DK-KJV] 2Ki 8:25 In the twelfth year of Joram the son of Ahab king of Israel did Ahaziah the son of Jehoram

king of Judah begin to reign.

[2Ko 8:26 DK-KJV] 2Ki 8:26 Two and twenty years old was Ahaziah when he began to reign; and he reigned one year in Jerusalem. And his mother's name was Athaliah, the daughter of Omri king of Israel.

[2Ko 8:27 DK-KJV] 2Ki 8:27 And he walked in the way of the house of Ahab, and did evil in the sight of the LORD, as did the house of Ahab: for he was the son in law of the house of Ahab.

[2Ko 8:28 DK-KJV] 2Ki 8:28 And he went with Joram the son of Ahab to the war against Hazael king of Syria in Ramoth-gilead; and the Syrians wounded Joram.

[2Ko 8:29 DK-KJV] 2Ki 8:29 And king Joram went back to be healed in Jezreel of the wounds which the Syrians had given him at Ramah, when he fought against Hazael king of Syria. And Ahaziah the son of Jehoram king of Judah went down to see Joram the son of Ahab in Jezreel, because he was sick.

2 Kongebog Kapitel 9 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 9:1 DK-KJV] 2Ki 9:1 And Elisha the prophet called one of the children of the prophets, and said unto him, Gird up thy loins, and take this box of oil in thine hand, and go to Ramoth-gilead:

[2Ko 9:2 DK-KJV] 2Ki 9:2 And when thou comest thither, look out there Jehu the son of Jehoshaphat the son of Nimshi, and go in, and make him arise up from among his brethren, and carry him to an inner chamber;

[2Ko 9:3 DK-KJV] 2Ki 9:3 Then take the box of oil, and pour it on his head, and say, Thus saith the LORD, I have anointed thee king over Israel. Then open the door, and flee, and tarry not.

[2Ko 9:4 DK-KJV] 2Ki 9:4 So the young man, even the young man the prophet, went to Ramoth-gilead.

[2Ko 9:5 DK-KJV] 2Ki 9:5 And when he came, behold, the captains of the host were sitting; and he said, I have an errand to thee, O captain. And Jehu said, Unto which of all us? And he said, To thee, O captain.

[2Ko 9:6 DK-KJV] , Dette siger HERREN Israels Gud, Jeg har salvet dig til at være konge over HERRENs folk, ja over Israel.

2Ki 9:6 And he arose, and went into the house; and he poured the oil on his head, and said unto him, Thus saith the LORD God of Israel, I have anointed thee king over the people of the LORD, even over Israel.

[2Ko 9:7 DK-KJV] 2Ki 9:7 And thou shalt smite the house of Ahab thy master, that I may avenge the blood of my servants the prophets, and the blood of all the servants of the LORD, at the hand of Jezebel.

[2Ko 9:8 DK-KJV] 2Ki 9:8 For the whole house of Ahab shall perish: and I will cut off from Ahab him that pisseth against the wall, and him that is shut up and left in Israel:

[2Ko 9:9 DK-KJV] 2Ki 9:9 And I will make the house of Ahab like the house of Jeroboam the son of Nebat, and like the house of Baasha the son of Ahijah:

[2Ko 9:10 DK-KJV] 2Ki 9:10 And the dogs shall eat Jezebel in the portion of Jezreel, and there shall be none to bury her. And he opened the door, and fled.

[2Ko 9:11 DK-KJV] 2Ki 9:11 Then Jehu came forth to the servants of his lord: and one said unto him, Is all well? wherefore came this mad fellow to thee? And he said unto them, Ye know the man, and his communication.

[2Ko 9:12 DK-KJV] 2Ki 9:12 And they said, It is false; tell us now. And he said, Thus and thus spake he to me, saying, Thus saith the LORD, I have anointed thee king over Israel.

[2Ko 9:13 DK-KJV] 2Ki 9:13 Then they hasted, and took every man his garment, and put it under him on the top of the stairs, and blew with trumpets, saying, Jehu is king.

[2Ko 9:14 DK-KJV] 2Ki 9:14 So Jehu the son of Jehoshaphat the son of Nimshi conspired against Joram. (Now Joram had kept Ramoth-gilead, he and all Israel, because of Hazael king of Syria.

[2Ko 9:15 DK-KJV] 2Ki 9:15 But king Joram was returned to be healed in Jezreel of the wounds which the Syrians had given him, when he fought with Hazael king of Syria.) And Jehu said, If it be your minds, then let none go forth nor escape out of the city to go to tell it in

	Jezreel.
[2Ko 9:16 DK-KJV]	2Ki 9:16 So Jehu rode in a chariot, and went to Jezreel; for Joram lay there. And Ahaziah king of Judah was come down to see Joram.
[2Ko 9:17 DK-KJV]	2Ki 9:17 And there stood a watchman on the tower in Jezreel, and he spied the company of Jehu as he came, and said, I see a company. And Joram said, Take an horseman, and send to meet them, and let him say, Is it peace?
[2Ko 9:18 DK-KJV]	2Ki 9:18 So there went one on horseback to meet him, and said, Thus saith the king, Is it peace? And Jehu said, What hast thou to do with peace? turn thee behind me. And the watchman told, saying, The messenger came to them, but he cometh not again.
[2Ko 9:19 DK-KJV]	2Ki 9:19 Then he sent out a second on horseback, which came to them, and said, Thus saith the king, Is it peace? And Jehu answered, What hast thou to do with peace? turn thee behind me.
[2Ko 9:20 DK-KJV]	2Ki 9:20 And the watchman told, saying, He came even unto them, and cometh not again: and the driving is like the driving of Jehu the son of Nimshi; for he driveth furiously.
[2Ko 9:21 DK-KJV] Og Joram sagde, Klargør. Og hans stridsvogn var klargjort. Og Joram Israels konge og Ahaziah Judahs konge drog ud, hver i sin stridsvogn, og de drog ud imod Jehu, og mødte ham på Naboth Jezreelitens del.	2Ki 9:21 And Joram said, Make ready. And his chariot was made ready. And Joram king of Israel and Ahaziah king of Judah went out, each in his chariot, and they went out against Jehu, and met him in the portion of Naboth the Jezreelite.
[2Ko 9:22 DK-KJV] Og det skete, da Joram så Jehu, at han sagde, Er det fred, Jehu? Og han svarede, Hvilken fred, så længe som din mor Jezebels prostituerede og hendes heksekunster er så mange?	2Ki 9:22 And it came to pass, when Joram saw Jehu, that he said, Is it peace, Jehu? And he answered, What peace, so long as the whoredoms of thy mother Jezebel and her witchcrafts are so many?
[2Ko 9:23 DK-KJV] Og Joram vendte sine hænder, og flygtede, og sagde til Ahaziah, Der er forræderi, Kæreste Ahaziah.	2Ki 9:23 And Joram turned his hands, and fled, and said to Ahaziah, There is treachery, O Ahaziah.
[2Ko 9:24 DK-KJV] Og Jehu trak en bue med hans fulde styrke, og ramte Jehoram mellem hans arme, og pilen gik ud ved hans hjerte, og han sank ned i sin stridsvogn.	2Ki 9:24 And Jehu drew a bow with his full strength, and smote Jehoram between his arms, and the arrow went out at his heart, and he sunk down in his chariot.
[2Ko 9:25 DK-KJV]	2Ki 9:25 Then said Jehu to Bidkar his captain, Take up, and cast him in the portion of the field of Naboth the Jezreelite: for remember how that, when I and thou rode together after Ahab his father, the LORD laid this burden upon him;
[2Ko 9:26 DK-KJV]	2Ki 9:26 Surely I have seen yesterday the blood of Naboth, and the blood of his sons, saith the LORD; and I will requite thee in this plat, saith the LORD. Now therefore take and cast him into the plat of ground, according to the word of the LORD.
[2Ko 9:27 DK-KJV]	2Ki 9:27 But when Ahaziah the king of Judah saw this, he fled by the way of the garden house. And Jehu followed after him, and said, Smite him also in the chariot. And they did so at the going up to Gur, which is by Ibleam. And he fled to Megiddo, and died there.
[2Ko 9:28 DK-KJV]	2Ki 9:28 And his servants carried him in a chariot to Jerusalem, and buried him in his sepulchre with his fathers in the city of David.
[2Ko 9:29 DK-KJV]	2Ki 9:29 And in the eleventh year of Joram the son of Ahab began Ahaziah to reign over Judah.
[2Ko 9:30 DK-KJV]	2Ki 9:30 And when Jehu was come to Jezreel, Jezebel heard of it; and she painted her face, and tired her head, and looked out at a window.
[2Ko 9:31 DK-KJV]	2Ki 9:31 And as Jehu entered in at the gate, she said, Had Zimri peace, who slew his master?
[2Ko 9:32 DK-KJV]	2Ki 9:32 And he lifted up his face to the window, and said, Who is on my side? who? And there looked out to him two or three eunuchs.
[2Ko 9:33 DK-KJV]	2Ki 9:33 And he said, Throw her down. So they threw her down: and some of her blood was sprinkled on the wall, and on the horses: and he trode her under foot.

2Ki 9:34 And when he was come in, he did eat and drink, and said, Go, see now this cursed woman, and bury her: for she is a
[2Ko 9:34 DK-KJV] king's daughter.
2Ki 9:35 And they went to bury her: but they found no more of her
[2Ko 9:35 DK-KJV] than the skull, and the feet, and the palms of her hands.
2Ki 9:36 Wherefore they came again, and told him. And he said, This is the word of the LORD, which he spake by his servant Elijah the Tishbite, saying, In the portion of Jezreel shall dogs eat
[2Ko 9:36 DK-KJV] the flesh of Jezebel:
2Ki 9:37 And the carcase of Jezebel shall be as dung upon the face of the field in the portion of Jezreel; so that they shall not
[2Ko 9:37 DK-KJV] say, This is Jezebel.

2 Kongebog Kapitel 10 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ki 10:1 And Ahab had seventy sons in Samaria. And Jehu wrote letters, and sent to Samaria, unto the rulers of Jezreel, to the elders,
[2Ko 10:1 DK-KJV] and to them that brought up Ahab's children, saying,
2Ki 10:2 Now as soon as this letter cometh to you, seeing your master's sons are with you, and there are with you chariots and horses, a fenced
[2Ko 10:2 DK-KJV] city also, and armour;
2Ki 10:3 Look even out the best and meetest of your master's sons, and
[2Ko 10:3 DK-KJV] set him on his father's throne, and fight for your master's house.
2Ki 10:4 But they were exceedingly afraid, and said, Behold, two kings
[2Ko 10:4 DK-KJV] stood not before him: how then shall we stand?
2Ki 10:5 And he that was over the house, and he that was over the city, the elders also, and the bringers up of the children, sent to Jehu, saying, We are thy servants, and will do all that thou shalt bid us; we
[2Ko 10:5 DK-KJV] will not make any king: do thou that which is good in thine eyes.
2Ki 10:6 Then he wrote a letter the second time to them, saying, If ye be mine, and if ye will hearken unto my voice, take ye the heads of the men your master's sons, and come to me to Jezreel by to morrow this time. Now the king's sons, being seventy persons, were with the great
[2Ko 10:6 DK-KJV] men of the city, which brought them up.
2Ki 10:7 And it came to pass, when the letter came to them, that they took the king's sons, and slew seventy persons, and put their heads in
[2Ko 10:7 DK-KJV] baskets, and sent him them to Jezreel.
2Ki 10:8 And there came a messenger, and told him, saying, They have brought the heads of the king's sons. And he said, Lay ye them in two
[2Ko 10:8 DK-KJV] heaps at the entering in of the gate until the morning.
[2Ko 10:9 DK-KJV] Og det skete om morgenen, at han gik ud, og stod, og sagde til hele folket, I er retskafne: læg mærke til, jeg
2Ki 10:9 And it came to pass in the morning, that he went out, and stood, and said to all the people, Ye be righteous: behold, I conspired against my master, and slew him: but who slew all these?
2Ki 10:10 Know now that there shall fall unto the earth nothing of the word of the LORD, which the LORD spake concerning the house of Ahab: for the LORD hath done that which he spake by his servant
[2Ko 10:10 DK-KJV] Elijah.
2Ki 10:11 So Jehu slew all that remained of the house of Ahab in Jezreel, and all his great men, and his kinsfolks, and his priests, until he
[2Ko 10:11 DK-KJV] left him none remaining.
2Ki 10:12 And he arose and departed, and came to Samaria. And as he
[2Ko 10:12 DK-KJV] was at the shearing house in the way,
2Ki 10:13 Jehu met with the brethren of Ahaziah king of Judah, and said, Who are ye? And they answered, We are the brethren of Ahaziah; and we go down to salute the children of the king and the children of the
[2Ko 10:13 DK-KJV] queen.
2Ki 10:14 And he said, Take them alive. And they took them alive, and slew them at the pit of the shearing house, even two and forty men;
[2Ko 10:14 DK-KJV] neither left he any of them.
2Ki 10:15 And when he was departed thence, he lighted on Jehonadab
[2Ko 10:15 DK-KJV] the son of Rechab coming to meet him: and he saluted him, and said to

him, Is thine heart right, as my heart is with thy heart? And Jehonadab answered, It is. If it be, give me thine hand. And he gave him his hand; and he took him up to him into the chariot.

2Ki 10:16 And he said, Come with me, and see my zeal for the LORD. So they made him ride in his chariot.

2Ki 10:17 And when he came to Samaria, he slew all that remained unto Ahab in Samaria, till he had destroyed him, according to the saying of the LORD, which he spake to Elijah.

2Ki 10:18 And Jehu gathered all the people together, and said unto them, Ahab served Baal a little; but Jehu shall serve him much.

2Ki 10:19 Now therefore call unto me all the prophets of Baal, all his servants, and all his priests; let none be wanting: for I have a great sacrifice to do to Baal; whosoever shall be wanting, he shall not live. But Jehu did it in subtilty, to the intent that he might destroy the worshippers of Baal.

2Ki 10:20 And Jehu said, Proclaim a solemn assembly for Baal. And they proclaimed it.

2Ki 10:21 And Jehu sent through all Israel: and all the worshippers of Baal came, so that there was not a man left that came not. And they came into the house of Baal; and the house of Baal was full from one end to another.

2Ki 10:22 And he said unto him that was over the vestry, Bring forth vestments for all the worshippers of Baal. And he brought them forth vestments.

2Ki 10:23 And Jehu went, and Jehonadab the son of Rechab, into the house of Baal, and said unto the worshippers of Baal, Search, and look that there be here with you none of the servants of the LORD, but the worshippers of Baal only.

2Ki 10:24 And when they went in to offer sacrifices and burnt offerings, Jehu appointed fourscore men without, and said, If any of the men whom I have brought into your hands escape, he that letteth him go, his life shall be for the life of him.

2Ki 10:25 And it came to pass, as soon as he had made an end of offering the burnt offering, that Jehu said to the guard and to the captains, Go in, and slay them; let none come forth. And they smote them with the edge of the sword; and the guard and the captains cast them out, and went to the city of the house of Baal.

2Ki 10:26 And they brought forth the images out of the house of Baal, and burned them.

2Ki 10:27 And they brake down the image of Baal, and brake down the house of Baal, and made it a draught house unto this day.

2Ki 10:28 Thus Jehu destroyed Baal out of Israel.

2Ki 10:29 Howbeit from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin, Jehu departed not from after them, to wit, the golden calves that were in Beth-el, and that were in Dan.

[2Ko 10:16 DK-KJV]
[2Ko 10:17 DK-KJV]
[2Ko 10:18 DK-KJV]
[2Ko 10:19 DK-KJV]
[2Ko 10:20 DK-KJV]
[2Ko 10:21 DK-KJV]
[2Ko 10:22 DK-KJV]
[2Ko 10:23 DK-KJV]
[2Ko 10:24 DK-KJV]
[2Ko 10:25 DK-KJV]
[2Ko 10:26 DK-KJV]
[2Ko 10:27 DK-KJV]
[2Ko 10:28 DK-KJV]
[2Ko 10:29 DK-KJV]

[2Ko 10:30 DK-KJV] Og HERREN sagde til Jehu, Eftersom du har gjort vel i at udfører det som er rigtigt i mine øjne, og har gjort mod Ahabs hus efter alt det der var i mit hjerte, skal dine børn sidde på Israels trone i den 4're generation.

2Ki 10:30 And the LORD said unto Jehu, Because thou hast done well in executing that which is right in mine eyes, and hast done unto the house of Ahab according to all that was in mine heart, thy children of the fourth generation shall sit on the throne of Israel.

[2Ko 10:31 DK-KJV] Men Juhu tog sig ikke i akt for at vandre efter HERRENs lov Israels Gud med hele sit hjerte: for han forlod ikke Jeroboams synder, som fik Israel til at synde.

2Ki 10:31 But Jehu took no heed to walk in the law of the LORD God of Israel with all his heart: for he departed not from the sins of Jeroboam, which made Israel to sin.

2Ki 10:32 In those days the LORD began to cut Israel short: and Hazael smote them in all the coasts of Israel;

2Ki 10:33 From Jordan eastward, all the land of Gilead, the Gadites, and the Reubenites, and the Manassites, from Aroer, which is by the river Arnon, even Gilead and Bashan.

2Ki 10:34 Now the rest of the acts of Jehu, and all that he did, and all his might, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

2Ki 10:35 And Jehu slept with his fathers: and they buried him in Samaria. And Jehoahaz his son reigned in his stead.

[2Ko 10:32 DK-KJV]
[2Ko 10:33 DK-KJV]
[2Ko 10:34 DK-KJV]
[2Ko 10:35 DK-KJV]

[2Ko 10:36 DK-KJV]

2Ki 10:36 And the time that Jehu reigned over Israel in Samaria was twenty and eight years.

2 Kongebog Kapitel 11 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 11:1 DK-KJV]

2Ki 11:1 And when Athaliah the mother of Ahaziah saw that her son was dead, she arose and destroyed all the seed royal.

[2Ko 11:2 DK-KJV]

2Ki 11:2 But Jehosheba, the daughter of king Joram, sister of Ahaziah, took Joash the son of Ahaziah, and stole him from among the king's sons which were slain; and they hid him, even him and his nurse, in the bedchamber from Athaliah, so that he was not slain.

[2Ko 11:3 DK-KJV]

2Ki 11:3 And he was with her hid in the house of the LORD six years. And Athaliah did reign over the land.

[2Ko 11:4 DK-KJV]

2Ki 11:4 And the seventh year Jehoiada sent and fetched the rulers over hundreds, with the captains and the guard, and brought them to him into the house of the LORD, and made a covenant with them, and took an oath of them in the house of the LORD, and shewed them the king's son.

[2Ko 11:5 DK-KJV]

2Ki 11:5 And he commanded them, saying, This is the thing that ye shall do; A third part of you that enter in on the sabbath shall even be keepers of the watch of the king's house;

[2Ko 11:6 DK-KJV]

2Ki 11:6 And a third part shall be at the gate of Sur; and a third part at the gate behind the guard: so shall ye keep the watch of the house, that it be not broken down.

[2Ko 11:7 DK-KJV]

2Ki 11:7 And two parts of all you that go forth on the sabbath, even they shall keep the watch of the house of the LORD about the king.

[2Ko 11:8 DK-KJV] Og I skal omslutte kongen rundt om, alle mand med sit våben i hans hånd: og han der kommer indenfor gelederne, lad ham bli' dræbt: og vær I hos kongen som han går ud og som han kommer ind. "Se - 2Ko 11:8 - 2Ko 11:15 - 2Kr 23:14 - "

2Ki 11:8 And ye shall compass the king round about, every man with his weapons in his hand: and he that cometh within the ranges, let him be slain: and be ye with the king as he goeth out and as he cometh in.

[2Ko 11:9 DK-KJV] Og kaptajnerne over 100 gjorde i overensstemmelse med alt det præsten Jehoiada befalede: og de tog alle mand sine mænd som skulle komme ind på sabbaten, med dem som skulle gå ud på sabbaten, og kom til præsten Jehoiada.

2Ki 11:9 And the captains over the hundreds did according to all things that Jehoiada the priest commanded: and they took every man his men that were to come in on the sabbath, with them that should go out on the sabbath, and came to Jehoiada the priest.

[2Ko 11:10 DK-KJV]

2Ki 11:10 And to the captains over hundreds did the priest give king David's spears and shields, that were in the temple of the LORD.

[2Ko 11:11 DK-KJV]

2Ki 11:11 And the guard stood, every man with his weapons in his hand, round about the king, from the right corner of the temple to the left corner of the temple, along by the altar and the temple.

[2Ko 11:12 DK-KJV]

2Ki 11:12 And he brought forth the king's son, and put the crown upon him, and gave him the testimony; and they made him king, and anointed him; and they clapped their hands, and said, God save the king.

[2Ko 11:13 DK-KJV]

2Ki 11:13 And when Athaliah heard the noise of the guard and of the people, she came to the people into the temple of the LORD.

[2Ko 11:14 DK-KJV]

2Ki 11:14 And when she looked, behold, the king stood by a pillar, as the manner was, and the princes and the trumpeters by the king, and all the people of the land rejoiced, and blew with trumpets: and Athaliah rent her clothes, and cried, Treason, Treason.

[2Ko 11:15 DK-KJV] Men præsten Jehoiada befalede kaptajnerne for 100, hærens officere, og sagde til dem, Få

2Ki 11:15 But Jehoiada the priest commanded the captains of the hundreds, the officers of the host, and said unto them,

hende ud af gelederne: og dræb ham med sværdet som følger hende. For præsten havde sagt, Lad hende ikke bli' dræbt i HERRENs hus. "Se - 2Ko 11:8 - 2Ko 11:15 - 2Kr 23:14 - "

Have her forth without the ranges: and him that followeth her kill with the sword. For the priest had said, Let her not be slain in the house of the LORD.

[2Ko 11:16 DK-KJV]

2Ki 11:16 And they laid hands on her; and she went by the way by the which the horses came into the king's house: and there was she slain.

[2Ko 11:17 DK-KJV]

2Ki 11:17 And Jehoiada made a covenant between the LORD and the king and the people, that they should be the LORD'S people; between the king also and the people.

[2Ko 11:18 DK-KJV]

2Ki 11:18 And all the people of the land went into the house of Baal, and brake it down; his altars and his images brake they in pieces thoroughly, and slew Mattan the priest of Baal before the altars. And the priest appointed officers over the house of the LORD.

[2Ko 11:19 DK-KJV]

2Ki 11:19 And he took the rulers over hundreds, and the captains, and the guard, and all the people of the land; and they brought down the king from the house of the LORD, and came by the way of the gate of the guard to the king's house. And he sat on the throne of the kings.

[2Ko 11:20 DK-KJV]

2Ki 11:20 And all the people of the land rejoiced, and the city was in quiet: and they slew Athaliah with the sword beside the king's house.

[2Ko 11:21 DK-KJV]

2Ki 11:21 Seven years old was Jehoash when he began to reign.

2 Kongebog Kapitel 12 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 12:1 DK-KJV]

2Ki 12:1 In the seventh year of Jehu Jehoash began to reign; and forty years reigned he in Jerusalem. And his mother's name was Zibiah of Beer-sheba.

[2Ko 12:2 DK-KJV] Og Jehoash gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne alle sine dage hvori præsten Jehoiada instruerede ham.

2Ki 12:2 And Jehoash did that which was right in the sight of the LORD all his days wherein Jehoiada the priest instructed him.

[2Ko 12:3 DK-KJV]

2Ki 12:3 But the high places were not taken away: the people still sacrificed and burnt incense in the high places.

[2Ko 12:4 DK-KJV]

2Ki 12:4 And Jehoash said to the priests, All the money of the dedicated things that is brought into the house of the LORD, even the money of every one that passeth the account, the money that every man is set at, and all the money that cometh into any man's heart to bring into the house of the LORD,

[2Ko 12:5 DK-KJV]

2Ki 12:5 Let the priests take it to them, every man of his acquaintance: and let them repair the breaches of the house, wheresoever any breach shall be found.

[2Ko 12:6 DK-KJV]

2Ki 12:6 But it was so, that in the three and twentieth year of king Jehoash the priests had not repaired the breaches of the house.

[2Ko 12:7 DK-KJV]

2Ki 12:7 Then king Jehoash called for Jehoiada the priest, and the other priests, and said unto them, Why repair ye not the breaches of the house? now therefore receive no more money of your acquaintance, but deliver it for the breaches of the house.

[2Ko 12:8 DK-KJV]

2Ki 12:8 And the priests consented to receive no more money of the people, neither to repair the breaches of the house.

[2Ko 12:9 DK-KJV]

2Ki 12:9 But Jehoiada the priest took a chest, and bored a hole in the lid of it, and set it beside the altar, on the right side as one cometh into the house of the LORD: and the priests that kept the door put therein all the money that was brought into the house of the LORD.

[2Ko 12:10 DK-KJV]

2Ki 12:10 And it was so, when they saw that there was much money in the chest, that the king's scribe and the high priest came up, and they put up in bags, and told the money that was found in the house of the LORD.

[2Ko 12:11 DK-KJV]

2Ki 12:11 And they gave the money, being told, into the hands of them that did the work, that had the oversight of the house of the LORD: and they laid it out to the carpenters and builders, that wrought upon the house of the LORD,

[2Ko 12:12 DK-KJV]

2Ki 12:12 And to masons, and hewers of stone, and to buy timber and hewed stone to repair the breaches of the house of the LORD, and for all that was laid out for the house to repair it.

2Ki 12:13 Howbeit there were not made for the house of the LORD bowls of silver, snuffers, basons, trumpets, any vessels of gold, or vessels of silver, of the money that was
[2Ko 12:13 DK-KJV] brought into the house of the LORD:
2Ki 12:14 But they gave that to the workmen, and repaired therewith the house of the
[2Ko 12:14 DK-KJV] LORD.
2Ki 12:15 Moreover they reckoned not with the men, into whose hand they delivered the
[2Ko 12:15 DK-KJV] money to be bestowed on workmen: for they dealt faithfully.
2Ki 12:16 The trespass money and sin money was not brought into the house of the
[2Ko 12:16 DK-KJV] LORD: it was the priests'.
2Ki 12:17 Then Hazael king of Syria went up, and fought against Gath, and took it: and
[2Ko 12:17 DK-KJV] Hazael set his face to go up to Jerusalem.
2Ki 12:18 And Jehoash king of Judah took all the hallowed things that Jehoshaphat, and Jehoram, and Ahaziah, his fathers, kings of Judah, had dedicated, and his own hallowed things, and all the gold that was found in the treasures of the house of the LORD, and in
[2Ko 12:18 DK-KJV] the king's house, and sent it to Hazael king of Syria: and he went away from Jerusalem.
2Ki 12:19 And the rest of the acts of Joash, and all that he did, are they not written in the
[2Ko 12:19 DK-KJV] book of the chronicles of the kings of Judah?
2Ki 12:20 And his servants arose, and made a conspiracy, and slew Joash in the house of
[2Ko 12:20 DK-KJV] Millo, which goeth down to Silla.
2Ki 12:21 For Jozachar the son of Shimeath, and Jehozabad the son of Shomer, his servants, smote him, and he died; and they buried him with his fathers in the city of David:
[2Ko 12:21 DK-KJV] and Amaziah his son reigned in his stead.

2 Kongebog Kapitel 13 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ki 13:1 In the three and twentieth year of Joash the son of Ahaziah king of Judah Jehoahaz the son of Jehu began to reign
[2Ko 13:1 DK-KJV] over Israel in Samaria, and reigned seventeen years.
2Ki 13:2 And he did that which was evil in the sight of the LORD, and followed the sins of Jeroboam the son of Nebat, which
[2Ko 13:2 DK-KJV] made Israel to sin; he departed not therefrom.
2Ki 13:3 And the anger of the LORD was kindled against Israel, and he delivered them into the hand of Hazael king of Syria, and
[2Ko 13:3 DK-KJV] into the hand of Ben-hadad the son of Hazael, all their days.
2Ki 13:4 And Jehoahaz besought the LORD, and the LORD hearkened unto him: for he saw the oppression of Israel,
[2Ko 13:4 DK-KJV] because the king of Syria oppressed them.
2Ki 13:5 (And the LORD gave Israel a saviour, so that they went out from under the hand of the Syrians: and the children of Israel
[2Ko 13:5 DK-KJV] dwelt in their tents, as beforetime.
2Ki 13:6 Nevertheless they departed not from the sins of the house of Jeroboam, who made Israel sin, but walked therein:
[2Ko 13:6 DK-KJV] and there remained the grove also in Samaria.)
2Ki 13:7 Neither did he leave of the people to Jehoahaz but fifty horsemen, and ten chariots, and ten thousand footmen; for the king of Syria had destroyed them, and had made them like the
[2Ko 13:7 DK-KJV] dust by threshing.
2Ki 13:8 Now the rest of the acts of Jehoahaz, and all that he did, and his might, are they not written in the book of the
[2Ko 13:8 DK-KJV] chronicles of the kings of Israel?
2Ki 13:9 And Jehoahaz slept with his fathers; and they buried
[2Ko 13:9 DK-KJV] him in Samaria: and Joash his son reigned in his stead.
[2Ko 13:10 DK-KJV] I det 37'te år af Judahs konge Joash begyndte Jehoash sønnen af Jehoahaz at regere over Israel i Samaria, og regerede i 16 år.
2Ki 13:10 In the thirty and seventh year of Joash king of Judah began Jehoash the son of Jehoahaz to reign over Israel in Samaria, and reigned sixteen years.
[2Ko 13:11 DK-KJV] Og han gjorde det som var ondt i HERRENs øjne; han forlod ikke alle Jeroboams synder sønnen af Nebat, der fik Israel til at synde: men han vandrede i dem.
2Ki 13:11 And he did that which was evil in the sight of the LORD; he departed not from all the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin: but he walked therein.
[2Ko 13:12 DK-KJV] Og resten af Joashs gerninger, og alt hvad han gjorde, og hans styrke hvorved han kæmpede
2Ki 13:12 And the rest of the acts of Joash, and all that he did, and his might wherewith he fought against Amaziah king of

imod Judahs konge Amaziah, er de ikke skrevet i Israels kongers krønningebog?
Judah, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

[2Ko 13:13 DK-KJV] Og Joash sov hos hans fædre; og Jeroboam sad på hans trone: og Joash var begravet i Samaria hos Israels konger.
2Ki 13:13 And Joash slept with his fathers; and Jeroboam sat upon his throne: and Joash was buried in Samaria with the kings of Israel.

[2Ko 13:14 DK-KJV] Nu var Elisha blevet syg af hans sygdom hvoraf han døde. Og Israels konge Joash kom ned til ham, og græd over hans ansigt, og sagde, Kæreste min far, min far, Israels stridsvogn, og dens ryttere.
2Ki 13:14 Now Elisha was fallen sick of his sickness whereof he died. And Joash the king of Israel came down unto him, and wept over his face, and said, O my father, my father, the chariot of Israel, and the horsemen thereof.

[2Ko 13:15 DK-KJV] Og Elisha sagde til ham, Ta' bue og pile. Og han tog bue og pile til ham.
2Ki 13:15 And Elisha said unto him, Take bow and arrows. And he took unto him bow and arrows.

[2Ko 13:16 DK-KJV] Og han sagde til Israels konge, Læg din hånd på buen. Og han lagde hans hånd på den: og Elisha lagde hans hænder på kongens hænder.
2Ki 13:16 And he said to the king of Israel, Put thine hand upon the bow. And he put his hand upon it: and Elisha put his hands upon the king's hands.

[2Ko 13:17 DK-KJV] Og han sagde, Åben vinduet østpå. Og han åbnede det. Så sagde Elisha, Skyd. Og han skød. Og han sagde, HERRENs forløsnings-pil, og forløsnings-pilen fra Syrien: for du skal slå Syrerne i Aphek, indtil du har fortæret dem.
2Ki 13:17 And he said, Open the window eastward. And he opened it. Then Elisha said, Shoot. And he shot. And he said, The arrow of the LORD'S deliverance, and the arrow of deliverance from Syria: for thou shalt smite the Syrians in Aphek, till thou have consumed them.

[2Ko 13:18 DK-KJV] Og han sagde, Ta' pilene. Og han tog dem. Og han sagde til Israels konge, Slå på jorden. Og han slog 3 gange, og stoppede.
2Ki 13:18 And he said, Take the arrows. And he took them. And he said unto the king of Israel, Smite upon the ground. And he smote thrice, and stayed.

[2Ko 13:19 DK-KJV] Og Guds mand var vred på ham, og sagde, Du skulle ha' slået 5 eller 6 gange; da havde du slået Syrien indtil du havde fortæret det: mens du nu kun skal slå Syrien 3 gange.
2Ki 13:19 And the man of God was wroth with him, and said, Thou shouldest have smitten five or six times; then hadst thou smitten Syria till thou hadst consumed it: whereas now thou shalt smite Syria but thrice.

[2Ko 13:20 DK-KJV] Og Elisha døde, og de begravede ham. Og Moabiternes bander invaderede landet ved årsskiftet.
2Ki 13:20 And Elisha died, and they buried him. And the bands of the Moabites invaded the land at the coming in of the year.

[2Ko 13:21 DK-KJV]
2Ki 13:21 And it came to pass, as they were burying a man, that, behold, they spied a band of men; and they cast the man into the sepulchre of Elisha: and when the man was let down, and touched the bones of Elisha, he revived, and stood up on his feet.

[2Ko 13:22 DK-KJV]
2Ki 13:22 But Hazael king of Syria oppressed Israel all the days of Jehoahaz.

[2Ko 13:23 DK-KJV]
2Ki 13:23 And the LORD was gracious unto them, and had compassion on them, and had respect unto them, because of his covenant with Abraham, Isaac, and Jacob, and would not destroy them, neither cast he them from his presence as yet.

[2Ko 13:24 DK-KJV]
2Ki 13:24 So Hazael king of Syria died; and Ben-hadad his son reigned in his stead.

[2Ko 13:25 DK-KJV]
2Ki 13:25 And Jehoash the son of Jehoahaz took again out of the hand of Ben-hadad the son of Hazael the cities, which he had taken out of the hand of Jehoahaz his father by war. Three times did Joash beat him, and recovered the cities of Israel.

2 Kongebog Kapitel 14 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 14:1 DK-KJV]
2Ki 14:1 In the second year of Joash son of Jehoahaz king of Israel reigned Amaziah the son of Joash king of Judah.

[2Ko 14:2 DK-KJV]
2Ki 14:2 He was twenty and five years old when he began to reign, and reigned twenty and nine years in Jerusalem. And his mother's name was Jehoaddan of Jerusalem.

[2Ko 14:3 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, men ikke som David hans far: han gjorde efter alle tingene som Joash hans far gjorde.
2Ki 14:3 And he did that which was right in the sight of the LORD, yet not like David his father: he did according to all things as Joash his father did.

[2Ko 14:4 DK-KJV]
2Ki 14:4 Howbeit the high places were not taken away: as yet the people did sacrifice and burnt incense on the high places.

[2Ko 14:5 DK-KJV]
2Ki 14:5 And it came to pass, as soon as the kingdom

was confirmed in his hand, that he slew his servants which had slain the king his father.

[2Ko 14:6 DK-KJV] 2Ki 14:6 But the children of the murderers he slew not: according unto that which is written in the book of the law of Moses, wherein the LORD commanded, saying, The fathers shall not be put to death for the children, nor the children be put to death for the fathers; but every man shall be put to death for his own sin.

[2Ko 14:7 DK-KJV] 2Ki 14:7 He slew of Edom in the valley of salt ten thousand, and took Selah by war, and called the name of it Joktheel unto this day.

[2Ko 14:8 DK-KJV] 2Ki 14:8 Then Amaziah sent messengers to Jehoash, the son of Jehoahaz son of Jehu, king of Israel, saying, Come, let us look one another in the face.

[2Ko 14:9 DK-KJV] 2Ki 14:9 And Jehoash the king of Israel sent to Amaziah king of Judah, saying, The thistle that was in Lebanon sent to the cedar that was in Lebanon, saying, Give thy daughter to my son to wife: and there passed by a wild beast that was in Lebanon, and trode down the thistle.

[2Ko 14:10 DK-KJV] 2Ki 14:10 Thou hast indeed smitten Edom, and thine heart hath lifted thee up: glory of this, and tarry at home: for why shouldest thou meddle to thy hurt, that thou shouldest fall, even thou, and Judah with thee?

[2Ko 14:11 DK-KJV] 2Ki 14:11 But Amaziah would not hear. Therefore Jehoash king of Israel went up; and he and Amaziah king of Judah looked one another in the face at Beth-shemesh, which belongeth to Judah.

[2Ko 14:12 DK-KJV] 2Ki 14:12 And Judah was put to the worse before Israel; and they fled every man to their tents.

[2Ko 14:13 DK-KJV] 2Ki 14:13 And Jehoash king of Israel took Amaziah king of Judah, the son of Jehoash the son of Ahaziah, at Beth-shemesh, and came to Jerusalem, and brake down the wall of Jerusalem from the gate of Ephraim unto the corner gate, four hundred cubits.

[2Ko 14:14 DK-KJV] 2Ki 14:14 And he took all the gold and silver, and all the vessels that were found in the house of the LORD, and in the treasures of the king's house, and hostages, and returned to Samaria.

[2Ko 14:15 DK-KJV] 2Ki 14:15 Now the rest of the acts of Jehoash which he did, and his might, and how he fought with Amaziah king of Judah, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?

[2Ko 14:16 DK-KJV] 2Ki 14:16 And Jehoash slept with his fathers, and was buried in Samaria with the kings of Israel; and Jeroboam his son reigned in his stead.

[2Ko 14:17 DK-KJV] 2Ki 14:17 And Amaziah the son of Joash king of Judah lived after the death of Jehoash son of Jehoahaz king of Israel fifteen years.

[2Ko 14:18 DK-KJV] 2Ki 14:18 And the rest of the acts of Amaziah, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?

[2Ko 14:19 DK-KJV] 2Ki 14:19 Now they made a conspiracy against him in Jerusalem: and he fled to Lachish; but they sent after him to Lachish, and slew him there.

[2Ko 14:20 DK-KJV] 2Ki 14:20 And they brought him on horses: and he was buried at Jerusalem with his fathers in the city of David.

[2Ko 14:21 DK-KJV] 2Ki 14:21 And all the people of Judah took Azariah, which was sixteen years old, and made him king instead of his father Amaziah.

[2Ko 14:22 DK-KJV]

[2Ko 14:23 DK-KJV]

[2Ko 14:24 DK-KJV]

[2Ko 14:25 DK-KJV] Han genoprettede Israels kyst fra indgangen til Hamath til havet på sletten, i overensstemmelse med HERRENs ord Israels Gud, som han talte via hans tjener Jonahs hånd, sønnen af Amittai, profeten, som var fra Gath-hepher. ***"Navnebetydninger i dette vers - Israel = som sejre med Gud - Hamath = vrede, hede, en mur - Jonah = en due, han der undertrykker, ødelægger - Amittai = sand, frygtende - Gath-hepher = en der graver en vinpresse"***

[2Ko 14:26 DK-KJV]

[2Ko 14:27 DK-KJV]

[2Ko 14:28 DK-KJV]

[2Ko 14:29 DK-KJV]

2Ki 14:22 He built Elath, and restored it to Judah, after that the king slept with his fathers.
2Ki 14:23 In the fifteenth year of Amaziah the son of Joash king of Judah Jeroboam the son of Joash king of Israel began to reign in Samaria, and reigned forty and one years.
2Ki 14:24 And he did that which was evil in the sight of the LORD: he departed not from all the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.

2Ki 14:25 He restored the coast of Israel from the entering of Hamath unto the sea of the plain, according to the word of the LORD God of Israel, which he spake by the hand of his servant Jonah, the son of Amittai, the prophet, which was of Gath-hepher.
2Ki 14:26 For the LORD saw the affliction of Israel, that it was very bitter: for there was not any shut up, nor any left, nor any helper for Israel.
2Ki 14:27 And the LORD said not that he would blot out the name of Israel from under heaven: but he saved them by the hand of Jeroboam the son of Joash.
2Ki 14:28 Now the rest of the acts of Jeroboam, and all that he did, and his might, how he warred, and how he recovered Damascus, and Hamath, which belonged to Judah, for Israel, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?
2Ki 14:29 And Jeroboam slept with his fathers, even with the kings of Israel; and Zachariah his son reigned in his stead.

2 Kongebog Kapitel 15 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 15:1 DK-KJV]

[2Ko 15:2 DK-KJV]

[2Ko 15:3 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, efter alt det hans far Amaziah havde gjort.

[2Ko 15:4 DK-KJV]

[2Ko 15:5 DK-KJV]

[2Ko 15:6 DK-KJV]

[2Ko 15:7 DK-KJV]

[2Ko 15:8 DK-KJV]

[2Ko 15:9 DK-KJV]

[2Ko 15:10 DK-KJV]

2Ki 15:1 In the twenty and seventh year of Jeroboam king of Israel began Azariah son of Amaziah king of Judah to reign.
2Ki 15:2 Sixteen years old was he when he began to reign, and he reigned two and fifty years in Jerusalem. And his mother's name was Jecholiah of Jerusalem.
2Ki 15:3 And he did that which was right in the sight of the LORD, according to all that his father Amaziah had done;
2Ki 15:4 Save that the high places were not removed: the people sacrificed and burnt incense still on the high places.
2Ki 15:5 And the LORD smote the king, so that he was a leper unto the day of his death, and dwelt in a several house. And Jotham the king's son was over the house, judging the people of the land.
2Ki 15:6 And the rest of the acts of Azariah, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?
2Ki 15:7 So Azariah slept with his fathers; and they buried him with his fathers in the city of David: and Jotham his son reigned in his stead.
2Ki 15:8 In the thirty and eighth year of Azariah king of Judah did Zachariah the son of Jeroboam reign over Israel in Samaria six months.
2Ki 15:9 And he did that which was evil in the sight of the LORD, as his fathers had done: he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
2Ki 15:10 And Shallum the son of Jabesh conspired against him, and smote him before the people, and slew him, and reigned in his stead.

[2Ko 15:11 DK-KJV]

[2Ko 15:12 DK-KJV]

[2Ko 15:13 DK-KJV]

[2Ko 15:14 DK-KJV]

[2Ko 15:15 DK-KJV]

[2Ko 15:16 DK-KJV]

[2Ko 15:17 DK-KJV]

[2Ko 15:18 DK-KJV]

[2Ko 15:19 DK-KJV]

[2Ko 15:20 DK-KJV] Og Menahem inddrev penge af Israel, ja af alle de mægtige mænd med rigdom, af hver mand 50 sølvshekler, for at gi' dem til Assyriens konge. Sådant at Assyriens konge vendte om, og ikke blev tilbage der i landet.

[2Ko 15:21 DK-KJV]

[2Ko 15:22 DK-KJV]

[2Ko 15:23 DK-KJV]

[2Ko 15:24 DK-KJV]

[2Ko 15:25 DK-KJV]

[2Ko 15:26 DK-KJV]

[2Ko 15:27 DK-KJV]

[2Ko 15:28 DK-KJV]

[2Ko 15:29 DK-KJV]

[2Ko 15:30 DK-KJV]

2Ki 15:11 And the rest of the acts of Zachariah, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.
2Ki 15:12 This was the word of the LORD which he spake unto Jehu, saying, Thy sons shall sit on the throne of Israel unto the fourth generation. And so it came to pass.
2Ki 15:13 Shallum the son of Jabesh began to reign in the nine and thirtieth year of Uzziah king of Judah; and he reigned a full month in Samaria.
2Ki 15:14 For Menahem the son of Gadi went up from Tirzah, and came to Samaria, and smote Shallum the son of Jabesh in Samaria, and slew him, and reigned in his stead.
2Ki 15:15 And the rest of the acts of Shallum, and his conspiracy which he made, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.
2Ki 15:16 Then Menahem smote Tiphsah, and all that were therein, and the coasts thereof from Tirzah: because they opened not to him, therefore he smote it; and all the women therein that were with child he ripped up.
2Ki 15:17 In the nine and thirtieth year of Azariah king of Judah began Menahem the son of Gadi to reign over Israel, and reigned ten years in Samaria.
2Ki 15:18 And he did that which was evil in the sight of the LORD: he departed not all his days from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
2Ki 15:19 And Pul the king of Assyria came against the land: and Menahem gave Pul a thousand talents of silver, that his hand might be with him to confirm the kingdom in his hand.

2Ki 15:20 And Menahem exacted the money of Israel, even of all the mighty men of wealth, of each man fifty shekels of silver, to give to the king of Assyria. So the king of Assyria turned back, and stayed not there in the land.
2Ki 15:21 And the rest of the acts of Menahem, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?
2Ki 15:22 And Menahem slept with his fathers; and Pekahiah his son reigned in his stead.
2Ki 15:23 In the fiftieth year of Azariah king of Judah Pekahiah the son of Menahem began to reign over Israel in Samaria, and reigned two years.
2Ki 15:24 And he did that which was evil in the sight of the LORD: he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
2Ki 15:25 But Pekah the son of Remaliah, a captain of his, conspired against him, and smote him in Samaria, in the palace of the king's house, with Argob and Arieh, and with him fifty men of the Gileadites: and he killed him, and reigned in his room.
2Ki 15:26 And the rest of the acts of Pekahiah, and all that he did, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.
2Ki 15:27 In the two and fiftieth year of Azariah king of Judah Pekah the son of Remaliah began to reign over Israel in Samaria, and reigned twenty years.
2Ki 15:28 And he did that which was evil in the sight of the LORD: he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
2Ki 15:29 In the days of Pekah king of Israel came Tiglath-pileser king of Assyria, and took Ijon, and Abel-beth-maachah, and Janoah, and Kedesh, and Hazor, and Gilead, and Galilee, all the land of Naphtali, and carried them captive to Assyria.
2Ki 15:30 And Hoshea the son of Elah made a conspiracy

against Pekah the son of Remaliah, and smote him, and slew him, and reigned in his stead, in the twentieth year of Jotham the son of Uzziah.

[2Ko 15:31 DK-KJV]

2Ki 15:31 And the rest of the acts of Pekah, and all that he did, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.

[2Ko 15:32 DK-KJV]

2Ki 15:32 In the second year of Pekah the son of Remaliah king of Israel began Jotham the son of Uzziah king of Judah to reign.

[2Ko 15:33 DK-KJV]

2Ki 15:33 Five and twenty years old was he when he began to reign, and he reigned sixteen years in Jerusalem. And his mother's name was Jerusha, the daughter of Zadok.

[2Ko 15:34 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne: efter alt det hans far Uzziah havde gjort.

2Ki 15:34 And he did that which was right in the sight of the LORD: he did according to all that his father Uzziah had done.

[2Ko 15:35 DK-KJV]

2Ki 15:35 Howbeit the high places were not removed: the people sacrificed and burned incense still in the high places. He built the higher gate of the house of the LORD.

[2Ko 15:36 DK-KJV]

2Ki 15:36 Now the rest of the acts of Jotham, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?

[2Ko 15:37 DK-KJV]

2Ki 15:37 In those days the LORD began to send against Judah Rezin the king of Syria, and Pekah the son of Remaliah.

[2Ko 15:38 DK-KJV]

2Ki 15:38 And Jotham slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David his father: and Ahaz his son reigned in his stead.

2 Kongebog Kapitel 16 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 16:1 DK-KJV] I Pekahs 17'ne år sønnen af Remaliah begyndte Judahs konge Ahaz sønnen af Jotham at regere.

2Ki 16:1 In the seventeenth year of Pekah the son of Remaliah Ahaz the son of Jotham king of Judah began to reign.

[2Ko 16:2 DK-KJV] 20 år var Ahaz da han begyndte at regere, og i Jerusalem regerede han i 16 år, og gjorde ikke det som var rigtigt i HERRENs hans Guds øjne, som David hans far.

2Ki 16:2 Twenty years old was Ahaz when he began to reign, and reigned sixteen years in Jerusalem, and did not that which was right in the sight of the LORD his God, like David his father.

[2Ko 16:3 DK-KJV] Men han vandrede på vejen til Israels konger, ja, og fik sin søn til at passere gennem ilden, efter hedningernes hæsligheder, de som HERREN smed ud foran Israels børn.

2Ki 16:3 But he walked in the way of the kings of Israel, yea, and made his son to pass through the fire, according to the abominations of the heathen, whom the LORD cast out from before the children of Israel.

[2Ko 16:4 DK-KJV]

2Ki 16:4 And he sacrificed and burnt incense in the high places, and on the hills, and under every green tree.

[2Ko 16:5 DK-KJV]

2Ki 16:5 Then Rezin king of Syria and Pekah son of Remaliah king of Israel came up to Jerusalem to war: and they besieged Ahaz, but could not overcome him.

[2Ko 16:6 DK-KJV]

2Ki 16:6 At that time Rezin king of Syria recovered Elath to Syria, and drave the Jews from Elath: and the Syrians came to Elath, and dwelt there unto this day.

[2Ko 16:7 DK-KJV]

2Ki 16:7 So Ahaz sent messengers to Tiglath-pileser king of Assyria, saying, I am thy servant and thy son: come up, and save me out of the hand of the king of Syria, and out of the hand of the king of Israel, which rise up against me.

[2Ko 16:8 DK-KJV]

2Ki 16:8 And Ahaz took the silver and gold that was found in the house of the LORD, and in the treasures of the king's house, and sent it for a present to the king of Assyria.

[2Ko 16:9 DK-KJV]

2Ki 16:9 And the king of Assyria hearkened unto him: for the king of Assyria went up against Damascus, and took it, and carried the people of it captive to Kir, and slew Rezin.

[2Ko 16:10 DK-KJV] Og kong Ahaz gik til Damaskus for at møde Assyriens konge Tiglath-pileser, og så et alter der var i Damaskus: og kong Ahaz sendte

2Ki 16:10 And king Ahaz went to Damascus to meet Tiglath-pileser king of Assyria, and saw an altar that was at Damascus: and king Ahaz sent to Urijah the priest the fashion of the altar, and the pattern of it, according to all the workmanship thereof.

udformningen på alteret til præsten Urijah, og skabelonen på det, ifølge hele des forarbejdningen.

[2Ko 16:11 DK-KJV] Og præsten Urijah byggede et alter ifølge alt det kong Ahaz sendte fra Damaskus: sådant lavede præsten Urijah det inden kong Ahaz kom fra Damaskus.

2Ki 16:11 And Urijah the priest built an altar according to all that king Ahaz had sent from Damascus: so Urijah the priest made it against king Ahaz came from Damascus.

[2Ko 16:12 DK-KJV]

2Ki 16:12 And when the king was come from Damascus, the king saw the altar: and the king approached to the altar, and offered thereon.

[2Ko 16:13 DK-KJV]

2Ki 16:13 And he burnt his burnt offering and his meat offering, and poured his drink offering, and sprinkled the blood of his peace offerings, upon the altar.

[2Ko 16:14 DK-KJV]

2Ki 16:14 And he brought also the brasen altar, which was before the LORD, from the forefront of the house, from between the altar and the house of the LORD, and put it on the north side of the altar.

[2Ko 16:15 DK-KJV]

2Ki 16:15 And king Ahaz commanded Urijah the priest, saying, Upon the great altar burn the morning burnt offering, and the evening meat offering, and the king's burnt sacrifice, and his meat offering, with the burnt offering of all the people of the land, and their meat offering, and their drink offerings; and sprinkle upon it all the blood of the burnt offering, and all the blood of the sacrifice: and the brasen altar shall be for me to inquire by.

[2Ko 16:16 DK-KJV] Således gjorde præsten Urijah, ifølge alt det kong Ahaz befalede.

2Ki 16:16 Thus did Urijah the priest, according to all that king Ahaz commanded.

[2Ko 16:17 DK-KJV]

2Ki 16:17 And king Ahaz cut off the borders of the bases, and removed the laver from off them; and took down the sea from off the brasen oxen that were under it, and put it upon a pavement of stones.

[2Ko 16:18 DK-KJV]

2Ki 16:18 And the covert for the sabbath that they had built in the house, and the king's entry without, turned he from the house of the LORD for the king of Assyria.

[2Ko 16:19 DK-KJV]

2Ki 16:19 Now the rest of the acts of Ahaz which he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?

[2Ko 16:20 DK-KJV]

2Ki 16:20 And Ahaz slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David: and Hezekiah his son reigned in his stead.

2 Kongebog Kapitel 17 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 17:1 DK-KJV]

2Ki 17:1 In the twelfth year of Ahaz king of Judah began Hoshea the son of Elah to reign in Samaria over Israel nine years.

[2Ko 17:2 DK-KJV]

2Ki 17:2 And he did that which was evil in the sight of the LORD, but not as the kings of Israel that were before him.

[2Ko 17:3 DK-KJV]

2Ki 17:3 Against him came up Shalmaneser king of Assyria; and Hoshea became his servant, and gave him presents.

[2Ko 17:4 DK-KJV]

2Ki 17:4 And the king of Assyria found conspiracy in Hoshea: for he had sent messengers to So king of Egypt, and brought no present to the king of Assyria, as he had done year by year: therefore the king of Assyria shut him up, and bound him in prison.

[2Ko 17:5 DK-KJV]

2Ki 17:5 Then the king of Assyria came up throughout all the land, and went up to Samaria, and besieged it three years.

[2Ko 17:6 DK-KJV]

2Ki 17:6 In the ninth year of Hoshea the king of Assyria took Samaria, and carried Israel away into Assyria, and placed them in Halah and in Habor by the river of Gozan, and in the cities of the Medes.

[2Ko 17:7 DK-KJV]

2Ki 17:7 For so it was, that the children of Israel had sinned against the LORD their God, which had brought them up out of the land of Egypt, from under the hand of Pharaoh king of Egypt, and had feared other gods,

[2Ko 17:8 DK-KJV]

2Ki 17:8 And walked in the statutes of the heathen, whom the LORD cast out from before the children of Israel, and of the kings of Israel, which they had made.

2Ki 17:9 And the children of Israel did secretly those things that were not right against the LORD their God, and they built them high places in all their cities, from the tower of the watchmen to the fenced city.

[2Ko 17:9 DK-KJV]

2Ki 17:10 And they set them up images and groves in every high hill, and under every green tree:

[2Ko 17:10 DK-KJV]

2Ki 17:11 And there they burnt incense in all the high places, as did the heathen whom the LORD carried away before them; and wrought wicked things to provoke the LORD to anger:

[2Ko 17:11 DK-KJV]

2Ki 17:12 For they served idols, whereof the LORD had said unto them, Ye shall not do this thing.

[2Ko 17:12 DK-KJV]

[2Ko 17:13 DK-KJV] Men Herren vidnede imod Israel, og imod Judah, via alle profeterne, og via alle seerne, og siger, Vend I om fra jeres onde veje, og hold mine befalinger og mine vedtægter, i overensstemmelse med hele loven som jeg befalede jeres fædre, og som jeg sendte til jer via mine tjenere profeterne.

2Ki 17:13 Yet the LORD testified against Israel, and against Judah, by all the prophets, and by all the seers, saying, Turn ye from your evil ways, and keep my commandments and my statutes, according to all the law which I commanded your fathers, and which I sent to you by my servants the prophets.

2Ki 17:14 Notwithstanding they would not hear, but hardened their necks, like to the neck of their fathers, that did not believe in the LORD their God.

[2Ko 17:14 DK-KJV]

2Ki 17:15 And they rejected his statutes, and his covenant that he made with their fathers, and his testimonies which he testified against them; and they followed vanity, and became vain, and went after the heathen that were round about them, concerning whom the LORD had charged them, that they should not do like them.

[2Ko 17:15 DK-KJV]

2Ki 17:16 And they left all the commandments of the LORD their God, and made them molten images, even two calves, and made a grove, and worshipped all the host of heaven, and served Baal.

[2Ko 17:16 DK-KJV]

2Ki 17:17 And they caused their sons and their daughters to pass through the fire, and used divination and enchantments, and sold themselves to do evil in the sight of the LORD, to provoke him to anger.

[2Ko 17:17 DK-KJV]

2Ki 17:18 Therefore the LORD was very angry with Israel, and removed them out of his sight: there was none left but the tribe of Judah only.

[2Ko 17:18 DK-KJV]

2Ki 17:19 Also Judah kept not the commandments of the LORD their God, but walked in the statutes of Israel which they made.

[2Ko 17:19 DK-KJV]

2Ki 17:20 And the LORD rejected all the seed of Israel, and afflicted them, and delivered them into the hand of spoilers, until he had cast them out of his sight.

[2Ko 17:20 DK-KJV]

2Ki 17:21 For he rent Israel from the house of David; and they made Jeroboam the son of Nebat king: and Jeroboam drave Israel from following the LORD, and made them sin a great sin.

[2Ko 17:21 DK-KJV]

2Ki 17:22 For the children of Israel walked in all the sins of Jeroboam which he did; they departed not from them;

[2Ko 17:22 DK-KJV]

2Ki 17:23 Until the LORD removed Israel out of his sight, as he had said by all his servants the prophets. So was Israel carried away out of their own land to Assyria unto this day.

[2Ko 17:23 DK-KJV]

2Ki 17:24 And the king of Assyria brought men from Babylon, and from Cuthah, and from Ava, and from Hamath, and from Sepharvaim, and placed them in the cities of Samaria instead of the children of Israel: and they possessed Samaria, and dwelt in the cities thereof.

[2Ko 17:24 DK-KJV]

2Ki 17:25 And so it was at the beginning of their dwelling there, that they feared not the LORD: therefore the LORD sent lions among them, which slew some of them.

[2Ko 17:25 DK-KJV]

2Ki 17:26 Wherefore they spake to the king of Assyria, saying, The nations which thou hast removed, and placed in the cities of Samaria, know not the manner of the God of the land: therefore he hath sent lions among them, and, behold, they

[2Ko 17:26 DK-KJV]

slay them, because they know not the manner of the God of the land.

[2Ko 17:27 DK-KJV]
2Ki 17:27 Then the king of Assyria commanded, saying, Carry thither one of the priests whom ye brought from thence; and let them go and dwell there, and let him teach them the manner of the God of the land.

[2Ko 17:28 DK-KJV]
2Ki 17:28 Then one of the priests whom they had carried away from Samaria came and dwelt in Beth-el, and taught them how they should fear the LORD.

[2Ko 17:29 DK-KJV]
2Ki 17:29 Howbeit every nation made gods of their own, and put them in the houses of the high places which the Samaritans had made, every nation in their cities wherein they dwelt.

[2Ko 17:30 DK-KJV]
2Ki 17:30 And the men of Babylon made Succoth-benoth, and the men of Cuth made Nergal, and the men of Hamath made Ashima,

[2Ko 17:31 DK-KJV]
2Ki 17:31 And the Avites made Nibhaz and Tartak, and the Sepharvites burnt their children in fire to Adrammelech and Anammelech, the gods of Sepharvaim.

[2Ko 17:32 DK-KJV]
2Ki 17:32 So they feared the LORD, and made unto themselves of the lowest of them priests of the high places, which sacrificed for them in the houses of the high places.

[2Ko 17:33 DK-KJV]
2Ki 17:33 They feared the LORD, and served their own gods, after the manner of the nations whom they carried away from thence.

[2Ko 17:34 DK-KJV]
2Ki 17:34 Unto this day they do after the former manners: they fear not the LORD, neither do they after their statutes, or after their ordinances, or after the law and commandment which the LORD commanded the children of Jacob, whom he named Israel;

[2Ko 17:35 DK-KJV]
2Ki 17:35 With whom the LORD had made a covenant, and charged them, saying, Ye shall not fear other gods, nor bow yourselves to them, nor serve them, nor sacrifice to them:

[2Ko 17:36 DK-KJV]
2Ki 17:36 But the LORD, who brought you up out of the land of Egypt with great power and a stretched out arm, him shall ye fear, and him shall ye worship, and to him shall ye do sacrifice.

[2Ko 17:37 DK-KJV]
2Ki 17:37 And the statutes, and the ordinances, and the law, and the commandment, which he wrote for you, ye shall observe to do for evermore; and ye shall not fear other gods.

[2Ko 17:38 DK-KJV]
2Ki 17:38 And the covenant that I have made with you ye shall not forget; neither shall ye fear other gods.

[2Ko 17:39 DK-KJV]
2Ki 17:39 But the LORD your God ye shall fear; and he shall deliver you out of the hand of all your enemies.

[2Ko 17:40 DK-KJV]
2Ki 17:40 Howbeit they did not hearken, but they did after their former manner.

[2Ko 17:41 DK-KJV]
2Ki 17:41 So these nations feared the LORD, and served their graven images, both their children, and their children's children: as did their fathers, so do they unto this day.

2 Kongebog Kapitel 18 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 18:1 DK-KJV]
2Ki 18:1 Now it came to pass in the third year of Hoshea son of Elah king of Israel, that Hezekiah the son of Ahaz king of Judah began to reign.

[2Ko 18:2 DK-KJV]
2Ki 18:2 Twenty and five years old was he when he began to reign; and he reigned twenty and nine years in Jerusalem. His mother's name also was Abi, the daughter of Zachariah.

[2Ko 18:3 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, efter alt det David hans far gjorde.
2Ki 18:3 And he did that which was right in the sight of the LORD, according to all that David his father did.

[2Ko 18:4 DK-KJV]
2Ki 18:4 He removed the high places, and brake the images, and cut down the groves, and brake in pieces the brasen

	serpent that Moses had made: for unto those days the children of Israel did burn incense to it: and he called it Nehushtan.
	2Ki 18:5 He trusted in the LORD God of Israel; so that after him was none like him among all the kings of Judah, nor any
[2Ko 18:5 DK-KJV] Han stolede på HERREN Israels Gud;	that were before him.
	2Ki 18:6 For he clave to the LORD, and departed not from following him, but kept his commandments, which the LORD
[2Ko 18:6 DK-KJV]	commanded Moses.
	2Ki 18:7 And the LORD was with him; and he prospered whithersoever he went forth: and he rebelled against the king
[2Ko 18:7 DK-KJV]	of Assyria, and served him not.
	2Ki 18:8 He smote the Philistines, even unto Gaza, and the
[2Ko 18:8 DK-KJV] Han slog Filisterne, lige til Gaza, og dens grænser, fra vægtertårnet til den befæstede by.	borders thereof, from the tower of the watchmen to the fenced city.
	2Ki 18:9 And it came to pass in the fourth year of king Hezekiah, which was the seventh year of Hoshea son of Elah king of Israel, that Shalmaneser king of Assyria came up
[2Ko 18:9 DK-KJV]	against Samaria, and besieged it.
	2Ki 18:10 And at the end of three years they took it: even in the sixth year of Hezekiah, that is the ninth year of Hoshea
[2Ko 18:10 DK-KJV]	king of Israel, Samaria was taken.
	2Ki 18:11 And the king of Assyria did carry away Israel unto Assyria, and put them in Halah and in Habor by the river of
[2Ko 18:11 DK-KJV]	Gozan, and in the cities of the Medes:
	2Ki 18:12 Because they obeyed not the voice of the LORD their God, but transgressed his covenant, and all that Moses the servant of the LORD commanded, and would not hear
[2Ko 18:12 DK-KJV]	them, nor do them.
	2Ki 18:13 Now in the fourteenth year of king Hezekiah did Sennacherib king of Assyria come up against all the fenced
[2Ko 18:13 DK-KJV]	cities of Judah, and took them.
	2Ki 18:14 And Hezekiah king of Judah sent to the king of Assyria to Lachish, saying, I have offended; return from me: that which thou puttest on me will I bear. And the king of Assyria appointed unto Hezekiah king of Judah three hundred
[2Ko 18:14 DK-KJV]	talents of silver and thirty talents of gold.
	2Ki 18:15 And Hezekiah gave him all the silver that was found in the house of the LORD, and in the treasures of the king's
[2Ko 18:15 DK-KJV]	house.
	2Ki 18:16 At that time did Hezekiah cut off the gold from the doors of the temple of the LORD, and from the pillars which Hezekiah king of Judah had overlaid, and gave it to the king of
[2Ko 18:16 DK-KJV]	Assyria.
[2Ko 18:17 DK-KJV] Og Assyriens konge sendte Tartan og Rab-saris og Rab-shakeh fra Lachish til kong Hezekiah med en stor hær imod Jerusalem. Og de gik op og kom til Jerusalem. Og da de var kommet op, kom de og stod ved røret fra det øverste bassin, som er på landevejen til tekstilrenserens mark.	2Ki 18:17 And the king of Assyria sent Tartan and Rabsaris and Rab-shakeh from Lachish to king Hezekiah with a great host against Jerusalem. And they went up and came to Jerusalem. And when they were come up, they came and stood by the conduit of the upper pool, which is in the highway of the fuller's field.
	2Ki 18:18 And when they had called to the king, there came out to them Eliakim the son of Hilkiah, which was over the household, and Shebna the scribe, and Joah the son of Asaph
[2Ko 18:18 DK-KJV]	the recorder.
	2Ki 18:19 And Rab-shakeh said unto them, Speak ye now to Hezekiah, Thus saith the great king, the king of Assyria, What
[2Ko 18:19 DK-KJV]	confidence is this wherein thou trustest?
	2Ki 18:20 Thou sayest, (but they are but vain words,) I have counsel and strength for the war. Now on whom dost thou
[2Ko 18:20 DK-KJV]	trust, that thou rebellest against me?
[2Ko 18:21 DK-KJV] Nu, læg mærke til, du stoler på staven af dette rør som er skadet, ja på Egypten, hvis en mand læner sig op af det, vil det gå ind i hans hånd, og gennembore den: sådant er Egyptens konge Farao overfor	2Ki 18:21 Now, behold, thou trustest upon the staff of this bruised reed, even upon Egypt, on which if a man lean, it will go into his hand, and pierce it: so is Pharaoh king of Egypt unto all that trust on him.

alle der stoler på ham.

[2Ko 18:22 DK-KJV]

[2Ko 18:23 DK-KJV]

[2Ko 18:24 DK-KJV]

[2Ko 18:25 DK-KJV]

[2Ko 18:26 DK-KJV]

[2Ko 18:27 DK-KJV]

[2Ko 18:28 DK-KJV]

[2Ko 18:29 DK-KJV]

[2Ko 18:30 DK-KJV]

[2Ko 18:31 DK-KJV]

[2Ko 18:32 DK-KJV]

[2Ko 18:33 DK-KJV]

[2Ko 18:34 DK-KJV]

[2Ko 18:35 DK-KJV]

[2Ko 18:36 DK-KJV]

[2Ko 18:37 DK-KJV]

2Ki 18:22 But if ye say unto me, We trust in the LORD our God: is not that he, whose high places and whose altars Hezekiah hath taken away, and hath said to Judah and Jerusalem, Ye shall worship before this altar in Jerusalem?
2Ki 18:23 Now therefore, I pray thee, give pledges to my lord the king of Assyria, and I will deliver thee two thousand horses, if thou be able on thy part to set riders upon them.
2Ki 18:24 How then wilt thou turn away the face of one captain of the least of my master's servants, and put thy trust on Egypt for chariots and for horsemen?
2Ki 18:25 Am I now come up without the LORD against this place to destroy it? The LORD said to me, Go up against this land, and destroy it.
2Ki 18:26 Then said Eliakim the son of Hilkiah, and Shebna, and Joah, unto Rab-shakeh, Speak, I pray thee, to thy servants in the Syrian language; for we understand it: and talk not with us in the Jews' language in the ears of the people that are on the wall.
2Ki 18:27 But Rab-shakeh said unto them, Hath my master sent me to thy master, and to thee, to speak these words? hath he not sent me to the men which sit on the wall, that they may eat their own dung, and drink their own piss with you?
2Ki 18:28 Then Rab-shakeh stood and cried with a loud voice in the Jews' language, and spake, saying, Hear the word of the great king, the king of Assyria:
2Ki 18:29 Thus saith the king, Let not Hezekiah deceive you: for he shall not be able to deliver you out of his hand:
2Ki 18:30 Neither let Hezekiah make you trust in the LORD, saying, The LORD will surely deliver us, and this city shall not be delivered into the hand of the king of Assyria.
2Ki 18:31 Hearken not to Hezekiah: for thus saith the king of Assyria, Make an agreement with me by a present, and come out to me, and then eat ye every man of his own vine, and every one of his fig tree, and drink ye every one the waters of his cistern:
2Ki 18:32 Until I come and take you away to a land like your own land, a land of corn and wine, a land of bread and vineyards, a land of oil olive and of honey, that ye may live, and not die: and hearken not unto Hezekiah, when he persuadeth you, saying, The LORD will deliver us.
2Ki 18:33 Hath any of the gods of the nations delivered at all his land out of the hand of the king of Assyria?
2Ki 18:34 Where are the gods of Hamath, and of Arpad? where are the gods of Sepharvaim, Hena, and Ivah? have they delivered Samaria out of mine hand?
2Ki 18:35 Who are they among all the gods of the countries, that have delivered their country out of mine hand, that the LORD should deliver Jerusalem out of mine hand?
2Ki 18:36 But the people held their peace, and answered him not a word: for the king's commandment was, saying, Answer him not.
2Ki 18:37 Then came Eliakim the son of Hilkiah, which was over the household, and Shebna the scribe, and Joah the son of Asaph the recorder, to Hezekiah with their clothes rent, and told him the words of Rab-shakeh.

2 Kongebog Kapitel 19 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 19:1 DK-KJV] Og det skete, da kong Hezekiah hørte det, at han iturev sit tøj, og dækkede sig med

2Ki 19:1 And it came to pass, when king Hezekiah heard it, that he rent his clothes, and covered himself with sackcloth, and went into

sækkelærred, og gik ind i HERRENs hus. ***"Samme fortælling 2ko 19 og Esa 37"***	the house of the LORD.
[2Ko 19:2 DK-KJV] Og han sendte Eliakim, som var over husholdet, og den skriftkloge Shebna, og de ældste af præsterne, dækket med sækkelærred, til profeten Esaja sønnen af Amoz.	2Ki 19:2 And he sent Eliakim, which was over the household, and Shebna the scribe, and the elders of the priests, covered with sackcloth, to Isaiah the prophet the son of Amoz.
[2Ko 19:3 DK-KJV] Og de sagde til ham, Dette siger Hezekiah, Denne dag er en dag med trængsel, og med irettesættelse, og gudbespottelse: for børnene er kommet til fødslen, og der er ikke styrke til at frembringe.	2Ki 19:3 And they said unto him, Thus saith Hezekiah, This day is a day of trouble, and of rebuke, and blasphemy: for the children are come to the birth, and there is not strength to bring forth.
[2Ko 19:4 DK-KJV] Det kan være HERREN din Gud vil høre alle Reb-skakehs ord, som hans mester Assyriens konge har sendt for at irettesætte den levende Gud; og vil bebrejde ordene som HERREN din Gud har hørt: opløft du derfor din bøn for resten der er tilbage.	2Ki 19:4 It may be the LORD thy God will hear all the words of Rab-shakeh, whom the king of Assyria his master hath sent to reproach the living God; and will reprove the words which the LORD thy God hath heard: wherefore lift up thy prayer for the remnant that are left.
[2Ko 19:5 DK-KJV] Sådant kom kong Hezekiahs tjener til Esaja.	2Ki 19:5 So the servants of king Hezekiah came to Isaiah.
[2Ko 19:6 DK-KJV] Og Esaja sagde til dem, Dette skal I sige til jeres mester, Dette siger HERREN, Vær ikke bange for ordene som du har hørt, med hvilke Assyriens konges tjener har spottet mig med.	2Ki 19:6 And Isaiah said unto them, Thus shall ye say to your master, Thus saith the LORD, Be not afraid of the words which thou hast heard, with which the servants of the king of Assyria have blasphemed me.
[2Ko 19:7 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil sende et vindstød over ham, og han skal høre et rygte, og skal vende tilbage til sit eget land; og jeg vil få ham til at falde via sværdet i sit eget land.	2Ki 19:7 Behold, I will send a blast upon him, and he shall hear a rumour, and shall return to his own land; and I will cause him to fall by the sword in his own land.
[2Ko 19:8 DK-KJV] Sådant vendte Reb-shakeh tilbage, og fandt Assyriens konge i krig mod Libnah: for han havde hørt at han var rejst fra Lachish.	2Ki 19:8 So Rab-shakeh returned, and found the king of Assyria warring against Libnah: for he had heard that he was departed from Lachish.
[2Ko 19:9 DK-KJV]	2Ki 19:9 And when he heard say of Tirhakah king of Ethiopia, Behold, he is come out to fight against thee: he sent messengers again unto Hezekiah, saying,
[2Ko 19:10 DK-KJV]	2Ki 19:10 Thus shall ye speak to Hezekiah king of Judah, saying, Let not thy God in whom thou trustest deceive thee, saying, Jerusalem shall not be delivered into the hand of the king of Assyria.
[2Ko 19:11 DK-KJV]	2Ki 19:11 Behold, thou hast heard what the kings of Assyria have done to all lands, by destroying them utterly: and shalt thou be delivered?
[2Ko 19:12 DK-KJV]	2Ki 19:12 Have the gods of the nations delivered them which my fathers have destroyed; as Gozan, and Haran, and Rezeph, and the children of Eden which were in Thelasar?
[2Ko 19:13 DK-KJV]	2Ki 19:13 Where is the king of Hamath, and the king of Arpad, and the king of the city of Sepharvaim, of Hena, and Ivah?
[2Ko 19:14 DK-KJV]	2Ki 19:14 And Hezekiah received the letter of the hand of the messengers, and read it: and Hezekiah went up into the house of the LORD, and spread it before the LORD.
[2Ko 19:15 DK-KJV]	2Ki 19:15 And Hezekiah prayed before the LORD, and said, O LORD God of Israel, which dwellest between the cherubims, thou art the God, even thou alone, of all the kingdoms of the earth; thou hast made heaven and earth.
[2Ko 19:16 DK-KJV]	2Ki 19:16 LORD, bow down thine ear, and hear: open, LORD, thine eyes, and see: and hear the words of Sennacherib, which hath sent him to reproach the living God.
[2Ko 19:17 DK-KJV]	2Ki 19:17 Of a truth, LORD, the kings of Assyria have destroyed the nations and their lands,
[2Ko 19:18 DK-KJV] udformet af menneskets hænder	2Ki 19:18 And have cast their gods into the fire: for they were no gods, but the work of men's hands, wood and stone: therefore they have destroyed them.
[2Ko 19:19 DK-KJV]	2Ki 19:19 Now therefore, O LORD our God, I beseech thee, save thou us out of his hand, that all the kingdoms of the earth may know that thou art the LORD God, even thou only.
[2Ko 19:20 DK-KJV] , Dette siger HERREN Israels Gud,	2Ki 19:20 Then Isaiah the son of Amoz sent to Hezekiah, saying, Thus saith the LORD God of Israel, That which thou hast prayed to

me against Sennacherib king of Assyria I have heard.

[2Ko 19:21 DK-KJV]
2Ki 19:21 This is the word that the LORD hath spoken concerning him; The virgin the daughter of Zion hath despised thee, and laughed thee to scorn; the daughter of Jerusalem hath shaken her head at thee.

[2Ko 19:22 DK-KJV] ? ja imod Israels Hellige Éner.
2Ki 19:22 Whom hast thou reproached and blasphemed? and against whom hast thou exalted thy voice, and lifted up thine eyes on high? even against the Holy One of Israel.

[2Ko 19:23 DK-KJV]
2Ki 19:23 By thy messengers thou hast reproached the Lord, and hast said, With the multitude of my chariots I am come up to the height of the mountains, to the sides of Lebanon, and will cut down the tall cedar trees thereof, and the choice fir trees thereof: and I will enter into the lodgings of his borders, and into the forest of his Carmel.

[2Ko 19:24 DK-KJV]
2Ki 19:24 I have digged and drunk strange waters, and with the sole of my feet have I dried up all the rivers of besieged places.

[2Ko 19:25 DK-KJV]
2Ki 19:25 Hast thou not heard long ago how I have done it, and of ancient times that I have formed it? now have I brought it to pass, that thou shouldest be to lay waste fenced cities into ruinous heaps.

[2Ko 19:26 DK-KJV]
2Ki 19:26 Therefore their inhabitants were of small power, they were dismayed and confounded; they were as the grass of the field, and as the green herb, as the grass on the housetops, and as corn blasted before it be grown up.

[2Ko 19:27 DK-KJV]
2Ki 19:27 But I know thy abode, and thy going out, and thy coming in, and thy rage against me.

[2Ko 19:28 DK-KJV]
2Ki 19:28 Because thy rage against me and thy tumult is come up into mine ears, therefore I will put my hook in thy nose, and my bridle in thy lips, and I will turn thee back by the way by which thou camest.

[2Ko 19:29 DK-KJV]
2Ki 19:29 And this shall be a sign unto thee, Ye shall eat this year such things as grow of themselves, and in the second year that which springeth of the same; and in the third year sow ye, and reap, and plant vineyards, and eat the fruits thereof.

[2Ko 19:30 DK-KJV]
2Ki 19:30 And the remnant that is escaped of the house of Judah shall yet again take root downward, and bear fruit upward.

[2Ko 19:31 DK-KJV] Zionbjerget
2Ki 19:31 For out of Jerusalem shall go forth a remnant, and they that escape out of mount Zion: the zeal of the LORD of hosts shall do this.

[2Ko 19:32 DK-KJV]
2Ki 19:32 Therefore thus saith the LORD concerning the king of Assyria, He shall not come into this city, nor shoot an arrow there, nor come before it with shield, nor cast a bank against it.

[2Ko 19:33 DK-KJV]
2Ki 19:33 By the way that he came, by the same shall he return, and shall not come into this city, saith the LORD.

[2Ko 19:34 DK-KJV]
2Ki 19:34 For I will defend this city, to save it, for mine own sake, and for my servant David's sake.

[2Ko 19:35 DK-KJV]
2Ki 19:35 And it came to pass that night, that the angel of the LORD went out, and smote in the camp of the Assyrians an hundred fourscore and five thousand: and when they arose early in the morning, behold, they were all dead corpses.

[2Ko 19:36 DK-KJV]
2Ki 19:36 So Sennacherib king of Assyria departed, and went and returned, and dwelt at Nineveh.

[2Ko 19:37 DK-KJV]
2Ki 19:37 And it came to pass, as he was worshipping in the house of Nisroch his god, that Adrammelech and Sharezer his sons smote him with the sword: and they escaped into the land of Armenia. And Esarhaddon his son reigned in his stead.

2 Kongebog Kapitel 20 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 20:1 DK-KJV]
2Ki 20:1 In those days was Hezekiah sick unto death. And the prophet Isaiah the son of Amoz came to him, and said unto him, Thus saith the LORD, Set thine house in order; for thou shalt die, and not live.

[2Ko 20:2 DK-KJV]
2Ki 20:2 Then he turned his face to the wall, and prayed unto the LORD, saying,

2Ki 20:3 I beseech thee, O LORD, remember now how I have walked before thee in truth and with a
[2Ko 20:3 DK-KJV] perfect heart, and have done that which is good in thy sight. And Hezekiah wept sore.
2Ki 20:4 And it came to pass, afore Isaiah was gone out into the middle court, that the word of the
[2Ko 20:4 DK-KJV] LORD came to him, saying,
2Ki 20:5 Turn again, and tell Hezekiah the captain of my people, Thus saith the LORD, the God of David thy father, I have heard thy prayer, I have seen thy tears: behold, I will heal thee: on the third day
[2Ko 20:5 DK-KJV] thou shalt go up unto the house of the LORD.
2Ki 20:6 And I will add unto thy days fifteen years; and I will deliver thee and this city out of the hand of
[2Ko 20:6 DK-KJV] the king of Assyria; and I will defend this city for mine own sake, and for my servant David's sake.
[2Ko 20:7 DK-KJV] 2Ki 20:7 And Isaiah said, Take a lump of figs. And they took and laid it on the boil, and he recovered.
2Ki 20:8 And Hezekiah said unto Isaiah, What shall be the sign that the LORD will heal me, and that I
[2Ko 20:8 DK-KJV] shall go up into the house of the LORD the third day?
2Ki 20:9 And Isaiah said, This sign shalt thou have of the LORD, that the LORD will do the thing that he
[2Ko 20:9 DK-KJV] hath spoken: shall the shadow go forward ten degrees, or go back ten degrees?
[2Ko 20:10 DK-KJV] 2Ki 20:10 And Hezekiah answered, It is a light thing for the shadow to go down ten degrees: nay, but let the shadow return backward ten degrees.
[2Ko 20:11 DK-KJV] 2Ki 20:11 And Isaiah the prophet cried unto the LORD: and he brought the shadow ten degrees backward, by which it had gone down in the dial of Ahaz.
[2Ko 20:12 DK-KJV] 2Ki 20:12 At that time Berodach-baladan, the son of Baladan, king of Babylon, sent letters and a present unto Hezekiah: for he had heard that Hezekiah had been sick.
2Ki 20:13 And Hezekiah hearkened unto them, and shewed them all the house of his precious things, the silver, and the gold, and the spices, and the precious ointment, and all the house of his armour, and
[2Ko 20:13 DK-KJV] all that was found in his treasures: there was nothing in his house, nor in all his dominion, that Hezekiah shewed them not.
2Ki 20:14 Then came Isaiah the prophet unto king Hezekiah, and said unto him, What said these men?
[2Ko 20:14 DK-KJV] and from whence came they unto thee? And Hezekiah said, They are come from a far country, even from Babylon.
2Ki 20:15 And he said, What have they seen in thine house? And Hezekiah answered, All the things
[2Ko 20:15 DK-KJV] that are in mine house have they seen: there is nothing among my treasures that I have not shewed them.
[2Ko 20:16 DK-KJV] 2Ki 20:16 And Isaiah said unto Hezekiah, Hear the word of the LORD.
[2Ko 20:17 DK-KJV] 2Ki 20:17 Behold, the days come, that all that is in thine house, and that which thy fathers have laid up in store unto this day, shall be carried into Babylon: nothing shall be left, saith the LORD.
[2Ko 20:18 DK-KJV] 2Ki 20:18 And of thy sons that shall issue from thee, which thou shalt beget, shall they take away; and they shall be eunuchs in the palace of the king of Babylon.
[2Ko 20:19 DK-KJV] 2Ki 20:19 Then said Hezekiah unto Isaiah, Good is the word of the LORD which thou hast spoken. And he said, Is it not good, if peace and truth be in my days?
2Ki 20:20 And the rest of the acts of Hezekiah, and all his might, and how he made a pool, and a
[2Ko 20:20 DK-KJV] conduit, and brought water into the city, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?
[2Ko 20:21 DK-KJV] 2Ki 20:21 And Hezekiah slept with his fathers: and Manasseh his son reigned in his stead.

2 Kongebog Kapitel 21 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 21:1 DK-KJV] Manasseh var 12 år gammel da han begyndte at regere, og han regerede 55 år i Jerusalem. Og hans mors navn var Hephzi-bah.
2Ki 21:1 Manasseh was twelve years old when he began to reign, and reigned fifty and five years in Jerusalem. And his mother's name was Hephzi-bah.
[2Ko 21:2 DK-KJV] Og han gjorde det som var ondt i HERRENs øjne, efter hæslighederne fra hedningerne, hvem HERREN havde kastet ud foran Israels børn.
2Ki 21:2 And he did that which was evil in the sight of the LORD, after the abominations of the heathen, whom the LORD cast out before the children of Israel.
[2Ko 21:3 DK-KJV] For han genopbyggede de høje steder som Hezekiah hans far havde destrueret; og han oprejste altre til Baal, og lavede en lund, som Israels konge Ahab gjorde; og tilbad hele himmelhæren, og tjente dem.
2Ki 21:3 For he built up again the high places which Hezekiah his father had destroyed; and he reared up altars for Baal, and made a grove, as did Ahab king of Israel; and worshipped all the host of heaven, and served them.
[2Ko 21:4 DK-KJV] Og han byggede altre i HERRENs hus, om hvilket HERREN sagde, I Jerusalem vil jeg sætte mit navn.
2Ki 21:4 And he built altars in the house of the LORD, of which the LORD said, In Jerusalem will I put my name.
[2Ko 21:5 DK-KJV] Og han byggede altre til hele himmelhæren på de 2 gårdspladser i HERRENs hus.
2Ki 21:5 And he built altars for all the host of heaven in the two courts of the house of the LORD.
[2Ko 21:6 DK-KJV] Og han fik hans søn til at passere gennem ilden, og overholdt tider, og brugte fortryllelser, og handlede med
2Ki 21:6 And he made his son pass through the fire, and observed times, and used enchantments, and dealt with

åndemanere og troldmænd: han frembragte meget ondskab i HERRENs øjne, for at provokere ham til vrede.
[2Ko 21:7 DK-KJV] Og han satte en udskåret figur af lunden som han havde lavet i huset, om hvilket HERREN sagde til David, og til Solomon hans søn, I dette hus, og i Jerusalem, som jeg har udvalgt ud af alle Israels stammer, vil jeg sætte mit navn for evigt:
[2Ko 21:8 DK-KJV] Jeg vil heller ikke mere få Israels fødder til at flytte sig ud af det land som jeg gav til deres fædre; hvis de bare ville overholde at gøre i overensstemmelse med alt jeg har befalet dem, og i overensstemmelse med hele den lov som min tjener Moses befalede dem.
[2Ko 21:9 DK-KJV] Men de lyttede ikke efter; og Manasseh forførte dem til at gøre mere ondt end de nationer hvem HERREN destruerede foran Israels børn gjorde.
[2Ko 21:10 DK-KJV] Og HERREN talte til dem via hans tjener profeterne, og siger,
[2Ko 21:11 DK-KJV] Fordi Manasseh Judahs konge har gjort disse hæsligheder, og har gjort mere ondt end alt det Amoriterne gjorde, som var før ham, og også har fået Judah til at synde med hans afguder:
[2Ko 21:12 DK-KJV] Derfor siger HERREN Israels Gud dette, Læg mærke til, jeg bringer et sådant onde over Jerusalem og Judah, så hvemsomhelst der hører om det, begge hans ører skal ringe.
[2Ko 21:13 DK-KJV] Og jeg vil strække Samarias line ud over Jerusalem, og loddesnoren fra Ahabs hus: og jeg vil tørre Jerusalem som et menneske tørrer en opvask, ved at tørre den, og ved at vende den op og ned.

[2Ko 21:14 DK-KJV]

[2Ko 21:15 DK-KJV]

[2Ko 21:16 DK-KJV]

[2Ko 21:17 DK-KJV]

[2Ko 21:18 DK-KJV]

[2Ko 21:19 DK-KJV]

[2Ko 21:20 DK-KJV]

[2Ko 21:21 DK-KJV]

[2Ko 21:22 DK-KJV]

[2Ko 21:23 DK-KJV]

[2Ko 21:24 DK-KJV]

familiar spirits and wizards: he wrought much wickedness in the sight of the LORD, to provoke him to anger.
2Ki 21:7 And he set a graven image of the grove that he had made in the house, of which the LORD said to David, and to Solomon his son, In this house, and in Jerusalem, which I have chosen out of all tribes of Israel, will I put my name for ever:
2Ki 21:8 Neither will I make the feet of Israel move any more out of the land which I gave their fathers; only if they will observe to do according to all that I have commanded them, and according to all the law that my servant Moses commanded them.
2Ki 21:9 But they hearkened not: and Manasseh seduced them to do more evil than did the nations whom the LORD destroyed before the children of Israel.
2Ki 21:10 And the LORD spake by his servants the prophets, saying,
2Ki 21:11 Because Manasseh king of Judah hath done these abominations, and hath done wickedly above all that the Amorites did, which were before him, and hath made Judah also to sin with his idols:
2Ki 21:12 Therefore thus saith the LORD God of Israel, Behold, I am bringing such evil upon Jerusalem and Judah, that whosoever heareth of it, both his ears shall tingle.
2Ki 21:13 And I will stretch over Jerusalem the line of Samaria, and the plummet of the house of Ahab: and I will wipe Jerusalem as a man wipeth a dish, wiping it, and turning it upside down.
2Ki 21:14 And I will forsake the remnant of mine inheritance, and deliver them into the hand of their enemies; and they shall become a prey and a spoil to all their enemies;
2Ki 21:15 Because they have done that which was evil in my sight, and have provoked me to anger, since the day their fathers came forth out of Egypt, even unto this day.
2Ki 21:16 Moreover Manasseh shed innocent blood very much, till he had filled Jerusalem from one end to another; beside his sin wherewith he made Judah to sin, in doing that which was evil in the sight of the LORD.
2Ki 21:17 Now the rest of the acts of Manasseh, and all that he did, and his sin that he sinned, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?
2Ki 21:18 And Manasseh slept with his fathers, and was buried in the garden of his own house, in the garden of Uzza: and Amon his son reigned in his stead.
2Ki 21:19 Amon was twenty and two years old when he began to reign, and he reigned two years in Jerusalem. And his mother's name was Meshullemeth, the daughter of Haruz of Jotbah.
2Ki 21:20 And he did that which was evil in the sight of the LORD, as his father Manasseh did.
2Ki 21:21 And he walked in all the way that his father walked in, and served the idols that his father served, and worshipped them:
2Ki 21:22 And he forsook the LORD God of his fathers, and walked not in the way of the LORD.
2Ki 21:23 And the servants of Amon conspired against him, and slew the king in his own house.
2Ki 21:24 And the people of the land slew all them that had conspired against king Amon; and the people of the

land made Josiah his son king in his stead.

[2Ko 21:25 DK-KJV]

2Ki 21:25 Now the rest of the acts of Amon which he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?

[2Ko 21:26 DK-KJV]

2Ki 21:26 And he was buried in his sepulchre in the garden of Uzza: and Josiah his son reigned in his stead.

2 Kongebog Kapitel 22 - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 22:1 DK-KJV] Josiah var 8 år gammel da han begyndte at regere, og han regerede 31 år i Jerusalem. Og hans mors navn var Jedidah, datteren af Adaiah fra Boscath.

2Ki 22:1 Josiah was eight years old when he began to reign, and he reigned thirty and one years in Jerusalem. And his mother's name was Jedidah, the daughter of Adaiah of Boscath.

[2Ko 22:2 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, og fulgte hele Davids vej hans far, og vendte sig ikke tilside mod den højre hånd eller mod den venstre.

2Ki 22:2 And he did that which was right in the sight of the LORD, and walked in all the way of David his father, and turned not aside to the right hand or to the left.

[2Ko 22:3 DK-KJV] Og det skete i kong Josiahs 18'ne år, at kongen sendte den skriftkloge Shaphan sønnen af Azaliah, sønnen af Meshullam, til HERRENs hus, ved at sige,

2Ki 22:3 And it came to pass in the eighteenth year of king Josiah, that the king sent Shaphan the son of Azaliah, the son of Meshullam, the scribe, to the house of the LORD, saying,

[2Ko 22:4 DK-KJV] Gå op til ypperstepræsten Hilkiah, så han må samle sølvet der er bragt ind i HERRENs hus, som dørvogterne har samlet fra folket:

2Ki 22:4 Go up to Hilkiah the high priest, that he may sum the silver which is brought into the house of the LORD, which the keepers of the door have gathered of the people:

[2Ko 22:5 DK-KJV] Og lad dem overlevere det ind i hånden på dem der gør arbejdet, der har opsyn med HERRENs hus: og lad dem gi' det til dem der gør arbejdet som er i HERRENs hus, for at reparere skaderne på huset,

2Ki 22:5 And let them deliver it into the hand of the doers of the work, that have the oversight of the house of the LORD: and let them give it to the doers of the work which is in the house of the LORD, to repair the breaches of the house,

[2Ko 22:6 DK-KJV] Til tømrere, bygningshåndværkere, og stenhuggere, og til at købe tømmer og huggede sten til at reparere huset.

2Ki 22:6 Unto carpenters, and builders, and masons, and to buy timber and hewn stone to repair the house.

[2Ko 22:7 DK-KJV] Imidlertid var der ikke lavet nogen optegnelse med dem om de penge der var overleveret ind i deres hånd, fordi de handlede trofast.

2Ki 22:7 Howbeit there was no reckoning made with them of the money that was delivered into their hand, because they dealt faithfully.

[2Ko 22:8 DK-KJV] Og ypperstepræsten Hilkiah sagde til den skriftkloge Shaphan, Jeg har fundet lovbogen i HERRENs hus. Og Hilkiah gav bogen til Shaphan, og han læste den.

2Ki 22:8 And Hilkiah the high priest said unto Shaphan the scribe, I have found the book of the law in the house of the LORD. And Hilkiah gave the book to Shaphan, and he read it.

[2Ko 22:9 DK-KJV] Og Shaphan den skriftkloge kom til kongen, og gav kongen en tilbagemelding, og sagde, Dine tjenere har samlet de penge sammen der var fundet i huset, og har overleveret dem ind i hånden på dem der gør arbejdet, de der har opsyn med HERRENs hus.

2Ki 22:9 And Shaphan the scribe came to the king, and brought the king word again, and said, Thy servants have gathered the money that was found in the house, and have delivered it into the hand of them that do the work, that have the oversight of the house of the LORD.

[2Ko 22:10 DK-KJV] Og Shaphan den skriftkloge viste den til kongen, og siger, Ypperstepræsten Hilkiah overleverede en bog til mig. Og Shaphan læste den foran kongen.

2Ki 22:10 And Shaphan the scribe shewed the king, saying, Hilkiah the priest hath delivered me a book. And Shaphan read it before the king.

[2Ko 22:11 DK-KJV] Og det skete, da kongen havde hørt ordene i lovbogen, at han sønderrev hans tøj.

2Ki 22:11 And it came to pass, when the king had heard the words of the book of the law, that he rent his clothes.

[2Ko 22:12 DK-KJV] Og kongen befalede præsten Hilkiah, og Ahikam sønnen af Shaphan, og Achbor sønnen af Michaiah, og Shaphan den skriftkloge, og Asahiah en af kongens tjener, og siger,

2Ki 22:12 And the king commanded Hilkiah the priest, and Ahikam the son of Shaphan, and Achbor the son of Michaiah, and Shaphan the scribe, and Asahiah a servant of the king's, saying,

[2Ko 22:13 DK-KJV] Gå I, spørg HERREN for mig, og for folket, og for Judah, angående ordene i denne bog der er fundet: for stort er HERRENs arrigskab der er antændt imod os, fordi vore fædre ikke har lyttet til ordene i denne bog, for at gøre i overensstemmelse med alt det som er skrevet angående os.

2Ki 22:13 Go ye, inquire of the LORD for me, and for the people, and for all Judah, concerning the words of this book that is found: for great is the wrath of the LORD that is kindled against us, because our fathers have not hearkened unto the words of this book, to do according unto all that which is written concerning us.

[2Ko 22:14 DK-KJV] Sådant gik præsten Hilkiah, og Ahikam, og Achbor, og Shaphan, og Asahiah, til profetinden Huldah, hustruen af Shallum sønnen af Tikvah, sønnen af Harhas, garderobeholderen; (nu boede hun i Jerusalem på universitetet;) og de talte med hende.

2Ki 22:14 So Hilkiah the priest, and Ahikam, and Achbor, and Shaphan, and Asahiah, went unto Huldah the prophetess, the wife of Shallum the son of Tikvah, the son of Harhas, keeper of the wardrobe; (now she dwelt in Jerusalem in the college;) and they communed with her.

[2Ko 22:15 DK-KJV] Og hun sagde til dem, Dette siger HERREN Israels Gud, Fortæl manden der sendte jer til mig,
[2Ko 22:16 DK-KJV] Dette siger HERREN, Læg mærke til, jeg vil bringe ondt over dette sted, og over des indbyggere, ja alle de ord i bogen som Judahs konge har læst:
[2Ko 22:17 DK-KJV] Fordi de har forladt mig, og har brændt røgelse til andre guder, så de måtte provokere mig til vrede med hele virket fra deres hænder; derfor skal mit arrigskab bli' antændt imod dette sted, og skal ikke bli' slukket.
[2Ko 22:18 DK-KJV] Men til Judahs konge som sendte jer for at spørge HERREN, dette skal I sige til ham, Dette siger HERREN Israels Gud, Vedrørende de ord som du har hørt;

[2Ko 22:19 DK-KJV] Fordi dit hjerte var ømt, og du har ydmyget digselv foran HERREN, da du hørte hvad jeg talte imod dette sted, og imod des indbyggere, at de skulle bli' en trøstesløshed og en forbandelse, og har iturevet dit tøj, og grædt foran mig; Har også jeg hørt dig, siger HERREN.
[2Ko 22:20 DK-KJV] Læg derfor mærke til, jeg vil samle dig hos dine fædre, og du skal i fred bli' samlet ind i din grav; og dine øjne skal ikke se alt det onde som jeg vil bringe over dette sted. Og de gav kongen en tilbagemelding.

2Ki 22:15 And she said unto them, Thus saith the LORD God of Israel, Tell the man that sent you to me,
2Ki 22:16 Thus saith the LORD, Behold, I will bring evil upon this place, and upon the inhabitants thereof, even all the words of the book which the king of Judah hath read:
2Ki 22:17 Because they have forsaken me, and have burned incense unto other gods, that they might provoke me to anger with all the works of their hands; therefore my wrath shall be kindled against this place, and shall not be quenched.
2Ki 22:18 But to the king of Judah which sent you to inquire of the LORD, thus shall ye say to him, Thus saith the LORD God of Israel, As touching the words which thou hast heard;
2Ki 22:19 Because thine heart was tender, and thou hast humbled thyself before the LORD, when thou heardest what I spake against this place, and against the inhabitants thereof, that they should become a desolation and a curse, and hast rent thy clothes, and wept before me; I also have heard thee, saith the LORD.
2Ki 22:20 Behold therefore, I will gather thee unto thy fathers, and thou shalt be gathered into thy grave in peace; and thine eyes shall not see all the evil which I will bring upon this place. And they brought the king word again.

2 Kongebog Kapitel 23 - Til toppen af 2 Kongebog - 2 Kings KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Ko 23:1 DK-KJV] Og kongen sendte bud, og de forsamlede alle de ældste fra Judah og fra Jerusalem overfor ham.

[2Ko 23:2 DK-KJV] Og kongen gik ind i HERRENs hus, og alle mændene fra Judah og alle indbyggerne fra Jerusalem hos ham, og præsterne, og profeterne, og hele folket, både lille og stor: og han læste for deres øre alle ordene fra pagtsbogen som var fundet i HERRENs hus.
[2Ko 23:3 DK-KJV] Og kongen stod ved en søjle, og lavede en pagt foran HERREN, til at vandre efter HERREN, og til at holde hans befalinger og hans vidnesbyrd og hans vedtægter med hele hjertet og hele deres sjæl, for at udføre ordene fra denne pagt der var skrevet i denne bog. Og hele folket samtyggede med pagten.
[2Ko 23:4 DK-KJV] Og kongen befalede ypperstepræsten Hilkiah, og præsterne af den anden orden, og dørvogterne, at bringe alle karene frem fra HERRENs tempel der var lavet til Baal, og til lunden, og til hele himmelhæren: og han brændte dem udenfor Jerusalem på Kidrons marker, og bar asken derfra til Beth-el.
[2Ko 23:5 DK-KJV] Og han fjernede afgudspræsterne, som Judahs konger havde forordnet til at brænde røgelse på de høje steder i Judahs byer, og på stederne rundt omkring Jerusalem; også dem der brændte røgelse til Baal, til solen, og til månen, og til planeterne, og til hele himmelhæren.
[2Ko 23:6 DK-KJV] Og han bragte lunden ud fra HERRENs hus, udenfor Jerusalem, til Kidronbækken, og brændte den ved Kidronbækken, og trampede den til pulver, og kastede dens pulver over gravene til folkets børn.
[2Ko 23:7 DK-KJV] Og han rev sodomiternes huse ned, der var ved siden af HERRENs hus, hvor kvinderne vævede gardiner til lunden.

2Ki 23:1 And the king sent, and they gathered unto him all the elders of Judah and of Jerusalem.
2Ki 23:2 And the king went up into the house of the LORD, and all the men of Judah and all the inhabitants of Jerusalem with him, and the priests, and the prophets, and all the people, both small and great: and he read in their ears all the words of the book of the covenant which was found in the house of the LORD.

2Ki 23:3 And the king stood by a pillar, and made a covenant before the LORD, to walk after the LORD, and to keep his commandments and his testimonies and his statutes with all their heart and all their soul, to perform the words of this covenant that were written in this book. And all the people stood to the covenant.
2Ki 23:4 And the king commanded Hilkiah the high priest, and the priests of the second order, and the keepers of the door, to bring forth out of the temple of the LORD all the vessels that were made for Baal, and for the grove, and for all the host of heaven: and he burned them without Jerusalem in the fields of Kidron, and carried the ashes of them unto Beth-el.

2Ki 23:5 And he put down the idolatrous priests, whom the kings of Judah had ordained to burn incense in the high places in the cities of Judah, and in the places round about Jerusalem; them also that burned incense unto Baal, to the sun, and to the moon, and to the planets, and to all the host of heaven.

2Ki 23:6 And he brought out the grove from the house of the LORD, without Jerusalem, unto the brook Kidron, and burned it at the brook Kidron, and stamped it small to powder, and cast the powder thereof upon the graves of the children of the people.
2Ki 23:7 And he brake down the houses of the sodomites, that were by the house of the LORD, where the women wove hangings for the grove.

[2Ko 23:8 DK-KJV] Og han bragte alle præsterne ud fra Judahs byer, og besmittede de høje steder hvor præsterne havde brændt røgelse, fra Geba til Beer-sheba, og rev de høje steder af portene ned der var i indgangspartiet til Josvas port byens guvernør, som var på en mands venstre hånd ved byporten.
[2Ko 23:9 DK-KJV] Imidlertid kom præsterne for de høje steder ikke op til HERRENs alter i Jerusalem, men de spiste af det usyrede brød blandt deres brødre.
[2Ko 23:10 DK-KJV] Og han besmittede Topheth, som er i dalen til Hinnoms børn, så ingen mand måtte få hans søn eller datter til at passere gennem ilden til Molech.
[2Ko 23:11 DK-KJV] Og han fjernede husene som Judahs konger havde givet til solen, ved indgangspartiet til HERRENs hus, ved kammerherren Nathan-melechs kammer, som var i forstæderne, og brændte sol-stridsvognene med ild.
[2Ko 23:12 DK-KJV] Og altrene der var på toppen af Ahazs øvre kammer, som Judahs konger havde lavet, og altrene som Manasseh havde lavet på de 2 gårdspladser i HERRENs hus, brød kongen ned, og rev dem ned derfra, og kastede støvet fra dem ud i Kidronbækken.
[2Ko 23:13 DK-KJV] Og de høje steder der var foran Jerusalem, som var på den højre hånd af korruptionsbjerget, som Solomon Israels konge havde bygget til Ashtoreth Zidoniternes hæslighed, og til Chemosh Moabiternes hæslighed, og til Milcom Ammons børns hæslighed, besmittede kongen.
[2Ko 23:14 DK-KJV] Og han smadrede figurerne, og skar lundene ned, og fyldte deres steder med menneskeknogler.
[2Ko 23:15 DK-KJV] Desuden alteret der var i Beth-el, og det høje sted som Jeroboam sønnen af Nebat, som fik Israel til at synde, havde lavet, både det alter og det høje sted rev han ned, og brændte det høje sted, og trampede det til pulver, og brændte lunden.
[2Ko 23:16 DK-KJV] Og som Josiah vendte sig rundt, udspionerede han gravkamrene der var på bjerget, og sendte, og tog knoglerne ud af gravkamrene, og brændte dem på alteret, og besmittede det, efter som Guds mand proklamerede, som proklamerede disse ord.
[2Ko 23:17 DK-KJV] Da sagde han, Hvilken indskrift er det som jeg ser? Og byens mænd fortalte ham, Det er gravkammeret til Guds mand, som kom fra Judah, og proklamerede disse ting som du har gjort imod Beth-els alter.
[2Ko 23:18 DK-KJV] Og han sagde, Lad ham være; lad ingen flytte hans knogler. Sådant lod de hans knogler være, sammen med knoglerne til profeten der kom ud af Samaria.
[2Ko 23:19 DK-KJV] Og også alle husene til de høje steder der var i Samarias byer, som Israels konge havde lavet for at provokere HERREN til vrede, fjernede Josiah, og gjorde med dem efter alle de handlinger som han havde gjort i Beth-el.

[2Ko 23:20 DK-KJV]

[2Ko 23:21 DK-KJV]

[2Ko 23:22 DK-KJV]

2Ki 23:8 And he brought all the priests out of the cities of Judah, and defiled the high places where the priests had burned incense, from Geba to Beer-sheba, and brake down the high places of the gates that were in the entering in of the gate of Joshua the governor of the city, which were on a man's left hand at the gate of the city.
2Ki 23:9 Nevertheless the priests of the high places came not up to the altar of the LORD in Jerusalem, but they did eat of the unleavened bread among their brethren.
2Ki 23:10 And he defiled Topheth, which is in the valley of the children of Hinnom, that no man might make his son or his daughter to pass through the fire to Molech.
2Ki 23:11 And he took away the horses that the kings of Judah had given to the sun, at the entering in of the house of the LORD, by the chamber of Nathan-melech the chamberlain, which was in the suburbs, and burned the chariots of the sun with fire.
2Ki 23:12 And the altars that were on the top of the upper chamber of Ahaz, which the kings of Judah had made, and the altars which Manasseh had made in the two courts of the house of the LORD, did the king beat down, and brake them down from thence, and cast the dust of them into the brook Kidron.
2Ki 23:13 And the high places that were before Jerusalem, which were on the right hand of the mount of corruption, which Solomon the king of Israel had builded for Ashtoreth the abomination of the Zidonians, and for Chemosh the abomination of the Moabites, and for Milcom the abomination of the children of Ammon, did the king defile.

2Ki 23:14 And he brake in pieces the images, and cut down the groves, and filled their places with the bones of men.
2Ki 23:15 Moreover the altar that was at Beth-el, and the high place which Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin, had made, both that altar and the high place he brake down, and burned the high place, and stamped it small to powder, and burned the grove.
2Ki 23:16 And as Josiah turned himself, he spied the sepulchres that were there in the mount, and sent, and took the bones out of the sepulchres, and burned them upon the altar, and polluted it, according to the word of the LORD which the man of God proclaimed, who proclaimed these words.

2Ki 23:17 Then he said, What title is that that I see? And the men of the city told him, It is the sepulchre of the man of God, which came from Judah, and proclaimed these things that thou hast done against the altar of Beth-el.

2Ki 23:18 And he said, Let him alone; let no man move his bones. So they let his bones alone, with the bones of the prophet that came out of Samaria.

2Ki 23:19 And all the houses also of the high places that were in the cities of Samaria, which the kings of Israel had made to provoke the LORD to anger, Josiah took away, and did to them according to all the acts that he had done in Beth-el.
2Ki 23:20 And he slew all the priests of the high places that were there upon the altars, and burned men's bones upon them, and returned to Jerusalem.
2Ki 23:21 And the king commanded all the people, saying, Keep the passover unto the LORD your God, as it is written in the book of this covenant.
2Ki 23:22 Surely there was not holden such a passover from the days of the judges that judged Israel, nor in all the days of the kings of Israel, nor of the kings of Judah;

[2Ko 23:23 DK-KJV]

2Ki 23:23 But in the eighteenth year of king Josiah, wherein this passover was holden to the LORD in Jerusalem.

[2Ko 23:24 DK-KJV]

2Ki 23:24 Moreover the workers with familiar spirits, and the wizards, and the images, and the idols, and all the abominations that were spied in the land of Judah and in Jerusalem, did Josiah put away, that he might perform the words of the law which were written in the book that Hilkiah the priest found in the house of the LORD.

[2Ko 23:25 DK-KJV] Og ligesom ham var der ingen konge før ham, der vendte sig mod HERREN med hele sit hjerte, og med hele sin sjæl, og med hele sin styrke, i overensstemmelse med hele Moseloven; der rejste sig heller ikke nogen som ham efter ham.

2Ki 23:25 And like unto him was there no king before him, that turned to the LORD with all his heart, and with all his soul, and with all his might, according to all the law of Moses; neither after him arose there any like him.

[2Ko 23:26 DK-KJV] Imidlertid vendte HERREN sig ikke væk fra voldsomheden i hans store arrigskab, hvorved hans store vrede var antændt imod Judah, på grund af alle de provokationer som Manasseh samlet havde provokeret ham med.

2Ki 23:26 Notwithstanding the LORD turned not from the fierceness of his great wrath, wherewith his anger was kindled against Judah, because of all the provocations that Manasseh had provoked him withal.

[2Ko 23:27 DK-KJV] Og HERREN sagde, Jeg vil også fjerne Judah ud af mit synsfelt, som jeg har fjernet Israel, og vil forkaste denne by Jerusalem som jeg har udvalgt, og det hus om hvilket jeg sagde, Mit navn skal være der.

2Ki 23:27 And the LORD said, I will remove Judah also out of my sight, as I have removed Israel, and will cast off this city Jerusalem which I have chosen, and the house of which I said, My name shall be there.

[2Ko 23:28 DK-KJV] Nu de øvrige af Josiahs gerninger, og alt det han gjorde, er det ikke skrevet i Judahs kongers krønikebog?

2Ki 23:28 Now the rest of the acts of Josiah, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?

2Ki 23:29 In his days Pharaoh-nechoh king of Egypt went up against the king of Assyria to the river Euphrates: and king Josiah went against him; and he slew him at Megiddo, when he had seen him.

[2Ko 23:29 DK-KJV]

2Ki 23:30 And his servants carried him in a chariot dead from Megiddo, and brought him to Jerusalem, and buried him in his own sepulchre. And the people of the land took Jehoahaz the son of Josiah, and anointed him, and made him king in his father's stead.

[2Ko 23:30 DK-KJV]

2Ki 23:31 Jehoahaz was twenty and three years old when he began to reign; and he reigned three months in Jerusalem. And his mother's name was Hamutal, the daughter of Jeremiah of Libnah.

[2Ko 23:31 DK-KJV]

[2Ko 23:32 DK-KJV] Og han gjorde det som var ondt i HERRENs øjne, efter alt det hans fædre havde gjort.

2Ki 23:32 And he did that which was evil in the sight of the LORD, according to all that his fathers had done.

2Ki 23:33 And Pharaoh-nechoh put him in bands at Riblah in the land of Hamath, that he might not reign in Jerusalem; and put the land to a tribute of an hundred talents of silver, and a talent of gold.

[2Ko 23:33 DK-KJV]

2Ki 23:34 And Pharaoh-nechoh made Eliakim the son of Josiah king in the room of Josiah his father, and turned his name to Jehoiakim, and took Jehoahaz away: and he came to Egypt, and died there.

[2Ko 23:34 DK-KJV]

[2Ko 23:35 DK-KJV] Og Jehoiakim gav sølvet og guldet til Farao; men han beskattede landet ifølge Faraos befaling: han inddrev sølvet og guldet af folket fra det land, af hver og en efter hans beskatning, for at gi' det til Farao-necho.

2Ki 23:35 And Jehoiakim gave the silver and the gold to Pharaoh; but he taxed the land to give the money according to the commandment of Pharaoh: he exacted the silver and the gold of the people of the land, of every one according to his taxation, to give it unto Pharaoh-nechoh.

[2Ko 23:36 DK-KJV] Jehoiakim var 25 år gammel da han begyndte at regere; og han regerede i 11 år i Jerusalem. Og hans mors navn var Zebudah, datteren af Pedaiah fra Rumah.

2Ki 23:36 Jehoiakim was twenty and five years old when he began to reign; and he reigned eleven years in Jerusalem. And his mother's name was Zebudah, the daughter of Pedaiah of Rumah.

[2Ko 23:37 DK-KJV] Og han gjorde det som var ondt i HERRENs øjne, efter alt det hans fædre havde gjort.

2Ki 23:37 And he did that which was evil in the sight of the LORD, according to all that his fathers had done.

[2Ko 24:1 DK-KJV] I hans dage kom kong Nebuchadnezzar af Babylon op, og Jehoiakim blev hans tjener i 3 år: derefter vendte han og gjorde oprør imod ham.

2Ki 24:1 In his days Nebuchadnezzar king of Babylon came up, and Jehoiakim became his servant three years: then he turned and rebelled against him.

2Ki 24:2 And the LORD sent against him bands of the Chaldees, and bands of the Syrians, and bands of the Moabites, and bands of the children of Ammon, and sent them against Judah to destroy it, according to the word of the LORD, which he spake by his servants the prophets.

[2Ko 24:2 DK-KJV]

[2Ko 24:3 DK-KJV] Dette kom med sikkerhed over Judah ved HERRENs befaling, for at fjerne dem ud af hans synsfelt, på grund af Manassehs synder, efter alt det han gjorde;

2Ki 24:3 Surely at the commandment of the LORD came this upon Judah, to remove them out of his sight, for the sins of Manasseh, according to all that he did;

2Ki 24:4 And also for the innocent blood that he shed: for he filled Jerusalem with innocent blood; which the LORD would not pardon.

[2Ko 24:4 DK-KJV]

2Ki 24:5 Now the rest of the acts of Jehoiakim, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?

[2Ko 24:5 DK-KJV]

2Ki 24:6 So Jehoiakim slept with his fathers: and Jehoiachin his son reigned in his stead.

[2Ko 24:6 DK-KJV]

2Ki 24:7 And the king of Egypt came not again any more out of his land: for the king of Babylon had taken from the river of Egypt unto the river Euphrates all that pertained to the king of Egypt.

[2Ko 24:7 DK-KJV]

2Ki 24:8 Jehoiachin was eighteen years old when he began to reign, and he reigned in Jerusalem three months. And his mother's name was Nehushta, the daughter of Elnathan of Jerusalem.

[2Ko 24:8 DK-KJV]

[2Ko 24:9 DK-KJV] Og han gjorde det som var ondt i HERRENs øjne, efter alt det hans far havde gjort.

2Ki 24:9 And he did that which was evil in the sight of the LORD, according to all that his father had done.

[2Ko 24:10 DK-KJV] På det tidspunkt kom kong Nebuchadnezzar af Babylons tjenere op imod Jerusalem, og byen var belejret.

2Ki 24:10 At that time the servants of Nebuchadnezzar king of Babylon came up against Jerusalem, and the city was besieged.

[2Ko 24:11 DK-KJV] Og kong Nebuchadnezzar af Babylon kom imod byen, og hans tjenere belejrede den.

2Ki 24:11 And Nebuchadnezzar king of Babylon came against the city, and his servants did besiege it.

2Ki 24:12 And Jehoiachin the king of Judah went out to the king of Babylon, he, and his mother, and his servants, and his princes, and his officers: and the king of Babylon took him in the eighth year of his reign.

[2Ko 24:12 DK-KJV]

2Ki 24:13 And he carried out thence all the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king's house, and cut in pieces all the vessels of gold which Solomon king of Israel had made in the temple of the LORD, as the LORD had said.

[2Ko 24:13 DK-KJV]

2Ki 24:14 And he carried away all Jerusalem, and all the princes, and all the mighty men of valour, even ten thousand captives, and all the craftsmen and smiths: none remained, save the poorest sort of the people of the land.

[2Ko 24:14 DK-KJV]

2Ki 24:15 And he carried away Jehoiachin to Babylon, and the king's mother, and the king's wives, and his officers, and the mighty of the land, those carried he into captivity from Jerusalem to Babylon.

[2Ko 24:15 DK-KJV]

2Ki 24:16 And all the men of might, even seven thousand, and craftsmen and smiths a thousand, all that were strong and apt for war, even them the king of Babylon brought captive to Babylon.

[2Ko 24:16 DK-KJV]

2Ki 24:17 And the king of Babylon made Mattaniah his father's brother king in his stead, and changed his name to Zedekiah.

[2Ko 24:17 DK-KJV]

2Ki 24:18 Zedekiah was twenty and one years old when he began to reign, and he reigned eleven years in Jerusalem. And his mother's name was Hamutal, the daughter of Jeremiah of Libnah.

[2Ko 24:18 DK-KJV]

[2Ko 24:19 DK-KJV] Og han gjorde det som var ondt i HERRENs øjne, efter alt det Jehoiakim havde gjort.

2Ki 24:19 And he did that which was evil in the sight of the LORD, according to all that Jehoiakim had done.

2Ki 24:20 For through the anger of the LORD it came to pass in Jerusalem and Judah, until he had cast them out from his presence, that Zedekiah rebelled against the king of Babylon.

[2Ko 24:20 DK-KJV]

[2Ko 25:1 DK-KJV] Og det skete i det 9'ne år af hans regering, på den 10'ne dag af den måned, at kong Nebuchadnezzar af Babylon kom, han, og hele hans hær, imod Jerusalem, og lejrede imod den; og de byggede fæstningsværker imod den rundt om.

2Ki 25:1 And it came to pass in the ninth year of his reign, in the tenth month, in the tenth day of the month, that Nebuchadnezzar king of Babylon came, he, and all his host, against Jerusalem, and pitched against it; and they built forts against it round about.

[2Ko 25:2 DK-KJV]

2Ki 25:2 And the city was besieged unto the eleventh year of king Zedekiah.

[2Ko 25:3 DK-KJV]

2Ki 25:3 And on the ninth day of the fourth month the famine prevailed in the city, and there was no bread for the people of the land.

[2Ko 25:4 DK-KJV]

2Ki 25:4 And the city was broken up, and all the men of war fled by night by the way of the gate between two walls, which is by the king's garden: (now the Chaldees were against the city round about:) and the king went the way toward the plain.

[2Ko 25:5 DK-KJV]

2Ki 25:5 And the army of the Chaldees pursued after the king, and overtook him in the plains of Jericho: and all his army were scattered from him.

[2Ko 25:6 DK-KJV]

2Ki 25:6 So they took the king, and brought him up to the king of Babylon to Riblah; and they gave judgment upon him.

[2Ko 25:7 DK-KJV]

2Ki 25:7 And they slew the sons of Zedekiah before his eyes, and put out the eyes of Zedekiah, and bound him with fetters of brass, and carried him to Babylon.

[2Ko 25:8 DK-KJV] Og i den 5'te måned, på den 7'ne dag af den måned, som er det 19'ne år af kong Nebuchadnezzar af Babylon, kom Nebuzar-adan, vagtkaptajnen, en tjener af Babylons konge, til Jerusalem:

2Ki 25:8 And in the fifth month, on the seventh day of the month, which is the nineteenth year of king Nebuchadnezzar king of Babylon, came Nebuzar-adan, captain of the guard, a servant of the king of Babylon, unto Jerusalem:

[2Ko 25:9 DK-KJV]

2Ki 25:9 And he burnt the house of the LORD, and the king's house, and all the houses of Jerusalem, and every great man's house burnt he with fire.

[2Ko 25:10 DK-KJV]

2Ki 25:10 And all the army of the Chaldees, that were with the captain of the guard, brake down the walls of Jerusalem round about.

[2Ko 25:11 DK-KJV]

2Ki 25:11 Now the rest of the people that were left in the city, and the fugitives that fell away to the king of Babylon, with the remnant of the multitude, did Nebuzar-adan the captain of the guard carry away.

[2Ko 25:12 DK-KJV]

2Ki 25:12 But the captain of the guard left of the poor of the land to be vinedressers and husbandmen.

[2Ko 25:13 DK-KJV]

2Ki 25:13 And the pillars of brass that were in the house of the LORD, and the bases, and the brasen sea that was in the house of the LORD, did the Chaldees break in pieces, and carried the brass of them to Babylon.

[2Ko 25:14 DK-KJV]

2Ki 25:14 And the pots, and the shovels, and the snuffers, and the spoons, and all the vessels of brass wherewith they ministered, took they away.

[2Ko 25:15 DK-KJV]

2Ki 25:15 And the firepans, and the bowls, and such things as were of gold, in gold, and of silver, in silver, the captain of the guard took away.

[2Ko 25:16 DK-KJV]

2Ki 25:16 The two pillars, one sea, and the bases which Solomon had made for the house of the LORD; the brass of all these vessels was without weight.

[2Ko 25:17 DK-KJV]

2Ki 25:17 The height of the one pillar was eighteen cubits, and the chapiter upon it was brass: and the height of the chapiter three cubits; and the wreathen work, and pomegranates upon the chapiter round about, all of brass: and like unto these had the second pillar with wreathen work.

[2Ko 25:18 DK-KJV]

2Ki 25:18 And the captain of the guard took Seraiah the chief priest, and Zephaniah the second priest, and the three keepers of the door:

[2Ko 25:19 DK-KJV]

2Ki 25:19 And out of the city he took an officer that was set over the men of war, and five men of them that were in the king's presence, which were found in the city, and the principal scribe of the host, which mustered the people of the land, and threescore men of the people of the land that were found in the city:

[2Ko 25:20 DK-KJV]

2Ki 25:20 And Nebuzar-adan captain of the guard took these, and brought them to the king of Babylon to Riblah:

[2Ko 25:21 DK-KJV]

2Ki 25:21 And the king of Babylon smote them, and slew them at Riblah in the land of Hamath. So Judah was carried away out of their land.

[2Ko 25:22 DK-KJV] Og angående folket der var tilbage i Judahs land, de som kong Nebuchadnezzar af Babylon havde efterladt,

2Ki 25:22 And as for the people that remained in the land of Judah, whom Nebuchadnezzar king of Babylon had left, even over them he made Gedaliah the son of Ahikam, the son of Shaphan, ruler.

ja over dem gjorde han Gedaliah sønnen af Ahikam, sønnen af Shaphan, til hersker.

[2Ko 25:23 DK-KJV] 2Ki 25:23 And when all the captains of the armies, they and their men, heard that the king of Babylon had made Gedaliah governor, there came to Gedaliah to Mizpah, even Ishmael the son of Nethaniah, and Johanan the son of Careah, and Seraiah the son of Tanhumeth the Netophathite, and Jaazaniah the son of a Maachathite, they and their men.

[2Ko 25:24 DK-KJV] 2Ki 25:24 And Gedaliah sware to them, and to their men, and said unto them, Fear not to be the servants of the Chaldees: dwell in the land, and serve the king of Babylon; and it shall be well with you.

[2Ko 25:25 DK-KJV] 2Ki 25:25 But it came to pass in the seventh month, that Ishmael the son of Nethaniah, the son of Elishama, of the seed royal, came, and ten men with him, and smote Gedaliah, that he died, and the Jews and the Chaldees that were with him at Mizpah.

[2Ko 25:26 DK-KJV] 2Ki 25:26 And all the people, both small and great, and the captains of the armies, arose, and came to Egypt: for they were afraid of the Chaldees.

[2Ko 25:27 DK-KJV] 2Ki 25:27 And it came to pass in the seven and thirtieth year of the captivity of Jehoiachin king of Judah, in the twelfth month, on the seven and twentieth day of the month, that Evil-merodach king of Babylon in the year that he began to reign did lift up the head of Jehoiachin king of Judah out of prison;

[2Ko 25:28 DK-KJV] 2Ki 25:28 And he spake kindly to him, and set his throne above the throne of the kings that were with him in Babylon;

[2Ko 25:29 DK-KJV] 2Ki 25:29 And changed his prison garments: and he did eat bread continually before him all the days of his life.

[2Ko 25:30 DK-KJV] 2Ki 25:30 And his allowance was a continual allowance given him of the king, a daily rate for every day, all the days of his life.

1Krønikebog - Index013

Navnebetydning for Krønike = For at arranger

Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29

1 Krønikebog Kapitel 1 - 1 Chronicles KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 1:1 DK-KJV] Adam, Sheth, Enosh,

1Ch 1:1 Adam, Sheth, Enosh,

[1Kr 1:2 DK-KJV] Kenan, Mahalaleel, Jered,

1Ch 1:2 Kenan, Mahalaleel, Jered,

[1Kr 1:3 DK-KJV] Henoch, Methuselah, Lamech,

1Ch 1:3 Henoch, Methuselah, Lamech,

[1Kr 1:4 DK-KJV] Noah, Shem, Ham, and Japheth.

1Ch 1:4 Noah, Shem, Ham, and Japheth.

[1Kr 1:5 DK-KJV] Japheths sønner; Gomer, og Magog, og Madai, og Javan, og Tubal, og Meshech, og Tiras.

1Ch 1:5 The sons of Japheth; Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras.

[1Kr 1:6 DK-KJV] Og Gomers sønner; Ashchenaz, og Riphath, og Togarmah.

1Ch 1:6 And the sons of Gomer; Ashchenaz, and Riphath, and Togarmah.

[1Kr 1:7 DK-KJV] Og Javans sønner; Elishah, og Tarshish, Kittim, og Dodanim.

1Ch 1:7 And the sons of Javan; Elishah, and Tarshish, Kittim, and Dodanim.

[1Kr 1:8 DK-KJV] Hams sønner; Cush, og Mizraim, Put, og Canaan.

1Ch 1:8 The sons of Ham; Cush, and Mizraim, Put, and Canaan.

[1Kr 1:9 DK-KJV] Og Cushs sønner; Seba, og Havilah, og Sabta, og Raamah, og Sabtecha. Og Raamahs sønner; Sheba, og Dedan.

1Ch 1:9 And the sons of Cush; Seba, and Havilah, and Sabta, and Raamah, and Sabtecha. And the sons of Raamah; Sheba, and Dedan.

[1Kr 1:10 DK-KJV] Og Cush avlede Nimrod: han begyndte at bli' mægtig på jorden.

1Ch 1:10 And Cush begat Nimrod: he began to be mighty upon the earth.

[1Kr 1:11 DK-KJV] Og Mizraim avlede Ludim, og Anamim, og Lehabim, og Naphtuhim,

1Ch 1:11 And Mizraim begat Ludim, and Anamim, and Lehabim, and Naphtuhim,

[1Kr 1:12 DK-KJV] Og Pathrusim, og Casluhim, (af hvem Filisterne kom,) og Caphtorim.

1Ch 1:12 And Pathrusim, and Casluhim, (of whom came the Philistines,) and Caphthorim.

[1Kr 1:13 DK-KJV] Og Canaan avlede Zidon hans førstefødte, og Heth,

1Ch 1:13 And Canaan begat Zidon his firstborn, and Heth,

[1Kr 1:14 DK-KJV] Også Jebusiten, og Amoriten, Girgashiten,

1Ch 1:14 The Jebusite also, and the Amorite, and the Girgashite,

[1Kr 1:15 DK-KJV] Og Hiviten, og Arkiten, og Siniten,

1Ch 1:15 And the Hivite, and the Arkite, and the Sinite,

[1Kr 1:16 DK-KJV] Og Arvaditen, Zemariten, og Hamathiten.

1Ch 1:16 And the Arvadite, and the Zemarite, and the Hamathite.

[1Kr 1:17 DK-KJV] Shems sønner; Elam, og Asshur, og Arphaxad, og Lud, og Aram, og Uz, og Hul, og Gether, og Meshech.

1Ch 1:17 The sons of Shem; Elam, and Asshur, and Arphaxad, and Lud, and Aram, and Uz, and Hul, and Gether, and Meshech.

[1Kr 1:18 DK-KJV] Og Arphaxad avlede Shelah, og Shelah avlede Eber.

1Ch 1:18 And Arphaxad begat Shelah, and Shelah begat Eber.

[1Kr 1:19 DK-KJV] Og til Eber var født 2 sønner: navnet på den ene var Peleg; fordi jorden var opdelt i hans dage: og hans brors navn var Joktan.

1Ch 1:19 And unto Eber were born two sons: the name of the one was Peleg; because in his days the earth was divided: and his brother's name was Joktan.

[1Kr 1:20 DK-KJV] Og Joktan avlede Almodad, og Sheleph, og Hazarmaveth, og Jerah,

1Ch 1:20 And Joktan begat Almodad, and Sheleph, and Hazarmaveth, and Jerah,

[1Kr 1:21 DK-KJV] Også Hadoram, og Uzal, og Diklah,

1Ch 1:21 Hadoram also, and Uzal, and Diklah,

[1Kr 1:22 DK-KJV] Og Ebal, og Abimael, og Sheba,

1Ch 1:22 And Ebal, and Abimael, and Sheba,

[1Kr 1:23 DK-KJV] Og Ophir, og Havilah, og Jobab. Alle disse var Joktans sønner.

1Ch 1:23 And Ophir, and Havilah, and Jobab. All these were the sons of Joktan.

[1Kr 1:24 DK-KJV] Shem, Arphaxad, Shelah,

1Ch 1:24 Shem, Arphaxad, Shelah,

[1Kr 1:25 DK-KJV] Eber, Peleg, Reu,

1Ch 1:25 Eber, Peleg, Reu,

[1Kr 1:26 DK-KJV] Serug, Nahor, Terah,

1Ch 1:26 Serug, Nahor, Terah,

[1Kr 1:27 DK-KJV] Abram; denne samme er Abraham.

1Ch 1:27 Abram; the same is Abraham.

[1Kr 1:28 DK-KJV] Abrahams sønner; Isak, og Ishmael.

1Ch 1:28 The sons of Abraham; Isaac, and Ishmael.

[1Kr 1:29 DK-KJV] Dette er deres generationer: Ishmaels førstefødte, Nebaioth; derefter Kedar, og Adbeel, og Mibsam,

1Ch 1:29 These are their generations: The firstborn of Ishmael, Nebaioth; then Kedar, and Adbeel, and Mibsam,

[1Kr 1:30 DK-KJV] Mishma, og Dumah, Massa, Hadad, og Tema,

1Ch 1:30 Mishma, and Dumah, Massa, Hadad, and Tema,

[1Kr 1:31 DK-KJV] Jetur, Naphish, og Kedemah. Dette er Ishmaels sønner.

1Ch 1:31 Jetur, Naphish, and Kedemah. These are the sons of Ishmael.

[1Kr 1:32 DK-KJV] Nu Keturahs sønner, Abrahams konkubine: hun bar Zimran, og Jokshan, og Medan, og Midian, og Ishbak, og Shuah. Og Jokshans sønner; Sheba, og Dedan.

1Ch 1:32 Now the sons of Keturah, Abraham's concubine: she bare Zimran, and Jokshan, and Medan, and Midian, and Ishbak, and Shuah. And the sons of Jokshan; Sheba, and Dedan.

[1Kr 1:33 DK-KJV] Og Midians sønner; Ephah, og Epher, og Henoch, og Abida, og Eldaah. Alle disse er Keturahs sønner.

1Ch 1:33 And the sons of Midian; Ephah, and Epher, and Henoch, and Abida, and Eldaah. All these are the sons of Keturah.

[1Kr 1:34 DK-KJV] Og Abraham avlede Isak. Isaks sønner; Esau og Israel.

1Ch 1:34 And Abraham begat Isaac. The sons of Isaac; Esau and Israel.

[1Kr 1:35 DK-KJV] Esaus sønner; Eliphaz, Reuel, og Jeush, og Jaalam, og Korah.

1Ch 1:35 The sons of Esau; Eliphaz, Reuel, and Jeush, and Jaalam, and Korah.

[1Kr 1:36 DK-KJV] Eliphazs sønner; Teman, og Omar, Zephi, og Gatam, Kenaz, og Timna, og Amalek.

1Ch 1:36 The sons of Eliphaz; Teman, and Omar, Zephi, and Gatam, Kenaz, and Timna, and Amalek.

[1Kr 1:37 DK-KJV] Reuels sønner; Nahath, Zerah, Shammah, og Mizzah.

1Ch 1:37 The sons of Reuel; Nahath, Zerah, Shammah, and Mizzah.

[1Kr 1:38 DK-KJV] Og Seirs sønner; Lotan, og Shobal, og Zibeon, og Anah, og Dishon, og Ezer, og Dishan.

1Ch 1:38 And the sons of Seir; Lotan, and Shobal, and Zibeon, and Anah, and Dishon, and Ezer, and Dishan.

[1Kr 1:39 DK-KJV] Og Lotans sønner; Hori, og Homam: og Timna var Lotans søster.

1Ch 1:39 And the sons of Lotan; Hori, and Homam: and Timna was Lotan's sister.

[1Kr 1:40 DK-KJV] Shobals sønner; Alian, og Manahath, og Ebal, Shephi, og Onam. Og Zibeons sønner; Aiah, og Anah.

1Ch 1:40 The sons of Shobal; Alian, and Manahath, and Ebal, Shephi, and Onam. And the sons of Zibeon; Aiah, and Anah.

[1Kr 1:41 DK-KJV] Anahs sønner; Dishon. Og Dishon; Amram, og Eshban, og Ithran, og Cheran.

1Ch 1:41 The sons of Anah; Dishon. And the sons of Dishon; Amram, and Eshban, and Ithran, and Cheran.

[1Kr 1:42 DK-KJV] Ezers sønner; Bilhan, og Zavan, og Jakan. Dishans sønner; Uz, og Aran.

1Ch 1:42 The sons of Ezer; Bilhan, and Zavan, and Jakan. The sons of Dishan; Uz, and Aran.

[1Kr 1:43 DK-KJV] Nu er disse kongerne der regerede i Edoms land før nogen konge regerede over Israels børn; Bela sønnen af Beor: og navnet på hans by var Dinhabah. "Sønnen af Beor" navnebetydninger Beor = brændende, tåbelig, gal - Bela = destruktion - Balaam = den ældgamle fra det folk, destruktionen af det folk - Balak = han der lægger øde eller destruerer - Læs gerne vers rundt omkring linkene" 1Mo 36:32 - 4Mo 22:5 - 4Mo 24:3 - 4Mo 24:15 - 4Mo 31:8 - 5Mo 23:4 - Jos 13:22 - Jos 24:9 - 1Kr 1:43 - Mik 6:5 - 2Pe 2:15

1Ch 1:43 Now these are the kings that reigned in the land of Edom before any king reigned over the children of Israel; Bela the son of Beor: and the name of his city was Dinhabah.

[1Kr 1:44 DK-KJV] Og da Bela var død, regerede Jobab sønnen af Zerah fra Bozrah i stedet for ham.

1Ch 1:44 And when Bela was dead, Jobab the son of Zerah of Bozrah reigned in his stead.

[1Kr 1:45 DK-KJV] Og da Jobab var død, regerede Husham fra Temaniternes land i stedet for ham.

1Ch 1:45 And when Jobab was dead, Husham of the land of the Temanites reigned in his stead.

[1Kr 1:46 DK-KJV] Og da Husham var død, Hadad Bedads søn, som dræbte Midian på Moabs marker, regerede i stedet for ham: og navnet på hans by var Avith.

1Ch 1:46 And when Husham was dead, Hadad the son of Bedad, which smote Midian in the field of Moab, reigned in his stead: and the name of his city was Avith.

[1Kr 1:47 DK-KJV] Og da Hadad var død, regerede Samlah fra Masrekah i stedet for ham.

1Ch 1:47 And when Hadad was dead, Samlah of Masrekah reigned in his stead.

[1Kr 1:48 DK-KJV] Og da Samlah var død, regerede Shaul fra Rehoboth ved floden i stedet for ham.

1Ch 1:48 And when Samlah was dead, Shaul of Rehoboth by the river reigned in his stead.

[1Kr 1:49 DK-KJV] Og da Shaul var død, regerede Baal-hanan Achbors søn i stedet for ham.

1Ch 1:49 And when Shaul was dead, Baal-hanan the son of Achbor reigned in his stead.

[1Kr 1:50 DK-KJV] Og da Baal-hanan var død, regerede Hadad i stedet for ham: og navnet på hans by var Pai; og hans hustrus navn var Mehetabel, Matreds datter, Mezahabs datter.

1Ch 1:50 And when Baal-hanan was dead, Hadad reigned in his stead: and the name of his city was Pai; and his wife's name was Mehetabel, the daughter of Matred, the daughter of Mezahab.

[1Kr 1:51 DK-KJV] Hadad døde også. Og Edoms grever var; greve Timnah, greve Aliah, greve Jetheth,

1Ch 1:51 Hadad died also. And the dukes of Edom were; duke Timnah, duke Aliah, duke Jetheth,

[1Kr 1:52 DK-KJV] Greve Aholibamah, greve Elah, greve Pinon,

1Ch 1:52 Duke Aholibamah, duke Elah, duke Pinon,

[1Kr 1:53 DK-KJV] Greve Kenaz, greve Teman, greve Mibzar,

1Ch 1:53 Duke Kenaz, duke Teman, duke Mibzar,

[1Kr 1:54 DK-KJV] Greve Magdiel, greve Iram. Dette er Edoms grever.

1Ch 1:54 Duke Magdiel, duke Iram. These are the dukes of Edom.

[1Kr 2:1 DK-KJV] Dette er Israels sønner; Reuben, Simeon, Levi, og Judah, Issachar, og Zebulun,
[1Kr 2:2 DK-KJV] Dan, Joseph, og Benjamin, Naphtali, Gad, og Asher.
[1Kr 2:3 DK-KJV] Judahs sønner; Er, og Onan, og Shelah: disse 3 var født til ham af Shuas datter Canaaniten. Og Er, Judahs førstefødte, var i HERRENs øjne ond; og han dræbte ham.
[1Kr 2:4 DK-KJV] Og Tamar hans svigerdatter bar ham Pharez og Zerah. Alle Judahs sønner var 5.
[1Kr 2:5 DK-KJV] Pharezs sønner; Hezron, og Hamul.
[1Kr 2:6 DK-KJV] Og Zerahs sønner; Zimri, og Ethan, og Heman, og Calcol, og Dara: 5 af dem i det hele.
[1Kr 2:7 DK-KJV] Og Carmis sønner; Achar, problemskaberen for Israel, som overtrådte i de forbandede ting.
[1Kr 2:8 DK-KJV] Og Ethans sønner; Azariah.
[1Kr 2:9 DK-KJV] Også Hezrons sønner, der var født til ham; Jerahmeel, og Ram, og Chelubai.
[1Kr 2:10 DK-KJV] Og Ram avlede Amminadab; og Amminadab avlede Nahshon, prinsen for Judahs børn;
[1Kr 2:11 DK-KJV] Og Nahshon avlede Salma, og Salma avlede Boaz,
[1Kr 2:12 DK-KJV] Og Boaz avlede Obed, og Obed avlede Jesse,
[1Kr 2:13 DK-KJV] Og Jesse avlede hans førstefødte Eliab, og Abinadab den anden, og Shimma den tredje,
[1Kr 2:14 DK-KJV] Nethaneel den fjerde, Raddai den femte,
[1Kr 2:15 DK-KJV] Ozem den sjette, David den syvende:
[1Kr 2:16 DK-KJV] Hvis søstre var Zeruiah, og Abigail. Og sønnerne af Zeruiah; Abishai, og Joab, og Asahel, 3.
[1Kr 2:17 DK-KJV] Og Abigail bar Amasa: og Amasas far var Jether Ishmeeliten.
[1Kr 2:18 DK-KJV] Og Caleb sønnen af Hezron avlede børn af sin hustru Azubah, og af Jerioth: hendes sønner er disse; Jesher, og Shobab, og Ardon.
[1Kr 2:19 DK-KJV] Og da Azubah var død, tog Caleb Ephrath til sig, som bar Hur til ham.
[1Kr 2:20 DK-KJV] Og Hur avlede Uri, og Uri avlede Bezaleel.
[1Kr 2:21 DK-KJV] Og bagefter gik Hezron ind til datteren af Machir faderen af Gilead, som han giftede sig med da han var 60 år gammel; og hun bar Segub til ham.
[1Kr 2:22 DK-KJV] Og Segub avlede Jair, som havde 23 byer i Gileads land.
[1Kr 2:23 DK-KJV] Og han tog Geshur, og Aram, med Jairs landsbyer, fra dem, med Kenath, og dens landsbyer, ja 60 byer. Alle tilhørte sønnerne af Machir faderen af Gilead.
[1Kr 2:24 DK-KJV] Og efter at Hezron var dø i Caleb-ephratah, da bar Abiah Hezrons hustru Ashur faderen af Tekoa til ham.
[1Kr 2:25 DK-KJV] Og sønnerne af Jerahmeel den førstefødte af Hezron var, Ram den førstefødte, og Bunah, og Oren, og Ozem, og Ahijah.
[1Kr 2:26 DK-KJV] Jerahmeel havde også en anden hustru, hvis navn var Atarah; hun var Onams mor.

1Ch 2:1 These are the sons of Israel; Reuben, Simeon, Levi, and Judah, Issachar, and Zebulun,
1Ch 2:2 Dan, Joseph, and Benjamin, Naphtali, Gad, and Asher.
1Ch 2:3 The sons of Judah; Er, and Onan, and Shelah: which three were born unto him of the daughter of Shua the Canaanitess. And Er, the firstborn of Judah, was evil in the sight of the LORD; and he slew him.
1Ch 2:4 And Tamar his daughter in law bare him Pharez and Zerah. All the sons of Judah were five.
1Ch 2:5 The sons of Pharez; Hezron, and Hamul.
1Ch 2:6 And the sons of Zerah; Zimri, and Ethan, and Heman, and Calcol, and Dara: five of them in all.
1Ch 2:7 And the sons of Carmi; Achar, the troubler of Israel, who transgressed in the thing accursed.
1Ch 2:8 And the sons of Ethan; Azariah.
1Ch 2:9 The sons also of Hezron, that were born unto him; Jerahmeel, and Ram, and Chelubai.
1Ch 2:10 And Ram begat Amminadab; and Amminadab begat Nahshon, prince of the children of Judah;
1Ch 2:11 And Nahshon begat Salma, and Salma begat Boaz,
1Ch 2:12 And Boaz begat Obed, and Obed begat Jesse,
1Ch 2:13 And Jesse begat his firstborn Eliab, and Abinadab the second, and Shimma the third,
1Ch 2:14 Nethaneel the fourth, Raddai the fifth,
1Ch 2:15 Ozem the sixth, David the seventh:
1Ch 2:16 Whose sisters were Zeruiah, and Abigail. And the sons of Zeruiah; Abishai, and Joab, and Asahel, three.
1Ch 2:17 And Abigail bare Amasa: and the father of Amasa was Jether the Ishmeelite.
1Ch 2:18 And Caleb the son of Hezron begat children of Azubah his wife, and of Jerioth: her sons are these; Jesher, and Shobab, and Ardon.
1Ch 2:19 And when Azubah was dead, Caleb took unto him Ephrath, which bare him Hur.
1Ch 2:20 And Hur begat Uri, and Uri begat Bezaleel.
1Ch 2:21 And afterward Hezron went in to the daughter of Machir the father of Gilead, whom he married when he was threescore years old; and she bare him Segub.
1Ch 2:22 And Segub begat Jair, who had three and twenty cities in the land of Gilead.
1Ch 2:23 And he took Geshur, and Aram, with the towns of Jair, from them, with Kenath, and the towns thereof, even threescore cities. All these belonged to the sons of Machir the father of Gilead.
1Ch 2:24 And after that Hezron was dead in Caleb-ephratah, then Abiah Hezron's wife bare him Ashur the father of Tekoa.
1Ch 2:25 And the sons of Jerahmeel the firstborn of Hezron were, Ram the firstborn, and Bunah, and Oren, and Ozem, and Ahijah.
1Ch 2:26 Jerahmeel had also another wife, whose name was Atarah; she was the mother of Onam.

[1Kr 2:27 DK-KJV] Og sønnerne af Ram den førstefødte af Jerahmeel var, Maaz, og Jamin, og Eker.
[1Kr 2:28 DK-KJV] Og sønnerne af Onam var, Shammai, og Jada. Og sønnerne af Shammai; Nadab, og Abishur.
[1Kr 2:29 DK-KJV] Og navnet på hustruen af Abishur var Abihail, og hun bar Ahban til ham, og Molid.
[1Kr 2:30 DK-KJV] Og sønnerne af Nadab; Seled, og Appaim: men Seled døde barnløs.
[1Kr 2:31 DK-KJV] Og sønnerne af Appaim; Ishi. Og sønnerne af Ishi; Sheshan. Og børnene af Sheshan; Ahlai.
[1Kr 2:32 DK-KJV] Og sønnerne af Jada broderen af Shammai; Jether, og Jonathan: og Jether døde barnløs.
[1Kr 2:33 DK-KJV] Og sønnerne af Jonathan; Peleth, og Zaza. Disse var sønnerne af Jerahmeel.
[1Kr 2:34 DK-KJV] Nu havde Sheshan ingen sønner, men døtre. Og Sheshan havde en tjener, en Egypter, hvis navn var Jarha.
[1Kr 2:35 DK-KJV] Og Sheshan gav sin datter som hustru til sin tjener Jarha; og hun bar Attai til ham.
[1Kr 2:36 DK-KJV] Og Attai avlede Nathan, og Nathan avlede Zabad,
[1Kr 2:37 DK-KJV] Og Zabad avlede Ephlal, og Ephlal avlede Obed,
[1Kr 2:38 DK-KJV] Og Obed avlede Jehu, og Jehu avlede Azariah,
[1Kr 2:39 DK-KJV] Og Azariah avlede Helez, og Helez avlede Eleasah,
[1Kr 2:40 DK-KJV] Og Eleasah avlede Sisamai, og Sisamai avlede Shallum,
[1Kr 2:41 DK-KJV] Og Shallum avlede Jekamiah, og Jekamiah avlede Elishama.
[1Kr 2:42 DK-KJV] Nu var sønnerne af Caleb Jerahmeels bror, Mesha hans førstefødte, som var Ziphs far; og sønnerne af Mareshah Hebrons far.
[1Kr 2:43 DK-KJV] Og sønnerne af Hebron; Korah, og Tappuah, og Rekem, og Shema.
[1Kr 2:44 DK-KJV] Og Shema avlede Raham, Jorkoams far: og Rekem avlede Shammai.
[1Kr 2:45 DK-KJV] Og sønnen af Shammai var Maon: og Maon var Beth-zur.
[1Kr 2:46 DK-KJV] Og Ephah, Calebs konkubine, bar Haran, og Moza, og Gazez: og Haran avlede Gazez.
[1Kr 2:47 DK-KJV] Og sønnerne af Jahdai; Regem, og Jotham, og Geshan, og Pelet, og Ephah, og Shaaph.
[1Kr 2:48 DK-KJV] Maachah, Calebs konkubine, bar Sheber, og Tirhanah.
[1Kr 2:49 DK-KJV] Hun bar også Shaaph Madmannahs far, Sheva Machbenahs far, og Gibeas far: og datteren af Caleb var Achsah.
[1Kr 2:50 DK-KJV] Disse var sønnerne af Caleb sønnen af Hur, Ephratahs førstefødte; Shobal Kirjath-jearims far,
[1Kr 2:51 DK-KJV] Salma Bethlehems far, Hareph Beth-gaders far.
[1Kr 2:52 DK-KJV] Og Shobal Kirjath-jearims far havde sønner; Haroeh, og halvdelen af Manahethiterne.
[1Kr 2:53 DK-KJV] Of familierne af Kirjath-jearim; Ithriterne, Puhiterne, og Shumathiterne, Mishraiterne; af dem kom Zareathiterne, og Eshtauliterne.
[1Kr 2:54 DK-KJV] Sønnerne af Salma; Bethlehem, og Netophathiterne, Ataroth, Joabs hus, og halvdelen af Manahethiterne, Zoriterne.
[1Kr 2:55 DK-KJV] Og stammefamilierne boede i Jabez; Tirathiterne, Shimeathiterne, og Suchathiterne. Disse er

1Ch 2:27 And the sons of Ram the firstborn of Jerahmeel were, Maaz, and Jamin, and Eker.
1Ch 2:28 And the sons of Onam were, Shammai, and Jada. And the sons of Shammai; Nadab, and Abishur.
1Ch 2:29 And the name of the wife of Abishur was Abihail, and she bare him Ahban, and Molid.
1Ch 2:30 And the sons of Nadab; Seled, and Appaim: but Seled died without children.

1Ch 2:31 And the sons of Appaim; Ishi. And the sons of Ishi; Sheshan. And the children of Sheshan; Ahlai.
1Ch 2:32 And the sons of Jada the brother of Shammai; Jether, and Jonathan: and Jether died without children.
1Ch 2:33 And the sons of Jonathan; Peleth, and Zaza. These were the sons of Jerahmeel.

1Ch 2:34 Now Sheshan had no sons, but daughters. And Sheshan had a servant, an Egyptian, whose name was Jarha.
1Ch 2:35 And Sheshan gave his daughter to Jarha his servant to wife; and she bare him Attai.

1Ch 2:36 And Attai begat Nathan, and Nathan begat Zabad,

1Ch 2:37 And Zabad begat Ephlal, and Ephlal begat Obed,

1Ch 2:38 And Obed begat Jehu, and Jehu begat Azariah,

1Ch 2:39 And Azariah begat Helez, and Helez begat Eleasah,
1Ch 2:40 And Eleasah begat Sisamai, and Sisamai begat Shallum,
1Ch 2:41 And Shallum begat Jekamiah, and Jekamiah begat Elishama.
1Ch 2:42 Now the sons of Caleb the brother of Jerahmeel were, Mesha his firstborn, which was the father of Ziph; and the sons of Mareshah the father of Hebron.
1Ch 2:43 And the sons of Hebron; Korah, and Tappuah, and Rekem, and Shema.
1Ch 2:44 And Shema begat Raham, the father of Jorkoam: and Rekem begat Shammai.
1Ch 2:45 And the son of Shammai was Maon: and Maon was the father of Beth-zur.
1Ch 2:46 And Ephah, Caleb's concubine, bare Haran, and Moza, and Gazez: and Haran begat Gazez.
1Ch 2:47 And the sons of Jahdai; Regem, and Jotham, and Geshan, and Pelet, and Ephah, and Shaaph.
1Ch 2:48 Maachah, Caleb's concubine, bare Sheber, and Tirhanah.
1Ch 2:49 She bare also Shaaph the father of Madmannah, Sheva the father of Machbenah, and the father of Gibea: and the daughter of Caleb was Achsah.
1Ch 2:50 These were the sons of Caleb the son of Hur, the firstborn of Ephratah; Shobal the father of Kirjath-jearim,
1Ch 2:51 Salma the father of Beth-lehem, Hareph the father of Beth-gader.
1Ch 2:52 And Shobal the father of Kirjath-jearim had sons; Haroeh, and half of the Manahethites.
1Ch 2:53 And the families of Kirjath-jearim; the Ithrites, and the Puhites, and the Shumathites, and the Mishraites; of them came the Zareathites, and the Eshtaulites.
1Ch 2:54 The sons of Salma; Beth-lehem, and the Netophathites, Ataroth, the house of Joab, and half of the Manahethites, the Zorites.
1Ch 2:55 And the families of the scribes which dwelt at Jabez; the Tirathites, the Shimeathites, and Suchathites. These are the

Keniterne der kom af Hemath, faderen for Rechabs hus. Kenites that came of Hemath, the father of the house of Rechab.

[1Kr 3:1 DK-KJV] Nu var disse Davids sønner, som var født til ham i Hebron; den førstefødte Amnon, af Jezreelitinden Ahinoam; den anden Daniel, af Carmelitinden Abigail:
[1Kr 3:2 DK-KJV] Den tredje, Absalom sønnen af Maachah datteren af Geshurs konge Talmai: den fjerde Adonijah sønnen af Haggith:
[1Kr 3:3 DK-KJV] Den femte, Shephatiah af Abital: den sjette, Ithream via Eglah hans hustru.
[1Kr 3:4 DK-KJV] Disse 6 var født til ham i Hebron; og der regerede han i 7 år og 6 måneder: og han regerede i 33 år i Jerusalem.
[1Kr 3:5 DK-KJV] Og disse var født til ham i Jerusalem; Shimea, og Shobab, og Nathan, og Solomon, 4, fra Bath-shua datteren af Ammiel:
[1Kr 3:6 DK-KJV] Også Ibhar, og Elishama, og Eliphelet,
[1Kr 3:7 DK-KJV] Og Nogah, og Nepheg, og Japhia,
[1Kr 3:8 DK-KJV] Og Elishama, og Eliada, og Eliphelet, 9.
[1Kr 3:9 DK-KJV] Disse var alle Davids sønner, foruden sønnerne fra konkubinerne, og Tamar deres søster.
[1Kr 3:10 DK-KJV] Og Solomons søn var Rehoboam, hans søn Abia, hans søn Asa, hans søn Jehoshaphat,
[1Kr 3:11 DK-KJV] Hans søn Joram, hans søn Ahaziah, hans søn Joash,
[1Kr 3:12 DK-KJV] Hans søn Amaziah, hans søn Azariah, hans søn Jotham,
[1Kr 3:13 DK-KJV] hans søn Ahaz, hans søn Hezekiah, hans søn Manasseh,
[1Kr 3:14 DK-KJV] Hans søn Amon, hans søn Josiah.
[1Kr 3:15 DK-KJV] Og sønnerne af Josiah var, den førstefødte Johanan, den anden Jehoiakim, den tredje Zedekiah, den fjerde Shallum.
[1Kr 3:16 DK-KJV] Og sønnerne af Jehoiakim: hans søn Jeconiah, hans søn Zedekiah.
[1Kr 3:17 DK-KJV] Og sønnerne af Jeconiah; Assir, hans søn Salathiel,
[1Kr 3:18 DK-KJV] Også Malchiram, og Pedaiah, og Shenazar, Jecamiah, Hoshama, og Nedabiah.
[1Kr 3:19 DK-KJV] Og sønnerne af Pedaiah var, Zerubbabel, og Shimei: og sønnerne af Zerubbabel; Meshullam, og Hananiah, og deres søster Shelomith:
[1Kr 3:20 DK-KJV] Og Hashubah, og Ohel, og Berechiah, og Hasadiah, Jushab-hesed, 5.
[1Kr 3:21 DK-KJV] Og sønnerne af Hananiah; Pelatiah, og Jesaiah: sønnerne af Rephaiah, sønnerne af Arnan, sønnerne af Obadiah, sønnerne af Shechaniah.
[1Kr 3:22 DK-KJV] Og sønnerne af Shechaniah; Shemaiah: og sønnerne af Shemaiah; Hattush, og Igeal, og Bariah, og Neariah, og Shaphat, 6.
[1Kr 3:23 DK-KJV] Og sønnerne af Neariah; Elioenai, og Hezekiah, og Azrikam, 3.
[1Kr 3:24 DK-KJV] Og sønnerne af Elioenai var, Hodaiah, og Eliashib, og Pelaiah, og Akkub, og Johanan, og Dalaiah, og Anani, 7.

1Ch 3:1 Now these were the sons of David, which were born unto him in Hebron; the firstborn Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess; the second Daniel, of Abigail the Carmelitess:
1Ch 3:2 The third, Absalom the son of Maachah the daughter of Talmai king of Geshur: the fourth, Adonijah the son of Haggith:
1Ch 3:3 The fifth, Shephatiah of Abital: the sixth, Ithream by Eglah his wife.
1Ch 3:4 These six were born unto him in Hebron; and there he reigned seven years and six months: and in Jerusalem he reigned thirty and three years.
1Ch 3:5 And these were born unto him in Jerusalem; Shimea, and Shobab, and Nathan, and Solomon, four, of Bath-shua the daughter of Ammiel:
1Ch 3:6 Ibhar also, and Elishama, and Eliphelet,
1Ch 3:7 And Nogah, and Nepheg, and Japhia,
1Ch 3:8 And Elishama, and Eliada, and Eliphelet, nine.
1Ch 3:9 These were all the sons of David, beside the sons of the concubines, and Tamar their sister.
1Ch 3:10 And Solomon's son was Rehoboam, Abia his son, Asa his son, Jehoshaphat his son,
1Ch 3:11 Joram his son, Ahaziah his son, Joash his son,
1Ch 3:12 Amaziah his son, Azariah his son, Jotham his son,
1Ch 3:13 Ahaz his son, Hezekiah his son, Manasseh his son,
1Ch 3:14 Amon his son, Josiah his son.
1Ch 3:15 And the sons of Josiah were, the firstborn Johanan, the second Jehoiakim, the third Zedekiah, the fourth Shallum.
1Ch 3:16 And the sons of Jehoiakim: Jeconiah his son, Zedekiah his son.
1Ch 3:17 And the sons of Jeconiah; Assir, Salathiel his son,
1Ch 3:18 Malchiram also, and Pedaiah, and Shenazar, Jecamiah, Hoshama, and Nedabiah.
1Ch 3:19 And the sons of Pedaiah were, Zerubbabel, and Shimei: and the sons of Zerubbabel; Meshullam, and Hananiah, and Shelomith their sister:
1Ch 3:20 And Hashubah, and Ohel, and Berechiah, and Hasadiah, Jushab-hesed, five.
1Ch 3:21 And the sons of Hananiah; Pelatiah, and Jesaiah: the sons of Rephaiah, the sons of Arnan, the sons of Obadiah, the sons of Shechaniah.
1Ch 3:22 And the sons of Shechaniah; Shemaiah: and the sons of Shemaiah; Hattush, and Igeal, and Bariah, and Neariah, and Shaphat, six.
1Ch 3:23 And the sons of Neariah; Elioenai, and Hezekiah, and Azrikam, three.
1Ch 3:24 And the sons of Elioenai were, Hodaiah, and Eliashib, and Pelaiah, and Akkub, and Johanan, and Dalaiah, and Anani, seven.

[1Kr 4:1 DK-KJV] Sønnerne af Judah; Pharez, Hezron, og Carmi, og Hur, og Shobal.
[1Kr 4:2 DK-KJV] Og Reaiah sønnen af Shobal avlede Jahath; og Jahath avlede Ahumai, og Lahad. Disse er familierne af Zorathiterne.
[1Kr 4:3 DK-KJV] Og disse var af Etams far; Jezreel, og Ishma, og Idbash: og navnet på deres søster var Hazelelponi:
[1Kr 4:4 DK-KJV] Og Penuel Gedors far, og Ezer Hushahs far. Disse er sønnerne af Hur, den førstefødte af Ephratah, Bethlehems far.
[1Kr 4:5 DK-KJV] Og Ashur Tekoas far havde 2 hustruer, Helah og Naarah.
[1Kr 4:6 DK-KJV] Og Naarah bar Ahuzam til ham, og Hepher, og Temeni, og Haahashtari. Disse var sønnerne af Naarah.
[1Kr 4:7 DK-KJV] Og sønnerne af Helah var, Zereth, og Jezoar, og Ethnan.
[1Kr 4:8 DK-KJV] Og Coz avlede Anub, og Zobebah, og familierne af Aharhel sønnen af Harum.
[1Kr 4:9 DK-KJV] Og Jabez var mere arbar end sine brødre: og hans mor gav ham navnet Jabez, og siger, Fordi jeg bar ham med sorg.
[1Kr 4:10 DK-KJV] Og Jabez påkaldte Israels Gud, og siger, Åh hvis du bare ville velsigne mig, og forstørre mig kyst, og at din hånd måtte være med mig, og at du ville holde mig fra ondt, så det ikke skal bekymre mig ! Og Gud gav ham det han spurgte om.
[1Kr 4:11 DK-KJV] Og Chelub broderen af Shuah avlede Mehir, som var Eshtons far.
[1Kr 4:12 DK-KJV] Og Eshton avlede Beth-rapha, og Paseah, og Tehinnah Ir-nahashs far. Disse er Rechahs mænd.
[1Kr 4:13 DK-KJV] Og sønnerne af Kenaz; Othniel, og Seraiah: og sønnerne af Othniel; Hathath.
[1Kr 4:14 DK-KJV] Og Meonothai avlede Ophrah: og Seraiah avlede Joab, faderen af Charashimdalen; for de var håndværkere.
[1Kr 4:15 DK-KJV] Og sønnerne af Caleb sønnen af Jephunneh; Iru, Elah, og Naam: og sønnerne af Elah, ja Kenaz.
[1Kr 4:16 DK-KJV] Og sønnerne af Jehaleleel; Ziph, og Ziphah, Tiria, og Asareel.
[1Kr 4:17 DK-KJV] Og sønnerne af Ezra var, Jether, og Mered, og Epher, og Jalon: og hun bar Miriam, og Shammai, og Ishbah Eshtemoas far.
[1Kr 4:18 DK-KJV] Og hans hustru Jehudijah bar Jered Gedors far, og Heber Sochos far, og Jekuthiel Zanoahs far. Og disse er sønnerne af Bithiah Faraos datter, som Mered tog.
[1Kr 4:19 DK-KJV] Og sønnerne af hans hustru Hodiah søsteren af Naham, Garmiten Keilahs far, og Maachathiten Eshtemoa.
[1Kr 4:20 DK-KJV] Og sønnerne af Shimon var, Amnon, og Rinnah, Benhanan, og Tilon. Og sønnerne af Ishi var, Zoheth, og Ben-zoheth.

[1Kr 4:21 DK-KJV] Sønnerne af Shelah sønnen af Judah var, Er Lecahs far, og Laadah Mareshahs far, og familierne af huset af dem der laver fint linned, af Ashbeas hus,
[1Kr 4:22 DK-KJV] Og Jokim, og Chozebas mænd, og Joash, og Saraph, som havde herredømme i Moab, og

1Ch 4:1 The sons of Judah; Pharez, Hezron, and Carmi, and Hur, and Shobal.
1Ch 4:2 And Reaiah the son of Shobal begat Jahath; and Jahath begat Ahumai, and Lahad. These are the families of the Zorathites.
1Ch 4:3 And these were of the father of Etam; Jezreel, and Ishma, and Idbash: and the name of their sister was Hazelelponi:
1Ch 4:4 And Penuel the father of Gedor, and Ezer the father of Hushah. These are the sons of Hur, the firstborn of Ephratah, the father of Beth-lehem.
1Ch 4:5 And Ashur the father of Tekoa had two wives, Helah and Naarah.

1Ch 4:6 And Naarah bare him Ahuzam, and Hepher, and Temeni, and Haahashtari. These were the sons of Naarah.
1Ch 4:7 And the sons of Helah were, Zereth, and Jezoar, and Ethnan.
1Ch 4:8 And Coz begat Anub, and Zobebah, and the families of Aharhel the son of Harum.
1Ch 4:9 And Jabez was more honourable than his brethren: and his mother called his name Jabez, saying, Because I bare him with sorrow.
1Ch 4:10 And Jabez called on the God of Israel, saying, Oh that thou wouldest bless me indeed, and enlarge my coast, and that thine hand might be with me, and that thou wouldest keep me from evil, that it may not grieve me! And God granted him that which he requested.
1Ch 4:11 And Chelub the brother of Shuah begat Mehir, which was the father of Eshton.
1Ch 4:12 And Eshton begat Beth-rapha, and Paseah, and Tehinnah the father of Ir-nahash. These are the men of Rechah.
1Ch 4:13 And the sons of Kenaz; Othniel, and Seraiah: and the sons of Othniel; Hathath.
1Ch 4:14 And Meonothai begat Ophrah: and Seraiah begat Joab, the father of the valley of Charashim; for they were craftsmen.

1Ch 4:15 And the sons of Caleb the son of Jephunneh; Iru, Elah, and Naam: and the sons of Elah, even Kenaz.
1Ch 4:16 And the sons of Jehaleleel; Ziph, and Ziphah, Tiria, and Asareel.
1Ch 4:17 And the sons of Ezra were, Jether, and Mered, and Epher, and Jalon: and she bare Miriam, and Shammai, and Ishbah the father of Eshtemoa.
1Ch 4:18 And his wife Jehudijah bare Jered the father of Gedor, and Heber the father of Socho, and Jekuthiel the father of Zanoah. And these are the sons of Bithiah the daughter of Pharaoh, which Mered took.
1Ch 4:19 And the sons of his wife Hodiah the sister of Naham, the father of Keilah the Garmite, and Eshtemoa the Maachathite.
1Ch 4:20 And the sons of Shimon were, Amnon, and Rinnah, Ben-hanan, and Tilon. And the sons of Ishi were, Zoheth, and Ben-zoheth.
1Ch 4:21 The sons of Shelah the son of Judah were, Er the father of Lecah, and Laadah the father of Mareshah, and the families of the house of them that wrought fine linen, of the house of Ashbea,
1Ch 4:22 And Jokim, and the men of Chozeba, and Joash, and Saraph, who had the dominion in Moab, and Jashubi-lehem.

Jashubi-lehem. Og disse er gamle ting.

And these are ancient things.

[1Kr 4:23 DK-KJV] Disse var keramikerene, og de der boede blandt planter og hække: der boede de hos kongen for hans virke.

1Ch 4:23 These were the potters, and those that dwelt among plants and hedges: there they dwelt with the king for his work.

[1Kr 4:24 DK-KJV] Sønnerne af Simeon var, Nemuel, og Jamin, Jarib, Zerah, og Shaul:

1Ch 4:24 The sons of Simeon were, Nemuel, and Jamin, Jarib, Zerah, and Shaul:

[1Kr 4:25 DK-KJV] Hans søn Shallum, hans søn Mibsam, hans søn Mishma.

1Ch 4:25 Shallum his son, Mibsam his son, Mishma his son.

[1Kr 4:26 DK-KJV] Og sønnerne af Mishma; hans søn Hamuel, hans søn Zacchur, hans søn Shimei.

1Ch 4:26 And the sons of Mishma; Hamuel his son, Zacchur his son, Shimei his son.

[1Kr 4:27 DK-KJV] Og Shimei havde 16 sønner og 6 døtre; men hans brødre havde ikke mange børn, deres famlie multiplicerede heller ikke, ligesom Judahs børn.

1Ch 4:27 And Shimei had sixteen sons and six daughters; but his brethren had not many children, neither did all their family multiply, like to the children of Judah.

[1Kr 4:28 DK-KJV] Og de boede i Beer-sheba, og Moladah, og Hazar-shual,

1Ch 4:28 And they dwelt at Beer-sheba, and Moladah, and Hazar-shual,

[1Kr 4:29 DK-KJV] Og i Bilhah, og i Ezem, og i Tolad,

1Ch 4:29 And at Bilhah, and at Ezem, and at Tolad,

[1Kr 4:30 DK-KJV] Og i Bethuel, og i Hormah, og i Ziklag,

1Ch 4:30 And at Bethuel, and at Hormah, and at Ziklag,

[1Kr 4:31 DK-KJV] Og i Beth-marcaboth, og Hazar-susim, og i Beth-birei, og i Shaaraim. Disse var deres byer indtil Davids regering.

1Ch 4:31 And at Beth-marcaboth, and Hazar-susim, and at Beth-birei, and at Shaaraim. These were their cities unto the reign of David.

[1Kr 4:32 DK-KJV] Og deres landsbyer var, Etam, og Ain, Rimmon, og Tochen, og Ashan, 5 byer:

1Ch 4:32 And their villages were, Etam, and Ain, Rimmon, and Tochen, and Ashan, five cities:

[1Kr 4:33 DK-KJV] Og alle deres landsbyer der var rundt om de samme byer, rundt Baal. Disse var til deres boligere, og deres slægt.

1Ch 4:33 And all their villages that were round about the same cities, unto Baal. These were their habitations, and their genealogy.

[1Kr 4:34 DK-KJV] Og Meshobab, og Jamlech, og Joshah sønnen af Amaziah,

1Ch 4:34 And Meshobab, and Jamlech, and Joshah the son of Amaziah,

[1Kr 4:35 DK-KJV] Og Joel, og Jehu sønnen af Josibiah, sønnen af Seraiah, sønnen af Asiel,

1Ch 4:35 And Joel, and Jehu the son of Josibiah, the son of Seraiah, the son of Asiel,

[1Kr 4:36 DK-KJV] Og Elioenai, og Jaakobah, og Jeshohaiah, og Asaiah, og Adiel, og Jesimiel, og Benaiah,

1Ch 4:36 And Elioenai, and Jaakobah, and Jeshohaiah, and Asaiah, and Adiel, and Jesimiel, and Benaiah,

[1Kr 4:37 DK-KJV] Og Ziza sønnen af Shiphi, sønnen af Allon, sønnen af Jedaiah, sønnen af Shimri, sønnen af Shemaiah;

1Ch 4:37 And Ziza the son of Shiphi, the son of Allon, the son of Jedaiah, the son of Shimri, the son of Shemaiah;

[1Kr 4:38 DK-KJV] Disse der er nævnt via deres navne er prinser i deres familier: og deres fars hus voksede meget.

1Ch 4:38 These mentioned by their names were princes in their families: and the house of their fathers increased greatly.

[1Kr 4:39 DK-KJV] Og de gik til indgangen i Gedor, lige til østsiden af dalen, for at søge efter græsgange til deres flokke.

1Ch 4:39 And they went to the entrance of Gedor, even unto the east side of the valley, to seek pasture for their flocks.

[1Kr 4:40 DK-KJV] Og de fandt gode og frodige græsgange, og landet var stort, og stille, og fredsommeligt; for de af Ham havde boet der fra gammel tid.

1Ch 4:40 And they found fat pasture and good, and the land was wide, and quiet, and peaceable; for they of Ham had dwelt there of old.

[1Kr 4:41 DK-KJV] Og disse nedskrevt via navn kom i Hezekiahs dage Judahs konge, og slog deres telte, og boligerne der var fundet der, og ødelage dem fuldstændigt indtil denne dag, og boede på deres pladser: fordi der var græsgange der til deres flokke.

1Ch 4:41 And these written by name came in the days of Hezekiah king of Judah, and smote their tents, and the habitations that were found there, and destroyed them utterly unto this day, and dwelt in their rooms: because there was pasture there for their flocks.

[1Kr 4:42 DK-KJV] Og nogle af dem, ja af sønnerne af Simeon, 500 mænd, gik til bjerget Seir, og havde Pelatiah, og Neariah, og Rephaiah, og Uzziel, sønnerne af Ishi som deres kaptajner.

1Ch 4:42 And some of them, even of the sons of Simeon, five hundred men, went to mount Seir, having for their captains Pelatiah, and Neariah, and Rephaiah, and Uzziel, the sons of Ishi.

[1Kr 4:43 DK-KJV] Og de slog resten af Amalekiterne der var unsluppet, og boede der indtil denne dag.

1Ch 4:43 And they smote the rest of the Amalekites that were escaped, and dwelt there unto this day.

1 Krønikebog Kapitel 5 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 5:1 DK-KJV] Nu sønnerne af Reuben Israels førstefødte, (for han var den førstefødte; men, eftersom han besmittede sin fars seng, var hans fødselsret givet til sønnerne af Joseph Israels søn: og slægtstavlen skal

1Ch 5:1 Now the sons of Reuben the firstborn of Israel, (for he was the firstborn; but, forasmuch as he defiled his father's bed, his birthright was given unto the sons of Joseph the son of Israel: and the genealogy is not to be reckoned after the

derfor ikke tælles udfra fødselsretten.

[1Kr 5:2 DK-KJV] For Judah sejrede over sine brødre, og af ham kom den øverste hersker; men fødselsretten var Josephs:)
[1Kr 5:3 DK-KJV] Sønnerne, jeg siger, af Reuben Israels førstefødte var, Hanoch, og Pallu, Hezron, og Carmi.
[1Kr 5:4 DK-KJV] Sønnerne af Joel; hans søn Shemaiah, hans søn Gog, hans søn Shimei,
[1Kr 5:5 DK-KJV] Hans søn Micah, hans søn Reaia, hans søn Baal,
[1Kr 5:6 DK-KJV] Hans søn Beerah, hvem Assyriens konge Tilgathpilneser førte tilfangetaget væk: han var Reubeniternes prins.
[1Kr 5:7 DK-KJV] slægtstavle Og hans brødre via deres familier, da deres slægtslægter blev talt, var den øverste, Jeiel, og Zechariah,
[1Kr 5:8 DK-KJV] Og Bela sønnen af Azaz, sønnen af Shema, sønnen af Joel, som bor i Aroer, lige til Nebo og Baal-meon:
[1Kr 5:9 DK-KJV] Og mod øst boede han indtil indgangen af vildmarken fra Eufratfloden: fordi deres kvæg var multipliceret i Gileads land.
[1Kr 5:10 DK-KJV] Og i Sauls dage bekrigede de Hagariterne, som faldt via deres hånd: og de bor i deres telte udover hele den østlige del af Gileads land.
[1Kr 5:11 DK-KJV] Og Gads børn bor opad dem, i Bashans land indtil Salchah:
[1Kr 5:12 DK-KJV] Joel den øverste, og Shapham den næste, og Jaanai, og Shaphat i Bashan
[1Kr 5:13 DK-KJV] Og deres brødre fra deres fædres hus var, Michael, og Meshullam, og Sheba, og Jorai, og Jachan, og Zia, og Heber, 7.
[1Kr 5:14 DK-KJV] Disse er Abihails børn sønnen af Huri, sønnen af Jaroah, sønnen af Gilead, sønnen af Michael, sønnen af Jeshishai, sønnen af Jahdo, sønnen af Buz;
[1Kr 5:15 DK-KJV] Ahi sønnen af Abdiel, sønnen af Guni, øverste for deres fædres hus.
[1Kr 5:16 DK-KJV] Og de bor i Gilead i Bashan, og i hendes landsbyer, og i hele Sharons opland, opad deres grænser.
[1Kr 5:17 DK-KJV] Alle disse var talt via slægtstavler i Jothams dage Judahs konge, og i Jeroboams dage Israels konge.

[1Kr 5:18 DK-KJV] Sønnerne af Reuben, og Gaditerne, og halvdelen af Manassehs stamme, af tapre mænd, mænd der var i stand til at bære skjolde og sværd, og at skyde med bue, og dygtige i krig, var 44.760, der gik ud i krig.
[1Kr 5:19 DK-KJV] Og de bekrigede Hagariterne, med Jetur, og Nephish, og Nodab.
[1Kr 5:20 DK-KJV] Og de var hjulpet imod dem, og Hagariterne blev adskilte ind i deres land, og alle der var hos dem: for de råbte på Gud i kampen, og han var bønfaldt af dem; fordi de satte sin lid til ham.
[1Kr 5:21 DK-KJV] Og de fjernede deres kvæg; af deres kameler 50.000, og af får 250.000, og af æsler 2.000, og af mænd 100.000.
[1Kr 5:22 DK-KJV] For der faldt mange dræbte ned, fordi krigen var Guds. Og de boede på deres pladser indtil tilfangetagelsen.
[1Kr 5:23 DK-KJV] Og børnene til halvdelen af Manassehs stamme boede i det land: de voksede fra Bashan til Baal-hermon og Senir, og til Hermonbjerget.

birthright.

1Ch 5:2 For Judah prevailed above his brethren, and of him came the chief ruler; but the birthright was Joseph's:)
1Ch 5:3 The sons, I say, of Reuben the firstborn of Israel were, Hanoch, and Pallu, Hezron, and Carmi.
1Ch 5:4 The sons of Joel; Shemaiah his son, Gog his son, Shimei his son,

1Ch 5:5 Micah his son, Reaia his son, Baal his son,

1Ch 5:6 Beerah his son, whom Tilgath-pilneser king of Assyria carried away captive: he was prince of the Reubenites.
1Ch 5:7 And his brethren by their families, when the genealogy of their generations was reckoned, were the chief, Jeiel, and Zechariah,

1Ch 5:8 And Bela the son of Azaz, the son of Shema, the son of Joel, who dwelt in Aroer, even unto Nebo and Baal-meon:
1Ch 5:9 And eastward he inhabited unto the entering in of the wilderness from the river Euphrates: because their cattle were multiplied in the land of Gilead.
1Ch 5:10 And in the days of Saul they made war with the Hagarites, who fell by their hand: and they dwelt in their tents throughout all the east land of Gilead.
1Ch 5:11 And the children of Gad dwelt over against them, in the land of Bashan unto Salchah:
1Ch 5:12 Joel the chief, and Shapham the next, and Jaanai, and Shaphat in Bashan.
1Ch 5:13 And their brethren of the house of their fathers were, Michael, and Meshullam, and Sheba, and Jorai, and Jachan, and Zia, and Heber, seven.
1Ch 5:14 These are the children of Abihail the son of Huri, the son of Jaroah, the son of Gilead, the son of Michael, the son of Jeshishai, the son of Jahdo, the son of Buz;
1Ch 5:15 Ahi the son of Abdiel, the son of Guni, chief of the house of their fathers.

1Ch 5:16 And they dwelt in Gilead in Bashan, and in her towns, and in all the suburbs of Sharon, upon their borders.
1Ch 5:17 All these were reckoned by genealogies in the days of Jotham king of Judah, and in the days of Jeroboam king of Israel.
1Ch 5:18 The sons of Reuben, and the Gadites, and half the tribe of Manasseh, of valiant men, men able to bear buckler and sword, and to shoot with bow, and skilful in war, were four and forty thousand seven hundred and threescore, that went out to the war.
1Ch 5:19 And they made war with the Hagarites, with Jetur, and Nephish, and Nodab.
1Ch 5:20 And they were helped against them, and the Hagarites were delivered into their hand, and all that were with them: for they cried to God in the battle, and he was intreated of them; because they put their trust in him.
1Ch 5:21 And they took away their cattle; of their camels fifty thousand, and of sheep two hundred and fifty thousand, and of asses two thousand, and of men an hundred thousand.

1Ch 5:22 For there fell down many slain, because the war was of God. And they dwelt in their steads until the captivity.
1Ch 5:23 And the children of the half tribe of Manasseh dwelt in the land: they increased from Bashan unto Baal-hermon and Senir, and unto mount Hermon.

[1Kr 5:24 DK-KJV] Og disse var overhovederne for deres fædres hus, ja Epher, og Ishi, og Eliel, og Azriel, og Jeremiah, og Hodaviah, og Jahdiel, mægtige tapre mænd, berømte mænd, overhoveder for deres fædres hus.
[1Kr 5:25 DK-KJV] Og de overtrådte imod deres fædres Gud, og gik ind på horevejen efter guderne til folket fra det land, som Gud destruerede foran dem.
[1Kr 5:26 DK-KJV] Og Israels Gud opvagte Puls ånd Assyriens konge, og Tilgathpilnesers ånd Assyriens konge, og han bortførte dem, ja Reubeniterne, og Gaditerne, og halvdelen af Manassehs stamme, og bragte dem til Halah, og Habor, og Hara, og til Gozanfloden, indtil denne dag.

1Ch 5:24 And these were the heads of the house of their fathers, even Epher, and Ishi, and Eliel, and Azriel, and Jeremiah, and Hodaviah, and Jahdiel, mighty men of valour, famous men, and heads of the house of their fathers.
1Ch 5:25 And they transgressed against the God of their fathers, and went a whoring after the gods of the people of the land, whom God destroyed before them.

1Ch 5:26 And the God of Israel stirred up the spirit of Pul king of Assyria, and the spirit of Tilgath-pilneser king of Assyria, and he carried them away, even the Reubenites, and the Gadites, and the half tribe of Manasseh, and brought them unto Halah, and Habor, and Hara, and to the river Gozan, unto this day.

1 Krønikebog Kapitel 6 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 6:1 DK-KJV] Sønnerne af Levi; Gershon, Kohath, and Merari.
[1Kr 6:2 DK-KJV] Og sønnerne af Kohath; Amram, Izhar, og Hebron, og Uzziel.
[1Kr 6:3 DK-KJV] Og børnene af Amram; Aaron, og Moses, og Miriam. Sønnerne også af Aaron; Nadab, og Abihu, Eleazar, og Ithamar.
[1Kr 6:4 DK-KJV] Eleazar avlede Phinehas, Phinehas avlede Abishua,
[1Kr 6:5 DK-KJV] Og Abishua avlede Bukki, og Bukki avlede Uzzi,
[1Kr 6:6 DK-KJV] Og Uzzi avlede Zerahiah, og Zerahiah avlede Meraioth,
[1Kr 6:7 DK-KJV] Meraioth avlede Amariah, og Amariah avlede Ahitub,
[1Kr 6:8 DK-KJV] Og Ahitub avlede Zadok, og Zadok avlede Ahimaaz,
[1Kr 6:9 DK-KJV] Og Ahimaaz avlede Azariah, og Azariah avlede Johanan,
[1Kr 6:10 DK-KJV] Og Johanan avlede Azariah, (det er ham der udførte præsteembedet i tempelet som Solomon byggede i Jerusalem:) "Navnebetydning - Og han som er barmhjertig avlede ham som hører Herren"
[1Kr 6:11 DK-KJV] Og Azariah avlede Amariah, og Amariah avlede Ahitub,
[1Kr 6:12 DK-KJV] Og Ahitub avlede Zadok, og Zadok avlede Shallum,
[1Kr 6:13 DK-KJV] Og Shallum avlede Hilkiah, og Hilkiah avlede Azariah,
[1Kr 6:14 DK-KJV] Og Azariah avlede Seraiah, og Seraiah avlede Jehozadak,
[1Kr 6:15 DK-KJV] Og Jehozadak gik ind i fangenskab, da HERREN førte Judah og Jerusalem væk ved Nebuchadnezzars hånd.
[1Kr 6:16 DK-KJV] Sønnerne af Levi; Gershon, Kohath, and Merari.
[1Kr 6:17 DK-KJV] Og disse er navnene på sønnerne af Gershom; Libni, og Shimei.
[1Kr 6:18 DK-KJV] Og sønnerne af Kohath var, Amram, og Izhar, og Hebron, og Uzziel.
[1Kr 6:19 DK-KJV] Sønnerne af Merari; Mahli, og Mushi. Og disse er familierne af Leviterne efter deres fædre.
[1Kr 6:20 DK-KJV] Af Gershom; hans søn Libni, hans søn Jahath, hans søn Zimmah,
[1Kr 6:21 DK-KJV] Hans søn Joah, hans søn Iddo, hans

1Ch 6:1 The sons of Levi; Gershon, Kohath, and Merari.
1Ch 6:2 And the sons of Kohath; Amram, Izhar, and Hebron, and Uzziel.
1Ch 6:3 And the children of Amram; Aaron, and Moses, and Miriam. The sons also of Aaron; Nadab, and Abihu, Eleazar, and Ithamar.

1Ch 6:4 Eleazar begat Phinehas, Phinehas begat Abishua,

1Ch 6:5 And Abishua begat Bukki, and Bukki begat Uzzi,
1Ch 6:6 And Uzzi begat Zerahiah, and Zerahiah begat Meraioth,

1Ch 6:7 Meraioth begat Amariah, and Amariah begat Ahitub,

1Ch 6:8 And Ahitub begat Zadok, and Zadok begat Ahimaaz,
1Ch 6:9 And Ahimaaz begat Azariah, and Azariah begat Johanan,

1Ch 6:10 And Johanan begat Azariah, (he it is that executed the priest's office in the temple that Solomon built in Jerusalem:)
1Ch 6:11 And Azariah begat Amariah, and Amariah begat Ahitub,

1Ch 6:12 And Ahitub begat Zadok, and Zadok begat Shallum,
1Ch 6:13 And Shallum begat Hilkiah, and Hilkiah begat Azariah,
1Ch 6:14 And Azariah begat Seraiah, and Seraiah begat Jehozadak,
1Ch 6:15 And Jehozadak went into captivity, when the LORD carried away Judah and Jerusalem by the hand of Nebuchadnezzar.

1Ch 6:16 The sons of Levi; Gershom, Kohath, and Merari.
1Ch 6:17 And these be the names of the sons of Gershom; Libni, and Shimei.
1Ch 6:18 And the sons of Kohath were, Amram, and Izhar, and Hebron, and Uzziel.
1Ch 6:19 The sons of Merari; Mahli, and Mushi. And these are the families of the Levites according to their fathers.
1Ch 6:20 Of Gershom; Libni his son, Jahath his son, Zimmah his son,
1Ch 6:21 Joah his son, Iddo his son, Zerah his son, Jeaterai

søn Zerah, hans søn Jeaterai.

[1Kr 6:22 DK-KJV] Sønnerne af Kohath; hans søn Amminadab, hans søn Korah, hans søn Assir,
[1Kr 6:23 DK-KJV] Hans søn Elkanah, og hans søn Ebiasaph, og hans søn Assir,
[1Kr 6:24 DK-KJV] Hans søn Tahath, hans søn Uriel, hans søn Uzziah, og hans søn Shaul.
[1Kr 6:25 DK-KJV] Og sønnerne af Elkanah; Amasai, og Ahimoth.
[1Kr 6:26 DK-KJV] Når det gælder Elkanah: sønnerne af Elkanah; hans søn Zophai, og hans søn Nahath,
[1Kr 6:27 DK-KJV] Hans søn Eliab, hans søn Jeroham, hans søn Elkanah.
[1Kr 6:28 DK-KJV] Og sønnerne af Samuel; den førstefødte Vashni, og Abiah.
[1Kr 6:29 DK-KJV] Sønnerne af Merari; Mahli, hans søn Libni, hans søn Shimei, hans søn Uzza,
[1Kr 6:30 DK-KJV] Hans søn Shimea, hans søn Haggiah, hans søn Asaiah.
[1Kr 6:31 DK-KJV] Og disse er de som David satte over sangtjenesten i HERRENs hus, efter det havde arken hvile.
[1Kr 6:32 DK-KJV] Og de betjente foran beboelsesstedet for menighedens tabernakel med sang, indtil Solomon havde bygget HERRENs hus i Jerusalem: og de ventede på deres embede efter deres orden.
[1Kr 6:33 DK-KJV] Og disse er de som ventede med deres børn. Af sønnerne til Kohatiterne: Heman en sanger, sønnen af Joel, sønnen af Shemuel,
[1Kr 6:34 DK-KJV] Sønnen af Elkanah, sønnen af Jeroham, sønnen af Eliel, sønnen af Toah,
[1Kr 6:35 DK-KJV] Sønnen af Zuph, sønnen af Elkanah, sønnen af Mahath, sønnen af Amasai,
[1Kr 6:36 DK-KJV] Sønnen af Elkanah, sønnen af Joel, sønnen af Azariah, sønnen af Zephaniah,
[1Kr 6:37 DK-KJV] Sønnen af Tahath, sønnen af Assir, sønnen af Ebiasaph, sønnen af Korah,
[1Kr 6:38 DK-KJV] Sønnen af Izhar, sønnen af Kohath, sønnen af Levi, sønnen af Israel.
[1Kr 6:39 DK-KJV] Og hans bror Asaph, som stod på hans højre hånd, ja Asaph sønnen af Berachiah, sønnen af Shimea,
[1Kr 6:40 DK-KJV] Sønnen af Michael, sønnen af Baaseiah, sønnen af Malchiah,
[1Kr 6:41 DK-KJV] Sønnen af Ethni, sønnen af Zerah, sønnen af Adaiah,
[1Kr 6:42 DK-KJV] Sønnen af Ethan, sønnen af Zimmah, sønnen af Shimei,
[1Kr 6:43 DK-KJV] Sønnen af Jahath, sønnen af Gershom, sønnen af Levi.
[1Kr 6:44 DK-KJV] Og deres brødre sønnerne af Merari stod på den venstre hånd: Ethan sønnen af Kishi, sønnen af Abdi, sønnen af Malluch,
[1Kr 6:45 DK-KJV] Sønnen af Hashabiah, sønnen af Amaziah, sønnen af Hilkiah,
[1Kr 6:46 DK-KJV] Sønnen af Amzi, sønnen af Bani, sønnen af Shamer,
[1Kr 6:47 DK-KJV] Sønnen af Mahli, sønnen af Mushi, sønnen af Merari, sønnen af Levi.
[1Kr 6:48 DK-KJV] Deres brødre var også tildelt alle former for tempeltjeneste i Guds hus.
[1Kr 6:49 DK-KJV] Men Aaron og hans sønner ofrede på brændoffergavealteret, og på røgelsesalteret, og var tildelt med alt arbejdet for det helligste sted, og til at lave soning for Israel, i overensstemmelse med alt det Moses Guds

his son.

1Ch 6:22 The sons of Kohath; Amminadab his son, Korah his son, Assir his son,
1Ch 6:23 Elkanah his son, and Ebiasaph his son, and Assir his son,
1Ch 6:24 Tahath his son, Uriel his son, Uzziah his son, and Shaul his son.

1Ch 6:25 And the sons of Elkanah; Amasai, and Ahimoth.
1Ch 6:26 As for Elkanah: the sons of Elkanah; Zophai his son, and Nahath his son,

1Ch 6:27 Eliab his son, Jeroham his son, Elkanah his son.
1Ch 6:28 And the sons of Samuel; the firstborn Vashni, and Abiah.
1Ch 6:29 The sons of Merari; Mahli, Libni his son, Shimei his son, Uzza his son,

1Ch 6:30 Shimea his son, Haggiah his son, Asaiah his son.
1Ch 6:31 And these are they whom David set over the service of song in the house of the LORD, after that the ark had rest.
1Ch 6:32 And they ministered before the dwelling place of the tabernacle of the congregation with singing, until Solomon had built the house of the LORD in Jerusalem: and then they waited on their office according to their order.
1Ch 6:33 And these are they that waited with their children. Of the sons of the Kohathites: Heman a singer, the son of Joel, the son of Shemuel,
1Ch 6:34 The son of Elkanah, the son of Jeroham, the son of Eliel, the son of Toah,
1Ch 6:35 The son of Zuph, the son of Elkanah, the son of Mahath, the son of Amasai,
1Ch 6:36 The son of Elkanah, the son of Joel, the son of Azariah, the son of Zephaniah,
1Ch 6:37 The son of Tahath, the son of Assir, the son of Ebiasaph, the son of Korah,
1Ch 6:38 The son of Izhar, the son of Kohath, the son of Levi, the son of Israel.

1Ch 6:39 And his brother Asaph, who stood on his right hand, even Asaph the son of Berachiah, the son of Shimea,
1Ch 6:40 The son of Michael, the son of Baaseiah, the son of Malchiah,
1Ch 6:41 The son of Ethni, the son of Zerah, the son of Adaiah,
1Ch 6:42 The son of Ethan, the son of Zimmah, the son of Shimei,
1Ch 6:43 The son of Jahath, the son of Gershom, the son of Levi.
1Ch 6:44 And their brethren the sons of Merari stood on the left hand: Ethan the son of Kishi, the son of Abdi, the son of Malluch,
1Ch 6:45 The son of Hashabiah, the son of Amaziah, the son of Hilkiah,

1Ch 6:46 The son of Amzi, the son of Bani, the son of Shamer,
1Ch 6:47 The son of Mahli, the son of Mushi, the son of Merari, the son of Levi.
1Ch 6:48 Their brethren also the Levites were appointed unto all manner of service of the tabernacle of the house of God.
1Ch 6:49 But Aaron and his sons offered upon the altar of the burnt offering, and on the altar of incense, and were appointed for all the work of the place most holy, and to make an atonement for Israel, according to all that Moses the servant of

tjener havde befalet.

[1Kr 6:50 DK-KJV] Og disse er Aarons sønner; hans søn Eleazar, hans søn Phinehas, hans søn Abishua,
[1Kr 6:51 DK-KJV] Hans søn Bukki, hans søn Uzzi, hans søn Zerahiah,
[1Kr 6:52 DK-KJV] Hans søn Meraioth, hans søn Amariah, hans søn Ahitub,
[1Kr 6:53 DK-KJV] Hans søn Zadok, hans søn Ahimaaz.
[1Kr 6:54 DK-KJV] Nu er disse deres beboelsessteder udover deres borge på deres kyster, af Aarons sønner, af familierne til Kohathiterne: for deres var loddet.
[1Kr 6:55 DK-KJV] Og de gav dem Hebron i Judahs land, og dens opland rundt omkring den.
[1Kr 6:56 DK-KJV] Men byens marker, og dens landsbyer, gav de til Caleb sønnen af Jephunneh.
[1Kr 6:57 DK-KJV] Og til Aarons sønner gav de Judahs byer, nemlig, Hebron, tilflugtsbyen, og Libnah med hendes opland, og Jattir, og Eshtemoa, med deres opland,
[1Kr 6:58 DK-KJV] Og Hilen med hendes opland, Debir med hendes opland,
[1Kr 6:59 DK-KJV] Og Ashan med hendes opland, og Beth-shemesh med hendes opland:
[1Kr 6:60 DK-KJV] Og ud af Benjamins stamme; Geba med hendes opland, og Alemeth med hendes opland, og Anathoth med hendes opland. Alle deres byer udover deres familier var 13 byer.
[1Kr 6:61 DK-KJV] Og til sønnerne af Kohath, som var tilbage af stammens familie, var byer givet ud fra en halv stamme, nemlig, ud af den halve stamme fra Manasseh, ved lod, 10 byer.
[1Kr 6:62 DK-KJV] Og til sønnerne af Gershom udover deres familier ud af Issachars stamme, og ud af Ashers stamme, og ud af Naphtalis stamme, og ud af Manassehs stamme i Bashan, 13 byer.
[1Kr 6:63 DK-KJV] Til sønnerne af Merari var givet ved lod, udover deres familier, ud af Reubens stamme, og ud af Gads stamme, and og ud af Zebuluns stamme, 12 byer.
[1Kr 6:64 DK-KJV] Og Israels børn gav disse byer med deres opland til Leviterne.
[1Kr 6:65 DK-KJV] Og ved lod gav de ud af Judahs børns stamme, og ud af Simeons børns stamme, og ud af Benjamins børns stamme, disse byer, som er kaldt ved deres navne.
[1Kr 6:66 DK-KJV] Og de resterende af familierne af sønnerne til Kohath havde byer på deres kyster ud af Ephraims stamme.
[1Kr 6:67 DK-KJV] Og til dem gav de, af tilflugtsbyerne, Shechem på bjerget Ephraim med hendes opland; de gav også Gezer med hendes opland,
[1Kr 6:68 DK-KJV] Og Jokmeam med hendes opland, og Beth-horon med hendes opland,
[1Kr 6:69 DK-KJV] Og Aijalon med hendes opland, og Gath-rimmon med hendes opland:
[1Kr 6:70 DK-KJV] Og ud af Manassehs halve stamme; Aner med hendes opland, og Bileam med hendes opland, til de resterende familier af sønnerne til Kohath.
[1Kr 6:71 DK-KJV] Til sønnerne af Gershom var givet ud af familierne af Manassehs halve stamme, Golan i Bashan med hendes opland, og Ashtaroth med hendes opland:
[1Kr 6:72 DK-KJV] Og ud af Issachars stamme; Kedesh med hendes opland, Daberath med hendes opland,

God had commanded.

1Ch 6:50 And these are the sons of Aaron; Eleazar his son, Phinehas his son, Abishua his son,

1Ch 6:51 Bukki his son, Uzzi his son, Zerahiah his son,

1Ch 6:52 Meraioth his son, Amariah his son, Ahitub his son,

1Ch 6:53 Zadok his son, Ahimaaz his son.
1Ch 6:54 Now these are their dwelling places throughout their castles in their coasts, of the sons of Aaron, of the families of the Kohathites: for theirs was the lot.
1Ch 6:55 And they gave them Hebron in the land of Judah, and the suburbs thereof round about it.
1Ch 6:56 But the fields of the city, and the villages thereof, they gave to Caleb the son of Jephunneh.
1Ch 6:57 And to the sons of Aaron they gave the cities of Judah, namely, Hebron, the city of refuge, and Libnah with her suburbs, and Jattir, and Eshtemoa, with their suburbs,

1Ch 6:58 And Hilen with her suburbs, Debir with her suburbs,
1Ch 6:59 And Ashan with her suburbs, and Beth-shemesh with her suburbs:
1Ch 6:60 And out of the tribe of Benjamin; Geba with her suburbs, and Alemeth with her suburbs, and Anathoth with her suburbs. All their cities throughout their families were thirteen cities.

1Ch 6:61 And unto the sons of Kohath, which were left of the family of that tribe, were cities given out of the half tribe, namely, out of the half tribe of Manasseh, by lot, ten cities.
1Ch 6:62 And to the sons of Gershom throughout their families out of the tribe of Issachar, and out of the tribe of Asher, and out of the tribe of Naphtali, and out of the tribe of Manasseh in Bashan, thirteen cities.
1Ch 6:63 Unto the sons of Merari were given by lot, throughout their families, out of the tribe of Reuben, and out of the tribe of Gad, and out of the tribe of Zebulun, twelve cities.
1Ch 6:64 And the children of Israel gave to the Levites these cities with their suburbs.
1Ch 6:65 And they gave by lot out of the tribe of the children of Judah, and out of the tribe of the children of Simeon, and out of the tribe of the children of Benjamin, these cities, which are called by their names.

1Ch 6:66 And the residue of the families of the sons of Kohath had cities of their coasts out of the tribe of Ephraim.
1Ch 6:67 And they gave unto them, of the cities of refuge, Shechem in mount Ephraim with her suburbs; they gave also Gezer with her suburbs,
1Ch 6:68 And Jokmeam with her suburbs, and Beth-horon with her suburbs,
1Ch 6:69 And Aijalon with her suburbs, and Gath-rimmon with her suburbs:
1Ch 6:70 And out of the half tribe of Manasseh; Aner with her suburbs, and Bileam with her suburbs, for the family of the remnant of the sons of Kohath.
1Ch 6:71 Unto the sons of Gershom were given out of the family of the half tribe of Manasseh, Golan in Bashan with her suburbs, and Ashtaroth with her suburbs:
1Ch 6:72 And out of the tribe of Issachar; Kedesh with her suburbs, Daberath with her suburbs,

[1Kr 6:73 DK-KJV] Og Ramoth med hendes opland, og Anem med hendes opland:
1Ch 6:73 And Ramoth with her suburbs, and Anem with her suburbs:
[1Kr 6:74 DK-KJV] Og ud af Ashers stamme; Mashal med hendes opland, og Abdon med hendes opland,
1Ch 6:74 And out of the tribe of Asher; Mashal with her suburbs, and Abdon with her suburbs,
[1Kr 6:75 DK-KJV] Og Hukok med hendes opland, og Rehob med hendes opland:
1Ch 6:75 And Hukok with her suburbs, and Rehob with her suburbs:
[1Kr 6:76 DK-KJV] Og ud af Naphtalis stamme; Kedesh i Galilæa men hendes opland, og Hammon med hendes opland, og Kirjathaim med hendes opland.
1Ch 6:76 And out of the tribe of Naphtali; Kedesh in Galilee with her suburbs, and Hammon with her suburbs, and Kirjath-aim with her suburbs.
[1Kr 6:77 DK-KJV] Til resten af Meraris børn var givet ud af Zebuluns stamme, Rimmon med hendes opland, Tabor med hendes opland:
1Ch 6:77 Unto the rest of the children of Merari were given out of the tribe of Zebulun, Rimmon with her suburbs, Tabor with her suburbs:
[1Kr 6:78 DK-KJV] Og på den anden side af Jordanfloden ved Jeriko, på østsiden af Jordanfloden, var givet dem ud af Reubens stamme, Bezer i vildmarken med hendes opland, og Jahzah med hendes opland,
1Ch 6:78 And on the other side Jordan by Jericho, on the east side of Jordan, were given them out of the tribe of Reuben, Bezer in the wilderness with her suburbs, and Jahzah with her suburbs,
[1Kr 6:79 DK-KJV] Kedemoth også med hendes opland, og Mephaath med hendes opland:
1Ch 6:79 Kedemoth also with her suburbs, and Mephaath with her suburbs:
[1Kr 6:80 DK-KJV] Og ud af Gads stamme; Ramoth i Gilead med hendes opland, og Mahanaim med hendes opland,
1Ch 6:80 And out of the tribe of Gad; Ramoth in Gilead with her suburbs, and Mahanaim with her suburbs,
[1Kr 6:81 DK-KJV] Og Heshbon med hendes opland, og Jazer med hendes opland.
1Ch 6:81 And Heshbon with her suburbs, and Jazer with her suburbs.

1 Krønikebog Kapitel 7 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 7:1 DK-KJV] Nu var sønnerne af Issachar, Tola, og Puah, Jashub, og Shimron, 4.
1Ch 7:1 Now the sons of Issachar were, Tola, and Puah, Jashub, and Shimron, four.
[1Kr 7:2 DK-KJV] Og sønnerne af Tola; Uzzi, og Rephaiah, og Jeriel, og Jahmai, og Jibsam, og Shemuel, ledere af deres fars hus, til at vidne, omkring Tola: at de var mægtige og tapre mænd i deres generationer; hvis antal i Davids dage var 20.600.
1Ch 7:2 And the sons of Tola; Uzzi, and Rephaiah, and Jeriel, and Jahmai, and Jibsam, and Shemuel, heads of their father's house, to wit, of Tola: they were valiant men of might in their generations; whose number was in the days of David two and twenty thousand and six hundred.
[1Kr 7:3 DK-KJV] Og sønnerne af Uzzi; Izrahiah: og sønnerne af Izrahiah; Michael, og Obadiah, og Joel, Ishiah, 5: de var alle ledende mænd.
1Ch 7:3 And the sons of Uzzi; Izrahiah: and the sons of Izrahiah; Michael, and Obadiah, and Joel, Ishiah, five: all of them chief men.
[1Kr 7:4 DK-KJV] Og hos dem, via deres efterkommere, efter deres fædres hus, var grupper af krigssoldater 36.000 mænd: for de havde mange hustruer og sønner.
1Ch 7:4 And with them, by their generations, after the house of their fathers, were bands of soldiers for war, six and thirty thousand men: for they had many wives and sons.
[1Kr 7:5 DK-KJV] Og deres brødre blandt alle Issachars familier var mægtige tapre mænd, talt i alt via deres slægtstavler 87.000.
1Ch 7:5 And their brethren among all the families of Issachar were valiant men of might, reckoned in all by their genealogies fourscore and seven thousand.
[1Kr 7:6 DK-KJV] Sønnerne af Benjamin; Bela, og Becher, og Jediael, 3.
1Ch 7:6 The sons of Benjamin; Bela, and Becher, and Jediael, three.
[1Kr 7:7 DK-KJV] Og sønnerne af Bela; Ezbon, og Uzzi, og Uzziel, og Jerimoth, og Iri, 5; ledere af deres fædres hus, mægtige tapre mænd; og var talt via deres slægtstavler 22.034.
1Ch 7:7 And the sons of Bela; Ezbon, and Uzzi, and Uzziel, and Jerimoth, and Iri, five; heads of the house of their fathers, mighty men of valour; and were reckoned by their genealogies twenty and two thousand and thirty and four.
[1Kr 7:8 DK-KJV] Og sønnerne af Becher; Zemira, og Joash, og Eliezer, og Elioenai, og Omri, og Jerimoth, og Abiah, og Anathoth, og Alameth. Alle disse er sønner af Becher.
1Ch 7:8 And the sons of Becher; Zemira, and Joash, and Eliezer, and Elioenai, and Omri, and Jerimoth, and Abiah, and Anathoth, and Alameth. All these are the sons of Becher.
[1Kr 7:9 DK-KJV] Og antallet på dem, efter deres slægtstavle via deres generationer, ledere af deres fædres hus, mægtige tapre mænd; var 20.200.
1Ch 7:9 And the number of them, after their genealogy by their generations, heads of the house of their fathers, mighty men of valour, was twenty thousand and two hundred.
[1Kr 7:10 DK-KJV] Og sønnerne af Jediael; Bilhan: og sønnerne af Bilhan; Jeush, og Benjamin, og Ehud, og Chenaanah, og Zethan, og Tharshish, og Ahishahar.
1Ch 7:10 The sons also of Jediael; Bilhan: and the sons of Bilhan; Jeush, and Benjamin, and Ehud, and Chenaanah, and Zethan, and Tharshish, and Ahishahar.
[1Kr 7:11 DK-KJV] Alle disse sønnerne af Jediael, via lederne af deres fædre, mægtige tapre mænd, var 17.200 soldater, klar til at gå ud i krig og kamp.
1Ch 7:11 All these the sons of Jediael, by the heads of their fathers, mighty men of valour, were seventeen thousand and two hundred soldiers, fit to go out for war and battle.
[1Kr 7:12 DK-KJV] Shuppim også, og Huppim, børnene af Ir, og Hushim, sønnerne af Aher.
1Ch 7:12 Shuppim also, and Huppim, the children of Ir, and Hushim, the sons of Aher.
[1Kr 7:13 DK-KJV] Sønnerne af Naphtali; Jahziel, og
1Ch 7:13 The sons of Naphtali; Jahziel, and Guni, and Jezer, and

Guni, og Jezer, og Shallum, sønnerne af Bilhah.

[1Kr 7:14 DK-KJV] Sønnerne af Manasseh; Ashriel, som hun bar: (men hans konkubine Aramitessen bar Machir faderen af Gilead:
[1Kr 7:15 DK-KJV] Og Machir tog til hustru søsteren af Huppim og Shuppim, hvis søsters navn var Maachah;) og navnet på den anden var Zelophehad: og Zelophehad havde døtre.
[1Kr 7:16 DK-KJV] Og Maachah hustruen af Machir bar en søn, og hun kaldte hans navn Peresh; og navnet på hans bror var Sheresh; og hans sønner var Ulam og Rakem.
[1Kr 7:17 DK-KJV] Og sønnerne af Ulam; Bedan. Disse var sønnerne af Gilead, sønnen af Machir, sønnen af Manasseh.
[1Kr 7:18 DK-KJV] Og hans søster Hammoleketh bar Ishod, og Abi-ezer, og Mahalah.
[1Kr 7:19 DK-KJV] Og sønnerne af Shemida var, Ahian, og Shechem, og Likhi, og Aniam.
[1Kr 7:20 DK-KJV] Og sønnerne af Ephraim; Shuthelah, og hans søn Bered, og hans søn Tahath, og hans søn Eladah, og hans søn Tahath,
[1Kr 7:21 DK-KJV] Og hans søn Zabad, og hans søn Shuthelah, og Ezer, og Elead, som mændene af Gath der var født i det land dræbte, fordi de kom ned for at fjerne deres kvæg.
[1Kr 7:22 DK-KJV] Og Ephraim deres far sørgede i mange dage, og hans brødre kom for at trøste ham.
[1Kr 7:23 DK-KJV] Og da han gik indtil hans hustru, undfangede hun, og bar en søn, og kaldte hans navn Beriah, fordi det gik ondt med hans hus.
[1Kr 7:24 DK-KJV] (Og hans datter var Sherah, som byggede Beth-horon den nedre, og den øvre, og Uzzen-sherah.)
[1Kr 7:25 DK-KJV] Og hans søn var Rephah, også Resheph, og hans søn Telah, og hans søn Tahan,
[1Kr 7:26 DK-KJV] Hans søn Laadan, hans søn Ammihud, hans søn Elishama,
[1Kr 7:27 DK-KJV] Hans søn Non, hans søn Jehoshua.
[1Kr 7:28 DK-KJV] Og deres besiddelser og beboelser var, Beth-el og dens 2 landsbyer, og østover Naaran, og vestover Gezer, med dens landsbyer; Shechem også og dens landsbyer, til Gaza og dens landsbyer:
[1Kr 7:29 DK-KJV] Og ved grænserne til Manassehs børn, Beth-shean og hendes landsbyer, Taanach og hendes landsbyer, Megiddo og hendes landsbyer, Dor og hendes landsbyer. I disse boede Josephs børn sønnen af Israel.
[1Kr 7:30 DK-KJV] Sønnerne af Asher; Imnah, og Isuah, og Ishuai, og Beriah, og Serah deres søster.
[1Kr 7:31 DK-KJV] Og sønnerne af Beriah; Heber, og Malchiel, som er faderen af Birzavith.
[1Kr 7:32 DK-KJV] Og Heber avlede Japhlet, og Shomer, og Hotham, og Shua deres søster.
[1Kr 7:33 DK-KJV] Og sønnerne af Japhlet; Pasach, og Bimhal, og Ashvath. Disse er Japhlets børn.
[1Kr 7:34 DK-KJV] Og sønnerne af Shamer; Ahi, og Rohgah, Jehubbah, og Aram.
[1Kr 7:35 DK-KJV] Og sønnerne af hans bror Helem; Zophah, og Imna, og Shelesh, og Amal.
[1Kr 7:36 DK-KJV] Sønnerne af Zophah; Suah, og Harnepher, og Shual, og Beri, og Imrah,

Shallum, the sons of Bilhah.

1Ch 7:14 The sons of Manasseh; Ashriel, whom she bare: (but his concubine the Aramitess bare Machir the father of Gilead:

1Ch 7:15 And Machir took to wife the sister of Huppim and Shuppim, whose sister's name was Maachah;) and the name of the second was Zelophehad: and Zelophehad had daughters.

1Ch 7:16 And Maachah the wife of Machir bare a son, and she called his name Peresh; and the name of his brother was Sheresh; and his sons were Ulam and Rakem.

1Ch 7:17 And the sons of Ulam; Bedan. These were the sons of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh.
1Ch 7:18 And his sister Hammoleketh bare Ishod, and Abiezer, and Mahalah.
1Ch 7:19 And the sons of Shemida were, Ahian, and Shechem, and Likhi, and Aniam.
1Ch 7:20 And the sons of Ephraim; Shuthelah, and Bered his son, and Tahath his son, and Eladah his son, and Tahath his son,

1Ch 7:21 And Zabad his son, and Shuthelah his son, and Ezer, and Elead, whom the men of Gath that were born in that land slew, because they came down to take away their cattle.
1Ch 7:22 And Ephraim their father mourned many days, and his brethren came to comfort him.
1Ch 7:23 And when he went in to his wife, she conceived, and bare a son, and he called his name Beriah, because it went evil with his house.

1Ch 7:24 (And his daughter was Sherah, who built Beth-horon the nether, and the upper, and Uzzen-sherah.)
1Ch 7:25 And Rephah was his son, also Resheph, and Telah his son, and Tahan his son,

1Ch 7:26 Laadan his son, Ammihud his son, Elishama his son,
1Ch 7:27 Non his son, Jehoshua his son.
1Ch 7:28 And their possessions and habitations were, Beth-el and the towns thereof, and eastward Naaran, and westward Gezer, with the towns thereof; Shechem also and the towns thereof, unto Gaza and the towns thereof:

1Ch 7:29 And by the borders of the children of Manasseh, Beth-shean and her towns, Taanach and her towns, Megiddo and her towns, Dor and her towns. In these dwelt the children of Joseph the son of Israel.
1Ch 7:30 The sons of Asher; Imnah, and Isuah, and Ishuai, and Beriah, and Serah their sister.
1Ch 7:31 And the sons of Beriah; Heber, and Malchiel, who is the father of Birzavith.
1Ch 7:32 And Heber begat Japhlet, and Shomer, and Hotham, and Shua their sister.
1Ch 7:33 And the sons of Japhlet; Pasach, and Bimhal, and Ashvath. These are the children of Japhlet.
1Ch 7:34 And the sons of Shamer; Ahi, and Rohgah, Jehubbah, and Aram.
1Ch 7:35 And the sons of his brother Helem; Zophah, and Imna, and Shelesh, and Amal.
1Ch 7:36 The sons of Zophah; Suah, and Harnepher, and Shual, and Beri, and Imrah,

[1Kr 7:37 DK-KJV] Bezer, og Hod, og Shamma, og Shilshah, og Ithran, og Beera.
1Ch 7:37 Bezer, and Hod, and Shamma, and Shilshah, and Ithran, and Beera.
[1Kr 7:38 DK-KJV] Og sønnerne af Jether; Jephunneh, og Pispah, og Ara.
1Ch 7:38 And the sons of Jether; Jephunneh, and Pispah, and Ara.
[1Kr 7:39 DK-KJV] Og sønnerne af Ulla; Arah, og Haniel, og Rezia.
1Ch 7:39 And the sons of Ulla; Arah, and Haniel, and Rezia.
[1Kr 7:40 DK-KJV] Alle disse var Ashers børn, ledere af deres fars hus, udvalgte mægtige modige mænd, prinsernes ledere. Og af dem var antallet udover deres slægtstavle der var klar til at gå ud i krig og kamp 26.000 mænd.
1Ch 7:40 All these were the children of Asher, heads of their father's house, choice and mighty men of valour, chief of the princes. And the number throughout the genealogy of them that were apt to the war and to battle was twenty and six thousand men.

1 Krønikebog Kapitel 8 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 8:1 DK-KJV] Nu avlede Benjamin Bela hans førstefødte, Ashbel den anden, og Aharah den tredje,
1Ch 8:1 Now Benjamin begat Bela his firstborn, Ashbel the second, and Aharah the third,
[1Kr 8:2 DK-KJV] Nohah den fjerde, og Rapha den femte.
1Ch 8:2 Nohah the fourth, and Rapha the fifth.
[1Kr 8:3 DK-KJV] Og sønnerne af Bela var, Addar, og Gera, og Abihud,
1Ch 8:3 And the sons of Bela were, Addar, and Gera, and Abihud,
[1Kr 8:4 DK-KJV] Og Abishua, og Naaman, og Ahoah,
1Ch 8:4 And Abishua, and Naaman, and Ahoah,
[1Kr 8:5 DK-KJV] Og Gera, og Shephuphan, og Huram.
1Ch 8:5 And Gera, and Shephuphan, and Huram.
[1Kr 8:6 DK-KJV] Og disse er sønnerne af Ehud: disse er lederne af fædrene af Gebas indbyggere, og de flyttede dem til Manahath.
1Ch 8:6 And these are the sons of Ehud: these are the heads of the fathers of the inhabitants of Geba, and they removed them to Manahath:
[1Kr 8:7 DK-KJV] Og Naaman, og Ahiah, og Gera, han flyttede dem, og avlede Uzza, og Ahihud.
1Ch 8:7 And Naaman, and Ahiah, and Gera, he removed them, and begat Uzza, and Ahihud.
[1Kr 8:8 DK-KJV] Og Shaharaim avlede børn i Moabs land, efter at han havde sendt dem afsted; Hushim og Baara var hans hustruer.
1Ch 8:8 And Shaharaim begat children in the country of Moab, after he had sent them away; Hushim and Baara were his wives.
[1Kr 8:9 DK-KJV] Og han avlede med Hodesh hans hustru, Jobab, og Zibia, og Mesha, og Malcham,
1Ch 8:9 And he begat of Hodesh his wife, Jobab, and Zibia, and Mesha, and Malcham,
[1Kr 8:10 DK-KJV] Og Jeuz, og Shachia, og Mirma. Disse var hans sønner, overhoveder for fædrene.
1Ch 8:10 And Jeuz, and Shachia, and Mirma. These were his sons, heads of the fathers.
[1Kr 8:11 DK-KJV] Og med Hushim avlede han Abitub, og Elpaal.
1Ch 8:11 And of Hushim he begat Abitub, and Elpaal.
[1Kr 8:12 DK-KJV] Sønnerne af Elpaal; Eber, og Misham, og Shamed, som byggede Ono, og Lod, med dens tårne:
1Ch 8:12 The sons of Elpaal; Eber, and Misham, and Shamed, who built Ono, and Lod, with the towns thereof:
[1Kr 8:13 DK-KJV] Beriah også, og Shema, som var ledere af fædrene af Aijalons indbyggere, som drog Gaths indbyggere ud:
1Ch 8:13 Beriah also, and Shema, who were heads of the fathers of the inhabitants of Aijalon, who drove away the inhabitants of Gath:
[1Kr 8:14 DK-KJV] Og Ahio, Shashak, og Jeremoth,
1Ch 8:14 And Ahio, Shashak, and Jeremoth,
[1Kr 8:15 DK-KJV] Og Zebadiah, og Arad, og Ader,
1Ch 8:15 And Zebadiah, and Arad, and Ader,
[1Kr 8:16 DK-KJV] Og Michael, og Ispah, og Joha, sønnerne af Beriah;
1Ch 8:16 And Michael, and Ispah, and Joha, the sons of Beriah;
[1Kr 8:17 DK-KJV] Og Zebadiah, og Meshullam, og Hezeki, og Heber,
1Ch 8:17 And Zebadiah, and Meshullam, and Hezeki, and Heber,
[1Kr 8:18 DK-KJV] Ishmerai også, og Jezliah, og Jobab, sønnerne af Elpaal;
1Ch 8:18 Ishmerai also, and Jezliah, and Jobab, the sons of Elpaal;
[1Kr 8:19 DK-KJV] Og Jakim, og Zichri, og Zabdi,
1Ch 8:19 And Jakim, and Zichri, and Zabdi,
[1Kr 8:20 DK-KJV] Og Elienai, og Zilthai, og Eliel,
1Ch 8:20 And Elienai, and Zilthai, and Eliel,
[1Kr 8:21 DK-KJV] Og Adaiah, og Beraiah, og Shimrath, sønnerne af Shimhi;
1Ch 8:21 And Adaiah, and Beraiah, and Shimrath, the sons of Shimhi;
[1Kr 8:22 DK-KJV] Og Ishpan, og Heber, og Eliel,
1Ch 8:22 And Ishpan, and Heber, and Eliel,
[1Kr 8:23 DK-KJV] Og Abdon, og Zichri, og Hanan,
1Ch 8:23 And Abdon, and Zichri, and Hanan,
[1Kr 8:24 DK-KJV] Og Hananiah, og Elam, og Antothijah,
1Ch 8:24 And Hananiah, and Elam, and Antothijah,
[1Kr 8:25 DK-KJV] Og Iphedeiah, og Penuel, sønnerne af Shashak;
1Ch 8:25 And Iphedeiah, and Penuel, the sons of Shashak;
[1Kr 8:26 DK-KJV] Og Shamsherai, og Shehariah, og Athaliah,
1Ch 8:26 And Shamsherai, and Shehariah, and Athaliah,
[1Kr 8:27 DK-KJV] Og Jaresiah, og Eliah, og Zichri, sønnerne
1Ch 8:27 And Jaresiah, and Eliah, and Zichri, the sons of

af Jeroham.

[1Kr 8:28 DK-KJV] Disse var ledere af fædrene, via deres efterkommere , ledende mænd. Disse boede i Jerusalem.
[1Kr 8:29 DK-KJV] Og i Gibeon boede Gibeons far; hvis hustrus navn var Maachah:
[1Kr 8:30 DK-KJV] Og hans førstefødte søn Abdon, og Zur, og Kish, og Baal, og Nadab,
[1Kr 8:31 DK-KJV] Og Gedor, og Ahio, og Zacher.
[1Kr 8:32 DK-KJV] Og Mikloth avlede Shimeah. Og disse boede også med deres brødre i Jerusalem, op imod dem.
[1Kr 8:33 DK-KJV] Og Ner avlede Kish, og Kish avlede Saul, og Saul avlede Jonathan, og Malchi-shua, og Abinadab, og Esh-baal.
[1Kr 8:34 DK-KJV] Og sønnerne af Jonathan var Merib-baal; og Merib-baal avlede Micah.
[1Kr 8:35 DK-KJV] Og sønnerne af Micah var, Pithon, og Melech, og Tarea, og Ahaz.
[1Kr 8:36 DK-KJV] Og Ahaz avlede Jehoadah; og Jehoadah avlede Alemeth, og Azmaveth, og Zimri; og Zimri avlede Moza,
[1Kr 8:37 DK-KJV] Og Moza avlede Binea: hans søn var Rapha, hans søn Eleasah, hans søn Azel:
[1Kr 8:38 DK-KJV] Og Azel havde 6 sønner, hvis navne er disse, Azrikam, Bocheru, og Ishmael, og Sheariah, og Obadiah, og Hanan. Alle disse er sønnerne af Azel.
[1Kr 8:39 DK-KJV] Og sønnerne af Eshek hans bror var, Ulam hans førstefødte, Jehush den anden, og Eliphelet den tredje.
[1Kr 8:40 DK-KJV] Og sønnerne af Ulam var mægtige modige mænd, bueskytter, og havde mange sønner, og sønners sønner, 150. Alle disse er sønnerne af Benjamin.

Jeroham.

1Ch 8:28 These were heads of the fathers, by their generations, chief men. These dwelt in Jerusalem.
1Ch 8:29 And at Gibeon dwelt the father of Gibeon; whose wife's name was Maachah:
1Ch 8:30 And his firstborn son Abdon, and Zur, and Kish, and Baal, and Nadab,
1Ch 8:31 And Gedor, and Ahio, and Zacher.
1Ch 8:32 And Mikloth begat Shimeah. And these also dwelt with their brethren in Jerusalem, over against them.
1Ch 8:33 And Ner begat Kish, and Kish begat Saul, and Saul begat Jonathan, and Malchi-shua, and Abinadab, and Esh-baal.
1Ch 8:34 And the son of Jonathan was Merib-baal; and Merib-baal begat Micah.
1Ch 8:35 And the sons of Micah were, Pithon, and Melech, and Tarea, and Ahaz.
1Ch 8:36 And Ahaz begat Jehoadah; and Jehoadah begat Alemeth, and Azmaveth, and Zimri; and Zimri begat Moza,
1Ch 8:37 And Moza begat Binea: Rapha was his son, Eleasah his son, Azel his son:
1Ch 8:38 And Azel had six sons, whose names are these, Azrikam, Bocheru, and Ishmael, and Sheariah, and Obadiah, and Hanan. All these were the sons of Azel.
1Ch 8:39 And the sons of Eshek his brother were, Ulam his firstborn, Jehush the second, and Eliphelet the third.
1Ch 8:40 And the sons of Ulam were mighty men of valour, archers, and had many sons, and sons' sons, an hundred and fifty. All these are of the sons of Benjamin.

1 Krønikebog Kapitel 9 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 9:1 DK-KJV] Sådant var hele Israel talt via slægtstavler; og, læg mærke til, de var nedskrevet i Israel og Judahs kongebøger, som var bortført til Babylon på grund af deres overtrædelse.
[1Kr 9:2 DK-KJV] Nu var de første der boede i deres besiddelser i deres byer, Israeliterne, præsterne, Letiterne, og Nethinimerne.
[1Kr 9:3 DK-KJV] Og i Jerusalem boede af Judahs børn, og af Benjamins børn, og af Ephraims børn, og Manasseh;
[1Kr 9:4 DK-KJV] Uthai sønnen af Ammihud, sønnen af Omri, sønnen af Imri, sønnen af Bani, af Pharezs børn sønnen af Judah.
[1Kr 9:5 DK-KJV] Og af Shiloniterne; Asaiah den førstefødte, og hans sønner.
[1Kr 9:6 DK-KJV] Og af sønnerne af Zerah; Jeuel, og deres brødre, 690.
[1Kr 9:7 DK-KJV] Og af sønnerne af Benjamin; Sallu sønnen af Meshullam, sønnen af Hodaviah, sønnen af Hasenuah,
[1Kr 9:8 DK-KJV] Og Ibneiah sønnen af Jeroham, og Elah sønnen af Uzzi, sønnen af Michri, og Meshullam sønnen af Shephathiah, sønnen af Reuel, sønnen af Ibnijah;
[1Kr 9:9 DK-KJV] Og deres brødre, efter deres generationer, 956. Alle disse mænd var ledere af fædrene i deres fædres hus.
[1Kr 9:10 DK-KJV] Og af præsterne; Jedaiah, og Jehoiarib, og Jachin,

1Ch 9:1 So all Israel were reckoned by genealogies; and, behold, they were written in the book of the kings of Israel and Judah, who were carried away to Babylon for their transgression.
1Ch 9:2 Now the first inhabitants that dwelt in their possessions in their cities were, the Israelites, the priests, Levites, and the Nethinims.
1Ch 9:3 And in Jerusalem dwelt of the children of Judah, and of the children of Benjamin, and of the children of Ephraim, and Manasseh;
1Ch 9:4 Uthai the son of Ammihud, the son of Omri, the son of Imri, the son of Bani, of the children of Pharez the son of Judah.
1Ch 9:5 And of the Shilonites; Asaiah the firstborn, and his sons.
1Ch 9:6 And of the sons of Zerah; Jeuel, and their brethren, six hundred and ninety.
1Ch 9:7 And of the sons of Benjamin; Sallu the son of Meshullam, the son of Hodaviah, the son of Hasenuah,
1Ch 9:8 And Ibneiah the son of Jeroham, and Elah the son of Uzzi, the son of Michri, and Meshullam the son of Shephathiah, the son of Reuel, the son of Ibnijah;
1Ch 9:9 And their brethren, according to their generations, nine hundred and fifty and six. All these men were chief of the fathers in the house of their fathers.
1Ch 9:10 And of the priests; Jedaiah, and Jehoiarib, and Jachin,

[1Kr 9:11 DK-KJV] Og Azariah sønnen af Hilkiah, sønnen af Meshullam, sønnen af Zadok, sønnen af Meraioth, sønnen af Ahitub, lederen af Guds hus;
[1Kr 9:12 DK-KJV] Og Adaiah sønnen af Jeroham, sønnen af Pashur, sønnen af Malchijah, og Maasiai sønnen af Adiel, sønnen af Jahzerah, sønnen af Meshullam, sønnen af Meshillemith, sønnen af Immer;
[1Kr 9:13 DK-KJV] Og deres brødre, overhoveder for deres fædres hus, 1.760; meget dygtige mænd for tjenestearbejdet i Guds hus.
[1Kr 9:14 DK-KJV] Og af Leviterne; Shemaiah sønnen af Hasshub, sønnen af Azrikam, sønnen af Hashabiah, af sønnerne af Merari;
[1Kr 9:15 DK-KJV] Og Bakbakkar, Heresh, og Galal, og Mattaniah sønnen af Micah, sønnen af Zichri, sønnen af Asaph;
[1Kr 9:16 DK-KJV] Og Obadiah sønnen af Shemaiah, sønnen af Galal, sønnen af Jeduthun, og Berechiah sønnen af Asa, sønnen af Elkanah, der boede i Netophathiternes landsbyer.
[1Kr 9:17 DK-KJV] Og portvagterne var, Shallum, og Akkub, og Talmon, og Ahiman, og deres brødre: Shallum var lederen;
[1Kr 9:18 DK-KJV] Som indtil nu ventede i kongens østport: de var portvagter i Levis børns kompagnier.
[1Kr 9:19 DK-KJV] Og Shallum sønnen af Kore, sønnen af Ebiasaph, sønnen af Korah, og hans brødre, af hans fars hus, Korahiterne, var over tjenestearbejdet, vogtere af tabernaklets porte: og deres fædre, som er overHERRENs hær var vogtere af indgangen.
[1Kr 9:20 DK-KJV] Og Phinehas sønnen af Eleazar var i tiden der var gået lederen over dem, og HERREN var med ham.
[1Kr 9:21 DK-KJV] Og Zechariah sønnen af Meshelemiah var vagt for menighedens tabernakeldør.
[1Kr 9:22 DK-KJV] Alle disse der var udvalgt til at være portvagter var 212. Disse var talt via slægtstavle i deres landsbyer, hvem David og Samuel seeren indviede i deres faste embede.
[1Kr 9:23 DK-KJV] Sådant havde de og deres børn opsynet med portene i HERRENs hus, nemlig, tabernakelhuset, via vagtordninger.
[1Kr 9:24 DK-KJV] I fire kvarterer var portvagterne, mod øst, vest, nord, og syd.
[1Kr 9:25 DK-KJV] Og deres brødre, som var i deres landsbyer, skulle komme efter 7 dage fra tid til anden med dem.
[1Kr 9:26 DK-KJV] For disse Leviter, de 4 ledende portvagter, var i deres faste embede, og var over kamrene og skattekamrene i Guds hus.
[1Kr 9:27 DK-KJV] Og de overnattede rundt om Guds hus, fordi pålægget var over dem, og dens åbning tilhørte dem hver morgen.
[1Kr 9:28 DK-KJV] Og nogle af dem havde pålægget med tjenestekarrene, at de skulle bringe dem ind og ud via opråb.
[1Kr 9:29 DK-KJV] Nogle af dem var også udvalgt til at holde vagt over karrene, og alle helligdommens redskaber, og det fine mel, og vinen, og olien, og frankincensensen, og krydderierne.
[1Kr 9:30 DK-KJV] Og nogle af præsternes sønner lavede salven af krydderierne.
[1Kr 9:31 DK-KJV] Og Mattithiah, én af Leviterne, som var den førstefødte af Korahiten Shallum, havde det faste

1Ch 9:11 And Azariah the son of Hilkiah, the son of Meshullam, the son of Zadok, the son of Meraioth, the son of Ahitub, the ruler of the house of God;
1Ch 9:12 And Adaiah the son of Jeroham, the son of Pashur, the son of Malchijah, and Maasiai the son of Adiel, the son of Jahzerah, the son of Meshullam, the son of Meshillemith, the son of Immer;
1Ch 9:13 And their brethren, heads of the house of their fathers, a thousand and seven hundred and threescore; very able men for the work of the service of the house of God.

1Ch 9:14 And of the Levites; Shemaiah the son of Hasshub, the son of Azrikam, the son of Hashabiah, of the sons of Merari;

1Ch 9:15 And Bakbakkar, Heresh, and Galal, and Mattaniah the son of Micah, the son of Zichri, the son of Asaph;

1Ch 9:16 And Obadiah the son of Shemaiah, the son of Galal, the son of Jeduthun, and Berechiah the son of Asa, the son of Elkanah, that dwelt in the villages of the Netophathites.

1Ch 9:17 And the porters were, Shallum, and Akkub, and Talmon, and Ahiman, and their brethren: Shallum was the chief;
1Ch 9:18 Who hitherto waited in the king's gate eastward: they were porters in the companies of the children of Levi.
1Ch 9:19 And Shallum the son of Kore, the son of Ebiasaph, the son of Korah, and his brethren, of the house of his father, the Korahites, were over the work of the service, keepers of the gates of the tabernacle: and their fathers, being over the host of the LORD, were keepers of the entry.

1Ch 9:20 And Phinehas the son of Eleazar was the ruler over them in time past, and the LORD was with him.
1Ch 9:21 And Zechariah the son of Meshelemiah was porter of the door of the tabernacle of the congregation.
1Ch 9:22 All these which were chosen to be porters in the gates were two hundred and twelve. These were reckoned by their genealogy in their villages, whom David and Samuel the seer did ordain in their set office.
1Ch 9:23 So they and their children had the oversight of the gates of the house of the LORD, namely, the house of the tabernacle, by wards.
1Ch 9:24 In four quarters were the porters, toward the east, west, north, and south.

1Ch 9:25 And their brethren, which were in their villages, were to come after seven days from time to time with them.
1Ch 9:26 For these Levites, the four chief porters, were in their set office, and were over the chambers and treasuries of the house of God.
1Ch 9:27 And they lodged round about the house of God, because the charge was upon them, and the opening thereof every morning pertained to them.

1Ch 9:28 And certain of them had the charge of the ministering vessels, that they should bring them in and out by tale.
1Ch 9:29 Some of them also were appointed to oversee the vessels, and all the instruments of the sanctuary, and the fine flour, and the wine, and the oil, and the frankincense, and the spices.
1Ch 9:30 And some of the sons of the priests made the ointment of the spices.
1Ch 9:31 And Mattithiah, one of the Levites, who was the firstborn of Shallum the Korahite, had the set office over the

embede over de ting der var lavet i panderne.

[1Kr 9:32 DK-KJV] Og andre af deres brødre, af sønnerne af Kohathiterne, var over skuebrødet, for at forberede det hver sabbat.
[1Kr 9:33 DK-KJV] Og disse er sangerne, ledere af Leviternes fædre, der var tilbage i kamrene var frie: for de var beskæftiget med det virke dag og nat
[1Kr 9:34 DK-KJV] Disse ledende fædre af Leviterne var ledere udover deres generationer; disse boede i Jerusalem
[1Kr 9:35 DK-KJV] Og i Gibeon boede Gibeons far, Jehiel, hvis hustrus navn var Maachah:
[1Kr 9:36 DK-KJV] Og hans førstefødte søn Abdon, derefter Zur, og Kish, og Baal, og Ner, og Nadab,
[1Kr 9:37 DK-KJV] Og Gedor, og Ahio, og Zechariah, og Mikloth.
[1Kr 9:38 DK-KJV] Og Mikloth avlede Shimeam. Ig de boede også med deres brødre i Jerusalem, overfor deres brødre.
[1Kr 9:39 DK-KJV] Og Ner avlede Kish; og Kish avlede Saul; og Saul avlede Jonathan, og Malchi-shua, og Abinadab, og Esh-baal.
[1Kr 9:40 DK-KJV] Og sønnen af Jonathan var Merib-baal: og Merib-baal avlede Micah.
[1Kr 9:41 DK-KJV] Og sønnerne af Micah var, Pithon, og Melech, og Tahrea, og Ahaz.
[1Kr 9:42 DK-KJV] Og Ahaz avlede Jarah; og Jarah avlede Alemeth, og Azmaveth, og Zimri; og Zimri avlede Moza;
[1Kr 9:43 DK-KJV] Og Moza avlede Binea; og hans søn Rephaiah, hans søn Eleasah, hans søn Azel.
[1Kr 9:44 DK-KJV] Og Azel havde 6 sønner, hvis navne er disse, Azrikam, Bocheru, og Ishmael, og Sheariah, og Obadiah, og Hanan: disse var sønnerne af Azel.

things that were made in the pans.

1Ch 9:32 And other of their brethren, of the sons of the Kohathites, were over the shewbread, to prepare it every sabbath.
1Ch 9:33 And these are the singers, chief of the fathers of the Levites, who remaining in the chambers were free: for they were employed in that work day and night.

1Ch 9:34 These chief fathers of the Levites were chief throughout their generations; these dwelt at Jerusalem.
1Ch 9:35 And in Gibeon dwelt the father of Gibeon, Jehiel, whose wife's name was Maachah:
1Ch 9:36 And his firstborn son Abdon, then Zur, and Kish, and Baal, and Ner, and Nadab,

1Ch 9:37 And Gedor, and Ahio, and Zechariah, and Mikloth.

1Ch 9:38 And Mikloth begat Shimeam. And they also dwelt with their brethren at Jerusalem, over against their brethren.

1Ch 9:39 And Ner begat Kish; and Kish begat Saul; and Saul begat Jonathan, and Malchi-shua, and Abinadab, and Esh-baal.
1Ch 9:40 And the son of Jonathan was Merib-baal: and Merib-baal begat Micah.
1Ch 9:41 And the sons of Micah were, Pithon, and Melech, and Tahrea, and Ahaz.

1Ch 9:42 And Ahaz begat Jarah; and Jarah begat Alemeth, and Azmaveth, and Zimri; and Zimri begat Moza;
1Ch 9:43 And Moza begat Binea; and Rephaiah his son, Eleasah his son, Azel his son.
1Ch 9:44 And Azel had six sons, whose names are these, Azrikam, Bocheru, and Ishmael, and Sheariah, and Obadiah, and Hanan: these were the sons of Azel.

1 Krønikebog Kapitel 10 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 10:1 DK-KJV] Nu kæmpede Filisterne imod Israel; Og Israels mænd flygtede foran Filisterne, og faldt dræbte ned på Gilboabjerget.
[1Kr 10:2 DK-KJV] Og Filistrene fulgte hårdt efter Saul, og after hans sønner; og Filisterne dræbte Jonathan, og Abinadab, og Malchi-shua, sønnerne af Saul.
[1Kr 10:3 DK-KJV] Og kampen var hård imod Saul, og bueskytterne ramte ham, og han var såret af bueskytterne.
[1Kr 10:4 DK-KJV] Da sagde Saul til sin rustningebærer, Drag dit sværd, og gennembor mig med det; for ikke at de uomskånre kommer og misbruger mig. Men hans rustningebærer ville ikke; for han var meget bange, Sådant tog Saul et sværd, og faldt ned over det.
[1Kr 10:5 DK-KJV] Og da hans rustningebærer så' at Saul var død, faldt han ligeledes ned på hans sværd, og døde.
[1Kr 10:6 DK-KJV] Sådant døde Saul, og hans 3 sønner, og hele hans hus døde sammen.

[1Kr 10:7 DK-KJV] Og da alle Israels mænd som var i dalen så' at de flygtede, og at Saul og hans sønner var døde, da forlod de deres byer og flygtede: og Filisterne kom og boede i dem.
[1Kr 10:8 DK-KJV] Og det skete den næste dag, da Filistrene kom for at plyndre de dræbte, at de fandt Saul og hans sønner faldne på Gilboabjerget.

1Ch 10:1 Now the Philistines fought against Israel; and the men of Israel fled from before the Philistines, and fell down slain in mount Gilboa.
1Ch 10:2 And the Philistines followed hard after Saul, and after his sons; and the Philistines slew Jonathan, and Abinadab, and Malchi-shua, the sons of Saul.
1Ch 10:3 And the battle went sore against Saul, and the archers hit him, and he was wounded of the archers.
1Ch 10:4 Then said Saul to his armourbearer, Draw thy sword, and thrust me through therewith; lest these uncircumcised come and abuse me. But his armourbearer would not; for he was sore afraid. So Saul took a sword, and fell upon it.
1Ch 10:5 And when his armourbearer saw that Saul was dead, he fell likewise on the sword, and died.
1Ch 10:6 So Saul died, and his three sons, and all his house died together.
1Ch 10:7 And when all the men of Israel that were in the valley saw that they fled, and that Saul and his sons were dead, then they forsook their cities, and fled: and the Philistines came and dwelt in them.
1Ch 10:8 And it came to pass on the morrow, when the Philistines came to strip the slain, that they found Saul and his sons fallen in mount Gilboa.

[1Kr 10:9 DK-KJV] Og da de havde plyndret ham, tog de hans hoved, og hans rustning, og sendte det ind i Filisternes land rundt om, for at frembringe nyheder til deres afguder, og til folket.
1Ch 10:9 And when they had stripped him, they took his head, and his armour, and sent into the land of the Philistines round about, to carry tidings unto their idols, and to the people.

[1Kr 10:10 DK-KJV] Og de lagde hans rustning ind i deres guders hus, og fæstnede hans hoved i Dagontemplet.
1Ch 10:10 And they put his armour in the house of their gods, and fastened his head in the temple of Dagon.

[1Kr 10:11 DK-KJV] Og da hele Jabesh-gilead hørte alt det Filisterne havde gjort mod Saul,
1Ch 10:11 And when all Jabesh-gilead heard all that the Philistines had done to Saul,

[1Kr 10:12 DK-KJV] Rejste de sig, alle de tapre mænd, og fjernede Sauls krop, og hans sønners kroppe, og bragte dem til Jabesh, og begravede deres knogler under egen i Jabesh, og fastede i 7 dage.
1Ch 10:12 They arose, all the valiant men, and took away the body of Saul, and the bodies of his sons, and brought them to Jabesh, and buried their bones under the oak in Jabesh, and fasted seven days.

[1Kr 10:13 DK-KJV] Sådant døde Saul for sin overtrædelse som han havde begået imod HERREN, ja imod HERRENs ord, som han ikke holdt, og også for at spørge en der havde en åndemaner til råds, for at få råd af den;
1Ch 10:13 So Saul died for his transgression which he committed against the LORD, even against the word of the LORD, which he kept not, and also for asking counsel of one that had a familiar spirit, to inquire of it;

[1Kr 10:14 DK-KJV] Og ikke spurgte HERREN til råds: derfor dræbte han ham, og overgav kongeriget til David sønnen af Jesse.
1Ch 10:14 And inquired not of the LORD: therefore he slew him, and turned the kingdom unto David the son of Jesse.

1 Krønikebog Kapitel 11 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 11:1 DK-KJV] Da forsamlede hele Israel demselv hos David i Hebron, og siger, Læg mærke til, vi er dine knogler og dit kød.
1Ch 11:1 Then all Israel gathered themselves to David unto Hebron, saying, Behold, we are thy bone and thy flesh.

[1Kr 11:2 DK-KJV] Og desuden før i tiden, ja da Saul var konge, var du han der ledte ud og bragte Israel ind: og HERREN din Gud sagde til dig, Du skal gi' mit folk mad, og du skal regerer over mit folk Israel.
1Ch 11:2 And moreover in time past, even when Saul was king, thou wast he that leddest out and broughtest in Israel: and the LORD thy God said unto thee, Thou shalt feed my people Israel, and thou shalt be ruler over my people Israel.

[1Kr 11:3 DK-KJV] Derfor kom alle de ældste fra Israel til kongen i Hebron; og David lavede en pagt med dem i Hebron foran HERREN; og de salvede David til at være konge over Israel, i overensstemmelse med HERRENs ord via Samuel.
1Ch 11:3 Therefore came all the elders of Israel to the king to Hebron; and David made a covenant with them in Hebron before the LORD; and they anointed David king over Israel, according to the word of the LORD by Samuel.

[1Kr 11:4 DK-KJV] Og David og hele Israel gik til Jerusalem, som er Jebus; hvor Jebusiterne var, indbyggerne fra det land. "Jerusalem - vision om fred / Jebus - Træde under fode - Krybbe"
1Ch 11:4 And David and all Israel went to Jerusalem, which is Jebus; where the Jebusites were, the inhabitants of the land.

[1Kr 11:5 DK-KJV] Og indbyggerne fra Jebus sagde til David, Du skal ikke komme herhen. Imidlertid indtog David Zionborgen, som er Davids by.
1Ch 11:5 And the inhabitants of Jebus said to David, Thou shalt not come hither. Nevertheless David took the castle of Zion, which is the city of David.

[1Kr 11:6 DK-KJV] Og David sagde, Hvemsomhelst der først slår Jebusiterne skal være leder og kaptajn. Sådant gik Joab sønnen af Zeruiah op først, og var leder.
1Ch 11:6 And David said, Whosoever smiteth the Jebusites first shall be chief and captain. So Joab the son of Zeruiah went first up, and was chief.

[1Kr 11:7 DK-KJV] Og David boede i borgen; derfor kaldte de den Davids by.
1Ch 11:7 And David dwelt in the castle; therefore they called it the city of David.

[1Kr 11:8 DK-KJV] Og han byggede byen rundt om, lige fra Millo rundt om: og Joab istandsatte resten af byen.
1Ch 11:8 And he built the city round about, even from Millo round about: and Joab repaired the rest of the city.

[1Kr 11:9 DK-KJV] Sådan blev David større og større: for hærskarers HERRE var med ham.
1Ch 11:9 So David waxed greater and greater: for the LORD of hosts was with him.

[1Kr 11:10 DK-KJV] Disse er også lederne af de mægtige mænd som David havde, som styrkede demselv med ham i hans kongerige, og med hele Israel, for at gøre ham til konge, i overensstemmelse med HERRENs ord vedrørende Israel.
1Ch 11:10 These also are the chief of the mighty men whom David had, who strengthened themselves with him in his kingdom, and with all Israel, to make him king, according to the word of the LORD concerning Israel.

[1Kr 11:11 DK-KJV] Og dette er antallet på de mægtige mænd som David havde; Jashobeam, en Hachmonit, lederen af kaptajnerne: han opløftede hans spyd imod 300 der var dræbt af ham på en gang.
1Ch 11:11 And this is the number of the mighty men whom David had; Jashobeam, an Hachmonite, the chief of the captains: he lifted up his spear against three hundred slain by him at one time.

[1Kr 11:12 DK-KJV] Og efter ham var Eleazar sønnen af Dodo, Ahohiten, som var en af de 3 mægtigste.
1Ch 11:12 And after him was Eleazar the son of Dodo, the Ahohite, who was one of the three mighties.

[1Kr 11:13 DK-KJV] Han var hos David i Pas-dammim, og der var Filisterne forsamlet til kamp, der var der et jordstykke fuld af byg; og folket flygtede foran Filisterne.
1Ch 11:13 He was with David at Pas-dammim, and there the Philistines were gathered together to battle, where was a parcel of ground full of barley; and the people fled from before the Philistines.

[1Kr 11:14 DK-KJV] Og de stillede sig i jordstykkets midte, og forløste det, og dræbte Filisterne; og HERREN frelste dem via en stor forløsning.
[1Kr 11:15 DK-KJV] Nu gik 3 af de 30 kaptajner ned til klippen til David, ind i Abullamgrotten; og Filisternes hær lejrede i Rephaimdalen.
[1Kr 11:16 DK-KJV] Og David var på det tidspunkt i en venteposition, og Filisternes garnison var på det tidspunkt i Bethlehem.
[1Kr 11:17 DK-KJV] Og David længtes, og sagde, Åh hvis bare en ville gi' mig en tår vand fra brønden i Bethlehem, som er ved porten!
[1Kr 11:18 DK-KJV] Og de 3 brød gennem Filisternes hær, og trak vand ud af brønden i Bethlehem, der var ved porten, og tog det, og bragte det til David: men David ville ikke drikke af det, men hældte det ud til HERREN.
[1Kr 11:19 DK-KJV] Og sagde, Min Gud forbyder mig det, at jeg skulle gøre denne ting: skal jeg drikke blodet fra disse mænd der har udsat deres liv for fare? for med fare for deres liv bragte de det. Derfor ville han ikke drikke det. Disse ting gjorde disse 3 mægtigste.
[1Kr 11:20 DK-KJV] Og Abishai broderen af Joab, han var leder af de 3: for opløftningen af hans spyd imod 300, han dræbte dem, og havde et navn blandt de 3.
[1Kr 11:21 DK-KJV] Af de 3, var han mere ærbar end de 2; for han var deres kaptajn: han nåede imidlertid ikke op på samme niveau som de første 3.
[1Kr 11:22 DK-KJV] Benaiah sønnen af Jehoiada, sønnen af en tapper mand fra Kabzeel, som havde gjort mange gerninger; han dræbte 2 løveagtige mænd fra Moab: han gik også ned på en snefyldt dag og dræbte en løve i en faldgrube.
[1Kr 11:23 DK-KJV] Og han dræbte en Egypter, en mand af stor statur, 2.5 meter høj; og i Egypterens hånd var et spyd som en vævers bjælke; og han gik ned til ham med en stav, og plukkede spydet ud af Egypterens hånd, og dræbte ham med hans eget spyd.
[1Kr 11:24 DK-KJV] Disse ting gjorde Benaiah sønnen af Jehoiada, og havde det navn blandt de 3 mægtigste.
[1Kr 11:25 DK-KJV] Læg mærke til, han var ærbar blandt de 30, men han nåede imidlertid ikke op på samme niveau som de første 3: og David satte ham over hans vagt.
[1Kr 11:26 DK-KJV] Også de tapre mænd fra hærene var, Asahel broderen af Joab, Elhanan sønnen af Dodo fra Bethlehem,
[1Kr 11:27 DK-KJV] Shammoth Haroriten, Helez Peloniten,
[1Kr 11:28 DK-KJV] Ira sønnen af Ikkesh Tekoiten, Abi-ezer Antothiten,
[1Kr 11:29 DK-KJV] Sibbecai Hushathiten, Ilai Ahohiten,
[1Kr 11:30 DK-KJV] Maharai Netophathiten, Heled sønnen af Baanah Netophathiten,
[1Kr 11:31 DK-KJV] Ithai sønnen af Ribai fra Gibeah, som hørte til Benjamins børn, Benaiah Pirathoniten,
[1Kr 11:32 DK-KJV] Hurai fra bækkene i Gaash, Abiel Arbathiten,
[1Kr 11:33 DK-KJV] Azmaveth Baharumiten, Eliahba Shaalboniten,
[1Kr 11:34 DK-KJV] Sønnerne af Hashem Gizoniten, Jonathan sønnen af Shage Hararіten,
[1Kr 11:35 DK-KJV] Ahiam sønnen af Sacar Hararіten, Eliphal sønnen af Ur,

1Ch 11:14 And they set themselves in the midst of that parcel, and delivered it, and slew the Philistines; and the LORD saved them by a great deliverance.
1Ch 11:15 Now three of the thirty captains went down to the rock to David, into the cave of Adullam; and the host of the Philistines encamped in the valley of Rephaim.

1Ch 11:16 And David was then in the hold, and the Philistines' garrison was then at Beth-lehem.
1Ch 11:17 And David longed, and said, Oh that one would give me drink of the water of the well of Beth-lehem, that is at the gate!
1Ch 11:18 And the three brake through the host of the Philistines, and drew water out of the well of Beth-lehem, that was by the gate, and took it, and brought it to David: but David would not drink of it, but poured it out to the LORD,
1Ch 11:19 And said, My God forbid it me, that I should do this thing: shall I drink the blood of these men that have put their lives in jeopardy? for with the jeopardy of their lives they brought it. Therefore he would not drink it. These things did these three mightiest.
1Ch 11:20 And Abishai the brother of Joab, he was chief of the three: for lifting up his spear against three hundred, he slew them, and had a name among the three.
1Ch 11:21 Of the three, he was more honourable than the two; for he was their captain: howbeit he attained not to the first three.

1Ch 11:22 Benaiah the son of Jehoiada, the son of a valiant man of Kabzeel, who had done many acts; he slew two lionlike men of Moab: also he went down and slew a lion in a pit in a snowy day.
1Ch 11:23 And he slew an Egyptian, a man of great stature, five cubits high; and in the Egyptian's hand was a spear like a weaver's beam; and he went down to him with a staff, and plucked the spear out of the Egyptian's hand, and slew him with his own spear.
1Ch 11:24 These things did Benaiah the son of Jehoiada, and had the name among the three mighties.
1Ch 11:25 Behold, he was honourable among the thirty, but attained not to the first three: and David set him over his guard.

1Ch 11:26 Also the valiant men of the armies were, Asahel the brother of Joab, Elhanan the son of Dodo of Beth-lehem,
1Ch 11:27 Shammoth the Harorite, Helez the Pelonite,
1Ch 11:28 Ira the son of Ikkesh the Tekoite, Abi-ezer the Antothite,
1Ch 11:29 Sibbecai the Hushathite, Ilai the Ahohite,
1Ch 11:30 Maharai the Netophathite, Heled the son of Baanah the Netophathite,
1Ch 11:31 Ithai the son of Ribai of Gibeah, that pertained to the children of Benjamin, Benaiah the Pirathonite,

1Ch 11:32 Hurai of the brooks of Gaash, Abiel the Arbathite,
1Ch 11:33 Azmaveth the Baharumite, Eliahba the Shaalbonite,
1Ch 11:34 The sons of Hashem the Gizonite, Jonathan the son of Shage the Hararite,
1Ch 11:35 Ahiam the son of Sacar the Hararite, Eliphal the son of Ur,

[1Kr 11:36 DK-KJV] Hepher Mecherathiten, Ahijah Peloniten,	1Ch 11:36 Hepher the Mecherathite, Ahijah the Pelonite,
[1Kr 11:37 DK-KJV] Hezro Carmeliten, Naarai sønnen af Ezbai,	1Ch 11:37 Hezro the Carmelite, Naarai the son of Ezbai,
[1Kr 11:38 DK-KJV] Joel broderen af Nathan, Mibhar sønnen af Haggeri,	1Ch 11:38 Joel the brother of Nathan, Mibhar the son of Haggeri,
[1Kr 11:39 DK-KJV] Zelek Ammoniten, Naharai Berothiten, rustningebæreren til Joab sønnen af Zeruiah,	1Ch 11:39 Zelek the Ammonite, Naharai the Berothite, the armourbearer of Joab the son of Zeruiah,
[1Kr 11:40 DK-KJV] Ira Ithriten, Gareb Ithriten,	1Ch 11:40 Ira the Ithrite, Gareb the Ithrite,
[1Kr 11:41 DK-KJV] Uriah Hittiten, Zabad sønnen af Ahlai,	1Ch 11:41 Uriah the Hittite, Zabad the son of Ahlai,
[1Kr 11:42 DK-KJV] Adina sønnen af Shiza Reubeniten, en kaptajn af Reubeniterne, og 30 med ham,	1Ch 11:42 Adina the son of Shiza the Reubenite, a captain of the Reubenites, and thirty with him,
[1Kr 11:43 DK-KJV] Hanan sønnen af Maachah, og Joshaphat Mithniten,	1Ch 11:43 Hanan the son of Maachah, and Joshaphat the Mithnite,
[1Kr 11:44 DK-KJV] Uzzia Ashterathiten, Shama og Jehiel sønnerne af Hothan Aroeriten,	1Ch 11:44 Uzzia the Ashterathite, Shama and Jehiel the sons of Hothan the Aroerite,
[1Kr 11:45 DK-KJV] Jediael sønnen af Shimri, og Joha hans bror, Tiziten,	1Ch 11:45 Jediael the son of Shimri, and Joha his brother, the Tizite,
[1Kr 11:46 DK-KJV] Eliel Mahaviten, og Jeribai, og Joshaviah, sønnerne af Elnaam, og Ithmah Moabiten,	1Ch 11:46 Eliel the Mahavite, and Jeribai, and Joshaviah, the sons of Elnaam, and Ithmah the Moabite,
[1Kr 11:47 DK-KJV] Eliel, og Obed, og Jasiel Mesobaiten.	1Ch 11:47 Eliel, and Obed, and Jasiel the Mesobaite.

1 Krønikebog Kapitel 12 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

	1Ch 12:1 Now these are they that came to David to Ziklag, while he yet kept himself close because of Saul the son of Kish: and they were among
[1Kr 12:1 DK-KJV]	the mighty men, helpers of the war.
	1Ch 12:2 They were armed with bows, and could use both the right hand and the left in hurling stones and shooting arrows out of a bow, even of
[1Kr 12:2 DK-KJV]	Saul's brethren of Benjamin.
	1Ch 12:3 The chief was Ahiezer, then Joash, the sons of Shemaah the Gibeathite; and Jeziel, and Pelet, the sons of Azmaveth; and Berachah,
[1Kr 12:3 DK-KJV]	and Jehu the Antothite,
	1Ch 12:4 And Ismaiah the Gibeonite, a mighty man among the thirty, and over the thirty; and Jeremiah, and Jahaziel, and Johanan, and Josabad
[1Kr 12:4 DK-KJV]	the Gederathite,
	1Ch 12:5 Eluzai, and Jerimoth, and Bealiah, and Shemariah, and
[1Kr 12:5 DK-KJV]	Shephatiah the Haruphite,
	1Ch 12:6 Elkanah, and Jesiah, and Azareel, and Joezer, and
[1Kr 12:6 DK-KJV]	Jashobeam, the Korhites,
[1Kr 12:7 DK-KJV]	1Ch 12:7 And Joelah, and Zebadiah, the sons of Jeroham of Gedor.
	1Ch 12:8 And of the Gadites there separated themselves unto David into the hold to the wilderness men of might, and men of war fit for the battle, that could handle shield and buckler, whose faces were like the faces of
[1Kr 12:8 DK-KJV]	lions, and were as swift as the roes upon the mountains;
[1Kr 12:9 DK-KJV]	1Ch 12:9 Ezer the first, Obadiah the second, Eliab the third,
[1Kr 12:10 DK-KJV]	1Ch 12:10 Mishmannah the fourth, Jeremiah the fifth,
[1Kr 12:11 DK-KJV]	1Ch 12:11 Attai the sixth, Eliel the seventh,
[1Kr 12:12 DK-KJV]	1Ch 12:12 Johanan the eighth, Elzabad the ninth,
[1Kr 12:13 DK-KJV]	1Ch 12:13 Jeremiah the tenth, Machbanai the eleventh.
	1Ch 12:14 These were of the sons of Gad, captains of the host: one of
[1Kr 12:14 DK-KJV]	the least was over an hundred, and the greatest over a thousand.
	1Ch 12:15 These are they that went over Jordan in the first month, when it had overflown all his banks; and they put to flight all them of the
[1Kr 12:15 DK-KJV]	valleys, both toward the east, and toward the west.
	1Ch 12:16 And there came of the children of Benjamin and Judah to the
[1Kr 12:16 DK-KJV]	hold unto David.
	1Ch 12:17 And David went out to meet them, and answered and said unto them, If ye be come peaceably unto me to help me, mine heart shall be knit unto you: but if ye be come to betray me to mine enemies, seeing
[1Kr 12:17 DK-KJV]	there is no wrong in mine hands, the God of our fathers look thereon, and

rebuke it.

[1Kr 12:18 DK-KJV]
1Ch 12:18 Then the spirit came upon Amasai, who was chief of the captains, and he said, Thine are we, David, and on thy side, thou son of Jesse: peace, peace be unto thee, and peace be to thine helpers; for thy God helpeth thee. Then David received them, and made them captains of the band.

[1Kr 12:19 DK-KJV]
1Ch 12:19 And there fell some of Manasseh to David, when he came with the Philistines against Saul to battle: but they helped them not: for the lords of the Philistines upon advisement sent him away, saying, He will fall to his master Saul to the jeopardy of our heads.

[1Kr 12:20 DK-KJV]
1Ch 12:20 As he went to Ziklag, there fell to him of Manasseh, Adnah, and Jozabad, and Jediael, and Michael, and Jozabad, and Elihu, and Zilthai, captains of the thousands that were of Manasseh.

[1Kr 12:21 DK-KJV]
1Ch 12:21 And they helped David against the band of the rovers: for they were all mighty men of valour, and were captains in the host.

[1Kr 12:22 DK-KJV]
1Ch 12:22 For at that time day by day there came to David to help him, until it was a great host, like the host of God.

[1Kr 12:23 DK-KJV]
1Ch 12:23 And these are the numbers of the bands that were ready armed to the war, and came to David to Hebron, to turn the kingdom of Saul to him, according to the word of the LORD.

[1Kr 12:24 DK-KJV]
1Ch 12:24 The children of Judah that bare shield and spear were six thousand and eight hundred, ready armed to the war.

[1Kr 12:25 DK-KJV]
1Ch 12:25 Of the children of Simeon, mighty men of valour for the war, seven thousand and one hundred.

[1Kr 12:26 DK-KJV]
1Ch 12:26 Of the children of Levi four thousand and six hundred.

[1Kr 12:27 DK-KJV]
1Ch 12:27 And Jehoiada was the leader of the Aaronites, and with him were three thousand and seven hundred;

[1Kr 12:28 DK-KJV]
1Ch 12:28 And Zadok, a young man mighty of valour, and of his father's house twenty and two captains.

[1Kr 12:29 DK-KJV]
1Ch 12:29 And of the children of Benjamin, the kindred of Saul, three thousand: for hitherto the greatest part of them had kept the ward of the house of Saul.

[1Kr 12:30 DK-KJV]
1Ch 12:30 And of the children of Ephraim twenty thousand and eight hundred, mighty men of valour, famous throughout the house of their fathers.

[1Kr 12:31 DK-KJV]
1Ch 12:31 And of the half tribe of Manasseh eighteen thousand, which were expressed by name, to come and make David king.

[1Kr 12:32 DK-KJV] Og af børnene af Issachar, som var mænd der havde forståelse omkring tiderne, til at vide hvad Israel burde gøre; lederne af dem var 200; og alle deres brødre var under deres befaling.
1Ch 12:32 And of the children of Issachar, which were men that had understanding of the times, to know what Israel ought to do; the heads of them were two hundred; and all their brethren were at their commandment.

[1Kr 12:33 DK-KJV]
1Ch 12:33 Of Zebulun, such as went forth to battle, expert in war, with all instruments of war, fifty thousand, which could keep rank: they were not of double heart.

[1Kr 12:34 DK-KJV]
1Ch 12:34 And of Naphtali a thousand captains, and with them with shield and spear thirty and seven thousand.

[1Kr 12:35 DK-KJV]
1Ch 12:35 And of the Danites expert in war twenty and eight thousand and six hundred.

[1Kr 12:36 DK-KJV]
1Ch 12:36 And of Asher, such as went forth to battle, expert in war, forty thousand.

[1Kr 12:37 DK-KJV]
1Ch 12:37 And on the other side of Jordan, of the Reubenites, and the Gadites, and of the half tribe of Manasseh, with all manner of instruments of war for the battle, an hundred and twenty thousand.

[1Kr 12:38 DK-KJV]
1Ch 12:38 All these men of war, that could keep rank, came with a perfect heart to Hebron, to make David king over all Israel: and all the rest also of Israel were of one heart to make David king.

[1Kr 12:39 DK-KJV]
1Ch 12:39 And there they were with David three days, eating and drinking: for their brethren had prepared for them.

[1Kr 12:40 DK-KJV]
1Ch 12:40 Moreover they that were nigh them, even unto Issachar and Zebulun and Naphtali, brought bread on asses, and on camels, and on mules, and on oxen, and meat, meal, cakes of figs, and bunches of

raisins, and wine, and oil, and oxen, and sheep abundantly: for there was joy in Israel.

[1Kr 13:1 DK-KJV] 1Ch 13:1 And David consulted with the captains of thousands and hundreds, and with every leader.
1Ch 13:2 And David said unto all the congregation of Israel, If it seem good unto you, and that it be of the LORD our God, let us send abroad unto our brethren every where, that are left in all the land of Israel, and with them also to the priests and Levites which are in their cities and suburbs, that they may
[1Kr 13:2 DK-KJV] gather themselves unto us:
[1Kr 13:3 DK-KJV] 1Ch 13:3 And let us bring again the ark of our God to us: for we inquired not at it in the days of Saul.
1Ch 13:4 And all the congregation said that they would do so: for the thing was right in the eyes of all
[1Kr 13:4 DK-KJV] the people.
1Ch 13:5 So David gathered all Israel together, from Shihor of Egypt even unto the entering of Hemath,
[1Kr 13:5 DK-KJV] to bring the ark of God from Kirjath-jearim.
1Ch 13:6 And David went up, and all Israel, to Baalah, that is, to Kirjath-jearim, which belonged to Judah, to bring up thence the ark of God the LORD, that dwelleth between the cherubims, whose name
[1Kr 13:6 DK-KJV] is called on it.
1Ch 13:7 And they carried the ark of God in a new cart out of the house of Abinadab: and Uzza and
[1Kr 13:7 DK-KJV] Ahio drave the cart.
1Ch 13:8 And David and all Israel played before God with all their might, and with singing, and with
[1Kr 13:8 DK-KJV] harps, and with psalteries, and with timbrels, and with cymbals, and with trumpets.
1Ch 13:9 And when they came unto the threshingfloor of Chidon, Uzza put forth his hand to hold the
[1Kr 13:9 DK-KJV] ark; for the oxen stumbled.
[1Kr 13:10 DK-KJV] 1Ch 13:10 And the anger of the LORD was kindled against Uzza, and he smote him, because he put his hand to the ark: and there he died before God.
[1Kr 13:11 DK-KJV] 1Ch 13:11 And David was displeased, because the LORD had made a breach upon Uzza: wherefore that place is called Perez-uzza to this day.
[1Kr 13:12 DK-KJV] 1Ch 13:12 And David was afraid of God that day, saying, How shall I bring the ark of God home to me?
[1Kr 13:13 DK-KJV] 1Ch 13:13 So David brought not the ark home to himself to the city of David, but carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.
[1Kr 13:14 DK-KJV] 1Ch 13:14 And the ark of God remained with the family of Obed-edom in his house three months. And the LORD blessed the house of Obed-edom, and all that he had.

1Ch 14:1 Now Hiram king of Tyre sent messengers to David, and timber of cedars, with masons
[1Kr 14:1 DK-KJV] and carpenters, to build him an house.
1Ch 14:2 And David perceived that the LORD had confirmed him king over Israel, for his kingdom
[1Kr 14:2 DK-KJV] was lifted up on high, because of his people Israel.
[1Kr 14:3 DK-KJV] 1Ch 14:3 And David took more wives at Jerusalem: and David begat more sons and daughters.
1Ch 14:4 Now these are the names of his children which he had in Jerusalem; Shammua, and
[1Kr 14:4 DK-KJV] Shobab, Nathan, and Solomon,
[1Kr 14:5 DK-KJV] 1Ch 14:5 And Ibhar, and Elishua, and Elpalet,
[1Kr 14:6 DK-KJV] 1Ch 14:6 And Nogah, and Nepheg, and Japhia,
[1Kr 14:7 DK-KJV] 1Ch 14:7 And Elishama, and Beeliada, and Eliphalet.
1Ch 14:8 And when the Philistines heard that David was anointed king over all Israel, all the
[1Kr 14:8 DK-KJV] Philistines went up to seek David. And David heard of it, and went out against them.
[1Kr 14:9 DK-KJV] 1Ch 14:9 And the Philistines came and spread themselves in the valley of Rephaim.
1Ch 14:10 And David inquired of God, saying, Shall I go up against the Philistines? and wilt thou deliver them into mine hand? And the LORD said unto him, Go up; for I will deliver them into thine
[1Kr 14:10 DK-KJV] hand.
1Ch 14:11 So they came up to Baal-perazim; and David smote them there. Then David said, God hath broken in upon mine enemies by mine hand like the breaking forth of waters: therefore they
[1Kr 14:11 DK-KJV] called the name of that place Baal-perazim.
1Ch 14:12 And when they had left their gods there, David gave a commandment, and they were
[1Kr 14:12 DK-KJV] burned with fire.
[1Kr 14:13 DK-KJV] 1Ch 14:13 And the Philistines yet again spread themselves abroad in the valley.

	1Ch 14:14 Therefore David inquired again of God; and God said unto him, Go not up after them;
[1Kr 14:14 DK-KJV]	turn away from them, and come upon them over against the mulberry trees.
	1Ch 14:15 And it shall be, when thou shalt hear a sound of going in the tops of the mulberry trees, that then thou shalt go out to battle: for God is gone forth before thee to smite the host of
[1Kr 14:15 DK-KJV]	the Philistines.
	1Ch 14:16 David therefore did as God commanded him: and they smote the host of the
[1Kr 14:16 DK-KJV]	Philistines from Gibeon even to Gazer.
	1Ch 14:17 And the fame of David went out into all lands; and the LORD brought the fear of him
[1Kr 14:17 DK-KJV]	upon all nations.

1 Krønikebog Kapitel 15 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

	1Ch 15:1 And David made him houses in the city of David, and prepared a place for the ark of God, and pitched for it
[1Kr 15:1 DK-KJV]	a tent.
	1Ch 15:2 Then David said, None ought to carry the ark of God but the Levites: for them hath the LORD chosen to
[1Kr 15:2 DK-KJV]	carry the ark of God, and to minister unto him for ever.
	1Ch 15:3 And David gathered all Israel together to Jerusalem, to bring up the ark of the LORD unto his place,
[1Kr 15:3 DK-KJV] HERRENs ark	which he had prepared for it.
	1Ch 15:4 And David assembled the children of Aaron, and
[1Kr 15:4 DK-KJV]	the Levites:
	1Ch 15:5 Of the sons of Kohath; Uriel the chief, and his
[1Kr 15:5 DK-KJV]	brethren an hundred and twenty:
	1Ch 15:6 Of the sons of Merari; Asaiah the chief, and his
[1Kr 15:6 DK-KJV]	brethren two hundred and twenty:
	1Ch 15:7 Of the sons of Gershom; Joel the chief, and his
[1Kr 15:7 DK-KJV]	brethren an hundred and thirty:
	1Ch 15:8 Of the sons of Elizaphan; Shemaiah the chief,
[1Kr 15:8 DK-KJV]	and his brethren two hundred:
	1Ch 15:9 Of the sons of Hebron; Eliel the chief, and his
[1Kr 15:9 DK-KJV]	brethren fourscore:
	1Ch 15:10 Of the sons of Uzziel; Amminadab the chief,
[1Kr 15:10 DK-KJV]	and his brethren an hundred and twelve.
[1Kr 15:11 DK-KJV] Og David kaldte på præsterne Zadok og Abiathar, og på Leviterne, på Uriel, og Joel, Shemaiah, og Eliel, og Amminadab,	1Ch 15:11 And David called for Zadok and Abiathar the priests, and for the Levites, for Uriel, Asaiah, and Joel, Shemaiah, and Eliel, and Amminadab,
[1Kr 15:12 DK-KJV] Og sagde til dem, I er de ledende fædre for Leviterne: helliggør jerselv, både I og jeres brødre, så i må bringe HERRENs ark Israels Gud op til det sted som jeg har forberedt til den.	1Ch 15:12 And said unto them, Ye are the chief of the fathers of the Levites: sanctify yourselves, both ye and your brethren, that ye may bring up the ark of the LORD God of Israel unto the place that I have prepared for it.
[1Kr 15:13 DK-KJV] For nu da I ikke gjorde det i starten, lavede HERREN et brud over os, fordi vi ikke søgte ham efter den forfaldne ordre.	1Ch 15:13 For because ye did it not at the first, the LORD our God made a breach upon us, for that we sought him not after the due order.
[1Kr 15:14 DK-KJV] Sådant helliggjorde Leviterne demselv for at bringe HERRENs ark Israels Gud op.	1Ch 15:14 So the priests and the Levites sanctified themselves to bring up the ark of the LORD God of Israel.
[1Kr 15:15 DK-KJV] Og Leviternes børn bar Guds ark på deres skuldre med dens stave, som Moses befalede i overensstemmelse med HERRENs ord.	1Ch 15:15 And the children of the Levites bare the ark of God upon their shoulders with the staves thereon, as Moses commanded according to the word of the LORD.
	1Ch 15:16 And David spake to the chief of the Levites to appoint their brethren to be the singers with instruments of musick, psalteries and harps and cymbals, sounding, by
[1Kr 15:16 DK-KJV]	lifting up the voice with joy.
	1Ch 15:17 So the Levites appointed Heman the son of Joel; and of his brethren, Asaph the son of Berechiah; and of the sons of Merari their brethren, Ethan the son of
[1Kr 15:17 DK-KJV]	Kushaiah;
	1Ch 15:18 And with them their brethren of the second degree, Zechariah, Ben, and Jaaziel, and Shemiramoth,
[1Kr 15:18 DK-KJV]	and Jehiel, and Unni, Eliab, and Benaiah, and Maaseiah,

and Mattithiah, and Elipheleh, and Mikneiah, and Obed-edom, and Jeiel, the porters.

[1Kr 15:19 DK-KJV]
1Ch 15:19 So the singers, Heman, Asaph, and Ethan, were appointed to sound with cymbals of brass;

[1Kr 15:20 DK-KJV]
1Ch 15:20 And Zechariah, and Aziel, and Shemiramoth, and Jehiel, and Unni, and Eliab, and Maaseiah, and Benaiah, with psalteries on Alamoth;

[1Kr 15:21 DK-KJV]
1Ch 15:21 And Mattithiah, and Elipheleh, and Mikneiah, and Obed-edom, and Jeiel, and Azaziah, with harps on the Sheminith to excel.

[1Kr 15:22 DK-KJV]
1Ch 15:22 And Chenaniah, chief of the Levites, was for song: he instructed about the song, because he was skilful.

[1Kr 15:23 DK-KJV]
1Ch 15:23 And Berechiah and Elkanah were doorkeepers for the ark.

[1Kr 15:24 DK-KJV]
1Ch 15:24 And Shebaniah, and Jehoshaphat, and Nethaneel, and Amasai, and Zechariah, and Benaiah, and Eliezer, the priests, did blow with the trumpets before the ark of God: and Obed-edom and Jehiah were doorkeepers for the ark.

[1Kr 15:25 DK-KJV] Sådant gik David, og Israels ældste, og kaptajnerne over 1.000, op for med glæde at bringe HERRENs pagtsark ud af Obed-edoms hus. "Obed-edom - Edoms tjener / han har samme synonymer som Adam via navnet Edom som betyder - rød, jordisk, af blod"
1Ch 15:25 So David, and the elders of Israel, and the captains over thousands, went to bring up the ark of the covenant of the LORD out of the house of Obed-edom with joy.

[1Kr 15:26 DK-KJV] Og det skete, når Gud hjalp Leviterne der bar HERRENs pagtsark, at de tilbød 7 stude og 7 væddere.
1Ch 15:26 And it came to pass, when God helped the Levites that bare the ark of the covenant of the LORD, that they offered seven bullocks and seven rams.

[1Kr 15:27 DK-KJV] Og David var iklædt en kåbe af fint linned, og alle Leviterne der bar arken, og sangerne, og Chenaniah sangens mester hos sangerne: David havde også en efod af linned over sig. "Chenaniah - Herrens forberedelse"
1Ch 15:27 And David was clothed with a robe of fine linen, and all the Levites that bare the ark, and the singers, and Chenaniah the master of the song with the singers: David also had upon him an ephod of linen.

[1Kr 15:28 DK-KJV] Således bragte hele Israel HERRENs pagtsark op med råben, og med lyden af kornetten, og med trompeter, og med bækner, og lavede et spektakel med psalter og harper.
1Ch 15:28 Thus all Israel brought up the ark of the covenant of the LORD with shouting, and with sound of the cornet, and with trumpets, and with cymbals, making a noise with psalteries and harps.

[1Kr 15:29 DK-KJV] Og det skete, som HERRENs pagtsark kom til Davids by, at Michal datteren af Saul som kiggede ud ad et vindue så kong David dansende og spilende: og hun foragtede ham i hendes hjerte.
1Ch 15:29 And it came to pass, as the ark of the covenant of the LORD came to the city of David, that Michal the daughter of Saul looking out at a window saw king David dancing and playing: and she despised him in her heart.

1 Krønikebog Kapitel 16 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 16:1 DK-KJV] Sådant bragte de Guds ark, og satte den i midten af teltet som David havde slået op til den: og de tilbød brændofre og fredsoffergaver foran Gud.
1Ch 16:1 So they brought the ark of God, and set it in the midst of the tent that David had pitched for it: and they offered burnt sacrifices and peace offerings before God.

[1Kr 16:2 DK-KJV] Og da David var færdig med at tilbyde brændoffergaverne og fredsoffergaverne, velsignede han folket i HERRENs navn.
1Ch 16:2 And when David had made an end of offering the burnt offerings and the peace offerings, he blessed the people in the name of the LORD.

[1Kr 16:3 DK-KJV] Og han uddelte til hver og en fra Israel, både mand og kvinde, til hver og en et helt brød, og et godt stykke med kød, og en flaske vin:
1Ch 16:3 And he dealt to every one of Israel, both man and woman, to every one a loaf of bread, and a good piece of flesh, and a flagon of wine.

[1Kr 16:4 DK-KJV] Og han udvalgte nogle af Leviterne til at betjene foran HERRENs ark, og til at nedskrive, og til at takke og rose HERREN Israels Gud:
1Ch 16:4 And he appointed certain of the Levites to minister before the ark of the LORD, and to record, and to thank and praise the LORD God of Israel:

[1Kr 16:5 DK-KJV] Asaph lederen, og efter ham Zechariah, Jeiel, og Shemiramoth, og Jehiel, og Mattithiah, og Eliab, og Benaiah, og Obed-edom: og Jeiel med psalter og med harper; men Asaph lavede en lyd med bækner;
1Ch 16:5 Asaph the chief, and next to him Zechariah, Jeiel, and Shemiramoth, and Jehiel, and Mattithiah, and Eliab, and Benaiah, and Obed-edom: and Jeiel with psalteries and with harps; but Asaph made a sound with cymbals;

[1Kr 16:6 DK-KJV] Benaiah også og Jahaziel præsterne med kontinuerlige trompeter foran Guds pagtsark.
1Ch 16:6 Benaiah also and Jahaziel the priests with trumpets continually before the ark of the covenant of God.

[1Kr 16:7 DK-KJV] Så på den dag forløste David først denne salme til at takke HERREN ind i hånden på Asaph og hans
1Ch 16:7 Then on that day David delivered first this psalm to thank the LORD into the hand of Asaph and his brethren.

brødre.

[1Kr 16:8 DK-KJV] Gi' taksigelsesbøn til HERREN, kald på hans navn, kundgør hans handlinger blandt folket.
[1Kr 16:9 DK-KJV] Syng til ham, syng salmer til ham, tal I om alle hans vidunderlige gerninger.
[1Kr 16:10 DK-KJV] Forherlig I hans hellige navn: lad hjertet i dem juble der søger HERREN.
[1Kr 16:11 DK-KJV] Søg HERREN og hans styrke, søg hans ansigt kontinuerligt.
[1Kr 16:12 DK-KJV] Husk på hans pragtfulde gerninger som han har gjort, hans undere, og dommene fra hans mund;
[1Kr 16:13 DK-KJV] Kæreste I sæd fra Israel hans tjener, I børn af Jacob, hans udvalgte énere.
[1Kr 16:14 DK-KJV] Han er HERREN vor Gud; hans domme er i hele denne jord.
[1Kr 16:15 DK-KJV] Husk I altid på hans pagt; det ord som han befalede til 1.000 generationer;
[1Kr 16:16 DK-KJV] Ja på den pagt som han lavede med Abraham, og på hans ed overfor Isak;
[1Kr 16:17 DK-KJV] Og han bekræftede den samme med Jacob som en lov, og med Israel som en evigvarende pagt,
[1Kr 16:18 DK-KJV] Og siger, Til dig vil jeg gi' Canaanens land, jeres arvelod;
[1Kr 16:19 DK-KJV] Da I kun var få, ja meget få, og fremmede i det.
[1Kr 16:20 DK-KJV] Og da de gik fra nation til nation, og fra et kongerige til et andet folk;
[1Kr 16:21 DK-KJV] Tillod han intet menneske at gøre noget galt mod dem: ja, han bebrejdede konger for deres skyld,
[1Kr 16:22 DK-KJV] Og siger, Rør ikke min salvede, og gør ikke mine profeter noget ondt.
[1Kr 16:23 DK-KJV] Syng til HERREN, hele jorden; vis dag for dag hans frelse frem.
[1Kr 16:24 DK-KJV] Erklær hans herlighed blandt hedningerne; hans pragtfulde gerninger blandt alle nationer.
[1Kr 16:25 DK-KJV] For HERREN er stor, og i høj grad værdig til at bli' rost: han skal også frygtes over alle guder.
[1Kr 16:26 DK-KJV] For alle folkets guder er afguder: men HERREN lavede himlene.
[1Kr 16:27 DK-KJV] Herlighed og ære er i hans nærvær; styrke og glæde er i hans sted.
[1Kr 16:28 DK-KJV] Gi' til HERREN, I folkeslægter, gi' til HERREN herlighed og styrke.
[1Kr 16:29 DK-KJV] Gi' til HERREN herligheden grundet hans navn: bring en offergave, og kom foran ham: tilbed HERREN i skønheden af hellighed.
[1Kr 16:30 DK-KJV] Frygt foran ham, hele denne jord: denne verden skal også være stabil, så den ikke bli'r flyttet.
[1Kr 16:31 DK-KJV] Lad himlene være glade, og lad denne jord juble: og lad mennesker sige blandt nationerne, HERREN regerer.
[1Kr 16:32 DK-KJV] Lad havet brøle, og des fylde: lad markerne juble, og alt der er deri.
[1Kr 16:33 DK-KJV] Da skal træerne i skoven synge højt ved HERRENs nærvær, fordi han kommer for at dømme denne jord.
[1Kr 16:34 DK-KJV] Kæreste gi' taksigelsesbønner til HERREN; for han er god; for hans barmhjertighed varer for evigt.
[1Kr 16:35 DK-KJV] Og sig I, frels os, Kæreste vores frelsende Gud, og saml os sammen, og forløs os fra hedningerne, så vi må gi' taksigelsbønner til dit hellige navn,

1Ch 16:8 Give thanks unto the LORD, call upon his name, make known his deeds among the people.
1Ch 16:9 Sing unto him, sing psalms unto him, talk ye of all his wondrous works.
1Ch 16:10 Glory ye in his holy name: let the heart of them rejoice that seek the LORD.
1Ch 16:11 Seek the LORD and his strength, seek his face continually.
1Ch 16:12 Remember his marvellous works that he hath done, his wonders, and the judgments of his mouth;
1Ch 16:13 O ye seed of Israel his servant, ye children of Jacob, his chosen ones.
1Ch 16:14 He is the LORD our God; his judgments are in all the earth.
1Ch 16:15 Be ye mindful always of his covenant; the word which he commanded to a thousand generations;
1Ch 16:16 Even of the covenant which he made with Abraham, and of his oath unto Isaac;
1Ch 16:17 And hath confirmed the same to Jacob for a law, and to Israel for an everlasting covenant,
1Ch 16:18 Saying, Unto thee will I give the land of Canaan, the lot of your inheritance;
1Ch 16:19 When ye were but few, even a few, and strangers in it.
1Ch 16:20 And when they went from nation to nation, and from one kingdom to another people;
1Ch 16:21 He suffered no man to do them wrong: yea, he reproved kings for their sakes,
1Ch 16:22 Saying, Touch not mine anointed, and do my prophets no harm.
1Ch 16:23 Sing unto the LORD, all the earth; shew forth from day to day his salvation.
1Ch 16:24 Declare his glory among the heathen; his marvellous works among all nations.
1Ch 16:25 For great is the LORD, and greatly to be praised: he also is to be feared above all gods.
1Ch 16:26 For all the gods of the people are idols: but the LORD made the heavens.
1Ch 16:27 Glory and honour are in his presence; strength and gladness are in his place.
1Ch 16:28 Give unto the LORD, ye kindreds of the people, give unto the LORD glory and strength.
1Ch 16:29 Give unto the LORD the glory due unto his name: bring an offering, and come before him: worship the LORD in the beauty of holiness.
1Ch 16:30 Fear before him, all the earth: the world also shall be stable, that it be not moved.

1Ch 16:31 Let the heavens be glad, and let the earth rejoice: and let men say among the nations, The LORD reigneth.
1Ch 16:32 Let the sea roar, and the fulness thereof: let the fields rejoice, and all that is therein.
1Ch 16:33 Then shall the trees of the wood sing out at the presence of the LORD, because he cometh to judge the earth.

1Ch 16:34 O give thanks unto the LORD; for he is good; for his mercy endureth for ever.
1Ch 16:35 And say ye, Save us, O God of our salvation, and gather us together, and deliver us from the heathen, that we may give thanks to thy holy name, and glory in thy praise.

og forherlige i din ros.

[1Kr 16:36 DK-KJV] Velsignet være HERREN Israels Gud for evigt og altid. Og hele folket sagde, Amen, og roste HERREN.
1Ch 16:36 Blessed be the LORD God of Israel for ever and ever. And all the people said, Amen, and praised the LORD.

[1Kr 16:37 DK-KJV] Sådant efterlod han Asaph og hans brødre der foran HERRENs pagtsark, til at betjene konturnuerligt foran arken, som hver dags arbejde krævede det:
1Ch 16:37 So he left there before the ark of the covenant of the LORD Asaph and his brethren, to minister before the ark continually, as every day's work required:

[1Kr 16:38 DK-KJV] Og Obed-edom med deres brødre, 68; Obed-edom også sønnen af Jeduthun og Hosah til at være portvagter:
1Ch 16:38 And Obed-edom with their brethren, threescore and eight; Obed-edom also the son of Jeduthun and Hosah to be porters:

[1Kr 16:39 DK-KJV] Og Zadok præsten, og hans brødre præsterne, foran HERRENS tabernakel i det høje sted der var i Gibeon,
1Ch 16:39 And Zadok the priest, and his brethren the priests, before the tabernacle of the LORD in the high place that was at Gibeon,

[1Kr 16:40 DK-KJV] Til konturnuerligt at tilbyde brændoffergaver til HERREN på brændoffergavealteret om morgenen og aftenen, og til at gøre i overensstemmelse med alt der var skrevet i HERRENs lov, som han befalede Israel;
1Ch 16:40 To offer burnt offerings unto the LORD upon the altar of the burnt offering continually morning and evening, and to do according to all that is written in the law of the LORD, which he commanded Israel;

[1Kr 16:41 DK-KJV] Og med dem Heman og Jeduthun, og resten der var udvalgt, som var opråbt ved navn, til at gi' taksigelsesbønner til HERREN, eftersom hans barmhjertighed varer for evigt;
1Ch 16:41 And with them Heman and Jeduthun, and the rest that were chosen, who were expressed by name, to give thanks to the LORD, because his mercy endureth for ever;

[1Kr 16:42 DK-KJV] Og med dem Heman og Jeduthun med trompeter og bækner for de der skulle lave en lyd, og med Guds musikinstrumenter. Og sønnerne af Jeduthun var portvagter.
1Ch 16:42 And with them Heman and Jeduthun with trumpets and cymbals for those that should make a sound, and with musical instruments of God. And the sons of Jeduthun were porters.

[1Kr 16:43 DK-KJV] Og hele folket hver mand til hans hus: og David vendte tilbage for at velsigne hans hus.
1Ch 16:43 And all the people departed every man to his house: and David returned to bless his house.

1 Krønikebog Kapitel 17 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

1Ch 17:1 Now it came to pass, as David sat in his house, that David said to Nathan the prophet, Lo, I dwell in an house of cedars, but the ark of the covenant of the LORD remaineth under curtains.

[1Kr 17:1 DK-KJV] HERRENs pagtsark

1Ch 17:2 Then Nathan said unto David, Do all that is in thine heart; for God is with thee.

[1Kr 17:2 DK-KJV]

1Ch 17:3 And it came to pass the same night, that the word of God came to Nathan, saying,

[1Kr 17:3 DK-KJV]

1Ch 17:4 Go and tell David my servant, Thus saith the LORD, Thou shalt not build me an house to dwell in:

[1Kr 17:4 DK-KJV]

1Ch 17:5 For I have not dwelt in an house since the day that I brought up Israel unto this day; but have gone from tent to tent, and from one tabernacle to another.

[1Kr 17:5 DK-KJV]

1Ch 17:6 Wheresoever I have walked with all Israel, spake I a word to any of the judges of Israel, whom I commanded to feed my people, saying, Why have ye not built me an house of cedars?

[1Kr 17:6 DK-KJV]

1Ch 17:7 Now therefore thus shalt thou say unto my servant David, Thus saith the LORD of hosts, I took thee from the sheepcote, even from following the sheep, that thou shouldest be ruler over my people Israel:

[1Kr 17:7 DK-KJV]

1Ch 17:8 And I have been with thee whithersoever thou hast walked, and have cut off all thine enemies from before thee, and have made thee a name like the name of the great men that are in the earth.

[1Kr 17:8 DK-KJV]

[1Kr 17:9 DK-KJV] Jeg vil desuden ordinere et sted til mit folk Israel, og vil plante dem, og de skal bo i deres sted, og skal ikke længere bli' flyttet; ondskabens børn skal heller ikke ødelægge dem mere, som i begyndelsen. "Se - 2Sa 7:10 - 1Kr 17:9 - "
1Ch 17:9 Also I will ordain a place for my people Israel, and will plant them, and they shall dwell in their place, and shall be moved no more; neither shall the children of wickedness waste them any more, as at the beginning,

[1Kr 17:10 DK-KJV]

1Ch 17:10 And since the time that I commanded judges to be over my people Israel. Moreover I will subdue all thine

enemies. Furthermore I tell thee that the LORD will build thee an house.

1Ch 17:11 And it shall come to pass, when thy days be expired that thou must go to be with thy fathers, that I will raise up thy seed after thee, which shall be of thy sons; and I will establish his kingdom.

[1Kr 17:11 DK-KJV]

1Ch 17:12 He shall build me an house, and I will stablish his throne for ever.

[1Kr 17:12 DK-KJV]

1Ch 17:13 I will be his father, and he shall be my son: and I will not take my mercy away from him, as I took it from him that was before thee:

[1Kr 17:13 DK-KJV]

1Ch 17:14 But I will settle him in mine house and in my kingdom for ever: and his throne shall be established for evermore.

[1Kr 17:14 DK-KJV]

[1Kr 17:15 DK-KJV] I overensstemmelse med alle disse ord, og i overensstemmelse med hele denne vision, sådant talte Nathan til David.

1Ch 17:15 According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David.

1Ch 17:16 And David the king came and sat before the LORD, and said, Who am I, O LORD God, and what is mine house, that thou hast brought me hitherto?

[1Kr 17:16 DK-KJV]

1Ch 17:17 And yet this was a small thing in thine eyes, O God; for thou hast also spoken of thy servant's house for a great while to come, and hast regarded me according to the estate of a man of high degree, O LORD God.

[1Kr 17:17 DK-KJV]

1Ch 17:18 What can David speak more to thee for the honour of thy servant? for thou knowest thy servant.

[1Kr 17:18 DK-KJV]

1Ch 17:19 O LORD, for thy servant's sake, and according to thine own heart, hast thou done all this greatness, in making known all these great things.

[1Kr 17:19 DK-KJV]

[1Kr 17:20 DK-KJV] Kæreste HERRE, der er ingen som dig, der er heller ikke nogen Gud udover dig, i overensstemmelse med alt det vi har hørt med vore ører.

1Ch 17:20 O LORD, there is none like thee, neither is there any God beside thee, according to all that we have heard with our ears.

1Ch 17:21 And what one nation in the earth is like thy people Israel, whom God went to redeem to be his own people, to make thee a name of greatness and terribleness, by driving out nations from before thy people, whom thou hast redeemed out of Egypt?

[1Kr 17:21 DK-KJV]

1Ch 17:22 For thy people Israel didst thou make thine own people for ever; and thou, LORD, becamest their God.

[1Kr 17:22 DK-KJV]

1Ch 17:23 Therefore now, LORD, let the thing that thou hast spoken concerning thy servant and concerning his house be established for ever, and do as thou hast said.

[1Kr 17:23 DK-KJV]

1Ch 17:24 Let it even be established, that thy name may be magnified for ever, saying, The LORD of hosts is the God of Israel, even a God to Israel: and let the house of David thy servant be established before thee.

[1Kr 17:24 DK-KJV]

1Ch 17:25 For thou, O my God, hast told thy servant that thou wilt build him an house: therefore thy servant hath found in his heart to pray before thee.

[1Kr 17:25 DK-KJV]

1Ch 17:26 And now, LORD, thou art God, and hast promised this goodness unto thy servant:

[1Kr 17:26 DK-KJV]

1Ch 17:27 Now therefore let it please thee to bless the house of thy servant, that it may be before thee for ever: for thou blessest, O LORD, and it shall be blessed for ever.

[1Kr 17:27 DK-KJV]

1 Krønikebog Kapitel 18 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

1Ch 18:1 Now after this it came to pass, that David smote the Philistines, and subdued them, and took Gath and her towns out of the hand of the Philistines.

[1Kr 18:1 DK-KJV]

[1Kr 18:2 DK-KJV] 1Ch 18:2 And he smote Moab; and the Moabites became David's servants, and brought gifts.

[1Kr 18:3 DK-KJV] 1Ch 18:3 And David smote Hadarezer king of Zobah unto Hamath, as he went to stablish his

dominion by the river Euphrates.

1Ch 18:4 And David took from him a thousand chariots, and seven thousand horsemen, and twenty thousand footmen: David also houghed all the chariot horses, but reserved of them an hundred
[1Kr 18:4 DK-KJV] chariots.
1Ch 18:5 And when the Syrians of Damascus came to help Hadarezer king of Zobah, David slew of
[1Kr 18:5 DK-KJV] the Syrians two and twenty thousand men.
1Ch 18:6 Then David put garrisons in Syria-damascus; and the Syrians became David's servants,
[1Kr 18:6 DK-KJV] and brought gifts. Thus the LORD preserved David whithersoever he went.
1Ch 18:7 And David took the shields of gold that were on the servants of Hadarezer, and brought
[1Kr 18:7 DK-KJV] them to Jerusalem.
1Ch 18:8 Likewise from Tibhath, and from Chun, cities of Hadarezer, brought David very much
[1Kr 18:8 DK-KJV] brass, wherewith Solomon made the brasen sea, and the pillars, and the vessels of brass.
1Ch 18:9 Now when Tou king of Hamath heard how David had smitten all the host of Hadarezer
[1Kr 18:9 DK-KJV] king of Zobah;
1Ch 18:10 He sent Hadoram his son to king David, to inquire of his welfare, and to congratulate him, because he had fought against Hadarezer, and smitten him; (for Hadarezer had war with Tou;)
[1Kr 18:10 DK-KJV] and with him all manner of vessels of gold and silver and brass.
1Ch 18:11 Them also king David dedicated unto the LORD, with the silver and the gold that he brought from all these nations; from Edom, and from Moab, and from the children of Ammon, and
[1Kr 18:11 DK-KJV] from the Philistines, and from Amalek.
1Ch 18:12 Moreover Abishai the son of Zeruiah slew of the Edomites in the valley of salt eighteen
[1Kr 18:12 DK-KJV] thousand.
1Ch 18:13 And he put garrisons in Edom; and all the Edomites became David's servants. Thus the
[1Kr 18:13 DK-KJV] LORD preserved David whithersoever he went.
1Ch 18:14 So David reigned over all Israel, and executed judgment and justice among all his
[1Kr 18:14 DK-KJV] people.
1Ch 18:15 And Joab the son of Zeruiah was over the host; and Jehoshaphat the son of Ahilud,
[1Kr 18:15 DK-KJV] recorder.
1Ch 18:16 And Zadok the son of Ahitub, and Abimelech the son of Abiathar, were the priests; and
[1Kr 18:16 DK-KJV] Shavsha was scribe;
1Ch 18:17 And Benaiah the son of Jehoiada was over the Cherethites and the Pelethites; and the
[1Kr 18:17 DK-KJV] sons of David were chief about the king.

1 Krønikebog Kapitel 19 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

1Ch 19:1 Now it came to pass after this, that Nahash the king of the children of Ammon died, and his
[1Kr 19:1 DK-KJV] son reigned in his stead.
1Ch 19:2 And David said, I will shew kindness unto Hanun the son of Nahash, because his father shewed kindness to me. And David sent messengers to comfort him concerning his father. So the
[1Kr 19:2 DK-KJV] servants of David came into the land of the children of Ammon to Hanun, to comfort him.
1Ch 19:3 But the princes of the children of Ammon said to Hanun, Thinkest thou that David doth honour thy father, that he hath sent comforters unto thee? are not his servants come unto thee for to
[1Kr 19:3 DK-KJV] search, and to overthrow, and to spy out the land?
[1Kr 19:4 DK-KJV]
beklædningsgenstand e
1Ch 19:4 Wherefore Hanun took David's servants, and shaved them, and cut off their garments in the midst hard by their buttocks, and sent them away.
1Ch 19:5 Then there went certain, and told David how the men were served. And he sent to meet them: for the men were greatly ashamed. And the king said, Tarry at Jericho until your beards be
[1Kr 19:5 DK-KJV] grown, and then return.
1Ch 19:6 And when the children of Ammon saw that they had made themselves odious to David, Hanun and the children of Ammon sent a thousand talents of silver to hire them chariots and
[1Kr 19:6 DK-KJV] horsemen out of Mesopotamia, and out of Syria-maachah, and out of Zobah.
1Ch 19:7 So they hired thirty and two thousand chariots, and the king of Maachah and his people; who came and pitched before Medeba. And the children of Ammon gathered themselves together
[1Kr 19:7 DK-KJV] from their cities, and came to battle.
[1Kr 19:8 DK-KJV] 1Ch 19:8 And when David heard of it, he sent Joab, and all the host of the mighty men.
1Ch 19:9 And the children of Ammon came out, and put the battle in array before the gate of the city:
[1Kr 19:9 DK-KJV] and the kings that were come were by themselves in the field.
1Ch 19:10 Now when Joab saw that the battle was set against him before and behind, he chose out
[1Kr 19:10 DK-KJV] of all the choice of Israel, and put them in array against the Syrians.
1Ch 19:11 And the rest of the people he delivered unto the hand of Abishai his brother, and they set
[1Kr 19:11 DK-KJV] themselves in array against the children of Ammon.

1Ch 19:12 And he said, If the Syrians be too strong for me, then thou shalt help me: but if the
[1Kr 19:12 DK-KJV] children of Ammon be too strong for thee, then I will help thee.
1Ch 19:13 Be of good courage, and let us behave ourselves valiantly for our people, and for the
[1Kr 19:13 DK-KJV] cities of our God: and let the LORD do that which is good in his sight.
1Ch 19:14 So Joab and the people that were with him drew nigh before the Syrians unto the battle;
[1Kr 19:14 DK-KJV] and they fled before him.
1Ch 19:15 And when the children of Ammon saw that the Syrians were fled, they likewise fled before
[1Kr 19:15 DK-KJV] Abishai his brother, and entered into the city. Then Joab came to Jerusalem.
1Ch 19:16 And when the Syrians saw that they were put to the worse before Israel, they sent
messengers, and drew forth the Syrians that were beyond the river: and Shophach the captain of the
[1Kr 19:16 DK-KJV] host of Hadarezer went before them.
1Ch 19:17 And it was told David; and he gathered all Israel, and passed over Jordan, and came
upon them, and set the battle in array against them. So when David had put the battle in array
[1Kr 19:17 DK-KJV] against the Syrians, they fought with him.
1Ch 19:18 But the Syrians fled before Israel; and David slew of the Syrians seven thousand men
[1Kr 19:18 DK-KJV] which fought in chariots, and forty thousand footmen, and killed Shophach the captain of the host.
1Ch 19:19 And when the servants of Hadarezer saw that they were put to the worse before Israel,
they made peace with David, and became his servants: neither would the Syrians help the children
[1Kr 19:19 DK-KJV] of Ammon any more.

1 Krønikebog Kapitel 20 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 20:1 DK-KJV] Og det skete, at efter året var udløbet, på det tidspunkt når konger går ud til kamp, Joab ledte hærens styrke frem, og hærgede Ammons børns land, og kom og belejrede Rabbah. Men David opholdt sig i Jerusalem. Og Joab slog Rabbah, og destruerede den.
1Ch 20:1 And it came to pass, that after the year was expired, at the time that kings go out to battle, Joab led forth the power of the army, and wasted the country of the children of Ammon, and came and besieged Rabbah. But David tarried at Jerusalem. And Joab smote Rabbah, and destroyed it.

[1Kr 20:2 DK-KJV] Og David tog deres konges krone af fra hans hoved, og fandt at den vejede 34 kilo i guld, og der var værdifulde sten på den; og den var sat på Davids hoved: og han bragte også vældig meget bytte ud fra den by.
1Ch 20:2 And David took the crown of their king from off his head, and found it to weigh a talent of gold, and there were precious stones in it; and it was set upon David's head: and he brought also exceeding much spoil out of the city.
[1Kr 20:3 DK-KJV] Og han bragte det folk der var derinde ud, og skar dem med save, og med harver af jern, og med økser. På samme måde handlede han med alle Ammons børns byer. Og David og hele folket returnerede til Jerusalem.
1Ch 20:3 And he brought out the people that were in it, and cut them with saws, and with harrows of iron, and with axes. Even so dealt David with all the cities of the children of Ammon. And David and all the people returned to Jerusalem.
[1Kr 20:4 DK-KJV] Og det skete efter dette, at der opstod krig i Gezer mod Filisterne; og på det tidspunkt drabte Hushathiten Sibbechai Sibbai der var fra børnene til giganten: og de var underkastet.
1Ch 20:4 And it came to pass after this, that there arose war at Gezer with the Philistines; at which time Sibbechai the Hushathite slew Sippai, that was of the children of the giant: and they were subdued.
[1Kr 20:5 DK-KJV] Og der var igen krig mod Filisterne; og Elhanan sønnen af Jair drabte Lahmi broren af Gittiten Goliath, hvis spydskaft var som en en væverbjælke.
1Ch 20:5 And there was war again with the Philistines; and Elhanan the son of Jair slew Lahmi the brother of Goliath the Gittite, whose spear staff was like a weaver's beam.
[1Kr 20:6 DK-KJV] Og endnu igen var der krig i Gath, hvor der var en mand af stor statur, hvis fingre og tæer var 24, 6 på hver hånd, og 6 på hver fod: og han var også gigantens søn.
1Ch 20:6 And yet again there was war at Gath, where was a man of great stature, whose fingers and toes were four and twenty, six on each hand, and six on each foot: and he also was the son of the giant.
[1Kr 20:7 DK-KJV] Men da han besmittede Israel, drabte Jonathan sønnen af Shimea Davids bror ham.
1Ch 20:7 But when he defied Israel, Jonathan the son of Shimea David's brother slew him.
[1Kr 20:8 DK-KJV] Disse var født til giganten i Gath; og de faldt ved Davids hånd, og ved hans tjeneres hånd.
1Ch 20:8 These were born unto the giant in Gath; and they fell by the hand of David, and by the hand of his servants.

1 Krønikebog Kapitel 21 - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 21:1 DK-KJV] Og Satan rejste sig op imod Israel, og provokerede David til at tælle Israel.
1Ch 21:1 And Satan stood up against Israel, and provoked David to number Israel.
[1Kr 21:2 DK-KJV] Og David sagde til Joab og til lederne af folket, Gå, tæl Israel fra Beer-sheba lige til Dan; og bring antallet på dem til mig, så jeg må kende det.
1Ch 21:2 And David said to Joab and to the rulers of the people, Go, number Israel from Beer-sheba even to Dan; and bring the number of them to me, that I may know it.

[1Kr 21:3 DK-KJV] Og Joab svarede, HERREN laver hans
1Ch 21:3 And Joab answered, The LORD make his people an

folk 100 gange så mange flere end de er: men, min herre kongen, er de ikke alle min herres tjenere? hvorfor ønsker min herre da denne ting? hvorfor vil han være en årsag til overtrædelse overfor Israel?
[1Kr 21:4 DK-KJV] Imidlertid vandt kongens ord over Joab. Derfor rejste Joab, og gik udover hele Israel, og kom til Jerusalem.

[1Kr 21:5 DK-KJV] Og Joab gav summen af folkets antal til David. Og alle de fra Israel var 1.100.000 mænd der drog sværd: og Judah var 170.000 mænd der drog sværd.
[1Kr 21:6 DK-KJV] Men Levi og Benjamin talte han ikke blandt dem: for kongens ord var hæslige for Joab.
[1Kr 21:7 DK-KJV] Og Gud var utilfreds med denne ting; derfor slog han Israel.
[1Kr 21:8 DK-KJV] Og David sagde til Gud, Jeg har syndet meget, fordi jeg har gjort denne ting: men nu, jeg bønfalder dig, fjern fejltrinet fra din tjener; for det jeg har gjort er meget tåbeligt.
[1Kr 21:9 DK-KJV] Og HERREN talte til Gad, Davids seer, og siger,
[1Kr 21:10 DK-KJV] Gå og fortæl David, og sig, Dette siger HERREN, Jeg tilbyder dig 3 ting: udvælg du en af dem, så jeg må gøre det mod dig.
[1Kr 21:11 DK-KJV] Sådant kom Gad til David, og sagde til ham, Dette siger HERREN, vælg du
[1Kr 21:12 DK-KJV] Enten 3 års hungersnød; eller 3 måneder til at bli' destrueret foran dine fjender, alt i mens dine fjenders sværd vinder over dig; eller 3 dage med HERRENs sværd, ja pestilensen, i landet, og HERRENs engel der destruerer udover alle Israels kyster. Tænk dig nu godt om hvilke ord jeg skal bringe tilbage til ham der sendte mig.
[1Kr 21:13 DK-KJV] Og David sagde til Gad, Jeg er i store vanskeligheder: lad mig falde ind i HERRENs hånd nu; for hans barmhjertigheder er meget store: men lad mig ikke falde ind i menneskets hånd.
[1Kr 21:14 DK-KJV] Sådant sendte HERREN pestilens over Israel: og der faldt 70.000 mænd i Israel.
[1Kr 21:15 DK-KJV] Og Gud sendte en engel til Jerusalem for at destruere den: og alt i mens han destruerede, lagde HERREN mærke til det, og han omvendte ham fra det onde, og sagde til englen der destruerede, Det er nok, hold nu din hånd tilbage. Og HERRENs engel stod ved Jebusiten Ornans tærskegulv.
[1Kr 21:16 DK-KJV] Og David opløftede hans øjne, og så HERRENs engel stå mellem jorden og himlen, ved at ha' et udtrukket sværd i hans hånd over Jerusalem. Da faldt David og de ældste fra Israel, som var iklædt i sækkelærred, på deres ansigter.
[1Kr 21:17 DK-KJV] Og David sagde til Gud, Er det ikke mig der befalede folket til at bli' talt? ja jeg er det i virkeligheden der har syndet og gjort ondt; men angående disse får, hvad har de gjort? lad din hånd, jeg ber dig, Kæreste HERRE min Gud, være over mig, og over min fars hus; men ikke over dit folk, at de skulle bli' plaget.
[1Kr 21:18 DK-KJV] Da befalede HERRENs engel Gad til at sige til David, at David skulle gå op, og sætte et alter op til HERREN på Jebusiten Ornans tærskegulv.
[1Kr 21:19 DK-KJV] Og David gik op ved Gads ordsprog, som han talte i HERRENs navn.
[1Kr 21:20 DK-KJV] Og Ornan vendte sig rundt, og så englen; og hans 4 sønner hos ham gemte demselv. Nu var

hundred times so many more as they be: but, my lord the king, are they not all my lord's servants? why then doth my lord require this thing? why will he be a cause of trespass to Israel?

1Ch 21:4 Nevertheless the king's word prevailed against Joab. Wherefore Joab departed, and went throughout all Israel, and came to Jerusalem.
1Ch 21:5 And Joab gave the sum of the number of the people unto David. And all they of Israel were a thousand thousand and an hundred thousand men that drew sword: and Judah was four hundred threescore and ten thousand men that drew sword.
1Ch 21:6 But Levi and Benjamin counted he not among them: for the king's word was abominable to Joab.
1Ch 21:7 And God was displeased with this thing; therefore he smote Israel.

1Ch 21:8 And David said unto God, I have sinned greatly, because I have done this thing: but now, I beseech thee, do away the iniquity of thy servant; for I have done very foolishly.

1Ch 21:9 And the LORD spake unto Gad, David's seer, saying,
1Ch 21:10 Go and tell David, saying, Thus saith the LORD, I offer thee three things: choose thee one of them, that I may do it unto thee.
1Ch 21:11 So Gad came to David, and said unto him, Thus saith the LORD, Choose thee
1Ch 21:12 Either three years' famine; or three months to be destroyed before thy foes, while that the sword of thine enemies overtaketh thee; or else three days the sword of the LORD, even the pestilence, in the land, and the angel of the LORD destroying throughout all the coasts of Israel. Now therefore advise thyself what word I shall bring again to him that sent me.

1Ch 21:13 And David said unto Gad, I am in a great strait: let me fall now into the hand of the LORD; for very great are his mercies: but let me not fall into the hand of man.
1Ch 21:14 So the LORD sent pestilence upon Israel: and there fell of Israel seventy thousand men.

1Ch 21:15 And God sent an angel unto Jerusalem to destroy it: and as he was destroying, the LORD beheld, and he repented him of the evil, and said to the angel that destroyed, It is enough, stay now thine hand. And the angel of the LORD stood by the threshingfloor of Ornan the Jebusite.
1Ch 21:16 And David lifted up his eyes, and saw the angel of the LORD stand between the earth and the heaven, having a drawn sword in his hand stretched out over Jerusalem. Then David and the elders of Israel, who were clothed in sackcloth, fell upon their faces.
1Ch 21:17 And David said unto God, Is it not I that commanded the people to be numbered? even I it is that have sinned and done evil indeed; but as for these sheep, what have they done? let thine hand, I pray thee, O LORD my God, be on me, and on my father's house; but not on thy people, that they should be plagued.
1Ch 21:18 Then the angel of the LORD commanded Gad to say to David, that David should go up, and set up an altar unto the LORD in the threshingfloor of Ornan the Jebusite.
1Ch 21:19 And David went up at the saying of Gad, which he spake in the name of the LORD.
1Ch 21:20 And Ornan turned back, and saw the angel; and his four sons with him hid themselves. Now Ornan was threshing

Ornan i gang med at tærske hvede.

[1Kr 21:21 DK-KJV] Og som David kom til Ornan, kiggede Ornan og så David, og gik ud af tærskegulvet, og bukkede hamselv for David med hans ansigt mod jorden.
[1Kr 21:22 DK-KJV] Da sagde David til Ornan, Skænk mig stedet for dette tærskegulv, så jeg må bygge et alter derinde til HERREN: du skal skænke mig det for den fulde pris: så plagen må bli' holdt tilbage fra folket.
[1Kr 21:23 DK-KJV] Og Ornan sagde til David, Ta' det til dig, og lad min herre kongen gøre det som er godt i hans øjne: se, jeg giver dig også okser til brændoffergaver, og tærskeredskaberne som træ, og hveden til madoffergaven; jeg gir' det hele.
[1Kr 21:24 DK-KJV] Og kong David sagde til Ornan, Nej; men jeg vil virkelig købe det for den fulde pris: for jeg vil ikke ta' det som er dit til HERREN, ej heller tilbyde brændoffergaver uden omkostning.
[1Kr 21:25 DK-KJV] Sådant gav David 600 opvejede guldshekler til Ornan for stedet.
[1Kr 21:26 DK-KJV] Og der byggede David et alter til HERREN, og tilbød brændoffergaver og fredsoffergaver, og kaldte på HERREN; og han svarede ham fra himlen via ild på brændoffergavealteret.
[1Kr 21:27 DK-KJV] Og HERREN befalede englen; og han han satte hans sværd tilbage i des skede.
[1Kr 21:28 DK-KJV] På det tidspunkt da David så at HERREN havde svaret ham på Jebusiten Ornans tærskegulv, da ofrede han der.
[1Kr 21:29 DK-KJV] For HERRENs tabernakel, som Moses lavede i vildmarken, og brændoffergavealteret, i den årtid i det høje sted i Gibeon.
[1Kr 21:30 DK-KJV] Men David kunne ikke gå foran det for at rådspørge Gud: for han var bange på grund af HERRENs engels sværd.

wheat.

1Ch 21:21 And as David came to Ornan, Ornan looked and saw David, and went out of the threshingfloor, and bowed himself to David with his face to the ground.
1Ch 21:22 Then David said to Ornan, Grant me the place of this threshingfloor, that I may build an altar therein unto the LORD: thou shalt grant it me for the full price: that the plague may be stayed from the people.
1Ch 21:23 And Ornan said unto David, Take it to thee, and let my lord the king do that which is good in his eyes: lo, I give thee the oxen also for burnt offerings, and the threshing instruments for wood, and the wheat for the meat offering; I give it all.

1Ch 21:24 And king David said to Ornan, Nay; but I will verily buy it for the full price: for I will not take that which is thine for the LORD, nor offer burnt offerings without cost.
1Ch 21:25 So David gave to Ornan for the place six hundred shekels of gold by weight.
1Ch 21:26 And David built there an altar unto the LORD, and offered burnt offerings and peace offerings, and called upon the LORD; and he answered him from heaven by fire upon the altar of burnt offering.
1Ch 21:27 And the LORD commanded the angel; and he put up his sword again into the sheath thereof.
1Ch 21:28 At that time when David saw that the LORD had answered him in the threshingfloor of Ornan the Jebusite, then he sacrificed there.
1Ch 21:29 For the tabernacle of the LORD, which Moses made in the wilderness, and the altar of the burnt offering, were at that season in the high place at Gibeon.
1Ch 21:30 But David could not go before it to inquire of God: for he was afraid because of the sword of the angel of the LORD.

1 Krønikebog Kapitel 22 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 22:1 DK-KJV] brændoffergavealteret

1Ch 22:1 Then David said, This is the house of the LORD God, and this is the altar of the burnt offering for Israel.

[1Kr 22:2 DK-KJV]

1Ch 22:2 And David commanded to gather together the strangers that were in the land of Israel; and he set masons to hew wrought stones to build the house of God.

[1Kr 22:3 DK-KJV]

1Ch 22:3 And David prepared iron in abundance for the nails for the doors of the gates, and for the joinings; and brass in abundance without weight;

[1Kr 22:4 DK-KJV]

1Ch 22:4 Also cedar trees in abundance: for the Zidonians and they of Tyre brought much cedar wood to David.

[1Kr 22:5 DK-KJV] Da sagde David, Min søn Solomon er ung og sart, og det hus som skal bygges til Herren skal være overordentligt pragtfuldt, af berømmelse og herlighed udover alle lande: jeg vil nu derfor lave forberedelser til det. Sådant forberedte David rigtigt meget før sin død.

1Ch 22:5 And David said, Solomon my son is young and tender, and the house that is to be builded for the LORD must be exceeding magnifical, of fame and of glory throughout all countries: I will therefore now make preparation for it. So David prepared abundantly before his death.

[1Kr 22:6 DK-KJV] Derefter kaldte han på sin søn Solomon, og pålagde han at bygge et hus til HERREN Israels Gud.

1Ch 22:6 Then he called for Solomon his son, and charged him to build an house for the LORD God of Israel.

[1Kr 22:7 DK-KJV] Og David sagde til Solomon, Min søn, hva' angår mig, jeg havde i sinde at bygge et hus til HERREN min Guds navn:

1Ch 22:7 And David said to Solomon, My son, as for me, it was in my mind to build an house unto the name of the LORD my God:

[1Kr 22:8 DK-KJV] Men HERRENs ord kom til mig, som siger, Du har udgydt rigtig meget blod, og har lavet store krige: du skal ikke bygge et hus til mit navn, eftersom du foran mine øjne har udgydt meget blod på jorden.

1Ch 22:8 But the word of the LORD came to me, saying, Thou hast shed blood abundantly, and hast made great wars: thou shalt not build an house unto my name, because thou hast shed much blood upon the earth in my sight.

[1Kr 22:9 DK-KJV] Læg mærke til, en søn skal bli' født til dig, som skal være en hvilens mand: og jeg vil gi' ham hvile fra alle hans fjender rundt om: for hans navn skal være Solomon, og jeg vil gi' fred og ro til Israel i hans dage.
1Ch 22:9 Behold, a son shall be born to thee, who shall be a man of rest; and I will give him rest from all his enemies round about: for his name shall be Solomon, and I will give peace and quietness unto Israel in his days.

[1Kr 22:10 DK-KJV] Han skal bygge et hus til mit navn; og han skal være min søn, og jeg vil være hans far; og jeg vil etablere tronen for hans kongerige over Israel for evigt.
1Ch 22:10 He shall build an house for my name; and he shall be my son, and I will be his father; and I will establish the throne of his kingdom over Israel for ever.

[1Kr 22:11 DK-KJV]
1Ch 22:11 Now, my son, the LORD be with thee; and prosper thou, and build the house of the LORD thy God, as he hath said of thee.

[1Kr 22:12 DK-KJV]
1Ch 22:12 Only the LORD give thee wisdom and understanding, and give thee charge concerning Israel, that thou mayest keep the law of the LORD thy God.

[1Kr 22:13 DK-KJV]
1Ch 22:13 Then shalt thou prosper, if thou takest heed to fulfil the statutes and judgments which the LORD charged Moses with concerning Israel: be strong, and of good courage; dread not, nor be dismayed.

[1Kr 22:14 DK-KJV] For læg nu mærke til, i min trængsel har jeg til HERRENs hus forberedt 100.000 talenter med guld, og 1.000.000 talenter med sølv; og af messing og jern uden vægt; for det er i overflod: tømmer også og sten har jeg forberedt; og du kan lægge mere dertil.
1Ch 22:14 Now, behold, in my trouble I have prepared for the house of the LORD an hundred thousand talents of gold, and a thousand thousand talents of silver; and of brass and iron without weight; for it is in abundance: timber also and stone have I prepared; and thou mayest add thereto.

[1Kr 22:15 DK-KJV]
1Ch 22:15 Moreover there are workmen with thee in abundance, hewers and workers of stone and timber, and all manner of cunning men for every manner of work.

[1Kr 22:16 DK-KJV]
1Ch 22:16 Of the gold, the silver, and the brass, and the iron, there is no number. Arise therefore, and be doing, and the LORD be with thee.

[1Kr 22:17 DK-KJV]
1Ch 22:17 David also commanded all the princes of Israel to help Solomon his son, saying,

[1Kr 22:18 DK-KJV]
1Ch 22:18 Is not the LORD your God with you? and hath he not given you rest on every side? for he hath given the inhabitants of the land into mine hand; and the land is subdued before the LORD, and before his people.

[1Kr 22:19 DK-KJV] HERRENs pagtsark
1Ch 22:19 Now set your heart and your soul to seek the LORD your God; arise therefore, and build ye the sanctuary of the LORD God, to bring the ark of the covenant of the LORD, and the holy vessels of God, into the house that is to be built to the name of the LORD.

1 Krønikebog Kapitel 23 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 23:1 DK-KJV] Så da David var gammel og mæt af dage, gjorde han Solomon hans søn til konge over Israel.
1Ch 23:1 So when David was old and full of days, he made Solomon his son king over Israel.

[1Kr 23:2 DK-KJV] Og han forsamlede alle prinserne i Israel, hos præsterne og Leviterne.
1Ch 23:2 And he gathered together all the princes of Israel, with the priests and the Levites.

[1Kr 23:3 DK-KJV] Nu var Leviterne talt fra 30 års alderen og opad: og deres nummer via deres antal, mand efter mand, var 38000.
1Ch 23:3 Now the Levites were numbered from the age of thirty years and upward: and their number by their polls, man by man, was thirty and eight thousand.

[1Kr 23:4 DK-KJV]
1Ch 23:4 Of which, twenty and four thousand were to set forward the work of the house of the LORD; and six thousand were officers and judges:

[1Kr 23:5 DK-KJV]
1Ch 23:5 Moreover four thousand were porters; and four thousand praised the LORD with the instruments which I made, said David, to praise therewith.

[1Kr 23:6 DK-KJV] , nemlig,
1Ch 23:6 And David divided them into courses among the sons of Levi, namely, Gershon, Kohath, and Merari.

[1Kr 23:7 DK-KJV]
1Ch 23:7 Of the Gershonites were, Laadan, and Shimei.

[1Kr 23:8 DK-KJV]
1Ch 23:8 The sons of Laadan; the chief was Jehiel, and Zetham, and Joel, three.

[1Kr 23:9 DK-KJV]
1Ch 23:9 The sons of Shimei; Shelomith, and Haziel, and Haran, three. These were the chief of the fathers of Laadan.

[1Kr 23:10 DK-KJV]	1Ch 23:10 And the sons of Shimei were, Jahath, Zina, and Jeush, and Beriah. These four were the sons of Shimei.
[1Kr 23:11 DK-KJV] efter deres fædres hus.	1Ch 23:11 And Jahath was the chief, and Zizah the second: but Jeush and Beriah had not many sons; therefore they were in one reckoning, according to their father's house.
[1Kr 23:12 DK-KJV]	1Ch 23:12 The sons of Kohath; Amram, Izhar, Hebron, and Uzziel, four.
[1Kr 23:13 DK-KJV]	1Ch 23:13 The sons of Amram; Aaron and Moses: and Aaron was separated, that he should sanctify the most holy things, he and his sons for ever, to burn incense before the LORD, to minister unto him, and to bless in his name for ever.
[1Kr 23:14 DK-KJV]	1Ch 23:14 Now concerning Moses the man of God, his sons were named of the tribe of Levi.
[1Kr 23:15 DK-KJV]	1Ch 23:15 The sons of Moses were, Gershom, and Eliezer.
[1Kr 23:16 DK-KJV]	1Ch 23:16 Of the sons of Gershom, Shebuel was the chief.
[1Kr 23:17 DK-KJV]	1Ch 23:17 And the sons of Eliezer were, Rehabiah the chief. And Eliezer had none other sons; but the sons of Rehabiah were very many.
[1Kr 23:18 DK-KJV]	1Ch 23:18 Of the sons of Izhar; Shelomith the chief.
[1Kr 23:19 DK-KJV]	1Ch 23:19 Of the sons of Hebron; Jeriah the first, Amariah the second, Jahaziel the third, and Jekameam the fourth.
[1Kr 23:20 DK-KJV]	1Ch 23:20 Of the sons of Uzziel; Michah the first, and Jesiah the second.
[1Kr 23:21 DK-KJV]	1Ch 23:21 The sons of Merari; Mahli, and Mushi. The sons of Mahli; Eleazar, and Kish.
[1Kr 23:22 DK-KJV]	1Ch 23:22 And Eleazar died, and had no sons, but daughters: and their brethren the sons of Kish took them.
[1Kr 23:23 DK-KJV]	1Ch 23:23 The sons of Mushi; Mahli, and Eder, and Jeremoth, three.
[1Kr 23:24 DK-KJV]	1Ch 23:24 These were the sons of Levi after the house of their fathers; even the chief of the fathers, as they were counted by number of names by their polls, that did the work for the service of the house of the LORD, from the age of twenty years and upward.
[1Kr 23:25 DK-KJV] For David sagde, HERREN Israels Gud har givet hvile til hans folk, så de må bo i Jerusalem for evigt:	1Ch 23:25 For David said, The LORD God of Israel hath given rest unto his people, that they may dwell in Jerusalem for ever:
[1Kr 23:26 DK-KJV]	1Ch 23:26 And also unto the Levites; they shall no more carry the tabernacle, nor any vessels of it for the service thereof.
[1Kr 23:27 DK-KJV]	1Ch 23:27 For by the last words of David the Levites were numbered from twenty years old and above:
[1Kr 23:28 DK-KJV]	1Ch 23:28 Because their office was to wait on the sons of Aaron for the service of the house of the LORD, in the courts, and in the chambers, and in the purifying of all holy things, and the work of the service of the house of God;
[1Kr 23:29 DK-KJV]	1Ch 23:29 Both for the shewbread, and for the fine flour for meat offering, and for the unleavened cakes, and for that which is baked in the pan, and for that which is fried, and for all manner of measure and size;
[1Kr 23:30 DK-KJV]	1Ch 23:30 And to stand every morning to thank and praise the LORD, and likewise at even;
[1Kr 23:31 DK-KJV]	1Ch 23:31 And to offer all burnt sacrifices unto the LORD in the sabbaths, in the new moons, and on the set feasts, by number, according to the order commanded unto them, continually before the LORD:
[1Kr 23:32 DK-KJV] menighedens tabernakel	1Ch 23:32 And that they should keep the charge of the tabernacle of the congregation, and the charge of the holy place, and the charge of the sons of Aaron their brethren, in the service of the house of the LORD.

1 Krønikebog Kapitel 24 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 24:1 DK-KJV]	1Ch 24:1 Now these are the divisions of the sons of Aaron. The sons of Aaron; Nadab, and Abihu, Eleazar, and Ithamar.
[1Kr 24:2 DK-KJV] præsteembedet	1Ch 24:2 But Nadab and Abihu died before their father, and had no children: therefore Eleazar and Ithamar executed the priest's office.
[1Kr 24:3 DK-KJV] efter deres embede i deres tjeneste.	1Ch 24:3 And David distributed them, both Zadok of the sons of Eleazar, and Ahimelech of the sons of Ithamar, according to their offices in their service.

[1Kr 24:4 DK-KJV]efter deres fædres hus	1Ch 24:4 And there were more chief men found of the sons of Eleazar than of the sons of Ithamar; and thus were they divided. Among the sons of Eleazar there were sixteen chief men of the house of their fathers, and eight among the sons of Ithamar according to the house of their fathers.
[1Kr 24:5 DK-KJV]	1Ch 24:5 Thus were they divided by lot, one sort with another; for the governors of the sanctuary, and governors of the house of God, were of the sons of Eleazar, and of the sons of Ithamar.
[1Kr 24:6 DK-KJV]	1Ch 24:6 And Shemaiah the son of Nethaneel the scribe, one of the Levites, wrote them before the king, and the princes, and Zadok the priest, and Ahimelech the son of Abiathar, and before the chief of the fathers of the priests and Levites: one principal household being taken for Eleazar, and one taken for Ithamar.
[1Kr 24:7 DK-KJV]	1Ch 24:7 Now the first lot came forth to Jehoiarib, the second to Jedaiah,
[1Kr 24:8 DK-KJV]	1Ch 24:8 The third to Harim, the fourth to Seorim,
[1Kr 24:9 DK-KJV]	1Ch 24:9 The fifth to Malchijah, the sixth to Mijamin,
[1Kr 24:10 DK-KJV]	1Ch 24:10 The seventh to Hakkoz, the eighth to Abijah,
[1Kr 24:11 DK-KJV]	1Ch 24:11 The ninth to Jeshua, the tenth to Shecaniah,
[1Kr 24:12 DK-KJV]	1Ch 24:12 The eleventh to Eliashib, the twelfth to Jakim,
[1Kr 24:13 DK-KJV]	1Ch 24:13 The thirteenth to Huppah, the fourteenth to Jeshebeab,
[1Kr 24:14 DK-KJV]	1Ch 24:14 The fifteenth to Bilgah, the sixteenth to Immer,
[1Kr 24:15 DK-KJV]	1Ch 24:15 The seventeenth to Hezir, the eighteenth to Aphses,
[1Kr 24:16 DK-KJV]	1Ch 24:16 The nineteenth to Pethahiah, the twentieth to Jehezekel,
[1Kr 24:17 DK-KJV]	1Ch 24:17 The one and twentieth to Jachin, the two and twentieth to Gamul,
[1Kr 24:18 DK-KJV]	1Ch 24:18 The three and twentieth to Delaiah, the four and twentieth to Maaziah.
[1Kr 24:19 DK-KJV] , ifølge deres skik, under Aaron deres far, som HERREN Israels Gud hanvde befalet ham.	1Ch 24:19 These were the orderings of them in their service to come into the house of the LORD, according to their manner, under Aaron their father, as the LORD God of Israel had commanded him.
[1Kr 24:20 DK-KJV]	1Ch 24:20 And the rest of the sons of Levi were these: Of the sons of Amram; Shubael: of the sons of Shubael; Jehdeiah.
[1Kr 24:21 DK-KJV]	1Ch 24:21 Concerning Rehabiah: of the sons of Rehabiah, the first was Isshiah.
[1Kr 24:22 DK-KJV]	1Ch 24:22 Of the Izharites; Shelomoth: of the sons of Shelomoth; Jahath.
[1Kr 24:23 DK-KJV]	1Ch 24:23 And the sons of Hebron; Jeriah the first, Amariah the second, Jahaziel the third, Jekameam the fourth.
[1Kr 24:24 DK-KJV]	1Ch 24:24 Of the sons of Uzziel; Michah: of the sons of Michah; Shamir.
[1Kr 24:25 DK-KJV]	1Ch 24:25 The brother of Michah was Isshiah: of the sons of Isshiah; Zechariah.
[1Kr 24:26 DK-KJV]	1Ch 24:26 The sons of Merari were Mahli and Mushi: the sons of Jaaziah; Beno.
[1Kr 24:27 DK-KJV]	1Ch 24:27 The sons of Merari by Jaaziah; Beno, and Shoham, and Zaccur, and Ibri.
[1Kr 24:28 DK-KJV]	1Ch 24:28 Of Mahli came Eleazar, who had no sons.
[1Kr 24:29 DK-KJV]	1Ch 24:29 Concerning Kish: the son of Kish was Jerahmeel.
[1Kr 24:30 DK-KJV]	1Ch 24:30 The sons also of Mushi; Mahli, and Eder, and Jerimoth. These were the sons of the Levites after the house of their fathers.
[1Kr 24:31 DK-KJV]	1Ch 24:31 These likewise cast lots over against their brethren the sons of Aaron in the presence of David the king, and Zadok, and Ahimelech, and the chief of the fathers of the priests and Levites, even the principal fathers over against their younger brethren.

1 Krønikebog Kapitel 25 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 25:1 DK-KJV] : og antallet på arbejdsmændene efter deres tjeneste var:	1Ch 25:1 Moreover David and the captains of the host separated to the service of the sons of Asaph, and of Heman, and of Jeduthun, who should prophesy with harps, with psalteries, and with cymbals: and the number of the workmen according to their service was:
[1Kr 25:2 DK-KJV]	1Ch 25:2 Of the sons of Asaph; Zaccur, and Joseph, and Nethaniah, and Asarelah, the sons of Asaph under the hands of Asaph, which prophesied according to the order of the king.
[1Kr 25:3 DK-KJV]	1Ch 25:3 Of Jeduthun: the sons of Jeduthun; Gedaliah, and Zeri, and Jeshaiah, Hashabiah, and Mattithiah, six, under the hands of their father Jeduthun, who prophesied with a harp, to give thanks and to praise the LORD.

[1Kr 25:4 DK-KJV]	1Ch 25:4 Of Heman: the sons of Heman; Bukkiah, Mattaniah, Uzziel, Shebuel, and Jerimoth, Hananiah, Hanani, Eliathah, Giddalti, and Romamti-ezer, Joshbekashah, Mallothi, Hothir, and Mahazioth:
[1Kr 25:5 DK-KJV]	1Ch 25:5 All these were the sons of Heman the king's seer in the words of God, to lift up the horn. And God gave to Heman fourteen sons and three daughters.
[1Kr 25:6 DK-KJV]	1Ch 25:6 All these were under the hands of their father for song in the house of the LORD, with cymbals, psalteries, and harps, for the service of the house of God, according to the king's order to Asaph, Jeduthun, and Heman.
[1Kr 25:7 DK-KJV] Så antallet på dem, med deres brødre der var instrueret i HERRENs sange, ja alle der var kyndige, var 288.	1Ch 25:7 So the number of them, with their brethren that were instructed in the songs of the LORD, even all that were cunning, was two hundred fourscore and eight.
[1Kr 25:8 DK-KJV]	1Ch 25:8 And they cast lots, ward against ward, as well the small as the great, the teacher as the scholar.
[1Kr 25:9 DK-KJV]	1Ch 25:9 Now the first lot came forth for Asaph to Joseph: the second to Gedaliah, who with his brethren and sons were twelve:
[1Kr 25:10 DK-KJV]	1Ch 25:10 The third to Zaccur, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:11 DK-KJV]	1Ch 25:11 The fourth to Izri, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:12 DK-KJV]	1Ch 25:12 The fifth to Nethaniah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:13 DK-KJV]	1Ch 25:13 The sixth to Bukkiah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:14 DK-KJV]	1Ch 25:14 The seventh to Jesharelah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:15 DK-KJV]	1Ch 25:15 The eighth to Jeshaiah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:16 DK-KJV]	1Ch 25:16 The ninth to Mattaniah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:17 DK-KJV]	1Ch 25:17 The tenth to Shimei, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:18 DK-KJV]	1Ch 25:18 The eleventh to Azareel, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:19 DK-KJV]	1Ch 25:19 The twelfth to Hashabiah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:20 DK-KJV]	1Ch 25:20 The thirteenth to Shubael, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:21 DK-KJV]	1Ch 25:21 The fourteenth to Mattithiah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:22 DK-KJV]	1Ch 25:22 The fifteenth to Jeremoth, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:23 DK-KJV]	1Ch 25:23 The sixteenth to Hananiah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:24 DK-KJV]	1Ch 25:24 The seventeenth to Joshbekashah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:25 DK-KJV]	1Ch 25:25 The eighteenth to Hanani, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:26 DK-KJV]	1Ch 25:26 The nineteenth to Mallothi, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:27 DK-KJV]	1Ch 25:27 The twentieth to Eliathah, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:28 DK-KJV]	1Ch 25:28 The one and twentieth to Hothir, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:29 DK-KJV]	1Ch 25:29 The two and twentieth to Giddalti, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:30 DK-KJV]	1Ch 25:30 The three and twentieth to Mahazioth, he, his sons, and his brethren, were twelve:
[1Kr 25:31 DK-KJV]	1Ch 25:31 The four and twentieth to Romamti-ezer, he, his sons, and his brethren, were twelve.

1 Krønikebog Kapitel 26 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 26:1 DK-KJV]	1Ch 26:1 Concerning the divisions of the porters: Of the Korhites was Meshelemiah the son of Kore, of the sons of Asaph.
[1Kr 26:2 DK-KJV]	1Ch 26:2 And the sons of Meshelemiah were, Zechariah the firstborn, Jediael the second, Zebadiah

	the third, Jathniel the fourth,
[1Kr 26:3 DK-KJV]	1Ch 26:3 Elam the fifth, Jehohanan the sixth, Elioenai the seventh.
[1Kr 26:4 DK-KJV]	1Ch 26:4 Moreover the sons of Obed-edom were, Shemaiah the firstborn, Jehozabad the second, Joah the third, and Sacar the fourth, and Nethaneel the fifth,
[1Kr 26:5 DK-KJV]	1Ch 26:5 Ammiel the sixth, Issachar the seventh, Peulthai the eighth: for God blessed him.
[1Kr 26:6 DK-KJV]	1Ch 26:6 Also unto Shemaiah his son were sons born, that ruled throughout the house of their father: for they were mighty men of valour.
[1Kr 26:7 DK-KJV]	1Ch 26:7 The sons of Shemaiah; Othni, and Rephael, and Obed, Elzabad, whose brethren were strong men, Elihu, and Semachiah.
[1Kr 26:8 DK-KJV]	1Ch 26:8 All these of the sons of Obed-edom: they and their sons and their brethren, able men for strength for the service, were threescore and two of Obed-edom.
[1Kr 26:9 DK-KJV]	1Ch 26:9 And Meshelemiah had sons and brethren, strong men, eighteen.
[1Kr 26:10 DK-KJV]	1Ch 26:10 Also Hosah, of the children of Merari, had sons; Simri the chief, (for though he was not the firstborn, yet his father made him the chief;)
[1Kr 26:11 DK-KJV]	1Ch 26:11 Hilkiah the second, Tebaliah the third, Zechariah the fourth: all the sons and brethren of Hosah were thirteen.
[1Kr 26:12 DK-KJV]	1Ch 26:12 Among these were the divisions of the porters, even among the chief men, having wards one against another, to minister in the house of the LORD.
[1Kr 26:13 DK-KJV]efter deres fædres hus	1Ch 26:13 And they cast lots, as well the small as the great, according to the house of their fathers, for every gate.
[1Kr 26:14 DK-KJV]	1Ch 26:14 And the lot eastward fell to Shelemiah. Then for Zechariah his son, a wise counseller, they cast lots; and his lot came out northward.
[1Kr 26:15 DK-KJV]	1Ch 26:15 To Obed-edom southward; and to his sons the house of Asuppim.
[1Kr 26:16 DK-KJV]	1Ch 26:16 To Shuppim and Hosah the lot came forth westward, with the gate Shallecheth, by the causeway of the going up, ward against ward.
[1Kr 26:17 DK-KJV]	1Ch 26:17 Eastward were six Levites, northward four a day, southward four a day, and toward Asuppim two and two.
[1Kr 26:18 DK-KJV]	1Ch 26:18 At Parbar westward, four at the causeway, and two at Parbar.
[1Kr 26:19 DK-KJV]	1Ch 26:19 These are the divisions of the porters among the sons of Kore, and among the sons of Merari.
[1Kr 26:20 DK-KJV]	1Ch 26:20 And of the Levites, Ahijah was over the treasures of the house of God, and over the treasures of the dedicated things.
[1Kr 26:21 DK-KJV]	1Ch 26:21 As concerning the sons of Laadan; the sons of the Gershonite Laadan, chief fathers, even of Laadan the Gershonite, were Jehieli.
[1Kr 26:22 DK-KJV]	1Ch 26:22 The sons of Jehieli; Zetham, and Joel his brother, which were over the treasures of the house of the LORD.
[1Kr 26:23 DK-KJV]	1Ch 26:23 Of the Amramites, and the Izharites, the Hebronites, and the Uzzielites:
[1Kr 26:24 DK-KJV]	1Ch 26:24 And Shebuel the son of Gershom, the son of Moses, was ruler of the treasures.
[1Kr 26:25 DK-KJV]	1Ch 26:25 And his brethren by Eliezer; Rehabiah his son, and Jeshaiah his son, and Joram his son, and Zichri his son, and Shelomith his son.
[1Kr 26:26 DK-KJV]	1Ch 26:26 Which Shelomith and his brethren were over all the treasures of the dedicated things, which David the king, and the chief fathers, the captains over thousands and hundreds, and the captains of the host, had dedicated.
[1Kr 26:27 DK-KJV]	1Ch 26:27 Out of the spoils won in battles did they dedicate to maintain the house of the LORD.
[1Kr 26:28 DK-KJV]	1Ch 26:28 And all that Samuel the seer, and Saul the son of Kish, and Abner the son of Ner, and Joab the son of Zeruiah, had dedicated; and whosoever had dedicated any thing, it was under the hand of Shelomith, and of his brethren.
[1Kr 26:29 DK-KJV]	1Ch 26:29 Of the Izharites, Chenaniah and his sons were for the outward business over Israel, for officers and judges.
[1Kr 26:30 DK-KJV]	1Ch 26:30 And of the Hebronites, Hashabiah and his brethren, men of valour, a thousand and seven hundred, were officers among them of Israel on this side Jordan westward in all the business of the LORD, and in the service of the king.
[1Kr 26:31 DK-KJV]	1Ch 26:31 Among the Hebronites was Jerijah the chief, even among the Hebronites, according to the generations of his fathers. In the fortieth year of the reign of David they were sought for, and there were found among them mighty men of valour at Jazer of Gilead.
[1Kr 26:32 DK-KJV]	1Ch 26:32 And his brethren, men of valour, were two thousand and seven hundred chief fathers, whom king David made rulers over the Reubenites, the Gadites, and the half tribe of Manasseh, for every matter pertaining to God, and affairs of the king.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 27:1 DK-KJV]
1Ch 27:1 Now the children of Israel after their number, to wit, the chief fathers and captains of thousands and hundreds, and their officers that served the king in any matter of the courses, which came in and went out month by month throughout all the months of the year, of every course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:2 DK-KJV]
1Ch 27:2 Over the first course for the first month was Jashobeam the son of Zabdiel: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:3 DK-KJV]
1Ch 27:3 Of the children of Perez was the chief of all the captains of the host for the first month.

[1Kr 27:4 DK-KJV]
1Ch 27:4 And over the course of the second month was Dodai an Ahohite, and of his course was Mikloth also the ruler: in his course likewise were twenty and four thousand.

[1Kr 27:5 DK-KJV]
1Ch 27:5 The third captain of the host for the third month was Benaiah the son of Jehoiada, a chief priest: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:6 DK-KJV]
1Ch 27:6 This is that Benaiah, who was mighty among the thirty, and above the thirty: and in his course was Ammizabad his son.

[1Kr 27:7 DK-KJV]
1Ch 27:7 The fourth captain for the fourth month was Asahel the brother of Joab, and Zebadiah his son after him: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:8 DK-KJV]
1Ch 27:8 The fifth captain for the fifth month was Shamhuth the Izrahite: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:9 DK-KJV]
1Ch 27:9 The sixth captain for the sixth month was Ira the son of Ikkesh the Tekoite: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:10 DK-KJV]
1Ch 27:10 The seventh captain for the seventh month was Helez the Pelonite, of the children of Ephraim: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:11 DK-KJV]
1Ch 27:11 The eighth captain for the eighth month was Sibbecai the Hushathite, of the Zarhites: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:12 DK-KJV]
1Ch 27:12 The ninth captain for the ninth month was Abiezer the Anetothite, of the Benjamites: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:13 DK-KJV]
1Ch 27:13 The tenth captain for the tenth month was Maharai the Netophathite, of the Zarhites: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:14 DK-KJV]
1Ch 27:14 The eleventh captain for the eleventh month was Benaiah the Pirathonite, of the children of Ephraim: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:15 DK-KJV]
1Ch 27:15 The twelfth captain for the twelfth month was Heldai the Netophathite, of Othniel: and in his course were twenty and four thousand.

[1Kr 27:16 DK-KJV]
1Ch 27:16 Furthermore over the tribes of Israel: the ruler of the Reubenites was Eliezer the son of Zichri: of the Simeonites, Shephatiah the son of Maachah:

[1Kr 27:17 DK-KJV]
1Ch 27:17 Of the Levites, Hashabiah the son of Kemuel: of the Aaronites, Zadok:

[1Kr 27:18 DK-KJV]
1Ch 27:18 Of Judah, Elihu, one of the brethren of David: of Issachar, Omri the son of Michael:

[1Kr 27:19 DK-KJV]
1Ch 27:19 Of Zebulun, Ishmaiah the son of Obadiah: of Naphtali, Jerimoth the son of Azriel:

[1Kr 27:20 DK-KJV]
1Ch 27:20 Of the children of Ephraim, Hoshea the son of Azaziah: of the half tribe of Manasseh, Joel the son of Pedaiah:

[1Kr 27:21 DK-KJV]
1Ch 27:21 Of the half tribe of Manasseh in Gilead, Iddo the son of Zechariah: of Benjamin, Jaasiel the son of Abner:

[1Kr 27:22 DK-KJV]
1Ch 27:22 Of Dan, Azareel the son of Jeroham. These were the princes of the tribes of Israel.

[1Kr 27:23 DK-KJV] Men David tog ikke antallet på dem der var 20 år og under: fordi HERREN havde sagt at han ville forøge Israel som himlenes stjerner.
1Ch 27:23 But David took not the number of them from twenty years old and under: because the LORD had said he would increase Israel like to the stars of the heavens.

1Ch 27:24 Joab the son of Zeruiah began to number, but he finished not, because there fell wrath for it against Israel; neither was the
[1Kr 27:24 DK-KJV] number put in the account of the chronicles of king David.
1Ch 27:25 And over the king's treasures was Azmaveth the son of Adiel: and over the storehouses in the fields, in the cities, and in the
[1Kr 27:25 DK-KJV] villages, and in the castles, was Jehonathan the son of Uzziah:
1Ch 27:26 And over them that did the work of the field for tillage of
[1Kr 27:26 DK-KJV] the ground was Ezri the son of Chelub:
1Ch 27:27 And over the vineyards was Shimei the Ramathite: over the increase of the vineyards for the wine cellars was Zabdi the
[1Kr 27:27 DK-KJV] Shiphmite:
1Ch 27:28 And over the olive trees and the sycomore trees that were in the low plains was Baal-hanan the Gederite: and over the cellars
[1Kr 27:28 DK-KJV] of oil was Joash:
1Ch 27:29 And over the herds that fed in Sharon was Shitrai the Sharonite: and over the herds that were in the valleys was Shaphat
[1Kr 27:29 DK-KJV] the son of Adlai:
1Ch 27:30 Over the camels also was Obil the Ishmaelite: and over
[1Kr 27:30 DK-KJV] the asses was Jehdeiah the Meronothite:
1Ch 27:31 And over the flocks was Jaziz the Hagerite. All these were
[1Kr 27:31 DK-KJV] the rulers of the substance which was king David's.
1Ch 27:32 Also Jonathan David's uncle was a counseller, a wise man, and a scribe: and Jehiel the son of Hachmoni was with the
[1Kr 27:32 DK-KJV] king's sons:
1Ch 27:33 And Ahithophel was the king's counseller: and Hushai the
[1Kr 27:33 DK-KJV] Archite was the king's companion:
1Ch 27:34 And after Ahithophel was Jehoiada the son of Benaiah,
[1Kr 27:34 DK-KJV] and Abiathar: and the general of the king's army was Joab.

1 Krønikebog Kapitel 28 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

1Ch 28:1 And David assembled all the princes of Israel, the princes of the tribes, and the captains of the companies that ministered to the king by course, and the captains over the thousands, and captains over the hundreds, and the stewards over all the substance and possession of the king, and of his sons, with the officers, and with the mighty men, and with all
[1Kr 28:1 DK-KJV] , og forvalterne over the valiant men, unto Jerusalem.
1Ch 28:2 Then David the king stood up upon his feet, and said, Hear me, my brethren, and my people: As for me, I had in mine heart to build an house of rest for the ark of the covenant of the LORD, and for the footstool of our God, and had made ready
[1Kr 28:2 DK-KJV] HERRENs pagtsark for the building:
1Ch 28:3 But God said unto me, Thou shalt not build an house for my name, because thou hast been a man of war, and hast
[1Kr 28:3 DK-KJV] shed blood.
1Ch 28:4 Howbeit the LORD God of Israel chose me before all the house of my father to be king over Israel for ever: for he hath chosen Judah to be the ruler; and of the house of Judah, the house of my father; and among the sons of my father he
[1Kr 28:4 DK-KJV]HERREN Israels Gud liked me to make me king over all Israel:
1Ch 28:5 And of all my sons, (for the LORD hath given me many sons,) he hath chosen Solomon my son to sit upon the
[1Kr 28:5 DK-KJV] throne of the kingdom of the LORD over Israel.
1Ch 28:6 And he said unto me, Solomon thy son, he shall build my house and my courts: for I have chosen him to be my son,
[1Kr 28:6 DK-KJV] and I will be his father.
1Ch 28:7 Moreover I will establish his kingdom for ever, if he be constant to do my commandments and my judgments, as at
[1Kr 28:7 DK-KJV] this day.
1Ch 28:8 Now therefore in the sight of all Israel the congregation of the LORD, and in the audience of our God,
[1Kr 28:8 DK-KJV] keep and seek for all the commandments of the LORD your

God: that ye may possess this good land, and leave it for an inheritance for your children after you for ever.
1Ch 28:9 And thou, Solomon my son, know thou the God of thy father, and serve him with a perfect heart and with a willing mind: for the LORD searcheth all hearts, and understandeth all the imaginations of the thoughts: if thou seek him, he will be found of thee; but if thou forsake him, he will cast thee off for ever.

[1Kr 28:9 DK-KJV]
[1Kr 28:10 DK-KJV] Vær nu varsom; for HERREN har udvalgt dig til at bygge et hus til helligdommen: vær stærk, og gør det.

1Ch 28:10 Take heed now; for the LORD hath chosen thee to build an house for the sanctuary: be strong, and do it.
1Ch 28:11 Then David gave to Solomon his son the pattern of the porch, and of the houses thereof, and of the treasuries thereof, and of the upper chambers thereof, and of the inner parlours thereof, and of the place of the mercy seat,
1Ch 28:12 And the pattern of all that he had by the spirit, of the courts of the house of the LORD, and of all the chambers round about, of the treasuries of the house of God, and of the treasuries of the dedicated things:
1Ch 28:13 Also for the courses of the priests and the Levites, and for all the work of the service of the house of the LORD, and for all the vessels of service in the house of the LORD.
1Ch 28:14 He gave of gold by weight for things of gold, for all instruments of all manner of service; silver also for all instruments of silver by weight, for all instruments of every kind of service:
1Ch 28:15 Even the weight for the candlesticks of gold, and for their lamps of gold, by weight for every candlestick, and for the lamps thereof: and for the candlesticks of silver by weight, both for the candlestick, and also for the lamps thereof, according to the use of every candlestick.
1Ch 28:16 And by weight he gave gold for the tables of shewbread, for every table; and likewise silver for the tables of silver:
1Ch 28:17 Also pure gold for the fleshhooks, and the bowls, and the cups: and for the golden basons he gave gold by weight for every bason; and likewise silver by weight for every bason of silver:
1Ch 28:18 And for the altar of incense refined gold by weight; and gold for the pattern of the chariot of the cherubims, that spread out their wings, and covered the ark of the covenant of the LORD.
1Ch 28:19 All this, said David, the LORD made me understand in writing by his hand upon me, even all the works of this pattern.
1Ch 28:20 And David said to Solomon his son, Be strong and of good courage, and do it: fear not, nor be dismayed: for the LORD God, even my God, will be with thee; he will not fail thee, nor forsake thee, until thou hast finished all the work for the service of the house of the LORD.
1Ch 28:21 And, behold, the courses of the priests and the Levites, even they shall be with thee for all the service of the house of God: and there shall be with thee for all manner of workmanship every willing skilful man, for any manner of service: also the princes and all the people will be wholly at thy commandment.

[1Kr 28:13 DK-KJV]

[1Kr 28:14 DK-KJV]

[1Kr 28:15 DK-KJV]

[1Kr 28:16 DK-KJV]

[1Kr 28:17 DK-KJV]

[1Kr 28:18 DK-KJV] Og til røgelsesalteret renset guld via vægt; og guld til skabelonen på kerubernes stridsvogn, der spredte deres vinger ud, og dækkede HERRENs pagtsark.
[1Kr 28:19 DK-KJV] Alt dette, sagde David, fik HERREN mig til at forstå i skrift via hans hånd over mig, ja alt arbejdet med denne skabelon.
[1Kr 28:20 DK-KJV] Og David sagde til hans søn Solomon, Vær stærk og ved godt mod, og gør det: frygt ikke, vær heller ikke forfærdet: for HERREN Gud, ja min Gud, vil være med dig; han vil ikke svigte dig, ej heller forlade dig, før du har fuldført alt arbejdet for tjenesten i HERRENs hus.
[1Kr 28:21 DK-KJV] Og, læg mærke til, rækkerne med præsterne og Leviterne, ja de skal være hos dig for hele tjenesten i Guds hus: og der skal hos dig være 3 til alle former for håndværk alle en villig og øvet mand, til enhver form for tjeneste: prinserne og hele folket vil også være helt i din befaling.

1 Krønikebog Kapitel 29 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 1 Krønikebog - 1 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[1Kr 29:1 DK-KJV] Desuden sagde kongen David til hele menigheden,

1Ch 29:1 Furthermore David the king said unto all the congregation, Solomon my son, whom alone God hath chosen, is yet young and tender, and the work is great:

Solomon min søn, ham som alene Gud har udvalgt, er stadig ung og sart, og arbejdet er stort: for paladset er ikke til mennesket, men til HERREN Gud.

for the palace is not for man, but for the LORD God.

1Ch 29:2 Now I have prepared with all my might for the house of my God the gold for things to be made of gold, and the silver for things of silver, and the brass for things of brass, the iron for things of iron, and wood for things of wood; onyx stones, and stones to be set, glistering stones, and of divers colours, and all manner of
[1Kr 29:2 DK-KJV] precious stones, and marble stones in abundance.
1Ch 29:3 Moreover, because I have set my affection to the house of my God, I have of mine own proper good, of gold and silver, which I have given to the house of my
[1Kr 29:3 DK-KJV] God, over and above all that I have prepared for the holy house,
1Ch 29:4 Even three thousand talents of gold, of the gold of Ophir, and seven
[1Kr 29:4 DK-KJV] thousand talents of refined silver, to overlay the walls of the houses withal:
1Ch 29:5 The gold for things of gold, and the silver for things of silver, and for all manner of work to be made by the hands of artificers. And who then is willing to
[1Kr 29:5 DK-KJV] consecrate his service this day unto the LORD?
1Ch 29:6 Then the chief of the fathers and princes of the tribes of Israel, and the captains of thousands and of hundreds, with the rulers of the king's work, offered
[1Kr 29:6 DK-KJV] willingly,
1Ch 29:7 And gave for the service of the house of God of gold five thousand talents and ten thousand drams, and of silver ten thousand talents, and of brass eighteen
[1Kr 29:7 DK-KJV] thousand talents, and one hundred thousand talents of iron.
1Ch 29:8 And they with whom precious stones were found gave them to the
[1Kr 29:8 DK-KJV] treasure of the house of the LORD, by the hand of Jehiel the Gershonite.
1Ch 29:9 Then the people rejoiced, for that they offered willingly, because with perfect heart they offered willingly to the LORD: and David the king also rejoiced
[1Kr 29:9 DK-KJV] with great joy.
1Ch 29:10 Wherefore David blessed the LORD before all the congregation: and
[1Kr 29:10 DK-KJV] David said, Blessed be thou, LORD God of Israel our father, for ever and ever.
1Ch 29:11 Thine, O LORD, is the greatness, and the power, and the glory, and the victory, and the majesty: for all that is in the heaven and in the earth is thine; thine is
[1Kr 29:11 DK-KJV] the kingdom, O LORD, and thou art exalted as head above all.
1Ch 29:12 Both riches and honour come of thee, and thou reignest over all; and in thine hand is power and might; and in thine hand it is to make great, and to give
[1Kr 29:12 DK-KJV] strength unto all.
[1Kr 29:13 DK-KJV] 1Ch 29:13 Now therefore, our God, we thank thee, and praise thy glorious name.
1Ch 29:14 But who am I, and what is my people, that we should be able to offer so willingly after this sort? for all things come of thee, and of thine own have we given
[1Kr 29:14 DK-KJV] thee.
1Ch 29:15 For we are strangers before thee, and sojourners, as were all our fathers:
[1Kr 29:15 DK-KJV] our days on the earth are as a shadow, and there is none abiding.
1Ch 29:16 O LORD our God, all this store that we have prepared to build thee an
[1Kr 29:16 DK-KJV] house for thine holy name cometh of thine hand, and is all thine own.
1Ch 29:17 I know also, my God, that thou triest the heart, and hast pleasure in uprightness. As for me, in the uprightness of mine heart I have willingly offered all these things: and now have I seen with joy thy people, which are present here, to
[1Kr 29:17 DK-KJV] offer willingly unto thee.
1Ch 29:18 O LORD God of Abraham, Isaac, and of Israel, our fathers, keep this for ever in the imagination of the thoughts of the heart of thy people, and prepare their
[1Kr 29:18 DK-KJV] heart unto thee:
1Ch 29:19 And give unto Solomon my son a perfect heart, to keep thy commandments, thy testimonies, and thy statutes, and to do all these things, and to
[1Kr 29:19 DK-KJV] build the palace, for the which I have made provision.
1Ch 29:20 And David said to all the congregation, Now bless the LORD your God. And all the congregation blessed the LORD God of their fathers, and bowed down
[1Kr 29:20 DK-KJV] their heads, and worshipped the LORD, and the king.
1Ch 29:21 And they sacrificed sacrifices unto the LORD, and offered burnt offerings unto the LORD, on the morrow after that day, even a thousand bullocks, a thousand rams, and a thousand lambs, with their drink offerings, and sacrifices in abundance
[1Kr 29:21 DK-KJV] for all Israel:
1Ch 29:22 And did eat and drink before the LORD on that day with great gladness.
[1Kr 29:22 DK-KJV] And they made Solomon the son of David king the second time, and anointed him

unto the LORD to be the chief governor, and Zadok to be priest.

[1Kr 29:23 DK-KJV]
1Ch 29:23 Then Solomon sat on the throne of the LORD as king instead of David his father, and prospered; and all Israel obeyed him.

[1Kr 29:24 DK-KJV]
1Ch 29:24 And all the princes, and the mighty men, and all the sons likewise of king David, submitted themselves unto Solomon the king.

[1Kr 29:25 DK-KJV]
1Ch 29:25 And the LORD magnified Solomon exceedingly in the sight of all Israel, and bestowed upon him such royal majesty as had not been on any king before him in Israel.

[1Kr 29:26 DK-KJV] Således regerede David over hele Israel.
1Ch 29:26 Thus David the son of Jesse reigned over all Israel.

[1Kr 29:27 DK-KJV] Og den tid som han regerede over Israel var 40 år; 7 år regerede han i Hebron, og 33 år regerede han i Jerusalem.
1Ch 29:27 And the time that he reigned over Israel was forty years; seven years reigned he in Hebron, and thirty and three years reigned he in Jerusalem.

[1Kr 29:28 DK-KJV] Og han døde i en god høj alder, mæt af dage, rigdomme, og ære: og Solomon regerede i hans sted.
1Ch 29:28 And he died in a good old age, full of days, riches, and honour: and Solomon his son reigned in his stead.

[1Kr 29:29 DK-KJV] Nu er kong Davids gerninger, først til sidst, læg mærke til, de er skrevet i bogen til seeren Samuel, og i bogen til profeten Nathan, og i bogen til seeren Gad.
1Ch 29:29 Now the acts of David the king, first and last, behold, they are written in the book of Samuel the seer, and in the book of Nathan the prophet, and in the book of Gad the seer,

[1Kr 29:30 DK-KJV] Med hele hans regering og hans magt, og de tider der gik over ham, og over Israel, og over alle landenes kongeriger.
1Ch 29:30 With all his reign and his might, and the times that went over him, and over Israel, and over all the kingdoms of the countries.

2Krønikebog - Index014

Navnebetydning for Krønike = For at arranger

Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36

2 Krønikebog Kapitel 1 - 2 Chronicles KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 1:1 DK-KJV] Og Solomon Davids søn var styrket i hans kongerige, og HERREN hans Gud var med ham, og forstørret ham overmådeligt.
2Ch 1:1 And Solomon the son of David was strengthened in his kingdom, and the LORD his God was with him, and magnified him exceedingly.

[2Kr 1:2 DK-KJV] Da talte Solomon til hele Israel, til kaptajnerne for 1.000 og for 100, og til dommerne, og til enhver guvernør i hele Israel, fædrenes ledere.
2Ch 1:2 Then Solomon spake unto all Israel, to the captains of thousands and of hundreds, and to the judges, and to every governor in all Israel, the chief of the fathers.

[2Kr 1:3 DK-KJV] Sådant gik Solomon, og hele menigheden hos ham, til det høje sted der var i Gibeon; for der var Guds tabernakelmenighed, hvilken HERRENs tjener Moses havde lavet i vildmarken.
2Ch 1:3 So Solomon, and all the congregation with him, went to the high place that was at Gibeon; for there was the tabernacle of the congregation of God, which Moses the servant of the LORD had made in the wilderness.

[2Kr 1:4 DK-KJV] Men Guds ark havde David medbragt fra Kirjath-jearim til stedet som David havde forberedt for den: for han havde slået et telt op til den i Jerusalem.
2Ch 1:4 But the ark of God had David brought up from Kirjath-jearim to the place which David had prepared for it: for he had pitched a tent for it at Jerusalem.

[2Kr 1:5 DK-KJV] Desuden kobberalteret, som Bezaleel Uris søn, Hurs søn, havde lavet, satte han foran HERRENs tabernakel: og Solomon og menigheden søgte mod det.
2Ch 1:5 Moreover the brasen altar, that Bezaleel the son of Uri, the son of Hur, had made, he put before the tabernacle of the LORD: and Solomon and the congregation sought unto it.

[2Kr 1:6 DK-KJV] Og Solomon gik derop til kobberalteret foran HERREN, som var ved menighedens tabernakel, og tilbød 1.000
2Ch 1:6 And Solomon went up thither to the brasen altar before the LORD, which was at the tabernacle of the congregation, and offered a thousand burnt offerings upon it.

brændoffergaver på det.

[2Kr 1:7 DK-KJV] I den nat viste Gud sig for Solomon, og sagde til ham, Spørg så skal jeg gi' dig.	2Ch 1:7 In that night did God appear unto Solomon, and said unto him, Ask what I shall give thee.
[2Kr 1:8 DK-KJV] Og Solomon sagde til Gud, Du har vist stor barmhjertighed med David min far, og har fået mig til at regere i hans sted.	2Ch 1:8 And Solomon said unto God, Thou hast shewed great mercy unto David my father, and hast made me to reign in his stead.
[2Kr 1:9 DK-KJV] Nu, Kæreste HERRE Gud, lad dit løfte til David min far bli' etableret: for du har i overflod gjort mig til konge over et folk der er som jordens støv.	2Ch 1:9 Now, O LORD God, let thy promise unto David my father be established: for thou hast made me king over a people like the dust of the earth in multitude.
[2Kr 1:10 DK-KJV] Gi' mig nu visdom og kundskab, så jeg må gå ud og komme ind foran dette folk: for hvem kan dømme dette dit folk, der er så stort?	2Ch 1:10 Give me now wisdom and knowledge, that I may go out and come in before this people: for who can judge this thy people, that is so great?
[2Kr 1:11 DK-KJV]	2Ch 1:11 And God said to Solomon, Because this was in thine heart, and thou hast not asked riches, wealth, or honour, nor the life of thine enemies, neither yet hast asked long life; but hast asked wisdom and knowledge for thyself, that thou mayest judge my people, over whom I have made thee king:
[2Kr 1:12 DK-KJV]	2Ch 1:12 Wisdom and knowledge is granted unto thee; and I will give thee riches, and wealth, and honour, such as none of the kings have had that have been before thee, neither shall there any after thee have the like.
[2Kr 1:13 DK-KJV] menighedens tabernakel	2Ch 1:13 Then Solomon came from his journey to the high place that was at Gibeon to Jerusalem, from before the tabernacle of the congregation, and reigned over Israel.
[2Kr 1:14 DK-KJV]	2Ch 1:14 And Solomon gathered chariots and horsemen: and he had a thousand and four hundred chariots, and twelve thousand horsemen, which he placed in the chariot cities, and with the king at Jerusalem.
[2Kr 1:15 DK-KJV]	2Ch 1:15 And the king made silver and gold at Jerusalem as plenteous as stones, and cedar trees made he as the sycomore trees that are in the vale for abundance.
[2Kr 1:16 DK-KJV]	2Ch 1:16 And Solomon had horses brought out of Egypt, and linen yarn: the king's merchants received the linen yarn at a price.
[2Kr 1:17 DK-KJV]	2Ch 1:17 And they fetched up, and brought forth out of Egypt a chariot for six hundred shekels of silver, and an horse for an hundred and fifty: and so brought they out horses for all the kings of the Hittites, and for the kings of Syria, by their means.

2 Krønikebog Kapitel 2 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 2:1 DK-KJV]	2Ch 2:1 And Solomon determined to build an house for the name of the LORD, and an house for his kingdom.
[2Kr 2:2 DK-KJV]	2Ch 2:2 And Solomon told out threescore and ten thousand men to bear burdens, and fourscore thousand to hew in the mountain, and three thousand and six hundred to oversee them.
[2Kr 2:3 DK-KJV]	2Ch 2:3 And Solomon sent to Huram the king of Tyre, saying, As thou didst deal with David my father, and didst send him cedars to build him an house to dwell therein, even so deal with me.
[2Kr 2:4 DK-KJV] dette er et ritual til Israel for evigt.	2Ch 2:4 Behold, I build an house to the name of the LORD my God, to dedicate it to him, and to burn before him sweet incense, and for the continual shewbread, and for the burnt offerings morning and evening, on the sabbaths, and on the new moons, and on the solemn feasts of the LORD our God. This is an ordinance for ever to Israel.
[2Kr 2:5 DK-KJV]	2Ch 2:5 And the house which I build is great: for great is our God above all gods.
[2Kr 2:6 DK-KJV]	2Ch 2:6 But who is able to build him an house, seeing the heaven and heaven of heavens cannot contain him? who am I then, that I should build him an house, save only to burn sacrifice before him?
[2Kr 2:7 DK-KJV] , og karmoisin,	2Ch 2:7 Send me now therefore a man cunning to work in gold, and in silver, and in brass, and in iron, and in purple, and crimson, and blue, and that can skill to grave with the cunning men that are with me in Judah and in Jerusalem, whom David my father did provide.

2Ch 2:8 Send me also cedar trees, fir trees, and algum trees, out of Lebanon: for I know that thy servants can skill to cut timber in Lebanon; and, behold, my servants shall be with thy servants,

[2Kr 2:8 DK-KJV]

2Ch 2:9 Even to prepare me timber in abundance: for the house which I am about to build shall be wonderful great.

[2Kr 2:9 DK-KJV]

2Ch 2:10 And, behold, I will give to thy servants, the hewers that cut timber, twenty thousand measures of beaten wheat, and twenty thousand measures of barley, and twenty thousand baths of wine, and twenty thousand baths of oil.

[2Kr 2:10 DK-KJV]

2Ch 2:11 Then Huram the king of Tyre answered in writing, which he sent to Solomon, Because the LORD hath loved his people, he hath made thee king over them.

[2Kr 2:11 DK-KJV]

[2Kr 2:12 DK-KJV] Desuden sagde Huram, Velsignet være HERREN Israels Gud, der lavede himmel og jord, som til kong David har givet en vis søn, udrustet med omtanke og forståelse, der måtte bygge et hus til HERREN, og et hus til hans kongerige.

2Ch 2:12 Huram said moreover, Blessed be the LORD God of Israel, that made heaven and earth, who hath given to David the king a wise son, endued with prudence and understanding, that might build an house for the LORD, and an house for his kingdom.

2Ch 2:13 And now I have sent a cunning man, endued with understanding, of Huram my father's,

[2Kr 2:13 DK-KJV]

2Ch 2:14 The son of a woman of the daughters of Dan, and his father was a man of Tyre, skilful to work in gold, and in silver, in brass, in iron, in stone, and in timber, in purple, in blue, and in fine linen, and in crimson; also to grave any manner of graving, and to find out every device which shall be put to him, with thy cunning men, and with the cunning men of my lord David thy father.

[2Kr 2:14 DK-KJV] , og i karmoisin;

2Ch 2:15 Now therefore the wheat, and the barley, the oil, and the wine, which my lord hath spoken of, let him send unto his servants:

[2Kr 2:15 DK-KJV]

2Ch 2:16 And we will cut wood out of Lebanon, as much as thou shalt need: and we will bring it to thee in floats by sea to Joppa; and thou shalt carry it up to Jerusalem.

[2Kr 2:16 DK-KJV]

2Ch 2:17 And Solomon numbered all the strangers that were in the land of Israel, after the numbering wherewith David his father had numbered them; and they were found an hundred and fifty thousand and three thousand and six hundred.

[2Kr 2:17 DK-KJV]

2Ch 2:18 And he set threescore and ten thousand of them to be bearers of burdens, and fourscore thousand to be hewers in the mountain, and three thousand and six hundred overseers to set the people a work.

[2Kr 2:18 DK-KJV]

2 Krønikebog Kapitel 3 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 3:1 DK-KJV] Da begyndte Solomon at bygge HERRENs hus i Jerusalem på Moriahbjerget, hvor HERREN viste sig for hans far David, på det sted som David havde forberedt på Jebusiten Ornans tærskegulv.

2Ch 3:1 Then Solomon began to build the house of the LORD at Jerusalem in mount Moriah, where the LORD appeared unto David his father, in the place that David had prepared in the threshingfloor of Ornan the Jebusite.

[2Kr 3:2 DK-KJV] Og han begyndte at bygge i den anden måneds anden dag, i det 14'ne år af hans regering.

2Ch 3:2 And he began to build in the second day of the second month, in the fourth year of his reign.

[2Kr 3:3 DK-KJV] Nu er dette tingene hvori Solomon var instrueret i for at bygge Guds hus. Længden via meter var efter det første mål 30 meter, og bredden 10 meter.

2Ch 3:3 Now these are the things wherein Solomon was instructed for the building of the house of God. The length by cubits after the first measure was threescore cubits, and the breadth twenty cubits.

[2Kr 3:4 DK-KJV] Og søjlegangen der var foran huset, var lige så bred som huset, 10 meter, og dens højde var 60 meter: og han belagde den med rent guld.

2Ch 3:4 And the porch that was in the front of the house, the length of it was according to the breadth of the house, twenty cubits, and the height was an hundred and twenty: and he overlaid it within with pure gold.

2Ch 3:5 And the greater house he cieled with fir tree, which he overlaid with fine gold, and set thereon palm trees and chains.

[2Kr 3:5 DK-KJV]

2Ch 3:6 And he garnished the house with precious stones for beauty: and the gold was gold of Parvaim.

[2Kr 3:6 DK-KJV]

2Ch 3:7 He overlaid also the house, the beams, the

[2Kr 3:7 DK-KJV]

posts, and the walls thereof, and the doors thereof, with gold; and graved cherubims on the walls.

[2Kr 3:8 DK-KJV] Og han lavede det helligste hus, des længde var ligesom husets bredde, 10 meter, og des bredde 10 meter: og han belagde det med rent guld, som vejede 600 talenter.

2Ch 3:8 And he made the most holy house, the length whereof was according to the breadth of the house, twenty cubits, and the breadth thereof twenty cubits: and he overlaid it with fine gold, amounting to six hundred talents.

[2Kr 3:9 DK-KJV]

2Ch 3:9 And the weight of the nails was fifty shekels of gold. And he overlaid the upper chambers with gold.

[2Kr 3:10 DK-KJV]

2Ch 3:10 And in the most holy house he made two cherubims of image work, and overlaid them with gold.

[2Kr 3:11 DK-KJV]

2Ch 3:11 And the wings of the cherubims were twenty cubits long: one wing of the one cherub was five cubits, reaching to the wall of the house: and the other wing was likewise five cubits, reaching to the wing of the other cherub.

[2Kr 3:12 DK-KJV]

2Ch 3:12 And one wing of the other cherub was five cubits, reaching to the wall of the house: and the other wing was five cubits also, joining to the wing of the other cherub.

[2Kr 3:13 DK-KJV]

2Ch 3:13 The wings of these cherubims spread themselves forth twenty cubits: and they stood on their feet, and their faces were inward.

[2Kr 3:14 DK-KJV]

2Ch 3:14 And he made the vail of blue, and purple, and crimson, and fine linen, and wrought cherubims thereon.

[2Kr 3:15 DK-KJV]

2Ch 3:15 Also he made before the house two pillars of thirty and five cubits high, and the chapiter that was on the top of each of them was five cubits.

[2Kr 3:16 DK-KJV] Og han lavede kæder, som i oraklet, og puttede dem på toppen af søjlerne; og lavede 100 granatæbler, og puttede dem på kæderne.

2Ch 3:16 And he made chains, as in the oracle, and put them on the heads of the pillars; and made an hundred pomegranates, and put them on the chains.

[2Kr 3:17 DK-KJV] Og han rejste søjlerne foran tempelet, en på den højre side, og den anden på den venstre, og kaldte navnet af den på den højre side Jachin, og navnet af den på den venstre Boaz. " Jachin - Han der styrker og gør standhaftig / Boaz - Via styrke"

2Ch 3:17 And he reared up the pillars before the temple, one on the right hand, and the other on the left; and called the name of that on the right hand Jachin, and the name of that on the left Boaz.

2 Krønikebog Kapitel 4 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 4:1 DK-KJV]

2Ch 4:1 Moreover he made an altar of brass, twenty cubits the length thereof, and twenty cubits the breadth thereof, and ten cubits the height thereof.

[2Kr 4:2 DK-KJV]

2Ch 4:2 Also he made a molten sea of ten cubits from brim to brim, round in compass, and five cubits the height thereof; and a line of thirty cubits did compass it round about.

[2Kr 4:3 DK-KJV]

2Ch 4:3 And under it was the similitude of oxen, which did compass it round about: ten in a cubit, compassing the sea round about. Two rows of oxen were cast, when it was cast.

[2Kr 4:4 DK-KJV]

2Ch 4:4 It stood upon twelve oxen, three looking toward the north, and three looking toward the west, and three looking toward the south, and three looking toward the east: and the sea was set above upon them, and all their hinder parts were inward.

[2Kr 4:5 DK-KJV]

2Ch 4:5 And the thickness of it was an handbreadth, and the brim of it like the work of the brim of a cup, with flowers of lilies; and it received and held three thousand baths.

[2Kr 4:6 DK-KJV]

2Ch 4:6 He made also ten lavers, and put five on the right hand, and five on the left, to wash in them: such things as they offered for the burnt offering they washed in them; but the sea was for the priests to wash in.

[2Kr 4:7 DK-KJV] Og han lavede 10 guldlyssestager efter deres form, og satte dem i templet, 5 på den højre side, og 5 på den venstre side.

2Ch 4:7 And he made ten candlesticks of gold according to their form, and set them in the temple, five on the right hand, and five on the left.

[2Kr 4:8 DK-KJV]

2Ch 4:8 He made also ten tables, and placed them in the temple, five on the right side, and five on the left. And he made an hundred basons of gold.

[2Kr 4:9 DK-KJV]
2Ch 4:9 Furthermore he made the court of the priests, and the great court, and doors for the court, and overlaid the doors of them with brass.

[2Kr 4:10 DK-KJV]
2Ch 4:10 And he set the sea on the right side of the east end, over against the south.

[2Kr 4:11 DK-KJV]
2Ch 4:11 And Huram made the pots, and the shovels, and the basons. And Huram finished the work that he was to make for king Solomon for the house of God;

[2Kr 4:12 DK-KJV]
2Ch 4:12 To wit, the two pillars, and the pommels, and the chapiters which were on the top of the two pillars, and the two wreaths to cover the two pommels of the chapiters which were on the top of the pillars;

[2Kr 4:13 DK-KJV]
2Ch 4:13 And four hundred pomegranates on the two wreaths; two rows of pomegranates on each wreath, to cover the two pommels of the chapiters which were upon the pillars.

[2Kr 4:14 DK-KJV]
2Ch 4:14 He made also bases, and lavers made he upon the bases;

[2Kr 4:15 DK-KJV]
2Ch 4:15 One sea, and twelve oxen under it.

[2Kr 4:16 DK-KJV]
2Ch 4:16 The pots also, and the shovels, and the fleshhooks, and all their instruments, did Huram his father make to king Solomon for the house of the LORD of bright brass.

[2Kr 4:17 DK-KJV]
2Ch 4:17 In the plain of Jordan did the king cast them, in the clay ground between Succoth and Zeredathah.

[2Kr 4:18 DK-KJV]
2Ch 4:18 Thus Solomon made all these vessels in great abundance: for the weight of the brass could not be found out.

[2Kr 4:19 DK-KJV]
2Ch 4:19 And Solomon made all the vessels that were for the house of God, the golden altar also, and the tables whereon the shewbread was set;

[2Kr 4:20 DK-KJV]
2Ch 4:20 Moreover the candlesticks with their lamps, that they should burn after the manner before the oracle, of pure gold;

[2Kr 4:21 DK-KJV]
2Ch 4:21 And the flowers, and the lamps, and the tongs, made he of gold, and that perfect gold;

[2Kr 4:22 DK-KJV] , des indvendige døre til det helligste sted, og tempelhusdørene, var af guld.
2Ch 4:22 And the snuffers, and the basons, and the spoons, and the censers, of pure gold: and the entry of the house, the inner doors thereof for the most holy place, and the doors of the house of the temple, were of gold.

2 Krønikebog Kapitel 5 - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 5:1 DK-KJV] Således var alt arbejdet som Solomon gjorde for HERRENs hus afsluttet: og Solomon bragte alle de ting ind som hans far David havde helliget; og sølvet, og guldet, og alle redskaberne, lagde han blandt Guds hus skatte.
2Ch 5:1 Thus all the work that Solomon made for the house of the LORD was finished: and Solomon brought in all the things that David his father had dedicated; and the silver, and the gold, and all the instruments, put he among the treasures of the house of God.

[2Kr 5:2 DK-KJV] Da forsamlede Solomon Israels ældste, og alle overhovederne for stammerne, Israels børns ledende fædre, i Jerusalem, for at bringe HERRENs pagtsark op ud af Davids by, som er Zion,
2Ch 5:2 Then Solomon assembled the elders of Israel, and all the heads of the tribes, the chief of the fathers of the children of Israel, unto Jerusalem, to bring up the ark of the covenant of the LORD out of the city of David, which is Zion.

[2Kr 5:3 DK-KJV] Derfor forsamlede alle Israels mænd sig overfor kongen i festen som er i den 7'ne måned.
2Ch 5:3 Wherefore all the men of Israel assembled themselves unto the king in the feast which was in the seventh month.

[2Kr 5:4 DK-KJV] Og alle Israels ældste kom; og Leviterne tog arken op.
2Ch 5:4 And all the elders of Israel came; and the Levites took up the ark.

[2Kr 5:5 DK-KJV] Og de bragte arken op, og menighedens tabernakel, og alle de hellige kar der var i tabernaklet, disse bragte præsterne og Leviterne op.
2Ch 5:5 And they brought up the ark, and the tabernacle of the congregation, and all the holy vessels that were in the tabernacle, these did the priests and the Levites bring up.

[2Kr 5:6 DK-KJV] Også kong Solomon, og hele Israels menighed der var forsamlet overfor ham foran arken, ofrede får og okser, der var utællelige fordi de var så mange.
2Ch 5:6 Also king Solomon, and all the congregation of Israel that were assembled unto him before the ark, sacrificed sheep and oxen, which could not be told nor numbered for multitude.

[2Kr 5:7 DK-KJV] Og præsterne bragte HERRENs pagtsark ind til hans sted, til orakelhuset, ind i det helligste sted, ja under kerubernes vinger:
2Ch 5:7 And the priests brought in the ark of the covenant of the LORD unto his place, to the oracle of the house, into the most holy place, even under the wings of the cherubims:

[2Kr 5:8 DK-KJV] For keruberne strak deres vinger ud over stedet for arken, og keruberne dækkede arken og dens stave foroven.
2Ch 5:8 For the cherubims spread forth their wings over the place of the ark, and the cherubims covered the ark and the staves thereof above.

[2Kr 5:9 DK-KJV] Og de trak stavene ud af arken, så stavenes ender kunne ses fra arken foran oraklet; men de kunne ikke ses udefra. Og der er den indtil denne dag.

2Ch 5:9 And they drew out the staves of the ark, that the ends of the staves were seen from the ark before the oracle; but they were not seen without. And there it is unto this day.

[2Kr 5:10 DK-KJV] Der var ingenting i arken foruden de 2 tavler som Moses puttede deri ved Horeb, da HERREN lavede en pagt med Israels børn, da de kom ud af Egypten.

2Ch 5:10 There was nothing in the ark save the two tables which Moses put therein at Horeb, when the LORD made a covenant with the children of Israel, when they came out of Egypt.

[2Kr 5:11 DK-KJV] Og det skete, da præsterne var kommet ud fra det hellige sted: (for alle præsterne der var tilstede var helliget, og ventede ikke på det tidspunkt på deres tur:

2Ch 5:11 And it came to pass, when the priests were come out of the holy place: (for all the priests that were present were sanctified, and did not then wait by course:

[2Kr 5:12 DK-KJV] Også Leviterne som var sangerne, alle af dem af Asaph, af Heman, af Jeduthun, med deres sønner og brødre, som var iklædt hvidt linned, og havde bækner og psalter og harper, stod ved alterets østende, og hos dem 120 præster der blæste i trompeter:)

2Ch 5:12 Also the Levites which were the singers, all of them of Asaph, of Heman, of Jeduthun, with their sons and their brethren, being arrayed in white linen, having cymbals and psalteries and harps, stood at the east end of the altar, and with them an hundred and twenty priests sounding with trumpets:)

[2Kr 5:13 DK-KJV] Og ja det skete, da trompetspillerne og sangerne var som én, til at lave én lyd til at bli' hørt i lovsang og taksigelsesbøn af HERREN; og da de opløftede deres stemmer med trompeter og bækner og musikinstrumenter, og roste HERREN, og sang, For han er god; for hans barmhjertighed varer for evigt: at da var huset fyldt med en sky, ja HERRENs hus;

2Ch 5:13 It came even to pass, as the trumpeters and singers were as one, to make one sound to be heard in praising and thanking the LORD; and when they lifted up their voice with the trumpets and cymbals and instruments of musick, and praised the LORD, saying, For he is good; for his mercy endureth for ever: that then the house was filled with a cloud, even the house of the LORD;

[2Kr 5:14 DK-KJV] Sådant at præsterne ikke kunne stå og betjene på grund af skyen: for HERRENs herlighed havde fyldt Guds hus.

2Ch 5:14 So that the priests could not stand to minister by reason of the cloud: for the glory of the LORD had filled the house of God.

2 Krønikebog Kapitel 6 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 6:1 DK-KJV] Da sagde Solomon, HERREN har sagt at han vil bo i det tykke mørke.

2Ch 6:1 Then said Solomon, The LORD hath said that he would dwell in the thick darkness.

[2Kr 6:2 DK-KJV] Men jeg har bygget et hus som bolig til dig, og et sted hvor du kan bo for evigt.

2Ch 6:2 But I have built an house of habitation for thee, and a place for thy dwelling for ever.

2Ch 6:3 And the king turned his face, and blessed the whole congregation of Israel: and all the congregation of Israel stood.

[2Kr 6:3 DK-KJV]

[2Kr 6:4 DK-KJV] Og han sagde, Velsignet være HERREN Israels Gud,

2Ch 6:4 And he said, Blessed be the LORD God of Israel, who hath with his hands fulfilled that which he spake with his mouth to my father David, saying,

2Ch 6:5 Since the day that I brought forth my people out of the land of Egypt I chose no city among all the tribes of Israel to build an house in, that my name might be there; neither chose I any man to be a ruler over my people Israel:

[2Kr 6:5 DK-KJV]

2Ch 6:6 But I have chosen Jerusalem, that my name might be there; and have chosen David to be over my people Israel.

[2Kr 6:6 DK-KJV]

[2Kr 6:7 DK-KJV] Nu var det i David min fars hjerte at bygge et hus til HERRENs navn Israels Gud.

2Ch 6:7 Now it was in the heart of David my father to build an house for the name of the LORD God of Israel.

2Ch 6:8 But the LORD said to David my father, Forasmuch as it was in thine heart to build an house for my name, thou didst well in that it was in thine heart:

[2Kr 6:8 DK-KJV]

2Ch 6:9 Notwithstanding thou shalt not build the house; but thy son which shall come forth out of thy loins, he shall build the house for my name.

[2Kr 6:9 DK-KJV]

2Ch 6:10 The LORD therefore hath performed his word that he hath spoken: for I am risen up in the room of David my father, and am set on the throne of Israel, as the LORD promised, and have built the house for the name of the LORD God of Israel.

[2Kr 6:10 DK-KJV] , og har bygget huset til HERRENs navn Israels Gud.

2Ch 6:11 And in it have I put the ark, wherein is the covenant of the LORD, that he made with the children of Israel.

[2Kr 6:11 DK-KJV]

2Ch 6:12 And he stood before the altar of the LORD in the presence of all the congregation of Israel, and spread forth

[2Kr 6:12 DK-KJV]

his hands:

[2Kr 6:13 DK-KJV]

2Ch 6:13 For Solomon had made a brasen scaffold, of five cubits long, and five cubits broad, and three cubits high, and had set it in the midst of the court: and upon it he stood, and kneeled down upon his knees before all the congregation of Israel, and spread forth his hands toward heaven,

[2Kr 6:14 DK-KJV]

2Ch 6:14 And said, O LORD God of Israel, there is no God like thee in the heaven, nor in the earth; which keepest covenant, and shewest mercy unto thy servants, that walk before thee with all their hearts:

[2Kr 6:15 DK-KJV] Du som med ham har holdt det som du har lovet din tjener David; og talte med din mund, og har opfyldt det med din hånd, som det er denne dag.

2Ch 6:15 Thou which hast kept with thy servant David my father that which thou hast promised him; and spakest with thy mouth, and hast fulfilled it with thine hand, as it is this day.

[2Kr 6:16 DK-KJV] Nu derfor, Kæreste HERRE Israels Gud, hold det med ham som du har lovet din tjener David, og siger, En mand skal ikke svigte dig der i mine øjne til at sidde på Israels trone; men alligevel sådant at dine børn tager vare på deres vej for at vandre i min lov, som du har vandret foran mig.

2Ch 6:16 Now therefore, O LORD God of Israel, keep with thy servant David my father that which thou hast promised him, saying, There shall not fail thee a man in my sight to sit upon the throne of Israel; yet so that thy children take heed to their way to walk in my law, as thou hast walked before me.

[2Kr 6:17 DK-KJV] Nu da, Kæreste HERRE Israels Gud, lad dit ord bli' bekræftet, som du har talt til din tjener David.

2Ch 6:17 Now then, O LORD God of Israel, let thy word be verified, which thou hast spoken unto thy servant David.

[2Kr 6:18 DK-KJV] Men vil Gud virkelig bo med mennesket på jorden? læg mærke til, himlen og himlenes himle kan ikke rumme dig; hvor meget mindre dette hus som jeg har bygget!

2Ch 6:18 But will God in very deed dwell with men on the earth? behold, heaven and the heaven of heavens cannot contain thee; how much less this house which I have built!

[2Kr 6:19 DK-KJV]

2Ch 6:19 Have respect therefore to the prayer of thy servant, and to his supplication, O LORD my God, to hearken unto the cry and the prayer which thy servant prayeth before thee:

[2Kr 6:20 DK-KJV]

2Ch 6:20 That thine eyes may be open upon this house day and night, upon the place whereof thou hast said that thou wouldest put thy name there; to hearken unto the prayer which thy servant prayeth toward this place.

[2Kr 6:21 DK-KJV]

2Ch 6:21 Hearken therefore unto the supplications of thy servant, and of thy people Israel, which they shall make toward this place: hear thou from thy dwelling place, even from heaven; and when thou hearest, forgive.

[2Kr 6:22 DK-KJV] næste

2Ch 6:22 If a man sin against his neighbour, and an oath be laid upon him to make him swear, and the oath come before thine altar in this house;

[2Kr 6:23 DK-KJV]

2Ch 6:23 Then hear thou from heaven, and do, and judge thy servants, by requiting the wicked, by recompensing his way upon his own head; and by justifying the righteous, by giving him according to his righteousness.

[2Kr 6:24 DK-KJV]

2Ch 6:24 And if thy people Israel be put to the worse before the enemy, because they have sinned against thee; and shall return and confess thy name, and pray and make supplication before thee in this house;

[2Kr 6:25 DK-KJV]

2Ch 6:25 Then hear thou from the heavens, and forgive the sin of thy people Israel, and bring them again unto the land which thou gavest to them and to their fathers.

[2Kr 6:26 DK-KJV]

2Ch 6:26 When the heaven is shut up, and there is no rain, because they have sinned against thee; yet if they pray toward this place, and confess thy name, and turn from their sin, when thou dost afflict them;

[2Kr 6:27 DK-KJV]

2Ch 6:27 Then hear thou from heaven, and forgive the sin of thy servants, and of thy people Israel, when thou hast taught them the good way, wherein they should walk; and send rain upon thy land, which thou hast given unto thy people for an inheritance.

[2Kr 6:28 DK-KJV]

2Ch 6:28 If there be dearth in the land, if there be pestilence, if there be blasting, or mildew, locusts, or caterpillers; if their enemies besiege them in the cities of their land; whatsoever

sore or whatsoever sickness there be:

[2Kr 6:29 DK-KJV]

2Ch 6:29 Then what prayer or what supplication soever shall be made of any man, or of all thy people Israel, when every one shall know his own sore and his own grief, and shall spread forth his hands in this house:

[2Kr 6:30 DK-KJV] i overensstemmelse med alle hans veje,

2Ch 6:30 Then hear thou from heaven thy dwelling place, and forgive, and render unto every man according unto all his ways, whose heart thou knowest; (for thou only knowest the hearts of the children of men:)

[2Kr 6:31 DK-KJV]

2Ch 6:31 That they may fear thee, to walk in thy ways, so long as they live in the land which thou gavest unto our fathers.

[2Kr 6:32 DK-KJV]

2Ch 6:32 Moreover concerning the stranger, which is not of thy people Israel, but is come from a far country for thy great name's sake, and thy mighty hand, and thy stretched out arm; if they come and pray in this house;

[2Kr 6:33 DK-KJV]

2Ch 6:33 Then hear thou from the heavens, even from thy dwelling place, and do according to all that the stranger calleth to thee for; that all people of the earth may know thy name, and fear thee, as doth thy people Israel, and may know that this house which I have built is called by thy name.

[2Kr 6:34 DK-KJV]

2Ch 6:34 If thy people go out to war against their enemies by the way that thou shalt send them, and they pray unto thee toward this city which thou hast chosen, and the house which I have built for thy name;

[2Kr 6:35 DK-KJV]

2Ch 6:35 Then hear thou from the heavens their prayer and their supplication, and maintain their cause.

[2Kr 6:36 DK-KJV]

2Ch 6:36 If they sin against thee, (for there is no man which sinneth not,) and thou be angry with them, and deliver them over before their enemies, and they carry them away captives unto a land far off or near;

[2Kr 6:37 DK-KJV]

2Ch 6:37 Yet if they bethink themselves in the land whither they are carried captive, and turn and pray unto thee in the land of their captivity, saying, We have sinned, we have done amiss, and have dealt wickedly;

[2Kr 6:38 DK-KJV]

2Ch 6:38 If they return to thee with all their heart and with all their soul in the land of their captivity, whither they have carried them captives, and pray toward their land, which thou gavest unto their fathers, and toward the city which thou hast chosen, and toward the house which I have built for thy name:

[2Kr 6:39 DK-KJV]

2Ch 6:39 Then hear thou from the heavens, even from thy dwelling place, their prayer and their supplications, and maintain their cause, and forgive thy people which have sinned against thee.

[2Kr 6:40 DK-KJV]

2Ch 6:40 Now, my God, let, I beseech thee, thine eyes be open, and let thine ears be attent unto the prayer that is made in this place.

[2Kr 6:41 DK-KJV]

2Ch 6:41 Now therefore arise, O LORD God, into thy resting place, thou, and the ark of thy strength: let thy priests, O LORD God, be clothed with salvation, and let thy saints rejoice in goodness.

[2Kr 6:42 DK-KJV] Kæreste HERRE Gud, vend ikke din salvedes ansigt væk: husk på Davids barmhjertigheder din tjener.

2Ch 6:42 O LORD God, turn not away the face of thine anointed: remember the mercies of David thy servant.

2 Krønikebog Kapitel 7 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 7:1 DK-KJV]

2Ch 7:1 Now when Solomon had made an end of praying, the fire came down from heaven, and consumed the burnt offering and the sacrifices; and the glory of the LORD filled the house.

[2Kr 7:2 DK-KJV] , For han er god; for hans barmhjertighed varer for evigt.

2Ch 7:2 And the priests could not enter into the house of the LORD, because the glory of the LORD had filled the LORD'S

house.

2Ch 7:3 And when all the children of Israel saw how the fire came down, and the glory of the LORD upon the house, they bowed themselves with their faces to the ground upon the pavement, and worshipped, and praised the LORD, saying, For he is good; for his mercy endureth for ever.

[2Kr 7:3 DK-KJV] For han er god; for hans barmhjertighed varer for evigt.

2Ch 7:4 Then the king and all the people offered sacrifices before the LORD.

[2Kr 7:4 DK-KJV]

2Ch 7:5 And king Solomon offered a sacrifice of twenty and two thousand oxen, and an hundred and twenty thousand sheep: so the king and all the people dedicated the house of God.

[2Kr 7:5 DK-KJV]

2Ch 7:6 And the priests waited on their offices: the Levites also with instruments of musick of the LORD, which David the king had made to praise the LORD, because his mercy endureth for ever, when David praised by their ministry; and the priests sounded trumpets before them, and all Israel stood.

[2Kr 7:6 DK-KJV]

2Ch 7:7 Moreover Solomon hallowed the middle of the court that was before the house of the LORD: for there he offered burnt offerings, and the fat of the peace offerings, because the brasen altar which Solomon had made was not able to receive the burnt offerings, and the meat offerings, and the fat.

[2Kr 7:7 DK-KJV]

2Ch 7:8 Also at the same time Solomon kept the feast seven days, and all Israel with him, a very great congregation, from the entering in of Hamath unto the river of Egypt.

[2Kr 7:8 DK-KJV]

2Ch 7:9 And in the eighth day they made a solemn assembly: for they kept the dedication of the altar seven days, and the feast seven days.

[2Kr 7:9 DK-KJV]

2Ch 7:10 And on the three and twentieth day of the seventh month he sent the people away into their tents, glad and merry in heart for the goodness that the LORD had shewed unto David, and to Solomon, and to Israel his people.

[2Kr 7:10 DK-KJV]

2Ch 7:11 Thus Solomon finished the house of the LORD, and the king's house: and all that came into Solomon's heart to make in the house of the LORD, and in his own house, he prosperously effected.

[2Kr 7:11 DK-KJV]

2Ch 7:12 And the LORD appeared to Solomon by night, and said unto him, I have heard thy prayer, and have chosen this place to myself for an house of sacrifice.

[2Kr 7:12 DK-KJV]

2Ch 7:13 If I shut up heaven that there be no rain, or if I command the locusts to devour the land, or if I send pestilence among my people;

[2Kr 7:13 DK-KJV]

2Ch 7:14 If my people, which are called by my name, shall humble themselves, and pray, and seek my face, and turn from their wicked ways; then will I hear from heaven, and will forgive their sin, and will heal their land.

[2Kr 7:14 DK-KJV]

2Ch 7:15 Now mine eyes shall be open, and mine ears attent unto the prayer that is made in this place.

[2Kr 7:15 DK-KJV]

2Ch 7:16 For now have I chosen and sanctified this house, that my name may be there for ever: and mine eyes and mine heart shall be there perpetually.

[2Kr 7:16 DK-KJV]

2Ch 7:17 And as for thee, if thou wilt walk before me, as David thy father walked, and do according to all that I have commanded thee, and shalt observe my statutes and my judgments;

[2Kr 7:17 DK-KJV]

[2Kr 7:18 DK-KJV] Da vil jeg etablere dit kongeriges trone, ligesom jeg har pagtet det med David din far, og siger, En mand skal ikke svigte dig der til at være en leder i Israel.

2Ch 7:18 Then will I stablish the throne of thy kingdom, according as I have covenanted with David thy father, saying, There shall not fail thee a man to be ruler in Israel.

[2Kr 7:19 DK-KJV] Men hvis I vender jer væk, og svigter mine vedtægter og mine domme, som jeg har sat foran jer, og skal gå og tjene andre guder, og tilbe' dem;

2Ch 7:19 But if ye turn away, and forsake my statutes and my commandments, which I have set before you, and shall go and serve other gods, and worship them;

[2Kr 7:20 DK-KJV] Da vil jeg plukke dem op ved

2Ch 7:20 Then will I pluck them up by the roots out of my land

rødderne ud af mit land som jeg har givet dem; og dette hus, som jeg har helliget til mit navn, vil jeg kaste bort fra mit synsfelt, og vil gøre at det bli'r et ordsprog og et dårligt slogan blandt alle nationer.

which I have given them; and this house, which I have sanctified for my name, will I cast out of my sight, and will make it to be a proverb and a byword among all nations.

[2Kr 7:21 DK-KJV] Og dette hus, som er højt, skal være en forbløffelse for enhver der passere forbi det; sådant at han skal sige, Hvorfor har HERREN gjort således mod dette land, og mod dette hus?

2Ch 7:21 And this house, which is high, shall be an astonishment to every one that passeth by it; so that he shall say, Why hath the LORD done thus unto this land, and unto this house?

[2Kr 7:22 DK-KJV] Og der skal svares: Fordi de svigtede HERREN deres fædres Gud, som bragte dem frem ud af Egyptens land, og greb fat i andre guder, og tilbad dem, og tjente dem: derfor har han bragt hele dette onde over dem.

2Ch 7:22 And it shall be answered, Because they forsook the LORD God of their fathers, which brought them forth out of the land of Egypt, and laid hold on other gods, and worshipped them, and served them: therefore hath he brought all this evil upon them.

2 Krønikebog Kapitel 8 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ch 8:1 And it came to pass at the end of twenty years, wherein

[2Kr 8:1 DK-KJV] Solomon had built the house of the LORD, and his own house,

2Ch 8:2 That the cities which Huram had restored to Solomon,

[2Kr 8:2 DK-KJV] Solomon built them, and caused the children of Israel to dwell there.

2Ch 8:3 And Solomon went to Hamath-zobah, and prevailed against

[2Kr 8:3 DK-KJV] it.

2Ch 8:4 And he built Tadmor in the wilderness, and all the store cities,

[2Kr 8:4 DK-KJV] which he built in Hamath.

2Ch 8:5 Also he built Beth-horon the upper, and Beth-horon the

[2Kr 8:5 DK-KJV] nether, fenced cities, with walls, gates, and bars;

2Ch 8:6 And Baalath, and all the store cities that Solomon had, and all the chariot cities, and the cities of the horsemen, and all that Solomon desired to build in Jerusalem, and in Lebanon, and throughout all the

[2Kr 8:6 DK-KJV] land of his dominion.

2Ch 8:7 As for all the people that were left of the Hittites, and the Amorites, and the Perizzites, and the Hivites, and the Jebusites, which

[2Kr 8:7 DK-KJV] were not of Israel,

2Ch 8:8 But of their children, who were left after them in the land, whom the children of Israel consumed not, them did Solomon make to

[2Kr 8:8 DK-KJV] pay tribute until this day.

2Ch 8:9 But of the children of Israel did Solomon make no servants for his work; but they were men of war, and chief of his captains, and

[2Kr 8:9 DK-KJV] captains of his chariots and horsemen.

2Ch 8:10 And these were the chief of king Solomon's officers, even

[2Kr 8:10 DK-KJV] two hundred and fifty, that bare rule over the people.

[2Kr 8:11 DK-KJV] Og Solemon bragte Faraos datter op ud af Davids by til det hus som han havde bygget til hende: for han sagde, Min hustru skal ikke bo i Davids hus Israels konge, fordi stedet er helligt, hvortil HERRENs ark er kommet.

2Ch 8:11 And Solomon brought up the daughter of Pharaoh out of the city of David unto the house that he had built for her: for he said, My wife shall not dwell in the house of David king of Israel, because the places are holy, whereunto the ark of the LORD hath come.

[2Kr 8:12 DK-KJV] Da tilbød Solomon brændoffergaver til HERREN på HERRENs alter, som han havde bygget foran søjlegangen,

2Ch 8:12 Then Solomon offered burnt offerings unto the LORD on the altar of the LORD, which he had built before the porch,

2Ch 8:13 Even after a certain rate every day, offering according to the commandment of Moses, on the sabbaths, and on the new moons, and on the solemn feasts, three times in the year, even in the feast of unleavened bread, and in the feast of weeks, and in the feast of

[2Kr 8:13 DK-KJV] ifølge Moses' befaling tabernacles.

2Ch 8:14 And he appointed, according to the order of David his father, the courses of the priests to their service, and the Levites to their charges, to praise and minister before the priests, as the duty of every day required: the porters also by their courses at every gate: for so

[2Kr 8:14 DK-KJV] had David the man of God commanded.

2Ch 8:15 And they departed not from the commandment of the king unto the priests and Levites concerning any matter, or concerning the

[2Kr 8:15 DK-KJV] treasures.

[2Kr 8:16 DK-KJV] 2Ch 8:16 Now all the work of Solomon was prepared unto the day of

the foundation of the house of the LORD, and until it was finished. So the house of the LORD was perfected.

[2Kr 8:17 DK-KJV] 2Ch 8:17 Then went Solomon to Ezion-geber, and to Eloth, at the sea side in the land of Edom.

[2Kr 8:18 DK-KJV] 2Ch 8:18 And Huram sent him by the hands of his servants ships, and servants that had knowledge of the sea; and they went with the servants of Solomon to Ophir, and took thence four hundred and fifty talents of gold, and brought them to king Solomon.

2 Krønikebog Kapitel 9 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 9:1 DK-KJV] Og da dronningen af Sheba hørte om Solomons berømmelse, kom hun til Jerusalem for at teste ham med vanskelige spørgsmål, med et meget stort følge, og kameler der bar krydderier, og guld i overflod, og værdifulde sten: og da hun var ankommet til Solomon, havde hun en fordybet samtale med ham om alt der var i hendes hjerte.

2Ch 9:1 And when the queen of Sheba heard of the fame of Solomon, she came to prove Solomon with hard questions at Jerusalem, with a very great company, and camels that bare spices, and gold in abundance, and precious stones: and when she was come to Solomon, she communed with him of all that was in her heart.

[2Kr 9:2 DK-KJV] Og Solomon gav hende svar på alle hendes spørgsmål: og der var intet skjult for Solomon som han ikke fortalte hende.

2Ch 9:2 And Solomon told her all her questions: and there was nothing hid from Solomon which he told her not.

[2Kr 9:3 DK-KJV] Og da dronningen af Sheba havde set Solomons visdom, og huset som han havde bygget,

2Ch 9:3 And when the queen of Sheba had seen the wisdom of Solomon, and the house that he had built,

[2Kr 9:4 DK-KJV] Og maden på hans bord, og hvordan hans tjenere sad, og hans ministeres tilstedeværelse, og deres tøj; også hans kopholdere, og deres tøj; og hans trappe af hvilken han gik på til HERRENs hus; var der ingen ånd i hende.

2Ch 9:4 And the meat of his table, and the sitting of his servants, and the attendance of his ministers, and their apparel; his cupbearers also, and their apparel; and his ascent by which he went up into the house of the LORD; there was no more spirit in her.

[2Kr 9:5 DK-KJV] Og hun sagde til kongen, Det var en sand rapport som jeg hørte i mit eget land om dine handlinger, og om din visdom:

2Ch 9:5 And she said to the king, It was a true report which I heard in mine own land of thine acts, and of thy wisdom:

[2Kr 9:6 DK-KJV] Nu var det sådant at jeg ikke troede deres ord, før jeg kom, og mine øjne havde set det: og, læg mærke til, den ene halvdel af din visdom var ikke fortalt mig: for du overgår den berømmelse som jeg hørte.

2Ch 9:6 Howbeit I believed not their words, until I came, and mine eyes had seen it: and, behold, the one half of the greatness of thy wisdom was not told me: for thou exceedest the fame that I heard.

[2Kr 9:7 DK-KJV] Lykkelige er dine mænd, og lykkelige er disse dine tjenere, som konturnuerligt står foran dig, og hører din visdom.

2Ch 9:7 Happy are thy men, and happy are these thy servants, which stand continually before thee, and hear thy wisdom.

[2Kr 9:8 DK-KJV] 2Ch 9:8 Blessed be the LORD thy God, which delighted in thee to set thee on his throne, to be king for the LORD thy God: because thy God loved Israel, to establish them for ever, therefore made he thee king over them, to do judgment and justice.

[2Kr 9:9 DK-KJV] 2Ch 9:9 And she gave the king an hundred and twenty talents of gold, and of spices great abundance, and precious stones: neither was there any such spice as the queen of Sheba gave king Solomon.

[2Kr 9:10 DK-KJV] 2Ch 9:10 And the servants also of Huram, and the servants of Solomon, which brought gold from Ophir, brought algum trees and precious stones.

[2Kr 9:11 DK-KJV] 2Ch 9:11 And the king made of the algum trees terraces to the house of the LORD, and to the king's palace, and harps and psalteries for singers: and there were none such seen before in the land of Judah.

[2Kr 9:12 DK-KJV] 2Ch 9:12 And king Solomon gave to the queen of Sheba all her desire, whatsoever she asked, beside that which she had brought unto the king. So she turned, and went away to her own land, she and her servants.

[2Kr 9:13 DK-KJV] 2Ch 9:13 Now the weight of gold that came to Solomon in one year was six hundred and threescore and six talents of gold;

[2Kr 9:14 DK-KJV] 2Ch 9:14 Beside that which chapmen and merchants brought.

	And all the kings of Arabia and governors of the country brought gold and silver to Solomon.
[2Kr 9:15 DK-KJV]	2Ch 9:15 And king Solomon made two hundred targets of beaten gold: six hundred shekels of beaten gold went to one target.
[2Kr 9:16 DK-KJV]	2Ch 9:16 And three hundred shields made he of beaten gold: three hundred shekels of gold went to one shield. And the king put them in the house of the forest of Lebanon.
[2Kr 9:17 DK-KJV] Desuden lavede kongen en stor elfenbenstrone, og belagde den med rent guld.	2Ch 9:17 Moreover the king made a great throne of ivory, and overlaid it with pure gold.
[2Kr 9:18 DK-KJV]	2Ch 9:18 And there were six steps to the throne, with a footstool of gold, which were fastened to the throne, and stays on each side of the sitting place, and two lions standing by the stays:
[2Kr 9:19 DK-KJV]	2Ch 9:19 And twelve lions stood there on the one side and on the other upon the six steps. There was not the like made in any kingdom.
[2Kr 9:20 DK-KJV]	2Ch 9:20 And all the drinking vessels of king Solomon were of gold, and all the vessels of the house of the forest of Lebanon were of pure gold: none were of silver; it was not any thing accounted of in the days of Solomon.
[2Kr 9:21 DK-KJV]	2Ch 9:21 For the king's ships went to Tarshish with the servants of Huram: every three years once came the ships of Tarshish bringing gold, and silver, ivory, and apes, and peacocks.
[2Kr 9:22 DK-KJV]	2Ch 9:22 And king Solomon passed all the kings of the earth in riches and wisdom.
[2Kr 9:23 DK-KJV]	2Ch 9:23 And all the kings of the earth sought the presence of Solomon, to hear his wisdom, that God had put in his heart.
[2Kr 9:24 DK-KJV]	2Ch 9:24 And they brought every man his present, vessels of silver, and vessels of gold, and raiment, harness, and spices, horses, and mules, a rate year by year.
[2Kr 9:25 DK-KJV]	2Ch 9:25 And Solomon had four thousand stalls for horses and chariots, and twelve thousand horsemen; whom he bestowed in the chariot cities, and with the king at Jerusalem.
[2Kr 9:26 DK-KJV]	2Ch 9:26 And he reigned over all the kings from the river even unto the land of the Philistines, and to the border of Egypt.
[2Kr 9:27 DK-KJV]	2Ch 9:27 And the king made silver in Jerusalem as stones, and cedar trees made he as the sycomore trees that are in the low plains in abundance.
[2Kr 9:28 DK-KJV]	2Ch 9:28 And they brought unto Solomon horses out of Egypt, and out of all lands.
[2Kr 9:29 DK-KJV]	2Ch 9:29 Now the rest of the acts of Solomon, first and last, are they not written in the book of Nathan the prophet, and in the prophecy of Ahijah the Shilonite, and in the visions of Iddo the seer against Jeroboam the son of Nebat?
[2Kr 9:30 DK-KJV]	2Ch 9:30 And Solomon reigned in Jerusalem over all Israel forty years.
[2Kr 9:31 DK-KJV]	2Ch 9:31 And Solomon slept with his fathers, and he was buried in the city of David his father: and Rehoboam his son reigned in his stead.

2 Krønikebog Kapitel 10 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 10:1 DK-KJV]	2Ch 10:1 And Rehoboam went to Shechem: for to Shechem were all Israel come to make him king.
[2Kr 10:2 DK-KJV]	2Ch 10:2 And it came to pass, when Jeroboam the son of Nebat, who was in Egypt, whither he had fled from the presence of Solomon the king, heard it, that Jeroboam returned out of Egypt.
[2Kr 10:3 DK-KJV]	2Ch 10:3 And they sent and called him. So Jeroboam and all Israel came and spake to Rehoboam, saying,
[2Kr 10:4 DK-KJV]	2Ch 10:4 Thy father made our yoke grievous: now therefore ease thou somewhat the grievous servitude of thy father, and his heavy yoke that he put upon us, and we will serve thee.
[2Kr 10:5 DK-KJV]	2Ch 10:5 And he said unto them, Come again unto me after three days. And the people departed.

2Ch 10:6 And king Rehoboam took counsel with the old men that had stood before Solomon his father
[2Kr 10:6 DK-KJV] while he yet lived, saying, What counsel give ye me to return answer to this people?
2Ch 10:7 And they spake unto him, saying, If thou be kind to this people, and please them, and speak
[2Kr 10:7 DK-KJV] good words to them, they will be thy servants for ever.
2Ch 10:8 But he forsook the counsel which the old men gave him, and took counsel with the young
[2Kr 10:8 DK-KJV] men that were brought up with him, that stood before him.
2Ch 10:9 And he said unto them, What advice give ye that we may return answer to this people, which
[2Kr 10:9 DK-KJV] have spoken to me, saying, Ease somewhat the yoke that thy father did put upon us?
2Ch 10:10 And the young men that were brought up with him spake unto him, saying, Thus shalt thou answer the people that spake unto thee, saying, Thy father made our yoke heavy, but make thou it somewhat lighter for us; thus shalt thou say unto them, My little finger shall be thicker than my father's
[2Kr 10:10 DK-KJV] loins.
2Ch 10:11 For whereas my father put a heavy yoke upon you, I will put more to your yoke: my father
[2Kr 10:11 DK-KJV] chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions.
2Ch 10:12 So Jeroboam and all the people came to Rehoboam on the third day, as the king bade,
[2Kr 10:12 DK-KJV] saying, Come again to me on the third day.
2Ch 10:13 And the king answered them roughly; and king Rehoboam forsook the counsel of the old
[2Kr 10:13 DK-KJV] men,
2Ch 10:14 And answered them after the advice of the young men, saying, My father made your yoke
[2Kr 10:14 DK-KJV] heavy, but I will add thereto: my father chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions.
2Ch 10:15 So the king hearkened not unto the people: for the cause was of God, that the LORD might
[2Kr 10:15 DK-KJV] perform his word, which he spake by the hand of Ahijah the Shilonite to Jeroboam the son of Nebat.
2Ch 10:16 And when all Israel saw that the king would not hearken unto them, the people answered the king, saying, What portion have we in David? and we have none inheritance in the son of Jesse: every man to your tents, O Israel: and now, David, see to thine own house. So all Israel went to their
[2Kr 10:16 DK-KJV] tents.
2Ch 10:17 But as for the children of Israel that dwelt in the cities of Judah, Rehoboam reigned over
[2Kr 10:17 DK-KJV] them.
2Ch 10:18 Then king Rehoboam sent Hadoram that was over the tribute; and the children of Israel stoned him with stones, that he died. But king Rehoboam made speed to get him up to his chariot, to
[2Kr 10:18 DK-KJV] flee to Jerusalem.
[2Kr 10:19 DK-KJV] 2Ch 10:19 And Israel rebelled against the house of David unto this day.

2 Krønikebog Kapitel 11 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ch 11:1 And when Rehoboam was come to Jerusalem, he gathered of the house of Judah and Benjamin an hundred and fourscore thousand chosen men, which were warriors, to fight against
[2Kr 11:1 DK-KJV] Israel, that he might bring the kingdom again to Rehoboam.
[2Kr 11:2 DK-KJV] 2Ch 11:2 But the word of the LORD came to Shemaiah the man of God, saying,
2Ch 11:3 Speak unto Rehoboam the son of Solomon, king of Judah, and to all Israel in Judah
[2Kr 11:3 DK-KJV] and Benjamin, saying,
2Ch 11:4 Thus saith the LORD, Ye shall not go up, nor fight against your brethren: return every man to his house: for this thing is done of me. And they obeyed the words of the LORD, and
[2Kr 11:4 DK-KJV] returned from going against Jeroboam.
[2Kr 11:5 DK-KJV] 2Ch 11:5 And Rehoboam dwelt in Jerusalem, and built cities for defence in Judah.
[2Kr 11:6 DK-KJV] 2Ch 11:6 He built even Beth-lehem, and Etam, and Tekoa,
[2Kr 11:7 DK-KJV] 2Ch 11:7 And Beth-zur, and Shoco, and Adullam,
[2Kr 11:8 DK-KJV] 2Ch 11:8 And Gath, and Mareshah, and Ziph,
[2Kr 11:9 DK-KJV] 2Ch 11:9 And Adoraim, and Lachish, and Azekah,
2Ch 11:10 And Zorah, and Aijalon, and Hebron, which are in Judah and in Benjamin fenced
[2Kr 11:10 DK-KJV] cities.
2Ch 11:11 And he fortified the strong holds, and put captains in them, and store of victual, and
[2Kr 11:11 DK-KJV] of oil and wine.
2Ch 11:12 And in every several city he put shields and spears, and made them exceeding
[2Kr 11:12 DK-KJV] strong, having Judah and Benjamin on his side.
2Ch 11:13 And the priests and the Levites that were in all Israel resorted to him out of all their
[2Kr 11:13 DK-KJV] coasts.
[2Kr 11:14 DK-KJV] 2Ch 11:14 For the Levites left their suburbs and their possession, and came to Judah and
præsteembedet Jerusalem: for Jeroboam and his sons had cast them off from executing the priest's office unto

the LORD:

2Ch 11:15 And he ordained him priests for the high places, and for the devils, and for the calves
[2Kr 11:15 DK-KJV] which he had made.
[2Kr 11:16 DK-KJV]HERREN Israels Gud 2Ch 11:16 And after them out of all the tribes of Israel such as set their hearts to seek the LORD God of Israel came to Jerusalem, to sacrifice unto the LORD God of their fathers.
2Ch 11:17 So they strengthened the kingdom of Judah, and made Rehoboam the son of
[2Kr 11:17 DK-KJV] Solomon strong, three years: for three years they walked in the way of David and Solomon.
2Ch 11:18 And Rehoboam took him Mahalath the daughter of Jerimoth the son of David to wife,
[2Kr 11:18 DK-KJV] and Abihail the daughter of Eliab the son of Jesse;
[2Kr 11:19 DK-KJV] 2Ch 11:19 Which bare him children; Jeush, and Shamariah, and Zaham.
2Ch 11:20 And after her he took Maachah the daughter of Absalom; which bare him Abijah, and
[2Kr 11:20 DK-KJV] Attai, and Ziza, and Shelomith.
2Ch 11:21 And Rehoboam loved Maachah the daughter of Absalom above all his wives and his concubines: (for he took eighteen wives, and threescore concubines; and begat twenty and eight
[2Kr 11:21 DK-KJV] sons, and threescore daughters.)
2Ch 11:22 And Rehoboam made Abijah the son of Maachah the chief, to be ruler among his
[2Kr 11:22 DK-KJV] brethren: for he thought to make him king.
2Ch 11:23 And he dealt wisely, and dispersed of all his children throughout all the countries of Judah and Benjamin, unto every fenced city: and he gave them victual in abundance. And he
[2Kr 11:23 DK-KJV] desired many wives.

2 Krønikebog Kapitel 12 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ch 12:1 And it came to pass, when Rehoboam had established the kingdom, and had strengthened
[2Kr 12:1 DK-KJV] himself, he forsook the law of the LORD, and all Israel with him.
2Ch 12:2 And it came to pass, that in the fifth year of king Rehoboam Shishak king of Egypt came up
[2Kr 12:2 DK-KJV] against Jerusalem, because they had transgressed against the LORD,
2Ch 12:3 With twelve hundred chariots, and threescore thousand horsemen: and the people were
[2Kr 12:3 DK-KJV] without number that came with him out of Egypt; the Lubims, the Sukkiims, and the Ethiopians.
[2Kr 12:4 DK-KJV] 2Ch 12:4 And he took the fenced cities which pertained to Judah, and came to Jerusalem.
2Ch 12:5 Then came Shemaiah the prophet to Rehoboam, and to the princes of Judah, that were gathered together to Jerusalem because of Shishak, and said unto them, Thus saith the LORD, Ye have
[2Kr 12:5 DK-KJV] forsaken me, and therefore have I also left you in the hand of Shishak.
2Ch 12:6 Whereupon the princes of Israel and the king humbled themselves; and they said, The LORD
[2Kr 12:6 DK-KJV] is righteous.
2Ch 12:7 And when the LORD saw that they humbled themselves, the word of the LORD came to Shemaiah, saying, They have humbled themselves; therefore I will not destroy them, but I will grant
[2Kr 12:7 DK-KJV] them some deliverance; and my wrath shall not be poured out upon Jerusalem by the hand of Shishak.
2Ch 12:8 Nevertheless they shall be his servants; that they may know my service, and the service of the
[2Kr 12:8 DK-KJV] kingdoms of the countries.
2Ch 12:9 So Shishak king of Egypt came up against Jerusalem, and took away the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king's house; he took all: he carried away also the shields
[2Kr 12:9 DK-KJV] of gold which Solomon had made.
[2Kr 12:10 DK-KJV] 2Ch 12:10 Instead of which king Rehoboam made shields of brass, and committed them to the hands of the chief of the guard, that kept the entrance of the king's house.
[2Kr 12:11 DK-KJV] 2Ch 12:11 And when the king entered into the house of the LORD, the guard came and fetched them, and brought them again into the guard chamber.
[2Kr 12:12 DK-KJV] 2Ch 12:12 And when he humbled himself, the wrath of the LORD turned from him, that he would not destroy him altogether: and also in Judah things went well.
2Ch 12:13 So king Rehoboam strengthened himself in Jerusalem, and reigned: for Rehoboam was one and forty years old when he began to reign, and he reigned seventeen years in Jerusalem, the city
[2Kr 12:13 DK-KJV] which the LORD had chosen out of all the tribes of Israel, to put his name there. And his mother's name was Naamah an Ammonitess.
[2Kr 12:14 DK-KJV] 2Ch 12:14 And he did evil, because he prepared not his heart to seek the LORD.
2Ch 12:15 Now the acts of Rehoboam, first and last, are they not written in the book of Shemaiah the
[2Kr 12:15 DK-KJV] slægtstavler prophet, and of Iddo the seer concerning genealogies? And there were wars between Rehoboam and Jeroboam continually.
[2Kr 12:16 DK-KJV] 2Ch 12:16 And Rehoboam slept with his fathers, and was buried in the city of David: and Abijah his son reigned in his stead.

2 Krønikebog Kapitel 13 - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 13:1 DK-KJV] Nu i det 18'ene år af kong Jeroboam begyndte Abijah at regere over Judah.
[2Kr 13:2 DK-KJV] Han regerede 3 år i Jerusalem. Hans mors navn var også Michaiah Uriels datter fra Gibeah. Og der var krig mellem Abijah og Jeroboam.
[2Kr 13:3 DK-KJV] Og Abijah satte kampen i gang med en hær af tapre krigere, ja 400.000 udvalgte mænd: Jeroboam satte også kampen i gang imod ham med 800.000 udvalgte mænd, som var mægtige mænd af mod.
[2Kr 13:4 DK-KJV] Og Abijah stod op på Zemaraim bjerget, som er i Ephraim bjerget, og sagde, Hør mig, du Jeroboam, og hele Israel;
[2Kr 13:5 DK-KJV] Burde I ikke kende til at HERREN Israels Gud gav kongeriget over Israel til David for altid, ja til ham og til hans sønner via en saltpagt?
[2Kr 13:6 DK-KJV] Men Jeroboam Nebats søn, Solomons tjener Davids søn, har rejst sig, og har gjort oprør imod sin herre.
[2Kr 13:7 DK-KJV] Og hos ham er der samlet nyttesløse mænd, Belials børn, som har forstærket demselv imod Rehoboam Solomons søn, da Rehoboam var ung og blødhjertet, og ikke kunne modstå dem.
[2Kr 13:8 DK-KJV] Og nu tænker I at modstå HERRENs kongerige i hånden på Davids sønner; og I er en stor skare, og der er hos jer gyldne kalve, som Jeroboam lavede til jer som guder.
[2Kr 13:9 DK-KJV] Har I ikke kastet HERRENs præster ud, Aarons sønner, og Leviterne, og har lavet jer præster efter nationernes måde fra andre lande? sådant at hvemsomhelst der kommer for at konsekrere/indvi hamselv med 1 stud og 7 væddere, den samme må bli' en præst for dem der ikke er guder.
[2Kr 13:10 DK-KJV] Men angående os, HERREN er vor Gud, og vi har ikke forladt ham; og præsterne, som betjener for HERREN, er Aarons sønner, og Leviterne venter på deres forretning:
[2Kr 13:11 DK-KJV] Og overfor HERREN brænder de hver morgen og hver aften brandofre og sød røgelse: også skuebrødet sætter de i orden på det rene bord; og guldlysestagen med dens lamper, til at brænde hver aften: for vi holder HERREN vor Guds påbud; men I har forladt ham.
[2Kr 13:12 DK-KJV] Og, læg mærke til, Gud er med os som vor kaptajn, og hans præster med lyden af trumpeter for at slå alarm imod jer. Kæreste børn fra Israel, kæmp I ikke imod jeres fædres Gud HERREN; for I skal ikke lykkedes.
[2Kr 13:13 DK-KJV] Men Jeroboam fik et baghold til at komme frem bagved dem: sådant var de foran Judah og bagholdet var bagved dem.
[2Kr 13:14 DK-KJV] Og da Judah kiggede tilbage, læg mærke til, kampen var foran og bagved: og de råbte til HERREN, og præsterne blæste i trompeterne.
[2Kr 13:15 DK-KJV] Da gav Judahs mænd et skrig: og som Judahs mænd skreg, skete det, at Gud slog Jeroboam og hele Israel foran Abijah og Judah.
[2Kr 13:16 DK-KJV] Og Israels børn flygtede foran Judah: og Gud forløste dem ind i deres hånd.
[2Kr 13:17 DK-KJV] Og Abijah og hans folk dræbte dem i en stor slagtning: sådant faldt der ned fra Israel 500.000 udvalgte dræbte mænd.

2Ch 13:1 Now in the eighteenth year of king Jeroboam began Abijah to reign over Judah.
2Ch 13:2 He reigned three years in Jerusalem. His mother's name also was Michaiah the daughter of Uriel of Gibeah. And there was war between Abijah and Jeroboam.
2Ch 13:3 And Abijah set the battle in array with an army of valiant men of war, even four hundred thousand chosen men: Jeroboam also set the battle in array against him with eight hundred thousand chosen men, being mighty men of valour.
2Ch 13:4 And Abijah stood up upon mount Zemaraim, which is in mount Ephraim, and said, Hear me, thou Jeroboam, and all Israel;
2Ch 13:5 Ought ye not to know that the LORD God of Israel gave the kingdom over Israel to David for ever, even to him and to his sons by a covenant of salt?
2Ch 13:6 Yet Jeroboam the son of Nebat, the servant of Solomon the son of David, is risen up, and hath rebelled against his lord.
2Ch 13:7 And there are gathered unto him vain men, the children of Belial, and have strengthened themselves against Rehoboam the son of Solomon, when Rehoboam was young and tenderhearted, and could not withstand them.
2Ch 13:8 And now ye think to withstand the kingdom of the LORD in the hand of the sons of David; and ye be a great multitude, and there are with you golden calves, which Jeroboam made you for gods.
2Ch 13:9 Have ye not cast out the priests of the LORD, the sons of Aaron, and the Levites, and have made you priests after the manner of the nations of other lands? so that whosoever cometh to consecrate himself with a young bullock and seven rams, the same may be a priest of them that are no gods.
2Ch 13:10 But as for us, the LORD is our God, and we have not forsaken him; and the priests, which minister unto the LORD, are the sons of Aaron, and the Levites wait upon their business:
2Ch 13:11 And they burn unto the LORD every morning and every evening burnt sacrifices and sweet incense: the shewbread also set they in order upon the pure table; and the candlestick of gold with the lamps thereof, to burn every evening: for we keep the charge of the LORD our God; but ye have forsaken him.
2Ch 13:12 And, behold, God himself is with us for our captain, and his priests with sounding trumpets to cry alarm against you. O children of Israel, fight ye not against the LORD God of your fathers; for ye shall not prosper.
2Ch 13:13 But Jeroboam caused an ambushment to come about behind them: so they were before Judah, and the ambushment was behind them.
2Ch 13:14 And when Judah looked back, behold, the battle was before and behind: and they cried unto the LORD, and the priests sounded with the trumpets.
2Ch 13:15 Then the men of Judah gave a shout: and as the men of Judah shouted, it came to pass, that God smote Jeroboam and all Israel before Abijah and Judah.
2Ch 13:16 And the children of Israel fled before Judah: and God delivered them into their hand.
2Ch 13:17 And Abijah and his people slew them with a great slaughter: so there fell down slain of Israel five hundred thousand chosen men.

[2Kr 13:18 DK-KJV] Således var Israels børn holdt nede på det tidspunkt, og Judahs børn fik overhånd, fordi de stolede på deres fædres Gud HERREN.
[2Kr 13:19 DK-KJV] Og Abijah forfulgte Jeroboam, og tog byer fra ham, Beth-el med dens provinsbyer, og Jeshanah med dens provinsbyer, og Ephrain med dens provinsbyer.
[2Kr 13:20 DK-KJV] Jeroboam genvandt heller ikke hans styrke igen i Abijahs dage: og HERREN ramte ham, og han døde.
[2Kr 13:21 DK-KJV] Men Abijah blev mægtig, og giftede sig med 14 hustruer, og avlede 22 sønner, og 16 døtre.
[2Kr 13:22 DK-KJV] Og resten af Abijah handlinger, og hans veje, og hans ordsprog, er skrevet i fortællingen fra profeten Iddo.

2Ch 13:18 Thus the children of Israel were brought under at that time, and the children of Judah prevailed, because they relied upon the LORD God of their fathers.
2Ch 13:19 And Abijah pursued after Jeroboam, and took cities from him, Beth-el with the towns thereof, and Jeshanah with the towns thereof, and Ephrain with the towns thereof.

2Ch 13:20 Neither did Jeroboam recover strength again in the days of Abijah: and the LORD struck him, and he died.
2Ch 13:21 But Abijah waxed mighty, and married fourteen wives, and begat twenty and two sons, and sixteen daughters.

2Ch 13:22 And the rest of the acts of Abijah, and his ways, and his sayings, are written in the story of the prophet Iddo.

2 Krønikebog Kapitel 14 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ch 14:1 So Abijah slept with his fathers, and they buried him in the city of David: and Asa his son
[2Kr 14:1 DK-KJV] reigned in his stead. In his days the land was quiet ten years.
[2Kr 14:2 DK-KJV] 2Ch 14:2 And Asa did that which was good and right in the eyes of the LORD his God:
2Ch 14:3 For he took away the altars of the strange gods, and the high places, and brake down the
[2Kr 14:3 DK-KJV] images, and cut down the groves:
2Ch 14:4 And commanded Judah to seek the LORD God of their fathers, and to do the law and the
[2Kr 14:4 DK-KJV] commandment.
2Ch 14:5 Also he took away out of all the cities of Judah the high places and the images: and the
[2Kr 14:5 DK-KJV] kingdom was quiet before him.
2Ch 14:6 And he built fenced cities in Judah: for the land had rest, and he had no war in those years;
[2Kr 14:6 DK-KJV] because the LORD had given him rest.
2Ch 14:7 Therefore he said unto Judah, Let us build these cities, and make about them walls, and towers, gates, and bars, while the land is yet before us; because we have sought the LORD our God,
[2Kr 14:7 DK-KJV] we have sought him, and he hath given us rest on every side. So they built and prospered.
2Ch 14:8 And Asa had an army of men that bare targets and spears, out of Judah three hundred thousand; and out of Benjamin, that bare shields and drew bows, two hundred and fourscore
[2Kr 14:8 DK-KJV] thousand: all these were mighty men of valour.
2Ch 14:9 And there came out against them Zerah the Ethiopian with an host of a thousand thousand,
[2Kr 14:9 DK-KJV] and three hundred chariots; and came unto Mareshah.
2Ch 14:10 Then Asa went out against him, and they set the battle in array in the valley of Zephathah
[2Kr 14:10 DK-KJV] at Mareshah.
2Ch 14:11 And Asa cried unto the LORD his God, and said, LORD, it is nothing with thee to help, whether with many, or with them that have no power: help us, O LORD our God; for we rest on thee, and in thy name we go against this multitude. O LORD, thou art our God; let not man prevail against
[2Kr 14:11 DK-KJV] thee.
[2Kr 14:12 DK-KJV] 2Ch 14:12 So the LORD smote the Ethiopians before Asa, and before Judah; and the Ethiopians fled.
2Ch 14:13 And Asa and the people that were with him pursued them unto Gerar: and the Ethiopians were overthrown, that they could not recover themselves; for they were destroyed before the LORD,
[2Kr 14:13 DK-KJV] and before his host; and they carried away very much spoil.
2Ch 14:14 And they smote all the cities round about Gerar; for the fear of the LORD came upon them:
[2Kr 14:14 DK-KJV] and they spoiled all the cities; for there was exceeding much spoil in them.
2Ch 14:15 They smote also the tents of cattle, and carried away sheep and camels in abundance, and
[2Kr 14:15 DK-KJV] returned to Jerusalem.

2 Krønikebog Kapitel 15 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 15:1 DK-KJV] 2Ch 15:1 And the Spirit of God came upon Azariah the son of Oded:
2Ch 15:2 And he went out to meet Asa, and said unto him, Hear ye me, Asa, and all Judah and Benjamin; The LORD is with you, while ye be with him; and if ye seek him, he will be found of you; but
[2Kr 15:2 DK-KJV] if ye forsake him, he will forsake you.
2Ch 15:3 Now for a long season Israel hath been without the true God, and without a teaching priest,
[2Kr 15:3 DK-KJV] and without law.
[2Kr 15:4 DK-KJV]HERREN 2Ch 15:4 But when they in their trouble did turn unto the LORD God of Israel, and sought him, he was found of them.

Israels Gud

[2Kr 15:5 DK-KJV] 2Ch 15:5 And in those times there was no peace to him that went out, nor to him that came in, but great vexations were upon all the inhabitants of the countries.

[2Kr 15:6 DK-KJV] 2Ch 15:6 And nation was destroyed of nation, and city of city: for God did vex them with all adversity.

[2Kr 15:7 DK-KJV] 2Ch 15:7 Be ye strong therefore, and let not your hands be weak: for your work shall be rewarded.

[2Kr 15:8 DK-KJV] 2Ch 15:8 And when Asa heard these words, and the prophecy of Oded the prophet, he took courage, and put away the abominable idols out of all the land of Judah and Benjamin, and out of the cities which he had taken from mount Ephraim, and renewed the altar of the LORD, that was before the porch of the LORD.

[2Kr 15:9 DK-KJV] 2Ch 15:9 And he gathered all Judah and Benjamin, and the strangers with them out of Ephraim and Manasseh, and out of Simeon: for they fell to him out of Israel in abundance, when they saw that the LORD his God was with him.

[2Kr 15:10 DK-KJV] 2Ch 15:10 So they gathered themselves together at Jerusalem in the third month, in the fifteenth year of the reign of Asa.

[2Kr 15:11 DK-KJV] 2Ch 15:11 And they offered unto the LORD the same time, of the spoil which they had brought, seven hundred oxen and seven thousand sheep.

[2Kr 15:12 DK-KJV] 2Ch 15:12 And they entered into a covenant to seek the LORD God of their fathers with all their heart and with all their soul;

[2Kr 15:13 DK-KJV]HERREN Israels Gud 2Ch 15:13 That whosoever would not seek the LORD God of Israel should be put to death, whether small or great, whether man or woman.

[2Kr 15:14 DK-KJV] 2Ch 15:14 And they sware unto the LORD with a loud voice, and with shouting, and with trumpets, and with cornets.

[2Kr 15:15 DK-KJV] 2Ch 15:15 And all Judah rejoiced at the oath: for they had sworn with all their heart, and sought him with their whole desire; and he was found of them: and the LORD gave them rest round about.

[2Kr 15:16 DK-KJV] 2Ch 15:16 And also concerning Maachah the mother of Asa the king, he removed her from being queen, because she had made an idol in a grove: and Asa cut down her idol, and stamped it, and burnt it at the brook Kidron.

[2Kr 15:17 DK-KJV] 2Ch 15:17 But the high places were not taken away out of Israel: nevertheless the heart of Asa was perfect all his days.

[2Kr 15:18 DK-KJV] 2Ch 15:18 And he brought into the house of God the things that his father had dedicated, and that he himself had dedicated, silver, and gold, and vessels.

[2Kr 15:19 DK-KJV] 2Ch 15:19 And there was no more war unto the five and thirtieth year of the reign of Asa.

2 Krønikebog Kapitel 16 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 16:1 DK-KJV] 2Ch 16:1 In the six and thirtieth year of the reign of Asa Baasha king of Israel came up against Judah, and built Ramah, to the intent that he might let none go out or come in to Asa king of Judah.

[2Kr 16:2 DK-KJV] 2Ch 16:2 Then Asa brought out silver and gold out of the treasures of the house of the LORD and of the king's house, and sent to Ben-hadad king of Syria, that dwelt at Damascus, saying,

[2Kr 16:3 DK-KJV] 2Ch 16:3 There is a league between me and thee, as there was between my father and thy father: behold, I have sent thee silver and gold; go, break thy league with Baasha king of Israel, that he may depart from me.

[2Kr 16:4 DK-KJV] 2Ch 16:4 And Ben-hadad hearkened unto king Asa, and sent the captains of his armies against the cities of Israel; and they smote Ijon, and Dan, and Abel-maim, and all the store cities of Naphtali.

[2Kr 16:5 DK-KJV] Og det skete, da Baasha hørte det, at han stoppede med at bygge Ramah, og lod sit virke ophøre. 2Ch 16:5 And it came to pass, when Baasha heard it, that he left off building of Ramah, and let his work cease.

[2Kr 16:6 DK-KJV] 2Ch 16:6 Then Asa the king took all Judah; and they carried away the stones of Ramah, and the timber thereof, wherewith Baasha was building; and he built therewith Geba and Mizpah.

[2Kr 16:7 DK-KJV] 2Ch 16:7 And at that time Hanani the seer came to Asa king of Judah, and said unto him, Because thou hast relied on the king of Syria, and not relied on the LORD thy God, therefore is the host of the king of Syria escaped out of thine hand.

[2Kr 16:8 DK-KJV] 2Ch 16:8 Were not the Ethiopians and the Lubims a huge host, with very many chariots and horsemen? yet, because thou didst rely on the LORD, he delivered them

into thine hand.

2Ch 16:9 For the eyes of the LORD run to and fro throughout the whole earth, to shew himself strong in the behalf of them whose heart is perfect toward him. Herein thou
[2Kr 16:9 DK-KJV] hast done foolishly: therefore from henceforth thou shalt have wars.
2Ch 16:10 Then Asa was wroth with the seer, and put him in a prison house; for he was in a rage with him because of this thing. And Asa oppressed some of the people
[2Kr 16:10 DK-KJV] the same time.
2Ch 16:11 And, behold, the acts of Asa, first and last, lo, they are written in the book
[2Kr 16:11 DK-KJV] of the kings of Judah and Israel.
2Ch 16:12 And Asa in the thirty and ninth year of his reign was diseased in his feet, until his disease was exceeding great: yet in his disease he sought not to the LORD,
[2Kr 16:12 DK-KJV] but to the physicians.
2Ch 16:13 And Asa slept with his fathers, and died in the one and fortieth year of his
[2Kr 16:13 DK-KJV] reign.
2Ch 16:14 And they buried him in his own sepulchres, which he had made for himself in the city of David, and laid him in the bed which was filled with sweet odours and divers kinds of spices prepared by the apothecaries' art: and they made a very great
[2Kr 16:14 DK-KJV] burning for him.

2 Krønikebog Kapitel 17 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 17:1 DK-KJV] 2Ch 17:1 And Jehoshaphat his son reigned in his stead, and strengthened himself against Israel.
2Ch 17:2 And he placed forces in all the fenced cities of Judah, and set garrisons in the land of
[2Kr 17:2 DK-KJV] Judah, and in the cities of Ephraim, which Asa his father had taken.
2Ch 17:3 And the LORD was with Jehoshaphat, because he walked in the first ways of his father
[2Kr 17:3 DK-KJV] David, and sought not unto Baalim;
2Ch 17:4 But sought to the LORD God of his father, and walked in his commandments, and not
[2Kr 17:4 DK-KJV] after the doings of Israel.
2Ch 17:5 Therefore the LORD stablished the kingdom in his hand; and all Judah brought to
[2Kr 17:5 DK-KJV] Jehoshaphat presents; and he had riches and honour in abundance.
2Ch 17:6 And his heart was lifted up in the ways of the LORD: moreover he took away the high
[2Kr 17:6 DK-KJV] places and groves out of Judah.
2Ch 17:7 Also in the third year of his reign he sent to his princes, even to Ben-hail, and to
[2Kr 17:7 DK-KJV] Obadiah, and to Zechariah, and to Nethaneel, and to Michaiah, to teach in the cities of Judah.
2Ch 17:8 And with them he sent Levites, even Shemaiah, and Nethaniah, and Zebadiah, and Asahel, and Shemiramoth, and Jehonathan, and Adonijah, and Tobijah, and Tob-adonijah,
[2Kr 17:8 DK-KJV] Levites; and with them Elishama and Jehoram, priests.
2Ch 17:9 And they taught in Judah, and had the book of the law of the LORD with them, and went
[2Kr 17:9 DK-KJV] about throughout all the cities of Judah, and taught the people.
2Ch 17:10 And the fear of the LORD fell upon all the kingdoms of the lands that were round about
[2Kr 17:10 DK-KJV] Judah, so that they made no war against Jehoshaphat.
2Ch 17:11 Also some of the Philistines brought Jehoshaphat presents, and tribute silver; and the Arabians brought him flocks, seven thousand and seven hundred rams, and seven thousand and
[2Kr 17:11 DK-KJV] seven hundred he goats.
2Ch 17:12 And Jehoshaphat waxed great exceedingly; and he built in Judah castles, and cities of
[2Kr 17:12 DK-KJV] store.
2Ch 17:13 And he had much business in the cities of Judah: and the men of war, mighty men of
[2Kr 17:13 DK-KJV] valour, were in Jerusalem.
2Ch 17:14 And these are the numbers of them according to the house of their fathers: Of Judah,
[2Kr 17:14 DK-KJV]efter deres fædres hus the captains of thousands; Adnah the chief, and with him mighty men of valour three hundred thousand.
2Ch 17:15 And next to him was Jehohanan the captain, and with him two hundred and fourscore
[2Kr 17:15 DK-KJV] thousand.
2Ch 17:16 And next him was Amasiah the son of Zichri, who willingly offered himself unto the
[2Kr 17:16 DK-KJV] LORD; and with him two hundred thousand mighty men of valour.
2Ch 17:17 And of Benjamin; Eliada a mighty man of valour, and with him armed men with bow
[2Kr 17:17 DK-KJV] and shield two hundred thousand.
2Ch 17:18 And next him was Jehozabad, and with him an hundred and fourscore thousand ready
[2Kr 17:18 DK-KJV] prepared for the war.
2Ch 17:19 These waited on the king, beside those whom the king put in the fenced cities
[2Kr 17:19 DK-KJV] throughout all Judah.

[2Kr 18:1 DK-KJV]	2Ch 18:1 Now Jehoshaphat had riches and honour in abundance, and joined affinity with Ahab.
[2Kr 18:2 DK-KJV]	2Ch 18:2 And after certain years he went down to Ahab to Samaria. And Ahab killed sheep and oxen for him in abundance, and for the people that he had with him, and persuaded him to go up with him to Ramoth-gilead.
[2Kr 18:3 DK-KJV]	2Ch 18:3 And Ahab king of Israel said unto Jehoshaphat king of Judah, Wilt thou go with me to Ramoth-gilead? And he answered him, I am as thou art, and my people as thy people; and we will be with thee in the war.
[2Kr 18:4 DK-KJV]	2Ch 18:4 And Jehoshaphat said unto the king of Israel, Inquire, I pray thee, at the word of the LORD to day.
[2Kr 18:5 DK-KJV]	2Ch 18:5 Therefore the king of Israel gathered together of prophets four hundred men, and said unto them, Shall we go to Ramoth-gilead to battle, or shall I forbear? And they said, Go up; for God will deliver it into the king's hand.
[2Kr 18:6 DK-KJV]	2Ch 18:6 But Jehoshaphat said, Is there not here a prophet of the LORD besides, that we might inquire of him?
[2Kr 18:7 DK-KJV]	2Ch 18:7 And the king of Israel said unto Jehoshaphat, There is yet one man, by whom we may inquire of the LORD: but I hate him; for he never prophesied good unto me, but always evil: the same is Micaiah the son of Imla. And Jehoshaphat said, Let not the king say so.
[2Kr 18:8 DK-KJV]	2Ch 18:8 And the king of Israel called for one of his officers, and said, Fetch quickly Micaiah the son of Imla.
[2Kr 18:9 DK-KJV]	2Ch 18:9 And the king of Israel and Jehoshaphat king of Judah sat either of them on his throne, clothed in their robes, and they sat in a void place at the entering in of the gate of Samaria; and all the prophets prophesied before them.
[2Kr 18:10 DK-KJV]	2Ch 18:10 And Zedekiah the son of Chenaanah had made him horns of iron, and said, Thus saith the LORD, With these thou shalt push Syria until they be consumed.
[2Kr 18:11 DK-KJV]	2Ch 18:11 And all the prophets prophesied so, saying, Go up to Ramoth-gilead, and prosper: for the LORD shall deliver it into the hand of the king.
[2Kr 18:12 DK-KJV]	2Ch 18:12 And the messenger that went to call Micaiah spake to him, saying, Behold, the words of the prophets declare good to the king with one assent; let thy word therefore, I pray thee, be like one of theirs, and speak thou good.
[2Kr 18:13 DK-KJV]	2Ch 18:13 And Micaiah said, As the LORD liveth, even what my God saith, that will I speak.
[2Kr 18:14 DK-KJV]	2Ch 18:14 And when he was come to the king, the king said unto him, Micaiah, shall we go to Ramoth-gilead to battle, or shall I forbear? And he said, Go ye up, and prosper, and they shall be delivered into your hand.
[2Kr 18:15 DK-KJV]	2Ch 18:15 And the king said to him, How many times shall I adjure thee that thou say nothing but the truth to me in the name of the LORD?
[2Kr 18:16 DK-KJV]	2Ch 18:16 Then he said, I did see all Israel scattered upon the mountains, as sheep that have no shepherd: and the LORD said, These have no master; let them return therefore every man to his house in peace.
[2Kr 18:17 DK-KJV]	2Ch 18:17 And the king of Israel said to Jehoshaphat, Did I not tell thee that he would not prophesy good unto me, but evil?
[2Kr 18:18 DK-KJV]	2Ch 18:18 Again he said, Therefore hear the word of the LORD; I saw the LORD sitting upon his throne, and all the host of heaven standing on his right hand and on his left.
[2Kr 18:19 DK-KJV]	2Ch 18:19 And the LORD said, Who shall entice Ahab king of Israel, that he may go up and fall at Ramoth-gilead? And one spake saying after this manner, and another saying after that manner.
[2Kr 18:20 DK-KJV]	2Ch 18:20 Then there came out a spirit, and stood before the LORD, and said, I will entice him. And the LORD said unto him, Wherewith?
[2Kr 18:21 DK-KJV]	2Ch 18:21 And he said, I will go out, and be a lying spirit in the mouth of all his prophets. And the LORD said, Thou shalt entice him, and thou shalt also prevail: go out, and do even so.
[2Kr 18:22 DK-KJV]	2Ch 18:22 Now therefore, behold, the LORD hath put a lying spirit in the

mouth of these thy prophets, and the LORD hath spoken evil against thee.

[2Kr 18:23 DK-KJV] Da kom Zedekiah sønnen til Chenaanah nær, og slog Micaiah på kinden, og sagde, Hvilken vej gik HERRENs ånd fra mig for at tale til dig?

2Ch 18:23 Then Zedekiah the son of Chenaanah came near, and smote Micaiah upon the cheek, and said, Which way went the Spirit of the LORD from me to speak unto thee?

[2Kr 18:24 DK-KJV]

2Ch 18:24 And Micaiah said, Behold, thou shalt see on that day when thou shalt go into an inner chamber to hide thyself.

[2Kr 18:25 DK-KJV]

2Ch 18:25 Then the king of Israel said, Take ye Micaiah, and carry him back to Amon the governor of the city, and to Joash the king's son;

[2Kr 18:26 DK-KJV]

2Ch 18:26 And say, Thus saith the king, Put this fellow in the prison, and feed him with bread of affliction and with water of affliction, until I return in peace.

[2Kr 18:27 DK-KJV]

2Ch 18:27 And Micaiah said, If thou certainly return in peace, then hath not the LORD spoken by me. And he said, Hearken, all ye people.

[2Kr 18:28 DK-KJV]

2Ch 18:28 So the king of Israel and Jehoshaphat the king of Judah went up to Ramoth-gilead.

[2Kr 18:29 DK-KJV]

2Ch 18:29 And the king of Israel said unto Jehoshaphat, I will disguise myself, and will go to the battle; but put thou on thy robes. So the king of Israel disguised himself; and they went to the battle.

[2Kr 18:30 DK-KJV] Nu havde Syriens konge befalet kaptajnerne for stridsvognene der var hos ham, og siger, Kæmp I ikke imod lille eller stor, men kun imod Israels konge.

2Ch 18:30 Now the king of Syria had commanded the captains of the chariots that were with him, saying, Fight ye not with small or great, save only with the king of Israel.

[2Kr 18:31 DK-KJV]

2Ch 18:31 And it came to pass, when the captains of the chariots saw Jehoshaphat, that they said, It is the king of Israel. Therefore they compassed about him to fight: but Jehoshaphat cried out, and the LORD helped him; and God moved them to depart from him.

[2Kr 18:32 DK-KJV]

2Ch 18:32 For it came to pass, that, when the captains of the chariots perceived that it was not the king of Israel, they turned back again from pursuing him.

[2Kr 18:33 DK-KJV]

2Ch 18:33 And a certain man drew a bow at a venture, and smote the king of Israel between the joints of the harness: therefore he said to his chariot man, Turn thine hand, that thou mayest carry me out of the host; for I am wounded.

[2Kr 18:34 DK-KJV]

2Ch 18:34 And the battle increased that day: howbeit the king of Israel stayed himself up in his chariot against the Syrians until the even: and about the time of the sun going down he died.

2 Krønikebog Kapitel 19 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 19:1 DK-KJV]

2Ch 19:1 And Jehoshaphat the king of Judah returned to his house in peace to Jerusalem.

[2Kr 19:2 DK-KJV]

2Ch 19:2 And Jehu the son of Hanani the seer went out to meet him, and said to king Jehoshaphat, Shouldest thou help the ungodly, and love them that hate the LORD? therefore is wrath upon thee from before the LORD.

[2Kr 19:3 DK-KJV]

2Ch 19:3 Nevertheless there are good things found in thee, in that thou hast taken away the groves out of the land, and hast prepared thine heart to seek God.

[2Kr 19:4 DK-KJV]

2Ch 19:4 And Jehoshaphat dwelt at Jerusalem: and he went out again through the people from Beer-sheba to mount Ephraim, and brought them back unto the LORD God of their fathers.

[2Kr 19:5 DK-KJV]

2Ch 19:5 And he set judges in the land throughout all the fenced cities of Judah, city by city,

[2Kr 19:6 DK-KJV]

2Ch 19:6 And said to the judges, Take heed what ye do: for ye judge not for man, but for the LORD, who is with you in the judgment.

[2Kr 19:7 DK-KJV]

2Ch 19:7 Wherefore now let the fear of the LORD be upon you; take heed and do it: for there is no iniquity with the LORD our God, nor respect of persons, nor taking of gifts.

[2Kr 19:8 DK-KJV]

2Ch 19:8 Moreover in Jerusalem did Jehoshaphat set of the Levites, and of the priests, and of the chief of the fathers of Israel, for the judgment of the LORD, and for controversies, when they returned to Jerusalem.

[2Kr 19:9 DK-KJV]

2Ch 19:9 And he charged them, saying, Thus shall ye do in the fear of the LORD, faithfully, and with a perfect heart.

[2Kr 19:10 DK-KJV]

2Ch 19:10 And what cause soever shall come to you of your brethren that dwell in their cities, between blood and blood, between law and commandment, statutes and judgments, ye shall even warn them that they trespass not against the LORD, and so wrath come upon you, and upon your brethren: this do, and ye shall not trespass.

[2Kr 19:11 DK-KJV] 2Ch 19:11 And, behold, Amariah the chief priest is over you in all matters of the LORD; and Zebadiah the son of Ishmael, the ruler of the house of Judah, for all the king's matters: also the Levites shall be officers before you. Deal courageously, and the LORD shall be with the good.

2 Krønikebog Kapitel 20 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 20:1 DK-KJV] 2Ch 20:1 It came to pass after this also, that the children of Moab, and the children of Ammon, and with them other beside the Ammonites, came against Jehoshaphat to battle.

[2Kr 20:2 DK-KJV] 2Ch 20:2 Then there came some that told Jehoshaphat, saying, There cometh a great multitude against thee from beyond the sea on this side Syria; and, behold, they be in Hazazon-tamar, which is En-gedi.

[2Kr 20:3 DK-KJV] 2Ch 20:3 And Jehoshaphat feared, and set himself to seek the LORD, and proclaimed a fast throughout all Judah.

[2Kr 20:4 DK-KJV] 2Ch 20:4 And Judah gathered themselves together, to ask help of the LORD: even out of all the cities of Judah they came to seek the LORD.

[2Kr 20:5 DK-KJV] 2Ch 20:5 And Jehoshaphat stood in the congregation of Judah and Jerusalem, in the house of the LORD, before the new court,

[2Kr 20:6 DK-KJV] 2Ch 20:6 And said, O LORD God of our fathers, art not thou God in heaven? and rulest not thou over all the kingdoms of the heathen? and in thine hand is there not power and might, so that none is able to withstand thee?

[2Kr 20:7 DK-KJV] 2Ch 20:7 Art not thou our God, who didst drive out the inhabitants of this land before thy people Israel, and gavest it to the seed of Abraham thy friend for ever?

[2Kr 20:8 DK-KJV] 2Ch 20:8 And they dwelt therein, and have built thee a sanctuary therein for thy name, saying,

[2Kr 20:9 DK-KJV] 2Ch 20:9 If, when evil cometh upon us, as the sword, judgment, or pestilence, or famine, we stand before this house, and in thy presence, (for thy name is in this house,) and cry unto thee in our affliction, then thou wilt hear and help.

[2Kr 20:10 DK-KJV] 2Ch 20:10 And now, behold, the children of Ammon and Moab and mount Seir, whom thou wouldest not let Israel invade, when they came out of the land of Egypt, but they turned from them, and destroyed them not;

[2Kr 20:11 DK-KJV] 2Ch 20:11 Behold, I say, how they reward us, to come to cast us out of thy possession, which thou hast given us to inherit.

[2Kr 20:12 DK-KJV] 2Ch 20:12 O our God, wilt thou not judge them? for we have no might against this great company that cometh against us; neither know we what to do: but our eyes are upon thee.

[2Kr 20:13 DK-KJV] 2Ch 20:13 And all Judah stood before the LORD, with their little ones, their wives, and their children.

[2Kr 20:14 DK-KJV] 2Ch 20:14 Then upon Jahaziel the son of Zechariah, the son of Benaiah, the son of Jeiel, the son of Mattaniah, a Levite of the sons of Asaph, came the Spirit of the LORD in the midst of the congregation;

[2Kr 20:15 DK-KJV] Og han sagde, Lyt I, hele Judah, og I indbyggere fra Jerusalem, og du kong Jehoshaphat, Dette siger HERREN til jer, Vær ikke bange ej heller fortvivlet på grund af denne store folkemængde; for slaget er ikke jeres, men Guds.

2Ch 20:15 And he said, Hearken ye, all Judah, and ye inhabitants of Jerusalem, and thou king Jehoshaphat, Thus saith the LORD unto you, Be not afraid nor dismayed by reason of this great multitude; for the battle is not yours, but God's.

[2Kr 20:16 DK-KJV] Gå I ned imod dem i morgen: læg mærke til, de kommer op via Zizs klippevæg; og I skal finde dem ved enden af bækken, foran Jeruels vildmark.

2Ch 20:16 To morrow go ye down against them: behold, they come up by the cliff of Ziz; and ye shall find them at the end of the brook, before the wilderness of Jeruel.

[2Kr 20:17 DK-KJV] I har ikke brug for at kæmpe i dette slag: vær I rolige, stå I stille, og se HERRENs frelse hos jer, Kæreste Judah og Jerusalem: frygt ikke, vær ej heller fortvivlet; gå ud imod dem i

2Ch 20:17 Ye shall not need to fight in this battle: set yourselves, stand ye still, and see the salvation of the LORD with you, O Judah and Jerusalem: fear not, nor be dismayed; to morrow go out against them: for the LORD will be with you.

morgen: for HERREN vil være med jer.

[2Kr 20:18 DK-KJV] Og Jehoshaphat bukkede hans hoved med hans ansigt mod jorden: og hele Judah og indbyggerne fra Jerusalem faldt foran HERREN, ved at tilbede HERREN.

2Ch 20:18 And Jehoshaphat bowed his head with his face to the ground: and all Judah and the inhabitants of Jerusalem fell before the LORD, worshipping the LORD.

[2Kr 20:19 DK-KJV]HERREN Israels Gud

2Ch 20:19 And the Levites, of the children of the Kohathites, and of the children of the Korhites, stood up to praise the LORD God of Israel with a loud voice on high.

[2Kr 20:20 DK-KJV]

2Ch 20:20 And they rose early in the morning, and went forth into the wilderness of Tekoa: and as they went forth, Jehoshaphat stood and said, Hear me, O Judah, and ye inhabitants of Jerusalem; Believe in the LORD your God, so shall ye be established; believe his prophets, so shall ye prosper.

[2Kr 20:21 DK-KJV] , Ros I HERREN; for hans barmhjertighed varer for evigt.

2Ch 20:21 And when he had consulted with the people, he appointed singers unto the LORD, and that should praise the beauty of holiness, as they went out before the army, and to say, Praise the LORD; for his mercy endureth for ever.

[2Kr 20:22 DK-KJV]

2Ch 20:22 And when they began to sing and to praise, the LORD set ambushments against the children of Ammon, Moab, and mount Seir, which were come against Judah; and they were smitten.

[2Kr 20:23 DK-KJV]

2Ch 20:23 For the children of Ammon and Moab stood up against the inhabitants of mount Seir, utterly to slay and destroy them: and when they had made an end of the inhabitants of Seir, every one helped to destroy another.

[2Kr 20:24 DK-KJV]

2Ch 20:24 And when Judah came toward the watch tower in the wilderness, they looked unto the multitude, and, behold, they were dead bodies fallen to the earth, and none escaped.

[2Kr 20:25 DK-KJV]

2Ch 20:25 And when Jehoshaphat and his people came to take away the spoil of them, they found among them in abundance both riches with the dead bodies, and precious jewels, which they stripped off for themselves, more than they could carry away: and they were three days in gathering of the spoil, it was so much.

[2Kr 20:26 DK-KJV]

2Ch 20:26 And on the fourth day they assembled themselves in the valley of Berachah; for there they blessed the LORD: therefore the name of the same place was called, The valley of Berachah, unto this day.

[2Kr 20:27 DK-KJV] Og de vendte tilbage, enhver mand i Judah og Jerusalem, og Jehoshaphat gik forest, for at gå tilbage til Jerusalem med glæde; for HERREN havde fået dem til at juble over deres fjender.

2Ch 20:27 Then they returned, every man of Judah and Jerusalem, and Jehoshaphat in the forefront of them, to go again to Jerusalem with joy; for the LORD had made them to rejoice over their enemies.

[2Kr 20:28 DK-KJV]

2Ch 20:28 And they came to Jerusalem with psalteries and harps and trumpets unto the house of the LORD.

[2Kr 20:29 DK-KJV] Og Gudsfrygt var over alle disse landes kongeriger, da de hørte at HERREN kæmpede imod Israels fjender.

2Ch 20:29 And the fear of God was on all the kingdoms of those countries, when they had heard that the LORD fought against the enemies of Israel.

[2Kr 20:30 DK-KJV]

2Ch 20:30 So the realm of Jehoshaphat was quiet: for his God gave him rest round about.

[2Kr 20:31 DK-KJV]

2Ch 20:31 And Jehoshaphat reigned over Judah: he was thirty and five years old when he began to reign, and he reigned twenty and five years in Jerusalem. And his mother's name was Azubah the daughter of Shilhi.

[2Kr 20:32 DK-KJV] Og han vandrede på vejen til Asa hans far, og forlod den ikke, i at gøre det som var rigtigt i HERRENs øjne.

2Ch 20:32 And he walked in the way of Asa his father, and departed not from it, doing that which was right in the sight of the LORD.

[2Kr 20:33 DK-KJV]

2Ch 20:33 Howbeit the high places were not taken away: for as yet the people had not prepared their hearts unto the God of their fathers.

[2Kr 20:34 DK-KJV]

2Ch 20:34 Now the rest of the acts of Jehoshaphat, first and last, behold, they are written in the book of Jehu the son of Hanani, who is mentioned in the book of the kings of Israel.

[2Kr 20:35 DK-KJV]

2Ch 20:35 And after this did Jehoshaphat king of Judah join himself with Ahaziah king of Israel, who did very wickedly:

[2Kr 20:36 DK-KJV]

2Ch 20:36 And he joined himself with him to make ships to go to Tarshish: and they made the ships in Ezion-geber.

[2Kr 20:37 DK-KJV]

2Ch 20:37 Then Eliezer the son of Dodavah of Mareshah prophesied against Jehoshaphat, saying, Because thou hast joined thyself with Ahaziah, the LORD hath broken thy works. And the ships were broken, that they were not able to go to Tarshish.

2 Krønikebog Kapitel 21 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 21:1 DK-KJV]

2Ch 21:1 Now Jehoshaphat slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David. And Jehoram his son reigned in his stead.

[2Kr 21:2 DK-KJV]

2Ch 21:2 And he had brethren the sons of Jehoshaphat, Azariah, and Jehiel, and Zechariah, and Azariah, and Michael, and Shephatiah: all these were the sons of Jehoshaphat king of Israel.

[2Kr 21:3 DK-KJV]

2Ch 21:3 And their father gave them great gifts of silver, and of gold, and of precious things, with fenced cities in Judah: but the kingdom gave he to Jehoram; because he was the firstborn.

[2Kr 21:4 DK-KJV]

2Ch 21:4 Now when Jehoram was risen up to the kingdom of his father, he strengthened himself, and slew all his brethren with the sword, and divers also of the princes of Israel.

[2Kr 21:5 DK-KJV]

2Ch 21:5 Jehoram was thirty and two years old when he began to reign, and he reigned eight years in Jerusalem.

[2Kr 21:6 DK-KJV]

2Ch 21:6 And he walked in the way of the kings of Israel, like as did the house of Ahab: for he had the daughter of Ahab to wife: and he wrought that which was evil in the eyes of the LORD.

[2Kr 21:7 DK-KJV] Imidlertid ville HERREN ikke destruere Davids hus, på grund af pagten som han havde lavet med David, og som han lovede at gi' som et lys til ham og til hans sønner for evigt.

2Ch 21:7 Howbeit the LORD would not destroy the house of David, because of the covenant that he had made with David, and as he promised to give a light to him and to his sons for ever.

[2Kr 21:8 DK-KJV]

2Ch 21:8 In his days the Edomites revolted from under the dominion of Judah, and made themselves a king.

[2Kr 21:9 DK-KJV]

2Ch 21:9 Then Jehoram went forth with his princes, and all his chariots with him: and he rose up by night, and smote the Edomites which compassed him in, and the captains of the chariots.

[2Kr 21:10 DK-KJV]

2Ch 21:10 So the Edomites revolted from under the hand of Judah unto this day. The same time also did Libnah revolt from under his hand; because he had forsaken the LORD God of his fathers.

[2Kr 21:11 DK-KJV] overtalte

2Ch 21:11 Moreover he made high places in the mountains of Judah, and caused the inhabitants of Jerusalem to commit fornication, and compelled Judah thereto.

[2Kr 21:12 DK-KJV]

2Ch 21:12 And there came a writing to him from Elijah the prophet, saying, Thus saith the LORD God of David thy father, Because thou hast not walked in the ways of Jehoshaphat thy father, nor in the ways of Asa king of Judah,

[2Kr 21:13 DK-KJV]

2Ch 21:13 But hast walked in the way of the kings of Israel, and hast made Judah and the inhabitants of Jerusalem to go a whoring, like to the whoredoms of the house of Ahab, and also hast slain thy brethren of thy father's house, which were better than thyself:

[2Kr 21:14 DK-KJV]

2Ch 21:14 Behold, with a great plague will the LORD smite thy people, and thy children, and thy wives, and all thy goods:

[2Kr 21:15 DK-KJV]

2Ch 21:15 And thou shalt have great sickness by disease of thy bowels, until thy bowels fall out by reason of the sickness day by day.

[2Kr 21:16 DK-KJV]

2Ch 21:16 Moreover the LORD stirred up against Jehoram the spirit of the Philistines, and of the Arabians, that were near the Ethiopians:

[2Kr 21:17 DK-KJV]

2Ch 21:17 And they came up into Judah, and brake into it, and carried away all the substance that was found in the king's house, and his sons also, and his wives; so that there was never a son left him, save Jehoahaz, the youngest of his sons.

[2Kr 21:18 DK-KJV]

2Ch 21:18 And after all this the LORD smote him in his bowels with an incurable disease.

[2Kr 21:19 DK-KJV] som hans fædres afbrænding.

2Ch 21:19 And it came to pass, that in process of time, after the end of two years, his bowels fell out by reason of his sickness: so he died of

sore diseases. And his people made no burning for him, like the burning of his fathers.

[2Kr 21:20 DK-KJV] 2Ch 21:20 Thirty and two years old was he when he began to reign, and he reigned in Jerusalem eight years, and departed without being desired. Howbeit they buried him in the city of David, but not in the sepulchres of the kings.

2 Krønikebog Kapitel 22 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ch 22:1 And the inhabitants of Jerusalem made Ahaziah his youngest son king in his stead: for the band of men that came with the Arabians to the camp had slain all the eldest. So Ahaziah the son of Jehoram king of Judah reigned.

[2Kr 22:1 DK-KJV]

[2Kr 22:2 DK-KJV] 2Ch 22:2 Forty and two years old was Ahaziah when he began to reign, and he reigned one year in Jerusalem. His mother's name also was Athaliah the daughter of Omri.

[2Kr 22:3 DK-KJV] 2Ch 22:3 He also walked in the ways of the house of Ahab: for his mother was his counseller to do wickedly.

[2Kr 22:4 DK-KJV] 2Ch 22:4 Wherefore he did evil in the sight of the LORD like the house of Ahab: for they were his counsellers after the death of his father to his destruction.

[2Kr 22:5 DK-KJV] 2Ch 22:5 He walked also after their counsel, and went with Jehoram the son of Ahab king of Israel to war against Hazael king of Syria at Ramoth-gilead: and the Syrians smote Joram.

2Ch 22:6 And he returned to be healed in Jezreel because of the wounds which were given him at

[2Kr 22:6 DK-KJV] Ramah, when he fought with Hazael king of Syria. And Azariah the son of Jehoram king of Judah went down to see Jehoram the son of Ahab at Jezreel, because he was sick.

2Ch 22:7 And the destruction of Ahaziah was of God by coming to Joram: for when he was come, he

[2Kr 22:7 DK-KJV] went out with Jehoram against Jehu the son of Nimshi, whom the LORD had anointed to cut off the house of Ahab.

2Ch 22:8 And it came to pass, that, when Jehu was executing judgment upon the house of Ahab, and

[2Kr 22:8 DK-KJV] found the princes of Judah, and the sons of the brethren of Ahaziah, that ministered to Ahaziah, he slew them.

2Ch 22:9 And he sought Ahaziah: and they caught him, (for he was hid in Samaria,) and brought him to

[2Kr 22:9 DK-KJV] Jehu: and when they had slain him, they buried him: Because, said they, he is the son of Jehoshaphat, who sought the LORD with all his heart. So the house of Ahaziah had no power to keep still the kingdom.

[2Kr 22:10 DK-KJV] 2Ch 22:10 But when Athaliah the mother of Ahaziah saw that her son was dead, she arose and destroyed all the seed royal of the house of Judah.

2Ch 22:11 But Jehoshabeath, the daughter of the king, took Joash the son of Ahaziah, and stole him from among the king's sons that were slain, and put him and his nurse in a bedchamber. So

[2Kr 22:11 DK-KJV] Jehoshabeath, the daughter of king Jehoram, the wife of Jehoiada the priest, (for she was the sister of Ahaziah,) hid him from Athaliah, so that she slew him not.

[2Kr 22:12 DK-KJV] 2Ch 22:12 And he was with them hid in the house of God six years: and Athaliah reigned over the land.

2 Krønikebog Kapitel 23 - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 23:1 DK-KJV] Og i det 7'ne år styrkede Jehoiada sigselv, og tog kaptajnerne for hundredvis, Azariah sønnen af Jeroham, og Ishmael sønnen af Jehohanan, og Azariah sønnen af Obed, og Maaseiah sønnen af Adaiah, og Elishaphat sønnen af Zichri, ind i pagt med ham.
2Ch 23:1 And in the seventh year Jehoiada strengthened himself, and took the captains of hundreds, Azariah the son of Jeroham, and Ishmael the son of Jehohanan, and Azariah the son of Obed, and Maaseiah the son of Adaiah, and Elishaphat the son of Zichri, into covenant with him.

[2Kr 23:2 DK-KJV] Og de gik rundt i Judah, og samlede Leviterne ud af alle Judahs byer, og lederne for fædrene i Israel, og de kom til Jerusalem.
2Ch 23:2 And they went about in Judah, and gathered the Levites out of all the cities of Judah, and the chief of the fathers of Israel, and they came to Jerusalem.

[2Kr 23:3 DK-KJV] Og hele menigheden lavede en pagt med kongen i Guds hus. Og han sagde til dem, Læg mærke til, kongens søn skal regere, som HERREN har sagt om Davids sønner.
2Ch 23:3 And all the congregation made a covenant with the king in the house of God. And he said unto them, Behold, the king's son shall reign, as the LORD hath said of the sons of David.

[2Kr 23:4 DK-KJV] Dette er den ting som I skal gøre; En 3'je del af jer som går ind på sabbatten, af præsterne og af Leviterne, skal være vogtere af dørene;
2Ch 23:4 This is the thing that ye shall do; A third part of you entering on the sabbath, of the priests and of the Levites, shall be porters of the doors;

[2Kr 23:5 DK-KJV] Og en 3'je del skal være ved kongens hus; og en 3'je del ved fundamentsporten: og hele folket skal være på HERRENs hus' gårdspladser.
2Ch 23:5 And a third part shall be at the king's house; and a third part at the gate of the foundation: and all the people shall be in the courts of the house of the LORD.

[2Kr 23:6 DK-KJV] Men lad ingen komme ind i HERRENs hus,
2Ch 23:6 But let none come into the house of the LORD,

foruden præsterne, og de der betjener af Leviterne; de skal gå ind, for de er hellige: men hele folket skal holde HERRENs vagt.
[2Kr 23:7 DK-KJV] Og Leviterne skal omslutte kongen rundt om, enhver mand med hans våben i hans hånd; og hvemsomhelst der ellers kommer ind i huset, han skal lide døden: men vær I hos kongen når han kommer ind, og når han går ud.
[2Kr 23:8 DK-KJV] Sådant gjorde Leviterne og hele Judah i overensstemmelse med alle tingene som præsten Jehoiada havde befalet, og tog hver mand sine mænd som skulle komme ind på sabbatten, sammen med dem som skulle gå ud på sabbatten: for præsten Jehoiada havde ikke givet afdelingerne fri.

[2Kr 23:9 DK-KJV] Desuden gav præsten Jehoiada kaptajnerne for hundredvis spyd, og små skjolde, og skjolde, der havde været kong Davids, som var i Guds hus.
[2Kr 23:10 DK-KJV] Og han satte hele folket, enhver mand der havde hans våben i hans hånd, fra den højre side af templet til den venstre side af templet, langs med alteret og templet, hos kongen rundt om.
[2Kr 23:11 DK-KJV] Da bragte de kongens søn ud, og satte kronen på ham, og gav ham vidnesbyrdet, og gjorde ham til konge. Og Jehoiada og hans sønner salvede ham, og sagde, Gud bevare kongen.
[2Kr 23:12 DK-KJV] Nu da Athaliah hørte spetaklet fra folket som løb rundt og som lovpriste kongen, kom hun hentil folket inde i HERRENs hus: **"Athaliah betyder - tidspunktet for Herren - the time of the Lord "**
[2Kr 23:13 DK-KJV] Og hun kiggede, og, læg mærke til, kongen stod ved hans søjle ved indgangspartiet, og prinserne og trompetspillerne hos kongen: og hele folket fra det land jublede, og lod trompeterne lyde, også sangerne med musikinstrumenter, og sådanne som underviste i at synge lovsange. Da iturev Athaliah hendes tøj, og sagde, Forræderi, Forræderi.
[2Kr 23:14 DK-KJV] Da frembragte Jehoiada kaptajnerne for hundredvis der var sat over hæren, og sagde til dem, Få hende ud af gelederne: og den som følger hende, lad ham bli' dræbt med sværdet. For præsten sagde, Dræb hende ikke i HERRENs hus. "Se - 2Ko 11:8 - 2Ko 11:15 - 2Kr 23:14 - " - "Jehoiada betyder - Herrens kundskab"
[2Kr 23:15 DK-KJV] Sådant lagde de hænder på hende; og da hun var kommet til hesteportens indgang ved kongens hus, dræbte de hende der.
[2Kr 23:16 DK-KJV] Og Jehoiada lavede en pagt mellem ham, og mellem hele folket, og mellem kongen, at de skulle være HERRENs folk.

[2Kr 23:17 DK-KJV] Da gik hele folket til Baals hus, og brød det ned, og ituslog hans altre og hans figurer, og dræbte Baalpræsten Mattan foran altrene.

[2Kr 23:18 DK-KJV] Også udvalgte Jehoiada officere for HERRENs hus via Levitpræsternes hånd, som David havde fordelt i HERRENs hus, til at tilbyde brændofringer for HERREN, som det er skrevet i Moseloven, med jublen og sang, som det var forordnet af David.
[2Kr 23:19 DK-KJV] Og han satte vogterene ved portene til HERRENs hus, så ingen som var urene i nogle ting skulle komme ind.

save the priests, and they that minister of the Levites; they shall go in, for they are holy: but all the people shall keep the watch of the LORD.
2Ch 23:7 And the Levites shall compass the king round about, every man with his weapons in his hand; and whosoever else cometh into the house, he shall be put to death: but be ye with the king when he cometh in, and when he goeth out.

2Ch 23:8 So the Levites and all Judah did according to all things that Jehoiada the priest had commanded, and took every man his men that were to come in on the sabbath, with them that were to go out on the sabbath: for Jehoiada the priest dismissed not the courses.
2Ch 23:9 Moreover Jehoiada the priest delivered to the captains of hundreds spears, and bucklers, and shields, that had been king David's, which were in the house of God.
2Ch 23:10 And he set all the people, every man having his weapon in his hand, from the right side of the temple to the left side of the temple, along by the altar and the temple, by the king round about.
2Ch 23:11 Then they brought out the king's son, and put upon him the crown, and gave him the testimony, and made him king. And Jehoiada and his sons anointed him, and said, God save the king.

2Ch 23:12 Now when Athaliah heard the noise of the people running and praising the king, she came to the people into the house of the LORD:
2Ch 23:13 And she looked, and, behold, the king stood at his pillar at the entering in, and the princes and the trumpets by the king: and all the people of the land rejoiced, and sounded with trumpets, also the singers with instruments of musick, and such as taught to sing praise. Then Athaliah rent her clothes, and said, Treason, Treason.

2Ch 23:14 Then Jehoiada the priest brought out the captains of hundreds that were set over the host, and said unto them, Have her forth of the ranges: and whoso followeth her, let him be slain with the sword. For the priest said, Slay her not in the house of the LORD.
2Ch 23:15 So they laid hands on her; and when she was come to the entering of the horse gate by the king's house, they slew her there.
2Ch 23:16 And Jehoiada made a covenant between him, and between all the people, and between the king, that they should be the LORD'S people.
2Ch 23:17 Then all the people went to the house of Baal, and brake it down, and brake his altars and his images in pieces, and slew Mattan the priest of Baal before the altars.
2Ch 23:18 Also Jehoiada appointed the offices of the house of the LORD by the hand of the priests the Levites, whom David had distributed in the house of the LORD, to offer the burnt offerings of the LORD, as it is written in the law of Moses, with rejoicing and with singing, as it was ordained by David.
2Ch 23:19 And he set the porters at the gates of the house of the LORD, that none which was unclean in any thing should enter in.

[2Kr 23:20 DK-KJV] Og han tog kaptajnerne for hundredvis, og de noble, og guvernørene for folket, og hele folket fra det land, og bragte kongen ned fra HERRENs hus: og de kom gennem den høje port ind i kongens hus, og satte kongen på tronen over kongeriget.

2Ch 23:20 And he took the captains of hundreds, and the nobles, and the governors of the people, and all the people of the land, and brought down the king from the house of the LORD: and they came through the high gate into the king's house, and set the king upon the throne of the kingdom.

[2Kr 23:21 DK-KJV] Og hele folket fra det land jublede: og byen var stille, efter at de havde dræbt Athaliah med sværdet.

2Ch 23:21 And all the people of the land rejoiced: and the city was quiet, after that they had slain Athaliah with the sword.

[2Kr 24:1 DK-KJV]

2Ch 24:1 Joash was seven years old when he began to reign, and he reigned forty years in Jerusalem. His mother's name also was Zibiah of Beer-sheba.

[2Kr 24:2 DK-KJV] Og Joash gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne alle præstens Jehoiadas dage.

2Ch 24:2 And Joash did that which was right in the sight of the LORD all the days of Jehoiada the priest.

[2Kr 24:3 DK-KJV]

2Ch 24:3 And Jehoiada took for him two wives; and he begat sons and daughters.

[2Kr 24:4 DK-KJV]

2Ch 24:4 And it came to pass after this, that Joash was minded to repair the house of the LORD.

[2Kr 24:5 DK-KJV]

2Ch 24:5 And he gathered together the priests and the Levites, and said to them, Go out unto the cities of Judah, and gather of all Israel money to repair the house of your God from year to year, and see that ye hasten the matter. Howbeit the Levites hastened it not.

[2Kr 24:6 DK-KJV] , ifølge Moses' befaling HERRENs tjener, og

2Ch 24:6 And the king called for Jehoiada the chief, and said unto him, Why hast thou not required of the Levites to bring in out of Judah and out of Jerusalem the collection, according to the commandment of Moses the servant of the LORD, and of the congregation of Israel, for the tabernacle of witness?

[2Kr 24:7 DK-KJV]

2Ch 24:7 For the sons of Athaliah, that wicked woman, had broken up the house of God; and also all the dedicated things of the house of the LORD did they bestow upon Baalim.

[2Kr 24:8 DK-KJV]

2Ch 24:8 And at the king's commandment they made a chest, and set it without at the gate of the house of the LORD.

[2Kr 24:9 DK-KJV]

2Ch 24:9 And they made a proclamation through Judah and Jerusalem, to bring in to the LORD the collection that Moses the servant of God laid upon Israel in the wilderness.

[2Kr 24:10 DK-KJV]

2Ch 24:10 And all the princes and all the people rejoiced, and brought in, and cast into the chest, until they had made an end.

[2Kr 24:11 DK-KJV]

2Ch 24:11 Now it came to pass, that at what time the chest was brought unto the king's office by the hand of the Levites, and when they saw that there was much money, the king's scribe and the high priest's officer came and emptied the chest, and took it, and carried it to his place again. Thus they did day by day, and gathered money in abundance.

[2Kr 24:12 DK-KJV]

2Ch 24:12 And the king and Jehoiada gave it to such as did the work of the service of the house of the LORD, and hired masons and carpenters to repair the house of the LORD, and also such as wrought iron and brass to mend the house of the LORD.

[2Kr 24:13 DK-KJV]

2Ch 24:13 So the workmen wrought, and the work was perfected by them, and they set the house of God in his state, and strengthened it.

[2Kr 24:14 DK-KJV]

2Ch 24:14 And when they had finished it, they brought the rest of the money before the king and Jehoiada, whereof were made vessels for the house of the LORD, even vessels to minister, and to offer withal, and spoons, and vessels of gold and silver. And they offered burnt offerings in the house of the LORD continually all the days of Jehoiada.

[2Kr 24:15 DK-KJV] Men Jehoiada blev gammel, og fuld af dage da han døde; 130 år gammel var han da han døde.

2Ch 24:15 But Jehoiada waxed old, and was full of days when he died; an hundred and thirty years old was he when he died.

[2Kr 24:16 DK-KJV] Og de begravede ham i Davids by blandt kongerne, fordi han havde gjort godt i Israel, både mod Gud, og mod hans hus.

2Ch 24:16 And they buried him in the city of David among the kings, because he had done good in Israel, both toward God, and toward his house.

[2Kr 24:17 DK-KJV] 2Ch 24:17 Now after the death of Jehoiada came the princes of Judah, and made obeisance to the king. Then the king hearkened unto them.

[2Kr 24:18 DK-KJV] 2Ch 24:18 And they left the house of the LORD God of their fathers, and served groves and idols: and wrath came upon Judah and Jerusalem for this their trespass.

[2Kr 24:19 DK-KJV] 2Ch 24:19 Yet he sent prophets to them, to bring them again unto the LORD; and they testified against them: but they would not give ear.

[2Kr 24:20 DK-KJV] 2Ch 24:20 And the Spirit of God came upon Zechariah the son of Jehoiada the priest, which stood above the people, and said unto them, Thus saith God, Why transgress ye the commandments of the LORD, that ye cannot prosper? because ye have forsaken the LORD, he hath also forsaken you.

[2Kr 24:21 DK-KJV] 2Ch 24:21 And they conspired against him, and stoned him with stones at the commandment of the king in the court of the house of the LORD.

[2Kr 24:22 DK-KJV] 2Ch 24:22 Thus Joash the king remembered not the kindness which Jehoiada his father had done to him, but slew his son. And when he died, he said, The LORD look upon it, and require it.

[2Kr 24:23 DK-KJV] 2Ch 24:23 And it came to pass at the end of the year, that the host of Syria came up against him: and they came to Judah and Jerusalem, and destroyed all the princes of the people from among the people, and sent all the spoil of them unto the king of Damascus.

[2Kr 24:24 DK-KJV] 2Ch 24:24 For the army of the Syrians came with a small company of men, and the LORD delivered a very great host into their hand, because they had forsaken the LORD God of their fathers. So they executed judgment against Joash.

[2Kr 24:25 DK-KJV] 2Ch 24:25 And when they were departed from him, (for they left him in great diseases,) his own servants conspired against him for the blood of the sons of Jehoiada the priest, and slew him on his bed, and he died: and they buried him in the city of David, but they buried him not in the sepulchres of the kings.

[2Kr 24:26 DK-KJV] 2Ch 24:26 And these are they that conspired against him; Zabad the son of Shimeath an Ammonitess, and Jehozabad the son of Shimrith a Moabitess.

[2Kr 24:27 DK-KJV] 2Ch 24:27 Now concerning his sons, and the greatness of the burdens laid upon him, and the repairing of the house of God, behold, they are written in the story of the book of the kings. And Amaziah his son reigned in his stead.

2 Krønikebog Kapitel 25 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 25:1 DK-KJV] 2Ch 25:1 Amaziah was twenty and five years old when he began to reign, and he reigned twenty and nine years in Jerusalem. And his mother's name was Jehoaddan of Jerusalem.

[2Kr 25:2 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, men ikke med et perfekt hjerte. 2Ch 25:2 And he did that which was right in the sight of the LORD, but not with a perfect heart.

[2Kr 25:3 DK-KJV] 2Ch 25:3 Now it came to pass, when the kingdom was established to him, that he slew his servants that had killed the king his father.

[2Kr 25:4 DK-KJV] 2Ch 25:4 But he slew not their children, but did as it is written in the law in the book of Moses, where the LORD commanded, saying, The fathers shall not die for the children, neither shall the children die for the fathers, but every man shall die for his own sin.

[2Kr 25:5 DK-KJV] 2Ch 25:5 Moreover Amaziah gathered Judah together, and made them captains over thousands, and captains over hundreds, according to the houses of their fathers, throughout all Judah and Benjamin: and he numbered them from twenty years old and above, and found them three hundred thousand choice men, able to go forth to war, that could handle spear and shield.

[2Kr 25:6 DK-KJV] 2Ch 25:6 He hired also an hundred thousand mighty men of valour out of Israel for an hundred talents of silver.

[2Kr 25:7 DK-KJV] 2Ch 25:7 But there came a man of God to him, saying, O king, let not the army of Israel go with thee; for the LORD is not with Israel, to wit, with all the children of Ephraim.

[2Kr 25:8 DK-KJV] 2Ch 25:8 But if thou wilt go, do it, be strong for the battle: God shall make thee fall before the enemy: for God hath power to help, and to cast down.

[2Kr 25:9 DK-KJV] 2Ch 25:9 And Amaziah said to the man of God, But what shall we do for the hundred talents which I have given to the army of Israel? And the man of God answered, The LORD is able to give thee much more than this.

[2Kr 25:10 DK-KJV] 2Ch 25:10 Then Amaziah separated them, to wit, the army that was come to him out of Ephraim, to go home again: wherefore their anger was greatly kindled against Judah, and they returned

home in great anger.

2Ch 25:11 And Amaziah strengthened himself, and led forth his people, and went to the valley of
[2Kr 25:11 DK-KJV] salt, and smote of the children of Seir ten thousand.
2Ch 25:12 And other ten thousand left alive did the children of Judah carry away captive, and brought them unto the top of the rock, and cast them down from the top of the rock, that they all
[2Kr 25:12 DK-KJV] were broken in pieces.
2Ch 25:13 But the soldiers of the army which Amaziah sent back, that they should not go with him to battle, fell upon the cities of Judah, from Samaria even unto Beth-horon, and smote three
[2Kr 25:13 DK-KJV] thousand of them, and took much spoil.
2Ch 25:14 Now it came to pass, after that Amaziah was come from the slaughter of the Edomites, that he brought the gods of the children of Seir, and set them up to be his gods, and bowed down
[2Kr 25:14 DK-KJV] himself before them, and burned incense unto them.
2Ch 25:15 Wherefore the anger of the LORD was kindled against Amaziah, and he sent unto him a prophet, which said unto him, Why hast thou sought after the gods of the people, which could
[2Kr 25:15 DK-KJV] not deliver their own people out of thine hand?
2Ch 25:16 And it came to pass, as he talked with him, that the king said unto him, Art thou made of the king's counsel? forbear; why shouldest thou be smitten? Then the prophet forbare, and said, I know that God hath determined to destroy thee, because thou hast done this, and hast not
[2Kr 25:16 DK-KJV] hearkened unto my counsel.
2Ch 25:17 Then Amaziah king of Judah took advice, and sent to Joash, the son of Jehoahaz, the
[2Kr 25:17 DK-KJV] son of Jehu, king of Israel, saying, Come, let us see one another in the face.
2Ch 25:18 And Joash king of Israel sent to Amaziah king of Judah, saying, The thistle that was in Lebanon sent to the cedar that was in Lebanon, saying, Give thy daughter to my son to wife: and
[2Kr 25:18 DK-KJV] there passed by a wild beast that was in Lebanon, and trode down the thistle.
2Ch 25:19 Thou sayest, Lo, thou hast smitten the Edomites; and thine heart lifteth thee up to boast: abide now at home; why shouldest thou meddle to thine hurt, that thou shouldest fall, even
[2Kr 25:19 DK-KJV] thou, and Judah with thee?
2Ch 25:20 But Amaziah would not hear; for it came of God, that he might deliver them into the
[2Kr 25:20 DK-KJV] hand of their enemies, because they sought after the gods of Edom.
2Ch 25:21 So Joash the king of Israel went up; and they saw one another in the face, both he
[2Kr 25:21 DK-KJV] and Amaziah king of Judah, at Beth-shemesh, which belongeth to Judah.
[2Kr 25:22 DK-KJV] 2Ch 25:22 And Judah was put to the worse before Israel, and they fled every man to his tent.
2Ch 25:23 And Joash the king of Israel took Amaziah king of Judah, the son of Joash, the son of Jehoahaz, at Beth-shemesh, and brought him to Jerusalem, and brake down the wall of
[2Kr 25:23 DK-KJV] Jerusalem from the gate of Ephraim to the corner gate, four hundred cubits.
2Ch 25:24 And he took all the gold and the silver, and all the vessels that were found in the house of God with Obed-edom, and the treasures of the king's house, the hostages also, and
[2Kr 25:24 DK-KJV] returned to Samaria.
2Ch 25:25 And Amaziah the son of Joash king of Judah lived after the death of Joash son of
[2Kr 25:25 DK-KJV] Jehoahaz king of Israel fifteen years.
2Ch 25:26 Now the rest of the acts of Amaziah, first and last, behold, are they not written in the
[2Kr 25:26 DK-KJV] book of the kings of Judah and Israel?
2Ch 25:27 Now after the time that Amaziah did turn away from following the LORD they made a conspiracy against him in Jerusalem; and he fled to Lachish: but they sent to Lachish after him,
[2Kr 25:27 DK-KJV] and slew him there.
[2Kr 25:28 DK-KJV] 2Ch 25:28 And they brought him upon horses, and buried him with his fathers in the city of Judah.

2 Krønikebog Kapitel 26 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

2Ch 26:1 Then all the people of Judah took Uzziah, who was sixteen years old, and made him king in the room of his father
[2Kr 26:1 DK-KJV] Amaziah.
2Ch 26:2 He built Eloth, and restored it to Judah, after that the king
[2Kr 26:2 DK-KJV] slept with his fathers.
2Ch 26:3 Sixteen years old was Uzziah when he began to reign, and he reigned fifty and two years in Jerusalem. His mother's name
[2Kr 26:3 DK-KJV] also was Jecoliah of Jerusalem.
[2Kr 26:4 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, efter alt det hans far Amaziah gjorde. 2Ch 26:4 And he did that which was right in the sight of the LORD, according to all that his father Amaziah did.
2Ch 26:5 And he sought God in the days of Zechariah, who had understanding in the visions of God: and as long as he sought the
[2Kr 26:5 DK-KJV] LORD, God made him to prosper.

[2Kr 26:6 DK-KJV]

2Ch 26:6 And he went forth and warred against the Philistines, and brake down the wall of Gath, and the wall of Jabneh, and the wall of Ashdod, and built cities about Ashdod, and among the Philistines.

[2Kr 26:7 DK-KJV]

2Ch 26:7 And God helped him against the Philistines, and against the Arabians that dwelt in Gur-baal, and the Mehunims.

[2Kr 26:8 DK-KJV]

2Ch 26:8 And the Ammonites gave gifts to Uzziah: and his name spread abroad even to the entering in of Egypt; for he strengthened himself exceedingly.

[2Kr 26:9 DK-KJV]

2Ch 26:9 Moreover Uzziah built towers in Jerusalem at the corner gate, and at the valley gate, and at the turning of the wall, and fortified them.

[2Kr 26:10 DK-KJV]

2Ch 26:10 Also he built towers in the desert, and digged many wells: for he had much cattle, both in the low country, and in the plains: husbandmen also, and vine dressers in the mountains, and in Carmel: for he loved husbandry.

[2Kr 26:11 DK-KJV] Desuden havde den skriftkloge Uzziah en hær af kampklare mænd, der i grupper gik ud i krig, efter antallet på deres optegnelse via den skriftkloge Jeiel og herskeren Maaseiahs hånd, under Hananiahs hånd, en af kongens kaptajner.

2Ch 26:11 Moreover Uzziah had an host of fighting men, that went out to war by bands, according to the number of their account by the hand of Jeiel the scribe and Maaseiah the ruler, under the hand of Hananiah, one of the king's captains.

[2Kr 26:12 DK-KJV] Hele antallet på fædrenes ledere af de mægtige tapre mænd var 2.600.

2Ch 26:12 The whole number of the chief of the fathers of the mighty men of valour were two thousand and six hundred.

[2Kr 26:13 DK-KJV] Og under deres hånd var en hær, 307.500, der lavede krig med stor myndighed, for at hjælpe kongen imod fjenden.

2Ch 26:13 And under their hand was an army, three hundred thousand and seven thousand and five hundred, that made war with mighty power, to help the king against the enemy.

[2Kr 26:14 DK-KJV]

2Ch 26:14 And Uzziah prepared for them throughout all the host shields, and spears, and helmets, and habergeons, and bows, and slings to cast stones.

[2Kr 26:15 DK-KJV]

2Ch 26:15 And he made in Jerusalem engines, invented by cunning men, to be on the towers and upon the bulwarks, to shoot arrows and great stones withal. And his name spread far abroad; for he was marvellously helped, till he was strong.

[2Kr 26:16 DK-KJV]

2Ch 26:16 But when he was strong, his heart was lifted up to his destruction: for he transgressed against the LORD his God, and went into the temple of the LORD to burn incense upon the altar of incense.

[2Kr 26:17 DK-KJV]

2Ch 26:17 And Azariah the priest went in after him, and with him fourscore priests of the LORD, that were valiant men:

[2Kr 26:18 DK-KJV]

2Ch 26:18 And they withstood Uzziah the king, and said unto him, It appertaineth not unto thee, Uzziah, to burn incense unto the LORD, but to the priests the sons of Aaron, that are consecrated to burn incense: go out of the sanctuary; for thou hast trespassed; neither shall it be for thine honour from the LORD God.

[2Kr 26:19 DK-KJV]

2Ch 26:19 Then Uzziah was wroth, and had a censer in his hand to burn incense: and while he was wroth with the priests, the leprosy even rose up in his forehead before the priests in the house of the LORD, from beside the incense altar.

[2Kr 26:20 DK-KJV]

2Ch 26:20 And Azariah the chief priest, and all the priests, looked upon him, and, behold, he was leprous in his forehead, and they thrust him out from thence; yea, himself hasted also to go out, because the LORD had smitten him.

[2Kr 26:21 DK-KJV]

2Ch 26:21 And Uzziah the king was a leper unto the day of his death, and dwelt in a several house, being a leper; for he was cut off from the house of the LORD: and Jotham his son was over the king's house, judging the people of the land.

[2Kr 26:22 DK-KJV]

2Ch 26:22 Now the rest of the acts of Uzziah, first and last, did Isaiah the prophet, the son of Amoz, write.

[2Kr 26:23 DK-KJV]

2Ch 26:23 So Uzziah slept with his fathers, and they buried him with his fathers in the field of the burial which belonged to the kings; for they said, He is a leper: and Jotham his son reigned in his stead.

[2Kr 27:1 DK-KJV] Jotham var 25 år gammel da ham begyndte at regere, og han regerede 16 år i Jerusalem. Hans mors navn var også Jerushah, datteren af Zadok.
2Ch 27:1 Jotham was twenty and five years old when he began to reign, and he reigned sixteen years in Jerusalem. His mother's name also was Jerushah, the daughter of Zadok.

[2Kr 27:2 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, efter alt det hans far Uzziah gjorde: imidlertid gik han ikke ind i HERRENs tempel. Og folket var fortsat korrupt.
2Ch 27:2 And he did that which was right in the sight of the LORD, according to all that his father Uzziah did: howbeit he entered not into the temple of the LORD. And the people did yet corruptly.

[2Kr 27:3 DK-KJV] Han byggede den høje port til HERRENs hus, og på Ophelmuren byggede han meget.
2Ch 27:3 He built the high gate of the house of the LORD, and on the wall of Ophel he built much.

[2Kr 27:4 DK-KJV] Derudover byggede han byer i Judahs bjerge, og i fæstningerne byggede han borge og tårne.
2Ch 27:4 Moreover he built cities in the mountains of Judah, and in the forests he built castles and towers.

[2Kr 27:5 DK-KJV] Han kæmpede også mod Ammoniternes konge, og vandt over dem. Og børnene i Ammon gav han det samme år 100 talenter med sølv, og 100.000 mål med hvede, og 10.000 med byg. Så meget betalte børnene i Ammon til ham, både det andet år, og det tredje.
2Ch 27:5 He fought also with the king of the Ammonites, and prevailed against them. And the children of Ammon gave him the same year an hundred talents of silver, and ten thousand measures of wheat, and ten thousand of barley. So much did the children of Ammon pay unto him, both the second year, and the third.

[2Kr 27:6 DK-KJV] Sådant blev Jotham mægtig, eftersom han forberedte sine veje foran HERREN hans Gud.
2Ch 27:6 So Jotham became mighty, because he prepared his ways before the LORD his God.

[2Kr 27:7 DK-KJV] Nu resten af Jothams handlinger, og alle hans veje, se, de er skrevet i Israel og Judahs kongebog.
2Ch 27:7 Now the rest of the acts of Jotham, and all his wars, and his ways, lo, they are written in the book of the kings of Israel and Judah.

[2Kr 27:8 DK-KJV] Han var 25 år gammel da han begyndte at regere, og regerede 16 år i Jerusalem.
2Ch 27:8 He was five and twenty years old when he began to reign, and reigned sixteen years in Jerusalem.

[2Kr 27:9 DK-KJV] Og Jotham sov hos hans fædre, og de begravede ham i Davids by: og Ahaz hans søn regerede i hans sted.
2Ch 27:9 And Jotham slept with his fathers, and they buried him in the city of David: and Ahaz his son reigned in his stead.

2 Krønikebog Kapitel 28 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV

[2Kr 28:1 DK-KJV] Ahaz var 20 år gammel da han begyndte at regere, og han regerede 16 år i Jerusalem: men han gjorde ikke det som var rigtigt i HERRENs øjne, som David hans far:
2Ch 28:1 Ahaz was twenty years old when he began to reign, and he reigned sixteen years in Jerusalem: but he did not that which was right in the sight of the LORD, like David his father:

[2Kr 28:2 DK-KJV]
2Ch 28:2 For he walked in the ways of the kings of Israel, and made also molten images for Baalim.

[2Kr 28:3 DK-KJV]
2Ch 28:3 Moreover he burnt incense in the valley of the son of Hinnom, and burnt his children in the fire, after the abominations of the heathen whom the LORD had cast out before the children of Israel.

[2Kr 28:4 DK-KJV]
2Ch 28:4 He sacrificed also and burnt incense in the high places, and on the hills, and under every green tree.

[2Kr 28:5 DK-KJV]
2Ch 28:5 Wherefore the LORD his God delivered him into the hand of the king of Syria; and they smote him, and carried away a great multitude of them captives, and brought them to Damascus. And he was also delivered into the hand of the king of Israel, who smote him with a great slaughter.

[2Kr 28:6 DK-KJV]
2Ch 28:6 For Pekah the son of Remaliah slew in Judah an hundred and twenty thousand in one day, which were all valiant men; because they had forsaken the LORD God of their fathers.

[2Kr 28:7 DK-KJV]
2Ch 28:7 And Zichri, a mighty man of Ephraim, slew Maaseiah the king's son, and Azrikam the governor of the house, and Elkanah that was next to the king.

[2Kr 28:8 DK-KJV]
2Ch 28:8 And the children of Israel carried away captive of their brethren two hundred thousand, women, sons, and daughters, and took also away much spoil from them, and brought the spoil to Samaria.

[2Kr 28:9 DK-KJV] Men en profet fra HERREN var der, hvis navn var Oded: og han gik ud foran hæren der kom til Samaria, og sagde til dem, Læg mærke til, fordi jeres fædres
2Ch 28:9 But a prophet of the LORD was there, whose name was Oded: and he went out before the host that came to Samaria, and said unto them, Behold, because the LORD

Gud HERREN var vred på Judah, har han forløst dem ind i jeres hånd, og I har slået dem ihjel i et raseri der når op til himlen.
[2Kr 28:10 DK-KJV] Og nu forsøger I at undertrykke Judah og Jerusalems børn som slavemænd og slavekvinder overfor jer: men er der ikke hos jer, ja hos jer, synder imod HERREN jeres Gud?
[2Kr 28:11 DK-KJV] Hør mig nu derfor, og forløs kaptajnerne igen, som I har tilfangetaget af jeres brødre: for HERRENs voldsomme arrigskab er over jer.

[2Kr 28:12 DK-KJV] Da rejste nogle af lederene af Ephraims børn sig op, Azariah sønnen af Johanan, Berechiah sønnen af Meshillemoth, og Jehizkiah sønnen af Shallum, og Amasa sønnen af Hadlai, imod dem der kom fra krigen,
[2Kr 28:13 DK-KJV] Og sagde til dem, I skal ikke bringe de tilfangetagne ind hertil: for eftersom vi allerede har krænket imod HERREN, har I til hensigt at lægge mere til vore synder og til vore overtrædelser: for vor overtrædelse er stor, og der er voldsom arrigskab imod Israel.
[2Kr 28:14 DK-KJV] Sådant efterlod de armerede mænd de tilfangetagne og byttet foran prinserne og hele menigheden.
[2Kr 28:15 DK-KJV] Og de mænd som var opråbt ved navn rejste sig, og tog de tilfangetagne, og med byttet iklædte alle der var nøgne blandt dem, og stillede dem op i række, og gav dem sko, og gav dem mad og drikke, og salvede dem, og bar alle de der var afkræftede blandt dem på æsler, og bragte dem til Jericho, palmetræsbyen, til deres brødre: derefter retunerede de til Samaria.

[2Kr 28:16 DK-KJV]

[2Kr 28:17 DK-KJV]

[2Kr 28:18 DK-KJV]

[2Kr 28:19 DK-KJV]

[2Kr 28:20 DK-KJV]

[2Kr 28:21 DK-KJV]

[2Kr 28:22 DK-KJV]

[2Kr 28:23 DK-KJV]

[2Kr 28:24 DK-KJV]

[2Kr 28:25 DK-KJV]

[2Kr 28:26 DK-KJV]

God of your fathers was wroth with Judah, he hath delivered them into your hand, and ye have slain them in a rage that reacheth up unto heaven.
2Ch 28:10 And now ye purpose to keep under the children of Judah and Jerusalem for bondmen and bondwomen unto you: but are there not with you, even with you, sins against the LORD your God?
2Ch 28:11 Now hear me therefore, and deliver the captives again, which ye have taken captive of your brethren: for the fierce wrath of the LORD is upon you.
2Ch 28:12 Then certain of the heads of the children of Ephraim, Azariah the son of Johanan, Berechiah the son of Meshillemoth, and Jehizkiah the son of Shallum, and Amasa the son of Hadlai, stood up against them that came from the war,
2Ch 28:13 And said unto them, Ye shall not bring in the captives hither: for whereas we have offended against the LORD already, ye intend to add more to our sins and to our trespass: for our trespass is great, and there is fierce wrath against Israel.
2Ch 28:14 So the armed men left the captives and the spoil before the princes and all the congregation.
2Ch 28:15 And the men which were expressed by name rose up, and took the captives, and with the spoil clothed all that were naked among them, and arrayed them, and shod them, and gave them to eat and to drink, and anointed them, and carried all the feeble of them upon asses, and brought them to Jericho, the city of palm trees, to their brethren: then they returned to Samaria.
2Ch 28:16 At that time did king Ahaz send unto the kings of Assyria to help him.
2Ch 28:17 For again the Edomites had come and smitten Judah, and carried away captives.
2Ch 28:18 The Philistines also had invaded the cities of the low country, and of the south of Judah, and had taken Beth-shemesh, and Ajalon, and Gederoth, and Shocho with the villages thereof, and Timnah with the villages thereof, Gimzo also and the villages thereof: and they dwelt there.
2Ch 28:19 For the LORD brought Judah low because of Ahaz king of Israel; for he made Judah naked, and transgressed sore against the LORD.
2Ch 28:20 And Tilgath-pilneser king of Assyria came unto him, and distressed him, but strengthened him not.
2Ch 28:21 For Ahaz took away a portion out of the house of the LORD, and out of the house of the king, and of the princes, and gave it unto the king of Assyria: but he helped him not.
2Ch 28:22 And in the time of his distress did he trespass yet more against the LORD: this is that king Ahaz.
2Ch 28:23 For he sacrificed unto the gods of Damascus, which smote him: and he said, Because the gods of the kings of Syria help them, therefore will I sacrifice to them, that they may help me. But they were the ruin of him, and of all Israel.
2Ch 28:24 And Ahaz gathered together the vessels of the house of God, and cut in pieces the vessels of the house of God, and shut up the doors of the house of the LORD, and he made him altars in every corner of Jerusalem.
2Ch 28:25 And in every several city of Judah he made high places to burn incense unto other gods, and provoked to anger the LORD God of his fathers.
2Ch 28:26 Now the rest of his acts and of all his ways, first and last, behold, they are written in the book of the kings of

Judah and Israel.

2Ch 28:27 And Ahaz slept with his fathers, and they buried him in the city, even in Jerusalem: but they brought him not into the sepulchres of the kings of Israel: and Hezekiah his son reigned in his stead.

[2Kr 28:27 DK-KJV]

2 Krønikebog Kapitel 29 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 29:1 DK-KJV] Hezekiah begyndte at regere da han var 25 år gammel, og han regerede 29 år i Jerusalem. og hans mors navn var Abijah, datteren af Zechariah.

2Ch 29:1 Hezekiah began to reign when he was five and twenty years old, and he reigned nine and twenty years in Jerusalem. And his mother's name was Abijah, the daughter of Zechariah.

[2Kr 29:2 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, efter alt det David hans far havde gjort.

2Ch 29:2 And he did that which was right in the sight of the LORD, according to all that David his father had done.

[2Kr 29:3 DK-KJV] I det første år af hans regering åbnede han, i den første måned, dørene til HERRENs hus, og reparerede dem.

2Ch 29:3 He in the first year of his reign, in the first month, opened the doors of the house of the LORD, and repaired them.

[2Kr 29:4 DK-KJV] Og han bragte præsterne og Leviterne ind, og forsamlede dem udepå østgaden,

2Ch 29:4 And he brought in the priests and the Levites, and gathered them together into the east street,

[2Kr 29:5 DK-KJV] Og sagde til dem, Hør på mig, I Leviter, helliggør jerselv, og helliggør HERREN jeres fædres Guds hus, og fjern snavset ud af det hellige sted.

2Ch 29:5 And said unto them, Hear me, ye Levites, sanctify now yourselves, and sanctify the house of the LORD God of your fathers, and carry forth the filthiness out of the holy place.

[2Kr 29:6 DK-KJV] For vore fædre har overtrådt, og gjort det som var ondt i HERREN vor Guds øjne, og har svigtet ham, og har vendt deres ansigter bort fra HERRENs bolig, og vendt den ryggen.

2Ch 29:6 For our fathers have trespassed, and done that which was evil in the eyes of the LORD our God, and have forsaken him, and have turned away their faces from the habitation of the LORD, and turned their backs.

[2Kr 29:7 DK-KJV] De har også tillukket søjlegangsdørene, og slukket lamperne, og har ikke brændt røgelse ej heller tilbudt brændoffergaver i Israels Guds hellige sted.

2Ch 29:7 Also they have shut up the doors of the porch, and put out the lamps, and have not burned incense nor offered burnt offerings in the holy place unto the God of Israel.

[2Kr 29:8 DK-KJV] Derfor var HERRENs arrigskab over Judah og Jerusalem, og han har forløst dem til problemer, til forbløffelse, og til hvæsen, som I ser med jeres øjne.

2Ch 29:8 Wherefore the wrath of the LORD was upon Judah and Jerusalem, and he hath delivered them to trouble, to astonishment, and to hissing, as ye see with your eyes.

[2Kr 29:9 DK-KJV]

2Ch 29:9 For, lo, our fathers have fallen by the sword, and our sons and our daughters and our wives are in captivity for this.

[2Kr 29:10 DK-KJV]HERREN Israels Gud

2Ch 29:10 Now it is in mine heart to make a covenant with the LORD God of Israel, that his fierce wrath may turn away from us.

[2Kr 29:11 DK-KJV]

2Ch 29:11 My sons, be not now negligent: for the LORD hath chosen you to stand before him, to serve him, and that ye should minister unto him, and burn incense.

[2Kr 29:12 DK-KJV]

2Ch 29:12 Then the Levites arose, Mahath the son of Amasai, and Joel the son of Azariah, of the sons of the Kohathites: and of the sons of Merari, Kish the son of Abdi, and Azariah the son of Jehalelel: and of the Gershonites; Joah the son of Zimmah, and Eden the son of Joah:

[2Kr 29:13 DK-KJV]

2Ch 29:13 And of the sons of Elizaphan; Shimri, and Jeiel: and of the sons of Asaph; Zechariah, and Mattaniah:

[2Kr 29:14 DK-KJV]

2Ch 29:14 And of the sons of Heman; Jehiel, and Shimei: and of the sons of Jeduthun; Shemaiah, and Uzziel.

[2Kr 29:15 DK-KJV] , ifølge kongens befaling,

2Ch 29:15 And they gathered their brethren, and sanctified themselves, and came, according to the commandment of the king, by the words of the LORD, to cleanse the house of the LORD.

[2Kr 29:16 DK-KJV]

2Ch 29:16 And the priests went into the inner part of the house of the LORD, to cleanse it, and brought out all the uncleanness that they found in the temple of the LORD into the court of the house of the LORD. And the Levites took it, to carry it out abroad into the brook Kidron.

[2Kr 29:17 DK-KJV]

2Ch 29:17 Now they began on the first day of the first month to sanctify, and on the eighth day of the month came they to the porch of the LORD: so they sanctified the house of the LORD in eight days; and in the

sixteenth day of the first month they made an end.

2Ch 29:18 Then they went in to Hezekiah the king, and said, We have cleansed all the house of the LORD, and the altar of burnt offering, with all
[2Kr 29:18 DK-KJV] brændoffergavealteret the vessels thereof, and the shewbread table, with all the vessels thereof.
2Ch 29:19 Moreover all the vessels, which king Ahaz in his reign did cast away in his transgression, have we prepared and sanctified, and, behold,
[2Kr 29:19 DK-KJV] they are before the altar of the LORD.
2Ch 29:20 Then Hezekiah the king rose early, and gathered the rulers of
[2Kr 29:20 DK-KJV] the city, and went up to the house of the LORD.
2Ch 29:21 And they brought seven bullocks, and seven rams, and seven lambs, and seven he goats, for a sin offering for the kingdom, and for the sanctuary, and for Judah. And he commanded the priests the sons of
[2Kr 29:21 DK-KJV] Aaron to offer them on the altar of the LORD.
2Ch 29:22 So they killed the bullocks, and the priests received the blood, and sprinkled it on the altar: likewise, when they had killed the rams, they sprinkled the blood upon the altar: they killed also the lambs, and they
[2Kr 29:22 DK-KJV] sprinkled the blood upon the altar.
2Ch 29:23 And they brought forth the he goats for the sin offering before
[2Kr 29:23 DK-KJV] the king and the congregation; and they laid their hands upon them:
2Ch 29:24 And the priests killed them, and they made reconciliation with their blood upon the altar, to make an atonement for all Israel: for the king commanded that the burnt offering and the sin offering should be made for
[2Kr 29:24 DK-KJV] all Israel.
2Ch 29:25 And he set the Levites in the house of the LORD with cymbals, with psalteries, and with harps, according to the commandment of David, and of Gad the king's seer, and Nathan the prophet: for so was the
[2Kr 29:25 DK-KJV] , ifølge Davids befaling, commandment of the LORD by his prophets.
2Ch 29:26 And the Levites stood with the instruments of David, and the
[2Kr 29:26 DK-KJV] priests with the trumpets.
2Ch 29:27 And Hezekiah commanded to offer the burnt offering upon the altar. And when the burnt offering began, the song of the LORD began also with the trumpets, and with the instruments ordained by David king of
[2Kr 29:27 DK-KJV] Israel.
2Ch 29:28 And all the congregation worshipped, and the singers sang, and the trumpeters sounded: and all this continued until the burnt offering
[2Kr 29:28 DK-KJV] was finished.
2Ch 29:29 And when they had made an end of offering, the king and all
[2Kr 29:29 DK-KJV] that were present with him bowed themselves, and worshipped.
2Ch 29:30 Moreover Hezekiah the king and the princes commanded the Levites to sing praise unto the LORD with the words of David, and of Asaph the seer. And they sang praises with gladness, and they bowed
[2Kr 29:30 DK-KJV] their heads and worshipped.
2Ch 29:31 Then Hezekiah answered and said, Now ye have consecrated yourselves unto the LORD, come near and bring sacrifices and thank offerings into the house of the LORD. And the congregation brought in sacrifices and thank offerings; and as many as were of a free heart burnt
[2Kr 29:31 DK-KJV] offerings.
2Ch 29:32 And the number of the burnt offerings, which the congregation brought, was threescore and ten bullocks, an hundred rams, and two
[2Kr 29:32 DK-KJV] Og antallet på hundred lambs: all these were for a burnt offering to the LORD.
2Ch 29:33 And the consecrated things were six hundred oxen and three
[2Kr 29:33 DK-KJV] thousand sheep.
2Ch 29:34 But the priests were too few, so that they could not flay all the burnt offerings: wherefore their brethren the Levites did help them, till the work was ended, and until the other priests had sanctified themselves: for the Levites were more upright in heart to sanctify themselves than the
[2Kr 29:34 DK-KJV] priests.
2Ch 29:35 And also the burnt offerings were in abundance, with the fat of the peace offerings, and the drink offerings for every burnt offering. So the
[2Kr 29:35 DK-KJV] service of the house of the LORD was set in order.
2Ch 29:36 And Hezekiah rejoiced, and all the people, that God had
[2Kr 29:36 DK-KJV] prepared the people: for the thing was done suddenly.

[2Kr 30:1 DK-KJV] Og Hezekiah sendte besked til hele Israel og Judah, og skrev også breve til Ephraim og Manasseh, at de skulle komme til HERRENs hus i Jerusalem, for at holde påsken overfor HERREN Israels Gud.

2Ch 30:1 And Hezekiah sent to all Israel and Judah, and wrote letters also to Ephraim and Manasseh, that they should come to the house of the LORD at Jerusalem, to keep the passover unto the LORD God of Israel.

[2Kr 30:2 DK-KJV] For kongen tog imod rådet, og hans prinser, og hele Jerusalems menighed, om at holde påsken i den anden måned.

2Ch 30:2 For the king had taken counsel, and his princes, and all the congregation in Jerusalem, to keep the passover in the second month.

[2Kr 30:3 DK-KJV] For de kunne ikke holde den på det tidspunkt, fordi præsterne ikke havde renset demselv tilstrækkeligt, folket havde heller ikke forsamlet demselv i Jerusalem.

2Ch 30:3 For they could not keep it at that time, because the priests had not sanctified themselves sufficiently, neither had the people gathered themselves together to Jerusalem.

[2Kr 30:4 DK-KJV] Og denne ting behagede kongen og hele menigheden.

2Ch 30:4 And the thing pleased the king and all the congregation.

2Ch 30:5 So they established a decree to make proclamation throughout all Israel, from Beer-sheba even to Dan, that they should come to keep the passover unto the LORD God of Israel at Jerusalem: for they had not done it of a long time in such sort as it was written.

[2Kr 30:5 DK-KJV]HERREN Israels Gud

2Ch 30:6 So the posts went with the letters from the king and his princes throughout all Israel and Judah, and according to the commandment of the king, saying, Ye children of Israel, turn again unto the LORD God of Abraham, Isaac, and Israel, and he will return to the remnant of you, that are escaped out of the hand of the kings of Assyria.

[2Kr 30:6 DK-KJV] , ifølge kongens befaling,

2Ch 30:7 And be not ye like your fathers, and like your brethren, which trespassed against the LORD God of their fathers, who therefore gave them up to desolation, as ye see.

[2Kr 30:7 DK-KJV]

2Ch 30:8 Now be ye not stiffnecked, as your fathers were, but yield yourselves unto the LORD, and enter into his sanctuary, which he hath sanctified for ever: and serve the LORD your God, that the fierceness of his wrath may turn away from you.

[2Kr 30:8 DK-KJV]

2Ch 30:9 For if ye turn again unto the LORD, your brethren and your children shall find compassion before them that lead them captive, so that they shall come again into this land: for the LORD your God is gracious and merciful, and will not turn away his face from you, if ye return unto him.

[2Kr 30:9 DK-KJV]

2Ch 30:10 So the posts passed from city to city through the country of Ephraim and Manasseh even unto Zebulun: but they laughed them to scorn, and mocked them.

[2Kr 30:10 DK-KJV]

2Ch 30:11 Nevertheless divers of Asher and Manasseh and of Zebulun humbled themselves, and came to Jerusalem.

[2Kr 30:11 DK-KJV]

2Ch 30:12 Also in Judah the hand of God was to give them one heart to do the commandment of the king and of the princes, by the word of the LORD.

[2Kr 30:12 DK-KJV]

[2Kr 30:13 DK-KJV] Og der forsamledes mange folk i Jerusalem for at holde de usyrede brøds fest i den anden måned, en meget stor menighed.

2Ch 30:13 And there assembled at Jerusalem much people to keep the feast of unleavened bread in the second month, a very great congregation.

[2Kr 30:14 DK-KJV] Og de rejste sig og fjernede altrene der var i Jerusalem, og alle altrene til røgelse fjernede de, og kastede dem ud i Kidronbækken.

2Ch 30:14 And they arose and took away the altars that were in Jerusalem, and all the altars for incense took they away, and cast them into the brook Kidron.

[2Kr 30:15 DK-KJV] Og de dræbte påsken på den 14'ne dag af den anden måned: og præsterne og Leviterne var forsamlet, og helliggjorde demselv, og bragte brændoffergaverne ind i HERRENs hus.

2Ch 30:15 Then they killed the passover on the fourteenth day of the second month: and the priests and the Levites were ashamed, and sanctified themselves, and brought in the burnt offerings into the house of the LORD.

[2Kr 30:16 DK-KJV] Og de stod på deres sted efter deres skik, ifølge Moseloven Guds mand: præsterne stænkede blodet, som de

2Ch 30:16 And they stood in their place after their manner, according to the law of Moses the man of God: the priests sprinkled the blood, which they received of the hand of the Levites.

modtog fra Leviternes hånd.

[2Kr 30:17 DK-KJV]
2Ch 30:17 For there were many in the congregation that were not sanctified: therefore the Levites had the charge of the killing of the passovers for every one that was not clean, to sanctify them unto the LORD.

[2Kr 30:18 DK-KJV]
2Ch 30:18 For a multitude of the people, even many of Ephraim, and Manasseh, Issachar, and Zebulun, had not cleansed themselves, yet did they eat the passover otherwise than it was written. But Hezekiah prayed for them, saying, The good LORD pardon every one

[2Kr 30:19 DK-KJV]
2Ch 30:19 That prepareth his heart to seek God, the LORD God of his fathers, though he be not cleansed according to the purification of the sanctuary.

[2Kr 30:20 DK-KJV]
2Ch 30:20 And the LORD hearkened to Hezekiah, and healed the people.

[2Kr 30:21 DK-KJV]
2Ch 30:21 And the children of Israel that were present at Jerusalem kept the feast of unleavened bread seven days with great gladness: and the Levites and the priests praised the LORD day by day, singing with loud instruments unto the LORD.

[2Kr 30:22 DK-KJV]
2Ch 30:22 And Hezekiah spake comfortably unto all the Levites that taught the good knowledge of the LORD: and they did eat throughout the feast seven days, offering peace offerings, and making confession to the LORD God of their fathers.

[2Kr 30:23 DK-KJV]
2Ch 30:23 And the whole assembly took counsel to keep other seven days: and they kept other seven days with gladness.

[2Kr 30:24 DK-KJV]
2Ch 30:24 For Hezekiah king of Judah did give to the congregation a thousand bullocks and seven thousand sheep; and the princes gave to the congregation a thousand bullocks and ten thousand sheep: and a great number of priests sanctified themselves.

[2Kr 30:25 DK-KJV]
2Ch 30:25 And all the congregation of Judah, with the priests and the Levites, and all the congregation that came out of Israel, and the strangers that came out of the land of Israel, and that dwelt in Judah, rejoiced.

[2Kr 30:26 DK-KJV]
2Ch 30:26 So there was great joy in Jerusalem: for since the time of Solomon the son of David king of Israel there was not the like in Jerusalem.

[2Kr 30:27 DK-KJV] Da rejste Levitpræsterne sig og velsignede folket: og deres røst var hørt, og deres bøn kom op til hans hellige bolig, ja optil himlen.

2Ch 30:27 Then the priests the Levites arose and blessed the people: and their voice was heard, and their prayer came up to his holy dwelling place, even unto heaven.

2 Krønikebog Kapitel 31 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 31:1 DK-KJV]
2Ch 31:1 Now when all this was finished, all Israel that were present went out to the cities of Judah, and brake the images in pieces, and cut down the groves, and threw down the high places and the altars out of all Judah and Benjamin, in Ephraim also and Manasseh, until they had utterly destroyed them all. Then all the children of Israel returned, every man to his possession, into their own cities.

[2Kr 31:2 DK-KJV] , enhver mand ifølge hans tjeneste,
2Ch 31:2 And Hezekiah appointed the courses of the priests and the Levites after their courses, every man according to his service, the priests and Levites for burnt offerings and for peace offerings, to minister, and to give thanks, and to praise in the gates of the tents of the LORD.

[2Kr 31:3 DK-KJV]
2Ch 31:3 He appointed also the king's portion of his substance for the burnt offerings, to wit, for the morning and evening burnt offerings, and the burnt offerings for the sabbaths, and for the new moons, and for the set feasts, as it is written in the law of the LORD.

[2Kr 31:4 DK-KJV]
2Ch 31:4 Moreover he commanded the people that dwelt in Jerusalem to give the portion of the priests and the Levites, that they might be encouraged in the law of the LORD.

[2Kr 31:5 DK-KJV]
2Ch 31:5 And as soon as the commandment came abroad, the children of Israel brought in abundance the firstfruits of corn, wine, and oil, and honey, and of all the increase of the field; and the tithe

of all things brought they in abundantly.

[2Kr 31:6 DK-KJV]
2Ch 31:6 And concerning the children of Israel and Judah, that dwelt in the cities of Judah, they also brought in the tithe of oxen and sheep, and the tithe of holy things which were consecrated unto the LORD their God, and laid them by heaps.

[2Kr 31:7 DK-KJV]
2Ch 31:7 In the third month they began to lay the foundation of the heaps, and finished them in the seventh month.

[2Kr 31:8 DK-KJV]
2Ch 31:8 And when Hezekiah and the princes came and saw the heaps, they blessed the LORD, and his people Israel.

[2Kr 31:9 DK-KJV]
2Ch 31:9 Then Hezekiah questioned with the priests and the Levites concerning the heaps.

[2Kr 31:10 DK-KJV]
2Ch 31:10 And Azariah the chief priest of the house of Zadok answered him, and said, Since the people began to bring the offerings into the house of the LORD, we have had enough to eat, and have left plenty: for the LORD hath blessed his people; and that which is left is this great store.

[2Kr 31:11 DK-KJV]
2Ch 31:11 Then Hezekiah commanded to prepare chambers in the house of the LORD; and they prepared them,

[2Kr 31:12 DK-KJV]
2Ch 31:12 And brought in the offerings and the tithes and the dedicated things faithfully: over which Cononiah the Levite was ruler, and Shimei his brother was the next.

[2Kr 31:13 DK-KJV]
2Ch 31:13 And Jehiel, and Azaziah, and Nahath, and Asahel, and Jerimoth, and Jozabad, and Eliel, and Ismachiah, and Mahath, and Benaiah, were overseers under the hand of Cononiah and Shimei his brother, at the commandment of Hezekiah the king, and Azariah the ruler of the house of God.

[2Kr 31:14 DK-KJV] Og Kore sønnen af Leviten Imnah, dørvogteren mod øst, var over Guds frivillige offergaver, for at uddele Herrens offergaver, og de helligste ting.
2Ch 31:14 And Kore the son of Imnah the Levite, the porter toward the east, was over the freewill offerings of God, to distribute the oblations of the LORD, and the most holy things.

[2Kr 31:15 DK-KJV]
2Ch 31:15 And next him were Eden, and Miniamin, and Jeshua, and Shemaiah, Amariah, and Shecaniah, in the cities of the priests, in their set office, to give to their brethren by courses, as well to the great as to the small:

[2Kr 31:16 DK-KJV] slægtstavle
2Ch 31:16 Beside their genealogy of males, from three years old and upward, even unto every one that entereth into the house of the LORD, his daily portion for their service in their charges according to their courses;

[2Kr 31:17 DK-KJV] slægtstavle
2Ch 31:17 Both to the genealogy of the priests by the house of their fathers, and the Levites from twenty years old and upward, in their charges by their courses;

[2Kr 31:18 DK-KJV] slægtstavle
2Ch 31:18 And to the genealogy of all their little ones, their wives, and their sons, and their daughters, through all the congregation: for in their set office they sanctified themselves in holiness:

[2Kr 31:19 DK-KJV] Også af Aarons sønner præsterne, som var på deres byers oplandsmarker, i hver enkelt by, var mændene opråbt ved navn, til at give dele til alle hankønnene blandt præsterne, og til alle der var talt via slægtstavler blandt Leviterne.
2Ch 31:19 Also of the sons of Aaron the priests, which were in the fields of the suburbs of their cities, in every several city, the men that were expressed by name, to give portions to all the males among the priests, and to all that were reckoned by genealogies among the Levites.

[2Kr 31:20 DK-KJV] Og således gjorde Hezekiah udover hele Judah, og frembragte det som var godt og ret og sandt foran HERREN hans Gud.
2Ch 31:20 And thus did Hezekiah throughout all Judah, and wrought that which was good and right and truth before the LORD his God.

[2Kr 31:21 DK-KJV] Og i ethvert virke som han begyndte i tjenesten for Guds hus, og i loven, og i befalingerne, for at søge sin Gud, gjorde han det helhjertet, og det gik godt.
2Ch 31:21 And in every work that he began in the service of the house of God, and in the law, and in the commandments, to seek his God, he did it with all his heart, and prospered.

2 Krønikebog Kapitel 32 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 32:1 DK-KJV] , og omringede de befæstede byer,
2Ch 32:1 After these things, and the establishment thereof, Sennacherib king of Assyria came, and entered into Judah, and encamped against the fenced cities, and thought to win them for himself.

[2Kr 32:2 DK-KJV]
2Ch 32:2 And when Hezekiah saw that Sennacherib was come, and that he was purposed to fight against Jerusalem,

2Ch 32:3 He took counsel with his princes and his mighty men to stop the waters of the fountains which
[2Kr 32:3 DK-KJV] were without the city: and they did help him.
2Ch 32:4 So there was gathered much people together, who stopped all the fountains, and the brook that ran through the midst of the land, saying, Why should the kings of Assyria come, and find much
[2Kr 32:4 DK-KJV] water?
2Ch 32:5 Also he strengthened himself, and built up all the wall that was broken, and raised it up to the towers, and another wall without, and repaired Millo in the city of David, and made darts and shields in
[2Kr 32:5 DK-KJV] abundance.
2Ch 32:6 And he set captains of war over the people, and gathered them together to him in the street
[2Kr 32:6 DK-KJV] of the gate of the city, and spake comfortably to them, saying,
2Ch 32:7 Be strong and courageous, be not afraid nor dismayed for the king of Assyria, nor for all the
[2Kr 32:7 DK-KJV] multitude that is with him: for there be more with us than with him:
2Ch 32:8 With him is an arm of flesh; but with us is the LORD our God to help us, and to fight our
[2Kr 32:8 DK-KJV] battles. And the people rested themselves upon the words of Hezekiah king of Judah.
2Ch 32:9 After this did Sennacherib king of Assyria send his servants to Jerusalem, (but he himself laid siege against Lachish, and all his power with him,) unto Hezekiah king of Judah, and unto all Judah
[2Kr 32:9 DK-KJV] that were at Jerusalem, saying,
2Ch 32:10 Thus saith Sennacherib king of Assyria, Whereon do ye trust, that ye abide in the siege in
[2Kr 32:10 DK-KJV] Jerusalem?
2Ch 32:11 Doth not Hezekiah persuade you to give over yourselves to die by famine and by thirst,
[2Kr 32:11 DK-KJV] saying, The LORD our God shall deliver us out of the hand of the king of Assyria?
2Ch 32:12 Hath not the same Hezekiah taken away his high places and his altars, and commanded
[2Kr 32:12 DK-KJV] Judah and Jerusalem, saying, Ye shall worship before one altar, and burn incense upon it?
2Ch 32:13 Know ye not what I and my fathers have done unto all the people of other lands? were the
[2Kr 32:13 DK-KJV] gods of the nations of those lands any ways able to deliver their lands out of mine hand?
2Ch 32:14 Who was there among all the gods of those nations that my fathers utterly destroyed, that could deliver his people out of mine hand, that your God should be able to deliver you out of mine
[2Kr 32:14 DK-KJV] hand?
2Ch 32:15 Now therefore let not Hezekiah deceive you, nor persuade you on this manner, neither yet believe him: for no god of any nation or kingdom was able to deliver his people out of mine hand, and
[2Kr 32:15 DK-KJV] out of the hand of my fathers: how much less shall your God deliver you out of mine hand?
[2Kr 32:16 DK-KJV] 2Ch 32:16 And his servants spake yet more against the LORD God, and against his servant Hezekiah.
[2Kr 32:17 DK-KJV]HERREN Israels Gud 2Ch 32:17 He wrote also letters to rail on the LORD God of Israel, and to speak against him, saying, As the gods of the nations of other lands have not delivered their people out of mine hand, so shall not the God of Hezekiah deliver his people out of mine hand.
2Ch 32:18 Then they cried with a loud voice in the Jews' speech unto the people of Jerusalem that
[2Kr 32:18 DK-KJV] were on the wall, to affright them, and to trouble them; that they might take the city.
2Ch 32:19 And they spake against the God of Jerusalem, as against the gods of the people of the
[2Kr 32:19 DK-KJV] earth, which were the work of the hands of man.
2Ch 32:20 And for this cause Hezekiah the king, and the prophet Isaiah the son of Amoz, prayed and
[2Kr 32:20 DK-KJV] cried to heaven.
2Ch 32:21 And the LORD sent an angel, which cut off all the mighty men of valour, and the leaders and captains in the camp of the king of Assyria. So he returned with shame of face to his own land. And when he was come into the house of his god, they that came forth of his own bowels slew him there
[2Kr 32:21 DK-KJV] with the sword.
2Ch 32:22 Thus the LORD saved Hezekiah and the inhabitants of Jerusalem from the hand of
[2Kr 32:22 DK-KJV] Sennacherib the king of Assyria, and from the hand of all other, and guided them on every side.
2Ch 32:23 And many brought gifts unto the LORD to Jerusalem, and presents to Hezekiah king of
[2Kr 32:23 DK-KJV] Judah: so that he was magnified in the sight of all nations from thenceforth.
2Ch 32:24 In those days Hezekiah was sick to the death, and prayed unto the LORD: and he spake
[2Kr 32:24 DK-KJV] unto him, and he gave him a sign.
2Ch 32:25 But Hezekiah rendered not again according to the benefit done unto him; for his heart was
[2Kr 32:25 DK-KJV] lifted up: therefore there was wrath upon him, and upon Judah and Jerusalem.
2Ch 32:26 Notwithstanding Hezekiah humbled himself for the pride of his heart, both he and the
[2Kr 32:26 DK-KJV] inhabitants of Jerusalem, so that the wrath of the LORD came not upon them in the days of Hezekiah.
2Ch 32:27 And Hezekiah had exceeding much riches and honour: and he made himself treasuries for silver, and for gold, and for precious stones, and for spices, and for shields, and for all manner of
[2Kr 32:27 DK-KJV] pleasant jewels;
2Ch 32:28 Storehouses also for the increase of corn, and wine, and oil; and stalls for all manner of
[2Kr 32:28 DK-KJV] beasts, and cotes for flocks.
2Ch 32:29 Moreover he provided him cities, and possessions of flocks and herds in abundance: for
[2Kr 32:29 DK-KJV] God had given him substance very much.

2Ch 32:30 This same Hezekiah also stopped the upper watercourse of Gihon, and brought it straight
[2Kr 32:30 DK-KJV] down to the west side of the city of David. And Hezekiah prospered in all his works.
2Ch 32:31 Howbeit in the business of the ambassadors of the princes of Babylon, who sent unto him to inquire of the wonder that was done in the land, God left him, to try him, that he might know all that was
[2Kr 32:31 DK-KJV] in his heart.
2Ch 32:32 Now the rest of the acts of Hezekiah, and his goodness, behold, they are written in the
[2Kr 32:32 DK-KJV] vision of Isaiah the prophet, the son of Amoz, and in the book of the kings of Judah and Israel.
2Ch 32:33 And Hezekiah slept with his fathers, and they buried him in the chiefest of the sepulchres of the sons of David: and all Judah and the inhabitants of Jerusalem did him honour at his death. And
[2Kr 32:33 DK-KJV] Manasseh his son reigned in his stead.

[2Kr 33:1 DK-KJV] Manasseh var 12 år gammel da han begyndte at regere, og han regerede 55 år i Jerusalem:
2Ch 33:1 Manasseh was twelve years old when he began to reign, and he reigned fifty and five years in Jerusalem:

[2Kr 33:2 DK-KJV] Men gjorde det som var ondt i HERRENs øjne, ligesom hedningernes hæsligheder, de som HERREN havde smidt ud foran Israels børn.
2Ch 33:2 But did that which was evil in the sight of the LORD, like unto the abominations of the heathen, whom the LORD had cast out before the children of Israel.

[2Kr 33:3 DK-KJV] For han genopbyggede de høje steder som Hezekiah hans far havde brudt ned, og han oprejste altre til Baalim, og lavede lunde, og tilbad hele himmelhæren, og tjente dem.
2Ch 33:3 For he built again the high places which Hezekiah his father had broken down, and he reared up altars for Baalim, and made groves, and worshipped all the host of heaven, and served them.

[2Kr 33:4 DK-KJV] Han byggede også altre i HERRENs hus, hvorom HERREN havde sagt, I Jerusalem skal mit navn for altid være.
2Ch 33:4 Also he built altars in the house of the LORD, whereof the LORD had said, In Jerusalem shall my name be for ever.

[2Kr 33:5 DK-KJV] Han byggede altre til hele himmelhæren på de 2 gårdspladser i HERRENs hus.
2Ch 33:5 And he built altars for all the host of heaven in the two courts of the house of the LORD.

[2Kr 33:6 DK-KJV] Og han fik hans børn til at passere gennem ilden i dalen til sønnen af Hinnom: han observerede også tider, og brugte fortryllelser, og brugte heksekunst, og handlede med en åndemaner, og med troldmænd: han udvirkede meget ondt i HERRENs øjne, for at provokere ham til vrede.
2Ch 33:6 And he caused his children to pass through the fire in the valley of the son of Hinnom: also he observed times, and used enchantments, and used witchcraft, and dealt with a familiar spirit, and with wizards: he wrought much evil in the sight of the LORD, to provoke him to anger.

[2Kr 33:7 DK-KJV] Og han satte en udskåret figur, afguden som han havde lavet, i Guds hus, om hvilket Gud havde sagt til David og til Solomon hans søn, I dette hus, og i Jerusalem, som jeg har udvalgt foran alle Israels stammer, vil jeg sætte mit navn for evigt:
2Ch 33:7 And he set a carved image, the idol which he had made, in the house of God, of which God had said to David and to Solomon his son, In this house, and in Jerusalem, which I have chosen before all the tribes of Israel, will I put my name for ever:

[2Kr 33:8 DK-KJV] Jeg vil heller ikke mere fjerne Israels fod fra at være i det land som jeg har peget på for jeres fædre; sådant at de vil være varsom med at gøre alt det jeg har befalet dem, i overensstemmelse med hele loven og vedtægterne ritualerne via Moses' hånd.
2Ch 33:8 Neither will I any more remove the foot of Israel from out of the land which I have appointed for your fathers; so that they will take heed to do all that I have commanded them, according to the whole law and the statutes and the ordinances by the hand of Moses.

[2Kr 33:9 DK-KJV] Sådant fik Manasseh Judah og indbyggerne i Jerusalem til at fejle, og til at gøre værre end hedningerne, de som HERREN havde destrueret foran Israels børn.
2Ch 33:9 So Manasseh made Judah and the inhabitants of Jerusalem to err, and to do worse than the heathen, whom the LORD had destroyed before the children of Israel.

[2Kr 33:10 DK-KJV] Og HERREN talte til Manasseh, og til hans folk: men de ville ikke høre efter.
2Ch 33:10 And the LORD spake to Manasseh, and to his people: but they would not hearken.

[2Kr 33:11 DK-KJV]
2Ch 33:11 Wherefore the LORD brought upon them the captains of the host of the king of Assyria, which took Manasseh among the thorns, and bound him with fetters, and carried him to Babylon.

[2Kr 33:12 DK-KJV]
2Ch 33:12 And when he was in affliction, he besought the LORD his God, and humbled himself greatly before the God of his fathers,

[2Kr 33:13 DK-KJV]
2Ch 33:13 And prayed unto him: and he was intreated of him, and heard his supplication, and brought him again to Jerusalem into his kingdom. Then Manasseh knew that the LORD he was God.

[2Kr 33:14 DK-KJV]
2Ch 33:14 Now after this he built a wall without the city of David, on the west side of Gihon, in the valley, even to the entering in at the fish gate, and compassed about Ophel, and raised it up a very great height, and put captains of war

in all the fenced cities of Judah.

[2Kr 33:15 DK-KJV]

2Ch 33:15 And he took away the strange gods, and the idol out of the house of the LORD, and all the altars that he had built in the mount of the house of the LORD, and in Jerusalem, and cast them out of the city.

[2Kr 33:16 DK-KJV]HERREN Israels Gud

2Ch 33:16 And he repaired the altar of the LORD, and sacrificed thereon peace offerings and thank offerings, and commanded Judah to serve the LORD God of Israel.

[2Kr 33:17 DK-KJV]

2Ch 33:17 Nevertheless the people did sacrifice still in the high places, yet unto the LORD their God only.

[2Kr 33:18 DK-KJV]HERRENs navn Israels Gud

2Ch 33:18 Now the rest of the acts of Manasseh, and his prayer unto his God, and the words of the seers that spake to him in the name of the LORD God of Israel, behold, they are written in the book of the kings of Israel.

[2Kr 33:19 DK-KJV]

2Ch 33:19 His prayer also, and how God was intreated of him, and all his sin, and his trespass, and the places wherein he built high places, and set up groves and graven images, before he was humbled: behold, they are written among the sayings of the seers.

[2Kr 33:20 DK-KJV]

2Ch 33:20 So Manasseh slept with his fathers, and they buried him in his own house: and Amon his son reigned in his stead.

[2Kr 33:21 DK-KJV]

2Ch 33:21 Amon was two and twenty years old when he began to reign, and reigned two years in Jerusalem.

[2Kr 33:22 DK-KJV]

2Ch 33:22 But he did that which was evil in the sight of the LORD, as did Manasseh his father: for Amon sacrificed unto all the carved images which Manasseh his father had made, and served them;

[2Kr 33:23 DK-KJV]

2Ch 33:23 And humbled not himself before the LORD, as Manasseh his father had humbled himself; but Amon trespassed more and more.

[2Kr 33:24 DK-KJV]

2Ch 33:24 And his servants conspired against him, and slew him in his own house.

[2Kr 33:25 DK-KJV]

2Ch 33:25 But the people of the land slew all them that had conspired against king Amon; and the people of the land made Josiah his son king in his stead.

2 Krønikebog Kapitel 34 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 34:1 DK-KJV]

2Ch 34:1 Josiah was eight years old when he began to reign, and he reigned in Jerusalem one and thirty years.

[2Kr 34:2 DK-KJV] Og han gjorde det som var rigtigt i HERRENs øjne, og vandrede på vejen til David hans far, og afveg ikke til den højre hånd, eller til den venstre.

2Ch 34:2 And he did that which was right in the sight of the LORD, and walked in the ways of David his father, and declined neither to the right hand, nor to the left.

[2Kr 34:3 DK-KJV]

2Ch 34:3 For in the eighth year of his reign, while he was yet young, he began to seek after the God of David his father: and in the twelfth year he began to purge Judah and Jerusalem from the high places, and the groves, and the carved images, and the molten images.

[2Kr 34:4 DK-KJV]

2Ch 34:4 And they brake down the altars of Baalim in his presence; and the images, that were on high above them, he cut down; and the groves, and the carved images, and the molten images, he brake in pieces, and made dust of them, and strowed it upon the graves of them that had sacrificed unto them.

[2Kr 34:5 DK-KJV]

2Ch 34:5 And he burnt the bones of the priests upon their altars, and cleansed Judah and Jerusalem.

[2Kr 34:6 DK-KJV]

2Ch 34:6 And so did he in the cities of Manasseh, and Ephraim, and Simeon, even unto Naphtali, with their mattocks round about.

[2Kr 34:7 DK-KJV]

2Ch 34:7 And when he had broken down the altars and the

groves, and had beaten the graven images into powder, and cut down all the idols throughout all the land of Israel, he returned to Jerusalem.

2Ch 34:8 Now in the eighteenth year of his reign, when he had purged the land, and the house, he sent Shaphan the son of Azaliah, and Maaseiah the governor of the city, and Joah the son of Joahaz the recorder, to repair the house of the LORD his

[2Kr 34:8 DK-KJV] God.

2Ch 34:9 And when they came to Hilkiah the high priest, they delivered the money that was brought into the house of God, which the Levites that kept the doors had gathered of the hand of Manasseh and Ephraim, and of all the remnant of Israel, and

[2Kr 34:9 DK-KJV] of all Judah and Benjamin; and they returned to Jerusalem.

2Ch 34:10 And they put it in the hand of the workmen that had the oversight of the house of the LORD, and they gave it to the workmen that wrought in the house of the LORD, to repair and

[2Kr 34:10 DK-KJV] amend the house:

2Ch 34:11 Even to the artificers and builders gave they it, to buy hewn stone, and timber for couplings, and to floor the houses

[2Kr 34:11 DK-KJV] which the kings of Judah had destroyed.

2Ch 34:12 And the men did the work faithfully: and the overseers of them were Jahath and Obadiah, the Levites, of the sons of Merari; and Zechariah and Meshullam, of the sons of the Kohathites, to set it forward; and other of the Levites, all that

[2Kr 34:12 DK-KJV] could skill of instruments of musick.

2Ch 34:13 Also they were over the bearers of burdens, and were overseers of all that wrought the work in any manner of service: and of the Levites there were scribes, and officers, and

[2Kr 34:13 DK-KJV] porters.

2Ch 34:14 And when they brought out the money that was brought into the house of the LORD, Hilkiah the priest found a

[2Kr 34:14 DK-KJV] book of the law of the LORD given by Moses.

2Ch 34:15 And Hilkiah answered and said to Shaphan the scribe, I have found the book of the law in the house of the

[2Kr 34:15 DK-KJV] LORD. And Hilkiah delivered the book to Shaphan.

2Ch 34:16 And Shaphan carried the book to the king, and brought the king word back again, saying, All that was

[2Kr 34:16 DK-KJV] committed to thy servants, they do it.

2Ch 34:17 And they have gathered together the money that was found in the house of the LORD, and have delivered it into the

[2Kr 34:17 DK-KJV] hand of the overseers, and to the hand of the workmen.

2Ch 34:18 Then Shaphan the scribe told the king, saying, Hilkiah the priest hath given me a book. And Shaphan read it

[2Kr 34:18 DK-KJV] before the king.

2Ch 34:19 And it came to pass, when the king had heard the

[2Kr 34:19 DK-KJV] words of the law, that he rent his clothes.

2Ch 34:20 And the king commanded Hilkiah, and Ahikam the son of Shaphan, and Abdon the son of Micah, and Shaphan the

[2Kr 34:20 DK-KJV] scribe, and Asaiah a servant of the king's, saying,

2Ch 34:21 Go, inquire of the LORD for me, and for them that are left in Israel and in Judah, concerning the words of the book that is found: for great is the wrath of the LORD that is poured out upon us, because our fathers have not kept the word of the

[2Kr 34:21 DK-KJV] LORD, to do after all that is written in this book.

2Ch 34:22 And Hilkiah, and they that the king had appointed, went to Huldah the prophetess, the wife of Shallum the son of Tikvath, the son of Hasrah, keeper of the wardrobe; (now she dwelt in Jerusalem in the college:) and they spake to her to that

[2Kr 34:22 DK-KJV] effect.

[2Kr 34:23 DK-KJV] Og hun svarede dem, Dette siger HERREN Israels Gud,

2Ch 34:23 And she answered them, Thus saith the LORD God of Israel, Tell ye the man that sent you to me,

2Ch 34:24 Thus saith the LORD, Behold, I will bring evil upon this place, and upon the inhabitants thereof, even all the curses

[2Kr 34:24 DK-KJV] that are written in the book which they have read before the king

of Judah:

[2Kr 34:25 DK-KJV]

2Ch 34:25 Because they have forsaken me, and have burned incense unto other gods, that they might provoke me to anger with all the works of their hands; therefore my wrath shall be poured out upon this place, and shall not be quenched.

[2Kr 34:26 DK-KJV] , Dette siger HERREN Israels Gud vedrørende ordene som du har hørt;

2Ch 34:26 And as for the king of Judah, who sent you to inquire of the LORD, so shall ye say unto him, Thus saith the LORD God of Israel concerning the words which thou hast heard;

[2Kr 34:27 DK-KJV]

2Ch 34:27 Because thine heart was tender, and thou didst humble thyself before God, when thou heardest his words against this place, and against the inhabitants thereof, and humbledst thyself before me, and didst rend thy clothes, and weep before me; I have even heard thee also, saith the LORD.

[2Kr 34:28 DK-KJV]

2Ch 34:28 Behold, I will gather thee to thy fathers, and thou shalt be gathered to thy grave in peace, neither shall thine eyes see all the evil that I will bring upon this place, and upon the inhabitants of the same. So they brought the king word again.

[2Kr 34:29 DK-KJV] Og kongen sendte bud og forsamlede alle de ældste fra Judah og Jerusalem.

2Ch 34:29 Then the king sent and gathered together all the elders of Judah and Jerusalem.

[2Kr 34:30 DK-KJV] Og kongen gik op ind i HERRENs hus, og alle Judahs mænd, og Jerusalems indbyggere, og præsterne, og Leviterne, og hele folket, stor og lille: og han læste i deres ører alle ordene fra pagtsbogen der var fundet i HERRENs hus.

2Ch 34:30 And the king went up into the house of the LORD, and all the men of Judah, and the inhabitants of Jerusalem, and the priests, and the Levites, and all the people, great and small: and he read in their ears all the words of the book of the covenant that was found in the house of the LORD.

[2Kr 34:31 DK-KJV] Og kongen stod i hans sted, og lavede en pagt foran HERREN, til at vandre efter HERREN, og til at holde hans befalinger, og hans vidnesbyrd, og hans vedtægter, med hele hans hjerte, og med hele hans sjæl, til at udføre pagtsordet som er skrevet i denne bog.

2Ch 34:31 And the king stood in his place, and made a covenant before the LORD, to walk after the LORD, and to keep his commandments, and his testimonies, and his statutes, with all his heart, and with all his soul, to perform the words of the covenant which are written in this book.

[2Kr 34:32 DK-KJV] Og han fik alle der var tilstede i Jerusalem og Benjamin til at stå ved det. Og Jerusalems indbyggere gjorde i overensstemmelse med Guds pagt, deres fædres Gud.

2Ch 34:32 And he caused all that were present in Jerusalem and Benjamin to stand to it. And the inhabitants of Jerusalem did according to the covenant of God, the God of their fathers.

[2Kr 34:33 DK-KJV] Og Josiah fjernede hæslighederne ud af alle landene der hørte til Israels børn, og fik alle der var tilstede i Israel til at tjene, ja til at tjene HERREN deres Gud. Og alle hans dage undlod de ikke at følge HERREN, deres fædres Gud.

2Ch 34:33 And Josiah took away all the abominations out of all the countries that pertained to the children of Israel, and made all that were present in Israel to serve, even to serve the LORD their God. And all his days they departed not from following the LORD, the God of their fathers.

2 Krønikebog Kapitel 35 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 35:1 DK-KJV]

2Ch 35:1 Moreover Josiah kept a passover unto the LORD in Jerusalem: and they killed the passover on the fourteenth day of the first month.

[2Kr 35:2 DK-KJV]

2Ch 35:2 And he set the priests in their charges, and encouraged them to the service of the house of the LORD,

[2Kr 35:3 DK-KJV]

2Ch 35:3 And said unto the Levites that taught all Israel, which were holy unto the LORD, Put the holy ark in the house which Solomon the son of David king of Israel did build; it shall not be a burden upon your shoulders: serve now the LORD your God, and his people Israel,

[2Kr 35:4 DK-KJV]

2Ch 35:4 And prepare yourselves by the houses of your fathers, after your courses, according to the writing of David king of Israel, and according to the writing of Solomon his son.

[2Kr 35:5 DK-KJV]

2Ch 35:5 And stand in the holy place according to the divisions of the families of the fathers of your brethren the people, and after the division of the families of the Levites.

[2Kr 35:6 DK-KJV]

2Ch 35:6 So kill the passover, and sanctify yourselves, and prepare your brethren, that they may do according to the word of the LORD by the hand of Moses.

[2Kr 35:7 DK-KJV]

2Ch 35:7 And Josiah gave to the people, of the flock, lambs and kids, all for the passover offerings, for all that were present, to the number of thirty

thousand, and three thousand bullocks: these were of the king's substance.

2Ch 35:8 And his princes gave willingly unto the people, to the priests, and to the Levites: Hilkiah and Zechariah and Jehiel, rulers of the house of God, gave unto the priests for the passover offerings two thousand and six
[2Kr 35:8 DK-KJV] hundred small cattle, and three hundred oxen.
2Ch 35:9 Conaniah also, and Shemaiah and Nethaneel, his brethren, and Hashabiah and Jeiel and Jozabad, chief of the Levites, gave unto the Levites
[2Kr 35:9 DK-KJV] for passover offerings five thousand small cattle, and five hundred oxen.
2Ch 35:10 So the service was prepared, and the priests stood in their place,
[2Kr 35:10 DK-KJV] and the Levites in their courses, according to the king's commandment.
2Ch 35:11 And they killed the passover, and the priests sprinkled the blood
[2Kr 35:11 DK-KJV] from their hands, and the Levites flayed them.
2Ch 35:12 And they removed the burnt offerings, that they might give according to the divisions of the families of the people, to offer unto the
[2Kr 35:12 DK-KJV] LORD, as it is written in the book of Moses. And so did they with the oxen.
[2Kr 35:13 DK-KJV] Og de grillede påsken med ild ifølge ritualet: men de andre hellige ofringer sydede de i potter, og i krukker, og i pander, og fordelte dem hurtigt blandt hele folket.

2Ch 35:13 And they roasted the passover with fire according to the ordinance: but the other holy offerings sod they in pots, and in caldrons, and in pans, and divided them speedily among all the people.
2Ch 35:14 And afterward they made ready for themselves, and for the priests: because the priests the sons of Aaron were busied in offering of burnt offerings and the fat until night; therefore the Levites prepared for
[2Kr 35:14 DK-KJV] themselves, and for the priests the sons of Aaron.
2Ch 35:15 And the singers the sons of Asaph were in their place, according to the commandment of David, and Asaph, and Heman, and Jeduthun the king's seer; and the porters waited at every gate; they might not depart from
[2Kr 35:15 DK-KJV] , ifølge Davids befaling, their service; for their brethren the Levites prepared for them.
[2Kr 35:16 DK-KJV] Således var HERREtjenesten forberedt den samme dag, for at holde påsken, og for at tilbyde brændoffergaver på HERRENs alter, ifølge kong Josiahs befaling.

2Ch 35:16 So all the service of the LORD was prepared the same day, to keep the passover, and to offer burnt offerings upon the altar of the LORD, according to the commandment of king Josiah.
2Ch 35:17 And the children of Israel that were present kept the passover at
[2Kr 35:17 DK-KJV] that time, and the feast of unleavened bread seven days.
2Ch 35:18 And there was no passover like to that kept in Israel from the days of Samuel the prophet; neither did all the kings of Israel keep such a passover as Josiah kept, and the priests, and the Levites, and all Judah and
[2Kr 35:18 DK-KJV] Israel that were present, and the inhabitants of Jerusalem.
2Ch 35:19 In the eighteenth year of the reign of Josiah was this passover
[2Kr 35:19 DK-KJV] kept.
2Ch 35:20 After all this, when Josiah had prepared the temple, Necho king of Egypt came up to fight against Carchemish by Euphrates: and Josiah went
[2Kr 35:20 DK-KJV] out against him.
2Ch 35:21 But he sent ambassadors to him, saying, What have I to do with thee, thou king of Judah? I come not against thee this day, but against the house wherewith I have war: for God commanded me to make haste: forbear
[2Kr 35:21 DK-KJV] thee from meddling with God, who is with me, that he destroy thee not.
2Ch 35:22 Nevertheless Josiah would not turn his face from him, but disguised himself, that he might fight with him, and hearkened not unto the words of Necho from the mouth of God, and came to fight in the valley of
[2Kr 35:22 DK-KJV] Megiddo.
2Ch 35:23 And the archers shot at king Josiah; and the king said to his
[2Kr 35:23 DK-KJV] servants, Have me away; for I am sore wounded.
2Ch 35:24 His servants therefore took him out of that chariot, and put him in the second chariot that he had; and they brought him to Jerusalem, and he died, and was buried in one of the sepulchres of his fathers. And all Judah
[2Kr 35:24 DK-KJV] and Jerusalem mourned for Josiah.
2Ch 35:25 And Jeremiah lamented for Josiah: and all the singing men and the singing women spake of Josiah in their lamentations to this day, and
[2Kr 35:25 DK-KJV] og gjorde dem til et ritual made them an ordinance in Israel: and, behold, they are written in the i Israel: lamentations.
2Ch 35:26 Now the rest of the acts of Josiah, and his goodness, according to
[2Kr 35:26 DK-KJV] that which was written in the law of the LORD,

[2Kr 35:27 DK-KJV]

2Ch 35:27 And his deeds, first and last, behold, they are written in the book of the kings of Israel and Judah.

2 Krønikebog Kapitel 36 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af 2 Krønikerbog - 2 Chronicles KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[2Kr 36:1 DK-KJV]

2Ch 36:1 Then the people of the land took Jehoahaz the son of Josiah, and made him king in his father's stead in Jerusalem.

[2Kr 36:2 DK-KJV]

2Ch 36:2 Jehoahaz was twenty and three years old when he began to reign, and he reigned three months in Jerusalem.

[2Kr 36:3 DK-KJV]

2Ch 36:3 And the king of Egypt put him down at Jerusalem, and condemned the land in an hundred talents of silver and a talent of gold.

[2Kr 36:4 DK-KJV]

2Ch 36:4 And the king of Egypt made Eliakim his brother king over Judah and Jerusalem, and turned his name to Jehoiakim. And Necho took Jehoahaz his brother, and carried him to Egypt.

[2Kr 36:5 DK-KJV]

2Ch 36:5 Jehoiakim was twenty and five years old when he began to reign, and he reigned eleven years in Jerusalem: and he did that which was evil in the sight of the LORD his God.

[2Kr 36:6 DK-KJV] Imod han kom kong Nebuchadnezzar af Babylon op, og bandt ham i fjer, og førte han til Babylon.

2Ch 36:6 Against him came up Nebuchadnezzar king of Babylon, and bound him in fetters, to carry him to Babylon.

[2Kr 36:7 DK-KJV]

2Ch 36:7 Nebuchadnezzar also carried of the vessels of the house of the LORD to Babylon, and put them in his temple at Babylon.

[2Kr 36:8 DK-KJV]

2Ch 36:8 Now the rest of the acts of Jehoiakim, and his abominations which he did, and that which was found in him, behold, they are written in the book of the kings of Israel and Judah: and Jehoiachin his son reigned in his stead.

[2Kr 36:9 DK-KJV]

2Ch 36:9 Jehoiachin was eight years old when he began to reign, and he reigned three months and ten days in Jerusalem: and he did that which was evil in the sight of the LORD.

[2Kr 36:10 DK-KJV]

2Ch 36:10 And when the year was expired, king Nebuchadnezzar sent, and brought him to Babylon, with the goodly vessels of the house of the LORD, and made Zedekiah his brother king over Judah and Jerusalem.

[2Kr 36:11 DK-KJV]

2Ch 36:11 Zedekiah was one and twenty years old when he began to reign, and reigned eleven years in Jerusalem.

[2Kr 36:12 DK-KJV]

2Ch 36:12 And he did that which was evil in the sight of the LORD his God, and humbled not himself before Jeremiah the prophet speaking from the mouth of the LORD.

[2Kr 36:13 DK-KJV]HERREN Israels Gud

2Ch 36:13 And he also rebelled against king Nebuchadnezzar, who had made him swear by God: but he stiffened his neck, and hardened his heart from turning unto the LORD God of Israel.

[2Kr 36:14 DK-KJV] Desuden overtrådte alle lederne for præsterne, og folket, rigtig meget efter alle hedningernes hæsligheder; og forurenede HERRENs hus som han havde helliget i Jerusalem.

2Ch 36:14 Moreover all the chief of the priests, and the people, transgressed very much after all the abominations of the heathen; and polluted the house of the LORD which he had hallowed in Jerusalem.

[2Kr 36:15 DK-KJV] Og HERREN deres fædres Gud sendte besked til dem via hans budbringere, som stod tidligt op, og som sendte beskeden; fordi han havde medlidenhed med hans folk, og med hans opholdssted:

2Ch 36:15 And the LORD God of their fathers sent to them by his messengers, rising up betimes, and sending; because he had compassion on his people, and on his dwelling place:

[2Kr 36:16 DK-KJV] Men de hånede Guds budbringere, og foragtede hans ord, og misbrugte hans profeter, indtil HERRENs arrigskab rejste sig imod hans folk, indtil der igen kur var.

2Ch 36:16 But they mocked the messengers of God, and despised his words, and misused his prophets, until the wrath of the LORD arose against his people, till there was no remedy.

[2Kr 36:17 DK-KJV] Derfor bragte han Kaldæernes konge over dem, som dræbte deres unge mænd med sværdet i huset for deres helligdom, og havde ingen medlidenhed med ung mand eller ung pige, gammel mand, eller ham der var foroverbøjet på grund af høj alder: han gav dem alle ind i hans hånd.

[2Kr 36:18 DK-KJV] Og alle karrene fra Guds hus, stor og lille, og skattene fra HERREN hus, og kongens skatte, og af hans prinser; alt dette bragte han til Babylon.

[2Kr 36:19 DK-KJV] Og de brændte Guds hus, og brød Jerusalems mure ned, og brændte alle dens paladser med ild, og destruerede alle dens guddommelige kar.
[2Kr 36:20 DK-KJV] Og dem der havde undsluppet bortførte han til Babylon; hvor de var tjenere for ham og hans sønner indtil Persiens kongeriges regering:

[2Kr 36:21 DK-KJV] For at fuldbyrde HERRENs ord via Jeremiahs mund, indtil landet har nydt hendes sabbatter: for så længe som hun lå øde holdt hun sabbat, for at fuldbyrde 70 år.
[2Kr 36:22 DK-KJV] Nu i kong Cyrus af Persiens første år, for at HERRENs ord talt via Jeremiahs mund måtte bli' ført ud i livet, opvakte HERREN kong Cyrus af Persiens ånd, så han lavede en proklamation udover hele hans kongerige, og fik det også nedskrevet, som siger,

[2Kr 36:23 DK-KJV] Dette siger kong Cyrus af Persien, Alle jordens kongeriger har himlens Gud HERREN givet mig; og han har beordret mig til at bygge ham et hus i Jerusalem, som er i Judæa. Hvem er der blandt jer af alle hans folk? HERREN hans Gud er med ham, og lad ham gå op.

2Ch 36:17 Therefore he brought upon them the king of the Chaldees, who slew their young men with the sword in the house of their sanctuary, and had no compassion upon young man or maiden, old man, or him that stooped for age: he gave them all into his hand.
2Ch 36:18 And all the vessels of the house of God, great and small, and the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king, and of his princes; all these he brought to Babylon.
2Ch 36:19 And they burnt the house of God, and brake down the wall of Jerusalem, and burnt all the palaces thereof with fire, and destroyed all the goodly vessels thereof.
2Ch 36:20 And them that had escaped from the sword carried he away to Babylon; where they were servants to him and his sons until the reign of the kingdom of Persia:
2Ch 36:21 To fulfil the word of the LORD by the mouth of Jeremiah, until the land had enjoyed her sabbaths: for as long as she lay desolate she kept sabbath, to fulfil threescore and ten years.
2Ch 36:22 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD spoken by the mouth of Jeremiah might be accomplished, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a proclamation throughout all his kingdom, and put it also in writing, saying,
2Ch 36:23 Thus saith Cyrus king of Persia, All the kingdoms of the earth hath the LORD God of heaven given me; and he hath charged me to build him an house in Jerusalem, which is in Judah. Who is there among you of all his people? The LORD his God be with him, and let him go up.

Ezras bog - Index015
Navnebetydning for Ezra = Nødhjælp
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10
Ezras bog Kapitel 1 - Ezra KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ezr 1:1 DK-KJV] Nu i kong Cyrus af Persiens første år, for at HERRENs ord via Jeremias mund måtte bli' opfyldt, opvakte HERREN kong Cyrus af Persiens ånd, så han lavede en proklamation udover hele hans kongerige, og fik det også nedskrevet, som siger,

[Ezr 1:2 DK-KJV] Således siger kong Cyrus af Persien, Himlens Gud HERREN har givet mig alle jordens kongeriger; og han har pålagt mig at bygge ham et hus i Jerusalem, som er i Judah.
[Ezr 1:3 DK-KJV] Hvem er der blandt jer af hele hans folk? hans Gud er med ham, og lad ham gå op til Jerusalem, som er i Judah, og bygge HERRENs hus Israels Gud, (han er den Gud,) som er i Jerusalem.
[Ezr 1:4 DK-KJV] Og hvemsomhelst der på hvilketsomhelst sted bli'r tilbage hvor han opholder sig, lad mændene fra hans sted hjælpe ham med sølv, og med guld, og med gods, og med dyr, i tillæg til den frivillige offergave til Guds hus der er i Jerusalem.
[Ezr 1:5 DK-KJV] Da rejste de ledende fædre sig op for Judah og Benjamin, og Leviterne, med alle dem hvis ånd Gud havde oprejst, for at gå op og bygge HERRENs hus som er i Jerusalem.

[Ezr 1:6 DK-KJV] Og alle dem som var rundt dem styrkede

Ezr 1:1 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD by the mouth of Jeremiah might be fulfilled, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a proclamation throughout all his kingdom, and put it also in writing, saying,
Ezr 1:2 Thus saith Cyrus king of Persia, The LORD God of heaven hath given me all the kingdoms of the earth; and he hath charged me to build him an house at Jerusalem, which is in Judah.
Ezr 1:3 Who is there among you of all his people? his God be with him, and let him go up to Jerusalem, which is in Judah, and build the house of the LORD God of Israel, (he is the God,) which is in Jerusalem.
Ezr 1:4 And whosoever remaineth in any place where he sojourneth, let the men of his place help him with silver, and with gold, and with goods, and with beasts, beside the freewill offering for the house of God that is in Jerusalem.
Ezr 1:5 Then rose up the chief of the fathers of Judah and Benjamin, and the priests, and the Levites, with all them whose spirit God had raised, to go up to build the house of the LORD which is in Jerusalem.

Ezr 1:6 And all they that were about them strengthened

deres hænder med kar af sølv, med guld, med gods, og med dyr, og med dyrebare ting, i tillæg til alt det der frivilligt var tilbudt.

[Ezr 1:7 DK-KJV] Kong Cyrus frembragte også karrene fra HERRENs hus, som Nebuchadnezzar havde frembragt ud fra Jerusalem, og havde anbragt dem i hans guders hus;
[Ezr 1:8 DK-KJV] Ja disse frembragte kong Cyrus af Persien ved skatteministeren Mithredaths hånd, og talte dem overfor Sheshbazzar, Judahs prins.

[Ezr 1:9 DK-KJV] Og dette er antallet på dem: 30 fade af guld, 1.000 fade af sølv, 29 knive,
[Ezr 1:10 DK-KJV] 30 baljer af guld, sølv baljer af en anden slags 410, og andre kar 1.000.

[Ezr 1:11 DK-KJV] Alle karrene af guld og af sølv var 5.400. Alle disse bragte Sheshbazzar med sig op med dem fra fangenskabet der blev bragt op fra Babylon til Jerusalem.

their hands with vessels of silver, with gold, with goods, and with beasts, and with precious things, beside all that was willingly offered.
Ezr 1:7 Also Cyrus the king brought forth the vessels of the house of the LORD, which Nebuchadnezzar had brought forth out of Jerusalem, and had put them in the house of his gods;
Ezr 1:8 Even those did Cyrus king of Persia bring forth by the hand of Mithredath the treasurer, and numbered them unto Sheshbazzar, the prince of Judah.
Ezr 1:9 And this is the number of them: thirty chargers of gold, a thousand chargers of silver, nine and twenty knives,
Ezr 1:10 Thirty basons of gold, silver basons of a second sort four hundred and ten, and other vessels a thousand.
Ezr 1:11 All the vessels of gold and of silver were five thousand and four hundred. All these did Sheshbazzar bring up with them of the captivity that were brought up from Babylon unto Jerusalem.

Ezras bog Kapitel 2 - Til toppen af Ezras bog - Ezra KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ezr 2:1 DK-KJV] Nu er disse børnene fra provinsen der gik op ud af fangenskabet, af dem der var blevet bortført, hvem kong Nebuchadnezzar af Babylon havde bortført til Babylon, og kom tilbage til Jerusalem og Judah, hver og en til hans by;
[Ezr 2:2 DK-KJV] Som fulgte med Zerubbabel: Jeshua, Nehemiah, Seraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilshan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baanah. Antallet på mændene fra Israels folk:

[Ezr 2:3 DK-KJV] Paroshs børn, 2.172.

[Ezr 2:4 DK-KJV] Shephatiahs børn, 372.

[Ezr 2:5 DK-KJV] Arahs børn, 775.
[Ezr 2:6 DK-KJV] Pahath-moabs børn, af Jeshua og Joabs børn, 2.812.

[Ezr 2:7 DK-KJV] Elams børn, 1.254.

[Ezr 2:8 DK-KJV] Zattus børn, 945.

[Ezr 2:9 DK-KJV] Zaccais børn, 760.

[Ezr 2:10 DK-KJV] Banis børn, 642.

[Ezr 2:11 DK-KJV] Bebais børn, 623.

[Ezr 2:12 DK-KJV] Azgads børn, 1.222.

[Ezr 2:13 DK-KJV] Adonikams børn, 666.

[Ezr 2:14 DK-KJV] Bigvais børn, 2.056.

[Ezr 2:15 DK-KJV] Adins børn, 454.

[Ezr 2:16 DK-KJV] Aters børn fra Hezekiah, 98.

[Ezr 2:17 DK-KJV] Bezais børn, 323.

[Ezr 2:18 DK-KJV] Jorahs børn, 112.

[Ezr 2:19 DK-KJV] Hashums børn, 223.

[Ezr 2:20 DK-KJV] Gibbars børn, 95.

[Ezr 2:21 DK-KJV] Bethlehems børn, 123.

[Ezr 2:22 DK-KJV] Netophahs mænd, 56.

Ezr 2:1 Now these are the children of the province that went up out of the captivity, of those which had been carried away, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away unto Babylon, and came again unto Jerusalem and Judah, every one unto his city;

Ezr 2:2 Which came with Zerubbabel: Jeshua, Nehemiah, Seraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilshan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baanah. The number of the men of the people of Israel:
Ezr 2:3 The children of Parosh, two thousand an hundred seventy and two.
Ezr 2:4 The children of Shephatiah, three hundred seventy and two.

Ezr 2:5 The children of Arah, seven hundred seventy and five.
Ezr 2:6 The children of Pahath-moab, of the children of Jeshua and Joab, two thousand eight hundred and twelve.
Ezr 2:7 The children of Elam, a thousand two hundred fifty and four.

Ezr 2:8 The children of Zattu, nine hundred forty and five.

Ezr 2:9 The children of Zaccai, seven hundred and threescore.

Ezr 2:10 The children of Bani, six hundred forty and two.

Ezr 2:11 The children of Bebai, six hundred twenty and three.
Ezr 2:12 The children of Azgad, a thousand two hundred twenty and two.

Ezr 2:13 The children of Adonikam, six hundred sixty and six.

Ezr 2:14 The children of Bigvai, two thousand fifty and six.

Ezr 2:15 The children of Adin, four hundred fifty and four.

Ezr 2:16 The children of Ater of Hezekiah, ninety and eight.

Ezr 2:17 The children of Bezai, three hundred twenty and three.

Ezr 2:18 The children of Jorah, an hundred and twelve.

Ezr 2:19 The children of Hashum, two hundred twenty and three.

Ezr 2:20 The children of Gibbar, ninety and five.
Ezr 2:21 The children of Beth-lehem, an hundred twenty and three.

Ezr 2:22 The men of Netophah, fifty and six.

[Ezr 2:23 DK-KJV] Anathoths mænd, 128.
Ezr 2:23 The men of Anathoth, an hundred twenty and eight.

[Ezr 2:24 DK-KJV] Azmaveths børn, 42.
Ezr 2:24 The children of Azmaveth, forty and two.

[Ezr 2:25 DK-KJV] Kirjath-arims børn, Chephirah, og Beeroth, 743.
Ezr 2:25 The children of Kirjath-arim, Chephirah, and Beeroth, seven hundred and forty and three.

[Ezr 2:26 DK-KJV] Ramah and Gabas børn, 621.
Ezr 2:26 The children of Ramah and Geba, six hundred twenty and one.

[Ezr 2:27 DK-KJV] Michmas' mænd, 122.
Ezr 2:27 The men of Michmas, an hundred twenty and two.

[Ezr 2:28 DK-KJV] Beth-el og Ais mænd, 223.
Ezr 2:28 The men of Beth-el and Ai, two hundred twenty and three.

[Ezr 2:29 DK-KJV] Nebos børn, 52.
Ezr 2:29 The children of Nebo, fifty and two.

[Ezr 2:30 DK-KJV] Magbishs børn, 156.
Ezr 2:30 The children of Magbish, an hundred fifty and six.

[Ezr 2:31 DK-KJV] Den anden Elams børn, 1.254.
Ezr 2:31 The children of the other Elam, a thousand two hundred fifty and four.

[Ezr 2:32 DK-KJV] Harims børn, 312.
Ezr 2:32 The children of Harim, three hundred and twenty.

[Ezr 2:33 DK-KJV] Lods børn, Hadid, og Ono, 725.
Ezr 2:33 The children of Lod, Hadid, and Ono, seven hundred twenty and five.

[Ezr 2:34 DK-KJV] Jerichos børn, 345.
Ezr 2:34 The children of Jericho, three hundred forty and five.

[Ezr 2:35 DK-KJV] Senaahs børn, 3.630.
Ezr 2:35 The children of Senaah, three thousand and six hundred and thirty.

[Ezr 2:36 DK-KJV] Præsterne: Jedaiahs børn, fra Jeshuas hus, 973.
Ezr 2:36 The priests: the children of Jedaiah, of the house of Jeshua, nine hundred seventy and three.

[Ezr 2:37 DK-KJV] Immers børn, 1.052.
Ezr 2:37 The children of Immer, a thousand fifty and two.

[Ezr 2:38 DK-KJV] Pashurs børn, 1.247.
Ezr 2:38 The children of Pashur, a thousand two hundred forty and seven.

[Ezr 2:39 DK-KJV] Harims børn, 1.017.
Ezr 2:39 The children of Harim, a thousand and seventeen.

[Ezr 2:40 DK-KJV] Leviterne: Jeshua og Kadmiels børn, fra Hodaviahs børn, 74.
Ezr 2:40 The Levites: the children of Jeshua and Kadmiel, of the children of Hodaviah, seventy and four.

[Ezr 2:41 DK-KJV] Sangerne: Asaphs børn, 128.
Ezr 2:41 The singers: the children of Asaph, an hundred twenty and eight.

[Ezr 2:42 DK-KJV] Portnernes børn: Shallums børn, Aters børn, Talmons børn, Akkubs børn, Hatitas børn, Shobais børn, i alt 139.
Ezr 2:42 The children of the porters: the children of Shallum, the children of Ater, the children of Talmon, the children of Akkub, the children of Hatita, the children of Shobai, in all an hundred thirty and nine.

[Ezr 2:43 DK-KJV] Nethinimmerne: Zihas børn, Hasuphas børn, Tabbaoths børn,
Ezr 2:43 The Nethinims: the children of Ziha, the children of Hasupha, the children of Tabbaoth,

[Ezr 2:44 DK-KJV] Keros' børn, Siahas børn, Padons børn,
Ezr 2:44 The children of Keros, the children of Siaha, the children of Padon,

[Ezr 2:45 DK-KJV] Lebanahs børn, Hagabahs børn, Akkubs børn,
Ezr 2:45 The children of Lebanah, the children of Hagabah, the children of Akkub,

[Ezr 2:46 DK-KJV] Hagabs børn, Shalmais børn, Hanans børn,
Ezr 2:46 The children of Hagab, the children of Shalmai, the children of Hanan,

[Ezr 2:47 DK-KJV] Giddels børn, Gahars børn, Reaiahs børn,
Ezr 2:47 The children of Giddel, the children of Gahar, the children of Reaiah,

[Ezr 2:48 DK-KJV] Rezins børn, Nekodas børn, Gazzams børn,
Ezr 2:48 The children of Rezin, the children of Nekoda, the children of Gazzam,

[Ezr 2:49 DK-KJV] Uzzas børn, Paseahs børn, Besais børn,
Ezr 2:49 The children of Uzza, the children of Paseah, the children of Besai,

[Ezr 2:50 DK-KJV] Asnahs børn, Mehunims børn, Nephusims børn,
Ezr 2:50 The children of Asnah, the children of Mehunim, the children of Nephusim,

[Ezr 2:51 DK-KJV] Bakbuks børn, Hakuphas børn, Harhurs børn,
Ezr 2:51 The children of Bakbuk, the children of Hakupha, the children of Harhur,

[Ezr 2:52 DK-KJV] Bazluths børn, Mehidas børn, Harshas børn,
Ezr 2:52 The children of Bazluth, the children of Mehida, the children of Harsha,

[Ezr 2:53 DK-KJV] Barkos' børn, Siseras børn, Thamahs børn,
Ezr 2:53 The children of Barkos, the children of Sisera, the children of Thamah,

[Ezr 2:54 DK-KJV] Neziahs børn, Hatiphas børn,
Ezr 2:54 The children of Neziah, the children of Hatipha.

[Ezr 2:55 DK-KJV] Solomons tjerneres børn: Sotais børn, Sophereths børn, Perudas børn,
Ezr 2:55 The children of Solomon's servants: the children of Sotai, the children of Sophereth, the children of Peruda,

[Ezr 2:56 DK-KJV] Jaalahs børn, Darkons børn, Giddels børn,
Ezr 2:56 The children of Jaalah, the children of Darkon, the children of Giddel,

[Ezr 2:57 DK-KJV] Shephatiahs børn, Hattils børn,
Ezr 2:57 The children of Shephatiah, the children of Hattil, the

Pochereth fra Zebaims børn, Amis børn,

children of Pochereth of Zebaim, the children of Ami.

[Ezr 2:58 DK-KJV] Alle Nethinimmerne, og Solomons tjerneres børn, var 392.

Ezr 2:58 All the Nethinims, and the children of Solomon's servants, were three hundred ninety and two.

[Ezr 2:59 DK-KJV] Og disse var dem som gik op fra Tel-melah, Tel-harsa, Cherub, Addan, og Immer: men de kunne ikke vise deres fædres hus, og deres sæd, hvorvidt de var fra Israel:

Ezr 2:59 And these were they which went up from Tel-melah, Tel-harsa, Cherub, Addan, and Immer: but they could not shew their father's house, and their seed, whether they were of Israel:

[Ezr 2:60 DK-KJV] Delaiahs børn, Tobiahs børn, Nekodas børn, 652.

Ezr 2:60 The children of Delaiah, the children of Tobiah, the children of Nekoda, six hundred fifty and two.

[Ezr 2:61 DK-KJV] Og af præsternes børn, Habaiahs børn, Kozs børn, Barzillais børn; som tog en hustru fra døtrene af Gileaditen Barzillai, og var opkaldt efter deres navn:

Ezr 2:61 And of the children of the priests: the children of Habaiah, the children of Koz, the children of Barzillai; which took a wife of the daughters of Barzillai the Gileadite, and was called after their name:

[Ezr 2:62 DK-KJV] Disse søgte deres register blandt de der var talt via slægtstavle, men de var ikke fundet: derfor var de, som forurenet, frataget præsteskabet.

Ezr 2:62 These sought their register among those that were reckoned by genealogy, but they were not found: therefore were they, as polluted, put from the priesthood.

[Ezr 2:63 DK-KJV] Og Tirshathaen sagde til dem, at de ikke skulle spise af de helligste ting, før en præst rejste sig op med Urim og med Thummim.

Ezr 2:63 And the Tirshatha said unto them, that they should not eat of the most holy things, till there stood up a priest with Urim and with Thummim.

[Ezr 2:64 DK-KJV] Tilsammen var hele menigheden 42.360,

Ezr 2:64 The whole congregation together was forty and two thousand three hundred and threescore,

[Ezr 2:65 DK-KJV] Foruden deres tjenestemænd og deres tjenestepiger, af hvem der var 7.377: og der var blandt dem 200 syngende mænd og syngende kvinder.

Ezr 2:65 Beside their servants and their maids, of whom there were seven thousand three hundred thirty and seven: and there were among them two hundred singing men and singing women.

[Ezr 2:66 DK-KJV] Deres heste var 736; deres muldyr, 245;

Ezr 2:66 Their horses were seven hundred thirty and six; their mules, two hundred forty and five;

[Ezr 2:67 DK-KJV] Deres kameler, 435; deres æsler, 6.720.

Ezr 2:67 Their camels, four hundred thirty and five; their asses, six thousand seven hundred and twenty.

[Ezr 2:68 DK-KJV] Og nogle af de ledende fædre, da de kom til HERRENs hus som er i Jerusalem, opofrede de frivilligt for Guds hus for at rejse det på hans sted:

Ezr 2:68 And some of the chief of the fathers, when they came to the house of the LORD which is at Jerusalem, offered freely for the house of God to set it up in his place:

[Ezr 2:69 DK-KJV] De gav efter deres evne til skattekammeret for arbejdet 61.000 dram guld, og 5.000 pund sølv, og 100 præste beklædningsgenstande.

Ezr 2:69 They gave after their ability unto the treasure of the work threescore and one thousand drams of gold, and five thousand pound of silver, and one hundred priests' garments.

[Ezr 2:70 DK-KJV] Så præsterne, og Leviterne, og nogle fra folket, og sangerne, og portnerne, og Nethinimmerne, boede i deres byer, og hele Israel i deres byer.

Ezr 2:70 So the priests, and the Levites, and some of the people, and the singers, and the porters, and the Nethinims, dwelt in their cities, and all Israel in their cities.

Ezras bog Kapitel 3 - Til toppen af Ezras bog - Ezra KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ezr 3:1 DK-KJV] Og da den 7'ne måned var kommet, og Israels børn var i byerne, forsamlede folket demselv som en mand i Jerusalem.

Ezr 3:1 And when the seventh month was come, and the children of Israel were in the cities, the people gathered themselves together as one man to Jerusalem.

[Ezr 3:2 DK-KJV] Da rejste Jeshua sønnen af Jozadak sig op, og hans brødre præsterne, og Zerubbabel sønnen af Shealtiel, og hans brødre, og byggede alteret til Israels Gud, for at tilbyde brændoffergaver derpå, som det er skrevet i Guds mands Moselov.

Ezr 3:2 Then stood up Jeshua the son of Jozadak, and his brethren the priests, and Zerubbabel the son of Shealtiel, and his brethren, and builded the altar of the God of Israel, to offer burnt offerings thereon, as it is written in the law of Moses the man of God.

[Ezr 3:3 DK-KJV] Og de satte alteret på hans base; for frygt kom over dem på grund af folket fra de lande: og de tilbød brændoffergaver derpå overfor HERREN, ja brændoffergaver morgen og aften.

Ezr 3:3 And they set the altar upon his bases; for fear was upon them because of the people of those countries: and they offered burnt offerings thereon unto the LORD, even burnt offerings morning and evening.

[Ezr 3:4 DK-KJV] De holdt også tabernaklernes fest, som det er skrevet, og tilbød de daglige brændoffergaver via antal, ifølge skikken, som pligten for hver dag krævede det;

Ezr 3:4 They kept also the feast of tabernacles, as it is written, and offered the daily burnt offerings by number, according to the custom, as the duty of every day required;

[Ezr 3:5 DK-KJV] Og tilbød bagefter den kontinuerlige brændoffergave, både for ny månerne, og for alle de fastsatte fester der var indviet fra HERREN, og for hver og en der frivilligt tilbød en frivillige offergave til HERREN.

Ezr 3:5 And afterward offered the continual burnt offering, both of the new moons, and of all the set feasts of the LORD that were consecrated, and of every one that willingly offered a freewill offering unto the LORD.

[Ezr 3:6 DK-KJV] Fra den første dag af den 7'ne måned begyndte de at tilbyde brændoffergaver overfor HERREN.

Ezr 3:6 From the first day of the seventh month began they to offer burnt offerings unto the LORD. But the foundation of the

Men fundamentet til HERRENs tempel var endnu ikke lagt.

[Ezr 3:7 DK-KJV] De gav også penge til murerne, og til tømrerne; og mad, og drikke, og olie, til dem fra Zidon, og til dem fra Tyrus, for at bringe cedertræer fra Libanon til havet ved Joppa, ifølge den bevilling som de havde med kong Cyrus af Persien.
[Ezr 3:8 DK-KJV] Nu i det andet år efter deres ankomst til Guds hus i Jerusalem, i den anden måned, begyndte Zerubbabel sønnen af Shealtiel, og Jeshua sønnen af Jozadak, og resten af deres brødre præsterne og Leviterne, og alle de der var kommet ud af fangenskabet til Jerusalem; og udvalgte Leviterne, fra 12 år og opad, til at sætte arbejdet i gang med HERRENs hus.
[Ezr 3:9 DK-KJV] Da stod Jeshua hos hans sønner og hans brødre, Kadmiel og hans sønner, sønnerne af Judah, sammen, for at sætte arbejdsmændene i gang med Guds hus: sønnerne af Henadad, med deres sønner og deres brødre Leviterne.
[Ezr 3:10 DK-KJV] Og da bygningsfolkene lagde fundamentet til HERRENs tempel, satte de præsterne i deres beklædning med trompeter, og Leviterne sønnerne af Asaph med cymbaler, for at rose HERREN, efter ritualet fra Israels konge David.
[Ezr 3:11 DK-KJV] Og de sang sammen efter tur i lovsang og taksigelsebøn til HERREN; fordi han er god, for hans barmhjertighed varer for evigt imod Israel. Og hele folket råbte med et kraftigt råb, når de roste HERREN, fordi fundamentet til HERRENs hus var lagt.
[Ezr 3:12 DK-KJV] Men mange af præsterne og Leviterne og de ledende fra fædrene, som var ældgamle mænd, der havde set det første hus, da fundamentet fra dette hus var lagt foran deres øjne, græd med en høj stemme; og mange råbte højt af glæde:
[Ezr 3:13 DK-KJV] Sådant at folket ikke kunne skelne larmen fra råbet af glæde fra larmen fra folkets gråd: for folket råbte med et højt råb, og larmen var hørt på lang afstand.

temple of the LORD was not yet laid.

Ezr 3:7 They gave money also unto the masons, and to the carpenters; and meat, and drink, and oil, unto them of Zidon, and to them of Tyre, to bring cedar trees from Lebanon to the sea of Joppa, according to the grant that they had of Cyrus king of Persia.
Ezr 3:8 Now in the second year of their coming unto the house of God at Jerusalem, in the second month, began Zerubbabel the son of Shealtiel, and Jeshua the son of Jozadak, and the remnant of their brethren the priests and the Levites, and all they that were come out of the captivity unto Jerusalem; and appointed the Levites, from twenty years old and upward, to set forward the work of the house of the LORD.

Ezr 3:9 Then stood Jeshua with his sons and his brethren, Kadmiel and his sons, the sons of Judah, together, to set forward the workmen in the house of God: the sons of Henadad, with their sons and their brethren the Levites.

Ezr 3:10 And when the builders laid the foundation of the temple of the LORD, they set the priests in their apparel with trumpets, and the Levites the sons of Asaph with cymbals, to praise the LORD, after the ordinance of David king of Israel.
Ezr 3:11 And they sang together by course in praising and giving thanks unto the LORD; because he is good, for his mercy endureth for ever toward Israel. And all the people shouted with a great shout, when they praised the LORD, because the foundation of the house of the LORD was laid.

Ezr 3:12 But many of the priests and Levites and chief of the fathers, who were ancient men, that had seen the first house, when the foundation of this house was laid before their eyes, wept with a loud voice; and many shouted aloud for joy:
Ezr 3:13 So that the people could not discern the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people: for the people shouted with a loud shout, and the noise was heard afar off.

Ezras bog Kapitel 4 - Til toppen af Ezras bog - Ezra KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ezr 4:1 DK-KJV] Nu da Judah og Benjamins modstandere hørte at børnene fra tilfangetagelsen byggede templet til HERREN Israels Gud;

[Ezr 4:2 DK-KJV] Da kom de til Zerubbabel, og til lederne for fædrene, og sagde til dem, Lad os bygge med jer: for vi søger efter jeres Gud, som I gør; og vi har ofret til ham siden Assurs konge Esar-haddons dage, som bragte os herop.
[Ezr 4:3 DK-KJV] Men Zerubbabel, og Jeshua, og resten af lederne for Israels fædre, sagde til dem, I har intet at gøre hos os i at bygge et hus til vor Gud; men vi osselv vil samlet bygge til HERREN Israels Gud, som Persiens konge Cyrus har befalet os.
[Ezr 4:4 DK-KJV] Da svækkede folket fra det land Judahs folks hænder, og besværede dem i byggeprocessen.
[Ezr 4:5 DK-KJV] Og hyrede rådgivere imod dem, for at forpurre deres formål, i alle kong Cyrus af Persiens dage, lige indtil kong Darius' af Persiens regering.
[Ezr 4:6 DK-KJV] Og i Ahasuerus' regering, i begyndelsen af hans regering, skrev de en anklage til ham imod Judah og Jerusalems indbygger.
[Ezr 4:7 DK-KJV] Og i Artaxerxes' dage skrev Bishlam, Mithredath, Tabeel, og resten af deres venner, til kong

Ezr 4:1 Now when the adversaries of Judah and Benjamin heard that the children of the captivity builded the temple unto the LORD God of Israel;
Ezr 4:2 Then they came to Zerubbabel, and to the chief of the fathers, and said unto them, Let us build with you: for we seek your God, as ye do; and we do sacrifice unto him since the days of Esar-haddon king of Assur, which brought us up hither.
Ezr 4:3 But Zerubbabel, and Jeshua, and the rest of the chief of the fathers of Israel, said unto them, Ye have nothing to do with us to build an house unto our God; but we ourselves together will build unto the LORD God of Israel, as king Cyrus the king of Persia hath commanded us.
Ezr 4:4 Then the people of the land weakened the hands of the people of Judah, and troubled them in building,
Ezr 4:5 And hired counsellers against them, to frustrate their purpose, all the days of Cyrus king of Persia, even until the reign of Darius king of Persia.
Ezr 4:6 And in the reign of Ahasuerus, in the beginning of his reign, wrote they unto him an accusation against the inhabitants of Judah and Jerusalem.
Ezr 4:7 And in the days of Artaxerxes wrote Bishlam, Mithredath, Tabeel, and the rest of their companions, unto

Artaxerxes af Persien; og skriften i brevet var skrevet i den Syriske tunge, og fortolket i den Syriske tunge.

[Ezr 4:8 DK-KJV] Kansler Rehum og Shimshai den skriftkloge skrev et brev til kongen Artaxerxes imod Jerusalem på denne måde:

[Ezr 4:9 DK-KJV] Da skrev kansler Rehum, og Shimshai den skriftkloge, og resten af deres venner; Dinaiterne, Apharsathchiterne, Tarpeliterne, Apharsiterne, Archeviterne, Babylonerne, Susanchiterne, Dehaviterne, Elamiterne,
[Ezr 4:10 DK-KJV] Og resten af nationerne som den store og noble Asnappar bragte over, og satte i Samarias byer, og resten der er på denne side af floden, og i sådan en tid.
[Ezr 4:11 DK-KJV] Dette er kopien af brevet som de sendte til ham, ja til kong Artaxerxes; Dine tjenere mændene på denne side af floden, og i sådan en tid.
[Ezr 4:12 DK-KJV] Ved kongen, at Jøderne som kom op fra dig til os er kommet til Jerusalem, og bygger den oprørske og den dårlige by, og har opsat dens mure, og udlagt dens fundamenter.

[Ezr 4:13 DK-KJV] Lad nu kongen vide, at, hvis denne by bli'r bygget, og murene opsat igen, da vil de ikke betale afgifter, skat, og told, og så skal du skade kongernes indtægter.
[Ezr 4:14 DK-KJV] Nu fordi vi bli'r understøttet af kongens palads, og det ikke var passende for os at se kongens vanære, har vi derfor sendt besked og oplyst kongen.
[Ezr 4:15 DK-KJV] For at der må bli' søgt i dine fædres optegnelsesbog: sådant skal du finde i optegnelsesbogen, og vide at denne by er en oprørsk by, og skadelig for konger og provinser, og at de i gammel tid har bevæget til rebelskhed i den samme: og det er grunden til at denne by var destrueret.
[Ezr 4:16 DK-KJV] Vi oplyser kongen om at, hvis denne by er bygget igen, og dens mure opsat, skal du grundet det ikke få nogen portion på denne side af floden.
[Ezr 4:17 DK-KJV] Da sendte kongen et svar til kansler Rehum, og til den skriftkloge Shimshai, og til resten af deres venner der bor i Samaria, og til resten på den anden side af floden, Fred, og i sådan en tid.
[Ezr 4:18 DK-KJV] Brevet som I sendte til os er smerteligt blevet oplæst foran mig.
[Ezr 4:19 DK-KJV] Og jeg befalede, og der er blevet søgt, og det er fundet at denne by i gammel tid har lavet oprør imod konger, og at oprørskhed og rebelskhed har fundet sted derinde.
[Ezr 4:20 DK-KJV] Der har også været mægtige konger over Jerusalem, som har hersket over alle landene på den anden side af floden; og afgifter, skat, og told, var betalt til dem.
[Ezr 4:21 DK-KJV] Giv nu befaling for at få det til at ske at disse mænd stopper, og at denne by ikke skal bli'r bygget, indtil en anden befaling skal bli' givet fra mig.
[Ezr 4:22 DK-KJV] Vær i nu varsom så I ikke fejler i at gøre dette: hvorfor skulle skaden vokse for at skade kongerne?
[Ezr 4:23 DK-KJV] Nu da kopien af kongen Artaxerxes' brev var læst foran Rehum, og den skriftkloge Shimshai, og deres venner, gik de hastigt til Jøderne i Jerusalem, og fik dem til at stoppe via magt og myndighed.
[Ezr 4:24 DK-KJV] Da stoppede arbejdet med Guds hus som er i Jerusalem. Sådant stoppede det indtil det andet år af kong Darius' af Persiens regering.

Artaxerxes king of Persia; and the writing of the letter was written in the Syrian tongue, and interpreted in the Syrian tongue.

Ezr 4:8 Rehum the chancellor and Shimshai the scribe wrote a letter against Jerusalem to Artaxerxes the king in this sort:
Ezr 4:9 Then wrote Rehum the chancellor, and Shimshai the scribe, and the rest of their companions; the Dinaites, the Apharsathchites, the Tarpelites, the Apharsites, the Archevites, the Babylonians, the Susanchites, the Dehavites, and the Elamites,
Ezr 4:10 And the rest of the nations whom the great and noble Asnappar brought over, and set in the cities of Samaria, and the rest that are on this side the river, and at such a time.
Ezr 4:11 This is the copy of the letter that they sent unto him, even unto Artaxerxes the king; Thy servants the men on this side the river, and at such a time.
Ezr 4:12 Be it known unto the king, that the Jews which came up from thee to us are come unto Jerusalem, building the rebellious and the bad city, and have set up the walls thereof, and joined the foundations.
Ezr 4:13 Be it known now unto the king, that, if this city be builded, and the walls set up again, then will they not pay toll, tribute, and custom, and so thou shalt endamage the revenue of the kings.
Ezr 4:14 Now because we have maintenance from the king's palace, and it was not meet for us to see the king's dishonour, therefore have we sent and certified the king;
Ezr 4:15 That search may be made in the book of the records of thy fathers: so shalt thou find in the book of the records, and know that this city is a rebellious city, and hurtful unto kings and provinces, and that they have moved sedition within the same of old time: for which cause was this city destroyed.
Ezr 4:16 We certify the king that, if this city be builded again, and the walls thereof set up, by this means thou shalt have no portion on this side the river.
Ezr 4:17 Then sent the king an answer unto Rehum the chancellor, and to Shimshai the scribe, and to the rest of their companions that dwell in Samaria, and unto the rest beyond the river, Peace, and at such a time.
Ezr 4:18 The letter which ye sent unto us hath been plainly read before me.
Ezr 4:19 And I commanded, and search hath been made, and it is found that this city of old time hath made insurrection against kings, and that rebellion and sedition have been made therein.
Ezr 4:20 There have been mighty kings also over Jerusalem, which have ruled over all countries beyond the river; and toll, tribute, and custom, was paid unto them.
Ezr 4:21 Give ye now commandment to cause these men to cease, and that this city be not builded, until another commandment shall be given from me.
Ezr 4:22 Take heed now that ye fail not to do this: why should damage grow to the hurt of the kings?
Ezr 4:23 Now when the copy of king Artaxerxes' letter was read before Rehum, and Shimshai the scribe, and their companions, they went up in haste to Jerusalem unto the Jews, and made them to cease by force and power.
Ezr 4:24 Then ceased the work of the house of God which is at Jerusalem. So it ceased unto the second year of the reign of Darius king of Persia.

[Ezr 5:1 DK-KJV] Derefter profeterede profeterne, Haggai, og Zechariah sønnen af Iddo, overfor Jøderne der var i Judah og Jerusalem, i Israels Guds navn, ja til dem.
[Ezr 5:2 DK-KJV] Da rejste Zerubbabel sønnen af Shealtiel sig op, og Jeshua sønnen af Jozadak, og begyndte med at bygge Guds hus som er i Jerusalem: og Guds profeter var med dem og hjalp dem.
[Ezr 5:3 DK-KJV] På det tidspunkt kom Tatnai til dem, guvernør på denne side af floden, og Shethar-boznai, og deres venner, og sagde dette til dem, Hvem har befalet jer til at bygge dette hus, og om at lave denne mur?
[Ezr 5:4 DK-KJV] Da sagde vi til dem på denne måde, Hvad er navnet på de mænd der laver denne bygning?
[Ezr 5:5 DK-KJV] Men deres Guds øje var rettet mod Jødernes ældste, så de ikke kunne få dem til at stoppe, før sagen kom til Darius: og derefter returnerede de et svar via brev angående denne sag.
[Ezr 5:6 DK-KJV] Kopien af brevet som Tatnai, guvernør på denne side af floden, og Shethar-boznai, og hans venner Apharsachiterne, som var på denne side af floden, sendte til kongen Darius:
[Ezr 5:7 DK-KJV] De sendte et brev til ham, hvori der var skrevet således; Til kongen Darius, al fred.
[Ezr 5:8 DK-KJV] Lad kongen vide, at vi gik ind i Judæas provins, til den store Guds hus, som er bygget med store sten, og tømmer er lagt i murene, og dette værk går hurtigt, og blomster i deres hænder.
[Ezr 5:9 DK-KJV] Da spurgte vi de ældste, og sagde således til dem, Hvem befalede jer til at bygge dette hus, og om at lave disse mure?
[Ezr 5:10 DK-KJV] Vi spurgte dem også om deres navne, for at oplyse dig, så vi må skrive navnene på de mænd der var ledere blandt dem.
[Ezr 5:11 DK-KJV] Og således returnerede de os svar, og siger, Vi er tjenere af himlen og jordens Gud, og bygger huset der var bygget for mange år siden, som en stor konge i Israel byggede og opsatte.
[Ezr 5:12 DK-KJV] Men efter at vore fædre havde provokeret himlens Gud til arrigskab, gav han dem ind i kong Nebuchadnezzar af Babylon hånd, Kaldæen, som destruerede dette hus, og bortførte folket ind i Babylon.
[Ezr 5:13 DK-KJV] Men i det første år af Babylons konge Cyrus lavede den samme kong Cyrus en bekendtgørelse om at bygge dette Guds hus.
[Ezr 5:14 DK-KJV] Og karrene også af guld og sølv fra Guds hus, som Nebuchadnezzar tog ud af templet der var i Jerusalem, og bragte dem ind i Babylons tempel, disse tog kong Cyrus ud af Babylons tempel, og de var udleveret til én, hvis navn var Sheshbazzar, som han havde gjort til guvanør;
[Ezr 5:15 DK-KJV] Og sagt til ham, Ta' disse kar, gå, bær dem ind i templet der er i Jerusalem, og lad Guds hus bli' bygget på hans sted.
[Ezr 5:16 DK-KJV] Da kom den samme Sheshbazzar, og lagde fundamentet til Guds hus som er i Jerusalem: og siden den tid lige indtil nu er der blevet bygget på det, og det er endnu ikke færdigt.
[Ezr 5:17 DK-KJV] Nu derfor, hvis det ser godt ud for kongen, lad der bli' søgt i kongens skattekammerhus, som er der i Babylon, om det er sådant, at en bekendtgørelse

Ezr 5:1 Then the prophets, Haggai the prophet, and Zechariah the son of Iddo, prophesied unto the Jews that were in Judah and Jerusalem in the name of the God of Israel, even unto them.
Ezr 5:2 Then rose up Zerubbabel the son of Shealtiel, and Jeshua the son of Jozadak, and began to build the house of God which is at Jerusalem: and with them were the prophets of God helping them.
Ezr 5:3 At the same time came to them Tatnai, governor on this side the river, and Shethar-boznai, and their companions, and said thus unto them, Who hath commanded you to build this house, and to make up this wall?
Ezr 5:4 Then said we unto them after this manner, What are the names of the men that make this building?
Ezr 5:5 But the eye of their God was upon the elders of the Jews, that they could not cause them to cease, till the matter came to Darius: and then they returned answer by letter concerning this matter.
Ezr 5:6 The copy of the letter that Tatnai, governor on this side the river, and Shethar-boznai, and his companions the Apharsachites, which were on this side the river, sent unto Darius the king:
Ezr 5:7 They sent a letter unto him, wherein was written thus; Unto Darius the king, all peace.
Ezr 5:8 Be it known unto the king, that we went into the province of Judea, to the house of the great God, which is builded with great stones, and timber is laid in the walls, and this work goeth fast on, and prospereth in their hands.
Ezr 5:9 Then asked we those elders, and said unto them thus, Who commanded you to build this house, and to make up these walls?

Ezr 5:10 We asked their names also, to certify thee, that we might write the names of the men that were the chief of them.
Ezr 5:11 And thus they returned us answer, saying, We are the servants of the God of heaven and earth, and build the house that was builded these many years ago, which a great king of Israel builded and set up.
Ezr 5:12 But after that our fathers had provoked the God of heaven unto wrath, he gave them into the hand of Nebuchadnezzar the king of Babylon, the Chaldean, who destroyed this house, and carried the people away into Babylon.

Ezr 5:13 But in the first year of Cyrus the king of Babylon the same king Cyrus made a decree to build this house of God.
Ezr 5:14 And the vessels also of gold and silver of the house of God, which Nebuchadnezzar took out of the temple that was in Jerusalem, and brought them into the temple of Babylon, those did Cyrus the king take out of the temple of Babylon, and they were delivered unto one, whose name was Sheshbazzar, whom he had made governor;
Ezr 5:15 And said unto him, Take these vessels, go, carry them into the temple that is in Jerusalem, and let the house of God be builded in his place.
Ezr 5:16 Then came the same Sheshbazzar, and laid the foundation of the house of God which is in Jerusalem: and since that time even until now hath it been in building, and yet it is not finished.
Ezr 5:17 Now therefore, if it seem good to the king, let there be search made in the king's treasure house, which is there at Babylon, whether it be so, that a decree was made of Cyrus the

var lavet af kong Cyrus om at bygge dette Guds hus i Jerusalem, og lad kongen sende hans velbehagelighed til os angående denne sag.

king to build this house of God at Jerusalem, and let the king send his pleasure to us concerning this matter.

Ezras bog Kapitel 6 - Til toppen af Ezras bog - Ezra KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ezr 6:1 DK-KJV] Da lavede kongen Darius en bekendtgørelse, og der var søgt i skriftrullehuset, hvor skattene var opmagasineret i Babylon.
[Ezr 6:2 DK-KJV] Og i Achmetha var der fundet, i paladset der er i Medernes provins, en rulle, og deri var en således optegnelse skrevet:
[Ezr 6:3 DK-KJV] I det første år af kong Cyrus lavede den samme kong Cyrus en bekendtgørelse angående Guds hus i Jerusalem, Lad huset bli' bygget, det sted hvor de tilbød ofre, og lad des fundament være solidt funderet; des højde 30 meter, og des bredde 30 meter;
[Ezr 6:4 DK-KJV] Med 3 rækker af store sten, og 1 række af nyt tømmer: og lad udgifterne bli' givet ud fra kongens hus:
[Ezr 6:5 DK-KJV] Og lad også guld og sølv karrene fra Guds hus, som Nebuchadnezzar tog frem ud af templet som er i Jerusalem, og bragte til Babylon, bli' restaureret, og bragt tilbage til templet som er i Jerusalem, hver og et til hans sted, og placer dem i Guds hus.
[Ezr 6:6 DK-KJV] Nu derfor, Tatnai, guvernør på den anden side af floden, Shethar-boznai, og jeres venner Apharsachiterne, som er på den anden side af floden, hold jer langt væk derfra:
[Ezr 6:7 DK-KJV] Lad arbejdet med dette Guds hus være alene; lad guvernøren for Jøderne og de ældste for Jøderne bygge dette Guds hus på hans sted.
[Ezr 6:8 DK-KJV] Desuden laver jeg en bekendtgørelse hvad I skal gøre for de ældste af disse Jøder for opbygningen af dette Guds hus: så af kongens gods, ja af skatterne fra den anden side af floden, alle byggeudgifterne er givet til disse mænd, så de ikke er hindret.
[Ezr 6:9 DK-KJV] Og det som de har brug for, både unge stude, og væddere, og lam, til brændoffergaverne til himlens Gud, hvede, salt, vin, og olie, i overensstemmelse med aftalen med præsterne som er i Jerusalem, lad det bli' givet til dem dag for dag uden fejltagelse:
[Ezr 6:10 DK-KJV] Så de må tilbyde ofre af søde dufte til himlens Gud, og bede for kongens liv, og for hans sønners.
[Ezr 6:11 DK-KJV] Og så laver jeg en bekendtgørelse, at hvemsomhelst der skal ændre dette ord, lad tømmer bli' revet ned fra hans hus, og ved at være opsat, lad ham bli' hængt derpå; og lad hans hus bli' lavet til en møgbunke på grund af dette.
[Ezr 6:12 DK-KJV] Og den Gud der har forårsaget hans navn til at bo der destruerer alle konger og folk, der skal sætte sig for at ændre og at destruere dette Guds hus som er ved Jerusalem. Jeg Darius lavede en bekendtgørelse; lad den bli' udført med hast..
[Ezr 6:13 DK-KJV] Derefter Tatnai, guvernør på denne side af floden, Shethar-boznai, og deres venner, ifølge det som kong Darius havde sendt, de gjorde sådant i al

Ezr 6:1 Then Darius the king made a decree, and search was made in the house of the rolls, where the treasures were laid up in Babylon.
Ezr 6:2 And there was found at Achmetha, in the palace that is in the province of the Medes, a roll, and therein was a record thus written:
Ezr 6:3 In the first year of Cyrus the king the same Cyrus the king made a decree concerning the house of God at Jerusalem, Let the house be builded, the place where they offered sacrifices, and let the foundations thereof be strongly laid; the height thereof threescore cubits, and the breadth thereof threescore cubits;

Ezr 6:4 With three rows of great stones, and a row of new timber: and let the expences be given out of the king's house:

Ezr 6:5 And also let the golden and silver vessels of the house of God, which Nebuchadnezzar took forth out of the temple which is at Jerusalem, and brought unto Babylon, be restored, and brought again unto the temple which is at Jerusalem, every one to his place, and place them in the house of God.

Ezr 6:6 Now therefore, Tatnai, governor beyond the river, Shethar-boznai, and your companions the Apharsachites, which are beyond the river, be ye far from thence:
Ezr 6:7 Let the work of this house of God alone; let the governor of the Jews and the elders of the Jews build this house of God in his place.

Ezr 6:8 Moreover I make a decree what ye shall do to the elders of these Jews for the building of this house of God: that of the king's goods, even of the tribute beyond the river, forthwith expences be given unto these men, that they be not hindered.

Ezr 6:9 And that which they have need of, both young bullocks, and rams, and lambs, for the burnt offerings of the God of heaven, wheat, salt, wine, and oil, according to the appointment of the priests which are at Jerusalem, let it be given them day by day without fail:

Ezr 6:10 That they may offer sacrifices of sweet savours unto the God of heaven, and pray for the life of the king, and of his sons.

Ezr 6:11 Also I have made a decree, that whosoever shall alter this word, let timber be pulled down from his house, and being set up, let him be hanged thereon; and let his house be made a dunghill for this.

Ezr 6:12 And the God that hath caused his name to dwell there destroy all kings and people, that shall put to their hand to alter and to destroy this house of God which is at Jerusalem. I Darius have made a decree; let it be done with speed.
Ezr 6:13 Then Tatnai, governor on this side the river, Shethar-boznai, and their companions, according to that which Darius the king had sent, so they did speedily.

hast.

[Ezr 6:14 DK-KJV] Og de ældste for Jøderne byggede, og de blomstrede gennem profeten Haggais og Zechariah sønnen af Iddo profetering. Og de byggede, og fuldendte det, ifølge Israels Guds befaling, og ifølge Cyrus, og Darius, og kong Artaxerxes af Persiens befaling.
[Ezr 6:15 DK-KJV] Og dette hus var fuldendt på den 3'je dag af måneden Adar, som var i det 6'te år af kong Darius' regering.
[Ezr 6:16 DK-KJV] Og Israels børn, præsterne, og Leviterne, og resten af børnene fra tilfangetagelsen, holdt indvielsen for dette Guds hus med glæde,
[Ezr 6:17 DK-KJV] Og tilbød ved indvielsen for dette Guds hus 100 stude, 200 væddere, 400 lam; og som en syndoffergave for hele Israel, 12 han geder, efter antallet på Israels stammer.
[Ezr 6:18 DK-KJV] Og de satte præsterne i deres afdelinger, og Leviterne i deres rækker, for Gudstjenesten som er i Jerusalem; som det er skrevet i Mosebogen.
[Ezr 6:19 DK-KJV] Og børnene fra tilfangetagelsen holdt påsken på den 14'ne dag af den første måned.
[Ezr 6:20 DK-KJV] For præsterne og Leviterne var renset sammen, de var rene allesammen, og dræbte påsken for alle børne fra tilfangetagelsen, og for deres brødre præsterne, og for demselv.
[Ezr 6:21 DK-KJV] Og Israels børn, som var kommet tilbage ud af tilfangetagelse, og alle dem der havde separet demselv til dem fra hedningernes snavs fra det land, for at søge HERREN Israels Gud, spiste,
[Ezr 6:22 DK-KJV] Og holdt festen for de usyrede brød i 7 dage med glæde: for HERREN havde gjort dem lykkelige, og omvendte Assyriens konges hjerte til dem, for at styrke deres hænder i arbejdet i Guds hus, Israels Gud.

Ezr 6:14 And the elders of the Jews builded, and they prospered through the prophesying of Haggai the prophet and Zechariah the son of Iddo. And they builded, and finished it, according to the commandment of the God of Israel, and according to the commandment of Cyrus, and Darius, and Artaxerxes king of Persia.

Ezr 6:15 And this house was finished on the third day of the month Adar, which was in the sixth year of the reign of Darius the king.
Ezr 6:16 And the children of Israel, the priests, and the Levites, and the rest of the children of the captivity, kept the dedication of this house of God with joy,
Ezr 6:17 And offered at the dedication of this house of God an hundred bullocks, two hundred rams, four hundred lambs; and for a sin offering for all Israel, twelve he goats, according to the number of the tribes of Israel.

Ezr 6:18 And they set the priests in their divisions, and the Levites in their courses, for the service of God, which is at Jerusalem; as it is written in the book of Moses.
Ezr 6:19 And the children of the captivity kept the passover upon the fourteenth day of the first month.

Ezr 6:20 For the priests and the Levites were purified together, all of them were pure, and killed the passover for all the children of the captivity, and for their brethren the priests, and for themselves.
Ezr 6:21 And the children of Israel, which were come again out of captivity, and all such as had separated themselves unto them from the filthiness of the heathen of the land, to seek the LORD God of Israel, did eat,

Ezr 6:22 And kept the feast of unleavened bread seven days with joy: for the LORD had made them joyful, and turned the heart of the king of Assyria unto them, to strengthen their hands in the work of the house of God, the God of Israel.

Ezras bog Kapitel 7 - Til toppen af Ezras bog - Ezra KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ezr 7:1 DK-KJV] Nu efter disse ting, i kong Artaxerxes af Persiens regering, Ezra sønnen af Seraiah, sønnen af Azariah, sønnen af Hilkiah,
[Ezr 7:2 DK-KJV] Sønnen af Shallum, sønnen af Zadok, sønnen af Ahitub,
[Ezr 7:3 DK-KJV] Sønnen af Amariah, sønnen af Azariah, sønnen af Meraioth,
[Ezr 7:4 DK-KJV] Sønnen af Zerahiah, sønnen af Uzzi, sønnen af Bukki,
[Ezr 7:5 DK-KJV] Sønnen af Abishua, sønnen af Phinehas, sønnen af Eleazar, sønnen af den ledende præst Aaron:
[Ezr 7:6 DK-KJV] Denne Ezra gik op fra Babylon; og han var en klar skriftklog i Moseloven, som HERREN Israels Gud havde givet: og kongen bevilgede ham alle hans anmodninger, i overensstemmelse med HERREN hans Guds hånd over ham.
[Ezr 7:7 DK-KJV] Og der var nogle af Israels børn, og af præsterne, og Leviterne, og sangerne, og portvagterne, og Nethinimerne, der gik op til Jerusalem, i det 7'ne år af kong Artaxerxes.
[Ezr 7:8 DK-KJV] Og han kom til Jerusalem i den 5'te måned, som var i kongens 7'ne år.
[Ezr 7:9 DK-KJV] For på den første dag af den første måned begyndte han at gå op fra Babylon, og på den første dag af

Ezr 7:1 Now after these things, in the reign of Artaxerxes king of Persia, Ezra the son of Seraiah, the son of Azariah, the son of Hilkiah,
Ezr 7:2 The son of Shallum, the son of Zadok, the son of Ahitub,
Ezr 7:3 The son of Amariah, the son of Azariah, the son of Meraioth,
Ezr 7:4 The son of Zerahiah, the son of Uzzi, the son of Bukki,
Ezr 7:5 The son of Abishua, the son of Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the chief priest:

Ezr 7:6 This Ezra went up from Babylon; and he was a ready scribe in the law of Moses, which the LORD God of Israel had given: and the king granted him all his request, according to the hand of the LORD his God upon him.
Ezr 7:7 And there went up some of the children of Israel, and of the priests, and the Levites, and the singers, and the porters, and the Nethinims, unto Jerusalem, in the seventh year of Artaxerxes the king.
Ezr 7:8 And he came to Jerusalem in the fifth month, which was in the seventh year of the king.
Ezr 7:9 For upon the first day of the first month began he to go up from Babylon, and on the first day of the fifth month

den 5'te måned kom han til Jerusalem, i overensstemmelse med den gode hånd fra hans Gud over ham.
[Ezr 7:10 DK-KJV] For Ezra havde forberedt hans hjerte til at søge i HERRENs lov, og til at gøre det, og til at undervise i vedtægter og domme i Israel
[Ezr 7:11 DK-KJV] Nu er dette en kopi af brevet som kong Artaxerxes gav til præsten Ezra, den skriftkloge, ja en skriftklog i ordene fra HERRENs befalinger, og i hans vedtægter for Israel.
[Ezr 7:12 DK-KJV] Artaxerxes, konge af konger, til præsten Ezra, en skriftklog i loven fra himlens Gud, perfekt fred, og i sådan en tid.
[Ezr 7:13 DK-KJV] Jeg laver en bekendtgørelse, at alle de af Israels folk, og af hans præster og Leviter, i mit rige, som er indstillet af deres egen frie vilje til at gå op til Jerusalem, kan gå med dig.

[Ezr 7:14 DK-KJV] Eftersom du er sendt af kongen, og af hans 7 rådgivere, for at undersøge angående Judah og Jerusalem, ifølge din Guds lov som er i din hånd;
[Ezr 7:15 DK-KJV] Og for at bære sølvet og guldet, som kongen og hans rådgivere frivilligt har tilbudt til Israels Gud, hvis bolig er i Jerusalem,
[Ezr 7:16 DK-KJV] Og alt sølvet og guldet som du kan finde i hele Babylons provins, med folkets frivillige offergave, og fra præsterne, det som de frivilligt ofre til deres Guds hus som er i Jerusalem:
[Ezr 7:17 DK-KJV] Så du med disse penge i al hast kan købe stude, og væddere, med deres madoffergaver og deres drikoffergaver, og tilbyde dem på alteret til jeres Guds hus som er i Jerusalem.
[Ezr 7:18 DK-KJV] Og hvadsomhelst som skal se godt ud for dig, og for dine brødre, til at gøre med resten af sølvet og guldet, gør det efter jeres Guds vilje.

[Ezr 7:19 DK-KJV] Karrene også der er givet dig til tjenesten i din Guds hus, forløs du dem foran Jerusalems Gud.
[Ezr 7:20 DK-KJV] Og hvadsomhelst der ellers er brug for i din Guds hus, som du skal ha' behov for at få fat i, få fat i det ud fra kongens skattehus.
[Ezr 7:21 DK-KJV] Og jeg, ja jeg kong Artaxerxes, laver en bekendtgørelse til alle skatteministrene som er på den anden side af floden, at hvadsomhelst præsten Ezra, den skriftkloge i loven for himlens Gud, skal forlange af jer, det skal ske i al hast,

[Ezr 7:22 DK-KJV] Optil 3.420 kilo sølv, og til 2.200 kilo hvede, og til 2.200 liter vin, og til 2.200 liter olie, og salt uden af foreskrive hvor meget.
[Ezr 7:23 DK-KJV] Hvadsomhelst der er befalet af himlens Gud, lad det omhyggeligt bli' gjort for huset til himlens Gud: for hvorfor skulle der være arrigskab imod kongen og hans sønners rige?
[Ezr 7:24 DK-KJV] Vi oplyser jer også om, at vedrørende nogle af præsterne og Leviterne, portvagterne, Nethinimerne, eller betjenerne for Guds hus, er det ikke lovligt at opkræve afgifter, skat, eller told, over dem.
[Ezr 7:25 DK-KJV] Og du, Ezra, efter din Guds visdom, der er i din hånd, sæt statsansatte og dommere, som må dømme hele folket der er på den anden side af floden, alle sådanne som kender din Guds love; og undervis I dem der ikke kender dem.
[Ezr 7:26 DK-KJV] Og hvemsomhelst der ikke vil gøre din

came he to Jerusalem, according to the good hand of his God upon him.
Ezr 7:10 For Ezra had prepared his heart to seek the law of the LORD, and to do it, and to teach in Israel statutes and judgments.
Ezr 7:11 Now this is the copy of the letter that the king Artaxerxes gave unto Ezra the priest, the scribe, even a scribe of the words of the commandments of the LORD, and of his statutes to Israel.
Ezr 7:12 Artaxerxes, king of kings, unto Ezra the priest, a scribe of the law of the God of heaven, perfect peace, and at such a time.
Ezr 7:13 I make a decree, that all they of the people of Israel, and of his priests and Levites, in my realm, which are minded of their own freewill to go up to Jerusalem, go with thee.
Ezr 7:14 Forasmuch as thou art sent of the king, and of his seven counsellers, to inquire concerning Judah and Jerusalem, according to the law of thy God which is in thine hand;
Ezr 7:15 And to carry the silver and gold, which the king and his counsellers have freely offered unto the God of Israel, whose habitation is in Jerusalem,
Ezr 7:16 And all the silver and gold that thou canst find in all the province of Babylon, with the freewill offering of the people, and of the priests, offering willingly for the house of their God which is in Jerusalem:
Ezr 7:17 That thou mayest buy speedily with this money bullocks, rams, lambs, with their meat offerings and their drink offerings, and offer them upon the altar of the house of your God which is in Jerusalem.
Ezr 7:18 And whatsoever shall seem good to thee, and to thy brethren, to do with the rest of the silver and the gold, that do after the will of your God.
Ezr 7:19 The vessels also that are given thee for the service of the house of thy God, those deliver thou before the God of Jerusalem.
Ezr 7:20 And whatsoever more shall be needful for the house of thy God, which thou shalt have occasion to bestow, bestow it out of the king's treasure house.

Ezr 7:21 And I, even I Artaxerxes the king, do make a decree to all the treasurers which are beyond the river, that whatsoever Ezra the priest, the scribe of the law of the God of heaven, shall require of you, it be done speedily,
Ezr 7:22 Unto an hundred talents of silver, and to an hundred measures of wheat, and to an hundred baths of wine, and to an hundred baths of oil, and salt without prescribing how much.
Ezr 7:23 Whatsoever is commanded by the God of heaven, let it be diligently done for the house of the God of heaven: for why should there be wrath against the realm of the king and his sons?
Ezr 7:24 Also we certify you, that touching any of the priests and Levites, singers, porters, Nethinims, or ministers of this house of God, it shall not be lawful to impose toll, tribute, or custom, upon them.
Ezr 7:25 And thou, Ezra, after the wisdom of thy God, that is in thine hand, set magistrates and judges, which may judge all the people that are beyond the river, all such as know the laws of thy God; and teach ye them that know them not.
Ezr 7:26 And whosoever will not do the law of thy God, and

Guds lov, og kongens lov, lad dom bli' udført i al hast over dem, om det så er indtil dø, eller til bortvisning, eller beslaglæggelse af gods, eller til fængsling.
[Ezr 7:27 DK-KJV] Velsignet er vore fædres Gud HERREN, som har puttet en sådan ting som dette i kongens hjerte, for at smuksere HERRENs hus som er i Jerusalem:
[Ezr 7:28 DK-KJV] Og har vist barmhjertighed overfor mig foran kongen, og hans rådgivere, og foran alle kongens mægtige prinser. Og jeg var styrket eftersom HERREN min Guds hånd var over mig, og jeg forsamlede ledende mænd ud af Israel for at gå der op med mig.

the law of the king, let judgment be executed speedily upon him, whether it be unto death, or to banishment, or to confiscation of goods, or to imprisonment.
Ezr 7:27 Blessed be the LORD God of our fathers, which hath put such a thing as this in the king's heart, to beautify the house of the LORD which is in Jerusalem:
Ezr 7:28 And hath extended mercy unto me before the king, and his counsellers, and before all the king's mighty princes. And I was strengthened as the hand of the LORD my God was upon me, and I gathered together out of Israel chief men to go up with me.

[Ezr 8:1 DK-KJV] Nu er disse de ledende fra deres fædre, og dette er slægtstavlen på dem der gik op med mig fra Babylon, i kong Artaxerxes' regering.
[Ezr 8:2 DK-KJV] Af sønnerne af Phinehas; Gershom: af sønnerne af Ithamar; Daniel: af sønnerne af David; Hattush.
[Ezr 8:3 DK-KJV] Af sønnerne af Shechaniah, af sønnerne af Pharosh; Zechariah: og med ham var der talt hankøn via slægtstavle 150.
[Ezr 8:4 DK-KJV] Af sønnerne af Pahath-moab; Elihoenai sønnen af Zerahiah, og med ham 200 hankøn.
[Ezr 8:5 DK-KJV] Af sønnerne af Shechaniah; sønnen af Jahaziel, og med ham 300 hankøn.
[Ezr 8:6 DK-KJV] Også af sønnerne af Adin; Ebed sønnen af Jonathan, og med ham 50 hankøn.
[Ezr 8:7 DK-KJV] Og af sønnerne af Elam; Jeshaiah sønnen af Athaliah, og med ham 70 hankøn.
[Ezr 8:8 DK-KJV] Og af sønnerne af Shephatiah; Zebadiah sønnen af Michael, og med ham 80 hankøn.
[Ezr 8:9 DK-KJV] Af sønnerne af Joab; Obadiah sønnen af Jehiel, og med ham 218 hankøn.
[Ezr 8:10 DK-KJV] Og af sønnerne af Shelomith; sønnen af Josiphiah, og med ham 160 hankøn.
[Ezr 8:11 DK-KJV] Og af sønnerne af Bebai; Zechariah sønnen af Bebai, og med ham 28 hankøn.
[Ezr 8:12 DK-KJV] Og af sønnerne af Azgad; Johanan sønnen af Hakkatan, og med ham 110 hankøn.
[Ezr 8:13 DK-KJV] Og af de sidste sønner af Adonikam, hvis navne er disse, Eliphelet, Jeiel, og Shemaiah, og med dem 60 hankøn.
[Ezr 8:14 DK-KJV] Også af sønnerne af Bigvai; Uthai, og Zabbud, og med dem 70 hankøn.
[Ezr 8:15 DK-KJV] Og jeg forsamlede dem ved floden der løber til Ahava; og der opholdt vi os i 3 dage: og jeg kiggede på folket, og præsterne, og fandt ingen der af sønnerne af Levi.
[Ezr 8:16 DK-KJV] Da sendte jeg bud efter Eliezer, efter Ariel, efter Shemaiah, og efter Elnathan, og efter Jarib, og efter Elnathan, og efter Nathan, og efter Zechariah, og efter Meshullam, ledende mænd; også efter Joiarib, og efter Elnathan, forstående mænd.
[Ezr 8:17 DK-KJV] Og jeg sendte dem med befaling til Iddo lederen i Casiphia-paladset, og jeg fortalte dem hvad de skulle sige til Iddo, og til hans brødre Nethinimerne, i Casiphia-paladset, så de til os skulle bringe betjenerne for vor Guds hus.
[Ezr 8:18 DK-KJV] Og via vor Guds gode hånd over os bragte de os en forstående mand, af sønnerne af Mahli, sønnen af Levi, sønnen af Israel; og Sherebiah, med hans sønner og hans brødre, 18;

Ezr 8:1 These are now the chief of their fathers, and this is the genealogy of them that went up with me from Babylon, in the reign of Artaxerxes the king.
Ezr 8:2 Of the sons of Phinehas; Gershom: of the sons of Ithamar; Daniel: of the sons of David; Hattush.
Ezr 8:3 Of the sons of Shechaniah, of the sons of Pharosh; Zechariah: and with him were reckoned by genealogy of the males an hundred and fifty.
Ezr 8:4 Of the sons of Pahath-moab; Elihoenai the son of Zerahiah, and with him two hundred males.
Ezr 8:5 Of the sons of Shechaniah; the son of Jahaziel, and with him three hundred males.
Ezr 8:6 Of the sons also of Adin; Ebed the son of Jonathan, and with him fifty males.
Ezr 8:7 And of the sons of Elam; Jeshaiah the son of Athaliah, and with him seventy males.
Ezr 8:8 And of the sons of Shephatiah; Zebadiah the son of Michael, and with him fourscore males.
Ezr 8:9 Of the sons of Joab; Obadiah the son of Jehiel, and with him two hundred and eighteen males.
Ezr 8:10 And of the sons of Shelomith; the son of Josiphiah, and with him an hundred and threescore males.
Ezr 8:11 And of the sons of Bebai; Zechariah the son of Bebai, and with him twenty and eight males.
Ezr 8:12 And of the sons of Azgad; Johanan the son of Hakkatan, and with him an hundred and ten males.
Ezr 8:13 And of the last sons of Adonikam, whose names are these, Eliphelet, Jeiel, and Shemaiah, and with them threescore males.
Ezr 8:14 Of the sons also of Bigvai; Uthai, and Zabbud, and with them seventy males.
Ezr 8:15 And I gathered them together to the river that runneth to Ahava; and there abode we in tents three days: and I viewed the people, and the priests, and found there none of the sons of Levi.

Ezr 8:16 Then sent I for Eliezer, for Ariel, for Shemaiah, and for Elnathan, and for Jarib, and for Elnathan, and for Nathan, and for Zechariah, and for Meshullam, chief men; also for Joiarib, and for Elnathan, men of understanding.
Ezr 8:17 And I sent them with commandment unto Iddo the chief at the place Casiphia, and I told them what they should say unto Iddo, and to his brethren the Nethinims, at the place Casiphia, that they should bring unto us ministers for the house of our God.
Ezr 8:18 And by the good hand of our God upon us they brought us a man of understanding, of the sons of Mahli, the son of Levi, the son of Israel; and Sherebiah, with his sons and his brethren, eighteen;

[Ezr 8:19 DK-KJV] Og Hashabiah, og med ham Jeshaiah af sønnerne af Merari, hans brødre og deres sønner, 20;
[Ezr 8:20 DK-KJV] Også af Nethinimerne, hvem David og prinserne havde udvalgt til Levittjenesten, 220 Nethinimer: alle af dem var tilkendegivet ved navn.
[Ezr 8:21 DK-KJV] Da proklamerede jeg en faste, ved Ahavafloden, så vi måtte plage osselv foran vor Gud, for at søge efter en ret vej for os af ham, og for vore små, og for hele vor substans.
[Ezr 8:22 DK-KJV] For jeg skammede mig over at spørge kongen om en gruppe med soldater og ryttere til at hjælpe os imod fjenderne på vejen: fordi vi havde fortalt kongen, og sagt, Vor Guds hånd er for altid over alle dem der søger ham; men hans kraft og hans arrigskab er imod alle dem der forlader ham.
[Ezr 8:23 DK-KJV] Sådant fastede og bønfaldte vi vor Gud omkring dette: og han var bønfaldt af os.
[Ezr 8:24 DK-KJV] Da skilte jeg 12 af de ledende præster ud, Sherebiah, Hashabiah, og 10 af deres brødre med dem,
[Ezr 8:25 DK-KJV] Og vejede sølvet, og guldet, og karrene, ja vor Guds hus' offergave, som kongen, og hans rådgivere, og hans herre, og hele Israel der var tilstede, havde tilbudt til dem.

[Ezr 8:26 DK-KJV] Ja jeg vejede 650 talenter med sølv op indi deres hånd, og sølvkar 100 talenter, og af guld 100 talenter;
[Ezr 8:27 DK-KJV] Også 20 baljer af guld, af 1.000 drams ”1,77 kilo”; og 2 kar af fint kopper, rent som guld.
[Ezr 8:28 DK-KJV] Og jeg sagde til dem, I er hellige overfor HERREN; karrene er også hellige; og sølvet og guldet er en frivillig offergave til HERREN jeres fædres Gud.

[Ezr 8:29 DK-KJV] Våg I, og bevar dem, indtil I vejer dem foran de ledende præster og Leviterne, og lederen af Israels fædre, i Jerusalem, i kamrene til HERRENs hus.
[Ezr 8:30 DK-KJV] Sådant tog præsterne og Leviterne vægten af sølvet, og guldet, og karrene, for at bringe dem til Jerusalem til vor Guds hus.
[Ezr 8:31 DK-KJV] Da rejste vi fra Ahavafloden på den 15’ne dag af den første måned, for at gå til Jerusalem: og vor Guds hånd var over os, og han forløste os fra fjendens hånd, og fra sådanne som lå på lur ved vejen.
[Ezr 8:32 DK-KJV] Og vi kom til Jerusalem, og opholdt os der i 3 dage.

[Ezr 8:33 DK-KJV] Nu på den 14’ne dag var sølvet og guldet og karrene vejet i vor Guds hus ved Meremoths hånd sønnen af præsten Uriah; og hos ham var Eleazar sønnen af Phinehas; og hos dem var Jozabad sønnen af Jeshua, og Noadiah sønnen af Binnui, Leviter;
[Ezr 8:34 DK-KJV] Via antal og via vægt af hver og en: og hele vægten var på det tidspunkt skrevet.

[Ezr 8:35 DK-KJV] Også børnene af dem der havde været bortført, som var kommet ud af fangenskabet, tilbød brændoffergaver til Israels Gud, 12 stude for hele Israel, 96 væddere, 77 lam, 12 han geder som en syndoffergave: alt dette var en brændoffergave til HERREN.
[Ezr 8:36 DK-KJV] Og de forløste kongens kommissioner til kongens løjtnanter, og til guvernørerne på denne side af floden: og de promoverede folket, og Guds hus.

Ezr 8:19 And Hashabiah, and with him Jeshaiah of the sons of Merari, his brethren and their sons, twenty;
Ezr 8:20 Also of the Nethinims, whom David and the princes had appointed for the service of the Levites, two hundred and twenty Nethinims: all of them were expressed by name.
Ezr 8:21 Then I proclaimed a fast there, at the river of Ahava, that we might afflict ourselves before our God, to seek of him a right way for us, and for our little ones, and for all our substance.

Ezr 8:22 For I was ashamed to require of the king a band of soldiers and horsemen to help us against the enemy in the way: because we had spoken unto the king, saying, The hand of our God is upon all them for good that seek him; but his power and his wrath is against all them that forsake him.
Ezr 8:23 So we fasted and besought our God for this: and he was intreated of us.
Ezr 8:24 Then I separated twelve of the chief of the priests, Sherebiah, Hashabiah, and ten of their brethren with them,
Ezr 8:25 And weighed unto them the silver, and the gold, and the vessels, even the offering of the house of our God, which the king, and his counsellers, and his lords, and all Israel there present, had offered:
Ezr 8:26 I even weighed unto their hand six hundred and fifty talents of silver, and silver vessels an hundred talents, and of gold an hundred talents;
Ezr 8:27 Also twenty basons of gold, of a thousand drams; and two vessels of fine copper, precious as gold.
Ezr 8:28 And I said unto them, Ye are holy unto the LORD; the vessels are holy also; and the silver and the gold are a freewill offering unto the LORD God of your fathers.
Ezr 8:29 Watch ye, and keep them, until ye weigh them before the chief of the priests and the Levites, and chief of the fathers of Israel, at Jerusalem, in the chambers of the house of the LORD.
Ezr 8:30 So took the priests and the Levites the weight of the silver, and the gold, and the vessels, to bring them to Jerusalem unto the house of our God.
Ezr 8:31 Then we departed from the river of Ahava on the twelfth day of the first month, to go unto Jerusalem: and the hand of our God was upon us, and he delivered us from the hand of the enemy, and of such as lay in wait by the way.
Ezr 8:32 And we came to Jerusalem, and abode there three days.
Ezr 8:33 Now on the fourth day was the silver and the gold and the vessels weighed in the house of our God by the hand of Meremoth the son of Uriah the priest; and with him was Eleazar the son of Phinehas; and with them was Jozabad the son of Jeshua, and Noadiah the son of Binnui, Levites;
Ezr 8:34 By number and by weight of every one: and all the weight was written at that time.
Ezr 8:35 Also the children of those that had been carried away, which were come out of the captivity, offered burnt offerings unto the God of Israel, twelve bullocks for all Israel, ninety and six rams, seventy and seven lambs, twelve he goats for a sin offering: all this was a burnt offering unto the LORD.
Ezr 8:36 And they delivered the king's commissions unto the king's lieutenants, and to the governors on this side the river: and they furthered the people, and the house of God.

[Ezr 9:1 DK-KJV] Nu da disse ting var gjort, kom prinserne til mig, og siger, Israels folk, og præsterne, og Leviterne, har ikke skilt demselv ud fra folket fra de lande, og gør efter deres hæsligheder, ja efter Canaaniternes, Hittiternes, Perizziternes, Jebusiternes, Ammoniternes, Moabiternes, Egypternes, og Amoriternes.

Ezr 9:1 Now when these things were done, the princes came to me, saying, The people of Israel, and the priests, and the Levites, have not separated themselves from the people of the lands, doing according to their abominations, even of the Canaanites, the Hittites, the Perizzites, the Jebusites, the Ammonites, the Moabites, the Egyptians, and the Amorites.

[Ezr 9:2 DK-KJV] For de har taget af deres døtre til demselv, og til deres sønner: sådant at den hellige sæd har blandet demselv med folket fra disse lande: ja, prinserne og ledernes hånd har ført an i denne overtrædelse.

Ezr 9:2 For they have taken of their daughters for themselves, and for their sons: so that the holy seed have mingled themselves with the people of those lands: yea, the hand of the princes and rulers hath been chief in this trespass.

[Ezr 9:3 DK-KJV] Og da jeg hørte denne ting, sønderrev jeg min beklædning og min kappe, og plukkede håret af mit hoved og af mit skæg, og sad forbløffet ned.

Ezr 9:3 And when I heard this thing, I rent my garment and my mantle, and plucked off the hair of my head and of my beard, and sat down astonied.

[Ezr 9:4 DK-KJV] Da var hver og en der skælvede over Israels Gud ord forsamlet hos mig, grundet overtrædelsen fra dem der havde været bortført; og jeg sad forbløffet indtil aftenofferet.

Ezr 9:4 Then were assembled unto me every one that trembled at the words of the God of Israel, because of the transgression of those that had been carried away; and I sat astonied until the evening sacrifice.

[Ezr 9:5 DK-KJV] Og ved aftenofferet, rejste jeg mig op fra min tungsindighed; og da jeg havde iturevet min beklædning og min kappe, faldt jeg på mine knæ, og spredte mine hænder ud for HERREN min Gud,

Ezr 9:5 And at the evening sacrifice I arose up from my heaviness; and having rent my garment and my mantle, I fell upon my knees, and spread out my hands unto the LORD my God,

[Ezr 9:6 DK-KJV] Og sagde, Kæreste min Gud, Jeg rødmer og skammer mig over at opløfte mit ansigt til dig, min Gud: for vore fejltrin er vokset over vort hoved, og vor overtrædelse er groet op til himlene.

Ezr 9:6 And said, O my God, I am ashamed and blush to lift up my face to thee, my God: for our iniquities are increased over our head, and our trespass is grown up unto the heavens.

[Ezr 9:7 DK-KJV] Siden vore fædres dage har vi været i en stor overtrædelse indtil denne dag; og på grund af vore fejltrin har vi, vore konger, og vore præster, været forløst ind i hænderne på kongerne fra de lande, til sværdet, til fangenskab, og som et bytte, og til forvirrede ansigter, som det er denne dag.

Ezr 9:7 Since the days of our fathers have we been in a great trespass unto this day; and for our iniquities have we, our kings, and our priests, been delivered into the hand of the kings of the lands, to the sword, to captivity, and to a spoil, and to confusion of face, as it is this day.

[Ezr 9:8 DK-KJV] Og nu i en kort stund har nåde blevet fremvist fra HERREN vor Gud, for at efterlade os en rest til at undslippe, og for at gi' os en nagle i hans hellige sted, så vor Gud må oplyse vore øjne, og gi' os en lille genoplivning i vort slaveri.

Ezr 9:8 And now for a little space grace hath been shewed from the LORD our God, to leave us a remnant to escape, and to give us a nail in his holy place, that our God may lighten our eyes, and give us a little reviving in our bondage.

[Ezr 9:9 DK-KJV] For vi var slaver; men vor Gud har ikke forladt os i vort slaveri, men har rakt hans barmhjertighed ud mod os foran Perisens kongers øjne, for at gi' os en genoplivning, til at opsætte vor Guds hus, og for at istandsættelse dens ødelæggelser, og for at gi' os en mur i Judah og i Jerusalem.

Ezr 9:9 For we were bondmen; yet our God hath not forsaken us in our bondage, but hath extended mercy unto us in the sight of the kings of Persia, to give us a reviving, to set up the house of our God, and to repair the desolations thereof, and to give us a wall in Judah and in Jerusalem.

[Ezr 9:10 DK-KJV] Og nu, Kæreste vor Gud, hvad skal vi sige efter dette? for vi har forladt dine befalinger,

Ezr 9:10 And now, O our God, what shall we say after this? for we have forsaken thy commandments,

[Ezr 9:11 DK-KJV] Som du har befalet via dine tjenere profeterne, som siger, Landet, mod hvilket I går for at besidde det, er et urent land med folkets beskidthed fra de lande, med deres hæsligheder, som har fyldt det fra den ene ende til den anden med deres snavs.

Ezr 9:11 Which thou hast commanded by thy servants the prophets, saying, The land, unto which ye go to possess it, is an unclean land with the filthiness of the people of the lands, with their abominations, which have filled it from one end to another with their uncleanness.

[Ezr 9:12 DK-KJV] Gi' nu derfor ikke jeres døtre til deres sønner, ta' ej heller deres døtre til jeres sønner, og søg heller ikke efter deres fred eller deres rigdom for altid: så I må være stærke, og spise landets gode, og efterlade det som en arv til jeres børn for evigt.

Ezr 9:12 Now therefore give not your daughters unto their sons, neither take their daughters unto your sons, nor seek their peace or their wealth for ever: that ye may be strong, and eat the good of the land, and leave it for an inheritance to your children for ever.

[Ezr 9:13 DK-KJV] Og efter alt det der er kommet over os på grund af vore onde handlinger, og på grund af vor store overtrædelse, eftersom du vor Gud har straffet os mindre end vore fejltrin fortjener, og har givet os en sådan forløsning som denne;

Ezr 9:13 And after all that is come upon us for our evil deeds, and for our great trespass, seeing that thou our God hast punished us less than our iniquities deserve, and hast given us such deliverance as this;

[Ezr 9:14 DK-KJV] Skulle vi igen bryde dine befalinger, og

Ezr 9:14 Should we again break thy commandments, and

indeslutte slægtskab med folket af disse hæsligheder? ville du da ikke være vred på os indtil du havde fortæret os, sådant at der ikke skulle være en rest ej heller nogen der undslap?

[Ezr 9:15 DK-KJV] Kæreste HERRE Israels Gud, du er retfærdig: for vi er stadig undsluppet, som det er denne dag: læg mærke til, vi er foran dig i vore overtrædelser: for vi kan ikke stå foran dig på grund af dette.

join in affinity with the people of these abominations? wouldest not thou be angry with us till thou hadst consumed us, so that there should be no remnant nor escaping?
Ezr 9:15 O LORD God of Israel, thou art righteous: for we remain yet escaped, as it is this day: behold, we are before thee in our trespasses: for we cannot stand before thee because of this.

Ezras bog Kapitel 10 - Til toppen af Ezras bog - Ezra KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ezr 10:1 DK-KJV] Nu da Ezra havde bedt, og da han havde bekendt, og grædt og kastet sigselv ned foran Guds hus, forsamledes der sig ud af Israel en meget stor menighed af mænd og kvinder og børn: for folket græd meget smerteligt.
[Ezr 10:2 DK-KJV] Og Shechaniah sønnen af Jehiel, en af sønnerne af Elam, svarede og sagde til Ezra, Vi har overtrådt imod vor Gud, og har taget fremmede hustruer af folket fra det land: alligevel er der nu håb i Israel vedrørende denne sag.
[Ezr 10:3 DK-KJV] Lad os nu derfor lave en pagt med vor Gud om at fjerne alle de hustruer, og sådanne som er født af dem, i overensstemmelse med min herres råd, og af dem som skælver ved vor Guds befaling; og lad det bli' gjort ifølge loven.
[Ezr 10:4 DK-KJV] Rejs dig; for denne sag tilhører dig: vi vil også være med dig: vær ved godt mod, og gør det.
[Ezr 10:5 DK-KJV] Da rejste Ezra sig, og fik de ledende præster, Leviterne, og hele Israel, til at sværge at de skulle gøre efter dette ord. Og de svor.
[Ezr 10:6 DK-KJV] Da rejste Ezra sig op foran Guds hus, og gik ind i kammeret til Johanan sønnen af Eliashib: og da han var kommet derind, spiste han ikke brød, og drak heller ikke vand: for han sørgede på grund af overtrædelsen fra dem der havde været bortført.
[Ezr 10:7 DK-KJV] Og de lavede en proklamation udover Judah og Jerusalem til alle børnene fra tilfangetagelsen, at de skulle forsamle sig i Jerusalem;
[Ezr 10:8 DK-KJV] Og at hvemsomhelst der ikke ville komme indenfor 3 dage, i overensstemmelse med prinserne og de ældstes råd, skulle ha' hele hans substans beslaglagt, og hamselv separeret fra menigheden til de der havde været bortført.
[Ezr 10:9 DK-KJV] Da forsamlede alle mændene sig fra Judah og Benjamin i Jerusalem indenfor 3 dage. Det var den 9'ne måned, på den 12'te dag af den måned; og hele folket sad i Guds hus gader, og rystede på grund af denne sag, og på grund af den megen regn.
[Ezr 10:10 DK-KJV] Og præsten Ezra stod op, og sagde til dem, I har overtrådt, og har taget fremmede hustruer, for at gøre Israels overtrædelse større.

[Ezr 10:11 DK-KJV] Lav nu derfor en bekendelse til jeres fædres Gud HERREN, og gør hans vilje: og separere jerselv fra folket fra det land, og fra de fremmede hustruer.
[Ezr 10:12 DK-KJV] Da svarede og sagde hele menigheden med en høj stemme, Som du har sagt, sådant må vi gøre.
[Ezr 10:13 DK-KJV] Men folket er mange, og det er en tid med megen regn, og vi er ikke i stand til at stå udenfor, dette er heller ikke et arbejde der tager 1 eller 2 dage: for vi er

Ezr 10:1 Now when Ezra had prayed, and when he had confessed, weeping and casting himself down before the house of God, there assembled unto him out of Israel a very great congregation of men and women and children: for the people wept very sore.
Ezr 10:2 And Shechaniah the son of Jehiel, one of the sons of Elam, answered and said unto Ezra, We have trespassed against our God, and have taken strange wives of the people of the land: yet now there is hope in Israel concerning this thing.
Ezr 10:3 Now therefore let us make a covenant with our God to put away all the wives, and such as are born of them, according to the counsel of my lord, and of those that tremble at the commandment of our God; and let it be done according to the law.
Ezr 10:4 Arise; for this matter belongeth unto thee: we also will be with thee: be of good courage, and do it.
Ezr 10:5 Then arose Ezra, and made the chief priests, the Levites, and all Israel, to swear that they should do according to this word. And they sware.
Ezr 10:6 Then Ezra rose up from before the house of God, and went into the chamber of Johanan the son of Eliashib: and when he came thither, he did eat no bread, nor drink water: for he mourned because of the transgression of them that had been carried away.
Ezr 10:7 And they made proclamation throughout Judah and Jerusalem unto all the children of the captivity, that they should gather themselves together unto Jerusalem;

Ezr 10:8 And that whosoever would not come within three days, according to the counsel of the princes and the elders, all his substance should be forfeited, and himself separated from the congregation of those that had been carried away.
Ezr 10:9 Then all the men of Judah and Benjamin gathered themselves together unto Jerusalem within three days. It was the ninth month, on the twentieth day of the month; and all the people sat in the street of the house of God, trembling because of this matter, and for the great rain.
Ezr 10:10 And Ezra the priest stood up, and said unto them, Ye have transgressed, and have taken strange wives, to increase the trespass of Israel.
Ezr 10:11 Now therefore make confession unto the LORD God of your fathers, and do his pleasure: and separate yourselves from the people of the land, and from the strange wives.
Ezr 10:12 Then all the congregation answered and said with a loud voice, As thou hast said, so must we do.
Ezr 10:13 But the people are many, and it is a time of much rain, and we are not able to stand without, neither is this a work of one day or two: for we are many that have

mange der har overtrådt i denne ting

[Ezr 10:14 DK-KJV] Lad nu vore ledere af hele menigheden stå, og lad alle dem som har taget fremmede hustruer i vore byer komme på udvalgte tidspunkter, og med dem de ældste fra hver en by, og dens dommere, indtil vor Guds voldsomme arrigskab er vendt væk fra os i denne sag.
[Ezr 10:15 DK-KJV] Kun Jonathan sønnen af Asahel og Jahaziah sønnen af Tikvah var ansatte omkring denne sag: og Meshullam og Leviten Shabbethai hjalp dem.
[Ezr 10:16 DK-KJV] Og børnene fra tilfangetagelsen gjorde sådant. Og præsten Ezra, med bestemte ledere af fædrene, efter deres fædres hus, og alle af dem ved deres navne, var skilt ud, og sad ned i den første dag af den 10'ne måned for at undersøge sagen.
[Ezr 10:17 DK-KJV] Og de var færdige med alle mændene der havde taget fremmede hustruer i den første dag af den første måned.
[Ezr 10:18 DK-KJV] Og blandt sønnerne af præsterne der havde taget fremmede hustruer var der fundet: nemlig, af sønnerne af Jeshua sønnen af Jozadak, og hans brødre; Maaseiah, og Eliezer, og Jarib, og Gedaliah.
[Ezr 10:19 DK-KJV] Og de gav deres hånd på at de ville fjerne deres hustruer; og ved at være skyldige, tilbød de en vædder fra flokken for deres overtrædelse.
[Ezr 10:20 DK-KJV] Og af sønnerne af Immer; Hanani, og Zebadiah.
[Ezr 10:21 DK-KJV] Og af sønnerne af Harim; Maaseiah, og Elias, og Shemaiah, og Jehiel, og Uzziah.
[Ezr 10:22 DK-KJV] Og af sønnerne af Pashur; Elioenai, Maaseiah, Ishmael, Nethaneel, Jozabad, og Elasah.
[Ezr 10:23 DK-KJV] Også af Leviterne; Jozabad, og Shimei, og Kelaiah, (den samme er Kelita,) Pethahiah, Judah, og Eliezer.
[Ezr 10:24 DK-KJV] Af sangerne også; Eliashib: og af portvagterne; Shallum, og Telem, og Uri.
[Ezr 10:25 DK-KJV] Desuden af Israel: af sønnerne af Parosh; Ramiah, og Jeziah, og Malchiah, og Miamin, og Eleazar, og Malchijah, og Benaiah.
[Ezr 10:26 DK-KJV] Og af sønnerne af Elam; Mattaniah, Zechariah, og Jehiel, og Abdi, og Jeremoth, og Eliah.
[Ezr 10:27 DK-KJV] Og af sønnerne af Zattu; Elioenai, Eliashib, Mattaniah, og Jeremoth, og Zabad, og Aziza.
[Ezr 10:28 DK-KJV] Og af sønnerne af Bebai; Jehohanan, Hananiah, Zabbai, og Athlai.
[Ezr 10:29 DK-KJV] Og af sønnerne af Bani; Meshullam, Malluch, og Adaiah, Jashub, og Sheal, og Ramoth.
[Ezr 10:30 DK-KJV] Og af sønnerne af Pahath-moab; Adna, og Chelal, Benaiah, Maaseiah, Mattaniah, Bezaleel, og Binnui, og Manasseh.
[Ezr 10:31 DK-KJV] Og af sønnerne af Harim; Eliezer, Ishijah, Malchiah, Shemaiah, Shimeon,

[Ezr 10:32 DK-KJV] Benjamin, Malluch, og Shemariah.
[Ezr 10:33 DK-KJV] Af sønnerne af Hashum; Mattenai, Mattathah, Zabad, Eliphelet, Jeremai, Manasseh, og Shimei.
[Ezr 10:34 DK-KJV] Af sønnerne af Bani; Maadai, Amram, og Uel,

[Ezr 10:35 DK-KJV] Benaiah, Bedeiah, Chelluh,

[Ezr 10:36 DK-KJV] Vaniah, Meremoth, Eliashib,

[Ezr 10:37 DK-KJV] Mattaniah, Mattenai, og Jaasau,

[Ezr 10:38 DK-KJV] Og Bani, og Binnui, Shimei,

[Ezr 10:39 DK-KJV] Og Shelemiah, og Nathan, og Adaiah,

transgressed in this thing.

Ezr 10:14 Let now our rulers of all the congregation stand, and let all them which have taken strange wives in our cities come at appointed times, and with them the elders of every city, and the judges thereof, until the fierce wrath of our God for this matter be turned from us.
Ezr 10:15 Only Jonathan the son of Asahel and Jahaziah the son of Tikvah were employed about this matter: and Meshullam and Shabbethai the Levite helped them.
Ezr 10:16 And the children of the captivity did so. And Ezra the priest, with certain chief of the fathers, after the house of their fathers, and all of them by their names, were separated, and sat down in the first day of the tenth month to examine the matter.

Ezr 10:17 And they made an end with all the men that had taken strange wives by the first day of the first month.
Ezr 10:18 And among the sons of the priests there were found that had taken strange wives: namely, of the sons of Jeshua the son of Jozadak, and his brethren; Maaseiah, and Eliezer, and Jarib, and Gedaliah.
Ezr 10:19 And they gave their hands that they would put away their wives; and being guilty, they offered a ram of the flock for their trespass.

Ezr 10:20 And of the sons of Immer; Hanani, and Zebadiah.
Ezr 10:21 And of the sons of Harim; Maaseiah, and Elijah, and Shemaiah, and Jehiel, and Uzziah.
Ezr 10:22 And of the sons of Pashur; Elioenai, Maaseiah, Ishmael, Nethaneel, Jozabad, and Elasah.

Ezr 10:23 Also of the Levites; Jozabad, and Shimei, and Kelaiah, (the same is Kelita,) Pethahiah, Judah, and Eliezer.
Ezr 10:24 Of the singers also; Eliashib: and of the porters; Shallum, and Telem, and Uri.
Ezr 10:25 Moreover of Israel: of the sons of Parosh; Ramiah, and Jeziah, and Malchiah, and Miamin, and Eleazar, and Malchijah, and Benaiah.
Ezr 10:26 And of the sons of Elam; Mattaniah, Zechariah, and Jehiel, and Abdi, and Jeremoth, and Eliah.
Ezr 10:27 And of the sons of Zattu; Elioenai, Eliashib, Mattaniah, and Jeremoth, and Zabad, and Aziza.
Ezr 10:28 Of the sons also of Bebai; Jehohanan, Hananiah, Zabbai, and Athlai.
Ezr 10:29 And of the sons of Bani; Meshullam, Malluch, and Adaiah, Jashub, and Sheal, and Ramoth.
Ezr 10:30 And of the sons of Pahath-moab; Adna, and Chelal, Benaiah, Maaseiah, Mattaniah, Bezaleel, and Binnui, and Manasseh.
Ezr 10:31 And of the sons of Harim; Eliezer, Ishijah, Malchiah, Shemaiah, Shimeon,

Ezr 10:32 Benjamin, Malluch, and Shemariah.
Ezr 10:33 Of the sons of Hashum; Mattenai, Mattathah, Zabad, Eliphelet, Jeremai, Manasseh, and Shimei.

Ezr 10:34 Of the sons of Bani; Maadai, Amram, and Uel,

Ezr 10:35 Benaiah, Bedeiah, Chelluh,

Ezr 10:36 Vaniah, Meremoth, Eliashib,

Ezr 10:37 Mattaniah, Mattenai, and Jaasau,

Ezr 10:38 And Bani, and Binnui, Shimei,

Ezr 10:39 And Shelemiah, and Nathan, and Adaiah,

[Ezr 10:40 DK-KJV] Machnadebai, Shashai, Sharai,
Ezr 10:40 Machnadebai, Shashai, Sharai,

[Ezr 10:41 DK-KJV] Azareel, og Shelemiah, Shemariah,
Ezr 10:41 Azareel, and Shelemiah, Shemariah,

[Ezr 10:42 DK-KJV] Shallum, Amariah, og Joseph.
Ezr 10:42 Shallum, Amariah, and Joseph.

[Ezr 10:43 DK-KJV] Af sønnerne af Nebo; Jeiel, Mattithiah, Zabad, Zebina, Jadau, og Joel, Benaiah.
Ezr 10:43 Of the sons of Nebo; Jeiel, Mattithiah, Zabad, Zebina, Jadau, and Joel, Benaiah.

[Ezr 10:44 DK-KJV] Alle disse havde taget fremmede hustruer: og nogle af dem havde hustruer ved hvem de havde børn.
Ezr 10:44 All these had taken strange wives: and some of them had wives by whom they had children.

Nehemias bog - Index016
Navnebetydning for Nehemia = Guds trøst
Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk
Der er deslige oversat vers her og der
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13
Nehemias bog Kapitel 1 - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 1:1 DK-KJV] Ordene til Nehemiah sønnen til Hachaliah. Og det skete i måneden-Chisleu, i det 20'ne år, som jeg var i Shushan-paladset, ***"Shushan er synonym med Susa"***
Ne 1:1 The words of Nehemiah the son of Hachaliah. And it came to pass in the month Chisleu, in the twentieth year, as I was in Shushan the palace,

[Ne 1:2 DK-KJV] At Hanani, en af mine brødre, kom, han og bestemte mænd fra Judah: og jeg spurgte dem angående Jøderne der var flygtet, som var tilbage efter fangenskabet, og angående Jerusalem.
Ne 1:2 That Hanani, one of my brethren, came, he and certain men of Judah; and I asked them concerning the Jews that had escaped, which were left of the captivity, and concerning Jerusalem.

[Ne 1:3 DK-KJV] Og de sagde til mig, Resten som er tilbage efter fangenskabet der i provinsen er i stor lidelse og bebrejdelse: Jerusalems mur er også brudt ned, og dens porte er brændt med ild.
Ne 1:3 And they said unto me, The remnant that are left of the captivity there in the province are in great affliction and reproach: the wall of Jerusalem also is broken down, and the gates thereof are burned with fire.

[Ne 1:4 DK-KJV] Og det skete, da jeg hørte disse ord, at jeg sad ned og græd, og sørgede nogle dage, og fastede, og bad foran himlens Gud,
Ne 1:4 And it came to pass, when I heard these words, that I sat down and wept, and mourned certain days, and fasted, and prayed before the God of heaven,

[Ne 1:5 DK-KJV] Og sagde, Jeg bønfalder dig, Kæreste HERRE himlens Gud, den store og frygtelige Gud, der holder pagt og barmhjertighed for dem der elsker ham og overholder hans befalinger:
Ne 1:5 And said, I beseech thee, O LORD God of heaven, the great and terrible God, that keepeth covenant and mercy for them that love him and observe his commandments:

[Ne 1:6 DK-KJV] Lad dine øre være opmærksomme, og dine øjne åbne, så du må høre din tjeners bønner, som jeg nu ber foran dig, dag og nat, for Israels børn dine tjenere, og bekender de synder fra Israels børn, som vi har syndet imod dig: både jeg og min faders hus har syndet.
Ne 1:6 Let thine ear now be attentive, and thine eyes open, that thou mayest hear the prayer of thy servant, which I pray before thee now, day and night, for the children of Israel thy servants, and confess the sins of the children of Israel, which we have sinned against thee: both I and my father's house have sinned.

[Ne 1:7 DK-KJV] Vi har handlet meget korrupt imod dig, og har ikke holdt befalingerne, heller ikke vedtægterne, heller ikke dommene, som du befalede din tjener Moses.
Ne 1:7 We have dealt very corruptly against thee, and have not kept the commandments, nor the statutes, nor the judgments, which thou commandedst thy servant Moses.

[Ne 1:8 DK-KJV] Husk, jeg bønfalder dig, det ord som du befalede din tjener Moses, som siger, Hvis I overtræder, vil jeg sprede jer bredt blandt nationerne:
Ne 1:8 Remember, I beseech thee, the word that thou commandedst thy servant Moses, saying, If ye transgress, I will scatter you abroad among the nations:

[Ne 1:9 DK-KJV] Men hvis I vender om til mig, og holder mine befalinger, og gør dem; selvom nogle af jer var kaste ud til de yderste dele af himlen, alligevel vil jeg samle dem derfra, og vil bringe dem til det sted som jeg har udvalgt for at sætte mit navn der.
Ne 1:9 But if ye turn unto me, and keep my commandments, and do them; though there were of you cast out unto the uttermost part of the heaven, yet will I gather them from thence, and will bring them unto the place that I have chosen to set my name there.

[Ne 1:10 DK-KJV] Nu er disse dine tjenere og dit folk, som du har forløst via din store kraft, og via din stærke hånd.
Ne 1:10 Now these are thy servants and thy people, whom thou hast redeemed by thy great power, and by thy strong hand.

[Ne 1:11 DK-KJV] Kæreste Herre, jeg bønfalder dig, lad nu dine øre være opmærksomme på din tjerners bøn, og på dine tjerneres bøn, som ønsker at frygte dit navn: og gavn,
Ne 1:11 O Lord, I beseech thee, let now thine ear be attentive to the prayer of thy servant, and to the prayer of thy servants, who desire to fear thy name: and prosper, I pray thee, thy

jeg ber dig, din tjener denne dag, og skænk ham barmhjertighed i denne mands øjne. For jeg var kongens kopbærer.

servant this day, and grant him mercy in the sight of this man. For I was the king's cupbearer.

[Ne 2:1 DK-KJV] Og det skete i måneden Nisan, i det 20'ende år af kong Artaxerxes, at vin var foran ham: og jeg tog vinen op, og gav den til kongen. Nu havde jeg ikke før i tiden været bedrøvet i hans nærvær.
[Ne 2:2 DK-KJV] Derfor sagde kongen til mig, Hvorfor er din udstråling bedrøvet, nu når du ikke er syg? dette er intet andet end hjertesorg. Da var jeg meget bange,
[Ne 2:3 DK-KJV] Og sagde til kongen, Lad kongen leve for evigt: hvorfor skulle ikke min udstråling være bedrøvet, når byen, stedet for mine fædres gravkamre, ligger øde, og dens porte er fortæret med ild?
[Ne 2:4 DK-KJV] Da sagde kongen til mig, Hvad anmoder du om? Sådant bad jeg til himlens Gud.
[Ne 2:5 DK-KJV] Og jeg sagde til kongen, Hvis det behager kongen, og hvis din tjener har fundet favør i dine øjne, så du ville sende mig til Judah, til byen med mine fædres gravkamre, så jeg må bygge den.
[Ne 2:6 DK-KJV] Og kongen sagde til mig, (dronningen sad også hos ham,) For hvor lang skal din rejse være? og hvornår vil du vende tilbage? Sådant behagede det kongen at sende mig; og jeg gav ham en tidsramme.
[Ne 2:7 DK-KJV] Desuden sagde jeg til kongen, Hvis det behager kongen, lad breve bli' givet til mig til guvernørerne på den anden side af floden, så de må lede mig over indtil jeg kommer til Judah;
[Ne 2:8 DK-KJV] Og et brev til Asaph kongens skovfoged, så han må gi' mig tømmer til at lave bjælker til portene i paladset som hører til huset, og til bymuren, og til huset som jeg skal gå ind i. Og kongen skænkede mig, i overensstemmelse med min Guds gode hånd over mig.
[Ne 2:9 DK-KJV] Da kom jeg til guvernørerne på den anden side af floden, og gav dem kongens breve. Nu havde kongen sendt kaptajner for hæren og ryttere med mig.
[Ne 2:10 DK-KJV] Da Horoniten Sanballat, og tjeneren Tobiah, Ammoniten, hørte om det, gjorde det dem meget bedrøvet at der var kommet en mand for at sørge for Israels børns velfærd.
[Ne 2:11 DK-KJV] Sådant kom jeg til Jerusalem, og var der 3 dage.
[Ne 2:12 DK-KJV] Jeg stod op om natten, jeg og nogle få mænd hos mig; og jeg fortalte ingen hvad min Gud havde lagt i mit hjerte som jeg skulle gøre i Jerusalem: der var heller ikke nogen dyr med mig, foruden det dyr som jeg red på.
[Ne 2:13 DK-KJV] Og om natten gik jeg ud via dalporten, lige foran dragebrønden, og ved møjporten, og kiggede på Jerusalems mure, som var brudt ned, og dens porte var fortæret af ild.
[Ne 2:14 DK-KJV] Da gik jeg videre til fontæneporten, og til kongens bassin: men der var ikke plads til dyret der var under mig til at passere.
[Ne 2:15 DK-KJV] Da gik jeg op om natten via bækken, og kiggede på muren, og vendte tilbage, og gik ind ad dalporten, og returnerede på den måde.
[Ne 2:16 DK-KJV] Og lederne vidste hvor jeg gik hen, eller hvad jeg gjorde; jeg havde heller ikke endnu fortalt det til

Ne 2:1 And it came to pass in the month Nisan, in the twentieth year of Artaxerxes the king, that wine was before him: and I took up the wine, and gave it unto the king. Now I had not been beforetime sad in his presence.
Ne 2:2 Wherefore the king said unto me, Why is thy countenance sad, seeing thou art not sick? this is nothing else but sorrow of heart. Then I was very sore afraid,
Ne 2:3 And said unto the king, Let the king live for ever: why should not my countenance be sad, when the city, the place of my fathers' sepulchres, lieth waste, and the gates thereof are consumed with fire?
Ne 2:4 Then the king said unto me, For what dost thou make request? So I prayed to the God of heaven.
Ne 2:5 And I said unto the king, If it please the king, and if thy servant have found favour in thy sight, that thou wouldest send me unto Judah, unto the city of my fathers' sepulchres, that I may build it.

Ne 2:6 And the king said unto me, (the queen also sitting by him,) For how long shall thy journey be? and when wilt thou return? So it pleased the king to send me; and I set him a time.

Ne 2:7 Moreover I said unto the king, If it please the king, let letters be given me to the governors beyond the river, that they may convey me over till I come into Judah;
Ne 2:8 And a letter unto Asaph the keeper of the king's forest, that he may give me timber to make beams for the gates of the palace which appertained to the house, and for the wall of the city, and for the house that I shall enter into. And the king granted me, according to the good hand of my God upon me.

Ne 2:9 Then I came to the governors beyond the river, and gave them the king's letters. Now the king had sent captains of the army and horsemen with me.

Ne 2:10 When Sanballat the Horonite, and Tobiah the servant, the Ammonite, heard of it, it grieved them exceedingly that there was come a man to seek the welfare of the children of Israel.

Ne 2:11 So I came to Jerusalem, and was there three days.

Ne 2:12 And I arose in the night, I and some few men with me; neither told I any man what my God had put in my heart to do at Jerusalem: neither was there any beast with me, save the beast that I rode upon.
Ne 2:13 And I went out by night by the gate of the valley, even before the dragon well, and to the dung port, and viewed the walls of Jerusalem, which were broken down, and the gates thereof were consumed with fire.
Ne 2:14 Then I went on to the gate of the fountain, and to the king's pool: but there was no place for the beast that was under me to pass.
Ne 2:15 Then went I up in the night by the brook, and viewed the wall, and turned back, and entered by the gate of the valley, and so returned.
Ne 2:16 And the rulers knew not whither I went, or what I did; neither had I as yet told it to the Jews, nor to the priests, nor to

Jøderne, eller til præsterne, eller til de noble, eller til lederne, eller til resten der udførte arbejdet.
[Ne 2:17 DK-KJV] Da sagde jeg til dem, I ser hvilke kvaler vi befinder os i, hvordan Jerusalem ligger øde, og dens porte er brændt af ild: kom, lad os genopbygge Jerusalems mure, så vi ikke længere er en bebrejdelse.
[Ne 2:18 DK-KJV] Da fortalte jeg dem om Guds hånd som var god over mig; og også om kongens ord som han havde talt til mig. Og de sagde, Lad os rejse os og bygge. Sådant styrkede de deres hænder for dette gode værk.
[Ne 2:19 DK-KJV] Men da Horoniten Sanballat, og tjeneren Tobiah, Ammoniten, og Araberen Geshem, hørte det, grinte de hånligt af os, og foragtede os, og sagde, Hvad er denne ting som I gør? Vil I lave oprør imod kongen?
[Ne 2:20 DK-KJV] Da svarede jeg dem, og sagde til dem, Himlens Gud, han vil gavne os; derfor vil vi hans tjenere rejse os og bygge: men I har ingen del, eller ret, eller mindesmærke, i Jerusalem.

the nobles, nor to the rulers, nor to the rest that did the work.

Ne 2:17 Then said I unto them, Ye see the distress that we are in, how Jerusalem lieth waste, and the gates thereof are burned with fire: come, and let us build up the wall of Jerusalem, that we be no more a reproach.
Ne 2:18 Then I told them of the hand of my God which was good upon me; as also the king's words that he had spoken unto me. And they said, Let us rise up and build. So they strengthened their hands for this good work.

Ne 2:19 But when Sanballat the Horonite, and Tobiah the servant, the Ammonite, and Geshem the Arabian, heard it, they laughed us to scorn, and despised us, and said, What is this thing that ye do? will ye rebel against the king?
Ne 2:20 Then answered I them, and said unto them, The God of heaven, he will prosper us; therefore we his servants will arise and build: but ye have no portion, nor right, nor memorial, in Jerusalem.

Nehemias bog Kapitel 3 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 3:1 DK-KJV] Da rejste ypperstepræsten sig op med hans brødre præsterne, og de byggede fåreporten; de helliggjorde den, og opsatte dens døre; lige til Meahtårnet helliggjorde de den, til Hananeeltårnet.
[Ne 3:2 DK-KJV] Ved siden af ham byggede Jerichos mænd. Og ved siden af dem byggede Zaccur sønnen til Imri.
[Ne 3:3 DK-KJV] Og fiskeporten byggede sønnerne til Hassenaah, som også lagde dens bjælker, og opsatte dens døre, dens låse, og dens bomme.
[Ne 3:4 DK-KJV] Og ved siden af dem reparerede Meremoth sønnen til Urijah, sønnen af Koz. Og ved siden af dem reparerede Meshullam sønnen til Berechiah, sønnen af Meshezabeel. Og ved siden af dem reparerede Zadok sønnen til Baana.
[Ne 3:5 DK-KJV] Og ved siden af dem reparerede Tekoiterne; men deres noble lagde ikke deres nakker til arbejdet for deres Herre.
[Ne 3:6 DK-KJV] Desuden reparerede Jehoiada sønnen til Paseah, og Meshullam sønnen til Besodeiah den gamle port; de lagde dens bjælker, og opsatte dens døre, og dens låse, og dens bomme.

[Ne 3:7 DK-KJV]

[Ne 3:8 DK-KJV]

[Ne 3:9 DK-KJV]

[Ne 3:10 DK-KJV]
[Ne 3:11 DK-KJV] Malchijah sønnen af Harim, og Hashub sønnen af Pahath-moab, reparerede det andet stykke, og ovnetårnet.

[Ne 3:12 DK-KJV]

Ne 3:1 Then Eliashib the high priest rose up with his brethren the priests, and they builded the sheep gate; they sanctified it, and set up the doors of it; even unto the tower of Meah they sanctified it, unto the tower of Hananeel.

Ne 3:2 And next unto him builded the men of Jericho. And next to them builded Zaccur the son of Imri.
Ne 3:3 But the fish gate did the sons of Hassenaah build, who also laid the beams thereof, and set up the doors thereof, the locks thereof, and the bars thereof.

Ne 3:4 And next unto them repaired Meremoth the son of Urijah, the son of Koz. And next unto them repaired Meshullam the son of Berechiah, the son of Meshezabeel. And next unto them repaired Zadok the son of Baana.

Ne 3:5 And next unto them the Tekoites repaired; but their nobles put not their necks to the work of their Lord.
Ne 3:6 Moreover the old gate repaired Jehoiada the son of Paseah, and Meshullam the son of Besodeiah; they laid the beams thereof, and set up the doors thereof, and the locks thereof, and the bars thereof.
Ne 3:7 And next unto them repaired Melatiah the Gibeonite, and Jadon the Meronothite, the men of Gibeon, and of Mizpah, unto the throne of the governor on this side the river.
Ne 3:8 Next unto him repaired Uzziel the son of Harhaiah, of the goldsmiths. Next unto him also repaired Hananiah the son of one of the apothecaries, and they fortified Jerusalem unto the broad wall.
Ne 3:9 And next unto them repaired Rephaiah the son of Hur, the ruler of the half part of Jerusalem.
Ne 3:10 And next unto them repaired Jedaiah the son of Harumaph, even over against his house. And next unto him repaired Hattush the son of Hashabniah.

Ne 3:11 Malchijah the son of Harim, and Hashub the son of Pahath-moab, repaired the other piece, and the tower of the furnaces.
Ne 3:12 And next unto him repaired Shallum the son of Halohesh, the ruler of the half part of Jerusalem, he and his daughters.

Ne 3:13 The valley gate repaired Hanun, and the inhabitants of Zanoah; they built it, and set up the doors thereof, the locks thereof, and the bars thereof, and a thousand cubits on the wall unto the dung gate.

[Ne 3:13 DK-KJV]

Ne 3:14 But the dung gate repaired Malchiah the son of Rechab, the ruler of part of Beth-haccerem; he built it, and set up the doors thereof, the locks thereof, and the bars thereof.

[Ne 3:14 DK-KJV]

Ne 3:15 But the gate of the fountain repaired Shallun the son of Col-hozeh, the ruler of part of Mizpah; he built it, and covered it, and set up the doors thereof, the locks thereof, and the bars thereof, and the wall of the pool of Siloah by the king's garden, and unto the stairs that go down from the city of David.

[Ne 3:15 DK-KJV]

Ne 3:16 After him repaired Nehemiah the son of Azbuk, the ruler of the half part of Beth-zur, unto the place over against the sepulchres of David, and to the pool that was made, and unto the house of the mighty.

[Ne 3:16 DK-KJV]

Ne 3:17 After him repaired the Levites, Rehum the son of Bani. Next unto him repaired Hashabiah, the ruler of the half part of Keilah, in his part.

[Ne 3:17 DK-KJV]

Ne 3:18 After him repaired their brethren, Bavai the son of Henadad, the ruler of the half part of Keilah.

[Ne 3:18 DK-KJV]

Ne 3:19 And next to him repaired Ezer the son of Jeshua, the ruler of Mizpah, another piece over against the going up to the armoury at the turning of the wall.

[Ne 3:19 DK-KJV]

Ne 3:20 After him Baruch the son of Zabbai earnestly repaired the other piece, from the turning of the wall unto the door of the house of Eliashib the high priest.

[Ne 3:20 DK-KJV]

Ne 3:21 After him repaired Meremoth the son of Urijah the son of Koz another piece, from the door of the house of Eliashib even to the end of the house of Eliashib.

[Ne 3:21 DK-KJV]

[Ne 3:22 DK-KJV]

Ne 3:22 And after him repaired the priests, the men of the plain.

Ne 3:23 After him repaired Benjamin and Hashub over against their house. After him repaired Azariah the son of Maaseiah the son of Ananiah by his house.

[Ne 3:23 DK-KJV]

Ne 3:24 After him repaired Binnui the son of Henadad another piece, from the house of Azariah unto the turning of the wall, even unto the corner.

[Ne 3:24 DK-KJV]

Ne 3:25 Palal the son of Uzai, over against the turning of the wall, and the tower which lieth out from the king's high house, that was by the court of the prison. After him Pedaiah the son of Parosh.

[Ne 3:25 DK-KJV]

Ne 3:26 Moreover the Nethinims dwelt in Ophel, unto the place over against the water gate toward the east, and the tower that lieth out.

[Ne 3:26 DK-KJV]

Ne 3:27 After them the Tekoites repaired another piece, over against the great tower that lieth out, even unto the wall of Ophel.

[Ne 3:27 DK-KJV]

Ne 3:28 From above the horse gate repaired the priests, every one over against his house.

[Ne 3:28 DK-KJV]

Ne 3:29 After them repaired Zadok the son of Immer over against his house. After him repaired also Shemaiah the son of Shechaniah, the keeper of the east gate.

[Ne 3:29 DK-KJV]

Ne 3:30 After him repaired Hananiah the son of Shelemiah, and Hanun the sixth son of Zalaph, another piece. After him repaired Meshullam the son of Berechiah over against his chamber.

[Ne 3:30 DK-KJV]

[Ne 3:31 DK-KJV] Efter ham reparerede guldsmedens søn Malchiah til Nethinimernes sted, og af købmændene, op imod Miphkad-porten, og til hjørneopgangen.

Ne 3:31 After him repaired Malchiah the goldsmith's son unto the place of the Nethinims, and of the merchants, over against the gate Miphkad, and to the going up of the corner.

[Ne 3:32 DK-KJV] Og mellem hjørneopgangen til trappeporten reparerede guldsmedene og købmændene.

Ne 3:32 And between the going up of the corner unto the sheep gate repaired the goldsmiths and the merchants.

[Ne 4:1 DK-KJV] Men det skete, at da Sanballat hørte at vi byggede muren, var han vred, og var meget forarget, og hånede Jøderne.

Ne 4:1 But it came to pass, that when Sanballat heard that we builded the wall, he was wroth, and took great indignation, and mocked the Jews.

Ne 4:2 And he spake before his brethren and the army of Samaria, and said, What do these feeble Jews? will they fortify themselves? will they sacrifice? will they make an end in a day? will they

[Ne 4:2 DK-KJV] revive the stones out of the heaps of the rubbish which are burned?

Ne 4:3 Now Tobiah the Ammonite was by him, and he said, Even that which they build, if a fox go

[Ne 4:3 DK-KJV] up, he shall even break down their stone wall.

Ne 4:4 Hear, O our God; for we are despised: and turn their reproach upon their own head, and give

[Ne 4:4 DK-KJV] them for a prey in the land of captivity:

Ne 4:5 And cover not their iniquity, and let not their sin be blotted out from before thee: for they have

[Ne 4:5 DK-KJV] provoked thee to anger before the builders.

Ne 4:6 So built we the wall; and all the wall was joined together unto the half thereof: for the people

[Ne 4:6 DK-KJV] had a mind to work.

Ne 4:7 But it came to pass, that when Sanballat, and Tobiah, and the Arabians, and the Ammonites, and the Ashdodites, heard that the walls of Jerusalem were made up, and that the breaches began

[Ne 4:7 DK-KJV] to be stopped, then they were very wroth,

[Ne 4:8 DK-KJV] Ne 4:8 And conspired all of them together to come and to fight against Jerusalem, and to hinder it.

Ne 4:9 Nevertheless we made our prayer unto our God, and set a watch against them day and

[Ne 4:9 DK-KJV] night, because of them.

Ne 4:10 And Judah said, The strength of the bearers of burdens is decayed, and there is much

[Ne 4:10 DK-KJV] rubbish; so that we are not able to build the wall.

Ne 4:11 And our adversaries said, They shall not know, neither see, till we come in the midst among

[Ne 4:11 DK-KJV] them, and slay them, and cause the work to cease.

Ne 4:12 And it came to pass, that when the Jews which dwelt by them came, they said unto us ten

[Ne 4:12 DK-KJV] times, From all places whence ye shall return unto us they will be upon you.

Ne 4:13 Therefore set I in the lower places behind the wall, and on the higher places, I even set the

[Ne 4:13 DK-KJV] people after their families with their swords, their spears, and their bows.

Ne 4:14 And I looked, and rose up, and said unto the nobles, and to the rulers, and to the rest of the people, Be not ye afraid of them: remember the Lord, which is great and terrible, and fight for your

[Ne 4:14 DK-KJV] brethren, your sons, and your daughters, your wives, and your houses.

Ne 4:15 And it came to pass, when our enemies heard that it was known unto us, and God had

[Ne 4:15 DK-KJV] brought their counsel to nought, that we returned all of us to the wall, every one unto his work.

Ne 4:16 And it came to pass from that time forth, that the half of my servants wrought in the work, and the other half of them held both the spears, the shields, and the bows, and the habergeons; and

[Ne 4:16 DK-KJV] the rulers were behind all the house of Judah.

Ne 4:17 They which builded on the wall, and they that bare burdens, with those that laded, every

[Ne 4:17 DK-KJV] one with one of his hands wrought in the work, and with the other hand held a weapon.

Ne 4:18 For the builders, every one had his sword girded by his side, and so builded. And he that

[Ne 4:18 DK-KJV] sounded the trumpet was by me.

Ne 4:19 And I said unto the nobles, and to the rulers, and to the rest of the people, The work is

[Ne 4:19 DK-KJV] great and large, and we are separated upon the wall, one far from another.

Ne 4:20 In what place therefore ye hear the sound of the trumpet, resort ye thither unto us: our God

[Ne 4:20 DK-KJV] shall fight for us.

Ne 4:21 So we laboured in the work: and half of them held the spears from the rising of the morning

[Ne 4:21 DK-KJV] till the stars appeared.

Ne 4:22 Likewise at the same time said I unto the people, Let every one with his servant lodge

[Ne 4:22 DK-KJV] within Jerusalem, that in the night they may be a guard to us, and labour on the day.

Ne 4:23 So neither I, nor my brethren, nor my servants, nor the men of the guard which followed

[Ne 4:23 DK-KJV] me, none of us put off our clothes, saving that every one put them off for washing.

Nehemias bog Kapitel 5 - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 5:1 DK-KJV] Og der var et stort råb fra folket og fra deres hustruer imod deres brødre Jøderne.

Ne 5:1 And there was a great cry of the people and of their wives against their brethren the Jews.

[Ne 5:2 DK-KJV] For der var dette sagt, Vi, vore sønner, og vore døtre, er mange: derfor tager vi korn op til dem, så vi må

Ne 5:2 For there were that said, We, our sons, and our daughters, are many: therefore we take up corn for them,

spise, og leve.

[Ne 5:3 DK-KJV] Nogle af dem der var der sagde også, Vi har pantsat vore landområder, vingårde, og huse, så vi måtte købe korn, på grund af manglen.
[Ne 5:4 DK-KJV] Der var også sagt dette, Vi har lånt penge til kongens skat, og det over vore landområder og vingårde.
[Ne 5:5 DK-KJV] Men alligevel er vort kød nu som vore brødres kød, vore børn som deres børn: se, vi bringer vore sønner og døtre ind i slaveri til at være tjenere, og nogle af vore døtre er allerede købt til slaveri: det er heller ikke i vor myndighed at forløse dem; for andre mænd har vore landområder og vingårde.
[Ne 5:6 DK-KJV] Og jeg var meget vred da jeg hørte deres råb og disse ord.
[Ne 5:7 DK-KJV] Da rådførte jeg mig med migselv, og irettesatte de noble, og lederne, og sagde til dem, I inddriver renter, hver og en af hans broder. Og jeg satte en stor forsamling imod dem.

[Ne 5:8 DK-KJV] Og jeg sagde til dem, Efter vores formåen har vi forløst vore brødre Jøderne, som var solgt til hedningerne; og vil I nu sælge jeres brødre? eller skal de bli' solgt til os? Da var de stille, og fandt intet at svare.
[Ne 5:9 DK-KJV] Jeg sagde også, Det I gør er ikke godt: burde I ikke vandre i frygten for vor Gud på grund af bebrejdelsen fra hedningerne vore fjender?
[Ne 5:10 DK-KJV] Jeg ligeså, og mine brødre, og mine tjenere, måtte inddrive penge og korn af dem: Jeg ber jer, lad os stoppe disse renter.
[Ne 5:11 DK-KJV] Genopret, jeg ber jer, til dem, ja denne dag, deres landområder, deres vingårde, deres olivenlunde, og deres huse, også en 100'rede del af de penge, og af det korn, den vin, og den olie, som I inddrev af dem.
[Ne 5:12 DK-KJV] Da sagde de, Vi vil genoprette dem, og vil ikke kræve noget af dem; sådant vil vi gøre som du siger. Da indkaldte jeg præsterne, og tog en ed af dem, så de skulle gøre efter dette løfte.

[Ne 5:13 DK-KJV] Jeg rystede også mit skød, og sagde, Sådant ryster Gud alle mand ud fra hans hus, og fra hans arbejde, der ikke udfører dette løfte, ja således bli'r han rystet ud, og tømt. Og hele menigheden sagde, Amen, og roste HERREN. Og folket gjorde efter dette løfte.

[Ne 5:14 DK-KJV] Desuden fra den tid som jeg var udvalgt til at være deres guvernør i Judahs land, fra det 20'ne år lige til det 32'te år af kong Artaxerxes, det er, i 12 år, har jeg og mine brødre ikke spist guvernørens brød.
[Ne 5:15 DK-KJV] Men de tidligere guvernører der havde været før mig var belastende overfor folket, og havde taget brød og vin af dem, foruden 40 sølvshekler; ja, selv deres tjenere bebyrdede folket: det gjorde jeg ikke, på grund af Gudsfrygt.
[Ne 5:16 DK-KJV] Ja, jeg fortsatte også i arbejdet med denne mur, vi købte heller ikke noget land: og alle mine tjenere var samlet her for arbejdet.
[Ne 5:17 DK-KJV] Desuden var der ved mit bord 150 af Jøderne og lederne, foruden de der kom til os fra hedningerne der var rundt om os.
[Ne 5:18 DK-KJV] Nu det som var forberedt til mig dagligt var en okse og udvalgte får; fugle var også forbedredt til mig, og hver 10'ne dag lagre af alle former for vin: men alligevel skønt alt dette krævede jeg ikke guvernørens brød, fordi slaveriet var tungt over dette folk.

that we may eat, and live.

Ne 5:3 Some also there were that said, We have mortgaged our lands, vineyards, and houses, that we might buy corn, because of the dearth.
Ne 5:4 There were also that said, We have borrowed money for the king's tribute, and that upon our lands and vineyards.
Ne 5:5 Yet now our flesh is as the flesh of our brethren, our children as their children: and, lo, we bring into bondage our sons and our daughters to be servants, and some of our daughters are brought unto bondage already: neither is it in our power to redeem them; for other men have our lands and vineyards.
Ne 5:6 And I was very angry when I heard their cry and these words.
Ne 5:7 Then I consulted with myself, and I rebuked the nobles, and the rulers, and said unto them, Ye exact usury, every one of his brother. And I set a great assembly against them.
Ne 5:8 And I said unto them, We after our ability have redeemed our brethren the Jews, which were sold unto the heathen; and will ye even sell your brethren? or shall they be sold unto us? Then held they their peace, and found nothing to answer.
Ne 5:9 Also I said, It is not good that ye do: ought ye not to walk in the fear of our God because of the reproach of the heathen our enemies?
Ne 5:10 I likewise, and my brethren, and my servants, might exact of them money and corn: I pray you, let us leave off this usury.
Ne 5:11 Restore, I pray you, to them, even this day, their lands, their vineyards, their oliveyards, and their houses, also the hundredth part of the money, and of the corn, the wine, and the oil, that ye exact of them.
Ne 5:12 Then said they, We will restore them, and will require nothing of them; so will we do as thou sayest. Then I called the priests, and took an oath of them, that they should do according to this promise.
Ne 5:13 Also I shook my lap, and said, So God shake out every man from his house, and from his labour, that performeth not this promise, even thus be he shaken out, and emptied. And all the congregation said, Amen, and praised the LORD. And the people did according to this promise.
Ne 5:14 Moreover from the time that I was appointed to be their governor in the land of Judah, from the twentieth year even unto the two and thirtieth year of Artaxerxes the king, that is, twelve years, I and my brethren have not eaten the bread of the governor.
Ne 5:15 But the former governors that had been before me were chargeable unto the people, and had taken of them bread and wine, beside forty shekels of silver; yea, even their servants bare rule over the people: but so did not I, because of the fear of God.
Ne 5:16 Yea, also I continued in the work of this wall, neither bought we any land: and all my servants were gathered thither unto the work.
Ne 5:17 Moreover there were at my table an hundred and fifty of the Jews and rulers, beside those that came unto us from among the heathen that are about us.
Ne 5:18 Now that which was prepared for me daily was one ox and six choice sheep; also fowls were prepared for me, and once in ten days store of all sorts of wine: yet for all this required not I the bread of the governor, because the bondage was heavy upon this people.

[Ne 5:19 DK-KJV] Tænk på mig, min Gud, for altid, i overensstemmelse med alt som jeg har gjort for dette folk.

Ne 5:19 Think upon me, my God, for good, according to all that I have done for this people.

Nehemias bog Kapitel 6 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Ne 6:1 Now it came to pass, when Sanballat, and Tobiah, and Geshem the Arabian, and the rest of our enemies, heard that I had builded the wall, and that there was no breach left therein; (though at
[Ne 6:1 DK-KJV] that time I had not set up the doors upon the gates;)

Ne 6:2 That Sanballat and Geshem sent unto me, saying, Come, let us meet together in some one of
[Ne 6:2 DK-KJV] the villages in the plain of Ono. But they thought to do me mischief.

Ne 6:3 And I sent messengers unto them, saying, I am doing a great work, so that I cannot come
[Ne 6:3 DK-KJV] down: why should the work cease, whilst I leave it, and come down to you?

[Ne 6:4 DK-KJV] Ne 6:4 Yet they sent unto me four times after this sort; and I answered them after the same manner.

Ne 6:5 Then sent Sanballat his servant unto me in like manner the fifth time with an open letter in his
[Ne 6:5 DK-KJV] hand;

Ne 6:6 Wherein was written, It is reported among the heathen, and Gashmu saith it, that thou and the
[Ne 6:6 DK-KJV] , Jews think to rebel: for which cause thou buildest the wall, that thou mayest be their king, according to
ifølge disse ord. these words.

Ne 6:7 And thou hast also appointed prophets to preach of thee at Jerusalem, saying, There is a king
[Ne 6:7 DK-KJV] in Judah: and now shall it be reported to the king according to these words. Come now therefore, and
ifølge disse ord. let us take counsel together.

Ne 6:8 Then I sent unto him, saying, There are no such things done as thou sayest, but thou feignest
[Ne 6:8 DK-KJV] them out of thine own heart.

Ne 6:9 For they all made us afraid, saying, Their hands shall be weakened from the work, that it be not
[Ne 6:9 DK-KJV] done. Now therefore, O God, strengthen my hands.

Ne 6:10 Afterward I came unto the house of Shemaiah the son of Delaiah the son of Mehetabeel, who was shut up; and he said, Let us meet together in the house of God, within the temple, and let us shut
[Ne 6:10 DK-KJV] the doors of the temple: for they will come to slay thee; yea, in the night will they come to slay thee.

Ne 6:11 And I said, Should such a man as I flee? and who is there, that, being as I am, would go into
[Ne 6:11 DK-KJV] the temple to save his life? I will not go in.

Ne 6:12 And, lo, I perceived that God had not sent him; but that he pronounced this prophecy against
[Ne 6:12 DK-KJV] me: for Tobiah and Sanballat had hired him.

Ne 6:13 Therefore was he hired, that I should be afraid, and do so, and sin, and that they might have
[Ne 6:13 DK-KJV] matter for an evil report, that they might reproach me.

[Ne 6:14 DK-KJV]
ifølge disse deres Ne 6:14 My God, think thou upon Tobiah and Sanballat according to these their works, and on the
gerninger, prophetess Noadiah, and the rest of the prophets, that would have put me in fear.

[Ne 6:15 DK-KJV] Ne 6:15 So the wall was finished in the twenty and fifth day of the month Elul, in fifty and two days.

Ne 6:16 And it came to pass, that when all our enemies heard thereof, and all the heathen that were about us saw these things, they were much cast down in their own eyes: for they perceived that this
[Ne 6:16 DK-KJV] work was wrought of our God.

Ne 6:17 Moreover in those days the nobles of Judah sent many letters unto Tobiah, and the letters of
[Ne 6:17 DK-KJV] Tobiah came unto them.

Ne 6:18 For there were many in Judah sworn unto him, because he was the son in law of Shechaniah
[Ne 6:18 DK-KJV] the son of Arah; and his son Johanan had taken the daughter of Meshullam the son of Berechiah.

Ne 6:19 Also they reported his good deeds before me, and uttered my words to him. And Tobiah sent
[Ne 6:19 DK-KJV] letters to put me in fear.

Nehemias bog Kapitel 7 - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 7:1 DK-KJV] Nu skete det, da muren var bygget, og jeg havde opsat dørene, og dørvogterne og sangerne og Leviterne var udvalgt,

Ne 7:1 Now it came to pass, when the wall was built, and I had set up the doors, and the porters and the singers and the Levites were appointed,

[Ne 7:2 DK-KJV] At jeg gav min bror Hanani, og Hananiah paladsets leder, ansvaret for Jerusalem: for han var en trofast mand, og frygtede Gud mere end mange.

Ne 7:2 That I gave my brother Hanani, and Hananiah the ruler of the palace, charge over Jerusalem: for he was a faithful man, and feared God above many.

[Ne 7:3 DK-KJV] Og jeg sagde til dem, Lad ikke Jerusalems porte være åbnet før solen er varm; og mens de står der, lad dem lukke dørene, og forskanse dem: og udvælg vagter af Jerusalems indbyggere, hver og en på hans vagt, og hver og

Ne 7:3 And I said unto them, Let not the gates of Jerusalem be opened until the sun be hot; and while they stand by, let them shut the doors, and bar them: and appoint watches of the inhabitants of Jerusalem, every one in his watch, and

en til at være op imod hans hus.

[Ne 7:4 DK-KJV] Nu var byen massiv og stor: men folket var få derinde, og husene var ikke bygget.

[Ne 7:5 DK-KJV] Og min Gud puttede ind i mit hjerte at forsamle de noble, og lederne, og folket, så de måtte bli' talt via slægtstavle. Og jeg fandt et register med slægtstavlen på dem som kom op først, og fandt skrevet deri,

[Ne 7:6 DK-KJV] Disse er provinsens børn, der gik op ud af fangenskabet, af de der havde været bortført, hvem Nebuchadnezzar Babylons konge havde bortført, og kom tilbage til Jerusalem og til Judah, hver og en til hans by;
[Ne 7:7 DK-KJV] Som kom med Zerubbabel, Jeshua, Nehemiah, Azariah, Raamiah, Nahamani, Mordecai, Bilshan, Mispereth, Bigvai, Nehum, Baanah. Antallet, siger jeg, af de mænd fra Israels folk var dette;

[Ne 7:8 DK-KJV] Paroshs børn, 2.172.

[Ne 7:9 DK-KJV] Shephatiahs børn, 372

[Ne 7:10 DK-KJV] Arahs børn, 652.

[Ne 7:11 DK-KJV] Pahath-moabs børn, af Jeshua og Joabs børn, 2.818.

[Ne 7:12 DK-KJV] Elams børn, 1.254.

[Ne 7:13 DK-KJV] Zattus børn, 845.

[Ne 7:14 DK-KJV] Zaccais børn, 760.

[Ne 7:15 DK-KJV] Binnuis børn, 648.

[Ne 7:16 DK-KJV] Bebais børn, 628.

[Ne 7:17 DK-KJV] Azgads børn, 2.322.

[Ne 7:18 DK-KJV] Adonikams børn, 667.

[Ne 7:19 DK-KJV] Bigvais børn, 2.067.

[Ne 7:20 DK-KJV] Adins børn, 454.

[Ne 7:21 DK-KJV] Aters børn fra Hezekiah, 98.

[Ne 7:22 DK-KJV] Hashums børn, 328.

[Ne 7:23 DK-KJV] Bezais børn, 324.

[Ne 7:24 DK-KJV] Hariphs børn, 112.

[Ne 7:25 DK-KJV] Gibeons børn, 95.

[Ne 7:26 DK-KJV] Bethlehem and Netophahs mænd, 188.

[Ne 7:27 DK-KJV] Anathoths mænd, 128.

[Ne 7:28 DK-KJV] Beth-azmaveths mænd, 42.
[Ne 7:29 DK-KJV] Kirjath-jearims mænd, Chephirah, and Beeroth, 743.

[Ne 7:30 DK-KJV] Ramah and Gebas mænd, 621.

[Ne 7:31 DK-KJV] Michmas' mænd, 122.

[Ne 7:32 DK-KJV] Beth-el og Ais mænd, 123.

[Ne 7:33 DK-KJV] Den anden Nebos mænd, 52.

[Ne 7:34 DK-KJV] Den anden Elams børn, 1.254.

every one to be over against his house.

Ne 7:4 Now the city was large and great: but the people were few therein, and the houses were not builded.
Ne 7:5 And my God put into mine heart to gather together the nobles, and the rulers, and the people, that they might be reckoned by genealogy. And I found a register of the genealogy of them which came up at the first, and found written therein,
Ne 7:6 These are the children of the province, that went up out of the captivity, of those that had been carried away, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away, and came again to Jerusalem and to Judah, every one unto his city;
Ne 7:7 Who came with Zerubbabel, Jeshua, Nehemiah, Azariah, Raamiah, Nahamani, Mordecai, Bilshan, Mispereth, Bigvai, Nehum, Baanah. The number, I say, of the men of the people of Israel was this;
Ne 7:8 The children of Parosh, two thousand an hundred seventy and two.
Ne 7:9 The children of Shephatiah, three hundred seventy and two.
Ne 7:10 The children of Arah, six hundred fifty and two.
Ne 7:11 The children of Pahath-moab, of the children of Jeshua and Joab, two thousand and eight hundred and eighteen.
Ne 7:12 The children of Elam, a thousand two hundred fifty and four.
Ne 7:13 The children of Zattu, eight hundred forty and five.
Ne 7:14 The children of Zaccai, seven hundred and threescore.
Ne 7:15 The children of Binnui, six hundred forty and eight.
Ne 7:16 The children of Bebai, six hundred twenty and eight.
Ne 7:17 The children of Azgad, two thousand three hundred twenty and two.
Ne 7:18 The children of Adonikam, six hundred threescore and seven.
Ne 7:19 The children of Bigvai, two thousand threescore and seven.
Ne 7:20 The children of Adin, six hundred fifty and five.
Ne 7:21 The children of Ater of Hezekiah, ninety and eight.
Ne 7:22 The children of Hashum, three hundred twenty and eight.
Ne 7:23 The children of Bezai, three hundred twenty and four.
Ne 7:24 The children of Hariph, an hundred and twelve.
Ne 7:25 The children of Gibeon, ninety and five.
Ne 7:26 The men of Beth-lehem and Netophah, an hundred fourscore and eight.
Ne 7:27 The men of Anathoth, an hundred twenty and eight.
Ne 7:28 The men of Beth-azmaveth, forty and two.
Ne 7:29 The men of Kirjath-jearim, Chephirah, and Beeroth, seven hundred forty and three.
Ne 7:30 The men of Ramah and Geba, six hundred twenty and one.
Ne 7:31 The men of Michmas, an hundred and twenty and two.
Ne 7:32 The men of Beth-el and Ai, an hundred twenty and three.
Ne 7:33 The men of the other Nebo, fifty and two.
Ne 7:34 The children of the other Elam, a thousand two hundred fifty and four.

[Ne 7:35 DK-KJV] Harims børn, 320.
Ne 7:35 The children of Harim, three hundred and twenty.

[Ne 7:36 DK-KJV] Jerichos børn, 345.
Ne 7:36 The children of Jericho, three hundred forty and five.

[Ne 7:37 DK-KJV] Lods børn, og Ono, 721.
Ne 7:37 The children of Lod, Hadid, and Ono, seven hundred twenty and one.

[Ne 7:38 DK-KJV] Senaahs børn, 3.930.
Ne 7:38 The children of Senaah, three thousand nine hundred and thirty.

[Ne 7:39 DK-KJV] Præsterne: Jedaiahs børn, fra Jeshuas hus, 973.
Ne 7:39 The priests: the children of Jedaiah, of the house of Jeshua, nine hundred seventy and three.

[Ne 7:40 DK-KJV] Immers børn, 1.052.
Ne 7:40 The children of Immer, a thousand fifty and two.

[Ne 7:41 DK-KJV] Pashurs børn, 1.247.
Ne 7:41 The children of Pashur, a thousand two hundred forty and seven.

[Ne 7:42 DK-KJV] Harims børn, 1.017.
Ne 7:42 The children of Harim, a thousand and seventeen.

[Ne 7:43 DK-KJV] Leviterne: Jeshuas børn, af Kadmiel, og af Hodevahs børn, 74.
Ne 7:43 The Levites: the children of Jeshua, of Kadmiel, and of the children of Hodevah, seventy and four.

[Ne 7:44 DK-KJV] Sangerne: Asaphs børn, 148.
Ne 7:44 The singers: the children of Asaph, an hundred forty and eight.

[Ne 7:45 DK-KJV] Dørvogterne: Shallums børn, Aters børn, Talmons børn, Akkubs børn, Hatitas børn, Shobais børn, 838.
Ne 7:45 The porters: the children of Shallum, the children of Ater, the children of Talmon, the children of Akkub, the children of Hatita, the children of Shobai, an hundred thirty and eight.

[Ne 7:46 DK-KJV] Nethinimmerne: Zihas børn, Hashuphas børn, Tabbaoths børn,
Ne 7:46 The Nethinims: the children of Ziha, the children of Hashupha, the children of Tabbaoth,

[Ne 7:47 DK-KJV] Keros' børn, Sias børn, Padons børn,
Ne 7:47 The children of Keros, the children of Sia, the children of Padon,

[Ne 7:48 DK-KJV] Lebanas børn, Hagabas børn, Shalmais børn,
Ne 7:48 The children of Lebana, the children of Hagaba, the children of Shalmai,

[Ne 7:49 DK-KJV] Hanans børn, Giddels børn, Gahars børn,
Ne 7:49 The children of Hanan, the children of Giddel, the children of Gahar,

[Ne 7:50 DK-KJV] Reaiahs børn, Rezins børn, Nekodas børn,
Ne 7:50 The children of Reaiah, the children of Rezin, the children of Nekoda,

[Ne 7:51 DK-KJV] Gazzams børn, Uzzas børn, Phaseahs børn,
Ne 7:51 The children of Gazzam, the children of Uzza, the children of Phaseah,

[Ne 7:52 DK-KJV] Besais børn, Meunims børn, Nephishesims børn,
Ne 7:52 The children of Besai, the children of Meunim, the children of Nephishesim,

[Ne 7:53 DK-KJV] Bakbuks børn, Hakuphas børn, Harhurs børn,
Ne 7:53 The children of Bakbuk, the children of Hakupha, the children of Harhur,

[Ne 7:54 DK-KJV] Bazliths børn, Mehidas børn, Harshas børn,
Ne 7:54 The children of Bazlith, the children of Mehida, the children of Harsha,

[Ne 7:55 DK-KJV] Barkos' børn, Siseras børn, Tamahs børn,
Ne 7:55 The children of Barkos, the children of Sisera, the children of Tamah,

[Ne 7:56 DK-KJV] Neziahs børn, Hatiphas børn,
Ne 7:56 The children of Neziah, the children of Hatipha.

[Ne 7:57 DK-KJV] Solomon's tjeners børn: Sotais børn, Sophereths børn, Peridas børn,
Ne 7:57 The children of Solomon's servants: the children of Sotai, the children of Sophereth, the children of Perida,

[Ne 7:58 DK-KJV] Jaalas børn, Darkons børn, Giddels børn,
Ne 7:58 The children of Jaala, the children of Darkon, the children of Giddel,

[Ne 7:59 DK-KJV] Shephatiahs børn, Hattils børn, Pochereths børn fra Zebaim, Amons børn,
Ne 7:59 The children of Shephatiah, the children of Hattil, the children of Pochereth of Zebaim, the children of Amon.

[Ne 7:60 DK-KJV] Alle Nethinimmerne, og Solomon's tjeners børn, var 392.
Ne 7:60 All the Nethinims, and the children of Solomon's servants, were three hundred ninety and two.

[Ne 7:61 DK-KJV] Og disse var også de som gik op fra Tel-melah, Tel-haresha, Cherub, Addon, and Immer: men de kunne ikke fremvise deres fars hus, ej heller deres sæd, hvorvidt de var fra Israel.
Ne 7:61 And these were they which went up also from Tel-melah, Tel-haresha, Cherub, Addon, and Immer: but they could not shew their father's house, nor their seed, whether they were of Israel.

[Ne 7:62 DK-KJV] Delaiahs børn, Tobiahs børn, Nekodas børn, 642.
Ne 7:62 The children of Delaiah, the children of Tobiah, the children of Nekoda, six hundred forty and two.

[Ne 7:63 DK-KJV] Og af præsterne: Habaiahs børn, Kozs børn, Barzillais børn, som tog en af Gileaditen Barzillais døtre til hustru, og var kaldt efter deres navn.
Ne 7:63 And of the priests: the children of Habaiah, the children of Koz, the children of Barzillai, which took one of the daughters of Barzillai the Gileadite to wife, and was called after their name.

[Ne 7:64 DK-KJV] Disse søgte deres register blandt de der var talt via slægtstavle, men det var ikke fundet: derfor var
Ne 7:64 These sought their register among those that were reckoned by genealogy, but it was not found: therefore were

de, som forurenet, frataget præsteskabet.

[Ne 7:65 DK-KJV] Og Tirshathaen sagde til dem, at de ikke skulle spise af de helligste ting, før en præst rejste sig med Urim og Thummim.

[Ne 7:66 DK-KJV] Tilsammen var hele menigheden 42.360,

[Ne 7:67 DK-KJV] Foruden deres tjenestemænd og deres tjenestepiger, af hvem der var 7.337: og de havde 245 syngende mænd og syngende kvinder.

[Ne 7:68 DK-KJV] Deres heste, 737: deres muldyr, 245:

[Ne 7:69 DK-KJV] Deres kameler, 435: 6.720 æsler.
[Ne 7:70 DK-KJV] Og nogle af de ledende fædre gav til arbejdet. Tirshathaen gav til skattekameret 1:000 drams med guld, 50 baljer, 530 præste-beklædningsgenstande.
[Ne 7:71 DK-KJV] Og nogle af de ledende fædre gav til skattekameret for arbejdet 20.000 drams med guld, og 2.200 pund med sølv.
[Ne 7:72 DK-KJV] Og det som resten af folket gav var 20.000 drams med guld, og 2.000 pund med sølv, og 67 præste-beklædningsgenstande.
[Ne 7:73 DK-KJV] Sådant boede præsterne, og Leviterne, og dørvogterne, og sangerne, og nogle af folket, og Nethinimmerne, og hele Israel i deres byer; og da den 7'ne måned kom, var Israels børn i deres byer.

they, as polluted, put from the priesthood.

Ne 7:65 And the Tirshatha said unto them, that they should not eat of the most holy things, till there stood up a priest with Urim and Thummim.
Ne 7:66 The whole congregation together was forty and two thousand three hundred and threescore,
Ne 7:67 Beside their manservants and their maidservants, of whom there were seven thousand three hundred thirty and seven: and they had two hundred forty and five singing men and singing women.
Ne 7:68 Their horses, seven hundred thirty and six: their mules, two hundred forty and five:
Ne 7:69 Their camels, four hundred thirty and five: six thousand seven hundred and twenty asses.
Ne 7:70 And some of the chief of the fathers gave unto the work. The Tirshatha gave to the treasure a thousand drams of gold, fifty basons, five hundred and thirty priests' garments.
Ne 7:71 And some of the chief of the fathers gave to the treasure of the work twenty thousand drams of gold, and two thousand and two hundred pound of silver.
Ne 7:72 And that which the rest of the people gave was twenty thousand drams of gold, and two thousand pound of silver, and threescore and seven priests' garments.
Ne 7:73 So the priests, and the Levites, and the porters, and the singers, and some of the people, and the Nethinims, and all Israel, dwelt in their cities; and when the seventh month came, the children of Israel were in their cities.

Nehemias bog Kapitel 8 - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 8:1 DK-KJV] Og hele folket forsamlede demselv som én mand ude på gaden der var foran vandporten; og de talte med den skriftkloge Ezra om at frembringe bogen med Moseloven, som HERREN havde befalet for Israel.

[Ne 8:2 DK-KJV] Og præsten Ezra frembragte loven foran menigheden af både mænd og kvinder, og alle der kunne høre med forståelse, på den første dag af den 7'ne måned.

[Ne 8:3 DK-KJV] Og han læste deri foran gaden der var foran vandporten fra den morgen indtil midt på dagen, foran mændene og kvinderne, og de der kunne forstå; og ørene på hele folket var opmærksomme overfor lovbogen.
[Ne 8:4 DK-KJV] Og den skriftkloge Ezra stod på en prædikestol af træ, som de havde lavet til formålet; og ved siden af ham stod Mattithiah, og Shema, og Anaiah, og Urijah, og Hilkiah, og Maaseiah, på hans højre side; og på hans venstre side, Pedaiah, og Mishael, og Malchiah, og Hashum, og Hashbadana, Zechariah, og Meshullam.
[Ne 8:5 DK-KJV] Og Ezra åbnede bogen mens hele folket så det; (for han var over folket;) og da han åbnede den, rejste hele folket sig op:
[Ne 8:6 DK-KJV] Og Ezra velsignede HERREN, den store Gud. Og hele folket svarede, Amen, Amen, med opløftede hænder: og de bøjede deres hoveder, og tilbad HERREN med deres ansigter mod jorden.

[Ne 8:7 DK-KJV] Også Jeshua, og Bani, og Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodijah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, og Leviterne, fik folket til at forstå loven: og folket stod på deres sted.
[Ne 8:8 DK-KJV] Sådant læste de i bogen i loven fra Gud tydeligt, og gav betydningen, og fik dem til at forstå

Ne 8:1 And all the people gathered themselves together as one man into the street that was before the water gate; and they spake unto Ezra the scribe to bring the book of the law of Moses, which the LORD had commanded to Israel.
Ne 8:2 And Ezra the priest brought the law before the congregation both of men and women, and all that could hear with understanding, upon the first day of the seventh month.
Ne 8:3 And he read therein before the street that was before the water gate from the morning until midday, before the men and the women, and those that could understand; and the ears of all the people were attentive unto the book of the law.
Ne 8:4 And Ezra the scribe stood upon a pulpit of wood, which they had made for the purpose; and beside him stood Mattithiah, and Shema, and Anaiah, and Urijah, and Hilkiah, and Maaseiah, on his right hand; and on his left hand, Pedaiah, and Mishael, and Malchiah, and Hashum, and Hashbadana, Zechariah, and Meshullam.
Ne 8:5 And Ezra opened the book in the sight of all the people; (for he was above all the people;) and when he opened it, all the people stood up:
Ne 8:6 And Ezra blessed the LORD, the great God. And all the people answered, Amen, Amen, with lifting up their hands: and they bowed their heads, and worshipped the LORD with their faces to the ground.
Ne 8:7 Also Jeshua, and Bani, and Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodijah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, and the Levites, caused the people to understand the law: and the people stood in their place.
Ne 8:8 So they read in the book in the law of God distinctly, and gave the sense, and caused them to understand the

læsningen.

[Ne 8:9 DK-KJV] Og Nehemiah, som er Tirshathaen "Guvanøren", og Ezra præsten den skriftkloge, og Leviterne der underviste folket, sagde til hele folket, Denne dag er hellig for HERREN jeres Gud; sørg ikke, græd heller ikke. For hele folket græd, da de hørte ordene i loven.
[Ne 8:10 DK-KJV] Da sagde han til dem, Gå jeres vej, spis fedtet, og drik det søde, og send portioner til dem for hvem ingenting er forberedt: for denne dag er hellig for Herren: vær I heller ikke kede af det; for HERRENs glæde er jeres styrke.
[Ne 8:11 DK-KJV] Sådant stilnede Leviterne hele folket, og siger, Vær stille, for dagen er hellig; vær I heller ikke sørgmodige.
[Ne 8:12 DK-KJV] Og hele folket gik deres vej for at spise, og for at drikke, og for at sende portioner, og for at lave stor munterhed, fordi de havde forstået ordene der var erklæret for dem.

[Ne 8:13 DK-KJV] Og på den anden dag var hele folkets ledende fædre forsamlet, præsterne, og Leviterne, hos den skriftkloge Ezra, ja for at forstå ordene i loven.
[Ne 8:14 DK-KJV] Og de fandt skrevet i loven som HERREN havde befalet via Moses, at Israels børn skulle bo i løvhytter i festen for den 7'ne måned:
[Ne 8:15 DK-KJV] Og at de skulle publicere og proklamere i alle deres byer, og i Jerusalem, og sige, Gå frem til bjerget, og medbring olivengrene, og grangrene, og myrtegrene, og palmegrene, og grene fra tykke træer, til at lave løvhytter, som det er skrevet.
[Ne 8:16 DK-KJV] Sådant gik folket frem, og medbragte dem, og lavede løvhytter til demselv, hver og en på toppen af hans hus, og på deres gårdspladser, og på gårdspladserne til Guds hus, og på gaden ved vandporten, og på gaden ved Ephraimporten
[Ne 8:17 DK-KJV] Og hele menigheden af dem der var komme tilbage ud af tilfangetagelsen lavede løvhytter, og sad under løvhytterne: for siden Jeshua sønnen til Nuns dage indtil den dag havde Israels børn ikke gjort sådant. Og der var en meget stor glæde.
[Ne 8:18 DK-KJV] Også dag efter dag, fra den første dag til den sidste dag, læste han i Guds lovbog. Og de holdt festen i 7 dage; og på den 8'ne dag var der en højtidlig forsamling, efter skikken.

reading.

Ne 8:9 And Nehemiah, which is the Tirshatha, and Ezra the priest the scribe, and the Levites that taught the people, said unto all the people, This day is holy unto the LORD your God; mourn not, nor weep. For all the people wept, when they heard the words of the law.
Ne 8:10 Then he said unto them, Go your way, eat the fat, and drink the sweet, and send portions unto them for whom nothing is prepared: for this day is holy unto our Lord: neither be ye sorry; for the joy of the LORD is your strength.

Ne 8:11 So the Levites stilled all the people, saying, Hold your peace, for the day is holy; neither be ye grieved.
Ne 8:12 And all the people went their way to eat, and to drink, and to send portions, and to make great mirth, because they had understood the words that were declared unto them.
Ne 8:13 And on the second day were gathered together the chief of the fathers of all the people, the priests, and the Levites, unto Ezra the scribe, even to understand the words of the law.
Ne 8:14 And they found written in the law which the LORD had commanded by Moses, that the children of Israel should dwell in booths in the feast of the seventh month:
Ne 8:15 And that they should publish and proclaim in all their cities, and in Jerusalem, saying, Go forth unto the mount, and fetch olive branches, and pine branches, and myrtle branches, and palm branches, and branches of thick trees, to make booths, as it is written.
Ne 8:16 So the people went forth, and brought them, and made themselves booths, every one upon the roof of his house, and in their courts, and in the courts of the house of God, and in the street of the water gate, and in the street of the gate of Ephraim.
Ne 8:17 And all the congregation of them that were come again out of the captivity made booths, and sat under the booths: for since the days of Jeshua the son of Nun unto that day had not the children of Israel done so. And there was very great gladness.
Ne 8:18 Also day by day, from the first day unto the last day, he read in the book of the law of God. And they kept the feast seven days; and on the eighth day was a solemn assembly, according unto the manner.

Nehemias bog Kapitel 9 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 9:1 DK-KJV]

[Ne 9:2 DK-KJV]

[Ne 9:3 DK-KJV]

[Ne 9:4 DK-KJV]

[Ne 9:5 DK-KJV]

Ne 9:1 Now in the twenty and fourth day of this month the children of Israel were assembled with fasting, and with sackclothes, and earth upon them.
Ne 9:2 And the seed of Israel separated themselves from all strangers, and stood and confessed their sins, and the iniquities of their fathers.
Ne 9:3 And they stood up in their place, and read in the book of the law of the LORD their God one fourth part of the day; and another fourth part they confessed, and worshipped the LORD their God.
Ne 9:4 Then stood up upon the stairs, of the Levites, Jeshua, and Bani, Kadmiel, Shebaniah, Bunni, Sherebiah, Bani, and Chenani, and cried with a loud voice unto the LORD their God.
Ne 9:5 Then the Levites, Jeshua, and Kadmiel, Bani, Hashabniah, Sherebiah, Hodijah, Shebaniah, and Pethahiah,

said, Stand up and bless the LORD your God for ever and ever: and blessed be thy glorious name, which is exalted above all blessing and praise.

Ne 9:6 Thou, even thou, art LORD alone; thou hast made heaven, the heaven of heavens, with all their host, the earth, and all things that are therein, the seas, and all that is therein, and thou preservest them all; and the host of heaven worshippeth thee.

[Ne 9:6 DK-KJV]

Ne 9:7 Thou art the LORD the God, who didst choose Abram, and broughtest him forth out of Ur of the Chaldees, and gavest him the name of Abraham;

[Ne 9:7 DK-KJV]

Ne 9:8 And foundest his heart faithful before thee, and madest a covenant with him to give the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, and the Perizzites, and the Jebusites, and the Girgashites, to give it, I say, to his seed, and hast performed thy words; for thou art righteous:

[Ne 9:8 DK-KJV]

Ne 9:9 And didst see the affliction of our fathers in Egypt, and heardest their cry by the Red sea;

[Ne 9:9 DK-KJV]

Ne 9:10 And shewedst signs and wonders upon Pharaoh, and on all his servants, and on all the people of his land: for thou knewest that they dealt proudly against them. So didst thou get thee a name, as it is this day.

[Ne 9:10 DK-KJV]

Ne 9:11 And thou didst divide the sea before them, so that they went through the midst of the sea on the dry land; and their persecutors thou threwest into the deeps, as a stone into the mighty waters.

[Ne 9:11 DK-KJV]

Ne 9:12 Moreover thou leddest them in the day by a cloudy pillar; and in the night by a pillar of fire, to give them light in the way wherein they should go.

[Ne 9:12 DK-KJV]

Ne 9:13 Thou camest down also upon mount Sinai, and spakest with them from heaven, and gavest them right judgments, and true laws, good statutes and commandments:

[Ne 9:13 DK-KJV]

Ne 9:14 And madest known unto them thy holy sabbath, and commandedst them precepts, statutes, and laws, by the hand of Moses thy servant:

[Ne 9:14 DK-KJV]

Ne 9:15 And gavest them bread from heaven for their hunger, and broughtest forth water for them out of the rock for their thirst, and promisedst them that they should go in to possess the land which thou hadst sworn to give them.

[Ne 9:15 DK-KJV]

Ne 9:16 But they and our fathers dealt proudly, and hardened their necks, and hearkened not to thy commandments,

[Ne 9:16 DK-KJV]

Ne 9:17 And refused to obey, neither were mindful of thy wonders that thou didst among them; but hardened their necks, and in their rebellion appointed a captain to return to their bondage: but thou art a God ready to pardon, gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and forsookest them not.

[Ne 9:17 DK-KJV]

Ne 9:18 Yea, when they had made them a molten calf, and said, This is thy God that brought thee up out of Egypt, and had wrought great provocations;

[Ne 9:18 DK-KJV]

Ne 9:19 Yet thou in thy manifold mercies forsookest them not in the wilderness: the pillar of the cloud departed not from them by day, to lead them in the way; neither the pillar of fire by night, to shew them light, and the way wherein they should go.

[Ne 9:19 DK-KJV]

Ne 9:20 Thou gavest also thy good spirit to instruct them, and withheldest not thy manna from their mouth, and gavest them water for their thirst.

[Ne 9:20 DK-KJV]

Ne 9:21 Yea, forty years didst thou sustain them in the wilderness, so that they lacked nothing; their clothes waxed not old, and their feet swelled not.

[Ne 9:21 DK-KJV]

Ne 9:22 Moreover thou gavest them kingdoms and nations, and didst divide them into corners: so they possessed the land of Sihon, and the land of the king of Heshbon, and the land of Og king of Bashan.

[Ne 9:22 DK-KJV]

[Ne 9:23 DK-KJV]

Ne 9:23 Their children also multipliedst thou as the stars of heaven, and broughtest them into the land, concerning which thou hadst promised to their fathers, that they should go in to possess it.

[Ne 9:24 DK-KJV]

Ne 9:24 So the children went in and possessed the land, and thou subduedst before them the inhabitants of the land, the Canaanites, and gavest them into their hands, with their kings, and the people of the land, that they might do with them as they would.

[Ne 9:25 DK-KJV]

Ne 9:25 And they took strong cities, and a fat land, and possessed houses full of all goods, wells digged, vineyards, and oliveyards, and fruit trees in abundance: so they did eat, and were filled, and became fat, and delighted themselves in thy great goodness.

[Ne 9:26 DK-KJV]

Ne 9:26 Nevertheless they were disobedient, and rebelled against thee, and cast thy law behind their backs, and slew thy prophets which testified against them to turn them to thee, and they wrought great provocations.

[Ne 9:27 DK-KJV] Derfor forløste du dem ind i hænderne på deres fjender, som plagede dem: og i tiden for deres trængsel, da de råbte på dig, hørte du dem fra himlen; og ifølge dine mangfoldige barmhjertigheder gav du dem frelsere, som frelste dem ud af hænderne på deres fjender.

Ne 9:27 Therefore thou deliveredst them into the hand of their enemies, who vexed them: and in the time of their trouble, when they cried unto thee, thou heardest them from heaven; and according to thy manifold mercies thou gavest them saviours, who saved them out of the hand of their enemies.

[Ne 9:28 DK-KJV] Men efter de havde hvilet sig, gjorde de igen ondt foran dig: derfor overlod du dem i hænderne på deres fjender, sådant at de havde herredømmet over dem: men da de vendte tilbage, og råbte på dig, hørte du dem fra himlen; og mange gange forløste du dem ifølge dine barmhjertigheder;

Ne 9:28 But after they had rest, they did evil again before thee: therefore leftest thou them in the hand of their enemies, so that they had the dominion over them: yet when they returned, and cried unto thee, thou heardest them from heaven; and many times didst thou deliver them according to thy mercies;

[Ne 9:29 DK-KJV]

Ne 9:29 And testifiedst against them, that thou mightest bring them again unto thy law: yet they dealt proudly, and hearkened not unto thy commandments, but sinned against thy judgments, (which if a man do, he shall live in them;) and withdrew the shoulder, and hardened their neck, and would not hear.

[Ne 9:30 DK-KJV]

Ne 9:30 Yet many years didst thou forbear them, and testifiedst against them by thy spirit in thy prophets: yet would they not give ear: therefore gavest thou them into the hand of the people of the lands.

[Ne 9:31 DK-KJV]

Ne 9:31 Nevertheless for thy great mercies' sake thou didst not utterly consume them, nor forsake them; for thou art a gracious and merciful God.

[Ne 9:32 DK-KJV]

Ne 9:32 Now therefore, our God, the great, the mighty, and the terrible God, who keepest covenant and mercy, let not all the trouble seem little before thee, that hath come upon us, on our kings, on our princes, and on our priests, and on our prophets, and on our fathers, and on all thy people, since the time of the kings of Assyria unto this day.

[Ne 9:33 DK-KJV]

Ne 9:33 Howbeit thou art just in all that is brought upon us; for thou hast done right, but we have done wickedly:

[Ne 9:34 DK-KJV]

Ne 9:34 Neither have our kings, our princes, our priests, nor our fathers, kept thy law, nor hearkened unto thy commandments and thy testimonies, wherewith thou didst testify against them.

[Ne 9:35 DK-KJV]

Ne 9:35 For they have not served thee in their kingdom, and in thy great goodness that thou gavest them, and in the large and fat land which thou gavest before them, neither turned they from their wicked works.

[Ne 9:36 DK-KJV]

Ne 9:36 Behold, we are servants this day, and for the land that thou gavest unto our fathers to eat the fruit thereof and the good thereof, behold, we are servants in it:

[Ne 9:37 DK-KJV]

Ne 9:37 And it yieldeth much increase unto the kings whom thou hast set over us because of our sins: also they have dominion

over our bodies, and over our cattle, at their pleasure, and we are in great distress.

[Ne 9:38 DK-KJV] Ne 9:38 And because of all this we make a sure covenant, and write it; and our princes, Levites, and priests, seal unto it.

Nehemias bog Kapitel 10 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 10:1 DK-KJV] Ne 10:1 Now those that sealed were, Nehemiah, the Tirshatha, the son of Hachaliah, and Zidkijah,
[Ne 10:2 DK-KJV] Ne 10:2 Seraiah, Azariah, Jeremiah,
[Ne 10:3 DK-KJV] Ne 10:3 Pashur, Amariah, Malchijah,
[Ne 10:4 DK-KJV] Ne 10:4 Hattush, Shebaniah, Malluch,
[Ne 10:5 DK-KJV] Ne 10:5 Harim, Meremoth, Obadiah,
[Ne 10:6 DK-KJV] Ne 10:6 Daniel, Ginnethon, Baruch,
[Ne 10:7 DK-KJV] Ne 10:7 Meshullam, Abijah, Mijamin,
[Ne 10:8 DK-KJV] Ne 10:8 Maaziah, Bilgai, Shemaiah: these were the priests.
[Ne 10:9 DK-KJV] Ne 10:9 And the Levites: both Jeshua the son of Azaniah, Binnui of the sons of Henadad, Kadmiel;
[Ne 10:10 DK-KJV] Ne 10:10 And their brethren, Shebaniah, Hodijah, Kelita, Pelaiah, Hanan,
[Ne 10:11 DK-KJV] Ne 10:11 Micha, Rehob, Hashabiah,
[Ne 10:12 DK-KJV] Ne 10:12 Zaccur, Sherebiah, Shebaniah,
[Ne 10:13 DK-KJV] Ne 10:13 Hodijah, Bani, Beninu.
[Ne 10:14 DK-KJV] Ne 10:14 The chief of the people; Parosh, Pahath-moab, Elam, Zatthu, Bani,
[Ne 10:15 DK-KJV] Ne 10:15 Bunni, Azgad, Bebai,
[Ne 10:16 DK-KJV] Ne 10:16 Adonijah, Bigvai, Adin,
[Ne 10:17 DK-KJV] Ne 10:17 Ater, Hizkijah, Azzur,
[Ne 10:18 DK-KJV] Ne 10:18 Hodijah, Hashum, Bezai,
[Ne 10:19 DK-KJV] Ne 10:19 Hariph, Anathoth, Nebai,
[Ne 10:20 DK-KJV] Ne 10:20 Magpiash, Meshullam, Hezir,
[Ne 10:21 DK-KJV] Ne 10:21 Meshezabeel, Zadok, Jaddua,
[Ne 10:22 DK-KJV] Ne 10:22 Pelatiah, Hanan, Anaiah,
[Ne 10:23 DK-KJV] Ne 10:23 Hoshea, Hananiah, Hashub,
[Ne 10:24 DK-KJV] Ne 10:24 Hallohesh, Pileha, Shobek,
[Ne 10:25 DK-KJV] Ne 10:25 Rehum, Hashabnah, Maaseiah,
[Ne 10:26 DK-KJV] Ne 10:26 And Ahijah, Hanan, Anan,
[Ne 10:27 DK-KJV] Ne 10:27 Malluch, Harim, Baanah.

[Ne 10:28 DK-KJV] Ne 10:28 And the rest of the people, the priests, the Levites, the porters, the singers, the Nethinims, and all they that had separated themselves from the people of the lands unto the law of God, their wives, their sons, and their daughters, every one having knowledge, and having understanding;

[Ne 10:29 DK-KJV] Ne 10:29 They clave to their brethren, their nobles, and entered into a curse, and into an oath, to walk in God's law, which was given by Moses the servant of God, and to observe and do all the commandments of the LORD our Lord, and his judgments and his statutes;

[Ne 10:30 DK-KJV] Ne 10:30 And that we would not give our daughters unto the people of the land, nor take their daughters for our sons:

[Ne 10:31 DK-KJV] Ne 10:31 And if the people of the land bring ware or any victuals on the sabbath day to sell, that we would not buy it of them on the sabbath, or on the holy day: and that we would leave the seventh year, and the exaction of every debt.

[Ne 10:32 DK-KJV] Ne 10:32 Also we made ordinances for us, to charge ourselves yearly with the third part of a shekel for the service of the house of our God;

[Ne 10:33 DK-KJV] Ne 10:33 For the shewbread, and for the continual meat offering, and for the continual burnt offering, of the sabbaths, of the new moons, for the set feasts, and for the holy things, and for the sin offerings to make an atonement for Israel, and for all the work of the house of our God.

[Ne 10:34 DK-KJV] Ne 10:34 And we cast the lots among the priests, the Levites, and the people, for the wood offering, to bring it into the house of our God, after the houses of our fathers, at times appointed year by year, to burn upon the altar of the LORD our God, as it is written in the law:

[Ne 10:35 DK-KJV] Ne 10:35 And to bring the firstfruits of our ground, and the firstfruits of all fruit of all trees, year by year, unto the house of the LORD:

Ne 10:36 Also the firstborn of our sons, and of our cattle, as it is written in the law, and the firstlings of our herds and of our flocks, to bring to the house of our God, unto the priests that minister in the house
[Ne 10:36 DK-KJV] of our God:
Ne 10:37 And that we should bring the firstfruits of our dough, and our offerings, and the fruit of all manner of trees, of wine and of oil, unto the priests, to the chambers of the house of our God; and the tithes of our ground unto the Levites, that the same Levites might have the tithes in all the cities of our
[Ne 10:37 DK-KJV] tillage.
Ne 10:38 And the priest the son of Aaron shall be with the Levites, when the Levites take tithes: and the Levites shall bring up the tithe of the tithes unto the house of our God, to the chambers, into the
[Ne 10:38 DK-KJV] treasure house.
Ne 10:39 For the children of Israel and the children of Levi shall bring the offering of the corn, of the new wine, and the oil, unto the chambers, where are the vessels of the sanctuary, and the priests that
[Ne 10:39 DK-KJV] minister, and the porters, and the singers: and we will not forsake the house of our God.

Nehemias bog Kapitel 11 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Ne 11:1 And the rulers of the people dwelt at Jerusalem: the rest of the people also cast lots, to
[Ne 11:1 DK-KJV] bring one of ten to dwell in Jerusalem the holy city, and nine parts to dwell in other cities.
[Ne 11:2 DK-KJV] Ne 11:2 And the people blessed all the men, that willingly offered themselves to dwell at Jerusalem.
Ne 11:3 Now these are the chief of the province that dwelt in Jerusalem: but in the cities of Judah dwelt every one in his possession in their cities, to wit, Israel, the priests, and the Levites, and the
[Ne 11:3 DK-KJV] Nethinims, and the children of Solomon's servants.
Ne 11:4 And at Jerusalem dwelt certain of the children of Judah, and of the children of Benjamin. Of the children of Judah; Athaiah the son of Uzziah, the son of Zechariah, the son of Amariah, the
[Ne 11:4 DK-KJV] son of Shephatiah, the son of Mahalaleel, of the children of Perez;
Ne 11:5 And Maaseiah the son of Baruch, the son of Col-hozeh, the son of Hazaiah, the son of
[Ne 11:5 DK-KJV] Adaiah, the son of Joiarib, the son of Zechariah, the son of Shiloni.
Ne 11:6 All the sons of Perez that dwelt at Jerusalem were four hundred threescore and eight
[Ne 11:6 DK-KJV] valiant men.
Ne 11:7 And these are the sons of Benjamin; Sallu the son of Meshullam, the son of Joed, the son
[Ne 11:7 DK-KJV] of Pedaiah, the son of Kolaiah, the son of Maaseiah, the son of Ithiel, the son of Jesaiah.
[Ne 11:8 DK-KJV] Ne 11:8 And after him Gabbai, Sallai, nine hundred twenty and eight.
Ne 11:9 And Joel the son of Zichri was their overseer: and Judah the son of Senuah was second
[Ne 11:9 DK-KJV] over the city.
[Ne 11:10 DK-KJV] Ne 11:10 Of the priests: Jedaiah the son of Joiarib, Jachin.
Ne 11:11 Seraiah the son of Hilkiah, the son of Meshullam, the son of Zadok, the son of Meraioth,
[Ne 11:11 DK-KJV] the son of Ahitub, was the ruler of the house of God.
Ne 11:12 And their brethren that did the work of the house were eight hundred twenty and two: and Adaiah the son of Jeroham, the son of Pelaliah, the son of Amzi, the son of Zechariah, the son of
[Ne 11:12 DK-KJV] Pashur, the son of Malchiah,
Ne 11:13 And his brethren, chief of the fathers, two hundred forty and two: and Amashai the son of
[Ne 11:13 DK-KJV] Azareel, the son of Ahasai, the son of Meshillemoth, the son of Immer,
Ne 11:14 And their brethren, mighty men of valour, an hundred twenty and eight: and their overseer
[Ne 11:14 DK-KJV] was Zabdiel, the son of one of the great men.
Ne 11:15 Also of the Levites: Shemaiah the son of Hashub, the son of Azrikam, the son of
[Ne 11:15 DK-KJV] Hashabiah, the son of Bunni;
Ne 11:16 And Shabbethai and Jozabad, of the chief of the Levites, had the oversight of the outward
[Ne 11:16 DK-KJV] business of the house of God.
Ne 11:17 And Mattaniah the son of Micha, the son of Zabdi, the son of Asaph, was the principal to begin the thanksgiving in prayer: and Bakbukiah the second among his brethren, and Abda the son
[Ne 11:17 DK-KJV] of Shammua, the son of Galal, the son of Jeduthun.
[Ne 11:18 DK-KJV] Ne 11:18 All the Levites in the holy city were two hundred fourscore and four.
Ne 11:19 Moreover the porters, Akkub, Talmon, and their brethren that kept the gates, were an
[Ne 11:19 DK-KJV] hundred seventy and two.
Ne 11:20 And the residue of Israel, of the priests, and the Levites, were in all the cities of Judah,
[Ne 11:20 DK-KJV] every one in his inheritance.
[Ne 11:21 DK-KJV] Ne 11:21 But the Nethinims dwelt in Ophel: and Ziha and Gispa were over the Nethinims.
Ne 11:22 The overseer also of the Levites at Jerusalem was Uzzi the son of Bani, the son of Hashabiah, the son of Mattaniah, the son of Micha. Of the sons of Asaph, the singers were over the
[Ne 11:22 DK-KJV] business of the house of God.

Ne 11:23 For it was the king's commandment concerning them, that a certain portion should be for
[Ne 11:23 DK-KJV] the singers, due for every day.
Ne 11:24 And Pethahiah the son of Meshezabeel, of the children of Zerah the son of Judah, was at
[Ne 11:24 DK-KJV] the king's hand in all matters concerning the people.
Ne 11:25 And for the villages, with their fields, some of the children of Judah dwelt at Kirjath-arba,
and in the villages thereof, and at Dibon, and in the villages thereof, and at Jekabzeel, and in the
[Ne 11:25 DK-KJV] villages thereof,

[Ne 11:26 DK-KJV] Ne 11:26 And at Jeshua, and at Moladah, and at Beth-phelet,

[Ne 11:27 DK-KJV] Ne 11:27 And at Hazar-shual, and at Beer-sheba, and in the villages thereof,

[Ne 11:28 DK-KJV] Ne 11:28 And at Ziklag, and at Mekonah, and in the villages thereof,

[Ne 11:29 DK-KJV] Ne 11:29 And at En-rimmon, and at Zareah, and at Jarmuth,
Ne 11:30 Zanoah, Adullam, and in their villages, at Lachish, and the fields thereof, at Azekah, and
[Ne 11:30 DK-KJV] in the villages thereof. And they dwelt from Beer-sheba unto the valley of Hinnom.
Ne 11:31 The children also of Benjamin from Geba dwelt at Michmash, and Aija, and Beth-el, and
[Ne 11:31 DK-KJV] in their villages,

[Ne 11:32 DK-KJV] Ne 11:32 And at Anathoth, Nob, Ananiah,

[Ne 11:33 DK-KJV] Ne 11:33 Hazor, Ramah, Gittaim,

[Ne 11:34 DK-KJV] Ne 11:34 Hadid, Zeboim, Neballat,

[Ne 11:35 DK-KJV] Ne 11:35 Lod, and Ono, the valley of craftsmen.

[Ne 11:36 DK-KJV] Ne 11:36 And of the Levites were divisions in Judah, and in Benjamin.

Nehemias bog Kapitel 12 - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 12:1 DK-KJV] Nu er disse præsterne og Leviterne der gik op med Zerubbabel sønnen til Shealtiel, og Jeshua: Seraiah, Jeremiah, Ezra,

Ne 12:1 Now these are the priests and the Levites that went up with Zerubbabel the son of Shealtiel, and Jeshua: Seraiah, Jeremiah, Ezra,

[Ne 12:2 DK-KJV] Amariah, Malluch, Hattush,

Ne 12:2 Amariah, Malluch, Hattush,

[Ne 12:3 DK-KJV] Shechaniah, Rehum, Meremoth,

Ne 12:3 Shechaniah, Rehum, Meremoth,

[Ne 12:4 DK-KJV] Iddo, Ginnetho, Abijah,

Ne 12:4 Iddo, Ginnetho, Abijah,

[Ne 12:5 DK-KJV] Miamin, Maadiah, Bilgah,

Ne 12:5 Miamin, Maadiah, Bilgah,

[Ne 12:6 DK-KJV] Shemaiah, og Joiarib, Jedaiah,

Ne 12:6 Shemaiah, and Joiarib, Jedaiah,

[Ne 12:7 DK-KJV] Sallu, Amok, Hilkiah, Jedaiah. Disse var ledere for præsterne og for deres brødre i Jeshuas dage.

Ne 12:7 Sallu, Amok, Hilkiah, Jedaiah. These were the chief of the priests and of their brethren in the days of Jeshua.

[Ne 12:8 DK-KJV] Endvidere Leviterne: Jeshua, Binnui, Kadmiel, Sherebiah, Judah, og Mattaniah, som stod for taksigelsesbønnen, han og hans brødre.

Ne 12:8 Moreover the Levites: Jeshua, Binnui, Kadmiel, Sherebiah, Judah, and Mattaniah, which was over the thanksgiving, he and his brethren.

[Ne 12:9 DK-KJV] Også Bakbukiah og Unni, deres brødre, var overfor dem på vagterne.

Ne 12:9 Also Bakbukiah and Unni, their brethren, were over against them in the watches.

[Ne 12:10 DK-KJV] Og Jeshua avlede Joiakim, Joiakim avlede også Eliashib, og Eliashib avlede Joiada,

Ne 12:10 And Jeshua begat Joiakim, Joiakim also begat Eliashib, and Eliashib begat Joiada,

[Ne 12:11 DK-KJV] Og Joiada avlede Jonathan, og Jonathan avlede Jaddua.

Ne 12:11 And Joiada begat Jonathan, and Jonathan begat Jaddua.

[Ne 12:12 DK-KJV] Og i Joiakims dage var præster, ledere for deres fædre: af Seraiah, Meraiah; af Jeremiah, Hananiah;

Ne 12:12 And in the days of Joiakim were priests, the chief of the fathers: of Seraiah, Meraiah; of Jeremiah, Hananiah;

[Ne 12:13 DK-KJV] Af Ezra, Meshullam; af Amariah, Jehohanan;

Ne 12:13 Of Ezra, Meshullam; of Amariah, Jehohanan;

[Ne 12:14 DK-KJV] Af Melicu, Jonathan; af Shebaniah, Joseph;

Ne 12:14 Of Melicu, Jonathan; of Shebaniah, Joseph;

[Ne 12:15 DK-KJV] Af Harim, Adna; af Meraioth, Helkai;

Ne 12:15 Of Harim, Adna; of Meraioth, Helkai;

[Ne 12:16 DK-KJV] Af Iddo, Zechariah; af Ginnethon, Meshullam;

Ne 12:16 Of Iddo, Zechariah; of Ginnethon, Meshullam;

[Ne 12:17 DK-KJV] Af Abijah, Zichri; af Miniamin, af Moadiah, Piltai;

Ne 12:17 Of Abijah, Zichri; of Miniamin, of Moadiah, Piltai;

[Ne 12:18 DK-KJV] Af Bilgah, Shammua; af Shemaiah, Jehonathan;

Ne 12:18 Of Bilgah, Shammua; of Shemaiah, Jehonathan;

[Ne 12:19 DK-KJV] Og af Joiarib, Mattenai; af Jedaiah, Uzzi;

Ne 12:19 And of Joiarib, Mattenai; of Jedaiah, Uzzi;

[Ne 12:20 DK-KJV] Af Sallai, Kallai; af Amok, Eber;
[Ne 12:21 DK-KJV] Af Hilkiah, Hashabiah; af Jedaiah, Nethaneel.
[Ne 12:22 DK-KJV] Leviterne i Eliashibs dage, Joiada, og Johanan, og Jaddua, var registreret ledere for fædrene: også præsterne, indtil Perseren Darius regering.
[Ne 12:23 DK-KJV] Sønnerne til Levi, lederne for fædrene, var nedskrevet i krønikebogen, lige indtil Johanans dage sønnen af Eliashib.

[Ne 12:24 DK-KJV] Og lederne for Leviterne: Hashabiah, Sherebiah, og Jeshua sønnen til Kadmiel, med deres brødre overfor dem, til lovsang og til at give taksigelse, ifølge Davids befaling Guds mand, vagt efter vagt.
[Ne 12:25 DK-KJV] Mattaniah, og Bakbukiah, Obadiah, Meshullam, Talmon, Akkub, var portvagter der passede på portenes dørtrin.
[Ne 12:26 DK-KJV] Disse var der i Joiakims dage sønnen til Jeshua, sønnen af Jozadak, og i guvernøren Nehemiahs dage, og i præsten Ezras, den skriftkloge.
[Ne 12:27 DK-KJV] Og ved indvielsen af muren i Jerusalem søgte de efter Leviter ud fra alle deres steder, for at bringe dem til Jerusalem, for at holde indvielsen med glæde, både med taksigelsesbøn, og med sang, med bækner, klaverer, og med harper.
[Ne 12:28 DK-KJV] Og sangernes sønner forsamlede sig, både udefra slettelandet rundt om Jerusalem, og fra Netophathis landsbyer;
[Ne 12:29 DK-KJV] Også fra huset i Gilgal, og udefra Geba og Azmaveths marker: for sangerne havde bygget sig landsbyer rundt om Jerusalem.
[Ne 12:30 DK-KJV] Og præsterne og Leviterne rensede sig, og rensede folket, og portene, og muren.
[Ne 12:31 DK-KJV] Da bragte jeg Judahs prinser op på muren, og udvalgte 2 store grupper af dem der gav taksigelse, hvoraf 1 gik på den højre side på muren mod møjporten:
[Ne 12:32 DK-KJV] Og efter dem gik Hoshaiah, og halvdelen af Judahs prinser,
[Ne 12:33 DK-KJV] Og Azariah, Ezra, og Meshullam,
[Ne 12:34 DK-KJV] Judah, og Benjamin, og Shemaiah, og Jeremiah,
[Ne 12:35 DK-KJV] Og nogle af præsternes sønner med trompeter; nemlig, Zechariah sønnen af Jonathan, sønnen af Shemaiah, sønnen af Mattaniah, sønnen af Michaiah, sønnen af Zaccur, sønnen af Asaph:
[Ne 12:36 DK-KJV] Og hans brødre, Shemaiah, og Azarael, Milalai, Gilalai, Maai, Nethaneel, og Judah, Hanani, med Guds mands Davids musikinstrumenter, og Ezra den skriftkloge foran dem.

[Ne 12:37 DK-KJV] Og ved fontæneporten, som var overfor dem, gik de op af trapperne til Davids by, ved opgangen langs muren, ovenfor Davids hus, lige til vandporten østpå.
[Ne 12:38 DK-KJV] Og den anden gruppe af dem der gav taksigelse gik overfor dem, og jeg efter dem, og halvdelen af folket på muren, fra den anden side af ovnetårnet lige til den bredde mur;
[Ne 12:39 DK-KJV] Og ovenfra Ephraimporten, og over den gamle port, og over fiskeporten, og Hananeeltårnet, og Meahtårnet, lige til fåreporten: og de stod stille i fængselsporten.

Ne 12:20 Of Sallai, Kallai; of Amok, Eber;

Ne 12:21 Of Hilkiah, Hashabiah; of Jedaiah, Nethaneel.
Ne 12:22 The Levites in the days of Eliashib, Joiada, and Johanan, and Jaddua, were recorded chief of the fathers: also the priests, to the reign of Darius the Persian.
Ne 12:23 The sons of Levi, the chief of the fathers, were written in the book of the chronicles, even until the days of Johanan the son of Eliashib.
Ne 12:24 And the chief of the Levites: Hashabiah, Sherebiah, and Jeshua the son of Kadmiel, with their brethren over against them, to praise and to give thanks, according to the commandment of David the man of God, ward over against ward.
Ne 12:25 Mattaniah, and Bakbukiah, Obadiah, Meshullam, Talmon, Akkub, were porters keeping the ward at the thresholds of the gates.
Ne 12:26 These were in the days of Joiakim the son of Jeshua, the son of Jozadak, and in the days of Nehemiah the governor, and of Ezra the priest, the scribe.
Ne 12:27 And at the dedication of the wall of Jerusalem they sought the Levites out of all their places, to bring them to Jerusalem, to keep the dedication with gladness, both with thanksgivings, and with singing, with cymbals, psalteries, and with harps.
Ne 12:28 And the sons of the singers gathered themselves together, both out of the plain country round about Jerusalem, and from the villages of Netophathi;
Ne 12:29 Also from the house of Gilgal, and out of the fields of Geba and Azmaveth: for the singers had builded them villages round about Jerusalem.
Ne 12:30 And the priests and the Levites purified themselves, and purified the people, and the gates, and the wall.
Ne 12:31 Then I brought up the princes of Judah upon the wall, and appointed two great companies of them that gave thanks, whereof one went on the right hand upon the wall toward the dung gate:
Ne 12:32 And after them went Hoshaiah, and half of the princes of Judah,
Ne 12:33 And Azariah, Ezra, and Meshullam,

Ne 12:34 Judah, and Benjamin, and Shemaiah, and Jeremiah,
Ne 12:35 And certain of the priests' sons with trumpets; namely, Zechariah the son of Jonathan, the son of Shemaiah, the son of Mattaniah, the son of Michaiah, the son of Zaccur, the son of Asaph:
Ne 12:36 And his brethren, Shemaiah, and Azarael, Milalai, Gilalai, Maai, Nethaneel, and Judah, Hanani, with the musical instruments of David the man of God, and Ezra the scribe before them.
Ne 12:37 And at the fountain gate, which was over against them, they went up by the stairs of the city of David, at the going up of the wall, above the house of David, even unto the water gate eastward.
Ne 12:38 And the other company of them that gave thanks went over against them, and I after them, and the half of the people upon the wall, from beyond the tower of the furnaces even unto the broad wall;
Ne 12:39 And from above the gate of Ephraim, and above the old gate, and above the fish gate, and the tower of Hananeel, and the tower of Meah, even unto the sheep gate: and they stood still in the prison gate.

[Ne 12:40 DK-KJV] Sådant stod de 2 grupper af dem der gav taksigelse i Guds hus, og jeg, og halvdelen af lederne hos mig:
[Ne 12:41 DK-KJV] Og præsterne; Eliakim, Maaseiah, Miniamin, Michaiah, Elioenai, Zechariah, og Hananiah, med trumpeter;
[Ne 12:42 DK-KJV] Og Maaseiah, og Shemaiah, og Eleazar, og Uzzi, og Jehohanan, og Malchijah, og Elam, og Ezer. Og sangerne sang højt, med Jezrahiah deres tilsynsmand.
[Ne 12:43 DK-KJV] Også den dag tilbød de store ofre, og jublede: for Gud havde fået dem til at juble med stor glæde: hustruerne og børnene jublede også: sådant at Jerusalems glæde var hørt på lang afstand.
[Ne 12:44 DK-KJV] Og på det tidspunkt var nogle udvalgt over kamrene for stattene, for ofringerne, for førstefrugterne, og for 10'ene, for at indsamle dem ude fra byernes marker de dele fra loven til præsterne og Leviterne: for Judah jublede over præsterne og over Leviterne der ventede.
[Ne 12:45 DK-KJV] Og både sangerne og portvagterne holdt deres Guds vagt, og renselsesvagten, ifølge Davids, og Solomons hans søns befaling.
[Ne 12:46 DK-KJV] For i David og Asaphs dage fra gammel tid var der ledere for sangerne, og lovsange og taksigelsesbøn til Gud.

[Ne 12:47 DK-KJV] Og hele Israel i Zerubbabels dage, og i Nehemiahs dage, gav delene til sangerne og til portvagterne, hver dag hans del: og de helligede hellige ting til Leviterne; og Leviterne helligede dem til Aarons børn.

Ne 12:40 So stood the two companies of them that gave thanks in the house of God, and I, and the half of the rulers with me:

Ne 12:41 And the priests; Eliakim, Maaseiah, Miniamin, Michaiah, Elioenai, Zechariah, and Hananiah, with trumpets;

Ne 12:42 And Maaseiah, and Shemaiah, and Eleazar, and Uzzi, and Jehohanan, and Malchijah, and Elam, and Ezer. And the singers sang loud, with Jezrahiah their overseer.
Ne 12:43 Also that day they offered great sacrifices, and rejoiced: for God had made them rejoice with great joy: the wives also and the children rejoiced: so that the joy of Jerusalem was heard even afar off.

Ne 12:44 And at that time were some appointed over the chambers for the treasures, for the offerings, for the firstfruits, and for the tithes, to gather into them out of the fields of the cities the portions of the law for the priests and Levites: for Judah rejoiced for the priests and for the Levites that waited.
Ne 12:45 And both the singers and the porters kept the ward of their God, and the ward of the purification, according to the commandment of David, and of Solomon his son.
Ne 12:46 For in the days of David and Asaph of old there were chief of the singers, and songs of praise and thanksgiving unto God.
Ne 12:47 And all Israel in the days of Zerubbabel, and in the days of Nehemiah, gave the portions of the singers and the porters, every day his portion: and they sanctified holy things unto the Levites; and the Levites sanctified them unto the children of Aaron.

Nehemias bog Kapitel 13 - Til toppen af Nehemias bog - Nehemiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ne 13:1 DK-KJV] I den dag læste de i Mosebogen mens folket hørte det; og der var fundet skrevet deri, at Ammoriterne og Moabiterne ikke skulle komme ind i Guds menighed for evigt;
[Ne 13:2 DK-KJV] Fordi de ikke mødte Israels børn med brød og med vand, men hyrede Balaam imod dem, for at han skulle forbande dem: imidlertid vendte vor Gud forbandelsen indtil en velsignelse.
[Ne 13:3 DK-KJV] Nu skete det, da de havde hørt loven, at de adskilte hele den blandede folkemængde fra Israel.
[Ne 13:4 DK-KJV] Og før dette, præsten Eliashib, som havde opsyn med kammeret i vor Guds hus, var allieret med Tobiah:
[Ne 13:5 DK-KJV] Og han havde forberedt et kammer til ham, hvor de før i tiden lagde madoffergaverne, frankincensensen, og karrene, og 10'ene af kornet, den nye vin, og olien, som var befalet til at bli' givet til Leviterne, og sangerne, og portvagterne; og det præsterne tilbød.

[Ne 13:6 DK-KJV] Men jeg var ikke i Jerusalem i hele denne tid: for i det 32'te år af Babylons konge Artaxerxes kom jeg til kongen, og efter nogle dage fik jeg fri af kongen:
[Ne 13:7 DK-KJV] Og jeg kom til Jerusalem, og forstod det onde som Eliashib gjorde for Tobiah, i at forberede ham et kammer på Guds hus gårdspladser.
[Ne 13:8 DK-KJV] Og det bedrøvede mig meget: derfor smed jeg alle Tobiahs husholdningsting ud af kammeret.
[Ne 13:9 DK-KJV] Derefter befalede jeg, og de rensede kammeret: og der bragte jeg Guds hus kar tilbage, sammen

Ne 13:1 On that day they read in the book of Moses in the audience of the people; and therein was found written, that the Ammonite and the Moabite should not come into the congregation of God for ever;

Ne 13:2 Because they met not the children of Israel with bread and with water, but hired Balaam against them, that he should curse them: howbeit our God turned the curse into a blessing.
Ne 13:3 Now it came to pass, when they had heard the law, that they separated from Israel all the mixed multitude.
Ne 13:4 And before this, Eliashib the priest, having the oversight of the chamber of the house of our God, was allied unto Tobiah:
Ne 13:5 And he had prepared for him a great chamber, where aforetime they laid the meat offerings, the frankincense, and the vessels, and the tithes of the corn, the new wine, and the oil, which was commanded to be given to the Levites, and the singers, and the porters; and the offerings of the priests.
Ne 13:6 But in all this time was not I at Jerusalem: for in the two and thirtieth year of Artaxerxes king of Babylon came I unto the king, and after certain days obtained I leave of the king:
Ne 13:7 And I came to Jerusalem, and understood of the evil that Eliashib did for Tobiah, in preparing him a chamber in the courts of the house of God.
Ne 13:8 And it grieved me sore: therefore I cast forth all the household stuff of Tobiah out of the chamber.
Ne 13:9 Then I commanded, and they cleansed the chambers: and thither brought I again the vessels of the house of God,

med madofringen og frankincensensen.

[Ne 13:10 DK-KJV] Og jeg forstod at delene til Leviterne ikke var blevet givet dem: for Leviterne og sangerne, der stod for arbejdet, var flygtet til sin mark hver og en.
[Ne 13:11 DK-KJV] Da kæmpede jeg med lederne, og sagde, Hvorfor er Guds hus svigtet? og jeg forsamlede dem, og satte den på deres plads.
[Ne 13:12 DK-KJV] Derefter bragte hele Judah 10'ne af kornet og den nye vin og olien til skattekammeret.
[Ne 13:13 DK-KJV] Og jeg lavede skatteministre over skattekammeret, præsten Shelemiah, og den skriftkloge Zadok, og fra Leviterne, Pedaiah: og efter dem var Hanan sønnen af Zaccur, sønnen af Mattaniah: for de var anset for at være trofaste, og deres tjeneste var at fordele til deres brødre.
[Ne 13:14 DK-KJV] Husk på mig, Kæreste min Gud, vedrørende dette, og visk ikke mine gode handlinger ud som jeg har gjort for min Guds hus, og for des tjenester.
[Ne 13:15 DK-KJV] I de dage så jeg nogle der trådte i vinpresser på sabbatten, og som bragte neg ind, og læssede æsler; og desuden, vin, druer, og figner, og alle former for varer, som de bragte ind i Jerusalem på sabbatsdagen: og jeg vidnede imod dem på dagen i hvilken de solgte varerne.
[Ne 13:16 DK-KJV] Der boede også mennesker fra Tyrus derinde, som bragte fisk, og alle former for varer, og solgte til Judahs børn på sabbatsdagen, og i Jerusalem.
[Ne 13:17 DK-KJV] Da kæmpede jeg med de noble i Judah, og sagde til dem, Hvilken ond ting er dette som I gør, og vanhelliger sabbatsdagen?
[Ne 13:18 DK-KJV] Gjorde jeres fædre ikke det samme, og gjorde vor Gud ikke det at han bragte alt dette onde over os, og over vor by? men alligevel bringer I mere arrigskab over Israel ved at vanhellige sabbatten.
[Ne 13:19 DK-KJV] Og det skete, at da Jerusalems porte begyndte at bli' mørke før sabbatten, at jeg befalede at portene skulle bli' lukket, og påbød at de ikke skulle bli' åbnet før efter sabbatten: og jeg satte nogle af mine tjenere ved portene, for ikke at der skulle bli' bragt nogle vare ind på sabbatsdagen.
[Ne 13:20 DK-KJV] Sådant lejrede de handlende og sælgerne af alle slags varer udenfor Jerusalem en eller to gange.

[Ne 13:21 DK-KJV] Da vidnede jeg imod dem, og sagde til dem, Hvorfor lejre I rundt muren? hvis I gør det igen, vil jeg lægge hånd på jer.
[Ne 13:22 DK-KJV] Og jeg befalede Leviterne at de skulle rense sig, og at de skulle komme og passe portene, for at hellige sabbatsdagen. Husk på mig, Kæreste min Gud, også vedrørende dette, og skån mig efter storheden i din barmhjertighed.
[Ne 13:23 DK-KJV] I de dage så jeg også Jøder der havde giftet sig med hustruer fra Ashdod, fra Ammon, og fra Moab:
[Ne 13:24 DK-KJV] Og deres børn tale halvt i sproget fra Ashdod, og kunne ikke tale i det Jødiske sprog, men efter sproget for hvert folk.
[Ne 13:25 DK-KJV] Og jeg kæmpede med dem, og forbandede dem, og slog nogle af dem, og hev deres hår af, og fik dem til at sværge ved Gud, og siger, I skal ikke give jeres døtre til deres sønner, ej heller tage deres døtre til

with the meat offering and the frankincense.

Ne 13:10 And I perceived that the portions of the Levites had not been given them: for the Levites and the singers, that did the work, were fled every one to his field.
Ne 13:11 Then contended I with the rulers, and said, Why is the house of God forsaken? And I gathered them together, and set them in their place.
Ne 13:12 Then brought all Judah the tithe of the corn and the new wine and the oil unto the treasuries.

Ne 13:13 And I made treasurers over the treasuries, Shelemiah the priest, and Zadok the scribe, and of the Levites, Pedaiah: and next to them was Hanan the son of Zaccur, the son of Mattaniah: for they were counted faithful, and their office was to distribute unto their brethren.
Ne 13:14 Remember me, O my God, concerning this, and wipe not out my good deeds that I have done for the house of my God, and for the offices thereof.
Ne 13:15 In those days saw I in Judah some treading wine presses on the sabbath, and bringing in sheaves, and lading asses; as also wine, grapes, and figs, and all manner of burdens, which they brought into Jerusalem on the sabbath day: and I testified against them in the day wherein they sold victuals.
Ne 13:16 There dwelt men of Tyre also therein, which brought fish, and all manner of ware, and sold on the sabbath unto the children of Judah, and in Jerusalem.
Ne 13:17 Then I contended with the nobles of Judah, and said unto them, What evil thing is this that ye do, and profane the sabbath day?

Ne 13:18 Did not your fathers thus, and did not our God bring all this evil upon us, and upon this city? yet ye bring more wrath upon Israel by profaning the sabbath.
Ne 13:19 And it came to pass, that when the gates of Jerusalem began to be dark before the sabbath, I commanded that the gates should be shut, and charged that they should not be opened till after the sabbath: and some of my servants set I at the gates, that there should no burden be brought in on the sabbath day.

Ne 13:20 So the merchants and sellers of all kind of ware lodged without Jerusalem once or twice.
Ne 13:21 Then I testified against them, and said unto them, Why lodge ye about the wall? if ye do so again, I will lay hands on you. From that time forth came they no more on the sabbath.
Ne 13:22 And I commanded the Levites that they should cleanse themselves, and that they should come and keep the gates, to sanctify the sabbath day. Remember me, O my God, concerning this also, and spare me according to the greatness of thy mercy.

Ne 13:23 In those days also saw I Jews that had married wives of Ashdod, of Ammon, and of Moab:
Ne 13:24 And their children spake half in the speech of Ashdod, and could not speak in the Jews' language, but according to the language of each people.
Ne 13:25 And I contended with them, and cursed them, and smote certain of them, and plucked off their hair, and made them swear by God, saying, Ye shall not give your daughters unto their sons, nor take their daughters unto your sons, or for

jeres sønner, eller til jerselv.

[Ne 13:26 DK-KJV] Gjorde Israels konge Solomon ikke det at han syndede via disse ting? men alligevel var der ingen konge som ham blandt mange nationer, som var elsket af hans Gud, og Gud gjorde ham til konge over hele Israel: ikke desto mindre så fik besynderlige kvinder selv ham til at synde.

[Ne 13:27 DK-KJV] Skal vi da lytte på jer for at gøre hele dette store onde, til at overtræde imod vor Gud i at gifte os med fremmede hustruer?

[Ne 13:28 DK-KJV] Og en af sønnerne til Joiada, sønnen af Eliashib ypperstepræsten, var svigersøn til Sanballat Horiten: derfor jagede jeg ham væk fra mig.

[Ne 13:29 DK-KJV] Husk på dem, Kæreste min Gud, fordi de har besmittet præsteskabet, og pagten for præsteskabet, og for Leviterne.

[Ne 13:30 DK-KJV] Således rensede jeg dem fra alle fremmede, og udpegede vagterne for præsterne og Leviterne, hver og en i hans forretning.

[Ne 13:31 DK-KJV] Og for træofringen, i udvalgte tider, og for førstefrugterne. Husk på mig, Kæreste min Gud, for det gode.

yourselves.

Ne 13:26 Did not Solomon king of Israel sin by these things? yet among many nations was there no king like him, who was beloved of his God, and God made him king over all Israel: nevertheless even him did outlandish women cause to sin.

Ne 13:27 Shall we then hearken unto you to do all this great evil, to transgress against our God in marrying strange wives?

Ne 13:28 And one of the sons of Joiada, the son of Eliashib the high priest, was son in law to Sanballat the Horonite: therefore I chased him from me.

Ne 13:29 Remember them, O my God, because they have defiled the priesthood, and the covenant of the priesthood, and of the Levites.

Ne 13:30 Thus cleansed I them from all strangers, and appointed the wards of the priests and the Levites, every one in his business;

Ne 13:31 And for the wood offering, at times appointed, and for the firstfruits. Remember me, O my God, for good.

Esters bog - Index017

Navnebetydning for Ester = Gemt

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10

Esters bog Kapitel 1 - Esther KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 1:1 DK-KJV] Nu skete det i Ahasuerus' dage, (dette er den Ahasuerus som regerede, fra Indien lige til Etiopien, over 127 provinser:)

[Es 1:2 DK-KJV] At i de dage, da kongen Ahasuerus sad på tronen i sit kongerige, som var i Shushan-paladset, ***"Shushan er synonym med Susa"***

[Es 1:3 DK-KJV] I det tredje år af hans regering, lavede han en fest for alle sine prinser og sine tjenere; de mægtige fra Persien og Medien, de noble og prinserne fra de provinser, som var foran ham:

[Es 1:4 DK-KJV] Da fremviste han rigdommene i sit herlige kongerige og herligheden ved hans fremragende majestæt i mange dage, ja i 180 dage.

[Es 1:5 DK-KJV] Og da disse dage var afsluttet, lavede kongen en fest for alle de folk der var tilstede i Shushan-paladset, både for store og små, i 7 dage, i havens forgård til kongepaladset;

[Es 1:6 DK-KJV] Der var hvide, grønne, og blå, gardiner, fæstnet med tråde af fint linned og violet til sølvringe og søjler af marmor: sengene var af guld og sølv, på en belægning af rødt, og blåt, og hvidt, og sort, marmor.

[Es 1:7 DK-KJV] Og de gav dem drinks i kar af guld, (karrene var forskellige det ene fra det andet,) og royal vin i overflod, efter kongens standard.

[Es 1:8 DK-KJV] Og det at der blev drukket var ifølge loven; ingen overtalte nogen: for sådant havde kongen fastsat det overfor alle officerene i sit hus, at de skulle gøre efter enhvers lyst.

[Es 1:9 DK-KJV] Dronning Vashti lavede også en fest for kvinderne i det royale hus som tilhørte kong Ahasuerus.

Es 1:1 Now it came to pass in the days of Ahasuerus, (this is Ahasuerus which reigned, from India even unto Ethiopia, over an hundred and seven and twenty provinces:)

Es 1:2 That in those days, when the king Ahasuerus sat on the throne of his kingdom, which was in Shushan the palace,

Es 1:3 In the third year of his reign, he made a feast unto all his princes and his servants; the power of Persia and Media, the nobles and princes of the provinces, being before him:

Es 1:4 When he shewed the riches of his glorious kingdom and the honour of his excellent majesty many days, even an hundred and fourscore days.

Es 1:5 And when these days were expired, the king made a feast unto all the people that were present in Shushan the palace, both unto great and small, seven days, in the court of the garden of the king's palace;

Es 1:6 Where were white, green, and blue, hangings, fastened with cords of fine linen and purple to silver rings and pillars of marble: the beds were of gold and silver, upon a pavement of red, and blue, and white, and black, marble.

Es 1:7 And they gave them drink in vessels of gold, (the vessels being diverse one from another,) and royal wine in abundance, according to the state of the king.

Es 1:8 And the drinking was according to the law; none did compel: for so the king had appointed to all the officers of his house, that they should do according to every man's pleasure.

Es 1:9 Also Vashti the queen made a feast for the women in the royal house which belonged to king Ahasuerus.

[Es 1:10 DK-KJV] På den 7'ne dag, da kongens hjerte var lystigt af vin, befalede han Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, og Abagtha, Zethar, og Carcas, de 7 kammerherrer der tjente i nærværet af kong Ahasuerus,
[Es 1:11 DK-KJV] Til at bringe dronning Vashti foran kongen med den royale krone, for at vise folket og prinserne hendes skønhed: for hun var køn at se på.
[Es 1:12 DK-KJV] Men dronningen afslog at komme ved kongens befaling fra hans kammerherrer: derfor var kongen meget vred, og hans vrede brændte i ham.
[Es 1:13 DK-KJV] Da sagde kongen til de vise mænd, som kendte tiderne, (for sådant var det kongens skik imod alle der kendte lov og dom:
[Es 1:14 DK-KJV] Og de næste til ham var Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, og Memucan, de 7 prinser fra Persien og Medien, som så' kongens ansigt, og som sad som de første i hans kongerige;)
[Es 1:15 DK-KJV] Hvad skal vi ifølge lov gøre med dronning Vashti, eftersom hun ikke har udført befalingen fra kongen Ahasuerus via kammerherrerne?
[Es 1:16 DK-KJV] Og Memucan svarede foran kongen og prinserne, dronning Vashti har ikke kun gjort forkert overfor kongen, men også overfor alle prinserne, og overfor hele folket der er i alle kong Ahasuerus' provinser.
[Es 1:17 DK-KJV] For denne handling fra dronningen skal komme alle kvinder for øre, sådant at de skal foragte deres ægtemænd i deres øjne, når dette skal bli' rapporteret, Kong Ahasuerus befalede dronning Vashti til at bli' bragt ind foran ham, men hun kom ikke.
[Es 1:18 DK-KJV] På samme måde skal Persien og Mediens damer denne dag sige til alle kongens prinser, som har hørt om dronningens handling. Således skal der rejse sig for meget foragt og arrigskab.

[Es 1:19 DK-KJV] Hvis det behager kongen, lad der fra ham udgå en royal befaling, og lad det bli' skrevet blandt Perserne og Medernes love, så det ikke bli'r ændret, Så Vashti ikke længer kommer foran kong Ahasuerus; og lad kongen give hendes royale bolig til en anden der er bedre end hun.
[Es 1:20 DK-KJV] Og når kongens bekendtgørelse som han skal lave skal bli' publiceret udover hele hans imperium, (for det er stort,) skal alle hustruerne give ære til deres ægtemænd, både for store og små.
[Es 1:21 DK-KJV] Og udtalelsen behagede kongen og prinserne; og kongen gjorde efter Memucans ord:
[Es 1:22 DK-KJV] For han sendte breve ud i alle kongens provinser, ud i enhver provins efter dens skrift, og til ethvert folk på deres eget sprog, at enhver mand skulle være herre over sit eget hus, og at det skulle publiceres efter hvert folks sprog.

Es 1:10 On the seventh day, when the heart of the king was merry with wine, he commanded Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, and Abagtha, Zethar, and Carcas, the seven chamberlains that served in the presence of Ahasuerus the king,
Es 1:11 To bring Vashti the queen before the king with the crown royal, to shew the people and the princes her beauty: for she was fair to look on.
Es 1:12 But the queen Vashti refused to come at the king's commandment by his chamberlains: therefore was the king very wroth, and his anger burned in him.
Es 1:13 Then the king said to the wise men, which knew the times, (for so was the king's manner toward all that knew law and judgment:
Es 1:14 And the next unto him was Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena, and Memucan, the seven princes of Persia and Media, which saw the king's face, and which sat the first in the kingdom;)
Es 1:15 What shall we do unto the queen Vashti according to law, because she hath not performed the commandment of the king Ahasuerus by the chamberlains?
Es 1:16 And Memucan answered before the king and the princes, Vashti the queen hath not done wrong to the king only, but also to all the princes, and to all the people that are in all the provinces of the king Ahasuerus.
Es 1:17 For this deed of the queen shall come abroad unto all women, so that they shall despise their husbands in their eyes, when it shall be reported, The king Ahasuerus commanded Vashti the queen to be brought in before him, but she came not.
Es 1:18 Likewise shall the ladies of Persia and Media say this day unto all the king's princes, which have heard of the deed of the queen. Thus shall there arise too much contempt and wrath.
Es 1:19 If it please the king, let there go a royal commandment from him, and let it be written among the laws of the Persians and the Medes, that it be not altered, That Vashti come no more before king Ahasuerus; and let the king give her royal estate unto another that is better than she.
Es 1:20 And when the king's decree which he shall make shall be published throughout all his empire, (for it is great,) all the wives shall give to their husbands honour, both to great and small.
Es 1:21 And the saying pleased the king and the princes; and the king did according to the word of Memucan:
Es 1:22 For he sent letters into all the king's provinces, into every province according to the writing thereof, and to every people after their language, that every man should bear rule in his own house, and that it should be published according to the language of every people.

Esters bog Kapitel 2 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 2:1 DK-KJV] Efter disse dage, da kong Ahasuerus arrigskab var aftaget, huskede han på Vashti, og hvad hun havde gjort, og hvad der var besluttet imod hende.
[Es 2:2 DK-KJV] Da sagde kongens tjenere der betjente for ham, Lad der bli' søgt efter kønne unge jomfruer til kongen:
[Es 2:3 DK-KJV] Og lad kongen udvælge officere i alle provinserne af hans kongerige, så de må forsamle alle de

Es 2:1 After these things, when the wrath of king Ahasuerus was appeased, he remembered Vashti, and what she had done, and what was decreed against her.
Es 2:2 Then said the king's servants that ministered unto him, Let there be fair young virgins sought for the king:
Es 2:3 And let the king appoint officers in all the provinces of his kingdom, that they may gather together all the fair young

kønne unge jomfruer i Shushan-paladset, i kvindernes hus, til Hege kongens kammerherres kustode, kvindernes vogter; og lad dem få givet deres ting for rensning.
[Es 2:4 DK-KJV] Og lad den pige som behager kongen bli' dronning i stedet for Vashti. Og de ting behagede kongen, og han gjorde sådant.
[Es 2:5 DK-KJV] Nu var der i Shushan-paladset en bestemt Jøde, hvis havn var Mordecai, Jairs søn, Shimeis søn, Kishs søn, en Benjamit;
[Es 2:6 DK-KJV] Som var blevet ført bort fra Jerusalem med de tilfangetagne som havde blevet ført bort med Jeconiah konge af Judah, som Nebuchadnezzar Babylons konge havde ført bort.
[Es 2:7 DK-KJV] Og han opfostrede Hadassah, der er, Ester, hans onkels datter: for hun havde hverken far eller mor, og den pige var køn og smuk; som Mordecai, da hendes far og mor var døde, tog til sig som hans egen datter.
[Es 2:8 DK-KJV] Sådant skete det, da kongens befaling og hans bekendtgørelse var hørt, og da mange piger var forsamlet i Shushan-paladset, hos Hagais kustode, at Ester også var bragt til kongens hus, til Hagais kustode, kvindernes vogter.
[Es 2:9 DK-KJV] Og pigen behagede ham, og hun modtog hans godhed; og han gav hende hurtigt hendes ting for rensning, med sådanne ting som tilhørte hende, og 7 piger, som var egnet til at bli' givet til hende, ud af kongens hus: og han tildelte hende og hendes piger det bedste sted i kvindernes hus.
[Es 2:10 DK-KJV] Ester havde ikke fremvist hendes folk ej heller hendes folkeslag: for Mordecai havde pålagt hende at hun ikke skulle vise det.
[Es 2:11 DK-KJV] Og Mordecai vandrede hver dag foran forgården til kvindernes hus, for at vide hvordan det gik med Ester. og hvad der skulle ske med hende.
[Es 2:12 DK-KJV] Nu da det var blevet enhver piges tur til at gå ind til kong Ahasuerus, efter hun havde været der 12 måneder, ifølge kvindernes måde, (for sådant var dagene af deres rensninger fuldbragt, til at bevidne, 6 måneder med olie af myrra, og 6 måneder med søde dufte, og med andre ting for kvindernes rensning:)
[Es 2:13 DK-KJV] På den måde kom enhver pige til kongen; hvadsomhelst hun ønskede sig var givet hende til at gå med hende ud af kvindernes hus indtil kongens hus.
[Es 2:14 DK-KJV] Om aftenen gik hun, og om morgenen returnerede hun ind i kvindernes andet hus, til Shaashgazs kustode, kongens kammerherre, som vogtede konkubinerne: hun kom ikke længere ind til kongen, på nær hvis kongen frydede sig over hende, og at hun var indkaldt ved navn.
[Es 2:15 DK-KJV] Nu da det var blevet Esters tur, Abihails datter Mordecais onkel, som havde taget hende til sig som hans datter, for at gå ind til kongen, ønskede hun sig intet foruden hvad Hegai kongens kammerherre, kvindernes vogter, udvalgte. Og Ester modtog favør foran alles øjne dem der kiggede på hende.
[Es 2:16 DK-KJV] Sådant var Ester taget til kong Ahasuerus ind i hans royale hus i den 10'ne måned, som er måneden Tebeth, i det 7'ne år af hans regering.
[Es 2:17 DK-KJV] Og kongen elskede Ester over alle kvinderne, og hun modtog i hans øjne nåde og favør mere end alle jomfruerne; sådant at han satte hans royale krone på hendes hoved, og gjorde hende til dronning i stedet for Vashti.

virgins unto Shushan the palace, to the house of the women, unto the custody of Hege the king's chamberlain, keeper of the women; and let their things for purification be given them:
Es 2:4 And let the maiden which pleaseth the king be queen instead of Vashti. And the thing pleased the king; and he did so.
Es 2:5 Now in Shushan the palace there was a certain Jew, whose name was Mordecai, the son of Jair, the son of Shimei, the son of Kish, a Benjamite;
Es 2:6 Who had been carried away from Jerusalem with the captivity which had been carried away with Jeconiah king of Judah, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried away.

Es 2:7 And he brought up Hadassah, that is, Esther, his uncle's daughter: for she had neither father nor mother, and the maid was fair and beautiful; whom Mordecai, when her father and mother were dead, took for his own daughter.
Es 2:8 So it came to pass, when the king's commandment and his decree was heard, and when many maidens were gathered together unto Shushan the palace, to the custody of Hegai, that Esther was brought also unto the king's house, to the custody of Hegai, keeper of the women.
Es 2:9 And the maiden pleased him, and she obtained kindness of him; and he speedily gave her her things for purification, with such things as belonged to her, and seven maidens, which were meet to be given her, out of the king's house: and he preferred her and her maids unto the best place of the house of the women.

Es 2:10 Esther had not shewed her people nor her kindred: for Mordecai had charged her that she should not shew it.
Es 2:11 And Mordecai walked every day before the court of the women's house, to know how Esther did, and what should become of her.
Es 2:12 Now when every maid's turn was come to go in to king Ahasuerus, after that she had been twelve months, according to the manner of the women, (for so were the days of their purifications accomplished, to wit, six months with oil of myrrh, and six months with sweet odours, and with other things for the purifying of the women;)
Es 2:13 Then thus came every maiden unto the king; whatsoever she desired was given her to go with her out of the house of the women unto the king's house.

Es 2:14 In the evening she went, and on the morrow she returned into the second house of the women, to the custody of Shaashgaz, the king's chamberlain, which kept the concubines: she came in unto the king no more, except the king delighted in her, and that she were called by name.
Es 2:15 Now when the turn of Esther, the daughter of Abihail the uncle of Mordecai, who had taken her for his daughter, was come to go in unto the king, she required nothing but what Hegai the king's chamberlain, the keeper of the women, appointed. And Esther obtained favour in the sight of all them that looked upon her.
Es 2:16 So Esther was taken unto king Ahasuerus into his house royal in the tenth month, which is the month Tebeth, in the seventh year of his reign.

Es 2:17 And the king loved Esther above all the women, and she obtained grace and favour in his sight more than all the virgins; so that he set the royal crown upon her head, and made her queen instead of Vashti.

[Es 2:18 DK-KJV] Så lavede kongen en stor fest for alle hans prinser og hans tjenere, ja Esters fest; og han lavede en frigivelse til provinserne, og gav gaver, efter kongens standard.
Es 2:18 Then the king made a great feast unto all his princes and his servants, even Esther's feast; and he made a release to the provinces, and gave gifts, according to the state of the king.
[Es 2:19 DK-KJV] Og da jomfruerne for anden gang var forsamlet, da Mordecai sad i kongeporten.
Es 2:19 And when the virgins were gathered together the second time, then Mordecai sat in the king's gate.
[Es 2:20 DK-KJV] Havde Ester endnu ikke vist hendes folkeslag heller ikke hendes folk; som Mordecai havde pålagt hende: for Ester fulgte Mordecais befaling, ligesom da hun var opfostret hos ham.
Es 2:20 Esther had not yet shewed her kindred nor her people; as Mordecai had charged her: for Esther did the commandment of Mordecai, like as when she was brought up with him.
[Es 2:21 DK-KJV] I de dage, mens Mordecai sad i kongeporten, 2 af kongens kammerherrer, Bigthan og Teresh, af de som vogtede døren, var vrede, og søgte at lægge hånd på kongen Ahasuerus.
Es 2:21 In those days, while Mordecai sat in the king's gate, two of the king's chamberlains, Bigthan and Teresh, of those which kept the door, were wroth, and sought to lay hand on the king Ahasuerus.
[Es 2:22 DK-KJV] Og de ting var kundgjort for Mordecai, som fortalte det til Ester dronningen: og Ester bekendtgjorde det for kongen i Mordecais navn.
Es 2:22 And the thing was known to Mordecai, who told it unto Esther the queen; and Esther certified the king thereof in Mordecai's name.
[Es 2:23 DK-KJV] Og da der blev spurgt indtil sagen, var det afsløret; derfor var de begge hængt på et træ: og det var skrevet i krønikebogen foran kongen.
Es 2:23 And when inquisition was made of the matter, it was found out; therefore they were both hanged on a tree: and it was written in the book of the chronicles before the king.

Esters bog Kapitel 3 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 3:1 DK-KJV] Efter disse ting promoverede kong Ahasuerus Haman Agagiten Hammedahas søn, og forfremmede ham, og satte hans sæde over alle prinserne der var hos ham.
Es 3:1 After these things did king Ahasuerus promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him, and set his seat above all the princes that were with him.
[Es 3:2 DK-KJV] Og alle kongens tjenere, der var i kongens port, bukkede, og ærede Haman: for kongen havde befalet sådant vedrørende ham. Men Mordecai bukkede ikke, udviste heller ikke ærbødighed overfor ham.
Es 3:2 And all the king's servants, that were in the king's gate, bowed, and reverenced Haman: for the king had so commanded concerning him. But Mordecai bowed not, nor did him reverence.
[Es 3:3 DK-KJV] Da sagde kongens tjenere, som var i kongens port til Mordecai, Hvorfor adlyder du kongens befaling?
Es 3:3 Then the king's servants, which were in the king's gate, said unto Mordecai, Why transgressest thou the king's commandment?
[Es 3:4 DK-KJV] Nu skete det, da de dagligt talte til ham, og han ikke lyttede til dem, at de fortalte det til Haman, for at se hvorvidt Mordecais sager ville stå: for han havde fortalt dem at han var en Jøde.
Es 3:4 Now it came to pass, when they spake daily unto him, and he hearkened not unto them, that they told Haman, to see whether Mordecai's matters would stand: for he had told them that he was a Jew.

[Es 3:5 DK-KJV] Og da Haman så' at Mordecai ikke bukkede, heller ikke udviste ærbødighed overfor ham, da var Haman fuld af arrigskab.
Es 3:5 And when Haman saw that Mordecai bowed not, nor did him reverence, then was Haman full of wrath.

[Es 3:6 DK-KJV] Og han tænkte at det var en hån kun at lægge hænder på Mordecai; for de havde vist ham Mordecais folk: derfor søgte Haman at destruere alle Jøderne der var udover hele Ahasuerus' kongerige, ja Mordecais folk.
Es 3:6 And he thought scorn to lay hands on Mordecai alone; for they had shewed him the people of Mordecai: wherefore Haman sought to destroy all the Jews that were throughout the whole kingdom of Ahasuerus, even the people of Mordecai.
[Es 3:7 DK-KJV] I den første måned, det er Nisan, i kong Ahasuerus 12'te år, kastede de Pur, det er, loddet, foran Haman fra dag til dag, og fra måned til måned, til den 12'te måned, det er, måneden Adar.
Es 3:7 In the first month, that is, the month Nisan, in the twelfth year of king Ahasuerus, they cast Pur, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, that is, the month Adar.
[Es 3:8 DK-KJV] Og Haman sagde til kong Ahasuerus, Der er et bestemt folk der er spredt bredt og adskilt blandt folket i alle provinserne af dit kongerige; og deres love er forskellige fra alle folk; de holder heller ikke kongens love: derfor er det ikke godt at kongen udholder dem.
Es 3:8 And Haman said unto king Ahasuerus, There is a certain people scattered abroad and dispersed among the people in all the provinces of thy kingdom; and their laws are diverse from all people; neither keep they the king's laws: therefore it is not for the king's profit to suffer them.
[Es 3:9 DK-KJV] Hvis det behager kongen, lad der bli' skrevet at de må bli' destrueret: og jeg vil betale 10.000 sølv-talenter til hænderne at de som tager sig af den forretning, for at bringe det ind i kongens skattekammer.
Es 3:9 If it please the king, let it be written that they may be destroyed: and I will pay ten thousand talents of silver to the hands of those that have the charge of the business, to bring it into the king's treasuries.
[Es 3:10 DK-KJV] Og kongen tog hans ring fra hans hånd, og gav den til Haman Agagiten Hammedathas søn,
Es 3:10 And the king took his ring from his hand, and gave it unto Haman the son of Hammedatha the Agagite, the Jews'

Jødernes fjende.

[Es 3:11 DK-KJV] Og kongen sagde til Haman, Sølvet er givet til dig, folket også, til at gøre med dem som det ser godt ud for dig.

[Es 3:12 DK-KJV] Da var kongens skriftkloge indkaldt på den 13'ne dag af den første måned, og der var skrevet efter alt det Haman havde befalet til kongens løjtnanter, og til guvernørerne der var over enhver provins, og til ethvert folks leder af enhver provins efter dens skrift, og til ethvert folk efter deres sprog; i kong Ahasuerus' navn var det skrevet, og forseglet med kongens ring.
[Es 3:13 DK-KJV] Og brevene var sendt med post ud i alle kongens provinser, for at destruere, for at dræbe, og for at få alle Jøder til at omkomme, alle Jøder, både unge og gamle, små børn og kvinder, på 1 dag, ja på den 13'ne dag af den 12'te måned, som er måneden Adar, og for at ta' rovet fra dem som et bytte.
[Es 3:14 DK-KJV] En kopi af skriften var lavet som en befaling til at bli' givet i enhver provins til alle folk, så de skulle være klar imod den dag.
[Es 3:15 DK-KJV] Posten gik ud, ved at være fremskudt af kongens befaling, og bekendtgørelsen var givet i Shushan-paladset. Og kongen og Haman sad ned for at drikke; men byen Shushan var forvirret.

enemy.

Es 3:11 And the king said unto Haman, The silver is given to thee, the people also, to do with them as it seemeth good to thee.
Es 3:12 Then were the king's scribes called on the thirteenth day of the first month, and there was written according to all that Haman had commanded unto the king's lieutenants, and to the governors that were over every province, and to the rulers of every people of every province according to the writing thereof, and to every people after their language; in the name of king Ahasuerus was it written, and sealed with the king's ring.

Es 3:13 And the letters were sent by posts into all the king's provinces, to destroy, to kill, and to cause to perish, all Jews, both young and old, little children and women, in one day, even upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar, and to take the spoil of them for a prey.
Es 3:14 The copy of the writing for a commandment to be given in every province was published unto all people, that they should be ready against that day.
Es 3:15 The posts went out, being hastened by the king's commandment, and the decree was given in Shushan the palace. And the king and Haman sat down to drink; but the city Shushan was perplexed.

Esters bog Kapitel 4 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 4:1 DK-KJV] Da Mordecai fandt ud af alt hvad der var gjort, rev Mordecai hans tøj itu, og iklædte sig sækkelærred med aske, og gik indtil byens midte, og råbte med et højt bittert råb;
[Es 4:2 DK-KJV] Og kom endda foran kongens port: for ingen måtte gå ind ad kongens port iklædt sækkelærred.
[Es 4:3 DK-KJV] Og i enhver provins, hvorsomhelst kongens befaling og hans bekendtgørelse kom, var der stor sorg blandt Jøderne, og faste, og gråd, og hylen: og mange lå i sækkelærred og aske.
[Es 4:4 DK-KJV] Sådant kom Esters piger og hendes kammerherrer og fortalte hende det. Da var dronningen overmådeligt bedrøvet; og hun sendte tøj for at iklæde Mordecai, og for at fjerne hans sækkelærred fra ham: men han modtog det ikke.
[Es 4:5 DK-KJV] Da kaldte Ester på Hatach, en af kongens kammerherrer, hvem han havde udvalgt til at sørge for hende, og gav ham en befaling til Mordecai, for at vide hvad det var, og hvorfor det var.
[Es 4:6 DK-KJV] Sådant gik Hatach videre hen til Mordecal på byens gade, der var foran kongens port.
[Es 4:7 DK-KJV] Og Mordecai fortalte ham om alt det der havde sket for ham, og om den sum af penge som Haman havde lovet at betale til kongens skattekammer for Jøderne, for at destruere dem.
[Es 4:8 DK-KJV] Han gav ham også en kopi af skriften med bekendtgørelsen der var givet i Shushan for at destruere dem, for at vise den til Ester, og for at erklære det for hende, og for at pålægge hende om at hun skulle gå ind til kongen, for at lave en påkaldelsesbøn overfor ham, og for at lave en anmodning foran ham for hendes folk.
[Es 4:9 DK-KJV] Og Hatach kom og fortalte Ester ordene fra Mordecai.
[Es 4:10 DK-KJV] Igen talte Ester til Hatach, og gav ham befaling til Mordecai;

Es 4:1 When Mordecai perceived all that was done, Mordecai rent his clothes, and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and a bitter cry;
Es 4:2 And came even before the king's gate: for none might enter into the king's gate clothed with sackcloth.
Es 4:3 And in every province, whithersoever the king's commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and wailing; and many lay in sackcloth and ashes.

Es 4:4 So Esther's maids and her chamberlains came and told it her. Then was the queen exceedingly grieved; and she sent raiment to clothe Mordecai, and to take away his sackcloth from him: but he received it not.
Es 4:5 Then called Esther for Hatach, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and gave him a commandment to Mordecai, to know what it was, and why it was.
Es 4:6 So Hatach went forth to Mordecai unto the street of the city, which was before the king's gate.
Es 4:7 And Mordecai told him of all that had happened unto him, and of the sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them.

Es 4:8 Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given at Shushan to destroy them, to shew it unto Esther, and to declare it unto her, and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him for her people.
Es 4:9 And Hatach came and told Esther the words of Mordecai.
Es 4:10 Again Esther spake unto Hatach, and gave him commandment unto Mordecai;

[Es 4:11 DK-KJV] Alle kongens tjenere, og folket fra kongens provinser, ved godt, at hvemsomhelst, om det er en mand eller kvinde, skal komme ind foran kongen ind i den indre gård, som ikke er indkaldt, er der en af hans love der siger de skal henrettes, på nær for sådanne for hvem kongen skal holde det gyldne scepter ud for, så han må leve: men jeg har ikke været indkaldt til at komme ind foran kongen i disse 30 dage.

Es 4:11 All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or woman, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law of his to put him to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live: but I have not been called to come in unto the king these thirty days.

[Es 4:12 DK-KJV] Og de fortalte Esters ord til Mordecai.

Es 4:12 And they told to Mordecai Esther's words.

[Es 4:13 DK-KJV] Da befalede Mordecai at svare Ester, Tænk ikke med digselv at du skal undslippe i kongens hus, mere end alle Jøderne.

Es 4:13 Then Mordecai commanded to answer Esther, Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews.

[Es 4:14 DK-KJV] For hvis du overhovedet ikke siger noget på dette tidspunkt, da skal en forstørrelse og forløsning rejse sig for Jøderne fra et andet sted; men du og din fars hus skal bli' destrueret: og hvem ved hvorvidt du er kommet til kongeriget for en sådan tid som dette?

Es 4:14 For if thou altogether holdest thy peace at this time, then shall there enlargement and deliverance arise to the Jews from another place; but thou and thy father's house shall be destroyed: and who knoweth whether thou art come to the kingdom for such a time as this?

[Es 4:15 DK-KJV] Da bad Ester dem om at returnere dette svar til Mordecai,

Es 4:15 Then Esther bade them return Mordecai this answer,

[Es 4:16 DK-KJV] Gå, forsaml alle Jøderne der er nærværende i Shushan, og fast I for mig, og spis og drik ikke i 3 dage, nat eller dag: Også jeg og mine piger vil ligeledes faste; og sådant vil jeg gå ind foran kongen, hvilket ikke er ifølge loven: og hvis jeg omkommer, omkommer jeg.

Es 4:16 Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day: I also and my maidens will fast likewise; and so will I go in unto the king, which is not according to the law: and if I perish, I perish.

[Es 4:17 DK-KJV] Sådant gik Mordecai sin vej, og gjorde efter alt det Ester havde befalet ham.

Es 4:17 So Mordecai went his way, and did according to all that Esther had commanded him.

Esters bog Kapitel 5 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 5:1 DK-KJV] Nu skete det på den 3'je dag, at Ester iklædte sig hendes royale klædning, og stod i den indre gård af kongens hus, op imod kongens hus: og kongen sad på hans royale trone i det royale hus, op imod husets port.

Es 5:1 Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house: and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the gate of the house.

[Es 5:2 DK-KJV] Og det var sådant, når kongen så' dronning Ester der stod i gården, at hun i hans øjne modtog favør: og kongen holdt det gyldne scepter ud for Ester der var i hans hånd. Sådant nærmede Ester sig, og rørte toppen af scepteret.

Es 5:2 And it was so, when the king saw Esther the queen standing in the court, that she obtained favour in his sight: and the king held out to Esther the golden sceptre that was in his hand. So Esther drew near, and touched the top of the sceptre.

[Es 5:3 DK-KJV] Da sagde kongen til hende, Hvad vil du, dronning Ester? og hvad er dit ønske? selv det halve kongerige skal bli' givet til dig.

Es 5:3 Then said the king unto her, What wilt thou, queen Esther? and what is thy request? it shall be even given thee to the half of the kingdom.

[Es 5:4 DK-KJV] Og Ester svarede, Hvis det ser godt ud for kongen, lad kongen og Haman denne dag komme til banketten som jeg har forberedt for ham.

Es 5:4 And Esther answered, If it seem good unto the king, let the king and Haman come this day unto the banquet that I have prepared for him.

[Es 5:5 DK-KJV] Da sagde kongen, Få Haman til at skynde sig, så han må gøre som Ester har sagt. Sådant kom kongen og Haman til banketten som Ester havde forberedt.

Es 5:5 Then the king said, Cause Haman to make haste, that he may do as Esther hath said. So the king and Haman came to the banquet that Esther had prepared.

[Es 5:6 DK-KJV] Og kongen sagde til Ester ved vin-banketten, Hvad er din anmodning? og det skal bli' dig givet: og hvad er dit ønske? selv for det halve kongerige skal det bli' udført.

Es 5:6 And the king said unto Esther at the banquet of wine, What is thy petition? and it shall be granted thee: and what is thy request? even to the half of the kingdom it shall be performed.

[Es 5:7 DK-KJV] Da svarede Ester, og sagde, Min anmodning og mit ønske er;

Es 5:7 Then answered Esther, and said, My petition and my request is;

[Es 5:8 DK-KJV] Hvis jeg i kongens øjne har fundet favør, og hvis det behager kongen at opfylde min anmodning, og at udføre mit ønske, lad kongen og Haman komme til banketten som jeg skal forberede for dem, og i morgen vil jeg gøre som kongen har sagt.

Es 5:8 If I have found favour in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition, and to perform my request, let the king and Haman come to the banquet that I shall prepare for them, and I will do to morrow as the king hath said.

[Es 5:9 DK-KJV] Da gik Haman den dag videre med et glad og opstemt hjerte: men da Haman så' Mordecai i

Es 5:9 Then went Haman forth that day joyful and with a glad heart: but when Haman saw Mordecai in the king's gate, that he

kongens port, at han ikke rejste sig, og heller ikke flyttede sig for ham, var han fuld af harme imod Mordecai.
[Es 5:10 DK-KJV] Ikke desto mindre holdt Haman sig selv tilbage: og da han kom hjem, sendte han og kaldte på hans venner, og Zerech hans hustru.
[Es 5:11 DK-KJV] Og Haman fortalte dem om herligheden af hans rigdom, og skaren af hans børn, og om alle de ting hvori kongen havde promoveret ham, og hvordan han havde forfremmet ham over kongens prinser og tjenere.
[Es 5:12 DK-KJV] Haman sagde desuden, Ja, Ester dronningen tillod intet menneske at komme ind med kongen til banketten som hun havde forberedt foruden mig; og i morgen er jeg også inviteret indtil hende med kongen.
[Es 5:13 DK-KJV] Alligevel gavner alt dette mig intet, så længe som jeg ser Jøden Mordecai siddende i kongens port.
[Es 5:14 DK-KJV] Da sagde Zerech hans hustru og alle hans venner til ham, Lad en 25 meter høj galge bli' lavet, og i morgen tal du med kongen så Mordecai må bli' hængt derpå: da går du lystigt med kongen til banketten. Og de ting behagede Haman; og han fik lavet galgen.

stood not up, nor moved for him, he was full of indignation against Mordecai.
Es 5:10 Nevertheless Haman refrained himself: and when he came home, he sent and called for his friends, and Zeresh his wife.

Es 5:11 And Haman told them of the glory of his riches, and the multitude of his children, and all the things wherein the king had promoted him, and how he had advanced him above the princes and servants of the king.

Es 5:12 Haman said moreover, Yea, Esther the queen did let no man come in with the king unto the banquet that she had prepared but myself; and to morrow am I invited unto her also with the king.

Es 5:13 Yet all this availeth me nothing, so long as I see Mordecai the Jew sitting at the king's gate.
Es 5:14 Then said Zeresh his wife and all his friends unto him, Let a gallows be made of fifty cubits high, and to morrow speak thou unto the king that Mordecai may be hanged thereon: then go thou in merrily with the king unto the banquet. And the thing pleased Haman; and he caused the gallows to be made.

Esters bog Kapitel 6 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 6:1 DK-KJV] Den nat kunne kongen ikke sove, og han befalede at optegnelsesbogen for krønikerne skulle bli' frembragt; og de blev læst foran kongen.
[Es 6:2 DK-KJV] Og det var fundet skrevet, at Mordecai havde fortalt om Bigthana og Teresh, 2 af kongens kammerherre, dørvogterne, som forsøgte at lægge hånd på kongen Ahasuerus.
[Es 6:3 DK-KJV] Og kongen sagde, Hvilken ære og værdighed er der blevet gjort for Mordecai på grund af dette? Da sagde kongens tjenere der betjente for ham, Der er ikke blevet gjort noget for ham.
[Es 6:4 DK-KJV] Og kongen sagde, Hvem er på gårdspladsen? Nu var Haman kommet indpå kongens hus' ydre gårdsplads, for at tale med kongen for at hænge Mordecai på galgerne som han havde forberedt for ham.
[Es 6:5 DK-KJV] Og kongens tjenere sagde til ham, Læg mærke til, Haman står på gårdspladsen. Og kongen sagde, Lad ham komme ind.
[Es 6:6 DK-KJV] Så kom Haman ind. Og kongen sagde til ham, Hvad skal der bli' gjort med den mand som kongen fryder sig over at ære? Nu tænkte Haman i hans hjerte, Overfor hvem ville kongen fryde sig mere over at ære end jeg migselv?
[Es 6:7 DK-KJV] Og Haman svarede kongen, For den mand som kongen fryder sig over at ære,
[Es 6:8 DK-KJV] Lad den royale klædning bli' frembragt som kongen brugte før, og hesten som kongen rider på, og den royale krone som er sat på hans hoved:
[Es 6:9 DK-KJV] Og lad denne klædning og hest bli' forløst til hånden af en af kongens mest noble prinser, så de må smykke den mand med alt det som kongen fryder sig over at ære, og bring ham på hesteryg gennem byens gader, og proklamer foran ham, Således skal det bli' gjort for den mand som kongen fryder sig over at ære.
[Es 6:10 DK-KJV] Da sagde kongen til Haman, Skynd dig, og ta' klædningen og hesten, som du har sagt, og gør på samme måde for Jøden Mordecai, der sidder ved kongens port: lad

Es 6:1 On that night could not the king sleep, and he commanded to bring the book of records of the chronicles; and they were read before the king.
Es 6:2 And it was found written, that Mordecai had told of Bigthana and Teresh, two of the king's chamberlains, the keepers of the door, who sought to lay hand on the king Ahasuerus.

Es 6:3 And the king said, What honour and dignity hath been done to Mordecai for this? Then said the king's servants that ministered unto him, There is nothing done for him.
Es 6:4 And the king said, Who is in the court? Now Haman was come into the outward court of the king's house, to speak unto the king to hang Mordecai on the gallows that he had prepared for him.
Es 6:5 And the king's servants said unto him, Behold, Haman standeth in the court. And the king said, Let him come in.

Es 6:6 So Haman came in. And the king said unto him, What shall be done unto the man whom the king delighteth to honour? Now Haman thought in his heart, To whom would the king delight to do honour more than to myself?
Es 6:7 And Haman answered the king, For the man whom the king delighteth to honour,
Es 6:8 Let the royal apparel be brought which the king useth to wear, and the horse that the king rideth upon, and the crown royal which is set upon his head:
Es 6:9 And let this apparel and horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man withal whom the king delighteth to honour, and bring him on horseback through the street of the city, and proclaim before him, Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour.
Es 6:10 Then the king said to Haman, Make haste, and take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate: let

intet fejle af alt det som du har talt.

[Es 6:11 DK-KJV] Da tog Haman klædningen og hesten, og smykkede Mordecai, og frembragte ham på hesteryg gennem byens gader, og proklamerede foran ham, Således skal det bli' gjort overfor den mand som kongen fryder sig over at ære.

[Es 6:12 DK-KJV] Og Mordecai kom igen til kongens port. Men Haman skyndte sig tilbage til hans hus sørgende, og havde hans hoved dækket.

[Es 6:13 DK-KJV] Og Haman fortalte hans hustru og alle hans venner enhver ting der var kommet over ham. Da sagde hans vise mænd og Zeresh hans hustru til ham, Hvis Mordecai er af Jødisk sæd, foran hvem du er begyndt at falde, skal du ikke sejre imod ham, men skal sandelig falde foran ham.

[Es 6:14 DK-KJV] Og mens de stadig talte med ham, kom kongens kammerherre, og skyndte sig med at bringe Haman til banketten som Ester havde forberedt.

nothing fail of all that thou hast spoken.

Es 6:11 Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordecai, and brought him on horseback through the street of the city, and proclaimed before him, Thus shall it be done unto the man whom the king delighteth to honour.

Es 6:12 And Mordecai came again to the king's gate. But Haman hasted to his house mourning, and having his head covered.

Es 6:13 And Haman told Zeresh his wife and all his friends every thing that had befallen him. Then said his wise men and Zeresh his wife unto him, If Mordecai be of the seed of the Jews, before whom thou hast begun to fall, thou shalt not prevail against him, but shalt surely fall before him.

Es 6:14 And while they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hasted to bring Haman unto the banquet that Esther had prepared.

Esters bog Kapitel 7 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 7:1 DK-KJV] Sådant kom kongen og Haman til banket hos Ester dronningen.

[Es 7:2 DK-KJV] Og kongen sagde igen til Ester på vinbankettens anden dag, Hvad er din anmodning, dronning Ester? og det skal bli' opfyldt for dig: og hvad er din forespørgsel? og det skal bli' udført, selv for det halve kongerige.

[Es 7:3 DK-KJV] Da svarede dronning Ester og sagde, Hvis jeg i dine øjne har fundet favør, Kæreste konge, og hvis det behager kongen, lad mit liv bli' givet mig ved min anmodning, og mit folk ved min forespørgsel:

[Es 7:4 DK-KJV] For vi er solgt, jeg og mit folk, for at bli' destrueret, for at bli' dræbt, og for at omkomme. Men hvis vi havde været solgt som slavemænd og slavekvinder, havde jeg været stille, skønt fjenden ikke kunne give erstatning for kongens tab.

[Es 7:5 DK-KJV] Da svarede kongen Ahasuerus og sagde til dronning Ester, Hvem er han, og hvor er han, der våger at forfølge dette i hans hjerte?

[Es 7:6 DK-KJV] Og Ester sagde, Modstanderen og fjenden er denne onde Haman. Da var Haman bange foran kongen og dronningen.

[Es 7:7 DK-KJV] Og kongen rejste sig fra vinbanketten og i hans arrigskab gik han ud i paladsets have: og Haman rejste sig for at anmode dronning Ester for hans liv; for han så' at ondt var besluttet imod ham af kongen

[Es 7:8 DK-KJV] Da returnerede kongen ude fra pladsets have indtil stedet for vinbanketten; og Haman var faldet på sengen hvorpå Ester var. Da sagde kongen, Vil han også i huset tvinge dronningen foran mig? Som ordene udgik af kongens mund, dækkede de Hamans ansigt.

[Es 7:9 DK-KJV] Og Harbonah, en af kammerherrerne, sagde foran kongen, Læg også mærke til, de 25 meter høje galger, som Haman har lavet for Mordecai, som har talt godt om kongen, står i Hamans hus. Da sagde kongen, Hæng ham derpå.

[Es 7:10 DK-KJV] Så hang de Haman på galgerne som han havde forberedt for Mordecai. Da var kongens arrigskab stilnet.

Es 7:1 So the king and Haman came to banquet with Esther the queen.

Es 7:2 And the king said again unto Esther on the second day at the banquet of wine, What is thy petition, queen Esther? and it shall be granted thee: and what is thy request? and it shall be performed, even to the half of the kingdom.

Es 7:3 Then Esther the queen answered and said, If I have found favour in thy sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request:

Es 7:4 For we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my tongue, although the enemy could not countervail the king's damage.

Es 7:5 Then the king Ahasuerus answered and said unto Esther the queen, Who is he, and where is he, that durst presume in his heart to do so?

Es 7:6 And Esther said, The adversary and enemy is this wicked Haman. Then Haman was afraid before the king and the queen.

Es 7:7 And the king arising from the banquet of wine in his wrath went into the palace garden: and Haman stood up to make request for his life to Esther the queen; for he saw that there was evil determined against him by the king.

Es 7:8 Then the king returned out of the palace garden into the place of the banquet of wine; and Haman was fallen upon the bed whereon Esther was. Then said the king, Will he force the queen also before me in the house? As the word went out of the king's mouth, they covered Haman's face.

Es 7:9 And Harbonah, one of the chamberlains, said before the king, Behold also, the gallows fifty cubits high, which Haman had made for Mordecai, who had spoken good for the king, standeth in the house of Haman. Then the king said, Hang him thereon.

Es 7:10 So they hanged Haman on the gallows that he had prepared for Mordecai. Then was the king's wrath pacified.

Esters bog Kapitel 8 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 8:1 DK-KJV] På den dag gav kongen Ahasuerus Hamans hus Jødernes fjende til dronning Ester. Og Mordecai kom foran kongen; for Ester havde fortalt hvad han var til hende.
Es 8:1 On that day did the king Ahasuerus give the house of Haman the Jews' enemy unto Esther the queen. And Mordecai came before the king; for Esther had told what he was unto her.

[Es 8:2 DK-KJV] Og kongen tog hans ring af, hvilken han havde taget fra Haman, og gav den til Mordecai. Og Ester satte Mordecai over Hamans hus.
Es 8:2 And the king took off his ring, which he had taken from Haman, and gave it unto Mordecai. And Esther set Mordecai over the house of Haman.

[Es 8:3 DK-KJV] Og Ester talte endnu engang foran kongen, og faldt ned ved hans fødder, og bønfaldte ham med tårer om at fjerne Agagiten Hamans misgerning, og hans anordning som han havde forordnet imod Jøderne.
Es 8:3 And Esther spake yet again before the king, and fell down at his feet, and besought him with tears to put away the mischief of Haman the Agagite, and his device that he had devised against the Jews.

[Es 8:4 DK-KJV] Da holdt kongen det gyldne scepter ud imod Ester. Sådant rejste Ester sig, og stod foran kongen.
Es 8:4 Then the king held out the golden sceptre toward Esther. So Esther arose, and stood before the king,

[Es 8:5 DK-KJV] Og sagde, Hvis det behager kongen, og hvis jeg i hans øjne har fundet favør, og tingene ser ret ud foran kongen, og det er velbehageligt i hans øjne, lad der bli' skrevet for at tilbagekalde de breve forordnet via Agagiten Hammadathas søn Haman, hvilke han skrev for at destruere Jøderne som er i alle kongens provinser:
Es 8:5 And said, If it please the king, and if I have found favour in his sight, and the thing seem right before the king, and I be pleasing in his eyes, let it be written to reverse the letters devised by Haman the son of Hammedatha the Agagite, which he wrote to destroy the Jews which are in all the king's provinces:

[Es 8:6 DK-KJV] For hvordan skal jeg kunne udholde at se det onde som skal komme over mit folk? eller hvordan skal jeg kunne udholde at se mine slægtninges destruktion?
Es 8:6 For how can I endure to see the evil that shall come unto my people? or how can I endure to see the destruction of my kindred?

[Es 8:7 DK-KJV] Da sagde kongen Ahasuerus til dronning Ester og til Jøden Mordecai, Læg mærke til, jeg har givet Ester Hamans hus, og ham de har hængt på galgerne, fordi han lagde hans hånd på Jøderne.
Es 8:7 Then the king Ahasuerus said unto Esther the queen and to Mordecai the Jew, Behold, I have given Esther the house of Haman, and him they have hanged upon the gallows, because he laid his hand upon the Jews.

[Es 8:8 DK-KJV] Skriv I også for Jøderne, som det behager jer, i kongens navn, og forsegl det med kongens ring: for skriften der er skrevet i kongens navn, og forseglet med kongens ring, må intet menneske tilbagekalde.
Es 8:8 Write ye also for the Jews, as it liketh you, in the king's name, and seal it with the king's ring: for the writing which is written in the king's name, and sealed with the king's ring, may no man reverse.

[Es 8:9 DK-KJV] Da var kongens skrivere indkaldt på det tidspunkt i den 3'je måned, det er, måneden Sivan, på dens 23 dag; og det var skrevet efter alt det Mordecai befalede til Jøderne, og til løjtnanterne, og de fuldmægtige og lederne af provinserne som er fra Indien ligetil Etiopien, 127 provinser, til enhver provins efter dens skrift, og til ethvert folk efter deres sprog, og til Jøderne efter deres skrift, og efter deres sprog.
Es 8:9 Then were the king's scribes called at that time in the third month, that is, the month Sivan, on the three and twentieth day thereof; and it was written according to all that Mordecai commanded unto the Jews, and to the lieutenants, and the deputies and rulers of the provinces which are from India unto Ethiopia, an hundred twenty and seven provinces, unto every province according to the writing thereof, and unto every people after their language, and to the Jews according to their writing, and according to their language.

[Es 8:10 DK-KJV] Og han skrev i kongen Ahasuerus' navn, og forseglede det med kongens ring, og sendte brevene via post på hesteryg, og ryttere på muldyr, kameler, og unge dromedarer:
Es 8:10 And he wrote in the king Ahasuerus' name, and sealed it with the king's ring, and sent letters by posts on horseback, and riders on mules, camels, and young dromedaries:

[Es 8:11 DK-KJV] Hvori kongen tillod Jøderne som var i enhver by at forsamle demselv, og at stå op for deres liv, for at destruere, for at dræbe, og for at være årsag til at gå til grunde, hele folkets styrke og provins der ville overfalde dem, både de små og kvinder, og til at ta' bytte fra dem som et rov,
Es 8:11 Wherein the king granted the Jews which were in every city to gather themselves together, and to stand for their life, to destroy, to slay, and to cause to perish, all the power of the people and province that would assault them, both little ones and women, and to take the spoil of them for a prey,

[Es 8:12 DK-KJV] På 1 dag i alle kong Ahasuerus' provinser, nemlig, på den 13'ne dag af den 12'te måned, som er måneden Adar.
Es 8:12 Upon one day in all the provinces of king Ahasuerus, namely, upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar.

[Es 8:13 DK-KJV] Kopien af skriften for en befaling til at bli' givet i enhver provins var publiceret til alle folk, og at Jøderne skulle være klar imod den dag for at hævne demselv på deres fjender.
Es 8:13 The copy of the writing for a commandment to be given in every province was published unto all people, and that the Jews should be ready against that day to avenge themselves on their enemies.

[Es 8:14 DK-KJV] Sådant udgik posten ridende på muldyr og kameler, og var skyndt på og presset igennem via kongens befaling. Og bekendtgørelsen var givet i Shushan-paladset.
Es 8:14 So the posts that rode upon mules and camels went out, being hastened and pressed on by the king's commandment. And the decree was given at Shushan the palace.

[Es 8:15 DK-KJV] Og Mordecai gik ud fra kongens nærvær i royal klædning af blå og hvid, og med en stor krone af guld, og med en beklædning af fint linned og violet: og Shushan-
Es 8:15 And Mordecai went out from the presence of the king in royal apparel of blue and white, and with a great crown of gold, and with a garment of fine linen and purple: and the city

byen jublede og var glad.

[Es 8:16 DK-KJV] Jøderne havde lys, og glæde, og fryd, og ære.
[Es 8:17 DK-KJV] Og i enhver provins, og i enhver by, hvorsomhelst kongens befaling og hans bekendtgørelse kom, havde Jøderne fryd og glæde, en fest og en god dag. Og mange fra folket fra det land blev Jøder; for frygten for Jøderne faldt på dem.

of Shushan rejoiced and was glad.

Es 8:16 The Jews had light, and gladness, and joy, and honour.
Es 8:17 And in every province, and in every city, whithersoever the king's commandment and his decree came, the Jews had joy and gladness, a feast and a good day. And many of the people of the land became Jews; for the fear of the Jews fell upon them.

Esters bog Kapitel 9 - Til toppen af Esters bog - Esther KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 9:1 DK-KJV] Nu i den 12'te måned, det er, måneden Adar, på den 13'ne dag af den samme, da kongens befaling og hans bekendtgørelse nærmede sig for at bli' udført, på dagen hvor Jødernes fjender håbede på at ha' myndighed over dem, (skønt det var vendt til det modsatte, at Jøderne havde lederskab over dem der hadede dem;)
[Es 9:2 DK-KJV] Jøderne forsamlede demselv i deres byer udover alle Kong Ahasuerus' provinser, for at lægge hånd på sådanne som søgte at skade dem: og intet menneske kunne modstå dem; for frygten for dem faldt på alle folk.
[Es 9:3 DK-KJV] Og alle provinsernes leder, og løjtnanterne, og kaptajnerne, og de fuldmægtige for kongen, hjalp Jøderne; fordi Mordecais frygt faldt på dem.
[Es 9:4 DK-KJV] For Mordecai var stor i kongens hus, og hans berømmelse gik ud over alle provinserne: for denne mand Mordecai voksede større og større.
[Es 9:5 DK-KJV] Således slog Jøderne alle deres fjender med slaget fra sværdet, og slagtede, og destruerede, og gjorde hvad de ville med disse der hadede dem.
[Es 9:6 DK-KJV] Og i Shushan-paladset dræbte og destruerede Jøderne 500 mænd.
[Es 9:7 DK-KJV] Og Parshandatha, og Dalphon, og Aspatha,
[Es 9:8 DK-KJV] Og Poratha, og Adalia, og Aridatha,
[Es 9:9 DK-KJV] Og Parmashta, og Arisai, og Aridai, og Vajezatha,
[Es 9:10 DK-KJV] De 10 sønner af Haman sønnen af Hammedatha, Jødernes fjende, dræbte de; men lagde de ikke deres hånd på byttet.
[Es 9:11 DK-KJV] På den dag var antallet på de som var dræbt i Shushan-paladset bragt foran kongen.
[Es 9:12 DK-KJV] Og kongen sagde til dronning Ester, Jøderne har dræbt og destrueret 500 mænd i Shushan-paladset, og Hamans 10 sønner; hvad har de gjort i resten af kongens provinser? hvad er nu din anmodning? og det skal bli' givet dig: eller hvad ønsker du dig yderligere? og det skal bli' gjort.
[Es 9:13 DK-KJV] Da sagde Ester, Hvis det behager kongen, lad det også i morgen bli' givet til Jøderne at gøre ifølge denne dags bekendtgørelse, og lad Hamans 10 sønner bli' hængt på galgerne.
[Es 9:14 DK-KJV] Og kongen befalede det at bli' gjort sådant: og bekendtgørelsen var givet i Shushan; og de hang Hamans 10 sønner.

[Es 9:15 DK-KJV] For Jøderne forsamlede også demselv på den 14'ne dag af måneden Adar, og dræbte 300 mænd ved Shushan; men på rovet lagde de ikke deres hånd.
[Es 9:16 DK-KJV] Men de andre Jøder der var i kongens provinser forsamlede demselv, og stod op for deres liv, og

Es 9:1 Now in the twelfth month, that is, the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to have power over them, (though it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them;)
Es 9:2 The Jews gathered themselves together in their cities throughout all the provinces of the king Ahasuerus, to lay hand on such as sought their hurt: and no man could withstand them; for the fear of them fell upon all people.
Es 9:3 And all the rulers of the provinces, and the lieutenants, and the deputies, and officers of the king, helped the Jews; because the fear of Mordecai fell upon them.
Es 9:4 For Mordecai was great in the king's house, and his fame went out throughout all the provinces: for this man Mordecai waxed greater and greater.
Es 9:5 Thus the Jews smote all their enemies with the stroke of the sword, and slaughter, and destruction, and did what they would unto those that hated them.
Es 9:6 And in Shushan the palace the Jews slew and destroyed five hundred men.

Es 9:7 And Parshandatha, and Dalphon, and Aspatha,
Es 9:8 And Poratha, and Adalia, and Aridatha,
Es 9:9 And Parmashta, and Arisai, and Aridai, and Vajezatha,
Es 9:10 The ten sons of Haman the son of Hammedatha, the enemy of the Jews, slew they; but on the spoil laid they not their hand.
Es 9:11 On that day the number of those that were slain in Shushan the palace was brought before the king.
Es 9:12 And the king said unto Esther the queen, The Jews have slain and destroyed five hundred men in Shushan the palace, and the ten sons of Haman; what have they done in the rest of the king's provinces? now what is thy petition? and it shall be granted thee: or what is thy request further? and it shall be done.
Es 9:13 Then said Esther, If it please the king, let it be granted to the Jews which are in Shushan to do to morrow also according unto this day's decree, and let Haman's ten sons be hanged upon the gallows.
Es 9:14 And the king commanded it so to be done: and the decree was given at Shushan; and they hanged Haman's ten sons.
Es 9:15 For the Jews that were in Shushan gathered themselves together on the fourteenth day also of the month Adar, and slew three hundred men at Shushan; but on the prey they laid not their hand.
Es 9:16 But the other Jews that were in the king's provinces gathered themselves together, and stood for their lives, and

havde hvile fra deres fjender, og dræbte af deres fjender 75.000, men de lagde ikke deres hænder på rovet,
[Es 9:17 DK-KJV] På den 13'ne dag af måneden Adar; og på den 14'ne dag af den samme hvilede de, og gjorde den til en glædens og festens dag.
[Es 9:18 DK-KJV] Men Jøderne der var ved Shushan forsamledes sammen på den 13'ne dag deraf, og på den 14'ne deraf; og på den 15'ne dag af den samme hvilede de, og gjorde den til en glædens og festens dag.
[Es 9:19 DK-KJV] De Jøder derfor fra landsbyerne, der boede i byerne uden mure, gjorde den 14'ne dag af måneden Adar til en glædens og festens dag, og en god dag, og en hvor de sendte portioner til hinanden.
[Es 9:20 DK-KJV] Og Mordecai skrev disse ting, og sendte breve til alle de Jøder der var i alle kong Ahasuerus' provinser, både nær og fjern,
[Es 9:21 DK-KJV] For at etablere dette blandt dem, at de skulle holde den 14'ne dag af måneden Adar, og den 15'ne dag af den samme, årligt,
[Es 9:22 DK-KJV] Som dagene hvori Jøderne hvilede fra deres fjender, og den måned som for dem var vendt fra sorg til glæde, og fra sørgmodighed til en god dag: for at de skulle lave dem dage af fest og glæde, og i at sende portioner til hinanden, og gaver til de fattige.
[Es 9:23 DK-KJV] Og Jøderne tog det på sig at gøre som de havde begyndt, og som Mordecai havde skrevet til dem;
[Es 9:24 DK-KJV] Fordi Hammedaths søn Haman, Agagiten, alle Jødernes fjende, havde udtænkt en plan imod Jøderne for at destruere dem, og havde kastet Pur, det er, loddet, for at fortære dem, og for at destruere dem;
[Es 9:25 DK-KJV] Men da Ester kom foran kongen, befalede han via breve at hans onde forordning, som han havde forordnet imod Jøderne, skulle returnere på hans eget hoved, og at han og hans sønner skulle bli' hængt på galgerne.
[Es 9:26 DK-KJV] Derfor kaldte de disse dage Purim efter navnet Pur. Derfor for alle ordene i dette brev, og af det som de havde set vedrørende denne sag, og det som havde kommet til dem,
[Es 9:27 DK-KJV] Forordnede Jøderne, og tog det på dem, og på deres sæd, og på alle sådanne som sluttede sig til dem, sådant at det ikke skulle fejle, at de ville holde disse dage i overensstemmelse med deres skrifter, og i overensstemmelse med deres udvalgte tider hvert år;
[Es 9:28 DK-KJV] Og at disse dage skulle bli' ihukommet og holdt udover alle generationer, alle familier, alle provinser, og alle byer; og at disse Purimdage ikke skulle fejle fra at bli' holdt blandt Jøderne, heller ikke at mindesmærket om dem forsvinde fra deres sæd.
[Es 9:29 DK-KJV] Da skrev dronning Ester, Abihails datter, og Mordecai Jøden, med al autoritet, for at bekræfte dette andet Purim-brev.
[Es 9:30 DK-KJV] Og han sendte alle brevene til alle Jøderne, til kong Ahasuerus' kongeriges 127 provinser, med ordene om fred og sandhed,
[Es 9:31 DK-KJV] For at bekræfte disse Purimdage i deres udvalgte tider, ligesom Jøden Mordecai og dronning Ester havde sammensat dem, og som de havde besluttet for demselv og for deres sæd, i sagerne om fastingerne og deres råb.
[Es 9:32 DK-KJV] Og Esters bekendtgørelse bekræftede disse sager om Purim; og det var skrevet i bogen.

had rest from their enemies, and slew of their foes seventy and five thousand, but they laid not their hands on the prey,
Es 9:17 On the thirteenth day of the month Adar; and on the fourteenth day of the same rested they, and made it a day of feasting and gladness.
Es 9:18 But the Jews that were at Shushan assembled together on the thirteenth day thereof, and on the fourteenth thereof; and on the fifteenth day of the same they rested, and made it a day of feasting and gladness.
Es 9:19 Therefore the Jews of the villages, that dwelt in the unwalled towns, made the fourteenth day of the month Adar a day of gladness and feasting, and a good day, and of sending portions one to another.
Es 9:20 And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,
Es 9:21 To stablish this among them, that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,
Es 9:22 As the days wherein the Jews rested from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to joy, and from mourning into a good day: that they should make them days of feasting and joy, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.
Es 9:23 And the Jews undertook to do as they had begun, and as Mordecai had written unto them;
Es 9:24 Because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast Pur, that is, the lot, to consume them, and to destroy them;

Es 9:25 But when Esther came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he devised against the Jews, should return upon his own head, and that he and his sons should be hanged on the gallows.
Es 9:26 Wherefore they called these days Purim after the name of Pur. Therefore for all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and which had come unto them,
Es 9:27 The Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to their writing, and according to their appointed time every year;
Es 9:28 And that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city; and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed.
Es 9:29 Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote with all authority, to confirm this second letter of Purim.
Es 9:30 And he sent the letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,
Es 9:31 To confirm these days of Purim in their times appointed, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had decreed for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.
Es 9:32 And the decree of Esther confirmed these matters of Purim; and it was written in the book.

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Es 10:1 DK-KJV] Og kongen Ahasuerus lagde en skat på landet, og på havets øer.
[Es 10:2 DK-KJV] Og alle handlingerne fra hans myndighed og fra hans magt, og erklæringen om Mordecais storhed, hvortil kongen forfremmede ham, er de ikke skrevet i Medien og Persiens konge krønikebog?
[Es 10:3 DK-KJV] For Jøden Mordecai var næste til kong Ahasuerus, og stor blandt Jøderne, og accepteret af skaren af hans brødre, ved at søge hans folks rigdom, og ved at tale fred til hele hans sæd.

Es 10:1 And the king Ahasuerus laid a tribute upon the land, and upon the isles of the sea.
Es 10:2 And all the acts of his power and of his might, and the declaration of the greatness of Mordecai, whereunto the king advanced him, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Media and Persia?
Es 10:3 For Mordecai the Jew was next unto king Ahasuerus, and great among the Jews, and accepted of the multitude of his brethren, seeking the wealth of his people, and speaking peace to all his seed.

Jobs bog - Index018
Navnebetydning for Job = Han der græder
Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21
22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42
Jobs bog Kapitel 1 - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 1:1 DK-KJV] Der var en mand i landet Uz, hvis navn var Job; og den mand var perfekt og retskaffen, og en der frygtede Gud, og undgik ondt.

[Jb 1:2 DK-KJV] Og der var født 7 sønner og 3 døtre til ham.
[Jb 1:3 DK-KJV] Hans substans var også 7.000 får, og 3.000 kameler, og 500 åg okser, og 500 hun æsler, og et meget stort hushold; sådant at denne mand var den største af alle mændene fra østen.
[Jb 1:4 DK-KJV] Og hans sønner gik og festede i deres huse, hver og en hans dag; og sendte bud efter og kaldte på deres 3 søstre for at spise og for at drikke med dem.
[Jb 1:5 DK-KJV] Og det var sådant, når deres festdage var ovre, at Job sendte bud efter og helliggjorde dem, og stod tidligt op om morgenen, og tilbød brændoffergaver efter antallet på dem alle: for Job sagde, Det kan godt være at mine sønner har syndet, og forbandet Gud i deres hjerter. Således gjorde Job kontinuerligt.
[Jb 1:6 DK-KJV] Nu var der en dag da Guds sønner kom for at præsentere demselv foran HERREN, og Satan kom også blandt dem.

[Jb 1:7 DK-KJV] Og HERREN sagde til Satan, Hvorfra kommer du? Da svarede Satan HERREN, og sagde, Fra at gå frem og tilbage på jorden, og fra at gå op og ned på den.
[Jb 1:8 DK-KJV] Og HERREN sagde til Satan, Har du lagt mærke til min tjener Job, at der ingen er som ham på jorden, en perfekt og en oprigtig mand, en der frygter Gud, og vender sig væk fra ondt?
[Jb 1:9 DK-KJV] Da svarede Satan HERREN, og sagde, Er det for intet at Job frygter Gud?
[Jb 1:10 DK-KJV] Har du ikke lavet et hegn om ham, og om hans hus, og om alt det han har på hver en side? du har velsignet hans hænders virke, og hans substans er tiltaget i landet.
[Jb 1:11 DK-KJV] Men ræk nu din hånd frem, og rør alt det han har, og han vil forbande dig lige på i ansigtet.

Job 1:1 There was a man in the land of Uz, whose name was Job; and that man was perfect and upright, and one that feared God, and eschewed evil.
Job 1:2 And there were born unto him seven sons and three daughters.
Job 1:3 His substance also was seven thousand sheep, and three thousand camels, and five hundred yoke of oxen, and five hundred she asses, and a very great household; so that this man was the greatest of all the men of the east.
Job 1:4 And his sons went and feasted in their houses, every one his day; and sent and called for their three sisters to eat and to drink with them.
Job 1:5 And it was so, when the days of their feasting were gone about, that Job sent and sanctified them, and rose up early in the morning, and offered burnt offerings according to the number of them all: for Job said, It may be that my sons have sinned, and cursed God in their hearts. Thus did Job continually.
Job 1:6 Now there was a day when the sons of God came to present themselves before the LORD, and Satan came also among them.
Job 1:7 And the LORD said unto Satan, Whence comest thou? Then Satan answered the LORD, and said, From going to and fro in the earth, and from walking up and down in it.
Job 1:8 And the LORD said unto Satan, Hast thou considered my servant Job, that there is none like him in the earth, a perfect and an upright man, one that feareth God, and escheweth evil?
Job 1:9 Then Satan answered the LORD, and said, Doth Job fear God for nought?
Job 1:10 Hast not thou made an hedge about him, and about his house, and about all that he hath on every side? thou hast blessed the work of his hands, and his substance is increased in the land.
Job 1:11 But put forth thine hand now, and touch all that he hath, and he will curse thee to thy face.

[Jb 1:12 DK-KJV] Og HERREN sagde til Satan, Læg mærke til, alt som han har er i din myndighed; kun over hamselv ræk ikke din hånd frem. Så gik Satan videre fra HERRENs nærvær.
[Jb 1:13 DK-KJV] Og der var en dag da hans sønner og hans døtre var i gang med at spise og drikke vin i deres ældste brors hus:
[Jb 1:14 DK-KJV] Og der kom en budbringer til Job, og sagde, Oksen var i gang med at pløje, og æslerne spiste ved siden af dem:
[Jb 1:15 DK-KJV] Og Sabæerne kom over dem, og fjernede dem; ja, de har dræbt tjenerne med sværdæggen; og kun jeg alene undslap for at fortælle dig det. ***"Sabæerne = captivity; conversion; old age - afstammer fra Sheba som betyder ed, hvile - captivity; old man; repose; oath - Læs gerne første Mosebog kapitel 21"***
[Jb 1:16 DK-KJV] Mens han stadig talte, kom der også en anden, og sagde, Guds ild er faldet fra himlen, og har brændt fårene op, og tjenerne, og konsumeret dem; og kun jeg alene undslap for at fortælle dig det.

[Jb 1:17 DK-KJV] Mens han stadig talte, kom der også en anden, og sagde, Kaldæerne dannede tre tropper, og kom over kamelerne, og førte dem væk, ja, og dræbte tjenerne med sværdæggen; og kun jeg alene undslap for at fortælle dig det.
[Jb 1:18 DK-KJV] Mens han stadig talte, kom der også en anden, og sagde, Dine sønner og dine døtre var i gang med at spise og drikke vin i deres ældste brors hus:
[Jb 1:19 DK-KJV] Og, læg mærke til, der kom en stor vind fra vildmarken, og slog imod husets 4 hjørner, og det faldt over de unge mænd, og de er døde; og kun jeg alene undslap for at fortælle dig det.
[Jb 1:20 DK-KJV] Da rejste Job sig, og flængede hans kappe, og barberede hans hoved, og faldt ned på jorden, og tilbad,

[Jb 1:21 DK-KJV] Og sagde, Nøgen kom jeg ud af min mors livmoder, og nøgen skal jeg returnere derhen: HERREN gav, og HERREN har fjernet; velsignet være HERRENs navn.
[Jb 1:22 DK-KJV] I alt dette syndede Job ikke, og angreb heller ikke Gud tåbeligt.

Job 1:12 And the LORD said unto Satan, Behold, all that he hath is in thy power; only upon himself put not forth thine hand. So Satan went forth from the presence of the LORD.
Job 1:13 And there was a day when his sons and his daughters were eating and drinking wine in their eldest brother's house:
Job 1:14 And there came a messenger unto Job, and said, The oxen were plowing, and the asses feeding beside them:

Job 1:15 And the Sabeans fell upon them, and took them away; yea, they have slain the servants with the edge of the sword; and I only am escaped alone to tell thee.
Job 1:16 While he was yet speaking, there came also another, and said, The fire of God is fallen from heaven, and hath burned up the sheep, and the servants, and consumed them; and I only am escaped alone to tell thee.
Job 1:17 While he was yet speaking, there came also another, and said, The Chaldeans made out three bands, and fell upon the camels, and have carried them away, yea, and slain the servants with the edge of the sword; and I only am escaped alone to tell thee.
Job 1:18 While he was yet speaking, there came also another, and said, Thy sons and thy daughters were eating and drinking wine in their eldest brother's house:
Job 1:19 And, behold, there came a great wind from the wilderness, and smote the four corners of the house, and it fell upon the young men, and they are dead; and I only am escaped alone to tell thee.
Job 1:20 Then Job arose, and rent his mantle, and shaved his head, and fell down upon the ground, and worshipped,
Job 1:21 And said, Naked came I out of my mother's womb, and naked shall I return thither: the LORD gave, and the LORD hath taken away; blessed be the name of the LORD.
Job 1:22 In all this Job sinned not, nor charged God foolishly.

Jobs bog Kapitel 2 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 2:1 DK-KJV] Igen var der en dag da Guds sønner kom for at præsentere demselv foran HERREN, og Satan kom også blandt dem for at præsentere hamselv foran HERREN.

[Jb 2:2 DK-KJV] Og HERREN sagde til Satan, Hvorfra kommer du? Og Satan svarede HERREN, og sagde, Fra at gå frem og tilbage på jorden, og fra at gå op og ned på den.
[Jb 2:3 DK-KJV] Og HERREN sagde til Satan, Har du lagt mærke til min tjener Job, at der ingen er som ham på jorden, en perfekt og en oprigtig mand, en der frygter Gud, og vender sig væk fra ondt? og stadig holder han fast i hans integritet, selvom du bevægede mig imod ham, for at destruere ham uden grund.
[Jb 2:4 DK-KJV] Og Satan svarede HERREN, og sagde, Hud for hud, ja, alt en mand har vil han gi' for hans liv.
[Jb 2:5 DK-KJV] Men ræk nu din hånd frem, og rør hans knogler og hans kød, og han vil forbande dig lige på i ansigtet.
[Jb 2:6 DK-KJV] Og HERREN sagde til Satan, Læg mærke til, han er i din hånd; men frels hans liv.
[Jb 2:7 DK-KJV] Så gik Satan videre fra HERRENs nærvær, og

Job 2:1 Again there was a day when the sons of God came to present themselves before the LORD, and Satan came also among them to present himself before the LORD.
Job 2:2 And the LORD said unto Satan, From whence comest thou? And Satan answered the LORD, and said, From going to and fro in the earth, and from walking up and down in it.
Job 2:3 And the LORD said unto Satan, Hast thou considered my servant Job, that there is none like him in the earth, a perfect and an upright man, one that feareth God, and escheweth evil? and still he holdeth fast his integrity, although thou movedst me against him, to destroy him without cause.
Job 2:4 And Satan answered the LORD, and said, Skin for skin, yea, all that a man hath will he give for his life.
Job 2:5 But put forth thine hand now, and touch his bone and his flesh, and he will curse thee to thy face.
Job 2:6 And the LORD said unto Satan, Behold, he is in thine hand; but save his life.
Job 2:7 So went Satan forth from the presence of the

slog Job med ømme bylder fra hans fodsål til hans krone.

[Jb 2:8 DK-KJV] Og han tog ham et potteskår for at skrabe hamselv over det hele; og han satte sig ned blandt asken.
[Jb 2:9 DK-KJV] Da sagde hans hustru til ham, Holder du stadig fast i din integritet? forband Gud, og dø.
[Jb 2:10 DK-KJV] Men han sagde til hende, Du taler som en af de tåbelige kvinder taler. Hvad? skal vi modtage godt ved Guds hånd, og skal vil ikke modtage ondt? I alt dette syndede Job ikke med hans læber.

[Jb 2:11 DK-KJV] Nu da Jobs 3 venner hørte om alt dette onde der var kommet over ham, kom de hver og en fra hans eget sted; Temaniten Eliphaz, Suhiten Bildad, og Naamathiten Zafar: for de havde lavet en aftale sammen om at komme for at sørge med ham og for at trøste ham.
[Jb 2:12 DK-KJV] Og da de opløftede deres øjne på afstand, og ikke kendte ham, opløftede de deres stemmer, og græd; og de flængede hver og en hans kappe, og dryssede støv på deres hoveder mod himlen.
[Jb 2:13 DK-KJV] Så sad de ned hos ham 7 dage og 7 nætter, og ingen sagde et ord til ham: for de så at hans sorg var meget stor.

LORD, and smote Job with sore boils from the sole of his foot unto his crown.
Job 2:8 And he took him a potsherd to scrape himself withal; and he sat down among the ashes.
Job 2:9 Then said his wife unto him, Dost thou still retain thine integrity? curse God, and die.
Job 2:10 But he said unto her, Thou speakest as one of the foolish women speaketh. What? shall we receive good at the hand of God, and shall we not receive evil? In all this did not Job sin with his lips.
Job 2:11 Now when Job's three friends heard of all this evil that was come upon him, they came every one from his own place; Eliphaz the Temanite, and Bildad the Shuhite, and Zophar the Naamathite: for they had made an appointment together to come to mourn with him and to comfort him.
Job 2:12 And when they lifted up their eyes afar off, and knew him not, they lifted up their voice, and wept; and they rent every one his mantle, and sprinkled dust upon their heads toward heaven.
Job 2:13 So they sat down with him upon the ground seven days and seven nights, and none spake a word unto him: for they saw that his grief was very great.

Jobs bog Kapitel 3 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 3:1 DK-KJV] Efter dette åbnede Job hans mund, og forbande hans dag.
[Jb 3:2 DK-KJV] Og Job talte, og sagde,
[Jb 3:3 DK-KJV] Lad den dag forsvinde hvori jeg var født, og den nat i hvilken det var sagt, Der er et drengebarn undfanget.
[Jb 3:4 DK-KJV] Lad den dag bli' mørke; lad ikke Gud værdsætte den fra foroven, lad heller ikke lyset skinne på den.
[Jb 3:5 DK-KJV] Lad mørke og dødens skygge farve den; lad en sky bo over den; lad dagens sorthed skræmme den.
[Jb 3:6 DK-KJV] Angående den nat, lad mørke gribe om den; lad den ikke bli' lagt til årets dage, lad den ikke komme ind i månedernes antal.
[Jb 3:7 DK-KJV] Se, lad den nat bli' ensomhed, lad ikke glædesfyldt stemme kommer derind.
[Jb 3:8 DK-KJV] Lad dem forbande den der forbander den dag, de som er klar til at oprejse deres sorg.
[Jb 3:9 DK-KJV] Lad tusmørkets stjerner deraf bli' mørk; lad den kigge efter lys, men intet ha'; lad den heller ikke se dagen gry:
[Jb 3:10 DK-KJV] Fordi den ikke lukkede min moders livmoders døre, og heller ikke skjulte sorg fra mine øjne.
[Jb 3:11 DK-KJV] Hvorfor døde jeg ikke i livmoderen? hvorfor opgav jeg ikke ånden da jeg kom ud af maven?
[Jb 3:12 DK-KJV] Hvorfor kom knæene før mig? eller hvorfor de bryster som jeg skulle die?
[Jb 3:13 DK-KJV] For nu skulle jeg have ligget stille og været rolig, jeg skulle ha' sovet: da havde jeg været i hvile,
[Jb 3:14 DK-KJV] Hos jordens konger og rådgivere, som byggede øde steder til demselv;
[Jb 3:15 DK-KJV] Eller hos prinserne der havde guld, som fyldte deres huse med sølv:
[Jb 3:16 DK-KJV] Eller som en gemt for tidligt fødsel havde jeg ikke været; som spædbørn som aldrig så lys.

Job 3:1 After this opened Job his mouth, and cursed his day.
Job 3:2 And Job spake, and said,
Job 3:3 Let the day perish wherein I was born, and the night in which it was said, There is a man child conceived.
Job 3:4 Let that day be darkness; let not God regard it from above, neither let the light shine upon it.
Job 3:5 Let darkness and the shadow of death stain it; let a cloud dwell upon it; let the blackness of the day terrify it.
Job 3:6 As for that night, let darkness seize upon it; let it not be joined unto the days of the year, let it not come into the number of the months.
Job 3:7 Lo, let that night be solitary, let no joyful voice come therein.
Job 3:8 Let them curse it that curse the day, who are ready to raise up their mourning.
Job 3:9 Let the stars of the twilight thereof be dark; let it look for light, but have none; neither let it see the dawning of the day:
Job 3:10 Because it shut not up the doors of my mother's womb, nor hid sorrow from mine eyes.
Job 3:11 Why died I not from the womb? why did I not give up the ghost when I came out of the belly?
Job 3:12 Why did the knees prevent me? or why the breasts that I should suck?
Job 3:13 For now should I have lain still and been quiet, I should have slept: then had I been at rest,
Job 3:14 With kings and counsellers of the earth, which built desolate places for themselves;
Job 3:15 Or with princes that had gold, who filled their houses with silver:
Job 3:16 Or as an hidden untimely birth I had not been; as infants which never saw light.

[Jb 3:17 DK-KJV] Der hvor de onde stopper med at lave ballade; og de udmattede er i hvile.
Job 3:17 There the wicked cease from troubling; and there the weary be at rest.
[Jb 3:18 DK-KJV] Der hvor fangerne hviler sammen; de hører ikke undertrykkerens stemme.
Job 3:18 There the prisoners rest together; they hear not the voice of the oppressor.
[Jb 3:19 DK-KJV] Den lille og store er der; og tjeneren er fri fra hans mester.
Job 3:19 The small and great are there; and the servant is free from his master.
[Jb 3:20 DK-KJV] Hvorfor er lys givet til ham der er i elendighed, og liv til den bitre i sjælen;
Job 3:20 Wherefore is light given to him that is in misery, and life unto the bitter in soul;
[Jb 3:21 DK-KJV] Som længes efter døden, men den kommer ikke; og graver efter den mere end efter gemte skatte;
Job 3:21 Which long for death, but it cometh not; and dig for it more than for hid treasures;
[Jb 3:22 DK-KJV] Som jubler overmådeligt, og er glade, når de kan finde graven?
Job 3:22 Which rejoice exceedingly, and are glad, when they can find the grave?
[Jb 3:23 DK-KJV] Hvorfor er lys givet til en mand hvis vej er skjult, og som Gud har hegnet inde?
Job 3:23 Why is light given to a man whose way is hid, and whom God hath hedged in?
[Jb 3:24 DK-KJV] For min sukken kommer før jeg spiser, og min brølen er klædt ud som vandmasserne.
Job 3:24 For my sighing cometh before I eat, and my roarings are poured out like the waters.
[Jb 3:25 DK-KJV] For den ting der er meget frygtet er kommet over mig, og det som jeg var bange for er kommet over mig.
Job 3:25 For the thing which I greatly feared is come upon me, and that which I was afraid of is come unto me.
[Jb 3:26 DK-KJV] Jeg var ikke i sikkerhed, jeg havde heller ikke hvile, jeg var heller ikke stille; men trængsel kom.
Job 3:26 I was not in safety, neither had I rest, neither was I quiet; yet trouble came.

Jobs bog Kapitel 4 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 4:1 DK-KJV] Da svarede og sagde Temaniten Eliphaz,
Job 4:1 Then Eliphaz the Temanite answered and said,
[Jb 4:2 DK-KJV] Hvis vi prøver på at tale med dig, vil du da være ked af det? men hvem kan holde sigselv fra at tale?
Job 4:2 If we assay to commune with thee, wilt thou be grieved? but who can withhold himself from speaking?
[Jb 4:3 DK-KJV] Læg mærke til, du har instrueret mange, og du har styrket de svage hænder.
Job 4:3 Behold, thou hast instructed many, and thou hast strengthened the weak hands.
[Jb 4:4 DK-KJV] Dine ord har holdt ham oppe der var ved at falde, og du har styrket de matte knæ.
Job 4:4 Thy words have upholden him that was falling, and thou hast strengthened the feeble knees.
[Jb 4:5 DK-KJV] Men nu er det kommet over dig, og du er opgivende; det vedrører dig, og du er bekymret.
Job 4:5 But now it is come upon thee, and thou faintest; it toucheth thee, and thou art troubled.
[Jb 4:6 DK-KJV] Er ikke dette din frygt, din tillid, dit håb, og oprigtigheden i dine veje?
Job 4:6 Is not this thy fear, thy confidence, thy hope, and the uprightness of thy ways?
[Jb 4:7 DK-KJV] Husk på, jeg ber dig, hvem har nogensinde omkommet, som er uskyldig? eller hvor var de retskafne fjernet?
Job 4:7 Remember, I pray thee, who ever perished, being innocent? or where were the righteous cut off?
[Jb 4:8 DK-KJV] Ligesom jeg har set der, de der pløjer fejltrin, og sår ondskab, høster det samme.
Job 4:8 Even as I have seen, they that plow iniquity, and sow wickedness, reap the same.
[Jb 4:9 DK-KJV] Via Guds voldsomme stød omkommer de, og via ånden fra hans næsebor er de fortæret.
Job 4:9 By the blast of God they perish, and by the breath of his nostrils are they consumed.
[Jb 4:10 DK-KJV] Løvens brølen, og røsten fra den aggressive løve, og tænderne fra de unge løver, er knust.
Job 4:10 The roaring of the lion, and the voice of the fierce lion, and the teeth of the young lions, are broken.
[Jb 4:11 DK-KJV] Den gamle løve omkommer af mangel på bytte, og de kraftige løveunger er spredt bredt.
Job 4:11 The old lion perisheth for lack of prey, and the stout lion's whelps are scattered abroad.
[Jb 4:12 DK-KJV] Nu var en ting hemmeligt bragt til mig, og mine ører modtog en smule deraf.
Job 4:12 Now a thing was secretly brought to me, and mine ear received a little thereof.
[Jb 4:13 DK-KJV] I tanker fra visionerne om natten, når dyb søvn kommer over mennesket,
Job 4:13 In thoughts from the visions of the night, when deep sleep falleth on men,
[Jb 4:14 DK-KJV] Kom frygt over mig, og skælven, som fik alle mine knogler til at ryste.
Job 4:14 Fear came upon me, and trembling, which made all my bones to shake.
[Jb 4:15 DK-KJV] Da passerede en ånd forbi foran mit ansigt; håret på mit kød rejste sig:
Job 4:15 Then a spirit passed before my face; the hair of my flesh stood up:
[Jb 4:16 DK-KJV] Den stod stille, men jeg kunne ikke bedømme dens form: en figur var foran mine øjne, der var stilhed, og jeg hørte en stemme, som siger,
Job 4:16 It stood still, but I could not discern the form thereof: an image was before mine eyes, there was silence, and I heard a voice, saying,
[Jb 4:17 DK-KJV] Skal dødelige mennesker være mere retskafne end Gud? skal et menneske være renere end hans skaber?
Job 4:17 Shall mortal man be more just than God? shall a man be more pure than his maker?
[Jb 4:18 DK-KJV] Læg mærke til, han puttede ingen tillid i hans tjenere; og hans engle pålagde han med tåbelighed:
Job 4:18 Behold, he put no trust in his servants; and his angels he charged with folly:

[Jb 4:19 DK-KJV] Hvor meget mindre i dem der bor i huse af ler, hvis fundament er i støvet, som er knust foran møllet?
[Jb 4:20 DK-KJV] De er destrueret fra morgen til aften: de omkommer for evigt uden nogen lægger mærke til det.
[Jb 4:21 DK-KJV] Forsvinder deres fortræffelighed ikke der er i dem? de dør, ja uden visdom.

Job 4:19 How much less in them that dwell in houses of clay, whose foundation is in the dust, which are crushed before the moth?
Job 4:20 They are destroyed from morning to evening: they perish for ever without any regarding it.
Job 4:21 Doth not their excellency which is in them go away? they die, even without wisdom.

Jobs bog Kapitel 5 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 5:1 DK-KJV] Kald nu, hvis der er nogen der vil svare dig; og mod hvilke af de hellige vil du vende dig?
[Jb 5:2 DK-KJV] For arrigskab dræber den tåbelige mand, og misundelse slår den fjollede ihjel.
[Jb 5:3 DK-KJV] Jeg har set den tåbelige slå rod: men pludseligt forbandede jeg hans levested.
[Jb 5:4 DK-KJV] Hans børn er langt fra sikkerhed, og de er forbandet i porten, der er heller ingen til at forløse dem.
[Jb 5:5 DK-KJV] De hvis høst den sultne opæder, og tager den endda ud af tjørnene, og røveren opsluger deres substans.
[Jb 5:6 DK-KJV] Selv om plage ikke kommer frem af støvet, springer problemer heller ikke ud af jorden;
[Jb 5:7 DK-KJV] Alligevel er mennesket født indtil problemer, som gnisterne flyver opad.
[Jb 5:8 DK-KJV] Jeg ville søge mod Gud, og overfor Gud ville jeg betro min sag:
[Jb 5:9 DK-KJV] Som gør store og ubegribelige ting; vidunderlige ting uden antal:
[Jb 5:10 DK-KJV] Som giver regn på jorden, og sender vandmasser over markerne:
[Jb 5:11 DK-KJV] For højt oppe at etablere de der er nede, så de som sørger må bli' ophøjet til sikkerhed.
[Jb 5:12 DK-KJV] Han får de udspekuleredes planer til at fejle, sådant at deres hænder ikke kan udføre deres bedrift.
[Jb 5:13 DK-KJV] Han griber de vise i deres egen snedighed: og den genstridiges råd er fremført uovervejet.
[Jb 5:14 DK-KJV] De mødes med mørke midt på dagen, og famler om eftermiddagen som om natten.
[Jb 5:15 DK-KJV] Men han frelser den fattige fra sværdet, fra deres mund, og fra den mægtiges hånd.
[Jb 5:16 DK-KJV] Sådant har den fattige håb, og fejltrin lukker hendes mund.
[Jb 5:17 DK-KJV] Læg mærke til, lykkelig er den mand hvem Gud korrigerer: foragt du derfor ikke den Almægtiges irettesættelse:
[Jb 5:18 DK-KJV] For han laver sår, og forbinder: han sårer, og hans hånd gør hel.
[Jb 5:19 DK-KJV] Han skal forløse dig i 6 trængsler: ja, i 7 der skal intet ondt røre dig.
[Jb 5:20 DK-KJV] I hungersnød skal han befri dig fra død: og i krig fra sværdets myndighed.
[Jb 5:21 DK-KJV] Du skal bli' skjult fra tungens pryl: du skal heller ikke være bange for destruktion når den kommer.
[Jb 5:22 DK-KJV] Du skal grine af destruktion og hungersnød: du skal heller ikke være bange for jordens dyr.
[Jb 5:23 DK-KJV] For du skal være i forbund med markens sten: og markens dyr skal skal være i fred med dig.
[Jb 5:24 DK-KJV] Og du skal vide at dit tabernakel skal være i fred; og du skal besøge dit levested, og skal ikke synde.
[Jb 5:25 DK-KJV] Du skal også vide at din sæd skal være

Job 5:1 Call now, if there be any that will answer thee; and to which of the saints wilt thou turn?
Job 5:2 For wrath killeth the foolish man, and envy slayeth the silly one.
Job 5:3 I have seen the foolish taking root: but suddenly I cursed his habitation.
Job 5:4 His children are far from safety, and they are crushed in the gate, neither is there any to deliver them.
Job 5:5 Whose harvest the hungry eateth up, and taketh it even out of the thorns, and the robber swalloweth up their substance.
Job 5:6 Although affliction cometh not forth of the dust, neither doth trouble spring out of the ground;
Job 5:7 Yet man is born unto trouble, as the sparks fly upward.
Job 5:8 I would seek unto God, and unto God would I commit my cause:
Job 5:9 Which doeth great things and unsearchable; marvellous things without number:
Job 5:10 Who giveth rain upon the earth, and sendeth waters upon the fields:
Job 5:11 To set up on high those that be low; that those which mourn may be exalted to safety.
Job 5:12 He disappointeth the devices of the crafty, so that their hands cannot perform their enterprise.
Job 5:13 He taketh the wise in their own craftiness: and the counsel of the froward is carried headlong.
Job 5:14 They meet with darkness in the daytime, and grope in the noonday as in the night.
Job 5:15 But he saveth the poor from the sword, from their mouth, and from the hand of the mighty.
Job 5:16 So the poor hath hope, and iniquity stoppeth her mouth.
Job 5:17 Behold, happy is the man whom God correcteth: therefore despise not thou the chastening of the Almighty:
Job 5:18 For he maketh sore, and bindeth up: he woundeth, and his hands make whole.
Job 5:19 He shall deliver thee in six troubles: yea, in seven there shall no evil touch thee.
Job 5:20 In famine he shall redeem thee from death: and in war from the power of the sword.
Job 5:21 Thou shalt be hid from the scourge of the tongue: neither shalt thou be afraid of destruction when it cometh.
Job 5:22 At destruction and famine thou shalt laugh: neither shalt thou be afraid of the beasts of the earth.
Job 5:23 For thou shalt be in league with the stones of the field: and the beasts of the field shall be at peace with thee.
Job 5:24 And thou shalt know that thy tabernacle shall be in peace; and thou shalt visit thy habitation, and shalt not sin.
Job 5:25 Thou shalt know also that thy seed shall be great,

stor, og dit afkom som jordens græs.	and thine offspring as the grass of the earth.
[Jb 5:26 DK-KJV] Du skal komme til din grav i en fuld alder, lige som en stakning af korn kommer i hans årstid.	Job 5:26 Thou shalt come to thy grave in a full age, like as a shock of corn cometh in in his season.
[Jb 5:27 DK-KJV] Se dette, vi har gransket det, sådant er det, hør det, og forstå du det for dit bedste.	Job 5:27 Lo this, we have searched it, so it is; hear it, and know thou it for thy good.

Jobs bog Kapitel 6 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 6:1 DK-KJV] Men Job svarede og sagde,	Job 6:1 But Job answered and said,
[Jb 6:2 DK-KJV]	Job 6:2 Oh that my grief were throughly weighed, and my calamity laid in the balances together!
[Jb 6:3 DK-KJV]	Job 6:3 For now it would be heavier than the sand of the sea: therefore my words are swallowed up.
[Jb 6:4 DK-KJV]	Job 6:4 For the arrows of the Almighty are within me, the poison whereof drinketh up my spirit: the terrors of God do set themselves in array against me.
[Jb 6:5 DK-KJV]	Job 6:5 Doth the wild ass bray when he hath grass? or loweth the ox over his fodder?
[Jb 6:6 DK-KJV]	Job 6:6 Can that which is unsavoury be eaten without salt? or is there any taste in the white of an egg?
[Jb 6:7 DK-KJV]	Job 6:7 The things that my soul refused to touch are as my sorrowful meat.
[Jb 6:8 DK-KJV]	Job 6:8 Oh that I might have my request; and that God would grant me the thing that I long for!
[Jb 6:9 DK-KJV]	Job 6:9 Even that it would please God to destroy me; that he would let loose his hand, and cut me off!
[Jb 6:10 DK-KJV] ; for jeg har ikke skjult ordene fra den Hellige Éner.	Job 6:10 Then should I yet have comfort; yea, I would harden myself in sorrow: let him not spare; for I have not concealed the words of the Holy One.
[Jb 6:11 DK-KJV]	Job 6:11 What is my strength, that I should hope? and what is mine end, that I should prolong my life?
[Jb 6:12 DK-KJV]	Job 6:12 Is my strength the strength of stones? or is my flesh of brass?
[Jb 6:13 DK-KJV]	Job 6:13 Is not my help in me? and is wisdom driven quite from me?
[Jb 6:14 DK-KJV]	Job 6:14 To him that is afflicted pity should be shewed from his friend; but he forsaketh the fear of the Almighty.
[Jb 6:15 DK-KJV]	Job 6:15 My brethren have dealt deceitfully as a brook, and as the stream of brooks they pass away;
[Jb 6:16 DK-KJV]	Job 6:16 Which are blackish by reason of the ice, and wherein the snow is hid:
[Jb 6:17 DK-KJV]	Job 6:17 What time they wax warm, they vanish: when it is hot, they are consumed out of their place.
[Jb 6:18 DK-KJV]	Job 6:18 The paths of their way are turned aside; they go to nothing, and perish.
[Jb 6:19 DK-KJV]	Job 6:19 The troops of Tema looked, the companies of Sheba waited for them.
[Jb 6:20 DK-KJV]	Job 6:20 They were confounded because they had hoped; they came thither, and were ashamed.
[Jb 6:21 DK-KJV]	Job 6:21 For now ye are nothing; ye see my casting down, and are afraid.
[Jb 6:22 DK-KJV]	Job 6:22 Did I say, Bring unto me? or, Give a reward for me of your substance?
[Jb 6:23 DK-KJV]	Job 6:23 Or, Deliver me from the enemy's hand? or, Redeem me from the hand of the mighty?
[Jb 6:24 DK-KJV]	Job 6:24 Teach me, and I will hold my tongue: and cause me to understand wherein I have erred.
[Jb 6:25 DK-KJV]	Job 6:25 How forcible are right words! but what doth your arguing reprove?
[Jb 6:26 DK-KJV]	Job 6:26 Do ye imagine to reprove words, and the speeches of one that is desperate, which are as wind?
[Jb 6:27 DK-KJV]	Job 6:27 Yea, ye overwhelm the fatherless, and ye dig a pit for your friend.
[Jb 6:28 DK-KJV]	Job 6:28 Now therefore be content, look upon me; for it is evident unto you if I lie.
[Jb 6:29 DK-KJV]	Job 6:29 Return, I pray you, let it not be iniquity; yea, return again, my righteousness is in it.
[Jb 6:30 DK-KJV]	Job 6:30 Is there iniquity in my tongue? cannot my taste discern perverse things?

Jobs bog Kapitel 7 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 7:1 DK-KJV] Job 7:1 Is there not an appointed time to man upon earth? are not his days also like the days of an hireling?
[Jb 7:2 DK-KJV] Job 7:2 As a servant earnestly desireth the shadow, and as an hireling looketh for the reward of his work:
[Jb 7:3 DK-KJV] Job 7:3 So am I made to possess months of vanity, and wearisome nights are appointed to me.
[Jb 7:4 DK-KJV] Job 7:4 When I lie down, I say, When shall I arise, and the night be gone? and I am full of tossings to and fro unto the dawning of the day.
[Jb 7:5 DK-KJV] Job 7:5 My flesh is clothed with worms and clods of dust; my skin is broken, and become loathsome.
[Jb 7:6 DK-KJV] Job 7:6 My days are swifter than a weaver's shuttle, and are spent without hope.
[Jb 7:7 DK-KJV] Job 7:7 O remember that my life is wind: mine eye shall no more see good.
[Jb 7:8 DK-KJV] Job 7:8 The eye of him that hath seen me shall see me no more: thine eyes are upon me, and I am not.
[Jb 7:9 DK-KJV] Job 7:9 As the cloud is consumed and vanisheth away: so he that goeth down to the grave shall come up no more.
[Jb 7:10 DK-KJV] Job 7:10 He shall return no more to his house, neither shall his place know him any more.
[Jb 7:11 DK-KJV] Job 7:11 Therefore I will not refrain my mouth; I will speak in the anguish of my spirit; I will complain in the bitterness of my soul.
[Jb 7:12 DK-KJV] Job 7:12 Am I a sea, or a whale, that thou settest a watch over me?
[Jb 7:13 DK-KJV] Job 7:13 When I say, My bed shall comfort me, my couch shall ease my complaint;
[Jb 7:14 DK-KJV] Job 7:14 Then thou scarest me with dreams, and terrifiest me through visions:
[Jb 7:15 DK-KJV] Job 7:15 So that my soul chooseth strangling, and death rather than my life.
[Jb 7:16 DK-KJV] Job 7:16 I loathe it; I would not live alway: let me alone; for my days are vanity.
[Jb 7:17 DK-KJV] Job 7:17 What is man, that thou shouldest magnify him? and that thou shouldest set thine heart upon him?
[Jb 7:18 DK-KJV] Job 7:18 And that thou shouldest visit him every morning, and try him every moment?
[Jb 7:19 DK-KJV] Job 7:19 How long wilt thou not depart from me, nor let me alone till I swallow down my spittle?
[Jb 7:20 DK-KJV] Job 7:20 I have sinned; what shall I do unto thee, O thou preserver of men? why hast thou set me as a mark against thee, so that I am a burden to myself?
[Jb 7:21 DK-KJV] Job 7:21 And why dost thou not pardon my transgression, and take away mine iniquity? for now shall I sleep in the dust; and thou shalt seek me in the morning, but I shall not be.

Jobs bog Kapitel 8 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 8:1 DK-KJV] Job 8:1 Then answered Bildad the Shuhite, and said,
[Jb 8:2 DK-KJV] Job 8:2 How long wilt thou speak these things? and how long shall the words of thy mouth be like a strong wind?
[Jb 8:3 DK-KJV] Job 8:3 Doth God pervert judgment? or doth the Almighty pervert justice?
[Jb 8:4 DK-KJV] Job 8:4 If thy children have sinned against him, and he have cast them away for their transgression;
[Jb 8:5 DK-KJV] Job 8:5 If thou wouldest seek unto God betimes, and make thy supplication to the Almighty;
[Jb 8:6 DK-KJV] Job 8:6 If thou wert pure and upright; surely now he would awake for thee, and make the habitation of thy righteousness prosperous.
[Jb 8:7 DK-KJV] Job 8:7 Though thy beginning was small, yet thy latter end should greatly increase.
[Jb 8:8 DK-KJV] Job 8:8 For inquire, I pray thee, of the former age, and prepare thyself to the search of their fathers:
[Jb 8:9 DK-KJV] Job 8:9 (For we are but of yesterday, and know nothing, because our days upon earth are a shadow:)
[Jb 8:10 DK-KJV] Job 8:10 Shall not they teach thee, and tell thee, and utter words out of their heart?
[Jb 8:11 DK-KJV] Job 8:11 Can the rush grow up without mire? can the flag grow without water?

[Jb 8:12 DK-KJV]	Job 8:12 Whilst it is yet in his greenness, and not cut down, it withereth before any other herb.
[Jb 8:13 DK-KJV] Sådan er stierne for alle der glemmer Gud; og hyklerens håb skal fortabes:	Job 8:13 So are the paths of all that forget God; and the hypocrite's hope shall perish:
[Jb 8:14 DK-KJV] Hvis håb skal fjernes, og hvis tillidsforhold skal være et edderkoppespind.	Job 8:14 Whose hope shall be cut off, and whose trust shall be a spider's web.
[Jb 8:15 DK-KJV] Han skal læne sig opad sit hus, men det skal ikke stå; han skal holde fast i det, men det skal ikke bestå.	Job 8:15 He shall lean upon his house, but it shall not stand: he shall hold it fast, but it shall not endure.
[Jb 8:16 DK-KJV]	Job 8:16 He is green before the sun, and his branch shooteth forth in his garden.
[Jb 8:17 DK-KJV]	Job 8:17 His roots are wrapped about the heap, and seeth the place of stones.
[Jb 8:18 DK-KJV]	Job 8:18 If he destroy him from his place, then it shall deny him, saying, I have not seen thee.
[Jb 8:19 DK-KJV]	Job 8:19 Behold, this is the joy of his way, and out of the earth shall others grow.
[Jb 8:20 DK-KJV]	Job 8:20 Behold, God will not cast away a perfect man, neither will he help the evil doers:
[Jb 8:21 DK-KJV]	Job 8:21 Till he fill thy mouth with laughing, and thy lips with rejoicing.
[Jb 8:22 DK-KJV]	Job 8:22 They that hate thee shall be clothed with shame; and the dwelling place of the wicked shall come to nought.

Jobs bog Kapitel 9 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 9:1 DK-KJV]	Job 9:1 Then Job answered and said,
[Jb 9:2 DK-KJV]	Job 9:2 I know it is so of a truth: but how should man be just with God?
[Jb 9:3 DK-KJV]	Job 9:3 If he will contend with him, he cannot answer him one of a thousand.
[Jb 9:4 DK-KJV]	Job 9:4 He is wise in heart, and mighty in strength: who hath hardened himself against him, and hath prospered?
[Jb 9:5 DK-KJV]	Job 9:5 Which removeth the mountains, and they know not: which overturneth them in his anger.
[Jb 9:6 DK-KJV]	Job 9:6 Which shaketh the earth out of her place, and the pillars thereof tremble.
[Jb 9:7 DK-KJV]	Job 9:7 Which commandeth the sun, and it riseth not; and sealeth up the stars.
[Jb 9:8 DK-KJV]	Job 9:8 Which alone spreadeth out the heavens, and treadeth upon the waves of the sea.
[Jb 9:9 DK-KJV]	Job 9:9 Which maketh Arcturus, Orion, and Pleiades, and the chambers of the south.
[Jb 9:10 DK-KJV]	Job 9:10 Which doeth great things past finding out; yea, and wonders without number.
[Jb 9:11 DK-KJV]	Job 9:11 Lo, he goeth by me, and I see him not: he passeth on also, but I perceive him not.
[Jb 9:12 DK-KJV]	Job 9:12 Behold, he taketh away, who can hinder him? who will say unto him, What doest thou?
[Jb 9:13 DK-KJV]	Job 9:13 If God will not withdraw his anger, the proud helpers do stoop under him.
[Jb 9:14 DK-KJV]	Job 9:14 How much less shall I answer him, and choose out my words to reason with him?
[Jb 9:15 DK-KJV]	Job 9:15 Whom, though I were righteous, yet would I not answer, but I would make supplication to my judge.
[Jb 9:16 DK-KJV]	Job 9:16 If I had called, and he had answered me; yet would I not believe that he had hearkened unto my voice.
[Jb 9:17 DK-KJV]	Job 9:17 For he breaketh me with a tempest, and multiplieth my wounds without cause.
[Jb 9:18 DK-KJV]	Job 9:18 He will not suffer me to take my breath, but filleth me with bitterness.
[Jb 9:19 DK-KJV]	Job 9:19 If I speak of strength, lo, he is strong: and if of judgment, who shall set me a time to plead?
[Jb 9:20 DK-KJV]	Job 9:20 If I justify myself, mine own mouth shall condemn me: if I say, I am perfect, it shall also prove me perverse.
[Jb 9:21 DK-KJV]	Job 9:21 Though I were perfect, yet would I not know my soul: I would despise my life.

[Jb 9:22 DK-KJV]	Job 9:22 This is one thing, therefore I said it, He destroyeth the perfect and the wicked.
[Jb 9:23 DK-KJV]	Job 9:23 If the scourge slay suddenly, he will laugh at the trial of the innocent.
[Jb 9:24 DK-KJV]	Job 9:24 The earth is given into the hand of the wicked: he covereth the faces of the judges thereof; if not, where, and who is he?
[Jb 9:25 DK-KJV]	Job 9:25 Now my days are swifter than a post: they flee away, they see no good.
[Jb 9:26 DK-KJV]	Job 9:26 They are passed away as the swift ships: as the eagle that hasteth to the prey.
[Jb 9:27 DK-KJV] tungsindighed	Job 9:27 If I say, I will forget my complaint, I will leave off my heaviness, and comfort myself:
[Jb 9:28 DK-KJV]	Job 9:28 I am afraid of all my sorrows, I know that thou wilt not hold me innocent.
[Jb 9:29 DK-KJV]	Job 9:29 If I be wicked, why then labour I in vain?
[Jb 9:30 DK-KJV]	Job 9:30 If I wash myself with snow water, and make my hands never so clean;
[Jb 9:31 DK-KJV]	Job 9:31 Yet shalt thou plunge me in the ditch, and mine own clothes shall abhor me.
[Jb 9:32 DK-KJV]	Job 9:32 For he is not a man, as I am, that I should answer him, and we should come together in judgment.
[Jb 9:33 DK-KJV]	Job 9:33 Neither is there any daysman betwixt us, that might lay his hand upon us both.
[Jb 9:34 DK-KJV]	Job 9:34 Let him take his rod away from me, and let not his fear terrify me:
[Jb 9:35 DK-KJV]	Job 9:35 Then would I speak, and not fear him; but it is not so with me.

Jobs bog Kapitel 10 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 10:1 DK-KJV]	Job 10:1 My soul is weary of my life; I will leave my complaint upon myself; I will speak in the bitterness of my soul.
[Jb 10:2 DK-KJV]	Job 10:2 I will say unto God, Do not condemn me; shew me wherefore thou contendest with me.
[Jb 10:3 DK-KJV]	Job 10:3 Is it good unto thee that thou shouldest oppress, that thou shouldest despise the work of thine hands, and shine upon the counsel of the wicked?
[Jb 10:4 DK-KJV]	Job 10:4 Hast thou eyes of flesh? or seest thou as man seeth?
[Jb 10:5 DK-KJV]	Job 10:5 Are thy days as the days of man? are thy years as man's days,
[Jb 10:6 DK-KJV]	Job 10:6 That thou inquirest after mine iniquity, and searchest after my sin?
[Jb 10:7 DK-KJV]	Job 10:7 Thou knowest that I am not wicked; and there is none that can deliver out of thine hand.
[Jb 10:8 DK-KJV]	Job 10:8 Thine hands have made me and fashioned me together round about; yet thou dost destroy me.
[Jb 10:9 DK-KJV]	Job 10:9 Remember, I beseech thee, that thou hast made me as the clay; and wilt thou bring me into dust again?
[Jb 10:10 DK-KJV]	Job 10:10 Hast thou not poured me out as milk, and curdled me like cheese?
[Jb 10:11 DK-KJV]	Job 10:11 Thou hast clothed me with skin and flesh, and hast fenced me with bones and sinews.
[Jb 10:12 DK-KJV]	Job 10:12 Thou hast granted me life and favour, and thy visitation hath preserved my spirit.
[Jb 10:13 DK-KJV]	Job 10:13 And these things hast thou hid in thine heart: I know that this is with thee.
[Jb 10:14 DK-KJV]	Job 10:14 If I sin, then thou markest me, and thou wilt not acquit me from mine iniquity.
[Jb 10:15 DK-KJV]	Job 10:15 If I be wicked, woe unto me; and if I be righteous, yet will I not lift up my head. I am full of confusion; therefore see thou mine affliction;
[Jb 10:16 DK-KJV]	Job 10:16 For it increaseth. Thou huntest me as a fierce lion: and again thou shewest thyself marvellous upon me.
[Jb 10:17 DK-KJV]	Job 10:17 Thou renewest thy witnesses against me, and increasest thine indignation upon me; changes and war are against me.
[Jb 10:18 DK-KJV]	Job 10:18 Wherefore then hast thou brought me forth out of the womb? Oh that I had given up the ghost, and no eye had seen me!
[Jb 10:19 DK-KJV]	Job 10:19 I should have been as though I had not been; I should have been carried from the womb to the grave.
[Jb 10:20 DK-KJV]	Job 10:20 Are not my days few? cease then, and let me alone, that I may take comfort

a little,

[Jb 10:21 DK-KJV] Job 10:21 Before I go whence I shall not return, even to the land of darkness and the shadow of death;

[Jb 10:22 DK-KJV] Job 10:22 A land of darkness, as darkness itself; and of the shadow of death, without any order, and where the light is as darkness.

Jobs bog Kapitel 11 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 11:1 DK-KJV] Job 11:1 Then answered Zophar the Naamathite, and said,

[Jb 11:2 DK-KJV] Job 11:2 Should not the multitude of words be answered? and should a man full of talk be justified?

[Jb 11:3 DK-KJV] Job 11:3 Should thy lies make men hold their peace? and when thou mockest, shall no man make thee ashamed?

[Jb 11:4 DK-KJV] Job 11:4 For thou hast said, My doctrine is pure, and I am clean in thine eyes.

[Jb 11:5 DK-KJV] Job 11:5 But oh that God would speak, and open his lips against thee;

[Jb 11:6 DK-KJV] Job 11:6 And that he would shew thee the secrets of wisdom, that they are double to that which is! Know therefore that God exacteth of thee less than thine iniquity deserveth.

[Jb 11:7 DK-KJV] Job 11:7 Canst thou by searching find out God? canst thou find out the Almighty unto perfection?

[Jb 11:8 DK-KJV] Job 11:8 It is as high as heaven; what canst thou do? deeper than hell; what canst thou know?

[Jb 11:9 DK-KJV] Job 11:9 The measure thereof is longer than the earth, and broader than the sea.

[Jb 11:10 DK-KJV] Job 11:10 If he cut off, and shut up, or gather together, then who can hinder him?

[Jb 11:11 DK-KJV] Job 11:11 For he knoweth vain men: he seeth wickedness also; will he not then consider it?

[Jb 11:12 DK-KJV] Job 11:12 For vain man would be wise, though man be born like a wild ass's colt.

[Jb 11:13 DK-KJV] Job 11:13 If thou prepare thine heart, and stretch out thine hands toward him;

[Jb 11:14 DK-KJV] Hvis fejltrin er i din hånd, fjern det, og lad ikke ondskab bo i dine tabernakler.

Job 11:14 If iniquity be in thine hand, put it far away, and let not wickedness dwell in thy tabernacles.

[Jb 11:15 DK-KJV] For da skal du uplettet opløfte dit hoved; ja, du skal være grundfæstet, og skal ikke frygte:

Job 11:15 For then shalt thou lift up thy face without spot; yea, thou shalt be stedfast, and shalt not fear:

[Jb 11:16 DK-KJV] Job 11:16 Because thou shalt forget thy misery, and remember it as waters that pass away:

[Jb 11:17 DK-KJV] Job 11:17 And thine age shall be clearer than the noonday; thou shalt shine forth, thou shalt be as the morning.

[Jb 11:18 DK-KJV] Job 11:18 And thou shalt be secure, because there is hope; yea, thou shalt dig about thee, and thou shalt take thy rest in safety.

[Jb 11:19 DK-KJV] Job 11:19 Also thou shalt lie down, and none shall make thee afraid; yea, many shall make suit unto thee.

[Jb 11:20 DK-KJV] Job 11:20 But the eyes of the wicked shall fail, and they shall not escape, and their hope shall be as the giving up of the ghost.

Jobs bog Kapitel 12 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 12:1 DK-KJV] Og Job svarede og sagde,

Job 12:1 And Job answered and said,

[Jb 12:2 DK-KJV] Men I er utvivlsomt det folk, og visdom skal dø med jer.

Job 12:2 No doubt but ye are the people, and wisdom shall die with you.

[Jb 12:3 DK-KJV] Men ligesom jer har jeg forståelse, jeg står ikke tilbage for jer: ja, hvem kender ikke til sådanne ting som disse?

Job 12:3 But I have understanding as well as you; I am not inferior to you: yea, who knoweth not such things as these?

[Jb 12:4 DK-KJV] Jeg er som en der er hånet af sin næste, som kalder på Gud, og han svarede ham: den retfærdige oprigtige mand er der grinet hånligt af.

Job 12:4 I am as one mocked of his neighbour, who calleth upon God, and he answereth him: the just upright man is laughed to scorn.

[Jb 12:5 DK-KJV] Han der er klar til at fejle med sine fødder er som en lampe foragtet i tanken hos ham der er i hvile.
Job 12:5 He that is ready to slip with his feet is as a lamp despised in the thought of him that is at ease.

[Jb 12:6 DK-KJV] Røvernes tabernakler har fremgang, og de der provokerer Gud er sikre; Gud bringer rigeligt ind i deres hånd.
Job 12:6 The tabernacles of robbers prosper, and they that provoke God are secure; into whose hand God bringeth abundantly.

[Jb 12:7 DK-KJV] Men spørg nu dyrene, og de skal undervise dig; og fuglene i luften, og de skal fortælle dig det:
Job 12:7 But ask now the beasts, and they shall teach thee; and the fowls of the air, and they shall tell thee:

[Jb 12:8 DK-KJV] Eller tal til jorden, og den skal undervise dig: og fiskene i havet skal erklære det for dig.
Job 12:8 Or speak to the earth, and it shall teach thee: and the fishes of the sea shall declare unto thee.

[Jb 12:9 DK-KJV] Hvem forstår ikke i alt dette at HERRENs hånd har udvirket det?
Job 12:9 Who knoweth not in all these that the hand of the LORD hath wrought this?

[Jb 12:10 DK-KJV] I hans hånd er sjælen til enhver levende ting, og hele menneskehedens ånde.
Job 12:10 In whose hand is the soul of every living thing, and the breath of all mankind.

[Jb 12:11 DK-KJV] Prøver øret ikke ord? og munden smager hans kød?
Job 12:11 Doth not the ear try words? and the mouth taste his meat?

[Jb 12:12 DK-KJV] Hos den gamle er visdom; og i dagens længde forståelse.
Job 12:12 With the ancient is wisdom; and in length of days understanding.

[Jb 12:13 DK-KJV] Hos ham er visdom og styrke, han har råd og forståelse.
Job 12:13 With him is wisdom and strength, he hath counsel and understanding.

[Jb 12:14 DK-KJV] Læg mærke til, han bryder ned, og det kan ikke bygges op igen, han lukker en mand inde, og der kan ikke være nogen åbning.
Job 12:14 Behold, he breaketh down, and it cannot be built again: he shutteth up a man, and there can be no opening.

[Jb 12:15 DK-KJV] Læg mærke til, han holder vandmasserne tilbage, og de tørrer ud: han sender dem også ud, og de vælter jorden.
Job 12:15 Behold, he withholdeth the waters, and they dry up: also he sendeth them out, and they overturn the earth.

[Jb 12:16 DK-KJV] Hos ham er styrke og visdom: den bedragede og bedrageren er hans.
Job 12:16 With him is strength and wisdom: the deceived and the deceiver are his.

[Jb 12:17 DK-KJV] Han fører rådgivere bort fordærvede, og gør dommerne til tåber.
Job 12:17 He leadeth counsellers away spoiled, and maketh the judges fools.

[Jb 12:18 DK-KJV] Han løser kongers bånd, og omspænder deres lænder med et bælte.
Job 12:18 He looseth the bond of kings, and girdeth their loins with a girdle.

[Jb 12:19 DK-KJV] Han fører prinser bort fordærvede, og omstyrter de mægtige.
Job 12:19 He leadeth princes away spoiled, and overthroweth the mighty.

[Jb 12:20 DK-KJV] Han fjerner den trofastes tale, og fjerner de gamles forståelse.
Job 12:20 He removeth away the speech of the trusty, and taketh away the understanding of the aged.

[Jb 12:21 DK-KJV] Han hælder foragt ud over prinser, og svækker de mægtiges styrke.
Job 12:21 He poureth contempt upon princes, and weakeneth the strength of the mighty.

[Jb 12:22 DK-KJV] Han afslører dybe ting ud af mørket, og bringer dødens skygge ud i lyset.
Job 12:22 He discovereth deep things out of darkness, and bringeth out to light the shadow of death.

[Jb 12:23 DK-KJV] Han lader nationerne vokse, og destruere dem: han forstørrer nationerne, og trænger dem igen.
Job 12:23 He increaseth the nations, and destroyeth them: he enlargeth the nations, and straiteneth them again.

[Jb 12:24 DK-KJV] Han fjerner hjertet til de ledende af jordens folk, og får den til at flakke rundt i en vildmark hvor der ingen vej er.
Job 12:24 He taketh away the heart of the chief of the people of the earth, and causeth them to wander in a wilderness where there is no way.

[Jb 12:25 DK-KJV] De famler i mørket uden lys, og han får dem til at vakle som en beruset mand.
Job 12:25 They grope in the dark without light, and he maketh them to stagger like a drunken man.

Jobs bog Kapitel 13 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 13:1 DK-KJV]
Job 13:1 Lo, mine eye hath seen all this, mine ear hath heard and understood it.

[Jb 13:2 DK-KJV]
Job 13:2 What ye know, the same do I know also: I am not inferior unto you.

[Jb 13:3 DK-KJV]
Job 13:3 Surely I would speak to the Almighty, and I desire to reason with God.

[Jb 13:4 DK-KJV]
Job 13:4 But ye are forgers of lies, ye are all physicians of no value.

[Jb 13:5 DK-KJV]
Job 13:5 O that ye would altogether hold your peace! and it should be your wisdom.

[Jb 13:6 DK-KJV]
Job 13:6 Hear now my reasoning, and hearken to the pleadings of my lips.

[Jb 13:7 DK-KJV]
Job 13:7 Will ye speak wickedly for God? and talk deceitfully for him?

[Jb 13:8 DK-KJV]
Job 13:8 Will ye accept his person? will ye contend for God?

[Jb 13:9 DK-KJV]
Job 13:9 Is it good that he should search you out? or as one man mocketh another, do ye so mock him?

[Jb 13:10 DK-KJV]
Job 13:10 He will surely reprove you, if ye do secretly accept persons.

[Jb 13:11 DK-KJV]
Job 13:11 Shall not his excellency make you afraid? and his dread fall upon you?

[Jb 13:12 DK-KJV]
Job 13:12 Your remembrances are like unto ashes, your bodies to bodies of clay.

[Jb 13:13 DK-KJV]
Job 13:13 Hold your peace, let me alone, that I may speak, and let come on me what will.

[Jb 13:14 DK-KJV]
Job 13:14 Wherefore do I take my flesh in my teeth, and put my life in mine hand?

[Jb 13:15 DK-KJV]
Job 13:15 Though he slay me, yet will I trust in him: but I will maintain mine own ways before him.

[Jb 13:16 DK-KJV]
Job 13:16 He also shall be my salvation: for an hypocrite shall not come before him.

[Jb 13:17 DK-KJV]
Job 13:17 Hear diligently my speech, and my declaration with your ears.

[Jb 13:18 DK-KJV]
Job 13:18 Behold now, I have ordered my cause; I know that I shall be justified.

[Jb 13:19 DK-KJV]
Job 13:19 Who is he that will plead with me? for now, if I hold my tongue, I shall give up the ghost.

[Jb 13:20 DK-KJV]
Job 13:20 Only do not two things unto me: then will I not hide myself from thee.

[Jb 13:21 DK-KJV]
Job 13:21 Withdraw thine hand far from me: and let not thy dread make me afraid.

[Jb 13:22 DK-KJV]
Job 13:22 Then call thou, and I will answer: or let me speak, and answer thou me.

[Jb 13:23 DK-KJV]
Job 13:23 How many are mine iniquities and sins? make me to know my transgression and my sin.

[Jb 13:24 DK-KJV]
Job 13:24 Wherefore hidest thou thy face, and holdest me for thine enemy?

[Jb 13:25 DK-KJV]
Job 13:25 Wilt thou break a leaf driven to and fro? and wilt thou pursue the dry stubble?

[Jb 13:26 DK-KJV] For du skriver bitre ting imod mig, og får mig til at besidde fejltrinene i min ungdom.
Job 13:26 For thou writest bitter things against me, and makest me to possess the iniquities of my youth.

[Jb 13:27 DK-KJV]
Job 13:27 Thou puttest my feet also in the stocks, and lookest narrowly unto all my paths; thou settest a print upon the heels of my feet.

[Jb 13:28 DK-KJV]
Job 13:28 And he, as a rotten thing, consumeth, as a garment that is moth eaten.

Jobs bog Kapitel 14 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 14:1 DK-KJV]
Job 14:1 Man that is born of a woman is of few days, and full of trouble.

[Jb 14:2 DK-KJV]
Job 14:2 He cometh forth like a flower, and is cut down: he fleeth also as a shadow, and continueth not.

[Jb 14:3 DK-KJV]
Job 14:3 And dost thou open thine eyes upon such an one, and bringest me into judgment with thee?

[Jb 14:4 DK-KJV] Hvem kan bringe er ren ting ud af en uren? ikke én.
Job 14:4 Who can bring a clean thing out of an unclean? not one.

[Jb 14:5 DK-KJV] Eftersom hans dage er besluttet, hans måneders antal er hos dig, du har udvalgt hans grænser som han ikke kan passere;
Job 14:5 Seeing his days are determined, the number of his months are with thee, thou hast appointed his bounds that he cannot pass;

[Jb 14:6 DK-KJV]
Job 14:6 Turn from him, that he may rest, till he shall accomplish, as an hireling, his day.

[Jb 14:7 DK-KJV] For der er håb for et træ, hvis det er fældet, at det vil skyde igen, og des sarte gren ikke vil stoppe.
Job 14:7 For there is hope of a tree, if it be cut down, that it will sprout again, and that the tender branch thereof will not cease.

[Jb 14:8 DK-KJV]
Job 14:8 Though the root thereof wax old in the earth, and the stock thereof die in the ground;

[Jb 14:9 DK-KJV]
[Jb 14:10 DK-KJV]
[Jb 14:11 DK-KJV]
[Jb 14:12 DK-KJV]
[Jb 14:13 DK-KJV]
[Jb 14:14 DK-KJV]
[Jb 14:15 DK-KJV]
[Jb 14:16 DK-KJV]
[Jb 14:17 DK-KJV]
[Jb 14:18 DK-KJV]
[Jb 14:19 DK-KJV] Vandmasserne sliber stenene: du vasker de ting væk som gror ud af jordens støv; og du destruerer menneskets håb.
[Jb 14:20 DK-KJV] Du sejrer for altid imod ham, og han passerer: du ændrer hans fremtoning, og sender ham væk.
[Jb 14:21 DK-KJV] Hans sønner kommer til herlighed, og han kender den ikke; og de er bragt ned, men han bemærker den ikke på dem.
[Jb 14:22 DK-KJV] Men hans kød over ham skal ha' smerte, og hans sjæl inde i ham skal sørge.

Job 14:9 Yet through the scent of water it will bud, and bring forth boughs like a plant.
Job 14:10 But man dieth, and wasteth away: yea, man giveth up the ghost, and where is he?
Job 14:11 As the waters fail from the sea, and the flood decayeth and drieth up:
Job 14:12 So man lieth down, and riseth not: till the heavens be no more, they shall not awake, nor be raised out of their sleep.
Job 14:13 O that thou wouldest hide me in the grave, that thou wouldest keep me secret, until thy wrath be past, that thou wouldest appoint me a set time, and remember me!
Job 14:14 If a man die, shall he live again? all the days of my appointed time will I wait, till my change come.
Job 14:15 Thou shalt call, and I will answer thee: thou wilt have a desire to the work of thine hands.
Job 14:16 For now thou numberest my steps: dost thou not watch over my sin?
Job 14:17 My transgression is sealed up in a bag, and thou sewest up mine iniquity.
Job 14:18 And surely the mountain falling cometh to nought, and the rock is removed out of his place.
Job 14:19 The waters wear the stones: thou washest away the things which grow out of the dust of the earth; and thou destroyest the hope of man.

Job 14:20 Thou prevailest for ever against him, and he passeth: thou changest his countenance, and sendest him away.

Job 14:21 His sons come to honour, and he knoweth it not; and they are brought low, but he perceiveth it not of them.
Job 14:22 But his flesh upon him shall have pain, and his soul within him shall mourn.

Jobs bog Kapitel 15 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 15:1 DK-KJV]
[Jb 15:2 DK-KJV]
[Jb 15:3 DK-KJV]
[Jb 15:4 DK-KJV]
[Jb 15:5 DK-KJV]
[Jb 15:6 DK-KJV]
[Jb 15:7 DK-KJV]
[Jb 15:8 DK-KJV]
[Jb 15:9 DK-KJV]
[Jb 15:10 DK-KJV]
[Jb 15:11 DK-KJV]
[Jb 15:12 DK-KJV]
[Jb 15:13 DK-KJV]
[Jb 15:14 DK-KJV]

Job 15:1 Then answered Eliphaz the Temanite, and said,
Job 15:2 Should a wise man utter vain knowledge, and fill his belly with the east wind?
Job 15:3 Should he reason with unprofitable talk? or with speeches wherewith he can do no good?
Job 15:4 Yea, thou castest off fear, and restrainest prayer before God.
Job 15:5 For thy mouth uttereth thine iniquity, and thou choosest the tongue of the crafty.
Job 15:6 Thine own mouth condemneth thee, and not I: yea, thine own lips testify against thee.
Job 15:7 Art thou the first man that was born? or wast thou made before the hills?
Job 15:8 Hast thou heard the secret of God? and dost thou restrain wisdom to thyself?
Job 15:9 What knowest thou, that we know not? what understandest thou, which is not in us?
Job 15:10 With us are both the grayheaded and very aged men, much elder than thy father.
Job 15:11 Are the consolations of God small with thee? is there any secret thing with thee?
Job 15:12 Why doth thine heart carry thee away? and what do thy eyes wink at,
Job 15:13 That thou turnest thy spirit against God, and lettest such words go out of thy mouth?
Job 15:14 What is man, that he should be clean? and he which is

born of a woman, that he should be righteous?

[Jb 15:15 DK-KJV]	Job 15:15 Behold, he putteth no trust in his saints; yea, the heavens are not clean in his sight.
[Jb 15:16 DK-KJV]	Job 15:16 How much more abominable and filthy is man, which drinketh iniquity like water?
[Jb 15:17 DK-KJV]	Job 15:17 I will shew thee, hear me; and that which I have seen I will declare;
[Jb 15:18 DK-KJV]	Job 15:18 Which wise men have told from their fathers, and have not hid it:
[Jb 15:19 DK-KJV]	Job 15:19 Unto whom alone the earth was given, and no stranger passed among them.
[Jb 15:20 DK-KJV] , og årenes antal	Job 15:20 The wicked man travaileth with pain all his days, and the number of years is hidden to the oppressor.
[Jb 15:21 DK-KJV] ærefrygtindgydende	Job 15:21 A dreadful sound is in his ears: in prosperity the destroyer shall come upon him.
[Jb 15:22 DK-KJV]	Job 15:22 He believeth not that he shall return out of darkness, and he is waited for of the sword.
[Jb 15:23 DK-KJV]	Job 15:23 He wandereth abroad for bread, saying, Where is it? he knoweth that the day of darkness is ready at his hand.
[Jb 15:24 DK-KJV]	Job 15:24 Trouble and anguish shall make him afraid; they shall prevail against him, as a king ready to the battle.
[Jb 15:25 DK-KJV]	Job 15:25 For he stretcheth out his hand against God, and strengtheneth himself against the Almighty.
[Jb 15:26 DK-KJV]	Job 15:26 He runneth upon him, even on his neck, upon the thick bosses of his bucklers:
[Jb 15:27 DK-KJV]	Job 15:27 Because he covereth his face with his fatness, and maketh collops of fat on his flanks.
[Jb 15:28 DK-KJV]	Job 15:28 And he dwelleth in desolate cities, and in houses which no man inhabiteth, which are ready to become heaps.
[Jb 15:29 DK-KJV]	Job 15:29 He shall not be rich, neither shall his substance continue, neither shall he prolong the perfection thereof upon the earth.
[Jb 15:30 DK-KJV]	Job 15:30 He shall not depart out of darkness; the flame shall dry up his branches, and by the breath of his mouth shall he go away.
[Jb 15:31 DK-KJV]	Job 15:31 Let not him that is deceived trust in vanity: for vanity shall be his recompence.
[Jb 15:32 DK-KJV]	Job 15:32 It shall be accomplished before his time, and his branch shall not be green.
[Jb 15:33 DK-KJV] Han skal ryste sin umodne drue af som vinstokken, og kaste sin blomst af som oliventræet.	Job 15:33 He shall shake off his unripe grape as the vine, and shall cast off his flower as the olive.
[Jb 15:34 DK-KJV]	Job 15:34 For the congregation of hypocrites shall be desolate, and fire shall consume the tabernacles of bribery.
[Jb 15:35 DK-KJV]	Job 15:35 They conceive mischief, and bring forth vanity, and their belly prepareth deceit.

Jobs bog Kapitel 16 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 16:1 DK-KJV]	Job 16:1 Then Job answered and said,
[Jb 16:2 DK-KJV]	Job 16:2 I have heard many such things: miserable comforters are ye all.
[Jb 16:3 DK-KJV]	Job 16:3 Shall vain words have an end? or what emboldeneth thee that thou answerest?
[Jb 16:4 DK-KJV]	Job 16:4 I also could speak as ye do: if your soul were in my soul's stead, I could heap up words against you, and shake mine head at you.
[Jb 16:5 DK-KJV]	Job 16:5 But I would strengthen you with my mouth, and the moving of my lips should asswage your grief.
[Jb 16:6 DK-KJV]	Job 16:6 Though I speak, my grief is not asswaged: and though I forbear, what am I eased?
[Jb 16:7 DK-KJV]	Job 16:7 But now he hath made me weary: thou hast made desolate all my company.
[Jb 16:8 DK-KJV]	Job 16:8 And thou hast filled me with wrinkles, which is a witness against me: and my leanness rising up in me beareth witness to my face.
[Jb 16:9 DK-KJV]	Job 16:9 He teareth me in his wrath, who hateth me: he gnasheth upon me with his teeth; mine enemy sharpeneth his eyes upon me.

[Jb 16:10 DK-KJV] Job 16:10 They have gaped upon me with their mouth; they have smitten me upon the cheek reproachfully; they have gathered themselves together against me.

[Jb 16:11 DK-KJV] Job 16:11 God hath delivered me to the ungodly, and turned me over into the hands of the wicked.

[Jb 16:12 DK-KJV] Job 16:12 I was at ease, but he hath broken me asunder: he hath also taken me by my neck, and shaken me to pieces, and set me up for his mark.

[Jb 16:13 DK-KJV] Job 16:13 His archers compass me round about, he cleaveth my reins asunder, and doth not spare; he poureth out my gall upon the ground.

[Jb 16:14 DK-KJV] , han løber over mig som en gigant. Job 16:14 He breaketh me with breach upon breach, he runneth upon me like a giant.

[Jb 16:15 DK-KJV] Job 16:15 I have sewed sackcloth upon my skin, and defiled my horn in the dust.

[Jb 16:16 DK-KJV] Job 16:16 My face is foul with weeping, and on my eyelids is the shadow of death;

[Jb 16:17 DK-KJV] Job 16:17 Not for any injustice in mine hands: also my prayer is pure.

[Jb 16:18 DK-KJV] Job 16:18 O earth, cover not thou my blood, and let my cry have no place.

[Jb 16:19 DK-KJV] Job 16:19 Also now, behold, my witness is in heaven, and my record is on high.

[Jb 16:20 DK-KJV] Job 16:20 My friends scorn me: but mine eye poureth out tears unto God.

[Jb 16:21 DK-KJV] Job 16:21 O that one might plead for a man with God, as a man pleadeth for his neighbour!

[Jb 16:22 DK-KJV] Job 16:22 When a few years are come, then I shall go the way whence I shall not return.

Jobs bog Kapitel 17 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 17:1 DK-KJV] Job 17:1 My breath is corrupt, my days are extinct, the graves are ready for me.

[Jb 17:2 DK-KJV] Job 17:2 Are there not mockers with me? and doth not mine eye continue in their provocation?

[Jb 17:3 DK-KJV] Job 17:3 Lay down now, put me in a surety with thee; who is he that will strike hands with me?

[Jb 17:4 DK-KJV] For du har skjult deres hjerte fra forstand: derfor skal du ikke ophøje dem. Job 17:4 For thou hast hid their heart from understanding: therefore shalt thou not exalt them.

[Jb 17:5 DK-KJV] Han der taler smiger til sine venner, ja hans børns øjne skal fejle. Job 17:5 He that speaketh flattery to his friends, even the eyes of his children shall fail.

[Jb 17:6 DK-KJV] Han har også gjort mig til et dårligt slogan blandt folket; og før i tiden var jeg en tamburin. Job 17:6 He hath made me also a byword of the people; and aforetime I was as a tabret.

[Jb 17:7 DK-KJV] Mit øje er også sløret grundet sorg, og alle mine lemmer er som en skygge. Job 17:7 Mine eye also is dim by reason of sorrow, and all my members are as a shadow.

[Jb 17:8 DK-KJV] Oprigtige mænd skal være forbløffede over dette, og de uskyldige skal ophidse sig imod hykleren. Job 17:8 Upright men shall be astonied at this, and the innocent shall stir up himself against the hypocrite.

[Jb 17:9 DK-KJV] Job 17:9 The righteous also shall hold on his way, and he that hath clean hands shall be stronger and stronger.

[Jb 17:10 DK-KJV] Job 17:10 But as for you all, do ye return, and come now: for I cannot find one wise man among you.

[Jb 17:11 DK-KJV] Job 17:11 My days are past, my purposes are broken off, even the thoughts of my heart.

[Jb 17:12 DK-KJV] Job 17:12 They change the night into day: the light is short because of darkness.

[Jb 17:13 DK-KJV] Job 17:13 If I wait, the grave is mine house: I have made my bed in the darkness.

[Jb 17:14 DK-KJV] Job 17:14 I have said to corruption, Thou art my father: to the worm, Thou art my mother, and my sister.

[Jb 17:15 DK-KJV] Job 17:15 And where is now my hope? as for my hope, who shall see it?

[Jb 17:16 DK-KJV] Job 17:16 They shall go down to the bars of the pit, when our rest together is in the dust.

Jobs bog Kapitel 18 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 18:1 DK-KJV] Job 18:1 Then answered Bildad the Shuhite, and said,
[Jb 18:2 DK-KJV] Job 18:2 How long will it be ere ye make an end of words? mark, and afterwards we will speak.
[Jb 18:3 DK-KJV] Job 18:3 Wherefore are we counted as beasts, and reputed vile in your sight?
[Jb 18:4 DK-KJV] Job 18:4 He teareth himself in his anger: shall the earth be forsaken for thee? and shall the rock be removed out of his place?
[Jb 18:5 DK-KJV] Job 18:5 Yea, the light of the wicked shall be put out, and the spark of his fire shall not shine.
[Jb 18:6 DK-KJV] Job 18:6 The light shall be dark in his tabernacle, and his candle shall be put out with him.
[Jb 18:7 DK-KJV] Job 18:7 The steps of his strength shall be straitened, and his own counsel shall cast him down.
[Jb 18:8 DK-KJV] Job 18:8 For he is cast into a net by his own feet, and he walketh upon a snare.
[Jb 18:9 DK-KJV] Job 18:9 The gin shall take him by the heel, and the robber shall prevail against him.
[Jb 18:10 DK-KJV] Job 18:10 The snare is laid for him in the ground, and a trap for him in the way.
[Jb 18:11 DK-KJV] Job 18:11 Terrors shall make him afraid on every side, and shall drive him to his feet.
[Jb 18:12 DK-KJV] Job 18:12 His strength shall be hungerbitten, and destruction shall be ready at his side.
[Jb 18:13 DK-KJV] Job 18:13 It shall devour the strength of his skin: even the firstborn of death shall devour his strength.
[Jb 18:14 DK-KJV] Job 18:14 His confidence shall be rooted out of his tabernacle, and it shall bring him to the king of terrors.
[Jb 18:15 DK-KJV] Job 18:15 It shall dwell in his tabernacle, because it is none of his: brimstone shall be scattered upon his habitation.
[Jb 18:16 DK-KJV] Job 18:16 His roots shall be dried up beneath, and above shall his branch be cut off.
[Jb 18:17 DK-KJV] Job 18:17 His remembrance shall perish from the earth, and he shall have no name in the street.
[Jb 18:18 DK-KJV] Job 18:18 He shall be driven from light into darkness, and chased out of the world.
[Jb 18:19 DK-KJV] Job 18:19 He shall neither have son nor nephew among his people, nor any remaining in his dwellings.
[Jb 18:20 DK-KJV] De der kom efter ham skal være forbløffede over hans dag, som de der gik før var forskrækkede.
Job 18:20 They that come after him shall be astonied at his day, as they that went before were affrighted.
[Jb 18:21 DK-KJV] Job 18:21 Surely such are the dwellings of the wicked, and this is the place of him that knoweth not God.

Jobs bog Kapitel 19 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 19:1 DK-KJV] Job 19:1 Then Job answered and said,
[Jb 19:2 DK-KJV] Job 19:2 How long will ye vex my soul, and break me in pieces with words?
[Jb 19:3 DK-KJV] Job 19:3 These ten times have ye reproached me: ye are not ashamed that ye make yourselves strange to me.
[Jb 19:4 DK-KJV] Job 19:4 And be it indeed that I have erred, mine error remaineth with myself.
[Jb 19:5 DK-KJV] Job 19:5 If indeed ye will magnify yourselves against me, and plead against me my reproach:
[Jb 19:6 DK-KJV] Job 19:6 Know now that God hath overthrown me, and hath compassed me with his net.
[Jb 19:7 DK-KJV] Job 19:7 Behold, I cry out of wrong, but I am not heard: I cry aloud, but there is no judgment.
[Jb 19:8 DK-KJV] Job 19:8 He hath fenced up my way that I cannot pass, and he hath set darkness in my paths.
[Jb 19:9 DK-KJV] Job 19:9 He hath stripped me of my glory, and taken the crown from

my head.

[Jb 19:10 DK-KJV]
Job 19:10 He hath destroyed me on every side, and I am gone: and mine hope hath he removed like a tree.

[Jb 19:11 DK-KJV]
Job 19:11 He hath also kindled his wrath against me, and he counteth me unto him as one of his enemies.

[Jb 19:12 DK-KJV]
Job 19:12 His troops come together, and raise up their way against me, and encamp round about my tabernacle.

[Jb 19:13 DK-KJV]
Job 19:13 He hath put my brethren far from me, and mine acquaintance are verily estranged from me.

[Jb 19:14 DK-KJV]
Job 19:14 My kinsfolk have failed, and my familiar friends have forgotten me.

[Jb 19:15 DK-KJV]
Job 19:15 They that dwell in mine house, and my maids, count me for a stranger: I am an alien in their sight.

[Jb 19:16 DK-KJV]
Job 19:16 I called my servant, and he gave me no answer; I intreated him with my mouth.

[Jb 19:17 DK-KJV]
Job 19:17 My breath is strange to my wife, though I intreated for the children's sake of mine own body.

[Jb 19:18 DK-KJV]
Job 19:18 Yea, young children despised me; I arose, and they spake against me.

[Jb 19:19 DK-KJV]
Job 19:19 All my inward friends abhorred me: and they whom I loved are turned against me.

[Jb 19:20 DK-KJV]
Job 19:20 My bone cleaveth to my skin and to my flesh, and I am escaped with the skin of my teeth.

[Jb 19:21 DK-KJV]
Job 19:21 Have pity upon me, have pity upon me, O ye my friends; for the hand of God hath touched me.

[Jb 19:22 DK-KJV]
Job 19:22 Why do ye persecute me as God, and are not satisfied with my flesh?

[Jb 19:23 DK-KJV]
Job 19:23 Oh that my words were now written! oh that they were printed in a book!

[Jb 19:24 DK-KJV]
Job 19:24 That they were graven with an iron pen and lead in the rock for ever!

[Jb 19:25 DK-KJV] For jeg ved at min forløser lever, og at han skal stå på jorden i de sidste dage:
Job 19:25 For I know that my redeemer liveth, and that he shall stand at the latter day upon the earth:

[Jb 19:26 DK-KJV]
Job 19:26 And though after my skin worms destroy this body, yet in my flesh shall I see God:

[Jb 19:27 DK-KJV]
Job 19:27 Whom I shall see for myself, and mine eyes shall behold, and not another; though my reins be consumed within me.

[Jb 19:28 DK-KJV]
Job 19:28 But ye should say, Why persecute we him, seeing the root of the matter is found in me?

[Jb 19:29 DK-KJV]
Job 19:29 Be ye afraid of the sword: for wrath bringeth the punishments of the sword, that ye may know there is a judgment.

Jobs bog Kapitel 20 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 20:1 DK-KJV] Da svarede Naamathiten Zophar, og sagde,
Job 20:1 Then answered Zophar the Naamathite, and said,

[Jb 20:2 DK-KJV] Derfor får mine tanker mig til at svare, og på grund af dette skynder jeg mig.
Job 20:2 Therefore do my thoughts cause me to answer, and for this I make haste.

[Jb 20:3 DK-KJV] Jeg har hørt eftersynet af min irettesættelse, og min forstands ånd får mig til at svare.
Job 20:3 I have heard the check of my reproach, and the spirit of my understanding causeth me to answer.

[Jb 20:4 DK-KJV] Kender du ikke til dette fra gammel tid af, siden mennesket var placeret på jorden,
Job 20:4 Knowest thou not this of old, since man was placed upon earth,

[Jb 20:5 DK-KJV] At de ondes triumfering er kort, og kyklernes glæde blot varer et øjeblik?
Job 20:5 That the triumphing of the wicked is short, and the joy of the hypocrite but for a moment?

[Jb 20:6 DK-KJV] Selv om hans fortræffelighed hober sig op til himlene, og hans hoved når til skyerne;
Job 20:6 Though his excellency mount up to the heavens, and his head reach unto the clouds;

[Jb 20:7 DK-KJV] Men alligevel skal han gå til grunde for evigt som hans eget møj, de som har set ham skal sige, Hvor er han?
Job 20:7 Yet he shall perish for ever like his own dung: they which have seen him shall say, Where is he?

[Jb 20:8 DK-KJV] Han skal flyve væk som en drøm, og skal ikke bli' fundet: ja, han skal bli' jaget væk som en vision om natten.
Job 20:8 He shall fly away as a dream, and shall not be found: yea, he shall be chased away as a vision of the night.

[Jb 20:9 DK-KJV] Også det øje der så ham skal ikke se ham mere; hans sted skal heller ikke mere lægge mærke til ham.
Job 20:9 The eye also which saw him shall see him no more; neither shall his place any more behold him.
[Jb 20:10 DK-KJV] Hans børn skal søge at behage den fattige, og hans hænder skal genoprette deres goder.
Job 20:10 His children shall seek to please the poor, and his hands shall restore their goods.
[Jb 20:11 DK-KJV] Hans knogler er fulde af synden fra hans ungdom, som skal ligge ned hos ham i støvet.
Job 20:11 His bones are full of the sin of his youth, which shall lie down with him in the dust.
[Jb 20:12 DK-KJV] Selv om ondskab er sødt i hans mund, selv om han skjuler den under hans tunge;
Job 20:12 Though wickedness be sweet in his mouth, though he hide it under his tongue;
[Jb 20:13 DK-KJV] Selv om han skåner den, og ikke svigter den; men holder den stille inde i hans mund:
Job 20:13 Though he spare it, and forsake it not; but keep it still within his mouth:
[Jb 20:14 DK-KJV] Men alligevel er hans mad i hans indre vendt, den er galden fra asp hugorme inde i ham.
Job 20:14 Yet his meat in his bowels is turned, it is the gall of asps within him.
[Jb 20:15 DK-KJV] Han har sunket rigdomme, og skal kaste dem op igen: Gud skal kaste dem ud af hans mave.
Job 20:15 He hath swallowed down riches, and he shall vomit them up again: God shall cast them out of his belly.
[Jb 20:16 DK-KJV] Han skal suge giften fra asp hugorme; giftsnogens tunge skal dræbe ham.
Job 20:16 He shall suck the poison of asps: the viper's tongue shall slay him.
[Jb 20:17 DK-KJV] Han skal ikke se floderne, oversvømmelserne, bækkene af honning og smør.
Job 20:17 He shall not see the rivers, the floods, the brooks of honey and butter.

[Jb 20:18 DK-KJV] Det som han arbejdede for skal han genoprette, og skal ha' svært ved at synke det: efter hans substans skal genoprettelsen være, og han skal ikke glæde sig over det.
Job 20:18 That which he laboured for shall he restore, and shall not swallow it down: according to his substance shall the restitution be, and he shall not rejoice therein.
[Jb 20:19 DK-KJV] Fordi han har undertrykt og har svigtet den fattige; fordi han med voldsomhed har fjernet et hus som han ikke byggede;
Job 20:19 Because he hath oppressed and hath forsaken the poor; because he hath violently taken away an house which he builded not;

[Jb 20:20 DK-KJV] Han skal med sikkerhed ikke føle sig skyldfri i hans mave, han skal ikke redde noget af det som han ønskede sig.
Job 20:20 Surely he shall not feel quietness in his belly, he shall not save of that which he desired.
[Jb 20:21 DK-KJV] Der skal ikke være noget tilbage af hans mad; derfor skal intet menneske kigge efter hans goder.
Job 20:21 There shall none of his meat be left; therefore shall no man look for his goods.
[Jb 20:22 DK-KJV] I flyden fra hans formue skal han være i vanskeligheder: enhver hånd fra de onde skal komme over ham.
Job 20:22 In the fulness of his sufficiency he shall be in straits: every hand of the wicked shall come upon him.
[Jb 20:23 DK-KJV] Når han er ved at fylde sin mave, skal Gud kaste raseriet af hans arrigskab over ham, og regne det over ham mens han spiser.
Job 20:23 When he is about to fill his belly, God shall cast the fury of his wrath upon him, and shall rain it upon him while he is eating.
[Jb 20:24 DK-KJV] Han skal flygte fra jernvåbnet, og buen af stål skal gennembore ham.
Job 20:24 He shall flee from the iron weapon, and the bow of steel shall strike him through.
[Jb 20:25 DK-KJV] Det er trukket, og kommer ud af kroppen; ja, det glitrende sværd kommer ud af hans galde: terror er over ham.
Job 20:25 It is drawn, and cometh out of the body; yea, the glittering sword cometh out of his gall: terrors are upon him.
[Jb 20:26 DK-KJV] Komplet mørke skal være skjult i hans hemmelige steder: en ild der ikke er blæst til skal fortære ham; det skal gå ham ille der er tilbage i hans tabernakel.
Job 20:26 All darkness shall be hid in his secret places: a fire not blown shall consume him; it shall go ill with him that is left in his tabernacle.
[Jb 20:27 DK-KJV] Himmelen skal afsløre hans fejltrin; og jorden skal rejse sig op imod ham.
Job 20:27 The heaven shall reveal his iniquity; and the earth shall rise up against him.
[Jb 20:28 DK-KJV] Tilvæksten i hans hus skal stoppe, og hans goder skal flyde væk på dagen for hans arrigskab.
Job 20:28 The increase of his house shall depart, and his goods shall flow away in the day of his wrath.
[Jb 20:29 DK-KJV] Dette er en ond mands del fra Gud, og arven udvalgt til ham af Gud.
Job 20:29 This is the portion of a wicked man from God, and the heritage appointed unto him by God.

Jobs bog Kapitel 21 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 21:1 DK-KJV] Men Job svarede og sagde,
Job 21:1 But Job answered and said,
Job 21:2 Hear diligently my speech, and let this be your consolations.
[Jb 21:2 DK-KJV]
Job 21:3 Suffer me that I may speak; and after that I have spoken, mock on.
[Jb 21:3 DK-KJV]
[Jb 21:4 DK-KJV] Hvad mig angår, er min klage til mennesket? og hvis det var sådant, hvorfor skulle min sjæl ikke være bekymret?
Job 21:4 As for me, is my complaint to man? and if it were so, why should not my spirit be troubled?
[Jb 21:5 DK-KJV] Betragt mig, og vær forbløffet, og læg jeres hånd over jeres mund.
Job 21:5 Mark me, and be astonished, and lay your hand upon your mouth.

[Jb 21:6 DK-KJV]	Job 21:6 Even when I remember I am afraid, and trembling taketh hold on my flesh.
[Jb 21:7 DK-KJV]	Job 21:7 Wherefore do the wicked live, become old, yea, are mighty in power?
[Jb 21:8 DK-KJV]	Job 21:8 Their seed is established in their sight with them, and their offspring before their eyes.
[Jb 21:9 DK-KJV]	Job 21:9 Their houses are safe from fear, neither is the rod of God upon them.
[Jb 21:10 DK-KJV]	Job 21:10 Their bull gendereth, and faileth not; their cow calveth, and casteth not her calf.
[Jb 21:11 DK-KJV]	Job 21:11 They send forth their little ones like a flock, and their children dance.
[Jb 21:12 DK-KJV]	Job 21:12 They take the timbrel and harp, and rejoice at the sound of the organ.
[Jb 21:13 DK-KJV]	Job 21:13 They spend their days in wealth, and in a moment go down to the grave.
[Jb 21:14 DK-KJV]	Job 21:14 Therefore they say unto God, Depart from us; for we desire not the knowledge of thy ways.
[Jb 21:15 DK-KJV]	Job 21:15 What is the Almighty, that we should serve him? and what profit should we have, if we pray unto him?
[Jb 21:16 DK-KJV]	Job 21:16 Lo, their good is not in their hand: the counsel of the wicked is far from me.
[Jb 21:17 DK-KJV]	Job 21:17 How oft is the candle of the wicked put out! and how oft cometh their destruction upon them! God distributeth sorrows in his anger.
[Jb 21:18 DK-KJV]	Job 21:18 They are as stubble before the wind, and as chaff that the storm carrieth away.
[Jb 21:19 DK-KJV]	Job 21:19 God layeth up his iniquity for his children: he rewardeth him, and he shall know it.
[Jb 21:20 DK-KJV]	Job 21:20 His eyes shall see his destruction, and he shall drink of the wrath of the Almighty.
[Jb 21:21 DK-KJV] For hvilket behag har han i hans hus efter ham, når hans måneders antal er afskåret på midten?	Job 21:21 For what pleasure hath he in his house after him, when the number of his months is cut off in the midst?
[Jb 21:22 DK-KJV]	Job 21:22 Shall any teach God knowledge? seeing he judgeth those that are high.
[Jb 21:23 DK-KJV]	Job 21:23 One dieth in his full strength, being wholly at ease and quiet.
[Jb 21:24 DK-KJV]	Job 21:24 His breasts are full of milk, and his bones are moistened with marrow.
[Jb 21:25 DK-KJV]	Job 21:25 And another dieth in the bitterness of his soul, and never eateth with pleasure.
[Jb 21:26 DK-KJV]	Job 21:26 They shall lie down alike in the dust, and the worms shall cover them.
[Jb 21:27 DK-KJV] Læg mærke til, jeg kender jeres tanker, og de planer som I fejlagtigt har udtænkt imod mig.	Job 21:27 Behold, I know your thoughts, and the devices which ye wrongfully imagine against me.
[Jb 21:28 DK-KJV] For I siger, Hvor er prinsens hus? og hvor er de ondes levesteder?	Job 21:28 For ye say, Where is the house of the prince? and where are the dwelling places of the wicked?
[Jb 21:29 DK-KJV] Har I ikke spurgt dem der følger vejen? og kender I ikke deres kendetegn,	Job 21:29 Have ye not asked them that go by the way? and do ye not know their tokens,
[Jb 21:30 DK-KJV] At de onde er reserveret til dagen med destruktion? de skal bli' frembragt til arrigskabets dag.	Job 21:30 That the wicked is reserved to the day of destruction? they shall be brought forth to the day of wrath.
[Jb 21:31 DK-KJV] Hvem skal bekendtgøre hans vej til hans ansigt? og hvem skal tilbagebetale ham det han har gjort.	Job 21:31 Who shall declare his way to his face? and who shall repay him what he hath done?
[Jb 21:32 DK-KJV] Nu skal han bli' bragt til graven, og skal forbli' i gravkammeret.	Job 21:32 Yet shall he be brought to the grave, and shall remain in the tomb.
[Jb 21:33 DK-KJV] Jordklumperne i dalen skal være søde for ham, og ethvert menneske skal drage efter ham, som der er utallige før ham.	Job 21:33 The clods of the valley shall be sweet unto him, and every man shall draw after him, as there are innumerable before him.
[Jb 21:34 DK-KJV] Hvorfor trøster I mig forgæves, eftersom der stadig er usandhed i jeres svar?	Job 21:34 How then comfort ye me in vain, seeing in your answers there remaineth falsehood?

[Jb 22:1 DK-KJV]	Job 22:1 Then Eliphaz the Temanite answered and said,
[Jb 22:2 DK-KJV]	Job 22:2 Can a man be profitable unto God, as he that is wise may be profitable unto himself?
[Jb 22:3 DK-KJV]	Job 22:3 Is it any pleasure to the Almighty, that thou art righteous? or is it gain to him, that thou makest thy ways perfect?
[Jb 22:4 DK-KJV]	Job 22:4 Will he reprove thee for fear of thee? will he enter with thee into judgment?
[Jb 22:5 DK-KJV]	Job 22:5 Is not thy wickedness great? and thine iniquities infinite?
[Jb 22:6 DK-KJV]	Job 22:6 For thou hast taken a pledge from thy brother for nought, and stripped the naked of their clothing.
[Jb 22:7 DK-KJV]	Job 22:7 Thou hast not given water to the weary to drink, and thou hast withholden bread from the hungry.
[Jb 22:8 DK-KJV]	Job 22:8 But as for the mighty man, he had the earth; and the honourable man dwelt in it.
[Jb 22:9 DK-KJV]	Job 22:9 Thou hast sent widows away empty, and the arms of the fatherless have been broken.
[Jb 22:10 DK-KJV] Derfor er fælder rundt om dig, og pludselig frygt bekymrer dig:	Job 22:10 Therefore snares are round about thee, and sudden fear troubleth thee;
[Jb 22:11 DK-KJV]	Job 22:11 Or darkness, that thou canst not see; and abundance of waters cover thee.
[Jb 22:12 DK-KJV]	Job 22:12 Is not God in the height of heaven? and behold the height of the stars, how high they are!
[Jb 22:13 DK-KJV]	Job 22:13 And thou sayest, How doth God know? can he judge through the dark cloud?
[Jb 22:14 DK-KJV]	Job 22:14 Thick clouds are a covering to him, that he seeth not; and he walketh in the circuit of heaven.
[Jb 22:15 DK-KJV]	Job 22:15 Hast thou marked the old way which wicked men have trodden?
[Jb 22:16 DK-KJV]	Job 22:16 Which were cut down out of time, whose foundation was overflown with a flood:
[Jb 22:17 DK-KJV]	Job 22:17 Which said unto God, Depart from us: and what can the Almighty do for them?
[Jb 22:18 DK-KJV]	Job 22:18 Yet he filled their houses with good things: but the counsel of the wicked is far from me.
[Jb 22:19 DK-KJV]	Job 22:19 The righteous see it, and are glad: and the innocent laugh them to scorn.
[Jb 22:20 DK-KJV]	Job 22:20 Whereas our substance is not cut down, but the remnant of them the fire consumeth.
[Jb 22:21 DK-KJV]	Job 22:21 Acquaint now thyself with him, and be at peace: thereby good shall come unto thee.
[Jb 22:22 DK-KJV]	Job 22:22 Receive, I pray thee, the law from his mouth, and lay up his words in thine heart.
[Jb 22:23 DK-KJV]	Job 22:23 If thou return to the Almighty, thou shalt be built up, thou shalt put away iniquity far from thy tabernacles.
[Jb 22:24 DK-KJV]	Job 22:24 Then shalt thou lay up gold as dust, and the gold of Ophir as the stones of the brooks.
[Jb 22:25 DK-KJV]	Job 22:25 Yea, the Almighty shall be thy defence, and thou shalt have plenty of silver.
[Jb 22:26 DK-KJV]	Job 22:26 For then shalt thou have thy delight in the Almighty, and shalt lift up thy face unto God.
[Jb 22:27 DK-KJV]	Job 22:27 Thou shalt make thy prayer unto him, and he shall hear thee, and thou shalt pay thy vows.
[Jb 22:28 DK-KJV]	Job 22:28 Thou shalt also decree a thing, and it shall be established unto thee: and the light shall shine upon thy ways.
[Jb 22:29 DK-KJV] Når mennesker er modløse, da skal du sig, Der er opløftning; og han skal frelse den ydmyge person.	Job 22:29 When men are cast down, then thou shalt say, There is lifting up; and he shall save the humble person.
[Jb 22:30 DK-KJV] Han skal forløse den uskyldiges ø: og den er forløst via dine hænders renhed.	Job 22:30 He shall deliver the island of the innocent: and it is delivered by the pureness of thine hands.

Jobs bog Kapitel 23 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 23:1 DK-KJV] Da svarede Job og sagde,
[Jb 23:2 DK-KJV] I dag er min beklagelse bitter: mit slag er tungere end min sukken.
[Jb 23:3 DK-KJV]
[Jb 23:4 DK-KJV]
[Jb 23:5 DK-KJV]
[Jb 23:6 DK-KJV]
[Jb 23:7 DK-KJV]
[Jb 23:8 DK-KJV]
[Jb 23:9 DK-KJV]
[Jb 23:10 DK-KJV]
[Jb 23:11 DK-KJV]
[Jb 23:12 DK-KJV]
[Jb 23:13 DK-KJV]
[Jb 23:14 DK-KJV]
[Jb 23:15 DK-KJV] Derfor er jeg bekymret over hans tilstædeværelse: når jeg tænker over det, er jeg bange for ham.
[Jb 23:16 DK-KJV] For Gud gør mig blød om hjertet, og den Almægtige bekymrer mig:
[Jb 23:17 DK-KJV] Eftersom jeg ikke var fjernet før mørket, han har heller ikke dækket mørket for min ansigt.

Job 23:1 Then Job answered and said,
Job 23:2 Even to day is my complaint bitter: my stroke is heavier than my groaning.
Job 23:3 Oh that I knew where I might find him! that I might come even to his seat!
Job 23:4 I would order my cause before him, and fill my mouth with arguments.
Job 23:5 I would know the words which he would answer me, and understand what he would say unto me.
Job 23:6 Will he plead against me with his great power? No; but he would put strength in me.
Job 23:7 There the righteous might dispute with him; so should I be delivered for ever from my judge.
Job 23:8 Behold, I go forward, but he is not there; and backward, but I cannot perceive him:
Job 23:9 On the left hand, where he doth work, but I cannot behold him: he hideth himself on the right hand, that I cannot see him:
Job 23:10 But he knoweth the way that I take: when he hath tried me, I shall come forth as gold.
Job 23:11 My foot hath held his steps, his way have I kept, and not declined.
Job 23:12 Neither have I gone back from the commandment of his lips; I have esteemed the words of his mouth more than my necessary food.
Job 23:13 But he is in one mind, and who can turn him? and what his soul desireth, even that he doeth.
Job 23:14 For he performeth the thing that is appointed for me: and many such things are with him.
Job 23:15 Therefore am I troubled at his presence: when I consider, I am afraid of him.
Job 23:16 For God maketh my heart soft, and the Almighty troubleth me:
Job 23:17 Because I was not cut off before the darkness, neither hath he covered the darkness from my face.

Jobs bog Kapitel 24 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 24:1 DK-KJV] Hvorfor, eftersom tiderne ikke er skjult fra den Almægtige, ser ikke de der kender ham hans dage?
[Jb 24:2 DK-KJV] Nogle fjerner landemærkerne: med voldsomhed fjerner de flokkene, og dens foder.
[Jb 24:3 DK-KJV] De driver de faderløses æsler væk, de tager enkens okser for et løfte.
[Jb 24:4 DK-KJV] De vender de trængende væk fra vejen: jordens fattige skjuler demselv samlet.
[Jb 24:5 DK-KJV] Læg mærke til, som vilde æsler i ørkenen, går de videre til deres arbejde; står op før tid for et bytte: vildmarken frembragte mad til dem og til deres børn.
[Jb 24:6 DK-KJV] De høster hver og en hans korn på marken: og de samler vinhøsten fra de onde.
[Jb 24:7 DK-KJV] De får de nøgne til at logere uden tøj, så de intet dække har i kulden.
[Jb 24:8 DK-KJV] De er våde med bjergenes skyer, og omfavner klippen for at finde et ly.
[Jb 24:9 DK-KJV] De river brystet fra de faderløse, og tager et løfte fra de fattige.

Job 24:1 Why, seeing times are not hidden from the Almighty, do they that know him not see his days?
Job 24:2 Some remove the landmarks; they violently take away flocks, and feed thereof.
Job 24:3 They drive away the ass of the fatherless, they take the widow's ox for a pledge.
Job 24:4 They turn the needy out of the way: the poor of the earth hide themselves together.
Job 24:5 Behold, as wild asses in the desert, go they forth to their work; rising betimes for a prey: the wilderness yieldeth food for them and for their children.
Job 24:6 They reap every one his corn in the field: and they gather the vintage of the wicked.
Job 24:7 They cause the naked to lodge without clothing, that they have no covering in the cold.
Job 24:8 They are wet with the showers of the mountains, and embrace the rock for want of a shelter.
Job 24:9 They pluck the fatherless from the breast, and take a pledge of the poor.

[Jb 24:10 DK-KJV] De får ham til at gå nøgen uden tøj, og de fjerner neg'et fra de sultne;
[Jb 24:11 DK-KJV] De som laver olie indenfor deres mure, og træder deres vinpresser, og lider tørst.
[Jb 24:12 DK-KJV] Mænd sukker udaf byen, og de såredes sjæle råber højt: alligevel lægger Gud ikke tåbelighed til dem.

[Jb 24:13 DK-KJV] De er fra dem der laver oprør imod lyset; de kender ikke des veje, og forbli'r heller ikke på des stier.
[Jb 24:14 DK-KJV] Morderen står op med lyset myrder de fattige og trængende, og er om natten som en tyv.

[Jb 24:15 DK-KJV] Den utros øje venter også på tusmørket, og siger, Intet øje skal se mig: og forklæder hans ansigt.

[Jb 24:16 DK-KJV] I mørket graver de gennem husene, som de havde udset til demselv i dagtimerne: de kender ikke lyset.
[Jb 24:17 DK-KJV] For morgenstunden er for dem ligesom dødens skygge: hvis én kender dem, de er i rædslerne fra dødens skygge.
[Jb 24:18 DK-KJV] Han er hurtig som vandmasserne; deres del er forbandet på jorden: han lægger ikke mærke til vingårdernes veje.
[Jb 24:19 DK-KJV] Tørke og hede konsumere sne'ens vandmasser: sådant gør graven med dem som har syndet.
[Jb 24:20 DK-KJV] Livmoderen skal glemme ham; ormen skal æde dejligt af ham; han skal ikke længere bli' ihukommet; og ondskabsfuldhed skal bli' brækket som et træ.
[Jb 24:21 DK-KJV] Han behandler de ufrugtbare ondt der ikke bærer: og gør ikke godt overfor enken.
[Jb 24:22 DK-KJV] Han drager også de mægtige med hans myndighed: han rejser sig, og intet menneske er sikker på livet.
[Jb 24:23 DK-KJV] Selvom det er givet ham at være i sikkerhed, hvorpå han hviler; men alligevel er hans øjne over deres veje.
[Jb 24:24 DK-KJV] De er ophøjet et lille stykke tid, men er væk og bragt lav; de er taget ud af vejen som alle andre, og afskåret som aksene på kornets toppe.
[Jb 24:25 DK-KJV] Og hvis det ikke er sådant nu, hvem vil gøre mig til en løgner, og gøre min tale intet værd?

Job 24:10 They cause him to go naked without clothing, and they take away the sheaf from the hungry;
Job 24:11 Which make oil within their walls, and tread their winepresses, and suffer thirst.
Job 24:12 Men groan from out of the city, and the soul of the wounded crieth out: yet God layeth not folly to them.
Job 24:13 They are of those that rebel against the light; they know not the ways thereof, nor abide in the paths thereof.
Job 24:14 The murderer rising with the light killeth the poor and needy, and in the night is as a thief.
Job 24:15 The eye also of the adulterer waiteth for the twilight, saying, No eye shall see me: and disguiseth his face.
Job 24:16 In the dark they dig through houses, which they had marked for themselves in the daytime: they know not the light.
Job 24:17 For the morning is to them even as the shadow of death: if one know them, they are in the terrors of the shadow of death.

Job 24:18 He is swift as the waters; their portion is cursed in the earth: he beholdeth not the way of the vineyards.
Job 24:19 Drought and heat consume the snow waters: so doth the grave those which have sinned.
Job 24:20 The womb shall forget him; the worm shall feed sweetly on him; he shall be no more remembered; and wickedness shall be broken as a tree.
Job 24:21 He evil entreateth the barren that beareth not: and doeth not good to the widow.
Job 24:22 He draweth also the mighty with his power: he riseth up, and no man is sure of life.

Job 24:23 Though it be given him to be in safety, whereon he resteth; yet his eyes are upon their ways.
Job 24:24 They are exalted for a little while, but are gone and brought low; they are taken out of the way as all other, and cut off as the tops of the ears of corn.
Job 24:25 And if it be not so now, who will make me a liar, and make my speech nothing worth?

Jobs bog Kapitel 25 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 25:1 DK-KJV] Da svarede Bildad Shuhiten, og sagde,
[Jb 25:2 DK-KJV] Herredømme og frygt er hos ham, han laver fred i hans høje steder.
[Jb 25:3 DK-KJV] Er der noget tal for hans hære? og over hvem rejser hans lys sig ikke?
[Jb 25:4 DK-KJV] Hvordan kan et menneske da bli' retfærdiggjort hos Gud? eller hvordan kan han være ren der er født af en kvinde?
[Jb 25:5 DK-KJV] Læg lige mærke til månen, og den skinner ikke; ja, stjernerne er ikke rene i hans øjne.
[Jb 25:6 DK-KJV] Hvor meget mindre mennesket, som er en orm? og menneskesønnen, som er en orm?

Job 25:1 Then answered Bildad the Shuhite, and said,
Job 25:2 Dominion and fear are with him, he maketh peace in his high places.
Job 25:3 Is there any number of his armies? and upon whom doth not his light arise?
Job 25:4 How then can man be justified with God? or how can he be clean that is born of a woman?
Job 25:5 Behold even to the moon, and it shineth not; yea, the stars are not pure in his sight.
Job 25:6 How much less man, that is a worm? and the son of man, which is a worm?

Jobs bog Kapitel 26 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 26:1 DK-KJV] Men Job svarede og sagde,

[Jb 26:2 DK-KJV]

Job 26:1 But Job answered and said,
Job 26:2 How hast thou helped him that is without power? how savest thou the arm that hath no strength?

[Jb 26:3 DK-KJV] Job 26:3 How hast thou counselled him that hath no wisdom? and how hast thou plentifully declared the thing as it is?
[Jb 26:4 DK-KJV] Job 26:4 To whom hast thou uttered words? and whose spirit came from thee?
[Jb 26:5 DK-KJV] Job 26:5 Dead things are formed from under the waters, and the inhabitants thereof.
[Jb 26:6 DK-KJV] Job 26:6 Hell is naked before him, and destruction hath no covering.
[Jb 26:7 DK-KJV] Job 26:7 He stretcheth out the north over the empty place, and hangeth the earth upon nothing.
[Jb 26:8 DK-KJV] Job 26:8 He bindeth up the waters in his thick clouds; and the cloud is not rent under them.
[Jb 26:9 DK-KJV] Job 26:9 He holdeth back the face of his throne, and spreadeth his cloud upon it.
[Jb 26:10 DK-KJV] Job 26:10 He hath compassed the waters with bounds, until the day and night come to an end.
[Jb 26:11 DK-KJV] Himlens søjler ryster og er forbløffet over hans irettesættelse. Job 26:11 The pillars of heaven tremble and are astonished at his reproof.
[Jb 26:12 DK-KJV] Job 26:12 He divideth the sea with his power, and by his understanding he smiteth through the proud.
[Jb 26:13 DK-KJV] Job 26:13 By his spirit he hath garnished the heavens; his hand hath formed the crooked serpent.
[Jb 26:14 DK-KJV] Job 26:14 Lo, these are parts of his ways: but how little a portion is heard of him? but the thunder of his power who can understand?

Jobs bog Kapitel 27 mangler dansk oversættelse på nær vers 12 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 27:1 DK-KJV] Job 27:1 Moreover Job continued his parable, and said,
[Jb 27:2 DK-KJV] Job 27:2 As God liveth, who hath taken away my judgment; and the Almighty, who hath vexed my soul;
[Jb 27:3 DK-KJV] Job 27:3 All the while my breath is in me, and the spirit of God is in my nostrils;
[Jb 27:4 DK-KJV] Job 27:4 My lips shall not speak wickedness, nor my tongue utter deceit.
[Jb 27:5 DK-KJV] Job 27:5 God forbid that I should justify you: till I die I will not remove mine integrity from me.
[Jb 27:6 DK-KJV] Job 27:6 My righteousness I hold fast, and will not let it go: my heart shall not reproach me so long as I live.
[Jb 27:7 DK-KJV] Job 27:7 Let mine enemy be as the wicked, and he that riseth up against me as the unrighteous.
[Jb 27:8 DK-KJV] Job 27:8 For what is the hope of the hypocrite, though he hath gained, when God taketh away his soul?
[Jb 27:9 DK-KJV] Job 27:9 Will God hear his cry when trouble cometh upon him?
[Jb 27:10 DK-KJV] Job 27:10 Will he delight himself in the Almighty? will he always call upon God?
[Jb 27:11 DK-KJV] Job 27:11 I will teach you by the hand of God: that which is with the Almighty will I not conceal.
[Jb 27:12 DK-KJV] Læg mærke til, alle I jerselv har set det; hvorfor er I da således fuldstændig nytteløse? Job 27:12 Behold, all ye yourselves have seen it; why then are ye thus altogether vain?
[Jb 27:13 DK-KJV] Job 27:13 This is the portion of a wicked man with God, and the heritage of oppressors, which they shall receive of the Almighty.
[Jb 27:14 DK-KJV] Job 27:14 If his children be multiplied, it is for the sword: and his offspring shall not be satisfied with bread.
[Jb 27:15 DK-KJV] Job 27:15 Those that remain of him shall be buried in death: and his widows shall not weep.
[Jb 27:16 DK-KJV] Skønt han samler sølv sammen som støvet, og forbereder tøj som leret; Job 27:16 Though he heap up silver as the dust, and prepare raiment as the clay;
[Jb 27:17 DK-KJV] Han må forberede det, men den retfærdige skal ta' det på, og den uskyldige skal dele sølvet. Job 27:17 He may prepare it, but the just shall put it on, and the innocent shall divide the silver.
[Jb 27:18 DK-KJV] Job 27:18 He buildeth his house as a moth, and as a booth that

the keeper maketh.

[Jb 27:19 DK-KJV] Job 27:19 The rich man shall lie down, but he shall not be gathered: he openeth his eyes, and he is not.

[Jb 27:20 DK-KJV] Job 27:20 Terrors take hold on him as waters, a tempest stealeth him away in the night.

[Jb 27:21 DK-KJV] Job 27:21 The east wind carrieth him away, and he departeth: and as a storm hurleth him out of his place.

[Jb 27:22 DK-KJV] Job 27:22 For God shall cast upon him, and not spare: he would fain flee out of his hand.

[Jb 27:23 DK-KJV] Job 27:23 Men shall clap their hands at him, and shall hiss him out of his place.

[Jb 28:1 DK-KJV] Med sikkerhed er der en vene for sølvet, og et sted for guld hvor de raffinere det.
Job 28:1 Surely there is a vein for the silver, and a place for gold where they fine it.

[Jb 28:2 DK-KJV] Jern er taget ud af jorden, og messing er smeltet ud af stenen.
Job 28:2 Iron is taken out of the earth, and brass is molten out of the stone.

[Jb 28:3 DK-KJV] Han sætter en ende på mørke, og gennemsøger al perfektion: mørkets stene, og dødens skygge.
Job 28:3 He setteth an end to darkness, and searcheth out all perfection: the stones of darkness, and the shadow of death.

[Jb 28:4 DK-KJV] Oversvømmelsen bryder ud fra indbyggeren: ja fodens glemte vandmasser: de er udtørret, de er gået væk fra mennesket.
Job 28:4 The flood breaketh out from the inhabitant; even the waters forgotten of the foot: they are dried up, they are gone away from men.

[Jb 28:5 DK-KJV] Angående jorden, ud af den kommer brød: og under den er der skruet op som var det ild.
Job 28:5 As for the earth, out of it cometh bread: and under it is turned up as it were fire.

[Jb 28:6 DK-KJV] Stenene fra den er stedet for safirer: og den har guldstøv.
Job 28:6 The stones of it are the place of sapphires: and it hath dust of gold.

[Jb 28:7 DK-KJV] Der er en sti som ingen fugl kender, og som gribens øje ikke har set:
Job 28:7 There is a path which no fowl knoweth, and which the vulture's eye hath not seen:

[Jb 28:8 DK-KJV] Løveungerne har ikke betrådt den, den voldsomme løve har heller ikke passeret fordi den.
Job 28:8 The lion's whelps have not trodden it, nor the fierce lion passed by it.

[Jb 28:9 DK-KJV] Han putter sin hånd frem over klippen; han vælter bjergene ved rødderne.
Job 28:9 He putteth forth his hand upon the rock; he overturneth the mountains by the roots.

[Jb 28:10 DK-KJV] Han skærer floder ud blandt klipperne; og hans øje ser enhver værdifuld ting.
Job 28:10 He cutteth out rivers among the rocks; and his eye seeth every precious thing.

[Jb 28:11 DK-KJV] Han binder oversvømmelserne fra at svømme over; og den ting der er gemt bringer han frem i lyset.
Job 28:11 He bindeth the floods from overflowing; and the thing that is hid bringeth he forth to light.

[Jb 28:12 DK-KJV] Men hvor skal visdom bli' fundet? og hvor er stedet for forståelse?
Job 28:12 But where shall wisdom be found? and where is the place of understanding?

[Jb 28:13 DK-KJV] Mennesket kender ikke til dens pris; den er heller ikke fundet i de levendes land.
Job 28:13 Man knoweth not the price thereof; neither is it found in the land of the living.

[Jb 28:14 DK-KJV] Dybet siger, Den er ikke i mig: og havet siger, Den er ikke hos mig.
Job 28:14 The depth saith, It is not in me: and the sea saith, It is not with me.

[Jb 28:15 DK-KJV] Den kan ikke bli' anskaffet for guld, sølv skal heller ikke bli' vejet for dens pris.
Job 28:15 It cannot be gotten for gold, neither shall silver be weighed for the price thereof.

[Jb 28:16 DK-KJV] Den kan ikke bli' vurderet med guldet fra Ophir, med den værdifulde onyx, eller safiren.
Job 28:16 It cannot be valued with the gold of Ophir, with the precious onyx, or the sapphire.

[Jb 28:17 DK-KJV] Guldet og krystallen kan ikke sammenlignes med den: og den skal ikke bli' vekslet for smykker af fint guld.
Job 28:17 The gold and the crystal cannot equal it: and the exchange of it shall not be for jewels of fine gold.

[Jb 28:18 DK-KJV] Koraller skal ikke bli' nævnt, eller om perler: for prisen for visdom er over rubiner.
Job 28:18 No mention shall be made of coral, or of pearls: for the price of wisdom is above rubies.

[Jb 28:19 DK-KJV] Etiopiens topaz skal ikke sammenlignes med den, den skal heller ikke bli' vurderet med rent guld.
Job 28:19 The topaz of Ethiopia shall not equal it, neither shall it be valued with pure gold.

[Jb 28:20 DK-KJV] Hvorfra kommer så visdom? og hvor er stedet for forståelse?
Job 28:20 Whence then cometh wisdom? and where is the place of understanding?

[Jb 28:21 DK-KJV] Eftersom den er gemt fra øjnene af alt levende, og holdt tæt fra luftens fugle.
Job 28:21 Seeing it is hid from the eyes of all living, and kept close from the fowls of the air.

[Jb 28:22 DK-KJV] Destruktion og døden siger, Vi har hørt om dens berømmelsen med vore ører.
Job 28:22 Destruction and death say, We have heard the fame thereof with our ears.

[Jb 28:23 DK-KJV] Gud forstår dens vej, og kender dens sted.
Job 28:23 God understandeth the way thereof, and he knoweth the place thereof.
[Jb 28:24 DK-KJV] For han kigger til jordens ende, og ser under hele denne himmel;
Job 28:24 For he looketh to the ends of the earth, and seeth under the whole heaven;
[Jb 28:25 DK-KJV] For at lave vægten for vindene; og han vejer vandmasserne ved mål.
Job 28:25 To make the weight for the winds; and he weigheth the waters by measure.
[Jb 28:26 DK-KJV] Da han lavede en bekendtgørelse for regnen, og en vej for tordenens lyn:
Job 28:26 When he made a decree for the rain, and a way for the lightning of the thunder:
[Jb 28:27 DK-KJV] Da så' han den, og erklærede den; han forberedte den, ja, og udforskede den.
Job 28:27 Then did he see it, and declare it; he prepared it, yea, and searched it out.
[Jb 28:28 DK-KJV] Og til mennesket sagde han, Læg mærke til, frygten for Herren, det er visdom; og at afstå fra ondt er forståelse.
Job 28:28 And unto man he said, Behold, the fear of the Lord, that is wisdom; and to depart from evil is understanding.

Jobs bog Kapitel 29 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 29:1 DK-KJV]
Job 29:1 Moreover Job continued his parable, and said,
[Jb 29:2 DK-KJV]
Job 29:2 Oh that I were as in months past, as in the days when God preserved me;
[Jb 29:3 DK-KJV]
Job 29:3 When his candle shined upon my head, and when by his light I walked through darkness;
[Jb 29:4 DK-KJV] Som jeg var i dagene i min ungdom, da Guds hemmelighed var over mit tabernakel;
Job 29:4 As I was in the days of my youth, when the secret of God was upon my tabernacle;
[Jb 29:5 DK-KJV]
Job 29:5 When the Almighty was yet with me, when my children were about me;
[Jb 29:6 DK-KJV]
Job 29:6 When I washed my steps with butter, and the rock poured me out rivers of oil;
[Jb 29:7 DK-KJV]
Job 29:7 When I went out to the gate through the city, when I prepared my seat in the street!
[Jb 29:8 DK-KJV]
Job 29:8 The young men saw me, and hid themselves: and the aged arose, and stood up.
[Jb 29:9 DK-KJV]
Job 29:9 The princes refrained talking, and laid their hand on their mouth.
[Jb 29:10 DK-KJV]
Job 29:10 The nobles held their peace, and their tongue cleaved to the roof of their mouth.
[Jb 29:11 DK-KJV]
Job 29:11 When the ear heard me, then it blessed me; and when the eye saw me, it gave witness to me:
[Jb 29:12 DK-KJV]
Job 29:12 Because I delivered the poor that cried, and the fatherless, and him that had none to help him.
[Jb 29:13 DK-KJV]
Job 29:13 The blessing of him that was ready to perish came upon me: and I caused the widow's heart to sing for joy.
[Jb 29:14 DK-KJV]
Job 29:14 I put on righteousness, and it clothed me: my judgment was as a robe and a diadem.
[Jb 29:15 DK-KJV]
Job 29:15 I was eyes to the blind, and feet was I to the lame.
[Jb 29:16 DK-KJV]
Job 29:16 I was a father to the poor: and the cause which I knew not I searched out.
[Jb 29:17 DK-KJV]
Job 29:17 And I brake the jaws of the wicked, and plucked the spoil out of his teeth.
[Jb 29:18 DK-KJV]
Job 29:18 Then I said, I shall die in my nest, and I shall multiply my days as the sand.
[Jb 29:19 DK-KJV]
Job 29:19 My root was spread out by the waters, and the dew lay all night upon my branch.
[Jb 29:20 DK-KJV]
Job 29:20 My glory was fresh in me, and my bow was renewed in my hand.
[Jb 29:21 DK-KJV]
Job 29:21 Unto me men gave ear, and waited, and kept silence at my counsel.
[Jb 29:22 DK-KJV]
Job 29:22 After my words they spake not again; and my speech dropped upon them.
[Jb 29:23 DK-KJV]
Job 29:23 And they waited for me as for the rain; and they opened their mouth wide as for the latter rain.

[Jb 29:24 DK-KJV]

Job 29:24 If I laughed on them, they believed it not; and the light of my countenance they cast not down.

[Jb 29:25 DK-KJV] Jeg udvalgte deres vej,

Job 29:25 I chose out their way, and sat chief, and dwelt as a king in the army, as one that comforteth the mourners.

Jobs bog Kapitel 30 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Job 30:1 But now they that are younger than I have me in derision, whose fathers I would have disdained to have set with the dogs of my flock.

[Jb 30:1 DK-KJV]

Job 30:2 Yea, whereto might the strength of their hands profit me, in whom old age was perished?

[Jb 30:2 DK-KJV]

Job 30:3 For want and famine they were solitary; fleeing into the wilderness in former time desolate and waste.

[Jb 30:3 DK-KJV]

Job 30:4 Who cut up mallows by the bushes, and juniper roots for their meat.

[Jb 30:4 DK-KJV]

Job 30:5 They were driven forth from among men, (they cried after them as after a thief;)

[Jb 30:5 DK-KJV]

Job 30:6 To dwell in the clifts of the valleys, in caves of the earth, and in the rocks.

[Jb 30:6 DK-KJV]

Job 30:7 Among the bushes they brayed; under the nettles they were gathered together.

[Jb 30:7 DK-KJV]

Job 30:8 They were children of fools, yea, children of base men: they were viler than the earth.

[Jb 30:8 DK-KJV]

[Jb 30:9 DK-KJV] Og nu er jeg deres sang, ja, jeg er deres dårligt slogan.

Job 30:9 And now am I their song, yea, I am their byword.

[Jb 30:10 DK-KJV]

Job 30:10 They abhor me, they flee far from me, and spare not to spit in my face.

[Jb 30:11 DK-KJV]

Job 30:11 Because he hath loosed my cord, and afflicted me, they have also let loose the bridle before me.

[Jb 30:12 DK-KJV]

Job 30:12 Upon my right hand rise the youth; they push away my feet, and they raise up against me the ways of their destruction.

[Jb 30:13 DK-KJV]

Job 30:13 They mar my path, they set forward my calamity, they have no helper.

[Jb 30:14 DK-KJV]

Job 30:14 They came upon me as a wide breaking in of waters: in the desolation they rolled themselves upon me.

[Jb 30:15 DK-KJV]

Job 30:15 Terrors are turned upon me: they pursue my soul as the wind: and my welfare passeth away as a cloud.

[Jb 30:16 DK-KJV] Og nu er min sjæl udøst over mig; dagene med plage har grebet fat i mig.

Job 30:16 And now my soul is poured out upon me; the days of affliction have taken hold upon me.

[Jb 30:17 DK-KJV]

Job 30:17 My bones are pierced in me in the night season: and my sinews take no rest.

[Jb 30:18 DK-KJV]

Job 30:18 By the great force of my disease is my garment changed: it bindeth me about as the collar of my coat.

[Jb 30:19 DK-KJV]

Job 30:19 He hath cast me into the mire, and I am become like dust and ashes.

[Jb 30:20 DK-KJV]

Job 30:20 I cry unto thee, and thou dost not hear me: I stand up, and thou regardest me not.

[Jb 30:21 DK-KJV]

Job 30:21 Thou art become cruel to me: with thy strong hand thou opposest thyself against me.

[Jb 30:22 DK-KJV]

Job 30:22 Thou liftest me up to the wind; thou causest me to ride upon it, and dissolvest my substance.

[Jb 30:23 DK-KJV]

Job 30:23 For I know that thou wilt bring me to death, and to the house appointed for all living.

[Jb 30:24 DK-KJV]

Job 30:24 Howbeit he will not stretch out his hand to the grave, though they cry in his destruction.

[Jb 30:25 DK-KJV] Græd jeg ikke over ham der var i trængsel? var min sjæl ikke bedrøvet over den ussle?

Job 30:25 Did not I weep for him that was in trouble? was not my soul grieved for the poor?

[Jb 30:26 DK-KJV] Når jeg kiggede efter godt, da kom ondt over mig; og når jeg ventede på lyset, der kom mørket.

Job 30:26 When I looked for good, then evil came unto me: and when I waited for light, there came darkness.

[Jb 30:27 DK-KJV] Mit indre kogte, og hvilede ikke: dagene med plage mødte mig.

Job 30:27 My bowels boiled, and rested not: the days of affliction prevented me.

[Jb 30:28 DK-KJV]
Job 30:28 I went mourning without the sun: I stood up, and I cried in the congregation.

[Jb 30:29 DK-KJV]
Job 30:29 I am a brother to dragons, and a companion to owls.

[Jb 30:30 DK-KJV]
Job 30:30 My skin is black upon me, and my bones are burned with heat.

[Jb 30:31 DK-KJV]
Job 30:31 My harp also is turned to mourning, and my organ into the voice of them that weep.

Jobs bog Kapitel 31 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 31:1 DK-KJV]
Job 31:1 I made a covenant with mine eyes; why then should I think upon a maid?

[Jb 31:2 DK-KJV]
Job 31:2 For what portion of God is there from above? and what inheritance of the Almighty from on high?

[Jb 31:3 DK-KJV]
Job 31:3 Is not destruction to the wicked? and a strange punishment to the workers of iniquity?

[Jb 31:4 DK-KJV]
Job 31:4 Doth not he see my ways, and count all my steps?

[Jb 31:5 DK-KJV]
Job 31:5 If I have walked with vanity, or if my foot hath hasted to deceit;

[Jb 31:6 DK-KJV]
Job 31:6 Let me be weighed in an even balance, that God may know mine integrity.

[Jb 31:7 DK-KJV]
Job 31:7 If my step hath turned out of the way, and mine heart walked after mine eyes, and if any blot hath cleaved to mine hands;

[Jb 31:8 DK-KJV]
Job 31:8 Then let me sow, and let another eat; yea, let my offspring be rooted out.

[Jb 31:9 DK-KJV] næstes dør
Job 31:9 If mine heart have been deceived by a woman, or if I have laid wait at my neighbour's door;

[Jb 31:10 DK-KJV]
Job 31:10 Then let my wife grind unto another, and let others bow down upon her.

[Jb 31:11 DK-KJV]
Job 31:11 For this is an heinous crime; yea, it is an iniquity to be punished by the judges.

[Jb 31:12 DK-KJV]
Job 31:12 For it is a fire that consumeth to destruction, and would root out all mine increase.

[Jb 31:13 DK-KJV] Hvis jeg foragtede min tjenestemand eller min tjenestepiges sag, når de strides med mig;
Job 31:13 If I did despise the cause of my manservant or of my maidservant, when they contended with me;

[Jb 31:14 DK-KJV] Hvad skal jeg da gøre når Gud rejser sig op? og når han besøger, hvad skal jeg svare ham?
Job 31:14 What then shall I do when God riseth up? and when he visiteth, what shall I answer him?

[Jb 31:15 DK-KJV]
Job 31:15 Did not he that made me in the womb make him? and did not one fashion us in the womb?

[Jb 31:16 DK-KJV]
Job 31:16 If I have withheld the poor from their desire, or have caused the eyes of the widow to fail;

[Jb 31:17 DK-KJV]
Job 31:17 Or have eaten my morsel myself alone, and the fatherless hath not eaten thereof;

[Jb 31:18 DK-KJV]
Job 31:18 (For from my youth he was brought up with me, as with a father, and I have guided her from my mother's womb;)

[Jb 31:19 DK-KJV]
Job 31:19 If I have seen any perish for want of clothing, or any poor without covering;

[Jb 31:20 DK-KJV]
Job 31:20 If his loins have not blessed me, and if he were not warmed with the fleece of my sheep;

[Jb 31:21 DK-KJV]
Job 31:21 If I have lifted up my hand against the fatherless, when I saw my help in the gate:

[Jb 31:22 DK-KJV]
Job 31:22 Then let mine arm fall from my shoulder blade, and mine arm be broken from the bone.

[Jb 31:23 DK-KJV]
Job 31:23 For destruction from God was a terror to me, and by reason of his highness I could not endure.

[Jb 31:24 DK-KJV]
Job 31:24 If I have made gold my hope, or have said to the fine gold, Thou art my confidence;

[Jb 31:25 DK-KJV]
Job 31:25 If I rejoiced because my wealth was great, and because mine hand had gotten much;

[Jb 31:26 DK-KJV] Hvis jeg lagde mærke til solen når den skinnede, eller månen der går i glans;	Job 31:26 If I beheld the sun when it shined, or the moon walking in brightness;
[Jb 31:27 DK-KJV]	Job 31:27 And my heart hath been secretly enticed, or my mouth hath kissed my hand:
[Jb 31:28 DK-KJV]	Job 31:28 This also were an iniquity to be punished by the judge: for I should have denied the God that is above.
[Jb 31:29 DK-KJV]	Job 31:29 If I rejoiced at the destruction of him that hated me, or lifted up myself when evil found him:
[Jb 31:30 DK-KJV]	Job 31:30 Neither have I suffered my mouth to sin by wishing a curse to his soul.
[Jb 31:31 DK-KJV]	Job 31:31 If the men of my tabernacle said not, Oh that we had of his flesh! we cannot be satisfied.
[Jb 31:32 DK-KJV]	Job 31:32 The stranger did not lodge in the street: but I opened my doors to the traveller.
[Jb 31:33 DK-KJV]	Job 31:33 If I covered my transgressions as Adam, by hiding mine iniquity in my bosom:
[Jb 31:34 DK-KJV]	Job 31:34 Did I fear a great multitude, or did the contempt of families terrify me, that I kept silence, and went not out of the door?
[Jb 31:35 DK-KJV]	Job 31:35 Oh that one would hear me! behold, my desire is, that the Almighty would answer me, and that mine adversary had written a book.
[Jb 31:36 DK-KJV]	Job 31:36 Surely I would take it upon my shoulder, and bind it as a crown to me.
[Jb 31:37 DK-KJV] Jeg ville erklære antallet på mine skridt overfor ham; som en prins ville jeg gå nær hentil ham.	Job 31:37 I would declare unto him the number of my steps; as a prince would I go near unto him.
[Jb 31:38 DK-KJV]	Job 31:38 If my land cry against me, or that the furrows likewise thereof complain;
[Jb 31:39 DK-KJV]	Job 31:39 If I have eaten the fruits thereof without money, or have caused the owners thereof to lose their life:
[Jb 31:40 DK-KJV]	Job 31:40 Let thistles grow instead of wheat, and cockle instead of barley. The words of Job are ended.

Jobs bog Kapitel 32 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 32:1 DK-KJV]	Job 32:1 So these three men ceased to answer Job, because he was righteous in his own eyes.
[Jb 32:2 DK-KJV]	Job 32:2 Then was kindled the wrath of Elihu the son of Barachel the Buzite, of the kindred of Ram: against Job was his wrath kindled, because he justified himself rather than God.
[Jb 32:3 DK-KJV]	Job 32:3 Also against his three friends was his wrath kindled, because they had found no answer, and yet had condemned Job.
[Jb 32:4 DK-KJV]	Job 32:4 Now Elihu had waited till Job had spoken, because they were elder than he.
[Jb 32:5 DK-KJV]	Job 32:5 When Elihu saw that there was no answer in the mouth of these three men, then his wrath was kindled.
[Jb 32:6 DK-KJV]	Job 32:6 And Elihu the son of Barachel the Buzite answered and said, I am young, and ye are very old; wherefore I was afraid, and durst not shew you mine opinion.
[Jb 32:7 DK-KJV]	Job 32:7 I said, Days should speak, and multitude of years should teach wisdom.
[Jb 32:8 DK-KJV]	Job 32:8 But there is a spirit in man: and the inspiration of the Almighty giveth them understanding.
[Jb 32:9 DK-KJV]	Job 32:9 Great men are not always wise: neither do the aged understand judgment.
[Jb 32:10 DK-KJV]	Job 32:10 Therefore I said, Hearken to me; I also will shew mine opinion.
[Jb 32:11 DK-KJV]	Job 32:11 Behold, I waited for your words; I gave ear to your reasons, whilst ye searched out what to say.
[Jb 32:12 DK-KJV]	Job 32:12 Yea, I attended unto you, and, behold, there was none of you that convinced Job, or that answered his words:
[Jb 32:13 DK-KJV]	Job 32:13 Lest ye should say, We have found out wisdom: God thrusteth him down, not man.
[Jb 32:14 DK-KJV]	Job 32:14 Now he hath not directed his words against me: neither will I answer him with your speeches.
[Jb 32:15 DK-KJV] De var forbløffede,	Job 32:15 They were amazed, they answered no more: they left off speaking.

de svarede ikke mere: de stoppede med at tale.

[Jb 32:16 DK-KJV] Job 32:16 When I had waited, (for they spake not, but stood still, and answered no more;)

[Jb 32:17 DK-KJV] Job 32:17 I said, I will answer also my part, I also will shew mine opinion.

[Jb 32:18 DK-KJV] Job 32:18 For I am full of matter, the spirit within me constraineth me.

[Jb 32:19 DK-KJV] Job 32:19 Behold, my belly is as wine which hath no vent; it is ready to burst like new bottles.

[Jb 32:20 DK-KJV] Job 32:20 I will speak, that I may be refreshed: I will open my lips and answer.

[Jb 32:21 DK-KJV] Job 32:21 Let me not, I pray you, accept any man's person, neither let me give flattering titles unto man.

[Jb 32:22 DK-KJV] Job 32:22 For I know not to give flattering titles; in so doing my maker would soon take me away.

Jobs bog Kapitel 33 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 33:1 DK-KJV] Job 33:1 Wherefore, Job, I pray thee, hear my speeches, and hearken to all my words.

[Jb 33:2 DK-KJV] Job 33:2 Behold, now I have opened my mouth, my tongue hath spoken in my mouth.

[Jb 33:3 DK-KJV] Job 33:3 My words shall be of the uprightness of my heart: and my lips shall utter knowledge clearly.

[Jb 33:4 DK-KJV] Job 33:4 The Spirit of God hath made me, and the breath of the Almighty hath given me life.

[Jb 33:5 DK-KJV] Job 33:5 If thou canst answer me, set thy words in order before me, stand up.

[Jb 33:6 DK-KJV] Læg mærke til, jeg er ifølge dit ønske i Guds sted: jeg er også formet ud af leret. Job 33:6 Behold, I am according to thy wish in God's stead: I also am formed out of the clay.

[Jb 33:7 DK-KJV] Job 33:7 Behold, my terror shall not make thee afraid, neither shall my hand be heavy upon thee.

[Jb 33:8 DK-KJV] Job 33:8 Surely thou hast spoken in mine hearing, and I have heard the voice of thy words, saying,

[Jb 33:9 DK-KJV] Job 33:9 I am clean without transgression, I am innocent; neither is there iniquity in me.

[Jb 33:10 DK-KJV] Job 33:10 Behold, he findeth occasions against me, he counteth me for his enemy,

[Jb 33:11 DK-KJV] Job 33:11 He putteth my feet in the stocks, he marketh all my paths.

[Jb 33:12 DK-KJV] Job 33:12 Behold, in this thou art not just: I will answer thee, that God is greater than man.

[Jb 33:13 DK-KJV] Job 33:13 Why dost thou strive against him? for he giveth not account of any of his matters.

[Jb 33:14 DK-KJV] For Gud taler 1 gang, ja 2 gange, alligevel opfatter mennesket det ikke. Job 33:14 For God speaketh once, yea twice, yet man perceiveth it not.

[Jb 33:15 DK-KJV] Job 33:15 In a dream, in a vision of the night, when deep sleep falleth upon men, in slumberings upon the bed;

[Jb 33:16 DK-KJV] Job 33:16 Then he openeth the ears of men, and sealeth their instruction,

[Jb 33:17 DK-KJV] Job 33:17 That he may withdraw man from his purpose, and hide pride from man.

[Jb 33:18 DK-KJV] Job 33:18 He keepeth back his soul from the pit, and his life from perishing by the sword.

[Jb 33:19 DK-KJV] Job 33:19 He is chastened also with pain upon his bed, and the multitude of his bones with strong pain:

[Jb 33:20 DK-KJV] Job 33:20 So that his life abhorreth bread, and his soul dainty meat.

[Jb 33:21 DK-KJV] Job 33:21 His flesh is consumed away, that it cannot be seen; and his bones that were not seen stick out.

[Jb 33:22 DK-KJV] Job 33:22 Yea, his soul draweth near unto the grave, and his life to the destroyers.

[Jb 33:23 DK-KJV] Hvis der er et sendebud hos ham, en tolk, en blandt 1.000, for at vise mennesket hans retskaffenhed;
Job 33:23 If there be a messenger with him, an interpreter, one among a thousand, to shew unto man his uprightness:

[Jb 33:24 DK-KJV] Da er han nådig overfor ham, og siger: Forløs ham fra at gå ned i faldgruben: jeg har fundet en løsesum.
Job 33:24 Then he is gracious unto him, and saith, Deliver him from going down to the pit: I have found a ransom.

[Jb 33:25 DK-KJV] Hans kød skal være friskere end et barns: han skal returnere til dagene i hans ungdom:
Job 33:25 His flesh shall be fresher than a child's: he shall return to the days of his youth:

[Jb 33:26 DK-KJV] Han skal be' til Gud, og han vil være positiv overfor ham: og han skal se hans ansigt med glæde: for han vil give sin retfærdighed til mennesket.
Job 33:26 He shall pray unto God, and he will be favourable unto him: and he shall see his face with joy: for he will render unto man his righteousness.

[Jb 33:27 DK-KJV] Han kigger på mennesker, og hvis nogen siger, Jeg har syndet, og fordrejet det som var rigtigt, og det gavnede mig ikke;
Job 33:27 He looketh upon men, and if any say, I have sinned, and perverted that which was right, and it profited me not;

[Jb 33:28 DK-KJV] Vil han forløse hans sjæl fra at gå ned i faldgruben, og hans liv skal se lyset.
Job 33:28 He will deliver his soul from going into the pit, and his life shall see the light.

[Jb 33:29 DK-KJV] Se, alle disse ting udvirker Gud ofte for mennesket,
Job 33:29 Lo, all these things worketh God oftentimes with man,

[Jb 33:30 DK-KJV] For at bringe hans sjæl tilbage fra faldgruben, for at bli' oplyst med den levendes lys.
Job 33:30 To bring back his soul from the pit, to be enlightened with the light of the living.

[Jb 33:31 DK-KJV]
Job 33:31 Mark well, O Job, hearken unto me: hold thy peace, and I will speak.

[Jb 33:32 DK-KJV]
Job 33:32 If thou hast any thing to say, answer me: speak, for I desire to justify thee.

[Jb 33:33 DK-KJV]
Job 33:33 If not, hearken unto me: hold thy peace, and I shall teach thee wisdom.

Jobs bog Kapitel 34 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 34:1 DK-KJV]
Job 34:1 Furthermore Elihu answered and said,

[Jb 34:2 DK-KJV]
Job 34:2 Hear my words, O ye wise men; and give ear unto me, ye that have knowledge.

[Jb 34:3 DK-KJV]
Job 34:3 For the ear trieth words, as the mouth tasteth meat.

[Jb 34:4 DK-KJV]
Job 34:4 Let us choose to us judgment: let us know among ourselves what is good.

[Jb 34:5 DK-KJV]
Job 34:5 For Job hath said, I am righteous: and God hath taken away my judgment.

[Jb 34:6 DK-KJV]
Job 34:6 Should I lie against my right? my wound is incurable without transgression.

[Jb 34:7 DK-KJV]
Job 34:7 What man is like Job, who drinketh up scorning like water?

[Jb 34:8 DK-KJV]
Job 34:8 Which goeth in company with the workers of iniquity, and walketh with wicked men.

[Jb 34:9 DK-KJV]
Job 34:9 For he hath said, It profiteth a man nothing that he should delight himself with God.

[Jb 34:10 DK-KJV]
Job 34:10 Therefore hearken unto me, ye men of understanding: far be it from God, that he should do wickedness; and from the Almighty, that he should commit iniquity.

[Jb 34:11 DK-KJV]
Job 34:11 For the work of a man shall he render unto him, and cause every man to find according to his ways.

[Jb 34:12 DK-KJV] Ja, Gud vil bestemt ikke gøre ondt, og den Almægtige vil heller ikke fordreje dom.
Job 34:12 Yea, surely God will not do wickedly, neither will the Almighty pervert judgment.

[Jb 34:13 DK-KJV]
Job 34:13 Who hath given him a charge over the earth? or who hath disposed the whole world?

[Jb 34:14 DK-KJV]
Job 34:14 If he set his heart upon man, if he gather unto himself his spirit and his breath;

[Jb 34:15 DK-KJV]
Job 34:15 All flesh shall perish together, and man shall turn again unto dust.

[Jb 34:16 DK-KJV]
Job 34:16 If now thou hast understanding, hear this: hearken to the voice of my words.

[Jb 34:17 DK-KJV]
Job 34:17 Shall even he that hateth right govern? and wilt thou condemn him that is most just?

[Jb 34:18 DK-KJV]	Job 34:18 Is it fit to say to a king, Thou art wicked? and to princes, Ye are ungodly?
[Jb 34:19 DK-KJV]	Job 34:19 How much less to him that accepteth not the persons of princes, nor regardeth the rich more than the poor? for they all are the work of his hands.
[Jb 34:20 DK-KJV] På et øjeblik skal de dø, og folket skal være bekymret ved midnat, og forgå, og de mægtige skal borttages uden hånd.	Job 34:20 In a moment shall they die, and the people shall be troubled at midnight, and pass away: and the mighty shall be taken away without hand.
[Jb 34:21 DK-KJV]	Job 34:21 For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.
[Jb 34:22 DK-KJV]	Job 34:22 There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.
[Jb 34:23 DK-KJV]	Job 34:23 For he will not lay upon man more than right; that he should enter into judgment with God.
[Jb 34:24 DK-KJV]	Job 34:24 He shall break in pieces mighty men without number, and set others in their stead.
[Jb 34:25 DK-KJV]	Job 34:25 Therefore he knoweth their works, and he overturneth them in the night, so that they are destroyed.
[Jb 34:26 DK-KJV]	Job 34:26 He striketh them as wicked men in the open sight of others;
[Jb 34:27 DK-KJV]	Job 34:27 Because they turned back from him, and would not consider any of his ways:
[Jb 34:28 DK-KJV]	Job 34:28 So that they cause the cry of the poor to come unto him, and he heareth the cry of the afflicted.
[Jb 34:29 DK-KJV] Når han giver ro, hvem kan da lave problemer? og når han skjuler sit ansigt, hvem kan da se ham? hvad enten det sker imod en nation, eller kun imod et menneske:	Job 34:29 When he giveth quietness, who then can make trouble? and when he hideth his face, who then can behold him? whether it be done against a nation, or against a man only:
[Jb 34:30 DK-KJV]	Job 34:30 That the hypocrite reign not, lest the people be ensnared.
[Jb 34:31 DK-KJV]	Job 34:31 Surely it is meet to be said unto God, I have borne chastisement, I will not offend any more:
[Jb 34:32 DK-KJV]	Job 34:32 That which I see not teach thou me: if I have done iniquity, I will do no more.
[Jb 34:33 DK-KJV] Skulle det være ifølge dit sind? vil han tilbagebetale det, hvad enten du nægter, eller om du udvælger; og ikke jeg: tal derfor om det du kender til.	Job 34:33 Should it be according to thy mind? he will recompense it, whether thou refuse, or whether thou choose; and not I: therefore speak what thou knowest.
[Jb 34:34 DK-KJV]	Job 34:34 Let men of understanding tell me, and let a wise man hearken unto me.
[Jb 34:35 DK-KJV]	Job 34:35 Job hath spoken without knowledge, and his words were without wisdom.
[Jb 34:36 DK-KJV]	Job 34:36 My desire is that Job may be tried unto the end because of his answers for wicked men.
[Jb 34:37 DK-KJV]	Job 34:37 For he addeth rebellion unto his sin, he clappeth his hands among us, and multiplieth his words against God.

Jobs bog Kapitel 35 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 35:1 DK-KJV]	Job 35:1 Elihu spake moreover, and said,
[Jb 35:2 DK-KJV]	Job 35:2 Thinkest thou this to be right, that thou saidst, My righteousness is more than God's?
[Jb 35:3 DK-KJV]	Job 35:3 For thou saidst, What advantage will it be unto thee? and, What profit shall I have, if I be cleansed from my sin?
[Jb 35:4 DK-KJV]	Job 35:4 I will answer thee, and thy companions with thee.
[Jb 35:5 DK-KJV]	Job 35:5 Look unto the heavens, and see; and behold the clouds which are higher than thou.
[Jb 35:6 DK-KJV]	Job 35:6 If thou sinnest, what doest thou against him? or if thy transgressions be multiplied, what doest thou unto him?
[Jb 35:7 DK-KJV]	Job 35:7 If thou be righteous, what givest thou him? or what receiveth he of thine hand?

[Jb 35:8 DK-KJV] Job 35:8 Thy wickedness may hurt a man as thou art; and thy righteousness may profit the son of man.

[Jb 35:9 DK-KJV] Job 35:9 By reason of the multitude of oppressions they make the oppressed to cry: they cry out by reason of the arm of the mighty.

[Jb 35:10 DK-KJV] Job 35:10 But none saith, Where is God my maker, who giveth songs in the night;

[Jb 35:11 DK-KJV] Job 35:11 Who teacheth us more than the beasts of the earth, and maketh us wiser than the fowls of heaven?

[Jb 35:12 DK-KJV] Job 35:12 There they cry, but none giveth answer, because of the pride of evil men.

[Jb 35:13 DK-KJV] Job 35:13 Surely God will not hear vanity, neither will the Almighty regard it.

[Jb 35:14 DK-KJV] Job 35:14 Although thou sayest thou shalt not see him, yet judgment is before him; therefore trust thou in him.

[Jb 35:15 DK-KJV] Job 35:15 But now, because it is not so, he hath visited in his anger; yet he knoweth it not in great extremity:

[Jb 35:16 DK-KJV] Job 35:16 Therefore doth Job open his mouth in vain; he multiplieth words without knowledge.

Jobs bog Kapitel 36 mangler dansk oversættelse på nær vers 21 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 36:1 DK-KJV] Job 36:1 Elihu also proceeded, and said,

[Jb 36:2 DK-KJV] Job 36:2 Suffer me a little, and I will shew thee that I have yet to speak on God's behalf.

[Jb 36:3 DK-KJV] Job 36:3 I will fetch my knowledge from afar, and will ascribe righteousness to my Maker.

[Jb 36:4 DK-KJV] Job 36:4 For truly my words shall not be false: he that is perfect in knowledge is with thee.

[Jb 36:5 DK-KJV] Job 36:5 Behold, God is mighty, and despiseth not any: he is mighty in strength and wisdom.

[Jb 36:6 DK-KJV] Job 36:6 He preserveth not the life of the wicked: but giveth right to the poor.

[Jb 36:7 DK-KJV] Job 36:7 He withdraweth not his eyes from the righteous: but with kings are they on the throne; yea, he doth establish them for ever, and they are exalted.

[Jb 36:8 DK-KJV] Job 36:8 And if they be bound in fetters, and be holden in cords of affliction;

[Jb 36:9 DK-KJV] Job 36:9 Then he sheweth them their work, and their transgressions that they have exceeded.

[Jb 36:10 DK-KJV] Job 36:10 He openeth also their ear to discipline, and commandeth that they return from iniquity.

[Jb 36:11 DK-KJV] Job 36:11 If they obey and serve him, they shall spend their days in prosperity, and their years in pleasures.

[Jb 36:12 DK-KJV] Job 36:12 But if they obey not, they shall perish by the sword, and they shall die without knowledge.

[Jb 36:13 DK-KJV] Job 36:13 But the hypocrites in heart heap up wrath: they cry not when he bindeth them.

[Jb 36:14 DK-KJV] Job 36:14 They die in youth, and their life is among the unclean.

[Jb 36:15 DK-KJV] Job 36:15 He delivereth the poor in his affliction, and openeth their ears in oppression.

[Jb 36:16 DK-KJV] Job 36:16 Even so would he have removed thee out of the strait into a broad place, where there is no straitness; and that which should be set on thy table should be full of fatness.

[Jb 36:17 DK-KJV] Men du har fuldbyrdet dommen over de onde: dom og retfærd griber fat i dig. Job 36:17 But thou hast fulfilled the judgment of the wicked: judgment and justice take hold on thee.

[Jb 36:18 DK-KJV] Eftersom der er arrigskab, vogt dig så han ikke river dig bort med hans slag: når en stor løsesum ikke kan forløse dig. Job 36:18 Because there is wrath, beware lest he take thee away with his stroke: then a great ransom cannot deliver thee.

[Jb 36:19 DK-KJV] Vil han værdsætte dine rigdomme? nej, ikke guld, ej heller de stærke styrker. Job 36:19 Will he esteem thy riches? no, not gold, nor all the forces of strength.

[Jb 36:20 DK-KJV] Ønsk ikke natten, når folk er fjernet i deres sted. Job 36:20 Desire not the night, when people are cut off in their place.

[Jb 36:21 DK-KJV] Pas på, værdsæt ikke fejltrin: for dette har du udvalgt snarere end lidelse. Job 36:21 Take heed, regard not iniquity: for this hast thou chosen rather than affliction.

[Jb 36:22 DK-KJV] Læg mærke til, Gud ophøjer via hans kraft: hvem underviser som ham?	Job 36:22 Behold, God exalteth by his power: who teacheth like him?
[Jb 36:23 DK-KJV]	Job 36:23 Who hath enjoined him his way? or who can say, Thou hast wrought iniquity?
[Jb 36:24 DK-KJV]	Job 36:24 Remember that thou magnify his work, which men behold.
[Jb 36:25 DK-KJV]	Job 36:25 Every man may see it; man may behold it afar off.
[Jb 36:26 DK-KJV] Læg mærke til, Gud er stor, og vi kender ham ikke, hans års antal kan heller ikke regnes ud.	Job 36:26 Behold, God is great, and we know him not, neither can the number of his years be searched out.
[Jb 36:27 DK-KJV]	Job 36:27 For he maketh small the drops of water: they pour down rain according to the vapour thereof:
[Jb 36:28 DK-KJV]	Job 36:28 Which the clouds do drop and distil upon man abundantly.
[Jb 36:29 DK-KJV]	Job 36:29 Also can any understand the spreadings of the clouds, or the noise of his tabernacle?
[Jb 36:30 DK-KJV]	Job 36:30 Behold, he spreadeth his light upon it, and covereth the bottom of the sea.
[Jb 36:31 DK-KJV]	Job 36:31 For by them judgeth he the people; he giveth meat in abundance.
[Jb 36:32 DK-KJV]	Job 36:32 With clouds he covereth the light; and commandeth it not to shine by the cloud that cometh betwixt.
[Jb 36:33 DK-KJV]	Job 36:33 The noise thereof sheweth concerning it, the cattle also concerning the vapour.

Jobs bog Kapitel 37 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 37:1 DK-KJV]	Job 37:1 At this also my heart trembleth, and is moved out of his place.
[Jb 37:2 DK-KJV]	Job 37:2 Hear attentively the noise of his voice, and the sound that goeth out of his mouth.
[Jb 37:3 DK-KJV]	Job 37:3 He directeth it under the whole heaven, and his lightning unto the ends of the earth.
[Jb 37:4 DK-KJV]	Job 37:4 After it a voice roareth: he thundereth with the voice of his excellency; and he will not stay them when his voice is heard.
[Jb 37:5 DK-KJV]	Job 37:5 God thundereth marvellously with his voice; great things doeth he, which we cannot comprehend.
[Jb 37:6 DK-KJV]	Job 37:6 For he saith to the snow, Be thou on the earth; likewise to the small rain, and to the great rain of his strength.
[Jb 37:7 DK-KJV]	Job 37:7 He sealeth up the hand of every man; that all men may know his work.
[Jb 37:8 DK-KJV]	Job 37:8 Then the beasts go into dens, and remain in their places.
[Jb 37:9 DK-KJV]	Job 37:9 Out of the south cometh the whirlwind: and cold out of the north.
[Jb 37:10 DK-KJV]	Job 37:10 By the breath of God frost is given: and the breadth of the waters is straitened.
[Jb 37:11 DK-KJV]	Job 37:11 Also by watering he wearieth the thick cloud: he scattereth his bright cloud:
[Jb 37:12 DK-KJV]	Job 37:12 And it is turned round about by his counsels: that they may do whatsoever he commandeth them upon the face of the world in the earth.
[Jb 37:13 DK-KJV]	Job 37:13 He causeth it to come, whether for correction, or for his land, or for mercy.
[Jb 37:14 DK-KJV]	Job 37:14 Hearken unto this, O Job: stand still, and consider the wondrous works of God.
[Jb 37:15 DK-KJV]	Job 37:15 Dost thou know when God disposed them, and caused the light of his cloud to shine?
[Jb 37:16 DK-KJV]	Job 37:16 Dost thou know the balancings of the clouds, the wondrous works of him which is perfect in knowledge?
[Jb 37:17 DK-KJV] beklædningsgenstande	Job 37:17 How thy garments are warm, when he quieteth the earth by the south wind?
[Jb 37:18 DK-KJV]	Job 37:18 Hast thou with him spread out the sky, which is strong, and as a molten looking glass?
[Jb 37:19 DK-KJV]	Job 37:19 Teach us what we shall say unto him; for we cannot order our speech by reason of darkness.
[Jb 37:20 DK-KJV]	Job 37:20 Shall it be told him that I speak? if a man speak, surely he shall be

swallowed up.

[Jb 37:21 DK-KJV] Job 37:21 And now men see not the bright light which is in the clouds: but the wind passeth, and cleanseth them.

[Jb 37:22 DK-KJV] Job 37:22 Fair weather cometh out of the north: with God is terrible majesty.

[Jb 37:23 DK-KJV] Job 37:23 Touching the Almighty, we cannot find him out: he is excellent in power, and in judgment, and in plenty of justice: he will not afflict.

[Jb 37:24 DK-KJV] Job 37:24 Men do therefore fear him: he respecteth not any that are wise of heart.

Jobs bog Kapitel 38 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 38:1 DK-KJV] Da svarede HERREN ud fra hvirvelvinden, og sagde,
Job 38:1 Then the LORD answered Job out of the whirlwind, and said,

[Jb 38:2 DK-KJV] Hvem er dette der formørker råd via ord uden kundskab?
Job 38:2 Who is this that darkeneth counsel by words without knowledge?

[Jb 38:3 DK-KJV] Omslut nu dine lænder som en mand; for jeg vil forlange det af dig, og svar du mig.
Job 38:3 Gird up now thy loins like a man; for I will demand of thee, and answer thou me.

[Jb 38:4 DK-KJV] Hvor var du da jeg lagde jordens fundamenter? erklær det, hvis du har forståelse.
Job 38:4 Where wast thou when I laid the foundations of the earth? declare, if thou hast understanding.

[Jb 38:5 DK-KJV] Hvem har fastsat dens mål, hvis du ved det? eller hvem har strukket linen over den?
Job 38:5 Who hath laid the measures thereof, if thou knowest? or who hath stretched the line upon it?

[Jb 38:6 DK-KJV] Hvorpå er dens fundamenter fæstnet? eller hvem lagde dens hjørnesten;
Job 38:6 Whereupon are the foundations thereof fastened? or who laid the corner stone thereof;

[Jb 38:7 DK-KJV] Da morgenstjernerne sang sammen, og alle Guds sønner råbte af glæde?
Job 38:7 When the morning stars sang together, and all the sons of God shouted for joy?

[Jb 38:8 DK-KJV] Eller hvem har indesluttet havet med døre, da det brød frem, som om det var kommet ud af livmoderen?
Job 38:8 Or who shut up the sea with doors, when it brake forth, as if it had issued out of the womb?

[Jb 38:9 DK-KJV] Da jeg lavede dens skybeklædning, og tykt mørke som et svøbebånd til den,
Job 38:9 When I made the cloud the garment thereof, and thick darkness a swaddlingband for it,

[Jb 38:10 DK-KJV] Og brød mit besluttede sted op til den, og satte bomme og døre,
Job 38:10 And brake up for it my decreed place, and set bars and doors,

[Jb 38:11 DK-KJV] Og sagde, Hertil skal du komme, men ikke længere: og her skal dine stolte bølger holdes tilbage?
Job 38:11 And said, Hitherto shalt thou come, but no further: and here shall thy proud waves be stayed?

[Jb 38:12 DK-KJV] Har du befalet morgenen siden dine dage; og forårsaget daggryet til at kende hans plads;
Job 38:12 Hast thou commanded the morning since thy days; and caused the dayspring to know his place;

[Jb 38:13 DK-KJV] Så det måtte ta' fat i jordens ende, for at de onde måtte bli' rystet ud af den?
Job 38:13 That it might take hold of the ends of the earth, that the wicked might be shaken out of it?

[Jb 38:14 DK-KJV] Det er omformet som ler under seglet; og de står som en beklædning.
Job 38:14 It is turned as clay to the seal; and they stand as a garment.

[Jb 38:15 DK-KJV] Og deres lys er holdt tilbage fra de onde, og den høje arm skal bli' brækket.
Job 38:15 And from the wicked their light is withholden, and the high arm shall be broken.

[Jb 38:16 DK-KJV] Har du gået ud i havets kilder? eller har du vandret for at søge efter dybet?
Job 38:16 Hast thou entered into the springs of the sea? or hast thou walked in the search of the depth?

[Jb 38:17 DK-KJV] Har dødens porte været åbnet for dig? eller har du set dødens skyggedøre?
Job 38:17 Have the gates of death been opened unto thee? or hast thou seen the doors of the shadow of death?

[Jb 38:18 DK-KJV] Har du forstået jordens bredde? erklær det hvis du kender til det hele.
Job 38:18 Hast thou perceived the breadth of the earth? declare if thou knowest it all.

[Jb 38:19 DK-KJV] Hvor er vejen hvor lyset bor? og angående mørke, hvor er des sted,
Job 38:19 Where is the way where light dwelleth? and as for darkness, where is the place thereof,

[Jb 38:20 DK-KJV] Så du skulle ta' det til des grænse, og så du skulle kende stierne til des hus?
Job 38:20 That thou shouldest take it to the bound thereof, and that thou shouldest know the paths to the house thereof?

[Jb 38:21 DK-KJV] Kender du til det, fordi du var født dengang? eller fordi antallet på dine dage er stort?
Job 38:21 Knowest thou it, because thou wast then born? or because the number of thy days is

great?

[Jb 38:22 DK-KJV] Har du gået ind i sneens skattekamre? eller har du set haglens skattekamre,
Job 38:22 Hast thou entered into the treasures of the snow? or hast thou seen the treasures of the hail,

[Jb 38:23 DK-KJV] Som jeg har reserveret imod trængselstiden, imod kampdagen og krig?
Job 38:23 Which I have reserved against the time of trouble, against the day of battle and war?

[Jb 38:24 DK-KJV] På hvilken måde er lyset delt, som spreder østenvinden over jorden?
Job 38:24 By what way is the light parted, which scattereth the east wind upon the earth?

[Jb 38:25 DK-KJV] Hvem har delt et vandløb til vandmassernes oversvømmelse, eller en vej til tordenvejrets lyn;
Job 38:25 Who hath divided a watercourse for the overflowing of waters, or a way for the lightning of thunder;

[Jb 38:26 DK-KJV] For at få det til at regne på jorden, hvor intet menneske er; på vildmarken, hvori der intet menneske er;
Job 38:26 To cause it to rain on the earth, where no man is; on the wilderness, wherein there is no man;

[Jb 38:27 DK-KJV] For at tilfredsstille den øde og hærgede jord; og for at få urtens spæde skud til at springe ud?
Job 38:27 To satisfy the desolate and waste ground; and to cause the bud of the tender herb to spring forth?

[Jb 38:28 DK-KJV] Har regnen en far? eller hvem har avlet duggens dråber?
Job 38:28 Hath the rain a father? or who hath begotten the drops of dew?

[Jb 38:29 DK-KJV] Ud af hvis livmor kom isen? eller den ældgamle frost fra himlen, hvem har kønsbestemt den?
Job 38:29 Out of whose womb came the ice? and the hoary frost of heaven, who hath gendered it?

[Jb 38:30 DK-KJV] Vandmasserne er gemt som med en sten, og dybets overflade er frossen.
Job 38:30 The waters are hid as with a stone, and the face of the deep is frozen.

[Jb 38:31 DK-KJV] Kan du binde Pleiades' søde indflydelse, eller løse Orions bånd?
Job 38:31 Canst thou bind the sweet influences of Pleiades, or loose the bands of Orion?

[Jb 38:32 DK-KJV] Kan du frembringe Mazzaroth i hans årstid? eller kan du vejlede Arcturus med hans sønner? Mazzaroth=Stjernetegnenes 12 tegn - Arcturus=Forsamlingen
Job 38:32 Canst thou bring forth Mazzaroth in his season? or canst thou guide Arcturus with his sons?

[Jb 38:33 DK-KJV] Kender du til himlens ritualer? kan du fastsætte des herredømme på jorden?
Job 38:33 Knowest thou the ordinances of heaven? canst thou set the dominion thereof in the earth?

[Jb 38:34 DK-KJV] Kan du opløfte din stemme til skyerne, så vandmassernes overflod må dække dig?
Job 38:34 Canst thou lift up thy voice to the clouds, that abundance of waters may cover thee?

[Jb 38:35 DK-KJV] Kan du sende lynvejr, så de må gå, og sige til dig, Her er vi?
Job 38:35 Canst thou send lightnings, that they may go, and say unto thee, Here we are?

[Jb 38:36 DK-KJV] Hvem har puttet visdom i de indvendige dele? eller hvem har givet forståelse til hjertet?
Job 38:36 Who hath put wisdom in the inward parts? or who hath given understanding to the heart?

[Jb 38:37 DK-KJV] Hvem kan tælle skyerne i visdom? eller hvem kan tilbageholde himlens flasker,
Job 38:37 Who can number the clouds in wisdom? or who can stay the bottles of heaven,

[Jb 38:38 DK-KJV] Når støvet gror ind til hårdhed, og jordklumperne klynger sig til hinanden?
Job 38:38 When the dust groweth into hardness, and the clods cleave fast together?

[Jb 38:39 DK-KJV] Vil du jage byttet for løven? eller fylde de unge løvers appetit,
Job 38:39 Wilt thou hunt the prey for the lion? or fill the appetite of the young lions,

[Jb 38:40 DK-KJV] Når de lægger sig i deres huler, og forbli'r i skjult for at ligge på lur?
Job 38:40 When they couch in their dens, and abide in the covert to lie in wait?

[Jb 38:41 DK-KJV] Hvem sørger for at ravnen får sin føde? når hans unger råber på Gud, vandrer de rundt på grund af madmangel.
Job 38:41 Who provideth for the raven his food? when his young ones cry unto God, they wander for lack of meat.

Jobs bog Kapitel 39 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 39:1 DK-KJV]
Job 39:1 Knowest thou the time when the wild goats of the rock bring forth? or canst thou mark when the hinds do calve?

[Jb 39:2 DK-KJV]
Job 39:2 Canst thou number the months that they fulfil? or knowest thou the time when they bring forth?

[Jb 39:3 DK-KJV]
Job 39:3 They bow themselves, they bring forth their young ones, they cast out their sorrows.

[Jb 39:4 DK-KJV]
Job 39:4 Their young ones are in good liking, they grow up with corn; they go forth, and return not unto them.

[Jb 39:5 DK-KJV]	Job 39:5 Who hath sent out the wild ass free? or who hath loosed the bands of the wild ass?
[Jb 39:6 DK-KJV]	Job 39:6 Whose house I have made the wilderness, and the barren land his dwellings.
[Jb 39:7 DK-KJV]	Job 39:7 He scorneth the multitude of the city, neither regardeth he the crying of the driver.
[Jb 39:8 DK-KJV]	Job 39:8 The range of the mountains is his pasture, and he searcheth after every green thing.
[Jb 39:9 DK-KJV] Vil enhjørningen være villig til at tjene dig, eller forbli' ved dit fordertrug?	Job 39:9 Will the unicorn be willing to serve thee, or abide by thy crib?
[Jb 39:10 DK-KJV]	Job 39:10 Canst thou bind the unicorn with his band in the furrow? or will he harrow the valleys after thee?
[Jb 39:11 DK-KJV]	Job 39:11 Wilt thou trust him, because his strength is great? or wilt thou leave thy labour to him?
[Jb 39:12 DK-KJV]	Job 39:12 Wilt thou believe him, that he will bring home thy seed, and gather it into thy barn?
[Jb 39:13 DK-KJV]	Job 39:13 Gavest thou the goodly wings unto the peacocks? or wings and feathers unto the ostrich?
[Jb 39:14 DK-KJV]	Job 39:14 Which leaveth her eggs in the earth, and warmeth them in dust,
[Jb 39:15 DK-KJV]	Job 39:15 And forgetteth that the foot may crush them, or that the wild beast may break them.
[Jb 39:16 DK-KJV]	Job 39:16 She is hardened against her young ones, as though they were not hers: her labour is in vain without fear;
[Jb 39:17 DK-KJV]	Job 39:17 Because God hath deprived her of wisdom, neither hath he imparted to her understanding.
[Jb 39:18 DK-KJV]	Job 39:18 What time she lifteth up herself on high, she scorneth the horse and his rider.
[Jb 39:19 DK-KJV]	Job 39:19 Hast thou given the horse strength? hast thou clothed his neck with thunder?
[Jb 39:20 DK-KJV]	Job 39:20 Canst thou make him afraid as a grasshopper? the glory of his nostrils is terrible.
[Jb 39:21 DK-KJV]	Job 39:21 He paweth in the valley, and rejoiceth in his strength: he goeth on to meet the armed men.
[Jb 39:22 DK-KJV]	Job 39:22 He mocketh at fear, and is not affrighted; neither turneth he back from the sword.
[Jb 39:23 DK-KJV]	Job 39:23 The quiver rattleth against him, the glittering spear and the shield.
[Jb 39:24 DK-KJV]	Job 39:24 He swalloweth the ground with fierceness and rage: neither believeth he that it is the sound of the trumpet.
[Jb 39:25 DK-KJV]	Job 39:25 He saith among the trumpets, Ha, ha; and he smelleth the battle afar off, the thunder of the captains, and the shouting.
[Jb 39:26 DK-KJV]	Job 39:26 Doth the hawk fly by thy wisdom, and stretch her wings toward the south?
[Jb 39:27 DK-KJV]	Job 39:27 Doth the eagle mount up at thy command, and make her nest on high?
[Jb 39:28 DK-KJV]	Job 39:28 She dwelleth and abideth on the rock, upon the crag of the rock, and the strong place.
[Jb 39:29 DK-KJV]	Job 39:29 From thence she seeketh the prey, and her eyes behold afar off.
[Jb 39:30 DK-KJV]	Job 39:30 Her young ones also suck up blood: and where the slain are, there is she.

Jobs bog Kapitel 40 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 40:1 DK-KJV]	Job 40:1 Moreover the LORD answered Job, and said,
[Jb 40:2 DK-KJV]	Job 40:2 Shall he that contendeth with the Almighty instruct him? he that reproveth God, let him answer it.
[Jb 40:3 DK-KJV]	Job 40:3 Then Job answered the LORD, and said,
[Jb 40:4 DK-KJV]	Job 40:4 Behold, I am vile; what shall I answer thee? I will lay mine hand upon my mouth.
[Jb 40:5 DK-KJV]	Job 40:5 Once have I spoken; but I will not answer: yea, twice; but I will

proceed no further.

[Jb 40:6 DK-KJV] Job 40:6 Then answered the LORD unto Job out of the whirlwind, and said,
[Jb 40:7 DK-KJV] Job 40:7 Gird up thy loins now like a man: I will demand of thee, and declare thou unto me.
[Jb 40:8 DK-KJV] Job 40:8 Wilt thou also disannul my judgment? wilt thou condemn me, that thou mayest be righteous?
[Jb 40:9 DK-KJV] Job 40:9 Hast thou an arm like God? or canst thou thunder with a voice like him?
[Jb 40:10 DK-KJV] Job 40:10 Deck thyself now with majesty and excellency; and array thyself with glory and beauty.
[Jb 40:11 DK-KJV] Job 40:11 Cast abroad the rage of thy wrath: and behold every one that is proud, and abase him.
[Jb 40:12 DK-KJV] Job 40:12 Look on every one that is proud, and bring him low; and tread down the wicked in their place.
[Jb 40:13 DK-KJV] Job 40:13 Hide them in the dust together; and bind their faces in secret.
[Jb 40:14 DK-KJV] Job 40:14 Then will I also confess unto thee that thine own right hand can save thee.
[Jb 40:15 DK-KJV] Job 40:15 Behold now behemoth, which I made with thee; he eateth grass as an ox.
[Jb 40:16 DK-KJV] Job 40:16 Lo now, his strength is in his loins, and his force is in the navel of his belly.
[Jb 40:17 DK-KJV] Job 40:17 He moveth his tail like a cedar: the sinews of his stones are wrapped together.
[Jb 40:18 DK-KJV] Job 40:18 His bones are as strong pieces of brass; his bones are like bars of iron.
[Jb 40:19 DK-KJV] Job 40:19 He is the chief of the ways of God: he that made him can make his sword to approach unto him.
[Jb 40:20 DK-KJV] Job 40:20 Surely the mountains bring him forth food, where all the beasts of the field play.
[Jb 40:21 DK-KJV] Job 40:21 He lieth under the shady trees, in the covert of the reed, and fens.
[Jb 40:22 DK-KJV] Job 40:22 The shady trees cover him with their shadow; the willows of the brook compass him about.
[Jb 40:23 DK-KJV] Job 40:23 Behold, he drinketh up a river, and hasteth not: he trusteth that he can draw up Jordan into his mouth.
[Jb 40:24 DK-KJV] Job 40:24 He taketh it with his eyes: his nose pierceth through snares.

Jobs bog Kapitel 41 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 41:1 DK-KJV] Job 41:1 Canst thou draw out leviathan with an hook? or his tongue with a cord which thou lettest down?
[Jb 41:2 DK-KJV] Job 41:2 Canst thou put an hook into his nose? or bore his jaw through with a thorn?
[Jb 41:3 DK-KJV] Job 41:3 Will he make many supplications unto thee? will he speak soft words unto thee?
[Jb 41:4 DK-KJV] Job 41:4 Will he make a covenant with thee? wilt thou take him for a servant for ever?
[Jb 41:5 DK-KJV] Job 41:5 Wilt thou play with him as with a bird? or wilt thou bind him for thy maidens?
[Jb 41:6 DK-KJV] Job 41:6 Shall the companions make a banquet of him? shall they part him among the merchants?
[Jb 41:7 DK-KJV] Job 41:7 Canst thou fill his skin with barbed irons? or his head with fish spears?
[Jb 41:8 DK-KJV] Job 41:8 Lay thine hand upon him, remember the battle, do no more.
[Jb 41:9 DK-KJV] Job 41:9 Behold, the hope of him is in vain: shall not one be cast down even at the sight of him?
[Jb 41:10 DK-KJV] Ingen er så voldsom at de tør ophidse ham: hvem er da i stand til at stå foran mig? Job 41:10 None is so fierce that dare stir him up: who then is able to stand before me?
[Jb 41:11 DK-KJV] Hvem har været før mig, så jeg skulle tilbagebetale ham? hvadsomhelst der er under hele himlen er mit. Job 41:11 Who hath prevented me, that I should repay him? whatsoever is under the whole heaven is mine.

[Jb 41:12 DK-KJV]
Job 41:12 I will not conceal his parts, nor his power, nor his comely proportion.

[Jb 41:13 DK-KJV]
Job 41:13 Who can discover the face of his garment? or who can come to him with his double bridle?

[Jb 41:14 DK-KJV]
Job 41:14 Who can open the doors of his face? his teeth are terrible round about.

[Jb 41:15 DK-KJV]
Job 41:15 His scales are his pride, shut up together as with a close seal.

[Jb 41:16 DK-KJV]
Job 41:16 One is so near to another, that no air can come between them.

[Jb 41:17 DK-KJV]
Job 41:17 They are joined one to another, they stick together, that they cannot be sundered.

[Jb 41:18 DK-KJV]
Job 41:18 By his neesings a light doth shine, and his eyes are like the eyelids of the morning.

[Jb 41:19 DK-KJV]
Job 41:19 Out of his mouth go burning lamps, and sparks of fire leap out.

[Jb 41:20 DK-KJV] Ud af hans nærebor kommer der røg, som ud af en sydepotte eller krukke.
Job 41:20 Out of his nostrils goeth smoke, as out of a seething pot or caldron.

[Jb 41:21 DK-KJV]
Job 41:21 His breath kindleth coals, and a flame goeth out of his mouth.

[Jb 41:22 DK-KJV]
Job 41:22 In his neck remaineth strength, and sorrow is turned into joy before him.

[Jb 41:23 DK-KJV]
Job 41:23 The flakes of his flesh are joined together: they are firm in themselves; they cannot be moved.

[Jb 41:24 DK-KJV]
Job 41:24 His heart is as firm as a stone; yea, as hard as a piece of the nether millstone.

[Jb 41:25 DK-KJV]
Job 41:25 When he raiseth up himself, the mighty are afraid: by reason of breakings they purify themselves.

[Jb 41:26 DK-KJV]
Job 41:26 The sword of him that layeth at him cannot hold: the spear, the dart, nor the habergeon.

[Jb 41:27 DK-KJV]
Job 41:27 He esteemeth iron as straw, and brass as rotten wood.

[Jb 41:28 DK-KJV]
Job 41:28 The arrow cannot make him flee: slingstones are turned with him into stubble.

[Jb 41:29 DK-KJV]
Job 41:29 Darts are counted as stubble: he laugheth at the shaking of a spear.

[Jb 41:30 DK-KJV]
Job 41:30 Sharp stones are under him: he spreadeth sharp pointed things upon the mire.

[Jb 41:31 DK-KJV]
Job 41:31 He maketh the deep to boil like a pot: he maketh the sea like a pot of ointment.

[Jb 41:32 DK-KJV]
Job 41:32 He maketh a path to shine after him; one would think the deep to be hoary.

[Jb 41:33 DK-KJV]
Job 41:33 Upon earth there is not his like, who is made without fear.

[Jb 41:34 DK-KJV]
Job 41:34 He beholdeth all high things: he is a king over all the children of pride.

Jobs bog Kapitel 42 - Til toppen af Jobs bog - Job KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jb 42:1 DK-KJV] Da svarede Job HERREN, og sagde,
Job 42:1 Then Job answered the LORD, and said,

[Jb 42:2 DK-KJV] Jeg ved at du kan gøre alle ting, og at ingen tanke kan tilbageholdes fra dig.
Job 42:2 I know that thou canst do every thing, and that no thought can be withholden from thee.

[Jb 42:3 DK-KJV] Hvem er han der skjuler råd uden kundskab? derfor har jeg ytret at jeg ikke forstod; de ting der er for vidunderlige for mig, som jeg ikke kendte til.
Job 42:3 Who is he that hideth counsel without knowledge? therefore have I uttered that I understood not; things too wonderful for me, which I knew not.

[Jb 42:4 DK-KJV] Hør, jeg bønfalder dig, og jeg vil tale: jeg vil forlange af dig, og erklær du til mig.
Job 42:4 Hear, I beseech thee, and I will speak: I will demand of thee, and declare thou unto me.

[Jb 42:5 DK-KJV] Jeg har hørt om dig gennem ørets hørelse: men nu ser mine øjne dig.
Job 42:5 I have heard of thee by the hearing of the ear: but now mine eye seeth thee.

[Jb 42:6 DK-KJV] Derfor afskyr jeg migselv, og angrer i støv og aske.
Job 42:6 Wherefore I abhor myself, and repent in dust and ashes.

[Jb 42:7 DK-KJV] Og det var sådant, efter HERREN havde talt disse ord til Job, at HERREN sagde til Temaniten
Job 42:7 And it was so, that after the LORD had spoken these words unto Job, the LORD said to Eliphaz the Temanite, My

Eliphaz, Mit arrigskab er antændt imod dig, og imod dine 2 venner: for I har ikke talt de rette ting om mig, som min tjener Job har.
[Jb 42:8 DK-KJV] Ta' nu derfor til jer 7 stude og 7 væddere, og gå til min tjener Job, og opoffer for jerselv en brændoffergave; og min tjener Job skal bede for jer: for ham vil jeg acceptere: for ikke at jeg handler med jer efter jeres tåbelighed, i at I ikke har talt om mig på den rette måde, som min tjener Job.
[Jb 42:9 DK-KJV] Sådant gik Temaniten Eliphaz og Shuhiten Bildad og Naamathiten Zophar, og gjorde ligesom HERREN befalede dem: HERREN accepterede også Job.
[Jb 42:10 DK-KJV] Og HERREN vendte Jobs tilfangetagelse, da han bad for hans venner: HERREN gav også Job dobbelt så meget som han havde før.
[Jb 42:11 DK-KJV] Da kom alle hans brødre til ham, og alle hans søstre, og alle de der før havde været af hans bekendtskaber, og spiste brød med ham i hans hus: og de begræd ham, og trøstede ham over alt det onde som HERREN havde bragt over ham: de gav ham også alle mand en pengegave, og hver og én en guldørering.

[Jb 42:12 DK-KJV] Sådant velsignede HERREN Jobs sidste ende mere end hans begyndelse: for han havde 14.000 får, og 6.000 kameler, og 1.000 åg okser, og 1.000 hun æsler.
[Jb 42:13 DK-KJV] Han havde også 7 sønner og 3 døtre.
[Jb 42:14 DK-KJV] Og han kaldte navnet af den første, Jemima; og navnet på den anden, Kazia; og navnet på den tredje, Keren-happuch.
[Jb 42:15 DK-KJV] Og i hele landet var der ikke fundet nogen kvinder så smukke som Jobs døtre: og deres far gav dem arv blandt deres brødre.
[Jb 42:16 DK-KJV] Efter dette levede Job i 140 år, og så' hans sønner, og hans sønners sønner, ja i 4 generationer.
[Jb 42:17 DK-KJV] Sådant døde Job, ved at være gammel og mæt af dage.

wrath is kindled against thee, and against thy two friends: for ye have not spoken of me the thing that is right, as my servant Job hath.
Job 42:8 Therefore take unto you now seven bullocks and seven rams, and go to my servant Job, and offer up for yourselves a burnt offering; and my servant Job shall pray for you: for him will I accept: lest I deal with you after your folly, in that ye have not spoken of me the thing which is right, like my servant Job.
Job 42:9 So Eliphaz the Temanite and Bildad the Shuhite and Zophar the Naamathite went, and did according as the LORD commanded them: the LORD also accepted Job.
Job 42:10 And the LORD turned the captivity of Job, when he prayed for his friends: also the LORD gave Job twice as much as he had before.
Job 42:11 Then came there unto him all his brethren, and all his sisters, and all they that had been of his acquaintance before, and did eat bread with him in his house: and they bemoaned him, and comforted him over all the evil that the LORD had brought upon him: every man also gave him a piece of money, and every one an earring of gold.
Job 42:12 So the LORD blessed the latter end of Job more than his beginning: for he had fourteen thousand sheep, and six thousand camels, and a thousand yoke of oxen, and a thousand she asses.
Job 42:13 He had also seven sons and three daughters.
Job 42:14 And he called the name of the first, Jemima; and the name of the second, Kezia; and the name of the third, Keren-happuch.
Job 42:15 And in all the land were no women found so fair as the daughters of Job: and their father gave them inheritance among their brethren.
Job 42:16 After this lived Job an hundred and forty years, and saw his sons, and his sons' sons, even four generations.

Job 42:17 So Job died, being old and full of days.

Salmerne - Index019

Navnebetydning for Salmer = For at lave musik - eller anslå en tone

Blå Salmer er oversat - Røde Salmer er på Engelsk - Der er deslige oversat salme vers her og der

1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150

Salme 1 - Psalms KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 1:1 DK-KJV] Velsignet er det menneske der ikke følger efter den ugudeliges råd, og heller ikke står på synderes vej, og heller ikke sidder på de hånefuldes sæde.
[Sa 1:2 DK-KJV] Men hans glæde er i HERRENs lov; og han mediterer over hans lov dag og nat.
[Sa 1:3 DK-KJV] Og han skal være som et træ plantet ved vandets floder, der frembringer hans frugt i hans tid; og så skal hans blade ikke visne; og hvadsomhelst han gør skal blomstre.
[Sa 1:4 DK-KJV] Den ugudelige er ikke sådan: men er ligesom avnerne vinden blæser væk.

Ps 1:1 Blessed is the man that walketh not in the counsel of the ungodly, nor standeth in the way of sinners, nor sitteth in the seat of the scornful.
Ps 1:2 But his delight is in the law of the LORD; and in his law doth he meditate day and night.
Ps 1:3 And he shall be like a tree planted by the rivers of water, that bringeth forth his fruit in his season; his leaf also shall not wither; and whatsoever he doeth shall prosper.
Ps 1:4 The ungodly are not so: but are like the chaff which the wind driveth away.

[Sa 1:5 DK-KJV] Derfor skal den ugudelige ikke stå i dommen, og heller ikke syndere i den retfærdiges menighed.
[Sa 1:6 DK-KJV] For HERREN kender den retfærdiges vej: men den ugudeliges vej skal forsvinde.

Ps 1:5 Therefore the ungodly shall not stand in the judgment, nor sinners in the congregation of the righteous.
Ps 1:6 For the LORD knoweth the way of the righteous: but the way of the ungodly shall perish.

Salme 2 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 2:1 DK-KJV] Hvorfor hærger hedningerne, og folket forestiller sig en nyttesløs ting?
[Sa 2:2 DK-KJV] Jordens konger sætter demselv op, og lederne holder råd sammen, imod HERREN, og imod hans salvede, og siger,
[Sa 2:3 DK-KJV] Lad os bryde deres lænker i stykker, og fjerne deres kæder fra os.
[Sa 2:4 DK-KJV] Han der sidder i himlene skal grine: Herren skal håne dem.
[Sa 2:5 DK-KJV] Så skal han tale til dem i hans arrigskab, og plage dem i hans smertende utilfredshed.
[Sa 2:6 DK-KJV] Men alligevel har jeg sat min konge på min hellige bakke i Zion.
[Sa 2:7 DK-KJV] Jeg vil erklære bekendtgørelsen: HERREN har sagt til mig, Du er min Søn; denne dag har jeg avlet dig.

[Sa 2:8 DK-KJV] Spørg mig, og jeg skal gi' dig hedningerne som din arv, og jordens yderste dele som din besiddelse.
[Sa 2:9 DK-KJV] Du skal bryde dem med en jernstav; du skal slå dem i stykker ligesom en pottemagers kar.
[Sa 2:10 DK-KJV] Vær nu derfor vis, Kæreste i konger; vær instrueret, I jordens dommer.

[Sa 2:11 DK-KJV] Tjen HERREN med frygt, og jubel med rysten.
[Sa 2:12 DK-KJV] Kys Sønnen, for ikke at han bli'r vred, og I forsvinder fra vejen, når hans arrigskab blot er antændt en smule. Velsignet er alle de der stoler på ham.

Ps 2:1 Why do the heathen rage, and the people imagine a vain thing?
Ps 2:2 The kings of the earth set themselves, and the rulers take counsel together, against the LORD, and against his anointed, saying,
Ps 2:3 Let us break their bands asunder, and cast away their cords from us.
Ps 2:4 He that sitteth in the heavens shall laugh: the Lord shall have them in derision.
Ps 2:5 Then shall he speak unto them in his wrath, and vex them in his sore displeasure.

Ps 2:6 Yet have I set my king upon my holy hill of Zion.
Ps 2:7 I will declare the decree: the LORD hath said unto me, Thou art my Son; this day have I begotten thee.
Ps 2:8 Ask of me, and I shall give thee the heathen for thine inheritance, and the uttermost parts of the earth for thy possession.
Ps 2:9 Thou shalt break them with a rod of iron; thou shalt dash them in pieces like a potter's vessel.
Ps 2:10 Be wise now therefore, O ye kings: be instructed, ye judges of the earth.
Ps 2:11 Serve the LORD with fear, and rejoice with trembling.
Ps 2:12 Kiss the Son, lest he be angry, and ye perish from the way, when his wrath is kindled but a little. Blessed are all they that put their trust in him.

Salme 3 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 3:1 DK-KJV] En Salme af David, da han flygtede fra hans søn Absalom. HERRE, hvor er de blevet mange der plager mig! de er mange der rejser sig op imod mig.
[Sa 3:2 DK-KJV] De er mange som siger om min sjæl, Der er ingen hjælp for ham i Gud, Pause.
[Sa 3:3 DK-KJV] Men du, Kæreste HERRE, er et skjold for mig; min herlighed, og den der løfter mit hoved op.
[Sa 3:4 DK-KJV] Jeg råbte til HERREN med min stemme, og han hørte mig ud fra hans hellige bakke. Pause.
[Sa 3:5 DK-KJV] Jeg lagde mig ned og sov; Jeg vågnede; for HERREN støttede mig.
[Sa 3:6 DK-KJV] Jeg vil ikke være bange for folkets 10 tusindvis, som rundt omkring har sat demselv op imod mig.
[Sa 3:7 DK-KJV] Rejs dig, Kæreste HERRE; frels mig, Min kæreste Gud: for du har slået alle mine fjender på kindbenet; du har knækket tænderne på den ugudelige.
[Sa 3:8 DK-KJV] Frelsen tilhører HERREN: din velsignelse er over dit folk. Pause.

Ps 3:1 A Psalm of David, when he fled from Absalom his son. LORD, how are they increased that trouble me! many are they that rise up against me.
Ps 3:2 Many there be which say of my soul, There is no help for him in God. Selah.
Ps 3:3 But thou, O LORD, art a shield for me; my glory, and the lifter up of mine head.
Ps 3:4 I cried unto the LORD with my voice, and he heard me out of his holy hill. Selah.
Ps 3:5 I laid me down and slept; I awaked; for the LORD sustained me.
Ps 3:6 I will not be afraid of ten thousands of people, that have set themselves against me round about.
Ps 3:7 Arise, O LORD; save me, O my God: for thou hast smitten all mine enemies upon the cheek bone; thou hast broken the teeth of the ungodly.
Ps 3:8 Salvation belongeth unto the LORD: thy blessing is upon thy people. Selah.

Salme 4 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 4:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Strengeinstrument "Arpeggio at spille opdelte akkorder". En Salme af David. Hør mig når jeg kalder, Kæreste min retfærdige Gud: du har forstørret mig da jeg

Ps 4:1 To the chief Musician on Neginoth, A Psalm of David. Hear me when I call, O God of my righteousness: thou hast enlarged me when I was in

var i nød; ha' barmhjertighed med mig, og hør min bøn.

distress; have mercy upon me, and hear my prayer.

[Sa 4:2 DK-KJV] Kæreste I menneskesønner, hvor længe vil I vende min herlighed indtil skam? hvor længe vil I elske forfængelighed, og søge efter falskhed? Pause.

Ps 4:2 O ye sons of men, how long will ye turn my glory into shame? how long will ye love vanity, and seek after leasing? Selah.

[Sa 4:3 DK-KJV] Men forstå at HERREN har sat ham til side til sigselv som er gudhengiven: HERREN vil høre når jeg kalder på ham.

Ps 4:3 But know that the LORD hath set apart him that is godly for himself: the LORD will hear when I call unto him.

[Sa 4:4 DK-KJV] Stå i ærefrygt, og synd ikke: hør på jeres eget hjerte i jeres senge, og vær stille. Pause.

Ps 4:4 Stand in awe, and sin not: commune with your own heart upon your bed, and be still. Selah.

[Sa 4:5 DK-KJV] Tilbyd retfærdige ofre, og stol I på HERREN.

Ps 4:5 Offer the sacrifices of righteousness, and put your trust in the LORD.

[Sa 4:6 DK-KJV] Der er mange der siger, Hvem vil vise os noget godt? HERRE, opløft du lyset af din billigelse over os.

Ps 4:6 There be many that say, Who will shew us any good? LORD, lift thou up the light of thy countenance upon us.

[Sa 4:7 DK-KJV] Du har lagt glæde i mit hjerte, mere end dengang hvor deres korn og deres vin voksede.

Ps 4:7 Thou hast put gladness in my heart, more than in the time that their corn and their wine increased.

[Sa 4:8 DK-KJV] I fred vil jeg både lægge mig ned, og sove: for kun du, HERRE, får mig til at bo i sikkerhed.

Ps 4:8 I will both lay me down in peace, and sleep: for thou, LORD, only makest me dwell in safety.

Salme 5 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 5:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på fløjte, En Salme af David. Lyt til mine ord, Kæreste HERRE, overvej min meditation.

Ps 5:1 To the chief Musician upon Nehiloth, A Psalm of David. Give ear to my words, O LORD, consider my meditation.

[Sa 5:2 DK-KJV] Lyt til mit råbs stemme, min Konge, og min Gud: for til dig vil jeg bed.

Ps 5:2 Hearken unto the voice of my cry, my King, and my God: for unto thee will I pray.

[Sa 5:3 DK-KJV] Min stemme skal du høre om morgenen, Kæreste HERRE; om morgenen vil jeg vende min bøn til dig, og vil kigge op.

Ps 5:3 My voice shalt thou hear in the morning, O LORD; in the morning will I direct my prayer unto thee, and will look up.

[Sa 5:4 DK-KJV] For du er ikke en Gud der har behag i ondskab: ondt skal heller ikke bo hos dig.

Ps 5:4 For thou art not a God that hath pleasure in wickedness: neither shall evil dwell with thee.

[Sa 5:5 DK-KJV] De tåbelige skal ikke stå foran dine øjne: du hader alle fejltrinsarbejdere.

Ps 5:5 The foolish shall not stand in thy sight: thou hatest all workers of iniquity.

[Sa 5:6 DK-KJV] Du skal destruere alle dem der taler løgn: HERREN vil afsky den blodtørstige og bedragerisk mand.

Ps 5:6 Thou shalt destroy them that speak leasing: the LORD will abhor the bloody and deceitful man.

[Sa 5:7 DK-KJV] Men angående mig, jeg vil komme ind i dit hus i overfloden af din barmhjertighed: og i din frygt vil jeg tilbede imod dit hellige tempel.

Ps 5:7 But as for me, I will come into thy house in the multitude of thy mercy: and in thy fear will I worship toward thy holy temple.

[Sa 5:8 DK-KJV] Led mig, Kæreste HERRE, i din retfærdighed på grund af mine fjender; gør din vej lige foran mit ansigt.

Ps 5:8 Lead me, O LORD, in thy righteousness because of mine enemies; make thy way straight before my face.

[Sa 5:9 DK-KJV] For der er ingen trofasthed i deres mund; deres inderste dele er meget ondskabsfulde; deres strube er en åben grav; de smigre med deres tunge.

Ps 5:9 For there is no faithfulness in their mouth; their inward part is very wickedness; their throat is an open sepulchre; they flatter with their tongue.

[Sa 5:10 DK-KJV] Destruer du dem, Kæreste Gud; lad dem falde ved deres egen rådslagning; kast dem ud i skaren af deres overtrædelser; for de har lavet oprør imod dig.

Ps 5:10 Destroy thou them, O God; let them fall by their own counsels; cast them out in the multitude of their transgressions; for they have rebelled against thee.

[Sa 5:11 DK-KJV] Men lad alle dem der sætter sin lid til dig juble: lad dem altid råbe af glæde, fordi du forsvarer dem: lad også dem der elsker dit navn være glædesfyldte i dig.

Ps 5:11 But let all those that put their trust in thee rejoice: let them ever shout for joy, because thou defendest them: let them also that love thy name be joyful in thee.

[Sa 5:12 DK-KJV] For du, HERRE, vil velsigne den retfærdige; med favør vil du omslutte ham som med et skjold.

Ps 5:12 For thou, LORD, wilt bless the righteous; with favour wilt thou compass him as with a shield.

Salme 6 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 6:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Strengeinstrument "Arpeggio at spille opdelte akkorder" på 8 strenget harpe, En Salme af David. Kæreste HERRE, irettesæt mig ikke i din vrede, tugt mig heller ikke i din hede utilfredshed.

Ps 6:1 To the chief Musician on Neginoth upon Sheminith, A Psalm of David. O LORD, rebuke me not in thine anger, neither chasten me in thy hot displeasure.

[Sa 6:2 DK-KJV] Ha' barmhjertighed med mig, Kæreste HERRE; for

Ps 6:2 Have mercy upon me, O LORD; for I am

jeg er svag: Kæreste HERRE, helbred mig; for mine knogler er plaget.
weak: O LORD, heal me; for my bones are vexed.

[Sa 6:3 DK-KJV] Min sjæl er også hårdt plaget: men du, Kæreste HERRE, hvor længe?
Ps 6:3 My soul is also sore vexed: but thou, O LORD, how long?
[Sa 6:4 DK-KJV] Vend tilbage, Kæreste HERRE, forløs min sjæl: åh frels mig for dine barmhjertigheders skyld.
Ps 6:4 Return, O LORD, deliver my soul: oh save me for thy mercies' sake.
[Sa 6:5 DK-KJV] For i døden er ingen ihukommelse om dig: hvem skal give dig taksigelse i graven?
Ps 6:5 For in death there is no remembrance of thee: in the grave who shall give thee thanks?
[Sa 6:6 DK-KJV] Jeg er udmattet over min sukken; hele natten får jeg min seng til at svømme; jeg vander min sofa med tårer.
Ps 6:6 I am weary with my groaning; all the night make I my bed to swim; I water my couch with my tears.
[Sa 6:7 DK-KJV] Mit øje er opslugt på grund af sorg; det bli'r gammelt på grund af alle mine fjender.
Ps 6:7 Mine eye is consumed because of grief; it waxeth old because of all mine enemies.
[Sa 6:8 DK-KJV] Rejs fra mig, alle I fejltrinsarbejdere; for HERREN har hørt røsten af min gråd.
Ps 6:8 Depart from me, all ye workers of iniquity; for the LORD hath heard the voice of my weeping.
[Sa 6:9 DK-KJV] HERREN har hørt min påkaldelsesbøn; HERREN vil modta' min bøn.
Ps 6:9 The LORD hath heard my supplication; the LORD will receive my prayer.
[Sa 6:10 DK-KJV] Lad alle mine fjender være skamfulde og hårdt plaget: lad dem vende tilbage og pludselig være skamfulde.
Ps 6:10 Let all mine enemies be ashamed and sore vexed: let them return and be ashamed suddenly.

Salme 7 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 7:1 DK-KJV] En Trængselssang af David, hvilken han sang til HERREN, angående ordene fra Benjamiten Cush. Kæreste HERRE min Gud, i dig har jeg min tillid: frels mig fra alle dem der forfølger mig, og forløs mig:
Ps 7:1 Shiggaion of David, which he sang unto the LORD, concerning the words of Cush the Benjamite. O LORD my God, in thee do I put my trust: save me from all them that persecute me, and deliver me:
[Sa 7:2 DK-KJV] For ikke at han river min sjæl som en løve, og river den i stykker, mens der ingen er til at forløse.
Ps 7:2 Lest he tear my soul like a lion, rending it in pieces, while there is none to deliver.
[Sa 7:3 DK-KJV] Kæreste HERRE min Gud, hvis jeg har gjort dette; hvis der er fejltrin i mine hænder;
Ps 7:3 O LORD my God, if I have done this; if there be iniquity in my hands;
[Sa 7:4 DK-KJV] Hvis jeg har gengældt ondt til ham der var i fred med mig; (ja, jeg har forløst ham der uden grund er min fjende:)
Ps 7:4 If I have rewarded evil unto him that was at peace with me; (yea, I have delivered him that without cause is mine enemy:)
[Sa 7:5 DK-KJV] Lad fjenden forfølge min sjæl, og ta' den; ja, lad ham træde mit liv ned på jorden, og lægge min ære i støvet. Pause.
Ps 7:5 Let the enemy persecute my soul, and take it; yea, let him tread down my life upon the earth, and lay mine honour in the dust. Selah.
[Sa 7:6 DK-KJV] Rejs dig, Kæreste HERRE, i din vrede, løft digselv op på grund af mine fjenders hærgen: og vågn op for mig til dommen som du har befalet.
Ps 7:6 Arise, O LORD, in thine anger, lift up thyself because of the rage of mine enemies: and awake for me to the judgment that thou hast commanded.
[Sa 7:7 DK-KJV] Sådant skal folkemenigheden omslutte dig: for deres skyld returner du derfor op højt.
Ps 7:7 So shall the congregation of the people compass thee about: for their sakes therefore return thou on high.
[Sa 7:8 DK-KJV] HERREN skal dømme folket: døm mig, Kæreste HERRE, efter min retfærdighed, og efter min hæderlighed der er i mig.
Ps 7:8 The LORD shall judge the people: judge me, O LORD, according to my righteousness, and according to mine integrity that is in me.
[Sa 7:9 DK-KJV] Åh lad de ondes ondskab komme til en ende; men etablere den retfærdige: for den retskafne Gud prøver hjerterne og nyrerne.
Ps 7:9 Oh let the wickedness of the wicked come to an end; but establish the just: for the righteous God trieth the hearts and reins.
[Sa 7:10 DK-KJV] Mit forsvar er fra Gud, som frelser den oprigtige i hjerte.
Ps 7:10 My defence is of God, which saveth the upright in heart.
[Sa 7:11 DK-KJV] Gud dømmer den retskafne, og Gud er vred på de onde hver dag.
Ps 7:11 God judgeth the righteous, and God is angry with the wicked every day.
[Sa 7:12 DK-KJV] Hvis han ikke vender om, vil han hvæsse sværdet; han har strukket hans bue, og gjort den klar.
Ps 7:12 If he turn not, he will whet his sword; he hath bent his bow, and made it ready.
[Sa 7:13 DK-KJV] Han har også forberedt dødsredskaberne for ham; han ordinerer hans pile imod forfølgerne.
Ps 7:13 He hath also prepared for him the instruments of death; he ordaineth his arrows against the persecutors.
[Sa 7:14 DK-KJV] Læg mærke til, han kæmper med fejltrin, og har undfanget misgerning, og frembragt falskhed.
Ps 7:14 Behold, he travaileth with iniquity, and hath conceived mischief, and brought forth falsehood.
[Sa 7:15 DK-KJV] Han lavede en faldgrube, og gravede den, og er faldet ned i faldgruben som han lavede.
Ps 7:15 He made a pit, and digged it, and is fallen into the ditch which he made.
[Sa 7:16 DK-KJV] Hans misgerning skal returnere på hans eget hoved, og hans vold skal komme ned på hans egen isse.
Ps 7:16 His mischief shall return upon his own head, and his violent dealing shall come down upon his own pate.
[Sa 7:17 DK-KJV] Jeg vil rose HERREN i overensstemmelse med hans retfærdighed: og vil synge lovsang til den allerhøjeste HERREs navn.
Ps 7:17 I will praise the LORD according to his righteousness: and will sing praise to the name of the LORD most high.

Salme 8 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 8:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på harpe, En Salme af David. Kæreste HERRE vor Herre, hvor fremragende er dit navn på hele jorden! som har sat din herlighed over himlene.
Ps 8:1 To the chief Musician upon Gittith, A Psalm of David. O LORD our Lord, how excellent is thy name in all the earth! who hast set thy glory above the heavens.

[Sa 8:2 DK-KJV] Ud af babyer og diene børns mund har du ordineret styrke på grund af dine fjender, så du måtte stilne fjenden og den fremstormende.
Ps 8:2 Out of the mouth of babes and sucklings hast thou ordained strength because of thine enemies, that thou mightest still the enemy and the avenger.

[Sa 8:3 DK-KJV] Når jeg tænker over dine himle, dine fingres virke, månen og stjernerne, som du har ordineret;
Ps 8:3 When I consider thy heavens, the work of thy fingers, the moon and the stars, which thou hast ordained;

[Sa 8:4 DK-KJV] Hvad er et menneske, at du tænker på ham? og menneskesønnen, at du besøger ham?
Ps 8:4 What is man, that thou art mindful of him? and the son of man, that thou visitest him?

[Sa 8:5 DK-KJV] For du har gjort ham en smule lavere end englene, og har kronet ham med herlighed og ære.
Ps 8:5 For thou hast made him a little lower than the angels, and hast crowned him with glory and honour.

[Sa 8:6 DK-KJV] Du gav ham at ha' herredømme over dine hænders værk; du har lagt alle ting under hans fødder:
Ps 8:6 Thou madest him to have dominion over the works of thy hands; thou hast put all things under his feet:

[Sa 8:7 DK-KJV] Alle får og okser, ja, og markens dyr;
Ps 8:7 All sheep and oxen, yea, and the beasts of the field;

[Sa 8:8 DK-KJV] Luftens fugl, og havets fisk, og hvadsomhelst der passerer igennem havenes stier.
Ps 8:8 The fowl of the air, and the fish of the sea, and whatsoever passeth through the paths of the seas.

[Sa 8:9 DK-KJV] Kæreste HERRE vor Herre, hvor fremragende er dit navn på hele jorden!
Ps 8:9 O LORD our Lord, how excellent is thy name in all the earth!

Salme 9 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 9:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på flerstrenget guitar " Muth-labben - Hvid død", En Salme af David. Jeg vil rose dig, Kæreste HERRE, med hele mit hjerte; Jeg vil fremvise alle dine vidunderlige gerninger.
Ps 9:1 To the chief Musician upon Muth-labben, A Psalm of David. I will praise thee, O LORD, with my whole heart; I will shew forth all thy marvellous works.

[Sa 9:2 DK-KJV] Jeg vil være glad og juble over dig: jeg vil synge lovsang til dit navn, Kæreste du Allerhøjeste.
Ps 9:2 I will be glad and rejoice in thee: I will sing praise to thy name, O thou most High.

[Sa 9:3 DK-KJV] Når mine fjender er vendt om, skal de falde og forsvinde ved dit nærvær.
Ps 9:3 When mine enemies are turned back, they shall fall and perish at thy presence.

[Sa 9:4 DK-KJV] For du har fastholdt min ret og min sag; du sad på tronen og dømte retfærdigt.
Ps 9:4 For thou hast maintained my right and my cause; thou satest in the throne judging right.

Ps 9:5 Thou hast rebuked the heathen, thou hast destroyed the wicked, thou hast put out their name for ever and ever.

[Sa 9:5 DK-KJV] Du har irettesat hedningerne, du har destrueret de onde, du har udvisket deres navn for evig og altid.

[Sa 9:6 DK-KJV] Kæreste du fjende, destruktioner er kommet til en evig ende: og du har destrueret byer; deres mindesmærke er forsvundet med dem.
Ps 9:6 O thou enemy, destructions are come to a perpetual end: and thou hast destroyed cities; their memorial is perished with them.

[Sa 9:7 DK-KJV] Men HERREN skal bestå for evigt: han har forberedte hans trone for dom.
Ps 9:7 But the LORD shall endure for ever: he hath prepared his throne for judgment.

Ps 9:8 And he shall judge the world in righteousness, he shall minister judgment to the people in uprightness.

[Sa 9:8 DK-KJV] Og han skal dømme denne verden i retfærdighed, han skal betjene dom til folket i retskaffenhed.

[Sa 9:9 DK-KJV] HERREN vil også være et tilflugtssted for de undertrykte, et tilflugtssted i trængselstider.
Ps 9:9 The LORD also will be a refuge for the oppressed, a refuge in times of trouble.

Ps 9:10 And they that know thy name will put their trust in thee: for thou, LORD, hast not forsaken them that seek thee.

[Sa 9:10 DK-KJV] Og de der kender dit navn vil sætte deres lid til dig: for du, HERRE, har ikke svigtet dem der søger dig.

[Sa 9:11 DK-KJV] Syng lovsange til HERREN, som bor i Zion: erklær hans gøren blandt folket.
Ps 9:11 Sing praises to the LORD, which dwelleth in Zion: declare among the people his doings.

Ps 9:12 When he maketh inquisition for blood, he remembereth them: he forgetteth not the cry of the humble.

[Sa 9:12 DK-KJV] Når han for blod laver forhør, huskede han dem: han glemmer ikke de ydmyges råb.

[Sa 9:13 DK-KJVKJV] Ha' barmhjertighed med mig, Kæreste HERRE; læg mærke til min trængsel som jeg udholder fra dem der hader mig, du der løfter mig op fra dødens porte:
Ps 9:13 Have mercy upon me, O LORD; consider my trouble which I suffer of them that hate me, thou that liftest me up from the gates of death:

[Sa 9:14 DK-KJV] Så jeg må fremvise al din lovsang i portene til Zions datter: jeg vil juble over din frelse.
[Sa 9:15 DK-KJV] Hedningerne er sunket ned i faldgruben de har lavet: i nettet som de gemte er deres egne fødder fanget.

[Sa 9:16 DK-KJV] HERREN er kendt via dommen som han udfører: de onde er fanget i sine egne hænders virke. Pause.
[Sa 9:17 DK-KJV] De onde skal bli' omdannet indtil helvede, og alle de nationer der glemmer Gud.
[Sa 9:18 DK-KJV] For de trængende skal ikke altid være glemt: de fattiges forventning skal ikke forsvinde for evigt.
[Sa 9:19 DK-KJV] Rejs dig, Kæreste HERRE; lad ikke mennesket vinde: lad hedningerne bli' dømt foran dine øjne.
[Sa 9:20 DK-KJV] Få dem til at frygte, Kæreste HERRE: så de nationer må kende at de demselv kun er mennesker. Pause.

Ps 9:14 That I may shew forth all thy praise in the gates of the daughter of Zion: I will rejoice in thy salvation.
Ps 9:15 The heathen are sunk down in the pit that they made: in the net which they hid is their own foot taken.
Ps 9:16 The LORD is known by the judgment which he executeth: the wicked is snared in the work of his own hands. Higgaion. Selah.
Ps 9:17 The wicked shall be turned into hell, and all the nations that forget God.
Ps 9:18 For the needy shall not alway be forgotten: the expectation of the poor shall not perish for ever.
Ps 9:19 Arise, O LORD; let not man prevail: let the heathen be judged in thy sight.
Ps 9:20 Put them in fear, O LORD: that the nations may know themselves to be but men. Selah.

Salme 10 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 10:1 DK-KJV] Hvorfor står du på afstand, Kæreste HERRE? hvorfor gemmer du digselv i trængselstider?
[Sa 10:2 DK-KJV] De onde forfølger i sin stolthed den fattige: lad dem bli' grebet i de planer som de har udtænkt.
[Sa 10:3 DK-KJV] For de onde praler omkring sit hjertes ønske, og velsigner de griske, hvem HERREN afskyr.
[Sa 10:4 DK-KJV] Den onde, vil ikke søge efter Gud, på grund af sin stolte holding: Gud er ikke i alle hans tanker.
[Sa 10:5 DK-KJV] Hans veje er altid sørgelige; dine domme er langt over uden for hans synsfelt: og angående alle hans fjender, dem ringeagter han.
[Sa 10:6 DK-KJV] Han har sagt i sit hjerte, jeg skal ikke bli' fjernet: for jeg skal aldrig være i modgang.
[Sa 10:7 DK-KJV] Hans mund er altid fuld af forbandelse og bedrag og svindel: misgerning og forfængelighed er under hans tunge.
[Sa 10:8 DK-KJV] Han sidder i landsbyens luskede steder: på de hemmelige steder myrder han den uskyldige: hans øjne er hemmeligt sat imod den fattige.
[Sa 10:9 DK-KJV] Han ligger hemmeligt på lur som en løve i sin hule: han ligger på lur for at fange den fattige: han fanger sandelig den fattige, når han trækker ham ind i sit net.
[Sa 10:10 DK-KJV] Han ligger på lur, og ydmyger sigselv, så den fattige må falde ved hans stærke énere.
[Sa 10:11 DK-KJV] Han har sagt i sit hjerte, Gud har glemt: han gemmer hans ansigt; han vil aldrig se det.
[Sa 10:12 DK-KJV] Rejs dig, Kæreste HERRE; Kæreste Gud, opløft din hånd: glem ikke den ydmyge.
[Sa 10:13 DK-KJV] Hvorfor foragter de onde Gud? han har sagt i sit hjerte, Du vil ikke kræve det.
[Sa 10:14 DK-KJV] Du har set det; for du lægger mærke til misgerning og ondskab, for at gengælde det med din hånd: den fattige forpligter sigselv til dig; du er den faderløses hjælper.
[Sa 10:15 DK-KJV] Knæk du de ondes arm og den onde mand: undersøg hans ondskab indtil du ingen finder.
[Sa 10:16 DK-KJV] HERREN er Konge for evig og altid: hedningerne er forsvundet ud af hans land.

[Sa 10:17 DK-KJV] HERRE, du har hørt den ydmyges ønske: du vil forberede deres hjerte, du vil få dit øre til at høre:
[Sa 10:18 DK-KJV] Til at dømme den faderløse og de undertrykte, så mennesket på jorden ikke mere må undertrykke.

Ps 10:1 Why standest thou afar off, O LORD? why hidest thou thyself in times of trouble?
Ps 10:2 The wicked in his pride doth persecute the poor: let them be taken in the devices that they have imagined.
Ps 10:3 For the wicked boasteth of his heart's desire, and blesseth the covetous, whom the LORD abhorreth.
Ps 10:4 The wicked, through the pride of his countenance, will not seek after God: God is not in all his thoughts.
Ps 10:5 His ways are always grievous; thy judgments are far above out of his sight: as for all his enemies, he puffeth at them.
Ps 10:6 He hath said in his heart, I shall not be moved: for I shall never be in adversity.

Ps 10:7 His mouth is full of cursing and deceit and fraud: under his tongue is mischief and vanity.
Ps 10:8 He sitteth in the lurking places of the villages: in the secret places doth he murder the innocent: his eyes are privily set against the poor.
Ps 10:9 He lieth in wait secretly as a lion in his den: he lieth in wait to catch the poor: he doth catch the poor, when he draweth him into his net.
Ps 10:10 He croucheth, and humbleth himself, that the poor may fall by his strong ones.
Ps 10:11 He hath said in his heart, God hath forgotten: he hideth his face; he will never see it.
Ps 10:12 Arise, O LORD; O God, lift up thine hand: forget not the humble.
Ps 10:13 Wherefore doth the wicked contemn God? he hath said in his heart, Thou wilt not require it.
Ps 10:14 Thou hast seen it; for thou beholdest mischief and spite, to requite it with thy hand: the poor committeth himself unto thee; thou art the helper of the fatherless.
Ps 10:15 Break thou the arm of the wicked and the evil man: seek out his wickedness till thou find none.
Ps 10:16 The LORD is King for ever and ever: the heathen are perished out of his land.
Ps 10:17 LORD, thou hast heard the desire of the humble: thou wilt prepare their heart, thou wilt cause thine ear to hear:

Ps 10:18 To judge the fatherless and the oppressed, that the man of the earth may no more oppress.

Salme 11 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 11:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Jeg sætter min lid til HERREN: hvordan siger I til min sjæl, Flygt som en fugl til jeres bjerg?
[Sa 11:2 DK-KJV] For, se, de onde strækker deres bue, de klargør deres pile på strengen, så de hemmeligt må skyde på den oprigtige i hjertet.
[Sa 11:3 DK-KJV] Hvis fundamenterne bli'r destrueret, hvad kan den retskafne gøre?
[Sa 11:4 DK-KJV] HERREN er i hans hellige tempel, HERRENs trone er i himlen: hans øjne lægger mærke til, hans øjenlåg prøver, menneskets børn.
[Sa 11:5 DK-KJV] HERREN prøver den retskafne: men de onde og ham der elsker vold hader hans sjæl.
[Sa 11:6 DK-KJV] Over de onde skal han lade fælder regne, ild og svovlsten, og en forfærdelig storm: dette skal være deres kops del.
[Sa 11:7 DK-KJV] For den retskafne HERRE elsker retfærdighed; hans ansigt lægger sandelig mærke til den oprigtige.

Ps 11:1 To the chief Musician, A Psalm of David. In the LORD put I my trust: how say ye to my soul, Flee as a bird to your mountain?
Ps 11:2 For, lo, the wicked bend their bow, they make ready their arrow upon the string, that they may privily shoot at the upright in heart.
Ps 11:3 If the foundations be destroyed, what can the righteous do?
Ps 11:4 The LORD is in his holy temple, the LORD'S throne is in heaven: his eyes behold, his eyelids try, the children of men.
Ps 11:5 The LORD trieth the righteous: but the wicked and him that loveth violence his soul hateth.
Ps 11:6 Upon the wicked he shall rain snares, fire and brimstone, and an horrible tempest: this shall be the portion of their cup.
Ps 11:7 For the righteous LORD loveth righteousness; his countenance doth behold the upright.

Salme 12 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 12:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på 8 strenget harpe (Sheminith), En Salme af David. Hjælp, HERRE; for den gudhengiven mand ophører; for de trofaste fejler blandt menneskebørn.
[Sa 12:2 DK-KJV] De taler hver og en forfængelighed med sin næste: med smigrende læber og med et splittet hjerte taler de.
[Sa 12:3 DK-KJV] HERREN skal fjerne alle de smigrende læber, og tungen der taler stolte ting:
[Sa 12:4 DK-KJV] Som har sagt, Med vor tunge vil vi få overhånd; vore læber er vore egne: som er herre over os?
[Sa 12:5 DK-KJV] For undertrykkelsen af den fattige, for udmattelsen af dem i nød, nu vil jeg rejse mig, siger HERREN; Jeg vil sætte ham i sikkerhed fra ham der ringeagter ham.
[Sa 12:6 DK-KJV] HERRENs ord er rene ord: som sølv prøvet i en smelteovn af jord, renset 7 gange.
[Sa 12:7 DK-KJV] Du skal holde dem, Kæreste HERRE, du skal bevare dem fra denne generation for evigt.
[Sa 12:8 DK-KJV] De onde går på alle sider, når de modbydeligste mænd er ophøjet.

Ps 12:1 To the chief Musician upon Sheminith, A Psalm of David. Help, LORD; for the godly man ceaseth; for the faithful fail from among the children of men.
Ps 12:2 They speak vanity every one with his neighbour: with flattering lips and with a double heart do they speak.
Ps 12:3 The LORD shall cut off all flattering lips, and the tongue that speaketh proud things:
Ps 12:4 Who have said, With our tongue will we prevail; our lips are our own: who is lord over us?
Ps 12:5 For the oppression of the poor, for the sighing of the needy, now will I arise, saith the LORD; I will set him in safety from him that puffeth at him.
Ps 12:6 The words of the LORD are pure words: as silver tried in a furnace of earth, purified seven times.
Ps 12:7 Thou shalt keep them, O LORD, thou shalt preserve them from this generation for ever.
Ps 12:8 The wicked walk on every side, when the vilest men are exalted.

Salme 13 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 13:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Hvor længe vil du glemme mig, Kæreste HERRE? for evigt? hvor længe vil du gemme dit ansigt fra mig?
[Sa 13:2 DK-KJV] Hvor længe skal jeg spørge min sjæl til råds, og dagligt ha' sorg i mit hjerte? hvor længe skal mine fjender være ophøjet over mig?
[Sa 13:3 DK-KJV] Tænk over det og hør mig, Kæreste HERRE min Gud: oplys mine øjne, for ikke at jeg sover dødens søvn;
[Sa 13:4 DK-KJV] For ikke at mine fjender siger, Jeg har vundet over ham; og de der plager mig jubler når jeg er fjernet.
[Sa 13:5 DK-KJV] Men jeg har stolet på din barmhjertighed; mit hjerte skal juble over din frelse.

Ps 13:1 To the chief Musician, A Psalm of David. How long wilt thou forget me, O LORD? for ever? how long wilt thou hide thy face from me?
Ps 13:2 How long shall I take counsel in my soul, having sorrow in my heart daily? how long shall mine enemy be exalted over me?
Ps 13:3 Consider and hear me, O LORD my God: lighten mine eyes, lest I sleep the sleep of death;
Ps 13:4 Lest mine enemy say, I have prevailed against him; and those that trouble me rejoice when I am moved.
Ps 13:5 But I have trusted in thy mercy; my heart shall rejoice in thy salvation.

[Sa 13:6 DK-KJV] Jeg vil synge til HERREN, fordi han har handlet rundhåndet med mig.

Ps 13:6 I will sing unto the LORD, because he hath dealt bountifully with me.

Salme 14 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 14:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Tåben har sagt i hans hjerte, Der er ingen Gud. De er korrupt, de har gjort hæslige gerninger, der er ingen der gør godt.

Ps 14:1 To the chief Musician, A Psalm of David. The fool hath said in his heart, There is no God. They are corrupt, they have done abominable works, there is none that doeth good.

[Sa 14:2 DK-KJV] HERREN kiggede ned fra himlen på menneskets børn, for at se om der var nogen der forstod, og søger Gud.

Ps 14:2 The LORD looked down from heaven upon the children of men, to see if there were any that did understand, and seek God.

[Sa 14:3 DK-KJV] De er alle gået til side, de er allesammen blevet snavsede: der er ingen der gør godt, nej, ikke én.

Ps 14:3 They are all gone aside, they are all together become filthy: there is none that doeth good, no, not one.

[Sa 14:4 DK-KJV] Har alle fejltrinsarbejderne ingen kundskab? de som fortærer mit folk som de spiser brød, og ikke kalder på HERREN.

Ps 14:4 Have all the workers of iniquity no knowledge? who eat up my people as they eat bread, and call not upon the LORD.

[Sa 14:5 DK-KJV] Der var de i stor frygt: for Gud er i den retskafnes generation.

Ps 14:5 There were they in great fear: for God is in the generation of the righteous.

[Sa 14:6 DK-KJV] I har gjort den fattiges råd til skamme, fordi HERREN er hans tilflugt.

Ps 14:6 Ye have shamed the counsel of the poor, because the LORD is his refuge.

[Sa 14:7 DK-KJV] Åh som Israels frelse var kommet ud af Zion! Derefter fjerner Gud hans folks fangenskab, Jacob skal juble, og Israel skal være glad.

Ps 14:7 Oh that the salvation of Israel were come out of Zion! when the LORD bringeth back the captivity of his people, Jacob shall rejoice, and Israel shall be glad.

Salme 15 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 15:1 DK-KJV] En Salme af David. HERRE, hvem skal bli' tilbage i dit tabernakel? hvem skal bo på din hellige bakke?

Ps 15:1 A Psalm of David. LORD, who shall abide in thy tabernacle? who shall dwell in thy holy hill?

[Sa 15:2 DK-KJV] Han der vandrer oprigtigt, og udvirker retfærdighed, og taler sandheden i sit hjerte.

Ps 15:2 He that walketh uprightly, and worketh righteousness, and speaketh the truth in his heart.

[Sa 15:3 DK-KJV] Han der ikke bagtaler med sin tunge, og heller ikke gør ondt overfor sin næste, og heller ikke tager en bebrejdelse op imod sin næste.

Ps 15:3 He that backbiteth not with his tongue, nor doeth evil to his neighbour, nor taketh up a reproach against his neighbour.

[Sa 15:4 DK-KJV] I hvis øjne en gemen person er foragtet; men han hædrer dem der frygter HERREN. Han der sværger til sin egen skade, og ikke forandre sig.

Ps 15:4 In whose eyes a vile person is contemned; but he honoureth them that fear the LORD. He that sweareth to his own hurt, and changeth not.

[Sa 15:5 DK-KJV] Han der ikke sætter sine penge ud mod en rente, og heller ikke lader sig bestikke imod den uskyldige. Han der gør disse ting skal aldrig bli' fjernet.

Ps 15:5 He that putteth not out his money to usury, nor taketh reward against the innocent. He that doeth these things shall never be moved.

Salme 16 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 16:1 DK-KJV] Et indgraveret digt af David. Bevar mig, Kæreste Gud: for jeg sætter min lid til dig.

Ps 16:1 Michtam of David. Preserve me, O God: for in thee do I put my trust.

[Sa 16:2 DK-KJV] Kæreste min sjæl, du har sagt til HERREN, Du er min Herre: min godhed kan ikke måles med dig;

Ps 16:2 O my soul, thou hast said unto the LORD, Thou art my Lord: my goodness extendeth not to thee;

[Sa 16:3 DK-KJV] Men til de hellige der er på jorden, og til den fremragende, i hvem al min glæde er.

Ps 16:3 But to the saints that are in the earth, and to the excellent, in whom is all my delight.

[Sa 16:4 DK-KJV] Deres sorger skal bli' multipliceret der løber efter en anden gud: deres drikoffergaver af blod vil jeg ikke tilbyde, og heller ikke lade deres navne komme over mine læber.

Ps 16:4 Their sorrows shall be multiplied that hasten after another god: their drink offerings of blood will I not offer, nor take up their names into my lips.

[Sa 16:5 DK-KJV] HERREN er min arvedel og af min kop: du bevarer mit lod.

Ps 16:5 The LORD is the portion of mine inheritance and of my cup: thou maintainest my lot.

[Sa 16:6 DK-KJV] Snorene er tilfaldet mig på behagelige steder; ja, jeg har en smuk arv.

Ps 16:6 The lines are fallen unto me in pleasant places; yea, I have a goodly heritage.

[Sa 16:7 DK-KJV] Jeg vil velsigne HERREN, som har givet mig råd: mit indre instruere mig midt om natten.

Ps 16:7 I will bless the LORD, who hath given me counsel: my reins also instruct me in the night seasons.

[Sa 16:8 DK-KJV] Jeg har altid sat HERREN foran mig: fordi han er på min højre hånd skal jeg ikke bli' fjernet.
[Sa 16:9 DK-KJV] Derfor er mit hjerte glad, og min herlighed jubler: mit kød skal også hvile i håb.
[Sa 16:10 DK-KJV] For du vil ikke efterlade min sjæl i helvede; du vil heller ikke tillade at din Hellige Éner fordærves.

[Sa 16:11 DK-KJV] Du vil vise mig livets sti: i dit nærvær er glædens fylde; på din højre hånd der er velbehageligheder for evigt og altid.

Ps 16:8 I have set the LORD always before me: because he is at my right hand, I shall not be moved.
Ps 16:9 Therefore my heart is glad, and my glory rejoiceth: my flesh also shall rest in hope.
Ps 16:10 For thou wilt not leave my soul in hell; neither wilt thou suffer thine Holy One to see corruption.
Ps 16:11 Thou wilt shew me the path of life: in thy presence is fulness of joy; at thy right hand there are pleasures for evermore.

Salme 17 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 17:1 DK-KJV] En Bøn af David. Hør det rette, Kæreste HERRE, lyt efter mit råb, lyt til min bøn, der ikke udgår fra læber der lader som om.
[Sa 17:2 DK-KJV] Lad min kendelse komme frem fra dit nærvær; lad dine øjne lægge mærke til de ting der er ret.
[Sa 17:3 DK-KJV] Du har prøvet mit hjerte; du har besøgt mig om natten; du har prøvet mig, og skal intet finde; Jeg er målrettet at min mund ikke skal overtræde.
[Sa 17:4 DK-KJV] Angående menneskets gerninger, via ordene fra dine læber har jeg holdt mig fra ødelæggerens stier.
[Sa 17:5 DK-KJV] Lad mig fortsætte på dine stier, så mine skridt ikke fejler.
[Sa 17:6 DK-KJV] Jeg har kaldt på dig, for du vil høre på mig, Kæreste Gud: vend dit øre mod mig, og hør min tale.
[Sa 17:7 DK-KJV] Vis din vidunderlige overbærenhed, Kæreste du der frelser dem der sætter sin lid til dig fra de der rejser sig op imod dem via din højre hånd.
[Sa 17:8 DK-KJV] Bevar mig som øjeæblet, gem mig under skyggen fra dine vinger,
[Sa 17:9 DK-KJV] Fra de onde der undertrykker mig, fra mine dødbringende fjender, som omslutter mig.
[Sa 17:10 DK-KJV] De er indesluttet i deres eget fedt: de taler stolt med deres mund.
[Sa 17:11 DK-KJV] De har nu omringet os i vore fodspor: de har rettet deres øjne ned mod jorden;
[Sa 17:12 DK-KJV] Ligesom en løve der er grådig efter hans bytte, og som var det en ung løve der ligger på lur i hemmelige steder.
[Sa 17:13 DK-KJV] Rejs dig, Kæreste HERRE, lad ham bli' skuffet, kast ham ned; forløs min sjæl fra de onde, som er dit sværd:
[Sa 17:14 DK-KJV] Fra mænd som er din hånd, Kæreste HERRE, fra denne verdens mænd, som har deres del i dette liv, og hvis mave du fylder med gemte skatte: de er fulde af børn, og efterlader resten af deres substans til deres babyer.
[Sa 17:15 DK-KJV] Men når det gælder mig, jeg vil lægge mærke til dit ansigt i retfærdighed: jeg skal være tilfredsstillet, når jeg vågner, og ligner dig.

Ps 17:1 A Prayer of David. Hear the right, O LORD, attend unto my cry, give ear unto my prayer, that goeth not out of feigned lips.
Ps 17:2 Let my sentence come forth from thy presence; let thine eyes behold the things that are equal.
Ps 17:3 Thou hast proved mine heart; thou hast visited me in the night; thou hast tried me, and shalt find nothing; I am purposed that my mouth shall not transgress.

Ps 17:4 Concerning the works of men, by the word of thy lips I have kept me from the paths of the destroyer.
Ps 17:5 Hold up my goings in thy paths, that my footsteps slip not.
Ps 17:6 I have called upon thee, for thou wilt hear me, O God: incline thine ear unto me, and hear my speech.
Ps 17:7 Shew thy marvellous lovingkindness, O thou that savest by thy right hand them which put their trust in thee from those that rise up against them.
Ps 17:8 Keep me as the apple of the eye, hide me under the shadow of thy wings,
Ps 17:9 From the wicked that oppress me, from my deadly enemies, who compass me about.
Ps 17:10 They are inclosed in their own fat: with their mouth they speak proudly.
Ps 17:11 They have now compassed us in our steps: they have set their eyes bowing down to the earth;

Ps 17:12 Like as a lion that is greedy of his prey, and as it were a young lion lurking in secret places.

Ps 17:13 Arise, O LORD, disappoint him, cast him down: deliver my soul from the wicked, which is thy sword:
Ps 17:14 From men which are thy hand, O LORD, from men of the world, which have their portion in this life, and whose belly thou fillest with thy hid treasure: they are full of children, and leave the rest of their substance to their babes.

Ps 17:15 As for me, I will behold thy face in righteousness: I shall be satisfied, when I awake, with thy likeness.

Salme 18 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Denne Salme er synonym med 2 Samuels bog Kapitel 22

[Sa 18:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David, HERRENs tjener, som talte ordene fra denne sang til HERREN på dagen hvor HERREN forløste ham fra alle hans fjenders hånd, og fra Sauls hånd: Og han sagde, Jeg vil elske dig, Kæreste HERRE, min styrke.

Ps 18:1 To the chief Musician, A Psalm of David, the servant of the LORD, who spake unto the LORD the words of this song in the day that the LORD delivered him from the hand of all his enemies, and from the hand of Saul: And he said, I will love thee, O LORD, my strength.

[Sa 18:2 DK-KJV] HERREN er min klippe, og min fæstning, og min forløser; min Gud, min styrke, jeg vil sætte min lid til ham; min beskytter, og mit frelseshorn, og mit høje tårn.
[Sa 18:3 DK-KJV] Jeg vil kalde på HERREN, som er værdig til at bli' rost: sådant skal jeg bli' frelst fra mine fjender.
[Sa 18:4 DK-KJV] Dødens sorger omsluttede mig, og oversvømmelserne af ugudelige mennesker gjorde mig bange.
[Sa 18:5 DK-KJV] Helvedes sorger sluttede sig tæt omkring mig: dødens klapfælder mødte mig.
[Sa 18:6 DK-KJV] I min nød kaldte jeg på HERREN, og råbte på min Gud: han hørte min stemme ud fra hans tempel, og mit råb kom foran ham, ja ind i hans ører.
[Sa 18:7 DK-KJV] Da rystede og skælvede jorden; også bakkernes fundamenter bevægede sig og var rystet, fordi han var rasende.
[Sa 18:8 DK-KJV] Der udgik en røg fra hans næsebor, og fortærende ild ud af hans mund: kulene var antændt af den.
[Sa 18:9 DK-KJV] Han bøjede også himlene, og kom ned: og mørke var under hans fødder.
[Sa 18:10 DK-KJV] Og han red på en kerub, og fløj: ja, han fløj på vindens vinger.
[Sa 18:11 DK-KJV] Han gjorde mørke til hans hemmelige sted; hans telt rundt om ham var mørke vandmasser og tykke skyer fra himlene.
[Sa 18:12 DK-KJV] Ved glansen der var foran ham passerede hans tykke skyer fordi, hagl og kul med ild i.
[Sa 18:13 DK-KJV] HERREN tordnede også i himlene, og den Højeste lod hans stemme høre; hagl og kul med ild i.
[Sa 18:14 DK-KJV] Ja, han sendte hans pile ud, og spredte dem; og han skød lyn ud, og gjorde det ubehageligt for dem.
[Sa 18:15 DK-KJV] Da kunne vandmassernes kanaler ses, og denne verdens fundamenter var afsløret ved din irettesættelse, Kæreste HERRE, ved eksplosionen af dine næsebors udånding.
[Sa 18:16 DK-KJV] Han sendte bud fra foroven, han tog mig, han trak mig ud af mange vandmasser.

[Sa 18:17 DK-KJV] Han forløste mig fra min stærke fjende, og fra dem som hader mig: for de var for stærke for mig.
[Sa 18:18 DK-KJV] De mødte mig på min katastrofedag: men jeg stolede på HERREN.
[Sa 18:19 DK-KJV] Han bragte mig også videre til et stort sted; han forløste mig, fordi han glædede sig over mig.
[Sa 18:20 DK-KJV] HERREN belønnede mig efter min retfærdighed; efter mine hænders renhed har han tilbagebetalt mig.
[Sa 18:21 DK-KJV] For jeg har holdt HERRENs veje, og har ikke ondskabsfuldt forladt min Gud.
[Sa 18:22 DK-KJV] For alle hans domme var foran mig, og jeg lod ikke hans vedtægter forlade mig.
[Sa 18:23 DK-KJV] Jeg var også retskaffen foran ham, og har holdt migselv tilbage fra mit fejltrin.
[Sa 18:24 DK-KJV] Derfor har HERREN tilbagebetalt mig efter min retfærdighed, efter mine hænders renhed som han ser på det.
[Sa 18:25 DK-KJV] Mod den barmhjertige vil du vise digselv barmhjertig; mod en retskaffen mand vil du vise digselv retskaffen;
[Sa 18:26 DK-KJV] Mod den rene vil du vise digselv ren; og mod den genstridige vil du vise digselv genstridige.
[Sa 18:27 DK-KJV] For du vil frelse det plagede folk; men vil nedgøre hovmod.
[Sa 18:28 DK-KJV] For du vil tænde mit stearinlys: HERREN min Gud vil oplyse mit mørke.
[Sa 18:29 DK-KJV] For via dig har jeg løbet gennem en troppe:

Ps 18:2 The LORD is my rock, and my fortress, and my deliverer; my God, my strength, in whom I will trust; my buckler, and the horn of my salvation, and my high tower.
Ps 18:3 I will call upon the LORD, who is worthy to be praised: so shall I be saved from mine enemies.
Ps 18:4 The sorrows of death compassed me, and the floods of ungodly men made me afraid.
Ps 18:5 The sorrows of hell compassed me about: the snares of death prevented me.
Ps 18:6 In my distress I called upon the LORD, and cried unto my God: he heard my voice out of his temple, and my cry came before him, even into his ears.
Ps 18:7 Then the earth shook and trembled; the foundations also of the hills moved and were shaken, because he was wroth.
Ps 18:8 There went up a smoke out of his nostrils, and fire out of his mouth devoured: coals were kindled by it.
Ps 18:9 He bowed the heavens also, and came down: and darkness was under his feet.
Ps 18:10 And he rode upon a cherub, and did fly: yea, he did fly upon the wings of the wind.
Ps 18:11 He made darkness his secret place; his pavilion round about him were dark waters and thick clouds of the skies.
Ps 18:12 At the brightness that was before him his thick clouds passed, hail stones and coals of fire.
Ps 18:13 The LORD also thundered in the heavens, and the Highest gave his voice; hail stones and coals of fire.
Ps 18:14 Yea, he sent out his arrows, and scattered them; and he shot out lightnings, and discomfited them.
Ps 18:15 Then the channels of waters were seen, and the foundations of the world were discovered at thy rebuke, O LORD, at the blast of the breath of thy nostrils.
Ps 18:16 He sent from above, he took me, he drew me out of many waters.
Ps 18:17 He delivered me from my strong enemy, and from them which hated me: for they were too strong for me.
Ps 18:18 They prevented me in the day of my calamity: but the LORD was my stay.
Ps 18:19 He brought me forth also into a large place; he delivered me, because he delighted in me.
Ps 18:20 The LORD rewarded me according to my righteousness; according to the cleanness of my hands hath he recompensed me.
Ps 18:21 For I have kept the ways of the LORD, and have not wickedly departed from my God.
Ps 18:22 For all his judgments were before me, and I did not put away his statutes from me.
Ps 18:23 I was also upright before him, and I kept myself from mine iniquity.
Ps 18:24 Therefore hath the LORD recompensed me according to my righteousness, according to the cleanness of my hands in his eyesight.

Ps 18:25 With the merciful thou wilt shew thyself merciful; with an upright man thou wilt shew thyself upright;
Ps 18:26 With the pure thou wilt shew thyself pure; and with the froward thou wilt shew thyself froward.
Ps 18:27 For thou wilt save the afflicted people; but wilt bring down high looks.
Ps 18:28 For thou wilt light my candle: the LORD my God will enlighten my darkness.
Ps 18:29 For by thee I have run through a troop; and by

og via min Gud har jeg hoppet over en mur.

[Sa 18:30 DK-KJV] Angående Gud, hans vej er perfekt: HERRENs ord er prøvet: han er en beskytter for alle dem der stoler på ham.
[Sa 18:31 DK-KJV] For hvem er Gud foruden HERREN? eller hvem er en klippe foruden vor Gud?
[Sa 18:32 DK-KJV] Det er Gud der omslutter mig med styrke, og gør min vej perfekt.
[Sa 18:33 DK-KJV] Han laver mine fødder som hjortens fødder, og sætter mig på mine høje steder.
[Sa 18:34 DK-KJV] Han underviser mine hænder i krig, sådant at en stålbue er knækket via mine arme.

[Sa 18:35 DK-KJV] Du har også givet mig dit frelsesskjold: og din højre hånd har holdt mig oppe, og din blidhed har gjort mig stor.
[Sa 18:36 DK-KJV] Du har forstørret mine skridt under mig, så mine fødder ikke fejlede.
[Sa 18:37 DK-KJV] Jeg har forfulgt mine fjender, og overvældede dem: jeg vendte heller ikke om igen før de var fortæret.
[Sa 18:38 DK-KJV] Jeg har såret dem så de ikke var i stand til at rejse sig: de er faldet under mine fødder.
[Sa 18:39 DK-KJV] For du har omsluttet mig med styrke mod slaget: du har underlagt dem under mig der rejste sig op imod mig.
[Sa 18:40 DK-KJV] Du har også givet mig mine fjenders nakker; så jeg måtte destruere dem der hader mig.
[Sa 18:41 DK-KJV] De råbte, men der var ingen til at frelse dem: ja til HERREN, men han svarede dem ikke.
[Sa 18:42 DK-KJV] Da slog jeg dem små som støvet foran vinden: jeg kastede dem ud som skidtet på gaderne.
[Sa 18:43 DK-KJV] Du har forløst mig fra folkets stridigheder; og du har gjort mig til hovedet over hedningerne: et folk hvem jeg ikke har kendt skal tjene mig.
[Sa 18:44 DK-KJV] Lige så hurtigt som de hører om mig, skal de adlyde mig: de fremmede skal underkaste demselv overfor mig.
[Sa 18:45 DK-KJV] De fremmede skal falme bort, og være bange ud fra deres lukkede steder.
[Sa 18:46 DK-KJV] HERREN lever; og velsignet er min klippe; og lad min frelses Gud være ophøjet.
[Sa 18:47 DK-KJV] Det er Gud der hævner mig, og underkaster folket under mig.
[Sa 18:48 DK-KJV] Han forløser mig fra mine fjender: ja, du løfter mig op over dem der rejser sig op imod mig: du har forløst mig fra den voldelige mand.
[Sa 18:49 DK-KJV] Derfor vil jeg give taksigelsesbønner til dig, Kæreste HERRE, blandt hedningerne, og synge lovsange til dit navn.
[Sa 18:50 DK-KJV] Stor forløsning giver han til hans konge; og viser barmhjertighed mod hans salvede, mod David, og mod hans sæd for evig og altid.

my God have I leaped over a wall.

Ps 18:30 As for God, his way is perfect: the word of the LORD is tried: he is a buckler to all those that trust in him.
Ps 18:31 For who is God save the LORD? or who is a rock save our God?
Ps 18:32 It is God that girdeth me with strength, and maketh my way perfect.
Ps 18:33 He maketh my feet like hinds' feet, and setteth me upon my high places.
Ps 18:34 He teacheth my hands to war, so that a bow of steel is broken by mine arms.
Ps 18:35 Thou hast also given me the shield of thy salvation: and thy right hand hath holden me up, and thy gentleness hath made me great.
Ps 18:36 Thou hast enlarged my steps under me, that my feet did not slip.
Ps 18:37 I have pursued mine enemies, and overtaken them: neither did I turn again till they were consumed.
Ps 18:38 I have wounded them that they were not able to rise: they are fallen under my feet.
Ps 18:39 For thou hast girded me with strength unto the battle: thou hast subdued under me those that rose up against me.
Ps 18:40 Thou hast also given me the necks of mine enemies; that I might destroy them that hate me.
Ps 18:41 They cried, but there was none to save them: even unto the LORD, but he answered them not.
Ps 18:42 Then did I beat them small as the dust before the wind: I did cast them out as the dirt in the streets.
Ps 18:43 Thou hast delivered me from the strivings of the people; and thou hast made me the head of the heathen: a people whom I have not known shall serve me.
Ps 18:44 As soon as they hear of me, they shall obey me: the strangers shall submit themselves unto me.
Ps 18:45 The strangers shall fade away, and be afraid out of their close places.
Ps 18:46 The LORD liveth; and blessed be my rock; and let the God of my salvation be exalted.
Ps 18:47 It is God that avengeth me, and subdueth the people under me.
Ps 18:48 He delivereth me from mine enemies: yea, thou liftest me up above those that rise up against me: thou hast delivered me from the violent man.

Ps 18:49 Therefore will I give thanks unto thee, O LORD, among the heathen, and sing praises unto thy name.
Ps 18:50 Great deliverance giveth he to his king; and sheweth mercy to his anointed, to David, and to his seed for evermore.

Salme 19 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 19:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Himlene erklærer Guds herlighed; og hvælvingen fremviser hans håndværk.
[Sa 19:2 DK-KJV] Dag efter dag ytrer den sin tale, og nat efter nat fremviser den sin kundskab.
[Sa 19:3 DK-KJV] Der er ingen tale ej heller sprog, hvor deres stemme ikke er hørt.

[Sa 19:4 DK-KJV] Deres linje er gået ud over hele jorden, og

Ps 19:1 To the chief Musician, A Psalm of David. The heavens declare the glory of God; and the firmament sheweth his handywork.
Ps 19:2 Day unto day uttereth speech, and night unto night sheweth knowledge.
Ps 19:3 There is no speech nor language, where their voice is not heard.

Ps 19:4 Their line is gone out through all the earth, and

deres ord indtil denne verdens ende. I dem har han sat et tabernakel for solen,
[Sa 19:5 DK-KJV] Som er som en brudgom der kommer ud af hans kammer, og jubler som en stærk mand der løber et løb.

[Sa 19:6 DK-KJV] Hans udsendelse er fra himlens ende, og hans kredsløb til dens ende: og der er intet gemt for dens hede.
[Sa 19:7 DK-KJV] HERRENs lov er perfekt, ved at omvende sjælen: HERRENs vidnesbyrd er sikkert, ved at gøre vise simple.

[Sa 19:8 DK-KJV] HERRENs vedtægter er rette, ved at få hjertet til at juble: HERRENs befaling er ren, ved at oplyse øjnene.

[Sa 19:9 DK-KJV] Frygten for HERREN er ren, ved at bestå for evigt: HERRENs domme er helt igennem sande og retfærdige.

[Sa 19:10 DK-KJV] De er mere ønskværdige end guld, ja, end meget fint guld: også sødere end honning og honningtavlen.
[Sa 19:11 DK-KJV] Desuden er din tjener advaret via dem: og der er stor belønning i at overholde dem.
[Sa 19:12 DK-KJV] Hvem kan forstå sine fejltagelser? rens du mig fra hemmelige forseelser.
[Sa 19:13 DK-KJV] Hold også din tjener tilbage fra arrogante synder; lad dem ikke ha' herredømme over mig: da skal jeg være retskaffen, og jeg skal være uskyldig fra den store overtrædelse.
[Sa 19:14 DK-KJV] Lad ordene fra min mund, og meditationen fra mit hjerte, være acceptable foran dine øjne, Kæreste HERRE, min styrke, og min befrier.

their words to the end of the world. In them hath he set a tabernacle for the sun,
Ps 19:5 Which is as a bridegroom coming out of his chamber, and rejoiceth as a strong man to run a race.
Ps 19:6 His going forth is from the end of the heaven, and his circuit unto the ends of it: and there is nothing hid from the heat thereof.
Ps 19:7 The law of the LORD is perfect, converting the soul: the testimony of the LORD is sure, making wise the simple.
Ps 19:8 The statutes of the LORD are right, rejoicing the heart: the commandment of the LORD is pure, enlightening the eyes.
Ps 19:9 The fear of the LORD is clean, enduring for ever: the judgments of the LORD are true and righteous altogether.
Ps 19:10 More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold: sweeter also than honey and the honeycomb.
Ps 19:11 Moreover by them is thy servant warned: and in keeping of them there is great reward.
Ps 19:12 Who can understand his errors? cleanse thou me from secret faults.
Ps 19:13 Keep back thy servant also from presumptuous sins; let them not have dominion over me: then shall I be upright, and I shall be innocent from the great transgression.
Ps 19:14 Let the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy sight, O LORD, my strength, and my redeemer.

Salme 20 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 20:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. HERREN hører dig på trængselsdagen; Jacobs Guds navn forsvarer dig;
[Sa 20:2 DK-KJV] Sender dig hjælp fra helligdommen, og styrker dig ud fra Zion;
[Sa 20:3 DK-KJV] Husker på alle dine offergaver, og accepter dit brændoffer; Pause.
[Sa 20:4 DK-KJV] Giver dig efter dit eget hjerte, og opfylder hele dit råd.
[Sa 20:5 DK-KJV] Vi vil juble over din frelse, og i vor Guds navn vil vi opsætte vore bannere: HERREN opfylder alle dine anmodninger.
[Sa 20:6 DK-KJV] Nu ved jeg at HERREN frelser hans salvede; han vil høre ham fra hans hellige himmel med hans højre hånds frelsende styrke.
[Sa 20:7 DK-KJV] Nogle stoler på stridsvogne, og nogle på heste: men vi vil ihukomme HERREN vor Guds navn.
[Sa 20:8 DK-KJV] De er bragt ned og er faldet: men vi er opløftet, og står oprejst.
[Sa 20:9 DK-KJV] Frels, HERRE: lad kongen høre os når vi kalder.

Ps 20:1 To the chief Musician, A Psalm of David. The LORD hear thee in the day of trouble; the name of the God of Jacob defend thee;
Ps 20:2 Send thee help from the sanctuary, and strengthen thee out of Zion;
Ps 20:3 Remember all thy offerings, and accept thy burnt sacrifice; Selah.
Ps 20:4 Grant thee according to thine own heart, and fulfil all thy counsel.
Ps 20:5 We will rejoice in thy salvation, and in the name of our God we will set up our banners: the LORD fulfil all thy petitions.
Ps 20:6 Now know I that the LORD saveth his anointed; he will hear him from his holy heaven with the saving strength of his right hand.
Ps 20:7 Some trust in chariots, and some in horses: but we will remember the name of the LORD our God.
Ps 20:8 They are brought down and fallen: but we are risen, and stand upright.

Ps 20:9 Save, LORD: let the king hear us when we call.

Salme 21 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 21:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Kongen skal glæde sig over din styrke, Kæreste HERRE; og over din frelse hvor meget skal han juble!

[Sa 21:2 DK-KJV] Du har givet ham hans hjertes ønske, og har

Ps 21:1 To the chief Musician, A Psalm of David. The king shall joy in thy strength, O LORD; and in thy salvation how greatly shall he rejoice!

Ps 21:2 Thou hast given him his heart's desire, and hast

ikke tilbageholdt anmodningen fra hans læber. Pause.

not withholden the request of his lips. Selah.

[Sa 21:3 DK-KJV] For du møder ham med godhedens velsignelser: du sætter en krone af rent guld på hans hoved.
[Sa 21:4 DK-KJV] Han spurgte dig om liv, og du gav ham det, lige længde af dage for evigt og altid.
[Sa 21:5 DK-KJV]] Over din frelse er hans herlighed stor: du har iklædt ham med ære og majestæt.
[Sa 21:6 DK-KJV] For du har gjort ham til den mest velsignede for evigt: du har gjort ham overmådelig glad med din fremtoning.
"Se - Sa 21:6-7 - ApG 2:25-28 -"
[Sa 21:7 DK-KJV] For kongen stoler på HERREN, og gennem barmhjertigheden fra den Allerhøjeste skal han ikke bli' fjernet.
[Sa 21:8 DK-KJV] Din hånd skal afslører alle dine fjender: din højre hånd skal afslører dem der hader dig.
[Sa 21:9 DK-KJV] Du skal gøre dem som en flammende ovn i tiden for din vrede: HERREN skal opsluge dem i hans arrigskab, og ilden skal fortære dem.
[Sa 21:10 DK-KJV] Deres frugt skal du destruere fra jorden, og deres sæd blandt menneskets børn.
[Sa 21:11 DK-KJV] For de udtænkte ondt imod dig: de forestillede sig et ondskabsfuldt udstyr, som de ikke var i stand til at udføre.
[Sa 21:12 DK-KJV] Derfor skal du få dem til at vende deres ryg, når du skal klargøre dine pile på dine strenge imod ansigtet på dem.
[Sa 21:13 DK-KJV] Vær du ophøjet, HERRE, i din egen styrke: sådant vil vi synge og lovprise din myndighed.

Ps 21:3 For thou preventest him with the blessings of goodness: thou settest a crown of pure gold on his head.
Ps 21:4 He asked life of thee, and thou gavest it him, even length of days for ever and ever.
Ps 21:5 His glory is great in thy salvation: honour and majesty hast thou laid upon him.

Ps 21:6 For thou hast made him most blessed for ever: thou hast made him exceeding glad with thy countenance.
Ps 21:7 For the king trusteth in the LORD, and through the mercy of the most High he shall not be moved.
Ps 21:8 Thine hand shall find out all thine enemies: thy right hand shall find out those that hate thee.
Ps 21:9 Thou shalt make them as a fiery oven in the time of thine anger: the LORD shall swallow them up in his wrath, and the fire shall devour them.
Ps 21:10 Their fruit shalt thou destroy from the earth, and their seed from among the children of men.
Ps 21:11 For they intended evil against thee: they imagined a mischievous device, which they are not able to perform.
Ps 21:12 Therefore shalt thou make them turn their back, when thou shalt make ready thine arrows upon thy strings against the face of them.
Ps 21:13 Be thou exalted, LORD, in thine own strength: so will we sing and praise thy power.

Salme 22 - Til toppen af Salmernes bog

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 22:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Aijeleth-Shahar "Morgengryets hjort", En Salme af David. Min Gud, min Gud hvorfor har du forladt mig? hvorfor er du så langt fra at hjælpe mig, og fra ordene af min brølen?
[Sa 22:2 DK-KJV] Kæreste min Gud, jeg råber midt på dagen, og du hører ikke; og midt om natten, og er ikke stille.
[Sa 22:3 DK-KJV] Men du er hellig, Kæreste du som bebor Israels lovsange.
[Sa 22:4 DK-KJV] Vore fædre stolede på dig: de stolede, og du forløste dem.
[Sa 22:5 DK-KJV] De råbte på dig, og var forløst: de stolede på dig, og var ikke forvirret.
[Sa 22:6 DK-KJV] Men jeg er en orm, og ikke menneske; en bebrejdelse blandt mennesker, og foragtet af folket.
[Sa 22:7 DK-KJV] Alle de der ser mig griner hånligt af mig: de skyder læben ud, de ryster på hovedet, og siger,
[Sa 22:8 DK-KJV] Han stolede på at HERREN ville forløse ham: lad ham forløse ham, eftersom han glæder sig over ham.
[Sa 22:9 DK-KJV] Men du er han der tog mig ud af livmoderen: du fik mig til at håbe da jeg var på min mors bryst.
[Sa 22:10 DK-KJV] Jeg var kastet på dig fra livmoderen: du er min Gud fra min mors mave.
[Sa 22:11 DK-KJV] Vær ikke langt fra mig, for trængsel er nær; for der er ingen til at hjælpe.
[Sa 22:12 DK-KJV] Mange tyre har omsluttet mig: mange stærke tyre fra Bashan har flokket sig rundt mig.
[Sa 22:13 DK-KJV] De greb fat i mig med deres munde, som en rovlysten og brølende løve.
[Sa 22:14 DK-KJV] Jeg er hældt ud som vand, og alle mine knogler er ude af led: mit hjerte er som voks; det er smeltet i mit indre.

Ps 22:1 To the chief Musician upon Aijeleth Shahar, A Psalm of David. My God, my God, why hast thou forsaken me? why art thou so far from helping me, and from the words of my roaring?
Ps 22:2 O my God, I cry in the daytime, but thou hearest not; and in the night season, and am not silent.
Ps 22:3 But thou art holy, O thou that inhabitest the praises of Israel.
Ps 22:4 Our fathers trusted in thee: they trusted, and thou didst deliver them.
Ps 22:5 They cried unto thee, and were delivered: they trusted in thee, and were not confounded.
Ps 22:6 But I am a worm, and no man; a reproach of men, and despised of the people.
Ps 22:7 All they that see me laugh me to scorn: they shoot out the lip, they shake the head, saying,
Ps 22:8 He trusted on the LORD that he would deliver him: let him deliver him, seeing he delighted in him.
Ps 22:9 But thou art he that took me out of the womb: thou didst make me hope when I was upon my mother's breasts.
Ps 22:10 I was cast upon thee from the womb: thou art my God from my mother's belly.
Ps 22:11 Be not far from me; for trouble is near; for there is none to help.
Ps 22:12 Many bulls have compassed me: strong bulls of Bashan have beset me round.
Ps 22:13 They gaped upon me with their mouths, as a ravening and a roaring lion.
Ps 22:14 I am poured out like water, and all my bones are out of joint: my heart is like wax; it is melted in the midst of my bowels.

[Sa 22:15 DK-KJV] Min styrke er indtørret som et potteskår; og min tunge klynger sig til mine kæber; og du har bragt mig ind i dødens støv.
Ps 22:15 My strength is dried up like a potsherd; and my tongue cleaveth to my jaws; and thou hast brought me into the dust of death.
[Sa 22:16 DK-KJV] For hunde har omsluttet mig: de ondes forsamling har indesluttet mig: de gennemborede mine hænder og mine fødder.
Ps 22:16 For dogs have compassed me: the assembly of the wicked have inclosed me: they pierced my hands and my feet.
[Sa 22:17 DK-KJV] Jeg må fortælle det til alle mine knogler: de kigger og stirre på mig.
Ps 22:17 I may tell all my bones: they look and stare upon me.
[Sa 22:18 DK-KJV] De deler mine beklædningsgenstande blandt dem, og kaster lod om min kåbe.
Ps 22:18 They part my garments among them, and cast lots upon my vesture.
[Sa 22:19 DK-KJV] Men vær du ikke langt fra mig, Kæreste HERRE min styrke, skynd dig med at hjælpe mig.
Ps 22:19 But be not thou far from me, O LORD: O my strength, haste thee to help me.
[Sa 22:20 DK-KJV] Forløs min sjæl fra sværdet; min elskede fra hundens myndighed.
Ps 22:20 Deliver my soul from the sword; my darling from the power of the dog.
[Sa 22:21 DK-KJV] Frels mig fra løvens mund: for du har hørt mig fra enhjørningernes horn.
Ps 22:21 Save me from the lion's mouth: for thou hast heard me from the horns of the unicorns.
[Sa 22:22 DK-KJV] Jeg vil erklære dit navn overfor mine brødre: i menighedens midte vil jeg rose dig.
Ps 22:22 I will declare thy name unto my brethren: in the midst of the congregation will I praise thee.
[Sa 22:23 DK-KJV] I der frygter HERREN, ros ham; hele I Jacobs sæd, ophøj ham; og frygt ham, hele i Israels sæd.
Ps 22:23 Ye that fear the LORD, praise him; all ye the seed of Jacob, glorify him; and fear him, all ye the seed of Israel.
[Sa 22:24 DK-KJV] For han har ikke foragtet ej heller afskyet de plagedes lidelser; han har heller ikke gemt hans ansigt for ham; men da han råbte på ham, hørte han.
Ps 22:24 For he hath not despised nor abhorred the affliction of the afflicted; neither hath he hid his face from him; but when he cried unto him, he heard.
[Sa 22:25 DK-KJV] Min ros af dig skal være i den store menighed: Jeg vil betale mine løfter foran dem der frygter ham.
Ps 22:25 My praise shall be of thee in the great congregation: I will pay my vows before them that fear him.
[Sa 22:26 DK-KJV] Den sagtmodige skal spise og være tilfredsstillet: de der søger HERREN skal rose ham: jeres hjerte skal leve for evigt.
Ps 22:26 The meek shall eat and be satisfied: they shall praise the LORD that seek him: your heart shall live for ever.
[Sa 22:27 DK-KJV] Hele jordens ende skal ihukomme og vende om til HERREN: og alle nationernes slægter skal tilbede foran dig.
Ps 22:27 All the ends of the world shall remember and turn unto the LORD: and all the kindreds of the nations shall worship before thee.
[Sa 22:28 DK-KJV] For kongeriget er HERRENs: og han er guvernøren blandt nationerne.
Ps 22:28 For the kingdom is the LORD'S: and he is the governor among the nations.
[Sa 22:29 DK-KJV] Alle de der er fede på jorden skal spise og tilbede: alle de der går ned til støvet skal bukke sig foran ham: og ingen kan holde sin egen sjæl i live.
Ps 22:29 All they that be fat upon earth shall eat and worship: all they that go down to the dust shall bow before him: and none can keep alive his own soul.
[Sa 22:30 DK-KJV] En sæd skal tjene ham; den skal bli' anset overfor Herren som at være en generation.
Ps 22:30 A seed shall serve him; it shall be accounted to the Lord for a generation.
[Sa 22:31 DK-KJV] De skal komme, og skal erklære hans retfærdighed overfor et folk som skal bli' født, at han har gjort dette.
Ps 22:31 They shall come, and shall declare his righteousness unto a people that shall be born, that he hath done this.

Salme 23 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 23:1 DK-KJV] En Salme af David. HERREN er min hyrde; jeg skal intet mangle.
Ps 23:1 A Psalm of David. The LORD is my shepherd; I shall not want.
[Sa 23:2 DK-KJV] Han får mig til at ligge ned på grønne græsgange: han leder mig langs de stille vandmasser.
Ps 23:2 He maketh me to lie down in green pastures: he leadeth me beside the still waters.
[Sa 23:3 DK-KJV] Han genopretter min sjæl: han leder mig ind på retfærdighedens vej for hans navns skyld.
Ps 23:3 He restoreth my soul: he leadeth me in the paths of righteousness for his name's sake.
[Sa 23:4 DK-KJV] Ja, selvom jeg vandrer gennem dødens skyggedal, vil jeg intet ondt frygte: for du er hos mig; din stav og din vandrestav de trøster mig.
Ps 23:4 Yea, though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil: for thou art with me; thy rod and thy staff they comfort me.
[Sa 23:5 DK-KJV] Du forbereder et bord foran mig i mine fjenders nærvær: du salver mit hoved med olie; min kop rinder over.
Ps 23:5 Thou preparest a table before me in the presence of mine enemies: thou anointest my head with oil; my cup runneth over.
[Sa 23:6 DK-KJV] Godhed og barmhjertighed skal sandelig følge mig alle mine dage i livet: og jeg vil bo i HERRENs hus for evigt.
Ps 23:6 Surely goodness and mercy shall follow me all the days of my life: and I will dwell in the house of the LORD for ever.

Salme 24 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 24:1 DK-KJV] En Salme af David. Jorden er HERRENs, og dens fylde; denne verden, og de der bor derinde.
[Sa 24:2 DK-KJV] For han har funderet den på havene, og etableret den på oversvømmelserne.
[Sa 24:3 DK-KJV] Hvem skal stige op til HERRENs bakke? eller hvem skal stå inde i hans hellige sted?
[Sa 24:4 DK-KJV] Han der har rene hænder, og et rent hjerte; som ikke har opløftet hans hjerte til forfængelighed, og heller ikke har svoret bedragerisk.

[Sa 24:5 DK-KJV] Han skal modtage velsignelsen fra HERREN, og retfærdighed fra hans frelses Gud.
[Sa 24:6 DK-KJV] Dette er generationen af dem der søger ham, der søger dit ansigt, Kæreste Jacob. Pause.

[Sa 24:7 DK-KJV] Opløft jeres hoveder, Kæreste I porte; og vær I opløftet, I evigvarende døre; og herlighedens Konge skal komme ind.
[Sa 24:8 DK-KJV] Hvem er denne herlighedens Konge? HERREN stærk og mægtig, HERREN mægtig i kamp.

[Sa 24:9 DK-KJV] Opløft jeres hoveder, Kæreste I porte; ja løft dem op, I evigvarende døre; og herlighedens Konge skal komme ind.
[Sa 24:10 DK-KJV] Hvem er denne herlighedens Konge? hærskarers HERRE, han er herlighedens Konge. Pause.

Ps 24:1 A Psalm of David. The earth is the LORD'S, and the fulness thereof; the world, and they that dwell therein.
Ps 24:2 For he hath founded it upon the seas, and established it upon the floods.
Ps 24:3 Who shall ascend into the hill of the LORD? or who shall stand in his holy place?
Ps 24:4 He that hath clean hands, and a pure heart; who hath not lifted up his soul unto vanity, nor sworn deceitfully.
Ps 24:5 He shall receive the blessing from the LORD, and righteousness from the God of his salvation.
Ps 24:6 This is the generation of them that seek him, that seek thy face, O Jacob. Selah.
Ps 24:7 Lift up your heads, O ye gates; and be ye lift up, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in.
Ps 24:8 Who is this King of glory? The LORD strong and mighty, the LORD mighty in battle.
Ps 24:9 Lift up your heads, O ye gates; even lift them up, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in.
Ps 24:10 Who is this King of glory? The LORD of hosts, he is the King of glory. Selah.

Salme 25 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 25:1 DK-KJV] En Salme af David. Til dig, Kæreste HERRE, opløfter jeg min sjæl.
[Sa 25:2 DK-KJV] Kæreste min Gud, jeg stoler på dig: lad mig ikke være skamfuld, lad ikke mine fjender triumfere over mig.
[Sa 25:3 DK-KJV] Ja, lad ingen der venter på dig være skamfulde: lad dem være skamfulde der overtræder uden grund.
[Sa 25:4 DK-KJV] Vis mig dine veje, Kæreste HERRE; lær mig dine stier.
[Sa 25:5 DK-KJV] Led mig i din sandhed, og undervis mig: for du er min frelses Gud; på dig venter jeg hele dagen.
[Sa 25:6 DK-KJV] Husk på, Kæreste HERRE, dine ømme barmhjertigheder og dine ovenbærenheder; for de har altid været der.
[Sa 25:7 DK-KJV] Husk ikke på synderne i min ungdom, ej heller mine overtrædelser: husk du mig for din godheds skyld ifølge din barmhjertighed, Kæreste HERRE.
[Sa 25:8 DK-KJV] God og retskaffen er HERREN: derfor vil han undervise syndere i den vej.
[Sa 25:9 DK-KJV] Den sagtmodige vil han guide i dom: og den sagtmodige vil han undervise i hans vej.
[Sa 25:10 DK-KJV] Alle HERRENs stier er barmhjertighed og sandhed for sådanne som holder hans pagt og hans vidnesbyrd.
[Sa 25:11 DK-KJV] For dit navns skyld, Kæreste HERRE, bær over med mit fejltrin; for det er stort.
[Sa 25:12 DK-KJV] Hvilken mand er han der frygter HERREN? ham skal han undervise i den vej som han skal udvælge.
[Sa 25:13 DK-KJV] Hans sjæl skal hvile trygt; og hans sæd skal arve jorden.
[Sa 25:14 DK-KJV] HERRENs hemmelighed er hos dem der frygter ham; og han vil vise dem hans pagt.
[Sa 25:15 DK-KJV] Mine øjne er altid rettet mod HERREN; for han skal plukke mine fødder ud af nettet.
[Sa 25:16 DK-KJV] Vend dig mod mig, og ha' barmhjertighed

Ps 25:1 A Psalm of David. Unto thee, O LORD, do I lift up my soul.
Ps 25:2 O my God, I trust in thee: let me not be ashamed, let not mine enemies triumph over me.
Ps 25:3 Yea, let none that wait on thee be ashamed: let them be ashamed which transgress without cause.
Ps 25:4 Shew me thy ways, O LORD; teach me thy paths.
Ps 25:5 Lead me in thy truth, and teach me: for thou art the God of my salvation; on thee do I wait all the day.

Ps 25:6 Remember, O LORD, thy tender mercies and thy lovingkindnesses; for they have been ever of old.
Ps 25:7 Remember not the sins of my youth, nor my transgressions: according to thy mercy remember thou me for thy goodness' sake, O LORD.
Ps 25:8 Good and upright is the LORD: therefore will he teach sinners in the way.
Ps 25:9 The meek will he guide in judgment: and the meek will he teach his way.
Ps 25:10 All the paths of the LORD are mercy and truth unto such as keep his covenant and his testimonies.
Ps 25:11 For thy name's sake, O LORD, pardon mine iniquity; for it is great.
Ps 25:12 What man is he that feareth the LORD? him shall he teach in the way that he shall choose.
Ps 25:13 His soul shall dwell at ease; and his seed shall inherit the earth.
Ps 25:14 The secret of the LORD is with them that fear him; and he will shew them his covenant.
Ps 25:15 Mine eyes are ever toward the LORD; for he shall pluck my feet out of the net.
Ps 25:16 Turn thee unto me, and have mercy upon me;

med mig; for jeg er øde og skadet.

for I am desolate and afflicted.

[Sa 25:17 DK-KJV] Mit hjertes trængsler er forstørret: Kæreste før du mig ud af mine plager.

Ps 25:17 The troubles of my heart are enlarged: O bring thou me out of my distresses.

[Sa 25:18 DK-KJV] Kig på min lidelse og min smerte; og tilgiv alle mine synder.

Ps 25:18 Look upon mine affliction and my pain; and forgive all my sins.

[Sa 25:19 DK-KJV] Betragt mine fjender; for de er mange; og de hader mig med et ondt had.

Ps 25:19 Consider mine enemies; for they are many; and they hate me with cruel hatred.

[Sa 25:20 DK-KJV] Kæreste bevar min sjæl, og forløs mig: lad mig ikke være skamfuld; for jeg sætter min lid til dig.

Ps 25:20 O keep my soul, and deliver me: let me not be ashamed; for I put my trust in thee.

[Sa 25:21 DK-KJV] Lad integritet og retskaffenhed bevare mig; for jeg venter på dig.

Ps 25:21 Let integrity and uprightness preserve me; for I wait on thee.

[Sa 25:22 DK-KJV] Befri Israel, Kæreske Gud, ud af alle hans trængsler.

Ps 25:22 Redeem Israel, O God, out of all his troubles.

Salme 26 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 26:1 DK-KJV] En Salme af David. Døm mig, Kæreste HERRE; for jeg har vandret i min integritet: jeg har også stolet på HERREN: derfor skal jeg ikke vakle.

Ps 26:1 A Psalm of David. Judge me, O LORD; for I have walked in mine integrity: I have trusted also in the LORD; therefore I shall not slide.

[Sa 26:2 DK-KJV] Undersøg mig, Kæreste HERRE, og test mig; prøv mine nyrer og mit hjerte.

Ps 26:2 Examine me, O LORD, and prove me; try my reins and my heart.

[Sa 26:3 DK-KJV] For din overbærenhed er foran mine øjne: og jeg har vandret i din sandhed.

Ps 26:3 For thy lovingkindness is before mine eyes: and I have walked in thy truth.

[Sa 26:4 DK-KJV] Jeg har ikke siddet hos nyttesløse personer, jeg vil heller ikke gå ind hos hyklere.

Ps 26:4 I have not sat with vain persons, neither will I go in with dissemblers.

[Sa 26:5 DK-KJV] Jeg har hadet menigheden til de der handler ondt; og vil ikke sidde hos de onde.

Ps 26:5 I have hated the congregation of evil doers; and will not sit with the wicked.

[Sa 26:6 DK-KJV] Jeg vil vaske mine hænder i uskyld: sådant vil jeg omslutte dit alter, Kæreste HERRE:

Ps 26:6 I will wash mine hands in innocency: so will I compass thine altar, O LORD:

[Sa 26:7 DK-KJV] Så jeg må publicere med røsten af taksigelsesbøn, og fortælle om alle dine fabelagtige gerninger.

Ps 26:7 That I may publish with the voice of thanksgiving, and tell of all thy wondrous works.

[Sa 26:8 DK-KJV] HERRE, jeg har elsket boligen i dit hus, og stedet hvor din ære bor.

Ps 26:8 LORD, I have loved the habitation of thy house, and the place where thine honour dwelleth.

[Sa 26:9 DK-KJV] Pluk ikke min sjæl med syndere, ej heller mit liv med blodtørstige mænd:

Ps 26:9 Gather not my soul with sinners, nor my life with bloody men:

[Sa 26:10 DK-KJV] I disses hænder er misgerning, og deres højre hånd er fuld af bestikkelser.

Ps 26:10 In whose hands is mischief, and their right hand is full of bribes.

[Sa 26:11 DK-KJV] Men angående mig, jeg vil vandre i min integritet: forløs mig, og vær barmhjertig mod mig.

Ps 26:11 But as for me, I will walk in mine integrity: redeem me, and be merciful unto me.

[Sa 26:12 DK-KJV] Min fod står på et jævnt sted: i menighederne vil jeg velsigne HERREN.

Ps 26:12 My foot standeth in an even place: in the congregations will I bless the LORD.

Salme 27 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 27:1 DK-KJV] En Salme af David. HERREN er mit lys og min frelse; hvem skal jeg frygte? HERREN er styrken i mit liv; overfor hvem skal jeg være bange?

Ps 27:1 A Psalm of David. The LORD is my light and my salvation; whom shall I fear? the LORD is the strength of my life; of whom shall I be afraid?

[Sa 27:2 DK-KJV] Da de onde, ja mine fjender og mine uvenner, kom over mig for at fortære mit kød, snublede og faldt de.

Ps 27:2 When the wicked, even mine enemies and my foes, came upon me to eat up my flesh, they stumbled and fell.

[Sa 27:3 DK-KJV] Selvom at en hær skulle indeslutte mig, skal mit hjerte ikke frygte: selvom at krig skulle rejse sig imod mig, vil jeg være fortrøstningsfuld omkring det.

Ps 27:3 Though an host should encamp against me, my heart shall not fear: though war should rise against me, in this will I be confident.

[Sa 27:4 DK-KJV] En ting har jeg ønsket af HERREN, det vil jeg søge efter; så jeg må bo i HERRENs hus alle dagene i mit liv, for at lægge mærke til HERRENs skønhed, og for at få svar i hans tempel.

Ps 27:4 One thing have I desired of the LORD, that will I seek after; that I may dwell in the house of the LORD all the days of my life, to behold the beauty of the LORD, and to inquire in his temple.

[Sa 27:5 DK-KJV] For i trængselstiden skal han skjule mig i hans pavilion: i hemmeligheden fra hans tabernakel skal han skjule mig; han skal stille mig op på en klippe.

Ps 27:5 For in the time of trouble he shall hide me in his pavilion: in the secret of his tabernacle shall he hide me; he shall set me up upon a rock.

[Sa 27:6 DK-KJV] Og nu skal mit hoved bli' løftet op over mine fjender rundt om mig: derfor vil jeg i hans tabernakel tilbyde

Ps 27:6 And now shall mine head be lifted up above mine enemies round about me: therefore will I offer in his

ofre af glæde; jeg vil synge, ja, jeg vil synge lovsange til HERREN.
[Sa 27:7 DK-KJV] Hør, Kæreste HERRE, når jeg råber med min stemme: ha' også barmhjertighed med mig, og svar mig.
[Sa 27:8 DK-KJV] Da du sagde, Søg I mit ansigt; sagde mit hjerte til dig, Dit ansigt, HERRE, vil jeg søge.
[Sa 27:9 DK-KJV] Skjul ikke dit ansigt langt væk fra mig; fjern ikke din tjener i vrede: du har været min hjælp; forlad mig ikke, svigt mig heller ikke, Kæreste Gud af min frelse.
[Sa 27:10 DK-KJV] Når min far og min mor svigter mig, da vil HERREN samle mig op.
[Sa 27:11 DK-KJV] Lær mig din vej, Kæreste HERRE, og led mig på en enkel sti, på grund af mine fjender.
[Sa 27:12 DK-KJV] Forløs mig ikke overtil mine fjerders vilje: for falske vidner har rejst sig op imod mig, og sådanne som udånder ondskab.
[Sa 27:13 DK-KJV] Jeg havde givet op, medmindre jeg havde troet på at jeg skulle se HERRENs godhed i de levendes land.
[Sa 27:14 DK-KJV] Vent på HERREN: vær ved godt mod, og han skal styrke dit hjerte: vent, siger jeg, på HERREN.

tabernacle sacrifices of joy; I will sing, yea, I will sing praises unto the LORD.
Ps 27:7 Hear, O LORD, when I cry with my voice: have mercy also upon me, and answer me.
Ps 27:8 When thou saidst, Seek ye my face; my heart said unto thee, Thy face, LORD, will I seek.
Ps 27:9 Hide not thy face far from me; put not thy servant away in anger: thou hast been my help; leave me not, neither forsake me, O God of my salvation.
Ps 27:10 When my father and my mother forsake me, then the LORD will take me up.
Ps 27:11 Teach me thy way, O LORD, and lead me in a plain path, because of mine enemies.
Ps 27:12 Deliver me not over unto the will of mine enemies: for false witnesses are risen up against me, and such as breathe out cruelty.
Ps 27:13 I had fainted, unless I had believed to see the goodness of the LORD in the land of the living.
Ps 27:14 Wait on the LORD: be of good courage, and he shall strengthen thine heart: wait, I say, on the LORD.

Salme 28 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 28:1 DK-KJV] En Salme af David. Til dig vil jeg råbe, Kæreste HERRE min klippe; vær ikke stille overfor mig, for ikke at, hvis du er stille overfor mig, at jeg bli'r som dem der går ned til faldgruben.
[Sa 28:2 DK-KJV] Hør røsten af mine påkaldelsesbønner, når jeg råber til dig, når jeg opløfter mine hænder mod dit hellige orakel.
[Sa 28:3 DK-KJV] Træk mig ikke bort med de onde, og med fejltrinsarbejderne, som taler fred overfor deres næste, men misgerning er i deres hjerter.
[Sa 28:4 DK-KJV] Gi' dem efter deres handlinger, og efter ondskaben i deres bestræbelser: gi' dem efter deres hænders værk; gi' dem deres ørken.
[Sa 28:5 DK-KJV] Fordi de ikke værdsætter HERRENs gerninger, ej heller operationen fra hans hænder, skal han destruere dem, og ikke opbygge dem.
[Sa 28:6 DK-KJV] Velsignet være HERREN, fordi han har hørt røsten af mine påkaldelsesbønner.
[Sa 28:7 DK-KJV] HERREN er min styrke og mit skjold; mit hjerte stolede på ham, og jeg er hjulpet: derfor jubler mit hjerte meget; og jeg vil rose ham med min sang.
[Sa 28:8 DK-KJV] HERREN er deres styrke, og han er hans salvedes frelsende styrke.
[Sa 28:9 DK-KJV] Frels dit folk, og velsign din arv: gi' dem også mad, og løft dem op for evigt.

Ps 28:1 A Psalm of David. Unto thee will I cry, O LORD my rock; be not silent to me: lest, if thou be silent to me, I become like them that go down into the pit.
Ps 28:2 Hear the voice of my supplications, when I cry unto thee, when I lift up my hands toward thy holy oracle.
Ps 28:3 Draw me not away with the wicked, and with the workers of iniquity, which speak peace to their neighbours, but mischief is in their hearts.
Ps 28:4 Give them according to their deeds, and according to the wickedness of their endeavours: give them after the work of their hands; render to them their desert.
Ps 28:5 Because they regard not the works of the LORD, nor the operation of his hands, he shall destroy them, and not build them up.
Ps 28:6 Blessed be the LORD, because he hath heard the voice of my supplications.
Ps 28:7 The LORD is my strength and my shield; my heart trusted in him, and I am helped: therefore my heart greatly rejoiceth; and with my song will I praise him.
Ps 28:8 The LORD is their strength, and he is the saving strength of his anointed.
Ps 28:9 Save thy people, and bless thine inheritance: feed them also, and lift them up for ever.

Salme 29 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 29:1 DK-KJV] En Salme af David. Gi' til HERREN, Kæreste I mægtige, gi' herlighed og styrke til HERREN
[Sa 29:2 DK-KJV] Gi' herlighed til HERREN på grund af hans navn; tilbed HERREN i hellighedens skønhed.
[Sa 29:3 DK-KJV] HERRENs røst er over vandmasserne: herlighedens Gud tordner: HERREN er over mange vandmasser.
[Sa 29:4 DK-KJV] HERRENs røst er kraftfuld; HERRENs røst er fuld af majestæt.

Ps 29:1 A Psalm of David. Give unto the LORD, O ye mighty, give unto the LORD glory and strength.
Ps 29:2 Give unto the LORD the glory due unto his name; worship the LORD in the beauty of holiness.
Ps 29:3 The voice of the LORD is upon the waters: the God of glory thundereth: the LORD is upon many waters.
Ps 29:4 The voice of the LORD is powerful; the voice of the LORD is full of majesty.

[Sa 29:5 DK-KJV] HERRENs røst knækker cedertræerne; ja, HERREN knækker Libanons cedertræer.
Ps 29:5 The voice of the LORD breaketh the cedars; yea, the LORD breaketh the cedars of Lebanon.

[Sa 29:6 DK-KJV] Han får dem også til at hoppe som en kalv; Libanon og Sirion som en ung enhjørning.
Ps 29:6 He maketh them also to skip like a calf; Lebanon and Sirion like a young unicorn.

[Sa 29:7 DK-KJV] HERRENs røst deler ildens flammer.
Ps 29:7 The voice of the LORD divideth the flames of fire.

[Sa 29:8 DK-KJV] HERRENs røst ryster ødemarken; HERREN ryster ødemarken i Kadesh.
Ps 29:8 The voice of the LORD shaketh the wilderness; the LORD shaketh the wilderness of Kadesh.

[Sa 29:9 DK-KJV] HERRENs røst får hinderne til at kælve, og åbenbarer skovene: og i hans tempel taler hver og en om hans herlighed.
Ps 29:9 The voice of the LORD maketh the hinds to calve, and discovereth the forests: and in his temple doth every one speak of his glory.

[Sa 29:10 DK-KJV] HERREN sidder over oversvømmelsen; ja, HERREN er Konge for evigt.
Ps 29:10 The LORD sitteth upon the flood; yea, the LORD sitteth King for ever.

[Sa 29:11 DK-KJV] HERREN vil gi' styrke til hans folk; HERREN vil velsigne hans folk med fred.
Ps 29:11 The LORD will give strength unto his people; the LORD will bless his people with peace.

Salme 30 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 30:1 DK-KJV] En Salme og Sang ved indvielsen af Davids hus. Jeg vil ophøje dig, Kæreste HERRE; for du har opløftet mig, og har gjort at mine fjender ikke jubler over mig.
Ps 30:1 A Psalm and Song at the dedication of the house of David. I will extol thee, O LORD; for thou hast lifted me up, and hast not made my foes to rejoice over me.

[Sa 30:2 DK-KJV] Kæreste HERRE min Gud, jeg råbte til dig, og du har hélet mig.
Ps 30:2 O LORD my God, I cried unto thee, and thou hast healed me.

[Sa 30:3 DK-KJV] Kæreste HERRE, du har bragt min sjæl op fra graven: du har holdt mig i live, så jeg ikke skulle gå ned til faldgruben.
Ps 30:3 O LORD, thou hast brought up my soul from the grave: thou hast kept me alive, that I should not go down to the pit.

[Sa 30:4 DK-KJV] Syng til HERREN, Kæreste I hans hellige, og gi' taksigelsebøn ved ihukommelsen af hans hellighed.
Ps 30:4 Sing unto the LORD, O ye saints of his, and give thanks at the remembrance of his holiness.

[Sa 30:5 DK-KJV] For hans vrede varer kun et øjeblik; i hans favør er liv: gråd varer blot en nat, men glæde kommer om morgenen.
Ps 30:5 For his anger endureth but a moment; in his favour is life: weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.

[Sa 30:6 DK-KJV] Og i min velstand sagde jeg, Jeg skal aldrig bli' fjernet.
Ps 30:6 And in my prosperity I said, I shall never be moved.

[Sa 30:7 DK-KJV] HERRE, via din favør har du fået mit bjerg til at stå fast: du skjulte dit ansigt, og jeg var bekrymret.
Ps 30:7 LORD, by thy favour thou hast made my mountain to stand strong: thou didst hide thy face, and I was troubled.

[Sa 30:8 DK-KJV] Jeg råbte til dig, Kæreste HERRE: og til HERREN lavede jeg min påkaldelsesbøn.
Ps 30:8 I cried to thee, O LORD; and unto the LORD I made supplication.

[Sa 30:9 DK-KJV] Hvilken gavn er der i mit blod, når jeg går ned i faldgruben? Skal støvet rose dig? skal det erklære din sandhed?
Ps 30:9 What profit is there in my blood, when I go down to the pit? Shall the dust praise thee? shall it declare thy truth?

[Sa 30:10 DK-KJV] Hør, Kæreste HERRE, og ha´ barmhjertighed med mig: HERRE, vær du min hjælper.
Ps 30:10 Hear, O LORD, and have mercy upon me: LORD, be thou my helper.

[Sa 30:11 DK-KJV] Du har for mig vendt min sorg indtil dans: du har taget mit sækkelærred af, og omsluttet mig med glæde;
Ps 30:11 Thou hast turned for me my mourning into dancing: thou hast put off my sackcloth, and girded me with gladness;

[Sa 30:12 DK-KJV] Med det endemål at min herlighed må synge lovsang til dig, og ikke være stille. Kæreste HERRE min Gud, jeg vil gi´taksigelsbøn til dig for evigt.
Ps 30:12 To the end that my glory may sing praise to thee, and not be silent. O LORD my God, I will give thanks unto thee for ever.

Salme 31 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 31:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. I Dig, Kæreste HERRE, sætter jeg min lid: lad mig aldrig være skamfuld: forløs mig i din retfærdighed.
Ps 31:1 To the chief Musician, A Psalm of David. In thee, O LORD, do I put my trust; let me never be ashamed: deliver me in thy righteousness.

[Sa 31:2 DK-KJV] Buk dit øre ned til mig; forløs mig hurtigt: vær du min stærke klippe, som et forsvarshus for at frelse mig.
Ps 31:2 Bow down thine ear to me; deliver me speedily: be thou my strong rock, for an house of defence to save me.

[Sa 31:3 DK-KJV] For du er min klippe og min fæstning; led du mig derfor for dit navns skyld, og guide mig.
Ps 31:3 For thou art my rock and my fortress; therefore for thy name's sake lead me, and guide me.

[Sa 31:4 DK-KJV] Hiv mig ud af nettet som de hemmeligt har lagt for mig: for du er min styrke.
Ps 31:4 Pull me out of the net that they have laid privily for me: for thou art my strength.

[Sa 31:5 DK-KJV] Jeg betror min sjæl ind i din hånd: du har forløst mig, Kæreste HERRE Gud af sandhed.
Ps 31:5 Into thine hand I commit my spirit: thou hast redeemed me, O LORD God of truth.
[Sa 31:6 DK-KJV] Jeg har hadet dem der værdsætter lyvende forfængeligheder: men jeg stoler på HERREN.
Ps 31:6 I have hated them that regard lying vanities: but I trust in the LORD.
[Sa 31:7 DK-KJV] Jeg vil være glad og juble over din barmhjertighed: for du har lagt mærke til min trængsel; du har kendt min sjæl i modgang.
Ps 31:7 I will be glad and rejoice in thy mercy: for thou hast considered my trouble; thou hast known my soul in adversities;
[Sa 31:8 DK-KJV] Og har ikke ladet mig bli´ fanget af fjendens hånd: du har sat mine fødder i et stort rum.
Ps 31:8 And hast not shut me up into the hand of the enemy: thou hast set my feet in a large room.
[Sa 31:9 DK-KJV] Ha´ barmhjertighed med mig, Kæreste HERRE, for jeg er trængt: mit øje er fortæret med sorg, ja, min sjæl og min mave.
Ps 31:9 Have mercy upon me, O LORD, for I am in trouble: mine eye is consumed with grief, yea, my soul and my belly.
[Sa 31:10 DK-KJV] For mit liv er brugt i sorg, og mine år med sukken: min styrke fejler på grund af mine fejltrin, og mine knogler er fortæret.
Ps 31:10 For my life is spent with grief, and my years with sighing: my strength faileth because of mine iniquity, and my bones are consumed.
[Sa 31:11 DK-KJV] Jeg var en bebrejdelse blandt alle mine fjender, men specielt blandt mine naboer, og en frygt overfor mine bekendskaber: de der så mig udenfor flygtede fra mig.
Ps 31:11 I was a reproach among all mine enemies, but especially among my neighbours, and a fear to mine acquaintance: they that did see me without fled from me.
[Sa 31:12 DK-KJV] Jeg er glemt som en død tosset mand: Jeg er som et brudt kar.
Ps 31:12 I am forgotten as a dead man out of mind: I am like a broken vessel.
[Sa 31:13 DK-KJV] For jeg har hørt sladderen fra mange: frygt var på alle sider: når de holdt råd sammen imod mig, de udtænkte at ta´mit liv.
Ps 31:13 For I have heard the slander of many: fear was on every side: while they took counsel together against me, they devised to take away my life.
[Sa 31:14 DK-KJV] Men jeg stolede på dig, Kæreste HERRE: Jeg sagde, Du er min Gud.
Ps 31:14 But I trusted in thee, O LORD: I said, Thou art my God.
[Sa 31:15 DK-KJV] Mine tider er i din hånd: forløs mig fra mine fjenders hånd, og fra dem der forfølger mig.
Ps 31:15 My times are in thy hand: deliver me from the hand of mine enemies, and from them that persecute me.
[Sa 31:16 DK-KJV] Få dit ansigt til at skinne på din tjener: frels mig for dine barmhjertigheders skyld.
Ps 31:16 Make thy face to shine upon thy servant: save me for thy mercies' sake.
[Sa 31:17 DK-KJV] Lad mig ikke være skamfuld, Kæreste HERRE: for jeg har kaldt på dig: lad de onde være skamfulde, og lad dem være stille i graven.
Ps 31:17 Let me not be ashamed, O LORD; for I have called upon thee: let the wicked be ashamed, and let them be silent in the grave.

[Sa 31:18 DK-KJV] Lad de lyvende læber være stille; som taler smertefulde ting stolt og foragteligt imod de retfærdige.
Ps 31:18 Let the lying lips be put to silence; which speak grievous things proudly and contemptuously against the righteous.
[Sa 31:19 DK-KJV] Åhh hvor er din godhed stor, som du har klargjort for dem der frygter dig; som du har udvirket for dem der stoler på dig foran menneskesønnerne!
Ps 31:19 Oh how great is thy goodness, which thou hast laid up for them that fear thee; which thou hast wrought for them that trust in thee before the sons of men!
[Sa 31:20 DK-KJV] Du skal skjule dem i hemmeligheden af dit nærvær fra menneskets stolthed: du skal holde dem hemmeligt i en pavilion fra tungemålenes uenighed.
Ps 31:20 Thou shalt hide them in the secret of thy presence from the pride of man: thou shalt keep them secretly in a pavilion from the strife of tongues.
[Sa 31:21 DK-KJV] Velsignet være HERREN: for han har vist mig hans vidunderlige godhed i en stærk by.
Ps 31:21 Blessed be the LORD: for he hath shewed me his marvellous kindness in a strong city.
[Sa 31:22 DK-KJV] For jeg sagde alt for hurtigt, Jeg er fjernet foran dine øjne: imidlertid hørte du røsten af mine påkaldelsesbønner da jeg råbte til dig.
Ps 31:22 For I said in my haste, I am cut off from before thine eyes: nevertheless thou heardest the voice of my supplications when I cried unto thee.
[Sa 31:23 DK-KJV] Kæreste elsk HERREN, alle I hans hellige: for HERREN bevarer de trofaste, og gengælder i overflod de der er stolte.
Ps 31:23 O love the LORD, all ye his saints: for the LORD preserveth the faithful, and plentifully rewardeth the proud doer.
[Sa 31:24 DK-KJV] Vær ved godt mod, og han skal styrke jeres hjerter, alle I der håber på HERREN.
Ps 31:24 Be of good courage, and he shall strengthen your heart, all ye that hope in the LORD.

Salme 32 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 32:1 DK-KJV] En Salme af David, Undervisningslære. Velsignet er han hvis overtrædelse er tilgivet, hvis synd er dækket.
Ps 32:1 A Psalm of David, Maschil. Blessed is he whose transgression is forgiven, whose sin is covered.
[Sa 32:2 DK-KJV] Velsignet er det menneske hvem HERREN ikke beskylder for fejltrin, og i hvis ånd der ikke er bedrag.
Ps 32:2 Blessed is the man unto whom the LORD imputeth not iniquity, and in whose spirit there is no guile.
[Sa 32:3 DK-KJV] Når jeg var stille, ældnedes min knogler gennem min brølen hele dagen lang.
Ps 32:3 When I kept silence, my bones waxed old through my roaring all the day long.

[Sa 32:4 DK-KJV] For dag og nat var din hånd tung på mig: min fugt er vendt om til sommerens tørke. Pause.
[Sa 32:5 DK-KJV] Jeg anderkendte min synd overfor dig, og mine fejltrin har jeg ikke skjult. Jeg sagde, Jeg vil bekende mine overtrædelser overfor HERREN; og du tilgav fejltrinet fra min synd. Pause.
[Sa 32:6 DK-KJV] For dette skal enhver der er gudhengiven be' overfor dig i en tid når du må bli' fundet: de skal med sikkerhed ikke komme nær indtil ham i de store vandmassers oversvømmelser.

[Sa 32:7 DK-KJV] Du er mit skjulested; du skal bevarer mig fra trængsel; du skal omslutte mig med forløsningssange. Pause.
[Sa 32:8 DK-KJV] Jeg vil instruere og undervise dig i den vej som du skal gå: Jeg vil vejlede dig med mit øje.
[Sa 32:9 DK-KJV] Vær I ikke som heste, eller som muldyret, som ingen forståelse har: hvis mund må holdes inde med mundbid og bidsel, for ikke at de kommer dig nær.
[Sa 32:10 DK-KJV] De onde skal opleve mange sorger: men han der stoler på HERREN, han skal omsluttes med barmhjertighed.
[Sa 32:11 DK-KJV] Vær glad i HERREN, og jubel, I retskafne: og råb ud af glæde, alle I der er oprigtige i hjertet.

Ps 32:4 For day and night thy hand was heavy upon me: my moisture is turned into the drought of summer. Selah.
Ps 32:5 I acknowledged my sin unto thee, and mine iniquity have I not hid. I said, I will confess my transgressions unto the LORD; and thou forgavest the iniquity of my sin. Selah.

Ps 32:6 For this shall every one that is godly pray unto thee in a time when thou mayest be found: surely in the floods of great waters they shall not come nigh unto him.
Ps 32:7 Thou art my hiding place; thou shalt preserve me from trouble; thou shalt compass me about with songs of deliverance. Selah.
Ps 32:8 I will instruct thee and teach thee in the way which thou shalt go: I will guide thee with mine eye.
Ps 32:9 Be ye not as the horse, or as the mule, which have no understanding: whose mouth must be held in with bit and bridle, lest they come near unto thee.
Ps 32:10 Many sorrows shall be to the wicked: but he that trusteth in the LORD, mercy shall compass him about.
Ps 32:11 Be glad in the LORD, and rejoice, ye righteous: and shout for joy, all ye that are upright in heart.

Salme 33 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 33:1 DK-KJV] Jubel i HERREN, Kæreste I retskafne: for ros er smukt for de oprigtige.
[Sa 33:2 DK-KJV] Ros HERREN med harpe: syng til ham med klaver og et instrument med 10 strenge.
[Sa 33:3 DK-KJV] Syng en ny sang til ham; spil kyndigt med en høj lyd.
[Sa 33:4 DK-KJV] For HERRENs ord har ret; og alle hans gerninger er gjort i sandhed.
[Sa 33:5 DK-KJV] Han elsker retfærdighed og dom: jorden er fuld af HERRENs godhed.
[Sa 33:6 DK-KJV] Via HERRENs ord var himlene lavet; og hele hæren af dem via ånden fra hans mund.
[Sa 33:7 DK-KJV] Han samler havets vandmasser sammen som en bunke: han lægger dybet op i varehuse.
[Sa 33:8 DK-KJV] Lad hele jorden frygte HERREN: lad alle indbyggerne i denne verden stå i ærefrygt for ham.
[Sa 33:9 DK-KJV] For han talte, og det var gjort; han befalede, og det stod fast.

[Sa 33:10 DK-KJV] HERREN bringer hedningernes råd til intet: han gør at folkets planer ingen effekt får.
[Sa 33:11 DK-KJV] HERRENs råd står for evigt, tankerne i hans hjerte for alle generationer.

[Sa 33:12 DK-KJV] Velsignet er den nation hvis Gud er HERREN; og det folk hvem han har udvalgt som hans egen arv.
[Sa 33:13 DK-KJV] HERREN kigger fra himlen; han lægger mærke til menneskesønnerne.
[Sa 33:14 DK-KJV] Fra stedet for hans bolig kigger ham på alle jordens indbyggere.
[Sa 33:15 DK-KJV] Han danner deres hjerter ens; han lægger mærke til alle deres gerninger.
[Sa 33:16 DK-KJV] Der er ingen konge der bli'r reddet fordi der er mange i en hær: en mægtig mand er ikke forløst via megen styrke.
[Sa 33:17 DK-KJV] En hest er en forgæves ting for sikkerhed: han skal heller ikke forløse nogen via hans store styrke.

[Sa 33:18 DK-KJV] Læg mærke til, HERRENs øje er rettet mod

Ps 33:1 Rejoice in the LORD, O ye righteous: for praise is comely for the upright.
Ps 33:2 Praise the LORD with harp: sing unto him with the psaltery and an instrument of ten strings.
Ps 33:3 Sing unto him a new song; play skilfully with a loud noise.
Ps 33:4 For the word of the LORD is right; and all his works are done in truth.
Ps 33:5 He loveth righteousness and judgment: the earth is full of the goodness of the LORD.
Ps 33:6 By the word of the LORD were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.
Ps 33:7 He gathereth the waters of the sea together as an heap: he layeth up the depth in storehouses.
Ps 33:8 Let all the earth fear the LORD: let all the inhabitants of the world stand in awe of him.
Ps 33:9 For he spake, and it was done; he commanded, and it stood fast.
Ps 33:10 The LORD bringeth the counsel of the heathen to nought: he maketh the devices of the people of none effect.
Ps 33:11 The counsel of the LORD standeth for ever, the thoughts of his heart to all generations.
Ps 33:12 Blessed is the nation whose God is the LORD; and the people whom he hath chosen for his own inheritance.
Ps 33:13 The LORD looketh from heaven; he beholdeth all the sons of men.
Ps 33:14 From the place of his habitation he looketh upon all the inhabitants of the earth.
Ps 33:15 He fashioneth their hearts alike; he considereth all their works.

Ps 33:16 There is no king saved by the multitude of an host: a mighty man is not delivered by much strength.
Ps 33:17 An horse is a vain thing for safety: neither shall he deliver any by his great strength.

Ps 33:18 Behold, the eye of the LORD is upon them that

dem der frygter ham, mod dem der håber på hans barmhjertighed;
[Sa 33:19 DK-KJV] Til at forløse deres sjæl fra død, og til at holde dem i live i hungersnød.
[Sa 33:20 DK-KJV] Vor sjæl venter på HERREN: han er vor hjælp og vort skjold.
[Sa 33:21 DK-KJV] For vort hjerte skal juble over ham, fordi vi har stolet på hans hellige navn.
[Sa 33:22 DK-KJV] Lad din barmhjertighed, Kæreste HERRE, være over os, ligesom vi håber på dig.

fear him, upon them that hope in his mercy;
Ps 33:19 To deliver their soul from death, and to keep them alive in famine.
Ps 33:20 Our soul waiteth for the LORD: he is our help and our shield.
Ps 33:21 For our heart shall rejoice in him, because we have trusted in his holy name.
Ps 33:22 Let thy mercy, O LORD, be upon us, according as we hope in thee.

Salme 34 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 34:1 DK-KJV] En Salme af David, da han ændrede sin opførsel overfor Abimelech; som jagede ham væk, og han rejste. Jeg vil velsigne HERREN på alle tidspunkter: Hans ros skal skal kontinuerlig være i min mund.
[Sa 34:2 DK-KJV] Min sjæl skal rose sig i HERREN: de ydmyge skal høre derom, og være glade.
[Sa 34:3 DK-KJV] Kæreste lovpris HERREN med mig, og lad os ophøje hans navn sammen.
[Sa 34:4 DK-KJV] Jeg søgte HERREN, og han hørte mig, og udfriede mig fra al min frygt.
[Sa 34:5 DK-KJV] De så henpå ham, og var lettede: og deres ansigter var ikke skamfulde.
[Sa 34:6 DK-KJV] Denne arme mand råbte, og HERREN hørte ham, og frelste ham ud af alle hans trængsler.
[Sa 34:7 DK-KJV] HERRENs engel slår lejr rundt omkring dem der frygter ham, og udfrier dem.
[Sa 34:8 DK-KJV] Kæreste smag og se at HERREN er god: velsignet er den mand der stoler på ham.
[Sa 34:9 DK-KJV] Kæreste frygt HERREN, I hans hellige: for der er ingen mangel for dem der frygter ham.
[Sa 34:10 DK-KJV] De unge løver mangler, og lider sult: men de som søger HERREN skal ikke mangle nogen gode ting.
[Sa 34:11 DK-KJV] Kom, I børn, lyt til mig: jeg vil lære jer ærefrygt for HERREN.
[Sa 34:12 DK-KJV] Hvilken mand er han der ønsker liv, og elsker mange dage, så han må se det gode?
[Sa 34:13 DK-KJV] Hold din tunge fra ondt, og dine læber fra at tale svig.
[Sa 34:14 DK-KJV] Hold dig fra ondt, og gør godt; søg fred, og jag efter den.
[Sa 34:15 DK-KJV] HERRENs øjne er på de retskafne, og hans ører er åben overfor deres råb.
[Sa 34:16 DK-KJV] HERRENs ansigt er imod dem der gør ondt, for at fjerne ihukommelsen om dem fra jorden.
[Sa 34:17 DK-KJV] De retskafne råber, og HERREN hører, og udfrier dem fra alle deres trængsler.
[Sa 34:18 DK-KJV] HERREN er nær ved dem der er af et brudt hjerte; og frelser de som er af en angrende ånd.
[Sa 34:19 DK-KJV] Mange er de retskafnes lidelser: men HERREN udfrier ham ud af dem alle.
[Sa 34:20 DK-KJV] Han bevarer alle hans knogler: ikke en eneste af dem er brækket.
[Sa 34:21 DK-KJV] Ondt skal dræbe de onde: og de der hader de retskafne skal bli' forladt.
[Sa 34:22 DK-KJV] HERREN forløser hans tjeneres sjæl: og ingen af dem der stoler på ham skal bli' forladt.

Ps 34:1 A Psalm of David, when he changed his behaviour before Abimelech; who drove him away, and he departed. I will bless the LORD at all times: his praise shall continually be in my mouth.
Ps 34:2 My soul shall make her boast in the LORD: the humble shall hear thereof, and be glad.
Ps 34:3 O magnify the LORD with me, and let us exalt his name together.
Ps 34:4 I sought the LORD, and he heard me, and delivered me from all my fears.
Ps 34:5 They looked unto him, and were lightened: and their faces were not ashamed.
Ps 34:6 This poor man cried, and the LORD heard him, and saved him out of all his troubles.
Ps 34:7 The angel of the LORD encampeth round about them that fear him, and delivereth them.
Ps 34:8 O taste and see that the LORD is good: blessed is the man that trusteth in him.
Ps 34:9 O fear the LORD, ye his saints: for there is no want to them that fear him.
Ps 34:10 The young lions do lack, and suffer hunger: but they that seek the LORD shall not want any good thing.
Ps 34:11 Come, ye children, hearken unto me: I will teach you the fear of the LORD.
Ps 34:12 What man is he that desireth life, and loveth many days, that he may see good?
Ps 34:13 Keep thy tongue from evil, and thy lips from speaking guile.
Ps 34:14 Depart from evil, and do good; seek peace, and pursue it.
Ps 34:15 The eyes of the LORD are upon the righteous, and his ears are open unto their cry.
Ps 34:16 The face of the LORD is against them that do evil, to cut off the remembrance of them from the earth.
Ps 34:17 The righteous cry, and the LORD heareth, and delivereth them out of all their troubles.
Ps 34:18 The LORD is nigh unto them that are of a broken heart; and saveth such as be of a contrite spirit.
Ps 34:19 Many are the afflictions of the righteous: but the LORD delivereth him out of them all.
Ps 34:20 He keepeth all his bones: not one of them is broken.
Ps 34:21 Evil shall slay the wicked: and they that hate the righteous shall be desolate.
Ps 34:22 The LORD redeemeth the soul of his servants: and none of them that trust in him shall be desolate.

Salme 35 - Til toppen af Salmernes bog

[Sa 35:1 DK-KJV] En Salme af David. Før min sag, Kæreste HERRE, mod dem der strider mod mig: kæmp imod dem der kæmper imod mig.
[Sa 35:2 DK-KJV] Grib fat i skjold og værn, og rejs dig for at hjælpe mig.

[Sa 35:3 DK-KJV] Træk også spydet, og bloker vejen for dem der forfølger mig: sig til min sjæl, Jeg er din frelse.
[Sa 35:4 DK-KJV] Lad dem der der søger efter min sjæl bli' fortvivlede og fulde af skam: lad dem der udtænker at skade mig vende om og bli' bragt til forvirring.
[Sa 35:5 DK-KJV] Lad dem bli' som avner i vinden: og lad HERRENs engel jage dem.
[Sa 35:6 DK-KJV] Lad deres vej være mørk og glat: og lad HERRENs engel forfølge dem.
[Sa 35:7 DK-KJV] For de har unden grund skjult deres net i en faldgrube for mig, som de unden grund har gravet til min sjæl.
[Sa 35:8 DK-KJV] Lad destruktion uventet komme over ham; og lad hans net som han har skjult fange hamselv: lad ham falde ned i selve den destruktion.
[Sa 35:9 DK-KJV] Og min sjæl skal glæde sig i HERREN: den skal glæde sig over hans frelse.
[Sa 35:10 DK-KJV] Alle mine knogler skal sige, HERRE, hvem kan sammenlignes med dig, som forløser den fattige fra ham der er for stærk for ham, ja, den fattige og den trængende fra ham der spolerer ham?
[Sa 35:11 DK-KJV] Falske vidner rejste sig; de lagde ting til min anklage som jeg ikke kendte til.
[Sa 35:12 DK-KJV] De gav mig ondt for godt for at spolere min sjæl.
[Sa 35:13 DK-KJV] Men angående mig, når de var syge, var min klædning sækkelærred: jeg ydmygede min sjæl med faste; og min bøn vendte tilbage til min egen favn.
[Sa 35:14 DK-KJV] Jeg opførte mig som om han havde været min ven eller bror: jeg bukkede mig dybt, som en der sørger over sin mor.

[Sa 35:15 DK-KJV] Men i min nød glædede de sig, og forsamlede sig; ja, de fornægtende forsamlede sig imod mig, og jeg vidste det ikke; de sønderrev mig, og stoppede ikke.
[Sa 35:16 DK-KJV] Med hykleriske spottere ved fester, skar de tænder over mig.
[Sa 35:17 DK-KJV] Herre, hvor længe vil du bare se på? red min sjæl fra deres destruktion, min elskligste fra løverne
[Sa 35:18 DK-KJV] Jeg vil takke dig i den store forsamling: jeg vil rose dig blandt mange folk.
[Sa 35:19 DK-KJV] Lad ikke dem der er mine fjender fejlagtigt glæde sig over mig: lad heller ikke de der unden grund hader mig blinke med øjet.
[Sa 35:20 DK-KJV] For det er ikke fred som de taler om: men de uvirker bedrageriske sager imod dem der er stille i landet.
[Sa 35:21 DK-KJV] Ja, de åbnede deres mund på vid gad imod mig, og sagde, Ser man det, ser man det, vort øje har set det.
[Sa 35:22 DK-KJV] Du har set dette, Kæreste HEERE: vær ikke stille: Kæreste Herre, vær ikke langt fra mig.
[Sa 35:23 DK-KJV] Væk dig selv op, og vågn op til min dom, ja til min sag, min Gud og min Herre.
[Sa 35:24 DK-KJV] Døm mig, Kæreste HERRE min Gud, ifølge din retfærdighed; og lad dem ikke glæde sig over mig.
[Sa 35:25 DK-KJV] Lad dem ikke sige i deres hjerter, Ah, sådant ville vi ha' det: lad dem ikke sige, Vi har opslugt ham.

[Sa 35:26 DK-KJV] Lad dem samlet skamme sig og bli' bragt til

Ps 35:1 A Psalm of David. Plead my cause, O LORD, with them that strive with me: fight against them that fight against me.
Ps 35:2 Take hold of shield and buckler, and stand up for mine help.
Ps 35:3 Draw out also the spear, and stop the way against them that persecute me: say unto my soul, I am thy salvation.
Ps 35:4 Let them be confounded and put to shame that seek after my soul: let them be turned back and brought to confusion that devise my hurt.
Ps 35:5 Let them be as chaff before the wind: and let the angel of the LORD chase them.
Ps 35:6 Let their way be dark and slippery: and let the angel of the LORD persecute them.
Ps 35:7 For without cause have they hid for me their net in a pit, which without cause they have digged for my soul.
Ps 35:8 Let destruction come upon him at unawares; and let his net that he hath hid catch himself: into that very destruction let him fall.
Ps 35:9 And my soul shall be joyful in the LORD: it shall rejoice in his salvation.
Ps 35:10 All my bones shall say, LORD, who is like unto thee, which deliverest the poor from him that is too strong for him, yea, the poor and the needy from him that spoileth him?
Ps 35:11 False witnesses did rise up; they laid to my charge things that I knew not.
Ps 35:12 They rewarded me evil for good to the spoiling of my soul.
Ps 35:13 But as for me, when they were sick, my clothing was sackcloth: I humbled my soul with fasting; and my prayer returned into mine own bosom.
Ps 35:14 I behaved myself as though he had been my friend or brother: I bowed down heavily, as one that mourneth for his mother.
Ps 35:15 But in mine adversity they rejoiced, and gathered themselves together: yea, the abjects gathered themselves together against me, and I knew it not; they did tear me, and ceased not:
Ps 35:16 With hypocritical mockers in feasts, they gnashed upon me with their teeth.
Ps 35:17 Lord, how long wilt thou look on? rescue my soul from their destructions, my darling from the lions.
Ps 35:18 I will give thee thanks in the great congregation: I will praise thee among much people.
Ps 35:19 Let not them that are mine enemies wrongfully rejoice over me: neither let them wink with the eye that hate me without a cause.
Ps 35:20 For they speak not peace: but they devise deceitful matters against them that are quiet in the land.
Ps 35:21 Yea, they opened their mouth wide against me, and said, Aha, aha, our eye hath seen it.
Ps 35:22 This thou hast seen, O LORD: keep not silence: O Lord, be not far from me.
Ps 35:23 Stir up thyself, and awake to my judgment, even unto my cause, my God and my Lord.
Ps 35:24 Judge me, O LORD my God, according to thy righteousness; and let them not rejoice over me.
Ps 35:25 Let them not say in their hearts, Ah, so would we have it: let them not say, We have swallowed him up.

Ps 35:26 Let them be ashamed and brought to confusion

forvirring de der glæder sig over at skade mig: lad dem bli' iklædt med skam og vanære de som ophøjer sig over mig

[Sa 35:27 DK-KJV] Lad dem juble af glæde, og være glade, de som favoriserer min retfærdige sag: ja, lad dem sige konstant, Lad Herren bli' ophøjet, som har glæde i hans tjeners fremgang.
[Sa 35:28 DK-KJV] Og min tunge skal tale om din retfærdighed og om din ros hele dagen lang.

together that rejoice at mine hurt: let them be clothed with shame and dishonour that magnify themselves against me.
Ps 35:27 Let them shout for joy, and be glad, that favour my righteous cause: yea, let them say continually, Let the LORD be magnified, which hath pleasure in the prosperity of his servant.
Ps 35:28 And my tongue shall speak of thy righteousness and of thy praise all the day long.

Salme 36 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 36:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David HERRENs tjener. Den ondes overtrædelse siger inde i mit hjerte, at der ingen frygt for Gud er foran hans øjne.
[Sa 36:2 DK-KJV] Han smiger sigselv i sine egne øjne, indtil hans fejltrin er fundet at være hadefuldt.
[Sa 36:3 DK-KJV] Ordene i hans mund er fejltrin og bedrag: han er stoppet med at være vis, og at gøre godt.
[Sa 36:4 DK-KJV] Han opfinder misgerning i hans seng; han stiller sigselv på en vej der ikke er god; han afskyr ikke ondt.
[Sa 36:5 DK-KJV] Din barmhjertighed, Kæreste HERRE, er i himene; og din trofasthed når til skyerne.
[Sa 36:6 DK-KJV] Din retfærdighed er som de store bjerge; dine domme er et stort dyb: Kæreste HERRE, du bevarer mennesket og dyr.
[Sa 36:7 DK-KJV] Din overbærenhed er fremragende, Kæreste Gud! derfor sætter menneskets børn sin lid til skyggen under dine vinger.
[Sa 36:8 DK-KJV] De skal bli' tilfredsstillet i overfold med fedmen i dit hus; og du skal få dem til at drikke af floden af dine velbehagligheder.
[Sa 36:9 DK-KJV] For hos dig er livets kilde: i dit lys skal vi se lys.
[Sa 36:10 DK-KJV] Kæreste fortsæt din overbærenhed overfor dem der kender dig; og din retfærdighed mod den oprigtige i hjerte.
[Sa 36:11 DK-KJV] Lad ikke stolthedens fod komme imod mig, og lad ikke den ondes hånd fjerne mig.
[Sa 36:12 DK-KJV] Der er fejltrinsarbejderne faldet: de er modløse, og skal ikke være i stand til at rejse sig.

Ps 36:1 To the chief Musician, A Psalm of David the servant of the LORD. The transgression of the wicked saith within my heart, that there is no fear of God before his eyes.
Ps 36:2 For he flattereth himself in his own eyes, until his iniquity be found to be hateful.
Ps 36:3 The words of his mouth are iniquity and deceit: he hath left off to be wise, and to do good.
Ps 36:4 He deviseth mischief upon his bed; he setteth himself in a way that is not good; he abhorreth not evil.
Ps 36:5 Thy mercy, O LORD, is in the heavens; and thy faithfulness reacheth unto the clouds.
Ps 36:6 Thy righteousness is like the great mountains; thy judgments are a great deep: O LORD, thou preservest man and beast.
Ps 36:7 How excellent is thy lovingkindness, O God! therefore the children of men put their trust under the shadow of thy wings.
Ps 36:8 They shall be abundantly satisfied with the fatness of thy house; and thou shalt make them drink of the river of thy pleasures.
Ps 36:9 For with thee is the fountain of life: in thy light shall we see light.
Ps 36:10 O continue thy lovingkindness unto them that know thee; and thy righteousness to the upright in heart.
Ps 36:11 Let not the foot of pride come against me, and let not the hand of the wicked remove me.
Ps 36:12 There are the workers of iniquity fallen: they are cast down, and shall not be able to rise.

Salme 37 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 37:1 DK-KJV] En Salme af David. Vær du ikke oprørt over de der gør ondt, vær du heller ikke misundelig på fejtrinsarbejderne.
[Sa 37:2 DK-KJV] For de skal snart bli' slået ned som græsset, og visne som den grønne urt.
[Sa 37:3 DK-KJV] Stol på HERREN, og gør godt; sådant skal du bo i landet, og du skal sandelig bli' mættet.
[Sa 37:4 DK-KJV] Fryd dig også over HERREN; og han skal gi' dig ønskerne i dit hjerte.
[Sa 37:5 DK-KJV] Forpligt din vej til HERREN; stol også på ham; og han skal få det til at ske.
[Sa 37:6 DK-KJV] Og han skal bringe din retfærdighed frem som lyset, og din dom som eftermiddagen.
[Sa 37:7 DK-KJV] Hvil i HERREN, og vent tålmodigt på ham: vær du ikke oprørt over ham som har fremgang på sin vej, på grund af den mand som bringer onde planer frem.

Ps 37:1 A Psalm of David. Fret not thyself because of evildoers, neither be thou envious against the workers of iniquity.
Ps 37:2 For they shall soon be cut down like the grass, and wither as the green herb.
Ps 37:3 Trust in the LORD, and do good; so shalt thou dwell in the land, and verily thou shalt be fed.
Ps 37:4 Delight thyself also in the LORD; and he shall give thee the desires of thine heart.
Ps 37:5 Commit thy way unto the LORD; trust also in him; and he shall bring it to pass.
Ps 37:6 And he shall bring forth thy righteousness as the light, and thy judgment as the noonday.
Ps 37:7 Rest in the LORD, and wait patiently for him: fret not thyself because of him who prospereth in his way, because of the man who bringeth wicked devices to pass.

[Sa 37:8 DK-KJV] Afstå fra vrede, og hold dig fra arrigskab: vær du ikke oprørt på nogen måde for at gøre ondt.
Ps 37:8 Cease from anger, and forsake wrath: fret not thyself in any wise to do evil.

[Sa 37:9 DK-KJV] For de der gør ondt skal fjernes: men de der venter på HERREN, de skal arve jorden.
Ps 37:9 For evildoers shall be cut off: but those that wait upon the LORD, they shall inherit the earth.

[Sa 37:10 DK-KJV] For stadig en lille stund, og de onde skal ikke være: ja, du skal omhyggeligt betragte hans sted, og det skal ikke være.
Ps 37:10 For yet a little while, and the wicked shall not be: yea, thou shalt diligently consider his place, and it shall not be.

[Sa 37:11 DK-KJV] Men de sagtmodige skal arve jorden; og skal fryde sig i overfloden af fred.
Ps 37:11 But the meek shall inherit the earth; and shall delight themselves in the abundance of peace.

[Sa 37:12 DK-KJV] De onde konspirerer imod den retfærdige, og skærer tænder over ham.
Ps 37:12 The wicked plotteth against the just, and gnasheth upon him with his teeth.

[Sa 37:13 DK-KJV] Herren skal le af ham: for han ser at hans dag ankommer.
Ps 37:13 The Lord shall laugh at him: for he seeth that his day is coming.

[Sa 37:14 DK-KJV] De onde har trukket sværdet, og har spendt deres bue, for at kassere de fattige og trængende, og for at dræbe sådanne som er af oprigtig konversation.
Ps 37:14 The wicked have drawn out the sword, and have bent their bow, to cast down the poor and needy, and to slay such as be of upright conversation.

[Sa 37:15 DK-KJV] Deres sværd skal trænge ind i deres eget hjerte, og deres buer skal bli' knækket.
Ps 37:15 Their sword shall enter into their own heart, and their bows shall be broken.

[Sa 37:16 DK-KJV] Den smule som en retskaffen mand har er bedre end rigdommene fra mange onde.
Ps 37:16 A little that a righteous man hath is better than the riches of many wicked.

[Sa 37:17 DK-KJV] For de ondes arme skal bli' brækket: men HERREN holder de retskafne oppe.
Ps 37:17 For the arms of the wicked shall be broken: but the LORD upholdeth the righteous.

[Sa 37:18 DK-KJV] HERREN kender de retskafnes dage: og deres arv skal være der for evigt.
Ps 37:18 The LORD knoweth the days of the upright: and their inheritance shall be for ever.

[Sa 37:19 DK-KJV] De skal ikke skamme sig i den onde tid: og i dagene med sult skal de bli' mættet.
Ps 37:19 They shall not be ashamed in the evil time: and in the days of famine they shall be satisfied.

[Sa 37:20 DK-KJV] Men de onde skal forgå, og HERRENs fjender skal være som fedtet på lammene: de skal fortære; de skal bli' som røg og forsvinde.
Ps 37:20 But the wicked shall perish, and the enemies of the LORD shall be as the fat of lambs: they shall consume; into smoke shall they consume away.

[Sa 37:21 DK-KJV] De onde låner, og betaler ikke tilbage: men de retskafne udviser barmhjertighed, og gir'.
Ps 37:21 The wicked borroweth, and payeth not again: but the righteous sheweth mercy, and giveth.

[Sa 37:22 DK-KJV] For sådanne som er velsignet af ham skal arve jorden; og de der er forbandet af ham skal fjernes.
Ps 37:22 For such as be blessed of him shall inherit the earth; and they that be cursed of him shall be cut off.

[Sa 37:23 DK-KJV] Et godt menneskes trin er sat i scene af HERREN: og han glæder sig over hans veje.
Ps 37:23 The steps of a good man are ordered by the LORD: and he delighteth in his way.

[Sa 37:24 DK-KJV] Selvom han falder, skal han ikke forbli' nede: for HERREN holder ham oppe med sin hånd.
Ps 37:24 Though he fall, he shall not be utterly cast down: for the LORD upholdeth him with his hand.

[Sa 37:25 DK-KJV] Jeg har været ung, og nu er jeg gammel; og jeg har stadig ikke set at den retskafne er svigtet, eller hans sæd har brug for at tigge brød.
Ps 37:25 I have been young, and now am old; yet have I not seen the righteous forsaken, nor his seed begging bread.

[Sa 37:26 DK-KJV] Han er altid barmhjertig, og låner ud; og hans sæd er velsignet.
Ps 37:26 He is ever merciful, and lendeth; and his seed is blessed.

[Sa 37:27 DK-KJV] Gør ikke ondt, men godt; og bo sikkert for evig og altid.
Ps 37:27 Depart from evil, and do good; and dwell for evermore.

[Sa 37:28 DK-KJV] For HERREN elsker dom, og svigter ikke sine hellige; de er bevaret for evigt: men de ondes sæd skal fjernes.
Ps 37:28 For the LORD loveth judgment, and forsaketh not his saints; they are preserved for ever: but the seed of the wicked shall be cut off.

[Sa 37:29 DK-KJV] De retskafne skal arve landet, og bo derinde for evigt.
Ps 37:29 The righteous shall inherit the land, and dwell therein for ever.

[Sa 37:30 DK-KJV] Den retskafnes mund udtaler visdom, og hans tunge taler om dom.
Ps 37:30 The mouth of the righteous speaketh wisdom, and his tongue talketh of judgment.

[Sa 37:31 DK-KJV] Lovene fra hans Gud er i hans hjerte; ingen af hans skridt skal vakle.
Ps 37:31 The law of his God is in his heart; none of his steps shall slide.

[Sa 37:32 DK-KJV] Den onde holder øje med den retskafne, og søger efter at dræbe ham.
Ps 37:32 The wicked watcheth the righteous, and seeketh to slay him.

[Sa 37:33 DK-KJV] HERREN vil ikke efterlade ham i hans hånd, ej heller fordømme ham når han er dømt.
Ps 37:33 The LORD will not leave him in his hand, nor condemn him when he is judged.

[Sa 37:34 DK-KJV] Vent på HERREN, og hold hans vej, og han skal ophøje dig til at arve landet: når de onde er fjernet, skal du se det.
Ps 37:34 Wait on the LORD, and keep his way, and he shall exalt thee to inherit the land: when the wicked are cut off, thou shalt see it.

[Sa 37:35 DK-KJV] Jeg har set den onde med stor magt, og han spreder sig som et laurbærtræ.
Ps 37:35 I have seen the wicked in great power, and spreading himself like a green bay tree.

[Sa 37:36 DK-KJV] Nu forsvinder han, og, se, han er ikke mere: ja, jeg søgte efter ham, men han kunne ikke findes.
Ps 37:36 Yet he passed away, and, lo, he was not: yea, I sought him, but he could not be found.

[Sa 37:37 DK-KJV] Læg specielt mærke til den perfekte mand, og læg mærke til den oprigtige: for enden for den mand er fred.
Ps 37:37 Mark the perfect man, and behold the upright: for the end of that man is peace.
[Sa 37:38 DK-KJV] Men overtræderne skal bli' destrueret sammen: de ondes ende skal fjernes.
Ps 37:38 But the transgressors shall be destroyed together: the end of the wicked shall be cut off.
[Sa 37:39 DK-KJV] Men de retskafnes frelse er fra HERREN: han er deres styrke i trængselstiden.
Ps 37:39 But the salvation of the righteous is of the LORD: he is their strength in the time of trouble.
[Sa 37:40 DK-KJV] Og HERREN skal hjælpe dem, og forløse dem: han skal forløse dem fra de onde, og frelse dem, eftersom de stoler på ham.
Ps 37:40 And the LORD shall help them, and deliver them: he shall deliver them from the wicked, and save them, because they trust in him.

Salme 38 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 38:1 DK-KJV] En Salme af David, for at bringe til ihukommelse, Kæreste HERRE, irettesæt mig ikke i dit arrigskab: tugt mig heller ikke i din hede utilfredshed.
Ps 38:1 A Psalm of David, to bring to remembrance. O LORD, rebuke me not in thy wrath: neither chasten me in thy hot displeasure.
[Sa 38:2 DK-KJV] For dine pile sidder fast i mig, og din hånd presser mig hårdt.
Ps 38:2 For thine arrows stick fast in me, and thy hand presseth me sore.
[Sa 38:3 DK-KJV] Der er ingen pålidelighed i mit kød på grund af din vrede; der er heller ikke nogen hvile i mine knogler på grund af min synd.
Ps 38:3 There is no soundness in my flesh because of thine anger; neither is there any rest in my bones because of my sin.
[Sa 38:4 DK-KJV] For mine fejltrin er gået mig over hovedet: som en tung byrde er de for svære for mig.
Ps 38:4 For mine iniquities are gone over mine head: as an heavy burden they are too heavy for me.
[Sa 38:5 DK-KJV] Mine sår stinker og er fordærvede på grund af min tåbelighed.
Ps 38:5 My wounds stink and are corrupt because of my foolishness.
[Sa 38:6 DK-KJV] Jeg er plaget; jeg er dybt nedbøjet; jeg går og sørger hele dagen lang.
Ps 38:6 I am troubled; I am bowed down greatly; I go mourning all the day long.
[Sa 38:7 DK-KJV] For mine lænder er fyldt med en afskyelig sygdom: og der er ingen sundhed i mit kød.
Ps 38:7 For my loins are filled with a loathsome disease: and there is no soundness in my flesh.
[Sa 38:8 DK-KJV] Jeg er svag og hårdt knust: jeg har brølet på grund af uroen i mit hjerte.
Ps 38:8 I am feeble and sore broken: I have roared by reason of the disquietness of my heart.
[Sa 38:9 DK-KJV] Herre, alle mine ønsker er foran dig, min sukken er ikke skjult for dig.
Ps 38:9 Lord, all my desire is before thee; and my groaning is not hid from thee.
[Sa 38:10 DK-KJV] Mit hjerte hamrer, min styrke svigter mig: hvad angår lyset i mine øjne, så har det også forladt mig.
Ps 38:10 My heart panteth, my strength faileth me: as for the light of mine eyes, it also is gone from me.
[Sa 38:11 DK-KJV] Mine elskere og mine venner står fjernt fra min plage; og mine slægtninge holder sig langt borte.
Ps 38:11 My lovers and my friends stand aloof from my sore; and my kinsmen stand afar off.
[Sa 38:12 DK-KJV] De der stræber efter mit liv lægger også fælder for mig: og de der ønsker at gøre mig ondt taler om ondskabsfulde ting, og udtænker bedrag hele dagen lang.
Ps 38:12 They also that seek after my life lay snares for me: and they that seek my hurt speak mischievous things, and imagine deceits all the day long.
[Sa 38:13 DK-KJV] Men jeg, som en døv mand, hørte ikke; og jeg var som en stum mand der ikke åbner munden.
Ps 38:13 But I, as a deaf man, heard not; and I was as a dumb man that openeth not his mouth.
[Sa 38:14 DK-KJV] Således var jeg som en mand der ikke hører, og i hvis mund der ikke findes nogen irettesættelser.
Ps 38:14 Thus I was as a man that heareth not, and in whose mouth are no reproofs.
[Sa 38:15 DK-KJV] For jeg håber virkelig, Kæreste HERRE: at du vil høre mig, Kæreste Herre min Gud.
Ps 38:15 For in thee, O LORD, do I hope: thou wilt hear, O Lord my God.
Ps 38:16 For I said, Hear me, lest otherwise they should rejoice over me: when my foot slippeth, they magnify themselves against me.
[Sa 38:16 DK-KJV] For jeg sagde, Hør mig, for ikke at de skal glæde sig over mig: når min fod vakler, ophøjer de sig over mig.
[Sa 38:17 DK-KJV] For jeg er parat til at falde, og min sorg er konstant foran mig.
Ps 38:17 For I am ready to halt, and my sorrow is continually before me.
[Sa 38:18 DK-KJV] For jeg vil erklære mine fejltrin; jeg vil være bedrøvet over min synd.
Ps 38:18 For I will declare mine iniquity; I will be sorry for my sin.
[Sa 38:19 DK-KJV] Men mine fjender er livlige, og de er stærke: og de der hader mig uretmæssigt er blevet mange.
Ps 38:19 But mine enemies are lively, and they are strong: and they that hate me wrongfully are multiplied.
[Sa 38:20 DK-KJV] De der gengælder ondt for godt er mine modstandere; fordi jeg følger den gode ting.
Ps 38:20 They also that render evil for good are mine adversaries; because I follow the thing that good is.
[Sa 38:21 DK-KJV] Forlad mig ikke, Kæreste HERRE: Kæreste min Gud, vær ikke langt fra mig.
Ps 38:21 Forsake me not, O LORD: O my God, be not far from me.
[Sa 38:22 DK-KJV] Skynd dig med at hjælpe mig, Kæreste Herre min frelse.
Ps 38:22 Make haste to help me, O Lord my salvation.

[Sa 39:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, ja til Jeduthun *"Hans lov, ved at gi' ros"*, En Salme af David. Jeg sagde, jeg vil tage vare på mine veje, så jeg ikke synder med min tunge: jeg vil ha' styr på min mund med et bidsel, mens de onde er foran mig.
Ps 39:1 To the chief Musician, even to Jeduthun, A Psalm of David. I said, I will take heed to my ways, that I sin not with my tongue: I will keep my mouth with a bridle, while the wicked is before me.

[Sa 39:2 DK-KJV] Jeg var stum med tavshed, jeg holdt min fred, ja fra godt; og min sorg blev vakt til live.
Ps 39:2 I was dumb with silence, I held my peace, even from good; and my sorrow was stirred.

[Sa 39:3 DK-KJV] Mit hjerte var brændende inden i mig, mens jeg grublede brændte ilden: da talte jeg med min tunge,
Ps 39:3 My heart was hot within me, while I was musing the fire burned: then spake I with my tongue,

[Sa 39:4 DK-KJV] HERRE, få mig til at kende min ende, og mine dages mål, hvad det er; så jeg kan forstå hvor skrøbelig jeg er.
Ps 39:4 LORD, make me to know mine end, and the measure of my days, what it is; that I may know how frail I am.

[Sa 39:5 DK-KJV] Læg mærke til, du har gjort mine dage som en håndsbredde; og mine leveår er som intet foran dig: ethvert menneske er i sin bedste tilstand sandelig fuldstændig forfængelig. Pause.
Ps 39:5 Behold, thou hast made my days as an handbreadth; and mine age is as nothing before thee: verily every man at his best state is altogether vanity. Selah.

[Sa 39:6 DK-KJV] Ethvert menneske vandrer sandeligt i et forfængeligt skue: de er sandelig urolige forgæves: han indsamler rigdomme, og ved ikke hvem der skal indsamle dem.
Ps 39:6 Surely every man walketh in a vain shew: surely they are disquieted in vain: he heapeth up riches, and knoweth not who shall gather them.

[Sa 39:7 DK-KJV] Og nu, Herre, hvad venter jeg på? mit håb er i dig.
Ps 39:7 And now, Lord, what wait I for? my hope is in thee.

[Sa 39:8 DK-KJV] Forløs mig fra alle mine overtrædelser: gør mig ikke til de tåbeliges bebrejdelse.
Ps 39:8 Deliver me from all my transgressions: make me not the reproach of the foolish.

[Sa 39:9 DK-KJV] Jeg var stum, jeg åbnede ikke min mund; fordi du gjorde det.
Ps 39:9 I was dumb, I opened not my mouth; because thou didst it.

[Sa 39:10 DK-KJV] Fjern dit slag fra mig: jeg er fortæret af slaget fra din hånd.
Ps 39:10 Remove thy stroke away from me: I am consumed by the blow of thine hand.

[Sa 39:11 DK-KJV] Når du med irettesættelser tugter mennesket for fejltrin, får du hans skønhed til at forsvinde som et møl: ethvert menneske er sandelig forfængelig. Pause.
Ps 39:11 When thou with rebukes dost correct man for iniquity, thou makest his beauty to consume away like a moth: surely every man is vanity. Selah.

[Sa 39:12 DK-KJV] Hør min bøn, Kæreste HERRE, og læg øre til mit råb; vær ikke stille omkring mine tårer: for jeg er en fremmed hos dig, og en gæst, som alle mine fædre var.
Ps 39:12 Hear my prayer, O LORD, and give ear unto my cry; hold not thy peace at my tears: for I am a stranger with thee, and a sojourner, as all my fathers were.

[Sa 39:13 DK-KJV] Kæreste skån mig, så jeg igen kan komme til kræfter, førend jeg skal videre, og ikke være mere.
Ps 39:13 O spare me, that I may recover strength, before I go hence, and be no more.

[Sa 40:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Jeg ventede tålmodigt på HERREN; og han lyttede på mig, og hørte mit råb.
Ps 40:1 To the chief Musician, A Psalm of David. I waited patiently for the LORD; and he inclined unto me, and heard my cry.

[Sa 40:2 DK-KJV] Han bragte mig også op ud af den forfærdelige faldgrube, ud af det bløde ler, og satte mig på en klippe, og etablerede mine veje.
Ps 40:2 He brought me up also out of an horrible pit, out of the miry clay, and set my feet upon a rock, and established my goings.

[Sa 40:3 DK-KJV] Og han har lagt en ny sang i min mund, ja ros til vor Gud: mange skal se det, og frygte, og skal stole på HERREN.
Ps 40:3 And he hath put a new song in my mouth, even praise unto our God: many shall see it, and fear, and shall trust in the LORD.

[Sa 40:4 DK-KJV] Velsignet er det menneske der sætter sin lid til HERREN, og ikke respektere den stolte, ej heller sådanne der vender sig mod løgne.
Ps 40:4 Blessed is that man that maketh the LORD his trust, and respecteth not the proud, nor such as turn aside to lies.

[Sa 40:5 DK-KJV] Mange, Kæreste HERRE min Gud, er dine vidunderlige gerninger som du har gjort, og dine tanker som er rette mod os: de kan ikke lægges sammen i orden omkring dig: hvis jeg ville erklære og tale om dem, er de flere end der kan tælles.
Ps 40:5 Many, O LORD my God, are thy wonderful works which thou hast done, and thy thoughts which are to us-ward: they cannot be reckoned up in order unto thee: if I would declare and speak of them, they are more than can be numbered.

[Sa 40:6 DK-KJV] Offer og offergave ønskede du ikke; du har åbnet mine ører: du har ikke krævet brændoffer og syndoffer.
Ps 40:6 Sacrifice and offering thou didst not desire; mine ears hast thou opened: burnt offering and sin offering hast thou not required.

[Sa 40:7 DK-KJV] Da sagde jeg, Se, jeg kommer: det er
Ps 40:7 Then said I, Lo, I come: in the volume of the book it

skrevet om mig i den fysiske bog, Se - Heb 10:7

is written of me,

[Sa 40:8 DK-KJV] Jeg glæder mig over at gøre din vilje, Kæreste min Gud: ja, din lov er inde i mit hjerte.
[Sa 40:9 DK-KJV] Jeg har prædiket retfærdighed i den store menighed: se, jeg har ikke holdt mine læber tilbage, Kæreste HERRE, du ved det.
[Sa 40:10 DK-KJV] Jeg har ikke skjult din retfærdighed inde i mit hjerte; jeg har erklæret din trofasthed og din frelse: jeg har ikke gemt din overbærenhed og din sandhed for den store menighed.
[Sa 40:11 DK-KJV] Hold ikke dine blide barmhjertigheder tilbage fra mig, Kæreste HERRE: lad din overbærenhed og din sandhed kontinuerlig beskytte mig.
[Sa 40:12 DK-KJV] For utallige onder har omringet mig: mine fejltrin er taget fat i mig, sådant at jeg ikke er i stand til at kigge op; de er flere end hårene på mit hoved: derfor fejler mit hjerte mig.
[Sa 40:13 DK-KJV] Vær tilfreds, Kæreste HERRE, for at forløse mig, skynd dig med at hjælpe mig.
[Sa 40:14 DK-KJV] Lad dem skamme sig og være forvirret sammen de der søger efter min sjæl for at destruere den; lad dem der ønsker mig ondt bli' drevet tilbage og skamme sig.
[Sa 40:15 DK-KJV] Lad dem være i fortvivlelse som en belønning for deres skam de der til mig siger, Ser man det, ser man det.
[Sa 40:16 DK-KJV] Lad alle de der søger dig juble og være glade i dig: lad sådanne som elsker din frelse sige kontinuerlig, HERREN er forstørret.
[Sa 40:17 DK-KJV] Men jeg er stakkels og trængende; men alligevel tænker HERREN på mig: du er min hjælp og min forløser; lad der ikke gå for længe, Kæreste min Gud.

Ps 40:8 I delight to do thy will, O my God: yea, thy law is within my heart.
Ps 40:9 I have preached righteousness in the great congregation: lo, I have not refrained my lips, O LORD, thou knowest.
Ps 40:10 I have not hid thy righteousness within my heart; I have declared thy faithfulness and thy salvation: I have not concealed thy lovingkindness and thy truth from the great congregation.
Ps 40:11 Withhold not thou thy tender mercies from me, O LORD: let thy lovingkindness and thy truth continually preserve me.
Ps 40:12 For innumerable evils have compassed me about: mine iniquities have taken hold upon me, so that I am not able to look up; they are more than the hairs of mine head: therefore my heart faileth me.
Ps 40:13 Be pleased, O LORD, to deliver me: O LORD, make haste to help me.
Ps 40:14 Let them be ashamed and confounded together that seek after my soul to destroy it; let them be driven backward and put to shame that wish me evil.

Ps 40:15 Let them be desolate for a reward of their shame that say unto me, Aha, aha.
Ps 40:16 Let all those that seek thee rejoice and be glad in thee: let such as love thy salvation say continually, The LORD be magnified.
Ps 40:17 But I am poor and needy; yet the Lord thinketh upon me: thou art my help and my deliverer; make no tarrying, O my God.

Salme 41 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 41:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Velsignet er han der viser hensyn til den fattige, HERREN vil forløse ham i trængslens tid.
[Sa 41:2 DK-KJV] HERREN vil bevare ham, og holde ham i live; og han skal være velsignet på jorden: og du vil ikke overgi' ham til hans fjenders vilje.
[Sa 41:3 DK-KJV] HERREN vil styrke ham på sygelejet: du vil redde hele hans seng under hans sygdom.
[Sa 41:4 DK-KJV] Jeg sagde, HERRE, vær barmhjertig mod mig: helbred min sjæl; for jeg har syndet imod dig.
[Sa 41:5 DK-KJV] Mine fjender taler ondt om mig, Hvornår skal han dø, og hans navn forsvinde?
[Sa 41:6 DK-KJV] Og hvis han kommer for at se mig, taler han forfængeligt: hans hjerte samler fejltrin til sig selv; når han går ud, fortæller han det.
[Sa 41:7 DK-KJV] Alle der hader mig hvisker sammen imod mig: imod mig planlægger de min skade.
[Sa 41:8 DK-KJV] En ond sygdom, siger de, hænger fast ved ham: og nu hvor han ligger skal han ikke rejse sig mere.
[Sa 41:9 DK-KJV] Ja, min egen fortrolige ven, som jeg stolede på, som spiste mit brød, har opløftet hans hæl imod mig.
[Sa 41:10 DK-KJV] Men du, Kæreste HERRE, vær barmhjertig mod mig, og rejs mig op, så jeg kan gengælde dem.
[Sa 41:11 DK-KJV] Via dette ved jeg at du er for mig, eftersom min fjende ikke sejrer over mig.

Ps 41:1 To the chief Musician, A Psalm of David. Blessed is he that considereth the poor: the LORD will deliver him in time of trouble.
Ps 41:2 The LORD will preserve him, and keep him alive; and he shall be blessed upon the earth: and thou wilt not deliver him unto the will of his enemies.
Ps 41:3 The LORD will strengthen him upon the bed of languishing: thou wilt make all his bed in his sickness.
Ps 41:4 I said, LORD, be merciful unto me: heal my soul; for I have sinned against thee.
Ps 41:5 Mine enemies speak evil of me, When shall he die, and his name perish?
Ps 41:6 And if he come to see me, he speaketh vanity: his heart gathereth iniquity to itself; when he goeth abroad, he telleth it.
Ps 41:7 All that hate me whisper together against me: against me do they devise my hurt.
Ps 41:8 An evil disease, say they, cleaveth fast unto him: and now that he lieth he shall rise up no more.

Ps 41:9 Yea, mine own familiar friend, in whom I trusted, which did eat of my bread, hath lifted up his heel against me.

Ps 41:10 But thou, O LORD, be merciful unto me, and raise me up, that I may requite them.
Ps 41:11 By this I know that thou favourest me, because mine enemy doth not triumph over me.

[Sa 41:12 DK-KJV] Og hvad mig angår, du holder mig oppe i min integritet, og sætter mig foran dit ansigt for evigt.
Ps 41:12 And as for me, thou upholdest me in mine integrity, and settest me before thy face for ever.
[Sa 41:13 DK-KJV] Velsignet være HERREN Israels Gud fra evighed, og til evighed. Amen, og Amen.
Ps 41:13 Blessed be the LORD God of Israel from everlasting, and to everlasting. Amen, and Amen.

Salme 42 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 42:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, Undervisningslære, til sønnerne af Korah. Som hjorten skriger efter vandløb, sådan skriger min sjæl efter dig, Kæreste Gud.
Ps 42:1 To the chief Musician, Maschil, for the sons of Korah. As the hart panteth after the water brooks, so panteth my soul after thee, O God.
[Sa 42:2 DK-KJV] Min sjæl tørster efter Gud, efter den levende Gud: hvornår skal jeg komme og træde frem for Gud?
Ps 42:2 My soul thirsteth for God, for the living God: when shall I come and appear before God?
[Sa 42:3 DK-KJV] Mine tårer har været min føde dag og nat, mens de uophørligt siger til mig, Hvor er din Gud?
Ps 42:3 My tears have been my meat day and night, while they continually say unto me, Where is thy God?
[Sa 42:4 DK-KJV] Når jeg mindes disse ting, udøser jeg min sjæl indeni mig: for jeg var gået med folkemængden, jeg gik med dem til Guds hus, med glædens og lovprisningens stemme, med en folkemængde der holdt festdag.
Ps 42:4 When I remember these things, I pour out my soul in me: for I had gone with the multitude, I went with them to the house of God, with the voice of joy and praise, with a multitude that kept holyday.
[Sa 42:5 DK-KJV] Hvorfor er du modløs, Kæreste min sjæl? og hvorfor er du urolig indeni mig? håb du på Gud: for jeg skal stadig rose ham for hjælpen i hans udstråling.
Ps 42:5 Why art thou cast down, O my soul? and why art thou disquieted in me? hope thou in God: for I shall yet praise him for the help of his countenance.
[Sa 42:6 DK-KJV] Kæreste min Gud, min sjæl er nedslået indeni mig: derfor vil jeg huske på dig fra Jordans land, og fra Hermoniternes, fra Mizar-bakken.
Ps 42:6 O my God, my soul is cast down within me: therefore will I remember thee from the land of Jordan, and of the Hermonites, from the hill Mizar.
[Sa 42:7 DK-KJV] Dybet kalder på dybet ved lyden af dine vandstrømme: alle dine bølger og dine brydende bølger er gået over mig.
Ps 42:7 Deep calleth unto deep at the noise of thy waterspouts: all thy waves and thy billows are gone over me.
[Sa 42:8 DK-KJV] Men HERREN vil befale sin overbærenhed midt på dagen, og om natten skal hans sang være hos mig, og min bøn til mit livs Gud.
Ps 42:8 Yet the LORD will command his lovingkindness in the daytime, and in the night his song shall be with me, and my prayer unto the God of my life.
[Sa 42:9 DK-KJV] Jeg vil sige til Gud min klippe, Hvorfor har du glemt mig? hvorfor går jeg sørgende rundt på grund af fjendens undertrykkelse?
Ps 42:9 I will say unto God my rock, Why hast thou forgotten me? why go I mourning because of the oppression of the enemy?
Ps 42:10 As with a sword in my bones, mine enemies reproach me; while they say daily unto me, Where is thy God?
[Sa 42:10 DK-KJV] Som med et sværd i mine knogler, håner mine fjender mig; mens de dagligt siger til mig: Hvor er din Gud?
[Sa 42:11 DK-KJV] Hvorfor er du modløs, Kæreste min sjæl? og hvorfor er du urolig indeni mig? håb du på Gud: for jeg skal stadig rose ham, som er sundheden i min udstråling, og min Gud.
Ps 42:11 Why art thou cast down, O my soul? and why art thou disquieted within me? hope thou in God: for I shall yet praise him, who is the health of my countenance, and my God.

Salme 43 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 43:1 DK-KJV] Døm mig, Kæreste Gud, og før min sag imod en ugudelig nation: Kæreste forløs mig fra det bedrageriske og uretfærdige menneske.
Ps 43:1 Judge me, O God, and plead my cause against an ungodly nation: O deliver me from the deceitful and unjust man.
[Sa 43:2 DK-KJV] For du er min styrkes Gud: hvorfor afviser du mig? hvorfor går jeg sørgmodig rundt på grund af fjendens undertrykkelse?
Ps 43:2 For thou art the God of my strength: why dost thou cast me off? why go I mourning because of the oppression of the enemy?
[Sa 43:3 DK-KJV] Kæreste send dit lys og din sandhed ud: lad dem lede mig; lad dem bringe mig til din hellige bakke, og til dine tabernakler.
Ps 43:3 O send out thy light and thy truth: let them lead me; let them bring me unto thy holy hill, and to thy tabernacles.
[Sa 43:4 DK-KJV] Da vil jeg gå til Guds alter, til Gud min overmådelige glæde: ja, på harpen vil jeg rose dig, Kæreste Gud min Gud.
Ps 43:4 Then will I go unto the altar of God, unto God my exceeding joy: yea, upon the harp will I praise thee, O God my God.
[Sa 43:5 DK-KJV] Hvorfor er du modløs, Kæreste min sjæl? og hvorfor er du urolig inde i mig? håb på Gud: for jeg skal stadig rose ham, som er sundheden i min udstråling, og min Gud.
Ps 43:5 Why art thou cast down, O my soul? and why art thou disquieted within me? hope in God: for I shall yet praise him, who is the health of my countenance, and my God.

Salme 44 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 44:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker til sønnerne af Korah, Undervisningslære. Vi har hørt med vore ører, Kæreste Gud, vore fædre har fortalt os, hvilket værk du gjorde i deres dage, i gamle tider.
Ps 44:1 To the chief Musician for the sons of Korah, Maschil. We have heard with our ears, O God, our fathers have told us, what work thou didst in their days, in the times of old.
[Sa 44:2 DK-KJV] Hvordan du drev hedningerne ud med din hånd, og plantede dem: hvordan du plagede folket, og smed dem ud.
Ps 44:2 How thou didst drive out the heathen with thy hand, and plantedst them; how thou didst afflict the people, and cast them out.
[Sa 44:3 DK-KJV] For de fik ikke landet i besiddelse via deres egne sværd, det var heller ikke deres egen arm der frelste dem: men din højre hånd, og din arm, og lyset af din billigelse, fordi du havde en gave til dem.
Ps 44:3 For they got not the land in possession by their own sword, neither did their own arm save them: but thy right hand, and thine arm, and the light of thy countenance, because thou hadst a favour unto them.
[Sa 44:4 DK-KJV] Du er min Konge, Kæreste Gud: befal forløsning for Jacob.
Ps 44:4 Thou art my King, O God: command deliverances for Jacob.
[Sa 44:5 DK-KJV] Gennem dig vil vi vælte vore fjender: gennem dit navn vil vi træde dem under fode der rejser sig op imod os.
Ps 44:5 Through thee will we push down our enemies: through thy name will we tread them under that rise up against us.
[Sa 44:6 DK-KJV] For jeg vil ikke stole på min bue, mit sværd skal heller ikke frelse mig.
Ps 44:6 For I will not trust in my bow, neither shall my sword save me.
[Sa 44:7 DK-KJV] Men du har frelst os fra vore fjender, og har gjort dem til skamme som hadede os.
Ps 44:7 But thou hast saved us from our enemies, and hast put them to shame that hated us.
[Sa 44:8 DK-KJV] Vi bryster os over Gud hele dagen, og roser dit navn for altid. Pause.
Ps 44:8 In God we boast all the day long, and praise thy name for ever. Selah.
[Sa 44:9 DK-KJV] Men du har forkastet, og gjort os til skamme; og drog ikke ud med vore hære.
Ps 44:9 But thou hast cast off, and put us to shame; and goest not forth with our armies.
[Sa 44:10 DK-KJV] Du får os til at vende om fra fjenden: og de som hader os plyndre for sigselv.
Ps 44:10 Thou makest us to turn back from the enemy: and they which hate us spoil for themselves.
[Sa 44:11 DK-KJV] Du har givet os som får udvalgt som mad; og har spredt os blandt hedningerne.
Ps 44:11 Thou hast given us like sheep appointed for meat; and hast scattered us among the heathen.
[Sa 44:12 DK-KJV] Du sælger dit folk for intet, og du forøger ikke din rigdom ved prisen for dem.
Ps 44:12 Thou sellest thy people for nought, and dost not increase thy wealth by their price.
[Sa 44:13 DK-KJV] Du gør os til en skændsel for vore naboer, en spot og en hån for dem der er rundt omkring os.
Ps 44:13 Thou makest us a reproach to our neighbours, a scorn and a derision to them that are round about us.
[Sa 44:14 DK-KJV] Du gør os til et dårligt slogan blandt hedningerne, en røsten på hovedet blandt folket.
Ps 44:14 Thou makest us a byword among the heathen, a shaking of the head among the people.
[Sa 44:15 DK-KJV] Min forvirring er vedvarende foran mig, og skammen i mit ansigt har dækket mig,
Ps 44:15 My confusion is continually before me, and the shame of my face hath covered me,
[Sa 44:16 DK-KJV] På grund af røsten fra ham der håner og spotter; på grund af fjenden og hævneren.
Ps 44:16 For the voice of him that reproacheth and blasphemeth; by reason of the enemy and avenger.
[Sa 44:17 DK-KJV] Alt dette er kommet over os; men alligevel har vi ikke glemt dig, og vi har heller ikke handlet falsk i din pagt.
Ps 44:17 All this is come upon us; yet have we not forgotten thee, neither have we dealt falsely in thy covenant.
[Sa 44:18 DK-KJV] Vort hjerte er ikke vendt sig, og vore skridt har ikke afveget fra din vej;
Ps 44:18 Our heart is not turned back, neither have our steps declined from thy way;
[Sa 44:19 DK-KJV] Selvom du har såret os alvorligt i dragernes sted, og dækket os med skyggen af død.
Ps 44:19 Though thou hast sore broken us in the place of dragons, and covered us with the shadow of death.
[Sa 44:20 DK-KJV] Hvis vi har glemt vor Guds navn, eller strakt vore hænder ud mod en fremmed gud;
Ps 44:20 If we have forgotten the name of our God, or stretched out our hands to a strange god;
[Sa 44:21 DK-KJV] Mon ikke Gud vil granske dette? for han kender hjertets hemmeligheder.
Ps 44:21 Shall not God search this out? for he knoweth the secrets of the heart.
[Sa 44:22 DK-KJV] Ja, for din skyld er vi slået ihjel hele dagen; vi anses som får til slagtning.
Ps 44:22 Yea, for thy sake are we killed all the day long; we are counted as sheep for the slaughter.
[Sa 44:23 DK-KJV] Vågn op, hvorfor sover du, Kærste HERRE? rejs dig, afvis os ikke for evigt.
Ps 44:23 Awake, why sleepest thou, O Lord? arise, cast us not off for ever.
[Sa 44:24 DK-KJV] Hvorfor skjuler du dit ansigt, og glemmer vor lidelse og undertrykkelse?
Ps 44:24 Wherefore hidest thou thy face, and forgettest our affliction and our oppression?
[Sa 44:25 DK-KJV] For vor sjæl er bøjet ned mod støvet: vor mave klynger sig mod jorden.
Ps 44:25 For our soul is bowed down to the dust: our belly cleaveth unto the earth.
[Sa 44:26 DK-KJV] Rejs dig for at hjælpe os, og forløs os for din barmhjertigheds skyld.
Ps 44:26 Arise for our help, and redeem us for thy mercies' sake.

[Sa 45:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på signal-trompet, til sønnerne af Korah, Undervisningslære “Et didaktisk digt”, En Sang om elskov. Mit hjerte nedskriver en god sag: Jeg taler om de ting som jeg har gjort angående kongen: min tunge er pennen fra en der er klar til at skrive.

Ps 45:1 To the chief Musician upon Shoshannim, for the sons of Korah, Maschil, A Song of loves. My heart is inditing a good matter: I speak of the things which I have made touching the king: my tongue is the pen of a ready writer.

[Sa 45:2 DK-KJV] Du er smukker end menneskets børn: nåde er hældt ind i dine læber: derfor har Gud velsignet dig for evigt.

Ps 45:2 Thou art fairer than the children of men: grace is poured into thy lips: therefore God hath blessed thee for ever.

[Sa 45:3 DK-KJV] Bind dit sværd på dit lår, Kæreste mægtigste, med din herlighed og din majestæt.

Ps 45:3 Gird thy sword upon thy thigh, O most mighty, with thy glory and thy majesty.

[Sa 45:4 DK-KJV] Og i din majestæt rid sejrrigt på grund af sandhed og sagtmodighed og retfærdighed; og din højre hånd skal lære dig forfærdelige ting.

Ps 45:4 And in thy majesty ride prosperously because of truth and meekness and righteousness; and thy right hand shall teach thee terrible things.

[Sa 45:5 DK-KJV] Dine pile er skarpe i hjertet på kongens fjender; hvorved folket falder under dig.

Ps 45:5 Thine arrows are sharp in the heart of the king's enemies; whereby the people fall under thee.

[Sa 45:6 DK-KJV] Din trone, Kæreste Gud, er for evigt og altid: dit kongeriges scepter er et retfærdigt scepter.

Ps 45:6 Thy throne, O God, is for ever and ever: the sceptre of thy kingdom is a right sceptre.

[Sa 45:7 DK-KJV] Du elsker retfærdighed, og hader ondskab: derfor har Gud, din Gud, salvet dig med glædens olie over dine venner.

Ps 45:7 Thou lovest righteousness, and hatest wickedness: therefore God, thy God, hath anointed thee with the oil of gladness above thy fellows.

[Sa 45:8 DK-KJV] Alle dine beklædningsgenstande dufter af myrra, og aloe-træ-balsam, og kassiakanel, ud af elfenbenspaladserne, hvorved de har gjort dig glad.

Ps 45:8 All thy garments smell of myrrh, and aloes, and cassia, out of the ivory palaces, whereby they have made thee glad.

[Sa 45:9 DK-KJV] Kongers døtre var blandt dine ærbare kvinder: på din højre hånd stod dronningen i Ofirs guld.

Ps 45:9 Kings' daughters were among thy honourable women: upon thy right hand did stand the queen in gold of Ophir.

[Sa 45:10 DK-KJV] Lyt, Kæreste datter, og tænk over det, og hør du nu her; glem også dit eget folk, og din fars hus;

Ps 45:10 Hearken, O daughter, and consider, and incline thine ear; forget also thine own people, and thy father's house;

[Sa 45:11 DK-KJV] Så meget skal kongen ønske din skønhed: for han er din Herre; og tilbed du ham.

Ps 45:11 So shall the king greatly desire thy beauty: for he is thy Lord; and worship thou him.

[Sa 45:12 DK-KJV] For Tyrus datter skal være der med en gave; selv de rige blandt folket skal behandle dig med godhed.

Ps 45:12 And the daughter of Tyre shall be there with a gift; even the rich among the people shall intreat thy favour.

[Sa 45:13 DK-KJV] Kongens datter er fuldstændig herlig inden i: hendes klædning er af smedet guld.

Ps 45:13 The king's daughter is all glorious within: her clothing is of wrought gold.

[Sa 45:14 DK-KJV] Hun skal bli' bragt ind foran kongen i broderet tøj: jomfruerne hendes venner der følger hende skal bli' bragt ind foran dig.

Ps 45:14 She shall be brought unto the king in raiment of needlework: the virgins her companions that follow her shall be brought unto thee.

[Sa 45:15 DK-KJV] Med glæde og jubel skal de bli' bragt: de skal komme ind i kongens palads.

Ps 45:15 With gladness and rejoicing shall they be brought: they shall enter into the king's palace.

[Sa 45:16 DK-KJV] I stedet for dine fædre skal dine børn være, de som du kommer til at gøre til prinser udover hele jorden.

Ps 45:16 Instead of thy fathers shall be thy children, whom thou mayest make princes in all the earth.

[Sa 45:17 DK-KJV] Jeg vil gøre at dit navn bli'r ihukommet udover alle generationer: derfor skal folket rose dig for evigt og altid.

Ps 45:17 I will make thy name to be remembered in all generations: therefore shall the people praise thee for ever and ever.

Salme 46 - Til toppen af Salmernes bog

[Sa 46:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker til sønnerne af Korah, En Sang på Alamoth "at være i fuld vigør" . Gud er vor tilflugt og styrke, en vældig dejlig hjælp i trængsel.

Ps 46:1 To the chief Musician for the sons of Korah, A Song upon Alamoth. God is our refuge and strength, a very present help in trouble.

[Sa 46:2 DK-KJV] Derfor vil vi ikke frygte, skønt jorden flyttes, og skønt bjergene bæres ud i havets midte;

Ps 46:2 Therefore will not we fear, though the earth be removed, and though the mountains be carried into the midst of the sea;

[Sa 46:3 DK-KJV] Skønt des vandmasser brøler og er bekymret, skønt bjergene ryster ved des dønning. Pause.

Ps 46:3 Though the waters thereof roar and be troubled, though the mountains shake with the swelling thereof. Selah.

[Sa 46:4 DK-KJV] Der er en flod, dens vandløb skal glæde Guds by, det hellige sted til den Højestes tabernakler

Ps 46:4 There is a river, the streams whereof shall make glad the city of God, the holy place of the tabernacles of the most High.

[Sa 46:5 DK-KJV] Gud er i hendes midte; hun skal ikke

Ps 46:5 God is in the midst of her; she shall not be moved:

flyttes: Gud skal hjælpe hende, og det rigtig tidligt.
[Sa 46:6 DK-KJV] Hedningerne rasede, kongerigerne var flyttet: han ytrede sin røst, jorden smeltede.
[Sa 46:7 DK-KJV] Hærskarers HERRE er hos os; Jacobs Gud er vor tilflugt, Pause.
[Sa 46:8 DK-KJV] Kom, læg mærke til HERRENs gerninger, hvilke ødelæggelser han har gjort på jorden.
[Sa 46:9 DK-KJV] Han får krige til at stoppe til jordens ende; han brækker buen, han skærer spydet i stykker; han brænder stridsvognen i ilden.
[Sa 46:10 DK-KJV] Vær stille, og forstå at jeg er Gud: jeg vil bli' ophøjet blandt hedningerne, jeg vil bli' ophøjet på jorden.
[Sa 46:11 DK-KJV] Hærskarers HERRE er hos os; Jacobs Gud er vor tilflugt, Pause.

God shall help her, and that right early.
Ps 46:6 The heathen raged, the kingdoms were moved: he uttered his voice, the earth melted.
Ps 46:7 The LORD of hosts is with us; the God of Jacob is our refuge. Selah.
Ps 46:8 Come, behold the works of the LORD, what desolations he hath made in the earth.
Ps 46:9 He maketh wars to cease unto the end of the earth; he breaketh the bow, and cutteth the spear in sunder; he burneth the chariot in the fire.
Ps 46:10 Be still, and know that I am God: I will be exalted among the heathen, I will be exalted in the earth.
Ps 46:11 The LORD of hosts is with us; the God of Jacob is our refuge. Selah.

Salme 47 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 47:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme til sønnerne af Korah. Kæreste klap i jeres hænder, alle I folk; råb til Gud med triumfens stemme.
[Sa 47:2 DK-KJV] For den almægtige HERRE er forfærdelig; han er en stor Konge over hele jorden.
[Sa 47:3 DK-KJV] Han indeslutter folket under os, og nationerne under vore fødder.
[Sa 47:4 DK-KJV] Han skal udvælge vor arv for os, Jacobs fortræffelighed hvem han elskede. Pause.
[Sa 47:5 DK-KJV] Gud er gået op med et råb, HERREN med lyden af en trumpet.
[Sa 47:6 DK-KJV] Syng lovsange, syng lovsange: syng lovsange til vor Konge, syng lovsange.
[Sa 47:7 DK-KJV] For Gud er Konge over hele jorden: syng I lovsange med forståelse.
[Sa 47:8 DK-KJV] Gud regerer over hedningerne: Gud sidder på hans helligheds trone.
[Sa 47:9 DK-KJV] Folkets prinser er forsamlet, ja Abrahams Guds folk: for jordens skjold tilhører Gud: han er højt ophøjet.

Ps 47:1 To the chief Musician, A Psalm for the sons of Korah. O clap your hands, all ye people; shout unto God with the voice of triumph.
Ps 47:2 For the LORD most high is terrible; he is a great King over all the earth.
Ps 47:3 He shall subdue the people under us, and the nations under our feet.
Ps 47:4 He shall choose our inheritance for us, the excellency of Jacob whom he loved. Selah.
Ps 47:5 God is gone up with a shout, the LORD with the sound of a trumpet.
Ps 47:6 Sing praises to God, sing praises: sing praises unto our King, sing praises.
Ps 47:7 For God is the King of all the earth: sing ye praises with understanding.
Ps 47:8 God reigneth over the heathen: God sitteth upon the throne of his holiness.
Ps 47:9 The princes of the people are gathered together, even the people of the God of Abraham: for the shields of the earth belong unto God: he is greatly exalted.

Salme 48 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 48:1 DK-KJV] En Sang og Salme til sønnerne af Korah. HERREN er stor, og storslået til at bli' rost i vor Guds by, hans hellighedsbjerg.

[Sa 48:2 DK-KJV] Smuk som sæde, hele jordens glæde, er Zionbjerget, på nordsiden, den store Konges by.
[Sa 48:3 DK-KJV] Gud er kendt i hendes paladser som et tilflugtssted.
[Sa 48:4 DK-KJV] For, se, kongerne var forsamlede, de gik forbi sammen.
[Sa 48:5 DK-KJV] De så' det, og var så forbløffet; de var ængstelige, og skyndte sig væk.
[Sa 48:6 DK-KJV] Frygt greb fat i dem der, og smerte, som en fødende kvinde.
[Sa 48:7 DK-KJV] Du knuste skibene i Tarshish med en østenvind.
[Sa 48:8 DK-KJV] Som vi har hørt, sådant har vi set det i byen til hærskarers HERRE, i vor Guds by: Gud vil etablere den for evigt. Pause.

Ps 48:1 A Song and Psalm for the sons of Korah. Great is the LORD, and greatly to be praised in the city of our God, in the mountain of his holiness.
Ps 48:2 Beautiful for situation, the joy of the whole earth, is mount Zion, on the sides of the north, the city of the great King.

Ps 48:3 God is known in her palaces for a refuge.
Ps 48:4 For, lo, the kings were assembled, they passed by together.
Ps 48:5 They saw it, and so they marvelled; they were troubled, and hasted away.
Ps 48:6 Fear took hold upon them there, and pain, as of a woman in travail.
Ps 48:7 Thou breakest the ships of Tarshish with an east wind.
Ps 48:8 As we have heard, so have we seen in the city of the LORD of hosts, in the city of our God: God will establish it for ever. Selah.

[Sa 48:9 DK-KJV] Vi har tænkt over din overbærenhed, Kæreste Gud, i midten af dit tempel.

Ps 48:9 We have thought of thy lovingkindness, O God, in the midst of thy temple.

[Sa 48:10 DK-KJV] Ifølge dit navn, Kæreste Gud, sådant er din ros til jordens ende: din højre hånd er fuld af retfærdighed.

Ps 48:10 According to thy name, O God, so is thy praise unto the ends of the earth: thy right hand is full of righteousness.

[Sa 48:11 DK-KJV] Lad Zionbjerget juble, lad døtrene i Judah være glade, på grund af dine domme.

Ps 48:11 Let mount Zion rejoice, let the daughters of Judah be glad, because of thy judgments.

[Sa 48:12 DK-KJV] Gå omkring Zion, og gå rundt om hende: tæl des tårne.

Ps 48:12 Walk about Zion, and go round about her: tell the towers thereof.

[Sa 48:13 DK-KJV] Læg I mærke til hendes bolværker, betragt hendes paladser; så I må fortælle det til de kommende generationer.

Ps 48:13 Mark ye well her bulwarks, consider her palaces; that ye may tell it to the generation following.

[Sa 48:14 DK-KJV] For denne Gud er vor Gud for evig og altid: ja indtil døden vil han være vores guide.

Ps 48:14 For this God is our God for ever and ever: he will be our guide even unto death.

Salme 49 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 49:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme til sønnerne af Korah. Hør dette, alle I folk: lyt efter, alle i indbyggere i denne verden:

Ps 49:1 To the chief Musician, A Psalm for the sons of Korah. Hear this, all ye people; give ear, all ye inhabitants of the world:

[Sa 49:2 DK-KJV] Både lav og høj, rig og fattig, samlet.

Ps 49:2 Both low and high, rich and poor, together.

[Sa 49:3 DK-KJV] Min mund skal tale om visdom; og meditationen i mit hjertes skal være med forståelse.

Ps 49:3 My mouth shall speak of wisdom; and the meditation of my heart shall be of understanding.

[Sa 49:4 DK-KJV] Jeg vil vende mit øre mod en lignelse; jeg vil fremføre mit mørke ordsprog på harpen.

Ps 49:4 I will incline mine ear to a parable: I will open my dark saying upon the harp.

[Sa 49:5 DK-KJV] Hvorfor skulle jeg frygte i dagene med ondt, når fejltrinet fra mine hæle omringer mig?

Ps 49:5 Wherefore should I fear in the days of evil, when the iniquity of my heels shall compass me about?

[Sa 49:6 DK-KJV] De der stoler på deres rigdom, og praler af deres overflod af rigdom;

Ps 49:6 They that trust in their wealth, and boast themselves in the multitude of their riches;

[Sa 49:7 DK-KJV] Ingen af dem kan på nogen måde løskøbe sin bror, ej heller gi' Gud en løsesum for ham:

Ps 49:7 None of them can by any means redeem his brother, nor give to God a ransom for him:

[Sa 49:8 DK-KJV] (For deres sjæls forløsning er kostbar, og den varer for evigt.)

Ps 49:8 (For the redemption of their soul is precious, and it ceaseth for ever:)

[Sa 49:9 DK-KJV] Så han stadig skulle leve for evigt, og ikke se fordærv.

Ps 49:9 That he should still live for ever, and not see corruption.

[Sa 49:10 DK-KJV] For han ser at vise mennesker dør, på samme måde dør tåben og den brutale person, og efterlader deres rigdom til andre.

Ps 49:10 For he seeth that wise men die, likewise the fool and the brutish person perish, and leave their wealth to others.

[Sa 49:11 DK-KJV] Deres indre tanke er, at deres huse skal bestå for evigt, og deres boliger til alle generationer; de opkalder deres lande efter deres egne navne.

Ps 49:11 Their inward thought is, that their houses shall continue for ever, and their dwelling places to all generations; they call their lands after their own names.

[Sa 49:12 DK-KJV] Imidlertid forbliver mennesket ikke i ære: han er som dyrene der går til grunde.

Ps 49:12 Nevertheless man being in honour abideth not: he is like the beasts that perish.

[Sa 49:13 DK-KJV] Denne deres vej er deres tåbelighed: alligevel bifalder deres efterslægt deres ordsprog. Pause.

Ps 49:13 This their way is their folly: yet their posterity approve their sayings. Selah.

[Sa 49:14 DK-KJV] Som får lægges de i graven; døden skal fortære dem; og de oprigtige skal herske over dem om morgenen; og deres skønhed skal fortæres i graven fra deres ophold.

Ps 49:14 Like sheep they are laid in the grave; death shall feed on them; and the upright shall have dominion over them in the morning; and their beauty shall consume in the grave from their dwelling.

[Sa 49:15 DK-KJV] Men Gud vil forløse min sjæl fra gravens magt: for han skal modtage mig. Pause.

Ps 49:15 But God will redeem my soul from the power of the grave: for he shall receive me. Selah.

[Sa 49:16 DK-KJV] Vær ikke bange når en er gjort rig, når herligheden i hans hus forøges;

Ps 49:16 Be not thou afraid when one is made rich, when the glory of his house is increased;

[Sa 49:17 DK-KJV] For han skal intet tage med sig når han dør: hans herlighed skal ikke nedstige efter ham.

Ps 49:17 For when he dieth he shall carry nothing away: his glory shall not descend after him.

[Sa 49:18 DK-KJV] Selvom han velsignede sin sjæl mens han levede: og mennesker vil rose dig, når du er god mod dig selv.

Ps 49:18 Though while he lived he blessed his soul: and men will praise thee, when thou doest well to thyself.

[Sa 49:19 DK-KJV] Skal han gå til sine fædres slægt; de skal aldrig se lys.

Ps 49:19 He shall go to the generation of his fathers; they shall never see light.

[Sa 49:20 DK-KJV] Mennesket der hædres, og ikke forstår, er som dyrene der går til grunde.

Ps 49:20 Man that is in honour, and understandeth not, is like the beasts that perish.

Salme 50 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 50:1 DK-KJV] En Salme af Asaph "notaren". Den mægtige Gud, ja HERREN, har talt, og kaldt på jorden fra solens opgang indtil dens nedgang.
[Sa 50:2 DK-KJV] Ud fra Zion, skønhedens perfektion, har Gud skinnet.
[Sa 50:3 DK-KJV] Vor Gud skal komme, og skal ikke være stille: en ild skal fortærer foran ham, og det skal være meget stormfuldt rundt om ham.
[Sa 50:4 DK-KJV] Han skal kalde på himlene fra foroven, og på jorden, så han må dømme hans folk.
[Sa 50:5 DK-KJV] Saml mine hellige sammen ind foran mig; dem der har lavet en pagt med mig via offer.
[Sa 50:6 DK-KJV] Og himlene skal erklære hans retfærdighed: for Gud hamselv er dommer, Pause.
[Sa 50:7 DK-KJV] Hør, Kæreste mit folk, og jeg vil tale; Kæreste Israel, og jeg vil vidne imod dig: jeg er Gud, ja din Gud.
[Sa 50:8 DK-KJV] Jeg vil ikke bebrejde dig for dine ofre eller dine brændoffergaver, som fortsat har været foran mig.
[Sa 50:9 DK-KJV] Jeg vil ikke ta' nogen stud ud af dit hus, ej heller han geder ud af dine folde.
[Sa 50:10 DK-KJV] For alle skovens dyr er mine, og kvæget på 1.000 bakker.
[Sa 50:11 DK-KJV] Jeg kender alle bjergenes fugle: og markens vilde dyr er mine.
[Sa 50:12 DK-KJV] Hvis jeg var sulten, ville jeg ikke fortælle dig det: for denne verden er min, og dens fylde.
[Sa 50:13 DK-KJV] Vil jeg spise kødet fra tyre, eller drikke blodet fra geder?
[Sa 50:14 DK-KJV] Tilbyd taksigelsesbøn overfor Gud; og betal dine løfter overfor den Allerhøjeste:
[Sa 50:15 DK-KJV] Og kald på mig på trængselsdagen: jeg vil forløse dig, og du skal forherlige mig.
[Sa 50:16 DK-KJV] Men til den onde siger Gud, Hvad har du at gøre med at erklære mine vedtægter, eller at du skulle ta' min pagt i din mund?
[Sa 50:17 DK-KJV] Eftersom du hader instruktion, og kaster mine ord bagved dig.
[Sa 50:18 DK-KJV] Da du så' en tyv, da du blev enig med ham, og har været delagtig med de utro.
[Sa 50:19 DK-KJV] Du giver din mund til ondt, og din tunge indrammer bedrag.
[Sa 50:20 DK-KJV] Du sidder og taler imod din bror; du bagtaler din egen mors søn.

[Sa 50:21 DK-KJV] Disse ting har du gjort, og jeg var stille; du tænkte at jeg var helt igennem en sådan en som digselv: men jeg vil bebrejde dig, og få styr på dem foran dine øjne.
[Sa 50:22 DK-KJV] Tænk nu over dette, I der glemmer Gud, for ikke at jeg flår jer i stykker, og der ikke er nogen til at forløse.
[Sa 50:23 DK-KJV] Den som tilbyder ros forherliger mig: og til ham der korrekt får styr på sin konversation vil jeg vise Guds frelse.

Ps 50:1 A Psalm of Asaph. The mighty God, even the LORD, hath spoken, and called the earth from the rising of the sun unto the going down thereof.
Ps 50:2 Out of Zion, the perfection of beauty, God hath shined.
Ps 50:3 Our God shall come, and shall not keep silence: a fire shall devour before him, and it shall be very tempestuous round about him.
Ps 50:4 He shall call to the heavens from above, and to the earth, that he may judge his people.
Ps 50:5 Gather my saints together unto me; those that have made a covenant with me by sacrifice.
Ps 50:6 And the heavens shall declare his righteousness: for God is judge himself. Selah.

Ps 50:7 Hear, O my people, and I will speak; O Israel, and I will testify against thee: I am God, even thy God.
Ps 50:8 I will not reprove thee for thy sacrifices or thy burnt offerings, to have been continually before me.
Ps 50:9 I will take no bullock out of thy house, nor he goats out of thy folds.
Ps 50:10 For every beast of the forest is mine, and the cattle upon a thousand hills.
Ps 50:11 I know all the fowls of the mountains: and the wild beasts of the field are mine.
Ps 50:12 If I were hungry, I would not tell thee: for the world is mine, and the fulness thereof.
Ps 50:13 Will I eat the flesh of bulls, or drink the blood of goats?
Ps 50:14 Offer unto God thanksgiving; and pay thy vows unto the most High:
Ps 50:15 And call upon me in the day of trouble: I will deliver thee, and thou shalt glorify me.
Ps 50:16 But unto the wicked God saith, What hast thou to do to declare my statutes, or that thou shouldest take my covenant in thy mouth?
Ps 50:17 Seeing thou hatest instruction, and castest my words behind thee.
Ps 50:18 When thou sawest a thief, then thou consentedst with him, and hast been partaker with adulterers.
Ps 50:19 Thou givest thy mouth to evil, and thy tongue frameth deceit.
Ps 50:20 Thou sittest and speakest against thy brother; thou slanderest thine own mother's son.
Ps 50:21 These things hast thou done, and I kept silence; thou thoughtest that I was altogether such an one as thyself: but I will reprove thee, and set them in order before thine eyes.

Ps 50:22 Now consider this, ye that forget God, lest I tear you in pieces, and there be none to deliver.
Ps 50:23 Whoso offereth praise glorifieth me: and to him that ordereth his conversation aright will I shew the salvation of God.

Salme 51 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 51:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af

Ps 51:1 To the chief Musician, A Psalm of David, when

David, da profeten Nathan kom til ham, efter han havde gået ind til Bath-sheba. Ha' barmhjertighed med mig, Kæreste Gud, ifølge din overbærenhed: visk mine overtrædelser ud ifølge overfloden af dine ømme barmhjertigheder.
[Sa 51:2 DK-KJV] Vask mig grundigt fra mit fejltrin, og rens mig fra min synd.
[Sa 51:3 DK-KJV] For jeg anerkender mine overtrædelser: og min synd er for evigt foran mig.
[Sa 51:4 DK-KJV] Imod dig, kun dig, har jeg syndet, og gjort dette onde foran dine øjne: så du måtte bli' retfærdiggjort når du taler, og være klar når du dømmer.
[Sa 51:5 DK-KJV] Læg mærke til, jeg var formet i fejltrin; og i synd undfangede min mor mig.
[Sa 51:6 DK-KJV] Læg mærke til, du ønsker sandhed i de inderste dele: og i den skjulte del skal du få mig til at forstå visdom.
[Sa 51:7 DK-KJV] Rens mig med blodsænkningen fra en isopstav, og jeg skal være ren: vask mig, og jeg skal være hvidere end sne.
[Sa 51:8 DK-KJV] Få mig til at høre glæde og lykke; for at knoglerne du har brækket må juble.
[Sa 51:9 DK-KJV] Gem dit ansigt fra mine synder, og visk alle mine fejltrin ud.
[Sa 51:10 DK-KJV] Skab et rent hjerte i mig, Kæreste Gud; og forny en ret ånd inde i mig.
[Sa 51:11 DK-KJV] Smid mig ikke ud fra dit nærvær; og tag ikke din hellige ånd fra mig.
[Sa 51:12 DK-KJV] Genopbyg overfor mig glæden over din frelse; og hold mig oppe med din frie ånd.
[Sa 51:13 DK-KJV] Da vil jeg undervise overtrædere i dine veje; og syndere skal bli' omvendt til dig.
[Sa 51:14 DK-KJV] Forløs mig fra blodskyldighed, Kæreste Gud, du min frelses Gud: og min tunge skal synge højt om din retfærdighed.
[Sa 51:15 DK-KJV] Kæreste Herre, åben du mine læber; og min mund skal fremvise din ros.
[Sa 51:16 DK-KJV] For du ønsker ikke offer; for ellers ville jeg gi' den: du glæder dig ikke over brændoffergave.
[Sa 51:17 DK-KJV] Guds ofre er en knust ånd: et knust og et angrende hjerte, Kæreste Gud, du vil ikke foragte det.
[Sa 51:18 DK-KJV] Gør godt i dit velbehag mod Zion: byg du Jerusalems mure.
[Sa 51:19 DK-KJV] Da skal du være tilfreds med retfærdighedens ofre, med brændoffergave og hele brændoffergave: da skal de tilbyde stude på dit alter.

Nathan the prophet came unto him, after he had gone in to Bath-sheba. Have mercy upon me, O God, according to thy lovingkindness: according unto the multitude of thy tender mercies blot out my transgressions.
Ps 51:2 Wash me throughly from mine iniquity, and cleanse me from my sin.
Ps 51:3 For I acknowledge my transgressions: and my sin is ever before me.
Ps 51:4 Against thee, thee only, have I sinned, and done this evil in thy sight: that thou mightest be justified when thou speakest, and be clear when thou judgest.
Ps 51:5 Behold, I was shapen in iniquity; and in sin did my mother conceive me.

Ps 51:6 Behold, thou desirest truth in the inward parts: and in the hidden part thou shalt make me to know wisdom.

Ps 51:7 Purge me with hyssop, and I shall be clean: wash me, and I shall be whiter than snow.
Ps 51:8 Make me to hear joy and gladness; that the bones which thou hast broken may rejoice.
Ps 51:9 Hide thy face from my sins, and blot out all mine iniquities.
Ps 51:10 Create in me a clean heart, O God; and renew a right spirit within me.
Ps 51:11 Cast me not away from thy presence; and take not thy holy spirit from me.
Ps 51:12 Restore unto me the joy of thy salvation; and uphold me with thy free spirit.
Ps 51:13 Then will I teach transgressors thy ways; and sinners shall be converted unto thee.
Ps 51:14 Deliver me from bloodguiltiness, O God, thou God of my salvation: and my tongue shall sing aloud of thy righteousness.
Ps 51:15 O Lord, open thou my lips; and my mouth shall shew forth thy praise.
Ps 51:16 For thou desirest not sacrifice; else would I give it: thou delightest not in burnt offering.
Ps 51:17 The sacrifices of God are a broken spirit: a broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise.
Ps 51:18 Do good in thy good pleasure unto Zion: build thou the walls of Jerusalem.
Ps 51:19 Then shalt thou be pleased with the sacrifices of righteousness, with burnt offering and whole burnt offering: then shall they offer bullocks upon thine altar.

Salme 52 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 52:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, Undervisningslære "Et didaktisk digt", En Salme af David, da Edomiten Doeg kom og fortalte Saul, og sagde til ham, David er kommet til Ahimelechs hus. Hvorfor roser du digselv over misgerning, Kæreste mægtige mand? Guds godhed består evindelig.
[Sa 52:2 DK-KJV] Din tunge opfinder misgerning; som et skarpt barberblad, der udvirker bedragerisk.
[Sa 52:3 DK-KJV] Du elsker ondt mere end godt; og løgnen snarere end at tale om retfærdighed. Pause.
[Sa 52:4 DK-KJV] Du elsker alle fortærende ord, Kæreste du bedrageriske tunge.
[Sa 52:5 DK-KJV] Gud skal ligeledes destruere dig for evigt, han skal fjerne dig, og bortrykke dig ud af hvilestedet, og rykke dig op med rode ud af de levendes land. Pause.
[Sa 52:6 DK-KJV] Også den retskafne skal se, og frygte, og

Ps 52:1 To the chief Musician, Maschil, A Psalm of David, when Doeg the Edomite came and told Saul, and said unto him, David is come to the house of Ahimelech. Why boastest thou thyself in mischief, O mighty man? the goodness of God endureth continually.
Ps 52:2 Thy tongue deviseth mischiefs; like a sharp rasor, working deceitfully.
Ps 52:3 Thou lovest evil more than good; and lying rather than to speak righteousness. Selah.
Ps 52:4 Thou lovest all devouring words, O thou deceitful tongue.
Ps 52:5 God shall likewise destroy thee for ever, he shall take thee away, and pluck thee out of thy dwelling place, and root thee out of the land of the living. Selah.
Ps 52:6 The righteous also shall see, and fear, and shall

skal grine over ham:

laugh at him:

[Sa 52:7 DK-KJV] Se, dette er den mand der ikke gjorde Gud til hans styrke; men stolede på overfloden af hans rigdomme, og styrkede hamselv i hans ondskab.

Ps 52:7 Lo, this is the man that made not God his strength; but trusted in the abundance of his riches, and strengthened himself in his wickedness.

[Sa 52:8 DK-KJV] Men jeg er som et grønt oliventræ i Guds hus: jeg stoler på Guds barmhjertighed for evigt og altid.

Ps 52:8 But I am like a green olive tree in the house of God: I trust in the mercy of God for ever and ever.

[Sa 52:9 DK-KJV] Jeg vil rose dig for evigt, fordi du har gjort det: og jeg vil vente på dit navn; for det er godt foran dine hellige.

Ps 52:9 I will praise thee for ever, because thou hast done it: and I will wait on thy name; for it is good before thy saints.

Salme 53 - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 53:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Harpe, Undervisningslære “Et didaktisk digt”, En Salme af David. Tåben har sagt i hans hjerte, Der er ingen Gud. Korrupt er de, og har gjort hæslige fejltrin: der er ingen der gør godt.

Ps 53:1 To the chief Musician upon Mahalath, Maschil, A Psalm of David. The fool hath said in his heart, There is no God. Corrupt are they, and have done abominable iniquity: there is none that doeth good.

[Sa 53:2 DK-KJV] Og Gud kiggede ned fra himlen på menneskets børn, for at se om der var nogen der forstod, der søgte Gud.

Ps 53:2 God looked down from heaven upon the children of men, to see if there were any that did understand, that did seek God.

[Sa 53:3 DK-KJV] Hver og en af dem er gået baglæns: de er alle sammen blevet beskidte; der er ingen der gør godt, nej, ikke én.

Ps 53:3 Every one of them is gone back: they are altogether become filthy; there is none that doeth good, no, not one.

[Sa 53:4 DK-KJV] Har fejltrinsarbejderne ingen kundskab? de som opæder mit folk som de spiser brød: de har ikke kaldt på Gud.

Ps 53:4 Have the workers of iniquity no knowledge? who eat up my people as they eat bread: they have not called upon God.

[Sa 53:5 DK-KJV] Der var de i stor frygt, hvor ingen frygt var: for Gud har spredt knoglerne fra ham der slog lejr op imod dig: du har sat dem skamfuldt frem, fordi Gud har foragtet dem.

Ps 53:5 There were they in great fear, where no fear was: for God hath scattered the bones of him that encampeth against thee: thou hast put them to shame, because God hath despised them.

[Sa 53:6 DK-KJV] Åh som Israels frelse var kommet ud af Zion! Derefter fjerner Gud hans folks fangenskab, Jacob skal juble, og Israel skal være glad.

Ps 53:6 Oh that the salvation of Israel were come out of Zion! When God bringeth back the captivity of his people, Jacob shall rejoice, and Israel shall be glad.

Salme 54 - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 54:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Strengeinstrument ”Arpeggio at spille opdelte akkorder”, Undervisningslære “Et didaktisk digt”, En Salme af David, da Ziphimmerne “de bedrageriske” kom og sagde til Saul, Gemmer David hamselv hos os? Frels mig, Kæreste Gud, via dit navn, og døm mig via din styrke.

Ps 54:1 To the chief Musician on Neginoth, Maschil, A Psalm of David, when the Ziphims came and said to Saul, Doth not David hide himself with us? Save me, O God, by thy name, and judge me by thy strength.

[Sa 54:2 DK-KJV] Hør min bøn, Kæreste Gud; lyt til ordene fra min mund.

Ps 54:2 Hear my prayer, O God; give ear to the words of my mouth.

[Sa 54:3 DK-KJV] For fremmede har rejst sig op imod mig, og undertrykkere søger efter min sjæl: de har ikke sat Gud foran dem. Pause.

Ps 54:3 For strangers are risen up against me, and oppressors seek after my soul: they have not set God before them. Selah.

[Sa 54:4 DK-KJV] Læg mærke til, Gud er min hjælper: Herren er hos dem der holder min sjæl oppe.

Ps 54:4 Behold, God is mine helper: the Lord is with them that uphold my soul.

[Sa 54:5 DK-KJV] Han skal belønne ondt overfor mine fjender: skære dem af i din sandhed.

Ps 54:5 He shall reward evil unto mine enemies: cut them off in thy truth.

[Sa 54:6 DK-KJV] Jeg vil frit ofre til dig: Jeg vil rose dit navn, Kæreste HERRE; for det er godt.

Ps 54:6 I will freely sacrifice unto thee: I will praise thy name, O LORD; for it is good.

[Sa 54:7 DK-KJV] For han har forløst mig ud af alle trængsler: og mit øje har set hans ønske over min fjender.

Ps 54:7 For he hath delivered me out of all trouble: and mine eye hath seen his desire upon mine enemies.

Salme 55 - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 55:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Strengeinstrument ”Arpeggio at spille opdelte akkorder”, Undervisningslære “Et didaktisk digt”, En Salme af David. Lyt til min bøn, Kæreste Gud; og gem ikke digselv fra min påkaldelsesbøn.
Ps 55:1 To the chief Musician on Neginoth, Maschil, A Psalm of David. Give ear to my prayer, O God; and hide not thyself from my supplication.

[Sa 55:2 DK-KJV] Vend dig mod mig, og hør mig: jeg sørger i mine beklagelse, og laver en larm;
Ps 55:2 Attend unto me, and hear me: I mourn in my complaint, and make a noise;

[Sa 55:3 DK-KJV] På grund af fjendens stemme, på grund af de ondes undertrykkelse: for de kaster fejltrin over mig, og i arrigskab hader de mig.
Ps 55:3 Because of the voice of the enemy, because of the oppression of the wicked: for they cast iniquity upon me, and in wrath they hate me.

[Sa 55:4 DK-KJV] Mit hjerte er hårdt plaget inde i mig: og dødens terror er kommet over mig.
Ps 55:4 My heart is sore pained within me: and the terrors of death are fallen upon me.

[Sa 55:5 DK-KJV] Frygtsommelighed og rysten er kommet over mig, og rædsel har overvældet mig.
Ps 55:5 Fearfulness and trembling are come upon me, and horror hath overwhelmed me.

[Sa 55:6 DK-KJV] Og jeg sagde, Åh hvis jeg bare havde vinger som en due! for da ville jeg flyve væk, og være i hvile.
Ps 55:6 And I said, Oh that I had wings like a dove! for then would I fly away, and be at rest.

[Sa 55:7 DK-KJV] Se, da ville jeg vandre rundt på afstand, og bli' tilbage i vildmarken, Pause.
Ps 55:7 Lo, then would I wander far off, and remain in the wilderness. Selah.

[Sa 55:8 DK-KJV] Jeg vil skynde mig og flygte fra den vindfulde storm og uvejret.
Ps 55:8 I would hasten my escape from the windy storm and tempest.

[Sa 55:9 DK-KJV] Ødelæg, Kæreste Herre, og del deres tunger: for jeg har set vold og strid i byen.
Ps 55:9 Destroy, O Lord, and divide their tongues: for I have seen violence and strife in the city.

[Sa 55:10 DK-KJV] Dag og nat går de rundt om den på dens mur: og så er der misgerning og sorg er i dens midte.
Ps 55:10 Day and night they go about it upon the walls thereof: mischief also and sorrow are in the midst of it.

[Sa 55:11 DK-KJV] Ondskab er i dens midte: bedrag og svig forlader ikke hendes gader.
Ps 55:11 Wickedness is in the midst thereof: deceit and guile depart not from her streets.

[Sa 55:12 DK-KJV] For det var ikke en fjende der bebrejdede mig; da kunne jeg ha' båret det: det var heller ikke han der hadede mig der forstørrede sigselv imod mig; da ville jeg migselv ha' gemt mig fra ham:
Ps 55:12 For it was not an enemy that reproached me; then I could have borne it: neither was it he that hated me that did magnify himself against me; then I would have hid myself from him:

[Sa 55:13 DK-KJV] Men det var dig, en mand min ligemand, min guide, og mit bekendtskab.
Ps 55:13 But it was thou, a man mine equal, my guide, and mine acquaintance.

[Sa 55:14 DK-KJV] Vi tog sødt råd sammen, og gik til Guds hus i samme følge.
Ps 55:14 We took sweet counsel together, and walked unto the house of God in company.

[Sa 55:15 DK-KJV] Lad døden gribe fat i dem, og lad dem hurtigt gå ned ind i helvede: for ondskab er i deres beboelser, og blandt dem.
Ps 55:15 Let death seize upon them, and let them go down quick into hell: for wickedness is in their dwellings, and among them.

[Sa 55:16 DK-KJV] Angående mig, jeg vil kalde på Gud; og HERREN skal frelse mig.
Ps 55:16 As for me, I will call upon God; and the LORD shall save me.

[Sa 55:17 DK-KJV] Aften, og morgen, og ved middagstid, vil jeg be', og råbe højt: og han skal høre min stemme.
Ps 55:17 Evening, and morning, and at noon, will I pray, and cry aloud: and he shall hear my voice.

[Sa 55:18 DK-KJV] Han har forløst min sjæl i fred fra den kamp der var imod mig: for der var mange med mig.
Ps 55:18 He hath delivered my soul in peace from the battle that was against me: for there were many with me.

[Sa 55:19 DK-KJV] Gud skal høre, og plage dem, ja han der er fra gammel tid. Pause. Fordi de ikke har forandret sig, derfor frygter de ikke Gud.
Ps 55:19 God shall hear, and afflict them, even he that abideth of old. Selah. Because they have no changes, therefore they fear not God.

[Sa 55:20 DK-KJV] Han strækker hans hånd frem imod sådanne som er i fred med ham: han har brudt hans pagt.
Ps 55:20 He hath put forth his hands against such as be at peace with him: he hath broken his covenant.

[Sa 55:21 DK-KJV] Ordene fra hans mund var mere glat end smør, men krig var i hans hjerte: hans ord var blødere end olie, alligevel var de dragne sværd.
Ps 55:21 The words of his mouth were smoother than butter, but war was in his heart: his words were softer than oil, yet were they drawn swords.

[Sa 55:22 DK-KJV] Kast din byrde på HERREN, og han skal støtte dig: han skal aldrig tillade at den retskafne bli'r fjernet.
Ps 55:22 Cast thy burden upon the LORD, and he shall sustain thee: he shall never suffer the righteous to be moved.

[Sa 55:23 DK-KJV] Men du, Kæreste Gud, skal bringe dem ned ind i destruktionens faldgrube: blodtørstige og bedrageriske mennesker skal ikke leve halvdelen af deres dage; men jeg vil stole på dig.
Ps 55:23 But thou, O God, shalt bring them down into the pit of destruction: bloody and deceitful men shall not live out half their days; but I will trust in thee.

Salme 56 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 56:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Jonath-elem-rechokim, Digt af David, da Filisterne tog ham i Gath. Vær barmhjertig mod mig, Kæreste Gud: for mennesket ville
Ps 56:1 To the chief Musician upon Jonath-elem-rechokim, Michtam of David, when the Philistines took him in Gath. Be merciful unto me, O God: for man would swallow me up; he

opsluge mig, han der dagligt kæmper undertrykker mig.
[Sa 56:2 DK-KJV] Mine fjender ville opsluge mig dagligt: for de er mange der kæmper imod mig, Kæreste du Allerhøjeste.
[Sa 56:3 DK-KJV] Når jeg er bange, vil jeg stole på dig.
[Sa 56:4 DK-KJV] I Gud vil jeg rose hans ord, jeg har sat min lid til Gud; jeg vil ikke frygte for hvad kød kan gøre mod mig.
[Sa 56:5 DK-KJV] Hver dag forvrænger de mine ord: alle deres tanker er imod mig for at gøre ondt.
[Sa 56:6 DK-KJV] De samler demselv sammen, de skjuler dem demselv, de lægger mærke til mine skridt, når de venter på min sjæl.
[Sa 56:7 DK-KJV] Skal de undslippe via fejltrin? nedbryd folket i din vrede, Kæreste Gud.
[Sa 56:8 DK-KJV] Du ved hvordan jeg vandre rundt: put du mine tårer ned i din flaske: er de ikke i din bog?
[Sa 56:9 DK-KJV] Når jeg råber på dig, da skal mine fjender vende om: dette ved jeg; for Gud er for mig.
[Sa 56:10 DK-KJV] I Gud vil jeg rose hans ord: i HERREN vil jeg rose hans ord.
[Sa 56:11 DK-KJV] Jeg har sat min lid til Gud: jeg vil ikke være bange for hvad mennesket kan gøre mod mig.
[Sa 56:12 DK-KJV] Dine løfter er over mig, Kæreste Gud: jeg vil vende mine lovsange mod dig.
[Sa 56:13 DK-KJV] For du har forløst min sjæl fra døden: vil du ikke forløse mine fødder fra at falde, så jeg må gå foran Gud i lyset fra den levende?

fighting daily oppresseth me.
Ps 56:2 Mine enemies would daily swallow me up: for they be many that fight against me, O thou most High.
Ps 56:3 What time I am afraid, I will trust in thee.
Ps 56:4 In God I will praise his word, in God I have put my trust; I will not fear what flesh can do unto me.
Ps 56:5 Every day they wrest my words: all their thoughts are against me for evil.
Ps 56:6 They gather themselves together, they hide themselves, they mark my steps, when they wait for my soul.
Ps 56:7 Shall they escape by iniquity? in thine anger cast down the people, O God.
Ps 56:8 Thou tellest my wanderings: put thou my tears into thy bottle: are they not in thy book?
Ps 56:9 When I cry unto thee, then shall mine enemies turn back: this I know; for God is for me.
Ps 56:10 In God will I praise his word: in the LORD will I praise his word.
Ps 56:11 In God have I put my trust: I will not be afraid what man can do unto me.
Ps 56:12 Thy vows are upon me, O God: I will render praises unto thee.
Ps 56:13 For thou hast delivered my soul from death: wilt not thou deliver my feet from falling, that I may walk before God in the light of the living?

Salme 57 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 57:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, Du må ikke ødelægge, Digt af David, da han flygtede fra Saul i grotten. Vær barmhjertig overfor mig, Kæreste Gud, vær barmhjertig overfor mig: for min sjæl stoler på dig: ja, i skyggen fra dine vinger vil jeg lave min tilflugt, indtil disse ulykker er ovre.
[Sa 57:2 DK-KJV] Jeg vil råbe på Gud almægtig; på Gud der udfører alle ting for mig.
[Sa 57:3 DK-KJV] Fra himmel skal han sende, og frelse mig fra bebrejdelsen fra ham der vil opsluge mig. Pause. Gud skal udsende hans barmhjertighed og sandhed.
[Sa 57:4 DK-KJV] Min sjæl er blandt løver: og jeg ligger lige blandt dem der sat ild i, ja menneskesønnerne, hvis tænder er spyd og pile, og deres tunge et skarpt sværd.
[Sa 57:5 DK-KJV] Vær du ophøjet, Kæreste Gud, over himlene; lad din herlighed være over hele jorden.
[Sa 57:6 DK-KJV] De har forberedt en net for mine skridt; min sjæl er nedbøjet: de har gravet en faldgrube foran mig, ind i dens midte er de demselv faldet. Pause.
[Sa 57:7 DK-KJV] Mit hjerte er beredt, Kæreste Gud, mit hjerte er beredt: jeg vil synge og gi' ros.
[Sa 57:8 DK-KJV] Væk, min herlighed, vågn, psalter/klaver og harpe: jeg migselv vil stå tidligt op.
[Sa 57:9 DK-KJV] Jeg vil rose dig, Kæreste Herre, blandt folket: jeg vil synge til dig blandt nationerne.
[Sa 57:10 DK-KJV] For din barmhjertighed er stor indtil himlene, og din sandhed indtil skyerne.
[Sa 57:11 DK-KJV] Vær du ophøjet, Kæreste Gud, over himlene: lad din herlighed være over hele jorden.

Ps 57:1 To the chief Musician, Al-taschith, Michtam of David, when he fled from Saul in the cave. Be merciful unto me, O God, be merciful unto me: for my soul trusteth in thee: yea, in the shadow of thy wings will I make my refuge, until these calamities be overpast.
Ps 57:2 I will cry unto God most high; unto God that performeth all things for me.
Ps 57:3 He shall send from heaven, and save me from the reproach of him that would swallow me up. Selah. God shall send forth his mercy and his truth.
Ps 57:4 My soul is among lions: and I lie even among them that are set on fire, even the sons of men, whose teeth are spears and arrows, and their tongue a sharp sword.
Ps 57:5 Be thou exalted, O God, above the heavens; let thy glory be above all the earth.
Ps 57:6 They have prepared a net for my steps; my soul is bowed down: they have digged a pit before me, into the midst whereof they are fallen themselves. Selah.
Ps 57:7 My heart is fixed, O God, my heart is fixed: I will sing and give praise.
Ps 57:8 Awake up, my glory; awake, psaltery and harp: I myself will awake early.
Ps 57:9 I will praise thee, O Lord, among the people: I will sing unto thee among the nations.
Ps 57:10 For thy mercy is great unto the heavens, and thy truth unto the clouds.
Ps 57:11 Be thou exalted, O God, above the heavens: let thy glory be above all the earth.

Salme 58 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 58:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, Du må ikke ødelægge, Digt af David. Er det i virkeligheden retfærdighed I taler, Kæreste menighed? dømmer I oprigtigt, Kæreste I menneskesønner?
Ps 58:1 To the chief Musician, Al-taschith, Michtam of David. Do ye indeed speak righteousness, O congregation? do ye judge uprightly, O ye sons of men?
[Sa 58:2 DK-KJV] Ja, i hjertet udvirker I ondskab; I vejer voldsomheden fra jeres hænder på jorden.
Ps 58:2 Yea, in heart ye work wickedness; ye weigh the violence of your hands in the earth.
[Sa 58:3 DK-KJV] De onde er fremmedgjort fra livmoderen af; de er på afveje lige så hurtigt som de er født, ved at tale løgne.
Ps 58:3 The wicked are estranged from the womb: they go astray as soon as they be born, speaking lies.
[Sa 58:4 DK-KJV] Deres gift er ligesom giften fra en slange: de er ligesom den døve hugorm der stopper hendes øre til;
Ps 58:4 Their poison is like the poison of a serpent: they are like the deaf adder that stoppeth her ear;
[Sa 58:5 DK-KJV] Som ikke vil lytte til stemmen fra hedningepræster, der altid charmerer så fornuftigt.
Ps 58:5 Which will not hearken to the voice of charmers, charming never so wisely.
[Sa 58:6 DK-KJV] Knæk deres tænder, Kæreste Gud, i deres mund: hiv de unge løvers store tænder ud, Kæreste HERRE.
Ps 58:6 Break their teeth, O God, in their mouth: break out the great teeth of the young lions, O LORD.
[Sa 58:7 DK-KJV] Lad dem smelte væk som vand der kontinuerlig løber: når han strækker hans bue for at skyde hans pile, lad dem være som skåret i stykker.
Ps 58:7 Let them melt away as waters which run continually: when he bendeth his bow to shoot his arrows, let them be as cut in pieces.
[Sa 58:8 DK-KJV] Som en snegl der smelter, lad hver og en af dem forsvinde: som kvindens for tidligt fødte, så de ikke må se solen.
Ps 58:8 As a snail which melteth, let every one of them pass away: like the untimely birth of a woman, that they may not see the sun.
[Sa 58:9 DK-KJV] Før jeres krukker kan mærke tornene, skal han ta' dem væk som med en hvirvelvind, både levende, og i hans arrigskab.
Ps 58:9 Before your pots can feel the thorns, he shall take them away as with a whirlwind, both living, and in his wrath.
[Sa 58:10 DK-KJV] Den retskafne skal juble når han ser hævnen: han skal vaske hans fødder i de ondes blod.
Ps 58:10 The righteous shall rejoice when he seeth the vengeance: he shall wash his feet in the blood of the wicked.
[Sa 58:11 DK-KJV] Sådant at et menneske skal sige, Den retskafne har sandelig en belønning: han er sandelig en Gud der dømmer på jorden.
Ps 58:11 So that a man shall say, Verily there is a reward for the righteous: verily he is a God that judgeth in the earth.

Salme 59 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 59:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, Du må ikke ødelægge, Digt af David, da Saul sendte, og de overvågede huset for at dræbe ham. Forløs mig fra mine fjender, Kæreste min Gud: forsvar mig fra dem der rejser sig op imod mig.
Ps 59:1 To the chief Musician, Al-taschith, Michtam of David; when Saul sent, and they watched the house to kill him. Deliver me from mine enemies, O my God: defend me from them that rise up against me.
[Sa 59:2 DK-KJV] Forløs mig fra fejltrinsarbejderne, og frels mig fra blodtørstige mænd.
Ps 59:2 Deliver me from the workers of iniquity, and save me from bloody men.
[Sa 59:3 DK-KJV] For, se, de ligger på lur efter min sjæl: de mægtige er forsamlet imod mig; ikke for min overtrædelse, ej heller for min synd, Kæreste HERRE.
Ps 59:3 For, lo, they lie in wait for my soul: the mighty are gathered against me; not for my transgression, nor for my sin, O LORD.
[Sa 59:4 DK-KJV] De løber og forbereder demselv uden mine fejl, vågn op og hjælp mig, og læg mærke til.
Ps 59:4 They run and prepare themselves without my fault: awake to help me, and behold.
[Sa 59:5 DK-KJV] Du derfor, Kæreste HERRE hærskarers Gud, Israels Gud, vågn op og besøg alle hedningerne: vær ikke barmhjertig mod nogen onde overtrædere. Pause.
Ps 59:5 Thou therefore, O LORD God of hosts, the God of Israel, awake to visit all the heathen: be not merciful to any wicked transgressors. Selah.
[Sa 59:6 DK-KJV] De vender tilbage om aftenen: de laver en larm som en hund, og går rundt om byen.
Ps 59:6 They return at evening: they make a noise like a dog, and go round about the city.
[Sa 59:7 DK-KJV] Læg mærke til, de bøvser højt med deres mund: sværd er i deres læber: for hvem, siger de, hører?
Ps 59:7 Behold, they belch out with their mouth: swords are in their lips: for who, say they, doth hear?
[Sa 59:8 DK-KJV] Men du, Kæreste HERRE, skal grine over dem; du skal håne alle hedningerne.
Ps 59:8 But thou, O LORD, shalt laugh at them; thou shalt have all the heathen in derision.
[Sa 59:9 DK-KJV] På grund af hans styrke vil jeg vente på dig: for Gud er mit forsvar.
Ps 59:9 Because of his strength will I wait upon thee: for God is my defence.
[Sa 59:10 DK-KJV] Min barmhjertige Gud skal møde mig: Gud skal lade mig se mit ønske over mine fjender.
Ps 59:10 The God of my mercy shall prevent me: God shall let me see my desire upon mine enemies.
[Sa 59:11 DK-KJV] Dræb dem ikke, for ikke at mit folk glemmer: spred dem via din kraft; og bring dem ned, Kæreste Herre vort skjold.
Ps 59:11 Slay them not, lest my people forget: scatter them by thy power; and bring them down, O Lord our shield.
[Sa 59:12 DK-KJV] For synden i deres mund og ordet på deres læber ja lad dem bli' taget i deres stolthed: og for forbandelse og løgn som de taler.
Ps 59:12 For the sin of their mouth and the words of their lips let them even be taken in their pride: and for cursing and lying which they speak.
[Sa 59:13 DK-KJV] Fortær dem i arrigskab, fortær dem, så de ikke er: og lad dem vide at Gud regerer i Jacob til jordens ende.
Ps 59:13 Consume them in wrath, consume them, that they may not be: and let them know that God ruleth in

Pause.

[Sa 59:14 DK-KJV] Og lad dem vende tilbage om aftenen; og lad dem lave en larm som en hund, og gå rundt om byen.
[Sa 59:15 DK-KJV] Lad dem vandre op og ned efter mad, og lad dem beklage sig over at de ikke bli'r tilfredsstillet
[Sa 59:16 DK-KJV] Men jeg vil synge om din kraft; ja, jeg vil synge højt om din barmhjertighed om morgenen: for på min trængselsdag har du været mit forsvar og tilflugt.
[Sa 59:17 DK-KJV] Til dig, Kæreste min styrke, vil jeg synge: for Gud er mit forsvar, og min barmhjertige Gud.

Jacob unto the ends of the earth. Selah.

Ps 59:14 And at evening let them return; and let them make a noise like a dog, and go round about the city.
Ps 59:15 Let them wander up and down for meat, and grudge if they be not satisfied.
Ps 59:16 But I will sing of thy power; yea, I will sing aloud of thy mercy in the morning: for thou hast been my defence and refuge in the day of my trouble.
Ps 59:17 Unto thee, O my strength, will I sing: for God is my defence, and the God of my mercy.

Salme 60 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 60:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Shushan-lilje, Digt af David, for at undervise; da han kæmpede mod Aram-naharaim og mod Aram-zobah, da Joab vendte tilbage, og dræbte 12.000 i saltdalen ved Edom. Kæreste Gud, du har afvist os, du har spredt os, du har været utilfreds; Kæreste kom tilbage igen.
[Sa 60:2 DK-KJV] Du har fået jorden til at ryste; du har ødelagt den: hél dens grene; for den ryster.
[Sa 60:3 DK-KJV] Du har vist dit folk svære ting: du har fået os til at drikke forbløffelsens vin.
[Sa 60:4 DK-KJV] Du har givet en banner til dem der frygter dig, så den må udfoldes på grund af sandheden. Pause.
[Sa 60:5 DK-KJV] Så din elskede må bli´forløst; frels med din højre hånd, og hør mig.
[Sa 60:6 DK-KJV] Gud har talt i hans hellighed; Jeg vil juble, jeg vil dele Shechen, og opmåle Succothdalen.
[Sa 60:7 DK-KJV] Gilead er mit, og Manasseh er mit; og så er Ephraim min styrke; og Judah er min lovgiver;
[Sa 60:8 DK-KJV] Moab er min vaskebalje; udover Edom vil jeg kaste min sko; Philistia, triumfer du på grund af mig.
[Sa 60:9 DK-KJV] Hvem vil føre mig ind i den stærke by? hvem vil lede mig ind i Edom?
[Sa 60:10 DK-KJV] Er det ikke dig, Kæreste Gud, som har afvist os? og du, Kæreste Gud, som ikke gik ud med vore hære?
[Sa 60:11 DK-KJV] Gi' os hjælp i trængslen; for menneskets hjælp er forgæves.
[Sa 60:12 DK-KJV] Ved Guds hjælp skal vi gøre tappert; for han er den, der skal træde vores fjender ned.

Ps 60:1 To the chief Musician upon Shushan-eduth, Michtam of David, to teach; when he strove with Aram-naharaim and with Aram-zobah, when Joab returned, and smote of Edom in the valley of salt twelve thousand. O God, thou hast cast us off, thou hast scattered us, thou hast been displeased; O turn thyself to us again.
Ps 60:2 Thou hast made the earth to tremble; thou hast broken it: heal the breaches thereof; for it shaketh.
Ps 60:3 Thou hast shewed thy people hard things: thou hast made us to drink the wine of astonishment.
Ps 60:4 Thou hast given a banner to them that fear thee, that it may be displayed because of the truth. Selah.
Ps 60:5 That thy beloved may be delivered; save with thy right hand, and hear me.
Ps 60:6 God hath spoken in his holiness; I will rejoice, I will divide Shechem, and mete out the valley of Succoth.
Ps 60:7 Gilead is mine, and Manasseh is mine; Ephraim also is the strength of mine head; Judah is my lawgiver;
Ps 60:8 Moab is my washpot; over Edom will I cast out my shoe: Philistia, triumph thou because of me.
Ps 60:9 Who will bring me into the strong city? who will lead me into Edom?
Ps 60:10 Wilt not thou, O God, which hadst cast us off? and thou, O God, which didst not go out with our armies?
Ps 60:11 Give us help from trouble: for vain is the help of man.
Ps 60:12 Through God we shall do valiantly: for he it is that shall tread down our enemies.

Salme 61 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 61:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Neginah (Strengeinstrument), En Salme af David. Hør mit råb, Kæreste Gud; lyt til mine bønner.
[Sa 61:2 DK-KJV] Jeg vil råbe efter dig fra jordens ende, når mit hjerte er overvældet: led mig til klippen der er større end jeg.
[Sa 61:3 DK-KJV] For du har været et tilflugtssted for mig, og et stærkt tårn mod fjenden.
[Sa 61:4 DK-KJV] Jeg vil forbli' i dit tabernakel for evigt: Jeg vil søge ly under dine vinger. Pause.
[Sa 61:5 DK-KJV] For du, Kæreste Gud, har hørt mine løfter: du har givet mig arven til dem der frygter dit navn.
[Sa 61:6 DK-KJV] Du vil forlænge kongens liv: og hans år som mange generationer.
[Sa 61:7 DK-KJV] Han skal være der foran Gud for evigt: Kæreste forbered barmhjerlighed og sandhed, som må

Ps 61:1 To the chief Musician upon Neginah, A Psalm of David. Hear my cry, O God; attend unto my prayer.
Ps 61:2 From the end of the earth will I cry unto thee, when my heart is overwhelmed: lead me to the rock that is higher than I.
Ps 61:3 For thou hast been a shelter for me, and a strong tower from the enemy.
Ps 61:4 I will abide in thy tabernacle for ever: I will trust in the covert of thy wings. Selah.
Ps 61:5 For thou, O God, hast heard my vows: thou hast given me the heritage of those that fear thy name.
Ps 61:6 Thou wilt prolong the king's life: and his years as many generations.
Ps 61:7 He shall abide before God for ever: O prepare mercy and truth, which may preserve him.

bevare ham.

[Sa 61:8 DK-KJV] Sådant vil jeg synge lovsang til dit navn for evigt, så jeg dagligt må udføre mine løfter.

Ps 61:8 So will I sing praise unto thy name for ever, that I may daily perform my vows.

Salme 62 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 62:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, til Jeduthun (Hans lov, ved at gi' ros), En Salme af David. Min sjæl venter sandelig på Gud: fra ham kommer min frelse.
Ps 62:1 To the chief Musician, to Jeduthun, A Psalm of David. Truly my soul waiteth upon God: from him cometh my salvation.
[Sa 62:2 DK-KJV] Bare han er min klippe og min frelse; han er mit forsvar; jeg skal ikke rokkes meget.
Ps 62:2 He only is my rock and my salvation; he is my defence; I shall not be greatly moved.
[Sa 62:3 DK-KJV] Hvorlænge vil I udtænke misgerning imod et menneske? I skal allesammen bli´dræbt: I skal være som en faldende mur, og som et vaklende hegn.
Ps 62:3 How long will ye imagine mischief against a man? ye shall be slain all of you: as a bowing wall shall ye be, and as a tottering fence.
[Sa 62:4 DK-KJV] De tænker kun på at styrte ham ned fra hans høje stilling: de glæder sig over løgne: de velsigner med deres mund, men indvendigt forbander de. Pause.
Ps 62:4 They only consult to cast him down from his excellency: they delight in lies: they bless with their mouth, but they curse inwardly. Selah.
[Sa 62:5 DK-KJV] Min sjæl, vent du bare på Gud, for min forventning er fra ham.
Ps 62:5 My soul, wait thou only upon God; for my expectation is from him.
[Sa 62:6 DK-KJV] Bare han er min klippe og min frelse: han er mit forsvar; jeg skal ikke rokkes.
Ps 62:6 He only is my rock and my salvation: he is my defence; I shall not be moved.
[Sa 62:7 DK-KJV] I Gud er min frelse og min herlighed: klippen med min styrke, og min tilflugt, er i Gud.
Ps 62:7 In God is my salvation and my glory: the rock of my strength, and my refuge, is in God.
[Sa 62:8 DK-KJV] Stol altid på ham; I folk, udøs jeres hjerte foran ham: Gud er for os et tilflugtssted. Pause.
Ps 62:8 Trust in him at all times; ye people, pour out your heart before him: God is a refuge for us. Selah.
[Sa 62:9 DK-KJV] Mennesker af lav status er utvivlsomt tomhed, og mænd af høj status er en løgn: at bli´ lagt i vægten, er de samlet set lettere end tomhed.
Ps 62:9 Surely men of low degree are vanity, and men of high degree are a lie: to be laid in the balance, they are altogether lighter than vanity.
Ps 62:10 Trust not in oppression, and become not vain in robbery: if riches increase, set not your heart upon them.
[Sa 62:10 DK-KJV] Stol ikke på undertrykkelse, og bli´ ikke tåbelig ved at røve: hvis rigdomme tiltager, vend ikke dit hjerte mod dem.
[Sa 62:11 DK-KJV] Én gang har Gud talt; to gange har jeg hørt dette: At magten tilhører Gud.
Ps 62:11 God hath spoken once; twice have I heard this; that power belongeth unto God.
[Sa 62:12 DK-KJV] Barmhjertighed tilhører også dig, Kæreste Herre, for du aflønner hver enkelt efter hans værk.
Ps 62:12 Also unto thee, O Lord, belongeth mercy: for thou renderest to every man according to his work.

Salme 63 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 63:1 DK-KJV] En Salme af David, da han var i Judahs vildmark. Kæreste Gud, du er min Gud; jeg vil søge dig tidligt: min sjæl tørster efter dig, mit kød længtes efter dig i et udtørret og tørstigt land, hvor der intet vand er;
Ps 63:1 A Psalm of David, when he was in the wilderness of Judah. O God, thou art my God; early will I seek thee: my soul thirsteth for thee, my flesh longeth for thee in a dry and thirsty land, where no water is;
[Sa 63:2 DK-KJV] Efter at se din kraft og din herlighed, sådant som jeg har set dig i helligdommen.
Ps 63:2 To see thy power and thy glory, so as I have seen thee in the sanctuary.
[Sa 63:3 DK-KJV] Eftersom din overbærenhed er bedre end livet, skal mine læber rose dig.
Ps 63:3 Because thy lovingkindness is better than life, my lips shall praise thee.
[Sa 63:4 DK-KJV] Således vil jeg velsigne dig mens jeg lever: i dit navn vil jeg opløfte mine hænder.
Ps 63:4 Thus will I bless thee while I live: I will lift up my hands in thy name.
[Sa 63:5 DK-KJV] Min sjæl skal bli' tilfredstillet som med marv og fedme; og min mund skal rose dig med glædesfyldte læber:
Ps 63:5 My soul shall be satisfied as with marrow and fatness; and my mouth shall praise thee with joyful lips:
[Sa 63:6 DK-KJV] Når jeg husker på dig i min seng, og mediterer over dig i nattevagterne.
Ps 63:6 When I remember thee upon my bed, and meditate on thee in the night watches.
[Sa 63:7 DK-KJV] Eftersom du har været min hjælp, derfor vil jeg juble over skyggen fra dine vinger.
Ps 63:7 Because thou hast been my help, therefore in the shadow of thy wings will I rejoice.
[Sa 63:8 DK-KJV] Min sjæl følger hårdt efter dig: din højre hånd holder mig oppe.
Ps 63:8 My soul followeth hard after thee: thy right hand upholdeth me.
[Sa 63:9 DK-KJV] Men du der søger efter min sjæl, for at ødelægge den, skal gå ned i de nedre dele af jorden.
Ps 63:9 But those that seek my soul, to destroy it, shall go into the lower parts of the earth.
[Sa 63:10 DK-KJV] De skal falde ved sværdet: de skal bli´en protion for ræve.
Ps 63:10 They shall fall by the sword: they shall be a portion for foxes.
[Sa 63:11 DK-KJV] Men kongen skal juble over Gud; hver den er sværger sig til ham skal forherliges: men munden til dem der
Ps 63:11 But the king shall rejoice in God; every one that sweareth by him shall glory: but the mouth of them that

taler løgne skal stoppes.

speak lies shall be stopped.

Salme 64 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 64:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Hør min stemme, Kæreste Gud, i min bøn: bevar mit liv fra frygt for fjenden.
[Sa 64:2 DK-KJV] Skjul mig fra de ondes hemmelige råd: fra fejltrinsarbejdernes instruktion:
[Sa 64:3 DK-KJV] De som gør tungen våd som et sværd, og spænder deres buer for at skyde deres pile, ja deres bitre ord.
[Sa 64:4 DK-KJV] Så de i hemmelighed må skyde på den perfekte: pludseligt skyder de på ham, og frygter ikke.
[Sa 64:5 DK-KJV] De opmuntre demselv i en ond sag: de snakker om at lægge hemmelige fælder. de siger, Hvem skal se dem?
[Sa 64:6 DK-KJV] De søger efter fejltrin; de foretager en flittig søgning: både de indvendige tanker fra enhver af dem, og hjertet, er dybe.
[Sa 64:7 DK-KJV] Men Gud skal skyde på dem med en pil; pludseligt skal de bli' såret.
[Sa 64:8 DK-KJV] Sådant skal de få deres egen tunge til at falde over demselv: alle der ser dem skal flygte væk.
[Sa 64:9 DK-KJV] Og alle mennesker skal flygte, og erklære Gud værk; for de skal vist tænke over hans handling.
[Sa 64:10 DK-KJV] Den retskafne skal være glad i HERREN, og skal stole på ham; og alle de oprigtige i hjertet skal forherliges.

Ps 64:1 To the chief Musician, A Psalm of David. Hear my voice, O God, in my prayer: preserve my life from fear of the enemy.
Ps 64:2 Hide me from the secret counsel of the wicked; from the insurrection of the workers of iniquity:

Ps 64:3 Who whet their tongue like a sword, and bend their bows to shoot their arrows, even bitter words:
Ps 64:4 That they may shoot in secret at the perfect: suddenly do they shoot at him, and fear not.
Ps 64:5 They encourage themselves in an evil matter: they commune of laying snares privily; they say, Who shall see them?
Ps 64:6 They search out iniquities; they accomplish a diligent search: both the inward thought of every one of them, and the heart, is deep.
Ps 64:7 But God shall shoot at them with an arrow; suddenly shall they be wounded.
Ps 64:8 So they shall make their own tongue to fall upon themselves: all that see them shall flee away.
Ps 64:9 And all men shall fear, and shall declare the work of God; for they shall wisely consider of his doing.

Ps 64:10 The righteous shall be glad in the LORD, and shall trust in him; and all the upright in heart shall glory.

Salme 65 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 65:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme og Sang af David. Ros venter på dig, Kæreste Gud, i Sion: og for dig skal løftet bli' udført.
[Sa 65:2 DK-KJV] Kæreste du der hører bønner, til dig skal alt kød komme.
[Sa 65:3 DK-KJV] Fejltrinene får overhånd imod mig: og angående vore overtrædelser, du skal rense dem væk.
[Sa 65:4 DK-KJV] Velsignet er den mand hvem du udvælger, og lader komme til dig, så han må bo på dine gårdspladser: vi skal være tilfredse med dit hus' godhed, ja over dit hellige tempel.
[Sa 65:5 DK-KJV] Du vil svare os via forfærdelige ting i retfærdighed, Kæreste vores frelsende Gud; som er fortrøstningen for hele jordens ende, og for dem der er langt væk på havet:
[Sa 65:6 DK-KJV] Som via hans styrke sætter bjergene fast; ved at være omsluttet med kraft:
[Sa 65:7 DK-KJV] Som stilner havets støj, støjen fra deres bølger, og folkets tumult.
[Sa 65:8 DK-KJV] Også de der bor i de alleryderste dele er bange for dine kendetegn: du får udfaldet af morgengryet og aftenstunden til at juble.
[Sa 65:9 DK-KJV] Du besøger jorden, og vander den: du beriger den overmådeligt med Guds flod, som er fuld af vand: du forbereder dem korn, når du har sørget for den på den måde.
[Sa 65:10 DK-KJV] Du vander dens højdedrag overmådeligt: du sætter dens pløjefuger: du blødgør den med regnskyl: du

Ps 65:1 To the chief Musician, A Psalm and Song of David. Praise waiteth for thee, O God, in Sion: and unto thee shall the vow be performed.
Ps 65:2 O thou that hearest prayer, unto thee shall all flesh come.
Ps 65:3 Iniquities prevail against me: as for our transgressions, thou shalt purge them away.
Ps 65:4 Blessed is the man whom thou choosest, and causest to approach unto thee, that he may dwell in thy courts: we shall be satisfied with the goodness of thy house, even of thy holy temple.

Ps 65:5 By terrible things in righteousness wilt thou answer us, O God of our salvation; who art the confidence of all the ends of the earth, and of them that are afar off upon the sea:
Ps 65:6 Which by his strength setteth fast the mountains; being girded with power:
Ps 65:7 Which stilleth the noise of the seas, the noise of their waves, and the tumult of the people.
Ps 65:8 They also that dwell in the uttermost parts are afraid at thy tokens: thou makest the outgoings of the morning and evening to rejoice.

Ps 65:9 Thou visitest the earth, and waterest it: thou greatly enrichest it with the river of God, which is full of water: thou preparest them corn, when thou hast so provided for it.
Ps 65:10 Thou waterest the ridges thereof abundantly: thou settlest the furrows thereof: thou makest it soft with showers:

velsigner dens kilder.

thou blessest the springing thereof.

[Sa 65:11 DK-KJV] Du kroner det år med din godhed; og dine stier lader fedmen falde.

Ps 65:11 Thou crownest the year with thy goodness; and thy paths drop fatness.

[Sa 65:12 DK-KJV] De falder på vildmarkens græsgange: og de små bakke jubler på alle sider.

Ps 65:12 They drop upon the pastures of the wilderness: and the little hills rejoice on every side.

[Sa 65:13 DK-KJV] Græsgangene er iklædt med flokke; dalene er også overdækket med korn; de råber af glæde, de synger også.

Ps 65:13 The pastures are clothed with flocks; the valleys also are covered over with corn; they shout for joy, they also sing.

Salme 66 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 66:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Sang eller Salme. Lav et glædesfyldt råb til Gud, alle I lande:

Ps 66:1 To the chief Musician, A Song or Psalm. Make a joyful noise unto God, all ye lands:

[Sa 66:2 DK-KJV] Bryd ud i sang for at hylde hans navn: gør hans lovprisning glorværdig.

Ps 66:2 Sing forth the honour of his name: make his praise glorious.

[Sa 66:3 DK-KJV] Sig til Gud, Hvor er du skrækindjagende i dine gerninger! gennem storslåetheden fra din kraft skal dine fjender underkaste sig til dig.

Ps 66:3 Say unto God, How terrible art thou in thy works! through the greatness of thy power shall thine enemies submit themselves unto thee.

[Sa 66:4 DK-KJV] Hele jorden skal tilbede dig, og skal synge til dig; de skal synge til dit navn. Pause.

Ps 66:4 All the earth shall worship thee, and shall sing unto thee; they shall sing to thy name. Selah.

[Sa 66:5 DK-KJV] Kom og se Guds gerninger: han er skrækindjagende i det han gør ved menneskets børn.

Ps 66:5 Come and see the works of God: he is terrible in his doing toward the children of men.

[Sa 66:6 DK-KJV] Han vendte havet indtil tørt land: de gik gennem oversvømmelsen til fods: der jublede vi i ham.

Ps 66:6 He turned the sea into dry land: they went through the flood on foot: there did we rejoice in him.

[Sa 66:7 DK-KJV] Han regerer via hans kraft for evigt; hans øjne lægger mærke til nationerne: lader ikke de oprørske ophøje sigselv. Pause.

Ps 66:7 He ruleth by his power for ever; his eyes behold the nations: let not the rebellious exalt themselves. Selah.

[Sa 66:8 DK-KJV] Kæreste velsign vor Gud, I folk, og gør at hans lovprisning bli'r hørt:

Ps 66:8 O bless our God, ye people, and make the voice of his praise to be heard:

[Sa 66:9 DK-KJV] Han som holder vor sjæl i live, og ikke tillader at vore fødder bli'r fjernet.

Ps 66:9 Which holdeth our soul in life, and suffereth not our feet to be moved.

[Sa 66:10 DK-KJV] For du, Kæreste Gud, har prøvet os: du har renset os, som sølv er renset.

Ps 66:10 For thou, O God, hast proved us: thou hast tried us, as silver is tried.

[Sa 66:11 DK-KJV] Du bragte os ind i nettet; du lagde lidelse på vore lænder.

Ps 66:11 Thou broughtest us into the net; thou laidst affliction upon our loins.

[Sa 66:12 DK-KJV] Du har fået mænd til at ride over vore hoveder; vi gik gennem ild og gennem vand: men du bragte os ud ind i et rigt sted.

Ps 66:12 Thou hast caused men to ride over our heads; we went through fire and through water: but thou broughtest us out into a wealthy place.

[Sa 66:13 DK-KJV] Jeg vil gå ind i dit hus med brændoffergaver: Jeg vil betale dig mine løfter,

Ps 66:13 I will go into thy house with burnt offerings: I will pay thee my vows,

[Sa 66:14 DK-KJV] Hvilket mine læber har ytret, og min mund har talt, da jeg var trængt.

Ps 66:14 Which my lips have uttered, and my mouth hath spoken, when I was in trouble.

[Sa 66:15 DK-KJV] Jeg vil tilbyde brandofre af fedekalvene til dig, med røgelsen fra væddere; jeg vil tilbyde stude med geder. Pause.

Ps 66:15 I will offer unto thee burnt sacrifices of fatlings, with the incense of rams; I will offer bullocks with goats. Selah.

[Sa 66:16 DK-KJV] Kom og hør, alle I der frygter Gud, og jeg vil erklære hvad han har gjort for min sjæl.

Ps 66:16 Come and hear, all ye that fear God, and I will declare what he hath done for my soul.

[Sa 66:17 DK-KJV] Jeg råbte til ham med min mund, og han var lovprist med min tunge.

Ps 66:17 I cried unto him with my mouth, and he was extolled with my tongue.

[Sa 66:18 DK-KJV] Hvis jeg værdsætter fejltrin i mit hjerte, vil Herren ikke høre mig:

Ps 66:18 If I regard iniquity in my heart, the Lord will not hear me:

[Sa 66:19 DK-KJV] Men Gud har sandelig hørt mig; han har lagt mærke til røsten fra min bøn.

Ps 66:19 But verily God hath heard me; he hath attended to the voice of my prayer.

[Sa 66:20 DK-KJV] Velsignet er Gud, som ikke har afvist min bøn, og heller ikke hans barmhjertighed fra mig.

Ps 66:20 Blessed be God, which hath not turned away my prayer, nor his mercy from me.

Salme 67 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 67:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Strengeinstrument ”Arpeggio at spille opdelte akkorder”, En Salme eller Sang. Gud vær barmhjertig mod os, og velsign os; og få dit ansigt til at skinne på os; Pause.

Ps 67:1 To the chief Musician on Neginoth, A Psalm or Song. God be merciful unto us, and bless us; and cause his face to shine upon us; Selah.

[Sa 67:2 DK-KJV] Så din vej må bli' kendt på jord, din frelsende helse blandt alle nationer.
Ps 67:2 That thy way may be known upon earth, thy saving health among all nations.
[Sa 67:3 DK-KJV] Lad folket rose dig, Kæreste Gud; lad hele folket rose dig.
Ps 67:3 Let the people praise thee, O God; let all the people praise thee.
[Sa 67:4 DK-KJV] Kæreste lad nationerne være glade og synge af glæde: for du skal dømme folket i retfærdighed, og regere jordens nationer. Pause.
Ps 67:4 O let the nations be glad and sing for joy: for thou shalt judge the people righteously, and govern the nations upon earth. Selah.
[Sa 67:5 DK-KJV] Lad folket rose dig, Kæreste Gud; lad hele folket rose dig.
Ps 67:5 Let the people praise thee, O God; let all the people praise thee.
[Sa 67:6 DK-KJV] Da skal jorden frembringe hendes overflod; og Gud, ja vor egen Gud, skal velsigne os.
Ps 67:6 Then shall the earth yield her increase; and God, even our own God, shall bless us.
[Sa 67:7 DK-KJV] Gud skal velsigne os; og hele jordens ende skal frygte ham.
Ps 67:7 God shall bless us; and all the ends of the earth shall fear him.

Salme 68 - Til toppen af Salmernes bog

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 68:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme eller Sang af David. Lad Gud rejse sig, lad hans fjender bli' spredt: lad også dem der hader ham flygte foran ham.
Ps 68:1 To the chief Musician, A Psalm or Song of David. Let God arise, let his enemies be scattered: let them also that hate him flee before him.
[Sa 68:2 DK-KJV] Som røg der driver væk, driv dem væk på den måde: som voks smelter foran ilden, lad den onde gå til på den måde.
Ps 68:2 As smoke is driven away, so drive them away: as wax melteth before the fire, so let the wicked perish at the presence of God.
[Sa 68:3 DK-KJV] Men lad den retskafne være glad; lad dem juble foran Gud: ja, lad dem juble overmådeligt.
Ps 68:3 But let the righteous be glad; let them rejoice before God: yea, let them exceedingly rejoice.
[Sa 68:4 DK-KJV] Syng til Gud, syng lovsang til hans navn: ophøj ham der rider over himlene via hans navn JAH, og jubel foran ham.
Ps 68:4 Sing unto God, sing praises to his name: extol him that rideth upon the heavens by his name JAH, and rejoice before him.
[Sa 68:5 DK-KJV] En far for den faderløse, og en dommer for enken, er Gud i hans hellige bolig.
Ps 68:5 A father of the fatherless, and a judge of the widows, is God in his holy habitation.
[Sa 68:6 DK-KJV] Gud sætter den ensomme i familier: han fører de som er bundet med kæder ud: men de genstridige bor i et tørt land.
Ps 68:6 God setteth the solitary in families: he bringeth out those which are bound with chains: but the rebellious dwell in a dry land.
[Sa 68:7 DK-KJV] Kæreste Gud, da du gik frem foran dit folk, da du marscherede gennem vildmarken; Pause:
Ps 68:7 O God, when thou wentest forth before thy people, when thou didst march through the wilderness; Selah:
[Sa 68:8 DK-KJV] Rystede jorden, himlene blev også sænket ved Guds nærvær; ja selv Sinai var bevæget ved Guds nærvær, Israels Gud.
Ps 68:8 The earth shook, the heavens also dropped at the presence of God: even Sinai itself was moved at the presence of God, the God of Israel.
[Sa 68:9 DK-KJV] Du, Kæreste Gud, sendte et rigt regnvejr, hvorved du bekræftigede din arv, da den var udmattet.
Ps 68:9 Thou, O God, didst send a plentiful rain, whereby thou didst confirm thine inheritance, when it was weary.
[Sa 68:10 DK-KJV] Din menighed har boet derinde: du, Kæreste Gud, har forberedt af din godhed til den fattige.
Ps 68:10 Thy congregation hath dwelt therein: thou, O God, hast prepared of thy goodness for the poor.
[Sa 68:11 DK-KJV] Herren gav ordet: stor var den gruppe med dem der publicerede det.
Ps 68:11 The Lord gave the word: great was the company of those that published it.
[Sa 68:12 DK-KJV] Konger med hære flygtede hastigt: og hun der blev hjemme delte byttet.
Ps 68:12 Kings of armies did flee apace: and she that tarried at home divided the spoil.
[Sa 68:13 DK-KJV] Selv om I har ligget blandt krukkerne, skal I alligevel blive som vingerne på en due der er dækket med sølv, og hendes fjer med gult guld.
Ps 68:13 Though ye have lien among the pots, yet shall ye be as the wings of a dove covered with silver, and her feathers with yellow gold.
[Sa 68:14 DK-KJV] Da den Almægtige spredte kongerne i den, var den hvid som sne i Salmon.
Ps 68:14 When the Almighty scattered kings in it, it was white as snow in Salmon.
[Sa 68:15 DK-KJV] Guds bakke er som Bashans bakke; en høj bakke som Bashans bakke.
Ps 68:15 The hill of God is as the hill of Bashan; an high hill as the hill of Bashan.
[Sa 68:16 DK-KJV] Hvorfor hopper I, I høje bakker? dette er bakken som Gud ønsker at bo i; ja, HERREN vil bo i den for evigt.
Ps 68:16 Why leap ye, ye high hills? this is the hill which God desireth to dwell in; yea, the LORD will dwell in it for ever.
[Sa 68:17 DK-KJV] Guds stridsvogne er 20.000, ja tusindvis af engle: Herren er blandt dem, som i Sinai, i det hellige sted.
Ps 68:17 The chariots of God are twenty thousand, even thousands of angels: the Lord is among them, as in Sinai, in the holy place.
[Sa 68:18 DK-KJV] Du er steget op til det høje, du har ledt fanger der var taget til fange: du har modtaget gaver for mennesker; ja, også for de oprørske, så HERREN Gud kan
Ps 68:18 Thou hast ascended on high, thou hast led captivity captive: thou hast received gifts for men; yea, for the rebellious also, that the LORD God might dwell among them.

bo blandt dem.

[Sa 68:19 DK-KJV] Velsignet være Herren, som dagligt fylder os med fordele, ja vores frelsende Gud. Pause.
Ps 68:19 Blessed be the Lord, who daily loadeth us with benefits, even the God of our salvation. Selah.
[Sa 68:20 DK-KJV] Han der er vor Gud er Gud med frelse; og til GUD Herren tilhører undslippelse fra døden.
Ps 68:20 He that is our God is the God of salvation; and unto GOD the Lord belong the issues from death.
[Sa 68:21 DK-KJV] Men Gud skal såre hovedet på hans fjender, og den behårede isse på de der fortsætter i sine overtrædelser.
Ps 68:21 But God shall wound the head of his enemies, and the hairy scalp of such an one as goeth on still in his trespasses.
[Sa 68:22 DK-KJV] Herren sagde, Jeg vil føre tilbage fra Bashan, jeg vil igen føre mit folk op fra havets dyb.
Ps 68:22 The Lord said, I will bring again from Bashan, I will bring my people again from the depths of the sea:
[Sa 68:23 DK-KJV] Så din fod må dyppes i dine fjenders blod, og dine hundes tunge i det samme.
Ps 68:23 That thy foot may be dipped in the blood of thine enemies, and the tongue of thy dogs in the same.
[Sa 68:24 DK-KJV] De har set dine skridt, Kæreste Gud; ja min Guds skridt, min Konge, i helligdommen.
Ps 68:24 They have seen thy goings, O God; even the goings of my God, my King, in the sanctuary.
[Sa 68:25 DK-KJV] Sangerne gik foran, de der spiller på instrumenter fulgte efter; blandt dem var de unge piger der spillede på tamburiner.
Ps 68:25 The singers went before, the players on instruments followed after; among them were the damsels playing with timbrels.
[Sa 68:26 DK-KJV] Velsign I Gud i menigheden, ja Herren, fra Israels kilde.
Ps 68:26 Bless ye God in the congregations, even the Lord, from the fountain of Israel.
[Sa 68:27 DK-KJV] Der er lille Benjamin med deres ledere, Judahs prinser og deres råd, Zebuluns prinser, og Naphtalis prinser.
Ps 68:27 There is little Benjamin with their ruler, the princes of Judah and their council, the princes of Zebulun, and the princes of Naphtali.
[Sa 68:28 DK-KJV] Din Gud har befalet din styrke: styrk, Kæreste Gud, det som du har udvirket for os.
Ps 68:28 Thy God hath commanded thy strength: strengthen, O God, that which thou hast wrought for us.
[Sa 68:29 DK-KJV] På grund af dit tempel i Jerusalem skal konger bringe gaver til dig.
Ps 68:29 Because of thy temple at Jerusalem shall kings bring presents unto thee.
[Sa 68:30 DK-KJV] Irettesæt flokken med spydmænd, mængden af tyrer, med folkenes kalve, indtil enhver underkaster sig med sølvstykker: spred du det folk der finder glæde over krig.
Ps 68:30 Rebuke the company of spearmen, the multitude of the bulls, with the calves of the people, till every one submit himself with pieces of silver: scatter thou the people that delight in war.
[Sa 68:31 DK-KJV] Prinser skal komme ud fra Egypten; Etiopien skal snart række sine hænder ud til Gud.
Ps 68:31 Princes shall come out of Egypt; Ethiopia shall soon stretch out her hands unto God.
[Sa 68:32 DK-KJV] Syng til Gud, I jordens kongeriger; Kæreste syng lovsange til Herren; Pause:
Ps 68:32 Sing unto God, ye kingdoms of the earth; O sing praises unto the Lord; Selah:
[Sa 68:33 DK-KJV] Til ham der rider over himlenes himle, som var fra gammel tid; se, han udsender sin røst, og det en mægtig røst.
Ps 68:33 To him that rideth upon the heavens of heavens, which were of old; lo, he doth send out his voice, and that a mighty voice.
[Sa 68:34 DK-KJV] Tilskriv I Gud styrke; hans fortræffelighed er over Israel, og hans styrke er i skyerne.
Ps 68:34 Ascribe ye strength unto God: his excellency is over Israel, and his strength is in the clouds.
[Sa 68:35 DK-KJV] Kæreste Gud, du er frygtindgydende ud fra dine hellige steder: Israels Gud er han der giver styrke og kraft til sit folk. Velsignet være Gud.
Ps 68:35 O God, thou art terrible out of thy holy places: the God of Israel is he that giveth strength and power unto his people. Blessed be God.

Salme 69 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 69:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Shoshannim "en lang trompet og en lilje", En Salme af David. Frels mig, Kæreste Gud; for vandmasserne er kommet ind over min sjæl.
Ps 69:1 To the chief Musician upon Shoshannim, A Psalm of David. Save me, O God; for the waters are come in unto my soul.

[Sa 69:2 DK-KJV] Jeg synker i dyb mudder, hvor der intet sted er at stå fast: jeg er kommet ud i dybe vandmasser, der hvor oversvømmelserne skyller ind over mig.
Ps 69:2 I sink in deep mire, where there is no standing: I am come into deep waters, where the floods overflow me.
[Sa 69:3 DK-KJV] Jeg er udmattet af min råben: min hals er tørlagt: mine øjne svigter mens jeg venter på min Gud.
Ps 69:3 I am weary of my crying: my throat is dried: mine eyes fail while I wait for my God.
[Sa 69:4 DK-KJV] De der uden grund hader mig er flere end hårene på mit hoved: de der ville destruere mig, som fejlagtigt er mine fjender, er mægtige: da genoprettede jeg det som jeg ikke fjernede.
Ps 69:4 They that hate me without a cause are more than the hairs of mine head: they that would destroy me, being mine enemies wrongfully, are mighty: then I restored that which I took not away.
[Sa 69:5 DK-KJV] Kæreste Gud, du kender min tåbelighed; og mine synder er ikke skjult fra dig.
Ps 69:5 O God, thou knowest my foolishness; and my sins are not hid from thee.
[Sa 69:6 DK-KJV] Lad ikke dem der venter på dig, Kæreste Herre hærskarers GUD, være skamfulde for min skyld: lad ikke de der søger dig være forvirrede for min skyld, Kæreste
Ps 69:6 Let not them that wait on thee, O Lord GOD of hosts, be ashamed for my sake: let not those that seek thee be confounded for my sake, O God of Israel.

Israels Gud.

[Sa 69:7 DK-KJV] For din skyld har jeg båret bebrejdelse på grund af det; skam har dækket mit ansigt.
[Sa 69:8 DK-KJV] Jeg er blevet en fremmed overfor mine brødre, og en udlænding overfor min mors børn.
[Sa 69:9 DK-KJV] For nidkærheden efter dit hus har fortæret mig, og bebrejdelserne fra dem som bebrejdede dig er faldet på mig. Se - Salme 69:9 & Johannes 2:17 & Romerne 15:3
[Sa 69:10 DK-KJV] Når jeg græd, og irettesatte min sjæl med faste, var det til min bebrejdelse.
[Sa 69:11 DK-KJV] Jeg lavede også sækkelærred til min klædning; og overfor dem blev jeg et ordsprog.
[Sa 69:12 DK-KJV] De der sidder i porten taler imod mig; og jeg var drankernes sang.
[Sa 69:13 DK-KJV] Men angående mig, min bøn er til dig, Kæreste HERRE, i en acceptabel tid: Kæreste Gud, i overfloden af din barmhjertighed hør mig, i sandheden af din frelse.
[Sa 69:14 DK-KJV] Forløs mig ud af mudderet, og lad mig ikke synke: lad mig bli' forløst fra dem der hader mig, og ud af de dybe vandmasser.
[Sa 69:15 DK-KJV] Lad ikke vandoversvømmelsen overssvømme mig, lad heller ikke dybet opsluge mig, og lad ikke faldgruben omslutte mig med hendes mund.
[Sa 69:16 DK-KJV] Hør mig, Kæreste HERRE; for din overbærenhed er god: vend dig mod mig i samsvar med overfloden af dine blide barmhjertigheder.
[Sa 69:17 DK-KJV] Og skjul ikke dit ansigt fra din tjener: for jeg er trængt: hør mig hurtigt.
[Sa 69:18 DK-KJV] Kom nær indtil min sjæl, og løskøb den: forløs mig på grund af mine fjender.
[Sa 69:19 DK-KJV] Du har kendt min bebrejdelse, og min skam, og min vanære: mine modstandere er alle foran dig.
[Sa 69:20 DK-KJV] Bebrejdelse har brudt mit hjerte; jeg er fuld af tungsindighed: og jeg kiggede efter nogle til at ha' medlidenhed, men der var ingen; og efter trøstere, men jeg fandt ingen.
[Sa 69:21 DK-KJV] De gav mig også galde som min mad: og i min tørst gav de mig vinæddike at drikke.
[Sa 69:22 DK-KJV] Lad deres bord bli' en klapfælde foran dem: og den som skulle ha' været for deres bedste, lad den bli' en fælde.
[Sa 69:23 DK-KJV] Lad deres øjne bli' formørket, så de ikke kan se; og få kontinuerligt deres lænder til at ryste.
[Sa 69:24 DK-KJV] Hæld din forargelse udover dem, og lad din arrige vrede gribe fat i dem.
[Sa 69:25 DK-KJV] Lad deres bolig bli' øde; og lad ingen bo i deres telte.
[Sa 69:26 DK-KJV] For de forfulgte ham hvem du havde slået; og de taler til sorgen i dem hvem du har såret.
[Sa 69:27 DK-KJV] Læg fejltrin til deres fejltrin: og lad dem ikke komme ind i din retfærdighed.
[Sa 69:28 DK-KJV] Lad dem bli' visket ud af de levendes bog, og ikke bli' indskrevet med de retskafne.
[Sa 69:29 DK-KJV] Men jeg er forarmet og sorgfuld: lad din frelse, Kæreste Gud, få mig til at sidde højt oppe.
[Sa 69:30 DK-KJV] Jeg vil rose Guds navn med sang, og vil lovprise ham med taksigelsesbøn.
[Sa 69:31 DK-KJV] Dette skal også behage HERREN mere end en okse eller stud der har horn og hove.
[Sa 69:32 DK-KJV] De ydmyge skal se dette, og være glade: og jeres hjerte skal leve der søger Gud.

Ps 69:7 Because for thy sake I have borne reproach; shame hath covered my face.
Ps 69:8 I am become a stranger unto my brethren, and an alien unto my mother's children.
Ps 69:9 For the zeal of thine house hath eaten me up; and the reproaches of them that reproached thee are fallen upon me.
Ps 69:10 When I wept, and chastened my soul with fasting, that was to my reproach.
Ps 69:11 I made sackcloth also my garment; and I became a proverb to them.
Ps 69:12 They that sit in the gate speak against me; and I was the song of the drunkards.

Ps 69:13 But as for me, my prayer is unto thee, O LORD, in an acceptable time: O God, in the multitude of thy mercy hear me, in the truth of thy salvation.
Ps 69:14 Deliver me out of the mire, and let me not sink: let me be delivered from them that hate me, and out of the deep waters.
Ps 69:15 Let not the waterflood overflow me, neither let the deep swallow me up, and let not the pit shut her mouth upon me.
Ps 69:16 Hear me, O LORD; for thy lovingkindness is good: turn unto me according to the multitude of thy tender mercies.
Ps 69:17 And hide not thy face from thy servant; for I am in trouble: hear me speedily.
Ps 69:18 Draw nigh unto my soul, and redeem it: deliver me because of mine enemies.
Ps 69:19 Thou hast known my reproach, and my shame, and my dishonour: mine adversaries are all before thee.

Ps 69:20 Reproach hath broken my heart; and I am full of heaviness: and I looked for some to take pity, but there was none; and for comforters, but I found none.
Ps 69:21 They gave me also gall for my meat; and in my thirst they gave me vinegar to drink.
Ps 69:22 Let their table become a snare before them: and that which should have been for their welfare, let it become a trap.
Ps 69:23 Let their eyes be darkened, that they see not; and make their loins continually to shake.
Ps 69:24 Pour out thine indignation upon them, and let thy wrathful anger take hold of them.
Ps 69:25 Let their habitation be desolate; and let none dwell in their tents.
Ps 69:26 For they persecute him whom thou hast smitten; and they talk to the grief of those whom thou hast wounded.
Ps 69:27 Add iniquity unto their iniquity: and let them not come into thy righteousness.
Ps 69:28 Let them be blotted out of the book of the living, and not be written with the righteous.
Ps 69:29 But I am poor and sorrowful: let thy salvation, O God, set me up on high.
Ps 69:30 I will praise the name of God with a song, and will magnify him with thanksgiving.
Ps 69:31 This also shall please the LORD better than an ox or bullock that hath horns and hoofs.
Ps 69:32 The humble shall see this, and be glad: and your heart shall live that seek God.

[Sa 69:33 DK-KJV] For HERREN hører de forarmede, og foragter ikke hans fanger.
Ps 69:33 For the LORD heareth the poor, and despiseth not his prisoners.
[Sa 69:34 DK-KJV] Lad himmelen og jorden rose ham, og havene, og enhver ting der bevæger sig deri.
Ps 69:34 Let the heaven and earth praise him, the seas, and every thing that moveth therein.
[Sa 69:35 DK-KJV] For Gud vil frelse Zion, og vil bygge Judahs byer: så de må bo der, og ha' det i besiddelse.
Ps 69:35 For God will save Zion, and will build the cities of Judah: that they may dwell there, and have it in possession.
[Sa 69:36 DK-KJV] Også sæden fra hans tjerner skal arve det: og de der elsker hans navn skal bo derinde.
Ps 69:36 The seed also of his servants shall inherit it: and they that love his name shall dwell therein.

Salme 70 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 70:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David, for at bringe til ihukommelse. Skynd dig, Kæreste Gud, med at forløse mig; skynd dig med at hjælpe mig, Kæreste HERRE.
Ps 70:1 To the chief Musician, A Psalm of David, to bring to remembrance. Make haste, O God, to deliver me; make haste to help me, O LORD.
[Sa 70:2 DK-KJV] Lad dem skamme sig og være forvirret, de der søger efter min sjæl: lad dem trække sig tilbage, og være i forvirring, de der ønsker at skade mig.
Ps 70:2 Let them be ashamed and confounded that seek after my soul: let them be turned backward, and put to confusion, that desire my hurt.
[Sa 70:3 DK-KJV] Lad dem trække sig tilbage som en belønning for deres skam de der siger, Ser man det, ser man det.
Ps 70:3 Let them be turned back for a reward of their shame that say, Aha, aha.
[Sa 70:4 DK-KJV] Lad alle de der søger dig juble og være glade i dig: og lad sådanne som elsker din frelse sige kontinuerlig, Lad HERREN være ophøjet.
Ps 70:4 Let all those that seek thee rejoice and be glad in thee: and let such as love thy salvation say continually, Let God be magnified.
[Sa 70:5 DK-KJV] Men jeg er stakkels og trængende: skynd dig hentil mig, Kæreste Gud: du er min hjælp og min forløser; Kæreste HERRE, lad der ikke gå for længe.
Ps 70:5 But I am poor and needy: make haste unto me, O God: thou art my help and my deliverer; O LORD, make no tarrying.

Salme 71 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 71:1 DK-KJV] Jeg sætter min lid til dig, Kæreste HERRE: lad mig aldrig bli' forvirret.
Ps 71:1 In thee, O LORD, do I put my trust: let me never be put to confusion.
[Sa 71:2 DK-KJV] Forløs mig i din retfærdighed, og få mig til at undslippe: vend dit øre mod mig, og frels mig.
Ps 71:2 Deliver me in thy righteousness, and cause me to escape: incline thine ear unto me, and save me.
[Sa 71:3 DK-KJV] Vær du min stærke bolig, hvori jeg vedvarende må opholde mig: du har givet befaling for at frelse mig; for du er min klippe og min fæstning.
Ps 71:3 Be thou my strong habitation, whereunto I may continually resort: thou hast given commandment to save me; for thou art my rock and my fortress.
[Sa 71:4 DK-KJV] Forløs mig, Kæreste min Gud, ud af hånden på den onde, ud af hånden på den uretfærdige og grusomme mand.
Ps 71:4 Deliver me, O my God, out of the hand of the wicked, out of the hand of the unrighteous and cruel man.
[Sa 71:5 DK-KJV] For du er mit håb, Kæreste Herre GUD: jeg har stolet på dig fra min ungdom af.
Ps 71:5 For thou art my hope, O Lord GOD: thou art my trust from my youth.
[Sa 71:6 DK-KJV] Via dig er jeg blevet holdt oppe siden livmoderen: du er han der tog mig ud af min mors indre: jeg vil bli' ved med at rose dig.
Ps 71:6 By thee have I been holden up from the womb: thou art he that took me out of my mother's bowels: my praise shall be continually of thee.
[Sa 71:7 DK-KJV] Jeg er som et under for mange; men du er mit stærke tilflugtssted.
Ps 71:7 I am as a wonder unto many; but thou art my strong refuge.
[Sa 71:8 DK-KJV] Lad min mund være fyldt med din lovsang og med din ære hele dagen lang.
Ps 71:8 Let my mouth be filled with thy praise and with thy honour all the day.
[Sa 71:9 DK-KJV] Afvis mig ikke når jeg blir' gammel; svigt mig ikke når min styrke fejler.
Ps 71:9 Cast me not off in the time of old age; forsake me not when my strength faileth.
[Sa 71:10 DK-KJV] For mine fjender taler imod mig; og de der ligger på lur efter min sjæl holder råd sammen,
Ps 71:10 For mine enemies speak against me; and they that lay wait for my soul take counsel together,
[Sa 71:11 DK-KJV] Og siger, Gud har svigtet ham: forfølg og ta' ham; for der er ingen til at forløse ham.
Ps 71:11 Saying, God hath forsaken him: persecute and take him; for there is none to deliver him.
[Sa 71:12 DK-KJV] Kæreste Gud, vær ikke langt fra mig: Kæreste min Gud, skynd dig med at hjælpe mig.
Ps 71:12 O God, be not far from me: O my God, make haste for my help.
[Sa 71:13 DK-KJV] Lad dem der er modstandere af min sjæl være forvirret og fortæret ; lad dem der søger efter at skade mig bli' dækket med bebrejdelse og vanære.
Ps 71:13 Let them be confounded and consumed that are adversaries to my soul; let them be covered with reproach and dishonour that seek my hurt.
[Sa 71:14 DK-KJV] Men jeg vil bli' ved med at håbe, og vil stadig rose dig mere og mere.
Ps 71:14 But I will hope continually, and will yet praise thee more and more.
[Sa 71:15 DK-KJV] Min mund skal fremvise din retfærdighed og din frelse hele dagen lang; for jeg ved ikke for mange der er.
Ps 71:15 My mouth shall shew forth thy righteousness and thy salvation all the day; for I know not the numbers

thereof.

[Sa 71:16 DK-KJV] Jeg vil gå i styrken fra Herren GUD: jeg vil gøre din retfærdighed kendt, ja kun din.
Ps 71:16 I will go in the strength of the Lord GOD: I will make mention of thy righteousness, even of thine only.

[Sa 71:17 DK-KJV] Kæreste Gud, du har undervist mig fra min ungdom af: og indtil nu har jeg erklæret dine vidunderlige gerninger.
Ps 71:17 O God, thou hast taught me from my youth: and hitherto have I declared thy wondrous works.

[Sa 71:18 DK-KJV] Også nu når jeg er gammel og græhåret, Kæreste Gud, svigt mig ikke; førend jeg fremvist din styrke til denne generation, og din kraft til hver og en der kommer bagefter.
Ps 71:18 Now also when I am old and grayheaded, O God, forsake me not; until I have shewed thy strength unto this generation, and thy power to every one that is to come.

[Sa 71:19 DK-KJV] Din retfærdighed er også, Kæreste Gud, meget høj, som har gjort store ting: Kæreste Gud, hvem er som dig!
Ps 71:19 Thy righteousness also, O God, is very high, who hast done great things: O God, who is like unto thee!

[Sa 71:20 DK-KJV] Du, som har vist mig store og smertefulde trængsler, skal levendegøre mig igen, og skal bringe mig op igen fra jordens dyb.
Ps 71:20 Thou, which hast shewed me great and sore troubles, shalt quicken me again, and shalt bring me up again from the depths of the earth.

[Sa 71:21 DK-KJV] Du skal forøge min storhed, og trøste mig på alle sider.
Ps 71:21 Thou shalt increase my greatness, and comfort me on every side.

[Sa 71:22 DK-KJV] Jeg vil også rose dig på klaveret, ja din sandhed, Kæreste min Gud: til dig vil jeg synge med harpen, Kæreste du Israels Hellige Éner.
Ps 71:22 I will also praise thee with the psaltery, even thy truth, O my God: unto thee will I sing with the harp, O thou Holy One of Israel.

[Sa 71:23 DK-KJV] Mine læber skal juble meget når jeg synger til dig; og min sjæl, som du har forløst.
Ps 71:23 My lips shall greatly rejoice when I sing unto thee; and my soul, which thou hast redeemed.

[Sa 71:24 DK-KJV] Min tunge skal også tale om din retfærdighed hele dagen lang: for de er forvirret, for de er bragt til skam, de der søger efter at skade mig.
Ps 71:24 My tongue also shall talk of thy righteousness all the day long: for they are confounded, for they are brought unto shame, that seek my hurt.

Salme 72 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 72:1 DK-KJV] En Salme til Solomon. Gi' kongen dine domme, Kæreste Gud, og din retfærdighed til kongens søn.
Ps 72:1 A Psalm for Solomon. Give the king thy judgments, O God, and thy righteousness unto the king's son.

[Sa 72:2 DK-KJV] Han skal dømme dit folk med retfærdighed, og dine fattige med dom.
Ps 72:2 He shall judge thy people with righteousness, and thy poor with judgment.

[Sa 72:3 DK-KJV] Bjergene skal bringe fred til folket, og de små bakker, via retfærdighed.
Ps 72:3 The mountains shall bring peace to the people, and the little hills, by righteousness.

[Sa 72:4 DK-KJV] Han skal dømme folkets fattige, han skal frelse den trængtes børn, og skal slå undertrykkeren i stykker.
Ps 72:4 He shall judge the poor of the people, he shall save the children of the needy, and shall break in pieces the oppressor.

[Sa 72:5 DK-KJV] De skal frygte dig så længe som solen og månen består, udover alle generationer.
Ps 72:5 They shall fear thee as long as the sun and moon endure, throughout all generations.

[Sa 72:6 DK-KJV] Han skal komme ned som var det regn på det mejede græs: som skyllerne der vander jorden.
Ps 72:6 He shall come down like rain upon the mown grass: as showers that water the earth.

[Sa 72:7 DK-KJV] I hans dage skal de retskafne blomstre; og overflod af fred så længe som månen består.
Ps 72:7 In his days shall the righteous flourish; and abundance of peace so long as the moon endureth.

[Sa 72:8 DK-KJV] Han skal også ha' herredømme fra hav til hav, og fra floden lige til jordens ende.
Ps 72:8 He shall have dominion also from sea to sea, and from the river unto the ends of the earth.

[Sa 72:9 DK-KJV] De der bor i vildmarken skal bukke sig foran ham; og hans fjender skal slikke støvet.
Ps 72:9 They that dwell in the wilderness shall bow before him; and his enemies shall lick the dust.

[Sa 72:10 DK-KJV] Tarshishs og øernes konger skal bringe gaver: Shebas og Sebas konger skal tilbyde gaver.
Ps 72:10 The kings of Tarshish and of the isles shall bring presents: the kings of Sheba and Seba shall offer gifts.

[Sa 72:11 DK-KJV] Ja, alle konger skal falde ned foran ham: alle nationer skal tjene ham.
Ps 72:11 Yea, all kings shall fall down before him: all nations shall serve him.

[Sa 72:12 DK-KJV] For han skal forløse den trængte når han råber; de fattige også, og ham der ingen hjælper har.
Ps 72:12 For he shall deliver the needy when he crieth; the poor also, and him that hath no helper.

[Sa 72:13 DK-KJV] Han skal skåne de fattige og trængte, og skal frelse de trængtes sjæl.
Ps 72:13 He shall spare the poor and needy, and shall save the souls of the needy.

[Sa 72:14 DK-KJV] Han skal befri deres sjæl fra bedrag og vold: og deres blod skal i hans øjne være værdifuldt.
Ps 72:14 He shall redeem their soul from deceit and violence: and precious shall their blood be in his sight.

[Sa 72:15 DK-KJV] Og han skal leve, og til ham skal Shebas guld bli' givet: der skal også kontinuerligt bli' lavet bønner for ham; og dagligt skal han bli' rost.
Ps 72:15 And he shall live, and to him shall be given of the gold of Sheba: prayer also shall be made for him continually; and daily shall he be praised.

[Sa 72:16 DK-KJV] Der skal være en håndfuld med korn i jorden på bjergenes top; dens frugt skal ryste som Libanon: og de fra den by skal blomstre som jordens græs.
[Sa 72:17 DK-KJV] Hans navn skal bestå for evigt: hans navn skal fortsat være så længe som solen: og mennesket skal være velsignet i ham: alle nationer skal kalde ham velsignet.
[Sa 72:18 DK-KJV] Velsignet er HERREN Gud, Israels Gud, han som alene gør vidunderlige ting.
[Sa 72:19 DK-KJV] Og velsignet er han herlige navn for evigt: og lad hele jorden være fyldt med hans herlighed; Amen, og Amen.
[Sa 72:20 DK-KJV] Davids bønner Jesses søn er afsluttet.

Ps 72:16 There shall be an handful of corn in the earth upon the top of the mountains; the fruit thereof shall shake like Lebanon: and they of the city shall flourish like grass of the earth.
Ps 72:17 His name shall endure for ever: his name shall be continued as long as the sun: and men shall be blessed in him: all nations shall call him blessed.
Ps 72:18 Blessed be the LORD God, the God of Israel, who only doeth wondrous things.
Ps 72:19 And blessed be his glorious name for ever: and let the whole earth be filled with his glory; Amen, and Amen.
Ps 72:20 The prayers of David the son of Jesse are ended.

Salme 73 mangler dansk oversættelse - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 73:1 DK-KJV] En Salme af Asaph "notaren". Gud er sandelig god mod Israel, ja mod sådanne som er af et rent hjerte.
[Sa 73:2 DK-KJV]
[Sa 73:3 DK-KJV]
[Sa 73:4 DK-KJV]
[Sa 73:5 DK-KJV] De er ikke trængt som andre mennesker; de er heller ikke plaget som andre mennesker.
[Sa 73:6 DK-KJV]
[Sa 73:7 DK-KJV]
[Sa 73:8 DK-KJV]
[Sa 73:9 DK-KJV] De har rettet deres mund imod himlen, og deres tunge vandrer udover jorden.
[Sa 73:10 DK-KJV]
[Sa 73:11 DK-KJV]
[Sa 73:12 DK-KJV]
[Sa 73:13 DK-KJV] Jeg har så sandeligt renset mit hjerte forgæves, og vasket mine hænder i uskyld.
[Sa 73:14 DK-KJV] For hele dagen lang har jeg være plaget, og irettesat hver en morgen.
[Sa 73:15 DK-KJV]
[Sa 73:16 DK-KJV]
[Sa 73:17 DK-KJV]
[Sa 73:18 DK-KJV]
[Sa 73:19 DK-KJV]
[Sa 73:20 DK-KJV]
[Sa 73:21 DK-KJV]
[Sa 73:22 DK-KJV]

Ps 73:1 A Psalm of Asaph. Truly God is good to Israel, even to such as are of a clean heart.
Ps 73:2 But as for me, my feet were almost gone; my steps had well nigh slipped.
Ps 73:3 For I was envious at the foolish, when I saw the prosperity of the wicked.
Ps 73:4 For there are no bands in their death: but their strength is firm.
Ps 73:5 They are not in trouble as other men; neither are they plagued like other men.
Ps 73:6 Therefore pride compasseth them about as a chain; violence covereth them as a garment.
Ps 73:7 Their eyes stand out with fatness: they have more than heart could wish.
Ps 73:8 They are corrupt, and speak wickedly concerning oppression: they speak loftily.
Ps 73:9 They set their mouth against the heavens, and their tongue walketh through the earth.
Ps 73:10 Therefore his people return hither: and waters of a full cup are wrung out to them.
Ps 73:11 And they say, How doth God know? and is there knowledge in the most High?
Ps 73:12 Behold, these are the ungodly, who prosper in the world; they increase in riches.
Ps 73:13 Verily I have cleansed my heart in vain, and washed my hands in innocency.
Ps 73:14 For all the day long have I been plagued, and chastened every morning.
Ps 73:15 If I say, I will speak thus; behold, I should offend against the generation of thy children.
Ps 73:16 When I thought to know this, it was too painful for me;
Ps 73:17 Until I went into the sanctuary of God; then understood I their end.
Ps 73:18 Surely thou didst set them in slippery places: thou castedst them down into destruction.
Ps 73:19 How are they brought into desolation, as in a moment! they are utterly consumed with terrors.
Ps 73:20 As a dream when one awaketh; so, O Lord, when thou awakest, thou shalt despise their image.
Ps 73:21 Thus my heart was grieved, and I was pricked in my reins.
Ps 73:22 So foolish was I, and ignorant: I was as a beast before thee.

[Sa 73:23 DK-KJV]

[Sa 73:24 DK-KJV]

[Sa 73:25 DK-KJV]

[Sa 73:26 DK-KJV]

[Sa 73:27 DK-KJV]

[Sa 73:28 DK-KJV]

Ps 73:23 Nevertheless I am continually with thee: thou hast holden me by my right hand.
Ps 73:24 Thou shalt guide me with thy counsel, and afterward receive me to glory.
Ps 73:25 Whom have I in heaven but thee? and there is none upon earth that I desire beside thee.
Ps 73:26 My flesh and my heart faileth: but God is the strength of my heart, and my portion for ever.
Ps 73:27 For, lo, they that are far from thee shall perish: thou hast destroyed all them that go a whoring from thee.
Ps 73:28 But it is good for me to draw near to God: I have put my trust in the Lord GOD, that I may declare all thy works.

Salme 74 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 74:1 DK-KJV] Undervisningslære af Asaph "notaren". Kæreste Gud, hvorfor har du afvist os for evigt? hvorfor ryger din vrede imod fåret på dine græsgange?
[Sa 74:2 DK-KJV] Husk på din menighed, som du har købt fra gammel tid af; roden af din arv, som du har befriet; dette Zionbjerg, hvori du har boet.

[Sa 74:3 DK-KJV]
[Sa 74:4 DK-KJV] Dine fjender brøler i midten af dine menigheder; de opsætter deres faner som tegn.
[Sa 74:5 DK-KJV] En mand var berømt ligesom han havde opløftet økser over de tykke træer.

[Sa 74:6 DK-KJV]

[Sa 74:7 DK-KJV]

[Sa 74:8 DK-KJV]

[Sa 74:9 DK-KJV]

[Sa 74:10 DK-KJV]

[Sa 74:11 DK-KJV]

[Sa 74:12 DK-KJV]
[Sa 74:13 DK-KJV] Du delte havet via din styrke: du brød lederne af dragerne i vandmasserne.
[Sa 74:14 DK-KJV] Du brød lederne af leviathan i stykker, og gav ham til at være mad til det folk der beboede vildmarken.

[Sa 74:15 DK-KJV]

[Sa 74:16 DK-KJV]

[Sa 74:17 DK-KJV]

[Sa 74:18 DK-KJV]

[Sa 74:19 DK-KJV]

[Sa 74:20 DK-KJV]

[Sa 74:21 DK-KJV]

Ps 74:1 Maschil of Asaph. O God, why hast thou cast us off for ever? why doth thine anger smoke against the sheep of thy pasture?
Ps 74:2 Remember thy congregation, which thou hast purchased of old; the rod of thine inheritance, which thou hast redeemed; this mount Zion, wherein thou hast dwelt.
Ps 74:3 Lift up thy feet unto the perpetual desolations; even all that the enemy hath done wickedly in the sanctuary.
Ps 74:4 Thine enemies roar in the midst of thy congregations; they set up their ensigns for signs.
Ps 74:5 A man was famous according as he had lifted up axes upon the thick trees.
Ps 74:6 But now they break down the carved work thereof at once with axes and hammers.
Ps 74:7 They have cast fire into thy sanctuary, they have defiled by casting down the dwelling place of thy name to the ground.
Ps 74:8 They said in their hearts, Let us destroy them together: they have burned up all the synagogues of God in the land.
Ps 74:9 We see not our signs: there is no more any prophet: neither is there among us any that knoweth how long.
Ps 74:10 O God, how long shall the adversary reproach? shall the enemy blaspheme thy name for ever?
Ps 74:11 Why withdrawest thou thy hand, even thy right hand? pluck it out of thy bosom.
Ps 74:12 For God is my King of old, working salvation in the midst of the earth.
Ps 74:13 Thou didst divide the sea by thy strength: thou brakest the heads of the dragons in the waters.

Ps 74:14 Thou brakest the heads of leviathan in pieces, and gavest him to be meat to the people inhabiting the wilderness.
Ps 74:15 Thou didst cleave the fountain and the flood: thou driedst up mighty rivers.
Ps 74:16 The day is thine, the night also is thine: thou hast prepared the light and the sun.
Ps 74:17 Thou hast set all the borders of the earth: thou hast made summer and winter.
Ps 74:18 Remember this, that the enemy hath reproached, O LORD, and that the foolish people have blasphemed thy name.
Ps 74:19 O deliver not the soul of thy turtledove unto the multitude of the wicked: forget not the congregation of thy poor for ever.
Ps 74:20 Have respect unto the covenant: for the dark places of the earth are full of the habitations of cruelty.
Ps 74:21 O let not the oppressed return ashamed: let the poor and needy praise thy name.

[Sa 74:22 DK-KJV]

[Sa 74:23 DK-KJV]

Ps 74:22 Arise, O God, plead thine own cause: remember how the foolish man reproacheth thee daily.
Ps 74:23 Forget not the voice of thine enemies: the tumult of those that rise up against thee increaseth continually.

Salme 75 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 75:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, Du må ikke ødelægge, En Salme eller Sang af Asaph "notaren". Til dig, Kæreste Gud, gir' vi taksigelsbønner, til dig gir' vi taksigelsbønner: eftersom dine underfulde gerninger erklærer at dit navn er nær.

Ps 75:1 To the chief Musician, Al-taschith, A Psalm or Song of Asaph. Unto thee, O God, do we give thanks, unto thee do we give thanks: for that thy name is near thy wondrous works declare.

[Sa 75:2 DK-KJV] Når jeg skal modtage menigheden vil jeg dømme oprigtigt.

Ps 75:2 When I shall receive the congregation I will judge uprightly.

[Sa 75:3 DK-KJV] Jorden og alle dens indbyggere er opløst: jeg bærer dens søjler op. Pause.

Ps 75:3 The earth and all the inhabitants thereof are dissolved: I bear up the pillars of it. Selah.

[Sa 75:4 DK-KJV]

Ps 75:4 I said unto the fools, Deal not foolishly: and to the wicked, Lift not up the horn:

[Sa 75:5 DK-KJV]

Ps 75:5 Lift not up your horn on high: speak not with a stiff neck.

[Sa 75:6 DK-KJV]

Ps 75:6 For promotion cometh neither from the east, nor from the west, nor from the south.

[Sa 75:7 DK-KJV]

Ps 75:7 But God is the judge: he putteth down one, and setteth up another.

[Sa 75:8 DK-KJV]

Ps 75:8 For in the hand of the LORD there is a cup, and the wine is red; it is full of mixture; and he poureth out of the same: but the dregs thereof, all the wicked of the earth shall wring them out, and drink them.

[Sa 75:9 DK-KJV]

Ps 75:9 But I will declare for ever; I will sing praises to the God of Jacob.

[Sa 75:10 DK-KJV]

Ps 75:10 All the horns of the wicked also will I cut off; but the horns of the righteous shall be exalted.

Salme 76 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 76:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Strengeinstrument "Arpeggio at spille opdelte akkorder", En Salme eller Sang af Asaph "notaren". Gud er kendt i Judah: hans navn er stort i Israel.

Ps 76:1 To the chief Musician on Neginoth, A Psalm or Song of Asaph. In Judah is God known: his name is great in Israel.

[Sa 76:2 DK-KJV] Hans tabernakel er også i Salem, og hans opholdssted i Zion.

Ps 76:2 In Salem also is his tabernacle, and his dwelling place in Zion.

[Sa 76:3 DK-KJV] Der bremsede han pilene fra buen, skjoldet, og kampen. Pause.

Ps 76:3 There brake he the arrows of the bow, the shield, and the sword, and the battle. Selah.

[Sa 76:4 DK-KJV]

Ps 76:4 Thou art more glorious and excellent than the mountains of prey.

[Sa 76:5 DK-KJV]

Ps 76:5 The stouthearted are spoiled, they have slept their sleep: and none of the men of might have found their hands.

[Sa 76:6 DK-KJV]

Ps 76:6 At thy rebuke, O God of Jacob, both the chariot and horse are cast into a dead sleep.

[Sa 76:7 DK-KJV]

Ps 76:7 Thou, even thou, art to be feared: and who may stand in thy sight when once thou art angry?

[Sa 76:8 DK-KJV]

Ps 76:8 Thou didst cause judgment to be heard from heaven; the earth feared, and was still,

[Sa 76:9 DK-KJV]

Ps 76:9 When God arose to judgment, to save all the meek of the earth. Selah.

[Sa 76:10 DK-KJV]

Ps 76:10 Surely the wrath of man shall praise thee: the remainder of wrath shalt thou restrain.

[Sa 76:11 DK-KJV]

Ps 76:11 Vow, and pay unto the LORD your God: let all that be round about him bring presents unto him that ought to be feared.

[Sa 76:12 DK-KJV]

Ps 76:12 He shall cut off the spirit of princes: he is terrible to the kings of the earth.

Salme 77 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 77:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, til Jeduthun "hans lov", En Salme af Asaph "notaren". Jeg råbte på Gud med min stemme, ja på Gud med min stemme; og han lyttede på mig.
[Sa 77:2 DK-KJV] På min trængselsdag søgte jeg Herren: mine sår randt om natten, og stoppede ikke: min sjæl nægtede at bli' trøstet.
[Sa 77:3 DK-KJV] Jeg huskede på Gud, og var trængt: Jeg beklagede mig, og min ånd var overvældet. Pause.
[Sa 77:4 DK-KJV] Du holder mine øjne vågne: jeg er så trængt at jeg ikke kan tale.
[Sa 77:5 DK-KJV] Jeg har tænkt over de gamle dage, årene fra gamle tider.
[Sa 77:6 DK-KJV] Jeg kalder til ihukommelse min sang om natten: jeg kommunikerer med mit eget hjerte: og min ånd søgte ivrigt.
[Sa 77:7 DK-KJV] Vil Herren forkaste for evig? og vil han ikke længere være velvillig?
[Sa 77:8 DK-KJV] Er hans barmhjertighed fuldstændigt forsvundet for evigt? fejler hans løfte for altid?
[Sa 77:9 DK-KJV] Har Gud glemt at være nådig? har han i vrede lukket ned for hans ømme barmhjertigheder? Pause.
[Sa 77:10 DK-KJV] Og jeg sagde, Dette er min skrøbelighed: men jeg vil huske på de år med den Allerhøjestes højre hånd.
[Sa 77:11 DK-KJV] Jeg vil huske på HERRENs gerninger: jeg vil visseligt huske på dine tidligere undere.
[Sa 77:12 DK-KJV] Jeg vil også meditere over hele dit værk, og tale om dine handlinger.
[Sa 77:13 DK-KJV] Din vej, Kæreste Gud, er i helligdommen: hvem er så stor en Gud som vor Gud?
[Sa 77:14 DK-KJV] Du er den Gud der gør undere: du har erklæret din styrke blandt folket.
[Sa 77:15 DK-KJV] Du har befriet folket med din arm, Jacobs sønner og Joseph. Pause.
[Sa 77:16 DK-KJV] Vandmasserne så' dig, Kæreste Gud, vandmasserne så' dig; de var bange: dybene var også ængstelige.
[Sa 77:17 DK-KJV] Skyerne hældte vand ud: himlene udsendte en lyd: dine pile gik også bredt ud.

[Sa 77:18 DK-KJV] Røsten fra din torden var på himmelen: lynene oplyste denne verden: jorden snublede og rystede.
[Sa 77:19 DK-KJV] Din vej er i havet, og din sti i de store vandmasser, og dine fodspor er ikke kendt.
[Sa 77:20 DK-KJV] Du leder dit folk som en flok ved Moses' og Aarons hånd.

Ps 77:1 To the chief Musician, to Jeduthun, A Psalm of Asaph. I cried unto God with my voice, even unto God with my voice; and he gave ear unto me.
Ps 77:2 In the day of my trouble I sought the Lord: my sore ran in the night, and ceased not: my soul refused to be comforted.
Ps 77:3 I remembered God, and was troubled: I complained, and my spirit was overwhelmed. Selah.
Ps 77:4 Thou holdest mine eyes waking: I am so troubled that I cannot speak.
Ps 77:5 I have considered the days of old, the years of ancient times.
Ps 77:6 I call to remembrance my song in the night: I commune with mine own heart: and my spirit made diligent search.
Ps 77:7 Will the Lord cast off for ever? and will he be favourable no more?
Ps 77:8 Is his mercy clean gone for ever? doth his promise fail for evermore?
Ps 77:9 Hath God forgotten to be gracious? hath he in anger shut up his tender mercies? Selah.
Ps 77:10 And I said, This is my infirmity: but I will remember the years of the right hand of the most High.
Ps 77:11 I will remember the works of the LORD: surely I will remember thy wonders of old.
Ps 77:12 I will meditate also of all thy work, and talk of thy doings.
Ps 77:13 Thy way, O God, is in the sanctuary: who is so great a God as our God?
Ps 77:14 Thou art the God that doest wonders: thou hast declared thy strength among the people.
Ps 77:15 Thou hast with thine arm redeemed thy people, the sons of Jacob and Joseph. Selah.

Ps 77:16 The waters saw thee, O God, the waters saw thee; they were afraid: the depths also were troubled.
Ps 77:17 The clouds poured out water: the skies sent out a sound: thine arrows also went abroad.
Ps 77:18 The voice of thy thunder was in the heaven: the lightnings lightened the world: the earth trembled and shook.
Ps 77:19 Thy way is in the sea, and thy path in the great waters, and thy footsteps are not known.
Ps 77:20 Thou leddest thy people like a flock by the hand of Moses and Aaron.

Salme 78 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 78:1 DK-KJV] Undervisningslære af Asaph "notaren". Lyt her, Kæreste mit folk, til min lov: vend jeres ører mod ordene fra min mund.
[Sa 78:2 DK-KJV] Jeg vil åbne min mund i en lignelse: jeg vil ytre mørke ordsprog fra gammel tid: **Se Sa 78:2 - Mat 13:35 -**
[Sa 78:3 DK-KJV] Som vi har hørt og kendt, og vore fædre har fortalt os.

Ps 78:1 Maschil of Asaph. Give ear, O my people, to my law: incline your ears to the words of my mouth.
Ps 78:2 I will open my mouth in a parable: I will utter dark sayings of old:
Ps 78:3 Which we have heard and known, and our fathers have told us.

[Sa 78:4 DK-KJV] Vi vil ikke skjule dem fra deres børn, ved at vise HERRENs lovsange til den generation der kommer, og hans styrke, og hans vidunderlige handlinger som han har gjort.

[Sa 78:5 DK-KJV] For han etablerede et vidnesbyrd i Jacob, og indsatte en lov i Israel, som han befalede vore fædre, at de skulle gøre dem kendt for deres børn:
[Sa 78:6 DK-KJV] Så den generation der kommer måtte kende dem, ja de børn som skulle bli' født; som skulle rejse sig og erklære dem for deres børn:
[Sa 78:7 DK-KJV] Så de måtte sætte sin lid til Gud, og ikke glemme Guds handlinger, men holde hans befalinger:
[Sa 78:8 DK-KJV] Og ikke måtte være som deres fædre, en stædig og oprørsk generation; en generation der ikke har hjertet på rette plads, og hvis ånd ikke var grundfæstet hos Gud.
[Sa 78:9 DK-KJV] Ephraims børn, som var armeret, og som bar buer, vendte om på kampdagen.
[Sa 78:10 DK-KJV] De holdt ikke Guds pagt, og nægtede at vandre i hans lov;
[Sa 78:11 DK-KJV] Og glemte hans gerninger, og hans undere som han havde vist dem.
[Sa 78:12 DK-KJV] Vidunderlige ting gjorde han foran deres fædres øjne, i Egyptens land, på Zoans marker.
[Sa 78:13 DK-KJV] Han delte havet, og fik dem til at gå igennem; og han fik vandmasserne til at stå som en bunke.
[Sa 78:14 DK-KJV] I dagtimerne ledte han dem også med en sky, og hele natten med et lys af ild.
[Sa 78:15 DK-KJV] Han kløvede klipperne i vildmarken, og gav dem noget at drikke som ud af de store dyb.
[Sa 78:16 DK-KJV] Han bragte også vandløb ud af klippen, og fik vandmasser til at rende ned som floder.
[Sa 78:17 DK-KJV] Og de syndede endnu mere imod ham ved at provokere den Allerhøjeste i vildmarken.
[Sa 78:18 DK-KJV] Og de fristede Gud i deres hjerte ved at bede om kød for deres lyst.
[Sa 78:19 DK-KJV] Ja, de talte imod Gud; de sagde, Kan Gud dække et bord i vildmarken?

[Sa 78:20 DK-KJV]

[Sa 78:21 DK-KJV]

[Sa 78:22 DK-KJV]

[Sa 78:23 DK-KJV]

[Sa 78:24 DK-KJV]

[Sa 78:25 DK-KJV]

[Sa 78:26 DK-KJV]

[Sa 78:27 DK-KJV]

[Sa 78:28 DK-KJV]

[Sa 78:29 DK-KJV]

[Sa 78:30 DK-KJV]

[Sa 78:31 DK-KJV]

[Sa 78:32 DK-KJV]

Ps 78:4 We will not hide them from their children, shewing to the generation to come the praises of the LORD, and his strength, and his wonderful works that he hath done.
Ps 78:5 For he established a testimony in Jacob, and appointed a law in Israel, which he commanded our fathers, that they should make them known to their children:
Ps 78:6 That the generation to come might know them, even the children which should be born; who should arise and declare them to their children:
Ps 78:7 That they might set their hope in God, and not forget the works of God, but keep his commandments:
Ps 78:8 And might not be as their fathers, a stubborn and rebellious generation; a generation that set not their heart aright, and whose spirit was not stedfast with God.
Ps 78:9 The children of Ephraim, being armed, and carrying bows, turned back in the day of battle.
Ps 78:10 They kept not the covenant of God, and refused to walk in his law;
Ps 78:11 And forgat his works, and his wonders that he had shewed them.
Ps 78:12 Marvellous things did he in the sight of their fathers, in the land of Egypt, in the field of Zoan.
Ps 78:13 He divided the sea, and caused them to pass through; and he made the waters to stand as an heap.
Ps 78:14 In the daytime also he led them with a cloud, and all the night with a light of fire.
Ps 78:15 He clave the rocks in the wilderness, and gave them drink as out of the great depths.
Ps 78:16 He brought streams also out of the rock, and caused waters to run down like rivers.
Ps 78:17 And they sinned yet more against him by provoking the most High in the wilderness.
Ps 78:18 And they tempted God in their heart by asking meat for their lust.
Ps 78:19 Yea, they spake against God; they said, Can God furnish a table in the wilderness?
Ps 78:20 Behold, he smote the rock, that the waters gushed out, and the streams overflowed; can he give bread also? can he provide flesh for his people?
Ps 78:21 Therefore the LORD heard this, and was wroth: so a fire was kindled against Jacob, and anger also came up against Israel;
Ps 78:22 Because they believed not in God, and trusted not in his salvation:
Ps 78:23 Though he had commanded the clouds from above, and opened the doors of heaven,
Ps 78:24 And had rained down manna upon them to eat, and had given them of the corn of heaven.
Ps 78:25 Man did eat angels' food: he sent them meat to the full.
Ps 78:26 He caused an east wind to blow in the heaven: and by his power he brought in the south wind.
Ps 78:27 He rained flesh also upon them as dust, and feathered fowls like as the sand of the sea:
Ps 78:28 And he let it fall in the midst of their camp, round about their habitations.
Ps 78:29 So they did eat, and were well filled: for he gave them their own desire;
Ps 78:30 They were not estranged from their lust. But while their meat was yet in their mouths,
Ps 78:31 The wrath of God came upon them, and slew the fattest of them, and smote down the chosen men of Israel.
Ps 78:32 For all this they sinned still, and believed not for

his wondrous works.

[Sa 78:33 DK-KJV] Derfor fortærede han deres dage med forfængelighed, og deres år i trængsel.
Ps 78:33 Therefore their days did he consume in vanity, and their years in trouble.

[Sa 78:34 DK-KJV]
Ps 78:34 When he slew them, then they sought him: and they returned and inquired early after God.

[Sa 78:35 DK-KJV]
Ps 78:35 And they remembered that God was their rock, and the high God their redeemer.

[Sa 78:36 DK-KJV]
Ps 78:36 Nevertheless they did flatter him with their mouth, and they lied unto him with their tongues.

[Sa 78:37 DK-KJV]
Ps 78:37 For their heart was not right with him, neither were they stedfast in his covenant.

[Sa 78:38 DK-KJV]
Ps 78:38 But he, being full of compassion, forgave their iniquity, and destroyed them not: yea, many a time turned he his anger away, and did not stir up all his wrath.

[Sa 78:39 DK-KJV]
Ps 78:39 For he remembered that they were but flesh; a wind that passeth away, and cometh not again.

[Sa 78:40 DK-KJV]
Ps 78:40 How oft did they provoke him in the wilderness, and grieve him in the desert!

[Sa 78:41 DK-KJV] Ja, de vendte tilbage og fristede Gud, og begrænsede Israels Hellige Éner.
Ps 78:41 Yea, they turned back and tempted God, and limited the Holy One of Israel.

[Sa 78:42 DK-KJV]
Ps 78:42 They remembered not his hand, nor the day when he delivered them from the enemy.

[Sa 78:43 DK-KJV]
Ps 78:43 How he had wrought his signs in Egypt, and his wonders in the field of Zoan:

[Sa 78:44 DK-KJV]
Ps 78:44 And had turned their rivers into blood; and their floods, that they could not drink.

[Sa 78:45 DK-KJV]
Ps 78:45 He sent divers sorts of flies among them, which devoured them; and frogs, which destroyed them.

[Sa 78:46 DK-KJV]
Ps 78:46 He gave also their increase unto the caterpiller, and their labour unto the locust.

[Sa 78:47 DK-KJV]
Ps 78:47 He destroyed their vines with hail, and their sycomore trees with frost.

[Sa 78:48 DK-KJV]
Ps 78:48 He gave up their cattle also to the hail, and their flocks to hot thunderbolts.

[Sa 78:49 DK-KJV] Han kastede voldsomheden i hans vrede, arrigskab, harme, og plager, over dem, ved at sende onde engle blandt dem.
Ps 78:49 He cast upon them the fierceness of his anger, wrath, and indignation, and trouble, by sending evil angels among them.

[Sa 78:50 DK-KJV]
Ps 78:50 He made a way to his anger; he spared not their soul from death, but gave their life over to the pestilence;

[Sa 78:51 DK-KJV]
Ps 78:51 And smote all the firstborn in Egypt; the chief of their strength in the tabernacles of Ham:

[Sa 78:52 DK-KJV]
Ps 78:52 But made his own people to go forth like sheep, and guided them in the wilderness like a flock.

[Sa 78:53 DK-KJV]
Ps 78:53 And he led them on safely, so that they feared not: but the sea overwhelmed their enemies.

[Sa 78:54 DK-KJV]
Ps 78:54 And he brought them to the border of his sanctuary, even to this mountain, which his right hand had purchased.

[Sa 78:55 DK-KJV]
Ps 78:55 He cast out the heathen also before them, and divided them an inheritance by line, and made the tribes of Israel to dwell in their tents.

[Sa 78:56 DK-KJV]
Ps 78:56 Yet they tempted and provoked the most high God, and kept not his testimonies:

[Sa 78:57 DK-KJV]
Ps 78:57 But turned back, and dealt unfaithfully like their fathers: they were turned aside like a deceitful bow.

[Sa 78:58 DK-KJV]
Ps 78:58 For they provoked him to anger with their high places, and moved him to jealousy with their graven images.

[Sa 78:59 DK-KJV]
Ps 78:59 When God heard this, he was wroth, and greatly abhorred Israel:

[Sa 78:60 DK-KJV]
Ps 78:60 So that he forsook the tabernacle of Shiloh, the tent which he placed among men;

[Sa 78:61 DK-KJV]
Ps 78:61 And delivered his strength into captivity, and his glory into the enemy's hand.

[Sa 78:62 DK-KJV]
Ps 78:62 He gave his people over also unto the sword; and was wroth with his inheritance.

[Sa 78:63 DK-KJV]
Ps 78:63 The fire consumed their young men; and their maidens were not given to marriage.

[Sa 78:64 DK-KJV]
Ps 78:64 Their priests fell by the sword; and their widows made no lamentation.

[Sa 78:65 DK-KJV]
Ps 78:65 Then the Lord awaked as one out of sleep, and like a mighty man that shouteth by reason of wine.

[Sa 78:66 DK-KJV]
Ps 78:66 And he smote his enemies in the hinder parts: he put them to a perpetual reproach.

[Sa 78:67 DK-KJV]
Ps 78:67 Moreover he refused the tabernacle of Joseph, and chose not the tribe of Ephraim:

[Sa 78:68 DK-KJV] Zionbjerget
Ps 78:68 But chose the tribe of Judah, the mount Zion which he loved.

[Sa 78:69 DK-KJV]
Ps 78:69 And he built his sanctuary like high palaces, like the earth which he hath established for ever.

[Sa 78:70 DK-KJV]
Ps 78:70 He chose David also his servant, and took him from the sheepfolds:

[Sa 78:71 DK-KJV]
Ps 78:71 From following the ewes great with young he brought him to feed Jacob his people, and Israel his inheritance.

[Sa 78:72 DK-KJV]
Ps 78:72 So he fed them according to the integrity of his heart; and guided them by the skilfulness of his hands.

Salme 79 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 79:1 DK-KJV] En Salme af Asaph "notaren".
Kæreste Gud, hedningerne er komme ind i din arv; dit hellige tempel har de besmittet; de har lagt Jerusalem i bunker.
Ps 79:1 A Psalm of Asaph. O God, the heathen are come into thine inheritance; thy holy temple have they defiled; they have laid Jerusalem on heaps.

[Sa 79:2 DK-KJV] De døde kroppe fra dine tjenere har de givet til at være mad for himlens fugle, kødet fra dine hellige til jordens dyr.
Ps 79:2 The dead bodies of thy servants have they given to be meat unto the fowls of the heaven, the flesh of thy saints unto the beasts of the earth.

[Sa 79:3 DK-KJV] Deres blod har de spredt rundt om Jerusalem som vand; og der var ingen til at begrave dem.
Ps 79:3 Their blood have they shed like water round about Jerusalem; and there was none to bury them.

[Sa 79:4 DK-KJV]
Ps 79:4 We are become a reproach to our neighbours, a scorn and derision to them that are round about us.

[Sa 79:5 DK-KJV]
Ps 79:5 How long, LORD? wilt thou be angry for ever? shall thy jealousy burn like fire?

[Sa 79:6 DK-KJV]
Ps 79:6 Pour out thy wrath upon the heathen that have not known thee, and upon the kingdoms that have not called upon thy name.

[Sa 79:7 DK-KJV]
Ps 79:7 For they have devoured Jacob, and laid waste his dwelling place.

[Sa 79:8 DK-KJV]
Ps 79:8 O remember not against us former iniquities: let thy tender mercies speedily prevent us: for we are brought very low.

[Sa 79:9 DK-KJV] Hjælp os, Kæreste vores frelsende Gud, for herligheden i dit navn: og forløs os, og rens vores synder bort, for dit navns skyld.
Ps 79:9 Help us, O God of our salvation, for the glory of thy name: and deliver us, and purge away our sins, for thy name's sake.

[Sa 79:10 DK-KJV]
Ps 79:10 Wherefore should the heathen say, Where is their God? let him be known among the heathen in our sight by the revenging of the blood of thy servants which is shed.

[Sa 79:11 DK-KJV]
Ps 79:11 Let the sighing of the prisoner come before thee; according to the greatness of thy power preserve thou those that are appointed to die;

[Sa 79:12 DK-KJV]
Ps 79:12 And render unto our neighbours sevenfold into their bosom their reproach, wherewith they have reproached thee, O Lord.

[Sa 79:13 DK-KJV]
Ps 79:13 So we thy people and sheep of thy pasture will give thee thanks for ever: we will shew forth thy praise to all generations.

Salme 80 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 80:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Shoshannim-eduth, En Salme eller Sang af Asaph "notaren". Lyt her, Kæreste Hyrde for Israel, du som leder Josef som en flok; du som bor mellem keruberne, skin klart.

Ps 80:1 To the chief Musician upon Shoshannim-Eduth, A Psalm of Asaph. Give ear, O Shepherd of Israel, thou that leadest Joseph like a flock; thou that dwellest between the cherubims, shine forth.

[Sa 80:2 DK-KJV]

Ps 80:2 Before Ephraim and Benjamin and Manasseh stir up thy strength, and come and save us.

[Sa 80:3 DK-KJV]

Ps 80:3 Turn us again, O God, and cause thy face to shine; and we shall be saved.

[Sa 80:4 DK-KJV]

Ps 80:4 O LORD God of hosts, how long wilt thou be angry against the prayer of thy people?

[Sa 80:5 DK-KJV]

Ps 80:5 Thou feedest them with the bread of tears; and givest them tears to drink in great measure.

[Sa 80:6 DK-KJV]

Ps 80:6 Thou makest us a strife unto our neighbours: and our enemies laugh among themselves.

[Sa 80:7 DK-KJV]

Ps 80:7 Turn us again, O God of hosts, and cause thy face to shine; and we shall be saved.

[Sa 80:8 DK-KJV]

Ps 80:8 Thou hast brought a vine out of Egypt: thou hast cast out the heathen, and planted it.

[Sa 80:9 DK-KJV]

Ps 80:9 Thou preparedst room before it, and didst cause it to take deep root, and it filled the land.

[Sa 80:10 DK-KJV]

Ps 80:10 The hills were covered with the shadow of it, and the boughs thereof were like the goodly cedars.

[Sa 80:11 DK-KJV]

Ps 80:11 She sent out her boughs unto the sea, and her branches unto the river.

[Sa 80:12 DK-KJV]

Ps 80:12 Why hast thou then broken down her hedges, so that all they which pass by the way do pluck her?

[Sa 80:13 DK-KJV]

Ps 80:13 The boar out of the wood doth waste it, and the wild beast of the field doth devour it.

[Sa 80:14 DK-KJV]

Ps 80:14 Return, we beseech thee, O God of hosts: look down from heaven, and behold, and visit this vine;

[Sa 80:15 DK-KJV]

Ps 80:15 And the vineyard which thy right hand hath planted, and the branch that thou madest strong for thyself.

[Sa 80:16 DK-KJV]

Ps 80:16 It is burned with fire, it is cut down: they perish at the rebuke of thy countenance.

[Sa 80:17 DK-KJV]

Ps 80:17 Let thy hand be upon the man of thy right hand, upon the son of man whom thou madest strong for thyself.

[Sa 80:18 DK-KJV]

Ps 80:18 So will not we go back from thee: quicken us, and we will call upon thy name.

[Sa 80:19 DK-KJV]

Ps 80:19 Turn us again, O LORD God of hosts, cause thy face to shine; and we shall be saved.

Salme 81 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 81:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Gittith, En Salme af Asaph "notaren". Syng højt til Gud vor styrke: lav et glædesfyldt råb til Jacobs Gud.

Ps 81:1 To the chief Musician upon Gittith, A Psalm of Asaph. Sing aloud unto God our strength: make a joyful noise unto the God of Jacob.

[Sa 81:2 DK-KJV]

Ps 81:2 Take a psalm, and bring hither the timbrel, the pleasant harp with the psaltery.

[Sa 81:3 DK-KJV]

Ps 81:3 Blow up the trumpet in the new moon, in the time appointed, on our solemn feast day.

[Sa 81:4 DK-KJV]

Ps 81:4 For this was a statute for Israel, and a law of the God of Jacob.

[Sa 81:5 DK-KJV]

Ps 81:5 This he ordained in Joseph for a testimony, when he went out through the land of Egypt: where I heard a language that I understood not.

[Sa 81:6 DK-KJV]

Ps 81:6 I removed his shoulder from the burden: his hands

were delivered from the pots.

[Sa 81:7 DK-KJV] Du kaldte i trængsel, og jeg forløste dig; jeg svarede dig i tordenens hemmelige sted: jeg prøvede dig ved Meribahs vandmasser. Pause.

Ps 81:7 Thou calledst in trouble, and I delivered thee; I answered thee in the secret place of thunder: I proved thee at the waters of Meribah. Selah.

[Sa 81:8 DK-KJV]

Ps 81:8 Hear, O my people, and I will testify unto thee: O Israel, if thou wilt hearken unto me;

[Sa 81:9 DK-KJV]

Ps 81:9 There shall no strange god be in thee; neither shalt thou worship any strange god.

[Sa 81:10 DK-KJV]

Ps 81:10 I am the LORD thy God, which brought thee out of the land of Egypt: open thy mouth wide, and I will fill it.

[Sa 81:11 DK-KJV]

Ps 81:11 But my people would not hearken to my voice; and Israel would none of me.

[Sa 81:12 DK-KJV]

Ps 81:12 So I gave them up unto their own hearts' lust: and they walked in their own counsels.

[Sa 81:13 DK-KJV]

Ps 81:13 Oh that my people had hearkened unto me, and Israel had walked in my ways!

[Sa 81:14 DK-KJV]

Ps 81:14 I should soon have subdued their enemies, and turned my hand against their adversaries.

[Sa 81:15 DK-KJV]

Ps 81:15 The haters of the LORD should have submitted themselves unto him: but their time should have endured for ever.

[Sa 81:16 DK-KJV]

Ps 81:16 He should have fed them also with the finest of the wheat: and with honey out of the rock should I have satisfied thee.

Salme 82 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 82:1 DK-KJV] En Salme af Asaph "notaren". Gud står i den mægtiges menighed; han dømmer blandt guderne.

Ps 82:1 A Psalm of Asaph. God standeth in the congregation of the mighty; he judgeth among the gods.

[Sa 82:2 DK-KJV]

Ps 82:2 How long will ye judge unjustly, and accept the persons of the wicked? Selah.

[Sa 82:3 DK-KJV]

Ps 82:3 Defend the poor and fatherless: do justice to the afflicted and needy.

[Sa 82:4 DK-KJV]

Ps 82:4 Deliver the poor and needy: rid them out of the hand of the wicked.

[Sa 82:5 DK-KJV]

Ps 82:5 They know not, neither will they understand; they walk on in darkness: all the foundations of the earth are out of course.

[Sa 82:6 DK-KJV]

Ps 82:6 I have said, Ye are gods; and all of you are children of the most High.

[Sa 82:7 DK-KJV]

Ps 82:7 But ye shall die like men, and fall like one of the princes.

[Sa 82:8 DK-KJV]

Ps 82:8 Arise, O God, judge the earth: for thou shalt inherit all nations.

Salme 83 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 83:1 DK-KJV] En Sang eller Salme af Asaph "notaren". Vær du ikke tavs, Kæreste Gud: hold ikke din fred, og vær ikke stille, Kæreste Gud.

Ps 83:1 A Song or Psalm of Asaph. Keep not thou silence, O God: hold not thy peace, and be not still, O God.

[Sa 83:2 DK-KJV] For, se, dine fjender laver en tumult: og de der hader dig løftede hovedet op.

Ps 83:2 For, lo, thine enemies make a tumult: and they that hate thee have lifted up the head.

[Sa 83:3 DK-KJV]

Ps 83:3 They have taken crafty counsel against thy people, and consulted against thy hidden ones.

[Sa 83:4 DK-KJV]

Ps 83:4 They have said, Come, and let us cut them off from being a nation; that the name of Israel may be no more in remembrance.

[Sa 83:5 DK-KJV] For de har rådført sig sammen i enighed: de har sluttet sig sammen imod dig.

Ps 83:5 For they have consulted together with one consent: they are confederate against thee:

[Sa 83:6 DK-KJV]

Ps 83:6 The tabernacles of Edom, and the Ishmaelites; of Moab, and the Hagarenes;

[Sa 83:7 DK-KJV]

Ps 83:7 Gebal, and Ammon, and Amalek; the Philistines with the inhabitants of Tyre;

[Sa 83:8 DK-KJV]

Ps 83:8 Assur also is joined with them: they have holpen the children of Lot. Selah.

[Sa 83:9 DK-KJV]

Ps 83:9 Do unto them as unto the Midianites; as to Sisera, as to

Jabin, at the brook of Kison:

[Sa 83:10 DK-KJV]
Ps 83:10 Which perished at En-dor: they became as dung for the earth.

[Sa 83:11 DK-KJV]
Ps 83:11 Make their nobles like Oreb, and like Zeeb: yea, all their princes as Zebah, and as Zalmunna:

[Sa 83:12 DK-KJV]
Ps 83:12 Who said, Let us take to ourselves the houses of God in possession.

[Sa 83:13 DK-KJV]
Ps 83:13 O my God, make them like a wheel; as the stubble before the wind.

[Sa 83:14 DK-KJV]
Ps 83:14 As the fire burneth a wood, and as the flame setteth the mountains on fire;

[Sa 83:15 DK-KJV]
Ps 83:15 So persecute them with thy tempest, and make them afraid with thy storm.

[Sa 83:16 DK-KJV]
Ps 83:16 Fill their faces with shame; that they may seek thy name, O LORD.

[Sa 83:17 DK-KJV] Lad dem være forvirrede og ængstelige for evigt; ja, lad dem være skamfulde, og omkomme.
Ps 83:17 Let them be confounded and troubled for ever; yea, let them be put to shame, and perish:

[Sa 83:18 DK-KJV]
Ps 83:18 That men may know that thou, whose name alone is JEHOVAH, art the most high over all the earth.

Salme 84 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 84:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker på Gittith XXXX, En Salme til sønnerne af Korah. Hvor
Ps 84:1 To the chief Musician upon Gittith, A Psalm for the sons of Korah. How amiable are thy tabernacles, O LORD of hosts!

[Sa 84:2 DK-KJV]
Ps 84:2 My soul longeth, yea, even fainteth for the courts of the LORD: my heart and my flesh crieth out for the living God.

[Sa 84:3 DK-KJV]
Ps 84:3 Yea, the sparrow hath found an house, and the swallow a nest for herself, where she may lay her young, even thine altars, O LORD of hosts, my King, and my God.

[Sa 84:4 DK-KJV]
Ps 84:4 Blessed are they that dwell in thy house: they will be still praising thee. Selah.

[Sa 84:5 DK-KJV]
Ps 84:5 Blessed is the man whose strength is in thee; in whose heart are the ways of them.

[Sa 84:6 DK-KJV]
Ps 84:6 Who passing through the valley of Baca make it a well; the rain also filleth the pools.

[Sa 84:7 DK-KJV]
Ps 84:7 They go from strength to strength, every one of them in Zion appeareth before God.

[Sa 84:8 DK-KJV]
Ps 84:8 O LORD God of hosts, hear my prayer: give ear, O God of Jacob. Selah.

[Sa 84:9 DK-KJV] Læg mærke til, Kæreste Gud vort skjold, og kig på din salvedes ansigt
Ps 84:9 Behold, O God our shield, and look upon the face of thine anointed.

[Sa 84:10 DK-KJV]
Ps 84:10 For a day in thy courts is better than a thousand. I had rather be a doorkeeper in the house of my God, than to dwell in the tents of wickedness.

[Sa 84:11 DK-KJV]
Ps 84:11 For the LORD God is a sun and shield: the LORD will give grace and glory: no good thing will he withhold from them that walk uprightly.

[Sa 84:12 DK-KJV]
Ps 84:12 O LORD of hosts, blessed is the man that trusteth in thee.

Salme 85 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 85:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme til sønnerne af Korah. HERRE, du har været god mod dit land: du har bragt Jacobs tilfangetagne tilbage.
Ps 85:1 To the chief Musician, A Psalm for the sons of Korah. LORD, thou hast been favourable unto thy land: thou hast brought back the captivity of Jacob.

[Sa 85:2 DK-KJV] Du har tilgivet dit folks fejltrin, du har dækket alle deres synder, Pause.
Ps 85:2 Thou hast forgiven the iniquity of thy people, thou hast covered all their sin. Selah.

[Sa 85:3 DK-KJV] Du har fjernet alt dit arrigskab: du har vendt dig bort fra voldsomheden i din vrede.
Ps 85:3 Thou hast taken away all thy wrath: thou hast turned thyself from the fierceness of thine anger.

[Sa 85:4 DK-KJV] Omvend os, Kæreste vores frelsende Gud,
Ps 85:4 Turn us, O God of our salvation, and cause thine

og få din vrede mod os til at stoppe.

anger toward us to cease.

[Sa 85:5 DK-KJV] Vil du være vred på os for evigt? vil du trække din vrede frem over alle generationer?
[Sa 85:6 DK-KJV] Vil du ikke vække os igen: så dit folk kan glæde sig over dig?
[Sa 85:7 DK-KJV] Vis os din barmhjertighed, Kæreste HERRE, og giv os din frelse.
[Sa 85:8 DK-KJV] Jeg vil høre hvad Herren Gud vil tale: for han vil tale fred til sit folk, og til sine hellige: men lad dem ikke igen vende tilbage til tåbelighed.
[Sa 85:9 DK-KJV] Hans frelse er sandelig nær ved dem der frygter ham; så herlighed må bo i vort land.
[Sa 85:10 DK-KJV] Barmhjertighed og sandhed er godt sammen; retfærdighed og fred har kysset hinanden.
[Sa 85:11 DK-KJV] Sandhed skal springe ud af jorden; og retfærdighed skal kigge ned fra himlen.
[Sa 85:12 DK-KJV] Ja, HERREN skal gi' det som er godt; og vort land skal gi' hendes tilvækst.
[Sa 85:13 DK-KJV] Retfærdighed skal gå foran ham; og skal få os til at følge vejen for hans fodspor.

Ps 85:5 Wilt thou be angry with us for ever? wilt thou draw out thine anger to all generations?
Ps 85:6 Wilt thou not revive us again: that thy people may rejoice in thee?
Ps 85:7 Shew us thy mercy, O LORD, and grant us thy salvation.
Ps 85:8 I will hear what God the LORD will speak: for he will speak peace unto his people, and to his saints: but let them not turn again to folly.
Ps 85:9 Surely his salvation is nigh them that fear him; that glory may dwell in our land.
Ps 85:10 Mercy and truth are met together; righteousness and peace have kissed each other.
Ps 85:11 Truth shall spring out of the earth; and righteousness shall look down from heaven.
Ps 85:12 Yea, the LORD shall give that which is good; and our land shall yield her increase.
Ps 85:13 Righteousness shall go before him; and shall set us in the way of his steps.

Salme 86 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 86:1 DK-KJV] En Bøn af David. Buk dit øre ned, Kæreste HERRE, hør mig: for jeg er fattig og trængende.
[Sa 86:2 DK-KJV] Bevar min sjæl; for jeg er hellig: Kæreste du min Gud, frels din tjener der stoler på dig.
[Sa 86:3 DK-KJV] Vær barmhjertig mod mig, Kæreste Herre: for jeg råber dagligt på dig.
[Sa 86:4 DK-KJV] Din tjeners sjæls jubel: for mod dig. Kæreste Herre opløfter jeg min sjæl.
[Sa 86:5 DK-KJV] For du, Herre, er god, og klar til at tilgive; og velforsynet i barmhjertighed mod alle dem der kalder på dig.
[Sa 86:6 DK-KJV] Hør nu, Kæreste HERRE, på min bøn, og lyt til røsten af mine påkaldelsesbønner.
[Sa 86:7 DK-KJV] På min trængselsdag vil jeg kalde på dig: for du vil svare mig.
[Sa 86:8 DK-KJV] Blandt guderne er der ingen der kan sammenlignes med dig, Kæreste Herre; der er heller ikke nogen gerninger der kan sammenlignes med dine gerninger.

[Sa 86:9 DK-KJV] Alle nationerne som du har lavet skal komme og tilbede foran dig, Kæreste Herre; og skal forherlige dit navn.
[Sa 86:10 DK-KJV] For du er stor, og udvirker vidunderlige ting: du alene er Gud.
[Sa 86:11 DK-KJV] Lær mig din vej, Kæreste HERRE; jeg vil vandre i din sandhed: foren mit hjerte til at frygte dit navn.
[Sa 86:12 DK-KJV] Jeg vil rose dig, Kæreste Herre min Gud, med hele mit hjerte: og jeg vil forherlige dit navn for evigt og altid.
[Sa 86:13 DK-KJV] For stor er din barmhjertighed imod mig: og du har forløst min sjæl fra det laveste helvede.
[Sa 86:14 DK-KJV] Kæreste Gud, de stolte har rejst sig imod mig, og forsamlingerne af voldelige mænd har søgt efter min sjæl; og har ikke sat dig foran dem.
[Sa 86:15 DK-KJV] Men du, Kæreste Herre, er en Gud fuld af medfølelse, og nådig, tålmodig, og velforsynet i barmhjertighed og sandhed.
[Sa 86:16 DK-KJV] Kæreste vend dig mod mig, og ha' barmhjertighed med mig; gi' din styrke til din tjener, og frels din tjenestepiges søn.
[Sa 86:17 DK-KJV] Vis mig et endeligt kendetegn, så de som hader mig må se det, og skamme sig: fordi du, HERRE, har hjulpet mig, og trøstet mig.

Ps 86:1 A Prayer of David. Bow down thine ear, O LORD, hear me: for I am poor and needy.
Ps 86:2 Preserve my soul; for I am holy: O thou my God, save thy servant that trusteth in thee.
Ps 86:3 Be merciful unto me, O Lord: for I cry unto thee daily.
Ps 86:4 Rejoice the soul of thy servant: for unto thee, O Lord, do I lift up my soul.
Ps 86:5 For thou, Lord, art good, and ready to forgive; and plenteous in mercy unto all them that call upon thee.
Ps 86:6 Give ear, O LORD, unto my prayer; and attend to the voice of my supplications.
Ps 86:7 In the day of my trouble I will call upon thee: for thou wilt answer me.

Ps 86:8 Among the gods there is none like unto thee, O Lord; neither are there any works like unto thy works.
Ps 86:9 All nations whom thou hast made shall come and worship before thee, O Lord; and shall glorify thy name.
Ps 86:10 For thou art great, and doest wondrous things: thou art God alone.
Ps 86:11 Teach me thy way, O LORD; I will walk in thy truth: unite my heart to fear thy name.
Ps 86:12 I will praise thee, O Lord my God, with all my heart: and I will glorify thy name for evermore.
Ps 86:13 For great is thy mercy toward me: and thou hast delivered my soul from the lowest hell.
Ps 86:14 O God, the proud are risen against me, and the assemblies of violent men have sought after my soul; and have not set thee before them.
Ps 86:15 But thou, O Lord, art a God full of compassion, and gracious, longsuffering, and plenteous in mercy and truth.
Ps 86:16 O turn unto me, and have mercy upon me; give thy strength unto thy servant, and save the son of thine handmaid.
Ps 86:17 Shew me a token for good; that they which hate me may see it, and be ashamed: because thou, LORD, hast holpen me, and comforted me.

Salme 87 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 87:1 DK-KJV] En Salme eller Sang til sønnerne af Korah. Hans fundament er i de hellige bjerge.
Ps 87:1 A Psalm or Song for the sons of Korah. His foundation is in the holy mountains.

[Sa 87:2 DK-KJV] HERREN elsker Zions porte mere end alle Jacobs beboelser.
Ps 87:2 The LORD loveth the gates of Zion more than all the dwellings of Jacob.

[Sa 87:3 DK-KJV] Strålende ting er talt om dig, Kæreste Guds by. Pause.
Ps 87:3 Glorious things are spoken of thee, O city of God. Selah.

[Sa 87:4 DK-KJV] Jeg vil nævne Rahab og Babylon overfor dem der kender mig: læg mærke til Palæstina, og Tyrus, med Etiopien; denne mand var født der.
Ps 87:4 I will make mention of Rahab and Babylon to them that know me: behold Philistia, and Tyre, with Ethiopia; this man was born there.

[Sa 87:5 DK-KJV] Og om Zion skal det bli' sagt, Denne og den mand var født i hende: og den højeste hamselv skal etablere hende.
Ps 87:5 And of Zion it shall be said, This and that man was born in her: and the highest himself shall establish her.

[Sa 87:6 DK-KJV] HERREN skal tælle, når han skriver folket op, at denne mand var født der. Pause.
Ps 87:6 The LORD shall count, when he writeth up the people, that this man was born there. Selah.

[Sa 87:7 DK-KJV] Sangerne og de der spiller på instrumenter skal ligeledes være der: alle mine kilder er i dig.
Ps 87:7 As well the singers as the players on instruments shall be there: all my springs are in thee.

Salme 88 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 88:1 DK-KJV] En Sang eller Salme til sønnerne af Korah, til den ledende Musiker på Mahalath Leannoth, Undervisningslære af Ezrahiten Herman. Kæreste HERRE Gud af min frelse, jeg har råbt dag og nat foran dig:
Ps 88:1 A Song or Psalm for the sons of Korah, to the chief Musician upon Mahalath Leannoth, Maschil of Heman the Ezrahite. O LORD God of my salvation, I have cried day and night before thee:

[Sa 88:2 DK-KJV] Lad mine bønner komme foran dig: vend dit øre mod mit råb:
Ps 88:2 Let my prayer come before thee: incline thine ear unto my cry;

[Sa 88:3 DK-KJV] For min sjæl er fuld af trængsler: og mit liv nærmer sig graven.
Ps 88:3 For my soul is full of troubles: and my life draweth nigh unto the grave.

[Sa 88:4 DK-KJV]
Ps 88:4 I am counted with them that go down into the pit: I am as a man that hath no strength:

[Sa 88:5 DK-KJV]
Ps 88:5 Free among the dead, like the slain that lie in the grave, whom thou rememberest no more: and they are cut off from thy hand.

[Sa 88:6 DK-KJV]
Ps 88:6 Thou hast laid me in the lowest pit, in darkness, in the deeps.

[Sa 88:7 DK-KJV]
Ps 88:7 Thy wrath lieth hard upon me, and thou hast afflicted me with all thy waves. Selah.

[Sa 88:8 DK-KJV]
Ps 88:8 Thou hast put away mine acquaintance far from me; thou hast made me an abomination unto them: I am shut up, and I cannot come forth.

[Sa 88:9 DK-KJV]
Ps 88:9 Mine eye mourneth by reason of affliction: LORD, I have called daily upon thee, I have stretched out my hands unto thee.

[Sa 88:10 DK-KJV]
Ps 88:10 Wilt thou shew wonders to the dead? shall the dead arise and praise thee? Selah.

[Sa 88:11 DK-KJV]
Ps 88:11 Shall thy lovingkindness be declared in the grave? or thy faithfulness in destruction?

[Sa 88:12 DK-KJV]
Ps 88:12 Shall thy wonders be known in the dark? and thy righteousness in the land of forgetfulness?

[Sa 88:13 DK-KJV]
Ps 88:13 But unto thee have I cried, O LORD; and in the morning shall my prayer prevent thee.

[Sa 88:14 DK-KJV]
Ps 88:14 LORD, why castest thou off my soul? why hidest thou thy face from me?

[Sa 88:15 DK-KJV]
Ps 88:15 I am afflicted and ready to die from my youth up: while I suffer thy terrors I am distracted.

[Sa 88:16 DK-KJV]
Ps 88:16 Thy fierce wrath goeth over me; thy terrors have cut me off.

[Sa 88:17 DK-KJV]
Ps 88:17 They came round about me daily like water; they compassed me about together.

[Sa 88:18 DK-KJV]
Ps 88:18 Lover and friend hast thou put far from me, and mine acquaintance into darkness.

[Sa 89:1 DK-KJV] Undervisningslære af Ezrahiten Ethan.
Jeg vil for evigt synge om HERRENs barmhjertigheder: med mig mund vil jeg kundgøre din trofasthed for alle generationer.
[Sa 89:2 DK-KJV] For jeg har sagt, Barmhjertighed skal bli' opbygget for evigt: din trofasthed skal du etablerer i selveste himlene.
[Sa 89:3 DK-KJV] Jeg har lavet en pagt med min udvalgte, jeg har svoret overfor David min tjener,
[Sa 89:4 DK-KJV] Din sæd vil bli' etableret for evigt, og din trone opbygget for alle generationer. Pause.
[Sa 89:5 DK-KJV] Og himlene skal rose dine undere, Kæreste HERRE: også din trofasthed i de helliges menighed.
[Sa 89:6 DK-KJV] For hvem i himmelen kan sammenlignes med HERREN? hvem blandt sønnerne af de mægtige kan sidestilles med HERREN?

[Sa 89:7 DK-KJV] Gud skal frygtes meget i de helliges forsamling, og vises ærbødighed af alle der er rundt om ham.
[Sa 89:8 DK-KJV] Kæreste HERRE hærskarers Gud, hvem er en stærk HERRE ligesom dig? eller som din trofasthed der omslutter dig?
[Sa 89:9 DK-KJV] Du regerer over det brusende hav: når des bølger rejser sig, stilner du dem.
[Sa 89:10 DK-KJV] Du har brudt Rahab i stykker, som én der er slået ihjel; du har spredt dine fjender med din stærke arm.
[Sa 89:11 DK-KJV] Himlene er dine, jorden er også din: angående denne verden og dens fylde, du har funderet dem.
[Sa 89:12 DK-KJV] Norden og syden du har skabt dem: Tabor og Hermon skal juble i dit navn.
[Sa 89:13 DK-KJV] Du har en mægtig arm: stærk er din hånd, og høj er din højre hånd.
[Sa 89:14 DK-KJV] Domstol og dom er opholdsstedet for din trone: barmhjertighed og sandhed skal gå foran dit ansigt.
[Sa 89:15 DK-KJV] Velsignet er det folk der kender den glædesfyldte lyd: de skal vandre, Kæreste HERRE, i lyset af din billigelse.
[Sa 89:16 DK-KJV] De skal juble over dit navn hele den dag: og i din retfærdighed skal de bli' ophøjet.
[Sa 89:17 DK-KJV] For du er deres styrkes herlighed: og i dit favør skal vore horn bli' ophøjet
[Sa 89:18 DK-KJV] For HERREN er vort forsvar; og Israels Hellige Éner er vor konge.
[Sa 89:19 DK-KJV] Når du taler i vision til din hellige éner, og siger, Jeg har lagt hjælp på én der er mægtig; jeg har ophøjet én udvalgt ud af det folk.
[Sa 89:20 DK-KJV] Jeg har fundet David min tjener; med min hellige olie har jeg salvet ham:
[Sa 89:21 DK-KJV] Hos hvem min hånd skal bli' etableret: min arm skal også styrke ham.
[Sa 89:22 DK-KJV] Fjenden skal ikke inddrive over ham; ej heller ondskabens søn plage ham.

[Sa 89:23 DK-KJV]

[Sa 89:24 DK-KJV]

[Sa 89:25 DK-KJV]

[Sa 89:26 DK-KJV]

Ps 89:1 Maschil of Ethan the Ezrahite. I will sing of the mercies of the LORD for ever: with my mouth will I make known thy faithfulness to all generations.

Ps 89:2 For I have said, Mercy shall be built up for ever: thy faithfulness shalt thou establish in the very heavens.
Ps 89:3 I have made a covenant with my chosen, I have sworn unto David my servant,
Ps 89:4 Thy seed will I establish for ever, and build up thy throne to all generations. Selah.

Ps 89:5 And the heavens shall praise thy wonders, O LORD: thy faithfulness also in the congregation of the saints.
Ps 89:6 For who in the heaven can be compared unto the LORD? who among the sons of the mighty can be likened unto the LORD?
Ps 89:7 God is greatly to be feared in the assembly of the saints, and to be had in reverence of all them that are about him.

Ps 89:8 O LORD God of hosts, who is a strong LORD like unto thee? or to thy faithfulness round about thee?
Ps 89:9 Thou rulest the raging of the sea: when the waves thereof arise, thou stillest them.
Ps 89:10 Thou hast broken Rahab in pieces, as one that is slain; thou hast scattered thine enemies with thy strong arm.
Ps 89:11 The heavens are thine, the earth also is thine: as for the world and the fulness thereof, thou hast founded them.
Ps 89:12 The north and the south thou hast created them: Tabor and Hermon shall rejoice in thy name.
Ps 89:13 Thou hast a mighty arm: strong is thy hand, and high is thy right hand.
Ps 89:14 Justice and judgment are the habitation of thy throne: mercy and truth shall go before thy face.

Ps 89:15 Blessed is the people that know the joyful sound: they shall walk, O LORD, in the light of thy countenance.
Ps 89:16 In thy name shall they rejoice all the day: and in thy righteousness shall they be exalted.
Ps 89:17 For thou art the glory of their strength: and in thy favour our horn shall be exalted.
Ps 89:18 For the LORD is our defence; and the Holy One of Israel is our king.
Ps 89:19 Then thou spakest in vision to thy holy one, and saidst, I have laid help upon one that is mighty; I have exalted one chosen out of the people.
Ps 89:20 I have found David my servant; with my holy oil have I anointed him:
Ps 89:21 With whom my hand shall be established: mine arm also shall strengthen him.
Ps 89:22 The enemy shall not exact upon him; nor the son of wickedness afflict him.
Ps 89:23 And I will beat down his foes before his face, and plague them that hate him.
Ps 89:24 But my faithfulness and my mercy shall be with him: and in my name shall his horn be exalted.
Ps 89:25 I will set his hand also in the sea, and his right hand in the rivers.
Ps 89:26 He shall cry unto me, Thou art my father, my God,

and the rock of my salvation.

[Sa 89:27 DK-KJV]
Ps 89:27 Also I will make him my firstborn, higher than the kings of the earth.

[Sa 89:28 DK-KJV]
Ps 89:28 My mercy will I keep for him for evermore, and my covenant shall stand fast with him.

[Sa 89:29 DK-KJV]
Ps 89:29 His seed also will I make to endure for ever, and his throne as the days of heaven.

[Sa 89:30 DK-KJV]
Ps 89:30 If his children forsake my law, and walk not in my judgments;

[Sa 89:31 DK-KJV]
Ps 89:31 If they break my statutes, and keep not my commandments;

[Sa 89:32 DK-KJV]
Ps 89:32 Then will I visit their transgression with the rod, and their iniquity with stripes.

[Sa 89:33 DK-KJV]
Ps 89:33 Nevertheless my lovingkindness will I not utterly take from him, nor suffer my faithfulness to fail.

[Sa 89:34 DK-KJV]
Ps 89:34 My covenant will I not break, nor alter the thing that is gone out of my lips.

[Sa 89:35 DK-KJV]
Ps 89:35 Once have I sworn by my holiness that I will not lie unto David.

[Sa 89:36 DK-KJV]
Ps 89:36 His seed shall endure for ever, and his throne as the sun before me.

[Sa 89:37 DK-KJV]
Ps 89:37 It shall be established for ever as the moon, and as a faithful witness in heaven. Selah.

[Sa 89:38 DK-KJV] Men du har forkastet og foragtet, du har været vred på din salvede.
Ps 89:38 But thou hast cast off and abhorred, thou hast been wroth with thine anointed.

[Sa 89:39 DK-KJV]
Ps 89:39 Thou hast made void the covenant of thy servant: thou hast profaned his crown by casting it to the ground.

[Sa 89:40 DK-KJV]
Ps 89:40 Thou hast broken down all his hedges; thou hast brought his strong holds to ruin.

[Sa 89:41 DK-KJV]
Ps 89:41 All that pass by the way spoil him: he is a reproach to his neighbours.

[Sa 89:42 DK-KJV]
Ps 89:42 Thou hast set up the right hand of his adversaries; thou hast made all his enemies to rejoice.

[Sa 89:43 DK-KJV]
Ps 89:43 Thou hast also turned the edge of his sword, and hast not made him to stand in the battle.

[Sa 89:44 DK-KJV]
Ps 89:44 Thou hast made his glory to cease, and cast his throne down to the ground.

[Sa 89:45 DK-KJV]
Ps 89:45 The days of his youth hast thou shortened: thou hast covered him with shame. Selah.

[Sa 89:46 DK-KJV]
Ps 89:46 How long, LORD? wilt thou hide thyself for ever? shall thy wrath burn like fire?

[Sa 89:47 DK-KJV]
Ps 89:47 Remember how short my time is: wherefore hast thou made all men in vain?

[Sa 89:48 DK-KJV]
Ps 89:48 What man is he that liveth, and shall not see death? shall he deliver his soul from the hand of the grave? Selah.

[Sa 89:49 DK-KJV]
Ps 89:49 Lord, where are thy former lovingkindnesses, which thou swarest unto David in thy truth?

[Sa 89:50 DK-KJV]
Ps 89:50 Remember, Lord, the reproach of thy servants; how I do bear in my bosom the reproach of all the mighty people;

[Sa 89:51 DK-KJV] din salvedes fodtrin.
Ps 89:51 Wherewith thine enemies have reproached, O LORD; wherewith they have reproached the footsteps of thine anointed.

[Sa 89:52 DK-KJV] Velsignet er HERREN for altid. Amen, og Amen.
Ps 89:52 Blessed be the LORD for evermore. Amen, and Amen.

Salme 90 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 90:1 DK-KJV] En Bøn af Guds mand Moses. Herre, du har været vores opholdssted i alle generationer.
Ps 90:1 A Prayer of Moses the man of God. Lord, thou hast been our dwelling place in all generations.

[Sa 90:2 DK-KJV] Førend bjergene blev frembragt, eller selv før du havde formet jorden og denne verden, ja fra
Ps 90:2 Before the mountains were brought forth, or ever thou hadst formed the earth and the world, even from everlasting to

evighedernes evighed, er du Gud.

everlasting, thou art God.

[Sa 90:3 DK-KJV] Du vender mennesket mod destruktion; og siger, Vend tilbage, i menneskebørn.
[Sa 90:4 DK-KJV] For 1.000 år er i dine øjne som var det igår når det er slut, og som en nattevagt.
[Sa 90:5 DK-KJV] Du bar dem væk som med en oversvømmelse; de er som et får: om morgenen er de som græs der vokser op.
[Sa 90:6 DK-KJV] Om morgenen klarer det sig godt, og vokser op; om aftenen er det skåret ned, og visner.
[Sa 90:7 DK-KJV] For vi er fortæret af din vrede, og via dit arrigskab er vi ængstelige.
[Sa 90:8 DK-KJV] Du har sat vore fejltrin foran dig, vore skjulte synder i lyset af din fremtoning.
[Sa 90:9 DK-KJV] For alle vore dage er passeret fordi i dit arrigskab: vi brugte vore år som en historie der er fortalt.
[Sa 90:10 DK-KJV] Dagene for vore år er 70; og hvis det er på grund af styrke er de 80 år, alligevel er deres styrke arbejde og sorg; for det er snart skåret af, og vi flyver afsted.
[Sa 90:11 DK-KJV] Hvem kender kraften i din vrede? ja ifølge din frygt, sådant er dit arrigskab.
[Sa 90:12 DK-KJV] Så lær os at tælle vore dage, så vi må vende vort hjerte mod visdom.
[Sa 90:13 DK-KJV] Vend tilbage, Kæreste HERRE, hvor længe? og lad det omvende dig angående dine tjenere.
[Sa 90:14 DK-KJV] Kæreste tilfredsstil os tidligt med din barmhjertighed; så vi alle vore dage må juble og være glade.
[Sa 90:15 DK-KJV] Gør os glade ifølge dagene hvori du har plaget os, og de år hvori vi har set ondt.
[Sa 90:16 DK-KJV] Lad dit værk vise sig overfor dine tjenere, og din herlighed overfor deres børn.
[Sa 90:17 DK-KJV] Og lad HERREN vor Guds skønhed være på os: og grundfæst du vore hænders værk på os; ja, vore hænders værk grundfæst du det.

Ps 90:3 Thou turnest man to destruction; and sayest, Return, ye children of men.
Ps 90:4 For a thousand years in thy sight are but as yesterday when it is past, and as a watch in the night.
Ps 90:5 Thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep: in the morning they are like grass which groweth up.
Ps 90:6 In the morning it flourisheth, and groweth up; in the evening it is cut down, and withereth.
Ps 90:7 For we are consumed by thine anger, and by thy wrath are we troubled.
Ps 90:8 Thou hast set our iniquities before thee, our secret sins in the light of thy countenance.
Ps 90:9 For all our days are passed away in thy wrath: we spend our years as a tale that is told.
Ps 90:10 The days of our years are threescore years and ten; and if by reason of strength they be fourscore years, yet is their strength labour and sorrow; for it is soon cut off, and we fly away.
Ps 90:11 Who knoweth the power of thine anger? even according to thy fear, so is thy wrath.
Ps 90:12 So teach us to number our days, that we may apply our hearts unto wisdom.
Ps 90:13 Return, O LORD, how long? and let it repent thee concerning thy servants.
Ps 90:14 O satisfy us early with thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days.
Ps 90:15 Make us glad according to the days wherein thou hast afflicted us, and the years wherein we have seen evil.
Ps 90:16 Let thy work appear unto thy servants, and thy glory unto their children.
Ps 90:17 And let the beauty of the LORD our God be upon us: and establish thou the work of our hands upon us; yea, the work of our hands establish thou it.

Salme 91 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 91:1 DK-KJV] Han der bor i den Allerhøjestes hemmelige sted skal forbli' under den Almægtiges skygge.
[Sa 91:2 DK-KJV] Jeg vil sige om HERREN, Han er min tilflugt og min fæstning: min Gud; jeg vil stole på ham.
[Sa 91:3 DK-KJV] Han skal med sikkerhed forløse dig fra fuglefangerens fælder, og fra den modbydelige pestilens.
[Sa 91:4 DK-KJV] Han skal dække dig med hans fjer, og du skal være sikker under hans vinger: hans sandhed skal være dit skjold og beskytter.
[Sa 91:5 DK-KJV] Du skal ikke være bange for terroren om natten; ej heller for pilen der flyver om dagen;
[Sa 91:6 DK-KJV] Ej heller for pestilensen der vandrer i mørke; og heller ikke for den destruktion der ødelægger midt på dagen.
[Sa 91:7 DK-KJV] 1.000 skal falde ved din side, og 10.000 ved din højre hånd: men det skal ikke komme dig nær.
[Sa 91:8 DK-KJV] Men blot med dine øjne skal du lægge mærke til de ondes belønning.
[Sa 91:9 DK-KJV] Fordi du har gjort HERREN, som er min tilflugt, ja den Allerhøjeste, din bolig;
[Sa 91:10 DK-KJV] Der skal ikke komme noget ondt over dig, der er heller ikke nogen plage der skal komme nær dit opholdssted.
[Sa 91:11 DK-KJV] For han skal give hans engle pålæg omkring dig, for at bevare dig på alle dine veje.

Ps 91:1 He that dwelleth in the secret place of the most High shall abide under the shadow of the Almighty.
Ps 91:2 I will say of the LORD, He is my refuge and my fortress: my God; in him will I trust.
Ps 91:3 Surely he shall deliver thee from the snare of the fowler, and from the noisome pestilence.
Ps 91:4 He shall cover thee with his feathers, and under his wings shalt thou trust: his truth shall be thy shield and buckler.
Ps 91:5 Thou shalt not be afraid for the terror by night; nor for the arrow that flieth by day;
Ps 91:6 Nor for the pestilence that walketh in darkness; nor for the destruction that wasteth at noonday.
Ps 91:7 A thousand shall fall at thy side, and ten thousand at thy right hand; but it shall not come nigh thee.
Ps 91:8 Only with thine eyes shalt thou behold and see the reward of the wicked.
Ps 91:9 Because thou hast made the LORD, which is my refuge, even the most High, thy habitation;
Ps 91:10 There shall no evil befall thee, neither shall any plague come nigh thy dwelling.
Ps 91:11 For he shall give his angels charge over thee, to keep thee in all thy ways.

[Sa 91:12 DK-KJV] De skal løfte dig op i deres hænder, for ikke at du slår din fod imod en sten.
Ps 91:12 They shall bear thee up in their hands, lest thou dash thy foot against a stone.
[Sa 91:13 DK-KJV] Du skal træde på løven og slangen: den unge løve og dragen skal du trampe under fode.
Ps 91:13 Thou shalt tread upon the lion and adder: the young lion and the dragon shalt thou trample under feet.
[Sa 91:14 DK-KJV] Fordi han har vendt hans kærlighed mod mig, derfor vil jeg forløse ham: jeg vil sætte ham højest, fordi han har kendt mit navn.
Ps 91:14 Because he hath set his love upon me, therefore will I deliver him: I will set him on high, because he hath known my name.
[Sa 91:15 DK-KJV] Han skal kalde på mig, og jeg vil svare ham: jeg vil være med ham i trængsel; jeg vil forløse ham, og ære ham.
Ps 91:15 He shall call upon me, and I will answer him: I will be with him in trouble; I will deliver him, and honour him.
[Sa 91:16 DK-KJV] Jeg vil hellige ham med et langt liv, og vise ham min frelse.
Ps 91:16 With long life will I satisfy him, and shew him my salvation.

Salme 92 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 92:1 DK-KJV] En Salme eller Sang til sabbatsdagen. Det er en god ting at gi' taksigelsesbøn til HERREN, og at synge lovsange til dit navn, Kæreste Allerhøjeste:
Ps 92:1 A Psalm or Song for the sabbath day. It is a good thing to give thanks unto the LORD, and to sing praises unto thy name, O most High:
[Sa 92:2 DK-KJV] At fremvise din overbærenhed om morgenen, og din trofasthed hver aften,
Ps 92:2 To shew forth thy lovingkindness in the morning, and thy faithfulness every night,
[Sa 92:3 DK-KJV] På et instrument med 10 strenge, og på klaveret; på harpen med en højtidelig lyd.
Ps 92:3 Upon an instrument of ten strings, and upon the psaltery; upon the harp with a solemn sound.
[Sa 92:4 DK-KJV] For du, HERRE, har gjort mig glad gennem dit værk: Jeg vil triumfere over dine hænders gerninger.
Ps 92:4 For thou, LORD, hast made me glad through thy work: I will triumph in the works of thy hands.
[Sa 92:5 DK-KJV] Kæreste HERRE, hvor store er dine gerninger! og dine tanker er meget dybe.
Ps 92:5 O LORD, how great are thy works! and thy thoughts are very deep.
[Sa 92:6 DK-KJV] En brutal mand kender ikke til det; en tåbe forstår heller ikke dette.
Ps 92:6 A brutish man knoweth not; neither doth a fool understand this.
[Sa 92:7 DK-KJV] Når de onde spirer som græsset, og når alle fejltrinsarbejderne blomstrer; det er da de skal bli' destrueret for evigt:
Ps 92:7 When the wicked spring as the grass, and when all the workers of iniquity do flourish; it is that they shall be destroyed for ever:
[Sa 92:8 DK-KJV] Men du, HERRE, er allerhøjest for altid.
Ps 92:8 But thou, LORD, art most high for evermore.
[Sa 92:9 DK-KJV] For, se, dine fjender, Kæreste HERRE, for, se, dine fjender skal forsvinde; alle fejltrinsarbejderne skal bli' spredt.
Ps 92:9 For, lo, thine enemies, O LORD, for, lo, thine enemies shall perish; all the workers of iniquity shall be scattered.
[Sa 92:10 DK-KJV] Men mit horn skal du ophøje som enhjørningens horn: jeg skal salves med frisk olie.
Ps 92:10 But my horn shalt thou exalt like the horn of an unicorn: I shall be anointed with fresh oil.
[Sa 92:11 DK-KJV] Mit øje skal også se mit ønske over mine fjender, og mine ører skal høre mit ønske over de onde der rejser sig op imod mig.
Ps 92:11 Mine eye also shall see my desire on mine enemies, and mine ears shall hear my desire of the wicked that rise up against me.
[Sa 92:12 DK-KJV] Den retskafne skal blomstre som palmetræet: han skal vokse som et cedertræ i Libanon.
Ps 92:12 The righteous shall flourish like the palm tree: he shall grow like a cedar in Lebanon.
[Sa 92:13 DK-KJV] De der bli'r plantet i HERRENs hus skal blomstre på vor Guds gårdspladser.
Ps 92:13 Those that be planted in the house of the LORD shall flourish in the courts of our God.
[Sa 92:14 DK-KJV] De skal stadig frembringe frugt i høj alder; de skal være fede og blomstrende;
Ps 92:14 They shall still bring forth fruit in old age; they shall be fat and flourishing;
[Sa 92:15 DK-KJV] For at fremvise at HERREN er oprigtig: han er min klippe, og der er ingen uretfærdighed i ham.
Ps 92:15 To shew that the LORD is upright: he is my rock, and there is no unrighteousness in him.

Salme 93 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 93:1 DK-KJV] HERREN regerer, han er iklædt med majestæt; HERREN er iklædt med styrke, hvorved han omslutter hamselv: denne verden er også stabiliseret, så den ikke kan bli' fjernet.
Ps 93:1 The LORD reigneth, he is clothed with majesty; the LORD is clothed with strength, wherewith he hath girded himself: the world also is stablished, that it cannot be moved.
[Sa 93:2 DK-KJV] Din trone er etableret fra gammel tid af: du er fra evigheden.
Ps 93:2 Thy throne is established of old: thou art from everlasting.
[Sa 93:3 DK-KJV] Oversvømmelserne har opløftet, Kæreste HERRE, oversvømmelserne har opløftet deres stemme; oversvømmelserne løfter deres bølger op.
Ps 93:3 The floods have lifted up, O LORD, the floods have lifted up their voice; the floods lift up their waves.

[Sa 93:4 DK-KJV] HERREN højt oppe er mægtigere end larmen fra mange vandmasser, ja, end havets mægtige bølger.	Ps 93:4 The LORD on high is mightier than the noise of many waters, yea, than the mighty waves of the sea.
[Sa 93:5 DK-KJV] Dine vidnesbyrd er meget sikre: hellighed bli'r dit hus, Kæreste HERRE, for evigt.	Ps 93:5 Thy testimonies are very sure: holiness becometh thine house, O LORD, for ever.

Salme 94 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 94:1 DK-KJV]	Ps 94:1 O LORD God, to whom vengeance belongeth; O God, to whom vengeance belongeth, shew thyself.
[Sa 94:2 DK-KJV]	Ps 94:2 Lift up thyself, thou judge of the earth: render a reward to the proud.
[Sa 94:3 DK-KJV]	Ps 94:3 LORD, how long shall the wicked, how long shall the wicked triumph?
[Sa 94:4 DK-KJV]	Ps 94:4 How long shall they utter and speak hard things? and all the workers of iniquity boast themselves?
[Sa 94:5 DK-KJV] De sønderbryder dit folk, Kæreste HERRE, og plager din arv.	Ps 94:5 They break in pieces thy people, O LORD, and afflict thine heritage.
[Sa 94:6 DK-KJV] De dræber enken og den fremmede, og myrder den faderløse.	Ps 94:6 They slay the widow and the stranger, and murder the fatherless.
[Sa 94:7 DK-KJV] Men alligevel siger de, HERREN skal ikke se det, Jacobs Gud skal heller ikke lægge mærke til det.	Ps 94:7 Yet they say, The LORD shall not see, neither shall the God of Jacob regard it.
[Sa 94:8 DK-KJV] Forstå, I brutale blandt folket: og I tåber, hvornår vil I bli' vise?	Ps 94:8 Understand, ye brutish among the people: and ye fools, when will ye be wise?
[Sa 94:9 DK-KJV] Han der plantede øret, skal han ikke høre? han der formede øjet, skal han ikke se?	Ps 94:9 He that planted the ear, shall he not hear? he that formed the eye, shall he not see?
[Sa 94:10 DK-KJV] Han der irettesætter hedningerne, skal han ikke korregere? han der underviser mennesket i kundskab, skal han ikke forstå?	Ps 94:10 He that chastiseth the heathen, shall not he correct? he that teacheth man knowledge, shall not he know?
[Sa 94:11 DK-KJV] HERREN kender menneskets tanker, at de er forfængelige.	Ps 94:11 The LORD knoweth the thoughts of man, that they are vanity.
[Sa 94:12 DK-KJV] Velsignet er det menneske hvem du irettesætter, Kæreste HERRE, og underviser ham ud fra din lov;	Ps 94:12 Blessed is the man whom thou chastenest, O LORD, and teachest him out of thy law;
[Sa 94:13 DK-KJV] Så du må give ham hvile fra modgangens dage, indtil faldgruben er gravet for de onde.	Ps 94:13 That thou mayest give him rest from the days of adversity, until the pit be digged for the wicked.
[Sa 94:14 DK-KJV] For HERREN vil ikke forkaste sit folk, og han vil ikke forlade sin arv.	Ps 94:14 For the LORD will not cast off his people, neither will he forsake his inheritance.
[Sa 94:15 DK-KJV] Men dom skal vende tilbage til retfærdighed: og alle de oprigtige i hjertet skal følge den.	Ps 94:15 But judgment shall return unto righteousness: and all the upright in heart shall follow it.
[Sa 94:16 DK-KJV] Hvem vil for mig rejse sig op imod de der gør ondt? eller hvem vil for mig rejse sig op imod fejltrinsarbejderne?	Ps 94:16 Who will rise up for me against the evildoers? or who will stand up for me against the workers of iniquity?
[Sa 94:17 DK-KJV]	Ps 94:17 Unless the LORD had been my help, my soul had almost dwelt in silence.
[Sa 94:18 DK-KJV]	Ps 94:18 When I said, My foot slippeth; thy mercy, O LORD, held me up.
[Sa 94:19 DK-KJV]	Ps 94:19 In the multitude of my thoughts within me thy comforts delight my soul.
[Sa 94:20 DK-KJV]	Ps 94:20 Shall the throne of iniquity have fellowship with thee, which frameth mischief by a law?
[Sa 94:21 DK-KJV]	Ps 94:21 They gather themselves together against the soul of the righteous, and condemn the innocent blood.
[Sa 94:22 DK-KJV]	Ps 94:22 But the LORD is my defence; and my God is the rock of my refuge.
[Sa 94:23 DK-KJV]	Ps 94:23 And he shall bring upon them their own iniquity, and shall cut them off in their own wickedness; yea, the LORD our God shall cut them off.

Salme 95 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 95:1 DK-KJV] Kæreste kom, lad os synge til HERREN: lad	Ps 95:1 O come, let us sing unto the LORD: let us make a

os lave et glædesfyldt råb til vores frelsende klippe.

joyful noise to the rock of our salvation.

[Sa 95:2 DK-KJV] Lad os komme ind foran hans nærvær med taksigelsesbøn, og lave et glædesfyldt råb til ham med samler.
Ps 95:2 Let us come before his presence with thanksgiving, and make a joyful noise unto him with psalms.

[Sa 95:3 DK-KJV] For HERREN er en stor Gud, og en stor Konge over alle guder.
Ps 95:3 For the LORD is a great God, and a great King above all gods.

[Sa 95:4 DK-KJV] De dybe steder i jorden er i hans hånd: styrken i bakkerne er også hans.
Ps 95:4 In his hand are the deep places of the earth: the strength of the hills is his also.

[Sa 95:5 DK-KJV] Havet er hans, og han lavede det: og hans hænder formede det tørre land.
Ps 95:5 The sea is his, and he made it: and his hands formed the dry land.

[Sa 95:6 DK-KJV] Kæreste kom, lad os tilbede og bøje os ned: lad og knæle ned for HERREN vor skaber.
Ps 95:6 O come, let us worship and bow down: let us kneel before the LORD our maker.

[Sa 95:7 DK-KJV] For han er vor Gud; og vi er folket på hans græsgang, og fåret i hans hånd. Lad os gøre det i dag hvis I vil høre hans røst,
Ps 95:7 For he is our God; and we are the people of his pasture, and the sheep of his hand. To day if ye will hear his voice,

[Sa 95:8 DK-KJV] Forhærd ikke jeres hjerter, som i provokationen, og som på fristelsens dag i ødemarken:
Ps 95:8 Harden not your heart, as in the provocation, and as in the day of temptation in the wilderness:

[Sa 95:9 DK-KJV] Da jeres fædre fristede mig, prøvede mig, og så hvad jeg gjorde.
Ps 95:9 When your fathers tempted me, proved me, and saw my work.

[Sa 95:10 DK-KJV] I 40 lange år var jeg bedrøvet over denne generation, og sagde, Det er et folk der fejler i sit hjerte, og de har ikke kendt til mine veje:
Ps 95:10 Forty years long was I grieved with this generation, and said, It is a people that do err in their heart, and they have not known my ways:

[Sa 95:11 DK-KJV] Og det var overfor dem som jeg i mit arrigskab svor at de ikke skulle komme ind til min hvile.
Ps 95:11 Unto whom I sware in my wrath that they should not enter into my rest.

Salme 96 mangler dansk oversættelse - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 96:1 DK-KJV] Ps 96:1 O sing unto the LORD a new song: sing unto the LORD, all the earth.

[Sa 96:2 DK-KJV] Ps 96:2 Sing unto the LORD, bless his name; shew forth his salvation from day to day.

[Sa 96:3 DK-KJV] Ps 96:3 Declare his glory among the heathen, his wonders among all people.

[Sa 96:4 DK-KJV] Ps 96:4 For the LORD is great, and greatly to be praised: he is to be feared above all gods.

[Sa 96:5 DK-KJV] Ps 96:5 For all the gods of the nations are idols: but the LORD made the heavens.

[Sa 96:6 DK-KJV] Ps 96:6 Honour and majesty are before him: strength and beauty are in his sanctuary.

[Sa 96:7 DK-KJV] Ps 96:7 Give unto the LORD, O ye kindreds of the people, give unto the LORD glory and strength.

[Sa 96:8 DK-KJV] Ps 96:8 Give unto the LORD the glory due unto his name: bring an offering, and come into his courts.

[Sa 96:9 DK-KJV] Ps 96:9 O worship the LORD in the beauty of holiness: fear before him, all the earth.

[Sa 96:10 DK-KJV] Ps 96:10 Say among the heathen that the LORD reigneth: the world also shall be established that it shall not be moved: he shall judge the people righteously.

[Sa 96:11 DK-KJV] Ps 96:11 Let the heavens rejoice, and let the earth be glad; let the sea roar, and the fulness thereof.

[Sa 96:12 DK-KJV] Ps 96:12 Let the field be joyful, and all that is therein: then shall all the trees of the wood rejoice

[Sa 96:13 DK-KJV] Ps 96:13 Before the LORD: for he cometh, for he cometh to judge the earth: he shall judge the world with righteousness, and the people with his truth.

Salme 97 mangler dansk oversættelse - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 97:1 DK-KJV] Ps 97:1 The LORD reigneth; let the earth rejoice; let the multitude of isles be glad thereof.

[Sa 97:2 DK-KJV] Ps 97:2 Clouds and darkness are round about him: righteousness and judgment are the habitation of his throne.

[Sa 97:3 DK-KJV] Ps 97:3 A fire goeth before him, and burneth up his enemies round about.

[Sa 97:4 DK-KJV] Ps 97:4 His lightnings enlightened the world: the earth saw, and trembled.

[Sa 97:5 DK-KJV] Ps 97:5 The hills melted like wax at the presence of the LORD, at the presence of the Lord of the whole earth.

[Sa 97:6 DK-KJV]	Ps 97:6 The heavens declare his righteousness, and all the people see his glory.
[Sa 97:7 DK-KJV]	Ps 97:7 Confounded be all they that serve graven images, that boast themselves of idols: worship him, all ye gods.
[Sa 97:8 DK-KJV]	Ps 97:8 Zion heard, and was glad; and the daughters of Judah rejoiced because of thy judgments, O LORD.
[Sa 97:9 DK-KJV]	Ps 97:9 For thou, LORD, art high above all the earth: thou art exalted far above all gods.
[Sa 97:10 DK-KJV]	Ps 97:10 Ye that love the LORD, hate evil: he preserveth the souls of his saints; he delivereth them out of the hand of the wicked.
[Sa 97:11 DK-KJV]	Ps 97:11 Light is sown for the righteous, and gladness for the upright in heart.
[Sa 97:12 DK-KJV]	Ps 97:12 Rejoice in the LORD, ye righteous; and give thanks at the remembrance of his holiness.

Salme 98 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 98:1 DK-KJV] En Salme. Kæreste syng en ny sang til HERREN, for han har gjort vidunderlige ting: hans højre hånd, og hans hellige arm, har vundet sejren for ham.

Ps 98:1 A Psalm. O sing unto the LORD a new song; for he hath done marvellous things: his right hand, and his holy arm, hath gotten him the victory.

[Sa 98:2 DK-KJV] HERREN har kundgjort sin frelse: han har offentlig fremvist sin retfærdighed foran hedningernes øjne.
Ps 98:2 The LORD hath made known his salvation: his righteousness hath he openly shewed in the sight of the heathen.

[Sa 98:3 DK-KJV] Han har ihukommet sin barmhjertighed og sin sandhed overfor Israels hus: hele jorden har set frelsen fra vor Gud.
Ps 98:3 He hath remembered his mercy and his truth toward the house of Israel: all the ends of the earth have seen the salvation of our God.

[Sa 98:4 DK-KJV] Lav et glædesfyldt råb til HERREN, hele jorden: lav et højt råb, og jubel, og syng lovsang.
Ps 98:4 Make a joyful noise unto the LORD, all the earth: make a loud noise, and rejoice, and sing praise.

[Sa 98:5 DK-KJV] Syng til HERREN med harpen; med harpen, og med lyden af en salme.
Ps 98:5 Sing unto the LORD with the harp; with the harp, and the voice of a psalm.

[Sa 98:6 DK-KJV] Med trumpeter og lyden af kornetten lav et glædesfyldt råb foran HERREN, Kongen.
Ps 98:6 With trumpets and sound of cornet make a joyful noise before the LORD, the King.

[Sa 98:7 DK-KJV] Lad havet brøle, og des fylde; denne verden, og de der bor derinde.
Ps 98:7 Let the sea roar, and the fulness thereof; the world, and they that dwell therein.

[Sa 98:8 DK-KJV] Lad floderne klappe i deres hænder: lad bakkerne være glædesfyldte sammen.
Ps 98:8 Let the floods clap their hands: let the hills be joyful together

[Sa 98:9 DK-KJV] Foran HERREN; for han kommer for at dømme jorden: han skal dømme denne verden med retfærdighed, og folket med rimelighed.
Ps 98:9 Before the LORD; for he cometh to judge the earth: with righteousness shall he judge the world, and the people with equity.

Salme 99 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 99:1 DK-KJV] HERREN regerer; lad folket ryste: han sidder mellem keruberne; lad jorden bli' bevæget.
Ps 99:1 The LORD reigneth; let the people tremble: he sitteth between the cherubims; let the earth be moved.

[Sa 99:2 DK-KJV] HERREN er stor i Zion; og han er højt over hele folket.
Ps 99:2 The LORD is great in Zion; and he is high above all the people.

[Sa 99:3 DK-KJV] Lad dem rose dit store og forfærdelige navn; for det er helligt.
Ps 99:3 Let them praise thy great and terrible name; for it is holy.

[Sa 99:4 DK-KJV] Kongens styrke elsker også dom; du etablerer rimelighed, og udfører dom og retfærdighed i Jacob.
Ps 99:4 The king's strength also loveth judgment; thou dost establish equity, thou executest judgment and righteousness in Jacob.

[Sa 99:5 DK-KJV] Ophøj I HERREN vor Gud, og tilbed ved hans fodskammel; for han er hellig.
Ps 99:5 Exalt ye the LORD our God, and worship at his footstool; for he is holy.

[Sa 99:6 DK-KJV] Moses og Aaron blandt hans præster, og Samuel blandt dem der kalder på hans navn; de kaldte på HERREN, og han svarede dem.
Ps 99:6 Moses and Aaron among his priests, and Samuel among them that call upon his name; they called upon the LORD, and he answered them.

[Sa 99:7 DK-KJV] Han talte til dem i skysøjlen: de holdt hans vidnesbyrd, og ritualet som han gav dem.
Ps 99:7 He spake unto them in the cloudy pillar: they kept his testimonies, and the ordinance that he gave them.

[Sa 99:8 DK-KJV] Du svarede dem, Kæreste HERRE vor Gud, du var en Gud der tilgav dem, skønt du tog hævnede dig på deres opfindelser.
Ps 99:8 Thou answeredst them, O LORD our God: thou wast a God that forgavest them, though thou tookest vengeance of their inventions.

[Sa 99:9 DK-KJV] Ophøj HERREN vor Gud, og tilbed ved hans hellige bakke; for HERREN vor Gud er hellig.
Ps 99:9 Exalt the LORD our God, and worship at his holy hill; for the LORD our God is holy.

Salme 100 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 100:1 DK-KJV] En Salme af ros. Lav et glædesfyldt råb til HERREN, alle I lande.
[Sa 100:2 DK-KJV] Tjen HERREN med glæde: kom foran hans nærvær med sang
[Sa 100:3 DK-KJV] Ved I at HERREN han er Gud: det er han der har lavet os, og ikke vi osselv; vi er hans folk, og fåret fra hans græsgang.
[Sa 100:4 DK-KJV] Gå indad hans porte med taksigelsesbøn, og ind på hans gårdsplads med ros: vær taknemmelig overfor ham, og velsign hans navn.
[Sa 100:5 DK-KJV] For HERREN er god; hans barmhjertighed er evigvarende; og hans sandhed består til alle generationer.

Ps 100:1 A Psalm of praise. Make a joyful noise unto the LORD, all ye lands.
Ps 100:2 Serve the LORD with gladness: come before his presence with singing.
Ps 100:3 Know ye that the LORD he is God: it is he that hath made us, and not we ourselves; we are his people, and the sheep of his pasture.
Ps 100:4 Enter into his gates with thanksgiving, and into his courts with praise: be thankful unto him, and bless his name.
Ps 100:5 For the LORD is good; his mercy is everlasting; and his truth endureth to all generations.

Salme 101 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 101:1 DK-KJV] En Salme af David. Jeg vil synge om nåde og dom: til dig, Kæreste HERRE, vil jeg synge.
[Sa 101:2 DK-KJV] Jeg vil opføre migselv vist på en perfekt vej. Kæreste hvornår vil du komme til mig? jeg vil vandre inde i dit hus med et perfekt hjerte.
[Sa 101:3 DK-KJV] Jeg vil ikke sætte nogle onde ting foran mine øjne: jeg hader virket fra dem der vender sig bort; det skal ikke klynge sig til mig.
[Sa 101:4 DK-KJV] Et genstridigt hjerte skal forlade mig: jeg vil ikke kende en ond person.
[Sa 101:5 DK-KJV] Den som hemmeligt bagtaler hans næste, ham vil jeg fjerne: ham der har et hovmodigt udseende og et stolt hjerte vil jeg ikke udholde.
[Sa 101:6 DK-KJV] Mine øjne skal være rette mod landets trofaste, så de må bo hos mig: han der vandrer på en perfekt vej, han skal tjene mig.
[Sa 101:7 DK-KJV] Han der udvirker bedrag skal ikke bo inde i mit hus: han der fortæller løgne skal ikke opholde sig foran mig.
[Sa 101:8 DK-KJV] Tidligt vil jeg destruere alle landets onde; så jeg må fjerne alle de ondskabsfulde fra HERRENs by.

Ps 101:1 A Psalm of David. I will sing of mercy and judgment: unto thee, O LORD, will I sing.
Ps 101:2 I will behave myself wisely in a perfect way. O when wilt thou come unto me? I will walk within my house with a perfect heart.
Ps 101:3 I will set no wicked thing before mine eyes: I hate the work of them that turn aside; it shall not cleave to me.
Ps 101:4 A froward heart shall depart from me: I will not know a wicked person.
Ps 101:5 Whoso privily slandereth his neighbour, him will I cut off: him that hath an high look and a proud heart will not I suffer.
Ps 101:6 Mine eyes shall be upon the faithful of the land, that they may dwell with me: he that walketh in a perfect way, he shall serve me.
Ps 101:7 He that worketh deceit shall not dwell within my house: he that telleth lies shall not tarry in my sight.
Ps 101:8 I will early destroy all the wicked of the land; that I may cut off all wicked doers from the city of the LORD.

Salme 102 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 102:1 DK-KJV] En Bøn fra den plagede, når han er overvældet, og øser sin beklagelse ud foran HERREN. Hør min bøn, Kæreste HERRE, og lad mit råb komme til dig.
[Sa 102:2 DK-KJV] Skjul ikke dit ansigt for mig i den dag når jeg er i trængsel; vend dit øre mod mig: svar mig hurtigt i den dag når jeg kalder.
[Sa 102:3 DK-KJV] For mine dage er fortæret som røg, og mine knogler er brændt som på et ildsted.
[Sa 102:4 DK-KJV] Mit hjerte er ramt, og visnet som græs: sådant at jeg glemmer at spise mit brød.
[Sa 102:5 DK-KJV] På grund af røsten fra min sukken klynger mine knogler sig til min hud.
[Sa 102:6 DK-KJV] Jeg er som en pelikan i vildmarken: jeg er som en ugle i ørkenen.
[Sa 102:7 DK-KJV] Jeg våger, og er som en spurv alene på hustaget.
[Sa 102:8 DK-KJV] Mine fjender håner mig hele dagen; og de der er rasende på mig har sluttet sig samme imod mig.

Ps 102:1 A Prayer of the afflicted, when he is overwhelmed, and poureth out his complaint before the LORD. Hear my prayer, O LORD, and let my cry come unto thee.
Ps 102:2 Hide not thy face from me in the day when I am in trouble; incline thine ear unto me: in the day when I call answer me speedily.
Ps 102:3 For my days are consumed like smoke, and my bones are burned as an hearth.
Ps 102:4 My heart is smitten, and withered like grass; so that I forget to eat my bread.
Ps 102:5 By reason of the voice of my groaning my bones cleave to my skin.
Ps 102:6 I am like a pelican of the wilderness: I am like an owl of the desert.
Ps 102:7 I watch, and am as a sparrow alone upon the house top.
Ps 102:8 Mine enemies reproach me all the day; and they that are mad against me are sworn against me.

[Sa 102:9 DK-KJV] For jeg har spist aske som brød, og blandet min drik med gråd,
[Sa 102:10 DK-KJV] På grund af din harme og dit arrigskab; for du har løftet mig op, og kastet mig ned.
[Sa 102:11 DK-KJV] Mine dage er som en skygge der svinder hen; og som græs er jeg visnet.
[Sa 102:12 DK-KJV] Men du, Kæreste HERRE, skal bestå for evigt, og ihukommelsen om dig udover alle generationer.
[Sa 102:13 DK-KJV] Du skal rejse dig, og ha' barmhjertighed med Zion, for tiden til at vise hende favør, ja, den fastsatte tid, er kommet.
[Sa 102:14 DK-KJV] For dine tjenere glæder sig over hendes sten, og foretrækker støvet derfra.
[Sa 102:15 DK-KJV] Sådant skal hedningen frygte HERRENs navn, og alle jordens konger din herlighed.
[Sa 102:16 DK-KJV] Når HERREN skal opbygge Zion, skal han vise sig i hans herlighed.
[Sa 102:17 DK-KJV] Han vil lægge mærke til de nødlidendes bøn, og ikke foragte deres bøn.

[Sa 102:18 DK-KJV] Dette skal nedskrives til den generation der kommer: og det folk der skal skabes skal rose HERREN.
[Sa 102:19 DK-KJV] For han har set ned fra sin helligdoms højde; fra himlen lagde HERREN mærke til jorden;
[Sa 102:20 DK-KJV] For at høre fangernes sukken; for at løsne dem der er udvalgt til død;
[Sa 102:21 DK-KJV] For at erklære HERRENs navn i Zion, og hans ros i Jerusalem;
[Sa 102:22 DK-KJV] Når folket er forsamlet, og kongerigerne, for at tjene HERREN.
[Sa 102:23 DK-KJV] Han svækkede min styrke på vejen; han forkortede mine dage.
[Sa 102:24 DK-KJV] Jeg sagde, Kæreste min Gud, fjern mig ikke midt i mine dage; dine år er udover alle generationer.
[Sa 102:25 DK-KJV] I fortiden lagde du jordens grundvold: og himlene er dine hænders værk.
[Sa 102:26 DK-KJV] De skal forgå, men du skal bestå: ja, alle som én skal de ældes som en beklædning; som en kåbe skal du forandre dem, og de skal være forandret.
[Sa 102:27 DK-KJV] Men du er den samme, og dine år skal ingen ende ha'.
[Sa 102:28 DK-KJV] Dine tjeneres børn skal fortsætte, og deres sæd skal grundfæstes foran dig.

Ps 102:9 For I have eaten ashes like bread, and mingled my drink with weeping,
Ps 102:10 Because of thine indignation and thy wrath: for thou hast lifted me up, and cast me down.
Ps 102:11 My days are like a shadow that declineth; and I am withered like grass.
Ps 102:12 But thou, O LORD, shalt endure for ever; and thy remembrance unto all generations.

Ps 102:13 Thou shalt arise, and have mercy upon Zion: for the time to favour her, yea, the set time, is come.
Ps 102:14 For thy servants take pleasure in her stones, and favour the dust thereof.
Ps 102:15 So the heathen shall fear the name of the LORD, and all the kings of the earth thy glory.
Ps 102:16 When the LORD shall build up Zion, he shall appear in his glory.
Ps 102:17 He will regard the prayer of the destitute, and not despise their prayer.
Ps 102:18 This shall be written for the generation to come: and the people which shall be created shall praise the LORD.
Ps 102:19 For he hath looked down from the height of his sanctuary; from heaven did the LORD behold the earth;
Ps 102:20 To hear the groaning of the prisoner; to loose those that are appointed to death;
Ps 102:21 To declare the name of the LORD in Zion, and his praise in Jerusalem;
Ps 102:22 When the people are gathered together, and the kingdoms, to serve the LORD.
Ps 102:23 He weakened my strength in the way; he shortened my days.
Ps 102:24 I said, O my God, take me not away in the midst of my days: thy years are throughout all generations.
Ps 102:25 Of old hast thou laid the foundation of the earth: and the heavens are the work of thy hands.
Ps 102:26 They shall perish, but thou shalt endure: yea, all of them shall wax old like a garment; as a vesture shalt thou change them, and they shall be changed:
Ps 102:27 But thou art the same, and thy years shall have no end.
Ps 102:28 The children of thy servants shall continue, and their seed shall be established before thee.

Salme 103 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 103:1 DK-KJV] En Salme af David. Velsign HERREN, Kæreste min sjæl: og alt der er inde i mig, velsign hans hellige navn.
[Sa 103:2 DK-KJV] Velsign HERREN, Kæreste min sjæl, og glem ikke alle hans fordele:
[Sa 103:3 DK-KJV] Han som tilgiver alle dine fejltrin; han som helbreder alle dine sygdomme;
[Sa 103:4 DK-KJV] Han som befrier dit liv fra destruktion; han som dækker dig med overbærenhed og ømme barmhjertigheder;
[Sa 103:5 DK-KJV] Han som tilfredsstiller din mund med gode ting; sådant at din ungdom er fornyet som englenes.
[Sa 103:6 DK-KJV] HERREN udøver retfærdighed og dom for alle der er undertrykte.
[Sa 103:7 DK-KJV] Han gjorde hans veje kendt for Moses, og hans handlinger overfor Israels børn.
[Sa 103:8 DK-KJV] HERREN er barmhjertig og nådig,

Ps 103:1 A Psalm of David. Bless the LORD, O my soul: and all that is within me, bless his holy name.
Ps 103:2 Bless the LORD, O my soul, and forget not all his benefits:
Ps 103:3 Who forgiveth all thine iniquities; who healeth all thy diseases;
Ps 103:4 Who redeemeth thy life from destruction; who crowneth thee with lovingkindness and tender mercies;
Ps 103:5 Who satisfieth thy mouth with good things; so that thy youth is renewed like the eagle's.
Ps 103:6 The LORD executeth righteousness and judgment for all that are oppressed.
Ps 103:7 He made known his ways unto Moses, his acts unto the children of Israel.
Ps 103:8 The LORD is merciful and gracious, slow to anger,

langsom til vrede, velforsynet i barmhjertighed.
[Sa 103:9 DK-KJV] Han vil ikke altid irettesætte: han vil heller ikke holde fast i hans vrede for altid.
[Sa 103:10 DK-KJV] Han har ikke handlet med os efter vore synder; ej heller belønnet os efter vore fejltrin.
[Sa 103:11 DK-KJV] Og som himmelen er højt over jorden, så stor er hans barmhjertighed mod dem der frygter ham.
[Sa 103:12 DK-KJV] Så langt som østen er fra vesten, så langt har han fjernet vore overtrædelser fra os.
[Sa 103:13 DK-KJV] Ligesom en far har medynk med hans børn, sådant har HERREN medynk med dem der frygter ham.
[Sa 103:14 DK-KJV] For han kender vor tilstand; han husker at vi er støv.
[Sa 103:15 DK-KJV] Angående mennesket, hans dage er som græs: som en blomst på marken, sådant blomstrer han.
[Sa 103:16 DK-KJV] For vinden passerer over den, og den er borte; og stedet den stod på skal ikke kende mere til den.
[Sa 103:17 DK-KJV] Men HERRENs barmhjertighed er fra evighed til evighed over de der frygter ham, og hans retfærdighed til børnebørnene;
[Sa 103:18 DK-KJV] Til sådanne som holder hans pagt, og til de der husker på hans befalinger for at gøre dem.
[Sa 103:19 DK-KJV] HERREN har forberedt hans trone i himlene; og hans kongerige regerer over alle.
[Sa 103:20 DK-KJV] Velsign HERREN, I hans engle, I der udmærker jer i styrke, der gør hans befalinger, ved at lytte til hans ords røst.
[Sa 103:21 DK-KJV] Velsign I HERREN, alle I hans hærskarer; I hans betjenere, der gør hans velbehag.
[Sa 103:22 DK-KJV] Velsign HERREN, alle hans gerninger i alle steder af hans herredømme: velsign HERREN, Kæreste min sjæl.

and plenteous in mercy.
Ps 103:9 He will not always chide: neither will he keep his anger for ever.
Ps 103:10 He hath not dealt with us after our sins; nor rewarded us according to our iniquities.
Ps 103:11 For as the heaven is high above the earth, so great is his mercy toward them that fear him.
Ps 103:12 As far as the east is from the west, so far hath he removed our transgressions from us.

Ps 103:13 Like as a father pitieth his children, so the LORD pitieth them that fear him.
Ps 103:14 For he knoweth our frame; he remembereth that we are dust.
Ps 103:15 As for man, his days are as grass: as a flower of the field, so he flourisheth.
Ps 103:16 For the wind passeth over it, and it is gone; and the place thereof shall know it no more.
Ps 103:17 But the mercy of the LORD is from everlasting to everlasting upon them that fear him, and his righteousness unto children's children;
Ps 103:18 To such as keep his covenant, and to those that remember his commandments to do them.
Ps 103:19 The LORD hath prepared his throne in the heavens; and his kingdom ruleth over all.
Ps 103:20 Bless the LORD, ye his angels, that excel in strength, that do his commandments, hearkening unto the voice of his word.
Ps 103:21 Bless ye the LORD, all ye his hosts; ye ministers of his, that do his pleasure.

Ps 103:22 Bless the LORD, all his works in all places of his dominion: bless the LORD, O my soul.

Salme 104 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 104:1 DK-KJV] Velsign HERREN, Kæreste HERRE min Gud, du er meget stor; du er iklædt med ære og majestæt.
[Sa 104:2 DK-KJV] Du som dækker digselv med lys som med en beklædning: du som udstrækker himlene som et gardin:
[Sa 104:3 DK-KJV] Du som lægger hans kamres bjælker i vandmasserne: du laver skyeren til hans stridsvogn: du som går på vindens vinger:
[Sa 104:4 DK-KJV] Du som laver hans engles ånder; hans betjenere en flamende ild:
[Sa 104:5 DK-KJV] Du som lagde jordens fundamenter, så de ikke skulle bli' fjernet for evigt.
[Sa 104:6 DK-KJV] Du dækker den med dybet som med en beklædning: vandmasserne stod over bjergene.
[Sa 104:7 DK-KJV] Ved din irettesættelse flygtede de; ved din tordens stemme skyndte de sig væk.
[Sa 104:8 DK-KJV] De går op via bjergene; de går ned via dalene til det sted som du har funderet for dem.
[Sa 104:9 DK-KJV] Du har sat en grænse som de ikke må passere over; så de ikke igen vender tilbage for at dække jorden.
[Sa 104:10 DK-KJV] Han sender kilderne ind i dalene, som løb blandt bakkerne.
[Sa 104:11 DK-KJV] De giver alle markens dyr noget at drikke: de vilde æsler slukker deres tørst.

Ps 104:1 Bless the LORD, O my soul. O LORD my God, thou art very great; thou art clothed with honour and majesty.
Ps 104:2 Who coverest thyself with light as with a garment: who stretchest out the heavens like a curtain:
Ps 104:3 Who layeth the beams of his chambers in the waters: who maketh the clouds his chariot: who walketh upon the wings of the wind:
Ps 104:4 Who maketh his angels spirits; his ministers a flaming fire:
Ps 104:5 Who laid the foundations of the earth, that it should not be removed for ever.
Ps 104:6 Thou coveredst it with the deep as with a garment: the waters stood above the mountains.
Ps 104:7 At thy rebuke they fled; at the voice of thy thunder they hasted away.
Ps 104:8 They go up by the mountains; they go down by the valleys unto the place which thou hast founded for them.

Ps 104:9 Thou hast set a bound that they may not pass over; that they turn not again to cover the earth.
Ps 104:10 He sendeth the springs into the valleys, which run among the hills.
Ps 104:11 They give drink to every beast of the field: the wild asses quench their thirst.

[Sa 104:12 DK-KJV] Via dem skal himlens fugle ha' deres bolig, som synger blandt grenene.
Ps 104:12 By them shall the fowls of the heaven have their habitation, which sing among the branches.

[Sa 104:13 DK-KJV] Han vander bakkerne fra hans kamre: jorden er tilfredsstillet med dine gerningers frugt.
Ps 104:13 He watereth the hills from his chambers: the earth is satisfied with the fruit of thy works.

[Sa 104:14 DK-KJV] Han får græsset til at gro for kvæget, og urter for at tjene mennesket: så han må frembringe mad ud at jorden;
Ps 104:14 He causeth the grass to grow for the cattle, and herb for the service of man: that he may bring forth food out of the earth;

[Sa 104:15 DK-KJV] Og vin der gør menneskets hjerte glad, og olie til at få hans ansigt til at skinne, og brød som styrker menneskets hjerte.
Ps 104:15 And wine that maketh glad the heart of man, and oil to make his face to shine, and bread which strengtheneth man's heart.

[Sa 104:16 DK-KJV] HERRENs træer er fulde af harpiks; Libanons cedertræer, som han har plantet;
Ps 104:16 The trees of the LORD are full of sap; the cedars of Lebanon, which he hath planted;

[Sa 104:17 DK-KJV] Der laver fuglene deres reder: hva' angår storken, grantræerne er hendes hus.
Ps 104:17 Where the birds make their nests: as for the stork, the fir trees are her house.

[Sa 104:18 DK-KJV] De høje bakker er et tilflugtssted for de vilde geder; og stenene for klippegrævlingerne.
Ps 104:18 The high hills are a refuge for the wild goats; and the rocks for the conies.

[Sa 104:19 DK-KJV] Han udnævnte månen for at angi årstider: solen kender hans nedgang.
Ps 104:19 He appointed the moon for seasons: the sun knoweth his going down.

[Sa 104:20 DK-KJV] Du laver mørke, og det er nat: hvori alle skovens dyr kryber frem.
Ps 104:20 Thou makest darkness, and it is night: wherein all the beasts of the forest do creep forth.

[Sa 104:21 DK-KJV] De unge løver brøler efter deres bytte, og søger efter deres mad fra Gud.
Ps 104:21 The young lions roar after their prey, and seek their meat from God.

[Sa 104:22 DK-KJV] Solen står op, de samler demselv sammen, og lægger sig ned i deres huler.
Ps 104:22 The sun ariseth, they gather themselves together, and lay them down in their dens.

[Sa 104:23 DK-KJV] Mennesket går til hans værk og for at gøre arbejde indtil aften.
Ps 104:23 Man goeth forth unto his work and to his labour until the evening.

[Sa 104:24 DK-KJV] Kæreste HERRE, hvor mangfoldige er dine gerninger! i visdom har du lavet dem alle: jorden er fuld af dine rigdomme.
Ps 104:24 O LORD, how manifold are thy works! in wisdom hast thou made them all: the earth is full of thy riches.

[Sa 104:25 DK-KJV] Sådant er dette store og vidtstrakte hav, hvori der er utællelige krybende ting, både små og store dyr.
Ps 104:25 So is this great and wide sea, wherein are things creeping innumerable, both small and great beasts.

[Sa 104:26 DK-KJV] Der sejler skibene: der er det leviathan (havuhyre), som du har lavet for at lege deri.
Ps 104:26 There go the ships: there is that leviathan, whom thou hast made to play therein.

[Sa 104:27 DK-KJV] Alle disse venter på dig; så du må gi' dem deres mad i rette tid.
Ps 104:27 These wait all upon thee; that thou mayest give them their meat in due season.

[Sa 104:28 DK-KJV] Det du giver dem samler de: du åbner din hånd, de er fyldt med godt.
Ps 104:28 That thou givest them they gather: thou openest thine hand, they are filled with good.

[Sa 104:29 DK-KJV] Du gemmer dit ansigt, de er bekymret: du fjerner deres ånde, de dør, og vender tilbage til deres støv.
Ps 104:29 Thou hidest thy face, they are troubled: thou takest away their breath, they die, and return to their dust.

[Sa 104:30 DK-KJV] Du udsender din ånd, de er skabt: og du fornyer jordens overflade.
Ps 104:30 Thou sendest forth thy spirit, they are created: and thou renewest the face of the earth.

[Sa 104:31 DK-KJV] HERRENs herlighed skal bestå for evigt: HERREN skal juble over hans gerninger.
Ps 104:31 The glory of the LORD shall endure for ever: the LORD shall rejoice in his works.

[Sa 104:32 DK-KJV] Han kigger på jorden, og den ryster: han rører bakkerne, og de ryger.
Ps 104:32 He looketh on the earth, and it trembleth: he toucheth the hills, and they smoke.

[Sa 104:33 DK-KJV] Jeg vil synger til HERREN så længe som jeg lever: jeg vil synge lovsang til min Gud så længe jeg er her.
Ps 104:33 I will sing unto the LORD as long as I live: I will sing praise to my God while I have my being.

[Sa 104:34 DK-KJV] Min meditation omkring ham skal være sød: jeg vil glæde mig over HERREN.
Ps 104:34 My meditation of him shall be sweet: I will be glad in the LORD.

[Sa 104:35 DK-KJV] Lad synderne bli' fortæret ud af jorden, og lad ikke de onde være mere. Velsign du HERREN, Kæreste min sjæl. Ros I HERREN.
Ps 104:35 Let the sinners be consumed out of the earth, and let the wicked be no more. Bless thou the LORD, O my soul. Praise ye the LORD.

Salme 105 mangler dansk oversættelse - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 105:1 DK-KJV]
Ps 105:1 O give thanks unto the LORD; call upon his name: make known his deeds among the people.

[Sa 105:2 DK-KJV]
Ps 105:2 Sing unto him, sing psalms unto him: talk ye of all his wondrous works.

[Sa 105:3 DK-KJV]
Ps 105:3 Glory ye in his holy name: let the heart of them rejoice that seek the LORD.

[Sa 105:4 DK-KJV]
Ps 105:4 Seek the LORD, and his strength: seek his face evermore.

[Sa 105:5 DK-KJV]
Ps 105:5 Remember his marvellous works that he hath

done; his wonders, and the judgments of his mouth;

[Sa 105:6 DK-KJV]
Ps 105:6 O ye seed of Abraham his servant, ye children of Jacob his chosen.

[Sa 105:7 DK-KJV]
Ps 105:7 He is the LORD our God: his judgments are in all the earth.

[Sa 105:8 DK-KJV]
Ps 105:8 He hath remembered his covenant for ever, the word which he commanded to a thousand generations.

[Sa 105:9 DK-KJV]
Ps 105:9 Which covenant he made with Abraham, and his oath unto Isaac;

[Sa 105:10 DK-KJV]
Ps 105:10 And confirmed the same unto Jacob for a law, and to Israel for an everlasting covenant:

[Sa 105:11 DK-KJV] Og siger, Til dig vil jeg gi' Canaanens land, jeres arvelod;
Ps 105:11 Saying, Unto thee will I give the land of Canaan, the lot of your inheritance:

[Sa 105:12 DK-KJV] Da de kun var få mennesker i antal; ja, meget få, og fremmede i det.
Ps 105:12 When they were but a few men in number; yea, very few, and strangers in it.

[Sa 105:13 DK-KJV] Da de gik fra nation til nation, og fra et kongerige til et andet folk;
Ps 105:13 When they went from one nation to another, from one kingdom to another people;

[Sa 105:14 DK-KJV] Tillod han intet menneske at gøre noget galt mod dem: ja, han bebrejdede konger for deres skyld,
Ps 105:14 He suffered no man to do them wrong: yea, he reproved kings for their sakes;

[Sa 105:15 DK-KJV] Og siger, Rør ikke min salvede, og gør ikke mine profeter noget ondt.
Ps 105:15 Saying, Touch not mine anointed, and do my prophets no harm.

[Sa 105:16 DK-KJV]
Ps 105:16 Moreover he called for a famine upon the land: he brake the whole staff of bread.

[Sa 105:17 DK-KJV]
Ps 105:17 He sent a man before them, even Joseph, who was sold for a servant:

[Sa 105:18 DK-KJV]
Ps 105:18 Whose feet they hurt with fetters: he was laid in iron:

[Sa 105:19 DK-KJV]
Ps 105:19 Until the time that his word came: the word of the LORD tried him.

[Sa 105:20 DK-KJV]
Ps 105:20 The king sent and loosed him; even the ruler of the people, and let him go free.

[Sa 105:21 DK-KJV]
Ps 105:21 He made him lord of his house, and ruler of all his substance:

[Sa 105:22 DK-KJV]
Ps 105:22 To bind his princes at his pleasure; and teach his senators wisdom.

[Sa 105:23 DK-KJV]
Ps 105:23 Israel also came into Egypt; and Jacob sojourned in the land of Ham.

[Sa 105:24 DK-KJV]
Ps 105:24 And he increased his people greatly; and made them stronger than their enemies.

[Sa 105:25 DK-KJV]
Ps 105:25 He turned their heart to hate his people, to deal subtilly with his servants.

[Sa 105:26 DK-KJV]
Ps 105:26 He sent Moses his servant; and Aaron whom he had chosen.

[Sa 105:27 DK-KJV]
Ps 105:27 They shewed his signs among them, and wonders in the land of Ham.

[Sa 105:28 DK-KJV]
Ps 105:28 He sent darkness, and made it dark; and they rebelled not against his word.

[Sa 105:29 DK-KJV]
Ps 105:29 He turned their waters into blood, and slew their fish.

[Sa 105:30 DK-KJV]
Ps 105:30 Their land brought forth frogs in abundance, in the chambers of their kings.

[Sa 105:31 DK-KJV]
Ps 105:31 He spake, and there came divers sorts of flies, and lice in all their coasts.

[Sa 105:32 DK-KJV]
Ps 105:32 He gave them hail for rain, and flaming fire in their land.

[Sa 105:33 DK-KJV]
Ps 105:33 He smote their vines also and their fig trees; and brake the trees of their coasts.

[Sa 105:34 DK-KJV]
Ps 105:34 He spake, and the locusts came, and caterpillers, and that without number,

[Sa 105:35 DK-KJV]
Ps 105:35 And did eat up all the herbs in their land, and devoured the fruit of their ground.

[Sa 105:36 DK-KJV]
Ps 105:36 He smote also all the firstborn in their land, the

chief of all their strength.

[Sa 105:37 DK-KJV] Ps 105:37 He brought them forth also with silver and gold: and there was not one feeble person among their tribes.

[Sa 105:38 DK-KJV] Ps 105:38 Egypt was glad when they departed: for the fear of them fell upon them.

[Sa 105:39 DK-KJV] Ps 105:39 He spread a cloud for a covering; and fire to give light in the night.

[Sa 105:40 DK-KJV] Ps 105:40 The people asked, and he brought quails, and satisfied them with the bread of heaven.

[Sa 105:41 DK-KJV] Ps 105:41 He opened the rock, and the waters gushed out; they ran in the dry places like a river.

[Sa 105:42 DK-KJV] Ps 105:42 For he remembered his holy promise, and Abraham his servant.

[Sa 105:43 DK-KJV] Ps 105:43 And he brought forth his people with joy, and his chosen with gladness:

[Sa 105:44 DK-KJV] Ps 105:44 And gave them the lands of the heathen: and they inherited the labour of the people;

[Sa 105:45 DK-KJV] Ps 105:45 That they might observe his statutes, and keep his laws. Praise ye the LORD.

Salme 106 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 106:1 DK-KJV] Ros I HERREN; Kæreste gi' taksigelsesbønner til HERREN; for han er god: for hans barmhjertighed varer for evigt. Ps 106:1 Praise ye the LORD. O give thanks unto the LORD; for he is good: for his mercy endureth for ever.

[Sa 106:2 DK-KJV] Ps 106:2 Who can utter the mighty acts of the LORD? who can shew forth all his praise?

[Sa 106:3 DK-KJV] Ps 106:3 Blessed are they that keep judgment, and he that doeth righteousness at all times.

[Sa 106:4 DK-KJV] Ps 106:4 Remember me, O LORD, with the favour that thou bearest unto thy people: O visit me with thy salvation;

[Sa 106:5 DK-KJV] Ps 106:5 That I may see the good of thy chosen, that I may rejoice in the gladness of thy nation, that I may glory with thine inheritance.

[Sa 106:6 DK-KJV] Ps 106:6 We have sinned with our fathers, we have committed iniquity, we have done wickedly.

[Sa 106:7 DK-KJV] Ps 106:7 Our fathers understood not thy wonders in Egypt; they remembered not the multitude of thy mercies; but provoked him at the sea, even at the Red sea.

[Sa 106:8 DK-KJV] Ps 106:8 Nevertheless he saved them for his name's sake, that he might make his mighty power to be known.

[Sa 106:9 DK-KJV] Ps 106:9 He rebuked the Red sea also, and it was dried up: so he led them through the depths, as through the wilderness.

[Sa 106:10 DK-KJV] Ps 106:10 And he saved them from the hand of him that hated them, and redeemed them from the hand of the enemy.

[Sa 106:11 DK-KJV] Ps 106:11 And the waters covered their enemies: there was not one of them left.

[Sa 106:12 DK-KJV] Ps 106:12 Then believed they his words; they sang his praise.

[Sa 106:13 DK-KJV] Ps 106:13 They soon forgat his works; they waited not for his counsel:

[Sa 106:14 DK-KJV] Ps 106:14 But lusted exceedingly in the wilderness, and tempted God in the desert.

[Sa 106:15 DK-KJV] Ps 106:15 And he gave them their request; but sent leanness into their soul.

[Sa 106:16 DK-KJV] Ps 106:16 They envied Moses also in the camp, and Aaron the saint of the LORD.

[Sa 106:17 DK-KJV] Ps 106:17 The earth opened and swallowed up Dathan, and covered the company of Abiram.

[Sa 106:18 DK-KJV] Ps 106:18 And a fire was kindled in their company; the flame burned up the wicked.

[Sa 106:19 DK-KJV] Ps 106:19 They made a calf in Horeb, and worshipped the molten image.

[Sa 106:20 DK-KJV] Ps 106:20 Thus they changed their glory into the similitude of an ox that eateth grass.

[Sa 106:21 DK-KJV]	Ps 106:21 They forgat God their saviour, which had done great things in Egypt;
[Sa 106:22 DK-KJV]	Ps 106:22 Wondrous works in the land of Ham, and terrible things by the Red sea.
[Sa 106:23 DK-KJV]	Ps 106:23 Therefore he said that he would destroy them, had not Moses his chosen stood before him in the breach, to turn away his wrath, lest he should destroy them.
[Sa 106:24 DK-KJV]	Ps 106:24 Yea, they despised the pleasant land, they believed not his word:
[Sa 106:25 DK-KJV]	Ps 106:25 But murmured in their tents, and hearkened not unto the voice of the LORD.
[Sa 106:26 DK-KJV]	Ps 106:26 Therefore he lifted up his hand against them, to overthrow them in the wilderness:
[Sa 106:27 DK-KJV]	Ps 106:27 To overthrow their seed also among the nations, and to scatter them in the lands.
[Sa 106:28 DK-KJV]	Ps 106:28 They joined themselves also unto Baal-peor, and ate the sacrifices of the dead.
[Sa 106:29 DK-KJV]	Ps 106:29 Thus they provoked him to anger with their inventions: and the plague brake in upon them.
[Sa 106:30 DK-KJV]	Ps 106:30 Then stood up Phinehas, and executed judgment: and so the plague was stayed.
[Sa 106:31 DK-KJV]	Ps 106:31 And that was counted unto him for righteousness unto all generations for evermore.
[Sa 106:32 DK-KJV]	Ps 106:32 They angered him also at the waters of strife, so that it went ill with Moses for their sakes:
[Sa 106:33 DK-KJV]	Ps 106:33 Because they provoked his spirit, so that he spake unadvisedly with his lips.
[Sa 106:34 DK-KJV]	Ps 106:34 They did not destroy the nations, concerning whom the LORD commanded them:
[Sa 106:35 DK-KJV]	Ps 106:35 But were mingled among the heathen, and learned their works.
[Sa 106:36 DK-KJV]	Ps 106:36 And they served their idols: which were a snare unto them.
[Sa 106:37 DK-KJV]	Ps 106:37 Yea, they sacrificed their sons and their daughters unto devils,
[Sa 106:38 DK-KJV]	Ps 106:38 And shed innocent blood, even the blood of their sons and of their daughters, whom they sacrificed unto the idols of Canaan: and the land was polluted with blood.
[Sa 106:39 DK-KJV]	Ps 106:39 Thus were they defiled with their own works, and went a whoring with their own inventions.
[Sa 106:40 DK-KJV]	Ps 106:40 Therefore was the wrath of the LORD kindled against his people, insomuch that he abhorred his own inheritance.
[Sa 106:41 DK-KJV]	Ps 106:41 And he gave them into the hand of the heathen; and they that hated them ruled over them.
[Sa 106:42 DK-KJV]	Ps 106:42 Their enemies also oppressed them, and they were brought into subjection under their hand.
[Sa 106:43 DK-KJV]	Ps 106:43 Many times did he deliver them; but they provoked him with their counsel, and were brought low for their iniquity.
[Sa 106:44 DK-KJV]	Ps 106:44 Nevertheless he regarded their affliction, when he heard their cry:
[Sa 106:45 DK-KJV]	Ps 106:45 And he remembered for them his covenant, and repented according to the multitude of his mercies.
[Sa 106:46 DK-KJV]	Ps 106:46 He made them also to be pitied of all those that carried them captives.
[Sa 106:47 DK-KJV]	Ps 106:47 Save us, O LORD our God, and gather us from among the heathen, to give thanks unto thy holy name, and to triumph in thy praise.
[Sa 106:48 DK-KJV] Velsignet være HERREN Israels Gud fra evighed til evighed: og lad hele folket sige, Amen. Ros I HERREN.	Ps 106:48 Blessed be the LORD God of Israel from everlasting to everlasting: and let all the people say, Amen. Praise ye the LORD.

Salme 107 mangler dansk oversættelse - **Til toppen af Salmernes bog**
Gå til indholdsfortegnelser: **Det Gamle Testamente** - **Det Nye Testamente**

[Sa 107:1 DK-KJV] Kæreste gi' taksigelsesbønner til HERREN, for han er god: for hans barmhjertighed varer for evigt.

Ps 107:1 O give thanks unto the LORD, for he is good: for his mercy endureth for ever.

Ps 107:2 Let the redeemed of the LORD say so, whom he hath redeemed from the hand of the enemy;

[Sa 107:2 DK-KJV]

Ps 107:3 And gathered them out of the lands, from the east, and from the west, from the north, and from the south.

[Sa 107:3 DK-KJV]

Ps 107:4 They wandered in the wilderness in a solitary way; they found no city to dwell in.

[Sa 107:4 DK-KJV]

[Sa 107:5 DK-KJV] Ps 107:5 Hungry and thirsty, their soul fainted in them.

Ps 107:6 Then they cried unto the LORD in their trouble, and he delivered them out of their distresses.

[Sa 107:6 DK-KJV]

Ps 107:7 And he led them forth by the right way, that they might go to a city of habitation.

[Sa 107:7 DK-KJV]

Ps 107:8 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men!

[Sa 107:8 DK-KJV]

Ps 107:9 For he satisfieth the longing soul, and filleth the hungry soul with goodness.

[Sa 107:9 DK-KJV]

Ps 107:10 Such as sit in darkness and in the shadow of death, being bound in affliction and iron;

[Sa 107:10 DK-KJV]

Ps 107:11 Because they rebelled against the words of God, and contemned the counsel of the most High:

[Sa 107:11 DK-KJV]

Ps 107:12 Therefore he brought down their heart with labour; they fell down, and there was none to help.

[Sa 107:12 DK-KJV]

Ps 107:13 Then they cried unto the LORD in their trouble, and he saved them out of their distresses.

[Sa 107:13 DK-KJV]

Ps 107:14 He brought them out of darkness and the shadow of death, and brake their bands in sunder.

[Sa 107:14 DK-KJV]

Ps 107:15 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men!

[Sa 107:15 DK-KJV]

Ps 107:16 For he hath broken the gates of brass, and cut the bars of iron in sunder.

[Sa 107:16 DK-KJV]

Ps 107:17 Fools because of their transgression, and because of their iniquities, are afflicted.

[Sa 107:17 DK-KJV]

Ps 107:18 Their soul abhorreth all manner of meat; and they draw near unto the gates of death.

[Sa 107:18 DK-KJV]

Ps 107:19 Then they cry unto the LORD in their trouble, and he saveth them out of their distresses.

[Sa 107:19 DK-KJV]

Ps 107:20 He sent his word, and healed them, and delivered them from their destructions.

[Sa 107:20 DK-KJV]

Ps 107:21 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men!

[Sa 107:21 DK-KJV]

Ps 107:22 And let them sacrifice the sacrifices of thanksgiving, and declare his works with rejoicing.

[Sa 107:22 DK-KJV]

Ps 107:23 They that go down to the sea in ships, that do business in great waters;

[Sa 107:23 DK-KJV]

[Sa 107:24 DK-KJV] Ps 107:24 These see the works of the LORD, and his wonders in the deep.

Ps 107:25 For he commandeth, and raiseth the stormy wind, which lifteth up the waves thereof.

[Sa 107:25 DK-KJV]

Ps 107:26 They mount up to the heaven, they go down again to the depths: their soul is melted because of trouble.

[Sa 107:26 DK-KJV]

Ps 107:27 They reel to and fro, and stagger like a drunken man, and are at their wits' end.

[Sa 107:27 DK-KJV]

Ps 107:28 Then they cry unto the LORD in their trouble, and he bringeth them out of their distresses.

[Sa 107:28 DK-KJV]

[Sa 107:29 DK-KJV] Ps 107:29 He maketh the storm a calm, so that the waves thereof are still.

Ps 107:30 Then are they glad because they be quiet; so he bringeth them unto their desired haven.

[Sa 107:30 DK-KJV]

Ps 107:31 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men!

[Sa 107:31 DK-KJV]

[Sa 107:32 DK-KJV] Ps 107:32 Let them exalt him also in the congregation of the people, and praise

him in the assembly of the elders.

[Sa 107:33 DK-KJV] Ps 107:33 He turneth rivers into a wilderness, and the watersprings into dry ground;

[Sa 107:34 DK-KJV] Ps 107:34 A fruitful land into barrenness, for the wickedness of them that dwell therein.

[Sa 107:35 DK-KJV] Ps 107:35 He turneth the wilderness into a standing water, and dry ground into watersprings.

[Sa 107:36 DK-KJV] Ps 107:36 And there he maketh the hungry to dwell, that they may prepare a city for habitation;

[Sa 107:37 DK-KJV] Ps 107:37 And sow the fields, and plant vineyards, which may yield fruits of increase.

[Sa 107:38 DK-KJV] Ps 107:38 He blesseth them also, so that they are multiplied greatly; and suffereth not their cattle to decrease.

[Sa 107:39 DK-KJV] Ps 107:39 Again, they are minished and brought low through oppression, affliction, and sorrow.

[Sa 107:40 DK-KJV] Ps 107:40 He poureth contempt upon princes, and causeth them to wander in the wilderness, where there is no way.

[Sa 107:41 DK-KJV] Ps 107:41 Yet setteth he the poor on high from affliction, and maketh him families like a flock.

[Sa 107:42 DK-KJV] Ps 107:42 The righteous shall see it, and rejoice: and all iniquity shall stop her mouth.

[Sa 107:43 DK-KJV] Den som er vis, og vil Ps 107:43 Whoso is wise, and will observe these things, even they shall understand the lovingkindness of the LORD.

Salme 108 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 108:1 DK-KJV] En Sang eller Salme af David. Ps 108:1 A Song or Psalm of David. O God, my heart is fixed; I will sing and give praise, even with my glory.

[Sa 108:2 DK-KJV] Ps 108:2 Awake, psaltery and harp: I myself will awake early.

[Sa 108:3 DK-KJV] Ps 108:3 I will praise thee, O LORD, among the people: and I will sing praises unto thee among the nations.

[Sa 108:4 DK-KJV] Ps 108:4 For thy mercy is great above the heavens: and thy truth reacheth unto the clouds.

[Sa 108:5 DK-KJV] Ps 108:5 Be thou exalted, O God, above the heavens: and thy glory above all the earth;

[Sa 108:6 DK-KJV] Ps 108:6 That thy beloved may be delivered: save with thy right hand, and answer me.

[Sa 108:7 DK-KJV] Ps 108:7 God hath spoken in his holiness; I will rejoice, I will divide Shechem, and mete out the valley of Succoth.

[Sa 108:8 DK-KJV] Ps 108:8 Gilead is mine; Manasseh is mine; Ephraim also is the strength of mine head; Judah is my lawgiver;

[Sa 108:9 DK-KJV] Ps 108:9 Moab is my washpot; over Edom will I cast out my shoe; over Philistia will I triumph.

[Sa 108:10 DK-KJV] Ps 108:10 Who will bring me into the strong city? who will lead me into Edom?

[Sa 108:11 DK-KJV] Ps 108:11 Wilt not thou, O God, who hast cast us off? and wilt not thou, O God, go forth with our hosts?

[Sa 108:12 DK-KJV] Gi' os hjælp i trængsel: for tom er menneskets hjælp. Ps 108:12 Give us help from trouble: for vain is the help of man.

[Sa 108:13 DK-KJV] Ps 108:13 Through God we shall do valiantly: for he it is that shall tread down our enemies.

Salme 109 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 109:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Ps 109:1 To the chief Musician, A Psalm of David. Hold not thy peace, O God of my praise;

[Sa 109:2 DK-KJV] Ps 109:2 For the mouth of the wicked and the mouth of the deceitful are opened against me: they have spoken against me with a lying tongue.

[Sa 109:3 DK-KJV] Ps 109:3 They compassed me about also with words of hatred; and fought against me without a cause.

[Sa 109:4 DK-KJV]	Ps 109:4 For my love they are my adversaries: but I give myself unto prayer.
[Sa 109:5 DK-KJV]	Ps 109:5 And they have rewarded me evil for good, and hatred for my love.
[Sa 109:6 DK-KJV]	Ps 109:6 Set thou a wicked man over him: and let Satan stand at his right hand.
[Sa 109:7 DK-KJV]	Ps 109:7 When he shall be judged, let him be condemned: and let his prayer become sin.
[Sa 109:8 DK-KJV]	Ps 109:8 Let his days be few; and let another take his office.
[Sa 109:9 DK-KJV]	Ps 109:9 Let his children be fatherless, and his wife a widow.
[Sa 109:10 DK-KJV]	Ps 109:10 Let his children be continually vagabonds, and beg: let them seek their bread also out of their desolate places.
[Sa 109:11 DK-KJV]	Ps 109:11 Let the extortioner catch all that he hath; and let the strangers spoil his labour.
[Sa 109:12 DK-KJV]	Ps 109:12 Let there be none to extend mercy unto him: neither let there be any to favour his fatherless children.
[Sa 109:13 DK-KJV] efterslægt	Ps 109:13 Let his posterity be cut off; and in the generation following let their name be blotted out.
[Sa 109:14 DK-KJV]	Ps 109:14 Let the iniquity of his fathers be remembered with the LORD; and let not the sin of his mother be blotted out.
[Sa 109:15 DK-KJV]	Ps 109:15 Let them be before the LORD continually, that he may cut off the memory of them from the earth.
[Sa 109:16 DK-KJV] Eftersom han ikke	Ps 109:16 Because that he remembered not to shew mercy, but persecuted the poor and needy man, that he might even slay the broken in heart.
[Sa 109:17 DK-KJV]	Ps 109:17 As he loved cursing, so let it come unto him: as he delighted not in blessing, so let it be far from him.
[Sa 109:18 DK-KJV]	Ps 109:18 As he clothed himself with cursing like as with his garment, so let it come into his bowels like water, and like oil into his bones.
[Sa 109:19 DK-KJV]	Ps 109:19 Let it be unto him as the garment which covereth him, and for a girdle wherewith he is girded continually.
[Sa 109:20 DK-KJV]	Ps 109:20 Let this be the reward of mine adversaries from the LORD, and of them that speak evil against my soul.
[Sa 109:21 DK-KJV]	Ps 109:21 But do thou for me, O GOD the Lord, for thy name's sake: because thy mercy is good, deliver thou me.
[Sa 109:22 DK-KJV]	Ps 109:22 For I am poor and needy, and my heart is wounded within me.
[Sa 109:23 DK-KJV]	Ps 109:23 I am gone like the shadow when it declineth: I am tossed up and down as the locust.
[Sa 109:24 DK-KJV]	Ps 109:24 My knees are weak through fasting; and my flesh faileth of fatness.
[Sa 109:25 DK-KJV]	Ps 109:25 I became also a reproach unto them: when they looked upon me they shaked their heads.
[Sa 109:26 DK-KJV] Hjælp mig, Kæreste HERRE min Gud: Kæreste frels mig ifølge din barmhjertighed:	Ps 109:26 Help me, O LORD my God: O save me according to thy mercy:
[Sa 109:27 DK-KJV]	Ps 109:27 That they may know that this is thy hand; that thou, LORD, hast done it.
[Sa 109:28 DK-KJV]	Ps 109:28 Let them curse, but bless thou: when they arise, let them be ashamed; but let thy servant rejoice.
[Sa 109:29 DK-KJV]	Ps 109:29 Let mine adversaries be clothed with shame, and let them cover themselves with their own confusion, as with a mantle.
[Sa 109:30 DK-KJV]	Ps 109:30 I will greatly praise the LORD with my mouth; yea, I will praise him among the multitude.
[Sa 109:31 DK-KJV]	Ps 109:31 For he shall stand at the right hand of the poor, to save him from those that condemn his soul.

Salme 110 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 110:1 DK-KJV] En Salme af David. HERREN sagde til min Herre, Sid du på min højre hånd, indtil jeg laver dine fjender til din fodskammel.	Ps 110:1 A Psalm of David. The LORD said unto my Lord, Sit thou at my right hand, until I make thine enemies thy footstool.

[Sa 110:2 DK-KJV] HERREN skal sende din skyrkes stav ud fra Zion: hersk du i dine fjenders midte.
Ps 110:2 The LORD shall send the rod of thy strength out of Zion: rule thou in the midst of thine enemies.
[Sa 110:3 DK-KJV] Dit folk skal være villige på dagen for din kraft, i skønhederne af hellighed fra morgenens livmoder: har du din ungdoms dug.
Ps 110:3 Thy people shall be willing in the day of thy power, in the beauties of holiness from the womb of the morning: thou hast the dew of thy youth.
[Sa 110:4 DK-KJV] HERREN har svoret, og vil ikke angre, Du er en præst for evigt efter Melchizedeks orden.
Ps 110:4 The LORD hath sworn, and will not repent, Thou art a priest for ever after the order of Melchizedek.
[Sa 110:5 DK-KJV] Herren på din højre hånd skal gennembore konger på dagen for hans arriskab.
Ps 110:5 The Lord at thy right hand shall strike through kings in the day of his wrath.
[Sa 110:6 DK-KJV] Han skal dømme blandt hedningerne, han skal fylde stederne med de døde kroppe; han skal skade hovederne over mange lande.
Ps 110:6 He shall judge among the heathen, he shall fill the places with the dead bodies; he shall wound the heads over many countries.
[Sa 110:7 DK-KJV] Han skal drikke af bækken på vejen: derfor skal han opløfte hovedet.
Ps 110:7 He shall drink of the brook in the way: therefore shall he lift up the head.

Salme 111 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 111:1 DK-KJV] Ros I HERREN. Jeg vil rose HERREN med hele mit hjerte, i den oprigtiges forsamling, og i menigheden.
Ps 111:1 Praise ye the LORD. I will praise the LORD with my whole heart, in the assembly of the upright, and in the congregation.
[Sa 111:2 DK-KJV] HERRENs gerninger er store, eftersøgt af alle dem der har behag deri.
Ps 111:2 The works of the LORD are great, sought out of all them that have pleasure therein.
[Sa 111:3 DK-KJV] Hans værk er hæderlig og nådig: og hans retfærdighed består for evigt.
Ps 111:3 His work is honourable and glorious: and his righteousness endureth for ever.
[Sa 111:4 DK-KJV] Han har lavet hans vidunderlige gerninger til at bli' ihukommet: HERREN er nådig og fuld af medlidenhed.
Ps 111:4 He hath made his wonderful works to be remembered: the LORD is gracious and full of compassion.
[Sa 111:5 DK-KJV] Han har givet mad til dem der frygter ham: han vil altid huske på hans pagt.
Ps 111:5 He hath given meat unto them that fear him: he will ever be mindful of his covenant.
[Sa 111:6 DK-KJV] Han har vist hans folk kraften i hans gerninger, så han må gi' dem hedningernes arv.
Ps 111:6 He hath shewed his people the power of his works, that he may give them the heritage of the heathen.
[Sa 111:7 DK-KJV] Gerningerne fra hans hænder er ægthed og dom; alle hans befalinger er sikre.
Ps 111:7 The works of his hands are verity and judgment; all his commandments are sure.
[Sa 111:8 DK-KJV] De står fast for evig og altid, og er gjort i sandhed og oprigtighed.
Ps 111:8 They stand fast for ever and ever, and are done in truth and uprightness.
[Sa 111:9 DK-KJV] Han sendte forløsning til hans folk: han har befalet hans pagt for evig: hans navn er hellig og ærværdig.
Ps 111:9 He sent redemption unto his people: he hath commanded his covenant for ever: holy and reverend is his name.
[Sa 111:10 DK-KJV] Frygten for HERREN er visdommens begyndelse: alle de der gør hans befalinger har en god forståelse: hans ros består for evig.
Ps 111:10 The fear of the LORD is the beginning of wisdom: a good understanding have all they that do his commandments: his praise endureth for ever.

Salme 112 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 112:1 DK-KJV] Ros I HERREN. Velsignet er den mand der frygter HERREN, der glæder sig meget over hans befalinger.
Ps 112:1 Praise ye the LORD. Blessed is the man that feareth the LORD, that delighteth greatly in his commandments.
[Sa 112:2 DK-KJV] Hans sæd skal være mægtig på jord: den oprigtiges generation skal være velsignet.
Ps 112:2 His seed shall be mighty upon earth: the generation of the upright shall be blessed.
[Sa 112:3 DK-KJV] Rigdom og rigdomme skal være i hans hus: og hans retfærdighed består for evig.
Ps 112:3 Wealth and riches shall be in his house: and his righteousness endureth for ever.
[Sa 112:4 DK-KJV] For den oprigtige rejser lyset sig i mørket: han er nådig, og fuld af medlidenhed, og retskaffen.
Ps 112:4 Unto the upright there ariseth light in the darkness: he is gracious, and full of compassion, and righteous.
[Sa 112:5 DK-KJV] En god mand fremviser velvilje, og låner ud: han vi styre hans gøremål med diskretion.
Ps 112:5 A good man sheweth favour, and lendeth: he will guide his affairs with discretion.
[Sa 112:6 DK-KJV] Han skal med sikkerhed ikke bli' fjernet for evig: den retskafne skal være i evigvarende ihukommelse.
Ps 112:6 Surely he shall not be moved for ever: the righteous shall be in everlasting remembrance.
[Sa 112:7 DK-KJV] Han skal ikke være bange for onde nyheder: hans hjerte er grundfæstet, ved at stole på HERREN.
Ps 112:7 He shall not be afraid of evil tidings: his heart is fixed, trusting in the LORD.

[Sa 112:8 DK-KJV] Hans hjerte er grundfæstet, han skal ikke være bange, før han ser hans ønske over hans fjender.
Ps 112:8 His heart is established, he shall not be afraid, until he see his desire upon his enemies.
[Sa 112:9 DK-KJV] Han har spredt, han har givet til den fattige; hans retfærdighed består for evig; hans horn skal bli' ophøjet med ære.
Ps 112:9 He hath dispersed, he hath given to the poor; his righteousness endureth for ever; his horn shall be exalted with honour.
[Sa 112:10 DK-KJV] De onde skal se det, og være sørgmodig; han skal skære tænder, og smelte væk: de ondes ønske skal forsvinde.
Ps 112:10 The wicked shall see it, and be grieved; he shall gnash with his teeth, and melt away: the desire of the wicked shall perish.

Salme 113 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 113:1 DK-KJV] Ros I HERREN, Ros, Kæreste I HERRENs tjenere, ros HERRENs navn.
Ps 113:1 Praise ye the LORD. Praise, O ye servants of the LORD, praise the name of the LORD.
[Sa 113:2 DK-KJV] Velsignet er HERRENs navn fra nu af og for altid.
Ps 113:2 Blessed be the name of the LORD from this time forth and for evermore.
[Sa 113:3 DK-KJV] Fra solens opgang til den sammes nedgang vil HERRENs navn bli' rost.
Ps 113:3 From the rising of the sun unto the going down of the same the LORD'S name is to be praised.
[Sa 113:4 DK-KJV] HERREN er højt over alle nationer, og hans herlighed over himlene.
Ps 113:4 The LORD is high above all nations, and his glory above the heavens.
[Sa 113:5 DK-KJV] Hvem kan sammenlignes med HERREN vor Gud, som bor højt oppe,
Ps 113:5 Who is like unto the LORD our God, who dwelleth on high,
[Sa 113:6 DK-KJV] Som ydmyger hamselv for at lægge mærke til de ting der er i himlen, og på jorden!
Ps 113:6 Who humbleth himself to behold the things that are in heaven, and in the earth!
[Sa 113:7 DK-KJV] Han rejser de fattige op af støvet, og løfter de trængende ud af møjdyngen;
Ps 113:7 He raiseth up the poor out of the dust, and lifteth the needy out of the dunghill;
[Sa 113:8 DK-KJV] Så han må sætte ham hos prinser, ja hos hans folks prinser.
Ps 113:8 That he may set him with princes, even with the princes of his people.
[Sa 113:9 DK-KJV] Han får den golde kvinde til at holde hus, og til at være en glædesfyldt mor af børn. Ros I HERREN.
Ps 113:9 He maketh the barren woman to keep house, and to be a joyful mother of children. Praise ye the LORD.

Salme 114 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 114:1 DK-KJV] Da Israel gik ud af Egypten, Jacobs hus fra et folk med et forunderligt sprog.
Ps 114:1 When Israel went out of Egypt, the house of Jacob from a people of strange language;
[Sa 114:2 DK-KJV] Var Judah hans helligdom, og Israel hans herredømme.
Ps 114:2 Judah was his sanctuary, and Israel his dominion.
[Sa 114:3 DK-KJV] Havet så det, og flygtede: Jordanfloden trak sig tilbage.
Ps 114:3 The sea saw it, and fled: Jordan was driven back.
[Sa 114:4 DK-KJV] Bjergene hoppede som væddere, og de små bakker som lam.
Ps 114:4 The mountains skipped like rams, and the little hills like lambs.
[Sa 114:5 DK-KJV] Hvad ventede dig, Kæreste hav, eftersom du flygtede? du Jordanflod, at du trak dig tilbage?
Ps 114:5 What ailed thee, O thou sea, that thou fleddest? thou Jordan, that thou wast driven back?
[Sa 114:6 DK-KJV] I bjerge, at I hoppede som væddere; og I små bakker, som lam?
Ps 114:6 Ye mountains, that ye skipped like rams; and ye little hills, like lambs?
[Sa 114:7 DK-KJV] Ryst, du jord, ved Herrens nærvær, ved Jacobs Guds nærvær;
Ps 114:7 Tremble, thou earth, at the presence of the Lord, at the presence of the God of Jacob;
[Sa 114:8 DK-KJV] Som vendte klippen indtil et stående vand, flinten indtil en fontæne af vandmasser.
Ps 114:8 Which turned the rock into a standing water, the flint into a fountain of waters.

Salme 115 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 115:1 DK-KJV] Ikke til os, Kæreste HERRE, ikke til os, men gi' herlighed til dit navn, for din barmhjertighed, og for din sandheds skyld.
Ps 115:1 Not unto us, O LORD, not unto us, but unto thy name give glory, for thy mercy, and for thy truth's sake.
[Sa 115:2 DK-KJV] Hvorfor skulle hedningerne sig, Hvor er deres Gud nu?
Ps 115:2 Wherefore should the heathen say, Where is now their God?
[Sa 115:3 DK-KJV] Men vor Gud er i himlene: han har gjort hvadsomhelst han har ønsket.
Ps 115:3 But our God is in the heavens: he hath done whatsoever he hath pleased.
[Sa 115:4 DK-KJV] Deres afguder er sølv og guld, udformet af menneskers hænder.
Ps 115:4 Their idols are silver and gold, the work of men's hands.

[Sa 115:5 DK-KJV] De har munde, men de taler ikke: øjne har de, men de ser ikke:
Ps 115:5 They have mouths, but they speak not: eyes have they, but they see not:
[Sa 115:6 DK-KJV] De har ører, men de hører ikke: næser har de, men de lugter ikke:
Ps 115:6 They have ears, but they hear not: noses have they, but they smell not:
[Sa 115:7 DK-KJV] De har hænder, men de håndterer ikke: fødder har de, men de går ikke: de taler heller ikke gennem deres hals.
Ps 115:7 They have hands, but they handle not: feet have they, but they walk not: neither speak they through their throat.
[Sa 115:8 DK-KJV] De der laver dem er ligesom dem; sådan er hver og en der stoler på dem.
Ps 115:8 They that make them are like unto them; so is every one that trusteth in them.
[Sa 115:9 DK-KJV] Kæreste Israel, stol på HERREN: han er deres hjælp og deres skjold.
Ps 115:9 O Israel, trust thou in the LORD: he is their help and their shield.
[Sa 115:10 DK-KJV] Kæreste Aarons hus, stol på HERREN: han er deres hjælp og deres skjold.
Ps 115:10 O house of Aaron, trust in the LORD: he is their help and their shield.
[Sa 115:11 DK-KJV] I der frygter HERREN, stol på HERREN: han er deres hjælp og deres skjold.
Ps 115:11 Ye that fear the LORD, trust in the LORD: he is their help and their shield.
[Sa 115:12 DK-KJV] HERREN har været opmærksom på os: han vil velsigne os; han vil velsigne Israels hus; han vil velsigne Aarons hus.
Ps 115:12 The LORD hath been mindful of us: he will bless us; he will bless the house of Israel; he will bless the house of Aaron.
[Sa 115:13 DK-KJV] Han vil velsigne dem der frygter HERREN, både lille og stor.
Ps 115:13 He will bless them that fear the LORD, both small and great.
[Sa 115:14 DK-KJV] HERREN skal gøre at I bli'r flere og flere, jer og jeres børn.
Ps 115:14 The LORD shall increase you more and more, you and your children.
[Sa 115:15 DK-KJV] I er velsignet af HERREN som lavede himmel og jord.
Ps 115:15 Ye are blessed of the LORD which made heaven and earth.
[Sa 115:16 DK-KJV] Himmelen, ja himlene, er HERRENs: men jorden har han givet til menneskets børn.
Ps 115:16 The heaven, even the heavens, are the LORD'S: but the earth hath he given to the children of men.
[Sa 115:17 DK-KJV] De døde roser ikke HERREN, ej heller nogen der går ned ind i stilhed.
Ps 115:17 The dead praise not the LORD, neither any that go down into silence.
[Sa 115:18 DK-KJV] Men vi vil velsigne HERREN fra nu af og for altid. Ros I HERREN.
Ps 115:18 But we will bless the LORD from this time forth and for evermore. Praise the LORD.

Salme 116 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 116:1 DK-KJV] Jeg elsker HERREN, fordi han har hørt min stemme og mine påkaldelsesbønner.
Ps 116:1 I love the LORD, because he hath heard my voice and my supplications.
[Sa 116:2 DK-KJV] Fordi han har vendt sit øre mod mig, derfor vil jeg kalde på ham så længe jeg lever.
Ps 116:2 Because he hath inclined his ear unto me, therefore will I call upon him as long as I live.

[Sa 116:3 DK-KJV] Dødens sorger omslutter mig, og helvedes smerter har grebet fat i mig: Jeg fandt trængsel og sorg.
Ps 116:3 The sorrows of death compassed me, and the pains of hell gat hold upon me: I found trouble and sorrow.
[Sa 116:4 DK-KJV] Da kaldte jeg på HERRENs navn; Kæreste HERRE, Jeg bønfalder dig, forløs min sjæl.
Ps 116:4 Then called I upon the name of the LORD; O LORD, I beseech thee, deliver my soul.
[Sa 116:5 DK-KJV] HERREN er elskværdig, og retfærdig; ja, vor Gud er barmhjertig.
Ps 116:5 Gracious is the LORD, and righteous; yea, our God is merciful.
[Sa 116:6 DK-KJV] HERREN bevarer de simple: Jeg var nedgjort, og han hjalp mig.
Ps 116:6 The LORD preserveth the simple: I was brought low, and he helped me.
[Sa 116:7 DK-KJV] Vend tilbage til din hvile, Kæreste min sjæl; for HERREN har handlet rundhåndet med dig.
Ps 116:7 Return unto thy rest, O my soul; for the LORD hath dealt bountifully with thee.
[Sa 116:8 DK-KJV] For du har forløst min sjæl fra død, mine øjne fra tårer, og min fod fra at falde.
Ps 116:8 For thou hast delivered my soul from death, mine eyes from tears, and my feet from falling.
[Sa 116:9 DK-KJV] Jeg vil vandre foran HERREN i de levendes land.
Ps 116:9 I will walk before the LORD in the land of the living.
[Sa 116:10 DK-KJV] Jeg troede, derfor har jeg talt: Jeg var stærkt plaget:
Ps 116:10 I believed, therefore have I spoken: I was greatly afflicted:
[Sa 116:11 DK-KJV] Jeg sagde i min hast: Alle mennesker er løgnere.
Ps 116:11 I said in my haste, All men are liars.
[Sa 116:12 DK-KJV] Hvad skal jeg gi' tilbage til HERREN for alle hans fordele imod mig?
Ps 116:12 What shall I render unto the LORD for all his benefits toward me?
[Sa 116:13 DK-KJV] Jeg vil ta' frelseskoppen, og kalde på HERRENs navn.
Ps 116:13 I will take the cup of salvation, and call upon the name of the LORD.
[Sa 116:14 DK-KJV] Nu vil jeg betale mine løfter til HERREN i
Ps 116:14 I will pay my vows unto the LORD now in the

nærværet af hele hans folk.

presence of all his people.

[Sa 116:15 DK-KJV] Værdifuldt i HERRENs øjne er hans helliges død.

Ps 116:15 Precious in the sight of the LORD is the death of his saints.

[Sa 116:16 DK-KJV] Kæreste HERRE, jeg er sandelig din tjener; jeg er din tjener, og sønnen af din tjenestepige: du har løsnet min lænker.

Ps 116:16 O LORD, truly I am thy servant; I am thy servant, and the son of thine handmaid: thou hast loosed my bonds.

[Sa 116:17 DK-KJV] Jeg vil til dig tilbyde offeret af taksigelsesbøn, og vil kalde på HERRENs navn.

Ps 116:17 I will offer to thee the sacrifice of thanksgiving, and will call upon the name of the LORD.

[Sa 116:18 DK-KJV] Nu vil jeg betale mine løfter til HERREN i nærværet af hele hans folk.

Ps 116:18 I will pay my vows unto the LORD now in the presence of all his people,

[Sa 116:19 DK-KJV] På gårdspladserne i HERRENs hus, i din midte, Kæreste Jerusalem. Ros I HERREN.

Ps 116:19 In the courts of the LORD'S house, in the midst of thee, O Jerusalem. Praise ye the LORD.

Salme 117 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 117:1 DK-KJV] Kæreste ros HERREN, alle I nationer: ros ham, alle I folk.

Ps 117:1 O praise the LORD, all ye nations: praise him, all ye people.

[Sa 117:2 DK-KJV] For hans barmhjertige godhed er stor mod os: og HERRENs sandhed består for evigt. Ros I HERREN.

Ps 117:2 For his merciful kindness is great toward us: and the truth of the LORD endureth for ever. Praise ye the LORD.

Salme 118 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 118:1 DK-KJV] Kæreste giv taksigelsesbønner til HERREN; for han er god: fordi hans barmhjertighed består for evigt.

Ps 118:1 O give thanks unto the LORD; for he is good: because his mercy endureth for ever.

[Sa 118:2 DK-KJV] Lad Israel nu sige, at hans barmhjertighed består for evigt.

Ps 118:2 Let Israel now say, that his mercy endureth for ever.

[Sa 118:3 DK-KJV] Lad Aarons hus nu sige, at hans barmhjertighed består for evigt.

Ps 118:3 Let the house of Aaron now say, that his mercy endureth for ever.

[Sa 118:4 DK-KJV] Lad nu dem der frygter HERREN sige, at hans barmhjertighed består for evigt.

Ps 118:4 Let them now that fear the LORD say, that his mercy endureth for ever.

[Sa 118:5 DK-KJV] Jeg kaldte på HERREN i nød: HERREN svarede mig, og satte mig i et stort sted.

Ps 118:5 I called upon the LORD in distress: the LORD answered me, and set me in a large place.

[Sa 118:6 DK-KJV] HERREN er på min side; jeg vil ikke frygte: hvad kan mennesket gøre mod mig?

Ps 118:6 The LORD is on my side; I will not fear: what can man do unto me?

[Sa 118:7 DK-KJV] HERREN tager min del med dem som hjalp mig: derfor skal jeg se mit ønske over dem der hader mig.

Ps 118:7 The LORD taketh my part with them that help me: therefore shall I see my desire upon them that hate me.

[Sa 118:8 DK-KJV] Det er bedre at stole på HERREN end at ha' tiltro til mennesket.

Ps 118:8 It is better to trust in the LORD than to put confidence in man.

[Sa 118:9 DK-KJV] Det er bedre at stole på HERREN end at ha' tiltro til prinser.

Ps 118:9 It is better to trust in the LORD than to put confidence in princes.

[Sa 118:10 DK-KJV] Alle nationer omringede mig: men i HERRENs navn vil jeg destruere dem.

Ps 118:10 All nations compassed me about: but in the name of the LORD will I destroy them.

[Sa 118:11 DK-KJV] De omringede mig; ja, de omringede mig: men i HERRENs navn vil jeg destruere dem.

Ps 118:11 They compassed me about; yea, they compassed me about: but in the name of the LORD I will destroy them.

[Sa 118:12 DK-KJV] De omringede mig som bier; de er slukket som ilden i tornebuske: for i HERRENs navn vil jeg destruere dem.

Ps 118:12 They compassed me about like bees; they are quenched as the fire of thorns: for in the name of the LORD I will destroy them.

[Sa 118:13 DK-KJV] Du har skubbet meget til mig så jeg måtte falde: men HERREN hjalp mig.

Ps 118:13 Thou hast thrust sore at me that I might fall: but the LORD helped me.

[Sa 118:14 DK-KJV] HERREN er min styrke og sang, og er blevet min frelse

Ps 118:14 The LORD is my strength and song, and is become my salvation.

[Sa 118:15 DK-KJV] Jublen og frelsens stemme er i de retskafnes tabernakler: HERRENs højre hånd gør tappert.

Ps 118:15 The voice of rejoicing and salvation is in the tabernacles of the righteous: the right hand of the LORD doeth valiantly.

[Sa 118:16 DK-KJV] HERRENs højre hånd er ophøjet: HERRENs højre hånd gør tappert.

Ps 118:16 The right hand of the LORD is exalted: the right hand of the LORD doeth valiantly.

[Sa 118:17 DK-KJV] Jeg skal ikke dø, men leve, og erklære HERRENs værk.

Ps 118:17 I shall not die, but live, and declare the works of the LORD.

[Sa 118:18 DK-KJV] HERREN har irettesat mig meget: men han har ikke overgivet mig til døden.
Ps 118:18 The LORD hath chastened me sore: but he hath not given me over unto death.

[Sa 118:19 DK-KJV] Åben retfærdighedens porte for mig: jeg vil gå indad dem, og rose HERREN:
Ps 118:19 Open to me the gates of righteousness: I will go into them, and I will praise the LORD:

[Sa 118:20 DK-KJV] Denne HERRENs port, indad hvilken den retskafne skal gå.
Ps 118:20 This gate of the LORD, into which the righteous shall enter.

[Sa 118:21 DK-KJV] Jeg vil rose dig: for du har hørt mig, og er blevet min frelse.
Ps 118:21 I will praise thee: for thou hast heard me, and art become my salvation.

[Sa 118:22 DK-KJV] Den sten som bygningsfolkene forkastede er blevet hjørnets hovedsten.
Ps 118:22 The stone which the builders refused is become the head stone of the corner.

[Sa 118:23 DK-KJV] Dette er HERRENs værk; det er vidunderligt i vore øjne.
Ps 118:23 This is the LORD'S doing; it is marvellous in our eyes.

[Sa 118:24 DK-KJV] Denne er den dag som HERREN har lavet; vi vil juble og være glade over den.
Ps 118:24 This is the day which the LORD hath made; we will rejoice and be glad in it.

[Sa 118:25 DK-KJV] Frels nu, jeg bønfalder dig, Kæreste HERREN: Kæreste HERRE, jeg bønfalder dig, send velstand nu.
Ps 118:25 Save now, I beseech thee, O LORD: O LORD, I beseech thee, send now prosperity.

[Sa 118:26 DK-KJV] Velsignet er han der kommer i HERRENs navn: vi har velsignet jer ud fra HERRENs hus.
Ps 118:26 Blessed be he that cometh in the name of the LORD: we have blessed you out of the house of the LORD.

[Sa 118:27 DK-KJV] Gud er HERREN, som har vist os lyset: bind ofrene med strenge, ja til alterets horn.
Ps 118:27 God is the LORD, which hath shewed us light: bind the sacrifice with cords, even unto the horns of the altar.

[Sa 118:28 DK-KJV] Du er min Gud, og jeg vil rose dig: du er min Gud, jeg vil ophøje dig.
Ps 118:28 Thou art my God, and I will praise thee: thou art my God, I will exalt thee.

[Sa 118:29 DK-KJV] Kæreste gi' taksigelsesbønner til HERREN; for han er god: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 118:29 O give thanks unto the LORD; for he is good: for his mercy endureth for ever.

Salme 119 mangler dansk oversættelse - Det Hebraiske alfabet - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente
Det Hebraisk Alfabet: Diverse vers begynder med samme forbogstav på Hebraisk

[Sa 119:1 DK-KJV]
Ps 119:1 ALEPH. Blessed are the undefiled in the way, who walk in the law of the LORD.

[Sa 119:2 DK-KJV]
Ps 119:2 Blessed are they that keep his testimonies, and that seek him with the whole heart.

[Sa 119:3 DK-KJV]
Ps 119:3 They also do no iniquity: they walk in his ways.

[Sa 119:4 DK-KJV]
Ps 119:4 Thou hast commanded us to keep thy precepts diligently.

[Sa 119:5 DK-KJV]
Ps 119:5 O that my ways were directed to keep thy statutes!

[Sa 119:6 DK-KJV]
Ps 119:6 Then shall I not be ashamed, when I have respect unto all thy commandments.

[Sa 119:7 DK-KJV]
Ps 119:7 I will praise thee with uprightness of heart, when I shall have learned thy righteous judgments.

[Sa 119:8 DK-KJV]
Ps 119:8 I will keep thy statutes: O forsake me not utterly.

[Sa 119:9 DK-KJV] BETH. Hvordan skal en ung mand rense sin vej? ved at være varsom på den ifølge dit ord.
Ps 119:9 BETH. Wherewithal shall a young man cleanse his way? by taking heed thereto according to thy word.

[Sa 119:10 DK-KJV]
Ps 119:10 With my whole heart have I sought thee: O let me not wander from thy commandments.

[Sa 119:11 DK-KJV]
Ps 119:11 Thy word have I hid in mine heart, that I might not sin against thee.

[Sa 119:12 DK-KJV]
Ps 119:12 Blessed art thou, O LORD: teach me thy statutes.

[Sa 119:13 DK-KJV]
Ps 119:13 With my lips have I declared all the judgments of thy mouth.

[Sa 119:14 DK-KJV]
Ps 119:14 I have rejoiced in the way of thy testimonies, as much as in all riches.

[Sa 119:15 DK-KJV]
Ps 119:15 I will meditate in thy precepts, and have respect unto thy ways.

[Sa 119:16 DK-KJV] Jeg vil glæde migselv over dine vedtægter: Jeg vil ikke glemme dit ord.
Ps 119:16 I will delight myself in thy statutes: I will not forget thy word.

[Sa 119:17 DK-KJV] GIMEL. Handel rundhåndet med din tjener, så jeg må leve, og holde dit ord.
Ps 119:17 GIMEL. Deal bountifully with thy servant, that I may live, and keep thy word.

[Sa 119:18 DK-KJV] Åben du mine øjne, så jeg må lægge mærke til vidunderlige ting ud fra din lov.	Ps 119:18 Open thou mine eyes, that I may behold wondrous things out of thy law.
[Sa 119:19 DK-KJV] Jeg er en fremmed på jorden: skjul ikke dine befalinger fra mig.	Ps 119:19 I am a stranger in the earth: hide not thy commandments from me.
[Sa 119:20 DK-KJV]	Ps 119:20 My soul breaketh for the longing that it hath unto thy judgments at all times.
[Sa 119:21 DK-KJV]	Ps 119:21 Thou hast rebuked the proud that are cursed, which do err from thy commandments.
[Sa 119:22 DK-KJV]	Ps 119:22 Remove from me reproach and contempt; for I have kept thy testimonies.
[Sa 119:23 DK-KJV]	Ps 119:23 Princes also did sit and speak against me: but thy servant did meditate in thy statutes.
[Sa 119:24 DK-KJV]	Ps 119:24 Thy testimonies also are my delight and my counsellers.
[Sa 119:25 DK-KJV] DALETH. Min sjæl klynger sig til støvet, levendegør du mig ifølge dit ord.	Ps 119:25 DALETH. My soul cleaveth unto the dust: quicken thou me according to thy word.
[Sa 119:26 DK-KJV]	Ps 119:26 I have declared my ways, and thou heardest me: teach me thy statutes.
[Sa 119:27 DK-KJV]	Ps 119:27 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.
[Sa 119:28 DK-KJV] tungsindighed	Ps 119:28 My soul melteth for heaviness: strengthen thou me according unto thy word.
[Sa 119:29 DK-KJV]	Ps 119:29 Remove from me the way of lying: and grant me thy law graciously.
[Sa 119:30 DK-KJV]	Ps 119:30 I have chosen the way of truth: thy judgments have I laid before me.
[Sa 119:31 DK-KJV]	Ps 119:31 I have stuck unto thy testimonies: O LORD, put me not to shame.
[Sa 119:32 DK-KJV]	Ps 119:32 I will run the way of thy commandments, when thou shalt enlarge my heart.
[Sa 119:33 DK-KJV]	Ps 119:33 HE. Teach me, O LORD, the way of thy statutes; and I shall keep it unto the end.
[Sa 119:34 DK-KJV]	Ps 119:34 Give me understanding, and I shall keep thy law; yea, I shall observe it with my whole heart.
[Sa 119:35 DK-KJV]	Ps 119:35 Make me to go in the path of thy commandments; for therein do I delight.
[Sa 119:36 DK-KJV] Vend mit hjerte mod dine vidnesbyrd, og ikke mod griskhed.	Ps 119:36 Incline my heart unto thy testimonies, and not to covetousness.
[Sa 119:37 DK-KJV]	Ps 119:37 Turn away mine eyes from beholding vanity; and quicken thou me in thy way.
[Sa 119:38 DK-KJV]	Ps 119:38 Stablish thy word unto thy servant, who is devoted to thy fear.
[Sa 119:39 DK-KJV]	Ps 119:39 Turn away my reproach which I fear: for thy judgments are good.
[Sa 119:40 DK-KJV]	Ps 119:40 Behold, I have longed after thy precepts: quicken me in thy righteousness.
[Sa 119:41 DK-KJV] VAU. Lad også dine barmhjertigheder komme til mig, Kæreste HERRE, ja din frelse, ifølge dit ord.	Ps 119:41 VAU. Let thy mercies come also unto me, O LORD, even thy salvation, according to thy word.
[Sa 119:42 DK-KJV]	Ps 119:42 So shall I have wherewith to answer him that reproacheth me: for I trust in thy word.
[Sa 119:43 DK-KJV]	Ps 119:43 And take not the word of truth utterly out of my mouth; for I have hoped in thy judgments.
[Sa 119:44 DK-KJV]	Ps 119:44 So shall I keep thy law continually for ever and ever.
[Sa 119:45 DK-KJV]	Ps 119:45 And I will walk at liberty: for I seek thy precepts.
[Sa 119:46 DK-KJV]	Ps 119:46 I will speak of thy testimonies also before kings, and will not be ashamed.
[Sa 119:47 DK-KJV]	Ps 119:47 And I will delight myself in thy commandments, which I have loved.
[Sa 119:48 DK-KJV]	Ps 119:48 My hands also will I lift up unto thy commandments, which I have loved; and I will meditate in thy statutes.
[Sa 119:49 DK-KJV]	Ps 119:49 ZAIN. Remember the word unto thy servant, upon which thou hast caused me to hope.

[Sa 119:50 DK-KJV]
Ps 119:50 This is my comfort in my affliction: for thy word hath quickened me.

[Sa 119:51 DK-KJV]
Ps 119:51 The proud have had me greatly in derision: yet have I not declined from thy law.

[Sa 119:52 DK-KJV] Jeg ihukommer dine domme i gamle tid, Kæreste HERRE; og har trøstet migselv.
Ps 119:52 I remembered thy judgments of old, O LORD; and have comforted myself.

[Sa 119:53 DK-KJV] Rædsel har grebet fat i mig på grund af de onde der svigter din lov.
Ps 119:53 Horror hath taken hold upon me because of the wicked that forsake thy law.

[Sa 119:54 DK-KJV] Dine vedtægter har været mine sange i mit pilgrimshus.
Ps 119:54 Thy statutes have been my songs in the house of my pilgrimage.

[Sa 119:55 DK-KJV] Jeg har ihukommet dit navn, Kæreste HERRE, om natten, og har holdt din lov.
Ps 119:55 I have remembered thy name, O LORD, in the night, and have kept thy law.

[Sa 119:56 DK-KJV]
Ps 119:56 This I had, because I kept thy precepts.

[Sa 119:57 DK-KJV] CHETH. Du er min del, Kæreste HERRE, jeg har sagt at jeg ville holde dine ord.
Ps 119:57 CHETH. Thou art my portion, O LORD: I have said that I would keep thy words.

[Sa 119:58 DK-KJV] Jeg bad om din gunst af hele mit hjerte: vær barmhjertig mod mig ifølge dit ord.
Ps 119:58 I intreated thy favour with my whole heart: be merciful unto me according to thy word.

[Sa 119:59 DK-KJV]
Ps 119:59 I thought on my ways, and turned my feet unto thy testimonies.

[Sa 119:60 DK-KJV]
Ps 119:60 I made haste, and delayed not to keep thy commandments.

[Sa 119:61 DK-KJV]
Ps 119:61 The bands of the wicked have robbed me: but I have not forgotten thy law.

[Sa 119:62 DK-KJV]
Ps 119:62 At midnight I will rise to give thanks unto thee because of thy righteous judgments.

[Sa 119:63 DK-KJV]
Ps 119:63 I am a companion of all them that fear thee, and of them that keep thy precepts.

[Sa 119:64 DK-KJV]
Ps 119:64 The earth, O LORD, is full of thy mercy: teach me thy statutes.

[Sa 119:65 DK-KJV]
Ps 119:65 TETH. Thou hast dealt well with thy servant, O LORD, according unto thy word.

[Sa 119:66 DK-KJV]
Ps 119:66 Teach me good judgment and knowledge: for I have believed thy commandments.

[Sa 119:67 DK-KJV]
Ps 119:67 Before I was afflicted I went astray: but now have I kept thy word.

[Sa 119:68 DK-KJV]
Ps 119:68 Thou art good, and doest good; teach me thy statutes.

[Sa 119:69 DK-KJV]
Ps 119:69 The proud have forged a lie against me: but I will keep thy precepts with my whole heart.

[Sa 119:70 DK-KJV]
Ps 119:70 Their heart is as fat as grease; but I delight in thy law.

[Sa 119:71 DK-KJV]
Ps 119:71 It is good for me that I have been afflicted; that I might learn thy statutes.

[Sa 119:72 DK-KJV]tusindvis
Ps 119:72 The law of thy mouth is better unto me than thousands of gold and silver.

[Sa 119:73 DK-KJV]
Ps 119:73 JOD. Thy hands have made me and fashioned me: give me understanding, that I may learn thy commandments.

[Sa 119:74 DK-KJV]
Ps 119:74 They that fear thee will be glad when they see me; because I have hoped in thy word.

[Sa 119:75 DK-KJV]
Ps 119:75 I know, O LORD, that thy judgments are right, and that thou in faithfulness hast afflicted me.

[Sa 119:76 DK-KJV] Lad, jeg ber dig, din barmhjertige godhed være til min trøst, ifølge dit ord til din tjener.
Ps 119:76 Let, I pray thee, thy merciful kindness be for my comfort, according to thy word unto thy servant.

[Sa 119:77 DK-KJV]
Ps 119:77 Let thy tender mercies come unto me, that I may live: for thy law is my delight.

[Sa 119:78 DK-KJV]
Ps 119:78 Let the proud be ashamed; for they dealt perversely with me without a cause: but I will meditate in thy precepts.

[Sa 119:79 DK-KJV]
Ps 119:79 Let those that fear thee turn unto me, and those that have known thy testimonies.

[Sa 119:80 DK-KJV]
Ps 119:80 Let my heart be sound in thy statutes; that I be not

ashamed.

[Sa 119:81 DK-KJV]
Ps 119:81 CAPH. My soul fainteth for thy salvation: but I hope in thy word.

[Sa 119:82 DK-KJV]
Ps 119:82 Mine eyes fail for thy word, saying, When wilt thou comfort me?

[Sa 119:83 DK-KJV]
Ps 119:83 For I am become like a bottle in the smoke; yet do I not forget thy statutes.

[Sa 119:84 DK-KJV]
Ps 119:84 How many are the days of thy servant? when wilt thou execute judgment on them that persecute me?

[Sa 119:85 DK-KJV]
Ps 119:85 The proud have digged pits for me, which are not after thy law.

[Sa 119:86 DK-KJV]
Ps 119:86 All thy commandments are faithful: they persecute me wrongfully; help thou me.

[Sa 119:87 DK-KJV]
Ps 119:87 They had almost consumed me upon earth; but I forsook not thy precepts.

[Sa 119:88 DK-KJV]
Ps 119:88 Quicken me after thy lovingkindness; so shall I keep the testimony of thy mouth.

[Sa 119:89 DK-KJV]
Ps 119:89 LAMED. For ever, O LORD, thy word is settled in heaven.

[Sa 119:90 DK-KJV]
Ps 119:90 Thy faithfulness is unto all generations: thou hast established the earth, and it abideth.

[Sa 119:91 DK-KJV] De fortsætter denne dag ifølge dine ritualer: for alle er dine tjenere.
Ps 119:91 They continue this day according to thine ordinances: for all are thy servants.

[Sa 119:92 DK-KJV]
Ps 119:92 Unless thy law had been my delights, I should then have perished in mine affliction.

[Sa 119:93 DK-KJV]
Ps 119:93 I will never forget thy precepts: for with them thou hast quickened me.

[Sa 119:94 DK-KJV]
Ps 119:94 I am thine, save me; for I have sought thy precepts.

[Sa 119:95 DK-KJV]
Ps 119:95 The wicked have waited for me to destroy me: but I will consider thy testimonies.

[Sa 119:96 DK-KJV]
Ps 119:96 I have seen an end of all perfection: but thy commandment is exceeding broad.

[Sa 119:97 DK-KJV]
Ps 119:97 MEM. O how love I thy law! it is my meditation all the day.

[Sa 119:98 DK-KJV]
Ps 119:98 Thou through thy commandments hast made me wiser than mine enemies: for they are ever with me.

[Sa 119:99 DK-KJV]
Ps 119:99 I have more understanding than all my teachers: for thy testimonies are my meditation.

[Sa 119:100 DK-KJV]
Ps 119:100 I understand more than the ancients, because I keep thy precepts.

[Sa 119:101 DK-KJV]
Ps 119:101 I have refrained my feet from every evil way, that I might keep thy word.

[Sa 119:102 DK-KJV]
Ps 119:102 I have not departed from thy judgments: for thou hast taught me.

[Sa 119:103 DK-KJV]
Ps 119:103 How sweet are thy words unto my taste! yea, sweeter than honey to my mouth!

[Sa 119:104 DK-KJV]
Ps 119:104 Through thy precepts I get understanding: therefore I hate every false way.

[Sa 119:105 DK-KJV] NUN. Dit ord er en lampe for min fod, og et lys på min sti.
Ps 119:105 NUN. Thy word is a lamp unto my feet, and a light unto my path.

[Sa 119:106 DK-KJV] Jeg har svoret, og jeg vil fuldbyrde det, at jeg vil holde dine retfærdige domme.
Ps 119:106 I have sworn, and I will perform it, that I will keep thy righteous judgments.

[Sa 119:107 DK-KJV]
Ps 119:107 I am afflicted very much: quicken me, O LORD, according unto thy word.

[Sa 119:108 DK-KJV]
Ps 119:108 Accept, I beseech thee, the freewill offerings of my mouth, O LORD, and teach me thy judgments.

[Sa 119:109 DK-KJV]
Ps 119:109 My soul is continually in my hand: yet do I not forget thy law.

[Sa 119:110 DK-KJV]
Ps 119:110 The wicked have laid a snare for me: yet I erred not from thy precepts.

[Sa 119:111 DK-KJV]
Ps 119:111 Thy testimonies have I taken as an heritage for ever: for they are the rejoicing of my heart.

[Sa 119:112 DK-KJV]

[Sa 119:113 DK-KJV]

[Sa 119:114 DK-KJV]

[Sa 119:115 DK-KJV]

[Sa 119:116 DK-KJV]

[Sa 119:117 DK-KJV]

[Sa 119:118 DK-KJV]

[Sa 119:119 DK-KJV]
[Sa 119:120 DK-KJV] Mit kød ryster ud af frygt for dig; og jeg er bange for dine domme.

[Sa 119:121 DK-KJV]

[Sa 119:122 DK-KJV]

[Sa 119:123 DK-KJV]

[Sa 119:124 DK-KJV]

[Sa 119:125 DK-KJV]

[Sa 119:126 DK-KJV]

[Sa 119:127 DK-KJV]

[Sa 119:128 DK-KJV]

[Sa 119:129 DK-KJV]

[Sa 119:130 DK-KJV]

[Sa 119:131 DK-KJV]

[Sa 119:132 DK-KJV]

[Sa 119:133 DK-KJV]

[Sa 119:134 DK-KJV]

[Sa 119:135 DK-KJV]

[Sa 119:136 DK-KJV]
[Sa 119:137 DK-KJV] TZADDI. Retfærdig er du, Kæreste HERRE, og oprigtige er dine domme.
[Sa 119:138 DK-KJV] Dine vidnesbyrd som du har befalet er retfærdige og meget trofaste.
[Sa 119:139 DK-KJV] Min nidkærhed har fortæret mig, fordi mine fjender har glemt dine ord.
[Sa 119:140 DK-KJV] Dit ord er meget rent: derfor elsker din tjener det.
[Sa 119:141 DK-KJV] Jeg er lille og foragtet: men alligevel glemmer jeg ikke dine forskrifter.
[Sa 119:142 DK-KJV] Din retfærdighed er en evigvarende retfærdighed, og din lov er sandheden.

Ps 119:112 I have inclined mine heart to perform thy statutes alway, even unto the end.
Ps 119:113 SAMECH. I hate vain thoughts: but thy law do I love.
Ps 119:114 Thou art my hiding place and my shield: I hope in thy word.
Ps 119:115 Depart from me, ye evildoers: for I will keep the commandments of my God.
Ps 119:116 Uphold me according unto thy word, that I may live: and let me not be ashamed of my hope.
Ps 119:117 Hold thou me up, and I shall be safe: and I will have respect unto thy statutes continually.
Ps 119:118 Thou hast trodden down all them that err from thy statutes: for their deceit is falsehood.
Ps 119:119 Thou puttest away all the wicked of the earth like dross: therefore I love thy testimonies.
Ps 119:120 My flesh trembleth for fear of thee; and I am afraid of thy judgments.
Ps 119:121 AIN. I have done judgment and justice: leave me not to mine oppressors.
Ps 119:122 Be surety for thy servant for good: let not the proud oppress me.
Ps 119:123 Mine eyes fail for thy salvation, and for the word of thy righteousness.
Ps 119:124 Deal with thy servant according unto thy mercy, and teach me thy statutes.
Ps 119:125 I am thy servant; give me understanding, that I may know thy testimonies.
Ps 119:126 It is time for thee, LORD, to work: for they have made void thy law.
Ps 119:127 Therefore I love thy commandments above gold; yea, above fine gold.
Ps 119:128 Therefore I esteem all thy precepts concerning all things to be right; and I hate every false way.
Ps 119:129 PE. Thy testimonies are wonderful: therefore doth my soul keep them.
Ps 119:130 The entrance of thy words giveth light; it giveth understanding unto the simple.
Ps 119:131 I opened my mouth, and panted: for I longed for thy commandments.
Ps 119:132 Look thou upon me, and be merciful unto me, as thou usest to do unto those that love thy name.
Ps 119:133 Order my steps in thy word: and let not any iniquity have dominion over me.
Ps 119:134 Deliver me from the oppression of man: so will I keep thy precepts.
Ps 119:135 Make thy face to shine upon thy servant; and teach me thy statutes.
Ps 119:136 Rivers of waters run down mine eyes, because they keep not thy law.
Ps 119:137 TZADDI. Righteous art thou, O LORD, and upright are thy judgments.
Ps 119:138 Thy testimonies that thou hast commanded are righteous and very faithful.
Ps 119:139 My zeal hath consumed me, because mine enemies have forgotten thy words.
Ps 119:140 Thy word is very pure: therefore thy servant loveth it.
Ps 119:141 I am small and despised: yet do not I forget thy precepts.
Ps 119:142 Thy righteousness is an everlasting righteousness, and thy law is the truth.

[Sa 119:143 DK-KJV] Trængsel og pine har grebet fat i mig: men alligevel er dine befalinger min glæde.
[Sa 119:144 DK-KJV] Retfærdigheden i dine vidnesbyrd er evigvarende: gi' mig forståelse, og jeg skal leve.
[Sa 119:145 DK-KJV] KOPH. Jeg råbte med hele mit hjerte; hør mig, Kæreste HERRE: jeg vil holde dine vedtægter.
[Sa 119:146 DK-KJV] Jeg råbte til dig; frels mig, og jeg vil holde dine vidnesbyrd.
[Sa 119:147 DK-KJV] Jeg mødte morgengryet, og råbte: jeg håbede på dit ord.
[Sa 119:148 DK-KJV] Mine øjne møder nattevagterne, så jeg måtte meditere over dit ord.
[Sa 119:149 DK-KJV] Hør min stemme ifølge din overbærenhed: Kæreste HERRE, levendegør mig ifølge din dom.
[Sa 119:150 DK-KJV] De der følger efter misgerning nærmer sig: de er langt fra din lov.
[Sa 119:151 DK-KJV] Du er nær, Kæreste HERRE; og alle dine befalinger er sandhed.
[Sa 119:152 DK-KJV] Angående dine vidnesbyrd, fortiden har vist mig at du har funderet dem for evigt.
[Sa 119:153 DK-KJV] RESH. Betragt min trængsel, og forløs mig: for jeg glemmer ikke din lov.
[Sa 119:154 DK-KJV] Før min sag, og forløs mig: levendegør mig ifølge dit ord.
[Sa 119:155 DK-KJV] Frelse er langt fra de onde: for de søger ikke efter dine vedtægter.
[Sa 119:156 DK-KJV] Store er dine blide barmhjertigheder, Kæreste HERRE: levendegør mig ifølge dine domme.
[Sa 119:157 DK-KJV] Mange er mine forfølgere og mine fjender; men alligevel viger jeg ikke fra dine vidnesbyrd.
[Sa 119:158 DK-KJV] Jeg lagde mærke til overtræderne, og var bedrøvet; fordi de ikke holdt dit ord.
[Sa 119:159 DK-KJV] Betragt hvordan jeg elsker dine forskrifter, levendegør mig, Kæreste HERRE, ifølge din overbærenhed.
[Sa 119:160 DK-KJV] Dit ord er sandt fra begyndelsen, og enhver af dine retfærdige domme varer for evigt.

[Sa 119:161 DK-KJV] SCHIN.

[Sa 119:162 DK-KJV]

[Sa 119:163 DK-KJV]

[Sa 119:164 DK-KJV]

[Sa 119:165 DK-KJV]

[Sa 119:166 DK-KJV]

[Sa 119:167 DK-KJV]

[Sa 119:168 DK-KJV]
[Sa 119:169 DK-KJV] TAU. Lad mit råb komme dig nær, Kæreste HERRE: giv mig forståelse ifølge dit ord.
[Sa 119:170 DK-KJV] Lad mine påkaldelsesbønner komme foran dig: forløs mig ifølge dit ord.
[Sa 119:171 DK-KJV] Mine læber skal frembringe lovsang, når du har undervist mig i dine vedtægter.
[Sa 119:172 DK-KJV] Min tunge skal tale om dit ord: for alle dine befalinger er retfærdighed.
[Sa 119:173 DK-KJV] Lad din hånd hjælpe mig; for jeg har ikke glemt dine forskrifter.

Ps 119:143 Trouble and anguish have taken hold on me: yet thy commandments are my delights.
Ps 119:144 The righteousness of thy testimonies is everlasting: give me understanding, and I shall live.
Ps 119:145 KOPH. I cried with my whole heart; hear me, O LORD: I will keep thy statutes.
Ps 119:146 I cried unto thee; save me, and I shall keep thy testimonies.
Ps 119:147 I prevented the dawning of the morning, and cried: I hoped in thy word.
Ps 119:148 Mine eyes prevent the night watches, that I might meditate in thy word.
Ps 119:149 Hear my voice according unto thy lovingkindness: O LORD, quicken me according to thy judgment.
Ps 119:150 They draw nigh that follow after mischief: they are far from thy law.
Ps 119:151 Thou art near, O LORD; and all thy commandments are truth.
Ps 119:152 Concerning thy testimonies, I have known of old that thou hast founded them for ever.
Ps 119:153 RESH. Consider mine affliction, and deliver me: for I do not forget thy law.
Ps 119:154 Plead my cause, and deliver me: quicken me according to thy word.
Ps 119:155 Salvation is far from the wicked: for they seek not thy statutes.
Ps 119:156 Great are thy tender mercies, O LORD: quicken me according to thy judgments.
Ps 119:157 Many are my persecutors and mine enemies; yet do I not decline from thy testimonies.
Ps 119:158 I beheld the transgressors, and was grieved; because they kept not thy word.

Ps 119:159 Consider how I love thy precepts: quicken me, O LORD, according to thy lovingkindness.
Ps 119:160 Thy word is true from the beginning: and every one of thy righteous judgments endureth for ever.
Ps 119:161 SCHIN. Princes have persecuted me without a cause: but my heart standeth in awe of thy word.
Ps 119:162 I rejoice at thy word, as one that findeth great spoil.
Ps 119:163 I hate and abhor lying: but thy law do I love.
Ps 119:164 Seven times a day do I praise thee because of thy righteous judgments.
Ps 119:165 Great peace have they which love thy law: and nothing shall offend them.
Ps 119:166 LORD, I have hoped for thy salvation, and done thy commandments.
Ps 119:167 My soul hath kept thy testimonies; and I love them exceedingly.
Ps 119:168 I have kept thy precepts and thy testimonies: for all my ways are before thee.
Ps 119:169 TAU. Let my cry come near before thee, O LORD: give me understanding according to thy word.
Ps 119:170 Let my supplication come before thee: deliver me according to thy word.
Ps 119:171 My lips shall utter praise, when thou hast taught me thy statutes.
Ps 119:172 My tongue shall speak of thy word: for all thy commandments are righteousness.
Ps 119:173 Let thine hand help me; for I have chosen thy precepts.

[Sa 119:174 DK-KJV] Jeg har længtes efter din frelse, Kæreste HERRE; og din lov er min glæde.
Ps 119:174 I have longed for thy salvation, O LORD; and thy law is my delight.
[Sa 119:175 DK-KJV] Lad min sjæl leve, og den skal ikke glemme dig; og lad dine domme hjælpe mig.
Ps 119:175 Let my soul live, and it shall praise thee; and let thy judgments help me.
[Sa 119:176 DK-KJV] Jeg er kommet på afveje som et vildfarent får; opsøg din tjener; for jeg glemmer ikke dine befalinger.
Ps 119:176 I have gone astray like a lost sheep; seek thy servant; for I do not forget thy commandments.

Salme 120 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 120:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. I min trængsel råbte jeg til HERREN, og han hørte mig.
Ps 120:1 A Song of degrees. In my distress I cried unto the LORD, and he heard me.
[Sa 120:2 DK-KJV] Forløs min sjæl, Kæreste HERRE, fra lyvende læber, og fra en bedragerisk tunge.
Ps 120:2 Deliver my soul, O LORD, from lying lips, and from a deceitful tongue.
[Sa 120:3 DK-KJV] Hvad skal bli' givet til dig? eller hvad skal bli' gjort for dig, du falske tunge?
Ps 120:3 What shall be given unto thee? or what shall be done unto thee, thou false tongue?
[Sa 120:4 DK-KJV] Den mægtiges skarpe pile, med kul fra juniper. (et retama træ)
Ps 120:4 Sharp arrows of the mighty, with coals of juniper.
[Sa 120:5 DK-KJV] Arme mig, at jeg opholder mig i Mesek, at jeg bor i Kedars telte!
Ps 120:5 Woe is me, that I sojourn in Mesech, that I dwell in the tents of Kedar!
[Sa 120:6 DK-KJV] Min sjæl har længe handlet med ham der hader fred.
Ps 120:6 My soul hath long dwelt with him that hateth peace.
[Sa 120:7 DK-KJV] Jeg er for fred: men når jeg taler, er de for krig.
Ps 120:7 I am for peace: but when I speak, they are for war.

Salme 121 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 121:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. Jeg vil opløfte mine øjne mod bakkerne, derfra kommer min hjælp.
Ps 121:1 A Song of degrees. I will lift up mine eyes unto the hills, from whence cometh my help.
[Sa 121:2 DK-KJV] Min hjælp kommer fra HERREN, som lavede himmel og jord.
Ps 121:2 My help cometh from the LORD, which made heaven and earth.
[Sa 121:3 DK-KJV] Han vil ikke tillade at din fod bli'r fjernet: han der holder dig vil ikke slumre.
Ps 121:3 He will not suffer thy foot to be moved: he that keepeth thee will not slumber.
[Sa 121:4 DK-KJV] Læg mærke til, han der holder Israel skal hverken slumre eller sove.
Ps 121:4 Behold, he that keepeth Israel shall neither slumber nor sleep.
[Sa 121:5 DK-KJV] HERREN er din vogter: HERREN er din skygge på din højre hånd.
Ps 121:5 The LORD is thy keeper: the LORD is thy shade upon thy right hand.
[Sa 121:6 DK-KJV] Solen skal ikke slå dig om dagen, heller ikke månen om natten.
Ps 121:6 The sun shall not smite thee by day, nor the moon by night.
[Sa 121:7 DK-KJV] HERREN skal bevare dig fra alt ondt: han skal bevare dig sjæl.
Ps 121:7 The LORD shall preserve thee from all evil: he shall preserve thy soul.
[Sa 121:8 DK-KJV] HERREN skal bevare din gåen ud og din ankomst ind fra nu af, og ja for altid.
Ps 121:8 The LORD shall preserve thy going out and thy coming in from this time forth, and even for evermore.

Salme 122 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 122:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser af David. Jeg var glad da de sagde til mig, Lad os gå ind i HERRENs hus.
Ps 122:1 A Song of degrees of David. I was glad when they said unto me, Let us go into the house of the LORD.
[Sa 122:2 DK-KJV] Vore fødder skal stå indenfor dine porte, Kæreste Jerusalem.
Ps 122:2 Our feet shall stand within thy gates, O Jerusalem.
[Sa 122:3 DK-KJV] Jerusalem er bygget som en by som er kompakt sammen:
Ps 122:3 Jerusalem is builded as a city that is compact together:
[Sa 122:4 DK-KJV] Hvorhen stammerne går op, HERRENs stammer, til Israels vidnesbyrd, for at give taksigelse til HERRENs navn.
Ps 122:4 Whither the tribes go up, the tribes of the LORD, unto the testimony of Israel, to give thanks unto the name of the LORD.
[Sa 122:5 DK-KJV] For der er opsat troner for dom, tronerne fra Davids hus.
Ps 122:5 For there are set thrones of judgment, the thrones of the house of David.

[Sa 122:6 DK-KJV] Bed for Jerusalems fred: de der elsker dig skal blomstre.
Ps 122:6 Pray for the peace of Jerusalem: they shall prosper that love thee.
[Sa 122:7 DK-KJV] Fred er indenfor dine mure, og velstand indeni dine paladser
Ps 122:7 Peace be within thy walls, and prosperity within thy palaces.
[Sa 122:8 DK-KJV] For mine brødre og venners skyld, vil jeg nu sige, Fred er indeni dig.
Ps 122:8 For my brethren and companions' sakes, I will now say, Peace be within thee.
[Sa 122:9 DK-KJV] På grund af HERREN vor Guds hus vil jeg søge dit gode.
Ps 122:9 Because of the house of the LORD our God I will seek thy good.

Salme 123 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 123:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. Mod dig opløfter jeg mine øjne, Kæreste du der bor i himlene.
Ps 123:1 A Song of degrees. Unto thee lift I up mine eyes, O thou that dwellest in the heavens.
[Sa 123:2 DK-KJV] Læg mærke til, som tjenernes øjne kigger mod deres mesters hånd, og som en ung piges øjne mod hendes frues hånd; sådant venter vore øjne på HERREN vor Gud, indtil at han har barmhjertighed med os.
Ps 123:2 Behold, as the eyes of servants look unto the hand of their masters, and as the eyes of a maiden unto the hand of her mistress; so our eyes wait upon the LORD our God, until that he have mercy upon us.
[Sa 123:3 DK-KJV] Ha' barmhjertighed med os, Kæreste HERRE, ha' barmhjertighed med os: for vi er overmådeligt fyldt med foragt.
Ps 123:3 Have mercy upon us, O LORD, have mercy upon us: for we are exceedingly filled with contempt.
[Sa 123:4 DK-KJV] Vor sjæl er overmådelig fyldt med hånen af dem der er i hvile, og med de stoltes foragt.
Ps 123:4 Our soul is exceedingly filled with the scorning of those that are at ease, and with the contempt of the proud.

Salme 124 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 124:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser af David. Hvis det ikke havde været HERREN som var på vores side, nu må Israel sige;
Ps 124:1 A Song of degrees of David. If it had not been the LORD who was on our side, now may Israel say;
[Sa 124:2 DK-KJV] Hvis det ikke havde været HERREN som var på vores side, da mænd rejse sig op imod os:
Ps 124:2 If it had not been the LORD who was on our side, when men rose up against us:
[Sa 124:3 DK-KJV] Da de havde opslugt os levende, da deres arrigskab var antændt imod os:
Ps 124:3 Then they had swallowed us up quick, when their wrath was kindled against us:
[Sa 124:4 DK-KJV] Da vandmasserne havde overvældet os, strømmen havde gået over vor sjæl:
Ps 124:4 Then the waters had overwhelmed us, the stream had gone over our soul:
[Sa 124:5 DK-KJV] Da de stolte vandmasser havde gået over vor sjæl.
Ps 124:5 Then the proud waters had gone over our soul.
[Sa 124:6 DK-KJV] Velsignet være HERREN, som ikke har givet os som et bytte for deres tænder.
Ps 124:6 Blessed be the LORD, who hath not given us as a prey to their teeth.
[Sa 124:7 DK-KJV] Vor sjæl er undsluppet som en fugl ud af fælden fra fuglefangerne: fælden er brudt, og vi er undsluppet.
Ps 124:7 Our soul is escaped as a bird out of the snare of the fowlers: the snare is broken, and we are escaped.
[Sa 124:8 DK-KJV] Vor hjælp er i HERRENs navn, som lavede himmel og jord.
Ps 124:8 Our help is in the name of the LORD, who made heaven and earth.

Salme 125 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 125:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. De der stoler på HERREN skal være som Zionbjerget, som ikke kan bli' flyttet, men forbli'r for evigt.
Ps 125:1 A Song of degrees. They that trust in the LORD shall be as mount Zion, which cannot be removed, but abideth for ever.
[Sa 125:2 DK-KJV] Som bjergene er rundt omkring Jerusalem, sådant er HERREN rundt omkring hans folk fra nuaf og ja for evigt.
Ps 125:2 As the mountains are round about Jerusalem, so the LORD is round about his people from henceforth even for ever.
[Sa 125:3 DK-KJV] For de ondes rod skal ikke hvile på den retskafnes lod; for ikke at de retskafne strækker deres hånd frem mod fejltrin.
Ps 125:3 For the rod of the wicked shall not rest upon the lot of the righteous; lest the righteous put forth their hands unto iniquity.
[Sa 125:4 DK-KJV] Gør godt, Kæreste HERRE, mod de der er gode, og mod dem der er retskafne i deres hjerter.
Ps 125:4 Do good, O LORD, unto those that be good, and to them that are upright in their hearts.
[Sa 125:5 DK-KJV] Og for dem der vender sig mod deres krogede veje, dem skal HERREN lede frem med fejltrinsarbejderne: men fred skal være over Israel.
Ps 125:5 As for such as turn aside unto their crooked ways, the LORD shall lead them forth with the workers of iniquity: but peace shall be upon Israel.

Salme 126 - Til toppen af Salmernes bog

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 126:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. Da HERREN igen vendte Zions tilfangetagelse, var vi som dem der drømmer.
Ps 126:1 A Song of degrees. When the LORD turned again the captivity of Zion, we were like them that dream.
[Sa 126:2 DK-KJV] Da var vor mund fuld af latter, og vor tunge med sang: da sagde de blandt hedningerne, HERREN har gjort store ting for dem.
Ps 126:2 Then was our mouth filled with laughter, and our tongue with singing: then said they among the heathen, The LORD hath done great things for them.
[Sa 126:3 DK-KJV] HERREN har gjort store ting for os; og det er vi glade for.
Ps 126:3 The LORD hath done great things for us; whereof we are glad.
[Sa 126:4 DK-KJV] Vend igen vor tilfangetagelse, Kæreste HERRE, som strømmene i syden.
Ps 126:4 Turn again our captivity, O LORD, as the streams in the south.
[Sa 126:5 DK-KJV] De der sår i tårer skal høste i glæde.
Ps 126:5 They that sow in tears shall reap in joy.
[Sa 126:6 DK-KJV] Han der går videre og græder, ved at bære værdifuld sæd, skal utvivlsomt komme tilbage i jubel, ved at bringe hans neg med ham.
Ps 126:6 He that goeth forth and weepeth, bearing precious seed, shall doubtless come again with rejoicing, bringing his sheaves with him.

Salme 127 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 127:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser for Solomon. Hvis ikke HERREN bygger huset, arbejder de forgæves de der bygger det: hvis ikke HERREN vogtede byen, vogter vægteren dog forgæves.
Ps 127:1 A Song of degrees for Solomon. Except the LORD build the house, they labour in vain that build it: except the LORD keep the city, the watchman waketh but in vain.
[Sa 127:2 DK-KJV] Det er nyttesløst for jer at stå tidligt op, at sidde sent oppe, at spise sorgernes brød: for sådant giver han hans elskede søvn.
Ps 127:2 It is vain for you to rise up early, to sit up late, to eat the bread of sorrows: for so he giveth his beloved sleep.
[Sa 127:3 DK-KJV] Se, børn er en arv for HERREN: og livmoderens frugt er hans belønning.
Ps 127:3 Lo, children are an heritage of the LORD: and the fruit of the womb is his reward.
[Sa 127:4 DK-KJV] Som pilene er i hånden på en mægtig mand; sådant er ungdommens børn.
Ps 127:4 As arrows are in the hand of a mighty man; so are children of the youth.
[Sa 127:5 DK-KJV] Lykkelig er den mand der har hans pile hylstre fulde af dem: de skal ikke være skamfulde, men de skal tale med fjenderne i porten.
Ps 127:5 Happy is the man that hath his quiver full of them: they shall not be ashamed, but they shall speak with the enemies in the gate.

Salme 128 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 128:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser.
Velsignet er enhver der frygter HERREN; der vandrer på hans veje.
Ps 128:1 A Song of degrees. Blessed is every one that feareth the LORD; that walketh in his ways.
[Sa 128:2 DK-KJV] For du skal spise dine hænders arbejde: lykkelig skal du være, og det skal være vel hos dig.
Ps 128:2 For thou shalt eat the labour of thine hands: happy shalt thou be, and it shall be well with thee.
[Sa 128:3 DK-KJV] Dit liv skal være som en frugtbar vinstok ved dit hus' sider: dine børn som oliven planter rundt omkring dit bord.
Ps 128:3 Thy wife shall be as a fruitful vine by the sides of thine house: thy children like olive plants round about thy table.
[Sa 128:4 DK-KJV] Læg mærke til, at således skal den mand bli' velsignet der frygter HERREN.
Ps 128:4 Behold, that thus shall the man be blessed that feareth the LORD.
[Sa 128:5 DK-KJV] HERREN skal velsigne dig ud af Zion, og du se Jerusalems gode alle dine livs dage.
Ps 128:5 The LORD shall bless thee out of Zion: and thou shalt see the good of Jerusalem all the days of thy life.
[Sa 128:6 DK-KJV] Ja, du skal se dine børns børn, og fred over Israel.
Ps 128:6 Yea, thou shalt see thy children's children, and peace upon Israel.

Salme 129 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 129:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser.
Mange gange har de bedrøvet mig fra min ungdom af, må Israel nu sige:
Ps 129:1 A Song of degrees. Many a time have they afflicted me from my youth, may Israel now say:
[Sa 129:2 DK-KJV] Mange gange har de bedrøvet mig fra min ungdom af: alligevel har de ikke fået overhånd imod mig.
Ps 129:2 Many a time have they afflicted me from my youth: yet they have not prevailed against me.

[Sa 129:3 DK-KJV] Pløjerne pløjede over min ryg: de lavede deres fuer lange.
Ps 129:3 The plowers plowed upon my back: they made long their furrows.
[Sa 129:4 DK-KJV] HERREN er retfærdig: han har itu-klippet de ondes liner.
Ps 129:4 The LORD is righteous: he hath cut asunder the cords of the wicked.
[Sa 129:5 DK-KJV] Lad dem alle bli' forvirrede og vendt om der hader Zion.
Ps 129:5 Let them all be confounded and turned back that hate Zion.
[Sa 129:6 DK-KJV] Lad dem være som græsset på hustagene, som visner før det er groet op:
Ps 129:6 Let them be as the grass upon the housetops, which withereth afore it groweth up:
[Sa 129:7 DK-KJV] Hvormed høst-manden ikke fylder hans hånd; og heller ikke han der binder negene til hans barm.
Ps 129:7 Wherewith the mower filleth not his hand; nor he that bindeth sheaves his bosom.
[Sa 129:8 DK-KJV] De der går forbi siger heller ikke, HERRENs velsignelse være over jer: vi velsigner jer i HERRENs navn.
Ps 129:8 Neither do they which go by say, The blessing of the LORD be upon you: we bless you in the name of the LORD.

Salme 130 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 130:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. Ud fra dybet har jeg råbt til dig, Kæreste HERRE.
Ps 130:1 A Song of degrees. Out of the depths have I cried unto thee, O LORD.
[Sa 130:2 DK-KJV] Herre, hør min stemme: lad dine ører være opmærksomme på røsten af mine påkaldelsesbønner.
Ps 130:2 Lord, hear my voice: let thine ears be attentive to the voice of my supplications.
[Sa 130:3 DK-KJV] Hvis du, HERRE, skulle lægge mærke til fejltrinene, Kæreste Herre, hvem skulle stå?
Ps 130:3 If thou, LORD, shouldest mark iniquities, O Lord, who shall stand?
[Sa 130:4 DK-KJV] Men der er tilgivelse hos dig, så du måtte bli' frygtet.
Ps 130:4 But there is forgiveness with thee, that thou mayest be feared.
[Sa 130:5 DK-KJV] Jeg venter på HERREN, min sjæl venter, og i hans ord har jeg håb.
Ps 130:5 I wait for the LORD, my soul doth wait, and in his word do I hope.
[Sa 130:6 DK-KJV] Min sjæl venter på Herren mere end de der kigger efter den morgen: Jeg siger, mere end de der kigger efter den morgen.
Ps 130:6 My soul waiteth for the Lord more than they that watch for the morning: I say, more than they that watch for the morning.
[Sa 130:7 DK-KJV] Lad Israel håbe på HERREN: for hos HERREN er der barmhjertighed, og hos ham er der masser af forløsning.
Ps 130:7 Let Israel hope in the LORD: for with the LORD there is mercy, and with him is plenteous redemption.
[Sa 130:8 DK-KJV] Og han skal befri Israel fra alle hans fejltrin.
Ps 130:8 And he shall redeem Israel from all his iniquities.

Salme 131 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 131:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser af David. HERRE, mit hjerte er ikke hovmodigt, mine øjne er heller ikke ophøjede: jeg beskæftiger mig heller ikke med store sager, eller i de ting som er for høje for mig.
Ps 131:1 A Song of degrees of David. LORD, my heart is not haughty, nor mine eyes lofty: neither do I exercise myself in great matters, or in things too high for me.
[Sa 131:2 DK-KJV] Jeg har med sikkerhed opført mig ordentligt og stilnet migselv, som et barn der er vænnet fra hans mor: min sjæl er ligesom et fravænnet barn.
Ps 131:2 Surely I have behaved and quieted myself, as a child that is weaned of his mother: my soul is even as a weaned child.
[Sa 131:3 DK-KJV] Lad Israel håbe på HERREN fra nuaf og for evigt.
Ps 131:3 Let Israel hope in the LORD from henceforth and for ever.

Salme 132 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 132:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. HERRE, husk på David, og alle hans lidelser:
Ps 132:1 A Song of degrees. LORD, remember David, and all his afflictions:
[Sa 132:2 DK-KJV] Hvordan han svor til HERREN, og aflagde løfte til Jacobs Gud den mægtige;
Ps 132:2 How he sware unto the LORD, and vowed unto the mighty God of Jacob;
[Sa 132:3 DK-KJV] Jeg vil med sikkerhed ikke komme ind i mit hus' tabernakel, ej heller gå op ind i min seng;
Ps 132:3 Surely I will not come into the tabernacle of my house, nor go up into my bed;
[Sa 132:4 DK-KJV] Jeg vil ikke gi' søvn til mine øjne, eller slumren til mine øjenlåg,
Ps 132:4 I will not give sleep to mine eyes, or slumber to mine eyelids,
[Sa 132:5 DK-KJV] Før jeg finder et sted til HERREN, en bolig til Jacobs Gud den mægtige.
Ps 132:5 Until I find out a place for the LORD, an habitation for the mighty God of Jacob.
[Sa 132:6 DK-KJV] Se, vi hørte om det ved Ephratah: vi fandt det på træets marker.
Ps 132:6 Lo, we heard of it at Ephratah: we found it in the fields of the wood.

[Sa 132:7 DK-KJV] Vi vil gå ind i hans tabernakler: vi vil tilbede ved hans fodskammel.
Ps 132:7 We will go into his tabernacles: we will worship at his footstool.
[Sa 132:8 DK-KJV] Rejs dig, Kæreste HERRE, ind i din hvile; du, og din styrkes ark.
Ps 132:8 Arise, O LORD, into thy rest; thou, and the ark of thy strength.
[Sa 132:9 DK-KJV] Lad dine præster være iklædt med retfærdighed; og lad dine hellige råbe af glæde.
Ps 132:9 Let thy priests be clothed with righteousness; and let thy saints shout for joy.
[Sa 132:10 DK-KJV] For din tjener Davids skyld vend ikke din salvedes ansigt væk.
Ps 132:10 For thy servant David's sake turn not away the face of thine anointed.
[Sa 132:11 DK-KJV] HERREN har sandelig svoret overfor David; han vil ikke vende sig væk fra det; Af frugten fra din krop vil jeg sætte på din trone.
Ps 132:11 The LORD hath sworn in truth unto David; he will not turn from it; Of the fruit of thy body will I set upon thy throne.
[Sa 132:12 DK-KJV] Hvis dine børn vil holde min pagt og mit vidnesbyrd som jeg skal lærer dem, skal deres børn også side på din trone for altid.
Ps 132:12 If thy children will keep my covenant and my testimony that I shall teach them, their children shall also sit upon thy throne for evermore.
[Sa 132:13 DK-KJV] For HERREN har udvalgt Zion; han har ønsket den som hans bolig.
Ps 132:13 For the LORD hath chosen Zion; he hath desired it for his habitation.
[Sa 132:14 DK-KJV] Dette er min hvile for evigt: her vil jeg bo; for jeg har ønsket det.
Ps 132:14 This is my rest for ever: here will I dwell; for I have desired it.
[Sa 132:15 DK-KJV] Jeg vil velsigne hendes forsyning i overflod: jeg vil tilfredsstille hendes fattige med brød.
Ps 132:15 I will abundantly bless her provision: I will satisfy her poor with bread.
[Sa 132:16 DK-KJV] Jeg vil også iklæde hendes præster med frelse: og hendes hellige skal råbe højt af glæde.
Ps 132:16 I will also clothe her priests with salvation: and her saints shall shout aloud for joy.
[Sa 132:17 DK-KJV] Jeg vil få Davids horn til at springe ud der: jeg har ordineret en lampe til min salvede.
Ps 132:17 There will I make the horn of David to bud: I have ordained a lamp for mine anointed.
[Sa 132:18 DK-KJV] Hans fjender vil jeg iklæde med skam: men på hamselv skal hans krone blomstre.
Ps 132:18 His enemies will I clothe with shame: but upon himself shall his crown flourish.

Salme 133 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 133:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser af David. Læg mærke til, hvor behageligt det er for brødre at bo sammen i enhed!
Ps 133:1 A Song of degrees of David. Behold, how good and how pleasant it is for brethren to dwell together in unity!
[Sa 133:2 DK-KJV] Det er ligesom den værdifulde salveolie over hovedet, der løb ned af skægget, ja Aarons skæg: der randt ned til folden på hans beklædningsgenstande;
Ps 133:2 It is like the precious ointment upon the head, that ran down upon the beard, even Aaron's beard: that went down to the skirts of his garments;
[Sa 133:3 DK-KJV] Som Hermons dug, og som duggen der daler ned over Zions bjerge: for der befalede HERREN velsignelsen, ja liv for altid.
Ps 133:3 As the dew of Hermon, and as the dew that descended upon the mountains of Zion: for there the LORD commanded the blessing, even life for evermore.

Salme 134 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 134:1 DK-KJV] En Sang om afsluttende prøvelser. Læg mærke til, velsign I HERREN, alle I HERRENs tjenere, som om natten står i HERRENs hus.
Ps 134:1 A Song of degrees. Behold, bless ye the LORD, all ye servants of the LORD, which by night stand in the house of the LORD.
[Sa 134:2 DK-KJV] Opløft jeres hænder i helligdommen, og velsign HERREN.
Ps 134:2 Lift up your hands in the sanctuary, and bless the LORD.
[Sa 134:3 DK-KJV] HERREN der lavede himmel og jord velsigner dig ud af Zion.
Ps 134:3 The LORD that made heaven and earth bless thee out of Zion.

Salme 135 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 135:1 DK-KJV] Ros I HERREN. Ros I HERRENs navn; ros ham, Kæreste I HERRENs tjenere.
Ps 135:1 Praise ye the LORD. Praise ye the name of the LORD; praise him, O ye servants of the LORD.
[Sa 135:2 DK-KJV] I der står i HERRENs hus, på vor Guds hus' gårdspladser,
Ps 135:2 Ye that stand in the house of the LORD, in the courts of the house of our God,
[Sa 135:3 DK-KJV] Ros HERREN; for HERREN er god: syng lovsange til hans navn; for det er behageligt.
Ps 135:3 Praise the LORD; for the LORD is good: sing praises unto his name; for it is pleasant.
[Sa 135:4 DK-KJV] For HERREN har udvalgt Jacob til hamselv, og Israel hans forunderlige skat.
Ps 135:4 For the LORD hath chosen Jacob unto himself, and Israel for his peculiar treasure.

[Sa 135:5 DK-KJV] For jeg ved at HERREN er stor, og at vor Herre er over alle guder.
Ps 135:5 For I know that the LORD is great, and that our Lord is above all gods.

[Sa 135:6 DK-KJV] Hvadsomhelst der behagede HERREN, det gjorde han på himmel, og på jord, i havene, og alle dybe steder.
Ps 135:6 Whatsoever the LORD pleased, that did he in heaven, and in earth, in the seas, and all deep places.

[Sa 135:7 DK-KJV] Han fik dampene til at stige op fra jordens ende; han laver lyn til regnen; han bringer vinden ud af hans skattekamre.
Ps 135:7 He causeth the vapours to ascend from the ends of the earth; he maketh lightnings for the rain; he bringeth the wind out of his treasuries.

[Sa 135:8 DK-KJV] Han som slog Egyptens førstefødte, både af mennesket og dyr.
Ps 135:8 Who smote the firstborn of Egypt, both of man and beast.

[Sa 135:9 DK-KJV] Han som sendte kendetegnene og underne ind i din midte, Kæreste Egypten, over Farao, og over alle hans tjenere.
Ps 135:9 Who sent tokens and wonders into the midst of thee, O Egypt, upon Pharaoh, and upon all his servants.

[Sa 135:10 DK-KJV] Han som slog store nationer, og dræbte mægtige konger;
Ps 135:10 Who smote great nations, and slew mighty kings;

[Sa 135:11 DK-KJV] Amoriternes konge Sihon, og Bashans konge Og, og alle Canaans kongeriger:
Ps 135:11 Sihon king of the Amorites, and Og king of Bashan, and all the kingdoms of Canaan:

[Sa 135:12 DK-KJV] Og gav deres land for at være en arv, en arv til hans folk Israel.
Ps 135:12 And gave their land for an heritage, an heritage unto Israel his people.

[Sa 135:13 DK-KJV] Dit navn, Kæreste HERRE, består for evigt; og dit mindesmærke, Kæreste HERRE, udover alle generationer.
Ps 135:13 Thy name, O LORD, endureth for ever; and thy memorial, O LORD, throughout all generations.

[Sa 135:14 DK-KJV] For HERREN vil dømme hans folk, og han vil omvende sigselv angående hans tjenere.
Ps 135:14 For the LORD will judge his people, and he will repent himself concerning his servants.

[Sa 135:15 DK-KJV] Hedningernes afguder er af sølv og guld, udformet af menneskets hænder.
Ps 135:15 The idols of the heathen are silver and gold, the work of men's hands.

[Sa 135:16 DK-KJV] De har munde, men de taler ikke; øjne har de, men de ser ikke;
Ps 135:16 They have mouths, but they speak not; eyes have they, but they see not;

[Sa 135:17 DK-KJV] De har ører, men de hører ikke; der er heller ikke nogen ånde i deres munde.
Ps 135:17 They have ears, but they hear not; neither is there any breath in their mouths.

[Sa 135:18 DK-KJV] De der laver dem er ligesom dem: på samme måde er alle de der stoler på dem.
Ps 135:18 They that make them are like unto them: so is every one that trusteth in them.

[Sa 135:19 DK-KJV] Velsign HERREN, Kæreste Israels hus: velsign HERREN, Kæreste Aarons hus:
Ps 135:19 Bless the LORD, O house of Israel: bless the LORD, O house of Aaron:

[Sa 135:20 DK-KJV] Velsign HERREN, Kæreste Levis hus: I der frygter HERREN, velsign HERREN.
Ps 135:20 Bless the LORD, O house of Levi: ye that fear the LORD, bless the LORD.

[Sa 135:21 DK-KJV] Velsignet er HERREN ud af Zion, som bor ved Jerusalem. Ros I HERREN.
Ps 135:21 Blessed be the LORD out of Zion, which dwelleth at Jerusalem. Praise ye the LORD.

Salme 136 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 136:1 DK-KJV] Kæreste gi' taksigelsebønner til HERREN; for han er god: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:1 O give thanks unto the LORD; for he is good: for his mercy endureth for ever.

[Sa 136:2 DK-KJV] Kæreste gi' taksigelsebønner til gudernes Gud: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:2 O give thanks unto the God of gods: for his mercy endureth for ever.

[Sa 136:3 DK-KJV] Kæreste gi' taksigelsebønner til herrenes Herre: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:3 O give thanks to the Lord of lords: for his mercy endureth for ever.

[Sa 136:4 DK-KJV] Til ham som alene udfører store undere: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:4 To him who alone doeth great wonders: for his mercy endureth for ever.

[Sa 136:5 DK-KJV] Til ham der via visdom lavede himlene: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:5 To him that by wisdom made the heavens: for his mercy endureth for ever.

[Sa 136:6 DK-KJV] Til ham der udstrakte jorden over vandmasserne: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:6 To him that stretched out the earth above the waters: for his mercy endureth for ever.

[Sa 136:7 DK-KJV] Til ham der lavede store lys: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:7 To him that made great lights: for his mercy endureth for ever:

[Sa 136:8 DK-KJV] Solen til at regere om dagen: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:8 The sun to rule by day: for his mercy endureth for ever:

[Sa 136:9 DK-KJV] Månen og stjernerne til at regerer om natten: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:9 The moon and stars to rule by night: for his mercy endureth for ever.

[Sa 136:10 DK-KJV] Til ham der slog Egypten i deres førstefødte: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:10 To him that smote Egypt in their firstborn: for his mercy endureth for ever:

[Sa 136:11 DK-KJV] Og bragte Israel ud fra dem: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:11 And brought out Israel from among them: for his mercy endureth for ever:

[Sa 136:12 DK-KJV] Med en stærk hånd, og med en udstrakt arm: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:12 With a strong hand, and with a stretched out arm: for his mercy endureth for ever.
[Sa 136:13 DK-KJV] Til ham der delte det Røde hav ind i dele: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:13 To him which divided the Red sea into parts: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:14 DK-KJV] Og fik Israel til at passere gennem dens midte: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:14 And made Israel to pass through the midst of it: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:15 DK-KJV] Men væltede Farao og hans hær i det Røde hav: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:15 But overthrew Pharaoh and his host in the Red sea: for his mercy endureth for ever.
[Sa 136:16 DK-KJV] Til ham der ledte hans folk igennem vildmarken: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:16 To him which led his people through the wilderness: for his mercy endureth for ever.
[Sa 136:17 DK-KJV] Til ham der slog store konger: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:17 To him which smote great kings: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:18 DK-KJV] Og slog berømte konger ihjel: for hans barmhjertighed varer for evigt:
Ps 136:18 And slew famous kings: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:19 DK-KJV] Amoriternes konge Sihon: for hans barmhjertighed varer for evigt:
Ps 136:19 Sihon king of the Amorites: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:20 DK-KJV] Og Bashans konge Og: for hans barmhjertighed varer for evigt:
Ps 136:20 And Og the king of Bashan: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:21 DK-KJV] Og gav deres land som en arv: for hans barmhjertighed varer for evigt:
Ps 136:21 And gave their land for an heritage: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:22 DK-KJV] Ja en arv til Israel hans tjener: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:22 Even an heritage unto Israel his servant: for his mercy endureth for ever.
[Sa 136:23 DK-KJV] Han som huskede på os i vor lave tilstand: for hans barmhjertighed varer for evigt:
Ps 136:23 Who remembered us in our low estate: for his mercy endureth for ever:
[Sa 136:24 DK-KJV] Og har befriet os fra vore modstandere: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:24 And hath redeemed us from our enemies: for his mercy endureth for ever.
[Sa 136:25 DK-KJV] Han som giver mad til alt kød: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:25 Who giveth food to all flesh: for his mercy endureth for ever.
[Sa 136:26 DK-KJV] Kæreste gi' taksigelsebønner til himmelens Gud: for hans barmhjertighed varer for evigt.
Ps 136:26 O give thanks unto the God of heaven: for his mercy endureth for ever.

Salme 137 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 137:1 DK-KJV] Ved Babylons floder, der sad vi ned, ja, vi græd, da vi huskede på Zion.
Ps 137:1 By the rivers of Babylon, there we sat down, yea, we wept, when we remembered Zion.
[Sa 137:2 DK-KJV] Vi hang vore harper på piletræerne i dens midte.
Ps 137:2 We hanged our harps upon the willows in the midst thereof.
[Sa 137:3 DK-KJV] For der forlangte de der havde bortført os en sang af os; og de der hærgede os forlangte munterhed, og siger, Syng I en af Zions sange for os.
Ps 137:3 For there they that carried us away captive required of us a song; and they that wasted us required of us mirth, saying, Sing us one of the songs of Zion.
[Sa 137:4 DK-KJV] Hvordan skal vi synge HERRENs sang i et fremmet land?
Ps 137:4 How shall we sing the LORD'S song in a strange land?
[Sa 137:5 DK-KJV] Hvis jeg glemmer dig, Kæreste Jerusalem, lad min højre hånd glemme hendes kyndighed.
Ps 137:5 If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget her cunning.
[Sa 137:6 DK-KJV] Hvis jeg ikke husker på dig, lad min tunge klynge sig til min gane, hvis jeg ikke foretrækker Jerusalem over min største glæde.
Ps 137:6 If I do not remember thee, let my tongue cleave to the roof of my mouth; if I prefer not Jerusalem above my chief joy.
[Sa 137:7 DK-KJV] Husk, Kæreste HERRE, Edoms børn på dagen for Jerusalem; de som sagde, Visk den ud, visk den ud, lige til dens fundament.
Ps 137:7 Remember, O LORD, the children of Edom in the day of Jerusalem; who said, Rase it, rase it, even to the foundation thereof.
[Sa 137:8 DK-KJV] Kæreste datter af Babylon, som er på vej mod at bli' destrueret; lykkelig skal han være, der belønner dig som du har tjent os.
Ps 137:8 O daughter of Babylon, who art to be destroyed; happy shall he be, that rewardeth thee as thou hast served us.
[Sa 137:9 DK-KJV] Lykkelig skal han være, der tager og smadrer dine små imod stenene.
Ps 137:9 Happy shall he be, that taketh and dasheth thy little ones against the stones.

Salme 138 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 138:1 DK-KJV] En Salme af David. Jeg vil rose dig med hele mit hjerte: foran guderne vil jeg synge lovsang til dig.
Ps 138:1 A Psalm of David. I will praise thee with my whole heart: before the gods will I sing praise unto thee.

[Sa 138:2 DK-KJV] Jeg vil tilbede imod dit hellige tempel, og lovprise dit navn for din overbærenhed og for din sandhed: for du har forstørret dit ord over hele dit navn.
Ps 138:2 I will worship toward thy holy temple, and praise thy name for thy lovingkindness and for thy truth: for thou hast magnified thy word above all thy name.
[Sa 138:3 DK-KJV] På dagen da jeg råbte svarede du mig, og styrkede mig med styrke i min sjæl.
Ps 138:3 In the day when I cried thou answeredst me, and strengthenedst me with strength in my soul.
[Sa 138:4 DK-KJV] Alle jordens konger skal rose dig, Kæreste HERRE, når de hører ordene fra din mund.
Ps 138:4 All the kings of the earth shall praise thee, O LORD, when they hear the words of thy mouth.
[Sa 138:5 DK-KJV] Ja, de skal synge på HERRENs veje: for stor er HERRENs herlighed.
Ps 138:5 Yea, they shall sing in the ways of the LORD: for great is the glory of the LORD.
[Sa 138:6 DK-KJV] Selvom at HERREN er høj, har han alligevel respekt overfor den beskedne: men den stolte kender han på lang afstand.
Ps 138:6 Though the LORD be high, yet hath he respect unto the lowly: but the proud he knoweth afar off.
[Sa 138:7 DK-KJV] Selvom at jeg vandrer i trængslens midte, vil du genoplive mig: du skal udstrække din hånd imod mine fjenders arrigskab, og din højre hånd skal frelse mig.
Ps 138:7 Though I walk in the midst of trouble, thou wilt revive me: thou shalt stretch forth thine hand against the wrath of mine enemies, and thy right hand shall save me.
[Sa 138:8 DK-KJV] HERREN vil perfektionere det som vedrører mig: din barmhjertighed, Kæreste HERRE, består for evigt: efterlad ikke dine egne hænders værk.
Ps 138:8 The LORD will perfect that which concerneth me: thy mercy, O LORD, endureth for ever: forsake not the works of thine own hands.

Salme 139 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 139:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Kæreste HERRE, du har ransaget mig, og kendt mig.
Ps 139:1 To the chief Musician, A Psalm of David. O LORD, thou hast searched me, and known me.
[Sa 139:2 DK-KJV] Du ved når jeg sidder og når jeg rejser mig, i det fjerne forstår du mine tanker.
Ps 139:2 Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.
[Sa 139:3 DK-KJV] Du omslutter min sti og min liggen ned, og er bekendt med alle mine veje.
Ps 139:3 Thou compassest my path and my lying down, and art acquainted with all my ways.
[Sa 139:4 DK-KJV] For der er ikke et ord på min tunge, foruden, se, Kæreste HERRE, du kender til det alt sammen.
Ps 139:4 For there is not a word in my tongue, but, lo, O LORD, thou knowest it altogether.
[Sa 139:5 DK-KJV] Du har omsluttet mig bagfra og forfra, og lagt din hånd på mig.
Ps 139:5 Thou hast beset me behind and before, and laid thine hand upon me.
[Sa 139:6 DK-KJV] En sådan kundskab er for vidunderlig for mig; den er høj, jeg kan ikke rumme den.
Ps 139:6 Such knowledge is too wonderful for me; it is high, I cannot attain unto it.
[Sa 139:7 DK-KJV] Hvorhen skal jeg gå fra din ånd? eller hvorhen skal jeg flygte fra dit nærvær?
Ps 139:7 Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?
[Sa 139:8 DK-KJV] Hvis jeg stiger op til himlen, er du der: hvis jeg reder min seng i helvede, læg mærke til, der er du.
Ps 139:8 If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.
[Sa 139:9 DK-KJV] Hvis jeg tager morgenvingerne, og bor i de fjerneste afkroge af havet
Ps 139:9 If I take the wings of the morning, and dwell in the uttermost parts of the sea;
[Sa 139:10 DK-KJV] Ja der skal din hånd lede mig, og din højre hånd skal holde mig.
Ps 139:10 Even there shall thy hand lead me, and thy right hand shall hold me.
[Sa 139:11 DK-KJV] Hvis jeg siger, Mørket skal sandelig dække mig; ja natten skal være lys om mig.
Ps 139:11 If I say, Surely the darkness shall cover me; even the night shall be light about me.
[Sa 139:12 DK-KJV] Ja, mørket gemmer sig ikke fra dig; men natten skinner som dagen: mørket og lyset er begge det samme for dig.
Ps 139:12 Yea, the darkness hideth not from thee; but the night shineth as the day: the darkness and the light are both alike to thee.
[Sa 139:13 DK-KJV] For du har besat mine tøjler: du har dækket mig i min moders livmoder.
Ps 139:13 For thou hast possessed my reins: thou hast covered me in my mother's womb.
[Sa 139:14 DK-KJV] Jeg vil rose dig; for jeg er frygtsommeligt og vidunderligt lavet: fantastiske er dine gerninger; og det kender min sjæl godt til.
Ps 139:14 I will praise thee; for I am fearfully and wonderfully made: marvellous are thy works; and that my soul knoweth right well.
[Sa 139:15 DK-KJV] Min substans var ikke gemt fra dig, da jeg var lavet i hemmelighed, og nysgerrigt udvirket i de laveste dele af jorden.
Ps 139:15 My substance was not hid from thee, when I was made in secret, and curiously wrought in the lowest parts of the earth.
[Sa 139:16 DK-KJV] Dine øjne så' min substans, som endnu var uperfekt; og i din bog var alle mine lemmer nedskrevet, som i fortsættelse var formet, som da der stadig ikke var nogen af dem.
Ps 139:16 Thine eyes did see my substance, yet being unperfect; and in thy book all my members were written, which in continuance were fashioned, when as yet there was none of them.
[Sa 139:17 DK-KJV] Hvor dyrebare er dine tanker også omkring mig, Kæreste Gud! hvor stor er summen af dem!
Ps 139:17 How precious also are thy thoughts unto me, O God! how great is the sum of them!
[Sa 139:18 DK-KJV] Hvis jeg skulle tælle dem, er de flere i antal end sandet: når jeg vågner, er jeg stadig hos dig.
Ps 139:18 If I should count them, they are more in number than the sand: when I awake, I am still with thee.
[Sa 139:19 DK-KJV] Du vil sandeligt slå de onde ihjel,
Ps 139:19 Surely thou wilt slay the wicked, O God: depart

Kæreste Gud: forlad mig derfor, I blodtørstige mænd.

from me therefore, ye bloody men.

[Sa 139:20 DK-KJV] For de taler ondskabsfuldt imod dig, og dine fjender bruger dit navn forgæves.

Ps 139:20 For they speak against thee wickedly, and thine enemies take thy name in vain.

[Sa 139:21 DK-KJV] Hader jeg ikke dem, Kæreste HERRE, der hader dig? og er jeg ikke plaget med dem der rejser sig op imod dig?

Ps 139:21 Do not I hate them, O LORD, that hate thee? and am not I grieved with those that rise up against thee?

[Sa 139:22 DK-KJV] Jeg hader dem med et perfekt had: jeg anser dem for at være mine fjender.

Ps 139:22 I hate them with perfect hatred: I count them mine enemies.

[Sa 139:23 DK-KJV] Ransag mig, Kæreste Gud, og kend mit hjerte: prøv mig, og kend mine tanker:

Ps 139:23 Search me, O God, and know my heart: try me, and know my thoughts:

[Sa 139:24 DK-KJV] Og se om der er nogen ond vej i mig, og led mig på den evigvarende vej.

Ps 139:24 And see if there be any wicked way in me, and lead me in the way everlasting.

Salme 140 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 140:1 DK-KJV] Til den ledende Musiker, En Salme af David. Forløs mig, Kæreste HERRE, fra de onde mennesker: bevar mig fra de voldelige mennesker; bevar mig fra de voldelige mennesker.

Ps 140:1 To the chief Musician, A Psalm of David. Deliver me, O LORD, from the evil man: preserve me from the violent man;

[Sa 140:2 DK-KJV] Som utænker misgerninger i deres hjerte; kontinuerlig er de forsamlet for at gå i krig.

Ps 140:2 Which imagine mischiefs in their heart; continually are they gathered together for war.

[Sa 140:3 DK-KJV] De har hvæsset deres tunge som en slange; hugormens gift er under deres læber, Pause.

Ps 140:3 They have sharpened their tongues like a serpent; adders' poison is under their lips. Selah.

[Sa 140:4 DK-KJV] Hold mig, Kæreste HERRE, fra de ondes hænder; bevar mig fra de voldelige mennesker; som har til hensigt at omstyrte mine gøremål.

Ps 140:4 Keep me, O LORD, from the hands of the wicked; preserve me from the violent man; who have purposed to overthrow my goings.

[Sa 140:5 DK-KJV] De stolte har gemt en fælde for mig, og liner; de har spredt et net ud ved vejsiden; de har lagt landminer ud foran mig. Pause.

Ps 140:5 The proud have hid a snare for me, and cords; they have spread a net by the wayside; they have set gins for me. Selah.

[Sa 140:6 DK-KJV] Jeg sagde til HERREN, Du er min Gud: hør stemmen fra mine påkaldelsesbønner, Kæreste HERRE.

Ps 140:6 I said unto the LORD, Thou art my God: hear the voice of my supplications, O LORD.

[Sa 140:7 DK-KJV] Kæreste GUD Herren, styrken af min frelse, du har dækket mit hoved på kampens dag.

Ps 140:7 O GOD the Lord, the strength of my salvation, thou hast covered my head in the day of battle.

[Sa 140:8 DK-KJV] Tillad ikke, Kæreste HERRE, de ondes ønsker: hjælp ikke til med hans onde plan; for ikke at de ophøjer demselv. Pause.

Ps 140:8 Grant not, O LORD, the desires of the wicked: further not his wicked device; lest they exalt themselves. Selah.

[Sa 140:9 DK-KJV] Angående hovedet på dem der omringer mig, lad misgerningen fra deres egne læber dække dem.

Ps 140:9 As for the head of those that compass me about, let the mischief of their own lips cover them.

[Sa 140:10 DK-KJV] Lad brændende kul falde på dem: lad dem bli' kastet ind i ilden; ned i dybe faldgruber, så de ikke rejser sig op igen.

Ps 140:10 Let burning coals fall upon them: let them be cast into the fire; into deep pits, that they rise not up again.

[Sa 140:11 DK-KJV] Lad ikke en ond taler bli' etableret på jorden: ondt skal skade den voldelige mand for at vælte ham.

Ps 140:11 Let not an evil speaker be established in the earth: evil shall hunt the violent man to overthrow him.

[Sa 140:12 DK-KJV] Jeg ved at HERREN vil håndhæve den plagedes sag, og den fattiges ret.

Ps 140:12 I know that the LORD will maintain the cause of the afflicted, and the right of the poor.

[Sa 140:13 DK-KJV] Den retskafne skal sandeligt gi' taksigelsesbønner til dit navn: den oprigtige skal bo i dit nærvær.

Ps 140:13 Surely the righteous shall give thanks unto thy name: the upright shall dwell in thy presence.

Salme 141 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 141:1 DK-KJV] En Salme af David. HERRE, jeg råber på dig: kom hurtigt til mig; hør på min stemme, når jeg råber på dig.

Ps 141:1 A Psalm of David. LORD, I cry unto thee: make haste unto me; give ear unto my voice, when I cry unto thee.

[Sa 141:2 DK-KJV] Lad min bøn bli' fremsat foran dig som røgelse; og det at jeg opløfter mine hænder som aftenofferet.

Ps 141:2 Let my prayer be set forth before thee as incense; and the lifting up of my hands as the evening sacrifice.

[Sa 141:3 DK-KJV] Sæt en vagt, Kæreste HERRE, foran min mund; bevar døren til mine læber.

Ps 141:3 Set a watch, O LORD, before my mouth; keep the door of my lips.

[Sa 141:4 DK-KJV] Lad ikke mit hjerte lytte til nogen onde ting, for at praktisere onde gerninger med mænd der udvirker fejltrin:

Ps 141:4 Incline not my heart to any evil thing, to practise wicked works with men that work iniquity: and let me not

og lad mig ikke spise af deres lækkerier.

[Sa 141:5 DK-KJV] Lad den retfærdige slå mig; det skal være en godhed: og lad ham bebrejde mig; det skal være en fortræffelig olie, som ikke skal knuse mit hoved: for nu skal min bøn også være i deres katastrofer.
[Sa 141:6 DK-KJV] Når deres dommere er væltet på stenrige steder, skal de høre mine ord; for de er søde.
[Sa 141:7 DK-KJV] Vore knogler er spredt ved gravens mund, som når en skærer og kløver træ på jorden.
[Sa 141:8 DK-KJV] Men mine øjne er mod dig, Kæreste GUD Herren: min tillid er i dig; efterlad ikke min sjæl hjemløs.
[Sa 141:9 DK-KJV] Bevar mig fra fælderne som de har lagt for mig, og landminerne fra fejltrinsarbejderne.
[Sa 141:10 DK-KJV] Lad de onde falde ind i deres egne garn, alt imens jeg undslipper.

eat of their dainties.

Ps 141:5 Let the righteous smite me; it shall be a kindness: and let him reprove me; it shall be an excellent oil, which shall not break my head: for yet my prayer also shall be in their calamities.
Ps 141:6 When their judges are overthrown in stony places, they shall hear my words; for they are sweet.
Ps 141:7 Our bones are scattered at the grave's mouth, as when one cutteth and cleaveth wood upon the earth.
Ps 141:8 But mine eyes are unto thee, O GOD the Lord: in thee is my trust; leave not my soul destitute.
Ps 141:9 Keep me from the snares which they have laid for me, and the gins of the workers of iniquity.
Ps 141:10 Let the wicked fall into their own nets, whilst that I withal escape.

Salme 142 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 142:1 DK-KJV] Undervisningslære af David; En bøn da han var i grotten. Jeg råbte på HERREN med min stemme; jeg lavede min påkaldelsesbøn til HERREN med min stemme.
[Sa 142:2 DK-KJV] Jeg hældte min klage ud foran ham; jeg fremviste min trængsel foran ham.
[Sa 142:3 DK-KJV] Når min sjæl var overvældet inde i mig, da kendte du min sti. På den vej hvorpå jeg vandrede har de hemmeligt lagt en fælde foran mig.
[Sa 142:4 DK-KJV] Jeg kiggede på min højre hånd, og lagde mærke til, men der var intet menneske der ville kende mig: tilflugt fejlede mig; intet menneske havde omsorg for min sjæl.
[Sa 142:5 DK-KJV] Jeg råbte til dig, Kæreste HERRE: og sagde, Du er min tilflugt og min del i de levendes land.

[Sa 142:6 DK-KJV] Lyt på mit råb; for jeg er bragt langt ned: forløs mig fra mine forfølgere; for de er stærkere end jeg.
[Sa 142:7 DK-KJV] Bring min sjæl ud af fængsel, så jeg må rose dit navn: den retskafne skal omslutte mig; for du skal handle rundhåndet med mig.

Ps 142:1 Maschil of David; A Prayer when he was in the cave. I cried unto the LORD with my voice; with my voice unto the LORD did I make my supplication.
Ps 142:2 I poured out my complaint before him; I shewed before him my trouble.
Ps 142:3 When my spirit was overwhelmed within me, then thou knewest my path. In the way wherein I walked have they privily laid a snare for me.
Ps 142:4 I looked on my right hand, and beheld, but there was no man that would know me: refuge failed me; no man cared for my soul.
Ps 142:5 I cried unto thee, O LORD: I said, Thou art my refuge and my portion in the land of the living.
Ps 142:6 Attend unto my cry; for I am brought very low: deliver me from my persecutors; for they are stronger than I.
Ps 142:7 Bring my soul out of prison, that I may praise thy name: the righteous shall compass me about; for thou shalt deal bountifully with me.

Salme 143 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 143:1 DK-KJV] En Salme af David. Hør min bøn, Kæreste HERRE, lyt til mine påkaldelsesbønner: svar mig i din trofasthed, og i din retfærdighed.
[Sa 143:2 DK-KJV] Og gå ikke ind i dom med din tjener: for i dine øjne skal intet levende menneske bli' retfærdiggjort.
[Sa 143:3 DK-KJV] For fjenden har forfulgt min sjæl; han har slået mit liv ned til jorden; han har fået mig til at bo i mørke, som de der har været døde længe.
[Sa 143:4 DK-KJV] Derfor er min sjæl overvældet inde i mig; mit hjerte er ulykkelig inde i mig.
[Sa 143:5 DK-KJV] Jeg husker på gamle dage; jeg mediterer over alle dine gerninger; jeg funderer over dine hænders værk.
[Sa 143:6 DK-KJV] Jeg strækker mine hænder ud mod dig: min sjæl tørster efter dig, som et tørstigt land. Pause.
[Sa 143:7 DK-KJV] Hør mig hurtigt, Kæreste HERRE, min ånd fejler: skjul ikke dit ansigt for mig, for ikke at jeg bli'r som dem der går ned i faldgruben.
[Sa 143:8 DK-KJV] Få mig til at høre din overbærenhed om morgenen; for jeg stoler på dig: få mig til forstå på hvilken vej jeg skulle gå; for jeg løfter min sjæl op til dig.

Ps 143:1 A Psalm of David. Hear my prayer, O LORD, give ear to my supplications: in thy faithfulness answer me, and in thy righteousness.
Ps 143:2 And enter not into judgment with thy servant: for in thy sight shall no man living be justified.
Ps 143:3 For the enemy hath persecuted my soul; he hath smitten my life down to the ground; he hath made me to dwell in darkness, as those that have been long dead.
Ps 143:4 Therefore is my spirit overwhelmed within me; my heart within me is desolate.

Ps 143:5 I remember the days of old; I meditate on all thy works; I muse on the work of thy hands.
Ps 143:6 I stretch forth my hands unto thee: my soul thirsteth after thee, as a thirsty land. Selah.
Ps 143:7 Hear me speedily, O LORD: my spirit faileth: hide not thy face from me, lest I be like unto them that go down into the pit.
Ps 143:8 Cause me to hear thy lovingkindness in the morning; for in thee do I trust: cause me to know the way wherein I should walk; for I lift up my soul unto thee.

[Sa 143:9 DK-KJV] Forløs mig, Kæreste HERRE, fra mine fjender: jeg flygter til dig for at gemme mig.
[Sa 143:10 DK-KJV] Lær mig at gøre din vilje; for du er min Gud: din ånd er god; led mig ind i de oprigtiges land.
[Sa 143:11 DK-KJV] Genopliv mig, Kæreste HERRE, for dit navns skyld: for din retfærdigheds skyld bring min sjæl ud af trængsel.
[Sa 143:12 DK-KJV] Og i din barmhjertighed fjern mine fjender, og destruer alle dem der plager min sjæl: for jeg er din tjener.

Ps 143:9 Deliver me, O LORD, from mine enemies: I flee unto thee to hide me.
Ps 143:10 Teach me to do thy will; for thou art my God: thy spirit is good; lead me into the land of uprightness.

Ps 143:11 Quicken me, O LORD, for thy name's sake: for thy righteousness' sake bring my soul out of trouble.

Ps 143:12 And of thy mercy cut off mine enemies, and destroy all them that afflict my soul: for I am thy servant.

Salme 144 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 144:1 DK-KJV] En Salme af David. Velsignet er HERREN min styrke, som underviser mine hænder i krig, og mine fingre i kamp:
[Sa 144:2 DK-KJV] Min godhed, og min fæstning; mit høje tårn, og min forløser; mit skjold, og han som jeg sætter min lid til; som tøjler mit folk under mig.
[Sa 144:3 DK-KJV] HERRE, hvad er mennesket, at du tager kundskab om ham! eller sønnen af mennesket, at du laver optegnelse om ham!
[Sa 144:4 DK-KJV] Mennesket er ligesom tomhed: hans dage er som en skygge der forsvinder.
[Sa 144:5 DK-KJV] Bøj dine himle, Kæreste HERRE, og kom ned: rør bjergene, og de skal ryge.
[Sa 144:6 DK-KJV] Kast lynvejr ud, og spred dem: skyd dine pile ud, og destruer dem.
[Sa 144:7 DK-KJV] Send din hånd ud fra foroven, befri mig, og forløs mig ud af store vandmasser, fra fremmede børns hånd;
[Sa 144:8 DK-KJV] Hvis mund taler forfængeligt, og deres højre hånd er en højre hånd af falskhed.
[Sa 144:9 DK-KJV] Jeg vil synge en ny sang til dig, Kæreste Gud: på psalter/klaver og et instrument med 10 strenge vil jeg synge lovsange til dig.
[Sa 144:10 DK-KJV] Det er han der giver frelse til konger: som forløser David hans tjener fra det skadelige sværd.
[Sa 144:11 DK-KJV] Befri mig, og forløs mig fra fremmede børns hånd, hvis mund taler forfængeligt, og deres højre hånd er en højre hånd af falskhed:
[Sa 144:12 DK-KJV] Så vore sønner må være som planter der er groet op i deres ungdom; så vore døtre må være som hjørnesten, poleret på samme måde som et palads:
[Sa 144:13 DK-KJV] Så vore lader må være fulde, med råd til al slags gods: så vore får må frembringe tusindvis og 10 tusindvis i vore gader:
[Sa 144:14 DK-KJV] Så vore okser må være stærke i arbejdet; så der ingen indbrud er, ej heller udbrud; så der ingen beklagelser er i vore gader.
[Sa 144:15 DK-KJV] Lykkelig er det folk, der har det sådant: ja, lykkeligt er det folk, hvis Gud er HERREN.

Ps 144:1 A Psalm of David. Blessed be the LORD my strength, which teacheth my hands to war, and my fingers to fight:
Ps 144:2 My goodness, and my fortress; my high tower, and my deliverer; my shield, and he in whom I trust; who subdueth my people under me.
Ps 144:3 LORD, what is man, that thou takest knowledge of him! or the son of man, that thou makest account of him!
Ps 144:4 Man is like to vanity: his days are as a shadow that passeth away.
Ps 144:5 Bow thy heavens, O LORD, and come down: touch the mountains, and they shall smoke.
Ps 144:6 Cast forth lightning, and scatter them: shoot out thine arrows, and destroy them.
Ps 144:7 Send thine hand from above; rid me, and deliver me out of great waters, from the hand of strange children;
Ps 144:8 Whose mouth speaketh vanity, and their right hand is a right hand of falsehood.
Ps 144:9 I will sing a new song unto thee, O God: upon a psaltery and an instrument of ten strings will I sing praises unto thee.
Ps 144:10 It is he that giveth salvation unto kings: who delivereth David his servant from the hurtful sword.
Ps 144:11 Rid me, and deliver me from the hand of strange children, whose mouth speaketh vanity, and their right hand is a right hand of falsehood:
Ps 144:12 That our sons may be as plants grown up in their youth; that our daughters may be as corner stones, polished after the similitude of a palace:
Ps 144:13 That our garners may be full, affording all manner of store: that our sheep may bring forth thousands and ten thousands in our streets:
Ps 144:14 That our oxen may be strong to labour; that there be no breaking in, nor going out; that there be no complaining in our streets.
Ps 144:15 Happy is that people, that is in such a case: yea, happy is that people, whose God is the LORD.

Salme 145 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 145:1 DK-KJV] Davidssalme om ros. Jeg vil ophøje dig, min Gud, Kæreste konge; og jeg vil velsigne dit navn for evigt og altid.
[Sa 145:2 DK-KJV] Jeg vil rose dig hver dag; og jeg vil rose dit navn for evigt og altid.
[Sa 145:3 DK-KJV] HERREN er stor, og storslået til at bli' rost: og

Ps 145:1 David's Psalm of praise. I will extol thee, my God, O king; and I will bless thy name for ever and ever.
Ps 145:2 Every day will I bless thee; and I will praise thy name for ever and ever.
Ps 145:3 Great is the LORD, and greatly to be praised;

hans storhed er ubegribelig.

[Sa 145:4 DK-KJV] En generation skal rose dine gerninger overfor en anden, og skal erklære dine mægtige gerninger.
[Sa 145:5 DK-KJV] Jeg vil tale om din majestæts herlige ære, og om dine vidunderlige gerninger.
[Sa 145:6 DK-KJV] Og mennesket skal tale om myndigheden i dine frygtindgydende gerninger: og jeg vil erklære din storhed.
[Sa 145:7 DK-KJV] I overflod skal de ytre ihukommelsen om din store godhed, og skal synge om din retfærdighed.
[Sa 145:8 DK-KJV] HERREN er nådig, og fuld af medlidenhed; langsom til vrede, og af stor barmhjertighed.
[Sa 145:9 DK-KJV] HERREN er god mod alle: og hans blide barmhjertigheder er over alle hans gerninger.
[Sa 145:10 DK-KJV] Alle dine gerninger skal rose dig, Kæreste HERRE; og dine hellige skal velsigne dig.
[Sa 145:11 DK-KJV] De skal tale om herligheden i dit kongerige, og tale om din kraft;
[Sa 145:12 DK-KJV] For at kundgøre hans mægtige gerninger overfor menneskesønnerne, og hans kongeriges glorværdige majestæt.
[Sa 145:13 DK-KJV] Dit kongerige et et evigvarende kongerige, og dit herredømme forbli'r udover alle generationer.
[Sa 145:14 DK-KJV] HERREN holder alle oppe der falder, og rejser alle dem op der er nedbøjet.
[Sa 145:15 DK-KJV] Alles øjne venter på dig; og du giver dem deres mad i rette tid.
[Sa 145:16 DK-KJV] Du åbner din hånd, og tilfredstiller enhver levende tings ønske.
[Sa 145:17 DK-KJV] HERREN er retfærdig i alle hans veje, og hellig i alle hans gerninger.
[Sa 145:18 DK-KJV] HERREN er nær ved alle dem der kalder på ham, ved alle der i sandhed kalder på ham.
[Sa 145:19 DK-KJV] Han vil opfylde ønsket fra dem der frygter ham: han vil også høre deres råb, og vil frelse dem.
[Sa 145:20 DK-KJV] HERREN bevarer alle dem der elsker ham: men alle de onde vil han destruere.

[Sa 145:21 DK-KJV] Min mund skal tale rosen af HERREN: og lad alt kød velsigne hans hellige navn for evigt og altid.

and his greatness is unsearchable.

Ps 145:4 One generation shall praise thy works to another, and shall declare thy mighty acts.
Ps 145:5 I will speak of the glorious honour of thy majesty, and of thy wondrous works.
Ps 145:6 And men shall speak of the might of thy terrible acts: and I will declare thy greatness.
Ps 145:7 They shall abundantly utter the memory of thy great goodness, and shall sing of thy righteousness.
Ps 145:8 The LORD is gracious, and full of compassion; slow to anger, and of great mercy.
Ps 145:9 The LORD is good to all: and his tender mercies are over all his works.
Ps 145:10 All thy works shall praise thee, O LORD; and thy saints shall bless thee.
Ps 145:11 They shall speak of the glory of thy kingdom, and talk of thy power;

Ps 145:12 To make known to the sons of men his mighty acts, and the glorious majesty of his kingdom.
Ps 145:13 Thy kingdom is an everlasting kingdom, and thy dominion endureth throughout all generations.
Ps 145:14 The LORD upholdeth all that fall, and raiseth up all those that be bowed down.
Ps 145:15 The eyes of all wait upon thee; and thou givest them their meat in due season.
Ps 145:16 Thou openest thine hand, and satisfiest the desire of every living thing.
Ps 145:17 The LORD is righteous in all his ways, and holy in all his works.
Ps 145:18 The LORD is nigh unto all them that call upon him, to all that call upon him in truth.
Ps 145:19 He will fulfil the desire of them that fear him: he also will hear their cry, and will save them.
Ps 145:20 The LORD preserveth all them that love him: but all the wicked will he destroy.
Ps 145:21 My mouth shall speak the praise of the LORD: and let all flesh bless his holy name for ever and ever.

Salme 146 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 146:1 DK-KJV] Ros I HERREN. Ros HERREN, Kæreste min sjæl.
[Sa 146:2 DK-KJV] Mens jeg lever vil jeg rose HERREN: Jeg vil synge lovsange til min Gud mens jeg er her.
[Sa 146:3 DK-KJV] Sæt ikke jeres lid til prinser, ej heller til menneskets søn, i hvem der ingen hjælp er.
[Sa 146:4 DK-KJV] Hans ånde går frem, han returnerer til hans jord; i den selv samme dag forsvinder hans tanker.
[Sa 146:5 DK-KJV] Lykkelig er han der har Jacobs Gud som hans hjælp, hvis håb er i HERREN hans Gud:
[Sa 146:6 DK-KJV] Som lavede himlen, jorden, havet, og alt det som er deri: som bevarer sandhed for evigt.
[Sa 146:7 DK-KJV] Som udfører dom for de undertrykte: som giver mad til de sultne. HERREN løslader fangerne:
[Sa 146:8 DK-KJV] HERREN åbner de blindes øjne: HERREN rejser dem der er nedbøjet: HERREN elsker de retskafne:
[Sa 146:9 DK-KJV] HERREN bevarer de fremmede; han lindrer den faderløse og enken: men han vender op og ned på de ondes veje.

Ps 146:1 Praise ye the LORD. Praise the LORD, O my soul.
Ps 146:2 While I live will I praise the LORD: I will sing praises unto my God while I have any being.
Ps 146:3 Put not your trust in princes, nor in the son of man, in whom there is no help.
Ps 146:4 His breath goeth forth, he returneth to his earth; in that very day his thoughts perish.
Ps 146:5 Happy is he that hath the God of Jacob for his help, whose hope is in the LORD his God:
Ps 146:6 Which made heaven, and earth, the sea, and all that therein is: which keepeth truth for ever:
Ps 146:7 Which executeth judgment for the oppressed: which giveth food to the hungry. The LORD looseth the prisoners:
Ps 146:8 The LORD openeth the eyes of the blind: the LORD raiseth them that are bowed down: the LORD loveth the righteous:
Ps 146:9 The LORD preserveth the strangers; he relieveth the fatherless and widow: but the way of the wicked he turneth upside down.

[Sa 146:10 DK-KJV] HERREN skal regere for evigt, ja din Gud, Kæreste Zion, overfor alle generationer. Ros I HERREN.

Ps 146:10 The LORD shall reign for ever, even thy God, O Zion, unto all generations. Praise ye the LORD.

Salme 147 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 147:1 DK-KJV] Ros I HERREN: for det er godt at synge lovsange til vor Gud; for det er rart; og ros er skønt.
Ps 147:1 Praise ye the LORD: for it is good to sing praises unto our God; for it is pleasant; and praise is comely.
[Sa 147:2 DK-KJV] HERREN opbygger Jerusalem: han forsamler Israels udstødte.
Ps 147:2 The LORD doth build up Jerusalem: he gathereth together the outcasts of Israel.
[Sa 147:3 DK-KJV] Han héler de brudte hjerter, og forbinder deres sår.
Ps 147:3 He healeth the broken in heart, and bindeth up their wounds.
[Sa 147:4 DK-KJV] Han fortæller hvor mange stjerner der er; han kalder dem alle ved deres navne.
Ps 147:4 He telleth the number of the stars; he calleth them all by their names.
[Sa 147:5 DK-KJV] Vor Herren er stor, og af stor styrke: hans forståelse er uendelig.
Ps 147:5 Great is our Lord, and of great power: his understanding is infinite.
[Sa 147:6 DK-KJV] HERREN løfter de sagtmodige op: han kaster de onde ned til jorden.
Ps 147:6 The LORD lifteth up the meek: he casteth the wicked down to the ground.
[Sa 147:7 DK-KJV] Syng til HERREN med taksigelsesbøn; syng lovprisning på harpen til vor Gud:
Ps 147:7 Sing unto the LORD with thanksgiving; sing praise upon the harp unto our God:
[Sa 147:8 DK-KJV] Som dækker himlen med skyer, som forbereder regn til jorden, som får græs til at gro på bjergene.
Ps 147:8 Who covereth the heaven with clouds, who prepareth rain for the earth, who maketh grass to grow upon the mountains.
[Sa 147:9 DK-KJV] Han giver dyret sin mad, og til de unge ravne som råber.
Ps 147:9 He giveth to the beast his food, and to the young ravens which cry.
[Sa 147:10 DK-KJV] Han glæder sig ikke over hestens styrke: han har ingen glæde af menneskets ben.
Ps 147:10 He delighteth not in the strength of the horse: he taketh not pleasure in the legs of a man.
[Sa 147:11 DK-KJV] HERREN glæder sig over dem der frygter ham, i dem der håber på hans barmhjertighed.
Ps 147:11 The LORD taketh pleasure in them that fear him, in those that hope in his mercy.
[Sa 147:12 DK-KJV] Ros HERREN, Kæreste Jerusalem; ros din Gud, Kæreste Zion.
Ps 147:12 Praise the LORD, O Jerusalem; praise thy God, O Zion.
[Sa 147:13 DK-KJV] For han har styrket dine portes bomme; han har velsignet dine børn inde i dig.
Ps 147:13 For he hath strengthened the bars of thy gates; he hath blessed thy children within thee.
[Sa 147:14 DK-KJV] Han skaber fred i dine grænser, og fylder dig med det fineste af hveden.
Ps 147:14 He maketh peace in thy borders, and filleth thee with the finest of the wheat.
[Sa 147:15 DK-KJV] Han udsender hans befaling over jorden: hans ord løber meget hurtigt.
Ps 147:15 He sendeth forth his commandment upon earth: his word runneth very swiftly.
[Sa 147:16 DK-KJV] Han giver sne som uld: han spreder rimfrosten ud som aske.
Ps 147:16 He giveth snow like wool: he scattereth the hoarfrost like ashes.
[Sa 147:17 DK-KJV] Han kaster hans is ud som krummer: hvem kan stå foran hans kulde?
Ps 147:17 He casteth forth his ice like morsels: who can stand before his cold?
[Sa 147:18 DK-KJV] Han sender hans ord ud, og smelter dem: han får hans vind til at blæse, og vandmasserne til at flyde.
Ps 147:18 He sendeth out his word, and melteth them: he causeth his wind to blow, and the waters flow.
[Sa 147:19 DK-KJV] Han viser hans ord til Jacob, hans vedtægter og hans domme overfor Israel.
Ps 147:19 He sheweth his word unto Jacob, his statutes and his judgments unto Israel.
[Sa 147:20 DK-KJV] Sådant har han ikke handlet mod nogen nation: og angående hans domme, de har ikke kendt dem. Ros I HERREN.
Ps 147:20 He hath not dealt so with any nation: and as for his judgments, they have not known them. Praise ye the LORD.

Salme 148 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 148:1 DK-KJV] Ros I HERREN. Ros I HERREN fra himlene: ros ham i det høje.
Ps 148:1 Praise ye the LORD. Praise ye the LORD from the heavens: praise him in the heights.
[Sa 148:2 DK-KJV] Ros I ham, alle hans engle: ros I ham, hele hans hær.
Ps 148:2 Praise ye him, all his angels: praise ye him, all his hosts.
[Sa 148:3 DK-KJV] Ros I ham, sol og måne: ros ham, alle I lysende stjerner.
Ps 148:3 Praise ye him, sun and moon: praise him, all ye stars of light.
[Sa 148:4 DK-KJV] Ros ham, I himle af himle, og I vandmasser der er over himlene.
Ps 148:4 Praise him, ye heavens of heavens, and ye waters that be above the heavens.
[Sa 148:5 DK-KJV] Lad dem rose HERRENs navn: for han
Ps 148:5 Let them praise the name of the LORD: for he

befalede, og de var skabt.

commanded, and they were created.

[Sa 148:6 DK-KJV] Han har også grundfæstet dem for evigt og altid: han har lavet en bekendtgørelse som ikke skal forsvinde.

Ps 148:6 He hath also stablished them for ever and ever: he hath made a decree which shall not pass.

[Sa 148:7 DK-KJV] Ros HERREN fra jorden, I drager, og alle dybbene:

Ps 148:7 Praise the LORD from the earth, ye dragons, and all deeps:

[Sa 148:8 DK-KJV] Ild, og hagl; sne, og damp; stormfulde vinde opfylder hans ord:

Ps 148:8 Fire, and hail; snow, and vapour; stormy wind fulfilling his word:

[Sa 148:9 DK-KJV] Bjergene, og bakkerne; frugtbare træer, og alle cedertræerne:

Ps 148:9 Mountains, and all hills; fruitful trees, and all cedars:

[Sa 148:10 DK-KJV] Dyr, og alt kvæg; krybende ting, og flyvende fugl:

Ps 148:10 Beasts, and all cattle; creeping things, and flying fowl:

[Sa 148:11 DK-KJV] Jordens konger, og hele folket; prinser, og alle jordens dommere:

Ps 148:11 Kings of the earth, and all people; princes, and all judges of the earth:

[Sa 148:12 DK-KJV] Både unge mænd, og unge piger; gamle mænd, og børn:

Ps 148:12 Both young men, and maidens; old men, and children:

[Sa 148:13 DK-KJV] Lad dem rose HERRENs navn: for alene hans navn er fortræffeligt; hans herlighed er over jorden og himlen.

Ps 148:13 Let them praise the name of the LORD: for his name alone is excellent; his glory is above the earth and heaven.

[Sa 148:14 DK-KJV] Han opløfter også hans folks horn, rosen fra alle hans hellige; ja fra Israels børn, et folk som står ham nær. Ros I HERREN.

Ps 148:14 He also exalteth the horn of his people, the praise of all his saints; even of the children of Israel, a people near unto him. Praise ye the LORD.

Salme 149 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 149:1 DK-KJV] Ros I HERREN, Syng en ny sang til HERREN, og hans lovsang i de helliges menighed.

Ps 149:1 Praise ye the LORD. Sing unto the LORD a new song, and his praise in the congregation of saints.

[Sa 149:2 DK-KJV] Lad Israel juble over ham der lavede ham: lad Zions børn fryde sig over deres Konge.

Ps 149:2 Let Israel rejoice in him that made him: let the children of Zion be joyful in their King.

[Sa 149:3 DK-KJV] Lad dem rose hans navn med dansen: lad dem synge lovsange til ham med tamburinen og harpen.

Ps 149:3 Let them praise his name in the dance: let them sing praises unto him with the timbrel and harp.

[Sa 149:4 DK-KJV] For HERREN glæder sig over hans folk: han vil smuksere de ydmyge med frelse.

Ps 149:4 For the LORD taketh pleasure in his people: he will beautify the meek with salvation.

[Sa 149:5 DK-KJV] Lad de hellige være glædesfyldte i herlighed: lad dem synge højt i deres senge.

Ps 149:5 Let the saints be joyful in glory: let them sing aloud upon their beds.

[Sa 149:6 DK-KJV] Lad Guds højtidlighedslovsange være i deres munde, og et tveægget sværd i deres hånd;

Ps 149:6 Let the high praises of God be in their mouth, and a twoedged sword in their hand;

[Sa 149:7 DK-KJV] Til at udføre hævn over hedningerne, og straffene over folket;

Ps 149:7 To execute vengeance upon the heathen, and punishments upon the people;

[Sa 149:8 DK-KJV] Til at binde deres konger med kæder, og deres noble med fodlænker af jern;

Ps 149:8 To bind their kings with chains, and their nobles with fetters of iron;

[Sa 149:9 DK-KJV] Til at udføre den skrevne dom over dem: denne ære har alle hans hellige. Ros i HERREN.

Ps 149:9 To execute upon them the judgment written: this honour have all his saints. Praise ye the LORD.

Salme 150 - Til toppen af Salmernes bog
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Sa 150:1 DK-KJV] Ros I HERREN. Ros Gud i hans helligdom: ros ham i hans krafts hvælving.

Ps 150:1 Praise ye the LORD. Praise God in his sanctuary: praise him in the firmament of his power.

[Sa 150:2 DK-KJV] Ros ham for hans mægtige gerninger: ros ham i overensstemmelse med hans fortræffelige storhed.

Ps 150:2 Praise him for his mighty acts: praise him according to his excellent greatness.

[Sa 150:3 DK-KJV] Ros ham med lyden fra trumpeten: ros ham med klaveret og harpen.

Ps 150:3 Praise him with the sound of the trumpet: praise him with the psaltery and harp.

[Sa 150:4 DK-KJV] Ros ham med tamburinen og dansen: ros ham med strengede instrumenter og orgler.

Ps 150:4 Praise him with the timbrel and dance: praise him with stringed instruments and organs.

[Sa 150:5 DK-KJV] Ros ham på de høje bækner: ros ham på de højtlydende bækner.

Ps 150:5 Praise him upon the loud cymbals: praise him upon the high sounding cymbals.

[Sa 150:6 DK-KJV] Lad enhver ting der har ånde rose HERREN. Ros I HERREN.

Ps 150:6 Let every thing that hath breath praise the LORD. Praise ye the LORD.

Ordsprogene - Index020

Navnebetydning for Ordsprog = For at regere

Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31

Ordsprogenes bog Kapitel 1 - Proverbs KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 1:1 DK-KJV] Solomons ordsprog Davids søn, Israels konge;
[Or 1:2 DK-KJV] For at kende visdom og instruktion; for at få forstand af ordene;
[Or 1:3 DK-KJV] For at modtage visdoms instruktion, retfærdighed, og dom, og rimelighed;
[Or 1:4 DK-KJV] For at give finesse til de enkelte, til den unge mand kundskab og mådehold.
[Or 1:5 DK-KJV] En vis mand vil høre, og vil vokse i indlæring; og en forstående mand skal være med til vise råd:
[Or 1:6 DK-KJV] For at forstå et ordsprog, og fortolkningen; ordene fra den vise, og deres mørke betydninger.
[Or 1:7 DK-KJV] Frygten for HERREN er kundskabens begyndelse: men tåber foragter visdom og instruktion.
[Or 1:8 DK-KJV] Min søn, hør instruktionen fra din far, og forlad ikke loven fra din mor:
[Or 1:9 DK-KJV] For de skal være en nådeskrans for dit hoved, og kæder omkring din nakke.
[Or 1:10 DK-KJV] Min søn, hvis syndere lokker dig, samtyk du ikke.
[Or 1:11 DK-KJV] Hvis de siger, Kom med os, lad os ligge på lur efter blod, lad os ligge hemmeligt på lur efter den uskyldige uden grund:
[Or 1:12 DK-KJV] Lad os opsluge dem som helvede; og hele, som de der går ned i faldgruben:
[Or 1:13 DK-KJV] Vi skal finde alt værdifuldt gods, vi skal fylde vores huse med bytte:
[Or 1:14 DK-KJV] Kast dit lod ind blandt os; lad os alle ha' én pengepung:
[Or 1:15 DK-KJV] Min søn gå du ikke på vejen med dem; hold din fod fra deres vej:
[Or 1:16 DK-KJV] For deres fødder løber mod ondt, og er hurtige til at udgyde blod.
[Or 1:17 DK-KJV] Sandelig er nettet spredt forgæves i nogen fugles øjne.
[Or 1:18 DK-KJV] Og de ligger på lur efter deres eget blod; de ligger hemmeligt på lur efter deres egne liv.
[Or 1:19 DK-KJV] Sådan er enhvers vej der er grådig efter gevinst; som tager livet væk fra ejerne deraf.
[Or 1:20 DK-KJV] Visdom råber udenfor; hun giver sin stemme til kende i gaderne:

[Or 1:21 DK-KJV] Hun råber i hovedforsamlingsstedet, i portåbningerne: i byen giver hun sine ord til kende, og siger,
[Or 1:22 DK-KJV] Hvor længe, I enkle nogen, vil I elske enkelhed? og hånerne glæde sig over deres hån, og tåber hade kundskab?
[Or 1:23 DK-KJV] Omvend jer ved min irettesættelse: læg mærke til, jeg vil udgyde af min ånd over jer, jeg vil lade jer kende mine ord.
[Or 1:24 DK-KJV] Fordi jeg har kaldet, og I afslog; har jeg strukket min hånd ud, og intet menneske værdsætter det;
[Or 1:25 DK-KJV] Men I har ikke lyttet til hele mit råd, og vil ikke følge min irettesættelse:

Pr 1:1 The proverbs of Solomon the son of David, king of Israel;
Pr 1:2 To know wisdom and instruction; to perceive the words of understanding;
Pr 1:3 To receive the instruction of wisdom, justice, and judgment, and equity;
Pr 1:4 To give subtilty to the simple, to the young man knowledge and discretion.
Pr 1:5 A wise man will hear, and will increase learning; and a man of understanding shall attain unto wise counsels:
Pr 1:6 To understand a proverb, and the interpretation; the words of the wise, and their dark sayings.
Pr 1:7 The fear of the LORD is the beginning of knowledge: but fools despise wisdom and instruction.
Pr 1:8 My son, hear the instruction of thy father, and forsake not the law of thy mother:
Pr 1:9 For they shall be an ornament of grace unto thy head, and chains about thy neck.

Pr 1:10 My son, if sinners entice thee, consent thou not.

Pr 1:11 If they say, Come with us, let us lay wait for blood, let us lurk privily for the innocent without cause:
Pr 1:12 Let us swallow them up alive as the grave; and whole, as those that go down into the pit:
Pr 1:13 We shall find all precious substance, we shall fill our houses with spoil:

Pr 1:14 Cast in thy lot among us; let us all have one purse:
Pr 1:15 My son, walk not thou in the way with them; refrain thy foot from their path:
Pr 1:16 For their feet run to evil, and make haste to shed blood.
Pr 1:17 Surely in vain the net is spread in the sight of any bird.
Pr 1:18 And they lay wait for their own blood; they lurk privily for their own lives.
Pr 1:19 So are the ways of every one that is greedy of gain; which taketh away the life of the owners thereof.
Pr 1:20 Wisdom crieth without; she uttereth her voice in the streets:
Pr 1:21 She crieth in the chief place of concourse, in the openings of the gates: in the city she uttereth her words, saying,
Pr 1:22 How long, ye simple ones, will ye love simplicity? and the scorners delight in their scorning, and fools hate knowledge?

Pr 1:23 Turn you at my reproof: behold, I will pour out my spirit unto you, I will make known my words unto you.
Pr 1:24 Because I have called, and ye refused; I have stretched out my hand, and no man regarded;
Pr 1:25 But ye have set at nought all my counsel, and would none of my reproof:

[Or 1:26 DK-KJV] Jeg vil også grine over jeres katastrofe; jeg vil håne når jeres frygt kommer;
Pr 1:26 I also will laugh at your calamity; I will mock when your fear cometh;
[Or 1:27 DK-KJV] Når jeres frygt kommer som trøstesløshed, og jeres destruktion som en hvirvelvind; når nød og angst kommer over jer.
Pr 1:27 When your fear cometh as desolation, and your destruction cometh as a whirlwind; when distress and anguish cometh upon you.
[Or 1:28 DK-KJV] Så skal de kalde på mig, men jeg vil ikke svare; de skal søge mig tidligt, men de skal ikke finde mig:
Pr 1:28 Then shall they call upon me, but I will not answer; they shall seek me early, but they shall not find me:
[Or 1:29 DK-KJV] Fordi de hadede kundskab, og ikke foretrak at frygte HERREN:
Pr 1:29 For that they hated knowledge, and did not choose the fear of the LORD:
[Or 1:30 DK-KJV] De ville ikke lytte til mit råd: de var ligeglade med min irettesættelse.
Pr 1:30 They would none of my counsel: they despised all my reproof.
[Or 1:31 DK-KJV] Derfor skal de spise af frugten af deres egen vej, og bli' fyldt med deres egne planer.
Pr 1:31 Therefore shall they eat of the fruit of their own way, and be filled with their own devices.
[Or 1:32 DK-KJV] For det at den simple vender sig bort skal dræbe dem, og tåbernes velstand skal destruere dem.
Pr 1:32 For the turning away of the simple shall slay them, and the prosperity of fools shall destroy them.
[Or 1:33 DK-KJV] Men den som lytter til mig skal bo sikkert, og skal være rolige fra frygt og ondt.
Pr 1:33 But whoso hearkeneth unto me shall dwell safely, and shall be quiet from fear of evil.

Ordsprogenes bog Kapitel 2 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 2:1 DK-KJV] Min søn, hvis du vil modtage mine ord, og gemme mine befalinger hos dig;
Pr 2:1 My son, if thou wilt receive my words, and hide my commandments with thee;
[Or 2:2 DK-KJV] Sådant at du lytter til visdom, og anvender dit hjerte til forståelse;
Pr 2:2 So that thou incline thine ear unto wisdom, and apply thine heart to understanding;
[Or 2:3 DK-KJV] Ja, hvis du råber efter kundskab, og opløfter din stemme efter forståelse;
Pr 2:3 Yea, if thou criest after knowledge, and liftest up thy voice for understanding;
[Or 2:4 DK-KJV] Hvis du søger hende som sølv, og søger efter hende som efter gemte skatte;
Pr 2:4 If thou seekest her as silver, and searchest for her as for hid treasures;
[Or 2:5 DK-KJV] Da skal du forstå frygten for HERREN, og finde Guds kundskab.
Pr 2:5 Then shalt thou understand the fear of the LORD, and find the knowledge of God.
[Or 2:6 DK-KJV] For HERREN giver visdom: ud af hans mund kommer kundskab og forståelse.
Pr 2:6 For the LORD giveth wisdom: out of his mouth cometh knowledge and understanding.
[Or 2:7 DK-KJV] Han uddeler sund visdom til de retskafne: han er en beskytter af dem der vandrer oprigtigt.
Pr 2:7 He layeth up sound wisdom for the righteous: he is a buckler to them that walk uprightly.
[Or 2:8 DK-KJV] Han holder dommens stier, og bevarer hans helliges vej.
Pr 2:8 He keepeth the paths of judgment, and preserveth the way of his saints.
[Or 2:9 DK-KJV] Da skal du forstå retfærdighed, og dom, og rimelighed; ja, enhver god sti.
Pr 2:9 Then shalt thou understand righteousness, and judgment, and equity; yea, every good path.
[Or 2:10 DK-KJV] Når visdom kommer ind i dit hjerte, og kundskab er velbehagelig for din sjæl;
Pr 2:10 When wisdom entereth into thine heart, and knowledge is pleasant unto thy soul;
[Or 2:11 DK-KJV] Diskretion skal bevare dig, forståelse skal holde dig:
Pr 2:11 Discretion shall preserve thee, understanding shall keep thee:
[Or 2:12 DK-KJV] For at udfri dig fra den onde mands vej, fra den mand der taler genstridige ting;
Pr 2:12 To deliver thee from the way of the evil man, from the man that speaketh froward things;
[Or 2:13 DK-KJV] Som forlader retskaffenhedens stier, for at vandre på mørkets veje;
Pr 2:13 Who leave the paths of uprightness, to walk in the ways of darkness;
[Or 2:14 DK-KJV] Som glæder sig over at gøre ondt, og har glæde i de ondes genstridighed;
Pr 2:14 Who rejoice to do evil, and delight in the frowardness of the wicked;
[Or 2:15 DK-KJV] Hvis veje er krogede, og de modsætter sig på deres stier:
Pr 2:15 Whose ways are crooked, and they froward in their paths:
[Or 2:16 DK-KJV] For at udfri dig fra den fremmede kvinde, ja fra den fremmede som smiger med hendes ord;
Pr 2:16 To deliver thee from the strange woman, even from the stranger which flattereth with her words;
[Or 2:17 DK-KJV] Som svigter vejlederen fra hendes ungdom, og glemmer pagten med hendes Gud.
Pr 2:17 Which forsaketh the guide of her youth, and forgetteth the covenant of her God.
[Or 2:18 DK-KJV] For hendes hus vender sig mod død, og hendes stier mod døden
Pr 2:18 For her house inclineth unto death, and her paths unto the dead.
[Or 2:19 DK-KJV] Ingen der går indtil hende vender tilbage igen, de holder heller ikke fast ved livets stier.
Pr 2:19 None that go unto her return again, neither take they hold of the paths of life.
[Or 2:20 DK-KJV] Så du må vandre på gode mænds veje, og holde den retfærdiges stier.
Pr 2:20 That thou mayest walk in the way of good men, and keep the paths of the righteous.
[Or 2:21 DK-KJV] For den retskafne skal bo i landet, og den perfekte skal bli' tilbage i det.
Pr 2:21 For the upright shall dwell in the land, and the perfect shall remain in it.
[Or 2:22 DK-KJV] Men de onde skal fjernes fra jorden, og
Pr 2:22 But the wicked shall be cut off from the earth, and

overtræderne skal udrydes fra den.

the transgressors shall be rooted out of it.

Ordsprogenes bog Kapitel 3 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 3:1 DK-KJV] Min søn, glem ikke min lov; men lad dit hjerte holde mine befalinger:
Pr 3:1 My son, forget not my law; but let thine heart keep my commandments:

[Or 3:2 DK-KJV] For længde af dage, og langt liv, og fred, skal de lægge til dig.
Pr 3:2 For length of days, and long life, and peace, shall they add to thee.

[Or 3:3 DK-KJV] Lad ikke barmhjertighed og sandhed forlade dig: bind dem om din nakke; skriv dem på dit hjertes tavle:
Pr 3:3 Let not mercy and truth forsake thee: bind them about thy neck; write them upon the table of thine heart:

[Or 3:4 DK-KJV] Sådant skal du finde favør og god forståelse i Gud og menneskets øjne.
Pr 3:4 So shalt thou find favour and good understanding in the sight of God and man.

[Or 3:5 DK-KJV] Stol på HERREN med hele dit hjerte; og læn dig ikke op af din egen forståelse.
Pr 3:5 Trust in the LORD with all thine heart; and lean not unto thine own understanding.

[Or 3:6 DK-KJV] Anerkend ham i alle dine veje, og han skal dirigere dine stier.
Pr 3:6 In all thy ways acknowledge him, and he shall direct thy paths.

[Or 3:7 DK-KJV] Vær ikke vis i dine egne øjne: frygt HERREN, og hold dig fra ondt.
Pr 3:7 Be not wise in thine own eyes: fear the LORD, and depart from evil.

[Or 3:8 DK-KJV] Det skal være sundhed til din navle, og marv til dine knogler.
Pr 3:8 It shall be health to thy navel, and marrow to thy bones.

[Or 3:9 DK-KJV] Ær HERREN med din substans, og med førstefrugten af hele din vækst:
Pr 3:9 Honour the LORD with thy substance, and with the firstfruits of all thine increase:

[Or 3:10 DK-KJV] Sådant skal dine lader være fyldte med rigeligt, og dine presser skal flyde over med ny vin.
Pr 3:10 So shall thy barns be filled with plenty, and thy presses shall burst out with new wine.

[Or 3:11 DK-KJV] Min søn, foragt ikke HERRENs irettesættelse; vær heller ikke træt af hans korrektion:
Pr 3:11 My son, despise not the chastening of the LORD; neither be weary of his correction:

[Or 3:12 DK-KJV] For hvem HERREN elsker korrigerer han; ligesom en far sønnen i hvem han glæder sig over.
Pr 3:12 For whom the LORD loveth he correcteth; even as a father the son in whom he delighteth.

[Or 3:13 DK-KJV] Lykkeligt er det menneske der finder visdom, og det menneske der får forståelse.
Pr 3:13 Happy is the man that findeth wisdom, and the man that getteth understanding.

[Or 3:14 DK-KJV] For varen deraf er bedre end varen fra sølv, og gevinsten deraf end fint guld.
Pr 3:14 For the merchandise of it is better than the merchandise of silver, and the gain thereof than fine gold.

[Or 3:15 DK-KJV] Hun er mere værdifuld end rubiner: og alle de ting du kan ønske er ikke til at bli' sammenlignet med hende.
Pr 3:15 She is more precious than rubies: and all the things thou canst desire are not to be compared unto her.

[Or 3:16 DK-KJV] Længde af dage er i hendes højre hånd; og i hendes venstre hånd rigdomme og ære.
Pr 3:16 Length of days is in her right hand; and in her left hand riches and honour.

[Or 3:17 DK-KJV] Hendes veje er velbehagelige veje, og alle hendes stier er fred.
Pr 3:17 Her ways are ways of pleasantness, and all her paths are peace.

[Or 3:18 DK-KJV] Hun er et livets træ for dem der holder fast i hende: og lykkelig er enhver der holder fast i hende.
Pr 3:18 She is a tree of life to them that lay hold upon her: and happy is every one that retaineth her.

[Or 3:19 DK-KJV] HERREN har ved visdom funderet jorden; ved forståelse har han etableret himlene.
Pr 3:19 The LORD by wisdom hath founded the earth; by understanding hath he established the heavens.

[Or 3:20 DK-KJV] Ved hans kundskab er dybet brudt op, og skyerne lod duggen falde.
Pr 3:20 By his knowledge the depths are broken up, and the clouds drop down the dew.

[Or 3:21 DK-KJV] Min søn, lad dem ikke forlade dine øjne: hold sund visdom og diskretion:
Pr 3:21 My son, let not them depart from thine eyes: keep sound wisdom and discretion:

[Or 3:22 DK-KJV] Sådant skal de være liv for din sjæl, og nåde til din nakke.
Pr 3:22 So shall they be life unto thy soul, and grace to thy neck.

[Or 3:23 DK-KJV] Da skal du vandre sikkert på din vej, og din fod skal ikke snuble.
Pr 3:23 Then shalt thou walk in thy way safely, and thy foot shall not stumble.

[Or 3:24 DK-KJV] Når du ligger ned, skal du ikke være bange; ja, du skal ligge ned, og din søvn skal være sød.
Pr 3:24 When thou liest down, thou shalt not be afraid: yea, thou shalt lie down, and thy sleep shall be sweet.

[Or 3:25 DK-KJV] Vær ikke bange for pludselig frygt, heller ikke for de ondes ødelæggelse, når den kommer.
Pr 3:25 Be not afraid of sudden fear, neither of the desolation of the wicked, when it cometh.

[Or 3:26 DK-KJV] For HERREN skal være din tillid, og skal holde din fod fra at bli' taget.
Pr 3:26 For the LORD shall be thy confidence, and shall keep thy foot from being taken.

[Or 3:27 DK-KJV] Tilbagehold ikke godt fra dem til hvem det skyldes, når det er i din hånds myndighed at gøre det.
Pr 3:27 Withhold not good from them to whom it is due, when it is in the power of thine hand to do it.

[Or 3:28 DK-KJV] Sig ikke til din næste, Gå, og kom tilbage, og i morgen vil jeg gi'; når du har det ved dig.
Pr 3:28 Say not unto thy neighbour, Go, and come again, and to morrow I will give; when thou hast it by thee.

[Or 3:29 DK-KJV] Udtænk ikke ondt imod din næste, eftersom
Pr 3:29 Devise not evil against thy neighbour, seeing he

han bor sikkert ved dig.

dwelleth securely by thee.

[Or 3:30 DK-KJV] Strid ikke med et menneske uden grund, hvis han intet ondt har gjort dig.

Pr 3:30 Strive not with a man without cause, if he have done thee no harm.

[Or 3:31 DK-KJV] Misund du ikke undertrykkeren, og foretræk ingen af hans veje.

Pr 3:31 Envy thou not the oppressor, and choose none of his ways.

[Or 3:32 DK-KJV] For den genstridige er en hæslighed overfor HERREN: men hans hemmelighed er med de retskafne.

Pr 3:32 For the froward is abomination to the LORD: but his secret is with the righteous.

[Or 3:33 DK-KJV] HERRENs forbandelse er i de ondes hus: men han velsigner den retfærdiges bolig.

Pr 3:33 The curse of the LORD is in the house of the wicked: but he blesseth the habitation of the just.

[Or 3:34 DK-KJV] Han håner sandelig hånerne: men han giver nåde til den ydmyge.

Pr 3:34 Surely he scorneth the scorners: but he giveth grace unto the lowly.

[Or 3:35 DK-KJV] De vise skal arve herlighed: men skam skal være tåbers forfremmelse.

Pr 3:35 The wise shall inherit glory: but shame shall be the promotion of fools.

Ordsprogenes bog Kapitel 4 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 4:1 DK-KJV] Hør, I børn, en fars instruktion, og vær med til at kende forståelse.

Pr 4:1 Hear, ye children, the instruction of a father, and attend to know understanding.

[Or 4:2 DK-KJV] For jeg gir jer en god doktrin, forlad I ikke min lov.

Pr 4:2 For I give you good doctrine, forsake ye not my law.

[Or 4:3 DK-KJV] For jeg var min fars søn, følsom og den eneste elskede i min mors øjne.

Pr 4:3 For I was my father's son, tender and only beloved in the sight of my mother.

[Or 4:4 DK-KJV] Han lærte mig også, og sagde til mig, Lad dit hjerte holde fast i mine ord: hold mine befalinger, og lev.

Pr 4:4 He taught me also, and said unto me, Let thine heart retain my words: keep my commandments, and live.

[Or 4:5 DK-KJV] Få visdom, få forståelse: glem den ikke, afvig heller ikke fra min munds ord.

Pr 4:5 Get wisdom, get understanding: forget it not; neither decline from the words of my mouth.

[Or 4:6 DK-KJV] Forlad hende ikke, og hun skal bevare dig: elsk hende, og hun skal holde dig.

Pr 4:6 Forsake her not, and she shall preserve thee: love her, and she shall keep thee.

[Or 4:7 DK-KJV] Visdom er den vigtigste ting; få derfor visdom: og med hele din forstand få forståelse.

Pr 4:7 Wisdom is the principal thing; therefore get wisdom: and with all thy getting get understanding.

[Or 4:8 DK-KJV] Ophøj hende, og hun skal forfremme dig: hun skal bringe dig til ære, når du omfavner hende.

Pr 4:8 Exalt her, and she shall promote thee: she shall bring thee to honour, when thou dost embrace her.

[Or 4:9 DK-KJV] Hun skal gi' en nådeskrans til dit hoved: en herligheds krone skal hun forløse til dig.

Pr 4:9 She shall give to thine head an ornament of grace: a crown of glory shall she deliver to thee.

[Or 4:10 DK-KJV] Hør, Kæreste min søn, og modtag mine ordsprog; og årene i dit liv skal være mange.

Pr 4:10 Hear, O my son, and receive my sayings; and the years of thy life shall be many.

[Or 4:11 DK-KJV] Jeg har undervist dig i visdommens vej; jeg har ledt dig på rette stier.

Pr 4:11 I have taught thee in the way of wisdom; I have led thee in right paths.

Pr 4:12 When thou goest, thy steps shall not be straitened; and when thou runnest, thou shalt not stumble.

[Or 4:12 DK-KJV] Når du går, skal dine skridt ikke bli' rettet; og når du løber, skal du ikke snuble.

[Or 4:13 DK-KJV] Hold godt fast i instruktionen; lad hende ikke gå, hold hende; for hun er dit liv.

Pr 4:13 Take fast hold of instruction; let her not go: keep her; for she is thy life.

[Or 4:14 DK-KJV] Gå ikke ind på de ondes stier, og gå ikke ind på det onde menneskes vej.

Pr 4:14 Enter not into the path of the wicked, and go not in the way of evil men.

[Or 4:15 DK-KJV] Undgå den, gå ikke forbi den, vend bort fra den, og gå væk.

Pr 4:15 Avoid it, pass not by it, turn from it, and pass away.

[Or 4:16 DK-KJV] For de sover ikke, medmindre de har gjort misgerning; og deres søvn er fjernet, for ikke at de skal få nogen til at falde.

Pr 4:16 For they sleep not, except they have done mischief; and their sleep is taken away, unless they cause some to fall.

[Or 4:17 DK-KJV] For de spiser ondskabens brød, og drikker voldens vin.

Pr 4:17 For they eat the bread of wickedness, and drink the wine of violence.

[Or 4:18 DK-KJV] Men den retfærdiges stier er som det skinnende lys, der skinner mere og mere indtil den perfekte dag.

Pr 4:18 But the path of the just is as the shining light, that shineth more and more unto the perfect day.

[Or 4:19 DK-KJV] De ondes vej er som mørke: de ved ikke hvad de snubler over.

Pr 4:19 The way of the wicked is as darkness: they know not at what they stumble.

[Or 4:20 DK-KJV] Min søn, lyt til mine ord; vend dit øre mod mine ordsprog.

Pr 4:20 My son, attend to my words; incline thine ear unto my sayings.

[Or 4:21 DK-KJV] Lad dem ikke forlade dine øjne; hold dem tæt til dit hjerte.

Pr 4:21 Let them not depart from thine eyes; keep them in the midst of thine heart.

[Or 4:22 DK-KJV] For de er liv for dem der finder dem, og sundhed for hele deres kød.

Pr 4:22 For they are life unto those that find them, and health to all their flesh.

[Or 4:23 DK-KJV] Bevar dit hjerte med al flid; for ud af det er livets udfald.
Pr 4:23 Keep thy heart with all diligence; for out of it are the issues of life.
[Or 4:24 DK-KJV] Fjern en genstridig mund fra dig, og læg perverse læber langt væk fra dig.
Pr 4:24 Put away from thee a froward mouth, and perverse lips put far from thee.
[Or 4:25 DK-KJV] Lad dine øjne se lige ud, og lad dine øjenlåg kigge lige foran dig.
Pr 4:25 Let thine eyes look right on, and let thine eyelids look straight before thee.
[Or 4:26 DK-KJV] Overvej dine fødders stier, og lad alle dine veje være etableret.
Pr 4:26 Ponder the path of thy feet, and let all thy ways be established.
[Or 4:27 DK-KJV] Vend ikke mod den højre side heller ikke mod den venstre: fjern din fod fra ondt.
Pr 4:27 Turn not to the right hand nor to the left: remove thy foot from evil.

Ordsprogenes bog Kapitel 5 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 5:1 DK-KJV] Min søn, vær opmærksom på min visdom, og bøj dit øre for min forstand:
Pr 5:1 My son, attend unto my wisdom, and bow thine ear to my understanding:
[Or 5:2 DK-KJV] Så du måtte værdsætte diskretion, og at dine læber må bevare kundskab.
Pr 5:2 That thou mayest regard discretion, and that thy lips may keep knowledge.
[Or 5:3 DK-KJV] For en fremmed kvindes læber drypper som en honningtavle, og hendes mund er glatter end olie:
Pr 5:3 For the lips of a strange woman drop as an honeycomb, and her mouth is smoother than oil:
[Or 5:4 DK-KJV] Men hendes ende er bitter som malurt, skarp som et tveægget sværd.
Pr 5:4 But her end is bitter as wormwood, sharp as a twoedged sword.
[Or 5:5 DK-KJV] Hendes fødder går ned til døden; hendes skridt tager fat i helvede.
Pr 5:5 Her feet go down to death; her steps take hold on hell.
Pr 5:6 Lest thou shouldest ponder the path of life, her ways are moveable, that thou canst not know them.
[Or 5:6 DK-KJV] For ikke at du skulle spekulere over livets vej, hendes veje er flytbare, så du ikke kan forstå dem.
[Or 5:7 DK-KJV] Hør mig nu derfor, Kæreste I børn, og vig ikke væk fra ordene fra min mund.
Pr 5:7 Hear me now therefore, O ye children, and depart not from the words of my mouth.
[Or 5:8 DK-KJV] Fjern din vej langt væk fra hende, og kom ikke nær døren til hendes hus:
Pr 5:8 Remove thy way far from her, and come not nigh the door of her house:
[Or 5:9 DK-KJV] For ikke at du giver din ære til andre, og dine år til de grusomme:
Pr 5:9 Lest thou give thine honour unto others, and thy years unto the cruel:
[Or 5:10 DK-KJV] For ikke at fremmede bli' fyldt med din rigdom; og dine bestræbelser er i en fremmeds hus;
Pr 5:10 Lest strangers be filled with thy wealth; and thy labours be in the house of a stranger;
[Or 5:11 DK-KJV] Og du sørger til sidst, når dit kød og din krop er fortærret,
Pr 5:11 And thou mourn at the last, when thy flesh and thy body are consumed,
[Or 5:12 DK-KJV] Og siger, Hvordan kan det være at jeg har hadet instruktion, og mit hjerte foragtet irettesættelse;
Pr 5:12 And say, How have I hated instruction, and my heart despised reproof;
Pr 5:13 And have not obeyed the voice of my teachers, nor inclined mine ear to them that instructed me!
[Or 5:13 DK-KJV] Og ikke har adlydt røsten fra mine lærere, ej heller vendt mit øre mod dem der instruerede mig!
[Or 5:14 DK-KJV] Jeg var næsten komplet ond i menigheden og forsamlingens midte.
Pr 5:14 I was almost in all evil in the midst of the congregation and assembly.
[Or 5:15 DK-KJV] Drik vandmasser ud fra din egen cisterne, og løbende vandmasser ud fra din egen brønd.
Pr 5:15 Drink waters out of thine own cistern, and running waters out of thine own well.
[Or 5:16 DK-KJV] Lad dine fontæner bli' spredt bredt, og floder af vandmasser i gaderne.
Pr 5:16 Let thy fountains be dispersed abroad, and rivers of waters in the streets.
[Or 5:17 DK-KJV] Lad dem kun være dine egne, og ikke fremmedes hos dig.
Pr 5:17 Let them be only thine own, and not strangers' with thee.
[Or 5:18 DK-KJV]Lad din fontæne være velsignet: og jubel med din ungdoms hustru.
Pr 5:18 Let thy fountain be blessed: and rejoice with the wife of thy youth.
[Or 5:19 DK-KJV] Lad hende være som den kærlige kronhjort og behagelige rådyr; lad hendes bryster tilfredsstille dig til enhver tid; og vær du altid bjergtaget over hendes kærlighed.
Pr 5:19 Let her be as the loving hind and pleasant roe; let her breasts satisfy thee at all times; and be thou ravished always with her love.
Pr 5:20 And why wilt thou, my son, be ravished with a strange woman, and embrace the bosom of a stranger?
[Or 5:20 DK-KJV] Og hvorfor vil du, min søn, være bjergtaget over en fremmed kvinde, og omfavne favnen fra en fremmed?
[Or 5:21 DK-KJV] For menneskets veje er foran HERRENs øjne, og han funderer over alle hans handlinger.
Pr 5:21 For the ways of man are before the eyes of the LORD, and he pondereth all his goings.
[Or 5:22 DK-KJV] Hans egne fejltrin skal ta' de onde hamselv, og han
Pr 5:22 His own iniquities shall take the wicked

skal bli' holdt med hans synders liner.

himself, and he shall be holden with the cords of his sins.

[Or 5:23 DK-KJV] Han skal dø uden instruktion; og i storslåetheden af hans tåbelighed skal han gå vild.

Pr 5:23 He shall die without instruction; and in the greatness of his folly he shall go astray.

[Or 6:1 DK-KJV] Min søn, hvis du er kautionist for din ven, hvis du har givet håndslag med en fremmed,

Pr 6:1 My son, if thou be surety for thy friend, if thou hast stricken thy hand with a stranger,

[Or 6:2 DK-KJV] Du er fanget med ordene i din mund, du er taget med ordene i din mund.

Pr 6:2 Thou art snared with the words of thy mouth, thou art taken with the words of thy mouth.

[Or 6:3 DK-KJV] Gør nu dette, min søn, og forløs digselv, når du er kommet ind i din vens hånd; gå, ydmyg digselv, og fortrøst din ven.

Pr 6:3 Do this now, my son, and deliver thyself, when thou art come into the hand of thy friend; go, humble thyself, and make sure thy friend.

[Or 6:4 DK-KJV] Giv ikke søvn til dine øjne, ej heller til dine øjenlåg.

Pr 6:4 Give not sleep to thine eyes, nor slumber to thine eyelids.

[Or 6:5 DK-KJV] Forløs digselv som et rådyr fra jagerens hånd, og som en fugl fra fuglefangerens hånd.

Pr 6:5 Deliver thyself as a roe from the hand of the hunter, and as a bird from the hand of the fowler.

[Or 6:6 DK-KJV] Gå til myren, du dovne; betragt hendes veje, og vær vis:

Pr 6:6 Go to the ant, thou sluggard; consider her ways, and be wise:

[Or 6:7 DK-KJV] De som ikke nogen vejleder, tilsynsmand, eller leder har,

Pr 6:7 Which having no guide, overseer, or ruler,

[Or 6:8 DK-KJV] Hun skaffer sig sin mad om sommeren, og samler hendes mad i høsten.

Pr 6:8 Provideth her meat in the summer, and gathereth her food in the harvest.

[Or 6:9 DK-KJV] Hvor længe vil du sove, Kæreste dovne? hvornår vil du rejse dig fra din søvn?

Pr 6:9 How long wilt thou sleep, O sluggard? when wilt thou arise out of thy sleep?

[Or 6:10 DK-KJV] Bare en smule søvn, en lille lur, en smule folden af hænderne for at sove:

Pr 6:10 Yet a little sleep, a little slumber, a little folding of the hands to sleep:

[Or 6:11 DK-KJV] Sådant skal din fattigdom komme som en der rejser, og din mangel som en bevæbnet mand.

Pr 6:11 So shall thy poverty come as one that travelleth, and thy want as an armed man.

[Or 6:12 DK-KJV] En uartig person, en ond mand, vandrer med en genstridig mund.

Pr 6:12 A naughty person, a wicked man, walketh with a froward mouth.

[Or 6:13 DK-KJV] Han blinker med hans øjne, han taler med hans fødder, han underviser med hans fingre;

Pr 6:13 He winketh with his eyes, he speaketh with his feet, he teacheth with his fingers;

[Or 6:14 DK-KJV] Genstridighed er i hans hjerte, han udtænker misgerning kontinuerlig; han sår splid.

Pr 6:14 Frowardness is in his heart, he deviseth mischief continually; he soweth discord.

[Or 6:15 DK-KJV] Derfor skal hans katastrofe pludseligt komme; pludseligt skal han bli' brudt uden lægemiddel.

Pr 6:15 Therefore shall his calamity come suddenly; suddenly shall he be broken without remedy.

[Or 6:16 DK-KJV] Disse 6 ting hader HERREN: ja, 7 er en hæslighed overfor ham:

Pr 6:16 These six things doth the LORD hate: yea, seven are an abomination unto him:

[Or 6:17 DK-KJV] Et stolt blik, en lyvende tunge, og hænder der udgyder uskyldigt blod,

Pr 6:17 A proud look, a lying tongue, and hands that shed innocent blood,

[Or 6:18 DK-KJV] Et hjerte der udtænker onde planer, fødder der er hurtig til at løbe mod misgerning,

Pr 6:18 An heart that deviseth wicked imaginations, feet that be swift in running to mischief,

[Or 6:19 DK-KJV] Et falsk vidne der taler løgne, og han der sår splid blandt brødre.

Pr 6:19 A false witness that speaketh lies, and he that soweth discord among brethren.

[Or 6:20 DK-KJV] Min søn, hold din fars befaling, og svigt ikke din mors lov:

Pr 6:20 My son, keep thy father's commandment, and forsake not the law of thy mother:

[Or 6:21 DK-KJV] Bind dem kontinuerligt om dit hjerte, og bind dem omkring din hals.

Pr 6:21 Bind them continually upon thine heart, and tie them about thy neck.

[Or 6:22 DK-KJV] Når du går, skal den lede dig; når du sover, skal den holde dig; og når du er vågen, skal den tale med dig.

Pr 6:22 When thou goest, it shall lead thee; when thou sleepest, it shall keep thee; and when thou awakest, it shall talk with thee.

[Or 6:23 DK-KJV] For befalingen er en lampe; og loven et lys; og irettesættelser med instruktion er livets vej:

Pr 6:23 For the commandment is a lamp; and the law is light; and reproofs of instruction are the way of life:

[Or 6:24 DK-KJV] Til at holde dig fra den onde kvinde, fra den smigerende tunge fra en fremmed kvinde.

Pr 6:24 To keep thee from the evil woman, from the flattery of the tongue of a strange woman.

[Or 6:25 DK-KJV] Lyst ikke efter hendes skønhed i dit hjerte, lad heller ikke hende tage dig med hendes øjenlåg.

Pr 6:25 Lust not after her beauty in thine heart; neither let her take thee with her eyelids.

[Or 6:26 DK-KJV] For via en horagtig kvindes list er en mand bragt til et stykke med brød: og den utro kvinde vil jage efter det værdifulde liv.

Pr 6:26 For by means of a whorish woman a man is brought to a piece of bread: and the adulteress will hunt for the precious life.

[Or 6:27 DK-KJV] Kan en mand tage ild i hans favn, og

Pr 6:27 Can a man take fire in his bosom, and his clothes not

brænder hans tøj så ikke?
[Or 6:28 DK-KJV] Kan en gå på varme kul, og brænder hans fødder så ikke?
[Or 6:29 DK-KJV] På samme måde er han der går ind til sin næstes hustru; hvemsomhelst der rører hende skal ikke være uskyldig.
[Or 6:30 DK-KJV] Mennesket foragter ikke en tyv, hvis han stjæler for at tilfredsstille hans sjæl når han er sulten;
[Or 6:31 DK-KJV] Men hvis han bli'r fundet, skal han genoprette syvfold; han skal gi' hele substancen i hans hus.
[Or 6:32 DK-KJV] Men den som begår utroskab med en kvinde mangler forståelse: han der gør det destruerer hans egen sjæl.
[Or 6:33 DK-KJV] Et sår og vanære skal han få; og hans bebrejdelse skal ikke viskes ud.
[Or 6:34 DK-KJV] For jalousi er en mands raserianfald: derfor vil han ikke skåne på hævnens dag.
[Or 6:35 DK-KJV] Han vil ikke værdsætte nogen løsesum; han vil heller ikke hvile tilfredsstillet, skønt du giver mange gaver.

be burned?
Pr 6:28 Can one go upon hot coals, and his feet not be burned?
Pr 6:29 So he that goeth in to his neighbour's wife; whosoever toucheth her shall not be innocent.
Pr 6:30 Men do not despise a thief, if he steal to satisfy his soul when he is hungry;
Pr 6:31 But if he be found, he shall restore sevenfold; he shall give all the substance of his house.
Pr 6:32 But whoso committeth adultery with a woman lacketh understanding: he that doeth it destroyeth his own soul.
Pr 6:33 A wound and dishonour shall he get; and his reproach shall not be wiped away.
Pr 6:34 For jealousy is the rage of a man: therefore he will not spare in the day of vengeance.
Pr 6:35 He will not regard any ransom; neither will he rest content, though thou givest many gifts.

Ordsprogenes bog Kapitel 7 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 7:1 DK-KJV] Min søn, hold mine ord, og læg mine befalinger op hos dig.
[Or 7:2 DK-KJV] Hold mine befalinger, og lev; og min lov som æblet i dit øje.
[Or 7:3 DK-KJV] Bind dem på dine fingre, skriv dem på tavlen i dit hjerte.
[Or 7:4 DK-KJV] Sig til visdom, Du er min søster; og kald forståelse din kvinnelige slægtning:
[Or 7:5 DK-KJV] Så de må holde dig fra den fremmede kvinde, fra den fremmede som smiger med hendes ord.
[Or 7:6 DK-KJV] For ved vinduet i mit hus kiggede jeg gennem vinduesrammen,
[Or 7:7 DK-KJV] Og lagde mærke til blandt de enfoldige, jeg skimtede blandt de unge, en ung mand uden forståelse,
[Or 7:8 DK-KJV] Der passerede forbi hendes gadehjørne; og han gik på vejen til hendes hus,
[Or 7:9 DK-KJV] I tusmørket, om aftenen, i den sorte og mørke nat:
[Or 7:10 DK-KJV] Og, læg mærke til, der mødte ham en kvinde med tøjet fra en skøge, og snedig i hjertet.
[Or 7:11 DK-KJV] (Hun er højrøstet og stædig; hendes fødder forbli'r ikke i hendes hus:
[Or 7:12 DK-KJV] Nu er hun udenfor, nu på gaderne, og ligger på lur ved hvert et hjørne.)
[Or 7:13 DK-KJV] Sådant fangede hun ham, og kyssede ham, og sagde til ham med et uforskammet ansigt,
[Or 7:14 DK-KJV] Jeg har fredsoffergaver med mig; denne dag har jeg betalt min aflagte løfter.
[Or 7:15 DK-KJV] Derfor kom jeg flittigt frem for at møde dig, for at søge dit ansigt, og jeg fandt dig.
[Or 7:16 DK-KJV] Jeg har redt min seng med dækker af gobeliner, med udskårne værker, med fint linned fra Egypten.
[Or 7:17 DK-KJV] Jeg har parfumeret min seng med myrra, aloe-træ-balsam, og kanel.
[Or 7:18 DK-KJV] Kom, lad os nyde vor kærlighedsrus indtil morgenen, lad os trøste osselv med elskov.
[Or 7:19 DK-KJV] For ægtemanden er ikke hjemme, han er taget på en lang rejse:

Pr 7:1 My son, keep my words, and lay up my commandments with thee.
Pr 7:2 Keep my commandments, and live; and my law as the apple of thine eye.
Pr 7:3 Bind them upon thy fingers, write them upon the table of thine heart.
Pr 7:4 Say unto wisdom, Thou art my sister; and call understanding thy kinswoman:
Pr 7:5 That they may keep thee from the strange woman, from the stranger which flattereth with her words.
Pr 7:6 For at the window of my house I looked through my casement,
Pr 7:7 And beheld among the simple ones, I discerned among the youths, a young man void of understanding,
Pr 7:8 Passing through the street near her corner; and he went the way to her house,
Pr 7:9 In the twilight, in the evening, in the black and dark night:
Pr 7:10 And, behold, there met him a woman with the attire of an harlot, and subtil of heart.
Pr 7:11 (She is loud and stubborn; her feet abide not in her house:
Pr 7:12 Now is she without, now in the streets, and lieth in wait at every corner.)
Pr 7:13 So she caught him, and kissed him, and with an impudent face said unto him,
Pr 7:14 I have peace offerings with me; this day have I payed my vows.
Pr 7:15 Therefore came I forth to meet thee, diligently to seek thy face, and I have found thee.
Pr 7:16 I have decked my bed with coverings of tapestry, with carved works, with fine linen of Egypt.
Pr 7:17 I have perfumed my bed with myrrh, aloes, and cinnamon.
Pr 7:18 Come, let us take our fill of love until the morning: let us solace ourselves with loves.
Pr 7:19 For the goodman is not at home, he is gone a long journey:

[Or 7:20 DK-KJV] Han har taget en pengetaske med ham, og vil komme hjem på den udvalgte dag.
Pr 7:20 He hath taken a bag of money with him, and will come home at the day appointed.
[Or 7:21 DK-KJV] Med hendes meget fine tale fik hun ham til at gi' efter, med hendes smigrende læber tvang hun ham.
Pr 7:21 With her much fair speech she caused him to yield, with the flattering of her lips she forced him.
[Or 7:22 DK-KJV] Straks går han efter hende, som en okse går til slagteren, eller som en tåbe til korrektionen i lænkerne;
Pr 7:22 He goeth after her straightway, as an ox goeth to the slaughter, or as a fool to the correction of the stocks;
[Or 7:23 DK-KJV] Indtil en pil gennemborer hans lever; som en fugl haster mod fælden, han kender ikke at det er for hans liv.
Pr 7:23 Till a dart strike through his liver; as a bird hasteth to the snare, and knoweth not that it is for his life.
[Or 7:24 DK-KJV] Lyt nu derfor efter mig, Kæreste I børn, og lyt opmærksomt til ordene fra min mund.
Pr 7:24 Hearken unto me now therefore, O ye children, and attend to the words of my mouth.
[Or 7:25 DK-KJV] Lad ikke dit hjerte forfalde til hendes veje, gå ikke på vildspor på hendes stier.
Pr 7:25 Let not thine heart decline to her ways, go not astray in her paths.
[Or 7:26 DK-KJV] For hun har kastet mange ned sårede: ja, mange stærke mænd er blevet dræbt af hende.
Pr 7:26 For she hath cast down many wounded: yea, many strong men have been slain by her.
[Or 7:27 DK-KJV] Hendes hus er vejen til helvede, som går ned til dødens kamre.
Pr 7:27 Her house is the way to hell, going down to the chambers of death.

Ordsprogenes bog Kapitel 8 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 8:1 DK-KJV] Råber visdom ikke? og forståelse fremsætter hendes røst?
Pr 8:1 Doth not wisdom cry? and understanding put forth her voice?
[Or 8:2 DK-KJV] Hun står på toppen af høje steder, ved vejen i stederne for stierne.
Pr 8:2 She standeth in the top of high places, by the way in the places of the paths.
[Or 8:3 DK-KJV] Hun råber ved porten, ved indgangen til byen, ved indgangspartiet ved dørene.
Pr 8:3 She crieth at the gates, at the entry of the city, at the coming in at the doors.
[Or 8:4 DK-KJV] Til jer, Kæreste mænd, kalder jeg; og min røst er til menneskesønnerne
Pr 8:4 Unto you, O men, I call; and my voice is to the sons of man.
[Or 8:5 DK-KJV] Kæreste I simple, forstå visdom: og, i tåber, vær I af et forstående hjerte.
Pr 8:5 O ye simple, understand wisdom: and, ye fools, be ye of an understanding heart.
[Or 8:6 DK-KJV] Hør; for jeg vil tale om fortræffelige ting; og åbningen af mine læber skal være rigtige ting.
Pr 8:6 Hear; for I will speak of excellent things; and the opening of my lips shall be right things.
[Or 8:7 DK-KJV] For min mund skal tale sandhed; og ondskab er en hæslighed for mine læber.
Pr 8:7 For my mouth shall speak truth; and wickedness is an abomination to my lips.
[Or 8:8 DK-KJV] Alle ordene fra min mund er i retfærdighed; der er intet genstridigt eller forvrænget i dem.
Pr 8:8 All the words of my mouth are in righteousness; there is nothing froward or perverse in them.
[Or 8:9 DK-KJV] De er helt tydelige for ham der forstår, og rigtige for dem der finder kundskab.
Pr 8:9 They are all plain to him that understandeth, and right to them that find knowledge.
[Or 8:10 DK-KJV] Modtag min instruktion, og ikke sølv; og kundskab snarere end udvalgt guld.
Pr 8:10 Receive my instruction, and not silver; and knowledge rather than choice gold.
[Or 8:11 DK-KJV] For visdom er bedre end rubiner; og alle de ting der må bli' ønsket er ikke at bli' sammenlignet med den.
Pr 8:11 For wisdom is better than rubies; and all the things that may be desired are not to be compared to it.
[Or 8:12 DK-KJV] Jeg visdom bor med omtanke, og finder ud af kundskab med udspekulerede opfindelser.
Pr 8:12 I wisdom dwell with prudence, and find out knowledge of witty inventions.
[Or 8:13 DK-KJV] Frygten for HERREN er at hade ondt: stolthed, og arrogance, og den onde vej, og den genstridige mund, hader jeg.
Pr 8:13 The fear of the LORD is to hate evil: pride, and arrogancy, and the evil way, and the froward mouth, do I hate.
[Or 8:14 DK-KJV] Råd er mine, og sund visdom: Jeg er forståelse; jeg har styrke.
Pr 8:14 Counsel is mine, and sound wisdom: I am understanding; I have strength.
[Or 8:15 DK-KJV] Via mig regerer konger, og prinser forordner retfærdighed.
Pr 8:15 By me kings reign, and princes decree justice.
[Or 8:16 DK-KJV] Via mig styrer prinser, og noble, ja alle jordens dommere.
Pr 8:16 By me princes rule, and nobles, even all the judges of the earth.
[Or 8:17 DK-KJV] Jeg elsker dem der elsker mig; og de der søger mig tidligt skal finde mig.
Pr 8:17 I love them that love me; and those that seek me early shall find me.
[Or 8:18 DK-KJV] Rigdomme og ære er hos mig; ja, holdbare rigdomme og retfærdighed.
Pr 8:18 Riches and honour are with me; yea, durable riches and righteousness.
[Or 8:19 DK-KJV] Min frugt er bedre end guld, ja, end fint guld; og mit afkast end udvalgt sølv.
Pr 8:19 My fruit is better than gold, yea, than fine gold; and my revenue than choice silver.
[Or 8:20 DK-KJV] Jeg leder på retfærdighedens vej, i midten på dommens stier:
Pr 8:20 I lead in the way of righteousness, in the midst of the paths of judgment:
[Or 8:21 DK-KJV] Så jeg må forårsage at de der elsker mig arver substans; og jeg vil fylde deres skattekammer.
Pr 8:21 That I may cause those that love me to inherit substance; and I will fill their treasures.
[Or 8:22 DK-KJV] HERREN ejede mig i begyndelsen af hans
Pr 8:22 The LORD possessed me in the beginning of his

vej, før hans gamle gerninger.

[Or 8:23 DK-KJV] Jeg var sat op fra evigheden af, fra begyndelsen, eller førend jorden var.
[Or 8:24 DK-KJV] Da der intet dyb var, var jeg bragt frem; da der ingen fontæner var som flød over med vand.
[Or 8:25 DK-KJV] Før bjergene var sat, før bakkerne var bragt frem:
[Or 8:26 DK-KJV] Altimens han stadig ikke havde lavet jorden, eller markerne, eller den højeste del af støvet i denne verden.
[Or 8:27 DK-KJV] Da han forberedte himlene, var jeg der: da han satte et kompas på dybets overflade:
[Or 8:28 DK-KJV] Da han etablerede skyerne foroven: da han forstærkede dybets fontæner:
[Or 8:29 DK-KJV] Da han gav hans bekendtgørelse til havet, at vandmasserne ikke skulle passere hans befaling: da han udvalgte jordens fundamenter:
[Or 8:30 DK-KJV] Da var jeg hos ham, som en der er opvokset hos ham: og dagligt var jeg hans glæde, ved altid at glædes foran ham;
[Or 8:31 DK-KJV] Ved at glædes over den bebolige del af hans jord; og min glæde var hos menneskesønnerne.
[Or 8:32 DK-KJV] Lyt nu derfor til mig, Kæreste I børn: for velsignet er de der holder mine veje.
[Or 8:33 DK-KJV] Hør instruktion, og vær vis, og afvis den ikke.
[Or 8:34 DK-KJV] Velsignet er den mand der hører mig, ved dagligt at våge ved mine porte, ved at vente ved stolperne til mine døre.
[Or 8:35 DK-KJV] For den som finder mig finder liv, og skal modta' favør af HERREN.
[Or 8:36 DK-KJV] Men han der synder imod mig gør forkert mod hans egen sjæl: alle de der hader mig elsker død.

way, before his works of old.

Pr 8:23 I was set up from everlasting, from the beginning, or ever the earth was.
Pr 8:24 When there were no depths, I was brought forth; when there were no fountains abounding with water.
Pr 8:25 Before the mountains were settled, before the hills was I brought forth:
Pr 8:26 While as yet he had not made the earth, nor the fields, nor the highest part of the dust of the world.
Pr 8:27 When he prepared the heavens, I was there: when he set a compass upon the face of the depth:
Pr 8:28 When he established the clouds above: when he strengthened the fountains of the deep:
Pr 8:29 When he gave to the sea his decree, that the waters should not pass his commandment: when he appointed the foundations of the earth:

Pr 8:30 Then I was by him, as one brought up with him: and I was daily his delight, rejoicing always before him;
Pr 8:31 Rejoicing in the habitable part of his earth; and my delights were with the sons of men.
Pr 8:32 Now therefore hearken unto me, O ye children: for blessed are they that keep my ways.

Pr 8:33 Hear instruction, and be wise, and refuse it not.

Pr 8:34 Blessed is the man that heareth me, watching daily at my gates, waiting at the posts of my doors.
Pr 8:35 For whoso findeth me findeth life, and shall obtain favour of the LORD.
Pr 8:36 But he that sinneth against me wrongeth his own soul: all they that hate me love death.

Ordsprogenes bog Kapitel 9 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 9:1 DK-KJV] Visdom har bygget hendes hus, hun har udhugget hendes 7 søjler:
[Or 9:2 DK-KJV] Hun har dræbt hendes dyr; hun har blandet hendes vin; hun har også udrustet hendes bord.
[Or 9:3 DK-KJV] Hun har sendt hendes piger ud: hun råber på de højeste steder i byen,
[Or 9:4 DK-KJV] Den som er simpel, lad ham komme herind: angående ham der mangler forståelse, hun siger til ham,
[Or 9:5 DK-KJV] Kom, spis af mit brød, og drik af den vin som jeg har blandet.
[Or 9:6 DK-KJV] Forlad de tåbelige, og lev; og gå på forståelsens vej.

[Or 9:7 DK-KJV] Han der bebrejder en håner fører skam over sigselv: og han der irettesætter en ond mand får en plet på sig.
[Or 9:8 DK-KJV] Bebrejde ikke en håner, for ikke at han hader dig: irettesæt en vis mand, og han vil elske dig.
[Or 9:9 DK-KJV] Gi' instruktion til en vis mand, og han vil bli' endnu visere: undervis en retskaffen mand, og han vil vokse i indlæring.
[Or 9:10 DK-KJV] Frygten for HERREN er begyndelsen på visdom: og kundskaben om den hellige er forståelse.
[Or 9:11 DK-KJV] For via mig skal dine dage bli' multipliceret, og årene i dit liv skal tilta'.
[Or 9:12 DK-KJV] Hvis du er vis, skal du være vis for digselv: men hvis du foragter det, skal du alene bære det.

Pr 9:1 Wisdom hath builded her house, she hath hewn out her seven pillars:
Pr 9:2 She hath killed her beasts; she hath mingled her wine; she hath also furnished her table.
Pr 9:3 She hath sent forth her maidens: she crieth upon the highest places of the city,
Pr 9:4 Whoso is simple, let him turn in hither: as for him that wanteth understanding, she saith to him,
Pr 9:5 Come, eat of my bread, and drink of the wine which I have mingled.
Pr 9:6 Forsake the foolish, and live; and go in the way of understanding.
Pr 9:7 He that reproveth a scorner getteth to himself shame: and he that rebuketh a wicked man getteth himself a blot.
Pr 9:8 Reprove not a scorner, lest he hate thee: rebuke a wise man, and he will love thee.

Pr 9:9 Give instruction to a wise man, and he will be yet wiser: teach a just man, and he will increase in learning.
Pr 9:10 The fear of the LORD is the beginning of wisdom: and the knowledge of the holy is understanding.
Pr 9:11 For by me thy days shall be multiplied, and the years of thy life shall be increased.
Pr 9:12 If thou be wise, thou shalt be wise for thyself: but if thou scornest, thou alone shalt bear it.

[Or 9:13 DK-KJV] En tåbelig kvinde er højrøstet: hun er simpel, og forstår ingenting.
Pr 9:13 A foolish woman is clamorous: she is simple, and knoweth nothing.
[Or 9:14 DK-KJV] For hun sidder ved døren til hendes hus, på et sæde i byens høje steder,
Pr 9:14 For she sitteth at the door of her house, on a seat in the high places of the city,
[Or 9:15 DK-KJV] For at kalde på passagere som er på rette vej:
Pr 9:15 To call passengers who go right on their ways:
[Or 9:16 DK-KJV] Den som er simpel, lad ham kommer herind: og angående ham der mangler forståelse, hun siger til ham,
Pr 9:16 Whoso is simple, let him turn in hither: and as for him that wanteth understanding, she saith to him,
[Or 9:17 DK-KJV] Stjålne vandmasser er søde, og brød spist i hemmelighed er behageligt.
Pr 9:17 Stolen waters are sweet, and bread eaten in secret is pleasant.
[Or 9:18 DK-KJV] Men han forstår ikke at døden er der; og at hendes gæster er i helvedes dyb.
Pr 9:18 But he knoweth not that the dead are there; and that her guests are in the depths of hell.

Ordsprogenes bog Kapitel 10 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 10:1 DK-KJV] Solomons ordsprog. En vis søn gør sin far glad: men en tåbelig søn er sin mors tungsindighed.
Pr 10:1 The proverbs of Solomon. A wise son maketh a glad father: but a foolish son is the heaviness of his mother.
[Or 10:2 DK-KJV] Ondskabsskatte gavner intet: men retfærdighed forløser fra død.
Pr 10:2 Treasures of wickedness profit nothing: but righteousness delivereth from death.
[Or 10:3 DK-KJV] HERREN vil ikke tillade at den retskafnes sjæl sulter: men han bortkaster de ondes substans.
Pr 10:3 The LORD will not suffer the soul of the righteous to famish: but he casteth away the substance of the wicked.
[Or 10:4 DK-KJV] Han der handler med en løs hånd bli'r fattig: men den flittiges hånd gør rig.
Pr 10:4 He becometh poor that dealeth with a slack hand: but the hand of the diligent maketh rich.
[Or 10:5 DK-KJV] Han der samler om sommeren er en vis søn: men han der sover i høsten er en søn der forårsager skam.
Pr 10:5 He that gathereth in summer is a wise son: but he that sleepeth in harvest is a son that causeth shame.
[Or 10:6 DK-KJV] Velsignelser er over hovedet på den retfærdige: men vold dækker munden på de onde.
Pr 10:6 Blessings are upon the head of the just: but violence covereth the mouth of the wicked.
[Or 10:7 DK-KJV] Ihukommelsen om den retfærdige er velsignet: men navnet til de onde skal rådne.
Pr 10:7 The memory of the just is blessed: but the name of the wicked shall rot.
[Or 10:8 DK-KJV] Den vise i hjertet vil modtage befalinger: men en plaprende tåbe skal falde.
Pr 10:8 The wise in heart will receive commandments: but a prating fool shall fall.
[Or 10:9 DK-KJV] Han der vandrer oprigtigt vandrer sikkert: men han der perverterer hans veje skal bli' kendt.
Pr 10:9 He that walketh uprightly walketh surely: but he that perverteth his ways shall be known.
[Or 10:10 DK-KJV] Han der blinker med øjet forårsager sorg: men en plaprende tåbe skal falde.
Pr 10:10 He that winketh with the eye causeth sorrow: but a prating fool shall fall.
[Or 10:11 DK-KJV] Munden til en retskaffen mand er en brønd med liv: men vold dækker munden på de onde.
Pr 10:11 The mouth of a righteous man is a well of life: but violence covereth the mouth of the wicked.
[Or 10:12 DK-KJV] Had opvækker strid: men kærlighed dækker alle synder.
Pr 10:12 Hatred stirreth up strifes: but love covereth all sins.
[Or 10:13 DK-KJV] På læberne til ham der har forståelse er visdom fundet: men en stav er for ryggen til ham der mangler forståelse.
Pr 10:13 In the lips of him that hath understanding wisdom is found: but a rod is for the back of him that is void of understanding.
[Or 10:14 DK-KJV] Vise mænd kommer med kundskab: men munden til de tåbelige er nær destruktion.
Pr 10:14 Wise men lay up knowledge: but the mouth of the foolish is near destruction.
[Or 10:15 DK-KJV] Den rige mands rigdom er hans stærke by: destruktionen af den fattige er deres fattigdom.
Pr 10:15 The rich man's wealth is his strong city: the destruction of the poor is their poverty.
[Or 10:16 DK-KJV] Den retskafnes arbejde fører til liv: de ondes frugt til synd.
Pr 10:16 The labour of the righteous tendeth to life: the fruit of the wicked to sin.
[Or 10:17 DK-KJV] Han der holder fast i instruktion er på livets vej: men han der afviser irettesættelse fejler.
Pr 10:17 He is in the way of life that keepeth instruction: but he that refuseth reproof erreth.
[Or 10:18 DK-KJV] Han der skjuler had med lyvende læber, og han der går med sladder, er en tåbe.
Pr 10:18 He that hideth hatred with lying lips, and he that uttereth a slander, is a fool.
[Or 10:19 DK-KJV] I overfloden af ord der manglede der ikke synd: men han der varer sine læber er vis.
Pr 10:19 In the multitude of words there wanteth not sin: but he that refraineth his lips is wise.
[Or 10:20 DK-KJV] Tungen til den retfærdige er som udvalgt sølv: hjertet til de onde er ikke meget værd.
Pr 10:20 The tongue of the just is as choice silver: the heart of the wicked is little worth.
[Or 10:21 DK-KJV] Læberne til den retfærdige gir mad til mange: men tåber dør i mangel på visdom.
Pr 10:21 The lips of the righteous feed many: but fools die for want of wisdom.
[Or 10:22 DK-KJV] HERRENs velsignelse, den gør rig, og han lægger ikke sorg til den.
Pr 10:22 The blessing of the LORD, it maketh rich, and he addeth no sorrow with it.
[Or 10:23 DK-KJV] Det er som sport for en tåbe at gøre misgerning: men en mand med forståelse har visdom.
Pr 10:23 It is as sport to a fool to do mischief: but a man of understanding hath wisdom.

[Or 10:24 DK-KJV] Frygten i de onde, den skal komme over ham: men ønsket i den retskafne skal bli' givet.
Pr 10:24 The fear of the wicked, it shall come upon him: but the desire of the righteous shall be granted.

[Or 10:25 DK-KJV] Som hvirvelvinden passerer, sådant er de onde ikke mere: men den retskafne er et evigvarende fundament.
Pr 10:25 As the whirlwind passeth, so is the wicked no more: but the righteous is an everlasting foundation.
[Or 10:26 DK-KJV] Som vineddike for tænderne, og som røg for øjnene, sådant er den dovne for dem der sendte ham.
Pr 10:26 As vinegar to the teeth, and as smoke to the eyes, so is the sluggard to them that send him.
[Or 10:27 DK-KJV] Frygten for HERREN forlænger dage: men de ondes år skal bli' afkortet.
Pr 10:27 The fear of the LORD prolongeth days: but the years of the wicked shall be shortened.
[Or 10:28 DK-KJV] Den retskafnes håb skal være glæde: men de ondes forventning skal forsvinde.
Pr 10:28 The hope of the righteous shall be gladness: but the expectation of the wicked shall perish.
[Or 10:29 DK-KJV] HERRENs vej er ret for den oprigtige: men destruktion skal være til fejltrinsarbejderne.
Pr 10:29 The way of the LORD is strength to the upright: but destruction shall be to the workers of iniquity.
[Or 10:30 DK-KJV] Den retskafne skal aldrig bli' fjernet: men de onde skal ikke bebo jorden.
Pr 10:30 The righteous shall never be removed: but the wicked shall not inhabit the earth.
[Or 10:31 DK-KJV] Den retfærdiges mund frembringer visdom: men den genstridige tunge skal bli' skåret ud.
Pr 10:31 The mouth of the just bringeth forth wisdom: but the froward tongue shall be cut out.
[Or 10:32 DK-KJV] Den retskafnes læber ved hvad der er acceptabelt: men de ondes mund taler genstridighed.
Pr 10:32 The lips of the righteous know what is acceptable: but the mouth of the wicked speaketh frowardness.

Ordsprogenes bog Kapitel 11 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 11:1 DK-KJV] En fejlagtig vægt er en hæslighed for HERREN: men en ret vægt er hans glæde.
Pr 11:1 A false balance is abomination to the LORD: but a just weight is his delight.
[Or 11:2 DK-KJV] Når stolthed kommer, da kommer skam: men visdom er hos den ydmyge.
Pr 11:2 When pride cometh, then cometh shame: but with the lowly is wisdom.
[Or 11:3 DK-KJV] Den oprigtiges integritet skal vejlede dem: men overtrædernes perversitet skal destruere dem.
Pr 11:3 The integrity of the upright shall guide them: but the perverseness of transgressors shall destroy them.
[Or 11:4 DK-KJV] Rigdomme gavner ikke på arrigskabets dag: men retfærdighed forløser fra død.
Pr 11:4 Riches profit not in the day of wrath: but righteousness delivereth from death.
[Or 11:5 DK-KJV] Retfærdigheden i den perfekte skal instruere hans vej: men de onde skal falde via sin egen ondskab.
Pr 11:5 The righteousness of the perfect shall direct his way: but the wicked shall fall by his own wickedness.

[Or 11:6 DK-KJV] De oprigtiges retfærdighed skal forløse dem: men overtræderne skal bli' taget i deres egen frækhed.
Pr 11:6 The righteousness of the upright shall deliver them: but transgressors shall be taken in their own naughtiness.
[Or 11:7 DK-KJV] Når en ond mand dør, forsvinder hans forventning: og de uretfærdige mænds håb forsvinder.
Pr 11:7 When a wicked man dieth, his expectation shall perish: and the hope of unjust men perisheth.
[Or 11:8 DK-KJV] Den retskafne er forløst ud af trængsel, og de onde kommer i hans sted.
Pr 11:8 The righteous is delivered out of trouble, and the wicked cometh in his stead.

[Or 11:9 DK-KJV] En hykler ødelægger sin næste med sin mund: men gennem kundskab skal den retskafne bli' forløst.
Pr 11:9 An hypocrite with his mouth destroyeth his neighbour: but through knowledge shall the just be delivered.
[Or 11:10 DK-KJV] Når det går godt for den retskafne, jubler byen: og når de onde forsvinder, er der råben.
Pr 11:10 When it goeth well with the righteous, the city rejoiceth: and when the wicked perish, there is shouting.
[Or 11:11 DK-KJV] Ved de oprigtiges velsignelse ophøjes byen: men den omstyrtes af de ondes mund.
Pr 11:11 By the blessing of the upright the city is exalted: but it is overthrown by the mouth of the wicked.
[Or 11:12 DK-KJV] Han der mangler visdom foragter sin næste: men en mand med forståelse siger ikke noget
Pr 11:12 He that is void of wisdom despiseth his neighbour: but a man of understanding holdeth his peace.
[Or 11:13 DK-KJV] En sladderhank afslører hemmeligheder: men han der har en trofast ånd skjuler sagen.
Pr 11:13 A talebearer revealeth secrets: but he that is of a faithful spirit concealeth the matter.
[Or 11:14 DK-KJV] Der hvor ingen vejledning er, fejler folket; men der hvor der er mange rådgivere, er der sikkerhed.
Pr 11:14 Where no counsel is, the people fall: but in the multitude of counsellers there is safety.
[Or 11:15 DK-KJV] Han der stiller sikkerhed for en fremmed skal bøde for det; men han der hader kaution er tryg.
Pr 11:15 He that is surety for a stranger shall smart for it: and he that hateth suretiship is sure.
[Or 11:16 DK-KJV] En elskværdig kvinde hædres: og stærke mænd holder fast i rigdomme.
Pr 11:16 A gracious woman retaineth honour: and strong men retain riches.
[Or 11:17 DK-KJV] Den barmhjertige mand gør godt mod sin egen sjæl: men han der er grusom bekymrer sit eget kød.
Pr 11:17 The merciful man doeth good to his own soul: but he that is cruel troubleth his own flesh.
[Or 11:18 DK-KJV] Den onde udfører et bedragerisk værk: men til ham der sår retfærdighed skal der være en sikker belønning.
Pr 11:18 The wicked worketh a deceitful work: but to him that soweth righteousness shall be a sure reward.
[Or 11:19 DK-KJV] Som retfærdighed fører til liv: på samme
Pr 11:19 As righteousness tendeth to life: so he that

måde han der forfølger ondt forfølger det til hans egen død.

[Or 11:20 DK-KJV] De der har et genstridigt hjerte er en hæslighed for HERREN: men han glæder sig over de der er oprigtige på deres vej.

[Or 11:21 DK-KJV] Selv om hænder slutter sig sammen, skal de onde ikke gå ustraffet: men den retskafnes sæd skal forløses.
[Or 11:22 DK-KJV] Som et guldsmykke er på en svinetryne, sådan er en smuk kvinde uden dømmekraft.
[Or 11:23 DK-KJV] Ønsket i den retskafne er kun godt: men forventningen i de onde er arrigskab.

[Or 11:24 DK-KJV] Nogle spreder, og samler alligevel mere ind; og nogle holder fast i mere end godt er, og det fører til fattigdom.
[Or 11:25 DK-KJV] Den gavmilde sjæl skal gøres rig: og han der vander skal også selv vandes.
[Or 11:26 DK-KJV] Han der holder korn tilbage, ham skal folket forbande: men velsignelse skal være over hovedet på ham der sælger det.
[Or 11:27 DK-KJV] Han der ihærdigt søger det gode opnår velvilje: men han der søger efter misgerning, den skal komme over ham.
[Or 11:28 DK-KJV] Han der stoler på hans rigdomme skal falde: men de retskafne skal blomstre som en gren.
[Or 11:29 DK-KJV] Han der bekymrer sit eget hus skal arve vinden: og tåben skal være tjener for den vise i hjertet.
[Or 11:30 DK-KJV] Den retskafnes frugt er et træ med liv; og han der vinder sjæle er vis.
[Or 11:31 DK-KJV] Læg mærke til, den retskafne skal bli' tilbagebetalt på jorden: meget mere de onde og synderen.

pursueth evil pursueth it to his own death.

Pr 11:20 They that are of a froward heart are abomination to the LORD: but such as are upright in their way are his delight.
Pr 11:21 Though hand join in hand, the wicked shall not be unpunished: but the seed of the righteous shall be delivered.
Pr 11:22 As a jewel of gold in a swine's snout, so is a fair woman which is without discretion.
Pr 11:23 The desire of the righteous is only good: but the expectation of the wicked is wrath.
Pr 11:24 There is that scattereth, and yet increaseth; and there is that withholdeth more than is meet, but it tendeth to poverty.
Pr 11:25 The liberal soul shall be made fat: and he that watereth shall be watered also himself.
Pr 11:26 He that withholdeth corn, the people shall curse him: but blessing shall be upon the head of him that selleth it.

Pr 11:27 He that diligently seeketh good procureth favour: but he that seeketh mischief, it shall come unto him.
Pr 11:28 He that trusteth in his riches shall fall: but the righteous shall flourish as a branch.
Pr 11:29 He that troubleth his own house shall inherit the wind: and the fool shall be servant to the wise of heart.
Pr 11:30 The fruit of the righteous is a tree of life; and he that winneth souls is wise.
Pr 11:31 Behold, the righteous shall be recompensed in the earth: much more the wicked and the sinner.

Ordsprogenes bog Kapitel 12 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 12:1 DK-KJV] Den som elsker instruktion elsker kundskab: men han der hader irettesættelse er brutal.
[Or 12:2 DK-KJV] En god mand modtager favør af HERREN: men en mand med onde planer vil han dømme.

[Or 12:3 DK-KJV]

[Or 12:4 DK-KJV]

[Or 12:5 DK-KJV]

[Or 12:6 DK-KJV]

[Or 12:7 DK-KJV]

[Or 12:8 DK-KJV]

[Or 12:9 DK-KJV]

[Or 12:10 DK-KJV]

[Or 12:11 DK-KJV]

[Or 12:12 DK-KJV]
[Or 12:13 DK-KJV] Den onde er fanget ved sine læbers overtrædelse, men de retskafne skal komme ud af trængsel.

[Or 12:14 DK-KJV]

Pr 12:1 Whoso loveth instruction loveth knowledge: but he that hateth reproof is brutish.

Pr 12:2 A good man obtaineth favour of the LORD: but a man of wicked devices will he condemn.
Pr 12:3 A man shall not be established by wickedness: but the root of the righteous shall not be moved.
Pr 12:4 A virtuous woman is a crown to her husband: but she that maketh ashamed is as rottenness in his bones.
Pr 12:5 The thoughts of the righteous are right: but the counsels of the wicked are deceit.
Pr 12:6 The words of the wicked are to lie in wait for blood: but the mouth of the upright shall deliver them.
Pr 12:7 The wicked are overthrown, and are not: but the house of the righteous shall stand.
Pr 12:8 A man shall be commended according to his wisdom: but he that is of a perverse heart shall be despised.
Pr 12:9 He that is despised, and hath a servant, is better than he that honoureth himself, and lacketh bread.
Pr 12:10 A righteous man regardeth the life of his beast: but the tender mercies of the wicked are cruel.
Pr 12:11 He that tilleth his land shall be satisfied with bread: but he that followeth vain persons is void of understanding.
Pr 12:12 The wicked desireth the net of evil men: but the root of the righteous yieldeth fruit.

Pr 12:13 The wicked is snared by the transgression of his lips: but the just shall come out of trouble.
Pr 12:14 A man shall be satisfied with good by the fruit of his mouth: and the recompence of a man's hands shall be rendered

unto him.

[Or 12:15 DK-KJV]
Pr 12:15 The way of a fool is right in his own eyes: but he that hearkeneth unto counsel is wise.

[Or 12:16 DK-KJV]
Pr 12:16 A fool's wrath is presently known: but a prudent man covereth shame.

[Or 12:17 DK-KJV]
Pr 12:17 He that speaketh truth sheweth forth righteousness: but a false witness deceit.

[Or 12:18 DK-KJV]
Pr 12:18 There is that speaketh like the piercings of a sword: but the tongue of the wise is health.

[Or 12:19 DK-KJV]
Pr 12:19 The lip of truth shall be established for ever: but a lying tongue is but for a moment.

[Or 12:20 DK-KJV]
Pr 12:20 Deceit is in the heart of them that imagine evil: but to the counsellers of peace is joy.

[Or 12:21 DK-KJV]
Pr 12:21 There shall no evil happen to the just: but the wicked shall be filled with mischief.

[Or 12:22 DK-KJV]
Pr 12:22 Lying lips are abomination to the LORD: but they that deal truly are his delight.

[Or 12:23 DK-KJV]
Pr 12:23 A prudent man concealeth knowledge: but the heart of fools proclaimeth foolishness.

[Or 12:24 DK-KJV]
Pr 12:24 The hand of the diligent shall bear rule: but the slothful shall be under tribute.

[Or 12:25 DK-KJV] tungsindighed
Pr 12:25 Heaviness in the heart of man maketh it stoop: but a good word maketh it glad.

[Or 12:26 DK-KJV] Den retskafne er mere fremragende end hans nabo: men de ondes vej forfører dem.
Pr 12:26 The righteous is more excellent than his neighbour: but the way of the wicked seduceth them.

[Or 12:27 DK-KJV]
Pr 12:27 The slothful man roasteth not that which he took in hunting: but the substance of a diligent man is precious.

[Or 12:28 DK-KJV]
Pr 12:28 In the way of righteousness is life; and in the pathway thereof there is no death.

Ordsprogenes bog Kapitel 13 - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 13:1 DK-KJV] En vis søn hører hans far instruktion: men en foragter hører ikke irettesættelse.
Pr 13:1 A wise son heareth his father's instruction: but a scorner heareth not rebuke.

[Or 13:2 DK-KJV] En mand skal spise godt via frugten af hans mund: men sjælen til overtræderne skal spise voldsomhed.
Pr 13:2 A man shall eat good by the fruit of his mouth: but the soul of the transgressors shall eat violence.

[Or 13:3 DK-KJV] Han der bevarer hans mund bevarer hans liv: men han der åbner hans læber på vid gab skal ha' destruktion.
Pr 13:3 He that keepeth his mouth keepeth his life: but he that openeth wide his lips shall have destruction.

[Or 13:4 DK-KJV] Sjælen til de dovne begærer, og har ingenting: men sjælen til den flittige skal bli' gjort fed.
Pr 13:4 The soul of the sluggard desireth, and hath nothing: but the soul of the diligent shall be made fat.

[Or 13:5 DK-KJV] En retskaffen mand hader løgn: men en ond mand er modbydelig, og kommer til skam.
Pr 13:5 A righteous man hateth lying: but a wicked man is loathsome, and cometh to shame.

[Or 13:6 DK-KJV] Retfærdighed bevarer ham der er oprigtig i vejen: men ondskab vælter synderen.
Pr 13:6 Righteousness keepeth him that is upright in the way: but wickedness overthroweth the sinner.

[Or 13:7 DK-KJV] Der er den der gør sigselv rig, men alligevel ingenting har; der er den der gør sigselv fattig, men alligevel har store rigdomme.
Pr 13:7 There is that maketh himself rich, yet hath nothing: there is that maketh himself poor, yet hath great riches.

[Or 13:8 DK-KJV] Løsesummen for en mands liv er hans rigdomme: men den fattige hører ikke irettesættelse.
Pr 13:8 The ransom of a man's life are his riches: but the poor heareth not rebuke.

[Or 13:9 DK-KJV] Lyset til den retskafne jubler: men lampen til de onde skal slukkes.
Pr 13:9 The light of the righteous rejoiceth: but the lamp of the wicked shall be put out.

[Or 13:10 DK-KJV] Kun via stolthed kommer strid: men hos den der har fået gode råd er visdom.
Pr 13:10 Only by pride cometh contention: but with the well advised is wisdom.

[Or 13:11 DK-KJV] Rigdom opnået via forfængelighed skal bli' formindsket: men han der samler via arbejde skal forøges.
Pr 13:11 Wealth gotten by vanity shall be diminished: but he that gathereth by labour shall increase.

[Or 13:12 DK-KJV] Håb udsat gør hjertet sygt: men når ønsket kommer, er det et livets træ.
Pr 13:12 Hope deferred maketh the heart sick: but when the desire cometh, it is a tree of life.

[Or 13:13 DK-KJV] Den som foragter ordet skal bli' destrueret: men han der frygter befalingen skal bli' belønnet.
Pr 13:13 Whoso despiseth the word shall be destroyed: but he that feareth the commandment shall be rewarded.

[Or 13:14 DK-KJV] Loven fra den vise er et springvand af liv, til at
Pr 13:14 The law of the wise is a fountain of life, to

forlade dødens fælder.	depart from the snares of death.
[Or 13:15 DK-KJV] God forståelse giver en fordel: men overtrædernes vej er hård.	Pr 13:15 Good understanding giveth favour: but the way of transgressors is hard.
[Or 13:16 DK-KJV] Enhver fornuftig mand handler med kundskab: men en tåbe lægger sin tåbelighed åbent frem.	Pr 13:16 Every prudent man dealeth with knowledge: but a fool layeth open his folly.
[Or 13:17 DK-KJV] En ond budbringer falder ind i misgerning: men en trofast ambassadør er helse.	Pr 13:17 A wicked messenger falleth into mischief: but a faithful ambassador is health.
[Or 13:18 DK-KJV] Fattigdom og skam skal være til ham der afviser instruktion: men han værdsætter irettesættelse skal bli' hædret.	Pr 13:18 Poverty and shame shall be to him that refuseth instruction: but he that regardeth reproof shall be honoured.
[Or 13:19 DK-KJV] Et opfyldt ønske er sødt for sjælen: men det er hæsligt for tåber at skulle forlade ondt.	Pr 13:19 The desire accomplished is sweet to the soul: but it is abomination to fools to depart from evil.
[Or 13:20 DK-KJV] Han der vandrer med vise mænd skal bli' vis: men en ven med tåber skal bli' destrueret.	Pr 13:20 He that walketh with wise men shall be wise: but a companion of fools shall be destroyed.
[Or 13:21 DK-KJV] Ondt forfølger syndere: men godt skal bli' tilbagebetalt til den retskafne.	Pr 13:21 Evil pursueth sinners: but to the righteous good shall be repayed.
[Or 13:22 DK-KJV] Og god mand efterlader en arv til sine børns børn: og rigdommen til synderen er lagt til side til den retfærdige.	Pr 13:22 A good man leaveth an inheritance to his children's children: and the wealth of the sinner is laid up for the just.
[Or 13:23 DK-KJV] Meget mad er i landbruget til den fattige: men der hvor det er, er det destrueret på grund af manglende dom.	Pr 13:23 Much food is in the tillage of the poor: but there is that is destroyed for want of judgment.
[Or 13:24 DK-KJV] Han der tilbageholder sin stav hader sin søn: men han der elsker ham irettesætter ham rettidigt.	Pr 13:24 He that spareth his rod hateth his son: but he that loveth him chasteneth him betimes.
[Or 13:25 DK-KJV] Den retskafne spiser for at tilfredsstille sin sjæl: men maven til de onde skal mangle.	Pr 13:25 The righteous eateth to the satisfying of his soul: but the belly of the wicked shall want.

Ordsprogenes bog Kapitel 14 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 14:1 DK-KJV] Enhver vis kvinde bygger hendes hus: men tåben river det ned med hendes hænder.	Pr 14:1 Every wise woman buildeth her house: but the foolish plucketh it down with her hands.
[Or 14:2 DK-KJV] Han der vandrer i hans oprigtighed frygter HERREN: men han der er forvildet i hans veje foragter ham.	Pr 14:2 He that walketh in his uprightness feareth the LORD: but he that is perverse in his ways despiseth him.
[Or 14:3 DK-KJV] I munden på tåbelige er en stav af stolthed: men læberne til den vise skal bevarer dem.	Pr 14:3 In the mouth of the foolish is a rod of pride: but the lips of the wise shall preserve them.
[Or 14:4 DK-KJV] Hvor der ikke er okser, er fodertruget rent, men stor vækst er via oksens styrke.	Pr 14:4 Where no oxen are, the crib is clean: but much increase is by the strength of the ox.
[Or 14:5 DK-KJV] Et trofast vidne vil ikke lyve, men et falsk vidne vil udtale løgne.	Pr 14:5 A faithful witness will not lie: but a false witness will utter lies.
[Or 14:6 DK-KJV] En der håner søger efter visdom, og finder den ikke: men kundskab er enkel for ham der forstår.	Pr 14:6 A scorner seeketh wisdom, and findeth it not: but knowledge is easy unto him that understandeth.
[Or 14:7 DK-KJV] Forlad nærværet af en tåbelig mand, når du opfatter at der ikke er læber med kundskab i ham.	Pr 14:7 Go from the presence of a foolish man, when thou perceivest not in him the lips of knowledge.
[Or 14:8 DK-KJV]	Pr 14:8 The wisdom of the prudent is to understand his way: but the folly of fools is deceit.
[Or 14:9 DK-KJV]	Pr 14:9 Fools make a mock at sin: but among the righteous there is favour.
[Or 14:10 DK-KJV]	Pr 14:10 The heart knoweth his own bitterness; and a stranger doth not intermeddle with his joy.
[Or 14:11 DK-KJV]	Pr 14:11 The house of the wicked shall be overthrown: but the tabernacle of the upright shall flourish.
[Or 14:12 DK-KJV]	Pr 14:12 There is a way which seemeth right unto a man, but the end thereof are the ways of death.
[Or 14:13 DK-KJV] tungsindighed	Pr 14:13 Even in laughter the heart is sorrowful; and the end of that mirth is heaviness.
[Or 14:14 DK-KJV]	Pr 14:14 The backslider in heart shall be filled with his own ways: and a good man shall be satisfied from himself.
[Or 14:15 DK-KJV]	Pr 14:15 The simple believeth every word: but the prudent man looketh well to his going.
[Or 14:16 DK-KJV]	Pr 14:16 A wise man feareth, and departeth from evil: but the fool rageth, and is confident.
[Or 14:17 DK-KJV] Han der hurtigt bli'r vred handler tåbeligt: og en mand med onde planer er hadet.	Pr 14:17 He that is soon angry dealeth foolishly: and a man of wicked devices is hated.

[Or 14:18 DK-KJV]	Pr 14:18 The simple inherit folly: but the prudent are crowned with knowledge.
[Or 14:19 DK-KJV]	Pr 14:19 The evil bow before the good; and the wicked at the gates of the righteous.
[Or 14:20 DK-KJV] næste	Pr 14:20 The poor is hated even of his own neighbour: but the rich hath many friends.
[Or 14:21 DK-KJV] næste	Pr 14:21 He that despiseth his neighbour sinneth: but he that hath mercy on the poor, happy is he.
[Or 14:22 DK-KJV]	Pr 14:22 Do they not err that devise evil? but mercy and truth shall be to them that devise good.
[Or 14:23 DK-KJV]	Pr 14:23 In all labour there is profit: but the talk of the lips tendeth only to penury.
[Or 14:24 DK-KJV]	Pr 14:24 The crown of the wise is their riches: but the foolishness of fools is folly.
[Or 14:25 DK-KJV]	Pr 14:25 A true witness delivereth souls: but a deceitful witness speaketh lies.
[Or 14:26 DK-KJV]	Pr 14:26 In the fear of the LORD is strong confidence: and his children shall have a place of refuge.
[Or 14:27 DK-KJV]	Pr 14:27 The fear of the LORD is a fountain of life, to depart from the snares of death.
[Or 14:28 DK-KJV]	Pr 14:28 In the multitude of people is the king's honour: but in the want of people is the destruction of the prince.
[Or 14:29 DK-KJV]	Pr 14:29 He that is slow to wrath is of great understanding: but he that is hasty of spirit exalteth folly.
[Or 14:30 DK-KJV]	Pr 14:30 A sound heart is the life of the flesh: but envy the rottenness of the bones.
[Or 14:31 DK-KJV]	Pr 14:31 He that oppresseth the poor reproacheth his Maker: but he that honoureth him hath mercy on the poor.
[Or 14:32 DK-KJV] Den onde farer afsted i sin ondskab: men de retskafne har håb i sin død.	Pr 14:32 The wicked is driven away in his wickedness: but the righteous hath hope in his death.
[Or 14:33 DK-KJV]	Pr 14:33 Wisdom resteth in the heart of him that hath understanding: but that which is in the midst of fools is made known.
[Or 14:34 DK-KJV]	Pr 14:34 Righteousness exalteth a nation: but sin is a reproach to any people.
[Or 14:35 DK-KJV]	Pr 14:35 The king's favour is toward a wise servant: but his wrath is against him that causeth shame.

Ordsprogenes bog Kapitel 15 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 15:1 DK-KJV]	Pr 15:1 A soft answer turneth away wrath: but grievous words stir up anger.
[Or 15:2 DK-KJV]	Pr 15:2 The tongue of the wise useth knowledge aright: but the mouth of fools poureth out foolishness.
[Or 15:3 DK-KJV]	Pr 15:3 The eyes of the LORD are in every place, beholding the evil and the good.
[Or 15:4 DK-KJV] En helsebringende tunge er et livets træ: men perversitet i den er et åndeligt brud.	Pr 15:4 A wholesome tongue is a tree of life: but perverseness therein is a breach in the spirit.
[Or 15:5 DK-KJV] En tåbe foragter sin fars vejledning: men han der tager sig i agt for irettesættelse er forstandig.	Pr 15:5 A fool despiseth his father's instruction: but he that regardeth reproof is prudent.
[Or 15:6 DK-KJV] I den retskafnes hus er mange skatte: men i de ondes indtægter er trængsel.	Pr 15:6 In the house of the righteous is much treasure: but in the revenues of the wicked is trouble.
[Or 15:7 DK-KJV]	Pr 15:7 The lips of the wise disperse knowledge: but the heart of the foolish doeth not so.
[Or 15:8 DK-KJV]	Pr 15:8 The sacrifice of the wicked is an abomination to the LORD: but the prayer of the upright is his delight.
[Or 15:9 DK-KJV]	Pr 15:9 The way of the wicked is an abomination unto the LORD: but he loveth him that followeth after righteousness.
[Or 15:10 DK-KJV]	Pr 15:10 Correction is grievous unto him that forsaketh the way: and he that hateth reproof shall die.
[Or 15:11 DK-KJV]	Pr 15:11 Hell and destruction are before the LORD: how much

more then the hearts of the children of men?

[Or 15:12 DK-KJV] En håner elsker ikke én der bebrejder ham: han vil heller ikke gå til den vise.	Pr 15:12 A scorner loveth not one that reproveth him: neither will he go unto the wise.
[Or 15:13 DK-KJV]	Pr 15:13 A merry heart maketh a cheerful countenance: but by sorrow of the heart the spirit is broken.
[Or 15:14 DK-KJV]	Pr 15:14 The heart of him that hath understanding seeketh knowledge: but the mouth of fools feedeth on foolishness.
[Or 15:15 DK-KJV]	Pr 15:15 All the days of the afflicted are evil: but he that is of a merry heart hath a continual feast.
[Or 15:16 DK-KJV] Bedre er lidt med Herrefrygt end store skatte og plager derved.	Pr 15:16 Better is little with the fear of the LORD than great treasure and trouble therewith.
[Or 15:17 DK-KJV]	Pr 15:17 Better is a dinner of herbs where love is, than a stalled ox and hatred therewith.
[Or 15:18 DK-KJV]	Pr 15:18 A wrathful man stirreth up strife: but he that is slow to anger appeaseth strife.
[Or 15:19 DK-KJV]	Pr 15:19 The way of the slothful man is as an hedge of thorns: but the way of the righteous is made plain.
[Or 15:20 DK-KJV]	Pr 15:20 A wise son maketh a glad father: but a foolish man despiseth his mother.
[Or 15:21 DK-KJV]	Pr 15:21 Folly is joy to him that is destitute of wisdom: but a man of understanding walketh uprightly.
[Or 15:22 DK-KJV]	Pr 15:22 Without counsel purposes are disappointed: but in the multitude of counsellers they are established.
[Or 15:23 DK-KJV]	Pr 15:23 A man hath joy by the answer of his mouth: and a word spoken in due season, how good is it!
[Or 15:24 DK-KJV]	Pr 15:24 The way of life is above to the wise, that he may depart from hell beneath.
[Or 15:25 DK-KJV]	Pr 15:25 The LORD will destroy the house of the proud: but he will establish the border of the widow.
[Or 15:26 DK-KJV]	Pr 15:26 The thoughts of the wicked are an abomination to the LORD: but the words of the pure are pleasant words.
[Or 15:27 DK-KJV] Han der er grådig efter gevinst bekymrer sit eget hus; men han der hader gaver skal leve.	Pr 15:27 He that is greedy of gain troubleth his own house; but he that hateth gifts shall live.
[Or 15:28 DK-KJV]	Pr 15:28 The heart of the righteous studieth to answer: but the mouth of the wicked poureth out evil things.
[Or 15:29 DK-KJV]	Pr 15:29 The LORD is far from the wicked: but he heareth the prayer of the righteous.
[Or 15:30 DK-KJV]	Pr 15:30 The light of the eyes rejoiceth the heart: and a good report maketh the bones fat.
[Or 15:31 DK-KJV]	Pr 15:31 The ear that heareth the reproof of life abideth among the wise.
[Or 15:32 DK-KJV]	Pr 15:32 He that refuseth instruction despiseth his own soul: but he that heareth reproof getteth understanding.
[Or 15:33 DK-KJV]	Pr 15:33 The fear of the LORD is the instruction of wisdom; and before honour is humility.

Ordsprogenes bog Kapitel 16 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 16:1 DK-KJV]	Pr 16:1 The preparations of the heart in man, and the answer of the tongue, is from the LORD.
[Or 16:2 DK-KJV]	Pr 16:2 All the ways of a man are clean in his own eyes; but the LORD weigheth the spirits.
[Or 16:3 DK-KJV]	Pr 16:3 Commit thy works unto the LORD, and thy thoughts shall be established.
[Or 16:4 DK-KJV]	Pr 16:4 The LORD hath made all things for himself: yea, even the wicked for the day of evil.
[Or 16:5 DK-KJV]	Pr 16:5 Every one that is proud in heart is an abomination to the LORD: though hand join in hand, he shall not be unpunished.
[Or 16:6 DK-KJV]	Pr 16:6 By mercy and truth iniquity is purged: and by the fear of the LORD men depart from evil.
[Or 16:7 DK-KJV]	Pr 16:7 When a man's ways please the LORD, he maketh even his enemies to be at peace with him.

[Or 16:8 DK-KJV]

[Or 16:9 DK-KJV]

[Or 16:10 DK-KJV]

[Or 16:11 DK-KJV]

[Or 16:12 DK-KJV]

[Or 16:13 DK-KJV]

[Or 16:14 DK-KJV]

[Or 16:15 DK-KJV]

[Or 16:16 DK-KJV]

[Or 16:17 DK-KJV]

[Or 16:18 DK-KJV]

[Or 16:19 DK-KJV]
[Or 16:20 DK-KJV] Han der håndterer en sag vist skal finde godt: og den som stoler på HERREN, lykkelig er han.
[Or 16:21 DK-KJV] Den vise i hjertet skal kaldes forstandig: og læbernes sødme forøger indlæring.

[Or 16:22 DK-KJV]

[Or 16:23 DK-KJV]

[Or 16:24 DK-KJV]

[Or 16:25 DK-KJV]

[Or 16:26 DK-KJV]

[Or 16:27 DK-KJV]

[Or 16:28 DK-KJV]

[Or 16:29 DK-KJV] næste

[Or 16:30 DK-KJV]

[Or 16:31 DK-KJV]

[Or 16:32 DK-KJV]

[Or 16:33 DK-KJV]

Pr 16:8 Better is a little with righteousness than great revenues without right.
Pr 16:9 A man's heart deviseth his way: but the LORD directeth his steps.
Pr 16:10 A divine sentence is in the lips of the king: his mouth transgresseth not in judgment.
Pr 16:11 A just weight and balance are the LORD'S: all the weights of the bag are his work.
Pr 16:12 It is an abomination to kings to commit wickedness: for the throne is established by righteousness.
Pr 16:13 Righteous lips are the delight of kings; and they love him that speaketh right.
Pr 16:14 The wrath of a king is as messengers of death: but a wise man will pacify it.
Pr 16:15 In the light of the king's countenance is life; and his favour is as a cloud of the latter rain.
Pr 16:16 How much better is it to get wisdom than gold! and to get understanding rather to be chosen than silver!
Pr 16:17 The highway of the upright is to depart from evil: he that keepeth his way preserveth his soul.
Pr 16:18 Pride goeth before destruction, and an haughty spirit before a fall.
Pr 16:19 Better it is to be of an humble spirit with the lowly, than to divide the spoil with the proud.

Pr 16:20 He that handleth a matter wisely shall find good: and whoso trusteth in the LORD, happy is he.
Pr 16:21 The wise in heart shall be called prudent: and the sweetness of the lips increaseth learning.
Pr 16:22 Understanding is a wellspring of life unto him that hath it: but the instruction of fools is folly.
Pr 16:23 The heart of the wise teacheth his mouth, and addeth learning to his lips.
Pr 16:24 Pleasant words are as an honeycomb, sweet to the soul, and health to the bones.
Pr 16:25 There is a way that seemeth right unto a man, but the end thereof are the ways of death.
Pr 16:26 He that laboureth laboureth for himself; for his mouth craveth it of him.
Pr 16:27 An ungodly man diggeth up evil: and in his lips there is as a burning fire.
Pr 16:28 A froward man soweth strife: and a whisperer separateth chief friends.
Pr 16:29 A violent man enticeth his neighbour, and leadeth him into the way that is not good.
Pr 16:30 He shutteth his eyes to devise froward things: moving his lips he bringeth evil to pass.
Pr 16:31 The hoary head is a crown of glory, if it be found in the way of righteousness.
Pr 16:32 He that is slow to anger is better than the mighty; and he that ruleth his spirit than he that taketh a city.
Pr 16:33 The lot is cast into the lap; but the whole disposing thereof is of the LORD.

Ordsprogenes bog Kapitel 17 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 17:1 DK-KJV]

[Or 17:2 DK-KJV]

Pr 17:1 Better is a dry morsel, and quietness therewith, than an house full of sacrifices with strife.
Pr 17:2 A wise servant shall have rule over a son that causeth shame, and shall have part of the inheritance among the brethren.

[Or 17:3 DK-KJV]

[Or 17:4 DK-KJV]

[Or 17:5 DK-KJV] Den som håner den fattige irettesætter sin Skaber: og han der glæder sig over katastrofer skal ikke være ustraffet.

[Or 17:6 DK-KJV]

[Or 17:7 DK-KJV]

[Or 17:8 DK-KJV]

[Or 17:9 DK-KJV]

[Or 17:10 DK-KJV]

[Or 17:11 DK-KJV]

[Or 17:12 DK-KJV]

[Or 17:13 DK-KJV] Den som belønner ondt som godt, ondt skal ikke forlade hans hus.

[Or 17:14 DK-KJV]

[Or 17:15 DK-KJV]

[Or 17:16 DK-KJV]

[Or 17:17 DK-KJV]

[Or 17:18 DK-KJV]

[Or 17:19 DK-KJV]

[Or 17:20 DK-KJV]

[Or 17:21 DK-KJV]

[Or 17:22 DK-KJV]

[Or 17:23 DK-KJV]

[Or 17:24 DK-KJV]

[Or 17:25 DK-KJV]

[Or 17:26 DK-KJV]

[Or 17:27 DK-KJV]

[Or 17:28 DK-KJV]

Pr 17:3 The fining pot is for silver, and the furnace for gold: but the LORD trieth the hearts.
Pr 17:4 A wicked doer giveth heed to false lips; and a liar giveth ear to a naughty tongue.

Pr 17:5 Whoso mocketh the poor reproacheth his Maker: and he that is glad at calamities shall not be unpunished.
Pr 17:6 Children's children are the crown of old men; and the glory of children are their fathers.
Pr 17:7 Excellent speech becometh not a fool: much less do lying lips a prince.
Pr 17:8 A gift is as a precious stone in the eyes of him that hath it: whithersoever it turneth, it prospereth.
Pr 17:9 He that covereth a transgression seeketh love; but he that repeateth a matter separateth very friends.
Pr 17:10 A reproof entereth more into a wise man than an hundred stripes into a fool.
Pr 17:11 An evil man seeketh only rebellion: therefore a cruel messenger shall be sent against him.
Pr 17:12 Let a bear robbed of her whelps meet a man, rather than a fool in his folly.
Pr 17:13 Whoso rewardeth evil for good, evil shall not depart from his house.
Pr 17:14 The beginning of strife is as when one letteth out water: therefore leave off contention, before it be meddled with.
Pr 17:15 He that justifieth the wicked, and he that condemneth the just, even they both are abomination to the LORD.
Pr 17:16 Wherefore is there a price in the hand of a fool to get wisdom, seeing he hath no heart to it?
Pr 17:17 A friend loveth at all times, and a brother is born for adversity.
Pr 17:18 A man void of understanding striketh hands, and becometh surety in the presence of his friend.
Pr 17:19 He loveth transgression that loveth strife: and he that exalteth his gate seeketh destruction.
Pr 17:20 He that hath a froward heart findeth no good: and he that hath a perverse tongue falleth into mischief.
Pr 17:21 He that begetteth a fool doeth it to his sorrow: and the father of a fool hath no joy.
Pr 17:22 A merry heart doeth good like a medicine: but a broken spirit drieth the bones.
Pr 17:23 A wicked man taketh a gift out of the bosom to pervert the ways of judgment.
Pr 17:24 Wisdom is before him that hath understanding; but the eyes of a fool are in the ends of the earth.
Pr 17:25 A foolish son is a grief to his father, and bitterness to her that bare him.
Pr 17:26 Also to punish the just is not good, nor to strike princes for equity.
Pr 17:27 He that hath knowledge spareth his words: and a man of understanding is of an excellent spirit.
Pr 17:28 Even a fool, when he holdeth his peace, is counted wise: and he that shutteth his lips is esteemed a man of understanding.

Ordsprogenes bog Kapitel 18 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 18:1 DK-KJV]

[Or 18:2 DK-KJV]

Pr 18:1 Through desire a man, having separated himself, seeketh and intermeddleth with all wisdom.
Pr 18:2 A fool hath no delight in understanding, but that his heart may discover itself.

[Or 18:3 DK-KJV]
Pr 18:3 When the wicked cometh, then cometh also contempt, and with ignominy reproach.

[Or 18:4 DK-KJV]
Pr 18:4 The words of a man's mouth are as deep waters, and the wellspring of wisdom as a flowing brook.

[Or 18:5 DK-KJV]
Pr 18:5 It is not good to accept the person of the wicked, to overthrow the righteous in judgment.

[Or 18:6 DK-KJV]
Pr 18:6 A fool's lips enter into contention, and his mouth calleth for strokes.

[Or 18:7 DK-KJV]
Pr 18:7 A fool's mouth is his destruction, and his lips are the snare of his soul.

[Or 18:8 DK-KJV]
Pr 18:8 The words of a talebearer are as wounds, and they go down into the innermost parts of the belly.

[Or 18:9 DK-KJV]
Pr 18:9 He also that is slothful in his work is brother to him that is a great waster.

[Or 18:10 DK-KJV]
Pr 18:10 The name of the LORD is a strong tower: the righteous runneth into it, and is safe.

[Or 18:11 DK-KJV]
Pr 18:11 The rich man's wealth is his strong city, and as an high wall in his own conceit.

[Or 18:12 DK-KJV]
Pr 18:12 Before destruction the heart of man is haughty, and before honour is humility.

[Or 18:13 DK-KJV] Han der besvarer en sag før han hører den, overfor ham er det tåbelighed og skam.
Pr 18:13 He that answereth a matter before he heareth it, it is folly and shame unto him.

[Or 18:14 DK-KJV] En mands ånd vil bevare hans skrøbelighed; men hvem kan holde en såret ånd ud?
Pr 18:14 The spirit of a man will sustain his infirmity; but a wounded spirit who can bear?

[Or 18:15 DK-KJV]
Pr 18:15 The heart of the prudent getteth knowledge; and the ear of the wise seeketh knowledge.

[Or 18:16 DK-KJV]
Pr 18:16 A man's gift maketh room for him, and bringeth him before great men.

[Or 18:17 DK-KJV]
Pr 18:17 He that is first in his own cause seemeth just; but his neighbour cometh and searcheth him.

[Or 18:18 DK-KJV]
Pr 18:18 The lot causeth contentions to cease, and parteth between the mighty.

[Or 18:19 DK-KJV]
Pr 18:19 A brother offended is harder to be won than a strong city: and their contentions are like the bars of a castle.

[Or 18:20 DK-KJV]
Pr 18:20 A man's belly shall be satisfied with the fruit of his mouth; and with the increase of his lips shall he be filled.

[Or 18:21 DK-KJV]
Pr 18:21 Death and life are in the power of the tongue: and they that love it shall eat the fruit thereof.

[Or 18:22 DK-KJV] Den som finder en hustru finder en god ting, og modtager favør af HERREN.
Pr 18:22 Whoso findeth a wife findeth a good thing, and obtaineth favour of the LORD.

[Or 18:23 DK-KJV]
Pr 18:23 The poor useth intreaties; but the rich answereth roughly.

[Or 18:24 DK-KJV]
Pr 18:24 A man that hath friends must shew himself friendly: and there is a friend that sticketh closer than a brother.

Ordsprogenes bog Kapitel 19 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 19:1 DK-KJV]
Pr 19:1 Better is the poor that walketh in his integrity, than he that is perverse in his lips, and is a fool.

[Or 19:2 DK-KJV]
Pr 19:2 Also, that the soul be without knowledge, it is not good; and he that hasteth with his feet sinneth.

[Or 19:3 DK-KJV]
Pr 19:3 The foolishness of man perverteth his way: and his heart fretteth against the LORD.

[Or 19:4 DK-KJV]
Pr 19:4 Wealth maketh many friends; but the poor is separated from his neighbour.

[Or 19:5 DK-KJV]
Pr 19:5 A false witness shall not be unpunished, and he that speaketh lies shall not escape.

[Or 19:6 DK-KJV]
Pr 19:6 Many will intreat the favour of the prince: and every man is a friend to him that giveth gifts.

[Or 19:7 DK-KJV]
Pr 19:7 All the brethren of the poor do hate him: how much more do his friends go far from him? he pursueth them with words, yet

they are wanting to him.

[Or 19:8 DK-KJV]
Pr 19:8 He that getteth wisdom loveth his own soul: he that keepeth understanding shall find good.

[Or 19:9 DK-KJV]
Pr 19:9 A false witness shall not be unpunished, and he that speaketh lies shall perish.

[Or 19:10 DK-KJV]
Pr 19:10 Delight is not seemly for a fool; much less for a servant to have rule over princes.

[Or 19:11 DK-KJV]
Pr 19:11 The discretion of a man deferreth his anger; and it is his glory to pass over a transgression.

[Or 19:12 DK-KJV]
Pr 19:12 The king's wrath is as the roaring of a lion; but his favour is as dew upon the grass.

[Or 19:13 DK-KJV] En tåbelig søn er hans fars katastrofe: og en hustrus stridigheder er en vedvarende dryppen.
Pr 19:13 A foolish son is the calamity of his father: and the contentions of a wife are a continual dropping.

[Or 19:14 DK-KJV]
Pr 19:14 House and riches are the inheritance of fathers: and a prudent wife is from the LORD.

[Or 19:15 DK-KJV]
Pr 19:15 Slothfulness casteth into a deep sleep; and an idle soul shall suffer hunger.

[Or 19:16 DK-KJV]
Pr 19:16 He that keepeth the commandment keepeth his own soul; but he that despiseth his ways shall die.

[Or 19:17 DK-KJV] Han der har medlidenhed med den fattige låner til HERREN, og det som han har givet vil han tilbagebetale ham.
Pr 19:17 He that hath pity upon the poor lendeth unto the LORD; and that which he hath given will he pay him again.

[Or 19:18 DK-KJV] Irettesæt din søn mens der er håb, og lad ikke din sjæl beskytte ham selvom han græder.
Pr 19:18 Chasten thy son while there is hope, and let not thy soul spare for his crying.

[Or 19:19 DK-KJV] En mand med stor vrede skal lide straf; for hvis du udfrier ham, skal du dog gøre det igen.
Pr 19:19 A man of great wrath shall suffer punishment: for if thou deliver him, yet thou must do it again.

[Or 19:20 DK-KJV] Hør råd, og modtag instruktion, så du må være vis i din sidste ende.
Pr 19:20 Hear counsel, and receive instruction, that thou mayest be wise in thy latter end.

[Or 19:21 DK-KJV] Der er mange planer i et menneskes hjerte; imidlertid er det HERRENs råd, der skal stå fast.
Pr 19:21 There are many devices in a man's heart; nevertheless the counsel of the LORD, that shall stand.

[Or 19:22 DK-KJV] Et menneskes ønske er hans godhed: og et fattigt menneske er bedre end en løgner.
Pr 19:22 The desire of a man is his kindness: and a poor man is better than a liar.

[Or 19:23 DK-KJV]
Pr 19:23 The fear of the LORD tendeth to life: and he that hath it shall abide satisfied; he shall not be visited with evil.

[Or 19:24 DK-KJV]
Pr 19:24 A slothful man hideth his hand in his bosom, and will not so much as bring it to his mouth again.

[Or 19:25 DK-KJV]
Pr 19:25 Smite a scorner, and the simple will beware: and reprove one that hath understanding, and he will understand knowledge.

[Or 19:26 DK-KJV]
Pr 19:26 He that wasteth his father, and chaseth away his mother, is a son that causeth shame, and bringeth reproach.

[Or 19:27 DK-KJV]
Pr 19:27 Cease, my son, to hear the instruction that causeth to err from the words of knowledge.

[Or 19:28 DK-KJV]
Pr 19:28 An ungodly witness scorneth judgment: and the mouth of the wicked devoureth iniquity.

[Or 19:29 DK-KJV]
Pr 19:29 Judgments are prepared for scorners, and stripes for the back of fools.

Ordsprogenes bog Kapitel 20 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 20:1 DK-KJV] Vin er en der håner, stærke drikke er rasende: og hvemsomhelst der er bedraget derved er ikke vis.
Pr 20:1 Wine is a mocker, strong drink is raging: and whosoever is deceived thereby is not wise.

[Or 20:2 DK-KJV] Frygten for en konge er som brølet fra en løve: den som provokerer ham til vrede synder imod sin egen sjæl.
Pr 20:2 The fear of a king is as the roaring of a lion: whoso provoketh him to anger sinneth against his own soul.

[Or 20:3 DK-KJV] Det er en ære for en mand at holde sig fra strid: men enhver tåbe vil bli' ved med at blande sig.
Pr 20:3 It is an honour for a man to cease from strife: but every fool will be meddling.

[Or 20:4 DK-KJV] Den dovne vil ikke pløje fordi det er koldt; derfor skal han bønfalde i høst, og ingenting ha'.
Pr 20:4 The sluggard will not plow by reason of the cold; therefore shall he beg in harvest, and have nothing.

[Or 20:5 DK-KJV]
Pr 20:5 Counsel in the heart of man is like deep water; but a man of understanding will draw it out.

[Or 20:6 DK-KJV]
Pr 20:6 Most men will proclaim every one his own goodness: but a faithful man who can find?

[Or 20:7 DK-KJV]
Pr 20:7 The just man walketh in his integrity: his children are blessed after him.

[Or 20:8 DK-KJV]
Pr 20:8 A king that sitteth in the throne of judgment scattereth away all evil with his eyes.

[Or 20:9 DK-KJV]
Pr 20:9 Who can say, I have made my heart clean, I am pure from my sin?

[Or 20:10 DK-KJV]
Pr 20:10 Divers weights, and divers measures, both of them are alike abomination to the LORD.

[Or 20:11 DK-KJV]
Pr 20:11 Even a child is known by his doings, whether his work be pure, and whether it be right.

[Or 20:12 DK-KJV]
Pr 20:12 The hearing ear, and the seeing eye, the LORD hath made even both of them.

[Or 20:13 DK-KJV]
Pr 20:13 Love not sleep, lest thou come to poverty; open thine eyes, and thou shalt be satisfied with bread.

[Or 20:14 DK-KJV]
Pr 20:14 It is naught, it is naught, saith the buyer: but when he is gone his way, then he boasteth.

[Or 20:15 DK-KJV]
Pr 20:15 There is gold, and a multitude of rubies: but the lips of knowledge are a precious jewel.

[Or 20:16 DK-KJV]
Pr 20:16 Take his garment that is surety for a stranger: and take a pledge of him for a strange woman.

[Or 20:17 DK-KJV]
Pr 20:17 Bread of deceit is sweet to a man; but afterwards his mouth shall be filled with gravel.

[Or 20:18 DK-KJV]
Pr 20:18 Every purpose is established by counsel: and with good advice make war.

[Or 20:19 DK-KJV]
Pr 20:19 He that goeth about as a talebearer revealeth secrets: therefore meddle not with him that flattereth with his lips.

[Or 20:20 DK-KJV]
Pr 20:20 Whoso curseth his father or his mother, his lamp shall be put out in obscure darkness.

[Or 20:21 DK-KJV]
Pr 20:21 An inheritance may be gotten hastily at the beginning; but the end thereof shall not be blessed.

[Or 20:22 DK-KJV] Sig du ikke, Jeg vil betale tilbage med ondt; men vent på HERREN, og han skal frelse dig.
Pr 20:22 Say not thou, I will recompense evil; but wait on the LORD, and he shall save thee.

[Or 20:23 DK-KJV] Uens vægte er en hæslighed for HERREN; og en fejlagtig vægt er ikke god.
Pr 20:23 Divers weights are an abomination unto the LORD; and a false balance is not good.

[Or 20:24 DK-KJV]
Pr 20:24 Man's goings are of the LORD; how can a man then understand his own way?

[Or 20:25 DK-KJV]
Pr 20:25 It is a snare to the man who devoureth that which is holy, and after vows to make inquiry.

[Or 20:26 DK-KJV]
Pr 20:26 A wise king scattereth the wicked, and bringeth the wheel over them.

[Or 20:27 DK-KJV]
Pr 20:27 The spirit of man is the candle of the LORD, searching all the inward parts of the belly.

[Or 20:28 DK-KJV]
Pr 20:28 Mercy and truth preserve the king: and his throne is upholden by mercy.

[Or 20:29 DK-KJV]
Pr 20:29 The glory of young men is their strength: and the beauty of old men is the gray head.

[Or 20:30 DK-KJV]
Pr 20:30 The blueness of a wound cleanseth away evil: so do stripes the inward parts of the belly.

Ordsprogenes bog Kapitel 21 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 21:1 DK-KJV]
Pr 21:1 The king's heart is in the hand of the LORD, as the rivers of water: he turneth it whithersoever he will.

[Or 21:2 DK-KJV]
Pr 21:2 Every way of a man is right in his own eyes: but the LORD pondereth the hearts.

[Or 21:3 DK-KJV]
Pr 21:3 To do justice and judgment is more acceptable to the LORD than sacrifice.

[Or 21:4 DK-KJV]
Pr 21:4 An high look, and a proud heart, and the plowing of the wicked, is sin.

[Or 21:5 DK-KJV]
Pr 21:5 The thoughts of the diligent tend only to plenteousness;

but of every one that is hasty only to want.

[Or 21:6 DK-KJV]
Pr 21:6 The getting of treasures by a lying tongue is a vanity tossed to and fro of them that seek death.

[Or 21:7 DK-KJV]
Pr 21:7 The robbery of the wicked shall destroy them; because they refuse to do judgment.

[Or 21:8 DK-KJV]
Pr 21:8 The way of man is froward and strange: but as for the pure, his work is right.

[Or 21:9 DK-KJV]
Pr 21:9 It is better to dwell in a corner of the housetop, than with a brawling woman in a wide house.

[Or 21:10 DK-KJV] næste
Pr 21:10 The soul of the wicked desireth evil: his neighbour findeth no favour in his eyes.

[Or 21:11 DK-KJV]
Pr 21:11 When the scorner is punished, the simple is made wise: and when the wise is instructed, he receiveth knowledge.

[Or 21:12 DK-KJV]
Pr 21:12 The righteous man wisely considereth the house of the wicked: but God overthroweth the wicked for their wickedness.

[Or 21:13 DK-KJV]
Pr 21:13 Whoso stoppeth his ears at the cry of the poor, he also shall cry himself, but shall not be heard.

[Or 21:14 DK-KJV]
Pr 21:14 A gift in secret pacifieth anger: and a reward in the bosom strong wrath.

[Or 21:15 DK-KJV]
Pr 21:15 It is joy to the just to do judgment: but destruction shall be to the workers of iniquity.

[Or 21:16 DK-KJV]
Pr 21:16 The man that wandereth out of the way of understanding shall remain in the congregation of the dead.

[Or 21:17 DK-KJV] Han der elsker fornøjelse skal bli' en fattig mand: han der elsker vin og olie skal ikke bli' rig.
Pr 21:17 He that loveth pleasure shall be a poor man: he that loveth wine and oil shall not be rich.

[Or 21:18 DK-KJV] De onde skal være en løsesum for de retskafne, og overtræderen for de oprigtige.
Pr 21:18 The wicked shall be a ransom for the righteous, and the transgressor for the upright.

[Or 21:19 DK-KJV] Det er bedre at bo i vildmarken, end med en stridbar og vred kvinde.
Pr 21:19 It is better to dwell in the wilderness, than with a contentious and an angry woman.

[Or 21:20 DK-KJV] Der er skatte at ønske og olie i den vises bolig; men en tåbelig mand bruger det op.
Pr 21:20 There is treasure to be desired and oil in the dwelling of the wise; but a foolish man spendeth it up.

[Or 21:21 DK-KJV] Han der jager efter retfærdighed og barmhjertighed finder liv, retfærdighed, og ære.
Pr 21:21 He that followeth after righteousness and mercy findeth life, righteousness, and honour.

[Or 21:22 DK-KJV] En vis mand bestiger den mægtiges by, og vælter styrken i dens tillid.
Pr 21:22 A wise man scaleth the city of the mighty, and casteth down the strength of the confidence thereof.

[Or 21:23 DK-KJV] Den der vogter sin mund og sin tunge bevarer sin sjæl fra trængsler.
Pr 21:23 Whoso keepeth his mouth and his tongue keepeth his soul from troubles.

[Or 21:24 DK-KJV]
Pr 21:24 Proud and haughty scorner is his name, who dealeth in proud wrath.

[Or 21:25 DK-KJV]
Pr 21:25 The desire of the slothful killeth him; for his hands refuse to labour.

[Or 21:26 DK-KJV]
Pr 21:26 He coveteth greedily all the day long: but the righteous giveth and spareth not.

[Or 21:27 DK-KJV]
Pr 21:27 The sacrifice of the wicked is abomination: how much more, when he bringeth it with a wicked mind?

[Or 21:28 DK-KJV]
Pr 21:28 A false witness shall perish: but the man that heareth speaketh constantly.

[Or 21:29 DK-KJV]
Pr 21:29 A wicked man hardeneth his face: but as for the upright, he directeth his way.

[Or 21:30 DK-KJV]
Pr 21:30 There is no wisdom nor understanding nor counsel against the LORD.

[Or 21:31 DK-KJV]
Pr 21:31 The horse is prepared against the day of battle: but safety is of the LORD.

Ordsprogenes bog Kapitel 22 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 22:1 DK-KJV]
Pr 22:1 A good name is rather to be chosen than great riches, and loving favour rather than silver and gold.

[Or 22:2 DK-KJV]
Pr 22:2 The rich and poor meet together: the LORD is the maker of them all.

[Or 22:3 DK-KJV]
Pr 22:3 A prudent man foreseeth the evil, and hideth himself: but the simple pass on, and are punished.

[Or 22:4 DK-KJV]
Pr 22:4 By humility and the fear of the LORD are riches, and honour, and life.

[Or 22:5 DK-KJV] Pr 22:5 Thorns and snares are in the way of the froward: he that doth keep his soul shall be far from them.
[Or 22:6 DK-KJV] Pr 22:6 Train up a child in the way he should go: and when he is old, he will not depart from it.
[Or 22:7 DK-KJV] Pr 22:7 The rich ruleth over the poor, and the borrower is servant to the lender.
[Or 22:8 DK-KJV] Pr 22:8 He that soweth iniquity shall reap vanity: and the rod of his anger shall fail.
[Or 22:9 DK-KJV] Pr 22:9 He that hath a bountiful eye shall be blessed; for he giveth of his bread to the poor.
[Or 22:10 DK-KJV] Pr 22:10 Cast out the scorner, and contention shall go out; yea, strife and reproach shall cease.
[Or 22:11 DK-KJV] Pr 22:11 He that loveth pureness of heart, for the grace of his lips the king shall be his friend.
[Or 22:12 DK-KJV] Pr 22:12 The eyes of the LORD preserve knowledge, and he overthroweth the words of the transgressor.
[Or 22:13 DK-KJV] Pr 22:13 The slothful man saith, There is a lion without, I shall be slain in the streets.
[Or 22:14 DK-KJV] Pr 22:14 The mouth of strange women is a deep pit: he that is abhorred of the LORD shall fall therein.
[Or 22:15 DK-KJV] Pr 22:15 Foolishness is bound in the heart of a child; but the rod of correction shall drive it far from him.
[Or 22:16 DK-KJV] Pr 22:16 He that oppresseth the poor to increase his riches, and he that giveth to the rich, shall surely come to want.
[Or 22:17 DK-KJV] Pr 22:17 Bow down thine ear, and hear the words of the wise, and apply thine heart unto my knowledge.
[Or 22:18 DK-KJV] Pr 22:18 For it is a pleasant thing if thou keep them within thee; they shall withal be fitted in thy lips.
[Or 22:19 DK-KJV] Pr 22:19 That thy trust may be in the LORD, I have made known to thee this day, even to thee.
[Or 22:20 DK-KJV] Pr 22:20 Have not I written to thee excellent things in counsels and knowledge,
[Or 22:21 DK-KJV] Pr 22:21 That I might make thee know the certainty of the words of truth; that thou mightest answer the words of truth to them that send unto thee?
[Or 22:22 DK-KJV] Pr 22:22 Rob not the poor, because he is poor: neither oppress the afflicted in the gate:
[Or 22:23 DK-KJV] Pr 22:23 For the LORD will plead their cause, and spoil the soul of those that spoiled them.
[Or 22:24 DK-KJV] Pr 22:24 Make no friendship with an angry man; and with a furious man thou shalt not go:
[Or 22:25 DK-KJV] Pr 22:25 Lest thou learn his ways, and get a snare to thy soul.
[Or 22:26 DK-KJV] Pr 22:26 Be not thou one of them that strike hands, or of them that are sureties for debts.
[Or 22:27 DK-KJV] Pr 22:27 If thou hast nothing to pay, why should he take away thy bed from under thee?
[Or 22:28 DK-KJV] Pr 22:28 Remove not the ancient landmark, which thy fathers have set.
[Or 22:29 DK-KJV] Pr 22:29 Seest thou a man diligent in his business? he shall stand before kings; he shall not stand before mean men.

Ordsprogenes bog Kapitel 23 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 23:1 DK-KJV] Pr 23:1 When thou sittest to eat with a ruler, consider diligently what is before thee:
[Or 23:2 DK-KJV] Pr 23:2 And put a knife to thy throat, if thou be a man given to appetite.
[Or 23:3 DK-KJV] Pr 23:3 Be not desirous of his dainties: for they are deceitful meat.
[Or 23:4 DK-KJV] Pr 23:4 Labour not to be rich: cease from thine own wisdom.
[Or 23:5 DK-KJV] Pr 23:5 Wilt thou set thine eyes upon that which is not? for riches certainly make themselves wings; they fly away as an eagle toward heaven.
[Or 23:6 DK-KJV] Spis du ikke brødet fra ham der har et ondt øje, ønsk du heller ikke hans lækkerier: Pr 23:6 Eat thou not the bread of him that hath an evil eye, neither desire thou his dainty meats:

[Or 23:7 DK-KJV] For som han tænker i hans hjerte, sådant er han: Spis og drik, siger han til dig; men hans hjerte er ikke med dig.	Pr 23:7 For as he thinketh in his heart, so is he: Eat and drink, saith he to thee; but his heart is not with thee.
[Or 23:8 DK-KJV] Lækkerbisken som du har spist skal du kaste op, og miste dine søde ord.	Pr 23:8 The morsel which thou hast eaten shalt thou vomit up, and lose thy sweet words.
[Or 23:9 DK-KJV] Tal ikke i øret på en tåbe: for han vil foragt visdommen fra dine ord.	Pr 23:9 Speak not in the ears of a fool: for he will despise the wisdom of thy words.
[Or 23:10 DK-KJV] Flyt ikke på gamle landemærker; og gå ikke ind på de faderløses marker:	Pr 23:10 Remove not the old landmark; and enter not into the fields of the fatherless:
[Or 23:11 DK-KJV] For deres befrier er mægtig; han skal føre deres sag mod dig.	Pr 23:11 For their redeemer is mighty; he shall plead their cause with thee.
[Or 23:12 DK-KJV] Vend dit hjerte mod instruktion, og dine øre til kundskabsord.	Pr 23:12 Apply thine heart unto instruction, and thine ears to the words of knowledge.
[Or 23:13 DK-KJV]	Pr 23:13 Withhold not correction from the child: for if thou beatest him with the rod, he shall not die.
[Or 23:14 DK-KJV]	Pr 23:14 Thou shalt beat him with the rod, and shalt deliver his soul from hell.
[Or 23:15 DK-KJV]	Pr 23:15 My son, if thine heart be wise, my heart shall rejoice, even mine.
[Or 23:16 DK-KJV]	Pr 23:16 Yea, my reins shall rejoice, when thy lips speak right things.
[Or 23:17 DK-KJV]	Pr 23:17 Let not thine heart envy sinners: but be thou in the fear of the LORD all the day long.
[Or 23:18 DK-KJV]	Pr 23:18 For surely there is an end; and thine expectation shall not be cut off.
[Or 23:19 DK-KJV]	Pr 23:19 Hear thou, my son, and be wise, and guide thine heart in the way.
[Or 23:20 DK-KJV]	Pr 23:20 Be not among winebibbers; among riotous eaters of flesh:
[Or 23:21 DK-KJV]	Pr 23:21 For the drunkard and the glutton shall come to poverty: and drowsiness shall clothe a man with rags.
[Or 23:22 DK-KJV]	Pr 23:22 Hearken unto thy father that begat thee, and despise not thy mother when she is old.
[Or 23:23 DK-KJV]	Pr 23:23 Buy the truth, and sell it not; also wisdom, and instruction, and understanding.
[Or 23:24 DK-KJV]	Pr 23:24 The father of the righteous shall greatly rejoice: and he that begetteth a wise child shall have joy of him.
[Or 23:25 DK-KJV]	Pr 23:25 Thy father and thy mother shall be glad, and she that bare thee shall rejoice.
[Or 23:26 DK-KJV]	Pr 23:26 My son, give me thine heart, and let thine eyes observe my ways.
[Or 23:27 DK-KJV]	Pr 23:27 For a whore is a deep ditch; and a strange woman is a narrow pit.
[Or 23:28 DK-KJV]	Pr 23:28 She also lieth in wait as for a prey, and increaseth the transgressors among men.
[Or 23:29 DK-KJV]	Pr 23:29 Who hath woe? who hath sorrow? who hath contentions? who hath babbling? who hath wounds without cause? who hath redness of eyes?
[Or 23:30 DK-KJV]	Pr 23:30 They that tarry long at the wine; they that go to seek mixed wine.
[Or 23:31 DK-KJV]	Pr 23:31 Look not thou upon the wine when it is red, when it giveth his colour in the cup, when it moveth itself aright.
[Or 23:32 DK-KJV]	Pr 23:32 At the last it biteth like a serpent, and stingeth like an adder.
[Or 23:33 DK-KJV]	Pr 23:33 Thine eyes shall behold strange women, and thine heart shall utter perverse things.
[Or 23:34 DK-KJV]	Pr 23:34 Yea, thou shalt be as he that lieth down in the midst of the sea, or as he that lieth upon the top of a mast.
[Or 23:35 DK-KJV]	Pr 23:35 They have stricken me, shalt thou say, and I was not sick; they have beaten me, and I felt it not: when shall I awake? I will seek it yet again.

[Or 24:1 DK-KJV]
Pr 24:1 Be not thou envious against evil men, neither desire to be with them.

[Or 24:2 DK-KJV]
Pr 24:2 For their heart studieth destruction, and their lips talk of mischief.

[Or 24:3 DK-KJV]
Pr 24:3 Through wisdom is an house builded; and by understanding it is established:

[Or 24:4 DK-KJV]
Pr 24:4 And by knowledge shall the chambers be filled with all precious and pleasant riches.

[Or 24:5 DK-KJV]
Pr 24:5 A wise man is strong; yea, a man of knowledge increaseth strength.

[Or 24:6 DK-KJV]
Pr 24:6 For by wise counsel thou shalt make thy war: and in multitude of counsellers there is safety.

[Or 24:7 DK-KJV]
Pr 24:7 Wisdom is too high for a fool: he openeth not his mouth in the gate.

[Or 24:8 DK-KJV] Han der udtænker at gøre ondt skal kaldes en ondskabsfuld person.
Pr 24:8 He that deviseth to do evil shall be called a mischievous person.

[Or 24:9 DK-KJV]
Pr 24:9 The thought of foolishness is sin: and the scorner is an abomination to men.

[Or 24:10 DK-KJV] Hvis du giver op på modgangens dag, er din styrke lille.
Pr 24:10 If thou faint in the day of adversity, thy strength is small.

[Or 24:11 DK-KJV]
Pr 24:11 If thou forbear to deliver them that are drawn unto death, and those that are ready to be slain;

[Or 24:12 DK-KJV]
Pr 24:12 If thou sayest, Behold, we knew it not; doth not he that pondereth the heart consider it? and he that keepeth thy soul, doth not he know it? and shall not he render to every man according to his works?

[Or 24:13 DK-KJV]
Pr 24:13 My son, eat thou honey, because it is good; and the honeycomb, which is sweet to thy taste:

[Or 24:14 DK-KJV]
Pr 24:14 So shall the knowledge of wisdom be unto thy soul: when thou hast found it, then there shall be a reward, and thy expectation shall not be cut off.

[Or 24:15 DK-KJV]
Pr 24:15 Lay not wait, O wicked man, against the dwelling of the righteous; spoil not his resting place:

[Or 24:16 DK-KJV]
Pr 24:16 For a just man falleth seven times, and riseth up again: but the wicked shall fall into mischief.

[Or 24:17 DK-KJV]
Pr 24:17 Rejoice not when thine enemy falleth, and let not thine heart be glad when he stumbleth:

[Or 24:18 DK-KJV]
Pr 24:18 Lest the LORD see it, and it displease him, and he turn away his wrath from him.

[Or 24:19 DK-KJV] Vær du ikke oprørt over onde mennesker, og vær du heller ikke misundelig på de onde.
Pr 24:19 Fret not thyself because of evil men, neither be thou envious at the wicked;

[Or 24:20 DK-KJV]
Pr 24:20 For there shall be no reward to the evil man; the candle of the wicked shall be put out.

[Or 24:21 DK-KJV]
Pr 24:21 My son, fear thou the LORD and the king: and meddle not with them that are given to change:

[Or 24:22 DK-KJV] For deres katastrofe skal pludseligt rejse sig; og hvem kender ødelæggelsen fra dem begge?
Pr 24:22 For their calamity shall rise suddenly; and who knoweth the ruin of them both?

[Or 24:23 DK-KJV]
Pr 24:23 These things also belong to the wise. It is not good to have respect of persons in judgment.

[Or 24:24 DK-KJV]
Pr 24:24 He that saith unto the wicked, Thou art righteous; him shall the people curse, nations shall abhor him:

[Or 24:25 DK-KJV]
Pr 24:25 But to them that rebuke him shall be delight, and a good blessing shall come upon them.

[Or 24:26 DK-KJV]
Pr 24:26 Every man shall kiss his lips that giveth a right answer.

[Or 24:27 DK-KJV]
Pr 24:27 Prepare thy work without, and make it fit for thyself in the field; and afterwards build thine house.

[Or 24:28 DK-KJV] næste
Pr 24:28 Be not a witness against thy neighbour without cause; and deceive not with thy lips.

[Or 24:29 DK-KJV]
Pr 24:29 Say not, I will do so to him as he hath done to me: I will render to the man according to his work.

[Or 24:30 DK-KJV]
Pr 24:30 I went by the field of the slothful, and by the vineyard of the man void of understanding;

[Or 24:31 DK-KJV]	Pr 24:31 And, lo, it was all grown over with thorns, and nettles had covered the face thereof, and the stone wall thereof was broken down.
[Or 24:32 DK-KJV]	Pr 24:32 Then I saw, and considered it well: I looked upon it, and received instruction.
[Or 24:33 DK-KJV]	Pr 24:33 Yet a little sleep, a little slumber, a little folding of the hands to sleep:
[Or 24:34 DK-KJV]	Pr 24:34 So shall thy poverty come as one that travelleth; and thy want as an armed man.

Ordsprogenes bog Kapitel 25 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 25:1 DK-KJV] Disse er også ordsprog af Solomon, som Judahs konge Hezekiahs mænd lavede en kopi af.	Pr 25:1 These are also proverbs of Solomon, which the men of Hezekiah king of Judah copied out.
[Or 25:2 DK-KJV] Det er Guds herlighed at skjule en ting: men kongernes ære at undersøge en sag.	Pr 25:2 It is the glory of God to conceal a thing: but the honour of kings is to search out a matter.
[Or 25:3 DK-KJV] Himmelen som højde, og jorden som dybde, og kongers hjerter er ubegribelige.	Pr 25:3 The heaven for height, and the earth for depth, and the heart of kings is unsearchable.
[Or 25:4 DK-KJV] Fjern slaggerne fra sølvet, og ud af det skal der komme et finere kar frem.	Pr 25:4 Take away the dross from the silver, and there shall come forth a vessel for the finer.
[Or 25:5 DK-KJV] Fjern de onde foran kongen, og hans trone skal bli' etableret i retfærdighed.	Pr 25:5 Take away the wicked from before the king, and his throne shall be established in righteousness.
[Or 25:6 DK-KJV] Fremhæv ikke digselv i kongens nærvær, og stå ikke på de store mænds plads:	Pr 25:6 Put not forth thyself in the presence of the king, and stand not in the place of great men:
[Or 25:7 DK-KJV] For det er bedre at det bli'r sagt til dig, Kom herop; end at du skulle bli' nedværdiget i prinsens nærvær som dine øjne har set.	Pr 25:7 For better it is that it be said unto thee, Come up hither; than that thou shouldest be put lower in the presence of the prince whom thine eyes have seen.
[Or 25:8 DK-KJV] Gå ikke hurtigt frem mod en strid, for ikke at du ikke ved hvad du skal gøre ved dens ende, når din nabo har gjort dig til skamme.	Pr 25:8 Go not forth hastily to strive, lest thou know not what to do in the end thereof, when thy neighbour hath put thee to shame.
[Or 25:9 DK-KJV] Debatter din sag med din næste hamselv; og afslør ikke en hemmelighed for en anden:	Pr 25:9 Debate thy cause with thy neighbour himself; and discover not a secret to another:
[Or 25:10 DK-KJV] For ikke at han der hører det gør dig til skamme, og din skændsel ikke forsvinder.	Pr 25:10 Lest he that heareth it put thee to shame, and thine infamy turn not away.
[Or 25:11 DK-KJV] Et ord der er passende talt er som guldæbler i sølvbilleder.	Pr 25:11 A word fitly spoken is like apples of gold in pictures of silver.
[Or 25:12 DK-KJV] Som en guldørering, og en krans af fint guld, sådant er en vis bebrejder i et lydigt øre.	Pr 25:12 As an earring of gold, and an ornament of fine gold, so is a wise reprover upon an obedient ear.
[Or 25:13 DK-KJV] Som sneens kulde i tiden for høst, sådant er en trofast budbringer overfor dem der sendte ham: for han forfrisker hans mestres sjæle.	Pr 25:13 As the cold of snow in the time of harvest, so is a faithful messenger to them that send him: for he refresheth the soul of his masters.
[Or 25:14 DK-KJV] Den som roser sigselv af en falsk gave er som skyer og vind uden regn.	Pr 25:14 Whoso boasteth himself of a false gift is like clouds and wind without rain.
[Or 25:15 DK-KJV]	Pr 25:15 By long forbearing is a prince persuaded, and a soft tongue breaketh the bone.
[Or 25:16 DK-KJV]	Pr 25:16 Hast thou found honey? eat so much as is sufficient for thee, lest thou be filled therewith, and vomit it.
[Or 25:17 DK-KJV] næstes hus	Pr 25:17 Withdraw thy foot from thy neighbour's house; lest he be weary of thee, and so hate thee.
[Or 25:18 DK-KJV] næste	Pr 25:18 A man that beareth false witness against his neighbour is a maul, and a sword, and a sharp arrow.
[Or 25:19 DK-KJV] Tillid til en utro mand i trængslens tid er som en knækket tand, og en fod ude af led.	Pr 25:19 Confidence in an unfaithful man in time of trouble is like a broken tooth, and a foot out of joint.
[Or 25:20 DK-KJV]	Pr 25:20 As he that taketh away a garment in cold weather, and as vinegar upon nitre, so is he that singeth songs to an heavy heart.
[Or 25:21 DK-KJV]	Pr 25:21 If thine enemy be hungry, give him bread to eat; and if he be thirsty, give him water to drink:
[Or 25:22 DK-KJV]	Pr 25:22 For thou shalt heap coals of fire upon his head, and the LORD shall reward thee.
[Or 25:23 DK-KJV]	Pr 25:23 The north wind driveth away rain: so doth an angry countenance a backbiting tongue.
[Or 25:24 DK-KJV]	Pr 25:24 It is better to dwell in the corner of the housetop, than with a brawling woman and in a wide house.

[Or 25:25 DK-KJV]
Pr 25:25 As cold waters to a thirsty soul, so is good news from a far country.

[Or 25:26 DK-KJV]
Pr 25:26 A righteous man falling down before the wicked is as a troubled fountain, and a corrupt spring.

[Or 25:27 DK-KJV]
Pr 25:27 It is not good to eat much honey: so for men to search their own glory is not glory.

[Or 25:28 DK-KJV]
Pr 25:28 He that hath no rule over his own spirit is like a city that is broken down, and without walls.

Ordsprogenes bog Kapitel 26 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 26:1 DK-KJV]
Pr 26:1 As snow in summer, and as rain in harvest, so honour is not seemly for a fool.

[Or 26:2 DK-KJV]
Pr 26:2 As the bird by wandering, as the swallow by flying, so the curse causeless shall not come.

[Or 26:3 DK-KJV]
Pr 26:3 A whip for the horse, a bridle for the ass, and a rod for the fool's back.

[Or 26:4 DK-KJV]
Pr 26:4 Answer not a fool according to his folly, lest thou also be like unto him.

[Or 26:5 DK-KJV]
Pr 26:5 Answer a fool according to his folly, lest he be wise in his own conceit.

[Or 26:6 DK-KJV]
Pr 26:6 He that sendeth a message by the hand of a fool cutteth off the feet, and drinketh damage.

[Or 26:7 DK-KJV]
Pr 26:7 The legs of the lame are not equal: so is a parable in the mouth of fools.

[Or 26:8 DK-KJV]
Pr 26:8 As he that bindeth a stone in a sling, so is he that giveth honour to a fool.

[Or 26:9 DK-KJV]
Pr 26:9 As a thorn goeth up into the hand of a drunkard, so is a parable in the mouth of fools.

[Or 26:10 DK-KJV]
Pr 26:10 The great God that formed all things both rewardeth the fool, and rewardeth transgressors.

[Or 26:11 DK-KJV]
Pr 26:11 As a dog returneth to his vomit, so a fool returneth to his folly.

[Or 26:12 DK-KJV]
Pr 26:12 Seest thou a man wise in his own conceit? there is more hope of a fool than of him.

[Or 26:13 DK-KJV]
Pr 26:13 The slothful man saith, There is a lion in the way; a lion is in the streets.

[Or 26:14 DK-KJV]
Pr 26:14 As the door turneth upon his hinges, so doth the slothful upon his bed.

[Or 26:15 DK-KJV]
Pr 26:15 The slothful hideth his hand in his bosom; it grieveth him to bring it again to his mouth.

[Or 26:16 DK-KJV] Den dovne er visere i hans egen indbilskhed end 7 mænd der kan komme med en begrundelse.
Pr 26:16 The sluggard is wiser in his own conceit than seven men that can render a reason.

[Or 26:17 DK-KJV] Han der står der, og blander sig i en strid der ikke tilhører ham, er som en der tager en hund ved ørerne.
Pr 26:17 He that passeth by, and meddleth with strife belonging not to him, is like one that taketh a dog by the ears.

[Or 26:18 DK-KJV] Som en gal mand der kaster med fakler, pile, og død,
Pr 26:18 As a mad man who casteth firebrands, arrows, and death,

[Or 26:19 DK-KJV] Sådant er den mand der bedrager sin næste, og siger, Er jeg ikke sjov?
Pr 26:19 So is the man that deceiveth his neighbour, and saith, Am not I in sport?

[Or 26:20 DK-KJV] Der hvor der ikke er træ, der går ilden ud: så der hvor der ingen sladerhank er, der stopper striden.
Pr 26:20 Where no wood is, there the fire goeth out: so where there is no talebearer, the strife ceaseth.

[Or 26:21 DK-KJV] Som kul er for brændende kul, og træ for ild; sådant er en stridbar mand til at opildne til strid.
Pr 26:21 As coals are to burning coals, and wood to fire; so is a contentious man to kindle strife.

[Or 26:22 DK-KJV] Ordene fra en sladerhank er sårende, og de går ned i de dybeste dele af maven.
Pr 26:22 The words of a talebearer are as wounds, and they go down into the innermost parts of the belly.

[Or 26:23 DK-KJV]
Pr 26:23 Burning lips and a wicked heart are like a potsherd covered with silver dross.

[Or 26:24 DK-KJV]
Pr 26:24 He that hateth dissembleth with his lips, and layeth up deceit within him;

[Or 26:25 DK-KJV]
Pr 26:25 When he speaketh fair, believe him not: for there

are seven abominations in his heart.

[Or 26:26 DK-KJV] Pr 26:26 Whose hatred is covered by deceit, his wickedness shall be shewed before the whole congregation.

[Or 26:27 DK-KJV] Pr 26:27 Whoso diggeth a pit shall fall therein: and he that rolleth a stone, it will return upon him.

[Or 26:28 DK-KJV] Pr 26:28 A lying tongue hateth those that are afflicted by it; and a flattering mouth worketh ruin.

Ordsprogenes bog Kapitel 27 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 27:1 DK-KJV] Pr 27:1 Boast not thyself of to morrow; for thou knowest not what a day may bring forth.

[Or 27:2 DK-KJV] Pr 27:2 Let another man praise thee, and not thine own mouth; a stranger, and not thine own lips.

[Or 27:3 DK-KJV] Pr 27:3 A stone is heavy, and the sand weighty; but a fool's wrath is heavier than them both.

[Or 27:4 DK-KJV] Pr 27:4 Wrath is cruel, and anger is outrageous; but who is able to stand before envy?

[Or 27:5 DK-KJV] Pr 27:5 Open rebuke is better than secret love.

[Or 27:6 DK-KJV] Pr 27:6 Faithful are the wounds of a friend; but the kisses of an enemy are deceitful.

[Or 27:7 DK-KJV] Pr 27:7 The full soul loatheth an honeycomb; but to the hungry soul every bitter thing is sweet.

[Or 27:8 DK-KJV] Pr 27:8 As a bird that wandereth from her nest, so is a man that wandereth from his place.

[Or 27:9 DK-KJV] Pr 27:9 Ointment and perfume rejoice the heart: so doth the sweetness of a man's friend by hearty counsel.

[Or 27:10 DK-KJV] Pr 27:10 Thine own friend, and thy father's friend, forsake not; neither go into thy brother's house in the day of thy calamity: for better is a neighbour that is near than a brother far off.

[Or 27:11 DK-KJV] Pr 27:11 My son, be wise, and make my heart glad, that I may answer him that reproacheth me.

[Or 27:12 DK-KJV] Pr 27:12 A prudent man foreseeth the evil, and hideth himself; but the simple pass on, and are punished.

[Or 27:13 DK-KJV] Pr 27:13 Take his garment that is surety for a stranger, and take a pledge of him for a strange woman.

[Or 27:14 DK-KJV] Pr 27:14 He that blesseth his friend with a loud voice, rising early in the morning, it shall be counted a curse to him.

[Or 27:15 DK-KJV] Pr 27:15 A continual dropping in a very rainy day and a contentious woman are alike.

[Or 27:16 DK-KJV] Pr 27:16 Whosoever hideth her hideth the wind, and the ointment of his right hand, which bewrayeth itself.

[Or 27:17 DK-KJV] Pr 27:17 Iron sharpeneth iron; so a man sharpeneth the countenance of his friend.

[Or 27:18 DK-KJV] Pr 27:18 Whoso keepeth the fig tree shall eat the fruit thereof: so he that waiteth on his master shall be honoured.

[Or 27:19 DK-KJV] Pr 27:19 As in water face answereth to face, so the heart of man to man.

[Or 27:20 DK-KJV] Pr 27:20 Hell and destruction are never full; so the eyes of man are never satisfied.

[Or 27:21 DK-KJV] Pr 27:21 As the fining pot for silver, and the furnace for gold; so is a man to his praise.

[Or 27:22 DK-KJV] Pr 27:22 Though thou shouldest bray a fool in a mortar among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him.

[Or 27:23 DK-KJV] Pr 27:23 Be thou diligent to know the state of thy flocks, and look well to thy herds.

[Or 27:24 DK-KJV] Pr 27:24 For riches are not for ever: and doth the crown endure to every generation?

[Or 27:25 DK-KJV] Pr 27:25 The hay appeareth, and the tender grass sheweth itself, and herbs of the mountains are gathered.

[Or 27:26 DK-KJV] Pr 27:26 The lambs are for thy clothing, and the goats are the price of the field.

[Or 27:27 DK-KJV] Pr 27:27 And thou shalt have goats' milk enough for thy food, for the food of thy household, and for the maintenance for thy maidens.

Ordsprogenes bog Kapitel 28 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 28:1 DK-KJV] Pr 28:1 The wicked flee when no man pursueth: but the righteous are bold as a lion.

Pr 28:2 For the transgression of a land many are the princes thereof: but by a man of understanding and knowledge the state thereof shall be prolonged.
[Or 28:2 DK-KJV]
Pr 28:3 A poor man that oppresseth the poor is like a sweeping rain which leaveth no food.
[Or 28:3 DK-KJV]
Pr 28:4 They that forsake the law praise the wicked: but such as keep the law contend with them.
[Or 28:4 DK-KJV]
Pr 28:5 Evil men understand not judgment: but they that seek the LORD understand all things.
[Or 28:5 DK-KJV]
Pr 28:6 Better is the poor that walketh in his uprightness, than he that is perverse in his ways, though he be rich.
[Or 28:6 DK-KJV]
Pr 28:7 Whoso keepeth the law is a wise son: but he that is a companion of riotous men shameth his father.
[Or 28:7 DK-KJV]
Pr 28:8 He that by usury and unjust gain increaseth his substance, he shall gather it for him that will pity the poor.
[Or 28:8 DK-KJV]
Pr 28:9 He that turneth away his ear from hearing the law, even his prayer shall be abomination.
[Or 28:9 DK-KJV]
Pr 28:10 Whoso causeth the righteous to go astray in an evil way, he shall fall himself into his own pit: but the upright shall have good things in possession.
[Or 28:10 DK-KJV]
Pr 28:11 The rich man is wise in his own conceit; but the poor that hath understanding searcheth him out.
[Or 28:11 DK-KJV]
Pr 28:12 When righteous men do rejoice, there is great glory: but when the wicked rise, a man is hidden.
[Or 28:12 DK-KJV]
Pr 28:13 He that covereth his sins shall not prosper: but whoso confesseth and forsaketh them shall have mercy.
[Or 28:13 DK-KJV]
Pr 28:14 Happy is the man that feareth alway: but he that hardeneth his heart shall fall into mischief.
[Or 28:14 DK-KJV]
Pr 28:15 As a roaring lion, and a ranging bear; so is a wicked ruler over the poor people.
[Or 28:15 DK-KJV]
[Or 28:16 DK-KJV] Den prins der mangler forståelse er også en stor undertrykker: men han der hader griskhed skal forlænge sine dage.
Pr 28:16 The prince that wanteth understanding is also a great oppressor: but he that hateth covetousness shall prolong his days.
[Or 28:17 DK-KJV]
Pr 28:17 A man that doeth violence to the blood of any person shall flee to the pit; let no man stay him.
[Or 28:18 DK-KJV]
Pr 28:18 Whoso walketh uprightly shall be saved: but he that is perverse in his ways shall fall at once.
[Or 28:19 DK-KJV]
Pr 28:19 He that tilleth his land shall have plenty of bread: but he that followeth after vain persons shall have poverty enough.
[Or 28:20 DK-KJV]
Pr 28:20 A faithful man shall abound with blessings: but he that maketh haste to be rich shall not be innocent.
[Or 28:21 DK-KJV]
Pr 28:21 To have respect of persons is not good: for for a piece of bread that man will transgress.
[Or 28:22 DK-KJV]
Pr 28:22 He that hasteth to be rich hath an evil eye, and considereth not that poverty shall come upon him.
[Or 28:23 DK-KJV]
Pr 28:23 He that rebuketh a man afterwards shall find more favour than he that flattereth with the tongue.
[Or 28:24 DK-KJV]
Pr 28:24 Whoso robbeth his father or his mother, and saith, It is no transgression; the same is the companion of a destroyer.
[Or 28:25 DK-KJV]
Pr 28:25 He that is of a proud heart stirreth up strife: but he that putteth his trust in the LORD shall be made fat.
[Or 28:26 DK-KJV]
Pr 28:26 He that trusteth in his own heart is a fool: but whoso walketh wisely, he shall be delivered.
[Or 28:27 DK-KJV]
Pr 28:27 He that giveth unto the poor shall not lack: but he that hideth his eyes shall have many a curse.
[Or 28:28 DK-KJV]
Pr 28:28 When the wicked rise, men hide themselves: but when they perish, the righteous increase.

Ordsprogenes bog Kapitel 29 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 29:1 DK-KJV]
Pr 29:1 He, that being often reproved hardeneth his neck, shall suddenly be

destroyed, and that without remedy.

[Or 29:2 DK-KJV]	Pr 29:2 When the righteous are in authority, the people rejoice: but when the wicked beareth rule, the people mourn.
[Or 29:3 DK-KJV]	Pr 29:3 Whoso loveth wisdom rejoiceth his father: but he that keepeth company with harlots spendeth his substance.
[Or 29:4 DK-KJV]	Pr 29:4 The king by judgment establisheth the land: but he that receiveth gifts overthroweth it.
[Or 29:5 DK-KJV] næste	Pr 29:5 A man that flattereth his neighbour spreadeth a net for his feet.
[Or 29:6 DK-KJV]	Pr 29:6 In the transgression of an evil man there is a snare: but the righteous doth sing and rejoice.
[Or 29:7 DK-KJV]	Pr 29:7 The righteous considereth the cause of the poor: but the wicked regardeth not to know it.
[Or 29:8 DK-KJV]	Pr 29:8 Scornful men bring a city into a snare: but wise men turn away wrath.
[Or 29:9 DK-KJV]	Pr 29:9 If a wise man contendeth with a foolish man, whether he rage or laugh, there is no rest.
[Or 29:10 DK-KJV]	Pr 29:10 The bloodthirsty hate the upright: but the just seek his soul.
[Or 29:11 DK-KJV]	Pr 29:11 A fool uttereth all his mind: but a wise man keepeth it in till afterwards.
[Or 29:12 DK-KJV]	Pr 29:12 If a ruler hearken to lies, all his servants are wicked.
[Or 29:13 DK-KJV]	Pr 29:13 The poor and the deceitful man meet together: the LORD lighteneth both their eyes.
[Or 29:14 DK-KJV]	Pr 29:14 The king that faithfully judgeth the poor, his throne shall be established for ever.
[Or 29:15 DK-KJV]	Pr 29:15 The rod and reproof give wisdom: but a child left to himself bringeth his mother to shame.
[Or 29:16 DK-KJV]	Pr 29:16 When the wicked are multiplied, transgression increaseth: but the righteous shall see their fall.
[Or 29:17 DK-KJV]	Pr 29:17 Correct thy son, and he shall give thee rest; yea, he shall give delight unto thy soul.
[Or 29:18 DK-KJV]	Pr 29:18 Where there is no vision, the people perish: but he that keepeth the law, happy is he.
[Or 29:19 DK-KJV]	Pr 29:19 A servant will not be corrected by words: for though he understand he will not answer.
[Or 29:20 DK-KJV]	Pr 29:20 Seest thou a man that is hasty in his words? there is more hope of a fool than of him.
[Or 29:21 DK-KJV]	Pr 29:21 He that delicately bringeth up his servant from a child shall have him become his son at the length.
[Or 29:22 DK-KJV]	Pr 29:22 An angry man stirreth up strife, and a furious man aboundeth in transgression.
[Or 29:23 DK-KJV]	Pr 29:23 A man's pride shall bring him low: but honour shall uphold the humble in spirit.
[Or 29:24 DK-KJV]	Pr 29:24 Whoso is partner with a thief hateth his own soul: he heareth cursing, and bewrayeth it not.
[Or 29:25 DK-KJV]	Pr 29:25 The fear of man bringeth a snare: but whoso putteth his trust in the LORD shall be safe.
[Or 29:26 DK-KJV]	Pr 29:26 Many seek the ruler's favour; but every man's judgment cometh from the LORD.
[Or 29:27 DK-KJV]	Pr 29:27 An unjust man is an abomination to the just: and he that is upright in the way is abomination to the wicked.

Ordsprogenes bog Kapitel 30 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ordsprogenes bog - Proverbs KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Or 30:1 DK-KJV]	Pr 30:1 The words of Agur the son of Jakeh, even the prophecy: the man spake unto Ithiel, even unto Ithiel and Ucal,
[Or 30:2 DK-KJV]	Pr 30:2 Surely I am more brutish than any man, and have not the understanding of a man.
[Or 30:3 DK-KJV]	Pr 30:3 I neither learned wisdom, nor have the knowledge of the holy.
[Or 30:4 DK-KJV]	Pr 30:4 Who hath ascended up into heaven, or descended? who hath gathered the wind in his fists? who hath bound the waters in a garment? who hath established all the ends of the earth? what is his name, and what is his son's name, if thou canst tell?

[Or 30:5 DK-KJV]

Pr 30:5 Every word of God is pure: he is a shield unto them that put their trust in him.

[Or 30:6 DK-KJV]

Pr 30:6 Add thou not unto his words, lest he reprove thee, and thou be found a liar.

[Or 30:7 DK-KJV]

Pr 30:7 Two things have I required of thee; deny me them not before I die:

[Or 30:8 DK-KJV] Fjern nytteløshed og løgne langt væk fra mig: giv mig hverken fattigdom eller rigdom; gi' mig den mad der er god for mig:

Pr 30:8 Remove far from me vanity and lies: give me neither poverty nor riches; feed me with food convenient for me:

[Or 30:9 DK-KJV] For ikke at jeg er mæt, og fornægter dig, og siger, Hvem er HERREN? og for ikke at jeg er fattig, og stjæler, og bruger min Guds navn forgæves.

Pr 30:9 Lest I be full, and deny thee, and say, Who is the LORD? or lest I be poor, and steal, and take the name of my God in vain.

[Or 30:10 DK-KJV] Anklag ikke en tjener overfor hans mester, for ikke at han forbander dig, og du er fundet skyldig.

Pr 30:10 Accuse not a servant unto his master, lest he curse thee, and thou be found guilty.

[Or 30:11 DK-KJV] Der er en generation der forbander deres far, og som ikke velsigner deres mor.

Pr 30:11 There is a generation that curseth their father, and doth not bless their mother.

[Or 30:12 DK-KJV] Der er en generation der er ren i deres egne øjne, og der endnu ikke er vasket fra deres snavs.

Pr 30:12 There is a generation that are pure in their own eyes, and yet is not washed from their filthiness.

Pr 30:13 There is a generation, O how lofty are their eyes! and their eyelids are lifted up.

[Or 30:13 DK-KJV] Der er en generation,

Pr 30:14 There is a generation, whose teeth are as swords, and their jaw teeth as knives, to devour the poor from off the earth, and the needy from among men.

[Or 30:14 DK-KJV] Der er en generation,

Pr 30:15 The horseleach hath two daughters, crying, Give, give. There are three things that are never satisfied, yea, four things say not, It is enough:

[Or 30:15 DK-KJV]

Pr 30:16 The grave; and the barren womb; the earth that is not filled with water; and the fire that saith not, It is enough.

[Or 30:16 DK-KJV]

Pr 30:17 The eye that mocketh at his father, and despiseth to obey his mother, the ravens of the valley shall pick it out, and the young eagles shall eat it.

[Or 30:17 DK-KJV]

Pr 30:18 There be three things which are too wonderful for me, yea, four which I know not:

[Or 30:18 DK-KJV]

Pr 30:19 The way of an eagle in the air; the way of a serpent upon a rock; the way of a ship in the midst of the sea; and the way of a man with a maid.

[Or 30:19 DK-KJV]

Pr 30:20 Such is the way of an adulterous woman; she eateth, and wipeth her mouth, and saith, I have done no wickedness.

[Or 30:20 DK-KJV]

Pr 30:21 For three things the earth is disquieted, and for four which it cannot bear:

[Or 30:21 DK-KJV]

Pr 30:22 For a servant when he reigneth; and a fool when he is filled with meat;

[Or 30:22 DK-KJV]

[Or 30:23 DK-KJV] For en modbydelig kvinde når hun er gift; og en tjenestepige der er arving til sin frue.

Pr 30:23 For an odious woman when she is married; and an handmaid that is heir to her mistress.

Pr 30:24 There be four things which are little upon the earth, but they are exceeding wise:

[Or 30:24 DK-KJV]

Pr 30:25 The ants are a people not strong, yet they prepare their meat in the summer;

[Or 30:25 DK-KJV]

Pr 30:26 The conies are but a feeble folk, yet make they their houses in the rocks;

[Or 30:26 DK-KJV]

[Or 30:27 DK-KJV]

Pr 30:27 The locusts have no king, yet go they forth all of them by bands;

[Or 30:28 DK-KJV]

Pr 30:28 The spider taketh hold with her hands, and is in kings' palaces.

Pr 30:29 There be three things which go well, yea, four are comely in going:

[Or 30:29 DK-KJV]

Pr 30:30 A lion which is strongest among beasts, and turneth not away for any;

[Or 30:30 DK-KJV]

Pr 30:31 A greyhound; an he goat also; and a king, against whom there is no rising up.

[Or 30:31 DK-KJV]

	Pr 30:32 If thou hast done foolishly in lifting up thyself, or if thou hast
[Or 30:32 DK-KJV]	thought evil, lay thine hand upon thy mouth.
	Pr 30:33 Surely the churning of milk bringeth forth butter, and the wringing
[Or 30:33 DK-KJV]	of the nose bringeth forth blood: so the forcing of wrath bringeth forth strife.

[Or 31:1 DK-KJV] Kong Lemuels ord, profetien som hans mor lærte ham.	Pr 31:1 The words of king Lemuel, the prophecy that his mother taught him.
[Or 31:2 DK-KJV] Hvad, min søn? og hvad, min livmoders søn? og hvad, min eds søn?	Pr 31:2 What, my son? and what, the son of my womb? and what, the son of my vows?
[Or 31:3 DK-KJV] Giv ikke din styrke til kvinder, heller ikke dine veje til det som destruerer konger.	Pr 31:3 Give not thy strength unto women, nor thy ways to that which destroyeth kings.
[Or 31:4 DK-KJV] Det er ikke for konger, Kæreste Lemuel, det er ikke for konger at drikke vin; heller ikke for prinser stærke drikke:	Pr 31:4 It is not for kings, O Lemuel, it is not for kings to drink wine; nor for princes strong drink:
[Or 31:5 DK-KJV] For ikke at de drikker, og glemmer loven, og fordrejer dommen for nogle af de plagede.	Pr 31:5 Lest they drink, and forget the law, and pervert the judgment of any of the afflicted.
[Or 31:6 DK-KJV] Giv stærke drikke til ham der er klar til at forlise, og vin til de der er af tunge hjerter.	Pr 31:6 Give strong drink unto him that is ready to perish, and wine unto those that be of heavy hearts.
[Or 31:7 DK-KJV] Lad ham drikke, og glemme hans fattigdom, og ikke mere huske hans elendighed.	Pr 31:7 Let him drink, and forget his poverty, and remember his misery no more.
[Or 31:8 DK-KJV] Åben din mund for den stumme i anledning af alle sådanne som er udvalgte til destruktion.	Pr 31:8 Open thy mouth for the dumb in the cause of all such as are appointed to destruction.
[Or 31:9 DK-KJV] Åben din mund, døm retfærdigt, og før sagen for de fattige og trængende.	Pr 31:9 Open thy mouth, judge righteously, and plead the cause of the poor and needy.
[Or 31:10 DK-KJV] Hvem kan finde en dydig kvinde? for hendes pris er langt over rubiner.	Pr 31:10 Who can find a virtuous woman? for her price is far above rubies.
[Or 31:11 DK-KJV] Hendes ægtemands hjerte stoler trygt på hende, sådant at han ikke skal ha' noget behov for bytte.	Pr 31:11 The heart of her husband doth safely trust in her, so that he shall have no need of spoil.
[Or 31:12 DK-KJV] Hun vil gøre ham godt og intet ondt alle dagene af hendes liv.	Pr 31:12 She will do him good and not evil all the days of her life.
[Or 31:13 DK-KJV] Hun søger efter uld, og hør, og udvirker villigt med hendes hænder.	Pr 31:13 She seeketh wool, and flax, and worketh willingly with her hands.
[Or 31:14 DK-KJV] Hun er ligesom handelsskibene; hun bringer hendes mad langt væk fra.	Pr 31:14 She is like the merchants' ships; she bringeth her food from afar.
[Or 31:15 DK-KJV] Hun står også op mens det stadig er nat, og giver kød til hendes hushold, og en portion til hendes piger.	Pr 31:15 She riseth also while it is yet night, and giveth meat to her household, and a portion to her maidens.
[Or 31:16 DK-KJV] Hun betragter en mark, og køber den: med hendes hænders frugt planter hun en vingård.	Pr 31:16 She considereth a field, and buyeth it: with the fruit of her hands she planteth a vineyard.
[Or 31:17 DK-KJV] Hun omslutter hendes lænder med styrke, og styrker hendes arme.	Pr 31:17 She girdeth her loins with strength, and strengtheneth her arms.
[Or 31:18 DK-KJV] Hun forstår at hendes varer er gode: hendes lys går ikke ud om natten.	Pr 31:18 She perceiveth that her merchandise is good: her candle goeth not out by night.
[Or 31:19 DK-KJV] Hun ligger hendes hånd på rokken, og hendes hænder på tenen.	Pr 31:19 She layeth her hands to the spindle, and her hands hold the distaff.
[Or 31:20 DK-KJV] Hun strækker hendes hænder ud mod de fattige; ja, hun rækker hendes hænder frem mod de trængende.	Pr 31:20 She stretcheth out her hand to the poor; yea, she reacheth forth her hands to the needy.
[Or 31:21 DK-KJV] Hun er ikke bange for sneen for hendes hushold: for hele hendes hushold er iklædt med skarlagenrød.	Pr 31:21 She is not afraid of the snow for her household: for all her household are clothed with scarlet.
[Or 31:22 DK-KJV] Hun laver dækner til hendeselv af gobeliner; hendes tøj er silke og violet.	Pr 31:22 She maketh herself coverings of tapestry; her clothing is silk and purple.
[Or 31:23 DK-KJV] Hendes ægtemand er kendt i portene, når han sidder blandt landets ældste.	Pr 31:23 Her husband is known in the gates, when he sitteth among the elders of the land.
[Or 31:24 DK-KJV] Hun laver fint linned, og sælger det; og leverer bælter til købmanden.	Pr 31:24 She maketh fine linen, and selleth it; and delivereth girdles unto the merchant.
[Or 31:25 DK-KJV] Styrke og ære er hendes klædning; og hun skal juble i tiden der kommer.	Pr 31:25 Strength and honour are her clothing; and she shall rejoice in time to come.
[Or 31:26 DK-KJV] Hun åbner hendes mund med visdom; og på hendes tunge er venlighedens lov.	Pr 31:26 She openeth her mouth with wisdom; and in her tongue is the law of kindness.
[Or 31:27 DK-KJV] Hun kigger godt efter hendes husholds veje, og spiser ikke lediggangens brød.	Pr 31:27 She looketh well to the ways of her household, and eateth not the bread of idleness.
[Or 31:28 DK-KJV] Hendes børn rejser sig op, og kalder hende	Pr 31:28 Her children arise up, and call her blessed; her

velsignet; også hendes ægtemand, og han roser hende.
[Or 31:29 DK-KJV] Mange døtre har gjort dydigt, men du overgår dem alle.
[Or 31:30 DK-KJV] Favør er bedragerisk, og skønhed er nyttesløs: men en kvinde der frygter HERREN, hun skal bli' rost.
[Or 31:31 DK-KJV] Gi' hende af hendes hænders frugt; og lad hendes egne gerninger rose hende i portene.

husband also, and he praiseth her.
Pr 31:29 Many daughters have done virtuously, but thou excellest them all.
Pr 31:30 Favour is deceitful, and beauty is vain: but a woman that feareth the LORD, she shall be praised.
Pr 31:31 Give her of the fruit of her hands; and let her own works praise her in the gates.

Prædikeren - Index021
Navnebetydning for Prædiker = For at indkalde
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12
Prædikerens bog Kapitel 1 - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 1:1 DK-KJV] Ordene fra Prædikeren, sønnen af David, konge i Jerusalem.
[Præ 1:2 DK-KJV] Forfængelighed af forfængeligheder, siger Prædikeren, forfængelighed af forfængeligheder; alt er forfængelighed.
[Præ 1:3 DK-KJV] Hvilken gavn har en mand af alt hans arbejde som han tager under solen?
[Præ 1:4 DK-KJV] En generation forgår, og en anden generation kommer: men jorden forbli'r for evigt.
[Præ 1:5 DK-KJV] Solen står også op, og solen går ned, og haster til hans sted hvor han stod op.
[Præ 1:6 DK-KJV] Vinden går mod syden, og vender omkring mod norden; den hvirvler rundt kontinuerligt, og vinden vender igen tilbage efter hans kredsløb.
[Præ 1:7 DK-KJV] Alle floderne løber ud i havet; alligevel er havet ikke fuldt; til det sted hvorfra floderne kom, derhen vender de igen tilbage.
[Præ 1:8 DK-KJV] Alle ting er fuld af arbejd; mennesket kan ikke ytre det: øjet er ikke tilfredstillet i at se, ej heller øret fyldt i at høre.
[Præ 1:9 DK-KJV] Den ting der har været, det er den der skal være; og det der gøres er det der skal gøres: og der er ingen ny ting under solen.
[Præ 1:10 DK-KJV] Er der nogen ting hvorom det må bli' sagt, Se, denne er ny? den har allerede været fra gammel tid, som var før os.
[Præ 1:11 DK-KJV] Der er ingen erindring om tidligere ting; der skal heller ikke være nogen erindring om de ting der skal komme hos dem der skal komme efter.
[Præ 1:12 DK-KJV] Jeg Prædikeren var konge over Israel i Jerusalem.
[Præ 1:13 DK-KJV] Og jeg satte mit hjerte for at søge og undersøge via visdom vedrørende alle de ting der er gjort under himlen: dette smertelige arbejde har Gud givet til menneskets sønner til at bli' udøvet derved.
[Præ 1:14 DK-KJV] Jeg har set alle de gerninger der gjort er under solen; og, læg mærke til, alt er forfængelighed og åndsirritation.
[Præ 1:15 DK-KJV] Det som er kroget kan ikke bli' gjort lige: og det som mangler kan ikke tælles med.
[Præ 1:16 DK-KJV] Jeg kommunikerede med mit eget hjerte, og siger, Se, jeg er kommet til stor rigdom, og har fået mere visdom end alle de der har været før mig i Jerusalem: ja, mit hjerte havde stor erfaring med visdom og kundskab.

Ec 1:1 The words of the Preacher, the son of David, king in Jerusalem.

Ec 1:2 Vanity of vanities, saith the Preacher, vanity of vanities; all is vanity.
Ec 1:3 What profit hath a man of all his labour which he taketh under the sun?
Ec 1:4 One generation passeth away, and another generation cometh: but the earth abideth for ever.
Ec 1:5 The sun also ariseth, and the sun goeth down, and hasteth to his place where he arose.
Ec 1:6 The wind goeth toward the south, and turneth about unto the north; it whirleth about continually, and the wind returneth again according to his circuits.
Ec 1:7 All the rivers run into the sea; yet the sea is not full; unto the place from whence the rivers come, thither they return again.
Ec 1:8 All things are full of labour; man cannot utter it: the eye is not satisfied with seeing, nor the ear filled with hearing.
Ec 1:9 The thing that hath been, it is that which shall be; and that which is done is that which shall be done: and there is no new thing under the sun.
Ec 1:10 Is there any thing whereof it may be said, See, this is new? it hath been already of old time, which was before us.
Ec 1:11 There is no remembrance of former things; neither shall there be any remembrance of things that are to come with those that shall come after.

Ec 1:12 I the Preacher was king over Israel in Jerusalem.
Ec 1:13 And I gave my heart to seek and search out by wisdom concerning all things that are done under heaven: this sore travail hath God given to the sons of man to be exercised therewith.

Ec 1:14 I have seen all the works that are done under the sun; and, behold, all is vanity and vexation of spirit.
Ec 1:15 That which is crooked cannot be made straight: and that which is wanting cannot be numbered.
Ec 1:16 I communed with mine own heart, saying, Lo, I am come to great estate, and have gotten more wisdom than all they that have been before me in Jerusalem: yea, my heart had great experience of wisdom and knowledge.

[Præ 1:17 DK-KJV] Og jeg satte mit hjerte for at kende visdom, og for at kende galskab og tåbelighed: jeg forstod at også dette er åndsirritation.
[Præ 1:18 DK-KJV] For i megen visdom er megen bedrøvelse: og han der øger kundskab øger sorg.

Ec 1:17 And I gave my heart to know wisdom, and to know madness and folly: I perceived that this also is vexation of spirit.
Ec 1:18 For in much wisdom is much grief: and he that increaseth knowledge increaseth sorrow.

[Præ 2:1 DK-KJV] Jeg sagde i mit hjerte: Kom nu, jeg vil prøve dig med munterhed, nyd derfor fornøjelse: og, læg mærke til, også dette er forfængelighed.
[Præ 2:2 DK-KJV] Jeg sagde om latter, Det er tosset: og om munterhed, Hvad gør det?
[Præ 2:3 DK-KJV] Jeg søgte i mit hjerte for at gi' migselv til vin, men dog ved at underrette mit hjerte med visdom; og for at gribe fat i tåbelighed, indtil jeg måtte se hvad der var godt for menneskesønnerne, som de skulle gøre alle dagene af deres liv under himmelen.
[Præ 2:4 DK-KJV] Jeg lavede mig store værker; jeg byggede huse; jeg plantede vingårde:
[Præ 2:5 DK-KJV] Jeg lavede mig haver og frugtplantager, og plantede træer i dem af alle frugtsorter:
[Præ 2:6 DK-KJV] Jeg lavede mig vandbassiner, for dermed at vande træet der bringer træer frem:

[Præ 2:7 DK-KJV] Jeg fik mig tjenestemænd og tjenestepiger, og havde tjenere født i mit hus; jeg havde også store besiddelser af stort og småt kvæg over alle der var i Jerusalem før mig:
[Præ 2:8 DK-KJV] Jeg samlede mig også sølv og guld, og den ejendommelige skat fra konger og fra provinserne: Jeg fik mig sangere og kvinde sangere, og de lækkerier fra menneskesønnerne, som musikinstrumenter, og det af alle slags.

[Præ 2:9 DK-KJV] Sådant var jeg stor, og voksede mere end alle der var før mig i Jerusalem: min visdom forblev også hos mig.
[Præ 2:10 DK-KJV] Og hvadsomhelst mine øjne ønskede sig holdt jeg ikke tilbage fra dem, jeg holdt ikke mit hjerte tilbage fra nogen glæde; for mit hjerte jublede over alt mit arbejde: og dette var min del af alt mit arbejde.
[Præ 2:11 DK-KJV] Da kiggede jeg på alle de værker som mine hænder havde frembragt, og alt det arbejde som jeg havde slidt for at udføre: og, læg mærke til, alt var forfængelighed og åndsirritation, og der var ingen gevinst under solen.
[Præ 2:12 DK-KJV] Og jeg vendte migselv for at lægge mærke til visdom, og galskab, og tåbelighed: for hvad kan den mand gøre der kommer efter den konge? ja det som allerede har været gjort.
[Præ 2:13 DK-KJV] Da så' jeg at visdom overgår tåbelighed, så langt som lys overgår mørke.
[Præ 2:14 DK-KJV] Den vise mands øjne er i hans hoved; men den tåbelige vandrer i mørke: og jeg migselv forstod også at én hændelse sker for dem alle.

[Præ 2:15 DK-KJV] Da sagde jeg i mit hjerte, Som det sker for tåben, ja sådant sker det for mig; og hvorfor var jeg da mere vis? Da sagde jeg i mit hjerte, at dette også er forfængelighed.
[Præ 2:16 DK-KJV] For der er ingen erindring om den vise mere end om tåben for evigt; eftersom det som nu er i dagene der kommer skal glemmes altsammmen. Og hvordan dør den vise mand? som tåben.
[Præ 2:17 DK-KJV] Derfor hadede jeg liv; fordi værket der er frembragt under solen er smertelig for mig: for alt er

Ec 2:1 I said in mine heart, Go to now, I will prove thee with mirth, therefore enjoy pleasure: and, behold, this also is vanity.
Ec 2:2 I said of laughter, It is mad: and of mirth, What doeth it?
Ec 2:3 I sought in mine heart to give myself unto wine, yet acquainting mine heart with wisdom; and to lay hold on folly, till I might see what was that good for the sons of men, which they should do under the heaven all the days of their life.
Ec 2:4 I made me great works; I builded me houses; I planted me vineyards:
Ec 2:5 I made me gardens and orchards, and I planted trees in them of all kind of fruits:
Ec 2:6 I made me pools of water, to water therewith the wood that bringeth forth trees:
Ec 2:7 I got me servants and maidens, and had servants born in my house; also I had great possessions of great and small cattle above all that were in Jerusalem before me:

Ec 2:8 I gathered me also silver and gold, and the peculiar treasure of kings and of the provinces: I gat me men singers and women singers, and the delights of the sons of men, as musical instruments, and that of all sorts.
Ec 2:9 So I was great, and increased more than all that were before me in Jerusalem: also my wisdom remained with me.
Ec 2:10 And whatsoever mine eyes desired I kept not from them, I withheld not my heart from any joy; for my heart rejoiced in all my labour: and this was my portion of all my labour.
Ec 2:11 Then I looked on all the works that my hands had wrought, and on the labour that I had laboured to do: and, behold, all was vanity and vexation of spirit, and there was no profit under the sun.

Ec 2:12 And I turned myself to behold wisdom, and madness, and folly: for what can the man do that cometh after the king? even that which hath been already done.
Ec 2:13 Then I saw that wisdom excelleth folly, as far as light excelleth darkness.
Ec 2:14 The wise man's eyes are in his head; but the fool walketh in darkness: and I myself perceived also that one event happeneth to them all.
Ec 2:15 Then said I in my heart, As it happeneth to the fool, so it happeneth even to me; and why was I then more wise? Then I said in my heart, that this also is vanity.
Ec 2:16 For there is no remembrance of the wise more than of the fool for ever; seeing that which now is in the days to come shall all be forgotten. And how dieth the wise man? as the fool.
Ec 2:17 Therefore I hated life; because the work that is wrought under the sun is grievous unto me: for all is vanity

forfængelighed og åndsirritation.

[Præ 2:18 DK-KJV] Ja, jeg hadede alt mit arbejde som jeg havde taget under solen: fordi jeg skal efterlade det til den mand der skal være efter mig.
[Præ 2:19 DK-KJV] Og hvem ved om han skal være en vis mand eller en tåbe? alligevel skal han ha' lederskab over alt mit arbejde hvori jeg har arbejdet, og hvori jeg har fremvist mig vis under solen. Dette er også forfængelighed.
[Præ 2:20 DK-KJV] Derfor gik i gang med at forårsage mit hjerte til at fortvivle omkring alt det arbejde jeg tog under solen.
[Præ 2:21 DK-KJV] For der er en mand hvis arbejde er i visdom, og i kundskab, og i rimelighed; men for en mand der ikke har arbejdet deri han skal efterlade det for hans del. Også dette er forfængelighed og et stort onde.
[Præ 2:22 DK-KJV] For hvad har mennesket for alt hans arbejde, og for irritationen fra hans hjerte, hvori han har arbejdet under solen?
[Præ 2:23 DK-KJV] For alle hans dage er sorger, og hans slid sorg; ja, hans hjerte kan ikke holde fri om natten. Dette er også forfængelighed.
[Præ 2:24 DK-KJV] Der er intet bedre for en mand, end at han skulle spise og drikke, og at han skulle få hans sjæl til at nyde godt i hans arbejde. Også dette så' jeg, at det var fra Guds hånd.
[Præ 2:25 DK-KJV] For hvem kan spise, eller hvem kan ellers skynde sig hertil, mere end jeg?
[Præ 2:26 DK-KJV] For Gud giver visdom til en mand der er god i hans øjne, og kundskab, og glæde: men til synderen giver han arbejde, for at samle og for at samle i bunke, så han må gi' til ham der er god foran Gud. Også dette er forfængelighed og åndsirritation.

and vexation of spirit.

Ec 2:18 Yea, I hated all my labour which I had taken under the sun: because I should leave it unto the man that shall be after me.
Ec 2:19 And who knoweth whether he shall be a wise man or a fool? yet shall he have rule over all my labour wherein I have laboured, and wherein I have shewed myself wise under the sun. This is also vanity.
Ec 2:20 Therefore I went about to cause my heart to despair of all the labour which I took under the sun.
Ec 2:21 For there is a man whose labour is in wisdom, and in knowledge, and in equity; yet to a man that hath not laboured therein shall he leave it for his portion. This also is vanity and a great evil.
Ec 2:22 For what hath man of all his labour, and of the vexation of his heart, wherein he hath laboured under the sun?
Ec 2:23 For all his days are sorrows, and his travail grief; yea, his heart taketh not rest in the night. This is also vanity.
Ec 2:24 There is nothing better for a man, than that he should eat and drink, and that he should make his soul enjoy good in his labour. This also I saw, that it was from the hand of God.
Ec 2:25 For who can eat, or who else can hasten hereunto, more than I?
Ec 2:26 For God giveth to a man that is good in his sight wisdom, and knowledge, and joy: but to the sinner he giveth travail, to gather and to heap up, that he may give to him that is good before God. This also is vanity and vexation of spirit.

Prædikerens bog Kapitel 3 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 3:1 DK-KJV] Til enhver ting er der en årstid, og en tid til ethvert formål under himmelen:
[Præ 3:2 DK-KJV] En tid til at bli' født, og en tid til at dø; en tid til at plante, og en tid til at plukke det op der er plantet;
[Præ 3:3 DK-KJV] En tid til at dræbe, og en tid til at héle; en tid til at bryde ned, og en tid til at bygge op;
[Præ 3:4 DK-KJV] En tid til at græde, og en tid til at grine; en tid til at sørge, og en tid til at danse;
[Præ 3:5 DK-KJV] En tid til at kaste stenene væk, og en tid til at samle stenene sammen; en tid til at omfavne, og en tid til at holde sig fra at omfavne;
[Præ 3:6 DK-KJV] En tid til at få, og en tid til at miste; en tid til at beholde, og en tid til at smide væk.
[Præ 3:7 DK-KJV] En tid til at sønderrive, og en tid til at sy; en tid til at være stille, og en tid til at tale;
[Præ 3:8 DK-KJV] En tid til at elske, og en tid til at hade; en tid til krig, og en tid til fred.
[Præ 3:9 DK-KJV] Hvilken fortjeneste har han der udvirker i det hvori han arbejder?
[Præ 3:10 DK-KJV] Jeg har set det arbejde, som Gud har givet til menneskesønnerne for at bli' opøvet i det.
[Præ 3:11 DK-KJV] Han har gjort alt smukt i sin tid: og han har også lagt denne verden i deres hjerte, sådant at intet menneske kan finde ud af det virke som Gud gør fra begyndelsen til enden.
[Præ 3:12 DK-KJV] Jeg ved at der ikke er noget godt i dem, forunden at et menneske skal glæde sig, og at gøre godt i sit liv.

Ec 3:1 To every thing there is a season, and a time to every purpose under the heaven:
Ec 3:2 A time to be born, and a time to die; a time to plant, and a time to pluck up that which is planted;
Ec 3:3 A time to kill, and a time to heal; a time to break down, and a time to build up;
Ec 3:4 A time to weep, and a time to laugh; a time to mourn, and a time to dance;
Ec 3:5 A time to cast away stones, and a time to gather stones together; a time to embrace, and a time to refrain from embracing;
Ec 3:6 A time to get, and a time to lose; a time to keep, and a time to cast away;
Ec 3:7 A time to rend, and a time to sew; a time to keep silence, and a time to speak;
Ec 3:8 A time to love, and a time to hate; a time of war, and a time of peace.
Ec 3:9 What profit hath he that worketh in that wherein he laboureth?
Ec 3:10 I have seen the travail, which God hath given to the sons of men to be exercised in it.
Ec 3:11 He hath made every thing beautiful in his time: also he hath set the world in their heart, so that no man can find out the work that God maketh from the beginning to the end.
Ec 3:12 I know that there is no good in them, but for a man to rejoice, and to do good in his life.

[Præ 3:13 DK-KJV] Og også at enhvert menneske skulle spise og drikke, og nyde godt af alt sit arbejde, det er Guds gave.
[Præ 3:14 DK-KJV] Jeg ved at, hvadsomhelst Gud gør, det skal være for evigt: intet kan lægges til det, og der er heller ikke nogle ting der kan tages derfra: og Gud gør det, så mennesket skulle frygte foran ham.

[Præ 3:15 DK-KJV] Det som har været er nu; og det som skal være har allerede været; og Gud kræver det som er fortid.
[Præ 3:16 DK-KJV] Og desuden så jeg dommens sted under solen, at ondskab var der; og retfærdighedens sted, at fejltrin var der.
[Præ 3:17 DK-KJV] Jeg sagde i mit hjerte, Gud skal dømme den retfærdige og den onde: for der er en tid der for ethvert formål og for ethvert virke.
[Præ 3:18 DK-KJV] Jeg sagde i mit hjerte vedrørende menneskesønnernes tilstand, at Gud måtte synliggøre dem, og at de måtte se at de demselv er dyr.
[Præ 3:19 DK-KJV] For det der rammer menneskesønnerne rammer dyr; ja én ting rammer dem: som den ene dør, sådant dør den anden; ja, de har alle en ånde; sådant at et menneske ikke har nogen forrang frem for et dyr: for alt er forfængelighed.
[Præ 3:20 DK-KJV] Alle går til ét sted; alle er af støvet, og alle bli'r til støv igen.

[Præ 3:21 DK-KJV] Hvem kender menneskets ånd der går opad, og dyrets ånd der går nedad til jorden?
[Præ 3:22 DK-KJV] Derfor forstår jeg at der ikke er noget bedre, end at et menneske skulle glæde sig over sine egne gerninger; for det er hans del: for hvem skal få ham til at se hvad der skal ske efter ham?

Ec 3:13 And also that every man should eat and drink, and enjoy the good of all his labour, it is the gift of God.

Ec 3:14 I know that, whatsoever God doeth, it shall be for ever: nothing can be put to it, nor any thing taken from it: and God doeth it, that men should fear before him.
Ec 3:15 That which hath been is now; and that which is to be hath already been; and God requireth that which is past.
Ec 3:16 And moreover I saw under the sun the place of judgment, that wickedness was there; and the place of righteousness, that iniquity was there.
Ec 3:17 I said in mine heart, God shall judge the righteous and the wicked: for there is a time there for every purpose and for every work.
Ec 3:18 I said in mine heart concerning the estate of the sons of men, that God might manifest them, and that they might see that they themselves are beasts.
Ec 3:19 For that which befalleth the sons of men befalleth beasts; even one thing befalleth them: as the one dieth, so dieth the other; yea, they have all one breath; so that a man hath no preeminence above a beast: for all is vanity.
Ec 3:20 All go unto one place; all are of the dust, and all turn to dust again.
Ec 3:21 Who knoweth the spirit of man that goeth upward, and the spirit of the beast that goeth downward to the earth?
Ec 3:22 Wherefore I perceive that there is nothing better, than that a man should rejoice in his own works; for that is his portion: for who shall bring him to see what shall be after him?

Prædikerens bog Kapitel 4 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 4:1 DK-KJV] Sådant vendte jeg tilbage, og overvejede alle de undertrykkelser der er gjort under solen: og lagde mærke til tårene fra sådanne som var undertrykte, og de havde ingen trøster; og på deres undertrykkeres side var der magt; men de havde ingen trøster.
[Præ 4:2 DK-KJV] Derfor roste jeg de døde som allerede er døde mere end de levende som endnu er i live.
[Præ 4:3 DK-KJV] Ja, han er bedre end dem begge, som endnu ikke har været, som ikke har set det onde virke der er gjort under solen.
[Præ 4:4 DK-KJV] Igen, overvejede jeg alt arbejdte, og ethvert ret virke, at for dette er en mand misundt af sin næste. Dette er også forfængelighed og åndsirritation.
[Præ 4:5 DK-KJV] Tåben folder sine hænder sammen, og spiser sit eget kød.
[Præ 4:6 DK-KJV] Bedre er en håndfuld med ro, end begge hænder fulde at arbejde og åndsirritation.
[Præ 4:7 DK-KJV] Da vendte jeg tilbage, og jeg så forfængelighed under solen.

[Præ 4:8 DK-KJV] Der er en alene, og der er ikke en anden; ja, han har hverken barn eller bror: alligevel er der ingen ende på alt hans arbejde; hans øje er heller ikke tilfredstillet med rigdomme, han siger heller ikke, For hvem arbejder jeg, og frarøver min sjæl det gode? Dette er også forfængelighed, ja det er et hårdt arbejde.
[Præ 4:9 DK-KJV] To er bedre end én; fordi de har en god belønning for deres arbejde.
[Præ 4:10 DK-KJV] For hvis de falder, vil den ene løfte sin ven op; men arme ham der er alene når han falder; for han har ikke en

Ec 4:1 So I returned, and considered all the oppressions that are done under the sun: and behold the tears of such as were oppressed, and they had no comforter; and on the side of their oppressors there was power; but they had no comforter.
Ec 4:2 Wherefore I praised the dead which are already dead more than the living which are yet alive.
Ec 4:3 Yea, better is he than both they, which hath not yet been, who hath not seen the evil work that is done under the sun.
Ec 4:4 Again, I considered all travail, and every right work, that for this a man is envied of his neighbour. This is also vanity and vexation of spirit.
Ec 4:5 The fool foldeth his hands together, and eateth his own flesh.
Ec 4:6 Better is an handful with quietness, than both the hands full with travail and vexation of spirit.

Ec 4:7 Then I returned, and I saw vanity under the sun.
Ec 4:8 There is one alone, and there is not a second; yea, he hath neither child nor brother: yet is there no end of all his labour; neither is his eye satisfied with riches; neither saith he, For whom do I labour, and bereave my soul of good? This is also vanity, yea, it is a sore travail.
Ec 4:9 Two are better than one; because they have a good reward for their labour.
Ec 4:10 For if they fall, the one will lift up his fellow: but woe to him that is alone when he falleth; for he hath not

anden til at hjælpe sig op.

[Præ 4:11 DK-KJV] Igen, hvis to ligger sammen, da har de varme: men hvordan kan en være varm alene?

[Præ 4:12 DK-KJV] Og hvis en får overhånd imod ham, skal to stå ham imod; og en tredobbelt snor knækkes ikke så hurtigt.
[Præ 4:13 DK-KJV] Bedre er en fattigt og et vist barn end en gammel og tåbelig konge, som ikke længere vil bli' formanet.
[Præ 4:14 DK-KJV] For ud af fængslet kommer han for at regere; imidlertid bli'r han også fattig der født i hans kongerige.

[Præ 4:15 DK-KJV] Jeg betragtede alle de levende som går under solen, med det andet barn der skal rejse sig i hans sted.
[Præ 4:16 DK-KJV] Der er ingen ende på alle mennesker, ja på alle der har været før dem: også skal de der kommer efter ikke glæde sig over ham. Dette er helt sikkert også forfængelighed og åndsirritation.

another to help him up.

Ec 4:11 Again, if two lie together, then they have heat: but how can one be warm alone?
Ec 4:12 And if one prevail against him, two shall withstand him; and a threefold cord is not quickly broken.
Ec 4:13 Better is a poor and a wise child than an old and foolish king, who will no more be admonished.
Ec 4:14 For out of prison he cometh to reign; whereas also he that is born in his kingdom becometh poor.
Ec 4:15 I considered all the living which walk under the sun, with the second child that shall stand up in his stead.
Ec 4:16 There is no end of all the people, even of all that have been before them: they also that come after shall not rejoice in him. Surely this also is vanity and vexation of spirit.

Prædikerens bog Kapitel 5 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 5:1 DK-KJV] Vogt din fod når du går til Guds hus, og vær mere rede til at høre, end til at give tåbernes ofre: for de overvejer ikke at de gør ondt.

[Præ 5:2 DK-KJV] Vær ikke overilet med din mund, og lad ikke dit hjerte forhaste sig til at udtale nogen ting foran Gud: For Gud er i himlen, og du på jorden: lad derfor dine ord være få.
[Præ 5:3 DK-KJV] For en drøm kommer gennem overfloden af fortagsomhed; og en tåbes røst er kendt via overfloden af ord.
[Præ 5:4 DK-KJV] Når du aflægger et løfte til Gud, så udskyd ikke at betale det; for han glæder sig ikke over tåber: betal det som du har lovet.
[Præ 5:5 DK-KJV] Det er bedre at du ikke lover noget, end at du skulle love noget og ikke betale det.

[Præ 5:6 DK-KJV] Gør ikke at din mund får dit kød til at synde; sig du heller ikke foran englen, at det var en fejl: hvorfor skulle Gud være vred over din røst, og destruere dine hænders virke.
[Præ 5:7 DK-KJV] For i overfloden af drømme og mange ord er der også forskellige forfængeligheder: men frygt du Gud.
[Præ 5:8 DK-KJV] Hvis du ser undertrykkelsen af den fattige, og voldelig fordrejning af dom og retfærdighed i en provins, undre dig ikke over sagen: for han der er højere end den højeste betragter; og der er højere end de.
[Præ 5:9 DK-KJV] Desuden er jordens gavn for alle: kongen hamselv er tjent via marken.
[Præ 5:10 DK-KJV] Han der elsker sølv, skal ikke bli' mættet af sølv, heller ikke han der elsker overflod med stigning: dette er også forfængelighed.
[Præ 5:11 DK-KJV] Når varer øges, øges de der spiser dem: og hvad nytter det for ejerne af det, foruden at de kan lægge mærke til dem med deres øjne?
[Præ 5:12 DK-KJV] En arbejdsmands søvn er sød, hvad enten han spiser lidt eller meget: men den riges overflod vil ikke lade ham sove.
[Præ 5:13 DK-KJV] Der er et hårdt onde som jeg har set under solen, nemlig, rigdomme opbevaret for ejerne deraf til skade for dem.
[Præ 5:14 DK-KJV] Men disse rigdomme går til grunde via ondt arbejde: og han får en søn og der er ingenting i hans hånd.
[Præ 5:15 DK-KJV] Som han kom ud af sin Mors mave, nøgen

Ec 5:1 Keep thy foot when thou goest to the house of God, and be more ready to hear, than to give the sacrifice of fools: for they consider not that they do evil.
Ec 5:2 Be not rash with thy mouth, and let not thine heart be hasty to utter any thing before God: for God is in heaven, and thou upon earth: therefore let thy words be few.
Ec 5:3 For a dream cometh through the multitude of business; and a fool's voice is known by multitude of words.
Ec 5:4 When thou vowest a vow unto God, defer not to pay it; for he hath no pleasure in fools: pay that which thou hast vowed.
Ec 5:5 Better is it that thou shouldest not vow, than that thou shouldest vow and not pay.
Ec 5:6 Suffer not thy mouth to cause thy flesh to sin; neither say thou before the angel, that it was an error: wherefore should God be angry at thy voice, and destroy the work of thine hands?
Ec 5:7 For in the multitude of dreams and many words there are also divers vanities: but fear thou God.
Ec 5:8 If thou seest the oppression of the poor, and violent perverting of judgment and justice in a province, marvel not at the matter: for he that is higher than the highest regardeth; and there be higher than they.
Ec 5:9 Moreover the profit of the earth is for all: the king himself is served by the field.
Ec 5:10 He that loveth silver shall not be satisfied with silver; nor he that loveth abundance with increase: this is also vanity.
Ec 5:11 When goods increase, they are increased that eat them: and what good is there to the owners thereof, saving the beholding of them with their eyes?
Ec 5:12 The sleep of a labouring man is sweet, whether he eat little or much: but the abundance of the rich will not suffer him to sleep.

Ec 5:13 There is a sore evil which I have seen under the sun, namely, riches kept for the owners thereof to their hurt.
Ec 5:14 But those riches perish by evil travail: and he begetteth a son, and there is nothing in his hand.
Ec 5:15 As he came forth of his mother's womb, naked

skal han vende tilbage for at gå som han kom, og skal ingenting ta' af sit arbejde, som han må bære med sig i sin favn.
[Præ 5:16 DK-KJV] Og dette er også et hårdt onde, at han skal gå i alle henseender, ligesom han kom: og hvilken gavn har han der har arbejdet for vinden?
[Præ 5:17 DK-KJV] Alle sine dage spiser han også i mørke, og han har megen sorg og arrigskab over sin sygdom.
[Præ 5:18 DK-KJV] Læg mærke til det jeg har set: det er godt og smukt for en at spise og drikke, og at nyde det gode af alt sit arbejde som han har taget under solen alle dagene i hans liv, som Gud har givet ham: for det er hans del.
[Præ 5:19 DK-KJV] Også enhvert menneske til hvem Gud har givet rigdomme og velstand, og har givet ham kraft til at spise deraf, og til at ta' sin del, og til at glæde sig over sit arbejde; er dette Guds gave.
[Præ 5:20 DK-KJV] For han skal ikke ihukomme meget omkring dagene i sit liv; fordi Gud svarer ham med glæden i hans hjerte.

shall he return to go as he came, and shall take nothing of his labour, which he may carry away in his hand.

Ec 5:16 And this also is a sore evil, that in all points as he came, so shall he go: and what profit hath he that hath laboured for the wind?
Ec 5:17 All his days also he eateth in darkness, and he hath much sorrow and wrath with his sickness.
Ec 5:18 Behold that which I have seen: it is good and comely for one to eat and to drink, and to enjoy the good of all his labour that he taketh under the sun all the days of his life, which God giveth him: for it is his portion.
Ec 5:19 Every man also to whom God hath given riches and wealth, and hath given him power to eat thereof, and to take his portion, and to rejoice in his labour; this is the gift of God.

Ec 5:20 For he shall not much remember the days of his life; because God answereth him in the joy of his heart.

Prædikerens bog Kapitel 6 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 6:1 DK-KJV] Der er et onde som jeg har set under solen, og det er normalt blandt mennesker:
[Præ 6:2 DK-KJV] En mand til hvem Gud har givet rigdomme, velstand, og herlighed, sådant at han ikke mangler noget for sin sjæl af alt det han ønsker sig, alligevel giver Gud ham ikke kraft til at spise deraf, men en fremmed spiser det: dette er forfængelighed, og det er en ond sygdom.

[Præ 6:3 DK-KJV] Hvis en mand fik 100 børn, og levede i mange år, sådant at dagene for hans år var mange, og hans sjæl ikke er fyldt med godt, og også at han ingen begravelse havde; jeg siger, at en for tidlig født er bedre end han.

[Præ 6:4 DK-KJV] For han kommer ind med forfængelighed, og rejser i mørke, og hans navn skal være dækket med mørke.
[Præ 6:5 DK-KJV] Desuden har han ikke set solen, ej heller vidst nogen ting: denne har mere hvile end den anden.
[Præ 6:6 DK-KJV] Ja, skønt han lever tusinde år to gange, har han dog ikke set noget godt: går alle ikke til det samme sted?
[Præ 6:7 DK-KJV] Alt mandens arbejde er for hans mund, og alligevel er appetiten ikke mættet.
[Præ 6:8 DK-KJV] For hvad har den vise mere end tåben? hvad har den fattige, der forstår at vandre foran de levende?

[Præ 6:9 DK-KJV] Bedre er det øjnene ser end at vandre i lysten: dette er også forfængelighed og åndsirritation.
[Præ 6:10 DK-KJV] Den der har været er allerede navngivet, og det er kendt at det er en mand: han må heller ikke stride mod ham der er mægtigere end han.
[Præ 6:11 DK-KJV] Eftersom der er mange ting der øger forfængelighed, hvad er mennesket den bedste?
[Præ 6:12 DK-KJV] For hvem forstår hvad der er godt for mennesket i dette liv, alle de dage i hans nyttesløse liv som han tilbringer som en skygge? for hvem kan fortælle en mand hvad der skal ske efter ham under solen?

Ec 6:1 There is an evil which I have seen under the sun, and it is common among men:
Ec 6:2 A man to whom God hath given riches, wealth, and honour, so that he wanteth nothing for his soul of all that he desireth, yet God giveth him not power to eat thereof, but a stranger eateth it: this is vanity, and it is an evil disease.
Ec 6:3 If a man beget an hundred children, and live many years, so that the days of his years be many, and his soul be not filled with good, and also that he have no burial; I say, that an untimely birth is better than he.
Ec 6:4 For he cometh in with vanity, and departeth in darkness, and his name shall be covered with darkness.
Ec 6:5 Moreover he hath not seen the sun, nor known any thing: this hath more rest than the other.
Ec 6:6 Yea, though he live a thousand years twice told, yet hath he seen no good: do not all go to one place?
Ec 6:7 All the labour of man is for his mouth, and yet the appetite is not filled.
Ec 6:8 For what hath the wise more than the fool? what hath the poor, that knoweth to walk before the living?
Ec 6:9 Better is the sight of the eyes than the wandering of the desire: this is also vanity and vexation of spirit.
Ec 6:10 That which hath been is named already, and it is known that it is man: neither may he contend with him that is mightier than he.
Ec 6:11 Seeing there be many things that increase vanity, what is man the better?
Ec 6:12 For who knoweth what is good for man in this life, all the days of his vain life which he spendeth as a shadow? for who can tell a man what shall be after him under the sun?

Prædikerens bog Kapitel 7 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 7:1 DK-KJV] Et godt navn er bedre end værdifuld salve; og dødsdagen end ens fødselsdag.

Ec 7:1 A good name is better than precious ointment; and the day of death than the day of one's birth.

[Præ 7:2 DK-KJV] Det er bedre at gå til sorgens hus, end at gå til festens hus: for det er enden for alle mennesker; og de levende vil tænke over det.
[Præ 7:3 DK-KJV] Sorg er bedre en latter: for via en trist udstråling er hjertet gjort bedre.
[Præ 7:4 DK-KJV] Den vises hjerte er i sorgens hus; men tåbernes hjerte er i munterhedens hus.
[Præ 7:5 DK-KJV] Det er bedre at høre den vises irettesættelse, end for et menneske at høre tåbernes sang.
[Præ 7:6 DK-KJV] For som tornebuske knitrer under en gryde, sådant er tåbernes latter: dette er også forfængelighed
[Præ 7:7 DK-KJV] Sandelig, undertrykkelse gør en vis mand gal; og en gave ødelægger hjertet.
[Præ 7:8 DK-KJV] Bedre er enden på en ting end dens begyndelse: og den tålmodige i ånden er bedre end den stolte i ånden.
[Præ 7:9 DK-KJV] Vær ikke forhastet i din ånd med at bli' vred: for vrede hviler i tåbernes favn.
[Præ 7:10 DK-KJV] Sig du ikke, Hvad er årsagen til at de tidligere dage var bedre end disse? for du spørger ikke vist vedrørende dette.
[Præ 7:11 DK-KJV] Visdom er god med en arv: og via den er der gavn for dem der ser solen.
[Præ 7:12 DK-KJV] For visdom er et forsvar, og penge er et forsvar: men kundskabens fortræffelighed er, at visdom giver liv til dem der har den.
[Præ 7:13 DK-KJV] Overvej Guds værk: for hvem kan gøre det lige, som han har gjort skævt?
[Præ 7:14 DK-KJV] Vær glad på fremgangens dag, men overvej på modgangens dag: Gud har også sat den ene overfor den anden, med det endemål at mennesket ikke skulle finde nogenting efter sig.
[Præ 7:15 DK-KJV] Alle ting har jeg set i dagene med min forfængelighed: der er en retskafen mand der fortabes i hans retfærdighed, og der er en ond mand der forlænger sit liv i hans ondskab.
[Præ 7:16 DK-KJV] Vær ikke altfor retfærdig; gør heller ikke digselv altfor vis: hvorfor skulle du ødelægge digselv?
[Præ 7:17 DK-KJV] Vær ikke altfor ond, vær du heller ikke tåbelig: hvorfor skulle du dø før din tid?
[Præ 7:18 DK-KJV] Det er godt at du skulle forstå dette; ja, træk heller ikke din hånd væk fra det: for han der frygter Gud skal komme ud af dem alle.
[Præ 7:19 DK-KJV] Visdom styrker de vise mere end 10 mægtige mænd der er i byen.
[Præ 7:20 DK-KJV] For der er ikke et retskaffent menneske på jorden, der gør godt, og ikke synder.
[Præ 7:21 DK-KJV] Også skal du ikke lægge for meget vægt på alle de ord der er talt; for ikke at du hører din tjener forbande dig:
[Præ 7:22 DK-KJV] For ofte ved dit eget hjerte også, at du digselv også på samme måde har forbandet andre.
[Præ 7:23 DK-KJV] Alt dette har jeg bevist gennem visdom: jeg sagde, Jeg vil være vis; men det er mig fjernt.
[Præ 7:24 DK-KJV] Det der er fjernt, og meget dybt, hvem kan forstå det?

[Præ 7:25 DK-KJV] Jeg brugte mit hjerte til at forstå, og til at søge, og undersøge visdom, og hvorfor ting er som de er, og tåbeligheden i ondskab, ja i tåbelighed og galskab:
[Præ 7:26 DK-KJV] Og jeg fandt at kvinden var mere bitter end døden, hvis hjerte er fælder og garn, og hendes hænder er som bånd: den som behager Gud skal undslippe hende; men

Ec 7:2 It is better to go to the house of mourning, than to go to the house of feasting: for that is the end of all men; and the living will lay it to his heart.
Ec 7:3 Sorrow is better than laughter: for by the sadness of the countenance the heart is made better.
Ec 7:4 The heart of the wise is in the house of mourning; but the heart of fools is in the house of mirth.
Ec 7:5 It is better to hear the rebuke of the wise, than for a man to hear the song of fools.
Ec 7:6 For as the crackling of thorns under a pot, so is the laughter of the fool: this also is vanity.
Ec 7:7 Surely oppression maketh a wise man mad; and a gift destroyeth the heart.
Ec 7:8 Better is the end of a thing than the beginning thereof: and the patient in spirit is better than the proud in spirit.
Ec 7:9 Be not hasty in thy spirit to be angry: for anger resteth in the bosom of fools.
Ec 7:10 Say not thou, What is the cause that the former days were better than these? for thou dost not inquire wisely concerning this.
Ec 7:11 Wisdom is good with an inheritance: and by it there is profit to them that see the sun.
Ec 7:12 For wisdom is a defence, and money is a defence: but the excellency of knowledge is, that wisdom giveth life to them that have it.
Ec 7:13 Consider the work of God: for who can make that straight, which he hath made crooked?
Ec 7:14 In the day of prosperity be joyful, but in the day of adversity consider: God also hath set the one over against the other, to the end that man should find nothing after him.
Ec 7:15 All things have I seen in the days of my vanity: there is a just man that perisheth in his righteousness, and there is a wicked man that prolongeth his life in his wickedness.
Ec 7:16 Be not righteous over much; neither make thyself over wise: why shouldest thou destroy thyself?
Ec 7:17 Be not over much wicked, neither be thou foolish: why shouldest thou die before thy time?
Ec 7:18 It is good that thou shouldest take hold of this; yea, also from this withdraw not thine hand: for he that feareth God shall come forth of them all.
Ec 7:19 Wisdom strengtheneth the wise more than ten mighty men which are in the city.
Ec 7:20 For there is not a just man upon earth, that doeth good, and sinneth not.
Ec 7:21 Also take no heed unto all words that are spoken; lest thou hear thy servant curse thee:
Ec 7:22 For oftentimes also thine own heart knoweth that thou thyself likewise hast cursed others.
Ec 7:23 All this have I proved by wisdom: I said, I will be wise; but it was far from me.
Ec 7:24 That which is far off, and exceeding deep, who can find it out?
Ec 7:25 I applied mine heart to know, and to search, and to seek out wisdom, and the reason of things, and to know the wickedness of folly, even of foolishness and madness:
Ec 7:26 And I find more bitter than death the woman, whose heart is snares and nets, and her hands as bands: whoso pleaseth God shall escape from her; but the

synderen skal bli' fanget af hende.

[Præ 7:27 DK-KJV] Læg mærke til, dette har jeg fundet, siger prædikeren, ved at tælle en efter en, for at kende regnskabet:
[Præ 7:28 DK-KJV] Som min sjæl stadig søger efter, men jeg finder det ikke: 1 mand blandt 1000 har jeg fundet; men har jeg ikke fundet en kvinde blandt alle disse.
[Præ 7:29 DK-KJV] Se, kun dette har jeg fundet, at Gud har gjort mennesket oprigtig; men de har udtænkt mange opfindelser.

sinner shall be taken by her.

Ec 7:27 Behold, this have I found, saith the preacher, counting one by one, to find out the account:
Ec 7:28 Which yet my soul seeketh, but I find not: one man among a thousand have I found; but a woman among all those have I not found.
Ec 7:29 Lo, this only have I found, that God hath made man upright; but they have sought out many inventions.

Prædikerens bog Kapitel 8 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 8:1 DK-KJV] Hvem er som den vise mand? og hvem kender fortolkningen af en ting? en mands visdom får hans ansigt til at skinne, og frimodigheden i hans ansigts skal bli' ændret.
[Præ 8:2 DK-KJV] Jeg råder dig til at holde kongens befaling, og det med hensyn til Guds ed.
[Præ 8:3 DK-KJV] Vær ikke forhastet med at gå væk fra hans nærvær; stå ikke i en ond ting; for han gør hvadsomhelst der behager ham.
[Præ 8:4 DK-KJV] Der hvor kongens ord er, der er der kraft: og hvem må sige til ham, Hvad er det du gør?

[Præ 8:5 DK-KJV] Den som holder befalingen skal ikke mærke nogen ond ting: og en vis mands hjerte skelner både tid og dom.

[Præ 8:6 DK-KJV] Fordi der til ethvert formål er en tid og dom, derfor er menneskets elendighed stor over ham.
[Præ 8:7 DK-KJV] For han kender ikke til det som skal ske: for hvem kan fortælle ham hvornår det skal ske?

[Præ 8:8 DK-KJV] Der er intet menneske der har myndighed over ånden til at bevare ånden; han har heller ikke myndighed på dødsdagen: og der er ingen frigivelse i den krig; ondskab skal heller ikke forløse de der er givet til den.
[Præ 8:9 DK-KJV] Alt dette har jeg set, og gav mit hjerte over til ethvert virke der er gjort under solen: der er en tid hvori en mand hersker over en anden til sin egen skade.

[Præ 8:10 DK-KJV] Og sådant så jeg de onde begravet, som var kommet og gået væk fra de helliges sted, og de var glemt i byen hvor de havde gjort sådant: dette er også forfængelighed.
[Præ 8:11 DK-KJV] Fordi domsafsigelse mod et ondt virke ikke eksekveres hurtigt, derfor er menneskesønnernes hjerte fuldt ud indstillet i dem på at gøre ondt.

[Præ 8:12 DK-KJV] Skønt en synder gør ondt 100 gange, og hans dage bli'r forlænget, men jeg ved med sikkerhed at det skal gå dem godt der frygter Gud, som frygter foran ham:
[Præ 8:13 DK-KJV] Men det skal ikke gå den onde godt, han skal heller ikke forlænge sine dage, som er som en skygge; fordi han ikke frygter foran Gud.

[Præ 8:14 DK-KJV] Der er en forfængelighed der er gjort på jorden; at der er retfærdige mennesker, for hvem det sker efter de ondes virke; igen, der er onde mennesker, for hvem det sker efter de retskafnes virke: jeg sagde at dette også er forfængelighed.

[Præ 8:15 DK-KJV] Da roste jeg munterhed, fordi et menneske ikke har nogen bedre ting under solen, end at spise, og at drikke, og at være glad: for det skal forbli' hos ham af hans arbejde i dagene for hans liv, som Gud giver ham under solen.

Ec 8:1 Who is as the wise man? and who knoweth the interpretation of a thing? a man's wisdom maketh his face to shine, and the boldness of his face shall be changed.
Ec 8:2 I counsel thee to keep the king's commandment, and that in regard of the oath of God.

Ec 8:3 Be not hasty to go out of his sight: stand not in an evil thing; for he doeth whatsoever pleaseth him.
Ec 8:4 Where the word of a king is, there is power: and who may say unto him, What doest thou?
Ec 8:5 Whoso keepeth the commandment shall feel no evil thing: and a wise man's heart discerneth both time and judgment.
Ec 8:6 Because to every purpose there is time and judgment, therefore the misery of man is great upon him.
Ec 8:7 For he knoweth not that which shall be: for who can tell him when it shall be?
Ec 8:8 There is no man that hath power over the spirit to retain the spirit; neither hath he power in the day of death: and there is no discharge in that war; neither shall wickedness deliver those that are given to it.
Ec 8:9 All this have I seen, and applied my heart unto every work that is done under the sun: there is a time wherein one man ruleth over another to his own hurt.
Ec 8:10 And so I saw the wicked buried, who had come and gone from the place of the holy, and they were forgotten in the city where they had so done: this is also vanity.
Ec 8:11 Because sentence against an evil work is not executed speedily, therefore the heart of the sons of men is fully set in them to do evil.
Ec 8:12 Though a sinner do evil an hundred times, and his days be prolonged, yet surely I know that it shall be well with them that fear God, which fear before him:
Ec 8:13 But it shall not be well with the wicked, neither shall he prolong his days, which are as a shadow; because he feareth not before God.
Ec 8:14 There is a vanity which is done upon the earth; that there be just men, unto whom it happeneth according to the work of the wicked; again, there be wicked men, to whom it happeneth according to the work of the righteous: I said that this also is vanity.
Ec 8:15 Then I commended mirth, because a man hath no better thing under the sun, than to eat, and to drink, and to be merry: for that shall abide with him of his labour the days of his life, which God giveth him under the sun.

[Præ 8:16 DK-KJV] Da gav jeg mit hjerte over til at kende visdom, og for at se på de forretninger der foregår på jorden: (for også der ser man ikke søvn med sine øjne hverken dag eller nat:)
[Præ 8:17 DK-KJV] Da lagde jeg mærke til hele Guds virke, at et menneske ikke kan finde ud af det virke der er gjort under solen: For selvom at et menneske anstrenger sig for at undersøge det, skal han dog ikke finde det; ja ydermere; selvom at en vis mand tror han forstår det, alligevel skal han ikke være i stand til at finde ud af det.

Ec 8:16 When I applied mine heart to know wisdom, and to see the business that is done upon the earth: (for also there is that neither day nor night seeth sleep with his eyes:)
Ec 8:17 Then I beheld all the work of God, that a man cannot find out the work that is done under the sun: because though a man labour to seek it out, yet he shall not find it; yea further; though a wise man think to know it, yet shall he not be able to find it.

Prædikerens bog Kapitel 9 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 9:1 DK-KJV] For ja alt dette tænkte jeg over i mit hjerte for at erklære alt dette, at den retskafne, og den vise, og deres gerninger, er i Guds hånd: intet menneske kender hverken til kærlighed eller had via alt hvad der er foran dem.
[Præ 9:2 DK-KJV] Alle ting er ens for alle: der er én begivenhed for den retskafne, og for den onde; for den gode og for den rene, og for den urene; for ham der ofrer, og for ham der ikke ofrer: som den gode er, sådant er synderen; og han der sværger, som han der frygter en ed.
[Præ 9:3 DK-KJV] Dette er et onde blandt alle tingene der er gjort under solen, at der er en begivenhed for alle: ja, hjertet i menneskesønnerne er også fuld af ondskab, og galskab er i deres hjerte mens de lever, og efter det går de til de døde.
[Præ 9:4 DK-KJV] For til ham der er forenet med alle de levende der er der håb: for en levende hund er bedre end en død løve.
[Præ 9:5 DK-KJV] For de levende ved at de skal dø: men de døde ved ikke nogen ting, de har heller ikke mere en belønning; for ihukommelsen omkring dem er glemt.
[Præ 9:6 DK-KJV] Også deres kærlighed, og deres had, og deres misundelse, er nu forulykket; de har heller ikke mere en del i nogen ting der er gjort under solen for evigt.
[Præ 9:7 DK-KJV] Gå din vej, spis dit brød med glæde, og drik din vin med et muntert hjerte; for Gud accepterer dine gerninger nu.
[Præ 9:8 DK-KJV] Lad altid dine beklædningsgenstande være hvide; og lad ikke dit hoved mangle noget salveolie.
[Præ 9:9 DK-KJV] Lev med glæde med den hustru som du elsker alle livets dage med din forfængelighed, som han har givet dig under solen, alle dagene med din forfængelighed: for det er din del i dette liv, og i dit arbejde som du har taget under solen.
[Præ 9:10 DK-KJV] Hvadsomhelst din hånd finder at gøre, gør det med din magt; for der er intet virke, ej heller anordning, heller ikke kundskab, eller visdom, i graven, hvor du går hen.
[Præ 9:11 DK-KJV] Jeg vendte tilbage, og så under solen, at løbet ikke er for den levende, ej heller kampen for den stærke, ikke brød til den vise endnu, ej heller rigdomme til forstandige mænd endnu, ej heller favør for dygtige mænd endnu; men tid og tilfældighed sker for dem alle.
[Præ 9:12 DK-KJV] For mennesket kender heller ikke til sin tid: som fiskene der er taget i et ondt net, og som fuglene der er fanget i fælden; sådant er menneskesønnerne fanget i en ond tid, når den pludselig kommer over dem.
[Præ 9:13 DK-KJV] Denne visdom har jer set under solen, og det forekom mig stort:
[Præ 9:14 DK-KJV] Der var en lille by, og få mennesker inde i den; og der kom er stor konge imod den, og belejrede den, og byggede store bolværker imod den:

Ec 9:1 For all this I considered in my heart even to declare all this, that the righteous, and the wise, and their works, are in the hand of God: no man knoweth either love or hatred by all that is before them.
Ec 9:2 All things come alike to all: there is one event to the righteous, and to the wicked; to the good and to the clean, and to the unclean; to him that sacrificeth, and to him that sacrificeth not: as is the good, so is the sinner; and he that sweareth, as he that feareth an oath.
Ec 9:3 This is an evil among all things that are done under the sun, that there is one event unto all: yea, also the heart of the sons of men is full of evil, and madness is in their heart while they live, and after that they go to the dead.

Ec 9:4 For to him that is joined to all the living there is hope: for a living dog is better than a dead lion.
Ec 9:5 For the living know that they shall die: but the dead know not any thing, neither have they any more a reward; for the memory of them is forgotten.
Ec 9:6 Also their love, and their hatred, and their envy, is now perished; neither have they any more a portion for ever in any thing that is done under the sun.

Ec 9:7 Go thy way, eat thy bread with joy, and drink thy wine with a merry heart; for God now accepteth thy works.
Ec 9:8 Let thy garments be always white; and let thy head lack no ointment.

Ec 9:9 Live joyfully with the wife whom thou lovest all the days of the life of thy vanity, which he hath given thee under the sun, all the days of thy vanity: for that is thy portion in this life, and in thy labour which thou takest under the sun.
Ec 9:10 Whatsoever thy hand findeth to do, do it with thy might; for there is no work, nor device, nor knowledge, nor wisdom, in the grave, whither thou goest.
Ec 9:11 I returned, and saw under the sun, that the race is not to the swift, nor the battle to the strong, neither yet bread to the wise, nor yet riches to men of understanding, nor yet favour to men of skill; but time and chance happeneth to them all.
Ec 9:12 For man also knoweth not his time: as the fishes that are taken in an evil net, and as the birds that are caught in the snare; so are the sons of men snared in an evil time, when it falleth suddenly upon them.
Ec 9:13 This wisdom have I seen also under the sun, and it seemed great unto me:
Ec 9:14 There was a little city, and few men within it; and there came a great king against it, and besieged it, and built great bulwarks against it:

[Præ 9:15 DK-KJV] Nu var der fundet en fattig vis mand i den, og han forløste byen via sin visdom; men alligevel huskede intet menneske den samme fattige mand.
Ec 9:15 Now there was found in it a poor wise man, and he by his wisdom delivered the city; yet no man remembered that same poor man.
[Præ 9:16 DK-KJV] Da sagde jeg, Visdom er bedre end styrke: imidlertid er den fattige mands visdom foragtet, og hans ord er ikke hørt.
Ec 9:16 Then said I, Wisdom is better than strength: nevertheless the poor man's wisdom is despised, and his words are not heard.
[Præ 9:17 DK-KJV] Ordene fra vise mænd er hørt i stilhed mere end råbet fra ham der hersker blandt tåber.
Ec 9:17 The words of wise men are heard in quiet more than the cry of him that ruleth among fools.
[Præ 9:18 DK-KJV] Visdom er bedre end krigsvåben: men én synder ødelægger meget godt.
Ec 9:18 Wisdom is better than weapons of war: but one sinner destroyeth much good.

Prædikerens bog Kapitel 10 - Til toppen af Prædikerens bog - Ecclesiastes KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Præ 10:1 DK-KJV] Døde fluer får apotekersalven til at udsende en stingende duft: sådant gør en smule tåbelighed for ham der har omdømme for visdom og ære.
Ec 10:1 Dead flies cause the ointment of the apothecary to send forth a stinking savour: so doth a little folly him that is in reputation for wisdom and honour.
[Præ 10:2 DK-KJV] En vis mands hjerte er ved hans højre hånd; men en tåbes hjerte ved hans venstre.
Ec 10:2 A wise man's heart is at his right hand; but a fool's heart at his left.
[Præ 10:3 DK-KJV] Ja også, når han der er en tåbe vandrer via vejen, svigter hans visdom ham, og han siger til enhver at han er en tåbe.
Ec 10:3 Yea also, when he that is a fool walketh by the way, his wisdom faileth him, and he saith to every one that he is a fool.
[Præ 10:4 DK-KJV] Hvis herskerens ånd rejser sig op imod dig, forlad ikke dit sted; for det at give efter beroliger store forseelser.
Ec 10:4 If the spirit of the ruler rise up against thee, leave not thy place; for yielding pacifieth great offences.
[Præ 10:5 DK-KJV] Der er et onde som jeg har set under solen, som en fejl der udgår fra herskeren:
Ec 10:5 There is an evil which I have seen under the sun, as an error which proceedeth from the ruler:
[Præ 10:6 DK-KJV] Tåbelighed er højt værdsat, og de rige sidder nederst.
Ec 10:6 Folly is set in great dignity, and the rich sit in low place.
[Præ 10:7 DK-KJV] Jeg har set tjenere på heste, og prinser gå som tjenere på jorden.
Ec 10:7 I have seen servants upon horses, and princes walking as servants upon the earth.
[Præ 10:8 DK-KJV] Han der graver en grav skal falde ned i den; og den som river en hæk ned, skal bli' bidt af en slange.
Ec 10:8 He that diggeth a pit shall fall into it; and whoso breaketh an hedge, a serpent shall bite him.
[Præ 10:9 DK-KJV] Den som fjerner sten skal komme til skade med det; og han der kløver træ skal komme i fare derved.
Ec 10:9 Whoso removeth stones shall be hurt therewith; and he that cleaveth wood shall be endangered thereby.
[Præ 10:10 DK-KJV] Hvis jernet er sløvt, og han ikke sliber æggen, da må han lægge flere krafter i: men visdom er gavnlig til at retlede med.
Ec 10:10 If the iron be blunt, and he do not whet the edge, then must he put to more strength: but wisdom is profitable to direct.
[Præ 10:11 DK-KJV] Slangen vil sandelig bide uden fortryllelse; og et snakkehoved er ikke bedre.
Ec 10:11 Surely the serpent will bite without enchantment; and a babbler is no better.
[Præ 10:12 DK-KJV] Ordene fra en vis mands mund er nådige; men en tåbes læber vil opsluge hamselv.
Ec 10:12 The words of a wise man's mouth are gracious; but the lips of a fool will swallow up himself.
[Præ 10:13 DK-KJV] Begyndelsen på ordene fra hans mund er tåbelighed: og enden af hans tale er ondskabsfuldt galskab.
Ec 10:13 The beginning of the words of his mouth is foolishness: and the end of his talk is mischievous madness.
[Præ 10:14 DK-KJV] En tåbe er også fuld af ord: et menneske kan ikke fortælle hvad der skal ske; og hvad der skal ske efter ham, hvem kan fortælle ham det?
Ec 10:14 A fool also is full of words: a man cannot tell what shall be; and what shall be after him, who can tell him?
[Præ 10:15 DK-KJV] Den tåbeliges arbejde trætter alle og enhver, fordi han ikke ved hvordan han skal gå til byen.
Ec 10:15 The labour of the foolish wearieth every one of them, because he knoweth not how to go to the city.
[Præ 10:16 DK-KJV] Arme dig, Kæreste land, når din konge er et barn, og dine prinser spiser om morgenen!
Ec 10:16 Woe to thee, O land, when thy king is a child, and thy princes eat in the morning!
[Præ 10:17 DK-KJV] Velsignet er du, Kæreste land, når din konge er sønnen af noble, og dine prinser spiser i rette tid, for at bli' stærke, og ikke for at bli' beruset!
Ec 10:17 Blessed art thou, O land, when thy king is the son of nobles, and thy princes eat in due season, for strength, and not for drunkenness!
[Præ 10:18 DK-KJV] Ved megen dovenskab forfalder bygningen; og når hænderne ikke gør noget ved det er huset utæt.
Ec 10:18 By much slothfulness the building decayeth; and through idleness of the hands the house droppeth through.
[Præ 10:19 DK-KJV] En fest er for latter, og vin gør en glad: men penge svarer alle ting.
Ec 10:19 A feast is made for laughter, and wine maketh merry: but money answereth all things.
[Præ 10:20 DK-KJV] Forband ikke kongen, nej ikke i dine tanker; og forband ikke den rige i dit soveværelse: for en fugl i luften skal bære røsten, og det der har vinger skal fortælle sagen.
Ec 10:20 Curse not the king, no not in thy thought; and curse not the rich in thy bedchamber: for a bird of the air shall carry the voice, and that which hath wings shall tell the matter.

[Præ 11:1 DK-KJV] Kast dit brød i vandmasserne: for du skal finde det efter mange dage.
[Præ 11:2 DK-KJV] Gi' en del til 7, og også til 8; for du ved ikke hvilket onde der skal ske på jorden.
[Præ 11:3 DK-KJV] Hvis skyerne er fulde af regn, tømmer de sig over jorden: og hvis træet falder mod syd, eller mod nord, på det sted hvor træet falder, der skal det være.
[Præ 11:4 DK-KJV] Han der observerer vinden skal ikke så; og han der ser på skyerne skal ikke høste.
[Præ 11:5 DK-KJV] Eftersom du ikke ved hvad der er åndens vej, ej heller hvordan knoglerne vokser i maven på hende der er med barn: på samme måde forstår de ikke Guds gerninger som laver alt.
[Præ 11:6 DK-KJV] Så' din sæd om morgenen, og hold ikke din hånd tilbage om aftenen: du ved ikke om det skal gå godt, hverken det ene eller det andet, eller om de begge skal bli' lige gode.
[Præ 11:7 DK-KJV] I sandhed er lyset sødt, og en behagelig ting er det for øjnene at se solen:
[Præ 11:8 DK-KJV] Men hvis en mand lever i mange år, og fryder sig i dem alle; lad ham alligevel huske på dagene med mørke; for de skal være mange. Alt der kommer er forfængelighed.
[Præ 11:9 DK-KJV] Jubel, Kæreste unge mand, i din ungdom; og lad dit hjerte opmuntre dig i din ungdoms dage, og vandre på dit hjertes veje, og i synet fra dine øjne: men ved du, at for alt dette vil Gud føre dig til doms.
[Præ 11:10 DK-KJV] Fjern derfor sorg fra dit hjerte, og fjern ondt fra dit kød: for barndom og ungdom er forfængelighed.

Ec 11:1 Cast thy bread upon the waters: for thou shalt find it after many days.
Ec 11:2 Give a portion to seven, and also to eight; for thou knowest not what evil shall be upon the earth.
Ec 11:3 If the clouds be full of rain, they empty themselves upon the earth: and if the tree fall toward the south, or toward the north, in the place where the tree falleth, there it shall be.
Ec 11:4 He that observeth the wind shall not sow; and he that regardeth the clouds shall not reap.

Ec 11:5 As thou knowest not what is the way of the spirit, nor how the bones do grow in the womb of her that is with child: even so thou knowest not the works of God who maketh all.
Ec 11:6 In the morning sow thy seed, and in the evening withhold not thine hand: for thou knowest not whether shall prosper, either this or that, or whether they both shall be alike good.
Ec 11:7 Truly the light is sweet, and a pleasant thing it is for the eyes to behold the sun:

Ec 11:8 But if a man live many years, and rejoice in them all; yet let him remember the days of darkness; for they shall be many. All that cometh is vanity.
Ec 11:9 Rejoice, O young man, in thy youth; and let thy heart cheer thee in the days of thy youth, and walk in the ways of thine heart, and in the sight of thine eyes: but know thou, that for all these things God will bring thee into judgment.

Ec 11:10 Therefore remove sorrow from thy heart, and put away evil from thy flesh: for childhood and youth are vanity.

[Præ 12:1 DK-KJV] Ihukom nu Skaberen i din ungdoms dage, mens den onde dag ikke kommer, eller årene nærmer sig, når du skal sige, Jeg har ingen glæde i dem;

[Præ 12:2 DK-KJV] Mens solen, eller lyset, eller månen, eller stjernerne, ikke er formørket, eller skyerne vender tilbage efter regn:

[Præ 12:3 DK-KJV] I den dag når husets vogtere skal skælve, og de stærke mænd skal bøje sig, og kværnene holder op fordi de er få, og de der ser ud af vinduerne bli'r formørket.

[Præ 12:4 DK-KJV] Og dørene skal bli' lukket i gaderne, når lyden af kværnen er lav, og han skal rejse sig ved fuglens røst, og der skal skrues ned for alle døtrenes musik;
[Præ 12:5 DK-KJV] Også når de skal være bange for det som er højt, og frygt skal være på vejen, og mandeltræet skal blomstre, og græshoppen skal være en plage, og ønsket skal fejle: fordi mennesket går til sit langvarige hjem, og de der sørger går rundt i gaderne:
[Præ 12:6 DK-KJV] Eller førend sølvsnoren er løsnet, eller guldskålen er ødelagt, eller vandkanden er ødelagt ved brønden, eller hjulet ødelagt ved cisternen.
[Præ 12:7 DK-KJV] Da skal støvet vende tilbage til jorden som det var: og ånden skal vende tilbage til Gud som gav den.

Ec 12:1 Remember now thy Creator in the days of thy youth, while the evil days come not, nor the years draw nigh, when thou shalt say, I have no pleasure in them;

Ec 12:2 While the sun, or the light, or the moon, or the stars, be not darkened, nor the clouds return after the rain:
Ec 12:3 In the day when the keepers of the house shall tremble, and the strong men shall bow themselves, and the grinders cease because they are few, and those that look out of the windows be darkened,
Ec 12:4 And the doors shall be shut in the streets, when the sound of the grinding is low, and he shall rise up at the voice of the bird, and all the daughters of musick shall be brought low;
Ec 12:5 Also when they shall be afraid of that which is high, and fears shall be in the way, and the almond tree shall flourish, and the grasshopper shall be a burden, and desire shall fail: because man goeth to his long home, and the mourners go about the streets:
Ec 12:6 Or ever the silver cord be loosed, or the golden bowl be broken, or the pitcher be broken at the fountain, or the wheel broken at the cistern.

Ec 12:7 Then shall the dust return to the earth as it was: and the spirit shall return unto God who gave it.

[Præ 12:8 DK-KJV] Forfængelig af forfængeligheder, siger prædikeren; alt er forfængelighed.
Ec 12:8 Vanity of vanities, saith the preacher; all is vanity.

[Præ 12:9 DK-KJV] Og desuden, fordi prædikeren var vis, underviste han stadig folket i kundskab; ja, han gjorde sig umage, og undersøgte, og fik sat mange ordsprog i orden.
Ec 12:9 And moreover, because the preacher was wise, he still taught the people knowledge; yea, he gave good heed, and sought out, and set in order many proverbs.

[Præ 12:10 DK-KJV] Prædikeren søgte at finde frem til acceptable ord: og det der var skrevet var oprigtigt, ja ord med sandhed.
Ec 12:10 The preacher sought to find out acceptable words: and that which was written was upright, even words of truth.

[Præ 12:11 DK-KJV] Ordene fra den vise er som pigstave, og som søm fastgjort af forsamlingernes mestre, som er givet fra én hyrde
Ec 12:11 The words of the wise are as goads, and as nails fastened by the masters of assemblies, which are given from one shepherd.

[Præ 12:12 DK-KJV] Og yderligere, ved disse, min søn, vær formanet: der er ingen ende på at lave mange bøger; og meget studie gør kødet træt.
Ec 12:12 And further, by these, my son, be admonished: of making many books there is no end; and much study is a weariness of the flesh.

[Præ 12:13 DK-KJV] Lad os høre konklusionen på hele sagen: Frygt Gud, og hold hans befalinger: for dette er hele menneskehedens pligt.
Ec 12:13 Let us hear the conclusion of the whole matter: Fear God, and keep his commandments: for this is the whole duty of man.

[Præ 12:14 DK-KJV] For Gud skal bringe ethvert virke indtil dom, med enhver skjult ting, om det er godt, eller om det er ondt.
Ec 12:14 For God shall bring every work into judgment, with every secret thing, whether it be good, or whether it be evil.

Højsangen - Index022
Navnebetydning for Højsang = Poetisk sang
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8
Højsangen Kapitel 1 - Song of Solomon KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Høj 1:1 DK-KJV] Sangenes sang, som er Solomons.
Song 1:1 The song of songs, which is Solomon's.

[Høj 1:2 DK-KJV] Lad ham kysse mig med kyssene fra hans mund: for din kærlighed er bedre end vin.
Song 1:2 Let him kiss me with the kisses of his mouth: for thy love is better than wine.

[Høj 1:3 DK-KJV] På grund af duften fra dine gode salveolier er dit navn som salveolie der strømmer frem, derfor elsker jomfruerne dig.
Song 1:3 Because of the savour of thy good ointments thy name is as ointment poured forth, therefore do the virgins love thee.

[Høj 1:4 DK-KJV] Drag mig, vi vil løbe efter dig: kongen har bragt mig ind i sine kamre: vi vil være glade og juble over dig, vi vil ihukomme din kærlighed mere end vin: de oprigtige elsker dig.
Song 1:4 Draw me, we will run after thee: the king hath brought me into his chambers: we will be glad and rejoice in thee, we will remember thy love more than wine: the upright love thee.

[Høj 1:5 DK-KJV] Jeg er sort, men fortryllende, Kæreste I døtre i Jerusalem, som teltene fra Kedar, som gardinerne hos Solomon.
Song 1:5 I am black, but comely, O ye daughters of Jerusalem, as the tents of Kedar, as the curtains of Solomon.

[Høj 1:6 DK-KJV] Kig ikke på mig fordi jeg er sort, fordi solen har kigget på mig: min mors børn var vrede på mig; de fik mig til at holde vingårdene; men min egen vingård har jeg ikke holdt.
Song 1:6 Look not upon me, because I am black, because the sun hath looked upon me: my mother's children were angry with me; they made me the keeper of the vineyards; but mine own vineyard have I not kept.

[Høj 1:7 DK-KJV] Fortæl mig, Kæreste du hvem min sjæl elsker, hvor du spiser, hvor du får din flok til at hvile sig ved middagstid: for hvorfor skulle jeg være som en der viger til side for dine venners flokke?
Song 1:7 Tell me, O thou whom my soul loveth, where thou feedest, where thou makest thy flock to rest at noon: for why should I be as one that turneth aside by the flocks of thy companions?

[Høj 1:8 DK-KJV] Hvis du ikke ved det, Kæreste du skønneste blandt kvinder, gå din vej frem af flokkens fodspor, og nær dine kid ved siden af hyrdernes telte.
Song 1:8 If thou know not, O thou fairest among women, go thy way forth by the footsteps of the flock, and feed thy kids beside the shepherds' tents.

[Høj 1:9 DK-KJV] Jeg har sammenlignet dig, Kæreste min elskede, med en flok heste fra Faraos stridsvogne.
Song 1:9 I have compared thee, O my love, to a company of horses in Pharaoh's chariots.

[Høj 1:10 DK-KJV] Dine kinder er bedårende med rækker af juveler, din hals med kæder af guld.
Song 1:10 Thy cheeks are comely with rows of jewels, thy neck with chains of gold.

[Høj 1:11 DK-KJV] Vi vil til dig lave guldkæder med sølvstifter.
Song 1:11 We will make thee borders of gold with studs of silver.

[Høj 1:12 DK-KJV] Mens kongen sidder ved sit bord, sender min nardus sin duft frem.
[Høj 1:13 DK-KJV] Et bundt med myrra er min højt elskede for mig; hele natten skal han ligge mellem mine bryster.
[Høj 1:14 DK-KJV] Min elskede er for mig som en klase med henna i En-Gedis vingårde. ***"En-Gedi er synonym med Hazazon-tamar = den delte palme eller splittede palme"***
[Høj 1:15 DK-KJV] Læg mærke til, hvor skøn du er, min elskede; læg mærke til, hvor skøn du er; du har dueøjne.
[Høj 1:16 DK-KJV] Læg mærke til, hvor skøn du er, min elskede, ja, elskværdig; vor seng er også grøn.
[Høj 1:17 DK-KJV] Bjælkerne i vort hus er cedertræ og vore spær af gran.

Song 1:12 While the king sitteth at his table, my spikenard sendeth forth the smell thereof.
Song 1:13 A bundle of myrrh is my wellbeloved unto me; he shall lie all night betwixt my breasts.

Song 1:14 My beloved is unto me as a cluster of camphire in the vineyards of En-gedi.
Song 1:15 Behold, thou art fair, my love; behold, thou art fair; thou hast doves' eyes.
Song 1:16 Behold, thou art fair, my beloved, yea, pleasant: also our bed is green.
Song 1:17 The beams of our house are cedar, and our rafters of fir.

Højsangen Kapitel 2 - Til toppen af Højsangen - Song of Solomon KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Høj 2:1 DK-KJV] Jeg er Sharons rose, og dalenes lilje.
[Høj 2:2 DK-KJV] Som liljen blandt tjørne, sådant er min elskede blandt døtrene.
[Høj 2:3 DK-KJV] Som æbletræet blandt skovens træer, sådant er min elskede blandt sønnerne. Jeg sad ned under hans skygge med stor glæde, og hans frugt var sød efter min smag.
[Høj 2:4 DK-KJV] Han bragte mig til bankethuset, og hans banner over mig var kærlighed.
[Høj 2:5 DK-KJV] Forsyn mig med karafler, trøst mig med æbler: for jeg er kærlighedssyg.
[Høj 2:6 DK-KJV] Hans venstre hånd er under mit hoved, og hans højre hånd omfavner mig.
[Høj 2:7 DK-KJV] Jeg pålægger jer, Kæreste døtre i Jerusalem, via rådyret, og via markens kronhjorte, at I ikke forstyrrer, og heller ikke vækker min elskede, før det behager ham.
[Høj 2:8 DK-KJV] Min elskedes røst! læg mærke til, han kommer hoppende på bjergene, springende over bakkerne.
[Høj 2:9 DK-KJV] Min elskede er som et rådyr eller som en ung hjort: læg mærke til, han står bagved vor mur, han kigger ud af vinduerne, ved at vise sig gennem gitteret.
[Høj 2:10 DK-KJV] Min elskede talte, og sagde til mig, Stå op, min elskede, min skønneste, og ta' afsted!
[Høj 2:11 DK-KJV] For, se, vinteren er forbi, regnen er forbi og væk;
[Høj 2:12 DK-KJV] Blomsterne viser sig på jorden; fuglesangens tid er kommet, og skildpaddens røst høres i vort land;
[Høj 2:13 DK-KJV] Figentræet frembringer sine grønne figner, og vinstokkene med den sarte drue giver en god duft. Stå op, min elskede, min skønneste, og ta' afsted.
[Høj 2:14 DK-KJV] Kæreste min due, der er i klippesprækkerne, på trappernes hemmelige steder, lad mig se dit ansigt, lad mig høre din røst; for din røst er sød, og dit ansigt smukt.
[Høj 2:15 DK-KJV] Indfang rævene for os, de små ræve, der plyndre vinstokkene: for vore vinstokke har sarte druer.
[Høj 2:16 DK-KJV] Min elskede er min, og jeg er hans: han spiser blandt liljerne.
[Høj 2:17 DK-KJV] Indtil den dag gryr, og skyggerne flyver afsted, vend dig, min elskede, og vær du som et rådyr eller en ung kronhjort på bjergene i Bether. ***"Bether = splittelse eller prøvelse"***

Song 2:1 I am the rose of Sharon, and the lily of the valleys.
Song 2:2 As the lily among thorns, so is my love among the daughters.

Song 2:3 As the apple tree among the trees of the wood, so is my beloved among the sons. I sat down under his shadow with great delight, and his fruit was sweet to my taste.
Song 2:4 He brought me to the banqueting house, and his banner over me was love.
Song 2:5 Stay me with flagons, comfort me with apples: for I am sick of love.
Song 2:6 His left hand is under my head, and his right hand doth embrace me.

Song 2:7 I charge you, O ye daughters of Jerusalem, by the roes, and by the hinds of the field, that ye stir not up, nor awake my love, till he please.
Song 2:8 The voice of my beloved! behold, he cometh leaping upon the mountains, skipping upon the hills.
Song 2:9 My beloved is like a roe or a young hart: behold, he standeth behind our wall, he looketh forth at the windows, shewing himself through the lattice.
Song 2:10 My beloved spake, and said unto me, Rise up, my love, my fair one, and come away.
Song 2:11 For, lo, the winter is past, the rain is over and gone;
Song 2:12 The flowers appear on the earth; the time of the singing of birds is come, and the voice of the turtle is heard in our land;
Song 2:13 The fig tree putteth forth her green figs, and the vines with the tender grape give a good smell. Arise, my love, my fair one, and come away.
Song 2:14 O my dove, that art in the clefts of the rock, in the secret places of the stairs, let me see thy countenance, let me hear thy voice; for sweet is thy voice, and thy countenance is comely.
Song 2:15 Take us the foxes, the little foxes, that spoil the vines: for our vines have tender grapes.
Song 2:16 My beloved is mine, and I am his: he feedeth among the lilies.

Song 2:17 Until the day break, and the shadows flee away, turn, my beloved, and be thou like a roe or a young hart upon the mountains of Bether.

[Høj 3:1 DK-KJV] Om natten i min seng søgte jeg efter ham som min sjæl elsker: jeg søgte efter ham, men jeg fandt ham ikke.
[Høj 3:2 DK-KJV] Jeg vil stå op nu, og gå omkring i byens gader, og på de bredde veje vil jeg søge efter ham som min sjæl elsker: jeg søgte efter ham, men fandt ham ikke.
[Høj 3:3 DK-KJV] Vægtere der går rundt i byen fandt mig: og jeg sagde til dem, Så I ham som min sjæl elsker?
[Høj 3:4 DK-KJV] Kort tid efter at jeg var kommet fordi dem, fandt jeg ham som min sjæl elsker: jeg holdt fast i ham, og ville ikke la' ham gå, før jeg havde ført ham ind i min mors hus, og ind i kammeret til hende der fødte mig.
[Høj 3:5 DK-KJV] Jeg pålægger jer, Kæreste døtre i Jerusalem, via rådyret, og via kronhjortene på marken, at I ikke forstyrrer, og heller ikke vækker min elskede, før det behager ham.
[Høj 3:6 DK-KJV] Hvem er denne der kommer ud af vildmarken som røgsøjler, parfumeret med myrra og frankincense, med alt købmandspudderet?
[Høj 3:7 DK-KJV] Læg mærke til hans seng, som er Solomons; 60 tapre mænd er rundt den, af de tapre mænd i Israel.
[Høj 3:8 DK-KJV] Alle de holder et sværd, og er eksperter i krig: alle mand har sit sværd på sit lår på grund af frygt om natten.
[Høj 3:9 DK-KJV] Kong Solomon lavede sig en stridsvogn af træ fra Libanon.
[Høj 3:10 DK-KJV] Han lavede dens søjler af sølv, dens bund af guld, dens dække af violet, dens midte var belagt med kærlighed, over døtrene i Jerusalem
[Høj 3:11 DK-KJV] Gå ud, Kæreste I døtre i Zion, og læg mærke til kong Solomon med kronen hvormed hans mor kronede ham på hans forlovelsesdag, og i dagen for glæden i hans hjerte.

Song 3:1 By night on my bed I sought him whom my soul loveth: I sought him, but I found him not.
Song 3:2 I will rise now, and go about the city in the streets, and in the broad ways I will seek him whom my soul loveth: I sought him, but I found him not.
Song 3:3 The watchmen that go about the city found me: to whom I said, Saw ye him whom my soul loveth?
Song 3:4 It was but a little that I passed from them, but I found him whom my soul loveth: I held him, and would not let him go, until I had brought him into my mother's house, and into the chamber of her that conceived me.

Song 3:5 I charge you, O ye daughters of Jerusalem, by the roes, and by the hinds of the field, that ye stir not up, nor awake my love, till he please.
Song 3:6 Who is this that cometh out of the wilderness like pillars of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, with all powders of the merchant?

Song 3:7 Behold his bed, which is Solomon's; threescore valiant men are about it, of the valiant of Israel.
Song 3:8 They all hold swords, being expert in war: every man hath his sword upon his thigh because of fear in the night.
Song 3:9 King Solomon made himself a chariot of the wood of Lebanon.
Song 3:10 He made the pillars thereof of silver, the bottom thereof of gold, the covering of it of purple, the midst thereof being paved with love, for the daughters of Jerusalem.
Song 3:11 Go forth, O ye daughters of Zion, and behold king Solomon with the crown wherewith his mother crowned him in the day of his espousals, and in the day of the gladness of his heart.

[Høj 4:1 DK-KJV] Læg mærke til, hvor skøn du er, min elskede; læg mærke til, hvor skøn du er; du har dueøjne inde i dine lokker: dit hår er som en flok med geder, der kommer frem fra Gileadbjerget.
[Høj 4:2 DK-KJV] Dine tænder er som en flok med får der lige er klippet, som kom op fra vaskningen: hvoraf hver og en får tvillinger, og ingen er gold blandt dem.
[Høj 4:3 DK-KJV] Dine læber er som en tråd med skarlagenrød, og din tale er skøn: dine tindinger er som et stykke fra et granatæble inde i dine lokker.
[Høj 4:4 DK-KJV] Din hals er som Davidstårnet bygget som et våbendepot, hvorpå der hænger 1.000 skjolde, alle skjolde efter mægtige mænd.
[Høj 4:5 DK-KJV] Dine 2 bryster er som 2 rådyr der er tvillinger, som spiser blandt liljerne.
[Høj 4:6 DK-KJV] Indtil den dag gryr, og skyggerne flyver afsted, vil jeg komme mig hentil myrrabjerget, og hentil frankincensebakken.
[Høj 4:7 DK-KJV] Du er så skøn, min elskede; der er intet galt med dig.
[Høj 4:8 DK-KJV] Kom med mig fra Libanon, min ægtefælle, med mig fra Libanon: kig fra toppen af Amana, fra toppen af

Song 4:1 Behold, thou art fair, my love; behold, thou art fair; thou hast doves' eyes within thy locks: thy hair is as a flock of goats, that appear from mount Gilead.
Song 4:2 Thy teeth are like a flock of sheep that are even shorn, which came up from the washing; whereof every one bear twins, and none is barren among them.
Song 4:3 Thy lips are like a thread of scarlet, and thy speech is comely: thy temples are like a piece of a pomegranate within thy locks.
Song 4:4 Thy neck is like the tower of David builded for an armoury, whereon there hang a thousand bucklers, all shields of mighty men.
Song 4:5 Thy two breasts are like two young roes that are twins, which feed among the lilies.
Song 4:6 Until the day break, and the shadows flee away, I will get me to the mountain of myrrh, and to the hill of frankincense.

Song 4:7 Thou art all fair, my love; there is no spot in thee.
Song 4:8 Come with me from Lebanon, my spouse, with me from Lebanon: look from the top of Amana, from the top of

Shenir og Hermonbjerget, fra løvehulerne, fra bjergene med leoparder.
[Høj 4:9 DK-KJV] Du har begejstret mit hjerte, min søster, min ægtefælle; du har begejstret mit hjerte med et af dine øjne, med en kæde om din hals.
[Høj 4:10 DK-KJV] Hvor er din kærlighed skøn, min søster, min ægtefælle! hvor er din kærlighed meget bedre end vin! og duften af dine salveolier end alle krydderier!
[Høj 4:11 DK-KJV] Dine læber, Kæreste min ægtefælle, drypper som honningtavlen: honning og mælk er under din tunge; og duften af dine beklædningsgenstande er som duften af Libanon.
[Høj 4:12 DK-KJV] Min søster er en indelukket have, min ægtefælle; en tillukket kilde, en forseglet fontæne.
[Høj 4:13 DK-KJV] Dine planter er en frugtplantage med granatæbler, med behagelige frugter, henna, med nardus,
[Høj 4:14 DK-KJV] Nardus og safran; kalmusrod og kanel, med alle frankincensestræer; myrra og aloe-træ-balsam, med alle de vigtigste krydderier:
[Høj 4:15 DK-KJV] En kilde med haver, en brønd med levende vandmasser, og vandløb fra Libanon.
[Høj 4:16 DK-KJV] Vågn op, Kæreste nordenvind; og kom, du syd; blæs på min have, så dens krydderier må flyde ud. Lad min elskede komme ind i sin have, og spise sine behagelige frugter.

Shenir and Hermon, from the lions' dens, from the mountains of the leopards.
Song 4:9 Thou hast ravished my heart, my sister, my spouse; thou hast ravished my heart with one of thine eyes, with one chain of thy neck.
Song 4:10 How fair is thy love, my sister, my spouse! how much better is thy love than wine! and the smell of thine ointments than all spices!

Song 4:11 Thy lips, O my spouse, drop as the honeycomb: honey and milk are under thy tongue; and the smell of thy garments is like the smell of Lebanon.
Song 4:12 A garden inclosed is my sister, my spouse; a spring shut up, a fountain sealed.
Song 4:13 Thy plants are an orchard of pomegranates, with pleasant fruits; camphire, with spikenard,
Song 4:14 Spikenard and saffron; calamus and cinnamon, with all trees of frankincense; myrrh and aloes, with all the chief spices:
Song 4:15 A fountain of gardens, a well of living waters, and streams from Lebanon.

Song 4:16 Awake, O north wind; and come, thou south; blow upon my garden, that the spices thereof may flow out. Let my beloved come into his garden, and eat his pleasant fruits.

Højsangen Kapitel 5 - Til toppen af Højsangen - Song of Solomon KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Høj 5:1 DK-KJV] Jeg er kommet ind i min have, min søster, min ægtefælle: jeg har samlet mit myrra med mit krydderi; jeg har spist min honningtavle med min honning; jeg har drukket min vin med min mælk: spis, Kæreste venner; drik, ja, drik i overflod, Kæreste elskede.
[Høj 5:2 DK-KJV] Jeg sover, men mit hjerte er vågen: det er røsten fra min elskede der banker på, og siger, Åben for mig, min søster, min elskede, min due, min ubesmittede: for mit hoved er fuldt med dug, og mine lokker med nattens dråber.
[Høj 5:3 DK-KJV] Jeg har taget min frakke af, hvordan skal jeg ta' den på? jeg har vasket mine fødder; hvordan skal jeg besmittet dem?
[Høj 5:4 DK-KJV] Min elskede puttede sin hånd ind via hullet i døren, og mit indre var bevæget over ham.
[Høj 5:5 DK-KJV] Jeg rejste mig op for at åbne for min elskede; og mine hænder dryppede af myrra, og mine fingre af sødt duftende myrra, på låsens håndtag.
[Høj 5:6 DK-KJV] Jeg åbnede for min elskede; men min elskede havde trukket sig tilbage, og var gået: min sjæl fejlede når han talte: jeg søgte efter ham, men kunne ikke finde ham; jeg kaldte på ham, men han gav mig intet svar.
[Høj 5:7 DK-KJV] Vægterne der gik omkring i byen fandt mig, de slog mig, de sårede mig; vogterne på murene tog mit slør fra mig.
[Høj 5:8 DK-KJV] Jeg pålægger jer, Kæreste døtre i Jerusalem, hvis I finder min elskede, at I fortæller ham, at jeg er kærlighedssyg.
[Høj 5:9 DK-KJV] Hvad er din elskede mere end en anden elsket, Kæreste du skønneste blandt kvinder? hvad er din elskede mere end en anden elsket, at du pålægger os således?
[Høj 5:10 DK-KJV] Min elskede er hvid og rødmosset, den største blandt 10.000.
[Høj 5:11 DK-KJV] Hans hoved er som det fineste guld, hans

Song 5:1 I am come into my garden, my sister, my spouse: I have gathered my myrrh with my spice; I have eaten my honeycomb with my honey; I have drunk my wine with my milk: eat, O friends; drink, yea, drink abundantly, O beloved.
Song 5:2 I sleep, but my heart waketh: it is the voice of my beloved that knocketh, saying, Open to me, my sister, my love, my dove, my undefiled: for my head is filled with dew, and my locks with the drops of the night.

Song 5:3 I have put off my coat; how shall I put it on? I have washed my feet; how shall I defile them?
Song 5:4 My beloved put in his hand by the hole of the door, and my bowels were moved for him.
Song 5:5 I rose up to open to my beloved; and my hands dropped with myrrh, and my fingers with sweet smelling myrrh, upon the handles of the lock.
Song 5:6 I opened to my beloved; but my beloved had withdrawn himself, and was gone: my soul failed when he spake: I sought him, but I could not find him; I called him, but he gave me no answer.
Song 5:7 The watchmen that went about the city found me, they smote me, they wounded me; the keepers of the walls took away my veil from me.

Song 5:8 I charge you, O daughters of Jerusalem, if ye find my beloved, that ye tell him, that I am sick of love.
Song 5:9 What is thy beloved more than another beloved, O thou fairest among women? what is thy beloved more than another beloved, that thou dost so charge us?
Song 5:10 My beloved is white and ruddy, the chiefest among ten thousand.
Song 5:11 His head is as the most fine gold, his locks are

lokker er bustede, og sort som ravnen.

[Høj 5:12 DK-KJV] Hans øjne er som dueøjnene ved vandmassernes floder, vasket i mælk, og passende placeret.
[Høj 5:13 DK-KJV] Hans kinder er som en seng af krydderier, som søde blomster: hans læber som liljer, der drypper med sødtduftende myrra.
[Høj 5:14 DK-KJV] Hans hænder er som guldringe sat med beryl: hans mave er som lyst elfenben overtrukket med safirer.
[Høj 5:15 DK-KJV] Hans ben er som søjler af marmor, sat på en sokkel af fint guld: hans udstråling er som Libanon, fremragende som cedertræerne.
[Høj 5:16 DK-KJV] Hans mund er den sødeste: ja, han er helt igennem pragtfuld. Dette er min elskede, og dette er min ven, Kæreste døtre i Jerusalem.

bushy, and black as a raven.

Song 5:12 His eyes are as the eyes of doves by the rivers of waters, washed with milk, and fitly set.

Song 5:13 His cheeks are as a bed of spices, as sweet flowers: his lips like lilies, dropping sweet smelling myrrh.
Song 5:14 His hands are as gold rings set with the beryl: his belly is as bright ivory overlaid with sapphires.
Song 5:15 His legs are as pillars of marble, set upon sockets of fine gold: his countenance is as Lebanon, excellent as the cedars.
Song 5:16 His mouth is most sweet: yea, he is altogether lovely. This is my beloved, and this is my friend, O daughters of Jerusalem.

Højsangen Kapitel 6 - Til toppen af Højsangen - Song of Solomon KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Høj 6:1 DK-KJV] Hvor er min elskede gået hen, Kæreste du skønneste blandt kvinder? hvor har min elskede vendt sig hen? så jeg må søge efter ham med dig.
[Høj 6:2 DK-KJV] Min elskede er gået ned til sin have, til krydderibeddene, for at spise i haverne, og for at samle liljer.
[Høj 6:3 DK-KJV] Jeg er min elskedes, og min elskede er min: han spiser blandt liljerne.
[Høj 6:4 DK-KJV] Du er pragtfuld, Kæreste min elskede, som Tirzah, bedårende som Jerusalem, skrækindjagende som en hær med bannere.
[Høj 6:5 DK-KJV] Vend dine øjne væk fra mig, for de har overvundet mig: dit hår er som en flok med geder der viser sig fra Gilead.
[Høj 6:6 DK-KJV] Dine tænder er som en flok med får der går op fra vaskningen, og de får allesammen tvillinger, og der er ikke en der er gold blandt dem.
[Høj 6:7 DK-KJV] Som et stykke af et granatæble er dine tindinger inde i dine lokker.
[Høj 6:8 DK-KJV] Der er 60 dronninger, og 80 konkubiner, og utællelige jomfruer.
[Høj 6:9 DK-KJV] Min due, min ubesmittede er kun 1; hun er den eneste af sin mor, hun er den udvalgte af hende der bar hende. Døtrene så hende, og velsignede hende; ja, dronningerne og konkubinerne, og de roste hende.
[Høj 6:10 DK-KJV] Hvem er hun der kigger frem som morgenen, skøn som månen, klar som solen, og frygtindgydende som en hær med bannere?
[Høj 6:11 DK-KJV] Jeg gik ned til nødehaven for at se dalens frugter, og for at se om vinstokken blomstrede, og granatæbeltræerne spirrede satte knopper.
[Høj 6:12 DK-KJV] Men før jeg var klar over det, lavede min sjæl mig som Amminadibs stridsvogne.
[Høj 6:13 DK-KJV] Vend tilbage, vend tilbage, Kæreste Shulamit; vend tilbage, vend tilbage, så jeg kan kigge på dig. Hvad vil I se i Shulamiten? som om det var gruppen med 2 hære.

Song 6:1 Whither is thy beloved gone, O thou fairest among women? whither is thy beloved turned aside? that we may seek him with thee.
Song 6:2 My beloved is gone down into his garden, to the beds of spices, to feed in the gardens, and to gather lilies.
Song 6:3 I am my beloved's, and my beloved is mine: he feedeth among the lilies.

Song 6:4 Thou art beautiful, O my love, as Tirzah, comely as Jerusalem, terrible as an army with banners.
Song 6:5 Turn away thine eyes from me, for they have overcome me: thy hair is as a flock of goats that appear from Gilead.
Song 6:6 Thy teeth are as a flock of sheep which go up from the washing, whereof every one beareth twins, and there is not one barren among them.
Song 6:7 As a piece of a pomegranate are thy temples within thy locks.
Song 6:8 There are threescore queens, and fourscore concubines, and virgins without number.
Song 6:9 My dove, my undefiled is but one; she is the only one of her mother, she is the choice one of her that bare her. The daughters saw her, and blessed her; yea, the queens and the concubines, and they praised her.
Song 6:10 Who is she that looketh forth as the morning, fair as the moon, clear as the sun, and terrible as an army with banners?
Song 6:11 I went down into the garden of nuts to see the fruits of the valley, and to see whether the vine flourished, and the pomegranates budded.
Song 6:12 Or ever I was aware, my soul made me like the chariots of Amminadib.

Song 6:13 Return, return, O Shulamite; return, return, that we may look upon thee. What will ye see in the Shulamite? As it were the company of two armies.

Højsangen Kapitel 7 - Til toppen af Højsangen - Song of Solomon KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Høj 7:1 DK-KJV] Hvor pragtfulde dine fødder er med sko, Kæreste prinsedatter! dine hofteskåle er som juveler, værket fra en kyndig håndværkers hænder.
[Høj 7:2 DK-KJV] Din navle er som et rundt bæger, som ikke mangler væske: din mave er som bunke med hvede med liljer rundt om.

Song 7:1 How beautiful are thy feet with shoes, O prince's daughter! the joints of thy thighs are like jewels, the work of the hands of a cunning workman.

Song 7:2 Thy navel is like a round goblet, which wanteth not liquor: thy belly is like an heap of wheat set about with lilies.

[Høj 7:3 DK-KJV] Dine 2 bryster er som 2 unge rådyr der er tvillinger.
[Høj 7:4 DK-KJV] Din hals er som et tårn af elfenben; dine øjne som Heshbons fiskebassiner, ved Bathrabbimporten: din næse er som Libanontårnet som vender mod Damaskus.
[Høj 7:5 DK-KJV] Dit hoved på dig er som Carmel, og håret på dit hoved som violet; kongen holdes i gallerierne.
[Høj 7:6 DK-KJV] Hvor skøn og hvor behagelig du er, Kæreste elskede, til glæde!
[Høj 7:7 DK-KJV] Denne er din statur er ligesom et palmetræ, og dine bryster som drueklaser.
[Høj 7:8 DK-KJV] Jeg sagde, Jeg vil gå op til palmetræet, jeg vil gribe fat i des grene: nu skal dine bryster også være som vinstokkens klaser, og duften i din næse som æbler;
[Høj 7:9 DK-KJV] Og ganen i din mund som den bedste vin for min elskede, der går hurtig ned, og får læberne til de der sover til at tale.
[Høj 7:10 DK-KJV] Jeg er min elskedes, og han ønsker sig mig.
[Høj 7:11 DK-KJV] Kom, min elskede, lad os gå ud på marken; lad os overnatte i landsbyerne.
[Høj 7:12 DK-KJV] Lad os stå tidligt op til vingårdene; lad os se om vinstokken blomstrer, om den sarte drue viser sig, og granatæblerne spire frem: dér vil jeg give dig mine kære.
[Høj 7:13 DK-KJV] Alrunerne afgiver en duft, og ved vore porte er alle former for behagelige frugter, nye og gamle, som jeg har lagt op til dig, Kæreste min elskede.

Song 7:3 Thy two breasts are like two young roes that are twins.
Song 7:4 Thy neck is as a tower of ivory; thine eyes like the fishpools in Heshbon, by the gate of Bath-rabbim: thy nose is as the tower of Lebanon which looketh toward Damascus.
Song 7:5 Thine head upon thee is like Carmel, and the hair of thine head like purple; the king is held in the galleries.
Song 7:6 How fair and how pleasant art thou, O love, for delights!
Song 7:7 This thy stature is like to a palm tree, and thy breasts to clusters of grapes.
Song 7:8 I said, I will go up to the palm tree, I will take hold of the boughs thereof: now also thy breasts shall be as clusters of the vine, and the smell of thy nose like apples;
Song 7:9 And the roof of thy mouth like the best wine for my beloved, that goeth down sweetly, causing the lips of those that are asleep to speak.

Song 7:10 I am my beloved's, and his desire is toward me.
Song 7:11 Come, my beloved, let us go forth into the field; let us lodge in the villages.
Song 7:12 Let us get up early to the vineyards; let us see if the vine flourish, whether the tender grape appear, and the pomegranates bud forth: there will I give thee my loves.
Song 7:13 The mandrakes give a smell, and at our gates are all manner of pleasant fruits, new and old, which I have laid up for thee, O my beloved.

Højsangen Kapitel 8 - Til toppen af Højsangen - Song of Solomon KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Høj 8:1 DK-KJV] Kæreste at du var som min bror, der diede min mors bryster! når jeg skulle finde dig udenfor, ville jeg kysse dig; ja, jeg skal ikke foragtes.
[Høj 8:2 DK-KJV] Jeg ville lede dig, og bringe dig ind i min mors hus, som ville instruere mig: jeg vil få dig til at drikke mit granatæblemostkrydderivin.
[Høj 8:3 DK-KJV] Hans venstre hånd skulle være under mit hoved, og hans højre hånd skulle omfavne mig.
[Høj 8:4 DK-KJV] Jeg pålægger jer, Kæreste døtre i Jerusalem, at I ikke forstyrrer, og heller ikke vækker min elskede, før det behager ham.
[Høj 8:5 DK-KJV] Hvem er dette der kommer op fra vildmarken, ved at læne sig op af hendes elskede? jeg rejste dig op under æbletræet: der frembragte din mor dig: der frembragte hun dig der bar dig.
[Høj 8:6 DK-KJV] Sæt mig som et segl i dit hjerte, som et segl på din arm: for kærlighed er stærk som død; jalousi er grusom som graven: dens kul er kul i ilden, som har den mest heftige flamme.
[Høj 8:7 DK-KJV] Mange vandmasser kan ikke undertrykke kærlighed, oversvømmelser kan heller ikke drukne den; hvis en mand ville gi' hele substansen i sit hus for kærlighed, ville det bli' fuldkommen foragtet.
[Høj 8:8 DK-KJV] Vi har en lille søster, og hun har ingen bryster: hvad skal vi gøre for vor søster på dagen når hun skal bli' forlovet?
[Høj 8:9 DK-KJV] Hvis hun er en mur, vil vi bygge et sølvpalads på hende: og hvis hun er en dør, vil vi sætte cederplanker om hende.
[Høj 8:10 DK-KJV] Jeg er en mur, og mine bryster som tårne: da var jeg i hans øjne som en der fandt favør.

Song 8:1 O that thou wert as my brother, that sucked the breasts of my mother! when I should find thee without, I would kiss thee; yea, I should not be despised.
Song 8:2 I would lead thee, and bring thee into my mother's house, who would instruct me: I would cause thee to drink of spiced wine of the juice of my pomegranate.
Song 8:3 His left hand should be under my head, and his right hand should embrace me.

Song 8:4 I charge you, O daughters of Jerusalem, that ye stir not up, nor awake my love, until he please.
Song 8:5 Who is this that cometh up from the wilderness, leaning upon her beloved? I raised thee up under the apple tree: there thy mother brought thee forth: there she brought thee forth that bare thee.
Song 8:6 Set me as a seal upon thine heart, as a seal upon thine arm: for love is strong as death; jealousy is cruel as the grave: the coals thereof are coals of fire, which hath a most vehement flame.

Song 8:7 Many waters cannot quench love, neither can the floods drown it: if a man would give all the substance of his house for love, it would utterly be contemned.
Song 8:8 We have a little sister, and she hath no breasts: what shall we do for our sister in the day when she shall be spoken for?
Song 8:9 If she be a wall, we will build upon her a palace of silver: and if she be a door, we will inclose her with boards of cedar.
Song 8:10 I am a wall, and my breasts like towers: then was I in his eyes as one that found favour.

[Høj 8:11 DK-KJV] Solomon havde en vingård i Baal-hamon; han lejede vingården ud til vogtere; hver og en var sat til at skulle bringe 1.000 sølvstykker for dens frugt.
[Høj 8:12 DK-KJV] Min vingård, som er min, er foran mig: du, Kæreste Solomon, må ha' 1.000, og de der passer dens frugt 200.
[Høj 8:13 DK-KJV] Du der bor i haverne, ledsagerne lytter til din røst: få mig til at høre den.
[Høj 8:14 DK-KJV] Skynd dig, min elskede, og vær du ligesom et rådyr eller som en ung kronhjort på krydderibjergene.

Song 8:11 Solomon had a vineyard at Baal-hamon; he let out the vineyard unto keepers; every one for the fruit thereof was to bring a thousand pieces of silver.
Song 8:12 My vineyard, which is mine, is before me: thou, O Solomon, must have a thousand, and those that keep the fruit thereof two hundred.
Song 8:13 Thou that dwellest in the gardens, the companions hearken to thy voice: cause me to hear it.
Song 8:14 Make haste, my beloved, and be thou like to a roe or to a young hart upon the mountains of spices.

Esajas bog - Index023

Navnebetydning for Esaja = Gud har frelst

Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33
34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66

Esajas bog Kapitel 1 - Isaiah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 1:1 DK-KJV] Visionen fra Esaja sønnen til Amoz, som han så vedrørende Judah og Jerusalem i Uzziah, Jotham, Ahaz, og Hezekiahs dage, konger i Judah.
[Esa 1:2 DK-KJV] Hør, Kæreste himle, og lyt efter, Kæreste jord: for HERREN har talt, Jeg har næret og opdraget børn, og de har lavet oprør imod mig.
[Esa 1:3 DK-KJV] Oksen kender hans ejer, og æslet hans mesters fodertrug: men Israel kender det ikke, mit folk tænker ikke over det.
[Esa 1:4 DK-KJV] En syndfuld nation, et folk belæsset med fejltrin, en sæd af ondskabsfulde, børn der er bedragere: de har forladt HERREN, de har provokeret Israels Hellige Éner til vrede, de er gået væk baglæns.
[Esa 1:5 DK-KJV] Hvorfor skulle I bli' ramt igen? I vil lave mere og mere oprør: hele hovedet er sygt, og hele hjertet ængstelig.
[Esa 1:6 DK-KJV] Fra fodsålen lige til hovedet er der ingen fornuft i det; men skader, og rifter, og betændte sår: de har ikke været lukket, og heller ikke forbundet, og heller ikke formidlet med salveolie.
[Esa 1:7 DK-KJV] Jeres land er øde, jeres byer er brændt med ild: jeres land, fremmede fortærer det i jeres nærvær, og det er øde, som væltet af fremmede.
[Esa 1:8 DK-KJV] Og Zions datter er efterladt som en hytte i en vingård, som et logi i en have med agurker, som en belejret by.
[Esa 1:9 DK-KJV] Medmindre hærskarers HERRE havde efterladt os en meget lille rest, skulle vi ha' blevet som Sodoma, og vi skulle ha' blevet ligesom Gomorra.
[Esa 1:10 DK-KJV] Hør HERRENs ord, I Sodomas ledere: hør efter vor Guds lov, I Gomorras folk.
[Esa 1:11 DK-KJV] Hvad er formålet med jeres mange ofre til mig? siger HERREN: Jeg er træt af brændoffergavevæddere, og fedtet af fede dyr; og jeg har ingen glæde i blodet fra stude, eller fra lam, eller fra han geder.

Isa 1:1 The vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.
Isa 1:2 Hear, O heavens, and give ear, O earth: for the LORD hath spoken, I have nourished and brought up children, and they have rebelled against me.

Isa 1:3 The ox knoweth his owner, and the ass his master's crib: but Israel doth not know, my people doth not consider.
Isa 1:4 Ah sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evildoers, children that are corrupters: they have forsaken the LORD, they have provoked the Holy One of Israel unto anger, they are gone away backward.
Isa 1:5 Why should ye be stricken any more? ye will revolt more and more: the whole head is sick, and the whole heart faint.
Isa 1:6 From the sole of the foot even unto the head there is no soundness in it; but wounds, and bruises, and putrifying sores: they have not been closed, neither bound up, neither mollified with ointment.
Isa 1:7 Your country is desolate, your cities are burned with fire: your land, strangers devour it in your presence, and it is desolate, as overthrown by strangers.
Isa 1:8 And the daughter of Zion is left as a cottage in a vineyard, as a lodge in a garden of cucumbers, as a besieged city.
Isa 1:9 Except the LORD of hosts had left unto us a very small remnant, we should have been as Sodom, and we should have been like unto Gomorrah.
Isa 1:10 Hear the word of the LORD, ye rulers of Sodom; give ear unto the law of our God, ye people of Gomorrah.
Isa 1:11 To what purpose is the multitude of your sacrifices unto me? saith the LORD: I am full of the burnt offerings of rams, and the fat of fed beasts; and I delight not in the blood of bullocks, or of lambs, or of he goats.

[Esa 1:12 DK-KJV] Når I kommer og viser jer foran mig, hvem har forlangt dette af jeres hånd, at betræde mine gårdspladser?
Isa 1:12 When ye come to appear before me, who hath required this at your hand, to tread my courts?

[Esa 1:13 DK-KJV] Bring ikke flere nyttesløse offergaver; røgelse er en hæslighed overfor mig; ny månerne og sabbatterne, indkaldelserne af forsamlinger, jeg kan ikke holde det ud; det er fejltrin, selv det højtidelige møde.
Isa 1:13 Bring no more vain oblations; incense is an abomination unto me; the new moons and sabbaths, the calling of assemblies, I cannot away with; it is iniquity, even the solemn meeting.

[Esa 1:14 DK-KJV] Jeres ny måner og jeres udvalgte fester hader min sjæl: de er et plage for mig; jeg er træt af at bære dem.
Isa 1:14 Your new moons and your appointed feasts my soul hateth: they are a trouble unto me; I am weary to bear them.

[Esa 1:15 DK-KJV] Og når I rækker jeres hænder frem, vil jeg gemme mine øjne fra jer: ja, når I laver mange bønner, vil jeg ikke høre: jeres hænder er fulde af blod.
Isa 1:15 And when ye spread forth your hands, I will hide mine eyes from you: yea, when ye make many prayers, I will not hear: your hands are full of blood.

[Esa 1:16 DK-KJV] Vask jer, gør jer rene; fjern det onde fra jeres gøren foran mine øjne; stop med at gøre ondt;
Isa 1:16 Wash you, make you clean; put away the evil of your doings from before mine eyes; cease to do evil;

[Esa 1:17 DK-KJV] Lær at gøre godt; søg efter dom, hjælp de undertrykte, stå op for de faderløse, før enkens sag.
Isa 1:17 Learn to do well; seek judgment, relieve the oppressed, judge the fatherless, plead for the widow.

[Esa 1:18 DK-KJV] Kom nu, og lad os ræsonnere sammen, siger HERREN: selvom jeres synder er som skarlagenrød, skal de være så hvide som sne; selvom de er røde som karmoisin, skal de være som uld.
Isa 1:18 Come now, and let us reason together, saith the LORD: though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool.

[Esa 1:19 DK-KJV] Hvis I er villige og lydige, skal I spise landets gode:
Isa 1:19 If ye be willing and obedient, ye shall eat the good of the land:

[Esa 1:20 DK-KJV] Men hvis I afviser og gør oprør, skal I bli' fortæret af sværdet: for HERRENs mund har talt det.
Isa 1:20 But if ye refuse and rebel, ye shall be devoured with the sword: for the mouth of the LORD hath spoken it.

[Esa 1:21 DK-KJV] Hvordan er den trofaste by blevet til en skøge! den var fuld af dom; retfærdighed logerede i den; men nu mordere.
Isa 1:21 How is the faithful city become an harlot! it was full of judgment; righteousness lodged in it; but now murderers.

[Esa 1:22 DK-KJV] Dit sølv er blevet til slagger, din vin blandet med vand:
Isa 1:22 Thy silver is become dross, thy wine mixed with water:

[Esa 1:23 DK-KJV] Dine prinser er oprørske, og er venner med tyve: hver og en elsker gaver, og følger efter belønninger: de står ikke op for den faderløse, enkens sag kommer heller ikke op for dem.
Isa 1:23 Thy princes are rebellious, and companions of thieves: every one loveth gifts, and followeth after rewards: they judge not the fatherless, neither doth the cause of the widow come unto them.

[Esa 1:24 DK-KJV] Derfor siger Herren, hærskarers HERRE, Israels mægtige Éner, Ak, jeg vil lette mig på mine modstandere, og hævne mig på mine fjender:
Isa 1:24 Therefore saith the Lord, the LORD of hosts, the mighty One of Israel, Ah, I will ease me of mine adversaries, and avenge me of mine enemies:

[Esa 1:25 DK-KJV] Og jeg vil vende min hånd over dig, og fuldstændigt udrense dine slagger, og fjerne alt dit tin.
Isa 1:25 And I will turn my hand upon thee, and purely purge away thy dross, and take away all thy tin:

[Esa 1:26 DK-KJV] Og jeg vil genindsætte dine dommere som i starten, og dine rådgivere som i begyndelsen: bagefter skal du kaldes, Retfærdighedens by, den trofaste by.
Isa 1:26 And I will restore thy judges as at the first, and thy counsellers as at the beginning: afterward thou shalt be called, The city of righteousness, the faithful city.

[Esa 1:27 DK-KJV] Zion skal forløses med dom, og hendes omvendte med retfærdighed.
Isa 1:27 Zion shall be redeemed with judgment, and her converts with righteousness.

[Esa 1:28 DK-KJV] Og ødelæggelsen af overtræderne og af synderne skal være sammen, og de der forlader HERREN skal konsumeres.
Isa 1:28 And the destruction of the transgressors and of the sinners shall be together, and they that forsake the LORD shall be consumed.

[Esa 1:29 DK-KJV] For de skal skamme sig over egetræerne som I har ønsket, og I skal være forvirrede over de haver som I har udvalgt.
Isa 1:29 For they shall be ashamed of the oaks which ye have desired, and ye shall be confounded for the gardens that ye have chosen.

[Esa 1:30 DK-KJV] For I skal være som et egetræ hvis balde falmer, og som en have der intet vand har.
Isa 1:30 For ye shall be as an oak whose leaf fadeth, and as a garden that hath no water.

[Esa 1:31 DK-KJV] Og den stærke skal være som hørfiber, og skaberen af den som en gnist, og de skal begge brænde sammen, og ingen skal slukke dem.
Isa 1:31 And the strong shall be as tow, and the maker of it as a spark, and they shall both burn together, and none shall quench them.

Esajas bog Kapitel 2 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 2:1 DK-KJV] Ordet som Esaja sønnen til Amoz så vedrørende Judah og Jerusalem.
Isa 2:1 The word that Isaiah the son of Amoz saw concerning Judah and Jerusalem.

[Esa 2:2 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i de sidste
Isa 2:2 And it shall come to pass in the last days, that the

dage, at HERRENs bjerg-hus skal bli' etableret på toppen af bjergene, og skal være ophøjet over bakkerne; og alle nationer skal flokkes mod det.
[Esa 2:3 DK-KJV] Og mange folk skal gå og sige, Kom I, og lad os gå op til HERRENs bjerg, til huset for Jacobs Gud; og han vil undervise os om hans veje, og vi vil vandre på hans stier: for ud af Zion skal loven udgå, og HERRENs ord fra Jerusalem.
[Esa 2:4 DK-KJV] Og han skal dømme blandt nationerne, og skal irettesætte mange folk: og de skal slå deres sværd indtil plovskær, og deres spyd indtil vingårdsknive: nation skal ikke løfte sværd op imod nation, de skal heller ikke lære om krig mere.
[Esa 2:5 DK-KJV] Kæreste Jacobs hus, kom I, og lad os vandre i HERRENs lys.

[Esa 2:6 DK-KJV] Derfor har du forladt dit folk Jacobs hus, fordi de igen bli'r fyldt fra østen, og er sandsigere som Filisterne, og de gør demselv tilfreds i fremmedes børn.
[Esa 2:7 DK-KJV] Deres land er også fuld af sølv og guld, der er heller ikke ende på deres rigdomme; deres land er også fuld af heste, der er heller ingen ende på deres stridsvogne:
[Esa 2:8 DK-KJV] Deres land er også fuld af afguder; de tilbeder deres egne hænders værk, det som deres egne fingre har lavet:
[Esa 2:9 DK-KJV] Og den gemene mand bukker sig, og den store mand ydmyger sigselv: tilgiv dem derfor ikke.
[Esa 2:10 DK-KJV] Gå ind i klippen, og gem dig i støvet, ud af frygt for HERREN, og på grund hans majestæts herlighed.
[Esa 2:11 DK-KJV] Menneskets ophøjede attitude skal ydmyges, og menneskets hovmod skal nedbøjes, og i den dag er det kun HERREN der skal ophøjes.
[Esa 2:12 DK-KJV] For hærskarers HERREs dag skal komme over enhver der er stolt og hovmodig, og over enhver der er ophøjet; og han skal nedgøres:
[Esa 2:13 DK-KJV] Og over alle Libanons cedertræer, som er høje og ophøjede, og over alle Bashans egetræer,
[Esa 2:14 DK-KJV] Og over alle de høje bjerge, og over alle bakkerne der er ophøjet,
[Esa 2:15 DK-KJV] Og over ethvert højt tårn, og over enhver forskanset mur,
[Esa 2:16 DK-KJV] Og over alle Tarshishs skibe, og over alle velbehagelige billeder.
[Esa 2:17 DK-KJV] Og menneskets ophøjede attitude skal ydmyges, og menneskets hovmod skal nedbøjes, og i den dag er det kun HERREN der skal ophøjes.
[Esa 2:18 DK-KJV] Og han skal fuldstændig afskaffe afguderne.
[Esa 2:19 DK-KJV] Og de skal gå ind i klippehulerne, og ind i jordens grotter, ud af frygt for HERREN, og på grund hans majestæts herlighed, når han rejser sig for at ryste jorden på en frygtelig måde.
[Esa 2:20 DK-KJV] I den dag skal mennesket kaste sine sølvafguder, og sine guldafguder, som de har lavet til sigselv for at tilbe', til muldvarpene og til flagermusene;
[Esa 2:21 DK-KJV] For at gå ind i klippesprækkerne, og ind i toppen af de forrevne klipper, ud af frygt for HERREN, og på grund hans majestæts herlighed, når han rejser sig for at ryste jorden på en frygtelig måde.
[Esa 2:22 DK-KJV] Hold I jer fra mennesket, hvis ånde er i hans næsebor: for hvad er han anset for at være?

mountain of the LORD'S house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills; and all nations shall flow unto it.
Isa 2:3 And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the LORD, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths: for out of Zion shall go forth the law, and the word of the LORD from Jerusalem.

Isa 2:4 And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruninghooks: nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.
Isa 2:5 O house of Jacob, come ye, and let us walk in the light of the LORD.
Isa 2:6 Therefore thou hast forsaken thy people the house of Jacob, because they be replenished from the east, and are soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Isa 2:7 Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots:

Isa 2:8 Their land also is full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made:
Isa 2:9 And the mean man boweth down, and the great man humbleth himself: therefore forgive them not.

Isa 2:10 Enter into the rock, and hide thee in the dust, for fear of the LORD, and for the glory of his majesty.
Isa 2:11 The lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the LORD alone shall be exalted in that day.
Isa 2:12 For the day of the LORD of hosts shall be upon every one that is proud and lofty, and upon every one that is lifted up; and he shall be brought low:
Isa 2:13 And upon all the cedars of Lebanon, that are high and lifted up, and upon all the oaks of Bashan,
Isa 2:14 And upon all the high mountains, and upon all the hills that are lifted up,
Isa 2:15 And upon every high tower, and upon every fenced wall,
Isa 2:16 And upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.
Isa 2:17 And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low: and the LORD alone shall be exalted in that day.

Isa 2:18 And the idols he shall utterly abolish.

Isa 2:19 And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for fear of the LORD, and for the glory of his majesty, when he ariseth to shake terribly the earth.
Isa 2:20 In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which they made each one for himself to worship, to the moles and to the bats;

Isa 2:21 To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for fear of the LORD, and for the glory of his majesty, when he ariseth to shake terribly the earth.
Isa 2:22 Cease ye from man, whose breath is in his nostrils: for wherein is he to be accounted of?

Esajas bog Kapitel 3 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 3:1 DK-KJV] For, læg mærke til, Herren, hærskarers HERRE, fjerner støtten og staven fra Jerusalem og Judah, hele støtten fra brød, og hele støtten fra vand,
Isa 3:1 For, behold, the Lord, the LORD of hosts, doth take away from Jerusalem and from Judah the stay and the staff, the whole stay of bread, and the whole stay of water,

[Esa 3:2 DK-KJV] Den mægtige mand, og soldaten, dommeren, og profeten, og den kløgtige, og den gamle,
Isa 3:2 The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient,

[Esa 3:3 DK-KJV] Kaptajnen over halvtreds, og den ærefulde mand, og rådgiveren, og den listige håndværker, og den veltalende taler.
Isa 3:3 The captain of fifty, and the honourable man, and the counseller, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

[Esa 3:4 DK-KJV] Og jeg vil sætte børn til at være deres prinser, og spædbørn skal herske over dem.
Isa 3:4 And I will give children to be their princes, and babes shall rule over them.

[Esa 3:5 DK-KJV] Og folket skal undertrykkes, hver og en af en anden, og hver og en af sin nabo: barnet skal opføre sig stolt mod den gamle, og den usle mod den ærefulde.
Isa 3:5 And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbour: the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honourable.

[Esa 3:6 DK-KJV] Når en mand tager fat på sin bror fra sin fars hus, og siger, Du har tøj, vær du vor hersker, og lad denne ruin være under din hånd:
Isa 3:6 When a man shall take hold of his brother of the house of his father, saying, Thou hast clothing, be thou our ruler, and let this ruin be under thy hand:

[Esa 3:7 DK-KJV] På den dag skal han sværge, og sige, Jeg vil ikke være healer; for er der hverken brød eller tøj i mit hus: gør mig ikke til en hersker over folket.
Isa 3:7 In that day shall he swear, saying, I will not be an healer; for in my house is neither bread nor clothing: make me not a ruler of the people.

[Esa 3:8 DK-KJV] For Jerusalem er ødelagt, og Judah er faldet: fordi deres tunge og deres handlinger er imod HERREN, for at provokere hans herligheds øjne.
Isa 3:8 For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen: because their tongue and their doings are against the LORD, to provoke the eyes of his glory.

[Esa 3:9 DK-KJV] Deres ansigtsudtryk vidner imod dem; og de erklærer deres synd som Sodoma, de skjuler den ikke. Arme deres sjæl! for de har belønnet sig selv med det onde.
Isa 3:9 The shew of their countenance doth witness against them; and they declare their sin as Sodom, they hide it not. Woe unto their soul! for they have rewarded evil unto themselves.

[Esa 3:10 DK-KJV] Sig I til den retskafne, at det skal gå ham godt: for de skal spise frugten af deres handlinger.
Isa 3:10 Say ye to the righteous, that it shall be well with him: for they shall eat the fruit of their doings.

[Esa 3:11 DK-KJV] Arme den onde! det skal gå ham ilde: for belønningen fra hans hænder skal gives ham.
Isa 3:11 Woe unto the wicked! it shall be ill with him: for the reward of his hands shall be given him.

[Esa 3:12 DK-KJV] Hvad mit folk angår, deres undertrykkere er børn, og kvinder hersker over dem. Kæreste mit folk, de der ledte dig får dig til at fejle, og ødelægger de veje du går.
Isa 3:12 As for my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they which lead thee cause thee to err, and destroy the way of thy paths.

[Esa 3:13 DK-KJV] HERREN rejser sig op for at føre sagen, og står for at dømme folket.
Isa 3:13 The LORD standeth up to plead, and standeth to judge the people.

[Esa 3:14 DK-KJV] HERREN vil gå i rette med sit folks ældste, og med dets prinser: for I har spist vingården op; de fattiges bytte er i jeres huse.
Isa 3:14 The LORD will enter into judgment with the ancients of his people, and the princes thereof: for ye have eaten up the vineyard; the spoil of the poor is in your houses.

[Esa 3:15 DK-KJV] Hvad mener I med at I slår mit folk i småstykker, og kværner de fattiges ansigter? siger Gud hærskarers Herre.
Isa 3:15 What mean ye that ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor? saith the Lord GOD of hosts.

[Esa 3:16 DK-KJV] Desuden siger Herren, Fordi Zions døtre er stolte, og går med strakte halse og lystne øjne, mens de går rundt og tripper, og laver klirrende lyde med deres fødder:
Isa 3:16 Moreover the LORD saith, Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet:

[Esa 3:17 DK-KJV] Derfor vil Herren slå Zions døtres isse med en sårskorpe, og HERREN vil blotte deres skjulte dele.
Isa 3:17 Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the LORD will discover their secret parts.

[Esa 3:18 DK-KJV] På den dag vil Herren tage smykket fra deres klirrende ankelringe, og deres perlebesatte slør, og deres runde måneformede smykker.
Isa 3:18 In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments about their feet, and their cauls, and their round tires like the moon,

[Esa 3:19 DK-KJV] Kæderne, og armbåndene, og vedhængende,
Isa 3:19 The chains, and the bracelets, and the mufflers,

[Esa 3:20 DK-KJV] Kyserne, og smykkerne til benene, og pandebåndende, og smykkeskrinene, og øreringene,
Isa 3:20 The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the earrings,

[Esa 3:21 DK-KJV] Ringene, og næsesmykkerne,
Isa 3:21 The rings, and nose jewels,

[Esa 3:22 DK-KJV] De udskiftelige klædedragter, kapperne,
Isa 3:22 The changeable suits of apparel, and the mantles,

hovedtørklæderne, og dekorative hårnåle,

and the wimples, and the crisping pins,

[Esa 3:23 DK-KJV] Glassene, og det fine linned, og hætterne, og slørene.

Isa 3:23 The glasses, and the fine linen, and the hoods, and the vails.

[Esa 3:24 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at i stedet for sød lugt skal der være stank; og i stedet for et bælte en revne; og i stedet for smart sat hår skaldethed; og i stedet for et mavebælte et sækkelærred; og udslæt i stedet for skønhed.

Isa 3:24 And it shall come to pass, that instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle a rent; and instead of well set hair baldness; and instead of a stomacher a girding of sackcloth; and burning instead of beauty.

[Esa 3:25 DK-KJV] Dine mænd skal falde for sværdet, og dine mægtige i krigen.

Isa 3:25 Thy men shall fall by the sword, and thy mighty in the war.

[Esa 3:26 DK-KJV] Og hendes porte skal klage og sørge; og hun som er efterladt skal sidde på jorden.

Isa 3:26 And her gates shall lament and mourn; and she being desolate shall sit upon the ground.

Esajas bog Kapitel 4 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 4:1 DK-KJV] Og i den dag skal 7 kvinder gribe fat i 1 mand, og sige, Vi vil spise vort eget brød, og gå i vort eget tøj: men lad os blot kaldes ved dit navn, for at fjerne vor bebrejdelse.

Isa 4:1 And in that day seven women shall take hold of one man, saying, We will eat our own bread, and wear our own apparel: only let us be called by thy name, to take away our reproach.

[Esa 4:2 DK-KJV] I den dag skal HERRENS gren være smuk og herlig, og jordens frugt skal være fremragende og smuk for dem i Israel der er unsluppet.

Isa 4:2 In that day shall the branch of the LORD be beautiful and glorious, and the fruit of the earth shall be excellent and comely for them that are escaped of Israel.

[Esa 4:3 DK-KJV] Og det skal ske, at han der er tilbage i Zion, og han der er tilbage i Jerusalem, skal kaldes hellig, ja enhver der i Jerusalem er indskrevet blandt de levende:

Isa 4:3 And it shall come to pass, that he that is left in Zion, and he that remaineth in Jerusalem, shall be called holy, even every one that is written among the living in Jerusalem:

[Esa 4:4 DK-KJV] Når HERREN skal ha' vasket snavset af Zions døtre, og skal ha' renset blodet i Jerusalem fra dens midte via dommens ånd, og via brandens ånd.

Isa 4:4 When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment, and by the spirit of burning.

[Esa 4:5 DK-KJV] Og HERREN vil skabe over enhver beboelse på Zionbjerget, og over hendes forsamlinger, en sky og røg om dagen, og skinnet af en flammende ild om natten: for over hele herligheden skal der være et forsvar.

Isa 4:5 And the LORD will create upon every dwelling place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day, and the shining of a flaming fire by night: for upon all the glory shall be a defence.

[Esa 4:6 DK-KJV] Og der skal være et tabernakel som en skygge midt på dagen for varmen, og som et sted for tilflugt, og som et ly for storm og regn.

Isa 4:6 And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and for a covert from storm and from rain.

Esajas bog Kapitel 5 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 5:1 DK-KJV] Nu vil jeg synge en sang for min højt elskede om min elskede der handler om hans vingård. Min højt elskede har en vingård på en meget frugtbar bakke:

Isa 5:1 Now will I sing to my wellbeloved a song of my beloved touching his vineyard. My wellbeloved hath a vineyard in a very fruitful hill:

[Esa 5:2 DK-KJV] Og han indhegnede den, og tog dens sten frem, og tilplantede den med den mest udsøgte vin, og byggede et tårn midt i den, og lavede også en vinpresse derinde; og han sørgede for at den skulle frembringe druer, og den frembragte vilde druer.

Isa 5:2 And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a winepress therein: and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

[Esa 5:3 DK-KJV] Og nu, Kæreste indbyggere i Jerusalem, og mænd i Judah, døm, jeg ber jer, mellem mig og min vingård.

Isa 5:3 And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

[Esa 5:4 DK-KJV] Hvad kunne der være gjort mere ved min vingård, som jeg ikke har gjort i den? hvorfor, frembragte den vilde druer, da jeg sørgede for at den skulle frembringe druer?

Isa 5:4 What could have been done more to my vineyard, that I have not done in it? wherefore, when I looked that it should bring forth grapes, brought it forth wild grapes?

[Esa 5:5 DK-KJV] Og hør nu her; jeg vil fortælle jer hvad jeg vil gøre med min vingård: Jeg vil fjerne hegnet omkring den, og den skal bli' fortæret, og jeg vil nedbryde muren omkring den, og den skal trædes ned:

Isa 5:5 And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard: I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and break down the wall thereof, and it shall be trodden down:

[Esa 5:6 DK-KJV] Og jeg vil ødelægge den: den skal ikke beskæres, eller graves; men der skal komme tidsler og tornebuske op: jeg vil også befale skyerne at de ikke regner

Isa 5:6 And I will lay it waste: it shall not be pruned, nor digged; but there shall come up briers and thorns: I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

på den.

[Esa 5:7 DK-KJV] For Israels hus er hærskarers HERRES vingård, og Judahs mænd er hans velbehagelige plante: og han søgte efter dom, men læg mærke til undertrykkelse; efter retfærdighed, men læg mærke til et råb.
[Esa 5:8 DK-KJV] Arme dem der føjer hus til hus, der lægger mark til mark, indtil der ikke er plads, så de må bli' placeret alene midt på jorden!
[Esa 5:9 DK-KJV] Hærskarers HERRE sagde I mine ører, mange huse skal sandelig bli' lagt øde, ja store og smukke, uden beboere.
[Esa 5:10 DK-KJV] Ja, 4 hektar med vingård skal frembringe en bath 22 liter, og sæden fra et homer-mål 220 liter skal frembringe et efa-mål 22 liter.
[Esa 5:11 DK-KJV] Arme dem der står tidligt op om morgenen, for at forfølge stærke drikke; som bliver ved til natten, indtil vinen opflammer dem!
[Esa 5:12 DK-KJV] Og harpen, og violinen, tamburinen, og fløjte, og vin, er med til deres fester: men de ser ikke på HERRENS værk, og overvejer heller ikke hvad hans hænders udfører.
[Esa 5:13 DK-KJV] Derfor er mit folk gået ind i fangenskab, fordi de ingen kundskab har: og deres hæderlige mænd er udsultede, og deres folkemængde er udtørret med tørst.
[Esa 5:14 DK-KJV] Derfor har helvede forstørret sig selv, og åbnet sin mund uden mål: og deres herlighed, og deres folkemængde, og deres pragt, og ham der glæder sig, skal stige ned i det.
[Esa 5:15 DK-KJV] Og den ondskabsfulde mand skal nedgøres, og den mægtige mand skal ydmyges, og de ophøjedes øjne skal ydmyges:
[Esa 5:16 DK-KJV] Men hærskarers HERRE skal bli' ophøjet i dom, og Gud som er hellig skal helliggøres i retfærdighed.
[Esa 5:17 DK-KJV] Da skal lammene græsse på deres sædvanlige måde, og fremmede skal spise fedes ødelagte steder.
[Esa 5:18 DK-KJV] Arme dem der trækker fejltrin med strenge af forfængelighed, og synd som var det med et vognreb:
[Esa 5:19 DK-KJV] Der siger, Lad ham skynde sig, og haste på hans værk, så vi må se det: og lad rådet fra Israels Hellige Éner nærme sig og komme, så vi må kende det!
[Esa 5:20 DK-KJV] Arme dem der kalder ondt godt, og godt ondt; der sætter mørke for lys, og lys for mørke; der sætter bittert for sødt, og sødt for bittert!
[Esa 5:21 DK-KJV] Arme dem der er vise i deres egne øjne, og ser sigselv som forstandige!
[Esa 5:22 DK-KJV] Arme dem der er mægtige i at drikke vin, og mænd af styrke der blander stærke drikke:
[Esa 5:23 DK-KJV] Som retfærdiggør de onde for at få en belønning, og fjerner den retskafnes retfærdighed fra ham!
[Esa 5:24 DK-KJV] Derfor som ilden fortærer stubben, og flamen konsumere avnen, sådant skal deres rod være som råddenskab, og deres blomstring skal gå op som støv: fordi de har kastet loven fra hærskarers HERRE væk, og foragtet ordet fra Israels Hellige Éner.
[Esa 5:25 DK-KJV] Derfor er HERRENs vrede antændt imod hans folk, og han har strakt hans hånd ud imod dem, og har slået dem: og bakkerne rystede, og deres kadavere var flået i gadernes midte. Selv på grund af alt dette er hans vrede ikke fjernet, men hans hånd er stadig udstrakt.

Isa 5:7 For the vineyard of the LORD of hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant: and he looked for judgment, but behold oppression; for righteousness, but behold a cry.
Isa 5:8 Woe unto them that join house to house, that lay field to field, till there be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!
Isa 5:9 In mine ears said the LORD of hosts, Of a truth many houses shall be desolate, even great and fair, without inhabitant.

Isa 5:10 Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of an homer shall yield an ephah.
Isa 5:11 Woe unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink; that continue until night, till wine inflame them!

Isa 5:12 And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine, are in their feasts: but they regard not the work of the LORD, neither consider the operation of his hands.
Isa 5:13 Therefore my people are gone into captivity, because they have no knowledge: and their honourable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Isa 5:14 Therefore hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure: and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.
Isa 5:15 And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled:

Isa 5:16 But the LORD of hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Isa 5:17 Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Isa 5:18 Woe unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope:
Isa 5:19 That say, Let him make speed, and hasten his work, that we may see it: and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it!
Isa 5:20 Woe unto them that call evil good, and good evil; that put darkness for light, and light for darkness; that put bitter for sweet, and sweet for bitter!
Isa 5:21 Woe unto them that are wise in their own eyes, and prudent in their own sight!
Isa 5:22 Woe unto them that are mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink:
Isa 5:23 Which justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!
Isa 5:24 Therefore as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, so their root shall be as rottenness, and their blossom shall go up as dust: because they have cast away the law of the LORD of hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.
Isa 5:25 Therefore is the anger of the LORD kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them: and the hills did tremble, and their carcases were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

[Esa 5:26 DK-KJV] Og han vil på afstand løfte et æresmærke op for nationerne, og vil pifte på dem fra jordens ende: og, læg mærke til, de skal komme med lynets hast:
[Esa 5:27 DK-KJV] Ingen skal være trætte og heller ikke snuble blandt dem, ingen skal slumre og heller ikke sove, deres omslag om deres lænder skal heller ikke løsnes, deres skoremme skal heller ikke gå i stykker:
[Esa 5:28 DK-KJV] De hvis pile er skarpe, og alle har deres buer spendte, deres hestes hove skal bli' regnet som flint, og deres hjul som en hvirvelvind:
[Esa 5:29 DK-KJV] Deres brølen skal være som en løve, de skal brøle som unge løver: ja, de skal brøle, og ta' fat i byttet, og skal bære det sikkert væk, og ingen skal forløse det.

[Esa 5:30 DK-KJV] Og i den dag skal de brøle imod dem som havets brølen: og hvis en kigger mod land, læg mærke til mørke og sorg, og lyset er formørket i des himle.

Isa 5:26 And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth: and, behold, they shall come with speed swiftly:

Isa 5:27 None shall be weary nor stumble among them; none shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken:
Isa 5:28 Whose arrows are sharp, and all their bows bent, their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind:

Isa 5:29 Their roaring shall be like a lion, they shall roar like young lions: yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry it away safe, and none shall deliver it.
Isa 5:30 And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea: and if one look unto the land, behold darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

Esajas bog Kapitel 6 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 6:1 DK-KJV] I det år hvor kong Uzziah døde så jeg også Herren siddende op en trone, høj og opløftet, og hans følge fyldte templet.
[Esa 6:2 DK-KJV] Og over den stod seraphimerne: hver og en havde 6 vinger; med 2 dækkede han sit ansigt, og med 2 dækkede han sine fødder, og med 2 fløj han.
[Esa 6:3 DK-KJV] Og en råbte til en anden, og sagde, Hellig, hellig, hellig, er hærskarers HERRE: hele jorden er fuld af hans herlighed.
[Esa 6:4 DK-KJV] Og dørstolperne flyttede sig ved røsten fra ham der råbte, og huset var fyldt med røg.
[Esa 6:5 DK-KJV] Da sagde jeg, Arme mig! for jeg er ikke færdig; eftersom jeg er en mand af urene læber, og bor i midten af et folk med urene læber: for mine øjne har set Kongen, hærskarers HERRE.
[Esa 6:6 DK-KJV] Da fløj en af seraphimerne hen til mig, ved at ha' et levende kul i hans hånd, som han havde taget med tangene der var på alteret:
[Esa 6:7 DK-KJV] Og han lagde det på min mund, og sagde, Se, dette har rørt dine læber; og dit fejltrin er fjernet, og din synd renset.
[Esa 6:8 DK-KJV] Og så hørte jeg Herrens stemme, som siger, Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for os? Da sagde jeg, Her er jeg; send mig.

[Esa 6:9 DK-KJV] Og han sagde, Gå, og fortæl dette folk, Hør I sandelig, men forstå ikke; og se I sandelig, men opfat ikke.
[Esa 6:10 DK-KJV] Gør hjertet i dette folk fedt, og gør deres øjne tunge, og luk deres øjne; for ikke at de ser med deres øjne, og hører med deres ører, og forstår med deres hjerter, og omvender sig, og er helbredt.
[Esa 6:11 DK-KJV] Da sagde jeg, Herre, hvor længe? Og han svarede, Indtil byerne er smadret uden indbygger, og husene uden mennesket, og landet er fuldstændig øde,
[Esa 6:12 DK-KJV] Og HERREN har fjernet mennesket langt væk, og der er en stor forladelse i landets midte.
[Esa 6:13 DK-KJV] Men der skal stadig være en tiendedel i det, og den skal vende tilbage, og skal bli' spist: som et lindetræ, og som et egetræ, hvis substans er i dem, når de kaster deres blade: sådant skal den hellige sæd være dens substans.

Isa 6:1 In the year that king Uzziah died I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.
Isa 6:2 Above it stood the seraphims: each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.
Isa 6:3 And one cried unto another, and said, Holy, holy, holy, is the LORD of hosts: the whole earth is full of his glory.
Isa 6:4 And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.
Isa 6:5 Then said I, Woe is me! for I am undone; because I am a man of unclean lips, and I dwell in the midst of a people of unclean lips: for mine eyes have seen the King, the LORD of hosts.
Isa 6:6 Then flew one of the seraphims unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar:
Isa 6:7 And he laid it upon my mouth, and said, Lo, this hath touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.
Isa 6:8 Also I heard the voice of the Lord, saying, Whom shall I send, and who will go for us? Then said I, Here am I; send me.
Isa 6:9 And he said, Go, and tell this people, Hear ye indeed, but understand not; and see ye indeed, but perceive not.
Isa 6:10 Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes; lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and convert, and be healed.
Isa 6:11 Then said I, Lord, how long? And he answered, Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate,
Isa 6:12 And the LORD have removed men far away, and there be a great forsaking in the midst of the land.
Isa 6:13 But yet in it shall be a tenth, and it shall return, and shall be eaten: as a teil tree, and as an oak, whose substance is in them, when they cast their leaves: so the holy seed shall be the substance thereof.

[Esa 7:1 DK-KJV] Og det skete i Ahazs dage sønnen af Jotham, sønnen af Uzziah, konge i Judah, at Rezin kongen i Syrien, og Pakah sønnen af Remaliah, konge i Israel, gik op mod Jerusalem for at gå i krig imod den, men kunne ikke vinde over den.
Isa 7:1 And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin the king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

[Esa 7:2 DK-KJV] Og det var fortalt til Davids hus, og sagt, Syrien har sluttet sig sammen med Ephraim. Og Og hans hjerte var bevæget, og hjertet i hans folk, træerne i skoven er bevæget af vinden.
Isa 7:2 And it was told the house of David, saying, Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

[Esa 7:3 DK-KJV] Da sagde HERREN til Esaja, Gå nu frem for at møde Ahaz, du, og din søn Shear-jashub, for enden af røret fra det øverste bassin på landevejen til tekstilrenserens mark;
Isa 7:3 Then said the LORD unto Isaiah, Go forth now to meet Ahaz, thou, and Shear-jashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

[Esa 7:4 DK-KJV] Og sig til ham, Vær på vagt, og vær stille; frygt ikke, vær heller ikke ængstelig over de 2 ender på disse rygende fakler, over Rezin og Remaliahs søns voldsomme vrede mod Syrien.
Isa 7:4 And say unto him, Take heed, and be quiet; fear not, neither be fainthearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

[Esa 7:5 DK-KJV] Nu da Syrien, Ephraim, og Remaliahs søn har onde planer imod dig, og siger,
Isa 7:5 Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying,

[Esa 7:6 DK-KJV] Lad os gå op imod Judah, og irettesætte det, og lad os lave et brud derinde til os, og sætte en konge i des midte, ja Tabeals søn:
Isa 7:6 Let us go up against Judah, and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, even the son of Tabeal:

[Esa 7:7 DK-KJV] Dette siger Herren GUD, Det skal ikke bestå, og det skal ikke ske.
Isa 7:7 Thus saith the Lord GOD, It shall not stand, neither shall it come to pass.

[Esa 7:8 DK-KJV] For Syriens leder er Damaskus, og Damaskus' leder er Rezin; og indenfor 65 år skal Ephraim blive knust, så det ikke er et folk.
Isa 7:8 For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus is Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken, that it be not a people.

[Esa 7:9 DK-KJV] Og Ephraims leder er Samaria, og Samarias leder er Remaliahs søn. Hvis I ikke vil tro, skal I sandelig ikke bli' etableret.
Isa 7:9 And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe, surely ye shall not be established.

[Esa 7:10 DK-KJV] Desuden talte HERREN igen til Ahaz, og siger,
Isa 7:10 Moreover the LORD spake again unto Ahaz, saying,

[Esa 7:11 DK-KJV] Spørg du HERREN din Gud om et tegn; spørg det enten i det dybe, eller i det høje foroven.
Isa 7:11 Ask thee a sign of the LORD thy God; ask it either in the depth, or in the height above.

[Esa 7:12 DK-KJV] Men Ahaz sagde, Jeg vil ikke spørge, jeg vil heller ikke friste HERREN.
Isa 7:12 But Ahaz said, I will not ask, neither will I tempt the LORD.

[Esa 7:13 DK-KJV] Og han sagde, Hør I nu, Kæreste Davids hus; er det en lille ting for jer at trætte mennesker, men vil I også trætte min Gud?
Isa 7:13 And he said, Hear ye now, O house of David; Is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

[Esa 7:14 DK-KJV] Derfor skal HERREN hamselv gi' jer et tegn; Læg mærke til, en jomfru skal undfange, og bære en søn, og skal kalde hans navn Immanuel. **Se Esa 7:14 - Mat 1:23 -**
Isa 7:14 Therefore the Lord himself shall give you a sign; Behold, a virgin shall conceive, and bear a son, and shall call his name Immanuel.

[Esa 7:15 DK-KJV] Smør og honning skal han spise, så han må forstå at afvise den onde, og udvælge den gode.
Isa 7:15 Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil, and choose the good.

[Esa 7:16 DK-KJV] Og førend det barn skal forstå at afvise den onde, og udvælge den gode, skal det land som du afskyr bli' svigtet af begge hendes konger.
Isa 7:16 For before the child shall know to refuse the evil, and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

[Esa 7:17 DK-KJV] HERREN skal bringe over dig, og over dit folk, og over dit fars hus, dage der ikke er kommet, fra den dag da Ephraim rejste fra Judah; ja Assyriens konge.
Isa 7:17 The LORD shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come, from the day that Ephraim departed from Judah; even the king of Assyria.

[Esa 7:18 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, at HERREN skal fløjte på fluen der er i de fjerneste dele af Egyptens floder, og på bien der er i Assyriens land.
Isa 7:18 And it shall come to pass in that day, that the LORD shall hiss for the fly that is in the uttermost part of the rivers of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

[Esa 7:19 DK-KJV] Og de skal komme, og skal allesammen hvile sig i de øde dale, og i hullerne i klipperne, og over alle tornebuskene, og over alle buskadserne.
Isa 7:19 And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

[Esa 7:20 DK-KJV] , nemlig,
Isa 7:20 In the same day shall the Lord shave with a rasor

that is hired, namely, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet: and it shall also consume the beard.

[Esa 7:21 DK-KJV] Isa 7:21 And it shall come to pass in that day, that a man shall nourish a young cow, and two sheep;

[Esa 7:22 DK-KJV] Isa 7:22 And it shall come to pass, for the abundance of milk that they shall give he shall eat butter: for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

[Esa 7:23 DK-KJV] Isa 7:23 And it shall come to pass in that day, that every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, it shall even be for briers and thorns.

[Esa 7:24 DK-KJV] Isa 7:24 With arrows and with bows shall men come thither; because all the land shall become briers and thorns.

[Esa 7:25 DK-KJV] Isa 7:25 And on all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns: but it shall be for the sending forth of oxen, and for the treading of lesser cattle.

[Esa 8:1 DK-KJV] Desuden sagde HERREN til mig, Ta' dig en stor rulle, og skriv med et menneskes pen angående Maher-shalal-hash-baz. "at I hurtigt bli'r et bytte"

Isa 8:1 Moreover the LORD said unto me, Take thee a great roll, and write in it with a man's pen concerning Maher-shalal-hash-baz.

[Esa 8:2 DK-KJV] Og jeg tog trofaste vidner til mig for at skrive det ned, præsten Uriah, og Zechariah sønnen af Jeberechiah.

Isa 8:2 And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

[Esa 8:3 DK-KJV] Og jeg gik indtil profetinden; og hun undfangede, og bar en søn. Da sagde HERREN til mig, Kald hans navn Maher-shalal-hash-baz.

Isa 8:3 And I went unto the prophetess; and she conceived, and bare a son. Then said the LORD to me, Call his name Maher-shalal-hash-baz.

[Esa 8:4 DK-KJV] For før barnet skal ha' kundskab til at råbe, Min far, og min mor, skal rigdommene fra Damascus og byttet fra Samaria bli' fjernet foran Assyriens konge.

Isa 8:4 For before the child shall have knowledge to cry, My father, and my mother, the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

[Esa 8:5 DK-KJV] HERREN talte også til mig igen, og siger,

Isa 8:5 The LORD spake also unto me again, saying,

[Esa 8:6 DK-KJV] Eftersom dette folk afviser Shiloahs vandmasser der rinder så stille, og glæder sig over Rezin og Remaliahs søn;

Isa 8:6 Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

[Esa 8:7 DK-KJV] Læg nu derfor, mærke til, Herren bringer flodens vandmasser op over dem, stærk og mange, ja Assyriens konge, og hele hans herlighed: og han skal komme op over alle hans kanaler, og gå over alle hans bredder:

Isa 8:7 Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria, and all his glory: and he shall come up over all his channels, and go over all his banks:

[Esa 8:8 DK-KJV] Og han skal passere gennem Judah; han skal oversvømme og gå over, han skal nå helt op til nakken; og hans udstukne vinger skal fylde bredden på dit land, Kæreste Immanuel.

Isa 8:8 And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

[Esa 8:9 DK-KJV] Foren jerselv, Kæreste I folk, og I skal bli' brudt i stykker; og hør efter, alle I fra fjerne lande: omslut jerselv, og I skal bli' brudt i stykker; omslut jerselv, og I skal bli' brudt i stykker.

Isa 8:9 Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear, all ye of far countries: gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Isa 8:10 Take counsel together, and it shall come to nought; speak the word, and it shall not stand: for God is with us.

[Esa 8:10 DK-KJV] Rådfør jer med hinanden, og det skal bli' til intet; tal ordet, og det skal ikke stå: for Gud er med os.

[Esa 8:11 DK-KJV] For HERREN talte dette til mig med en stærk hånd, og instruerede mig så jeg ikke skulle gå på dette folks vej, og siger,

Isa 8:11 For the LORD spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying,

[Esa 8:12 DK-KJV] Sig I ikke, Et forbund, til alle dem til hvem dette folk skal sige, Et forbund; frygt I heller ikke deres frygt, eller vær bange.

Isa 8:12 Say ye not, A confederacy, to all them to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

[Esa 8:13 DK-KJV] Ja helliggør hærskarers HERRE; og lad ham være jeres frygt, og lad ham være jeres gru.

Isa 8:13 Sanctify the LORD of hosts himself; and let him be your fear, and let him be your dread.

[Esa 8:14 DK-KJV] Og han skal være som en helligdom; men som en snublesten og som en klippe af krænkelse overfor både Israels hus, som en fangløkke og som en klapfælde overfor Jerusalems indbyggere.

Isa 8:14 And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling and for a rock of offence to both the houses of Israel, for a gin and for a snare to the inhabitants of Jerusalem.

[Esa 8:15 DK-KJV] Og mange blandt dem skal snuble, og falde, og bli' brudt, og bli' fanget, og bli' taget.
Isa 8:15 And many among them shall stumble, and fall, and be broken, and be snared, and be taken.
[Esa 8:16 DK-KJV] Forbind vidnesbyrdet, forsegl loven blandt mine disciple.
Isa 8:16 Bind up the testimony, seal the law among my disciples.
[Esa 8:17 DK-KJV] Og jeg vil vente på HERREN, der gemmer hans ansigt fra Jacobs hus, og jeg vil kigge efter ham.
Isa 8:17 And I will wait upon the LORD, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.
[Esa 8:18 DK-KJV] Læg mærke til, Jeg og de børn som HERREN har givet mig som tegn og som undere i Israel fra hærskarers HERRE, de som bor i Zionbjerget.
Isa 8:18 Behold, I and the children whom the LORD hath given me are for signs and for wonders in Israel from the LORD of hosts, which dwelleth in mount Zion.
[Esa 8:19 DK-KJV] Og når de skal sige til jer, Søg mod dem der har åndemanere, og mod troldmænd der piper, og der mumler: skulle et folk ikke søge mod deres Gud? efter den levende i stedet for de døde?
Isa 8:19 And when they shall say unto you, Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep, and that mutter: should not a people seek unto their God? for the living to the dead?
[Esa 8:20 DK-KJV] I henhold til loven og til vidnesbyrdet: hvis de ikke taler efter dette ord, er det fordi der ikke er noget lys i dem.
Isa 8:20 To the law and to the testimony: if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.
[Esa 8:21 DK-KJV] Og de skal passere igennem det, strengt placeret og sulten: og det skal komme til at ske, at når de skal være sultne, skal de bekymre demselv, og forbande deres konge og deres Gud, og kigge opad.
Isa 8:21 And they shall pass through it, hardly bestead and hungry: and it shall come to pass, that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.
[Esa 8:22 DK-KJV] Og de skal kigge på jorden; og skal lægge mærke til trængsel og mørke, uklarhed og pine; og de skal bli' drevet mod mørket.
Isa 8:22 And they shall look unto the earth; and behold trouble and darkness, dimness of anguish; and they shall be driven to darkness.

Esajas bog Kapitel 9 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 9:1 DK-KJV] Imidlertid skal dunkelheden ikke være sådant som i hendes plage, da han tidligere kun plagede Zebuluns land og Naphtalis land lidt, og bagefter plagede hende mere smertefuldt på vejen til havet, på den anden side af Jordanfloden, i nationernes Galilæa. **"Se - Esa 9:1-2 - Mat 4:15-16 - Åben 7:8"**
Isa 9:1 Nevertheless the dimness shall not be such as was in her vexation, when at the first he lightly afflicted the land of Zebulun and the land of Naphtali, and afterward did more grievously afflict her by the way of the sea, beyond Jordan, in Galilee of the nations.
[Esa 9:2 DK-KJV] Det folk der vandrede i mørke har set en stort lys: de der bor i dødens skyggeland, på dem har lyset skinnet.
Isa 9:2 The people that walked in darkness have seen a great light: they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.
Isa 9:3 Thou hast multiplied the nation, and not increased the joy: they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.
[Esa 9:3 DK-KJV]
Isa 9:4 For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor, as in the day of Midian.
[Esa 9:4 DK-KJV]
Isa 9:5 For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.
[Esa 9:5 DK-KJV] beklædningsgenstande
[Esa 9:6 DK-KJV] For et barn er født til os, til os er en søn givet: og ledelsen skal være på hans skuldre: og hans navn skal kaldes Vidunderlig, Rådgiver, Den mægtige Gud, Den evigvarende Far, Fredsprins.
Isa 9:6 For unto us a child is born, unto us a son is given: and the government shall be upon his shoulder: and his name shall be called Wonderful, Counseller, The mighty God, The everlasting Father, The Prince of Peace.
Isa 9:7 Of the increase of his government and peace there shall be no end, upon the throne of David, and upon his kingdom, to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth even for ever. The zeal of the LORD of hosts will perform this.
[Esa 9:7 DK-KJV]
Isa 9:8 The Lord sent a word into Jacob, and it hath lighted upon Israel.
[Esa 9:8 DK-KJV]
Isa 9:9 And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitant of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart,
[Esa 9:9 DK-KJV]
Isa 9:10 The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones: the sycomores are cut down, but we will change them into cedars.
[Esa 9:10 DK-KJV]
Isa 9:11 Therefore the LORD shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;
[Esa 9:11 DK-KJV]

Isa 9:12 The Syrians before, and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned
[Esa 9:12 DK-KJV] away, but his hand is stretched out still.
Isa 9:13 For the people turneth not unto him that smiteth them, neither
[Esa 9:13 DK-KJV] do they seek the LORD of hosts.
Isa 9:14 Therefore the LORD will cut off from Israel head and tail,
[Esa 9:14 DK-KJV] branch and rush, in one day.
Isa 9:15 The ancient and honourable, he is the head; and the prophet
[Esa 9:15 DK-KJV] that teacheth lies, he is the tail.
Isa 9:16 For the leaders of this people cause them to err; and they
[Esa 9:16 DK-KJV] that are led of them are destroyed.
Isa 9:17 Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows: for every one is an hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For
[Esa 9:17 DK-KJV] all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
Isa 9:18 For wickedness burneth as the fire: it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forest, and they shall
[Esa 9:18 DK-KJV] mount up like the lifting up of smoke.
Isa 9:19 Through the wrath of the LORD of hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire: no man shall spare his
[Esa 9:19 DK-KJV] brother.
Isa 9:20 And he shall snatch on the right hand, and be hungry; and he shall eat on the left hand, and they shall not be satisfied: they shall eat
[Esa 9:20 DK-KJV] every man the flesh of his own arm:
Isa 9:21 Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh: and they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned
[Esa 9:21 DK-KJV] away, but his hand is stretched out still.

Esajas bog Kapitel 10 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 10:1 DK-KJV] Arm dem der bekendtgør uretfærdige bekendtgørelser, og som skriver smertefulde ting som de har foreskrevet;
Isa 10:1 Woe unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;
[Esa 10:2 DK-KJV] For at vende de trængende væk fra dom, og for at fjerne retten fra mit folks fattige, så enker må være deres bytte, og så de må røve de faderløse!
Isa 10:2 To turn aside the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!
Isa 10:3 And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for
[Esa 10:3 DK-KJV] help? and where will ye leave your glory?
Isa 10:4 Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not
[Esa 10:4 DK-KJV] turned away, but his hand is stretched out still.
Isa 10:5 O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their
[Esa 10:5 DK-KJV] hand is mine indignation.
Isa 10:6 I will send him against an hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge, to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the
[Esa 10:6 DK-KJV] mire of the streets.
Isa 10:7 Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but it is in his heart to destroy and cut off nations not a
[Esa 10:7 DK-KJV] few.
[Esa 10:8 DK-KJV] Isa 10:8 For he saith, Are not my princes altogether kings?
Isa 10:9 Is not Calno as Carchemish? is not Hamath as Arpad?
[Esa 10:9 DK-KJV] is not Samaria as Damascus?
Isa 10:10 As my hand hath found the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of
[Esa 10:10 DK-KJV] Samaria;
Isa 10:11 Shall I not, as I have done unto Samaria and her
[Esa 10:11 DK-KJV] idols, so do to Jerusalem and her idols?
Isa 10:12 Wherefore it shall come to pass, that when the Lord hath performed his whole work upon mount Zion and on Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of
[Esa 10:12 DK-KJV] Zionbjerget Assyria, and the glory of his high looks.

[Esa 10:13 DK-KJV]
Isa 10:13 For he saith, By the strength of my hand I have done it, and by my wisdom; for I am prudent: and I have removed the bounds of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man:

[Esa 10:14 DK-KJV]
Isa 10:14 And my hand hath found as a nest the riches of the people: and as one gathereth eggs that are left, have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

[Esa 10:15 DK-KJV]
Isa 10:15 Shall the axe boast itself against him that heweth therewith? or shall the saw magnify itself against him that shaketh it? as if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself, as if it were no wood.

[Esa 10:16 DK-KJV]
Isa 10:16 Therefore shall the Lord, the Lord of hosts, send among his fat ones leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

[Esa 10:17 DK-KJV] Og Israels lys skal være som en ild, og hans Hellige Éner som en flamme: og den skal brænde og fortære hans tornebuske og hans tidsler, på 1 dag;
Isa 10:17 And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame: and it shall burn and devour his thorns and his briers in one day;

[Esa 10:18 DK-KJV] Og skal fortære herligheden fra hans skov, og fra hans frugtbare mark, både sjæl og krop: og de skal være som når en fanebærer besvimer.
Isa 10:18 And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body: and they shall be as when a standardbearer fainteth.

[Esa 10:19 DK-KJV] Og resten af træerne fra hans skov skal være få, så et barn kan indskrive dem.
Isa 10:19 And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

[Esa 10:20 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, at Israels rest, og sådanne som er undsluppet fra Jacobs hus, ikke længere skal stole på ham der slog dem: men i sandhed skal stole på HERREN, Israels Hellige Éner.
Isa 10:20 And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them; but shall stay upon the LORD, the Holy One of Israel, in truth.

[Esa 10:21 DK-KJV] Resten skal vende tilbage, ja Jacobs rest, til den mægtige Gud.
Isa 10:21 The remnant shall return, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

[Esa 10:22 DK-KJV]
Isa 10:22 For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return: the consumption decreed shall overflow with righteousness.

[Esa 10:23 DK-KJV]
Isa 10:23 For the Lord GOD of hosts shall make a consumption, even determined, in the midst of all the land.

[Esa 10:24 DK-KJV]
Isa 10:24 Therefore thus saith the Lord GOD of hosts, O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian: he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

[Esa 10:25 DK-KJV]
Isa 10:25 For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

[Esa 10:26 DK-KJV]
Isa 10:26 And the LORD of hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb: and as his rod was upon the sea, so shall he lift it up after the manner of Egypt.

[Esa 10:27 DK-KJV]
Isa 10:27 And it shall come to pass in that day, that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

[Esa 10:28 DK-KJV]
Isa 10:28 He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages:

[Esa 10:29 DK-KJV]
Isa 10:29 They are gone over the passage: they have taken up their lodging at Geba; Ramah is afraid; Gibeah of Saul is fled.

[Esa 10:30 DK-KJV]
Isa 10:30 Lift up thy voice, O daughter of Gallim: cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

[Esa 10:31 DK-KJV]
Isa 10:31 Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

[Esa 10:32 DK-KJV]
Isa 10:32 As yet shall he remain at Nob that day: he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

[Esa 10:33 DK-KJV]
Isa 10:33 Behold, the Lord, the LORD of hosts, shall lop the bough with terror: and the high ones of stature shall be hewn

down, and the haughty shall be humbled.

[Esa 10:34 DK-KJV] , og Libanon skal falde via en mægtig éner.

Isa 10:34 And he shall cut down the thickets of the forest with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

Esajas bog Kapitel 11 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 11:1 DK-KJV]

Isa 11:1 And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a Branch shall grow out of his roots:

[Esa 11:2 DK-KJV]

Isa 11:2 And the spirit of the LORD shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the LORD;

[Esa 11:3 DK-KJV]

Isa 11:3 And shall make him of quick understanding in the fear of the LORD: and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears:

[Esa 11:4 DK-KJV]

Isa 11:4 But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth: and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

[Esa 11:5 DK-KJV]

Isa 11:5 And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

[Esa 11:6 DK-KJV]

Isa 11:6 The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid; and the calf and the young lion and the fatling together; and a little child shall lead them.

[Esa 11:7 DK-KJV]

Isa 11:7 And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together: and the lion shall eat straw like the ox.

[Esa 11:8 DK-KJV]

Isa 11:8 And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice' den.

[Esa 11:9 DK-KJV]

Isa 11:9 They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain: for the earth shall be full of the knowledge of the LORD, as the waters cover the sea.

[Esa 11:10 DK-KJV]

Isa 11:10 And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek: and his rest shall be glorious.

[Esa 11:11 DK-KJV]

Isa 11:11 And it shall come to pass in that day, that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people, which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

[Esa 11:12 DK-KJV]

Isa 11:12 And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

[Esa 11:13 DK-KJV] Ephraim skal også stoppe med at være misundelig, og Judahs modstandere skal fjernes: Ephraim skal ikke misunde Judah, og Judah skal ikke irettesætte Ephraim.

Isa 11:13 The envy also of Ephraim shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off: Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

[Esa 11:14 DK-KJV]

Isa 11:14 But they shall fly upon the shoulders of the Philistines toward the west; they shall spoil them of the east together: they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

[Esa 11:15 DK-KJV]

Isa 11:15 And the LORD shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind shall he shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dryshod.

[Esa 11:16 DK-KJV]

Isa 11:16 And there shall be an highway for the remnant of his people, which shall be left, from Assyria; like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

Esajas bog Kapitel 12 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 12:1 DK-KJV] Og i den dag skal du sige, Kæreste Herre, jeg vil prise dig: skønt du var vred på mig, har din vrede lagt sig, og du trøster mig.

Isa 12:1 And in that day thou shalt say, O LORD, I will praise thee: though thou wast angry with me, thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

[Esa 12:2 DK-KJV] Læg mærke til, Gud er min frelse; jeg vil ha' tillid, og ikke være bange: for HERREN JEHOVAH er min styrke og min sang; han er også blevet min frelse.

Isa 12:2 Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid: for the LORD JEHOVAH is my strength and my song; he also is become my salvation.

[Esa 12:3 DK-KJV] Derfor skal I trække vand ud af frelsesbrøndene.
[Esa 12:4 DK-KJV] Og i den skal I sige, Ros HERREN, kald på hans navn, erklær hans gøren blandt folket, gør det klart så hans navn er ophøjet.
[Esa 12:5 DK-KJV] Syng til HERREN; for han har gjort fremragende ting: dette er kendt på hele jorden.
[Esa 12:6 DK-KJV] Sig det højt og råb, du indbygger i Zion: for stor er Israels Hellige Éner i din midte.

Isa 12:3 Therefore with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.
Isa 12:4 And in that day shall ye say, Praise the LORD, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.
Isa 12:5 Sing unto the LORD; for he hath done excellent things: this is known in all the earth.
Isa 12:6 Cry out and shout, thou inhabitant of Zion: for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

Esajas bog Kapitel 13 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 13:1 DK-KJV] Babylons byrde, som Esaja sønnen af Amoz så'.
[Esa 13:2 DK-KJV] Løft I en fane op på det høje bjerg, opløft stemmen mod dem, ryst hånden, så de må gå indad de nobles porte.
[Esa 13:3 DK-KJV] Jeg har befalet mine helliggjorde énere, jeg har også kaldet mine mægtige énere på grund af min vrede, ja dem der jubler over min højhed.
[Esa 13:4 DK-KJV] Larmen fra en folkemængde på bjergene, som var det fra et stort folk; en tumultagtig larm fra nationernes kongeriger der er forsamlet: hærskarers HERRE mønstre kampens hær.

[Esa 13:5 DK-KJV] De kom fra et fjernt land, fra himlens ende, ja HERREN, og hans harmes våben, for at destruere hele landet.
[Esa 13:6 DK-KJV] Hyl I; for HERRENs dag er nær; den skal komme som en destruktion fra den Almægtige.
[Esa 13:7 DK-KJV] Derfor skal alle hænder være slappe, og ethvert menneskes hjerte skal smelte:
[Esa 13:8 DK-KJV] Og de skal være bange: panikangst og sorger skal ta' fat i dem; de skal være i smerte som en kvinde der føder: de skal være forbløffede den ene over den anden; deres ansigter skal være som flammer.
[Esa 13:9 DK-KJV] Læg mærke til, HERRENs dag kommer, ondskabsfuld med både arrigskab og voldsom vrede, for at lægge landet øde: og han skal destruere syndere derfra ud af det.

[Esa 13:10 DK-KJV] For stjernerne på himlen og dens stjernebilleder skal ikke give deres lys: solen skal bli' formørket når han står op, og månen skal ikke lade hendes lys skinne.
[Esa 13:11 DK-KJV] Og jeg vil straffe denne verden for deres onde, og de onde for deres fejltrin; og jeg vil forårsage arrogancen fra de stolte til at stoppe, og vil nedgøre de forfærdeliges hovmodighed.
[Esa 13:12 DK-KJV] Jeg vil gøre en mand mere dyrebar end fint guld; ja en mand mere end Ophirs gyldne kile.
[Esa 13:13 DK-KJV] Derfor vil jeg ryste himlene, og jorden skal rykke sig væk fra hendes plads, i arrigskabet fra hærskarers HERRE, og på dagen for hans voldsomme vrede.
[Esa 13:14 DK-KJV] Og den skal være som det jagede rådyr, og som et får som intet menneske tager op: de skal hver og en vende sig mod sit eget folk, og hver og en skal flygte ind i hans eget land
[Esa 13:15 DK-KJV] Hver og en der er fundet skal bli' gennemboret; og hver og en der er forbundet med dem skal falde ved sværdet.
[Esa 13:16 DK-KJV] Deres børn skal også bli' ståret i stykke foran deres øjne; deres huse skal bli' plyndret, og deres hustruer vanrøgtet.

Isa 13:1 The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
Isa 13:2 Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
Isa 13:3 I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones for mine anger, even them that rejoice in my highness.
Isa 13:4 The noise of a multitude in the mountains, like as of a great people; a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together: the LORD of hosts mustereth the host of the battle.
Isa 13:5 They come from a far country, from the end of heaven, even the LORD, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.
Isa 13:6 Howl ye; for the day of the LORD is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
Isa 13:7 Therefore shall all hands be faint, and every man's heart shall melt:
Isa 13:8 And they shall be afraid: pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be in pain as a woman that travaileth: they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.
Isa 13:9 Behold, the day of the LORD cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate: and he shall destroy the sinners thereof out of it.
Isa 13:10 For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light: the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.
Isa 13:11 And I will punish the world for their evil, and the wicked for their iniquity; and I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay low the haughtiness of the terrible.
Isa 13:12 I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.
Isa 13:13 Therefore I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the LORD of hosts, and in the day of his fierce anger.

Isa 13:14 And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up: they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.
Isa 13:15 Every one that is found shall be thrust through; and every one that is joined unto them shall fall by the sword.
Isa 13:16 Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled, and their wives ravished.

[Esa 13:17 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil opvække Mederne imod dem, som ikke skal værdsætte sølv; og angående guld, det skal de ikke glæde sig over.
Isa 13:17 Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver; and as for gold, they shall not delight in it.

[Esa 13:18 DK-KJV] Deres buer skal slå de unge mænd i stykker; og de skal ikke ha' nogen medlidenhed med frugten i livmoderen; deres øje skal ikke lade børnene undslippe.
Isa 13:18 Their bows also shall dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eye shall not spare children.

[Esa 13:19 DK-KJV] Og Babylon, kongerigernes herlighed, skønheden fra Chaldæernes' fortræffelighed, skal være som da Gud væltede Sodoma and Gomorra.
Isa 13:19 And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

[Esa 13:20 DK-KJV] Den skal aldrig bli' beboet, den skal heller ikke bebos fra generation til generation: Araberne skal heller ikke slå deres telt op der; fårehyrderne skal heller ikke lave deres folde der.
Isa 13:20 It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

[Esa 13:21 DK-KJV] Men ørkenens dyr skal ligge der; og deres huse skal bli' fulde af sorgfulde skabninger; og ugler skal bo der, og satyrer skal danse der.
Isa 13:21 But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

[Esa 13:22 DK-KJV] Og ørnes vilde dyr skal råbe i deres øde huse, og drager i deres velbehagelige paladser: og hendes tid er nært forestående, og hendes dage skal ikke bli' forlænget.
Isa 13:22 And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces: and her time is near to come, and her days shall not be prolonged.

Esajas bog Kapitel 14 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 14:1 DK-KJV] For HERREN vil ha' barmhjertighed med Jacob, og vil stadig vælge Israel, og placere dem i deres eget land: og de fremmede skal forsamles med dem, og de skal klynge sig til Jacobs hus.
Isa 14:1 For the LORD will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land: and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

[Esa 14:2 DK-KJV] Og folket skal ta' dem, og bringe dem til deres eget sted: og Israels hus skal besidde dem i HERRENs land som tjenestemænd og tjenestepiger: og de skal ta' dem til fange, dem som holdt dem fanget; og de skal regere over deres undertrykkere.
Isa 14:2 And the people shall take them, and bring them to their place: and the house of Israel shall possess them in the land of the LORD for servants and handmaids: and they shall take them captives, whose captives they were; and they shall rule over their oppressors.

[Esa 14:3 DK-KJV] Og det skal ske på dagen hvor HERREN skal gi' dig hvile fra din bekymring, og fra din frygt, og fra det hårde slaveri hvori du var sat til at tjene,
Isa 14:3 And it shall come to pass in the day that the LORD shall give thee rest from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve,

[Esa 14:4 DK-KJV] Så du skal ta' dette ordsprog op imod Babylons konge, og sige, Hvordan har undertrykkeren stoppet! den gyldne by stoppet!
Isa 14:4 That thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say, How hath the oppressor ceased! the golden city ceased!

[Esa 14:5 DK-KJV] HERREN har brækket de ondes stav, og herskernes scepter.
Isa 14:5 The LORD hath broken the staff of the wicked, and the sceptre of the rulers.

[Esa 14:6 DK-KJV] Han som slog folket i arrigskab med et kontinuerligt slag, han der regerede nationerne i vrede, er forfulgt, og ingen forhindrer det.
Isa 14:6 He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

[Esa 14:7 DK-KJV] Hele jorden er i hvile, og er stille: de bryder ud i sang.
Isa 14:7 The whole earth is at rest, and is quiet: they break forth into singing.

[Esa 14:8 DK-KJV] Ja, grantræerne jubler over dig, og Libanons cedertræer, og siger, Siden du er lagt ned, er ingen fyr kommet op imod os.
Isa 14:8 Yea, the fir trees rejoice at thee, and the cedars of Lebanon, saying, Since thou art laid down, no feller is come up against us.

[Esa 14:9 DK-KJV] Helvede fra forneden er bevæget over dig for at møde dig ved din ankomst: det oprører de døde for dig, ja alle jordens ledere; fra deres troner har det oprejst alle nationernes konger.
Isa 14:9 Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming: it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

[Esa 14:10 DK-KJV] Alle de skal tale og sige til dig, Er du også blevet svag som os? er du blevet ligesom os?
Isa 14:10 All they shall speak and say unto thee, Art thou also become weak as we? art thou become like unto us?

[Esa 14:11 DK-KJV] Din pomp er bragt ned til graven, og lyden af dine psalter/klavere: ormen er spredt under dig, og ormene dækker dig.
Isa 14:11 Thy pomp is brought down to the grave, and the noise of thy viols: the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

[Esa 14:12 DK-KJV] Hvordan er du faldet fra himlen, Kæreste Lucifer, søn af den morgen! hvordan er du skåret ned til jorden, du som svækkede nationerne!
Isa 14:12 How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! how art thou cut down to the ground, which didst weaken the nations!

[Esa 14:13 DK-KJV] For du har sagt i dit hjerte, Jeg vil stige op til himlen, Jeg vil ophøje min trone over Guds stjerner: Jeg vil også sidde på menighedens bjerg, på nordsiden:
Isa 14:13 For thou hast said in thine heart, I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God: I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the

north:

[Esa 14:14 DK-KJV] Jeg vil stige op over skyerne; Jeg vil være ligesom den Allerhøjeste.
Isa 14:14 I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the most High.

[Esa 14:15 DK-KJV] Alligevel skal du bli' bragt ned til helvede, til faldgrubens sider.
Isa 14:15 Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

[Esa 14:16 DK-KJV] De der ser dig skal stirre på dig, og betragte dig, og sige, Er dette manden der fik jorden til at snuble, der rystede kongeriger;
Isa 14:16 They that see thee shall narrowly look upon thee, and consider thee, saying, Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms;

[Esa 14:17 DK-KJV] Der lavede denne verden som en vildmark, og destruerede dens byer; der ikke åbnede hans fangers hus?
Isa 14:17 That made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof; that opened not the house of his prisoners?

[Esa 14:18 DK-KJV] Alle nationernes konger, ja dem alle, ligger i herlighed, hver og en i hans eget hus.
Isa 14:18 All the kings of the nations, even all of them, lie in glory, every one in his own house.

[Esa 14:19 DK-KJV] Men du er kastet ud af din grav som en hæslig gren, og som resten af de der er slået ihjel, gennemboret med et sværd, der går ned til stenene i faldgruben; som et kadaver trådt under fode.
Isa 14:19 But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and as the raiment of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcase trodden under feet.

[Esa 14:20 DK-KJV] Du skal ikke være sammen med dem i begravelse, fordi du har destrueret dit land, og slået dit folk ihjel: sæden fra dem der gør ondt skal aldrig bli' berømt.
Isa 14:20 Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land, and slain thy people: the seed of evildoers shall never be renowned.

[Esa 14:21 DK-KJV] Forbered slagtning for hans børn for deres fædres fejltrin; så de ikke rejser sig, og heller ikke besidder landet, og heller ikke fylder jordens overflade med byer.
Isa 14:21 Prepare slaughter for his children for the iniquity of their fathers; that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

[Esa 14:22 DK-KJV] For jeg vil rejse mig op imod dem, siger hærskarers HERRE, og afskære fra Babylon det navn, og rest, og søn, og nevø, siger HERREN.
Isa 14:22 For I will rise up against them, saith the LORD of hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the LORD.

[Esa 14:23 DK-KJV] Jeg vil også lave den til en besiddelse for rørdumsfyglen, og vandbassiner: og jeg vil feje den med destruktions kost, siger hærskarers HERRE.
Isa 14:23 I will also make it a possession for the bittern, and pools of water: and I will sweep it with the besom of destruction, saith the LORD of hosts.

[Esa 14:24 DK-KJV] Hærskarers HERRE har svoret, og siger, Lige så sikkert som jeg har tænkt, sådant skal det ske; og som jeg har foreslået, sådant skal det være:
Isa 14:24 The LORD of hosts hath sworn, saying, Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand:

[Esa 14:25 DK-KJV] At jeg vil knække Assyreren i mit land, og på mine bjerge træde ham under fode: da skal hans åg forlade dem, og hans byrde forlade deres skuldre.
Isa 14:25 That I will break the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot: then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

[Esa 14:26 DK-KJV] Dette er formålet som jeg foreslog over hele denne verden: og dette er hånden der er strakt ud over alle nationerne.
Isa 14:26 This is the purpose that is purposed upon the whole earth: and this is the hand that is stretched out upon all the nations.

[Esa 14:27 DK-KJV] For hærskarers HERRE har foreslået, og hvem skal annullere det? og hans hånd er strakt ud, og hvem skal vende den tilbage?
Isa 14:27 For the LORD of hosts hath purposed, and who shall disannul it? and his hand is stretched out, and who shall turn it back?

[Esa 14:28 DK-KJV] I det år som konge Ahaz døde var denne byrde.
Isa 14:28 In the year that king Ahaz died was this burden.

[Esa 14:29 DK-KJV] Jubel du ikke, hele Palæstina, fordi roden af ham der slog dig er brækket: for ud af slangens rod skal fremstå en hugorm, og hans frugt skal være en flyvende slange med ild i.
Isa 14:29 Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken: for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

[Esa 14:30 DK-KJV] Og de fattiges førstefødte skal spise, og de trængende skal ligge ned i sikkerhed: og jeg vil dræbe din rod med hungersnød, og han skal slå din rest ihjel.
Isa 14:30 And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety: and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

[Esa 14:31 DK-KJV] Hyl, Kæreste port; græd, Kæreste by; du, hele Palæstina, er opløst: for der skal komme en røg fra nord, og ingen skal være alene i hans udvalgte tider.
Isa 14:31 Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved: for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

[Esa 14:32 DK-KJV] Hvad skal en da svare nationens budbringer? At HERREN har etableret Zion, og de fattige blandt hans folks skal stole på den.
Isa 14:32 What shall one then answer the messengers of the nation? That the LORD hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

Esajas bog Kapitel 15 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 15:1 DK-KJV] Moabs byrde. Fordi Ar i Moab er lagt øde om
Isa 15:1 The burden of Moab. Because in the night

natten, og bragt til stilhed; fordi Kir i Moab er lagt øde om natten, og bragt til stilhed;

[Esa 15:2 DK-KJV] Er han er gået op til Bajith, og til Dibon, de høje steder, for at græde: Moab skal hyle over Nebo, og over Medeba: der skal være skaldethed over alle deres hoveder, og ethvert skæg afskåret.

[Esa 15:3 DK-KJV] I deres gader skal de omslutte sig med sækkelærred: på deres hustage, og i deres gader, skal hver og en hyle, ved at græde rigtig meget.

[Esa 15:4 DK-KJV] Og Heshbon skal råbe, og Elealeh: deres røst skal bli' hørt lige til Jahaz: derfor skal de armerede soldater i Moab råbe højt; hans liv skal være smertelig for ham.
[Esa 15:5 DK-KJV] Mit hjerte skal råbe ud efter Moab; hans flygtninge skal flygte til Zoar, en kvie på 3 år: for ved opbygningen af Luhith skal de med gråd gå op af den; for på vejen til Horonaim skal de fremføre et destruktionsråb. ***"Luhith betyder lavet af brædder - Horonaim betyder vrede, raseri"***

[Esa 15:6 DK-KJV] For Nimrims vandmasser skal være øde: for høet er visnet væk, græsset svigter, der er ingen grønne ting.

[Esa 15:7 DK-KJV] Overfloden som de derfor har fået, og det som de har lagt til side, skal de bære med sig til pilebækken.

[Esa 15:8 DK-KJV] For råbet er gået rundt om Moabs grænser; dens hylen til Egiaim, og dens hylen til Beer-elim.

[Esa 15:9 DK-KJV] For Dimons vandmasser er fulde af blod: for jeg vil bringe mere over Dimon, løver over ham der undslipper i Moab, og over resten i landet.

Ar of Moab is laid waste, and brought to silence; because in the night Kir of Moab is laid waste, and brought to silence;
Isa 15:2 He is gone up to Bajith, and to Dibon, the high places, to weep: Moab shall howl over Nebo, and over Medeba: on all their heads shall be baldness, and every beard cut off.
Isa 15:3 In their streets they shall gird themselves with sackcloth: on the tops of their houses, and in their streets, every one shall howl, weeping abundantly.
Isa 15:4 And Heshbon shall cry, and Elealeh: their voice shall be heard even unto Jahaz: therefore the armed soldiers of Moab shall cry out; his life shall be grievous unto him.
Isa 15:5 My heart shall cry out for Moab; his fugitives shall flee unto Zoar, an heifer of three years old: for by the mounting up of Luhith with weeping shall they go it up; for in the way of Horonaim they shall raise up a cry of destruction.
Isa 15:6 For the waters of Nimrim shall be desolate: for the hay is withered away, the grass faileth, there is no green thing.
Isa 15:7 Therefore the abundance they have gotten, and that which they have laid up, shall they carry away to the brook of the willows.
Isa 15:8 For the cry is gone round about the borders of Moab; the howling thereof unto Eglaim, and the howling thereof unto Beer-elim.
Isa 15:9 For the waters of Dimon shall be full of blood: for I will bring more upon Dimon, lions upon him that escapeth of Moab, and upon the remnant of the land.

Esajas bog Kapitel 16 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Isa 16:1 Send ye the lamb to the ruler of the land from Sela to the wilderness, unto the mount of the
[Esa 16:1 DK-KJV] daughter of Zion.
Isa 16:2 For it shall be, that, as a wandering bird cast out of the nest, so the daughters of Moab shall
[Esa 16:2 DK-KJV] be at the fords of Arnon.
Isa 16:3 Take counsel, execute judgment; make thy shadow as the night in the midst of the
[Esa 16:3 DK-KJV] noonday; hide the outcasts; bewray not him that wandereth.
Isa 16:4 Let mine outcasts dwell with thee, Moab; be thou a covert to them from the face of the spoiler: for the extortioner is at an end, the spoiler ceaseth, the oppressors are consumed out of the
[Esa 16:4 DK-KJV] land.
Isa 16:5 And in mercy shall the throne be established: and he shall sit upon it in truth in the
[Esa 16:5 DK-KJV] tabernacle of David, judging, and seeking judgment, and hasting righteousness.
Isa 16:6 We have heard of the pride of Moab; he is very proud: even of his haughtiness, and his
[Esa 16:6 DK-KJV] pride, and his wrath: but his lies shall not be so.
Isa 16:7 Therefore shall Moab howl for Moab, every one shall howl: for the foundations of Kir-
[Esa 16:7 DK-KJV] hareseth shall ye mourn; surely they are stricken.
Isa 16:8 For the fields of Heshbon languish, and the vine of Sibmah: the lords of the heathen have broken down the principal plants thereof, they are come even unto Jazer, they wandered through
[Esa 16:8 DK-KJV] the wilderness: her branches are stretched out, they are gone over the sea.
Isa 16:9 Therefore I will bewail with the weeping of Jazer the vine of Sibmah: I will water thee with my tears, O Heshbon, and Elealeh: for the shouting for thy summer fruits and for thy harvest is
[Esa 16:9 DK-KJV] fallen.
Isa 16:10 And gladness is taken away, and joy out of the plentiful field; and in the vineyards there shall be no singing, neither shall there be shouting: the treaders shall tread out no wine in their
[Esa 16:10 DK-KJV] presses; I have made their vintage shouting to cease.
Isa 16:11 Wherefore my bowels shall sound like an harp for Moab, and mine inward parts for Kir-
[Esa 16:11 DK-KJV] haresh.
[Esa 16:12 DK-KJV] Isa 16:12 And it shall come to pass, when it is seen that Moab is weary on the high place, that he

shall come to his sanctuary to pray; but he shall not prevail.

[Esa 16:13 DK-KJV] Isa 16:13 This is the word that the LORD hath spoken concerning Moab since that time.
Isa 16:14 But now the LORD hath spoken, saying, Within three years, as the years of an hireling, and the glory of Moab shall be contemned, with all that great multitude; and the remnant shall be
[Esa 16:14 DK-KJV] very small and feeble.

Esajas bog Kapitel 17 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Isa 17:1 The burden of Damascus. Behold, Damascus is taken away
[Esa 17:1 DK-KJV] from being a city, and it shall be a ruinous heap.
Isa 17:2 The cities of Aroer are forsaken: they shall be for flocks, which
[Esa 17:2 DK-KJV] shall lie down, and none shall make them afraid.
Isa 17:3 The fortress also shall cease from Ephraim, and the kingdom from Damascus, and the remnant of Syria: they shall be as the glory of
[Esa 17:3 DK-KJV] the children of Israel, saith the LORD of hosts.
Isa 17:4 And in that day it shall come to pass, that the glory of Jacob
[Esa 17:4 DK-KJV] shall be made thin, and the fatness of his flesh shall wax lean.
Isa 17:5 And it shall be as when the harvestman gathereth the corn, and reapeth the ears with his arm; and it shall be as he that gathereth ears in
[Esa 17:5 DK-KJV] the valley of Rephaim.
Isa 17:6 Yet gleaning grapes shall be left in it, as the shaking of an olive tree, two or three berries in the top of the uppermost bough, four or five
[Esa 17:6 DK-KJV]HERREN Israels Gud in the outmost fruitful branches thereof, saith the LORD God of Israel.
[Esa 17:7 DK-KJV] På den dag skal en mand kigger efter hans Skaber, og hans øjne skal ha' respekt overfor Israels Hellige Éner.

Isa 17:7 At that day shall a man look to his Maker, and his eyes shall have respect to the Holy One of Israel.
Isa 17:8 And he shall not look to the altars, the work of his hands, neither shall respect that which his fingers have made, either the groves,
[Esa 17:8 DK-KJV] or the images.
Isa 17:9 In that day shall his strong cities be as a forsaken bough, and an uppermost branch, which they left because of the children of Israel:
[Esa 17:9 DK-KJV] and there shall be desolation.
Isa 17:10 Because thou hast forgotten the God of thy salvation, and hast not been mindful of the rock of thy strength, therefore shalt thou plant
[Esa 17:10 DK-KJV] pleasant plants, and shalt set it with strange slips:
Isa 17:11 In the day shalt thou make thy plant to grow, and in the morning shalt thou make thy seed to flourish: but the harvest shall be a
[Esa 17:11 DK-KJV] heap in the day of grief and of desperate sorrow.
Isa 17:12 Woe to the multitude of many people, which make a noise like the noise of the seas; and to the rushing of nations, that make a rushing
[Esa 17:12 DK-KJV] like the rushing of mighty waters!
Isa 17:13 The nations shall rush like the rushing of many waters: but God shall rebuke them, and they shall flee far off, and shall be chased as the chaff of the mountains before the wind, and like a rolling thing
[Esa 17:13 DK-KJV] before the whirlwind.
[Esa 17:14 DK-KJV] Og læg mærke til ved aftentid trængsel; og før morgenen er han ikke. Dette er delen for dem der plyndrer os, og loddet for dem der røver os.

Isa 17:14 And behold at eveningtide trouble; and before the morning he is not. This is the portion of them that spoil us, and the lot of them that rob us.

Esajas bog Kapitel 18 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 18:1 DK-KJV] Isa 18:1 Woe to the land shadowing with wings, which is beyond the rivers of Ethiopia:
Isa 18:2 That sendeth ambassadors by the sea, even in vessels of bulrushes upon the waters, saying, Go, ye swift messengers, to a nation scattered and peeled, to a people terrible from their beginning
[Esa 18:2 DK-KJV] hitherto; a nation meted out and trodden down, whose land the rivers have spoiled!
Isa 18:3 All ye inhabitants of the world, and dwellers on the earth, see ye, when he lifteth up an ensign
[Esa 18:3 DK-KJV] on the mountains; and when he bloweth a trumpet, hear ye.
[Esa 18:4 DK-KJV] Isa 18:4 For so the LORD said unto me, I will take my rest, and I will consider in my dwelling place like

a clear heat upon herbs, and like a cloud of dew in the heat of harvest.

[Esa 18:5 DK-KJV] Isa 18:5 For afore the harvest, when the bud is perfect, and the sour grape is ripening in the flower, he shall both cut off the sprigs with pruning hooks, and take away and cut down the branches.

[Esa 18:6 DK-KJV] Isa 18:6 They shall be left together unto the fowls of the mountains, and to the beasts of the earth: and the fowls shall summer upon them, and all the beasts of the earth shall winter upon them.

[Esa 18:7 DK-KJV] Isa 18:7 In that time shall the present be brought unto the LORD of hosts of a people scattered and peeled, and from a people terrible from their beginning hitherto; a nation meted out and trodden under foot, whose land the rivers have spoiled, to the place of the name of the LORD of hosts, the mount Zionbjerget Zion.

[Esa 19:1 DK-KJV] Egyptens byrde. Læg mærke til, HERREN rider på en hurtig sky, og skal komme ind i Egypten: og Egyptens afguder skal bli' fjernet ved hans tilstedeværelse, og Egyptens hjerte skal smelte i des midte.

Isa 19:1 The burden of Egypt. Behold, the LORD rideth upon a swift cloud, and shall come into Egypt: and the idols of Egypt shall be moved at his presence, and the heart of Egypt shall melt in the midst of it.

[Esa 19:2 DK-KJV] Og jeg vil sætte Egypterne op imod Egypterne: og de skal hver og en kæmpe imod hans bror, og hver og en imod hans nabo; by imod by, og kongerige imod kongerige.

Isa 19:2 And I will set the Egyptians against the Egyptians: and they shall fight every one against his brother, and every one against his neighbour; city against city, and kingdom against kingdom.

[Esa 19:3 DK-KJV] Og Egyptens ånd skal fejle i des midte; og jeg vil destruere des råd: og de skal søge mod afguder, og mod hedningepræsterne, og mod dem der har åndemagere, og mod troldmændene.

Isa 19:3 And the spirit of Egypt shall fail in the midst thereof; and I will destroy the counsel thereof: and they shall seek to the idols, and to the charmers, and to them that have familiar spirits, and to the wizards.

[Esa 19:4 DK-KJV] Og jeg vil gi' Egypterne over ind i hånden på en ondskabsfuld herre; og en glubsk konge skal regere over dem, siger Herren, hærskarers HERRE.

Isa 19:4 And the Egyptians will I give over into the hand of a cruel lord; and a fierce king shall rule over them, saith the Lord, the LORD of hosts.

[Esa 19:5 DK-KJV] Og havets vandmasserne skal fejle, og floderne skal bli' ødelagt og udtørret.

Isa 19:5 And the waters shall fail from the sea, and the river shall be wasted and dried up.

[Esa 19:6 DK-KJV] Og de skal vende floderne langt væk; og forsvarsbækkene skal bli' tømt og udtørret: rørerne og dunhammerne skal visne.

Isa 19:6 And they shall turn the rivers far away; and the brooks of defence shall be emptied and dried up: the reeds and flags shall wither.

[Esa 19:7 DK-KJV] Papirrørerne ved bækkene, ved bækkenes udmunding, og alt der er sået ved bækkene, skal visne, bli' fjernet, og ikke være mere.

Isa 19:7 The paper reeds by the brooks, by the mouth of the brooks, and every thing sown by the brooks, shall wither, be driven away, and be no more.

[Esa 19:8 DK-KJV] Fiskerne skal også sørge, og alle de der kaster blink ud i bækkene skal klage, og de der spreder garn over vandmasserne skal sygne hen.

Isa 19:8 The fishers also shall mourn, and all they that cast angle into the brooks shall lament, and they that spread nets upon the waters shall languish.

[Esa 19:9 DK-KJV] Desuden de der arbejder med fint hør, og de der væver fletværk, skal bli' forvirrede.

Isa 19:9 Moreover they that work in fine flax, and they that weave networks, shall be confounded.

[Esa 19:10 DK-KJV] Og de skal bli' brudt på grund af det, alle der laver sluser og damme til fisk.

Isa 19:10 And they shall be broken in the purposes thereof, all that make sluices and ponds for fish.

[Esa 19:11 DK-KJV] Zoans prinser er sandelig tåber, de vises råd Faraos rådgiver er blevet udyr: hvordan kan det være at I siger til Farao, Jeg er sønnen af de vise, sønnen af ældgamle konger?

Isa 19:11 Surely the princes of Zoan are fools, the counsel of the wise counsellers of Pharaoh is become brutish: how say ye unto Pharaoh, I am the son of the wise, the son of ancient kings?

[Esa 19:12 DK-KJV] Hvor er de? hvor er dine vise mænd? og lad nu dem fortælle dig, og lad dem vide at hærskarers HERRE har planer med Egypten.

Isa 19:12 Where are they? where are thy wise men? and let them tell thee now, and let them know what the LORD of hosts hath purposed upon Egypt.

[Esa 19:13 DK-KJV] Zoans prinser er blevet tåber, Nophs prinser er bedragede; de har også forført Egypten, ja de der er støtten for des stammer.

Isa 19:13 The princes of Zoan are become fools, the princes of Noph are deceived; they have also seduced Egypt, even they that are the stay of the tribes thereof.

[Esa 19:14 DK-KJV] HERREN har blandet en forvildet ånd ind i des midte: og de har fået Egypten til at fejle i ethvert virke fra det, som en beruset mand ruller rundt i hans opkast.

Isa 19:14 The LORD hath mingled a perverse spirit in the midst thereof: and they have caused Egypt to err in every work thereof, as a drunken man staggereth in his vomit.

[Esa 19:15 DK-KJV] Der skal heller ikke være noget virke for Egypten, som hovedet eller hale, gren eller mylder, må gøre.

Isa 19:15 Neither shall there be any work for Egypt, which the head or tail, branch or rush, may do.

[Esa 19:16 DK-KJV] I den dag skal Egypten være ligesom kvinder: og det skal være bange og frygte på grund af rystelsen fra hærskarers HERREs hånd, som han ryster over det.

Isa 19:16 In that day shall Egypt be like unto women: and it shall be afraid and fear because of the shaking of the hand of the LORD of hosts, which he shaketh over it.

[Esa 19:17 DK-KJV] Og Judahs land skal være en rædsel overfor Egypten, hver og en der nævner det skal være bange inde i hamselv, på grund af hærskarers HERREs råd, som han

Isa 19:17 And the land of Judah shall be a terror unto Egypt, every one that maketh mention thereof shall be afraid in himself, because of the counsel of the LORD of

har besluttet imod det.

hosts, which he hath determined against it.

[Esa 19:18 DK-KJV] I den dag skal 5 byer i Egyptens land tale Canaans sprog"Hebraisk", og sværge til hærskarers HERRE; 1 skal kaldes, Destruksionsbyen.
Isa 19:18 In that day shall five cities in the land of Egypt speak the language of Canaan, and swear to the LORD of hosts; one shall be called, The city of destruction.

[Esa 19:19 DK-KJV] I den dag skal der være et alter til HERREN i midten af Egyptens land, og en søjle til HERREN ved des grænse.
Isa 19:19 In that day shall there be an altar to the LORD in the midst of the land of Egypt, and a pillar at the border thereof to the LORD.

[Esa 19:20 DK-KJV] Og den skal være der som et tegn og som et vidne overfor hærskarers HERRE i Egyptens land: for de skal råbe på HERREN på grund af undertrykkerne, og han skal sende dem en frelser, og en stor éner, og han skal forløse dem.
Isa 19:20 And it shall be for a sign and for a witness unto the LORD of hosts in the land of Egypt: for they shall cry unto the LORD because of the oppressors, and he shall send them a saviour, and a great one, and he shall deliver them.

[Esa 19:21 DK-KJV] Og HERREN skal bli' kendt i Egypten, og Egypterne skal kende HERREN i den dag, og skal lave offer og offergave; ja, de skal afgi' et løfte overfor HERREN, og udføre det.
Isa 19:21 And the LORD shall be known to Egypt, and the Egyptians shall know the LORD in that day, and shall do sacrifice and oblation; yea, they shall vow a vow unto the LORD, and perform it.

[Esa 19:22 DK-KJV] Og HERREN skal slå Egypten: han skal slå og héle det: og ja de skal vende tilbage til HERREN, og han skal bli' bønfaldet af dem, og han skal héle dem.
Isa 19:22 And the LORD shall smite Egypt: he shall smite and heal it: and they shall return even to the LORD, and he shall be intreated of them, and shall heal them.

[Esa 19:23 DK-KJV] I den dag skal der være en landevej ud af Egypten til Assyrien, og Assyreren skal komme ind i Egypten, og Egypteren ind i Assyrien, og Egypterne skal tjene med Assyrerne.
Isa 19:23 In that day shall there be a highway out of Egypt to Assyria, and the Assyrian shall come into Egypt, and the Egyptian into Assyria, and the Egyptians shall serve with the Assyrians.

[Esa 19:24 DK-KJV] I den dag skal Israel være den tredje med Egypten og med Assyrien, ja en velsignelse i landets midte:
Isa 19:24 In that day shall Israel be the third with Egypt and with Assyria, even a blessing in the midst of the land:

[Esa 19:25 DK-KJV] De som hærskarers HERRE skal velsigne, og sige, Velsignet er Egypten mit folk, og Assyrien mine hænders værk, og Israel min arv.
Isa 19:25 Whom the LORD of hosts shall bless, saying, Blessed be Egypt my people, and Assyria the work of my hands, and Israel mine inheritance.

Esajas bog Kapitel 20 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 20:1 DK-KJV] Isa 20:1 In the year that Tartan came unto Ashdod, (when Sargon the king of Assyria sent him,) and fought against Ashdod, and took it;

[Esa 20:2 DK-KJV] Isa 20:2 At the same time spake the LORD by Isaiah the son of Amoz, saying, Go and loose the sackcloth from off thy loins, and put off thy shoe from thy foot. And he did so, walking naked and barefoot.

[Esa 20:3 DK-KJV] Isa 20:3 And the LORD said, Like as my servant Isaiah hath walked naked and barefoot three years for a sign and wonder upon Egypt and upon Ethiopia;

[Esa 20:4 DK-KJV] Isa 20:4 So shall the king of Assyria lead away the Egyptians prisoners, and the Ethiopians captives, young and old, naked and barefoot, even with their buttocks uncovered, to the shame of Egypt.

[Esa 20:5 DK-KJV] Isa 20:5 And they shall be afraid and ashamed of Ethiopia their expectation, and of Egypt their glory.

[Esa 20:6 DK-KJV] Isa 20:6 And the inhabitant of this isle shall say in that day, Behold, such is our expectation, whither we flee for help to be delivered from the king of Assyria: and how shall we escape?

Esajas bog Kapitel 21 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 21:1 DK-KJV] Isa 21:1 The burden of the desert of the sea. As whirlwinds in the south pass through; so it cometh from the desert, from a terrible land.

[Esa 21:2 DK-KJV] Isa 21:2 A grievous vision is declared unto me; the treacherous dealer dealeth treacherously, and the spoiler spoileth. Go up, O Elam: besiege, O Media; all the sighing thereof have I made to cease.

[Esa 21:3 DK-KJV] Isa 21:3 Therefore are my loins filled with pain: pangs have taken hold upon me, as the pangs of a woman that travaileth: I was bowed down at the hearing of it; I was dismayed at the seeing of it.

[Esa 21:4 DK-KJV] Isa 21:4 My heart panted, fearfulness affrighted me: the night of my pleasure hath he turned into fear unto me.

[Esa 21:5 DK-KJV] Isa 21:5 Prepare the table, watch in the watchtower, eat, drink: arise, ye princes, and anoint the shield.

[Esa 21:6 DK-KJV]	Isa 21:6 For thus hath the Lord said unto me, Go, set a watchman, let him declare what he seeth.
[Esa 21:7 DK-KJV]	Isa 21:7 And he saw a chariot with a couple of horsemen, a chariot of asses, and a chariot of camels; and he hearkened diligently with much heed:
[Esa 21:8 DK-KJV]	Isa 21:8 And he cried, A lion: My lord, I stand continually upon the watchtower in the daytime, and I am set in my ward whole nights:
[Esa 21:9 DK-KJV]	Isa 21:9 And, behold, here cometh a chariot of men, with a couple of horsemen. And he answered and said, Babylon is fallen, is fallen; and all the graven images of her gods he hath broken unto the ground.
[Esa 21:10 DK-KJV]	Isa 21:10 O my threshing, and the corn of my floor: that which I have heard of the LORD of hosts, the God of Israel, have I declared unto you.
[Esa 21:11 DK-KJV]	Isa 21:11 The burden of Dumah. He calleth to me out of Seir, Watchman, what of the night? Watchman, what of the night?
[Esa 21:12 DK-KJV]	Isa 21:12 The watchman said, The morning cometh, and also the night: if ye will inquire, inquire ye: return, come.
[Esa 21:13 DK-KJV]	Isa 21:13 The burden upon Arabia. In the forest in Arabia shall ye lodge, O ye travelling companies of Dedanim.
[Esa 21:14 DK-KJV] Indbyggerne i Tamas land bragte vand til ham der var tørstig, de mødte ham der flygtede med deres brød.	Isa 21:14 The inhabitants of the land of Tema brought water to him that was thirsty, they prevented with their bread him that fled.
[Esa 21:15 DK-KJV] For de flygtede fra sværdet, fra det trukne sværd, og fra den strukne bue, og fra smertefuldheden af krig.	Isa 21:15 For they fled from the swords, from the drawn sword, and from the bent bow, and from the grievousness of war.
[Esa 21:16 DK-KJV]	Isa 21:16 For thus hath the Lord said unto me, Within a year, according to the years of an hireling, and all the glory of Kedar shall fail:
[Esa 21:17 DK-KJV]HERREN Israels Gud	Isa 21:17 And the residue of the number of archers, the mighty men of the children of Kedar, shall be diminished: for the LORD God of Israel hath spoken it.

Esajas bog Kapitel 22 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 22:1 DK-KJV]	Isa 22:1 The burden of the valley of vision. What aileth thee now, that thou art wholly gone up to the housetops?
[Esa 22:2 DK-KJV]	Isa 22:2 Thou that art full of stirs, a tumultuous city, a joyous city: thy slain men are not slain with the sword, nor dead in battle.
[Esa 22:3 DK-KJV]	Isa 22:3 All thy rulers are fled together, they are bound by the archers: all that are found in thee are bound together, which have fled from far.
[Esa 22:4 DK-KJV]	Isa 22:4 Therefore said I, Look away from me; I will weep bitterly, labour not to comfort me, because of the spoiling of the daughter of my people.
[Esa 22:5 DK-KJV] For det er en dag med trængsel, og med nedtrampning, og rådvildhed via Gud hærskarers Herre i visionens dal, ved at murene brydes ned, og med gråd mod bjergene.	Isa 22:5 For it is a day of trouble, and of treading down, and of perplexity by the Lord GOD of hosts in the valley of vision, breaking down the walls, and of crying to the mountains.
[Esa 22:6 DK-KJV]	Isa 22:6 And Elam bare the quiver with chariots of men and horsemen, and Kir uncovered the shield.
[Esa 22:7 DK-KJV]	Isa 22:7 And it shall come to pass, that thy choicest valleys shall be full of chariots, and the horsemen shall set themselves in array at the gate.
[Esa 22:8 DK-KJV]	Isa 22:8 And he discovered the covering of Judah, and thou didst look in that day to the armour of the house of the forest.
[Esa 22:9 DK-KJV]	Isa 22:9 Ye have seen also the breaches of the city of David, that they are many: and ye gathered together the waters of the lower pool.
[Esa 22:10 DK-KJV]	Isa 22:10 And ye have numbered the houses of Jerusalem, and the houses have ye broken down to fortify the wall.
[Esa 22:11 DK-KJV]	Isa 22:11 Ye made also a ditch between the two walls for the water of the old pool: but ye have not looked unto the maker thereof, neither had respect unto him that fashioned it long ago.
[Esa 22:12 DK-KJV]	Isa 22:12 And in that day did the Lord GOD of hosts call to

weeping, and to mourning, and to baldness, and to girding with sackcloth:

[Esa 22:13 DK-KJV]
Isa 22:13 And behold joy and gladness, slaying oxen, and killing sheep, eating flesh, and drinking wine: let us eat and drink; for to morrow we shall die.

[Esa 22:14 DK-KJV]
Isa 22:14 And it was revealed in mine ears by the LORD of hosts, Surely this iniquity shall not be purged from you till ye die, saith the Lord GOD of hosts.

[Esa 22:15 DK-KJV]
Isa 22:15 Thus saith the Lord GOD of hosts, Go, get thee unto this treasurer, even unto Shebna, which is over the house, and say,

[Esa 22:16 DK-KJV]
Isa 22:16 What hast thou here? and whom hast thou here, that thou hast hewed thee out a sepulchre here, as he that heweth him out a sepulchre on high, and that graveth an habitation for himself in a rock?

[Esa 22:17 DK-KJV]
Isa 22:17 Behold, the LORD will carry thee away with a mighty captivity, and will surely cover thee.

[Esa 22:18 DK-KJV]
Isa 22:18 He will surely violently turn and toss thee like a ball into a large country: there shalt thou die, and there the chariots of thy glory shall be the shame of thy lord's house.

[Esa 22:19 DK-KJV]
Isa 22:19 And I will drive thee from thy station, and from thy state shall he pull thee down.

[Esa 22:20 DK-KJV]
Isa 22:20 And it shall come to pass in that day, that I will call my servant Eliakim the son of Hilkiah:

[Esa 22:21 DK-KJV]
Isa 22:21 And I will clothe him with thy robe, and strengthen him with thy girdle, and I will commit thy government into his hand: and he shall be a father to the inhabitants of Jerusalem, and to the house of Judah.

[Esa 22:22 DK-KJV]
Isa 22:22 And the key of the house of David will I lay upon his shoulder; so he shall open, and none shall shut; and he shall shut, and none shall open.

[Esa 22:23 DK-KJV]
Isa 22:23 And I will fasten him as a nail in a sure place; and he shall be for a glorious throne to his father's house.

[Esa 22:24 DK-KJV]
Isa 22:24 And they shall hang upon him all the glory of his father's house, the offspring and the issue, all vessels of small quantity, from the vessels of cups, even to all the vessels of flagons.

[Esa 22:25 DK-KJV] I den dag, siger hærskarers HERRE, skal naglen der der fæstnet i det sikre sted bli' fjernet, og bli' skåret ned, og falle; og byrden der var over det skal fjernes: for HERREN har talt det.
Isa 22:25 In that day, saith the LORD of hosts, shall the nail that is fastened in the sure place be removed, and be cut down, and fall; and the burden that was upon it shall be cut off: for the LORD hath spoken it.

Esajas bog Kapitel 23 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 23:1 DK-KJV] Tyrus' byrde. Hyl, I skibe i Tarshish; for det er ødelagt, sådant at der ingen hus er, og ingen indgang er: fra Cyperns land er det afsløret for dem.
Isa 23:1 The burden of Tyre. Howl, ye ships of Tarshish; for it is laid waste, so that there is no house, no entering in: from the land of Chittim it is revealed to them.

[Esa 23:2 DK-KJV] Vær stille, I indbyggere fra øen; du hvem handelsfolkene fra Zidon, der passerede over havet, har opfyldt.
Isa 23:2 Be still, ye inhabitants of the isle; thou whom the merchants of Zidon, that pass over the sea, have replenished.

[Esa 23:3 DK-KJV] Og via store vandmasser sæden fra Sihor, høsten fra floden, er hendes indtægt; og hun er et handelscentrum for nationer.
Isa 23:3 And by great waters the seed of Sihor, the harvest of the river, is her revenue; and she is a mart of nations.

[Esa 23:4 DK-KJV] Vær du skamfuld, Kæreste Zidon: for havet har talt, ja havets styrke, som siger, Jeg har ikke fødselsveer, frembringer heller ikke børn, jeg opfostrer heller ikke unge mænd, eller opdrager jomfruer.
Isa 23:4 Be thou ashamed, O Zidon: for the sea hath spoken, even the strength of the sea, saying, I travail not, nor bring forth children, neither do I nourish up young men, nor bring up virgins.

[Esa 23:5 DK-KJV] Som ved rapporten vedrørenede Egypten, sådant skal de bli' meget bedrøvet over rapporten omkring Tyrus.
Isa 23:5 As at the report concerning Egypt, so shall they be sorely pained at the report of Tyre.

[Esa 23:6 DK-KJV] Passer I over til Tarshish; hyl, I indbyggere
Isa 23:6 Pass ye over to Tarshish; howl, ye inhabitants of

fra øen.

the isle.

[Esa 23:7 DK-KJV] Er denne jeres glædesfyldte by, hvis ælde er fra gamle dage? hendes egne fødder skal føre hende langt væk for at opholde sig der.

Isa 23:7 Is this your joyous city, whose antiquity is of ancient days? her own feet shall carry her afar off to sojourn.

[Esa 23:8 DK-KJV] Hvem har taget dette råd imod Tyrus, kroningsbyen, hvis handlene er prinser, hvis handelsfolk er jordens ærbare?

Isa 23:8 Who hath taken this counsel against Tyre, the crowning city, whose merchants are princes, whose traffickers are the honourable of the earth?

[Esa 23:9 DK-KJV] Hærskarers HERRE har forslået det, for at vanære den stolte fra al herlighed, og for at bringe alle jordens ærbare ind i foragt.

Isa 23:9 The LORD of hosts hath purposed it, to stain the pride of all glory, and to bring into contempt all the honourable of the earth.

[Esa 23:10 DK-KJV] Passer gennem dit land som en flod, Kæreste datter i Tarshish: der er ingen styrke mere.

Isa 23:10 Pass through thy land as a river, O daughter of Tarshish: there is no more strength.

[Esa 23:11 DK-KJV] Han strak hans hånd udover havet, han rystede kongerigerne: HERREN har givet en befaling imod handelsbyen, for at destruere dens fæstninger.

Isa 23:11 He stretched out his hand over the sea, he shook the kingdoms: the LORD hath given a commandment against the merchant city, to destroy the strong holds thereof.

[Esa 23:12 DK-KJV] Og han sagde, Du skal ikke juble mere, Kæreste du undertrykkende jomfru, datter i Zidon: rejs dig, passer over til Cypern; der skal du heller ikke ha' nogen hvile.

Isa 23:12 And he said, Thou shalt no more rejoice, O thou oppressed virgin, daughter of Zidon: arise, pass over to Chittim; there also shalt thou have no rest.

[Esa 23:13 DK-KJV] Læg mærke til Kaldæernes land; dette folk var ikke, før Assyrien grundlagde det til dem der bor i vildmarken: de opsatte des tårne, de oprejste des paladser; og han forårsagede des forfald.

Isa 23:13 Behold the land of the Chaldeans; this people was not, till the Assyrian founded it for them that dwell in the wilderness: they set up the towers thereof, they raised up the palaces thereof; and he brought it to ruin.

[Esa 23:14 DK-KJV] Hyl, I skibe i Tarshish: for din styrke er ødelagt.

Isa 23:14 Howl, ye ships of Tarshish: for your strength is laid waste.

[Esa 23:15 DK-KJV] Og i den dag skal det ske, at Tyrus skal bli' glemt i 70 år, ifølge en konges dage: når de 70 år er gået skal Tyrus synge som en skøge.

Isa 23:15 And it shall come to pass in that day, that Tyre shall be forgotten seventy years, according to the days of one king: after the end of seventy years shall Tyre sing as an harlot.

[Esa 23:16 DK-KJV] Ta' en harpe, gå rundt i byen, du skøge der er blevet glemt; lav en sød melodi, syng mange sange, så du må bli' ihukommet.

Isa 23:16 Take an harp, go about the city, thou harlot that hast been forgotten; make sweet melody, sing many songs, that thou mayest be remembered.

[Esa 23:17 DK-KJV] Og det skal ske når de 70 år er gået, at HERREN vil besøge Tyrus, og hun skal vende sig mod sin løn, og skal begå hor med alle denne verdens kongeriger på jordens overflade.

Isa 23:17 And it shall come to pass after the end of seventy years, that the LORD will visit Tyre, and she shall turn to her hire, and shall commit fornication with all the kingdoms of the world upon the face of the earth.

[Esa 23:18 DK-KJV] Og hendes varer og hendes løn skal være hellighed overfor HERREN: den skal ikke værdsættes ej heller lægges til side; for hendes varer skal være til dem der bor foran HERREN, så de har nok at spise, og som slidstærkt tøj.

Isa 23:18 And her merchandise and her hire shall be holiness to the LORD: it shall not be treasured nor laid up; for her merchandise shall be for them that dwell before the LORD, to eat sufficiently, and for durable clothing.

Esajas bog Kapitel 24 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Isa 24:1 Behold, the LORD maketh the earth empty, and maketh it waste, and turneth it upside down, and scattereth abroad the inhabitants thereof.

[Esa 24:1 DK-KJV]

Isa 24:2 And it shall be, as with the people, so with the priest; as with the servant, so with his master; as with the maid, so with her mistress; as with the buyer, so with the seller; as with the lender, so with the borrower; as with the taker of usury, so with the giver of usury to him.

[Esa 24:2 DK-KJV]

Isa 24:3 The land shall be utterly emptied, and utterly spoiled: for the LORD hath spoken this word.

[Esa 24:3 DK-KJV]

Isa 24:4 The earth mourneth and fadeth away, the world languisheth and fadeth away, the haughty people of the earth do languish.

[Esa 24:4 DK-KJV]

[Esa 24:5 DK-KJV] Jorden er også besmittet under dens indbyggere; fordi de har mistolket lovene, forandret ritualerne, brudt den evigvarende pagt.

Isa 24:5 The earth also is defiled under the inhabitants thereof; because they have transgressed the laws, changed the ordinance, broken the everlasting covenant.

[Esa 24:6 DK-KJV] Derfor har forbandelsen fortæret jorden, og de der bor derinde er trøstesløse: derfor er jordens indbygger brændt, og få mennesker tilbage.

Isa 24:6 Therefore hath the curse devoured the earth, and they that dwell therein are desolate: therefore the inhabitants of the earth are burned, and few men left.

[Esa 24:7 DK-KJV]

Isa 24:7 The new wine mourneth, the vine languisheth, all the merryhearted do sigh.

[Esa 24:8 DK-KJV]	Isa 24:8 The mirth of tabrets ceaseth, the noise of them that rejoice endeth, the joy of the harp ceaseth.
[Esa 24:9 DK-KJV]	Isa 24:9 They shall not drink wine with a song; strong drink shall be bitter to them that drink it.
[Esa 24:10 DK-KJV]	Isa 24:10 The city of confusion is broken down: every house is shut up, that no man may come in.
[Esa 24:11 DK-KJV]	Isa 24:11 There is a crying for wine in the streets; all joy is darkened, the mirth of the land is gone.
[Esa 24:12 DK-KJV]	Isa 24:12 In the city is left desolation, and the gate is smitten with destruction.
[Esa 24:13 DK-KJV]	Isa 24:13 When thus it shall be in the midst of the land among the people, there shall be as the shaking of an olive tree, and as the gleaning grapes when the vintage is done.
[Esa 24:14 DK-KJV]	Isa 24:14 They shall lift up their voice, they shall sing for the majesty of the LORD, they shall cry aloud from the sea.
[Esa 24:15 DK-KJV] ja HERRENs navn Israels Gud	Isa 24:15 Wherefore glorify ye the LORD in the fires, even the name of the LORD God of Israel in the isles of the sea.
[Esa 24:16 DK-KJV]	Isa 24:16 From the uttermost part of the earth have we heard songs, even glory to the righteous. But I said, My leanness, my leanness, woe unto me! the treacherous dealers have dealt treacherously; yea, the treacherous dealers have dealt very treacherously.
[Esa 24:17 DK-KJV]	Isa 24:17 Fear, and the pit, and the snare, are upon thee, O inhabitant of the earth.
[Esa 24:18 DK-KJV]	Isa 24:18 And it shall come to pass, that he who fleeth from the noise of the fear shall fall into the pit; and he that cometh up out of the midst of the pit shall be taken in the snare: for the windows from on high are open, and the foundations of the earth do shake.
[Esa 24:19 DK-KJV]	Isa 24:19 The earth is utterly broken down, the earth is clean dissolved, the earth is moved exceedingly.
[Esa 24:20 DK-KJV]	Isa 24:20 The earth shall reel to and fro like a drunkard, and shall be removed like a cottage; and the transgression thereof shall be heavy upon it; and it shall fall, and not rise again.
[Esa 24:21 DK-KJV]	Isa 24:21 And it shall come to pass in that day, that the LORD shall punish the host of the high ones that are on high, and the kings of the earth upon the earth.
[Esa 24:22 DK-KJV]	Isa 24:22 And they shall be gathered together, as prisoners are gathered in the pit, and shall be shut up in the prison, and after many days shall they be visited.
[Esa 24:23 DK-KJV] i Zionbjerget	Isa 24:23 Then the moon shall be confounded, and the sun ashamed, when the LORD of hosts shall reign in mount Zion, and in Jerusalem, and before his ancients gloriously.

Esajas bog Kapitel 25 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 25:1 DK-KJV]	Isa 25:1 O LORD, thou art my God; I will exalt thee, I will praise thy name; for thou hast done wonderful things; thy counsels of old are faithfulness and truth.
[Esa 25:2 DK-KJV]	Isa 25:2 For thou hast made of a city an heap; of a defenced city a ruin: a palace of strangers to be no city; it shall never be built.
[Esa 25:3 DK-KJV]	Isa 25:3 Therefore shall the strong people glorify thee, the city of the terrible nations shall fear thee.
[Esa 25:4 DK-KJV]	Isa 25:4 For thou hast been a strength to the poor, a strength to the needy in his distress, a refuge from the storm, a shadow from the heat, when the blast of the terrible ones is as a storm against the wall.
[Esa 25:5 DK-KJV]	Isa 25:5 Thou shalt bring down the noise of strangers, as the heat in a dry place; even the heat with the shadow of a cloud: the branch of the terrible ones shall be brought low.
[Esa 25:6 DK-KJV]	Isa 25:6 And in this mountain shall the LORD of hosts make unto all people a feast of fat things, a feast of wines on the lees, of fat things full of marrow, of wines on the lees well refined.
[Esa 25:7 DK-KJV]	Isa 25:7 And he will destroy in this mountain the face of the covering cast over all people, and the vail that is spread over all nations.
[Esa 25:8 DK-KJV]	Isa 25:8 He will swallow up death in victory; and the Lord GOD will wipe away tears from off all faces; and the rebuke of his people shall he take away from off all the earth: for the LORD

hath spoken it.

[Esa 25:9 DK-KJV] Isa 25:9 And it shall be said in that day, Lo, this is our God; we have waited for him, and he will save us: this is the LORD; we have waited for him, we will be glad and rejoice in his salvation.

[Esa 25:10 DK-KJV] Isa 25:10 For in this mountain shall the hand of the LORD rest, and Moab shall be trodden down under him, even as straw is trodden down for the dunghill.

[Esa 25:11 DK-KJV] Isa 25:11 And he shall spread forth his hands in the midst of them, as he that swimmeth spreadeth forth his hands to swim: and he shall bring down their pride together with the spoils of their hands.

[Esa 25:12 DK-KJV] Isa 25:12 And the fortress of the high fort of thy walls shall he bring down, lay low, and bring to the ground, even to the dust.

Esajas bog Kapitel 26 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 26:1 DK-KJV] Isa 26:1 In that day shall this song be sung in the land of Judah; We have a strong city; salvation will God appoint for walls and bulwarks.

[Esa 26:2 DK-KJV] Isa 26:2 Open ye the gates, that the righteous nation which keepeth the truth may enter in.

[Esa 26:3 DK-KJV] Isa 26:3 Thou wilt keep him in perfect peace, whose mind is stayed on thee: because he trusteth in thee.

[Esa 26:4 DK-KJV] Isa 26:4 Trust ye in the LORD for ever: for in the LORD JEHOVAH is everlasting strength:

[Esa 26:5 DK-KJV] Isa 26:5 For he bringeth down them that dwell on high; the lofty city, he layeth it low; he layeth it low, even to the ground; he bringeth it even to the dust.

[Esa 26:6 DK-KJV] Isa 26:6 The foot shall tread it down, even the feet of the poor, and the steps of the needy.

[Esa 26:7 DK-KJV] Isa 26:7 The way of the just is uprightness: thou, most upright, dost weigh the path of the just.

[Esa 26:8 DK-KJV] Isa 26:8 Yea, in the way of thy judgments, O LORD, have we waited for thee; the desire of our soul is to thy name, and to the remembrance of thee.

[Esa 26:9 DK-KJV] Isa 26:9 With my soul have I desired thee in the night; yea, with my spirit within me will I seek thee early: for when thy judgments are in the earth, the inhabitants of the world will learn righteousness.

[Esa 26:10 DK-KJV] Isa 26:10 Let favour be shewed to the wicked, yet will he not learn righteousness: in the land of uprightness will he deal unjustly, and will not behold the majesty of the LORD.

[Esa 26:11 DK-KJV] Isa 26:11 LORD, when thy hand is lifted up, they will not see: but they shall see, and be ashamed for their envy at the people; yea, the fire of thine enemies shall devour them.

[Esa 26:12 DK-KJV] Isa 26:12 LORD, thou wilt ordain peace for us: for thou also hast wrought all our works in us.

[Esa 26:13 DK-KJV] Isa 26:13 O LORD our God, other lords beside thee have had dominion over us: but by thee only will we make mention of thy name.

[Esa 26:14 DK-KJV] Isa 26:14 They are dead, they shall not live; they are deceased, they shall not rise: therefore hast thou visited and destroyed them, and made all their memory to perish.

[Esa 26:15 DK-KJV] Isa 26:15 Thou hast increased the nation, O LORD, thou hast increased the nation: thou art glorified: thou hadst removed it far unto all the ends of the earth.

[Esa 26:16 DK-KJV] HERRE, i trængsel har de besøgt dig, de udgød en bøn da din irettesættelse var over dem. Isa 26:16 LORD, in trouble have they visited thee, they poured out a prayer when thy chastening was upon them.

[Esa 26:17 DK-KJV] Isa 26:17 Like as a woman with child, that draweth near the time of her delivery, is in pain, and crieth out in her pangs; so have we been in thy sight, O LORD.

[Esa 26:18 DK-KJV] Isa 26:18 We have been with child, we have been in pain, we have as it were brought forth wind; we have not wrought any deliverance in the earth; neither have the inhabitants of the world fallen.

[Esa 26:19 DK-KJV] Isa 26:19 Thy dead men shall live, together with my dead body shall they arise. Awake and sing, ye that dwell in dust: for thy dew is as the dew of herbs, and the earth shall cast out the dead.

[Esa 26:20 DK-KJV] Isa 26:20 Come, my people, enter thou into thy chambers, and shut thy doors about thee: hide thyself as it were for a little moment, until the indignation be

overpast.

[Esa 26:21 DK-KJV]

Isa 26:21 For, behold, the LORD cometh out of his place to punish the inhabitants of the earth for their iniquity: the earth also shall disclose her blood, and shall no more cover her slain.

Esajas bog Kapitel 27 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 27:1 DK-KJV] I den dag skal HERREN straffe leviathan den gennemborende slange med hans ømme og store og stærke sværd, ja leviathan den uærlige slange; og han skal dræbe dragen der er i havet.

Isa 27:1 In that day the LORD with his sore and great and strong sword shall punish leviathan the piercing serpent, even leviathan that crooked serpent; and he shall slay the dragon that is in the sea.

[Esa 27:2 DK-KJV] I den dag syng I til hende, En vingård med rødvin.

Isa 27:2 In that day sing ye unto her, A vineyard of red wine.

[Esa 27:3 DK-KJV] Jeg HERREN holder den; jeg vander den hvert øjeblik: for ikke at nogen skader den, vil jeg holde den nat og dag.

Isa 27:3 I the LORD do keep it; I will water it every moment: lest any hurt it, I will keep it night and day.

[Esa 27:4 DK-KJV] Raseri er ikke i mig: hvem ville sætte vilde roser og tornebuske imod mig? jeg ville gå igennem dem, jeg ville brænde dem fuldstændigt.

Isa 27:4 Fury is not in me: who would set the briers and thorns against me in battle? I would go through them, I would burn them together.

[Esa 27:5 DK-KJV]

Isa 27:5 Or let him take hold of my strength, that he may make peace with me; and he shall make peace with me.

[Esa 27:6 DK-KJV]

Isa 27:6 He shall cause them that come of Jacob to take root: Israel shall blossom and bud, and fill the face of the world with fruit.

[Esa 27:7 DK-KJV]

Isa 27:7 Hath he smitten him, as he smote those that smote him? or is he slain according to the slaughter of them that are slain by him?

[Esa 27:8 DK-KJV]

Isa 27:8 In measure, when it shooteth forth, thou wilt debate with it: he stayeth his rough wind in the day of the east wind.

[Esa 27:9 DK-KJV]

Isa 27:9 By this therefore shall the iniquity of Jacob be purged; and this is all the fruit to take away his sin; when he maketh all the stones of the altar as chalkstones that are beaten in sunder, the groves and images shall not stand up.

[Esa 27:10 DK-KJV]

Isa 27:10 Yet the defenced city shall be desolate, and the habitation forsaken, and left like a wilderness: there shall the calf feed, and there shall he lie down, and consume the branches thereof.

[Esa 27:11 DK-KJV]

Isa 27:11 When the boughs thereof are withered, they shall be broken off: the women come, and set them on fire: for it is a people of no understanding: therefore he that made them will not have mercy on them, and he that formed them will shew them no favour.

[Esa 27:12 DK-KJV]

Isa 27:12 And it shall come to pass in that day, that the LORD shall beat off from the channel of the river unto the stream of Egypt, and ye shall be gathered one by one, O ye children of Israel.

[Esa 27:13 DK-KJV]

Isa 27:13 And it shall come to pass in that day, that the great trumpet shall be blown, and they shall come which were ready to perish in the land of Assyria, and the outcasts in the land of Egypt, and shall worship the LORD in the holy mount at Jerusalem.

Esajas bog Kapitel 28 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 28:1 DK-KJV]

Isa 28:1 Woe to the crown of pride, to the drunkards of Ephraim, whose glorious beauty is a fading flower, which are on the head of the fat valleys of them that are overcome with wine!

[Esa 28:2 DK-KJV]

Isa 28:2 Behold, the Lord hath a mighty and strong one, which as a tempest of hail and a destroying storm, as a flood of mighty waters overflowing, shall cast down to the earth with the hand.

[Esa 28:3 DK-KJV]

Isa 28:3 The crown of pride, the drunkards of Ephraim, shall be trodden under feet:

[Esa 28:4 DK-KJV]

Isa 28:4 And the glorious beauty, which is on the head of the fat

valley, shall be a fading flower, and as the hasty fruit before the summer; which when he that looketh upon it seeth, while it is yet in his hand he eateth it up.

[Esa 28:5 DK-KJV]
Isa 28:5 In that day shall the LORD of hosts be for a crown of glory, and for a diadem of beauty, unto the residue of his people,

[Esa 28:6 DK-KJV]
Isa 28:6 And for a spirit of judgment to him that sitteth in judgment, and for strength to them that turn the battle to the gate.

[Esa 28:7 DK-KJV]
Isa 28:7 But they also have erred through wine, and through strong drink are out of the way; the priest and the prophet have erred through strong drink, they are swallowed up of wine, they are out of the way through strong drink; they err in vision, they stumble in judgment.

[Esa 28:8 DK-KJV] For hele bordet er fuld af opkast og snavs, sådant at der intet rent sted er.
Isa 28:8 For all tables are full of vomit and filthiness, so that there is no place clean.

[Esa 28:9 DK-KJV]
Isa 28:9 Whom shall he teach knowledge? and whom shall he make to understand doctrine? them that are weaned from the milk, and drawn from the breasts.

[Esa 28:10 DK-KJV]
Isa 28:10 For precept must be upon precept, precept upon precept; line upon line, line upon line; here a little, and there a little:

[Esa 28:11 DK-KJV]
Isa 28:11 For with stammering lips and another tongue will he speak to this people.

[Esa 28:12 DK-KJV]
Isa 28:12 To whom he said, This is the rest wherewith ye may cause the weary to rest; and this is the refreshing: yet they would not hear.

[Esa 28:13 DK-KJV]
Isa 28:13 But the word of the LORD was unto them precept upon precept, precept upon precept; line upon line, line upon line; here a little, and there a little; that they might go, and fall backward, and be broken, and snared, and taken.

[Esa 28:14 DK-KJV]
Isa 28:14 Wherefore hear the word of the LORD, ye scornful men, that rule this people which is in Jerusalem.

[Esa 28:15 DK-KJV]
Isa 28:15 Because ye have said, We have made a covenant with death, and with hell are we at agreement; when the overflowing scourge shall pass through, it shall not come unto us: for we have made lies our refuge, and under falsehood have we hid ourselves:

[Esa 28:16 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD dette, Læg mærke til, i Zion lægger jeg som et fundament en sten, en prøvet sten, en værdifuld hjørnesten, et sikkert fundament: han der tror skal ikke skynde sig.
Isa 28:16 Therefore thus saith the Lord GOD, Behold, I lay in Zion for a foundation a stone, a tried stone, a precious corner stone, a sure foundation: he that believeth shall not make haste.

[Esa 28:17 DK-KJV]
Isa 28:17 Judgment also will I lay to the line, and righteousness to the plummet: and the hail shall sweep away the refuge of lies, and the waters shall overflow the hiding place.

[Esa 28:18 DK-KJV]
Isa 28:18 And your covenant with death shall be disannulled, and your agreement with hell shall not stand; when the overflowing scourge shall pass through, then ye shall be trodden down by it.

[Esa 28:19 DK-KJV]
Isa 28:19 From the time that it goeth forth it shall take you: for morning by morning shall it pass over, by day and by night: and it shall be a vexation only to understand the report.

[Esa 28:20 DK-KJV]
Isa 28:20 For the bed is shorter than that a man can stretch himself on it: and the covering narrower than that he can wrap himself in it.

[Esa 28:21 DK-KJV]
Isa 28:21 For the LORD shall rise up as in mount Perazim, he shall be wroth as in the valley of Gibeon, that he may do his work, his strange work; and bring to pass his act, his strange act.

[Esa 28:22 DK-KJV]
Isa 28:22 Now therefore be ye not mockers, lest your bands be made strong: for I have heard from the Lord GOD of hosts a consumption, even determined upon the whole earth.

[Esa 28:23 DK-KJV]
Isa 28:23 Give ye ear, and hear my voice; hearken, and hear my speech.

[Esa 28:24 DK-KJV]
Isa 28:24 Doth the plowman plow all day to sow? doth he open and break the clods of his ground?

[Esa 28:25 DK-KJV]
Isa 28:25 When he hath made plain the face thereof, doth he not cast abroad the fitches, and scatter the cummin, and cast in the principal wheat and the appointed barley and the rie in their place?

[Esa 28:26 DK-KJV]
Isa 28:26 For his God doth instruct him to discretion, and doth teach him.

[Esa 28:27 DK-KJV]
Isa 28:27 For the fitches are not threshed with a threshing instrument,

neither is a cart wheel turned about upon the cummin; but the fitches are beaten out with a staff, and the cummin with a rod.
Isa 28:28 Bread corn is bruised; because he will not ever be threshing it, nor break it with the wheel of his cart, nor bruise it with his
[Esa 28:28 DK-KJV] horsemen.
Isa 28:29 This also cometh forth from the LORD of hosts, which is
[Esa 28:29 DK-KJV] wonderful in counsel, and excellent in working.

Esajas bog Kapitel 29 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 29:1 DK-KJV] Arme Ariel, Ariel, byen hvor David boede! læg I år til år; lad dem dræbe ofre. (Ariel = Alter eller Guds løve)
Isa 29:1 Woe to Ariel, to Ariel, the city where David dwelt! add ye year to year; let them kill sacrifices.

[Esa 29:2 DK-KJV] Alligevel vil jeg bekymre Ariel, og der skal være tungsindighed og sorg: og overfor mig skal den være som Ariel.
Isa 29:2 Yet I will distress Ariel, and there shall be heaviness and sorrow: and it shall be unto me as Ariel.
[Esa 29:3 DK-KJV] Og jeg vil slå lejr op imod dig rundt om, og vil lægge en belejring op imod dig med et bjerg, og jeg vil rejse fæstninger imod dig.
Isa 29:3 And I will camp against thee round about, and will lay siege against thee with a mount, and I will raise forts against thee.
Isa 29:4 And thou shalt be brought down, and shalt speak out of the ground, and thy speech shall be low out of the dust, and thy voice shall be, as of one that hath a familiar spirit, out of the ground, and thy speech shall whisper out of the dust.
[Esa 29:4 DK-KJV] Og du skal bli' bragt ned, og skal tale ud af jorden, og din tale skal være lav ud af støvet, og din stemme skal være, som fra en der har en tjenende magisk ånd, ud af jorden, og din tale skal viske ud af støvet.
Isa 29:5 Moreover the multitude of thy strangers shall be like small dust, and the multitude of the terrible ones shall be as chaff that passeth away: yea, it shall be at an instant suddenly.
[Esa 29:5 DK-KJV] Desuden skal folkemængden af dine fremmede være som småt støv, og folkemængden af de forfærdelige nogen skal være som avner der forsvinder: ja, det skal ske pludseligt på et øjeblik.
Isa 29:6 Thou shalt be visited of the LORD of hosts with thunder, and with earthquake, and great noise, with storm and tempest, and the flame of devouring fire.
[Esa 29:6 DK-KJV] Hærskarers HERREN skal besøge dig med torden, og med jordskælv, og stor larm, med storm og orkan, og flammen af fortærende ild.
Isa 29:7 And the multitude of all the nations that fight against Ariel, even all that fight against her and her munition, and that distress her, shall be as a dream of a night vision.
[Esa 29:7 DK-KJV] Og folkemængden fra alle de nationer der kæmper imod Ariel, ja alle der kæmper imod hende og hendes forskansning, og der bekymre hende, skal være som en drøm fra en nat vision.

Isa 29:8 It shall even be as when an hungry man dreameth, and, behold, he eateth; but he awaketh, and his soul is empty: or as when a thirsty man dreameth, and, behold, he drinketh; but he awaketh, and, behold, he is faint, and his soul hath appetite: so shall the multitude of all the nations be, that fight against mount Zion.
[Esa 29:8 DK-KJV] Ja det skal være som når en sulten mand drømmer, og, læg mærke til, han spiser; men han vågner, og hans sjæl er tom: eller som når en tørstig mand drømmer, og, læg mærke til, han drikker; men han vågner, og, læg mærke til, han er svag, og hans sjæl har appetit: sådan skal folkemængden fra alle de nationer være, der kæmper imod Zionbjerget.
Isa 29:9 Stay yourselves, and wonder; cry ye out, and cry: they are drunken, but not with wine; they stagger, but not with strong drink.
[Esa 29:9 DK-KJV] Stands jerselv, og forundres; råb I højt, og græd: de er berusede, men ikke med vin; de vakler, men ikke med stærke drikke.
Isa 29:10 For the LORD hath poured out upon you the spirit of deep sleep, and hath closed your eyes: the prophets and your rulers, the seers hath he covered.
[Esa 29:10 DK-KJV] For HERREN har øst ånden af dyb søvn ud over jer, og har lukket jeres øjne: profeterne og jeres ledere, de seende har han dækket.
Isa 29:11 And the vision of all is become unto you as the words of a book that is sealed, which men deliver to one that is learned, saying, Read this, I pray thee: and he saith, I cannot; for it is sealed:
[Esa 29:11 DK-KJV] Og visionen for alle er for jer blevet som ordene fra en bog der er forseglet, som mennesker forløser til en der er lært, og siger, Læs denne, jeg ber dig: og han siger, det kan jeg ikke; for den er forseglet:

Isa 29:12 And the book is delivered to him that is not learned, saying, Read this, I pray thee: and he saith, I am not learned.
[Esa 29:12 DK-KJV] Og bogen er forløst til ham der ikke er lært, og siger, Læs denne, jeg ber dig: og han siger, jeg er ikke lært.
Isa 29:13 Wherefore the Lord said, Forasmuch as this people draw near me with their mouth, and with their lips do honour me, but have removed their heart far from me, and their fear toward me is taught by the precept of men:
[Esa 29:13 DK-KJV] Derfor siger Herren, eftersom dette folk ophøjer mig med deres mund, og med deres læber hædre mig, men har fjernet deres hjerte langt væk fra mig, og deres frygt mod mig er undervist med respekt for mennesker:
Isa 29:14 Therefore, behold, I will proceed to do a marvellous work among this people, even a marvellous work and a wonder: for the wisdom of their wise men
[Esa 29:14 DK-KJV] Læg derfor mærke til, jeg vil fortsætte med at gøre et vidunderligt virke blandt dette folk, ja et vidunderligt virke og et under: for visdommen fra deres vise mænd skal forulykke,

og forståelsen fra deres fornuftige mænd skal bli' skjult.

[Esa 29:15 DK-KJV] Arme dem der søger dybt for at skjule deres råd fra HERREN, og deres gerninger er i mørket, og de siger, Hvem ser os? og hvem kender os?
[Esa 29:16 DK-KJV] Jeres venden op og ned på tingene skal med sikkerhed bli' agtet som pottemagerens ler: for skal værket sige om ham der lavede den, Han lavede mig ikke? eller skal den udformede ting sige om ham der udformede den, Han havde ingen forståelse?
[Esa 29:17 DK-KJV] Er der ikke endnu en meget lille stund, og Libanon skal bli' forvandlet indtil en frugtbar mark, og den frugtbare mark skal agtes som en skov?
[Esa 29:18 DK-KJV] Og i den dag skal de døve høre ordene fra bogen, og øjnene på de blinde skal se ud af uklarhed, og ud af mørke.
[Esa 29:19 DK-KJV] I HERREN skal de ydmyge også lade deres glæde vokse, og de fattige blandt mennesker skal juble i Israels Hellige Éner.

[Esa 29:20 DK-KJV] For den forfærdelige éner er bragt til intet, og håneren er fortæret, og alle der kigger efter fejltrin er skåret af:
[Esa 29:21 DK-KJV] Der for et ord gør en mand til en overtræder, og lægger en fælde for ham der bebrejder i porten, og for en ting der intet er vender ryggen til den retfærdige.

[Esa 29:22 DK-KJV] Derfor siger HERREN dette, han som befriede Abraham, angående Jacobs hus, nu skal Jacob ikke være skamfuld, nu skal hans ansigt heller ikke bli' bleg.

[Esa 29:23 DK-KJV] Men når han ser hans børn, mine hænders værk, i hans midte, skal de helliggøre mit navn, og helliggøre Jacobs Hellige Éner, og skal frygte Israels Gud.

[Esa 29:24 DK-KJV] De der fejlede i ånd skal også komme til forståelse, og de der mumlede skal lære doktrin.

shall perish, and the understanding of their prudent men shall be hid.
Isa 29:15 Woe unto them that seek deep to hide their counsel from the LORD, and their works are in the dark, and they say, Who seeth us? and who knoweth us?
Isa 29:16 Surely your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay: for shall the work say of him that made it, He made me not? or shall the thing framed say of him that framed it, He had no understanding?
Isa 29:17 Is it not yet a very little while, and Lebanon shall be turned into a fruitful field, and the fruitful field shall be esteemed as a forest?
Isa 29:18 And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity, and out of darkness.
Isa 29:19 The meek also shall increase their joy in the LORD, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.
Isa 29:20 For the terrible one is brought to nought, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off:
Isa 29:21 That make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of nought.
Isa 29:22 Therefore thus saith the LORD, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob, Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.
Isa 29:23 But when he seeth his children, the work of mine hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.
Isa 29:24 They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

Esajas bog Kapitel 30 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 30:1 DK-KJV] Arme de oprørske børn, siger HERREN, der rådføre sig, men ikke med mig; og der dækker med et dække, men ikke med min ånd, så de må lægge synd til synd:
[Esa 30:2 DK-KJV] Der vandre for at gå ned til Egypten, og har ikke søgt svar ved min mund; for at styrke demselv i Faraos styrke, og for at stole på Egyptens skygge!
[Esa 30:3 DK-KJV] Derfor skal Faraos styrke være jeres skam, og tilliden til Egyptens skygge jeres forvirring,
[Esa 30:4 DK-KJV] For hans prinser var i Zoan, og hans ambassadører kom til Hanes.
[Esa 30:5 DK-KJV] De var alle skamfulde over et folk der ikke kunne gavne dem, heller ikke en hjælp eller gavn, men en skam, og ligeledes en bebrejdelse.
[Esa 30:6 DK-KJV] Byrden fra uhyret i syd: ind i landet med trængsel og rædsel, hvorfra den unge og gamle løve kom, giftsnogen og den flammende flyvende slange, de vil bære deres rigdomme på skulderne fra unge æsler, og deres skatte på kamelernes pukler, til et folk der ikke skal gavne dem.
[Esa 30:7 DK-KJV] For Egypterne skal hjælpe forgæves, og uden mening: derfor har jeg råbt vedrørende dette, Deres styrke er at sidde stille.
[Esa 30:8 DK-KJV] Gå nu, skriv det foran dem på en tavle,

Isa 30:1 Woe to the rebellious children, saith the LORD, that take counsel, but not of me; and that cover with a covering, but not of my spirit, that they may add sin to sin:
Isa 30:2 That walk to go down into Egypt, and have not asked at my mouth; to strengthen themselves in the strength of Pharaoh, and to trust in the shadow of Egypt!
Isa 30:3 Therefore shall the strength of Pharaoh be your shame, and the trust in the shadow of Egypt your confusion.
Isa 30:4 For his princes were at Zoan, and his ambassadors came to Hanes.
Isa 30:5 They were all ashamed of a people that could not profit them, nor be an help nor profit, but a shame, and also a reproach.
Isa 30:6 The burden of the beasts of the south: into the land of trouble and anguish, from whence come the young and old lion, the viper and fiery flying serpent, they will carry their riches upon the shoulders of young asses, and their treasures upon the bunches of camels, to a people that shall not profit them.
Isa 30:7 For the Egyptians shall help in vain, and to no purpose: therefore have I cried concerning this, Their strength is to sit still.
Isa 30:8 Now go, write it before them in a table, and note it in a

og noter det i en bog, så det må være der i tiden der kommer for evigt og altid:
[Esa 30:9 DK-KJV] At dette er et oprørsk folk, lyvende børn, børn der ikke vil høre HERRENs lov:
[Esa 30:10 DK-KJV] Og siger til de seende, Se ikke; og til profeterne, Profeter ikke de rigtige ting for os, fortæl os behagelige ting, profeter bedrag:
[Esa 30:11 DK-KJV] Forlad I den vej, vend ryggen til stien, få Israels Hellige Éner til at forlade vort åsyn.
[Esa 30:12 DK-KJV] Derfor siger Israels Hellige Éner dette, Fordi I foragtede dette ord, og stoler på undertrykkelse og perversitet, og holder fast i det:
[Esa 30:13 DK-KJV] For jer skal dette fejltrin derfor være som et brud der er klar til at falde, der hæver sig ud af en høj mur, hvis brud kommer pludseligt på et øjeblik.
[Esa 30:14 DK-KJV] Og han skal knuse den som når pottemagerens kar er slået i stykker; han skal ikke skåne den: sådant at der ikke skal bli' fundet et potteskår i dens knusning til at ta' ild fra branden, eller for overhovedet at kunne ta' vand ud af faldgruben.
[Esa 30:15 DK-KJV] For dette siger Herren GUD, Israels Hellige Éner; I tilbagekomst og hvile skal I bli' frelst; jeres styrke skal være i stilhed og i tillid: og I ville ikke.
[Esa 30:16 DK-KJV] Men I sagde, Nej; for vi vil flygte på heste; derfor skal I flygte: og, Vi vil ride på den hurtige; derfor skal de der forfølger jer være hurtige.
[Esa 30:17 DK-KJV] Et tusinde skal flygte ved irettesættelsen fra en; ved irettesættelsen fra fem skal i flygte: indtil I er efterladt som et fyrtårn på toppen af et bjerg, og som et æresmærke på en bakke.
[Esa 30:18 DK-KJV] Og derfor vil HERREN vente, så han må være elskværdig overfor jer, og derfor vil han være ophøjet, for at han må ha' barmhjertighed med jer: for HERREN er en dommens Gud: velsignet er alle de der venter på ham.
[Esa 30:19 DK-KJV] For folket skal bo i Zion ved Jerusalem: du skal ikke græde mere: han vil være meget elskværdig overfor dig i lyden fra din gråd; når han skal høre det, vil han svare dig.

[Esa 30:20 DK-KJV] Og skønt Herren giver jer modgangens brød, og lidelsens vand, alligevel skal dine lærere ikke mere bli' flyttet ind i et hjørne, men dine øjne skal se dine lærere:
[Esa 30:21 DK-KJV] Og dine øre skal høre et ord bag dig, som siger, Dette er vejen, vandre I på den, når I vender jer mod højre, og når I vender jer mod venstre.
[Esa 30:22 DK-KJV] I skal også besmitte dækket fra dine udformede sølvfigurer, og ornamentet fra dine støbte guldfigurer: du skal kaste dem væk som en menstruationsklud; du skal sige til den, forsvind.
[Esa 30:23 DK-KJV] Da skal han gi' regnen til din sæd, så du skal tilså jorden over det hele; og brød af jordens grøde, og det kraftigt og rigeligt: i den dag skal dit kvæg æde på store græsgange.
[Esa 30:24 DK-KJV] Ligeledes skal oksen og det unge æsel der pløjer jorden spise rene forsyninger, der er blevet vendt i luften med skovlen og kasteskovlen.
[Esa 30:25 DK-KJV] Og på ethvert højt bjerg, og på enhver høj bakke, skal der være vandfyldte floder og vandløb på dagen for den store slagtning, når tårnene falder.
[Esa 30:26 DK-KJV] Desuden skal lyset fra månen være som lyset fra solen, og lyset fra solen skal være 7'doblet,

book, that it may be for the time to come for ever and ever:

Isa 30:9 That this is a rebellious people, lying children, children that will not hear the law of the LORD:
Isa 30:10 Which say to the seers, See not; and to the prophets, Prophesy not unto us right things, speak unto us smooth things, prophesy deceits:
Isa 30:11 Get you out of the way, turn aside out of the path, cause the Holy One of Israel to cease from before us.
Isa 30:12 Wherefore thus saith the Holy One of Israel, Because ye despise this word, and trust in oppression and perverseness, and stay thereon:
Isa 30:13 Therefore this iniquity shall be to you as a breach ready to fall, swelling out in a high wall, whose breaking cometh suddenly at an instant.

Isa 30:14 And he shall break it as the breaking of the potters' vessel that is broken in pieces; he shall not spare: so that there shall not be found in the bursting of it a sherd to take fire from the hearth, or to take water withal out of the pit.
Isa 30:15 For thus saith the Lord GOD, the Holy One of Israel; In returning and rest shall ye be saved; in quietness and in confidence shall be your strength: and ye would not.
Isa 30:16 But ye said, No; for we will flee upon horses; therefore shall ye flee: and, We will ride upon the swift; therefore shall they that pursue you be swift.

Isa 30:17 One thousand shall flee at the rebuke of one; at the rebuke of five shall ye flee: till ye be left as a beacon upon the top of a mountain, and as an ensign on an hill.

Isa 30:18 And therefore will the LORD wait, that he may be gracious unto you, and therefore will he be exalted, that he may have mercy upon you: for the LORD is a God of judgment: blessed are all they that wait for him.

Isa 30:19 For the people shall dwell in Zion at Jerusalem: thou shalt weep no more: he will be very gracious unto thee at the voice of thy cry; when he shall hear it, he will answer thee.
Isa 30:20 And though the Lord give you the bread of adversity, and the water of affliction, yet shall not thy teachers be removed into a corner any more, but thine eyes shall see thy teachers:
Isa 30:21 And thine ears shall hear a word behind thee, saying, This is the way, walk ye in it, when ye turn to the right hand, and when ye turn to the left.
Isa 30:22 Ye shall defile also the covering of thy graven images of silver, and the ornament of thy molten images of gold: thou shalt cast them away as a menstruous cloth; thou shalt say unto it, Get thee hence.
Isa 30:23 Then shall he give the rain of thy seed, that thou shalt sow the ground withal; and bread of the increase of the earth, and it shall be fat and plenteous: in that day shall thy cattle feed in large pastures.
Isa 30:24 The oxen likewise and the young asses that ear the ground shall eat clean provender, which hath been winnowed with the shovel and with the fan.
Isa 30:25 And there shall be upon every high mountain, and upon every high hill, rivers and streams of waters in the day of the great slaughter, when the towers fall.
Isa 30:26 Moreover the light of the moon shall be as the light of the sun, and the light of the sun shall be sevenfold, as the

som lyset fra 7 dage, på dagen hvor HERREN løsner brudet fra hans folk, og héler slaget efter deres sår.

light of seven days, in the day that the LORD bindeth up the breach of his people, and healeth the stroke of their wound.

[Esa 30:27 DK-KJV] Læg mærke til HERRENs navn kommer langt væk fra, og det brænder med hans vrede, og byrden derfra er tung: hans læber er fulde af harme, og hans tunge som en fortærende ild:

Isa 30:27 Behold, the name of the LORD cometh from far, burning with his anger, and the burden thereof is heavy: his lips are full of indignation, and his tongue as a devouring fire:

[Esa 30:28 DK-KJV] Og hans ånde, som et vandløb der løber over, skal det nå indtil midten af nakken, for at si nationerne med forfængelighedens sigte: og der skal være et bidsel i kæberne på folket, der er årsag til at de fejler.

Isa 30:28 And his breath, as an overflowing stream, shall reach to the midst of the neck, to sift the nations with the sieve of vanity: and there shall be a bridle in the jaws of the people, causing them to err.

[Esa 30:29 DK-KJV] I skal ha' en sang, som om natten når en højtidelighed er holdt, og glæde i hjertet, som når en går med en fløjte for at komme ind i HERRENs bjerg, til Israels mægtige Éner.

Isa 30:29 Ye shall have a song, as in the night when a holy solemnity is kept; and gladness of heart, as when one goeth with a pipe to come into the mountain of the LORD, to the mighty One of Israel.

[Esa 30:30 DK-KJV] Og HERREN skal lade hans prægtige stemme lyde så den høres, og skal fremvise lynet ned af hans arm, med harmen fra hans vrede, og med flammen fra en fortærende ild, med spredning, og orkan, og haglsten.

Isa 30:30 And the LORD shall cause his glorious voice to be heard, and shall shew the lighting down of his arm, with the indignation of his anger, and with the flame of a devouring fire, with scattering, and tempest, and hailstones.

[Esa 30:31 DK-KJV] For gennem HERRENs stemme skal Assyreren bli' slået ned, som slog med en stav.

Isa 30:31 For through the voice of the LORD shall the Assyrian be beaten down, which smote with a rod.

[Esa 30:32 DK-KJV] Og på ethvert sted hvor den grundfæstede stav skal passere, som HERREN skal lægge på ham, skal det være med tamburiner og harper: og i de rystende kampe vil han kæmpe med den.

Isa 30:32 And in every place where the grounded staff shall pass, which the LORD shall lay upon him, it shall be with tabrets and harps: and in battles of shaking will he fight with it.

[Esa 30:33 DK-KJV] For Tophet er ordineret fra gammel tid af; ja, for kongen er den forberedt; han har lavet den dyb og stor: dens dynge er ild og meget træ; HERRENs ånde, som et vandløb med svovlsten, der antænder den.

Isa 30:33 For Tophet is ordained of old; yea, for the king it is prepared; he hath made it deep and large: the pile thereof is fire and much wood; the breath of the LORD, like a stream of brimstone, doth kindle it.

Esajas bog Kapitel 31 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 31:1 DK-KJV] Arme dem der går ned til Egypten efter hjælp; der stoler på heste, og stoler på stridsvogne, fordi de er mange; og på ryttere, fordi de er meget stærke; men de kigger ikke mod Israels Hellige Éner, og søger heller ikke efter HERREN!

Isa 31:1 Woe to them that go down to Egypt for help; and stay on horses, and trust in chariots, because they are many; and in horsemen, because they are very strong; but they look not unto the Holy One of Israel, neither seek the LORD!

[Esa 31:2 DK-KJV]

Isa 31:2 Yet he also is wise, and will bring evil, and will not call back his words: but will arise against the house of the evildoers, and against the help of them that work iniquity.

[Esa 31:3 DK-KJV]

Isa 31:3 Now the Egyptians are men, and not God; and their horses flesh, and not spirit. When the LORD shall stretch out his hand, both he that helpeth shall fall, and he that is holpen shall fall down, and they all shall fail together.

[Esa 31:4 DK-KJV] Zionbjerget

Isa 31:4 For thus hath the LORD spoken unto me, Like as the lion and the young lion roaring on his prey, when a multitude of shepherds is called forth against him, he will not be afraid of their voice, nor abase himself for the noise of them: so shall the LORD of hosts come down to fight for mount Zion, and for the hill thereof.

[Esa 31:5 DK-KJV]

Isa 31:5 As birds flying, so will the LORD of hosts defend Jerusalem; defending also he will deliver it; and passing over he will preserve it.

[Esa 31:6 DK-KJV]

Isa 31:6 Turn ye unto him from whom the children of Israel have deeply revolted.

[Esa 31:7 DK-KJV]

Isa 31:7 For in that day every man shall cast away his idols of silver, and his idols of gold, which your own hands have made unto you for a sin.

[Esa 31:8 DK-KJV]

Isa 31:8 Then shall the Assyrian fall with the sword, not of a mighty man; and the sword, not of a mean man, shall devour him: but he shall flee from the sword, and his young men shall be discomfited.

[Esa 31:9 DK-KJV] Isa 31:9 And he shall pass over to his strong hold for fear, and his princes shall be afraid of the ensign, saith the LORD, whose fire is in Zion, and his furnace in Jerusalem.

Esajas bog Kapitel 32 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 32:1 DK-KJV] Læg mærke til, en konge skal regere i retfærdighed, og prinser skal lede med dom
Isa 32:1 Behold, a king shall reign in righteousness, and princes shall rule in judgment.

[Esa 32:2 DK-KJV] Og en mand skal være et skjulested for vinden, og et tilflugtssted for stormen; som strømme af vand på et tørt sted, som skyggen fra en stor klippe i et udmattet land.
Isa 32:2 And a man shall be as an hiding place from the wind, and a covert from the tempest; as rivers of water in a dry place, as the shadow of a great rock in a weary land.

[Esa 32:3 DK-KJV] Og øjnene hos dem der ser skal ikke være sløret, og ørene hos dem der hører skal lytte.
Isa 32:3 And the eyes of them that see shall not be dim, and the ears of them that hear shall hearken.

[Esa 32:4 DK-KJV] Den overiledes hjerte skal også forstå kundskab, og stammernes tunge skal være klar til at tale rent ud.
Isa 32:4 The heart also of the rash shall understand knowledge, and the tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly.

[Esa 32:5 DK-KJV] Den afskyelige person skal ikke mere bli' kaldt frisindet, ej heller den grusomme sagt at være gavmild.
Isa 32:5 The vile person shall be no more called liberal, nor the churl said to be bountiful.

[Esa 32:6 DK-KJV] For den afskyelige person vil tale skurkagtigt, og hans hjerte vil udvirke fejltrin, til at praktisere hykleri, og til at ytre fejl imod HERREN, for at udtømme den sultnes sjæl, og han vil forårsage den tørstiges drik til at fejle.
Isa 32:6 For the vile person will speak villany, and his heart will work iniquity, to practise hypocrisy, and to utter error against the LORD, to make empty the soul of the hungry, and he will cause the drink of the thirsty to fail.

[Esa 32:7 DK-KJV] Instrumenterne også fra den grusomme er onde: han udtænker onde planer for at destruere den fattige med lyvende ord, selv når den trængende taler ret.
Isa 32:7 The instruments also of the churl are evil: he deviseth wicked devices to destroy the poor with lying words, even when the needy speaketh right.

[Esa 32:8 DK-KJV] Men den frisindede udtænker frisindede ting; og via frisindede ting skal han stå fast.
Isa 32:8 But the liberal deviseth liberal things; and by liberal things shall he stand.

[Esa 32:9 DK-KJV] Rejs jer op, I kvinder der er i hvile; hør min stemme, I bekymringsløse døtre; læg øre til min tale.
Isa 32:9 Rise up, ye women that are at ease; hear my voice, ye careless daughters; give ear unto my speech.

[Esa 32:10 DK-KJV] Mange dage og år skal I være bekymret, I bekymringsløse døtre: for årgangen skal fejle, indsamlingen skal ikke komme.
Isa 32:10 Many days and years shall ye be troubled, ye careless women: for the vintage shall fail, the gathering shall not come.

[Esa 32:11 DK-KJV] Ryst, I kvinder der er i hvile; vær bekymret, I bekymringsløse nogen: afklæd jer, og gør jer bare, og omslut jeres lænder med sækkelærred.
Isa 32:11 Tremble, ye women that are at ease; be troubled, ye careless ones: strip you, and make you bare, and gird sackcloth upon your loins.

[Esa 32:12 DK-KJV] De skal længes efter brysterne, efter de behagelige marker, efter den frugtbare vinstok.
Isa 32:12 They shall lament for the teats, for the pleasant fields, for the fruitful vine.

[Esa 32:13 DK-KJV]
Isa 32:13 Upon the land of my people shall come up thorns and briers; yea, upon all the houses of joy in the joyous city:

[Esa 32:14 DK-KJV]
Isa 32:14 Because the palaces shall be forsaken; the multitude of the city shall be left; the forts and towers shall be for dens for ever, a joy of wild asses, a pasture of flocks;

[Esa 32:15 DK-KJV]
Isa 32:15 Until the spirit be poured upon us from on high, and the wilderness be a fruitful field, and the fruitful field be counted for a forest.

[Esa 32:16 DK-KJV]
Isa 32:16 Then judgment shall dwell in the wilderness, and righteousness remain in the fruitful field.

[Esa 32:17 DK-KJV]
Isa 32:17 And the work of righteousness shall be peace; and the effect of righteousness quietness and assurance for ever.

[Esa 32:18 DK-KJV]
Isa 32:18 And my people shall dwell in a peaceable habitation, and in sure dwellings, and in quiet resting places;

[Esa 32:19 DK-KJV]
Isa 32:19 When it shall hail, coming down on the forest; and the city shall be low in a low place.

[Esa 32:20 DK-KJV]
Isa 32:20 Blessed are ye that sow beside all waters, that send forth thither the feet of the ox and the ass.

Esajas bog Kapitel 33 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 33:1 DK-KJV] Arme dig der plyndre, og du var ikke plyndret; og handler bedragerisk, og de handlede ikke bedragerisk mod dig! når du skal stoppe med at plyndre, skal du bli' plyndret; og når du skal stoppe med at handle bedragerisk, skal de handle bedragerisk mod dig.
Isa 33:1 Woe to thee that spoilest, and thou wast not spoiled; and dealest treacherously, and they dealt not treacherously with thee! when thou shalt cease to spoil, thou shalt be spoiled; and when thou shalt make an end to deal treacherously, they shall deal treacherously with thee.

[Esa 33:2 DK-KJV] Kæreste HERRE, vær nådig mod os; vi har ventet på dig: vær du deres arm hver morgen, også vor frelse i trængselstiden.
Isa 33:2 O LORD, be gracious unto us; we have waited for thee: be thou their arm every morning, our salvation also in the time of trouble.

[Esa 33:3 DK-KJV] Ved larmen fra tumulten flygtede folket; ved opløftningen af digselv var nationerne spredt.
Isa 33:3 At the noise of the tumult the people fled; at the lifting up of thyself the nations were scattered.

[Esa 33:4 DK-KJV] Og jeres plyndregods skal bli' samlet som forsamlingen af sommerfuglelarven: som når græshopperne løber til og fra skal han løbe over dem.
Isa 33:4 And your spoil shall be gathered like the gathering of the caterpiller: as the running to and fro of locusts shall he run upon them.

[Esa 33:5 DK-KJV] HERREN er ophøjet; for han bor højt oppe: han har fyldt Zion med dom og retfærdighed.
Isa 33:5 The LORD is exalted; for he dwelleth on high: he hath filled Zion with judgment and righteousness.

[Esa 33:6 DK-KJV] Og visdom og kundskab skal være stabiliteten i dine tider, og styrke i frelse: frygten for HERREN er hans skat.
Isa 33:6 And wisdom and knowledge shall be the stability of thy times, and strength of salvation: the fear of the LORD is his treasure.

[Esa 33:7 DK-KJV] Læg mærke til, deres tapre skal råbe udenfor: fredsambassadørene skal græde bitterligt.
Isa 33:7 Behold, their valiant ones shall cry without: the ambassadors of peace shall weep bitterly.

[Esa 33:8 DK-KJV] Landevejene ligger øde, vandringsmanden ophører: han har brudt pagten, han har foragtet byerne, han værdsætter intet menneske.
Isa 33:8 The highways lie waste, the wayfaring man ceaseth: he hath broken the covenant, he hath despised the cities, he regardeth no man.

[Esa 33:9 DK-KJV] Jorden sørger og mistrives: Libanon skammer sig og er hugget ned: Sharon er som en vildmark; og Bashan og Carmel ryster deres frugter af.
Isa 33:9 The earth mourneth and languisheth: Lebanon is ashamed and hewn down: Sharon is like a wilderness; and Bashan and Carmel shake off their fruits.

[Esa 33:10 DK-KJV] Nu vil jeg rejse mig, siger HERREN; nu vil jeg være ophøjet; nu vil jeg opløfte migselv.
Isa 33:10 Now will I rise, saith the LORD; now will I be exalted; now will I lift up myself.

[Esa 33:11 DK-KJV] I skal undfange avner, I skal frembringe stubbe: jeres ånde, skal som ild, fortærer jer.
Isa 33:11 Ye shall conceive chaff, ye shall bring forth stubble: your breath, as fire, shall devour you.

[Esa 33:12 DK-KJV] Og folket skal være som kalkbrændinger: som afklippede tjørnebuske skal de bli' brændt i ilden.
Isa 33:12 And the people shall be as the burnings of lime: as thorns cut up shall they be burned in the fire.

[Esa 33:13 DK-KJV] Hør, I der er langt væk, hvad jeg har gjort; og, I der er nær, anerkend min magt.
Isa 33:13 Hear, ye that are far off, what I have done; and, ye that are near, acknowledge my might.

[Esa 33:14 DK-KJV] Synderne i Zion er bange; frygtsomlighed har overrasket hyklerne. Hvem blandt os skal bo med den fortærende ild? hvem blandt os skal bo med evigvarende brændinger?
Isa 33:14 The sinners in Zion are afraid; fearfulness hath surprised the hypocrites. Who among us shall dwell with the devouring fire? who among us shall dwell with everlasting burnings?

[Esa 33:15 DK-KJV] Han der vandrer retskaffent, og taler oprigtigt; han der foragter undertrykkernes tilvækst, der ryster sine hænder fra at ta' imod bestikkelse, der stopper sine øre fra at høre om blod, og lukke sine øjne fra at se ondt;
Isa 33:15 He that walketh righteously, and speaketh uprightly; he that despiseth the gain of oppressions, that shaketh his hands from holding of bribes, that stoppeth his ears from hearing of blood, and shutteth his eyes from seeing evil;

[Esa 33:16 DK-KJV] Han skal bo højt oppe: hans forsvarssted skal være klippernes forskansninger: brød skal bli' givet ham; hans vandmasser skal være sikre.
Isa 33:16 He shall dwell on high: his place of defence shall be the munitions of rocks: bread shall be given him; his waters shall be sure.

[Esa 33:17 DK-KJV] Dine øjne skal se kongen i hans skønhed: de skal lægge mærke til det land der er meget langt borte.
Isa 33:17 Thine eyes shall see the king in his beauty: they shall behold the land that is very far off.

[Esa 33:18 DK-KJV] Dit hjerte skal grunde over terror. Hvor er de skriftkloge? hvor er modtagerne? hvor er han der talte tårnene?
Isa 33:18 Thine heart shall meditate terror. Where is the scribe? where is the receiver? where is he that counted the towers?

[Esa 33:19 DK-KJV] Du skal ikke se et voldsomt folk, et folk med en dybere tale end du kan opfatte; af en stammende tunge, som du ikke kan forstå.
Isa 33:19 Thou shalt not see a fierce people, a people of a deeper speech than thou canst perceive; of a stammering tongue, that thou canst not understand.

[Esa 33:20 DK-KJV] Kig på Zion, byen med vore højtideligheder: dine øjne skal se Jerusalem en stille bolig, et tabernakel som ikke skal bli' taget ned; ingen af des teltpløkker skal nogensinde fjernes, og ingen af des snore skal brydes.
Isa 33:20 Look upon Zion, the city of our solemnities: thine eyes shall see Jerusalem a quiet habitation, a tabernacle that shall not be taken down; not one of the stakes thereof shall ever be removed, neither shall any of the cords thereof be broken.

[Esa 33:21 DK-KJV] Men dér vil den herlige HERRE for os være et sted med brede floder og vandløb; hvori ingen galej med årer skal sejle, et tappert skib skal heller ikke passere
Isa 33:21 But there the glorious LORD will be unto us a place of broad rivers and streams; wherein shall go no galley with oars, neither shall gallant ship pass thereby.

forbi der.

[Esa 33:22 DK-KJV] For HERREN er vor dommer, HERREN er vor lovgiver, HERREN er vor kongen; han vil frelse os.
Isa 33:22 For the LORD is our judge, the LORD is our lawgiver, the LORD is our king; he will save us.

[Esa 33:23 DK-KJV] Dit tovværk er løsnet; de kunne ikke styrke deres mast ordentligt, de kunne ikke sprede sejlet: da er byttet fra en stor plyndring delt; de lamme tager byttet.
Isa 33:23 Thy tacklings are loosed; they could not well strengthen their mast, they could not spread the sail: then is the prey of a great spoil divided; the lame take the prey.

[Esa 33:24 DK-KJV] Og indbyggeren skal ikke sige, Jeg er syg: folket der bor derinde skal bli' tilgivet deres fejltrin.
Isa 33:24 And the inhabitant shall not say, I am sick: the people that dwell therein shall be forgiven their iniquity.

Esajas bog Kapitel 34 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 34:1 DK-KJV] Kom nær, I nationer, for at høre; og lyt efter, I folk: lad jorden høre, og alt der er derinde; denne verden, og alle de ting der kommer frem af den.
Isa 34:1 Come near, ye nations, to hear; and hearken, ye people: let the earth hear, and all that is therein; the world, and all things that come forth of it.

[Esa 34:2 DK-KJV] For HERRENs harme er over alle nationer, og hans raseri over alle deres hære: han har fuldstændigt destrueret dem, han har forløst dem til nedslagtningen.
Isa 34:2 For the indignation of the LORD is upon all nations, and his fury upon all their armies: he hath utterly destroyed them, he hath delivered them to the slaughter.

[Esa 34:3 DK-KJV] Deres dræbte skal også bli' kastet ud, og deres stank skal komme op ud af deres kadavere, og bjergene skal smeltes af deres blod.
Isa 34:3 Their slain also shall be cast out, and their stink shall come up out of their carcases, and the mountains shall be melted with their blood.

[Esa 34:4 DK-KJV] Og hele himmelhæren skal bli' opløst, og himlene skal bli' rullet sammen som en bogrulle: og hele deres hær skal falde ned, som bladet falder af fra vinstokken, og som en faldende figne fra figentræet.
Isa 34:4 And all the host of heaven shall be dissolved, and the heavens shall be rolled together as a scroll: and all their host shall fall down, as the leaf falleth off from the vine, and as a falling fig from the fig tree.

[Esa 34:5 DK-KJV] For mit sværd skal bli' vædet i himlen: læg mærke til, det skal komme ned over Idumea, og over folket af min forbandelse, for dom. "Idumea = rød, jordisk, blodig"
Isa 34:5 For my sword shall be bathed in heaven: behold, it shall come down upon Idumea, and upon the people of my curse, to judgment.

[Esa 34:6 DK-KJV] HERRENs sværd er fyldt med blod, det er gjort fedt med fedme, og med blodet fra lam og geder, med fedtet fra væddernyre: for HERREN har et offer i Bozrah, og en stor nedslagting i Idumeas land. "Bozrah = i trængsel eller nød"
Isa 34:6 The sword of the LORD is filled with blood, it is made fat with fatness, and with the blood of lambs and goats, with the fat of the kidneys of rams: for the LORD hath a sacrifice in Bozrah, and a great slaughter in the land of Idumea.

[Esa 34:7 DK-KJV] Og enhjørningerne skal komme ned med dem, og studene med tyrene; og deres land skal bli' gennemblødt med blod, og deres støv gjort fedt med fedme.
Isa 34:7 And the unicorns shall come down with them, and the bullocks with the bulls; and their land shall be soaked with blood, and their dust made fat with fatness.

[Esa 34:8 DK-KJV] For det er dagen med HERRENs hævn, og året for tilbagebetaling for uenigheden i Zion. "Zion = monument, rejst op, gravkammer"
Isa 34:8 For it is the day of the LORD'S vengeance, and the year of recompences for the controversy of Zion.

[Esa 34:9 DK-KJV] Og des vandløb skal bli' forvandlet til tjære, og des støv til svovlsten, og des land skal bli' brændende tjære.
Isa 34:9 And the streams thereof shall be turned into pitch, and the dust thereof into brimstone, and the land thereof shall become burning pitch.

[Esa 34:10 DK-KJV] Det skal ikke bli' slukket nat eller dag; des røg skal stige op for evigt: fra generation til generation skal det ligge øde; ingen skal passere gennem det for evig og altid.
Isa 34:10 It shall not be quenched night nor day; the smoke thereof shall go up for ever: from generation to generation it shall lie waste; none shall pass through it for ever and ever.

[Esa 34:11 DK-KJV] Men skarven og rørdumsfuglen skal besidde det; uglen også og ravnen skal bo i det: og han skal strække linen af forvirring ud over det, og stenene af tomhed.
Isa 34:11 But the cormorant and the bittern shall possess it; the owl also and the raven shall dwell in it: and he shall stretch out upon it the line of confusion, and the stones of emptiness.

[Esa 34:12 DK-KJV] De skal kalde des noble til kongeriget, men ingen skal være der, og alle hendes prinser skal ingenting være.
Isa 34:12 They shall call the nobles thereof to the kingdom, but none shall be there, and all her princes shall be nothing.

[Esa 34:13 DK-KJV] Og tornebuske skal komme op i hendes paladser, brændenælder og brombærbuske i des forskansninger: og det skal bli' en bolig for drager, og en gård til ugler.
Isa 34:13 And thorns shall come up in her palaces, nettles and brambles in the fortresses thereof: and it shall be an habitation of dragons, and a court for owls.

[Esa 34:14 DK-KJV] Ørknens vilde dyr skal også mødes med ørenes vilde dyr, og sartyren skal kalde på hans ven; den skrigende ugle skal også hvile der, og finde et hvilested til hendeselv.
Isa 34:14 The wild beasts of the desert shall also meet with the wild beasts of the island, and the satyr shall cry to his fellow; the screech owl also shall rest there, and find for herself a place of rest.

[Esa 34:15 DK-KJV] Der skal den store ugle lave sin rede, og ligge, og udruge, og samle under hendes skygge: der skal gribbene også være samlet, hver og en med hendes mage.

Isa 34:15 There shall the great owl make her nest, and lay, and hatch, and gather under her shadow: there shall the vultures also be gathered, every one with her mate.

[Esa 34:16 DK-KJV] Find I ud af det i HERRENs bog, og læs: ingen af disse ting skal fejle, ingen skal mangle hendes mage: for min mund har befalet, og hans ånd den har samlet dem.

Isa 34:16 Seek ye out of the book of the LORD, and read: no one of these shall fail, none shall want her mate: for my mouth it hath commanded, and his spirit it hath gathered them.

[Esa 34:17 DK-KJV] Og han har kastet loddet for dem, og hans hånd har delt det op til dem via linje: de skal besidde det for evigt, fra generation til generation skal de bo derinde.

Isa 34:17 And he hath cast the lot for them, and his hand hath divided it unto them by line: they shall possess it for ever, from generation to generation shall they dwell therein.

Esajas bog Kapitel 35 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 35:1 DK-KJV] Vindmarken og det afsides sted skal være glade for dem; og ørkenen skal juble, og blomstre som rosen.

Isa 35:1 The wilderness and the solitary place shall be glad for them; and the desert shall rejoice, and blossom as the rose.

[Esa 35:2 DK-KJV] Den skal blomstre i overflod, og juble ja med fryd og sang: Libanons herlighed skal bli' givet til den, fortræffeligheden fra Carmel og Sharon, de skal se HERRENs herlighed, og fortræffeligheden fra vor Gud.

Isa 35:2 It shall blossom abundantly, and rejoice even with joy and singing: the glory of Lebanon shall be given unto it, the excellency of Carmel and Sharon, they shall see the glory of the LORD, and the excellency of our God.

[Esa 35:3 DK-KJV] Styrk I de svage hænder, og bekræft de matte knæ.

Isa 35:3 Strengthen ye the weak hands, and confirm the feeble knees.

[Esa 35:4 DK-KJV] Sig til dem der af et frygtsomt hjerte, Vær stærke, frygt ikke: læg mærke til, jeres Gud vil komme med hævn, ja Gud med en tilbagebetaling; han vil komme og frelse jer.

Isa 35:4 Say to them that are of a fearful heart, Be strong, fear not: behold, your God will come with vengeance, even God with a recompence; he will come and save you.

[Esa 35:5 DK-KJV] Da skal de blindes øjne bli' åbnet, og de døves ører skal bli' lukket op.

Isa 35:5 Then the eyes of the blind shall be opened, and the ears of the deaf shall be unstopped.

[Esa 35:6 DK-KJV] Da skal den lamme mand hoppe som en hjort, og den stummes tunge synge: for i vildmarken skal vandmasser brude ud, og vandløb i ørkenen.

Isa 35:6 Then shall the lame man leap as an hart, and the tongue of the dumb sing: for in the wilderness shall waters break out, and streams in the desert.

[Esa 35:7 DK-KJV] Og den udtørrede jord skal bli' et bassin, og det tørstige land kilder med vand: i dragernes levested, hvor hver enkelt lå, skal være græs med rør og siv.

Isa 35:7 And the parched ground shall become a pool, and the thirsty land springs of water: in the habitation of dragons, where each lay, shall be grass with reeds and rushes.

[Esa 35:8 DK-KJV] Og der skal være en landevej, og en vej, og den skal kaldes Hellighedens vej; den urene skal ikke passere over den; men den skal være til disse: vandringsmændene, selvom tåber, ikke skal fejle derpå.

Isa 35:8 And an highway shall be there, and a way, and it shall be called The way of holiness; the unclean shall not pass over it; but it shall be for those: the wayfaring men, though fools, shall not err therein.

[Esa 35:9 DK-KJV] Der skal ikke være nogen løve der, der er heller ikke noget glubsk dyr der skal gå op derpå, det skal ikke bli' fundet der; men de forløste skal vandre der:

Isa 35:9 No lion shall be there, nor any ravenous beast shall go up thereon, it shall not be found there; but the redeemed shall walk there:

[Esa 35:10 DK-KJV] Og HERRENs frikøbte skal vende tilbage, og komme til Zion med sange og evigvarende fryd over deres hoveder: de skal modtage fryd og glæde, og sorg og sukken skal forsvinde.

Isa 35:10 And the ransomed of the LORD shall return, and come to Zion with songs and everlasting joy upon their heads: they shall obtain joy and gladness, and sorrow and sighing shall flee away.

Esajas bog Kapitel 36 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 36:1 DK-KJV] Nu skete det i kong Hezekiahs 14'ende år, at Assyriens konge Sennacherib kom op imod alle Judahs befæstede byer, og indtog dem.

Isa 36:1 Now it came to pass in the fourteenth year of king Hezekiah, that Sennacherib king of Assyria came up against all the defenced cities of Judah, and took them.

[Esa 36:2 DK-KJV] Og Assyriens konge sendte Rab-shakeh fra Lachish til Jerusalem til kong Hezekiah med en stor hær. Og han stod ved røret fra det øverste bassin på landevejen til tekstilrenserens mark.

Isa 36:2 And the king of Assyria sent Rabshakeh from Lachish to Jerusalem unto king Hezekiah with a great army. And he stood by the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field.

[Esa 36:3 DK-KJV]

Isa 36:3 Then came forth unto him Eliakim, Hilkiah's son, which was over the house, and Shebna the scribe, and Joah, Asaph's son, the recorder.

[Esa 36:4 DK-KJV]

Isa 36:4 And Rabshakeh said unto them, Say ye now to Hezekiah, Thus saith the great king, the king of Assyria, What confidence is this wherein thou trustest?

[Esa 36:5 DK-KJV]

Isa 36:5 I say, sayest thou, (but they are but vain words) I have

counsel and strength for war: now on whom dost thou trust, that thou rebellest against me?

[Esa 36:6 DK-KJV] Se, du stoler på staven af dette knækkede rør, på Egypten, hvis en mand læner sig op af det, vil det gå ind i hans hånd, og gennembore den: sådant er Egyptens konge Farao overfor alle der stoler på ham.

Isa 36:6 Lo, thou trustest in the staff of this broken reed, on Egypt; whereon if a man lean, it will go into his hand, and pierce it: so is Pharaoh king of Egypt to all that trust in him.

[Esa 36:7 DK-KJV]

Isa 36:7 But if thou say to me, We trust in the LORD our God: is it not he, whose high places and whose altars Hezekiah hath taken away, and said to Judah and to Jerusalem, Ye shall worship before this altar?

[Esa 36:8 DK-KJV]

Isa 36:8 Now therefore give pledges, I pray thee, to my master the king of Assyria, and I will give thee two thousand horses, if thou be able on thy part to set riders upon them.

[Esa 36:9 DK-KJV]

Isa 36:9 How then wilt thou turn away the face of one captain of the least of my master's servants, and put thy trust on Egypt for chariots and for horsemen?

[Esa 36:10 DK-KJV]

Isa 36:10 And am I now come up without the LORD against this land to destroy it? the LORD said unto me, Go up against this land, and destroy it.

[Esa 36:11 DK-KJV]

Isa 36:11 Then said Eliakim and Shebna and Joah unto Rabshakeh, Speak, I pray thee, unto thy servants in the Syrian language; for we understand it: and speak not to us in the Jews' language, in the ears of the people that are on the wall.

[Esa 36:12 DK-KJV]

Isa 36:12 But Rabshakeh said, Hath my master sent me to thy master and to thee to speak these words? hath he not sent me to the men that sit upon the wall, that they may eat their own dung, and drink their own piss with you?

[Esa 36:13 DK-KJV]

Isa 36:13 Then Rabshakeh stood, and cried with a loud voice in the Jews' language, and said, Hear ye the words of the great king, the king of Assyria.

[Esa 36:14 DK-KJV]

Isa 36:14 Thus saith the king, Let not Hezekiah deceive you: for he shall not be able to deliver you.

[Esa 36:15 DK-KJV]

Isa 36:15 Neither let Hezekiah make you trust in the LORD, saying, The LORD will surely deliver us: this city shall not be delivered into the hand of the king of Assyria.

[Esa 36:16 DK-KJV]

Isa 36:16 Hearken not to Hezekiah: for thus saith the king of Assyria, Make an agreement with me by a present, and come out to me: and eat ye every one of his vine, and every one of his fig tree, and drink ye every one the waters of his own cistern;

[Esa 36:17 DK-KJV]

Isa 36:17 Until I come and take you away to a land like your own land, a land of corn and wine, a land of bread and vineyards.

[Esa 36:18 DK-KJV]

Isa 36:18 Beware lest Hezekiah persuade you, saying, The LORD will deliver us. Hath any of the gods of the nations delivered his land out of the hand of the king of Assyria?

[Esa 36:19 DK-KJV]

Isa 36:19 Where are the gods of Hamath and Arphad? where are the gods of Sepharvaim? and have they delivered Samaria out of my hand?

[Esa 36:20 DK-KJV]

Isa 36:20 Who are they among all the gods of these lands, that have delivered their land out of my hand, that the LORD should deliver Jerusalem out of my hand?

[Esa 36:21 DK-KJV]

Isa 36:21 But they held their peace, and answered him not a word: for the king's commandment was, saying, Answer him not.

[Esa 36:22 DK-KJV]

Isa 36:22 Then came Eliakim, the son of Hilkiah, that was over the household, and Shebna the scribe, and Joah, the son of Asaph, the recorder, to Hezekiah with their clothes rent, and told him the words of Rabshakeh.

Esajas bog Kapitel 37 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 37:1 DK-KJV] Og det skete, da kong Hezekiah

Isa 37:1 And it came to pass, when king Hezekiah heard it, that he

hørte det, at han iturev sit tøj, og dækkede sig med sækkelærred, og gik ind i HERRENs hus. ***"Samme fortælling 2ko 19 og Esa 37"***

rent his clothes, and covered himself with sackcloth, and went into the house of the LORD.

[Esa 37:2 DK-KJV] Og han sendte Eliakim, som var over husholdet, og den skriftkloge Shebna, og de ældste af præsterne dækket med sækkelærred, til profeten Esaja sønnen af Amoz.

Isa 37:2 And he sent Eliakim, who was over the household, and Shebna the scribe, and the elders of the priests covered with sackcloth, unto Isaiah the prophet the son of Amoz.

[Esa 37:3 DK-KJV] Og de sagde til ham, Dette siger Hezekiah, Denne dag er en dag med problemer, og med irettesættelse, og gudbespottelse: for børnene er kommet til fødslen, og der er ikke styrke til at frembringe.

Isa 37:3 And they said unto him, Thus saith Hezekiah, This day is a day of trouble, and of rebuke, and of blasphemy: for the children are come to the birth, and there is not strength to bring forth.

[Esa 37:4 DK-KJV] Det kan være HERREN din Gud vil høre Reb-skakehs ord, som hans mester Assyriens konge har sendt for at irettesætte den levende Gud; og vil bebrejde ordene som HERREN din Gud har hørt: opløft du derfor din bøn for resten der er tilbage.

Isa 37:4 It may be the LORD thy God will hear the words of Rabshakeh, whom the king of Assyria his master hath sent to reproach the living God, and will reprove the words which the LORD thy God hath heard: wherefore lift up thy prayer for the remnant that is left.

[Esa 37:5 DK-KJV] Sådant kom kong Hezekiahs tjener til Esaja.

Isa 37:5 So the servants of king Hezekiah came to Isaiah.

[Esa 37:6 DK-KJV] Og Esaja sagde til dem, Dette skal I sige til jeres mester, Dette siger HERREN, Vær ikke bange for ordene som du har hørt, med hvilke Assyriens konges tjener har spottet mig med.

Isa 37:6 And Isaiah said unto them, Thus shall ye say unto your master, Thus saith the LORD, Be not afraid of the words that thou hast heard, wherewith the servants of the king of Assyria have blasphemed me.

[Esa 37:7 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil sende et vindstød over ham, og han skal høre et rygte, og vende tilbage til sit eget land; og jeg vil få ham til at falde via sværdet i sit eget land.

Isa 37:7 Behold, I will send a blast upon him, and he shall hear a rumour, and return to his own land; and I will cause him to fall by the sword in his own land.

[Esa 37:8 DK-KJV] Sådant vendte Reb-shakeh tilbage, og fandt Assyriens konge i krig mod Libnah: for han havde hørt at han var rejst fra Lachish.

Isa 37:8 So Rabshakeh returned, and found the king of Assyria warring against Libnah: for he had heard that he was departed from Lachish.

[Esa 37:9 DK-KJV]

Isa 37:9 And he heard say concerning Tirhakah king of Ethiopia, He is come forth to make war with thee. And when he heard it, he sent messengers to Hezekiah, saying,

[Esa 37:10 DK-KJV]

Isa 37:10 Thus shall ye speak to Hezekiah king of Judah, saying, Let not thy God, in whom thou trustest, deceive thee, saying, Jerusalem shall not be given into the hand of the king of Assyria.

[Esa 37:11 DK-KJV]

Isa 37:11 Behold, thou hast heard what the kings of Assyria have done to all lands by destroying them utterly; and shalt thou be delivered?

[Esa 37:12 DK-KJV]

Isa 37:12 Have the gods of the nations delivered them which my fathers have destroyed, as Gozan, and Haran, and Rezeph, and the children of Eden which were in Telassar?

[Esa 37:13 DK-KJV]

Isa 37:13 Where is the king of Hamath, and the king of Arphad, and the king of the city of Sepharvaim, Hena, and Ivah?

[Esa 37:14 DK-KJV]

Isa 37:14 And Hezekiah received the letter from the hand of the messengers, and read it: and Hezekiah went up unto the house of the LORD, and spread it before the LORD.

[Esa 37:15 DK-KJV]

Isa 37:15 And Hezekiah prayed unto the LORD, saying,

[Esa 37:16 DK-KJV]

Isa 37:16 O LORD of hosts, God of Israel, that dwellest between the cherubims, thou art the God, even thou alone, of all the kingdoms of the earth: thou hast made heaven and earth.

[Esa 37:17 DK-KJV] Hør du nu her, Kæreste HERRE; åben dine øjne, Kæreste HERRE, og se: og hør alle Sennacheribs ord, som har sendt bud for at bebrejde den levende Gud.

Isa 37:17 Incline thine ear, O LORD, and hear; open thine eyes, O LORD, and see: and hear all the words of Sennacherib, which hath sent to reproach the living God.

[Esa 37:18 DK-KJV] Sandelig, HERRE, Assyriens konge har ødelagt alle nationerne, og deres lande.

Isa 37:18 Of a truth, LORD, the kings of Assyria have laid waste all the nations, and their countries,

[Esa 37:19 DK-KJV] Og har smidt deres guder ind i ilden: for de var ikke guder, men udformet af menneskets hænder, træ og sten: derfor har de ødelagt dem.

Isa 37:19 And have cast their gods into the fire: for they were no gods, but the work of men's hands, wood and stone: therefore they have destroyed them.

[Esa 37:20 DK-KJV]

Isa 37:20 Now therefore, O LORD our God, save us from his hand, that all the kingdoms of the earth may know that thou art the LORD, even thou only.

[Esa 37:21 DK-KJV] , Dette siger HERREN Israels Gud,	Isa 37:21 Then Isaiah the son of Amoz sent unto Hezekiah, saying, Thus saith the LORD God of Israel, Whereas thou hast prayed to me against Sennacherib king of Assyria:
[Esa 37:22 DK-KJV]	Isa 37:22 This is the word which the LORD hath spoken concerning him; The virgin, the daughter of Zion, hath despised thee, and laughed thee to scorn; the daughter of Jerusalem hath shaken her head at thee.
[Esa 37:23 DK-KJV] ? selv imod Israels Hellige Éner.	Isa 37:23 Whom hast thou reproached and blasphemed? and against whom hast thou exalted thy voice, and lifted up thine eyes on high? even against the Holy One of Israel.
[Esa 37:24 DK-KJV]	Isa 37:24 By thy servants hast thou reproached the Lord, and hast said, By the multitude of my chariots am I come up to the height of the mountains, to the sides of Lebanon; and I will cut down the tall cedars thereof, and the choice fir trees thereof: and I will enter into the height of his border, and the forest of his Carmel.
[Esa 37:25 DK-KJV]	Isa 37:25 I have digged, and drunk water; and with the sole of my feet have I dried up all the rivers of the besieged places.
[Esa 37:26 DK-KJV]	Isa 37:26 Hast thou not heard long ago, how I have done it; and of ancient times, that I have formed it? now have I brought it to pass, that thou shouldest be to lay waste defenced cities into ruinous heaps.
[Esa 37:27 DK-KJV]	Isa 37:27 Therefore their inhabitants were of small power, they were dismayed and confounded: they were as the grass of the field, and as the green herb, as the grass on the housetops, and as corn blasted before it be grown up.
[Esa 37:28 DK-KJV]	Isa 37:28 But I know thy abode, and thy going out, and thy coming in, and thy rage against me.
[Esa 37:29 DK-KJV]	Isa 37:29 Because thy rage against me, and thy tumult, is come up into mine ears, therefore will I put my hook in thy nose, and my bridle in thy lips, and I will turn thee back by the way by which thou camest.
[Esa 37:30 DK-KJV]	Isa 37:30 And this shall be a sign unto thee, Ye shall eat this year such as groweth of itself; and the second year that which springeth of the same: and in the third year sow ye, and reap, and plant vineyards, and eat the fruit thereof.
[Esa 37:31 DK-KJV]	Isa 37:31 And the remnant that is escaped of the house of Judah shall again take root downward, and bear fruit upward:
[Esa 37:32 DK-KJV] Zionbjerget	Isa 37:32 For out of Jerusalem shall go forth a remnant, and they that escape out of mount Zion: the zeal of the LORD of hosts shall do this.
[Esa 37:33 DK-KJV]	Isa 37:33 Therefore thus saith the LORD concerning the king of Assyria, He shall not come into this city, nor shoot an arrow there, nor come before it with shields, nor cast a bank against it.
[Esa 37:34 DK-KJV]	Isa 37:34 By the way that he came, by the same shall he return, and shall not come into this city, saith the LORD.
[Esa 37:35 DK-KJV]	Isa 37:35 For I will defend this city to save it for mine own sake, and for my servant David's sake.
[Esa 37:36 DK-KJV]	Isa 37:36 Then the angel of the LORD went forth, and smote in the camp of the Assyrians a hundred and fourscore and five thousand: and when they arose early in the morning, behold, they were all dead corpses.
[Esa 37:37 DK-KJV]	Isa 37:37 So Sennacherib king of Assyria departed, and went and returned, and dwelt at Nineveh.
[Esa 37:38 DK-KJV]	Isa 37:38 And it came to pass, as he was worshipping in the house of Nisroch his god, that Adrammelech and Sharezer his sons smote him with the sword; and they escaped into the land of Armenia: and Esar-haddon his son reigned in his stead.

Esajas bog Kapitel 38 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 38:1 DK-KJV]	Isa 38:1 In those days was Hezekiah sick unto death. And Isaiah the prophet the son of Amoz

came unto him, and said unto him, Thus saith the LORD, Set thine house in order: for thou shalt die, and not live.

[Esa 38:2 DK-KJV] Isa 38:2 Then Hezekiah turned his face toward the wall, and prayed unto the LORD,
Isa 38:3 And said, Remember now, O LORD, I beseech thee, how I have walked before thee in truth and with a perfect heart, and have done that which is good in thy sight. And Hezekiah
[Esa 38:3 DK-KJV] wept sore.
[Esa 38:4 DK-KJV] Isa 38:4 Then came the word of the LORD to Isaiah, saying,
Isa 38:5 Go, and say to Hezekiah, Thus saith the LORD, the God of David thy father, I have
[Esa 38:5 DK-KJV] heard thy prayer, I have seen thy tears: behold, I will add unto thy days fifteen years.
Isa 38:6 And I will deliver thee and this city out of the hand of the king of Assyria: and I will
[Esa 38:6 DK-KJV] defend this city.
Isa 38:7 And this shall be a sign unto thee from the LORD, that the LORD will do this thing
[Esa 38:7 DK-KJV] that he hath spoken;
Isa 38:8 Behold, I will bring again the shadow of the degrees, which is gone down in the sun dial of Ahaz, ten degrees backward. So the sun returned ten degrees, by which degrees it was
[Esa 38:8 DK-KJV] gone down.
Isa 38:9 The writing of Hezekiah king of Judah, when he had been sick, and was recovered of
[Esa 38:9 DK-KJV] his sickness:
Isa 38:10 I said in the cutting off of my days, I shall go to the gates of the grave: I am deprived
[Esa 38:10 DK-KJV] of the residue of my years.
Isa 38:11 I said, I shall not see the LORD, even the LORD, in the land of the living: I shall
[Esa 38:11 DK-KJV] behold man no more with the inhabitants of the world.
Isa 38:12 Mine age is departed, and is removed from me as a shepherd's tent: I have cut off like a weaver my life: he will cut me off with pining sickness: from day even to night wilt thou
[Esa 38:12 DK-KJV] make an end of me.
Isa 38:13 I reckoned till morning, that, as a lion, so will he break all my bones: from day even
[Esa 38:13 DK-KJV] to night wilt thou make an end of me.
Isa 38:14 Like a crane or a swallow, so did I chatter: I did mourn as a dove: mine eyes fail with
[Esa 38:14 DK-KJV] looking upward: O LORD, I am oppressed; undertake for me.
Isa 38:15 What shall I say? he hath both spoken unto me, and himself hath done it: I shall go
[Esa 38:15 DK-KJV] softly all my years in the bitterness of my soul.
Isa 38:16 O Lord, by these things men live, and in all these things is the life of my spirit: so wilt
[Esa 38:16 DK-KJV] thou recover me, and make me to live.
Isa 38:17 Behold, for peace I had great bitterness: but thou hast in love to my soul delivered it
[Esa 38:17 DK-KJV] from the pit of corruption: for thou hast cast all my sins behind thy back.
Isa 38:18 For the grave cannot praise thee, death can not celebrate thee: they that go down
[Esa 38:18 DK-KJV] into the pit cannot hope for thy truth.
Isa 38:19 The living, the living, he shall praise thee, as I do this day: the father to the children
[Esa 38:19 DK-KJV] shall make known thy truth.
Isa 38:20 The LORD was ready to save me: therefore we will sing my songs to the stringed
[Esa 38:20 DK-KJV] instruments all the days of our life in the house of the LORD.
Isa 38:21 For Isaiah had said, Let them take a lump of figs, and lay it for a plaister upon the
[Esa 38:21 DK-KJV] boil, and he shall recover.
Isa 38:22 Hezekiah also had said, What is the sign that I shall go up to the house of the
[Esa 38:22 DK-KJV] LORD?

Esajas bog Kapitel 39 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Isa 39:1 At that time Merodach-baladan, the son of Baladan, king of Babylon, sent letters and a present
[Esa 39:1 DK-KJV] to Hezekiah: for he had heard that he had been sick, and was recovered.
Isa 39:2 And Hezekiah was glad of them, and shewed them the house of his precious things, the silver, and the gold, and the spices, and the precious ointment, and all the house of his armour, and all that was found in his treasures: there was nothing in his house, nor in all his dominion, that Hezekiah
[Esa 39:2 DK-KJV] shewed them not.
Isa 39:3 Then came Isaiah the prophet unto king Hezekiah, and said unto him, What said these men? and from whence came they unto thee? And Hezekiah said, They are come from a far country unto me,
[Esa 39:3 DK-KJV] even from Babylon.
Isa 39:4 Then said he, What have they seen in thine house? And Hezekiah answered, All that is in
[Esa 39:4 DK-KJV] mine house have they seen: there is nothing among my treasures that I have not shewed them.
[Esa 39:5 DK-KJV] Isa 39:5 Then said Isaiah to Hezekiah, Hear the word of the LORD of hosts:
Isa 39:6 Behold, the days come, that all that is in thine house, and that which thy fathers have laid up in
[Esa 39:6 DK-KJV] store until this day, shall be carried to Babylon: nothing shall be left, saith the LORD.

[Esa 39:7 DK-KJV] Isa 39:7 And of thy sons that shall issue from thee, which thou shalt beget, shall they take away; and they shall be eunuchs in the palace of the king of Babylon.
[Esa 39:8 DK-KJV] Isa 39:8 Then said Hezekiah to Isaiah, Good is the word of the LORD which thou hast spoken. He said moreover, For there shall be peace and truth in my days.

Esajas bog Kapitel 40 - mangler dansk oversættelse på nær 8 vers - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 40:1 DK-KJV] Trøst I, trøst I mit folk, siger jeres Gud.
Isa 40:1 Comfort ye, comfort ye my people, saith your God.

[Esa 40:2 DK-KJV] Tal I trøstende til Jerusalem, og råb til hende, at hendes strid er fuldført, at hendes fejltrin er frikendt: for hun har af HERRENs hånd modtaget dobbelt for alle hendes synder.
Isa 40:2 Speak ye comfortably to Jerusalem, and cry unto her, that her warfare is accomplished, that her iniquity is pardoned: for she hath received of the LORD'S hand double for all her sins.

[Esa 40:3 DK-KJV] Stemmen af ham der råber i vildmarken, Forbered I HERRENs vej, gør en hovedvej lige i ørkenen til vor Gud. Se - Mat 3:3 - Mar 1:3 - Luk 3:4 - Esa 40:3 -
Isa 40:3 The voice of him that crieth in the wilderness, Prepare ye the way of the LORD, make straight in the desert a highway for our God.

[Esa 40:4 DK-KJV] Enhver dal skal bli' ophøjet, og ethvert bjerg og bakke skal bli' gjort lav: og det krogede skal bli' gjort lige, og de ujævne steder slette:
Isa 40:4 Every valley shall be exalted, and every mountain and hill shall be made low: and the crooked shall be made straight, and the rough places plain:

[Esa 40:5 DK-KJV] Og HERRENs herlighed skal bli' afsløret, og alt kød skal se det sammen: for HERRENs mund har talt det.
Isa 40:5 And the glory of the LORD shall be revealed, and all flesh shall see it together: for the mouth of the LORD hath spoken it.

[Esa 40:6 DK-KJV] Stemmen sagde, Råb. Og han sagde, Hvad skal jeg råbe? Alt kød er græs, og al dens godhed er som markens blomster:
Isa 40:6 The voice said, Cry. And he said, What shall I cry? All flesh is grass, and all the goodliness thereof is as the flower of the field:

[Esa 40:7 DK-KJV] Græsset visner, blomsten falmer: fordi HERRENs ånd blæser på den: folket er visseligt græs.
Isa 40:7 The grass withereth, the flower fadeth: because the spirit of the LORD bloweth upon it: surely the people is grass.

[Esa 40:8 DK-KJV] Græsset visner, blomsten falmer: men ordet fra vor Gud skal stå for evigt.
Isa 40:8 The grass withereth, the flower fadeth: but the word of our God shall stand for ever.

[Esa 40:9 DK-KJV] Kæreste Zion, der bringer gode nyheder, kom dig op indi det høje bjerg; Kæreste Jerusalem, der bringer gode nyheder, opløft din røst med styrke; opløft den, vær ikke bange; sig til Judahs byer, Læg mærke til jeres Gud!
Isa 40:9 O Zion, that bringest good tidings, get thee up into the high mountain; O Jerusalem, that bringest good tidings, lift up thy voice with strength; lift it up, be not afraid; say unto the cities of Judah, Behold your God!

[Esa 40:10 DK-KJV] Læg mærke til, Herren Gud vil komme med en stærk hånd, og hans arm skal herske for ham: hans belønning er hos ham, og hans værk foran ham.
Isa 40:10 Behold, the Lord GOD will come with strong hand, and his arm shall rule for him: behold, his reward is with him, and his work before him.

[Esa 40:11 DK-KJV] Han skal fodre hans flok som en hyrde: han skal samle lammene med hans arm, og bære dem i hans barm, og skal blidt lede dem der er med unge.
Isa 40:11 He shall feed his flock like a shepherd: he shall gather the lambs with his arm, and carry them in his bosom, and shall gently lead those that are with young.

[Esa 40:12 DK-KJV] Hvem har målt vandmasserne i det hule i hans hånd, og udmålt himlen med hånd-målet fra strakt tommel til lillefingeren altså 25 cencimetermålet, og fattet jordens støv i et mål, og vejet bjergene på vægte, og bakkerne på en balance-vægt?
Isa 40:12 Who hath measured the waters in the hollow of his hand, and meted out heaven with the span, and comprehended the dust of the earth in a measure, and weighed the mountains in scales, and the hills in a balance?

[Esa 40:13 DK-KJV] Hvem har iscenessat HERRENs Ånd, eller har lært ham ved at være hans rådgiver?
Isa 40:13 Who hath directed the Spirit of the LORD, or being his counseller hath taught him?

[Esa 40:14 DK-KJV] Hos hvem fik han råd, og hvem instruerede ham, og underviste ham i dommens sti, og lærte ham kundskab, og viste forståelsens vej til ham?
Isa 40:14 With whom took he counsel, and who instructed him, and taught him in the path of judgment, and taught him knowledge, and shewed to him the way of understanding?

[Esa 40:15 DK-KJV] Læg mærke til, nationerne er som en dråbe fra en spand, og regnes som støvet på vægten: læg mærke til, han løfter øerne op som en meget lille ting.
Isa 40:15 Behold, the nations are as a drop of a bucket, and are counted as the small dust of the balance: behold, he taketh up the isles as a very little thing.

[Esa 40:16 DK-KJV]
Isa 40:16 And Lebanon is not sufficient to burn, nor the beasts thereof sufficient for a burnt offering.

[Esa 40:17 DK-KJV]
Isa 40:17 All nations before him are as nothing; and they are counted to him less than nothing, and vanity.

[Esa 40:18 DK-KJV]
Isa 40:18 To whom then will ye liken God? or what likeness will ye compare unto him?

[Esa 40:19 DK-KJV]
Isa 40:19 The workman melteth a graven image, and the

goldsmith spreadeth it over with gold, and casteth silver chains.

[Esa 40:20 DK-KJV] Han der er så fattig at han ikke har nogen offergave vælger et træ der ikke vil rådne; han søger efter en kyndig håndværker til at forberede en udskåret figur, der ikke skal bli' fjernet.
Isa 40:20 He that is so impoverished that he hath no oblation chooseth a tree that will not rot; he seeketh unto him a cunning workman to prepare a graven image, that shall not be moved.

[Esa 40:21 DK-KJV]
Isa 40:21 Have ye not known? have ye not heard? hath it not been told you from the beginning? have ye not understood from the foundations of the earth?

[Esa 40:22 DK-KJV]
Isa 40:22 It is he that sitteth upon the circle of the earth, and the inhabitants thereof are as grasshoppers; that stretcheth out the heavens as a curtain, and spreadeth them out as a tent to dwell in:

[Esa 40:23 DK-KJV]
Isa 40:23 That bringeth the princes to nothing; he maketh the judges of the earth as vanity.

[Esa 40:24 DK-KJV]
Isa 40:24 Yea, they shall not be planted; yea, they shall not be sown: yea, their stock shall not take root in the earth: and he shall also blow upon them, and they shall wither, and the whirlwind shall take them away as stubble.

[Esa 40:25 DK-KJV] ? siger den Hellige Éner.
Isa 40:25 To whom then will ye liken me, or shall I be equal? saith the Holy One.

[Esa 40:26 DK-KJV]
Isa 40:26 Lift up your eyes on high, and behold who hath created these things, that bringeth out their host by number: he calleth them all by names by the greatness of his might, for that he is strong in power; not one faileth.

[Esa 40:27 DK-KJV]
Isa 40:27 Why sayest thou, O Jacob, and speakest, O Israel, My way is hid from the LORD, and my judgment is passed over from my God?

[Esa 40:28 DK-KJV]
Isa 40:28 Hast thou not known? hast thou not heard, that the everlasting God, the LORD, the Creator of the ends of the earth, fainteth not, neither is weary? there is no searching of his understanding.

[Esa 40:29 DK-KJV]
Isa 40:29 He giveth power to the faint; and to them that have no might he increaseth strength.

[Esa 40:30 DK-KJV]
Isa 40:30 Even the youths shall faint and be weary, and the young men shall utterly fall:

[Esa 40:31 DK-KJV]
Isa 40:31 But they that wait upon the LORD shall renew their strength; they shall mount up with wings as eagles; they shall run, and not be weary; and they shall walk, and not faint.

Esajas bog Kapitel 41 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 41:1 DK-KJV] Vær stille foran mig, Kæreste ø'er; og lad folket genvinde deres styrke: lad dem komme nær; og lad da dem tale: lad os samlet komme nær til dom.
Isa 41:1 Keep silence before me, O islands; and let the people renew their strength: let them come near; then let them speak: let us come near together to judgment.

[Esa 41:2 DK-KJV] Hvem oprejste den retfærdige mand fra østen, kaldte ham til hans fod, gav nationerne foran ham, og fik ham til at regere over konger? han gav dem som støvet til hans sværd, og som drevne stubbe til hans bue.
Isa 41:2 Who raised up the righteous man from the east, called him to his foot, gave the nations before him, and made him rule over kings? he gave them as the dust to his sword, and as driven stubble to his bow.

[Esa 41:3 DK-KJV] Han forfulgte dem, og passerede sikkert; ja via den vej som han ikke havde gået med hans fødder.
Isa 41:3 He pursued them, and passed safely; even by the way that he had not gone with his feet.

[Esa 41:4 DK-KJV] Hvem har formet og gjort den, ved at kalde generationerne fra begyndelsen? Jeg HERREN, den første, og den sidste; Jeg er han.
Isa 41:4 Who hath wrought and done it, calling the generations from the beginning? I the LORD, the first, and with the last; I am he.

[Esa 41:5 DK-KJV] Ø'erne så den, og frygtede; jordens ende var bange, nærmede sig, og kom.
Isa 41:5 The isles saw it, and feared; the ends of the earth were afraid, drew near, and came.

[Esa 41:6 DK-KJV] De hjalp hver og en sin næste; og hver og en sagde til sin bror, Vær ved godt mod.
Isa 41:6 They helped every one his neighbour; and every one said to his brother, Be of good courage.

[Esa 41:7 DK-KJV] Sådant opmuntrede tømreren guldsmeden, og han der udglatter med hammeren ham der
Isa 41:7 So the carpenter encouraged the goldsmith, and he that smootheth with the hammer him that smote the anvil,

slår ambolten, og siger, Den er klar til svejsningen: og han fæstnede den med nagler, så den ikke skulle bli' fjernet.
[Esa 41:8 DK-KJV] Men du, Israel, er min tjener, Jacob hvem jeg har udvalgt, Abrahams sæd min ven.

[Esa 41:9 DK-KJV] Du hvem jeg har taget fra jordens ende, og kaldet dig fra de ledende mænd derfra, og sagde til dig, Du er min tjener; jeg har udvalgt dig, og ikke forkastet dig.
[Esa 41:10 DK-KJV] Frygt du ikke; for jeg er med dig: vær ikke fortvivlet; for jeg er din Gud: jeg vil styrke dig; ja, jeg vil hjælpe dig; ja, jeg vil holde dig oppe med min retfærdigheds højre hånd.
[Esa 41:11 DK-KJV] Læg mærke til, alle de der var rasende på dig skal være skamfulde og forvirrede: de skal være som intet; og de der stred mod dig skal forsvinde.
[Esa 41:12 DK-KJV] Du skal søge efter dem, og skal ikke finde dem, ja dem der kæmpede mod dig: de der krigede imod dig skal være som intet, og som en ting der ikke er.
[Esa 41:13 DK-KJV] For jeg HERREN din Gud vil holde din højre hånd, og siger til dig, Frygt ikke; jeg vil hjælpe dig.
[Esa 41:14 DK-KJV] Frygt ikke, du orm Jacob, og i mænd fra Israel; jeg vil hjælpe dig, siger HERREN, og din befrier, Israels Hellige Éner.
[Esa 41:15 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil lave et nyt tærskeredskab til dig der har tænder: du skal tærske bjergene, og slå dem små, og skal gøre bakkerne som avner.
[Esa 41:16 DK-KJV] Du skal blæse på dem, og vinden skal føre dem væk, og hvirvelvinden skal sprede dem: og du skal juble i HERREN, og skal forherliges i Israels Hellige Éner.
[Esa 41:17 DK-KJV] Når de fattige og trængende søger efter vand, og der intet er, og deres tunge fejler på grund af tørst, vil jeg HERREN høre dem, vil jeg Israels Gud ikke svigte dem.
[Esa 41:18 DK-KJV] Jeg vil åbne floder på høje steder, og fontæner i dalenes midte: jeg vil gøre vildmarken til et vandbassin, og det tørre land til kildevand.
[Esa 41:19 DK-KJV] I vildmarken vil jeg plante cedertræet, akacietræet, og myrtetræet, og oliventræet; jeg vil i ørkenen sætte grantræet, og fyrretræet, og buskbomtræet sammen:
[Esa 41:20 DK-KJV] Så de må se, og kende, og betragte, og forstå sammen, at HERRENs hånd har gjort dette, og Israels Hellige Éner har skabt det.
[Esa 41:21 DK-KJV] Fremfør jeres sag, siger HERREN; frembring jeres stærke argumenter, siger Jacobs Konge.
[Esa 41:22 DK-KJV] Lad dem bringe dem frem, og vise os hvad der skal ske: lad dem vise de tidligere ting, hvad de er, så vi må betragte dem, og kende udgangen på dem; eller kundgør for os tingene der kommer til at ske.
[Esa 41:23 DK-KJV] Vis de ting der kommer til at ske herefter, så vi må forstå at I er guder: ja, gør godt, eller gør ondt, så vi må være fortvivlede, og lægge mærke til det sammen.
[Esa 41:24 DK-KJV] Læg mærke til, I er af ingenting, og jeres arbejde af intet: en hæslighed er han der udvælger jer.
[Esa 41:25 DK-KJV] Jeg har oprejst én fra norden, og han skal komme: fra solens opgang skal han påkalde mit navn: og han skal komme over prinser som over en morter, og som pottemageren træder ler.
[Esa 41:26 DK-KJV] Hvem har erklæret fra begyndelsen, så vi må forstå? og forud, så vi må sige, Han er retfærdig? ja, der er ingen der fremviser, ja, der er ingen er erklærer, ja, der er ingen der hører jeres ord.

saying, It is ready for the sodering: and he fastened it with nails, that it should not be moved.
Isa 41:8 But thou, Israel, art my servant, Jacob whom I have chosen, the seed of Abraham my friend.
Isa 41:9 Thou whom I have taken from the ends of the earth, and called thee from the chief men thereof, and said unto thee, Thou art my servant; I have chosen thee, and not cast thee away.
Isa 41:10 Fear thou not; for I am with thee: be not dismayed; for I am thy God: I will strengthen thee; yea, I will help thee; yea, I will uphold thee with the right hand of my righteousness.
Isa 41:11 Behold, all they that were incensed against thee shall be ashamed and confounded: they shall be as nothing; and they that strive with thee shall perish.
Isa 41:12 Thou shalt seek them, and shalt not find them, even them that contended with thee: they that war against thee shall be as nothing, and as a thing of nought.
Isa 41:13 For I the LORD thy God will hold thy right hand, saying unto thee, Fear not; I will help thee.
Isa 41:14 Fear not, thou worm Jacob, and ye men of Israel; I will help thee, saith the LORD, and thy redeemer, the Holy One of Israel.
Isa 41:15 Behold, I will make thee a new sharp threshing instrument having teeth: thou shalt thresh the mountains, and beat them small, and shalt make the hills as chaff.
Isa 41:16 Thou shalt fan them, and the wind shall carry them away, and the whirlwind shall scatter them: and thou shalt rejoice in the LORD, and shalt glory in the Holy One of Israel.

Isa 41:17 When the poor and needy seek water, and there is none, and their tongue faileth for thirst, I the LORD will hear them, I the God of Israel will not forsake them.
Isa 41:18 I will open rivers in high places, and fountains in the midst of the valleys: I will make the wilderness a pool of water, and the dry land springs of water.
Isa 41:19 I will plant in the wilderness the cedar, the shittah tree, and the myrtle, and the oil tree; I will set in the desert the fir tree, and the pine, and the box tree together:
Isa 41:20 That they may see, and know, and consider, and understand together, that the hand of the LORD hath done this, and the Holy One of Israel hath created it.
Isa 41:21 Produce your cause, saith the LORD; bring forth your strong reasons, saith the King of Jacob.
Isa 41:22 Let them bring them forth, and shew us what shall happen: let them shew the former things, what they be, that we may consider them, and know the latter end of them; or declare us things for to come.

Isa 41:23 Shew the things that are to come hereafter, that we may know that ye are gods: yea, do good, or do evil, that we may be dismayed, and behold it together.
Isa 41:24 Behold, ye are of nothing, and your work of nought: an abomination is he that chooseth you.
Isa 41:25 I have raised up one from the north, and he shall come: from the rising of the sun shall he call upon my name: and he shall come upon princes as upon morter, and as the potter treadeth clay.
Isa 41:26 Who hath declared from the beginning, that we may know? and beforetime, that we may say, He is righteous? yea, there is none that sheweth, yea, there is none that declareth, yea, there is none that heareth your

words.

[Esa 41:27 DK-KJV] Den første skal sige til Zion, Læg mærke til, læg mærke til dem: og jeg vil til Jerusalem gi' en der bringer gode nyheder.
Isa 41:27 The first shall say to Zion, Behold, behold them: and I will give to Jerusalem one that bringeth good tidings.

[Esa 41:28 DK-KJV] For jeg lagde mærke til det, og der var ingen mand, ja blandt dem, og der var ingen rådgiver, som, når jeg spurgte efter dem, kunne svare et ord.
Isa 41:28 For I beheld, and there was no man; even among them, and there was no counseller, that, when I asked of them, could answer a word.

[Esa 41:29 DK-KJV] Læg mærke til, de er helt forfængelige; deres gerninger er ingenting: deres støbte figurer er vind og forviring.
Isa 41:29 Behold, they are all vanity; their works are nothing: their molten images are wind and confusion.

Esajas bog Kapitel 42 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 42:1 DK-KJV] Læg mærke til min tjener, som jeg holder oppe; min valgte, min sjæl glæder sig over ham; jeg har puttet min ånd over ham: han skal frembringe dom til Hedningerne.
Isa 42:1 Behold my servant, whom I uphold; mine elect, in whom my soul delighteth; I have put my spirit upon him: he shall bring forth judgment to the Gentiles.

[Esa 42:2 DK-KJV] Han skal ikke råbe, eller opløfte, eller forårsage hans røst at bli' hørt i gaden.
Isa 42:2 He shall not cry, nor lift up, nor cause his voice to be heard in the street.

[Esa 42:3 DK-KJV] Et skadet rør skal han ikke knække, og det rygende hør skal han ikke slukke: han skal frembringe dom til sandhed.
Isa 42:3 A bruised reed shall he not break, and the smoking flax shall he not quench: he shall bring forth judgment unto truth.

[Esa 42:4 DK-KJV] Han skal ikke fejle heller ikke være modløs, førend han har sat dom på jorden: og ø'erne skal vente på hans lov.
Isa 42:4 He shall not fail nor be discouraged, till he have set judgment in the earth: and the isles shall wait for his law.

[Esa 42:5 DK-KJV] Dette siger HERREN Gud, han der skabte himlene, og strak dem ud; han der spredte jorden ud, og det der kommer ud af den; han der giver ånde til menneskene på den, og ånd til dem der vandrer derinde:
Isa 42:5 Thus saith God the LORD, he that created the heavens, and stretched them out; he that spread forth the earth, and that which cometh out of it; he that giveth breath unto the people upon it, and spirit to them that walk therein:

[Esa 42:6 DK-KJV] Jeg HERREN har kaldet dig i retfærdighed, og vil holde din hånd, og vil bevare dig, og gi' dig som en pagt for menneskene, som et lys for Hedningerne;
Isa 42:6 I the LORD have called thee in righteousness, and will hold thine hand, and will keep thee, and give thee for a covenant of the people, for a light of the Gentiles;

[Esa 42:7 DK-KJV] Til at åbne de blindes øjne, til at bringe fangerne ud fra fængslet, og dem der sidder i mørke ud af fængselshuset.
Isa 42:7 To open the blind eyes, to bring out the prisoners from the prison, and them that sit in darkness out of the prison house.

[Esa 42:8 DK-KJV] Jeg er HERREN: det er mit navn: og min herlighed vil jeg ikke gi' til en anden, ej heller min ros til udskårne figurer.
Isa 42:8 I am the LORD: that is my name: and my glory will I not give to another, neither my praise to graven images.

[Esa 42:9 DK-KJV] Læg mærke til, de tidligere ting er sket, og nye ting erklærer jeg: før de springer frem fortæller jeg jer om dem.
Isa 42:9 Behold, the former things are come to pass, and new things do I declare: before they spring forth I tell you of them.

[Esa 42:10 DK-KJV] Syng en ny sang til HERREN, og hans ros fra jordens ende, I der går ned til havet, og alt der er deri; ø'erne, og dens indbyggere.
Isa 42:10 Sing unto the LORD a new song, and his praise from the end of the earth, ye that go down to the sea, and all that is therein; the isles, and the inhabitants thereof.

[Esa 42:11 DK-KJV] Lad dens vildmark og byer opløfte deres røst, landsbyerne som Kedar beboer: lad klippens indbyggere synge, lad dem råbe fra bjergtoppene.
Isa 42:11 Let the wilderness and the cities thereof lift up their voice, the villages that Kedar doth inhabit: let the inhabitants of the rock sing, let them shout from the top of the mountains.

[Esa 42:12 DK-KJV] Lad dem give herlighed til HERREN, og erklærer hans ros på ø'erne.
Isa 42:12 Let them give glory unto the LORD, and declare his praise in the islands.

[Esa 42:13 DK-KJV] HERREN skal træde frem som en mægtig mand, han skal vække jalousi som en kriger: han skal råbe, ja, brøle; han skal vinde over hans fjender.
Isa 42:13 The LORD shall go forth as a mighty man, he shall stir up jealousy like a man of war: he shall cry, yea, roar; he shall prevail against his enemies.

[Esa 42:14 DK-KJV] Længe har jeg været stille; jeg har været stille, og holdt migselv tilbage: nu vil jeg råbe som en fødende kvinde; jeg vil destruere og fortære på en gang.
Isa 42:14 I have long time holden my peace; I have been still, and refrained myself: now will I cry like a travailing woman; I will destroy and devour at once.

[Esa 42:15 DK-KJV] Jeg vil ødelægge bjerge og bakker, og udtørre alle deres urter; og jeg vil lave floderne til ø'er, og jeg vil udtørre vandbassinerne.
Isa 42:15 I will make waste mountains and hills, and dry up all their herbs; and I will make the rivers islands, and I will dry up the pools.

[Esa 42:16 DK-KJV] Og jeg vil bringe de blinde via en vej de ikke kendte; jeg vil lede dem på stier de ikke har kendt: jeg vil lave mørke til lys foran dem, og krogede ting lige. Disse ting vil jeg gøre for dem, og ikke svigte dem.
Isa 42:16 And I will bring the blind by a way that they knew not; I will lead them in paths that they have not known: I will make darkness light before them, and crooked things straight. These things will I do unto them, and not forsake

them.

[Esa 42:17 DK-KJV] De skal bli' omvendt, de skal skamme sig meget, de der stoler på udformede figurer, der siger til de støbte figurer, I er vore guder.
Isa 42:17 They shall be turned back, they shall be greatly ashamed, that trust in graven images, that say to the molten images, Ye are our gods.

[Esa 42:18 DK-KJV] Hør, I døve; og kig, I blinde, så I må se.
Isa 42:18 Hear, ye deaf; and look, ye blind, that ye may see.

[Esa 42:19 DK-KJV] Hvem er blind, foruden min tjener? eller døv, som min budbringer der er sendt? hvem er blind som han der er perfekt, og blind som HERRENs tjener?
Isa 42:19 Who is blind, but my servant? or deaf, as my messenger that I sent? who is blind as he that is perfect, and blind as the LORD'S servant?

[Esa 42:20 DK-KJV] Ved at se mange ting, men du observere ikke; ved at åbne ørene, men han hører ikke.
Isa 42:20 Seeing many things, but thou observest not; opening the ears, but he heareth not.

[Esa 42:21 DK-KJV] HERREN er veltilfreds for hans retfærdigheds skyld; han vil forstørre loven, og lave den ærefuld.
Isa 42:21 The LORD is well pleased for his righteousness' sake; he will magnify the law, and make it honourable.

[Esa 42:22 DK-KJV] Men dette er et røvet og plyndret folk; de er alle af dem fanget i huller, og de er skjult i fængselshuse: de er som et bytte, og ingen forløser; for et plyndretogt, og ingen siger, Genopret.
Isa 42:22 But this is a people robbed and spoiled; they are all of them snared in holes, and they are hid in prison houses: they are for a prey, and none delivereth; for a spoil, and none saith, Restore.

[Esa 42:23 DK-KJV] Hvem blandt jer vil lægge øre til dette? hvem vil lytte og høre i tiden der kommer?
Isa 42:23 Who among you will give ear to this? who will hearken and hear for the time to come?

[Esa 42:24 DK-KJV] Hvem gav Jacob som et bytte, og Israel til røverne? var det ikke HERREN, han imod hvem vi har syndet? for de ville ikke vandre på hans veje, de var heller ikke lydige overfor hans lov.
Isa 42:24 Who gave Jacob for a spoil, and Israel to the robbers? did not the LORD, he against whom we have sinned? for they would not walk in his ways, neither were they obedient unto his law.

[Esa 42:25 DK-KJV] Derfor har han udøst arrigskabet af hans vrede over ham, og styrken fra slaget: og den har sat ild i ham rundt omkring, men alligevel vidste han det ikke; og den brændte ham, men alligevel greb det ham ikke i hjertet.
Isa 42:25 Therefore he hath poured upon him the fury of his anger, and the strength of battle: and it hath set him on fire round about, yet he knew not; and it burned him, yet he laid it not to heart.

Esajas bog Kapitel 43 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 43:1 DK-KJV] Men nu siger HERREN der skabte dig, Kæreste Jacob, og han der formede dig, Kæreste Israel, frygt ikke: for jeg har forløst dig, jeg har kaldt dig ved dit navn; du er er min.
Isa 43:1 But now thus saith the LORD that created thee, O Jacob, and he that formed thee, O Israel, Fear not: for I have redeemed thee, I have called thee by thy name; thou art mine.

[Esa 43:2 DK-KJV] Når du går gennem vandmasserne, vil jeg være hos dig; og gennem floderne, skal de ikke oversvømme dig: når du går gennem ilden, skal du ikke bli' brændt; flammen skal heller ikke gribe fat i dig.
Isa 43:2 When thou passest through the waters, I will be with thee; and through the rivers, they shall not overflow thee: when thou walkest through the fire, thou shalt not be burned; neither shall the flame kindle upon thee.

[Esa 43:3 DK-KJV] For jeg er HERREN din Gud, Israels Hellige Éner, din Frelser: Jeg gav Egypten som en løsesum, Etiopien og Seba for dig.
Isa 43:3 For I am the LORD thy God, the Holy One of Israel, thy Saviour: I gave Egypt for thy ransom, Ethiopia and Seba for thee.

Isa 43:4 Since thou wast precious in my sight, thou hast been honourable, and I have loved thee: therefore will I give men for thee, and people for thy life.

[Esa 43:4 DK-KJV]

Isa 43:5 Fear not: for I am with thee: I will bring thy seed from the east, and gather thee from the west;

[Esa 43:5 DK-KJV]

Isa 43:6 I will say to the north, Give up; and to the south, Keep not back: bring my sons from far, and my daughters from the ends of the earth;

[Esa 43:6 DK-KJV]

[Esa 43:7 DK-KJV] Ja enhver der er kaldet ved min navn: for jeg har skabt ham for min herlighed, jeg har formet ham; ja, jeg har lavet ham.
Isa 43:7 Even every one that is called by my name: for I have created him for my glory, I have formed him; yea, I have made him.

Isa 43:8 Bring forth the blind people that have eyes, and the deaf that have ears.

[Esa 43:8 DK-KJV]

Isa 43:9 Let all the nations be gathered together, and let the people be assembled: who among them can declare this, and shew us former things? let them bring forth their witnesses, that they may be justified: or let them hear, and say, It is truth.

[Esa 43:9 DK-KJV]

Isa 43:10 Ye are my witnesses, saith the LORD, and my servant whom I have chosen: that ye may know and believe me, and understand that I am he: before me there was no God formed,

[Esa 43:10 DK-KJV]

neither shall there be after me.

[Esa 43:11 DK-KJV] Jeg, ja jeg, er HERREN; og der er ingen anden frelser end jeg.

Isa 43:11 I, even I, am the LORD; and beside me there is no saviour.

[Esa 43:12 DK-KJV]

Isa 43:12 I have declared, and have saved, and I have shewed, when there was no strange god among you: therefore ye are my witnesses, saith the LORD, that I am God.

[Esa 43:13 DK-KJV]

Isa 43:13 Yea, before the day was I am he; and there is none that can deliver out of my hand: I will work, and who shall let it?

[Esa 43:14 DK-KJV] Dette siger HERREN, jeres befrier, Israels Hellige Éner; For jeres skyld har jeg sendt til Babylon, og har bragt alle deres noble ned, og Kaldæerne, hvis råb er i skibene.

Isa 43:14 Thus saith the LORD, your redeemer, the Holy One of Israel; For your sake I have sent to Babylon, and have brought down all their nobles, and the Chaldeans, whose cry is in the ships.

[Esa 43:15 DK-KJV] Jeg er HERREN, jeres Hellige Éner, Israels skaber, jeres Konge.

Isa 43:15 I am the LORD, your Holy One, the creator of Israel, your King.

[Esa 43:16 DK-KJV] Dette siger HERREN, som laver en vej i havet, og en sti i de mægtige vandmasser;

Isa 43:16 Thus saith the LORD, which maketh a way in the sea, and a path in the mighty waters;

[Esa 43:17 DK-KJV] Som frembringer stridsvognen og hesten, hæren og styrken; de skal ligge ned sammen, de skal ikke rejse sig: de er uddøde, de er slukket som hørfiber.

Isa 43:17 Which bringeth forth the chariot and horse, the army and the power; they shall lie down together, they shall not rise: they are extinct, they are quenched as tow.

[Esa 43:18 DK-KJV] Husker I ikke de tidligere ting, og overvejer heller ikke de gamle ting.

Isa 43:18 Remember ye not the former things, neither consider the things of old.

[Esa 43:19 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil gøre en ny ting; nu skal det springe ud; skal I ikke forstå det? ja jeg vil lave en vej i ødemarken, og floder i ørkenen.

Isa 43:19 Behold, I will do a new thing; now it shall spring forth; shall ye not know it? I will even make a way in the wilderness, and rivers in the desert.

[Esa 43:20 DK-KJV] Markens dyr skal ære mig, dragerne og uglerne: fordi jeg giver vandmasser i ødemarken, og floder i ørkenen, for at give mit folk noget at drikke, min udvalgte.

Isa 43:20 The beast of the field shall honour me, the dragons and the owls: because I give waters in the wilderness, and rivers in the desert, to give drink to my people, my chosen.

[Esa 43:21 DK-KJV] Dette folk har jeg formet til migselv; de skal fremvise min lovprisning.

Isa 43:21 This people have I formed for myself; they shall shew forth my praise.

[Esa 43:22 DK-KJV]

Isa 43:22 But thou hast not called upon me, O Jacob; but thou hast been weary of me, O Israel.

[Esa 43:23 DK-KJV]

Isa 43:23 Thou hast not brought me the small cattle of thy burnt offerings; neither hast thou honoured me with thy sacrifices. I have not caused thee to serve with an offering, nor wearied thee with incense.

[Esa 43:24 DK-KJV]

Isa 43:24 Thou hast bought me no sweet cane with money, neither hast thou filled me with the fat of thy sacrifices: but thou hast made me to serve with thy sins, thou hast wearied me with thine iniquities.

[Esa 43:25 DK-KJV] Jeg, ja jeg, er han der har visket dine overtrædelser ud for min egen skyld, og vil ikke huske på dine synder.

Isa 43:25 I, even I, am he that blotteth out thy transgressions for mine own sake, and will not remember thy sins.

[Esa 43:26 DK-KJV]

Isa 43:26 Put me in remembrance: let us plead together: declare thou, that thou mayest be justified.

[Esa 43:27 DK-KJV]

Isa 43:27 Thy first father hath sinned, and thy teachers have transgressed against me.

[Esa 43:28 DK-KJV]

Isa 43:28 Therefore I have profaned the princes of the sanctuary, and have given Jacob to the curse, and Israel to reproaches.

Esajas bog Kapitel 44 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 44:1 DK-KJV]

Isa 44:1 Yet now hear, O Jacob my servant; and Israel, whom I have chosen:

[Esa 44:2 DK-KJV]

Isa 44:2 Thus saith the LORD that made thee, and formed thee from the womb, which will help thee; Fear not, O Jacob, my servant; and thou, Jesurun, whom I have chosen.

[Esa 44:3 DK-KJV]

Isa 44:3 For I will pour water upon him that is thirsty, and floods upon the dry ground: I will pour my spirit upon thy seed, and my blessing upon thine offspring:

[Esa 44:4 DK-KJV]

Isa 44:4 And they shall spring up as among the grass, as willows by the water courses.

[Esa 44:5 DK-KJV] En skal sige, Jeg er HERRENs; og en anden skal kalde sigselv via Jacobs navn; og en anden skal indskrive sig med sin hånd til HERREN, og gi' sigselv Israel som efternavn.

Isa 44:5 One shall say, I am the LORD'S; and another shall call himself by the name of Jacob; and another shall subscribe with his hand unto the LORD, and surname himself by the name of Israel.

[Esa 44:6 DK-KJV]

Isa 44:6 Thus saith the LORD the King of Israel, and his redeemer the LORD of hosts; I am the first, and I am the last; and beside me there is no God.

[Esa 44:7 DK-KJV]

Isa 44:7 And who, as I, shall call, and shall declare it, and set it in order for me, since I appointed the ancient people? and the things that are coming, and shall come, let them shew unto them.

[Esa 44:8 DK-KJV]

Isa 44:8 Fear ye not, neither be afraid: have not I told thee from that time, and have declared it? ye are even my witnesses. Is there a God beside me? yea, there is no God; I know not any.

[Esa 44:9 DK-KJV]

Isa 44:9 They that make a graven image are all of them vanity; and their delectable things shall not profit; and they are their own witnesses; they see not, nor know; that they may be ashamed.

[Esa 44:10 DK-KJV]

Isa 44:10 Who hath formed a god, or molten a graven image that is profitable for nothing?

[Esa 44:11 DK-KJV]

Isa 44:11 Behold, all his fellows shall be ashamed: and the workmen, they are of men: let them all be gathered together, let them stand up; yet they shall fear, and they shall be ashamed together.

[Esa 44:12 DK-KJV]

Isa 44:12 The smith with the tongs both worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, and worketh it with the strength of his arms: yea, he is hungry, and his strength faileth: he drinketh no water, and is faint.

[Esa 44:13 DK-KJV]

Isa 44:13 The carpenter stretcheth out his rule; he marketh it out with a line; he fitteth it with planes, and he marketh it out with the compass, and maketh it after the figure of a man, according to the beauty of a man; that it may remain in the house.

[Esa 44:14 DK-KJV]

Isa 44:14 He heweth him down cedars, and taketh the cypress and the oak, which he strengtheneth for himself among the trees of the forest: he planteth an ash, and the rain doth nourish it.

[Esa 44:15 DK-KJV]

Isa 44:15 Then shall it be for a man to burn: for he will take thereof, and warm himself; yea, he kindleth it, and baketh bread; yea, he maketh a god, and worshippeth it; he maketh it a graven image, and falleth down thereto.

[Esa 44:16 DK-KJV] og siger, Ser man det, jeg er varm, jeg har set ilden:

Isa 44:16 He burneth part thereof in the fire; with part thereof he eateth flesh; he roasteth roast, and is satisfied: yea, he warmeth himself, and saith, Aha, I am warm, I have seen the fire:

[Esa 44:17 DK-KJV]

Isa 44:17 And the residue thereof he maketh a god, even his graven image: he falleth down unto it, and worshippeth it, and prayeth unto it, and saith, Deliver me; for thou art my god.

[Esa 44:18 DK-KJV]

Isa 44:18 They have not known nor understood: for he hath shut their eyes, that they cannot see; and their hearts, that they cannot understand.

[Esa 44:19 DK-KJV]

Isa 44:19 And none considereth in his heart, neither is there knowledge nor understanding to say, I have burned part of it in the fire; yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have roasted flesh, and eaten it: and shall I make the residue thereof an abomination? shall I fall down to the stock of a tree?

[Esa 44:20 DK-KJV]

Isa 44:20 He feedeth on ashes: a deceived heart hath turned him aside, that he cannot deliver his soul, nor say, Is there not a lie in my right hand?

[Esa 44:21 DK-KJV]

Isa 44:21 Remember these, O Jacob and Israel; for thou art my servant: I have formed thee; thou art my servant: O Israel, thou shalt not be forgotten of me.

[Esa 44:22 DK-KJV]

Isa 44:22 I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, and, as a cloud, thy sins: return unto me; for I have redeemed thee.

[Esa 44:23 DK-KJV]

Isa 44:23 Sing, O ye heavens; for the LORD hath done it: shout, ye lower parts of the earth: break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein: for the LORD hath redeemed Jacob, and glorified himself in Israel.

[Esa 44:24 DK-KJV]

Isa 44:24 Thus saith the LORD, thy redeemer, and he that formed thee from the womb, I am the LORD that maketh all things; that stretcheth forth the heavens alone; that spreadeth abroad the earth by myself;

[Esa 44:25 DK-KJV]

Isa 44:25 That frustrateth the tokens of the liars, and maketh diviners mad; that turneth wise men backward, and maketh their knowledge foolish;

[Esa 44:26 DK-KJV]

Isa 44:26 That confirmeth the word of his servant, and performeth the counsel of his messengers; that saith to Jerusalem, Thou shalt be inhabited; and to the cities of Judah, Ye shall be built, and I will raise up the decayed places thereof:

[Esa 44:27 DK-KJV]

Isa 44:27 That saith to the deep, Be dry, and I will dry up thy rivers:

[Esa 44:28 DK-KJV]

Isa 44:28 That saith of Cyrus, He is my shepherd, and shall perform all my pleasure: even saying to Jerusalem, Thou shalt be built; and to the temple, Thy foundation shall be laid.

Esajas bog Kapitel 45 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 45:1 DK-KJV] Dette siger HERREN til hans salvede, til Cyrus, jeg har holdt hans højre hånd, for at undertrykke nationer foran ham; og jeg vil løsne kongernes løver, til at åbne de 2 forladte porte foran ham; og portene skal ikke være lukkede;

Isa 45:1 Thus saith the LORD to his anointed, to Cyrus, whose right hand I have holden, to subdue nations before him; and I will loose the loins of kings, to open before him the two leaved gates; and the gates shall not be shut;

[Esa 45:2 DK-KJV] Jeg vil gå foran dig, og lave de krogede steder lige: jeg vil sønderknuse messingportene, smadre jerntværplankerne:

Isa 45:2 I will go before thee, and make the crooked places straight: I will break in pieces the gates of brass, and cut in sunder the bars of iron:

[Esa 45:3 DK-KJV] Og jeg vil gi' dig mørkets skatte, og skjulte rigdomme fra hemmelige steder, så du måtte vide at jeg, HERREN, som kaldte dig ved navn, er Israels Gud.

Isa 45:3 And I will give thee the treasures of darkness, and hidden riches of secret places, that thou mayest know that I, the LORD, which call thee by thy name, am the God of Israel.

[Esa 45:4 DK-KJV] For Jacob min tjeners skyld, og Israel min valgte, ja jeg har kaldt dig ved dit navn: jeg har givet dig et kaldenavn, skønt du ikke har kendt mig.

Isa 45:4 For Jacob my servant's sake, and Israel mine elect, I have even called thee by thy name: I have surnamed thee, though thou hast not known me.

[Esa 45:5 DK-KJV] Jeg er HERREN, og der er ingen anden, der er ingen Gud foruden mig: jeg har omsluttet dig, skønt du ikke har kendt mig:

Isa 45:5 I am the LORD, and there is none else, there is no God beside me: I girded thee, though thou hast not known me:

[Esa 45:6 DK-KJV] Så de må vide fra solens opgang, og fra vesten, at der ingen er foruden mig. Jeg er HERREN, og der er ingen anden.

Isa 45:6 That they may know from the rising of the sun, and from the west, that there is none beside me. I am the LORD, and there is none else.

[Esa 45:7 DK-KJV] Jeg former lyset, og skaber mørket: jeg laver fred, og skaber ondt: jeg HERREN gør alle disse ting.

Isa 45:7 I form the light, and create darkness: I make peace, and create evil: I the LORD do all these things.

[Esa 45:8 DK-KJV] Fald ned, I himle, fra foroven, og lad himlene øse retfærdighed ned: lad jorden åbne, og lad dem frembringe frelse, og lad retfærdighed springe ud sammen; jeg HERREN har skabt det.

Isa 45:8 Drop down, ye heavens, from above, and let the skies pour down righteousness: let the earth open, and let them bring forth salvation, and let righteousness spring up together; I the LORD have created it.

[Esa 45:9 DK-KJV] Arme ham der strider med sin Skaber! Lad potteskåret stride med jordens potteskår. Skal leret sige til ham der danner det, Hvad laver du? eller dit værk, Han har ingen hænder?

Isa 45:9 Woe unto him that striveth with his Maker! Let the potsherd strive with the potsherds of the earth. Shall the clay say to him that fashioneth it, What makest thou? or thy work, He hath no hands?

[Esa 45:10 DK-KJV] Arme ham der siger til sin far, Hvad får du? eller til kvinden, Hvad har du frembragt?

Isa 45:10 Woe unto him that saith unto his father, What begettest thou? or to the woman, What hast thou brought forth?

[Esa 45:11 DK-KJV] Dette siger HERREN, Israels Hellige Éner, og hans Skaber, Spørg mig om tingene der kommer vedrørende mine sønner, og vedrørende mine hænders værk befal I mig.

Isa 45:11 Thus saith the LORD, the Holy One of Israel, and his Maker, Ask me of things to come concerning my sons, and concerning the work of my hands command ye me.

[Esa 45:12 DK-KJV] Jeg har lavet jorden, og skabt mennesket på den: jeg, ja mine hænder, har udstrakt himlene, og jeg har befalet hele deres hær.

Isa 45:12 I have made the earth, and created man upon it: I, even my hands, have stretched out the heavens, and all their host have I commanded.

[Esa 45:13 DK-KJV] Jeg har rejst ham op i retfærdighed, og jeg vil retlede alle hans veje: han skal bygge min by, og han skal lade mine tilfangetagne gå, ikke for pris eller belønning, siger hærskarers HERRE.

Isa 45:13 I have raised him up in righteousness, and I will direct all his ways: he shall build my city, and he shall let go my captives, not for price nor reward, saith the LORD of hosts.

[Esa 45:14 DK-KJV] Sabæerne

Isa 45:14 Thus saith the LORD, The labour of Egypt, and merchandise of Ethiopia and of the Sabeans, men of stature, shall come over unto thee, and they shall be thine: they shall come after thee; in chains they shall come over, and they shall fall down unto thee, they shall make supplication unto thee, saying, Surely God is in thee; and there is none else, there is no God.

[Esa 45:15 DK-KJV]

Isa 45:15 Verily thou art a God that hidest thyself, O God of Israel, the Saviour.

[Esa 45:16 DK-KJV]

Isa 45:16 They shall be ashamed, and also confounded, all of them: they shall go to confusion together that are makers of idols.

[Esa 45:17 DK-KJV]

Isa 45:17 But Israel shall be saved in the LORD with an everlasting salvation: ye shall not be ashamed nor confounded world without end.

[Esa 45:18 DK-KJV]

Isa 45:18 For thus saith the LORD that created the heavens; God himself that formed the earth and made it; he hath established it, he created it not in vain, he formed it to be inhabited: I am the LORD; and there is none else.

[Esa 45:19 DK-KJV]

Isa 45:19 I have not spoken in secret, in a dark place of the earth: I said not unto the seed of Jacob, Seek ye me in vain: I the LORD speak righteousness, I declare things that are right.

[Esa 45:20 DK-KJV]

Isa 45:20 Assemble yourselves and come; draw near together, ye that are escaped of the nations: they have no knowledge that set up the wood of their graven image, and pray unto a god that cannot save.

[Esa 45:21 DK-KJV]

Isa 45:21 Tell ye, and bring them near; yea, let them take counsel together: who hath declared this from ancient time? who hath told it from that time? have not I the LORD? and there is no God else beside me; a just God and a Saviour; there is none beside me.

[Esa 45:22 DK-KJV]

Isa 45:22 Look unto me, and be ye saved, all the ends of the earth: for I am God, and there is none else.

[Esa 45:23 DK-KJV]

Isa 45:23 I have sworn by myself, the word is gone out of my mouth in righteousness, and shall not return, That unto me every knee shall bow, every tongue shall swear.

[Esa 45:24 DK-KJV]

Isa 45:24 Surely, shall one say, in the LORD have I righteousness and strength: even to him shall men come; and all that are incensed against him shall be ashamed.

[Esa 45:25 DK-KJV]

Isa 45:25 In the LORD shall all the seed of Israel be justified, and shall glory.

Esajas bog Kapitel 46 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 46:1 DK-KJV]

Isa 46:1 Bel boweth down, Nebo stoopeth, their idols were upon the beasts, and upon the cattle: your carriages were heavy loaden; they are a burden to the weary beast.

[Esa 46:2 DK-KJV]

Isa 46:2 They stoop, they bow down together; they could not deliver the burden, but themselves are gone into captivity.

[Esa 46:3 DK-KJV]

Isa 46:3 Hearken unto me, O house of Jacob, and all the remnant of the house of Israel, which are borne by me from the belly, which are carried from the womb:

[Esa 46:4 DK-KJV]

Isa 46:4 And even to your old age I am he; and even to hoar hairs will I carry you: I have made, and I will bear; even I will carry, and will deliver you.

[Esa 46:5 DK-KJV]

Isa 46:5 To whom will ye liken me, and make me equal, and compare me, that we may be like?

[Esa 46:6 DK-KJV]

Isa 46:6 They lavish gold out of the bag, and weigh silver in the balance, and hire a goldsmith; and he maketh it a god: they fall down, yea, they worship.

[Esa 46:7 DK-KJV]

Isa 46:7 They bear him upon the shoulder, they carry him, and set him in his place, and he standeth; from his place shall he not remove: yea, one shall cry unto him, yet can he not answer, nor save him out of his trouble.

[Esa 46:8 DK-KJV]

Isa 46:8 Remember this, and shew yourselves men: bring it again to mind, O ye transgressors.

[Esa 46:9 DK-KJV]

Isa 46:9 Remember the former things of old: for I am God, and there is none else; I am God,

and there is none like me,

[Esa 46:10 DK-KJV] Der tilkendegiver enden fra begyndelsen

Isa 46:10 Declaring the end from the beginning, and from ancient times the things that are not yet done, saying, My counsel shall stand, and I will do all my pleasure:

[Esa 46:11 DK-KJV]

Isa 46:11 Calling a ravenous bird from the east, the man that executeth my counsel from a far country: yea, I have spoken it, I will also bring it to pass; I have purposed it, I will also do it.

[Esa 46:12 DK-KJV]

Isa 46:12 Hearken unto me, ye stouthearted, that are far from righteousness:

[Esa 46:13 DK-KJV]

Isa 46:13 I bring near my righteousness; it shall not be far off, and my salvation shall not tarry: and I will place salvation in Zion for Israel my glory.

Esajas bog Kapitel 47 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 47:1 DK-KJV] Kom ned, og sid i støvet, Kæreste jomfru datter af Babylon, sid på jorden: der er ingen trone, Kæreste datter af Kaldæerne: for du skal ikke længere kaldes sart og delikat.

Isa 47:1 Come down, and sit in the dust, O virgin daughter of Babylon, sit on the ground: there is no throne, O daughter of the Chaldeans: for thou shalt no more be called tender and delicate.

[Esa 47:2 DK-KJV] Ta' møllestenene, og mal mel: afslør dine lokker, gør dine ben bare, afslør dine lår, passer over floderne.

Isa 47:2 Take the millstones, and grind meal: uncover thy locks, make bare the leg, uncover the thigh, pass over the rivers.

[Esa 47:3 DK-KJV] Din nøgenhed skal bli' afsløret, ja, din skam skal bli' set: jeg vil ta' hævn, og jeg vil ikke møde dig som en mand.

Isa 47:3 Thy nakedness shall be uncovered, yea, thy shame shall be seen: I will take vengeance, and I will not meet thee as a man.

[Esa 47:4 DK-KJV] Hvad angår vores befrier, hærskarers HERRE er hans navn, Israels Hellige Éner.

Isa 47:4 As for our redeemer, the LORD of hosts is his name, the Holy One of Israel.

[Esa 47:5 DK-KJV] Sid du stille, og kom dig ind i mørke, Kæreste datter af Kaldæerne: for du skal ikke længere kaldes, kongerigernes Frue.

Isa 47:5 Sit thou silent, and get thee into darkness, O daughter of the Chaldeans: for thou shalt no more be called, The lady of kingdoms.

[Esa 47:6 DK-KJV] Jeg var vred på mit folk, jeg har forurenet min arv, og givet dem ind i din hånd: du viste dem ingen barmhjertighed; du har lagt dit åg meget tungt på folk fra gamle tider.

Isa 47:6 I was wroth with my people, I have polluted mine inheritance, and given them into thine hand: thou didst shew them no mercy; upon the ancient hast thou very heavily laid thy yoke.

[Esa 47:7 DK-KJV] Og du sagde, Jeg skal være en frue for evigt: sådant at du ikke lagde disse ting på dit hjerte, og heller ikke huskede på den sidstnævnte ende af det.

Isa 47:7 And thou saidst, I shall be a lady for ever: so that thou didst not lay these things to thy heart, neither didst remember the latter end of it.

[Esa 47:8 DK-KJV] Hør nu derfor dette, du der er overgivet til velbehagligheder, der bor skødesløst, der siger i dit hjerte, Jeg er, og ingen foruden mig; jeg skal ikke sidde som en enke, og skal heller ikke kende til tabet af børn:

Isa 47:8 Therefore hear now this, thou that art given to pleasures, that dwellest carelessly, that sayest in thine heart, I am, and none else beside me; I shall not sit as a widow, neither shall I know the loss of children:

[Esa 47:9 DK-KJV] Men disse to ting skal komme til dig på et øjeblik på 1 dag, tabet af børn, og enkestand: de skal kommer over dig i deres perfektion på grund af overfloden af dine heksekunster, og på grund af overfloden af dine fortryllelser.

Isa 47:9 But these two things shall come to thee in a moment in one day, the loss of children, and widowhood: they shall come upon thee in their perfection for the multitude of thy sorceries, and for the great abundance of thine enchantments.

[Esa 47:10 DK-KJV] For du har stolet på din ondskab: du har sagt, Ingen ser mig. Din visdom og din kundskab, den har fordrejet dig; og du har sagt i dit hjerte, Jeg er, og ingen er foruden mig.

Isa 47:10 For thou hast trusted in thy wickedness: thou hast said, None seeth me. Thy wisdom and thy knowledge, it hath perverted thee; and thou hast said in thine heart, I am, and none else beside me.

[Esa 47:11 DK-KJV] Derfor skal ondt komme over dig; du skal ikke vide hvorfra den rejser sig: og misgerning skal komme over dig; du skal ikke være i stand til at slippe af med den: og trøstesløshed skal pludseligt komme over dig, hvilket du ikke skal kende til.

Isa 47:11 Therefore shall evil come upon thee; thou shalt not know from whence it riseth: and mischief shall fall upon thee; thou shalt not be able to put it off: and desolation shall come upon thee suddenly, which thou shalt not know.

[Esa 47:12 DK-KJV] Stå nu med din fortryllelser, og med overfloden af dine heksekunster, hvori du har arbejdet fra din ungdom af: hvis det er sådant at du er i stand til at vinde, hvis der er sådant at du måtte få overhånd.

Isa 47:12 Stand now with thine enchantments, and with the multitude of thy sorceries, wherein thou hast laboured from thy youth; if so be thou shalt be able to profit, if so be thou mayest prevail.

[Esa 47:13 DK-KJV] Du er trættet i dine råds overflod. Lad nu astrologerne, stjernekiggerne, de månedlige forudsigere, rejse sig, og redde dig fra disse ting der skal komme over dig.

Isa 47:13 Thou art wearied in the multitude of thy counsels. Let now the astrologers, the stargazers, the monthly prognosticators, stand up, and save thee from these things that shall come upon thee.

[Esa 47:14 DK-KJV] Læg mærke til, de skal være som stubbe; ilden skal brænde dem; de skal ikke forløse demselv fra

Isa 47:14 Behold, they shall be as stubble; the fire shall burn them; they shall not deliver themselves from the

flamens kraft: der skal ikke være et kul at varme sig ved, heller ikke ild at sætte foran den.

[Esa 47:15 DK-KJV] Således skal de være for dig med hvem du har arbejdet, ja dine købmænd, fra din ungdom af: de skal vandre hver og en til hans kvarter: ingen skal redde dig.

power of the flame: there shall not be a coal to warm at, nor fire to sit before it.
Isa 47:15 Thus shall they be unto thee with whom thou hast laboured, even thy merchants, from thy youth: they shall wander every one to his quarter; none shall save thee.

Esajas bog Kapitel 48 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 48:1 DK-KJV] Hør I dette, Kæreste Jacobs hus, som er kaldet ved Israels navn, og er komme frem ud af Judahs vandmasser, som svor via HERRENs navn, og nævnte Israels Gud, men ikke i sandhed, heller ikke i retfærdighed.

Isa 48:1 Hear ye this, O house of Jacob, which are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, which swear by the name of the LORD, and make mention of the God of Israel, but not in truth, nor in righteousness.

[Esa 48:2 DK-KJV]

Isa 48:2 For they call themselves of the holy city, and stay themselves upon the God of Israel; The LORD of hosts is his name.

[Esa 48:3 DK-KJV]

Isa 48:3 I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I shewed them; I did them suddenly, and they came to pass.

[Esa 48:4 DK-KJV]

Isa 48:4 Because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

[Esa 48:5 DK-KJV]

Isa 48:5 I have even from the beginning declared it to thee; before it came to pass I shewed it thee: lest thou shouldest say, Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image, hath commanded them.

[Esa 48:6 DK-KJV]

Isa 48:6 Thou hast heard, see all this; and will not ye declare it? I have shewed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

[Esa 48:7 DK-KJV]

Isa 48:7 They are created now, and not from the beginning; even before the day when thou heardest them not; lest thou shouldest say, Behold, I knew them.

[Esa 48:8 DK-KJV]

Isa 48:8 Yea, thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time that thine ear was not opened: for I knew that thou wouldest deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

[Esa 48:9 DK-KJV]

Isa 48:9 For my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain for thee, that I cut thee not off.

[Esa 48:10 DK-KJV]

Isa 48:10 Behold, I have refined thee, but not with silver; I have chosen thee in the furnace of affliction.

[Esa 48:11 DK-KJV]

Isa 48:11 For mine own sake, even for mine own sake, will I do it: for how should my name be polluted? and I will not give my glory unto another.

[Esa 48:12 DK-KJV]

Isa 48:12 Hearken unto me, O Jacob and Israel, my called; I am he; I am the first, I also am the last.

[Esa 48:13 DK-KJV]

Isa 48:13 Mine hand also hath laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens: when I call unto them, they stand up together.

[Esa 48:14 DK-KJV]

Isa 48:14 All ye, assemble yourselves, and hear; which among them hath declared these things? The LORD hath loved him: he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall be on the Chaldeans.

[Esa 48:15 DK-KJV] Jeg, ja jeg, har talt; ja, jeg har kaldet ham: jeg har bragt ham, og han skal gøre sin vej overflodsagtig.

Isa 48:15 I, even I, have spoken; yea, I have called him: I have brought him, and he shall make his way prosperous.

[Esa 48:16 DK-KJV] Kom I nær til mig, hør I dette; Jeg har ikke talt i det skjulte fra begyndelsen; fra dengang det var, der er jeg:

Isa 48:16 Come ye near unto me, hear ye this; I have not spoken in secret from the beginning; from the time that it was, there am I: and now the Lord GOD, and his Spirit, hath sent me.

[Esa 48:17 DK-KJV] Dette siger HERREN, din Befrier, Israels Hellige Éner; Jeg er HERREN din Gud som underviser dig i det som er gavnligt, der leder dig på

Isa 48:17 Thus saith the LORD, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I am the LORD thy God which teacheth thee to profit, which leadeth thee by the way that thou shouldest go.

vejen som du skulle følge.

[Esa 48:18 DK-KJV] Kæreste hvis du bare havde lyttet til mine befalinger! da havde din fred været som en flod, og din retfærdighed som bøljerne på havet:
Isa 48:18 O that thou hadst hearkened to my commandments! then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea:

[Esa 48:19 DK-KJV] Din sæd havde også været som sandet, og dit afkommet fra dit indre som des grus; hans navn skulle ikke ha' været fjernet eller destrueret foran mig.
Isa 48:19 Thy seed also had been as the sand, and the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

[Esa 48:20 DK-KJV] Gå I ud af Babylon, flygt fra Kaldæerne, erklær I med en syngende røst, fortæl dette, forkynd det lige til jordens ende; sig I, HERREN har forløst sin tjener Jacob.
Isa 48:20 Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter it even to the end of the earth; say ye, The LORD hath redeemed his servant Jacob.

[Esa 48:21 DK-KJV]
Isa 48:21 And they thirsted not when he led them through the deserts: he caused the waters to flow out of the rock for them: he clave the rock also, and the waters gushed out.

[Esa 48:22 DK-KJV]
Isa 48:22 There is no peace, saith the LORD, unto the wicked.

[Esa 49:1 DK-KJV] Lyt, Kæreste øer, til mig; og lyt efter, I folk, langt væk fra; HERREN har kaldet mig fra livmoderen; allerede fra min moders indre har han nævnt mit navn.
Isa 49:1 Listen, O isles, unto me; and hearken, ye people, from far; The LORD hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

[Esa 49:2 DK-KJV] Og han har gjort min mund som et skarpt sværd; i skyggen fra hans hånd har han gemt mig, og har gjort mig til et poleret skaft; i hans pileholder har han gemt mig;
Isa 49:2 And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;
[Esa 49:3 DK-KJV] Og sagde til mig, Du er min tjener, Kæreste Israel, i hvem jeg vil bli' forherliget.
Isa 49:3 And said unto me, Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.
[Esa 49:4 DK-KJV] Da sagde jeg, Jeg har arbejdet forgæves, jeg har brugt min styrke til ingen gavn, og forgæves: min dom er med sikkerhed hos HERREN, og mit virke hos min Gud.
Isa 49:4 Then I said, I have laboured in vain, I have spent my strength for nought, and in vain: yet surely my judgment is with the LORD, and my work with my God.

[Esa 49:5 DK-KJV] Og nu, siger HERREN der formede mig fra livmoderen for at være hans tjener, for igen at bringe Jacob til ham, Skønt Israel ikke er samlet, alligevel skal jeg være herlig i HERRENs øjne, og min Gud skal være min styrke.
Isa 49:5 And now, saith the LORD that formed me from the womb to be his servant, to bring Jacob again to him, Though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the LORD, and my God shall be my strength.
[Esa 49:6 DK-KJV] Og han sagde, Det er en enkelt ting at du skulle være min tjener for at oprejse Jacobs stammer, og for at genoprette Israels bevarede: Jeg vil også give dig som et lys for Hedningerne, så du måtte være min frelse til jordens ende.
Isa 49:6 And he said, It is a light thing that thou shouldest be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel: I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the end of the earth.
[Esa 49:7 DK-KJV] Dette siger HERREN, Israels Befrier, og hans Hellige Éner, til ham hvem mennesket foragter, til ham hvem nationerne afskyr, til en ledernes tjener, Konger skal se og rejse sig, også prinser skal tilbede, på grund af HERREN der er trofast, og Israels Hellige Éner, og han skal udvælge dig.
Isa 49:7 Thus saith the LORD, the Redeemer of Israel, and his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nation abhorreth, to a servant of rulers, Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the LORD that is faithful, and the Holy One of Israel, and he shall choose thee.

[Esa 49:8 DK-KJV] Dette siger HERREN, I en accepteret tid har jeg hørt dig, og på en dag af frelse har jeg hjulpet dig: og vil bevare dig, og give dig som en pagt for folket, for at etablere jorden, til at forårsage at de ødes arv arves.
Isa 49:8 Thus saith the LORD, In an acceptable time have I heard thee, and in a day of salvation have I helped thee: and I will preserve thee, and give thee for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;
[Esa 49:9 DK-KJV] Så du måtte sige til fangevogterne, Stå frem; til dem der er i mørke, Vis digselv. De der spiser på vejene, og deres græsgange skal være på alle høje steder.
Isa 49:9 That thou mayest say to the prisoners, Go forth; to them that are in darkness, Shew yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.
[Esa 49:10 DK-KJV] De skal ikke sulte heller ikke tørste; heden og heller ikke solen skal slå dem: for han der har barmhjertighed med dem skal lede dem, ja gennem kilderne med vand skal han lede dem.
Isa 49:10 They shall not hunger nor thirst; neither shall the heat nor sun smite them: for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.
[Esa 49:11 DK-KJV] Og jeg vil gøre alle mine bjerge til en vej, og mine landeveje skal bli' ophøjet.
Isa 49:11 And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

[Esa 49:12 DK-KJV] Læg mærke til, disse skal komme langt
Isa 49:12 Behold, these shall come from far: and, lo, these

væk fra: se, disse fra norden og fra vesten; og disse fra Sinims land
[Esa 49:13 DK-KJV] Syng, Kæreste himle; og vær glædesfyldt, Kæreste jord; og bryd ud i sang, Kæreste bjerge: for HERREN har trøstet hans folk, og vil ha' barmhjertighed med hans plagede.
[Esa 49:14 DK-KJV] Men Zion sagde, HERREN har forladt mig, og min Herre har glemt mig.
[Esa 49:15 DK-KJV] Kan en kvinde glemme sit diende barn, så hun ikke skulle ha' medlidenhed med hendes livmoders søn? ja, det kan godt være de glemmer, men jeg vil ikke glemme dig.
[Esa 49:16 DK-KJV] Læg mærke til, Jeg har formet dig på mine hænders håndflader; dine mure er kontinuerligt foran mig.
[Esa 49:17 DK-KJV] Dine børn skal skynde sig; dine ødelæggere og de der gjorde dig øde skal gå frem fra dig.
[Esa 49:18 DK-KJV] Opløft dine øjne rundt omkring, og læg mærke til: alle disse samler demselv sammen, og kommer til dig. Som jeg lever, siger HERREN, skal du med sikkerhed iklæde dig med dem alle, som med et ornament, og binde dem på dig, som en brud gør.

[Esa 49:19 DK-KJV] For din ødemark og dine øde steder, og dit ødelæggelses land, skal selv nu bli' for smalt på grund af indbyggerne, og de der opslugte dig skal være langt væk.
[Esa 49:20 DK-KJV] De børn som du skal ha', efter du har mistet de andre, skal igen sige i dine ører, Stedet er for småt for mig: giv plads for mig så jeg må bo.
[Esa 49:21 DK-KJV] Da skal du sige i dit hjerte, Hvem har avlet mig disse, eftersom jeg har mistet mine børn, og er øde, en tilfangetagen, og en der flyttes frem og tilbage? og hvem har opfostret disse? Læg mærke til, jeg var efterladt alene; disse, hvor havde de været?
[Esa 49:22 DK-KJV] Således siger Herren GUD, Læg mærke til, Jeg vil opløfte min hånd for Hedningerne, og opsætte min standard for folket: og de skal bringe dine sønner i deres arme, og dine døtre skal bli' båret på deres skuldre.
[Esa 49:23 DK-KJV] Og konger skal være dine omsorgsfulde fædre, og deres dronninger dine omsorgsfulde mødre: de skal bukke sig ned for dig med deres ansigt mod jorden, og slikke støvet op fra dine fødder; og du skal vide at jeg er HERREN: for de skal ikke være skamfulde de som venter på mig.
[Esa 49:24 DK-KJV] Skal rovet bli' taget fra de mægtige, eller de lovlydige tilfangetagne forløst?
[Esa 49:25 DK-KJV] Men således siger HERREN, Ja den mægtiges tilfangetagne skal bli' fjernet, og den forfærdeliges rov skal bli' forløst: for jeg vil kæmpe mod ham der kæmpede mod mig, og jeg vil frelse dine børn.
[Esa 49:26 DK-KJV] Og jeg vil lade dem der undertrykker dig spise deres eget kød; og de skal være fulde med deres eget blod, som med sød vin: og alt kød skal vide at jeg HERREN er din Frelser og din Befrier, Jacobs mægtige Éner.

from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Isa 49:13 Sing, O heavens; and be joyful, O earth; and break forth into singing, O mountains: for the LORD hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.
Isa 49:14 But Zion said, The LORD hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me.

Isa 49:15 Can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? yea, they may forget, yet will I not forget thee.

Isa 49:16 Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.
Isa 49:17 Thy children shall make haste; thy destroyers and they that made thee waste shall go forth of thee.
Isa 49:18 Lift up thine eyes round about, and behold: all these gather themselves together, and come to thee. As I live, saith the LORD, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on thee, as a bride doeth.
Isa 49:19 For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants, and they that swallowed thee up shall be far away.
Isa 49:20 The children which thou shalt have, after thou hast lost the other, shall say again in thine ears, The place is too strait for me: give place to me that I may dwell.
Isa 49:21 Then shalt thou say in thine heart, Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? and who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where had they been?
Isa 49:22 Thus saith the Lord GOD, Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people: and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

Isa 49:23 And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers: they shall bow down to thee with their face toward the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the LORD: for they shall not be ashamed that wait for me.
Isa 49:24 Shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?
Isa 49:25 But thus saith the LORD, Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered: for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.
Isa 49:26 And I will feed them that oppress thee with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood, as with sweet wine: and all flesh shall know that I the LORD am thy Saviour and thy Redeemer, the mighty One of Jacob.

Esajas bog Kapitel 50 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 50:1 DK-KJV] Dette siger HERREN, hvor er jeres mors skilsmissebrev, hvem jeg har sendt væk? eller hvilke af mine kreditorer er det til hvem jeg har solgt jer? Læg mærke til, på grund af jeres fejltrin har I solgt jerselv, og på grund af jeres

Isa 50:1 Thus saith the LORD, Where is the bill of your mother's divorcement, whom I have put away? or which of my creditors is it to whom I have sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your

overtrædelser er jeres mor sendt væk.

transgressions is your mother put away.

[Esa 50:2 DK-KJV] Hvorfor, var der ingen mand, da jeg kom? var der ingen til at svare, da jeg kaldte? Er min hånd for kort til at befri? eller har jeg ikke kraft til at forløse? læg mærke til, ved min irettesættelse udtørrede jeg havet, jeg laver floder til en vildmark: der stinker fiskene, fordi der intet vand er, og dør af tørst.

Isa 50:2 Wherefore, when I came, was there no man? when I called, was there none to answer? Is my hand shortened at all, that it cannot redeem? or have I no power to deliver? behold, at my rebuke I dry up the sea, I make the rivers a wilderness: their fish stinketh, because there is no water, and dieth for thirst.

[Esa 50:3 DK-KJV] Jeg iklædte himlene med mørke, og jeg laver sækkelærred som deres dække.

Isa 50:3 I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

[Esa 50:4 DK-KJV] Herren GUD har givet mig de lærdes tunge, så jeg rettidigt skulle vide hvordan jeg kan tale et ord til ham der er udmattet: han vækker morgen efter morgen, han vækker mit øre for at høre som de lærde.

Isa 50:4 The Lord GOD hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season to him that is weary: he wakeneth morning by morning, he wakeneth mine ear to hear as the learned.

[Esa 50:5 DK-KJV] Herren Gud har åbnet mit øre, og jeg var ikke oprørsk, og vendte mig heller ikke væk.

Isa 50:5 The Lord GOD hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

[Esa 50:6 DK-KJV] Jeg gav min ryg til dem der slog mig, og mine kinder til dem der plukkede håret af: jeg gemte ikke mit ansigt fra skam og spytning.

Isa 50:6 I gave my back to the smiters, and my cheeks to them that plucked off the hair: I hid not my face from shame and spitting.

[Esa 50:7 DK-KJV] For Herren GUD vil hjælpe mig; derfor skal jeg ikke være forvirret: derfor har jeg gjort mit ansigt som flint, og jeg ved at jeg ikke skal være skamfuld.

Isa 50:7 For the Lord GOD will help me; therefore shall I not be confounded: therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

[Esa 50:8 DK-KJV] Han der retfærdiggør mig er nær; hvem vil stride mod mig? lad os stå sammen: hvem er min modstander? lad ham komme mig nær.

Isa 50:8 He is near that justifieth me; who will contend with me? let us stand together: who is mine adversary? let him come near to me.

[Esa 50:9 DK-KJV] Læg mærke til, Herren GUD vil hjælpe mig; hvem er han der skal fordømme mig? se, de skal bli' gamle som en beklædning; møllen skal spise dem op.

Isa 50:9 Behold, the Lord GOD will help me; who is he that shall condemn me? lo, they all shall wax old as a garment; the moth shall eat them up.

[Esa 50:10 DK-KJV] Hvem er blandt jer der frygter HERREN, der adlyder hans tjeners stemme, der vandrer i mørke, og intet lys har? lad ham stole på HERRENs navn, og støtte sig til hans Gud.

Isa 50:10 Who is among you that feareth the LORD, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness, and hath no light? let him trust in the name of the LORD, and stay upon his God.

[Esa 50:11 DK-KJV] Læg mærke til, alle I der antænder en ild, der omslutter jerselv med gnister: gå i lyset fra jeres ild, og i gnisterne som I har antændt. Dette skal I ha' af min hånd; I skal ligge ned i sorg.

Isa 50:11 Behold, all ye that kindle a fire, that compass yourselves about with sparks: walk in the light of your fire, and in the sparks that ye have kindled. This shall ye have of mine hand; ye shall lie down in sorrow.

Esajas bog Kapitel 51 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 51:1 DK-KJV] Lyt på mig, I der følger efter retfærdighed, I der søger HERREN: kig på klippen hvorfra I er hugget ud, og på faldgrubens hul hvorfra I er gravet ud.

Isa 51:1 Hearken to me, ye that follow after righteousness, ye that seek the LORD: look unto the rock whence ye are hewn, and to the hole of the pit whence ye are digged.

[Esa 51:2 DK-KJV] Kig på Abraham jeres far, og på Sarah der bar jer: for alene ham kaldte jeg, og velsignede ham, og gjorde ham talrig.

Isa 51:2 Look unto Abraham your father, and unto Sarah that bare you: for I called him alone, and blessed him, and increased him.

[Esa 51:3 DK-KJV] For HERREN skal trøste Zion: han vil trøste alle hendes øde steder; og han vil lave hendes vildmark som Eden, og hendes ørken som HERRENs have; fryd og glæde skal bli' fundet derinde, taksigelsesbøn, og melodiens stemme.

Isa 51:3 For the LORD shall comfort Zion: he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the LORD; joy and gladness shall be found therein, thanksgiving, and the voice of melody.

[Esa 51:4 DK-KJV] Lyt på mig, mit folk; og hør godt efter, Kæreste min nation: for en lov skal udgå fra mig, og jeg vil få min dom til at hvile som et lys for folket.

Isa 51:4 Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation: for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light of the people.

[Esa 51:5 DK-KJV] Min retfærdighed er nær; min frelse er sprunget ud, og mine arme skal dømme folket; øerne skal vente på mig, og de skal stole på min arm.

Isa 51:5 My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arms shall judge the people; the isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

[Esa 51:6 DK-KJV] Løft jeres øjne mod himlene, og kig på jorden forneden: for himlene skal forsvinde som røg, og jorden skal bli' gammel som en beklædning, og de der bor derinde skal dø på samme måde: men min frelse skal vare for evigt, og min retfærdighed skal ikke bli' ophævet.

Isa 51:6 Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath: for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment, and they that dwell therein shall die in like manner: but my salvation shall be for ever, and my righteousness shall not be abolished.

[Esa 51:7 DK-KJV] Lyt på mig, I der kender retfærdighed, det folk i hvis hjerte min lov er; frygt I ikke menneskers bebrejdelse, vær heller ikke bange for deres forhånelser.

Isa 51:7 Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart is my law; fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

[Esa 51:8 DK-KJV] For møllet skal spise dem op som en beklædning, og ormen skal spise dem som uld: men min retfærdighed skal vare for evigt, og min frelse fra generation til generation.
Isa 51:8 For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool: but my righteousness shall be for ever, and my salvation from generation to generation.

[Esa 51:9 DK-KJV] Vågn op, vågn op, iklæd dig styrke, Kæreste arm fra HERREN; vågn op, som i gamle dage, i de gamle generationer. Er du ikke den der har hugget Rahab ud, og såret dragen?
Isa 51:9 Awake, awake, put on strength, O arm of the LORD; awake, as in the ancient days, in the generations of old. Art thou not it that hath cut Rahab, and wounded the dragon?
[Esa 51:10 DK-KJV] Er du ikke den som har tørlagt havet, vandmasserne fra det store dyb; som har gjort havets dyb til en vej hvor de frikøbte kan passere over?
Isa 51:10 Art thou not it which hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?
[Esa 51:11 DK-KJV] Derfor skal HERRENs befriede returnere, og komme med sang mod Zion; og evigvarende fryd skal være over deres hoved: de skal opnå glæde og fryd; og sorg og bekymring skal forsvinde.
Isa 51:11 Therefore the redeemed of the LORD shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy shall be upon their head: they shall obtain gladness and joy; and sorrow and mourning shall flee away.
[Esa 51:12 DK-KJV] Jeg, ja jeg, er han der trøster jer: hvem er du, at du skulle være bange for et menneske der skal dø, og for menneskesønnen som skal bli' lavet som græs;
Isa 51:12 I, even I, am he that comforteth you: who art thou, that thou shouldest be afraid of a man that shall die, and of the son of man which shall be made as grass;
[Esa 51:13 DK-KJV] Og glemmer HERREN din skaber, der har udstrakt himlene, og lagt jordens fundamenter; og daglig har fryget på grund af undertrykkerens arrigskab, som om han var klar til at destruere? og hvor er undertrykkerens arrigskab?
Isa 51:13 And forgettest the LORD thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth; and hast feared continually every day because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? and where is the fury of the oppressor?
[Esa 51:14 DK-KJV] Den landflygtige fange haster så han må bli' løst, og så han ikke dør i faldgruben, ej heller at hans brød skulle fejle.
Isa 51:14 The captive exile hasteneth that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

[Esa 51:15 DK-KJV] Men jeg er HERREN din Gud, der delte havet, hvis bølger brølede: Hærskarers HERREN er hans navn.
Isa 51:15 But I am the LORD thy God, that divided the sea, whose waves roared: The LORD of hosts is his name.
[Esa 51:16 DK-KJV] Og jeg har puttet mine ord i din mund, og jeg har dækket dig i skyggen fra min hånd, så jeg må plante himlene, og lægge jordens fundamenter, og sige til Zion, Du er mit folk.
Isa 51:16 And I have put my words in thy mouth, and I have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens, and lay the foundations of the earth, and say unto Zion, Thou art my people.
[Esa 51:17 DK-KJV] Vågn op, vågn op, rejs dig, Kæreste Jerusalem, som af HERRENs hånd har drukket af koppen af hans arrigskab; du har drukket bundfaldet fra rystelsens kop, og vendt vrangen ud.
Isa 51:17 Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the LORD the cup of his fury; thou hast drunken the dregs of the cup of trembling, and wrung them out.

[Esa 51:18 DK-KJV] Der er ingen til at vejlede hende blandt alle sønnerne som hun har frembragt; der er heller ikke nogen der tager hende ved hånden af alle hendes sønner som hun har opfostret.
Isa 51:18 There is none to guide her among all the sons whom she hath brought forth; neither is there any that taketh her by the hand of all the sons that she hath brought up.

[Esa 51:19 DK-KJV] Disse 2 ting er kommet til dig; hvem skal synes at det er synd for dig? ensomheden, og destruktionen, og hungersnøden, og sværdet: via hvem skal jeg trøste dig?
Isa 51:19 These two things are come unto thee; who shall be sorry for thee? desolation, and destruction, and the famine, and the sword: by whom shall I comfort thee?
[Esa 51:20 DK-KJV] Dine sønner er besvimet, de ligger i starten af alle gaderne, som en vild stud i et net: de er fulde af HERRENs arrigskab, din Guds irettesættelse.
Isa 51:20 Thy sons have fainted, they lie at the head of all the streets, as a wild bull in a net: they are full of the fury of the LORD, the rebuke of thy God.
[Esa 51:21 DK-KJV] Hør nu derfor dette, du plagede, og berusede, men ikke med vin:
Isa 51:21 Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, but not with wine:
[Esa 51:22 DK-KJV] Dette siger din Herre HERREN, og din Gud har ført hans folks sag, Læg mærke til, jeg har taget rystelsens kop ud af din hånd, ja bundfaldet fra koppen med mit arrigskab; du skal ikke mere drikke den igen:
Isa 51:22 Thus saith thy Lord the LORD, and thy God that pleadeth the cause of his people, Behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, even the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again:
[Esa 51:23 DK-KJV] Men jeg vil putte den ind i hånden på dem der plager dig; som har sagt til din sjæl, Buk dig ned, så vi må gå over dig: og du har lagt din krop som jorden, og som gaderne, for dem der gik over.
Isa 51:23 But I will put it into the hand of them that afflict thee; which have said to thy soul, Bow down, that we may go over: and thou hast laid thy body as the ground, and as the street, to them that went over.

[Esa 52:1 DK-KJV] Vågn op, vågn op; iklæd dig din styrke, Kæreste Zion; iklæd dig dine smukke beklædningsgenstande, Kæreste Jerusalem, den hellige by: for fra nu af skal ingen af de uomskårne og de urene komme ind i dig.
Isa 52:1 Awake, awake; put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city: for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

[Esa 52:2 DK-KJV] Ryst støvet af digselv; rejs dig, og sid ned, Kæreste Jerusalem: løs digselv fra båndene om din nakke, Kæreste tilfangetagne Zion-datter.
Isa 52:2 Shake thyself from the dust; arise, and sit down, O Jerusalem: loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

[Esa 52:3 DK-KJV] For dette siger HERREN, I har solgt jerselv for intet; og I skal forløses uden penge.
Isa 52:3 For thus saith the LORD, Ye have sold yourselves for nought; and ye shall be redeemed without money.

[Esa 52:4 DK-KJV] For dette siger Herren GUD, Mit folk gik før i tiden ned til Egypten for at opholde sig der; og Assyreren undertrykte dem uden grund.
Isa 52:4 For thus saith the Lord GOD, My people went down aforetime into Egypt to sojourn there; and the Assyrian oppressed them without cause.

[Esa 52:5 DK-KJV] Nu derfor, hvad har jeg her, siger HERREN, at mit folk er fjernet for intet? dem der hersker over dem får dem til at hyle, siger HERREN; og mit navn er spottet kontinuerligt hver dag.
Isa 52:5 Now therefore, what have I here, saith the LORD, that my people is taken away for nought? they that rule over them make them to howl, saith the LORD; and my name continually every day is blasphemed.

[Esa 52:6 DK-KJV] Derfor skal mit folk kende mit navn: derfor skal de vide i den dag at jeg er han der taler: læg mærke til, det er mig.
Isa 52:6 Therefore my people shall know my name: therefore they shall know in that day that I am he that doth speak: behold, it is I.

[Esa 52:7 DK-KJV] Hvor smukke er fødderne af ham der bringer gode nyheder på bjergene, der publicerer fred; der bringer gode nyheder om godt, der publicerer frelse; der siger til Zion, Din Gud regerer!
Isa 52:7 How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that publisheth peace; that bringeth good tidings of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth!

[Esa 52:8 DK-KJV] Dine vægtere skal opløfte stemmen; med stemmen skal de synge sammen: for de skal se øje til øje, når HERREN skal bringe Zion tilbage.
Isa 52:8 Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing: for they shall see eye to eye, when the LORD shall bring again Zion.

[Esa 52:9 DK-KJV] Bryd ud i fryd, syng sammen, I øde steder i Jerusalem: for HERREN har trøstet hans folk, han har befriet Jerusalem.
Isa 52:9 Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem: for the LORD hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

[Esa 52:10 DK-KJV] HERREN har gjort hans hellige arm bar ind for øjnene af alle nationerne; og hele jordens ende skal se vor Guds frelse.
Isa 52:10 The LORD hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

[Esa 52:11 DK-KJV] Rejs I, Rejs I, gå I ud derfra, rør ikke urene ting; gå I ud fra hendes midte, vær I rene, der bærer HERRENs kar.
Isa 52:11 Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch no unclean thing; go ye out of the midst of her; be ye clean, that bear the vessels of the LORD.

[Esa 52:12 DK-KJV] For I skal ikke gå hurtigt ud, heller ikke gå via flugt: for HERREN vil gå foran jer; og Israels Gud vil være jeres belønning.
Isa 52:12 For ye shall not go out with haste, nor go by flight: for the LORD will go before you; and the God of Israel will be your rereward.

[Esa 52:13 DK-KJV] Læg mærke til, min tjener skal handle fornuftigt, han skal bli' ophøjet og lovprist, og være meget høj.
Isa 52:13 Behold, my servant shall deal prudently, he shall be exalted and extolled, and be very high.

[Esa 52:14 DK-KJV] Så mange var forbløffede over dig; hans fjæs var så skæmmet mere end noget menneskes, og hans skikkelse mere end menneskesønnernes.
Isa 52:14 As many were astonied at thee; his visage was so marred more than any man, and his form more than the sons of men:

[Esa 52:15 DK-KJV] Sådant skal han stænke mange nationer; kongerne skal lukke deres munde for ham: for det som ikke var fortalt dem skal de se; og det som de ikke havde hørt om skal de betragte.
Isa 52:15 So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him: for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Esajas bog Kapitel 53 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 53:1 DK-KJV] Hvem har troet vor beretning? og for hvem er HERRENs arm afsløret?
Isa 53:1 Who hath believed our report? and to whom is the arm of the LORD revealed?

[Esa 53:2 DK-KJV] For han skal gro op foran ham som en sart plante, og som en rod ud af tør jord: han har ingen særlig fremtoning heller ikke ynde; og når vi skal se ham, er der ingen skønhed så vi skulle ønske ham.
Isa 53:2 For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of a dry ground: he hath no form nor comeliness; and when we shall see him, there is no beauty that we should desire him.

[Esa 53:3 DK-KJV] Han er foragtet og forkastet af mennesker; en mand af sorger, og bekendt med smerte: og vi gemte som var det vore ansigter for ham; han var foragtet, og vi værdsatte ham ikke.
Isa 53:3 He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief: and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

[Esa 53:4 DK-KJV] Han har helt sikkert båret vore smerter,
Isa 53:4 Surely he hath borne our griefs, and carried our

og båret vore sorger: alligevel så' vi ham som ramt, slået af Gud, og plaget.
[Esa 53:5 DK-KJV] Men han var såret for vore overtrædelser, han var skadet for vore fejltrin: irettesættelsen for vor fred var over ham; og med hans piskeslag er vi helbredt.
[Esa 53:6 DK-KJV] Alle vi som får er faret vild; vi har alle og enhver vendt os mod vor egen vej; og HERREN har lagt alle vore fejltrin på ham.
[Esa 53:7 DK-KJV] Han var tynget, og han var plaget, alligevel åbnede han ikke hans mund: han er bragt som et lam til slagteren, og som et får foran hendes klippere er stum, sådant åbnede han ikke hans mund.
[Esa 53:8 DK-KJV] Han var taget fra fængsel og fra dom: og hvem skal erklære hans generation? for han var skåret ud af de levendes land: for mit folks overtrædelse var han ramt.
[Esa 53:9 DK-KJV] Og han lavede hans grav med de onde, og med de rige i hans død; fordi han ingen voldsgerning havde gjort, der var heller ikke bedrag i hans mund.
[Esa 53:10 DK-KJV] Alligevel behagede det HERREN at skade ham; og lægge smerte på ham: når du skal gøre hans sjæl til en offergave for synd, skal han se hans sæd, skal han forlænge hans dage, og HERRENs velbehag skal blomstre i hans hånd.
[Esa 53:11 DK-KJV] Han skal se på hans sjæls anstrengelser, og skal være tilfreds: gennem hans kundskab skal min retfærdige tjener retfærdiggøre mange; for han skal bære deres fejltrin.
[Esa 53:12 DK-KJV] Derfor vil jeg tildele ham en andel med den store, og han skal dele byttet med den stærke; fordi han har udgydt hans sjæl indtil død: og han var talt med blandt overtræderne; og han bar manges synd, og foretog forbøn for overtræderne.

sorrows: yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

Isa 53:5 But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.
Isa 53:6 All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the LORD hath laid on him the iniquity of us all.
Isa 53:7 He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth: he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so he openeth not his mouth.

Isa 53:8 He was taken from prison and from judgment: and who shall declare his generation? for he was cut off out of the land of the living: for the transgression of my people was he stricken.
Isa 53:9 And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no violence, neither was any deceit in his mouth.

Isa 53:10 Yet it pleased the LORD to bruise him; he hath put him to grief: when thou shalt make his soul an offering for sin, he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the LORD shall prosper in his hand.

Isa 53:11 He shall see of the travail of his soul, and shall be satisfied: by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.
Isa 53:12 Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death: and he was numbered with the transgressors; and he bare the sin of many, and made intercession for the transgressors.

Esajas bog Kapitel 54 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 54:1 DK-KJV] Syng, Kæreste ufrugtbare, du som ikke bar; bryd ud i sang, og råb højt, du der ikke var med barn: for flere er den ødes børn end den gifte hustrus børn, siger HERREN

[Esa 54:2 DK-KJV] og styrk dine teltpløkker;

[Esa 54:3 DK-KJV]

[Esa 54:4 DK-KJV]
[Esa 54:5 DK-KJV] For din Skaber er din ægtemand; hærskarers HERRE er hans havn; og Israels Hellige Éner din Befrier; Han skal kaldes hele jordens Gud.

[Esa 54:6 DK-KJV]

[Esa 54:7 DK-KJV]

[Esa 54:8 DK-KJV] , siger HERREN din Befrier

Isa 54:1 Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child: for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the LORD.
Isa 54:2 Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thine habitations: spare not, lengthen thy cords, and strengthen thy stakes;
Isa 54:3 For thou shalt break forth on the right hand and on the left; and thy seed shall inherit the Gentiles, and make the desolate cities to be inhabited.
Isa 54:4 Fear not; for thou shalt not be ashamed: neither be thou confounded; for thou shalt not be put to shame: for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

Isa 54:5 For thy Maker is thine husband; the LORD of hosts is his name; and thy Redeemer the Holy One of Israel; The God of the whole earth shall he be called.
Isa 54:6 For the LORD hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.
Isa 54:7 For a small moment have I forsaken thee; but with great mercies will I gather thee.
Isa 54:8 In a little wrath I hid my face from thee for a moment; but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the LORD thy

Redeemer.

[Esa 54:9 DK-KJV] Isa 54:9 For this is as the waters of Noah unto me: for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth; so have I sworn that I would not be wroth with thee, nor rebuke thee.

[Esa 54:10 DK-KJV] Isa 54:10 For the mountains shall depart, and the hills be removed; but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the LORD that hath mercy on thee.

[Esa 54:11 DK-KJV] Isa 54:11 O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted, behold, I will lay thy stones with fair colours, and lay thy foundations with sapphires.

[Esa 54:12 DK-KJV] Isa 54:12 And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

[Esa 54:13 DK-KJV] Isa 54:13 And all thy children shall be taught of the LORD; and great shall be the peace of thy children.

[Esa 54:14 DK-KJV] Isa 54:14 In righteousness shalt thou be established: thou shalt be far from oppression; for thou shalt not fear: and from terror; for it shall not come near thee.

[Esa 54:15 DK-KJV] Isa 54:15 Behold, they shall surely gather together, but not by me: whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

[Esa 54:16 DK-KJV] Isa 54:16 Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

[Esa 54:17 DK-KJV] Isa 54:17 No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall rise against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the LORD, and their righteousness is of me, saith the LORD.

Esajas bog Kapitel 55 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 55:1 DK-KJV] Isa 55:1 Ho, every one that thirsteth, come ye to the waters, and he that hath no money; come ye, buy, and eat; yea, come, buy wine and milk without money and without price.

[Esa 55:2 DK-KJV] Isa 55:2 Wherefore do ye spend money for that which is not bread? and your labour for that which satisfieth not? hearken diligently unto me, and eat ye that which is good, and let your soul delight itself in fatness.

[Esa 55:3 DK-KJV] Isa 55:3 Incline your ear, and come unto me: hear, and your soul shall live; and I will make an everlasting covenant with you, even the sure mercies of David.

[Esa 55:4 DK-KJV] Isa 55:4 Behold, I have given him for a witness to the people, a leader and commander to the people.

[Esa 55:5 DK-KJV] Israels Hellige Éner Isa 55:5 Behold, thou shalt call a nation that thou knowest not, and nations that knew not thee shall run unto thee because of the LORD thy God, and for the Holy One of Israel; for he hath glorified thee.

[Esa 55:6 DK-KJV] Isa 55:6 Seek ye the LORD while he may be found, call ye upon him while he is near:

[Esa 55:7 DK-KJV] , for han vil frikende i overflod. Isa 55:7 Let the wicked forsake his way, and the unrighteous man his thoughts: and let him return unto the LORD, and he will have mercy upon him; and to our God, for he will abundantly pardon.

[Esa 55:8 DK-KJV] Isa 55:8 For my thoughts are not your thoughts, neither are your ways my ways, saith the LORD.

[Esa 55:9 DK-KJV] Isa 55:9 For as the heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways, and my thoughts than your thoughts.

[Esa 55:10 DK-KJV] Isa 55:10 For as the rain cometh down, and the snow from heaven, and returneth not thither, but watereth the earth, and maketh it bring forth and bud, that it may give seed to the sower, and bread to the eater:

[Esa 55:11 DK-KJV] Isa 55:11 So shall my word be that goeth forth out of my mouth: it shall not return unto me void, but it shall accomplish that which I please, and it shall prosper in the thing whereto I sent it.

[Esa 55:12 DK-KJV] Isa 55:12 For ye shall go out with joy, and be led forth with peace: the mountains and the hills shall break forth before you into singing, and all the trees of the field shall clap their hands.

[Esa 55:13 DK-KJV] Isa 55:13 Instead of the thorn shall come up the fir tree, and instead of the brier shall come up the myrtle tree: and it shall be to the LORD for a name, for an everlasting sign that shall not be cut off.

Esajas bog Kapitel 56 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 56:1 DK-KJV]
Isa 56:1 Thus saith the LORD, Keep ye judgment, and do justice: for my salvation is near to come, and my righteousness to be revealed.

[Esa 56:2 DK-KJV]
Isa 56:2 Blessed is the man that doeth this, and the son of man that layeth hold on it; that keepeth the sabbath from polluting it, and keepeth his hand from doing any evil.

[Esa 56:3 DK-KJV]
Isa 56:3 Neither let the son of the stranger, that hath joined himself to the LORD, speak, saying, The LORD hath utterly separated me from his people: neither let the eunuch say, Behold, I am a dry tree.

[Esa 56:4 DK-KJV]
Isa 56:4 For thus saith the LORD unto the eunuchs that keep my sabbaths, and choose the things that please me, and take hold of my covenant;

[Esa 56:5 DK-KJV]
Isa 56:5 Even unto them will I give in mine house and within my walls a place and a name better than of sons and of daughters: I will give them an everlasting name, that shall not be cut off.

[Esa 56:6 DK-KJV]
Isa 56:6 Also the sons of the stranger, that join themselves to the LORD, to serve him, and to love the name of the LORD, to be his servants, every one that keepeth the sabbath from polluting it, and taketh hold of my covenant;

[Esa 56:7 DK-KJV] Ja dem vil jeg bringe til mit hellige bjerg, og gøre dem glædesfyldte i mit bønnens hus: deres brændoffergaver og deres ofre skal være accepteret på mit alter; for mit hus skal kaldes et bønnens hus for hele folket.
Isa 56:7 Even them will I bring to my holy mountain, and make them joyful in my house of prayer: their burnt offerings and their sacrifices shall be accepted upon mine altar; for mine house shall be called an house of prayer for all people.

[Esa 56:8 DK-KJV]
Isa 56:8 The Lord GOD which gathereth the outcasts of Israel saith, Yet will I gather others to him, beside those that are gathered unto him.

[Esa 56:9 DK-KJV]
Isa 56:9 All ye beasts of the field, come to devour, yea, all ye beasts in the forest.

[Esa 56:10 DK-KJV]
Isa 56:10 His watchmen are blind: they are all ignorant, they are all dumb dogs, they cannot bark; sleeping, lying down, loving to slumber.

[Esa 56:11 DK-KJV]
Isa 56:11 Yea, they are greedy dogs which can never have enough, and they are shepherds that cannot understand: they all look to their own way, every one for his gain, from his quarter.

[Esa 56:12 DK-KJV]
Isa 56:12 Come ye, say they, I will fetch wine, and we will fill ourselves with strong drink; and to morrow shall be as this day, and much more abundant.

Esajas bog Kapitel 57 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 57:1 DK-KJV] De retskafne forsvinder, og intet menneske lægger det på hjertet: og barmhjertige mennesker er fjernet, ingen tænker over at de retskafne er fjernet fra det onde der kommer.
Isa 57:1 The righteous perisheth, and no man layeth it to heart: and merciful men are taken away, none considering that the righteous is taken away from the evil to come.

[Esa 57:2 DK-KJV] Han skal komme ind i fred: de skal hvile i deres senge, hver og én i hans retskaffenhed.
Isa 57:2 He shall enter into peace: they shall rest in their beds, each one walking in his uprightness.

[Esa 57:3 DK-KJV] Men kom nær herhen, I sønner af heksekunstneren, sæden af ægteskabsbryderen og skøgen.
Isa 57:3 But draw near hither, ye sons of the sorceress, the seed of the adulterer and the whore.

[Esa 57:4 DK-KJV] Imod hvem I fornøjer jerselv? imod hvem I laver en åben mund, og stikker tungen ud? er I ikke børn af overtrædelse, en sæd af falskhed,
Isa 57:4 Against whom do ye sport yourselves? against whom make ye a wide mouth, and draw out the tongue? are ye not children of transgression, a seed of falsehood,

[Esa 57:5 DK-KJV] Der omslutte jerselv med afguder under ethvert grønt træ, og dræber børnene i dalene under klipperevnerne?
Isa 57:5 Enflaming yourselves with idols under every green tree, slaying the children in the valleys under the clifts of the rocks?

[Esa 57:6 DK-KJV] Blandt de glatte sten fra bækken er din del; de, de er dit lod: ja til dem har du øst et drikoffergave op, du har
Isa 57:6 Among the smooth stones of the stream is thy portion; they, they are thy lot: even to them hast thou

tilbudt en madoffergave. Skulle jeg ta' imod trøst i disse?

[Esa 57:7 DK-KJV] På et ophøjet og højt bjerg har du redt din seng: ja der gik du op for at tilbyde et offer.
[Esa 57:8 DK-KJV] Også bagved dørene og dørstolperne har du opsat din ihukommelse: for du har afsløret digselv overfor en anden end mig, og er gået op; du har forstørret din seng, og lavet dig en pagt med dem; du elskede deres seng der hvor du så den.

[Esa 57:9 DK-KJV] Og du gik til kongen med salveolie, og forøgede dine parfumer, og sendte din budbringer langt afsted, og nedværdigede digselv lige til helvede.
[Esa 57:10 DK-KJV] Du er udkørt over storheden af din vej; alligevel siger du ikke, Der er intet håb: du har fundet livet af din hånd; derfor blev du ikke bedrøvet.
[Esa 57:11 DK-KJV] Og for hvem har du været bange eller frygtet, siden du har løjet, og ikke har husket på mig, og heller ikke har lagt det på dit hjerte? har jeg ikke været stille helt fra gammel tid af, og du frygter mig ikke?
[Esa 57:12 DK-KJV] Jeg vil erklære din retfærdighed, og dine gerninger; for de skal ikke gavne dig.
[Esa 57:13 DK-KJV] Når du råber, lad dine virksomheder forløse dig; men vinden skal bære dem alle væk; forfængelighed skal ta' dem: men han der sætter hans lid til mig skal besidde landet, og skal arve det hellige bjerg;

[Esa 57:14 DK-KJV] Og skal sige, Beregn I, beregn I, forbered vejen, ta' snubleblokken op ud af vejen for mit folk.
[Esa 57:15 DK-KJV] For således siger den høje og ophøjede Éner der bebor evigheden, hvis navn er Hellig; Jeg bor i det høje og hellige sted, også med ham der er af en angrende og ydmyg ånd, for at gi' nyt liv til de ydmyges ånd, og for at gi' nyt liv til hjertet fra de angrende énere.
[Esa 57:16 DK-KJV] For jeg vil ikke stride for evigt, og jeg vil heller ikke altid være vred: for da skulle ånden fejle foran mig, og sjælene som jeg har lavet.
[Esa 57:17 DK-KJV] På grund af fejltrinet af hans griskhed var jeg vred, og slog ham: Jeg gemte mig, og var vred, og han gik genstridigt videre på hans hjertes vej.
[Esa 57:18 DK-KJV] Jeg har set hans veje, og vil helbrede ham: Jeg vil også lede ham og genoprette trøsten overfor ham og overfor hans sørgende.
[Esa 57:19 DK-KJV] Jeg skaber læbernes frugt; Fred, fred til ham der er langt væk, og til ham der er nær, siger HERREN; og jeg vil helbrede ham.
[Esa 57:20 DK-KJV] Men de onde er som det oprørske hav, da det ikke kunne hvile, hvis vandmasser kastede mudder og skidt op.
[Esa 57:21 DK-KJV] Der er ingen fred, siger min Gud, til de onde.

poured a drink offering, thou hast offered a meat offering. Should I receive comfort in these?
Isa 57:7 Upon a lofty and high mountain hast thou set thy bed: even thither wentest thou up to offer sacrifice.
Isa 57:8 Behind the doors also and the posts hast thou set up thy remembrance: for thou hast discovered thyself to another than me, and art gone up; thou hast enlarged thy bed, and made thee a covenant with them; thou lovedst their bed where thou sawest it.
Isa 57:9 And thou wentest to the king with ointment, and didst increase thy perfumes, and didst send thy messengers far off, and didst debase thyself even unto hell.
Isa 57:10 Thou art wearied in the greatness of thy way; yet saidst thou not, There is no hope: thou hast found the life of thine hand; therefore thou wast not grieved.
Isa 57:11 And of whom hast thou been afraid or feared, that thou hast lied, and hast not remembered me, nor laid it to thy heart? have not I held my peace even of old, and thou fearest me not?
Isa 57:12 I will declare thy righteousness, and thy works; for they shall not profit thee.
Isa 57:13 When thou criest, let thy companies deliver thee; but the wind shall carry them all away; vanity shall take them: but he that putteth his trust in me shall possess the land, and shall inherit my holy mountain;
Isa 57:14 And shall say, Cast ye up, cast ye up, prepare the way, take up the stumblingblock out of the way of my people.
Isa 57:15 For thus saith the high and lofty One that inhabiteth eternity, whose name is Holy; I dwell in the high and holy place, with him also that is of a contrite and humble spirit, to revive the spirit of the humble, and to revive the heart of the contrite ones.
Isa 57:16 For I will not contend for ever, neither will I be always wroth: for the spirit should fail before me, and the souls which I have made.
Isa 57:17 For the iniquity of his covetousness was I wroth, and smote him: I hid me, and was wroth, and he went on frowardly in the way of his heart.
Isa 57:18 I have seen his ways, and will heal him: I will lead him also, and restore comforts unto him and to his mourners.
Isa 57:19 I create the fruit of the lips; Peace, peace to him that is far off, and to him that is near, saith the LORD; and I will heal him.

Isa 57:20 But the wicked are like the troubled sea, when it cannot rest, whose waters cast up mire and dirt.

Isa 57:21 There is no peace, saith my God, to the wicked.

Esajas bog Kapitel 58 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 58:1 DK-KJV] Råb højt, undlad ikke at gøre det, opløft din røst som en trompet, og vis mit folk deres overtrædelse, og Jacobs hus deres synder.
[Esa 58:2 DK-KJV] Men alligevel søger de mig dagligt, og glæder sig over at kende mine veje, som en nation der udvirkede retfærdighed, og ikke svigtede deres Guds ritualer: de spørger mig om ritualerne med retfærdighed; de glæder sig over at nærme sig Gud.
[Esa 58:3 DK-KJV] Hvorfor har vi fastet, siger de, og du har

Isa 58:1 Cry aloud, spare not, lift up thy voice like a trumpet, and shew my people their transgression, and the house of Jacob their sins.

Isa 58:2 Yet they seek me daily, and delight to know my ways, as a nation that did righteousness, and forsook not the ordinance of their God: they ask of me the ordinances of justice; they take delight in approaching to God.
Isa 58:3 Wherefore have we fasted, say they, and thou seest

ikke set det? hvorfor har vi plaget vore sjæle, og du lægger ikke mærke til det? Læg mærke til, på dagen for jeres faste finder I fornøjelse, og udvirker al jeres arbejde.

[Esa 58:4 DK-KJV]

[Esa 58:5 DK-KJV]

[Esa 58:6 DK-KJV]

[Esa 58:7 DK-KJV]

[Esa 58:8 DK-KJV]

[Esa 58:9 DK-KJV]

[Esa 58:10 DK-KJV]

[Esa 58:11 DK-KJV]

[Esa 58:12 DK-KJV] ; og du skal kaldes,

[Esa 58:13 DK-KJV]

[Esa 58:14 DK-KJV]

not? wherefore have we afflicted our soul, and thou takest no knowledge? Behold, in the day of your fast ye find pleasure, and exact all your labours.
Isa 58:4 Behold, ye fast for strife and debate, and to smite with the fist of wickedness: ye shall not fast as ye do this day, to make your voice to be heard on high.
Isa 58:5 Is it such a fast that I have chosen? a day for a man to afflict his soul? is it to bow down his head as a bulrush, and to spread sackcloth and ashes under him? wilt thou call this a fast, and an acceptable day to the LORD?
Isa 58:6 Is not this the fast that I have chosen? to loose the bands of wickedness, to undo the heavy burdens, and to let the oppressed go free, and that ye break every yoke?
Isa 58:7 Is it not to deal thy bread to the hungry, and that thou bring the poor that are cast out to thy house? when thou seest the naked, that thou cover him; and that thou hide not thyself from thine own flesh?
Isa 58:8 Then shall thy light break forth as the morning, and thine health shall spring forth speedily: and thy righteousness shall go before thee; the glory of the LORD shall be thy rereward.
Isa 58:9 Then shalt thou call, and the LORD shall answer; thou shalt cry, and he shall say, Here I am. If thou take away from the midst of thee the yoke, the putting forth of the finger, and speaking vanity;
Isa 58:10 And if thou draw out thy soul to the hungry, and satisfy the afflicted soul; then shall thy light rise in obscurity, and thy darkness be as the noonday:
Isa 58:11 And the LORD shall guide thee continually, and satisfy thy soul in drought, and make fat thy bones: and thou shalt be like a watered garden, and like a spring of water, whose waters fail not.
Isa 58:12 And they that shall be of thee shall build the old waste places: thou shalt raise up the foundations of many generations; and thou shalt be called, The repairer of the breach, The restorer of paths to dwell in.
Isa 58:13 If thou turn away thy foot from the sabbath, from doing thy pleasure on my holy day; and call the sabbath a delight, the holy of the LORD, honourable; and shalt honour him, not doing thine own ways, nor finding thine own pleasure, nor speaking thine own words:
Isa 58:14 Then shalt thou delight thyself in the LORD; and I will cause thee to ride upon the high places of the earth, and feed thee with the heritage of Jacob thy father: for the mouth of the LORD hath spoken it.

Esajas bog Kapitel 59 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 59:1 DK-KJV] Læg mærke til, HERRENs hånd er ikke afkortet, så han ikke kan frelse; hans øre er heller ikke tung, så han ikke kan høre:
[Esa 59:2 DK-KJV] Men jeres fejltrin har sat skille mellem jer og jeres Gud, og jeres synder har gemt hans ansigt for jer, så han ikke vil høre.
[Esa 59:3 DK-KJV] For jeres hænder er besmittet med blod, og jeres fingre med fejltrin; jeres læber har talt løgne, og jeres tunge har mumlet perversitet.
[Esa 59:4 DK-KJV] Ingen kalder på retfærdighed, der er heller ingen der bønfalder om sandhed: de stoler på forfængelighed, og taler løgne; de opfinder misgerning, og frembringer fejltrin.

Isa 59:1 Behold, the LORD'S hand is not shortened, that it cannot save; neither his ear heavy, that it cannot hear:
Isa 59:2 But your iniquities have separated between you and your God, and your sins have hid his face from you, that he will not hear.
Isa 59:3 For your hands are defiled with blood, and your fingers with iniquity; your lips have spoken lies, your tongue hath muttered perverseness.

Isa 59:4 None calleth for justice, nor any pleadeth for truth: they trust in vanity, and speak lies; they conceive mischief, and bring forth iniquity.

[Esa 59:5 DK-KJV] De klækker basilisks æg, og væver edderkoppens spind: han der spiser af deres æg dør, og det som er forbandet klækker ud som en giftsnog.
[Esa 59:6 DK-KJV] Deres spind skal ikke bli' beklædningsgenstande, de skal heller ikke dække demselv med deres gerninger: deres gerninger er fejltrinsgerninger, og voldsgerningen er i deres hænder.
[Esa 59:7 DK-KJV] Deres fødder løber mod ondt, og de skynder sig i at udgyde uskyldigt blod: deres tanker er fejltrins tanker; hærgen og destruktion er på deres stier.
[Esa 59:8 DK-KJV] Fredens vej kender de ikke; og der er ingen dom i deres gøren: de har gjort dem til krogede stier: hvemsomhelst der går derind skal ikke kende til fred.
[Esa 59:9 DK-KJV] Derfor er dom langt fra os, retfærdighed overtager os heller ikke: vi venter på lys, men lægger mærke til uklarhed; efter klarhed, men vi vandre i mørke.
[Esa 59:10 DK-KJV] Vi famler efter muren som den blinde, og vi famler som hvis vi ingen øjne havde: vi snubler ved middagstid som om natten: vi er i øde steder som døde mennesker.
[Esa 59:11 DK-KJV] Vi brøler alle som bjørne, og sørger meget som duer: vi kigger efter dom, men der er ingen; efter frelsen, men den er langt væk fra os.
[Esa 59:12 DK-KJV] For vore overtrædelser er blevet flere og flere foran dig, og vore synder vidner imod os: for vore overtrædelser er hos os; og angående vore fejltrin, dem kender vi;
[Esa 59:13 DK-KJV] I og med at vi overtræder og lyver overfor HERREN, og ved at forlade vor Gud, ved at tale om undertrykkelse og oprør, og ved fra hjertet at indbilde og ytre os med falskhedens ord.
[Esa 59:14 DK-KJV] Og dom er vendt rundt baglæns, og retfærdighed står langt væk: for sandhed er faldet i gaderne, og rimelighed kan ikke komme ind.
[Esa 59:15 DK-KJV] Ja, sandheden fejler; og han der forlader hans onde gør hamselv til et bytte: og HERREN så det, og det behagede ham ikke at der ikke var nogen dom.
[Esa 59:16 DK-KJV] Og han så at der ingen mand var, og forundredes over at der ingen forbeder var: derfor bragte hans arm frelsen til ham; og hans retfærdighed, den hjalp ham.
[Esa 59:17 DK-KJV] For han har iklædt sig retfærdighed som en brystplade, og en frelseshjelm på hans hoved; og han iklædte sig hævnens beklædningsgenstande som tøj, og var påklædt med nidkærhed som en kappe.
[Esa 59:18 DK-KJV] Efter deres handlinger, vil han korporlig tilbagebetale dem, raseri mod hans modstandere, gengældelse mod hans fjender; han vil tilbagebetale gengældelse mod øerne.
[Esa 59:19 DK-KJV] Sådant skal de fra vesten frygte HERRENs navn, og hans herlighed fra solens opgang. Når fjenden skal komme som en oversvømmelse, skal HERRENs Ånd opløfte en fane imod ham.
[Esa 59:20 DK-KJV] Og Befrieren skal komme til Zion, og til dem der i Jacob vender sig væk fra overtrædelse, siger HERREN.
[Esa 59:21 DK-KJV] Angående mig, dette er min pagt med dem, siger HERREN; Min ånd der er over dig, og mine ord som jeg har puttet i din mund, skal ikke forlade din mund, heller ikke ud af munden på din sæd, eller ud af munden på din sæds sæd, siger HERREN, fra nuaf og for evigt.

Isa 59:5 They hatch cockatrice' eggs, and weave the spider's web: he that eateth of their eggs dieth, and that which is crushed breaketh out into a viper.

Isa 59:6 Their webs shall not become garments, neither shall they cover themselves with their works: their works are works of iniquity, and the act of violence is in their hands.
Isa 59:7 Their feet run to evil, and they make haste to shed innocent blood: their thoughts are thoughts of iniquity; wasting and destruction are in their paths.
Isa 59:8 The way of peace they know not; and there is no judgment in their goings: they have made them crooked paths: whosoever goeth therein shall not know peace.
Isa 59:9 Therefore is judgment far from us, neither doth justice overtake us: we wait for light, but behold obscurity; for brightness, but we walk in darkness.

Isa 59:10 We grope for the wall like the blind, and we grope as if we had no eyes: we stumble at noonday as in the night; we are in desolate places as dead men.
Isa 59:11 We roar all like bears, and mourn sore like doves: we look for judgment, but there is none; for salvation, but it is far off from us.

Isa 59:12 For our transgressions are multiplied before thee, and our sins testify against us: for our transgressions are with us; and as for our iniquities, we know them;
Isa 59:13 In transgressing and lying against the LORD, and departing away from our God, speaking oppression and revolt, conceiving and uttering from the heart words of falsehood.
Isa 59:14 And judgment is turned away backward, and justice standeth afar off: for truth is fallen in the street, and equity cannot enter.
Isa 59:15 Yea, truth faileth; and he that departeth from evil maketh himself a prey: and the LORD saw it, and it displeased him that there was no judgment.

Isa 59:16 And he saw that there was no man, and wondered that there was no intercessor: therefore his arm brought salvation unto him; and his righteousness, it sustained him.
Isa 59:17 For he put on righteousness as a breastplate, and an helmet of salvation upon his head; and he put on the garments of vengeance for clothing, and was clad with zeal as a cloke.

Isa 59:18 According to their deeds, accordingly he will repay, fury to his adversaries, recompence to his enemies; to the islands he will repay recompence.
Isa 59:19 So shall they fear the name of the LORD from the west, and his glory from the rising of the sun. When the enemy shall come in like a flood, the Spirit of the LORD shall lift up a standard against him.

Isa 59:20 And the Redeemer shall come to Zion, and unto them that turn from transgression in Jacob, saith the LORD.
Isa 59:21 As for me, this is my covenant with them, saith the LORD; My spirit that is upon thee, and my words which I have put in thy mouth, shall not depart out of thy mouth, nor out of the mouth of thy seed, nor out of the mouth of thy seed's seed, saith the LORD, from henceforth and for ever.

[Esa 60:1 DK-KJV]

Isa 60:1 Arise, shine; for thy light is come, and the glory of the LORD is risen upon thee.

[Esa 60:2 DK-KJV]

Isa 60:2 For, behold, the darkness shall cover the earth, and gross darkness the people: but the LORD shall arise upon thee, and his glory shall be seen upon thee.

[Esa 60:3 DK-KJV] Og Hedningerne skal komme til dit lys, og konger til din opstandelses glans.

Isa 60:3 And the Gentiles shall come to thy light, and kings to the brightness of thy rising.

[Esa 60:4 DK-KJV]

Isa 60:4 Lift up thine eyes round about, and see: all they gather themselves together, they come to thee: thy sons shall come from far, and thy daughters shall be nursed at thy side.

[Esa 60:5 DK-KJV]

Isa 60:5 Then thou shalt see, and flow together, and thine heart shall fear, and be enlarged; because the abundance of the sea shall be converted unto thee, the forces of the Gentiles shall come unto thee.

[Esa 60:6 DK-KJV]

Isa 60:6 The multitude of camels shall cover thee, the dromedaries of Midian and Ephah; all they from Sheba shall come: they shall bring gold and incense; and they shall shew forth the praises of the LORD.

[Esa 60:7 DK-KJV]

Isa 60:7 All the flocks of Kedar shall be gathered together unto thee, the rams of Nebaioth shall minister unto thee: they shall come up with acceptance on mine altar, and I will glorify the house of my glory.

[Esa 60:8 DK-KJV]

Isa 60:8 Who are these that fly as a cloud, and as the doves to their windows?

[Esa 60:9 DK-KJV] Israels Hellige Éner

Isa 60:9 Surely the isles shall wait for me, and the ships of Tarshish first, to bring thy sons from far, their silver and their gold with them, unto the name of the LORD thy God, and to the Holy One of Israel, because he hath glorified thee.

[Esa 60:10 DK-KJV]

Isa 60:10 And the sons of strangers shall build up thy walls, and their kings shall minister unto thee: for in my wrath I smote thee, but in my favour have I had mercy on thee.

[Esa 60:11 DK-KJV]

Isa 60:11 Therefore thy gates shall be open continually; they shall not be shut day nor night; that men may bring unto thee the forces of the Gentiles, and that their kings may be brought.

[Esa 60:12 DK-KJV]

Isa 60:12 For the nation and kingdom that will not serve thee shall perish; yea, those nations shall be utterly wasted.

[Esa 60:13 DK-KJV]

Isa 60:13 The glory of Lebanon shall come unto thee, the fir tree, the pine tree, and the box together, to beautify the place of my sanctuary; and I will make the place of my feet glorious.

[Esa 60:14 DK-KJV] Også de sønner fra dem der plagede dig skal komme og bukke sig for dig; og alle de der foragtede dig skal bukke demselv ned ved dine fodsåler; og de skal kalde dig, HERRENs by, Israels Hellige Éners Zion.

Isa 60:14 The sons also of them that afflicted thee shall come bending unto thee; and all they that despised thee shall bow themselves down at the soles of thy feet; and they shall call thee, The city of the LORD, The Zion of the Holy One of Israel.

[Esa 60:15 DK-KJV] Eftersom du har været forladt og hadet, sådant at intet menneske gik gennem dig, jeg vil gøre dig til en evigvarende fortræffelighed, en glæde for mange generationer.

Isa 60:15 Whereas thou hast been forsaken and hated, so that no man went through thee, I will make thee an eternal excellency, a joy of many generations.

[Esa 60:16 DK-KJV] Du skal sutte Hedningernes mælk, og skal sutte kongers bryst: og du skal vide at jeg HERREN er din Frelser og din Befrier, Jacobs mægtige Éner.

Isa 60:16 Thou shalt also suck the milk of the Gentiles, and shalt suck the breast of kings: and thou shalt know that I the LORD am thy Saviour and thy Redeemer, the mighty One of Jacob.

[Esa 60:17 DK-KJV]

Isa 60:17 For brass I will bring gold, and for iron I will bring silver, and for wood brass, and for stones iron: I will also make thy officers peace, and thine exactors righteousness.

[Esa 60:18 DK-KJV]

Isa 60:18 Violence shall no more be heard in thy land, wasting nor destruction within thy borders; but thou shalt call thy walls Salvation, and thy gates Praise.

[Esa 60:19 DK-KJV] glans

Isa 60:19 The sun shall be no more thy light by day; neither for brightness shall the moon give light unto thee: but the LORD shall be unto thee an everlasting light, and thy God thy glory.

Isa 60:20 Thy sun shall no more go down; neither shall thy moon withdraw itself: for the LORD shall be thine everlasting

[Esa 60:20 DK-KJV]

light, and the days of thy mourning shall be ended.
Isa 60:21 Thy people also shall be all righteous: they shall inherit the land for ever, the branch of my planting, the work of

[Esa 60:21 DK-KJV]

my hands, that I may be glorified.
Isa 60:22 A little one shall become a thousand, and a small one

[Esa 60:22 DK-KJV]

a strong nation: I the LORD will hasten it in his time.

Esajas bog Kapitel 61 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 61:1 DK-KJV] Herren Guds Ånd er over mig; eftersom HERREN har salvet mig til at prædike gode nyheder for de ydmyge; han har sendt mig for at forbinde de med brudte hjerter, for at proklamere frihed til de tilfangetagne, og for at åbne fængslet for dem der er bundet:

Isa 61:1 The Spirit of the Lord GOD is upon me; because the LORD hath anointed me to preach good tidings unto the meek; he hath sent me to bind up the brokenhearted, to proclaim liberty to the captives, and the opening of the prison to them that are bound;

[Esa 61:2 DK-KJV] For at proklamere HERRENs acceptabele år, og dagen for Guds hævn; for at trøste alle der sørger;

Isa 61:2 To proclaim the acceptable year of the LORD, and the day of vengeance of our God; to comfort all that mourn;

[Esa 61:3 DK-KJV] For at udnævne dem der sørger i Zion, for til dem at gi' skønhed for aske, gældesolien for sorgen, beklædningen af ros for tungsindighedens ånd ; så de måtte kaldes retfærdighedens træer, HERRENs udplantning, så han måtte bli' forherliget.

Isa 61:3 To appoint unto them that mourn in Zion, to give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness; that they might be called trees of righteousness, the planting of the LORD, that he might be glorified.

[Esa 61:4 DK-KJV] Og de skal bygge de gamle ødelagte, de skal oprejse de tidligere ødelæggelser, og de skal reparere de ødelagte byer, ødelæggelserne efter mange generationer.

Isa 61:4 And they shall build the old wastes, they shall raise up the former desolations, and they shall repair the waste cities, the desolations of many generations.

[Esa 61:5 DK-KJV] Og fremmede skal stå og gi' mad til jeres flokke, og de fremmedes sønner skal være plovsmænd og vinbeskærere.

Isa 61:5 And strangers shall stand and feed your flocks, and the sons of the alien shall be your plowmen and your vinedressers.

[Esa 61:6 DK-KJV] Men I skal navngives HERRENs Præster: mennesker skal kalde jer vor Guds Betjenere: I skal spise hedningenes rigdomme, og i deres herlighed skal I rose jer.

Isa 61:6 But ye shall be named the Priests of the LORD: men shall call you the Ministers of our God: ye shall eat the riches of the Gentiles, and in their glory shall ye boast yourselves.
Isa 61:7 For your shame ye shall have double; and for confusion they shall rejoice in their portion: therefore in their land they shall possess the double: everlasting joy shall be unto

[Esa 61:7 DK-KJV]

them.
Isa 61:8 For I the LORD love judgment, I hate robbery for burnt offering; and I will direct their work in truth, and I will make an

[Esa 61:8 DK-KJV]

everlasting covenant with them.
Isa 61:9 And their seed shall be known among the Gentiles, and their offspring among the people: all that see them shall acknowledge them, that they are the seed which the LORD

[Esa 61:9 DK-KJV]

hath blessed.
Isa 61:10 I will greatly rejoice in the LORD, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness, as a bridegroom decketh himself with ornaments, and as a

[Esa 61:10 DK-KJV] beklædningsgenstande

bride adorneth herself with her jewels.
Isa 61:11 For as the earth bringeth forth her bud, and as the garden causeth the things that are sown in it to spring forth; so the Lord GOD will cause righteousness and praise to spring

[Esa 61:11 DK-KJV]

forth before all the nations.

Esajas bog Kapitel 62 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 62:1 DK-KJV] For Zions skyld vil jeg ikke fortsætte med at være stille, og for Jerusalems skyld vil jeg ikke hvile, før dens retfærdighed går frem som glans, og dens frelse som en lampe der brænder.

Isa 62:1 For Zion's sake will I not hold my peace, and for Jerusalem's sake I will not rest, until the righteousness thereof go forth as brightness, and the salvation thereof as a lamp that burneth.

[Esa 62:2 DK-KJV] Og Hedningerne skal se din retfærdighed, og alle konger din herlighed: og du skal kaldes ved et nyt navn, som HERRENs mund skal navngi'.
[Esa 62:3 DK-KJV] Du skal også være en herlighedskrone i HERRENs hånd, og et royalt diadem i din Guds hånd.
[Esa 62:4 DK-KJV] Du skal ikke mere kaldes Forladt; og dit land skal ikke mere betegnes som Øde: men du skal kaldes Hephzi-bah, og dit land Beulah: for HERREN glæder sig over dig, og dit land skal giftes.
[Esa 62:5 DK-KJV] For som en ung mand gifter sig med en jomfru, sådant skal dine sønner gifte sig med dig: og som brudgommen glæder sig over bruden, sådant skal din Gud glæde sig over dig.

[Esa 62:6 DK-KJV]

[Esa 62:7 DK-KJV]

[Esa 62:8 DK-KJV]

[Esa 62:9 DK-KJV]

[Esa 62:10 DK-KJV]
[Esa 62:11 DK-KJV] Læg mærke til, HERREN har proklameret indtil denne vendens ende, Sig I til datteren i Zion, Læg mærke til, din frelse kommer, læg mærke til, hans belønning er med ham, og hans virke foran ham.
[Esa 62:12 DK-KJV] Og de skal kalde dem, Det hellige folk, HERRENs forløste: og du skal kaldes Ombejlet, En by der ikke er forladt.

Isa 62:2 And the Gentiles shall see thy righteousness, and all kings thy glory: and thou shalt be called by a new name, which the mouth of the LORD shall name.
Isa 62:3 Thou shalt also be a crown of glory in the hand of the LORD, and a royal diadem in the hand of thy God.
Isa 62:4 Thou shalt no more be termed Forsaken; neither shall thy land any more be termed Desolate: but thou shalt be called Hephzi-bah, and thy land Beulah: for the LORD delighteth in thee, and thy land shall be married.

Isa 62:5 For as a young man marrieth a virgin, so shall thy sons marry thee: and as the bridegroom rejoiceth over the bride, so shall thy God rejoice over thee.
Isa 62:6 I have set watchmen upon thy walls, O Jerusalem, which shall never hold their peace day nor night: ye that make mention of the LORD, keep not silence,
Isa 62:7 And give him no rest, till he establish, and till he make Jerusalem a praise in the earth.
Isa 62:8 The LORD hath sworn by his right hand, and by the arm of his strength, Surely I will no more give thy corn to be meat for thine enemies; and the sons of the stranger shall not drink thy wine, for the which thou hast laboured:
Isa 62:9 But they that have gathered it shall eat it, and praise the LORD; and they that have brought it together shall drink it in the courts of my holiness.
Isa 62:10 Go through, go through the gates; prepare ye the way of the people; cast up, cast up the highway; gather out the stones; lift up a standard for the people.
Isa 62:11 Behold, the LORD hath proclaimed unto the end of the world, Say ye to the daughter of Zion, Behold, thy salvation cometh; behold, his reward is with him, and his work before him.
Isa 62:12 And they shall call them, The holy people, The redeemed of the LORD: and thou shalt be called, Sought out, A city not forsaken.

Esajas bog Kapitel 63 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 63:1 DK-KJV] beklædningsgenstande

[Esa 63:2 DK-KJV]

[Esa 63:3 DK-KJV]

[Esa 63:4 DK-KJV]

[Esa 63:5 DK-KJV]

[Esa 63:6 DK-KJV]
[Esa 63:7 DK-KJV] Jeg vil nævne HERRENs overbærenhed, og HERRENs lovsange, i overensstemmelse med alt det HERREN har skænket over mig, og den store godhed mod Israels hus,

Isa 63:1 Who is this that cometh from Edom, with dyed garments from Bozrah? this that is glorious in his apparel, travelling in the greatness of his strength? I that speak in righteousness, mighty to save.
Isa 63:2 Wherefore art thou red in thine apparel, and thy garments like him that treadeth in the winefat?
Isa 63:3 I have trodden the winepress alone; and of the people there was none with me: for I will tread them in mine anger, and trample them in my fury; and their blood shall be sprinkled upon my garments, and I will stain all my raiment.
Isa 63:4 For the day of vengeance is in mine heart, and the year of my redeemed is come.
Isa 63:5 And I looked, and there was none to help; and I wondered that there was none to uphold: therefore mine own arm brought salvation unto me; and my fury, it upheld me.
Isa 63:6 And I will tread down the people in mine anger, and make them drunk in my fury, and I will bring down their strength to the earth.
Isa 63:7 I will mention the lovingkindnesses of the LORD, and the praises of the LORD, according to all that the LORD hath bestowed on us, and the great goodness

som han har skænket over dem i overensstemmelse med hans barmhjertigheder, og i overensstemmelse med overfloden af hans overbærenheder.

toward the house of Israel, which he hath bestowed on them according to his mercies, and according to the multitude of his lovingkindnesses.

[Esa 63:8 DK-KJV]

Isa 63:8 For he said, Surely they are my people, children that will not lie: so he was their Saviour.

[Esa 63:9 DK-KJV]

Isa 63:9 In all their affliction he was afflicted, and the angel of his presence saved them: in his love and in his pity he redeemed them; and he bare them, and carried them all the days of old.

[Esa 63:10 DK-KJV]

Isa 63:10 But they rebelled, and vexed his holy Spirit: therefore he was turned to be their enemy, and he fought against them.

[Esa 63:11 DK-KJV]

Isa 63:11 Then he remembered the days of old, Moses, and his people, saying, Where is he that brought them up out of the sea with the shepherd of his flock? where is he that put his holy Spirit within him?

[Esa 63:12 DK-KJV]

Isa 63:12 That led them by the right hand of Moses with his glorious arm, dividing the water before them, to make himself an everlasting name?

[Esa 63:13 DK-KJV]

Isa 63:13 That led them through the deep, as an horse in the wilderness, that they should not stumble?

[Esa 63:14 DK-KJV]

Isa 63:14 As a beast goeth down into the valley, the Spirit of the LORD caused him to rest: so didst thou lead thy people, to make thyself a glorious name.

[Esa 63:15 DK-KJV]

Isa 63:15 Look down from heaven, and behold from the habitation of thy holiness and of thy glory: where is thy zeal and thy strength, the sounding of thy bowels and of thy mercies toward me? are they restrained?

[Esa 63:16 DK-KJV]

Isa 63:16 Doubtless thou art our father, though Abraham be ignorant of us, and Israel acknowledge us not: thou, O LORD, art our father, our redeemer; thy name is from everlasting.

[Esa 63:17 DK-KJV]

Isa 63:17 O LORD, why hast thou made us to err from thy ways, and hardened our heart from thy fear? Return for thy servants' sake, the tribes of thine inheritance.

[Esa 63:18 DK-KJV]

Isa 63:18 The people of thy holiness have possessed it but a little while: our adversaries have trodden down thy sanctuary.

[Esa 63:19 DK-KJV]

Isa 63:19 We are thine: thou never barest rule over them; they were not called by thy name.

Esajas bog Kapitel 64 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 64:1 DK-KJV]

Isa 64:1 Oh that thou wouldest rend the heavens, that thou wouldest come down, that the mountains might flow down at thy presence,

[Esa 64:2 DK-KJV]

Isa 64:2 As when the melting fire burneth, the fire causeth the waters to boil, to make thy name known to thine adversaries, that the nations may tremble at thy presence!

[Esa 64:3 DK-KJV]

Isa 64:3 When thou didst terrible things which we looked not for, thou camest down, the mountains flowed down at thy presence.

[Esa 64:4 DK-KJV]

Isa 64:4 For since the beginning of the world men have not heard, nor perceived by the ear, neither hath the eye seen, O God, beside thee, what he hath prepared for him that waiteth for him.

[Esa 64:5 DK-KJV]

Isa 64:5 Thou meetest him that rejoiceth and worketh righteousness, those that remember thee in thy ways: behold, thou art wroth; for we have sinned: in those is continuance, and we shall be saved.

[Esa 64:6 DK-KJV]

Isa 64:6 But we are all as an unclean thing, and all our righteousnesses are as filthy rags; and we all do fade as a leaf; and our iniquities, like the wind, have taken us away.

[Esa 64:7 DK-KJV] Og der er ingen der kalder på dit navn,

Isa 64:7 And there is none that calleth upon thy name, that

der griber fat i sigselv for at holde fast i dig: for du har skjult dit ansigt for os, og har fortæret os, på grund af vore fejltrin.
[Esa 64:8 DK-KJV] Men nu, Kæreste far; vi er leret, og du er vor pottemager; og vi er alle dine hænders værk.
[Esa 64:9 DK-KJV] Vær ikke meget vred, Kæreste HERRE, ihukom heller ikke fejltrin for evigt: læg mærke til, se, vi bønfalder dig, vi er alle dit folk.
[Esa 64:10 DK-KJV] Din hellige by er en vildmark, Zion er en vildmark, Jerusalem en trøstesløshed.
[Esa 64:11 DK-KJV] Vort hellig og vort smukke hus, hvor vore fædre roste dig, er brændt ned med ild: og alle vore behagelige ting er ødelagte.
[Esa 64:12 DK-KJV] Vil du holde dig tilbage på grund af disse ting, Kæreste HERRE? vil du fortsat være stille, og plage os meget hårdt.

stirreth up himself to take hold of thee: for thou hast hid thy face from us, and hast consumed us, because of our iniquities.

Isa 64:8 But now, O LORD, thou art our father; we are the clay, and thou our potter; and we all are the work of thy hand.
Isa 64:9 Be not wroth very sore, O LORD, neither remember iniquity for ever: behold, see, we beseech thee, we are all thy people.
Isa 64:10 Thy holy cities are a wilderness, Zion is a wilderness, Jerusalem a desolation.
Isa 64:11 Our holy and our beautiful house, where our fathers praised thee, is burned up with fire: and all our pleasant things are laid waste.

Isa 64:12 Wilt thou refrain thyself for these things, O LORD? wilt thou hold thy peace, and afflict us very sore?

Esajas bog Kapitel 65 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 65:1 DK-KJV] Jeg er søgt af dem som ikke spurgte efter mig; Jeg er fundet af dem der ikke søgte mig: jeg sagde, Læg mærke til mig, læg mærke til mig, til en nation der ikke var kaldt ved mit navn.
[Esa 65:2 DK-KJV] Hele dagen har jeg spredt mine hænder ud mod et oprørsk folk, som vandrer på en vej der ikke er god, efter deres egne tanker;
[Esa 65:3 DK-KJV] Et folk der konstant provokerer mig til vrede lige op i ansigtet; der ofrer i haver, og brænder røgelse på murstens altre;
[Esa 65:4 DK-KJV] Som bli'r tilbage blandt gravene, og logere i monumenter, som spiser svinekød, og i deres kar er fond af hæslige ting;
[Esa 65:5 DK-KJV] Som siger, Stå der for digselv, kom mig ikke nær; for jeg er helligere end dig. Disse er en røg i min næse, en ild der brænder hele dagen.
[Esa 65:6 DK-KJV] Læg mærke til, det er skrevet foran mig: jeg vil ikke være stille, men tilbagebetale, ja tilbagebetale ind i deres barm,
[Esa 65:7 DK-KJV] Jeres fejltrin, og jeres fædres fejltrin samlet, siger HERREN, som har brændt røgelse på bjergene, og vanhelliget mig på bakkerne: derfor vil jeg veje deres tidligere værk ind i deres barm.
[Esa 65:8 DK-KJV] Dette siger HERREN, Som den nye vin er fundet i klaserne, og en siger, Destruer den ikke; for en velsignelse er i den: sådant vil jeg gøre for mine tjeneres skyld, for ikke at jeg må destruere dem alle.
[Esa 65:9 DK-KJV] Og jeg vil frembringe en sæd ud af Jacob, og ud af Judah en arving af mine bjerge: og min valgte skal arve det, og mine tjenere skal bo der.
[Esa 65:10 DK-KJV] Og Sharon skal bli' en fold med flokke, og Achordalen et sted hvor besætningerne kan ligge ned, for mit folk der har søgt mig.
[Esa 65:11 DK-KJV] Men I er de der har forladt HERREN, der glemmer mit hellige bjerg, der forbereder et bord til den troppe, og der hælder drikoffergaven op til det antal.

[Esa 65:12 DK-KJV] Derfor vil jeg nummerere jer til sværdet, og I skal bukke jer ned for slagteren: fordi da jeg kaldte, svarede I ikke; da jeg talte, hørte I ikke; men gjorde ondt foran mine øjne, og udvalgte det hvori jeg ingen glæde har.

Isa 65:1 I am sought of them that asked not for me; I am found of them that sought me not: I said, Behold me, behold me, unto a nation that was not called by my name.
Isa 65:2 I have spread out my hands all the day unto a rebellious people, which walketh in a way that was not good, after their own thoughts;
Isa 65:3 A people that provoketh me to anger continually to my face; that sacrificeth in gardens, and burneth incense upon altars of brick;
Isa 65:4 Which remain among the graves, and lodge in the monuments, which eat swine's flesh, and broth of abominable things is in their vessels;
Isa 65:5 Which say, Stand by thyself, come not near to me; for I am holier than thou. These are a smoke in my nose, a fire that burneth all the day.
Isa 65:6 Behold, it is written before me: I will not keep silence, but will recompense, even recompense into their bosom,
Isa 65:7 Your iniquities, and the iniquities of your fathers together, saith the LORD, which have burned incense upon the mountains, and blasphemed me upon the hills: therefore will I measure their former work into their bosom.
Isa 65:8 Thus saith the LORD, As the new wine is found in the cluster, and one saith, Destroy it not; for a blessing is in it: so will I do for my servants' sakes, that I may not destroy them all.
Isa 65:9 And I will bring forth a seed out of Jacob, and out of Judah an inheritor of my mountains: and mine elect shall inherit it, and my servants shall dwell there.
Isa 65:10 And Sharon shall be a fold of flocks, and the valley of Achor a place for the herds to lie down in, for my people that have sought me.
Isa 65:11 But ye are they that forsake the LORD, that forget my holy mountain, that prepare a table for that troop, and that furnish the drink offering unto that number.
Isa 65:12 Therefore will I number you to the sword, and ye shall all bow down to the slaughter: because when I called, ye did not answer; when I spake, ye did not hear; but did evil before mine eyes, and did choose that wherein I delighted not.

[Esa 65:13 DK-KJV] Derfor siger HERREN dette, Læg mærke

Isa 65:13 Therefore thus saith the Lord GOD, Behold, my

til, mine tjenere skal spise, men I skal være sultne: læg mærke til, mine tjenere skal drikke, men I skal være tørstige; læg mærke til, mine tjenere skal juble, men I skal være skamfulde:
servants shall eat, but ye shall be hungry: behold, my servants shall drink, but ye shall be thirsty: behold, my servants shall rejoice, but ye shall be ashamed:

[Esa 65:14 DK-KJV] Læg mærke til, mine tjenere skal synge ud af et lykkeligt hjerte, men I skal græde ud af et ulykkeligt hjerte, og skal hyle med en plaget ånd.
Isa 65:14 Behold, my servants shall sing for joy of heart, but ye shall cry for sorrow of heart, and shall howl for vexation of spirit.
[Esa 65:15 DK-KJV] Og I skal efterlade jeres navn som en forbandelse til min udvalgte: for Herren Gud skal dræbe dig, og kalde hans tjenere ved et andet navn:
Isa 65:15 And ye shall leave your name for a curse unto my chosen: for the Lord GOD shall slay thee, and call his servants by another name:

[Esa 65:16 DK-KJV] Så han som velsigner hamselv på jorden skal velsigne hamselv i sandhedens Gud; og han der sværger på jorden skal sværge via sandhedens Gud; fordi de tidligere trængsler er glemt, og fordi de er skjult fra mine øjne.
Isa 65:16 That he who blesseth himself in the earth shall bless himself in the God of truth; and he that sweareth in the earth shall swear by the God of truth; because the former troubles are forgotten, and because they are hid from mine eyes.
[Esa 65:17 DK-KJV] For, læg mærke til, jeg laver nye himle og en ny jord: og den tidligere skal ikke bli' husket, ej heller komme ind i sind.
Isa 65:17 For, behold, I create new heavens and a new earth: and the former shall not be remembered, nor come into mind.
[Esa 65:18 DK-KJV] Men vær I glad og jubel for evigt over det som jeg skaber: for, læg mærke til, jeg skaber Jerusalem som en fryd, og hendes folk en glæde.
Isa 65:18 But be ye glad and rejoice for ever in that which I create: for, behold, I create Jerusalem a rejoicing, and her people a joy.
[Esa 65:19 DK-KJV] Og jeg vil juble over Jerusalem, og glæde mig over mit folk: og stemmen af tuderi skal ikke længere bli' hørt i hende, ej heller stemmen af gråd.
Isa 65:19 And I will rejoice in Jerusalem, and joy in my people: and the voice of weeping shall be no more heard in her, nor the voice of crying.
[Esa 65:20 DK-KJV] Der skal der ikke længere være et spædbarn på kun få dage, ej heller en gammel mand der ikke har opfyldt hans dage: for barnet skal dø 100 år gammel; men synderen der er 100 år skal bli' forbandet.
Isa 65:20 There shall be no more thence an infant of days, nor an old man that hath not filled his days: for the child shall die an hundred years old; but the sinner being an hundred years old shall be accursed.
[Esa 65:21 DK-KJV] Og de skal bygge huse, og bebo dem; og de skal plante vingårde, og spise frugten fra dem.
Isa 65:21 And they shall build houses, and inhabit them; and they shall plant vineyards, and eat the fruit of them.
[Esa 65:22 DK-KJV] De skal ikke bygge, og en anden bebo; de skal ikke plante, og en anden spise: for som et træs dage er mit folks dage, og mine valgte skal nyde deres hænders værk længe.
Isa 65:22 They shall not build, and another inhabit; they shall not plant, and another eat: for as the days of a tree are the days of my people, and mine elect shall long enjoy the work of their hands.
[Esa 65:23 DK-KJV] De skal ikke arbejde forgæves, ej heller frembringe til trængsel; for de er sæden af velsignede fra HERREN, og deres afkom hos dem.
Isa 65:23 They shall not labour in vain, nor bring forth for trouble; for they are the seed of the blessed of the LORD, and their offspring with them.
[Esa 65:24 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at før de kalder, vil jeg svare; og mens de endnu taler, vil jeg høre.
Isa 65:24 And it shall come to pass, that before they call, I will answer; and while they are yet speaking, I will hear.
[Esa 65:25 DK-KJV] Og ulven og lammet skal spise sammen, og løven skal spise strå som studen: og støv skal være slangens mad. De skal ikke skade ej heller destruere på hele mit hellige bjerg, siger HERREN.
Isa 65:25 The wolf and the lamb shall feed together, and the lion shall eat straw like the bullock: and dust shall be the serpent's meat. They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, saith the LORD.

Esajas bog Kapitel 66 - Til toppen af Esajas bog - Isaiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Esa 66:1 DK-KJV] Dette siger HERREN, Himlen er min trone, og jorden er min fodskammel: hvor er det hus som I bygger til mig? og hvor er stedet for min hvile?
Isa 66:1 Thus saith the LORD, The heaven is my throne, and the earth is my footstool: where is the house that ye build unto me? and where is the place of my rest?
[Esa 66:2 DK-KJV] For alle de ting har min hånd lavet, og alle de ting har været, siger HERREN: men mod denne mand vil jeg kigge, ja mod ham der er fattig og af en sønderknust ånd, og skælver ved mit ord.
Isa 66:2 For all those things hath mine hand made, and all those things have been, saith the LORD: but to this man will I look, even to him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at my word.
[Esa 66:3 DK-KJV] Han der dræber en okse er som om han dræbte en mand; han der ofrer er lam, som om han afskar en hunds nakke; han der tilbyder en offergave, som om han tilbød svineblod; han der brænder røgelse, som om han velsigner en afgud. Ja, de har udvalgt deres egne veje, og deres sjæle glæder sig over deres hæsligheder.
Isa 66:3 He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he cut off a dog's neck; he that offereth an oblation, as if he offered swine's blood; he that burneth incense, as if he blessed an idol. Yea, they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations.
[Esa 66:4 DK-KJV] Jeg vil også vælge deres vrangforestillinger, og vil bringe deres værste frygt over dem; fordi da jeg kaldte, var der ingen der svarede, da jeg talte, hørte de ikke efter: men de gjorde ondt foran mine øjne, og valgte det i hvilket jeg ikke
Isa 66:4 I also will choose their delusions, and will bring their fears upon them; because when I called, none did answer; when I spake, they did not hear: but they did evil before mine eyes, and chose that in which I delighted not.

glæder mig over.

[Esa 66:5 DK-KJV] Hør HERRENs ord, I der skælver ved hans ord; Jeres brødre der hadede jer, der smed jer ud for mit navns skyld, sagde, Lad HERREN bli' forherliget: men han skal komme til syne for jeres glæde, og de skal skamme sig.
Isa 66:5 Hear the word of the LORD, ye that tremble at his word; Your brethren that hated you, that cast you out for my name's sake, said, Let the LORD be glorified: but he shall appear to your joy, and they shall be ashamed.
[Esa 66:6 DK-KJV] En stemme af larm fra byen, en stemme fra templet, en stemme fra HERREN der fremfører tilbagebetaling til hans fjender.
Isa 66:6 A voice of noise from the city, a voice from the temple, a voice of the LORD that rendereth recompence to his enemies.
[Esa 66:7 DK-KJV] Før hun fødte, frembragte hun; før hendes smerte kom, var hun forløst med et drengebarn.
Isa 66:7 Before she travailed, she brought forth; before her pain came, she was delivered of a man child.
[Esa 66:8 DK-KJV] Hvem har hørt om en sådan ting? hvem har set sådanne ting? Skal jorden bli' gjort så den frembinger på én dag? eller skal en nation bli' født på et øjeblik? for så snart som Zion fødte, frembragte hun hendes børn.
Isa 66:8 Who hath heard such a thing? who hath seen such things? Shall the earth be made to bring forth in one day? or shall a nation be born at once? for as soon as Zion travailed, she brought forth her children.
[Esa 66:9 DK-KJV] Skal jeg bringe til fødslen, og ikke forårsage frembringelsen? siger HERREN: skal jeg forårsage frembringelsen, og lukke livmoderen? siger din Gud.
Isa 66:9 Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? saith the LORD: shall I cause to bring forth, and shut the womb? saith thy God.
[Esa 66:10 DK-KJV] Jubel I med Jerusalem, og vær glad med hende, alle I der elsker hende: jubel af glæde med hende, alle I der sørger over hende:
Isa 66:10 Rejoice ye with Jerusalem, and be glad with her, all ye that love her: rejoice for joy with her, all ye that mourn for her:
[Esa 66:11 DK-KJV] For at I må suge, og være tilfredsstillet med hendes trøstende bryster; så I må malke ud, og være henrykt over overfloden af hendes herlighed.
Isa 66:11 That ye may suck, and be satisfied with the breasts of her consolations; that ye may milk out, and be delighted with the abundance of her glory.
[Esa 66:12 DK-KJV] For dette siger HERREN, Læg mærke til, jeg strækker fred ud til hende som en flod, og Hedningernes herlighed som et flydende vandløb: da skal I suge, I skal bli' båret på hendes sider, og bli' vugget på hendes knæ.
Isa 66:12 For thus saith the LORD, Behold, I will extend peace to her like a river, and the glory of the Gentiles like a flowing stream: then shall ye suck, ye shall be borne upon her sides, and be dandled upon her knees.
[Esa 66:13 DK-KJV] Som en som hans mor trøster, sådant vil jeg trøste jer; og I skal bli' trøstet i Jerusalem.
Isa 66:13 As one whom his mother comforteth, so will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.
Isa 66:14 And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like an herb: and the hand of the LORD shall be known toward his servants, and his indignation toward his enemies.

[Esa 66:14 DK-KJV] Og når I ser dette, skal jeres hjerte juble, og jeres knogler skal blomstre som en urt: og HERRENs hånd skal bli' kendt for hans tjenere, og hans harme for hans fjender.
[Esa 66:15 DK-KJV] For, læg mærke til, HERREN vil komme med ild, og med hans stridsvogne som en hvirvelvind, for at tilbagebetale hans vrede med raseri, og hans irettesættelse med flammer af ild.
Isa 66:15 For, behold, the LORD will come with fire, and with his chariots like a whirlwind, to render his anger with fury, and his rebuke with flames of fire.

[Esa 66:16 DK-KJV] For via ild og via hans sværd vil HERREN føre en sag med alt kød: og HERRENs dræbte skal være mange.
Isa 66:16 For by fire and by his sword will the LORD plead with all flesh: and the slain of the LORD shall be many.
[Esa 66:17 DK-KJV] De der helligere demselv, og renser demselv i haverne bagved et træ i midten, og spiser svinekød, og hæsligheden, og musen, skal konsumeres sammen, siger HERREN.
Isa 66:17 They that sanctify themselves, and purify themselves in the gardens behind one tree in the midst, eating swine's flesh, and the abomination, and the mouse, shall be consumed together, saith the LORD.
[Esa 66:18 DK-KJV] For jeg kender deres gerninger og deres tanker: det skal komme til at ske, at jeg vil samle alle nationer og tunger; og de skal komme, og se min herlighed.
Isa 66:18 For I know their works and their thoughts: it shall come, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and see my glory.
[Esa 66:19 DK-KJV] Og jeg vil sætte et tegn blandt dem, og jeg vil sende de der undslap af dem til nationerne, til Tarshish, Pul, og Lud, der strakte buen, til Tubal, og Javan, til øerne langt væk, der ikke har hørt om min berømmelse, og heller ikke har set min herlighed; og de skal erklære min herlighed blandt Hedningerne.
Isa 66:19 And I will set a sign among them, and I will send those that escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul, and Lud, that draw the bow, to Tubal, and Javan, to the isles afar off, that have not heard my fame, neither have seen my glory; and they shall declare my glory among the Gentiles.

[Esa 66:20 DK-KJV] Og de skal på heste bringe alle jeres brødre som en offergave til HERREN ud af alle nationer, og i stridsvogne, og bærestole, og på muldyr, og på hurtige dyr, til mit hellige bjerg Jerusalem, siger HERREN, som Israels børn bringer en offergave i et rent kar ind i HERRENs hus.
Isa 66:20 And they shall bring all your brethren for an offering unto the LORD out of all nations upon horses, and in chariots, and in litters, and upon mules, and upon swift beasts, to my holy mountain Jerusalem, saith the LORD, as the children of Israel bring an offering in a clean vessel into the house of the LORD.
[Esa 66:21 DK-KJV] Og jeg vil også ta' af dem som præster og som Leviter, siger HERREN.
Isa 66:21 And I will also take of them for priests and for Levites, saith the LORD.

[Esa 66:22 DK-KJV] For som de nye himle og den nye jord, som
Isa 66:22 For as the new heavens and the new earth,

jeg vil lave, skal forbli' foran mig, siger HERREN, sådant skal jeres sæd og jeres navn forbli'.
[Esa 66:23 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at fra en nymåne til en anden, og fra en sabbat til en anden, skal alt kød komme for at tilbede foran mig, siger HERREN.
[Esa 66:24 DK-KJV] Og de skal gå frem, og kigge på kadaverne fra de mennesker der har overtrådt imod mig: og deres orm skal ikke dø, deres ild skal heller ikke bli' slukket; og de skal være en afskyelighed overfor alt kød.

which I will make, shall remain before me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.
Isa 66:23 And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before me, saith the LORD.
Isa 66:24 And they shall go forth, and look upon the carcases of the men that have transgressed against me: for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched; and they shall be an abhorring unto all flesh.

Jeremias bog - Index024

Navnebetydning for Jeremia = Gud vil oprejse

Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26
27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52

Jeremias bog Kapitel 1 - Jeremiah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 1:1 DK-KJV] Jeremias ord sønnen af Hilkia, af præsterne der var i Anathoth i Benjamins land:
[Jer 1:2 DK-KJV] Til hvem HERRENs ord kom i Josiah dage sønnen af Amon konge i Judah, i det 13'ne år af hans regering.
[Jer 1:3 DK-KJV] Det kom også i Jehoiakims dage sønnen af Josiah konge af Judah, indtil enden af det 11'te år af Zedekiah sønnen af Josiah Judahs konge, indtil Jerusalem tilgangetaget blev bortført i den 5'te måned.

Jer 1:1 The words of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin:
Jer 1:2 To whom the word of the LORD came in the days of Josiah the son of Amon king of Judah, in the thirteenth year of his reign.
Jer 1:3 It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah, unto the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah king of Judah, unto the carrying away of Jerusalem captive in the fifth month.

[Jer 1:4 DK-KJV] Da kom HERRENs ord til mig, som siger,
[Jer 1:5 DK-KJV] Før jeg formede dig i maven kendte jeg dig; og før du kom frem udaf livmoderen helliggjorde jeg dig, og jeg ordinerede dig til at være en profet for nationerne.
[Jer 1:6 DK-KJV] Da sagde jeg, Åh, Herre GUD! læg mærke til, jeg kan ikke tale: for jeg er et barn.
[Jer 1:7 DK-KJV] Men HERREN sagde til mig, Sig ikke, jeg er et barn: for du skal gå til alle som jeg sender dig til, og hvadsomhelst jeg befaler dig skal du tale.
[Jer 1:8 DK-KJV] Vær ikke bange for deres ansigter: for jeg er med dig for at forløse dig, siger HERREN.
[Jer 1:9 DK-KJV] Da rakte HERREN hans hånd frem, og rørte min mund. Og HERREN sagde til mig, Læg mærke til, jeg har lagt mine ord i din mund.

Jer 1:4 Then the word of the LORD came unto me, saying,
Jer 1:5 Before I formed thee in the belly I knew thee; and before thou camest forth out of the womb I sanctified thee, and I ordained thee a prophet unto the nations.
Jer 1:6 Then said I, Ah, Lord GOD! behold, I cannot speak: for I am a child.
Jer 1:7 But the LORD said unto me, Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee, and whatsoever I command thee thou shalt speak.
Jer 1:8 Be not afraid of their faces: for I am with thee to deliver thee, saith the LORD.
Jer 1:9 Then the LORD put forth his hand, and touched my mouth. And the LORD said unto me, Behold, I have put my words in thy mouth.

[Jer 1:10 DK-KJV] Se, jeg har denne dag sat dig over nationerne og kongerigerne, for at rive op med rode, og for at rive ned, og for at destruere, og for at smide ned, for at bygge, og for at plante.
[Jer 1:11 DK-KJV] Desuden kom HERRENs ord til mig, som siger, Jeremia, hvad ser du? Og jeg sagde, jeg ser en stav fra et mandeltræ.
[Jer 1:12 DK-KJV] Da sagde HERREN til mig, Du har set rigtigt: for jeg vil skynde på mit ord for at udføre det.
[Jer 1:13 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig den anden gang, som siger, Hvad ser du? Og jeg sagde, jeg ser en plantepotte; og dens ansigt er rettet mod norden.
[Jer 1:14 DK-KJV] Da sagde HERREN til mig, Ud fra norden skal et onde bryde frem over alle landets indbyggere.
[Jer 1:15 DK-KJV] For, se, jeg vil kalde på alle familierne fra nordens kongeriger, siger HERREN; og de skal komme, og skal sætte hver og en hans trone ved port-indgangen til Jerusalem, og op imod alle dens mure rundt omkring, og op imod alle Judahs byer.

Jer 1:10 See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, to root out, and to pull down, and to destroy, and to throw down, to build, and to plant.
Jer 1:11 Moreover the word of the LORD came unto me, saying, Jeremiah, what seest thou? And I said, I see a rod of an almond tree.
Jer 1:12 Then said the LORD unto me, Thou hast well seen: for I will hasten my word to perform it.
Jer 1:13 And the word of the LORD came unto me the second time, saying, What seest thou? And I said, I see a seething pot; and the face thereof is toward the north.
Jer 1:14 Then the LORD said unto me, Out of the north an evil shall break forth upon all the inhabitants of the land.
Jer 1:15 For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the LORD; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entering of the gates of Jerusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah.

[Jer 1:16 DK-KJV] Og jeg vil ytre mine domme imod dem angående al deres ondskab, de som har forladt mig, og har brændt røgelse for andre guder, og tilbedt deres egne hænders virke.
[Jer 1:17 DK-KJV] Stram du derfor bæltet ind, og rejs dig, og tal alt det jeg befaler dig til dem: vær ikke foruroliget over deres ansigter, for ikke at jeg forvirrer dig foran dem.
[Jer 1:18 DK-KJV] For, læg mærke til, jeg har denne dag lavet dig til en befæstet by, og en jernsøjle, og messing vægge imod hele landet, imod Judahs konger, imod dens prinser, imod dens præster, og imod folket fra det land.
[Jer 1:19 DK-KJV] Og de skal kæmpe imod dig; men de skal ikke få overhånd imod dig; for jeg er med dig, siger HERREN, for at forløse dig.

Jer 1:16 And I will utter my judgments against them touching all their wickedness, who have forsaken me, and have burned incense unto other gods, and worshipped the works of their own hands.
Jer 1:17 Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee: be not dismayed at their faces, lest I confound thee before them.
Jer 1:18 For, behold, I have made thee this day a defenced city, and an iron pillar, and brasen walls against the whole land, against the kings of Judah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the people of the land.
Jer 1:19 And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; for I am with thee, saith the LORD, to deliver thee.

Jeremias bog Kapitel 2 mangler dansk oversættelse efter vers 23 - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 2:1 DK-KJV] Desuden kom HERRENs ord til mig, som siger,
[Jer 2:2 DK-KJV] Gå og råb i Jerusalems øre, og sig, Dette siger HERREN; Jeg husker dig, din ungdoms venlighed, kærligheden fra dine brudefærde, da du gik efter mig i vildmarken, i et land der ikke var tilsået.
[Jer 2:3 DK-KJV] Israel var hellighed for HERREN, og førstefrugten af hans forøgelse: alle der fortærer ham skal krænke; ondt skal komme over dem, siger HERREN.
[Jer 2:4 DK-KJV] Hør I HERRENs ord, Kæreste Jacobs hus, og alle familierne fra Israels hus:
[Jer 2:5 DK-KJV] Således siger HERREN, Hvilke fejltrin har jeres fædre fundet i mig, så de er gået langt væk fra mig, og har vandret efter forfængelighed, og er blevet nyttesløse?
[Jer 2:6 DK-KJV] De sagde heller ikke, Hvor er HERREN der bragte os op udaf Egyptens land, der ledte os gennem vildmarken, gennem et land af ørken og af faldgruber, gennem et land af tørke, og af dødens skygge, gennem et land som intet menneske passerede igennem, og hvor intet menneske opholdt sig?

[Jer 2:7 DK-KJV] Og jeg bragte jer ind i et overflods land, for at spise dens frugt og dens godhed; men da I gik derind, besmittede I mit land, og gjorde min arv til en hæslighed.
[Jer 2:8 DK-KJV] Præsterne sagde ikke, Hvor er HERREN? Og de som tog sig af loven kendte mig ikke: pastorer overtrådte også imod mig, og profeterne profeterede ved Baal, og vandrede efter ting der ikke gavner.
[Jer 2:9 DK-KJV] Derfor vil jeg stadig appellere med jer, siger HERREN, og med jeres børns børn vil jeg appellere.

[Jer 2:10 DK-KJV] For passer over Cyperns øer, og se; og send til Kedar, og overvej nøje, og se om der er en sådan ting.
[Jer 2:11 DK-KJV] Har en nation ændret deres guder, som dog ikke er guder? men mit folk har ændret deres herlighed til det som ikke gavner.
[Jer 2:12 DK-KJV] Vær forbløffet, Kæreste i himle, over dette, og vær frygtelig bange, vær I meget trøstesløse, siger HERREN.
[Jer 2:13 DK-KJV] For mit folk har begået to onder; de har forladt mig fontænen af levende vandmasser, og udhugget dem cisterner, brudte cisterner, der ikke kan holde vand.
[Jer 2:14 DK-KJV] Er Israel en tjener? er han en hjemmefødt slave? hvorfor er han byttet?

Jer 2:1 Moreover the word of the LORD came to me, saying,
Jer 2:2 Go and cry in the ears of Jerusalem, saying, Thus saith the LORD; I remember thee, the kindness of thy youth, the love of thine espousals, when thou wentest after me in the wilderness, in a land that was not sown.
Jer 2:3 Israel was holiness unto the LORD, and the firstfruits of his increase: all that devour him shall offend; evil shall come upon them, saith the LORD.
Jer 2:4 Hear ye the word of the LORD, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel:
Jer 2:5 Thus saith the LORD, What iniquity have your fathers found in me, that they are gone far from me, and have walked after vanity, and are become vain?
Jer 2:6 Neither said they, Where is the LORD that brought us up out of the land of Egypt, that led us through the wilderness, through a land of deserts and of pits, through a land of drought, and of the shadow of death, through a land that no man passed through, and where no man dwelt?
Jer 2:7 And I brought you into a plentiful country, to eat the fruit thereof and the goodness thereof; but when ye entered, ye defiled my land, and made mine heritage an abomination.
Jer 2:8 The priests said not, Where is the LORD? and they that handle the law knew me not: the pastors also transgressed against me, and the prophets prophesied by Baal, and walked after things that do not profit.
Jer 2:9 Wherefore I will yet plead with you, saith the LORD, and with your children's children will I plead.
Jer 2:10 For pass over the isles of Chittim, and see; and send unto Kedar, and consider diligently, and see if there be such a thing.
Jer 2:11 Hath a nation changed their gods, which are yet no gods? but my people have changed their glory for that which doth not profit.

Jer 2:12 Be astonished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye very desolate, saith the LORD.
Jer 2:13 For my people have committed two evils; they have forsaken me the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, that can hold no water.
Jer 2:14 Is Israel a servant? is he a homeborn slave? why is he spoiled?

[Jer 2:15 DK-KJV] De unge løver brølede over ham, og hylede, og de lagde hans land øde: hans byer er brændt uden indbygger.
Jer 2:15 The young lions roared upon him, and yelled, and they made his land waste: his cities are burned without inhabitant.

[Jer 2:16 DK-KJV] Også børnene fra Noph og Tahapanes har brudt dit hoveds krone.
Jer 2:16 Also the children of Noph and Tahapanes have broken the crown of thy head.

Jer 2:17 Hast thou not procured this unto thyself, in that thou hast forsaken the LORD thy God, when he led thee by the way?

[Jer 2:17 DK-KJV] Har du ikke forberedt dette til digselv, i det at du har forladt HERREN din Gud, da han ledte dig ved vejen?

[Jer 2:18 DK-KJV] Og nu hvad har du at gøre med Egyptens vej, at drikke Sihors vandmasser? eller hvad har du at gøre med Assyriens vej, at drikke flodens vandmasser?
Jer 2:18 And now what hast thou to do in the way of Egypt, to drink the waters of Sihor? or what hast thou to do in the way of Assyria, to drink the waters of the river?

[Jer 2:19 DK-KJV] Din egen ondskab skal korrigere dig, og dine tilbagefald skal bebrejde dig: kend derfor og se at det er en bitter og ond ting, at du har forladt HERREN din Gud, og at min frygt ikke er i dig, siger Herren hærskarers GUD.
Jer 2:19 Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: know therefore and see that it is an evil thing and bitter, that thou hast forsaken the LORD thy God, and that my fear is not in thee, saith the Lord GOD of hosts.

[Jer 2:20 DK-KJV] For fra gammel tid har jeg brudt dit åg, og brudt dine bånd; og du sagde, jeg vil ikke overtræde; da på enhver høj bakke og under ethvert grønt træ vandrede du, agerende skøgen.
Jer 2:20 For of old time I have broken thy yoke, and burst thy bands; and thou saidst, I will not transgress; when upon every high hill and under every green tree thou wanderest, playing the harlot.

[Jer 2:21 DK-KJV] Alligevel havde jeg plantet dig en ædel vinstok, en fuldstændig retskaffen sæd: hvordan er du da for mig blevet til en degenereret plante fra en fremmed vinstok?
Jer 2:21 Yet I had planted thee a noble vine, wholly a right seed: how then art thou turned into the degenerate plant of a strange vine unto me?

[Jer 2:22 DK-KJV] For selvom at du vasker dig med natronsalpeter, og bruger meget sæbe, er dine fejltrin stadig markeret foran mig, siger Herren GUD.
Jer 2:22 For though thou wash thee with nitre, and take thee much soap, yet thine iniquity is marked before me, saith the Lord GOD.

[Jer 2:23 DK-KJV] Hvordan kan du sige, jeg er ikke forurenet, jeg har ikke gået efter Baalim? se din vej i dalen, hvorledes du har gjort: du er en hurtig dromedar der krydser hendes veje;
Jer 2:23 How canst thou say, I am not polluted, I have not gone after Baalim? see thy way in the valley, know what thou hast done: thou art a swift dromedary traversing her ways;

[Jer 2:24 DK-KJV]
Jer 2:24 A wild ass used to the wilderness, that snuffeth up the wind at her pleasure; in her occasion who can turn her away? all they that seek her will not weary themselves; in her month they shall find her.

[Jer 2:25 DK-KJV]
Jer 2:25 Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst: but thou saidst, There is no hope: no; for I have loved strangers, and after them will I go.

[Jer 2:26 DK-KJV]
Jer 2:26 As the thief is ashamed when he is found, so is the house of Israel ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets,

[Jer 2:27 DK-KJV] men i deres trængselstid vil de sige,
Jer 2:27 Saying to a stock, Thou art my father; and to a stone, Thou hast brought me forth: for they have turned their back unto me, and not their face: but in the time of their trouble they will say, Arise, and save us.

[Jer 2:28 DK-KJV] hvis de kan frelse dig i din trængselstid:
Jer 2:28 But where are thy gods that thou hast made thee? let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble: for according to the number of thy cities are thy gods, O Judah.

[Jer 2:29 DK-KJV]
Jer 2:29 Wherefore will ye plead with me? ye all have transgressed against me, saith the LORD.

[Jer 2:30 DK-KJV]
Jer 2:30 In vain have I smitten your children; they received no correction: your own sword hath devoured your prophets, like a destroying lion.

[Jer 2:31 DK-KJV]
Jer 2:31 O generation, see ye the word of the LORD. Have I been a wilderness unto Israel? a land of darkness? wherefore say my people, We are lords; we will come no more unto thee?

[Jer 2:32 DK-KJV]
Jer 2:32 Can a maid forget her ornaments, or a bride her attire? yet my people have forgotten me days without number.

[Jer 2:33 DK-KJV]
Jer 2:33 Why trimmest thou thy way to seek love? therefore hast thou also taught the wicked ones thy ways.

[Jer 2:34 DK-KJV]
Jer 2:34 Also in thy skirts is found the blood of the souls of the poor innocents: I have not found it by secret search,

but upon all these.

[Jer 2:35 DK-KJV] Jer 2:35 Yet thou sayest, Because I am innocent, surely his anger shall turn from me. Behold, I will plead with thee, because thou sayest, I have not sinned.

[Jer 2:36 DK-KJV] Jer 2:36 Why gaddest thou about so much to change thy way? thou also shalt be ashamed of Egypt, as thou wast ashamed of Assyria.

[Jer 2:37 DK-KJV] Jer 2:37 Yea, thou shalt go forth from him, and thine hands upon thine head: for the LORD hath rejected thy confidences, and thou shalt not prosper in them.

Jeremias bog Kapitel 3 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 3:1 DK-KJV] Jer 3:1 They say, If a man put away his wife, and she go from him, and become another man's, shall he return unto her again? shall not that land be greatly polluted? but thou hast played the harlot with many lovers; yet return again to me, saith the LORD.

[Jer 3:2 DK-KJV] Jer 3:2 Lift up thine eyes unto the high places, and see where thou hast not been lien with. In the ways hast thou sat for them, as the Arabian in the wilderness; and thou hast polluted the land with thy whoredoms and with thy wickedness.

[Jer 3:3 DK-KJV] Jer 3:3 Therefore the showers have been withholden, and there hath been no latter rain; and thou hadst a whore's forehead, thou refusedst to be ashamed.

[Jer 3:4 DK-KJV] Vil du ikke nok råbe til mig fra nu af, Min Far, du er guiden i min ungdom?

Jer 3:4 Wilt thou not from this time cry unto me, My father, thou art the guide of my youth?

[Jer 3:5 DK-KJV] Jer 3:5 Will he reserve his anger for ever? will he keep it to the end? Behold, thou hast spoken and done evil things as thou couldest.

[Jer 3:6 DK-KJV] Jer 3:6 The LORD said also unto me in the days of Josiah the king, Hast thou seen that which backsliding Israel hath done? she is gone up upon every high mountain and under every green tree, and there hath played the harlot.

[Jer 3:7 DK-KJV] Jer 3:7 And I said after she had done all these things, Turn thou unto me. But she returned not. And her treacherous sister Judah saw it.

[Jer 3:8 DK-KJV] Jer 3:8 And I saw, when for all the causes whereby backsliding Israel committed adultery I had put her away, and given her a bill of divorce; yet her treacherous sister Judah feared not, but went and played the harlot also.

[Jer 3:9 DK-KJV] Jer 3:9 And it came to pass through the lightness of her whoredom, that she defiled the land, and committed adultery with stones and with stocks.

[Jer 3:10 DK-KJV] Jer 3:10 And yet for all this her treacherous sister Judah hath not turned unto me with her whole heart, but feignedly, saith the LORD.

[Jer 3:11 DK-KJV] Jer 3:11 And the LORD said unto me, The backsliding Israel hath justified herself more than treacherous Judah.

[Jer 3:12 DK-KJV] Jer 3:12 Go and proclaim these words toward the north, and say, Return, thou backsliding Israel, saith the LORD; and I will not cause mine anger to fall upon you: for I am merciful, saith the LORD, and I will not keep anger for ever.

[Jer 3:13 DK-KJV] Jer 3:13 Only acknowledge thine iniquity, that thou hast transgressed against the LORD thy God, and hast scattered thy ways to the strangers under every green tree, and ye have not obeyed my voice, saith the LORD.

[Jer 3:14 DK-KJV] Jer 3:14 Turn, O backsliding children, saith the LORD; for I am married unto you: and I will take you one of a city, and two of a family, and I will bring you to Zion:

[Jer 3:15 DK-KJV] Jer 3:15 And I will give you pastors according to mine heart, which shall feed you with knowledge and understanding.

[Jer 3:16 DK-KJV] HERRENs pagtsark

Jer 3:16 And it shall come to pass, when ye be multiplied and increased in the land, in those days, saith the LORD, they shall say no more, The ark of the covenant of the LORD: neither shall it come to mind: neither shall they remember it; neither shall they visit it; neither shall that be done any more.

[Jer 3:17 DK-KJV] Jer 3:17 At that time they shall call Jerusalem the throne of the LORD; and all the nations shall be gathered unto it, to the name of the LORD, to Jerusalem: neither shall they walk any more after the imagination of their evil heart.

[Jer 3:18 DK-KJV] Jer 3:18 In those days the house of Judah shall walk with the house of Israel, and they shall come together out of the land of the north to the land that I have given for an inheritance unto your fathers.

Jer 3:19 But I said, How shall I put thee among the children, and give thee a pleasant land, a goodly heritage of the hosts of nations? and I said, Thou shalt call me, My father; and shalt not
[Jer 3:19 DK-KJV] turn away from me.
Jer 3:20 Surely as a wife treacherously departeth from her husband, so have ye dealt
[Jer 3:20 DK-KJV] treacherously with me, O house of Israel, saith the LORD.
Jer 3:21 A voice was heard upon the high places, weeping and supplications of the children of
[Jer 3:21 DK-KJV] Israel: for they have perverted their way, and they have forgotten the LORD their God.
Jer 3:22 Return, ye backsliding children, and I will heal your backslidings. Behold, we come
[Jer 3:22 DK-KJV] unto thee; for thou art the LORD our God.
Jer 3:23 Truly in vain is salvation hoped for from the hills, and from the multitude of mountains:
[Jer 3:23 DK-KJV] truly in the LORD our God is the salvation of Israel.
Jer 3:24 For shame hath devoured the labour of our fathers from our youth; their flocks and
[Jer 3:24 DK-KJV] their herds, their sons and their daughters.
Jer 3:25 We lie down in our shame, and our confusion covereth us: for we have sinned against the LORD our God, we and our fathers, from our youth even unto this day, and have not
[Jer 3:25 DK-KJV] obeyed the voice of the LORD our God.

Jeremias bog Kapitel 4 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 4:1 If thou wilt return, O Israel, saith the LORD, return unto me: and if thou wilt put away thine abominations out of my sight, then shalt thou not
[Jer 4:1 DK-KJV] remove.
Jer 4:2 And thou shalt swear, The LORD liveth, in truth, in judgment, and in righteousness; and the nations shall bless themselves in him, and in
[Jer 4:2 DK-KJV] him shall they glory.
Jer 4:3 For thus saith the LORD to the men of Judah and Jerusalem,
[Jer 4:3 DK-KJV] Break up your fallow ground, and sow not among thorns.
Jer 4:4 Circumcise yourselves to the LORD, and take away the foreskins of your heart, ye men of Judah and inhabitants of Jerusalem: lest my fury come forth like fire, and burn that none can quench it, because of the evil
[Jer 4:4 DK-KJV] of your doings.
Jer 4:5 Declare ye in Judah, and publish in Jerusalem; and say, Blow ye the trumpet in the land: cry, gather together, and say, Assemble
[Jer 4:5 DK-KJV] yourselves, and let us go into the defenced cities.
Jer 4:6 Set up the standard toward Zion: retire, stay not: for I will bring evil
[Jer 4:6 DK-KJV] from the north, and a great destruction.
Jer 4:7 The lion is come up from his thicket, and the destroyer of the Gentiles is on his way; he is gone forth from his place to make thy land
[Jer 4:7 DK-KJV] desolate; and thy cities shall be laid waste, without an inhabitant.
Jer 4:8 For this gird you with sackcloth, lament and howl: for the fierce
[Jer 4:8 DK-KJV] anger of the LORD is not turned back from us.
[Jer 4:9 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, at kongens hjerte skal tabe modet, og prinsernes hjerte; og præsterne skal være forbløffede, og profeterne skal være forundret.

Jer 4:9 And it shall come to pass at that day, saith the LORD, that the heart of the king shall perish, and the heart of the princes; and the priests shall be astonished, and the prophets shall wonder.
Jer 4:10 Then said I, Ah, Lord GOD! surely thou hast greatly deceived this people and Jerusalem, saying, Ye shall have peace; whereas the sword
[Jer 4:10 DK-KJV] reacheth unto the soul.
Jer 4:11 At that time shall it be said to this people and to Jerusalem, A dry wind of the high places in the wilderness toward the daughter of my
[Jer 4:11 DK-KJV] people, not to fan, nor to cleanse,
Jer 4:12 Even a full wind from those places shall come unto me: now also
[Jer 4:12 DK-KJV] will I give sentence against them.
Jer 4:13 Behold, he shall come up as clouds, and his chariots shall be as a whirlwind: his horses are swifter than eagles. Woe unto us! for we are
[Jer 4:13 DK-KJV] spoiled.
Jer 4:14 O Jerusalem, wash thine heart from wickedness, that thou
[Jer 4:14 DK-KJV] mayest be saved. How long shall thy vain thoughts lodge within thee?
Jer 4:15 For a voice declareth from Dan, and publisheth affliction from
[Jer 4:15 DK-KJV] mount Ephraim.
Jer 4:16 Make ye mention to the nations; behold, publish against Jerusalem, that watchers come from a far country, and give out their
[Jer 4:16 DK-KJV] voice against the cities of Judah.

[Jer 4:17 DK-KJV]	Jer 4:17 As keepers of a field, are they against her round about; because she hath been rebellious against me, saith the LORD.
[Jer 4:18 DK-KJV]	Jer 4:18 Thy way and thy doings have procured these things unto thee; this is thy wickedness, because it is bitter, because it reacheth unto thine heart.
[Jer 4:19 DK-KJV]	Jer 4:19 My bowels, my bowels! I am pained at my very heart; my heart maketh a noise in me; I cannot hold my peace, because thou hast heard, O my soul, the sound of the trumpet, the alarm of war.
[Jer 4:20 DK-KJV]	Jer 4:20 Destruction upon destruction is cried; for the whole land is spoiled: suddenly are my tents spoiled, and my curtains in a moment.
[Jer 4:21 DK-KJV]	Jer 4:21 How long shall I see the standard, and hear the sound of the trumpet?
[Jer 4:22 DK-KJV]	Jer 4:22 For my people is foolish, they have not known me; they are sottish children, and they have none understanding: they are wise to do evil, but to do good they have no knowledge.
[Jer 4:23 DK-KJV]	Jer 4:23 I beheld the earth, and, lo, it was without form, and void; and the heavens, and they had no light.
[Jer 4:24 DK-KJV]	Jer 4:24 I beheld the mountains, and, lo, they trembled, and all the hills moved lightly.
[Jer 4:25 DK-KJV]	Jer 4:25 I beheld, and, lo, there was no man, and all the birds of the heavens were fled.
[Jer 4:26 DK-KJV]	Jer 4:26 I beheld, and, lo, the fruitful place was a wilderness, and all the cities thereof were broken down at the presence of the LORD, and by his fierce anger.
[Jer 4:27 DK-KJV]	Jer 4:27 For thus hath the LORD said, The whole land shall be desolate; yet will I not make a full end.
[Jer 4:28 DK-KJV]	Jer 4:28 For this shall the earth mourn, and the heavens above be black: because I have spoken it, I have purposed it, and will not repent, neither will I turn back from it.
[Jer 4:29 DK-KJV]	Jer 4:29 The whole city shall flee for the noise of the horsemen and bowmen; they shall go into thickets, and climb up upon the rocks: every city shall be forsaken, and not a man dwell therein.
[Jer 4:30 DK-KJV] karmoisin	Jer 4:30 And when thou art spoiled, what wilt thou do? Though thou clothest thyself with crimson, though thou deckest thee with ornaments of gold, though thou rentest thy face with painting, in vain shalt thou make thyself fair; thy lovers will despise thee, they will seek thy life.
[Jer 4:31 DK-KJV]	Jer 4:31 For I have heard a voice as of a woman in travail, and the anguish as of her that bringeth forth her first child, the voice of the daughter of Zion, that bewaileth herself, that spreadeth her hands, saying, Woe is me now! for my soul is wearied because of murderers.

Jeremias bog Kapitel 5 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 5:1 DK-KJV] ; og jeg vil bære over med det.	Jer 5:1 Run ye to and fro through the streets of Jerusalem, and see now, and know, and seek in the broad places thereof, if ye can find a man, if there be any that executeth judgment, that seeketh the truth; and I will pardon it.
[Jer 5:2 DK-KJV]	Jer 5:2 And though they say, The LORD liveth; surely they swear falsely.
[Jer 5:3 DK-KJV]	Jer 5:3 O LORD, are not thine eyes upon the truth? thou hast stricken them, but they have not grieved; thou hast consumed them, but they have refused to receive correction: they have made their faces harder than a rock; they have refused to return.
[Jer 5:4 DK-KJV]	Jer 5:4 Therefore I said, Surely these are poor; they are foolish: for they know not the way of the LORD, nor the judgment of their God.
[Jer 5:5 DK-KJV]	Jer 5:5 I will get me unto the great men, and will speak unto them; for they have known the way of the LORD, and the judgment of their God: but these have altogether broken the yoke, and burst the bonds.
[Jer 5:6 DK-KJV]	Jer 5:6 Wherefore a lion out of the forest shall slay them, and a wolf of the evenings shall spoil them, a leopard shall watch over their cities: every one that goeth out thence shall be torn in pieces: because their transgressions are many, and their backslidings are increased.
[Jer 5:7 DK-KJV] Hvordan skal jeg frikende dig for	Jer 5:7 How shall I pardon thee for this? thy children have forsaken me, and sworn by them that are no gods: when I had fed them to the full, they then committed adultery, and assembled themselves by troops in the harlots' houses.

dette?

[Jer 5:8 DK-KJV]
næstes Jer 5:8 They were as fed horses in the morning: every one neighed after his neighbour's wife.
Jer 5:9 Shall I not visit for these things? saith the LORD: and shall not my soul be avenged on such a
[Jer 5:9 DK-KJV] nation as this?
Jer 5:10 Go ye up upon her walls, and destroy; but make not a full end: take away her battlements; for
[Jer 5:10 DK-KJV] they are not the LORD'S.
Jer 5:11 For the house of Israel and the house of Judah have dealt very treacherously against me,
[Jer 5:11 DK-KJV] saith the LORD.
Jer 5:12 They have belied the LORD, and said, It is not he; neither shall evil come upon us; neither
[Jer 5:12 DK-KJV] shall we see sword nor famine:
Jer 5:13 And the prophets shall become wind, and the word is not in them: thus shall it be done unto
[Jer 5:13 DK-KJV] them.
Jer 5:14 Wherefore thus saith the LORD God of hosts, Because ye speak this word, behold, I will
[Jer 5:14 DK-KJV] make my words in thy mouth fire, and this people wood, and it shall devour them.
Jer 5:15 Lo, I will bring a nation upon you from far, O house of Israel, saith the LORD: it is a mighty
nation, it is an ancient nation, a nation whose language thou knowest not, neither understandest what
[Jer 5:15 DK-KJV] they say.
[Jer 5:16 DK-KJV] Jer 5:16 Their quiver is as an open sepulchre, they are all mighty men.
Jer 5:17 And they shall eat up thine harvest, and thy bread, which thy sons and thy daughters should
eat: they shall eat up thy flocks and thine herds: they shall eat up thy vines and thy fig trees: they shall
[Jer 5:17 DK-KJV] impoverish thy fenced cities, wherein thou trustedst, with the sword.
[Jer 5:18 DK-KJV] Jer 5:18 Nevertheless in those days, saith the LORD, I will not make a full end with you.
Jer 5:19 And it shall come to pass, when ye shall say, Wherefore doeth the LORD our God all these
things unto us? then shalt thou answer them, Like as ye have forsaken me, and served strange gods
[Jer 5:19 DK-KJV] in your land, so shall ye serve strangers in a land that is not yours.
[Jer 5:20 DK-KJV] Jer 5:20 Declare this in the house of Jacob, and publish it in Judah, saying,
Jer 5:21 Hear now this, O foolish people, and without understanding; which have eyes, and see not;
[Jer 5:21 DK-KJV] which have ears, and hear not:
Jer 5:22 Fear ye not me? saith the LORD: will ye not tremble at my presence, which have placed the
sand for the bound of the sea by a perpetual decree, that it cannot pass it: and though the waves
[Jer 5:22 DK-KJV] thereof toss themselves, yet can they not prevail; though they roar, yet can they not pass over it?
[Jer 5:23 DK-KJV] Jer 5:23 But this people hath a revolting and a rebellious heart; they are revolted and gone.
Jer 5:24 Neither say they in their heart, Let us now fear the LORD our God, that giveth rain, both the
[Jer 5:24 DK-KJV] former and the latter, in his season: he reserveth unto us the appointed weeks of the harvest.
Jer 5:25 Your iniquities have turned away these things, and your sins have withholden good things
[Jer 5:25 DK-KJV] from you.
Jer 5:26 For among my people are found wicked men: they lay wait, as he that setteth snares; they
[Jer 5:26 DK-KJV] set a trap, they catch men.
Jer 5:27 As a cage is full of birds, so are their houses full of deceit: therefore they are become great,
[Jer 5:27 DK-KJV] and waxen rich.
Jer 5:28 They are waxen fat, they shine: yea, they overpass the deeds of the wicked: they judge not
[Jer 5:28 DK-KJV] the cause, the cause of the fatherless, yet they prosper; and the right of the needy do they not judge.
Jer 5:29 Shall I not visit for these things? saith the LORD: shall not my soul be avenged on such a
[Jer 5:29 DK-KJV] nation as this?
[Jer 5:30 DK-KJV] Jer 5:30 A wonderful and horrible thing is committed in the land;
Jer 5:31 The prophets prophesy falsely, and the priests bear rule by their means; and my people love
[Jer 5:31 DK-KJV] to have it so: and what will ye do in the end thereof?

Jeremias bog Kapitel 6 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 6:1 O ye children of Benjamin, gather yourselves to flee out of the midst of Jerusalem, and blow the trumpet in Tekoa, and set up a sign of fire in Beth-haccerem: for evil appeareth out of the north, and great
[Jer 6:1 DK-KJV] destruction.
[Jer 6:2 DK-KJV] Jeg har sammenlignet Zions døtre med en bedårende og delikate kvinde. Jer 6:2 I have likened the daughter of Zion to a comely and delicate woman.
Jer 6:3 The shepherds with their flocks shall come unto her; they shall pitch their tents against her round about; they shall feed every
[Jer 6:3 DK-KJV] one in his place.
[Jer 6:4 DK-KJV] Jer 6:4 Prepare ye war against her; arise, and let us go up at noon.

Woe unto us! for the day goeth away, for the shadows of the evening are stretched out.

[Jer 6:5 DK-KJV]
Jer 6:5 Arise, and let us go by night, and let us destroy her palaces.

Jer 6:6 For thus hath the LORD of hosts said, Hew ye down trees, and cast a mount against Jerusalem: this is the city to be visited; she

[Jer 6:6 DK-KJV]
is wholly oppression in the midst of her.

Jer 6:7 As a fountain casteth out her waters, so she casteth out her wickedness: violence and spoil is heard in her; before me continually

[Jer 6:7 DK-KJV]
is grief and wounds.

Jer 6:8 Be thou instructed, O Jerusalem, lest my soul depart from

[Jer 6:8 DK-KJV]
thee; lest I make thee desolate, a land not inhabited.

Jer 6:9 Thus saith the LORD of hosts, They shall throughly glean the remnant of Israel as a vine: turn back thine hand as a grapegatherer

[Jer 6:9 DK-KJV]
into the baskets.

Jer 6:10 To whom shall I speak, and give warning, that they may hear? behold, their ear is uncircumcised, and they cannot hearken:

[Jer 6:10 DK-KJV]
behold, the word of the LORD is unto them a reproach; they have no delight in it.

Jer 6:11 Therefore I am full of the fury of the LORD; I am weary with holding in: I will pour it out upon the children abroad, and upon the assembly of young men together: for even the husband with the wife

[Jer 6:11 DK-KJV] der er mæt af dage.
shall be taken, the aged with him that is full of days.

Jer 6:12 And their houses shall be turned unto others, with their fields and wives together: for I will stretch out my hand upon the inhabitants

[Jer 6:12 DK-KJV]
of the land, saith the LORD.

[Jer 6:13 DK-KJV] For fra den mindste af dem lige til den største af dem er hver og en overgivet til griskhed; og fra profeten lige til præsten handler hver og en falskt.
Jer 6:13 For from the least of them even unto the greatest of them every one is given to covetousness; and from the prophet even unto the priest every one dealeth falsely.

Jer 6:14 They have healed also the hurt of the daughter of my people

[Jer 6:14 DK-KJV]
slightly, saying, Peace, peace; when there is no peace.

Jer 6:15 Were they ashamed when they had committed abomination? nay, they were not at all ashamed, neither could they blush: therefore they shall fall among them that fall: at the time that I

[Jer 6:15 DK-KJV]
visit them they shall be cast down, saith the LORD.

[Jer 6:16 DK-KJV] Dette siger HERREN, Stå I på vejene, og se, og spørg efter de gamle stier, hvor er den gode vej, og følg den, og I skal finde hvile for jeres sjæle. Men de sagde, Vi vil ikke følge den.
Jer 6:16 Thus saith the LORD, Stand ye in the ways, and see, and ask for the old paths, where is the good way, and walk therein, and ye shall find rest for your souls. But they said, We will not walk therein.

Jer 6:17 Also I set watchmen over you, saying, Hearken to the sound

[Jer 6:17 DK-KJV]
of the trumpet. But they said, We will not hearken.

Jer 6:18 Therefore hear, ye nations, and know, O congregation, what

[Jer 6:18 DK-KJV]
is among them.

Jer 6:19 Hear, O earth: behold, I will bring evil upon this people, even the fruit of their thoughts, because they have not hearkened unto my

[Jer 6:19 DK-KJV]
words, nor to my law, but rejected it.

Jer 6:20 To what purpose cometh there to me incense from Sheba, and the sweet cane from a far country? your burnt offerings are not

[Jer 6:20 DK-KJV]
acceptable, nor your sacrifices sweet unto me.

Jer 6:21 Therefore thus saith the LORD, Behold, I will lay stumblingblocks before this people, and the fathers and the sons together shall fall upon them; the neighbour and his friend shall

[Jer 6:21 DK-KJV]
perish.

[Jer 6:22 DK-KJV] Dette siger HERREN, Læg mærke til, et folk kommer frem fra nordlandet, og en stor nation skal bli' rejst fra jordens sider.
Jer 6:22 Thus saith the LORD, Behold, a people cometh from the north country, and a great nation shall be raised from the sides of the earth.

Jer 6:23 They shall lay hold on bow and spear; they are cruel, and have no mercy; their voice roareth like the sea; and they ride upon

[Jer 6:23 DK-KJV]
horses, set in array as men for war against thee, O daughter of Zion.

Jer 6:24 We have heard the fame thereof: our hands wax feeble:

[Jer 6:24 DK-KJV]
anguish hath taken hold of us, and pain, as of a woman in travail.

[Jer 6:25 DK-KJV]
Jer 6:25 Go not forth into the field, nor walk by the way; for the sword

of the enemy and fear is on every side.

[Jer 6:26 DK-KJV] Jer 6:26 O daughter of my people, gird thee with sackcloth, and wallow thyself in ashes: make thee mourning, as for an only son, most bitter lamentation: for the spoiler shall suddenly come upon us.

[Jer 6:27 DK-KJV] Jer 6:27 I have set thee for a tower and a fortress among my people, that thou mayest know and try their way.

[Jer 6:28 DK-KJV] Jer 6:28 They are all grievous revolters, walking with slanders: they are brass and iron; they are all corrupters.

[Jer 6:29 DK-KJV] Jer 6:29 The bellows are burned, the lead is consumed of the fire; the founder melteth in vain: for the wicked are not plucked away.

[Jer 6:30 DK-KJV] Jer 6:30 Reprobate silver shall men call them, because the LORD hath rejected them.

Jeremias bog Kapitel 7 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 7:1 DK-KJV] Jer 7:1 The word that came to Jeremiah from the LORD, saying,

[Jer 7:2 DK-KJV] Jer 7:2 Stand in the gate of the LORD'S house, and proclaim there this word, and say, Hear the word of the LORD, all ye of Judah, that enter in at these gates to worship the LORD.

[Jer 7:3 DK-KJV] Jer 7:3 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, Amend your ways and your doings, and I will cause you to dwell in this place.

[Jer 7:4 DK-KJV] Jer 7:4 Trust ye not in lying words, saying, The temple of the LORD, The temple of the LORD, The temple of the LORD, are these.

[Jer 7:5 DK-KJV] Jer 7:5 For if ye throughly amend your ways and your doings; if ye throughly execute judgment between a man and his neighbour;

[Jer 7:6 DK-KJV] Jer 7:6 If ye oppress not the stranger, the fatherless, and the widow, and shed not innocent blood in this place, neither walk after other gods to your hurt:

[Jer 7:7 DK-KJV] Jer 7:7 Then will I cause you to dwell in this place, in the land that I gave to your fathers, for ever and ever.

[Jer 7:8 DK-KJV] Jer 7:8 Behold, ye trust in lying words, that cannot profit.

[Jer 7:9 DK-KJV] Jer 7:9 Will ye steal, murder, and commit adultery, and swear falsely, and burn incense unto Baal, and walk after other gods whom ye know not;

[Jer 7:10 DK-KJV] Jer 7:10 And come and stand before me in this house, which is called by my name, and say, We are delivered to do all these abominations?

[Jer 7:11 DK-KJV] Jer 7:11 Is this house, which is called by my name, become a den of robbers in your eyes? Behold, even I have seen it, saith the LORD.

[Jer 7:12 DK-KJV] Jer 7:12 But go ye now unto my place which was in Shiloh, where I set my name at the first, and see what I did to it for the wickedness of my people Israel.

[Jer 7:13 DK-KJV] Jer 7:13 And now, because ye have done all these works, saith the LORD, and I spake unto you, rising up early and speaking, but ye heard not; and I called you, but ye answered not;

[Jer 7:14 DK-KJV] Jer 7:14 Therefore will I do unto this house, which is called by my name, wherein ye trust, and unto the place which I gave to you and to your fathers, as I have done to Shiloh.

[Jer 7:15 DK-KJV] Jer 7:15 And I will cast you out of my sight, as I have cast out all your brethren, even the whole seed of Ephraim.

[Jer 7:16 DK-KJV] Jer 7:16 Therefore pray not thou for this people, neither lift up cry nor prayer for them, neither make intercession to me: for I will not hear thee.

[Jer 7:17 DK-KJV] Jer 7:17 Seest thou not what they do in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem?

[Jer 7:18 DK-KJV] Jer 7:18 The children gather wood, and the fathers kindle the fire, and the women knead their dough, to make cakes to the queen of heaven, and to pour out drink offerings unto other gods, that they may provoke me to anger.

[Jer 7:19 DK-KJV]

Jer 7:19 Do they provoke me to anger? saith the LORD: do they not provoke themselves to the confusion of their own faces?

[Jer 7:20 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Læg mærke til,

Jer 7:20 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, mine anger and my fury shall be poured out upon this place, upon man, and upon beast, and upon the trees of the field, and upon the fruit of the ground; and it shall burn, and shall not be quenched.

[Jer 7:21 DK-KJV]

Jer 7:21 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Put your burnt offerings unto your sacrifices, and eat flesh.

[Jer 7:22 DK-KJV]

Jer 7:22 For I spake not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt offerings or sacrifices:

[Jer 7:23 DK-KJV]

Jer 7:23 But this thing commanded I them, saying, Obey my voice, and I will be your God, and ye shall be my people: and walk ye in all the ways that I have commanded you, that it may be well unto you.

[Jer 7:24 DK-KJV]

Jer 7:24 But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in the counsels and in the imagination of their evil heart, and went backward, and not forward.

[Jer 7:25 DK-KJV]

Jer 7:25 Since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day I have even sent unto you all my servants the prophets, daily rising up early and sending them:

[Jer 7:26 DK-KJV]

Jer 7:26 Yet they hearkened not unto me, nor inclined their ear, but hardened their neck: they did worse than their fathers.

[Jer 7:27 DK-KJV]

Jer 7:27 Therefore thou shalt speak all these words unto them; but they will not hearken to thee: thou shalt also call unto them; but they will not answer thee.

[Jer 7:28 DK-KJV]

Jer 7:28 But thou shalt say unto them, This is a nation that obeyeth not the voice of the LORD their God, nor receiveth correction: truth is perished, and is cut off from their mouth.

[Jer 7:29 DK-KJV]

Jer 7:29 Cut off thine hair, O Jerusalem, and cast it away, and take up a lamentation on high places; for the LORD hath rejected and forsaken the generation of his wrath.

[Jer 7:30 DK-KJV]

Jer 7:30 For the children of Judah have done evil in my sight, saith the LORD: they have set their abominations in the house which is called by my name, to pollute it.

[Jer 7:31 DK-KJV] Og de har bygget de høje steder i Tophet, som er i dalen til sønnerne af Hinnom, for at brænde deres sønner og deres døtre i ilden; hvilket jeg ikke befalede dem, det kom heller ikke ind i mit hjerte.

Jer 7:31 And they have built the high places of Tophet, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire; which I commanded them not, neither came it into my heart.

[Jer 7:32 DK-KJV] Læg derfor mærke til, de dage kommer, siger HERREN, hvor den ikke længere skal kaldes Tophet, men slagtningsdalen: for i Tophet skal de begrave, til de løber tør for plads.

Jer 7:32 Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be called Tophet, nor the valley of the son of Hinnom, but the valley of slaughter: for they shall bury in Tophet, till there be no place.

[Jer 7:33 DK-KJV]

Jer 7:33 And the carcases of this people shall be meat for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall fray them away.

[Jer 7:34 DK-KJV]

Jer 7:34 Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth, and the voice of gladness, the voice of the bridegroom, and the voice of the bride: for the land shall be desolate.

Jeremias bog Kapitel 8 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 8:1 DK-KJV]

Jer 8:1 At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the prophets, and the bones of the inhabitants of Jerusalem, out of their graves:

[Jer 8:2 DK-KJV]

Jer 8:2 And they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and whom they have served, and after whom they have walked, and whom they have sought, and whom they have worshipped: they shall not be gathered, nor be buried;

they shall be for dung upon the face of the earth.

[Jer 8:3 DK-KJV]
Jer 8:3 And death shall be chosen rather than life by all the residue of them that remain of this evil family, which remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.

[Jer 8:4 DK-KJV]
Jer 8:4 Moreover thou shalt say unto them, Thus saith the LORD; Shall they fall, and not arise? shall he turn away, and not return?

[Jer 8:5 DK-KJV]
Jer 8:5 Why then is this people of Jerusalem slidden back by a perpetual backsliding? they hold fast deceit, they refuse to return.

[Jer 8:6 DK-KJV]
Jer 8:6 I hearkened and heard, but they spake not aright: no man repented him of his wickedness, saying, What have I done? every one turned to his course, as the horse rusheth into the battle.

[Jer 8:7 DK-KJV]
Jer 8:7 Yea, the stork in the heaven knoweth her appointed times; and the turtle and the crane and the swallow observe the time of their coming; but my people know not the judgment of the LORD.

[Jer 8:8 DK-KJV]
Jer 8:8 How do ye say, We are wise, and the law of the LORD is with us? Lo, certainly in vain made he it; the pen of the scribes is in vain.

[Jer 8:9 DK-KJV]
Jer 8:9 The wise men are ashamed, they are dismayed and taken: lo, they have rejected the word of the LORD; and what wisdom is in them?

[Jer 8:10 DK-KJV] Derfor vil jeg give deres hustruer til andre, og deres marker til dem der skal arve dem: for hver og en fra den mindste lige til den største er overgivet til griskhed, fra profeten lige til præsten handler hver og en falskt.

Jer 8:10 Therefore will I give their wives unto others, and their fields to them that shall inherit them: for every one from the least even unto the greatest is given to covetousness, from the prophet even unto the priest every one dealeth falsely.

[Jer 8:11 DK-KJV]
Jer 8:11 For they have healed the hurt of the daughter of my people slightly, saying, Peace, peace; when there is no peace.

[Jer 8:12 DK-KJV]
Jer 8:12 Were they ashamed when they had committed abomination? nay, they were not at all ashamed, neither could they blush: therefore shall they fall among them that fall: in the time of their visitation they shall be cast down, saith the LORD.

[Jer 8:13 DK-KJV]
Jer 8:13 I will surely consume them, saith the LORD: there shall be no grapes on the vine, nor figs on the fig tree, and the leaf shall fade; and the things that I have given them shall pass away from them.

[Jer 8:14 DK-KJV]
Jer 8:14 Why do we sit still? assemble yourselves, and let us enter into the defenced cities, and let us be silent there: for the LORD our God hath put us to silence, and given us water of gall to drink, because we have sinned against the LORD.

[Jer 8:15 DK-KJV] og læg mærke til trængsel!
Jer 8:15 We looked for peace, but no good came; and for a time of health, and behold trouble!

[Jer 8:16 DK-KJV]
Jer 8:16 The snorting of his horses was heard from Dan: the whole land trembled at the sound of the neighing of his strong ones; for they are come, and have devoured the land, and all that is in it; the city, and those that dwell therein.

[Jer 8:17 DK-KJV]
Jer 8:17 For, behold, I will send serpents, cockatrices, among you, which will not be charmed, and they shall bite you, saith the LORD.

[Jer 8:18 DK-KJV]
Jer 8:18 When I would comfort myself against sorrow, my heart is faint in me.

[Jer 8:19 DK-KJV]
Jer 8:19 Behold the voice of the cry of the daughter of my people because of them that dwell in a far country: Is not the LORD in Zion? is not her king in her? Why have they provoked me to anger with their graven images, and with strange vanities?

[Jer 8:20 DK-KJV] Høsten er over, sommeren er slut, og vi er ikke frelst.
Jer 8:20 The harvest is past, the summer is ended, and we are not saved.

[Jer 8:21 DK-KJV] For jeg er såret over at mit folks datter er såret; jeg er sørgmodig; forbløffelse har grebet fat i mig.
Jer 8:21 For the hurt of the daughter of my people am I hurt; I am black; astonishment hath taken hold on me.

[Jer 8:22 DK-KJV] Er der ingen balsam i Gilead; er der ingen læge der? hvorfor er mit folks datters helse da ikke genvundet?
Jer 8:22 Is there no balm in Gilead; is there no physician there? why then is not the health of the daughter of my people recovered?

Jeremias bog Kapitel 9 - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 9:1 DK-KJV] Åh hvis mit hoved var vandmasser, og mine øjne en kilde af tårer, så jeg dag og nat måtte græde over
Jer 9:1 Oh that my head were waters, and mine eyes a fountain of tears, that I might weep day and night for the slain

den dræbte datter blandt mit folk!

[Jer 9:2 DK-KJV] Åh hvis jeg i vildmarken havde en bolig til vandringsmænd; så jeg måtte forlade mit folk, og gå fra dem! for de er alle utro, en forsamling af forræderiske mænd.
[Jer 9:3 DK-KJV] For de strækker deres tunge som deres bue efter løgn: men de er ikke tapre efter sandheden på jorden; for de går fra ondt til ondt, og de kender mig ikke, siger HERREN.
[Jer 9:4 DK-KJV] Vær I hver og en varsom med hans nabo, og stol I ikke på nogen bror: for enhver bror vil fuldstændigt fortrænge, og enhver nabo vil gå med sladder.
[Jer 9:5 DK-KJV] Og de vil hver og en bedrage sin næste, og vil ikke tale sandheden: de har undervist sin tunge i at tale løgne, og udmatter sigselv til at begå fejltrin.
[Jer 9:6 DK-KJV] Din bolig er i bedrageriets midte; gennem bedrageri afviser de at kende mig, siger HERREN.
[Jer 9:7 DK-KJV] Derfor siger hærskarers HERRE dette, Læg mærke til, jeg vil smelte dem, og prøve dem; for hvordan skal jeg gøre for mit folks datter?
[Jer 9:8 DK-KJV] Deres tunge er som en afskudt pil; den taler bedrageri: en taler fredeligt med hans mund til hans næste, men i hans hjerte ligger han på lur.
[Jer 9:9 DK-KJV] Skal jeg ikke besøge dem på grund af disse ting? siger HERREN: skal ikke min sjæl hævne sig på en nation som denne?
[Jer 9:10 DK-KJV] På grund af bjergene vil jeg samle en gråd og en hylen op, og på grund af boligerne i vildmarken en klagesang, fordi de er brændt op, sådant at ingen kan passere gennem dem; mennesket kan heller ikke høre kvægets stemme; både himlens fugle og dyret er flygtet; de er væk.
[Jer 9:11 DK-KJV] Og jeg vil gøre Jerusalem til bunker, og en grotte for drager; og jeg vil gøre Judahs byer øde, uden en indbygger.
[Jer 9:12 DK-KJV] Hvem er den vise mand, der må forstå dette? og hvem er han til hvem HERRENs mund har talt, så han må erklære det, hvorfor er det land gået tabt som en vildmark og er brændt op, så ingen passere gennem?
[Jer 9:13 DK-KJV] Og HERREN siger, Fordi de har forladt min lov som jeg har sat foran dem, og ikke har adlydt min stemme, ej heller vandret deri;
[Jer 9:14 DK-KJV] Men har vandret efter fantasien i deres eget hjerte, og efter Baalim, som deres fædre lærte dem:
[Jer 9:15 DK-KJV] Derfor siger hærskarers HERRE dette, Israels Gud; Læg mærke til, jeg vil fodre dem, ja dette folk, med malurt, og gi' dem vand med galde at drikke.
[Jer 9:16 DK-KJV] Jeg vil også sprede dem blandt hedningerne, som hverken de eller deres fædre har kendt: og jeg vil sende et sværd efter dem, indtil jeg har fortæret dem.
[Jer 9:17 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE, Tænk I over det, og kald på de sørgende kvinder, så de må komme; og sende bud efter snedige kvinder, så de må komme:
[Jer 9:18 DK-KJV] Og lad dem skynde sig, og ta' en gråd op for os, så tårerne må løbe ned fra vore øjne, og vore øjenlåg stå ud med vandmasser.
[Jer 9:19 DK-KJV] For grådens stemme er hørt ud fra Zion, Hvordan er vi plyndret! vi er meget forvirrede, fordi vi har forladt landet, fordi vor boliger har kastet os ud.
[Jer 9:20 DK-KJV] Men hør HERRENs ord, Kæreste I kvinder, og lad jeres øre modta' ordet fra hans mund, og undervis jeres døtre i gråd, og hver og en hendes nabo i

of the daughter of my people!

Jer 9:2 Oh that I had in the wilderness a lodging place of wayfaring men; that I might leave my people, and go from them! for they be all adulterers, an assembly of treacherous men.
Jer 9:3 And they bend their tongues like their bow for lies: but they are not valiant for the truth upon the earth; for they proceed from evil to evil, and they know not me, saith the LORD.
Jer 9:4 Take ye heed every one of his neighbour, and trust ye not in any brother: for every brother will utterly supplant, and every neighbour will walk with slanders.
Jer 9:5 And they will deceive every one his neighbour, and will not speak the truth: they have taught their tongue to speak lies, and weary themselves to commit iniquity.
Jer 9:6 Thine habitation is in the midst of deceit; through deceit they refuse to know me, saith the LORD.
Jer 9:7 Therefore thus saith the LORD of hosts, Behold, I will melt them, and try them; for how shall I do for the daughter of my people?
Jer 9:8 Their tongue is as an arrow shot out; it speaketh deceit: one speaketh peaceably to his neighbour with his mouth, but in heart he layeth his wait.

Jer 9:9 Shall I not visit them for these things? saith the LORD: shall not my soul be avenged on such a nation as this?
Jer 9:10 For the mountains will I take up a weeping and wailing, and for the habitations of the wilderness a lamentation, because they are burned up, so that none can pass through them; neither can men hear the voice of the cattle; both the fowl of the heavens and the beast are fled; they are gone.
Jer 9:11 And I will make Jerusalem heaps, and a den of dragons; and I will make the cities of Judah desolate, without an inhabitant.
Jer 9:12 Who is the wise man, that may understand this? and who is he to whom the mouth of the LORD hath spoken, that he may declare it, for what the land perisheth and is burned up like a wilderness, that none passeth through?
Jer 9:13 And the LORD saith, Because they have forsaken my law which I set before them, and have not obeyed my voice, neither walked therein;
Jer 9:14 But have walked after the imagination of their own heart, and after Baalim, which their fathers taught them:
Jer 9:15 Therefore thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will feed them, even this people, with wormwood, and give them water of gall to drink.
Jer 9:16 I will scatter them also among the heathen, whom neither they nor their fathers have known: and I will send a sword after them, till I have consumed them.
Jer 9:17 Thus saith the LORD of hosts, Consider ye, and call for the mourning women, that they may come; and send for cunning women, that they may come:
Jer 9:18 And let them make haste, and take up a wailing for us, that our eyes may run down with tears, and our eyelids gush out with waters.
Jer 9:19 For a voice of wailing is heard out of Zion, How are we spoiled! we are greatly confounded, because we have forsaken the land, because our dwellings have cast us out.
Jer 9:20 Yet hear the word of the LORD, O ye women, and let your ear receive the word of his mouth, and teach your daughters wailing, and every one her neighbour lamentation.

klagesang.

[Jer 9:21 DK-KJV] For død er kommet op ind i vore vinduer, og er kommet ind i vore paladser, for at fjerne børnene udenfor, og de unge mænd fra gaderne.
Jer 9:21 For death is come up into our windows, and is entered into our palaces, to cut off the children from without, and the young men from the streets.

[Jer 9:22 DK-KJV] Tal, Dette siger HERREN, Ja menneskekadaverne skal falde som møg på de åbne marker, og som håndfulden efter høstmanden, og ingen skal samle dem.
Jer 9:22 Speak, Thus saith the LORD, Even the carcases of men shall fall as dung upon the open field, and as the handful after the harvestman, and none shall gather them.

[Jer 9:23 DK-KJV] Dette siger HERREN, Lad ikke den vise mand forherliges i hans visdom, lad ej heller den mægtige mand forherliges i hans magt, lad ikke den rige mand forherliges over hans rigdomme:
Jer 9:23 Thus saith the LORD, Let not the wise man glory in his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, let not the rich man glory in his riches:

[Jer 9:24 DK-KJV] Men lad ham der forherliger forherliges over dette, at han forstår og kender mig, at jeg er HERREN som udøver overbærenhed, dom, og retfærdighed, på jorden: for jeg glæder mig over disse ting, siger HERREN.
Jer 9:24 But let him that glorieth glory in this, that he understandeth and knoweth me, that I am the LORD which exercise lovingkindness, judgment, and righteousness, in the earth: for in these things I delight, saith the LORD.

[Jer 9:25 DK-KJV] Læg mærke til, de dage kommer, siger HERREN, hvor jeg vil straffe dem som er omskåret med de uomskårede;
Jer 9:25 Behold, the days come, saith the LORD, that I will punish all them which are circumcised with the uncircumcised;

[Jer 9:26 DK-KJV] Egypten, og Judah, og Edom, og Ammons børn, og Moab, og alle der er i de yderste hjørner, der bor i vildmarken: for alle disse nationer er uomskåret, og hele Israels hus er uomskåret i hjertet.
Jer 9:26 Egypt, and Judah, and Edom, and the children of Ammon, and Moab, and all that are in the utmost corners, that dwell in the wilderness: for all these nations are uncircumcised, and all the house of Israel are uncircumcised in the heart.

Jeremias bog Kapitel 10 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 10:1 DK-KJV]
Jer 10:1 Hear ye the word which the LORD speaketh unto you, O house of Israel:

[Jer 10:2 DK-KJV]
Jer 10:2 Thus saith the LORD, Learn not the way of the heathen, and be not dismayed at the signs of heaven; for the heathen are dismayed at them.

[Jer 10:3 DK-KJV]
Jer 10:3 For the customs of the people are vain: for one cutteth a tree out of the forest, the work of the hands of the workman, with the axe.

[Jer 10:4 DK-KJV]
Jer 10:4 They deck it with silver and with gold; they fasten it with nails and with hammers, that it move not.

[Jer 10:5 DK-KJV]
Jer 10:5 They are upright as the palm tree, but speak not: they must needs be borne, because they cannot go. Be not afraid of them; for they cannot do evil, neither also is it in them to do good.

[Jer 10:6 DK-KJV]
Jer 10:6 Forasmuch as there is none like unto thee, O LORD; thou art great, and thy name is great in might.

[Jer 10:7 DK-KJV]
Jer 10:7 Who would not fear thee, O King of nations? for to thee doth it appertain: forasmuch as among all the wise men of the nations, and in all their kingdoms, there is none like unto thee.

[Jer 10:8 DK-KJV]
Jer 10:8 But they are altogether brutish and foolish: the stock is a doctrine of vanities.

[Jer 10:9 DK-KJV]
Jer 10:9 Silver spread into plates is brought from Tarshish, and gold from Uphaz, the work of the workman, and of the hands of the founder: blue and purple is their clothing: they are all the work of cunning men.

[Jer 10:10 DK-KJV]
Jer 10:10 But the LORD is the true God, he is the living God, and an everlasting king: at his wrath the earth shall tremble, and the nations shall not be able to abide his indignation.

[Jer 10:11 DK-KJV]
Jer 10:11 Thus shall ye say unto them, The gods that have not made the heavens and the earth, even they shall perish from the earth, and from under these heavens.

[Jer 10:12 DK-KJV]
Jer 10:12 He hath made the earth by his power, he hath established the world by his wisdom, and hath stretched out the heavens by his discretion.

[Jer 10:13 DK-KJV]

Jer 10:13 When he uttereth his voice, there is a multitude of waters in the heavens, and he causeth the vapours to ascend from the ends of the earth; he maketh lightnings with rain, and bringeth forth the wind out of his treasures.

[Jer 10:14 DK-KJV]

Jer 10:14 Every man is brutish in his knowledge: every founder is confounded by the graven image: for his molten image is falsehood, and there is no breath in them.

[Jer 10:15 DK-KJV]

Jer 10:15 They are vanity, and the work of errors: in the time of their visitation they shall perish.

[Jer 10:16 DK-KJV]

Jer 10:16 The portion of Jacob is not like them: for he is the former of all things; and Israel is the rod of his inheritance: The LORD of hosts is his name.

[Jer 10:17 DK-KJV]

Jer 10:17 Gather up thy wares out of the land, O inhabitant of the fortress.

[Jer 10:18 DK-KJV]

Jer 10:18 For thus saith the LORD, Behold, I will sling out the inhabitants of the land at this once, and will distress them, that they may find it so.

[Jer 10:19 DK-KJV]

Jer 10:19 Woe is me for my hurt! my wound is grievous: but I said, Truly this is a grief, and I must bear it.

[Jer 10:20 DK-KJV]

Jer 10:20 My tabernacle is spoiled, and all my cords are broken: my children are gone forth of me, and they are not: there is none to stretch forth my tent any more, and to set up my curtains.

[Jer 10:21 DK-KJV] For pastorene er blevet brutale, og har ikke søgt HERREN: derfor skal de ikke blomstre, og deres flokke skal bli' spredt.

Jer 10:21 For the pastors are become brutish, and have not sought the LORD: therefore they shall not prosper, and all their flocks shall be scattered.

[Jer 10:22 DK-KJV] Læg mærke til, larmen fra rygtet er kommet, og et stor tumult ud fra nordlandet, for at gøre byerne i Judah øde, og en hule for drager.

Jer 10:22 Behold, the noise of the bruit is come, and a great commotion out of the north country, to make the cities of Judah desolate, and a den of dragons.

[Jer 10:23 DK-KJV] Kæreste HERRE, jeg ved at menneskets vej ikke er i hamselv; det er ikke i mennesket som går for at dirigere sine skridt.

Jer 10:23 O LORD, I know that the way of man is not in himself: it is not in man that walketh to direct his steps.

[Jer 10:24 DK-KJV] Kæreste HERRE, retled mig, men med dom; ikke i din vrede, for ikke at du gør mig til intet.

Jer 10:24 O LORD, correct me, but with judgment; not in thine anger, lest thou bring me to nothing.

[Jer 10:25 DK-KJV] Udøs dit raseri over hedningerne der ikke kender dig, og over familierne der ikke kalder på dit navn: for de har spist Jacob op, og fortæret ham, og konsumeret ham, og har gjort hans bolig øde.

Jer 10:25 Pour out thy fury upon the heathen that know thee not, and upon the families that call not on thy name: for they have eaten up Jacob, and devoured him, and consumed him, and have made his habitation desolate.

Jeremias bog Kapitel 11 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 11:1 DK-KJV]

Jer 11:1 The word that came to Jeremiah from the LORD, saying,

[Jer 11:2 DK-KJV]

Jer 11:2 Hear ye the words of this covenant, and speak unto the men of Judah, and to the inhabitants of Jerusalem;

[Jer 11:3 DK-KJV] Og sig du til dem, Dette siger HERREN Israels Gud;

Jer 11:3 And say thou unto them, Thus saith the LORD God of Israel; Cursed be the man that obeyeth not the words of this covenant,

[Jer 11:4 DK-KJV] i overensstemmelse med alt som jeg befaler jer:

Jer 11:4 Which I commanded your fathers in the day that I brought them forth out of the land of Egypt, from the iron furnace, saying, Obey my voice, and do them, according to all which I command you: so shall ye be my people, and I will be your God:

[Jer 11:5 DK-KJV]

Jer 11:5 That I may perform the oath which I have sworn unto your fathers, to give them a land flowing with milk and honey, as it is this day. Then answered I, and said, So be it, O LORD.

[Jer 11:6 DK-KJV]

Jer 11:6 Then the LORD said unto me, Proclaim all these words in the cities of Judah, and in the streets of Jerusalem, saying, Hear ye the words of this covenant, and do them.

[Jer 11:7 DK-KJV]

Jer 11:7 For I earnestly protested unto your fathers in the

day that I brought them up out of the land of Egypt, even unto this day, rising early and protesting, saying, Obey my voice.

Jer 11:8 Yet they obeyed not, nor inclined their ear, but walked every one in the imagination of their evil heart: therefore I will bring upon them all the words of this covenant, which I commanded them to do; but they did them not.

[Jer 11:8 DK-KJV]

Jer 11:9 And the LORD said unto me, A conspiracy is found among the men of Judah, and among the inhabitants of Jerusalem.

[Jer 11:9 DK-KJV]

Jer 11:10 They are turned back to the iniquities of their forefathers, which refused to hear my words; and they went after other gods to serve them: the house of Israel and the house of Judah have broken my covenant which I made with their fathers.

[Jer 11:10 DK-KJV]

Jer 11:11 Therefore thus saith the LORD, Behold, I will bring evil upon them, which they shall not be able to escape; and though they shall cry unto me, I will not hearken unto them.

[Jer 11:11 DK-KJV]

Jer 11:12 Then shall the cities of Judah and inhabitants of Jerusalem go, and cry unto the gods unto whom they offer incense: but they shall not save them at all in the time of their trouble.

[Jer 11:12 DK-KJV] i deres trængselstid.

Jer 11:13 For according to the number of thy cities were thy gods, O Judah; and according to the number of the streets of Jerusalem have ye set up altars to that shameful thing, even altars to burn incense unto Baal.

[Jer 11:13 DK-KJV]

Jer 11:14 Therefore pray not thou for this people, neither lift up a cry or prayer for them: for I will not hear them in the time that they cry unto me for their trouble.

[Jer 11:14 DK-KJV] i den tid hvor de råber på mig på grund af deres trængsel.

Jer 11:15 What hath my beloved to do in mine house, seeing she hath wrought lewdness with many, and the holy flesh is passed from thee? when thou doest evil, then thou rejoicest.

[Jer 11:15 DK-KJV]

Jer 11:16 The LORD called thy name, A green olive tree, fair, and of goodly fruit: with the noise of a great tumult he hath kindled fire upon it, and the branches of it are broken.

[Jer 11:16 DK-KJV]

Jer 11:17 For the LORD of hosts, that planted thee, hath pronounced evil against thee, for the evil of the house of Israel and of the house of Judah, which they have done against themselves to provoke me to anger in offering incense unto Baal.

[Jer 11:17 DK-KJV]

Jer 11:18 And the LORD hath given me knowledge of it, and I know it: then thou shewedst me their doings.

[Jer 11:18 DK-KJV] Og HERREN har givet mig kundskab om det, og jeg ved det: da du viste mig deres handlinger.

Jer 11:19 But I was like a lamb or an ox that is brought to the slaughter; and I knew not that they had devised devices against me, saying, Let us destroy the tree with the fruit thereof, and let us cut him off from the land of the living, that his name may be no more remembered.

[Jer 11:19 DK-KJV] Men jeg var som en lam eller en okse der er bragt til slagteren; og jeg vidste ikke at de havde udtænkt anordninger imod mig, ved at sige, Lad os destruere træet med des frugt, og lad os fjerne ham fra de levendes land, så hans navn ikke længere må bli' ihukommet.

Jer 11:20 But, O LORD of hosts, that judgest righteously, that triest the reins and the heart, let me see thy vengeance on them: for unto thee have I revealed my cause.

[Jer 11:20 DK-KJV] Men, Kæreste hærskarers HERRE, som dømmer retfærdigt, der prøver tøjlerne og hjertet, lad mig se hævnen over dem: for overfor dig har jeg afsløre min sag.

Jer 11:21 Therefore thus saith the LORD of the men of Anathoth, that seek thy life, saying, Prophesy not in the name of the LORD, that thou die not by our hand:

[Jer 11:21 DK-KJV]

Jer 11:22 Therefore thus saith the LORD of hosts, Behold, I will punish them: the young men shall die by the sword; their sons and their daughters shall die by famine:

[Jer 11:22 DK-KJV]

Jer 11:23 And there shall be no remnant of them: for I will bring evil upon the men of Anathoth, even the year of their visitation.

[Jer 11:23 DK-KJV]

[Jer 12:1 DK-KJV] Jer 12:1 Righteous art thou, O LORD, when I plead with thee: yet let me talk with thee of thy judgments: Wherefore doth the way of the wicked prosper? wherefore are all they happy that deal very treacherously?
[Jer 12:2 DK-KJV] Jer 12:2 Thou hast planted them, yea, they have taken root: they grow, yea, they bring forth fruit: thou art near in their mouth, and far from their reins.
[Jer 12:3 DK-KJV] Jer 12:3 But thou, O LORD, knowest me: thou hast seen me, and tried mine heart toward thee: pull them out like sheep for the slaughter, and prepare them for the day of slaughter.
[Jer 12:4 DK-KJV] Jer 12:4 How long shall the land mourn, and the herbs of every field wither, for the wickedness of them that dwell therein? the beasts are consumed, and the birds; because they said, He shall not see our last end.
[Jer 12:5 DK-KJV] Jer 12:5 If thou hast run with the footmen, and they have wearied thee, then how canst thou contend with horses? and if in the land of peace, wherein thou trustedst, they wearied thee, then how wilt thou do in the swelling of Jordan?
[Jer 12:6 DK-KJV] Jer 12:6 For even thy brethren, and the house of thy father, even they have dealt treacherously with thee; yea, they have called a multitude after thee: believe them not, though they speak fair words unto thee.
[Jer 12:7 DK-KJV] Jer 12:7 I have forsaken mine house, I have left mine heritage; I have given the dearly beloved of my soul into the hand of her enemies.
[Jer 12:8 DK-KJV] Jer 12:8 Mine heritage is unto me as a lion in the forest; it crieth out against me: therefore have I hated it.
[Jer 12:9 DK-KJV] Jer 12:9 Mine heritage is unto me as a speckled bird, the birds round about are against her; come ye, assemble all the beasts of the field, come to devour.
[Jer 12:10 DK-KJV] Jer 12:10 Many pastors have destroyed my vineyard, they have trodden my portion under foot, they have made my pleasant portion a desolate wilderness.
[Jer 12:11 DK-KJV] Jer 12:11 They have made it desolate, and being desolate it mourneth unto me; the whole land is made desolate, because no man layeth it to heart.
[Jer 12:12 DK-KJV] Jer 12:12 The spoilers are come upon all high places through the wilderness: for the sword of the LORD shall devour from the one end of the land even to the other end of the land: no flesh shall have peace.
[Jer 12:13 DK-KJV] Jer 12:13 They have sown wheat, but shall reap thorns: they have put themselves to pain, but shall not profit: and they shall be ashamed of your revenues because of the fierce anger of the LORD.
[Jer 12:14 DK-KJV] Jer 12:14 Thus saith the LORD against all mine evil neighbours, that touch the inheritance which I have caused my people Israel to inherit; Behold, I will pluck them out of their land, and pluck out the house of Judah from among them.
[Jer 12:15 DK-KJV] Jer 12:15 And it shall come to pass, after that I have plucked them out I will return, and have compassion on them, and will bring them again, every man to his heritage, and every man to his land.
[Jer 12:16 DK-KJV] Jer 12:16 And it shall come to pass, if they will diligently learn the ways of my people, to swear by my name, The LORD liveth; as they taught my people to swear by Baal; then shall they be built in the midst of my people.
[Jer 12:17 DK-KJV] Jer 12:17 But if they will not obey, I will utterly pluck up and destroy that nation, saith the LORD.

Jeremias bog Kapitel 13 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 13:1 DK-KJV] Jer 13:1 Thus saith the LORD unto me, Go and get thee a linen girdle, and put it upon thy loins, and put it not in water.
[Jer 13:2 DK-KJV] Jer 13:2 So I got a girdle according to the word of the LORD, and put it on my loins.
[Jer 13:3 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig den anden gang, som siger, Jer 13:3 And the word of the LORD came unto me the second time, saying,
[Jer 13:4 DK-KJV] Jer 13:4 Take the girdle that thou hast got, which is upon thy loins, and arise, go to Euphrates, and hide it there in a hole of the rock.
[Jer 13:5 DK-KJV] Jer 13:5 So I went, and hid it by Euphrates, as the LORD commanded me.
[Jer 13:6 DK-KJV] Jer 13:6 And it came to pass after many days, that the LORD said unto me, Arise, go to Euphrates, and take the girdle from thence, which I commanded thee to hide there.
[Jer 13:7 DK-KJV] Jer 13:7 Then I went to Euphrates, and digged, and took the girdle from the place where I had hid it: and, behold, the girdle was marred, it was profitable for nothing.
[Jer 13:8 DK-KJV] Jer 13:8 Then the word of the LORD came unto me, saying,

[Jer 13:9 DK-KJV] Jer 13:9 Thus saith the LORD, After this manner will I mar the pride of Judah, and the great pride of Jerusalem.

[Jer 13:10 DK-KJV] Jer 13:10 This evil people, which refuse to hear my words, which walk in the imagination of their heart, and walk after other gods, to serve them, and to worship them, shall even be as this girdle, which is good for nothing.

[Jer 13:11 DK-KJV] Jer 13:11 For as the girdle cleaveth to the loins of a man, so have I caused to cleave unto me the whole house of Israel and the whole house of Judah, saith the LORD; that they might be unto me for a people, and for a name, and for a praise, and for a glory: but they would not hear.

[Jer 13:12 DK-KJV] Derfor skal du tale disse ord til dem; Dette siger HERREN Israels Gud, Jer 13:12 Therefore thou shalt speak unto them this word; Thus saith the LORD God of Israel, Every bottle shall be filled with wine: and they shall say unto thee, Do we not certainly know that every bottle shall be filled with wine?

[Jer 13:13 DK-KJV] Jer 13:13 Then shalt thou say unto them, Thus saith the LORD, Behold, I will fill all the inhabitants of this land, even the kings that sit upon David's throne, and the priests, and the prophets, and all the inhabitants of Jerusalem, with drunkenness.

[Jer 13:14 DK-KJV] Jer 13:14 And I will dash them one against another, even the fathers and the sons together, saith the LORD: I will not pity, nor spare, nor have mercy, but destroy them.

[Jer 13:15 DK-KJV] Jer 13:15 Hear ye, and give ear; be not proud: for the LORD hath spoken.

[Jer 13:16 DK-KJV] Jer 13:16 Give glory to the LORD your God, before he cause darkness, and before your feet stumble upon the dark mountains, and, while ye look for light, he turn it into the shadow of death, and make it gross darkness.

[Jer 13:17 DK-KJV] Jer 13:17 But if ye will not hear it, my soul shall weep in secret places for your pride; and mine eye shall weep sore, and run down with tears, because the LORD'S flock is carried away captive.

[Jer 13:18 DK-KJV] Jer 13:18 Say unto the king and to the queen, Humble yourselves, sit down: for your principalities shall come down, even the crown of your glory.

[Jer 13:19 DK-KJV] Jer 13:19 The cities of the south shall be shut up, and none shall open them: Judah shall be carried away captive all of it, it shall be wholly carried away captive.

[Jer 13:20 DK-KJV] Jer 13:20 Lift up your eyes, and behold them that come from the north: where is the flock that was given thee, thy beautiful flock?

[Jer 13:21 DK-KJV] Jer 13:21 What wilt thou say when he shall punish thee? for thou hast taught them to be captains, and as chief over thee: shall not sorrows take thee, as a woman in travail?

[Jer 13:22 DK-KJV] Jer 13:22 And if thou say in thine heart, Wherefore come these things upon me? For the greatness of thine iniquity are thy skirts discovered, and thy heels made bare.

[Jer 13:23 DK-KJV] Jer 13:23 Can the Ethiopian change his skin, or the leopard his spots? then may ye also do good, that are accustomed to do evil.

[Jer 13:24 DK-KJV] Jer 13:24 Therefore will I scatter them as the stubble that passeth away by the wind of the wilderness.

[Jer 13:25 DK-KJV] Jer 13:25 This is thy lot, the portion of thy measures from me, saith the LORD; because thou hast forgotten me, and trusted in falsehood.

[Jer 13:26 DK-KJV] Jer 13:26 Therefore will I discover thy skirts upon thy face, that thy shame may appear.

[Jer 13:27 DK-KJV] Jer 13:27 I have seen thine adulteries, and thy neighings, the lewdness of thy whoredom, and thine abominations on the hills in the fields. Woe unto thee, O Jerusalem! wilt thou not be made clean? when shall it once be?

Jeremias bog Kapitel 14 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 14:1 DK-KJV] Jer 14:1 The word of the LORD that came to Jeremiah concerning the dearth.

[Jer 14:2 DK-KJV] Jer 14:2 Judah mourneth, and the gates thereof languish; they are black unto the ground; and the cry of Jerusalem is gone up.

[Jer 14:3 DK-KJV] Jer 14:3 And their nobles have sent their little ones to the waters: they came to the pits, and found no water; they returned with their vessels empty; they were ashamed and confounded, and covered their heads.

[Jer 14:4 DK-KJV] Jer 14:4 Because the ground is chapt, for there was no rain in the earth, the plowmen were ashamed, they covered their heads.

[Jer 14:5 DK-KJV] Jer 14:5 Yea, the hind also calved in the field, and forsook it, because there was no grass.

[Jer 14:6 DK-KJV] Jer 14:6 And the wild asses did stand in the high places, they snuffed up the wind like dragons; their eyes did fail, because there was no grass.

[Jer 14:7 DK-KJV]

Jer 14:7 O LORD, though our iniquities testify against us, do thou it for thy name's sake: for our backslidings are many; we have sinned against thee.

[Jer 14:8 DK-KJV] i trængslens tid

Jer 14:8 O the hope of Israel, the saviour thereof in time of trouble, why shouldest thou be as a stranger in the land, and as a wayfaring man that turneth aside to tarry for a night?

[Jer 14:9 DK-KJV] Hvorfor skulle du være som en forbløffet mand, som en mægtig mand der ikke kan frelse? men du, Kæreste HERRE, er i vor midte, og vi er kaldet ved dit navn; forlad os ikke.

Jer 14:9 Why shouldest thou be as a man astonied, as a mighty man that cannot save? yet thou, O LORD, art in the midst of us, and we are called by thy name; leave us not.

[Jer 14:10 DK-KJV]

Jer 14:10 Thus saith the LORD unto this people, Thus have they loved to wander, they have not refrained their feet, therefore the LORD doth not accept them; he will now remember their iniquity, and visit their sins.

[Jer 14:11 DK-KJV]

Jer 14:11 Then said the LORD unto me, Pray not for this people for their good.

[Jer 14:12 DK-KJV] ; og når de tilbyder brændoffergave og en offergave,

Jer 14:12 When they fast, I will not hear their cry; and when they offer burnt offering and an oblation, I will not accept them: but I will consume them by the sword, and by the famine, and by the pestilence.

[Jer 14:13 DK-KJV]

Jer 14:13 Then said I, Ah, Lord GOD! behold, the prophets say unto them, Ye shall not see the sword, neither shall ye have famine; but I will give you assured peace in this place.

[Jer 14:14 DK-KJV]

Jer 14:14 Then the LORD said unto me, The prophets prophesy lies in my name: I sent them not, neither have I commanded them, neither spake unto them: they prophesy unto you a false vision and divination, and a thing of nought, and the deceit of their heart.

[Jer 14:15 DK-KJV]

Jer 14:15 Therefore thus saith the LORD concerning the prophets that prophesy in my name, and I sent them not, yet they say, Sword and famine shall not be in this land; By sword and famine shall those prophets be consumed.

[Jer 14:16 DK-KJV]

Jer 14:16 And the people to whom they prophesy shall be cast out in the streets of Jerusalem because of the famine and the sword; and they shall have none to bury them, them, their wives, nor their sons, nor their daughters: for I will pour their wickedness upon them.

[Jer 14:17 DK-KJV]

Jer 14:17 Therefore thou shalt say this word unto them; Let mine eyes run down with tears night and day, and let them not cease: for the virgin daughter of my people is broken with a great breach, with a very grievous blow.

[Jer 14:18 DK-KJV]

Jer 14:18 If I go forth into the field, then behold the slain with the sword! and if I enter into the city, then behold them that are sick with famine! yea, both the prophet and the priest go about into a land that they know not.

[Jer 14:19 DK-KJV] , og læg mærke til trængsel!

Jer 14:19 Hast thou utterly rejected Judah? hath thy soul lothed Zion? why hast thou smitten us, and there is no healing for us? we looked for peace, and there is no good; and for the time of healing, and behold trouble!

[Jer 14:20 DK-KJV]

Jer 14:20 We acknowledge, O LORD, our wickedness, and the iniquity of our fathers: for we have sinned against thee.

[Jer 14:21 DK-KJV]

Jer 14:21 Do not abhor us, for thy name's sake, do not disgrace the throne of thy glory: remember, break not thy covenant with us.

[Jer 14:22 DK-KJV]

Jer 14:22 Are there any among the vanities of the Gentiles that can cause rain? or can the heavens give showers? art not thou he, O LORD our God? therefore we will wait upon thee: for thou hast made all these things.

Jeremias bog Kapitel 15 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 15:1 DK-KJV]

Jer 15:1 Then said the LORD unto me, Though Moses and Samuel stood before me, yet my mind could not be toward this people: cast them out of my sight, and let them go forth.

[Jer 15:2 DK-KJV]

Jer 15:2 And it shall come to pass, if they say unto thee, Whither shall we go forth? then thou shalt tell them, Thus saith the LORD; Such as are for death, to death; and such as are for the sword, to the

sword; and such as are for the famine, to the famine; and such as are for the captivity, to the captivity.

[Jer 15:3 DK-KJV] Jer 15:3 And I will appoint over them four kinds, saith the LORD: the sword to slay, and the dogs to tear, and the fowls of the heaven, and the beasts of the earth, to devour and destroy.

[Jer 15:4 DK-KJV] Jer 15:4 And I will cause them to be removed into all kingdoms of the earth, because of Manasseh the son of Hezekiah king of Judah, for that which he did in Jerusalem.

[Jer 15:5 DK-KJV] Jer 15:5 For who shall have pity upon thee, O Jerusalem? or who shall bemoan thee? or who shall go aside to ask how thou doest?

[Jer 15:6 DK-KJV] Jer 15:6 Thou hast forsaken me, saith the LORD, thou art gone backward: therefore will I stretch out my hand against thee, and destroy thee; I am weary with repenting.

[Jer 15:7 DK-KJV] Jer 15:7 And I will fan them with a fan in the gates of the land; I will bereave them of children, I will destroy my people, since they return not from their ways.

[Jer 15:8 DK-KJV] Jer 15:8 Their widows are increased to me above the sand of the seas: I have brought upon them against the mother of the young men a spoiler at noonday: I have caused him to fall upon it suddenly, and terrors upon the city.

[Jer 15:9 DK-KJV] Jer 15:9 She that hath borne seven languisheth: she hath given up the ghost; her sun is gone down while it was yet day: she hath been ashamed and confounded: and the residue of them will I deliver to the sword before their enemies, saith the LORD.

[Jer 15:10 DK-KJV] Jer 15:10 Woe is me, my mother, that thou hast borne me a man of strife and a man of contention to the whole earth! I have neither lent on usury, nor men have lent to me on usury; yet every one of them doth curse me.

[Jer 15:11 DK-KJV] Jer 15:11 The LORD said, Verily it shall be well with thy remnant; verily I will cause the enemy to entreat thee well in the time of evil and in the time of affliction.

[Jer 15:12 DK-KJV] Jer 15:12 Shall iron break the northern iron and the steel?

[Jer 15:13 DK-KJV] Jer 15:13 Thy substance and thy treasures will I give to the spoil without price, and that for all thy sins, even in all thy borders.

[Jer 15:14 DK-KJV] Jer 15:14 And I will make thee to pass with thine enemies into a land which thou knowest not: for a fire is kindled in mine anger, which shall burn upon you.

[Jer 15:15 DK-KJV] Jer 15:15 O LORD, thou knowest: remember me, and visit me, and revenge me of my persecutors; take me not away in thy longsuffering: know that for thy sake I have suffered rebuke.

[Jer 15:16 DK-KJV] Jer 15:16 Thy words were found, and I did eat them; and thy word was unto me the joy and rejoicing of mine heart: for I am called by thy name, O LORD God of hosts.

[Jer 15:17 DK-KJV] Jer 15:17 I sat not in the assembly of the mockers, nor rejoiced; I sat alone because of thy hand: for thou hast filled me with indignation.

[Jer 15:18 DK-KJV] Jer 15:18 Why is my pain perpetual, and my wound incurable, which refuseth to be healed? wilt thou be altogether unto me as a liar, and as waters that fail?

[Jer 15:19 DK-KJV] Jer 15:19 Therefore thus saith the LORD, If thou return, then will I bring thee again, and thou shalt stand before me: and if thou take forth the precious from the vile, thou shalt be as my mouth: let them return unto thee; but return not thou unto them.

[Jer 15:20 DK-KJV] Jer 15:20 And I will make thee unto this people a fenced brasen wall: and they shall fight against thee, but they shall not prevail against thee: for I am with thee to save thee and to deliver thee, saith the LORD.

[Jer 15:21 DK-KJV] Jer 15:21 And I will deliver thee out of the hand of the wicked, and I will redeem thee out of the hand of the terrible.

Jeremias bog Kapitel 16 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 16:1 DK-KJV] Jer 16:1 The word of the LORD came also unto me, saying,

[Jer 16:2 DK-KJV] Jer 16:2 Thou shalt not take thee a wife, neither shalt thou have sons or daughters in this place.

[Jer 16:3 DK-KJV] Jer 16:3 For thus saith the LORD concerning the sons and concerning the daughters that are born in this place, and concerning their mothers that bare them, and concerning their fathers that begat them in this land;

[Jer 16:4 DK-KJV]skal konsumeres Jer 16:4 They shall die of grievous deaths; they shall not be lamented; neither shall they be buried; but they shall be as dung upon the face of the earth: and they shall be consumed by the sword, and by famine; and their carcases shall be meat for the fowls of heaven, and for the beasts of the earth.

[Jer 16:5 DK-KJV] Jer 16:5 For thus saith the LORD, Enter not into the house of mourning, neither go to lament nor bemoan them: for I have taken away my peace from this people, saith the LORD, even lovingkindness and mercies.

[Jer 16:6 DK-KJV] Jer 16:6 Both the great and the small shall die in this land: they shall not be buried, neither shall men lament for them, nor cut themselves, nor make themselves bald for them:

[Jer 16:7 DK-KJV] Jer 16:7 Neither shall men tear themselves for them in mourning, to comfort them for the dead; neither shall men give them the cup of consolation to drink for their father or for their mother.

[Jer 16:8 DK-KJV] Jer 16:8 Thou shalt not also go into the house of feasting, to sit with them to eat and to drink.
[Jer 16:9 DK-KJV] Jer 16:9 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will cause to cease out of this place in your eyes, and in your days, the voice of mirth, and the voice of gladness, the voice of the bridegroom, and the voice of the bride.
[Jer 16:10 DK-KJV] Jer 16:10 And it shall come to pass, when thou shalt shew this people all these words, and they shall say unto thee, Wherefore hath the LORD pronounced all this great evil against us? or what is our iniquity? or what is our sin that we have committed against the LORD our God?
[Jer 16:11 DK-KJV] Jer 16:11 Then shalt thou say unto them, Because your fathers have forsaken me, saith the LORD, and have walked after other gods, and have served them, and have worshipped them, and have forsaken me, and have not kept my law;
[Jer 16:12 DK-KJV] Jer 16:12 And ye have done worse than your fathers; for, behold, ye walk every one after the imagination of his evil heart, that they may not hearken unto me:
[Jer 16:13 DK-KJV] Jer 16:13 Therefore will I cast you out of this land into a land that ye know not, neither ye nor your fathers; and there shall ye serve other gods day and night; where I will not shew you favour.
[Jer 16:14 DK-KJV] Jer 16:14 Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be said, The LORD liveth, that brought up the children of Israel out of the land of Egypt;
[Jer 16:15 DK-KJV] Jer 16:15 But, The LORD liveth, that brought up the children of Israel from the land of the north, and from all the lands whither he had driven them: and I will bring them again into their land that I gave unto their fathers.
[Jer 16:16 DK-KJV] Jer 16:16 Behold, I will send for many fishers, saith the LORD, and they shall fish them; and after will I send for many hunters, and they shall hunt them from every mountain, and from every hill, and out of the holes of the rocks.
[Jer 16:17 DK-KJV] Jer 16:17 For mine eyes are upon all their ways: they are not hid from my face, neither is their iniquity hid from mine eyes.
[Jer 16:18 DK-KJV] Jer 16:18 And first I will recompense their iniquity and their sin double; because they have defiled my land, they have filled mine inheritance with the carcases of their detestable and abominable things.
[Jer 16:19 DK-KJV] Jer 16:19 O LORD, my strength, and my fortress, and my refuge in the day of affliction, the Gentiles shall come unto thee from the ends of the earth, and shall say, Surely our fathers have inherited lies, vanity, and things wherein there is no profit.
[Jer 16:20 DK-KJV] Jer 16:20 Shall a man make gods unto himself, and they are no gods?
[Jer 16:21 DK-KJV] Jer 16:21 Therefore, behold, I will this once cause them to know, I will cause them to know mine hand and my might; and they shall know that my name is The LORD.

Jeremias bog Kapitel 17 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 17:1 DK-KJV] Jer 17:1 The sin of Judah is written with a pen of iron, and with the point of a diamond: it is graven upon the table of their heart, and upon the horns of your altars;
[Jer 17:2 DK-KJV] Jer 17:2 Whilst their children remember their altars and their groves by the green trees upon the high hills.
[Jer 17:3 DK-KJV] Jer 17:3 O my mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures to the spoil, and thy high places for sin, throughout all thy borders.
[Jer 17:4 DK-KJV] Jer 17:4 And thou, even thyself, shalt discontinue from thine heritage that I gave thee; and I will cause thee to serve thine enemies in the land which thou knowest not: for ye have kindled a fire in mine anger, which shall burn for ever.
[Jer 17:5 DK-KJV] Jer 17:5 Thus saith the LORD; Cursed be the man that trusteth in man, and maketh flesh his arm, and whose heart departeth from the LORD.
[Jer 17:6 DK-KJV] Jer 17:6 For he shall be like the heath in the desert, and shall not see when good cometh; but shall inhabit the parched places in the wilderness, in a salt land and not inhabited.
[Jer 17:7 DK-KJV] Jer 17:7 Blessed is the man that trusteth in the LORD, and whose hope the LORD is.
[Jer 17:8 DK-KJV] Jer 17:8 For he shall be as a tree planted by the waters, and that spreadeth out her roots by the river, and shall not see when heat cometh, but her leaf shall be green; and shall not be careful in the year of drought, neither shall cease from yielding fruit.
[Jer 17:9 DK-KJV] Jer 17:9 The heart is deceitful above all things, and desperately wicked: who can know it?
[Jer 17:10 DK-KJV] Jer 17:10 I the LORD search the heart, I try the reins, even to give every man according to his ways, and according to the fruit of his doings.
[Jer 17:11 DK-KJV] Jer 17:11 As the partridge sitteth on eggs, and hatcheth them not; so he that getteth riches, and not by right, shall leave them in the midst of his days, and at his end shall be a fool.
[Jer 17:12 DK-KJV] Jer 17:12 A glorious high throne from the beginning is the place of our sanctuary.
[Jer 17:13 DK-KJV] Jer 17:13 O LORD, the hope of Israel, all that forsake thee shall be ashamed, and they that depart from me shall be written in the earth, because they have forsaken the LORD, the fountain of living waters.

[Jer 17:14 DK-KJV] Jer 17:14 Heal me, O LORD, and I shall be healed; save me, and I shall be saved: for thou art my praise.

[Jer 17:15 DK-KJV] Jer 17:15 Behold, they say unto me, Where is the word of the LORD? let it come now.

[Jer 17:16 DK-KJV] Jer 17:16 As for me, I have not hastened from being a pastor to follow thee: neither have I desired the woeful day; thou knowest: that which came out of my lips was right before thee.

[Jer 17:17 DK-KJV] Jer 17:17 Be not a terror unto me: thou art my hope in the day of evil.

[Jer 17:18 DK-KJV] Jer 17:18 Let them be confounded that persecute me, but let not me be confounded: let them be dismayed, but let not me be dismayed: bring upon them the day of evil, and destroy them with double destruction.

[Jer 17:19 DK-KJV] Jer 17:19 Thus said the LORD unto me; Go and stand in the gate of the children of the people, whereby the kings of Judah come in, and by the which they go out, and in all the gates of Jerusalem;

[Jer 17:20 DK-KJV] Jer 17:20 And say unto them, Hear ye the word of the LORD, ye kings of Judah, and all Judah, and all the inhabitants of Jerusalem, that enter in by these gates:

[Jer 17:21 DK-KJV] Jer 17:21 Thus saith the LORD; Take heed to yourselves, and bear no burden on the sabbath day, nor bring it in by the gates of Jerusalem;

[Jer 17:22 DK-KJV] Jer 17:22 Neither carry forth a burden out of your houses on the sabbath day, neither do ye any work, but hallow ye the sabbath day, as I commanded your fathers.

[Jer 17:23 DK-KJV] Jer 17:23 But they obeyed not, neither inclined their ear, but made their neck stiff, that they might not hear, nor receive instruction.

[Jer 17:24 DK-KJV] Jer 17:24 And it shall come to pass, if ye diligently hearken unto me, saith the LORD, to bring in no burden through the gates of this city on the sabbath day, but hallow the sabbath day, to do no work therein;

[Jer 17:25 DK-KJV] Jer 17:25 Then shall there enter into the gates of this city kings and princes sitting upon the throne of David, riding in chariots and on horses, they, and their princes, the men of Judah, and the inhabitants of Jerusalem: and this city shall remain for ever.

[Jer 17:26 DK-KJV] Jer 17:26 And they shall come from the cities of Judah, and from the places about Jerusalem, and from the land of Benjamin, and from the plain, and from the mountains, and from the south, bringing burnt offerings, and sacrifices, and meat offerings, and incense, and bringing sacrifices of praise, unto the house of the LORD.

[Jer 17:27 DK-KJV] Jer 17:27 But if ye will not hearken unto me to hallow the sabbath day, and not to bear a burden, even entering in at the gates of Jerusalem on the sabbath day; then will I kindle a fire in the gates thereof, and it shall devour the palaces of Jerusalem, and it shall not be quenched.

Jeremias bog Kapitel 18 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 18:1 DK-KJV] Jer 18:1 The word which came to Jeremiah from the LORD, saying,

[Jer 18:2 DK-KJV] Jer 18:2 Arise, and go down to the potter's house, and there I will cause thee to hear my words.

[Jer 18:3 DK-KJV] Jer 18:3 Then I went down to the potter's house, and, behold, he wrought a work on the wheels.

[Jer 18:4 DK-KJV] Jer 18:4 And the vessel that he made of clay was marred in the hand of the potter: so he made it again another vessel, as seemed good to the potter to make it.

[Jer 18:5 DK-KJV] Jer 18:5 Then the word of the LORD came to me, saying,

[Jer 18:6 DK-KJV] Jer 18:6 O house of Israel, cannot I do with you as this potter? saith the LORD. Behold, as the clay is in the potter's hand, so are ye in mine hand, O house of Israel.

[Jer 18:7 DK-KJV] Jer 18:7 At what instant I shall speak concerning a nation, and concerning a kingdom, to pluck up, and to pull down, and to destroy it;

[Jer 18:8 DK-KJV] Jer 18:8 If that nation, against whom I have pronounced, turn from their evil, I will repent of the evil that I thought to do unto them.

[Jer 18:9 DK-KJV] Jer 18:9 And at what instant I shall speak concerning a nation, and concerning a kingdom, to build and to plant it;

[Jer 18:10 DK-KJV] Jer 18:10 If it do evil in my sight, that it obey not my voice, then I will repent of the good, wherewith I said I would benefit them.

[Jer 18:11 DK-KJV] Jer 18:11 Now therefore go to, speak to the men of Judah, and to the inhabitants of Jerusalem, saying, Thus saith the LORD; Behold, I frame evil against you, and devise a device against you: return ye now every one from his evil way, and make your ways and your doings good.

[Jer 18:12 DK-KJV] Jer 18:12 And they said, There is no hope: but we will walk after our own devices, and we will every one do the imagination of his evil heart.

[Jer 18:13 DK-KJV]
Jer 18:13 Therefore thus saith the LORD; Ask ye now among the heathen, who hath heard such things: the virgin of Israel hath done a very horrible thing.

[Jer 18:14 DK-KJV]
Jer 18:14 Will a man leave the snow of Lebanon which cometh from the rock of the field? or shall the cold flowing waters that come from another place be forsaken?

[Jer 18:15 DK-KJV]
Jer 18:15 Because my people hath forgotten me, they have burned incense to vanity, and they have caused them to stumble in their ways from the ancient paths, to walk in paths, in a way not cast up;

[Jer 18:16 DK-KJV] For at gøre deres land øde, og en vedvarende hvæsen; enhver der passere forbi der skal være forbløffet, og ryste på hovedet.
Jer 18:16 To make their land desolate, and a perpetual hissing; every one that passeth thereby shall be astonished, and wag his head.

[Jer 18:17 DK-KJV] Jeg vil sprede dem som med en østenvind foran fjenden; jeg vil vise dem ryggen, og ikke ansigtet, på deres katastrofedag.
Jer 18:17 I will scatter them as with an east wind before the enemy; I will shew them the back, and not the face, in the day of their calamity.

[Jer 18:18 DK-KJV]
Jer 18:18 Then said they, Come, and let us devise devices against Jeremiah; for the law shall not perish from the priest, nor counsel from the wise, nor the word from the prophet. Come, and let us smite him with the tongue, and let us not give heed to any of his words.

[Jer 18:19 DK-KJV]
Jer 18:19 Give heed to me, O LORD, and hearken to the voice of them that contend with me.

[Jer 18:20 DK-KJV]
Jer 18:20 Shall evil be recompensed for good? for they have digged a pit for my soul. Remember that I stood before thee to speak good for them, and to turn away thy wrath from them.

[Jer 18:21 DK-KJV]
Jer 18:21 Therefore deliver up their children to the famine, and pour out their blood by the force of the sword; and let their wives be bereaved of their children, and be widows; and let their men be put to death; let their young men be slain by the sword in battle.

[Jer 18:22 DK-KJV]
Jer 18:22 Let a cry be heard from their houses, when thou shalt bring a troop suddenly upon them: for they have digged a pit to take me, and hid snares for my feet.

[Jer 18:23 DK-KJV]
Jer 18:23 Yet, LORD, thou knowest all their counsel against me to slay me: forgive not their iniquity, neither blot out their sin from thy sight, but let them be overthrown before thee; deal thus with them in the time of thine anger.

Jeremias bog Kapitel 19 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 19:1 DK-KJV]
Jer 19:1 Thus saith the LORD, Go and get a potter's earthen bottle, and take of the ancients of the people, and of the ancients of the priests;

[Jer 19:2 DK-KJV]
Jer 19:2 And go forth unto the valley of the son of Hinnom, which is by the entry of the east gate, and proclaim there the words that I shall tell thee,

[Jer 19:3 DK-KJV]
Jer 19:3 And say, Hear ye the word of the LORD, O kings of Judah, and inhabitants of Jerusalem; Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will bring evil upon this place, the which whosoever heareth, his ears shall tingle.

[Jer 19:4 DK-KJV]
Jer 19:4 Because they have forsaken me, and have estranged this place, and have burned incense in it unto other gods, whom neither they nor their fathers have known, nor the kings of Judah, and have filled this place with the blood of innocents;

[Jer 19:5 DK-KJV] De har også bygget de høje steder til Baal, for at brænde deres sønner med ild som brændoffergaver til Baal, hvilket jeg ikke har befalet, og heller ikke talt det, og det kom heller ikke ind i mit sind:
Jer 19:5 They have built also the high places of Baal, to burn their sons with fire for burnt offerings unto Baal, which I commanded not, nor spake it, neither came it into my mind:

[Jer 19:6 DK-KJV] Læg derfor mærke til, de dage kommer, siger HERREN, hvor dette sted ikke længere skal kaldes for Tophet, Heller ikke Dalen til sønnerne af Hinnom, men Slagtningsdalen
Jer 19:6 Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that this place shall no more be called Tophet, nor The valley of the son of Hinnom, but The valley of slaughter.

[Jer 19:7 DK-KJV]	Jer 19:7 And I will make void the counsel of Judah and Jerusalem in this place; and I will cause them to fall by the sword before their enemies, and by the hands of them that seek their lives: and their carcases will I give to be meat for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth.
[Jer 19:8 DK-KJV] Og jeg vil gøre denne by øde, og en hvæsen; enhver der passere forbi skal være forbløffet og hvæse på grund af alle dens plager.	Jer 19:8 And I will make this city desolate, and an hissing; every one that passeth thereby shall be astonished and hiss because of all the plagues thereof.
[Jer 19:9 DK-KJV]	Jer 19:9 And I will cause them to eat the flesh of their sons and the flesh of their daughters, and they shall eat every one the flesh of his friend in the siege and straitness, wherewith their enemies, and they that seek their lives, shall straiten them.
[Jer 19:10 DK-KJV]	Jer 19:10 Then shalt thou break the bottle in the sight of the men that go with thee,
[Jer 19:11 DK-KJV]	Jer 19:11 And shalt say unto them, Thus saith the LORD of hosts; Even so will I break this people and this city, as one breaketh a potter's vessel, that cannot be made whole again: and they shall bury them in Tophet, till there be no place to bury.
[Jer 19:12 DK-KJV]	Jer 19:12 Thus will I do unto this place, saith the LORD, and to the inhabitants thereof, and even make this city as Tophet:
[Jer 19:13 DK-KJV]	Jer 19:13 And the houses of Jerusalem, and the houses of the kings of Judah, shall be defiled as the place of Tophet, because of all the houses upon whose roofs they have burned incense unto all the host of heaven, and have poured out drink offerings unto other gods.
[Jer 19:14 DK-KJV]	Jer 19:14 Then came Jeremiah from Tophet, whither the LORD had sent him to prophesy; and he stood in the court of the LORD'S house; and said to all the people,
[Jer 19:15 DK-KJV]	Jer 19:15 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will bring upon this city and upon all her towns all the evil that I have pronounced against it, because they have hardened their necks, that they might not hear my words.

Jeremias bog Kapitel 20 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 20:1 DK-KJV]	Jer 20:1 Now Pashur the son of Immer the priest, who was also chief governor in the house of the LORD, heard that Jeremiah prophesied these things.
[Jer 20:2 DK-KJV]	Jer 20:2 Then Pashur smote Jeremiah the prophet, and put him in the stocks that were in the high gate of Benjamin, which was by the house of the LORD.
[Jer 20:3 DK-KJV]	Jer 20:3 And it came to pass on the morrow, that Pashur brought forth Jeremiah out of the stocks. Then said Jeremiah unto him, The LORD hath not called thy name Pashur, but Magor-missabib.
[Jer 20:4 DK-KJV]	Jer 20:4 For thus saith the LORD, Behold, I will make thee a terror to thyself, and to all thy friends: and they shall fall by the sword of their enemies, and thine eyes shall behold it: and I will give all Judah into the hand of the king of Babylon, and he shall carry them captive into Babylon, and shall slay them with the sword.
[Jer 20:5 DK-KJV]	Jer 20:5 Moreover I will deliver all the strength of this city, and all the labours thereof, and all the precious things thereof, and all the treasures of the kings of Judah will I give into the hand of their enemies, which shall spoil them, and take them, and carry them to Babylon.
[Jer 20:6 DK-KJV]	Jer 20:6 And thou, Pashur, and all that dwell in thine house shall go into captivity: and thou shalt come to Babylon, and there thou shalt die, and shalt be buried there, thou, and all thy friends, to whom thou hast prophesied lies.
[Jer 20:7 DK-KJV]	Jer 20:7 O LORD, thou hast deceived me, and I was deceived: thou art stronger than I, and hast prevailed: I am in derision daily, every one mocketh me.
[Jer 20:8 DK-KJV]	Jer 20:8 For since I spake, I cried out, I cried violence and spoil; because the word of the LORD was made a reproach unto me, and a derision, daily.
[Jer 20:9 DK-KJV]	Jer 20:9 Then I said, I will not make mention of him, nor speak any more in his name. But his word was in mine heart as a burning fire shut up in my bones, and I was weary with forbearing, and I could not stay.
[Jer 20:10 DK-KJV] gengældelse	Jer 20:10 For I heard the defaming of many, fear on every side. Report, say they, and we will report it. All my familiars watched for my halting, saying, Peradventure he will be enticed, and we shall prevail against him, and we shall take our revenge on him.
[Jer 20:11 DK-KJV]	Jer 20:11 But the LORD is with me as a mighty terrible one: therefore my persecutors shall stumble, and they shall not prevail: they shall be greatly ashamed; for they shall not prosper: their everlasting confusion shall never be forgotten.

[Jer 20:12 DK-KJV] Jer 20:12 But, O LORD of hosts, that triest the righteous, and seest the reins and the heart, let me see thy vengeance on them: for unto thee have I opened my cause.
[Jer 20:13 DK-KJV] Jer 20:13 Sing unto the LORD, praise ye the LORD: for he hath delivered the soul of the poor from the hand of evildoers.
[Jer 20:14 DK-KJV] Jer 20:14 Cursed be the day wherein I was born: let not the day wherein my mother bare me be blessed.
[Jer 20:15 DK-KJV] Jer 20:15 Cursed be the man who brought tidings to my father, saying, A man child is born unto thee; making him very glad.
[Jer 20:16 DK-KJV] Jer 20:16 And let that man be as the cities which the LORD overthrew, and repented not: and let him hear the cry in the morning, and the shouting at noontide;
[Jer 20:17 DK-KJV] Jer 20:17 Because he slew me not from the womb; or that my mother might have been my grave, and her womb to be always great with me.
[Jer 20:18 DK-KJV] Jer 20:18 Wherefore came I forth out of the womb to see labour and sorrow, that my days should be consumed with shame?

Jeremias bog Kapitel 21 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 21:1 DK-KJV] Jer 21:1 The word which came unto Jeremiah from the LORD, when king Zedekiah sent unto him Pashur the son of Melchiah, and Zephaniah the son of Maaseiah the priest, saying,
[Jer 21:2 DK-KJV] Jer 21:2 Inquire, I pray thee, of the LORD for us; for Nebuchadrezzar king of Babylon maketh war against us; if so be that the LORD will deal with us according to all his wondrous works, that he may go up from us.
[Jer 21:3 DK-KJV] Jer 21:3 Then said Jeremiah unto them, Thus shall ye say to Zedekiah:
[Jer 21:4 DK-KJV] Dette siger HERREN Israels Gud; Læg mærke til, Jer 21:4 Thus saith the LORD God of Israel; Behold, I will turn back the weapons of war that are in your hands, wherewith ye fight against the king of Babylon, and against the Chaldeans, which besiege you without the walls, and I will assemble them into the midst of this city.
[Jer 21:5 DK-KJV] Jer 21:5 And I myself will fight against you with an outstretched hand and with a strong arm, even in anger, and in fury, and in great wrath.
[Jer 21:6 DK-KJV] Jer 21:6 And I will smite the inhabitants of this city, both man and beast: they shall die of a great pestilence.
[Jer 21:7 DK-KJV] Jer 21:7 And afterward, saith the LORD, I will deliver Zedekiah king of Judah, and his servants, and the people, and such as are left in this city from the pestilence, from the sword, and from the famine, into the hand of Nebuchadrezzar king of Babylon, and into the hand of their enemies, and into the hand of those that seek their life: and he shall smite them with the edge of the sword; he shall not spare them, neither have pity, nor have mercy.
[Jer 21:8 DK-KJV] Jer 21:8 And unto this people thou shalt say, Thus saith the LORD; Behold, I set before you the way of life, and the way of death.
[Jer 21:9 DK-KJV] Jer 21:9 He that abideth in this city shall die by the sword, and by the famine, and by the pestilence: but he that goeth out, and falleth to the Chaldeans that besiege you, he shall live, and his life shall be unto him for a prey.
[Jer 21:10 DK-KJV] Jer 21:10 For I have set my face against this city for evil, and not for good, saith the LORD: it shall be given into the hand of the king of Babylon, and he shall burn it with fire.
[Jer 21:11 DK-KJV] Jer 21:11 And touching the house of the king of Judah, say, Hear ye the word of the LORD;
[Jer 21:12 DK-KJV] Jer 21:12 O house of David, thus saith the LORD; Execute judgment in the morning, and deliver him that is spoiled out of the hand of the oppressor, lest my fury go out like fire, and burn that none can quench it, because of the evil of your doings.
[Jer 21:13 DK-KJV] Jer 21:13 Behold, I am against thee, O inhabitant of the valley, and rock of the plain, saith the LORD; which say, Who shall come down against us? or who shall enter into our habitations?
[Jer 21:14 DK-KJV] Jer 21:14 But I will punish you according to the fruit of your doings, saith the LORD: and I will kindle a fire in the forest thereof, and it shall devour all things round about it.

Jeremias bog Kapitel 22 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 22:1 DK-KJV] Jer 22:1 Thus saith the LORD; Go down to the house of the king of Judah, and speak there this word,
[Jer 22:2 DK-KJV] Jer 22:2 And say, Hear the word of the LORD, O king of Judah, that sittest

upon the throne of David, thou, and thy servants, and thy people that enter in by these gates:

Jer 22:3 Thus saith the LORD; Execute ye judgment and righteousness, and deliver the spoiled out of the hand of the oppressor: and do no wrong, do no violence to the stranger, the fatherless, nor the widow, neither shed

[Jer 22:3 DK-KJV] innocent blood in this place.

Jer 22:4 For if ye do this thing indeed, then shall there enter in by the gates of this house kings sitting upon the throne of David, riding in chariots and on

[Jer 22:4 DK-KJV] horses, he, and his servants, and his people.

Jer 22:5 But if ye will not hear these words, I swear by myself, saith the

[Jer 22:5 DK-KJV] LORD, that this house shall become a desolation.

Jer 22:6 For thus saith the LORD unto the king's house of Judah; Thou art Gilead unto me, and the head of Lebanon: yet surely I will make thee a

[Jer 22:6 DK-KJV] wilderness, and cities which are not inhabited.

Jer 22:7 And I will prepare destroyers against thee, every one with his weapons: and they shall cut down thy choice cedars, and cast them into the

[Jer 22:7 DK-KJV] fire.

Jer 22:8 And many nations shall pass by this city, and they shall say every man to his neighbour, Wherefore hath the LORD done thus unto this great

[Jer 22:8 DK-KJV] city?

Jer 22:9 Then they shall answer, Because they have forsaken the covenant

[Jer 22:9 DK-KJV] of the LORD their God, and worshipped other gods, and served them.

Jer 22:10 Weep ye not for the dead, neither bemoan him: but weep sore for

[Jer 22:10 DK-KJV] him that goeth away: for he shall return no more, nor see his native country.

Jer 22:11 For thus saith the LORD touching Shallum the son of Josiah king of Judah, which reigned instead of Josiah his father, which went forth out of

[Jer 22:11 DK-KJV] this place; He shall not return thither any more:

Jer 22:12 But he shall die in the place whither they have led him captive,

[Jer 22:12 DK-KJV] and shall see this land no more.

Jer 22:13 Woe unto him that buildeth his house by unrighteousness, and his chambers by wrong; that useth his neighbour's service without wages, and

[Jer 22:13 DK-KJV] næstes giveth him not for his work;

Jer 22:14 That saith, I will build me a wide house and large chambers, and cutteth him out windows; and it is cieled with cedar, and painted with

[Jer 22:14 DK-KJV] vermilion.

Jer 22:15 Shalt thou reign, because thou closest thyself in cedar? did not thy father eat and drink, and do judgment and justice, and then it was well

[Jer 22:15 DK-KJV] with him?

Jer 22:16 He judged the cause of the poor and needy; then it was well with

[Jer 22:16 DK-KJV] him: was not this to know me? saith the LORD.

[Jer 22:17 DK-KJV] Men dine øjne og dit hjerte er der kun for din griskhed, og for at udgyde uskyldigt blod, og for undertrykkelse, og for vold, for at gøre det.

Jer 22:17 But thine eyes and thine heart are not but for thy covetousness, and for to shed innocent blood, and for oppression, and for violence, to do it.

Jer 22:18 Therefore thus saith the LORD concerning Jehoiakim the son of Josiah king of Judah; They shall not lament for him, saying, Ah my brother!

[Jer 22:18 DK-KJV] or, Ah sister! they shall not lament for him, saying, Ah lord! or, Ah his glory!

Jer 22:19 He shall be buried with the burial of an ass, drawn and cast forth

[Jer 22:19 DK-KJV] beyond the gates of Jerusalem.

Jer 22:20 Go up to Lebanon, and cry; and lift up thy voice in Bashan, and

[Jer 22:20 DK-KJV] cry from the passages: for all thy lovers are destroyed.

Jer 22:21 I spake unto thee in thy prosperity; but thou saidst, I will not hear.

[Jer 22:21 DK-KJV] This hath been thy manner from thy youth, that thou obeyedst not my voice.

Jer 22:22 The wind shall eat up all thy pastors, and thy lovers shall go into captivity: surely then shalt thou be ashamed and confounded for all thy

[Jer 22:22 DK-KJV] wickedness.

Jer 22:23 O inhabitant of Lebanon, that makest thy nest in the cedars, how gracious shalt thou be when pangs come upon thee, the pain as of a

[Jer 22:23 DK-KJV] woman in travail!

Jer 22:24 As I live, saith the LORD, though Coniah the son of Jehoiakim king of Judah were the signet upon my right hand, yet would I pluck thee

[Jer 22:24 DK-KJV] thence;

Jer 22:25 And I will give thee into the hand of them that seek thy life, and

[Jer 22:25 DK-KJV] into the hand of them whose face thou fearest, even into the hand of

Nebuchadrezzar king of Babylon, and into the hand of the Chaldeans.

[Jer 22:26 DK-KJV] Jer 22:26 And I will cast thee out, and thy mother that bare thee, into another country, where ye were not born; and there shall ye die.

[Jer 22:27 DK-KJV] Jer 22:27 But to the land whereunto they desire to return, thither shall they not return.

[Jer 22:28 DK-KJV] Jer 22:28 Is this man Coniah a despised broken idol? is he a vessel wherein is no pleasure? wherefore are they cast out, he and his seed, and are cast into a land which they know not?

[Jer 22:29 DK-KJV] Jer 22:29 O earth, earth, earth, hear the word of the LORD.

[Jer 22:30 DK-KJV] Jer 22:30 Thus saith the LORD, Write ye this man childless, a man that shall not prosper in his days: for no man of his seed shall prosper, sitting upon the throne of David, and ruling any more in Judah.

Jeremias bog Kapitel 23 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 23:1 DK-KJV] Jer 23:1 Woe be unto the pastors that destroy and scatter the sheep of my pasture! saith the LORD.

[Jer 23:2 DK-KJV] Derfor siger HERREN Israels Gud dette imod pastorene der gir' mad til mit folk; Jer 23:2 Therefore thus saith the LORD God of Israel against the pastors that feed my people; Ye have scattered my flock, and driven them away, and have not visited them: behold, I will visit upon you the evil of your doings, saith the LORD.

[Jer 23:3 DK-KJV] Jer 23:3 And I will gather the remnant of my flock out of all countries whither I have driven them, and will bring them again to their folds; and they shall be fruitful and increase.

[Jer 23:4 DK-KJV] Jer 23:4 And I will set up shepherds over them which shall feed them: and they shall fear no more, nor be dismayed, neither shall they be lacking, saith the LORD.

[Jer 23:5 DK-KJV] Jer 23:5 Behold, the days come, saith the LORD, that I will raise unto David a righteous Branch, and a King shall reign and prosper, and shall execute judgment and justice in the earth.

[Jer 23:6 DK-KJV] I hans dage skal Judah bli' frelst, og Israel skal bo sikkert: og dette er hans navn hvorved han skal kaldes, HERREN VOR RETFÆRDIGHED. Jer 23:6 In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely: and this is his name whereby he shall be called, THE LORD OUR RIGHTEOUSNESS.

[Jer 23:7 DK-KJV] Jer 23:7 Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that they shall no more say, The LORD liveth, which brought up the children of Israel out of the land of Egypt;

[Jer 23:8 DK-KJV] Men, HERREN lever, som bragte op og som ledte sæden for Israels hus ud af nordlandet, og fra alle lande hvortil jeg havde drevet dem; og de skal bo i deres eget land. Jer 23:8 But, The LORD liveth, which brought up and which led the seed of the house of Israel out of the north country, and from all countries whither I had driven them; and they shall dwell in their own land.

[Jer 23:9 DK-KJV] Jer 23:9 Mine heart within me is broken because of the prophets; all my bones shake; I am like a drunken man, and like a man whom wine hath overcome, because of the LORD, and because of the words of his holiness.

[Jer 23:10 DK-KJV] Jer 23:10 For the land is full of adulterers; for because of swearing the land mourneth; the pleasant places of the wilderness are dried up, and their course is evil, and their force is not right.

[Jer 23:11 DK-KJV] Jer 23:11 For both prophet and priest are profane; yea, in my house have I found their wickedness, saith the LORD.

[Jer 23:12 DK-KJV] Jer 23:12 Wherefore their way shall be unto them as slippery ways in the darkness: they shall be driven on, and fall therein: for I will bring evil upon them, even the year of their visitation, saith the LORD.

[Jer 23:13 DK-KJV] Jer 23:13 And I have seen folly in the prophets of Samaria; they prophesied in Baal, and caused my people Israel to err.

[Jer 23:14 DK-KJV] Jer 23:14 I have seen also in the prophets of Jerusalem an horrible thing: they commit adultery, and walk in lies: they strengthen also the hands of evildoers, that none doth return from his wickedness: they are all of them unto me as Sodom, and the inhabitants thereof as Gomorrah.

[Jer 23:15 DK-KJV] Jer 23:15 Therefore thus saith the LORD of hosts concerning the prophets; Behold, I will feed them with wormwood, and make them drink

the water of gall: for from the prophets of Jerusalem is profaneness gone forth into all the land.

Jer 23:16 Thus saith the LORD of hosts, Hearken not unto the words of the prophets that prophesy unto you: they make you vain: they speak a vision of their own heart, and not out of the mouth of the LORD.

[Jer 23:16 DK-KJV]

Jer 23:17 They say still unto them that despise me, The LORD hath said, Ye shall have peace; and they say unto every one that walketh after the imagination of his own heart, No evil shall come upon you.

[Jer 23:17 DK-KJV]

Jer 23:18 For who hath stood in the counsel of the LORD, and hath perceived and heard his word? who hath marked his word, and heard it?

[Jer 23:18 DK-KJV]

Jer 23:19 Behold, a whirlwind of the LORD is gone forth in fury, even a grievous whirlwind: it shall fall grievously upon the head of the wicked.

[Jer 23:19 DK-KJV]

[Jer 23:20 DK-KJV] HERRENs vrede skal ikke vende tilbage, før han har udført, og førend at han har fuldført tankerne i hans hjerte: i de sidste dag skal I tænke perfekt over det.

Jer 23:20 The anger of the LORD shall not return, until he have executed, and till he have performed the thoughts of his heart: in the latter days ye shall consider it perfectly.

[Jer 23:21 DK-KJV] Jeg har ikke sendt disse profeter, men alligevel løb de: Jeg har ikke talt til dem, men alligevel profeterede de.

Jer 23:21 I have not sent these prophets, yet they ran: I have not spoken to them, yet they prophesied.

[Jer 23:22 DK-KJV] Men hvis de stod i mit råd, og havde forårsaget mit folk til at høre mine ord, da skulle de ha' vendt dem væk fra deres onde vej, og fra det onde i deres gøren.

Jer 23:22 But if they had stood in my counsel, and had caused my people to hear my words, then they should have turned them from their evil way, and from the evil of their doings.

[Jer 23:23 DK-KJV] Er jeg en Gud der er nær, siger HERREN, og ikke en Gud der er langt væk?

Jer 23:23 Am I a God at hand, saith the LORD, and not a God afar off?

[Jer 23:24 DK-KJV] Kan nogen gemme hamselv i hemmelige steder så jeg ikke ser ham? siger HERREN. Er det ikke mig der fylder himmel og jord? siger HERREN.

Jer 23:24 Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the LORD. Do not I fill heaven and earth? saith the LORD.

[Jer 23:25 DK-KJV] Jeg har hørt at profeterne sagde, der profeterede løgne i mit navn, og siger, Jeg har drømt, jeg har drømt.

Jer 23:25 I have heard what the prophets said, that prophesy lies in my name, saying, I have dreamed, I have dreamed.

[Jer 23:26 DK-KJV] Hvor længe skal dette være i profeternes hjerte at profetere løgne? ja, de er profeter af bedraget i deres eget hjerte.

Jer 23:26 How long shall this be in the heart of the prophets that prophesy lies? yea, they are prophets of the deceit of their own heart;

Jer 23:27 Which think to cause my people to forget my name by their dreams which they tell every man to his neighbour, as their fathers have forgotten my name for Baal.

[Jer 23:27 DK-KJV]

Jer 23:28 The prophet that hath a dream, let him tell a dream; and he that hath my word, let him speak my word faithfully. What is the chaff to the wheat? saith the LORD.

[Jer 23:28 DK-KJV]

Jer 23:29 Is not my word like as a fire? saith the LORD; and like a hammer that breaketh the rock in pieces?

[Jer 23:29 DK-KJV]

Jer 23:30 Therefore, behold, I am against the prophets, saith the LORD, that steal my words every one from his neighbour.

[Jer 23:30 DK-KJV]

Jer 23:31 Behold, I am against the prophets, saith the LORD, that use their tongues, and say, He saith.

[Jer 23:31 DK-KJV]

Jer 23:32 Behold, I am against them that prophesy false dreams, saith the LORD, and do tell them, and cause my people to err by their lies, and by their lightness; yet I sent them not, nor commanded them: therefore they shall not profit this people at all, saith the LORD.

[Jer 23:32 DK-KJV]

Jer 23:33 And when this people, or the prophet, or a priest, shall ask thee, saying, What is the burden of the LORD? thou shalt then say unto them, What burden? I will even forsake you, saith the LORD.

[Jer 23:33 DK-KJV]

Jer 23:34 And as for the prophet, and the priest, and the people, that shall say, The burden of the LORD, I will even punish that man and his house.

[Jer 23:34 DK-KJV]

Jer 23:35 Thus shall ye say every one to his neighbour, and every one to his brother, What hath the LORD answered? and, What hath the LORD spoken?

[Jer 23:35 DK-KJV]

Jer 23:36 And the burden of the LORD shall ye mention no more: for every man's word shall be his burden; for ye have perverted the words of the living God, of the LORD of hosts our God.

[Jer 23:36 DK-KJV]

[Jer 23:37 DK-KJV]

Jer 23:37 Thus shalt thou say to the prophet, What hath the LORD

answered thee? and, What hath the LORD spoken?

[Jer 23:38 DK-KJV] Jer 23:38 But since ye say, The burden of the LORD; therefore thus saith the LORD; Because ye say this word, The burden of the LORD, and I have sent unto you, saying, Ye shall not say, The burden of the LORD;

[Jer 23:39 DK-KJV] Jer 23:39 Therefore, behold, I, even I, will utterly forget you, and I will forsake you, and the city that I gave you and your fathers, and cast you out of my presence:

[Jer 23:40 DK-KJV] Jer 23:40 And I will bring an everlasting reproach upon you, and a perpetual shame, which shall not be forgotten.

Jeremias bog Kapitel 24 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 24:1 DK-KJV] Jer 24:1 The LORD shewed me, and, behold, two baskets of figs were set before the temple of the LORD, after that Nebuchadrezzar king of Babylon had carried away captive Jeconiah the son of Jehoiakim king of Judah, and the princes of Judah, with the carpenters and smiths, from Jerusalem, and had brought them to Babylon.

[Jer 24:2 DK-KJV] Jer 24:2 One basket had very good figs, even like the figs that are first ripe: and the other basket had very naughty figs, which could not be eaten, they were so bad.

[Jer 24:3 DK-KJV] Jer 24:3 Then said the LORD unto me, What seest thou, Jeremiah? And I said, Figs; the good figs, very good; and the evil, very evil, that cannot be eaten, they are so evil.

[Jer 24:4 DK-KJV] Jer 24:4 Again the word of the LORD came unto me, saying,

[Jer 24:5 DK-KJV] Jer 24:5 Thus saith the LORD, the God of Israel; Like these good figs, so will I acknowledge them that are carried away captive of Judah, whom I have sent out of this place into the land of the Chaldeans for their good.

[Jer 24:6 DK-KJV] Jer 24:6 For I will set mine eyes upon them for good, and I will bring them again to this land: and I will build them, and not pull them down; and I will plant them, and not pluck them up.

[Jer 24:7 DK-KJV] Jer 24:7 And I will give them an heart to know me, that I am the LORD: and they shall be my people, and I will be their God: for they shall return unto me with their whole heart.

[Jer 24:8 DK-KJV] Jer 24:8 And as the evil figs, which cannot be eaten, they are so evil; surely thus saith the LORD, So will I give Zedekiah the king of Judah, and his princes, and the residue of Jerusalem, that remain in this land, and them that dwell in the land of Egypt:

[Jer 24:9 DK-KJV] Jer 24:9 And I will deliver them to be removed into all the kingdoms of the earth for their hurt, to be a reproach and a proverb, a taunt and a curse, in all places whither I shall drive them.

[Jer 24:10 DK-KJV] Jer 24:10 And I will send the sword, the famine, and the pestilence, among them, till they be consumed from off the land that I gave unto them and to their fathers.

Jeremias bog Kapitel 25 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 25:1 DK-KJV] Jer 25:1 The word that came to Jeremiah concerning all the people of Judah in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah, that was the first year of Nebuchadrezzar king of Babylon;

[Jer 25:2 DK-KJV] Jer 25:2 The which Jeremiah the prophet spake unto all the people of Judah, and to all the inhabitants of Jerusalem, saying,

[Jer 25:3 DK-KJV] Jer 25:3 From the thirteenth year of Josiah the son of Amon king of Judah, even unto this day, that is the three and twentieth year, the word of the LORD hath come unto me, and I have spoken unto you, rising early and speaking; but ye have not hearkened.

[Jer 25:4 DK-KJV] Jer 25:4 And the LORD hath sent unto you all his servants the prophets, rising early and sending them; but ye have not hearkened, nor inclined your ear to hear.

[Jer 25:5 DK-KJV] Jer 25:5 They said, Turn ye again now every one from his evil way, and from the evil of your doings, and dwell in the land that the LORD hath given unto you and to your fathers for ever and ever:

[Jer 25:6 DK-KJV] Jer 25:6 And go not after other gods to serve them, and to worship them, and provoke me not to anger with the works of your hands; and I will do you no hurt.

[Jer 25:7 DK-KJV]

[Jer 25:8 DK-KJV] Derfor siger hærskarers HERRE dette; Fordi I ikke har hørt mine ord,

[Jer 25:9 DK-KJV] Læg mærke til, vil jeg sende og ta' alle nordens familier, siger HERREN, og Nebuchadrezzar Babylons konge, min tjener, og vil bringe dem imod dette land, og imod des indbyggere, og imod alle disse nationer rundt om, og vil fuldstændig destruere dem, og gøre dem til en forbløffelse, og en hvæsen, og en vedvarende trøstesløshed.

[Jer 25:10 DK-KJV] Desuden vil jeg ta' røsten af munterhed fra dem, og røsten af glæde, røsten fra brudgommen, og røsten fra bruden, lyden fra møllestenene, og lyset fra stearinlyset.

[Jer 25:11 DK-KJV] Og hele dette land skal være en trøstesløshed, og en forbløffelse; og disse nationer skal tjene Babylons konge i 70 år.

[Jer 25:12 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, når de 70 år er over, at jeg vil straffe Babylons konge, og den nation, siger HERREN, for deres fejltrin, og Kaldærenes land, og vil gøre det til en vedvarende trøstesløshed.

[Jer 25:13 DK-KJV] Og jeg vil bringe alle mine ord over det land som jeg har udtalt imod det, ja alt det som er skrevet i denne bog, som Jeremia har profeteret imod alle de nationer.

[Jer 25:14 DK-KJV]

[Jer 25:15 DK-KJV] For dette siger HERREN Israels Gud til mig;

[Jer 25:16 DK-KJV]

[Jer 25:17 DK-KJV]

[Jer 25:18 DK-KJV] Til at bevidne for, Jerusalem, og byerne i Judah, og des konger, og des prinser, for at gøre dem til en trøstesløshed, en forbløffelse, en hvæsen, og en forbandelse; som det er denne dag;

[Jer 25:19 DK-KJV]

[Jer 25:20 DK-KJV]

[Jer 25:21 DK-KJV]

[Jer 25:22 DK-KJV]

[Jer 25:23 DK-KJV]

[Jer 25:24 DK-KJV]

[Jer 25:25 DK-KJV]

[Jer 25:26 DK-KJV]

[Jer 25:27 DK-KJV]

Jer 25:7 Yet ye have not hearkened unto me, saith the LORD; that ye might provoke me to anger with the works of your hands to your own hurt.

Jer 25:8 Therefore thus saith the LORD of hosts; Because ye have not heard my words,

Jer 25:9 Behold, I will send and take all the families of the north, saith the LORD, and Nebuchadrezzar the king of Babylon, my servant, and will bring them against this land, and against the inhabitants thereof, and against all these nations round about, and will utterly destroy them, and make them an astonishment, and an hissing, and perpetual desolations.

Jer 25:10 Moreover I will take from them the voice of mirth, and the voice of gladness, the voice of the bridegroom, and the voice of the bride, the sound of the millstones, and the light of the candle.

Jer 25:11 And this whole land shall be a desolation, and an astonishment; and these nations shall serve the king of Babylon seventy years.

Jer 25:12 And it shall come to pass, when seventy years are accomplished, that I will punish the king of Babylon, and that nation, saith the LORD, for their iniquity, and the land of the Chaldeans, and will make it perpetual desolations.

Jer 25:13 And I will bring upon that land all my words which I have pronounced against it, even all that is written in this book, which Jeremiah hath prophesied against all the nations.

Jer 25:14 For many nations and great kings shall serve themselves of them also: and I will recompense them according to their deeds, and according to the works of their own hands.

Jer 25:15 For thus saith the LORD God of Israel unto me; Take the wine cup of this fury at my hand, and cause all the nations, to whom I send thee, to drink it.

Jer 25:16 And they shall drink, and be moved, and be mad, because of the sword that I will send among them.

Jer 25:17 Then took I the cup at the LORD'S hand, and made all the nations to drink, unto whom the LORD had sent me:

Jer 25:18 To wit, Jerusalem, and the cities of Judah, and the kings thereof, and the princes thereof, to make them a desolation, an astonishment, an hissing, and a curse; as it is this day;

Jer 25:19 Pharaoh king of Egypt, and his servants, and his princes, and all his people;

Jer 25:20 And all the mingled people, and all the kings of the land of Uz, and all the kings of the land of the Philistines, and Ashkelon, and Azzah, and Ekron, and the remnant of Ashdod,

Jer 25:21 Edom, and Moab, and the children of Ammon,

Jer 25:22 And all the kings of Tyrus, and all the kings of Zidon, and the kings of the isles which are beyond the sea,

Jer 25:23 Dedan, and Tema, and Buz, and all that are in the utmost corners,

Jer 25:24 And all the kings of Arabia, and all the kings of the mingled people that dwell in the desert,

Jer 25:25 And all the kings of Zimri, and all the kings of Elam, and all the kings of the Medes,

Jer 25:26 And all the kings of the north, far and near, one with another, and all the kingdoms of the world, which are upon the face of the earth: and the king of Sheshach shall drink after them.

Jer 25:27 Therefore thou shalt say unto them, Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Drink ye, and be drunken, and spue, and fall, and rise no more, because of the sword which I will send among you.

[Jer 25:28 DK-KJV] Jer 25:28 And it shall be, if they refuse to take the cup at thine hand to drink, then shalt thou say unto them, Thus saith the LORD of hosts; Ye shall certainly drink.

[Jer 25:29 DK-KJV] Jer 25:29 For, lo, I begin to bring evil on the city which is called by my name, and should ye be utterly unpunished? Ye shall not be unpunished: for I will call for a sword upon all the inhabitants of the earth, saith the LORD of hosts.

[Jer 25:30 DK-KJV] Jer 25:30 Therefore prophesy thou against them all these words, and say unto them, The LORD shall roar from on high, and utter his voice from his holy habitation; he shall mightily roar upon his habitation; he shall give a shout, as they that tread the grapes, against all the inhabitants of the earth.

[Jer 25:31 DK-KJV] Jer 25:31 A noise shall come even to the ends of the earth; for the LORD hath a controversy with the nations, he will plead with all flesh; he will give them that are wicked to the sword, saith the LORD.

[Jer 25:32 DK-KJV] Jer 25:32 Thus saith the LORD of hosts, Behold, evil shall go forth from nation to nation, and a great whirlwind shall be raised up from the coasts of the earth.

[Jer 25:33 DK-KJV] Jer 25:33 And the slain of the LORD shall be at that day from one end of the earth even unto the other end of the earth: they shall not be lamented, neither gathered, nor buried; they shall be dung upon the ground.

[Jer 25:34 DK-KJV] Jer 25:34 Howl, ye shepherds, and cry; and wallow yourselves in the ashes, ye principal of the flock: for the days of your slaughter and of your dispersions are accomplished; and ye shall fall like a pleasant vessel.

[Jer 25:35 DK-KJV] Jer 25:35 And the shepherds shall have no way to flee, nor the principal of the flock to escape.

[Jer 25:36 DK-KJV] Jer 25:36 A voice of the cry of the shepherds, and an howling of the principal of the flock, shall be heard: for the LORD hath spoiled their pasture.

[Jer 25:37 DK-KJV] Jer 25:37 And the peaceable habitations are cut down because of the fierce anger of the LORD.

[Jer 25:38 DK-KJV] Jer 25:38 He hath forsaken his covert, as the lion: for their land is desolate because of the fierceness of the oppressor, and because of his fierce anger.

Jeremias bog Kapitel 26 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 26:1 DK-KJV] Jer 26:1 In the beginning of the reign of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah came this word from the LORD, saying,

[Jer 26:2 DK-KJV] Jer 26:2 Thus saith the LORD; Stand in the court of the LORD'S house, and speak unto all the cities of Judah, which come to worship in the LORD'S house, all the words that I command thee to speak unto them; diminish not a word:

[Jer 26:3 DK-KJV] Jer 26:3 If so be they will hearken, and turn every man from his evil way, that I may repent me of the evil, which I purpose to do unto them because of the evil of their doings.

[Jer 26:4 DK-KJV] Jer 26:4 And thou shalt say unto them, Thus saith the LORD; If ye will not hearken to me, to walk in my law, which I have set before you,

[Jer 26:5 DK-KJV] Jer 26:5 To hearken to the words of my servants the prophets, whom I sent unto you, both rising up early, and sending them, but ye have not hearkened;

[Jer 26:6 DK-KJV] Jer 26:6 Then will I make this house like Shiloh, and will make this city a curse to all the nations of the earth.

[Jer 26:7 DK-KJV] Jer 26:7 So the priests and the prophets and all the people heard Jeremiah speaking these words in the house of the LORD.

[Jer 26:8 DK-KJV] Jer 26:8 Now it came to pass, when Jeremiah had made an end

of speaking all that the LORD had commanded him to speak unto all the people, that the priests and the prophets and all the people took him, saying, Thou shalt surely die.

Jer 26:9 Why hast thou prophesied in the name of the LORD, saying, This house shall be like Shiloh, and this city shall be desolate without an inhabitant? And all the people were

[Jer 26:9 DK-KJV] gathered against Jeremiah in the house of the LORD.

Jer 26:10 When the princes of Judah heard these things, then they came up from the king's house unto the house of the LORD, and sat down in the entry of the new gate of the LORD'S

[Jer 26:10 DK-KJV] house.

Jer 26:11 Then spake the priests and the prophets unto the princes and to all the people, saying, This man is worthy to die; for he hath prophesied against this city, as ye have heard with

[Jer 26:11 DK-KJV] your ears.

Jer 26:12 Then spake Jeremiah unto all the princes and to all the people, saying, The LORD sent me to prophesy against this

[Jer 26:12 DK-KJV] house and against this city all the words that ye have heard.

Jer 26:13 Therefore now amend your ways and your doings, and obey the voice of the LORD your God; and the LORD will repent

[Jer 26:13 DK-KJV] him of the evil that he hath pronounced against you.

Jer 26:14 As for me, behold, I am in your hand: do with me as

[Jer 26:14 DK-KJV] seemeth good and meet unto you.

Jer 26:15 But know ye for certain, that if ye put me to death, ye shall surely bring innocent blood upon yourselves, and upon this city, and upon the inhabitants thereof: for of a truth the LORD

[Jer 26:15 DK-KJV] hath sent me unto you to speak all these words in your ears.

Jer 26:16 Then said the princes and all the people unto the priests and to the prophets; This man is not worthy to die: for he

[Jer 26:16 DK-KJV] hath spoken to us in the name of the LORD our God.

Jer 26:17 Then rose up certain of the elders of the land, and

[Jer 26:17 DK-KJV] spake to all the assembly of the people, saying,

[Jer 26:18 DK-KJV] Morasthiten Micah profeterede i Hezekiahs dage Judahs konge, og talte til hele Judahs folk, og siger, Dette siger hærskarers HERRE; Zion skal bli' pløjet som en mark, og Jerusalem skal bli' bunker, og husets bjerg som en skovs høje steder.

Jer 26:18 Micah the Morasthite prophesied in the days of Hezekiah king of Judah, and spake to all the people of Judah, saying, Thus saith the LORD of hosts; Zion shall be plowed like a field, and Jerusalem shall become heaps, and the mountain of the house as the high places of a forest.

Jer 26:19 Did Hezekiah king of Judah and all Judah put him at all to death? did he not fear the LORD, and besought the LORD, and the LORD repented him of the evil which he had pronounced against them? Thus might we procure great evil

[Jer 26:19 DK-KJV] against our souls.

Jer 26:20 And there was also a man that prophesied in the name of the LORD, Urijah the son of Shemaiah of Kirjath-jearim, who

[Jer 26:20 DK-KJV] i overensstemmelse med alle Jeremiahs ord: prophesied against this city and against this land according to all the words of Jeremiah:

Jer 26:21 And when Jehoiakim the king, with all his mighty men, and all the princes, heard his words, the king sought to put him to death: but when Urijah heard it, he was afraid, and fled, and

[Jer 26:21 DK-KJV] went into Egypt;

Jer 26:22 And Jehoiakim the king sent men into Egypt, namely, Elnathan the son of Achbor, and certain men with him into

[Jer 26:22 DK-KJV] , nemlig, Egypt.

Jer 26:23 And they fetched forth Urijah out of Egypt, and brought him unto Jehoiakim the king; who slew him with the sword, and

[Jer 26:23 DK-KJV] cast his dead body into the graves of the common people.

Jer 26:24 Nevertheless the hand of Ahikam the son of Shaphan was with Jeremiah, that they should not give him into the hand of

[Jer 26:24 DK-KJV] the people to put him to death.

Jeremias bog Kapitel 27 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 27:1 DK-KJV] Jer 27:1 In the beginning of the reign of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah came this

word unto Jeremiah from the LORD, saying,

[Jer 27:2 DK-KJV] Dette siger HERREN til mig; Lav dig lænker og åg, og læg dem omkring din nakke,

Jer 27:2 Thus saith the LORD to me; Make thee bonds and yokes, and put them upon thy neck,
Jer 27:3 And send them to the king of Edom, and to the king of Moab, and to the king of the Ammonites, and to the king of Tyrus, and to the king of Zidon, by the hand of the messengers
[Jer 27:3 DK-KJV] which come to Jerusalem unto Zedekiah king of Judah;
Jer 27:4 And command them to say unto their masters, Thus saith the LORD of hosts, the God
[Jer 27:4 DK-KJV] of Israel; Thus shall ye say unto your masters;
Jer 27:5 I have made the earth, the man and the beast that are upon the ground, by my great
[Jer 27:5 DK-KJV] power and by my outstretched arm, and have given it unto whom it seemed meet unto me.
Jer 27:6 And now have I given all these lands into the hand of Nebuchadnezzar the king of
[Jer 27:6 DK-KJV] Babylon, my servant; and the beasts of the field have I given him also to serve him.
Jer 27:7 And all nations shall serve him, and his son, and his son's son, until the very time of his
[Jer 27:7 DK-KJV] land come: and then many nations and great kings shall serve themselves of him.
Jer 27:8 And it shall come to pass, that the nation and kingdom which will not serve the same Nebuchadnezzar the king of Babylon, and that will not put their neck under the yoke of the king of Babylon, that nation will I punish, saith the LORD, with the sword, and with the famine, and
[Jer 27:8 DK-KJV] with the pestilence, until I have consumed them by his hand.
Jer 27:9 Therefore hearken not ye to your prophets, nor to your diviners, nor to your dreamers, nor to your enchanters, nor to your sorcerers, which speak unto you, saying, Ye shall not serve
[Jer 27:9 DK-KJV] the king of Babylon:
Jer 27:10 For they prophesy a lie unto you, to remove you far from your land; and that I should
[Jer 27:10 DK-KJV] drive you out, and ye should perish.
Jer 27:11 But the nations that bring their neck under the yoke of the king of Babylon, and serve him, those will I let remain still in their own land, saith the LORD; and they shall till it, and dwell
[Jer 27:11 DK-KJV] therein.
Jer 27:12 I spake also to Zedekiah king of Judah according to all these words, saying, Bring
[Jer 27:12 DK-KJV] your necks under the yoke of the king of Babylon, and serve him and his people, and live.
Jer 27:13 Why will ye die, thou and thy people, by the sword, by the famine, and by the
[Jer 27:13 DK-KJV] pestilence, as the LORD hath spoken against the nation that will not serve the king of Babylon?
Jer 27:14 Therefore hearken not unto the words of the prophets that speak unto you, saying, Ye
[Jer 27:14 DK-KJV] shall not serve the king of Babylon: for they prophesy a lie unto you.
Jer 27:15 For I have not sent them, saith the LORD, yet they prophesy a lie in my name; that I
[Jer 27:15 DK-KJV] might drive you out, and that ye might perish, ye, and the prophets that prophesy unto you.
Jer 27:16 Also I spake to the priests and to all this people, saying, Thus saith the LORD; Hearken not to the words of your prophets that prophesy unto you, saying, Behold, the vessels of the LORD'S house shall now shortly be brought again from Babylon: for they prophesy a lie
[Jer 27:16 DK-KJV] unto you.
Jer 27:17 Hearken not unto them; serve the king of Babylon, and live: wherefore should this city
[Jer 27:17 DK-KJV] be laid waste?
Jer 27:18 But if they be prophets, and if the word of the LORD be with them, let them now make intercession to the LORD of hosts, that the vessels which are left in the house of the LORD, and
[Jer 27:18 DK-KJV] in the house of the king of Judah, and at Jerusalem, go not to Babylon.
Jer 27:19 For thus saith the LORD of hosts concerning the pillars, and concerning the sea, and
[Jer 27:19 DK-KJV] concerning the bases, and concerning the residue of the vessels that remain in this city,
Jer 27:20 Which Nebuchadnezzar king of Babylon took not, when he carried away captive Jeconiah the son of Jehoiakim king of Judah from Jerusalem to Babylon, and all the nobles of
[Jer 27:20 DK-KJV] Judah and Jerusalem;
Jer 27:21 Yea, thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, concerning the vessels that
[Jer 27:21 DK-KJV] remain in the house of the LORD, and in the house of the king of Judah and of Jerusalem;
Jer 27:22 They shall be carried to Babylon, and there shall they be until the day that I visit them,
[Jer 27:22 DK-KJV] saith the LORD; then will I bring them up, and restore them to this place.

Jeremias bog Kapitel 28 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 28:1 And it came to pass the same year, in the beginning of the reign of Zedekiah king of Judah, in the fourth year, and in the fifth month, that Hananiah the son of Azur the prophet, which was of Gibeon, spake unto me in the house of the LORD, in the presence of the priests and of all
[Jer 28:1 DK-KJV] the people, saying,

Jer 28:2 Thus speaketh the LORD of hosts, the God of Israel, saying, I have broken the yoke of the
[Jer 28:2 DK-KJV] king of Babylon.
Jer 28:3 Within two full years will I bring again into this place all the vessels of the LORD'S house,
[Jer 28:3 DK-KJV] that Nebuchadnezzar king of Babylon took away from this place, and carried them to Babylon:
Jer 28:4 And I will bring again to this place Jeconiah the son of Jehoiakim king of Judah, with all the captives of Judah, that went into Babylon, saith the LORD: for I will break the yoke of the king of
[Jer 28:4 DK-KJV] Babylon.
Jer 28:5 Then the prophet Jeremiah said unto the prophet Hananiah in the presence of the priests,
[Jer 28:5 DK-KJV] and in the presence of all the people that stood in the house of the LORD,
Jer 28:6 Even the prophet Jeremiah said, Amen: the LORD do so: the LORD perform thy words which thou hast prophesied, to bring again the vessels of the LORD'S house, and all that is carried
[Jer 28:6 DK-KJV] away captive, from Babylon into this place.
Jer 28:7 Nevertheless hear thou now this word that I speak in thine ears, and in the ears of all the
[Jer 28:7 DK-KJV] people;
Jer 28:8 The prophets that have been before me and before thee of old prophesied both against
[Jer 28:8 DK-KJV] many countries, and against great kingdoms, of war, and of evil, and of pestilence.
Jer 28:9 The prophet which prophesieth of peace, when the word of the prophet shall come to pass,
[Jer 28:9 DK-KJV] then shall the prophet be known, that the LORD hath truly sent him.
Jer 28:10 Then Hananiah the prophet took the yoke from off the prophet Jeremiah's neck, and
[Jer 28:10 DK-KJV] brake it.
Jer 28:11 And Hananiah spake in the presence of all the people, saying, Thus saith the LORD; Even so will I break the yoke of Nebuchadnezzar king of Babylon from the neck of all nations within
[Jer 28:11 DK-KJV] the space of two full years. And the prophet Jeremiah went his way.
Jer 28:12 Then the word of the LORD came unto Jeremiah the prophet, after that Hananiah the
[Jer 28:12 DK-KJV] prophet had broken the yoke from off the neck of the prophet Jeremiah, saying,
Jer 28:13 Go and tell Hananiah, saying, Thus saith the LORD; Thou hast broken the yokes of
[Jer 28:13 DK-KJV] wood; but thou shalt make for them yokes of iron.
Jer 28:14 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; I have put a yoke of iron upon the neck of all these nations, that they may serve Nebuchadnezzar king of Babylon; and they shall
[Jer 28:14 DK-KJV] serve him: and I have given him the beasts of the field also.
Jer 28:15 Then said the prophet Jeremiah unto Hananiah the prophet, Hear now, Hananiah; The
[Jer 28:15 DK-KJV] LORD hath not sent thee; but thou makest this people to trust in a lie.
Jer 28:16 Therefore thus saith the LORD; Behold, I will cast thee from off the face of the earth: this
[Jer 28:16 DK-KJV] year thou shalt die, because thou hast taught rebellion against the LORD.
[Jer 28:17 DK-KJV] Jer 28:17 So Hananiah the prophet died the same year in the seventh month.

Jeremias bog Kapitel 29 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 29:1 Now these are the words of the letter that Jeremiah the prophet sent from Jerusalem unto the residue of the elders which were carried away captives, and to the priests, and to the prophets, and to all the people whom Nebuchadnezzar had carried away captive from Jerusalem
[Jer 29:1 DK-KJV] to Babylon;
Jer 29:2 (After that Jeconiah the king, and the queen, and the eunuchs, the princes of Judah and Jerusalem, and the
[Jer 29:2 DK-KJV] carpenters, and the smiths, were departed from Jerusalem;)
Jer 29:3 By the hand of Elasah the son of Shaphan, and Gemariah the son of Hilkiah, (whom Zedekiah king of Judah sent unto Babylon to Nebuchadnezzar king of Babylon)
[Jer 29:3 DK-KJV] saying,
Jer 29:4 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, unto all that are carried away captives, whom I have caused
[Jer 29:4 DK-KJV] to be carried away from Jerusalem unto Babylon;
Jer 29:5 Build ye houses, and dwell in them; and plant
[Jer 29:5 DK-KJV] gardens, and eat the fruit of them;
Jer 29:6 Take ye wives, and beget sons and daughters; and take wives for your sons, and give your daughters to husbands, that they may bear sons and daughters; that ye
[Jer 29:6 DK-KJV] may be increased there, and not diminished.
Jer 29:7 And seek the peace of the city whither I have caused you to be carried away captives, and pray unto the
[Jer 29:7 DK-KJV] LORD for it: for in the peace thereof shall ye have peace.

[Jer 29:8 DK-KJV]

[Jer 29:9 DK-KJV]

[Jer 29:10 DK-KJV]

[Jer 29:11 DK-KJV]

[Jer 29:12 DK-KJV]

[Jer 29:13 DK-KJV]

[Jer 29:14 DK-KJV]

[Jer 29:15 DK-KJV]

[Jer 29:16 DK-KJV]

[Jer 29:17 DK-KJV]

[Jer 29:18 DK-KJV] Og jeg vil forfølge dem med sværdet, med hungersnød, og med pestilenser, og vil forløse den til at bli' fjernet til alle jordens kongeriger, til at være en forbandelse, og en forbløffelse, og en hvæsen, og en bebrejdelse, blandt alle de nationer hvor jeg har drevet dem hentil:

[Jer 29:19 DK-KJV]

[Jer 29:20 DK-KJV]

[Jer 29:21 DK-KJV]

[Jer 29:22 DK-KJV]

[Jer 29:23 DK-KJV] næstes

[Jer 29:24 DK-KJV]

[Jer 29:25 DK-KJV]

Jer 29:8 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Let not your prophets and your diviners, that be in the midst of you, deceive you, neither hearken to your dreams which ye cause to be dreamed.
Jer 29:9 For they prophesy falsely unto you in my name: I have not sent them, saith the LORD.
Jer 29:10 For thus saith the LORD, That after seventy years be accomplished at Babylon I will visit you, and perform my good word toward you, in causing you to return to this place.
Jer 29:11 For I know the thoughts that I think toward you, saith the LORD, thoughts of peace, and not of evil, to give you an expected end.
Jer 29:12 Then shall ye call upon me, and ye shall go and pray unto me, and I will hearken unto you.
Jer 29:13 And ye shall seek me, and find me, when ye shall search for me with all your heart.
Jer 29:14 And I will be found of you, saith the LORD: and I will turn away your captivity, and I will gather you from all the nations, and from all the places whither I have driven you, saith the LORD; and I will bring you again into the place whence I caused you to be carried away captive.
Jer 29:15 Because ye have said, The LORD hath raised us up prophets in Babylon;
Jer 29:16 Know that thus saith the LORD of the king that sitteth upon the throne of David, and of all the people that dwelleth in this city, and of your brethren that are not gone forth with you into captivity;
Jer 29:17 Thus saith the LORD of hosts; Behold, I will send upon them the sword, the famine, and the pestilence, and will make them like vile figs, that cannot be eaten, they are so evil.

Jer 29:18 And I will persecute them with the sword, with the famine, and with the pestilence, and will deliver them to be removed to all the kingdoms of the earth, to be a curse, and an astonishment, and an hissing, and a reproach, among all the nations whither I have driven them:
Jer 29:19 Because they have not hearkened to my words, saith the LORD, which I sent unto them by my servants the prophets, rising up early and sending them; but ye would not hear, saith the LORD.
Jer 29:20 Hear ye therefore the word of the LORD, all ye of the captivity, whom I have sent from Jerusalem to Babylon:
Jer 29:21 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, of Ahab the son of Kolaiah, and of Zedekiah the son of Maaseiah, which prophesy a lie unto you in my name; Behold, I will deliver them into the hand of Nebuchadrezzar king of Babylon; and he shall slay them before your eyes;
Jer 29:22 And of them shall be taken up a curse by all the captivity of Judah which are in Babylon, saying, The LORD make thee like Zedekiah and like Ahab, whom the king of Babylon roasted in the fire;
Jer 29:23 Because they have committed villany in Israel, and have committed adultery with their neighbours' wives, and have spoken lying words in my name, which I have not commanded them; even I know, and am a witness, saith the LORD.
Jer 29:24 Thus shalt thou also speak to Shemaiah the Nehelamite, saying,
Jer 29:25 Thus speaketh the LORD of hosts, the God of Israel, saying, Because thou hast sent letters in thy name unto all the people that are at Jerusalem, and to Zephaniah

the son of Maaseiah the priest, and to all the priests, saying,

[Jer 29:26 DK-KJV]

Jer 29:26 The LORD hath made thee priest in the stead of Jehoiada the priest, that ye should be officers in the house of the LORD, for every man that is mad, and maketh himself a prophet, that thou shouldest put him in prison, and in the stocks.

[Jer 29:27 DK-KJV]

Jer 29:27 Now therefore why hast thou not reproved Jeremiah of Anathoth, which maketh himself a prophet to you?

[Jer 29:28 DK-KJV]

Jer 29:28 For therefore he sent unto us in Babylon, saying, This captivity is long: build ye houses, and dwell in them; and plant gardens, and eat the fruit of them.

[Jer 29:29 DK-KJV]

Jer 29:29 And Zephaniah the priest read this letter in the ears of Jeremiah the prophet.

[Jer 29:30 DK-KJV]

Jer 29:30 Then came the word of the LORD unto Jeremiah, saying,

[Jer 29:31 DK-KJV] Eftersom Shemaiah

Jer 29:31 Send to all them of the captivity, saying, Thus saith the LORD concerning Shemaiah the Nehelamite; Because that Shemaiah hath prophesied unto you, and I sent him not, and he caused you to trust in a lie:

[Jer 29:32 DK-KJV]

Jer 29:32 Therefore thus saith the LORD; Behold, I will punish Shemaiah the Nehelamite, and his seed: he shall not have a man to dwell among this people; neither shall he behold the good that I will do for my people, saith the LORD; because he hath taught rebellion against the LORD.

Jeremias bog Kapitel 30 - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 30:1 DK-KJV] Ordet der kom til Jeremia fra HERREN, som siger,

Jer 30:1 The word that came to Jeremiah from the LORD, saying,

[Jer 30:2 DK-KJV] Dette taler HERREN Israels Gud, og siger, Skriv alle ordene som jeg har talt til dig i en bog.

Jer 30:2 Thus speaketh the LORD God of Israel, saying, Write thee all the words that I have spoken unto thee in a book.

[Jer 30:3 DK-KJV] For se, de dage kommer, siger HERREN, hvor jeg vil bringe de tilfangetagne fra mit folk Israel og Judah tilbage, siger HERREN: og jeg vil få dem til at returnere til det land som jeg gav til deres fædre, og de skal besidde det.

Jer 30:3 For, lo, the days come, saith the LORD, that I will bring again the captivity of my people Israel and Judah, saith the LORD: and I will cause them to return to the land that I gave to their fathers, and they shall possess it.

[Jer 30:4 DK-KJV] Og disse er ordene som HERREN talte angående Israel og angående Judah.

Jer 30:4 And these are the words that the LORD spake concerning Israel and concerning Judah.

[Jer 30:5 DK-KJV] For dette siger HERREN; Vi har hørt en stemme af rysten, af frygt, og ikke af fred.

Jer 30:5 For thus saith the LORD; We have heard a voice of trembling, of fear, and not of peace.

[Jer 30:6 DK-KJV] Spørg I nu, og se om en mand slider med børn? hvorfor ser jeg alle mand med hans hænder på hans lænder, som en kvinde i fødselsveer, og alle ansigter er blevet blege?

Jer 30:6 Ask ye now, and see whether a man doth travail with child? wherefore do I see every man with his hands on his loins, as a woman in travail, and all faces are turned into paleness?

[Jer 30:7 DK-KJV] Arme dig! for den dag er stor, sådant at ingen er den li': ja det er Jacobs trængselstid; men han skal bli' frelst ud af den.

Jer 30:7 Alas! for that day is great, so that none is like it: it is even the time of Jacob's trouble; but he shall be saved out of it.

[Jer 30:8 DK-KJV] For det skal komme til at ske i den dag, siger hærskarers HERRE, at jeg vil bryde hans åg væk fra din nakke, og vil sprænge dine lænker, og fremmede skal ikke mere tjene demselv via ham:

Jer 30:8 For it shall come to pass in that day, saith the LORD of hosts, that I will break his yoke from off thy neck, and will burst thy bonds, and strangers shall no more serve themselves of him:

[Jer 30:9 DK-KJV] Men de skal tjene HERREN deres Gud, og David deres konge, hvem jeg vil rejse op til dem.

Jer 30:9 But they shall serve the LORD their God, and David their king, whom I will raise up unto them.

[Jer 30:10 DK-KJV] Frygt du derfor ikke, Kæreste min tjener Jacob, siger HERREN; vær heller ikke mismodig, Kæreste Israel: for, se, jeg vil frelse dig langt borte fra, og din sæd fra deres tilfangetageres land; og Jacob skal vende tilbage, og skal være i hvile, og være stille, og ingen skal gøre ham bange.

Jer 30:10 Therefore fear thou not, O my servant Jacob, saith the LORD; neither be dismayed, O Israel: for, lo, I will save thee from afar, and thy seed from the land of their captivity; and Jacob shall return, and shall be in rest, and be quiet, and none shall make him afraid.

[Jer 30:11 DK-KJV] For jeg er med dig, siger HERREN, for at frelse dig: selvom jeg gør en fuldstændig ende på alle nationer der hvor jeg har spredt dig hen, men alligevel vil jeg ikke lave en fuldstændig ende på dig: men jeg vil retmæssig korrigere dig, og

Jer 30:11 For I am with thee, saith the LORD, to save thee: though I make a full end of all nations whither I have scattered thee, yet will I not make a full end of thee: but I will correct thee in measure, and will not leave thee

vil ikke lade dig slippe helt ustraffet.

altogether unpunished.

[Jer 30:12 DK-KJV] For dette siger HERREN, Din læsion er uhelbredelig, og dine sår er smertefulde.
[Jer 30:13 DK-KJV] Der er ingen til at føre din sag, så du måtte bli' forbundet: du har ingen hélende medicin.

[Jer 30:14 DK-KJV] Alle dine elskere har svigtet dig; de søger ikke efter dig; for jeg har såret dig med såret fra en fjende, med irettesættelsen fra en grusom én, på grund af overfloden af dine fejltrin; fordi dine synder blev flere og flere.
[Jer 30:15 DK-KJV] Hvorfor råber du over din plage? din sorg er uhelbredelig på grund af overfloden af dine fejltrin: fordi dine synder blev flere og flere, har jeg gjort disse ting mod dig.
[Jer 30:16 DK-KJV] Derfor skal alle de der fortærer dig bli' fortæret; og alle dine modstandere, hver og en af dem, skal gå ind i fangenskab; og de der røvede dig skal bli' røvet, og alle der udnyttede dig skal bli' udnyttet.

[Jer 30:17 DK-KJV] For jeg vil genoprette helse til dig, og jeg vil héle dig for dine sår, siger HERREN; fordi de kalder dig Udstødt, og siger, Dette er Zion, hvem intet menneske søger efter.
[Jer 30:18 DK-KJV] Dette siger HERREN; Læg mærke til, jeg vil bringe de tilfangetagne fra Jacobs telte tilbage, og ha' barmhjertighed med hans beboelser; og byen skal igen bli' bygget op på hendes egen ruinhob, og paladset skal være som i gamle dage.
[Jer 30:19 DK-KJV] Og ud af dem skal udgå taksigelsesbøn og lyden af dem der morer sig: og jeg vil multiplicere dem, og de skal ikke være få; jeg vil også forherlige dem, og de skal ikke være små.
[Jer 30:20 DK-KJV] Deres børn skal også være som før i tiden, og deres menighed skal bli' etableret foran mig, og jeg vil straffe alle der undertrykker dem.
[Jer 30:21 DK-KJV] Og deres noble skal være af demselv, og deres guvernøre skal udgå fra midten af dem; og jeg vil forårsage ham til at komme nær, og han skal nærme sig mig: for hvem er dette der engagerede hans hjerte for at nærme sig mig? siger HERREN.
[Jer 30:22 DK-KJV] Og I skal være mit folk, og jeg vil være jeres Gud.
[Jer 30:23 DK-KJV] Læg mærke til, HERRENs hvirvelvind udgår med raseri, en vedvarende hvirvelvind: den skal falde med smerte på de ondes hoved.
[Jer 30:24 DK-KJV] HERRENs voldsomme vrede skal ikke vende tilbage, før han har gjort det, og før han har gennemført hensigterne i hans hjerte: i de sidste dage skal I tænke over det.

Jer 30:12 For thus saith the LORD, Thy bruise is incurable, and thy wound is grievous.
Jer 30:13 There is none to plead thy cause, that thou mayest be bound up: thou hast no healing medicines.
Jer 30:14 All thy lovers have forgotten thee; they seek thee not; for I have wounded thee with the wound of an enemy, with the chastisement of a cruel one, for the multitude of thine iniquity; because thy sins were increased.
Jer 30:15 Why criest thou for thine affliction? thy sorrow is incurable for the multitude of thine iniquity: because thy sins were increased, I have done these things unto thee.
Jer 30:16 Therefore all they that devour thee shall be devoured; and all thine adversaries, every one of them, shall go into captivity; and they that spoil thee shall be a spoil, and all that prey upon thee will I give for a prey.
Jer 30:17 For I will restore health unto thee, and I will heal thee of thy wounds, saith the LORD; because they called thee an Outcast, saying, This is Zion, whom no man seeketh after.
Jer 30:18 Thus saith the LORD; Behold, I will bring again the captivity of Jacob's tents, and have mercy on his dwellingplaces; and the city shall be builded upon her own heap, and the palace shall remain after the manner thereof.
Jer 30:19 And out of them shall proceed thanksgiving and the voice of them that make merry: and I will multiply them, and they shall not be few; I will also glorify them, and they shall not be small.
Jer 30:20 Their children also shall be as aforetime, and their congregation shall be established before me, and I will punish all that oppress them.
Jer 30:21 And their nobles shall be of themselves, and their governor shall proceed from the midst of them; and I will cause him to draw near, and he shall approach unto me: for who is this that engaged his heart to approach unto me? saith the LORD.
Jer 30:22 And ye shall be my people, and I will be your God.
Jer 30:23 Behold, the whirlwind of the LORD goeth forth with fury, a continuing whirlwind: it shall fall with pain upon the head of the wicked.
Jer 30:24 The fierce anger of the LORD shall not return, until he have done it, and until he have performed the intents of his heart: in the latter days ye shall consider it.

Jeremias bog Kapitel 31 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 31:1 DK-KJV] I den samme tid, siger HERREN, vil jeg være alle Israels familiers Gud, og de skal være mit folk.
[Jer 31:2 DK-KJV] Dette siger HERREN, Det folk som var overladt til sværdet fandt nåde i vildmarken; ja Israel, da jeg gik for at få ham til at hvile.
[Jer 31:3 DK-KJV] HERREN har vis sig for mig i gammel tid, og sagt, Ja, jeg har elsket dig med en evigvarende kærlighed: derfor har jeg draget dig med overbærenhed.
[Jer 31:4 DK-KJV] Jeg vil bygge dig igen, og du skal bli' bygget, Kæreste Israels jomfru: du skal igen bli' prydet med dine tamburiner, du skal gå ud i dansene til dem der glæder sig.

Jer 31:1 At the same time, saith the LORD, will I be the God of all the families of Israel, and they shall be my people.
Jer 31:2 Thus saith the LORD, The people which were left of the sword found grace in the wilderness; even Israel, when I went to cause him to rest.
Jer 31:3 The LORD hath appeared of old unto me, saying, Yea, I have loved thee with an everlasting love: therefore with lovingkindness have I drawn thee.

Jer 31:4 Again I will build thee, and thou shalt be built, O virgin of Israel: thou shalt again be adorned with thy tabrets, and shalt go forth in the dances of them that make merry.

[Jer 31:5 DK-KJV] Du skal stadig plante vinranker på Samarias bjerge: de der planter skal plante, og skal spise dem som almindelige ting.

Jer 31:5 Thou shalt yet plant vines upon the mountains of Samaria: the planters shall plant, and shall eat them as common things.

[Jer 31:6 DK-KJV] For der skal være en dag, hvor vægterne på Ephraimbjerget skal råbe, Rejs I jer, og lad os gå op til Zion til HERREN vor Gud.

Jer 31:6 For there shall be a day, that the watchmen upon the mount Ephraim shall cry, Arise ye, and let us go up to Zion unto the LORD our God.

[Jer 31:7 DK-KJV] For dette siger HERREN; Syng med glæde for Jacob, og råb blandt lederne for nationerne: offentliggør I, ros I, og sig, Kæreste HERRE, frels dit folk, Israels rest.

Jer 31:7 For thus saith the LORD; Sing with gladness for Jacob, and shout among the chief of the nations: publish ye, praise ye, and say, O LORD, save thy people, the remnant of Israel.

[Jer 31:8 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil bringe dem fra nordlandet, og samle dem fra jordens kyster, og med dem de blinde og de lamme, kvinden med barn og hende er der kæmper med barn sammen: en stor gruppe skal vende tilbage dertil.

Jer 31:8 Behold, I will bring them from the north country, and gather them from the coasts of the earth, and with them the blind and the lame, the woman with child and her that travaileth with child together: a great company shall return thither.

[Jer 31:9 DK-KJV]

Jer 31:9 They shall come with weeping, and with supplications will I lead them: I will cause them to walk by the rivers of waters in a straight way, wherein they shall not stumble: for I am a father to Israel, and Ephraim is my firstborn.

[Jer 31:10 DK-KJV]

Jer 31:10 Hear the word of the LORD, O ye nations, and declare it in the isles afar off, and say, He that scattered Israel will gather him, and keep him, as a shepherd doth his flock.

[Jer 31:11 DK-KJV]

Jer 31:11 For the LORD hath redeemed Jacob, and ransomed him from the hand of him that was stronger than he.

[Jer 31:12 DK-KJV]

Jer 31:12 Therefore they shall come and sing in the height of Zion, and shall flow together to the goodness of the LORD, for wheat, and for wine, and for oil, and for the young of the flock and of the herd: and their soul shall be as a watered garden; and they shall not sorrow any more at all.

[Jer 31:13 DK-KJV]

Jer 31:13 Then shall the virgin rejoice in the dance, both young men and old together: for I will turn their mourning into joy, and will comfort them, and make them rejoice from their sorrow.

[Jer 31:14 DK-KJV]

Jer 31:14 And I will satiate the soul of the priests with fatness, and my people shall be satisfied with my goodness, saith the LORD.

[Jer 31:15 DK-KJV]

Jer 31:15 Thus saith the LORD; A voice was heard in Ramah, lamentation, and bitter weeping; Rahel weeping for her children refused to be comforted for her children, because they were not.

[Jer 31:16 DK-KJV]

Jer 31:16 Thus saith the LORD; Refrain thy voice from weeping, and thine eyes from tears: for thy work shall be rewarded, saith the LORD; and they shall come again from the land of the enemy.

[Jer 31:17 DK-KJV]

Jer 31:17 And there is hope in thine end, saith the LORD, that thy children shall come again to their own border.

[Jer 31:18 DK-KJV]

Jer 31:18 I have surely heard Ephraim bemoaning himself thus; Thou hast chastised me, and I was chastised, as a bullock unaccustomed to the yoke: turn thou me, and I shall be turned; for thou art the LORD my God.

[Jer 31:19 DK-KJV] Sandelig efter at jeg var omvendt, angrede jeg; og efter at jeg var instrueret, slog jeg mig på låret: jeg skammede mig, ja, endda forvirret, fordi jeg bar irettesættelsen i min ungdom.

Jer 31:19 Surely after that I was turned, I repented; and after that I was instructed, I smote upon my thigh: I was ashamed, yea, even confounded, because I did bear the reproach of my youth.

[Jer 31:20 DK-KJV] derfor er mit indre bekymret for ham;

Jer 31:20 Is Ephraim my dear son? is he a pleasant child? for since I spake against him, I do earnestly remember him still: therefore my bowels are troubled for him; I will surely have mercy upon him, saith the LORD.

[Jer 31:21 DK-KJV]

Jer 31:21 Set thee up waymarks, make thee high heaps: set thine heart toward the highway, even the way which thou wentest: turn again, O virgin of Israel, turn again to these thy cities.

[Jer 31:22 DK-KJV]

Jer 31:22 How long wilt thou go about, O thou backsliding daughter? for the LORD hath created a new thing in the earth, A woman shall compass a man.

[Jer 31:23 DK-KJV]

[Jer 31:24 DK-KJV]

[Jer 31:25 DK-KJV]

[Jer 31:26 DK-KJV]

[Jer 31:27 DK-KJV] Læg mærke til, de dage kommer, siger HERREN, at jeg vil tilså Israels hus og Judahs hus med menneskesæd, og dyresæd.

[Jer 31:28 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at lige som jeg har våget over dem, for at rive op, og for at bryde ned, og for at rive ned, og for at destruere, og for at plage; sådant vil jeg våge over dem, for at bygge, og for at plante, siger HERREN.

[Jer 31:29 DK-KJV] I de dage skal de ikke mere sige, Fædrene har spist en sur drue, og børnenes tænder isner.

[Jer 31:30 DK-KJV] Men enhver skal dø for sit eget fejltrin: enhver som spiser den sure drue, hans tænder skal isne.

[Jer 31:31 DK-KJV] Læg mærke til, de dage kommer, siger HERREN, hvor jeg vil lave en ny pagt med Israels hus, og med Judahs hus:

[Jer 31:32 DK-KJV] Ikke efter den pagt som jeg lavede med deres fædre i den dag hvor jeg tog dem ved hånden for at bringe dem ud af Egyptens land; min pagt som de brød, skønt jeg var en ægtemand for dem, siger HERREN:

[Jer 31:33 DK-KJV] Men dette skal være pagten som jeg vil lave med Israels hus; Efter de dage, siger HERREN: jeg vil putte min lov i deres indvendige dele, og skrive den i deres hjerter; og vil være deres Gud, og de skal være mit folk.

[Jer 31:34 DK-KJV] Og de skal ikke mere undervise sin næste, og enhver sin bror, og sige, Kend HERREN: for de skal alle kende mig, fra den mindste af dem til den største af dem, siger HERREN: for jeg vil tilgive dem deres fejltrin, og jeg vil ikke mere huske på deres synder.

[Jer 31:35 DK-KJV] Dette siger HERREN, som giver solen som et lys om dagen, og forordningerne for månen og for stjernerne som et lys om natten, som deler havet når des bøljer brøler; hærskarers HERRE er hans navn:

[Jer 31:36 DK-KJV] Hvis disse forordninger forsvinder foran mig, siger HERREN, da skal Israels sæd også for evigt stoppe med at være en nation foran mig.

[Jer 31:37 DK-KJV] Dette siger HERREN; Hvis himlen foroven kan bli' målt, og jordens grundvold udstakt nedenunder, vil jeg også forkaste Israels sæd på grund af alt det de har gjort, siger HERREN.

[Jer 31:38 DK-KJV] Læg mærke til, de dage kommer, siger HERREN, hvor byen skal bli' bygget til HERREN fra Hananeeltårnet til hjørneporten.

[Jer 31:39 DK-KJV] Og målesnoren skal nu gå frem op imod den over Gared-bakken, og skal dreje rundt mod Goath.

[Jer 31:40 DK-KJV] Og hele dalen med de døde kroppe, og med asken, og alle markerne hentil Kidronbækken, hentil hjørnet af hesteporten mod øst, skal være hellig overfor HERREN; den skal ikke mere rives op, eller rives ned for

Jer 31:23 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; As yet they shall use this speech in the land of Judah and in the cities thereof, when I shall bring again their captivity; The LORD bless thee, O habitation of justice, and mountain of holiness.

Jer 31:24 And there shall dwell in Judah itself, and in all the cities thereof together, husbandmen, and they that go forth with flocks.

Jer 31:25 For I have satiated the weary soul, and I have replenished every sorrowful soul.

Jer 31:26 Upon this I awaked, and beheld; and my sleep was sweet unto me.

Jer 31:27 Behold, the days come, saith the LORD, that I will sow the house of Israel and the house of Judah with the seed of man, and with the seed of beast.

Jer 31:28 And it shall come to pass, that like as I have watched over them, to pluck up, and to break down, and to throw down, and to destroy, and to afflict; so will I watch over them, to build, and to plant, saith the LORD.

Jer 31:29 In those days they shall say no more, The fathers have eaten a sour grape, and the children's teeth are set on edge.

Jer 31:30 But every one shall die for his own iniquity: every man that eateth the sour grape, his teeth shall be set on edge.

Jer 31:31 Behold, the days come, saith the LORD, that I will make a new covenant with the house of Israel, and with the house of Judah:

Jer 31:32 Not according to the covenant that I made with their fathers in the day that I took them by the hand to bring them out of the land of Egypt; which my covenant they brake, although I was an husband unto them, saith the LORD:

Jer 31:33 But this shall be the covenant that I will make with the house of Israel; After those days, saith the LORD, I will put my law in their inward parts, and write it in their hearts; and will be their God, and they shall be my people.

Jer 31:34 And they shall teach no more every man his neighbour, and every man his brother, saying, Know the LORD: for they shall all know me, from the least of them unto the greatest of them, saith the LORD: for I will forgive their iniquity, and I will remember their sin no more.

Jer 31:35 Thus saith the LORD, which giveth the sun for a light by day, and the ordinances of the moon and of the stars for a light by night, which divideth the sea when the waves thereof roar; The LORD of hosts is his name:

Jer 31:36 If those ordinances depart from before me, saith the LORD, then the seed of Israel also shall cease from being a nation before me for ever.

Jer 31:37 Thus saith the LORD; If heaven above can be measured, and the foundations of the earth searched out beneath, I will also cast off all the seed of Israel for all that they have done, saith the LORD.

Jer 31:38 Behold, the days come, saith the LORD, that the city shall be built to the LORD from the tower of Hananeel unto the gate of the corner.

Jer 31:39 And the measuring line shall yet go forth over against it upon the hill Gareb, and shall compass about to Goath.

Jer 31:40 And the whole valley of the dead bodies, and of the ashes, and all the fields unto the brook of Kidron, unto the corner of the horse gate toward the east, shall be holy unto the LORD; it shall not be plucked up, nor thrown down any more

evigt. for ever.

Jeremias bog Kapitel 32 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 32:1 DK-KJV] Jer 32:1 The word that came to Jeremiah from the LORD in the tenth year of Zedekiah king of Judah, which was the eighteenth year of Nebuchadrezzar.
[Jer 32:2 DK-KJV] Jer 32:2 For then the king of Babylon's army besieged Jerusalem: and Jeremiah the prophet was shut up in the court of the prison, which was in the king of Judah's house.
[Jer 32:3 DK-KJV] Jer 32:3 For Zedekiah king of Judah had shut him up, saying, Wherefore dost thou prophesy, and say, Thus saith the LORD, Behold, I will give this city into the hand of the king of Babylon, and he shall take it;
[Jer 32:4 DK-KJV] Jer 32:4 And Zedekiah king of Judah shall not escape out of the hand of the Chaldeans, but shall surely be delivered into the hand of the king of Babylon, and shall speak with him mouth to mouth, and his eyes shall behold his eyes;
[Jer 32:5 DK-KJV] Jer 32:5 And he shall lead Zedekiah to Babylon, and there shall he be until I visit him, saith the LORD: though ye fight with the Chaldeans, ye shall not prosper?
[Jer 32:6 DK-KJV] Jer 32:6 And Jeremiah said, The word of the LORD came unto me, saying,
[Jer 32:7 DK-KJV] Jer 32:7 Behold, Hanameel the son of Shallum thine uncle shall come unto thee, saying, Buy thee my field that is in Anathoth: for the right of redemption is thine to buy it.
[Jer 32:8 DK-KJV] Jer 32:8 So Hanameel mine uncle's son came to me in the court of the prison according to the word of the LORD, and said unto me, Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the country of Benjamin: for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself. Then I knew that this was the word of the LORD.
[Jer 32:9 DK-KJV] Jer 32:9 And I bought the field of Hanameel my uncle's son, that was in Anathoth, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.
[Jer 32:10 DK-KJV] Jer 32:10 And I subscribed the evidence, and sealed it, and took witnesses, and weighed him the money in the balances.
[Jer 32:11 DK-KJV] ifølge loven Jer 32:11 So I took the evidence of the purchase, both that which was sealed according to the law and custom, and that which was open:
[Jer 32:12 DK-KJV] Jer 32:12 And I gave the evidence of the purchase unto Baruch the son of Neriah, the son of Maaseiah, in the sight of Hanameel mine uncle's son, and in the presence of the witnesses that subscribed the book of the purchase, before all the Jews that sat in the court of the prison.
[Jer 32:13 DK-KJV] Jer 32:13 And I charged Baruch before them, saying,
[Jer 32:14 DK-KJV] Jer 32:14 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Take these evidences, this evidence of the purchase, both which is sealed, and this evidence which is open; and put them in an earthen vessel, that they may continue many days.
[Jer 32:15 DK-KJV] Jer 32:15 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Houses and fields and vineyards shall be possessed again in this land.
[Jer 32:16 DK-KJV] Jer 32:16 Now when I had delivered the evidence of the purchase unto Baruch the son of Neriah, I prayed unto the LORD, saying,
[Jer 32:17 DK-KJV] Jer 32:17 Ah Lord GOD! behold, thou hast made the heaven and the earth by thy great power and stretched out arm, and there is nothing too hard for thee:
[Jer 32:18 DK-KJV] Du viste overbærenhed mod tusindvis, og tilbagebetalte fædrenes fejltrin ind i favnet på deres børn efter dem: den Store, den Mægtige Gud, hærskarers HERRE, er hans navn, Jer 32:18 Thou shewest lovingkindness unto thousands, and recompensest the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them: the Great, the Mighty God, the LORD of hosts, is his name,
[Jer 32:19 DK-KJV] menneskesønnerne Jer 32:19 Great in counsel, and mighty in work: for thine eyes are open upon all the ways of the sons of men: to give every one according to his ways, and according to the fruit of his doings:
[Jer 32:20 DK-KJV] Jer 32:20 Which hast set signs and wonders in the land of Egypt, even unto this day, and in Israel, and among other men; and hast made thee a name, as at this day;
[Jer 32:21 DK-KJV] Jer 32:21 And hast brought forth thy people Israel out of the land of Egypt with signs, and with wonders, and with a strong hand, and with a stretched out arm, and with great terror;

[Jer 32:22 DK-KJV] Jer 32:22 And hast given them this land, which thou didst swear to their fathers to give them, a land flowing with milk and honey;

[Jer 32:23 DK-KJV] Jer 32:23 And they came in, and possessed it; but they obeyed not thy voice, neither walked in thy law; they have done nothing of all that thou commandedst them to do: therefore thou hast caused all this evil to come upon them:

[Jer 32:24 DK-KJV] Jer 32:24 Behold the mounts, they are come unto the city to take it; and the city is given into the hand of the Chaldeans, that fight against it, because of the sword, and of the famine, and of the pestilence: and what thou hast spoken is come to pass; and, behold, thou seest it.

[Jer 32:25 DK-KJV] Jer 32:25 And thou hast said unto me, O Lord GOD, Buy thee the field for money, and take witnesses; for the city is given into the hand of the Chaldeans.

[Jer 32:26 DK-KJV] Jer 32:26 Then came the word of the LORD unto Jeremiah, saying,

[Jer 32:27 DK-KJV] Jer 32:27 Behold, I am the LORD, the God of all flesh: is there any thing too hard for me?

[Jer 32:28 DK-KJV] Jer 32:28 Therefore thus saith the LORD; Behold, I will give this city into the hand of the Chaldeans, and into the hand of Nebuchadrezzar king of Babylon, and he shall take it:

[Jer 32:29 DK-KJV] Jer 32:29 And the Chaldeans, that fight against this city, shall come and set fire on this city, and burn it with the houses, upon whose roofs they have offered incense unto Baal, and poured out drink offerings unto other gods, to provoke me to anger.

[Jer 32:30 DK-KJV] Jer 32:30 For the children of Israel and the children of Judah have only done evil before me from their youth: for the children of Israel have only provoked me to anger with the work of their hands, saith the LORD.

[Jer 32:31 DK-KJV] Jer 32:31 For this city hath been to me as a provocation of mine anger and of my fury from the day that they built it even unto this day; that I should remove it from before my face,

[Jer 32:32 DK-KJV] Jer 32:32 Because of all the evil of the children of Israel and of the children of Judah, which they have done to provoke me to anger, they, their kings, their princes, their priests, and their prophets, and the men of Judah, and the inhabitants of Jerusalem.

[Jer 32:33 DK-KJV] Jer 32:33 And they have turned unto me the back, and not the face: though I taught them, rising up early and teaching them, yet they have not hearkened to receive instruction.

[Jer 32:34 DK-KJV] Jer 32:34 But they set their abominations in the house, which is called by my name, to defile it.

[Jer 32:35 DK-KJV] Jer 32:35 And they built the high places of Baal, which are in the valley of the son of Hinnom, to cause their sons and their daughters to pass through the fire unto Molech; which I commanded them not, neither came it into my mind, that they should do this abomination, to cause Judah to sin.

[Jer 32:36 DK-KJV] Jer 32:36 And now therefore thus saith the LORD, the God of Israel, concerning this city, whereof ye say, It shall be delivered into the hand of the king of Babylon by the sword, and by the famine, and by the pestilence;

[Jer 32:37 DK-KJV] Jer 32:37 Behold, I will gather them out of all countries, whither I have driven them in mine anger, and in my fury, and in great wrath; and I will bring them again unto this place, and I will cause them to dwell safely:

[Jer 32:38 DK-KJV] Jer 32:38 And they shall be my people, and I will be their God:

[Jer 32:39 DK-KJV] Jer 32:39 And I will give them one heart, and one way, that they may fear me for ever, for the good of them, and of their children after them:

[Jer 32:40 DK-KJV] Jer 32:40 And I will make an everlasting covenant with them, that I will not turn away from them, to do them good; but I will put my fear in their hearts, that they shall not depart from me.

[Jer 32:41 DK-KJV] Jer 32:41 Yea, I will rejoice over them to do them good, and I will plant them in this land assuredly with my whole heart and with my whole soul.

[Jer 32:42 DK-KJV] Jer 32:42 For thus saith the LORD; Like as I have brought all this great evil upon this people, so will I bring upon them all the good that I have promised them.

[Jer 32:43 DK-KJV] Jer 32:43 And fields shall be bought in this land, whereof ye say, It is desolate without man or beast; it is given into the hand of the Chaldeans.

Jer 32:44 Men shall buy fields for money, and subscribe evidences, and seal them, and take witnesses in the land of Benjamin, and in the places about Jerusalem, and in the cities of Judah, and in the cities of the mountains, and in the cities of the valley, and in the cities of the south: for I will cause their captivity to return, saith the LORD.

[Jer 32:44 DK-KJV]

Jeremias bog Kapitel 33 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 33:1 Moreover the word of the LORD came unto Jeremiah the second time, while he was yet shut up in the court of the prison, saying,

[Jer 33:1 DK-KJV]

Jer 33:2 Thus saith the LORD the maker thereof, the LORD that formed it, to establish it; the LORD is his name;

[Jer 33:2 DK-KJV]

Jer 33:3 Call unto me, and I will answer thee, and shew thee great and mighty things, which thou knowest not.

[Jer 33:3 DK-KJV]

Jer 33:4 For thus saith the LORD, the God of Israel, concerning the houses of this city, and concerning the houses of the kings of Judah, which are thrown down by the mounts, and by the sword;

[Jer 33:4 DK-KJV]

Jer 33:5 They come to fight with the Chaldeans, but it is to fill them with the dead bodies of men, whom I have slain in mine anger and in my fury, and for all whose wickedness I have hid my face from this city.

[Jer 33:5 DK-KJV]

Jer 33:6 Behold, I will bring it health and cure, and I will cure them, and will reveal unto them the abundance of peace and truth.

[Jer 33:6 DK-KJV]

Jer 33:7 And I will cause the captivity of Judah and the captivity of Israel to return, and will build them, as at the first.

[Jer 33:7 DK-KJV]

Jer 33:8 And I will cleanse them from all their iniquity, whereby they have sinned against me; and I will pardon all their iniquities, whereby they have sinned, and whereby they have transgressed against me.

[Jer 33:8 DK-KJV]; og jeg vil bære over med alle deres fejltrin,

Jer 33:9 And it shall be to me a name of joy, a praise and an honour before all the nations of the earth, which shall hear all the good that I do unto them: and they shall fear and tremble for all the goodness and for all the prosperity that I procure unto it.

[Jer 33:9 DK-KJV]

Jer 33:10 Thus saith the LORD; Again there shall be heard in this place, which ye say shall be desolate without man and without beast, even in the cities of Judah, and in the streets of Jerusalem, that are desolate, without man, and without inhabitant, and without beast,

[Jer 33:10 DK-KJV]

Jer 33:11 The voice of joy, and the voice of gladness, the voice of the bridegroom, and the voice of the bride, the voice of them that shall say, Praise the LORD of hosts: for the LORD is good; for his mercy endureth for ever: and of them that shall bring the sacrifice of praise into the house of the LORD. For I will cause to return the captivity of the land, as at the first, saith the LORD.

[Jer 33:11 DK-KJV] ; for HERREN er god; for hans barmhjertighed varer for evigt:

Jer 33:12 Thus saith the LORD of hosts; Again in this place, which is desolate without man and without beast, and in all the cities thereof, shall be an habitation of shepherds causing their flocks to lie down.

[Jer 33:12 DK-KJV]

Jer 33:13 In the cities of the mountains, in the cities of the vale, and in the cities of the south, and in the land of Benjamin, and in the places about Jerusalem, and in the cities of Judah, shall the flocks pass again under the hands of him that telleth them, saith the LORD.

[Jer 33:13 DK-KJV]

Jer 33:14 Behold, the days come, saith the LORD, that I will perform that good thing which I have promised unto the house of Israel and to the house of Judah.

[Jer 33:14 DK-KJV]

Jer 33:15 In those days, and at that time, will I cause the Branch of righteousness to grow up unto David; and he shall execute judgment and righteousness in the land.

[Jer 33:15 DK-KJV]

[Jer 33:16 DK-KJV] I de dage skal Judah bli' frelst, og Jerusalem skal bo sikkert: og dette er navnet hvorved hun skal kaldes, HERREN vor retfærdighed.

Jer 33:16 In those days shall Judah be saved, and Jerusalem shall dwell safely: and this is the name wherewith she shall be called, The LORD our righteousness.

[Jer 33:17 DK-KJV] For dette siger HERREN; David skal aldrig mangle en mand til at side på tronen for Israels hus;

Jer 33:17 For thus saith the LORD; David shall never want a man to sit upon the throne of the house of Israel;

[Jer 33:18 DK-KJV] Levitpræsterne skal heller ikke mangle en mand foran mig til at tilbyde brændoffergaver, og til at antænde

Jer 33:18 Neither shall the priests the Levites want a man before me to offer burnt offerings, and to kindle meat offerings, and to do sacrifice continually.

madoffergaver, og til kontinuerligt at ofre.

[Jer 33:19 DK-KJV] Og HERRENs ord kom Jeremiah, som siger,

Jer 33:19 And the word of the LORD came unto Jeremiah, saying,

[Jer 33:20 DK-KJV]

Jer 33:20 Thus saith the LORD; If ye can break my covenant of the day, and my covenant of the night, and that there should not be day and night in their season;

[Jer 33:21 DK-KJV]

Jer 33:21 Then may also my covenant be broken with David my servant, that he should not have a son to reign upon his throne; and with the Levites the priests, my ministers.

[Jer 33:22 DK-KJV]

Jer 33:22 As the host of heaven cannot be numbered, neither the sand of the sea measured: so will I multiply the seed of David my servant, and the Levites that minister unto me.

[Jer 33:23 DK-KJV]

Jer 33:23 Moreover the word of the LORD came to Jeremiah, saying,

[Jer 33:24 DK-KJV]

Jer 33:24 Considerest thou not what this people have spoken, saying, The two families which the LORD hath chosen, he hath even cast them off? thus they have despised my people, that they should be no more a nation before them.

[Jer 33:25 DK-KJV]

Jer 33:25 Thus saith the LORD; If my covenant be not with day and night, and if I have not appointed the ordinances of heaven and earth;

[Jer 33:26 DK-KJV]

Jer 33:26 Then will I cast away the seed of Jacob, and David my servant, so that I will not take any of his seed to be rulers over the seed of Abraham, Isaac, and Jacob: for I will cause their captivity to return, and have mercy on them.

Jeremias bog Kapitel 34 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 34:1 The word which came unto Jeremiah from the LORD, when Nebuchadnezzar king of Babylon, and all his army, and all the kingdoms of the earth of his dominion, and all the people, fought against Jerusalem, and against all the cities thereof, saying,

[Jer 34:1 DK-KJV]

[Jer 34:2 DK-KJV]

Jer 34:2 Thus saith the LORD, the God of Israel; Go and speak to Zedekiah king of Judah, and tell him, Thus saith the LORD; Behold, I will give this city into the hand of the king of Babylon, and he shall burn it with fire:

[Jer 34:3 DK-KJV]

Jer 34:3 And thou shalt not escape out of his hand, but shalt surely be taken, and delivered into his hand; and thine eyes shall behold the eyes of the king of Babylon, and he shall speak with thee mouth to mouth, and thou shalt go to Babylon.

[Jer 34:4 DK-KJV]

Jer 34:4 Yet hear the word of the LORD, O Zedekiah king of Judah; Thus saith the LORD of thee, Thou shalt not die by the sword:

[Jer 34:5 DK-KJV]

Jer 34:5 But thou shalt die in peace: and with the burnings of thy fathers, the former kings which were before thee, so shall they burn odours for thee; and they will lament thee, saying, Ah lord! for I have pronounced the word, saith the LORD.

[Jer 34:6 DK-KJV]

Jer 34:6 Then Jeremiah the prophet spake all these words unto Zedekiah king of Judah in Jerusalem,

[Jer 34:7 DK-KJV]

Jer 34:7 When the king of Babylon's army fought against Jerusalem, and against all the cities of Judah that were left, against Lachish, and against Azekah: for these defenced cities remained of the cities of Judah.

[Jer 34:8 DK-KJV] Dette er det ord der fra HERREN kom til Jeremia, efter at kongen Zedekiah havde lavet en pagt med hele det folk der var i Jerusalem, for at proklamere frihed til dem;

Jer 34:8 This is the word that came unto Jeremiah from the LORD, after that the king Zedekiah had made a covenant with all the people which were at Jerusalem, to proclaim liberty unto them;

[Jer 34:9 DK-KJV] At alle mand skulle lade sin tjenestemand, og alle mand sin tjenestepige, som er Hebræer eller en Hebræinde, gå fri; så ingen skulle betjene sigselv via dem, for at bevidne, det som en Jøde for sit broderfolk.

Jer 34:9 That every man should let his manservant, and every man his maidservant, being an Hebrew or an Hebrewess, go free; that none should serve himself of them, to wit, of a Jew his brother.

[Jer 34:10 DK-KJV] Nu da alle prinserne, og hele det folk, som havde trådt ind i denne pagt, hørte at hver og en skulle lade sin tjenestemand, og hver og en sin tjenestepige, gå fri, så ingen længere skulle betjene

Jer 34:10 Now when all the princes, and all the people, which had entered into the covenant, heard that every one should let his manservant, and every one his maidservant, go free, that none should serve themselves of them any more, then they obeyed, and

sigselv via dem, da adlød de, og lod dem gå.

let them go.

[Jer 34:11 DK-KJV] Men bagefter vendte de rundt, og fik tjenerne og tjenestepigerne, som de havde ladet gå fri, til at returnere, og bragte dem indunder lydighed som tjenere og som tjenestepiger.

Jer 34:11 But afterward they turned, and caused the servants and the handmaids, whom they had let go free, to return, and brought them into subjection for servants and for handmaids.

[Jer 34:12 DK-KJV] Derfor kom HERRENs ord fra HERREN til Jeremiah, som siger,

Jer 34:12 Therefore the word of the LORD came to Jeremiah from the LORD, saying,

[Jer 34:13 DK-KJV] Dette siger HERREN, Israels Gud; jeg lavede en pagt med jeres fædre i den dag da jeg bragte dem frem ud af Egyptens land, ud af slavehuset, ved at sige.

Jer 34:13 Thus saith the LORD, the God of Israel; I made a covenant with your fathers in the day that I brought them forth out of the land of Egypt, out of the house of bondmen, saying,

[Jer 34:14 DK-KJV] Lad I alle mand jeres Hebraiske broder gå ved afslutningen af 7 år, som er blevet solgt til dig; og når han har tjent dig i 6 år, skal du lade ham gå fri fra dig: men jeres fædre lyttede ikke på mig, og hørte heller ikke efter.

Jer 34:14 At the end of seven years let ye go every man his brother an Hebrew, which hath been sold unto thee; and when he hath served thee six years, thou shalt let him go free from thee: but your fathers hearkened not unto me, neither inclined their ear.

[Jer 34:15 DK-KJV] Og I var ikke omvendt, og havde gjort ret i mine øjne, i at alle mand skulle proklamere frihed til sin næste; og I havde lavet en pagt foran mig i det hus som er kaldt ved mit navn:

Jer 34:15 And ye were now turned, and had done right in my sight, in proclaiming liberty every man to his neighbour; and ye had made a covenant before me in the house which is called by my name:

[Jer 34:16 DK-KJV] Men I vendte rundt og forurenede mit navn, og fik alle mand sin tjener, og alle mand sin tjenestepige, som I havde sat i frihed til deres glæde, til at returnere, og bragte dem indunder lydighed, for at for jer at være som tjenere og som tjenestepiger.

Jer 34:16 But ye turned and polluted my name, and caused every man his servant, and every man his handmaid, whom ye had set at liberty at their pleasure, to return, and brought them into subjection, to be unto you for servants and for handmaids.

Jer 34:17 Therefore thus saith the LORD; Ye have not hearkened unto me, in proclaiming liberty, every one to his brother, and every man to his neighbour: behold, I proclaim a liberty for you, saith the LORD, to the sword, to the pestilence, and to the famine; and I will make you to be removed into all the kingdoms of the earth.

[Jer 34:17 DK-KJV] næste

Jer 34:18 And I will give the men that have transgressed my covenant, which have not performed the words of the covenant which they had made before me, when they cut the calf in twain, and passed between the parts thereof,

[Jer 34:18 DK-KJV] pagtsordene

Jer 34:19 The princes of Judah, and the princes of Jerusalem, the eunuchs, and the priests, and all the people of the land, which passed between the parts of the calf;

[Jer 34:19 DK-KJV]

Jer 34:20 I will even give them into the hand of their enemies, and into the hand of them that seek their life: and their dead bodies shall be for meat unto the fowls of the heaven, and to the beasts of the earth.

[Jer 34:20 DK-KJV]

Jer 34:21 And Zedekiah king of Judah and his princes will I give into the hand of their enemies, and into the hand of them that seek their life, and into the hand of the king of Babylon's army, which are gone up from you.

[Jer 34:21 DK-KJV]

Jer 34:22 Behold, I will command, saith the LORD, and cause them to return to this city; and they shall fight against it, and take it, and burn it with fire: and I will make the cities of Judah a desolation without an inhabitant.

[Jer 34:22 DK-KJV]

Jeremias bog Kapitel 35 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 35:1 The word which came unto Jeremiah from the LORD in the days of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah, saying,

[Jer 35:1 DK-KJV]

Jer 35:2 Go unto the house of the Rechabites, and speak unto them, and bring them into the house of the LORD, into one of the chambers, and give them wine to drink.

[Jer 35:2 DK-KJV]

Jer 35:3 Then I took Jaazaniah the son of Jeremiah, the son of Habaziniah, and his brethren, and all his sons, and the whole house of the Rechabites;

[Jer 35:3 DK-KJV]

Jer 35:4 And I brought them into the house of the LORD, into the chamber of the sons of Hanan, the son of Igdaliah, a man of God, which was by the chamber of the princes, which was above the chamber of Maaseiah the

[Jer 35:4 DK-KJV]

son of Shallum, the keeper of the door:

[Jer 35:5 DK-KJV] Jer 35:5 And I set before the sons of the house of the Rechabites pots full of wine, and cups, and I said unto them, Drink ye wine.

[Jer 35:6 DK-KJV] Jer 35:6 But they said, We will drink no wine: for Jonadab the son of Rechab our father commanded us, saying, Ye shall drink no wine, neither ye, nor your sons for ever:

[Jer 35:7 DK-KJV] Jer 35:7 Neither shall ye build house, nor sow seed, nor plant vineyard, nor have any: but all your days ye shall dwell in tents; that ye may live many days in the land where ye be strangers.

[Jer 35:8 DK-KJV] Jer 35:8 Thus have we obeyed the voice of Jonadab the son of Rechab our father in all that he hath charged us, to drink no wine all our days, we, our wives, our sons, nor our daughters;

[Jer 35:9 DK-KJV] Jer 35:9 Nor to build houses for us to dwell in: neither have we vineyard, nor field, nor seed:

[Jer 35:10 DK-KJV] Jer 35:10 But we have dwelt in tents, and have obeyed, and done according to all that Jonadab our father commanded us.

[Jer 35:11 DK-KJV] Jer 35:11 But it came to pass, when Nebuchadrezzar king of Babylon came up into the land, that we said, Come, and let us go to Jerusalem for fear of the army of the Chaldeans, and for fear of the army of the Syrians: so we dwell at Jerusalem.

[Jer 35:12 DK-KJV] Jer 35:12 Then came the word of the LORD unto Jeremiah, saying,

[Jer 35:13 DK-KJV] Jer 35:13 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Go and tell the men of Judah and the inhabitants of Jerusalem, Will ye not receive instruction to hearken to my words? saith the LORD.

[Jer 35:14 DK-KJV] Jer 35:14 The words of Jonadab the son of Rechab, that he commanded his sons not to drink wine, are performed; for unto this day they drink none, but obey their father's commandment: notwithstanding I have spoken unto you, rising early and speaking; but ye hearkened not unto me.

[Jer 35:15 DK-KJV] Jer 35:15 I have sent also unto you all my servants the prophets, rising up early and sending them, saying, Return ye now every man from his evil way, and amend your doings, and go not after other gods to serve them, and ye shall dwell in the land which I have given to you and to your fathers: but ye have not inclined your ear, nor hearkened unto me.

[Jer 35:16 DK-KJV] Jer 35:16 Because the sons of Jonadab the son of Rechab have performed the commandment of their father, which he commanded them; but this people hath not hearkened unto me:

[Jer 35:17 DK-KJV] Jer 35:17 Therefore thus saith the LORD God of hosts, the God of Israel; Behold, I will bring upon Judah and upon all the inhabitants of Jerusalem all the evil that I have pronounced against them: because I have spoken unto them, but they have not heard; and I have called unto them, but they have not answered.

[Jer 35:18 DK-KJV] Og Jeremiah sagde til Rechabiternes hus, Dette siger hærskarers HERRE, Israels Gud; Eftersom I har adlydt Jonadabs befalinger jeres far, og holdt alle hans forskrifter, og gjort efter alt det han har befalet jer:

Jer 35:18 And Jeremiah said unto the house of the Rechabites, Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Because ye have obeyed the commandment of Jonadab your father, and kept all his precepts, and done according unto all that he hath commanded you:

[Jer 35:19 DK-KJV] Derfor siger hærskarers HERRE, Israels Gud dette; Jonadab sønnen af Rechab skal ikke mangle en mand til at stå foran mig for evigt.

Jer 35:19 Therefore thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Jonadab the son of Rechab shall not want a man to stand before me for ever.

Jeremias bog Kapitel 36 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 36:1 DK-KJV] Jer 36:1 And it came to pass in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah, that this word came unto Jeremiah from the LORD, saying,

[Jer 36:2 DK-KJV] Jer 36:2 Take thee a roll of a book, and write therein all the words that I have spoken unto thee against Israel, and against Judah, and against all the nations, from the day I spake unto thee, from the days of Josiah, even unto this day.

Jer 36:3 It may be that the house of Judah will hear all the evil which I purpose to do unto them; that they may return every man from his evil way; that I may forgive their iniquity and their sin.

[Jer 36:3 DK-KJV]

Jer 36:4 Then Jeremiah called Baruch the son of Neriah: and Baruch wrote from the mouth of Jeremiah all the words of the LORD, which he had spoken unto him, upon a roll of a book.

[Jer 36:4 DK-KJV]

Jer 36:5 And Jeremiah commanded Baruch, saying, I am shut up; I cannot go into the house of the LORD:

[Jer 36:5 DK-KJV]

Jer 36:6 Therefore go thou, and read in the roll, which thou hast written from my mouth, the words of the LORD in the ears of the people in the LORD'S house upon the fasting day: and also thou shalt read them in the ears of all Judah that come out of their cities.

[Jer 36:6 DK-KJV]

Jer 36:7 It may be they will present their supplication before the LORD, and will return every one from his evil way: for great is the anger and the fury that the LORD hath pronounced against this people.

[Jer 36:7 DK-KJV]

[Jer 36:8 DK-KJV] Og Baruch sønnen af Neriah gjorde i overensstemmelse med alt det profeten Jeremiah befalede ham, ved i HERRENs hus at læse i bogen med HERRENs ord.

Jer 36:8 And Baruch the son of Neriah did according to all that Jeremiah the prophet commanded him, reading in the book the words of the LORD in the LORD'S house.

Jer 36:9 And it came to pass in the fifth year of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah, in the ninth month, that they proclaimed a fast before the LORD to all the people in Jerusalem, and to all the people that came from the cities of Judah unto Jerusalem.

[Jer 36:9 DK-KJV]

Jer 36:10 Then read Baruch in the book the words of Jeremiah in the house of the LORD, in the chamber of Gemariah the son of Shaphan the scribe, in the higher court, at the entry of the new gate of the LORD'S house, in the ears of all the people.

[Jer 36:10 DK-KJV] ved indgangen til den nye port til Herrens hus.

Jer 36:11 When Michaiah the son of Gemariah, the son of Shaphan, had heard out of the book all the words of the LORD,

[Jer 36:11 DK-KJV]

Jer 36:12 Then he went down into the king's house, into the scribe's chamber: and, lo, all the princes sat there, even Elishama the scribe, and Delaiah the son of Shemaiah, and Elnathan the son of Achbor, and Gemariah the son of Shaphan, and Zedekiah the son of Hananiah, and all the princes.

[Jer 36:12 DK-KJV]

Jer 36:13 Then Michaiah declared unto them all the words that he had heard, when Baruch read the book in the ears of the people.

[Jer 36:13 DK-KJV]

Jer 36:14 Therefore all the princes sent Jehudi the son of Nethaniah, the son of Shelemiah, the son of Cushi, unto Baruch, saying, Take in thine hand the roll wherein thou hast read in the ears of the people, and come. So Baruch the son of Neriah took the roll in his hand, and came unto them.

[Jer 36:14 DK-KJV]

Jer 36:15 And they said unto him, Sit down now, and read it in our ears. So Baruch read it in their ears.

[Jer 36:15 DK-KJV]

Jer 36:16 Now it came to pass, when they had heard all the words, they were afraid both one and other, and said unto Baruch, We will surely tell the king of all these words.

[Jer 36:16 DK-KJV]

Jer 36:17 And they asked Baruch, saying, Tell us now, How didst thou write all these words at his mouth?

[Jer 36:17 DK-KJV]

Jer 36:18 Then Baruch answered them, He pronounced all these words unto me with his mouth, and I wrote them with ink in the book.

[Jer 36:18 DK-KJV]

Jer 36:19 Then said the princes unto Baruch, Go, hide thee, thou and Jeremiah; and let no man know where ye be.

[Jer 36:19 DK-KJV]

Jer 36:20 And they went in to the king into the court, but they laid up the roll in the chamber of Elishama the scribe, and told all the words in the ears of the king.

[Jer 36:20 DK-KJV]

Jer 36:21 So the king sent Jehudi to fetch the roll: and he took it out of Elishama the scribe's chamber. And Jehudi read it in the ears of the king, and in the ears of all the princes which stood beside the king.

[Jer 36:21 DK-KJV]

Jer 36:22 Now the king sat in the winterhouse in the ninth month: and there was a fire on the hearth burning before him.

[Jer 36:22 DK-KJV]

Jer 36:23 And it came to pass, that when Jehudi had read three or four leaves, he cut it with the penknife, and cast it into the fire that was on the hearth, until all the roll was consumed in the fire that was on the hearth.

[Jer 36:23 DK-KJV]

[Jer 36:24 DK-KJV] beklædningsgenstande

Jer 36:24 Yet they were not afraid, nor rent their garments, neither the king,

nor any of his servants that heard all these words.

[Jer 36:25 DK-KJV] Jer 36:25 Nevertheless Elnathan and Delaiah and Gemariah had made intercession to the king that he would not burn the roll: but he would not hear them.

[Jer 36:26 DK-KJV] Jer 36:26 But the king commanded Jerahmeel the son of Hammelech, and Seraiah the son of Azriel, and Shelemiah the son of Abdeel, to take Baruch the scribe and Jeremiah the prophet: but the LORD hid them.

[Jer 36:27 DK-KJV] Jer 36:27 Then the word of the LORD came to Jeremiah, after that the king had burned the roll, and the words which Baruch wrote at the mouth of Jeremiah, saying,

[Jer 36:28 DK-KJV] Jer 36:28 Take thee again another roll, and write in it all the former words that were in the first roll, which Jehoiakim the king of Judah hath burned.

[Jer 36:29 DK-KJV] Jer 36:29 And thou shalt say to Jehoiakim king of Judah, Thus saith the LORD; Thou hast burned this roll, saying, Why hast thou written therein, saying, The king of Babylon shall certainly come and destroy this land, and shall cause to cease from thence man and beast?

[Jer 36:30 DK-KJV] Jer 36:30 Therefore thus saith the LORD of Jehoiakim king of Judah; He shall have none to sit upon the throne of David: and his dead body shall be cast out in the day to the heat, and in the night to the frost.

[Jer 36:31 DK-KJV] Jer 36:31 And I will punish him and his seed and his servants for their iniquity; and I will bring upon them, and upon the inhabitants of Jerusalem, and upon the men of Judah, all the evil that I have pronounced against them; but they hearkened not.

[Jer 36:32 DK-KJV] Jer 36:32 Then took Jeremiah another roll, and gave it to Baruch the scribe, the son of Neriah; who wrote therein from the mouth of Jeremiah all the words of the book which Jehoiakim king of Judah had burned in the fire: and there were added besides unto them many like words.

Jeremias bog Kapitel 37 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 37:1 DK-KJV] Jer 37:1 And king Zedekiah the son of Josiah reigned instead of Coniah the son of Jehoiakim, whom Nebuchadrezzar king of Babylon made king in the land of Judah.

[Jer 37:2 DK-KJV] Jer 37:2 But neither he, nor his servants, nor the people of the land, did hearken unto the words of the LORD, which he spake by the prophet Jeremiah.

[Jer 37:3 DK-KJV] Jer 37:3 And Zedekiah the king sent Jehucal the son of Shelemiah and Zephaniah the son of Maaseiah the priest to the prophet Jeremiah, saying, Pray now unto the LORD our God for us.

[Jer 37:4 DK-KJV] Jer 37:4 Now Jeremiah came in and went out among the people: for they had not put him into prison.

[Jer 37:5 DK-KJV] Jer 37:5 Then Pharaoh's army was come forth out of Egypt: and when the Chaldeans that besieged Jerusalem heard tidings of them, they departed from Jerusalem.

[Jer 37:6 DK-KJV] Jer 37:6 Then came the word of the LORD unto the prophet Jeremiah, saying,

[Jer 37:7 DK-KJV] Jer 37:7 Thus saith the LORD, the God of Israel; Thus shall ye say to the king of Judah, that sent you unto me to inquire of me; Behold, Pharaoh's army, which is come forth to help you, shall return to Egypt into their own land.

[Jer 37:8 DK-KJV] Jer 37:8 And the Chaldeans shall come again, and fight against this city, and take it, and burn it with fire.

[Jer 37:9 DK-KJV] Jer 37:9 Thus saith the LORD; Deceive not yourselves, saying, The Chaldeans shall surely depart from us: for they shall not depart.

[Jer 37:10 DK-KJV] Jer 37:10 For though ye had smitten the whole army of the Chaldeans that fight against you, and there remained but wounded men among them, yet should they rise up every man in his tent, and burn this city with fire.

[Jer 37:11 DK-KJV] Jer 37:11 And it came to pass, that when the army of the Chaldeans was broken up from Jerusalem for fear of Pharaoh's army,

[Jer 37:12 DK-KJV] Jer 37:12 Then Jeremiah went forth out of Jerusalem to go into the land of Benjamin, to separate himself thence in the midst of the people.

[Jer 37:13 DK-KJV] Jer 37:13 And when he was in the gate of Benjamin, a captain of the ward was there, whose name was Irijah, the son of Shelemiah, the son of Hananiah; and he took Jeremiah the prophet, saying, Thou fallest away to the Chaldeans.

[Jer 37:14 DK-KJV] Jer 37:14 Then said Jeremiah, It is false; I fall not away to the Chaldeans. But he hearkened not to him: so Irijah took Jeremiah, and brought him to the princes.

Jer 37:15 Wherefore the princes were wroth with Jeremiah, and smote him, and put him in prison in
[Jer 37:15 DK-KJV] the house of Jonathan the scribe: for they had made that the prison.
Jer 37:16 When Jeremiah was entered into the dungeon, and into the cabins, and Jeremiah had
[Jer 37:16 DK-KJV] remained there many days;
Jer 37:17 Then Zedekiah the king sent, and took him out: and the king asked him secretly in his house, and said, Is there any word from the LORD? And Jeremiah said, There is: for, said he, thou
[Jer 37:17 DK-KJV] shalt be delivered into the hand of the king of Babylon.
Jer 37:18 Moreover Jeremiah said unto king Zedekiah, What have I offended against thee, or
[Jer 37:18 DK-KJV] against thy servants, or against this people, that ye have put me in prison?
Jer 37:19 Where are now your prophets which prophesied unto you, saying, The king of Babylon
[Jer 37:19 DK-KJV] shall not come against you, nor against this land?
Jer 37:20 Therefore hear now, I pray thee, O my lord the king: let my supplication, I pray thee, be accepted before thee; that thou cause me not to return to the house of Jonathan the scribe, lest I die
[Jer 37:20 DK-KJV] there.
Jer 37:21 Then Zedekiah the king commanded that they should commit Jeremiah into the court of the prison, and that they should give him daily a piece of bread out of the bakers' street, until all the
[Jer 37:21 DK-KJV] bread in the city were spent. Thus Jeremiah remained in the court of the prison.

Jeremias bog Kapitel 38 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 38:1 Then Shephatiah the son of Mattan, and Gedaliah the son of Pashur, and Jucal the son of Shelemiah, and Pashur the son of Malchiah, heard the words that Jeremiah had spoken unto all the
[Jer 38:1 DK-KJV] people, saying,
Jer 38:2 Thus saith the LORD, He that remaineth in this city shall die by the sword, by the famine, and by the pestilence: but he that goeth forth to the Chaldeans shall live; for he shall have his life for a prey,
[Jer 38:2 DK-KJV] and shall live.
Jer 38:3 Thus saith the LORD, This city shall surely be given into the
[Jer 38:3 DK-KJV] hand of the king of Babylon's army, which shall take it.
Jer 38:4 Therefore the princes said unto the king, We beseech thee, let this man be put to death: for thus he weakeneth the hands of the men of war that remain in this city, and the hands of all the people, in speaking such words unto them: for this man seeketh not the welfare
[Jer 38:4 DK-KJV] of this people, but the hurt.
Jer 38:5 Then Zedekiah the king said, Behold, he is in your hand: for
[Jer 38:5 DK-KJV] the king is not he that can do any thing against you.
Jer 38:6 Then took they Jeremiah, and cast him into the dungeon of Malchiah the son of Hammelech, that was in the court of the prison: and they let down Jeremiah with cords. And in the dungeon there was
[Jer 38:6 DK-KJV] no water, but mire: so Jeremiah sunk in the mire.
Jer 38:7 Now when Ebed-melech the Ethiopian, one of the eunuchs which was in the king's house, heard that they had put Jeremiah in
[Jer 38:7 DK-KJV] the dungeon; the king then sitting in the gate of Benjamin;
Jer 38:8 Ebed-melech went forth out of the king's house, and spake to
[Jer 38:8 DK-KJV] the king, saying,
Jer 38:9 My lord the king, these men have done evil in all that they have done to Jeremiah the prophet, whom they have cast into the dungeon; and he is like to die for hunger in the place where he is: for
[Jer 38:9 DK-KJV] there is no more bread in the city.
Jer 38:10 Then the king commanded Ebed-melech the Ethiopian, saying, Take from hence thirty men with thee, and take up Jeremiah
[Jer 38:10 DK-KJV] the prophet out of the dungeon, before he die.
Jer 38:11 So Ebed-melech took the men with him, and went into the house of the king under the treasury, and took thence old cast clouts and old rotten rags, and let them down by cords into the dungeon to
[Jer 38:11 DK-KJV] Jeremiah.
Jer 38:12 And Ebed-melech the Ethiopian said unto Jeremiah, Put now these old cast clouts and rotten rags under thine armholes under
[Jer 38:12 DK-KJV] the cords. And Jeremiah did so.
Jer 38:13 So they drew up Jeremiah with cords, and took him up out
[Jer 38:13 DK-KJV] of the dungeon: and Jeremiah remained in the court of the prison.
[Jer 38:14 DK-KJV] Jer 38:14 Then Zedekiah the king sent, and took Jeremiah the

prophet unto him into the third entry that is in the house of the LORD: and the king said unto Jeremiah, I will ask thee a thing; hide nothing from me.

[Jer 38:15 DK-KJV] Jer 38:15 Then Jeremiah said unto Zedekiah, If I declare it unto thee, wilt thou not surely put me to death? and if I give thee counsel, wilt thou not hearken unto me?

[Jer 38:16 DK-KJV] Jer 38:16 So Zedekiah the king sware secretly unto Jeremiah, saying, As the LORD liveth, that made us this soul, I will not put thee to death, neither will I give thee into the hand of these men that seek thy life.

[Jer 38:17 DK-KJV] Jer 38:17 Then said Jeremiah unto Zedekiah, Thus saith the LORD, the God of hosts, the God of Israel; If thou wilt assuredly go forth unto the king of Babylon's princes, then thy soul shall live, and this city shall not be burned with fire; and thou shalt live, and thine house:

[Jer 38:18 DK-KJV] Jer 38:18 But if thou wilt not go forth to the king of Babylon's princes, then shall this city be given into the hand of the Chaldeans, and they shall burn it with fire, and thou shalt not escape out of their hand.

[Jer 38:19 DK-KJV] Jer 38:19 And Zedekiah the king said unto Jeremiah, I am afraid of the Jews that are fallen to the Chaldeans, lest they deliver me into their hand, and they mock me.

[Jer 38:20 DK-KJV] Jer 38:20 But Jeremiah said, They shall not deliver thee. Obey, I beseech thee, the voice of the LORD, which I speak unto thee: so it shall be well unto thee, and thy soul shall live.

[Jer 38:21 DK-KJV] Jer 38:21 But if thou refuse to go forth, this is the word that the LORD hath shewed me:

[Jer 38:22 DK-KJV] Jer 38:22 And, behold, all the women that are left in the king of Judah's house shall be brought forth to the king of Babylon's princes, and those women shall say, Thy friends have set thee on, and have prevailed against thee: thy feet are sunk in the mire, and they are turned away back.

[Jer 38:23 DK-KJV] Jer 38:23 So they shall bring out all thy wives and thy children to the Chaldeans: and thou shalt not escape out of their hand, but shalt be taken by the hand of the king of Babylon: and thou shalt cause this city to be burned with fire.

[Jer 38:24 DK-KJV] Jer 38:24 Then said Zedekiah unto Jeremiah, Let no man know of these words, and thou shalt not die.

[Jer 38:25 DK-KJV] Jer 38:25 But if the princes hear that I have talked with thee, and they come unto thee, and say unto thee, Declare unto us now what thou hast said unto the king, hide it not from us, and we will not put thee to death; also what the king said unto thee:

[Jer 38:26 DK-KJV] Jer 38:26 Then thou shalt say unto them, I presented my supplication before the king, that he would not cause me to return to Jonathan's house, to die there.

[Jer 38:27 DK-KJV] Da kom alle prinserne til Jeremia, og spurget ham: og han fortalte dem i overensstemmelse med alle disse ord som kongen havde befalet. Sådant stoppede de med at tale med ham; for sagen blev ikke opfattet.

Jer 38:27 Then came all the princes unto Jeremiah, and asked him: and he told them according to all these words that the king had commanded. So they left off speaking with him; for the matter was not perceived.

[Jer 38:28 DK-KJV] Sådant opholdt Jeremia sig på fængslets gårdsplads indtil den dag hvor Jerusalem var indtaget: og han var der da Jerusalem var indtaget.

Jer 38:28 So Jeremiah abode in the court of the prison until the day that Jerusalem was taken: and he was there when Jerusalem was taken.

Jeremias bog Kapitel 39 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 39:1 DK-KJV] Jer 39:1 In the ninth year of Zedekiah king of Judah, in the tenth month, came Nebuchadrezzar king of Babylon and all his army against Jerusalem, and they besieged it.

[Jer 39:2 DK-KJV] Jer 39:2 And in the eleventh year of Zedekiah, in the fourth month, the ninth day of the month, the city was broken up.

[Jer 39:3 DK-KJV] Jer 39:3 And all the princes of the king of Babylon came in, and sat in the middle gate, even Nergal-sharezer, Samgar-nebo, Sarsechim, Rab-saris, Nergal-sharezer, Rab-mag, with all the residue of the princes of the king of Babylon.

Jer 39:4 And it came to pass, that when Zedekiah the king of Judah saw them, and all the men of war, then they fled, and went forth out of the city by night, by the way of the king's garden, by the
[Jer 39:4 DK-KJV] gate betwixt the two walls: and he went out the way of the plain.
Jer 39:5 But the Chaldeans' army pursued after them, and overtook Zedekiah in the plains of Jericho: and when they had taken him, they brought him up to Nebuchadnezzar king of Babylon to
[Jer 39:5 DK-KJV] Riblah in the land of Hamath, where he gave judgment upon him.
Jer 39:6 Then the king of Babylon slew the sons of Zedekiah in Riblah before his eyes: also the
[Jer 39:6 DK-KJV] king of Babylon slew all the nobles of Judah.
[Jer 39:7 DK-KJV] Jer 39:7 Moreover he put out Zedekiah's eyes, and bound him with chains, to carry him to Babylon.
Jer 39:8 And the Chaldeans burned the king's house, and the houses of the people, with fire, and
[Jer 39:8 DK-KJV] brake down the walls of Jerusalem.
Jer 39:9 Then Nebuzar-adan the captain of the guard carried away captive into Babylon the remnant of the people that remained in the city, and those that fell away, that fell to him, with the
[Jer 39:9 DK-KJV] rest of the people that remained.
Jer 39:10 But Nebuzar-adan the captain of the guard left of the poor of the people, which had
[Jer 39:10 DK-KJV] nothing, in the land of Judah, and gave them vineyards and fields at the same time.
Jer 39:11 Now Nebuchadrezzar king of Babylon gave charge concerning Jeremiah to Nebuzar-
[Jer 39:11 DK-KJV] adan the captain of the guard, saying,
Jer 39:12 Take him, and look well to him, and do him no harm; but do unto him even as he shall
[Jer 39:12 DK-KJV] say unto thee.
Jer 39:13 So Nebuzar-adan the captain of the guard sent, and Nebushasban, Rab-saris, and
[Jer 39:13 DK-KJV] Nergal-sharezer, Rab-mag, and all the king of Babylon's princes;
Jer 39:14 Even they sent, and took Jeremiah out of the court of the prison, and committed him unto Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan, that he should carry him home: so he dwelt
[Jer 39:14 DK-KJV] among the people.
Jer 39:15 Now the word of the LORD came unto Jeremiah, while he was shut up in the court of the
[Jer 39:15 DK-KJV] prison, saying,
Jer 39:16 Go and speak to Ebed-melech the Ethiopian, saying, Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will bring my words upon this city for evil, and not for good; and they shall
[Jer 39:16 DK-KJV] be accomplished in that day before thee.
Jer 39:17 But I will deliver thee in that day, saith the LORD: and thou shalt not be given into the
[Jer 39:17 DK-KJV] hand of the men of whom thou art afraid.
Jer 39:18 For I will surely deliver thee, and thou shalt not fall by the sword, but thy life shall be for a
[Jer 39:18 DK-KJV] prey unto thee: because thou hast put thy trust in me, saith the LORD.

Jeremias bog Kapitel 40 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 40:1 The word that came to Jeremiah from the LORD, after that Nebuzar-adan the captain of the guard had let him go from Ramah, when he had taken him being bound in chains among all that were carried away captive of Jerusalem and
[Jer 40:1 DK-KJV] Judah, which were carried away captive unto Babylon.
Jer 40:2 And the captain of the guard took Jeremiah, and said unto him, The
[Jer 40:2 DK-KJV] LORD thy God hath pronounced this evil upon this place.
[Jer 40:3 DK-KJV] Nu har HERREN frembragt det, og gjort ligesom han har sagt: fordi I har syndet imod HERREN, og ikke har adlydt hans stemme, derfor er disse ting kommet over jer.

Jer 40:3 Now the LORD hath brought it, and done according as he hath said: because ye have sinned against the LORD, and have not obeyed his voice, therefore this thing is come upon you.
Jer 40:4 And now, behold, I loose thee this day from the chains which were upon thine hand. If it seem good unto thee to come with me into Babylon, come; and I will look well unto thee: but if it seem ill unto thee to come with me into Babylon, forbear: behold, all the land is before thee: whither it seemeth good and
[Jer 40:4 DK-KJV] convenient for thee to go, thither go.
Jer 40:5 Now while he was not yet gone back, he said, Go back also to Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan, whom the king of Babylon hath made governor over the cities of Judah, and dwell with him among the people: or go wheresoever it seemeth convenient unto thee to go. So the captain of the guard
[Jer 40:5 DK-KJV] gave him victuals and a reward, and let him go.
Jer 40:6 Then went Jeremiah unto Gedaliah the son of Ahikam to Mizpah; and
[Jer 40:6 DK-KJV] dwelt with him among the people that were left in the land.
Jer 40:7 Now when all the captains of the forces which were in the fields, even they and their men, heard that the king of Babylon had made Gedaliah the son of
[Jer 40:7 DK-KJV] Ahikam governor in the land, and had committed unto him men, and women, and

children, and of the poor of the land, of them that were not carried away captive to Babylon;

[Jer 40:8 DK-KJV] Jer 40:8 Then they came to Gedaliah to Mizpah, even Ishmael the son of Nethaniah, and Johanan and Jonathan the sons of Kareah, and Seraiah the son of Tanhumeth, and the sons of Ephai the Netophathite, and Jezaniah the son of a Maachathite, they and their men.

[Jer 40:9 DK-KJV] Jer 40:9 And Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan sware unto them and to their men, saying, Fear not to serve the Chaldeans: dwell in the land, and serve the king of Babylon, and it shall be well with you.

[Jer 40:10 DK-KJV] Jer 40:10 As for me, behold, I will dwell at Mizpah to serve the Chaldeans, which will come unto us: but ye, gather ye wine, and summer fruits, and oil, and put them in your vessels, and dwell in your cities that ye have taken.

[Jer 40:11 DK-KJV] Jer 40:11 Likewise when all the Jews that were in Moab, and among the Ammonites, and in Edom, and that were in all the countries, heard that the king of Babylon had left a remnant of Judah, and that he had set over them Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan;

[Jer 40:12 DK-KJV] Jer 40:12 Even all the Jews returned out of all places whither they were driven, and came to the land of Judah, to Gedaliah, unto Mizpah, and gathered wine and summer fruits very much.

[Jer 40:13 DK-KJV] Jer 40:13 Moreover Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that were in the fields, came to Gedaliah to Mizpah,

[Jer 40:14 DK-KJV] Jer 40:14 And said unto him, Dost thou certainly know that Baalis the king of the Ammonites hath sent Ishmael the son of Nethaniah to slay thee? But Gedaliah the son of Ahikam believed them not.

[Jer 40:15 DK-KJV] Jer 40:15 Then Johanan the son of Kareah spake to Gedaliah in Mizpah secretly, saying, Let me go, I pray thee, and I will slay Ishmael the son of Nethaniah, and no man shall know it: wherefore should he slay thee, that all the Jews which are gathered unto thee should be scattered, and the remnant in Judah perish?

[Jer 40:16 DK-KJV] Jer 40:16 But Gedaliah the son of Ahikam said unto Johanan the son of Kareah, Thou shalt not do this thing: for thou speakest falsely of Ishmael.

Jeremias bog Kapitel 41 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 41:1 DK-KJV] Jer 41:1 Now it came to pass in the seventh month, that Ishmael the son of Nethaniah the son of Elishama, of the seed royal, and the princes of the king, even ten men with him, came unto Gedaliah the son of Ahikam to Mizpah; and there they did eat bread together in Mizpah.

[Jer 41:2 DK-KJV] Jer 41:2 Then arose Ishmael the son of Nethaniah, and the ten men that were with him, and smote Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan with the sword, and slew him, whom the king of Babylon had made governor over the land.

[Jer 41:3 DK-KJV] Jer 41:3 Ishmael also slew all the Jews that were with him, even with Gedaliah, at Mizpah, and the Chaldeans that were found there, and the men of war.

[Jer 41:4 DK-KJV] Jer 41:4 And it came to pass the second day after he had slain Gedaliah, and no man knew it,

[Jer 41:5 DK-KJV] Jer 41:5 That there came certain from Shechem, from Shiloh, and from Samaria, even fourscore men, having their beards shaven, and their clothes rent, and having cut themselves, with offerings and incense in their hand, to bring them to the house of the LORD.

[Jer 41:6 DK-KJV] Jer 41:6 And Ishmael the son of Nethaniah went forth from Mizpah to meet them, weeping all along as he went: and it came to pass, as he met them, he said unto them, Come to Gedaliah the son of Ahikam.

[Jer 41:7 DK-KJV] Jer 41:7 And it was so, when they came into the midst of the city, that Ishmael the son of Nethaniah slew them, and cast them into the midst of the pit, he, and the men that were with him.

[Jer 41:8 DK-KJV] Jer 41:8 But ten men were found among them that said unto Ishmael, Slay us not: for we have treasures in the field, of wheat, and of barley, and of oil, and of honey. So he forbare, and slew them not among their brethren.

[Jer 41:9 DK-KJV] Jer 41:9 Now the pit wherein Ishmael had cast all the dead bodies of the men, whom he had slain because of Gedaliah, was it which Asa the king had made for fear of Baasha king of Israel: and Ishmael the son of Nethaniah filled it with them that were slain.

[Jer 41:10 DK-KJV] Jer 41:10 Then Ishmael carried away captive all the residue of the people that were in Mizpah, even the king's daughters, and all the people that remained in Mizpah, whom Nebuzar-adan the captain of the guard had committed to Gedaliah the son of Ahikam: and Ishmael the son of Nethaniah carried them away captive, and departed to go over to the Ammonites.

[Jer 41:11 DK- Jer 41:11 But when Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that were with him,

KJV] heard of all the evil that Ishmael the son of Nethaniah had done,

[Jer 41:12 DK-KJV] Jer 41:12 Then they took all the men, and went to fight with Ishmael the son of Nethaniah, and found him by the great waters that are in Gibeon.

[Jer 41:13 DK-KJV] Jer 41:13 Now it came to pass, that when all the people which were with Ishmael saw Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that were with him, then they were glad.

[Jer 41:14 DK-KJV] Jer 41:14 So all the people that Ishmael had carried away captive from Mizpah cast about and returned, and went unto Johanan the son of Kareah.

[Jer 41:15 DK-KJV] Jer 41:15 But Ishmael the son of Nethaniah escaped from Johanan with eight men, and went to the Ammonites.

[Jer 41:16 DK-KJV] Jer 41:16 Then took Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that were with him, all the remnant of the people whom he had recovered from Ishmael the son of Nethaniah, from Mizpah, after that he had slain Gedaliah the son of Ahikam, even mighty men of war, and the women, and the children, and the eunuchs, whom he had brought again from Gibeon:

[Jer 41:17 DK-KJV] Jer 41:17 And they departed, and dwelt in the habitation of Chimham, which is by Beth-lehem, to go to enter into Egypt,

[Jer 41:18 DK-KJV] Jer 41:18 Because of the Chaldeans: for they were afraid of them, because Ishmael the son of Nethaniah had slain Gedaliah the son of Ahikam, whom the king of Babylon made governor in the land.

Jeremias bog Kapitel 42 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 42:1 DK-KJV] Jer 42:1 Then all the captains of the forces, and Johanan the son of Kareah, and Jezaniah the son of Hoshaiah, and all the people from the least even unto the greatest, came near,

[Jer 42:2 DK-KJV] Jer 42:2 And said unto Jeremiah the prophet, Let, we beseech thee, our supplication be accepted before thee, and pray for us unto the LORD thy God, even for all this remnant; (for we are left but a few of many, as thine eyes do behold us:)

[Jer 42:3 DK-KJV] Jer 42:3 That the LORD thy God may shew us the way wherein we may walk, and the thing that we may do.

[Jer 42:4 DK-KJV] Jer 42:4 Then Jeremiah the prophet said unto them, I have heard you; behold, I will pray unto the LORD your God according to your words; and it shall come to pass, that whatsoever thing the LORD shall answer you, I will declare it unto you; I will keep nothing back from you.

[Jer 42:5 DK-KJV] Da sagde de til Jeremiah: HERREN er et sandt og trofast vidne mellem os, ja hvis vi ikke gør i overensstemmelse med alle tingene for hvilket HERREN din Gud skal sende dig til os.

Jer 42:5 Then they said to Jeremiah, The LORD be a true and faithful witness between us, if we do not even according to all things for the which the LORD thy God shall send thee to us.

[Jer 42:6 DK-KJV] Jer 42:6 Whether it be good, or whether it be evil, we will obey the voice of the LORD our God, to whom we send thee; that it may be well with us, when we obey the voice of the LORD our God.

[Jer 42:7 DK-KJV] Jer 42:7 And it came to pass after ten days, that the word of the LORD came unto Jeremiah.

[Jer 42:8 DK-KJV] Jer 42:8 Then called he Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces which were with him, and all the people from the least even to the greatest,

[Jer 42:9 DK-KJV] Jer 42:9 And said unto them, Thus saith the LORD, the God of Israel, unto whom ye sent me to present your supplication before him;

[Jer 42:10 DK-KJV] Jer 42:10 If ye will still abide in this land, then will I build you, and not pull you down, and I will plant you, and not pluck you up: for I repent me of the evil that I have done unto you.

[Jer 42:11 DK-KJV] Jer 42:11 Be not afraid of the king of Babylon, of whom ye are afraid; be not afraid of him, saith the LORD: for I am with you to save you, and to deliver you from his hand.

[Jer 42:12 DK-KJV] Jer 42:12 And I will shew mercies unto you, that he may have mercy upon you, and cause you to return to your own land.

[Jer 42:13 DK-KJV] Jer 42:13 But if ye say, We will not dwell in this land, neither obey the voice of the LORD your God,

[Jer 42:14 DK-KJV]

Jer 42:14 Saying, No; but we will go into the land of Egypt, where we shall see no war, nor hear the sound of the trumpet, nor have hunger of bread; and there will we dwell:

[Jer 42:15 DK-KJV]

Jer 42:15 And now therefore hear the word of the LORD, ye remnant of Judah; Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; If ye wholly set your faces to enter into Egypt, and go to sojourn there;

[Jer 42:16 DK-KJV]

Jer 42:16 Then it shall come to pass, that the sword, which ye feared, shall overtake you there in the land of Egypt, and the famine, whereof ye were afraid, shall follow close after you there in Egypt; and there ye shall die.

[Jer 42:17 DK-KJV] Sådant skal det være for alle de mænd der retter deres ansigter mod Egypten for at gå ind og opholde sig der; de skal dø via sværdet, via hungersnøden, og via pestilensen: og ingen af dem skal bli' tilbage eller undslippe fra det onde som jeg vil bringe over dem.

Jer 42:17 So shall it be with all the men that set their faces to go into Egypt to sojourn there; they shall die by the sword, by the famine, and by the pestilence: and none of them shall remain or escape from the evil that I will bring upon them.

[Jer 42:18 DK-KJV] For dette siger hærskarers HERRE, Israels Gud; Som min vrede og arrigskab er blevet hældt udover indbyggerne i Jerusalem; sådant skal mit arrigskab bli' hældt udover jer, når I skal kommer ind i Egypten: og I skal være en skændsel, og en forbløffelse, og en forbandelse, og en bebrejdelse; og I skal ikke mere se dette sted.

Jer 42:18 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; As mine anger and my fury hath been poured forth upon the inhabitants of Jerusalem; so shall my fury be poured forth upon you, when ye shall enter into Egypt: and ye shall be an execration, and an astonishment, and a curse, and a reproach; and ye shall see this place no more.

[Jer 42:19 DK-KJV] HERREN har sagt angående jer, Kæreste I rest i Judah; Gå I ikke ind i Egypten: forstå med sikkerhed at jeg denne dag har formanet jer.

Jer 42:19 The LORD hath said concerning you, O ye remnant of Judah; Go ye not into Egypt: know certainly that I have admonished you this day.

[Jer 42:20 DK-KJV] For I var splittet i jeres hjerter, da I sendte mig til HERREN jeres Gud, ved at sige, Bed for os til HERREN vor Gud; og i overensstemmelse med alt det HERREN vor Gud skal sige, erklær sådant for os, og vi vil gøre det.

Jer 42:20 For ye dissembled in your hearts, when ye sent me unto the LORD your God, saying, Pray for us unto the LORD our God; and according unto all that the LORD our God shall say, so declare unto us, and we will do it.

[Jer 42:21 DK-KJV] Og nu har jeg denne dag erklæret det for jer; men I har ikke adlydt HERREN jeres Guds røst, ej heller i nogle af de ting for hvilket han har sendt mig til jer.

Jer 42:21 And now I have this day declared it to you; but ye have not obeyed the voice of the LORD your God, nor any thing for the which he hath sent me unto you.

[Jer 42:22 DK-KJV] Forstå I nu derfor med sikkerhed at I skal dø via sværdet, via hungersnød, og via pestilensen, i det sted hvor I ønsker at gå hen for at opholde jer.

Jer 42:22 Now therefore know certainly that ye shall die by the sword, by the famine, and by the pestilence, in the place whither ye desire to go and to sojourn.

Jeremias bog Kapitel 43 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 43:1 DK-KJV]

Jer 43:1 And it came to pass, that when Jeremiah had made an end of speaking unto all the people all the words of the LORD their God, for which the LORD their God had sent him to them, even all these words,

[Jer 43:2 DK-KJV]

Jer 43:2 Then spake Azariah the son of Hoshaiah, and Johanan the son of Kareah, and all the proud men, saying unto Jeremiah, Thou speakest falsely: the LORD our God hath not sent thee to say, Go not into Egypt to sojourn there:

[Jer 43:3 DK-KJV]

Jer 43:3 But Baruch the son of Neriah setteth thee on against us, for to deliver us into the hand of the Chaldeans, that they might put us to death, and carry us away captives into Babylon.

[Jer 43:4 DK-KJV]

Jer 43:4 So Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces, and all the people, obeyed not the voice of the LORD, to dwell in the land of Judah.

[Jer 43:5 DK-KJV]

Jer 43:5 But Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces, took all the remnant of Judah, that were returned from all nations, whither they had been driven, to dwell in the land of Judah;

[Jer 43:6 DK-KJV]

Jer 43:6 Even men, and women, and children, and the king's daughters, and every person that Nebuzar-adan the captain of the guard had left with Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan, and Jeremiah the prophet, and Baruch the son of Neriah.

[Jer 43:7 DK-KJV]

Jer 43:7 So they came into the land of Egypt: for they obeyed not the voice of the LORD: thus came they even to Tahpanhes.

[Jer 43:8 DK-KJV]

Jer 43:8 Then came the word of the LORD unto Jeremiah in Tahpanhes, saying,

[Jer 43:9 DK-KJV]

Jer 43:9 Take great stones in thine hand, and hide them in the clay in the brickkiln, which is at the entry of Pharaoh's house in Tahpanhes, in the sight of the men of Judah;

[Jer 43:10 DK-KJV]

Jer 43:10 And say unto them, Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will send

and take Nebuchadrezzar the king of Babylon, my servant, and will set his throne upon these stones that I have hid; and he shall spread his royal pavilion over them.

[Jer 43:11 DK-KJV] Jer 43:11 And when he cometh, he shall smite the land of Egypt, and deliver such as are for death to death; and such as are for captivity to captivity; and such as are for the sword to the sword.

[Jer 43:12 DK-KJV] Jer 43:12 And I will kindle a fire in the houses of the gods of Egypt; and he shall burn them, and carry them away captives: and he shall array himself with the land of Egypt, as a shepherd putteth on his garment; and he shall go forth from thence in peace.

[Jer 43:13 DK-KJV] Jer 43:13 He shall break also the images of Beth-shemesh, that is in the land of Egypt; and the houses of the gods of the Egyptians shall he burn with fire.

Jeremias bog Kapitel 44 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 44:1 DK-KJV] Jer 44:1 The word that came to Jeremiah concerning all the Jews which dwell in the land of Egypt, which dwell at Migdol, and at Tahpanhes, and at Noph, and in the country of Pathros, saying,

[Jer 44:2 DK-KJV] Jer 44:2 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Ye have seen all the evil that I have brought upon Jerusalem, and upon all the cities of Judah; and, behold, this day they are a desolation, and no man dwelleth therein,

[Jer 44:3 DK-KJV] Jer 44:3 Because of their wickedness which they have committed to provoke me to anger, in that they went to burn incense, and to serve other gods, whom they knew not, neither they, ye, nor your fathers.

[Jer 44:4 DK-KJV] Jer 44:4 Howbeit I sent unto you all my servants the prophets, rising early and sending them, saying, Oh, do not this abominable thing that I hate.

[Jer 44:5 DK-KJV] Jer 44:5 But they hearkened not, nor inclined their ear to turn from their wickedness, to burn no incense unto other gods.

[Jer 44:6 DK-KJV] Jer 44:6 Wherefore my fury and mine anger was poured forth, and was kindled in the cities of Judah and in the streets of Jerusalem; and they are wasted and desolate, as at this day.

[Jer 44:7 DK-KJV] Jer 44:7 Therefore now thus saith the LORD, the God of hosts, the God of Israel; Wherefore commit ye this great evil against your souls, to cut off from you man and woman, child and suckling, out of Judah, to leave you none to remain;

[Jer 44:8 DK-KJV] Jer 44:8 In that ye provoke me unto wrath with the works of your hands, burning incense unto other gods in the land of Egypt, whither ye be gone to dwell, that ye might cut yourselves off, and that ye might be a curse and a reproach among all the nations of the earth?

[Jer 44:9 DK-KJV] Har I glemt jeres fædres ondskab, og Judahs kongers ondskab, og deres hustruers ondskab, og jeres egen ondskab, og jeres hustruers ondskab, som de har begået i Judas land, og i Jerusalems gader?
Jer 44:9 Have ye forgotten the wickedness of your fathers, and the wickedness of the kings of Judah, and the wickedness of their wives, and your own wickedness, and the wickedness of your wives, which they have committed in the land of Judah, and in the streets of Jerusalem?

[Jer 44:10 DK-KJV] De er ikke ydmygede lige indtil denne dag, de har hverken frygtet, eller vandret i min lov, eller efter mine vedtægter, som jeg har forelagt jer og jeres fædre.
Jer 44:10 They are not humbled even unto this day, neither have they feared, nor walked in my law, nor in my statutes, that I set before you and before your fathers.

[Jer 44:11 DK-KJV] Derfor siger hærskarers HERRE dette, Israels Gud; Læg mærke til, jeg vil vende mit Ansigt imod jer for ondt, og for at afskærre hele Judah.
Jer 44:11 Therefore thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will set my face against you for evil, and to cut off all Judah.

[Jer 44:12 DK-KJV] Og jeg vil ta' den resterende del af Judah, som har rettet deres ansigter mod Egyptens land for at drage derind for at opholde sig der, og de skal alle bli' fortæret, og falde i Egyptens land; ja de skal bli' fortæret via sværdet og via hungersnøden: de skal dø, fra den mindste lige til den største, via sværdet og via hungersnøden: og de skal være en skændsel, og en forundring, og en forbandelse, og en bebrejdelse.
Jer 44:12 And I will take the remnant of Judah, that have set their faces to go into the land of Egypt to sojourn there, and they shall all be consumed, and fall in the land of Egypt; they shall even be consumed by the sword and by the famine: they shall die, from the least even unto the greatest, by the sword and by the famine: and they shall be an execration, and an astonishment, and a curse, and a reproach.

[Jer 44:13 DK-KJV] For jeg vil straffe dem der bor i Egyptens land, ligesom jeg har straffet Jerusalem, via sværdet, via
Jer 44:13 For I will punish them that dwell in the land of Egypt, as I have punished Jerusalem, by the sword, by the

hungersnøden, og pestilens:

[Jer 44:14 DK-KJV] Sådant at ingen af de resterende fra Judah, som er gået ind i Egyptens land for at opholde sig der, skal undslippe eller bli' tilbage, for at de skulle vende tilbage til Judahs land, hvortil de ønsker at vende tilbage for at bo der: for ingen skal vende tilbage foruden sådanne som skal undslippe.

[Jer 44:15 DK-KJV]

[Jer 44:16 DK-KJV]

[Jer 44:17 DK-KJV]

[Jer 44:18 DK-KJV] Men siden vi er stoppet med at brænde røgelse for himlens dronning, og at hælde drikoffergaver ud for hende, har vi manglet alle ting, og vi er blevet fortæret af sværdet og af hungersnøden.

[Jer 44:19 DK-KJV]

[Jer 44:20 DK-KJV]

[Jer 44:21 DK-KJV]

[Jer 44:22 DK-KJV]

[Jer 44:23 DK-KJV]

[Jer 44:24 DK-KJV]

[Jer 44:25 DK-KJV]

[Jer 44:26 DK-KJV]

[Jer 44:27 DK-KJV]skal konsumeres

famine, and by the pestilence:

Jer 44:14 So that none of the remnant of Judah, which are gone into the land of Egypt to sojourn there, shall escape or remain, that they should return into the land of Judah, to the which they have a desire to return to dwell there: for none shall return but such as shall escape.
Jer 44:15 Then all the men which knew that their wives had burned incense unto other gods, and all the women that stood by, a great multitude, even all the people that dwelt in the land of Egypt, in Pathros, answered Jeremiah, saying,
Jer 44:16 As for the word that thou hast spoken unto us in the name of the LORD, we will not hearken unto thee.
Jer 44:17 But we will certainly do whatsoever thing goeth forth out of our own mouth, to burn incense unto the queen of heaven, and to pour out drink offerings unto her, as we have done, we, and our fathers, our kings, and our princes, in the cities of Judah, and in the streets of Jerusalem: for then had we plenty of victuals, and were well, and saw no evil.
Jer 44:18 But since we left off to burn incense to the queen of heaven, and to pour out drink offerings unto her, we have wanted all things, and have been consumed by the sword and by the famine.
Jer 44:19 And when we burned incense to the queen of heaven, and poured out drink offerings unto her, did we make her cakes to worship her, and pour out drink offerings unto her, without our men?
Jer 44:20 Then Jeremiah said unto all the people, to the men, and to the women, and to all the people which had given him that answer, saying,
Jer 44:21 The incense that ye burned in the cities of Judah, and in the streets of Jerusalem, ye, and your fathers, your kings, and your princes, and the people of the land, did not the LORD remember them, and came it not into his mind?
Jer 44:22 So that the LORD could no longer bear, because of the evil of your doings, and because of the abominations which ye have committed; therefore is your land a desolation, and an astonishment, and a curse, without an inhabitant, as at this day.
Jer 44:23 Because ye have burned incense, and because ye have sinned against the LORD, and have not obeyed the voice of the LORD, nor walked in his law, nor in his statutes, nor in his testimonies; therefore this evil is happened unto you, as at this day.
Jer 44:24 Moreover Jeremiah said unto all the people, and to all the women, Hear the word of the LORD, all Judah that are in the land of Egypt:
Jer 44:25 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, saying; Ye and your wives have both spoken with your mouths, and fulfilled with your hand, saying, We will surely perform our vows that we have vowed, to burn incense to the queen of heaven, and to pour out drink offerings unto her: ye will surely accomplish your vows, and surely perform your vows.
Jer 44:26 Therefore hear ye the word of the LORD, all Judah that dwell in the land of Egypt; Behold, I have sworn by my great name, saith the LORD, that my name shall no more be named in the mouth of any man of Judah in all the land of Egypt, saying, The Lord GOD liveth.
Jer 44:27 Behold, I will watch over them for evil, and not for good: and all the men of Judah that are in the land of Egypt shall be consumed by the sword and by the famine, until

there be an end of them.

Jer 44:28 Yet a small number that escape the sword shall return out of the land of Egypt into the land of Judah, and all the remnant of Judah, that are gone into the land of Egypt to sojourn there, shall know whose words shall stand, mine, or theirs.

[Jer 44:28 DK-KJV]

Jer 44:29 And this shall be a sign unto you, saith the LORD, that I will punish you in this place, that ye may know that my words shall surely stand against you for evil:

[Jer 44:29 DK-KJV]

Jer 44:30 Thus saith the LORD; Behold, I will give Pharaoh-hophra king of Egypt into the hand of his enemies, and into the hand of them that seek his life; as I gave Zedekiah king of Judah into the hand of Nebuchadrezzar king of Babylon, his enemy, and that sought his life.

[Jer 44:30 DK-KJV]

[Jer 45:1 DK-KJV] Ordet som profeten Jeremia talte til Baruch sønnen af Neriah, da han havde skrevet disse ord i en bog ved Jeremias mund, i Jehoiakims 4're år sønnen af Judahs konge Josiah, som siger,

Jer 45:1 The word that Jeremiah the prophet spake unto Baruch the son of Neriah, when he had written these words in a book at the mouth of Jeremiah, in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah, saying,

[Jer 45:2 DK-KJV] Således siger HERREN, Israels Gud, til dig, Kæreste Baruch; ***"Baruch=som er velsignet"***

Jer 45:2 Thus saith the LORD, the God of Israel, unto thee, O Baruch;

[Jer 45:3 DK-KJV] Du sagde, arme mig nu! for HERREN har lagt tristhed til mig sorg; jeg er opgivende i min sukken, og jeg finder ingen hvile.

Jer 45:3 Thou didst say, Woe is me now! for the LORD hath added grief to my sorrow; I fainted in my sighing, and I find no rest.

[Jer 45:4 DK-KJV] Dette skal du sige til ham, HERREN siger således; Læg mærke til, det som jeg har bygget vil jeg bryde ned, og det som jeg har plantet vil jeg rive op, ja hele dette land.

Jer 45:4 Thus shalt thou say unto him, The LORD saith thus; Behold, that which I have built will I break down, and that which I have planted I will pluck up, even this whole land.

[Jer 45:5 DK-KJV] Og søger du efter store ting til digselv? søg ikke efter dem: for, læg mærke til, jeg vil bringe ondt over alt kød, siger HERREN: men dit liv vil jeg gi' til dig som et bytte alle steder hvor du går hen.

Jer 45:5 And seekest thou great things for thyself? seek them not: for, behold, I will bring evil upon all flesh, saith the LORD: but thy life will I give unto thee for a prey in all places whither thou goest.

[Jer 46:1 DK-KJV] HERRENs ord som kom til profeten Jeremia imod Hedningerne;

Jer 46:1 The word of the LORD which came to Jeremiah the prophet against the Gentiles;

[Jer 46:2 DK-KJV] Imod Egypten, imod hæren fra Farao-neko konge af Egypten, som var ved Eufratfloden i Carchemish, som Nebuchadrezzar konge af Babylon slog i det fjerde år af Jehoiakim sønnen af Josiah konge af Judah.

Jer 46:2 Against Egypt, against the army of Pharaoh-necho king of Egypt, which was by the river Euphrates in Carchemish, which Nebuchadrezzar king of Babylon smote in the fourth year of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah.

[Jer 46:3 DK-KJV] Beordre I beskytteren og skjoldet, og kom I ind i kampen.

Jer 46:3 Order ye the buckler and shield, and draw near to battle.

[Jer 46:4 DK-KJV] Spænd hestene for, og stig op, i ryttere, og stå frem med jeres hjelme; klargør spydene, og ta' brynjerne på.

Jer 46:4 Harness the horses; and get up, ye horsemen, and stand forth with your helmets; furbish the spears, and put on the brigandines.

[Jer 46:5 DK-KJV] Hvorfor har jeg set dem skuffede og vendt baglæns? og deres mægtige énere er slået ned, og er flygtet i al hast, og kigger ikke baglæns: for frygt var rundt om, siger HERREN.

Jer 46:5 Wherefore have I seen them dismayed and turned away back? and their mighty ones are beaten down, and are fled apace, and look not back: for fear was round about, saith the LORD.

[Jer 46:6 DK-KJV] Lad ikke den hurtige flygte væk, ej heller den mægtige undslippe: de skal snuble, og falde mod norden ved Eufratfloden.

Jer 46:6 Let not the swift flee away, nor the mighty man escape; they shall stumble, and fall toward the north by the river Euphrates.

[Jer 46:7 DK-KJV] Hvem der dette der kommer op som en oversvømmelse, hvis vandmasser er bevæget som floderne?

Jer 46:7 Who is this that cometh up as a flood, whose waters are moved as the rivers?

[Jer 46:8 DK-KJV] Egypten rejser sig op som en oversvømmelse, og hans vandmasser er bevæget som floderne; og han siger, Jeg vil gå op, og vil dække jorden;

Jer 46:8 Egypt riseth up like a flood, and his waters are moved like the rivers; and he saith, I will go up, and will cover the earth; I will destroy the city and the inhabitants thereof.

Jeg vil destruere byen og dens indbyggere.

[Jer 46:9 DK-KJV] Kom op, I heste; og hærg, I stridsvogne; og lad de mægtige mænd komme frem; Etiopierne og Libyerne, der håndterer skjoldet; og Lydianerne, der håndterer og spænder buen.

Jer 46:9 Come up, ye horses; and rage, ye chariots; and let the mighty men come forth; the Ethiopians and the Libyans, that handle the shield; and the Lydians, that handle and bend the bow.

[Jer 46:10 DK-KJV] For dette er Herrens dag hærskarers GUD, en hævnens dag, så han må hævne sig på sine modstandere: og sværdet skal fortære, og det skal bli' mættet og gjort beruset med deres blod: for Herren hærskarers GUD har et offer i nordens land ved Eufratfloden.

Jer 46:10 For this is the day of the Lord GOD of hosts, a day of vengeance, that he may avenge him of his adversaries: and the sword shall devour, and it shall be satiate and made drunk with their blood: for the Lord GOD of hosts hath a sacrifice in the north country by the river Euphrates.

[Jer 46:11 DK-KJV] Gå op ind i Gilead, og ta' balsam med, Kæreste jomfru, Egyptens datter: forgæves skal du bruge mange mediciner; for du skal ikke bli' kureret.

Jer 46:11 Go up into Gilead, and take balm, O virgin, the daughter of Egypt: in vain shalt thou use many medicines; for thou shalt not be cured.

[Jer 46:12 DK-KJV] Nationerne har hørt om din skam, og dit råb har fyldt landet: for den mægtige mand har snublet imod den mægtige, og de er begge faldet sammen.

Jer 46:12 The nations have heard of thy shame, and thy cry hath filled the land: for the mighty man hath stumbled against the mighty, and they are fallen both together.

[Jer 46:13 DK-KJV]

Jer 46:13 The word that the LORD spake to Jeremiah the prophet, how Nebuchadrezzar king of Babylon should come and smite the land of Egypt.

[Jer 46:14 DK-KJV]

Jer 46:14 Declare ye in Egypt, and publish in Migdol, and publish in Noph and in Tahpanhes: say ye, Stand fast, and prepare thee; for the sword shall devour round about thee.

[Jer 46:15 DK-KJV]

Jer 46:15 Why are thy valiant men swept away? they stood not, because the LORD did drive them.

[Jer 46:16 DK-KJV]

Jer 46:16 He made many to fall, yea, one fell upon another: and they said, Arise, and let us go again to our own people, and to the land of our nativity, from the oppressing sword.

[Jer 46:17 DK-KJV]

Jer 46:17 They did cry there, Pharaoh king of Egypt is but a noise; he hath passed the time appointed.

[Jer 46:18 DK-KJV]

Jer 46:18 As I live, saith the King, whose name is the LORD of hosts, Surely as Tabor is among the mountains, and as Carmel by the sea, so shall he come.

[Jer 46:19 DK-KJV]

Jer 46:19 O thou daughter dwelling in Egypt, furnish thyself to go into captivity: for Noph shall be waste and desolate without an inhabitant.

[Jer 46:20 DK-KJV] Egypten er som en meget køn kvie, men destruktion kommer; den kommer ud fra nord.

Jer 46:20 Egypt is like a very fair heifer, but destruction cometh; it cometh out of the north.

[Jer 46:21 DK-KJV] Hendes hyrede mænd er også i hendes midte som opfedede stude; for de har også vendt sig om, og er flygtet sammen: de stod ikke fast, eftersom deres katastrofedag var kommet over dem, og deres visitationstid.

Jer 46:21 Also her hired men are in the midst of her like fatted bullocks; for they also are turned back, and are fled away together: they did not stand, because the day of their calamity was come upon them, and the time of their visitation.

[Jer 46:22 DK-KJV]

Jer 46:22 The voice thereof shall go like a serpent; for they shall march with an army, and come against her with axes, as hewers of wood.

[Jer 46:23 DK-KJV]

Jer 46:23 They shall cut down her forest, saith the LORD, though it cannot be searched; because they are more than the grasshoppers, and are innumerable.

[Jer 46:24 DK-KJV]

Jer 46:24 The daughter of Egypt shall be confounded; she shall be delivered into the hand of the people of the north.

[Jer 46:25 DK-KJV]

Jer 46:25 The LORD of hosts, the God of Israel, saith; Behold, I will punish the multitude of No, and Pharaoh, and Egypt, with their gods, and their kings; even Pharaoh, and all them that trust in him:

[Jer 46:26 DK-KJV]

Jer 46:26 And I will deliver them into the hand of those that seek their lives, and into the hand of Nebuchadrezzar king of Babylon, and into the hand of his servants: and afterward it shall be inhabited, as in the days of old, saith the LORD.

[Jer 46:27 DK-KJV]

Jer 46:27 But fear not thou, O my servant Jacob, and be not dismayed, O Israel: for, behold, I will save thee from afar off, and thy seed from the land of their captivity; and Jacob shall return, and be in rest and at ease, and none shall make him

afraid.

Jer 46:28 Fear thou not, O Jacob my servant, saith the LORD: for I am with thee; for I will make a full end of all the nations whither I have driven thee: but I will not make a full end of thee, but correct thee in measure; yet will I not leave thee wholly unpunished.

[Jer 46:28 DK-KJV]

Jeremias bog Kapitel 47 - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 47:1 DK-KJV] HERRENs ord der kom til profeten Jeremia imod Filisterne, førend Farao slog Gaza.

Jer 47:1 The word of the LORD that came to Jeremiah the prophet against the Philistines, before that Pharaoh smote Gaza.

[Jer 47:2 DK-KJV] Således siger HERREN; Læg mærke til, vandmasser rejser sig op ud fra norden, og skal være en oversvømmende oversvømmelse, og skal oversvømme landet, og alt der er derinde; byen, og dem der bor derinde: da skal menneskene råbe, og alle landets indbyggere skal hyle.

Jer 47:2 Thus saith the LORD; Behold, waters rise up out of the north, and shall be an overflowing flood, and shall overflow the land, and all that is therein; the city, and them that dwell therein: then the men shall cry, and all the inhabitants of the land shall howl.

[Jer 47:3 DK-KJV] Ved spetaklet fra hovenes trampen fra hans stærke heste, ved fremfæren af hans stridsvogne, og ved rumlen fra deres hjul, fædrene skal ikke kigge sig til tilbage efter deres børn grundet svage hænder;

Jer 47:3 At the noise of the stamping of the hoofs of his strong horses, at the rushing of his chariots, and at the rumbling of his wheels, the fathers shall not look back to their children for feebleness of hands;

[Jer 47:4 DK-KJV] Grundet dagen der kommer for at spolere Filisterne, og for at fjerne enhver hjælper der er tilbage i Tyrus og Zidon: for HERREN skal spolere Filisterne, resterne i Caphtors land.

Jer 47:4 Because of the day that cometh to spoil all the Philistines, and to cut off from Tyrus and Zidon every helper that remaineth: for the LORD will spoil the Philistines, the remnant of the country of Caphtor.

[Jer 47:5 DK-KJV] Skaldethed er kommet over Gaza; Ashkelon er fjernet med resterne i deres dal: hvor længe vil du skære digselv?

Jer 47:5 Baldness is come upon Gaza; Ashkelon is cut off with the remnant of their valley: how long wilt thou cut thyself?

[Jer 47:6 DK-KJV] Kæreste du HERRENs sværd, hvor længe vil det vare før du er stille? kom dig op ind i din skede, hvil, og vær rolig.

Jer 47:6 O thou sword of the LORD, how long will it be ere thou be quiet? put up thyself into thy scabbard, rest, and be still.

[Jer 47:7 DK-KJV] Hvordan kan det være stille, eftersom HERREN har givet det et pålæg imod Ashkelon, og imod strandkanten? der har han beskikket det.

Jer 47:7 How can it be quiet, seeing the LORD hath given it a charge against Ashkelon, and against the sea shore? there hath he appointed it.

Jeremias bog Kapitel 48 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 48:1 Against Moab thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Woe unto Nebo! for it is spoiled: Kiriathaim is confounded and taken: Misgab is confounded and dismayed.

[Jer 48:1 DK-KJV]

Jer 48:2 There shall be no more praise of Moab: in Heshbon they have devised evil against it; come, and let us cut it off from being a nation. Also thou shalt be cut down, O Madmen; the sword shall pursue thee.

[Jer 48:2 DK-KJV] Der skal ikke længer være ros af Moab:

Jer 48:3 A voice of crying shall be from Horonaim, spoiling and great destruction.

[Jer 48:3 DK-KJV]

Jer 48:4 Moab is destroyed; her little ones have caused a cry to be heard.

[Jer 48:4 DK-KJV]

Jer 48:5 For in the going up of Luhith continual weeping shall go up; for in the going down of Horonaim the enemies have heard a cry of destruction.

[Jer 48:5 DK-KJV] For på Luhith-opgangen skal kontunuerlig gråd stige op; for på Horonaim-nedgangen har fjenderne hørt et råb om destruktion.

Jer 48:6 Flee, save your lives, and be like the heath in the wilderness.

[Jer 48:6 DK-KJV]

Jer 48:7 For because thou hast trusted in thy works and in thy treasures, thou shalt also be taken: and Chemosh shall go forth into captivity with his priests and his princes together.

[Jer 48:7 DK-KJV]

Jer 48:8 And the spoiler shall come upon every city, and no city shall escape: the valley also shall perish, and the plain shall be destroyed, as the LORD hath spoken.

[Jer 48:8 DK-KJV]

Jer 48:9 Give wings unto Moab, that it may flee and get away: for the cities thereof shall be desolate, without any to dwell therein.

[Jer 48:9 DK-KJV]

[Jer 48:10 DK-KJV]

Jer 48:10 Cursed be he that doeth the work of the LORD deceitfully, and cursed be he that keepeth back his sword from blood.

[Jer 48:11 DK-KJV]

Jer 48:11 Moab hath been at ease from his youth, and he hath settled on his lees, and hath not been emptied from vessel to vessel, neither hath he gone into captivity: therefore his taste remained in him, and his scent is not changed.

[Jer 48:12 DK-KJV]

Jer 48:12 Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that I will send unto him wanderers, that shall cause him to wander, and shall empty his vessels, and break their bottles.

[Jer 48:13 DK-KJV]

Jer 48:13 And Moab shall be ashamed of Chemosh, as the house of Israel was ashamed of Beth-el their confidence.

[Jer 48:14 DK-KJV] Hvordan kan I sige, Vi er mægtige og stærke mænd til krigen?

Jer 48:14 How say ye, We are mighty and strong men for the war?

[Jer 48:15 DK-KJV] Moab er plyndret, og gået ud af hendes byer, og hans udvalgte unge mænd er gået ned til slagtningen, siger Kongen, hvis navn er hærskarers HERRE.

Jer 48:15 Moab is spoiled, and gone up out of her cities, and his chosen young men are gone down to the slaughter, saith the King, whose name is the LORD of hosts.

[Jer 48:16 DK-KJV] Moabs katastrofe kommer snart, og hans plage skynder sig.

Jer 48:16 The calamity of Moab is near to come, and his affliction hasteth fast.

[Jer 48:17 DK-KJV] Alle I der er rundt om ham, begræd ham; og alle I der kender hans navn, sig, Hvordan er den stærke stav brækket, og den smukke stav!

Jer 48:17 All ye that are about him, bemoan him; and all ye that know his name, say, How is the strong staff broken, and the beautiful rod!

[Jer 48:18 DK-KJV] Du datter der bobor Dibon, kom ned fra din herlighed, og sid i tørst; for plyndreren af Moab skal komme over dig, og han skal destruere dine fæstningsværker.

Jer 48:18 Thou daughter that dost inhabit Dibon, come down from thy glory, and sit in thirst; for the spoiler of Moab shall come upon thee, and he shall destroy thy strong holds.

[Jer 48:19 DK-KJV] Kæreste indbygger i Aroer, stå ved vejen, og udspioner; spørg ham der flygter, og hende der undslipper, og sig, Hvad er der sket?

Jer 48:19 O inhabitant of Aroer, stand by the way, and espy; ask him that fleeth, and her that escapeth, and say, What is done?

[Jer 48:20 DK-KJV] Moab er forvirret; for det er nedbrudt: hyl og råb; fortæl I det i Arnon, at Moab er plyndret,

Jer 48:20 Moab is confounded; for it is broken down: howl and cry; tell ye it in Arnon, that Moab is spoiled,

[Jer 48:21 DK-KJV] Og dom er kommet over slettelandet; over Holon, og over Jahazah, og over Mephaath,

Jer 48:21 And judgment is come upon the plain country; upon Holon, and upon Jahazah, and upon Mephaath,

[Jer 48:22 DK-KJV] Og over Dibon, og over Nebo, og over Beth-diblathaim,

Jer 48:22 And upon Dibon, and upon Nebo, and upon Beth-diblathaim,

[Jer 48:23 DK-KJV] Og over Kiriathaim, og over Beth-gamul, og over Beth-meon,

Jer 48:23 And upon Kiriathaim, and upon Beth-gamul, and upon Beth-meon,

[Jer 48:24 DK-KJV] Og over Kerioth, og over Bozrah, og over alle byerne i Moabs land, fjern eller nær.

Jer 48:24 And upon Kerioth, and upon Bozrah, and upon all the cities of the land of Moab, far or near.

[Jer 48:25 DK-KJV] Moabs horn er skåret af, og hans arm er brækket, siger HERREN.

Jer 48:25 The horn of Moab is cut off, and his arm is broken, saith the LORD.

[Jer 48:26 DK-KJV] Gør I ham beruset: for han forstørrer sigselv imod HERREN: Moab skal også svælge i hans opkast, og han skal også være en hån.

Jer 48:26 Make ye him drunken: for he magnified himself against the LORD: Moab also shall wallow in his vomit, and he also shall be in derision.

[Jer 48:27 DK-KJV] For var Israel ikke en hån overfor dig? var han fundet blandt tyve? for siden du talte om ham, hoppede du af glæde.

Jer 48:27 For was not Israel a derision unto thee? was he found among thieves? for since thou spakest of him, thou skippedst for joy.

[Jer 48:28 DK-KJV]

Jer 48:28 O ye that dwell in Moab, leave the cities, and dwell in the rock, and be like the dove that maketh her nest in the sides of the hole's mouth.

[Jer 48:29 DK-KJV]

Jer 48:29 We have heard the pride of Moab, (he is exceeding proud) his loftiness, and his arrogancy, and his pride, and the haughtiness of his heart.

[Jer 48:30 DK-KJV]

Jer 48:30 I know his wrath, saith the LORD; but it shall not be so; his lies shall not so effect it.

[Jer 48:31 DK-KJV]

Jer 48:31 Therefore will I howl for Moab, and I will cry out for all Moab; mine heart shall mourn for the men of Kir-heres.

[Jer 48:32 DK-KJV] Kæreste vinranke i Sibmah, jeg vil græde over dig med gråden i Jazer: dine planter er gået over havet, de når lige til Jazerhavet: plyndreren er

Jer 48:32 O vine of Sibmah, I will weep for thee with the weeping of Jazer: thy plants are gone over the sea, they reach even to the sea of Jazer: the spoiler is fallen upon thy summer fruits and upon

kommet over dine sommerfrugter og over din vinhøst.

thy vintage.

[Jer 48:33 DK-KJV] Og fryd og glæde er fjernet fra den overflodsagtige mark, og fra Moabs land; og jeg har forårsaget vinen til at fejle i vinpresserne: ingen skal træde med råben; deres råben skal være ingen råben.

Jer 48:33 And joy and gladness is taken from the plentiful field, and from the land of Moab; and I have caused wine to fail from the winepresses: none shall tread with shouting; their shouting shall be no shouting.

[Jer 48:34 DK-KJV] Fra råbet i Heshbon lige til Elealeh, og lige til Jahaz, har de ladet sin røst høre, fra Zoar lige til Horonaim, som en kvie på 3 år: for vandmasserne i Nimrim skal også være tørlagt.

Jer 48:34 From the cry of Heshbon even unto Elealeh, and even unto Jahaz, have they uttered their voice, from Zoar even unto Horonaim, as an heifer of three years old: for the waters also of Nimrim shall be desolate.

[Jer 48:35 DK-KJV]

Jer 48:35 Moreover I will cause to cease in Moab, saith the LORD, him that offereth in the high places, and him that burneth incense to his gods.

[Jer 48:36 DK-KJV]

Jer 48:36 Therefore mine heart shall sound for Moab like pipes, and mine heart shall sound like pipes for the men of Kir-heres: because the riches that he hath gotten are perished.

[Jer 48:37 DK-KJV]

Jer 48:37 For every head shall be bald, and every beard clipped: upon all the hands shall be cuttings, and upon the loins sackcloth.

[Jer 48:38 DK-KJV]

Jer 48:38 There shall be lamentation generally upon all the housetops of Moab, and in the streets thereof: for I have broken Moab like a vessel wherein is no pleasure, saith the LORD.

[Jer 48:39 DK-KJV]

Jer 48:39 They shall howl, saying, How is it broken down! how hath Moab turned the back with shame! so shall Moab be a derision and a dismaying to all them about him.

[Jer 48:40 DK-KJV]

Jer 48:40 For thus saith the LORD; Behold, he shall fly as an eagle, and shall spread his wings over Moab.

[Jer 48:41 DK-KJV]

Jer 48:41 Kerioth is taken, and the strong holds are surprised, and the mighty men's hearts in Moab at that day shall be as the heart of a woman in her pangs.

[Jer 48:42 DK-KJV]

Jer 48:42 And Moab shall be destroyed from being a people, because he hath magnified himself against the LORD.

[Jer 48:43 DK-KJV]

Jer 48:43 Fear, and the pit, and the snare, shall be upon thee, O inhabitant of Moab, saith the LORD.

[Jer 48:44 DK-KJV]

Jer 48:44 He that fleeth from the fear shall fall into the pit; and he that getteth up out of the pit shall be taken in the snare: for I will bring upon it, even upon Moab, the year of their visitation, saith the LORD.

[Jer 48:45 DK-KJV]

Jer 48:45 They that fled stood under the shadow of Heshbon because of the force: but a fire shall come forth out of Heshbon, and a flame from the midst of Sihon, and shall devour the corner of Moab, and the crown of the head of the tumultuous ones.

[Jer 48:46 DK-KJV]

Jer 48:46 Woe be unto thee, O Moab! the people of Chemosh perisheth: for thy sons are taken captives, and thy daughters captives.

[Jer 48:47 DK-KJV] Men alligevel vil jeg i de sidste dage bringe de tilfangetagne fra Moab tilbage, siger HERREN. Således ender dommen over Moab.

Jer 48:47 Yet will I bring again the captivity of Moab in the latter days, saith the LORD. Thus far is the judgment of Moab.

Jeremias bog Kapitel 49 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 49:1 DK-KJV]

Jer 49:1 Concerning the Ammonites, thus saith the LORD; Hath Israel no sons? hath he no heir? why then doth their king inherit Gad, and his people dwell in his cities?

[Jer 49:2 DK-KJV]

Jer 49:2 Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that I will cause an alarm of war to be heard in Rabbah of the Ammonites; and it shall be a desolate heap, and her daughters shall be burned with fire: then shall Israel be heir unto them that were his heirs, saith the LORD.

[Jer 49:3 DK-KJV]

Jer 49:3 Howl, O Heshbon, for Ai is spoiled: cry, ye daughters of Rabbah, gird you with sackcloth; lament, and run to and fro by the hedges; for their king shall go into captivity, and his priests and his princes together.

[Jer 49:4 DK-KJV]

Jer 49:4 Wherefore gloriest thou in the valleys, thy flowing valley, O backsliding daughter? that trusted in her treasures, saying, Who shall come unto me?

[Jer 49:5 DK-KJV]

Jer 49:5 Behold, I will bring a fear upon thee, saith the Lord GOD of hosts, from all those that be about thee; and ye shall be driven out every man right forth; and none shall gather up him that wandereth.

[Jer 49:6 DK-KJV]	Jer 49:6 And afterward I will bring again the captivity of the children of Ammon, saith the LORD.
[Jer 49:7 DK-KJV]	Jer 49:7 Concerning Edom, thus saith the LORD of hosts; Is wisdom no more in Teman? is counsel perished from the prudent? is their wisdom vanished?
[Jer 49:8 DK-KJV] Flygt I, vend om, bo dybt, Kæreste Dedans indbyggere; for jeg vil bringe Esaus katastrofe over ham, tiden da jeg vil besøge ham.	Jer 49:8 Flee ye, turn back, dwell deep, O inhabitants of Dedan; for I will bring the calamity of Esau upon him, the time that I will visit him.
[Jer 49:9 DK-KJV]	Jer 49:9 If grapegatherers come to thee, would they not leave some gleaning grapes? if thieves by night, they will destroy till they have enough.
[Jer 49:10 DK-KJV]	Jer 49:10 But I have made Esau bare, I have uncovered his secret places, and he shall not be able to hide himself: his seed is spoiled, and his brethren, and his neighbours, and he is not.
[Jer 49:11 DK-KJV]	Jer 49:11 Leave thy fatherless children, I will preserve them alive; and let thy widows trust in me.
[Jer 49:12 DK-KJV]	Jer 49:12 For thus saith the LORD; Behold, they whose judgment was not to drink of the cup have assuredly drunken; and art thou he that shall altogether go unpunished? thou shalt not go unpunished, but thou shalt surely drink of it.
[Jer 49:13 DK-KJV]	Jer 49:13 For I have sworn by myself, saith the LORD, that Bozrah shall become a desolation, a reproach, a waste, and a curse; and all the cities thereof shall be perpetual wastes.
[Jer 49:14 DK-KJV]	Jer 49:14 I have heard a rumour from the LORD, and an ambassador is sent unto the heathen, saying, Gather ye together, and come against her, and rise up to the battle.
[Jer 49:15 DK-KJV]	Jer 49:15 For, lo, I will make thee small among the heathen, and despised among men.
[Jer 49:16 DK-KJV]	Jer 49:16 Thy terribleness hath deceived thee, and the pride of thine heart, O thou that dwellest in the clefts of the rock, that holdest the height of the hill: though thou shouldest make thy nest as high as the eagle, I will bring thee down from thence, saith the LORD.
[Jer 49:17 DK-KJV]	Jer 49:17 Also Edom shall be a desolation: every one that goeth by it shall be astonished, and shall hiss at all the plagues thereof.
[Jer 49:18 DK-KJV]	Jer 49:18 As in the overthrow of Sodom and Gomorrah and the neighbour cities thereof, saith the LORD, no man shall abide there, neither shall a son of man dwell in it.
[Jer 49:19 DK-KJV]	Jer 49:19 Behold, he shall come up like a lion from the swelling of Jordan against the habitation of the strong: but I will suddenly make him run away from her: and who is a chosen man, that I may appoint over her? for who is like me? and who will appoint me the time? and who is that shepherd that will stand before me?
[Jer 49:20 DK-KJV]	Jer 49:20 Therefore hear the counsel of the LORD, that he hath taken against Edom; and his purposes, that he hath purposed against the inhabitants of Teman: Surely the least of the flock shall draw them out: surely he shall make their habitations desolate with them.
[Jer 49:21 DK-KJV]	Jer 49:21 The earth is moved at the noise of their fall, at the cry the noise thereof was heard in the Red sea.
[Jer 49:22 DK-KJV]	Jer 49:22 Behold, he shall come up and fly as the eagle, and spread his wings over Bozrah: and at that day shall the heart of the mighty men of Edom be as the heart of a woman in her pangs.
[Jer 49:23 DK-KJV] ængstelige	Jer 49:23 Concerning Damascus. Hamath is confounded, and Arpad: for they have heard evil tidings: they are fainthearted; there is sorrow on the sea; it cannot be quiet.
[Jer 49:24 DK-KJV]	Jer 49:24 Damascus is waxed feeble, and turneth herself to flee, and fear hath seized on her: anguish and sorrows have taken her, as a woman in travail.
[Jer 49:25 DK-KJV]	Jer 49:25 How is the city of praise not left, the city of my joy!
[Jer 49:26 DK-KJV] Derfor skal hendes unge mænd falde i hendes gader, og alle soldaterne skal fjernes i den dag, siger hærskarers HERRE.	Jer 49:26 Therefore her young men shall fall in her streets, and all the men of war shall be cut off in that day, saith the LORD of hosts.
[Jer 49:27 DK-KJV] Og jeg vil antænde en ild på Damaskus' mur, og den skal fortære Ben-hadads paladser.	Jer 49:27 And I will kindle a fire in the wall of Damascus, and it shall consume the palaces of Ben-hadad.

Jer 49:28 Concerning Kedar, and concerning the kingdoms of Hazor, which Nebuchadrezzar king of Babylon shall smite, thus saith the LORD; Arise ye, go up to
[Jer 49:28 DK-KJV] Kedar, and spoil the men of the east.
Jer 49:29 Their tents and their flocks shall they take away: they shall take to themselves their curtains, and all their vessels, and their camels; and they shall cry
[Jer 49:29 DK-KJV] unto them, Fear is on every side.
Jer 49:30 Flee, get you far off, dwell deep, O ye inhabitants of Hazor, saith the LORD; for Nebuchadrezzar king of Babylon hath taken counsel against you, and
[Jer 49:30 DK-KJV] hath conceived a purpose against you.
Jer 49:31 Arise, get you up unto the wealthy nation, that dwelleth without care, saith
[Jer 49:31 DK-KJV] the LORD, which have neither gates nor bars, which dwell alone.
Jer 49:32 And their camels shall be a booty, and the multitude of their cattle a spoil: and I will scatter into all winds them that are in the utmost corners; and I will bring
[Jer 49:32 DK-KJV] their calamity from all sides thereof, saith the LORD.
Jer 49:33 And Hazor shall be a dwelling for dragons, and a desolation for ever: there
[Jer 49:33 DK-KJV] shall no man abide there, nor any son of man dwell in it.
Jer 49:34 The word of the LORD that came to Jeremiah the prophet against Elam in
[Jer 49:34 DK-KJV] the beginning of the reign of Zedekiah king of Judah, saying,
Jer 49:35 Thus saith the LORD of hosts; Behold, I will break the bow of Elam, the
[Jer 49:35 DK-KJV] chief of their might.
Jer 49:36 And upon Elam will I bring the four winds from the four quarters of heaven, and will scatter them toward all those winds; and there shall be no nation whither the
[Jer 49:36 DK-KJV] outcasts of Elam shall not come.
Jer 49:37 For I will cause Elam to be dismayed before their enemies, and before them that seek their life: and I will bring evil upon them, even my fierce anger, saith
[Jer 49:37 DK-KJV] the LORD; and I will send the sword after them, till I have consumed them:
Jer 49:38 And I will set my throne in Elam, and will destroy from thence the king and
[Jer 49:38 DK-KJV] the princes, saith the LORD.
[Jer 49:39 DK-KJV] Men det skal komme til at ske i de sidste dage, at jeg vil bringe de tilfangetagne fra Elam tilbage, siger HERREN.

Jer 49:39 But it shall come to pass in the latter days, that I will bring again the captivity of Elam, saith the LORD.

Jeremias bog Kapitel 50 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Jer 50:1 The word that the LORD spake against Babylon and against the land of the
[Jer 50:1 DK-KJV] Chaldeans by Jeremiah the prophet.
Jer 50:2 Declare ye among the nations, and publish, and set up a standard; publish, and conceal not: say, Babylon is taken, Bel is confounded, Merodach is broken in pieces; her idols are
[Jer 50:2 DK-KJV] confounded, her images are broken in pieces.
Jer 50:3 For out of the north there cometh up a nation against her, which shall make her land desolate, and none shall dwell therein: they shall remove, they shall depart, both man and
[Jer 50:3 DK-KJV] beast.
Jer 50:4 In those days, and in that time, saith the LORD, the children of Israel shall come, they and the children of Judah together, going and weeping: they shall go, and seek the LORD
[Jer 50:4 DK-KJV] their God.
Jer 50:5 They shall ask the way to Zion with their faces thitherward, saying, Come, and let us join ourselves to the
[Jer 50:5 DK-KJV] LORD in a perpetual covenant that shall not be forgotten.
Jer 50:6 My people hath been lost sheep: their shepherds have caused them to go astray, they have turned them away on the mountains: they have gone from mountain to hill, they have
[Jer 50:6 DK-KJV] forgotten their restingplace.
Jer 50:7 All that found them have devoured them: and their adversaries said, We offend not, because they have sinned against the LORD, the habitation of justice, even the LORD, the
[Jer 50:7 DK-KJV] hope of their fathers.
[Jer 50:8 DK-KJV] Flyt ud af Babylons midte, og drag ud af Kaldæernes land, og vær som han gederne foran hjordene.

Jer 50:8 Remove out of the midst of Babylon, and go forth out of the land of the Chaldeans, and be as the he goats before the flocks.

[Jer 50:9 DK-KJV] For, se, jeg vil rejse og forårsage en forsamling af store nationer fra nordlandet til at komme imod Babylon: og de skal sætte sigselv i geled imod hende; derfra skal hun bli' indtaget: deres pile skal være som fra en mægtig ekspert mand; ingen skal vende forgævet tilbage.

Jer 50:9 For, lo, I will raise and cause to come up against Babylon an assembly of great nations from the north country: and they shall set themselves in array against her; from thence she shall be taken: their arrows shall be as of a mighty expert man; none shall return in vain.

'[Jer 50:10 DK-KJV] Og Kaldæa skal være et bytte: alle der plyndre hende skal være tilfredstillede, siger HERREN.

Jer 50:10 And Chaldea shall be a spoil: all that spoil her shall be satisfied, saith the LORD.

[Jer 50:11 DK-KJV] Fordi I var glade, fordi I jublede, Kæreste I ødelæggere af min arv, fordi I er blevet fede som en kvie på græs, og brøler som tyrer;

Jer 50:11 Because ye were glad, because ye rejoiced, O ye destroyers of mine heritage, because ye are grown fat as the heifer at grass, and bellow as bulls;

[Jer 50:12 DK-KJV] Jeres mor skal bli' meget forvirret; hun der bar jer skal være skamfuld: læg mærke til, den bageste af nationerne skal bli' en vildmark, et tørt land, og en ørken.

Jer 50:12 Your mother shall be sore confounded; she that bare you shall be ashamed: behold, the hindermost of the nations shall be a wilderness, a dry land, and a desert.

[Jer 50:13 DK-KJV] På grund af HERRENs arrigskab skal det ikke bli' beboet, men det skal være helt øde: hver og en der går forbi Babylon skal være forbavset, og hvæse over alle hendes plager.

Jer 50:13 Because of the wrath of the LORD it shall not be inhabited, but it shall be wholly desolate: every one that goeth by Babylon shall be astonished, and hiss at all her plagues.

[Jer 50:14 DK-KJV] Stil jerselv i geled imod Babylon rundt om: alle I der spænder buen, skyd på hende, spar ikke på pilene: for hun har syndet imod HERREN.

Jer 50:14 Put yourselves in array against Babylon round about: all ye that bend the bow, shoot at her, spare no arrows: for she hath sinned against the LORD.

[Jer 50:15 DK-KJV] Råb imd hende rundt om: hun har givet sin hånd: hendes fundamenter er faldet, hendes mure er revet ned: for det er HERRENs hævn: hævn jer på hende; som hun har gjort, gør mod hende.

Jer 50:15 Shout against her round about: she hath given her hand: her foundations are fallen, her walls are thrown down: for it is the vengeance of the LORD: take vengeance upon her; as she hath done, do unto her.

[Jer 50:16 DK-KJV] Fjern så'eren fra Babylon, og ham der håndterer seglet i tiden for høst: ud af frygt for det undertrykkende sværd skal de hver og en vende tilbage til sit folk, og de skal hver og en flygte til sit eget land.

Jer 50:16 Cut off the sower from Babylon, and him that handleth the sickle in the time of harvest: for fear of the oppressing sword they shall turn every one to his people, and they shall flee every one to his own land.

[Jer 50:17 DK-KJV]

Jer 50:17 Israel is a scattered sheep; the lions have driven him away: first the king of Assyria hath devoured him; and last this Nebuchadrezzar king of Babylon hath broken his bones.

[Jer 50:18 DK-KJV]

Jer 50:18 Therefore thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Behold, I will punish the king of Babylon and his land, as I have punished the king of Assyria.

[Jer 50:19 DK-KJV]

Jer 50:19 And I will bring Israel again to his habitation, and he shall feed on Carmel and Bashan, and his soul shall be satisfied upon mount Ephraim and Gilead.

[Jer 50:20 DK-KJV] : for jeg vil bære over med dem som jeg reserverer.

Jer 50:20 In those days, and in that time, saith the LORD, the iniquity of Israel shall be sought for, and there shall be none; and the sins of Judah, and they shall not be found: for I will pardon them whom I reserve.

[Jer 50:21 DK-KJV] , og gør i overensstemmelse med alt det jeg har befalet dig.

Jer 50:21 Go up against the land of Merathaim, even against it, and against the inhabitants of Pekod: waste and utterly destroy after them, saith the LORD, and do according to all that I have commanded thee.

[Jer 50:22 DK-KJV]

Jer 50:22 A sound of battle is in the land, and of great destruction.

[Jer 50:23 DK-KJV]

Jer 50:23 How is the hammer of the whole earth cut asunder and broken! how is Babylon become a desolation among the nations!

[Jer 50:24 DK-KJV]

Jer 50:24 I have laid a snare for thee, and thou art also taken, O Babylon, and thou wast not aware: thou art found, and also caught, because thou hast striven against the LORD.

[Jer 50:25 DK-KJV]

Jer 50:25 The LORD hath opened his armoury, and hath brought forth the weapons of his indignation: for this is the work of the Lord GOD of hosts in the land of the Chaldeans.

[Jer 50:26 DK-KJV]

Jer 50:26 Come against her from the utmost border, open her storehouses: cast her up as heaps, and destroy her utterly: let nothing of her be left.

[Jer 50:27 DK-KJV]

Jer 50:27 Slay all her bullocks; let them go down to the

slaughter: woe unto them! for their day is come, the time of their visitation.
Jer 50:28 The voice of them that flee and escape out of the land of Babylon, to declare in Zion the vengeance of the LORD our God, the vengeance of his temple.

[Jer 50:28 DK-KJV]
[Jer 50:29 DK-KJV] Kald bueskytterne sammen mod Babylon: alle I der spender buen, slå lejr op imod den rundt om; lad ingen derfra undslippe: tilbagebetal hende efter hendes virke; efter alt det hun har gjort, gør mod hende: for hun har været stolt overfor HERREN, overfor Israels Hellige Éner.

Jer 50:29 Call together the archers against Babylon: all ye that bend the bow, camp against it round about; let none thereof escape: recompense her according to her work; according to all that she hath done, do unto her: for she hath been proud against the LORD, against the Holy One of Israel.

[Jer 50:30 DK-KJV] Derfor skal hendes unge mænd falde i gaderne, og alle hendes soldater skal fjernes i den dag, siger HERREN.

Jer 50:30 Therefore shall her young men fall in the streets, and all her men of war shall be cut off in that day, saith the LORD.
Jer 50:31 Behold, I am against thee, O thou most proud, saith the Lord GOD of hosts: for thy day is come, the time that I will visit thee.

[Jer 50:31 DK-KJV]
Jer 50:32 And the most proud shall stumble and fall, and none shall raise him up: and I will kindle a fire in his cities, and it shall devour all round about him.

[Jer 50:32 DK-KJV]
Jer 50:33 Thus saith the LORD of hosts; The children of Israel and the children of Judah were oppressed together: and all that took them captives held them fast; they refused to let them go.

[Jer 50:33 DK-KJV]
Jer 50:34 Their Redeemer is strong; the LORD of hosts is his name: he shall throughly plead their cause, that he may give rest to the land, and disquiet the inhabitants of Babylon.

[Jer 50:34 DK-KJV]
Jer 50:35 A sword is upon the Chaldeans, saith the LORD, and upon the inhabitants of Babylon, and upon her princes, and upon her wise men.

[Jer 50:35 DK-KJV]
Jer 50:36 A sword is upon the liars; and they shall dote: a sword is upon her mighty men; and they shall be dismayed.

[Jer 50:36 DK-KJV]
Jer 50:37 A sword is upon their horses, and upon their chariots, and upon all the mingled people that are in the midst of her; and they shall become as women: a sword is upon her treasures; and they shall be robbed.

[Jer 50:37 DK-KJV]
Jer 50:38 A drought is upon her waters; and they shall be dried up: for it is the land of graven images, and they are mad upon their idols.

[Jer 50:38 DK-KJV]
Jer 50:39 Therefore the wild beasts of the desert with the wild beasts of the islands shall dwell there, and the owls shall dwell therein: and it shall be no more inhabited for ever; neither shall it be dwelt in from generation to generation.

[Jer 50:39 DK-KJV]
Jer 50:40 As God overthrew Sodom and Gomorrah and the neighbour cities thereof, saith the LORD; so shall no man abide there, neither shall any son of man dwell therein.

[Jer 50:40 DK-KJV]
Jer 50:41 Behold, a people shall come from the north, and a great nation, and many kings shall be raised up from the coasts of the earth.

[Jer 50:41 DK-KJV]
Jer 50:42 They shall hold the bow and the lance: they are cruel, and will not shew mercy: their voice shall roar like the sea, and they shall ride upon horses, every one put in array, like a man to the battle, against thee, O daughter of Babylon.

[Jer 50:42 DK-KJV]
Jer 50:43 The king of Babylon hath heard the report of them, and his hands waxed feeble: anguish took hold of him, and pangs as of a woman in travail.

[Jer 50:43 DK-KJV]
Jer 50:44 Behold, he shall come up like a lion from the swelling of Jordan unto the habitation of the strong: but I will make them suddenly run away from her: and who is a chosen man, that I may appoint over her? for who is like me? and who will appoint me the time? and who is that shepherd that will stand before me?

[Jer 50:44 DK-KJV]
Jer 50:45 Therefore hear ye the counsel of the LORD, that he hath taken against Babylon; and his purposes, that he hath purposed against the land of the Chaldeans: Surely the least of

[Jer 50:45 DK-KJV]

the flock shall draw them out: surely he shall make their habitation desolate with them.
Jer 50:46 At the noise of the taking of Babylon the earth is moved, and the cry is heard among the nations.

[Jer 50:46 DK-KJV]

Jeremias bog Kapitel 51 mangler dansk oversættelse - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 51:1 DK-KJV] Således siger HERREN; Læg mærke til, jeg vil oprejse imod Babylon, og imod dem er bor midt blandt dem der rejser sig op imod mig, en destruerende vind;

Jer 51:1 Thus saith the LORD; Behold, I will raise up against Babylon, and against them that dwell in the midst of them that rise up against me, a destroying wind;

[Jer 51:2 DK-KJV] Og jeg vil sende blæsere til Babylon, der skal blæse på hende, og skal tømme hendes land: for på trængselsdagen skal de være imod hende rundt omkring.

Jer 51:2 And will send unto Babylon fanners, that shall fan her, and shall empty her land: for in the day of trouble they shall be against her round about.

[Jer 51:3 DK-KJV] Imod ham der strækker lad bueskytten strække sin bue, og imod ham der løfter sigselv op i sin rustning: og lad I ikke hendes unge mænd undslippe; destruer I fuldstændigt hendes hær.

Jer 51:3 Against him that bendeth let the archer bend his bow, and against him that lifteth himself up in his brigandine: and spare ye not her young men; destroy ye utterly all her host.

[Jer 51:4 DK-KJV] Således skal de dræbte falde i Kaldærenes land, og de der er gennemboret i hendes gader.

Jer 51:4 Thus the slain shall fall in the land of the Chaldeans, and they that are thrust through in her streets.

[Jer 51:5 DK-KJV] For Israel er ikke blevet forladt, og heller ikke Judah af hans Gud, af hærskarers HERRE; skønt deres land var fyldt med synd imod Israels Hellige Éner.

Jer 51:5 For Israel hath not been forsaken, nor Judah of his God, of the LORD of hosts; though their land was filled with sin against the Holy One of Israel.

Jer 51:6 Flee out of the midst of Babylon, and deliver every man his soul: be not cut off in her iniquity; for this is the time of the LORD'S vengeance; he will render unto her a recompence.

[Jer 51:6 DK-KJV]

Jer 51:7 Babylon hath been a golden cup in the LORD'S hand, that made all the earth drunken: the nations have drunken of her wine; therefore the nations are mad.

[Jer 51:7 DK-KJV]

Jer 51:8 Babylon is suddenly fallen and destroyed: howl for her; take balm for her pain, if so be she may be healed.

[Jer 51:8 DK-KJV] , og er løftet op ja til himlene.

Jer 51:9 We would have healed Babylon, but she is not healed: forsake her, and let us go every one into his own country: for her judgment reacheth unto heaven, and is lifted up even to the skies.

[Jer 51:9 DK-KJV]

Jer 51:10 The LORD hath brought forth our righteousness: come, and let us declare in Zion the work of the LORD our God.

[Jer 51:10 DK-KJV]

Jer 51:11 Make bright the arrows; gather the shields: the LORD hath raised up the spirit of the kings of the Medes: for his device is against Babylon, to destroy it; because it is the vengeance of the LORD, the vengeance of his temple.

[Jer 51:11 DK-KJV]

Jer 51:12 Set up the standard upon the walls of Babylon, make the watch strong, set up the watchmen, prepare the ambushes: for the LORD hath both devised and done that which he spake against the inhabitants of Babylon.

[Jer 51:12 DK-KJV]

[Jer 51:13 DK-KJV] Kæreste du der bor over mange vandmasser, overflodsagtig i skatte, din ende er kommet, og målet for den griskhed.

Jer 51:13 O thou that dwellest upon many waters, abundant in treasures, thine end is come, and the measure of thy covetousness.

Jer 51:14 The LORD of hosts hath sworn by himself, saying, Surely I will fill thee with men, as with caterpillers; and they shall lift up a shout against thee.

[Jer 51:14 DK-KJV]

Jer 51:15 He hath made the earth by his power, he hath established the world by his wisdom, and hath stretched out the heaven by his understanding.

[Jer 51:15 DK-KJV]

Jer 51:16 When he uttereth his voice, there is a multitude of waters in the heavens; and he causeth the vapours to ascend from the ends of the earth: he maketh lightnings with rain, and bringeth forth the wind out of his treasures.

[Jer 51:16 DK-KJV]

Jer 51:17 Every man is brutish by his knowledge; every founder is confounded by the graven image: for his molten image is falsehood, and there is no breath in them.

[Jer 51:17 DK-KJV]

Jer 51:18 They are vanity, the work of errors: in the time of their visitation they shall perish.

[Jer 51:18 DK-KJV]

Jer 51:19 The portion of Jacob is not like them; for he is the former of all things: and Israel is the rod of his inheritance: the LORD of hosts is his name.

[Jer 51:19 DK-KJV]

[Jer 51:20 DK-KJV] Du er min stridsøkse og krigsvåben: for med dig vil jeg slå nationerne i stykker, og med dig destruere kongeriger;

Jer 51:20 Thou art my battle axe and weapons of war: for with thee will I break in pieces the nations, and with thee will I destroy kingdoms;

[Jer 51:21 DK-KJV] Og med dig vil jeg slå hesten og hans rytter i stykker; og med dig vil jeg slå stridsvognen og hans rytter i stykker;

Jer 51:21 And with thee will I break in pieces the horse and his rider; and with thee will I break in pieces the chariot and his rider;

[Jer 51:22 DK-KJV] Med dig vil jeg også slå mand og kvinde i stykker; og med dig vil jeg slå gammel og ung i stykker; og med dig vil jeg slå den unge mand og den unge pige i stykker.

Jer 51:22 With thee also will I break in pieces man and woman; and with thee will I break in pieces old and young; and with thee will I break in pieces the young man and the maid;

[Jer 51:23 DK-KJV] Jeg vil også slå hyrden og hans flok i stykker med dig; og med dig vil jeg slå landmanden og hans åg af okser i stykker; og med dig vil jeg slå kaptajner og ledere i stykker.

Jer 51:23 I will also break in pieces with thee the shepherd and his flock; and with thee will I break in pieces the husbandman and his yoke of oxen; and with thee will I break in pieces captains and rulers.

[Jer 51:24 DK-KJV] Og jeg vil tilbagebetale til Babylon og til alle indbyggerne i Kaldæa al deres ondskab som de foran jeres øjne har gjort i Zion, siger HERREN.

Jer 51:24 And I will render unto Babylon and to all the inhabitants of Chaldea all their evil that they have done in Zion in your sight, saith the LORD.

Jer 51:25 Behold, I am against thee, O destroying mountain, saith the LORD, which destroyest all the earth: and I will stretch out mine hand upon thee, and roll thee down from the rocks, and will make thee a burnt mountain.

[Jer 51:25 DK-KJV]

Jer 51:26 And they shall not take of thee a stone for a corner, nor a stone for foundations; but thou shalt be desolate for ever, saith the LORD.

[Jer 51:26 DK-KJV]

Jer 51:27 Set ye up a standard in the land, blow the trumpet among the nations, prepare the nations against her, call together against her the kingdoms of Ararat, Minni, and Ashchenaz; appoint a captain against her; cause the horses to come up as the rough caterpillers.

[Jer 51:27 DK-KJV]

Jer 51:28 Prepare against her the nations with the kings of the Medes, the captains thereof, and all the rulers thereof, and all the land of his dominion.

[Jer 51:28 DK-KJV]

Jer 51:29 And the land shall tremble and sorrow: for every purpose of the LORD shall be performed against Babylon, to make the land of Babylon a desolation without an inhabitant.

[Jer 51:29 DK-KJV]

Jer 51:30 The mighty men of Babylon have forborn to fight, they have remained in their holds: their might hath failed; they became as women: they have burned her dwellingplaces; her bars are broken.

[Jer 51:30 DK-KJV]

Jer 51:31 One post shall run to meet another, and one messenger to meet another, to shew the king of Babylon that his city is taken at one end,

[Jer 51:31 DK-KJV]

Jer 51:32 And that the passages are stopped, and the reeds they have burned with fire, and the men of war are affrighted.

[Jer 51:32 DK-KJV]

Jer 51:33 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; The daughter of Babylon is like a threshingfloor, it is time to thresh her: yet a little while, and the time of her harvest shall come.

[Jer 51:33 DK-KJV]

Jer 51:34 Nebuchadrezzar the king of Babylon hath devoured me, he hath crushed me, he hath made me an empty vessel, he hath swallowed me up like a dragon, he hath filled his belly with my delicates, he hath cast me out.

[Jer 51:34 DK-KJV]

Jer 51:35 The violence done to me and to my flesh be upon Babylon, shall the inhabitant of Zion say; and my blood upon the inhabitants of Chaldea, shall Jerusalem say.

[Jer 51:35 DK-KJV]

Jer 51:36 Therefore thus saith the LORD; Behold, I will plead thy cause, and take vengeance for thee; and I will dry up her sea, and make her springs dry.

[Jer 51:36 DK-KJV]

[Jer 51:37 DK-KJV]
Jer 51:37 And Babylon shall become heaps, a dwellingplace for dragons, an astonishment, and an hissing, without an inhabitant.

[Jer 51:38 DK-KJV]
Jer 51:38 They shall roar together like lions: they shall yell as lions' whelps.

[Jer 51:39 DK-KJV]
Jer 51:39 In their heat I will make their feasts, and I will make them drunken, that they may rejoice, and sleep a perpetual sleep, and not wake, saith the LORD.

[Jer 51:40 DK-KJV]
Jer 51:40 I will bring them down like lambs to the slaughter, like rams with he goats.

[Jer 51:41 DK-KJV]
Jer 51:41 How is Sheshach taken! and how is the praise of the whole earth surprised! how is Babylon become an astonishment among the nations!

[Jer 51:42 DK-KJV]
Jer 51:42 The sea is come up upon Babylon: she is covered with the multitude of the waves thereof.

[Jer 51:43 DK-KJV]
Jer 51:43 Her cities are a desolation, a dry land, and a wilderness, a land wherein no man dwelleth, neither doth any son of man pass thereby.

[Jer 51:44 DK-KJV]
Jer 51:44 And I will punish Bel in Babylon, and I will bring forth out of his mouth that which he hath swallowed up: and the nations shall not flow together any more unto him: yea, the wall of Babylon shall fall.

[Jer 51:45 DK-KJV]
Jer 51:45 My people, go ye out of the midst of her, and deliver ye every man his soul from the fierce anger of the LORD.

[Jer 51:46 DK-KJV]
Jer 51:46 And lest your heart faint, and ye fear for the rumour that shall be heard in the land; a rumour shall both come one year, and after that in another year shall come a rumour, and violence in the land, ruler against ruler.

[Jer 51:47 DK-KJV]
Jer 51:47 Therefore, behold, the days come, that I will do judgment upon the graven images of Babylon: and her whole land shall be confounded, and all her slain shall fall in the midst of her.

[Jer 51:48 DK-KJV]
Jer 51:48 Then the heaven and the earth, and all that is therein, shall sing for Babylon: for the spoilers shall come unto her from the north, saith the LORD.

[Jer 51:49 DK-KJV]
Jer 51:49 As Babylon hath caused the slain of Israel to fall, so at Babylon shall fall the slain of all the earth.

[Jer 51:50 DK-KJV]
Jer 51:50 Ye that have escaped the sword, go away, stand not still: remember the LORD afar off, and let Jerusalem come into your mind.

[Jer 51:51 DK-KJV]
Jer 51:51 We are confounded, because we have heard reproach: shame hath covered our faces: for strangers are come into the sanctuaries of the LORD'S house.

[Jer 51:52 DK-KJV] Læg derfor mærke til, de dage kommer, siger HERREN, hvor jeg vil udfører dom over hendes udformede figurer: og udover hele hendes land skal de sårede sukke.
Jer 51:52 Wherefore, behold, the days come, saith the LORD, that I will do judgment upon her graven images: and through all her land the wounded shall groan.

[Jer 51:53 DK-KJV]
Jer 51:53 Though Babylon should mount up to heaven, and though she should fortify the height of her strength, yet from me shall spoilers come unto her, saith the LORD.

[Jer 51:54 DK-KJV]
Jer 51:54 A sound of a cry cometh from Babylon, and great destruction from the land of the Chaldeans:

[Jer 51:55 DK-KJV]
Jer 51:55 Because the LORD hath spoiled Babylon, and destroyed out of her the great voice; when her waves do roar like great waters, a noise of their voice is uttered:

[Jer 51:56 DK-KJV]
Jer 51:56 Because the spoiler is come upon her, even upon Babylon, and her mighty men are taken, every one of their bows is broken: for the LORD God of recompences shall surely requite.

[Jer 51:57 DK-KJV]
Jer 51:57 And I will make drunk her princes, and her wise men, her captains, and her rulers, and her mighty men: and they shall sleep a perpetual sleep, and not wake, saith the King, whose name is the LORD of hosts.

[Jer 51:58 DK-KJV]
Jer 51:58 Thus saith the LORD of hosts; The broad walls of Babylon shall be utterly broken, and her high gates shall be burned with fire; and the people shall labour in vain, and the folk in the fire, and they shall be weary.

[Jer 51:59 DK-KJV] Jer 51:59 The word which Jeremiah the prophet commanded Seraiah the son of Neriah, the son of Maaseiah, when he went with Zedekiah the king of Judah into Babylon in the fourth year of his reign. And this Seraiah was a quiet prince.

[Jer 51:60 DK-KJV] Jer 51:60 So Jeremiah wrote in a book all the evil that should come upon Babylon, even all these words that are written against Babylon.

[Jer 51:61 DK-KJV] Jer 51:61 And Jeremiah said to Seraiah, When thou comest to Babylon, and shalt see, and shalt read all these words;

[Jer 51:62 DK-KJV] Jer 51:62 Then shalt thou say, O LORD, thou hast spoken against this place, to cut it off, that none shall remain in it, neither man nor beast, but that it shall be desolate for ever.

[Jer 51:63 DK-KJV] Jer 51:63 And it shall be, when thou hast made an end of reading this book, that thou shalt bind a stone to it, and cast it into the midst of Euphrates:

[Jer 51:64 DK-KJV] Jer 51:64 And thou shalt say, Thus shall Babylon sink, and shall not rise from the evil that I will bring upon her: and they shall be weary. Thus far are the words of Jeremiah.

Jeremias bog Kapitel 52 - Til toppen af Jeremias bog - Jeremiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jer 52:1 DK-KJV] Zedekiah var 21 år gammel da han begyndte at regere, og han regerede 11 år i Jerusalem. Og hans mors navn var Hamutal datteren af Jeremia fra Libnah.

Jer 52:1 Zedekiah was one and twenty years old when he began to reign, and he reigned eleven years in Jerusalem. And his mother's name was Hamutal the daughter of Jeremiah of Libnah.

[Jer 52:2 DK-KJV] Og han gjorde det som var ondt i HERRENS øjne, efter alt det Jehoiakim havde gjort.

Jer 52:2 And he did that which was evil in the eyes of the LORD, according to all that Jehoiakim had done.

[Jer 52:3 DK-KJV] For gennem HERRENs vrede skete det i Jerusalem og Judah, indtil han havde kastet dem ud fra hans nærvær, at Zedekiah gjorde oprør imod Babylons konge.

Jer 52:3 For through the anger of the LORD it came to pass in Jerusalem and Judah, till he had cast them out from his presence, that Zedekiah rebelled against the king of Babylon.

[Jer 52:4 DK-KJV] Og det skete i det 9'ne år af hans regering, i den 10'ne måned, på den 10'ne dag i den måned, at Babylons konge Nebuchadrezzar kom, han og hele hans hær, imod Jerusalem, og lejrede imod den, og byggede fæstningsværker imod den rundt om.

Jer 52:4 And it came to pass in the ninth year of his reign, in the tenth month, in the tenth day of the month, that Nebuchadrezzar king of Babylon came, he and all his army, against Jerusalem, and pitched against it, and built forts against it round about.

[Jer 52:5 DK-KJV] Sådant var byen belejret indtil kong Zedekiahs 11'te år.

Jer 52:5 So the city was besieged unto the eleventh year of king Zedekiah.

[Jer 52:6 DK-KJV] Og i den 4're måned, på den 9'ne dag i den måned, var hungersnøden smertende i byen, så der ikke var noget brød til folket fra det land.

Jer 52:6 And in the fourth month, in the ninth day of the month, the famine was sore in the city, so that there was no bread for the people of the land.

[Jer 52:7 DK-KJV] Så blev byen opbrudt, og alle krigerne flygtede og gik ud af byen om natten via port-vejen mellem de to mure, som lå ved kongens have; (nu var Kaldæerne ved byen rundt omkring:) og de gik via slette-vejen.

Jer 52:7 Then the city was broken up, and all the men of war fled, and went forth out of the city by night by the way of the gate between the two walls, which was by the king's garden; (now the Chaldeans were by the city round about:) and they went by the way of the plain.

[Jer 52:8 DK-KJV] Men Kaldæernes hær forfulgte kongen, og overmandede Zedekiah på Jerichos sletter; og hele hans hær var spredt fra ham.

Jer 52:8 But the army of the Chaldeans pursued after the king, and overtook Zedekiah in the plains of Jericho; and all his army was scattered from him.

[Jer 52:9 DK-KJV] Da tog de kongen, og førte ham op til Babylons konge i Riblah i Hamaths land; hvor han dømte ham.

Jer 52:9 Then they took the king, and carried him up unto the king of Babylon to Riblah in the land of Hamath; where he gave judgment upon him.

[Jer 52:10 DK-KJV] Og Babylons konge dræbte Zedekiahs sønner foran hans øjne; han dræbte også alle Judahs prinser i Riblah.

Jer 52:10 And the king of Babylon slew the sons of Zedekiah before his eyes: he slew also all the princes of Judah in Riblah.

[Jer 52:11 DK-KJV] Så rev han Zedekiahs øjne ud; og Babylons konge bandt ham med kæder, og førte ham til Babylon, og satte ham i fængsel indtil dagen for hans død.

Jer 52:11 Then he put out the eyes of Zedekiah; and the king of Babylon bound him in chains, and carried him to Babylon, and put him in prison till the day of his death.

[Jer 52:12 DK-KJV] Nu i den 5'te måned, på den 10'ne dag i den måned, som var det 19'ne år af Babylons konge Nebuchadrezzar, kom Nebuzar-adan, kaptajn for vagten, der tjente Babylons konge, ind i Jerusalem,

Jer 52:12 Now in the fifth month, in the tenth day of the month, which was the nineteenth year of Nebuchadrezzar king of Babylon, came Nebuzar-adan, captain of the guard, which served the king of Babylon, into Jerusalem,

[Jer 52:13 DK-KJV] Og brændte HERRENs hus, og

Jer 52:13 And burned the house of the LORD, and the king's

kongens hus; og alle Jerusalems huse, og alle de store mænds huse, brændte han med ild:
[Jer 52:14 DK-KJV] Og hele Kaldæernes hær, som var hos vagtkaptajnen, brækkede alle Jerusalems mure ned rundt omkring.
[Jer 52:15 DK-KJV] Derefter bortførte vagtkaptajnen Nebuzar-adan nogle af de fattige blandt folket, og resten af folket der var tilbage i byen, og dem der faldt fra, der faldt for Babylons konge, og resten af skaren.
[Jer 52:16 DK-KJV] Men vagtkaptajnen Nebuzar-adan efterlod nogle af de fattige i landet for at være vin-beskærere og for at være landmænd.
[Jer 52:17 DK-KJV] Også søjlerne af messing som var i HERRENs hus, og piedestalerne, og messing-havet som var i HERRENs hus, ødelagde Kaldæerne, og bar al messingen fra dem til Babylon.
[Jer 52:18 DK-KJV] Også krukkerne, og skovlene, og vægge-saksene, og skålene, og skeerne, og alle messingkarrene som de betjente med, fjernede de.
[Jer 52:19 DK-KJV] Og baljerne, og ildpanderne, og skålene, og krukkerne, og lysestagerne, og skeerne, og kopperne; det som var af guld i guld, og det som var af sølv i sølv, fjernede vagtkaptajnen.
[Jer 52:20 DK-KJV] De to søjler, et hav, og 12 messing-tyre der var under piedestalerne, som kong Solomon havde lavet i HERRENs hus: Messingen fra alle disse kar var uden vægt.
[Jer 52:21 DK-KJV] Med hensyn til søjlerne, højden på en søjle var 9 meter; og et skivebeslag på 6 meter omsluttede den; og dens tykkelse var fire fingre: den var hul.
[Jer 52:22 DK-KJV] Og et søjlehovede af messing var på den; og højden på et søjlehovede var 2,5 meter med netværk og granatæbler på søjlehovederne rundt om, alt af messing. Også den anden søjle og granatæblerne var ligesom disse.
[Jer 52:23 DK-KJV] Og der var 96 granatæbler på en side; og alle granatæblerne på netværket var 100 rundt omkring.
[Jer 52:24 DK-KJV] Og vagtkaptajnen tog ypperstepræsten Seraiah, og Zephaniah den anden præst, og de tre dørvogtere:
[Jer 52:25 DK-KJV] Han tog også en eunuk ud af byen, der havde ansvaret for krigerne; og 7 mænd af dem der var nær kongens person, som blev fundet i byen; og hærskarens hovedskriver, der mønstrede folket fra det land; og 60 mænd fra folket fra det land, som blev fundet i byens midte.
[Jer 52:26 DK-KJV] Sådant tog vagtkaptajnen Nebuzar-adan dem og førte dem til Babylons konge i Riblah.
[Jer 52:27 DK-KJV] Og Babylons konge slog dem, og dræbte dem i Riblah i Hamaths land. Således blev Judah ført i fangenskab ud af hans eget land.

[Jer 52:28 DK-KJV] Dette er folket som Nebuchadrezzar førte i fangenskab: 3023 Jøder i det 7'ne år:

[Jer 52:29 DK-KJV] I det 18'ne år af Nebuchadrezzar førte han 832 personer fra Jerusalem i fangenskab:
[Jer 52:30 DK-KJV] I det 23'ne år af Nebuchadrezzar førte vagtkaptajnen Nebuzar-adan fra Jøderne 745 tilfangetagne personer: Alle personerne var 4.600.

house; and all the houses of Jerusalem, and all the houses of the great men, burned he with fire:
Jer 52:14 And all the army of the Chaldeans, that were with the captain of the guard, brake down all the walls of Jerusalem round about.
Jer 52:15 Then Nebuzar-adan the captain of the guard carried away captive certain of the poor of the people, and the residue of the people that remained in the city, and those that fell away, that fell to the king of Babylon, and the rest of the multitude.

Jer 52:16 But Nebuzar-adan the captain of the guard left certain of the poor of the land for vinedressers and for husbandmen.
Jer 52:17 Also the pillars of brass that were in the house of the LORD, and the bases, and the brasen sea that was in the house of the LORD, the Chaldeans brake, and carried all the brass of them to Babylon.
Jer 52:18 The caldrons also, and the shovels, and the snuffers, and the bowls, and the spoons, and all the vessels of brass wherewith they ministered, took they away.
Jer 52:19 And the basons, and the firepans, and the bowls, and the caldrons, and the candlesticks, and the spoons, and the cups; that which was of gold in gold, and that which was of silver in silver, took the captain of the guard away.
Jer 52:20 The two pillars, one sea, and twelve brasen bulls that were under the bases, which king Solomon had made in the house of the LORD: the brass of all these vessels was without weight.

Jer 52:21 And concerning the pillars, the height of one pillar was eighteen cubits; and a fillet of twelve cubits did compass it; and the thickness thereof was four fingers: it was hollow.

Jer 52:22 And a chapiter of brass was upon it; and the height of one chapiter was five cubits, with network and pomegranates upon the chapiters round about, all of brass. The second pillar also and the pomegranates were like unto these.
Jer 52:23 And there were ninety and six pomegranates on a side; and all the pomegranates upon the network were an hundred round about.
Jer 52:24 And the captain of the guard took Seraiah the chief priest, and Zephaniah the second priest, and the three keepers of the door:
Jer 52:25 He took also out of the city an eunuch, which had the charge of the men of war; and seven men of them that were near the king's person, which were found in the city; and the principal scribe of the host, who mustered the people of the land; and threescore men of the people of the land, that were found in the midst of the city.
Jer 52:26 So Nebuzar-adan the captain of the guard took them, and brought them to the king of Babylon to Riblah.
Jer 52:27 And the king of Babylon smote them, and put them to death in Riblah in the land of Hamath. Thus Judah was carried away captive out of his own land.
Jer 52:28 This is the people whom Nebuchadrezzar carried away captive: in the seventh year three thousand Jews and three and twenty:
Jer 52:29 In the eighteenth year of Nebuchadrezzar he carried away captive from Jerusalem eight hundred thirty and two persons:
Jer 52:30 In the three and twentieth year of Nebuchadrezzar Nebuzar-adan the captain of the guard carried away captive of the Jews seven hundred forty and five persons: all the persons

were four thousand and six hundred.

[Jer 52:31 DK-KJV] Og det skete i det 37'te år af Judahs konge Jehoiachin tilfangetagelse, i den 12'te måned, på den 25 dag i den måned, at Babylons konge Evil-merodach i det første år af hans regering opløftede Judahs konge Jehoiachins hoved, og førte ham ud af fængslet,

Jer 52:31 And it came to pass in the seven and thirtieth year of the captivity of Jehoiachin king of Judah, in the twelfth month, in the five and twentieth day of the month, that Evil-merodach king of Babylon in the first year of his reign lifted up the head of Jehoiachin king of Judah, and brought him forth out of prison,

[Jer 52:32 DK-KJV] Og talte venligt til ham, og satte hans trone over tronen for de konger der var hos ham i Babylon,

Jer 52:32 And spake kindly unto him, and set his throne above the throne of the kings that were with him in Babylon,

[Jer 52:33 DK-KJV] Og han skiftede hans fængsels-klæder; og han spiste kontinuerligt brød foran ham alle dagene af hans liv.

Jer 52:33 And changed his prison garments: and he did continually eat bread before him all the days of his life.

[Jer 52:34 DK-KJV] Og for hans diæt, var der af Babylons konge givet ham en kontinuerlig diæt, hver dag en portion indtil dagen for hans død, alle dagene af hans liv.

Jer 52:34 And for his diet, there was a continual diet given him of the king of Babylon, every day a portion until the day of his death, all the days of his life.

Klagesangene - Index025

Navnebetydning for Klagesang = At anslå en musiknode

Blå kapitler er oversat - Røde kapitler er på engelsk - Der er deslige oversat vers her og der

Kapiteler: 1-2-3-4-5

Klagesangene Kapitel 1 - Lamentations KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Klag 1:1 DK-KJV] Hvordan kan det være at byen ligger ensom hen, der var fuld af folk! hvordan er hun blevet som en enke! hun der var stor blandt nationerne, og prinsesse blandt provinserne, hvordan kan det være at hun er blevet en tvangsarbejder!

La 1:1 How doth the city sit solitary, that was full of people! how is she become as a widow! she that was great among the nations, and princess among the provinces, how is she become tributary!

[Klag 1:2 DK-KJV] Hun græder bitterligt om natten, og hendes tårer er på hendes kinder: hun har ingen til at trøste sig blandt alle hendes elskere: alle hendes venner har handlet forræderisk mod hende, de er blevet hendes fjender.

La 1:2 She weepeth sore in the night, and her tears are on her cheeks: among all her lovers she hath none to comfort her: all her friends have dealt treacherously with her, they are become her enemies.

[Klag 1:3 DK-KJV] Judah er gået ind i fangenskab på grund af lidelse, og på grund af stor trældom: hun bor blandt hedningerne, hun finder ingen hvile: alle hendes forfølgere overrumplede hende mellem stræderne.

La 1:3 Judah is gone into captivity because of affliction, and because of great servitude: she dwelleth among the heathen, she findeth no rest: all her persecutors overtook her between the straits.

[Klag 1:4 DK-KJV] Zions veje sørger, fordi ingen længere kommer til de højtidelige fester: alle hendes porte er forladt: hendes præster sukker, hendes jomfruer lider, og hun er i bitterhed.

La 1:4 The ways of Zion do mourn, because none come to the solemn feasts: all her gates are desolate: her priests sigh, her virgins are afflicted, and she is in bitterness.

[Klag 1:5 DK-KJV] Hendes modstandere er de øverste, hendes fjender blomstrer; for HERREN har skadet hende for hendes mange overtrædelser: hendes børn er gået ind i fangenskab foran fjenden.

La 1:5 Her adversaries are the chief, her enemies prosper; for the LORD hath afflicted her for the multitude of her transgressions: her children are gone into captivity before the enemy.

[Klag 1:6 DK-KJV] Og al skønheden fra Zions datter har forladt hende: hendes prinser er blevet som hjorte der ikke finder græsgange, og uden styrke er de gået ind foran forfølgeren.

La 1:6 And from the daughter of Zion all her beauty is departed: her princes are become like harts that find no pasture, and they are gone without strength before the pursuer.

[Klag 1:7 DK-KJV] Jerusalem huskede på hendes lidelses dage og i hendes elendigheder alle hendes behagelige ting som hun havde i gamle dage, da hendes folk faldt ind i fjendens hånd, og ingen hjalp hende: modstanderne så hende, og hånede hende ved hendes sabbatter.

La 1:7 Jerusalem remembered in the days of her affliction and of her miseries all her pleasant things that she had in the days of old, when her people fell into the hand of the enemy, and none did help her: the adversaries saw her, and did mock at her sabbaths.

[Klag 1:8 DK-KJV] Jerusalem har syndet frygteligt; derfor er hun fjernet: alle der ærede hende foragter hende, fordi de har set hendes nøgenhed: ja, hun sukker, og vender baglæns.

La 1:8 Jerusalem hath grievously sinned; therefore she is removed: all that honoured her despise her, because they have seen her nakedness: yea, she sigheth, and turneth backward.

[Klag 1:9 DK-KJV] Hendes snavs er i hendes skørter; hun husker ikke hendes sidste ende; derfor kom hun forundret ned: hun havde ingen trøster. Kæreste HERRE, læg mærke til min lidelse: for fjenden har forstørret hamselv.
La 1:9 Her filthiness is in her skirts; she remembereth not her last end; therefore she came down wonderfully: she had no comforter. O LORD, behold my affliction: for the enemy hath magnified himself.

[Klag 1:10 DK-KJV] Modstanderen har spredt hans hånd udover alle hendes behagelige ting: for hun har set at hedningerne gik ind i hendes helligdom, hvem du har befalede at de ikke skulle gå ind i din menighed.
La 1:10 The adversary hath spread out his hand upon all her pleasant things: for she hath seen that the heathen entered into her sanctuary, whom thou didst command that they should not enter into thy congregation.

[Klag 1:11 DK-KJV] Alle hendes folk sukker, de søger brød; de har givet deres behagelige ting som mad for at lindre sjælen: se, Kæreste HERRE, og overvej: for jeg er blevet afskyelig.
La 1:11 All her people sigh, they seek bread; they have given their pleasant things for meat to relieve the soul: see, O LORD, and consider; for I am become vile.

[Klag 1:12 DK-KJV] Er det ingenting for jer, alle I der går fordi? læg mærke til, og se om der er nogen sorg der kan sammenlignes med min sorg, som er gjort mod mig, hvormed HERREN har skadet mig på dagen for hans voldsomme vrede.
La 1:12 Is it nothing to you, all ye that pass by? behold, and see if there be any sorrow like unto my sorrow, which is done unto me, wherewith the LORD hath afflicted me in the day of his fierce anger.

[Klag 1:13 DK-KJV] Fra foroven har han sendt ild ind i mine knogler, og det får overhånd imod dem: han har spredt et net for mine fødder, han har vendt mig om: han har gjort mig øde og udmattet hele dagen.
La 1:13 From above hath he sent fire into my bones, and it prevaileth against them: he hath spread a net for my feet, he hath turned me back: he hath made me desolate and faint all the day.

[Klag 1:14 DK-KJV] Åget fra mine overtrædelser er bundet af hans hånd: der er omkranset, og kommet op på min nakke: han har fået min styrke til at falde, Herren har forløst mig ind i deres hænder, fra hvem jeg ikke er i stand til at rejse mig op.
La 1:14 The yoke of my transgressions is bound by his hand: they are wreathed, and come up upon my neck: he hath made my strength to fall, the Lord hath delivered me into their hands, from whom I am not able to rise up.

[Klag 1:15 DK-KJV] Herren har trådt mig under fode alle mine mægtige mænd fra min midte: han har kaldet et råd op imod mig for at forbande mine unge mænd: Herren har trådt på jomfruen, Judahs datter, som i en vinpresse.
La 1:15 The Lord hath trodden under foot all my mighty men in the midst of me: he hath called an assembly against me to crush my young men: the Lord hath trodden the virgin, the daughter of Judah, as in a winepress.

[Klag 1:16 DK-KJV] Jeg græder på grund af disse ting; mit øje, mit øje løber ned med vand, fordi trøsteren der skulle lindre min sjæl er langt væk fra mig: mine børn er forladt, fordi fjenden fik overhånd.
La 1:16 For these things I weep; mine eye, mine eye runneth down with water, because the comforter that should relieve my soul is far from me: my children are desolate, because the enemy prevailed.

[Klag 1:17 DK-KJV] Zion strækker hendes hænder frem, og der er ingen til at trøste hende: HERREN har befalet angående Jacob, at hans modstandere skulle omslutte ham: Jerusalem er som en blødende kvinde blandt dem.
La 1:17 Zion spreadeth forth her hands, and there is none to comfort her: the LORD hath commanded concerning Jacob, that his adversaries should be round about him: Jerusalem is as a menstruous woman among them.

[Klag 1:18 DK-KJV] HERREN er retfærdig; for jeg har gjort oprør imod hans befaling: hør, jeg ber jer, alle folk, og læg mærke til min sorg: mine jomfruer og mine unge mænd er gået ind i fangenskab.
La 1:18 The LORD is righteous; for I have rebelled against his commandment: hear, I pray you, all people, and behold my sorrow: my virgins and my young men are gone into captivity.

[Klag 1:19 DK-KJV] Jeg kaldte på mine elskere, men de bedragede mig: mine præster og mine ældste opgav ånden i byen, mens de søgte efter deres mad for at lindre deres sjæle.
La 1:19 I called for my lovers, but they deceived me: my priests and mine elders gave up the ghost in the city, while they sought their meat to relieve their souls.

[Klag 1:20 DK-KJV] Læg mærke til, Kæreste HERRE; for jeg er i nød: mit indre er bekymret; mit hjerte er vendt inde i mig; for jeg har lavet et frygteligt oprør: i udlandet fejler sværdet, hjemme er der død.
La 1:20 Behold, O LORD; for I am in distress: my bowels are troubled; mine heart is turned within me; for I have grievously rebelled: abroad the sword bereaveth, at home there is as death.

[Klag 1:21 DK-KJV] De har hørt at jeg sukker: der er ingen til at trøste mig: alle mine fjender har hørt om min trængsel; de er glade over at du har gjort det: du vil bringe den dag som du har kaldet, og de skal være ligesom mig.
La 1:21 They have heard that I sigh: there is none to comfort me: all mine enemies have heard of my trouble; they are glad that thou hast done it: thou wilt bring the day that thou hast called, and they shall be like unto me.

[Klag 1:22 DK-KJV] Lad hele deres ondskab komme foran dig; og gør med dem, som du har gjort med mig for alle mine overtrædelser: for mine sukke er mange, og mit hjerte er ængstelig.
La 1:22 Let all their wickedness come before thee; and do unto them, as thou hast done unto me for all my transgressions: for my sighs are many, and my heart is faint.

Klagesangene Kapitel 2 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Klagesangene - Lamentations KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Klag 2:1 DK-KJV]
La 2:1 How hath the Lord covered the daughter of Zion with a cloud in his anger, and cast down from heaven unto the earth the beauty of Israel, and remembered not his footstool in the day of his anger!

[Klag 2:2 DK-KJV]
La 2:2 The Lord hath swallowed up all the habitations of Jacob, and

hath not pitied: he hath thrown down in his wrath the strong holds of the daughter of Judah; he hath brought them down to the ground: he hath polluted the kingdom and the princes thereof.

La 2:3 He hath cut off in his fierce anger all the horn of Israel: he hath drawn back his right hand from before the enemy, and he burned against Jacob like a flaming fire, which devoureth round about.

[Klag 2:3 DK-KJV]

La 2:4 He hath bent his bow like an enemy: he stood with his right hand as an adversary, and slew all that were pleasant to the eye in the tabernacle of the daughter of Zion: he poured out his fury like fire.

[Klag 2:4 DK-KJV]

La 2:5 The Lord was as an enemy: he hath swallowed up Israel, he hath swallowed up all her palaces: he hath destroyed his strong holds, and hath increased in the daughter of Judah mourning and lamentation.

[Klag 2:5 DK-KJV]

La 2:6 And he hath violently taken away his tabernacle, as if it were of a garden: he hath destroyed his places of the assembly: the LORD hath caused the solemn feasts and sabbaths to be forgotten in Zion, and hath despised in the indignation of his anger the king and the priest.

[Klag 2:6 DK-KJV]

[Klag 2:7 DK-KJV] HERREN har forkastet sit alter, han har foragtet sin helligdom, han har overgivet hendes paladsers mure ind i fjendens hånd: de har lavet en larm i HERRENs hus, som i dagen med en højtidlig fest.

La 2:7 The Lord hath cast off his altar, he hath abhorred his sanctuary, he hath given up into the hand of the enemy the walls of her palaces; they have made a noise in the house of the LORD, as in the day of a solemn feast.

La 2:8 The LORD hath purposed to destroy the wall of the daughter of Zion: he hath stretched out a line, he hath not withdrawn his hand from destroying: therefore he made the rampart and the wall to lament; they languished together.

[Klag 2:8 DK-KJV]

La 2:9 Her gates are sunk into the ground; he hath destroyed and broken her bars: her king and her princes are among the Gentiles: the law is no more; her prophets also find no vision from the LORD.

[Klag 2:9 DK-KJV]

La 2:10 The elders of the daughter of Zion sit upon the ground, and keep silence: they have cast up dust upon their heads; they have girded themselves with sackcloth: the virgins of Jerusalem hang down their heads to the ground.

[Klag 2:10 DK-KJV]

La 2:11 Mine eyes do fail with tears, my bowels are troubled, my liver is poured upon the earth, for the destruction of the daughter of my people; because the children and the sucklings swoon in the streets of the city.

[Klag 2:11 DK-KJV] mit indre er bekymret,

La 2:12 They say to their mothers, Where is corn and wine? when they swooned as the wounded in the streets of the city, when their soul was poured out into their mothers' bosom.

[Klag 2:12 DK-KJV]

La 2:13 What thing shall I take to witness for thee? what thing shall I liken to thee, O daughter of Jerusalem? what shall I equal to thee, that I may comfort thee, O virgin daughter of Zion? for thy breach is great like the sea: who can heal thee?

[Klag 2:13 DK-KJV]

La 2:14 Thy prophets have seen vain and foolish things for thee: and they have not discovered thine iniquity, to turn away thy captivity; but have seen for thee false burdens and causes of banishment.

[Klag 2:14 DK-KJV]

La 2:15 All that pass by clap their hands at thee; they hiss and wag their head at the daughter of Jerusalem, saying, Is this the city that men call The perfection of beauty, The joy of the whole earth?

[Klag 2:15 DK-KJV]

La 2:16 All thine enemies have opened their mouth against thee: they hiss and gnash the teeth: they say, We have swallowed her up: certainly this is the day that we looked for; we have found, we have seen it.

[Klag 2:16 DK-KJV]

La 2:17 The LORD hath done that which he had devised; he hath fulfilled his word that he had commanded in the days of old: he hath thrown down, and hath not pitied: and he hath caused thine enemy to rejoice over thee, he hath set up the horn of thine adversaries.

[Klag 2:17 DK-KJV]

La 2:18 Their heart cried unto the Lord, O wall of the daughter of Zion, let tears run down like a river day and night: give thyself no

[Klag 2:18 DK-KJV]

rest; let not the apple of thine eye cease.

[Klag 2:19 DK-KJV] Rejs dig, råb ud i natten: i begyndelsen af vagterne udøs dit hjerte som vand foran Herrens ansigt: opløft dine hænder mod ham for dine unge børns liv, der er udmattet på grund af sult for enden af alle gader.

La 2:19 Arise, cry out in the night: in the beginning of the watches pour out thine heart like water before the face of the Lord: lift up thy hands toward him for the life of thy young children, that faint for hunger in the top of every street.

[Klag 2:20 DK-KJV] 25 cm.

La 2:20 Behold, O LORD, and consider to whom thou hast done this. Shall the women eat their fruit, and children of a span long? shall the priest and the prophet be slain in the sanctuary of the Lord?

[Klag 2:21 DK-KJV]

La 2:21 The young and the old lie on the ground in the streets: my virgins and my young men are fallen by the sword; thou hast slain them in the day of thine anger; thou hast killed, and not pitied.

[Klag 2:22 DK-KJV]

La 2:22 Thou hast called as in a solemn day my terrors round about, so that in the day of the LORD'S anger none escaped nor remained: those that I have swaddled and brought up hath mine enemy consumed.

Klagesangene Kapitel 3 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Klagesangene - Lamentations KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Klag 3:1 DK-KJV]

La 3:1 I am the man that hath seen affliction by the rod of his wrath.

[Klag 3:2 DK-KJV]

La 3:2 He hath led me, and brought me into darkness, but not into light.

[Klag 3:3 DK-KJV]

La 3:3 Surely against me is he turned; he turneth his hand against me all the day.

[Klag 3:4 DK-KJV]

La 3:4 My flesh and my skin hath he made old; he hath broken my bones.

[Klag 3:5 DK-KJV]

La 3:5 He hath builded against me, and compassed me with gall and travail.

[Klag 3:6 DK-KJV]

La 3:6 He hath set me in dark places, as they that be dead of old.

[Klag 3:7 DK-KJV]

La 3:7 He hath hedged me about, that I cannot get out: he hath made my chain heavy.

[Klag 3:8 DK-KJV]

La 3:8 Also when I cry and shout, he shutteth out my prayer.

[Klag 3:9 DK-KJV]

La 3:9 He hath inclosed my ways with hewn stone, he hath made my paths crooked.

[Klag 3:10 DK-KJV]

La 3:10 He was unto me as a bear lying in wait, and as a lion in secret places.

[Klag 3:11 DK-KJV]

La 3:11 He hath turned aside my ways, and pulled me in pieces: he hath made me desolate.

[Klag 3:12 DK-KJV]

La 3:12 He hath bent his bow, and set me as a mark for the arrow.

[Klag 3:13 DK-KJV]

La 3:13 He hath caused the arrows of his quiver to enter into my reins.

[Klag 3:14 DK-KJV]

La 3:14 I was a derision to all my people; and their song all the day.

[Klag 3:15 DK-KJV]

La 3:15 He hath filled me with bitterness, he hath made me drunken with wormwood.

[Klag 3:16 DK-KJV]

La 3:16 He hath also broken my teeth with gravel stones, he hath covered me with ashes.

[Klag 3:17 DK-KJV]

La 3:17 And thou hast removed my soul far off from peace: I forgat prosperity.

[Klag 3:18 DK-KJV]

La 3:18 And I said, My strength and my hope is perished from the LORD:

[Klag 3:19 DK-KJV]

La 3:19 Remembering mine affliction and my misery, the wormwood and the gall.

[Klag 3:20 DK-KJV]

La 3:20 My soul hath them still in remembrance, and is humbled in me.

[Klag 3:21 DK-KJV]

La 3:21 This I recall to my mind, therefore have I hope.

[Klag 3:22 DK-KJV]

La 3:22 It is of the LORD'S mercies that we are not consumed, because his compassions fail not.

[Klag 3:23 DK-KJV]

La 3:23 They are new every morning: great is thy faithfulness.

[Klag 3:24 DK-KJV]

La 3:24 The LORD is my portion, saith my soul; therefore will I hope in him.

[Klag 3:25 DK-KJV]

La 3:25 The LORD is good unto them that wait for him, to the soul that

	seeketh him.
[Klag 3:26 DK-KJV]	La 3:26 It is good that a man should both hope and quietly wait for the salvation of the LORD.
[Klag 3:27 DK-KJV]	La 3:27 It is good for a man that he bear the yoke in his youth.
[Klag 3:28 DK-KJV]	La 3:28 He sitteth alone and keepeth silence, because he hath borne it upon him.
[Klag 3:29 DK-KJV]	La 3:29 He putteth his mouth in the dust; if so be there may be hope.
[Klag 3:30 DK-KJV]	La 3:30 He giveth his cheek to him that smiteth him: he is filled full with reproach.
[Klag 3:31 DK-KJV] For Herren forkaster ikke for evigt:	La 3:31 For the Lord will not cast off for ever:
[Klag 3:32 DK-KJV]	La 3:32 But though he cause grief, yet will he have compassion according to the multitude of his mercies.
[Klag 3:33 DK-KJV]	La 3:33 For he doth not afflict willingly nor grieve the children of men.
[Klag 3:34 DK-KJV]	La 3:34 To crush under his feet all the prisoners of the earth,
[Klag 3:35 DK-KJV]	La 3:35 To turn aside the right of a man before the face of the most High,
[Klag 3:36 DK-KJV]	La 3:36 To subvert a man in his cause, the Lord approveth not.
[Klag 3:37 DK-KJV]	La 3:37 Who is he that saith, and it cometh to pass, when the Lord commandeth it not?
[Klag 3:38 DK-KJV]	La 3:38 Out of the mouth of the most High proceedeth not evil and good?
[Klag 3:39 DK-KJV]	La 3:39 Wherefore doth a living man complain, a man for the punishment of his sins?
[Klag 3:40 DK-KJV]	La 3:40 Let us search and try our ways, and turn again to the LORD.
[Klag 3:41 DK-KJV]	La 3:41 Let us lift up our heart with our hands unto God in the heavens.
[Klag 3:42 DK-KJV] Vi har overtrådt og gjort oprør: du har ikke frikendt.	La 3:42 We have transgressed and have rebelled: thou hast not pardoned.
[Klag 3:43 DK-KJV]	La 3:43 Thou hast covered with anger, and persecuted us: thou hast slain, thou hast not pitied.
[Klag 3:44 DK-KJV]	La 3:44 Thou hast covered thyself with a cloud, that our prayer should not pass through.
[Klag 3:45 DK-KJV]	La 3:45 Thou hast made us as the offscouring and refuse in the midst of the people.
[Klag 3:46 DK-KJV]	La 3:46 All our enemies have opened their mouths against us.
[Klag 3:47 DK-KJV]	La 3:47 Fear and a snare is come upon us, desolation and destruction.
[Klag 3:48 DK-KJV]	La 3:48 Mine eye runneth down with rivers of water for the destruction of the daughter of my people.
[Klag 3:49 DK-KJV]	La 3:49 Mine eye trickleth down, and ceaseth not, without any intermission,
[Klag 3:50 DK-KJV]	La 3:50 Till the LORD look down, and behold from heaven.
[Klag 3:51 DK-KJV]	La 3:51 Mine eye affecteth mine heart because of all the daughters of my city.
[Klag 3:52 DK-KJV]	La 3:52 Mine enemies chased me sore, like a bird, without cause.
[Klag 3:53 DK-KJV]	La 3:53 They have cut off my life in the dungeon, and cast a stone upon me.
[Klag 3:54 DK-KJV]	La 3:54 Waters flowed over mine head; then I said, I am cut off.
[Klag 3:55 DK-KJV]	La 3:55 I called upon thy name, O LORD, out of the low dungeon.
[Klag 3:56 DK-KJV]	La 3:56 Thou hast heard my voice: hide not thine ear at my breathing, at my cry.
[Klag 3:57 DK-KJV]	La 3:57 Thou drewest near in the day that I called upon thee: thou saidst, Fear not.
[Klag 3:58 DK-KJV]	La 3:58 O Lord, thou hast pleaded the causes of my soul; thou hast redeemed my life.
[Klag 3:59 DK-KJV]	La 3:59 O LORD, thou hast seen my wrong: judge thou my cause.
[Klag 3:60 DK-KJV]	La 3:60 Thou hast seen all their vengeance and all their imaginations against me.
[Klag 3:61 DK-KJV]	La 3:61 Thou hast heard their reproach, O LORD, and all their imaginations against me;
[Klag 3:62 DK-KJV]	La 3:62 The lips of those that rose up against me, and their device against me all the day.

[Klag 3:63 DK-KJV]	La 3:63 Behold their sitting down, and their rising up; I am their musick.
[Klag 3:64 DK-KJV]	La 3:64 Render unto them a recompence, O LORD, according to the work of their hands.
[Klag 3:65 DK-KJV]	La 3:65 Give them sorrow of heart, thy curse unto them.
[Klag 3:66 DK-KJV]	La 3:66 Persecute and destroy them in anger from under the heavens of the LORD.

Klagesangene Kapitel 4 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Klagesangene - Lamentations KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Klag 4:1 DK-KJV]	La 4:1 How is the gold become dim! how is the most fine gold changed! the stones of the sanctuary are poured out in the top of every street.
[Klag 4:2 DK-KJV]	La 4:2 The precious sons of Zion, comparable to fine gold, how are they esteemed as earthen pitchers, the work of the hands of the potter!
[Klag 4:3 DK-KJV]	La 4:3 Even the sea monsters draw out the breast, they give suck to their young ones: the daughter of my people is become cruel, like the ostriches in the wilderness.
[Klag 4:4 DK-KJV]	La 4:4 The tongue of the sucking child cleaveth to the roof of his mouth for thirst: the young children ask bread, and no man breaketh it unto them.
[Klag 4:5 DK-KJV]	La 4:5 They that did feed delicately are desolate in the streets: they that were brought up in scarlet embrace dunghills.
[Klag 4:6 DK-KJV]	La 4:6 For the punishment of the iniquity of the daughter of my people is greater than the punishment of the sin of Sodom, that was overthrown as in a moment, and no hands stayed on her.
[Klag 4:7 DK-KJV]	La 4:7 Her Nazarites were purer than snow, they were whiter than milk, they were more ruddy in body than rubies, their polishing was of sapphire:
[Klag 4:8 DK-KJV]	La 4:8 Their visage is blacker than a coal; they are not known in the streets: their skin cleaveth to their bones; it is withered, it is become like a stick.
[Klag 4:9 DK-KJV]	La 4:9 They that be slain with the sword are better than they that be slain with hunger: for these pine away, stricken through for want of the fruits of the field.
[Klag 4:10 DK-KJV]	La 4:10 The hands of the pitiful women have sodden their own children: they were their meat in the destruction of the daughter of my people.
[Klag 4:11 DK-KJV]	La 4:11 The LORD hath accomplished his fury; he hath poured out his fierce anger, and hath kindled a fire in Zion, and it hath devoured the foundations thereof.
[Klag 4:12 DK-KJV]	La 4:12 The kings of the earth, and all the inhabitants of the world, would not have believed that the adversary and the enemy should have entered into the gates of Jerusalem.
[Klag 4:13 DK-KJV]	La 4:13 For the sins of her prophets, and the iniquities of her priests, that have shed the blood of the just in the midst of her,
[Klag 4:14 DK-KJV] beklædningsgenstande	La 4:14 They have wandered as blind men in the streets, they have polluted themselves with blood, so that men could not touch their garments.
[Klag 4:15 DK-KJV]	La 4:15 They cried unto them, Depart ye; it is unclean; depart, depart, touch not: when they fled away and wandered, they said among the heathen, They shall no more sojourn there.
[Klag 4:16 DK-KJV]	La 4:16 The anger of the LORD hath divided them; he will no more regard them: they respected not the persons of the priests, they favoured not the elders.
[Klag 4:17 DK-KJV]	La 4:17 As for us, our eyes as yet failed for our vain help: in our watching we have watched for a nation that could not save us.
[Klag 4:18 DK-KJV]	La 4:18 They hunt our steps, that we cannot go in our streets: our end is near, our days are fulfilled; for our end is come.
[Klag 4:19 DK-KJV]	La 4:19 Our persecutors are swifter than the eagles of the heaven: they pursued us upon the mountains, they laid wait for us in the wilderness.
[Klag 4:20 DK-KJV]	La 4:20 The breath of our nostrils, the anointed of the LORD, was taken in their pits, of whom we said, Under his shadow we shall live among the heathen.
[Klag 4:21 DK-KJV]	La 4:21 Rejoice and be glad, O daughter of Edom, that dwellest in the land of Uz; the cup also shall pass through unto thee: thou shalt be drunken, and shalt make thyself naked.
[Klag 4:22 DK-KJV]	La 4:22 The punishment of thine iniquity is accomplished, O daughter of Zion; he will no more carry thee away into captivity: he will visit thine iniquity, O daughter of Edom; he will discover thy sins.

Klagesangene Kapitel 5 - Til toppen af Klagesangene - Lamentations KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Klag 5:1 DK-KJV] Husk, Kæreste HERREN, hvad der er kommet over os: betragt, og læg mærke til vor bebrejdelse.	La 5:1 Remember, O LORD, what is come upon us: consider, and behold our reproach.

[Klag 5:2 DK-KJV] Vore indbyggere er vendt til fremmede, vore huse til fremmede.
La 5:2 Our inheritance is turned to strangers, our houses to aliens.
[Klag 5:3 DK-KJV] Vi er forældreløse og faderløse, vore mødre er som enker.
La 5:3 We are orphans and fatherless, our mothers are as widows.
[Klag 5:4 DK-KJV] Vi har drukket vort vand for penge; vort træ er solgt til os.
La 5:4 We have drunken our water for money; our wood is sold unto us.
[Klag 5:5 DK-KJV] Vore nakker er under forfølgelse: vi arbejder, og har ingen hvile.
La 5:5 Our necks are under persecution: we labour, and have no rest.
[Klag 5:6 DK-KJV] Vi har givet hånden til Egypterne, og til Assyrerne, for at bli' tilfredsstillet med brød.
La 5:6 We have given the hand to the Egyptians, and to the Assyrians, to be satisfied with bread.
[Klag 5:7 DK-KJV] Vore fædre har syndet, og er ikke; og vi har båret deres fejltrin.
La 5:7 Our fathers have sinned, and are not; and we have borne their iniquities.
[Klag 5:8 DK-KJV] Tjenere har regeret over os: der er ingen der forløser os ud af deres hånd.
La 5:8 Servants have ruled over us: there is none that doth deliver us out of their hand.
[Klag 5:9 DK-KJV] Vi fik vort brød med fare for vore liv på grund af sværdet fra vildmarken.
La 5:9 We gat our bread with the peril of our lives because of the sword of the wilderness.
[Klag 5:10 DK-KJV] Vor hud var sort som en ovn på grund af den forfærdelige hungersnød.
La 5:10 Our skin was black like an oven because of the terrible famine.
[Klag 5:11 DK-KJV] De beskæmmede kvinderne i Zion, og de unge piger i Judahs byer.
La 5:11 They ravished the women in Zion, and the maids in the cities of Judah.
[Klag 5:12 DK-KJV] Prinser er hængt op ved deres hånd: de ældstes ansigter var ikke æret.
La 5:12 Princes are hanged up by their hand: the faces of elders were not honoured.
[Klag 5:13 DK-KJV] De tog de unge mænd til møllestenen, og børnene faldt under træet.
La 5:13 They took the young men to grind, and the children fell under the wood.
[Klag 5:14 DK-KJV] De ældste er væk fra portene, de unge mænd fra deres musik.
La 5:14 The elders have ceased from the gate, the young men from their musick.
[Klag 5:15 DK-KJV] Glæden fra vort hjerte er ophørt; vor dans er vendt til sorg.
La 5:15 The joy of our heart is ceased; our dance is turned into mourning.
[Klag 5:16 DK-KJV] Kronen er faldet fra vort hoved: arme os, at vi har syndet!
La 5:16 The crown is fallen from our head: woe unto us, that we have sinned!
[Klag 5:17 DK-KJV] På grund af dette er vort hjerte ængstelig; på grund af disse ting er vore øjne sløret.
La 5:17 For this our heart is faint; for these things our eyes are dim.
[Klag 5:18 DK-KJV] På grund af Zions bjerg, som er øde, går rævene på det.
La 5:18 Because of the mountain of Zion, which is desolate, the foxes walk upon it.
[Klag 5:19 DK-KJV] Du, Kæreste HERRE, forbli'r for evigt; din trone fra generation til generation.
La 5:19 Thou, O LORD, remainest for ever; thy throne from generation to generation.
[Klag 5:20 DK-KJV] Hvorfor glemmer du os for evigt, og forsager os så lang tid?
La 5:20 Wherefore dost thou forget us for ever, and forsake us so long time?
[Klag 5:21 DK-KJV] Vend du os til dig, Kæreste HERRE, og vi skal være omvendt; forny vore dage som i gamle dage.
La 5:21 Turn thou us unto thee, O LORD, and we shall be turned; renew our days as of old.
[Klag 5:22 DK-KJV] Men du har fuldstændigt forkastet os; du er meget vred på os.
La 5:22 But thou hast utterly rejected us; thou art very wroth against us.

[Eze 1:1 DK-KJV] Nu skete det i det 30'te år, i den 4're måned, på den 5'te dag af den måned, da jeg var blandt de tilfangetagne ved Chebarfloden, at det himmelske var åbnet, og jeg så visioner fra Gud. Chebar = Styrke
Eze 1:1 Now it came to pass in the thirtieth year, in the fourth month, in the fifth day of the month, as I was among the captives by the river of Chebar, that the heavens were opened, and I saw visions of God.

[Eze 1:2 DK-KJV] På den 5'te dag af den måned, hvilket var det 5'te år af kong Jehoiachins tilfangetagelse, Jehoiachin = Herrens styrke
Eze 1:2 In the fifth day of the month, which was the fifth year of king Jehoiachin's captivity,
[Eze 1:3 DK-KJV] Kom HERRENs ord udtrykkeligt til præsten Ezekiel, Buzis søn, i Kaldæernes land ved
Eze 1:3 The word of the LORD came expressly unto Ezekiel the priest, the son of Buzi, in the land of the Chaldeans by the river

Chebarfloden; og HERRENs hånd var over ham der.

"Ezekiel = Guds styrke"

[Eze 1:4 DK-KJV] Og jeg kiggede, og, læg mærke til, en hvirvelvind kom ud fra nord, en stor sky, og en ild foldede sig ind i sigselv, og der var en glans omkring den, og ud af dens midte farven som var det rav, ud af ildens midte.
[Eze 1:5 DK-KJV] Ud af dens midte kom der noget der lignede 4 levende væsner. Og dette var deres udseende: de lignede et menneske.
[Eze 1:6 DK-KJV] Og hver og en havde 4 ansigter, og hver og en havde 4 vinger.
[Eze 1:7 DK-KJV] Og deres ben var lige ben; og fodsålen på deres ben lignede fodsålen på en kalv: og de funklede som farven på blankpoleret messing.
[Eze 1:8 DK-KJV] Og de havde menneskehænder under deres vinger på deres 4 sider; og de 4 havde deres ansigter og deres vinger.
[Eze 1:9 DK-KJV] Deres vinger var forbundet med hinanden, de vendte ikke når de gik, de gik hver og en lige fremad.
[Eze 1:10 DK-KJV] Hvad angår ensartetheden i deres ansigter, så havde de 4 et menneskeansigt, og et løveansigt, på den højre side: og de 4 havde et okseansigt, på den venstre side; og de 4 havde også et ørneansigt.
[Eze 1:11 DK-KJV] Således var deres ansigter: og deres vinger var strakt opad; 2 af vingerne var forbundet med hinanden, og 2 dækkede deres kroppe.
[Eze 1:12 DK-KJV] Og de gik hver og en lige fremad: derhen ånden ville gå, gik de; og de vendte sig ikke når de gik.
[Eze 1:13 DK-KJV] Hvad angår ensartetheden i de levende væsener, så lignede de brændende kul i ilden, og de lignede lamper: ilden gik op og ned blandt de levende skabninger; og ilden var skinnende, og lyn udgik fra ilden.
[Eze 1:14 DK-KJV] Og de levende væsener løb og vendte tilbage som udseendet på et lynglimt.
[Eze 1:15 DK-KJV] Og mens jeg betragtede de levende væsener, så jeg et hjul på jorden ved siden af de levende væsener med deres 4 ansigter.
[Eze 1:16 DK-KJV] Hjulenes udseende og deres værk var ligesom farven på en beryl: og de 4 lignede hinanden: og deres udseende og deres værk som var det et hjul i midten af et hjul.
[Eze 1:17 DK-KJV] Når de bevægede sig, bevægede de sig på alle 4 sider, og de vendte ikke, når de bevægede sig.
[Eze 1:18 DK-KJV] Hvad angår deres ringe, de var så høje at de var formidable; og deres ringe var fulde af øjne rundt omkring de 4.
[Eze 1:19 DK-KJV] Og når de levende væsener bevægede sig, bevægede hjulene sig med dem: og når de levende skabninger var opløftet fra jorden, var hjulene opløftet.
[Eze 1:20 DK-KJV] Hvorsomhelst ånden ville bevæge sig, derhen bevægede de sig, derhen deres ånd var tænkt at bevæge sig; og hjulene var opløftet sammen med dem: for det levende væsens ånd var i hjulene.
[Eze 1:21 DK-KJV] Når de bevægede sig, bevægede disse sig; og når de stod, stod disse; og når de var opløftet fra jorden, var hjulene opløftet sammen med

Chebar; and the hand of the LORD was there upon him.

Eze 1:4 And I looked, and, behold, a whirlwind came out of the north, a great cloud, and a fire infolding itself, and a brightness was about it, and out of the midst thereof as the colour of amber, out of the midst of the fire.
Eze 1:5 Also out of the midst thereof came the likeness of four living creatures. And this was their appearance; they had the likeness of a man.
Eze 1:6 And every one had four faces, and every one had four wings.
Eze 1:7 And their feet were straight feet; and the sole of their feet was like the sole of a calf's foot: and they sparkled like the colour of burnished brass.

Eze 1:8 And they had the hands of a man under their wings on their four sides; and they four had their faces and their wings.

Eze 1:9 Their wings were joined one to another; they turned not when they went; they went every one straight forward.

Eze 1:10 As for the likeness of their faces, they four had the face of a man, and the face of a lion, on the right side: and they four had the face of an ox on the left side; they four also had the face of an eagle.
Eze 1:11 Thus were their faces: and their wings were stretched upward; two wings of every one were joined one to another, and two covered their bodies.

Eze 1:12 And they went every one straight forward: whither the spirit was to go, they went; and they turned not when they went.
Eze 1:13 As for the likeness of the living creatures, their appearance was like burning coals of fire, and like the appearance of lamps: it went up and down among the living creatures; and the fire was bright, and out of the fire went forth lightning.
Eze 1:14 And the living creatures ran and returned as the appearance of a flash of lightning.

Eze 1:15 Now as I beheld the living creatures, behold one wheel upon the earth by the living creatures, with his four faces.
Eze 1:16 The appearance of the wheels and their work was like unto the colour of a beryl: and they four had one likeness: and their appearance and their work was as it were a wheel in the middle of a wheel.

Eze 1:17 When they went, they went upon their four sides: and they turned not when they went.

Eze 1:18 As for their rings, they were so high that they were dreadful; and their rings were full of eyes round about them four.

Eze 1:19 And when the living creatures went, the wheels went by them: and when the living creatures were lifted up from the earth, the wheels were lifted up.

Eze 1:20 Whithersoever the spirit was to go, they went, thither was their spirit to go; and the wheels were lifted up over against them: for the spirit of the living creature was in the wheels.
Eze 1:21 When those went, these went; and when those stood, these stood; and when those were lifted up from the earth, the wheels were lifted up over against them: for the spirit of the living

dem: for det levende væsens ånd var i hjulene.

[Eze 1:22 DK-KJV] Og ensartetheden fra hvælvingen over hovederne på de levende væsner var som farven på det formidable krystal, udstrakt over deres hoveder foroven.
[Eze 1:23 DK-KJV] Og under hvælvingen var deres vinger lige, den ene mod den anden: hver og en havde 2, som dækkede deres kroppe på denne side, og hver og en havde 2, som dækkede på den anden side.
[Eze 1:24 DK-KJV] Og når de bevægede sig, hørte jeg lyden fra deres vinger, som lyden fra store vandmasser, som den Almægtiges stemme, talens stemme, som lyden fra en hær: når de stod, lod de deres vinger hænge ned.
[Eze 1:25 DK-KJV] Og der var en stemme fra hvælvingen som var over deres hoveder, når de stod, og havde ladet deres vinger hænge ned.
[Eze 1:26 DK-KJV] Og over hvælvingen der var over deres hoveder var der noget der fremstod som en trone, der så ud som en safirsten: og over den der fremstod som en trone var der noget der så ud som om det var en mand over den.

[Eze 1:27 DK-KJV] Og jeg så' som var det farven på rav, som om der var ild inde i den, fra hans lænd lige opefter, og fra hans lænd lige nedad, så' jeg det som var det ild, og den havde en glans rundt omkring sig.
[Eze 1:28 DK-KJV] Som en regnbue ser ud der er i skyen på en regnvejrsdag, sådant så glansen ud rundt omkring. Dette var hvordan HERRENs herlighed fremstod. Og da jeg så den, faldt jeg på mit ansigt, og jeg hørte stemmen fra en der talte.

creature was in the wheels.

Eze 1:22 And the likeness of the firmament upon the heads of the living creature was as the colour of the terrible crystal, stretched forth over their heads above.
Eze 1:23 And under the firmament were their wings straight, the one toward the other: every one had two, which covered on this side, and every one had two, which covered on that side, their bodies.
Eze 1:24 And when they went, I heard the noise of their wings, like the noise of great waters, as the voice of the Almighty, the voice of speech, as the noise of an host: when they stood, they let down their wings.

Eze 1:25 And there was a voice from the firmament that was over their heads, when they stood, and had let down their wings.

Eze 1:26 And above the firmament that was over their heads was the likeness of a throne, as the appearance of a sapphire stone: and upon the likeness of the throne was the likeness as the appearance of a man above upon it.
Eze 1:27 And I saw as the colour of amber, as the appearance of fire round about within it, from the appearance of his loins even upward, and from the appearance of his loins even downward, I saw as it were the appearance of fire, and it had brightness round about.
Eze 1:28 As the appearance of the bow that is in the cloud in the day of rain, so was the appearance of the brightness round about. This was the appearance of the likeness of the glory of the LORD. And when I saw it, I fell upon my face, and I heard a voice of one that spake.

Ezekiel Kapitel 2 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 2:1 DK-KJV] Og han sagde til mig, Menneskesøn, stå på dine ben, og jeg vil tale til dig.

[Eze 2:2 DK-KJV] Og ånden kom ind i mig da han talte til mig, og satte mig på mine ben, så jeg hørte ham der talte til mig.
[Eze 2:3 DK-KJV] Og han sagde til mig, Menneskesøn, jeg sender dig til Israels børn, til en oprørsk nation der har lavet oprør imod mig: de og deres fædre har overtrådt imod mig, ja lige indtil denne dag.
[Eze 2:4 DK-KJV] For de er uforskammede børn og stivhjertet. Jeg gør det at jeg sender dig til dem; og du skal sige til dem, Således siger Herren GUD.
[Eze 2:5 DK-KJV] Og de, om de vil høre, eller om de vil la' være, (for de er et oprørsk hus,) skal alligevel vide at der har været en profet blandt dem.
[Eze 2:6 DK-KJV] Og du, menneskesøn, vær ikke bange for dem, vær heller ikke bange for deres ord, skønt tidsler og torne er hos dig, og du gør det at du bor blandt skorpioner: vær ikke bange for deres ord, vær heller ikke fortvivlet over deres udseende, skønt de er et oprørsk hus.

[Eze 2:7 DK-KJV] Og du skal tale mine ord til dem, om de vil høre, eller om de vil la' være: for de er meget oprørske.
[Eze 2:8 DK-KJV] Men du, menneskesøn, hør hvad jeg siger til dig; Vær du ikke oprørsk med det oprørske hus: åben din mund, og spis hvad jeg giver dig.
[Eze 2:9 DK-KJV] Og da jeg kiggede, læg mærke til, en hånd var sendt til mig; og, se, en bogrulle var deri;

Eze 2:1 And he said unto me, Son of man, stand upon thy feet, and I will speak unto thee.
Eze 2:2 And the spirit entered into me when he spake unto me, and set me upon my feet, that I heard him that spake unto me.
Eze 2:3 And he said unto me, Son of man, I send thee to the children of Israel, to a rebellious nation that hath rebelled against me: they and their fathers have transgressed against me, even unto this very day.
Eze 2:4 For they are impudent children and stiffhearted. I do send thee unto them; and thou shalt say unto them, Thus saith the Lord GOD.
Eze 2:5 And they, whether they will hear, or whether they will forbear, (for they are a rebellious house,) yet shall know that there hath been a prophet among them.
Eze 2:6 And thou, son of man, be not afraid of them, neither be afraid of their words, though briers and thorns be with thee, and thou dost dwell among scorpions: be not afraid of their words, nor be dismayed at their looks, though they be a rebellious house.
Eze 2:7 And thou shalt speak my words unto them, whether they will hear, or whether they will forbear: for they are most rebellious.
Eze 2:8 But thou, son of man, hear what I say unto thee; Be not thou rebellious like that rebellious house: open thy mouth, and eat that I give thee.
Eze 2:9 And when I looked, behold, an hand was sent unto me; and, lo, a roll of a book was therein;

[Eze 2:10 DK-KJV] Og han åbnede den foran mig; og den var skrevet i indvendigt og udvendigt: og der var skrevet klagesange i den, og sørgmodigheder, og smerter.

Eze 2:10 And he spread it before me; and it was written within and without: and there was written therein lamentations, and mourning, and woe.

Ezekiel Kapitel 3 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 3:1 DK-KJV] Desuden sagde han til mig, Menneskesøn, spis hvad du finder; spis denne rulle, og gå og tal til Israels hus.
Eze 3:1 Moreover he said unto me, Son of man, eat that thou findest; eat this roll, and go speak unto the house of Israel.

[Eze 3:2 DK-KJV] Så åbnede jeg mig mund, og han fik mig til at spise den rulle.
Eze 3:2 So I opened my mouth, and he caused me to eat that roll.

[Eze 3:3 DK-KJV] Og han sagde til mig, Menneskesøn, få din mave til at spise, og fyld dit indre med denne rulle som jeg giver dig. Da spiste jeg den; og den var sødme i min mund som honning.
Eze 3:3 And he said unto me, Son of man, cause thy belly to eat, and fill thy bowels with this roll that I give thee. Then did I eat it; and it was in my mouth as honey for sweetness.

[Eze 3:4 DK-KJV] Og han sagde til mig, Menneskesøn, gå, kom dig hen til Israels hus, og tal med mine ord til dem.
Eze 3:4 And he said unto me, Son of man, go, get thee unto the house of Israel, and speak with my words unto them.

[Eze 3:5 DK-KJV] For du er ikke sendt til et folk med en underlig tale og med et svært sprog, men til Israels hus;
Eze 3:5 For thou art not sent to a people of a strange speech and of an hard language, but to the house of Israel;

[Eze 3:6 DK-KJV] Ikke til mange folk med en underlig tale og med et svært sprog, hvis ord du ikke kan forstå. Med sikkerhed, havde jeg sendt dig til dem, ville de ha' lyttet til dig.
Eze 3:6 Not to many people of a strange speech and of an hard language, whose words thou canst not understand. Surely, had I sent thee to them, they would have hearkened unto thee.

[Eze 3:7 DK-KJV] Men Israels hus vil ikke lytte til dig; for de vil ikke lytte til mig: for hele Israels hus er uforskammede og hårdhjertet.
Eze 3:7 But the house of Israel will not hearken unto thee; for they will not hearken unto me: for all the house of Israel are impudent and hardhearted.

[Eze 3:8 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har gjort dit ansigt stærkt imod deres ansigter, og din pande stærk imod deres pander.
Eze 3:8 Behold, I have made thy face strong against their faces, and thy forehead strong against their foreheads.

[Eze 3:9 DK-KJV] Som en diamant hårdere end flint har jeg lavet din pande: frygt dem ikke, vær heller ikke fortvivlet over deres udseende, skønt de er et oprørsk hus.
Eze 3:9 As an adamant harder than flint have I made thy forehead: fear them not, neither be dismayed at their looks, though they be a rebellious house.

[Eze 3:10 DK-KJV] Desuden sagde han til mig, Menneskesøn, modtag alle mine ord som jeg skal tale til dig i dit hjerte, og hør med dine ører.
Eze 3:10 Moreover he said unto me, Son of man, all my words that I shall speak unto thee receive in thine heart, and hear with thine ears.

[Eze 3:11 DK-KJV] Og gå, kom dig hen til dem af tilfangetagelsen, til dit folks børn, og tal til dem, og fortæl dem, Således siger Herren GUD; om de vil høre, eller om de vil la' være.
Eze 3:11 And go, get thee to them of the captivity, unto the children of thy people, and speak unto them, and tell them, Thus saith the Lord GOD; whether they will hear, or whether they will forbear.

[Eze 3:12 DK-KJV] Da tog ånden mig op, og jeg hørte bag mig en stemme fra en stor tilstrømning, som siger, Velsignet er HERRENs herlighed fra hans sted.
Eze 3:12 Then the spirit took me up, and I heard behind me a voice of a great rushing, saying, Blessed be the glory of the LORD from his place.

[Eze 3:13 DK-KJV] Jeg hørte også lyden fra de levende skabningers vinger der rørte hinanden, og lyden fra hjulene overfor dem, og en lyd fra en stor tilstrømning.
Eze 3:13 I heard also the noise of the wings of the living creatures that touched one another, and the noise of the wheels over against them, and a noise of a great rushing.

[Eze 3:14 DK-KJV] Så løftede ånden mig op, og tog mig væk, og jeg gik i bitterhed, i min ånds hede: men HERRENs hånd var stærk over mig.
Eze 3:14 So the spirit lifted me up, and took me away, and I went in bitterness, in the heat of my spirit; but the hand of the LORD was strong upon me.

[Eze 3:15 DK-KJV] Da kom jeg til dem fra de tilfangetagne ved Tel-abib, der bor ved Chebarfloden, og jeg sad hvor de sad, og forblev der forbløffet blandt dem i 7 dage.
Eze 3:15 Then I came to them of the captivity at Tel-abib, that dwelt by the river of Chebar, and I sat where they sat, and remained there astonished among them seven days.

[Eze 3:16 DK-KJV] Og det skete ved enden af de 7 dage, at HERRENs ord kom til mig, som siger,
Eze 3:16 And it came to pass at the end of seven days, that the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 3:17 DK-KJV] Menneskesøn, jeg har gjort dig til en der våger over Israels hus: hør derfor ordene fra min mund, og giv dem en advarsel fra mig.
Eze 3:17 Son of man, I have made thee a watchman unto the house of Israel: therefore hear the word at my mouth, and give them warning from me.

[Eze 3:18 DK-KJV] Når jeg siger til den onde, Du skal sandelig dø; og du ikke giver ham advarslen, og heller ikke taler for at advare den onde om hans onde veje, for at frelse hans liv; skal den sammen onde mand dø i hans fejltrin; men hans blod vil jeg kræve af din hånd.
Eze 3:18 When I say unto the wicked, Thou shalt surely die; and thou givest him not warning, nor speakest to warn the wicked from his wicked way, to save his life; the same wicked man shall die in his iniquity; but his blood will I require at thine hand.

[Eze 3:19 DK-KJV] Men hvis du advare den onde, og han ikke
Eze 3:19 Yet if thou warn the wicked, and he turn not from

vender fra hans ondskab, og heller ikke fra hans onde vej, skal han dø i hans fejltrin: men du har forløst din sjæl.
[Eze 3:20 DK-KJV] Igen, Når en retskaffen mand vender sig væk fra hans retfærdighed, og begår fejltrin, og jeg lægger en snubleblok foran ham, skal han dø: fordi du ikke har givet ham advarslen, skal han dø i hans synd, og hans retfærdighed som han har gjort skal ikke bli' ihukommet; men hans blod vil jeg kræve ved din hånd.
[Eze 3:21 DK-KJV] Hvis du imidlertid advare den retskafne mand, så den retskafne ikke synder, og han ingen synder begår, skal han med sikkerhed leve, fordi han er advaret; du har også forløst din sjæl.
[Eze 3:22 DK-KJV] Og HERRENs hånd var over mig der; og han sagde til mig, Rejs dig, gå videre ind på sletten, og jeg vil tale med dig.
[Eze 3:23 DK-KJV] Da rejste jeg mig, og gik videre ind på sletten: og, læg mærke til, HERRENs herlighed stod der, som herligheden som jeg så ved Chebarfloden: og jeg faldt på mit ansigt. Se - Ezekiel 8:4
[Eze 3:24 DK-KJV] Da kom ånden ind i mig, og satte mig på mine ben, og talte med mig, og sagde til mig, Gå, luk digselv inde i dit hus.
[Eze 3:25 DK-KJV] Men du, Kæreste menneskesøn, læg mærke til, de skal lægge bånd på dig, og skal binde dig med dem, og du skal ikke gå ud blandt dem:
[Eze 3:26 DK-KJV] Og jeg vil få din tunge til at klynge sig til din gane, så du skal være stum, og skal ikke for dem være en der bebrejder: for de er et oprørsk hus.
[Eze 3:27 DK-KJV] Men når jeg taler med dig, vil jeg åbne din mund, og du skal sige til dem, Således siger Herren GUD; Han der hører, lad ham høre; og han der lader være, lad ham la' være: for de er et oprørsk hus.

his wickedness, nor from his wicked way, he shall die in his iniquity; but thou hast delivered thy soul.
Eze 3:20 Again, When a righteous man doth turn from his righteousness, and commit iniquity, and I lay a stumblingblock before him, he shall die: because thou hast not given him warning, he shall die in his sin, and his righteousness which he hath done shall not be remembered; but his blood will I require at thine hand.
Eze 3:21 Nevertheless if thou warn the righteous man, that the righteous sin not, and he doth not sin, he shall surely live, because he is warned; also thou hast delivered thy soul.
Eze 3:22 And the hand of the LORD was there upon me; and he said unto me, Arise, go forth into the plain, and I will there talk with thee.

Eze 3:23 Then I arose, and went forth into the plain: and, behold, the glory of the LORD stood there, as the glory which I saw by the river of Chebar: and I fell on my face.
Eze 3:24 Then the spirit entered into me, and set me upon my feet, and spake with me, and said unto me, Go, shut thyself within thine house.
Eze 3:25 But thou, O son of man, behold, they shall put bands upon thee, and shall bind thee with them, and thou shalt not go out among them:
Eze 3:26 And I will make thy tongue cleave to the roof of thy mouth, that thou shalt be dumb, and shalt not be to them a reprover: for they are a rebellious house.
Eze 3:27 But when I speak with thee, I will open thy mouth, and thou shalt say unto them, Thus saith the Lord GOD; He that heareth, let him hear; and he that forbeareth, let him forbear: for they are a rebellious house.

[Eze 4:1 DK-KJV] Du også, menneskesøn, ta' dig en mursten, og læg den foran dig, og tegn byen på den, ja Jerusalem:
[Eze 4:2 DK-KJV] Og læg belejring imod den, og byg et fort imod den, og kast et bjerg imod den; sæt også lejren imod den, og sæt rambukke imod den rundt omkring.
[Eze 4:3 DK-KJV] Ta' du desuden en jernpande til dig, og sæt den som en jernmur mellem dig og byen: og sæt dit ansigt imod den, og den skal bli' belejret, og du skal lægge belejring imod den. Dette skal være et tegn for Israels hus.
[Eze 4:4 DK-KJV] Læg du også på din venstre side, og læg fejltrinene fra Israels hus på den: efter antallet på de dage som du skal ligge på den skal du bære deres fejltrin.
[Eze 4:5 DK-KJV] For jeg har på dig lagt de år af deres fejltrin, efter antallet på dagene, 390 dage: sådant skal du bære fejltrinene fra Israels hus.
[Eze 4:6 DK-KJV] Og når du har fuldført dem, læg igen på din højre side, og du skal bære fejltrinene fra Judahs hus i 40 dage: Jeg har udvalgt dig hver dag for et år.
[Eze 4:7 DK-KJV] Derfor skal du sætte dit ansigt mod belejringen af Jerusalem, og din arm skal bli' afsløret, og du skal profetere imod den.
[Eze 4:8 DK-KJV] Og, læg mærke til, jeg vil lægge bånd på dig, og du skal ikke vende dig fra den ene side til den anden, før du har fuldført dagene af din belejring.
[Eze 4:9 DK-KJV] Ta' du også hvede til dig, og byg, og bønner, og linser, og hirse, og bukkeærter, og put dem i

Eze 4:1 Thou also, son of man, take thee a tile, and lay it before thee, and pourtray upon it the city, even Jerusalem:
Eze 4:2 And lay siege against it, and build a fort against it, and cast a mount against it; set the camp also against it, and set battering rams against it round about.

Eze 4:3 Moreover take thou unto thee an iron pan, and set it for a wall of iron between thee and the city: and set thy face against it, and it shall be besieged, and thou shalt lay siege against it. This shall be a sign to the house of Israel.
Eze 4:4 Lie thou also upon thy left side, and lay the iniquity of the house of Israel upon it: according to the number of the days that thou shalt lie upon it thou shalt bear their iniquity.
Eze 4:5 For I have laid upon thee the years of their iniquity, according to the number of the days, three hundred and ninety days: so shalt thou bear the iniquity of the house of Israel.
Eze 4:6 And when thou hast accomplished them, lie again on thy right side, and thou shalt bear the iniquity of the house of Judah forty days: I have appointed thee each day for a year.
Eze 4:7 Therefore thou shalt set thy face toward the siege of Jerusalem, and thine arm shall be uncovered, and thou shalt prophesy against it.
Eze 4:8 And, behold, I will lay bands upon thee, and thou shalt not turn thee from one side to another, till thou hast ended the days of thy siege.
Eze 4:9 Take thou also unto thee wheat, and barley, and beans, and lentiles, and millet, and fitches, and put them in one vessel,

et kar, og lav dig et brød deraf, efter antallet på dagene som du skal ligge på din side, 390 dage skal du spise deraf.
[Eze 4:10 DK-KJV] Og din mad som du skal spise skal være opvejet, 20 shekler/228 gram om dagen: fra tid til anden skal du spise det.
[Eze 4:11 DK-KJV] Du skal også drikke opmålt vand, ⅙ del af en hin/ca. 6 dl: skal du fra tid til anden drikke.
[Eze 4:12 DK-KJV] Du skal spise det som byg kager, og du skal bage det med møg der kommer ud af mennesket, mens de ser det.
[Eze 4:13 DK-KJV] Og HERREN sagde, Ja således skal Israels børn spise deres besmittede brød blandt Hedningerne, der hvor jeg vil sende dem hen.
[Eze 4:14 DK-KJV] Da sagde jeg, Åh Herre GUD! læg mærke til, min sjæl er ikke blevet forurenet: for fra min ungdom af og lige indtil nu har jeg ikke spist af det som dør af sigselv, eller det som er flænset; der kom heller ikke hæsligt kød ind i min mund.
[Eze 4:15 DK-KJV] Da sagde han til mig, Se, jeg har givet dig ko'ens møg for menneskets møg, og du skal forberede dig brød dermed.
[Eze 4:16 DK-KJV] Desuden sagde han til mig, Menneskesøn, læg mærke til, jeg vil bryde brødets stav i Jerusalem: og de skal spise det opvejet, og med forsigtighed; og de skal drikke opmålt vand, og med forbløffelse:
[Eze 4:17 DK-KJV] Så de må mangle brød og vand, og være forbløffede den ene over den anden, og rådne væk på grund af deres fejltrin.

and make thee bread thereof, according to the number of the days that thou shalt lie upon thy side, three hundred and ninety days shalt thou eat thereof.

Eze 4:10 And thy meat which thou shalt eat shall be by weight, twenty shekels a day: from time to time shalt thou eat it.
Eze 4:11 Thou shalt drink also water by measure, the sixth part of an hin: from time to time shalt thou drink.

Eze 4:12 And thou shalt eat it as barley cakes, and thou shalt bake it with dung that cometh out of man, in their sight.
Eze 4:13 And the LORD said, Even thus shall the children of Israel eat their defiled bread among the Gentiles, whither I will drive them.

Eze 4:14 Then said I, Ah Lord GOD! behold, my soul hath not been polluted: for from my youth up even till now have I not eaten of that which dieth of itself, or is torn in pieces; neither came there abominable flesh into my mouth.

Eze 4:15 Then he said unto me, Lo, I have given thee cow's dung for man's dung, and thou shalt prepare thy bread therewith.

Eze 4:16 Moreover he said unto me, Son of man, behold, I will break the staff of bread in Jerusalem: and they shall eat bread by weight, and with care; and they shall drink water by measure, and with astonishment:

Eze 4:17 That they may want bread and water, and be astonied one with another, and consume away for their iniquity.

Ezekiel Kapitel 5 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 5:1 DK-KJV] Og du, menneskesøn, ta' dig en skarp kniv, ta' dig en frisørs barberkniv, og få den til at gå over dit hoved og over dit skæg: ta' da vægtskåle til dig, og opdel håret.

[Eze 5:2 DK-KJV] ⅓ del skal du brænde med ild i byens midte, når dagene for belejringen er fuldendt: og du skal ta' ⅓ del, og slå omkring det med en kniv: og ⅓ del skal du sprede i vinden; og jeg vil trække et sværd ud efter dem.
[Eze 5:3 DK-KJV] Du skal også deraf ta' nogle få i antal, og binde dem i dine skørter.
[Eze 5:4 DK-KJV] Ta' dem da af igen, og kast dem ind i ildens midte, og brænd dem i ilden; for deraf skal en ild komme frem ind i hele Israels hus.
[Eze 5:5 DK-KJV] Således siger Herren GUD; Dette er Jerusalem: jeg har sat den i de nationers og de landes midte der er rundt omkring hende.

[Eze 5:6 DK-KJV] Og hun har ændret mine domme indtil ondskab mere end de nationer, og mine vedtægter mere end de lande der er rundt omkring hende: for de har forkastet mine domme og mine vedtægter, de har ikke vandret i dem.
[Eze 5:7 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Fordi i multiplicerede mere end de nationer der er rundt omkring jer, og ikke har vandret i mine vedtægter, ej heller har holdt mine domme, ej heller har gjort ifølge de nationers domme der er rundt omkring jer;

[Eze 5:8 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Læg

Eze 5:1 And thou, son of man, take thee a sharp knife, take thee a barber's rasor, and cause it to pass upon thine head and upon thy beard: then take thee balances to weigh, and divide the hair.
Eze 5:2 Thou shalt burn with fire a third part in the midst of the city, when the days of the siege are fulfilled: and thou shalt take a third part, and smite about it with a knife: and a third part thou shalt scatter in the wind; and I will draw out a sword after them.
Eze 5:3 Thou shalt also take thereof a few in number, and bind them in thy skirts.
Eze 5:4 Then take of them again, and cast them into the midst of the fire, and burn them in the fire; for thereof shall a fire come forth into all the house of Israel.
Eze 5:5 Thus saith the Lord GOD; This is Jerusalem: I have set it in the midst of the nations and countries that are round about her.
Eze 5:6 And she hath changed my judgments into wickedness more than the nations, and my statutes more than the countries that are round about her: for they have refused my judgments and my statutes, they have not walked in them.
Eze 5:7 Therefore thus saith the Lord GOD; Because ye multiplied more than the nations that are round about you, and have not walked in my statutes, neither have kept my judgments, neither have done according to the judgments of the nations that are round about you;

Eze 5:8 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, I, even

mærke til, Jeg, ja jeg, er mod dig, og vil exekvere domme i din midte foran nationernes øjne.
[Eze 5:9 DK-KJV] Og jeg vil i dig gøre det jeg ikke har gjort, og hvortil jeg ikke vil gøre magen til nogensinde mere, på grund af dine hæsligheder.
[Eze 5:10 DK-KJV] Derfor skal fædrene spise sønnerne i din midte, og sønnerne skal spise deres fædre; og jeg vil exekvere domme i dig, og din samlede rest vil jeg sprede ind i alle vindene.
[Eze 5:11 DK-KJV] Hvorfor, som jeg lever, siger Herren GUD; Sandeligt, fordi du har besmittet min helligdom med alle dine usmagelige ting, og med alle dine hæsligheder, derfor vil jeg også formindske dig; mit øje skal heller ikke skåne, jeg vil heller ikke ha' nogen medlidenhed.

[Eze 5:12 DK-KJV] ⅓ del af dig skal dø med pestilensen, og med hungersnød skal de bli' konsumeret i din midte: og ⅓ del skal falde via sværdet rundt omkring dig; og jeg vil sprede ⅓ del ind i alle vindene, og jeg vil trække et sværd ud efter dem.
[Eze 5:13 DK-KJV] Således skal min arrigskab bli' fuldført, og jeg vil få mit raseri til at hvile over dem, og jeg vil være trøstet: og de skal vide at jeg HERREN har talt det i min nidkærhed, når jeg har fuldført mit raseri over dem.
[Eze 5:14 DK-KJV] Desuden vil jeg gøre dig øde, og til en bebrejdelse blandt de nationer der er rundt omkring dig, foran alles øjne der passerer forbi.
[Eze 5:15 DK-KJV] Sådant skal den være en en bebrejdelse og en hån, en instruktion og en forbløffelse for de nationer der er rundt omkring dig, når jeg skal exekvere domme over dig i arrigskab og i raseri og i rasende irettesættelser. Jeg HERREN har talt det.
[Eze 5:16 DK-KJV] Da skal jeg sende hungernødens onde pile over dem, som skal være der for deres destruktion, og som jeg vil sende for at destruere jer: og jeg vil forstørre hungersnøden over jer, og vil knække jeres stav af brød:
[Eze 5:17 DK-KJV] Sådant vil jeg sende hungersnøden over jer og onde dyr, og de skal berøve dig; og pestilens og blod skal passere gennem dig; og jeg vil bringe sværdet over dig. Jeg HERREN har talt det.

I, am against thee, and will execute judgments in the midst of thee in the sight of the nations.
Eze 5:9 And I will do in thee that which I have not done, and whereunto I will not do any more the like, because of all thine abominations.
Eze 5:10 Therefore the fathers shall eat the sons in the midst of thee, and the sons shall eat their fathers; and I will execute judgments in thee, and the whole remnant of thee will I scatter into all the winds.
Eze 5:11 Wherefore, as I live, saith the Lord GOD; Surely, because thou hast defiled my sanctuary with all thy detestable things, and with all thine abominations, therefore will I also diminish thee; neither shall mine eye spare, neither will I have any pity.
Eze 5:12 A third part of thee shall die with the pestilence, and with famine shall they be consumed in the midst of thee: and a third part shall fall by the sword round about thee; and I will scatter a third part into all the winds, and I will draw out a sword after them.
Eze 5:13 Thus shall mine anger be accomplished, and I will cause my fury to rest upon them, and I will be comforted: and they shall know that I the LORD have spoken it in my zeal, when I have accomplished my fury in them.
Eze 5:14 Moreover I will make thee waste, and a reproach among the nations that are round about thee, in the sight of all that pass by.

Eze 5:15 So it shall be a reproach and a taunt, an instruction and an astonishment unto the nations that are round about thee, when I shall execute judgments in thee in anger and in fury and in furious rebukes. I the LORD have spoken it.
Eze 5:16 When I shall send upon them the evil arrows of famine, which shall be for their destruction, and which I will send to destroy you: and I will increase the famine upon you, and will break your staff of bread:
Eze 5:17 So will I send upon you famine and evil beasts, and they shall bereave thee; and pestilence and blood shall pass through thee; and I will bring the sword upon thee. I the LORD have spoken it.

Ezekiel Kapitel 6 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 6:1 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,
[Eze 6:2 DK-KJV] Menneskesøn, sæt dit ansigt mod Israels bjerge, og profeter imod dem,
[Eze 6:3 DK-KJV] Og sig; I Israels bjerge, hør Herren GUDs ord; Dette siger Herren GUD til bjergene, og til bakkerne, til floderne, og til dalene; Læg mærke til, jeg, ja jeg, vil bringe et sværd over jer, og jeg vil destruere jeres høje steder.
[Eze 6:4 DK-KJV] Og jeres altre skal være øde, og jeres figurer skal være knust: og jeg vil kaste jeres slagne mænd ned foran jeres afguder.
[Eze 6:5 DK-KJV] Og jeg vil lægge de døde kadavere fra Israels børn foran deres afguder; og jeg vil sprede knoglerne rundt omkring jeres altre.
[Eze 6:6 DK-KJV] I alle jeres bopladser skal byerne bli' ødelagt, og de høje steder skal være øde; så alle jeres altre må bli' ødelagt og gjort øde, og jeres afguder må bli' knust og ophøre, og jeres figurer må bli' skåret ned, og jeres gerninger må bli' afskaffet.
[Eze 6:7 DK-KJV] Og den slagne skal falde i jeres midte, og I skal vide at jeg er HERREN.

Eze 6:1 And the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 6:2 Son of man, set thy face toward the mountains of Israel, and prophesy against them,
Eze 6:3 And say, Ye mountains of Israel, hear the word of the Lord GOD; Thus saith the Lord GOD to the mountains, and to the hills, to the rivers, and to the valleys; Behold, I, even I, will bring a sword upon you, and I will destroy your high places.
Eze 6:4 And your altars shall be desolate, and your images shall be broken: and I will cast down your slain men before your idols.
Eze 6:5 And I will lay the dead carcases of the children of Israel before their idols; and I will scatter your bones round about your altars.
Eze 6:6 In all your dwellingplaces the cities shall be laid waste, and the high places shall be desolate; that your altars may be laid waste and made desolate, and your idols may be broken and cease, and your images may be cut down, and your works may be abolished.
Eze 6:7 And the slain shall fall in the midst of you, and ye shall know that I am the LORD.

[Eze 6:8 DK-KJV] Jeg vil dog efterlade en rest, så I må ha' nogle der skal undslippe sværdet blandt nationerne, når I skal bli' spredt udover landene.
[Eze 6:9 DK-KJV] Og de af jer der skal undslippe skal huske på mig blandt nationerne der hvor de skal bli' ført tilfangetagne hen, fordi jeg er knust over deres horagtige hjerte, som har forladt mig, og med jeres øjne, som går horende efter deres afguder: og de skal væmmes ved demselv for det onde som de har begået i alle deres hæsligheder.
[Eze 6:10 DK-KJV] Og de skal vide at jeg er HERREN, og at jeg ikke forgæves har sagt at jeg ville gøre dette onde, mod dem.
[Eze 6:11 DK-KJV] Således siger Herren GUD; Slå dem med din hånd, og tramp med din fod, og sig, Arme jer for alle de onde hæsligheder fra Israels hus! for de skal falde via sværdet, via hungersnøden, og via pestilensen.
[Eze 6:12 DK-KJV] Han der er langt væk skal dø af pestilensen; og han der er nær skal falde via sværdet; og han der er tilbage og er belejret skal dø via hungersnøden: således vil jeg fuldføre min arrigskab over dem.
[Eze 6:13 DK-KJV] Da skal I vide at jeg er HERREN, når deres slagne mænd skal være blandt afguder rundt omkring deres altre, på enhver høj bakke, på alle bjergtoppene, og under ethvert grønt træ, og under enhver tyk eg, det sted hvor de tilbød sød røgelse til alle deres afguder.
[Eze 6:14 DK-KJV] Sådant vil jeg udstrække min hånd over dem, og gøre deres land øde, ja, mere øde end vildmarken mod Diblath, i alle deres beboelser: og de skal vide at jeg er HERREN.

Eze 6:8 Yet will I leave a remnant, that ye may have some that shall escape the sword among the nations, when ye shall be scattered through the countries.

Eze 6:9 And they that escape of you shall remember me among the nations whither they shall be carried captives, because I am broken with their whorish heart, which hath departed from me, and with their eyes, which go a whoring after their idols: and they shall lothe themselves for the evils which they have committed in all their abominations.

Eze 6:10 And they shall know that I am the LORD, and that I have not said in vain that I would do this evil unto them.
Eze 6:11 Thus saith the Lord GOD; Smite with thine hand, and stamp with thy foot, and say, Alas for all the evil abominations of the house of Israel! for they shall fall by the sword, by the famine, and by the pestilence.
Eze 6:12 He that is far off shall die of the pestilence; and he that is near shall fall by the sword; and he that remaineth and is besieged shall die by the famine: thus will I accomplish my fury upon them.
Eze 6:13 Then shall ye know that I am the LORD, when their slain men shall be among their idols round about their altars, upon every high hill, in all the tops of the mountains, and under every green tree, and under every thick oak, the place where they did offer sweet savour to all their idols.
Eze 6:14 So will I stretch out my hand upon them, and make the land desolate, yea, more desolate than the wilderness toward Diblath, in all their habitations: and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 7 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 7:1 DK-KJV] Desuden kom HERRENs ord til mig, som siger,
[Eze 7:2 DK-KJV] Også, du menneskesøn, således siger Herren GUD til Israels land; En ende, enden er kommet over landets 4 hjørner.
[Eze 7:3 DK-KJV] Nu er enden kommet over dig, og jeg vil sende min vrede over dig, og vil dømme dig ifølge dine veje, og vil overfor dig tilbagebetale alle dine hæsligheder.
[Eze 7:4 DK-KJV] Og mit øje skal ikke skåne dig, jeg vil heller ikke ha' medlidenhed: men jeg vil tilbagebetale dine veje overfor dig, og dine hæsligheder skal være i din midte: og I skal vide at jeg er HERREN.
[Eze 7:5 DK-KJV] Således siger Herren GUD; Et onde, et absolut onde, læg mærke til, er kommet.
[Eze 7:6 DK-KJV] En ende er kommet, enden er kommet: den kigger efter dig; læg mærke til, den er kommet.
[Eze 7:7 DK-KJV] Den morgen er kommet til dig, Kæreste du der bor i det land: den tid er kommet, trængselsdagen er nær, og ikke ekkoet fra bjergene.
[Eze 7:8 DK-KJV] Nu vil jeg snart hælde mit arrigskab ud over dig, og fuldende min vrede over dig: og jeg vil dømme dig ifølge dine veje, og vil tilbagebetale dig for alle dine hæsligheder.
[Eze 7:9 DK-KJV] Og mit øje skal ikke skåne, jeg vil heller ikke ha' medlidenhed: jeg vil tilbagebetale dig ifølge dine veje og dine hæsligheder der er i din midte; og I skal vide at jeg er HERREN der slår.
[Eze 7:10 DK-KJV] Læg mærke til den dag, læg mærke til,

Eze 7:1 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 7:2 Also, thou son of man, thus saith the Lord GOD unto the land of Israel; An end, the end is come upon the four corners of the land.
Eze 7:3 Now is the end come upon thee, and I will send mine anger upon thee, and will judge thee according to thy ways, and will recompense upon thee all thine abominations.
Eze 7:4 And mine eye shall not spare thee, neither will I have pity: but I will recompense thy ways upon thee, and thine abominations shall be in the midst of thee: and ye shall know that I am the LORD.
Eze 7:5 Thus saith the Lord GOD; An evil, an only evil, behold, is come.
Eze 7:6 An end is come, the end is come: it watcheth for thee; behold, it is come.
Eze 7:7 The morning is come unto thee, O thou that dwellest in the land: the time is come, the day of trouble is near, and not the sounding again of the mountains.
Eze 7:8 Now will I shortly pour out my fury upon thee, and accomplish mine anger upon thee: and I will judge thee according to thy ways, and will recompense thee for all thine abominations.
Eze 7:9 And mine eye shall not spare, neither will I have pity: I will recompense thee according to thy ways and thine abominations that are in the midst of thee; and ye shall know that I am the LORD that smiteth.
Eze 7:10 Behold the day, behold, it is come: the morning is

den er kommet: den morgen er kommet op; staven har blomstret, stolthed har skudt.
[Eze 7:11 DK-KJV] Vold er steget op ind i en stav af ondskab: ingen af dem skal bli' tilbage, ej heller af deres folkemængde, ej heller af nogle af deres; der skal heller ikke være nogen der græder over dem.
[Eze 7:12 DK-KJV] Den tid er kommet, den dag nærmer sig: lad ikke den der køber juble, heller ikke den der sælger sørge: for arrigskab er over hele folkemængden derfra.
[Eze 7:13 DK-KJV] For den der sælger skal ikke vende tilbage til det som er solgt, om end de stadig var i live: for visdommen vedrører hele folkemængden derfra, som ikke skal vende tilbage; der er heller ingen der skal styrke sig i hans livs fejltrin.
[Eze 7:14 DK-KJV] De har blæst i trompeten, ja for at klargøre alle; men ingen går til kampen: for mit arrigskab er over hele folkemængden derfra.
[Eze 7:15 DK-KJV] Sværdet er udenfor, og pestilensen og hungersnøden er indenfor: han der er på marken skal dø med sværdet; og han der er i byen, hungersnød og pestilens skal fortære ham.
[Eze 7:16 DK-KJV] Men de der undslipper af dem skal undslippe, og skal være på bjergene som dalenes duer, og de skal alle sørge, hver og en for hans fejltrin.
[Eze 7:17 DK-KJV] Alle hænder skal være matte, og alle knæ skal være svage som vand.
[Eze 7:18 DK-KJV] De skal også omslutte sig med sækkelærred, og rædsel skal dække dem; og skam skal være på alles ansigter, og skaldethed på alle deres hoveder.
[Eze 7:19 DK-KJV] De skal kaste deres sølv på gaderne, og deres guld skal bli' fjernet: deres sølv og deres guld skal ikke være i stand til at forløse dem på dagen for HERRENs arrigskab: de skal ikke tilfredsstille deres sjæle, ej heller fylde deres indre: fordi det er deres fejltrins snubleblok.
[Eze 7:20 DK-KJV] Når det handler om skønheden fra hans udsmykning, så satte han den som majestæt: men derinde lavede de figurer af deres hæsligheder og af deres usmagelige ting: derfor har jeg sat den langt væk fra dem.
[Eze 7:21 DK-KJV] Og jeg vil gi' den ind i hænderne på de fremmede som et rov, og til jordens onde som et bytte; og de skal forurene den.
[Eze 7:22 DK-KJV] Jeg vil også vende mit ansigt væk fra dem, og de skal forurene mit hemmelige sted: for røvere skal komme ind i det, og besmitte det.
[Eze 7:23 DK-KJV] Lav en kæde: for det land er fuld af blodtørstig kriminalitet, og den by er fuld af vold.
[Eze 7:24 DK-KJV] Derfor vil jeg bringe de værste fra hedningerne og de skal besidde deres huse: Jeg vil også få den stærkes pragt til at ophøre; og deres hellige steder skal bli' besmittet.
[Eze 7:25 DK-KJV] Destruktion kommer; og de skal søge fred, og der skal ingen være.
[Eze 7:26 DK-KJV] Misgerning skal komme over misgerning, og rygte skal være over rygte; da skal de søge en vision fra en profet; men loven skal forsvinde fra præsten, og råd fra de ældste.
[Eze 7:27 DK-KJV] Kongen skal sørge, og prinsen skal iklædes trøstesløshed, og hænderne til folket i det land skal være bekymrede: Jeg vil gøre mod dem efter deres vej, og efter deres fortjeneste vil jeg dømme dem; og de skal vide at jeg er HERREN.

gone forth; the rod hath blossomed, pride hath budded.

Eze 7:11 Violence is risen up into a rod of wickedness: none of them shall remain, nor of their multitude, nor of any of theirs: neither shall there be wailing for them.
Eze 7:12 The time is come, the day draweth near: let not the buyer rejoice, nor the seller mourn: for wrath is upon all the multitude thereof.

Eze 7:13 For the seller shall not return to that which is sold, although they were yet alive: for the vision is touching the whole multitude thereof, which shall not return; neither shall any strengthen himself in the iniquity of his life.
Eze 7:14 They have blown the trumpet, even to make all ready; but none goeth to the battle: for my wrath is upon all the multitude thereof.
Eze 7:15 The sword is without, and the pestilence and the famine within: he that is in the field shall die with the sword; and he that is in the city, famine and pestilence shall devour him.
Eze 7:16 But they that escape of them shall escape, and shall be on the mountains like doves of the valleys, all of them mourning, every one for his iniquity.
Eze 7:17 All hands shall be feeble, and all knees shall be weak as water.
Eze 7:18 They shall also gird themselves with sackcloth, and horror shall cover them; and shame shall be upon all faces, and baldness upon all their heads.
Eze 7:19 They shall cast their silver in the streets, and their gold shall be removed: their silver and their gold shall not be able to deliver them in the day of the wrath of the LORD: they shall not satisfy their souls, neither fill their bowels: because it is the stumblingblock of their iniquity.
Eze 7:20 As for the beauty of his ornament, he set it in majesty: but they made the images of their abominations and of their detestable things therein: therefore have I set it far from them.
Eze 7:21 And I will give it into the hands of the strangers for a prey, and to the wicked of the earth for a spoil; and they shall pollute it.
Eze 7:22 My face will I turn also from them, and they shall pollute my secret place: for the robbers shall enter into it, and defile it.
Eze 7:23 Make a chain: for the land is full of bloody crimes, and the city is full of violence.

Eze 7:24 Wherefore I will bring the worst of the heathen, and they shall possess their houses: I will also make the pomp of the strong to cease; and their holy places shall be defiled.
Eze 7:25 Destruction cometh; and they shall seek peace, and there shall be none.
Eze 7:26 Mischief shall come upon mischief, and rumour shall be upon rumour; then shall they seek a vision of the prophet; but the law shall perish from the priest, and counsel from the ancients.
Eze 7:27 The king shall mourn, and the prince shall be clothed with desolation, and the hands of the people of the land shall be troubled: I will do unto them after their way, and according to their deserts will I judge them; and they shall know that I am the LORD.

[Eze 8:1 DK-KJV] Og det skete i det 6'te år, i den 6'te måned, i den 5'te dag af den måned, som jeg sad i mit hus, og de ældste fra Judah sad foran mig, at Herren GUDs hånd sænkede sig over mig der.
[Eze 8:2 DK-KJV] Da lagde jeg mærke til, og se noget som lignede ild viste sig: fra hans lænder lige nedad, ild; og fra hans lænder lige opad, som glansens udseende, som farven på rav.
[Eze 8:3 DK-KJV] Og han fremstrakte formen af en hånd, og tog mig ved en hårtot fra mit hoved; og ånden løftede mig op mellem jorden og himmelen, og bragte mig i visionerne fra Gud til Jerusalem, til døren af den indre port der kigger mod nord; der var sædet for figuren af jalousi, som provokerer til jalousi.
[Eze 8:4 DK-KJV] Og, læg mærke til, herligheden fra Israel' Gud var der, i overensstemmelse med visionen som jeg så' på sletten.
[Eze 8:5 DK-KJV] Da sagde han til mig, Menneskesøn, opløft nu dine øjne mod den nordlige vej. Så opløftede jeg mine øjne mod den nordlige vej, og lagde mærke til nordpå ved alterporten var denne figur af jalousi i indgangen.
[Eze 8:6 DK-KJV] Han sagde ydermere til mig, Menneskesøn, ser du hvad de gør? ja de store hæsligheder som Israels hus begår her, for at jeg skulle gå langt væk fra min helligdom? men vend dig alligevel igen, og du skal se større hæsligheder.
[Eze 8:7 DK-KJV] Og han bragte mig til forgårdsdøren; og da jeg kiggede, læg mærke til et hul i muren.
[Eze 8:8 DK-KJV] Da sagde han til mig, Menneskesøn, grav nu i muren: og da jeg havde gravet i muren, læg mærke til en dør.
[Eze 8:9 DK-KJV] Og han sagde til mig, Gå ind, og læg mærke til de onde hæsligheder som de gør her.
[Eze 8:10 DK-KJV] Så gik jeg ind og så'; og læg mærke til enhver form for krybende ting, og hæslige dyr, og alle afguderne fra Israels hus, afbilledet på muren rundt omkring.
[Eze 8:11 DK-KJV] Og der stod foran dem 70 mænd af de ældste fra Israels hus, og i deres midte stod Shaphans søn Jaazaniah, alle mand med hans røgelsesbrænder i hans hånd; og en tyk sky af røgelse gik op.
[Eze 8:12 DK-KJV] Da sagde han til mig, Menneskesøn, har du set hvad de ældste fra Israels hus gør i mørket, alle mand i kammeret af hans visualiseringsevne? for de siger, HERREN ser os ikke; HERREN har forladt jorden.
[Eze 8:13 DK-KJV] Han sagde også til mig, Vend dig alligevel igen, og du skal se større hæsligheder som de gør.
[Eze 8:14 DK-KJV] Da bragte han mig til portdøren for HERRENs hus som var mod norden; og, læg mærke til, der sad kvinder og græd for Tammuz.
[Eze 8:15 DK-KJV] Da sagde han til mig, Har du set dette, Kæreste menneskesøn? vend dig alligevel igen, og du skal se større hæsligheder end disse.
[Eze 8:16 DK-KJV] Og han bragte mig ind på den indre gårdsplads for HERRENs hus, og, læg mærke til, ved døren for HERRENs tempel, mellem søjlegangen og alteret, var omkring 25 mænd, med deres rygge mod HERRENs tempel, og deres ansigter mod østen; og de tilbad solen mod østen.
[Eze 8:17 DK-KJV] Da sagde han til mig, Har du set dette,

Eze 8:1 And it came to pass in the sixth year, in the sixth month, in the fifth day of the month, as I sat in mine house, and the elders of Judah sat before me, that the hand of the Lord GOD fell there upon me.
Eze 8:2 Then I beheld, and lo a likeness as the appearance of fire: from the appearance of his loins even downward, fire; and from his loins even upward, as the appearance of brightness, as the colour of amber.
Eze 8:3 And he put forth the form of an hand, and took me by a lock of mine head; and the spirit lifted me up between the earth and the heaven, and brought me in the visions of God to Jerusalem, to the door of the inner gate that looketh toward the north; where was the seat of the image of jealousy, which provoketh to jealousy.

Eze 8:4 And, behold, the glory of the God of Israel was there, according to the vision that I saw in the plain.
Eze 8:5 Then said he unto me, Son of man, lift up thine eyes now the way toward the north. So I lifted up mine eyes the way toward the north, and behold northward at the gate of the altar this image of jealousy in the entry.
Eze 8:6 He said furthermore unto me, Son of man, seest thou what they do? even the great abominations that the house of Israel committeth here, that I should go far off from my sanctuary? but turn thee yet again, and thou shalt see greater abominations.
Eze 8:7 And he brought me to the door of the court; and when I looked, behold a hole in the wall.

Eze 8:8 Then said he unto me, Son of man, dig now in the wall: and when I had digged in the wall, behold a door.
Eze 8:9 And he said unto me, Go in, and behold the wicked abominations that they do here.

Eze 8:10 So I went in and saw; and behold every form of creeping things, and abominable beasts, and all the idols of the house of Israel, pourtrayed upon the wall round about.
Eze 8:11 And there stood before them seventy men of the ancients of the house of Israel, and in the midst of them stood Jaazaniah the son of Shaphan, with every man his censer in his hand; and a thick cloud of incense went up.
Eze 8:12 Then said he unto me, Son of man, hast thou seen what the ancients of the house of Israel do in the dark, every man in the chambers of his imagery? for they say, The LORD seeth us not; the LORD hath forsaken the earth.

Eze 8:13 He said also unto me, Turn thee yet again, and thou shalt see greater abominations that they do.
Eze 8:14 Then he brought me to the door of the gate of the LORD'S house which was toward the north; and, behold, there sat women weeping for Tammuz.
Eze 8:15 Then said he unto me, Hast thou seen this, O son of man? turn thee yet again, and thou shalt see greater abominations than these.
Eze 8:16 And he brought me into the inner court of the LORD'S house, and, behold, at the door of the temple of the LORD, between the porch and the altar, were about five and twenty men, with their backs toward the temple of the LORD, and their faces toward the east; and they worshipped the sun toward the east.

Eze 8:17 Then he said unto me, Hast thou seen this, O son of

Kæreste menneskesøn? Er det en ubetydelig ting for Judahs hus at de begår de hæsligheder som de begår der? for de har fyldt landet med vold, og er vendt tilbage for at provokere mig til vrede: og, se, de lægger grenen til deres næse.

man? Is it a light thing to the house of Judah that they commit the abominations which they commit here? for they have filled the land with violence, and have returned to provoke me to anger: and, lo, they put the branch to their nose.

[Eze 8:18 DK-KJV] Derfor vil jeg også handle i arrigskab: mit øje skal ikke skåne, jeg vil heller ikke ha' medlidenhed: og skønt de råber i mine ører med en høj stemme, alligevel vil jeg ikke høre dem.

Eze 8:18 Therefore will I also deal in fury: mine eye shall not spare, neither will I have pity: and though they cry in mine ears with a loud voice, yet will I not hear them.

Ezekiel Kapitel 9 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 9:1 DK-KJV] Han råbte også i mine ører med en høj røst, og siger, Få dem der bestemmer over byen til at komme nær, ja enhver mand med hans ødelæggende våben i hans hånd.

Eze 9:1 He cried also in mine ears with a loud voice, saying, Cause them that have charge over the city to draw near, even every man with his destroying weapon in his hand.

[Eze 9:2 DK-KJV] Og, læg mærke til, der kom 6 mand fra vejen til den højeste port, som vender mod nord, og alle mand havde et drabsvåben i hans hånd; og en mand blandt dem var iklædt linned, med en skribents blækhorn ved hans side: og de gik ind, og stod ved siden af messingalteret.

Eze 9:2 And, behold, six men came from the way of the higher gate, which lieth toward the north, and every man a slaughter weapon in his hand; and one man among them was clothed with linen, with a writer's inkhorn by his side: and they went in, and stood beside the brasen altar.

[Eze 9:3 DK-KJV] Og herligheden fra Israels Gud var gået op fra keruben, hvorpå han var, til husets dørtrin. Og han kaldte på manden der var iklædt linned, som havde skribents blækhorn ved hans side;

Eze 9:3 And the glory of the God of Israel was gone up from the cherub, whereupon he was, to the threshold of the house. And he called to the man clothed with linen, which had the writer's inkhorn by his side;

[Eze 9:4 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Gå gennem byens midte, gennem Jerusalems midte, og sæt et mærke på panderne til de mænd der sukker og der råber over alle hæslighederne der er gjort i dens midte.

Eze 9:4 And the LORD said unto him, Go through the midst of the city, through the midst of Jerusalem, and set a mark upon the foreheads of the men that sigh and that cry for all the abominations that be done in the midst thereof.

[Eze 9:5 DK-KJV] Og mens jeg hørte det sagde han til de andre, Gå I efter ham gennem byen, og slå: lad ikke jeres øje skåne, ha' I heller ikke medlidenhed:

Eze 9:5 And to the others he said in mine hearing, Go ye after him through the city, and smite: let not your eye spare, neither have ye pity:

[Eze 9:6 DK-KJV] Dræb fuldstændigt gammel og ung, både piger, og små børn, og kvinder: men kom ikke nær nogen mand på hvem mærket er; og begynd i min helligdom. Da begyndte de med de gamle mænd som var foran huset.

Eze 9:6 Slay utterly old and young, both maids, and little children, and women: but come not near any man upon whom is the mark; and begin at my sanctuary. Then they began at the ancient men which were before the house.

[Eze 9:7 DK-KJV] Og han sagde til dem, Besmit huset, og fyld gårdspladserne med de dræbte: gå i frem. Og de gik frem, og dræbte i byen.

Eze 9:7 And he said unto them, Defile the house, and fill the courts with the slain: go ye forth. And they went forth, and slew in the city.

[Eze 9:8 DK-KJV] Og det skete, da de var igang med at dræbe dem, og jeg var tilbage, at jeg faldt på mit ansigt, og græd, og sagde, Åh GUD! vil du destruere alle der er tilbage i Israel i det du hælder dit arrigskab ud over Jerusalem?

Eze 9:8 And it came to pass, while they were slaying them, and I was left, that I fell upon my face, and cried, and said, Ah Lord GOD! wilt thou destroy all the residue of Israel in thy pouring out of thy fury upon Jerusalem?

[Eze 9:9 DK-KJV] Da sagde han til mig, Fejltrinene fra Israels og Judahs hus er overmådelig store, og landet er fuld af blod, og byen fuld af perversitet: for de siger, HERREN har forladt jorden, og HERREN ser ikke.

Eze 9:9 Then said he unto me, The iniquity of the house of Israel and Judah is exceeding great, and the land is full of blood, and the city full of perverseness: for they say, The LORD hath forsaken the earth, and the LORD seeth not.

[Eze 9:10 DK-KJV] Og hvad der også angår mig, mit øje skal ikke skåne, jeg vil heller ikke ha' medlidenhed, men jeg vil tilbagebetale deres vej over deres hoved.

Eze 9:10 And as for me also, mine eye shall not spare, neither will I have pity, but I will recompense their way upon their head.

[Eze 9:11 DK-KJV] Og, læg mærke til, manden iklædt linned, som havde blækhornet ved hans side, rapporterede sagen, og siger, Jeg har gjort som du har befalet mig.

Eze 9:11 And, behold, the man clothed with linen, which had the inkhorn by his side, reported the matter, saying, I have done as thou hast commanded me.

Ezekiel Kapitel 10 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 10:1 DK-KJV] Da kiggede jeg, og, læg mærke til, i hvælvingen der var over kerubernes hoved viste der sig som var det en safir sten over dem, som om det var en trone der stod frem.

Eze 10:1 Then I looked, and, behold, in the firmament that was above the head of the cherubims there appeared over them as it were a sapphire stone, as the appearance of the likeness of a throne.

[Eze 10:2 DK-KJV] Og han talte til den mand der var iklædt linned, og sagde, Gå ind imellem hjulene, lige under keruberne, og fyld dine hænder med ild kullene der

Eze 10:2 And he spake unto the man clothed with linen, and said, Go in between the wheels, even under the cherub, and fill thine hand with coals of fire from between the cherubims, and

er mellem keruberne, og spred dem over byen. Og han gik ind foran mine øjne.
[Eze 10:3 DK-KJV] Nu stod keruberne på den højre side af huset, da manden gik ind; og skyen fyldte den indre gårdsplads.
[Eze 10:4 DK-KJV] Da gik HERRENs herlighed op fra keruberne, og stod over husets dørtrin; og huset var fyldt med skyen, og gårdspladsen var fyldt med glansen fra HERRENs herlighed.
[Eze 10:5 DK-KJV] Og lyden fra kerubernes vinger var hørt helt ud til den ydre gårdsplads, som den Almægtiges stemme når han taler.
[Eze 10:6 DK-KJV] Og det skete, at da han havde befalet den mand der var iklædt med linned, og siger, Ta' ild der er mellem hjulene, der er mellem keruberne; da gik han ind, og stod ved siden af hjulene.
[Eze 10:7 DK-KJV] Og én kerub strakte hans hånd frem mellem keruberne mod ilden der var mellem keruberne, og tog deraf, og puttede det ind i hænderne på ham der var iklædt linned; som tog det, og gik ud.
[Eze 10:8 DK-KJV] Og der viste sig på keruberne formen af en mands hånd under deres vinger.
[Eze 10:9 DK-KJV] Og da jeg kiggede, læg mærke til de 4 hjul ved keruberne, et hjul ved én kerub, og et andet hjul ved en anden kerub: og udseendet på hjulene var som farven på en beryl sten.
[Eze 10:10 DK-KJV] Og angående deres udseende, de 4 lignede hinanden, som hvis et hjul havde været i midten af et hjul.
[Eze 10:11 DK-KJV] Når de gik, gik de på deres 4 sider; de vendte sig ikke når de gik, foruden mod det sted derhen hvor hovedet kiggede der fulgte de det; de vendte sig ikke når de gik.
[Eze 10:12 DK-KJV] Og hele deres krop, og deres rygge, og deres hænder, og deres vinger, og deres hjul, var fulde af øjne rundt omkring, ja hjulene som de 4 havde.
[Eze 10:13 DK-KJV] Angående hjulene, det var råbt til dem mens jeg hørte det, Kæreste hjul.
[Eze 10:14 DK-KJV] Og hver og en havde 4 ansigter: det første ansigt var ansigtet fra en kerub, og det andet ansigt var ansigtet fra en mand, og det tredje ansigtet fra en løve, og det fjerde ansigtet fra en ørn.
[Eze 10:15 DK-KJV] Og keruberne var løfte op. Dette er den levende skabning som jeg så' ved Chebarfloden.
[Eze 10:16 DK-KJV] Og når keruberne gik, gik hjulene med dem: og da keruberne løftede deres vinger op for at stige op fra jorden, de samme hjul også vendte sig ikke fra deres side.
[Eze 10:17 DK-KJV] Når de stod, stod de; og når de var løftet op, løftede også de demselv sig op: for den levende skabnings ånd var i dem.
[Eze 10:18 DK-KJV] Da forlod HERRENs herlighed husets dørtrin, og stod over keruberne.
[Eze 10:19 DK-KJV] Og keruberne løftede deres vinger op, og steg op fra jorden foran mine øjne: da de gik ud, var hjulene også ved deres side, og hver og en stod ved øst porten til HERRENs hus; og herligheden fra Israels Gud var over dem foroven.
[Eze 10:20 DK-KJV] Dette er den levende skabning som jeg så' under Israels Gud ved Chebarfloden; og jeg vidste at de var keruberne.
[Eze 10:21 DK-KJV] Hver og en havde 4 ansigter, og hver

scatter them over the city. And he went in in my sight.

Eze 10:3 Now the cherubims stood on the right side of the house, when the man went in; and the cloud filled the inner court.
Eze 10:4 Then the glory of the LORD went up from the cherub, and stood over the threshold of the house; and the house was filled with the cloud, and the court was full of the brightness of the LORD'S glory.
Eze 10:5 And the sound of the cherubims' wings was heard even to the outer court, as the voice of the Almighty God when he speaketh.
Eze 10:6 And it came to pass, that when he had commanded the man clothed with linen, saying, Take fire from between the wheels, from between the cherubims; then he went in, and stood beside the wheels.
Eze 10:7 And one cherub stretched forth his hand from between the cherubims unto the fire that was between the cherubims, and took thereof, and put it into the hands of him that was clothed with linen: who took it, and went out.
Eze 10:8 And there appeared in the cherubims the form of a man's hand under their wings.
Eze 10:9 And when I looked, behold the four wheels by the cherubims, one wheel by one cherub, and another wheel by another cherub: and the appearance of the wheels was as the colour of a beryl stone.

Eze 10:10 And as for their appearances, they four had one likeness, as if a wheel had been in the midst of a wheel.

Eze 10:11 When they went, they went upon their four sides; they turned not as they went, but to the place whither the head looked they followed it; they turned not as they went.
Eze 10:12 And their whole body, and their backs, and their hands, and their wings, and the wheels, were full of eyes round about, even the wheels that they four had.
Eze 10:13 As for the wheels, it was cried unto them in my hearing, O wheel.
Eze 10:14 And every one had four faces: the first face was the face of a cherub, and the second face was the face of a man, and the third the face of a lion, and the fourth the face of an eagle.
Eze 10:15 And the cherubims were lifted up. This is the living creature that I saw by the river of Chebar.
Eze 10:16 And when the cherubims went, the wheels went by them: and when the cherubims lifted up their wings to mount up from the earth, the same wheels also turned not from beside them.
Eze 10:17 When they stood, these stood; and when they were lifted up, these lifted up themselves also: for the spirit of the living creature was in them.
Eze 10:18 Then the glory of the LORD departed from off the threshold of the house, and stood over the cherubims.
Eze 10:19 And the cherubims lifted up their wings, and mounted up from the earth in my sight: when they went out, the wheels also were beside them, and every one stood at the door of the east gate of the LORD'S house; and the glory of the God of Israel was over them above.
Eze 10:20 This is the living creature that I saw under the God of Israel by the river of Chebar; and I knew that they were the cherubims.
Eze 10:21 Every one had four faces apiece, and every one four

og en 4 vinger; og noget der lignede menneskehænder var under deres vinger.
[Eze 10:22 DK-KJV] Og ensartetheden i deres ansigter var de samme ansigter som jeg så' ved Chebarfloden, deres udseende og demselv: de gik hver og en lige fremad.

wings; and the likeness of the hands of a man was under their wings.

Eze 10:22 And the likeness of their faces was the same faces which I saw by the river of Chebar, their appearances and themselves: they went every one straight forward.

[Eze 11:1 DK-KJV] Desuden løftede ånden mig op, og bragte mig til østporten i HERRENs hus, som vender østpå: og læg mærke til ved portdøren 25 mænd; blandt hvem jeg så Jaazaniah sønnen af Azur, og Pelatiah sønnen af Benaiah, folkets prinser.
Eze 11:1 Moreover the spirit lifted me up, and brought me unto the east gate of the LORD'S house, which looketh eastward: and behold at the door of the gate five and twenty men; among whom I saw Jaazaniah the son of Azur, and Pelatiah the son of Benaiah, princes of the people.

[Eze 11:2 DK-KJV] Da sagde han til mig, Menneskesøn, disse er de mænd der udvirker ondskab, og giver onde råd i denne by:
Eze 11:2 Then said he unto me, Son of man, these are the men that devise mischief, and give wicked counsel in this city:
[Eze 11:3 DK-KJV] Som siger, Den er ikke nær; lad os bygge huse: denne by er krukken, og vi er kødet.
Eze 11:3 Which say, It is not near; let us build houses: this city is the caldron, and we be the flesh.
[Eze 11:4 DK-KJV] Profeter derfor imod dem, profeter, Kæreste menneskesøn.
Eze 11:4 Therefore prophesy against them, prophesy, O son of man.
[Eze 11:5 DK-KJV] Og HERRENs Ånd kom over mig, og sagde til mig, Tal; Dette siger HERREN; Dette har jeg sagt, Kæreste Israels hus: for jeg kender de ting der er kommet ind i jeres sind, enhver af dem.
Eze 11:5 And the Spirit of the LORD fell upon me, and said unto me, Speak; Thus saith the LORD; Thus have ye said, O house of Israel: for I know the things that come into your mind, every one of them.
[Eze 11:6 DK-KJV] I har multipliceret jeres dræbte i byen, og I har fyldt dens gader med de dræbte.
Eze 11:6 Ye have multiplied your slain in this city, and ye have filled the streets thereof with the slain.
[Eze 11:7 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Jeres dræbte som I har lagt i dens midte, de er kødet, og denne by er krukken: men jeg vil bringe jer frem ud af dens midte.
Eze 11:7 Therefore thus saith the Lord GOD; Your slain whom ye have laid in the midst of it, they are the flesh, and this city is the caldron: but I will bring you forth out of the midst of it.
[Eze 11:8 DK-KJV] I har frygtet sværdet; og jeg vil bringe et sværd over jer, siger Herren GUD.
Eze 11:8 Ye have feared the sword; and I will bring a sword upon you, saith the Lord GOD.
[Eze 11:9 DK-KJV] Og jeg vil bringe jer ud af dens midte, og forløse jer ind i hånden på fremmede, og vil exekvere domme blandt jer.
Eze 11:9 And I will bring you out of the midst thereof, and deliver you into the hands of strangers, and will execute judgments among you.
[Eze 11:10 DK-KJV] I skal falde ved sværdet; jeg vil dømme jer på grænsen til Israel; og I skal vide at jeg er HERREN.
Eze 11:10 Ye shall fall by the sword; I will judge you in the border of Israel; and ye shall know that I am the LORD.
[Eze 11:11 DK-KJV] Denne by skal ikke være jeres krukke, I skal heller ikke være kødet i dens midte; men jeg vil dømme jer på grænsen til Israel:
Eze 11:11 This city shall not be your caldron, neither shall ye be the flesh in the midst thereof; but I will judge you in the border of Israel:
[Eze 11:12 DK-KJV] Og I skal vide at jeg er HERREN: for I har ikke fuldt mine vedtægter, ej heller udført mine domme, men har gjort ligesom hedningerne rundtomkring jer.
Eze 11:12 And ye shall know that I am the LORD: for ye have not walked in my statutes, neither executed my judgments, but have done after the manners of the heathen that are round about you.
Eze 11:13 And it came to pass, when I prophesied, that Pelatiah the son of Benaiah died. Then fell I down upon my face, and cried with a loud voice, and said, Ah Lord GOD! wilt thou make a full end of the remnant of Israel?
[Eze 11:13 DK-KJV]
[Eze 11:14 DK-KJV]
Eze 11:14 Again the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 11:15 Son of man, thy brethren, even thy brethren, the men of thy kindred, and all the house of Israel wholly, are they unto whom the inhabitants of Jerusalem have said, Get you far from the
[Eze 11:15 DK-KJV]
LORD: unto us is this land given in possession.
Eze 11:16 Therefore say, Thus saith the Lord GOD; Although I have cast them far off among the heathen, and although I have scattered them among the countries, yet will I be to them as a little
[Eze 11:16 DK-KJV]
sanctuary in the countries where they shall come.
Eze 11:17 Therefore say, Thus saith the Lord GOD; I will even gather you from the people, and assemble you out of the countries where ye have been scattered, and I will give you the land of
[Eze 11:17 DK-KJV]
Israel.

[Eze 11:18 DK-KJV] Eze 11:18 And they shall come thither, and they shall take away all the detestable things thereof and all the abominations thereof from thence.

[Eze 11:19 DK-KJV] Eze 11:19 And I will give them one heart, and I will put a new spirit within you; and I will take the stony heart out of their flesh, and will give them an heart of flesh:

[Eze 11:20 DK-KJV] Eze 11:20 That they may walk in my statutes, and keep mine ordinances, and do them: and they shall be my people, and I will be their God.

[Eze 11:21 DK-KJV] Eze 11:21 But as for them whose heart walketh after the heart of their detestable things and their abominations, I will recompense their way upon their own heads, saith the Lord GOD.

[Eze 11:22 DK-KJV] Eze 11:22 Then did the cherubims lift up their wings, and the wheels beside them; and the glory of the God of Israel was over them above.

[Eze 11:23 DK-KJV] Eze 11:23 And the glory of the LORD went up from the midst of the city, and stood upon the mountain which is on the east side of the city.

[Eze 11:24 DK-KJV] Eze 11:24 Afterwards the spirit took me up, and brought me in a vision by the Spirit of God into Chaldea, to them of the captivity. So the vision that I had seen went up from me.

[Eze 11:25 DK-KJV] Eze 11:25 Then I spake unto them of the captivity all the things that the LORD had shewed me.

Ezekiel Kapitel 12 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 12:1 DK-KJV] Eze 12:1 The word of the LORD also came unto me, saying,

[Eze 12:2 DK-KJV] Eze 12:2 Son of man, thou dwellest in the midst of a rebellious house, which have eyes to see, and see not; they have ears to hear, and hear not: for they are a rebellious house.

[Eze 12:3 DK-KJV] Eze 12:3 Therefore, thou son of man, prepare thee stuff for removing, and remove by day in their sight; and thou shalt remove from thy place to another place in their sight: it may be they will consider, though they be a rebellious house.

[Eze 12:4 DK-KJV] Eze 12:4 Then shalt thou bring forth thy stuff by day in their sight, as stuff for removing: and thou shalt go forth at even in their sight, as they that go forth into captivity.

[Eze 12:5 DK-KJV] Eze 12:5 Dig thou through the wall in their sight, and carry out thereby.

[Eze 12:6 DK-KJV] Eze 12:6 In their sight shalt thou bear it upon thy shoulders, and carry it forth in the twilight: thou shalt cover thy face, that thou see not the ground: for I have set thee for a sign unto the house of Israel.

[Eze 12:7 DK-KJV] Eze 12:7 And I did so as I was commanded: I brought forth my stuff by day, as stuff for captivity, and in the even I digged through the wall with mine hand; I brought it forth in the twilight, and I bare it upon my shoulder in their sight.

[Eze 12:8 DK-KJV] Eze 12:8 And in the morning came the word of the LORD unto me, saying,

[Eze 12:9 DK-KJV] Eze 12:9 Son of man, hath not the house of Israel, the rebellious house, said unto thee, What doest thou?

[Eze 12:10 DK-KJV] Eze 12:10 Say thou unto them, Thus saith the Lord GOD; This burden concerneth the prince in Jerusalem, and all the house of Israel that are among them.

[Eze 12:11 DK-KJV] Eze 12:11 Say, I am your sign: like as I have done, so shall it be done unto them: they shall remove and go into captivity.

[Eze 12:12 DK-KJV] Eze 12:12 And the prince that is among them shall bear upon his shoulder in the twilight, and shall go forth: they shall dig through the wall to carry out thereby: he shall cover his face, that he see not the ground with his eyes.

[Eze 12:13 DK-KJV] Eze 12:13 My net also will I spread upon him, and he shall be taken in my snare: and I will bring him to Babylon to the land of the Chaldeans; yet shall he not see it, though he shall die there.

[Eze 12:14 DK-KJV]
Eze 12:14 And I will scatter toward every wind all that are about him to help him, and all his bands; and I will draw out the sword after them.

[Eze 12:15 DK-KJV]
Eze 12:15 And they shall know that I am the LORD, when I shall scatter them among the nations, and disperse them in the countries.

[Eze 12:16 DK-KJV]
Eze 12:16 But I will leave a few men of them from the sword, from the famine, and from the pestilence; that they may declare all their abominations among the heathen whither they come; and they shall know that I am the LORD.

[Eze 12:17 DK-KJV]
Eze 12:17 Moreover the word of the LORD came to me, saying,

[Eze 12:18 DK-KJV]
Eze 12:18 Son of man, eat thy bread with quaking, and drink thy water with trembling and with carefulness;

[Eze 12:19 DK-KJV]
Eze 12:19 And say unto the people of the land, Thus saith the Lord GOD of the inhabitants of Jerusalem, and of the land of Israel; They shall eat their bread with carefulness, and drink their water with astonishment, that her land may be desolate from all that is therein, because of the violence of all them that dwell therein.

[Eze 12:20 DK-KJV]
Eze 12:20 And the cities that are inhabited shall be laid waste, and the land shall be desolate; and ye shall know that I am the LORD.

[Eze 12:21 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,

Eze 12:21 And the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 12:22 DK-KJV] Menneskesøn, hvad er det ordsprog som I har i Israels land, som siger, De dage er udsat, og enhver vision fejler?

Eze 12:22 Son of man, what is that proverb that ye have in the land of Israel, saying, The days are prolonged, and every vision faileth?

[Eze 12:23 DK-KJV] Fortæl dem derfor, Dette siger Herren GUD; jeg vil få dette ordsprog til at stoppe, og de skal ikke mere bruge det som et ordsprog I Israel; men sig til dem, de dage er tæt på, og effekten af enhver vision.

Eze 12:23 Tell them therefore, Thus saith the Lord GOD; I will make this proverb to cease, and they shall no more use it as a proverb in Israel; but say unto them, The days are at hand, and the effect of every vision.

[Eze 12:24 DK-KJV] For der skal ikke længere være nogen nyttesløs vision ej heller smigrende spådom indei Israels hus.

Eze 12:24 For there shall be no more any vain vision nor flattering divination within the house of Israel.

[Eze 12:25 DK-KJV] For jeg er HERREN: jeg vil tale, og ordet som jeg skal tale skal komme til at ske; det skal ikke længere bli' udsat: for i jeres dage, Kæreste oprørske folk, vil jeg tale ordet, og vil fuldbyrde det, siger Herren GUD.

Eze 12:25 For I am the LORD: I will speak, and the word that I shall speak shall come to pass; it shall be no more prolonged: for in your days, O rebellious house, will I say the word, and will perform it, saith the Lord GOD.

[Eze 12:26 DK-KJV] Igen kom HERRENs ord til mig, som siger,

Eze 12:26 Again the word of the LORD came to me, saying,

[Eze 12:27 DK-KJV] Menneskesøn, læg mærke til, de fra Israels hus siger, Visionen som han ser sker først om mange dage, og han profeterer om fjerne tider.

Eze 12:27 Son of man, behold, they of the house of Israel say, The vision that he seeth is for many days to come, and he prophesieth of the times that are far off.

[Eze 12:28 DK-KJV] Sig derfor til dem, Dette siger Herren GUD; Der skal ingen af mine ord bli' udsat længere, men ordet som jeg har talt skal bli' gjort, siger Herren GUD.

Eze 12:28 Therefore say unto them, Thus saith the Lord GOD; There shall none of my words be prolonged any more, but the word which I have spoken shall be done, saith the Lord GOD.

Ezekiel Kapitel 13 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 13:1 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,

Eze 13:1 And the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 13:2 DK-KJV]
Eze 13:2 Son of man, prophesy against the prophets of Israel that prophesy, and say thou unto them that prophesy out of their own hearts, Hear ye the word of the LORD;

[Eze 13:3 DK-KJV]
Eze 13:3 Thus saith the Lord GOD; Woe unto the foolish prophets, that follow their own spirit, and have seen nothing!

[Eze 13:4 DK-KJV]
Eze 13:4 O Israel, thy prophets are like the foxes in the deserts.

[Eze 13:5 DK-KJV]
Eze 13:5 Ye have not gone up into the gaps, neither made up the hedge for the house of Israel to stand in the battle in the day of the LORD.

[Eze 13:6 DK-KJV]
Eze 13:6 They have seen vanity and lying divination, saying, The LORD saith: and the LORD hath not sent them: and they have made others to hope that they would confirm the word.

Eze 13:7 Have ye not seen a vain vision, and have ye not spoken a lying divination, whereas ye say,
[Eze 13:7 DK-KJV] The LORD saith it; albeit I have not spoken?
[Eze 13:8 DK-KJV]
Derfor siger Herren GUD således; Eze 13:8 Therefore thus saith the Lord GOD; Because ye have spoken vanity, and seen lies, therefore, behold, I am against you, saith the Lord GOD.
Eze 13:9 And mine hand shall be upon the prophets that see vanity, and that divine lies: they shall not be in the assembly of my people, neither shall they be written in the writing of the house of Israel,
[Eze 13:9 DK-KJV] neither shall they enter into the land of Israel; and ye shall know that I am the Lord GOD.
Eze 13:10 Because, even because they have seduced my people, saying, Peace; and there was no
[Eze 13:10 DK-KJV] peace; and one built up a wall, and, lo, others daubed it with untempered morter:
Eze 13:11 Say unto them which daub it with untempered morter, that it shall fall: there shall be an
[Eze 13:11 DK-KJV] overflowing shower; and ye, O great hailstones, shall fall; and a stormy wind shall rend it.
Eze 13:12 Lo, when the wall is fallen, shall it not be said unto you, Where is the daubing wherewith
[Eze 13:12 DK-KJV] ye have daubed it?
[Eze 13:13 DK-KJV]
Derfor siger Herren GUD således; Eze 13:13 Therefore thus saith the Lord GOD; I will even rend it with a stormy wind in my fury; and there shall be an overflowing shower in mine anger, and great hailstones in my fury to consume it.
Eze 13:14 So will I break down the wall that ye have daubed with untempered morter, and bring it
[Eze 13:14 DK-KJV]skal konsumeres down to the ground, so that the foundation thereof shall be discovered, and it shall fall, and ye shall be consumed in the midst thereof: and ye shall know that I am the LORD.
Eze 13:15 Thus will I accomplish my wrath upon the wall, and upon them that have daubed it with
[Eze 13:15 DK-KJV] untempered morter, and will say unto you, The wall is no more, neither they that daubed it;
Eze 13:16 To wit, the prophets of Israel which prophesy concerning Jerusalem, and which see
[Eze 13:16 DK-KJV] visions of peace for her, and there is no peace, saith the Lord GOD.
Eze 13:17 Likewise, thou son of man, set thy face against the daughters of thy people, which
[Eze 13:17 DK-KJV] prophesy out of their own heart; and prophesy thou against them,
Eze 13:18 And say, Thus saith the Lord GOD; Woe to the women that sew pillows to all armholes, and make kerchiefs upon the head of every stature to hunt souls! Will ye hunt the souls of my people,
[Eze 13:18 DK-KJV] and will ye save the souls alive that come unto you?
Eze 13:19 And will ye pollute me among my people for handfuls of barley and for pieces of bread, to slay the souls that should not die, and to save the souls alive that should not live, by your lying to my
[Eze 13:19 DK-KJV] people that hear your lies?
Eze 13:20 Wherefore thus saith the Lord GOD; Behold, I am against your pillows, wherewith ye there hunt the souls to make them fly, and I will tear them from your arms, and will let the souls go, even
[Eze 13:20 DK-KJV] the souls that ye hunt to make them fly.
Eze 13:21 Your kerchiefs also will I tear, and deliver my people out of your hand, and they shall be no
[Eze 13:21 DK-KJV] more in your hand to be hunted; and ye shall know that I am the LORD.
Eze 13:22 Because with lies ye have made the heart of the righteous sad, whom I have not made sad; and strengthened the hands of the wicked, that he should not return from his wicked way, by
[Eze 13:22 DK-KJV] promising him life:
Eze 13:23 Therefore ye shall see no more vanity, nor divine divinations: for I will deliver my people
[Eze 13:23 DK-KJV] out of your hand: and ye shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 14 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 14:1 DK-KJV] Eze 14:1 Then came certain of the elders of Israel unto me, and sat before me.
[Eze 14:2 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger, Eze 14:2 And the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 14:3 Son of man, these men have set up their idols in their heart, and put the stumblingblock of their iniquity before their face: should I be inquired of at all
[Eze 14:3 DK-KJV] by them?
Eze 14:4 Therefore speak unto them, and say unto them, Thus saith the Lord GOD; Every man of the house of Israel that setteth up his idols in his heart, and putteth the stumblingblock of his iniquity before his face, and cometh to the prophet; I the LORD will answer him that cometh according to the multitude of
[Eze 14:4 DK-KJV] his idols;
Eze 14:5 That I may take the house of Israel in their own heart, because they
[Eze 14:5 DK-KJV] are all estranged from me through their idols.
Eze 14:6 Therefore say unto the house of Israel, Thus saith the Lord GOD; Repent, and turn yourselves from your idols; and turn away your faces from all
[Eze 14:6 DK-KJV] your abominations.

Eze 14:7 For every one of the house of Israel, or of the stranger that sojourneth in Israel, which separateth himself from me, and setteth up his idols in his heart, and putteth the stumblingblock of his iniquity before his face, and cometh to a prophet to inquire of him concerning me; I the LORD will answer him by myself:

[Eze 14:7 DK-KJV]

[Eze 14:8 DK-KJV] Og jeg vil rette mit ansigt imod den mand, og vil gøre ham til et tegn og et ordsprog, og vil fjerne ham fra mit folks midte; og I skal vide at jeg er HERREN.

Eze 14:8 And I will set my face against that man, and will make him a sign and a proverb, and I will cut him off from the midst of my people; and ye shall know that I am the LORD.

Eze 14:9 And if the prophet be deceived when he hath spoken a thing, I the LORD have deceived that prophet, and I will stretch out my hand upon him, and will destroy him from the midst of my people Israel.

[Eze 14:9 DK-KJV]

Eze 14:10 And they shall bear the punishment of their iniquity: the punishment of the prophet shall be even as the punishment of him that seeketh unto him;

[Eze 14:10 DK-KJV]

Eze 14:11 That the house of Israel may go no more astray from me, neither be polluted any more with all their transgressions; but that they may be my people, and I may be their God, saith the Lord GOD.

[Eze 14:11 DK-KJV]

[Eze 14:12 DK-KJV]

Eze 14:12 The word of the LORD came again to me, saying,

Eze 14:13 Son of man, when the land sinneth against me by trespassing grievously, then will I stretch out mine hand upon it, and will break the staff of the bread thereof, and will send famine upon it, and will cut off man and beast from it:

[Eze 14:13 DK-KJV]

Eze 14:14 Though these three men, Noah, Daniel, and Job, were in it, they should deliver but their own souls by their righteousness, saith the Lord GOD.

[Eze 14:14 DK-KJV]

Eze 14:15 If I cause noisome beasts to pass through the land, and they spoil it, so that it be desolate, that no man may pass through because of the beasts:

[Eze 14:15 DK-KJV]

Eze 14:16 Though these three men were in it, as I live, saith the Lord GOD, they shall deliver neither sons nor daughters; they only shall be delivered, but the land shall be desolate.

[Eze 14:16 DK-KJV]

Eze 14:17 Or if I bring a sword upon that land, and say, Sword, go through the land; so that I cut off man and beast from it:

[Eze 14:17 DK-KJV]

Eze 14:18 Though these three men were in it, as I live, saith the Lord GOD, they shall deliver neither sons nor daughters, but they only shall be delivered themselves.

[Eze 14:18 DK-KJV]

Eze 14:19 Or if I send a pestilence into that land, and pour out my fury upon it in blood, to cut off from it man and beast:

[Eze 14:19 DK-KJV]

Eze 14:20 Though Noah, Daniel, and Job, were in it, as I live, saith the Lord GOD, they shall deliver neither son nor daughter; they shall but deliver their own souls by their righteousness.

[Eze 14:20 DK-KJV]

Eze 14:21 For thus saith the Lord GOD; How much more when I send my four sore judgments upon Jerusalem, the sword, and the famine, and the noisome beast, and the pestilence, to cut off from it man and beast?

[Eze 14:21 DK-KJV]

Eze 14:22 Yet, behold, therein shall be left a remnant that shall be brought forth, both sons and daughters: behold, they shall come forth unto you, and ye shall see their way and their doings: and ye shall be comforted concerning the evil that I have brought upon Jerusalem, even concerning all that I have brought upon it.

[Eze 14:22 DK-KJV]

Eze 14:23 And they shall comfort you, when ye see their ways and their doings: and ye shall know that I have not done without cause all that I have done in it, saith the Lord GOD.

[Eze 14:23 DK-KJV]

Ezekiel Kapitel 15 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 15:1 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,

Eze 15:1 And the word of the LORD came unto me, saying,

Eze 15:2 Son of man, What is the vine tree more than any tree, or than a branch which is among the trees of the forest?

[Eze 15:2 DK-KJV]

Eze 15:3 Shall wood be taken thereof to do any work? or will men take a pin of it to hang any vessel thereon?

[Eze 15:3 DK-KJV]

Eze 15:4 Behold, it is cast into the fire for fuel; the fire devoureth both the ends of it, and the midst of it is burned. Is it meet for any work?

[Eze 15:4 DK-KJV]

[Eze 15:5 DK-KJV]	Eze 15:5 Behold, when it was whole, it was meet for no work: how much less shall it be meet yet for any work, when the fire hath devoured it, and it is burned?
[Eze 15:6 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således;	Eze 15:6 Therefore thus saith the Lord GOD; As the vine tree among the trees of the forest, which I have given to the fire for fuel, so will I give the inhabitants of Jerusalem.
[Eze 15:7 DK-KJV]	Eze 15:7 And I will set my face against them; they shall go out from one fire, and another fire shall devour them; and ye shall know that I am the LORD, when I set my face against them.
[Eze 15:8 DK-KJV]	Eze 15:8 And I will make the land desolate, because they have committed a trespass, saith the Lord GOD.

Ezekiel Kapitel 16 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 16:1 DK-KJV] Igen kom HERRENs ord til mig, som siger,	Eze 16:1 Again the word of the LORD came unto me, saying,
[Eze 16:2 DK-KJV]	Eze 16:2 Son of man, cause Jerusalem to know her abominations,
[Eze 16:3 DK-KJV]	Eze 16:3 And say, Thus saith the Lord GOD unto Jerusalem; Thy birth and thy nativity is of the land of Canaan; thy father was an Amorite, and thy mother an Hittite.
[Eze 16:4 DK-KJV]	Eze 16:4 And as for thy nativity, in the day thou wast born thy navel was not cut, neither wast thou washed in water to supple thee; thou wast not salted at all, nor swaddled at all.
[Eze 16:5 DK-KJV]	Eze 16:5 None eye pitied thee, to do any of these unto thee, to have compassion upon thee; but thou wast cast out in the open field, to the lothing of thy person, in the day that thou wast born.
[Eze 16:6 DK-KJV]	Eze 16:6 And when I passed by thee, and saw thee polluted in thine own blood, I said unto thee when thou wast in thy blood, Live; yea, I said unto thee when thou wast in thy blood, Live.
[Eze 16:7 DK-KJV]	Eze 16:7 I have caused thee to multiply as the bud of the field, and thou hast increased and waxen great, and thou art come to excellent ornaments: thy breasts are fashioned, and thine hair is grown, whereas thou wast naked and bare.
[Eze 16:8 DK-KJV]	Eze 16:8 Now when I passed by thee, and looked upon thee, behold, thy time was the time of love; and I spread my skirt over thee, and covered thy nakedness: yea, I sware unto thee, and entered into a covenant with thee, saith the Lord GOD, and thou becamest mine.
[Eze 16:9 DK-KJV]	Eze 16:9 Then washed I thee with water; yea, I throughly washed away thy blood from thee, and I anointed thee with oil.
[Eze 16:10 DK-KJV]	Eze 16:10 I clothed thee also with broidered work, and shod thee with badgers' skin, and I girded thee about with fine linen, and I covered thee with silk.
[Eze 16:11 DK-KJV]	Eze 16:11 I decked thee also with ornaments, and I put bracelets upon thy hands, and a chain on thy neck.
[Eze 16:12 DK-KJV]	Eze 16:12 And I put a jewel on thy forehead, and earrings in thine ears, and a beautiful crown upon thine head.
[Eze 16:13 DK-KJV]	Eze 16:13 Thus wast thou decked with gold and silver; and thy raiment was of fine linen, and silk, and broidered work; thou didst eat fine flour, and honey, and oil: and thou wast exceeding beautiful, and thou didst prosper into a kingdom.
[Eze 16:14 DK-KJV]	Eze 16:14 And thy renown went forth among the heathen for thy beauty: for it was perfect through my comeliness, which I had put upon thee, saith the Lord GOD.
[Eze 16:15 DK-KJV]	Eze 16:15 But thou didst trust in thine own beauty, and playedst the harlot because of thy renown, and pouredst out thy fornications on every one that passed by; his it was.
[Eze 16:16 DK-KJV] beklædningsgenstande	Eze 16:16 And of thy garments thou didst take, and deckedst thy high places with divers colours, and playedst the harlot thereupon: the like things shall not come, neither shall it be so.
[Eze 16:17 DK-KJV]	Eze 16:17 Thou hast also taken thy fair jewels of my gold and of my silver, which I had given thee, and madest to thyself images of men, and didst commit whoredom with them,

[Eze 16:18 DK-KJV]

Eze 16:18 And tookest thy broidered garments, and coveredst them: and thou hast set mine oil and mine incense before them.

[Eze 16:19 DK-KJV]

Eze 16:19 My meat also which I gave thee, fine flour, and oil, and honey, wherewith I fed thee, thou hast even set it before them for a sweet savour: and thus it was, saith the Lord GOD.

[Eze 16:20 DK-KJV]

Eze 16:20 Moreover thou hast taken thy sons and thy daughters, whom thou hast borne unto me, and these hast thou sacrificed unto them to be devoured. Is this of thy whoredoms a small matter,

[Eze 16:21 DK-KJV]

Eze 16:21 That thou hast slain my children, and delivered them to cause them to pass through the fire for them?

[Eze 16:22 DK-KJV]

Eze 16:22 And in all thine abominations and thy whoredoms thou hast not remembered the days of thy youth, when thou wast naked and bare, and wast polluted in thy blood.

[Eze 16:23 DK-KJV]

Eze 16:23 And it came to pass after all thy wickedness, (woe, woe unto thee! saith the Lord GOD;)

[Eze 16:24 DK-KJV]

Eze 16:24 That thou hast also built unto thee an eminent place, and hast made thee an high place in every street.

[Eze 16:25 DK-KJV] , og har spredt dine ben for enhver der passere forbi,

Eze 16:25 Thou hast built thy high place at every head of the way, and hast made thy beauty to be abhorred, and hast opened thy feet to every one that passed by, and multiplied thy whoredoms.

[Eze 16:26 DK-KJV]

Eze 16:26 Thou hast also committed fornication with the Egyptians thy neighbours, great of flesh; and hast increased thy whoredoms, to provoke me to anger.

[Eze 16:27 DK-KJV]

Eze 16:27 Behold, therefore I have stretched out my hand over thee, and have diminished thine ordinary food, and delivered thee unto the will of them that hate thee, the daughters of the Philistines, which are ashamed of thy lewd way.

[Eze 16:28 DK-KJV]

Eze 16:28 Thou hast played the whore also with the Assyrians, because thou wast unsatiable; yea, thou hast played the harlot with them, and yet couldest not be satisfied.

[Eze 16:29 DK-KJV]

Eze 16:29 Thou hast moreover multiplied thy fornication in the land of Canaan unto Chaldea; and yet thou wast not satisfied herewith.

[Eze 16:30 DK-KJV]

Eze 16:30 How weak is thine heart, saith the Lord GOD, seeing thou doest all these things, the work of an imperious whorish woman;

[Eze 16:31 DK-KJV]

Eze 16:31 In that thou buildest thine eminent place in the head of every way, and makest thine high place in every street; and hast not been as an harlot, in that thou scornest hire;

[Eze 16:32 DK-KJV]

Eze 16:32 But as a wife that committeth adultery, which taketh strangers instead of her husband!

[Eze 16:33 DK-KJV]

Eze 16:33 They give gifts to all whores: but thou givest thy gifts to all thy lovers, and hirest them, that they may come unto thee on every side for thy whoredom.

[Eze 16:34 DK-KJV]

Eze 16:34 And the contrary is in thee from other women in thy whoredoms, whereas none followeth thee to commit whoredoms: and in that thou givest a reward, and no reward is given unto thee, therefore thou art contrary.

[Eze 16:35 DK-KJV]

Eze 16:35 Wherefore, O harlot, hear the word of the LORD:

[Eze 16:36 DK-KJV] Dette siger Herren Gud; Eftersom dit snavs var hældt ud, og din frækhed afslørret gennem din prostition med dine elskere, og med alle afguderne af dine hæsligheder, og via blodet fra dine børn, som du gav til dem;

Eze 16:36 Thus saith the Lord GOD; Because thy filthiness was poured out, and thy nakedness discovered through thy whoredoms with thy lovers, and with all the idols of thy abominations, and by the blood of thy children, which thou didst give unto them;

[Eze 16:37 DK-KJV]

Eze 16:37 Behold, therefore I will gather all thy lovers, with whom thou hast taken pleasure, and all them that thou hast loved, with all them that thou hast hated; I will even gather them round about against thee, and will discover thy nakedness unto them, that they may see all thy nakedness.

[Eze 16:38 DK-KJV]

Eze 16:38 And I will judge thee, as women that break wedlock and shed blood are judged; and I will give thee blood in fury and jealousy.

[Eze 16:39 DK-KJV]

Eze 16:39 And I will also give thee into their hand, and they shall throw down thine eminent place, and shall break down thy high places: they shall strip thee also of thy clothes, and shall take thy

fair jewels, and leave thee naked and bare.

[Eze 16:40 DK-KJV] Eze 16:40 They shall also bring up a company against thee, and they shall stone thee with stones, and thrust thee through with their swords.

[Eze 16:41 DK-KJV] Eze 16:41 And they shall burn thine houses with fire, and execute judgments upon thee in the sight of many women: and I will cause thee to cease from playing the harlot, and thou also shalt give no hire any more.

[Eze 16:42 DK-KJV] Eze 16:42 So will I make my fury toward thee to rest, and my jealousy shall depart from thee, and I will be quiet, and will be no more angry.

[Eze 16:43 DK-KJV] Eze 16:43 Because thou hast not remembered the days of thy youth, but hast fretted me in all these things; behold, therefore I also will recompense thy way upon thine head, saith the Lord GOD: and thou shalt not commit this lewdness above all thine abominations.

[Eze 16:44 DK-KJV] Eze 16:44 Behold, every one that useth proverbs shall use this proverb against thee, saying, As is the mother, so is her daughter.

[Eze 16:45 DK-KJV] Eze 16:45 Thou art thy mother's daughter, that lotheth her husband and her children; and thou art the sister of thy sisters, which lothed their husbands and their children: your mother was an Hittite, and your father an Amorite.

[Eze 16:46 DK-KJV] Eze 16:46 And thine elder sister is Samaria, she and her daughters that dwell at thy left hand: and thy younger sister, that dwelleth at thy right hand, is Sodom and her daughters.

[Eze 16:47 DK-KJV] Eze 16:47 Yet hast thou not walked after their ways, nor done after their abominations: but, as if that were a very little thing, thou wast corrupted more than they in all thy ways.

[Eze 16:48 DK-KJV] Eze 16:48 As I live, saith the Lord GOD, Sodom thy sister hath not done, she nor her daughters, as thou hast done, thou and thy daughters.

[Eze 16:49 DK-KJV] Eze 16:49 Behold, this was the iniquity of thy sister Sodom, pride, fulness of bread, and abundance of idleness was in her and in her daughters, neither did she strengthen the hand of the poor and needy.

[Eze 16:50 DK-KJV] Eze 16:50 And they were haughty, and committed abomination before me: therefore I took them away as I saw good.

[Eze 16:51 DK-KJV] Eze 16:51 Neither hath Samaria committed half of thy sins; but thou hast multiplied thine abominations more than they, and hast justified thy sisters in all thine abominations which thou hast done.

[Eze 16:52 DK-KJV] Eze 16:52 Thou also, which hast judged thy sisters, bear thine own shame for thy sins that thou hast committed more abominable than they: they are more righteous than thou: yea, be thou confounded also, and bear thy shame, in that thou hast justified thy sisters.

[Eze 16:53 DK-KJV] Eze 16:53 When I shall bring again their captivity, the captivity of Sodom and her daughters, and the captivity of Samaria and her daughters, then will I bring again the captivity of thy captives in the midst of them:

[Eze 16:54 DK-KJV] Eze 16:54 That thou mayest bear thine own shame, and mayest be confounded in all that thou hast done, in that thou art a comfort unto them.

[Eze 16:55 DK-KJV] Eze 16:55 When thy sisters, Sodom and her daughters, shall return to their former estate, and Samaria and her daughters shall return to their former estate, then thou and thy daughters shall return to your former estate.

[Eze 16:56 DK-KJV] Eze 16:56 For thy sister Sodom was not mentioned by thy mouth in the day of thy pride,

[Eze 16:57 DK-KJV] Eze 16:57 Before thy wickedness was discovered, as at the time of thy reproach of the daughters of Syria, and all that are round about her, the daughters of the Philistines, which despise thee round about.

[Eze 16:58 DK-KJV] Eze 16:58 Thou hast borne thy lewdness and thine abominations, saith the LORD.

Eze 16:59 For thus saith the Lord GOD; I will even deal with thee as thou hast done, which hast despised the oath in breaking the
[Eze 16:59 DK-KJV] covenant.
Eze 16:60 Nevertheless I will remember my covenant with thee in the days of thy youth, and I will establish unto thee an everlasting
[Eze 16:60 DK-KJV] covenant.
Eze 16:61 Then thou shalt remember thy ways, and be ashamed, when thou shalt receive thy sisters, thine elder and thy younger: and
[Eze 16:61 DK-KJV] I will give them unto thee for daughters, but not by thy covenant.
Eze 16:62 And I will establish my covenant with thee; and thou shalt
[Eze 16:62 DK-KJV] know that I am the LORD:
Eze 16:63 That thou mayest remember, and be confounded, and never open thy mouth any more because of thy shame, when I am
[Eze 16:63 DK-KJV] pacified toward thee for all that thou hast done, saith the Lord GOD.

[Eze 17:1 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,
Eze 17:1 And the word of the LORD came unto me, saying,
[Eze 17:2 DK-KJV] Menneskesøn, fremvis en gåde, og tal et ordsprog til Israels hus;
Eze 17:2 Son of man, put forth a riddle, and speak a parable unto the house of Israel;
[Eze 17:3 DK-KJV] Og sig, Dette siger Herren GUD; En stor ørn med store vinger, langvinget, fuld af fjer, med forskellige farver, kom til Libanon, og tog den højeste gren på cedertræet:
Eze 17:3 And say, Thus saith the Lord GOD; A great eagle with great wings, longwinged, full of feathers, which had divers colours, came unto Lebanon, and took the highest branch of the cedar:
[Eze 17:4 DK-KJV] Og han afskar toppen af hans unge skud, og bar det ind i et handelsland; han satte det i en by med handelsfolk.
Eze 17:4 He cropped off the top of his young twigs, and carried it into a land of traffick; he set it in a city of merchants.
Eze 17:5 He took also of the seed of the land, and planted it in a fruitful field; he placed it by great waters, and set it as a willow
[Eze 17:5 DK-KJV] tree.
Eze 17:6 And it grew, and became a spreading vine of low stature, whose branches turned toward him, and the roots thereof were under him: so it became a vine, and brought forth branches, and
[Eze 17:6 DK-KJV] shot forth sprigs.
Eze 17:7 There was also another great eagle with great wings and many feathers: and, behold, this vine did bend her roots toward him, and shot forth her branches toward him, that he might water it
[Eze 17:7 DK-KJV] by the furrows of her plantation.
Eze 17:8 It was planted in a good soil by great waters, that it might bring forth branches, and that it might bear fruit, that it might be a
[Eze 17:8 DK-KJV] goodly vine.
Eze 17:9 Say thou, Thus saith the Lord GOD; Shall it prosper? shall he not pull up the roots thereof, and cut off the fruit thereof, that it wither? it shall wither in all the leaves of her spring, even without great power or many people to pluck it up by the roots
[Eze 17:9 DK-KJV] thereof.
Eze 17:10 Yea, behold, being planted, shall it prosper? shall it not utterly wither, when the east wind toucheth it? it shall wither in the
[Eze 17:10 DK-KJV] furrows where it grew.
[Eze 17:11 DK-KJV] Eze 17:11 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 17:12 Say now to the rebellious house, Know ye not what these things mean? tell them, Behold, the king of Babylon is come to Jerusalem, and hath taken the king thereof, and the princes
[Eze 17:12 DK-KJV] thereof, and led them with him to Babylon;
Eze 17:13 And hath taken of the king's seed, and made a covenant with him, and hath taken an oath of him: he hath also
[Eze 17:13 DK-KJV] taken the mighty of the land:
[Eze 17:14 DK-KJV] Eze 17:14 That the kingdom might be base, that it might not lift itself up, but that by keeping of his covenant it might stand.
Eze 17:15 But he rebelled against him in sending his ambassadors into Egypt, that they might give him horses and much people. Shall he prosper? shall he escape that doeth such
[Eze 17:15 DK-KJV]

things? or shall he break the covenant, and be delivered?

[Eze 17:16 DK-KJV]

Eze 17:16 As I live, saith the Lord GOD, surely in the place where the king dwelleth that made him king, whose oath he despised, and whose covenant he brake, even with him in the midst of Babylon he shall die.

[Eze 17:17 DK-KJV]

Eze 17:17 Neither shall Pharaoh with his mighty army and great company make for him in the war, by casting up mounts, and building forts, to cut off many persons:

[Eze 17:18 DK-KJV]

Eze 17:18 Seeing he despised the oath by breaking the covenant, when, lo, he had given his hand, and hath done all these things, he shall not escape.

[Eze 17:19 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således;

Eze 17:19 Therefore thus saith the Lord GOD; As I live, surely mine oath that he hath despised, and my covenant that he hath broken, even it will I recompense upon his own head.

[Eze 17:20 DK-KJV]

Eze 17:20 And I will spread my net upon him, and he shall be taken in my snare, and I will bring him to Babylon, and will plead with him there for his trespass that he hath trespassed against me.

[Eze 17:21 DK-KJV]

Eze 17:21 And all his fugitives with all his bands shall fall by the sword, and they that remain shall be scattered toward all winds: and ye shall know that I the LORD have spoken it.

[Eze 17:22 DK-KJV] Dette siger Herren GUD; Jeg vil også tage af den højeste gren af det høje cedertræ, og sætte den; jeg vil skære en sart en af toppen af hans unge kviste, og jeg vil plante den på et eminent og højt bjerg:

Eze 17:22 Thus saith the Lord GOD; I will also take of the highest branch of the high cedar, and will set it; I will crop off from the top of his young twigs a tender one, and will plant it upon an high mountain and eminent:

[Eze 17:23 DK-KJV]

Eze 17:23 In the mountain of the height of Israel will I plant it: and it shall bring forth boughs, and bear fruit, and be a goodly cedar: and under it shall dwell all fowl of every wing; in the shadow of the branches thereof shall they dwell.

[Eze 17:24 DK-KJV]

Eze 17:24 And all the trees of the field shall know that I the LORD have brought down the high tree, have exalted the low tree, have dried up the green tree, and have made the dry tree to flourish: I the LORD have spoken and have done it.

Ezekiel Kapitel 18 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 18:1 DK-KJV] HERRENs ord kom igen til mig, som siger,

Eze 18:1 The word of the LORD came unto me again, saying,

[Eze 18:2 DK-KJV] Hvad mener I, når I bruger dette ordsprog vedrørende Israels land, og siger, Fædrene har spist sure druer, og børnenes tænder isner?

Eze 18:2 What mean ye, that ye use this proverb concerning the land of Israel, saying, The fathers have eaten sour grapes, and the children's teeth are set on edge?

[Eze 18:3 DK-KJV] Som jeg lever, siger Herren GUD, skal I ikke mere ha' anledning til at bruge dette ordsprog i Israel.

Eze 18:3 As I live, saith the Lord GOD, ye shall not have occasion any more to use this proverb in Israel.

[Eze 18:4 DK-KJV] Læg mærke til, alle sjæle er mine; som sjælen i faderen, sådan er sjælen i sønnen også min: sjælen der synder, den skal dø.

Eze 18:4 Behold, all souls are mine; as the soul of the father, so also the soul of the son is mine: the soul that sinneth, it shall die.

[Eze 18:5 DK-KJV] Men hvis et menneske er retskaffen, og gør det som er lovligt og rigtigt,

Eze 18:5 But if a man be just, and do that which is lawful and right,

[Eze 18:6 DK-KJV] Og ikke har spist på bjergene, ej heller har opløftet sine øjne mod afguderne i Israels hus, eller har besmittet sin næstes hustru, eller er kommet nær indtil en menstruerende kvinde,

Eze 18:6 And hath not eaten upon the mountains, neither hath lifted up his eyes to the idols of the house of Israel, neither hath defiled his neighbour's wife, neither hath come near to a menstruous woman,

[Eze 18:7 DK-KJV]

Eze 18:7 And hath not oppressed any, but hath restored to the debtor his pledge, hath spoiled none by violence, hath given his bread to the hungry, and hath covered the naked with a garment;

[Eze 18:8 DK-KJV]

Eze 18:8 He that hath not given forth upon usury, neither hath taken any

increase, that hath withdrawn his hand from iniquity, hath executed true judgment between man and man,

[Eze 18:9 DK-KJV] Eze 18:9 Hath walked in my statutes, and hath kept my judgments, to deal truly; he is just, he shall surely live, saith the Lord GOD.

[Eze 18:10 DK-KJV] Eze 18:10 If he beget a son that is a robber, a shedder of blood, and that doeth the like to any one of these things,

[Eze 18:11 DK-KJV] næstes Eze 18:11 And that doeth not any of those duties, but even hath eaten upon the mountains, and defiled his neighbour's wife,

[Eze 18:12 DK-KJV] Eze 18:12 Hath oppressed the poor and needy, hath spoiled by violence, hath not restored the pledge, and hath lifted up his eyes to the idols, hath committed abomination,

[Eze 18:13 DK-KJV] Eze 18:13 Hath given forth upon usury, and hath taken increase: shall he then live? he shall not live: he hath done all these abominations; he shall surely die; his blood shall be upon him.

[Eze 18:14 DK-KJV] Eze 18:14 Now, lo, if he beget a son, that seeth all his father's sins which he hath done, and considereth, and doeth not such like,

[Eze 18:15 DK-KJV] næstes Eze 18:15 That hath not eaten upon the mountains, neither hath lifted up his eyes to the idols of the house of Israel, hath not defiled his neighbour's wife,

[Eze 18:16 DK-KJV] Eze 18:16 Neither hath oppressed any, hath not withholden the pledge, neither hath spoiled by violence, but hath given his bread to the hungry, and hath covered the naked with a garment,

[Eze 18:17 DK-KJV] Eze 18:17 That hath taken off his hand from the poor, that hath not received usury nor increase, hath executed my judgments, hath walked in my statutes; he shall not die for the iniquity of his father, he shall surely live.

[Eze 18:18 DK-KJV] Eze 18:18 As for his father, because he cruelly oppressed, spoiled his brother by violence, and did that which is not good among his people, lo, even he shall die in his iniquity.

[Eze 18:19 DK-KJV] Eze 18:19 Yet say ye, Why? doth not the son bear the iniquity of the father? When the son hath done that which is lawful and right, and hath kept all my statutes, and hath done them, he shall surely live.

[Eze 18:20 DK-KJV] Eze 18:20 The soul that sinneth, it shall die. The son shall not bear the iniquity of the father, neither shall the father bear the iniquity of the son: the righteousness of the righteous shall be upon him, and the wickedness of the wicked shall be upon him.

[Eze 18:21 DK-KJV] Eze 18:21 But if the wicked will turn from all his sins that he hath committed, and keep all my statutes, and do that which is lawful and right, he shall surely live, he shall not die.

[Eze 18:22 DK-KJV] Eze 18:22 All his transgressions that he hath committed, they shall not be mentioned unto him: in his righteousness that he hath done he shall live.

[Eze 18:23 DK-KJV] Eze 18:23 Have I any pleasure at all that the wicked should die? saith the Lord GOD: and not that he should return from his ways, and live?

[Eze 18:24 DK-KJV] Eze 18:24 But when the righteous turneth away from his righteousness, and committeth iniquity, and doeth according to all the abominations that the wicked man doeth, shall he live? All his righteousness that he hath done shall not be mentioned: in his trespass that he hath trespassed, and in his sin that he hath sinned, in them shall he die.

[Eze 18:25 DK-KJV] Eze 18:25 Yet ye say, The way of the Lord is not equal. Hear now, O house of Israel; Is not my way equal? are not your ways unequal?

[Eze 18:26 DK-KJV] Eze 18:26 When a righteous man turneth away from his righteousness, and committeth iniquity, and dieth in them; for his iniquity that he hath done shall he die.

[Eze 18:27 DK-KJV] Eze 18:27 Again, when the wicked man turneth away from his wickedness that he hath committed, and doeth that which is lawful and right, he shall save his soul alive.

[Eze 18:28 DK-KJV] Eze 18:28 Because he considereth, and turneth away from all his transgressions that he hath committed, he shall surely live, he shall not die.

[Eze 18:29 DK-KJV] Eze 18:29 Yet saith the house of Israel, The way of the Lord is not equal. O house of Israel, are not my ways equal? are not your ways unequal?

[Eze 18:30 DK-KJV] Eze 18:30 Therefore I will judge you, O house of Israel, every one according to his ways, saith the Lord GOD. Repent, and turn yourselves from all your transgressions; so iniquity shall not be your ruin.

[Eze 18:31 DK-KJV] Eze 18:31 Cast away from you all your transgressions, whereby ye have transgressed; and make you a new heart and a new spirit: for why will ye die, O house of Israel?

[Eze 18:32 DK-KJV] Eze 18:32 For I have no pleasure in the death of him that dieth, saith the Lord GOD: wherefore turn yourselves, and live ye.

Ezekiel Kapitel 19 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 19:1 DK-KJV] Eze 19:1 Moreover take thou up a lamentation for the princes of Israel,
[Eze 19:2 DK-KJV] Eze 19:2 And say, What is thy mother? A lioness: she lay down among lions, she nourished her whelps among young lions.
[Eze 19:3 DK-KJV] Eze 19:3 And she brought up one of her whelps: it became a young lion, and it learned to catch the prey; it devoured men.
[Eze 19:4 DK-KJV] Eze 19:4 The nations also heard of him; he was taken in their pit, and they brought him with chains unto the land of Egypt.
[Eze 19:5 DK-KJV] Eze 19:5 Now when she saw that she had waited, and her hope was lost, then she took another of her whelps, and made him a young lion.
[Eze 19:6 DK-KJV] Eze 19:6 And he went up and down among the lions, he became a young lion, and learned to catch the prey, and devoured men.
[Eze 19:7 DK-KJV] Eze 19:7 And he knew their desolate palaces, and he laid waste their cities; and the land was desolate, and the fulness thereof, by the noise of his roaring.
[Eze 19:8 DK-KJV] Eze 19:8 Then the nations set against him on every side from the provinces, and spread their net over him: he was taken in their pit.
[Eze 19:9 DK-KJV] Eze 19:9 And they put him in ward in chains, and brought him to the king of Babylon: they brought him into holds, that his voice should no more be heard upon the mountains of Israel.
[Eze 19:10 DK-KJV] Eze 19:10 Thy mother is like a vine in thy blood, planted by the waters: she was fruitful and full of branches by reason of many waters.
[Eze 19:11 DK-KJV] Eze 19:11 And she had strong rods for the sceptres of them that bare rule, and her stature was exalted among the thick branches, and she appeared in her height with the multitude of her branches.
[Eze 19:12 DK-KJV] Eze 19:12 But she was plucked up in fury, she was cast down to the ground, and the east wind dried up her fruit: her strong rods were broken and withered; the fire consumed them.
[Eze 19:13 DK-KJV] Eze 19:13 And now she is planted in the wilderness, in a dry and thirsty ground.
[Eze 19:14 DK-KJV] Eze 19:14 And fire is gone out of a rod of her branches, which hath devoured her fruit, so that she hath no strong rod to be a sceptre to rule. This is a lamentation, and shall be for a lamentation.

Ezekiel Kapitel 20 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 20:1 DK-KJV] Eze 20:1 And it came to pass in the seventh year, in the fifth month, the tenth day of the month, that certain of the elders of Israel came to inquire of the LORD, and sat before me.
[Eze 20:2 DK-KJV] Eze 20:2 Then came the word of the LORD unto me, saying,
[Eze 20:3 DK-KJV] Eze 20:3 Son of man, speak unto the elders of Israel, and say unto them, Thus saith the Lord GOD; Are ye come to inquire of me? As I live, saith the Lord GOD, I will not be inquired of by you.
[Eze 20:4 DK-KJV] Eze 20:4 Wilt thou judge them, son of man, wilt thou judge them? cause them to know the abominations of their fathers:
[Eze 20:5 DK-KJV] Eze 20:5 And say unto them, Thus saith the Lord GOD; In the day when I chose Israel, and lifted up mine hand unto the seed of the house of Jacob, and made myself known unto them in the land of Egypt, when I lifted up mine hand unto them, saying, I am the LORD your God;
[Eze 20:6 DK-KJV] Eze 20:6 In the day that I lifted up mine hand unto them, to bring them forth of the land of Egypt into a land that I had espied for them, flowing with milk and honey, which is the glory of all lands:
[Eze 20:7 DK-KJV] Eze 20:7 Then said I unto them, Cast ye away every man the abominations of his eyes, and defile not yourselves with the idols of Egypt: I am the LORD your God.
[Eze 20:8 DK-KJV] Eze 20:8 But they rebelled against me, and would not hearken unto me: they did not every man cast away the abominations of their eyes, neither did they forsake the idols of Egypt: then I said, I will pour out my fury upon them, to accomplish my anger against them in the midst of the land of Egypt.
[Eze 20:9 DK-KJV] Eze 20:9 But I wrought for my name's sake, that it should not be polluted before the heathen, among whom they were, in whose sight I made myself known unto them, in bringing them forth out of the land of Egypt.
[Eze 20:10 DK-KJV] Eze 20:10 Wherefore I caused them to go forth out of the land of Egypt, and brought them into the wilderness.
[Eze 20:11 DK- Eze 20:11 And I gave them my statutes, and shewed them my judgments, which if a man do, he shall

KJV] even live in them.

[Eze 20:12 DK-KJV] Eze 20:12 Moreover also I gave them my sabbaths, to be a sign between me and them, that they might know that I am the LORD that sanctify them.

[Eze 20:13 DK-KJV] Eze 20:13 But the house of Israel rebelled against me in the wilderness: they walked not in my statutes, and they despised my judgments, which if a man do, he shall even live in them; and my sabbaths they greatly polluted: then I said, I would pour out my fury upon them in the wilderness, to consume them.

[Eze 20:14 DK-KJV] Eze 20:14 But I wrought for my name's sake, that it should not be polluted before the heathen, in whose sight I brought them out.

[Eze 20:15 DK-KJV] Eze 20:15 Yet also I lifted up my hand unto them in the wilderness, that I would not bring them into the land which I had given them, flowing with milk and honey, which is the glory of all lands;

[Eze 20:16 DK-KJV] Eze 20:16 Because they despised my judgments, and walked not in my statutes, but polluted my sabbaths: for their heart went after their idols.

[Eze 20:17 DK-KJV] Eze 20:17 Nevertheless mine eye spared them from destroying them, neither did I make an end of them in the wilderness.

[Eze 20:18 DK-KJV] Eze 20:18 But I said unto their children in the wilderness, Walk ye not in the statutes of your fathers, neither observe their judgments, nor defile yourselves with their idols:

[Eze 20:19 DK-KJV] Eze 20:19 I am the LORD your God; walk in my statutes, and keep my judgments, and do them;

[Eze 20:20 DK-KJV] Eze 20:20 And hallow my sabbaths; and they shall be a sign between me and you, that ye may know that I am the LORD your God.

[Eze 20:21 DK-KJV] Eze 20:21 Notwithstanding the children rebelled against me: they walked not in my statutes, neither kept my judgments to do them, which if a man do, he shall even live in them; they polluted my sabbaths: then I said, I would pour out my fury upon them, to accomplish my anger against them in the wilderness.

[Eze 20:22 DK-KJV] Eze 20:22 Nevertheless I withdrew mine hand, and wrought for my name's sake, that it should not be polluted in the sight of the heathen, in whose sight I brought them forth.

[Eze 20:23 DK-KJV] Eze 20:23 I lifted up mine hand unto them also in the wilderness, that I would scatter them among the heathen, and disperse them through the countries;

[Eze 20:24 DK-KJV] Eze 20:24 Because they had not executed my judgments, but had despised my statutes, and had polluted my sabbaths, and their eyes were after their fathers' idols.

[Eze 20:25 DK-KJV] Eze 20:25 Wherefore I gave them also statutes that were not good, and judgments whereby they should not live;

[Eze 20:26 DK-KJV] Eze 20:26 And I polluted them in their own gifts, in that they caused to pass through the fire all that openeth the womb, that I might make them desolate, to the end that they might know that I am the LORD.

[Eze 20:27 DK-KJV] Eze 20:27 Therefore, son of man, speak unto the house of Israel, and say unto them, Thus saith the Lord GOD; Yet in this your fathers have blasphemed me, in that they have committed a trespass against me.

[Eze 20:28 DK-KJV] Eze 20:28 For when I had brought them into the land, for the which I lifted up mine hand to give it to them, then they saw every high hill, and all the thick trees, and they offered there their sacrifices, and there they presented the provocation of their offering: there also they made their sweet savour, and poured out there their drink offerings.

[Eze 20:29 DK-KJV] Eze 20:29 Then I said unto them, What is the high place whereunto ye go? And the name thereof is called Bamah unto this day.

[Eze 20:30 DK-KJV] Eze 20:30 Wherefore say unto the house of Israel, Thus saith the Lord GOD; Are ye polluted after the manner of your fathers? and commit ye whoredom after their abominations?

[Eze 20:31 DK-KJV] Eze 20:31 For when ye offer your gifts, when ye make your sons to pass through the fire, ye pollute yourselves with all your idols, even unto this day: and shall I be inquired of by you, O house of Israel? As I live, saith the Lord GOD, I will not be inquired of by you.

[Eze 20:32 DK-KJV] Eze 20:32 And that which cometh into your mind shall not be at all, that ye say, We will be as the heathen, as the families of the countries, to serve wood and stone.

[Eze 20:33 DK-KJV] Eze 20:33 As I live, saith the Lord GOD, surely with a mighty hand, and with a stretched out arm, and with fury poured out, will I rule over you:

[Eze 20:34 DK-KJV] Eze 20:34 And I will bring you out from the people, and will gather you out of the countries wherein ye are scattered, with a mighty hand, and with a stretched out arm, and with fury poured out.

[Eze 20:35 DK-KJV] Eze 20:35 And I will bring you into the wilderness of the people, and there will I plead with you face to face.

[Eze 20:36 DK-KJV] Eze 20:36 Like as I pleaded with your fathers in the wilderness of the land of Egypt, so will I plead with you, saith the Lord GOD.

[Eze 20:37 DK-KJV] , og jeg vil bringe jer ind i pagtsslaveriet: Eze 20:37 And I will cause you to pass under the rod, and I will bring you into the bond of the covenant:

[Eze 20:38 DK-KJV] Eze 20:38 And I will purge out from among you the rebels, and them that transgress against me: I will bring them forth out of the country where they sojourn, and they shall not enter into the land of Israel:

and ye shall know that I am the LORD.

[Eze 20:39 DK-KJV] Eze 20:39 As for you, O house of Israel, thus saith the Lord GOD; Go ye, serve ye every one his idols, and hereafter also, if ye will not hearken unto me: but pollute ye my holy name no more with your gifts, and with your idols.

[Eze 20:40 DK-KJV] Eze 20:40 For in mine holy mountain, in the mountain of the height of Israel, saith the Lord GOD, there shall all the house of Israel, all of them in the land, serve me: there will I accept them, and there will I require your offerings, and the firstfruits of your oblations, with all your holy things.

[Eze 20:41 DK-KJV] Eze 20:41 I will accept you with your sweet savour, when I bring you out from the people, and gather you out of the countries wherein ye have been scattered; and I will be sanctified in you before the heathen.

[Eze 20:42 DK-KJV] Eze 20:42 And ye shall know that I am the LORD, when I shall bring you into the land of Israel, into the country for the which I lifted up mine hand to give it to your fathers.

[Eze 20:43 DK-KJV] Eze 20:43 And there shall ye remember your ways, and all your doings, wherein ye have been defiled; and ye shall lothe yourselves in your own sight for all your evils that ye have committed.

[Eze 20:44 DK-KJV] Eze 20:44 And ye shall know that I am the LORD, when I have wrought with you for my name's sake, not according to your wicked ways, nor according to your corrupt doings, O ye house of Israel, saith the Lord GOD.

[Eze 20:45 DK-KJV] Eze 20:45 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 20:46 DK-KJV] Eze 20:46 Son of man, set thy face toward the south, and drop thy word toward the south, and prophesy against the forest of the south field;

[Eze 20:47 DK-KJV] Eze 20:47 And say to the forest of the south, Hear the word of the LORD; Thus saith the Lord GOD; Behold, I will kindle a fire in thee, and it shall devour every green tree in thee, and every dry tree: the flaming flame shall not be quenched, and all faces from the south to the north shall be burned therein.

[Eze 20:48 DK-KJV] Eze 20:48 And all flesh shall see that I the LORD have kindled it: it shall not be quenched.

[Eze 20:49 DK-KJV] Eze 20:49 Then said I, Ah Lord GOD! they say of me, Doth he not speak parables?

Ezekiel Kapitel 21 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 21:1 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,

Eze 21:1 And the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 21:2 DK-KJV] Eze 21:2 Son of man, set thy face toward Jerusalem, and drop thy word toward the holy places, and prophesy against the land of Israel,

[Eze 21:3 DK-KJV] Eze 21:3 And say to the land of Israel, Thus saith the LORD; Behold, I am against thee, and will draw forth my sword out of his sheath, and will cut off from thee the righteous and the wicked.

[Eze 21:4 DK-KJV] Eze 21:4 Seeing then that I will cut off from thee the righteous and the wicked, therefore shall my sword go forth out of his sheath against all flesh from the south to the north:

[Eze 21:5 DK-KJV] Eze 21:5 That all flesh may know that I the LORD have drawn forth my sword out of his sheath: it shall not return any more.

[Eze 21:6 DK-KJV] Eze 21:6 Sigh therefore, thou son of man, with the breaking of thy loins; and with bitterness sigh before their eyes.

[Eze 21:7 DK-KJV] Eze 21:7 And it shall be, when they say unto thee, Wherefore sighest thou? that thou shalt answer, For the tidings; because it cometh: and every heart shall melt, and all hands shall be feeble, and every spirit shall faint, and all knees shall be weak as water: behold, it cometh, and shall be brought to pass, saith the Lord GOD.

[Eze 21:8 DK-KJV] Eze 21:8 Again the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 21:9 DK-KJV] Eze 21:9 Son of man, prophesy, and say, Thus saith the LORD; Say, A sword, a sword is sharpened, and also furbished:

[Eze 21:10 DK-KJV] Eze 21:10 It is sharpened to make a sore slaughter; it is furbished that it may glitter: should we then make mirth? it contemneth the rod of my son, as every tree.

[Eze 21:11 DK-KJV] Eze 21:11 And he hath given it to be furbished, that it may be handled: this sword is sharpened, and it is furbished, to give it into the hand of the slayer.

[Eze 21:12 DK-KJV]

Eze 21:12 Cry and howl, son of man: for it shall be upon my people, it shall be upon all the princes of Israel: terrors by reason of the sword shall be upon my people: smite therefore upon thy thigh.

[Eze 21:13 DK-KJV]

Eze 21:13 Because it is a trial, and what if the sword contemn even the rod? it shall be no more, saith the Lord GOD.

[Eze 21:14 DK-KJV]

Eze 21:14 Thou therefore, son of man, prophesy, and smite thine hands together, and let the sword be doubled the third time, the sword of the slain: it is the sword of the great men that are slain, which entereth into their privy chambers.

[Eze 21:15 DK-KJV]

Eze 21:15 I have set the point of the sword against all their gates, that their heart may faint, and their ruins be multiplied: ah! it is made bright, it is wrapped up for the slaughter.

[Eze 21:16 DK-KJV]

Eze 21:16 Go thee one way or other, either on the right hand, or on the left, whithersoever thy face is set.

[Eze 21:17 DK-KJV]

Eze 21:17 I will also smite mine hands together, and I will cause my fury to rest: I the LORD have said it.

[Eze 21:18 DK-KJV]

Eze 21:18 The word of the LORD came unto me again, saying,

[Eze 21:19 DK-KJV]

Eze 21:19 Also, thou son of man, appoint thee two ways, that the sword of the king of Babylon may come: both twain shall come forth out of one land: and choose thou a place, choose it at the head of the way to the city.

[Eze 21:20 DK-KJV]

Eze 21:20 Appoint a way, that the sword may come to Rabbath of the Ammonites, and to Judah in Jerusalem the defenced.

[Eze 21:21 DK-KJV]

Eze 21:21 For the king of Babylon stood at the parting of the way, at the head of the two ways, to use divination: he made his arrows bright, he consulted with images, he looked in the liver.

[Eze 21:22 DK-KJV]

Eze 21:22 At his right hand was the divination for Jerusalem, to appoint captains, to open the mouth in the slaughter, to lift up the voice with shouting, to appoint battering rams against the gates, to cast a mount, and to build a fort.

[Eze 21:23 DK-KJV]

Eze 21:23 And it shall be unto them as a false divination in their sight, to them that have sworn oaths: but he will call to remembrance the iniquity, that they may be taken.

[Eze 21:24 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Eftersom I har gjort at jeres fejltrin bli'r ihukommet, idet at jeres overtrædelser er afsløret, sådant at alle jeres synder dukker op i alle jeres handlinger; fordi, jeg siger, at I skal bli' ihukommet, skal I bli' taget med hånden.

Eze 21:24 Therefore thus saith the Lord GOD; Because ye have made your iniquity to be remembered, in that your transgressions are discovered, so that in all your doings your sins do appear; because, I say, that ye are come to remembrance, ye shall be taken with the hand.

[Eze 21:25 DK-KJV] Og du, vanhellige onde prins af Israel, hvis dag er kommet, når fejltrin skal ha' en ende,

Eze 21:25 And thou, profane wicked prince of Israel, whose day is come, when iniquity shall have an end,

[Eze 21:26 DK-KJV] Dette siger Herren GUD; Fjern diademet, og ta' kronen af: dette skal ikke være det samme: ophøj ham der er lav, og fornedre ham der er høj.

Eze 21:26 Thus saith the Lord GOD; Remove the diadem, and take off the crown: this shall not be the same: exalt him that is low, and abase him that is high.

[Eze 21:27 DK-KJV] Jeg vil omstyrte, omstyrte, omstyrte, det: og det skal ikke længere være, førend han kommer hvis ret det er; og jeg vil gi' det til ham.

Eze 21:27 I will overturn, overturn, overturn, it: and it shall be no more, until he come whose right it is; and I will give it him.

[Eze 21:28 DK-KJV]

Eze 21:28 And thou, son of man, prophesy and say, Thus saith the Lord GOD concerning the Ammonites, and concerning their reproach; even say thou, The sword, the sword is drawn: for the slaughter it is furbished, to consume because of the glittering:

[Eze 21:29 DK-KJV]

Eze 21:29 Whiles they see vanity unto thee, whiles they divine a lie unto thee, to bring thee upon the necks of them that are slain, of the wicked, whose day is come, when their iniquity shall have an end.

[Eze 21:30 DK-KJV]

Eze 21:30 Shall I cause it to return into his sheath? I will judge thee in the place where thou wast created, in the land of thy nativity.

[Eze 21:31 DK-KJV]

Eze 21:31 And I will pour out mine indignation upon thee, I will blow against thee in the fire of my wrath, and deliver thee into the hand of brutish men, and skilful to destroy.

[Eze 21:32 DK-KJV]

Eze 21:32 Thou shalt be for fuel to the fire; thy blood shall be in the midst of the land; thou shalt be no more remembered: for I the

LORD have spoken it.

[Eze 22:1 DK-KJV]
[Eze 22:2 DK-KJV] blodtørstige
[Eze 22:3 DK-KJV]
[Eze 22:4 DK-KJV]
[Eze 22:5 DK-KJV]
[Eze 22:6 DK-KJV]
[Eze 22:7 DK-KJV]
[Eze 22:8 DK-KJV]
[Eze 22:9 DK-KJV]
[Eze 22:10 DK-KJV]
[Eze 22:11 DK-KJV]
[Eze 22:12 DK-KJV]
[Eze 22:13 DK-KJV]
[Eze 22:14 DK-KJV]
[Eze 22:15 DK-KJV] Og jeg vil strø dig blandt hedningerne, og sprede dig i de lande, og vil fortære dit snavs ud af dig.
[Eze 22:16 DK-KJV] Og du skal ta' din arv i digselv mens hedningerne ser det, og du skal vide at jeg er HERREN.
[Eze 22:17 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,
[Eze 22:18 DK-KJV]
[Eze 22:19 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således;
[Eze 22:20 DK-KJV]
[Eze 22:21 DK-KJV]
[Eze 22:22 DK-KJV]
[Eze 22:23 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,

Eze 22:1 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 22:2 Now, thou son of man, wilt thou judge, wilt thou judge the bloody city? yea, thou shalt shew her all her abominations.
Eze 22:3 Then say thou, Thus saith the Lord GOD, The city sheddeth blood in the midst of it, that her time may come, and maketh idols against herself to defile herself.
Eze 22:4 Thou art become guilty in thy blood that thou hast shed; and hast defiled thyself in thine idols which thou hast made; and thou hast caused thy days to draw near, and art come even unto thy years: therefore have I made thee a reproach unto the heathen, and a mocking to all countries.
Eze 22:5 Those that be near, and those that be far from thee, shall mock thee, which art infamous and much vexed.
Eze 22:6 Behold, the princes of Israel, every one were in thee to their power to shed blood.
Eze 22:7 In thee have they set light by father and mother: in the midst of thee have they dealt by oppression with the stranger: in thee have they vexed the fatherless and the widow.
Eze 22:8 Thou hast despised mine holy things, and hast profaned my sabbaths.
Eze 22:9 In thee are men that carry tales to shed blood: and in thee they eat upon the mountains: in the midst of thee they commit lewdness.
Eze 22:10 In thee have they discovered their fathers' nakedness: in thee have they humbled her that was set apart for pollution.
Eze 22:11 And one hath committed abomination with his neighbour's wife; and another hath lewdly defiled his daughter in law; and another in thee hath humbled his sister, his father's daughter.
Eze 22:12 In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast taken usury and increase, and thou hast greedily gained of thy neighbours by extortion, and hast forgotten me, saith the Lord GOD.
Eze 22:13 Behold, therefore I have smitten mine hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.
Eze 22:14 Can thine heart endure, or can thine hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the LORD have spoken it, and will do it.
Eze 22:15 And I will scatter thee among the heathen, and disperse thee in the countries, and will consume thy filthiness out of thee.
Eze 22:16 And thou shalt take thine inheritance in thyself in the sight of the heathen, and thou shalt know that I am the LORD.
Eze 22:17 And the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 22:18 Son of man, the house of Israel is to me become dross: all they are brass, and tin, and iron, and lead, in the midst of the furnace; they are even the dross of silver.
Eze 22:19 Therefore thus saith the Lord GOD; Because ye are all become dross, behold, therefore I will gather you into the midst of Jerusalem.
Eze 22:20 As they gather silver, and brass, and iron, and lead, and tin, into the midst of the furnace, to blow the fire upon it, to melt it; so will I gather you in mine anger and in my fury, and I will leave you there, and melt you.
Eze 22:21 Yea, I will gather you, and blow upon you in the fire of my wrath, and ye shall be melted in the midst thereof.
Eze 22:22 As silver is melted in the midst of the furnace, so shall ye be melted in the midst thereof; and ye shall know that I the LORD have poured out my fury upon you.
Eze 22:23 And the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 22:24 DK-KJV] Eze 22:24 Son of man, say unto her, Thou art the land that is not cleansed, nor rained upon in the day of indignation.
[Eze 22:25 DK-KJV] Eze 22:25 There is a conspiracy of her prophets in the midst thereof, like a roaring lion ravening the prey; they have devoured souls; they have taken the treasure and precious things; they have made her many widows in the midst thereof.
[Eze 22:26 DK-KJV] Eze 22:26 Her priests have violated my law, and have profaned mine holy things: they have put no difference between the holy and profane, neither have they shewed difference between the unclean and the clean, and have hid their eyes from my sabbaths, and I am profaned among them.
[Eze 22:27 DK-KJV] Eze 22:27 Her princes in the midst thereof are like wolves ravening the prey, to shed blood, and to destroy souls, to get dishonest gain.
[Eze 22:28 DK-KJV] Eze 22:28 And her prophets have daubed them with untempered morter, seeing vanity, and divining lies unto them, saying, Thus saith the Lord GOD, when the LORD hath not spoken.
[Eze 22:29 DK-KJV] Eze 22:29 The people of the land have used oppression, and exercised robbery, and have vexed the poor and needy: yea, they have oppressed the stranger wrongfully.
[Eze 22:30 DK-KJV] Eze 22:30 And I sought for a man among them, that should make up the hedge, and stand in the gap before me for the land, that I should not destroy it: but I found none.
[Eze 22:31 DK-KJV] Eze 22:31 Therefore have I poured out mine indignation upon them; I have consumed them with the fire of my wrath: their own way have I recompensed upon their heads, saith the Lord GOD.

[Eze 23:1 DK-KJV] HERRENs ord kom igen til mig, som siger, Eze 23:1 The word of the LORD came again unto me, saying,
[Eze 23:2 DK-KJV] Eze 23:2 Son of man, there were two women, the daughters of one mother:
[Eze 23:3 DK-KJV] Eze 23:3 And they committed whoredoms in Egypt; they committed whoredoms in their youth: there were their breasts pressed, and there they bruised the teats of their virginity.
[Eze 23:4 DK-KJV] Eze 23:4 And the names of them were Aholah the elder, and Aholibah her sister: and they were mine, and they bare sons and daughters. Thus were their names; Samaria is Aholah, and Jerusalem Aholibah.
[Eze 23:5 DK-KJV] Eze 23:5 And Aholah played the harlot when she was mine; and she doted on her lovers, on the Assyrians her neighbours,
[Eze 23:6 DK-KJV] Eze 23:6 Which were clothed with blue, captains and rulers, all of them desirable young men, horsemen riding upon horses.
[Eze 23:7 DK-KJV] Eze 23:7 Thus she committed her whoredoms with them, with all them that were the chosen men of Assyria, and with all on whom she doted: with all their idols she defiled herself.
[Eze 23:8 DK-KJV] Eze 23:8 Neither left she her whoredoms brought from Egypt: for in her youth they lay with her, and they bruised the breasts of her virginity, and poured their whoredom upon her.
[Eze 23:9 DK-KJV] Eze 23:9 Wherefore I have delivered her into the hand of her lovers, into the hand of the Assyrians, upon whom she doted.
[Eze 23:10 DK-KJV] Eze 23:10 These discovered her nakedness: they took her sons and her daughters, and slew her with the sword: and she became famous among women; for they had executed judgment upon her.
[Eze 23:11 DK-KJV] Eze 23:11 And when her sister Aholibah saw this, she was more corrupt in her inordinate love than she, and in her whoredoms more than her sister in her whoredoms.
[Eze 23:12 DK-KJV] Eze 23:12 She doted upon the Assyrians her neighbours, captains and rulers clothed most gorgeously, horsemen riding upon horses, all of them desirable young men.
[Eze 23:13 DK-KJV] Eze 23:13 Then I saw that she was defiled, that they took both one way,
[Eze 23:14 DK-KJV] Eze 23:14 And that she increased her whoredoms: for when she saw men pourtrayed upon the wall, the images of the Chaldeans pourtrayed with vermilion,
[Eze 23:15 DK-KJV] Eze 23:15 Girded with girdles upon their loins, exceeding in dyed attire upon their heads, all of them princes to look to, after the manner of the Babylonians of Chaldea, the land of their nativity:
[Eze 23:16 DK-KJV] Eze 23:16 And as soon as she saw them with her eyes, she doted upon them, and sent messengers unto them into Chaldea.
[Eze 23:17 DK-KJV] Eze 23:17 And the Babylonians came to her into the bed of love, and they defiled her with their whoredom, and she was polluted with them, and her mind was alienated from them.
[Eze 23:18 DK-KJV] Eze 23:18 So she discovered her whoredoms, and discovered her nakedness: then my mind was alienated from her, like as my mind was alienated from her sister.
[Eze 23:19 DK-KJV] Eze 23:19 Yet she multiplied her whoredoms, in calling to remembrance the days of her youth, wherein she had played the harlot in the land of Egypt.

[Eze 23:20 DK-KJV]	Eze 23:20 For she doted upon their paramours, whose flesh is as the flesh of asses, and whose issue is like the issue of horses.
[Eze 23:21 DK-KJV]	Eze 23:21 Thus thou calledst to remembrance the lewdness of thy youth, in bruising thy teats by the Egyptians for the paps of thy youth.
[Eze 23:22 DK-KJV]	Eze 23:22 Therefore, O Aholibah, thus saith the Lord GOD; Behold, I will raise up thy lovers against thee, from whom thy mind is alienated, and I will bring them against thee on every side;
[Eze 23:23 DK-KJV]	Eze 23:23 The Babylonians, and all the Chaldeans, Pekod, and Shoa, and Koa, and all the Assyrians with them: all of them desirable young men, captains and rulers, great lords and renowned, all of them riding upon horses.
[Eze 23:24 DK-KJV] , og de skal dømme dig efter deres domme.	Eze 23:24 And they shall come against thee with chariots, wagons, and wheels, and with an assembly of people, which shall set against thee buckler and shield and helmet round about: and I will set judgment before them, and they shall judge thee according to their judgments.
[Eze 23:25 DK-KJV]	Eze 23:25 And I will set my jealousy against thee, and they shall deal furiously with thee: they shall take away thy nose and thine ears; and thy remnant shall fall by the sword: they shall take thy sons and thy daughters; and thy residue shall be devoured by the fire.
[Eze 23:26 DK-KJV]	Eze 23:26 They shall also strip thee out of thy clothes, and take away thy fair jewels.
[Eze 23:27 DK-KJV]	Eze 23:27 Thus will I make thy lewdness to cease from thee, and thy whoredom brought from the land of Egypt: so that thou shalt not lift up thine eyes unto them, nor remember Egypt any more.
[Eze 23:28 DK-KJV]	Eze 23:28 For thus saith the Lord GOD; Behold, I will deliver thee into the hand of them whom thou hatest, into the hand of them from whom thy mind is alienated:
[Eze 23:29 DK-KJV]	Eze 23:29 And they shall deal with thee hatefully, and shall take away all thy labour, and shall leave thee naked and bare: and the nakedness of thy whoredoms shall be discovered, both thy lewdness and thy whoredoms.
[Eze 23:30 DK-KJV]	Eze 23:30 I will do these things unto thee, because thou hast gone a whoring after the heathen, and because thou art polluted with their idols.
[Eze 23:31 DK-KJV]	Eze 23:31 Thou hast walked in the way of thy sister; therefore will I give her cup into thine hand.
[Eze 23:32 DK-KJV]	Eze 23:32 Thus saith the Lord GOD; Thou shalt drink of thy sister's cup deep and large: thou shalt be laughed to scorn and had in derision; it containeth much.
[Eze 23:33 DK-KJV]	Eze 23:33 Thou shalt be filled with drunkenness and sorrow, with the cup of astonishment and desolation, with the cup of thy sister Samaria.
[Eze 23:34 DK-KJV]	Eze 23:34 Thou shalt even drink it and suck it out, and thou shalt break the sherds thereof, and pluck off thine own breasts: for I have spoken it, saith the Lord GOD.
[Eze 23:35 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således;	Eze 23:35 Therefore thus saith the Lord GOD; Because thou hast forgotten me, and cast me behind thy back, therefore bear thou also thy lewdness and thy whoredoms.
[Eze 23:36 DK-KJV]	Eze 23:36 The LORD said moreover unto me; Son of man, wilt thou judge Aholah and Aholibah? yea, declare unto them their abominations;
[Eze 23:37 DK-KJV]	Eze 23:37 That they have committed adultery, and blood is in their hands, and with their idols have they committed adultery, and have also caused their sons, whom they bare unto me, to pass for them through the fire, to devour them.
[Eze 23:38 DK-KJV]	Eze 23:38 Moreover this they have done unto me: they have defiled my sanctuary in the same day, and have profaned my sabbaths.
[Eze 23:39 DK-KJV]	Eze 23:39 For when they had slain their children to their idols, then they came the same day into my sanctuary to profane it; and, lo, thus have they done in the midst of mine house.
[Eze 23:40 DK-KJV]	Eze 23:40 And furthermore, that ye have sent for men to come from far, unto whom a messenger was sent; and, lo, they came: for whom thou didst wash thyself, paintedst thy eyes, and deckedst thyself with ornaments,
[Eze 23:41 DK-KJV]	Eze 23:41 And satest upon a stately bed, and a table prepared before it, whereupon thou hast set mine incense and mine oil.
[Eze 23:42 DK-KJV] var der bragt Sabæere fra vildmarken,	Eze 23:42 And a voice of a multitude being at ease was with her: and with the men of the common sort were brought Sabeans from the wilderness, which put bracelets upon their hands, and beautiful crowns upon their heads.
[Eze 23:43 DK-KJV]	Eze 23:43 Then said I unto her that was old in adulteries, Will they now commit whoredoms with her, and she with them?
[Eze 23:44 DK-KJV]	Eze 23:44 Yet they went in unto her, as they go in unto a woman that playeth the harlot: so went they in unto Aholah and unto Aholibah, the lewd women.
[Eze 23:45 DK-KJV]	Eze 23:45 And the righteous men, they shall judge them after the manner of adulteresses, and after the manner of women that shed blood; because they are adulteresses, and blood is in their hands.
[Eze 23:46 DK-KJV]	Eze 23:46 For thus saith the Lord GOD; I will bring up a company upon them, and will give them to be removed and spoiled.

[Eze 23:47 DK-KJV]	Eze 23:47 And the company shall stone them with stones, and dispatch them with their swords; they shall slay their sons and their daughters, and burn up their houses with fire.
[Eze 23:48 DK-KJV]	Eze 23:48 Thus will I cause lewdness to cease out of the land, that all women may be taught not to do after your lewdness.
[Eze 23:49 DK-KJV]	Eze 23:49 And they shall recompense your lewdness upon you, and ye shall bear the sins of your idols: and ye shall know that I am the Lord GOD.

[Eze 24:1 DK-KJV]		Eze 24:1 Again in the ninth year, in the tenth month, in the tenth day of the month, the word of the LORD came unto me, saying,
[Eze 24:2 DK-KJV]		Eze 24:2 Son of man, write thee the name of the day, even of this same day: the king of Babylon set himself against Jerusalem this same day.
[Eze 24:3 DK-KJV]		Eze 24:3 And utter a parable unto the rebellious house, and say unto them, Thus saith the Lord GOD; Set on a pot, set it on, and also pour water into it:
[Eze 24:4 DK-KJV]		Eze 24:4 Gather the pieces thereof into it, even every good piece, the thigh, and the shoulder; fill it with the choice bones.
[Eze 24:5 DK-KJV]		Eze 24:5 Take the choice of the flock, and burn also the bones under it, and make it boil well, and let them seethe the bones of it therein.
[Eze 24:6 DK-KJV]	blodtørstige	Eze 24:6 Wherefore thus saith the Lord GOD; Woe to the bloody city, to the pot whose scum is therein, and whose scum is not gone out of it! bring it out piece by piece; let no lot fall upon it.
[Eze 24:7 DK-KJV]		Eze 24:7 For her blood is in the midst of her; she set it upon the top of a rock; she poured it not upon the ground, to cover it with dust;
[Eze 24:8 DK-KJV]		Eze 24:8 That it might cause fury to come up to take vengeance; I have set her blood upon the top of a rock, that it should not be covered.
[Eze 24:9 DK-KJV]	Derfor siger Herren GUD således; blodtørstige	Eze 24:9 Therefore thus saith the Lord GOD; Woe to the bloody city! I will even make the pile for fire great.
[Eze 24:10 DK-KJV]		Eze 24:10 Heap on wood, kindle the fire, consume the flesh, and spice it well, and let the bones be burned.
[Eze 24:11 DK-KJV]		Eze 24:11 Then set it empty upon the coals thereof, that the brass of it may be hot, and may burn, and that the filthiness of it may be molten in it, that the scum of it may be consumed.
[Eze 24:12 DK-KJV]		Eze 24:12 She hath wearied herself with lies, and her great scum went not forth out of her: her scum shall be in the fire.
[Eze 24:13 DK-KJV]		Eze 24:13 In thy filthiness is lewdness: because I have purged thee, and thou wast not purged, thou shalt not be purged from thy filthiness any more, till I have caused my fury to rest upon thee.
[Eze 24:14 DK-KJV]	Jeg HERREN har talt det: det skal komme til at ske, og jeg vil gøre det; jeg vil ikke vende om, jeg vil heller ikke skåne, jeg vil heller ikke angre; ifølge dine veje, og ifølge dine handlinger, skal de dømme dig, siger Herren GUD.	Eze 24:14 I the LORD have spoken it: it shall come to pass, and I will do it; I will not go back, neither will I spare, neither will I repent; according to thy ways, and according to thy doings, shall they judge thee, saith the Lord GOD.
[Eze 24:15 DK-KJV]		Eze 24:15 Also the word of the LORD came unto me, saying,
[Eze 24:16 DK-KJV]		Eze 24:16 Son of man, behold, I take away from thee the desire of thine eyes with a stroke: yet neither shalt thou mourn nor weep, neither shall thy tears run down.
[Eze 24:17 DK-KJV]		Eze 24:17 Forbear to cry, make no mourning for the dead, bind the tire of thine head upon thee, and put on thy shoes upon thy feet, and cover not thy lips, and eat not the bread of men.
[Eze 24:18 DK-KJV]		Eze 24:18 So I spake unto the people in the morning: and at even my wife died; and I did in the morning as I was commanded.
[Eze 24:19 DK-KJV]		Eze 24:19 And the people said unto me, Wilt thou not tell us what these things are to us, that thou doest so?
[Eze 24:20 DK-KJV]		Eze 24:20 Then I answered them, The word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 24:21 DK-KJV]
Eze 24:21 Speak unto the house of Israel, Thus saith the Lord GOD; Behold, I will profane my sanctuary, the excellency of your strength, the desire of your eyes, and that which your soul pitieth; and your sons and your daughters whom ye have left shall fall by the sword.

[Eze 24:22 DK-KJV]
Eze 24:22 And ye shall do as I have done: ye shall not cover your lips, nor eat the bread of men.

[Eze 24:23 DK-KJV]
Eze 24:23 And your tires shall be upon your heads, and your shoes upon your feet: ye shall not mourn nor weep; but ye shall pine away for your iniquities, and mourn one toward another.

[Eze 24:24 DK-KJV] Således er Ezekiel et tegn for jer: efter alt det han har gjort skal I gøre: og når dette kommer, skal I vide at jeg er Herren GUD.
Eze 24:24 Thus Ezekiel is unto you a sign: according to all that he hath done shall ye do: and when this cometh, ye shall know that I am the Lord GOD.

[Eze 24:25 DK-KJV]
Eze 24:25 Also, thou son of man, shall it not be in the day when I take from them their strength, the joy of their glory, the desire of their eyes, and that whereupon they set their minds, their sons and their daughters,

[Eze 24:26 DK-KJV]
Eze 24:26 That he that escapeth in that day shall come unto thee, to cause thee to hear it with thine ears?

[Eze 24:27 DK-KJV]
Eze 24:27 In that day shall thy mouth be opened to him which is escaped, and thou shalt speak, and be no more dumb: and thou shalt be a sign unto them; and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 25 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 25:1 DK-KJV] HERRENs ord kom igen til mig, som siger,
Eze 25:1 The word of the LORD came again unto me, saying,

[Eze 25:2 DK-KJV] Menneskesøn, ret dit ansigt imod Ammoniterne, og profeter imod dem;
Eze 25:2 Son of man, set thy face against the Ammonites, and prophesy against them;

[Eze 25:3 DK-KJV] Og sig til Ammoniterne, Hør Herren GUDs ord; Dette siger Herren GUD; Fordi du sagde, Aha, imod min helligdom, da den var vanhelliget; og imod Israels land, da det var øde; og imod Judahs hus, da de gik ind i fangenskab;
Eze 25:3 And say unto the Ammonites, Hear the word of the Lord GOD; Thus saith the Lord GOD; Because thou saidst, Aha, against my sanctuary, when it was profaned; and against the land of Israel, when it was desolate; and against the house of Judah, when they went into captivity;

[Eze 25:4 DK-KJV] Læg mærke til, derfor vil jeg forløse dig til østens mænd som en besiddelse, og de skal sætte deres paladser i dig, og lave deres boliger i dig: de skal spise din frugt, og de skal drikke din mælk.
Eze 25:4 Behold, therefore I will deliver thee to the men of the east for a possession, and they shall set their palaces in thee, and make their dwellings in thee: they shall eat thy fruit, and they shall drink thy milk.

[Eze 25:5 DK-KJV] Og jeg vil lave Rabbah en stald for kameler, og Ammoniterne et hvilested for flokke: og I skal vide at jeg er HERREN.
Eze 25:5 And I will make Rabbah a stable for camels, and the Ammonites a couchingplace for flocks: and ye shall know that I am the LORD.

[Eze 25:6 DK-KJV] For dette siger HERREN Gud; Fordi du har klappet i dine hænder, og trampet med dine fødder, og jublet i hjertet med al din foragt imod Israels land;
Eze 25:6 For thus saith the Lord GOD; Because thou hast clapped thine hands, and stamped with the feet, and rejoiced in heart with all thy despite against the land of Israel;

[Eze 25:7 DK-KJV] Læg mærke til, derfor vil jeg strække min hånd ud over dig, og vil forløse dig som et bytte til hedningerne; og jeg vil afskærer dig fra folket, og vil forårsage dig til at omkomme ude i landene: jeg vil destruere dig; og du skal vide at jeg er HERREN.
Eze 25:7 Behold, therefore I will stretch out mine hand upon thee, and will deliver thee for a spoil to the heathen; and I will cut thee off from the people, and I will cause thee to perish out of the countries: I will destroy thee; and thou shalt know that I am the LORD.

[Eze 25:8 DK-KJV] Dette siger Herren GUD; Eftersom Moab og Seir siger, Læg mærke til, Judahs hus er ligesom alle hedningerne;
Eze 25:8 Thus saith the Lord GOD; Because that Moab and Seir do say, Behold, the house of Judah is like unto all the heathen;

[Eze 25:9 DK-KJV] Derfor, læg mærke til, jeg vil åbne Moabs sider fra byerne, fra hans byer som er i hans grænseområder, herligheden fra det land, Beth-jeshimoth, Baal-meon, and Kiriathaim,
Eze 25:9 Therefore, behold, I will open the side of Moab from the cities, from his cities which are on his frontiers, the glory of the country, Beth-jeshimoth, Baal-meon, and Kiriathaim,

[Eze 25:10 DK-KJV] Overfor østens mænd med Ammoniterne, og vil gi' dem i besiddelse, så Ammoniterne ikke må bli' ihukommet blandt nationerne.
Eze 25:10 Unto the men of the east with the Ammonites, and will give them in possession, that the Ammonites may not be remembered among the nations.

[Eze 25:11 DK-KJV] Og jeg vil udføre domme over Moab;
Eze 25:11 And I will execute judgments upon Moab; and they

og de skal vide at jeg er HERREN.

shall know that I am the LORD.

[Eze 25:12 DK-KJV] Dette siger Herren GUD; Eftersom Edom har handlet imod Judahs hus ved at ta' hævn, og har krænket meget, og gengældt hamselv på dem;

Eze 25:12 Thus saith the Lord GOD; Because that Edom hath dealt against the house of Judah by taking vengeance, and hath greatly offended, and revenged himself upon them;

[Eze 25:13 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD dette; Jeg vil også strække min hånd ud over Edom, og fjerne menneske og dyr fra det; og jeg vil gøre det øde fra Teman; og de fra Dedan skal falde ved sværdet.

Eze 25:13 Therefore thus saith the Lord GOD; I will also stretch out mine hand upon Edom, and will cut off man and beast from it; and I will make it desolate from Teman; and they of Dedan shall fall by the sword.

[Eze 25:14 DK-KJV] Og jeg vil lægge min hævn på Edom via mit folk Israels hånd: og i Edom skal de gøre i overensstemmelse med min vrede og i overensstemmelse med mit raseri; og de skal kende min hævn, siger Herren GUD.

Eze 25:14 And I will lay my vengeance upon Edom by the hand of my people Israel: and they shall do in Edom according to mine anger and according to my fury; and they shall know my vengeance, saith the Lord GOD.

[Eze 25:15 DK-KJV] Dette siger Herren GUD; Fordi Filisterne har handlet via gengældelse, og har taget hævn med et ondskabsfuldt hjerte, for at destruere det på grund af gammelt had;

Eze 25:15 Thus saith the Lord GOD; Because the Philistines have dealt by revenge, and have taken vengeance with a despiteful heart, to destroy it for the old hatred;

[Eze 25:16 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD dette; Læg mærke til, Jeg vil strække min hånd ud over Filisterne, og jeg vil afskære Cheretimmerne, og destruere de resterende fra havets kyst.

Eze 25:16 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, I will stretch out mine hand upon the Philistines, and I will cut off the Cherethims, and destroy the remnant of the sea coast.

[Eze 25:17 DK-KJV] Og jeg vil exekvere stor hævn over dem med rasende irettesættelser; og de skal vide at jeg er HERREN, når jeg skal lægge min hævn på dem.

Eze 25:17 And I will execute great vengeance upon them with furious rebukes; and they shall know that I am the LORD, when I shall lay my vengeance upon them.

Ezekiel Kapitel 26 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 26:1 DK-KJV] Og det skete i det 11'te år, på den første dag af den måned, at HERRENs ord kom til mig, som siger

Eze 26:1 And it came to pass in the eleventh year, in the first day of the month, that the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 26:2 DK-KJV] Menneskesøn, eftersom Tyrus har sagt imod Jerusalem, Aha, hun som var portene for folket er brudt ned: hun har vendt sig mod mig: Jeg skal bli' fyldt igen, nu er hun lagt øde:

Eze 26:2 Son of man, because that Tyrus hath said against Jerusalem, Aha, she is broken that was the gates of the people: she is turned unto me: I shall be replenished, now she is laid waste:

[Eze 26:3 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Læg mærke til, jeg er imod dig, Kæreste Tyrus, og vi forårsage at mange nationer kommer op imod dig, som havet får hans bølger til at komme op.

Eze 26:3 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, I am against thee, O Tyrus, and will cause many nations to come up against thee, as the sea causeth his waves to come up.

[Eze 26:4 DK-KJV] Og de skal destruere Tyrus' mure, og bryde hendes tårne ned: Jeg vil også skrabe hendes støv fra hende, og gøre hende som toppen på en klippe.

Eze 26:4 And they shall destroy the walls of Tyrus, and break down her towers: I will also scrape her dust from her, and make her like the top of a rock.

[Eze 26:5 DK-KJV]

Eze 26:5 It shall be a place for the spreading of nets in the midst of the sea: for I have spoken it, saith the Lord GOD: and it shall become a spoil to the nations.

[Eze 26:6 DK-KJV]

Eze 26:6 And her daughters which are in the field shall be slain by the sword; and they shall know that I am the LORD.

[Eze 26:7 DK-KJV]

Eze 26:7 For thus saith the Lord GOD; Behold, I will bring upon Tyrus Nebuchadrezzar king of Babylon, a king of kings, from the north, with horses, and with chariots, and with horsemen, and companies, and much people.

[Eze 26:8 DK-KJV]

Eze 26:8 He shall slay with the sword thy daughters in the field: and he shall make a fort against thee, and cast a mount against thee, and lift up the buckler against thee.

[Eze 26:9 DK-KJV]

Eze 26:9 And he shall set engines of war against thy walls, and with his axes he shall break down thy towers.

[Eze 26:10 DK-KJV]

Eze 26:10 By reason of the abundance of his horses their dust shall cover thee: thy walls shall shake at the noise of the horsemen, and of the wheels, and of the chariots, when he shall enter into thy gates, as men enter into a city wherein is made a breach.

[Eze 26:11 DK-KJV] Eze 26:11 With the hoofs of his horses shall he tread down all thy streets: he shall slay thy people by the sword, and thy strong garrisons shall go down to the ground.

[Eze 26:12 DK-KJV] Eze 26:12 And they shall make a spoil of thy riches, and make a prey of thy merchandise: and they shall break down thy walls, and destroy thy pleasant houses: and they shall lay thy stones and thy timber and thy dust in the midst of the water.

[Eze 26:13 DK-KJV] Eze 26:13 And I will cause the noise of thy songs to cease; and the sound of thy harps shall be no more heard.

[Eze 26:14 DK-KJV] Eze 26:14 And I will make thee like the top of a rock: thou shalt be a place to spread nets upon; thou shalt be built no more: for I the LORD have spoken it, saith the Lord GOD.

[Eze 26:15 DK-KJV] Eze 26:15 Thus saith the Lord GOD to Tyrus; Shall not the isles shake at the sound of thy fall, when the wounded cry, when the slaughter is made in the midst of thee?

[Eze 26:16 DK-KJV] beklædningsgenstande Eze 26:16 Then all the princes of the sea shall come down from their thrones, and lay away their robes, and put off their broidered garments: they shall clothe themselves with trembling; they shall sit upon the ground, and shall tremble at every moment, and be astonished at thee.

[Eze 26:17 DK-KJV] Eze 26:17 And they shall take up a lamentation for thee, and say to thee, How art thou destroyed, that wast inhabited of seafaring men, the renowned city, which wast strong in the sea, she and her inhabitants, which cause their terror to be on all that haunt it!

[Eze 26:18 DK-KJV] Eze 26:18 Now shall the isles tremble in the day of thy fall; yea, the isles that are in the sea shall be troubled at thy departure.

[Eze 26:19 DK-KJV] Eze 26:19 For thus saith the Lord GOD; When I shall make thee a desolate city, like the cities that are not inhabited; when I shall bring up the deep upon thee, and great waters shall cover thee;

[Eze 26:20 DK-KJV] Eze 26:20 When I shall bring thee down with them that descend into the pit, with the people of old time, and shall set thee in the low parts of the earth, in places desolate of old, with them that go down to the pit, that thou be not inhabited; and I shall set glory in the land of the living;

[Eze 26:21 DK-KJV] Eze 26:21 I will make thee a terror, and thou shalt be no more: though thou be sought for, yet shalt thou never be found again, saith the Lord GOD.

Ezekiel Kapitel 27 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 27:1 DK-KJV] HERRENs ord kom igen til mig, som siger, Eze 27:1 The word of the LORD came again unto me, saying,

[Eze 27:2 DK-KJV] Nu, du menneskesøn, ta' en klagesang op for Tyrus; Eze 27:2 Now, thou son of man, take up a lamentation for Tyrus;

[Eze 27:3 DK-DK-KJV] Og sig til Tyrus, Kæreste du der befinder dig ved havets indgang, som er en folkets købmand for mange øer, Således siger Herren GUD; Kæreste Tyrus, du har sagt, Jeg er af perfekt skønhed. Eze 27:3 And say unto Tyrus, O thou that art situate at the entry of the sea, which art a merchant of the people for many isles, Thus saith the Lord GOD; O Tyrus, thou hast said, I am of perfect beauty.

[Eze 27:4 DK-DK-KJV] Dine grænser er i havenes midte, dine bygningsfolk har perfektioneret din skønhed. Eze 27:4 Thy borders are in the midst of the seas, thy builders have perfected thy beauty.

[Eze 27:5 DK-DK-KJV] De har lavet alle dine skibsplanker af Senirs grantræer: de har taget cedertræer fra Libanon for at lave master til dig. Eze 27:5 They have made all thy ship boards of fir trees of Senir: they have taken cedars from Lebanon to make masts for thee.

[Eze 27:6 DK-KJV] Af Basans egetræer har de lavet dine årer; Ashuriternes gruppe har lavet dine elfenbensbænke, udført fra Cyperns øer. Eze 27:6 Of the oaks of Bashan have they made thine oars; the company of the Ashurites have made thy benches of ivory, brought out of the isles of Chittim.

[Eze 27:7 DK-KJV] Fint linned med broderet arbejde fra Egypten var det du spredte for at være dit sejl; blå og violet fra Elishahs øer var det der dækkede dig. Eze 27:7 Fine linen with broidered work from Egypt was that which thou spreadest forth to be thy sail; blue and purple from the isles of Elishah was that which covered thee.

[Eze 27:8 DK-KJV] Indbyggerne fra Zidon og Arvad var dine søfolk: dine vise mænd, Kæreste Tyrus, der Eze 27:8 The inhabitants of Zidon and Arvad were thy mariners: thy wise men, O Tyrus, that were in thee, were thy pilots.

var i dig, var dine piloter.

[Eze 27:9 DK-KJV] De gamle fra Gebal og dets vise mænd var i dig dine kalfatere: alle havets skibe med deres søfolk var i dig for at besidde dine varer.

Eze 27:9 The ancients of Gebal and the wise men thereof were in thee thy calkers: all the ships of the sea with their mariners were in thee to occupy thy merchandise.

[Eze 27:10 DK-KJV] De fra Persien og fra Lud og fra Phut var i din hær, dine krigere: de hængte skjoldet og hjelmen i dig; de fremstillede din ynde.

Eze 27:10 They of Persia and of Lud and of Phut were in thine army, thy men of war: they hanged the shield and helmet in thee; they set forth thy comeliness.

[Eze 27:11 DK-KJV]

Eze 27:11 The men of Arvad with thine army were upon thy walls round about, and the Gammadims were in thy towers: they hanged their shields upon thy walls round about; they have made thy beauty perfect.

[Eze 27:12 DK-KJV]

Eze 27:12 Tarshish was thy merchant by reason of the multitude of all kind of riches; with silver, iron, tin, and lead, they traded in thy fairs.

[Eze 27:13 DK-KJV]

Eze 27:13 Javan, Tubal, and Meshech, they were thy merchants: they traded the persons of men and vessels of brass in thy market.

[Eze 27:14 DK-KJV]

Eze 27:14 They of the house of Togarmah traded in thy fairs with horses and horsemen and mules.

[Eze 27:15 DK-KJV] de bragte dig horn af elfenben og ibenholt som gave.

Eze 27:15 The men of Dedan were thy merchants; many isles were the merchandise of thine hand: they brought thee for a present horns of ivory and ebony.

[Eze 27:16 DK-KJV]

Eze 27:16 Syria was thy merchant by reason of the multitude of the wares of thy making: they occupied in thy fairs with emeralds, purple, and broidered work, and fine linen, and coral, and agate.

[Eze 27:17 DK-KJV]

Eze 27:17 Judah, and the land of Israel, they were thy merchants: they traded in thy market wheat of Minnith, and Pannag, and honey, and oil, and balm.

[Eze 27:18 DK-KJV]

Eze 27:18 Damascus was thy merchant in the multitude of the wares of thy making, for the multitude of all riches; in the wine of Helbon, and white wool.

[Eze 27:19 DK-KJV]

Eze 27:19 Dan also and Javan going to and fro occupied in thy fairs: bright iron, cassia, and calamus, were in thy market.

[Eze 27:20 DK-KJV]

Eze 27:20 Dedan was thy merchant in precious clothes for chariots.

[Eze 27:21 DK-KJV]

Eze 27:21 Arabia, and all the princes of Kedar, they occupied with thee in lambs, and rams, and goats: in these were they thy merchants.

[Eze 27:22 DK-KJV]

Eze 27:22 The merchants of Sheba and Raamah, they were thy merchants: they occupied in thy fairs with chief of all spices, and with all precious stones, and gold.

[Eze 27:23 DK-KJV]

Eze 27:23 Haran, and Canneh, and Eden, the merchants of Sheba, Asshur, and Chilmad, were thy merchants.

[Eze 27:24 DK-KJV]

Eze 27:24 These were thy merchants in all sorts of things, in blue clothes, and broidered work, and in chests of rich apparel, bound with cords, and made of cedar, among thy merchandise.

[Eze 27:25 DK-KJV]

Eze 27:25 The ships of Tarshish did sing of thee in thy market: and thou wast replenished, and made very glorious in the midst of the seas.

[Eze 27:26 DK-KJV]

Eze 27:26 Thy rowers have brought thee into great waters: the east wind hath broken thee in the midst of the seas.

[Eze 27:27 DK-KJV]

Eze 27:27 Thy riches, and thy fairs, thy merchandise, thy mariners, and thy pilots, thy calkers, and the occupiers of thy merchandise, and all thy men of war, that are in thee, and in all thy company which is in the midst of thee, shall fall into the midst of the seas in the day of thy ruin.

[Eze 27:28 DK-KJV]

Eze 27:28 The suburbs shall shake at the sound of the cry of thy pilots.

[Eze 27:29 DK-KJV]

Eze 27:29 And all that handle the oar, the mariners, and all the pilots of the sea, shall come down from their ships, they shall stand upon the land;

[Eze 27:30 DK-KJV]

Eze 27:30 And shall cause their voice to be heard against thee, and shall cry bitterly, and shall cast up dust upon their heads, they shall wallow themselves in the ashes:

[Eze 27:31 DK-KJV]

Eze 27:31 And they shall make themselves utterly bald for thee, and gird them with sackcloth, and they shall weep for thee with bitterness

of heart and bitter wailing.

[Eze 27:32 DK-KJV]
Eze 27:32 And in their wailing they shall take up a lamentation for thee, and lament over thee, saying, What city is like Tyrus, like the destroyed in the midst of the sea?

[Eze 27:33 DK-KJV]
Eze 27:33 When thy wares went forth out of the seas, thou filledst many people; thou didst enrich the kings of the earth with the multitude of thy riches and of thy merchandise.

[Eze 27:34 DK-KJV]
Eze 27:34 In the time when thou shalt be broken by the seas in the depths of the waters thy merchandise and all thy company in the midst of thee shall fall.

[Eze 27:35 DK-KJV]
Eze 27:35 All the inhabitants of the isles shall be astonished at thee, and their kings shall be sore afraid, they shall be troubled in their countenance.

[Eze 27:36 DK-KJV]
Eze 27:36 The merchants among the people shall hiss at thee; thou shalt be a terror, and never shalt be any more.

Ezekiel Kapitel 28 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 28:1 DK-KJV] HERRENs ord kom igen til mig, som siger,
Eze 28:1 The word of the LORD came again unto me, saying,

[Eze 28:2 DK-KJV] Menneskesøn, sig til prinsen i Tyrus, Dette siger Herren GUD; Fordi dit hjerte er opløftet, og du har sagt, Jeg er en Gud, Jeg sidder på Guds sæde, i havenes midte; men du er et menneske, og ikke Gud, selvom du har sat dit hjerte som Guds hjerte:
Eze 28:2 Son of man, say unto the prince of Tyrus, Thus saith the Lord GOD; Because thine heart is lifted up, and thou hast said, I am a God, I sit in the seat of God, in the midst of the seas; yet thou art a man, and not God, though thou set thine heart as the heart of God:

[Eze 28:3 DK-KJV] Læg mærke til, du er visere end Daniel; der er ingen hemmelighed som de kan skjule for dig:
Eze 28:3 Behold, thou art wiser than Daniel; there is no secret that they can hide from thee:

[Eze 28:4 DK-KJV] Med din visdom og med din forståelse har du skaffet dig rigdomme, og har skaffet guld og sølv ind i dine skattekamre:
Eze 28:4 With thy wisdom and with thine understanding thou hast gotten thee riches, and hast gotten gold and silver into thy treasures:

[Eze 28:5 DK-KJV] Via din store visdom og via din handel har du forøget dine rigdomme, og dit hjerte er opløftet på grund af dine rigdomme:
Eze 28:5 By thy great wisdom and by thy traffick hast thou increased thy riches, and thine heart is lifted up because of thy riches:

[Eze 28:6 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Fordi du har sat dit hjerte som Guds hjerte;
Eze 28:6 Therefore thus saith the Lord GOD; Because thou hast set thine heart as the heart of God;

[Eze 28:7 DK-KJV] Læg mærke til, derfor vil jeg bringe fremmede over dig, nationernes forfærdelige: og de skal trække deres sværd imod skønheden i din visdom, og de skal besmitte din glans.
Eze 28:7 Behold, therefore I will bring strangers upon thee, the terrible of the nations: and they shall draw their swords against the beauty of thy wisdom, and they shall defile thy brightness.

[Eze 28:8 DK-KJV] De skal bringe dig ned til faldgruben, og du skal lide samme skæbne som dem der er dræbt i havenes midte.
Eze 28:8 They shall bring thee down to the pit, and thou shalt die the deaths of them that are slain in the midst of the seas.

[Eze 28:9 DK-KJV] Vil du stadig sige foran dem der dræber dig, Jeg er Gud? men du skal være et menneske, og ingen Gud, i hånden på ham der dræber dig.
Eze 28:9 Wilt thou yet say before him that slayeth thee, I am God? but thou shalt be a man, and no God, in the hand of him that slayeth thee.

[Eze 28:10 DK-KJV] Du skal lide samme skæbne som de uomskårne via hånden til fremmede: for jeg har talt det, siger Herren GUD.
Eze 28:10 Thou shalt die the deaths of the uncircumcised by the hand of strangers: for I have spoken it, saith the Lord GOD.

[Eze 28:11 DK-KJV] Ydermere kom HERRENs ord til mig, som siger,
Eze 28:11 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 28:12 DK-KJV]
Eze 28:12 Son of man, take up a lamentation upon the king of Tyrus, and say unto him, Thus saith the Lord GOD; Thou sealest up the sum, full of wisdom, and perfect in beauty.

[Eze 28:13 DK-KJV]
Eze 28:13 Thou hast been in Eden the garden of God; every precious stone was thy covering, the sardius, topaz, and the diamond, the beryl, the onyx, and the jasper, the sapphire, the emerald, and the carbuncle, and gold: the workmanship of thy tabrets and of thy pipes was prepared in thee in the day that thou

wast created.

[Eze 28:14 DK-KJV]
Eze 28:14 Thou art the anointed cherub that covereth; and I have set thee so: thou wast upon the holy mountain of God; thou hast walked up and down in the midst of the stones of fire.

[Eze 28:15 DK-KJV]
Eze 28:15 Thou wast perfect in thy ways from the day that thou wast created, till iniquity was found in thee.

[Eze 28:16 DK-KJV]
Eze 28:16 By the multitude of thy merchandise they have filled the midst of thee with violence, and thou hast sinned: therefore I will cast thee as profane out of the mountain of God: and I will destroy thee, O covering cherub, from the midst of the stones of fire.

[Eze 28:17 DK-KJV] din glans
Eze 28:17 Thine heart was lifted up because of thy beauty, thou hast corrupted thy wisdom by reason of thy brightness: I will cast thee to the ground, I will lay thee before kings, that they may behold thee.

[Eze 28:18 DK-KJV] Du har besmittet dine helligdomme via overfloden af dine fejltrin, via fejltrinet fra din handel; derfor vil jeg frembringe en ild fra din midte, den skal fortære dig, og jeg vil gøre dig til aske på jorden foran øjnene på alle dem der lægger mærke til dig.
Eze 28:18 Thou hast defiled thy sanctuaries by the multitude of thine iniquities, by the iniquity of thy traffick; therefore will I bring forth a fire from the midst of thee, it shall devour thee, and I will bring thee to ashes upon the earth in the sight of all them that behold thee.

[Eze 28:19 DK-KJV]
Eze 28:19 All they that know thee among the people shall be astonished at thee: thou shalt be a terror, and never shalt thou be any more.

[Eze 28:20 DK-KJV]
Eze 28:20 Again the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 28:21 DK-KJV]
Eze 28:21 Son of man, set thy face against Zidon, and prophesy against it,

[Eze 28:22 DK-KJV]
Eze 28:22 And say, Thus saith the Lord GOD; Behold, I am against thee, O Zidon; and I will be glorified in the midst of thee: and they shall know that I am the LORD, when I shall have executed judgments in her, and shall be sanctified in her.

[Eze 28:23 DK-KJV]
Eze 28:23 For I will send into her pestilence, and blood into her streets; and the wounded shall be judged in the midst of her by the sword upon her on every side; and they shall know that I am the LORD.

[Eze 28:24 DK-KJV]
Eze 28:24 And there shall be no more a pricking brier unto the house of Israel, nor any grieving thorn of all that are round about them, that despised them; and they shall know that I am the Lord GOD.

[Eze 28:25 DK-KJV]
Eze 28:25 Thus saith the Lord GOD; When I shall have gathered the house of Israel from the people among whom they are scattered, and shall be sanctified in them in the sight of the heathen, then shall they dwell in their land that I have given to my servant Jacob.

[Eze 28:26 DK-KJV]
Eze 28:26 And they shall dwell safely therein, and shall build houses, and plant vineyards; yea, they shall dwell with confidence, when I have executed judgments upon all those that despise them round about them; and they shall know that I am the LORD their God.

Ezekiel Kapitel 29 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 29:1 DK-KJV]
Eze 29:1 In the tenth year, in the tenth month, in the twelfth day of the month, the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 29:2 DK-KJV]
Eze 29:2 Son of man, set thy face against Pharaoh king of Egypt, and prophesy against him, and against all Egypt:

[Eze 29:3 DK-KJV]
Eze 29:3 Speak, and say, Thus saith the Lord GOD; Behold, I am against thee, Pharaoh king of Egypt, the great dragon that lieth in the midst of his rivers, which hath said, My river is mine own, and I have made it for myself.

[Eze 29:4 DK-KJV]
Eze 29:4 But I will put hooks in thy jaws, and I will cause the fish of thy rivers to stick unto thy scales, and I will bring thee up out of the midst of thy rivers, and all the fish of thy rivers shall stick unto thy scales.

[Eze 29:5 DK-KJV]
Eze 29:5 And I will leave thee thrown into the wilderness, thee and all the fish of thy rivers: thou

shalt fall upon the open fields; thou shalt not be brought together, nor gathered: I have given thee for meat to the beasts of the field and to the fowls of the heaven.
Eze 29:6 And all the inhabitants of Egypt shall know that I am the LORD, because they have been
[Eze 29:6 DK-KJV] a staff of reed to the house of Israel.
Eze 29:7 When they took hold of thee by thy hand, thou didst break, and rend all their shoulder:
[Eze 29:7 DK-KJV] and when they leaned upon thee, thou brakest, and madest all their loins to be at a stand.
[Eze 29:8 DK-KJV]
Derfor siger Herren GUD således; Læg mærke til,
Eze 29:8 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, I will bring a sword upon thee, and cut off man and beast out of thee.
Eze 29:9 And the land of Egypt shall be desolate and waste; and they shall know that I am the
[Eze 29:9 DK-KJV] LORD: because he hath said, The river is mine, and I have made it.
Eze 29:10 Behold, therefore I am against thee, and against thy rivers, and I will make the land of
[Eze 29:10 DK-KJV] Egypt utterly waste and desolate, from the tower of Syene even unto the border of Ethiopia.
Eze 29:11 No foot of man shall pass through it, nor foot of beast shall pass through it, neither shall
[Eze 29:11 DK-KJV] it be inhabited forty years.
Eze 29:12 And I will make the land of Egypt desolate in the midst of the countries that are desolate, and her cities among the cities that are laid waste shall be desolate forty years: and I will
[Eze 29:12 DK-KJV] scatter the Egyptians among the nations, and will disperse them through the countries.
Eze 29:13 Yet thus saith the Lord GOD; At the end of forty years will I gather the Egyptians from
[Eze 29:13 DK-KJV] the people whither they were scattered:
Eze 29:14 And I will bring again the captivity of Egypt, and will cause them to return into the land of
[Eze 29:14 DK-KJV] Pathros, into the land of their habitation; and they shall be there a base kingdom.
Eze 29:15 It shall be the basest of the kingdoms; neither shall it exalt itself any more above the
[Eze 29:15 DK-KJV] nations: for I will diminish them, that they shall no more rule over the nations.
Eze 29:16 And it shall be no more the confidence of the house of Israel, which bringeth their iniquity to remembrance, when they shall look after them: but they shall know that I am the Lord
[Eze 29:16 DK-KJV] GOD.
Eze 29:17 And it came to pass in the seven and twentieth year, in the first month, in the first day of
[Eze 29:17 DK-KJV] the month, the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 29:18 Son of man, Nebuchadrezzar king of Babylon caused his army to serve a great service against Tyrus: every head was made bald, and every shoulder was peeled: yet had he no wages,
[Eze 29:18 DK-KJV] nor his army, for Tyrus, for the service that he had served against it:
[Eze 29:19 DK-KJV]
Derfor siger Herren GUD således; Læg mærke til,
Eze 29:19 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, I will give the land of Egypt unto Nebuchadrezzar king of Babylon; and he shall take her multitude, and take her spoil, and take her prey; and it shall be the wages for his army.
Eze 29:20 I have given him the land of Egypt for his labour wherewith he served against it,
[Eze 29:20 DK-KJV] because they wrought for me, saith the Lord GOD.
Eze 29:21 In that day will I cause the horn of the house of Israel to bud forth, and I will give thee
[Eze 29:21 DK-KJV] the opening of the mouth in the midst of them; and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 30 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 30:1 DK-KJV] HERRENs ord kom igen til mig, som siger,
Eze 30:1 The word of the LORD came again unto me, saying,
Eze 30:2 Son of man, prophesy and say, Thus saith the Lord GOD; Howl ye, Woe worth the day!
[Eze 30:2 DK-KJV]
Eze 30:3 For the day is near, even the day of the LORD is near, a
[Eze 30:3 DK-KJV] cloudy day; it shall be the time of the heathen.
Eze 30:4 And the sword shall come upon Egypt, and great pain shall be in Ethiopia, when the slain shall fall in Egypt, and they shall take
[Eze 30:4 DK-KJV] away her multitude, and her foundations shall be broken down.
Eze 30:5 Ethiopia, and Libya, and Lydia, and all the mingled people, and Chub, and the men of the land that is in league, shall fall with
[Eze 30:5 DK-KJV] them by the sword.
Eze 30:6 Thus saith the LORD; They also that uphold Egypt shall fall; and the pride of her power shall come down: from the tower of Syene
[Eze 30:6 DK-KJV] shall they fall in it by the sword, saith the Lord GOD.
Eze 30:7 And they shall be desolate in the midst of the countries that
[Eze 30:7 DK-KJV] are desolate, and her cities shall be in the midst of the cities that are

wasted.

[Eze 30:8 DK-KJV] Eze 30:8 And they shall know that I am the LORD, when I have set a fire in Egypt, and when all her helpers shall be destroyed.

[Eze 30:9 DK-KJV] Eze 30:9 In that day shall messengers go forth from me in ships to make the careless Ethiopians afraid, and great pain shall come upon them, as in the day of Egypt: for, lo, it cometh.

[Eze 30:10 DK-KJV] Eze 30:10 Thus saith the Lord GOD; I will also make the multitude of Egypt to cease by the hand of Nebuchadrezzar king of Babylon.

[Eze 30:11 DK-KJV] Eze 30:11 He and his people with him, the terrible of the nations, shall be brought to destroy the land: and they shall draw their swords against Egypt, and fill the land with the slain.

[Eze 30:12 DK-KJV] Eze 30:12 And I will make the rivers dry, and sell the land into the hand of the wicked: and I will make the land waste, and all that is therein, by the hand of strangers: I the LORD have spoken it.

[Eze 30:13 DK-KJV] Eze 30:13 Thus saith the Lord GOD; I will also destroy the idols, and I will cause their images to cease out of Noph; and there shall be no more a prince of the land of Egypt: and I will put a fear in the land of Egypt.

[Eze 30:14 DK-KJV] Eze 30:14 And I will make Pathros desolate, and will set fire in Zoan, and will execute judgments in No.

[Eze 30:15 DK-KJV] Eze 30:15 And I will pour my fury upon Sin, the strength of Egypt; and I will cut off the multitude of No.

[Eze 30:16 DK-KJV] Eze 30:16 And I will set fire in Egypt: Sin shall have great pain, and No shall be rent asunder, and Noph shall have distresses daily.

[Eze 30:17 DK-KJV] Eze 30:17 The young men of Aven and of Pi-beseth shall fall by the sword: and these cities shall go into captivity.

[Eze 30:18 DK-KJV] Eze 30:18 At Tehaphnehes also the day shall be darkened, when I shall break there the yokes of Egypt: and the pomp of her strength shall cease in her: as for her, a cloud shall cover her, and her daughters shall go into captivity.

[Eze 30:19 DK-KJV] Eze 30:19 Thus will I execute judgments in Egypt: and they shall know that I am the LORD.

[Eze 30:20 DK-KJV] Eze 30:20 And it came to pass in the eleventh year, in the first month, in the seventh day of the month, that the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 30:21 DK-KJV] Eze 30:21 Son of man, I have broken the arm of Pharaoh king of Egypt; and, lo, it shall not be bound up to be healed, to put a roller to bind it, to make it strong to hold the sword.

[Eze 30:22 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Læg mærke til, Eze 30:22 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, I am against Pharaoh king of Egypt, and will break his arms, the strong, and that which was broken; and I will cause the sword to fall out of his hand.

[Eze 30:23 DK-KJV] Eze 30:23 And I will scatter the Egyptians among the nations, and will disperse them through the countries.

[Eze 30:24 DK-KJV] Jeg vil skyrke Babylons konges arme, og putte mit sværd i hans hånd: men jeg vil brække Faraos arme, og han skal sukke foran ham med sukkene fra en dødlig såret mand. Eze 30:24 And I will strengthen the arms of the king of Babylon, and put my sword in his hand: but I will break Pharaoh's arms, and he shall groan before him with the groanings of a deadly wounded man.

[Eze 30:25 DK-KJV] Eze 30:25 But I will strengthen the arms of the king of Babylon, and the arms of Pharaoh shall fall down; and they shall know that I am the LORD, when I shall put my sword into the hand of the king of Babylon, and he shall stretch it out upon the land of Egypt.

[Eze 30:26 DK-KJV] Eze 30:26 And I will scatter the Egyptians among the nations, and disperse them among the countries; and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 31 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 31:1 DK-KJV] Eze 31:1 And it came to pass in the eleventh year, in the third month, in the first day of the month, that the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 31:2 DK-KJV] Eze 31:2 Son of man, speak unto Pharaoh king of Egypt, and to his multitude; Whom art thou like in thy greatness?

[Eze 31:3 DK-KJV]

[Eze 31:4 DK-KJV]

[Eze 31:5 DK-KJV]

[Eze 31:6 DK-KJV]

[Eze 31:7 DK-KJV]

[Eze 31:8 DK-KJV] Cedertræerne i Guds have kunne ikke skjule ham: grantræerne var ikke som hans grene, og kastanjetræerne var ikke som hans grene; ej heller nogen træer i Guds have kunne sammenlignes med ham i hans skønhed.

[Eze 31:9 DK-KJV] Jeg har lavet ham smuk via hans grenes folkemængde: sådant at alle træerne fra Eden, der var i Guds have, var misundelige på ham.

[Eze 31:10 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Fordi du opløftet digselv i højde, og han har skudt hans top op blandt de tykke grene, og hans hjerte er opløftet i hans højde;

[Eze 31:11 DK-KJV] Derfor har jeg forløst ham ind i hedningernes mægtige éners hånd; han skal sandelig ta' sig af ham: Jeg har drevet ham ud på grund af hans ondskab.

[Eze 31:12 DK-KJV] Og fremmede, nationernes grusomme, har skåret ham af, og har forladt ham: hans grene er faldet på bjergene og i alle dalene, og hans grene er brudt ved landets floder; og alle jordens folk er gået ned fra hans skygge, og har forladt ham.

[Eze 31:13 DK-KJV] Over hans ruin skal alle himmelens fugle bli' tilbage, og alle markens dyr skal være på hans grene:

[Eze 31:14 DK-KJV] Med det endemål at ingen af træerne ved vandmasserne ophøjer demselv på grund af deres højde, ej heller skyder deres top op blandt de tykke grene, ej heller deres træs fundament op i deres højde, alle der drikker vand: for de er alle forløst indi døden, til de nedre dele af jorden, i menneskebørnenes midte, med dem der går ned til faldgruben.

[Eze 31:15 DK-KJV] Dette siger Herren GUD;

[Eze 31:16 DK-KJV]

[Eze 31:17 DK-KJV]

[Eze 31:18 DK-KJV]

Eze 31:3 Behold, the Assyrian was a cedar in Lebanon with fair branches, and with a shadowing shroud, and of an high stature; and his top was among the thick boughs.
Eze 31:4 The waters made him great, the deep set him up on high with her rivers running round about his plants, and sent out her little rivers unto all the trees of the field.
Eze 31:5 Therefore his height was exalted above all the trees of the field, and his boughs were multiplied, and his branches became long because of the multitude of waters, when he shot forth.
Eze 31:6 All the fowls of heaven made their nests in his boughs, and under his branches did all the beasts of the field bring forth their young, and under his shadow dwelt all great nations.
Eze 31:7 Thus was he fair in his greatness, in the length of his branches: for his root was by great waters.

Eze 31:8 The cedars in the garden of God could not hide him: the fir trees were not like his boughs, and the chesnut trees were not like his branches; nor any tree in the garden of God was like unto him in his beauty.
Eze 31:9 I have made him fair by the multitude of his branches: so that all the trees of Eden, that were in the garden of God, envied him.
Eze 31:10 Therefore thus saith the Lord GOD; Because thou hast lifted up thyself in height, and he hath shot up his top among the thick boughs, and his heart is lifted up in his height;
Eze 31:11 I have therefore delivered him into the hand of the mighty one of the heathen; he shall surely deal with him: I have driven him out for his wickedness.
Eze 31:12 And strangers, the terrible of the nations, have cut him off, and have left him: upon the mountains and in all the valleys his branches are fallen, and his boughs are broken by all the rivers of the land; and all the people of the earth are gone down from his shadow, and have left him.
Eze 31:13 Upon his ruin shall all the fowls of the heaven remain, and all the beasts of the field shall be upon his branches:
Eze 31:14 To the end that none of all the trees by the waters exalt themselves for their height, neither shoot up their top among the thick boughs, neither their trees stand up in their height, all that drink water: for they are all delivered unto death, to the nether parts of the earth, in the midst of the children of men, with them that go down to the pit.
Eze 31:15 Thus saith the Lord GOD; In the day when he went down to the grave I caused a mourning: I covered the deep for him, and I restrained the floods thereof, and the great waters were stayed: and I caused Lebanon to mourn for him, and all the trees of the field fainted for him.
Eze 31:16 I made the nations to shake at the sound of his fall, when I cast him down to hell with them that descend into the pit: and all the trees of Eden, the choice and best of Lebanon, all that drink water, shall be comforted in the nether parts of the earth.
Eze 31:17 They also went down into hell with him unto them that be slain with the sword; and they that were his arm, that dwelt under his shadow in the midst of the heathen.
Eze 31:18 To whom art thou thus like in glory and in greatness among the trees of Eden? yet shalt thou be

brought down with the trees of Eden unto the nether parts of the earth: thou shalt lie in the midst of the uncircumcised with them that be slain by the sword. This is Pharaoh and all his multitude, saith the Lord GOD.

Eze 32:1 And it came to pass in the twelfth year, in the twelfth month, in the first day of the month, that
[Eze 32:1 DK-KJV] the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 32:2 Son of man, take up a lamentation for Pharaoh king of Egypt, and say unto him, Thou art like a young lion of the nations, and thou art as a whale in the seas: and thou camest forth with thy rivers,
[Eze 32:2 DK-KJV] and troubledst the waters with thy feet, and fouledst their rivers.
Eze 32:3 Thus saith the Lord GOD; I will therefore spread out my net over thee with a company of
[Eze 32:3 DK-KJV] many people; and they shall bring thee up in my net.
Eze 32:4 Then will I leave thee upon the land, I will cast thee forth upon the open field, and will cause
[Eze 32:4 DK-KJV] all the fowls of the heaven to remain upon thee, and I will fill the beasts of the whole earth with thee.
[Eze 32:5 DK-KJV] Eze 32:5 And I will lay thy flesh upon the mountains, and fill the valleys with thy height.
Eze 32:6 I will also water with thy blood the land wherein thou swimmest, even to the mountains; and
[Eze 32:6 DK-KJV] the rivers shall be full of thee.
Eze 32:7 And when I shall put thee out, I will cover the heaven, and make the stars thereof dark; I will
[Eze 32:7 DK-KJV] cover the sun with a cloud, and the moon shall not give her light.
Eze 32:8 All the bright lights of heaven will I make dark over thee, and set darkness upon thy land, saith
[Eze 32:8 DK-KJV] the Lord GOD.
Eze 32:9 I will also vex the hearts of many people, when I shall bring thy destruction among the
[Eze 32:9 DK-KJV] nations, into the countries which thou hast not known.
Eze 32:10 Yea, I will make many people amazed at thee, and their kings shall be horribly afraid for
[Eze 32:10 DK-KJV] thee, when I shall brandish my sword before them; and they shall tremble at every moment, every man for his own life, in the day of thy fall.
[Eze 32:11 DK-KJV] Eze 32:11 For thus saith the Lord GOD; The sword of the king of Babylon shall come upon thee.
[Eze 32:12 DK-KJV] Eze 32:12 By the swords of the mighty will I cause thy multitude to fall, the terrible of the nations, all of them: and they shall spoil the pomp of Egypt, and all the multitude thereof shall be destroyed.
[Eze 32:13 DK-KJV] Eze 32:13 I will destroy also all the beasts thereof from beside the great waters; neither shall the foot of man trouble them any more, nor the hoofs of beasts trouble them.
[Eze 32:14 DK-KJV] Eze 32:14 Then will I make their waters deep, and cause their rivers to run like oil, saith the Lord GOD.
Eze 32:15 When I shall make the land of Egypt desolate, and the country shall be destitute of that
[Eze 32:15 DK-KJV] whereof it was full, when I shall smite all them that dwell therein, then shall they know that I am the LORD.
[Eze 32:16 DK-KJV] Eze 32:16 This is the lamentation wherewith they shall lament her: the daughters of the nations shall lament her: they shall lament for her, even for Egypt, and for all her multitude, saith the Lord GOD.
[Eze 32:17 DK-KJV] Eze 32:17 It came to pass also in the twelfth year, in the fifteenth day of the month, that the word of the LORD came unto me, saying,
[Eze 32:18 DK-KJV] Eze 32:18 Son of man, wail for the multitude of Egypt, and cast them down, even her, and the daughters of the famous nations, unto the nether parts of the earth, with them that go down into the pit.
[Eze 32:19 DK-KJV] Eze 32:19 Whom dost thou pass in beauty? go down, and be thou laid with the uncircumcised.
[Eze 32:20 DK-KJV] Eze 32:20 They shall fall in the midst of them that are slain by the sword: she is delivered to the sword: draw her and all her multitudes.
[Eze 32:21 DK-KJV] Eze 32:21 The strong among the mighty shall speak to him out of the midst of hell with them that help him: they are gone down, they lie uncircumcised, slain by the sword.
[Eze 32:22 DK-KJV] Eze 32:22 Asshur is there and all her company: his graves are about him: all of them slain, fallen by the sword:
[Eze 32:23 DK-KJV] Eze 32:23 Whose graves are set in the sides of the pit, and her company is round about her grave: all of them slain, fallen by the sword, which caused terror in the land of the living.
Eze 32:24 There is Elam and all her multitude round about her grave, all of them slain, fallen by the
[Eze 32:24 DK-KJV] sword, which are gone down uncircumcised into the nether parts of the earth, which caused their terror in the land of the living; yet have they borne their shame with them that go down to the pit.
Eze 32:25 They have set her a bed in the midst of the slain with all her multitude: her graves are round about him: all of them uncircumcised, slain by the sword: though their terror was caused in the land of
[Eze 32:25 DK-KJV] the living, yet have they borne their shame with them that go down to the pit: he is put in the midst of them that be slain.

[Eze 32:26 DK-KJV] Eze 32:26 There is Meshech, Tubal, and all her multitude: her graves are round about him: all of them uncircumcised, slain by the sword, though they caused their terror in the land of the living.
[Eze 32:27 DK-KJV] Eze 32:27 And they shall not lie with the mighty that are fallen of the uncircumcised, which are gone down to hell with their weapons of war: and they have laid their swords under their heads, but their iniquities shall be upon their bones, though they were the terror of the mighty in the land of the living.
[Eze 32:28 DK-KJV] Eze 32:28 Yea, thou shalt be broken in the midst of the uncircumcised, and shalt lie with them that are slain with the sword.
[Eze 32:29 DK-KJV] Eze 32:29 There is Edom, her kings, and all her princes, which with their might are laid by them that were slain by the sword: they shall lie with the uncircumcised, and with them that go down to the pit.
[Eze 32:30 DK-KJV] Eze 32:30 There be the princes of the north, all of them, and all the Zidonians, which are gone down with the slain; with their terror they are ashamed of their might; and they lie uncircumcised with them that be slain by the sword, and bear their shame with them that go down to the pit.
[Eze 32:31 DK-KJV] Eze 32:31 Pharaoh shall see them, and shall be comforted over all his multitude, even Pharaoh and all his army slain by the sword, saith the Lord GOD.
[Eze 32:32 DK-KJV] Eze 32:32 For I have caused my terror in the land of the living: and he shall be laid in the midst of the uncircumcised with them that are slain with the sword, even Pharaoh and all his multitude, saith the Lord GOD.

Ezekiel Kapitel 33 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 33:1 DK-KJV] Eze 33:1 Again the word of the LORD came unto me, saying,
[Eze 33:2 DK-KJV] Eze 33:2 Son of man, speak to the children of thy people, and say unto them, When I bring the sword upon a land, if the people of the land take a man of their coasts, and set him for their watchman:
[Eze 33:3 DK-KJV] Eze 33:3 If when he seeth the sword come upon the land, he blow the trumpet, and warn the people;
[Eze 33:4 DK-KJV] Eze 33:4 Then whosoever heareth the sound of the trumpet, and taketh not warning; if the sword come, and take him away, his blood shall be upon his own head.
[Eze 33:5 DK-KJV] Eze 33:5 He heard the sound of the trumpet, and took not warning; his blood shall be upon him. But he that taketh warning shall deliver his soul.
[Eze 33:6 DK-KJV] Eze 33:6 But if the watchman see the sword come, and blow not the trumpet, and the people be not warned; if the sword come, and take any person from among them, he is taken away in his iniquity; but his blood will I require at the watchman's hand.
[Eze 33:7 DK-KJV] Eze 33:7 So thou, O son of man, I have set thee a watchman unto the house of Israel; therefore thou shalt hear the word at my mouth, and warn them from me.
[Eze 33:8 DK-KJV] Eze 33:8 When I say unto the wicked, O wicked man, thou shalt surely die; if thou dost not speak to warn the wicked from his way, that wicked man shall die in his iniquity; but his blood will I require at thine hand.
[Eze 33:9 DK-KJV] Eze 33:9 Nevertheless, if thou warn the wicked of his way to turn from it; if he do not turn from his way, he shall die in his iniquity; but thou hast delivered thy soul.
[Eze 33:10 DK-KJV] Eze 33:10 Therefore, O thou son of man, speak unto the house of Israel; Thus ye speak, saying, If our transgressions and our sins be upon us, and we pine away in them, how should we then live?
[Eze 33:11 DK-KJV] Eze 33:11 Say unto them, As I live, saith the Lord GOD, I have no pleasure in the death of the wicked; but that the wicked turn from his way and live: turn ye, turn ye from your evil ways; for why will ye die, O house of Israel?
[Eze 33:12 DK-KJV] Eze 33:12 Therefore, thou son of man, say unto the children of thy people, The righteousness of the righteous shall not deliver him in the day of his transgression: as for the wickedness of the wicked, he shall not fall thereby in the day that he turneth from his wickedness; neither shall the righteous be able to live for his righteousness in the day that he sinneth.
[Eze 33:13 DK-KJV] Eze 33:13 When I shall say to the righteous, that he shall surely live; if he trust to his own righteousness, and commit iniquity, all his righteousnesses shall not be remembered; but for his iniquity that he hath committed, he shall die for it.
[Eze 33:14 DK-KJV] Eze 33:14 Again, when I say unto the wicked, Thou shalt surely die; if he

turn from his sin, and do that which is lawful and right;

Eze 33:15 If the wicked restore the pledge, give again that he had robbed, walk in the statutes of life, without committing iniquity; he shall surely live,
[Eze 33:15 DK-KJV] he shall not die.
Eze 33:16 None of his sins that he hath committed shall be mentioned
[Eze 33:16 DK-KJV] unto him: he hath done that which is lawful and right; he shall surely live.
Eze 33:17 Yet the children of thy people say, The way of the Lord is not
[Eze 33:17 DK-KJV] equal: but as for them, their way is not equal.
Eze 33:18 When the righteous turneth from his righteousness, and
[Eze 33:18 DK-KJV] committeth iniquity, he shall even die thereby.
Eze 33:19 But if the wicked turn from his wickedness, and do that which is
[Eze 33:19 DK-KJV] lawful and right, he shall live thereby.
Eze 33:20 Yet ye say, The way of the Lord is not equal. O ye house of
[Eze 33:20 DK-KJV] Israel, I will judge you every one after his ways.
Eze 33:21 And it came to pass in the twelfth year of our captivity, in the tenth month, in the fifth day of the month, that one that had escaped out of
[Eze 33:21 DK-KJV] Jerusalem came unto me, saying, The city is smitten.
Eze 33:22 Now the hand of the LORD was upon me in the evening, afore he that was escaped came; and had opened my mouth, until he came to
[Eze 33:22 DK-KJV] me in the morning; and my mouth was opened, and I was no more dumb.
[Eze 33:23 DK-KJV] Eze 33:23 Then the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 33:24 Son of man, they that inhabit those wastes of the land of Israel speak, saying, Abraham was one, and he inherited the land: but we are
[Eze 33:24 DK-KJV] many; the land is given us for inheritance.
Eze 33:25 Wherefore say unto them, Thus saith the Lord GOD; Ye eat with the blood, and lift up your eyes toward your idols, and shed blood: and
[Eze 33:25 DK-KJV] shall ye possess the land?
Eze 33:26 Ye stand upon your sword, ye work abomination, and ye defile
[Eze 33:26 DK-KJV] every one his neighbour's wife: and shall ye possess the land?
Eze 33:27 Say thou thus unto them, Thus saith the Lord GOD; As I live, surely they that are in the wastes shall fall by the sword, and him that is in the open field will I give to the beasts to be devoured, and they that be in
[Eze 33:27 DK-KJV] the forts and in the caves shall die of the pestilence.
Eze 33:28 For I will lay the land most desolate, and the pomp of her strength shall cease; and the mountains of Israel shall be desolate, that
[Eze 33:28 DK-KJV] none shall pass through.
Eze 33:29 Then shall they know that I am the LORD, when I have laid the land most desolate because of all their abominations which they have
[Eze 33:29 DK-KJV] committed.
Eze 33:30 Also, thou son of man, the children of thy people still are talking against thee by the walls and in the doors of the houses, and speak one to another, every one to his brother, saying, Come, I pray you, and hear what
[Eze 33:30 DK-KJV] is the word that cometh forth from the LORD.

[Eze 33:31 DK-KJV] Og de kom til dig som folket kommer, og de sidder foran dig som mit folk, og de hører dine ord, men de vil ikke gøre dem: for med deres mund viser de megen kærlighed, men deres hjerte går efter deres griskhed.

Eze 33:31 And they come unto thee as the people cometh, and they sit before thee as my people, and they hear thy words, but they will not do them: for with their mouth they shew much love, but their heart goeth after their covetousness.
Eze 33:32 And, lo, thou art unto them as a very lovely song of one that hath a pleasant voice, and can play well on an instrument: for they hear thy
[Eze 33:32 DK-KJV] words, but they do them not.
Eze 33:33 And when this cometh to pass, (lo, it will come,) then shall they
[Eze 33:33 DK-KJV] know that a prophet hath been among them.

Ezekiel Kapitel 34 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 34:1 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,

Eze 34:1 And the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 34:2 Son of man, prophesy against the shepherds of Israel, prophesy, and say unto them, Thus saith the Lord GOD unto the shepherds; Woe be to the shepherds
[Eze 34:2 DK-KJV] of Israel that do feed themselves! should not the shepherds feed the flocks?

[Eze 34:3 DK-KJV]
Eze 34:3 Ye eat the fat, and ye clothe you with the wool, ye kill them that are fed: but ye feed not the flock.

[Eze 34:4 DK-KJV]
Eze 34:4 The diseased have ye not strengthened, neither have ye healed that which was sick, neither have ye bound up that which was broken, neither have ye brought again that which was driven away, neither have ye sought that which was lost; but with force and with cruelty have ye ruled them.

[Eze 34:5 DK-KJV]
Eze 34:5 And they were scattered, because there is no shepherd: and they became meat to all the beasts of the field, when they were scattered.

[Eze 34:6 DK-KJV]
Eze 34:6 My sheep wandered through all the mountains, and upon every high hill: yea, my flock was scattered upon all the face of the earth, and none did search or seek after them.

[Eze 34:7 DK-KJV]
Eze 34:7 Therefore, ye shepherds, hear the word of the LORD;

[Eze 34:8 DK-KJV]
Eze 34:8 As I live, saith the Lord GOD, surely because my flock became a prey, and my flock became meat to every beast of the field, because there was no shepherd, neither did my shepherds search for my flock, but the shepherds fed themselves, and fed not my flock;

[Eze 34:9 DK-KJV]
Eze 34:9 Therefore, O ye shepherds, hear the word of the LORD;

[Eze 34:10 DK-KJV]
Eze 34:10 Thus saith the Lord GOD; Behold, I am against the shepherds; and I will require my flock at their hand, and cause them to cease from feeding the flock; neither shall the shepherds feed themselves any more; for I will deliver my flock from their mouth, that they may not be meat for them.

[Eze 34:11 DK-KJV] For dette siger Herren GUD; Læg mærke til, jeg, ja jeg, vil både ransage mine får, og opsøge dem.
Eze 34:11 For thus saith the Lord GOD; Behold, I, even I, will both search my sheep, and seek them out.

[Eze 34:12 DK-KJV]
Eze 34:12 As a shepherd seeketh out his flock in the day that he is among his sheep that are scattered; so will I seek out my sheep, and will deliver them out of all places where they have been scattered in the cloudy and dark day.

[Eze 34:13 DK-KJV]
Eze 34:13 And I will bring them out from the people, and gather them from the countries, and will bring them to their own land, and feed them upon the mountains of Israel by the rivers, and in all the inhabited places of the country.

[Eze 34:14 DK-KJV]
Eze 34:14 I will feed them in a good pasture, and upon the high mountains of Israel shall their fold be: there shall they lie in a good fold, and in a fat pasture shall they feed upon the mountains of Israel.

[Eze 34:15 DK-KJV]
Eze 34:15 I will feed my flock, and I will cause them to lie down, saith the Lord GOD.

[Eze 34:16 DK-KJV]
Eze 34:16 I will seek that which was lost, and bring again that which was driven away, and will bind up that which was broken, and will strengthen that which was sick: but I will destroy the fat and the strong; I will feed them with judgment.

[Eze 34:17 DK-KJV]
Eze 34:17 And as for you, O my flock, thus saith the Lord GOD; Behold, I judge between cattle and cattle, between the rams and the he goats.

[Eze 34:18 DK-KJV]
Eze 34:18 Seemeth it a small thing unto you to have eaten up the good pasture, but ye must tread down with your feet the residue of your pastures? and to have drunk of the deep waters, but ye must foul the residue with your feet?

[Eze 34:19 DK-KJV]
Eze 34:19 And as for my flock, they eat that which ye have trodden with your feet; and they drink that which ye have fouled with your feet.

[Eze 34:20 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således til dem; Læg mærke til, jeg, ja jeg, vil dømme imellem det fede kvæg og det tynde kvæg.
Eze 34:20 Therefore thus saith the Lord GOD unto them; Behold, I, even I, will judge between the fat cattle and between the lean cattle.

[Eze 34:21 DK-KJV]
Eze 34:21 Because ye have thrust with side and with shoulder, and pushed all the diseased with your horns, till ye have scattered them abroad;

[Eze 34:22 DK-KJV]
Eze 34:22 Therefore will I save my flock, and they shall no more be a prey; and I will judge between cattle and cattle.

[Eze 34:23 DK-KJV]
Eze 34:23 And I will set up one shepherd over them, and he shall feed them, even my servant David; he shall feed them, and he shall be their shepherd.

[Eze 34:24 DK-KJV]
Eze 34:24 And I the LORD will be their God, and my servant David a prince among them; I the LORD have spoken it.

[Eze 34:25 DK-KJV]
Eze 34:25 And I will make with them a covenant of peace, and will cause the evil beasts to cease out of the land: and they shall dwell safely in the wilderness, and sleep in the woods.

Eze 34:26 And I will make them and the places round about my hill a blessing; and I will cause the shower to come down in his season; there shall be showers of
[Eze 34:26 DK-KJV] blessing.
Eze 34:27 And the tree of the field shall yield her fruit, and the earth shall yield her increase, and they shall be safe in their land, and shall know that I am the LORD, when I have broken the bands of their yoke, and delivered them out of the hand of
[Eze 34:27 DK-KJV] those that served themselves of them.
Eze 34:28 And they shall no more be a prey to the heathen, neither shall the beast of the land devour them; but they shall dwell safely, and none shall make them
[Eze 34:28 DK-KJV] afraid.
Eze 34:29 And I will raise up for them a plant of renown, and they shall be no more consumed with hunger in the land, neither bear the shame of the heathen any
[Eze 34:29 DK-KJV] more.
Eze 34:30 Thus shall they know that I the LORD their God am with them, and that
[Eze 34:30 DK-KJV] they, even the house of Israel, are my people, saith the Lord GOD.
Eze 34:31 And ye my flock, the flock of my pasture, are men, and I am your God,
[Eze 34:31 DK-KJV] saith the Lord GOD.

Ezekiel Kapitel 35 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 35:1 DK-KJV] Eze 35:1 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,
[Eze 35:2 DK-KJV] Eze 35:2 Son of man, set thy face against mount Seir, and prophesy against it,
Eze 35:3 And say unto it, Thus saith the Lord GOD; Behold, O mount Seir, I am against thee, and
[Eze 35:3 DK-KJV] I will stretch out mine hand against thee, and I will make thee most desolate.
Eze 35:4 I will lay thy cities waste, and thou shalt be desolate, and thou shalt know that I am the
[Eze 35:4 DK-KJV] LORD.
Eze 35:5 Because thou hast had a perpetual hatred, and hast shed the blood of the children of Israel by the force of the sword in the time of their calamity, in the time that their iniquity had an
[Eze 35:5 DK-KJV] end:
Eze 35:6 Therefore, as I live, saith the Lord GOD, I will prepare thee unto blood, and blood shall
[Eze 35:6 DK-KJV] pursue thee: sith thou hast not hated blood, even blood shall pursue thee.
Eze 35:7 Thus will I make mount Seir most desolate, and cut off from it him that passeth out and
[Eze 35:7 DK-KJV] him that returneth.
Eze 35:8 And I will fill his mountains with his slain men: in thy hills, and in thy valleys, and in all
[Eze 35:8 DK-KJV] thy rivers, shall they fall that are slain with the sword.
Eze 35:9 I will make thee perpetual desolations, and thy cities shall not return: and ye shall know
[Eze 35:9 DK-KJV] that I am the LORD.
Eze 35:10 Because thou hast said, These two nations and these two countries shall be mine, and
[Eze 35:10 DK-KJV] we will possess it; whereas the LORD was there:
Eze 35:11 Therefore, as I live, saith the Lord GOD, I will even do according to thine anger, and according to thine envy which thou hast used out of thy hatred against them; and I will make
[Eze 35:11 DK-KJV] myself known among them, when I have judged thee.
Eze 35:12 And thou shalt know that I am the LORD, and that I have heard all thy blasphemies which thou hast spoken against the mountains of Israel, saying, They are laid desolate, they are
[Eze 35:12 DK-KJV] given us to consume.
Eze 35:13 Thus with your mouth ye have boasted against me, and have multiplied your words
[Eze 35:13 DK-KJV] against me: I have heard them.
[Eze 35:14 DK-KJV] Eze 35:14 Thus saith the Lord GOD; When the whole earth rejoiceth, I will make thee desolate.
Eze 35:15 As thou didst rejoice at the inheritance of the house of Israel, because it was desolate, so will I do unto thee: thou shalt be desolate, O mount Seir, and all Idumea, even all of it: and they
[Eze 35:15 DK-KJV] shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 36 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 36:1 DK-KJV] Også, du menneskesøn, profeter overfor Israels bjerge, og sig, I Israels bjerge, hør HERRENs ord:
Eze 36:1 Also, thou son of man, prophesy unto the mountains of Israel, and say, Ye mountains of Israel, hear the word of the LORD:
[Eze 36:2 DK-KJV] Dette siger Herren GUD; Fordi fjenden har sagt imod jer, Aha, selv de gamle høje steder er vore i besiddelse:
Eze 36:2 Thus saith the Lord GOD; Because the enemy hath said against you, Aha, even the ancient high places are ours in possession:
[Eze 36:3 DK-KJV] Profeter derfor og sig, Dette siger
Eze 36:3 Therefore prophesy and say, Thus saith the Lord

Herren GUD; Fordi de har lagt jer øde, og opslugte jer på alle sider, så I måtte være en besiddelse overfor resten af hedningerne, og I er kommet op på de snaksagliges læber, og er en skændsel for folket:
[Eze 36:4 DK-KJV] Derfor, I Israels bjerge, hør Herren GUDs ord; Dette siger Herren GUD til bjergene, og til bakkerne, til floderne, og til dalene, til de øde vandmasser, og til byerne der er forladt, som blev et bytte og hån for resten af hedningerne der er rundt om;
[Eze 36:5 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD dette; I ilden af min jalousi har jeg sandelig talt imod resten af hedningerne, og imod hele Idumea, som har udvalgt mit land ind i deres besiddelse med glæden fra hele deres hjerte, med ondskabsfulde tanker, for at kaste det ud som et bytte.
[Eze 36:6 DK-KJV] Profeter derfor angående Israels land, og sig til bjergene, og til bakkerne, til floderne, og til dalene, Dette siger Herren GUD; Læg mærke til, jeg har talt i min jalousi og i mit raseri, fordi I har båret hedningernes skam:
[Eze 36:7 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD dette; Jeg har opløftet min hånd, Sandelig hedningerne der er rundt jer, de skal bære deres skam.
[Eze 36:8 DK-KJV] Men I, kæreste Israels bjerge, I skal skyde jeres grene frem, og frembringe jeres frugt til mit folk fra Israel; for de kommer snart.
[Eze 36:9 DK-KJV] For, læg mærke til, jeg er for jer, og vil komme til jer, og I skal bli' dyrket og sået:

[Eze 36:10 DK-KJV]

[Eze 36:11 DK-KJV]

[Eze 36:12 DK-KJV]

[Eze 36:13 DK-KJV]

[Eze 36:14 DK-KJV]

[Eze 36:15 DK-KJV]

[Eze 36:16 DK-KJV]

[Eze 36:17 DK-KJV]

[Eze 36:18 DK-KJV]

[Eze 36:19 DK-KJV] : efter deres vej og efter deres handlinger dømte jeg dem.

[Eze 36:20 DK-KJV]

GOD; Because they have made you desolate, and swallowed you up on every side, that ye might be a possession unto the residue of the heathen, and ye are taken up in the lips of talkers, and are an infamy of the people:
Eze 36:4 Therefore, ye mountains of Israel, hear the word of the Lord GOD; Thus saith the Lord GOD to the mountains, and to the hills, to the rivers, and to the valleys, to the desolate wastes, and to the cities that are forsaken, which became a prey and derision to the residue of the heathen that are round about;

Eze 36:5 Therefore thus saith the Lord GOD; Surely in the fire of my jealousy have I spoken against the residue of the heathen, and against all Idumea, which have appointed my land into their possession with the joy of all their heart, with despiteful minds, to cast it out for a prey.
Eze 36:6 Prophesy therefore concerning the land of Israel, and say unto the mountains, and to the hills, to the rivers, and to the valleys, Thus saith the Lord GOD; Behold, I have spoken in my jealousy and in my fury, because ye have borne the shame of the heathen:
Eze 36:7 Therefore thus saith the Lord GOD; I have lifted up mine hand, Surely the heathen that are about you, they shall bear their shame.
Eze 36:8 But ye, O mountains of Israel, ye shall shoot forth your branches, and yield your fruit to my people of Israel; for they are at hand to come.
Eze 36:9 For, behold, I am for you, and I will turn unto you, and ye shall be tilled and sown:
Eze 36:10 And I will multiply men upon you, all the house of Israel, even all of it: and the cities shall be inhabited, and the wastes shall be builded:
Eze 36:11 And I will multiply upon you man and beast; and they shall increase and bring fruit: and I will settle you after your old estates, and will do better unto you than at your beginnings: and ye shall know that I am the LORD.
Eze 36:12 Yea, I will cause men to walk upon you, even my people Israel; and they shall possess thee, and thou shalt be their inheritance, and thou shalt no more henceforth bereave them of men.
Eze 36:13 Thus saith the Lord GOD; Because they say unto you, Thou land devourest up men, and hast bereaved thy nations;
Eze 36:14 Therefore thou shalt devour men no more, neither bereave thy nations any more, saith the Lord GOD.
Eze 36:15 Neither will I cause men to hear in thee the shame of the heathen any more, neither shalt thou bear the reproach of the people any more, neither shalt thou cause thy nations to fall any more, saith the Lord GOD.
Eze 36:16 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,
Eze 36:17 Son of man, when the house of Israel dwelt in their own land, they defiled it by their own way and by their doings: their way was before me as the uncleanness of a removed woman.
Eze 36:18 Wherefore I poured my fury upon them for the blood that they had shed upon the land, and for their idols wherewith they had polluted it:
Eze 36:19 And I scattered them among the heathen, and they were dispersed through the countries: according to their way and according to their doings I judged them.
Eze 36:20 And when they entered unto the heathen, whither they went, they profaned my holy name, when they said to

them, These are the people of the LORD, and are gone forth out of his land.

[Eze 36:21 DK-KJV] Eze 36:21 But I had pity for mine holy name, which the house of Israel had profaned among the heathen, whither they went.

[Eze 36:22 DK-KJV] Eze 36:22 Therefore say unto the house of Israel, Thus saith the Lord GOD; I do not this for your sakes, O house of Israel, but for mine holy name's sake, which ye have profaned among the heathen, whither ye went.

[Eze 36:23 DK-KJV] Eze 36:23 And I will sanctify my great name, which was profaned among the heathen, which ye have profaned in the midst of them; and the heathen shall know that I am the LORD, saith the Lord GOD, when I shall be sanctified in you before their eyes.

[Eze 36:24 DK-KJV] Eze 36:24 For I will take you from among the heathen, and gather you out of all countries, and will bring you into your own land.

[Eze 36:25 DK-KJV] Eze 36:25 Then will I sprinkle clean water upon you, and ye shall be clean: from all your filthiness, and from all your idols, will I cleanse you.

[Eze 36:26 DK-KJV] Eze 36:26 A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you: and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you an heart of flesh.

[Eze 36:27 DK-KJV] Eze 36:27 And I will put my spirit within you, and cause you to walk in my statutes, and ye shall keep my judgments, and do them.

[Eze 36:28 DK-KJV] Eze 36:28 And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be my people, and I will be your God.

[Eze 36:29 DK-KJV] Eze 36:29 I will also save you from all your uncleannesses: and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.

[Eze 36:30 DK-KJV] Eze 36:30 And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye shall receive no more reproach of famine among the heathen.

[Eze 36:31 DK-KJV] Eze 36:31 Then shall ye remember your own evil ways, and your doings that were not good, and shall lothe yourselves in your own sight for your iniquities and for your abominations.

[Eze 36:32 DK-KJV] Eze 36:32 Not for your sakes do I this, saith the Lord GOD, be it known unto you: be ashamed and confounded for your own ways, O house of Israel.

[Eze 36:33 DK-KJV] Eze 36:33 Thus saith the Lord GOD; In the day that I shall have cleansed you from all your iniquities I will also cause you to dwell in the cities, and the wastes shall be builded.

[Eze 36:34 DK-KJV] Eze 36:34 And the desolate land shall be tilled, whereas it lay desolate in the sight of all that passed by.

[Eze 36:35 DK-KJV] Eze 36:35 And they shall say, This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are become fenced, and are inhabited.

[Eze 36:36 DK-KJV] Eze 36:36 Then the heathen that are left round about you shall know that I the LORD build the ruined places, and plant that that was desolate: I the LORD have spoken it, and I will do it.

[Eze 36:37 DK-KJV] Eze 36:37 Thus saith the Lord GOD; I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.

[Eze 36:38 DK-KJV] Eze 36:38 As the holy flock, as the flock of Jerusalem in her solemn feasts; so shall the waste cities be filled with flocks of men: and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 37 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 37:1 DK-KJV] HERRENs hånd var over mig, og bar mig ud i HERRENs ånd, og satte mig ned i midten af den dal der var fuld af knogler,

Eze 37:1 The hand of the LORD was upon me, and carried me out in the spirit of the LORD, and set me down in the midst of the valley which was full of bones,

[Eze 37:2 DK-KJV] Og fik mig til at passere forbi

Eze 37:2 And caused me to pass by them round about: and, behold,

dem rundt om: og, læg mærke til, der var rigtig mange i den åbne dal; og se, de var meget tørre.
there were very many in the open valley; and, lo, they were very dry.

[Eze 37:3 DK-KJV] Og han sagde til mig, Menneskesøn, kan disse knogler leve? Og jeg svarede, Kæreste Herre GUD, det ved du.
Eze 37:3 And he said unto me, Son of man, can these bones live? And I answered, O Lord GOD, thou knowest.

[Eze 37:4 DK-KJV] Igen sagde han til mig, Profeter over disse knogler, og sig til dem, Kæreste I tørre knogler, hør HERRENs ord.
Eze 37:4 Again he said unto me, Prophesy upon these bones, and say unto them, O ye dry bones, hear the word of the LORD.

[Eze 37:5 DK-KJV] Dette siger Herren GUD til disse klogler; Læg mærke til, jeg vil forårsage at ånde kommer ind i jer, og I skal leve:
Eze 37:5 Thus saith the Lord GOD unto these bones; Behold, I will cause breath to enter into you, and ye shall live:

[Eze 37:6 DK-KJV] Og jeg vil lægge sener over jer, og vil bringe kød op over jer, og dække jer med hud, og putte ånde i jer, og I skal leve; og I skal vide at jeg er HERREN.
Eze 37:6 And I will lay sinews upon you, and will bring up flesh upon you, and cover you with skin, and put breath in you, and ye shall live; and ye shall know that I am the LORD.

[Eze 37:7 DK-KJV]
Eze 37:7 So I prophesied as I was commanded: and as I prophesied, there was a noise, and behold a shaking, and the bones came together, bone to his bone.

[Eze 37:8 DK-KJV]
Eze 37:8 And when I beheld, lo, the sinews and the flesh came up upon them, and the skin covered them above: but there was no breath in them.

[Eze 37:9 DK-KJV]
Eze 37:9 Then said he unto me, Prophesy unto the wind, prophesy, son of man, and say to the wind, Thus saith the Lord GOD; Come from the four winds, O breath, and breathe upon these slain, that they may live.

[Eze 37:10 DK-KJV]
Eze 37:10 So I prophesied as he commanded me, and the breath came into them, and they lived, and stood up upon their feet, an exceeding great army.

[Eze 37:11 DK-KJV]
Eze 37:11 Then he said unto me, Son of man, these bones are the whole house of Israel: behold, they say, Our bones are dried, and our hope is lost: we are cut off for our parts.

[Eze 37:12 DK-KJV] Profeter derfor og sig til dem, Således siger Herren GUD; Læg mærke til, Kæreste mit folk, jeg vil åbne jeres grave, og få jer til at komme op ud af jeres grave, og bringe jer ind i Israels land.
Eze 37:12 Therefore prophesy and say unto them, Thus saith the Lord GOD; Behold, O my people, I will open your graves, and cause you to come up out of your graves, and bring you into the land of Israel.

[Eze 37:13 DK-KJV] Og I skal vide at jeg er HERREN, når jeg har åbnet jeres grave, Kæreste mit folk, og bragt jer op ud af jeres grave,
Eze 37:13 And ye shall know that I am the LORD, when I have opened your graves, O my people, and brought you up out of your graves,

[Eze 37:14 DK-KJV] Og skal putte min ånd i jer, og I skal leve, og jeg skal placere jer i jeres eget land: da skal I vide at jeg HERREN har talt det, og udført det, siger HERREN.
Eze 37:14 And shall put my spirit in you, and ye shall live, and I shall place you in your own land: then shall ye know that I the LORD have spoken it, and performed it, saith the LORD.

[Eze 37:15 DK-KJV] HERRENs ord kom igen til mig, som siger,
Eze 37:15 The word of the LORD came again unto me, saying,

[Eze 37:16 DK-KJV]
Eze 37:16 Moreover, thou son of man, take thee one stick, and write upon it, For Judah, and for the children of Israel his companions: then take another stick, and write upon it, For Joseph, the stick of Ephraim, and for all the house of Israel his companions:

[Eze 37:17 DK-KJV]
Eze 37:17 And join them one to another into one stick; and they shall become one in thine hand.

[Eze 37:18 DK-KJV]
Eze 37:18 And when the children of thy people shall speak unto thee, saying, Wilt thou not shew us what thou meanest by these?

[Eze 37:19 DK-KJV]
Eze 37:19 Say unto them, Thus saith the Lord GOD; Behold, I will take the stick of Joseph, which is in the hand of Ephraim, and the tribes of Israel his fellows, and will put them with him, even with the stick of Judah, and make them one stick, and they shall be one in mine hand.

[Eze 37:20 DK-KJV]
Eze 37:20 And the sticks whereon thou writest shall be in thine hand before their eyes.

[Eze 37:21 DK-KJV]
Eze 37:21 And say unto them, Thus saith the Lord GOD; Behold, I will take the children of Israel from among the heathen, whither they be gone, and will gather them on every side, and bring them into their own land:

[Eze 37:22 DK-KJV]

Eze 37:22 And I will make them one nation in the land upon the mountains of Israel; and one king shall be king to them all: and they shall be no more two nations, neither shall they be divided into two kingdoms any more at all:

[Eze 37:23 DK-KJV]

Eze 37:23 Neither shall they defile themselves any more with their idols, nor with their detestable things, nor with any of their transgressions: but I will save them out of all their dwellingplaces, wherein they have sinned, and will cleanse them: so shall they be my people, and I will be their God.

[Eze 37:24 DK-KJV]

Eze 37:24 And David my servant shall be king over them; and they all shall have one shepherd: they shall also walk in my judgments, and observe my statutes, and do them.

[Eze 37:25 DK-KJV]

Eze 37:25 And they shall dwell in the land that I have given unto Jacob my servant, wherein your fathers have dwelt; and they shall dwell therein, even they, and their children, and their children's children for ever: and my servant David shall be their prince for ever.

[Eze 37:26 DK-KJV] Desuden vil jeg lave en fredspagt med dem; det skal være en evigvarende pagt med dem: og jeg vil placere dem, og multiplicere dem, og vil sætte min helligdom i deres midte for altid.

Eze 37:26 Moreover I will make a covenant of peace with them; it shall be an everlasting covenant with them: and I will place them, and multiply them, and will set my sanctuary in the midst of them for evermore.

[Eze 37:27 DK-KJV] Mit tabernakel skal også være hos dem: ja, jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.

Eze 37:27 My tabernacle also shall be with them: yea, I will be their God, and they shall be my people.

[Eze 37:28 DK-KJV] Og hedningerne skal vide at jeg HERREN helliggør Israel, når min helligdom skal være i deres midte for altid.

Eze 37:28 And the heathen shall know that I the LORD do sanctify Israel, when my sanctuary shall be in the midst of them for evermore.

Ezekiel Kapitel 38 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 38:1 DK-KJV] Og HERREns ord kom til mig, som siger,

Eze 38:1 And the word of the LORD came unto me, saying,

[Eze 38:2 DK-KJV]

Eze 38:2 Son of man, set thy face against Gog, the land of Magog, the chief prince of Meshech and Tubal, and prophesy against him,

[Eze 38:3 DK-KJV]

Eze 38:3 And say, Thus saith the Lord GOD; Behold, I am against thee, O Gog, the chief prince of Meshech and Tubal:

[Eze 38:4 DK-KJV]

Eze 38:4 And I will turn thee back, and put hooks into thy jaws, and I will bring thee forth, and all thine army, horses and horsemen, all of them clothed with all sorts of armour, even a great company with bucklers and shields, all of them handling swords:

[Eze 38:5 DK-KJV]

Eze 38:5 Persia, Ethiopia, and Libya with them; all of them with shield and helmet:

[Eze 38:6 DK-KJV]

Eze 38:6 Gomer, and all his bands; the house of Togarmah of the north quarters, and all his bands: and many people with thee.

[Eze 38:7 DK-KJV]

Eze 38:7 Be thou prepared, and prepare for thyself, thou, and all thy company that are assembled unto thee, and be thou a guard unto them.

[Eze 38:8 DK-KJV]

Eze 38:8 After many days thou shalt be visited: in the latter years thou shalt come into the land that is brought back from the sword, and is gathered out of many people, against the mountains of Israel, which have been always waste: but it is brought forth out of the nations, and they shall dwell safely all of them.

[Eze 38:9 DK-KJV]

Eze 38:9 Thou shalt ascend and come like a storm, thou shalt be like a cloud to cover the land, thou, and all thy bands, and many people with thee.

[Eze 38:10 DK-KJV]

Eze 38:10 Thus saith the Lord GOD; It shall also come to pass, that at the same time shall things come into thy mind, and thou shalt think an evil thought:

[Eze 38:11 DK-KJV]

Eze 38:11 And thou shalt say, I will go up to the land of unwalled villages; I will go to them that are at rest, that dwell safely, all of them dwelling without walls, and having neither bars nor gates,

[Eze 38:12 DK-KJV]

Eze 38:12 To take a spoil, and to take a prey; to turn thine hand upon the desolate places that are now inhabited, and upon the people that

are gathered out of the nations, which have gotten cattle and goods, that dwell in the midst of the land.

[Eze 38:13 DK-KJV]
Eze 38:13 Sheba, and Dedan, and the merchants of Tarshish, with all the young lions thereof, shall say unto thee, Art thou come to take a spoil? hast thou gathered thy company to take a prey? to carry away silver and gold, to take away cattle and goods, to take a great spoil?

[Eze 38:14 DK-KJV]
Eze 38:14 Therefore, son of man, prophesy and say unto Gog, Thus saith the Lord GOD; In that day when my people of Israel dwelleth safely, shalt thou not know it?

[Eze 38:15 DK-KJV]
Eze 38:15 And thou shalt come from thy place out of the north parts, thou, and many people with thee, all of them riding upon horses, a great company, and a mighty army:

[Eze 38:16 DK-KJV] Og du skal komme op imod mit folk fra Israel, som en sky som dækker landet; det skal ske i de sidste dage, og jeg vil bringe dig imod mit land, så hedningerne må kende mig, når jeg skal bli' helliggjort i dig, Kæreste Gog, foran deres øjne.

Eze 38:16 And thou shalt come up against my people of Israel, as a cloud to cover the land; it shall be in the latter days, and I will bring thee against my land, that the heathen may know me, when I shall be sanctified in thee, O Gog, before their eyes.

[Eze 38:17 DK-KJV]
Eze 38:17 Thus saith the Lord GOD; Art thou he of whom I have spoken in old time by my servants the prophets of Israel, which prophesied in those days many years that I would bring thee against them?

[Eze 38:18 DK-KJV]
Eze 38:18 And it shall come to pass at the same time when Gog shall come against the land of Israel, saith the Lord GOD, that my fury shall come up in my face.

[Eze 38:19 DK-KJV]
Eze 38:19 For in my jealousy and in the fire of my wrath have I spoken, Surely in that day there shall be a great shaking in the land of Israel;

[Eze 38:20 DK-KJV]
Eze 38:20 So that the fishes of the sea, and the fowls of the heaven, and the beasts of the field, and all creeping things that creep upon the earth, and all the men that are upon the face of the earth, shall shake at my presence, and the mountains shall be thrown down, and the steep places shall fall, and every wall shall fall to the ground.

[Eze 38:21 DK-KJV]
Eze 38:21 And I will call for a sword against him throughout all my mountains, saith the Lord GOD: every man's sword shall be against his brother.

[Eze 38:22 DK-KJV]
Eze 38:22 And I will plead against him with pestilence and with blood; and I will rain upon him, and upon his bands, and upon the many people that are with him, an overflowing rain, and great hailstones, fire, and brimstone.

[Eze 38:23 DK-KJV]
Eze 38:23 Thus will I magnify myself, and sanctify myself; and I will be known in the eyes of many nations, and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel Kapitel 39 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 39:1 DK-KJV]
Eze 39:1 Therefore, thou son of man, prophesy against Gog, and say, Thus saith the Lord GOD; Behold, I am against thee, O Gog, the chief prince of Meshech and Tubal:

[Eze 39:2 DK-KJV]
Eze 39:2 And I will turn thee back, and leave but the sixth part of thee, and will cause thee to come up from the north parts, and will bring thee upon the mountains of Israel:

[Eze 39:3 DK-KJV]
Eze 39:3 And I will smite thy bow out of thy left hand, and will cause thine arrows to fall out of thy right hand.

[Eze 39:4 DK-KJV]
Eze 39:4 Thou shalt fall upon the mountains of Israel, thou, and all thy bands, and the people that is with thee: I will give thee unto the ravenous birds of every sort, and to the beasts of the field to be devoured.

[Eze 39:5 DK-KJV]
Eze 39:5 Thou shalt fall upon the open field: for I have spoken it, saith the Lord GOD.

[Eze 39:6 DK-KJV]
Eze 39:6 And I will send a fire on Magog, and among them that dwell carelessly in the isles: and they shall know that I am the LORD.

[Eze 39:7 DK-KJV] Sådant vil jeg gøre mit
Eze 39:7 So will I make my holy name known in the midst of my people

hellige navn kendt i midten af mit folk Israel; og jeg vil ikke lade dem forurene mit hellige navn mere: og hedningerne skal vide at jeg er HERREN, Israels Hellige Éner.	Israel; and I will not let them pollute my holy name any more: and the heathen shall know that I am the LORD, the Holy One in Israel.
[Eze 39:8 DK-KJV]	Eze 39:8 Behold, it is come, and it is done, saith the Lord GOD; this is the day whereof I have spoken.
[Eze 39:9 DK-KJV]	Eze 39:9 And they that dwell in the cities of Israel shall go forth, and shall set on fire and burn the weapons, both the shields and the bucklers, the bows and the arrows, and the handstaves, and the spears, and they shall burn them with fire seven years:
[Eze 39:10 DK-KJV]	Eze 39:10 So that they shall take no wood out of the field, neither cut down any out of the forests; for they shall burn the weapons with fire: and they shall spoil those that spoiled them, and rob those that robbed them, saith the Lord GOD.
[Eze 39:11 DK-KJV]	Eze 39:11 And it shall come to pass in that day, that I will give unto Gog a place there of graves in Israel, the valley of the passengers on the east of the sea: and it shall stop the noses of the passengers: and there shall they bury Gog and all his multitude: and they shall call it The valley of Hamon-gog.
[Eze 39:12 DK-KJV]	Eze 39:12 And seven months shall the house of Israel be burying of them, that they may cleanse the land.
[Eze 39:13 DK-KJV]	Eze 39:13 Yea, all the people of the land shall bury them; and it shall be to them a renown the day that I shall be glorified, saith the Lord GOD.
[Eze 39:14 DK-KJV]	Eze 39:14 And they shall sever out men of continual employment, passing through the land to bury with the passengers those that remain upon the face of the earth, to cleanse it: after the end of seven months shall they search.
[Eze 39:15 DK-KJV]	Eze 39:15 And the passengers that pass through the land, when any seeth a man's bone, then shall he set up a sign by it, till the buriers have buried it in the valley of Hamon-gog.
[Eze 39:16 DK-KJV]	Eze 39:16 And also the name of the city shall be Hamonah. Thus shall they cleanse the land.
[Eze 39:17 DK-KJV]	Eze 39:17 And, thou son of man, thus saith the Lord GOD; Speak unto every feathered fowl, and to every beast of the field, Assemble yourselves, and come; gather yourselves on every side to my sacrifice that I do sacrifice for you, even a great sacrifice upon the mountains of Israel, that ye may eat flesh, and drink blood.
[Eze 39:18 DK-KJV]	Eze 39:18 Ye shall eat the flesh of the mighty, and drink the blood of the princes of the earth, of rams, of lambs, and of goats, of bullocks, all of them fatlings of Bashan.
[Eze 39:19 DK-KJV]	Eze 39:19 And ye shall eat fat till ye be full, and drink blood till ye be drunken, of my sacrifice which I have sacrificed for you.
[Eze 39:20 DK-KJV]	Eze 39:20 Thus ye shall be filled at my table with horses and chariots, with mighty men, and with all men of war, saith the Lord GOD.
[Eze 39:21 DK-KJV]	Eze 39:21 And I will set my glory among the heathen, and all the heathen shall see my judgment that I have executed, and my hand that I have laid upon them.
[Eze 39:22 DK-KJV]	Eze 39:22 So the house of Israel shall know that I am the LORD their God from that day and forward.
[Eze 39:23 DK-KJV]	Eze 39:23 And the heathen shall know that the house of Israel went into captivity for their iniquity: because they trespassed against me, therefore hid I my face from them, and gave them into the hand of their enemies: so fell they all by the sword.
[Eze 39:24 DK-KJV] Efter deres urenhed og efter deres overtrædelser har jeg gjort mod dem, og skjult mit ansigt for dem.	Eze 39:24 According to their uncleanness and according to their transgressions have I done unto them, and hid my face from them.
[Eze 39:25 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således;	Eze 39:25 Therefore thus saith the Lord GOD; Now will I bring again the captivity of Jacob, and have mercy upon the whole house of Israel, and will be jealous for my holy name;
[Eze 39:26 DK-KJV]	Eze 39:26 After that they have borne their shame, and all their trespasses whereby they have trespassed against me, when they dwelt safely in their land, and none made them afraid.
[Eze 39:27 DK-KJV]	Eze 39:27 When I have brought them again from the people, and gathered them out of their enemies' lands, and am sanctified in them in the sight of

many nations;

Eze 39:28 Then shall they know that I am the LORD their God, which caused them to be led into captivity among the heathen: but I have gathered them unto their own land, and have left none of them any more there.

[Eze 39:28 DK-KJV]

Eze 39:29 Neither will I hide my face any more from them: for I have poured out my spirit upon the house of Israel, saith the Lord GOD.

[Eze 39:29 DK-KJV]

Ezekiel Kapitel 40 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Eze 40:1 In the five and twentieth year of our captivity, in the beginning of the year, in the tenth day of the month, in the fourteenth year after that the city was smitten, in the selfsame day the hand of the LORD was upon me, and brought me thither.

[Eze 40:1 DK-KJV] I det 25'ne år af vor tilfangetagelse, i årets begyndelse, i den 10'ne dag af den måned, i det 14'ne år efter at byen var slået, i den selvsamme dag var HERRENs hånd over mig, og bragte mig derhen.

Eze 40:2 In the visions of God brought he me into the land of Israel, and set me upon a very high mountain, by which was as the frame of a city on the south.

[Eze 40:2 DK-KJV] I visionerne fra Gud bragte han mig ind i Israels land, og satte mig på et meget højt bjerg, ved dette var der som rammen af en by på sydsiden.

Eze 40:3 And he brought me thither, and, behold, there was a man, whose appearance was like the appearance of brass, with a line of flax in his hand, and a measuring reed; and he stood in the gate.

[Eze 40:3 DK-KJV] Og han bragte mig derhen, og, læg mærke til, der var en mand, hvis udseende var som messings udseende, med en hørline i hans hånd, og et målerør; og han stod i porten.

Eze 40:4 And the man said unto me, Son of man, behold with thine eyes, and hear with thine ears, and set thine heart upon all that I shall shew thee; for to the intent that I might shew them unto thee art thou brought hither: declare all that thou seest to the house of Israel.

[Eze 40:4 DK-KJV] Og manden sagde til mig, Menneskesøn, Læg mærke til med dine øjne, og hør med dine ører, og læg dig det på hjertet alt det jeg skal vise dig; med det formål at jeg måtte vise dem overfor dig er du bragt herhen: erklær alt det du ser overfor Israels hus.

Eze 40:5 And behold a wall on the outside of the house round about, and in the man's hand a measuring reed of six cubits long by the cubit and an hand breadth: so he measured the breadth of the building, one reed; and the height, one reed.

[Eze 40:5 DK-KJV] Og læg mærke til en mur rundt om på husets yderside, og i mandens hånd et målerør på 3 meter via halvmetermålet og en håndsbredde: sådant målet han bygningens bredde, et rør; og højden, et rør.

Eze 40:6 Then came he unto the gate which looketh toward the east, and went up the stairs thereof, and measured the threshold of the gate, which was one reed broad; and the other threshold of the gate, which was one reed broad.

[Eze 40:6 DK-KJV] Derefter kom han til porten som vender mod øst, og gik op af dens trapper, og målte portens dørtrin, som var et rør bredt; og det andet dørtrin til porten, som var et rør bredt.

Eze 40:7 And every little chamber was one reed long, and one reed broad; and between the little chambers were five cubits; and the threshold of the gate by the porch of the gate within was one reed.

[Eze 40:7 DK-KJV] Og hvert lille kammer var et rør langt, og et rør bredt; og mellem de små kamre var der 2.5 meter; og portdørtrinet ved søjlegangsporten indvendigt var et rør.

Eze 40:8 He measured also the porch of the gate within, one reed.

[Eze 40:8 DK-KJV] Han målte også søjlegangsporten indvendig, et rør.

Eze 40:9 Then measured he the porch of the gate, eight cubits; and the posts thereof, two cubits; and the porch of the gate was inward.

[Eze 40:9 DK-KJV] Derefter målte han søjlegangsporten, 4 meter; og dens dørstolper, 1 meter; og søjlegangsporten gik indad.

Eze 40:10 And the little chambers of the gate eastward were three on this side, and three on that side; they three were of one measure: and the posts had one measure on this side and on that side.

[Eze 40:10 DK-KJV] Og de små kamre fra østporten var 3 på denne side, og 3 på den side; de 3 var af et mål: og dørstolperne havde et mål på denne side og på den side.

Eze 40:11 And he measured the breadth of the entry of the gate, ten cubits; and the length of the gate, thirteen cubits.

[Eze 40:11 DK-KJV] Og han målte bredden på portindgangen, 5 meter; og portlængden, 6.5 meter.

Eze 40:12 The space also before the little chambers was one cubit on this side, and the space was one cubit on that side: and the little chambers were six cubits on this side, and six cubits on that side.

[Eze 40:12 DK-KJV] Stykket også foran de små kamre var 0.5 meter på denne side, og stykket var 0.5 meter på den side: og de små kamre var 3 meter på denne side, og 3 meter på den side.

Eze 40:13 He measured then the gate from the roof of one little chamber to the roof of another: the breadth was five and twenty cubits, door against door.

[Eze 40:13 DK-KJV]

Eze 40:14 He made also posts of threescore cubits, even unto the post of the court round about the gate.

[Eze 40:14 DK-KJV]

Eze 40:15 And from the face of the gate of the entrance unto

[Eze 40:15 DK-KJV]

the face of the porch of the inner gate were fifty cubits.

[Eze 40:16 DK-KJV]

Eze 40:16 And there were narrow windows to the little chambers, and to their posts within the gate round about, and likewise to the arches: and windows were round about inward: and upon each post were palm trees.

[Eze 40:17 DK-KJV]

Eze 40:17 Then brought he me into the outward court, and, lo, there were chambers, and a pavement made for the court round about: thirty chambers were upon the pavement.

[Eze 40:18 DK-KJV]

Eze 40:18 And the pavement by the side of the gates over against the length of the gates was the lower pavement.

[Eze 40:19 DK-KJV] Så målte han bredden fra forsiden af den nedre port til forsiden af den indre forgård udenfor, 100 cubit mod øst og mod nord. ***"50 meter"***

Eze 40:19 Then he measured the breadth from the forefront of the lower gate unto the forefront of the inner court without, an hundred cubits eastward and northward.

[Eze 40:20 DK-KJV]

Eze 40:20 And the gate of the outward court that looked toward the north, he measured the length thereof, and the breadth thereof.

[Eze 40:21 DK-KJV]

Eze 40:21 And the little chambers thereof were three on this side and three on that side; and the posts thereof and the arches thereof were after the measure of the first gate: the length thereof was fifty cubits, and the breadth five and twenty cubits.

[Eze 40:22 DK-KJV]

Eze 40:22 And their windows, and their arches, and their palm trees, were after the measure of the gate that looketh toward the east; and they went up unto it by seven steps; and the arches thereof were before them.

[Eze 40:23 DK-KJV]

Eze 40:23 And the gate of the inner court was over against the gate toward the north, and toward the east; and he measured from gate to gate an hundred cubits.

[Eze 40:24 DK-KJV] Derefter bragte han mig mod syd, og læg mærke til en port mod syd: og han målte dens stolper og dens buer ifølge disse mål.

Eze 40:24 After that he brought me toward the south, and behold a gate toward the south: and he measured the posts thereof and the arches thereof according to these measures.

[Eze 40:25 DK-KJV]

Eze 40:25 And there were windows in it and in the arches thereof round about, like those windows: the length was fifty cubits, and the breadth five and twenty cubits.

[Eze 40:26 DK-KJV]

Eze 40:26 And there were seven steps to go up to it, and the arches thereof were before them: and it had palm trees, one on this side, and another on that side, upon the posts thereof.

[Eze 40:27 DK-KJV]

Eze 40:27 And there was a gate in the inner court toward the south: and he measured from gate to gate toward the south an hundred cubits.

[Eze 40:28 DK-KJV] Og han bragte mig til den indre forgård ved sydporten: og han målte sydporten ifølge disse mål;

Eze 40:28 And he brought me to the inner court by the south gate: and he measured the south gate according to these measures;

[Eze 40:29 DK-KJV] Og dens små kamre, og dens stolper, og dens buer, ifølge disse mål: og der var vinduer i den og i dens buer rundt om: den var 50 cubit lang og 25 cubit bred. ***"25 meter gange 12,5 meter"***

Eze 40:29 And the little chambers thereof, and the posts thereof, and the arches thereof, according to these measures: and there were windows in it and in the arches thereof round about: it was fifty cubits long, and five and twenty cubits broad.

[Eze 40:30 DK-KJV]

Eze 40:30 And the arches round about were five and twenty cubits long, and five cubits broad.

[Eze 40:31 DK-KJV] , og opgangen til den havde 8 trin.

Eze 40:31 And the arches thereof were toward the utter court; and palm trees were upon the posts thereof: and the going up to it had eight steps.

[Eze 40:32 DK-KJV] Og han bragte mig til den indre forgård mod øst: og målte porten ifølge disse mål.

Eze 40:32 And he brought me into the inner court toward the east: and he measured the gate according to these measures.

[Eze 40:33 DK-KJV] Og dens små kamre, og dens stolper, og dens buer, var ifølge disse mål: og der var vinduer i den og i dens buer rundt om: den var 50 cubit lang og 25 cubit bred. ***"25 meter gange 12,5 meter"***

Eze 40:33 And the little chambers thereof, and the posts thereof, and the arches thereof, were according to these measures: and there were windows therein and in the arches thereof round about: it was fifty cubits long, and five and twenty cubits broad.

[Eze 40:34 DK-KJV] Og dens buer var mod den ydre forgård; og palmetræer var på dens stolper, på denne side, og på den

Eze 40:34 And the arches thereof were toward the outward court; and palm trees were upon the posts thereof, on this

anden side, og opgangen til den havde 8 trin.

side, and on that side: and the going up to it had eight steps.

[Eze 40:35 DK-KJV] Og han bragte mig til nordporten, og målte den ifølge disse mål;

Eze 40:35 And he brought me to the north gate, and measured it according to these measures;

[Eze 40:36 DK-KJV]

Eze 40:36 The little chambers thereof, the posts thereof, and the arches thereof, and the windows to it round about: the length was fifty cubits, and the breadth five and twenty cubits.

[Eze 40:37 DK-KJV] : og opgangen til den havde 8 trin.

Eze 40:37 And the posts thereof were toward the utter court; and palm trees were upon the posts thereof, on this side, and on that side: and the going up to it had eight steps.

[Eze 40:38 DK-KJV]

Eze 40:38 And the chambers and the entries thereof were by the posts of the gates, where they washed the burnt offering.

[Eze 40:39 DK-KJV]

Eze 40:39 And in the porch of the gate were two tables on this side, and two tables on that side, to slay thereon the burnt offering and the sin offering and the trespass offering.

[Eze 40:40 DK-KJV]

Eze 40:40 And at the side without, as one goeth up to the entry of the north gate, were two tables; and on the other side, which was at the porch of the gate, were two tables.

[Eze 40:41 DK-KJV]

Eze 40:41 Four tables were on this side, and four tables on that side, by the side of the gate; eight tables, whereupon they slew their sacrifices.

[Eze 40:42 DK-KJV]

Eze 40:42 And the four tables were of hewn stone for the burnt offering, of a cubit and an half long, and a cubit and an half broad, and one cubit high: whereupon also they laid the instruments wherewith they slew the burnt offering and the sacrifice.

[Eze 40:43 DK-KJV]

Eze 40:43 And within were hooks, an hand broad, fastened round about: and upon the tables was the flesh of the offering.

[Eze 40:44 DK-KJV]

Eze 40:44 And without the inner gate were the chambers of the singers in the inner court, which was at the side of the north gate; and their prospect was toward the south: one at the side of the east gate having the prospect toward the north.

[Eze 40:45 DK-KJV]

Eze 40:45 And he said unto me, This chamber, whose prospect is toward the south, is for the priests, the keepers of the charge of the house.

[Eze 40:46 DK-KJV]

Eze 40:46 And the chamber whose prospect is toward the north is for the priests, the keepers of the charge of the altar: these are the sons of Zadok among the sons of Levi, which come near to the LORD to minister unto him.

[Eze 40:47 DK-KJV]

Eze 40:47 So he measured the court, an hundred cubits long, and an hundred cubits broad, foursquare; and the altar that was before the house.

[Eze 40:48 DK-KJV]

Eze 40:48 And he brought me to the porch of the house, and measured each post of the porch, five cubits on this side, and five cubits on that side: and the breadth of the gate was three cubits on this side, and three cubits on that side.

[Eze 40:49 DK-KJV]

Eze 40:49 The length of the porch was twenty cubits, and the breadth eleven cubits; and he brought me by the steps whereby they went up to it: and there were pillars by the posts, one on this side, and another on that side.

Ezekiel Kapitel 41 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 41:1 DK-KJV]

Eze 41:1 Afterward he brought me to the temple, and measured the posts, six cubits broad on the one side, and six cubits broad on the other side, which was the breadth of the tabernacle.

[Eze 41:2 DK-KJV]

Eze 41:2 And the breadth of the door was ten cubits; and the sides of the door were five cubits on the one side, and five cubits on the other side: and he measured the length thereof, forty cubits: and the breadth, twenty cubits.

[Eze 41:3 DK-KJV]

Eze 41:3 Then went he inward, and measured the post of the door, two cubits; and the door, six

cubits; and the breadth of the door, seven cubits.

Eze 41:4 So he measured the length thereof, twenty cubits; and the breadth, twenty cubits, before the
[Eze 41:4 DK-KJV] temple: and he said unto me, This is the most holy place.
Eze 41:5 After he measured the wall of the house, six cubits; and the breadth of every side chamber,
[Eze 41:5 DK-KJV] four cubits, round about the house on every side.
Eze 41:6 And the side chambers were three, one over another, and thirty in order; and they entered into the wall which was of the house for the side chambers round about, that they might have hold,
[Eze 41:6 DK-KJV] but they had not hold in the wall of the house.
Eze 41:7 And there was an enlarging, and a winding about still upward to the side chambers: for the winding about of the house went still upward round about the house: therefore the breadth of the
[Eze 41:7 DK-KJV] house was still upward, and so increased from the lowest chamber to the highest by the midst.
Eze 41:8 I saw also the height of the house round about: the foundations of the side chambers were a
[Eze 41:8 DK-KJV] full reed of six great cubits.
Eze 41:9 The thickness of the wall, which was for the side chamber without, was five cubits: and that
[Eze 41:9 DK-KJV] which was left was the place of the side chambers that were within.
Eze 41:10 And between the chambers was the wideness of twenty cubits round about the house on
[Eze 41:10 DK-KJV] every side.
Eze 41:11 And the doors of the side chambers were toward the place that was left, one door toward the north, and another door toward the south: and the breadth of the place that was left was five
[Eze 41:11 DK-KJV] cubits round about.
Eze 41:12 Now the building that was before the separate place at the end toward the west was seventy cubits broad; and the wall of the building was five cubits thick round about, and the length
[Eze 41:12 DK-KJV] thereof ninety cubits.
Eze 41:13 So he measured the house, an hundred cubits long; and the separate place, and the
[Eze 41:13 DK-KJV] building, with the walls thereof, an hundred cubits long;
Eze 41:14 Also the breadth of the face of the house, and of the separate place toward the east, an
[Eze 41:14 DK-KJV] hundred cubits.
Eze 41:15 And he measured the length of the building over against the separate place which was behind it, and the galleries thereof on the one side and on the other side, an hundred cubits, with the
[Eze 41:15 DK-KJV] inner temple, and the porches of the court;
Eze 41:16 The door posts, and the narrow windows, and the galleries round about on their three stories, over against the door, cieled with wood round about, and from the ground up to the windows,
[Eze 41:16 DK-KJV] and the windows were covered;
Eze 41:17 To that above the door, even unto the inner house, and without, and by all the wall round
[Eze 41:17 DK-KJV] about within and without, by measure.
Eze 41:18 And it was made with cherubims and palm trees, so that a palm tree was between a
[Eze 41:18 DK-KJV] cherub and a cherub; and every cherub had two faces;
Eze 41:19 So that the face of a man was toward the palm tree on the one side, and the face of a
[Eze 41:19 DK-KJV] young lion toward the palm tree on the other side: it was made through all the house round about.
Eze 41:20 From the ground unto above the door were cherubims and palm trees made, and on the
[Eze 41:20 DK-KJV] wall of the temple.
Eze 41:21 The posts of the temple were squared, and the face of the sanctuary; the appearance of
[Eze 41:21 DK-KJV] the one as the appearance of the other.
Eze 41:22 The altar of wood was three cubits high, and the length thereof two cubits; and the corners thereof, and the length thereof, and the walls thereof, were of wood: and he said unto me, This is the
[Eze 41:22 DK-KJV] table that is before the LORD.
[Eze 41:23 DK-KJV] Eze 41:23 And the temple and the sanctuary had two doors.
Eze 41:24 And the doors had two leaves apiece, two turning leaves; two leaves for the one door, and
[Eze 41:24 DK-KJV] two leaves for the other door.
Eze 41:25 And there were made on them, on the doors of the temple, cherubims and palm trees, like
[Eze 41:25 DK-KJV] as were made upon the walls; and there were thick planks upon the face of the porch without.
Eze 41:26 And there were narrow windows and palm trees on the one side and on the other side, on
[Eze 41:26 DK-KJV] the sides of the porch, and upon the side chambers of the house, and thick planks.

Ezekiel Kapitel 42 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

Eze 42:1 Then he brought me forth into the utter court, the way toward the north: and he brought me into the chamber that was over against the separate place, and which was before the
[Eze 42:1 DK-KJV] building toward the north.
Eze 42:2 Before the length of an hundred cubits was the north
[Eze 42:2 DK-KJV] door, and the breadth was fifty cubits.

[Eze 42:3 DK-KJV]
Eze 42:3 Over against the twenty cubits which were for the inner court, and over against the pavement which was for the utter court, was gallery against gallery in three stories.

[Eze 42:4 DK-KJV]
Eze 42:4 And before the chambers was a walk of ten cubits breadth inward, a way of one cubit; and their doors toward the north.

[Eze 42:5 DK-KJV]
Eze 42:5 Now the upper chambers were shorter: for the galleries were higher than these, than the lower, and than the middlemost of the building.

[Eze 42:6 DK-KJV]
Eze 42:6 For they were in three stories, but had not pillars as the pillars of the courts: therefore the building was straitened more than the lowest and the middlemost from the ground.

[Eze 42:7 DK-KJV]
Eze 42:7 And the wall that was without over against the chambers, toward the utter court on the forepart of the chambers, the length thereof was fifty cubits.

[Eze 42:8 DK-KJV]
Eze 42:8 For the length of the chambers that were in the utter court was fifty cubits: and, lo, before the temple were an hundred cubits.

[Eze 42:9 DK-KJV]
Eze 42:9 And from under these chambers was the entry on the east side, as one goeth into them from the utter court.

[Eze 42:10 DK-KJV]
Eze 42:10 The chambers were in the thickness of the wall of the court toward the east, over against the separate place, and over against the building.

[Eze 42:11 DK-KJV] , og alle deres udgange var både efter deres modeller, og efter deres døre.
Eze 42:11 And the way before them was like the appearance of the chambers which were toward the north, as long as they, and as broad as they: and all their goings out were both according to their fashions, and according to their doors.

[Eze 42:12 DK-KJV]
Eze 42:12 And according to the doors of the chambers that were toward the south was a door in the head of the way, even the way directly before the wall toward the east, as one entereth into them.

[Eze 42:13 DK-KJV] Da sagde han til mig, De nordlige kamre og de sydlige kamre, som er foran det adskilte sted, de er hellige kamre, hvor præsterne der nærmer sig HERREN skal spise de helligste ting: der skal de lægge de helligste ting, og madoffergaven, og syndoffergaven, og overtrædelsesoffergaven; for stedet er helligt.
Eze 42:13 Then said he unto me, The north chambers and the south chambers, which are before the separate place, they be holy chambers, where the priests that approach unto the LORD shall eat the most holy things: there shall they lay the most holy things, and the meat offering, and the sin offering, and the trespass offering; for the place is holy.

[Eze 42:14 DK-KJV] beklædningsgenstande
Eze 42:14 When the priests enter therein, then shall they not go out of the holy place into the utter court, but there they shall lay their garments wherein they minister; for they are holy; and shall put on other garments, and shall approach to those things which are for the people.

[Eze 42:15 DK-KJV]
Eze 42:15 Now when he had made an end of measuring the inner house, he brought me forth toward the gate whose prospect is toward the east, and measured it round about.

[Eze 42:16 DK-KJV]
Eze 42:16 He measured the east side with the measuring reed, five hundred reeds, with the measuring reed round about.

[Eze 42:17 DK-KJV]
Eze 42:17 He measured the north side, five hundred reeds, with the measuring reed round about.

[Eze 42:18 DK-KJV]
Eze 42:18 He measured the south side, five hundred reeds, with the measuring reed.

[Eze 42:19 DK-KJV]
Eze 42:19 He turned about to the west side, and measured five hundred reeds with the measuring reed.

[Eze 42:20 DK-KJV] Han målte det på de fire sider: det havde en mur rundt omkring, 500 rør lang, og 400 bred, til at lave en separation mellem helligdommen og det vanhellige sted.
Eze 42:20 He measured it by the four sides: it had a wall round about, five hundred reeds long, and five hundred broad, to make a separation between the sanctuary and the profane place.

Ezekiel Kapitel 43 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 43:1 DK-KJV]
Eze 43:1 Afterward he brought me to the gate, even the gate that

looketh toward the east:

[Eze 43:2 DK-KJV]
Eze 43:2 And, behold, the glory of the God of Israel came from the way of the east: and his voice was like a noise of many waters: and the earth shined with his glory.

[Eze 43:3 DK-KJV]
Eze 43:3 And it was according to the appearance of the vision which I saw, even according to the vision that I saw when I came to destroy the city: and the visions were like the vision that I saw by the river Chebar; and I fell upon my face.

[Eze 43:4 DK-KJV]
Eze 43:4 And the glory of the LORD came into the house by the way of the gate whose prospect is toward the east.

[Eze 43:5 DK-KJV]
Eze 43:5 So the spirit took me up, and brought me into the inner court; and, behold, the glory of the LORD filled the house.

[Eze 43:6 DK-KJV]
Eze 43:6 And I heard him speaking unto me out of the house; and the man stood by me.

[Eze 43:7 DK-KJV]
Eze 43:7 And he said unto me, Son of man, the place of my throne, and the place of the soles of my feet, where I will dwell in the midst of the children of Israel for ever, and my holy name, shall the house of Israel no more defile, neither they, nor their kings, by their whoredom, nor by the carcases of their kings in their high places.

[Eze 43:8 DK-KJV]
Eze 43:8 In their setting of their threshold by my thresholds, and their post by my posts, and the wall between me and them, they have even defiled my holy name by their abominations that they have committed: wherefore I have consumed them in mine anger.

[Eze 43:9 DK-KJV]
Eze 43:9 Now let them put away their whoredom, and the carcases of their kings, far from me, and I will dwell in the midst of them for ever.

[Eze 43:10 DK-KJV] Du menneskesøn, vis huset til Israels hus, så de må skamme sig over deres fejltrin: og lad dem måle skabelonen.
Eze 43:10 Thou son of man, shew the house to the house of Israel, that they may be ashamed of their iniquities: and let them measure the pattern.

[Eze 43:11 DK-KJV] Og hvis de skammer sig over alt det de har gjort, vis dem formen på huset, og des udformning, og des udgange, og des indgange, og alle des former, og alle des ritualer, og alle des former, og alle des love: og skriv det foran deres øjne, så de må holde hele des form, og alle des ritualer, og gøre dem.
Eze 43:11 And if they be ashamed of all that they have done, shew them the form of the house, and the fashion thereof, and the goings out thereof, and the comings in thereof, and all the forms thereof, and all the ordinances thereof, and all the forms thereof, and all the laws thereof: and write it in their sight, that they may keep the whole form thereof, and all the ordinances thereof, and do them.

[Eze 43:12 DK-KJV] Dette er husets lov; på toppen af bjerget hele des top rundt om skal være helligst. Læg mærke til, dette er husets lov.
Eze 43:12 This is the law of the house; Upon the top of the mountain the whole limit thereof round about shall be most holy. Behold, this is the law of the house.

[Eze 43:13 DK-KJV] Og disse er målene på alteret efter cubits "0.5 meter": Cubitten er en cubit og en håndsbredde; ja bunden skal være en cubit, og bredden en cubit, og des rand ved des kant rundt om skal være en span: "25 cm." og dette skal være det øvre sted på alteret.
Eze 43:13 And these are the measures of the altar after the cubits: The cubit is a cubit and an hand breadth; even the bottom shall be a cubit, and the breadth a cubit, and the border thereof by the edge thereof round about shall be a span: and this shall be the higher place of the altar.

[Eze 43:14 DK-KJV]
Eze 43:14 And from the bottom upon the ground even to the lower settle shall be two cubits, and the breadth one cubit; and from the lesser settle even to the greater settle shall be four cubits, and the breadth one cubit.

[Eze 43:15 DK-KJV]
Eze 43:15 So the altar shall be four cubits; and from the altar and upward shall be four horns.

[Eze 43:16 DK-KJV]
Eze 43:16 And the altar shall be twelve cubits long, twelve broad, square in the four squares thereof.

[Eze 43:17 DK-KJV]
Eze 43:17 And the settle shall be fourteen cubits long and fourteen broad in the four squares thereof; and the border about it shall be half a cubit; and the bottom thereof shall be a cubit about; and his stairs shall look toward the east.

[Eze 43:18 DK-KJV]
Eze 43:18 And he said unto me, Son of man, thus saith the Lord GOD; These are the ordinances of the altar in the day when they shall make it, to offer burnt offerings thereon, and to sprinkle blood thereon.

[Eze 43:19 DK-KJV] Og du skal gi' til Levitpræsterne der er efter Zadoks sæd, som nærmer sig mig, for at betjene overfor mig, siger Herren GUD, en ung stud som en syndoffergave.
Eze 43:19 And thou shalt give to the priests the Levites that be of the seed of Zadok, which approach unto me, to minister unto me, saith the Lord GOD, a young bullock for a sin offering.

[Eze 43:20 DK-KJV] Eze 43:20 And thou shalt take of the blood thereof, and put it on the four horns of it, and on the four corners of the settle, and upon the border round about: thus shalt thou cleanse and purge it.

[Eze 43:21 DK-KJV] Eze 43:21 Thou shalt take the bullock also of the sin offering, and he shall burn it in the appointed place of the house, without the sanctuary.

[Eze 43:22 DK-KJV] fejlfrit Eze 43:22 And on the second day thou shalt offer a kid of the goats without blemish for a sin offering; and they shall cleanse the altar, as they did cleanse it with the bullock.

[Eze 43:23 DK-KJV] fejlfrit fejlfrit Eze 43:23 When thou hast made an end of cleansing it, thou shalt offer a young bullock without blemish, and a ram out of the flock without blemish.

[Eze 43:24 DK-KJV] Eze 43:24 And thou shalt offer them before the LORD, and the priests shall cast salt upon them, and they shall offer them up for a burnt offering unto the LORD.

[Eze 43:25 DK-KJV] fejlfrit Eze 43:25 Seven days shalt thou prepare every day a goat for a sin offering: they shall also prepare a young bullock, and a ram out of the flock, without blemish.

[Eze 43:26 DK-KJV] Eze 43:26 Seven days shall they purge the altar and purify it; and they shall consecrate themselves.

[Eze 43:27 DK-KJV] Eze 43:27 And when these days are expired, it shall be, that upon the eighth day, and so forward, the priests shall make your burnt offerings upon the altar, and your peace offerings; and I will accept you, saith the Lord GOD.

Ezekiel Kapitel 44 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 44:1 DK-KJV] Eze 44:1 Then he brought me back the way of the gate of the outward sanctuary which looketh toward the east; and it was shut.

[Eze 44:2 DK-KJV] Eze 44:2 Then said the LORD unto me; This gate shall be shut, it shall not be opened, and no man shall enter in by it; because the LORD, the God of Israel, hath entered in by it, therefore it shall be shut.

[Eze 44:3 DK-KJV] Eze 44:3 It is for the prince; the prince, he shall sit in it to eat bread before the LORD; he shall enter by the way of the porch of that gate, and shall go out by the way of the same.

[Eze 44:4 DK-KJV] Eze 44:4 Then brought he me the way of the north gate before the house: and I looked, and, behold, the glory of the LORD filled the house of the LORD: and I fell upon my face.

[Eze 44:5 DK-KJV] Eze 44:5 And the LORD said unto me, Son of man, mark well, and behold with thine eyes, and hear with thine ears all that I say unto thee concerning all the ordinances of the house of the LORD, and all the laws thereof; and mark well the entering in of the house, with every going forth of the sanctuary.

[Eze 44:6 DK-KJV] Eze 44:6 And thou shalt say to the rebellious, even to the house of Israel, Thus saith the Lord GOD; O ye house of Israel, let it suffice you of all your abominations,

[Eze 44:7 DK-KJV] Eze 44:7 In that ye have brought into my sanctuary strangers, uncircumcised in heart, and uncircumcised in flesh, to be in my sanctuary, to pollute it, even my house, when ye offer my bread, the fat and the blood, and they have broken my covenant because of all your abominations.

[Eze 44:8 DK-KJV] Og I har ikke holdt påbuddet omkring mine hellige ting: Eze 44:8 And ye have not kept the charge of mine holy things: but ye have set keepers of my charge in my sanctuary for yourselves.

[Eze 44:9 DK-KJV] Eze 44:9 Thus saith the Lord GOD; No stranger, uncircumcised in heart, nor uncircumcised in flesh, shall enter into my sanctuary, of any stranger that is among the children of Israel.

[Eze 44:10 DK-KJV] Eze 44:10 And the Levites that are gone away far from me, when Israel went astray, which went astray away from me after

their idols; they shall even bear their iniquity.

Eze 44:11 Yet they shall be ministers in my sanctuary, having charge at the gates of the house, and ministering to the house: they shall slay the burnt offering and the sacrifice for the people,

[Eze 44:11 DK-KJV]

and they shall stand before them to minister unto them.

Eze 44:12 Because they ministered unto them before their idols, and caused the house of Israel to fall into iniquity; therefore have I lifted up mine hand against them, saith the Lord GOD,

[Eze 44:12 DK-KJV]

and they shall bear their iniquity.

Eze 44:13 And they shall not come near unto me, to do the office of a priest unto me, nor to come near to any of my holy things, in the most holy place: but they shall bear their shame,

[Eze 44:13 DK-KJV]

and their abominations which they have committed.

Eze 44:14 But I will make them keepers of the charge of the house, for all the service thereof, and for all that shall be done

[Eze 44:14 DK-KJV]

therein.

[Eze 44:15 DK-KJV] Men Levitpræsterne, sønnerne efter Zadok, der holdt påbuddet omkring min helligdom da Israels børn gik på afveje fra mig, de skal komme mig nær for at betjene overfor mig, og de skal stå foran mig for til mig at tilbyde fedtet og blodet, siger Herren GUD:

Eze 44:15 But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of my sanctuary when the children of Israel went astray from me, they shall come near to me to minister unto me, and they shall stand before me to offer unto me the fat and the blood, saith the Lord GOD:

Eze 44:16 They shall enter into my sanctuary, and they shall come near to my table, to minister unto me, and they shall keep

[Eze 44:16 DK-KJV]

my charge.

Eze 44:17 And it shall come to pass, that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments; and no wool shall come upon them, whiles they

[Eze 44:17 DK-KJV] beklædningsgenstande

minister in the gates of the inner court, and within.

Eze 44:18 They shall have linen bonnets upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird

[Eze 44:18 DK-KJV]

themselves with any thing that causeth sweat.

Eze 44:19 And when they go forth into the utter court, even into the utter court to the people, they shall put off their garments wherein they ministered, and lay them in the holy chambers, and they shall put on other garments; and they shall not sanctify

[Eze 44:19 DK-KJV]

the people with their garments.

Eze 44:20 Neither shall they shave their heads, nor suffer their

[Eze 44:20 DK-KJV]

locks to grow long; they shall only poll their heads.

Eze 44:21 Neither shall any priest drink wine, when they enter

[Eze 44:21 DK-KJV]

into the inner court.

Eze 44:22 Neither shall they take for their wives a widow, nor her that is put away: but they shall take maidens of the seed of

[Eze 44:22 DK-KJV]

the house of Israel, or a widow that had a priest before.

Eze 44:23 And they shall teach my people the difference between the holy and profane, and cause them to discern

[Eze 44:23 DK-KJV]

between the unclean and the clean.

Eze 44:24 And in controversy they shall stand in judgment; and they shall judge it according to my judgments: and they shall keep my laws and my statutes in all mine assemblies; and they

[Eze 44:24 DK-KJV]

shall hallow my sabbaths.

Eze 44:25 And they shall come at no dead person to defile themselves: but for father, or for mother, or for son, or for daughter, for brother, or for sister that hath had no husband,

[Eze 44:25 DK-KJV]

they may defile themselves.

Eze 44:26 And after he is cleansed, they shall reckon unto him

[Eze 44:26 DK-KJV]

seven days.

Eze 44:27 And in the day that he goeth into the sanctuary, unto the inner court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin

[Eze 44:27 DK-KJV]

offering, saith the Lord GOD.

Eze 44:28 And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance: and ye shall give them no possession in Israel: I am

[Eze 44:28 DK-KJV]

their possession.

Eze 44:29 They shall eat the meat offering, and the sin offering,

[Eze 44:29 DK-KJV]

and the trespass offering; and every dedicated thing in Israel

shall be theirs.

[Eze 44:30 DK-KJV]

Eze 44:30 And the first of all the firstfruits of all things, and every oblation of all, of every sort of your oblations, shall be the priest's: ye shall also give unto the priest the first of your dough, that he may cause the blessing to rest in thine house.

[Eze 44:31 DK-KJV]

Eze 44:31 The priests shall not eat of any thing that is dead of itself, or torn, whether it be fowl or beast.

Ezekiel Kapitel 45 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 45:1 DK-KJV]

Eze 45:1 Moreover, when ye shall divide by lot the land for inheritance, ye shall offer an oblation unto the LORD, an holy portion of the land: the length shall be the length of five and twenty thousand reeds, and the breadth shall be ten thousand. This shall be holy in all the borders thereof round about.

[Eze 45:2 DK-KJV]

Eze 45:2 Of this there shall be for the sanctuary five hundred in length, with five hundred in breadth, square round about; and fifty cubits round about for the suburbs thereof.

[Eze 45:3 DK-KJV]

Eze 45:3 And of this measure shalt thou measure the length of five and twenty thousand, and the breadth of ten thousand: and in it shall be the sanctuary and the most holy place.

[Eze 45:4 DK-KJV]

Eze 45:4 The holy portion of the land shall be for the priests the ministers of the sanctuary, which shall come near to minister unto the LORD: and it shall be a place for their houses, and an holy place for the sanctuary.

[Eze 45:5 DK-KJV]

Eze 45:5 And the five and twenty thousand of length, and the ten thousand of breadth, shall also the Levites, the ministers of the house, have for themselves, for a possession for twenty chambers.

[Eze 45:6 DK-KJV]

Eze 45:6 And ye shall appoint the possession of the city five thousand broad, and five and twenty thousand long, over against the oblation of the holy portion: it shall be for the whole house of Israel.

[Eze 45:7 DK-KJV]

Eze 45:7 And a portion shall be for the prince on the one side and on the other side of the oblation of the holy portion, and of the possession of the city, before the oblation of the holy portion, and before the possession of the city, from the west side westward, and from the east side eastward: and the length shall be over against one of the portions, from the west border unto the east border.

[Eze 45:8 DK-KJV] ; og resten af landet skal de gi' til Israels hus efter deres stammer.

Eze 45:8 In the land shall be his possession in Israel: and my princes shall no more oppress my people; and the rest of the land shall they give to the house of Israel according to their tribes.

[Eze 45:9 DK-KJV] Dette siger Herren Gud; Lad det være nok for jer, Kæreste Israels prinser: fjern vold og bytte, og udfør dom og retfærdighed, fjern inddrivelser fra mit folk, siger Herren Gud.

Eze 45:9 Thus saith the Lord GOD; Let it suffice you, O princes of Israel: remove violence and spoil, and execute judgment and justice, take away your exactions from my people, saith the Lord GOD.

[Eze 45:10 DK-KJV] I skal ha' præcise vægte, og et præcist efa-mål 22 liter, og et præcist bath-mål.

Eze 45:10 Ye shall have just balances, and a just ephah, and a just bath.

[Eze 45:11 DK-KJV] Efa-mål 22 liter og bath-målet skal ha' samme mål, så bath-målet må indeholde en 10'ne del af et homer-mål 220 liter, og efa-målet en 10'ne del af et homer-mål: des mål skal være efter homer-målet.

Eze 45:11 The ephah and the bath shall be of one measure, that the bath may contain the tenth part of an homer, and the ephah the tenth part of an homer: the measure thereof shall be after the homer.

[Eze 45:12 DK-KJV] Og sheklen skal være 20 gerahs: 20 shekler, 25 shekler, 15 shekler, skal være jeres maneh. "Maneh er 1/60 del af et Talent som er 34,2 kilo - så ca. 570 gram"

Eze 45:12 And the shekel shall be twenty gerahs: twenty shekels, five and twenty shekels, fifteen shekels, shall be your maneh.

[Eze 45:13 DK-KJV] Dette er offergaven som I skal tilbyde; en 6'te del af et efa-mål af et homer-mål med hvede, og I skal gi' en 6'te del af et efa-mål af et homer-mål med byg:

Eze 45:13 This is the oblation that ye shall offer; the sixth part of an ephah of an homer of wheat, and ye shall give the sixth part of an ephah of an homer of barley:

Eze 45:14 Concerning the ordinance of oil, the bath of oil, ye shall offer the tenth part of a bath out of the cor, which is an homer of ten baths; for ten baths are an homer:

[Eze 45:14 DK-KJV]

Eze 45:15 And one lamb out of the flock, out of two hundred, out of the fat pastures of Israel; for a meat offering, and for a burnt offering, and for peace offerings, to make reconciliation for them, saith the Lord GOD.

[Eze 45:15 DK-KJV]

Eze 45:16 All the people of the land shall give this oblation for the prince in Israel.

[Eze 45:16 DK-KJV]

Eze 45:17 And it shall be the prince's part to give burnt offerings, and meat offerings, and drink offerings, in the feasts, and in the new moons, and in the sabbaths, in all solemnities of the house of Israel: he shall prepare the sin offering, and the meat offering, and the burnt offering, and the peace offerings, to make reconciliation for the house of Israel.

[Eze 45:17 DK-KJV]

Eze 45:18 Thus saith the Lord GOD; In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish, and cleanse the sanctuary:

[Eze 45:18 DK-KJV] fejlfrit

Eze 45:19 And the priest shall take of the blood of the sin offering, and put it upon the posts of the house, and upon the four corners of the settle of the altar, and upon the posts of the gate of the inner court.

[Eze 45:19 DK-KJV]

Eze 45:20 And so thou shalt do the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple: so shall ye reconcile the house.

[Eze 45:20 DK-KJV]

Eze 45:21 In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover, a feast of seven days; unleavened bread shall be eaten.

[Eze 45:21 DK-KJV]

Eze 45:22 And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin offering.

[Eze 45:22 DK-KJV]

Eze 45:23 And seven days of the feast he shall prepare a burnt offering to the LORD, seven bullocks and seven rams without blemish daily the seven days; and a kid of the goats daily for a sin offering.

[Eze 45:23 DK-KJV] fejlfrit

[Eze 45:24 DK-KJV] Og han skal forberede en madoffergave med et efa-mål 22 liter for en stud, og et efa-mål for en vædder, og et hin-mål med olie for et efa-mål.

Eze 45:24 And he shall prepare a meat offering of an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and an hin of oil for an ephah.

[Eze 45:25 DK-KJV] Og i den 7'ne måned, på den 15'ne dag i den måned, skal han gøre det samme i festen for de 7 dage, efter syndoffergaven, efter brændoffergaven, og efter madoffergaven, og efter olien.

Eze 45:25 In the seventh month, in the fifteenth day of the month, shall he do the like in the feast of the seven days, according to the sin offering, according to the burnt offering, and according to the meat offering, and according to the oil.

Ezekiel Kapitel 46 - Mangler dansk oversættelse - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 46:1 DK-KJV] Dette siger HERREN GUD; Porten til den indre forgård der vender mod østen skal være lukket i de 6 arbejdsdage; men på sabbatten skal den være åbnet, og på dagen for nymånen skal den være åbnet.

Eze 46:1 Thus saith the Lord GOD; The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the six working days; but on the sabbath it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.

[Eze 46:2 DK-KJV] Og prinsen skal gå ind via søjlegangsvejen til porten udenfor, og skal stå ved portstolpen, og præsterne skal forberede hans brændoffergave og hans fredsoffergaver, og han skal tilbede ved portens dørtrin: derefter skal han gå videre; men porten skal ikke være lukket før aftenen.

Eze 46:2 And the prince shall enter by the way of the porch of that gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt offering and his peace offerings, and he shall worship at the threshold of the gate: then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.

[Eze 46:3 DK-KJV] Ligeså skal folket fra det land tilbede ved denne portdør foran HERREN i sabbatter og i nymåner.

Eze 46:3 Likewise the people of the land shall worship at the door of this gate before the LORD in the sabbaths and in the new moons.

Eze 46:4 And the burnt offering that the prince shall offer unto the LORD in the sabbath day shall be six lambs without blemish, and a ram without blemish.

[Eze 46:4 DK-KJV] fejlfrit fejlfrit

Eze 46:5 And the meat offering shall be an ephah for a ram, and the meat offering for the lambs as he shall be able to give, and an hin of oil to an ephah.

[Eze 46:5 DK-KJV]

Eze 46:6 And in the day of the new moon it shall be a young bullock without blemish, and six lambs, and a ram: they shall be without

[Eze 46:6 DK-KJV] fejlfrit fejlfrit

blemish.

[Eze 46:7 DK-KJV] Og han skal forberede en madoffergave, et efa-mål for en stud, og et efa-mål for en vædder, og for lammene ligesom hans hånd skal være med til, og et hin-mål med olie for et efa-mål.

Eze 46:7 And he shall prepare a meat offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and for the lambs according as his hand shall attain unto, and an hin of oil to an ephah.

[Eze 46:8 DK-KJV]

Eze 46:8 And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of that gate, and he shall go forth by the way thereof.

[Eze 46:9 DK-KJV]

Eze 46:9 But when the people of the land shall come before the LORD in the solemn feasts, he that entereth in by the way of the north gate to worship shall go out by the way of the south gate; and he that entereth by the way of the south gate shall go forth by the way of the north gate: he shall not return by the way of the gate whereby he came in, but shall go forth over against it.

[Eze 46:10 DK-KJV]

Eze 46:10 And the prince in the midst of them, when they go in, shall go in; and when they go forth, shall go forth.

[Eze 46:11 DK-KJV]

Eze 46:11 And in the feasts and in the solemnities the meat offering shall be an ephah to a bullock, and an ephah to a ram, and to the lambs as he is able to give, and an hin of oil to an ephah.

[Eze 46:12 DK-KJV]

Eze 46:12 Now when the prince shall prepare a voluntary burnt offering or peace offerings voluntarily unto the LORD, one shall then open him the gate that looketh toward the east, and he shall prepare his burnt offering and his peace offerings, as he did on the sabbath day: then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.

[Eze 46:13 DK-KJV] fejlfrit

Eze 46:13 Thou shalt daily prepare a burnt offering unto the LORD of a lamb of the first year without blemish: thou shalt prepare it every morning.

[Eze 46:14 DK-KJV]

Eze 46:14 And thou shalt prepare a meat offering for it every morning, the sixth part of an ephah, and the third part of an hin of oil, to temper with the fine flour; a meat offering continually by a perpetual ordinance unto the LORD.

[Eze 46:15 DK-KJV]

Eze 46:15 Thus shall they prepare the lamb, and the meat offering, and the oil, every morning for a continual burnt offering.

[Eze 46:16 DK-KJV]

Eze 46:16 Thus saith the Lord GOD; If the prince give a gift unto any of his sons, the inheritance thereof shall be his sons'; it shall be their possession by inheritance.

[Eze 46:17 DK-KJV]

Eze 46:17 But if he give a gift of his inheritance to one of his servants, then it shall be his to the year of liberty; after it shall return to the prince: but his inheritance shall be his sons' for them.

[Eze 46:18 DK-KJV]

Eze 46:18 Moreover the prince shall not take of the people's inheritance by oppression, to thrust them out of their possession; but he shall give his sons inheritance out of his own possession: that my people be not scattered every man from his possession.

[Eze 46:19 DK-KJV]

Eze 46:19 After he brought me through the entry, which was at the side of the gate, into the holy chambers of the priests, which looked toward the north: and, behold, there was a place on the two sides westward.

[Eze 46:20 DK-KJV]

Eze 46:20 Then said he unto me, This is the place where the priests shall boil the trespass offering and the sin offering, where they shall bake the meat offering; that they bear them not out into the utter court, to sanctify the people.

[Eze 46:21 DK-KJV]

Eze 46:21 Then he brought me forth into the utter court, and caused me to pass by the four corners of the court; and, behold, in every corner of the court there was a court.

[Eze 46:22 DK-KJV]

Eze 46:22 In the four corners of the court there were courts joined of forty cubits long and thirty broad: these four corners were of one measure.

[Eze 46:23 DK-KJV]

Eze 46:23 And there was a row of building round about in them, round about them four, and it was made with boiling places under the rows round about.

[Eze 46:24 DK-KJV]

Eze 46:24 Then said he unto me, These are the places of them that

boil, where the ministers of the house shall boil the sacrifice of the people.

[Eze 47:1 DK-KJV] Bagefter bragte han mig tilbage til husets dør; og, læg mærke til, vandmasser randt ud fra husets østvendte dørtrin: for husets forside vendte mod øst, og vandmasserne kom ud under husets højre side, ved alterets sydside.

Eze 47:1 Afterward he brought me again unto the door of the house; and, behold, waters issued out from under the threshold of the house eastward: for the forefront of the house stood toward the east, and the waters came down from under from the right side of the house, at the south side of the altar.

[Eze 47:2 DK-KJV]

Eze 47:2 Then brought he me out of the way of the gate northward, and led me about the way without unto the utter gate by the way that looketh eastward; and, behold, there ran out waters on the right side.

[Eze 47:3 DK-KJV]

Eze 47:3 And when the man that had the line in his hand went forth eastward, he measured a thousand cubits, and he brought me through the waters; the waters were to the ancles.

[Eze 47:4 DK-KJV]

Eze 47:4 Again he measured a thousand, and brought me through the waters; the waters were to the knees. Again he measured a thousand, and brought me through; the waters were to the loins.

[Eze 47:5 DK-KJV]

Eze 47:5 Afterward he measured a thousand; and it was a river that I could not pass over: for the waters were risen, waters to swim in, a river that could not be passed over.

[Eze 47:6 DK-KJV]

Eze 47:6 And he said unto me, Son of man, hast thou seen this? Then he brought me, and caused me to return to the brink of the river.

[Eze 47:7 DK-KJV]

Eze 47:7 Now when I had returned, behold, at the bank of the river were very many trees on the one side and on the other.

[Eze 47:8 DK-KJV]

Eze 47:8 Then said he unto me, These waters issue out toward the east country, and go down into the desert, and go into the sea: which being brought forth into the sea, the waters shall be healed.

[Eze 47:9 DK-KJV]

Eze 47:9 And it shall come to pass, that every thing that liveth, which moveth, whithersoever the rivers shall come, shall live: and there shall be a very great multitude of fish, because these waters shall come thither: for they shall be healed; and every thing shall live whither the river cometh.

[Eze 47:10 DK-KJV] Og det skal ske, at fiskerne skal stå ved den fra En-gedi lige til En-eglaim; det skal være et sted hvor man spreder garnene ud; deres fisk skal være efter deres arter, som fiskene i det store hav, overmådelig mange.

Eze 47:10 And it shall come to pass, that the fishers shall stand upon it from En-gedi even unto En-eglaim; they shall be a place to spread forth nets; their fish shall be according to their kinds, as the fish of the great sea, exceeding many.

[Eze 47:11 DK-KJV]

Eze 47:11 But the miry places thereof and the marishes thereof shall not be healed; they shall be given to salt.

[Eze 47:12 DK-KJV]

Eze 47:12 And by the river upon the bank thereof, on this side and on that side, shall grow all trees for meat, whose leaf shall not fade, neither shall the fruit thereof be consumed: it shall bring forth new fruit according to his months, because their waters they issued out of the sanctuary: and the fruit thereof shall be for meat, and the leaf thereof for medicine.

[Eze 47:13 DK-KJV] Dette siger Herren GUD; Dette skal være grænsen, hvorved I ifølge Israels 12 stammer skal arve landet: Joseph skal ha' 2 dele.

Eze 47:13 Thus saith the Lord GOD; This shall be the border, whereby ye shall inherit the land according to the twelve tribes of Israel: Joseph shall have two portions.

[Eze 47:14 DK-KJV]

Eze 47:14 And ye shall inherit it, one as well as another: concerning the which I lifted up mine hand to give it unto your fathers: and this land shall fall unto you for inheritance.

[Eze 47:15 DK-KJV]

Eze 47:15 And this shall be the border of the land toward the north side, from the great sea, the way of Hethlon, as men go to Zedad;

[Eze 47:16 DK-KJV]

Eze 47:16 Hamath, Berothah, Sibraim, which is between the border of Damascus and the border of Hamath; Hazar-hatticon, which is by the coast of Hauran.

[Eze 47:17 DK-KJV]

Eze 47:17 And the border from the sea shall be Hazar-enan, the border of Damascus, and the north northward, and the border of Hamath. And this is the north side.

[Eze 47:18 DK-KJV]

Eze 47:18 And the east side ye shall measure from Hauran, and from Damascus, and from Gilead, and from the land of Israel by Jordan, from

the border unto the east sea. And this is the east side.

[Eze 47:19 DK-KJV]
Eze 47:19 And the south side southward, from Tamar even to the waters of strife in Kadesh, the river to the great sea. And this is the south side southward.

[Eze 47:20 DK-KJV]
Eze 47:20 The west side also shall be the great sea from the border, till a man come over against Hamath. This is the west side.

[Eze 47:21 DK-KJV] Sådant skal I dele dette land mellem jer efter Israels stammer.
Eze 47:21 So shall ye divide this land unto you according to the tribes of Israel.

[Eze 47:22 DK-KJV]
Eze 47:22 And it shall come to pass, that ye shall divide it by lot for an inheritance unto you, and to the strangers that sojourn among you, which shall beget children among you: and they shall be unto you as born in the country among the children of Israel; they shall have inheritance with you among the tribes of Israel.

[Eze 47:23 DK-KJV]
Eze 47:23 And it shall come to pass, that in what tribe the stranger sojourneth, there shall ye give him his inheritance, saith the Lord GOD.

Ezekiel Kapitel 48 - Til toppen af Ezekiel - Ezekiel KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Eze 48:1 DK-KJV] Nu er navnene på stammerne disse. Fra nordenden til kysten med vejen til Hethlon, når man går mod Hamath, Hazar-enan, grænsen til Damaskus nordpå, til kysten af Hamath; for disse er hans sider øst og vest; en del til Dan.
Eze 48:1 Now these are the names of the tribes. From the north end to the coast of the way of Hethlon, as one goeth to Hamath, Hazar-enan, the border of Damascus northward, to the coast of Hamath; for these are his sides east and west; a portion for Dan.

[Eze 48:2 DK-KJV] Og ved grænsen til Dan, fra østsiden til vestsiden, en del til Ashar.
Eze 48:2 And by the border of Dan, from the east side unto the west side, a portion for Asher.

[Eze 48:3 DK-KJV] Og ved grænsen til Asher, fra østsiden lige til vestsiden, en del til Naphtali.
Eze 48:3 And by the border of Asher, from the east side even unto the west side, a portion for Naphtali.

[Eze 48:4 DK-KJV] Og ved grænsen til Naphtali, fra østsiden til vestsiden, en del til Manasseh.
Eze 48:4 And by the border of Naphtali, from the east side unto the west side, a portion for Manasseh.

[Eze 48:5 DK-KJV] Og ved grænsen til Manasseh, fra østsiden til vestsiden, en del til Ephraim.
Eze 48:5 And by the border of Manasseh, from the east side unto the west side, a portion for Ephraim.

[Eze 48:6 DK-KJV] Og ved grænsen til Ephraim, fra østsiden lige til vestsiden, en del til Reuben.
Eze 48:6 And by the border of Ephraim, from the east side even unto the west side, a portion for Reuben.

[Eze 48:7 DK-KJV] Og ved grænsen til Reuben, fra østsiden til vestsiden, en del til Judah.
Eze 48:7 And by the border of Reuben, from the east side unto the west side, a portion for Judah.

[Eze 48:8 DK-KJV] Og ved grænsen til Judah, fra østsiden til vestsiden, skal være det offer som I skal tilbyde på 25.000 rør i bredden, og i længden som en af de andre dele, fra østsiden til vestsiden: og helligdommen skal være midt i den.
Eze 48:8 And by the border of Judah, from the east side unto the west side, shall be the offering which ye shall offer of five and twenty thousand reeds in breadth, and in length as one of the other parts, from the east side unto the west side: and the sanctuary shall be in the midst of it.

[Eze 48:9 DK-KJV] Offergaven som I skal tilbyde til HERREN skal være på 25.000 i længden, og på 10.000 i bredden.
Eze 48:9 The oblation that ye shall offer unto the LORD shall be of five and twenty thousand in length, and of ten thousand in breadth.

[Eze 48:10 DK-KJV] Og til dem, ja til præsterne, skal denne hellige offergave være; mod nord 25.000 i længden, og mod vest 10.000 i bredden, og mod øst 10.000 i bredden, og mod syd 25.000 i længden: og HERRENs helligdom skal være i dens midte.
Eze 48:10 And for them, even for the priests, shall be this holy oblation; toward the north five and twenty thousand in length, and toward the west ten thousand in breadth, and toward the east ten thousand in breadth, and toward the south five and twenty thousand in length: and the sanctuary of the LORD shall be in the midst thereof.

[Eze 48:11 DK-KJV] Den skal være til præsterne der er helliggjort af sønnerne til Zadok; som har holdt mit påbud, som ikke kom på afveje da Israels børn kom på afveje, som Leviterne kom på afveje.
Eze 48:11 It shall be for the priests that are sanctified of the sons of Zadok; which have kept my charge, which went not astray when the children of Israel went astray, as the Levites went astray.

[Eze 48:12 DK-KJV] Og denne offergave fra landet der er tilbudt skal for ham være den helligst ting ved Leviternes grænse.
Eze 48:12 And this oblation of the land that is offered shall be unto them a thing most holy by the border of the Levites.

[Eze 48:13 DK-KJV] Og op af præsternes grænse skal Leviterne ha' 25.000 i længde, og 10.000 i bredde: hele længden skal være 25.000, og bredden 10.000.
Eze 48:13 And over against the border of the priests the Levites shall have five and twenty thousand in length, and ten thousand in breadth: all the length shall be five and twenty thousand, and the breadth ten thousand.

[Eze 48:14 DK-KJV] Og de skal ikke sælge af den, ej
Eze 48:14 And they shall not sell of it, neither exchange, nor

heller bytte, eller fremmedgøre landets førstefrugter: for den er hellig overfor HERREN.

[Eze 48:15 DK-KJV] Og de 5.000, de er tilovers opimod de 25.000, skal være et vanhelligt sted for byen, til boliger, og til opland: og byen skal være i dens midte.

[Eze 48:16 DK-KJV] Og disse skal være dens mål; nordsiden 4.500, og sydsiden 4.500, og på østsiden 4.500, og vestsiden 4.500.

[Eze 48:17 DK-KJV] Og byens opland skal være mod nord 250, og mod syd 250, og mod øst 250, og mod vest 250.
[Eze 48:18 DK-KJV] Og det resterende af længden opimod offergaven af den hellige del skal være 10.000 mod øst, og 10.000 mod vest: og den skal være opimod offergaven af den hellige del; og dens tilvækst skal være til mad for dem der tjener byen.
[Eze 48:19 DK-KJV] Og de der tjener byen skal tjene den ud af alle Israels stammer.
[Eze 48:20 DK-KJV] Hele offergaven skal være 25.000 gange 25.000: I skal tilbyde offergaven kvadratisk, med byens besiddelse.
[Eze 48:21 DK-KJV] Og det resterende skal være til prinsen, på den ene side og på den anden side af den hellige offergave, og fra byens besiddelse, opimod offergavens 25.000 mod østgrænsen, og mod vest opimod de 25.000 mod vestgrænsen, op imod prinsens dele: og den skal være den hellige offergave; og husets helligdom skal være i dens midte.
[Eze 48:22 DK-KJV] Desuden fra Leviternes besiddelse, og fra byens besiddelse, som er i midten af det som er prinsens, mellem Judahs grænse og Benjamins grænse, skal være til prinsen.
[Eze 48:23 DK-KJV] Angående resten af stammerne, fra østsiden til vestsiden, skal Benjamin ha' en del.
[Eze 48:24 DK-KJV] Og ved Benjamins grænse, fra østsiden til vestsiden, skal Simeon ha' en del.
[Eze 48:25 DK-KJV] Og ved Simeons grænse, fra østsiden til vestsiden, Issachar en del.
[Eze 48:26 DK-KJV] Og ved Issachars grænse, fra østsiden til vestsiden, Zebulun en del.
[Eze 48:27 DK-KJV] Og ved Zebuluns grænse, fra østsiden til vestsiden, Gad en del.
[Eze 48:28 DK-KJV] Og ved Gads grænse, på sydsiden mod syd, skal grænsen være lige fra Tamer til stridens vandmasser i Kadesh, og til floden op imod det stor hav.
[Eze 48:29 DK-KJV] Dette er det land som I via lod skal dele som arv til Israels stammer, og disse er deres dele, siger Herren GUD.
[Eze 48:30 DK-KJV] Og disse er byens udgange på nordsiden, 4.500 mål.
[Eze 48:31 DK-KJV] Og byens porte skal være efter navnene på Israels stammer: 3 porte mod nord; 1 port for Reuben, 1 port for Judah, 1 port for Levi.

[Eze 48:32 DK-KJV] Og på østsiden 4.500: og 3 porte; og 1 port for Joseph, 1 port for Benjamin, 1 port for Dan.
[Eze 48:33 DK-KJV] Og på sydsiden 4.500 mål: og 3 porte; og 1 port for Simeon, 1 port for Issachar, 1 port for Zebulun.

[Eze 48:34 DK-KJV] På vestsiden 4.500, med deres 3

alienate the firstfruits of the land: for it is holy unto the LORD.

Eze 48:15 And the five thousand, that are left in the breadth over against the five and twenty thousand, shall be a profane place for the city, for dwelling, and for suburbs: and the city shall be in the midst thereof.
Eze 48:16 And these shall be the measures thereof; the north side four thousand and five hundred, and the south side four thousand and five hundred, and on the east side four thousand and five hundred, and the west side four thousand and five hundred.
Eze 48:17 And the suburbs of the city shall be toward the north two hundred and fifty, and toward the south two hundred and fifty, and toward the east two hundred and fifty, and toward the west two hundred and fifty.
Eze 48:18 And the residue in length over against the oblation of the holy portion shall be ten thousand eastward, and ten thousand westward: and it shall be over against the oblation of the holy portion; and the increase thereof shall be for food unto them that serve the city.
Eze 48:19 And they that serve the city shall serve it out of all the tribes of Israel.
Eze 48:20 All the oblation shall be five and twenty thousand by five and twenty thousand: ye shall offer the holy oblation foursquare, with the possession of the city.
Eze 48:21 And the residue shall be for the prince, on the one side and on the other of the holy oblation, and of the possession of the city, over against the five and twenty thousand of the oblation toward the east border, and westward over against the five and twenty thousand toward the west border, over against the portions for the prince: and it shall be the holy oblation; and the sanctuary of the house shall be in the midst thereof.
Eze 48:22 Moreover from the possession of the Levites, and from the possession of the city, being in the midst of that which is the prince's, between the border of Judah and the border of Benjamin, shall be for the prince.
Eze 48:23 As for the rest of the tribes, from the east side unto the west side, Benjamin shall have a portion.
Eze 48:24 And by the border of Benjamin, from the east side unto the west side, Simeon shall have a portion.
Eze 48:25 And by the border of Simeon, from the east side unto the west side, Issachar a portion.
Eze 48:26 And by the border of Issachar, from the east side unto the west side, Zebulun a portion.
Eze 48:27 And by the border of Zebulun, from the east side unto the west side, Gad a portion.
Eze 48:28 And by the border of Gad, at the south side southward, the border shall be even from Tamar unto the waters of strife in Kadesh, and to the river toward the great sea.
Eze 48:29 This is the land which ye shall divide by lot unto the tribes of Israel for inheritance, and these are their portions, saith the Lord GOD.
Eze 48:30 And these are the goings out of the city on the north side, four thousand and five hundred measures.
Eze 48:31 And the gates of the city shall be after the names of the tribes of Israel: three gates northward; one gate of Reuben, one gate of Judah, one gate of Levi.
Eze 48:32 And at the east side four thousand and five hundred: and three gates; and one gate of Joseph, one gate of Benjamin, one gate of Dan.
Eze 48:33 And at the south side four thousand and five hundred measures: and three gates; one gate of Simeon, one gate of Issachar, one gate of Zebulun.

Eze 48:34 At the west side four thousand and five hundred, with

porte; 1 port for Gad, 1 port for Asher, 1 port for Naphtali.

[Eze 48:35 DK-KJV] Det var rundt om 18.000 mål: og navnet på byen skal fra den dag være, HERREN er der.

their three gates; one gate of Gad, one gate of Asher, one gate of Naphtali.

Eze 48:35 It was round about eighteen thousand measures: and the name of the city from that day shall be, The LORD is there.

Daniels bog - Index027

Navnebetydning for Daniel = Guds dom

Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12

Daniels bog Kapitel 1 - Daniel KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 1:1 DK-KJV] I kong Jehoiakim af Judahs tredje regeringsår kom kong Nebuchadnezzar af Babylon til Jerusalem, og belejrede den.

Da 1:1 In the third year of the reign of Jehoiakim king of Judah came Nebuchadnezzar king of Babylon unto Jerusalem, and besieged it.

[Da 1:2 DK-KJV] Og Herren gav kong Jehoiakim af Judah ind i hans hånd, sammen med dele af karrene fra Guds hus: og de bar han ind i Shinars land til hans guds hus; og han bragte karrene ind i hans guds skattekammer.

Da 1:2 And the Lord gave Jehoiakim king of Judah into his hand, with part of the vessels of the house of God: which he carried into the land of Shinar to the house of his god; and he brought the vessels into the treasure house of his god.

[Da 1:3 DK-KJV] Og kongen talte til Ashpenaz mesteren for hans eunukker, for at han skulle bringe nogle fra Israels børn, og fra kongens sæd, og fra prinserne;

Da 1:3 And the king spake unto Ashpenaz the master of his eunuchs, that he should bring certain of the children of Israel, and of the king's seed, and of the princes;

[Da 1:4 DK-KJV] Børn i hvem der ingen skamplet var, men velansete, og øvede i al visdom, og snedige i kundskab, og som forstod videnskab, og sådanne som havde evne i dem til at stå i kongens palads, og hvem de måtte undervise i Kaldæernes lærdom og sprog.

Da 1:4 Children in whom was no blemish, but well favoured, and skilful in all wisdom, and cunning in knowledge, and understanding science, and such as had ability in them to stand in the king's palace, and whom they might teach the learning and the tongue of the Chaldeans.

[Da 1:5 DK-KJV] Og til dem udvalgte kongen en daglig portion af kongens mad, og af den vin som han drak: og nærede dem sådant i 3 år, så de ved enden deraf måtte stå foran kongen.

Da 1:5 And the king appointed them a daily provision of the king's meat, and of the wine which he drank: so nourishing them three years, that at the end thereof they might stand before the king.

[Da 1:6 DK-KJV] Nu blandt disse fra Judahs børn var, Daniel, Hananiah, Mishael, og Azariah: *"Navnebetydninger: Daniel = Guds dom / Belteshazzar = Han der lægger skatte op i hemmelighed - Hananiah = Nåde, Barmhjertighed, Guds gave / Shadrach = Blid - Mishael = Han der er udlånt / Meshach = Han der trækker med styrke - Azariah = Han der hører Herren / Abed-nego = Lysets tjener"*

Da 1:6 Now among these were of the children of Judah, Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah:

[Da 1:7 DK-KJV] Til dem gav prinsen for eunukkerne navne: for til Daniel gav han navnet Belteshazzar, og til Hananiah, navnet Shadrach, og til Mishael, navnet Meshach; og til Azariah, navnet Abed-nego.

Da 1:7 Unto whom the prince of the eunuchs gave names: for he gave unto Daniel the name of Belteshazzar; and to Hananiah, of Shadrach; and to Mishael, of Meshach; and to Azariah, of Abed-nego.

[Da 1:8 DK-KJV] Men Daniel besluttede i hans hjerte at han ikke ville besmitte hamselv med portionen fra kongens mad, heller ikke med den vin som han drak: derfor anmodede han af prinsen for eunukkerne at han ikke måtte besmitte hamselv.

Da 1:8 But Daniel purposed in his heart that he would not defile himself with the portion of the king's meat, nor with the wine which he drank: therefore he requested of the prince of the eunuchs that he might not defile himself.

[Da 1:9 DK-KJV] Nu havde Gud bragt Daniel ind i favør og øm kærlighed hos prinsen for eunukkerne.

Da 1:9 Now God had brought Daniel into favour and tender love with the prince of the eunuchs.

[Da 1:10 DK-KJV] Og prinsen for eunukkerne sagde til Daniel, Jeg frygter min herre kongen, som har udvalgt jeres mad og jeres drikke: for hvorfor skulle han se jeres ansigter i værer stand end børnene som er af jeres art? da skal I få mit hoved i fare for kongen.

Da 1:10 And the prince of the eunuchs said unto Daniel, I fear my lord the king, who hath appointed your meat and your drink: for why should he see your faces worse liking than the children which are of your sort? then shall ye make me endanger my head to the king.

[Da 1:11 DK-KJV] Da sagde Daniel til Melzar, han som prinsen for

Da 1:11 Then said Daniel to Melzar, whom the

eunukkerne havde sat over Daniel, Hananiah, Mishael, og Azariah,

[Da 1:12 DK-KJV] Test dine tjenere, jeg bønfalder dig, i 10 dage; og lad dem give os bælgfrugter at spise, og vand at drikke.

[Da 1:13 DK-KJV] Lad da vores fremtoninger bli' kigget på foran dig, og fremtoningen fra børnene der spiser af portionen af kongens mad: og som du ser, handel med dine tjenere.
[Da 1:14 DK-KJV] Så samtykkede han med dem i denne sag, og prøvede dem i 10 dage.

[Da 1:15 DK-KJV] Og ved enden af de 10 dage så deres køds fremtoning smukkere og federe ud end alle de børn som havde spist portionen af kongens mad.

[Da 1:16 DK-KJV] Således tog Melzar deres madportion væk, og den vin som de skulle drikke; og gav dem bælgfrugte-mos.

[Da 1:17 DK-KJV] Angående disse 4 børn, så gav Gud dem kundskab og færdighed i al indlæring og visdom: og Daniel havde forståelse i alle visioner og drømme.

[Da 1:18 DK-KJV] Nu ved enden af de dage hvor kongen havde sagt han skulle bringe dem ind, da bragte prinsen for eunukkerne dem ind foran Nebuchadnezzar.

[Da 1:19 DK-KJV] Og kongen kommunikerede med dem; og blandt alle dem var ingen fundet som Daniel, Hananiah, Mishael, og Azariah: derfor stod de foran kongen.

[Da 1:20 DK-KJV] Og i alle sager om visdom og forståelse, som kongen udspurgte dem om, fandt han dem 10 gange bedre end alle tryllekunstnerne og astrologerne der var i hans rige.

[Da 1:21 DK-KJV] Og Daniel fortsatte lige indtil kong Cyrus første år.

prince of the eunuchs had set over Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah,
Da 1:12 Prove thy servants, I beseech thee, ten days; and let them give us pulse to eat, and water to drink.
Da 1:13 Then let our countenances be looked upon before thee, and the countenance of the children that eat of the portion of the king's meat: and as thou seest, deal with thy servants.
Da 1:14 So he consented to them in this matter, and proved them ten days.
Da 1:15 And at the end of ten days their countenances appeared fairer and fatter in flesh than all the children which did eat the portion of the king's meat.
Da 1:16 Thus Melzar took away the portion of their meat, and the wine that they should drink; and gave them pulse.
Da 1:17 As for these four children, God gave them knowledge and skill in all learning and wisdom: and Daniel had understanding in all visions and dreams.
Da 1:18 Now at the end of the days that the king had said he should bring them in, then the prince of the eunuchs brought them in before Nebuchadnezzar.
Da 1:19 And the king communed with them; and among them all was found none like Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah: therefore stood they before the king.
Da 1:20 And in all matters of wisdom and understanding, that the king inquired of them, he found them ten times better than all the magicians and astrologers that were in all his realm.
Da 1:21 And Daniel continued even unto the first year of king Cyrus.

Daniels bog Kapitel 2 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 2:1 DK-KJV] Og i Nebuchadnezzars andet regeringsår drømte Nebuchadnezzar drømme, hvorved hans ånd var bekymret, og han kunne ikke sove.
[Da 2:2 DK-KJV] Da befalede kongen at indkalde tryllekunstnerne, og astrologerne, og heksekunstnerne, og Kaldæerne, for at vise kongen hans drømme. Sådant kom de og stod foran kongen.
[Da 2:3 DK-KJV] Og kongen sagde til dem, Jeg har drømt en drøm, og min ånd var bekymret over at kende drømmen.
[Da 2:4 DK-KJV] Da talte Kaldæerne til kongen på Syrisk/Arabisk, Kæreste konge, lev for evigt: fortæl dine tjenere drømmen, og vi vil vise fortolkningen.
[Da 2:5 DK-KJV] Kongen svarede og sagde til Kaldæerne, De ting er forsvundet fra mig: hvis I ikke vil kundgøre drømmen for mig, med dens fortolkning, skal I bli' skåret i stykker, og jeres huse skal bli' gjort til en møgdynge.
[Da 2:6 DK-KJV] Men hvis I viser drømmen, og dens fortolkning, skal I af mig modtage gaver og belønninger og stor ære: vis mig derfor drømmen, og dens fortolkning.
[Da 2:7 DK-KJV] De svarede tilbage og sagde, Lad kongen fortælle hans tjenere drømmen, og vi vil vise dens fortolkning.
[Da 2:8 DK-KJV] Kongen svarede og sagde, Jeg ved med

Da 2:1 And in the second year of the reign of Nebuchadnezzar Nebuchadnezzar dreamed dreams, wherewith his spirit was troubled, and his sleep brake from him.

Da 2:2 Then the king commanded to call the magicians, and the astrologers, and the sorcerers, and the Chaldeans, for to shew the king his dreams. So they came and stood before the king.

Da 2:3 And the king said unto them, I have dreamed a dream, and my spirit was troubled to know the dream.
Da 2:4 Then spake the Chaldeans to the king in Syriack, O king, live for ever: tell thy servants the dream, and we will shew the interpretation.
Da 2:5 The king answered and said to the Chaldeans, The thing is gone from me: if ye will not make known unto me the dream, with the interpretation thereof, ye shall be cut in pieces, and your houses shall be made a dunghill.
Da 2:6 But if ye shew the dream, and the interpretation thereof, ye shall receive of me gifts and rewards and great honour: therefore shew me the dream, and the interpretation thereof.

Da 2:7 They answered again and said, Let the king tell his servants the dream, and we will shew the interpretation of it.

Da 2:8 The king answered and said, I know of certainty that ye

sikkerhed at I vil vinde tid, fordi I ser de ting er forsvundet fra mig.
[Da 2:9 DK-KJV] Men hvis I ikke vil kundgøre drømmen overfor mig, er der kun en bekendtgørelse for jer: for I har forberedt løgne og korrupte ord til at tale foran mig, indtil tiden er ændret: fortæl mig derfor drømmen, og jeg skal vide at I kan vise mig dens fortolkning.
[Da 2:10 DK-KJV] Og Kaldæerne svarede foran kongen, og sagde, Der er ikke en mand på jorden der kan vise kongens sag: derfor er der ingen konge, herre, heller ikke hersker, der spørger om sådanne ting af nogen tryllekunstner, eller astrolog, eller Kaldæ.
[Da 2:11 DK-KJV] Og det er en sjælden ting kongen fordre, og der er ingen andre der kan vise den foran kongen, undtagen de guder, hvis bolig ikke er hos kød.
[Da 2:12 DK-KJV] Af denne grund var kongen vred og meget rasende, og befalede at destruere alle de vise mænd fra Babylon.
[Da 2:13 DK-KJV] Og bekendtgørelsen udgik at de vise mænd skulle bli' slået ihjel; og de søgte efter Daniel og hans venner for at slå dem ihjel.
[Da 2:14 DK-KJV] Da svarede Daniel med råd og visdom Arioch kaptajnen for kongens vagt, som var udsendt for at slå de vise mænd fra Babylon ihjel:
[Da 2:15 DK-KJV] Han svarede og sagde til Arioch kongens kaptajn, Hvorfor er bekendtgørelsen kommet så hurtigt fra kongen? Da kundgjorde Arioch tingene for Daniel.
[Da 2:16 DK-KJV] Da gik Daniel ind, og bad kongen om at han ville give ham tid, og at han ville vise kongen fortolkningen.
[Da 2:17 DK-KJV] Da gik Daniel til hans hus, og kundgjorde tingene for Hananiah, Mishael, og Azariah, hans venner:
[Da 2:18 DK-KJV] Så de ville ønske barmhjertigheder af himlens Gud angående denne hemmelighed; så Daniel og hans venner ikke skulle forulykke med resten af de vise mænd fra Babylon.
[Da 2:19 DK-KJV] Da var hemmeligheden afsløret for Daniel i en nat vision. Da Daniel velsignede himlens Gud.
[Da 2:20 DK-KJV] Daniel svarede og sagde, Velsignet er Guds navn for evigt og altid: for visdom og magt er hans:
[Da 2:21 DK-KJV] Og han ændre tiderne og årstiderne: han fjerner konger, og indsætter konger: han giver visdom til de vise, og kundskab til dem der kender forståelse:
[Da 2:22 DK-KJV] Han afslører de dybe og hemmelige ting: han kender hvad der er i mørket, og lyset bor hos ham.
[Da 2:23 DK-KJV] Jeg takker dig, jeg roser dig, Kæreste du mine fædres Gud, som har givet mig visdom og magt, og nu har kundgjort for mig hvad vi ønskede af dig: for du har nu kundgjort kongens sag for os.
[Da 2:24 DK-KJV] Derfor gik Daniel indtil Arioch, hvem kongen havde indsat til at destruere de vise mænd fra Babylon: han gik og sagde således til ham; Destruer ikke de vise mænd fra Babylon: bring mig ind foran kongen, og jeg vil vise kongen fortolkningen.
[Da 2:25 DK-KJV] Da bragte Arioch Daniel ind foran kongen i al hast, og sagde således til ham, Jeg har fundet en mand fra de tilfangetagne fra Judah, der vil kundgøre fortolkningen for kongen.
[Da 2:26 DK-KJV] Kongen svarede og sagde til Daniel,

would gain the time, because ye see the thing is gone from me.

Da 2:9 But if ye will not make known unto me the dream, there is but one decree for you: for ye have prepared lying and corrupt words to speak before me, till the time be changed: therefore tell me the dream, and I shall know that ye can shew me the interpretation thereof.

Da 2:10 The Chaldeans answered before the king, and said, There is not a man upon the earth that can shew the king's matter: therefore there is no king, lord, nor ruler, that asked such things at any magician, or astrologer, or Chaldean.
Da 2:11 And it is a rare thing that the king requireth, and there is none other that can shew it before the king, except the gods, whose dwelling is not with flesh.

Da 2:12 For this cause the king was angry and very furious, and commanded to destroy all the wise men of Babylon.

Da 2:13 And the decree went forth that the wise men should be slain; and they sought Daniel and his fellows to be slain.
Da 2:14 Then Daniel answered with counsel and wisdom to Arioch the captain of the king's guard, which was gone forth to slay the wise men of Babylon:

Da 2:15 He answered and said to Arioch the king's captain, Why is the decree so hasty from the king? Then Arioch made the thing known to Daniel.
Da 2:16 Then Daniel went in, and desired of the king that he would give him time, and that he would shew the king the interpretation.

Da 2:17 Then Daniel went to his house, and made the thing known to Hananiah, Mishael, and Azariah, his companions:

Da 2:18 That they would desire mercies of the God of heaven concerning this secret; that Daniel and his fellows should not perish with the rest of the wise men of Babylon.
Da 2:19 Then was the secret revealed unto Daniel in a night vision. Then Daniel blessed the God of heaven.
Da 2:20 Daniel answered and said, Blessed be the name of God for ever and ever: for wisdom and might are his:
Da 2:21 And he changeth the times and the seasons: he removeth kings, and setteth up kings: he giveth wisdom unto the wise, and knowledge to them that know understanding:

Da 2:22 He revealeth the deep and secret things: he knoweth what is in the darkness, and the light dwelleth with him.
Da 2:23 I thank thee, and praise thee, O thou God of my fathers, who hast given me wisdom and might, and hast made known unto me now what we desired of thee: for thou hast now made known unto us the king's matter.
Da 2:24 Therefore Daniel went in unto Arioch, whom the king had ordained to destroy the wise men of Babylon: he went and said thus unto him; Destroy not the wise men of Babylon: bring me in before the king, and I will shew unto the king the interpretation.

Da 2:25 Then Arioch brought in Daniel before the king in haste, and said thus unto him, I have found a man of the captives of Judah, that will make known unto the king the interpretation.

Da 2:26 The king answered and said to Daniel, whose name

hvis navn var Belteshazzar, Er du i stand til at kundgøre drømmen for mig som jeg har set, og dens fortolkning?
[Da 2:27 DK-KJV] Daniel svarede i kongens nærvær, og sagde, Den hemmelighed som kongen har krævet kan de vise mænd, tryllekunstnerne, sandsigerne, ikke vise for kongen;
[Da 2:28 DK-KJV] Men der er en Gud i himlen der afslører hemmeligheder, og kundgør for kongen Nebuchadnezzar hvad der skal ske i de sidste dage. Din drøm, og visionerne fra dit hovede i din seng, er disse;
[Da 2:29 DK-KJV] Angående dig, Kæreste konge, dine tanker kom ind i dig i din seng, hvad der skulle ske herefter: og han der afslører hemmeligheder kundgør for dig hvad der skal komme til at ske.
[Da 2:30 DK-KJV] Men angående mig, denne hemmelighed er ikke afsløret til mig på grund af nogen visdom jeg har mere end nogen levende, men for deres skyld der skal kundgøre fortolkningen for kongen, og så du måtte kende dit hjertes tanker.
[Da 2:31 DK-KJV] Du, Kæreste konge, så', og læg mærke til en stor figur. Denne store figur, hvis glans var fremragende, stod foran dig; og dens form var forfærdelig.
[Da 2:32 DK-KJV] Denne figurs hoved var af fint guld, hans bryst og hans arme af sølv, hans mave og hans lår af messing,
[Da 2:33 DK-KJV] Hans ben af jern, hans fødder delvis af jern og delvis af ler.
[Da 2:34 DK-KJV] Du så' indtil at en sten var skåret ud uden hænder, som slog figuren på hans fødder der var af jern og ler, og brød dem i stykker.
[Da 2:35 DK-KJV] Da var jernet, leret, messingen, sølvet, og guldet, samlet brudt i stykker, og blev som avnerne fra sommerens tærskepladser; og vinden bar dem væk, så intet sted var fundet for dem: og den sten der slog figuren blev et stort bjerg, og fyldte hele jorden.
[Da 2:36 DK-KJV] Dette er drømmen; og vi vil fortælle dens fortolkning foran kongen.
[Da 2:37 DK-KJV] Du, Kæreste konge, er en konge af konger: for himlens Gud har givet dig et kongerige, myndighed, og styrke, og herlighed.
[Da 2:38 DK-KJV] Og hvorsomhelst mænds børn bor, markens dyr og himlens fugle har han givet ind i din hånd, og har gjort dig til hersker over dem alle. Du er dette hoved af guld.
[Da 2:39 DK-KJV] Og efter dig skal et andet kongerige rejse sig der er dig overlegen, og et andet tredje kongerige af messing, som skal herske over hele jorden.
[Da 2:40 DK-KJV] Og det fjerde kongerige skal være stærkt som jern: eftersom jern brækker i stykker og underlægger alle ting: og som jern der brækker alle disse, skal det brække i stykker og knækkes.
[Da 2:41 DK-KJV] Og mens du så fødderne og tæerne, del af pottemagerler, og del af jern, det kongerige skal bli' delt; men der skal i det være styrken fra jernet, eftersom du så jernet blandet med blødt ler.
[Da 2:42 DK-KJV] Og som tæerne af fødderne var del af jern, og del af ler, sådant skal det kongerige være delvis stærkt, og delvis gået i stykker.
[Da 2:43 DK-KJV] Og mens du så jern blandet med blødt ler, skal de blande demselv med mænds sæd: men de skal ikke klynge sig til hinanden, ligesom jern ikke er blandet med ler.
[Da 2:44 DK-KJV] Og i de dage af disse konger skal himlens Gud indsætte et kongerige, hvilket aldrig skal bli'

was Belteshazzar, Art thou able to make known unto me the dream which I have seen, and the interpretation thereof?
Da 2:27 Daniel answered in the presence of the king, and said, The secret which the king hath demanded cannot the wise men, the astrologers, the magicians, the soothsayers, shew unto the king;
Da 2:28 But there is a God in heaven that revealeth secrets, and maketh known to the king Nebuchadnezzar what shall be in the latter days. Thy dream, and the visions of thy head upon thy bed, are these;
Da 2:29 As for thee, O king, thy thoughts came into thy mind upon thy bed, what should come to pass hereafter: and he that revealeth secrets maketh known to thee what shall come to pass.

Da 2:30 But as for me, this secret is not revealed to me for any wisdom that I have more than any living, but for their sakes that shall make known the interpretation to the king, and that thou mightest know the thoughts of thy heart.
Da 2:31 Thou, O king, sawest, and behold a great image. This great image, whose brightness was excellent, stood before thee; and the form thereof was terrible.

Da 2:32 This image's head was of fine gold, his breast and his arms of silver, his belly and his thighs of brass,

Da 2:33 His legs of iron, his feet part of iron and part of clay.
Da 2:34 Thou sawest till that a stone was cut out without hands, which smote the image upon his feet that were of iron and clay, and brake them to pieces.
Da 2:35 Then was the iron, the clay, the brass, the silver, and the gold, broken to pieces together, and became like the chaff of the summer threshingfloors; and the wind carried them away, that no place was found for them: and the stone that smote the image became a great mountain, and filled the whole earth.
Da 2:36 This is the dream; and we will tell the interpretation thereof before the king.

Da 2:37 Thou, O king, art a king of kings: for the God of heaven hath given thee a kingdom, power, and strength, and glory.
Da 2:38 And wheresoever the children of men dwell, the beasts of the field and the fowls of the heaven hath he given into thine hand, and hath made thee ruler over them all. Thou art this head of gold.
Da 2:39 And after thee shall arise another kingdom inferior to thee, and another third kingdom of brass, which shall bear rule over all the earth.
Da 2:40 And the fourth kingdom shall be strong as iron: forasmuch as iron breaketh in pieces and subdueth all things: and as iron that breaketh all these, shall it break in pieces and bruise.
Da 2:41 And whereas thou sawest the feet and toes, part of potters' clay, and part of iron, the kingdom shall be divided; but there shall be in it of the strength of the iron, forasmuch as thou sawest the iron mixed with miry clay.

Da 2:42 And as the toes of the feet were part of iron, and part of clay, so the kingdom shall be partly strong, and partly broken.
Da 2:43 And whereas thou sawest iron mixed with miry clay, they shall mingle themselves with the seed of men: but they shall not cleave one to another, even as iron is not mixed with clay.
Da 2:44 And in the days of these kings shall the God of heaven set up a kingdom, which shall never be destroyed: and the

destrueret: og det kongerige skal ikke bli' efterladt til andre folk, men det skal bryde i stykker og konsumere alle disse kongeriger, og det skal stå for evigt.
[Da 2:45 DK-KJV] Eftersom du så at den sten var skåret ud af bjerget uden hænder, og at det brød i stykker jernet, messingen, leret, sølvet, og guldet; den store Gud har kundgjort for kongen hvad der skal komme til at ske herefter: og den drøm er bestemt, og dens fortolkning sikker.
[Da 2:46 DK-KJV] Da faldt kongen Nebuchadnezzar på sit ansigt, og tilbad Daniel, og befalede at de skulle tilbyde en offergave og søde dufte til ham.
[Da 2:47 DK-KJV] Kongen svarede Daniel, og sagde, Det er virkelig sandt, at jeres Gud er en Gud over guder, og en Herre over konger, og en der afslører hemmeligheder, eftersom du kunne afsløre denne hemmelighed.
[Da 2:48 DK-KJV] Da gjorde kongen Daniel til en stor mand, og gav ham mange gaver, og gjorde ham til hersker over hele provinsen Babylon, og leder af guvernørerne over alle de vise mænd fra Babylon.
[Da 2:49 DK-KJV] Da fremsatte Daniel et ønske for kongen, og han satte Shadrach, Meshach; og Abed-nego, over provinsen Babylons forretninger: men Daniel sad i kongens port.

kingdom shall not be left to other people, but it shall break in pieces and consume all these kingdoms, and it shall stand for ever.

Da 2:45 Forasmuch as thou sawest that the stone was cut out of the mountain without hands, and that it brake in pieces the iron, the brass, the clay, the silver, and the gold; the great God hath made known to the king what shall come to pass hereafter: and the dream is certain, and the interpretation thereof sure.
Da 2:46 Then the king Nebuchadnezzar fell upon his face, and worshipped Daniel, and commanded that they should offer an oblation and sweet odours unto him.

Da 2:47 The king answered unto Daniel, and said, Of a truth it is, that your God is a God of gods, and a Lord of kings, and a revealer of secrets, seeing thou couldest reveal this secret.
Da 2:48 Then the king made Daniel a great man, and gave him many great gifts, and made him ruler over the whole province of Babylon, and chief of the governors over all the wise men of Babylon.

Da 2:49 Then Daniel requested of the king, and he set Shadrach, Meshach, and Abed-nego, over the affairs of the province of Babylon: but Daniel sat in the gate of the king.

Daniels bog Kapitel 3 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 3:1 DK-KJV] Nebuchadnezzar kongen lavede en figur af guld, hvis højde var 30 meter, og dens bredde 3 meter: han opsatte den på Duras slette, i provinsen Babylon.
[Da 3:2 DK-KJV] Da sendte Nebuchadnezzar kongen bud for at forsamle prinserne, guvernørerne, og kaptajnerne, dommerne, skatteministrene, rådgiverne, advokaterne, og alle provinsernes ledere, for at komme til indvielsen af figuren som Nebuchadnezzar kongen havde opsat.
[Da 3:3 DK-KJV] Da prinserne, guvernørerne, og kaptajnerne, dommerne, skatteministrene, rådgiverne, advokaterne, og alle provinsernes ledere, var forsamlede til indvielsen af figuren som Nebuchadnezzar kongen havde opsat; og de stod foran figuren som Nebuchadnezzar havde opsat.
[Da 3:4 DK-KJV] Da råbte en opråber ud, Til jer er det befalet, Kæreste folk, nationer, og sprog,
[Da 3:5 DK-KJV] På hvilket som helst tidspunkt I hører lyden af kornetten, fløjte, harpe, trækbasun, psalter/klaver, dulcimer, og al slags musik, fald I ned og tilbed den gyldne figur som Nebuchadnezzar kongen har opsat:
[Da 3:6 DK-KJV] Og den som ikke falder ned og tilbeder skal den samme time bli' kastet ind i midten af en brændende smelteovn.
[Da 3:7 DK-KJV] Derfor på det tidspunkt, da hele folket hørte lyden af kornetten, fløjte, harpe, trækbasun, psalter/klaver, dulcimer, og al slags musik, hele folket, nationerne, og sprogene, faldt ned og tilbad den gyldne figur som Nebuchadnezzar kongen havde opsat.
[Da 3:8 DK-KJV] Hvorfor der på det tidspunkt kom bestemte Kaldæere nær, og anklagede Jøderne.
[Da 3:9 DK-KJV] De talte og sagde til kongen Nebuchadnezzar, Kæreste konge, lev forevigt.
[Da 3:10 DK-KJV] Du, Kæreste konge, har lavet en

Da 3:1 Nebuchadnezzar the king made an image of gold, whose height was threescore cubits, and the breadth thereof six cubits: he set it up in the plain of Dura, in the province of Babylon.
Da 3:2 Then Nebuchadnezzar the king sent to gather together the princes, the governors, and the captains, the judges, the treasurers, the counsellers, the sheriffs, and all the rulers of the provinces, to come to the dedication of the image which Nebuchadnezzar the king had set up.
Da 3:3 Then the princes, the governors, and captains, the judges, the treasurers, the counsellers, the sheriffs, and all the rulers of the provinces, were gathered together unto the dedication of the image that Nebuchadnezzar the king had set up; and they stood before the image that Nebuchadnezzar had set up.
Da 3:4 Then an herald cried aloud, To you it is commanded, O people, nations, and languages,
Da 3:5 That at what time ye hear the sound of the cornet, flute, harp, sackbut, psaltery, dulcimer, and all kinds of musick, ye fall down and worship the golden image that Nebuchadnezzar the king hath set up:

Da 3:6 And whoso falleth not down and worshippeth shall the same hour be cast into the midst of a burning fiery furnace.
Da 3:7 Therefore at that time, when all the people heard the sound of the cornet, flute, harp, sackbut, psaltery, and all kinds of musick, all the people, the nations, and the languages, fell down and worshipped the golden image that Nebuchadnezzar the king had set up.
Da 3:8 Wherefore at that time certain Chaldeans came near, and accused the Jews.
Da 3:9 They spake and said to the king Nebuchadnezzar, O king, live for ever.

Da 3:10 Thou, O king, hast made a decree, that every man

bekendtgørelse, at enhver mand der skal høre lyden af kornetten, fløjte, harpe, trækbasun, psalter/klaver, dulcimer, og al slags musik, skal falde ned og tilbede den gyldne figur:
[Da 3:11 DK-KJV] Og den som ikke falder ned og tilbeder, at han skulle bli' kastet ind i midten af en brændende smelteovn.
[Da 3:12 DK-KJV] Der er bestemte Jøder hvem du har sat over dine forretninger for provinsen Babylon, Shadrach, Meshach, og Abed-nego; disse mænd, Kæreste konge, har ikke værdsat dig: de tjener ikke dine guder, og tilbeder heller ikke den gyldne figur som du har opsat.
[Da 3:13 DK-KJV] Da befalede Nebuchadnezzar i hans raseri og vrede til at bringe Shadrach, Meshach, og Abed-nego. Da bragte de disse mænd foran kongen.
[Da 3:14 DK-KJV] Nebuchadnezzar talte og sagde til dem, Er det sandt, Kæreste Shadrach, Meshach, og Abed-nego, tjener I ikke mine guder, og tilbeder I heller ikke den gyldne figur som jeg har opsat?
[Da 3:15 DK-KJV] Nu hvis I er klar på det tidspunkt I hører lyden af kornetten, fløjte, harpe, trækbasun, psalter/klaver, dulcimer, og al slags musik, fald I ned og tilbed den figur som jeg har lavet; ok: men hvis I ikke tilbeder, skal I den samme time bli' kastet ind i midten af en brændende smelteovn; og hvem er den Gud der skal udfri jer af mine hænder?
[Da 3:16 DK-KJV] Shadrach, Meshach, og Abed-nego, svarede og sagde til kongen, Kæreste Nebuchadnezzar, vi er ikke forsigtige med at svare dig i denne sag.
[Da 3:17 DK-KJV] Hvis det er sådan, vor Gud hvem vi tjener er i stand til at udfri os fra den brændende smelteovn, og han vil udfri os fra din hånd, Kæreste konge.
[Da 3:18 DK-KJV] Men hvis ikke, være det kendt for dig, Kæreste konge, at vi ikke vil tjene dine guder, og heller ikke tilbed den gyldne figur som du har opsat.
[Da 3:19 DK-KJV] Da var Nebuchadnezzar fuld af raseri, og hans ansigtsudtryk var ændret imod Shadrach, Meshach, og Abed-nego: derfor talte han, og befalede at de skulle opvarme smelteovnen 7 gange mere end den normalt var opvarmet.
[Da 3:20 DK-KJV] Og han befalede at de mest mægtige mænd der var i hans hær til at binde Shadrach, Meshach, og Abed-nego, og at kaste dem ind i den brændende smelteovn.
[Da 3:21 DK-KJV] Da var disse mænd bundet i deres frakker, deres strømper, og deres hatte, og deres andre beklædningsgenstande, og var kastet ind i midten af den brændende smelteovn.
[Da 3:22 DK-KJV] Derfor fordi kongens befaling var presserende, og smelteovnen overmådelig varm, dræbte flammen fra ilden de mænd der bar Shadrach, Meshach, og Abed-nego.
[Da 3:23 DK-KJV] Og disse 3 mænd, Shadrach, Meshach, og Abed-nego, faldt bundne ned ind i midten af den brændende smelteovn.
[Da 3:24 DK-KJV] Da var Nebuchadnezzar kongen forbløffet, og rejste sig hurtigt op, og talte, og sagde til hans rådgivere, Kastede vi ikke 3 bundne mænd ind i midten af ilden? De svarede og sagde til kongen, Sandt, Kæreste konge.
[Da 3:25 DK-KJV] Han svarede og sagde, Se, jeg ser 4 ubundne mænd, vandrende i midten af ilden, og de har ingen smerte; og den fjerdes udseende er ligesom Guds Søn.
[Da 3:26 DK-KJV] Da kom Nebuchadnezzar nær hentil

that shall hear the sound of the cornet, flute, harp, sackbut, psaltery, and dulcimer, and all kinds of musick, shall fall down and worship the golden image:

Da 3:11 And whoso falleth not down and worshippeth, that he should be cast into the midst of a burning fiery furnace.
Da 3:12 There are certain Jews whom thou hast set over the affairs of the province of Babylon, Shadrach, Meshach, and Abed-nego; these men, O king, have not regarded thee: they serve not thy gods, nor worship the golden image which thou hast set up.
Da 3:13 Then Nebuchadnezzar in his rage and fury commanded to bring Shadrach, Meshach, and Abed-nego. Then they brought these men before the king.

Da 3:14 Nebuchadnezzar spake and said unto them, Is it true, O Shadrach, Meshach, and Abed-nego, do not ye serve my gods, nor worship the golden image which I have set up?
Da 3:15 Now if ye be ready that at what time ye hear the sound of the cornet, flute, harp, sackbut, psaltery, and dulcimer, and all kinds of musick, ye fall down and worship the image which I have made; well: but if ye worship not, ye shall be cast the same hour into the midst of a burning fiery furnace; and who is that God that shall deliver you out of my hands?
Da 3:16 Shadrach, Meshach, and Abed-nego, answered and said to the king, O Nebuchadnezzar, we are not careful to answer thee in this matter.
Da 3:17 If it be so, our God whom we serve is able to deliver us from the burning fiery furnace, and he will deliver us out of thine hand, O king.
Da 3:18 But if not, be it known unto thee, O king, that we will not serve thy gods, nor worship the golden image which thou hast set up.
Da 3:19 Then was Nebuchadnezzar full of fury, and the form of his visage was changed against Shadrach, Meshach, and Abed-nego: therefore he spake, and commanded that they should heat the furnace one seven times more than it was wont to be heated.

Da 3:20 And he commanded the most mighty men that were in his army to bind Shadrach, Meshach, and Abed-nego, and to cast them into the burning fiery furnace.

Da 3:21 Then these men were bound in their coats, their hosen, and their hats, and their other garments, and were cast into the midst of the burning fiery furnace.
Da 3:22 Therefore because the king's commandment was urgent, and the furnace exceeding hot, the flame of the fire slew those men that took up Shadrach, Meshach, and Abed-nego.
Da 3:23 And these three men, Shadrach, Meshach, and Abed-nego, fell down bound into the midst of the burning fiery furnace.

Da 3:24 Then Nebuchadnezzar the king was astonied, and rose up in haste, and spake, and said unto his counsellers, Did not we cast three men bound into the midst of the fire? They answered and said unto the king, True, O king.

Da 3:25 He answered and said, Lo, I see four men loose, walking in the midst of the fire, and they have no hurt; and the form of the fourth is like the Son of God.

Da 3:26 Then Nebuchadnezzar came near to the mouth of the

munden af den brændende smelteovn, og talte, og sagde, Shadrach, Meshach, og Abed-nego, I tjenere af den allerhøjeste Gud, kom frem, og kom herhen. Da kom Shadrach, Meshach, og Abed-nego frem fra ildens midte.
[Da 3:27 DK-KJV] Og prinserne, guvernørerne, og kaptajnerne, og kongens rådgivere, som var forsamlede, så' disse mænd, hvis kroppe ilden ingen kraft havde over, og heller ikke et hår fra deres hoved var svedet, deres frakker var heller ikke forandret, og ildens lugt havde heller ikke taget fat i dem.
[Da 3:28 DK-KJV] Da talte Nebuchadnezzar, og sagde, Velsignet være Shadrach, Meshach, og Abed-negos Gud som har sendt hans engel, og forløst hans tjenere der stolede på ham, og har ændret kongens ord, og udfriede deres kroppe, så de ikke måtte tjene og heller ikke tilbede nogen gud, undtagen deres egen Gud.
[Da 3:29 DK-KJV] Derfor laver jeg en bekendtgørelse, At ethvert folk, nation, og sprog, som taler nogle ting galt imod Shadrach, Meshach, og Abed-negos Gud, skal bli' skåret i stykker, og deres huse skal bli' gjort til en møgdynge: fordi der ingen anden Gud er der kan udfri på den måde.
[Da 3:30 DK-KJV] Da forfremmede kongen Shadrach, Meshach, og Abed-nego, i provinsen Babylon.

burning fiery furnace, and spake, and said, Shadrach, Meshach, and Abed-nego, ye servants of the most high God, come forth, and come hither. Then Shadrach, Meshach, and Abed-nego, came forth of the midst of the fire.

Da 3:27 And the princes, governors, and captains, and the king's counsellers, being gathered together, saw these men, upon whose bodies the fire had no power, nor was an hair of their head singed, neither were their coats changed, nor the smell of fire had passed on them.
Da 3:28 Then Nebuchadnezzar spake, and said, Blessed be the God of Shadrach, Meshach, and Abed-nego, who hath sent his angel, and delivered his servants that trusted in him, and have changed the king's word, and yielded their bodies, that they might not serve nor worship any god, except their own God.
Da 3:29 Therefore I make a decree, That every people, nation, and language, which speak any thing amiss against the God of Shadrach, Meshach, and Abed-nego, shall be cut in pieces, and their houses shall be made a dunghill: because there is no other God that can deliver after this sort.
Da 3:30 Then the king promoted Shadrach, Meshach, and Abed-nego, in the province of Babylon.

Daniels bog Kapitel 4 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 4:1 DK-KJV] Nebuchadnezzar kongen, til alle folk, nationer, og sprog, der bor på hele jorden; Fred være multipliceret for jer.
[Da 4:2 DK-KJV] Jeg tænkte det godt at vise tegnene og underne som den høje Gud har udvirket mod mig.
[Da 4:3 DK-KJV] Hvor store hans tegn er! og hvor mægtig hans undere er! hans kongerige er et evigtvarende kongerige, og hans herredømme er fra generation til generation.
[Da 4:4 DK-KJV] Jeg Nebuchadnezzar var i hvile i mit hus, og blomstrede i mit palads:
[Da 4:5 DK-KJV] Jeg så' en drøm hvilken gjorde mig bange, og tankerne i min seng og visionerne fra mit hoved bekymrede mig.
[Da 4:6 DK-KJV] Derfor lavede jeg en bekendtgørelse for at hidkalde alle de vise mænd fra Babylon foran mig, så de for mig måtte kundgøre drømmens fortolkning.

[Da 4:7 DK-KJV] Da kom tryllekunstnerne, astrologerne, Kaldæerne, og sandsigerne: og jeg fortalte drømmen foran dem; men de kundgjorde ikke dens fortolkning for mig.
[Da 4:8 DK-KJV] Men til sidst kom Daniel ind foran mig, hvis navn var Belteshazzar, efter navnet på min gud, og i hvem de hellige guders ånd er: og foran ham fortalte jeg drømmen, og siger,
[Da 4:9 DK-KJV] Kæreste Belteshazzar, mester for tryllekunstnerne, fordi jeg ved at de hellige guders ånd er i dig, og ingen hemmelighed bekymrer dig, fortæl mig visionerne fra min drøm som jeg har set, og dens fortolkning.
[Da 4:10 DK-KJV] Således var mit hoveds visioner i min seng; jeg så', og læg mærke til et træ i jordens midte, og des højde var stor.

[Da 4:11 DK-KJV] Træet voksede, og var stærkt, og des højde nåede til himlen, og synet derfra til hele jordens ende:

Da 4:1 Nebuchadnezzar the king, unto all people, nations, and languages, that dwell in all the earth; Peace be multiplied unto you.
Da 4:2 I thought it good to shew the signs and wonders that the high God hath wrought toward me.

Da 4:3 How great are his signs! and how mighty are his wonders! his kingdom is an everlasting kingdom, and his dominion is from generation to generation.
Da 4:4 I Nebuchadnezzar was at rest in mine house, and flourishing in my palace:
Da 4:5 I saw a dream which made me afraid, and the thoughts upon my bed and the visions of my head troubled me.
Da 4:6 Therefore made I a decree to bring in all the wise men of Babylon before me, that they might make known unto me the interpretation of the dream.
Da 4:7 Then came in the magicians, the astrologers, the Chaldeans, and the soothsayers: and I told the dream before them; but they did not make known unto me the interpretation thereof.
Da 4:8 But at the last Daniel came in before me, whose name was Belteshazzar, according to the name of my god, and in whom is the spirit of the holy gods: and before him I told the dream, saying,
Da 4:9 O Belteshazzar, master of the magicians, because I know that the spirit of the holy gods is in thee, and no secret troubleth thee, tell me the visions of my dream that I have seen, and the interpretation thereof.
Da 4:10 Thus were the visions of mine head in my bed; I saw, and behold a tree in the midst of the earth, and the height thereof was great.
Da 4:11 The tree grew, and was strong, and the height thereof reached unto heaven, and the sight thereof to the end of all the earth:

[Da 4:12 DK-KJV] Des blade var smukke, og des frugt meget, og i det var mad til alle: markens dyr havde skygge under det, og himlens fugle boede i des grene, og alt kød var fodret af det.
Da 4:12 The leaves thereof were fair, and the fruit thereof much, and in it was meat for all: the beasts of the field had shadow under it, and the fowls of the heaven dwelt in the boughs thereof, and all flesh was fed of it.

[Da 4:13 DK-KJV] Jeg så i visionerne fra mit hoved over min seng, og, læg mærke til, en iagttager og en hellig éner kom ned fra himlen:
Da 4:13 I saw in the visions of my head upon my bed, and, behold, a watcher and an holy one came down from heaven;
[Da 4:14 DK-KJV] Han råbte højt, og sagde således, Hug træet ned, og skær hans grene af, ryst hans blade af, og spred hans frugt: lad dyrene fjerne sig under det, og fuglene fra hans grene:
Da 4:14 He cried aloud, and said thus, Hew down the tree, and cut off his branches, shake off his leaves, and scatter his fruit: let the beasts get away from under it, and the fowls from his branches:
[Da 4:15 DK-KJV] Efterlad imidlertid stubben af hans rødder i jorden, ja med en lænke af jern og messing, på markens spæde græs; og lad det være vådt med duggen fra himlen, og lad hans portion være med dyrene på jordens græs:
Da 4:15 Nevertheless leave the stump of his roots in the earth, even with a band of iron and brass, in the tender grass of the field; and let it be wet with the dew of heaven, and let his portion be with the beasts in the grass of the earth:
[Da 4:16 DK-KJV] Lad hans hjerte bli' ændret fra mands, og lad et dyrs hjerte bli' givet til ham; og lad 7 tider passere over ham.
Da 4:16 Let his heart be changed from man's, and let a beast's heart be given unto him; and let seven times pass over him.
[Da 4:17 DK-KJV] Denne sag er via bekendtgørelsen fra iagttagerne, og kravet via ordet fra de hellige énere: med den hensigt at det levende må vide at den Allerhøjeste regerer i mænds kongerige, og giver det til hvemsomhelst han vil, og opsætter over det de simpleste mænd.
Da 4:17 This matter is by the decree of the watchers, and the demand by the word of the holy ones: to the intent that the living may know that the most High ruleth in the kingdom of men, and giveth it to whomsoever he will, and setteth up over it the basest of men.
[Da 4:18 DK-KJV] Denne drøm har jeg kong Nebuchadnezzar set. Erklær du nu, Kæreste Belteshazzar, dens fortolkning, eftersom alle de vise mænd fra mit kongerige ikke er i stand til at kundgøre fortolkningen for mig: men du er i stand til det; for de hellige guders ånd er i dig.
Da 4:18 This dream I king Nebuchadnezzar have seen. Now thou, O Belteshazzar, declare the interpretation thereof, forasmuch as all the wise men of my kingdom are not able to make known unto me the interpretation: but thou art able; for the spirit of the holy gods is in thee.
[Da 4:19 DK-KJV] Da var Daniel, hvis navn var Belteshazzar, forbløffet i en time, og hans tanker bekymrede ham. Kongen talte, og sagde, Belteshazzar, lad ikke drømmen, eller dens fortolkning, bekymre dig. Belteshazzar svarede og sagde, Min herre, drømmen er til dem der hader dig, og dens fortolkning til dine fjender.
Da 4:19 Then Daniel, whose name was Belteshazzar, was astonied for one hour, and his thoughts troubled him. The king spake, and said, Belteshazzar, let not the dream, or the interpretation thereof, trouble thee. Belteshazzar answered and said, My lord, the dream be to them that hate thee, and the interpretation thereof to thine enemies.
[Da 4:20 DK-KJV] Træet som du så, som groede, og var stærkt, hvis højde nåede til himmelen, og synet derfra til hele jorden;
Da 4:20 The tree that thou sawest, which grew, and was strong, whose height reached unto the heaven, and the sight thereof to all the earth;

[Da 4:21 DK-KJV] Hvis blade var smukke, og frugten deraf meget, og i det var mad for alle; under hvilket markens dyr boede, og på hvis grene himlens fugle havde deres bolig:
Da 4:21 Whose leaves were fair, and the fruit thereof much, and in it was meat for all; under which the beasts of the field dwelt, and upon whose branches the fowls of the heaven had their habitation:
[Da 4:22 DK-KJV] Det er dig, Kæreste konge, der er groet og blevet stærk: for din storhed er groet, og rækker til himlen, og dit herredømme til jordens ende.
Da 4:22 It is thou, O king, that art grown and become strong: for thy greatness is grown, and reacheth unto heaven, and thy dominion to the end of the earth.
[Da 4:23 DK-KJV] Og mens kongen så' en iagttager og en hellig éner ankomme ned fra himlen, og som siger, Hug træet ned, og destruer det; efterlad dog stubben fra rødderne deraf i jorden, ja med en lænke af jern og messing, på markens spæde græs; og lad det bli' vådt med duggen fra himlen, og lad hans portion være med markens dyr, indtil 7 tider er passeret over ham;
Da 4:23 And whereas the king saw a watcher and an holy one coming down from heaven, and saying, Hew the tree down, and destroy it; yet leave the stump of the roots thereof in the earth, even with a band of iron and brass, in the tender grass of the field; and let it be wet with the dew of heaven, and let his portion be with the beasts of the field, till seven times pass over him;
[Da 4:24 DK-KJV] Dette er fortolkningen, Kæreste konge, og dette er bekendtgørelsen fra den Allerhøjeste, som er kommet over min herre kongen:
Da 4:24 This is the interpretation, O king, and this is the decree of the most High, which is come upon my lord the king:
[Da 4:25 DK-KJV] At de skal føre dig fra mænd, og din bolig skal være hos markens dyr, og de skal få dig til at spise græs som oksen, og de skal gøre dig våd med duggen fra himlen, og 7 tider skal passere over dig, indtil du ved at den Allerhøjeste regerer i mænds kongerige, og giver det til hvemsomhelst han vil.
Da 4:25 That they shall drive thee from men, and thy dwelling shall be with the beasts of the field, and they shall make thee to eat grass as oxen, and they shall wet thee with the dew of heaven, and seven times shall pass over thee, till thou know that the most High ruleth in the kingdom of men, and giveth it to whomsoever he will.
[Da 4:26 DK-KJV] Og mens de befalede til at efterlade stubben fra træets rødder; skal dit kongerige være sikkert for dig, efter det skal du ha' forstået at himlene regerer.
Da 4:26 And whereas they commanded to leave the stump of the tree roots; thy kingdom shall be sure unto thee, after that thou shalt have known that the heavens do rule.

[Da 4:27 DK-KJV] Derfor, Kæreste konge, lad mit råd være
Da 4:27 Wherefore, O king, let my counsel be acceptable

acceptabelt for dig, og knæk dine synder af gennem retfærdighed, og dine fejltrin gennem at vise barmhjertighed med de fattige; hvis det må være en forlængning af din ro.
[Da 4:28 DK-KJV] Alt dette kom over kongen Nebuchadnezzar.
[Da 4:29 DK-KJV] Ved enden af 12 måneder vandrede han i paladset for Babylons kongerige.
[Da 4:30 DK-KJV] Kongen talte, og sagde, Er dette ikke store Babylon, som jeg har bygget som huset for kongeriget gennem magten af min myndighed, og for min majestætiske ære?
[Da 4:31 DK-KJV] Mens ordene var i kongens mund, faldt der en stemme fra himlen, som siger, Kæreste konge Nebuchadnezzar, til dig er det talt; Kongeriget er rejst fra dig.
[Da 4:32 DK-KJV] Og de skal jage dig væk fra mænd, og din bolig skal være hos markens dyr: de skal få dig til at spise græs som okser, og 7 tider skal passere over dig, indtil du ved at den Helligste regerer i mænds kongerige, og giver det til hvemsomhelst han vil.
[Da 4:33 DK-KJV] Den samme time var de ting fuldført over Nebuchadnezzar: og han var jaget væk fra mænd, og spiste græs som okser, og hans krop var gjort våd med duggen fra himlen, indtil hans hår var groet som ørnenes fjer, og hans negle som fuglenes klør.
[Da 4:34 DK-KJV] Og ved enden af de dage løftede jeg Nebuchadnezzar mine øjne op mod himlen, og min forståelse returnerede til mig, og jeg velsignede den Allerhøjeste, og jeg roste og ærede ham der lever for evigt, hvis herredømme er et evigtvarende herredømme, og hans kongerige er fra generation til generation:
[Da 4:35 DK-KJV] Og alle jordens indbyggere er anset som ingenting: og han gør efter hans vilje i himmelhæren, og blandt jordens indbyggere: og ingen kan holde hans hånd tilbage, eller sige til ham, Hvad gør du?
[Da 4:36 DK-KJV] Ved den samme tid returnerede min forstand til mig; og for mit kongeriges herlighed, returnerede min ære og glans til mig; og mine rådgivere og mine herrer søgte mod mig; og jeg var etableret i mit kongerige, og fremragende majestæt var lagt til mig.
[Da 4:37 DK-KJV] Nu roser og forherliger og ærer jeg Nebuchadnezzar himlens Konge, alt hvis gerninger er sande, og hans veje dom: og dem som går i stolthed er han istand til at fornedre.

unto thee, and break off thy sins by righteousness, and thine iniquities by shewing mercy to the poor; if it may be a lengthening of thy tranquillity.

Da 4:28 All this came upon the king Nebuchadnezzar.
Da 4:29 At the end of twelve months he walked in the palace of the kingdom of Babylon.

Da 4:30 The king spake, and said, Is not this great Babylon, that I have built for the house of the kingdom by the might of my power, and for the honour of my majesty?
Da 4:31 While the word was in the king's mouth, there fell a voice from heaven, saying, O king Nebuchadnezzar, to thee it is spoken; The kingdom is departed from thee.
Da 4:32 And they shall drive thee from men, and thy dwelling shall be with the beasts of the field: they shall make thee to eat grass as oxen, and seven times shall pass over thee, until thou know that the most High ruleth in the kingdom of men, and giveth it to whomsoever he will.
Da 4:33 The same hour was the thing fulfilled upon Nebuchadnezzar: and he was driven from men, and did eat grass as oxen, and his body was wet with the dew of heaven, till his hairs were grown like eagles' feathers, and his nails like birds' claws.
Da 4:34 And at the end of the days I Nebuchadnezzar lifted up mine eyes unto heaven, and mine understanding returned unto me, and I blessed the most High, and I praised and honoured him that liveth for ever, whose dominion is an everlasting dominion, and his kingdom is from generation to generation:
Da 4:35 And all the inhabitants of the earth are reputed as nothing: and he doeth according to his will in the army of heaven, and among the inhabitants of the earth: and none can stay his hand, or say unto him, What doest thou?
Da 4:36 At the same time my reason returned unto me; and for the glory of my kingdom, mine honour and brightness returned unto me; and my counsellers and my lords sought unto me; and I was established in my kingdom, and excellent majesty was added unto me.

Da 4:37 Now I Nebuchadnezzar praise and extol and honour the King of heaven, all whose works are truth, and his ways judgment: and those that walk in pride he is able to abase.

Daniels bog Kapitel 5 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 5:1 DK-KJV] Belshazzar kongen lavede en stor fest for 1.000 af hans herrer, og drak vin foran de 1.000.
[Da 5:2 DK-KJV] Belshazzar, imens han smagte vinen, befalede at bringe de gyldne og sølv karrene hvilke hans far Nebuchadnezzar havde taget ud af templet hvilket var i Jerusalem; så kongen, og hans prinser, hans hustruer, og hans konkubiner, måtte drikke deri.
[Da 5:3 DK-KJV] Da bragte de de gyldne kar der var taget ud af templet fra Guds hus hvilket var i Jerusalem; og kongen, og hans prinser, hans hustruer, og hans konkubiner, drak i dem.
[Da 5:4 DK-KJV] De drak vin, og roste guderne af guld, og af sølv, af messing, af jern, af træ, og af sten.
[Da 5:5 DK-KJV] I den samme time kom fingre frem af en mands hånd, og skrev over imod lysestagen på den pudsede

Da 5:1 Belshazzar the king made a great feast to a thousand of his lords, and drank wine before the thousand.
Da 5:2 Belshazzar, whiles he tasted the wine, commanded to bring the golden and silver vessels which his father Nebuchadnezzar had taken out of the temple which was in Jerusalem; that the king, and his princes, his wives, and his concubines, might drink therein.
Da 5:3 Then they brought the golden vessels that were taken out of the temple of the house of God which was at Jerusalem; and the king, and his princes, his wives, and his concubines, drank in them.
Da 5:4 They drank wine, and praised the gods of gold, and of silver, of brass, of iron, of wood, and of stone.
Da 5:5 In the same hour came forth fingers of a man's hand, and wrote over against the candlestick upon the plaister of the

væg af kongens palads: og kongen så den del af hånden der skrev.
[Da 5:6 DK-KJV] Da var kongens fremtoning ændret, og hans tanker bekymrede ham, sådant at leddene af hans lænder var løsnet, og hans knæ slog imod hinanden.
[Da 5:7 DK-KJV] Kongen råbte højt for at bringe astrologerne, Kaldæerne, og sandsigerne. Og kongen talte, og sagde til de vise mænd fra Babylon, Hvemsomhelst der skal læse denne skrift, og vise mig dens fortolkning, skal bli' iklædt i skarlagenrød, og ha' en kæde af guld om hans nakke, og skal bli' den tredje hersker i kongeriget.
[Da 5:8 DK-KJV] Da kom alle kongens vise mænd ind: men de kunne ikke læse skriften, heller ikke kundgøre for kongen dens fortolkning.
[Da 5:9 DK-KJV] Da var kong Belshazzar meget bekymret, og hans fremtoning var ændret i ham, og hans herrer var forbløffede.
[Da 5:10 DK-KJV] Nu kom dronningen, på grund af kongen og hans herrers ord, ind i banket huset: og dronningen talte og sagde, Kæreste konge, lev for evigt: lad ikke dine tanker bekymre dig, og lad heller ikke din fremtoning bli' ændret:
[Da 5:11 DK-KJV] Der er en mand i dit kongerige, i hvem de hellige guders ånd er; og i din fars dage var lys og forståelse og visdom, ligesom gudernes visdom, fundet i ham; hvem kongen Nebuchadnezzar din far, kongen, jeg siger, din far, gjorde til mester over tryllekunstnerne, astrologerne, Kaldæerne, og sandsigerne;
[Da 5:12 DK-KJV] Eftersom en fremragende ånd, og kundskab, og forståelse, drømmetydning, og fremvisning af hård dom, og tvivlsopløsning, var fundet i den samme Daniel, hvem kongen navngav Belteshazzar: lad nu Daniel bli' hidkaldt, og han vil fremvise fortolkningen.
[Da 5:13 DK-KJV] Da var Daniel bragt ind foran kongen. Og kongen talte og sagde til Daniel, Er du den Daniel, som er af børnene fra det tilfangetagne Judah, hvem kongen min far bragte ud af jødedommen?
[Da 5:14 DK-KJV] Jeg har nemlig hørt om dig, at gudernes ånd er i dig, og at lys og forståelse og fremragende visdom er fundet i dig.
[Da 5:15 DK-KJV] Og nu har de vise mænd, astrologerne, været bragt ind foran mig, så de skulle læse denne skrift, og kundgøre dens fortolkning for mig: men de kunne ikke fremvise fortolkningen af de ting:
[Da 5:16 DK-KJV] Og jeg har hørt om dig, at du kan lave fortolkninger, og opløse tvivl: hvis du nu kan læse skriften, og kundgøre for mig dens fortolkning, skal du bli' iklædt skarlagenrød, og ha' en kæde af guld om din nakke, og skal bli' den tredje hersker i kongeriget.
[Da 5:17 DK-KJV] Da svarede Daniel og sagde foran kongen, Lad dine gaver være til digselv, og giv dine belønninger til en anden; jeg vil dog læse skriften for kongen, og kundgøre fortolkningen for ham.
[Da 5:18 DK-KJV] Kæreste du konge, den allerhøjeste Gud gav Nebuchadnezzar din far et kongerige, og majestæt, og herlighed, og ære:
[Da 5:19 DK-KJV] Og for det majestætiske som han gav ham, alle folk, nationer, og sprog, rystede og frygtede foran ham: hvem han ville dræbte han; og hvem han ville holdt han i live; og hvem han ville ophøjede han; og hvem han ville fornedrede han.
[Da 5:20 DK-KJV] Men da hans hjerte var opløftet, og hans sind forhærdiget i stolthed, var han afsat fra hans kongelige trone, og de tog hans herlighed fra ham:
[Da 5:21 DK-KJV] Og han var jaget væk fra

wall of the king's palace: and the king saw the part of the hand that wrote.
Da 5:6 Then the king's countenance was changed, and his thoughts troubled him, so that the joints of his loins were loosed, and his knees smote one against another.
Da 5:7 The king cried aloud to bring in the astrologers, the Chaldeans, and the soothsayers. And the king spake, and said to the wise men of Babylon, Whosoever shall read this writing, and shew me the interpretation thereof, shall be clothed with scarlet, and have a chain of gold about his neck, and shall be the third ruler in the kingdom.
Da 5:8 Then came in all the king's wise men: but they could not read the writing, nor make known to the king the interpretation thereof.
Da 5:9 Then was king Belshazzar greatly troubled, and his countenance was changed in him, and his lords were astonied.
Da 5:10 Now the queen, by reason of the words of the king and his lords, came into the banquet house: and the queen spake and said, O king, live for ever: let not thy thoughts trouble thee, nor let thy countenance be changed:
Da 5:11 There is a man in thy kingdom, in whom is the spirit of the holy gods; and in the days of thy father light and understanding and wisdom, like the wisdom of the gods, was found in him; whom the king Nebuchadnezzar thy father, the king, I say, thy father, made master of the magicians, astrologers, Chaldeans, and soothsayers;
Da 5:12 Forasmuch as an excellent spirit, and knowledge, and understanding, interpreting of dreams, and shewing of hard sentences, and dissolving of doubts, were found in the same Daniel, whom the king named Belteshazzar: now let Daniel be called, and he will shew the interpretation.
Da 5:13 Then was Daniel brought in before the king. And the king spake and said unto Daniel, Art thou that Daniel, which art of the children of the captivity of Judah, whom the king my father brought out of Jewry?
Da 5:14 I have even heard of thee, that the spirit of the gods is in thee, and that light and understanding and excellent wisdom is found in thee.
Da 5:15 And now the wise men, the astrologers, have been brought in before me, that they should read this writing, and make known unto me the interpretation thereof: but they could not shew the interpretation of the thing:
Da 5:16 And I have heard of thee, that thou canst make interpretations, and dissolve doubts: now if thou canst read the writing, and make known to me the interpretation thereof, thou shalt be clothed with scarlet, and have a chain of gold about thy neck, and shalt be the third ruler in the kingdom.
Da 5:17 Then Daniel answered and said before the king, Let thy gifts be to thyself, and give thy rewards to another; yet I will read the writing unto the king, and make known to him the interpretation.
Da 5:18 O thou king, the most high God gave Nebuchadnezzar thy father a kingdom, and majesty, and glory, and honour:
Da 5:19 And for the majesty that he gave him, all people, nations, and languages, trembled and feared before him: whom he would he slew; and whom he would he kept alive; and whom he would he set up; and whom he would he put down.
Da 5:20 But when his heart was lifted up, and his mind hardened in pride, he was deposed from his kingly throne, and they took his glory from him:
Da 5:21 And he was driven from the sons of men; and his

menneskesønnerne; og hans hjerte var lavet ligesom dyrene, og hans bolig var hos de vilde æsler: de fodrede ham med græs ligesom oksen, og hans krop var våd med himlens dug; indtil han vidste at den allerhøjeste Gud herskede i mænds kongerige, og at han udvælger hvemsomhelst som han vil over det.
[Da 5:22 DK-KJV] Og du hans søn, Kæreste Belshazzar, har ikke ydmyget dit hjerte, selvom at du vidste alt dette;
[Da 5:23 DK-KJV] Men har opløftet digselv imod himlens Herre; og de har bragt karrene fra hans hus foran dig, og du, og dine herrer, dine hustruer, og dine konkubiner, har drukket vin i dem; og du har rost guderne af sølv, og guld, af messing, jern, træ, og sten, de som ikke ser, eller hører, eller ved noget: og den Gud i hvis hånd din ånde er, og i hvis alle dine veje er, har du ikke forherliget:
[Da 5:24 DK-KJV] Da var den del af hånden sendt fra ham; og denne skrift var skrevet.
[Da 5:25 DK-KJV] Og dette er den skrift der var skrevet, MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.
[Da 5:26 DK-KJV] Dette er fortolkningen af den ting: MENE; Gud har nummereret dit kongerige, og fuldendt det.
[Da 5:27 DK-KJV] TEKEL; Du er vejet på vægten, og er fundet mangelfuld.
[Da 5:28 DK-KJV] PERES; Dit kongerige er opdelt, og givet til Mederne og Perserne.
[Da 5:29 DK-KJV] Da befalede Belshazzar, og de iklædte Daniel i skarlagenrød, og puttede en kæde af guld om hans nakke, og lavede en proklamation angående ham, at han skulle være den tredje i kongeriget.
[Da 5:30 DK-KJV] I den nat var Belshazzar kongen af Kaldæerne slået ihjel.
[Da 5:31 DK-KJV] Og Darius Mederen tog kongeriget, som var omkring 62 år gammel.

heart was made like the beasts, and his dwelling was with the wild asses: they fed him with grass like oxen, and his body was wet with the dew of heaven; till he knew that the most high God ruled in the kingdom of men, and that he appointeth over it whomsoever he will.

Da 5:22 And thou his son, O Belshazzar, hast not humbled thine heart, though thou knewest all this;
Da 5:23 But hast lifted up thyself against the Lord of heaven; and they have brought the vessels of his house before thee, and thou, and thy lords, thy wives, and thy concubines, have drunk wine in them; and thou hast praised the gods of silver, and gold, of brass, iron, wood, and stone, which see not, nor hear, nor know: and the God in whose hand thy breath is, and whose are all thy ways, hast thou not glorified:
Da 5:24 Then was the part of the hand sent from him; and this writing was written.
Da 5:25 And this is the writing that was written, MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.
Da 5:26 This is the interpretation of the thing: MENE; God hath numbered thy kingdom, and finished it.
Da 5:27 TEKEL; Thou art weighed in the balances, and art found wanting.
Da 5:28 PERES; Thy kingdom is divided, and given to the Medes and Persians.
Da 5:29 Then commanded Belshazzar, and they clothed Daniel with scarlet, and put a chain of gold about his neck, and made a proclamation concerning him, that he should be the third ruler in the kingdom.
Da 5:30 In that night was Belshazzar the king of the Chaldeans slain.
Da 5:31 And Darius the Median took the kingdom, being about threescore and two years old.

Daniels bog Kapitel 6 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 6:1 DK-KJV] Det behagede Darius at sætte 120 prinser over kongeriget, hvilke skulle være over hele kongeriget;
[Da 6:2 DK-KJV] Og over disse 3 præsidenter; af hvem Daniel var først: så prinserne måtte stå til regnskab for dem, og kongen skulle ikke lide skade.
[Da 6:3 DK-KJV] Da var denne Daniel foretrukket over præsidenterne og prinserne, fordi en fremragende ånd var i ham; og kongen tænkte at sætte ham over hele riget.
[Da 6:4 DK-KJV] Da søgte præsidenterne og prinserne at finde en anledning imod Daniel angående kongeriget; men de kunne ingen anledning finde heller ikke fejl; eftersom han var trofast, der var heller ikke fundet nogen fejltagelse eller fejl i ham.
[Da 6:5 DK-KJV] Da sagde disse mænd, Vi skal ikke finde nogen anledning imod denne Daniel, medmindre vi finder den imod ham angående hans Guds lov.
[Da 6:6 DK-KJV] Da forsamledes disse præsidenter og prinser hos kongen, og sagde således til ham, Kong Darius, lev for evigt.
[Da 6:7 DK-KJV] Alle kongerigets præsidenter, guvernører, og prinser, rådgivere, og kaptajner, har rådsluttet sammen at etablere en kongelig vedtægt, og at lave en bestemt bekendtgørelse, så hvemsomhelst der spørger om en anmodning af nogen Gud eller mand i 30 dage, foruden af dig,

Da 6:1 It pleased Darius to set over the kingdom an hundred and twenty princes, which should be over the whole kingdom;
Da 6:2 And over these three presidents; of whom Daniel was first: that the princes might give accounts unto them, and the king should have no damage.
Da 6:3 Then this Daniel was preferred above the presidents and princes, because an excellent spirit was in him; and the king thought to set him over the whole realm.

Da 6:4 Then the presidents and princes sought to find occasion against Daniel concerning the kingdom; but they could find none occasion nor fault; forasmuch as he was faithful, neither was there any error or fault found in him.
Da 6:5 Then said these men, We shall not find any occasion against this Daniel, except we find it against him concerning the law of his God.
Da 6:6 Then these presidents and princes assembled together to the king, and said thus unto him, King Darius, live for ever.
Da 6:7 All the presidents of the kingdom, the governors, and the princes, the counsellers, and the captains, have consulted together to establish a royal statute, and to make a firm decree, that whosoever shall ask a petition of any God or man for thirty days, save of thee, O king, he shall be

Kæreste konge, han skal bli' kastet ind i løvehulen.
[Da 6:8 DK-KJV] Nu, Kæreste konge, etablere bekendtgørelsen, og signer skriften, så den ikke er ændret, ifølge Mederne og Persernes lov, som ikke ændrer sig.
[Da 6:9 DK-KJV] Derfor signerede kong Darius skriften og bekendtgørelsen.
[Da 6:10 DK-KJV] Nu da Daniel vidste at skriften var signeret, gik han ind i hans hus; og hans vinduer som var åben i hans kammer mod Jerusalem, knælede han ned på hans knæ 3 gange om dagen, og bad, og gav taksigelsesbønner foran hans Gud, som han gjorde før i tiden.
[Da 6:11 DK-KJV] Da forsamledes disse mænd, og fandt Daniel som bad og som lavede påkaldelsesbøn foran hans Gud.
[Da 6:12 DK-KJV] Da kom de nær, og talte foran kongen angående kongens bekendtgørelse; Har du ikke signeret en bekendtgørelse, så enhver mand der i bøn skal spørge nogen Gud eller mand indenfor 30 dage, foruden af dig, Kæreste konge, skal bli' kastet ind i løvehulen? Kongen svarede og sagde, De ting er sande, ifølge Mederne og Persernes lov, som ikke ændrer sig.
[Da 6:13 DK-KJV] Da svarede de og sagde foran kongen, At Daniel, som er fra børnene af de tilfangetagne fra Judah, ikke værdsætter dig, Kæreste konge, heller ikke bekendtgørelsen som du har signeret, men laver hans anmodning 3 gange om dagen.
[Da 6:14 DK-KJV] Da kongen, når han hørt disse ord, var meget utilfreds med hamselv, og besluttede i hans hjerte at forløse Daniel: og han arbejdede indtil solnedgang for at forløse ham.
[Da 6:15 DK-KJV] Da forsamledes disse mænd hos kongen, Dette skal du vide, Kæreste konge, at loven fra Mederne og Perserne er, Så ingen bekendtgørelse heller ikke vedtægt hvilket kongen etablerer må bli' ændret.
[Da 6:16 DK-KJV] Da befalede kongen, og de bragte Daniel, og kastede ham ind i løvehulen. Nu talte kongen og sagde til Daniel, Din Gud hvem du kontinuerligt tjener, han vil forløse dig.
[Da 6:17 DK-KJV] Og en sten var bragt, og lagt på hulens åbning; og kongen forseglede den med hans eget segl, og med hans herrers segl; så formålet ikke måtte bli' ændret angående Daniel.
[Da 6:18 DK-KJV] Da gik kongen til hans palads, og gik gennem natten fastende: musikinstrumenter var heller ikke bragt ind foran ham: og han kunne ikke sove.
[Da 6:19 DK-KJV] Da stod kongen op tidligt om morgenen, og gik hurtigt hentil løvehulen.
[Da 6:20 DK-KJV] Og da han kom til hulen, råbte han med en beklagende stemme til Daniel: og kongen talte og sagde til Daniel, Kæreste Daniel, tjener af den levende Gud, er din Gud, hvem du kontinuerligt tjener, i stand til at forløse dig fra løverne?
[Da 6:21 DK-KJV] Da sagde Daniel til kongen, Kæreste konge, lev for evigt.
[Da 6:22 DK-KJV] Min Gud har sendt hans engel, og har lukket løvernes munde, så de ikke har skadet mig: eftersom at uskyld var fundet i mig foran ham; og også foran dig, Kæreste konge, har jeg ingen skade gjort.
[Da 6:23 DK-KJV] Da var kongen overmådelig glad for ham, og befalede at de skulle ta' Daniel op ud af hulen. Så Daniel var taget op ud af hulen, og ingen slags skade var fundet på ham, fordi han troede på hans Gud.
[Da 6:24 DK-KJV] Og kongen befalede, og de bragte de mænd som havde anklaget Daniel, og de kastede dem ind i

cast into the den of lions.
Da 6:8 Now, O king, establish the decree, and sign the writing, that it be not changed, according to the law of the Medes and Persians, which altereth not.
Da 6:9 Wherefore king Darius signed the writing and the decree.
Da 6:10 Now when Daniel knew that the writing was signed, he went into his house; and his windows being open in his chamber toward Jerusalem, he kneeled upon his knees three times a day, and prayed, and gave thanks before his God, as he did aforetime.

Da 6:11 Then these men assembled, and found Daniel praying and making supplication before his God.
Da 6:12 Then they came near, and spake before the king concerning the king's decree; Hast thou not signed a decree, that every man that shall ask a petition of any God or man within thirty days, save of thee, O king, shall be cast into the den of lions? The king answered and said, The thing is true, according to the law of the Medes and Persians, which altereth not.

Da 6:13 Then answered they and said before the king, That Daniel, which is of the children of the captivity of Judah, regardeth not thee, O king, nor the decree that thou hast signed, but maketh his petition three times a day.
Da 6:14 Then the king, when he heard these words, was sore displeased with himself, and set his heart on Daniel to deliver him: and he laboured till the going down of the sun to deliver him.
Da 6:15 Then these men assembled unto the king, and said unto the king, Know, O king, that the law of the Medes and Persians is, That no decree nor statute which the king establisheth may be changed.
Da 6:16 Then the king commanded, and they brought Daniel, and cast him into the den of lions. Now the king spake and said unto Daniel, Thy God whom thou servest continually, he will deliver thee.
Da 6:17 And a stone was brought, and laid upon the mouth of the den; and the king sealed it with his own signet, and with the signet of his lords; that the purpose might not be changed concerning Daniel.
Da 6:18 Then the king went to his palace, and passed the night fasting: neither were instruments of musick brought before him: and his sleep went from him.
Da 6:19 Then the king arose very early in the morning, and went in haste unto the den of lions.
Da 6:20 And when he came to the den, he cried with a lamentable voice unto Daniel: and the king spake and said to Daniel, O Daniel, servant of the living God, is thy God, whom thou servest continually, able to deliver thee from the lions?

Da 6:21 Then said Daniel unto the king, O king, live for ever.
Da 6:22 My God hath sent his angel, and hath shut the lions' mouths, that they have not hurt me: forasmuch as before him innocency was found in me; and also before thee, O king, have I done no hurt.
Da 6:23 Then was the king exceeding glad for him, and commanded that they should take Daniel up out of the den. So Daniel was taken up out of the den, and no manner of hurt was found upon him, because he believed in his God.
Da 6:24 And the king commanded, and they brought those men which had accused Daniel, and they cast them into the

løvehulen, dem, deres børn, og deres hustruer; og løverne havde magten over dem, og brækkede alle deres ben i stykker inden de var kommet til bunden af hulen.
[Da 6:25 DK-KJV] Da skrev kong Darius til alle folk, nationer, og sprog, der bor på hele jorden; Fred være multipliceret for jer.
[Da 6:26 DK-KJV] Jeg laver en bekendtgørelse, Så i ethvert herredømme fra mit kongerige mænd ryster og frygter foran Daniels Gud: for han er den levende Gud, og grundfæstet for evigt, og hans kongerige det som ikke skal bli' destrueret, og hans herredømme skal være lige til enden.
[Da 6:27 DK-KJV] Han forløser og redder, og han udvirker tegnene og underne i himmel og på jord, han som har udfriet Daniel fra løvernes kraft.
[Da 6:28 DK-KJV] Sådant blomstrede denne Daniel i Darius' regering, og i Perseren Cyrus' regering.

den of lions, them, their children, and their wives; and the lions had the mastery of them, and brake all their bones in pieces or ever they came at the bottom of the den.
Da 6:25 Then king Darius wrote unto all people, nations, and languages, that dwell in all the earth; Peace be multiplied unto you.
Da 6:26 I make a decree, That in every dominion of my kingdom men tremble and fear before the God of Daniel: for he is the living God, and stedfast for ever, and his kingdom that which shall not be destroyed, and his dominion shall be even unto the end.
Da 6:27 He delivereth and rescueth, and he worketh signs and wonders in heaven and in earth, who hath delivered Daniel from the power of the lions.
Da 6:28 So this Daniel prospered in the reign of Darius, and in the reign of Cyrus the Persian.

Daniels bog Kapitel 7 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 7:1 DK-KJV] I kong Belshazzar af Babylon første år havde Daniel en drøm og visioner i hans hoved på hans seng: da nedskrev han drømmen, og fortalte summen af sagerne.
[Da 7:2 DK-KJV] Daniel talte og sagde, Jeg så i min vision gennem natten, og, læg mærke til, de 4 vinde fra himlen stred på det store hav.
[Da 7:3 DK-KJV] Og 4 store dyr kom op fra havet, som ikke lignede hinanden.
[Da 7:4 DK-KJV] Den første var ligesom en løve, og havde ørnevinger: jeg lagde mærke til den indtil dens vinger var plukket, og den var løftet op fra jorden, og gjorde stand på fødderne som en mand, og en mands hjerte var givet til den.
[Da 7:5 DK-KJV] Og læg mærke til et andet dyr, et andet, ligesom en bjørn, og den rejste sigselv op på én side, og den havde 3 ribben i dens mund mellem dens tænder: og de sagde således til den, Rejs dig, fortær meget kød.
[Da 7:6 DK-KJV] Efter dette lagde jeg mærke til, og se endnu en anden, ligesom en leopard, som på dens ryg havde 4 vinger fra en fugl; det dyr havde også 4 hoveder; og herredømme var givet til den.
[Da 7:7 DK-KJV] Efter dette så jeg i nattens visioner, og læg mærke til et fjerde dyr, ærefrygtindgydende og forfærdelig og overmådeligt stærk; og den havde store jerntænder: den fortærede og brækkede i stykker, og trampede på resten med dens fødder: og den var anderledes fra alle dyrene der var før den: og den havde 10 horn.
[Da 7:8 DK-KJV] Jeg lagde mærke til hornene, og, læg mærke til, der kom et andet lille horn op blandt dem, før dette var der 3 af de første horn som var rykket op ved rødderne: og, læg mærke til, i dette horn var øjne ligesom menneskets øjne, og en mund som talte om store ting.
[Da 7:9 DK-KJV] Jeg lagde mærke til det indtil tronerne var brudt ned, og den Gamle af dage satte sig, hvis beklædning var hvid som sne, og hans hovedhår ligesom rent uld: han trone var ligesom den brændende flamme, og hans hjul som brændende ild.

[Da 7:10 DK-KJV] En flammende strøm udgik og kom frem foran ham: 1.000 tusindvis betjente for ham, og 10.000 gange 10.000 stod foran ham: dommen var sat, og bøgerne var åbnet.
[Da 7:11 DK-KJV] Jeg lagde da mærke til det på grund af stemmen fra de store ord som hornet talte: jeg lagde mærke til

Da 7:1 In the first year of Belshazzar king of Babylon Daniel had a dream and visions of his head upon his bed: then he wrote the dream, and told the sum of the matters.
Da 7:2 Daniel spake and said, I saw in my vision by night, and, behold, the four winds of the heaven strove upon the great sea.
Da 7:3 And four great beasts came up from the sea, diverse one from another.
Da 7:4 The first was like a lion, and had eagle's wings: I beheld till the wings thereof were plucked, and it was lifted up from the earth, and made stand upon the feet as a man, and a man's heart was given to it.
Da 7:5 And behold another beast, a second, like to a bear, and it raised up itself on one side, and it had three ribs in the mouth of it between the teeth of it: and they said thus unto it, Arise, devour much flesh.

Da 7:6 After this I beheld, and lo another, like a leopard, which had upon the back of it four wings of a fowl; the beast had also four heads; and dominion was given to it.
Da 7:7 After this I saw in the night visions, and behold a fourth beast, dreadful and terrible, and strong exceedingly; and it had great iron teeth: it devoured and brake in pieces, and stamped the residue with the feet of it: and it was diverse from all the beasts that were before it; and it had ten horns.
Da 7:8 I considered the horns, and, behold, there came up among them another little horn, before whom there were three of the first horns plucked up by the roots: and, behold, in this horn were eyes like the eyes of man, and a mouth speaking great things.
Da 7:9 I beheld till the thrones were cast down, and the Ancient of days did sit, whose garment was white as snow, and the hair of his head like the pure wool: his throne was like the fiery flame, and his wheels as burning fire.
Da 7:10 A fiery stream issued and came forth from before him: thousand thousands ministered unto him, and ten thousand times ten thousand stood before him: the judgment was set, and the books were opened.
Da 7:11 I beheld then because of the voice of the great words which the horn spake: I beheld even till the beast

det lige indtil dyret var slagtet, og hans krop destrueret, og givet til den brændende flamme.
[Da 7:12 DK-KJV] Og angående resten af dyrene, de havde deres herredømme fjernet: dog var deres liv forlænget for en sæson og tid.

[Da 7:13 DK-KJV] Jeg så i nattens visioner, og, læg mærke til, en ligesom Menneskesønnen som kom med himlens skyer, og kom til den Gamle af dage, og de bragte ham nær foran ham.
[Da 7:14 DK-KJV] Og der var givet ham herredømme, og herlighed, og et kongerige, så alle folk, nationer, og sprog, skulle tjene ham: hans herredømme er et evigtvarende herredømme, hvilket ikke skal gå til grunde, og hans kongerige det som ikke skal bli' destrueret.
[Da 7:15 DK-KJV] Jeg Daniel var bedrøvet i min ånd i midten af min krop, og visionerne fra mit hoved bekymrede mig.
[Da 7:16 DK-KJV] Jeg kom nær indtil en af dem der stod der, og spurgte ham om sandheden i alt dette. Så fortalte han mig, og fik mig til at forstå fortolkningen af de ting.
[Da 7:17 DK-KJV] Disse store dyr, som er 4, er 4 konger, som skal rejse sig ud af jorden.

[Da 7:18 DK-KJV] Men den Allerhøjeste's hellige skal ta' kongeriget, og besidde kongeriget for evigt, ja for evigt og altid.
[Da 7:19 DK-KJV] Da ville jeg kende sandheden om det fjerde dyr, som var anderledes fra alle de andre, overmådelig ærefrygtindgydende, hvis tænder var af jern, og hans negle af messing; som fortærede, brækkede i stykker, og trampede på resten med hans fødder;

[Da 7:20 DK-KJV] Og af de 10 horn der var på hans hoved, og af det andet som kom op, og foran hvem 3 faldt; ja af det horn der havde øjne, og en mund der talte om meget stor ting, hvis udseende var kraftigere end hans venners.
[Da 7:21 DK-KJV] Jeg lagde mærke til, og det samme horn lavede krig med de hellige, og sejrede imod dem;
[Da 7:22 DK-KJV] Indtil den Gamle af dage kom, og dom var givet til den Allerhøjeste's hellige; og den tid kom hvor de hellige besad kongeriget.
[Da 7:23 DK-KJV] Således sagde han, Det fjerde dyr skal bli' det fjerde kongerige på jorden, som skal bli' forskellig fra alle kongeriger, og skal fortære hele jorden, og skal træde den ned, og brække den i stykker.
[Da 7:24 DK-KJV] Og de 10 horn ud af dette kongerige er 10 konger der skal rejse sig: og en anden skal rejse sig efter dem; og han skal være anderledes fra de første, og han skal underlægge 3 konger.

[Da 7:25 DK-KJV] Og han skal tale store ord imod den Allerhøjeste, og skal udmatte den Allerhøjeste's hellige, og tænke at ændre tider og love: og de skal bli' givet ind i hans hånd indtil en tid og tider og delingen af tid.
[Da 7:26 DK-KJV] Men dommen skal sidde, og de skal fjerne hans herredømme, for at konsumere og for at destruere det indtil enden.

[Da 7:27 DK-KJV] Og kongeriget og herredømme, og storheden fra kongeriget under hele himlen, skal bli' givet til folket af den Allerhøjeste's hellige, hvis kongerige er et evigtvarende kongerige, og alle herredømmer skal tjene og adlyde ham.
[Da 7:28 DK-KJV] Herhen til er enden af sagen. Hvad angår mig Daniel, mine overvejelser bekymrede mig meget, og min fremtoning ændrede sig i mig: men jeg bevarede sagen i mit hjerte.

was slain, and his body destroyed, and given to the burning flame.
Da 7:12 As concerning the rest of the beasts, they had their dominion taken away: yet their lives were prolonged for a season and time.
Da 7:13 I saw in the night visions, and, behold, one like the Son of man came with the clouds of heaven, and came to the Ancient of days, and they brought him near before him.
Da 7:14 And there was given him dominion, and glory, and a kingdom, that all people, nations, and languages, should serve him: his dominion is an everlasting dominion, which shall not pass away, and his kingdom that which shall not be destroyed.
Da 7:15 I Daniel was grieved in my spirit in the midst of my body, and the visions of my head troubled me.
Da 7:16 I came near unto one of them that stood by, and asked him the truth of all this. So he told me, and made me know the interpretation of the things.
Da 7:17 These great beasts, which are four, are four kings, which shall arise out of the earth.
Da 7:18 But the saints of the most High shall take the kingdom, and possess the kingdom for ever, even for ever and ever.
Da 7:19 Then I would know the truth of the fourth beast, which was diverse from all the others, exceeding dreadful, whose teeth were of iron, and his nails of brass; which devoured, brake in pieces, and stamped the residue with his feet;
Da 7:20 And of the ten horns that were in his head, and of the other which came up, and before whom three fell; even of that horn that had eyes, and a mouth that spake very great things, whose look was more stout than his fellows.
Da 7:21 I beheld, and the same horn made war with the saints, and prevailed against them;
Da 7:22 Until the Ancient of days came, and judgment was given to the saints of the most High; and the time came that the saints possessed the kingdom.
Da 7:23 Thus he said, The fourth beast shall be the fourth kingdom upon earth, which shall be diverse from all kingdoms, and shall devour the whole earth, and shall tread it down, and break it in pieces.
Da 7:24 And the ten horns out of this kingdom are ten kings that shall arise: and another shall rise after them; and he shall be diverse from the first, and he shall subdue three kings.
Da 7:25 And he shall speak great words against the most High, and shall wear out the saints of the most High, and think to change times and laws: and they shall be given into his hand until a time and times and the dividing of time.
Da 7:26 But the judgment shall sit, and they shall take away his dominion, to consume and to destroy it unto the end.
Da 7:27 And the kingdom and dominion, and the greatness of the kingdom under the whole heaven, shall be given to the people of the saints of the most High, whose kingdom is an everlasting kingdom, and all dominions shall serve and obey him.
Da 7:28 Hitherto is the end of the matter. As for me Daniel, my cogitations much troubled me, and my countenance changed in me: but I kept the matter in my heart.

[Da 8:1 DK-KJV] I kong Belshazzars tredje regeringsår viste en vision sig for mig, ja for mig Daniel, efter det som viste sig for mig i starten.

Da 8:1 In the third year of the reign of king Belshazzar a vision appeared unto me, even unto me Daniel, after that which appeared unto me at the first.

[Da 8:2 DK-KJV] Og jeg så i en vision; og det skete, da jeg så, at jeg var ved Shushan i paladset, hvilket er i provinsen Elam; og jeg så i en vision, og jeg var ved floden Ulai.

Da 8:2 And I saw in a vision; and it came to pass, when I saw, that I was at Shushan in the palace, which is in the province of Elam; and I saw in a vision, and I was by the river of Ulai.

[Da 8:3 DK-KJV] Da opløftede jeg mine øjne, og så, og, læg mærke til, der stod foran floden en vædder som havde 2 horn: og de 2 horn var høje; men et var højere end det andet, og det højeste kom op sidst.

Da 8:3 Then I lifted up mine eyes, and saw, and, behold, there stood before the river a ram which had two horns: and the two horns were high; but one was higher than the other, and the higher came up last.

[Da 8:4 DK-KJV] Jeg så vædderen der stangede mod vest, og mod nord, og mod syd; sådant at ingen dyr måtte stå foran ham, der var heller ikke nogen der kunne forløse ud af hans hånd; for han gjorde efter hans vilje, og blev stor.

Da 8:4 I saw the ram pushing westward, and northward, and southward; so that no beasts might stand before him, neither was there any that could deliver out of his hand; but he did according to his will, and became great.

[Da 8:5 DK-KJV] Og mens jeg tænkte over det, læg mærke til, en han ged kom fra vesten over hele jordens overflade, og rørte ikke jorden: og geden havde et bemærkelsesværdigt horn mellem hans øjne.

Da 8:5 And as I was considering, behold, an he goat came from the west on the face of the whole earth, and touched not the ground: and the goat had a notable horn between his eyes.

[Da 8:6 DK-KJV] Og han kom til vædderen der havde 2 horn, som jeg havde set stående foran floden, og løb hentil ham i hans myndigheds raseri.

Da 8:6 And he came to the ram that had two horns, which I had seen standing before the river, and ran unto him in the fury of his power.

[Da 8:7 DK-KJV] Og jeg så ham komme tæt hentil vædderen, og han var bevæget med arrigskab imod ham, og slog vædderen, og knækkede hans 2 horn: og der var ingen kraft i vædderne til at stå foran ham, men han kastede ham ned til jorden, og trampede på ham: og der var ingen der kunne forløse vædderen ud af hans hånd.

Da 8:7 And I saw him come close unto the ram, and he was moved with choler against him, and smote the ram, and brake his two horns: and there was no power in the ram to stand before him, but he cast him down to the ground, and stamped upon him: and there was none that could deliver the ram out of his hand.

[Da 8:8 DK-KJV] Derfor voksede han geden sig meget stor: og da han var stærk, var det store horn knækket: og i stedet for det kom 4 bemærkelsesværdige éner hen imod himlens 4 vinde.

Da 8:8 Therefore the he goat waxed very great: and when he was strong, the great horn was broken; and for it came up four notable ones toward the four winds of heaven.

[Da 8:9 DK-KJV] Og ud af et af dem kom et lille korn frem, som voksede sig overmådelig stort, mod syden, og mod østen, og mod det behagelige land.

Da 8:9 And out of one of them came forth a little horn, which waxed exceeding great, toward the south, and toward the east, and toward the pleasant land.

[Da 8:10 DK-KJV] Og det voksede sig stort, ja overfor himmelhæren; og det kastede nogle fra hæren og fra stjernerne ned til jorden, og trampede på dem.

Da 8:10 And it waxed great, even to the host of heaven; and it cast down some of the host and of the stars to the ground, and stamped upon them.

[Da 8:11 DK-KJV] Ja, han forstørrede sigselv ja overfor hærens prins, og via ham var det daglige offer fjernet, og stedet for hans helligdom var revet ned.

Da 8:11 Yea, he magnified himself even to the prince of the host, and by him the daily sacrifice was taken away, and the place of his sanctuary was cast down.

[Da 8:12 DK-KJV] Og en hær var givet ham imod det daglige offer på grund af overtrædelse, og den kastede sandheden ned til jorden; og den praktiserede, og blomstrede.

Da 8:12 And an host was given him against the daily sacrifice by reason of transgression, and it cast down the truth to the ground; and it practised, and prospered.

[Da 8:13 DK-KJV] Da hørte jeg én hellig som talte, og en anden hellig sagde til den bestemte hellige som talte, Hvor længe skal visionen angående det daglige offer vare, og ødelæggelsens overtrædelse, der hvor både helligdommen og hæren bli'r trådt under fode?

Da 8:13 Then I heard one saint speaking, and another saint said unto that certain saint which spake, How long shall be the vision concerning the daily sacrifice, and the transgression of desolation, to give both the sanctuary and the host to be trodden under foot?

[Da 8:14 DK-KJV] Og han sagde til mig, indtil 2.300 dage; da skal helligdommen bli' renset.

Da 8:14 And he said unto me, Unto two thousand and three hundred days; then shall the sanctuary be cleansed.

[Da 8:15 DK-KJV] Og det skete, da jeg, ja jeg Daniel, havde set visionen, og søgt efter meningen, da, læg mærke til, stod der en som lignede en mand foran mig.

Da 8:15 And it came to pass, when I, even I Daniel, had seen the vision, and sought for the meaning, then, behold, there stood before me as the appearance of a man.

[Da 8:16 DK-KJV] Og jeg hørte en mands stemme mellem Ulai-flodens bredder, som kaldte, og sagde, Gabriel, få denne mand til at forstå visionen.

Da 8:16 And I heard a man's voice between the banks of Ulai, which called, and said, Gabriel, make this man to understand the vision.

[Da 8:17 DK-KJV] Sådant kom han nær der hvor jeg stod: og

Da 8:17 So he came near where I stood: and when he

da han kom, var jeg bange, og faldt ned på mit ansigt: men han sagde til mig, Forstå, Kæreste menneskesøn: for ved tiden for enden skal visionen være.
[Da 8:18 DK-KJV] Nu som han var ved at tale med mig, var jeg i en dyb søvn med mit ansigt mod jorden: men han rørte mig, og satte mig op.
[Da 8:19 DK-KJV] Og han sagde, Læg mærke til, jeg vil kundgøre for dig hvad der skal ske i den sidste ende af harmen: for på det tidspunkt skal den udvalgte ende være.
[Da 8:20 DK-KJV] Vædderen som du så' der har 2 horn er kongerne af Medien og Persien.
[Da 8:21 DK-KJV] Og raa-geden er Grækenlands konge: og det store horn der er mellem hans øjne er den første konge.
[Da 8:22 DK-KJV] Nu som det var knækket af, rejste der sig 4 i stedet for det, 4 kongeriger skal rejse sig ud af den nation, men ikke med hans kraft.

[Da 8:23 DK-KJV] Og i den sidste tid af deres kongerige, når de overtrædere er kommet til det fulde, skal en konge med en voldsom fremtoning, og en der forstår mørke domme, rejse sig.
[Da 8:24 DK-KJV] Og hans myndighed skal være mægtig, men ikke gennem hans egen myndighed: og han skal destruere vidunderlige, og skal blomstre, og praktisere, og skal destruere de mægtige og det hellige folk.
[Da 8:25 DK-KJV] Og gennem hans politik skal han også være årsag til at snedighed blomstrer i hans hånd; og han skal forstørre sigselv i sit hjerte, og gennem fred destruerer mange: han skal også rejse sig op imod Prinsen af prinser; men han skal bli' brudt uden hånd.
[Da 8:26 DK-KJV] Og visionen som var fortalt om aftenen og morgenen er sand: luk du derfor visionen inde; for den skal være til mange dage.
[Da 8:27 DK-KJV] Og jeg Daniel var udmattet, og var syg i nogle dage; bagefter rejste jeg mig op, og gjorde kongens forretning; og jeg var forbløffet over visionen, men ingen forstod den.

came, I was afraid, and fell upon my face: but he said unto me, Understand, O son of man: for at the time of the end shall be the vision.
Da 8:18 Now as he was speaking with me, I was in a deep sleep on my face toward the ground: but he touched me, and set me upright.
Da 8:19 And he said, Behold, I will make thee know what shall be in the last end of the indignation: for at the time appointed the end shall be.
Da 8:20 The ram which thou sawest having two horns are the kings of Media and Persia.
Da 8:21 And the rough goat is the king of Grecia: and the great horn that is between his eyes is the first king.
Da 8:22 Now that being broken, whereas four stood up for it, four kingdoms shall stand up out of the nation, but not in his power.
Da 8:23 And in the latter time of their kingdom, when the transgressors are come to the full, a king of fierce countenance, and understanding dark sentences, shall stand up.
Da 8:24 And his power shall be mighty, but not by his own power: and he shall destroy wonderfully, and shall prosper, and practise, and shall destroy the mighty and the holy people.
Da 8:25 And through his policy also he shall cause craft to prosper in his hand; and he shall magnify himself in his heart, and by peace shall destroy many: he shall also stand up against the Prince of princes; but he shall be broken without hand.
Da 8:26 And the vision of the evening and the morning which was told is true: wherefore shut thou up the vision; for it shall be for many days.

Da 8:27 And I Daniel fainted, and was sick certain days; afterward I rose up, and did the king's business; and I was astonished at the vision, but none understood it.

Daniels bog Kapitel 9 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 9:1 DK-KJV] I det første år af Darius sønnen af Ahasverus, af Medernes sæd, hvilken var gjort til konge over Kaldæernes rige;
[Da 9:2 DK-KJV] I det første år af hans regering forstod jeg Daniel gennem bøger antallet på år'ene, hvorom HERRENs ord kom til profeten Jeremias, at han ville fuldende 70 år i Jerusalems ødelæggelser.
[Da 9:3 DK-KJV] Og jeg rettede mit ansigt mod Herren Gud, for gennem bøn og påkaldelsesbønner at søge, med fasten, og sækkelærred, og asker:
[Da 9:4 DK-KJV] Og jeg bad til HERREN min Gud, og gjorde min bekendelse, og sagde, Kæreste Herre, den store og ærefrygtindgydende Gud, der holder pagten og barmhjertigheden overfor dem der elsker ham, og overfor dem der holder hans befalinger.
[Da 9:5 DK-KJV] Vi har syndet, og har begået fejltrin, og har gjort ondt, og har været i oprør, ja gennem at forlade dine forskrifter og fra dine domme;
[Da 9:6 DK-KJV] Vi har heller ikke lyttet til dine tjenere profeterne, som i dit navn talte til vore konger, vore prinser, og vore fædre, og til hele dette lands folk.
[Da 9:7 DK-KJV] Kæreste Herre, retfærdighed tilhører dig, men til os forvirrede ansigter, som på denne dag; til Judahs mænd, og til Jerusalems indbyggere, og til hele Israel, der er

Da 9:1 In the first year of Darius the son of Ahasuerus, of the seed of the Medes, which was made king over the realm of the Chaldeans;
Da 9:2 In the first year of his reign I Daniel understood by books the number of the years, whereof the word of the LORD came to Jeremiah the prophet, that he would accomplish seventy years in the desolations of Jerusalem.

Da 9:3 And I set my face unto the Lord God, to seek by prayer and supplications, with fasting, and sackcloth, and ashes:

Da 9:4 And I prayed unto the LORD my God, and made my confession, and said, O Lord, the great and dreadful God, keeping the covenant and mercy to them that love him, and to them that keep his commandments;
Da 9:5 We have sinned, and have committed iniquity, and have done wickedly, and have rebelled, even by departing from thy precepts and from thy judgments:
Da 9:6 Neither have we hearkened unto thy servants the prophets, which spake in thy name to our kings, our princes, and our fathers, and to all the people of the land.
Da 9:7 O Lord, righteousness belongeth unto thee, but unto us confusion of faces, as at this day; to the men of Judah, and to the inhabitants of Jerusalem, and unto all Israel, that are

nær, og der er langt væk, gennem alle landene hvor du har drevet dem hen, på grund af deres overtrædelse som de har overtrådt imod dig.
[Da 9:8 DK-KJV] Kæreste Herre, til os tilhører forvirrede ansigter, til vore konger, til vore prinser, og til vore fædre, fordi vi har syndet imod dig.
[Da 9:9 DK-KJV] Til Herren vor Gud tilhører barmhjertigheder og tilgivelser, selvom vi har gjort oprør imod ham;
[Da 9:10 DK-KJV] Vi har heller ikke adlydt stemmen fra vor Gud HERREN, for at vandre i hans love, som han har sat foran os gennem hans tjenere profeterne.
[Da 9:11 DK-KJV] Ja, hele Israel har overtrådt din lov, ja gennem at forlade den, for ikke at de måtte adlyde din stemme; derfor er forbandelsen hældt udover os, og ed'en der er skrevet i loven fra Moses tjeneren af Gud, fordi vi har syndet imod ham.
[Da 9:12 DK-KJV] Og han har bekræftet hans ord, hvilke han talte imod os, og imod vore dommere der dømte os, gennem at bringe et stort onde over os: for under hele himmelen har der ikke været gjort som der har været gjort overfor Jerusalem.
[Da 9:13 DK-KJV] Som det er skrevet i Moseloven, alt dette onde er kommet over os; alligevel lavede vi ikke vores bøn foran HERREN vor Gud, så vi måtte vende os fra vore fejltrin, og forstå din sandhed.
[Da 9:14 DK-KJV] Derfor har HERREN kigget på det onde, og bragt det over os: for HERREN vor Gud er retfærdig i alt hans virke hvilket han gør: for vi adlød ikke hans stemme.
[Da 9:15 DK-KJV] Og nu, Kæreste Herre vor Gud, der har bragt dit folk frem ud af Egyptens land med en mægtig hånd, og har vundet dig berømmelse, som på denne dag; vi har syndet, vi har gjort ondskabsfuldt.
[Da 9:16 DK-KJV] Kæreste Herre, i overensstemmelse med al din retfærdighed, jeg bønfalder dig, lad din vrede og dit arrigskab bli' vendt væk fra din by Jerusalem, dit hellige bjerg: på grund af vore synder, og for vore fædres fejltrin, er Jerusalem og dit folk blevet en bebrejdelse for alle der er omkring os.
[Da 9:17 DK-KJV] Nu derfor, Kæreste vor Gud, hør bønnen fra din tjener, og hans påkaldelsesbønner, og få dit ansigt til at lyse på din helligdom der er øde, for Herrens skyld.
[Da 9:18 DK-KJV] Kæreste min Gud, hør du nu her; åben dine øjne, og læg mærke til vores ødelæggelser, og byerne som er kaldet ved dit navn: for vi præsenterer ikke vores påkaldelsesbønner foran dig for vor retfærdighed, men for dine store barmhjertigheder.
[Da 9:19 DK-KJV] Kæreste Herre, hør; Kæreste Herre, tilgiv; Kæreste Herre, lyt efter og gør; udsæt ikke, for din egen skyld, Kæreste min Gud: for din by og dit folk er kaldet ved dit navn.
[Da 9:20 DK-KJV] Og mens jeg var ved at tale, og ved at be', og ved at bekende min synd og mit folk Israels synd, og var ved at fremvise min påkaldelsesbøn foran HERREN min Gud for min Guds hellige bjerg;
[Da 9:21 DK-KJV] Ja, mens jeg var ved at tale i bøn, ja manden Gabriel, hvem jeg havde set i visionen i begyndelsen, som var forårsaget til at flyve hurtigt, rørte mig omkring ved tiden for aftenens offergave.
[Da 9:22 DK-KJV] Og han informerede mig, og talte med mig, og sagde, Kæreste Daniel, jeg er kommet frem nu for at give dig færdighed og forståelse.

near, and that are far off, through all the countries whither thou hast driven them, because of their trespass that they have trespassed against thee.
Da 9:8 O Lord, to us belongeth confusion of face, to our kings, to our princes, and to our fathers, because we have sinned against thee.

Da 9:9 To the Lord our God belong mercies and forgivenesses, though we have rebelled against him;
Da 9:10 Neither have we obeyed the voice of the LORD our God, to walk in his laws, which he set before us by his servants the prophets.
Da 9:11 Yea, all Israel have transgressed thy law, even by departing, that they might not obey thy voice; therefore the curse is poured upon us, and the oath that is written in the law of Moses the servant of God, because we have sinned against him.

Da 9:12 And he hath confirmed his words, which he spake against us, and against our judges that judged us, by bringing upon us a great evil: for under the whole heaven hath not been done as hath been done upon Jerusalem.
Da 9:13 As it is written in the law of Moses, all this evil is come upon us: yet made we not our prayer before the LORD our God, that we might turn from our iniquities, and understand thy truth.
Da 9:14 Therefore hath the LORD watched upon the evil, and brought it upon us: for the LORD our God is righteous in all his works which he doeth: for we obeyed not his voice.
Da 9:15 And now, O Lord our God, that hast brought thy people forth out of the land of Egypt with a mighty hand, and hast gotten thee renown, as at this day; we have sinned, we have done wickedly.

Da 9:16 O Lord, according to all thy righteousness, I beseech thee, let thine anger and thy fury be turned away from thy city Jerusalem, thy holy mountain: because for our sins, and for the iniquities of our fathers, Jerusalem and thy people are become a reproach to all that are about us.
Da 9:17 Now therefore, O our God, hear the prayer of thy servant, and his supplications, and cause thy face to shine upon thy sanctuary that is desolate, for the Lord's sake.

Da 9:18 O my God, incline thine ear, and hear; open thine eyes, and behold our desolations, and the city which is called by thy name: for we do not present our supplications before thee for our righteousnesses, but for thy great mercies.

Da 9:19 O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, hearken and do; defer not, for thine own sake, O my God: for thy city and thy people are called by thy name.
Da 9:20 And whiles I was speaking, and praying, and confessing my sin and the sin of my people Israel, and presenting my supplication before the LORD my God for the holy mountain of my God;
Da 9:21 Yea, whiles I was speaking in prayer, even the man Gabriel, whom I had seen in the vision at the beginning, being caused to fly swiftly, touched me about the time of the evening oblation.
Da 9:22 And he informed me, and talked with me, and said, O Daniel, I am now come forth to give thee skill and understanding.

[Da 9:23 DK-KJV] Ved begyndelsen af dine påkaldelsesbønner kom befalingen frem, og jeg er kommet for at vise dig; for du er meget elsket: forstå derfor sagen, og tænk over visionen.
Da 9:23 At the beginning of thy supplications the commandment came forth, and I am come to shew thee; for thou art greatly beloved: therefore understand the matter, and consider the vision.

[Da 9:24 DK-KJV] 70 uger er bestemt over dit folk og over din hellige by, for at fuldende overtrædelsen, og for at lave en ende på synder, og for at lave en forsoning for fejltrin, og for at indføre evigvarende retfærdighed, og for at forsegle visionen og profetien, og for at salve den Helligste.
Da 9:24 Seventy weeks are determined upon thy people and upon thy holy city, to finish the transgression, and to make an end of sins, and to make reconciliation for iniquity, and to bring in everlasting righteousness, and to seal up the vision and prophecy, and to anoint the most Holy.

[Da 9:25 DK-KJV] Kend derfor og forstå, at fra udsendelsen af befalingen til at genoprette og bygge Jerusalem til Prinsen Messias skal der være 7 uger, og 62 uger: gaderne skal bli' bygget igen, og muren, ja i urolige tider.
Da 9:25 Know therefore and understand, that from the going forth of the commandment to restore and to build Jerusalem unto the Messiah the Prince shall be seven weeks, and threescore and two weeks: the street shall be built again, and the wall, even in troublous times.

[Da 9:26 DK-KJV] Og efter 62 uger skal Messias bli' skåret af, men ikke for hamselv: og prinsens folk der skal komme skal destruere byen og helligdommen; og enden deraf skal være med en oversvømmelse, og indtil enden af krigen er ødelæggelser bestemt.
Da 9:26 And after threescore and two weeks shall Messiah be cut off, but not for himself: and the people of the prince that shall come shall destroy the city and the sanctuary; and the end thereof shall be with a flood, and unto the end of the war desolations are determined.

[Da 9:27 DK-KJV] Og han skal bekræfte pagten med mange i en uge: og i midten af ugen skal han forårsage offeret og offergaven at ophører, og i udbredelsen af hæsligheder skal han gøre den øde, ja indtil fuldbyrdelsen, og det bestemte skal bli' hældt udover den øde.
Da 9:27 And he shall confirm the covenant with many for one week: and in the midst of the week he shall cause the sacrifice and the oblation to cease, and for the overspreading of abominations he shall make it desolate, even until the consummation, and that determined shall be poured upon the desolate.

Daniels bog Kapitel 10 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 10:1 DK-KJV] I kong Cyrus af Persiens tredje år var en ting afsløret overfor Daniel, hvis navn var kaldet Belteshazzar; og de ting var sande, men den udvalgte tid var lang: og han forstod den ting, og havde forståelse af visionen.
Da 10:1 In the third year of Cyrus king of Persia a thing was revealed unto Daniel, whose name was called Belteshazzar; and the thing was true, but the time appointed was long: and he understood the thing, and had understanding of the vision.

[Da 10:2 DK-KJV] I de dage var jeg Daniel i sorg i 3 fulde uger.
Da 10:2 In those days I Daniel was mourning three full weeks.
[Da 10:3 DK-KJV] Jeg spiste intet behageligt brød, der kom heller ikke kød og vin ind i min mund, jeg salvede heller ikke migselv overhovedet, før de 3 fulde uger var fuldendt.
Da 10:3 I ate no pleasant bread, neither came flesh nor wine in my mouth, neither did I anoint myself at all, till three whole weeks were fulfilled.

[Da 10:4 DK-KJV] Og på den 24 dag af den første måned, mens jeg var ved siden af den store fold, som er Hiddekel/Tigris;
Da 10:4 And in the four and twentieth day of the first month, as I was by the side of the great river, which is Hiddekel;
[Da 10:5 DK-KJV] Da opløftede jeg mine øjne, og kiggede, og læg mærke til en bestemt mand iklædt linned, hvis lænder var omstuttet med fint guld fra Ufaz:
Da 10:5 Then I lifted up mine eyes, and looked, and behold a certain man clothed in linen, whose loins were girded with fine gold of Uphaz:
[Da 10:6 DK-KJV] Hans krop var også ligesom beryl, og hans ansigt som lyn-vejr, og hans øjne som lamper med ild i, og hans arme og hans fødder ligesom farven på poleret messing, og stemmen fra hans ord ligesom stemmen fra en folkemængde.
Da 10:6 His body also was like the beryl, and his face as the appearance of lightning, and his eyes as lamps of fire, and his arms and his feet like in colour to polished brass, and the voice of his words like the voice of a multitude.
[Da 10:7 DK-KJV] Og alene jeg Daniel så visionen: for de mænd der var hos mig så ikke visionen; men en stor rysten faldt på dem, sådant at de flygtede for at gemme demselv.
Da 10:7 And I Daniel alone saw the vision: for the men that were with me saw not the vision; but a great quaking fell upon them, so that they fled to hide themselves.
[Da 10:8 DK-KJV] Derfor var jeg efterladt alene, og så denne store vision, og der var ingen styrke tilbage i mig: for min skønhed var vendt i mig indtil fordærv, og jeg havde ingen styrke tilbage.
Da 10:8 Therefore I was left alone, and saw this great vision, and there remained no strength in me: for my comeliness was turned in me into corruption, and I retained no strength.
[Da 10:9 DK-KJV] Endnu hørte jeg stemmen af hans ord: og da jeg hørte stemmen af hans ord, da var jeg i en dyb søvn på mit ansigt, og mit ansigt mod jorden.
Da 10:9 Yet heard I the voice of his words: and when I heard the voice of his words, then was I in a deep sleep on my face, and my face toward the ground.
[Da 10:10 DK-KJV] Og, læg mærke til, en hånd rørte mig, som satte mig på mine knæ og på mine håndflader.
Da 10:10 And, behold, an hand touched me, which set me upon my knees and upon the palms of my hands.
[Da 10:11 DK-KJV] Og han sagde til mig, Kæreste Daniel, en højt elsket mand, forstå ordene som jeg talte til dig, og rejs dig: for nu er jeg sendt til dig. Og da han havde talt disse ord til mig,
Da 10:11 And he said unto me, O Daniel, a man greatly beloved, understand the words that I speak unto thee, and stand upright: for unto thee am I now sent. And when he

stod jeg rystende.

[Da 10:12 DK-KJV] Da sagde han til mig, Frygt ikke, Daniel: for fra den første dag da du satte dit hjerte til at forstå, og for at ydmyge digselv foran din Gud, var dine ord hørt, og jeg er kommet på grund af dine ord.
[Da 10:13 DK-KJV] Men prinsen for Persiens kongerige stod mig imod i 21 dage; men, se, Michael, en af de ledende prinser, kom for at hjælpe mig; og jeg vedblev med at være der hos Persiens konger.
[Da 10:14 DK-KJV] Nu er jeg kommet for at få dig til at forstå hvad der ske med dit folk i de sidste dage: for visionen er der stadig i mange dage.
[Da 10:15 DK-KJV] Og da han havde talt sådanne ord til mig, vendte jeg ansigtet mod jorden, og blev stum.
[Da 10:16 DK-KJV] Og, læg mærke til, en der lignede menneskesønnerne rørte mine læber: da åbnede jeg min mund, og talte, og sagde til ham der stod foran mig, Kæreste min herre, på grund af visionen er mine sorger kommet over mig, og jeg har ikke nogen styrke tilbage.
[Da 10:17 DK-KJV] For hvordan kan tjeneren af denne min herre tale med denne min herre? for angående mig, straks var der ingen styrke tilbage i mig, der var heller ikke ånde tilbage i mig.
[Da 10:18 DK-KJV] Da kom der igen én der lignede et menneske og rørte mig, og han styrkede mig,
[Da 10:19 DK-KJV] Og sagde, Kæreste højt elskede mand, frygt ikke: fred være med dig, vær stærk, ja, vær stærk. Og da han havde talt til mig, var jeg styrket, og sagde, Lad min herre tale; for du har styrket mig.

[Da 10:20 DK-KJV] Da sagde han, Ved du hvorfor jeg kom til dig? og nu vil jeg returnere for at kæmpe med Persiens prins: og når jeg er gået frem, se, Grækenlands prins skal komme.
[Da 10:21 DK-KJV] Men jeg vil vise dig det som er noteret i sandhedens skrift: og der er ingen der holder med mig i disse ting, foruden Michael jeres prins.

had spoken this word unto me, I stood trembling.

Da 10:12 Then said he unto me, Fear not, Daniel: for from the first day that thou didst set thine heart to understand, and to chasten thyself before thy God, thy words were heard, and I am come for thy words.
Da 10:13 But the prince of the kingdom of Persia withstood me one and twenty days: but, lo, Michael, one of the chief princes, came to help me; and I remained there with the kings of Persia.
Da 10:14 Now I am come to make thee understand what shall befall thy people in the latter days: for yet the vision is for many days.
Da 10:15 And when he had spoken such words unto me, I set my face toward the ground, and I became dumb.
Da 10:16 And, behold, one like the similitude of the sons of men touched my lips: then I opened my mouth, and spake, and said unto him that stood before me, O my lord, by the vision my sorrows are turned upon me, and I have retained no strength.
Da 10:17 For how can the servant of this my lord talk with this my lord? for as for me, straightway there remained no strength in me, neither is there breath left in me.
Da 10:18 Then there came again and touched me one like the appearance of a man, and he strengthened me,
Da 10:19 And said, O man greatly beloved, fear not: peace be unto thee, be strong, yea, be strong. And when he had spoken unto me, I was strengthened, and said, Let my lord speak; for thou hast strengthened me.
Da 10:20 Then said he, Knowest thou wherefore I come unto thee? and now will I return to fight with the prince of Persia: and when I am gone forth, lo, the prince of Grecia shall come.
Da 10:21 But I will shew thee that which is noted in the scripture of truth: and there is none that holdeth with me in these things, but Michael your prince.

Daniels bog Kapitel 11 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 11:1 DK-KJV] I det første år af Mederen Darius stod jeg også klar, ja jeg, for at bekræfte og for at styrke ham.
[Da 11:2 DK-KJV] Og nu vil jeg vise dig sandheden. Læg mærke til, der skal stadig rejse sig 3 konger i Persien; og den fjerde skal være meget rigere end dem alle: og ved hans styrke gennem hans rigdomme skal han ophidse alle imod Grækenlands rige.
[Da 11:3 DK-KJV] Og en mægtig konge skal rejse sig, der skal herske med stort herredømme, og gøre efter hans vilje.
[Da 11:4 DK-KJV] Og når han skal rejse sig, skal hans kongerige bli' knækket, og skal bli' delt mod himlens 4 vinde; men ikke til hans efterslægt, heller ikke efter hans herredømme hvilket han regerede: for hans kongerige skal bli' rykket op, ja til andre foruden dem.
[Da 11:5 DK-KJV] Og sydens konge skal være stærk, og én af hans prinser; og han skal være stærkere end ham, og ha' herredømme; hans herredømme skal bli' et stort herredømme.
[Da 11:6 DK-KJV] Og i enden af årene skal de slutte sig sammen; for sydens kongedatter skal komme til nordens konge for at lave en aftale: men hun skal ikke bibehold armens styrke; han skal heller ikke stå, ej heller hans arm: men hun skal bli' overgivet, og de der bragte hende, og han

Da 11:1 Also I in the first year of Darius the Mede, even I, stood to confirm and to strengthen him.

Da 11:2 And now will I shew thee the truth. Behold, there shall stand up yet three kings in Persia; and the fourth shall be far richer than they all: and by his strength through his riches he shall stir up all against the realm of Grecia.
Da 11:3 And a mighty king shall stand up, that shall rule with great dominion, and do according to his will.
Da 11:4 And when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven; and not to his posterity, nor according to his dominion which he ruled: for his kingdom shall be plucked up, even for others beside those.

Da 11:5 And the king of the south shall be strong, and one of his princes; and he shall be strong above him, and have dominion; his dominion shall be a great dominion.
Da 11:6 And in the end of years they shall join themselves together; for the king's daughter of the south shall come to the king of the north to make an agreement: but she shall not retain the power of the arm; neither shall he stand, nor his arm: but she shall be given up, and they that brought her, and he

der avlede hende, og han der styrkede hende i disse tider.
[Da 11:7 DK-KJV] Men ud af en gren af hendes rødder skal én rejse sig i hans sted, som skal komme med en hær, og skal komme ind i nordens konges fæstninger, og skal handle imod dem, og skal få overhånd:
[Da 11:8 DK-KJV] Og skal også fører deres guder tilfangetagne ind i Egypten, med deres prinser, og med deres værdifulde kar af sølv og guld; og han skal fortsætte flere år end nordens konge.
[Da 11:9 DK-KJV] Sådant skal sydens konge komme ind i hans kongerige, og skal vende tilbage ind i hans eget land.
[Da 11:10 DK-KJV] Men hans sønner skal bli' ophidsede, og skal forsamle en folkemængde af store styrker: og en skal helt sikkert komme, og oversvømme, og passere igennem: da skal han returnere, og være ophidset, ja mod hans fæstning.
[Da 11:11 DK-KJV] Og sydens konge skal bli' bevæget med raseri, og skal komme frem og kæmpe mod ham, ja mod nordens konge, og han skal fremsende en stor folkemængde; men folkemængden skal bli' givet ind i hans hånd.
[Da 11:12 DK-KJV] Og når han har taget folkemængden væk, skal hans hjerte bli' opløftet; og han skal kaste mange 10 tusindvis ned: men han skal ikke bli' styrket gennem det.
[Da 11:13 DK-KJV] For nordens konge skal vende tilbage, og fremsætte en folkemængde større end den tidligere, og skal sandelig efter nogle år komme med en stor hær og med mange rigdomme.
[Da 11:14 DK-KJV] Og i de tider der skal mange rejse sig imod sydens konge: også røverne fra dit folk skal ophøje demselv for at etablere visionen; men de skal falde.
[Da 11:15 DK-KJV] Sådant skal nordens konge komme, og kaste et bjerg op, og indta' de mest befæstede byer: og sydens våben skal ikke kunne modstå, ej heller hans udvalgte folk, der skal heller ikke være nogle styrker til at stå imod.
[Da 11:16 DK-KJV] Men han der kommer imod ham skal gøre efter hans egen vilje, og ingen skal stå foran ham: og han skal stå i det herlige land, som skal konsumeres via hans hånd.
[Da 11:17 DK-KJV] Han skal også sætte sig for at komme ind med hele hans kongeriges styrke, og nogle oprigtige med ham; således skal han gøre: og han skal give ham kvinders datter, og korrumpere hende: men hun skal ikke stå ved hans side, heller ikke være for ham.
[Da 11:18 DK-KJV] Efter dette skal han vende hans ansigt mod øerne, og skal indta' mange: men en prins skal på hans egen vegne forårsage at den bebrejdelse tilbudt via ham ophører; foruden hans egen bebrejdelse skal han forårsage den til at vende sig over ham.
[Da 11:19 DK-KJV] Derefter skal han vende hans ansigt imod hans eget lands fæstning: men han skal snuble og falde, og ikke bli' fundet.
[Da 11:20 DK-KJV] Dernæst skal en rejse sig i hans sted der forhøjer skatterne i kongerigets herlighed: men indenfor få dage skal han bli' destrueret, hverken i vrede, eller i kamp.
[Da 11:21 DK-KJV] Og i hans sted skal en gemen person rejse sig, til hvem de ikke skal give kongerigets ære: men han skal komme fredeligt ind, og vinde kongeriget via smigerrier.
[Da 11:22 DK-KJV] Og de som stod foran ham skal bli' oversvømmet med et oversvømmelses-våben, og skal smadres; ja, også pagtsprinsen.

that begat her, and he that strengthened her in these times.
Da 11:7 But out of a branch of her roots shall one stand up in his estate, which shall come with an army, and shall enter into the fortress of the king of the north, and shall deal against them, and shall prevail:
Da 11:8 And shall also carry captives into Egypt their gods, with their princes, and with their precious vessels of silver and of gold; and he shall continue more years than the king of the north.
Da 11:9 So the king of the south shall come into his kingdom, and shall return into his own land.

Da 11:10 But his sons shall be stirred up, and shall assemble a multitude of great forces: and one shall certainly come, and overflow, and pass through: then shall he return, and be stirred up, even to his fortress.

Da 11:11 And the king of the south shall be moved with choler, and shall come forth and fight with him, even with the king of the north: and he shall set forth a great multitude; but the multitude shall be given into his hand.
Da 11:12 And when he hath taken away the multitude, his heart shall be lifted up; and he shall cast down many ten thousands: but he shall not be strengthened by it.
Da 11:13 For the king of the north shall return, and shall set forth a multitude greater than the former, and shall certainly come after certain years with a great army and with much riches.
Da 11:14 And in those times there shall many stand up against the king of the south: also the robbers of thy people shall exalt themselves to establish the vision; but they shall fall.

Da 11:15 So the king of the north shall come, and cast up a mount, and take the most fenced cities: and the arms of the south shall not withstand, neither his chosen people, neither shall there be any strength to withstand.
Da 11:16 But he that cometh against him shall do according to his own will, and none shall stand before him: and he shall stand in the glorious land, which by his hand shall be consumed.

Da 11:17 He shall also set his face to enter with the strength of his whole kingdom, and upright ones with him; thus shall he do: and he shall give him the daughter of women, corrupting her: but she shall not stand on his side, neither be for him.

Da 11:18 After this shall he turn his face unto the isles, and shall take many: but a prince for his own behalf shall cause the reproach offered by him to cease; without his own reproach he shall cause it to turn upon him.

Da 11:19 Then he shall turn his face toward the fort of his own land: but he shall stumble and fall, and not be found.

Da 11:20 Then shall stand up in his estate a raiser of taxes in the glory of the kingdom: but within few days he shall be destroyed, neither in anger, nor in battle.

Da 11:21 And in his estate shall stand up a vile person, to whom they shall not give the honour of the kingdom: but he shall come in peaceably, and obtain the kingdom by flatteries.
Da 11:22 And with the arms of a flood shall they be overflown from before him, and shall be broken; yea, also the prince of the covenant.

[Da 11:23 DK-KJV] Og efter forbundet indgået med ham skal han udvirke bedragerisk: for han skal komme op, og skal bli' stærk med et lille folk.
[Da 11:24 DK-KJV] Han skal komme fredeligt ind ja over de fedeste steder af provinsen; og skal gøre det som hans fædre ikke har gjort, heller ikke hans fædres fædre; han skal sprede rovet blandt dem, og det plyndrede, og rigdomme: ja, og han skal varsle hans planer imod fæstningerne, ja for en tid.
[Da 11:25 DK-KJV] Og han skal ophidse hans myndighed og hans mod imod sydens konge med en stor hær; og sydens konge skal bli' ophidset til kamp med en meget stor og mægtig hær; men han skal ikke stå: for de skal varsle planer imod ham.
[Da 11:26 DK-KJV] Ja, de der spiser af portionen af hans mad skal destruere ham, og hans hær skal flyde over: og mange skal falde ned slagtet.
[Da 11:27 DK-KJV] Og begge disse kongers hjerter skal være for at gøre misgerning, og de skal tale løgne ved et bord; men det skal ikke blomstre: for enden skal stadig være ved den udvalgte tid.
[Da 11:28 DK-KJV] Da skal han returnere ind i hans land med store rigdomme; og hans hjerte skal være imod den hellige pagt; og han skal udnytte den, og returnere til hans eget land.
[Da 11:29 DK-KJV] Ved den udvalgte tid skal han returnere, og komme mod syden; men det skal ikke være som det tidligere, eller som det sidste.
[Da 11:30 DK-KJV] For fra Cypern skal skibe komme imod ham: derfor skal han være bedrøvet, og returnere, og ha' harme imod den hellige pagt: sådant skal han gøre; ja han skal returnere, og ha' intelligens med dem der svigtede den hellige pagt.

[Da 11:31 DK-KJV] Og våben skal stå på hans del, og de skal forurene styrkernes helligdom, og skal ta' det daglige offer væk, og de skal der placere hæsligheden der gør øde.
[Da 11:32 DK-KJV] Og sådanne som gør ondskabsfuldt imod pagten skal han korrumpere gennem smigerrier: men folket der kender deres Gud skal være stærke, og udnytte det.
[Da 11:33 DK-KJV] Og de blandt folket der forstår skal instruere mange: alligevel skal de falde ved sværdet, og gennem flamme, gennem tilfangetagelse, og gennem plyndring, mange dage.
[Da 11:34 DK-KJV] Nu når de skal falde, skal de bli' hjulpet med en lille hjælp: men mange skal klynge til dem med smigerrier.
[Da 11:35 DK-KJV] Og nogle af dem af forståelse skal falde, for at prøve dem, og for at rense, og for at gøre dem hvide, ja til tiden for enden: fordi det stadig er for en udvalgt tid.
[Da 11:36 DK-KJV] Og kongen skal gøre efter hans vilje; og han skal ophøje sigselv, og forstørre sigselv over enhver gud, og skal tale forunderlige ting imod guders Gud, og skal blomstre indtil harmen er fuldendt: for det som er besluttet skal ske.
[Da 11:37 DK-KJV] Han skal heller ikke værdsætte hans fædres Gud, eller kvinders ønske, eller værdsætte nogen gud: for han skal forstørre sigselv over alle.
[Da 11:38 DK-KJV] Men i hans sted skal han ære styrkernes Gud: og en gud hvem hans fædre ikke kendte

Da 11:23 And after the league made with him he shall work deceitfully: for he shall come up, and shall become strong with a small people.

Da 11:24 He shall enter peaceably even upon the fattest places of the province; and he shall do that which his fathers have not done, nor his fathers' fathers; he shall scatter among them the prey, and spoil, and riches: yea, and he shall forecast his devices against the strong holds, even for a time.
Da 11:25 And he shall stir up his power and his courage against the king of the south with a great army; and the king of the south shall be stirred up to battle with a very great and mighty army; but he shall not stand: for they shall forecast devices against him.
Da 11:26 Yea, they that feed of the portion of his meat shall destroy him, and his army shall overflow: and many shall fall down slain.

Da 11:27 And both these kings' hearts shall be to do mischief, and they shall speak lies at one table; but it shall not prosper: for yet the end shall be at the time appointed.

Da 11:28 Then shall he return into his land with great riches; and his heart shall be against the holy covenant; and he shall do exploits, and return to his own land.
Da 11:29 At the time appointed he shall return, and come toward the south; but it shall not be as the former, or as the latter.

Da 11:30 For the ships of Chittim shall come against him: therefore he shall be grieved, and return, and have indignation against the holy covenant: so shall he do; he shall even return, and have intelligence with them that forsake the holy covenant.
Da 11:31 And arms shall stand on his part, and they shall pollute the sanctuary of strength, and shall take away the daily sacrifice, and they shall place the abomination that maketh desolate.

Da 11:32 And such as do wickedly against the covenant shall he corrupt by flatteries: but the people that do know their God shall be strong, and do exploits.

Da 11:33 And they that understand among the people shall instruct many: yet they shall fall by the sword, and by flame, by captivity, and by spoil, many days.

Da 11:34 Now when they shall fall, they shall be holpen with a little help: but many shall cleave to them with flatteries.

Da 11:35 And some of them of understanding shall fall, to try them, and to purge, and to make them white, even to the time of the end: because it is yet for a time appointed.
Da 11:36 And the king shall do according to his will; and he shall exalt himself, and magnify himself above every god, and shall speak marvellous things against the God of gods, and shall prosper till the indignation be accomplished: for that that is determined shall be done.
Da 11:37 Neither shall he regard the God of his fathers, nor the desire of women, nor regard any god: for he shall magnify himself above all.
Da 11:38 But in his estate shall he honour the God of forces: and a god whom his fathers knew not shall he honour with

skal han ære med guld, og sølv, og med værdifulde sten, og behagelige ting.
[Da 11:39 DK-KJV] Således skal han gøre i de fleste fæstningsværker med en underlig gud, hvem han skal anerkende og ophøje med herlighed: og han skal få dem til at regerer over mange, og skal opdele landet for gevinst.
[Da 11:40 DK-KJV] Og ved tiden for enden skal sydens konge skubbe til ham: og nordens konge skal komme imod ham som en hvirvelvind, med stridsvogne, og med ryttere, og med mange skibe; og han skal komme ind i landene, og løbe over og passere over.
[Da 11:41 DK-KJV] Han skal også komme ind i det herlige land, og mange lande skal bli' væltet: men disse skal undslippe ud af hans hånd, ja Edom, og Moab, og lederen af Ammons børn.
[Da 11:42 DK-KJV] Han skal også strække hans hånd frem over landene: og Egyptens land skal ikke undslippe.
[Da 11:43 DK-KJV] Men han skal ha' myndighed over skattene af guld og af sølv, og over alle de værdifulde ting fra Egypten: og Libyerne og Etiopierne skal være i hans fodspor.
[Da 11:44 DK-KJV] Og nyheder ud fra østen og fra norden skal bekymre ham: derfor skal ham med stort raseri gå frem for at destruere, og for helt at fjerne mange.
[Da 11:45 DK-KJV] Og han skal plante tabernaklerne fra hans palads mellem havene i det herlige hellige bjerg; men alligevel skal han komme til hans ende, og ingen skal hjælpe ham.

gold, and silver, and with precious stones, and pleasant things.

Da 11:39 Thus shall he do in the most strong holds with a strange god, whom he shall acknowledge and increase with glory: and he shall cause them to rule over many, and shall divide the land for gain.
Da 11:40 And at the time of the end shall the king of the south push at him: and the king of the north shall come against him like a whirlwind, with chariots, and with horsemen, and with many ships; and he shall enter into the countries, and shall overflow and pass over.
Da 11:41 He shall enter also into the glorious land, and many countries shall be overthrown: but these shall escape out of his hand, even Edom, and Moab, and the chief of the children of Ammon.
Da 11:42 He shall stretch forth his hand also upon the countries: and the land of Egypt shall not escape.

Da 11:43 But he shall have power over the treasures of gold and of silver, and over all the precious things of Egypt: and the Libyans and the Ethiopians shall be at his steps.
Da 11:44 But tidings out of the east and out of the north shall trouble him: therefore he shall go forth with great fury to destroy, and utterly to make away many.

Da 11:45 And he shall plant the tabernacles of his palace between the seas in the glorious holy mountain; yet he shall come to his end, and none shall help him.

Daniels bog Kapitel 12 - Til toppen af Daniels bog - Daniel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Da 12:1 DK-KJV] Og på det tidspunkt skal Michael rejse sig, den store prins som står op for dit folks børn: og der skal være en trængslens tid, sådan som aldrig var siden der var en nation ja til den samme tid: og på det tidspunkt skal dit folk bli' forløst, enhver der skal være fundet nedskrevet i bogen.
[Da 12:2 DK-KJV] Og mange af dem der sover i jordens støv skal vågne, nogle til evigvarende liv, og nogle til skam og evigvarende foragt.
[Da 12:3 DK-KJV] Og de der er vise skal skinne som hvælvingens glans; og de der vender mange til retfærdighed som stjernerne for evig og altid.
[Da 12:4 DK-KJV] Men du, Kæreste Daniel, luk ordene inde, og forsegl bogen, ja til tiden for enden: mange skal løbe frem og tilbage, og kundskab skal bli' forøget.
[Da 12:5 DK-KJV] Da kigge jeg Daniel, og, læg mærke til, der stod 2 andre, den ene på denne side af flodbredden, og den anden på den anden side af flodbredden.
[Da 12:6 DK-KJV] Og den ene sagde til manden iklædt linned, som var på flodens vandmasser, Hvor længe skal det være til enden af disse undere?
[Da 12:7 DK-KJV] Og jeg hørte manden iklædt linned, som var på flodens vandmasser, da han opløftede hans højre og venstre hånd mod himlen, og svor via ham der lever for evigt at det skal være for en tid, tider, og en halv; og når han skal have fuldført at sprede kraften fra det hellige folk, skal alle disse ting være fuldendt.
[Da 12:8 DK-KJV] Og jeg hørte, men forstod ikke: da sagde jeg, Kæreste min Herre, hvad skal være enden på disse ting?
[Da 12:9 DK-KJV] Og han sagde, Gå din vej, Daniel: for ordene er lukket inde og forseglet indtil tiden for enden.

Da 12:1 And at that time shall Michael stand up, the great prince which standeth for the children of thy people: and there shall be a time of trouble, such as never was since there was a nation even to that same time: and at that time thy people shall be delivered, every one that shall be found written in the book.
Da 12:2 And many of them that sleep in the dust of the earth shall awake, some to everlasting life, and some to shame and everlasting contempt.
Da 12:3 And they that be wise shall shine as the brightness of the firmament; and they that turn many to righteousness as the stars for ever and ever.
Da 12:4 But thou, O Daniel, shut up the words, and seal the book, even to the time of the end: many shall run to and fro, and knowledge shall be increased.
Da 12:5 Then I Daniel looked, and, behold, there stood other two, the one on this side of the bank of the river, and the other on that side of the bank of the river.
Da 12:6 And one said to the man clothed in linen, which was upon the waters of the river, How long shall it be to the end of these wonders?
Da 12:7 And I heard the man clothed in linen, which was upon the waters of the river, when he held up his right hand and his left hand unto heaven, and sware by him that liveth for ever that it shall be for a time, times, and an half; and when he shall have accomplished to scatter the power of the holy people, all these things shall be finished.

Da 12:8 And I heard, but I understood not: then said I, O my Lord, what shall be the end of these things?
Da 12:9 And he said, Go thy way, Daniel: for the words are closed up and sealed till the time of the end.

[Da 12:10 DK-KJV] Mange skal bli' renset, og gjort hvide, og prøvet; men de onde skal gøre ondere: og ingen af de onde skal forstå; men de vise skal forstå.
[Da 12:11 DK-KJV] Og fra den tid hvor det daglige offer skal bli' taget væk, og hæsligheden der gør øde opsat, skal der være 1.290 dage.
[Da 12:12 DK-KJV] Velsignet er han der venter, og kommer til 1.335 dage.
[Da 12:13 DK-KJV] Men gå du din vej indtil enden er: for du skal hvile, og stå på din lod ved dagenes ende.

Da 12:10 Many shall be purified, and made white, and tried; but the wicked shall do wickedly: and none of the wicked shall understand; but the wise shall understand.
Da 12:11 And from the time that the daily sacrifice shall be taken away, and the abomination that maketh desolate set up, there shall be a thousand two hundred and ninety days.
Da 12:12 Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days.
Da 12:13 But go thou thy way till the end be: for thou shalt rest, and stand in thy lot at the end of the days.

Hoseas bog - Index028
Navnebetydning for Hosea = Befrier
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14
Hoseas bog Kapitel 1 - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 1:1 DK-KJV] HERRENs ord der kom til Hosea sønnen af Beeri, i Uzzia, Jotham, Ahaz, og Hezekias dage, Judahs konger, og i Jeroboams dage sønnen af Joas, Israels konge.
[Ho 1:2 DK-KJV] Begyndelsen på HERRENs ord via Hosea. Og HERREN sagde til Hosea, Gå, ta' til dig en hustru af prostituerede og børn af prostituerede: for landet har begået stor prostitution, ved at vende sig bort fra HERREN.
[Ho 1:3 DK-KJV] Sådant gik han og tog Gomer datteren af Diblaim; som undfangede, og bar ham en søn.
[Ho 1:4 DK-KJV] Og HERREN sagde til ham, Kald hans navn Jezreel; for stadig en lille stund, og jeg vil hævne Jezreels blod på Jehus hus, og jeg vil gøre en ende på Israels hus' kongerige.
[Ho 1:5 DK-KJV] Og det skal komme til at ske på den dag, at jeg vil brække Israels bue i Jezreeldalen.
[Ho 1:6 DK-KJV] Og hun undfangede igen, og bar en datter. Og Gud sagde til ham, Kald hendes navn Lo-ruhamah: for jeg vil ikke længere ha' barmhjertighed med Israels hus; men jeg vil fuldstændigt fjerne dem.
[Ho 1:7 DK-KJV] Men jeg vil ha' barmhjertighed med Judahs hus, og vil frelse dem via HERREN deres Gud, og vil ikke frelse dem via bue, heller ikke via sværd, heller ikke via kamp, via heste, heller ikke via ryttere.
[Ho 1:8 DK-KJV] Da hun nu havde afvænnet Lo-ruhamah, undfangede hun, og bar en søn.
[Ho 1:9 DK-KJV] Da sagde Gud, Kald hans navn Lo-ammi: for I er ikke mit folk, og jeg vil ikke være jeres Gud.
[Ho 1:10 DK-KJV] Men alligevel skal antallet på Israels børn være som havets sand, som ikke kan bli' målt ej heller talt; og det skal komme til at ske, at på det sted hvor det blev sagt til dem, I er ikke mit folk, der skal der bli' sagt til dem, I er sønner af den levende Gud.

[Ho 1:11 DK-KJV] Da skal Judahs børn og Israels børn bli' forsamlet, og vælge demselv en leder, og de skal komme op ud af landet: for stor skal Jezreels dag være.

Ho 1:1 The word of the LORD that came unto Hosea, the son of Beeri, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash, king of Israel.

Ho 1:2 The beginning of the word of the LORD by Hosea. And the LORD said to Hosea, Go, take unto thee a wife of whoredoms and children of whoredoms: for the land hath committed great whoredom, departing from the LORD.
Ho 1:3 So he went and took Gomer the daughter of Diblaim; which conceived, and bare him a son.
Ho 1:4 And the LORD said unto him, Call his name Jezreel; for yet a little while, and I will avenge the blood of Jezreel upon the house of Jehu, and will cause to cease the kingdom of the house of Israel.
Ho 1:5 And it shall come to pass at that day, that I will break the bow of Israel in the valley of Jezreel.
Ho 1:6 And she conceived again, and bare a daughter. And God said unto him, Call her name Lo-ruhamah: for I will no more have mercy upon the house of Israel; but I will utterly take them away.

Ho 1:7 But I will have mercy upon the house of Judah, and will save them by the LORD their God, and will not save them by bow, nor by sword, nor by battle, by horses, nor by horsemen.
Ho 1:8 Now when she had weaned Lo-ruhamah, she conceived, and bare a son.
Ho 1:9 Then said God, Call his name Lo-ammi: for ye are not my people, and I will not be your God.
Ho 1:10 Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people, there it shall be said unto them, Ye are the sons of the living God.
Ho 1:11 Then shall the children of Judah and the children of Israel be gathered together, and appoint themselves one head, and they shall come up out of the land: for great shall be the day of Jezreel.

[Ho 2:1 DK-KJV] Sig I til jeres brødre, Ammi; og til jeres søstre, Ruhamah.
[Ho 2:2 DK-KJV] Før en sag med jeres mor, før en sag: for hun er ikke min hustru, jeg er heller ikke hendes ægtemand: lad hende derfor fjerne hendes prostituerede ud af hendes synsfelt, og hendes utro som er mellem hendes bryster;
[Ho 2:3 DK-KJV] For ikke at jeg skal gøre hende nøgen, og stiller hende som på dagen hvor hun var født, og gør hende som en vildmark, og stiller hende som et tørt land, og dræber hende med tørst.
[Ho 2:4 DK-KJV] Og jeg vil ikke ha' barmhjertighed med hendes børn; for de er prostitueredes børn.
[Ho 2:5 DK-KJV] For deres mor har optrådt som skøgen: hun der har undfanget dem har gjort skamfuldt: for hun sagde, Jeg vil gå efter mine elskere, der giver mig mit brød og mit vand, mit uld og mit hør, min olie og min drik.
[Ho 2:6 DK-KJV] Derfor, læg mærke til, jeg vil omgærde din vej med torne, og lave en mur, så hun ikke skal finde hendes stier.
[Ho 2:7 DK-KJV] Og hun skal følge efter hendes elskere, men hun skal ikke indhente dem; og hun skal søge efter dem, men skal ikke finde dem: da skal hun sige, Jeg vil gå og vende tilbage til min første ægtemand; for da var det bedre hos mig end nu.
[Ho 2:8 DK-KJV] For hun vidste ikke at jeg gav hende korn, og vin, og olie, og multiplicerede hendes sølv og guld, som de forberedte til Baal.
[Ho 2:9 DK-KJV] Derfor vil jeg vende tilbage, og fjerne mit korn i denne tid, og min vin i denne sæson, og jeg vil ta' mit uld og mit hør tilbage der var givet for at dække hendes nøgenhed.
[Ho 2:10 DK-KJV] Og nu vil jeg afsløre hendes udsvævelser foran hendes elskeres øjne, og ingen skal forløse hende ud af min hånd.
[Ho 2:11 DK-KJV] Jeg vil også få hendes munterhed til at ophøre, hendes festdage, hendes nymåner, og hendes sabbatter, og alle hendes højtidelige fester.
[Ho 2:12 DK-KJV] Og jeg vil destruere hendes vinstokke og hendes figentræer, hvorom hun har sagt, Disse er mine belønninger som mine elskere har givet mig: og jeg vil lave dem en skov, og markens dyr skal spise dem.
[Ho 2:13 DK-KJV] Og jeg vil besøge hende med Baalims dage, hvori hun brændte røgelse til dem, og hun dækkede hendeselv med hendes øreringe og hendes juveler, og hun gik efter hendes elskere, og glemte mig, siger HERREN.
[Ho 2:14 DK-KJV] Derfor, læg mærke til, jeg vil lokke hende, og bringe hende ind i vildmarken, og tale trøstende til hende.
[Ho 2:15 DK-KJV] Og derfra af vil jeg gi' hende hendes vingårde, og Akordalen som et håbets dør: og der skal hun synge, som i hendes ungdoms dage, og som på dagen da hun kom op ud af Egyptens land.
[Ho 2:16 DK-KJV] Og det skal ske på den dag, siger HERREN, at du skal kalde mig Ishi; og skal ikke længere kalde mig Baali.
[Ho 2:17 DK-KJV] For jeg vil fjerne Baalims navne ud af hendes mund, og de skal ikke længere bli' ihukommet via deres navn.
[Ho 2:18 DK-KJV] Og i den dag vil jeg lave en pagt for dem med markens dyr, og med himmelens fugle, og med jordens krybende ting: og jeg vil brække bue'en og sværdet og kampen ud af jorden, og jeg vil få dem til at ligge sikkert ned.

Ho 2:1 Say ye unto your brethren, Ammi; and to your sisters, Ru-hamah.
Ho 2:2 Plead with your mother, plead: for she is not my wife, neither am I her husband: let her therefore put away her whoredoms out of her sight, and her adulteries from between her breasts;

Ho 2:3 Lest I strip her naked, and set her as in the day that she was born, and make her as a wilderness, and set her like a dry land, and slay her with thirst.
Ho 2:4 And I will not have mercy upon her children; for they be the children of whoredoms.
Ho 2:5 For their mother hath played the harlot: she that conceived them hath done shamefully: for she said, I will go after my lovers, that give me my bread and my water, my wool and my flax, mine oil and my drink.

Ho 2:6 Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, and make a wall, that she shall not find her paths.

Ho 2:7 And she shall follow after her lovers, but she shall not overtake them; and she shall seek them, but shall not find them: then shall she say, I will go and return to my first husband; for then was it better with me than now.
Ho 2:8 For she did not know that I gave her corn, and wine, and oil, and multiplied her silver and gold, which they prepared for Baal.

Ho 2:9 Therefore will I return, and take away my corn in the time thereof, and my wine in the season thereof, and will recover my wool and my flax given to cover her nakedness.

Ho 2:10 And now will I discover her lewdness in the sight of her lovers, and none shall deliver her out of mine hand.

Ho 2:11 I will also cause all her mirth to cease, her feast days, her new moons, and her sabbaths, and all her solemn feasts.
Ho 2:12 And I will destroy her vines and her fig trees, whereof she hath said, These are my rewards that my lovers have given me: and I will make them a forest, and the beasts of the field shall eat them.
Ho 2:13 And I will visit upon her the days of Baalim, wherein she burned incense to them, and she decked herself with her earrings and her jewels, and she went after her lovers, and forgat me, saith the LORD.

Ho 2:14 Therefore, behold, I will allure her, and bring her into the wilderness, and speak comfortably unto her.
Ho 2:15 And I will give her her vineyards from thence, and the valley of Achor for a door of hope: and she shall sing there, as in the days of her youth, and as in the day when she came up out of the land of Egypt.

Ho 2:16 And it shall be at that day, saith the LORD, that thou shalt call me Ishi; and shalt call me no more Baali.

Ho 2:17 For I will take away the names of Baalim out of her mouth, and they shall no more be remembered by their name.
Ho 2:18 And in that day will I make a covenant for them with the beasts of the field, and with the fowls of heaven, and with the creeping things of the ground: and I will break the bow and the sword and the battle out of the earth, and will make them to lie down safely.

[Ho 2:19 DK-KJV] Og jeg vil forlove dig med mig for evigt; ja, jeg vil forlove dig med mig i retfærdighed, og i dom, og i elskelig overbærenhed, og i barmhjertigheder.
[Ho 2:20 DK-KJV] Jeg vil nemlig forlove dig med mig i trofasthed: og du skal kende HERREN.
[Ho 2:21 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, jeg vil høre, siger HERREN, jeg vil høre himlene, og de skal høre jorden;
[Ho 2:22 DK-KJV] Og jorden skal høre kornet, og vinen, og olien; og de skal høre Jezreel.
[Ho 2:23 DK-KJV] Og jeg så' hende til mig i jorden; og jeg vil ha' barmhjertighed med hende der ikke havde modtaget barmhjertighed; og jeg vil sige til dem der ikke var mit folk, Du er mit folk; og de skal sige, Du er min Gud.

Ho 2:19 And I will betroth thee unto me for ever; yea, I will betroth thee unto me in righteousness, and in judgment, and in lovingkindness, and in mercies.
Ho 2:20 I will even betroth thee unto me in faithfulness: and thou shalt know the LORD.
Ho 2:21 And it shall come to pass in that day, I will hear, saith the LORD, I will hear the heavens, and they shall hear the earth;
Ho 2:22 And the earth shall hear the corn, and the wine, and the oil; and they shall hear Jezreel.
Ho 2:23 And I will sow her unto me in the earth; and I will have mercy upon her that had not obtained mercy; and I will say to them which were not my people, Thou art my people; and they shall say, Thou art my God.

Hoseas bog Kapitel 3 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 3:1 DK-KJV] Da sagde HERREN til mig, Gå stadig, elsk en kvinde der er elsket af hendes ven, dog en utro kvinde, efter HERRENs kærlighed mod Israels børn, som kigger efter andre guder, og elsker vinkarafler.
[Ho 3:2 DK-KJV] Sådant købte jeg hende til mig for 15 sølvstykker, og for 1 homer byg, og ½ homer byg: "i alt 330 liter byg"
[Ho 3:3 DK-KJV] Og jeg sagde til hende, Du skal bli' hos mig i mange dage; du skal ikke optræde som skøgen, og du ikke være der for en anden mand: sådant vil jeg også være der for dig.

[Ho 3:4 DK-KJV] For Israels børn skal være uden en konge i mange dage, og uden en prins, og uden et offer, og uden en figur, og uden en ephod, og uden teraphim:
[Ho 3:5 DK-KJV] Bagefter skal Israels børn vende tilbage, og søge efter HERREN deres Gud, og David deres konge; og skal frygte HERREN og hans godhed i de sidste dage.

Ho 3:1 Then said the LORD unto me, Go yet, love a woman beloved of her friend, yet an adulteress, according to the love of the LORD toward the children of Israel, who look to other gods, and love flagons of wine.

Ho 3:2 So I bought her to me for fifteen pieces of silver, and for an homer of barley, and an half homer of barley:

Ho 3:3 And I said unto her, Thou shalt abide for me many days; thou shalt not play the harlot, and thou shalt not be for another man: so will I also be for thee.
Ho 3:4 For the children of Israel shall abide many days without a king, and without a prince, and without a sacrifice, and without an image, and without an ephod, and without teraphim:
Ho 3:5 Afterward shall the children of Israel return, and seek the LORD their God, and David their king; and shall fear the LORD and his goodness in the latter days.

Hoseas bog Kapitel 4 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 4:1 DK-KJV] Hør HERRENs ord, i Israels børn: for HERREN har et mellemværende med landets indbyggere, fordi der ingen sandhed er, ej heller barmhjertighed, heller ikke kundskab om Gud i landet.
[Ho 4:2 DK-KJV] Ved at sværge, og lyve, og dræbe, og stjæle, og begå utroskab, brød de ud, og blod berører blod.

[Ho 4:3 DK-KJV] Derfor skal landet sørge, og hver og en der bor derinde skal sygne hen, med markens dyr og himmelens fugle; ja, havets fisk skal også fjernes.
[Ho 4:4 DK-KJV] Men lad ingen mand stride, ej heller bebrejde en anden; for dit folk er som de der strider med præsten.
[Ho 4:5 DK-KJV] Derfor skal du falde i den dag, og profeten skal også falde med dig i den nat, og jeg vil destruere din mor.
[Ho 4:6 DK-KJV] Mit folk er destrueret grundet mangel på kundskab: fordi du har forkastet kundskab, vil jeg også forkaste dig, så du ikke skal være en præst for mig: eftersom du har glemt din Guds lov, vil jeg også glemme dine børn.

[Ho 4:7 DK-KJV] Som de voksede i antal, sådant syndede

Ho 4:1 Hear the word of the LORD, ye children of Israel: for the LORD hath a controversy with the inhabitants of the land, because there is no truth, nor mercy, nor knowledge of God in the land.
Ho 4:2 By swearing, and lying, and killing, and stealing, and committing adultery, they break out, and blood toucheth blood.
Ho 4:3 Therefore shall the land mourn, and every one that dwelleth therein shall languish, with the beasts of the field, and with the fowls of heaven; yea, the fishes of the sea also shall be taken away.

Ho 4:4 Yet let no man strive, nor reprove another: for thy people are as they that strive with the priest.

Ho 4:5 Therefore shalt thou fall in the day, and the prophet also shall fall with thee in the night, and I will destroy thy mother.

Ho 4:6 My people are destroyed for lack of knowledge: because thou hast rejected knowledge, I will also reject thee, that thou shalt be no priest to me: seeing thou hast forgotten the law of thy God, I will also forget thy children.

Ho 4:7 As they were increased, so they sinned against me:

de imod mig: derfor vil jeg ændre deres herlighed indtil skam.
[Ho 4:8 DK-KJV] De spiser mit folks synd op, og de retter deres hjerte mod deres fejltrin.
[Ho 4:9 DK-KJV] Og det skal ske, som med folket, som med præsten: og jeg vil straffe dem på grund af deres veje, og belønne dem for deres gøren.
[Ho 4:10 DK-KJV] For de skal spise, og ikke ha' nok: de skal begå prostitution, og skal ikke vokse i antal: fordi de er stoppet med at være opmærksom på HERREN.
[Ho 4:11 DK-KJV] Prostitution og vin og ny vin fjerner hjertet.
[Ho 4:12 DK-KJV] Mit folk spørger deres stokke til råds, og deres stav erklærer overfor dem; for prostitueredes ånd har fået dem til at fejle, og de er gået ind på horevejen for ikke at være under deres Gud.
[Ho 4:13 DK-KJV] De ofrer på bjergenes toppe, og brænder røgelse på bakkerne, under ege og popler og elmetræer, fordi skyggen derfra er god: derfor skal jeres døtre begå prostitution, og jeres ægtefæller skal begå utroskab.
[Ho 4:14 DK-KJV] Jeg vil ikke straffe jeres døtre når de begår prostitution, ej heller jeres ægtefæller når de begår utroskab: for de demselv er adskilt med horeri, og de ofrer hos skøger: derfor skal folket der ikke forstår falde.
[Ho 4:15 DK-KJV] Skønt du, Israel, optræder som skøgen, lad dog ikke Judah krænke; og kom I ikke til Gilgal, gå I heller ikke op til Beth-aven, og sværg heller ikke, HERREN lever.
[Ho 4:16 DK-KJV] For Israel glider baglæns som en tilbagefalden kvie: nu vil HERREN fødre dem som et lam i et stort sted.
[Ho 4:17 DK-KJV] Ephraim er sluttet sammen med afguder: lad ham være alene.
[Ho 4:18 DK-KJV] Deres drik er sur: de har kontinuerligt begået prostitution: hendes ledere elsker skammeligt, det I gir.
[Ho 4:19 DK-KJV] Vinden har bundet hende op på hendes vinger, og de skal være skamfulde på grund af deres ofre.

therefore will I change their glory into shame.

Ho 4:8 They eat up the sin of my people, and they set their heart on their iniquity.

Ho 4:9 And there shall be, like people, like priest: and I will punish them for their ways, and reward them their doings.
Ho 4:10 For they shall eat, and not have enough: they shall commit whoredom, and shall not increase: because they have left off to take heed to the LORD.
Ho 4:11 Whoredom and wine and new wine take away the heart.
Ho 4:12 My people ask counsel at their stocks, and their staff declareth unto them: for the spirit of whoredoms hath caused them to err, and they have gone a whoring from under their God.
Ho 4:13 They sacrifice upon the tops of the mountains, and burn incense upon the hills, under oaks and poplars and elms, because the shadow thereof is good: therefore your daughters shall commit whoredom, and your spouses shall commit adultery.
Ho 4:14 I will not punish your daughters when they commit whoredom, nor your spouses when they commit adultery: for themselves are separated with whores, and they sacrifice with harlots: therefore the people that doth not understand shall fall.

Ho 4:15 Though thou, Israel, play the harlot, yet let not Judah offend; and come not ye unto Gilgal, neither go ye up to Beth-aven, nor swear, The LORD liveth.

Ho 4:16 For Israel slideth back as a backsliding heifer: now the LORD will feed them as a lamb in a large place.

Ho 4:17 Ephraim is joined to idols: let him alone.

Ho 4:18 Their drink is sour: they have committed whoredom continually: her rulers with shame do love, Give ye.
Ho 4:19 The wind hath bound her up in her wings, and they shall be ashamed because of their sacrifices.

Hoseas bog Kapitel 5 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 5:1 DK-KJV] Hør I dette, Kæreste præster; og lyt efter, I Israels hus, og lyt I godt efter, Kæreste hus for kongen; for dommen er imod jer, fordi I har været en fælde overfor Mizpah, og et net spredt udover Tabor.
[Ho 5:2 DK-KJV] Og de oprørske er grundige med at lave slagtninger, skønt jeg har været en irettesætter af dem alle.
[Ho 5:3 DK-KJV] Jeg kender Ephraim, og Israel er ikke skjult fra mig: for nu, Kæreste Ephraim, du begår prostitution, og Israel er besmittet.
[Ho 5:4 DK-KJV] De vil ikke indramme deres gøren for at vende sig mod deres Gud: for prostitueredes ånd er i deres midte, og de har ikke kendt HERREN.
[Ho 5:5 DK-KJV] Og Israels stolthed vidner ham lige op i ansigtet: derfor skal Ephraim og Israel falde i deres fejltrin; Judah skal også falde med dem.
[Ho 5:6 DK-KJV] De skal gå med deres flokke og med deres besætninger for at søge efter HERREN; men de skal ikke finde ham; han har trukket hamselv tilbage fra dem.
[Ho 5:7 DK-KJV] De har handlet forræderisk imod HERREN: for de har avlet fremmede børn: nu skal en måned fortære dem med deres dele.

Ho 5:1 Hear ye this, O priests; and hearken, ye house of Israel; and give ye ear, O house of the king; for judgment is toward you, because ye have been a snare on Mizpah, and a net spread upon Tabor.
Ho 5:2 And the revolters are profound to make slaughter, though I have been a rebuker of them all.
Ho 5:3 I know Ephraim, and Israel is not hid from me: for now, O Ephraim, thou committest whoredom, and Israel is defiled.
Ho 5:4 They will not frame their doings to turn unto their God: for the spirit of whoredoms is in the midst of them, and they have not known the LORD.
Ho 5:5 And the pride of Israel doth testify to his face: therefore shall Israel and Ephraim fall in their iniquity; Judah also shall fall with them.
Ho 5:6 They shall go with their flocks and with their herds to seek the LORD; but they shall not find him; he hath withdrawn himself from them.
Ho 5:7 They have dealt treacherously against the LORD: for they have begotten strange children: now shall a month devour them with their portions.

[Ho 5:8 DK-KJV] Blæs I i kornetten i Gibeah, og i trompeten i Rama: råb højt ved Beth-aven, efter dig, Kæreste Benjamin.
[Ho 5:9 DK-KJV] Ephraim skal være øde på irettesættelsens dag: blandt Israels stammer har jeg kundgjort det der med sikkerhed skal ske.
[Ho 5:10 DK-KJV] Judahs prinser var som var det dem der fjerner grænsen: derfor vil jeg hælde mit arrigskab udover dem som var det vand.
[Ho 5:11 DK-KJV] Ephraim er undertrykt og brudt i dom, fordi han frivilligt fulgte efter befalingen.
[Ho 5:12 DK-KJV] Derfor vil jeg overfor Ephraim være som en møl, og overfor Judahs hus som råddenskab.
[Ho 5:13 DK-KJV] Da Ephraim så' hans sygdom, og Judah så' hans sår, da gik Ephraim til Assyreren, og sendte bud til kong Jareb: alligevel kunne han ikke héle jer, ej heller kurere jer for jeres sår.
[Ho 5:14 DK-KJV] For jeg vil overfor Ephraim være som en løve, og som en ung løve overfor Judahs hus: Jeg, ja jeg, vil flå og gå væk; jeg vil fjerne, og ingen skal redde ham.
[Ho 5:15 DK-KJV] Jeg vil gå og vende tilbage til mit sted, indtil de anerkender deres krænkelse, og søger mit ansigt: de vil søge mig tidligt i deres lidelse.

Ho 5:8 Blow ye the cornet in Gibeah, and the trumpet in Ramah: cry aloud at Beth-aven, after thee, O Benjamin.
Ho 5:9 Ephraim shall be desolate in the day of rebuke: among the tribes of Israel have I made known that which shall surely be.
Ho 5:10 The princes of Judah were like them that remove the bound: therefore I will pour out my wrath upon them like water.
Ho 5:11 Ephraim is oppressed and broken in judgment, because he willingly walked after the commandment.
Ho 5:12 Therefore will I be unto Ephraim as a moth, and to the house of Judah as rottenness.
Ho 5:13 When Ephraim saw his sickness, and Judah saw his wound, then went Ephraim to the Assyrian, and sent to king Jareb: yet could he not heal you, nor cure you of your wound.
Ho 5:14 For I will be unto Ephraim as a lion, and as a young lion to the house of Judah: I, even I, will tear and go away; I will take away, and none shall rescue him.
Ho 5:15 I will go and return to my place, till they acknowledge their offence, and seek my face: in their affliction they will seek me early.

Hoseas bog Kapitel 6 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 6:1 DK-KJV] Kom, lad os vende tilbage til HERREN: for han har sønderrevet, og han vil héle os; han har slået, og han vil forbinde os.
[Ho 6:2 DK-KJV] Efter 2 dage vil han genoplive os: i den 3'je dag vil han rejse os op, og vi skal leve foran hans øjne.
[Ho 6:3 DK-KJV] Da skal vi vide, om vi følger med for at kende HERREN: hans udsendelse er forberedt som morgenen; og han skal komme til os som regnen, som den sidste og tidligere regn til jorden.
[Ho 6:4 DK-KJV] Kæreste Ephraim, hvad skal jeg gøre overfor dig? Kæreste Judah, hvad skal jeg gøre overfor dig? for jeres godhed er som en morgen sky, og som den tidlige dug der forsvinder.
[Ho 6:5 DK-KJV] Derfor har jeg hugget dem ud via profeterne; jeg har dræbt dem via ordene fra min mund: og dine domme er som lyset der stråler frem.
[Ho 6:6 DK-KJV] For jeg ønskede barmhjertighed, og ikke offer; og Guds kundskab mere end brændoffergaver.
[Ho 6:7 DK-KJV] Men de har som mennesker overtrådt pagten: der har de handlet forræderisk imod mig.
[Ho 6:8 DK-KJV] Gilead er en by af dem der arbejder med fejltrin, og er forurenet med blod.
[Ho 6:9 DK-KJV] Og som røvertropper venter på et menneske, sådant myrder præstegrupperne på vejen ved samtykke: for de begår uanstændighed.
[Ho 6:10 DK-KJV] Jeg har set en forfærdelig ting i Israels hus: der er Ephraims prostitution, Israel er besmittet.
[Ho 6:11 DK-KJV] Også, Kæreste Judah, han har sat en høst i gang efter dig, da jeg vendte mit folks tilfangetagelse.

Ho 6:1 Come, and let us return unto the LORD: for he hath torn, and he will heal us; he hath smitten, and he will bind us up.
Ho 6:2 After two days will he revive us: in the third day he will raise us up, and we shall live in his sight.
Ho 6:3 Then shall we know, if we follow on to know the LORD: his going forth is prepared as the morning; and he shall come unto us as the rain, as the latter and former rain unto the earth.

Ho 6:4 O Ephraim, what shall I do unto thee? O Judah, what shall I do unto thee? for your goodness is as a morning cloud, and as the early dew it goeth away.
Ho 6:5 Therefore have I hewed them by the prophets; I have slain them by the words of my mouth: and thy judgments are as the light that goeth forth.
Ho 6:6 For I desired mercy, and not sacrifice; and the knowledge of God more than burnt offerings.
Ho 6:7 But they like men have transgressed the covenant: there have they dealt treacherously against me.
Ho 6:8 Gilead is a city of them that work iniquity, and is polluted with blood.
Ho 6:9 And as troops of robbers wait for a man, so the company of priests murder in the way by consent: for they commit lewdness.
Ho 6:10 I have seen an horrible thing in the house of Israel: there is the whoredom of Ephraim, Israel is defiled.
Ho 6:11 Also, O Judah, he hath set an harvest for thee, when I returned the captivity of my people.

Hoseas bog Kapitel 7 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 7:1 DK-KJV] Da jeg ville ha' hélet Israel, da Ephraims fejltrin var afsløret, og Samarias ondskab: for de begik svig; og tyven kommer ind, og røvertropper plyndre udenfor.

Ho 7:1 When I would have healed Israel, then the iniquity of Ephraim was discovered, and the wickedness of Samaria: for they commit falsehood; and the thief

cometh in, and the troop of robbers spoileth without.

[Ho 7:2 DK-KJV] Og de tænker ikke over at jeg husker på al deres ondskab: nu har deres egen handlinger omsluttet dem rundt om; de er foran mit ansigt.
Ho 7:2 And they consider not in their hearts that I remember all their wickedness: now their own doings have beset them about; they are before my face.
[Ho 7:3 DK-KJV] De gør den konge glad med deres ondskab, og de prinser med deres løgne.
Ho 7:3 They make the king glad with their wickedness, and the princes with their lies.
[Ho 7:4 DK-KJV] De er alle utro, som en ovn der er varmet op af bageren, som stopper med at rejse sig efter han har æltet dejen, indtil den er hævet.
Ho 7:4 They are all adulterers, as an oven heated by the baker, who ceaseth from raising after he hath kneaded the dough, until it be leavened.

[Ho 7:5 DK-KJV] På vor konges dag har de prinser gjort ham syg med flasker af vin; han rækker hans hånd ud med dem der håner.
Ho 7:5 In the day of our king the princes have made him sick with bottles of wine; he stretched out his hand with scorners.
[Ho 7:6 DK-KJV] For de har klargjort deres hjerte som var det en ovn, alt imens de ligger på lur: deres bager sover hele natten; om morgenen brænder det som en flammende ild.
Ho 7:6 For they have made ready their heart like an oven, whiles they lie in wait: their baker sleepeth all the night; in the morning it burneth as a flaming fire.
[Ho 7:7 DK-KJV] De er alle varme som en ovn, og har fortæret deres dommere; alle deres konger er faldet: der er ingen blandt dem som kalder på mig.
Ho 7:7 They are all hot as an oven, and have devoured their judges; all their kings are fallen: there is none among them that calleth unto me.
[Ho 7:8 DK-KJV] Ephraim, han har blandet sig med folket; Ephraim er en kage der ikke er vendt.
Ho 7:8 Ephraim, he hath mixed himself among the people; Ephraim is a cake not turned.
[Ho 7:9 DK-KJV] Fremmede har fortæret hans styrke, og han forstår det ikke: ja, grå hår er her og der på ham, alligevel forstår han det ikke.
Ho 7:9 Strangers have devoured his strength, and he knoweth it not: yea, gray hairs are here and there upon him, yet he knoweth not.
[Ho 7:10 DK-KJV] Og Israels stolthed vidner ham lige op i ansigtet: og de vender sig ikke mod HERREN deres Gud, og søger ham heller ikke skønt alt dette.
Ho 7:10 And the pride of Israel testifieth to his face: and they do not return to the LORD their God, nor seek him for all this.
[Ho 7:11 DK-KJV] Ephraim er også som en tåbelig due uden hjerte: de kalder på Egypten, de går til Assyrien.
Ho 7:11 Ephraim also is like a silly dove without heart: they call to Egypt, they go to Assyria.
[Ho 7:12 DK-KJV] Når de skal gå, jeg vil sprede mit net over dem; jeg vil bringe dem ned som himlens fugle; jeg vil irettesætte dem, som deres menighed har hørt.
Ho 7:12 When they shall go, I will spread my net upon them; I will bring them down as the fowls of the heaven; I will chastise them, as their congregation hath heard.

[Ho 7:13 DK-KJV] Arme dem! for de har flygtet fra mig: destruktion mod dem! fordi de har overtrådt imod mig: skønt jeg har befriet dem, alligevel har de talt løgne imod mig.
Ho 7:13 Woe unto them! for they have fled from me: destruction unto them! because they have transgressed against me: though I have redeemed them, yet they have spoken lies against me.

[Ho 7:14 DK-KJV] Og de har ikke råbt på mig med deres hjerte, da de hylede i deres senge: de forsamlede demselv for at få korn og vin, og de gjorde oprør imod mig.
Ho 7:14 And they have not cried unto me with their heart, when they howled upon their beds: they assemble themselves for corn and wine, and they rebel against me.
[Ho 7:15 DK-KJV] Skønt jeg har forbundet og styrket deres arme, alligevel udtænker de misgerning imod mig.
Ho 7:15 Though I have bound and strengthened their arms, yet do they imagine mischief against me.
[Ho 7:16 DK-KJV] De vender tilbage, men ikke til den Allerhøjeste: de er som en bedragerisk bue: deres prinser skal falde ved sværdet på grund af deres tungers hærgen: dette skal være deres forhånelse i Egyptens land.
Ho 7:16 They return, but not to the most High: they are like a deceitful bow: their princes shall fall by the sword for the rage of their tongue: this shall be their derision in the land of Egypt.

Hoseas bog Kapitel 8 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 8:1 DK-KJV] Sæt trompeten til din mund. Han skal komme som en engel imod HERRENs hus, fordi de har overtrådt min pagt, og overtrådt imod min lov.
Ho 8:1 Set the trumpet to thy mouth. He shall come as an eagle against the house of the LORD, because they have transgressed my covenant, and trespassed against my law.

[Ho 8:2 DK-KJV] Israel skal råbe på mig, Min Gud, vi kender dig.
Ho 8:2 Israel shall cry unto me, My God, we know thee.
[Ho 8:3 DK-KJV] Israel har forkastet den ting der er god: fjenden skal forfølge ham.
Ho 8:3 Israel hath cast off the thing that is good: the enemy shall pursue him.
[Ho 8:4 DK-KJV] De har sat konger op, men ikke via mig: de har lavet prinser, og jeg vidste det ikke: af deres sølv og deres guld har de lavet afguder, så de må bli' afskåret.
Ho 8:4 They have set up kings, but not by me: they have made princes, and I knew it not: of their silver and their gold have they made them idols, that they may be cut off.
[Ho 8:5 DK-KJV] Din kalv, Kæreste Samaria, har skåret dig af; min vrede er antændt imod dem: hvor længe vil det vare førend de holder sig til uskyldighed?
Ho 8:5 Thy calf, O Samaria, hath cast thee off; mine anger is kindled against them: how long will it be ere they attain to innocency?

[Ho 8:6 DK-KJV] For den var også fra Israel: håndværkeren lavede den; derfor er den ikke Gud: men Samarias kalv skal bli' brudt i stykker.
[Ho 8:7 DK-KJV] For de har sået vinden, og de skal høste hvirvelvinden: den har ingen stilk: knoppen skal ikke frembringe noget mel, hvis det sker at den frembringer, skal de fremmede opsluge den.
[Ho 8:8 DK-KJV] Israel er opslugt: nu skal de være blandt Hedningerne som et kar hvori intet behag er.
[Ho 8:9 DK-KJV] For de er gået op til Assyrien, et vildt æsel alene for hamselv: Ephraim har hyret elskere.
[Ho 8:10 DK-KJV] Ja, skønt de har hyret blandt de nationerne, vil jeg nu samle dem, og de skal sørge en smule over byrden fra prinsernes konge.
[Ho 8:11 DK-KJV] Fordi Ephraim har lavet mange altre til synd, skal altre være en synd overfor ham.
[Ho 8:12 DK-KJV] Jeg har skrevet de store ting fra min lov til ham, men de var anset for at være som en underlig ting.
[Ho 8:13 DK-KJV] De ofrer kød som ofrene af mine offergaver, og spiser det; men HERREN accepterer dem ikke; nu vil han huske på deres fejltrin, og besøge deres synder: de skal vende tilbage til Egypten.
[Ho 8:14 DK-KJV] For Israel har glemt hans Skaber, og bygger templer; og Judah har multipliceret befæstede byer: men jeg vil sende en ild over hans byer, og den skal fortære paladserne derfra.

Ho 8:6 For from Israel was it also: the workman made it; therefore it is not God: but the calf of Samaria shall be broken in pieces.

Ho 8:7 For they have sown the wind, and they shall reap the whirlwind: it hath no stalk: the bud shall yield no meal: if so be it yield, the strangers shall swallow it up.
Ho 8:8 Israel is swallowed up: now shall they be among the Gentiles as a vessel wherein is no pleasure.
Ho 8:9 For they are gone up to Assyria, a wild ass alone by himself: Ephraim hath hired lovers.
Ho 8:10 Yea, though they have hired among the nations, now will I gather them, and they shall sorrow a little for the burden of the king of princes.
Ho 8:11 Because Ephraim hath made many altars to sin, altars shall be unto him to sin.
Ho 8:12 I have written to him the great things of my law, but they were counted as a strange thing.
Ho 8:13 They sacrifice flesh for the sacrifices of mine offerings, and eat it; but the LORD accepteth them not; now will he remember their iniquity, and visit their sins: they shall return to Egypt.
Ho 8:14 For Israel hath forgotten his Maker, and buildeth temples; and Judah hath multiplied fenced cities: but I will send a fire upon his cities, and it shall devour the palaces thereof.

Hoseas bog Kapitel 9 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 9:1 DK-KJV] Jubel ikke, Kæreste Israel, af glæde, som andre folk: for du har vendt dig væk fra din Gud i at hore, du har elsket en belønning på ethvert korngulv.
[Ho 9:2 DK-KJV] Gulvet og vinpressen skal ikke fodre dem, og den nye vin skal fejle i hende.
[Ho 9:3 DK-KJV] De skal ikke bo i HERRENs land; men Ephraim skal vende tilbage til Egypten, og de skal spise urene ting i Assyrien.
[Ho 9:4 DK-KJV] De skal ikke tilbyde vinoffergaver til HERREN, de skal heller ikke være velbehagelige overfor ham: deres ofre skal for dem være som brødet fra de der sørger; alle der spiser deraf skal være besmittet: for deres brød for deres sjæl skal ikke komme ind i HERRENs hus.
[Ho 9:5 DK-KJV] Hvad vil I gøre på den højtidelige dag, og på dagen for HERRENS fest?
[Ho 9:6 DK-KJV] For, se, de er væk grundet destruktion: Egypten skal samle dem op, Memphis skal begrave dem: de behagelige steder for deres sølv, brændenælder skal besidde dem: torne skal være i deres tabernakler.
[Ho 9:7 DK-KJV] Visitationsdagene er kommet, tilbagebetalingsdagene er kommet; Israel skal vide det: den profet er en tåbe, den spirituelle mand er tosset, på grund af mængden af dine fejltrin, og det store had.
[Ho 9:8 DK-KJV] Ephraims vægter var hos min Gud: men den profet er i alle hans veje en fælde fra en fuglefanger, og der er had i huset for hans Gud.
[Ho 9:9 DK-KJV] De har korrumperet demselv dybt, som i Gibeahs dage: derfor vil han huske på deres fejltrin, han vil besøge deres synder.
[Ho 9:10 DK-KJV] Jeg fandt Israel som var de druer i vildmarken; jeg så' jeres fædre som den førstmodne på figentræet ved hendes første tid: men de gik til Baalpeor, de

Ho 9:1 Rejoice not, O Israel, for joy, as other people: for thou hast gone a whoring from thy God, thou hast loved a reward upon every cornfloor.
Ho 9:2 The floor and the winepress shall not feed them, and the new wine shall fail in her.
Ho 9:3 They shall not dwell in the LORD'S land; but Ephraim shall return to Egypt, and they shall eat unclean things in Assyria.
Ho 9:4 They shall not offer wine offerings to the LORD, neither shall they be pleasing unto him: their sacrifices shall be unto them as the bread of mourners; all that eat thereof shall be polluted: for their bread for their soul shall not come into the house of the LORD.
Ho 9:5 What will ye do in the solemn day, and in the day of the feast of the LORD?
Ho 9:6 For, lo, they are gone because of destruction: Egypt shall gather them up, Memphis shall bury them: the pleasant places for their silver, nettles shall possess them: thorns shall be in their tabernacles.
Ho 9:7 The days of visitation are come, the days of recompence are come; Israel shall know it: the prophet is a fool, the spiritual man is mad, for the multitude of thine iniquity, and the great hatred.
Ho 9:8 The watchman of Ephraim was with my God: but the prophet is a snare of a fowler in all his ways, and hatred in the house of his God.
Ho 9:9 They have deeply corrupted themselves, as in the days of Gibeah: therefore he will remember their iniquity, he will visit their sins.
Ho 9:10 I found Israel like grapes in the wilderness; I saw your fathers as the firstripe in the fig tree at her first time: but they went to Baal-peor, and separated themselves unto

separerede demselv til den skam; og deres hæsligheder var ligesom de elskede det.
[Ho 9:11 DK-KJV] Angående Ephraim, deres herlighed skal flyve væk som en fugl, fra fødslen, og fra livmoderen, og fra undfangelsen.
[Ho 9:12 DK-KJV] Skønt de bringer deres børn op, alligevel vil jeg berøve dem, så der ikke skal være noget menneske tilbage: ja, også arm dem når jeg forlader dem!
[Ho 9:13 DK-KJV] Ephraim, som jeg så' Tyrus, er plantet på et behageligt sted: men Ephraim skal bringe hans børn frem til morderen.
[Ho 9:14 DK-KJV] Gi' dem, Kæreste HERRE: hvad vil du gi'? gi' dem en livmoder der fejler og tørre bryster.
[Ho 9:15 DK-KJV] Al deres ondskab er i Gilgal: for der hadede jeg dem: på grund af deres ondskabs handlinger vil jeg drive dem ud af mit hus, jeg vil ikke elske dem mere: alle deres prinser er oprørske.
[Ho 9:16 DK-KJV] Ephraim er slået, deres rod er tørret ud, de skal ikke bære nogen frugt: ja, skønt de frembringer, alligevel vil jeg dræbe ja den elskede frugt fra deres livmoder.

[Ho 9:17 DK-KJV] Min Gud vil kaste dem bort, fordi de ikke lyttede på ham: og de skal være omstrejfere blandt nationerne.

that shame; and their abominations were according as they loved.
Ho 9:11 As for Ephraim, their glory shall fly away like a bird, from the birth, and from the womb, and from the conception.
Ho 9:12 Though they bring up their children, yet will I bereave them, that there shall not be a man left: yea, woe also to them when I depart from them!
Ho 9:13 Ephraim, as I saw Tyrus, is planted in a pleasant place: but Ephraim shall bring forth his children to the murderer.
Ho 9:14 Give them, O LORD: what wilt thou give? give them a miscarrying womb and dry breasts.
Ho 9:15 All their wickedness is in Gilgal: for there I hated them: for the wickedness of their doings I will drive them out of mine house, I will love them no more: all their princes are revolters.
Ho 9:16 Ephraim is smitten, their root is dried up, they shall bear no fruit: yea, though they bring forth, yet will I slay even the beloved fruit of their womb.
Ho 9:17 My God will cast them away, because they did not hearken unto him: and they shall be wanderers among the nations.

Hoseas bog Kapitel 10 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 10:1 DK-KJV] Israel er en tom vinstok, han frembringer frugt til sigselv: efter folkemængden af hans frugt har han ladet mange altre fremstå; efter fortræffeligheden i hans land har de lavet stadselige figurer.
[Ho 10:2 DK-KJV] Deres hjerte er splittet; nu skal de bli' fundet mangelfulde: han skal bryde deres altre ned, han skal ødelægge deres figurer.
[Ho 10:3 DK-KJV] For nu skal de sige, Vi har ingen konge, fordi vi ikke frygtede HERREN; hvad skulle en konge da gøre for os?
[Ho 10:4 DK-KJV] De har talt ordene, ved at sværge falskt i at lave en pagt: Således springer dom op som skarntyde i markens fuger.
[Ho 10:5 DK-KJV] Samarias indbyggere skal frygte på grund af kalvene fra Beth-aven: for folket derfra skal sørge over det, og over des præster der jublede, på grund af des herlighed, fordi det er afgået fra det.
[Ho 10:6 DK-KJV] Det skal også bli' båret til Assyrien som en gave til kong Jereb: Ephraim skal modtage skam, og Israel skal være skamfuld over hans eget råd.
[Ho 10:7 DK-KJV] Angående Samaria, hendes konge er fjernet som skummet på vandet
[Ho 10:8 DK-KJV] Også Avens høje steder, Israels synd, skal bli' destrueret: tornen og tidslen skal komme op over deres altre; og de skal sige til bjergene, Dæk os; og til bakkerne, Fald over os.
[Ho 10:9 DK-KJV] Kæreste Israel, du har syndet fra de dage på Gibea: der stod de: kampen på Gibea imod fejltrinenes børn indhentede dem ikke.
[Ho 10:10 DK-KJV] Det er i mit ønske at jeg skulle irettesætte dem; og folket skal være samlet imod dem, når de skal binde demselv i deres 2 pløjefuger.
[Ho 10:11 DK-KJV] Og Ephraim er som en kvie der er trænet, og elsker at træde kornet ud; men jeg passerer over hendes smukke nakke: jeg vil få Ephraim til at ride; Judah skal pløje, og Jacob skal bryde hans jordklumper.
[Ho 10:12 DK-KJV] Så' til jerselv i retfærdighed, høst i

Ho 10:1 Israel is an empty vine, he bringeth forth fruit unto himself: according to the multitude of his fruit he hath increased the altars; according to the goodness of his land they have made goodly images.
Ho 10:2 Their heart is divided; now shall they be found faulty: he shall break down their altars, he shall spoil their images.

Ho 10:3 For now they shall say, We have no king, because we feared not the LORD; what then should a king do to us?
Ho 10:4 They have spoken words, swearing falsely in making a covenant: thus judgment springeth up as hemlock in the furrows of the field.
Ho 10:5 The inhabitants of Samaria shall fear because of the calves of Beth-aven: for the people thereof shall mourn over it, and the priests thereof that rejoiced on it, for the glory thereof, because it is departed from it.
Ho 10:6 It shall be also carried unto Assyria for a present to king Jareb: Ephraim shall receive shame, and Israel shall be ashamed of his own counsel.
Ho 10:7 As for Samaria, her king is cut off as the foam upon the water.
Ho 10:8 The high places also of Aven, the sin of Israel, shall be destroyed: the thorn and the thistle shall come up on their altars; and they shall say to the mountains, Cover us; and to the hills, Fall on us.
Ho 10:9 O Israel, thou hast sinned from the days of Gibeah: there they stood: the battle in Gibeah against the children of iniquity did not overtake them.
Ho 10:10 It is in my desire that I should chastise them; and the people shall be gathered against them, when they shall bind themselves in their two furrows.
Ho 10:11 And Ephraim is as an heifer that is taught, and loveth to tread out the corn; but I passed over upon her fair neck: I will make Ephraim to ride; Judah shall plow, and Jacob shall break his clods.
Ho 10:12 Sow to yourselves in righteousness, reap in

barmhjertighed, bryd jeres brakmark op: for det er tid til at søge HERREN, indtil han kommer og regner retfærdighed ned over jer.
[Ho 10:13 DK-KJV] I har pløjet ondskab, i har høstet fejltrin; i har spist løgnenes frugt: fordi du stolede på din vej, i dine mægtige mænds folkemængde.
[Ho 10:14 DK-KJV] Derfor skal en tumult rejse sig blandt folket, og alle dine fæstninger skal bli' plyndret, som Shalman plyndrede Beth-arbel på kampens dag: Moderen var slået i stykker over hendes børn.
[Ho 10:15 DK-KJV] Sådant skal Beth-el gøre mod jer på grund af jeres store ondskab: på en morgen skal Israels konge bli' fuldkommen fjernet.

mercy; break up your fallow ground: for it is time to seek the LORD, till he come and rain righteousness upon you.

Ho 10:13 Ye have plowed wickedness, ye have reaped iniquity; ye have eaten the fruit of lies: because thou didst trust in thy way, in the multitude of thy mighty men.
Ho 10:14 Therefore shall a tumult arise among thy people, and all thy fortresses shall be spoiled, as Shalman spoiled Beth-arbel in the day of battle: the mother was dashed in pieces upon her children.
Ho 10:15 So shall Beth-el do unto you because of your great wickedness: in a morning shall the king of Israel utterly be cut off.

Hoseas bog Kapitel 11 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 11:1 DK-KJV] Da Israel var et barn, da jeg elskede ham, og kaldte min søn ud af Egypten.

[Ho 11:2 DK-KJV] Som de kaldte dem, sådant gik de fra dem: de ofrede til Baalim, og brændte røgelse til udformede figure.
[Ho 11:3 DK-KJV] Jeg lærte også Ephraim at gå, ved at ta' dem ved deres arme; men de vidste ikke at jeg helbredte dem.
[Ho 11:4 DK-KJV] Jeg trak dem med snore fra et menneske, med kærlighedsbånd: og jeg var for dem som de der fjerner åget på deres kæber, og jeg lagde mad ud til dem.
[Ho 11:5 DK-KJV] Han skal ikke vende tilbage ind i Egyptens land, men Assyreren skal være hans konge, fordi de nægtede at vende tilbage.

[Ho 11:6 DK-KJV] Og sværdet skal forbli' i hans byer, og skal fortære hans grene, og opsluge dem, grundet deres egen råd.
[Ho 11:7 DK-KJV] Og mit folk er tilbøjelige til at vende mig ryggen: skønt de kaldte dem til den Allerhøjeste, er der slet ingen der ophøjer ham.
[Ho 11:8 DK-KJV] Hvordan skal jeg opgi' dig, Ephraim? hvordan skal jeg forløse dig Israel? hvordan kan jeg gøre dig som Admah? hvordan skal jeg sætte dig som Zeboim? mit hjerte har vendt sig i mig, mine omvendelser er optændt sammen.
[Ho 11:9 DK-KJV] Jeg vil ikke fuldbyrde min vredes voldsomhed, jeg vil ikke vende tilbage for at destruere Ephraim: for jeg er Gud, og ikke menneske; den Hellige Èner i din midte: og jeg vil ikke komme ind i byen.

[Ho 11:10 DK-KJV] De skal vandre efter HERREN: han skal brøle som en løve: når han brøler, da skal børnene skælve fra vesten.
[Ho 11:11 DK-KJV] De skal skælve som en fugl ud fra Egypten, og som en due ud fra Assyriens land: og jeg vil placere dem i deres huse, siger HERREN.
[Ho 11:12 DK-KJV] Ephraim omslutter mig med løgne, og Israels hus med bedrag: men Judah regerer stadig med Gud, og er trofast med de hellige.

Ho 11:1 When Israel was a child, then I loved him, and called my son out of Egypt.
Ho 11:2 As they called them, so they went from them: they sacrificed unto Baalim, and burned incense to graven images.
Ho 11:3 I taught Ephraim also to go, taking them by their arms; but they knew not that I healed them.
Ho 11:4 I drew them with cords of a man, with bands of love: and I was to them as they that take off the yoke on their jaws, and I laid meat unto them.
Ho 11:5 He shall not return into the land of Egypt, but the Assyrian shall be his king, because they refused to return.
Ho 11:6 And the sword shall abide on his cities, and shall consume his branches, and devour them, because of their own counsels.
Ho 11:7 And my people are bent to backsliding from me: though they called them to the most High, none at all would exalt him.
Ho 11:8 How shall I give thee up, Ephraim? how shall I deliver thee, Israel? how shall I make thee as Admah? how shall I set thee as Zeboim? mine heart is turned within me, my repentings are kindled together.
Ho 11:9 I will not execute the fierceness of mine anger, I will not return to destroy Ephraim: for I am God, and not man; the Holy One in the midst of thee: and I will not enter into the city.
Ho 11:10 They shall walk after the LORD: he shall roar like a lion: when he shall roar, then the children shall tremble from the west.
Ho 11:11 They shall tremble as a bird out of Egypt, and as a dove out of the land of Assyria: and I will place them in their houses, saith the LORD.
Ho 11:12 Ephraim compasseth me about with lies, and the house of Israel with deceit: but Judah yet ruleth with God, and is faithful with the saints.

Hoseas bog Kapitel 12 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 12:1 DK-KJV] Ephraim spiser af vinden, og følger efter østenvinden: han forøger daglig løgne og fortvivlelse; og de indgår en pagt med Assyrerne, og olie er båret ind i Egypten.

Ho 12:1 Ephraim feedeth on wind, and followeth after the east wind: he daily increaseth lies and desolation; and they do make a covenant with the Assyrians, and oil is carried into Egypt.

[Ho 12:2 DK-KJV] HERREN har også en mellemværende med

Ho 12:2 The LORD hath also a controversy with Judah,

Judah, og vil straffe Jacob efter hans veje; efter hans handlinger vil han tilbagebetale ham.
[Ho 12:3 DK-KJV] Han tog hans bror ved hælen i livmoderen, og via hans styrke havde han myndighed hos Gud:
[Ho 12:4 DK-KJV] Ja, han havde myndighed over englen, og sejrede: han græd, og lavede påkaldelsesbønner til ham: han fandt ham i Beth-el, og der talte han med os;
[Ho 12:5 DK-KJV] Ja hærskarers Gud HERREN; HERREN er hans mindesmærke.
[Ho 12:6 DK-KJV] Vend du dig derfor til din Gud: bevar barmhjertighed og dom, og vent kontinuerligt på din Gud.
[Ho 12:7 DK-KJV] Han er en handelsmand, vægtene af bedrag er i hans hånd: han elsker at undertrykke.
[Ho 12:8 DK-KJV] Og Ephraim sagde, Alligevel er jeg blevet rig, jeg har skaffet mig substans: i alt mit slid skal de ingen fejltrin finde i mig der var synd.
[Ho 12:9 DK-KJV] Og jeg der er HERREN din Gud fra Egyptens land vil alligevel få dig til at bo i tabernakler, som i de højtidelige festdage.

[Ho 12:10 DK-KJV] Jeg har også talt via profeterne, og har multipliceret visioner, og brugt lignelser, via profeternes tjeneste.
[Ho 12:11 DK-KJV] Er der fejltrin i Gilead? de er med sikkerhed forfængelige: de ofrer stude i Gilgal; ja, deres altre er som bunker i markens pløjefuger.
[Ho 12:12 DK-KJV] Og Jacob flygtede ind i Syriens land, og Israel tjente for en hustru, og for en hustru holdt han får.
[Ho 12:13 DK-KJV] Og via en profet bragte HERREN Israel ud af Egypten, og via en profet var han bevaret.
[Ho 12:14 DK-KJV] Ephraim provokerede ham mest bitterligt til vrede: derfor skal han efterlade hans blod på ham, og hans bebrejdelse skal hans Herre vende mod ham.

and will punish Jacob according to his ways; according to his doings will he recompense him.
Ho 12:3 He took his brother by the heel in the womb, and by his strength he had power with God:
Ho 12:4 Yea, he had power over the angel, and prevailed: he wept, and made supplication unto him: he found him in Beth-el, and there he spake with us;
Ho 12:5 Even the LORD God of hosts; the LORD is his memorial.
Ho 12:6 Therefore turn thou to thy God: keep mercy and judgment, and wait on thy God continually.
Ho 12:7 He is a merchant, the balances of deceit are in his hand: he loveth to oppress.
Ho 12:8 And Ephraim said, Yet I am become rich, I have found me out substance: in all my labours they shall find none iniquity in me that were sin.
Ho 12:9 And I that am the LORD thy God from the land of Egypt will yet make thee to dwell in tabernacles, as in the days of the solemn feast.
Ho 12:10 I have also spoken by the prophets, and I have multiplied visions, and used similitudes, by the ministry of the prophets.
Ho 12:11 Is there iniquity in Gilead? surely they are vanity: they sacrifice bullocks in Gilgal; yea, their altars are as heaps in the furrows of the fields.
Ho 12:12 And Jacob fled into the country of Syria, and Israel served for a wife, and for a wife he kept sheep.
Ho 12:13 And by a prophet the LORD brought Israel out of Egypt, and by a prophet was he preserved.
Ho 12:14 Ephraim provoked him to anger most bitterly: therefore shall he leave his blood upon him, and his reproach shall his Lord return unto him.

Hoseas bog Kapitel 13 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 13:1 DK-KJV] Når Ephraim talte skælvende, ophøjede han hamselv i Israel; men da han krænkede i Baal, døde han.
[Ho 13:2 DK-KJV] Og nu synder de mere og mere, og har lavet dem støbte figurer af deres sølv, og afguder efter deres egen forståelse, det er alt sammen håndværkerens værk: de siger om dem, Lad det menneske der ofrer kysse kalvene.
[Ho 13:3 DK-KJV] Derfor skal de være som morgenskyen, og som den tidlige dug der forsvinder, som avnen der ud fra gulvet er ført med hvirvelvinden, og som røgen ud af skorstenen.
[Ho 13:4 DK-KJV] Alligevel er jeg HERREN din Gud fra Egyptens land, og du skal ikke kende nogen gud foruden mig: for der er ingen frelser i tillæg til mig.
[Ho 13:5 DK-KJV] Jeg kendte dig i vildmarken, i landet med stor tørke.
[Ho 13:6 DK-KJV] Ligesom deres græsgange var, sådant blev de mættet; de blev mættet, og deres hjerte blev begejstret; derfor har de glemt mig.
[Ho 13:7 DK-KJV] Derfor vil jeg være som en løve for dem: jeg vil observere dem ved vejen som en leopard:
[Ho 13:8 DK-KJV] Jeg vil møde dem som en bjørn der er frarøvet hendes hvalpe, jeg vil sønderrive hinden om deres hjerte, og der vil jeg fortære dem som en løve: det vilde dyr skal flå dem.
[Ho 13:9 DK-KJV] Kæreste Israel, du har destrueret digselv; men i mig er din hjælp.

Ho 13:1 When Ephraim spake trembling, he exalted himself in Israel; but when he offended in Baal, he died.

Ho 13:2 And now they sin more and more, and have made them molten images of their silver, and idols according to their own understanding, all of it the work of the craftsmen: they say of them, Let the men that sacrifice kiss the calves.
Ho 13:3 Therefore they shall be as the morning cloud, and as the early dew that passeth away, as the chaff that is driven with the whirlwind out of the floor, and as the smoke out of the chimney.
Ho 13:4 Yet I am the LORD thy God from the land of Egypt, and thou shalt know no god but me: for there is no saviour beside me.
Ho 13:5 I did know thee in the wilderness, in the land of great drought.
Ho 13:6 According to their pasture, so were they filled; they were filled, and their heart was exalted; therefore have they forgotten me.
Ho 13:7 Therefore I will be unto them as a lion: as a leopard by the way will I observe them:

Ho 13:8 I will meet them as a bear that is bereaved of her whelps, and will rend the caul of their heart, and there will I devour them like a lion: the wild beast shall tear them.
Ho 13:9 O Israel, thou hast destroyed thyself; but in me is thine help.

[Ho 13:10 DK-KJV] Jeg vil være din konge: hvor er der nogen anden der må frelse dig i alle dine byer? og dine dommere om hvem du sagde, Gi' mig en konge og prinser?
[Ho 13:11 DK-KJV] Jeg gav dig en konge i min vrede, og fjernede ham i mit arrigskab.
[Ho 13:12 DK-KJV] Ephraims fejltrin er bundet op; hans synd er skjult.
[Ho 13:13 DK-KJV] Bekymringerne fra en kvinde med fødselsveer skal kommer over ham: han er en uvis søn; for han skulle ikke bli' længe på det sted hvor børnene bryder frem.
[Ho 13:14 DK-KJV] Jeg vil løskøbe dem fra gravens kraft; Jeg vil befri dem fra døden: Kæreste død, jeg vil være dine plager; Kæreste grav, jeg vil være din destruktion: anger skal være gemt fra mine øjne.
[Ho 13:15 DK-KJV] Skønt han er frugtbar blandt hans brødre, skal en østenvind komme, HERRENs vind skal komme op fra vildmarken, og hans kilde skal bli' tør, og hans fontæne skal tørre ud: han skal plyndre alle de behagelige kars skatte.
[Ho 13:16 DK-KJV] Samaria skal bli' øde; for hun har gjort oprør imod hendes Gud: de skal falde ved sværdet: deres spædbørn skal bli' slået i stykker, og deres kvinder med barn skal bli' flænset op.

Ho 13:10 I will be thy king: where is any other that may save thee in all thy cities? and thy judges of whom thou saidst, Give me a king and princes?
Ho 13:11 I gave thee a king in mine anger, and took him away in my wrath.

Ho 13:12 The iniquity of Ephraim is bound up; his sin is hid.

Ho 13:13 The sorrows of a travailing woman shall come upon him: he is an unwise son; for he should not stay long in the place of the breaking forth of children.
Ho 13:14 I will ransom them from the power of the grave; I will redeem them from death: O death, I will be thy plagues; O grave, I will be thy destruction: repentance shall be hid from mine eyes.
Ho 13:15 Though he be fruitful among his brethren, an east wind shall come, the wind of the LORD shall come up from the wilderness, and his spring shall become dry, and his fountain shall be dried up: he shall spoil the treasure of all pleasant vessels.
Ho 13:16 Samaria shall become desolate; for she hath rebelled against her God: they shall fall by the sword: their infants shall be dashed in pieces, and their women with child shall be ripped up.

Hoseas bog Kapitel 14 - Til toppen af Hoseas bog - Hosea KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ho 14:1 DK-KJV] Kæreste Israel, vend tilbage til HERREN din Gud; for du er faldet via dine fejltrin.
[Ho 14:2 DK-KJV] Ta' jeres ord med, og vend om til HERREN: sig til ham, Fjern alle fejltrin, og modtag os nådigt: sådant vil vi overgive vore læbers kalve.

[Ho 14:3 DK-KJV] Asshur skal ikke frelse os; vi vil ikke ride på heste: vi vil heller ikke mere sige til vore hænders værk, I er vor guder: for i dig finder de faderløse barmhjertighed.
[Ho 14:4 DK-KJV] Jeg vil héle deres tilbagefald, jeg vil frit elske dem: for min vrede er fjernet fra ham.
[Ho 14:5 DK-KJV] Jeg vil være som duggen overfor Israel: han skal gro som liljen, og sprede hans rødder som Libanon.
[Ho 14:6 DK-KJV] Hans grene skal sprede sig, og hans skønhed skal være som oliventræet, og hans duft som Libanon.
[Ho 14:7 DK-KJV] De der bor under hans skygge skal vende tilbage; de skal genoplive som kornet, og gro som vinstokken:
[Ho 14:8 DK-KJV] Ephraim skal sige, Hvad har jeg længere at gøre med afguder? jeg har hørt ham, og observeret ham: jeg er som et grønt grantræ. Fra mig er din frugt fundet.
[Ho 14:9 DK-KJV] Hvem er vis, og han skal forstå disse ting? forstandig, og han skal kende dem? for HERRENs veje er rette, og den retfærdige skal vandre på dem: men overtræderne skal falde deri.

Ho 14:1 O Israel, return unto the LORD thy God; for thou hast fallen by thine iniquity.
Ho 14:2 Take with you words, and turn to the LORD: say unto him, Take away all iniquity, and receive us graciously: so will we render the calves of our lips.
Ho 14:3 Asshur shall not save us; we will not ride upon horses: neither will we say any more to the work of our hands, Ye are our gods: for in thee the fatherless findeth mercy.
Ho 14:4 I will heal their backsliding, I will love them freely: for mine anger is turned away from him.
Ho 14:5 I will be as the dew unto Israel: he shall grow as the lily, and cast forth his roots as Lebanon.

Ho 14:6 His branches shall spread, and his beauty shall be as the olive tree, and his smell as Lebanon.
Ho 14:7 They that dwell under his shadow shall return; they shall revive as the corn, and grow as the vine: the scent thereof shall be as the wine of Lebanon.
Ho 14:8 Ephraim shall say, What have I to do any more with idols? I have heard him, and observed him: I am like a green fir tree. From me is thy fruit found.
Ho 14:9 Who is wise, and he shall understand these things? prudent, and he shall know them? for the ways of the LORD are right, and the just shall walk in them: but the transgressors shall fall therein.

[Joe 1:1 DK-KJV] HERRENs ord der kom til Joel sønnen af Pethuel.
[Joe 1:2 DK-KJV] Hør dette, I gamle mænd, og hør efter, alle I indbyggere i landet. Er dette sket i jeres dage, ja eller i jeres forfædres dage?
[Joe 1:3 DK-KJV] Fortæl I jeres børn om det, og lad jeres børn fortælle deres børn, og deres børn en anden generation.
[Joe 1:4 DK-KJV] Det som palmelarven har efterladt har græshoppen spist; og det som græshoppen har efterladt har målerlarven spist; og det som målerlarven har efterladt har sommerfuglelarven spist.
[Joe 1:5 DK-KJV] Vågn op, I drankere, og græd; og hyl, alle I vindrikkere, på grund af den nye vin; for den er fjernet fra jeres mund.
[Joe 1:6 DK-KJV] For en nation er kommet op over landet, stærk, og uden antal, hvis tænder er tænder fra en løve, og han har kindtænder fra en stor løve.
[Joe 1:7 DK-KJV] Han har lagt min vinstok øde, og afbarket mit figentræ: han har afklædt det fuldstændig, og kastet det bort; des grene er gjort hvide.
[Joe 1:8 DK-KJV] Sørg som en jomfru omsluttet med sækkelærred over ægtemanden i hendes ungdom.
[Joe 1:9 DK-KJV] Madoffergaven og drikoffergaven er fjernet fra HERRENs hus; præsterne, HERRENs betjenere, sørg.
[Joe 1:10 DK-KJV] Marken er ødelagt, landet sørger; for kornet er ødelagt: den nye vin er tørret ud, olien sygner hen.
[Joe 1:11 DK-KJV] Vær I skamfulde, Kæreste I vingårdsmænd; hyl, Kæreste I vinbeskærrere, for hveden og for byggen: nu da markens høst er gået tabt.
[Joe 1:12 DK-KJV] Vinstokken er tørret ud, figentræet sygner hen; granatæbletræet, også palmetræet, og æbletræet, ja alle markens træer, er visnet: Nu da glæden er visnet bort fra menneskesønnerne.
[Joe 1:13 DK-KJV] Omslut jerselv, og sørg, I præster: hyl, I alterets betjenere: kom, lig hele natten i sækkelærred, I min Guds betjenere: for madoffergaven og drikoffergaven er holdt tilbage fra jeres Guds hus.
[Joe 1:14 DK-KJV] Indvie I en faste, indkald til en højtidelig forsamling, saml de ældste og alle indbyggerne fra landet ind i HERREN jeres Guds hus, og råb til HERREN,
[Joe 1:15 DK-KJV] Arme jer på grund af den dag! for HERRENs dag er nær, og som en destruktion fra den Almægtige skal den komme.
[Joe 1:16 DK-KJV] Er ikke kødet fjernet foran jeres øjne, ja, glæde og fryd fra vores Guds hus?
[Joe 1:17 DK-KJV] Sædden er rådnet under deres jordklumper, hø-lofterne er lagt øde, laderne er brudt ned; for kornet er visnet.
[Joe 1:18 DK-KJV] Hvorfor sukker dyrene! kvægbesætningerne er forvirret, fordi de ingen græsgange har; ja, fåreflokkene er lagt øde.
[Joe 1:19 DK-KJV] Kæreste HERRE, til dig vil vi råbe: for ilden har fortæret vildmarkens græsgange, og flammen har brændt alle markens træer.
[Joe 1:20 DK-KJV] Markens dyr råber også på dig: for flodernes vandmasser er tørret ud, og ilden har fortæret vildmarkens græsgange.

Joe 1:1 The word of the LORD that came to Joel the son of Pethuel.
Joe 1:2 Hear this, ye old men, and give ear, all ye inhabitants of the land. Hath this been in your days, or even in the days of your fathers?

Joe 1:3 Tell ye your children of it, and let your children tell their children, and their children another generation.
Joe 1:4 That which the palmerworm hath left hath the locust eaten; and that which the locust hath left hath the cankerworm eaten; and that which the cankerworm hath left hath the caterpiller eaten.
Joe 1:5 Awake, ye drunkards, and weep; and howl, all ye drinkers of wine, because of the new wine; for it is cut off from your mouth.
Joe 1:6 For a nation is come up upon my land, strong, and without number, whose teeth are the teeth of a lion, and he hath the cheek teeth of a great lion.
Joe 1:7 He hath laid my vine waste, and barked my fig tree: he hath made it clean bare, and cast it away; the branches thereof are made white.
Joe 1:8 Lament like a virgin girded with sackcloth for the husband of her youth.
Joe 1:9 The meat offering and the drink offering is cut off from the house of the LORD; the priests, the LORD'S ministers, mourn.

Joe 1:10 The field is wasted, the land mourneth; for the corn is wasted: the new wine is dried up, the oil languisheth.
Joe 1:11 Be ye ashamed, O ye husbandmen; howl, O ye vinedressers, for the wheat and for the barley; because the harvest of the field is perished.
Joe 1:12 The vine is dried up, and the fig tree languisheth; the pomegranate tree, the palm tree also, and the apple tree, even all the trees of the field, are withered: because joy is withered away from the sons of men.
Joe 1:13 Gird yourselves, and lament, ye priests: howl, ye ministers of the altar: come, lie all night in sackcloth, ye ministers of my God: for the meat offering and the drink offering is withholden from the house of your God.
Joe 1:14 Sanctify ye a fast, call a solemn assembly, gather the elders and all the inhabitants of the land into the house of the LORD your God, and cry unto the LORD,

Joe 1:15 Alas for the day! for the day of the LORD is at hand, and as a destruction from the Almighty shall it come.
Joe 1:16 Is not the meat cut off before our eyes, yea, joy and gladness from the house of our God?
Joe 1:17 The seed is rotten under their clods, the garners are laid desolate, the barns are broken down; for the corn is withered.
Joe 1:18 How do the beasts groan! the herds of cattle are perplexed, because they have no pasture; yea, the flocks of sheep are made desolate.
Joe 1:19 O LORD, to thee will I cry: for the fire hath devoured the pastures of the wilderness, and the flame hath burned all the trees of the field.
Joe 1:20 The beasts of the field cry also unto thee: for the rivers of waters are dried up, and the fire hath devoured the pastures of the wilderness.

Joels bog Kapitel 2 - Til toppen af Joels bog - Joel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Joe 2:1 DK-KJV] Blæs I i trompeten i Zion, og slå alarm på mit hellige bjerg: lad alle indbyggerne fra landet ryste: for HERRENs dag kommer, for den er meget tæt på;
[Joe 2:2 DK-KJV] En dag med mørke og dysterhed, en dag med skyer og af tyk mørke, som morgenen spreder sig på bjergene: et stort og stærkt folk; der har aldrig været et som det, det skal der heller ikke være efter det, ja i årene efter mange generationer.
[Joe 2:3 DK-KJV] En ild fortærer foran dem: og en flamme brænder bagved dem: landet er som Edens have foran dem, og bagved dem en øde vildmark; ja, og intet skal undslippe dem.
[Joe 2:4 DK-KJV] Deres fremtoning er som hestes fremtoning; og som ryttere, sådant skal de løbe.
[Joe 2:5 DK-KJV] Som larmen fra stridsvogne på bjergtoppene skal de springe, som larmen fra en flamme af ild der fortærer stubbene, som et stærkt folk udstyret til kamp.
[Joe 2:6 DK-KJV] Foran deres ansigt skal folket bli' plaget meget: alle ansigter skal samle sorthed.
[Joe 2:7 DK-KJV] De skal løbe som mægtige mænd; de skal bestige muren som krigere; og de skal marchere hver og en på hans veje, og de skal ikke bryde deres rang:
[Joe 2:8 DK-KJV] En skal heller ikke stole på en anden; de skal vandre hver og en på hans sti: og når de falder over sværdet, skal de ikke bli' såret.
[Joe 2:9 DK-KJV] De skal løbe frem og tilbage i byen; de skal løbe på muren, de skal klatre op på husene; de skal komme ind af vinduerne som en tyv.
[Joe 2:10 DK-KJV] Jorden skal ryste foran dem; det himmelske skal ryste: solen og månen skal bli' mørk, og stjernerne skal holde sin skinnen tilbage.
[Joe 2:11 DK-KJV] Og HERREN skal ytre hans stemmen foran hans hær: for hans lejr er meget stor; for han er stærk som exekvere hans ord: for HERRENs dag er stor og meget forfærdelig; og hvem kan udholde den?
[Joe 2:12 DK-KJV] Derfor siger HERREN også nu, ja vend I jer mod mig med hele jeres hjerte, og med faste, og med gråd, og med sorg:
[Joe 2:13 DK-KJV] Og itu-riv jeres hjerte, og ikke jeres beklædningsgenstande, og vend jer mod HERREN jeres Gud: for han er nådig og barmhjertig, langsom til vrede, og af stor godhed, og omvender sig fra det onde.
[Joe 2:14 DK-KJV] Hvem ved om han vil vende om og angre, og efterlade en velsignelse bagved sig; ja en madoffergave og en drikoffergave til HERREN jeres Gud?
[Joe 2:15 DK-KJV] Blæs i trompeten i Zion, indvie en faste, indkald til en højtidelig forsamling:
[Joe 2:16 DK-KJV] Saml folket, indvie menigheden, forsamle de ældste, saml børnene, og de der suger på brysterne: lad brudgommen komme frem fra hans kammer, og bruden ud af hendes værelse.
[Joe 2:17 DK-KJV] Lad præsterne, HERRENs betjenere, græde mellem søjlegangen og alteret, og lad dem sige, Skån dit folk, Kæreste HERRE, og giv ikke dit folk over til bebrejdelse, så hedningerne skulle regere over dem: hvorfor skulle de sige blandt folket, Hvor er deres Gud?
[Joe 2:18 DK-KJV] Da vil HERREN være jaloux over hans land, og ha' medlidenhed med hans folk.

Joe 2:1 Blow ye the trumpet in Zion, and sound an alarm in my holy mountain: let all the inhabitants of the land tremble: for the day of the LORD cometh, for it is nigh at hand;
Joe 2:2 A day of darkness and of gloominess, a day of clouds and of thick darkness, as the morning spread upon the mountains: a great people and a strong; there hath not been ever the like, neither shall be any more after it, even to the years of many generations.
Joe 2:3 A fire devoureth before them; and behind them a flame burneth: the land is as the garden of Eden before them, and behind them a desolate wilderness; yea, and nothing shall escape them.
Joe 2:4 The appearance of them is as the appearance of horses; and as horsemen, so shall they run.

Joe 2:5 Like the noise of chariots on the tops of mountains shall they leap, like the noise of a flame of fire that devoureth the stubble, as a strong people set in battle array.
Joe 2:6 Before their face the people shall be much pained: all faces shall gather blackness.
Joe 2:7 They shall run like mighty men; they shall climb the wall like men of war; and they shall march every one on his ways, and they shall not break their ranks:
Joe 2:8 Neither shall one thrust another; they shall walk every one in his path: and when they fall upon the sword, they shall not be wounded.
Joe 2:9 They shall run to and fro in the city; they shall run upon the wall, they shall climb up upon the houses; they shall enter in at the windows like a thief.
Joe 2:10 The earth shall quake before them; the heavens shall tremble: the sun and the moon shall be dark, and the stars shall withdraw their shining:
Joe 2:11 And the LORD shall utter his voice before his army: for his camp is very great: for he is strong that executeth his word: for the day of the LORD is great and very terrible; and who can abide it?
Joe 2:12 Therefore also now, saith the LORD, turn ye even to me with all your heart, and with fasting, and with weeping, and with mourning:
Joe 2:13 And rend your heart, and not your garments, and turn unto the LORD your God: for he is gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repenteth him of the evil.
Joe 2:14 Who knoweth if he will return and repent, and leave a blessing behind him; even a meat offering and a drink offering unto the LORD your God?
Joe 2:15 Blow the trumpet in Zion, sanctify a fast, call a solemn assembly:
Joe 2:16 Gather the people, sanctify the congregation, assemble the elders, gather the children, and those that suck the breasts: let the bridegroom go forth of his chamber, and the bride out of her closet.
Joe 2:17 Let the priests, the ministers of the LORD, weep between the porch and the altar, and let them say, Spare thy people, O LORD, and give not thine heritage to reproach, that the heathen should rule over them: wherefore should they say among the people, Where is their God?
Joe 2:18 Then will the LORD be jealous for his land, and pity his people.

[Joe 2:19 DK-KJV] Ja, HERREN vil svare og sige til hans folk, Læg mærke til, jeg vil sende jer korn, og vin, og olie, og I skal være tilfreds med det: og jeg vil ikke mere gøre jer til en bebrejdelse blandt hedningerne:
[Joe 2:20 DK-KJV] Men jeg vil flytte den nordlige hær langt væk fra jer, og vil drive ham ind i et bart og øde land, med hans ansigt mod østhavet, og hans bagdel mod det yderste hav, og hans stak skal komme op, og hans dårlige duft skal komme op, fordi han har gjort store ting.
[Joe 2:21 DK-KJV] Frygt ikke, Kæreste land; vær glad og jubel: for HERREN vil gøre store ting.
[Joe 2:22 DK-KJV] Vær ikke bange, I markens dyr: for vildmarkens græsgange grønnes, for træet bære hendes frugt, figentræet og vinstokken fremviser deres styrke.
[Joe 2:23 DK-KJV] Vær da glade, I Zions børn, og jubel over HERREN jeres Gud: for han har givet jer den tidliger regn afmålt, og han vil forårsage at regnen kommer ned til jer, den tidligere regn, og den sidste regn i den første måned.
[Joe 2:24 DK-KJV] Og gulvene skal være fyldt med hvede, og krukkerne skal flyde over med vin og olie.
[Joe 2:25 DK-KJV] Og jeg vil genrejse de år til jer som græshoppen, målerlarven, sommerfuglelarven, og palmelarven har spist, min store hær som jeg sendte blandt jer.
[Joe 2:26 DK-KJV] Og I skal ha' rigeligt at spise, og være tilfredsstillet, og rose HERREN jeres Guds navn, som har handlet vidunderligt med jer: og mit folk skal aldrig mere bli' gjort til skamme.
[Joe 2:27 DK-KJV] Og I skal vide at jeg er i Israels midte, og at jeg er HERREN jeres Gud, og ingen anden: og mit folk skal aldrig mere bli' gjort til skamme.
[Joe 2:28 DK-KJV] Og bagefter skal det komme til at ske, at jeg vil hælde min ånd ud over alt kød; og jeres sønner og jeres døtre skal profetere, jeres gamle mænd skal drømme drømme, jeres unge mænd skal se visioner:
[Joe 2:29 DK-KJV] Og også over tjenerne og over tjenestepigerne vil jeg i de dage hælde min ånd ud over.
[Joe 2:30 DK-KJV] Og jeg vil vise undere på himlene og på jorden, blod, og ild, og søjler af røg.
[Joe 2:31 DK-KJV] Solen skal bli' vendt indtil mørke, og månen indtil blod, før den store og frygtelige dag fra HERREN kommer.
[Joe 2:32 DK-KJV] Og det skal ske, at hvemsomhelst som kalder på HERRENs navn skal bli' forløst: for i Zionbjerget og i Jerusalem skal der være forløsning, som HERREN har sagt, og i den rest som HERREN skal kalde.

Joe 2:19 Yea, the LORD will answer and say unto his people, Behold, I will send you corn, and wine, and oil, and ye shall be satisfied therewith: and I will no more make you a reproach among the heathen:
Joe 2:20 But I will remove far off from you the northern army, and will drive him into a land barren and desolate, with his face toward the east sea, and his hinder part toward the utmost sea, and his stink shall come up, and his ill savour shall come up, because he hath done great things.
Joe 2:21 Fear not, O land; be glad and rejoice: for the LORD will do great things.
Joe 2:22 Be not afraid, ye beasts of the field: for the pastures of the wilderness do spring, for the tree beareth her fruit, the fig tree and the vine do yield their strength.
Joe 2:23 Be glad then, ye children of Zion, and rejoice in the LORD your God: for he hath given you the former rain moderately, and he will cause to come down for you the rain, the former rain, and the latter rain in the first month.
Joe 2:24 And the floors shall be full of wheat, and the fats shall overflow with wine and oil.

Joe 2:25 And I will restore to you the years that the locust hath eaten, the cankerworm, and the caterpiller, and the palmerworm, my great army which I sent among you.

Joe 2:26 And ye shall eat in plenty, and be satisfied, and praise the name of the LORD your God, that hath dealt wondrously with you: and my people shall never be ashamed.
Joe 2:27 And ye shall know that I am in the midst of Israel, and that I am the LORD your God, and none else: and my people shall never be ashamed.
Joe 2:28 And it shall come to pass afterward, that I will pour out my spirit upon all flesh; and your sons and your daughters shall prophesy, your old men shall dream dreams, your young men shall see visions:
Joe 2:29 And also upon the servants and upon the handmaids in those days will I pour out my spirit.
Joe 2:30 And I will shew wonders in the heavens and in the earth, blood, and fire, and pillars of smoke.
Joe 2:31 The sun shall be turned into darkness, and the moon into blood, before the great and the terrible day of the LORD come.
Joe 2:32 And it shall come to pass, that whosoever shall call on the name of the LORD shall be delivered: for in mount Zion and in Jerusalem shall be deliverance, as the LORD hath said, and in the remnant whom the LORD shall call.

Joels bog Kapitel 3 - Til toppen af Joels bog - Joel KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Joe 3:1 DK-KJV] For, læg mærke til, i de dage, og på det tidspunkt, da skal jeg igen bringe de tilfangetagne fra Judah og Jerusalem tilbage,
[Joe 3:2 DK-KJV] Jeg vil også samle alle nationer, og vil bringe dem ned til Jehoshaphats dal, og vil der appellere med dem for mit folk og for min arv Israel, som de har spredt blandt nationerne, og opdelt mit land.
[Joe 3:3 DK-KJV] Og de har kastet lod om mit folk; og har givet en dreng for en skøge, og solgt en pige for vin, så de måtte kunne drikke.
[Joe 3:4 DK-KJV] Ja, og hvad har I at gøre med mig, Kæreste Tyrus, og Zidon, og alle Palæstinas kyster? vil I give mig en tilbagebetaling? og hvis I vil tilbagebetale mig, vil jeg meget hurtigt returnere jeres tilbagebetaling over

Joe 3:1 For, behold, in those days, and in that time, when I shall bring again the captivity of Judah and Jerusalem,
Joe 3:2 I will also gather all nations, and will bring them down into the valley of Jehoshaphat, and will plead with them there for my people and for my heritage Israel, whom they have scattered among the nations, and parted my land.

Joe 3:3 And they have cast lots for my people; and have given a boy for an harlot, and sold a girl for wine, that they might drink.
Joe 3:4 Yea, and what have ye to do with me, O Tyre, and Zidon, and all the coasts of Palestine? will ye render me a recompence? and if ye recompense me, swiftly and speedily will I return your recompence upon your own head;

jeres egne hoveder;

[Joe 3:5 DK-KJV] Nu da I har taget mit sølv og mit guld, og har båret mine smukke og velbehagelige ting ind i jeres templer:
[Joe 3:6 DK-KJV] Også Judahs børn og Jerusalems børn har I solgt til Grækerne, så I kunne flytte dem langt væk fra deres grænser.
[Joe 3:7 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil rejse dem ud fra de steder hvor I har solgt dem til, og vil returnere jeres tilbagebetaling over jeres egne hoveder:
[Joe 3:8 DK-KJV] Og jeg vil sælge jeres sønner og jeres døtre ind i hænderne på Judahs børn, og de skal sælge dem til Sabæerne, til et folk langt væk fra: for HERREN har talt det.
[Joe 3:9 DK-KJV] Proklamer I dette blandt Hedningerne; Forbered krig, væk de mægtige mænd op, lad alle krigerne komme nær; lad dem komme op:
[Joe 3:10 DK-KJV] Slå jeres plovskær indtil sværd, og jeres vingårdsknive til spyd: lad den svage sige, jeg er stærk.
[Joe 3:11 DK-KJV] Forsamle jerselv, og kom, alle I hedninger, og samle jerselv sammen rundt om: få dine mægtige énere til at komme ned derfra, Kæreste HERRE.
[Joe 3:12 DK-KJV] Lad hedningerne bli' vækket, og kom op til Jehoshaphats dal: for der vil jeg sidde for at dømme alle hedningerne rundt om.
[Joe 3:13 DK-KJV] Kom med seglet, for høsten er moden: kom, kom jer ned; for pressen er fuld, krukkerne flyder over; for deres ondskab er stor.
[Joe 3:14 DK-KJV] Folkemængder, folkemængder i afgørelsens dal: for HERRENs dag er nær i afgørelsens dal.
[Joe 3:15 DK-KJV] Solen og månen skal bli' formørket, og stjernerne skal holde sin skinnen tilbage.
[Joe 3:16 DK-KJV] HERREN skal også brøle ud fra Zion, og ytre hans stemme fra Jerusalem; og himlene og jorden skal ryste: men HERREN vil være hans folks håb, og styrken for Israels børn.
[Joe 3:17 DK-KJV] Sådant skal I vide at jeg er HERREN jeres Gud der bor i Zion, mit hellige bjerg: da skal Jerusalem være hellig, og der skal ingen fremmede længere passere gennem hende mere.
[Joe 3:18 DK-KJV] Og det skal ske i den dag, at bjergene skal lade ny vin falde ned, og bakkerne skal flyde med mælk, og alle Judahs floder skal flyde med vandmasser, og en kilde skal komme frem fra HERRENs hus, og skal vande Shittimdalen.
[Joe 3:19 DK-KJV] Egypten skal være en ødemark, og Edom skal være en øde vildmark, på grund af voldsomheden imod Judahs børn, fordi de har udgydt uskyldig blod i deres land.
[Joe 3:20 DK-KJV] Men Judah skal bo for evigt, og Jerusalem fra generation til generation.
[Joe 3:21 DK-KJV] For jeg vil rense deres blod som jeg ikke har renset: for HERREN bor i Zion.

Joe 3:5 Because ye have taken my silver and my gold, and have carried into your temples my goodly pleasant things:
Joe 3:6 The children also of Judah and the children of Jerusalem have ye sold unto the Grecians, that ye might remove them far from their border.
Joe 3:7 Behold, I will raise them out of the place whither ye have sold them, and will return your recompence upon your own head:

Joe 3:8 And I will sell your sons and your daughters into the hand of the children of Judah, and they shall sell them to the Sabeans, to a people far off: for the LORD hath spoken it.
Joe 3:9 Proclaim ye this among the Gentiles; Prepare war, wake up the mighty men, let all the men of war draw near; let them come up:

Joe 3:10 Beat your plowshares into swords, and your pruninghooks into spears: let the weak say, I am strong.
Joe 3:11 Assemble yourselves, and come, all ye heathen, and gather yourselves together round about: thither cause thy mighty ones to come down, O LORD.
Joe 3:12 Let the heathen be wakened, and come up to the valley of Jehoshaphat: for there will I sit to judge all the heathen round about.
Joe 3:13 Put ye in the sickle, for the harvest is ripe: come, get you down; for the press is full, the fats overflow; for their wickedness is great.

Joe 3:14 Multitudes, multitudes in the valley of decision: for the day of the LORD is near in the valley of decision.
Joe 3:15 The sun and the moon shall be darkened, and the stars shall withdraw their shining.
Joe 3:16 The LORD also shall roar out of Zion, and utter his voice from Jerusalem; and the heavens and the earth shall shake: but the LORD will be the hope of his people, and the strength of the children of Israel.

Joe 3:17 So shall ye know that I am the LORD your God dwelling in Zion, my holy mountain: then shall Jerusalem be holy, and there shall no strangers pass through her any more.
Joe 3:18 And it shall come to pass in that day, that the mountains shall drop down new wine, and the hills shall flow with milk, and all the rivers of Judah shall flow with waters, and a fountain shall come forth of the house of the LORD, and shall water the valley of Shittim.

Joe 3:19 Egypt shall be a desolation, and Edom shall be a desolate wilderness, for the violence against the children of Judah, because they have shed innocent blood in their land.
Joe 3:20 But Judah shall dwell for ever, and Jerusalem from generation to generation.
Joe 3:21 For I will cleanse their blood that I have not cleansed: for the LORD dwelleth in Zion.

[Am 1:1 DK-KJV] Ordene fra Amos, som var blandt Tekoas hyrder, hvilket han så' vedrørende Israel i Uzzias dage Judahs konge, og i Jeroboams dage Joas' søn Israels konge, 2 år før jordskælvet.
Am 1:1 The words of Amos, who was among the herdmen of Tekoa, which he saw concerning Israel in the days of Uzziah king of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash king of Israel, two years before the earthquake.

[Am 1:2 DK-KJV] Og han sagde, HERREN vil brøle fra Zion, og ytre hans stemme fra Jerusalem; og hyrdernes boliger skal sørge, og Carmelbakkens top skal visne.
Am 1:2 And he said, The LORD will roar from Zion, and utter his voice from Jerusalem; and the habitations of the shepherds shall mourn, and the top of Carmel shall wither.

[Am 1:3 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Damaskus' 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi de har tærsket Gilead med tærskeredskaber af jern:
Am 1:3 Thus saith the LORD; For three transgressions of Damascus, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they have threshed Gilead with threshing instruments of iron:

[Am 1:4 DK-KJV] Men jeg vil sende en ild ind i Hazaels hus, som skal fortære Ben-hadads paladser.
Am 1:4 But I will send a fire into the house of Hazael, which shall devour the palaces of Ben-hadad.

[Am 1:5 DK-KJV] Jeg vil også knække Damaskus' bom, og afskære indbyggerne fra Avansletten, og ham der holder scepteret fra Edens hus: og Syriens folk skal gå ind i fangenskab til Kir, siger HERREN.
Am 1:5 I will break also the bar of Damascus, and cut off the inhabitant from the plain of Aven, and him that holdeth the sceptre from the house of Eden: and the people of Syria shall go into captivity unto Kir, saith the LORD.

[Am 1:6 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Gazas 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi de bortførte alle de tilfangetagne, for at forløse dem til Edom:
Am 1:6 Thus saith the LORD; For three transgressions of Gaza, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they carried away captive the whole captivity, to deliver them up to Edom:

[Am 1:7 DK-KJV] Men jeg vil sende en ild på Gazas mur, som skal fortære dens paladser.
Am 1:7 But I will send a fire on the wall of Gaza, which shall devour the palaces thereof:

[Am 1:8 DK-KJV] Og jeg vil fjerne indbyggerne fra Ashdod, og ham der holder scepteret fra Tyrus, og jeg vil vende min hånd imod Ekron: og resterne fra Filisterne skal gå til grunde, siger Herren GUD.
Am 1:8 And I will cut off the inhabitant from Ashdod, and him that holdeth the sceptre from Ashkelon, and I will turn mine hand against Ekron: and the remnant of the Philistines shall perish, saith the Lord GOD.

[Am 1:9 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Tyrus' 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi de udleverede alle de tilfangetagne til Edom, og ikke huskede på den broderlige pagt:
Am 1:9 Thus saith the LORD; For three transgressions of Tyrus, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they delivered up the whole captivity to Edom, and remembered not the brotherly covenant:

[Am 1:10 DK-KJV] Men jeg vil sende en ild over Tyrus' mur, som skal fortære dens paladser.
Am 1:10 But I will send a fire on the wall of Tyrus, which shall devour the palaces thereof.

[Am 1:11 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Edoms 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi han forfulgte hans bror med sværdet, og ingen medlidenhed havde, og hans vrede bare blev ved og ved, og han holdt fast ved hans arrigskab for evigt:
Am 1:11 Thus saith the LORD; For three transgressions of Edom, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because he did pursue his brother with the sword, and did cast off all pity, and his anger did tear perpetually, and he kept his wrath for ever:

[Am 1:12 DK-KJV] Men jeg vil sende en ild over Teman, som skal fortære Bozaras paladser.
Am 1:12 But I will send a fire upon Teman, which shall devour the palaces of Bozrah.

[Am 1:13 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Ammons børns 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi de sønderrev kvinderne med barn fra Gilead, så de måtte forstørre deres grænser:
Am 1:13 Thus saith the LORD; For three transgressions of the children of Ammon, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they have ripped up the women with child of Gilead, that they might enlarge their border:

[Am 1:14 DK-KJV] Men jeg vil antænde en ild på Rabbas mur, og den skal fortære dens paladser, med råbende på kampens dag, med stormen på hvirvelvindens dag:
Am 1:14 But I will kindle a fire in the wall of Rabbah, and it shall devour the palaces thereof, with shouting in the day of battle, with a tempest in the day of the whirlwind:

[Am 1:15 DK-KJV] Og deres konger skal gå ind i fangenskab, han og hans prinser samlet, siger HERREN.
Am 1:15 And their king shall go into captivity, he and his princes together, saith the LORD.

[Am 2:1 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Moabs 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi de brændte Edoms konges knogler indtil kalk:
Am 2:1 Thus saith the LORD; For three transgressions of Moab, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because he burned the bones of the king of Edom into lime:

[Am 2:2 DK-KJV] Men jeg vil sende en ild over Moab, og den skal fortære Kerioths paladser: og Moab skal dø med tumult, med råben, og med trumpet-lyden.
Am 2:2 But I will send a fire upon Moab, and it shall devour the palaces of Kerioth: and Moab shall die with tumult, with shouting, and with the sound of the trumpet:

[Am 2:3 DK-KJV] Og jeg vil fjerne dommeren fra dens
Am 2:3 And I will cut off the judge from the midst thereof, and will

midte, og vil slå alle dens prinser ihjel med ham, siger HERREN.
[Am 2:4 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Judahs 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi de har foragtet HERRENs lov, og ikke har holdt hans befalinger, og deres løgne får dem til at fejle, ligesom deres fædre har vandret:
[Am 2:5 DK-KJV] Men jeg vil sende en ild over Judah, og den skal fortære Jerusalems paladser.
[Am 2:6 DK-KJV] Dette siger HERREN; For Israels 3 overtrædelser, og for 4, vil jeg ikke fjerne dens straf; fordi de solgte den retskafne for sølv, og den fattige for et par sko;
[Am 2:7 DK-KJV] Der tragter efter jordens støv på den fattiges hoved, og vender sig væk fra den sagtmodiges vej: og en mand og hans far vil gå indtil den samme pige, for at vanhellige mit hellige navn:
[Am 2:8 DK-KJV] Og de lægger demselv ned på tøjet der var lagt i pant ved ethvert alter, og de drikker den fordømtes vin i deres guds hus.
[Am 2:9 DK-KJV] Alligevel destruerede jeg Amoriterne foran dem, de som var lige så høje som cedertræerne, og han var stærk som egetræerne; alligevel destruerede jeg hans frugt ovenfra, og hans rødder nedenfra.
[Am 2:10 DK-KJV] Jeg bragte jer også op fra Egyptens land, og ledte jer gennem vildmarken i 40 år, for at besidde Amoriternes land.
[Am 2:11 DK-KJV] Og jeg rejste nogle af jeres sønner op for at være profeter, og af jeres unge mænd for at være Nasiræere. Ja er det ikke således, Kæreste I Israels børn? siger HERREN.
[Am 2:12 DK-KJV] Men I gav Nasiræerene vin at drikke; og befalede profeterne, og siger, Profeter ikke.
[Am 2:13 DK-KJV] Læg mærke til, jeg er presset under jer, som en vogn er presset der er fuld af neg.
[Am 2:14 DK-KJV] Derfor skal flugten ikke lykkes for den hurtige, og den stærke skal ikke forstærke sin styrke, den mægtige skal ej heller forløse sigselv:
[Am 2:15 DK-KJV] Han der håndtere flitsbuen skal ej heller stå; og han der er hurtig til fods skal ikke forløse sigselv: han der rider på hesten skal ej heller forløse sigselv.
[Am 2:16 DK-KJV] Og han der er modig blandt den mægtige skal flygte afsted nøgen i den dag, siger HERREN.

slay all the princes thereof with him, saith the LORD.

Am 2:4 Thus saith the LORD; For three transgressions of Judah, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they have despised the law of the LORD, and have not kept his commandments, and their lies caused them to err, after the which their fathers have walked:
Am 2:5 But I will send a fire upon Judah, and it shall devour the palaces of Jerusalem.

Am 2:6 Thus saith the LORD; For three transgressions of Israel, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they sold the righteous for silver, and the poor for a pair of shoes;

Am 2:7 That pant after the dust of the earth on the head of the poor, and turn aside the way of the meek: and a man and his father will go in unto the same maid, to profane my holy name:
Am 2:8 And they lay themselves down upon clothes laid to pledge by every altar, and they drink the wine of the condemned in the house of their god.

Am 2:9 Yet destroyed I the Amorite before them, whose height was like the height of the cedars, and he was strong as the oaks; yet I destroyed his fruit from above, and his roots from beneath.
Am 2:10 Also I brought you up from the land of Egypt, and led you forty years through the wilderness, to possess the land of the Amorite.

Am 2:11 And I raised up of your sons for prophets, and of your young men for Nazarites. Is it not even thus, O ye children of Israel? saith the LORD.
Am 2:12 But ye gave the Nazarites wine to drink; and commanded the prophets, saying, Prophesy not.
Am 2:13 Behold, I am pressed under you, as a cart is pressed that is full of sheaves.
Am 2:14 Therefore the flight shall perish from the swift, and the strong shall not strengthen his force, neither shall the mighty deliver himself:

Am 2:15 Neither shall he stand that handleth the bow; and he that is swift of foot shall not deliver himself: neither shall he that rideth the horse deliver himself.

Am 2:16 And he that is courageous among the mighty shall flee away naked in that day, saith the LORD.

Amos bog Kapitel 3 - Til toppen af Amos bog - Amos KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Am 3:1 DK-KJV] Hør dette ord som HERREN har talt imod jer, Kæreste Israels børn, imod hele familien som jeg bragte op fra Egyptens land, som siger,
[Am 3:2 DK-KJV] Kun jer har jeg kendt af alle jordens familier; derfor vil jeg straffe jer for alle jeres fejltrin.
[Am 3:3 DK-KJV] Kan to gå sammen, medmindre de er blevet enige?
[Am 3:4 DK-KJV] Vil en løve brøle i skoven når han ikke har noget bytte? vil en ung løve råbe højt fra hulen hvis han ikke har fanget noget?
[Am 3:5 DK-KJV] Kan en fugl falde i en fælde på jorden, hvor der ikke er nogen klapfælde for ham? skal en samle en fælde op fra jorden, når den overhovedet ikke har

Am 3:1 Hear this word that the LORD hath spoken against you, O children of Israel, against the whole family which I brought up from the land of Egypt, saying,
Am 3:2 You only have I known of all the families of the earth: therefore I will punish you for all your iniquities.

Am 3:3 Can two walk together, except they be agreed?

Am 3:4 Will a lion roar in the forest, when he hath no prey? will a young lion cry out of his den, if he have taken nothing?
Am 3:5 Can a bird fall in a snare upon the earth, where no gin is for him? shall one take up a snare from the earth, and have taken nothing at all?

fanget noget?

[Am 3:6 DK-KJV] Skal der bli' blæst i en trompet i byen, og folket ikke være bange? skal der være ondt i en by, og har HERREN ikke gjort det?
Am 3:6 Shall a trumpet be blown in the city, and the people not be afraid? shall there be evil in a city, and the LORD hath not done it?

[Am 3:7 DK-KJV] Herren GUD vil med sikkerhed ikke gøre noget, men han afslører hans hemmelighed for hans tjenere profeterne.
Am 3:7 Surely the Lord GOD will do nothing, but he revealeth his secret unto his servants the prophets.

[Am 3:8 DK-KJV] Løven har brølet, hvem vil ikke frygte? Herren GUD har talt, hvem kan gøre andet end at profetere?
Am 3:8 The lion hath roared, who will not fear? the Lord GOD hath spoken, who can but prophesy?

[Am 3:9 DK-KJV] Offentliggør i paladserne ved Ashdod, og i paladserne i Egyptens land, og sig, Forsaml jerselv på Samarias bjerge, og læg mærke til de store tumulter i dens midte, og de undertrykte i dens midte.
Am 3:9 Publish in the palaces at Ashdod, and in the palaces in the land of Egypt, and say, Assemble yourselves upon the mountains of Samaria, and behold the great tumults in the midst thereof, and the oppressed in the midst thereof.

[Am 3:10 DK-KJV] For de kender ikke til at gøre rigtigt, siger HERREN, de som lægger vold og røvergods på lager i deres paladser.
Am 3:10 For they know not to do right, saith the LORD, who store up violence and robbery in their palaces.

[Am 3:11 DK-KJV] Derfor siger Herren GUD således; Ja der skal være en modstander rundt omkring landet; og han skal gøre dig svag, og dine paladser skal bli' plyndret.
Am 3:11 Therefore thus saith the Lord GOD; An adversary there shall be even round about the land; and he shall bring down thy strength from thee, and thy palaces shall be spoiled.

[Am 3:12 DK-KJV] Dette siger HERREN; Som hyrden tager to ben ud af løvens mund, eller et stykke af et øre; sådant skal Israels børn bli' fjernet der bor i Samaria på hjørnet af en seng, og i Damaskus på en sofa.
Am 3:12 Thus saith the LORD; As the shepherd taketh out of the mouth of the lion two legs, or a piece of an ear; so shall the children of Israel be taken out that dwell in Samaria in the corner of a bed, and in Damascus in a couch.

[Am 3:13 DK-KJV] Hør I, og vidn i Jacobs hus, siger Herren GUD, hærskarers Gud,
Am 3:13 Hear ye, and testify in the house of Jacob, saith the Lord GOD, the God of hosts,

[Am 3:14 DK-KJV] At på dagen hvor jeg skal besøge Israels overtrædelser mod ham vil jeg også besøge Beth-els altre: og alterets horn skal bli' afskåret, og falde til jorden.
Am 3:14 That in the day that I shall visit the transgressions of Israel upon him I will also visit the altars of Beth-el: and the horns of the altar shall be cut off, and fall to the ground.

[Am 3:15 DK-KJV] Og jeg vil slå vinterhuset med sommerhuset; og elfenbenshusene skal gå tabt, og de store huse skal få en ende, siger HERREN.
Am 3:15 And I will smite the winter house with the summer house; and the houses of ivory shall perish, and the great houses shall have an end, saith the LORD.

Amos bog Kapitel 4 - Til toppen af Amos bog - Amos KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Am 4:1 DK-KJV] Hør dette ord, I Bashan-kø'er, der er på Samaria-bjerget, som undertrykker den fattige, som forbander den trængende, som siger til deres mestre, Ta' noget med jer, og lad os drikke.
Am 4:1 Hear this word, ye kine of Bashan, that are in the mountain of Samaria, which oppress the poor, which crush the needy, which say to their masters, Bring, and let us drink.

[Am 4:2 DK-KJV] Herren GUD har svoret ved hans hellighed, at, se, den dag skal kommer over jer, hvor han vil fjerne jer med kroge, og jeres efterslægt med fiskekroge.
Am 4:2 The Lord GOD hath sworn by his holiness, that, lo, the days shall come upon you, that he will take you away with hooks, and your posterity with fishhooks.

[Am 4:3 DK-KJV] Og I skal gå ud via brudene, hver ko via det der er foran hende; og I skal kaste dem ind i paladset, siger HERREN.
Am 4:3 And ye shall go out at the breaches, every cow at that which is before her; and ye shall cast them into the palace, saith the LORD.

[Am 4:4 DK-KJV] Kom til Beth-el, og overtræd; gør overtrædelsen større ved Gilgal; og bring jeres ofre hver morgen, og jeres 10'ne efter 3 år:
Am 4:4 Come to Beth-el, and transgress; at Gilgal multiply transgression; and bring your sacrifices every morning, and your tithes after three years:

[Am 4:5 DK-KJV] Og tilbyd et offer af taksigelsesbøn med surdej, og proklamer og offentliggør de frie offergaver: for dette ligner jer, Kæreste Israels børn, siger Herren GUD.
Am 4:5 And offer a sacrifice of thanksgiving with leaven, and proclaim and publish the free offerings: for this liketh you, O ye children of Israel, saith the Lord GOD.

[Am 4:6 DK-KJV] Og jeg har givet jer rene tænder i alle jeres byer, og mangel på brød i alle jeres steder: men alligevel er I ikke vendt tilbage til mig, siger HERREN.
Am 4:6 And I also have given you cleanness of teeth in all your cities, and want of bread in all your places: yet have ye not returned unto me, saith the LORD.

[Am 4:7 DK-KJV] Og jeg har også holdt regnen tilbage fra jer, da der stadig var 3 måneder til høst: og jeg fik det til at regne på én by, og fik det til ikke at regne på en anden by: det regnede på ét stykke, og stykket hvorpå det regnede visnede ikke.
Am 4:7 And also I have withholden the rain from you, when there were yet three months to the harvest: and I caused it to rain upon one city, and caused it not to rain upon another city: one piece was rained upon, and the piece whereupon it rained not withered.

[Am 4:8 DK-KJV] Sådant vandrede 2 eller 3 byer til 1 by, for at drikke vand; men de blev ikke tilfredsstillet: men alligevel er I ikke vendt tilbage til mig, siger HERREN.
Am 4:8 So two or three cities wandered unto one city, to drink water; but they were not satisfied: yet have ye not returned unto me, saith the LORD.

[Am 4:9 DK-KJV] Jeg har slået jer med sprængning og meldug: da jeres haver og jeres vinmarker og jeres figentræer og jeres oliventræer voksede, fortærede palmelarven dem: men alligevel er I ikke vendt tilbage til mig, siger HERREN.
[Am 4:10 DK-KJV] Jeg har ligesom i Egypten sendt pestilensen blandt jer; jeres unge mænd har jeg dræbt med sværdet, og har fjernet jeres heste; og jeg har fået stanken fra jeres lejre til at komme op i jeres næsebor: men alligevel er I ikke vendt tilbage til mig, siger HERREN.
[Am 4:11 DK-KJV] Jeg har væltet nogle af jer, som Gud væltede Sodoma og Gomorra, og I var som en fakkel hevet ud af afbrændingen: men alligevel er I ikke vendt tilbage til mig, siger HERREN.
[Am 4:12 DK-KJV] Derfor vil jeg gøre dette mod dig, Kæreste Israel: og fordi jeg vil gøre dette mod dig, forbered dig på at møde din Gud, Kæreste Israel.

[Am 4:13 DK-KJV] For, se, han der formede bjergene, og skabte vinden, og kundgør for manden hvad hans tanker er, som gør morgenen mørk, og træder på jordens høje steder, HERREN, hærskarers Gud, er hans navn.

Am 4:9 I have smitten you with blasting and mildew: when your gardens and your vineyards and your fig trees and your olive trees increased, the palmerworm devoured them: yet have ye not returned unto me, saith the LORD.
Am 4:10 I have sent among you the pestilence after the manner of Egypt: your young men have I slain with the sword, and have taken away your horses; and I have made the stink of your camps to come up unto your nostrils: yet have ye not returned unto me, saith the LORD.
Am 4:11 I have overthrown some of you, as God overthrew Sodom and Gomorrah, and ye were as a firebrand plucked out of the burning: yet have ye not returned unto me, saith the LORD.
Am 4:12 Therefore thus will I do unto thee, O Israel: and because I will do this unto thee, prepare to meet thy God, O Israel.
Am 4:13 For, lo, he that formeth the mountains, and createth the wind, and declareth unto man what is his thought, that maketh the morning darkness, and treadeth upon the high places of the earth, The LORD, The God of hosts, is his name.

Amos bog Kapitel 5 - Til toppen af Amos bog - Amos KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Am 5:1 DK-KJV] Hør I dette ord som jeg tager op imod jer, ja en klagesang, Kæreste Israels hus.
[Am 5:2 DK-KJV] Israels jomfru er faldet; hun skal ikke rejse sig mere: hun er svigtet i hendes land; der er ingen til at rejse hende op.
[Am 5:3 DK-KJV] For dette siger Herren GUD; Den by der gik ud med 1.000 skal efterlade 100, og den der gik ud med 100, skal efterlade 10, til Israels hus.
[Am 5:4 DK-KJV] For dette siger HERREN til Israels hus, Søg I efter mig, og I skal leve:
[Am 5:5 DK-KJV] Men søg ikke efter Beth-el, gå heller ikke ind i Gilgal, og gå ikke over til Beer-sheba: for Gilgal skal med sikkerhed gå ind i fangenskab, og Beth-el skal bli' til intet.
[Am 5:6 DK-KJV] Søg efter HERREN, og I skal leve; for ikke at han bryder ud som en ild i Josephs hus, og fortærer det, og der er ingen til at slukke den i Beth-el.
[Am 5:7 DK-KJV] I som vender dom til malurt, og efterlader retfærdighed på jorden,
[Am 5:8 DK-KJV] Søg efter ham der laver de 7 stjerner og Orion, og vender dødens skygge indtil morgenen, og laver den dag mørk med nat: der kalder på havets vandmasser, og hælder dem ud over jordens overflade: HERREN er hans navn:
[Am 5:9 DK-KJV] Der styrker de plyndrede imod den stærke, sådant at de plyndrede skal komme op imod fæstningen.
[Am 5:10 DK-KJV] De hader ham der irettesætter i porten, og de afskyr ham der taler oprigtigt.
[Am 5:11 DK-KJV] Eftersom jeres undertrykkelse derfor er over den fattige, og I tager hvedebyrder fra ham: I har bygget huse af udhuggede sten, men I skal ikke bo i dem; I har plantet behagelige vinmarker, men I skal ikke drikke vin fra dem.
[Am 5:12 DK-KJV] For jeg kender til jeres mangfoldige overtrædelser og jeres mægtige synder: de plager den retfærdige, de tager imod en bestikkelse, og de vender sig

Am 5:1 Hear ye this word which I take up against you, even a lamentation, O house of Israel.

Am 5:2 The virgin of Israel is fallen; she shall no more rise: she is forsaken upon her land; there is none to raise her up.
Am 5:3 For thus saith the Lord GOD; The city that went out by a thousand shall leave an hundred, and that which went forth by an hundred shall leave ten, to the house of Israel.
Am 5:4 For thus saith the LORD unto the house of Israel, Seek ye me, and ye shall live:

Am 5:5 But seek not Beth-el, nor enter into Gilgal, and pass not to Beer-sheba: for Gilgal shall surely go into captivity, and Beth-el shall come to nought.
Am 5:6 Seek the LORD, and ye shall live; lest he break out like fire in the house of Joseph, and devour it, and there be none to quench it in Beth-el.
Am 5:7 Ye who turn judgment to wormwood, and leave off righteousness in the earth,
Am 5:8 Seek him that maketh the seven stars and Orion, and turneth the shadow of death into the morning, and maketh the day dark with night: that calleth for the waters of the sea, and poureth them out upon the face of the earth: The LORD is his name:
Am 5:9 That strengtheneth the spoiled against the strong, so that the spoiled shall come against the fortress.
Am 5:10 They hate him that rebuketh in the gate, and they abhor him that speaketh uprightly.
Am 5:11 Forasmuch therefore as your treading is upon the poor, and ye take from him burdens of wheat: ye have built houses of hewn stone, but ye shall not dwell in them; ye have planted pleasant vineyards, but ye shall not drink wine of them.
Am 5:12 For I know your manifold transgressions and your mighty sins: they afflict the just, they take a bribe, and they turn aside the poor in the gate from their right.

væk fra den fattiges rettigheder i porten.

[Am 5:13 DK-KJV] Derfor skal den forstandige være stille på det tidspunkt; for det er en ond tid.
Am 5:13 Therefore the prudent shall keep silence in that time; for it is an evil time.
[Am 5:14 DK-KJV] Søg efter det gode, og ikke det onde, så I må leve: og sådant skal HERREN, hærskarers Gud, være med jer, som I har talt.
Am 5:14 Seek good, and not evil, that ye may live: and so the LORD, the God of hosts, shall be with you, as ye have spoken.
[Am 5:15 DK-KJV] Had det onde, og elsk det gode, og fastsæt dom i porten: det kan være at hærskarers Gud HERREN vil være nådig overfor Josephs rest.
Am 5:15 Hate the evil, and love the good, and establish judgment in the gate: it may be that the LORD God of hosts will be gracious unto the remnant of Joseph.
[Am 5:16 DK-KJV] Derfor siger HERREN, hærskarers Gud, Herren, dette: Der skal være vrælen på alle gader; og de skal sige på alle hovedvejene, Arme jer! arme jer! og de skal kalde landmanden til sorg, og sådanne som er øvet i klagesang til vrælen.
Am 5:16 Therefore the LORD, the God of hosts, the Lord, saith thus; Wailing shall be in all streets; and they shall say in all the highways, Alas! alas! and they shall call the husbandman to mourning, and such as are skilful of lamentation to wailing.
[Am 5:17 DK-KJV] Og på alle vinmarker skal der være vrælen: for jeg passerer igennem dig, siger HERREN.
Am 5:17 And in all vineyards shall be wailing: for I will pass through thee, saith the LORD.
[Am 5:18 DK-KJV] Arme jer der foragter HERRENs dag! hvilket formål har den for jer? HERRENs dag er mørke, og ikke lys.
Am 5:18 Woe unto you that desire the day of the LORD! to what end is it for you? the day of the LORD is darkness, and not light.
[Am 5:19 DK-KJV] Som hvis en mand flygtede fra en løve, og en bjørn mødte ham; eller gik ind i huset, og lænede hans hånd op mod muren, og en slange bed ham.
Am 5:19 As if a man did flee from a lion, and a bear met him; or went into the house, and leaned his hand on the wall, and a serpent bit him.
[Am 5:20 DK-KJV] Skal ikke HERRENs dag være mørke, og ikke lys? ja meget mørk, og ingen glans i den?
Am 5:20 Shall not the day of the LORD be darkness, and not light? even very dark, and no brightness in it?
[Am 5:21 DK-KJV] Jeg hader, jeg foragter jeres festdage, og jeg vil ikke dufte i jeres højtidelige forsamlinger.
Am 5:21 I hate, I despise your feast days, and I will not smell in your solemn assemblies.
[Am 5:22 DK-KJV] Selvom I tilbyder jeres brændoffergaver og jeres madoffergaver, vil jeg ikke acceptere dem: jeg vil heller ikke værdsætte fredsoffergaver fra jeres fede dyr.
Am 5:22 Though ye offer me burnt offerings and your meat offerings, I will not accept them: neither will I regard the peace offerings of your fat beasts.
[Am 5:23 DK-KJV] Fjern du larmen fra dine sange fra mig; for jeg vil ikke høre melodien fra dine violiner.
Am 5:23 Take thou away from me the noise of thy songs; for I will not hear the melody of thy viols.
[Am 5:24 DK-KJV] Men lad dom løbe ned som vandet, og retfærdighed som en mægtig strøm.
Am 5:24 But let judgment run down as waters, and righteousness as a mighty stream.
[Am 5:25 DK-KJV] Har I tilbudt ofre og offergaver til mig 40 år i vildmarken, Kæreste Israels hus?
Am 5:25 Have ye offered unto me sacrifices and offerings in the wilderness forty years, O house of Israel?
[Am 5:26 DK-KJV] Men I har båret tabernaklet af jeres Moloch og Chiun jeres figurer, stjernen af jeres gud, som I lavede til jerselv.
Am 5:26 But ye have borne the tabernacle of your Moloch and Chiun your images, the star of your god, which ye made to yourselves.
[Am 5:27 DK-KJV] Derfor vil jeg være årsag til at I går ind i fangenskab på den anden side af Damaskus, siger HERREN, hvis navn er hærskarers Gud
Am 5:27 Therefore will I cause you to go into captivity beyond Damascus, saith the LORD, whose name is The God of hosts.

Amos bog Kapitel 6 - Til toppen af Amos bog - Amos KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Am 6:1 DK-KJV] Arme dem som har det roligt i Zion, og har tillid til Samariabjerget, som er navngivet leder for nationerne, til hvem Israels hus kom!
Am 6:1 Woe to them that are at ease in Zion, and trust in the mountain of Samaria, which are named chief of the nations, to whom the house of Israel came!
[Am 6:2 DK-KJV] Gå I videre til Calneh, og se; Og gå I derfra til Hamath den store: gå så ned til Filisternes Gath: er de bedre end disse kongeriger? eller deres grænse større end jeres grænse?
Am 6:2 Pass ye unto Calneh, and see; and from thence go ye to Hamath the great: then go down to Gath of the Philistines: be they better than these kingdoms? or their border greater than your border?
[Am 6:3 DK-KJV] I som lægger den onde dag langt væk, og får voldssædet til at komme nær;
Am 6:3 Ye that put far away the evil day, and cause the seat of violence to come near;
[Am 6:4 DK-KJV] Der ligger på elfenbenssenge, og strækker demselv på deres sofaer, og spiser lammene fra hjorden, og kalvene fra staldens midte;
Am 6:4 That lie upon beds of ivory, and stretch themselves upon their couches, and eat the lambs out of the flock, and the calves out of the midst of the stall;
[Am 6:5 DK-KJV] Der kvidre til lyden af violinen, og opfinder musikinstrumenter til demselv, som David;
Am 6:5 That chant to the sound of the viol, and invent to themselves instruments of musick, like David;
[Am 6:6 DK-KJV] Der drikker vin i skåle, og salver demselv med de vigtigste salver; men de er ikke bedrøvede over Josephs lidelse.
Am 6:6 That drink wine in bowls, and anoint themselves with the chief ointments: but they are not grieved for the affliction of Joseph.
[Am 6:7 DK-KJV] Derfor skal de nu gå i fangenskab med de første der går i fangenskab, og banketten for dem der
Am 6:7 Therefore now shall they go captive with the first that go captive, and the banquet of them that stretched themselves

strækker demselv skal bli' fjernet.
[Am 6:8 DK-KJV] Herren GUD har svoret via hamselv, siger HERREN hærskarers Gud, Jeg afskyr Jacobs fortræffelighed, og hader hans paladser; derfor vil jeg overgive byen med alt hvad der er derinde.
[Am 6:9 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, hvis der er 10 mænd tilbage i et hus, at de skal dø.

[Am 6:10 DK-KJV] Og en mands onkel skal tage ham op, og han der brænder ham, for at bringe knoglerne ud af huset, og skal sige til ham der er ved siden af huset, Er der stadig nogen hos dig? og han skal sige, Nej. Så skal han sige: Var din tunge: for vi må ikke nævne HERRENs navn.
[Am 6:11 DK-KJV] For, læg mærke til, HERREN befaler, og han vil slå det store hus med brud, og det lille hus med sprækker.
[Am 6:12 DK-KJV] Skal heste løbe på klippen? vil en pløje med okser der? for I har forvandlet dom indtil galle, og retfærdighedens frugt til skarntyde. (skarntyde = symptomer på akut forgiftning)
[Am 6:13 DK-KJV] I som glæder jer over ting som intet er, som siger: Har vi ikke taget hornene til os ved vores egen styrke?
[Am 6:14 DK-KJV] Men, læg mærke til, Jeg vil rejse en nation op imod jer, Kæreste Israels hus, siger HERREN hærskarers Gud; og de skal plage jer fra indgangen til Hemath til floden på vildmarken.

shall be removed.

Am 6:8 The Lord GOD hath sworn by himself, saith the LORD the God of hosts, I abhor the excellency of Jacob, and hate his palaces: therefore will I deliver up the city with all that is therein.
Am 6:9 And it shall come to pass, if there remain ten men in one house, that they shall die.
Am 6:10 And a man's uncle shall take him up, and he that burneth him, to bring out the bones out of the house, and shall say unto him that is by the sides of the house, Is there yet any with thee? and he shall say, No. Then shall he say, Hold thy tongue: for we may not make mention of the name of the LORD.

Am 6:11 For, behold, the LORD commandeth, and he will smite the great house with breaches, and the little house with clefts.

Am 6:12 Shall horses run upon the rock? will one plow there with oxen? for ye have turned judgment into gall, and the fruit of righteousness into hemlock:

Am 6:13 Ye which rejoice in a thing of nought, which say, Have we not taken to us horns by our own strength?
Am 6:14 But, behold, I will raise up against you a nation, O house of Israel, saith the LORD the God of hosts; and they shall afflict you from the entering in of Hemath unto the river of the wilderness.

Amos bog Kapitel 7 - Til toppen af Amos bog - Amos KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Am 7:1 DK-KJV] Dette har Herren GUD vist til mig; og, læg mærke til, han formede græsshopper i begyndelsen da den sidste vækst sprang ud; og, se, det var den sidste vækst efter kongens græsslåninger.
[Am 7:2 DK-KJV] Og det skete, at da de var færdige med at spise græsset i landet, da sagde jeg, Kæreste Herre GUD, tilgiv, jeg bønfalder dig: ved hvem skal Jacob rejse sig? for han er lille.
[Am 7:3 DK-KJV] HERREN omvendte sig på grund af dette: Det skal ikke ske, siger HERREN.
[Am 7:4 DK-KJV] Dette har Herren GUD vist til mig; og, læg mærke til, Herren GUD kaldte til at stride med ild, og den fortærede det store dyb, og spiste en del op.
[Am 7:5 DK-KJV] Da sagde jeg, Kæreste Herre GUD, stop, jeg bønfalder dig: ved hvem skal Jacob rejse sig? for han er lille.
[Am 7:6 DK-KJV] HERREN omvendte sig på grund af dette: Også dette skal ikke ske, siger Herren GUD.
[Am 7:7 DK-KJV] Dette viste han mig; og læg mærke til, Herren stod på en mur lavet via en lodsnor, med en lodsnor i hans hånd.
[Am 7:8 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Amos, hvad ser du? Og jeg sagde: En lodsnor. Så sagde Herren, Læg mærke til, jeg vil sætte en lodsnor i mit folk Israels midte: Jeg vil ikke længere gå forbi dem igen:
[Am 7:9 DK-KJV] Og Isaks høje steder skal være øde, og Israels helligdomme skal ødelægges; og jeg vil rejse mig imod Jeroboams hus med sværdet.
[Am 7:10 DK-KJV] Da sendte Amaziah præsten i Beth-el bud efter Israels konge Jeroboam, og siger, Amos har konspireret imod dig i Israels hus' midte: Landet er ikke i stand til at bære

Am 7:1 Thus hath the Lord GOD shewed unto me; and, behold, he formed grasshoppers in the beginning of the shooting up of the latter growth; and, lo, it was the latter growth after the king's mowings.
Am 7:2 And it came to pass, that when they had made an end of eating the grass of the land, then I said, O Lord GOD, forgive, I beseech thee: by whom shall Jacob arise? for he is small.
Am 7:3 The LORD repented for this: It shall not be, saith the LORD.
Am 7:4 Thus hath the Lord GOD shewed unto me: and, behold, the Lord GOD called to contend by fire, and it devoured the great deep, and did eat up a part.

Am 7:5 Then said I, O Lord GOD, cease, I beseech thee: by whom shall Jacob arise? for he is small.
Am 7:6 The LORD repented for this: This also shall not be, saith the Lord GOD.
Am 7:7 Thus he shewed me: and, behold, the Lord stood upon a wall made by a plumbline, with a plumbline in his hand.
Am 7:8 And the LORD said unto me, Amos, what seest thou? And I said, A plumbline. Then said the Lord, Behold, I will set a plumbline in the midst of my people Israel: I will not again pass by them any more:
Am 7:9 And the high places of Isaac shall be desolate, and the sanctuaries of Israel shall be laid waste; and I will rise against the house of Jeroboam with the sword.
Am 7:10 Then Amaziah the priest of Beth-el sent to Jeroboam king of Israel, saying, Amos hath conspired against thee in the midst of the house of Israel: the land is

alle hans ord.

[Am 7:11 DK-KJV] For dette siger Amos, Jeroboam skal dø ved sværdet, og Israel skal helt sikkert bli' ført i fangenskab ud af deres eget land.
[Am 7:12 DK-KJV] Også sagde Amaziah til Amos, Kæreste du seer, gå, flyg du bort ind i Judahs land, og spis brød der, og profeter der:
[Am 7:13 DK-KJV] Men profeter du ikke længere i Beth-el igen: for det er kongens kapel, og det er kongens domstol.
[Am 7:14 DK-KJV] Da svarede Amos, og sagde til Amaziah, Jeg var ingen profet, jeg var heller ikke en profets søn; men jeg var en hyrde, og en samler af morbærfigentræets frugt:

[Am 7:15 DK-KJV] Og HERREN tog mig da jeg fulgte hjorden, og HERREN sagde til mig, Gå, profeter til mit folk Israel.
[Am 7:16 DK-KJV] Hør du nu derfor HERRENs ord: Du siger: Profeter ikke imod Israel, og lad ikke dit ord falde imod Isaks hus.
[Am 7:17 DK-KJV] Derfor siger HERREN dette; Din hustru skal være en skøge i byen, og dine sønner og dine døtre skal falde ved sværdet, og dit land skal deles efter linje; og du skal dø i et forurenet land: og Israel skal helt sikkert gå ind i fangenskab ud af hans land.

not able to bear all his words.

Am 7:11 For thus Amos saith, Jeroboam shall die by the sword, and Israel shall surely be led away captive out of their own land.
Am 7:12 Also Amaziah said unto Amos, O thou seer, go, flee thee away into the land of Judah, and there eat bread, and prophesy there:
Am 7:13 But prophesy not again any more at Beth-el: for it is the king's chapel, and it is the king's court.
Am 7:14 Then answered Amos, and said to Amaziah, I was no prophet, neither was I a prophet's son; but I was an herdman, and a gatherer of sycomore fruit:
Am 7:15 And the LORD took me as I followed the flock, and the LORD said unto me, Go, prophesy unto my people Israel.
Am 7:16 Now therefore hear thou the word of the LORD: Thou sayest, Prophesy not against Israel, and drop not thy word against the house of Isaac.
Am 7:17 Therefore thus saith the LORD; Thy wife shall be an harlot in the city, and thy sons and thy daughters shall fall by the sword, and thy land shall be divided by line; and thou shalt die in a polluted land: and Israel shall surely go into captivity forth of his land.

Amos bog Kapitel 8 - Til toppen af Amos bog - Amos KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Am 8:1 DK-KJV] Dette har Herren GUD vist til mig: og læg mærke til en kurv med sommerfrugt.
[Am 8:2 DK-KJV] Og han sagde, Amos, hvad ser du? Og jeg sagde, En kurv med sommerfrugt. Så sagde HERREN til mig, Enden er kommet over mit folk Israel; jeg vil ikke længere gå forbi dem igen.

[Am 8:3 DK-KJV] Og sangene fra templet skal være hylen i den dag, siger Herren GUD: Der skal være mange døde kroppe overalt; de skal kaste dem ud med tavshed.
[Am 8:4 DK-KJV] Hør dette, Kæreste I som opsluger den trængende, ja for at få den fattige til at fejle i landet,
[Am 8:5 DK-KJV] Og siger, hvornår vil den nye måne være væk, så vi må sælge majs? og sabbatten, så vi må sætte hvede frem, ved at gøre efa-målet lille, og den Israelsk-shekel stor, og forfalske vægten via bedrag?
[Am 8:6 DK-KJV] Så vi må købe den fattige for sølv, og den trængende for et par sko; ja, og sælge den dårlige hvede?
[Am 8:7 DK-KJV] HERREN har svoret via Jacobs fortræffelighed, Jeg vil med sikkerhed aldrig glemme nogle af deres gerninger.
[Am 8:8 DK-KJV] Skal landet ikke ryste på grund af dette, og enhver sørge der bor derinde? og det skal stige helt op som en oversvømmelse; og det skal bli' kastet ud og druknet, som ved Egyptens oversvømmelse.
[Am 8:9 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, siger Herren GUD, at jeg vil få solen til at gå ned ved middagstid, og formørke jorden i den klare dag:
[Am 8:10 DK-KJV] Og jeg vil vende dine fester indtil sorg, og alle jeres sange indtil klagesang; og jeg vil bringe sækkelærred op på alle lænder, og skaldethed på ethvert hoved; og jeg vil gøre den som sorgen over den eneste søn, og dens afslutning som en bitter dag.
[Am 8:11 DK-KJV] Læg mærke til, den dag kommer, siger Herren GUD, at jeg vil sende en hungersnød i landet, ikke en hungersnød efter brød, heller ikke en tørst efter vand, men efter at høre HERRENs ord:

Am 8:1 Thus hath the Lord GOD shewed unto me: and behold a basket of summer fruit.
Am 8:2 And he said, Amos, what seest thou? And I said, A basket of summer fruit. Then said the LORD unto me, The end is come upon my people of Israel; I will not again pass by them any more.
Am 8:3 And the songs of the temple shall be howlings in that day, saith the Lord GOD: there shall be many dead bodies in every place; they shall cast them forth with silence.
Am 8:4 Hear this, O ye that swallow up the needy, even to make the poor of the land to fail,
Am 8:5 Saying, When will the new moon be gone, that we may sell corn? and the sabbath, that we may set forth wheat, making the ephah small, and the shekel great, and falsifying the balances by deceit?
Am 8:6 That we may buy the poor for silver, and the needy for a pair of shoes; yea, and sell the refuse of the wheat?

Am 8:7 The LORD hath sworn by the excellency of Jacob, Surely I will never forget any of their works.
Am 8:8 Shall not the land tremble for this, and every one mourn that dwelleth therein? and it shall rise up wholly as a flood; and it shall be cast out and drowned, as by the flood of Egypt.
Am 8:9 And it shall come to pass in that day, saith the Lord GOD, that I will cause the sun to go down at noon, and I will darken the earth in the clear day:
Am 8:10 And I will turn your feasts into mourning, and all your songs into lamentation; and I will bring up sackcloth upon all loins, and baldness upon every head; and I will make it as the mourning of an only son, and the end thereof as a bitter day.

Am 8:11 Behold, the days come, saith the Lord GOD, that I will send a famine in the land, not a famine of bread, nor a thirst for water, but of hearing the words of the LORD:

[Am 8:12 DK-KJV] Og de skal vandre fra hav til hav, og fra norden lige til østen, de skal løbe frem og tilbage for at søge efter HERRENS ord, og skal ikke finde det.
[Am 8:13 DK-KJV] I den dag skal de smukke jomfruer og unge mænd besvime af tørst.
[Am 8:14 DK-KJV] De der sværger via Samarias synd, og siger, Din gud, Kæreste Dan, lever; og, Beer-shebas måde lever; ja de skal falde, og aldrig rejse sig op igen.

Am 8:12 And they shall wander from sea to sea, and from the north even to the east, they shall run to and fro to seek the word of the LORD, and shall not find it.
Am 8:13 In that day shall the fair virgins and young men faint for thirst.
Am 8:14 They that swear by the sin of Samaria, and say, Thy god, O Dan, liveth; and, The manner of Beer-sheba liveth; even they shall fall, and never rise up again.

Amos bog Kapitel 9 - Til toppen af Amos bog - Amos KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Am 9:1 DK-KJV] Jeg så Herren stående på alteret: og han sagde: Slå dørens overligger, så stolperne må ryste: og skær dem i hovedet, alle sammen; og jeg vil dræbe den sidste af dem med sværdet: Han der flygter fra dem skal ikke flygte væk, og han der undslipper af dem skal ikke bli' forløst.
[Am 9:2 DK-KJV] Selvom de graver ind i helvede, skal min hånd tage dem derfra; selvom de klatrer op til himlen, vil jeg bringe dem ned derfra:
[Am 9:3 DK-KJV] Og selvom de gemmer demselv på toppen af Carmel-bjerget, vil jeg søge efter og fjerne dem derfra; og selvom de er skjult for mit syn på havets bund, vil jeg befale slangen, og han skal bide dem:
[Am 9:4 DK-KJV] Og selvom de går ind i fangenskab foran deres fjender, vil jeg derfra befale sværdet, og det skal dræbe dem: og jeg vil rette mine øjne mod dem for ondt og ikke for godt.
[Am 9:5 DK-KJV] Og hærskarers GUD Herren, er han der rører ved landet, og det skal smelte, og alle der bor derinde skal sørge: og det skal rejse sig helt op som en oversvømmelse; og skal bli' druknet, som ved Egyptens oversvømmelse.
[Am 9:6 DK-KJV] Det er han der bygger hans historier i himlen, og har grundlagt hans troppe på jorden; han der kalder på havets vandmasser, og hælder dem ud over jordens overflade: HERREN er hans navn.
[Am 9:7 DK-KJV] Er I ikke som Etiopieres børn for mig, Kæreste Israels børn? siger HERREN. Har jeg ikke bragt Israel op fra Egyptens land? og Filistrene fra Caphtor, og Syrerne fra Kir?
[Am 9:8 DK-KJV] Læg mærke til, Herren GUDs øjne er over det syndfulde kongerige, og jeg vil destruere det fra jordens overflade; med undtagelse af at jeg ikke fuldstændigt vil ødelægge Jacobs hus, siger HERREN.
[Am 9:9 DK-KJV] For, se, jeg vil befale, og jeg vil sigte Israels hus blandt alle nationer, ligesom korn er sigtet i en sigte, alligevel skal den mindste frøkerne ikke falde på jorden.
[Am 9:10 DK-KJV] Alle synderne fra mit folk skal dø ved sværdet, der siger: Det onde skal ikke overvælde heller ikke møde os.
[Am 9:11 DK-KJV] I den dag vil jeg rejse Davids tabernakel op der er faldet, og lukke brudene derfra; og jeg vil rejse hans ruiner op, og jeg vil bygge det som i gamle dage:
[Am 9:12 DK-KJV] Så de må besidde resterne af Edom, og af alle hedningerne, som er kaldet ved mit navn, siger HERREN der gør dette.
[Am 9:13 DK-KJV] Læg mærke til, de dage kommer, siger HERREN, hvor pløjmanden skal overvælde høstarbejderen, og den der træder druer ham der sår sæd; og bjergene skal lade sød vin falde, og alle bakkerne skal smelte.
[Am 9:14 DK-KJV] Og jeg vil bringe mit tilfangetagne Israelske

Am 9:1 I saw the Lord standing upon the altar: and he said, Smite the lintel of the door, that the posts may shake: and cut them in the head, all of them; and I will slay the last of them with the sword: he that fleeth of them shall not flee away, and he that escapeth of them shall not be delivered.
Am 9:2 Though they dig into hell, thence shall mine hand take them; though they climb up to heaven, thence will I bring them down:
Am 9:3 And though they hide themselves in the top of Carmel, I will search and take them out thence; and though they be hid from my sight in the bottom of the sea, thence will I command the serpent, and he shall bite them:
Am 9:4 And though they go into captivity before their enemies, thence will I command the sword, and it shall slay them: and I will set mine eyes upon them for evil, and not for good.

Am 9:5 And the Lord GOD of hosts is he that toucheth the land, and it shall melt, and all that dwell therein shall mourn: and it shall rise up wholly like a flood; and shall be drowned, as by the flood of Egypt.
Am 9:6 It is he that buildeth his stories in the heaven, and hath founded his troop in the earth; he that calleth for the waters of the sea, and poureth them out upon the face of the earth: The LORD is his name.
Am 9:7 Are ye not as children of the Ethiopians unto me, O children of Israel? saith the LORD. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt? and the Philistines from Caphtor, and the Syrians from Kir?
Am 9:8 Behold, the eyes of the Lord GOD are upon the sinful kingdom, and I will destroy it from off the face of the earth; saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, saith the LORD.
Am 9:9 For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all nations, like as corn is sifted in a sieve, yet shall not the least grain fall upon the earth.

Am 9:10 All the sinners of my people shall die by the sword, which say, The evil shall not overtake nor prevent us.
Am 9:11 In that day will I raise up the tabernacle of David that is fallen, and close up the breaches thereof; and I will raise up his ruins, and I will build it as in the days of old:
Am 9:12 That they may possess the remnant of Edom, and of all the heathen, which are called by my name, saith the LORD that doeth this.
Am 9:13 Behold, the days come, saith the LORD, that the plowman shall overtake the reaper, and the treader of grapes him that soweth seed; and the mountains shall drop sweet wine, and all the hills shall melt.
Am 9:14 And I will bring again the captivity of my people of

folk tilbage, og de skal bygge de ødelagte byer, og bebo dem; og de skal plante vinmarker, og drikke dens vin; de skal også lave haver, og spise frugten fra dem.
[Am 9:15 DK-KJV] Og jeg vil plante dem i deres land, og de skal ikke mere bli' trukket op ud af deres land, som jeg har givet dem, siger HERREN din Gud.

Israel, and they shall build the waste cities, and inhabit them; and they shall plant vineyards, and drink the wine thereof; they shall also make gardens, and eat the fruit of them.
Am 9:15 And I will plant them upon their land, and they shall no more be pulled up out of their land which I have given them, saith the LORD thy God.

Obadias bog - Index031
Navnebetydning for Obadias = Tjener Gud
Kapitel: 1
Obadias bog et Kapitel - Obadiah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Ob 1 DK-KJV] Obadias' vision. Dette siger Herren GUD angående Edom; Vi har hørt et rygte fra HERREN, og en ambassadør er sendt blandt hedningerne, Rejs I jer, og lad os rejse os op imod hende i kamp.
[Ob 2 DK-KJV] Læg mærke til, jeg har lavet dig lille blandt hedningerne: du er foragtet meget.
[Ob 3 DK-KJV] Stoltheden i dit hjerte har bedraget dig, du der bor i klippesprækkerne, hvis bolig er høj; der siger i hans hjerte, Hvem skal bringe mig ned til jorden?
[Ob 4 DK-KJV] Skønt du ophøjer digselv som ørnen, og skønt du sætter din rede blandt stjernerne, derfra vil jeg bringe dig ned, siger HERREN.
[Ob 5 DK-KJV] Hvis tyve kom til dig, hvis røvere om natten, (hvorledes er du fjernet!) ville de ikke ha' stjålet indtil de havde nok? hvis vinhøsterne kom til dig, ville de ikke efterlade nogle druer?
[Ob 6 DK-KJV] Hvordan er Esuas ting udtænkt! hvordan er hans skjulte ting fundet på!
[Ob 7 DK-KJV] Alle mændene fra din konføderation har bragt dig lige til grænsen: de mænd der var i fred med dig har bedraget dig, og vundet over dig; de der spiste dit brød har lagt et sår under dig: der er ingen forståelse i ham.
[Ob 8 DK-KJV] Skal jeg ikke i den dag, siger HERREN, ja destruere de vise mænd ud af Edom, og forståelse ud af Esaus bjerg?
[Ob 9 DK-KJV] Og dine mægtige mænd, Kæreste Teman, skal bli' forfærdet, til enden så hver og en fra Esaus bjerg må bli' skåret af gennem slagtning.
[Ob 10 DK-KJV] For din vold imod din bror Jacob skal skam dække dig, og du skal bli' skåret af for evigt.
[Ob 11 DK-KJV] På dagen hvor du stod på den anden side, på dagen hvor de fremmede førte hans styrker tilfangetagne væk, og udlændinge kom ind gennem hans porte, og kastede lod om Jerusalem, ja du som en af dem.
[Ob 12 DK-KJV] Men du skulle ikke ha' kigget på din brors dag på dagen hvor han blev en fremmed; Du skulle heller ikke ha' jublet over Judahs børn på deres destruktions dag; du skulle heller ikke ha' talt stolt på nødens dag.
[Ob 13 DK-KJV] Du skulle ikke være kommet ind i mit folks porte på deres katastrofedag; ja, du skulle ikke ha' kigget på deres lidelse på deres katastrofedag, heller ikke ha' lagt hænder på deres substans på deres katastrofedag;
[Ob 14 DK-KJV] Du skulle heller ikke ha' stået på

Ob 1 The vision of Obadiah. Thus saith the Lord GOD concerning Edom; We have heard a rumour from the LORD, and an ambassador is sent among the heathen, Arise ye, and let us rise up against her in battle.
Ob 2 Behold, I have made thee small among the heathen: thou art greatly despised.
Ob 3 The pride of thine heart hath deceived thee, thou that dwellest in the clefts of the rock, whose habitation is high; that saith in his heart, Who shall bring me down to the ground?
Ob 4 Though thou exalt thyself as the eagle, and though thou set thy nest among the stars, thence will I bring thee down, saith the LORD.

Ob 5 If thieves came to thee, if robbers by night, (how art thou cut off!) would they not have stolen till they had enough? if the grapegatherers came to thee, would they not leave some grapes?
Ob 6 How are the things of Esau searched out! how are his hidden things sought up!

Ob 7 All the men of thy confederacy have brought thee even to the border: the men that were at peace with thee have deceived thee, and prevailed against thee; they that eat thy bread have laid a wound under thee: there is none understanding in him.
Ob 8 Shall I not in that day, saith the LORD, even destroy the wise men out of Edom, and understanding out of the mount of Esau?
Ob 9 And thy mighty men, O Teman, shall be dismayed, to the end that every one of the mount of Esau may be cut off by slaughter.
Ob 10 For thy violence against thy brother Jacob shame shall cover thee, and thou shalt be cut off for ever.

Ob 11 In the day that thou stoodest on the other side, in the day that the strangers carried away captive his forces, and foreigners entered into his gates, and cast lots upon Jerusalem, even thou wast as one of them.
Ob 12 But thou shouldest not have looked on the day of thy brother in the day that he became a stranger; neither shouldest thou have rejoiced over the children of Judah in the day of their destruction; neither shouldest thou have spoken proudly in the day of distress.

Ob 13 Thou shouldest not have entered into the gate of my people in the day of their calamity; yea, thou shouldest not have looked on their affliction in the day of their calamity, nor have laid hands on their substance in the day of their calamity;
Ob 14 Neither shouldest thou have stood in the crossway, to cut

skillevejen, for at afskære disse af hans der flygtede; du skulle heller ikke ha' udleveret disse af hans der var tilbage på nødens dag.
[Ob 15 DK-KJV] For HERRENs dag er nær over alle hedningerne: som du har gjort, skal det bli' gjort mod dig: din belønning skal vende tilbage på dit eget hoved.
[Ob 16 DK-KJV] For som I har drukket på mit hellige bjerg, sådant skal alle hedningerne drikke kontinuerligt, ja, de skal drikke, og de skal synke ned, og de skal være som om de ikke havde været.
[Ob 17 DK-KJV] Men ovenpå Zionbjerget skal være forløsning, og der skal være hellighed; og Jacobs hus skal besidde deres besiddelser.
[Ob 18 DK-KJV] Og Jacobs hus skal være en ild, og Josephs hus en flamme, og Esaus hus som stubbe, og de skal antænde i dem, og fortære dem; og der skal ikke være nogen tilbage fra Esaus hus; for HERREN har talt det.
[Ob 19 DK-KJV] Og de fra syden skal besidde Esaus bjerg; og de fra sletten Filisternes: og de skal besidde Ephraims marker, og Samarias marker: og Benjamin skal besidde Gilead.
[Ob 20 DK-KJV] Og de tilfangetagne fra denne hærskare af Israels børn skal besidde det fra Canaaniterne, lige til Sarepta; og de tilfangetagne fra Jerusalem, som er i Sefarad, skal besidde de sydlige byer.
[Ob 21 DK-KJV] Og frelsere skal komme op på Zions bjerg for at dømme Esaus bjerg; og kongeriget skal være HERRENs.

off those of his that did escape; neither shouldest thou have delivered up those of his that did remain in the day of distress.

Ob 15 For the day of the LORD is near upon all the heathen: as thou hast done, it shall be done unto thee: thy reward shall return upon thine own head.

Ob 16 For as ye have drunk upon my holy mountain, so shall all the heathen drink continually, yea, they shall drink, and they shall swallow down, and they shall be as though they had not been.
Ob 17 But upon mount Zion shall be deliverance, and there shall be holiness; and the house of Jacob shall possess their possessions.

Ob 18 And the house of Jacob shall be a fire, and the house of Joseph a flame, and the house of Esau for stubble, and they shall kindle in them, and devour them; and there shall not be any remaining of the house of Esau; for the LORD hath spoken it.
Ob 19 And they of the south shall possess the mount of Esau; and they of the plain the Philistines: and they shall possess the fields of Ephraim, and the fields of Samaria: and Benjamin shall possess Gilead.
Ob 20 And the captivity of this host of the children of Israel shall possess that of the Canaanites, even unto Zarephath; and the captivity of Jerusalem, which is in Sepharad, shall possess the cities of the south.

Ob 21 And saviours shall come up on mount Zion to judge the mount of Esau; and the kingdom shall be the LORD'S.

Jonas bog - Index032
Navnebetydning for Jonas = En due
Kapitel: 1-2-3-4
Jonas bog Kapitel 1 - Jonah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jon 1:1 DK-KJV] Nu kom HERRENs ord til Jonas Amittais søn, som siger,
[Jon 1:2 DK-KJV] Rejs dig, gå til Nineve, og råb imod den; for deres ondskab er kommet op foran mig.
[Jon 1:3 DK-KJV] Men Jonas rejste sig for at flygte til Tarsis væk fra HERRENs nærvær, og gik ned til Joppa; og han fandt et skib på vej til Tarsis: så han købte en billet, og gik ned i den, og tog med dem til Tarsis væk fra HERRENs nærvær.
[Jon 1:4 DK-KJV] Men HERREN sendte en stor vind udover havet, og der var en mægtig storm på havet, sådant at skibet var lige ved at gå i stykker.
[Jon 1:5 DK-KJV] Da blev søfolkene bange, og råbte hver og en på hans gud, og kastede varerne der var på skibet ud i havet, for at lette det fra dem. Men Jonas var gået ned til skibssiden; og han lå, og sov tungt.
[Jon 1:6 DK-KJV] Så kom kaptajnen til ham, og sagde til ham, Hvad mener du, Kæreste sovetryne? rejs dig, kald på din Gud, hvis det er sådant at Gud vil tænke på os, så vi ikke omkommer.
[Jon 1:7 DK-KJV] Og de sagde hver og en til hans ven, Kom, og lad os kaste lod, så vi må vide hvem der er årsag

Jon 1:1 Now the word of the LORD came unto Jonah the son of Amittai, saying,
Jon 1:2 Arise, go to Nineveh, that great city, and cry against it; for their wickedness is come up before me.
Jon 1:3 But Jonah rose up to flee unto Tarshish from the presence of the LORD, and went down to Joppa; and he found a ship going to Tarshish: so he paid the fare thereof, and went down into it, to go with them unto Tarshish from the presence of the LORD.
Jon 1:4 But the LORD sent out a great wind into the sea, and there was a mighty tempest in the sea, so that the ship was like to be broken.
Jon 1:5 Then the mariners were afraid, and cried every man unto his god, and cast forth the wares that were in the ship into the sea, to lighten it of them. But Jonah was gone down into the sides of the ship; and he lay, and was fast asleep.

Jon 1:6 So the shipmaster came to him, and said unto him, What meanest thou, O sleeper? arise, call upon thy God, if so be that God will think upon us, that we perish not.
Jon 1:7 And they said every one to his fellow, Come, and let us cast lots, that we may know for whose cause this evil is upon

til at dette onde er over os. Så de kastede lod, og loddet faldt på Jonas.
[Jon 1:8 DK-KJV] Da sagde de til ham, Fortæl os, vi ber dig, hvem der er årsag til at dette onde er over os; Hvad er din beskæftigelse? og hvor kommer du fra? hvilket er dit land? og fra hvilket folk er du?
[Jon 1:9 DK-KJV] Og han sagde til dem, Jeg er en Hebræer; og jeg frygter HERREN, himlens Gud, som har lavet havet og det tørre land.
[Jon 1:10 DK-KJV] Da blev mændene overmådeligt bange, og sagde til ham, Hvorfor har du gjort dette? For mændene vidste at han flygtede fra HERRENs nærvær, fordi han havde fortalt dem det.
[Jon 1:11 DK-KJV] Da sagde de til ham, Hvad skal vi gøre med dig, så havet må bli' stille for os? for havet hærgede, og var stormfuldt.
[Jon 1:12 DK-KJV] Og han sagde til dem, Ta' mig op, og kast mig ud i havet; så skal havet være stille for jer: for jeg ved at det er for min skyld at denne store storm er over jer.
[Jon 1:13 DK-KJV] Imidlertid roede mændene hårdt for at bringe den indtil land; men de kunne ikke: for havet hærgede, og var stormfuld imod dem.
[Jon 1:14 DK-KJV] Derfor råbte de til HERREN, og sagde, Vi bønfalder dig, Kæreste HERRE, vi bønfalder dig, lad os ikke omkomme for denne mands liv, og læg ikke uskyldig blod på os: for du, Kæreste HERRE, har gjort som det behagede dig.
[Jon 1:15 DK-KJV] Så samlede de Jonas op, og kastede ham ud i havet: og havet stoppede hendes hærgen.
[Jon 1:16 DK-KJV] Da frygtede mændene HERREN overmådeligt, og tilbød et offer til HERREN, og lavede løfter.
[Jon 1:17 DK-KJV] Nu havde HERREN forberedt en stor fisk til at sluge Jonas. Og Jonas var i fiskens mave 3 dage og 3 nætter.

us. So they cast lots, and the lot fell upon Jonah.

Jon 1:8 Then said they unto him, Tell us, we pray thee, for whose cause this evil is upon us; What is thine occupation? and whence comest thou? what is thy country? and of what people art thou?
Jon 1:9 And he said unto them, I am an Hebrew; and I fear the LORD, the God of heaven, which hath made the sea and the dry land.

Jon 1:10 Then were the men exceedingly afraid, and said unto him, Why hast thou done this? For the men knew that he fled from the presence of the LORD, because he had told them.
Jon 1:11 Then said they unto him, What shall we do unto thee, that the sea may be calm unto us? for the sea wrought, and was tempestuous.
Jon 1:12 And he said unto them, Take me up, and cast me forth into the sea; so shall the sea be calm unto you: for I know that for my sake this great tempest is upon you.
Jon 1:13 Nevertheless the men rowed hard to bring it to the land; but they could not: for the sea wrought, and was tempestuous against them.

Jon 1:14 Wherefore they cried unto the LORD, and said, We beseech thee, O LORD, we beseech thee, let us not perish for this man's life, and lay not upon us innocent blood: for thou, O LORD, hast done as it pleased thee.
Jon 1:15 So they took up Jonah, and cast him forth into the sea: and the sea ceased from her raging.

Jon 1:16 Then the men feared the LORD exceedingly, and offered a sacrifice unto the LORD, and made vows.
Jon 1:17 Now the LORD had prepared a great fish to swallow up Jonah. And Jonah was in the belly of the fish three days and three nights.

Jonas bog Kapitel 2 - Til toppen af Jonas bog - Jonah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jon 2:1 DK-KJV] Da bad Jonas til HERREN hans Gud ud fra fiskens mave,
[Jon 2:2 DK-KJV] Og sagde, Jeg råbte på grund af min lidelse til HERREN, og han hørte mig; ud af helvedes mave råbte jeg, og du hørte min stemme.
[Jon 2:3 DK-KJV] For du har kastet mig ind i dybet, i havets midte; og oversvømmelsen omsluttede mig: alle dine brydende bølger og din bølger passerede over mig.
[Jon 2:4 DK-KJV] Da sagde jeg, Jeg er kastet ud fra dit syn; alligevel vil jeg kigge mod dit hellige tempel.

[Jon 2:5 DK-KJV] Vandmasserne omstuttede mig, lige til min sjæl: dybet omsluttede mig, tangen var viklet om mit hoved.
[Jon 2:6 DK-KJV] Jeg gik ned til bundene af bjergene; jorden med hendes tremmer var omkring mig for evigt: alligevel har du bragt mit liv op fra fordærv, Kæreste HERRE min Gud.
[Jon 2:7 DK-KJV] Når min sjæl inde i mig var udmattet huskede jeg på HERREN: og mine bønner kom foran dig, ind i dit hellige tempel.
[Jon 2:8 DK-KJV] De der overholder lyvende forfængeligheder forsager deres egen barmhjertighed.
[Jon 2:9 DK-KJV] Men jeg vil ofre til dig med røsten af taksigelsesbøn; jeg vil betale det som jeg har svoret. Frelse er fra HERREN.
[Jon 2:10 DK-KJV] Og HERREN talte til fisken, og den kastede

Jon 2:1 Then Jonah prayed unto the LORD his God out of the fish's belly,
Jon 2:2 And said, I cried by reason of mine affliction unto the LORD, and he heard me; out of the belly of hell cried I, and thou heardest my voice.
Jon 2:3 For thou hadst cast me into the deep, in the midst of the seas; and the floods compassed me about: all thy billows and thy waves passed over me.
Jon 2:4 Then I said, I am cast out of thy sight; yet I will look again toward thy holy temple.
Jon 2:5 The waters compassed me about, even to the soul: the depth closed me round about, the weeds were wrapped about my head.
Jon 2:6 I went down to the bottoms of the mountains; the earth with her bars was about me for ever: yet hast thou brought up my life from corruption, O LORD my God.
Jon 2:7 When my soul fainted within me I remembered the LORD: and my prayer came in unto thee, into thine holy temple.
Jon 2:8 They that observe lying vanities forsake their own mercy.
Jon 2:9 But I will sacrifice unto thee with the voice of thanksgiving; I will pay that that I have vowed. Salvation is of the LORD.
Jon 2:10 And the LORD spake unto the fish, and it vomited

Jonas op på det tørre land.

out Jonah upon the dry land.

Jonas bog Kapitel 3 - Til toppen af Jonas bog - Jonah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jon 3:1 DK-KJV] Og HERRENs ord kom for anden gang til Jonas, som siger,
[Jon 3:2 DK-KJV] Rejs dig, gå til Nineve, den store by, og prædik for den den prædiken som jeg byder dig.
[Jon 3:3 DK-KJV] Så rejste Jonas sig, og gik til Nineve, i overensstemmelse med HERRENs ord. Nu var Nineve en overmådelig stor by på 3 dags rejser
[Jon 3:4 DK-KJV] Og Jonas begyndte at komme ind i byen en dags rejse, og han råbte, og sagde, Endnu 40 dage, og Nineve skal bli' væltet.
[Jon 3:5 DK-KJV] Så troede Nineves folk Gud, og proklamerede en faste, og iklædte sig sækkelærred, fra den største af dem lige til den mindste af dem.
[Jon 3:6 DK-KJV] For ord kom til Nineves konge, og han rejste sig fra hans trone, og han lagde hans kåbe fra ham, og dækkede ham med sækkelærred, og sad i aske.
[Jon 3:7 DK-KJV] Og han årsagede det til at bli' proklameret og publiceret gennem Nineve via kongen og hans nobles bekendtgørelse, som siger, Lad hverken mand eller dyr, besætning eller flok, smage nogle ting: lad dem ikke spise, eller drikke vand:
[Jon 3:8 DK-KJV] Men lad mand og dyr være dækket med sækkelærred, og råbe meget højt til Gud: ja, lad dem hver og en vende sig væk fra hans onde vej, og fra voldsomheden der er i deres hænder.
[Jon 3:9 DK-KJV] Hvem kan sige om Gud vil vende sig og angre, og vende sig væk fra hans voldsomme vrede, så vi ikke omkommer?
[Jon 3:10 DK-KJV] Og Gud så deres gerninger, at de vendte sig fra deres onde vej; og Gud angrede fra det onde, som han havde sagt han ville gøre med dem; og han gjorde det ikke.

Jon 3:1 And the word of the LORD came unto Jonah the second time, saying,
Jon 3:2 Arise, go unto Nineveh, that great city, and preach unto it the preaching that I bid thee.
Jon 3:3 So Jonah arose, and went unto Nineveh, according to the word of the LORD. Now Nineveh was an exceeding great city of three days' journey.
Jon 3:4 And Jonah began to enter into the city a day's journey, and he cried, and said, Yet forty days, and Nineveh shall be overthrown.
Jon 3:5 So the people of Nineveh believed God, and proclaimed a fast, and put on sackcloth, from the greatest of them even to the least of them.
Jon 3:6 For word came unto the king of Nineveh, and he arose from his throne, and he laid his robe from him, and covered him with sackcloth, and sat in ashes.

Jon 3:7 And he caused it to be proclaimed and published through Nineveh by the decree of the king and his nobles, saying, Let neither man nor beast, herd nor flock, taste any thing: let them not feed, nor drink water:
Jon 3:8 But let man and beast be covered with sackcloth, and cry mightily unto God: yea, let them turn every one from his evil way, and from the violence that is in their hands.

Jon 3:9 Who can tell if God will turn and repent, and turn away from his fierce anger, that we perish not?
Jon 3:10 And God saw their works, that they turned from their evil way; and God repented of the evil, that he had said that he would do unto them; and he did it not.

Jonas bog Kapitel 4 - Til toppen af Jonas bog - Jonah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Jon 4:1 DK-KJV] Men det mishagede Jonas overmådeligt, og han var meget vred.
[Jon 4:2 DK-KJV] Og han bad til HERREN, og sagde, Jeg ber dig, Kæreste HERRE, var det ikke det som jeg sagde, da jeg stadig var i mit land? Derfor flygtede jeg forud til Tarsis: for jeg vidste at du er en nådig Gud, og barmhjertig, langsom til vrede, og af stor venlighed, og omvendet dig fra det onde.
[Jon 4:3 DK-KJV] Nu derfor, Kæreste HERRE, Ta', jeg bønfalder dig, mit liv fra mig; for det er bedre for mig at dø end at leve.
[Jon 4:4 DK-KJV] Da sagde HERREN, Gør du vel i at være vred?

[Jon 4:5 DK-KJV] Så gik Jonas ud af byen, og sad på østsiden af byen, og lavede ham der en kabine, og sad under den i skyggen, indtil han måtte se hvad der ville bli' af byen.
[Jon 4:6 DK-KJV] Og HERREN Gud forberedte en græskarplante, og fik den til at gro op over Jonas, så den måtte være en skygge over hans hoved, for at udfri ham fra hans sorg. Så Jonas var overmådelig glad for græskarplanten.
[Jon 4:7 DK-KJV] Men Gud forberedte en orm da det blev morgen den næste dag, og den slog græskarplanten så den

Jon 4:1 But it displeased Jonah exceedingly, and he was very angry.
Jon 4:2 And he prayed unto the LORD, and said, I pray thee, O LORD, was not this my saying, when I was yet in my country? Therefore I fled before unto Tarshish: for I knew that thou art a gracious God, and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repentest thee of the evil.

Jon 4:3 Therefore now, O LORD, take, I beseech thee, my life from me; for it is better for me to die than to live.

Jon 4:4 Then said the LORD, Doest thou well to be angry?
Jon 4:5 So Jonah went out of the city, and sat on the east side of the city, and there made him a booth, and sat under it in the shadow, till he might see what would become of the city.
Jon 4:6 And the LORD God prepared a gourd, and made it to come up over Jonah, that it might be a shadow over his head, to deliver him from his grief. So Jonah was exceeding glad of the gourd.
Jon 4:7 But God prepared a worm when the morning rose the next day, and it smote the gourd that it withered.

visnede.

[Jon 4:8 DK-KJV] Og det skete, da solen stod op, at Gud forberedte en kraftig østenvind; og solen slog mod Jonas hoved, så han var udmattet, og ønskede i hamselv at dø, og sagde, Det er bedre for mig at dø end at leve.
[Jon 4:9 DK-KJV] Og Gud sagde til Jonas, Gør du vel i at være vred på grund af græskarplanten? Og han sagde, Jeg gør vel i at være vred, ja indtil døden.
[Jon 4:10 DK-KJV] Da sagde HERREN, Du har haft medlidenhed med græskarplanten, for hvilken du ikke har arbejdet for, heller ikke fået til at gro; som kom op om natten, og forsvandt om natten:
[Jon 4:11 DK-KJV] Og skulle jeg så ikke skåne Nineve, den store by, hvori der er mere end 120.000 personer der ikke kan skelne mellem deres højre hånd og deres venstre hånd; og også meget kvæg?

Jon 4:8 And it came to pass, when the sun did arise, that God prepared a vehement east wind; and the sun beat upon the head of Jonah, that he fainted, and wished in himself to die, and said, It is better for me to die than to live.
Jon 4:9 And God said to Jonah, Doest thou well to be angry for the gourd? And he said, I do well to be angry, even unto death.

Jon 4:10 Then said the LORD, Thou hast had pity on the gourd, for the which thou hast not laboured, neither madest it grow; which came up in a night, and perished in a night:
Jon 4:11 And should not I spare Nineveh, that great city, wherein are more than sixscore thousand persons that cannot discern between their right hand and their left hand; and also much cattle?

Mika/Micah bog - Index033
Navnebetydning for Mika = Hvem er ligesom Gud
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7
Mikas bog Kapitel 1 - Micah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mik 1:1 DK-KJV] HERRENs ord der kom til Morasthiten Micah i Jothams dage, Ahaz, og Hezekiah, Judahs konger, hvilket han så' vedrørende Samaria og Jerusalem.
[Mik 1:2 DK-KJV] Hør, alle I mennesker; lyt efter, Kæreste jord, og alle der er derinde: og lad Herren GUD være vidne imod jer, Herren fra hans hellige tempel.
[Mik 1:3 DK-KJV] For, læg mærke til, HERREN kommer frem ud af hans sted, og vil komme ned, og træde på jordens høje steder.
[Mik 1:4 DK-KJV] Og bjergene skal smelte under ham, og dalene skal bli' kløfter, som voks foran ilden, og som de vandmasser der er hældt ned af et stejlt sted.
[Mik 1:5 DK-KJV] Alt dette er på grund af Jacobs overtrædelse, og på grund af synderne fra Israels hus. Hvad er Jacobs overtrædelse? er det ikke Samaria? og hvad er Judahs høje steder? er de ikke Jerusalem?
[Mik 1:6 DK-KJV] Derfor vil jeg lave Samaria som en bunke på marken, og som beplantning af en vingård: og jeg vil rive des sten ned ind i dalen, og jeg vil afsløre des fundamenter.
[Mik 1:7 DK-KJV] Og alle des udformede figurer skal bli' slået i stykker, og hele des løn skal bli' brændt med ilden, og alle des afguder vil jeg ødelægge: for hun samlede det fra en skøgeløn, og de skal returnere til en skøgeløn.
[Mik 1:8 DK-KJV] Derfor vil jeg jamre og hyle, jeg vil gå blotte og nøgen: Jeg vil lave en gråd som dragerne, og en sorg som uglerne.
[Mik 1:9 DK-KJV] For hendes sår er uhelbredelig; for det er kommet til Judah; han er kommet til mit folks porte, ja til Jerusalem.
[Mik 1:10 DK-KJV] Erklær I det ikke i Gath, græd I overhovedet ikke: rul digselv i støvet i Aphrahs hus.
[Mik 1:11 DK-KJV] Gå I væk, du indbygger i Saphir, ved at ha' din skam blotlagt: indbyggeren i Zaanan kom ikke frem i Beth-ezels sorg; af jer skal han modtage sin rang.

Mic 1:1 The word of the LORD that came to Micah the Morasthite in the days of Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah, which he saw concerning Samaria and Jerusalem.
Mic 1:2 Hear, all ye people; hearken, O earth, and all that therein is: and let the Lord GOD be witness against you, the Lord from his holy temple.

Mic 1:3 For, behold, the LORD cometh forth out of his place, and will come down, and tread upon the high places of the earth.
Mic 1:4 And the mountains shall be molten under him, and the valleys shall be cleft, as wax before the fire, and as the waters that are poured down a steep place.
Mic 1:5 For the transgression of Jacob is all this, and for the sins of the house of Israel. What is the transgression of Jacob? is it not Samaria? and what are the high places of Judah? are they not Jerusalem?
Mic 1:6 Therefore I will make Samaria as an heap of the field, and as plantings of a vineyard: and I will pour down the stones thereof into the valley, and I will discover the foundations thereof.
Mic 1:7 And all the graven images thereof shall be beaten to pieces, and all the hires thereof shall be burned with the fire, and all the idols thereof will I lay desolate: for she gathered it of the hire of an harlot, and they shall return to the hire of an harlot.
Mic 1:8 Therefore I will wail and howl, I will go stripped and naked: I will make a wailing like the dragons, and mourning as the owls.

Mic 1:9 For her wound is incurable; for it is come unto Judah; he is come unto the gate of my people, even to Jerusalem.
Mic 1:10 Declare ye it not at Gath, weep ye not at all: in the house of Aphrah roll thyself in the dust.
Mic 1:11 Pass ye away, thou inhabitant of Saphir, having thy shame naked: the inhabitant of Zaanan came not forth in the mourning of Beth-ezel; he shall receive of you his standing.

[Mik 1:12 DK-KJV] For indbyggeren i Maroth ventede omhyggeligt på godt: men ondt kom ned fra HERREN til Jerusalems port.
Mic 1:12 For the inhabitant of Maroth waited carefully for good: but evil came down from the LORD unto the gate of Jerusalem.

[Mik 1:13 DK-KJV] Kæreste du indbygger i Lachish, bind stridsvognen til det hurtige dyr: hun er begyndelsen på synden overfor Zions datter: for Israels overtrædelser var fundet i dig.
Mic 1:13 O thou inhabitant of Lachish, bind the chariot to the swift beast: she is the beginning of the sin to the daughter of Zion: for the transgressions of Israel were found in thee.

[Mik 1:14 DK-KJV] Derfor skal du gi' gaver til Moresheth-gath: Achzibs huse skal være en løgner overfor Israels konger.
Mic 1:14 Therefore shalt thou give presents to Moresheth-gath: the houses of Achzib shall be a lie to the kings of Israel.

[Mik 1:15 DK-KJV] Jeg vil dog bringe en arving til dig, Kæreste indbygger i Mareshah: han skal komme til Adullam Israels herlighed.
Mic 1:15 Yet will I bring an heir unto thee, O inhabitant of Mareshah: he shall come unto Adullam the glory of Israel.

[Mik 1:16 DK-KJV] Gør dig skaldet, og barber dig for dine sarte børn; forstør din skaldethed som ørnen; for de er gået ind i fangenskab fra dig.
Mic 1:16 Make thee bald, and poll thee for thy delicate children; enlarge thy baldness as the eagle; for they are gone into captivity from thee.

Mikas bog Kapitel 2 - Til toppen af Mikas bog - Micah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mik 2:1 DK-KJV] Arme dem der udtænker fejltrin, og udvirker ondt i deres senge! tidligt om morgenen, praktisere de det, fordi det er i deres hånds myndighed.
Mic 2:1 Woe to them that devise iniquity, and work evil upon their beds! when the morning is light, they practise it, because it is in the power of their hand.

[Mik 2:2 DK-KJV] Og de begærer marker, og tager dem via vold; og huse, og tar' dem væk: sådant undertrykker de en mand og hans hus, ja en mand og hans arv.
Mic 2:2 And they covet fields, and take them by violence; and houses, and take them away: so they oppress a man and his house, even a man and his heritage.

[Mik 2:3 DK-KJV] Derfor siger HERREN således; Læg mærke til, imod denne familie opfinder jeg et onde, fra hvilket I ikke skal fjerne jeres nakker; I skal heller ikke gå hovmodigt: for denne tid er ond.
Mic 2:3 Therefore thus saith the LORD; Behold, against this family do I devise an evil, from which ye shall not remove your necks; neither shall ye go haughtily: for this time is evil.

[Mik 2:4 DK-KJV] I den dag skal én samle en lignelse op imod jer, og klage med en sørgelig klagesang, og sige, Vi er fuldstændigt spoleret: han har forandret mit folks andel: hvordan har han fjernet det fra mig! i at vende sig bort har han opdelt vores marker.
Mic 2:4 In that day shall one take up a parable against you, and lament with a doleful lamentation, and say, We be utterly spoiled: he hath changed the portion of my people: how hath he removed it from me! turning away he hath divided our fields.

[Mik 2:5 DK-KJV] Derfor skal du ikke ha' nogen der skal kaste en snor ved lodtrækning i HERRENs menighed.
Mic 2:5 Therefore thou shalt have none that shall cast a cord by lot in the congregation of the LORD.

[Mik 2:6 DK-KJV] Profetere I ikke, siger de til dem der profetere: de skal ikke profetere for dem, så de ikke skal skamme sig.
Mic 2:6 Prophesy ye not, say they to them that prophesy: they shall not prophesy to them, that they shall not take shame.

[Mik 2:7 DK-KJV] Kæreste du der er kaldet Jacobs hus, er HERRENs ånd rettet? er dette hans gøren? gør ikke mine ord godt for han der vandrer oprigtigt?
Mic 2:7 O thou that art named the house of Jacob, is the spirit of the LORD straitened? are these his doings? do not my words do good to him that walketh uprightly?

[Mik 2:8 DK-KJV] Selv på det seneste er mit folk rejst op som en fjende: I river kåben og beklædningen af dem der med sikkerhed passerer fordi som mænd der trækker sig tilbage fra krig.
Mic 2:8 Even of late my people is risen up as an enemy: ye pull off the robe with the garment from them that pass by securely as men averse from war.

[Mik 2:9 DK-KJV] Mit folks kvinder har I kastet ud af deres behagelige huse; fra deres børn har i fjernet min herlighed for evigt.
Mic 2:9 The women of my people have ye cast out from their pleasant houses; from their children have ye taken away my glory for ever.

[Mik 2:10 DK-KJV] Rejs I jer, og rejs; for dette er ikke jeres hvile: fordi den er forurenet, den skal destruere jer, ja med en smertende destruktion.
Mic 2:10 Arise ye, and depart; for this is not your rest: because it is polluted, it shall destroy you, even with a sore destruction.

[Mik 2:11 DK-KJV] Hvis en åndelig mand vandrer og usandt lyver, og siger, Jeg vil profetere til dig om vin og om stærke drikke; ja han skal være profeten for dette folk.
Mic 2:11 If a man walking in the spirit and falsehood do lie, saying, I will prophesy unto thee of wine and of strong drink; he shall even be the prophet of this people.

[Mik 2:12 DK-KJV] Jeg vil med sikkerhed forsamle, Kæreste Jacob, jer alle; Jeg vil med sikkerhed samle Israels rest; Jeg vil sætte dem sammen som fårene fra Bozrah, som flokkene i deres folds midte: de skal lave en stor larm på grund af folkemængderne.
Mic 2:12 I will surely assemble, O Jacob, all of thee; I will surely gather the remnant of Israel; I will put them together as the sheep of Bozrah, as the flock in the midst of their fold: they shall make great noise by reason of the multitude of men.

[Mik 2:13 DK-KJV] Ødelæggeren er kommet op foran dem: de
Mic 2:13 The breaker is come up before them: they have

har brudt op, og har passeret gennem porten, og er gået ud via den: og deres konge skal passere foran dem, og HERREN på hovedet af dem.

broken up, and have passed through the gate, and are gone out by it: and their king shall pass before them, and the LORD on the head of them.

Mikas bog Kapitel 3 - Til toppen af Mikas bog - Micah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mik 3:1 DK-KJV] Og jeg sagde, Lyt, Kæreste ledere af Jacob, og I prinser af Israels hus; Er det ikke for jer at kende dom?

Mic 3:1 And I said, Hear, I pray you, O heads of Jacob, and ye princes of the house of Israel; Is it not for you to know judgment?

[Mik 3:2 DK-KJV] Som hader det gode, og elsker det onde; som plukker deres hud af dem, og kødet fra deres knogler;

Mic 3:2 Who hate the good, and love the evil; who pluck off their skin from off them, and their flesh from off their bones;

[Mik 3:3 DK-KJV] Som også spiser mit folks kød, og flår deres hud af dem; og de brækker deres knogler, og hugger dem i stykker, som for krukken, og som kødet inde i potten.

Mic 3:3 Who also eat the flesh of my people, and flay their skin from off them; and they break their bones, and chop them in pieces, as for the pot, and as flesh within the caldron.

[Mik 3:4 DK-KJV] Da skal de råbe til HERREN, men han vil ikke høre på dem: ja han vil skjule sit ansigt for dem på det tidspunkt, eftersom de har opført sig dårligt i deres handlinger.

Mic 3:4 Then shall they cry unto the LORD, but he will not hear them: he will even hide his face from them at that time, as they have behaved themselves ill in their doings.

[Mik 3:5 DK-KJV] Dette siger HERREN angående profeterne der får mit folk til at fejle, der bider med deres tænder, og råber, Fred; og han der ikke putter ind i deres munde, de forbereder endda krig imod ham.

Mic 3:5 Thus saith the LORD concerning the prophets that make my people err, that bite with their teeth, and cry, Peace; and he that putteth not into their mouths, they even prepare war against him.

[Mik 3:6 DK-KJV] Derfor skal det være nat for jer, så I ikke skal få en vision; og det skal være mørkt for jer, så I ikke skal prædike guddommen; og solen skal gå ned over profeterne, og den dag skal være mørk over dem.

Mic 3:6 Therefore night shall be unto you, that ye shall not have a vision; and it shall be dark unto you, that ye shall not divine; and the sun shall go down over the prophets, and the day shall be dark over them.

[Mik 3:7 DK-KJV] Da skal de seende være skamfulde, og de der prædiker guddommen forvirrede; ja, de skal alle dække der læber; for der er intet svar fra Gud.

Mic 3:7 Then shall the seers be ashamed, and the diviners confounded: yea, they shall all cover their lips; for there is no answer of God.

[Mik 3:8 DK-KJV] Men jeg er sandelig fuld af kraft ved HERRENs ånd, og af dom, og af magt, for at erklærer for Jacob hans overtrædelser, og for Israel hans synd.

Mic 3:8 But truly I am full of power by the spirit of the LORD, and of judgment, and of might, to declare unto Jacob his transgression, and to Israel his sin.

[Mik 3:9 DK-KJV] Hør dette, jeg ber jer, I ledere af Jacobs hus, og prinser af Israels hus, som afskyr dom, og fordrejer al rimelighed.

Mic 3:9 Hear this, I pray you, ye heads of the house of Jacob, and princes of the house of Israel, that abhor judgment, and pervert all equity.

[Mik 3:10 DK-KJV] De opbygger Zion med blod, og Jerusalem med fejltrin.

Mic 3:10 They build up Zion with blood, and Jerusalem with iniquity.

[Mik 3:11 DK-KJV] Des leder dømmer for at få en belønning, og des præster underviser for at få en løn, og des profeter lærer om guddommen for at få penge: nu vil de læne sig op af HERREN, og sige, Er HERREN ikke blandt os? intet ondt kan komme over os.

Mic 3:11 The heads thereof judge for reward, and the priests thereof teach for hire, and the prophets thereof divine for money: yet will they lean upon the LORD, and say, Is not the LORD among us? none evil can come upon us.

[Mik 3:12 DK-KJV] Derfor skal Zion bli' pløjet som en mark for jeres skyld, og Jerusalem skal bli' bunker, og husets bjerg som skovens høje steder.

Mic 3:12 Therefore shall Zion for your sake be plowed as a field, and Jerusalem shall become heaps, and the mountain of the house as the high places of the forest.

Mikas bog Kapitel 4 - Til toppen af Mikas bog - Micah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mik 4:1 DK-KJV] Men i de sidste dage skal det ske, at bjerget fra HERRENs hus skal bli' etableret på bjergenes top, og det skal bli' ophøjet over bakkerne; og folk skal flokkes mod det.

Mic 4:1 But in the last days it shall come to pass, that the mountain of the house of the LORD shall be established in the top of the mountains, and it shall be exalted above the hills; and people shall flow unto it.

[Mik 4:2 DK-KJV] Og mange nationer skal komme, og sige, Kom, og lad os gå op til HERRENs bjerg, og til huset for Jacobs Gud; og han vil undervise os i hans veje, og vi vil vandre på hans stier: for loven skal udgå fra Zion, og HERRENs ord fra Jerusalem.

Mic 4:2 And many nations shall come, and say, Come, and let us go up to the mountain of the LORD, and to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths: for the law shall go forth of Zion, and the word of the LORD from Jerusalem.

[Mik 4:3 DK-KJV] Og han skal dømme blandt mange folk, og irettesætte stærke nationer som er langt væk fra; og de skal slå deres sværd til plovskær, og deres spyd til

Mic 4:3 And he shall judge among many people, and rebuke strong nations afar off; and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruninghooks: nation shall not

vingårdsknive: nation skal ikke opløfte et sværd imod nation, de skal heller ikke lære om krig mere.
[Mik 4:4 DK-KJV] Men de skal sidde hver mand under hans vinstok og under hans figentræ; og der er ingen som skal gøre dem bange: for hærskarers HERREs mund har talt det.
[Mik 4:5 DK-KJV] For alle folk vil vandre hver og en i hans guds navn, og vi vil vandre i HERREN vor Guds navn for evig og altid.
[Mik 4:6 DK-KJV] I den dag, siger HERREN, vil jeg forsamle hende der halter, og jeg vil samle hende der er drevet ud, og hende som jeg har plaget;
[Mik 4:7 DK-KJV] Og jeg vil gøre hende der haltede til en rest, og hende der var kastet langt væk til en stærk nation: og HERREN skal regere over dem i Zionbjerget derfra og fremefter, ja for evigt.
[Mik 4:8 DK-KJV] Og du, Kæreste flokkens tårn, Zions datters fæstningsværk, til dig skal det komme, ja det første herredømme; kongeriget skal komme til Jerusalems datter.
[Mik 4:9 DK-KJV] Hvorfor gør du nu det at du råber højt? er der ingen konge i dig? er din rådgiver omkommet? for veer har taget dig som en kvinde i fødsel.
[Mik 4:10 DK-KJV] Vær i smerte, og arbejd for at frembringe, Kæreste Zions datter, som en kvinde i fødsel: for nu skal du gå frem ud af byen, og du skal bo på marken, og du skal gå lige til Babylon; der skal du bli' forløst; der skal HERREN befri dig fra dine fjenders hånd.
[Mik 4:11 DK-KJV] Nu er også mange nationer samlet imod dig, der siger, Lad hende bli' besmittet, og lad vort øje se på Zion.
[Mik 4:12 DK-KJV] Men de kender ikke HERRENs tanker, de forstår heller ikke hans råd: for han skal samle dem som negene ud på gulvet.
[Mik 4:13 DK-KJV] Rejs jer og tærsk, Kæreste Zions datter: for jeg vil gøre dit horn til jern, og gøre dine hove til messing: og du skal slå mange folk i stykker: og jeg vil indvie deres gevinst for HERREN, og deres substans for hele denne verdens Herre.

lift up a sword against nation, neither shall they learn war any more.

Mic 4:4 But they shall sit every man under his vine and under his fig tree; and none shall make them afraid: for the mouth of the LORD of hosts hath spoken it.
Mic 4:5 For all people will walk every one in the name of his god, and we will walk in the name of the LORD our God for ever and ever.
Mic 4:6 In that day, saith the LORD, will I assemble her that halteth, and I will gather her that is driven out, and her that I have afflicted;

Mic 4:7 And I will make her that halted a remnant, and her that was cast far off a strong nation: and the LORD shall reign over them in mount Zion from henceforth, even for ever.

Mic 4:8 And thou, O tower of the flock, the strong hold of the daughter of Zion, unto thee shall it come, even the first dominion; the kingdom shall come to the daughter of Jerusalem.
Mic 4:9 Now why dost thou cry out aloud? is there no king in thee? is thy counseller perished? for pangs have taken thee as a woman in travail.
Mic 4:10 Be in pain, and labour to bring forth, O daughter of Zion, like a woman in travail: for now shalt thou go forth out of the city, and thou shalt dwell in the field, and thou shalt go even to Babylon; there shalt thou be delivered; there the LORD shall redeem thee from the hand of thine enemies.

Mic 4:11 Now also many nations are gathered against thee, that say, Let her be defiled, and let our eye look upon Zion.
Mic 4:12 But they know not the thoughts of the LORD, neither understand they his counsel: for he shall gather them as the sheaves into the floor.

Mic 4:13 Arise and thresh, O daughter of Zion: for I will make thine horn iron, and I will make thy hoofs brass: and thou shalt beat in pieces many people: and I will consecrate their gain unto the LORD, and their substance unto the Lord of the whole earth.

Mikas bog Kapitel 5 - Til toppen af Mikas bog - Micah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mik 5:1 DK-KJV] Forsaml digselv nu i tropper, Kæreste datter af tropper: han har lagt belejring imod os: de skal slå Israels dommer på kinden med en stav.
[Mik 5:2 DK-KJV] Men du, Bethlehem Ephratah, skønt du er lille blandt de tusindvis i Judah, alligevel ud af dig skal han komme frem for mig der er sat til at være leder i Israel; hvis udspring har været fra gammel tid af, fra evigheden.
[Mik 5:3 DK-KJV] Derfor vil han udlevere dem, indtil tiden hvor hun som føder har frembragt: da skal resten af hans brødre returnere til Israels børn.

[Mik 5:4 DK-KJV] Og han skal stå og gi' mad i HERRENs styrke, i hans Guds majestætiske navn HERREN; og de skal forbli': for nu skal han være stærk indtil jordens ende.
[Mik 5:5 DK-KJV] Og denne mand skal være freden, når Assyreren skal komme ind i vores land: og når han skal træde på vores paladser, da skal vi rejse 7 hyrder imod ham, og 8 vigtige mænd.

Mic 5:1 Now gather thyself in troops, O daughter of troops: he hath laid siege against us: they shall smite the judge of Israel with a rod upon the cheek.

Mic 5:2 But thou, Beth-lehem Ephratah, though thou be little among the thousands of Judah, yet out of thee shall he come forth unto me that is to be ruler in Israel; whose goings forth have been from of old, from everlasting.
Mic 5:3 Therefore will he give them up, until the time that she which travaileth hath brought forth: then the remnant of his brethren shall return unto the children of Israel.
Mic 5:4 And he shall stand and feed in the strength of the LORD, in the majesty of the name of the LORD his God; and they shall abide: for now shall he be great unto the ends of the earth.
Mic 5:5 And this man shall be the peace, when the Assyrian shall come into our land: and when he shall tread in our palaces, then shall we raise against him seven shepherds, and eight principal men.

[Mik 5:6 DK-KJV] Og de skal ødelægge Assyrernes land med sværdet, og Nimrods land i dens indgang: således skal han forløse os fra Assyreren, når han kommer ind i vores land, og når han træder indenfor vore grænser.
Mic 5:6 And they shall waste the land of Assyria with the sword, and the land of Nimrod in the entrances thereof: thus shall he deliver us from the Assyrian, when he cometh into our land, and when he treadeth within our borders.

[Mik 5:7 DK-KJV] Og Jacobs rest skal være i mange folks midte som HERRENs dug, som regnskyllene på græsset, der ikke venter på mennesket, ej heller venter på menneskesønnerne.
Mic 5:7 And the remnant of Jacob shall be in the midst of many people as a dew from the LORD, as the showers upon the grass, that tarrieth not for man, nor waiteth for the sons of men.

[Mik 5:8 DK-KJV] Og Jacobs rest skal være blandt Hedningerne i mange folks midte som en løve blandt skovens dyr, som en ung løve blandt fåreflokkene: som, hvis han går igennem, både træder ned, og flår i stykker, og ingen kan forløse.
Mic 5:8 And the remnant of Jacob shall be among the Gentiles in the midst of many people as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep: who, if he go through, both treadeth down, and teareth in pieces, and none can deliver.

[Mik 5:9 DK-KJV] Din hånd skal være opløftet over dine modstandere, og alle dine fjender skal fjernes.
Mic 5:9 Thine hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

[Mik 5:10 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, siger HERREN, at jeg vil fjerne dine heste ud af din midte, og jeg vil destruere dine stridsvogne:
Mic 5:10 And it shall come to pass in that day, saith the LORD, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots:

[Mik 5:11 DK-KJV] Og jeg vil fjerne byerne i dit land, og vælte alle dine fæstningsværker:
Mic 5:11 And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strong holds:

[Mik 5:12 DK-KJV] Og jeg vil fjerne heksekunster ud af din hånd; og du skal ikke ha' flere sandsigere:
Mic 5:12 And I will cut off witchcrafts out of thine hand; and thou shalt have no more soothsayers:

[Mik 5:13 DK-KJV] Dine udformede figure vil jeg også fjerne, og dine stående figurer ud af din midte; og du skal ikke mere tilbede dine hænders virke.
Mic 5:13 Thy graven images also will I cut off, and thy standing images out of the midst of thee; and thou shalt no more worship the work of thine hands.

[Mik 5:14 DK-KJV] Og jeg vil hive dine lunde op ud af din midte: sådant vil jeg destruere dine byer.
Mic 5:14 And I will pluck up thy groves out of the midst of thee: so will I destroy thy cities.

[Mik 5:15 DK-KJV] Og jeg vil exekvere hævn i vrede og arrigskab over hedningerne, sådant som de ikke har hørt om.
Mic 5:15 And I will execute vengeance in anger and fury upon the heathen, such as they have not heard.

Mikas bog Kapitel 6 - Til toppen af Mikas bog - Micah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mik 6:1 DK-KJV] Hør I nu hvad HERREN siger; Rejs jer, kæmp du foran bjergene, og lad bakkerne høre din stemme.
Mic 6:1 Hear ye now what the LORD saith; Arise, contend thou before the mountains, and let the hills hear thy voice.

[Mik 6:2 DK-KJV] Hør I, Kæreste bjerge, HERRENs kontrovers, og I jordens stærke fundamenter: for HERREN har et kontrovers med hans folk, og han vil appellere med Israel.
Mic 6:2 Hear ye, O mountains, the LORD'S controversy, and ye strong foundations of the earth: for the LORD hath a controversy with his people, and he will plead with Israel.

[Mik 6:3 DK-KJV] Kæreste mit folk, hvad har jeg gjort mod dig? og hvori har jeg trættet dig? vidn imod mig.
Mic 6:3 O my people, what have I done unto thee? and wherein have I wearied thee? testify against me.

[Mik 6:4 DK-KJV] For jeg bragte dig op ud af Egyptens land, og befriede dig ud af tjenernes hus; og foran dig sendte jeg Moses, Aaron, og Miriam.
Mic 6:4 For I brought thee up out of the land of Egypt, and redeemed thee out of the house of servants; and I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.

[Mik 6:5 DK-KJV] Kæreste mit folk, husk nu på hvad Balak Moabs konge konsulterede, og hvad Balaam sønnen af Beor svarede ham fra Shittim til Gilgal; så I må kende HERRENs retfærdighed.
Mic 6:5 O my people, remember now what Balak king of Moab consulted, and what Balaam the son of Beor answered him from Shittim unto Gilgal; that ye may know the righteousness of the LORD.

[Mik 6:6 DK-KJV] Hvorved skal jeg komme foran HERREN, og bøje migselv foran den høje Gud? skal jeg komme foran ham med brændoffergaver, med kalve der er et år gammel?
Mic 6:6 Wherewith shall I come before the LORD, and bow myself before the high God? shall I come before him with burnt offerings, with calves of a year old?

[Mik 6:7 DK-KJV] Vil HERREN være tilfreds med tusindvis af væddere, eller med 10 tusindvis af oliefloder? skal jeg give min førstefødte for min overtrædelse, min krops frugt for min sjæls synd?
Mic 6:7 Will the LORD be pleased with thousands of rams, or with ten thousands of rivers of oil? shall I give my firstborn for my transgression, the fruit of my body for the sin of my soul?

[Mik 6:8 DK-KJV] Han har vist dig, Kæreste menneske, hvad der er godt; og hvad kræver HERREN af dig, foruden at gøre retfærdigt, og at elske barmhjertighed, og at vandre ydmygt med din Gud?
Mic 6:8 He hath shewed thee, O man, what is good; and what doth the LORD require of thee, but to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God?

[Mik 6:9 DK-KJV] HERRENs stemme råber til byen, og manden af visdom skal se dit navn: hør I staven, og hvem
Mic 6:9 The LORD'S voice crieth unto the city, and the man of wisdom shall see thy name: hear ye the rod, and who hath

har udvalgt den.

[Mik 6:10 DK-KJV] Er der stadig ondskabsskatte i de ondes hus, og det sparsomme mål der er hæsligt?
[Mik 6:11 DK-KJV] Skal jeg anse dem for at være rene med de onde vægte, og med tasken af bedrageriske vægte?
[Mik 6:12 DK-KJV] For de rige mænd derfra er fulde af vold, og indbyggerne derfra har talt løgne, og deres tunge er bedragerisk i deres mund.
[Mik 6:13 DK-KJV] Derfor vil jeg også gøre dig syg i at smitte dig, i at gøre dig øde på grund af dine synder.
[Mik 6:14 DK-KJV] Du skal spise, men ikke være mættet; og dit opkast skal være i din midte; og du skal holde fast, men skal ikke forløse; og det som du forløser vil jeg overlade til sværdet.
[Mik 6:15 DK-KJV] Du skal så', men skal ikke høste; du skal træde oliven, men du skal ikke salve dig med olie; og sød vin, men skal ikke drikke vin.
[Mik 6:16 DK-KJV] For Omris vedtægter er holdt, og hele virket fra Ahabs hus, og I vandrer efter deres råd; så jeg skulle lave dig en trøstesløshed, og indbyggerne derfra en hvæsen; derfor skal I bære mit folks bebrejdelse.

appointed it.

Mic 6:10 Are there yet the treasures of wickedness in the house of the wicked, and the scant measure that is abominable?

Mic 6:11 Shall I count them pure with the wicked balances, and with the bag of deceitful weights?
Mic 6:12 For the rich men thereof are full of violence, and the inhabitants thereof have spoken lies, and their tongue is deceitful in their mouth.
Mic 6:13 Therefore also will I make thee sick in smiting thee, in making thee desolate because of thy sins.
Mic 6:14 Thou shalt eat, but not be satisfied; and thy casting down shall be in the midst of thee; and thou shalt take hold, but shalt not deliver; and that which thou deliverest will I give up to the sword.
Mic 6:15 Thou shalt sow, but thou shalt not reap; thou shalt tread the olives, but thou shalt not anoint thee with oil; and sweet wine, but shalt not drink wine.
Mic 6:16 For the statutes of Omri are kept, and all the works of the house of Ahab, and ye walk in their counsels; that I should make thee a desolation, and the inhabitants thereof an hissing: therefore ye shall bear the reproach of my people.

Mikas bog Kapitel 7 - Til toppen af Mikas bog - Micah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mik 7:1 DK-KJV] Jeg er arme jer! for jeg er som når de har samlet sommerens frugter, som vingårdens druehøst: der er ingen klaser at spise: min sjæl ønskede den førstmodne frugt.
[Mik 7:2 DK-KJV] Det gode menneske er gået tabt fra jorden: og der er ingen oprigtig blandt mennesker: de ligger alle på lur efter blod; de jagter hver og en hans bror med et net.
[Mik 7:3 DK-KJV] Så de må gøre ondt med begge hænders alvorlighed, prinsen spørger, og dommeren spørger efter en belønning; og den store mand, han ytrer hans uforskammede ønske: sådant pakker de det ind.
[Mik 7:4 DK-KJV] Den bedste af dem er som en tidsel: den mest oprigtige er skarpere end en tjørnehæk: dine vægteres dag og din visitation kommer; nu skal deres rådvildhed være.
[Mik 7:5 DK-KJV] Stol I ikke på en ven, sæt I ikke jeres lid til en vejleder: hold din munds døre fra hende der ligger i din barm.

[Mik 7:6 DK-KJV] For sønnen vanærer faderen, datteren rejser sig op imod hendes mor, svigerdatteren imod hendes svigermor; en mands fjender er mændene fra hans eget hus.
[Mik 7:7 DK-KJV] Derfor vil jeg kigge mod HERREN; jeg vil vente på min frelses Gud: min Gud vil høre mig.
[Mik 7:8 DK-KJV] Jubel ikke imod mig, Kæreste mine fjender: når jeg falder, skal jeg rejse mig; når jeg sidder i mørke, skal HERREN være et lys for mig.
[Mik 7:9 DK-KJV] Jeg vil bære HERRENs forargelse, fordi jeg har syndet imod ham, indtil han fører min sag, og exekverer dom for mig: han vil bringe mig frem til lyset, og jeg skal lægge mærke til hans retfærdighed.
[Mik 7:10 DK-KJV] Da skal hun der er min fjende se det, og skam skal dække hende som sagde til mig, Hvor er HERREN din Gud? mine øjne skal lægge mærke til hende: nu skal hun bli' trådt ned som gadernes mudder.
[Mik 7:11 DK-KJV] På dagen hvor dine mure skal bygges, i den dag skal bekendtgørelsen være fjernet.

[Mik 7:12 DK-KJV] Også I den dag skal han komme lige til dig

Mic 7:1 Woe is me! for I am as when they have gathered the summer fruits, as the grapegleanings of the vintage: there is no cluster to eat: my soul desired the firstripe fruit.
Mic 7:2 The good man is perished out of the earth: and there is none upright among men: they all lie in wait for blood; they hunt every man his brother with a net.
Mic 7:3 That they may do evil with both hands earnestly, the prince asketh, and the judge asketh for a reward; and the great man, he uttereth his mischievous desire: so they wrap it up.
Mic 7:4 The best of them is as a brier: the most upright is sharper than a thorn hedge: the day of thy watchmen and thy visitation cometh; now shall be their perplexity.
Mic 7:5 Trust ye not in a friend, put ye not confidence in a guide: keep the doors of thy mouth from her that lieth in thy bosom.
Mic 7:6 For the son dishonoureth the father, the daughter riseth up against her mother, the daughter in law against her mother in law; a man's enemies are the men of his own house.
Mic 7:7 Therefore I will look unto the LORD; I will wait for the God of my salvation: my God will hear me.
Mic 7:8 Rejoice not against me, O mine enemy: when I fall, I shall arise; when I sit in darkness, the LORD shall be a light unto me.
Mic 7:9 I will bear the indignation of the LORD, because I have sinned against him, until he plead my cause, and execute judgment for me: he will bring me forth to the light, and I shall behold his righteousness.
Mic 7:10 Then she that is mine enemy shall see it, and shame shall cover her which said unto me, Where is the LORD thy God? mine eyes shall behold her: now shall she be trodden down as the mire of the streets.
Mic 7:11 In the day that thy walls are to be built, in that day shall the decree be far removed.

Mic 7:12 In that day also he shall come even to thee from

fra Assyrien, og fra de befæstede byer, og fra fæstningen lige til floden, og fra hav til hav, og fra bjerg til bjerg.

[Mik 7:13 DK-KJV] Imidlertid skal landet være øde på grund af dem der bor derinde, på grund af frugten af deres handlinger.

[Mik 7:14 DK-KJV] Mad dit folk med din stav, din floks arv, der afsides bor i skoven, i Carmels midte: lad dem næres i Bashan og Gilead, som i gamle dage.
[Mik 7:15 DK-KJV] Ifølge dagene med din udgang fra Egyptens land vil jeg vise vidunderlige ting for ham.
[Mik 7:16 DK-KJV] Nationerne skal se og være forvirrede over al deres magt: de skal lægge deres hånd på deres mund, deres ører skal være døve.
[Mik 7:17 DK-KJV] De skal slikke støvet som en slange, de skal komme ud af deres huller som orme fra jorden: de skal være bange for HERREN vor Gud, og skal frygte på grund af dig.
[Mik 7:18 DK-KJV] Hvem er en Gud som dig, der benådiger fejltrin, og passerer forbi resterne af din arvs overtrædere? han holder ikke fast i hans vrede for evigt, fordi han glæder sig over barmhjertighed.
[Mik 7:19 DK-KJV] Han vil vende om igen, han vil ha' medlidenhed med os; han vil samle vore fejltrin; og du vil kaste alle deres synder ud i havets dyb.
[Mik 7:20 DK-KJV] Du vil udføre sandheden overfor Jacob, og barmhjertigheden overfor Abraham, hvilket du har svoret for vore fædre fra gamle dage af.

Assyria, and from the fortified cities, and from the fortress even to the river, and from sea to sea, and from mountain to mountain.
Mic 7:13 Notwithstanding the land shall be desolate because of them that dwell therein, for the fruit of their doings.
Mic 7:14 Feed thy people with thy rod, the flock of thine heritage, which dwell solitarily in the wood, in the midst of Carmel: let them feed in Bashan and Gilead, as in the days of old.
Mic 7:15 According to the days of thy coming out of the land of Egypt will I shew unto him marvellous things.
Mic 7:16 The nations shall see and be confounded at all their might: they shall lay their hand upon their mouth, their ears shall be deaf.

Mic 7:17 They shall lick the dust like a serpent, they shall move out of their holes like worms of the earth: they shall be afraid of the LORD our God, and shall fear because of thee.
Mic 7:18 Who is a God like unto thee, that pardoneth iniquity, and passeth by the transgression of the remnant of his heritage? he retaineth not his anger for ever, because he delighteth in mercy.
Mic 7:19 He will turn again, he will have compassion upon us; he will subdue our iniquities; and thou wilt cast all their sins into the depths of the sea.
Mic 7:20 Thou wilt perform the truth to Jacob, and the mercy to Abraham, which thou hast sworn unto our fathers from the days of old.

Nahums bog - Index034
Navnebetydning for Nahum = Komfortabel
Kapitler: 1-2-3
Nahums bog Kapitel 1 - Nahum KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Na 1:1 DK-KJV] Ninevehs byrde. Elkoshiten Nahums visionsbog.

[Na 1:2 DK-KJV] Gud er jaloux, og HERREN gengælder; HERREN gengælder, og er rasende; HERREN tager hævn over hans modstandere, og han reserverer arrigskab for hans fjender.

[Na 1:3 DK-KJV] HERREN er langsom til vrede, og af stor styrke, og vil overhovedet ikke frikende de onde, HERREN har hans vej i hvirvelvinden og i stormen, og skyerne er støvet fra hans fødder.
[Na 1:4 DK-KJV] Han irettesætter havet, og gør det tørt, han udtørre alle floderne: Bashan visner hen, og Carmelbakken, og Libanons blomster visner hen.
[Na 1:5 DK-KJV] Bjergene ryster over ham, og bakkerne smelter, og jorden er brændt over hans nærvær, ja, denne verden, og alt der bor derinde.

[Na 1:6 DK-KJV] Hvem kan stå foran hans forargelse? og hvem kan forbli' i hans voldsomme vrede? hans raseri hældes ud som ild, og klipperne smides ned af ham.
[Na 1:7 DK-KJV] HERREN er god, en fæstning på trængselsdagen; og han kender dem der stoler på ham.
[Na 1:8 DK-KJV] Men med en oversvømmende oversvømmelse vil han gøre en fuldstændig ende på det sted, og mørke skal forfølge hans fjender.

Na 1:1 The burden of Nineveh. The book of the vision of Nahum the Elkoshite.
Na 1:2 God is jealous, and the LORD revengeth; the LORD revengeth, and is furious; the LORD will take vengeance on his adversaries, and he reserveth wrath for his enemies.
Na 1:3 The LORD is slow to anger, and great in power, and will not at all acquit the wicked: the LORD hath his way in the whirlwind and in the storm, and the clouds are the dust of his feet.
Na 1:4 He rebuketh the sea, and maketh it dry, and drieth up all the rivers: Bashan languisheth, and Carmel, and the flower of Lebanon languisheth.
Na 1:5 The mountains quake at him, and the hills melt, and the earth is burned at his presence, yea, the world, and all that dwell therein.
Na 1:6 Who can stand before his indignation? and who can abide in the fierceness of his anger? his fury is poured out like fire, and the rocks are thrown down by him.
Na 1:7 The LORD is good, a strong hold in the day of trouble; and he knoweth them that trust in him.
Na 1:8 But with an overrunning flood he will make an utter end of the place thereof, and darkness shall pursue his enemies.

[Na 1:9 DK-KJV] Hvad udtænker I imod HERREN? han vil gøre en fuldstændig ende: lidelse skal ikke rejse sig op den anden gang.
[Na 1:10 DK-KJV] For mens de er foldet sammen som trone, og mens de er beruset som drankere, skal de bli' fortæret som fuldstændig udtørrede stubbe.
[Na 1:11 DK-KJV] Der er kommet én ud fra dig, der udtænker ondt imod HERREN, en ond rådgiver.
[Na 1:12 DK-KJV] Således siger HERREN; Selvom de er stille, og ligeså mange, alligevel skal de bli' skåret således ned, når han skal passere igennem. Selvom jeg har plaget dig, vil jeg ikke mere plage dig.
[Na 1:13 DK-KJV] For nu vil jeg bryde hans åg fra dig, og sprænge dine lænker i stykker.

[Na 1:14 DK-KJV] Og HERREN har givet en befaling angående dig, at dit navn ikke skal sås længere: ud af huset for dine guder vil jeg skære de udskårne figurer og de støbte figurer af: Jeg vil lave din grav, for du er modbydelig.
[Na 1:15 DK-KJV] Læg mærke til på bjergene er fødderne af ham der bringer glædelige budskaber, der publicere fred! Kæreste Judah, hold dine højtidelige fester, udfør dine løfter: for den onde skal ikke længere passere igennem dig; han er fuldstændig afskåret.

Na 1:9 What do ye imagine against the LORD? he will make an utter end: affliction shall not rise up the second time.
Na 1:10 For while they be folden together as thorns, and while they are drunken as drunkards, they shall be devoured as stubble fully dry.
Na 1:11 There is one come out of thee, that imagineth evil against the LORD, a wicked counseller.
Na 1:12 Thus saith the LORD; Though they be quiet, and likewise many, yet thus shall they be cut down, when he shall pass through. Though I have afflicted thee, I will afflict thee no more.
Na 1:13 For now will I break his yoke from off thee, and will burst thy bonds in sunder.
Na 1:14 And the LORD hath given a commandment concerning thee, that no more of thy name be sown: out of the house of thy gods will I cut off the graven image and the molten image: I will make thy grave; for thou art vile.
Na 1:15 Behold upon the mountains the feet of him that bringeth good tidings, that publisheth peace! O Judah, keep thy solemn feasts, perform thy vows: for the wicked shall no more pass through thee; he is utterly cut off.

Nahums bog Kapitel 2 - Til toppen af Nahums bog - Nahum KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Na 2:1 DK-KJV] Han der slår i stykker er kommet op foran dit ansigt: hold forskansningen, hold øje med vejen, gør dine lænder stærke, befæst din kraft mægtigt.
[Na 2:2 DK-KJV] For HERREN har fjernet Jacobs fortræffelighed, som Israels fortræffelighed: for fjenderne har udtømt dem, og skæmmet deres vin grene.
[Na 2:3 DK-KJV] Hans mægtige mænds skjolde er gjort røde, de tapre mænd er i skarlagenrød: stridsvognene skal være med flammende fakler på dagen for hans forberedelse, og fyrretræerne skal bli' rystet voldsomt.
[Na 2:4 DK-KJV] Stridsvognene skal rasere i gaderne, de skal gnubbe imod hinanden på de brede veje: de skal virke som fakler, de skal løbe som lynene.
[Na 2:5 DK-KJV] Han skal fintælle hans agtværdigheder: de skal snuble når de går; de skal skynde sig hen til muren derfra, og forsvaret skal bli' forberedt.
[Na 2:6 DK-KJV] Flodernes porte skal bli' åbnet, og paladset skal bli' opløst.
[Na 2:7 DK-KJV] Og Huzzab skal bli' ført tilfangetagen væk, hun skal bli' ført op, og hendes tjenestepiger skal lede hende som med stemmen fra duer, mens de spiller tamburin på deres bryster.
[Na 2:8 DK-KJV] Men Nineveh er fra gammel tid af som et vandbassin: alligevel skal de flygte. Stå, stå, skal de råbe; men ingen skal se tilbage.
[Na 2:9 DK-KJV] Ta' I sølv-byttet, ta' guld-byttet: for der er ingen ende på forrådet og herligheden ud af alt det behagelige møblement.
[Na 2:10 DK-KJV] Hun er tom, og forladt, og øde: og hjertet smelter, og knæene slår sammen, og meget smerte er i alle lænder, og ansigterne på dem alle samler mørke.
[Na 2:11 DK-KJV] Hvor er løvernes bolig, og stedet hvor de unge løver kan spise, hvor løven, ja den gamle løve, vandrede, og løveungerne, og ingen gjorde dem bange?

Na 2:1 He that dasheth in pieces is come up before thy face: keep the munition, watch the way, make thy loins strong, fortify thy power mightily.
Na 2:2 For the LORD hath turned away the excellency of Jacob, as the excellency of Israel: for the emptiers have emptied them out, and marred their vine branches.
Na 2:3 The shield of his mighty men is made red, the valiant men are in scarlet: the chariots shall be with flaming torches in the day of his preparation, and the fir trees shall be terribly shaken.
Na 2:4 The chariots shall rage in the streets, they shall justle one against another in the broad ways: they shall seem like torches, they shall run like the lightnings.
Na 2:5 He shall recount his worthies: they shall stumble in their walk; they shall make haste to the wall thereof, and the defence shall be prepared.
Na 2:6 The gates of the rivers shall be opened, and the palace shall be dissolved.

Na 2:7 And Huzzab shall be led away captive, she shall be brought up, and her maids shall lead her as with the voice of doves, tabering upon their breasts.
Na 2:8 But Nineveh is of old like a pool of water: yet they shall flee away. Stand, stand, shall they cry; but none shall look back.
Na 2:9 Take ye the spoil of silver, take the spoil of gold: for there is none end of the store and glory out of all the pleasant furniture.
Na 2:10 She is empty, and void, and waste: and the heart melteth, and the knees smite together, and much pain is in all loins, and the faces of them all gather blackness.
Na 2:11 Where is the dwelling of the lions, and the feedingplace of the young lions, where the lion, even the old lion, walked, and the lion's whelp, and none made them

afraid?

[Na 2:12 DK-KJV] Løven sønderrev nok for hans hvalpe, og kvalte for hans løvinder, og fyldte hans huller med bytte, og hans huler med det som var sønderrevet.
Na 2:12 The lion did tear in pieces enough for his whelps, and strangled for his lionesses, and filled his holes with prey, and his dens with ravin.
[Na 2:13 DK-KJV] Læg mærke til, jeg er imod dig, siger hærskarers HERRE, og jeg vil brænde hendes stridsvogne i røgen, og sværdet skal fortære dine unge løver: og jeg vil fjerne dit bytte fra jorden, og stemmen fra din budbringer skal ikke bli' hørt mere.
Na 2:13 Behold, I am against thee, saith the LORD of hosts, and I will burn her chariots in the smoke, and the sword shall devour thy young lions: and I will cut off thy prey from the earth, and the voice of thy messengers shall no more be heard.

Nahums bog Kapitel 3 - Til toppen af Nahums bog - Nahum KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Na 3:1 DK-KJV] Arme den blodtørstige by! den er helt fuld af løgne og røverri; byttet viger ikke;
Na 3:1 Woe to the bloody city! it is all full of lies and robbery; the prey departeth not;

[Na 3:2 DK-KJV] Lyden fra en pisk, og lyden fra hjulenes raslen, og af de galopperende heste, og af de hoppende stridsvogne.
Na 3:2 The noise of a whip, and the noise of the rattling of the wheels, and of the pransing horses, and of the jumping chariots.
[Na 3:3 DK-KJV] Rytteren løfter både det blanke sværd og det glitrende spyd op: og der er en folkemængde af dræbte, og et stort antal af kadavere; og der er ingen ende på deres lig; de snubler over deres lig:
Na 3:3 The horseman lifteth up both the bright sword and the glittering spear: and there is a multitude of slain, and a great number of carcases; and there is none end of their corpses; they stumble upon their corpses:
[Na 3:4 DK-KJV] På grund af de prostitueredes folkemængde fra den velbegunstigede skøge, heksekunsternes elskerinde, der sælger nationer gennem hendes prostituerede, og familier gennem hendes heksekunster.
Na 3:4 Because of the multitude of the whoredoms of the wellfavoured harlot, the mistress of witchcrafts, that selleth nations through her whoredoms, and families through her witchcrafts.
[Na 3:5 DK-KJV] Læg mærke til, jeg er imod dig, siger hærskarers HERRE, og jeg vil åbenbare dine skørter over dit ansigt, og jeg vil vise nationerne din nøgenhed, og kongerigerne din skam.
Na 3:5 Behold, I am against thee, saith the LORD of hosts; and I will discover thy skirts upon thy face, and I will shew the nations thy nakedness, and the kingdoms thy shame.
[Na 3:6 DK-KJV] Jeg vil kaste hæsligt skidt over dig, og gøre dig værdiløs, og vil sætte dig som en gabestok.
Na 3:6 And I will cast abominable filth upon thee, and make thee vile, and will set thee as a gazingstock.

[Na 3:7 DK-KJV] Og det skal ske, at alle de der kigger på dig skal flygte fra dig, og sige, Nineve er lagt øde: hvem vil græde over hende? hvorhenne skal jeg søge efter trøstere til dig?
Na 3:7 And it shall come to pass, that all they that look upon thee shall flee from thee, and say, Nineveh is laid waste: who will bemoan her? whence shall I seek comforters for thee?

[Na 3:8 DK-KJV] Er du bedre end befolkningen No, der var placeret blandt floderne, der havde vandmasser rundt om den, hvis fæstningsvold var havet, og hendes mur var fra havet?
Na 3:8 Art thou better than populous No, that was situate among the rivers, that had the waters round about it, whose rampart was the sea, and her wall was from the sea?
[Na 3:9 DK-KJV] Etiopien og Egypten var hendes styrke, og det var uendeligt; Put og Lubim var dine hjælpere.
Na 3:9 Ethiopia and Egypt were her strength, and it was infinite; Put and Lubim were thy helpers.
[Na 3:10 DK-KJV] Alligevel blev hun ført væk, hun gik ind i fangenskab: hendes unge børn blev også slået i stykker for enden af alle gaderne; og de kastede lod om hendes hæderlige mænd, og alle hendes store mænd blev bundet med kæder.
Na 3:10 Yet was she carried away, she went into captivity: her young children also were dashed in pieces at the top of all the streets: and they cast lots for her honourable men, and all her great men were bound in chains.
[Na 3:11 DK-KJV] Du skal også være beruset: du skal være skjult, du skal også søge styrke på grund af fjenden.
Na 3:11 Thou also shalt be drunken: thou shalt be hid, thou also shalt seek strength because of the enemy.
[Na 3:12 DK-KJV] Alle dine fæstningsværker skal være som figentræer med de førstmodne figner; hvis de er rystet, ja da skal de falde ind i fortærerens mund.
Na 3:12 All thy strong holds shall be like fig trees with the firstripe figs: if they be shaken, they shall even fall into the mouth of the eater.
[Na 3:13 DK-KJV] Læg mærke til, dit folk i din midte er kvinder: dit lands porte skal stå vidt åbne for dine fjender: ilden skal fortære dine bomme.
Na 3:13 Behold, thy people in the midst of thee are women: the gates of thy land shall be set wide open unto thine enemies: the fire shall devour thy bars.
[Na 3:14 DK-KJV] Træk dig vandmasser op på grund af den belejring, forstærk dine fæstningsværker: gå i ler, og træd mørtlen, lav murstenene stærke.
Na 3:14 Draw thee waters for the siege, fortify thy strong holds: go into clay, and tread the morter, make strong the brickkiln.
[Na 3:15 DK-KJV] Der skal ilden fortære dig; sværdet skal skære dig af, det skal æde dig op som målerlarven: gør digselv til mange som målerlarven, gør digselv til mange som græshopperne.
Na 3:15 There shall the fire devour thee; the sword shall cut thee off, it shall eat thee up like the cankerworm: make thyself many as the cankerworm, make thyself many as the locusts.
[Na 3:16 DK-KJV] Du har multipliceret dine handelsmænd over himlens stjerner: målerlarven plyndre, og flyver væk.
Na 3:16 Thou hast multiplied thy merchants above the stars of heaven: the cankerworm spoileth, and flieth away.

[Na 3:17 DK-KJV] Dine kronede er som græshopperne, og dine kaptajner som de store græshopper, som slår lejr i hækkene på en kold dag, men når solen står op flygter de, og det er ikke kendt hvor deres sted er.
[Na 3:18 DK-KJV] Dine hyrder slumre, Kæreste Assyriens konge: dine noble skal bo i støvet: dit folk er spredt ud over bjergene, og intet menneske samler dem.
[Na 3:19 DK-KJV] Der er ingen helbredelse for din skade; dit sår er grusomt: alle der hører rygtet om dig skal klappe i hænderne over dig: for over hvem er ikke din ondskab kontinuerligt kommet over?

Na 3:17 Thy crowned are as the locusts, and thy captains as the great grasshoppers, which camp in the hedges in the cold day, but when the sun ariseth they flee away, and their place is not known where they are.
Na 3:18 Thy shepherds slumber, O king of Assyria: thy nobles shall dwell in the dust: thy people is scattered upon the mountains, and no man gathereth them.
Na 3:19 There is no healing of thy bruise; thy wound is grievous: all that hear the bruit of thee shall clap the hands over thee: for upon whom hath not thy wickedness passed continually?

Habakkuks bog - Index035
Navnebetydning for Habakkuk = Han der omfavner
Kapitler: 1-2-3
Habakkuks bog Kapitel 1 - Habakkuk KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Hab 1:1 DK-KJV] Byrden som profeten Habakkuk så'.
[Hab 1:2 DK-KJV] Kæreste HERRE, hvor længe skal jeg råbe, og du vil ikke høre! ja råbe til dig om vold, og du vil ikke frelse!
[Hab 1:3 DK-KJV] Hvorfor viser du mig fejltrin, og får mig til at lægge mærke til elendighed? for plyndring og vold er foran mig: og der hvor det er, rejser strid og påstande sig op.
[Hab 1:4 DK-KJV] Derfor underpræstere loven, og domme træder aldrig i karakter: for de onde omslutter de retskafne; derfor opstår der forkerte domme.
[Hab 1:5 DK-KJV] Læg mærke til I blandt hedningerne, og værdsæt, og forundres over det: for jeg vil udføre et virke i jeres dage, som I ikke vil tro på, selvom det var fortalt jer.
[Hab 1:6 DK-KJV] For se, jeg rejser Kaldæerne op, denne bitre og hidsige nation, der skal marchere gennem landets bredde, for at besidde de bosteder der ikke er deres.
[Hab 1:7 DK-KJV] De er forfærdelige og ærefrygtindgydende: deres dom og deres værdighed skal udgå fra demselv.
[Hab 1:8 DK-KJV] Deres heste er også hurtigere end leoparderne, og er voldsommere end aftenens ulve; og deres ryttere skal sprede demselv, og deres ryttere skal komme langt væk fra; de skal flyve som ørnen der skynder sig at spise.
[Hab 1:9 DK-KJV] De skal alene komme efter vold; deres ansigter skal suge til sig som østenvinden, og de skal samle de tilfangetagne som sandet.
[Hab 1:10 DK-KJV] Og de skal håne kongerne, og prinserne skal være genstand for foragt overfor dem: de skal gøre nar af enhver fæstning; for de skal samle jord i bunke, og indta' den.
[Hab 1:11 DK-KJV] Da skal hans sind ændre sig, og han skal passere over, og krænke, ved at tildele denne hans styrke til hans gud.
[Hab 1:12 DK-KJV] Er du ikke fra evigheden af, Kæreste HERRE min Gud, min Hellige Éner? vi skal ikke dø. Kæreste HERRE, du har ordineret dem for dom; og, Kæreste mægtige Gud, du har etableret dem for korrektion.
[Hab 1:13 DK-KJV] Du er af renere øjne end at lægge mærke til ondt, og kan ikke kigge på fejltrin: hvorfor kigger du på dem der handler forræderisk, og siger ikke noget når den onde

Hab 1:1 The burden which Habakkuk the prophet did see.

Hab 1:2 O LORD, how long shall I cry, and thou wilt not hear! even cry out unto thee of violence, and thou wilt not save!
Hab 1:3 Why dost thou shew me iniquity, and cause me to behold grievance? for spoiling and violence are before me: and there are that raise up strife and contention.
Hab 1:4 Therefore the law is slacked, and judgment doth never go forth: for the wicked doth compass about the righteous; therefore wrong judgment proceedeth.
Hab 1:5 Behold ye among the heathen, and regard, and wonder marvellously: for I will work a work in your days, which ye will not believe, though it be told you.
Hab 1:6 For, lo, I raise up the Chaldeans, that bitter and hasty nation, which shall march through the breadth of the land, to possess the dwellingplaces that are not theirs.
Hab 1:7 They are terrible and dreadful: their judgment and their dignity shall proceed of themselves.

Hab 1:8 Their horses also are swifter than the leopards, and are more fierce than the evening wolves: and their horsemen shall spread themselves, and their horsemen shall come from far; they shall fly as the eagle that hasteth to eat.
Hab 1:9 They shall come all for violence: their faces shall sup up as the east wind, and they shall gather the captivity as the sand.

Hab 1:10 And they shall scoff at the kings, and the princes shall be a scorn unto them: they shall deride every strong hold; for they shall heap dust, and take it.

Hab 1:11 Then shall his mind change, and he shall pass over, and offend, imputing this his power unto his god.
Hab 1:12 Art thou not from everlasting, O LORD my God, mine Holy One? we shall not die. O LORD, thou hast ordained them for judgment; and, O mighty God, thou hast established them for correction.
Hab 1:13 Thou art of purer eyes than to behold evil, and canst not look on iniquity: wherefore lookest thou upon them that deal treacherously, and holdest thy tongue when the

fortærer den mand der er mere retskaffen end han?

wicked devoureth the man that is more righteous than he?

[Hab 1:14 DK-KJV] Og gør mænd som havets fisk, som de krybende ting, som ikke har nogen regent over dem?
[Hab 1:15 DK-KJV] De samler dem alle op med fiskekrogen, de fanger dem i deres garn, og samler dem i deres trawl: derfor jubler de og er glade.
[Hab 1:16 DK-KJV] Derfor ofrer de til deres garn, og brænder røgelse for deres trawl; for via dem er deres del fed, og deres mad rigelig.
[Hab 1:17 DK-KJV] Skal de derfor tømme deres garn, og ikke undlade kontinuerligt at dræbe nationerne?

Hab 1:14 And makest men as the fishes of the sea, as the creeping things, that have no ruler over them?
Hab 1:15 They take up all of them with the angle, they catch them in their net, and gather them in their drag: therefore they rejoice and are glad.
Hab 1:16 Therefore they sacrifice unto their net, and burn incense unto their drag; because by them their portion is fat, and their meat plenteous.
Hab 1:17 Shall they therefore empty their net, and not spare continually to slay the nations?

[Hab 2:1 DK-KJV] Jeg vil stå på min vagt, og sætte mig på tårnet, og vil holde øje for at se hvad han vil sige til mig, og hvad jeg skal svare når jeg er bebrejdet.
[Hab 2:2 DK-KJV] Og HERREN svarede mig, og sagde, Skriv visionen, og gør den klar på tavler, så han der læser den må løbe.
[Hab 2:3 DK-KJV] For visionen er stadig for en udvalgt tid, men ved enden skal den tale, og ikke lyve: selvom den lader vente på sig, vent på den; for den vil med sikkerhed komme, den vil ikke lade vente på sig.
[Hab 2:4 DK-KJV] Læg mærke til, hans sjæl som er løftet op er ikke oprigtig i ham: men den retfærdige skal leve via sin tro.
[Hab 2:5 DK-KJV] Ja også, fordi han overtræder med vin, er han en stolt mand, der heller ikke holder sig hjemme, han som forstørrer hans længsel som helvede, og er som døden, og kan ikke bli' tilfredsstillet, men samler alle nationer foran ham, og ophober alle folk til sigselv:
[Hab 2:6 DK-KJV] Skal ikke alle disse ta' en lignelse op imod ham, og et hånende ordsprog imod ham og sige: Arme ham som forøger det som ikke er hans! hvor længe? og til ham der læsser sigselv med tyk ler!
[Hab 2:7 DK-KJV] De som skal bide dig skal de ikke pludselig rejse sig, og vågne de der vil plage dig, og du skal være som et bytte for dem?
[Hab 2:8 DK-KJV] Fordi du har plyndret mange nationer, skal hele den rest der er tilbage af folket plyndre dig; på grund af menneskers blod, og på grund af volden fra det land, fra den by, og fra alle der bor derinde.
[Hab 2:9 DK-KJV] Arme ham der dækker over en ond griskhed for sit hus, så han må sætte sin rede højt oppe, for at han må bli' forløst fra ondskabens kraft!

[Hab 2:10 DK-KJV] I dit hus har du rådført dig med skam ved at afskære mange folk, og har syndet imod din sjæl.
[Hab 2:11 DK-KJV] For stenen skal råbe højt fra muren, og bjælken ud af tømmer skal svare den.
[Hab 2:12 DK-KJV] Arme ham der bygger en landsby med blod, og grundlægger en by via fejltrin!
[Hab 2:13 DK-KJV] Læg mærke til, ja er det ikke fra hærskarers HERRE at folket skal arbejde i ilden, ja og folket skal trætte demselv for forfængeligheden?
[Hab 2:14 DK-KJV] For jorden skal bli' fyldt med kundskaben om HERRENs herlighed, som vandmasserne dækker havet.
[Hab 2:15 DK-KJV] Arme ham der giver hans næste drinks, der sætter din flaske foran ham, og også gør ham fuld, for at du måtte kigge på deres nøgenhed!
[Hab 2:16 DK-KJV] Du er fyldt med skam i stedet for herlighed: drik du også, og lad din forhud bli' blotlagt: Koppen fra HERRENs højre hånd skal bli' vendt mod dig, og skamfuldt opkast skal være

Hab 2:1 I will stand upon my watch, and set me upon the tower, and will watch to see what he will say unto me, and what I shall answer when I am reproved.
Hab 2:2 And the LORD answered me, and said, Write the vision, and make it plain upon tables, that he may run that readeth it.

Hab 2:3 For the vision is yet for an appointed time, but at the end it shall speak, and not lie: though it tarry, wait for it; because it will surely come, it will not tarry.
Hab 2:4 Behold, his soul which is lifted up is not upright in him: but the just shall live by his faith.
Hab 2:5 Yea also, because he transgresseth by wine, he is a proud man, neither keepeth at home, who enlargeth his desire as hell, and is as death, and cannot be satisfied, but gathereth unto him all nations, and heapeth unto him all people:
Hab 2:6 Shall not all these take up a parable against him, and a taunting proverb against him, and say, Woe to him that increaseth that which is not his! how long? and to him that ladeth himself with thick clay!
Hab 2:7 Shall they not rise up suddenly that shall bite thee, and awake that shall vex thee, and thou shalt be for booties unto them?
Hab 2:8 Because thou hast spoiled many nations, all the remnant of the people shall spoil thee; because of men's blood, and for the violence of the land, of the city, and of all that dwell therein.
Hab 2:9 Woe to him that coveteth an evil covetousness to his house, that he may set his nest on high, that he may be delivered from the power of evil!
Hab 2:10 Thou hast consulted shame to thy house by cutting off many people, and hast sinned against thy soul.
Hab 2:11 For the stone shall cry out of the wall, and the beam out of the timber shall answer it.
Hab 2:12 Woe to him that buildeth a town with blood, and stablisheth a city by iniquity!
Hab 2:13 Behold, is it not of the LORD of hosts that the people shall labour in the very fire, and the people shall weary themselves for very vanity?
Hab 2:14 For the earth shall be filled with the knowledge of the glory of the LORD, as the waters cover the sea.
Hab 2:15 Woe unto him that giveth his neighbour drink, that puttest thy bottle to him, and makest him drunken also, that thou mayest look on their nakedness!
Hab 2:16 Thou art filled with shame for glory: drink thou also, and let thy foreskin be uncovered: the cup of the LORD'S right hand shall be turned unto thee, and

over din herlighed.

[Hab 2:17 DK-KJV] For Libanons vold skal dække dig, og dyrenes bytte, som gjorde dem bange, på grund af menneskers blod, og på grund af menneskers blod, og på grund af volden fra det land, fra den by, og fra alle der bor derinde.
[Hab 2:18 DK-KJV] Hvad gavner den udskårede figur at dens udformer har udskåret den; den støbte figur, og en lærer af løgne, at dens udformer af hans værk stoler på den, til at lave stumme afguder?
[Hab 2:19 DK-KJV] Arme ham der siger til træet, Vågn op; til den stumme sten, Rejs dig, den skal undervise! Læg mærke til, den er belagt med guld og sølv, og der er overhovedet ingen ånde i dens midte.
[Hab 2:20 DK-KJV] Men HERREN er i hans hellige tempel: lad hele jorden være stille foran ham.

shameful spewing shall be on thy glory.

Hab 2:17 For the violence of Lebanon shall cover thee, and the spoil of beasts, which made them afraid, because of men's blood, and for the violence of the land, of the city, and of all that dwell therein.
Hab 2:18 What profiteth the graven image that the maker thereof hath graven it; the molten image, and a teacher of lies, that the maker of his work trusteth therein, to make dumb idols?
Hab 2:19 Woe unto him that saith to the wood, Awake; to the dumb stone, Arise, it shall teach! Behold, it is laid over with gold and silver, and there is no breath at all in the midst of it.
Hab 2:20 But the LORD is in his holy temple: let all the earth keep silence before him.

Habakkuks bog Kapitel 3 - Til toppen af Habakkuks bog - Habakkuk KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Hab 3:1 DK-KJV] En bøn af profeten Habakkuk over en Trængselssang.

[Hab 3:2 DK-KJV] Kæreste HERRE, jeg har hørt din tale, og var bange: Kæreste HERRE, modtag dit værk i årenes midte, kundgør det i årenes midte; i arrigskab husk på barmhjertighed.
[Hab 3:3 DK-KJV] Gud kom fra Teman, og den Hellige Éner fra Paran-bjerget. Pause. Hans herlighed dækkede himlene, og jorden var fuld af hans ros.

[Hab 3:4 DK-KJV] Og hans glans var som lyset; han havde horn der kom ud af hans hånd: og der var hans styrke skjult.
[Hab 3:5 DK-KJV] Foran ham gik pestilensen, og brændende kul udgik ved hans fødder.

[Hab 3:6 DK-KJV] Han stod, og målet jorden; han lagde mærke til, og fordrev nationerne; og de evigvarende bjerge var spredt, de vedvarende bakker bukker sig: hans veje er evigvarende.
[Hab 3:7 DK-KJV] Jeg så' Cushans telte i lidelse: og gardinerne fra Midians land rystede.

[Hab 3:8 DK-KJV] Var HERREN utilfreds med floderne? var din vrede imod floderne? var dit arrigskab imod havet, eftersom du red på dine heste og dine frelses stridsvogne?
[Hab 3:9 DK-KJV] Din bue var gjort helt nøgen, efter stammernes ed'er, ja dit ord. Pause. Du kløvede jorden med floder.
[Hab 3:10 DK-KJV] Bjergene så' dig, og de rystede: vandets oversvømmelse passerede fordi: dybet gav hans stemme til kende, og løftede hans hænder højt op.
[Hab 3:11 DK-KJV] Solen og månen stod stille i deres bolig: ved lyset fra dine pile gik de, og ved glansen fra dine glinsende spyd.
[Hab 3:12 DK-KJV] Du marcherede gennem landet i harme, du tærskede hedningerne i vrede.

[Hab 3:13 DK-KJV] Du fremstod for at frelse dit folk, ja for at frelse med din salvede; du sårede hovedet ud af den ondes hus, ved at afsløre fundamentet for halsen. Pause.
[Hab 3:14 DK-KJV] Med hans stave gennemborede du hovedet for hans landsbyer: de kom ud som en hvirvelvind for at sprede mig: deres jublen var der for at opsluge den fattige i hemmelighed.

Hab 3:1 A prayer of Habakkuk the prophet upon Shigionoth.
Hab 3:2 O LORD, I have heard thy speech, and was afraid: O LORD, revive thy work in the midst of the years, in the midst of the years make known; in wrath remember mercy.
Hab 3:3 God came from Teman, and the Holy One from mount Paran. Selah. His glory covered the heavens, and the earth was full of his praise.
Hab 3:4 And his brightness was as the light; he had horns coming out of his hand: and there was the hiding of his power.
Hab 3:5 Before him went the pestilence, and burning coals went forth at his feet.
Hab 3:6 He stood, and measured the earth: he beheld, and drove asunder the nations; and the everlasting mountains were scattered, the perpetual hills did bow: his ways are everlasting.
Hab 3:7 I saw the tents of Cushan in affliction: and the curtains of the land of Midian did tremble.
Hab 3:8 Was the LORD displeased against the rivers? was thine anger against the rivers? was thy wrath against the sea, that thou didst ride upon thine horses and thy chariots of salvation?
Hab 3:9 Thy bow was made quite naked, according to the oaths of the tribes, even thy word. Selah. Thou didst cleave the earth with rivers.
Hab 3:10 The mountains saw thee, and they trembled: the overflowing of the water passed by: the deep uttered his voice, and lifted up his hands on high.
Hab 3:11 The sun and moon stood still in their habitation: at the light of thine arrows they went, and at the shining of thy glittering spear.
Hab 3:12 Thou didst march through the land in indignation, thou didst thresh the heathen in anger.
Hab 3:13 Thou wentest forth for the salvation of thy people, even for salvation with thine anointed; thou woundedst the head out of the house of the wicked, by discovering the foundation unto the neck. Selah.
Hab 3:14 Thou didst strike through with his staves the head of his villages: they came out as a whirlwind to scatter me: their rejoicing was as to devour the poor secretly.

[Hab 3:15 DK-KJV] Du gik gennem havet med dine heste, gennem ophobningen af store vandmasser.
[Hab 3:16 DK-KJV] Da jeg hørte det, rystede min mave; mine læber dirrede ved stemmen: råddenskab gik ind i mine knogler, og jeg rystede i migselv, så jeg måtte hvile på trængselsdagen; når han kommer op til folket, vil han invadere dem med hans tropper.
[Hab 3:17 DK-KJV] Selvom figentræet ikke skal blomstre, og der heller ikke skal være frugt på vinstokkene; og oliventræets arbejde skal fejle, og markerne ikke skal frembringe kød; og flokken skal fjernes fra folden, og der skal ikke være nogen besætning i staldene:
[Hab 3:18 DK-KJV] Alligevel vil jeg juble i HERREN, jeg vil glæde mig i min frelses Gud.
[Hab 3:19 DK-KJV] HERREN Gud er min styrke, og han vil lave mine fødder som hindens fødder (hjorte hundyr), og han vil få mig til at gå på mine høje steder. Til den ledende sanger på mine strengede instrumenter.

Hab 3:15 Thou didst walk through the sea with thine horses, through the heap of great waters.
Hab 3:16 When I heard, my belly trembled; my lips quivered at the voice: rottenness entered into my bones, and I trembled in myself, that I might rest in the day of trouble: when he cometh up unto the people, he will invade them with his troops.

Hab 3:17 Although the fig tree shall not blossom, neither shall fruit be in the vines; the labour of the olive shall fail, and the fields shall yield no meat; the flock shall be cut off from the fold, and there shall be no herd in the stalls:
Hab 3:18 Yet I will rejoice in the LORD, I will joy in the God of my salvation.
Hab 3:19 The LORD God is my strength, and he will make my feet like hinds' feet, and he will make me to walk upon mine high places. To the chief singer on my stringed instruments.

Zefanias bog - Index036
Navnebetydning for Zafania = Gud har udskilt
Kapitler: 1-2-3
Zefanias bog Kapitel 1 - Zephaniah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zef 1:1 DK-KJV] HERRENs ord som kom til Zephaniah sønnen af Cushi, sønnen af Gedalia, sønnen af Amaria, sønnen af Hizkia, i Josiah dage sønnen af Amon, Judahs konge.
[Zef 1:2 DK-KJV] Jeg vil fuldstændigt konsumere alle ting fra det land, siger HERREN.
[Zef 1:3 DK-KJV] Jeg vil konsumere mennesket og dyr; jeg vil konsumere himlens fugle, og havets fisk, og snubleblokkene med de onde; og jeg vil fjerne mennesket fra det land, siger HERREN.
[Zef 1:4 DK-KJV] Jeg vil også udstrække min hånd over Judah, og over alle Jerusalems indbyggere; og jeg vil fjerne de resterende fra Baal fra dette sted, og Chemarimernes navn med præsterne;
[Zef 1:5 DK-KJV] Og dem der tilbeder himmelhæren på hustagene; og dem der tilbeder og der sværger ved HERREN, og der sværger via Malcham;
[Zef 1:6 DK-KJV] Og dem der har vendt HERREN ryggen; og de der ikke har søgt HERREN, ej heller spurgte efter ham.
[Zef 1:7 DK-KJV] Vær stille i Herren GUDs nærvær: for HERRENs dag er nær: for HERREN har forberedt et offer, han har indbudt hans gæster.
[Zef 1:8 DK-KJV] Og det skal ske på dagen for HERRENs offer, at jeg vil straffe prinserne, og kongens børn, og alle sådanne som er iklædt mærkeligt tøj.
[Zef 1:9 DK-KJV] På den samme dag vil jeg også straffe alle disse der hopper over dørtrinet, som fylder deres mestres huse med vold og bedrag.

[Zef 1:10 DK-KJV] Og det skal ske i den dag, siger HERREN, at der skal være larmen af et råb fra fiskeporten, og en hylen fra den anden, og en stor nedbrydning fra bakkerne.

[Zef 1:11 DK-KJV] Hyl, I indbyggere fra Maktesh, for alle handelsfolkene er afskåret; alle de der bar sølv er skåret af.

Zep 1:1 The word of the LORD which came unto Zephaniah the son of Cushi, the son of Gedaliah, the son of Amariah, the son of Hizkiah, in the days of Josiah the son of Amon, king of Judah.
Zep 1:2 I will utterly consume all things from off the land, saith the LORD.
Zep 1:3 I will consume man and beast; I will consume the fowls of the heaven, and the fishes of the sea, and the stumblingblocks with the wicked; and I will cut off man from off the land, saith the LORD.
Zep 1:4 I will also stretch out mine hand upon Judah, and upon all the inhabitants of Jerusalem; and I will cut off the remnant of Baal from this place, and the name of the Chemarims with the priests;
Zep 1:5 And them that worship the host of heaven upon the housetops; and them that worship and that swear by the LORD, and that swear by Malcham;
Zep 1:6 And them that are turned back from the LORD; and those that have not sought the LORD, nor inquired for him.
Zep 1:7 Hold thy peace at the presence of the Lord GOD: for the day of the LORD is at hand: for the LORD hath prepared a sacrifice, he hath bid his guests.
Zep 1:8 And it shall come to pass in the day of the LORD'S sacrifice, that I will punish the princes, and the king's children, and all such as are clothed with strange apparel.
Zep 1:9 In the same day also will I punish all those that leap on the threshold, which fill their masters' houses with violence and deceit.
Zep 1:10 And it shall come to pass in that day, saith the LORD, that there shall be the noise of a cry from the fish gate, and an howling from the second, and a great crashing from the hills.
Zep 1:11 Howl, ye inhabitants of Maktesh, for all the merchant people are cut down; all they that bear silver are cut off.

[Zef 1:12 DK-KJV] Og det skal ske ved den tid, at jeg vil gennemsøge Jerusalem med stearinlys, og straffe de mennesker der er tilfreds med deres bundfald: der siger i deres hjerte, HERREN vil ikke gøre godt, han vil heller ikke gøre ondt.

[Zef 1:13 DK-KJV] Derfor skal deres vare bli' et bytte, og deres huse en ørken: de skal også bygge huse, men ikke bebo dem; og de skal plante vingårde, men ikke drikke vinen deraf.
[Zef 1:14 DK-KJV] HERRENs store dag er nær, den er nær, og haster meget, ja røsten fra HERRENs dag: den mægtige mand skal bitterligt råbe der.
[Zef 1:15 DK-KJV] Den dag er en arrigskabets dag, en ængstelse og bekymrings dag, en spildets dag og trøstesløshed, en mørkets dag og dysterhed, en skyernes dag og tykt mørke.
[Zef 1:16 DK-KJV] En trompeternes dag og alarm imod de befæstede byer, og imod de mægtige tårne.
[Zef 1:17 DK-KJV] Og jeg vil bringe ængstelse over mennesker, så de skal vandre som blinde mennesker, fordi de har syndet imod HERREN: og deres blod skal bli' hældt ud som støv, og deres kød som møjet.
[Zef 1:18 DK-KJV] Hverken deres sølv eller deres guld skal være i stand til at forløse dem på dagen for HERRENs arrigskab; men hele landet skal bli' fortæret af ilden af hans jalousi: ja for han skal gøre en hurtig befrielse for alle dem der bor i landet.

Zep 1:12 And it shall come to pass at that time, that I will search Jerusalem with candles, and punish the men that are settled on their lees: that say in their heart, The LORD will not do good, neither will he do evil.
Zep 1:13 Therefore their goods shall become a booty, and their houses a desolation: they shall also build houses, but not inhabit them; and they shall plant vineyards, but not drink the wine thereof.
Zep 1:14 The great day of the LORD is near, it is near, and hasteth greatly, even the voice of the day of the LORD: the mighty man shall cry there bitterly.
Zep 1:15 That day is a day of wrath, a day of trouble and distress, a day of wasteness and desolation, a day of darkness and gloominess, a day of clouds and thick darkness,
Zep 1:16 A day of the trumpet and alarm against the fenced cities, and against the high towers.
Zep 1:17 And I will bring distress upon men, that they shall walk like blind men, because they have sinned against the LORD: and their blood shall be poured out as dust, and their flesh as the dung.
Zep 1:18 Neither their silver nor their gold shall be able to deliver them in the day of the LORD'S wrath; but the whole land shall be devoured by the fire of his jealousy: for he shall make even a speedy riddance of all them that dwell in the land.

Zefanias bog Kapitel 2 - Til toppen af Zafanias bog - Zephaniah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zef 2:1 DK-KJV] Saml jerselv samme, ja, forsaml jer, Kæreste ikke ønskede nation;
[Zef 2:2 DK-KJV] Frembring før bekendtgørelsen, før den dag er forbi som avnen, før HERRENs voldsomme vrede kommer over jer, før dagen for HERRENs vrede kommer over jer.
[Zef 2:3 DK-KJV] Søg I HERREN, alle I jordens sagtmodige, som har frembragt hans dom; søg retfærdighed, søg sagtmodighed: det kan ske at I skal være gemt på dagen for HERRENs vrede.
[Zef 2:4 DK-KJV] For Gaza skal bli' forladt, og Ashkelon en ørken: de skal drive Ashdod ud midt på dagen, og Ekron skal bli' hevet op ved roden.
[Zef 2:5 DK-KJV] Arme jer indbyggere fra havets kyst, Cherethiternes nation! HERRENs ord er imod jer; Kæreste Canaan, Filisternes land, ja jeg vil destruere dig, så der ingen indbygger skal være.
[Zef 2:6 DK-KJV] Og havets kyst skal være opholdssteder og hytter til hyrder, og folde for flokkene.
[Zef 2:7 DK-KJV] Og kysten skal være til resten af Judahs hus; de skal spise derpå: i Ashkelons hus skal de ligge ned i aften: for HERREN deres Gud skal besøge dem, og fjerne deres tilfangetagelse.
[Zef 2:8 DK-KJV] Jeg har hørt Moabs bebejdelse, og forhånelserne fra Ammons børn, hvorved de har bebrejdet mit folk, og forstørret demselv imod deres grænse.
[Zef 2:9 DK-KJV] Derfor som jeg lever, siger hærskarers HERRE, Israels Gud, Moab skal med sikkerhed være som Sodoma, og Ammons børn som Gomorra, ja avlen af brændenælder, og saltsøer, og en vedvarende ørken: den resterende del af mit folk skal plyndre dem, og resten af mit folk skal besidde dem.

Zep 2:1 Gather yourselves together, yea, gather together, O nation not desired;
Zep 2:2 Before the decree bring forth, before the day pass as the chaff, before the fierce anger of the LORD come upon you, before the day of the LORD'S anger come upon you.
Zep 2:3 Seek ye the LORD, all ye meek of the earth, which have wrought his judgment; seek righteousness, seek meekness: it may be ye shall be hid in the day of the LORD'S anger.
Zep 2:4 For Gaza shall be forsaken, and Ashkelon a desolation: they shall drive out Ashdod at the noon day, and Ekron shall be rooted up.
Zep 2:5 Woe unto the inhabitants of the sea coast, the nation of the Cherethites! the word of the LORD is against you; O Canaan, the land of the Philistines, I will even destroy thee, that there shall be no inhabitant.
Zep 2:6 And the sea coast shall be dwellings and cottages for shepherds, and folds for flocks.
Zep 2:7 And the coast shall be for the remnant of the house of Judah; they shall feed thereupon: in the houses of Ashkelon shall they lie down in the evening: for the LORD their God shall visit them, and turn away their captivity.
Zep 2:8 I have heard the reproach of Moab, and the revilings of the children of Ammon, whereby they have reproached my people, and magnified themselves against their border.
Zep 2:9 Therefore as I live, saith the LORD of hosts, the God of Israel, Surely Moab shall be as Sodom, and the children of Ammon as Gomorrah, even the breeding of nettles, and saltpits, and a perpetual desolation: the residue of my people shall spoil them, and the remnant of my people shall possess them.

[Zef 2:10 DK-KJV] Dette skal de ha' for deres stolthed, fordi de havde bebrejdet og forstørret demselv imod hærskarers HERREs folk.
[Zef 2:11 DK-KJV] HERREN vil være forfærdelig med dem: for han vil udsulte alle jordens guder; og mennesker skal tilbede ham, hver og en fra hans sted, ja alle hedningernes øer.
[Zef 2:12 DK-KJV] I Etiopiere også, I skal bli' slået ihjel af mit sværd.
[Zef 2:13 DK-KJV] Og han vil udstrække hans hånd imod norden, og destruere Assyrien; og vil lave Nineve til en ørken, og tør som en vildmark.
[Zef 2:14 DK-KJV] Og flokkene skal ligge ned i hendes midte, alle nationernes dyr: både skarven og rørdumsfuglen skal logere på den øvre overligger af den; deres stemme skal synge i vinduerne; trøstesløshed skal være på tærsklerne: for han skal afsløre cedertræets virke.
[Zef 2:15 DK-KJV] Dette er den jublende by der boede skødesløst, der siger i hendes hjerte, Jeg er, og der er ingen i tillæg til mig: hvordan er hun blevet til en ørken, et sted for dyr til at ligge ned i! enhver der passerer forbi skal fnyse, og vifte hans hånd.

Zep 2:10 This shall they have for their pride, because they have reproached and magnified themselves against the people of the LORD of hosts.

Zep 2:11 The LORD will be terrible unto them: for he will famish all the gods of the earth; and men shall worship him, every one from his place, even all the isles of the heathen.

Zep 2:12 Ye Ethiopians also, ye shall be slain by my sword.
Zep 2:13 And he will stretch out his hand against the north, and destroy Assyria; and will make Nineveh a desolation, and dry like a wilderness.
Zep 2:14 And flocks shall lie down in the midst of her, all the beasts of the nations: both the cormorant and the bittern shall lodge in the upper lintels of it; their voice shall sing in the windows; desolation shall be in the thresholds: for he shall uncover the cedar work.

Zep 2:15 This is the rejoicing city that dwelt carelessly, that said in her heart, I am, and there is none beside me: how is she become a desolation, a place for beasts to lie down in! every one that passeth by her shall hiss, and wag his hand.

Zefanias bog Kapitel 3 - Til toppen af Zafanias bog - Zephaniah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zef 3:1 DK-KJV] Arme hende der er snavset og forurenet, mod den undertrykkende by!
[Zef 3:2 DK-KJV] Hun adlød ikke stemmen; hun modtog ikke korrektion; hun stolede ikke på HERREN; hun holdt sig ikke nær til hendes Gud.
[Zef 3:3 DK-KJV] Hendes prinser inde i hende er brølende løver; hendes dommere er aften ulve; de gnavede ikke benene før næste dag.
[Zef 3:4 DK-KJV] Hendes profeter er hensynsløse og forræderiske personer: hendes præster har forurenet helligdommen, de har gjort vold mod loven.
[Zef 3:5 DK-KJV] Den retfærdige HERRE er i midten deraf; han vil ikke gøre fejltrin: hver morgen bringer han sin dom frem i lyset, han fejler ikke; men den uretfærdige kender ikke til skam.
[Zef 3:6 DK-KJV] Jeg har afskåret nationerne: deres tårne er hærget; jeg lægger deres gader øde, så ingen passerer forbi: deres byer er destrueret, sådant at der intet menneske er, så der ingen indbyggere er.
[Zef 3:7 DK-KJV] Jeg sagde, du vil med sikkerhed frygte mig, du vil modtage instruktion; sådant at deres bolig ikke skulle bli' fjernet, uanset hvordan jeg straffede dem: men de stod tidligt op, og korrumperede alt deres gøren.
[Zef 3:8 DK-KJV] Vent I derfor på mig, siger HERREN, indtil den dag hvor jeg rejser mig op mod byttet: for min beslutsomhed er at samle nationerne, så jeg må forsamle kongerigerne, for at hælde min harme ud over dem, ja hele min voldsomme vrede: for hele jorden skal bli' fortæret med ilden af min jalousi.
[Zef 3:9 DK-KJV] For på det tidspunkt vil jeg gi' folket et rent sprog, så de allesammen kan påkalde HERRENs navn, for enstemmigt at tjene ham.
[Zef 3:10 DK-KJV] Fra den anden side af Etiopiens floder skal mine bønfaldende, ja datteren af mine spredte, bringe min offergave.
[Zef 3:11 DK-KJV] I den dag skal du ikke være skamfuld over alt det du har gjort, hvori du har overtrådt imod mig: for da vil jeg fjerne dem der jubler i din stolthed fra din midte, og du skal

Zep 3:1 Woe to her that is filthy and polluted, to the oppressing city!
Zep 3:2 She obeyed not the voice; she received not correction; she trusted not in the LORD; she drew not near to her God.
Zep 3:3 Her princes within her are roaring lions; her judges are evening wolves; they gnaw not the bones till the morrow.
Zep 3:4 Her prophets are light and treacherous persons: her priests have polluted the sanctuary, they have done violence to the law.

Zep 3:5 The just LORD is in the midst thereof; he will not do iniquity: every morning doth he bring his judgment to light, he faileth not; but the unjust knoweth no shame.
Zep 3:6 I have cut off the nations: their towers are desolate; I made their streets waste, that none passeth by: their cities are destroyed, so that there is no man, that there is none inhabitant.
Zep 3:7 I said, Surely thou wilt fear me, thou wilt receive instruction; so their dwelling should not be cut off, howsoever I punished them: but they rose early, and corrupted all their doings.
Zep 3:8 Therefore wait ye upon me, saith the LORD, until the day that I rise up to the prey: for my determination is to gather the nations, that I may assemble the kingdoms, to pour upon them mine indignation, even all my fierce anger: for all the earth shall be devoured with the fire of my jealousy.
Zep 3:9 For then will I turn to the people a pure language, that they may all call upon the name of the LORD, to serve him with one consent.
Zep 3:10 From beyond the rivers of Ethiopia my suppliants, even the daughter of my dispersed, shall bring mine offering.
Zep 3:11 In that day shalt thou not be ashamed for all thy doings, wherein thou hast transgressed against me: for then I will take away out of the midst of thee them that rejoice in

ikke længer være hovmodig på grund af mit hellige bjerg.

thy pride, and thou shalt no more be haughty because of my holy mountain.

[Zef 3:12 DK-KJV] Jeg vil også efterlade et plaget og fattigt folk i din midte, og de skal stole på HERRENs navn.
[Zef 3:13 DK-KJV] Resten af Israel skal ikke gøre fejltrin, heller ikke tale løgne, en bedragerisk tunge skal heller ikke bli' fundet i deres munde: for de skal spise og ligge ned, og ingen skal gøre dem bange.
[Zef 3:14 DK-KJV] Syng, Kæreste Zions datter; råb, Kæreste Israel; vær glad og jubel med hele hjertet, Kæreste Jerusalems datter.

Zep 3:12 I will also leave in the midst of thee an afflicted and poor people, and they shall trust in the name of the LORD.
Zep 3:13 The remnant of Israel shall not do iniquity, nor speak lies; neither shall a deceitful tongue be found in their mouth: for they shall feed and lie down, and none shall make them afraid.

Zep 3:14 Sing, O daughter of Zion; shout, O Israel; be glad and rejoice with all the heart, O daughter of Jerusalem.

[Zef 3:15 DK-KJV] HERREN har fjernet dine domme, han har kastet dine fjender ud: Israels konge, ja HERREN, er i din midte: du skal ikke se ondt mere.
[Zef 3:16 DK-KJV] I den dag skal det bli' sagt til Jerusalem, Frygt du ikke: og til Zion, Lad ikke dine hænder være slappe.
[Zef 3:17 DK-KJV] HERREN din Gud i din midte er mægtig; han vil frelse, han vil juble over dig med glæde: han vil hvile i hans kærlighed, han vil glædes over dig med sang.
[Zef 3:18 DK-KJV] Jeg vil samle dem der er sorgfulde til den højtidelige forsamling, som er af dig, for hvem bebrejdelsen af den var en byrde.
[Zef 3:19 DK-KJV] Læg mærke til, på det tidspunkt vil jeg omgøre alt det der plager dig: og jeg vil frelse hende der halter, og samle hende der var drevet ud; og jeg vil skaffe dem ros og berømmelse i hvert et land hvor de er blevet behandlet skamfuldt.
[Zef 3:20 DK-KJV] På det tidspunkt vil jeg bringe jer tilbage, ja på det tidspunkt hvor jeg samler jer: for jeg vil lave jer et navn og en ros blandt alle mennesker på jorden, når jeg omvender jeres tilfangetagelse foran jeres øjne, siger HERREN.

Zep 3:15 The LORD hath taken away thy judgments, he hath cast out thine enemy: the king of Israel, even the LORD, is in the midst of thee: thou shalt not see evil any more.
Zep 3:16 In that day it shall be said to Jerusalem, Fear thou not: and to Zion, Let not thine hands be slack.
Zep 3:17 The LORD thy God in the midst of thee is mighty; he will save, he will rejoice over thee with joy; he will rest in his love, he will joy over thee with singing.
Zep 3:18 I will gather them that are sorrowful for the solemn assembly, who are of thee, to whom the reproach of it was a burden.

Zep 3:19 Behold, at that time I will undo all that afflict thee: and I will save her that halteth, and gather her that was driven out; and I will get them praise and fame in every land where they have been put to shame.
Zep 3:20 At that time will I bring you again, even in the time that I gather you: for I will make you a name and a praise among all people of the earth, when I turn back your captivity before your eyes, saith the LORD.

Haggajs bog - Index037
Navnebetydning for Haggaj = Festlig
Kapitler: 1-2
Haggajs bog Kapitel 1 - Haggai KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Hag 1:1 DK-KJV] I kong Darius' andet år, i den sjette måned, i den første dag af den måned, kom HERRENs ord via profeten Haggaj til Zerubbabel sønnen af Shealtiel, Judahs guvernør, og til Joshua sønnen af Josedech, ypperstepræsten, som siger,
[Hag 1:2 DK-KJV] Dette taler hærskarers HERRE, og siger, Dette folk siger, Den tid er ikke kommet, den tid hvor HERRENs hus skulle bli' bygget.
[Hag 1:3 DK-KJV] Da kom HERRENs ord via profeten Haggaj, som siger,
[Hag 1:4 DK-KJV] Er det tid for jer, Kæreste I, til at bo i jeres beklædte huse, og dette hus ligger øde?
[Hag 1:5 DK-KJV] Derfor siger hærskarers HERRE nu dette; Tænk over jeres veje.
[Hag 1:6 DK-KJV] I har sået meget, og bringer lidt ind; I spiser, men I har ikke nok; I drikker, men I er stadig tørstige; I iklæder jer, men der er ingen der er varm; og han der tjener en løn tjener lønnen for at lægge den ned i

Hag 1:1 In the second year of Darius the king, in the sixth month, in the first day of the month, came the word of the LORD by Haggai the prophet unto Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and to Joshua the son of Josedech, the high priest, saying,
Hag 1:2 Thus speaketh the LORD of hosts, saying, This people say, The time is not come, the time that the LORD'S house should be built.
Hag 1:3 Then came the word of the LORD by Haggai the prophet, saying,
Hag 1:4 Is it time for you, O ye, to dwell in your cieled houses, and this house lie waste?
Hag 1:5 Now therefore thus saith the LORD of hosts; Consider your ways.
Hag 1:6 Ye have sown much, and bring in little; ye eat, but ye have not enough; ye drink, but ye are not filled with drink; ye clothe you, but there is none warm; and he that earneth wages earneth wages to put it into a bag with holes.

en taske med huller i.

[Hag 1:7 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Tænk over jeres veje.
Hag 1:7 Thus saith the LORD of hosts; Consider your ways.
[Hag 1:8 DK-KJV] Gå op til bjerget, og ta' træ med, og byg huset; og jeg vil glæde mig over det, og jeg vil bli' forherliget, siger HERREN
Hag 1:8 Go up to the mountain, and bring wood, and build the house; and I will take pleasure in it, and I will be glorified, saith the LORD.
[Hag 1:9 DK-KJV] I kiggede efter meget, og, se, det blev kun til lidt; og da I bragte det hjem, pustede jeg på det. Hvorfor? siger hærskarers HERRE, På grund af mit hus der er øde, og I løber alle mand til hans eget hus.
Hag 1:9 Ye looked for much, and, lo, it came to little; and when ye brought it home, I did blow upon it. Why? saith the LORD of hosts. Because of mine house that is waste, and ye run every man unto his own house.
[Hag 1:10 DK-KJV] Derfor er duggen fra himmelen over jer tilbageholdt, og jorden har tilbageholdt hendes frugt.
Hag 1:10 Therefore the heaven over you is stayed from dew, and the earth is stayed from her fruit.
[Hag 1:11 DK-KJV] Og jeg lod en tørke komme over landet, og over bjergene, og over kornet, og over den nye vin, og over olien, og over det som jorden frembringer, og over mænd, og over kvæg, og over alt arbejde med hænderne.
Hag 1:11 And I called for a drought upon the land, and upon the mountains, and upon the corn, and upon the new wine, and upon the oil, and upon that which the ground bringeth forth, and upon men, and upon cattle, and upon all the labour of the hands.
[Hag 1:12 DK-KJV] Da adlød Zerubbabel sønnen af Shealtiel, og Joshua sønnen af Josedech, ypperstepræsten, HERREN deres Guds stemme, og ordene fra profeten Haggaj, som HERREN deres Gud havde sendt ham, og folket havde frygt foran HERREN.
Hag 1:12 Then Zerubbabel the son of Shealtiel, and Joshua the son of Josedech, the high priest, with all the remnant of the people, obeyed the voice of the LORD their God, and the words of Haggai the prophet, as the LORD their God had sent him, and the people did fear before the LORD.
[Hag 1:13 DK-KJV] Da talte Haggaj HERRENs besked i HERRENs besked til folket, som siger, Jeg er med jer, siger HERREN.
Hag 1:13 Then spake Haggai the LORD'S messenger in the LORD'S message unto the people, saying, I am with you, saith the LORD.
[Hag 1:14 DK-KJV] Og HERREN ophidsede Zerubbabels ånd sønnen af Shealtiel, Judahs gurvenør, og Joshuas ånd sønnen af Josedech, ypperstepræsten, og hele resten af folkets ånd; og de kom og påbegyndte arbejdet på huset til hærskarers HERRE, deres Gud,
Hag 1:14 And the LORD stirred up the spirit of Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and the spirit of Joshua the son of Josedech, the high priest, and the spirit of all the remnant of the people; and they came and did work in the house of the LORD of hosts, their God,
[Hag 1:15 DK-KJV] På den 24'ne dag i den sjette måned, I kong Darius' andet år.
Hag 1:15 In the four and twentieth day of the sixth month, in the second year of Darius the king.

Haggajs bog Kapitel 2 - Til toppen af Haggajs bog - Haggai KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Hag 2:1 DK-KJV] I den 7'ne måned, på den 21'ne dag af den måned, kom HERRENs ord via profeten Haggaj, som siger,
Hag 2:1 In the seventh month, in the one and twentieth day of the month, came the word of the LORD by the prophet Haggai, saying,
[Hag 2:2 DK-KJV] Tal nu til Zerubbabel sønnen af Shealtiel, Judahs guvernør, og til Joshua sønnen af Josedech, ypperstepræsten, og til resten af folket, og sig,
Hag 2:2 Speak now to Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and to Joshua the son of Josedech, the high priest, and to the residue of the people, saying,
[Hag 2:3 DK-KJV] Hvem er der tilbage af jer der så' dette hus i hendes første herlighed? og hvordan ser I det nu? er det ikke i jeres øjne i sammenligning med det som intet?
Hag 2:3 Who is left among you that saw this house in her first glory? and how do ye see it now? is it not in your eyes in comparison of it as nothing?
[Hag 2:4 DK-KJV] Vær nu alligevel stærk, Kæreste Zerubbabel, siger HERREN; og vær stærk, Kæreste Joshua, søn af Josedech, ypperstepræsten; og vær stærk. alle I folk i landet, siger HERREN, og arbejd: for jeg er med jer, siger hærskarers HERRE:
Hag 2:4 Yet now be strong, O Zerubbabel, saith the LORD; and be strong, O Joshua, son of Josedech, the high priest; and be strong, all ye people of the land, saith the LORD, and work: for I am with you, saith the LORD of hosts:
[Hag 2:5 DK-KJV] I overensstemmelse med det ord som jeg pagt'ede med jer da I kom ud af Egypten, sådant forbli'r min ånd blandt jer: frygt I ikke.
Hag 2:5 According to the word that I covenanted with you when ye came out of Egypt, so my spirit remaineth among you: fear ye not.
[Hag 2:6 DK-KJV] For dette siger hærskarers HERRE; Endnu en gang, det er et kort øjeblik, og jeg vil ryste himlene, og jorden, og havet, og det tørre land;
Hag 2:6 For thus saith the LORD of hosts; Yet once, it is a little while, and I will shake the heavens, and the earth, and the sea, and the dry land;
[Hag 2:7 DK-KJV] Og jeg vil ryste nationerne, og alle nationernes længsel skal komme: og jeg vil fylde dette hus med herlighed, siger hærskarers HERRE.
Hag 2:7 And I will shake all nations, and the desire of all nations shall come: and I will fill this house with glory, saith the LORD of hosts.
[Hag 2:8 DK-KJV] Sølvet er mit, og guldet er mit, siger hærskarers HERRE.
Hag 2:8 The silver is mine, and the gold is mine, saith the LORD of hosts.
[Hag 2:9 DK-KJV] Herligheden fra dette sidste hus skal være større end det tidligere, siger hærskarers HERRE: og på dette sted vil jeg gi' fred, siger hærskarers HERRE.
Hag 2:9 The glory of this latter house shall be greater than of the former, saith the LORD of hosts: and in this place will I give peace, saith the LORD of hosts.

[Hag 2:10 DK-KJV] På den 24'ne dag af den 9'ne måned, i kong Darius' andet år, kom HERRENs ord via profeten Haggaj, som siger,
[Hag 2:11 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Spørg nu præsterne angående loven, og sig,
[Hag 2:12 DK-KJV] Hvis én bærer helligt kød i folden på hans beklædning, og med hans fold rørte brød, eller linsegrød, eller vin, eller olie, eller noget mad, vil det være helligt? Og præsterne svarede og sagde, Nej.
[Hag 2:13 DK-KJV] Da sagde Haggaj, Hvis én der er uren via en død krop rører noget af disse, vil det være urent? Og præsterne svarede og sagde, Det vil være urent.
[Hag 2:14 DK-KJV] Da svarede Haggaj, og sagde, Sådant er dette folk, og sådant er denne nation foran mig, siger HERREN; og sådant er ethvert arbejde fra deres hænder; og det som de tilbyder der er urent.
[Hag 2:15 DK-KJV] Og nu, ber jeg jer, tænk fra denne dag og opad over, fra førend en sten var lagt på en sten i HERRENs tempel:
[Hag 2:16 DK-KJV] Siden disse dage var, da én kom til en bunke af 20 mål, var der kun 10: da én kom til pressebeholderen for at trække 50 kar ud af pressen, var der kun 20.
[Hag 2:17 DK-KJV] Jeg slog jer med sprængning og med meldug og med hagl i alt arbejdet med jeres hænder; alligevel vendte I jer ikke til mig, siger HERREN.
[Hag 2:18 DK-KJV] Tænk nu over fra denne dag og opad, fra den 24 dag af den 9'ne måned, ja fra den dag hvor fundamentet på HERRENs tempel var lagt, tænk over det.
[Hag 2:19 DK-KJV] Er sæden stadig i laden? ja, og vinstokken, og figentræet, og granatæblet, og oliventræet, har stadig ikke frembragt: fra denne dag vil jeg velsigne jer.
[Hag 2:20 DK-KJV] Og HERRENs ord kom igen til Haggaj på den 24 dag af den 9'ne måned, som siger,
[Hag 2:21 DK-KJV] Tal til Zerubbabel, Judahs guvernør, og sig, Jeg vil ryste himlene og jorden;
[Hag 2:22 DK-KJV] Og jeg vil vælte kongerigernes trone, og jeg vil destruere styrken fra hedningernes kongeriger; og jeg vil vælte stridsvogne, og disse der kører dem; og hestene og deres ryttere skal komme ned, hver og en via hans broderes sværd.
[Hag 2:23 DK-KJV] I den dag, siger hærskarers HERRE, vil jeg ta' dig, Kæreste Zerubbabel, min tjener, sønnen af Shealtiel, siger HERREN, og vil lave dig som en signeringsring: for jeg har udvalgt dig, siger hærskarers HERRE.

Hag 2:10 In the four and twentieth day of the ninth month, in the second year of Darius, came the word of the LORD by Haggai the prophet, saying,
Hag 2:11 Thus saith the LORD of hosts; Ask now the priests concerning the law, saying,

Hag 2:12 If one bear holy flesh in the skirt of his garment, and with his skirt do touch bread, or pottage, or wine, or oil, or any meat, shall it be holy? And the priests answered and said, No.
Hag 2:13 Then said Haggai, If one that is unclean by a dead body touch any of these, shall it be unclean? And the priests answered and said, It shall be unclean.
Hag 2:14 Then answered Haggai, and said, So is this people, and so is this nation before me, saith the LORD; and so is every work of their hands; and that which they offer there is unclean.
Hag 2:15 And now, I pray you, consider from this day and upward, from before a stone was laid upon a stone in the temple of the LORD:
Hag 2:16 Since those days were, when one came to an heap of twenty measures, there were but ten: when one came to the pressfat for to draw out fifty vessels out of the press, there were but twenty.
Hag 2:17 I smote you with blasting and with mildew and with hail in all the labours of your hands; yet ye turned not to me, saith the LORD.
Hag 2:18 Consider now from this day and upward, from the four and twentieth day of the ninth month, even from the day that the foundation of the LORD'S temple was laid, consider it.
Hag 2:19 Is the seed yet in the barn? yea, as yet the vine, and the fig tree, and the pomegranate, and the olive tree, hath not brought forth: from this day will I bless you.
Hag 2:20 And again the word of the LORD came unto Haggai in the four and twentieth day of the month, saying,
Hag 2:21 Speak to Zerubbabel, governor of Judah, saying, I will shake the heavens and the earth;
Hag 2:22 And I will overthrow the throne of kingdoms, and I will destroy the strength of the kingdoms of the heathen; and I will overthrow the chariots, and those that ride in them; and the horses and their riders shall come down, every one by the sword of his brother.
Hag 2:23 In that day, saith the LORD of hosts, will I take thee, O Zerubbabel, my servant, the son of Shealtiel, saith the LORD, and will make thee as a signet: for I have chosen thee, saith the LORD of hosts.

Zakarias bog - Index038
Navnebetydning for Zakaria = Gud har ihukommet
Kapitler: 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14
Zakarias bog Kapitel 1 - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 1:1 DK-KJV] I den 8'ne måned, i Darius' andet år, kom HERRENs ord til Zakaria, Berechiahs søn, profeten Iddos søn, som siger,
[Zak 1:2 DK-KJV] HERREN har været meget utilfreds med jeres fædre.
[Zak 1:3 DK-KJV] Sig du derfor til dem, Dette siger hærskarers

Zec 1:1 In the eighth month, in the second year of Darius, came the word of the LORD unto Zechariah, the son of Berechiah, the son of Iddo the prophet, saying,
Zec 1:2 The LORD hath been sore displeased with your fathers.
Zec 1:3 Therefore say thou unto them, Thus saith the

HERRE; Vend I om til mig, siger hærskarers HERRE, og jeg vil vende om til jer, siger hærskarers HERRE.
[Zak 1:4 DK-KJV] Vær I ikke som jeres fædre, til hvem de tidligere profeter har råbt, og sagt, Dette siger hærskarers HERRE; Vend I nu om fra jeres onde veje, og fra jeres onde handlinger: men de hørte ikke, og lyttede heller ikke på mig, siger HERREN.
[Zak 1:5 DK-KJV] Jeres fædre, hvor er de? og profeterne, lever de for evigt?

[Zak 1:6 DK-KJV] Men mine ord og mine vedtægter, som jeg befalede til mine tjenere profeterne, gjorde de ikke indtryk på jeres fædre? og de returnerede og sagde, Ligesom hærskarers HERRE tænkte at gøre mod os,efter vore veje, og efter vore handlinger, sådant har han handlet mod os.

[Zak 1:7 DK-KJV] På den 24 dag af den 11'te måned, hvilket er måneden Sebat, i Darius' andet år, kom HERRENs ord til Zakaria, Berechiahs søn. profeten Iddos søn, som siger,

[Zak 1:8 DK-KJV] Jeg så' om natten, og læg mærke til en mand red på en rød hest, og han stod blandt myrtetræerne der var i bunden; og bag ham var der røde heste, spraglede, og hvide.
[Zak 1:9 DK-KJV] Da sagde jeg, Kæreste min herre, hvad er disse? Og engelen der talte med mig sagde til mig, Jeg vil vise dig hvad disse er.
[Zak 1:10 DK-KJV] Og manden der stod blandt myrtetræerne svarede og sagde, Disse er de hvem HERREN har sendt for at gå frem og tilbage udover jorden.
[Zak 1:11 DK-KJV] Og de svarede HERRENs engel der stod blandt myrtetræerne, og sagde, Vi har gået frem og tilbage udover jorden, og, læg mærke til, hele jorden sidder stille, og er i hvile.
[Zak 1:12 DK-KJV] Da svarede HERRENs engel og sagde, Kæreste hærskarers HERRE, hvor længe vil du ikke være barmhjertig mod Jerusalem og mod Judahs byer, dem som du har haft harme mod i 70 år?
[Zak 1:13 DK-KJV] Og HERREN svarede englen der talte med mig med gode ord og komfortable ord.
[Zak 1:14 DK-KJV] Så sagde englen der kommunikerede med mig, Råb du, og sig, Dette siger hærskarers HERRE; Jeg er jaloux efter Jerusalem og efter Zion med en stor jalousi.
[Zak 1:15 DK-KJV] Og jeg er meget utilfreds med hedningerne der er i hvile: for jeg var kun lidt utilfreds, og de forværrede skaden.
[Zak 1:16 DK-KJV] Derfor siger HERREN dette; Jeg er returneret til Jerusalem med barmhjertigheder: mit hus skal bli' bygget i den, siger hærskarers HERRE, og en line skal bli' udstrakt over Jerusalem.
[Zak 1:17 DK-KJV] Råb stadig, og sig, Dette siger hærskarers HERRE; Mine byer skal stadig spredes bredt gennem velstand; og HERREN skal stadig trøste Zion, og skal stadig udvælge Jerusalem.
[Zak 1:18 DK-KJV] Da opløftede jeg mine øjne, og så', og lagde mærke til 4 horn.
[Zak 1:19 DK-KJV] Og jeg sagde til englen der talte med mig, Hvad er disse? Og han svarede mig, Disse er de horn der har spredt Judah, Israel, og Jerusalem.
[Zak 1:20 DK-KJV] Og HERREN viste mig 4 tømrere.
[Zak 1:21 DK-KJV] Da sagde jeg, Hvad kom disse for at gøre? Og han talte, og siger, Disse er de horn som har spredt Judah, sådant at intet menneske opløftede hans hoved: men disse er kommet for at flosse dem, for at kaste de horn fra Hedningerne ud, som opløftede deres horn over Judahs land for at sprede

LORD of hosts; Turn ye unto me, saith the LORD of hosts, and I will turn unto you, saith the LORD of hosts.
Zec 1:4 Be ye not as your fathers, unto whom the former prophets have cried, saying, Thus saith the LORD of hosts; Turn ye now from your evil ways, and from your evil doings: but they did not hear, nor hearken unto me, saith the LORD.
Zec 1:5 Your fathers, where are they? and the prophets, do they live for ever?
Zec 1:6 But my words and my statutes, which I commanded my servants the prophets, did they not take hold of your fathers? and they returned and said, Like as the LORD of hosts thought to do unto us, according to our ways, and according to our doings, so hath he dealt with us.
Zec 1:7 Upon the four and twentieth day of the eleventh month, which is the month Sebat, in the second year of Darius, came the word of the LORD unto Zechariah, the son of Berechiah, the son of Iddo the prophet, saying,
Zec 1:8 I saw by night, and behold a man riding upon a red horse, and he stood among the myrtle trees that were in the bottom; and behind him were there red horses, speckled, and white.
Zec 1:9 Then said I, O my lord, what are these? And the angel that talked with me said unto me, I will shew thee what these be.
Zec 1:10 And the man that stood among the myrtle trees answered and said, These are they whom the LORD hath sent to walk to and fro through the earth.
Zec 1:11 And they answered the angel of the LORD that stood among the myrtle trees, and said, We have walked to and fro through the earth, and, behold, all the earth sitteth still, and is at rest.
Zec 1:12 Then the angel of the LORD answered and said, O LORD of hosts, how long wilt thou not have mercy on Jerusalem and on the cities of Judah, against which thou hast had indignation these threescore and ten years?
Zec 1:13 And the LORD answered the angel that talked with me with good words and comfortable words.
Zec 1:14 So the angel that communed with me said unto me, Cry thou, saying, Thus saith the LORD of hosts; I am jealous for Jerusalem and for Zion with a great jealousy.
Zec 1:15 And I am very sore displeased with the heathen that are at ease: for I was but a little displeased, and they helped forward the affliction.
Zec 1:16 Therefore thus saith the LORD; I am returned to Jerusalem with mercies: my house shall be built in it, saith the LORD of hosts, and a line shall be stretched forth upon Jerusalem.
Zec 1:17 Cry yet, saying, Thus saith the LORD of hosts; My cities through prosperity shall yet be spread abroad; and the LORD shall yet comfort Zion, and shall yet choose Jerusalem.
Zec 1:18 Then lifted I up mine eyes, and saw, and behold four horns.
Zec 1:19 And I said unto the angel that talked with me, What be these? And he answered me, These are the horns which have scattered Judah, Israel, and Jerusalem.
Zec 1:20 And the LORD shewed me four carpenters.
Zec 1:21 Then said I, What come these to do? And he spake, saying, These are the horns which have scattered Judah, so that no man did lift up his head: but these are come to fray them, to cast out the horns of the Gentiles, which lifted up their horn over the land of Judah to scatter

det. it.

Zakarias bog Kapitel 2 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 2:1 DK-KJV] Jeg opløftede mine øjne igen, og lagde mærke til en mand med en måle line i sin hånd.
[Zak 2:2 DK-KJV] Da sagde jeg, hvor går du hen? Og han sagde til mig, For at måle Jerusalem, for at se hvad dens bredde er, og hvad dens længde er.
[Zak 2:3 DK-KJV] Og, læg mærke til, englen der talte med mig gik frem, og en anden engel gik ud for at møde ham,
[Zak 2:4 DK-KJV] Og sagde til ham, Løb, tal til denne unge mand, og sig, Jerusalem skal bli' beboet som provinsbyer uden mure på grund af menneskemængden og kvæget derinde.
[Zak 2:5 DK-KJV] For jeg, siger HERREN, vil være en ildmur for hende rundt omkring, og være herligheden i hendes midte.
[Zak 2:6 DK-KJV] Hej, hej, kom frem, og flygt fra landet i norden, siger HERREN: for jeg har spredt jer bredt som himmelens 4 vinde, siger HERREN.
[Zak 2:7 DK-KJV] Forløs digselv, Kæreste Zion, der bor hos Babylons datter.
[Zak 2:8 DK-KJV] For dette siger hærskarers HERRE; Han har sendt mig efter herligheden i de nationer som plyndrede jer: for han der rører jer rører hans øjeæble.
[Zak 2:9 DK-KJV] For, læg mærke til, Jeg vil ryste min hånd over dem, og de skal være et bytte for deres tjenere: og I skal vide at hærskarers HERRE har sendt mig.
[Zak 2:10 DK-KJV] Syng og jubel, Kæreste Zions datter: for, se, jeg kommer, og jeg vil bo i din midte, siger HERREN.
[Zak 2:11 DK-KJV] Og mange nationer skal bli' samlet til HERREN i den dag, og skal være mit folk: og jeg vil bo i din midte, og du skal vide at hærskarers HERRE har sendt mig til dig.
[Zak 2:12 DK-KJV] Og HERREN skal lade Judah arve hans del i det hellige land, og skal udvælge Jerusalem igen.
[Zak 2:13 DK-KJV] Vær stille, Kæreste alt kød, foran HERREN: for han er oprejst ud af hans hellige bolig.

Zec 2:1 I lifted up mine eyes again, and looked, and behold a man with a measuring line in his hand.
Zec 2:2 Then said I, Whither goest thou? And he said unto me, To measure Jerusalem, to see what is the breadth thereof, and what is the length thereof.
Zec 2:3 And, behold, the angel that talked with me went forth, and another angel went out to meet him,

Zec 2:4 And said unto him, Run, speak to this young man, saying, Jerusalem shall be inhabited as towns without walls for the multitude of men and cattle therein:

Zec 2:5 For I, saith the LORD, will be unto her a wall of fire round about, and will be the glory in the midst of her.
Zec 2:6 Ho, ho, come forth, and flee from the land of the north, saith the LORD: for I have spread you abroad as the four winds of the heaven, saith the LORD.
Zec 2:7 Deliver thyself, O Zion, that dwellest with the daughter of Babylon.
Zec 2:8 For thus saith the LORD of hosts; After the glory hath he sent me unto the nations which spoiled you: for he that toucheth you toucheth the apple of his eye.
Zec 2:9 For, behold, I will shake mine hand upon them, and they shall be a spoil to their servants: and ye shall know that the LORD of hosts hath sent me.

Zec 2:10 Sing and rejoice, O daughter of Zion: for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the LORD.
Zec 2:11 And many nations shall be joined to the LORD in that day, and shall be my people: and I will dwell in the midst of thee, and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto thee.
Zec 2:12 And the LORD shall inherit Judah his portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again.
Zec 2:13 Be silent, O all flesh, before the LORD: for he is raised up out of his holy habitation.

Zakarias bog Kapitel 3 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 3:1 DK-KJV] Og han viste mig ypperstepræsten Josva stående foran HERRENs engel, og Satan stående ved hans højre hånd for at modstå ham.
[Zak 3:2 DK-KJV] Og HERREN sagde til Satan, HERREN irettesætter dig, Kæreste Satan; ja HERREN der har udvalgt Jerusalem irettesætter dig: er dette ikke et kul taget udaf ilden?
[Zak 3:3 DK-KJV] Nu var Josva klædt i beskidte beklædningsgenstande, og stod foran englen.
[Zak 3:4 DK-KJV] Og han svarede og talte til dem der stod foran ham, og siger, fjern de beskidte beklædningsgenstande fra ham. Og til ham sagde han, Læg mærke til, Jeg har forårsaget dine fejltrin til at forlade dig, og jeg vil iklæde dig i en anden beklædning.
[Zak 3:5 DK-KJV] Og jeg sagde, Lad dem sætte en smuk præste-hue på hans hoved: Sådant satte de en smuk præste-hue på hans hoved, og iklædte ham med beklædningsgenstande. Og HERRENs engel stod der.

Zec 3:1 And he shewed me Joshua the high priest standing before the angel of the LORD, and Satan standing at his right hand to resist him.
Zec 3:2 And the LORD said unto Satan, The LORD rebuke thee, O Satan; even the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee: is not this a brand plucked out of the fire?
Zec 3:3 Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel.
Zec 3:4 And he answered and spake unto those that stood before him, saying, Take away the filthy garments from him. And unto him he said, Behold, I have caused thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with change of raiment.

Zec 3:5 And I said, Let them set a fair mitre upon his head. So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments. And the angel of the LORD stood by.

[Zak 3:6 DK-KJV] Og HERRENs engel vidnede for Josva, og siger,
[Zak 3:7 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Hvis du vil vandre på mine veje, og hvis du vil holde mine forordninger, da skal du også dømme mit hus, og skal også holde mine forgårde, og jeg vil give dig steder til at vandre blandt disse der står der.
[Zak 3:8 DK-KJV] Hør nu, Kæreste ypperstepræsten Josva, du, og dine venner der sidder foran dig: for de er mænd som man undres over: for, læg mærke til, jeg vil frembringe min tjener GRENEN.
[Zak 3:9 DK-KJV] For læg mærke til stenen som jeg har lagt foran Josva; på 1 sten skal være 7 øjne: læg mærke til, jeg vil indgravere dens indgravering, siger hærskarers HERRE, og jeg vil fjerne fejltrinet fra det land på 1 dag.
[Zak 3:10 DK-KJV] I den dag, siger hærskarers HERRE, skal I kalde ethvert menneske hans nabo under vinstokken og under figentræet.

Zec 3:6 And the angel of the LORD protested unto Joshua, saying,

Zec 3:7 Thus saith the LORD of hosts; If thou wilt walk in my ways, and if thou wilt keep my charge, then thou shalt also judge my house, and shalt also keep my courts, and I will give thee places to walk among these that stand by.

Zec 3:8 Hear now, O Joshua the high priest, thou, and thy fellows that sit before thee: for they are men wondered at: for, behold, I will bring forth my servant the BRANCH.
Zec 3:9 For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone shall be seven eyes: behold, I will engrave the graving thereof, saith the LORD of hosts, and I will remove the iniquity of that land in one day.
Zec 3:10 In that day, saith the LORD of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig tree.

Zakarias bog Kapitel 4 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 4:1 DK-KJV] Og englen der talte med mig kom igen, og vækkede mig, som en mand der er vækket ud af hans søvn,

[Zak 4:2 DK-KJV] Og sagde til mig, Hvad ser du? Og jeg sagde, Jeg har kigget, og lagt mærke til en lysestage af rent guld, med en skål på dens top, og hans 7 lamper derpå, og 7 kanaler til de 7 lamper, som er på dens top.
[Zak 4:3 DK-KJV] Og 2 oliventræer ved den, 1 på skålens højre side, og en anden på dens venstre side.
[Zak 4:4 DK-KJV] Sådant svarede og talte jeg til englen der talte med mig, og siger, Hvad er disse? min herre?
[Zak 4:5 DK-KJV] Da svarede engelen der talte med mig og sagde til mig, Ved du ikke hvad disse er? Og jeg sagde, nej, min herre.
[Zak 4:6 DK-KJV] Da svarede og talte han til mig, og siger, Dette er HERRENs ord til Zerubbabel, som siger, Ikke via magt, heller ikke via kraft, men via min ånd, siger hærskarers HERRE.
"Zerubbabel betyder, En fremmed i Bybylon, Spredning af forviring"

[Zak 4:7 DK-KJV] Hvem er du, Kæreste store bjerg? du skal bli' en slette foran Zerubbabel: og han skal frembringe dens hovedsten med råben, og råbte, Nåde, til den.
[Zak 4:8 DK-KJV] Endvidere kom HERRENs ord til mig, som siger.
[Zak 4:9 DK-KJV] Zerubbabels hænder har lagt fundamentet for dette hus; hans hænder skal også fuldføre det; og du skal vide at hærskarers HERRE har sendt mig til jer.
[Zak 4:10 DK-KJV] For hvem har foragtet dagen for de små ting? for de skal juble, og skal se loddet i Zerubbabels hånd med de 7; de er HERRENs øjne, som løber frem og tilbage udover hele jorden.
[Zak 4:11 DK-KJV] Da svarede jeg, og sagde til ham, Hvad er disse 2 oliventræer på højre side af lysestagen og på dens venstre side?
[Zak 4:12 DK-KJV] Og jeg svarede tilbage, og sagde til ham, Hvad er disse 2 olivengrene som igennem de 2 gyldne kanaler tømmer den gyldne olie ud af demselv?
[Zak 4:13 DK-KJV] Og han svarede mig og sagde, Ved du ikke hvad disse er? Og jeg sagde, nej, min herre.
[Zak 4:14 DK-KJV] Da sagde han, Disse er de 2 salvede énere, der står ved siden af hele jordens Herre.

Zec 4:1 And the angel that talked with me came again, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep,
Zec 4:2 And said unto me, What seest thou? And I said, I have looked, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and his seven lamps thereon, and seven pipes to the seven lamps, which are upon the top thereof:
Zec 4:3 And two olive trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof.
Zec 4:4 So I answered and spake to the angel that talked with me, saying, What are these, my lord?
Zec 4:5 Then the angel that talked with me answered and said unto me, Knowest thou not what these be? And I said, No, my lord.

Zec 4:6 Then he answered and spake unto me, saying, This is the word of the LORD unto Zerubbabel, saying, Not by might, nor by power, but by my spirit, saith the LORD of hosts.
Zec 4:7 Who art thou, O great mountain? before Zerubbabel thou shalt become a plain: and he shall bring forth the headstone thereof with shoutings, crying, Grace, grace unto it.
Zec 4:8 Moreover the word of the LORD came unto me, saying,
Zec 4:9 The hands of Zerubbabel have laid the foundation of this house; his hands shall also finish it; and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto you.
Zec 4:10 For who hath despised the day of small things? for they shall rejoice, and shall see the plummet in the hand of Zerubbabel with those seven; they are the eyes of the LORD, which run to and fro through the whole earth.
Zec 4:11 Then answered I, and said unto him, What are these two olive trees upon the right side of the candlestick and upon the left side thereof?
Zec 4:12 And I answered again, and said unto him, What be these two olive branches which through the two golden pipes empty the golden oil out of themselves?
Zec 4:13 And he answered me and said, Knowest thou not what these be? And I said, No, my lord.
Zec 4:14 Then said he, These are the two anointed ones, that stand by the Lord of the whole earth.

Zakarias bog Kapitel 5 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 5:1 DK-KJV] Da vendte jeg mig, og opløftede mine øjne, og kiggede, og læg mærke til en flyvende bogrulle.
[Zak 5:2 DK-KJV] Og han sagde til mig, Hvad ser du? Og jeg svarede, Jeg ser en flyvende bogrulle; dens længde er 10 meter, og dens bredde er 5 meter.
[Zak 5:3 DK-KJV] Da sagde han til mig, Dette er den forbandelse der går ud over hele jordens overflade: for hver og en der stjæler skal fjernes som der står på den ene side af den; og hver og en der sværger skal fjernes som der står på den anden side af den.

[Zak 5:4 DK-KJV] Jeg vil bringe den frem, siger hærskarers HERRE, og den skal komme ind i tyvens hus, og skal konsumere det med des tømmer og des sten.
[Zak 5:5 DK-KJV] Da stod den engel der talte med mig frem, og sagde til mig, Opløft nu dine øjne, og se hvad dette er der kommer frem.
[Zak 5:6 DK-KJV] Og jeg sagde, Hvad er det? Og han sagde, Dette er et efa-mål der kommer frem, Han sagde desuden, Dette er deres lighed udover hele jorden.
[Zak 5:7 DK-KJV] Og, læg mærke til, der var opløftet et blytalent/34.2 kilo: og dette er en kvinde der sidder i efa-målets midte.
[Zak 5:8 DK-KJV] Og han sagde, Dette er ondskab. Og han kastede det ind i efa-målets midte; og han kastede blyets vægt på des munding.
[Zak 5:9 DK-KJV] Da opløftede jeg mine øjne, og kiggede, og, læg mærke til, der kom 2 kvinder ud, og vinden var i deres vinger; for de havde vinger som vingerne fra en stork: og de løftede efa-målet op mellem jorden og himlen.
[Zak 5:10 DK-KJV] Da sagde jeg til englen der talte med mig, Hvor bærer disse efa-målet hen?
[Zak 5:11 DK-KJV] Og han sagde til mig, For at bygge et hus i Shinars land: og det skal bli' etableret, og sat der på hendes egen base.

Zec 5:1 Then I turned, and lifted up mine eyes, and looked, and behold a flying roll.
Zec 5:2 And he said unto me, What seest thou? And I answered, I see a flying roll; the length thereof is twenty cubits, and the breadth thereof ten cubits.
Zec 5:3 Then said he unto me, This is the curse that goeth forth over the face of the whole earth: for every one that stealeth shall be cut off as on this side according to it; and every one that sweareth shall be cut off as on that side according to it.
Zec 5:4 I will bring it forth, saith the LORD of hosts, and it shall enter into the house of the thief, and into the house of him that sweareth falsely by my name: and it shall remain in the midst of his house, and shall consume it with the timber thereof and the stones thereof.
Zec 5:5 Then the angel that talked with me went forth, and said unto me, Lift up now thine eyes, and see what is this that goeth forth.
Zec 5:6 And I said, What is it? And he said, This is an ephah that goeth forth. He said moreover, This is their resemblance through all the earth.

Zec 5:7 And, behold, there was lifted up a talent of lead: and this is a woman that sitteth in the midst of the ephah.
Zec 5:8 And he said, This is wickedness. And he cast it into the midst of the ephah; and he cast the weight of lead upon the mouth thereof.
Zec 5:9 Then lifted I up mine eyes, and looked, and, behold, there came out two women, and the wind was in their wings; for they had wings like the wings of a stork: and they lifted up the ephah between the earth and the heaven.
Zec 5:10 Then said I to the angel that talked with me, Whither do these bear the ephah?
Zec 5:11 And he said unto me, To build it an house in the land of Shinar: and it shall be established, and set there upon her own base.

Zakarias bog Kapitel 6 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 6:1 DK-KJV] Og jeg vendte mig, og opløftede mine øjne, og kiggede, og, læg mærke til, der kom 4 stridsvogne ud mellem 2 bjerge; og bjergene var messing-bjerge.
[Zak 6:2 DK-KJV] For den første stridsvogn var der røde heste; og for den anden stridsvogn sorte heste;
[Zak 6:3 DK-KJV] Og for den tredje stridsvogn hvide heste; og for den fjerde stridsvogn haglede og rødbrune heste;
[Zak 6:4 DK-KJV] Da svarede jeg og sagde til englen der talte med mig, Hvad er disse, min herre?
[Zak 6:5 DK-KJV] Og englen svarede og sagde til mig, Disse er de 4 ånder fra himlene, som går frem efter at ha' stået foran hele jordens Herre.
[Zak 6:6 DK-KJV] De sorte heste som er derinde går frem ind i nordlandet; og de hvide går frem efter dem; og de haglede går frem mod sydlandet.
[Zak 6:7 DK-KJV] Og de rødbrune gik frem, og søgte efter at komme afsted så de måtte gå frem og tilbage udover jorden: Kom jer derhen, gå frem og tilbage udover jorden. Sådant

Zec 6:1 And I turned, and lifted up mine eyes, and looked, and, behold, there came four chariots out from between two mountains; and the mountains were mountains of brass.
Zec 6:2 In the first chariot were red horses; and in the second chariot black horses;
Zec 6:3 And in the third chariot white horses; and in the fourth chariot grisled and bay horses.
Zec 6:4 Then I answered and said unto the angel that talked with me, What are these, my lord?
Zec 6:5 And the angel answered and said unto me, These are the four spirits of the heavens, which go forth from standing before the Lord of all the earth.
Zec 6:6 The black horses which are therein go forth into the north country; and the white go forth after them; and the grisled go forth toward the south country.
Zec 6:7 And the bay went forth, and sought to go that they might walk to and fro through the earth: and he said, Get you hence, walk to and fro through the earth. So they walked to

gik de frem og tilbage udover jorden.

[Zak 6:8 DK-KJV] Da råbte han på mig, og talte til mig, og siger, Læg mærke til, disse der går mod nordlandet har beroliget min ånd i nordlandet.

[Zak 6:9 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til mig, som siger,
[Zak 6:10 DK-KJV] Ta' fra dem af de tilfangetagne, ja af Heldai, af Tobijah, og af Jedaiah, som er kommet fra Babylon, og kom du denne samme dag, og gå ind i Josiahs hus Zephaniahs søn;

[Zak 6:11 DK-KJV] Ta' da sølv og guld, og lav kroner, og sæt dem på Josvas hoved Josedechs søn, ypperstepræsten;
[Zak 6:12 DK-KJV] Og tal til ham, og sig, Således taler hærskarers HERRE, og siger, Læg mærke til manden hvis navn er GRENEN; og han skal gro op ud fra hans sted, og han skal bygge HERRENs tempel:
[Zak 6:13 DK-KJV] Ja han skal bygge HERRENs tempel; og han skal bære herligheden, og skal sidde og regere på hans trone; og han skal være en præst på hans trone: og fredsrådet skal være mellem dem begge.
[Zak 6:14 DK-KJV] Og kronerne skal være til Helem, og Tobijah, og til Jedaiah, og til Hen sønnen af Zephaniah, som et mindesmærke i HERRENs tempel.
[Zak 6:15 DK-KJV] Og de, der er langt væk skal komme og bygge i HERRENs tempel, og I skal vide at hærskarers HERRE har sendt mig til jer. Og dette skal komme til at ske, hvis I flittigt adlyder stemmen fra HERREN jeres Gud.

and fro through the earth.

Zec 6:8 Then cried he upon me, and spake unto me, saying, Behold, these that go toward the north country have quieted my spirit in the north country.

Zec 6:9 And the word of the LORD came unto me, saying,
Zec 6:10 Take of them of the captivity, even of Heldai, of Tobijah, and of Jedaiah, which are come from Babylon, and come thou the same day, and go into the house of Josiah the son of Zephaniah;
Zec 6:11 Then take silver and gold, and make crowns, and set them upon the head of Joshua the son of Josedech, the high priest;
Zec 6:12 And speak unto him, saying, Thus speaketh the LORD of hosts, saying, Behold the man whose name is The BRANCH; and he shall grow up out of his place, and he shall build the temple of the LORD:
Zec 6:13 Even he shall build the temple of the LORD; and he shall bear the glory, and shall sit and rule upon his throne; and he shall be a priest upon his throne: and the counsel of peace shall be between them both.
Zec 6:14 And the crowns shall be to Helem, and to Tobijah, and to Jedaiah, and to Hen the son of Zephaniah, for a memorial in the temple of the LORD.
Zec 6:15 And they that are far off shall come and build in the temple of the LORD, and ye shall know that the LORD of hosts hath sent me unto you. And this shall come to pass, if ye will diligently obey the voice of the LORD your God.

Zakarias bog Kapitel 7 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 7:1 DK-KJV] Og det skete i kong Darius' fjerde år, at HERRENs ord kom til Zakaria på den fjerde dag af den niende måned, ja i måneden-Chisleu;
[Zak 7:2 DK-KJV] Da de havde sendt Sherezer og Regem-melech til Guds hus, og deres mænd, for at bede foran HERREN,
[Zak 7:3 DK-KJV] Og for at tale til de præster som var i huset til hærskarers HERRE, og til profeterne, og siger, Skulle jeg græde i den femte måned, ved at holde migselv adskilt, som jeg har gjort i alle disse år?
[Zak 7:4 DK-KJV] Da kom hærskarers HERREs ord til mig, som siger,
[Zak 7:5 DK-KJV] Tal til hele folket fra det land, og til præsterne, og sig, Da I fastede og sørgede i den femte og syvende måned, ja i disse 70 år, fastede i overhovedet for mig, ja for mig?
[Zak 7:6 DK-KJV] Og da I spiste, og da I drak, spiste I ikke for jerselv, og drak for jerselv?
[Zak 7:7 DK-KJV] Skulle I ikke høre ordene som HERREN har råbt via de tidligere profeter, da Jerusalem var beboet og i velstand, og dens byer rundt omkring hende, da mennesket beboede syden og sletten?
[Zak 7:8 DK-KJV] Og HERRENs ord kom til Zakaria, som siger,
[Zak 7:9 DK-KJV] Således taler hærskarers HERRE, og siger, Udfør ret dom, og lad enhver mand vise barmhjertighed og overbærenheder overfor hans bror:
[Zak 7:10 DK-KJV] Og undertryk ikke enken, ej heller de faderløse, de fremmede, og heller ikke de fattige; og lad ingen af jer udtænke ondt i jeres hjerte imod hans bror.
[Zak 7:11 DK-KJV] Men de nægtede at lytte, og trak på skulderen, og stoppede deres ører til, så de ikke skulle høre.

Zec 7:1 And it came to pass in the fourth year of king Darius, that the word of the LORD came unto Zechariah in the fourth day of the ninth month, even in Chisleu;
Zec 7:2 When they had sent unto the house of God Sherezer and Regem-melech, and their men, to pray before the LORD,
Zec 7:3 And to speak unto the priests which were in the house of the LORD of hosts, and to the prophets, saying, Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?
Zec 7:4 Then came the word of the LORD of hosts unto me, saying,
Zec 7:5 Speak unto all the people of the land, and to the priests, saying, When ye fasted and mourned in the fifth and seventh month, even those seventy years, did ye at all fast unto me, even to me?
Zec 7:6 And when ye did eat, and when ye did drink, did not ye eat for yourselves, and drink for yourselves?
Zec 7:7 Should ye not hear the words which the LORD hath cried by the former prophets, when Jerusalem was inhabited and in prosperity, and the cities thereof round about her, when men inhabited the south and the plain?
Zec 7:8 And the word of the LORD came unto Zechariah, saying,
Zec 7:9 Thus speaketh the LORD of hosts, saying, Execute true judgment, and shew mercy and compassions every man to his brother:
Zec 7:10 And oppress not the widow, nor the fatherless, the stranger, nor the poor; and let none of you imagine evil against his brother in your heart.
Zec 7:11 But they refused to hearken, and pulled away the shoulder, and stopped their ears, that they should not hear.

[Zak 7:12 DK-KJV] Ja, de gjorde deres hjerter som en urokkelig sten, for ikke at de skulle høre loven, og de ord som hærskarers HERRE i hans ånd havde sendt via de tidligere profeter: derfor kom der et stort arrigskab fra hærskarers HERRE.
Zec 7:12 Yea, they made their hearts as an adamant stone, lest they should hear the law, and the words which the LORD of hosts hath sent in his spirit by the former prophets: therefore came a great wrath from the LORD of hosts.

[Zak 7:13 DK-KJV] Derfor er det sket, det som han råbte, og de ville ikke høre; så de råbte, og jeg ville ikke høre, siger hærskarers HERRE:
Zec 7:13 Therefore it is come to pass, that as he cried, and they would not hear; so they cried, and I would not hear, saith the LORD of hosts:

[Zak 7:14 DK-KJV] Men spredte dem med en hvirvelvind blandt alle de nationer som de ikke kendte. Sådant at landet var øde efter dem, så intet menneske passerede igennem eller vendte tilbage: for de lagde det herlige land øde.
Zec 7:14 But I scattered them with a whirlwind among all the nations whom they knew not. Thus the land was desolate after them, that no man passed through nor returned: for they laid the pleasant land desolate.

Zakarias bog Kapitel 8 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 8:1 DK-KJV] Igen kom ordet til mig fra hærskarers HERRE, som siger,
Zec 8:1 Again the word of the LORD of hosts came to me, saying,

[Zak 8:2 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Jeg var jaloux over Zion med en stor jalousi, og jeg var jaloux over hende med et stort raseri.
Zec 8:2 Thus saith the LORD of hosts; I was jealous for Zion with great jealousy, and I was jealous for her with great fury.

[Zak 8:3 DK-KJV] Dette siger HERREN; Jeg er vendt tilbage til Zion, og vil bo i Jerusalems midte: og Jerusalem skal kaldes en sandhedens by; og hærskarers HERREs bjerg det hellige bjerg.
Zec 8:3 Thus saith the LORD; I am returned unto Zion, and will dwell in the midst of Jerusalem: and Jerusalem shall be called a city of truth; and the mountain of the LORD of hosts the holy mountain.

[Zak 8:4 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Der skal igen bo gamle mænd og gamle kvinder i Jerusalems gader, og alle mand med hans stav i hans hånd på grund af høj alder.
Zec 8:4 Thus saith the LORD of hosts; There shall yet old men and old women dwell in the streets of Jerusalem, and every man with his staff in his hand for very age.

[Zak 8:5 DK-KJV] Og byens gader skal være fulde af drenge og piger der leger i dens gader.
Zec 8:5 And the streets of the city shall be full of boys and girls playing in the streets thereof.

[Zak 8:6 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Hvis det er forunderligt i øjnene af resterne af dette folk i disse dage, skulle det så også være forunderligt i mine øjne? siger hærskarers HERRE.
Zec 8:6 Thus saith the LORD of hosts; If it be marvellous in the eyes of the remnant of this people in these days, should it also be marvellous in mine eyes? saith the LORD of hosts.

[Zak 8:7 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Læg mærke til, jeg vil frelse mit folk fra østens land, og fra vestens land;
Zec 8:7 Thus saith the LORD of hosts; Behold, I will save my people from the east country, and from the west country;

[Zak 8:8 DK-KJV] Og jeg vil bringe dem, og de skal bo i Jerusalems midte: og de skal være mit folk, og jeg vil være deres Gud, i sandhed og retfærdighed.
Zec 8:8 And I will bring them, and they shall dwell in the midst of Jerusalem: and they shall be my people, and I will be their God, in truth and in righteousness.

[Zak 8:9 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Lad jeres hænder være stærke, I der i disse dage hører disse ord via profeternes mund, de som var der på dagen hvor fundamentet til hærskarers HERREs hus var lagt, så templet måtte bli' bygget.
Zec 8:9 Thus saith the LORD of hosts; Let your hands be strong, ye that hear in these days these words by the mouth of the prophets, which were in the day that the foundation of the house of the LORD of hosts was laid, that the temple might be built.

[Zak 8:10 DK-KJV] For før disse dage var der ingen løn til mennesket, ej heller nogen løn til dyr; der var heller ikke nogen fred til ham der gik ud eller kom ind på grund af trængslen: for jeg satte alle mennesker op imod hans næste.
Zec 8:10 For before these days there was no hire for man, nor any hire for beast; neither was there any peace to him that went out or came in because of the affliction: for I set all men every one against his neighbour.

[Zak 8:11 DK-KJV] Men nu vil jeg ikke være overfor denne rest af dette folk som i de tidligere dage, siger hærskarers HERRE.
Zec 8:11 But now I will not be unto the residue of this people as in the former days, saith the LORD of hosts.

[Zak 8:12 DK-KJV] For denne sæd skal være fremgangsrig; vinstokken skal gi' hendes frugt, og jorden skal gi' hendes tilvækst, og himlene skal gi' hendes dug; og jeg vil få denne rest af dette folk til at tilegne sig alle disse ting.
Zec 8:12 For the seed shall be prosperous; the vine shall give her fruit, and the ground shall give her increase, and the heavens shall give their dew; and I will cause the remnant of this people to possess all these things.

[Zak 8:13 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at som I var en forbandelse blandt hedningerne, Kæreste Judahs hus, og Israels hus; sådant vil jeg frelse jer, og I skal bli' en velsignelse: frygt ikke, men lad jeres hænder være stærke.
Zec 8:13 And it shall come to pass, that as ye were a curse among the heathen, O house of Judah, and house of Israel; so will I save you, and ye shall be a blessing: fear not, but let your hands be strong.

[Zak 8:14 DK-KJV] For dette siger hærskarers HERRE; Som
Zec 8:14 For thus saith the LORD of hosts; As I thought to

jeg tænkte at straffe jer, da jeres fædre provokerede mig til arrigskab, siger hærskarers HERRE, og jeg angrede ikke:
[Zak 8:15 DK-KJV] Sådant har jeg igen tænkt i disse dage at gøre vel overfor Jerusalem og overfor Judahs hus: frygt I ikke.
[Zak 8:16 DK-KJV] Disse er de ting som I skal gøre; Tal I alle mand sandheden overfor hans nabo; udfør sandheden og fredens dom i jeres porte:
[Zak 8:17 DK-KJV] Og lad ingen af jer udtænke ondt i jeres hjerter imod hans næste; og elsk ingen falsk ed: for alle disse er de ting som jeg hader, siger HERREN.
[Zak 8:18 DK-KJV] Og hærskarers HERREs ord til mig, som siger,
[Zak 8:19 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Fasten fra den fjerde måned, og fasten fra den femte måned, og fasten fra den syvende måned, og fasten fra den tiende, skal bli' til glæde og fryd og livsglade højtider for Judahs hus; elsk derfor sandhed og fred.
[Zak 8:20 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; Det skal stadig komme til at ske, at der skal komme folk, og indbyggerne fra mange byer: **"Se - Ro 11:25-26 - Zak 8:20-23 -"**
[Zak 8:21 DK-KJV] Og indbyggerne fra én by skal gå til en anden, og sige, Lad os hurtigt gå for at bede foran HERREN, og for at søge hærskarers HERRE: Jeg vil også gå.
[Zak 8:22 DK-KJV] Ja, mange folk og stærke nationer skal komme for at søge hærskarers HERRE i Jerusalem, og for at bede foran HERREN.

[Zak 8:23 DK-KJV] Dette siger hærskarers HERRE; I de dage skal det komme til at ske, at 10 mænd ud af alle nationernes sprog skal ta' fat, ja skal ta' fat i trøjen på ham der er en Jøde, og sige, Vi vil gå med jer; for vi har hørt at Gud er med jer.

punish you, when your fathers provoked me to wrath, saith the LORD of hosts, and I repented not:
Zec 8:15 So again have I thought in these days to do well unto Jerusalem and to the house of Judah: fear ye not.
Zec 8:16 These are the things that ye shall do; Speak ye every man the truth to his neighbour; execute the judgment of truth and peace in your gates:
Zec 8:17 And let none of you imagine evil in your hearts against his neighbour; and love no false oath: for all these are things that I hate, saith the LORD.
Zec 8:18 And the word of the LORD of hosts came unto me, saying,
Zec 8:19 Thus saith the LORD of hosts; The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall be to the house of Judah joy and gladness, and cheerful feasts; therefore love the truth and peace.

Zec 8:20 Thus saith the LORD of hosts; It shall yet come to pass, that there shall come people, and the inhabitants of many cities:
Zec 8:21 And the inhabitants of one city shall go to another, saying, Let us go speedily to pray before the LORD, and to seek the LORD of hosts: I will go also.
Zec 8:22 Yea, many people and strong nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem, and to pray before the LORD.
Zec 8:23 Thus saith the LORD of hosts; In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold out of all languages of the nations, even shall take hold of the skirt of him that is a Jew, saying, We will go with you: for we have heard that God is with you.

Zakarias bog Kapitel 9 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 9:1 DK-KJV] HERRENs ords byrde i Hadrachs land, og Damaskus skal bli' dets hvile: når menneskets øjne, ligesom alle Israels stammer, skal være rettet mod HERREN.
[Zak 9:2 DK-KJV] Og Hamath skal også grænse deroptil; Tyrus, og Zidon, eftersom det er meget vist.
[Zak 9:3 DK-KJV] Og Tyrus byggede hendeselv en fæstning, og dyngede sølv sammen som støvet, og fint guld som gadernes mudder.
[Zak 9:4 DK-KJV] Læg mærke til, HERREN vil kaste hende ud, og vil slå hendes styrke på havet; og hun skal bli' fortæret med ild.
[Zak 9:5 DK-KJV] Ashkelon skal se det, og frygte; Gaza skal også se det, og bli' meget sorgfuld, og Ekron; for hendes forventning skal bli' gjort til skamme; og kongen skal forsvinde fra Gaza, og Ashkelon skal ikke bli' beboet.
[Zak 9:6 DK-KJV] Og et uægte barn skal bo i Ashdod, og jeg vil fjerne Filisternes stolthed.
[Zak 9:7 DK-KJV] Og jeg vil fjerne hans blod ud af hans mund, og hans hæsligheder der er mellem hans tænder: men han der er tilbage, ja han, skal være for vor Gud, og han skal være som en guvernør i Judah, og Ekron som en Jebusit.
[Zak 9:8 DK-KJV] Og jeg vil slå lejr omkring mit hus på grund af hæren, på grund af ham der passerer forbi, og på grund af ham der vender tilbage: og ingen undertrykker skal passere gennem dem mere: for nu har jeg set det med mine øjne.

Zec 9:1 The burden of the word of the LORD in the land of Hadrach, and Damascus shall be the rest thereof: when the eyes of man, as of all the tribes of Israel, shall be toward the LORD.
Zec 9:2 And Hamath also shall border thereby; Tyrus, and Zidon, though it be very wise.

Zec 9:3 And Tyrus did build herself a strong hold, and heaped up silver as the dust, and fine gold as the mire of the streets.

Zec 9:4 Behold, the Lord will cast her out, and he will smite her power in the sea; and she shall be devoured with fire.
Zec 9:5 Ashkelon shall see it, and fear; Gaza also shall see it, and be very sorrowful, and Ekron; for her expectation shall be ashamed; and the king shall perish from Gaza, and Ashkelon shall not be inhabited.
Zec 9:6 And a bastard shall dwell in Ashdod, and I will cut off the pride of the Philistines.

Zec 9:7 And I will take away his blood out of his mouth, and his abominations from between his teeth: but he that remaineth, even he, shall be for our God, and he shall be as a governor in Judah, and Ekron as a Jebusite.

Zec 9:8 And I will encamp about mine house because of the army, because of him that passeth by, and because of him that returneth: and no oppressor shall pass through them any more: for now have I seen with mine eyes.

[Zak 9:9 DK-KJV] Jubel meget, Kæreste Zions datter; råb, Kæreste Jerusalems datter: læg mærke til, din Konge kommer til dig: han er retskaffen, og ved at ha' frelse; ydmyg, og rider på et æsel, og på et ungt føl af et æsel.

Zec 9:9 Rejoice greatly, O daughter of Zion; shout, O daughter of Jerusalem: behold, thy King cometh unto thee: he is just, and having salvation; lowly, and riding upon an ass, and upon a colt the foal of an ass.

[Zak 9:10 DK-KJV] Og jeg vil fjerne Ephraims stridsvogn, og hesten fra Jerusalem, og stridsbuen skal fjernes: og han skal tale fred til hedningerne: og hans herredømme skal være fra hav ja indtil hav, og fra floden ja til jordens ende.

Zec 9:10 And I will cut off the chariot from Ephraim, and the horse from Jerusalem, and the battle bow shall be cut off: and he shall speak peace unto the heathen: and his dominion shall be from sea even to sea, and from the river even to the ends of the earth.

[Zak 9:11 DK-KJV] Også angående dig, via blodet fra din pagt har jeg sendt dine fanger videre ud af faldgruben hvori der intet vand var.

Zec 9:11 As for thee also, by the blood of thy covenant I have sent forth thy prisoners out of the pit wherein is no water.

[Zak 9:12 DK-KJV] Vend jer mod fæstningen, I håbets fanger: ja i dag erklærer jeg at jeg vil gengælde dobbelt til dig;

Zec 9:12 Turn you to the strong hold, ye prisoners of hope: even to day do I declare that I will render double unto thee;

[Zak 9:13 DK-KJV] Når jeg har bøjet Judah til mig, fyldt buen med Ephraim, og oprejst dine sønner, Kæreste Zion, imod dine sønner, Kæreste Grækenland, og gjort dig som sværdet fra en mægtig mand.

Zec 9:13 When I have bent Judah for me, filled the bow with Ephraim, and raised up thy sons, O Zion, against thy sons, O Greece, and made thee as the sword of a mighty man.

[Zak 9:14 DK-KJV] Og HERREN skal bli' set over dem, og hans pil skal udgå som lyn: og Herren GUD skal blæse i trompeten, og skal gå med sydens hvirvelvinde.

Zec 9:14 And the LORD shall be seen over them, and his arrow shall go forth as the lightning: and the Lord GOD shall blow the trumpet, and shall go with whirlwinds of the south.

[Zak 9:15 DK-KJV] Hærskarers HERRE skal forsvare dem; og de skal fortære, og de skal tøjle med stenslynger; og de skal drikke, og lave et spektakel som gennem vin; og de skal bli' fyldt som skåle, og som hjørnerne på alteret.

Zec 9:15 The LORD of hosts shall defend them; and they shall devour, and subdue with sling stones; and they shall drink, and make a noise as through wine; and they shall be filled like bowls, and as the corners of the altar.

[Zak 9:16 DK-KJV] Og HERREN deres Gud skal frelse dem i den dag som hans folks flok: for de skal være som stenene på en krone, løftet op som et æresmærke over hans land.

Zec 9:16 And the LORD their God shall save them in that day as the flock of his people: for they shall be as the stones of a crown, lifted up as an ensign upon his land.

[Zak 9:17 DK-KJV] For hvor stor er hans godhed, og hvor stor er hans skønhed! korn skal gøre de unge mænd munter, og pigerne ny vin.

Zec 9:17 For how great is his goodness, and how great is his beauty! corn shall make the young men cheerful, and new wine the maids.

Zakarias bog Kapitel 10 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 10:1 DK-KJV] Spørg I HERREN om regn i tiden for den sidste regn; så skal HERREN lave gode skyer, og gi' dem skyllere med regn, til enhver græs på marken.

Zec 10:1 Ask ye of the LORD rain in the time of the latter rain; so the LORD shall make bright clouds, and give them showers of rain, to every one grass in the field.

[Zak 10:2 DK-KJV] For afguderne har talt forfængeligt, og spåmændene har set en løgn, og har fortalt falske drømme; de trøster forgæves: derfor gik de deres vej som en flok, de var ængstelige, fordi der ingen hyrde var.

Zec 10:2 For the idols have spoken vanity, and the diviners have seen a lie, and have told false dreams; they comfort in vain: therefore they went their way as a flock, they were troubled, because there was no shepherd.

[Zak 10:3 DK-KJV] Min vrede var antændt imod hyrderne, og jeg straffede gederne: for hærskarers HERRE har besøgt hans flok Judahs hus, og har gjort dem som hans betydelige hest i kampen.

Zec 10:3 Mine anger was kindled against the shepherds, and I punished the goats: for the LORD of hosts hath visited his flock the house of Judah, and hath made them as his goodly horse in the battle.

[Zak 10:4 DK-KJV] Ud af ham kom hjørnet frem, ud af ham sømmet, ud af ham stridsbuen, ud af ham enhver undertrykker tilsammen.

Zec 10:4 Out of him came forth the corner, out of him the nail, out of him the battle bow, out of him every oppressor together.

[Zak 10:5 DK-KJV] Og de skal være som mægtige mænd, der i kampen træder deres fjender ned i gadernes mudder: og de skal kæmpe, fordi HERREN er med dem, og rytterne på heste skal være forvirrede.

Zec 10:5 And they shall be as mighty men, which tread down their enemies in the mire of the streets in the battle: and they shall fight, because the LORD is with them, and the riders on horses shall be confounded.

[Zak 10:6 DK-KJV] Og jeg vil gøre Judahs hus stærkt, og jeg vil frelse Josephs hus, og jeg vil bringe dem tilbage for at placere dem; for jeg har barmhjertighed med dem: og de skal være som om jeg ikke havde forkastet dem: for jeg er HERREN deres Gud, og vil høre dem.

Zec 10:6 And I will strengthen the house of Judah, and I will save the house of Joseph, and I will bring them again to place them; for I have mercy upon them: and they shall be as though I had not cast them off: for I am the LORD their God, and will hear them.

[Zak 10:7 DK-KJV] Og de fra Ephraim skal være som en mægtig mand, og deres hjerte skal juble som gennem vin: ja,

Zec 10:7 And they of Ephraim shall be like a mighty man, and their heart shall rejoice as through wine: yea, their

deres børn skal se det, og være glade; deres hjerte skal juble i HERREN.

[Zak 10:8 DK-KJV] Jeg vil fløjte på dem, og samle dem; for jeg har befriet dem: og de skal tiltage som de har tiltaget.
[Zak 10:9 DK-KJV] Og jeg vil så' dem blandt folket: og de skal ihukomme mig i fjerne lande; og de skal leve med deres børn, og vende om igen.
[Zak 10:10 DK-KJV] Jeg vil bringe dem tilbage også ud af Egyptens land, og samle dem ud af Assyrien; og jeg vil bringe dem ind i Gilead og Libanons land; og der skal ikke findes plads for dem.
[Zak 10:11 DK-KJV] Og han skal passere gennem havet med lidelse, og skal slå havets bølger, og alle flodens dybder skal tørre ud: og Assyriens stolthed skal nedbrydes, og Egyptens scepter skal vige væk.
[Zak 10:12 DK-KJV] Og jeg vil styrke dem i HERREN; og de skal gå op og ned i hans navn, siger HERREN.

children shall see it, and be glad; their heart shall rejoice in the LORD.
Zec 10:8 I will hiss for them, and gather them; for I have redeemed them: and they shall increase as they have increased.
Zec 10:9 And I will sow them among the people: and they shall remember me in far countries; and they shall live with their children, and turn again.
Zec 10:10 I will bring them again also out of the land of Egypt, and gather them out of Assyria; and I will bring them into the land of Gilead and Lebanon; and place shall not be found for them.
Zec 10:11 And he shall pass through the sea with affliction, and shall smite the waves in the sea, and all the deeps of the river shall dry up: and the pride of Assyria shall be brought down, and the sceptre of Egypt shall depart away.
Zec 10:12 And I will strengthen them in the LORD; and they shall walk up and down in his name, saith the LORD.

Zakarias bog Kapitel 11 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV

Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 11:1 DK-KJV] Åben dine døre, Kæreste Libanon, så ilden må fortære dine cedertræer.
[Zak 11:2 DK-KJV] Hyl, grantræ; for cedertræet er faldet; fordi de mægtige er ødelagte; hyl, Kæreste I egetræer fra Bashan; for skoven fra vinhøsten er kommet ned.
[Zak 11:3 DK-KJV] Der er en røst fra hyrdernes hylen; for deres herlighed er ødelagt: en røst fra unge løvers brølen; for Jordanflodens stolthed er ødelagt.
[Zak 11:4 DK-KJV] Dette siger HERREN min Gud; Bespis slagterens flok;
[Zak 11:5 DK-KJV] Hvis besiddere dræber dem, og holder demselv uskyldige: og de der sælger dem siger, Velsignet være HERREN; for jeg er rig: og deres egne hyrder har ikke medlidenhed med dem.
[Zak 11:6 DK-KJV] For jeg vil ikke længere ha' medlidenhed med indbyggerne fra det land, siger HERREN: men, se, jeg vil forløse de mænd hver og en ind i hans nabos hånd, og ind i hans konges hånd: og de skal slå det land, og jeg vil ikke forløse dem ud af deres hånd.
[Zak 11:7 DK-KJV] Og jeg vil bespise slagterens flok, ja jer, Kæreste forarmede i flokken. Og jeg tog 2 stave; den ene kaldte jeg Skønhed, og den anden kaldte jeg Bånd; og jeg bespiste flokken.
[Zak 11:8 DK-KJV] Jeg fjernede også 3 hyrder på en måned; og min sjæl væmmes ved dem, og deres sjæl afskyede også mig.
[Zak 11:9 DK-KJV] Da sagde jeg, Jeg vil ikke bespise jer: det der dør, lad det dø; og det der skal fjernes, lad det bli' fjernet; og lad resten spise hver og en kødet fra en anden.
[Zak 11:10 DK-KJV] Og jeg tog min stav, ja Skønhed, og skar den i stykker, for at jeg måtte bryde min pagt som jeg havde lavet med hele det folk.
[Zak 11:11 DK-KJV] Og i den dag var den brudt: og sådant vidste de forarmede fra flokken der ventede på mig at det var HERRENs ord.
[Zak 11:12 DK-KJV] Og jeg sagde til dem, Hvis I tænker godt, gi' mig min pris; og hvis ikke, så la' være. Sådant vejede de 30 sølvstykker op som prisen for mig.
[Zak 11:13 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Kast det til pottemageren: en betydelige pris som jeg var vurderet til af dem. Og jeg tog de 30 sølvstykker, og kastede dem til pottemageren i HERRENs hus.

Zec 11:1 Open thy doors, O Lebanon, that the fire may devour thy cedars.
Zec 11:2 Howl, fir tree; for the cedar is fallen; because the mighty are spoiled: howl, O ye oaks of Bashan; for the forest of the vintage is come down.
Zec 11:3 There is a voice of the howling of the shepherds; for their glory is spoiled: a voice of the roaring of young lions; for the pride of Jordan is spoiled.
Zec 11:4 Thus saith the LORD my God; Feed the flock of the slaughter;
Zec 11:5 Whose possessors slay them, and hold themselves not guilty: and they that sell them say, Blessed be the LORD; for I am rich: and their own shepherds pity them not.
Zec 11:6 For I will no more pity the inhabitants of the land, saith the LORD: but, lo, I will deliver the men every one into his neighbour's hand, and into the hand of his king: and they shall smite the land, and out of their hand I will not deliver them.
Zec 11:7 And I will feed the flock of slaughter, even you, O poor of the flock. And I took unto me two staves; the one I called Beauty, and the other I called Bands; and I fed the flock.

Zec 11:8 Three shepherds also I cut off in one month; and my soul lothed them, and their soul also abhorred me.
Zec 11:9 Then said I, I will not feed you: that that dieth, let it die; and that that is to be cut off, let it be cut off; and let the rest eat every one the flesh of another.
Zec 11:10 And I took my staff, even Beauty, and cut it asunder, that I might break my covenant which I had made with all the people.
Zec 11:11 And it was broken in that day: and so the poor of the flock that waited upon me knew that it was the word of the LORD.
Zec 11:12 And I said unto them, If ye think good, give me my price; and if not, forbear. So they weighed for my price thirty pieces of silver.
Zec 11:13 And the LORD said unto me, Cast it unto the potter: a goodly price that I was prised at of them. And I took the thirty pieces of silver, and cast them to the potter in the house of the LORD.

[Zak 11:14 DK-KJV] Da skar jeg min anden stav i stykker, ja Bånd, for at jeg måtte bryde broderskabet mellem Judah og Israel.
[Zak 11:15 DK-KJV] Og HERREN sagde til mig, Ta' nu redskaberne til dig fra en tåbelig hyrde.
[Zak 11:16 DK-KJV] For, se, Jeg vil rejse en hyrde op i det land, som ikke skal besøge de der er fjernet, og heller ikke skal søge efter den unge, eller héle den der er itu, eller bespise den der står stille: men han skal spise den fedes kød, og flå deres kløer i stykker.
[Zak 11:17 DK-KJV] Arme dig afgudshyrde der efterlader flokken! sværdet skal være på hans arm, og på hans højre øje: hans arm skal være helt udtørret, og hans højre øje skal være fuldstændigt mørkelagt.

Zec 11:14 Then I cut asunder mine other staff, even Bands, that I might break the brotherhood between Judah and Israel.
Zec 11:15 And the LORD said unto me, Take unto thee yet the instruments of a foolish shepherd.
Zec 11:16 For, lo, I will raise up a shepherd in the land, which shall not visit those that be cut off, neither shall seek the young one, nor heal that that is broken, nor feed that that standeth still: but he shall eat the flesh of the fat, and tear their claws in pieces.
Zec 11:17 Woe to the idol shepherd that leaveth the flock! the sword shall be upon his arm, and upon his right eye: his arm shall be clean dried up, and his right eye shall be utterly darkened.

Zakarias bog Kapitel 12 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 12:1 DK-KJV] HERRENs ords byrde over Israel, siger HERREN, som udstrækker himlene, og lægger jordens fundament, og former menneskets ånd inde i ham.
[Zak 12:2 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil gøre Israel til en kop af skælven overfor hele folket rundt om, når de skal være i belejringen både imod Judah og imod Jerusalem.
[Zak 12:3 DK-KJV] Og i den dag vil jeg gøre Jerusalem til en byrdefuld sten for alle folk: alle der bebyrder demselv med den skal bli' skåret i stykker, om end alle folkene på jorden er forsamlet imod den.
[Zak 12:4 DK-KJV] I den dag, siger HERREN, vil jeg slå enhver hest med forbløffelse, og hans rytter med galskab: og jeg vil åbne mine øjne mod Judahs hus, og vil slå enhver hest fra folket med blindhed.
[Zak 12:5 DK-KJV] Og Judahs guvernører skal sige i deres hjerte, Jerusalems indbyggere skal være min styrke i hærskarers HERRE deres Gud.
[Zak 12:6 DK-KJV] I den dag vil jeg gøre Judahs guvernører som en arne af ild blandt træet, og som en fakkel af ild i et neg; og de skal fortære hele folket rundt om, på den højre hånd og på den venstre: og Jerusalem skal igen bli' beboet i hendes eget sted, ja i Jerusalem.

[Zak 12:7 DK-KJV] HERREN skal også frelse Judahs telte først, så herligheden fra Davids hus og herligheden fra Jerusalems indbyggere ikke forstørrer demselv imod Judah.
[Zak 12:8 DK-KJV] I den dag skal HERREN forsvare Jerusalems indbyggere; og han der på den dag er svag blandt dem skal være som David; og Davids hus skal være som Gud, som HERRENs engel foran dem.
[Zak 12:9 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, at jeg vil søge efter at destruere alle de nationer der kommer imod Jerusalem.
[Zak 12:10 DK-KJV] Og jeg vil hælde på Davids hus, og på Jerusalems indbyggere, ånden af nåde og af påkaldelsesbønner: og de skal kigge på mig som de har gennemhullet, og de skal sørge over ham, som en sørger over hans eneste søn, og skal være i bitterhed over ham, som en der er i bitterhed over hans førstefødte.
[Zak 12:11 DK-KJV] I den dag skal der være en stor sørgen i Jerusalem, som den sørgen fra Hadadrimmon i Megiddon-dalen

[Zak 12:12 DK-KJV] Og det land skal sørge, hver familie for

Zec 12:1 The burden of the word of the LORD for Israel, saith the LORD, which stretcheth forth the heavens, and layeth the foundation of the earth, and formeth the spirit of man within him.
Zec 12:2 Behold, I will make Jerusalem a cup of trembling unto all the people round about, when they shall be in the siege both against Judah and against Jerusalem.
Zec 12:3 And in that day will I make Jerusalem a burdensome stone for all people: all that burden themselves with it shall be cut in pieces, though all the people of the earth be gathered together against it.
Zec 12:4 In that day, saith the LORD, I will smite every horse with astonishment, and his rider with madness: and I will open mine eyes upon the house of Judah, and will smite every horse of the people with blindness.
Zec 12:5 And the governors of Judah shall say in their heart, The inhabitants of Jerusalem shall be my strength in the LORD of hosts their God.
Zec 12:6 In that day will I make the governors of Judah like an hearth of fire among the wood, and like a torch of fire in a sheaf; and they shall devour all the people round about, on the right hand and on the left: and Jerusalem shall be inhabited again in her own place, even in Jerusalem.
Zec 12:7 The LORD also shall save the tents of Judah first, that the glory of the house of David and the glory of the inhabitants of Jerusalem do not magnify themselves against Judah.
Zec 12:8 In that day shall the LORD defend the inhabitants of Jerusalem; and he that is feeble among them at that day shall be as David; and the house of David shall be as God, as the angel of the LORD before them.

Zec 12:9 And it shall come to pass in that day, that I will seek to destroy all the nations that come against Jerusalem.
Zec 12:10 And I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him, as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for him, as one that is in bitterness for his firstborn.
Zec 12:11 In that day shall there be a great mourning in Jerusalem, as the mourning of Hadadrimmon in the valley of Megiddon.

Zec 12:12 And the land shall mourn, every family apart; the

sigselv; familien fra Davids hus for sigselv, og deres hustruer for sigselv; familien fra Nathan for sigselv, og deres hustruer for sigselv;
[Zak 12:13 DK-KJV] Familien fra Levis hus for sigselv, og deres hustruer for sigselv; familien fra Shimei for sigselv, og deres hustruer for sigselv;
[Zak 12:14 DK-KJV] Alle de resterende familierne, enhver familie for sigselv, og deres hustruer for sigselv;

family of the house of David apart, and their wives apart; the family of the house of Nathan apart, and their wives apart;

Zec 12:13 The family of the house of Levi apart, and their wives apart; the family of Shimei apart, and their wives apart;
Zec 12:14 All the families that remain, every family apart, and their wives apart.

Zakarias bog Kapitel 13 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 13:1 DK-KJV] I den dag skal der bli' åbnet en fontæne til Davids hus og til Jerusalems indbyggere for synd og for urenhed.

[Zak 13:2 DK-KJV] Og det skal ske i den dag, siger hærskarers HERRE, at jeg ud af landet vil fjerne navnene på afguderne, og de skal ikke mere bli' ihukommet: og jeg vil få profeterne og den urene ånd til at forlade landet.
[Zak 13:3 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at når nogen stadig skal profetere, da skal hans far og hans mor som avlede ham sige til ham, Du skal ikke leve; for du taler løgne i HERRENs navn: og hans far og hans mor som avlede ham skal gennembore ham når han profeterer.
[Zak 13:4 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, at profeterne hver og en skal være skamfulde over hans vision, når han har profeteret; og de skal heller ikke iklæde sig en ru beklædning for at bedrage:
[Zak 13:5 DK-KJV] Men han skal sige, Jeg er ingen profet, jeg er en landmand; for mennesket lærte mig fra min ungdom af at holde kvæg.
[Zak 13:6 DK-KJV] Og én skal sige til ham, Hvad er disse sår i dine hænder? da skal han svare, De med hvilke jeg blev såret i mine venners hus.
[Zak 13:7 DK-KJV] Vågn op, Kæreste sværd, imod min hyrde, og imod den mand der er min ligemand, siger hærskarers HERRE: slå hyrden, og fårene skal bli' spredt; og jeg vil vende min hånd over de små.
[Zak 13:8 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at i hele det land, siger HERREN, 2 dele skal fjernes og dø derinde; men den tredje skal bli' tilbage derinde.
[Zak 13:9 DK-KJV] Og jeg vil bringe den tredje del gennem ild, og vil forædle dem som sølv er forædlet, og vil prøve dem som guld er prøvet: de skal kalde på mit navn, og jeg vil høre dem: jeg vil sige, Det er mit folk: og de skal sige, HERREN er min Gud.

Zec 13:1 In that day there shall be a fountain opened to the house of David and to the inhabitants of Jerusalem for sin and for uncleanness.
Zec 13:2 And it shall come to pass in that day, saith the LORD of hosts, that I will cut off the names of the idols out of the land, and they shall no more be remembered: and also I will cause the prophets and the unclean spirit to pass out of the land.
Zec 13:3 And it shall come to pass, that when any shall yet prophesy, then his father and his mother that begat him shall say unto him, Thou shalt not live; for thou speakest lies in the name of the LORD: and his father and his mother that begat him shall thrust him through when he prophesieth.
Zec 13:4 And it shall come to pass in that day, that the prophets shall be ashamed every one of his vision, when he hath prophesied; neither shall they wear a rough garment to deceive:

Zec 13:5 But he shall say, I am no prophet, I am an husbandman; for man taught me to keep cattle from my youth.
Zec 13:6 And one shall say unto him, What are these wounds in thine hands? Then he shall answer, Those with which I was wounded in the house of my friends.
Zec 13:7 Awake, O sword, against my shepherd, and against the man that is my fellow, saith the LORD of hosts: smite the shepherd, and the sheep shall be scattered: and I will turn mine hand upon the little ones.
Zec 13:8 And it shall come to pass, that in all the land, saith the LORD, two parts therein shall be cut off and die; but the third shall be left therein.

Zec 13:9 And I will bring the third part through the fire, and will refine them as silver is refined, and will try them as gold is tried: they shall call on my name, and I will hear them: I will say, It is my people: and they shall say, The LORD is my God.

Zakarias bog Kapitel 14 - Til toppen af Zakarias bog - Zechariah KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Zak 14:1 DK-KJV] Læg mærke til, HERRENs dag kommer, og dit bytte skal bli' delt i din midte.
[Zak 14:2 DK-KJV] For jeg vil samle nationerne imod Jerusalem til kamp; og byen skal bli' taget, og hestene ribbede, og kvinderne skændet; og halvdelen af byen skal gå fremad ind i fangenskab, og resten af folket skal ikke fjernes fra byen.
[Zak 14:3 DK-KJV] Derefter skal HERREN gå fremad, og kæmpe imod de nationer, som da han kæmpede på kampens dag.
[Zak 14:4 DK-KJV] Og i den dag skal hans fødder stå på Olivenbjerget, som er foran Jerusalem mod øst, og Olivenbjerget skal kløves over på midten mod øst og

Zec 14:1 Behold, the day of the LORD cometh, and thy spoil shall be divided in the midst of thee.

Zec 14:2 For I will gather all nations against Jerusalem to battle; and the city shall be taken, and the houses rifled, and the women ravished; and half of the city shall go forth into captivity, and the residue of the people shall not be cut off from the city.

Zec 14:3 Then shall the LORD go forth, and fight against those nations, as when he fought in the day of battle.
Zec 14:4 And his feet shall stand in that day upon the mount of Olives, which is before Jerusalem on the east, and the mount of Olives shall cleave in the midst thereof toward the east and

mod vest, og der skal være en meget stor dal; og halvdelen af bjerget skal flyttes mod nord, og halvdelen af det mod syd.
[Zak 14:5 DK-KJV] Og I skal flygte til bjergenes dal; for bjergenes dal skal nå helt til Azal(Nær HERREN): ja, I skal flygte, ligesom i flygtede fra jordskælvet i kong Uzziahs dage Judahs konge: og HERREN min Gud skal komme, og alle de hellige hos dig.
[Zak 14:6 DK-KJV] Og det skal komme til at ske i den dag, at lyset ikke skal være klart, ej heller mørkt:
[Zak 14:7 DK-KJV] Men det skal være én dag som vil være kendt for HERREN, ikke dag, heller ikke nat; men det skal komme til at ske, at ved aftenstid skal det bli' lyst.
[Zak 14:8 DK-KJV] Og det skal ske i den dag, at levende vandmasser skal udgå fra Jerusalem; halvdelen af dem mod det tidligere hav, og halvdelen af dem mod havet før det: i sommer og i vinter skal det ske.
[Zak 14:9 DK-KJV] Og HERREN skal være konge over hele jorden: i den dag skal der være én HERRE, og hans navn én.
[Zak 14:10 DK-KJV] Hele landet skal bli' forvandlet som en slette fra Geba til Rimmon syd om Jerusalem: og det skal bli' løftet op, og beboet i hendes sted, fra Benjamins port til stedet for den første port, indtil hjørneporten, og fra Hananeeltårnet til kongens vinpresser.
[Zak 14:11 DK-KJV] Og mennesker skal bo i det og der skal ikke længere være nogen absolut destruktion; men Jerusalem skal bli' beboet uden fare.
[Zak 14:12 DK-KJV] Og dette skal være den plage hvormed HERREN vil slå hele folket der har kæmpet imod Jerusalem; deres kød skal fortæres væk mens de står på deres fødder, og deres øjne skal fortæres væk i deres huller, og deres tunger skal fortæres væk i deres munde.
[Zak 14:13 DK-KJV] Og det skal ske i den dag, at en stor tumult fra HERREN skal ske blandt dem; og hver og en skal ta' fat i hans nabos hånd, og hans hånd skal opløftes imod hans nabos hånd.
[Zak 14:14 DK-KJV] Og også Judah skal kæmpe ved Jerusalem; og alle hedningernes rigdomme rundt om skal bli' samlet sammen, guld, og sølv, og beklædning, i stor overflod.
[Zak 14:15 DK-KJV] Og sådant skal plagen være for hesten, for muldyret, for kamelen, og for æslet, og for alle de dyr der skal være i disse telte, som denne plage.
[Zak 14:16 DK-KJV] Og det skal komme til at ske, at hver og en der er tilbage af de nationer som kom imod Jerusalem endda skal gå op år efter år for at tilbede Kongen, hærskarers HERRE, og for at holde tabernaklernes fest.
[Zak 14:17 DK-KJV] Og det skal ske, at den som ikke vil komme op til Jerusalem af alle jordens familier for at tilbede Kongen, hærskarers HERRE, ja over dem skal der ikke være noget regn.
[Zak 14:18 DK-KJV] Og hvis familierne fra Egypten ikke går op, og ikke kommer, som ingen regn har; der skal den plage være, hvormed HERREN vil ramme hedningerne der ikke kommer op for at holde tabernaklernes fest.
[Zak 14:19 DK-KJV] Dette skal være Egyptens straf, og straffen for alle nationer der ikke kommer op for at holde

toward the west, and there shall be a very great valley; and half of the mountain shall remove toward the north, and half of it toward the south.
Zec 14:5 And ye shall flee to the valley of the mountains; for the valley of the mountains shall reach unto Azal: yea, ye shall flee, like as ye fled from before the earthquake in the days of Uzziah king of Judah: and the LORD my God shall come, and all the saints with thee.
Zec 14:6 And it shall come to pass in that day, that the light shall not be clear, nor dark:

Zec 14:7 But it shall be one day which shall be known to the LORD, not day, nor night: but it shall come to pass, that at evening time it shall be light.

Zec 14:8 And it shall be in that day, that living waters shall go out from Jerusalem; half of them toward the former sea, and half of them toward the hinder sea: in summer and in winter shall it be.

Zec 14:9 And the LORD shall be king over all the earth: in that day shall there be one LORD, and his name one.
Zec 14:10 All the land shall be turned as a plain from Geba to Rimmon south of Jerusalem: and it shall be lifted up, and inhabited in her place, from Benjamin's gate unto the place of the first gate, unto the corner gate, and from the tower of Hananeel unto the king's winepresses.

Zec 14:11 And men shall dwell in it, and there shall be no more utter destruction; but Jerusalem shall be safely inhabited.

Zec 14:12 And this shall be the plague wherewith the LORD will smite all the people that have fought against Jerusalem; Their flesh shall consume away while they stand upon their feet, and their eyes shall consume away in their holes, and their tongue shall consume away in their mouth.
Zec 14:13 And it shall come to pass in that day, that a great tumult from the LORD shall be among them; and they shall lay hold every one on the hand of his neighbour, and his hand shall rise up against the hand of his neighbour.

Zec 14:14 And Judah also shall fight at Jerusalem; and the wealth of all the heathen round about shall be gathered together, gold, and silver, and apparel, in great abundance.
Zec 14:15 And so shall be the plague of the horse, of the mule, of the camel, and of the ass, and of all the beasts that shall be in these tents, as this plague.

Zec 14:16 And it shall come to pass, that every one that is left of all the nations which came against Jerusalem shall even go up from year to year to worship the King, the LORD of hosts, and to keep the feast of tabernacles.

Zec 14:17 And it shall be, that whoso will not come up of all the families of the earth unto Jerusalem to worship the King, the LORD of hosts, even upon them shall be no rain.

Zec 14:18 And if the family of Egypt go not up, and come not, that have no rain; there shall be the plague, wherewith the LORD will smite the heathen that come not up to keep the feast of tabernacles.
Zec 14:19 This shall be the punishment of Egypt, and the punishment of all nations that come not up to keep the feast of

tabernaklernes fest.

[Zak 14:20 DK-KJV] I den dag skal der på hestenes bjælder være, HELLIGHED OVERFOR HERREN; og potterne i HERRENs hus skal være som skålene foran alteret.
[Zak 14:21 DK-KJV] Ja enhver potte i Jerusalem og i Judah skal være hellighed overfor hærskarers HERRE: og alle de der ofrer skal komme og ta' af dem, og syde deri: og i den dag skal Canaaniten ikke mere være der i hærskarers HERREs hus.

tabernacles.

Zec 14:20 In that day shall there be upon the bells of the horses, HOLINESS UNTO THE LORD; and the pots in the LORD'S house shall be like the bowls before the altar.
Zec 14:21 Yea, every pot in Jerusalem and in Judah shall be holiness unto the LORD of hosts: and all they that sacrifice shall come and take of them, and seethe therein: and in that day there shall be no more the Canaanite in the house of the LORD of hosts.

Malakias bog - Index039
Navnebetydning for Malakia = Afsendt som stedfortræder
Kapitler: 1-2-3-4
Malakias bog Kapitel 1 - Malakia KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mal 1:1 DK-KJV] Byrden fra HERRENs ord til Israel via Malakia.
[Mal 1:2 DK-KJV] Jeg har elsket jer, siger HERREN. Alligevel siger I, Hvori har du elsket os? Var Esau ikke Jacobs bror? siger HERREN: alligevel elskede jeg Jacob,
[Mal 1:3 DK-KJV] Og jeg hadede Esau, og lagde hans bjerge og hans arv øde for vildmarkens drager.
[Mal 1:4 DK-KJV] Mens Edom siger, Vi er forarmede, men vi vil vende tilbage og bygge på de øde steder; dette siger hærskarers HERRE, De skal bygge, men jeg vil rive ned; og de skal kalde dem, Ondskabens grænse, og, Folket hvem HERREN har harme imod for evigt.
[Mal 1:5 DK-KJV] Og jeres øjne skal se, og I skal sige, HERREN vil bli' forstørret fra Israels grænse.
[Mal 1:6 DK-KJV] En søn ærer sin far, og en tjener sin mester: hvis jeg da er en far, hvor er min ære? og hvis jeg er en mester, hvor er min frygt? siger hærskarers HERRE til jer, Kæreste præster, der foragter mit navn. Og I siger, Hvori har vi foragtet dit navn?
[Mal 1:7 DK-KJV] I tilbyder forurenet brød på mit alter; og I siger, Hvori har vi forurenet dig? I og med at I siger, HERRENs bord er foragtelig.
[Mal 1:8 DK-KJV] Og hvis I tilbyder den blinde som offer, er det ikke ondt? og hvis I tilbyder den lamme og syge, er det ikke ondt? tilbyd det nu til din guvernør; vil han være tilfreds med dig, eller acceptere din person? siger hærskarers HERRE.
[Mal 1:9 DK-KJV] Og nu, ber jeg jer, bønfald Gud om at han vil være nådig med os: dette har været på jeres måde: vil han værdsætte jeres personer? siger hærskarers HERRE.
[Mal 1:10 DK-KJV] Hvem er der ja blandt jer der ville lukke dørene for intet? I tænder heller ikke ild på mit alter for intet. Jeg har ingen glæde i jer, siger hærskarers HERRE, jeg vil heller ikke acceptere en offergave fra jeres hånd.
[Mal 1:11 DK-KJV] For fra solopgang ja til den sammes nedgang skal mit navn være stort blandt Hedningerne; og på ethvert sted skal røgelse bli' tilbudt for mit navn, og en ren offergave: for mit navn skal være stort blandt hedningerne, siger hærskarers HERRE.
[Mal 1:12 DK-KJV] Men I har vanhelliget det, i og med at I siger, HERRENs bord er forurenet; og des frugt, ja hans kød, er ynkeligt.

Mal 1:1 The burden of the word of the LORD to Israel by Malachi.
Mal 1:2 I have loved you, saith the LORD. Yet ye say, Wherein hast thou loved us? Was not Esau Jacob's brother? saith the LORD: yet I loved Jacob,
Mal 1:3 And I hated Esau, and laid his mountains and his heritage waste for the dragons of the wilderness.
Mal 1:4 Whereas Edom saith, We are impoverished, but we will return and build the desolate places; thus saith the LORD of hosts, They shall build, but I will throw down; and they shall call them, The border of wickedness, and, The people against whom the LORD hath indignation for ever.
Mal 1:5 And your eyes shall see, and ye shall say, The LORD will be magnified from the border of Israel.
Mal 1:6 A son honoureth his father, and a servant his master: if then I be a father, where is mine honour? and if I be a master, where is my fear? saith the LORD of hosts unto you, O priests, that despise my name. And ye say, Wherein have we despised thy name?
Mal 1:7 Ye offer polluted bread upon mine altar; and ye say, Wherein have we polluted thee? In that ye say, The table of the LORD is contemptible.

Mal 1:8 And if ye offer the blind for sacrifice, is it not evil? and if ye offer the lame and sick, is it not evil? offer it now unto thy governor; will he be pleased with thee, or accept thy person? saith the LORD of hosts.
Mal 1:9 And now, I pray you, beseech God that he will be gracious unto us: this hath been by your means: will he regard your persons? saith the LORD of hosts.
Mal 1:10 Who is there even among you that would shut the doors for nought? neither do ye kindle fire on mine altar for nought. I have no pleasure in you, saith the LORD of hosts, neither will I accept an offering at your hand.
Mal 1:11 For from the rising of the sun even unto the going down of the same my name shall be great among the Gentiles; and in every place incense shall be offered unto my name, and a pure offering: for my name shall be great among the heathen, saith the LORD of hosts.
Mal 1:12 But ye have profaned it, in that ye say, The table of the LORD is polluted; and the fruit thereof, even his meat, is contemptible.

[Mal 1:13 DK-KJV] I sagde også, Læg mærke til, hvilken udmattelse det er! og I har set det som intet, siger hærskarers HERRE; og I bragte det som var revet, og den lamme, og den syge; sådant bragte I en offergave: skulle jeg acceptere dette fra jeres hånd? siger HERREN.
[Mal 1:14 DK-KJV] Men forbandet være bedrageren, som i hans flok har et hankøn, og lover, og slagtofre en korrupt ting til Herren: for jeg er en stor Konge, siger hærskarers HERRE, og mit navn er ærefrygtindgydende blandt hedningerne.

Mal 1:13 Ye said also, Behold, what a weariness is it! and ye have snuffed at it, saith the LORD of hosts; and ye brought that which was torn, and the lame, and the sick; thus ye brought an offering: should I accept this of your hand? saith the LORD.

Mal 1:14 But cursed be the deceiver, which hath in his flock a male, and voweth, and sacrificeth unto the Lord a corrupt thing: for I am a great King, saith the LORD of hosts, and my name is dreadful among the heathen.

Malakias bog Kapitel 2 - Til toppen af Malakias bog - Malakia KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mal 2:1 DK-KJV] Og nu, Kæreste I præster, denne befaling er til jer.
[Mal 2:2 DK-KJV] Hvis I ikke vil høre, og hvis I ikke vil lægge det i hjertet, at gi' herlighed til mit navn, siger hærskarers HERRE, ja da vil jeg sende en forbandelse over jer, og jeg vil forbande jeres velsignelser: ja, jeg har allerede forbandet dem, fordi I ikke lægger det i hjertet.
[Mal 2:3 DK-KJV] Læg mærke til, Jeg vil korrumpere jeres sæd, og sprede møg på jeres ansigter, ja møget fra jeres højtidelige fester; og én skal ta' jer væk med det.
[Mal 2:4 DK-KJV] Og I skal vide at jeg har sendt denne befaling til jer, så min pagt måtte være med Levi, siger hærskarers HERRE.
[Mal 2:5 DK-KJV] Min pagt var med ham om liv og fred; og jeg gav dem til ham for frygten hvorved han frygtede mig, og var bange foran mit navn.
[Mal 2:6 DK-KJV] Sandhedens lov var i hans mund, og fejltrin var ikke fundet på hans læber: han vandrede med mig i fred og rimelighed, og vendte mange væk fra fejltrin.
[Mal 2:7 DK-KJV] For præsternes læber skulle holde kundskab, og de skulle søge loven ved hans mund: for han er budbringeren fra hærskarers HERRE.
[Mal 2:8 DK-KJV] Men I har forladt vejen; I har været årsag til at mange har snublet over loven; I har korrumperet Levis pagt, siger hærskarers HERRE.
[Mal 2:9 DK-KJV] Derfor har jeg også gjort jer foragtelige og lave foran hele folket, ligesom I ikke har holdt mine veje, men har været partiske i loven.

[Mal 2:10 DK-KJV] Har vi alle ikke én far? har ikke én Gud skabt os? hvorfor handler vi forræderisk hver og en imod hans bror, gennem at vanhellige vores fædres pagt?
[Mal 2:11 DK-KJV] Judah har handlet forræderisk, og en hæslighed er begået i Israel og i Jerusalem: for Judah har vanhelliget HERRENs helligste som han elskede, og har giftet sig med datteren af en underlig gud.

[Mal 2:12 DK-KJV] HERREN vil afskære den mand der gør dette, mesteren og den lærte, ud af Jacobs tabernakler, og ham der tilbyder en offergave til hærskarers HERRE.
[Mal 2:13 DK-KJV] Og dette har I gjort igen, ved at dække HERRENs alter med tårer, med gråd, og med at råbe ud, ligesåmeget så han ikke længere værdsætter offergaven, eller modtager den med god vilje ved jeres hånd.
[Mal 2:14 DK-KJV] Alligevel siger I, Hvorfor? Fordi HERREN har været vidne mellem dig og din ungdoms hustru, imod hvem du har handlet forræderisk: selvom hun er din ledsager, og din pagts hustru.

Mal 2:1 And now, O ye priests, this commandment is for you.
Mal 2:2 If ye will not hear, and if ye will not lay it to heart, to give glory unto my name, saith the LORD of hosts, I will even send a curse upon you, and I will curse your blessings: yea, I have cursed them already, because ye do not lay it to heart.
Mal 2:3 Behold, I will corrupt your seed, and spread dung upon your faces, even the dung of your solemn feasts; and one shall take you away with it.
Mal 2:4 And ye shall know that I have sent this commandment unto you, that my covenant might be with Levi, saith the LORD of hosts.
Mal 2:5 My covenant was with him of life and peace; and I gave them to him for the fear wherewith he feared me, and was afraid before my name.
Mal 2:6 The law of truth was in his mouth, and iniquity was not found in his lips: he walked with me in peace and equity, and did turn many away from iniquity.
Mal 2:7 For the priest's lips should keep knowledge, and they should seek the law at his mouth: for he is the messenger of the LORD of hosts.
Mal 2:8 But ye are departed out of the way; ye have caused many to stumble at the law; ye have corrupted the covenant of Levi, saith the LORD of hosts.
Mal 2:9 Therefore have I also made you contemptible and base before all the people, according as ye have not kept my ways, but have been partial in the law.
Mal 2:10 Have we not all one father? hath not one God created us? why do we deal treacherously every man against his brother, by profaning the covenant of our fathers?
Mal 2:11 Judah hath dealt treacherously, and an abomination is committed in Israel and in Jerusalem; for Judah hath profaned the holiness of the LORD which he loved, and hath married the daughter of a strange god.
Mal 2:12 The LORD will cut off the man that doeth this, the master and the scholar, out of the tabernacles of Jacob, and him that offereth an offering unto the LORD of hosts.
Mal 2:13 And this have ye done again, covering the altar of the LORD with tears, with weeping, and with crying out, insomuch that he regardeth not the offering any more, or receiveth it with good will at your hand.
Mal 2:14 Yet ye say, Wherefore? Because the LORD hath been witness between thee and the wife of thy youth, against whom thou hast dealt treacherously: yet is she thy companion, and the wife of thy covenant.

[Mal 2:15 DK-KJV] Og lavede han ikke én? Alligevel havde han åndens rest. Og hvorfor én? Så han måtte søge en gudhengiven sæd. Ta' derfor vare på jeres ånd, og lad ingen handle forræderisk imod hans ungdoms hustru.
[Mal 2:16 DK-KJV] For HERREN, Israels Gud, siger at han hader skilsmisse: for en dækker voldsomhed med hans beklædning, siger hærskarers HERRE: ta' derfor vare på jeres ånd, at I ikke handler forræderisk.

[Mal 2:17 DK-KJV] I har trættet HERREN med jeres ord. Men alligevel siger I, Hvori har vi trættet ham? Når I siger, Enhver der gør ondt er god i HERRENs øjne, og han glæder sig over dem; eller, Hvor er Guds dom?

Mal 2:15 And did not he make one? Yet had he the residue of the spirit. And wherefore one? That he might seek a godly seed. Therefore take heed to your spirit, and let none deal treacherously against the wife of his youth.
Mal 2:16 For the LORD, the God of Israel, saith that he hateth putting away: for one covereth violence with his garment, saith the LORD of hosts: therefore take heed to your spirit, that ye deal not treacherously.
Mal 2:17 Ye have wearied the LORD with your words. Yet ye say, Wherein have we wearied him? When ye say, Every one that doeth evil is good in the sight of the LORD, and he delighteth in them; or, Where is the God of judgment?

Malakias bog Kapitel 3 - Til toppen af Malakias bog - Malakia KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mal 3:1 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil sende min budbringer, og han skal forberede vejen foran mig: og Herren, hvem I søger, skal pludseligt komme til hans tempel, ja pagtsbudbringeren, hvem I glæder jer over: læg mærke til, han skal komme, siger hærskarers HERRE. Se - Mar 1:2
[Mal 3:2 DK-KJV] Men hvem kan bli' på dagen for hans ankomst? og hvem skal stå når han viser sig? for han er ligesom en raffineres ild, og ligesom tekstilrenserens sæbe:
[Mal 3:3 DK-KJV] Og han skal sidde som en raffinere og renser af sølv: og han skal rense Levis sønner, og rense dem som guld og sølv, så de for HERREN må tilbyde en offergave i retfærdighed.
[Mal 3:4 DK-KJV] Da skal Judah og Jerusalems offergave være velbehageligt for HERREN, som i gamle dage, og som i forgangne år.
[Mal 3:5 DK-KJV] Og jeg vil komme nær indtil jer med dom; og jeg vil være et hurtigt vidne imod heksekunstnerne, og imod de utro, og imod dem der vidner falsk, og imod dem der snyder arbejderne for deres løn, enken, og den faderløse, og den der afviser den fremmede fra hans rettigheder, og ikke frygter mig, siger hærskarers HERRE.
[Mal 3:6 DK-KJV] For jeg er HERREN, jeg forandres ikke; derfor er I Jacobs sønner ikke fortæret.
[Mal 3:7 DK-KJV] Ja fra jeres fædres dage er i gået væk fra mine ritualer, og har ikke holdt dem. Returner til mig, og jeg vil returnere til jer, siger hærskarers HERRE. Men I sagde, Hvori skal vi returnere?
[Mal 3:8 DK-KJV] Vil et menneske stjæle fra Gud? Alligevel har I stjålet fra mig. Men I siger, Hvori har vi stjålet fra dig? I tiende og offergaver.
[Mal 3:9 DK-KJV] I har forbandet med en forbandelse: for I har stjålet fra mig, ja hele denne nation.
[Mal 3:10 DK-KJV] Bring I hele den tiende ind i laden, så der må være mad i mit hus, og test mig nu herigennem, siger hærskarers HERRE, om jeg ikke vil åbne himlens vinduer for jer, og hælde en velsignelse ud over jer, så der ikke skal være plads nok til at modtage den.
[Mal 3:11 DK-KJV] Og jeg vil irettesætte fortæreren for jeres skyld, og han skal ikke destruere jeres jords frugter; jeres vinstok skal heller ikke kaste hendes frugter på marken før tid, siger hærskarers HERRE.
[Mal 3:12 DK-KJV] Og alle nationer skal kalde jer velsignet: for I skal bli' et glædesfyldt land, siger hærskarers HERRE.
[Mal 3:13 DK-KJV] Jeres ord har været skrape imod mig, siger HERREN, Alligevel siger I, Hvad har vi talt så meget imod dig?
[Mal 3:14 DK-KJV] I har sagt, Det er nytteløst at tjene Gud:

Mal 3:1 Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me: and the Lord, whom ye seek, shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in: behold, he shall come, saith the LORD of hosts.
Mal 3:2 But who may abide the day of his coming? and who shall stand when he appeareth? for he is like a refiner's fire, and like fullers' soap:
Mal 3:3 And he shall sit as a refiner and purifier of silver: and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the LORD an offering in righteousness.
Mal 3:4 Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in the days of old, and as in former years.
Mal 3:5 And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not me, saith the LORD of hosts.
Mal 3:6 For I am the LORD, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.
Mal 3:7 Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me, and I will return unto you, saith the LORD of hosts. But ye said, Wherein shall we return?

Mal 3:8 Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say, Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.
Mal 3:9 Ye are cursed with a curse: for ye have robbed me, even this whole nation.
Mal 3:10 Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in mine house, and prove me now herewith, saith the LORD of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall not be room enough to receive it.
Mal 3:11 And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the field, saith the LORD of hosts.
Mal 3:12 And all nations shall call you blessed: for ye shall be a delightsome land, saith the LORD of hosts.
Mal 3:13 Your words have been stout against me, saith the LORD. Yet ye say, What have we spoken so much against thee?
Mal 3:14 Ye have said, It is vain to serve God: and what

og hvilken profit er der i at vi holder hans ritualer, og at vi vandre sørgmodigt foran hærskarers HERRE?
[Mal 3:15 DK-KJV] Og nu kalder vi de stolte lykkelig; ja, dem der udfører ondskab er ophøjet; ja, dem der frister Gud er nemlig forløst.
[Mal 3:16 DK-KJV] Da de som frygtede HERREN ofte talte med hinanden: og HERREN lyttede, og hørte det, og en hukommelses bog var skrevet foran ham for dem der frygtede HERREN, og der tænkte over hans navn.
[Mal 3:17 DK-KJV] Og de skal bli' mine, siger hærskarers HERRE, i den dag når jeg udsmykker mine juveler; og jeg vil skåne dem, som en mand skåner hans egen søn der tjener ham.
[Mal 3:18 DK-KJV] Da skal I returnere, og skelne mellem den retfærdige og den onde, mellem ham der tjener Gud og ham der ikke tjener ham.

profit is it that we have kept his ordinance, and that we have walked mournfully before the LORD of hosts?
Mal 3:15 And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.
Mal 3:16 Then they that feared the LORD spake often one to another: and the LORD hearkened, and heard it, and a book of remembrance was written before him for them that feared the LORD, and that thought upon his name.

Mal 3:17 And they shall be mine, saith the LORD of hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them, as a man spareth his own son that serveth him.
Mal 3:18 Then shall ye return, and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

Malakias bog Kapitel 4 - Til toppen af Malakias bog - Malakia KJV
Gå til indholdsfortegnelser: Det Gamle Testamente - Det Nye Testamente

[Mal 4:1 DK-KJV] For, læg mærke til, den dag kommer, der skal brænde som en ovn; og alle de stolte, ja, og alle der gør ondt, skal bli' stubbe: og den dag der kommer skal brænde dem op, siger hærskarers HERRE, så den hverken skal efterlade dem rod eller gren.
[Mal 4:2 DK-KJV] Men for jer der frygter mit navn skal retfærdighedens Sol stå op med helbredelse i hans vinger; og I skal gå videre, og vokse op som kalve i stalden.
[Mal 4:3 DK-KJV] Og I skal træde de onde ned; for de skal være aske under sålene af jeres fødder i den dag hvor jeg skal gøre dette, siger hærskarers HERRE.
[Mal 4:4 DK-KJV] Husker I loven fra Moses min tjener, som jeg befalede overfor ham i Horeb for hele Israel, med vedtægter og domme.
[Mal 4:5 DK-KJV] Læg mærke til, jeg vil sende jer profeten Elias før HERRENs store og ærefrygtindgydende dag kommer:
"Navnebetydning for Elias - Gud Herren - Den stærke Herre"
[Mal 4:6 DK-KJV] Og han skal vende fædrenes hjerte til børnene, og børnenes hjerte til deres fædre, for ikke at jeg kommer og slår jorden med en forbandelse.

Mal 4:1 For, behold, the day cometh, that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble: and the day that cometh shall burn them up, saith the LORD of hosts, that it shall leave them neither root nor branch.
Mal 4:2 But unto you that fear my name shall the Sun of righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth, and grow up as calves of the stall.
Mal 4:3 And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the LORD of hosts.
Mal 4:4 Remember ye the law of Moses my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Mal 4:5 Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the LORD:
Mal 4:6 And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

